

起点中文网
www.qidian.com

诛仙

一场大病一役升，炼得百病成金仙。仙却九天十地魔，高坐三十三重天。
别人炼丹用灵药计谋，仙门弟子无官却以血气炼大丹。患难之人病势愈重，修为愈高，大丹品质就愈好。

黑山老鬼/著

ÔN TIÊN

Tác giả: Hắc Sơn Lão Quỷ

Editor:

Beta:

Thể loại: Convert, Tiên Hiệp

Nguồn: tangthuvien.vn

dtv-ebook.com

Chương 01 : Tiên môn khí đồ

Chương 01: Tiên môn khí đồ

Đầu mùa xuân ba tháng, đúng là xuân hàn se lạnh thời điểm, hạnh lâm mới vừa vãn cổ ra hoa bao, từ xa nhìn lại, đã có một mảnh phần ý.

Lúc trị buổi trưa, thời tiết nắng ráo sáng sủa, ánh mặt trời lại không phơi nắng người.

Tứ Tượng thành Tây Môn bên ngoài, một đầu gập ghềnh Cổ Đạo bên trên, đã đứng đầy người, bên trong đã có cầm y lão gia công tử, cũng có nhạc công, trên mặt vui sướng hơn hờ, nguyên một đám duỗi dài cổ, trông mong dùng đợi. Hết lần này tới lần khác đám người kia bên cạnh, cũng đứng một đồng người, cũng chỉ có rải rác năm sáu cái, chỉ là một cái Quán gia dẫn theo mấy cái gia nô, đồng thời dạng cũng là đang đợi người, nhưng lại có vẻ cảm xúc sa sút, tựa hồ đám người kia chờ tài thần, đám người kia chờ nhưng lại ôn thần.

Người qua đường không khỏi hiếu kỳ, liền hướng người bên ngoài hỏi thăm, người nọ cười nói: “Bên kia bọn người đó a, là người của Tiêu gia, nhà bọn họ đại thiếu gia, bảy năm trước bị tiên sư chọn trúng, dẫn tới sơn môn tu luyện, hôm nay vừa đầy bảy năm, nghe nói đã trở thành Nội Môn Đệ Tử rồi, đặc hời Tứ Tượng thành đến thăm viếng, đây chính là một đại sự, Tiêu lão gia dẫn theo một đám người, sáng sớm liền ở chỗ này chờ rồi!”

“Cái kia mặt khác đám người kia đâu này?”

“Ha ha, đám người kia cũng là bọn người, người chẳng lẽ đã quên sao? Bảy năm trước bị tiên sư mang đi, thế nhưng mà hai người a, ngoại trừ Tiêu gia thiếu gia, còn có một là Mạnh gia thiếu gia Mạnh Tuyên, chỉ là hai người đồng thời bị dẫn tới tiên môn, tu hành bảy năm, kết quả lại bất đồng, Tiêu gia thiếu gia là trở lại thăm viếng, cái kia Mạnh gia thiếu gia, nhưng lại bởi vì tư chất quá kém, bị tiên môn xoá tên rồi, hán vừa mới

cũng là hôm nay trở lại, cái này không, Mạnh gia Quản gia dẫn theo người, ở chỗ này chờ đâu rồi, sắc mặt có thể đẹp mắt mà!”

Người qua đường nghe xong, không khỏi cảm giác buồn cười, hướng về Mạnh gia người chỉ trở, như vậy Mạnh gia mặt người sắc càng nhin không được rồi.

Ước chừng nửa canh giờ, đột nhiên chân trời bay tới một đóa tường vân, rơi xuống thành bên ngoài, đúng là Tiêu gia thiếu gia trở lại rồi, Tiêu lão gia đại hỉ, rất nhiều rơi vải tiền thưởng, mệnh nhạc công đều ra sức thổi, sau đó một đồng lớn người tiền lên vây quanh Tiêu thiếu gia, trước sau vây quanh tiền Tứ Tượng thành đi, tiếng cười của bọn hắn càng cởi mở, Mạnh gia mặt người sắc lại càng khó coi, tiếng buồn bã thở dài, rũ xuống tang không thôi.

“Tiêu gia thiếu gia đã trở lại rồi, nhà chúng ta thiếu gia trả như thế nào không có ảnh đâu này?”

Mạnh gia Quản gia lại đợi nhiều nửa canh giờ, có chút không kiên nhẫn được nữa.

“Đại khái... Là người ta Tiêu thiếu gia biết pháp thuật, có thể đáp mây bay trở lại, nhà chúng ta thiếu gia, lại chỉ có thể đi bộ a...”

Một đám hạ nhân suy đoán lung tung, đồng thời trong nội tâm cũng hiểu được, thiếu gia nhà mình thật sự là không tranh khí.

Mà cùng lúc đó, Tứ Tượng thành ngoài cửa đông, một mảnh bụi cỏ lau ở bên trong, đã có một cái Thanh y thiếu niên chậm rì rì chạy đi, tuổi của hắn ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, diện mục thanh tú, trên mặt tựa hồ luôn mang theo một tia lại để cho người thân cận mỉm cười, chân mang một đôi chạp choạng giầy, trên lưng lại cõng một cái đại hồng hồ lô, một bên thường lấy chung quanh phong cảnh, một bên chậm rãi tiến nhập bụi cỏ lau, tựa hồ đang tìm lấy cái gì.

Đi vào trong ước hai dặm nhiều đường, hắn tại ven đường một khối trên tảng đá, thấy được pha tạp “Kiếm Lu” hai chữ, không khỏi nhẹ gật đầu, thầm nghĩ: Là tại đây rồi!

Tháo xuống hồ lô uống một ngụm, đi nhanh hướng bụi cỏ lau

ở bên trong đi vào.

Như là người ngoại thấy, chỉ sợ sẽ dọa kêu to một tiếng, bởi vì lại đi vào trong, nhưng lại Tứ Tượng thành cấm địa.

Trong lúc này ở một vị Đại Kiếm Sư, tên là Lãnh Lăng Dư, kiếm pháp đã xâm hóa cảnh, Tứ Tượng thành nội nhân người xưng là Lãnh đại sư.

Hắn hôm nay đã hơn tám mươi tuổi, vốn là vị này Kiếm Sư tu vi thâm hậu, sống hai trăm đến tuổi không có vấn đề, hết lần này tới lần khác hắn mười mấy năm trước nhiễm bệnh nặng, dùng hắn một thân tu vi, vậy mà cũng không cách nào hóa giải, thời gian dần qua, bệnh càng ngày càng sâu, đã thành cố tật, Lãnh đại sư tự biết đã không có nhiều năm có thể sống rồi, liền rời đi Tứ Tượng thành, tại cái này phiền bụi cỏ lau ở bên trong trúc lư mà cư, bế quan chờ chết.

Lãnh đại sư nguyên vốn là có chút ít tính cách cổ quái, hôm nay theo chứng bệnh tăng thêm, càng là hỉ nộ vô thường, hắn đem chính mình Kiếm Lư phụ cận địa vực, chia làm cấm địa, người không biết chuyện xông vào, thường thường đã bị hắn một kiếm giết, tại đây phiền bụi cỏ lau chôn mấy cổ không có mắt chi nhân thì thể về sau, liền không còn có người dám tùy ý xâm nhập rồi.

Nhưng mà Thanh y thiếu niên lại trực tiếp xông đi vào, thần thái nhẹ nhõm, tựa hồ mờ mịt không biết họa đến trước mắt.

Vào trong đi ước hơn một dặm đường, đã có thể chứng kiến phía trước có mấy gian mao ốc, Thanh y thiếu niên đang muốn đi qua, bỗng nhiên bên cạnh bụi cỏ lau ở bên trong, đi tới một người mặc áo trắng lão đầu, ánh mắt tựa như chim ưng bình thường, quát lạnh nói: “Nơi nào đến đứa nhà quê? Dám xông vào Kiếm Lư, không muốn sống nữa sao? Thừa dịp chủ nhân nhà ta chưa từng phát giác, mau mau rút ra ngoài, bằng không thì dạy ngươi đầu thân chỗ khác biệt!”

Cái này Thanh y thiếu niên, dĩ nhiên là là Mạnh gia người đời trái đời phải một mực không đến Mạnh Tuyên Mạnh thiếu gia rồi.

Hắn cười cười, nói: “Kiếm Lư tự là như vậy đãi khách sao?”

Áo trắng lão đầu lạnh lùng nói: “Người tính toán khách nhân nào? Như không muốn chết, cũng sắp điếm cút!”

Mạnh Tuyên nhướn mày, nói: “Người lão nhân này nói chuyện thật khó nghe, ta không muốn nói với người, đi bẩm báo chủ nhân nhà người, đại phu đến rồi!”

“Đại phu?”

Áo trắng lão đầu khẽ giật mình, xoáy và cười lạnh nói: “Người tiểu tử này hẳn là tại tiêu khiển ta?”

Mạnh Tuyên nói: “Người cũng không phải cái gì hoa nhường nguyệt thẹn tiểu mỹ nhân, tiêu khiển người làm cái gì? Ta vừa mới xa xa đi tới, nhìn đến đây có bệnh khí, cố ý qua tới cứu người, người đừng nói nhiều rồi, nhanh đi vào bẩm báo, lại để cho chủ nhân mời ta đi vào!”

Áo trắng lão đầu tuy nhiên mặt Lạnh Tâm lạnh, nhưng lại muốn cứu cái này người tuổi trẻ một mạng, nhưng không nghĩ tới hẳn vậy mà đầu muối không tiến, không khỏi cảm thấy tức giận.

Đang muốn nói chuyện, đột nhiên Kiếm Lư phương hướng truyền đến một cái lạnh như băng mà thanh âm già nua: “Lãnh Trúc, lại để cho hắn tiến đến!”

Áo trắng lão đầu thở dài, nói: “Chủ nhân phát giác, người theo ta vào đi!”

Mạnh Tuyên cười cười, đi theo phía sau hắn. Tiến vào nhà tranh về sau, chỉ thấy một thanh trên mặt ghế thái sư, ngồi một cái khô gầy lão đầu, thỉnh thoảng cúi đầu ho khan, dáng người còng xuống, khí huyết suy bại, rõ ràng cho thấy đã bệnh nguy kịch chi nhân. Nghe được có người tiến đến, lão đầu ngẩng đầu nhìn đi qua, trong nháy mắt, trong hai mắt tinh quang mãnh liệt bắn, tựa như hai thanh kiếm bình thường, đâm thẳng nhân tâm ngọn nguồn.

“Người là ai gia thiếu niên?” Lão đầu lạnh giọng hỏi.

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Người quản ta là ai gia thiếu niên? Chỉ biết là ta là đại phu, đặc biệt đến xem người bệnh thì tốt rồi!”

Lãnh đại sư có chút ngoài ý muốn thiếu niên ở trước mặt mình biểu hiện như thế nhẹ nhõm, cần biết đạo Tứ Tượng thành tuần kiệt vô số, nhưng có thể ở trước mặt hắn chậm rãi mà nói, thần thái tự nhiên cũng không nhiều.

Đã qua sau nửa ngày, hắn mới chậm rãi nói: “Ta bị bệnh mười năm, không ít cần y hỏi được, Linh Đan bảo được ăn hết không biết bao nhiêu, có thể thủy chung không có hiệu quả. Mà ngay cả thần y Tiết tiên sinh cũng giúp ta nhìn qua, kết luận ta bệnh này không phải được thạch có thể y rồi. Người hôm nay chủ động tìm tới tận cửa rồi, ngôn ngữ bất kính, nếu thật là đại phu cũng thì thôi, nếu là miệng đầy nói bậy, không hiểu y lý, có thể tự đừng trách ta dưới thân kiếm vô tình!”

Mạnh Tuyên nhú nhú mày, nói: “Bất quá là tới nhìn cái bệnh, người cái đó đến như vậy nói nhảm nhiều? Bất quá người yên tâm, y thuật của ta cùng thần y nhóm đều không đồng dạng như vậy, người bệnh này được thạch y không được, ta lại có thể y được! Nhưng ở nhìn bệnh trước khi, ta lại có một điều kiện nói cho người biết, người nếu là đáp ứng, vậy người bệnh này ta cam đoan cho người y tốt, người nếu không đáp ứng, thiếu gia ta xoay người rời đi!”

“Hừ!”

Lãnh đại sư cười lạnh một tiếng, nói: “Điều kiện gì?”

Chu Vân cười cười, nói: “Ta cho người chữa bệnh, không cần tiền, cũng không muốn người cái gì vật trân quý, nhưng có ba quy một lệnh, người phải tuân thủ. Đệ nhất quy, ta cho trị cho người tốt rồi bệnh, người vạn không được hướng người khác nhắc tới ta đến, người khác hỏi người, người cũng không thể nói, hơn nữa nếu là người bên ngoài nói ra rồi, người còn phải phụ trách cho ta diệt khẩu, nói thí dụ như, lão đầu này... Gọi Lãnh Trúc đúng không, hắn nếu là đem nói, người phải đem hắn cùng đã biết chuyện này người đều giết chết!”

“Nói hưu nói vượn cái gì?”

Áo trắng lão đầu nghe thiếu niên này trực tiếp kéo đã đến trên người mình, không khỏi giận dữ.

Lãnh đại sư ngược lại khẽ giật mình, cảm thấy thiếu niên khả

năng thực sự chút ít cổ quái, hỏi: “Thứ hai quy đâu này?”

Mạnh Tuyên nói: “Thứ hai quy, tựu là giết ba làm cho một. Ta chữa cho tốt người bệnh về sau, cũng không lệnh cưỡng chế người về sau nhất định không thể giết người, nhưng mỗi khi người giết đến người thứ 3 lúc, muốn nhớ kỹ ta đã cứu mạng của người, đem thứ tư cái muốn giết người tha, coi như là giúp ta làm công đức. Mà thứ ba quy, chính là ta cứu được người về sau, người không thể hỏi ta họ cái gì tên ai, cũng không thể lên nghe ngóng lai lịch của ta, coi như là trên đường gặp, nếu như ta không hướng người chào hỏi, người phải giả bộ như không biết ta, miễn cho tiết lộ thân phận của ta... Có thể làm được sao?”

Thế gian thầy thuốc, hoặc là cầu tên, hoặc là cầu lợi, có thể thiếu niên này đã có như thế cổ quái quy củ, lại để cho người buồn bực.

Lãnh đại sư cũng không khỏi tò mò, hẩn nhẹ gật đầu, nói: “Những quy củ này đều là tiện tay mà thôi, đã đáp ứng lại có gì khó, cái kia một làm cho vậy là cái gì?”

Mạnh Tuyên sắc mặt trịnh trọng, từ trong lòng ngực lấy ra một cái nho nhỏ màu đen lệnh bài, cũng thấy không rõ chất liệu, hình dạng có chút giống chuôi kiếm, chính giữa có khắc một cái phong cách cổ xưa “Bệnh” chữ. Hẩn quân lệnh bài nâng tại Lãnh đại sư trước mặt, nói: “Ta trị người bệnh, không cần tiền cũng không muốn tuyệt học của người, nhưng ở người còn sống ngày, nếu là thấy được bệnh nặng lệnh bài, cái kia mặc kệ người đỉnh đầu bên trên đến cỡ nào chuyện trọng yếu, đều phải lập tức buông, vô điều kiện thay ta làm một chuyện!”

“Cái này...”

Lãnh đại sư cùng Lãnh Trúc hai người đều ngơ ngẩn.

Mạnh Tuyên cũng không nói chuyện, ánh mắt nhàn nhạt xem của bọn hắn.

Đã qua sau nửa ngày, Lãnh đại sư chậm rãi nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, người cái này ba quy một lệnh, ta đều tuân thủ, nhưng người nêu là ăn nói bừa bãi, trong tay của ta chuôi kiếm này có thể tựu...”

“Đã thành, kéo những không có tác dụng đâu này làm gì vậy?”

Mạnh Tuyên đã cắt đứt hần mà nói, đưa trong tay hồ lô hướng trên mặt đất vừa để xuống, hít sâu một hơi.

Thoáng ngưng thần, hần đột nhiên thân hình chấn động, dưới chân đạp nổi lên cổ quái cương bước, rồi sau đó hai tay hợp nhất, cầm bốc lên một cái cổ quái ấn quyết, miệng phun phạm âm: Đốt!

Đột nhiên, hần quanh người xuất hiện đại lượng tinh khí, quán thân mà bay, thối hần thanh sam bay phát phối, cùng lúc đó, Mạnh Tuyên tắc thì bỗng nhiên lún bên trên một bước, tay phải thành chộp, dẫn động tinh khí, hướng về Lãnh đại sư đầu vai trảo tới.

Tinh khí Hóa Hình, tại hần tay phải miệng hồ chỗ, vậy mà xuất hiện một cái như có như không long đầu hình tượng, dữ tợn đáng sợ.

Quản gia Lãnh Trúc thấy thế, không khỏi trong nội tâm cả kinh, nhưng mà Lãnh đại sư lại cũng không nhúc nhích, tùy ý hần bắt được chính mình trên vai.

Dùng Lãnh đại sư tu vi, thiếu niên này như đối với chính mình bất lợi, lập tức có thể sắc bén phản giết.

Mạnh Tuyên tay phải tại Lãnh đại sư đầu vai chỉ là nhân một cái, lập tức lại thu trở lại, “Xùy” một tiếng lay động, trên tay hần long đầu hư ảnh, vậy mà theo Lãnh đại sư trong cơ thể cắn ra một đám dày đặc hắc khí, tại Long khẩu trong giây chốc không thôi. Mạnh Tuyên tay phải nắm tay, có chút một trương, cái kia long đầu đã một ngụm đem hắc khí nuốt xuống, cùng lúc đó, Lãnh đại sư bỗng nhiên biến sắc, một ngụm máu đen phun ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 02 : Đại Bệnh Tiên Quyết

Chương 02: Đại Bệnh Tiên Quyết

“Muốn chết!”

Lãnh Trúc nhìn thấy Lãnh đại sư nhổ ra máu đen, lập tức cuống nộ, trường kiếm trong tay “Vèo” một tiếng đâm đi ra, kiếm quang lạnh thấu xương, trực chỉ Mạnh Tuyên lông mày và lông mi, tu vi vậy mà không kém, chỉ có điều đối mặt một kiếm này, Mạnh Tuyên nhưng chỉ là nhú mày, tay phải nhẹ nhàng đẩy ra, vỗ vào trường kiếm bên cạnh, đem kiếm đẩy mở đi ra, rồi sau đó hần nhẹ nhàng một tung, lướt đi hơn trượng, lẳng lặng nhìn hộc ra máu đen Lãnh đại sư.

Lãnh Trúc còn muốn cầm kiếm lại đến, bỗng nhiên quát lạnh một tiếng truyền tới: “Dừng tay!”

Lãnh Trúc khẽ giật mình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Lãnh đại sư chậm rãi đứng dậy, thần sắc nghiêm túc và trang trọng, khí sắc dường như hồ tốt lên rất nhiều.

“Tiểu tiên sinh, lại có như thế thần kỳ, thứ cho Lãnh mỗ vừa rồi có mắt không trông rồi...”

Lãnh đại sư đứng dậy, đi về phía trước hai bước, hai tay ôm quyền, sâu thi cái lễ.

“Chủ nhân, người vừa rồi...” Lãnh Trúc khó hiểu.

Lãnh đại sư nhẹ nhàng phát phát tay, nói: “Nhanh hướng Tiểu tiên sinh xin lỗi, ta vừa mới nhổ ra máu đen, là trong cơ thể ta với tích mười năm lâu ứ vật, đem chúng nhả sau khi đi ra, ta chân khí trong cơ thể vận hành thông, sinh cơ dần dần trưởng, bệnh này, nhưng lại đi rồi!”

“Cái này...”

Lãnh Trúc vội vàng vứt bỏ kiếm, quỳ trên mặt đất hướng Mạnh Tuyên dập đầu, kêu lên: “Lãnh Trúc bắt kính, thỉnh tiên sinh thứ tội!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Đứng lên đi, nhất đại bả niên kỷ, đừng đơn giản quỳ xuống.”

Lãnh Trúc ngạc nhiên, đành phải đứng lên, như vậy một thanh niên kỷ lại bị thiếu niên này giáo huấn một trận, lại để cho hắn biểu lộ có chút quái dị.

“Hiện tại trị hết bệnh rồi, ta cũng nên đi!”

Mạnh Tuyên cười nói câu, hắn quay người tự phải ly khai.

Lãnh đại sư gấp bước lên phía trước một bước, kêu lên: “Tiểu tiên sinh đừng bước! Trị cho người tốt rồi lão phu bệnh, tôi thiếu nhất cũng làm cho lão phu có thể sống lâu bách niên, lần này đại ân, suốt đời khó quên, tiên sinh nhưng có chỗ cầu, lão phu không có không đồng ý...”

Mạnh Tuyên vừa quay đầu, cười nói: “Ta đã nói rồi, ta cái gì đều không muốn, nhưng vừa rồi nói cho người ba quy một lệnh, người cần phải một mực ghi nhớ!”

Nói xong hắn xoay người qua, trên lưng hồ lô lớn, thẳng phiêu nhiên mà đi, chỉ để lại Lãnh đại sư cùng Lãnh Trúc, phảng phất giống như trong mộng.

“Chủ nhân... Hắn... Vậy mà thật sự cái gì đều không muốn? Thậm chí liên cái danh tự cũng không có lưu lại a...”

Lãnh Trúc rất là khó hiểu, không nghĩ tới thiếu niên thật sự như vậy đi nha.

Lãnh đại sư chậm rãi thở dài, sắc mặt cũng có chút cổ quái, khẽ thở dài: “Có người có bản lĩnh, tính tình đều do chút ít, mà lại theo hắn đi thôi, tại bệnh nặng làm cho lúc đến, ta tận tâm vì hắn làm việc là được!”

Hắn lời này ngược lại là có cảm giác mà phát, bởi vì hắn bản thân tại đứng trong mắt người, là một cái hỉ nộ vô thường quái lão đầu.

“Cái này Lãnh lão đầu tu vì không tệ, trên người hần cái này một đám bệnh khí, ít nhất có thể luyện cái nhị đẳng đan...”

Mạnh Tuyên đi ra ba dặm bên ngoài, mới chậm lại, tâm trong lặng lẽ tính toán, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

Lãnh đại sư cùng Lãnh Trúc, đều vạn phần khó hiểu hành vi của hần, còn tưởng rằng hần là không cầu danh lợi quái y, lại cũng không biết, hần làm hết thấy, cũng là vì tu luyện.

Mạnh Tuyên kỳ thật cũng không phải người của thế giới này, mà là tự một cái màu xanh da trời tinh cầu xuyên việt mà đến.

Hần sanh ra ở Tứ Tượng thành một cái thương nhân thế gia, bởi vì có trí nhớ của kiếp trước ăn mỗi, liền thuở nhỏ biểu hiện thông minh dị thường, một mực bị Mạnh lão gia yêu thương, nhưng có chỗ cầu, ai cũng đáp ứng. Về sau càng tại hần bảy tuổi thời điểm, bị đi ngang qua Tứ Tượng thành tiên trưởng phát hiện tư chất hơn người, là cái tu hành tốt hạt giống, bởi vậy cùng Tiêu gia thiếu gia Tiêu Vũ Phi cùng một chỗ, bị dẫn tới tiên môn báisư học nghệ.

Chỉ bất quá đám bọn hần đi tiên môn về sau, cũng không phải lập tức có thể đạt được chân truyền, mà là trước theo Ngoại Môn Đệ Tử làm lên, đánh chút ít trụ cột, số tử vi y bói, võ nghệ tâm quyết, bao hàm toàn diện, hết thấy đều muốn học. Chỉ có tại bảy năm ở trong, biểu hiện cực người tốt, mới có thể bị tuyển là Nội Môn Đệ Tử, bằng không thì cũng sẽ bị tiên môn xoá tên, đưa về Hồng Trần trong đến.

Mạnh Tuyên tại đám người này ở bên trong, biểu hiện chỉ có thể nói thường thường, cũng không cái gì đặc dị chỗ, chỉ bất quá hần tâm địa thiện lương, ngẫu có một lần, đã từng một cái tiên môn nội Bệnh lão đầu.

Ngoài hần dự kiến nhưng lại, cái kia Bệnh lão đầu, dĩ nhiên là tiên môn bên trong một vị Đại trưởng lão, hay vẫn là tiên môn mười phong một trong Tọa Vong phong chi chủ.

Mạnh Tuyên phẩm tính bị hần xem tại trong mắt, đề ba năm trước liền đem Mạnh Tuyên thu làm Nội Môn Đệ Tử, hơn nữa là lão đầu dưới gối duy nhất một người đệ tử, nói cách khác, đợi một thời gian, Mạnh Tuyên chẳng những cũng tìm được

Bệnh lão đầu sở hữu truyền thừa, đợi Bệnh lão đầu quy tiên về sau, còn có thể trở thành Tọa Vong phong chi chủ, đứng hàng thanh từng tiên môn thập đại trưởng lão một trong.

Chuyện này khiến cho Mạnh Tuyên bị mọi người hâm mộ, đều nói hắn đi vận khí cút chó, một kiện nho nhỏ việc thiện, lại đổi lấy thiên đại cơ duyên.

Thế nhưng mà thế sự vô thường, ngoài dự đoán mọi người, cái kia Bệnh lão đầu hoạn có bệnh nặng, thân thể một mực không tốt, gần kề đã qua ba năm, hắn liền đỡ không nổi bệnh nặng, đi đòi nhà ma rồi.

Mà bọn hắn cái kia ngọn núi, liền cũng chỉ còn lại Mạnh Tuyên một người, tu vi thấp kém, khó banh ra cục.

Trong môn có người đổ kỵ, càng đỏ mắt Mạnh Tuyên cái kia một phong truyền thừa, liền bắt đã qua chương giáo, đem cái kia Tọa Vong phong xóa tên, còn lại tất cả phong cạo phân ra cái này một phong truyền thừa cùng bí bảo, lại đem không nơi dựa dẫm Mạnh Tuyên trực đi ra.

Khi bọn hắn xem ra, Mạnh Tuyên tu vi thấp kém, trong nhà lại không phải quyền quý, tựa như con sâu cái kiến bình thường, thật sự không cần cố kỵ.

Chỉ là bọn hắn không nghĩ tới chính là, Mạnh Tuyên trên thực tế đã được đến Bệnh lão đầu chính thức truyền thừa.

Cái kia truyền thừa, là Đại Bệnh Tiên Quyết.

Đây là một loại kỳ lạ tu tiên công quyết, không cần ngồi xuống Luyện Khí, cũng không cần luyện đan uống thuốc, mà là chuyên môn tìm thể gian bệnh nặng chi nhân, hấp thu trong cơ thể của bọn họ bệnh khí đến tu luyện.

Thể gian bệnh nặng chi nhân, thường thường đều là vì trong cơ thể có tà khí với tích bần hăng, ngày qua ngày, hủy diệt sinh cơ, lúc này mới càng kéo càng nặng, mà Mạnh Tuyên, tắc thì có thể đem cái này tà khí đề lấy ra, dùng để tu luyện.

Bởi vậy thể nhân sợ bệnh như hổ, có thể tại Mạnh Tuyên trong mắt, những cái kia bệnh khí, đều là một hạt một hạt đại đan.

Chỉ có điều, bất đồng người, bất đồng bệnh, hiệu quả cũng bất đồng, bộ này công quyết ở bên trong, lại đem thể gian bệnh người phân làm cửu đẳng, tu vi càng cao, chứng bệnh càng nặng người, trong cơ thể bệnh khí luyện thành đan hiệu quả càng tốt, như Lãnh đại sư trong cơ thể cái này sọi bệnh khí, liền vì Mạnh Tuyên đã luyện hóa được một hạt nhị đẳng đan, đối với hắn tu vi chỗ mang đến khán ích, không thua gì một hạt giá trị liền thành đỉnh cấp Linh Đan.

Đương nhiên, hấp thu bệnh khí, Mạnh Tuyên cũng muốn lượng sức mà đi, nếu như bệnh khí quá nặng, hắn cấp với tay cầm về sau, không cách nào luyện hóa, cái kia bệnh khí sẽ ở lại trong cơ thể hắn, ngược lại cho hắn đã mang đến nguy hại, năm đó sư tôn của hắn, tựa là đã từng nóng lòng cầu thành, cưỡng ép luyện hóa một hạt thất đẳng đan, kết quả sắp thành lại bại, thân nhuộm bệnh nặng, trọn vẹn chống bảy năm, rốt cục chống đỡ không nổi nữa.

“Cái này cùng nhau đi tới, ta đã luyện hóa được năm hạt nhất đẳng đan, ba hạt nhị đẳng đan, tu vi rất nhanh muốn đột phá chân khí tầng thứ bảy rồi!”

Mạnh Tuyên tính ra lấy, trên mặt không khỏi nở một nụ cười, giờ lên hồ lô uống một hớp rượu.

Người tu tiên, chung phân bốn cảnh, phân biệt là Chân Khí cảnh, Chân Linh cảnh, Chân Bảo cảnh, Chân Tiên cảnh.

Mạnh Tuyên tu luyện Đại Bệnh Công Quyết thời gian ngắn ngủi, hơn nữa hắn trên chân núi thời điểm, bất tiện hái bệnh khí, bởi vậy tiến cảnh chậm chạp, xuống núi lúc cũng chỉ là chân khí đệ tứ trọng mà thôi, tu vi thường thường, chỉ bất quá hắn xuống núi về sau, hái đi một tí bệnh khí, luyện thành đại đan ăn vào, tu vi tăng vọt, đã đạt đến chân khí đệ lục trọng đỉnh phong, sắp phá tan tầng thứ bảy rồi, đặt ở tiên môn ở bên trong, cũng coi như người nổi bật.

Phải biết rằng, mà ngay cả đã trở thành Nội Môn Đệ Tử Tiêu Vũ Phi, cũng không quá đáng là chân khí đệ lục trọng mà thôi.

Cách núi thời điểm, Tiêu Vũ Phi tu vi Mạnh Tuyên chỉ có thể nhìn lên, nhưng hôm nay, Mạnh Tuyên đã vượt qua hắn.

Dù sao, Tiêu Vũ Phi muốn tu luyện, hoặc là tựa cần số tiền lớn

mua sắm các loại Linh Dược luyện đan, hoặc là cũng chỉ có thể đau khổ Luyện Khí, tiến cảnh tự nhiên chậm chạp, nhưng đối với Mạnh Tuyên mà nói, thế gian bệnh nặng chỉ vô số người, liền tương đương hẳn có đại đan vô số.

Về phần cái kia ba quy một lệnh, nhưng lại sư tôn lúc sắp chết lưu lại quy củ, lại đề cho Mạnh Tuyên phải tuân thủ.

Theo sư tôn lời nói, cái này Đại Bệnh Tiên Quyết, nhưng thật ra là do Thượng Cổ ma công diễn biến mà đến, phải coi chừng làm việc, bằng không thì sẽ có đại họa.

“Nên về nhà...”

Mạnh Tuyên xa xa nhìn về phía Tứ Tượng thành, thở dài, nhanh hơn bộ pháp đi tới.

Tứ Tượng thành nội, cảnh sắc như trước, hồi hã, vô cùng náo nhiệt, Mạnh Tuyên đi tại con đường này bên trên, cũng đều có chút ít cảm xúc.

Bất quá hẳn lo lắng người nhà, cũng không có nhiều làm trì hoãn, bước nhanh hướng trong nhà đi đến.

“Chậm đã, ngươi là người nào? Dám xông Mạnh phủ?”

Mạnh gia trước cổng chính, hai cái gia đình trông coi, nhìn thấy Mạnh Tuyên đã đi tới, lập tức hét lớn.

Mạnh Tuyên ngừng lại, cười nói: “Mạnh Vượng, Mạnh Tài, hai người các ngươi vương bát đản không nhớ rõ bốn thiếu gia?”

“Ngươi là... Ngươi là Nhị thiếu gia?”

Cái kia hai cái gia đình nghe vậy khẽ giật mình, dần dần theo Mạnh Tuyên ngũ quan bên trên nhận ra hẳn, không khỏi đại hỉ, vội vàng chạy ra đón chào.

“Con ta đã về rồi? Hẳn ở đâu?”

Mạnh Tuyên ở nhà đình túm túm hạ tiến nhập Mạnh phủ, vừa qua khỏi trung đình, chợt thấy phía trước một cái viên thị lẩn đi qua.

Cái kia nhưng lại thân thấp thể béo Mạnh lão gia, hẳn hiểu rõ nhất Mạnh Tuyên, vừa nghe nói hẳn trở lại rồi, ném đi tẩu hút thuốc tẩu văng ngoại bào.

“Ai nha... Con ta a... Thật sự là con ta trở lại rồi...”

Mạnh lão gia rời đi thật xa gặp được Mạnh Tuyên, trên mặt thật mờ một hồi run rẩy, suýt nữa khóc lên.

“Phụ thân, ta đã trở về!”

Mạnh Tuyên dừng bước, hướng Mạnh lão gia thi lễ.

Hắn xuyên việt đến từ về sau, Mạnh lão gia vẫn đối với hắn yêu thương, hẳn cũng ở trong lòng bên trên đã tiếp nhận cái này phụ thân.

“Trở lại là tốt rồi, trở lại là tốt rồi...”

Mạnh lão gia đi tiến lên đây, lôi kéo Mạnh Tuyên trên tay hạ nhìn nhìn, liên tục cảm thán: “Con ta cao a, ai, người trở lại là tốt rồi, cái kia tiên, không tu tự không tu, dù sao ta cũng không có trông cậy vào tương lai đem người cung cấp, ngược lại là người chuyển đi này bảy năm không trở lại, đem ta cho trông mong lắm cơ à nha... Hiện tại rốt cục trở lại rồi, tự sống yên ổn ở nhà ở lại đó a, người ta tu tiên, ta cũng không có thềm...”

Còn không đợi Mạnh Tuyên giải thích cái gì, Mạnh lão gia ngược lại là trấn an khỏi hẳn đến, không khỏi lại để cho hắn có chút cảm động.

“Hừ, người ta tu tiên, người cũng tu tiên, người ta thành Chân Truyền Đệ Tử, người ngược lại bị người trục đi ra, đây không phải phế vật một cái? Lão gia người ngược lại bảo bồi tựa như che chở, lại để cho ngoại nhân thấy được, không biết như thế nào chê cười đây này...”

Đúng lúc này, một cái âm dương quái khí thanh âm vang lên, nhưng lại đầu đầy châu ngọc Sứ di nương đi ra, lạnh lùng trào phúng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 03 : Một khẩu chân khí

Chương 03: Một khẩu chân khí

Mạnh lão gia nghe xong, trừng mắt, muốn mắng trở về, nhưng cuối cùng là không dám, chỉ là nắm Mạnh Tuyên tay hướng nội đình đi đến.

Mạnh Tuyên cười khò một tiếng, cũng không để ý đến cái này đi nương, đi theo phụ thân tiến vào.

Hắn nhưng lại biết rõ, Mạnh lão gia trời sinh sợ vợ, tại chính mình mẹ đẻ lúc, hắn sợ mẹ ruột của mình, sau đến chính mình mẹ đẻ qua đời, hắn lại sợ Sử di nương, hơn nữa năm gần đây, Sử di nương chỗ sinh nhi tử, cũng chính là của hắn Đại ca, đã trưởng thành rồi, bắt đầu tiếp nhận trong nhà sinh ý, Sử di nương uy thế thì càng tăng thêm, Mạnh lão gia nhưng cũng không dám mắng nàng.

Tự nhiên, phần này “Không dám” bên trong, cũng có chút hứa áy náy, vốn Mạnh Tuyên mẹ đẻ chết bệnh về sau, Mạnh lão gia nên đem Sử di nương phù chính, nhưng hết lần này tới lần khác Mạnh lão gia không biết phạm vào cái gì tà, kiên trì không chịu làm như vậy, đã kéo vài chục năm rồi. Sử di nương lúc ban đầu vài năm, còn thỉnh thoảng náo bên trên một náo, đã đến hôm nay, thực sự không hề không đề cập tới việc này rồi, thật sự là hết hy vọng rồi.

Bất quá nói đến cái này Sử di nương diễn xuất, Mạnh Tuyên cũng chỉ là cười lạnh.

Hắn tâm lý nắm chắc, Sử di nương tuy nhiên sinh ra Đại ca, nhưng dù sao chỉ là bàng thất, nếu bàn về đến, mình mới là con trai trưởng, đứng đầu gia tộc người thừa kế, Sử di nương sợ hắn đoạt gia sản, đánh tiểu tử nhìn hắn không thuận mắt, về sau hắn đi tu tiên rồi, cái này còn ngược lại tốt, dù sao một cái người tu tiên là sẽ không để ý cái này Hồng Trần tài sản, thật không nghĩ đến, bảy năm về sau, Mạnh Tuyên vậy mà lại trở lại rồi.

Chắc hẳn hiện tại Sử di nương, hận không thể lập tức đem chính mình đuổi ra khỏi nhà a!

“Đại ca đâu?”

Mạnh Tuyên tùy ý hỏi một câu.

Mạnh lão thở dài, nói: “Thành bên ngoài thu tô tử đi rồi, mặc kệ hắn, ta hai người trước uống một chén!”

Lúc này Tiêu gia, chính đại bày yến hội, chúc mừng Tiêu Vũ Phi chính thức trở thành Chân Truyền Đệ Tử, Tứ Tượng thành cơ hồ có uy tín danh dự nhân vật đều đi rồi, thoát thân không ra, cũng muốn phái người đưa lên hạ lễ, có thể nói là đông như trẩy hội, phi thường náo nhiệt. Mà Mạnh gia Mạnh Tuyên, cũng là bị tiên môn ngoại trừ tên, đây không phải cái gì chuyện tốt, tự nhiên cũng sẽ không mở tiệc chiêu đãi rồi, chỉ là trong nhà thoáng chúc mừng thoáng một phát Nhị thiếu gia trở lại rồi, chỉ là mà ngay cả cái này chúc mừng, cũng mang theo loại nói không nên lời nói không rõ không được tự nhiên cảm giác, hết sức khó xử.

Mạnh Tuyên đối với cái này tâm lý nắm chắc, lại cũng không nói toạc, tu tập Đại Bệnh Tiên Quyết về sau, ánh mắt của hắn đã phóng được hơi bị dài xa, tự nhiên sẽ không câu nệ tại những chuyện nhỏ nhặt này, lúc này đây trở lại Tứ Tượng thành đến, kỳ thật hắn cũng là chuẩn bị nhìn xem phụ thân, sau đó liền chuẩn bị ly khai, đến Đại Thiên Thế Giới đi lưu lạc một phen, ngược lại cùng Tiêu Vũ Phi bất đồng, hắn tên là thăm viếng, trên thực tế là về nhà đòi tiền.

Mạnh Tuyên có thể luyện bệnh vi đan, Tiêu Vũ Phi lại chỉ có thể mua sắm Linh Dược thần khoáng mới được.

Cùng phụ thân cùng một chỗ uống hai bầu rượu, hàn huyên chút ít dừng đến việc vặt, Mạnh Tuyên liền lấy cớ mệt, trở về phòng nghỉ ngơi.

Hay là hắn trước khi gian phòng, một điểm không có cải biến, quét dọn sạch sẽ.

Ngồi xuống trên giường, hắn phân phó hạ nhân không cho phép tới quấy rầy, liền khoanh chân ngồi xuống.

Bàn tay mở ra, một tia hắc khí từ hắc lòng bàn tay hiện lên, vắn vẹo không thôi, đúng là Lãnh đại sư trên người cái kia sợi bệnh khí.

Tại Mạnh Tuyên Đại Bệnh Tiên Quyết luyện hóa xuống, cái này ti hắc khí dần dần nhỏ đi, xoay tròn không ngừng, cuối cùng hóa thành một hạt tròn căng màu đen được hoàn, tuy nhiên là bệnh khí biến thành, nhưng thoát nhìn liền như thật sự đồng dạng.

Rồi sau đó Mạnh Tuyên thỏa mãn thở dài, quanh người tinh khí hóa ra một cái long đầu, đem cái này hạt nhị đẳng bệnh hoàn nuốt xuống.

“Ầm ầm...”

Bệnh đan nhập vào cơ thể, lập tức hóa thành cuộn cuộn tinh khí, xông tới chân khí.

Lúc này Mạnh Tuyên một thân tinh khí đã đạt đến một cái bình cảnh, hơn nữa đạo này tinh khí, lập tức đã xảy ra dị biến, cuộn cuộn như rồng, trước tại trong cơ thể hắc chạy một vòng, cuối cùng ngưng đông nằm ở chân khí bên trong.

“Huu...”

Mạnh Tuyên mở hai mắt ra, trong bóng tối, chỉ thấy hắc hai con người tinh quang bắn ra bốn phía, vô cùng kinh người.

“Chân khí tầng thứ bảy, rốt cục đột phá...”

Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể cuộn cuộn, liền giống như cả người muốn bay lên bình thường, hắc hơi nhắm hai mắt, hưởng thụ cái này đột phá khoái cảm.

Cái gọi là chân khí, là người tự sinh ra đến một khắc này, hút lấy nhập vào cơ thể nội đạo thứ nhất khí.

Các bậc tiền bối xưng cái này một khẩu khí là bản mệnh chân nguyên khí, tên gọi tắt chân khí.

Cái này một khẩu khí, quyết định lấy một người lực lượng, tánh mạng cùng với trí tuệ, mà thể trong dân cư tu hành, kỳ

thật từa là tu luyện cái này một khẩu khí, dùng hết sở hữu phương pháp, lại để cho cái này khẩu khí lớn mạnh.

Nói thí dụ như Võ Giả, là thông qua ma luyện khí lực phương pháp, luyện cái này một khẩu khí.

Võ Giả theo như lời “Luyện công luyện khẩu khí”, từa là đạo lý này.

Mà Đạo gia, tắc thì là thông qua đả tọa thổ nạp, hấp thu thiên địa linh khí, bổ túc cái này khẩu khí, hoặc là luyện hóa linh đan diệu dược, ăn xuống dưới về sau, hấp thu trong đó Linh khí, đến tâm bổ cái này khẩu khí.

Lại có Phật đồ Nho tử, minh lý ngộ đạo, thông qua trí tuệ cảm ngộ Thiên Địa đạo lý, bồi dưỡng cái này khẩu khí.

Muôn vạn pháp môn, vạn chủng huyền bí quyết, kỳ thật cũng là vì cái này khẩu khí mà thôi.

“Thông qua bệnh khí tu luyện, đã tích lũy công đức, lại tăng lên tu vi, quả thực nghịch thiên a...”

Mạnh Tuyên bình phục trong cơ thể mình sôi trào chân khí, nhẹ nhàng thở dài, hắn không khỏi nhớ tới sư tôn của mình.

Nếu là không có sư tôn, chỉ sợ hắn dù cho để lại tiên môn, cũng chỉ là thấp nhất tầng đệ tử a?

Thế nhưng mà sư tôn của hắn, vừa mới bệnh chết không lâu, liền bị mặt khác phong người ngoại trừ tên, thậm chí liền truyền thừa đều đã đoạn.

Đối với người tu tiên mà nói, đã đoạn truyền thừa, quả thực tựa như người bình thường gia đã đoạn tử tôn dòng dạng.

“Hừ, chỉ cần ta vẫn còn, cái kia sư tôn truyền thừa liền không có đoạn, Thanh Tùng sơn đã ngoại trừ Tọa Vong phong tên, ta đây liền đem Tọa Vong phong truyền thừa độc lập đi ra, sớm muộn gì sẽ để cho những lòng tham kia tiểu nhân trả giá thật nhiều...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm âm thầm thề, quyết định muốn dùng phương pháp này thay sư tôn xuất khí.

“Những sự tình này trước tạm không muốn, bằng không thì hội loạn ta cảnh tâm, hôm nay là tối trọng yếu nhất, hay vẫn là tu luyện, đã ta hôm nay tu vi lại phá nhất trọng, ta tự thử xem có thể hay không tu luyện thành thứ hai ấn pháp a...”

Mạnh Tuyên vừa nghĩ tới sự tình, liền cảm thấy nổi lòng hỗn loạn, hắn biết rõ cái này đối với chính mình tu hành không có chỗ tốt, liền cường tự áp lực xuống, quyết định hay vẫn là dùng tu luyện làm chủ, dù sao mình tương lai vô luận muốn làm chuyện gì, đều cần nhờ thực lực bản thân.

“Đại Ai Ấn...”

Mạnh Tuyên hai tay hợp nhất, mười ngón bắt đầu niết khởi một cái Huyền Huyền phồn áo ấn quyết.

Theo hắn ấn quyết niết lên, quanh người tinh khí bắt đầu chấn động, biến ảo, mờ mờ ảo ảo có Ma Âm vang lên.

“Phốc...”

Ở này cái ấn sắp tạo thành lúc, Mạnh Tuyên bỗng nhiên biến sắc, tinh khí lập tức tán đi, hắn tắc thì hộc ra một ngụm máu tươi.

“Vẫn chưa được a, ta chân khí tuy nhiên lại phá một tầng, nhưng vẫn là không đủ để tu luyện thứ hai ấn pháp...”

Mạnh Tuyên chân mày cau lại.

Hắn tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết, chủ thể là chín cái ấn pháp, từng một ấn pháp, đều là diệu dụng Vô Song, hắn hôm nay chỉ tu luyện thành cái thứ nhất ấn, thì ra là Đại Bệnh Ấn. Cái này một cái ấn pháp, liền kể cả như là theo bệnh người trong cơ thể hấp thu bệnh khí, luyện hóa thành bệnh nặng đan cung cấp chính mình nuốt pháp môn chờ.

Mà thứ hai ấn, tên là Đại Ai Ấn, Mạnh Tuyên hôm nay tuy nhiên đạt đến chân khí tầng thứ bảy, hay vẫn là kết không đứng dậy.

“Được rồi, không cưỡng cầu được, hay vẫn là tu tăng tu vi a!”
Mạnh Tuyên trong nội tâm thâm than.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Tuyên liền đứng dậy, chậm rãi tại sân nhỏ đánh nữa một đường quyền pháp, vốn định đi cho phụ thân thỉnh an, lại phát hiện phụ thân còn chưa rời giường, đành phải trước quay về gian phòng, không nghĩ tới, một đầy cửa ra, liền gặp trên mặt bàn để đó một chén nóng hôi hổi đậu hoa.

“Cái này đậu hoa là ai phóng hay sao?”

Mạnh Tuyên gặp được cái này chén đậu hoa, trong nội tâm không khỏi khẽ động, đi ra ngoài hỏi trong nhà người hầu.

“Là bên cạnh trong ngõ nhỏ kiều cô nương sáng sớm sai người tiến đưa vào...”

Người hầu kia cười hì hì nói, một bộ tặc mi thử nhãn bộ dạng.

“Người cười cái đầu...”

Mạnh Tuyên vừa bức mình vừa buồn cười đá người hầu kia một cước, về tới gian phòng.

Hắn chậm rãi bung lên chén kia đậu hoa, non mịn nhẵn mịn, lục hành tây bọt, hồng cây ớt, hương vị phi thường quen thuộc.

Ăn sau khi xong, hắn liền nói ra chén, lại trong nhà lấy mấy bao điểm tâm, hướng bên cạnh ngõ nhỏ đi rồi.

Rất xa, liền thấy được một cái vải thô chập choạng váy cô nương đang bận còn sống, nàng chỉ có mười bảy mười tám tuổi, dáng người cao gầy, bộ dáng rất là thanh lệ, gặp ai cũng có mỉm cười ngọt ngào ý, gờ tay nhắc chân tầm đó, rất có tiểu thư khuê các phong phạm, cùng nàng chỗ địa phương có chút không hợp, Mạnh Tuyên thấy thế, không khỏi thở dài, nghĩ thầm lần này trở về, phải giúp vị này tiểu Kiều cô nương một cái bề bộn rồi.

Vị này tiểu Kiều cô nương, tên là Kiều Nguyệt Nhi, nhưng lại Mạnh Tuyên khi còn bé bạn chơi, khi đó Kiều gia còn chưa từng suy tàn, hai người có thể nói thanh mai trúc mã, chỉ là về sau, Kiều Nguyệt Nhi phụ thân có một lần ra khỏi thành, chính gặp lấy Hắc Mộc trên núi yêu vật đi ra đi săn, đưa hắn nhiếp đi, để lại Kiều phu nhân cùng Kiều Nguyệt Nhi hai cái nữ lưu

thể hệ, Kiều Nguyệt Nhi khi đó còn nhỏ, Kiều phu nhân nhưng lại không hiểu kinh doanh, hơn nữa chủ nợ đến cửa, thường xuyên qua lại, một phen gia nghiệp vậy mà bại hết, Kiều phu nhân đành phải mở nhà này đậu hủ điểm duy sinh.

Khi đó, Mạnh Tuyên thường xuyên đến cửa đến sổ sàng nào, cùng Kiều Nguyệt Nhi quan hệ cũng không lạnh nhạt.

Lần này hắn vừa nhìn thấy trên mặt bàn đậu hủ nào, liền biết rõ tất nhiên là Kiều Nguyệt Nhi đưa qua.

Đêm qua cùng Mạnh lão gia chuyện phiếm lúc, hắn đã biết rõ, Kiều phu nhân đã tại ba năm trước đây bị bệnh, hiện tại đậu hủ trong tiệm sở hữu việc, đều là do Kiều Nguyệt Nhi một tay quản lý, đương nhiên, Mạnh lão gia niệm và tình cũ, cũng thường xuyên lên tiếp tế một ít.

“Lão bản, đến chén đậu hủ nào...”

Mạnh Tuyên đi tới cửa điểm, cười hì hì nói.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 04 : Hoàn khổ tử

Chương 04: Hoàn khổ tử

Bồng nhiên đã nghe được có chút quen thuộc rồi lại có chút lạ lẫm thanh âm, chính đang làm việc Kiều Nguyệt Nhi hơi khẽ chấn động, vừa quay đầu đến, trên mặt biểu lộ lại là vui sướng, lại là kinh ngạc, tựa hồ còn dần theo bị thương cảm giác, trong nháy mắt khóe mắt thậm chí có chút ít ướt át. Nhưng nàng rất nhanh tự phản ứng đi qua, cầm tạp dề nhẹ nhàng lau lau khóe mắt, trên mặt lộ ra mỉm cười, nói: “Đều cho người đưa một chén, còn chưa đủ?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Một chén sao có thể đủ? Ít nhất phải ăn ba chén, trên chân núi ngây người bảy năm, muốn nhất niệm tại đây đậu hủ não rồi!”

Kiều Nguyệt Nhi mỉm cười nói: “Chỉ cần người ăn không ngán, lúc nào đều có!”

Hai người bỗng nhiên đều trầm mặc lại, không biết nói cái gì rồi, hào khí có chút xấu hổ.

Một lát sau, hay vẫn là Mạnh Tuyên trước cười nói: “Kiều bá mẫu ở đâu? Ta đến xem nàng!”

Nhắc lên mẫu thân, Kiều Nguyệt Nhi vành mắt có chút hồng, nói: “Mẹ ta thân thể không được tốt, ở phía sau trong phòng nằm đâu rồi, người đi xem nàng cũng tốt, nàng cũng một mực rất muốn người!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Người dẫn ta đi qua nhìn một cái a, ta muốn nhìn một chút bệnh của nàng!”

Kiều Nguyệt Nhi lắc lắc đầu nói: “Chỉ sợ là xem không tốt rồi, các đại phu đều nói...”

Mạnh Tuyên đã cắt đứt nàng..., cười nói: “Ta trên chân núi ngây người bảy năm, tuy nhiên không thể nào cố gắng, nhưng

dầu gì cũng học đi một tí y thuật, không chuẩn có thể làm!”

Kiều Nguyệt Nhi hai mắt tỏa sáng, nói: “Đúng vậy, người tại tiên môn học y thuật, nhất định có thể đi!”

Nói xong liền cùng trong tiệm ăn cái gì người vùi đến một tiếng, mang theo Mạnh Tuyên hướng hậu viện đi tới.

Dù sao các nàng cái này tiểu điếm, ăn cái gì cũng đều là láng giềng, mà không sợ có người trốn trốn.

Mạnh Tuyên do dự một chút, hay vẫn là nói: “Tiểu Kiều muội muội, ta là bá mẫu chữa bệnh, người có thể phải đáp ứng hai ta cái yêu cầu!”

Kỳ thật tuổi của hắn là so Kiều Nguyệt Nhi tiểu nhân, nhưng trong cơ thể đã có cái lão linh hồn, bởi vậy đánh đi đi một mực sữa tiểu Kiều muội muội, tiểu Kiều tính tình ôn thuận, liền cũng theo hắn đi rồi.

Kiều Nguyệt Nhi nghe vậy, trên gương mặt bay lên một đoàn đỏ ửng, nói: “Yêu cầu gì, người nói a!”

Mạnh Tuyên cười cười, đem đơn giản hoá đầu ba quy một làm cho nói ra: “Là bá mẫu chữa cho tốt bệnh về sau, người không thể hướng ra phía ngoài người nhắc tới, vô luận là ai hỏi cũng không thể nói, chỉ nói bá mẫu là tự mình chậm rãi sẽ khá hơn, điếm thứ hai... Chữa cho tốt bệnh về sau, người ít nhất được lại vì ta làm hai chén đậu hoa!”

Kiều Nguyệt Nhi nghe xong, buột miệng cười, nói: “Thật là quái quy củ, được rồi, ta đáp ứng rồi!”

Nhưng chẳng biết tại sao, nàng vừa nói, trong nội tâm nhưng có chút thất lạc.

Kiều phu nhân dù sao chỉ là phạm nhân, bệnh của nàng cũng chỉ là bởi vì tưởng niệm vong phu, hơn nữa vất vả lâu ngày thành tật bố trí, trong cơ thể bệnh khí Mạnh Tuyên tiện tay tự rút ra, với hắn mà nói, cái này sợi bệnh khí thật sự không có ý nghĩa, liền nhất đẳng đan đều luyện không được.

Chỉ là Kiều Nguyệt Nhi chứng kiến Mạnh Tuyên nhẹ nhàng tại mẫu thân trên người dẫn đo vài cái, một mực hỗn loạn, cơ hồ

liền người đều nhận không ra mẫu thân giấc ngủ lập tức trầm ổn rồi, một lát sau, thậm chí bắt đầu hô đối, không khỏi giật nảy mình, đem Mạnh Tuyên trở thành trong truyền thuyết thần tiên sống, Mạnh Tuyên thấy thế, đành phải cười khổ lại dấn dò nàng một lần, vạn không được hướng người bên ngoài nhắc tới việc này.

Kiều Nguyệt Nhi đang tại uy mẫu thân ăn cháo, bỗng nhiên phía trước trong tiệm truyền đến một hồi âm ỉ ồn ào.

Kiều Nguyệt Nhi như là chợt nhớ tới cái gì, lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng buông chén cháo, bước nhanh hướng trong tiệm chạy tới, Mạnh Tuyên cũng đi theo phía sau nàng.

Đi vào trong tiệm xem xét, đã thấy bảy tám cái ác nô, đem trong tiệm khách nhân đều đuổi đến đi ra ngoài, nôi chén hồ lô bồn nện nấu như, thậm chí liền cái bàn đều hủy đi, chồng chất làm một đống.

“Giang thiếu gia, ngươi làm cái gì vậy? Mau dừng tay!”

Kiều Nguyệt Nhi thấy như vậy một màn, nhanh chóng thiếu chút nữa khóc lên, cái này trong tiệm hết thấy, đều là nàng cùng mẫu thân tâm huyết.

“Hừ, ta còn tưởng rằng ngươi núp ở phía sau mặt không dám ra đến rồi đây này...”

Bên ngoài cửa điểm mặt, bày biện một trương ghế bành, một cái khuôn mặt hung ác nham hiểm thanh thiếu niên ngồi ở trên mặt ghế cười lạnh.

“Đậu hủ Tây Thi Kiều cô nương a, trước đó vài ngày ngươi tại nhà của ta tiệm thuốc ở bên trong xa được liệu thời điểm, cũng đã có nói, đến kỳ còn không được bạc, vậy thì muốn theo ta đi, nay cái đến cuộc sống, ta tới tiếp ngươi. Ngươi nhìn ta có nhiều săn sóc, sợ ngươi thu dọn đồ đạc bất tiện, những rách rưới này giữ lại cũng vô dụng, tựu đều đập phá a, kể cả cái này điểm, cũng dứt khoát một môi lửa đốt đi, thanh tĩnh...”

Người tuổi trẻ kia cười lạnh nói, dâm tà con mắt tại Kiều Nguyệt Nhi yêu điệu trên bờ eo đảo qua, hắc hắc nở nụ cười.

“Ngươi...”

Kiều Nguyệt Nhi vừa tức vừa vội, suýt nữa khóc lên.

“Nàng thiếu nợ người bao nhiêu bạc?”

Đến lúc này, Mạnh Tuyên mặt lạnh lấy theo trong tiệm chậm rãi đi ra.

“Người là người nào?”

Chứng kiến có nam nhân theo Kiêu Nguyệt Nhi trong tiệm đi ra, hung ác nham hiểm Giang thiếu gia lập tức biến sắc.

“Hắn tự là Mạnh gia Nhị thiếu gia, ngày hôm qua vừa mới...”

Bên cạnh có người hầu đưa lỗ tai đối với Giang thiếu gia nói vài câu, Giang thiếu gia lập tức nở nụ cười lạnh, nói: “Bị tiên tiên xóa tên, như con chó đồng dạng đuổi trở về Tứ Tượng thành đúng là người a, hắc hắc, Mạnh thiếu gia, thật kính thật kính! Chỉ có điều, Giang gia làm việc, các người Mạnh gia chỉ sợ còn không xen tay vào được a? Mà lại đứng ở một bên, đợi hết xong xuôi xong việc, lại đến Túy Nguyệt Lâu bày rượu, là người tây trần!”

“Hừ, Giang thiếu gia rượu không uống cũng thế!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, chỉ chỉ Kiêu Nguyệt Nhi, nói: “Tiểu Kiêu cô nương tổng cộng thiếu người bao nhiêu bạc, người cứ việc nói tốt rồi, bốn thiếu gia gấp bội trả lại người, nhưng có một điểm, cái này trong tiệm thứ đồ vật, người như thế nào cho ta nện, như thế nào cho ta khôi phục nguyên trạng!”

Hắn tuy nhiên lâu không trong thành, nhưng cũng biết cái này Giang gia, là ở Tứ Tượng thành làm dược liệu sinh ý, khi còn bé hắn còn cùng cái này Giang gia thiếu gia Giang Nguyệt Thần đã gặp mặt, chỉ là bảy năm không gặp, không nghĩ tới cái thằng này biến thành như thế hoàn toàn khổ bộ đáng.

“Mà ngay cả hôm qua ta đi Tiêu phủ uống rượu thời điểm, đã thành tiên môn đệ tử Tiêu thiếu gia, đối với ta đều khách khí!”

Giang Nguyệt Thần sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói ra: “Người bắt quả là một cái tiên sơn khí đồ, cũng dám tại bốn

thiếu gia trước mặt trang dạng? Người đương bốn thiếu gia thực thiếu cái kia mấy lượng bạc sao? Ta mình bạch nói cho người biết, ta hôm nay muốn dẫn đi, tự là người này, người như đứng ở một bên, bốn thiếu gia tự không cùng người so đo, nhưng người nếu dám nhiều chuyện, ta ngay cả người cái này tiểu thân thể cùng một chỗ hủy đi, cho ta tiếp tục nện!”

Đã nghe được thiếu gia hạ lệnh, đám kia ác nô lập tức lại vọt lên tiến đến.

“Ai, muốn yên tĩnh hai ngày cũng không được!”

Mạnh Tuyên thở dài, đột nhiên bước lên một bước, thò tay hướng cách hắn gần đây một cái ác nô chộp tới.

Cái kia ác nô đã sớm lưu tâm lấy hắn rồi, vừa thấy hắn đến ngăn trở chính mình, lập tức mắng một câu, vung quyền đánh đi qua, nhưng mà Mạnh Tuyên động tác vậy mà nhanh đến hắn nhìn không thấy, một quyền này của hắn chém ra, cũng không biết làm sao lại đánh vào không khí, mà thân thể của mình nhưng lại chột nhẹ, bị Mạnh Tuyên nhẹ nhàng ném đến ngoài cửa, sau đó Mạnh Tuyên theo thảo theo ném, bảy tám cái tráng hán lập tức đã bị hắn ném sạch sẽ.

“Xem ra người tại tiên môn hay vẫn là học chút thứ đồ vật a... Cũng tốt, bốn thiếu gia lâu không cùng người so chiêu, ngứa tay rồi!”

Giang Nguyệt Thần sắc mặt nhất thời âm xuống dưới, tay phủ bên hông, đột nhiên thân hình hắn nhảy lên, hướng về Mạnh Tuyên đánh tới.

Người còn trên không trung, đã theo bên hông rút ra một đạo ngân quang lóng lánh nhuần kiếm, “Vèo” một tiếng hoa hướng Mạnh Tuyên hai mắt.

“Vậy mà muốn hủy ánh mắt của ta?”

Mạnh Tuyên giận dữ, dùng hắn kiến thức, tự nhiên biết rõ một kiếm này là thẳng tắp hoa hướng chính mình con mắt, căn bản không phải hư chiêu.

Cái này Giang thiếu gia cũng thật sự là ngoan độc, chỉ là bình thường mâu thuẫn, hắn dĩ nhiên cũng làm dám cầm kiếm

hướng ánh mắt của mình mời đến.

Nộ theo trong lòng lên, hấn bỗng nhiên nhắc tới chân khí, một chương vung đi ra ngoài, lập tức một cỗ bái không ai có thể ngự sức lực lớn phát ra.

Giang Nguyệt Thần trong tay nhuần kiếm còn chưa tới gần Mạnh Tuyên bên người, đã bị cái này cỗ sức lực lớn áp chế, thân kiếm rồi đột nhiên phản trở về, vậy mà đâm vào vai của hấn ở ở bên trong, rồi sau đó cái kia sức lực lớn đã vọt tới bên cạnh hấn, đưa hấn trùng trùng điệp điệp kích hướng về sau ngã đi.

Nhưng mà Mạnh Tuyên không đợi hấn rơi xuống đất, thân hình lóe lên, đã đến bên ngoài, thò tay bắt được hấn cổ áo, đưa hấn nhắc lên.

“Nàng thiếu nợ người bao nhiêu bạc?”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nhìn chăm chú lên Giang Nguyệt Thần con mắt hỏi.

“Họ Mạnh, người hôm nay cảm thương ta, thiếu gia ta với người thế bất lưỡng lập...”

Giang Nguyệt Thần trì hoãn một hồi mới phản ứng đi qua, lập tức nghiêng răng nghiêng lợi, hung hăng mắng lên.

Hấn vốn tưởng rằng Mạnh Tuyên là cái tiên môn vứt bỏ, không sẽ có bao nhiêu bản sự, muốn niết cái nhuần 柸 tử, lại không muốn vậy mà triệt để bại.

Vén vén vừa mới Mạnh Tuyên một chương kia sức lực lớn, hấn liền biết rõ mình cùng Mạnh Tuyên chênh lệch khá xa.

Chỉ có điều, hấn cũng không chịu nhận thua, muốn bằng gia thế lại hòa nhau đến.

Nhưng mà Mạnh Tuyên không đợi hấn nói xong, liền “Ba” một chương vung tại trên mặt của hấn.

“Nàng thiếu nợ người bao nhiêu bạc?”

Giang Nguyệt Thần ngẩn người, mới kịp phản ứng, chính

mình lại bị trước mặt mọi người trườ một cái tát, khí huyết dâng lên, kêu lớn lên: “Họ Mạnh...”

“Ba...”

Mạnh Tuyên lại đánh nữa hấn một miệng, sau đó trở lại tay đến, lại là một miệng.

Giang Nguyệt Thần còn không chịu cầu xin tha thứ, lại không muốn Mạnh Tuyên ra tay ác như vậy, tích đẩy cách cách mười cái miệng tử đánh lên rồi.

“Nàng thiếu nợ người bao nhiêu bạc?”

Thằng đem Giang Nguyệt Thần trườ như một đầu heo đồng dạng, Mạnh Tuyên mới ngừng tay, lại một lần nữa hỏi.

“Mười... Lưỡng...”

Giang Nguyệt Thần bị triệt để đánh hôn mê rồi, hấn là lại âm lại búng bình, nhưng không phải người ngu, biết rõ hảo hán không ăn thiệt thòi trước mặt đạo lý.

“Hừ, mười lượng bạc người cũng dám...”

Mạnh Tuyên một bên cười lạnh, một bên thò tay hướng trong ngực vừa sờ, đột nhiên khẽ giật mình, hấn nhưng lại phát hiện, chính mình còn thật không có bạc.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 05 : Đáng ghét Hồng Trần sự tình

Chương 05: Đáng ghét Hồng Trần sự tình

Lại nguyên lai, Mạnh Tuyên về đến nhà về sau, hắn đã đem mình bình thường mặc quần áo đổi xuống dưới, trong ngực bạc vụn cũng đã quên lấy, dù sao lần này chỉ là vì còn chén mà thôi, hơn nữa nói trở lại, hắn chính là một cái được chăng hay chớ tính tình, bình thường cũng không cần dùng quá nhiều bạc, xuống núi thời điểm, trên người cũng chỉ dẫn theo không đến mười lượng bạc vòng vo mà thôi, đã hoa không sai biệt lắm.

“Mười lượng bạc ngươi cũng dám nện người điếm? Ngươi có biết hay không cái này trong tiệm thứ đồ vật trị bao nhiêu bạc...”

Mạnh Tuyên có chút xấu hổ bắt tay trừu trở lại, quyết định muốn theo khí thế bên trên lừa gạt Giang Nguyệt Thần.

“Ngươi... Ngươi nói... Bao nhiêu... Tự... Là hơn thiếu...”

Giang Nguyệt Thần lắp bắp, hắn rằng bị rút sạch hai cái, nói chuyện đã bắt đầu hở rồi.

“Như vậy đi, cái này trong tiệm thứ đồ vật bị ngươi đập phá, ít nhất cũng phải nhường ngươi cùng một trăm lượng, đã tiểu Kiều cô nương thiếu nợ ngươi mười lượng bạc, vậy ngươi xuất ra chín mươi lượng đến, chuyện này tự cũng tạm được được rồi, lần sau gặp lại ngươi xuất hiện ở chỗ này, ta còn đánh ngươi!”

“... Tốt... Tốt...”

Giang Nguyệt Thần vừa nói, một bên thò tay đủ bên hông mình túi tiền.

“Hừ, toàn bộ lưu lại a, ngươi mau rút!”

Mạnh Tuyên theo Giang Nguyệt Thần bên hông lột xuống tiền của hắn cái túi, sau đó như ném rác rưởi đồng dạng đem hắn ném đi.

“Thiếu gia... Thiếu gia...”

Giang gia các nô tài đều vội vàng vây đi qua, đưa hắn vịn.

“Đi...”

Giang Nguyệt Thần ác độc nhìn Mạnh Tuyên liếc, lại cũng không dám nói gì, mang theo một đám nô tài xoay người rời đi rồi.

“Cái này Mạnh thiếu gia thật lợi hại a, Giang thiếu gia là theo Kiếm Lư ở bên trong Lãnh đại sư bảy đồ học nghệ, nghe nói cũng là một vị cao thủ, tại Mạnh thiếu gia trong tay vậy mà như chỉ con gà con tể bình thường, căn bản không có hoàn thủ chỗ trống a...”

“Hắc, người cũng không muốn muốn, người ta Mạnh thiếu gia tốt xấu là ở tiên môn học được bảy năm, dù thế nào không hạ công phu, cái kia cũng không phải bình thường người có thể so sánh đó a...”

“Ôi, nghe nói Mạnh thiếu gia là kế cuối, đều lợi hại như vậy, cái kia Tiêu thiếu gia hiện tại được mạnh bao nhiêu a...”

Chung quanh người vây xem nghị luận nhao nhao, vừa nói một bên tán đi rồi.

“Thiếu bác người sẽ không theo cha ta nói? Thiên đi chỗ đó hoàn khổ trong nhà tiệm bán thuốc xa được? Giang gia bác là tốt thiếu nợ sao?”

Về tới trong tiệm về sau, Mạnh Tuyên có chút tức giận nói.

Hắn biết rõ phụ thân thường xuyên tiếp tế Kiều Nguyệt Nhi mẹ con, dù thế nào lấy cũng không nên liền Dược Đô đi xa mới đúng.

“Ta... Ta thật sự là... Không có cách nào a...”

Kiều Nguyệt Nhi bị Mạnh Tuyên vừa quát, nước mắt nhĩ tại trong hốc mắt quay vòng lên, nàng xoay người, lặng lẽ xóa đi rồi.

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, biết rõ nàng tất nhiên gặp nạn nói chi ần, thở dài, tinh tế hỏi nàng.

Kiều Nguyệt Nhi ngay từ đầu không chịu nói, nhưng về sau, nhưng vẫn là bị Mạnh Tuyên nghiêm mặt, hỏi được rồi.

Đã nghe được chuyện này, Mạnh Tuyên trong nội tâm không khỏi lửa giận bay lên.

Lại nguyên lai, từ khi Mạnh Tuyên đi tiên môn học nghệ về sau, Mạnh lão gia thường xuyên cho Kiều gia mẹ con tiền đưa chút ít ngân lượng, Sử di nương thấy, tuy nhiên không vui, nhưng dù sao sợ chộc lúc ấy vẫn còn tiên môn bên trong Mạnh Tuyên, cũng không nói qua cái gì, nhưng ngay tại một tháng trước, Mạnh Tuyên bị trục xuất tiên môn sự tình truyền quay lại Tứ Tượng thành, Sử di nương liền lập tức lộ ra bản tính, không cho phép Mạnh lão gia đón thêm tể hai mẹ con này nửa cái đồng tử.

Nửa tháng trước, Kiều Nguyệt Nhi mầu thân chứng bệnh tăng thêm, nhu cầu cấp bách ngân lượng mua thuốc, nàng vốn định đi cầu Mạnh lão gia, cũng tại cửa ra vào bắt gặp Sử di nương, bị nàng châm chọc khiêu khích, không lưu tình chút nào đau nhức mắng một trận, hết sức chanh chua. Kiều Nguyệt Nhi dù sao chỉ là mười mấy tuổi cô nương gia, làm sao có thể nhịn được, liền Mạnh lão gia đều không có gặp, chỉ phải tay không về tới trong nhà, khóc ròng một hồi.

Roi vào đường cùng, nàng mặc dù biết Giang gia không phải dễ đối phó, cũng chỉ tốt kiên trì đi xa được liệu rồi.

Kết quả, nàng quả nhiên bị Giang Nguyệt Thần tính kế một thanh, rõ ràng chỉ là một lượng bạc dược liệu, cứng rắn sinh cho nàng lãi mẹ đẻ lãi con đã tăng tới mười lượng, ngày nay càng là mang theo ác nô tới bắt nàng, nếu không có Mạnh Tuyên vừa mới lúc này, hậu quả quả thực thiết tưởng không chịu nổi.

“Hừ, Sử di nương vậy mà làm bực này sự tình, thật sự là cảm thấy ta bị tiên môn trục tên, tựu cái gì cũng sai đến sao?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thâm hận, không nghĩ tới Sử di nương vậy mà sẽ làm ra bức này sự tình đến, suýt nữa hại Kiều Nguyệt Nhi ngã xuống địa ngục.

“Những bạc này người trước sử lấy, điểm cũng không cần mở, chuyên tâm trong nhà chiếu cố bá mẫu a, bệnh của nàng tuy nhiên đi rồi, nhưng dù sao bị bệnh thời gian quá dài, thân thể quá hư, cần cực kỳ tĩnh dưỡng một thời gian ngắn, những chuyện khác người cũng không cần buồn, ta sẽ an bài tốt!”

Mạnh Tuyên đem cái kia Giang Nguyệt Thần túi tiền lưu tại đậu hủ trong tiệm, chính mình trầm tư về tới Mạnh phủ.

Lúc này thời điểm Mạnh lão gia đã rời giường, chính trong phòng hút thuốc lao. Mạnh Tuyên liền đã đến hắc trong phòng, đem chính mình muốn sự tình nói ra, hắc chuẩn bị cầm một số bạc, cho Kiều gia đưa cái nông trường, lại bàn mấy cái cửa hàng, sau đó thỉnh cái bản phận Quản gia chăm sóc sinh ý, như vậy Kiều thị mẹ con liền không cần lại xuất đầu lộ diện rồi, tuy nhiên so ra kém trước kia gia nghiệp, dù sao cũng có thể an ổn sống.

Mạnh lão gia nghe xong, do dự nói: “Vậy đại khái được ba ngàn lượng bạc a, Mạnh gia ngược lại là còn trở ra lên, bất quá hiện trong nhà sinh ý đều là đại ca người chiếu khán lấy, như vậy một số lớn bạc, được hắc điểm quá mức rồi, mới có thể cầm được đi ra... Như vậy đi, chờ đại ca người trở lại, ta đi nói với hắc, cùng Kiều gia cũng là thế giao, cái này bề bọn hay là muốn bang!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, đã phụ thân lên tiếng, hắc liền cũng không hỏi nữa, dù sao Kiều Nguyệt Nhi hôm nay có hắc theo Giang Nguyệt Thần chỗ đó đoạt đến túi tiền, bên trong không có chín mươi lượng, hai ba mươi lượng nhưng lại có, đầy đủ rộng rãi chi tiêu một thời gian ngắn rồi, về phần cho Kiều gia đặt mua gia sản sự tình, chỉ cần tại hắc lý khai Tứ Tượng thành trước hoàn thành có thể, không vội tại đây nhất thời.

Ăn nghỉ điểm tâm về sau, liền có gia đình đến bữa, nói đại thiếu gia đã cho tín, muốn tại chạng vạng tối trước gấp trở về.

Mạnh lão gia rất là vui vẻ, liền phân phó gia đình đi đánh tiệc rượu, chuẩn bị buổi tối toàn gia đoàn tụ thoáng một phát.

Mạnh Tuyên cũng có chút tưởng niệm cái kia Đại ca rồi, lúc ấy hẳn còn chưa tiến tiên môn lúc, cùng cái kia Đại ca quan hệ coi như hòa hợp, dù sao ngay lúc đó hẳn thoát nhìn so Đại ca nhỏ, trên thực tế trong cơ thể nhưng lại một cái xuyên việt mà đến lão linh hồn, nhiều khi, cái này hai huynh đệ thoát nhìn là Đại ca che chở đệ đệ, trên thực tế vẫn là làm đệ đệ dụ dỗ Đại ca chơi, quan hệ tự nhiên không sai được.

Chỉ bất quá hẳn về sau tiến nhập tiên môn, vừa đi bảy năm, cũng không biết Đại ca hôm nay biến thành bộ dáng gì nữa.

Còn chưa tới lúc chạng vạng tối, hẳn liền cùng Mạnh lão gia ngồi ở trong đại sảnh, chờ Đại ca trở lại.

Nhưng mà đợi trái đợi phải, một mực đợi đến lúc mặt trời lặn, đèn rực rỡ mới lên, vẫn đang không thấy đại thiếu gia trở lại.

Mạnh lão gia có chút bất an rồi, liền ba phen mấy bận phái người nhà đi nghe ngóng, hôm nay tuy nhiên là thái bình thế đạo, rất ít nghe nói phụ cận có cái gì đại yêu qua lại, nhưng hẳn hay vẫn là lo lắng cho mình cái này con lớn nhất bị yêu quái nhiếp đi, năm đó Kiều Nguyệt Nhi phụ thân, tựu là tại thu một số tiền hàng trở về nhà trên đường, bị Hắc Mộc sơn yêu quái nhiếp đi rồi, Kiều gia lúc này mới rơi vào gia đạo suy tàn, vừa tới tại tư.

Trải qua tìm hiểu, gia đình chỉ nói không thấy được bóng người, Mạnh lão gia đứng ngồi không yên, tâm lo như lửa đốt.

Thẳng đợi đến lúc giờ Hợi hơn phân nửa, rượu và thức ăn đều nóng lên nhiều lần rồi, mới thấy đại ca uống say say về tới gia môn.

Mạnh lão gia giận dữ, đi lên tựu quát mắng: “Không biết đệ đệ của ngươi đã trở lại rồi sao? Đợi ngươi lâu như vậy, ngươi lại chạy chạy đi đâu lấy người uống rượu? Coi như là đi uống rượu, không thể phá cái hạ nhân đưa tin sao?”

“Ta đi theo ai uống rượu? Ngươi hỏi hẳn!”

Đại ca Mạnh Sơn nổi giận lên, chỉ vào Mạnh Tuyên cái mũi quát mắng: “Cái phế vật này, theo tiên sơn lại để cho người chạy ra, lại để cho Mạnh gia toàn gia đi theo mất mặt xấu hổ

cũng thì thôi, trở lại rồi lại vẫn không yên ổn, lại đem người ta Giang gia thiếu gia cho đánh nữa! Người nói ta cùng ai đi uống rượu? Ta đi cấp người Giang gia thiếu gia bồi tội đi rồi, ta tiên thành người Giang gia người sẽ đem ta cản lại, chỉ nói là cái phế vật này đã thương người ta thiếu gia, muốn đi cáo quan, nếu như ta không phải uống một bụng rượu xin lỗi, nha sai buổi sáng cửa!”

Mạnh Tuyên nhìn xem giận dữ Đại ca, không nói câu nào.

Hắn không biết cái này Đại ca là thực say hay là giả say, thực nộ hay là giả nộ, nhưng mở miệng một tiếng “Phế vật”, không lưu tình chút nào, hiển nhiên năm đó hắn tận lực cùng hắn giao hảo chỗ tích lũy cảm tình đã trở nên phi thường đậm bạc, bảy năm thời gian, đủ để cải biến một người tâm tính.

“Người... Người... Người nói đệ đệ người là cái gì?”

Mạnh lão gia kỳ thật đã biết rõ Mạnh Tuyên đã thương Giang Nguyệt Thân sự tình rồi, chỉ là một mực không có đề, lúc này nghe được chính mình con lớn nhất luôn mồm mắng Mạnh Tuyên là phế vật, cảm thấy lại không vui, khí tay thẳng run rẩy.

“Hừ, vốn chính là phế vật, còn không cho người nói sao?”

Sử di nương theo trong phòng đi ra, từ dưới trong tay người nhận lấy một khối khăn mặt, cho Mạnh Sơn lau mặt, âm dương quái khí nói.

“Ta đánh cái kia Giang gia thiếu gia là có nguyên nhân, hắn chưa cùng người nói sao?”

Mạnh Tuyên thân nhiên nói, đè nén nộ khí, bùng lên một ly buồn bực rượu đến uống.

“Nguyên nhân gì? Chó má nguyên nhân!”

Mạnh Sơn vọt vào trong phòng, một tay chưởng làm mất Mạnh Tuyên trong tay rượu, mắng: “Người xem xem người ta Tiêu gia thiếu gia, nhìn nhìn lại người, có cái gì mặt tiến cái nhà này môn? Người ta thành tiên sơn đệ tử chánh thức, vẫn đang hòa khí đối xử mọi người, toàn bộ Tứ Tượng thành ở bên trong ai không khoa trương hắn tốt? Người thì sao? Bị người

xoá tên phê vật, vậy mà vì cái bán đậu hủ đánh nữa Giang gia thiếu gia, người như thế nào lớn như vậy bốn sự?”

“Cũng không phải là đâu rồi, hừ, cái dạng gì người tìm cái gì mặt hàng nữ nhân, mỗi ngày nhét bạc còn chưa đủ, còn vì nàng đi đánh người rồi, cũng không nghe ngóng thoáng một phát, người ta Giang gia thiếu gia, là bậc nào quý giá bộ dáng, đả thương người ta, người bồi được tốt hay sao hả?”

Sử di nương cũng cùng ở một bên hát đệm, ngôn ngữ tầm đó càng là cay nghiệt chanh chua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 06 : Ác gia đình

Chương 06: Ác gia đình

“Người... Người lẫn tẩn cái gì, ta còn chưa có chết đây này!”

Mạnh lão gia khí giận dữ, bỗng nhiên vọt tới Mạnh Sơn bên người đi, một tay chưởng đánh vào trên mặt hắn.

“Người... Người đánh con của ta làm gì?”

Sử di nương lao đến, một đầu đem Mạnh lão gia đình thiếu chút nữa ngã sấp xuống, dốc sức liều mạng gào to: “Hứa nhà của người lão Nhị gây chuyện, cũng phải không được nhà của ta Sơn nhi nói hắn hai câu sao? Người từ nhỏ tự che chở cái kia phế vật, tiến tiên sơn thời điểm che chở, bị người đuổi đi ra còn che chở, người có phải hay không nhất định phải đem mẹ lưỡng đuổi ra ngoài, to như vậy gia sản tất cả đều cho hắn mới cam tâm nột...”

“Ai...”

Mạnh Tuyên thở dài, vô lực vuốt vuốt chính mình huyết Thái Dương.

Hắn có lực lượng đủ mức, một giây chung giết sạch cái này trong phủ hết thấy mọi người, nhưng đối với loại sự tình này, lại có thể làm như thế nào?

Sử di nương vẫn còn không ngừng không dừng lại khóc hô hào, Mạnh Sơn ngược lại yên lặng ngồi xuống, không nói một lời rồi.

Mạnh lão gia chỉ khí ngồi ở trên mặt ghế thái sư, cảm thuốc lão không ngừng trừu.

“Xem ra, ta như thế thấp điều, cũng không có thể là chuyện tốt a...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm không khoái, không nói một lời, đứng dậy trở về phòng đi rồi.

Đại ca cùng di nương trở nên như lúc này mỏng, không có gì hơn tựa là cảm thấy hấn bị tiên môn xoá tên rồi, xem thường hấn, đối mặt tình huống như vậy, hấn tuy có thể một tay bóp chết hai người bọn họ, hoặc là bày ra một điểm thần thông, hù sợ bọn hấn, nhưng cuối cùng cũng không có ý gì.

Về tới trong phòng, Mạnh Tuyên đã ngồi một hồi, liền chuẩn bị chặt đứt tạp niệm, bắt đầu tu luyện.

Đúng lúc này, Mạnh lão gia lại yên lặng không nói đi đến, hấn ngồi ở Mạnh Tuyên bên giường, yên lặng trù một hồi thuốc Lào, lúc này mới than thở mở miệng nói: “Đại ca ngươi nói lời, ngươi cũng đừng để trong lòng, cái này Mạnh gia gia nghiệp, dù sao còn không có giao cho trên tay hấn, nơi này chính là ngươi gia, ngươi về nhà đến, ai cũng không thể nói cái gì, ngươi tựa an tâm ở!”

Mạnh Tuyên cười cười, không có nói cho phụ thân chính mình rất nhanh tựa phải ly khai sự tình, sợ hấn nhạy cảm.

Một lát sau, Mạnh lão gia dập đầu dập đầu nỗ điều tử, đã quyết định cái gì quyết tâm giống như mà nói: “Ta cũng suy nghĩ cẩn thận rồi, ngươi theo tiên sơn sau khi trở về, người khác lời ong tiếng ve rất nhiều, cũng không thể tựa tiếp tục như vậy, không bằng như vậy đi, dù sao ngươi khi còn bé tựa ưa thích vũ đạo lỏng lỏng, ta dứt khoát nhiều hơn nữa hoa chút ít bạc, tiễn đưa ngươi đi Kiếm Lư luyện kiếm a, ngươi có tại tiên sơn nội tình, học kiếm chắc có lẽ không là kiện việc khó, hơn nữa, hôm nay ngươi còn đem Giang gia tiểu tử đánh thành đầu heo nữa nha, tiểu tử kia thế nhưng mà đã học được ba năm kiếm thuật, có thể thấy được ngươi thiên phú so với hấn mạnh hơn nhiều...”

“Kiếm Lư?”

Mạnh Tuyên nghe xong nao nao, nhớ tới Lãnh đại sư đến.

Cái kia ốm đau bệnh tật gây Lão đầu, là Tứ Tượng thành Kiếm Lư nhất mạch tổ sư gia.

Mạnh lão gia nhẹ gật đầu, nói: “Đúng, theo Kiếm Lư ở bên

trong đi ra người, cũng đều là được người tôn kính, khỏi cần phải nói, ngày mai sẽ có một cơ hội tốt, kiếm kia lư ở bên trong Lãnh đại sư, mười năm trước được bệnh nặng, đem đến thành bên ngoài bụi cỏ lau ở bên trong, không khách khí người rất nhiều năm, thế nhưng mà ngày hôm qua bỗng nhiên truyền đến tin tức, nói Lãnh đại sư hết, muốn trở lại Kiếm Lư, đây chính là kiện đại sự, không biết bao nhiêu người muốn đi Lãnh phủ ăn mừng, người ngày mai cũng theo phòng kế toán ở bên trong cầm lên ba trăm lượng bạc, mua vài món đồ đi bán phỏng một chút đi, trước hỗn cái quen mặt, sau đó ta lại nắm nắm quan hệ, xem có thể hay không bán tại Kiếm Lư môn hạ, đã có cái này có thai phần, nội thành nói rảnh rồi người cũng tự ít đi rồi!”

“Cái này... Không cần phải a?”

Mạnh Tuyên cười khỏ, vô ý thức tự muốn thoái thác.

Không nghĩ tới Mạnh lão gia ngược lại lai liễu kính, vỗ mép giường, nói: “Quyết định như vậy đi, người ngày mai sẽ đi!”

“Cũng tốt, đi thì đi thôi!”

Mạnh Tuyên thở dài, trong nội tâm tính toán.

Cũng khó trách Mạnh lão gia như thế để bụng, Lãnh đại sư tuy nhiên không phải người tu tiên, nhưng hấn một thân kiếm thuật, đã xâm hóa cảnh, tu vi so về tiên môn bình thường trưởng lão mà nói cũng là chỉ mạnh không yếu, hơn nữa hấn tại Tứ Tượng thành lập phái qua nhiều năm như vậy, gần đây dùng trăm yêu trừ ma là nhiệm vụ của mình, bảo hộ dân chúng, chấn nhiếp tứ phương yêu ma, tuy nhiên tính tình có chút cổ quái, nhưng cũng là một cái bị thụ dân chúng tôn trọng đại nhân vật.

Tự như Mạnh lão gia theo như lời, nếu là có thể đã trở thành Lãnh đại sư nhập thất đệ tử, cái kia thân phận lập tức tự thăng lên rồi, địa vị độ cao chỉ sợ sẽ không thua tại tiên môn đệ tử.

“Hừ, người ta Lãnh đại sư là thân phận gì? Hấn cái này bị tiên sơn trục đi ra khí đồ, muốn đi bán tại Lãnh đại sư môn hạ, người ta thấy thế nào mà vượt hấn? Ngày mai Lãnh phủ đại yến, Tứ Tượng thành trong ngoài không biết sẽ có bao nhiêu đại nhân vật tới chơi, tự hấn một cái phế vật, đừng nói Lãnh

đại sư rồi, chỉ sợ liền Lãnh phủ Quân gia cũng không thấy, cầm bao nhiêu bạc đều là bạc ném, cho hần ba mươi lượng là đủ rồi!”

Ngày thứ hai lúc, Mạnh Tuyên lại để cho chính mình hạ nhân đi phòng kế toán ở bên trong lấy bạc, Quân gia kia nhưng cũng không dám cho hần, vậy mà đi Mạnh Sơn trong phòng đem chuyện này nói, Mạnh Sơn lập tức khinh thường phát thông bức tức, cuối cùng nói cho Quân gia, chỉ cấp Mạnh Tuyên ba mươi lượng bạc.

Nhìn xem hạ nhân nâng đến cái kia ba thỏi bạc Nguyên Bảo, Mạnh Tuyên nở nụ cười lạnh, nói thẳng: “Không cần, đưa trở về a!”

Nếu là nói đem qua Mạnh Sơn, còn có thể là uống nhiều quá, hơn nữa là bị thụ Giang gia xa lánh, trong nội tâm có khí mới hướng Mạnh Tuyên nổi giận, như vậy hiện tại hần làm một chuyện, đã lại để cho Mạnh Tuyên chính thức tức giận rồi. Hần cũng là trong nội tâm có hỏa người, dứt khoát tự một lượng bạc đều không muốn, trực tiếp đem gian phòng của mình ở bên trong lưỡng bao điểm tâm bao, cứ như vậy mang theo hướng Lãnh phủ đi tới.

Đi tới lạnh trước cửa phủ lúc, đã thấy tại đây đã đám người rộn ràng bài trừ, so phiên chợ còn náo nhiệt.

Vô số xe ngựa, dị thú lách vào tại một khối, quần áo gấm quý quan lại quyền quý mặt mũi tràn đầy mỉm cười, tiến vào Lãnh phủ.

Càng có rất nhiều người xem náo nhiệt lách vào tại một chỗ, tự vì liếc mắt nhìn những bình thường kia chỉ ở trong truyền thuyết đại nhân vật.

“Mau nhìn, đây không phải là Đại Thiện Tự Thanh Đăng pháp sư sao? Lão nhân gia ông ta đã ba năm không có lộ mặt qua á...”

“Ồ, đây không phải là trấn thủ Tứ Tượng thành Liễu đại tướng quân sao? Hần cũng tới? A đúng, nghe nói Lãnh đại sư chỉ điểm qua Liễu đại tướng quân kiểm pháp, hai người bọn họ có nửa sư danh phận, Liễu đại tướng quân tự nhiên muốn đến rồi...”

“Mau nhìn, là Thanh Diệu phong nữ sư nhóm đến rồi, từng cái đều là nhân gian tuyệt sắc a...”

Đúng lúc này, đột nhiên cao giữa không trung bay tới một đóa tường vân, tại lạnh trước cửa phủ rơi xuống, từ phía trên đi xuống một cái áo trắng công tử, phiêu nhiên như tiên, vênh mặt.

Lần này dị tượng nhất thời đưa tới vô số người sợ hãi thán phục, nhao nhao nghe ngóng người kia là ai, đều có nhận biết người của hắc hướng người bên ngoài giới thiệu: “Vị này tự là Tiêu gia đại thiếu gia a, hắc bảy năm tiến vào tiên môn bá sư, hai ngày trước mới vừa vặn trở lại, tục truyền hắc hiện tại tuy nhiên tuổi trẻ, nhưng pháp lực thông thiên, hôm nay đã đã trở thành tiên môn nhập thất đệ tử, chính là Tứ Tượng thành trẻ tuổi đồng lứa nhân tài kiệt xuất a!”

Lúc này thời điểm, sớm có Lãnh phủ quản sự nhân vật ra đón, cung kính đem Tiêu đại thiếu nghênh vào phủ ở bên trong đi rồi.

“Nguyên lai hắc cũng tới... Lại vẫn chuyên môn đem tiên môn luyện hóa tường vân lấy ra, buồn cười!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, tại tiên môn bên trong lúc, hắc tuy nhiên cùng Tiêu Vũ Phi là đồng hương, nhưng hai người quan hệ nhưng chỉ là bình thường, chủ yếu là bởi vì Tiêu Vũ Phi quá mức thể lực, luôn nịnh bợ đồng môn ở bên trong những kinh tài tuyệt diệu kia các đệ tử, đối với biểu hiện thường thường Mạnh Tuyên nhưng lại châm chọc khiêu khích, về sau Mạnh Tuyên bị Bệnh lão nhân thu làm nhập thất đệ tử, hắc lại vẫn âm thầm ghen ghét, lại về sau, Mạnh Tuyên bị môn phái ngoại trừ tên, hắc cũng là vui vẻ nhất người một trong, từng tại Mạnh Tuyên xuống núi thời điểm, cố ý ngăn ở sơn môn chỗ nói ngồi châm chọc cho hắc nghe.

Mà Tiêu Vũ Phi áp chế cái kia đóa tường vân, thực sự thập phần buồn cười.

Tại tu sĩ đột phá Chân Khí cảnh, đạt tới Chân Linh cảnh thời điểm, liền có thể chính mình luyện hóa phi vân, đằng vân giá vũ rồi, nhưng hôm nay Tiêu Vũ Phi chỉ có chân khí đệ lục trọng, xa xa không có phần này thần thông, hắc chỗ giá tường

vân, nhưng lại tiên môn cho Nội Môn Đệ Tử luyện hóa cấp thấp pháp khí, chuyên vì ra tạo thuận lợi, hơn nữa tiên môn có quy định, không cho phép trước mặt người khác triển lộ tiên môn pháp thuật, lấy lòng mọi người, Tiêu Vũ Phi lại là vì làm náo động, đem cái này quy củ cho ném chi sau đầu rồi.

“Lại có tường vân đến rồi...”

Có mắt sắc người kêu to, nhất thời mọi ánh mắt đều hướng lên bầu trời trông được đi.

Chỉ thấy góc đông bắc phương hướng, vậy mà lại bay tới một đóa hồng nhạt tường vân, đợi cho phụ cận, mọi người không khỏi kinh hô lên, bởi vì cái kia vân bên trên, dĩ nhiên là bốn năm cái quỳên rũ động lòng người tiểu cô nương, sóng mắt như nước, da thịt thi đấu tuyết, hết lần này tới lần khác lỗ tai của các nàng đều là lông mềm như nhung, đầy sanh ở khuôn mặt hai bên, mà sau lưng, lại mọc lên một chỉ lông mềm như nhung màu trắng cái đuôi, vậy mà không phải nhân loại.

“Là... Thanh Khâu Sơn hồ yêu?”

Có người thức ra thân phận của bọn hắn, sở hữu người vậy xem nhất thời cảm thấy phát lạnh, ngay ngẩn hướng lui về phía sau.

Thanh Khâu Sơn là phụ cận có tòa Yêu Sơn, thượng diện ở một đám hồ yêu, tuy nhiên bọn này hồ yêu là tu luyện chính đạo, cũng không giết hại nhân loại sinh linh, nhưng người bình thường đối với yêu quái sợ hãi đã xâm nhập nhân tâm rồi, thấy được y nguyên cảm giác sợ hãi.

“Lãnh đại sư rõ ràng cùng bọn này Thanh Khâu Sơn hồ yêu cũng nhận thức, lão đầu giao tế rất rộng a...”

Mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng âm thầm cảm thán, hắn ngược lại đối với hồ yêu không có cảm giác gì, trước kia tại tiên môn học nghệ thời điểm, cũng có một ít hóa thành hình người yêu quái bá nhập tiên sơn, đã sớm gặp quái không quái, với hắn mà nói, chứng kiến hồ yêu cảm giác, tựu cùng ở kiếp trước trên đường chứng kiến ăn chao người ngoại quốc đồng dạng, tuy nhiên không có đã từng quen biết, thực sự gặp quái không quái.

Mắt thấy các đại nhân vật đều tiên Lãnh phủ đi rồi, Mạnh Tuyên liền cũng dẫn theo điểm tâm đi tới, đưa lên bái thiếp.

Cái kia thủ vệ Lãnh gia nô bộc nhìn nhìn Mạnh Tuyên bái thiếp, bỗng nhiên có chút tò mò đánh giá đến Mạnh Tuyên đến, cười nói: “Người tự là trước đó không lâu bị tiên môn xoá tên Mạnh gia Nhị thiếu gia? Vừa rồi đi vào vị kia Tiêu thiếu gia, cùng người là đồng môn a?”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Đã từng là a, ta có thể đi đến sao?”

Thủ vệ nô bộc buồn cười, hướng đồng bạn nói ra: “Mau đến xem, cái này là cái kia Mạnh gia Nhị thiếu gia đây này...”

“Ha ha, bị trục xuất tiên môn đúng là hã a...”

“Đáng thương, người ta Tiêu thiếu gia là đáp mây bay đến, vị này Mạnh thiếu gia nhưng lại ngay cả cỗ xe ngựa cũng muốn không dậy nổi, trực tiếp đi tới đến...”

Tiếng cười của bọn hã cũng truyền vào chung quanh người xem náo nhiệt trong mắt, nhất thời đưa tới một đám người chỉ trỏ.

“Mau nhìn, cái kia chính là Mạnh gia Nhị thiếu gia, bảy năm trước đã bái nhập tiên môn, nhưng bị người đuổi đi ra...”

“Làm người không thể quá Mạnh Tuyên a, lãng phí một cách vô ích đại cơ hội tốt...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 07 : Thỉnh khách quý

Chương 07: Thỉnh khách quý

Mạnh Tuyên trước khi cũng không nghĩ tới, chính mình thậm chí có cao như vậy nổi tiếng rồi, nhắc tới cũng là, chuyện tốt không xuất ra tên, chuyện xấu truyền vạn dặm, chính mình hôm nay tại Tứ Tượng thành thanh danh, chỉ sợ so Tiêu Vũ Phi còn cao, dù sao Tiêu Vũ Phi càng lợi hại, người khác lại chỉ có thể nhìn lên hắn, mà Mạnh Tuyên đâu rồi, nhưng lại mỗi người đề lúc thức dậy, cũng có thể làm bộ thờ dài một tiếng sau đó cười nhạo một phen.

Chỉ có điều, Lãnh gia nô bộc như thế vô lễ, thực sự lại để cho Mạnh Tuyên có chút tức giận.

Hắn ồng tay áo phát một cái, lạnh lùng nói: “Khách nhân đã đến trước cửa, lại bị ngăn ở ngoài cửa, cái này chính là các người Lãnh gia đạo đãi khách sao?”

Không nói thì thôi, thốt ra lời này lòi ra, mấy cái thủ vệ nô bộc lại nhất thời trừng mắt nhìn, bên trái cái kia cười lạnh nói: “Tiên môn vút bỏ vậy mà cũng có lớn như vậy cái giá đỡ, dám nói Lãnh gia không hiểu đạo đãi khách, ta ngược lại muốn hỏi một chút người, xứng làm Lãnh gia khách nhân sao?”

Bên phải người nọ tắc thì nhìn thấy Mạnh Tuyên trong tay đề bọc giấy, cười lạnh nói: “Trong tay người lấy được là cái gì hạ lễ? Lộ ra đến xem nhìn!”

“Tốt nhất điềm tâm hai cân...”

Mạnh Tuyên đem bọc giấy nhắc tới quơ quơ, giống như cười mà không phải cười nói.

Lời này nhưng cũng là giả, đỡ một ít điềm tâm ngày hôm qua đều cho Kiều Nguyệt Nhi đề đi qua, cái này lưỡng bao là còn lại.

“Cầm lưỡng bao võ điểm tâm tợ muốn trèo lên Lãnh gia môn, người đây là hàn hỗi Lãnh gia sao?”

Cái kia vài tên gia đình nghe vậy, lập tức tợ dựng lên lông mi, nếu không là chung quanh nhiều người, chỉ sợ chỉ điểm Mạnh Tuyên động thủ.

“A, vậy người ngược lại nói nói, muốn vào Lãnh phủ, được xuất ra cái dạng gì hạ lễ mới được?”

Mạnh Tuyên lãnh đạm nói.

Một cái gia đình đang muốn nói chuyện, lại bị cái khác cơ linh chút ít gia đình kéo lại, ghé vào lỗ tai hửn nói: “Không muốn để ý đến hửn, miễn cho bị ngoại nhân thấy được, biết nói chọn lễ đãi khách, tổn hại Lãnh gia mặt, phé vật này đã như vậy hàn hỗi, cái kia trực tiếp đưa hửn đuổi đến Lưu Thủy Tịch đi lên ngôi tốt rồi, hửn dù sao cũng là Mạnh gia thiếu gia, có mặt hay không, hửn trong lòng mình đều biết...”

Gia đình kia nghe xong, lập tức con mắt sáng ngời, hướng Mạnh Tuyên cười lạnh nói: “Lãnh gia há sẽ để ý điểm ấy hạ lễ? Đừng nói nói ra lưỡng bao điểm tâm, tợ là tay không tới chúc mừng một tiếng, đó cũng là Lãnh gia khách nhân, chỉ có điều nay trong Thiên phủ đến nhiều người, người bức này thân phận cũng đừng có tiền vào, miễn cho xông tới khách quý, như vậy đi, điểm ấy tâm chính người giữ lại, đi ngồi bên kia uống rượu a!”

Nói xong hướng một cái phương hướng một ngón tay, vậy xem người thấy, không khỏi ồn ào cười to.

Lại nguyên lai tên gia đình này chỉ phương hướng, chính là bày ở bên ngoài phủ Lưu Thủy Tịch, đây cũng là bố thí một loại, mỗi gặp trong nhà có việc mừng lúc, trong phủ bày rượu đồng thời đã ở bên ngoài phủ mang lên một trường trượt, nội thành khổ ha ha nhóm, bất luận có tiền không có, chỉ cần đến lạnh trước cửa phủ mà nói câu Cát Tường lời nói, có thể ngồi tới đó miễn phí uống rượu ăn thịt, bọn hửn lại để cho Mạnh Tuyên đi vào trong đó, thật sự là đem hửn đương ăn mày rồi.

“A, cũng tốt...”

Mạnh Tuyên lại lơ đễnh, nhìn lướt qua cửa ra vào cái này mấy

cái gia đình, cười lạnh một tiếng, vậy mà thật sự ngồi đi qua.

“Ha ha, khoan hãy nói, Mạnh thiếu gia ngồi ở chỗ kia, cùng thân phận đúng là xứng đôi a...”

Một đám gia đình cười lên ha ha.

Mạnh Tuyên cảm thấy chỉ là cười lạnh, hắn cũng không khách khí, ngồi xuống Lưu Thủy Tịch bên trên, làm như thế nào ăn như thế nào ăn, làm như thế nào uống như thế nào uống, còn lôi kéo một cái bông đầu ô mặt lão khiêu hóa vẽ lên quyền đến, hoàn toàn không ngại những người khác nhìn qua ánh mắt, thập phần tự tại.

“Ai, Mạnh thiếu gia a, người người này không có kiêu ngạo, là người tốt, chỉ là cùng ngồi cùng một chỗ, sợ có ** phần a!”

Lão khát cái ngược lại là hảo tâm tràng, cùng Mạnh Tuyên uống mấy chén về sau, thấp giọng khuyên hắn rời đi.

Mạnh Tuyên hồn không thêm đề ý, cười cười, nói: “Nếu như ta nói, ở lại sẽ có người thỉnh chúng ta đi vào, người tin hay không?”

“Cái kia không có khả năng...”

Lão khát cái nghe xong Mạnh Tuyên, toét ra có lỗ hồng Hắc Nha nở nụ cười, lắc đầu liên tục.

Mạnh Tuyên cười cười, lại nói: “Nếu như ta nói thỉnh chúng ta đi vào là Lãnh đại sư đâu rồi, người tin hay không?”

Lão khát cái cả kinh, cổ quái nhìn Mạnh Tuyên liếc, thầm nói: “Mạnh thiếu gia người ngược lại không tệ, tựa là tửu lượng quá nhỏ rồi!” Cảm tình hắn còn tưởng rằng Mạnh Tuyên đã uống nhiều quá.

Tại Lưu Thủy Tịch bên trên ăn uống một hồi, Mạnh Tuyên còn đang suy nghĩ muốn hay không triển lộ thoáng một phát tu vi của mình, tốt kinh động trong phủ Lãnh đại sư, hắn biết rõ, dùng chính mình hôm nay chân khí thất trọng tu vi, chỉ cần phóng xuất ra một tia khí cơ, phải có thể bị trong phủ cao nhân cảm ứng được, sau đó đi ra xem, cái này nhưng cũng là trên người có tu vi chi nhân một loại đặc biệt truyền tin phương

pháp.

Nhưng mà đúng lúc này, đã thấy một cái áo gai lão giả chậm rãi theo trong phủ đi ra, có một cảm y công tử ca, ở bên cạnh hắn cung kính nói chuyện.

Một đám gia đình thấy bọn họ hai cái, lập tức tụt tất cung tất kính đã bái xuống dưới, có người quen biết tự nhiên biết rõ, cái kia cảm y công tử ca, đúng là Lãnh đại sư huyền tôn, hôm nay Lãnh gia Thiệu chủ Lãnh Thiên, mà hắn cung kính nói chuyện lão giả, lại cũng không phải của hắn trưởng bối, mà là Lãnh đại sư thiếp thân bồi bàn, tên là Lãnh Trúc, đồng thời cũng là một vị kiếm thuật đại sư, thân phận cực cao.

Lãnh Trúc vốn là Lãnh đại sư thiếp thân gã sai vặt, theo Lãnh đại sư hơn bảy mươi năm, quan hệ không phải là nông cạn, hắn tuy nhiên là nô bộc thân phận, nhưng Lãnh phủ ở bên trong không người dám bất kính, mà ngay cả Lãnh đại sư nhi tử, thấy hắn đều muốn cung kính kêu một tiếng “Trúc thúc” .

Lãnh Trúc nhận nhặt đối với Lãnh thiếu gia nói chuyện, trong lúc vô tình hướng Lưu Thủy Tịch bên trên nhìn một cái, đột nhiên thân thể chấn động, không thể tin nhìn thẳng một cái đang tại ăn uống thả cửa người trẻ tuổi, nhìn kỹ hai mắt về sau, thân thể của hắn đều run rẩy lên.

Hắn tựa hồ nghĩ tới đi chào hỏi, nhưng lại nhớ ra cái gì đó, cố nén rồi, bỗng nhiên quay người, bước nhanh hướng trong phủ đi rồi.

Sau một lúc lâu, đột nhiên lạnh trước cửa phủ xuất hiện một mảnh âm ỉ, một đám người quỳ trên mặt đất, cung kính dập đầu, đã thấy Lãnh phủ ở trong, có một người mặc thân khô gầy lão giả bước nhanh đi ra, trên người hắn khí thế lợi hại, đi lại nhẹ nhàng như bay, trong mắt tinh quang óng ánh nhưng, liền như là một thanh ra khỏi vỏ kiếm, không phải người khác, bất ngờ tự là Tứ Tượng thành nhân vật truyền kỳ, Lãnh đại sư.

Nhìn thấy vị lão tổ tông này vậy mà đi ra, tựa hồ đang tìm cái gì người, chư gia đình liền đại khí cũng không dám thở hỗn hển.

Lãnh đại sư ánh mắt quét qua, đã thấy được Mạnh Tuyên, muốn đi qua, rồi lại cường tự nhin xuống, vậy mà có chút

không dám.

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên xoay người qua đến, lơ đãng khẽ gật đầu một cái.

Lãnh đại sư nhẹ nhàng thở ra, bước nhanh tới, chấp tay nói: “Tiểu... Thiếu hiệp, không biết đại giá quang lâm, thứ cho không xa nghênh!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Dễ nói, hôm nay ta đến, vốn chính là chúc mừng Lãnh đại sư thân thể khoẻ mạnh!”

Vậy xem mọi người thấy Lãnh đại sư vậy mà chuyên tới cùng Mạnh Tuyên nói chuyện, cả đám đều sợ ngây người, còn cho là mình hoa mắt.

Lãnh đại sư vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên ý thức được Mạnh Tuyên chỗ ngồi, không khỏi nở nụ cười khổ, hắn còn tưởng rằng là Mạnh Tuyên chính mình tính cách quái dị, cố ý ngồi ở đây Lưu Thủy Tịch bên trên, chỉ tốt chính mình cũng xuyết đầu băng ghế, ngồi xuống, nói: “Thiếu hiệp đã đại giá Lãnh phủ, vì sao không vào phủ ở bên trong đây? Người ngồi ở chỗ này, đây không phải là lại để cho lão phu khó coi sao?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ta vốn là muốn đi vào, còn nói ra lưỡng bao điểm tâm cho ngươi, nhưng các người Lãnh phủ cánh cửa cao a!”

“Ân?”

Lãnh đại sư khẽ giật mình, xoáy và một cổ tức giận theo trên người tán phát ra rồi.

“Thiên Nhi, quỳ xuống!”

Lãnh đại sư không nói lời nào, nhưng Lãnh Trúc dĩ nhiên đã minh bạch tâm tư của hắn, bỗng nhiên quát to một tiếng.

Lãnh đại sư huyền tôn lạnh tu con ve chỉ bị hù “Phù phù” một tiếng quỳ trên mặt đất, nhưng trên mặt vẫn một mảnh vẻ mờ mịt.

“Thiên Nhi, là đem người lão phu khách quý ngăn ở bên ngoài phủ đây sao?”

Lãnh đại sư thanh âm cũng không cao, nhưng không khí lại tựa hồ như xuất hiện lạnh thấu xương sát cơ, lại dễ cho người sợ.

“Thái gia gia thứ tội... Thiên Nhi thật sự không biết chuyện gì xảy ra a...”

Lãnh Thiên có thể nói là gặp không may vô vị tai ương, chỉ bị hù mặt mũi trắng bệch.

“Việc này ngươi cũng đừng oan uổng Lãnh thiếu gia...”

Mạnh Tuyên cười đem Lãnh thiếu gia vịn, sau đó giảm thấp xuống thanh âm hướng Lãnh đại sư nói: “Đừng làm nghiêm trọng như vậy, nhiều người như vậy nhìn xem đâu rồi, coi như ta là của ngươi một cái bình thường vẫn bồi tốt rồi... Đúng rồi, ta gọi Mạnh Tuyên, xếp hạng lão Nhị!”

Lãnh đại sư khẽ gật đầu, nhưng y nguyên lạnh lùng hướng Lãnh Thiên nói ra: “Vậy mà đem lão phu khách quý ngăn ở ngoài cửa, Lãnh gia hiện tại như vậy không biết cấp bậc lễ nghĩa đến sao? Vân nhi, ngươi đi hỏi hỏi phụ thân của ngươi, là như thế nào quản cái nhà này!”

Lãnh Thiên không dám cãi lại, cúi đầu đáp ứng xuống.

“Mạnh công tử, theo lão phu cùng một chỗ vào đi thôi, ta xem ai dám ngăn cản lộ!”

Mạnh Tuyên cười cười, chỉ vào bên cạnh lão khất cái nói ra: “Tại đây còn có ta một người bạn đâu rồi, hắn cũng không mang hạ lễ!”

Lãnh đại sư cười khở một tiếng, cười mắng: “Lão phu thiếu cái kia ít đồ sao? Thời điểm ra đi ta tiễn đưa hắn hạ lễ!”

Nói xong hướng lão khất cái có chút chấp tay, cười nói: “Lão ca, theo lão phu cùng một chỗ vào phủ ở bên trong uống rượu a?”

Cái kia lão khất cái trực tiếp sợ ngây người, trong tay còn cầm nửa cái móng heo, liền mơ hồ bị người dìu vào Lãnh phủ.

Tại trải qua Lãnh phủ cửa ra vào thời điểm, mấy cái gia đình dĩ nhiên bị hù mất hồn mất vía rồi, bỗng nhiên quỳ trên mặt đất, hướng về Mạnh Tuyên bất trụ dập đầu, nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, đầu đều dập đầu ra huyết, nhưng lại ngay cả một câu cầu xin tha thứ cũng không dám nói.

Mạnh Tuyên cũng không để ý tới bọn hắn, chỉ là nhẹ giọng hướng Lãnh đại sư nói câu: “Không muốn tạo sát nghiệt!”

Lãnh đại sư nhẹ gật đầu, quay đầu lại hướng Lãnh Thiên nói câu: “Giết ba lưu một!”

Lần này Lãnh Thiên càng choáng luôn, khá tốt lập tức có Lãnh Trúc ở bên cạnh giải thích cho hắn.

“Cái này... Ta không có nhìn lầm a, Lãnh đại sư vậy mà tự mình đem Mạnh thiếu gia nghênh tiến vào trong phủ?”

“Mà ngay cả Tiêu thiếu gia tới chơi thời điểm, Lãnh đại sư đều không có tự mình đi ra ngoài tới đón a, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

“Người không gặp Mạnh thiếu gia một câu, mà ngay cả cái kia lão khát cái đều bị người cung kính nghênh tiến Lãnh phủ đi rồi, cái kia Mạnh thiếu gia bất quá là một cái tiên môn vứt bỏ, nơi nào đến lớn như vậy thể diện à?”

“Hừ, người không muốn sống nữa? Lãnh đại sư đều đối với Mạnh thiếu gia khách khí như vậy, người còn dám nói hắn là tiên môn vứt bỏ?”

Vậy xem mọi người thấp giọng nghị luận, đều là vẻ mặt vẻ kinh ngạc.

Mà Lãnh Thiên lúc này thời điểm, tắc thì chính sai người đem mấy cái thủ vệ gia đình tới đến trong hậu viện, chờ đợi bọn hắn chính là gì vận mệnh, liền không được biết rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 08 : Họa khởi không biết

Chương 08: Họa khởi không biết

Tiến vào Lãnh phủ về sau, Lãnh đại sư một đường nắm Mạnh Tuyên, trực tiếp tiến nhập nội phủ. Tứ Tượng thành các đại nhân vật thấy, đều kinh hãi cái cảm cơ hồ mất. Không nhìn được được Mạnh Tuyên, đều tại lén hỏi thăm thanh y thiếu niên kia là ai, vậy mà đáng giá Lãnh đại sư tự mình đi ra cửa ngênh, còn nắm tay của hắn một đường lĩnh vào cửa đến. Nhận biết Mạnh Tuyên, tắc thì càng là vạn phần khó hiểu, hồn không biết cái này tiên môn vứt bỏ hà đức hà năng, bị Lãnh đại sư coi trọng như thế.

Căn bản không dung Mạnh Tuyên phân trần, Lãnh đại sư liền đưa hắn an bài tại chính mình nội sảnh trên bàn rượu, cái này trên bàn chỉ đã ngồi bốn người, một cái là Đại Thiện Tự Thanh Đăng đại sư, một cái là Thanh Khâu lĩnh Thủy Nguyệt nương nương, một cái là Tứ Tượng thành trấn thủ Đại tướng quân Liễu Vân Phi, cái khác tự là Lãnh đại sư chính mình rồi, mà ngay cả Tiêu Vũ Phi và Tứ Tượng thành nội tất cả thế gia gia chủ cũng không có tư cách ngồi ở chỗ này.

Mạnh Tuyên vừa tiến đến, tự biến thành sáu cái rồi, Lãnh đại sư không chỉ có lời kéo hắn ngồi ở tại đây, liền cái kia lão khất cái cũng ngồi xuống.

Mà cùng lúc đó, Lãnh gia ngoài cửa đến rồi cỗ xe ngựa, Mạnh Sơn từ phía trên đi xuống, kéo một xe lễ trọng, lại nguyên lai hắn trái muốn phải muốn, cảm giác Mạnh Tuyên tại Lãnh phủ ném đi mặt không có gì, nhưng nếu là dẫn tới Lãnh gia đối với Mạnh gia bất mãn rồi, cái kia thì phiền toái, bởi vậy sai người bị mấy phần đại lễ, tự mình đến chúc mừng rồi, một là có thể tránh cho Lãnh gia bất mãn, hai là có thể nhìn xem Mạnh Tuyên ra khứ.

Tại hắn vừa đi ra ngoài lúc, lại còn có cái tiểu sự việc xen giữa.

Hắn vừa mới đi ra ngoài, hắn ngay tại trên đường phố gặp mặt tím tím xanh xanh sừng còn chưa đánh tan Giang Nguyệt Thần Giang công tử, bên người dẫn theo không ít người, còn có cái khí vũ hiên ngang công tử đi theo, ánh mắt tựa như kiếm bình thường, nhìn Mạnh Sơn liếc, tựa bị hù hắn liền khí cũng thờ không được đến rồi.

Giang Nguyệt Thần thấy được Mạnh Sơn, cũng tựa ngừng lại, giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mạnh Sơn, nói: “Mạnh đại thiếu, ngày ấy người nói Mạnh gia cùng Kiều gia không có quan hệ gì, sẽ không hỏi lại Kiều gia sự tình rồi, lời này chắc chắn a?”

Mạnh Sơn kinh ra một đầu mồ hôi lạnh, vội hỏi: “Kiều gia là Kiều gia, Mạnh gia là Mạnh gia, tự nhiên không có quan hệ gì!”

Giang Nguyệt Thần cười lạnh một tiếng, nói: “Cái kia tốt, nếu là nhà các người mạnh Nhị thiếu gia còn dám quản ta nhân sự, cái kia thủ hạ ta có thể tựa không lưu tình mặt, đến lúc đó người cũng đừng nói Giang gia làm việc, không để cho các người Mạnh gia lưu mặt mũi!”

Mạnh Sơn liên tục gật đầu, nói: “Hiểu được hiểu được, Giang công tử yên tâm, ta ngày hôm qua đã hung hăng huấn qua hắn rồi, hắn tuyệt đối không dám lại cầm tay Giang gia sự tình, mặt khác, ngày hôm qua đáp ứng đã nói rồi đây cái kia trăm lượng vàng được phí, ít ngày nữa Mạnh mỗ tự mình đưa đến quý phủ...”

Giang Nguyệt Thần cười lạnh dẫn người hướng Kiều gia đậu hủ phó chỗ thiên ngỗ hẻm đi rồi, Mạnh Sơn lau một cái mồ hôi lạnh, trong nội tâm càng nào Mạnh Tuyên rồi.

“Thủy Nguyệt nương nương, không biết lệnh muội bệnh hôm nay thế nào?”

Trên bàn rượu, Liễu đại tướng quân nhẹ giọng hỏi thăm.

“Hay vẫn là như vậy, càng phát nặng!”

Thanh Khâu lĩnh Hồ Tiên Thủy Nguyệt nương nương thở dài, nói: “Tháng trước nhờ có Đại tướng quân nhường cho, ta mới mua cái kia khóa Bạch Ngọc sâm vương, cho muội muội ta

phục dụng, nguyên vốn có thể vì nàng kéo dài tánh mạng mười năm, thật không nghĩ đến, nàng mấy ngày trước đây thật sự áp chế không nổi tu vi của mình, lại phá một tầng, bệnh tình lại tăng thêm, đối mặt như thế quái bệnh, ta cũng thật sự không có cách nào rồi, thực không dám đầu điểm, kỳ thật ta lần này tới bái phỏng Lãnh đại sư, tựu là muốn hỏi một chút Lãnh đại sư có biết hay không cái gì thần y, có thể giới thiệu cho Thanh Khâu lĩnh!”

Ngồi ở chủ trên bàn mấy người, đều là danh chấn một phương đại nhân vật, bọn hắn tự nhiên cũng không có cái đàn, cảm thấy mặc dù có chút hiếu kỳ Lãnh đại sư tại sao phải đối với Mạnh Tuyên như vậy một cái bình thường thiếu niên khách khí như thế, nhưng thấy Lãnh đại sư cùng Mạnh Tuyên đều không có giải thích mấy thứ gì đó ý tứ, bọn hắn liền cũng không tận lực đến hỏi, mà là ra vẻ vô sự nói đến đi một tí việc nhà.

“Lão phu bệnh là tự mình đột nhiên chuyển biến tốt đẹp, cũng không phải là thần y đoán, chỉ sợ muốn cho Thủy Nguyệt nương nương thất vọng rồi!”

Lãnh đại sư nghe xong hồ yêu Thủy Nguyệt mẹ lời của mẹ, trầm giọng trả lời một câu. Hắn đã từng đã đáp ứng Mạnh Tuyên ba quy một lệnh, tựu tính toán Mạnh Tuyên không tại tại chỗ, cũng sẽ không đem Mạnh Tuyên cho mình chữa bệnh sự tình nói ra, huống chi Mạnh Tuyên tựu ở chỗ này?

Mạnh Tuyên nghe xong, mỉm cười, khẽ gật đầu một cái.

Bọn hắn tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết cái này nhất mạch truyền nhân, đều không hy vọng bị dừng người biết được, chỉ e đưa tới phiền toái không cần thiết.

Thủy Nguyệt nương nương nghe vậy, có chút thất lạc, khẽ gật đầu một cái, nói: “Cũng thể, đều là mạng của nàng rồi!”

Thanh Đăng đại sư ở bên khuyên nhủ: “Thủy Nguyệt nương nương không cần lo lắng, ta từng xem qua lệnh muội tướng mạo, tuyệt không phải chết yếu chi nhân!”

Thủy Nguyệt nương nương có chút hợp thủ, nói: “Thừa đại sư cát ngôn rồi!”

“Thủy Nguyệt nương nương, không biết lệnh muội hoạn chính là bệnh gì?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên mở miệng hỏi, trên bàn mấy người không khỏi ánh mắt đều hướng hắn nhìn sang.

Thủy Nguyệt nương nương nao nao, nói: “Không biết vị công tử này là?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ta họ Mạnh, tên là Mạnh Tuyên, chính là tiên môn vứt bỏ một cái!”

“Nguyên lai chính là hắn...”

Trên bàn mấy người âm thầm gật đầu, bọn họ đều là tin tức Linh Thông thế hệ, tự nhiên đã sớm nghe nói qua cái này tiên môn vứt bỏ rồi, lại không nghĩ rằng hội là như thế này một cái khí độ ôn hòa thiếu niên, chỉ có điều, đã được biết đến Mạnh Tuyên thân phận về sau, bọn hắn lại càng hiếu kỳ rồi, dùng Lãnh đại sư thân phận, cho dù là tiên môn trưởng lão đến rồi, cũng đành phải ngang hàng luận giao, lại vì sao đối với cái này tiên môn vứt bỏ khách khí như thế?

Mà ngay cả chính thức tiên môn đệ tử, lúc này cũng ở ngoài cửa ngồi....!

Mạnh Tuyên đặt câu hỏi, nhưng cũng là có chút tò mò, muốn biết Thủy Nguyệt nương nương muội muội hoạn chính là bệnh gì, phải biết rằng, người bình thường là tu vi càng cao, trên người bệnh khí chỗ luyện hóa đan dược liền hiệu quả càng thêm, nhưng mặc dù là Lãnh đại sư cao thủ như vậy, trên người bệnh khí cũng chỉ đã luyện hóa được một miếng nhị đẳng đan, nhưng lại không biết hồ yêu trên người bệnh khí có thể hay không cùng người không lớn đồng dạng, ứng có hiệu quả.

“Nguyên lai là Mạnh công tử, Thủy Nguyệt cái này mái hiên hữu lễ...”

Thủy Nguyệt nương nương nhẹ nhàng hướng Mạnh Tuyên thi cái lễ, cũng không có bởi vì Mạnh Tuyên tuổi trẻ, hơn nữa là tiên môn vứt bỏ tự ở trước mặt hắn tự cao tự đại, nàng thông minh hơn người, ánh mắt độc đáo, biết rõ có thể làm cho Lãnh đại sư tự mình đi ra ngoài nghênh đón người, tuyệt đối sẽ

không đơn giản.

“Muội muội ta từ lúc sinh hạ đến, tựu hoạn một loại quái bệnh, thân thể phi thường suy yếu, mẫu thân của ta lúc, đã từng đi thăm thế gian danh y, vì nàng nhìn bệnh, nhưng đều không có gì hiệu quả, về sau cũng chỉ có thể lượt linh dược tiên dược, cưỡng ép vì nàng kéo dài tánh mạng rồi, thật không nghĩ đến, muội muội ta bệnh này còn có cái đặc điểm, cái kia chính là nàng tu vi càng cao, bệnh này liền càng lợi hại, hết lần này tới lần khác nàng thiên phú hoạnh tuyệt, so với ta cao hơn không biết gấp bao nhiêu lần, tốc độ tu luyện cực nhanh, dù cho nàng bất minh muốn, cũng có thể hấp thu thiên địa linh khí...”

“Còn có bực này kỳ bệnh?”

Mạnh Tuyên nghe xong không khỏi khẽ giật mình.

Vô luận là yêu hay vẫn là người, đều muốn trầm ngâm ngồi xuống, hoặc là nuốt Linh Dược, mới có thể hấp thu thiên địa linh khí đến tẩm bổ chân khí trong cơ thể, nhưng này tiểu hồ yêu vậy mà trực tiếp có thể hấp thu thiên địa linh khí, quả nhiên là hiếm thấy tu luyện kỳ tài.

Thủy Nguyệt nương nương bất đắc dĩ thở dài, nói: “Ta cũng là không có cách nào rồi, lúc cần thiết, đành phải lại để cho muội muội ta tán đi một thân tu vi, nhìn xem như vậy có thể giữ được hay không mạng của nàng rồi, chỉ là... Thanh Khâu lĩnh còn trông cậy vào nàng lớn lên, tốt đối kháng Hắc Mộc sơn lang yêu, nếu là nàng thật sự tán đi tu vi, Thanh Khâu lĩnh cũng chỉ sợ...”

“Yêu quái trong thế giới, cũng không yên ổn a...”

Mạnh Tuyên than nhẹ, Hắc Mộc sơn hắc cũng là biết đến, chỗ đó có một đám tu luyện thành công lang yêu, Kiều Nguyệt Nhi phụ thân là chúng nhiếp đi, hắc vốn tưởng rằng Hắc Mộc sơn cùng Thanh Khâu nhi đều là yêu tộc, quan hệ hội không tệ, lại không nghĩ rằng, cả hai tầm đó, lại giống như có chút thủy hỏa bất dung tư thế.

Khi bọn hắc nói lên Thủy Nguyệt nương nương chi muội bệnh tình lúc, Mạnh Sơn đã bị Lãnh gia người cung kính mời tiến đến.

Cái kia Mạnh Sơn đã đến lạnh cửa nhà, cảm thấy cũng tự lo sợ, chỉ e Lãnh gia người cánh cửa rất cao, hội chương mắt chính mình tiến đưa hạ lễ, lại không muốn vừa mới đưa lên bái thiếp, cái kia thủ vệ gia đình lập tức cung kính vô cùng, thậm chí còn chuyên môn lại để cho người đi mời Lãnh gia thiếu gia Lãnh Thiên đi ra nghênh đón, Mạnh Sơn lại là thụ sủng nhược kinh, lại là nghĩ mãi không thông, mình ở Tứ Tượng thành khi nào có lớn như vậy mặt mũi?

“Lãnh thiếu gia, ta... Ta tự ngồi ở chỗ này a...”

Mạnh Sơn gặp Lãnh thiếu gia dẫn hắn, đã qua một tầng một tầng rơi viện, thẳng hướng vào phía trong phủ đi đến, càng phát thụ sủng nhược kinh, bởi vì hắn đã thấy được rất nhiều so mình còn có mặt mũi đại gia tộc thiếu gia, cũng chỉ ngồi ở Lãnh phủ bên ngoài rồi, theo lý thuyết hắn cùng với những người kia ngồi cùng một chỗ tự rất hài lòng, có thể Lãnh thiếu gia lại vẫn muốn đem hắn đi đến bên trong thành, đây chính là tất cả thế gia chi chủ ngồi địa phương a.

“Mạnh thiếu gia, người ngồi ở chỗ này không quan trọng, ta thái gia gia cần phải mạng ta không hiểu đạo đãi khách rồi...”

Lãnh Thiên cười khỏ, chết sống đem Mạnh Sơn dẫn theo đi vào.

Lãnh Thiên hôm nay vô duyên vô cớ đã trúng một châu uống tố, trong nội tâm đối với cái này Mạnh gia người là nửa điểm cũng không dám coi thường.

Trong lòng của hắn tình huống, chính mình thái gia gia tuy nhiên tính tình không được tốt, cũng xác thực có một lời không cùng tự rút kiếm sát nhân đích thói quen, nhưng này cũng phải nhìn giết người nào, bình thường những thủ vệ kia nô tài, mặc dù làm cái gì chuyện sai, hắn cũng sẽ không để ý tới, tự nhiên sẽ có con cháu của hắn đồ đệ nhóm đi xử lý, nhưng hôm nay hắn vậy mà tự mình lên tiếng, muốn giết mấy cái nô tài, cái này chỉ nói sáng tỏ một vấn đề.

Mấy cái nô tài, hắn là cố ý giết cho Mạnh gia Nhị thiếu gia xem.

Nói một cách khác, thái gia gia là ở tận lực hướng Mạnh gia Nhị thiếu gia lấy lòng, cái này lại để cho Lãnh Thiên mảnh tư

sợ cực kỳ.

“Trúc thúc, Mạnh gia đại thiếu gia đến rồi...”

Lãnh Thiên thắng đem Mạnh Sơn thỉnh đã đến nội trước cửa phòng, cung kính hướng đứng ở cạnh cửa Lãnh Trúc nói ra.

“Cho mời...”

Lãnh Trúc nghe xong, cũng không dám lãnh đạm, bởi vì này thế nhưng mà ân nhân huynh trưởng a.

Ngược lại là Mạnh Sơn trực tiếp sợ hãi, hận không thể chạy đi bỏ chạy, có thể hấn hết lần này tới lần khác còn không dám chạy, đành phải run rẩy lấy hai chân đi vào bên trong.

Một đẩy cửa ra, lập tức tựu thấy được ngồi ở Lãnh đại sư bên người Mạnh Tuyên, hấn bị hù con mắt đều thẳng, cũng là hấn thật sự chưa thấy qua nhiều như vậy đại nhân vật, đầu óc có chút quá tải đến, sợ run sau nửa ngày, vậy mà huân khởi Mạnh Tuyên đến: “Người... Người cái này không biết cấp bậc lễ nghĩa phế vật, làm sao dám như thế không có thai phần, ngồi đã đi đến đâu... Còn không... Còn không mau cút ra đây cho ta...”

“Ân? Nơi nào đến cuồng đồ, dám đối với lão phu khách quý vô lễ?”

Lãnh đại sư nghe vậy, mặt mày ngưng tụ, hai mắt như kiếm bắn ra lưỡng đạo tinh quang.

Hôm nay Mạnh Tuyên tại hấn quý phủ, nếu có người đối với Mạnh Tuyên bất kính, chẳng phải là liên hấn cái này chủ nhân cũng không để vào mắt?

“Lãnh đại sư bớt giận, còn đây là gia huynh, hấn cũng là một mảnh hảo tâm, sợ ta đường đột đại sư...”

Mạnh Tuyên cau mày, mặc dù có chút không vui, hay vẫn là khuyên Lãnh đại sư một câu.

Hấn cũng thực sợ lão nhân này sát khí thái thịnh, hội không phân tốt xấu, một kiếm chém hấn cái này Đại ca.

“A? Đã lệnh huynh, thỉnh tới ngồi!”

Lãnh đại sư nghe vậy, lập tức thu liễm sát khí, khẩu khí nhàn nhạt mời Mạnh Sơn.

“Ta... Ta...”

Mạnh Sơn trực tiếp bị sợ mộng, lúc này thời điểm hắn cũng nhìn ra Lãnh đại sư đối với Mạnh Tuyên khách khí.

Hắn căn bản nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì chính mình cái phế vật này đệ đệ, vậy mà tại Lãnh đại sư trước mặt, có lớn như vậy mặt mũi.

“Người như không thói quen ngồi ở chỗ này, tự đi ra bên ngoài ngồi đi, không cần câu thúc!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, cũng không tận lực tại huynh trưởng trước mặt khoe khoang.

“Thói quen thói quen...”

Mạnh Sơn giảm xóc một hồi, cũng kịp phản ứng, tuy nhiên hắn không biết Mạnh Tuyên là như thế nào bị Lãnh đại sư coi trọng như thế, nhưng có một điểm là rất rõ ràng, cái kia chính là Mạnh Tuyên đã có thể cùng Lãnh đại sư ngồi ở một cái bàn bên trên uống rượu, cái này thân phận tự nhiên không nói cũng hiểu, phải biết rằng, tự liên chính nhà mình đích lão gia kia tử, cũng căn bản không có tư cách ngồi vào cái bàn này bên trên đó a, càng hoảng sợ luận hắn rồi.

Chỉ là, Mạnh Sơn vừa mới bên bờ mộng lần lượt cái ghế bên cạnh ngồi xuống, chợt nhớ tới một sự kiện, sắc mặt lập tức tái nhợt vô cùng.

“Làm sao vậy?”

Mạnh Tuyên phản ứng linh mãnh, lập tức đã tóm được Mạnh Sơn trên mặt biểu lộ biến hóa, trong nội tâm bay lên một tia dự cảm bất hảo.

“Tại ta... Tại ta... Đến thời điểm... Giang thiếu gia hắn... Hắn dẫn người đi Kiều gia đậu hủ phố rồi...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 09 : Sơ hiện răng nanh

Chương 09: Sơ hiện răng nanh

“Cái gì?”

Mạnh Tuyên lập tức kinh hãi, xoáy và lửa giận oanh một tiếng đốt, vỗ mạnh một cái cái bàn, lập tức thoát ra ngoài cửa.

Hắn căn bản không kịp hỏi, muốn cái kia Giang Nguyệt Thần ngày hôm qua tại hắn tay chịu nhiều thua thiệt, hoặc là không dám lại đi, hoặc là chuyển đi này, sẽ điên cuồng trả thù. Như vậy một hồi công phu ở bên trong, chỉ sợ Kiều Nguyệt Nhi đã bị tổn thất nặng rồi, cứu người như cứu hỏa, hắn tự nhiên cũng không dám có chút trì hoãn, bởi vì có lẽ tặc sao chỉ trong chốc lát, Kiều Nguyệt Nhi đích thanh bạch đã bị súc sinh kia cướp đi.

“Này, Mạnh Tuyên, ngươi đến nơi này của ta, ta có mấy câu hỏi ngươi!”

Mạnh Tuyên vừa mới đã đến bên ngoài, đột nhiên một thanh âm vang lên, lại nguyên lai là Tiêu Vũ Phi.

Chỗ hắn ở vốn ngay tại nội sảnh bên ngoài, ngoại trừ nội sảnh cái kia một bàn bên ngoài, liền tính toán hắn một bàn này thân phận tôn quý nhất rồi.

Chỉ là dù sao hắn không có bị thỉnh đi vào sảnh uống rượu, bởi vậy trong nội tâm cực kỳ bất bình, đang muốn tìm cơ hội hỏi một chút Mạnh Tuyên là như thế nào đập Lãnh đại sư mã thí tăng bốc đầu rồi, hắn tự đi ra.

Tại hắn xem ra, Mạnh Tuyên có thể tiến vào nội sảnh, tất nhiên là đưa đặc biệt gì quý trọng lễ vật, lúc này mới bị Lãnh đại sư nhìn ở trong mắt, có lẽ cái kia lễ vật, đúng là theo tiên môn ở bên trong mang đi ra đây này, dù sao tại tiên môn thời điểm, Mạnh Tuyên đã từng là một tòa phong duy nhất truyền nhân, vụng trộm bảo vệ lưu lại cái gì quý trọng pháp bảo cũng

là có, hấn với tư cách Nội Môn Đệ Tử, không thể không hỏi một tiếng.

Vốn dùng Tiêu Vũ Phi ý định, chính mình với tư cách tiên môn Nội Môn Đệ Tử, như thế mời đến Mạnh Tuyên, vô luận như thế nào hấn cũng muốn nghe theo.

Lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên lại tựa hồ có tai như điếc, thân hình nhoáng một cái, liền chui lên Lãnh gia nóc nhà, triển khai thân hình, hướng về một cái phương hướng đi rồi. Hấn bị gạt tại tại chỗ, sắc mặt không khỏi lạnh xuống, trùng trùng điệp điệp vỗ một chương cái bàn, cười lạnh nói: “Phế vật này, tại tiên môn thời điểm còn hiểu chút ít quy củ, hôm nay bị tiên môn xoá tên, dứt khoát vò đã mẻ lại sứ, một điểm quy củ cũng không nói!”

“Ha ha, Tiêu huynh lời ấy sai rồi, người ta dù sao cũng là xảy ra tiên môn bên trong người, tuy nhiên bị trục xuất đến rồi, có chút thời điểm, cũng là có thể ỷ vào tiên môn danh tiếng giả danh lừa bịp, ngay tại ngày hôm qua, Giang gia thiếu gia đã bị hấn giáo huấn một trận đây này!”

Có người mở miệng, hiển nhiên không có hảo ý, cố ý muốn tìm nhố Tiêu Vũ Phi hỏa.

Tiêu Vũ Phi nghe vậy, quả nhiên vẻ mặt nộ khí, cười lạnh nói: “Người nói là Giang Nguyệt Thần Giang huynh sao? Ta sau khi trở về, hấn tới bái kiến ta, người cũng không tệ lắm, phế vật này cũng dám đối với hấn bất kính? Hừ, có cơ hội rồi, ta thật muốn ra mặt giáo huấn thoáng một phát cái này không nên thân gia hỏa rồi, tuy nhiên hấn hiện tại bị tiên môn trục đi ra, nhưng cũng không thể khiến hấn tùy ý làm bậy, hư mất tiên môn thanh danh!”

Lại nói Mạnh Tuyên triển khai thân hình, tựa như một chỉ chim nhạn tại tất cả gia nóc nhà bên trên bay vút, nửa chén trà nhỏ thời gian liền đến đó đầu chạt vật ngã hém.

Xa xa liền chứng kiến, Kiều gia đậu hủ phổ trước một mảnh mất trật tự, cửa hàng đã bị mở ra rồi, một vị thân thể suy yếu phụ nhân, mặt mũi tràn đầy là huyết, nằm trên mặt đất sinh tử không biết, đúng là Kiều Nguyệt Nhi mẫu thân, phụ thân của hấn Mạnh lão gia tắc thì chính sai người muốn đem Kiều Nguyệt Nhi mẫu thân trước giờ lên về đến trong nhà chậm chể

cứu chữa, nhưng mà Sử di nương một tay chống nạnh, ngăn đón ở phía trước không cho Mạnh lão gia nhúng tay, mắng chính lợi hại.

“Kiều gia sự tình cùng Mạnh gia có quan hệ gì, người đem người này giờ lên tiến vào, mà chết ở nhà, chẳng phải xui?”

Sử di nương ngôn ngữ chanh chua, chỉ vào Mạnh lão gia cái mũi mắng.

Mạnh lão gia cái này hội lại không cho lấy nàng, nhảy chân kêu lên: “Nhân mạng quan thiên, há lại cho người phụ nhân này xen vào? Mạnh Vượng Mạnh Tài, hai người các người vương bát đản vội vàng đem người cho ta mang tới đi, Mạnh Phúc người khoái mã đi Lãnh phủ thông qua Nhị thiếu gia, Mạnh Quý người đến Tây Thành Xích Hà Câu Tử bên kia, đem những đao thủ kia đều mời tới cho ta, lần này mặc kệ xài bao nhiêu tiền, đều muốn đem Nguyệt Nhi chất nữ cho ta cứu trở về đến...”

“Ta xem các người ai dám động đến đạn, không muốn cút ra Mạnh gia, hiện tại tự cho ta ngoan ngoãn trở về!”

Sử phu nhân hét lớn một tiếng, vốn định theo như Mạnh lão gia mệnh làm việc mấy cái gia đình lập tức không dám động rồi.

“Ta còn chưa có chết....!”

Mạnh lão gia khí dậm chân, hận không thể đi lên đánh Sử di nương một cái vả miệng, rồi lại không dám.

“Đem Kiều bá mẫu giờ lên về đến trong nhà đi, thỉnh đại phu đến đốc lòng chậm chể cứu chữa!”

Liên tại lúc này, bỗng nhiên một đạo nhân ảnh từ trên trời giáng xuống, nhưng lại Mạnh Tuyên cuối cùng đã tới.

“Ai dám? Chỉ cần có ta tại, cũng đừng nghĩ đem loạn thất bát tao người đi trong phủ giờ lên!”

Sử di nương vừa bấm eo, hét rầm lên, con mắt trừng căng tròn, quả thực như chỉ chọi gà.

Mạnh Tuyên vừa mới đã đem bọn hắn đối thoại toàn bộ đã nghe được trong lỗ tai, trong nội tâm lửa giận hùng hục, như thế nào còn có thể chứa phụ nhân này khóc lóc om sòm sử man? Lạnh lùng lườm nàng liếc, bỗng nhiên dương tay một tay chưởng quất vào trên mặt nàng, dù là hắn không có dùng sức, cũng trực tiếp đem phụ nhân này trừu đã bay đi ra ngoài, trùng trùng điệp điệp đâm vào trên tường. Trực tiếp đem nàng đánh cho hồ đồ, ngơ ngác bụm mặt, tựa hồ không thể tin được chính mình đã trúng một tay chưởng.

“Còn lo lắng cái gì?”

Mạnh Tuyên một chưởng này, cũng đem mặt khác hạ nhân đều sợ hãi, hắn hét lớn một tiếng, những người tài giỏi này bỗng nhiên kịp phản ứng, cấp cấp tưng sông theo như Mạnh Tuyên mệnh lệnh làm khởi sự đến.

“Tiểu tạp chủng, ngươi dám đánh ta, ta hôm nay... Ta hôm nay liều mạng với ngươi...”

Cho đến lúc này hậu, Sử di nương mới phản ứng đi qua, bỗng nhiên một tiếng sắc nhọn kêu khóc, hướng về Mạnh Tuyên đánh tới.

“Ba!”

Mạnh Tuyên xoay tay lại lại là một tay chưởng, lần nữa đem nàng trừu đã bay đi ra ngoài, mặt đều sưng như một màn thầu đồng dạng.

“Đem cái này tiện tỳ cho ta nhốt vào kho củi, không có mệnh lệnh của ta, ai dám phóng nàng đi ra, giống như này bia!”

Mạnh Tuyên quát lạnh lấy, bỗng nhiên một chưởng trùng trùng điệp điệp kích tại bên cạnh một khối trên tấm bia đá. Cái kia tấm bia đá cũng không biết lúc nào lập, chính là nghiêm chỉnh khối tảng đá xanh điêu thành, kiên hơn sắt thép, mặc dù là mười lượng bạc một thanh lợi đao phách lên đi, cũng phải 砰 ra một cái lỗ hồng, lại không muốn Mạnh Tuyên một chưởng đánh rớt xuống, vậy mà “Bành” một tiếng, khắp tấm bia đá chia năm xẻ bảy, tóe lên trên đất Thổ bụi.

“Là... Là...”

Mạnh gia hạ nhân cái đó từng muốn qua Mạnh Tuyên một phát nộ, thật không ngờ đáng sợ, lập tức sợ tới mức thân là run rẩy, không dám có nửa chút không theo.

Mà ngay cả Sử di nương, thấy được tấm bia đá này về sau, cũng lập tức không nói gì rồi, bị hù cơ hồ một khẩu không có thở gấp đi lên.

Cái này hội Mạnh Tuyên dưới cơn thịnh nộ, không có chút nào thu liễm sát khí trên người, cùng bình thường ôn hòa tính tình hoàn toàn bất đồng, đã vượt qua xa nàng chỗ nhận thức chính là cái kia Mạnh Tuyên, nàng một chút cũng không nghi ngờ, nếu thật gây nóng nảy hấn, hấn hội một chương đập chết chính mình.

“Phụ thân, có biết hay không Giang Nguyệt Thần đem Nguyệt Nhi bắt đi nơi nào?”

Mạnh Tuyên đè nén chính mình đầy ngập lửa giận, bình tĩnh mà hỏi.

Mạnh lão gia lúc này mới kịp phản ứng, bẽ bộn lắc đầu, nói: “Ta nghe được động tĩnh chạy đến thời điểm, bọn hấn đã đi rồi!”

“Mạnh thiếu gia, ta vừa mới nghe được bọn hấn nói, muốn đi thành bên ngoài Giang gia Bách Thảo Viên đi vui cười a vui cười a...”

Đúng lúc này, một cái vây xem người đi đường hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Bách Thảo Viên tại cái gì vị trí?”

Mạnh Tuyên kỹ càng hỏi thăm Bách Thảo Viên chỗ phương vị, muốn hướng cái hướng kia đuổi theo.

Nhưng mà Mạnh lão gia bị hù vội vàng kéo lại hấn, kêu lên: “Tuyên nhi, ngươi phải cẩn trọng chứ không được khinh suất, Giang gia người làm việc hung hung ác, chính người đi qua gặp nhiều thua thiệt, nghe cha, trước cầm bạc, đi mời hơn vài chục cái đao thủ, cùng người cùng đi!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Phụ thân, ngươi yên tâm, Tứ

Tượng thành nội, có thể uy hiếp được của ta cũng không có nhiều người!”

Hắn nói xong, đột nhiên một tiếng thét dài, đem toàn thân khí huyết đều kích phát, quanh người không khí đều bị hắn cái này áp lực vô hình một lách vào, “Oanh” vang lên một tiếng không bạo, quanh người chân khí như rồng, vòng quanh hắn xoay tròn không thôi. Chung quanh người vây quanh gặp được trên người hắn phần này uy thế, đều bị dọa sắc mặt biến đổi lớn, càng có rất nhiều người chỉ bị hù hai chân mềm nhũn, trực tiếp hướng hắn quỳ xuống.

Hắn bản là Chân Khí cảnh thất trọng tu vi, đã là Hồng Trần trong hiếm thấy cao nhân, bình thường khí huyết nội liễm tại nội, cũng không phát tán đi ra, thoát nhìn liền giống như cái người bình thường, lúc này bỗng nhiên kích phát, liền giống như gió đã bắt đầu thổi vân biến, Cự Long thăng thiên.

“Hừ...”

Mạnh Tuyên đem toàn thân chân khí kích phát đến mạnh nhất về sau, đột nhiên bước ra một bước, bàn đá xanh phổ tụ mặt đất lập tức rạn nứt.

Người bên ngoài chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Mạnh Tuyên đã biến mất ngay tại chỗ, rất xa, chỉ thấy một đạo khí lẫm ngay lập tức đi xa.

“Cái này... Tuyên nhi hắn... Như thế nào lợi hại như vậy rồi...”

Mạnh lão gia cũng dọa sắc mặt trắng bệch, vạn không nghĩ tới, nhà mình nhi tử thậm chí có bản lĩnh như vậy.

Mạnh Tuyên không có cưỡi ngựa, bởi vì dùng hắn tu vi hiện tại mà nói, toàn lực chạy trốn, tốc độ xa so sai nha. Cưỡi ngựa còn muốn theo đạo mà đi, nên ngoặt ngoặt, nên ngừng ngừng, nên xuất quan xuất quan, nên lại để cho người lại để cho người, có thể hắn chạy trốn, lại leo tường qua phòng, đập nước qua sông, một đạo thẳng tắp, thẳng đến Tứ Tượng thành bên ngoài hơn ba mươi dặm chỗ Bách Thảo Viên mà đi, so tuần mã nhanh không biết gấp bao nhiêu lần.

Tại Mạnh Tuyên tiếp cận Bách Thảo Viên thời điểm, Giang

Nguyệt Thần cũng chỉ là vừa mới đến tại đây mà thôi.

“Ha ha, lần này nắm cái này ** tới, ta cũng không tin tiểu tử kia không mắc câu!”

Giang Nguyệt Thần có thể nói là mở cò trong bụng, càng muốn càng cảm thấy đắc ý, quả thực muốn hừ khời tiểu khúc đến.

Tiền Bách Thảo Viên, hần liền lớn tiếng phân phó nói: “Các ngươi những người này, đều cho ta trốn tốt rồi, tiểu tử kia nghe nói cái này ** bị ta chộp tới rồi, nhất định sẽ tới cứu người, chỉ cần hần dám bước vào cái này vườn nửa bước, tự cho ta một oanh mà lên, đánh trước đoạn hần hai cái đùi nói sau, hừ, không phải là có thể đánh nhau một điêm sao? Ta cũng không tin 100 cái đỉnh tiêm đao thủ, bắt không được người một cái tiên môn vút bỏ!”

“Vâng, Giang thiếu gia!”

Ngoại trừ đi theo Giang Nguyệt Thần tiến đến thảo Kiều Nguyệt Nhi hai mươi người bên ngoài, có khác tám mươi danh đao tay sớm bị Giang Nguyệt Thần thỉnh đi qua, an trí tại Bách Thảo Viên chờ đợi, những người này, đều là Tứ Tượng thành ở bên trong nội danh đao thủ, có chút cùng loại với kiếp trước lính đánh thuê, cũng như là sát thủ, điêm giống nhau tự là, chỉ cần cho bọn hần tiền, bọn hần tự liền cha của mình mẹ lão tử cũng dám giết, lãnh khốc vô tình.

Giang Nguyệt Thần dù sao không phải đồ đàn, hần biết rõ dùng Mạnh Tuyên thực lực mà nói, chính mình chống lại hần là tuyệt đối không có phần thắng, bởi vậy định dùng chiến thuật biến người, 100 cái đỉnh tiêm đao thủ, có thể nói đỉnh cấp cao thủ cũng có thể phóng lạt ra, lại càng không cần phải nói Mạnh Tuyên.

“A, Giang huynh, người đã mời nhiều như vậy đao thủ tới, ta ngược lại cảm giác mình có chút dư thừa rồi!”

Ngồi ở Giang Nguyệt Thần bên người một con ngựa bên trên cầm y thiếu gia thân nhiên nói, trong ngôn ngữ có chút ngạo khí.

“Đâu có đâu có, cái kia họ Mạnh tính toán cái quái gì, cũng

không đáng Thầm huynh ra tay, ta thỉnh Thầm huynh này đến, nhưng lại uống rượu mua vui, ha ha, cái này đến thảo trong sảnh đi, ở lại sẽ một bên uống rượu, một bên nhìn họ Mạnh gặp xui xẻo, vận xui, như thế nào?”

Giang Nguyệt Thần cười ha ha, thỉnh lấy cầm y thiếu gia cùng nhau hướng thảo trong sảnh đi rồi, mà Kiều Nguyệt Nhi lại tạm thời bị nhốt tại kho củi ở bên trong.

Hơn 100 tên hắc y đao thủ một tiếng hô lên, đều giấu vào Bách Thảo Viên ở bên trong che giấu nơi hẻo lánh, Bách Thảo Viên nội lập tức sát cơ tứ phía.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 10 : Khí Đồ chi uy

Chương 10: Khí Đồ chi uy

Mạnh Tuyên cũng chỉ so Giang Nguyệt Thần bọn người muộ một nén hương thời gian để đến được Bách Thảo Viên mà thôi.

Khoảng cách Bách Thảo Viên còn có trăm trượng, hắn liền cảm mắt vừa nhìn, chứng kiến Bách Thảo Viên trên không, bay một đám một đám sát khí, trong nội tâm lập tức đã minh bạch, biết rõ Bách Thảo Viên dự định nhưng có người mai phục lấy chính mình, bất quá đang nhìn đến sát khí thời điểm, trong lòng của hắn ngược lại không hoảng hốt rồi, bởi vì Giang Nguyệt Thần đã bày ra sát cục, cái kia chắc hắn mục tiêu của hắn là chính mình, Kiều Nguyệt Nhi lúc này có lẽ chưa bị hắn chà đạp.

Đại Bệnh Tiên Quyết bên trong, có xem khí chi pháp, để bệnh nặng chi nhân, ngoại trừ bệnh khí bên ngoài, cũng có thể xem sát khí.

Theo Bách Thảo Viên trên không bay sát khí đậm nhạt cùng số lượng, liền có thể đại khái tính ra mai phục người của mình số và tu vi.

Mạnh Tuyên trong tay dẫn theo một thanh trường kiếm, chậm rãi đi tới Bách Thảo Viên cửa ra vào, theo cửa ra vào nhìn qua đi vào, đã thấy đại môn rộng mở, có thể trực tiếp theo Bách Thảo Viên ngoại môn chứng kiến nội sảnh ở bên trong tình cảnh. Trong sân không thấy một người, nội sảnh ở bên trong tắc thì có hai cái cầm y công tử, đang ngồi ở trong sảnh uống rượu, một người trong đó đúng là Giang Nguyệt Thần, hắn chứng kiến Mạnh Tuyên đến rồi, nhất thời thoải mái cười to, uống một ly.

“Người quả nhiên đến rồi, thật không có để cho ta thất vọng...”

Giang Nguyệt Thần cười to, nhìn qua Mạnh Tuyên trong ánh mắt xuất hiện một tia sát cơ.

“Ngươi để cho ta thất vọng rồi...”

Mạnh Tuyên bình phục lấy chân khí trong cơ thể, cầm kiếm mà vào, thản nhiên nói: “Đem Kiều Nguyệt Nhi giao ra đây, ta tha cho ngươi khỏi chết!”

“Ha ha...”

Giang Nguyệt Thần cuồng nở nụ cười, hướng đối diện cầm y thiếu gia cười nói: “Thảm huynh, ngươi nói phét vật này có phải điên rồi hay không? Chính mình sắp chết đến nơi, ngược lại uy hiếp khỏi ta đến rồi?”

Một bên cười, hẳn một bên thò tay cầm một cái ly uống rượu, đồ đầy rượu, phóng tại chính mình bên chân, rồi sau đó sắc mặt lạnh lẽo, hướng Mạnh Tuyên nói: “Họ Mạnh, ngươi bắt quả là cái bị tiên môn trục tên Khí Đồ, có tư cách gì tại môn thiếu gia trước mặt liễu lĩnh? Ta hôm nay cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi quỳ xuống đến, theo cửa ra vào leo đến ta bên chân, đem chén rượu này uống, ta tạm tha ngươi cái này một lần, chỉ đoạn ngươi tay phải, còn có thể đem Kiều gia cô nương thả, như thế nào? Nếu như ngươi không nghe lời, hắc hắc, ta Giang thiếu gia thủ đoạn tại Tứ Tượng thành cũng là có tên, chẳng những hôm nay ngươi muốn không may, cái kia Kiều gia cô nương, ta cũng muốn hảo hảo đùa bỡn một phen, sau đó bán được kỹ viện ở bên trong đi...”

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Ngu xuẩn quả nhiên là ngu xuẩn, ngươi thực không nên... Làm tức giận ta à!”

Hắn bàn tay trường kiếm nghiêng nghiêng chỉ địa, trực tiếp hướng vào phía trong sảnh đi đến.

“Hừ, cho mặt không biết xấu hổ, ta hôm nay muốn ngươi muốn sống không được, muốn chết không xong!”

Giang Nguyệt Thần biến sắc, bỗng nhiên đưa trong tay chén rượu ném đã đến trong sân, quát: “Động thủ!”

“Lại vẫn làm cái ném chén làm hiệu... Thật sự tại trò đùa rồi...”

Mạnh Tuyên cười lạnh, trong mắt đã hiện lên một tia sát cơ.

Tại Giang Nguyệt Thần ném chén rượu đồng thời, đột nhiên có mười cái hắc y đao thủ vọt ra, trong tay ánh đao như điện, trực tiếp hướng Mạnh Tuyên tập cuốn. Nhưng mà Mạnh Tuyên liền nhìn cũng không nhìn, trường kiếm rồi đột nhiên kéo lê, lập tức một đạo điện quang nghiêng nghiêng lướt đi, “Bá bá bá bá” vô số âm thanh giòn tiếng vang lên, cái kia mười cái hắc y đao thủ vậy mà trực tiếp bay ra, mỗi người ngực đều đã trúng một kiếm, máu tươi cuồn cuộn phun.

Một kiếm này phi thường bình thường, cũng không phải gì đó huyền ảo kiếm pháp, chuôi này kiếm, cũng chỉ là tại Mạnh Tuyên ra khỏi thành thời điểm theo một nhà tiệm thợ rèn tử ở bên trong tiện tay lấy ra, tính chất bình thường, nhưng ở Mạnh Tuyên chân khí thất trọng tu vi xuống, lại bình thường kiếm pháp cũng không phải những Hồng Trần này đao thủ có thể ngăn cản, tính chất lại bình thường trường kiếm, cũng trở nên như là thần binh lợi khí bình thường, kiếm khí tung hoành, gọt thiết đồng tâm.

“Bá...”

Giang Nguyệt Thần sắc mặt thay đổi, hẳn đương nhiên không có hy vọng xa vời mười cái đao thủ có thể cầm xuống Mạnh Tuyên, nhưng Mạnh Tuyên ứng phó không khỏi rất đơn giản.

Mạnh Tuyên trường kiếm đồ máu, chậm rãi tích rơi trên mặt đất, hẳn bước chân không ngừng, tiếp tục hướng đi về trước, ánh mắt trong tròng đã ẩn tàng đao thủ địa phương quét qua, thần nhiên nói: “Ta biết rõ các ngươi cũng là vì tiền có thể dốc sức liều mạng đao thủ, nhưng vẫn là muốn nói với các ngươi một câu, có mệnh tại mới có thể dùng tiền, nếu như các ngươi hiện tại ly khai, ta không cùng các ngươi khó xử, nhưng ai nếu dám ngăn đón con đường của ta, ta sẽ đưa hãn quy thiên!”

“Giết hãn đi...”

Nghe xong Mạnh Tuyên thanh âm, trong sân xuất hiện một lát yên tĩnh, nhưng lập tức liền có rống to một tiếng vang lên, một cái Hắc y nhân dẫn đầu nhảy ra ngoài, cầm trong tay lợi đao, ánh đao như luyện, hướng về Mạnh Tuyên cuốn đi qua. Mạnh Tuyên tại hãn nhảy ra trong nháy mắt, đột nhiên thân hình

trước lướt, kiếm trong tay quang như điện, tại hấn cần cổ xẹt qua, người nọ nhất thời cứng lại rồi, đột nhiên đã mất đi sở hữu lực lượng.

Mạnh Tuyên tự bên cạnh hấn đi qua, xem cũng không nhìn nữa hấn liếc.

“Ba...”

Người này đao thủ đầu bỗng nhiên rơi xuống, cái cổ khang ở trong máu tươi cuồng phun, bay thẳng ba trượng.

“Người... Người...”

Giang Nguyệt Thân tay chân lạnh như băng, như bị dẫm vào đuôi mèo đồng dạng nhảy dựng lên.

“Họ Mạnh, người thật không ngờ chi hung ác...”

Cũng không trách Giang Nguyệt Thân như vậy phản ứng, hấn tuy nhiên bị rơi xuống đao thủ, nhưng là không có ý định chính xác muốn Mạnh Tuyên mệnh, chỉ là muốn đem bắt giữ hấn, nhục nhã một phen, sau đó đánh gãy hấn hai chân mà thôi, có thể hấn không nghĩ tới, Mạnh Tuyên vừa xuất hiện, liền ra tay tàn nhẫn, chỉ động lưỡng kiếm, một kiếm chém rụng mười cái bình thường đao thủ, kiếm thứ hai lấy đao thủ thủ lĩnh đầu, biểu lộ còn hôn như vô sự bộ dạng.

“Các người có đi hay không?”

Mạnh Tuyên trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, sở hữu che dấu đao thủ đều cảm giác không rét mà run, giống như có lẽ đã bị Mạnh Tuyên xem thấu.

“Rất tốt, các người không đi, nguyên ý vì tiền mà bán mạng, vậy thì đừng trách ta vô tình...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng nói xong, đột nhiên hai mắt lạnh lẽo, đột nhiên hướng về một chỗ phóng đi, “Bá” một tiếng, một đao kiếm quang trực tiếp bổ về phía một cái đồng cỏ khô, theo thảo mảnh bay loạn, một gập máu tươi bay lên, hai cái Hắc y nhân kêu thảm thiết, thi thể lộ liễu đi ra.

Rồi sau đó, Mạnh Tuyên lần nữa nhìn thẳng khác một chỗ,

chậm rãi hướng cái hướng kia đi đến.

“Có tiền cũng muốn có mệnh hoa, các huynh đệ chạy mau...”

Đột nhiên có người kêu to, dẫn đầu theo chỗ ẩn thân nhảy ra ngoài, hướng về viên ngoại bỏ chạy.

Một tiếng này hô, phảng phất mở ra tiết Hồng chi áp, sở hữu Hắc y nhân đều nhao nhao hướng viên ngoại bỏ chạy, chiến ý đều không có.

Bọn hắc hĩ tới Mạnh Tuyên rất cường, cũng không có ý định đơn giản đưa hắc cầm xuống, có thể bọn hắc không nghĩ tới Mạnh Tuyên vậy mà mạnh như vậy, vốn dựa theo tính toán của bọn hắc, trừ tính toán trả giá mười cái người bị thương một cái giá lớn, có thể cầm xuống Mạnh Tuyên cũng là đáng được, có thể bọn hắc không nghĩ tới, Mạnh Tuyên kiếm ra như điện, giết người vô tình, thoáng qua thì có mười mấy người bị hắc chém rụng rồi, mà bọn hắc liền đối phương một cọng tóc gáy cũng không có làm bị thương.

Bọn này đao thủ cũng không ngốc, có một đạo lý đơn giản nhất, có tiền cũng muốn có mệnh hoa mới được.

Dù sao bọn hắc cũng không phải cái gì không có cùng chức nghiệp cảm giác sát thủ, nhiều nhất chỉ là một đám học được mấy cỗ tay chặt pháp, liên chuyên môn thay người làm tay chân giang hồ tầng dưới chót Võ Giả mà thôi, thật giống như kiếp trước đầu đường lưu manh đồng dạng, cho bọn hắc tiền, bọn hắc đã giúp người đánh người, thế nhưng mà cái kia bỗng nhiên móc ra súng máy đến, “Ba ba” quét giết mười mấy người, còn lại không bị hù té cút té đài mới là lạ.

Mạnh Tuyên không có đuổi theo, mặc cho những đao thủ này đào tẩu, dẫn theo kiếm tiếp tục hướng nội sảnh đi đến.

Giang Nguyệt Thần lúc này đã dọa sắc mặt tái nhợt, tay run rẩy không thôi, chén rượu ở bên trong rượu đều ngã xuống ngực còn không tự biết.

Ngay tại Mạnh Tuyên trải qua một gốc cây hoa thụ thời điểm, đột nhiên hoa thụ đằng sau, một đạo ánh đao cuốn đi ra.

Lại vẫn có đao thủ không trốn, mà là trốn ở hoa thụ đằng sau,

muốn thừa dịp Mạnh Tuyên buông lỏng cảnh giác thời điểm tập sát hần.

Chỉ tiếc, tại Mạnh Tuyên thần niệm nhìn quét xuống, hần cái này đánh lén mỗi một cái động tác, đều tại Mạnh Tuyên trong dự liệu.

“Ba...”

Mạnh Tuyên trường kiếm khẽ run lên, đánh rớt này trong tay người đao, đồng thời đem người nọ chấn ngã xuống đất.

Ra ngoài ý định, tên kia đao thủ dĩ nhiên là đứa bé, thoát nhìn tối đa chỉ có mười hai mười ba tuổi, khuôn mặt thon gầy, ánh mắt quật cường.

“Người khác đều chạy thoát, ngươi vì cái gì không trốn?”

Mạnh Tuyên thản nhiên nhìn đứa bé kia liếc, nhẹ giọng hỏi.

“Người khác sợ ngươi, ta không sợ ngươi, ta muốn giết ngươi, kiếm tiền, sau đó đi đem muối muối ta cứu ra...”

Cái đứa bé kia bỗng nhiên rống to, cái trán gân xanh tóe hiện, phảng phất một chỉ phần nộ Tiêu Cầu.

“Muối muối của ngươi?”

Mạnh Tuyên ngạc nhiên, xoáy và hần khẽ gật đầu một cái, nói: “Xem ra ngươi cũng là có câu chuyện người, vì thân nhân của mình, không sợ không sợ... Nhưng ta chỉ muốn nói cho ngươi biết một sự kiện, tại ngươi rõ ràng không hề hi vọng thành công dưới tình huống hướng ta động thủ, nói rõ ngươi rất ngu, mà một cái kẻ ngu dốt, mặc dù bất quá dũng khí, cũng không thành được đại sự, cho nên... Kiếp sau thông minh một chút...”

Cái đứa bé kia sắc mặt thay đổi, phần nộ trong hai mắt, hiện ra một tia sợ hãi.

“Ngươi muốn giết ta... Ngươi thực muốn giết ta?”

Cái đứa bé kia bất trụ lui về phía sau, trong ánh mắt vậy mà tràn đầy không thể tin được thần sắc.

“Tại người lấy đao bỏ về phía của ta thời điểm, nên làm tốt phần này chuẩn bị!”

Mạnh Tuyên mặt không biểu tình, trường kiếm trong tay nhắc lên.

“Ta không cam lòng, ta không cam lòng, người cũng đã biết, ta vốn là cách Giang Thành trong Kim Dao Đồ gia thiêu gia, thế nhưng mà cha ta bị cừu gia ám toán, bất hạnh vẫn lạc, càng đáng hận Nhị thúc ta phản bội gia tộc, dẫn địch nhập chủ, ta chỉ tốt mang theo muội muội chạy trốn, hết lần này tới lần khác...”

Cái đứa bé kia lớn tiếng rống lên, trong thanh âm tràn đầy không cam lòng.

“Ta không có hứng thú nghe chuyện xưa của người...”

Mạnh Tuyên lắc đầu, đột nhiên một kiếm chém đi ra ngoài, “Bá” một tiếng, một đạo vết đỏ tự cái đứa bé kia trên cổ xuất hiện.

“Người ngu xuẩn làm phiền hà muội muội của mình, đến trong Địa ngục sám hối a!”

Mạnh Tuyên trực tiếp theo bên cạnh hắn đi tới, thanh âm lãnh khốc vô tình.

Có lẽ đợi một thời gian, đứa nhỏ này bằng hắn dũng mãnh, sẽ có một phen Tạo Hóa, nhưng Mạnh Tuyên cũng không có ý định cho hắn lúc này rồi.

“Mạnh Tuyên... Mạnh Tuyên... Người vậy mà ác như vậy...”

Giang Nguyệt Thân thanh âm run rẩy lên, hắn sắc mặt vô cùng tái nhợt, nhìn xem Mạnh Tuyên bộ dáng, tựa như nhìn xem một cái ma đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 11 : Ta muốn chém người không người có thể ngăn cản

Chương 11: Ta muốn chém người, không người có thể ngăn cản

“Không là ta ác, là người bức ta hung ác!”

Mạnh Tuyên cầm kiếm chỉ ở hắc, trên mặt không có một tia biểu lộ, thần nhiên nói: “Ta lần này hội Tứ Tượng thành, vốn chỉ là muốn nhìn một cái phụ thân, lại gặp một lần bạn cũ, sau đó lặng yên không một tiếng động rời đi, lại không nghĩ rằng, Hồng Trần nhiều chuyện, ta không muốn gây chuyện, lại tổng có chuyện chọc tới trên người của ta đến, người cũng coi như chính mình xui xẻo, bởi vì người phạm vào của ta kiêng kị, cho nên ta ý định giết người lập uy!”

“Không... Không... Ta sẽ không chết...”

Giang Nguyệt Thần kêu lớn lên, đột nhiên thò tay kéo hắc lại đối diện cầm y công tử ổng tay áo kêu lên: “Thẩm Kiếm Đại ca, người cứu ta a, người nhất định phải cứu ta a... Ta cứu người nhanh chút ít ra tay, giết cái này Ma Quỷ a...”

Mạnh Tuyên nghe vậy, ánh mắt hướng cái kia cầm y công tử nhìn qua tới, thần nhiên nói: “Người muốn cùng ta động thủ?”

Cái kia cầm y công tử tay chậm rãi đè xuống bên hông vỏ kiếm, trầm giọng nói: “Muốn lãnh giáo mấy chiêu!”

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Cái này hội ta sát tâm đã lên, không cùng người luận bàn nhã hứng, cho nên mặc kệ người là muốn cùng ta luận bàn hay vẫn là muốn giết ta, chỉ cần người dám xuất kiếm, ta tự nhất định sẽ chém người!”

Cái kia cầm y công tử nghe vậy nao nao, trên mặt hiện ra một tia do dự, đột nhiên hắc hạ quyết tâm, đứng dậy tự đi.

“Trầm đại ca... Người... Người hướng chạy đi đâu?”

Cái kia cảm y công tử quay đầu lại nhìn Giang Nguyệt Thần liếc, nói: “Người chọc không nên dây vào người, ta không giúp được ngươi!”

Nói xong, hắn vẩy mà thực xoay người đi rồi, cũng không quay đầu lại.

“Mạnh Tuyên, ngươi đừng giết ta, bằng không thì... Bằng không thì Kiều Nguyệt Nhi sẽ không có bị bệnh, thủ hạ của ta sẽ giết nàng...”

Giang Nguyệt Thần đã bị sợ hãi, hắn thất kinh, kêu rên không thôi, chợt nhớ tới Kiều Nguyệt Nhi, liền lên tiếng uy hiếp.

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Người thật là một cái phế vật, liền uy hiếp người cũng sẽ không, như ngươi thật sự phái người trông coi ở Nguyệt Nhi, ta đây vì bảo trụ mạng của nàng, thật đúng là có khả năng hội đáp ứng không giết ngươi, chỉ tiếc... Ngươi liền bắt cóc cũng sẽ không, đương ta không biết sao? Nguyệt Nhi liền bị quan ở bên kia kho củi ở bên trong, cũng không có gì thủ hạ trông coi, mà cái kia kho củi cách trong lúc này đại sảnh có mười trượng, ngươi khoảng cách ta lại chưa đủ ba trượng, tại ngươi vọt tới kho củi trước khi, ta có đầy đủ cơ hội giết ngươi mười lần...”

“Ta... Ta...”

Giang Nguyệt Thần bờ môi run rẩy, Mạnh Tuyên sở hữu biểu hiện, đều xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Hắn lại không biết, Mạnh Tuyên tu vi đã tiếp cận Chân Khí cảnh bát trọng, giác quan linh mẫn, phương viên trong vòng mười trượng, bất luận cái gì động tĩnh đều chạy không khỏi hắn thần niệm, tại hắn đi ngang qua kho củi lúc, cũng đã cảm ứng được Kiều Nguyệt Nhi tồn tại, hơn nữa biết rõ nàng lúc này chính lâm vào chóng mặt mê bên trong, mặc dù có chút suy yếu, tánh mạng lại không có gì đáng ngại, cho nên mới phải như vậy bình tĩnh ở chỗ này sát nhân.

“Ngươi... Ngươi nếu là giết ta... Cha ta nhất định sẽ báo thù cho...”

Giang Nguyệt Thần đầy bụng nước đắng, té hướng trong sảnh

trôn đi, nước mắt nước mũi đều lưu lại đi ra.

Mạnh Tuyên lại phối hợp ở trước bàn ngồi xuống, lấy chỉ sạch sẽ ly, rót chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

“Gọi hần tới...”

Giang Nguyệt Thần khẽ giật mình: “Cái gì?”

Mạnh Tuyên thản nhiên nói: “Ta biết rõ trên người của ngươi có đưa tin chi pháp, cho ngươi một cơ hội, gọi phụ thân ngươi đến, có những thứ khác cứu binh, cũng có thể cùng một chỗ kêu đến, ta cho ngươi nửa cái canh giờ, có lẽ vậy là đủ rồi!”

“Đương... Thật đúng?”

Giang Nguyệt Thần trên mặt hiện ra một tia kinh hãi, nhưng lại tại trong tuyệt vọng, thẳng ra một tia hi vọng.

Hắn lập tức từ trong lòng ngực ra một đạo hoàng phù, run rẩy rót vào chân khí, đem lá bùa đốt lên.

“Phụ thân... Nhanh tới cứu ta... Mạnh gia phế... Mạnh Tuyên hần muốn giết ta... Ta tại Bách Thảo Viên... Mau tới...”

Cái này lá bùa, nhưng lại một loại đưa tin phù, thiêu đốt về sau, liền có thể hướng đặc biệt người truyền lại.

Đợi lá bùa hết về sau, hắn liền dựa vào góc tường, sợ hãi nhìn xem Mạnh Tuyên, đáy mắt sinh ra một tia nhe răng cười.

Tại hắn nghĩ đến, Mạnh Tuyên cho phép chính mình hướng phụ thân đưa tin, cái kia là muốn chết!

“Hắc hắc, Mạnh Tuyên, tuy nhiên thực lực của ngươi vượt xa tưởng tượng của ta, nhưng lúc này đây, ngươi cũng hần phải chết không thể nghi ngờ, ngươi lại như thế nào lợi hại, cũng không quá đáng là một cái bị trục xuất tiên môn đệ tử, không quyền không thế, cha ta lại cùng Kiếm Lư ở bên trong chư vị đại sư quan hệ không phải là nông cạn, Lãnh đại sư thứ bảy đồ Tĩnh Hư Tử càng là sư phụ của ta, đương bọn hần chạy đến lúc, ta nhìn ngươi như thế nào ứng đối...”

Đương nhiên, biểu hiện ra, hắn hay vẫn là vẻ mặt kính sợ, chỉ

e Mạnh Tuyên sẽ cải biến chủ ý, một kiếm chém chính mình.

Mạnh Tuyên tự rót uống một mình, nhìn như liếc đều không có nhìn về phía Giang Nguyệt Thần, lại đưa hân sở hữu thần sắc đều xem tại trong mắt.

Hân tự nhiên cũng có thể đoán được Giang Nguyệt Thần lúc này trong nội tâm suy nghĩ, lại hồn không thêm đề ý, phong khinh vân đạm.

“Kiếm hạ lưu nhân...”

Đột nhiên xa xa truyền đến một tiếng hò hét, lưỡng kỵ khoái mã chạy như bay mà đến.

“Đến rồi?”

Mạnh Tuyên buông xuống trong tay chén rượu, quay đầu hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Đã thấy Bách Thảo Viên cửa ra vào, nhanh chóng vọt vào lưỡng con tuần mã, một con ngựa bên trên, nhảy xuống một cái dáng người trắng kiện trung niên nam tử, mặc trên người lụa la áo vải, cái trán đổ mồ hôi rơi như mưa, vẻ mặt lo lắng, khác một con ngựa bên trên, nhưng lại một cái dáng người cao gầy Hắc tu lão giả, khí cơ khiếp người, trong hai tròng mắt tinh quang lập loè, thoát nhìn tu vi không kém, tại trên lưng hân, tắc thì phụ lấy một thanh trường kiếm.

“Phụ thân... Sư phó... Các người... Mau giết cái này con hoang... Hân muốn giết ta...”

Chứng kiến hai người này đến rồi, Giang Nguyệt Thần dừng khí tăng lên không ít, phi nhảy dựng lên liền hướng bên ngoài phòng xông.

Nhưng mà “Vèo” một tiếng, một thanh trường kiếm bỗng nhiên chắn trước mặt hân, đúng là Mạnh Tuyên cầm kiếm ngăn cản đường đi của hân.

Giang Nguyệt Thần kinh hãi, kêu lên: “Mạnh... Mạnh Tuyên... Cha ta cùng sư phó đều đến rồi, người còn... Còn dám giết ta?”

Mạnh Tuyên chậm rãi đem một chén rượu uống xuống dưới, thần nhiên nói: “Ta cho người gọi phụ thân người tới, liền là vì cho người mình bạch, cũng làm cho Tứ Tượng thành ở bên trong người mình bạch, ta Mạnh Tuyên nếu muốn sát nhân, Tứ Tượng thành nội, không có người ngăn được ta!”

“Bá...”

Giang Nguyệt Thần sắc mặt trắng bệch, bờ môi đều run rẩy, ánh mắt tuyệt vọng lấy nhìn xem trong sân phụ thân cùng sư phó.

“Mạnh thiếu gia, chuyện gì cũng từ từ, khuyên tử mạo phạm người, Giang gia nguyện ý cùng thương, nhưng vô luận như thế nào, thỉnh người không muốn bị thương Thần nhi, ngồi xuống đàm...”

Giang gia gia chủ Giang Vô Đạo khăn trương kêu lên. Nhắc tới cũng xạo, Giang Vô Đạo vốn đã ở Lãnh phủ uống rượu, vừa mới bắt gặp Lãnh đại sư tự mình đem Mạnh Tuyên nghênh vào phủ đi, biết rõ Mạnh Tuyên tuyệt không phải trong truyền thuyết tiên môn Khí Đồ đơn giản như vậy, hơn nữa lúc ấy hắn cũng nhìn thấy Mạnh Tuyên theo Lãnh gia chạy vội mà đi, nhưng vẫn không biết hắn đây là tới giết con mình, thẳng đến thần phù thiêu đốt mới kịp phản ứng.

Hắn nhưng lại thông minh, trực tiếp đi mời Tĩnh Hư Tử cùng mình cùng đi, bởi vì hắn sợ chính mình cứu không được Giang Nguyệt Thần.

Hơn nữa hắn còn không muốn thật sự cùng Mạnh Tuyên vạch mặt, muốn cùng bình giải quyết việc này.

“Ngồi xuống đàm, đàm mấy thứ gì đó?”

Mạnh Tuyên sắc mặt bình thản, ngay cả là Giang Gia Gia Chủ, hắn cũng không để vào mắt.

Dùng chân khí của hắn thất trọng tu vi, tại Tứ Tượng thành ở bên trong, căn bản không có mấy người có thể uy hiếp được hắn.

“Chỉ cần Mạnh thiếu gia có thể tha con của ta một mạng, mọi chuyện đều tốt nói...”

Giang Vô Đạo thành khẩn nói ra.

Mạnh Tuyên cười cười nói: “Vậy thì đơn giản, ta này đến, chỉ là hướng Giang thiếu gia muốn cái công đạo mà thôi!”

“Công đạo?”

Nghe xong hai chữ này, Giang Vô Đạo cảm thấy buông lỏng, mỉm cười nói: “Mạnh thiếu gia yên tâm, chỉ cần người buông tha con của ta cái này một con ngựa, ta Giang gia nhất định trả lại người một cái công đạo, sâu sắc công đạo!”

“A?” Mạnh Tuyên nghe xong, xùy cười, nói: “Như lời người nói công đạo, là Hoàng Kim vạn lượng đâu này? Còn là linh đan bảo dược?”

“Hoàng Kim vạn lượng? Linh Đan bảo dược? Cái này tiêu tốn chừng khẩu khí ghê gớm thật, như thế nào không đem Giang gia gia sản toàn bộ đã muốn đây?”

Giang Vô Đạo trong nội tâm thầm mắng, nhưng trên mặt lại cười theo nói: “Mạnh thiếu gia nói đùa, gia cũng không quá đáng là một cái bình thường Thương gia, tuy nhiên có chút tích súc, nhưng hoàng kim này vạn lượng, cái kia nhưng lại đem Giang gia bán đi cũng cảm không đi ra đó a, về phần Linh Đan bảo dược... Cái kia càng là nói đùa, tuy nhiên Giang gia là làm dược liệu sinh ý, nhưng ta cả đời cũng chưa từng thấy qua cái kia trong truyền thuyết Linh Đan a, không bằng như vậy đi, lão phu coi như là đập nồi bán sắt, cũng muốn kiếm đủ ba vạn lượng tử bồi cho Mạnh thiếu gia, người xem tốt chứ?”

“Cò kè mặc cả đi lên... Ha ha!”

Mạnh Tuyên chợt cười to, trong tiếng cười xen lẫn một cổ khó có thể nói nói phần uất chi ý.

Giang Vô Đạo thần sắc cổ quái, nhỏ giọng thăm dò nói: “Giang thiếu gia ngại ít? Còn có thể lại thương lượng...”

“Câm miệng!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên quát lạnh nói: “Người thực cho rằng Mạnh mỗ nói công đạo là vàng bạc bảo dược? Hừ, chê cười!”

Người cũng đã biết con của người làm sự tình gì? Hắn khi dễ cô nhi quả mẫu, dùng một lượng bạc được liệu xa người mười lượng, hơn nữa bức bách đến cửa, cưỡng ép bắt người, bị ta đánh vỡ về sau, một trận giáo huấn, hắn lại không biết hối cải, hôm nay vậy mà trực tiếp giết đến tận môn đi, đem cô nương kia bắt đến rồi nơi này, ngoài ra còn ở nơi này ép xuống trăm tên đao thủ, ý muốn đem ta bắt giết... Người cảm thấy hắn làm những sự tình này, là bạc có thể dọn dẹp hay sao?”

“Người... Người nói như thế nào!”

Giang Vô Đạo cũng có chút tức giận rồi, hắn vốn tưởng rằng bồi cho Mạnh Tuyên chút ít bạc, liền có thể đem việc này chấm dứt rồi, lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên vậy mà dầu muối không tiến! Lời nói nói cho cùng, hắn đối với Mạnh Tuyên khách khí như thế, cũng chỉ là bởi vì Lãnh đại sư cùng Mạnh Tuyên quan hệ có chút nói không rõ đạo không rõ, lúc này mới khắp nơi nhường nhịn, như thay đổi người khác, bên cạnh hắn Tĩnh Hư Tử đã sớm ra tay, đem đối phương một kiếm chém.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 12 : Hồi hận thì đã muộn

Chương 12: Hồi hận thì đã muộn : Ôn Tiên tác giả: Hắc Sơn Lão Quỷ

“Mạnh nhị công tử, ngươi cũng không muốn quá mức phần, ta biết rõ ngươi cùng Lãnh đại sư có chút quan hệ, cho nên đối với ngươi đã là nhường lối lại nhường rồi, lời nói lại nói tiếp, con ta cũng là bại tại Kiếm Lư môn hạ, cùng ngươi cũng có duyên duyên, tuy là lúc trước hấn làm không đúng, ngươi đánh cũng đánh nữa, mắng cũng mắng, ta Giang mỗ lại đây hướng ngươi nói nhiều như thế lời hữu ích, còn đã đáp ứng cùng ngươi ba vạn lượng bạc, về tình về lý, ngươi cũng nên thả người đi à nha? Ngươi nếu thật là chấp mê bất ngộ, cái kia liền đi thỉnh Lãnh đại sư bình luận phân xử...”

Giang Vô Đạo lạnh lùng nói ra, trong lời nói đã bắt đầu vừa đậm vừa xoa.

“Ngươi tại cầm Lãnh đại sư làm ta sợ? Đã cho ta làm như thế, đều là dựa vào Lãnh đại sư thế? Ha ha!”

Mạnh Tuyên một tiếng cười lạnh, nói: “Ngươi đại khái là đã hiểu lầm, ta cùng với Kiếm Lư cũng không bao nhiêu duyên duyên! Hôm nay ta việc cần phải làm, cũng không nên xem Lãnh đại sư sắc mặt, là Lãnh đại sư tự mình đến rồi, ta muốn sát nhân... Hấn cũng ngăn đón ta không được!”

“Lời này của ngươi... Là có ý gì?”

Giang Nguyệt Thần cảm ứng được Mạnh Tuyên trên người phóng xuất ra tí ti sát khí, chỉ bị hù can đảm muốn nứt, run giọng kêu lên.

Giang Vô Đạo cũng là biến sắc, trong nội tâm bay lên một loại dự cảm bất hảo.

Mạnh Tuyên cười nhạt một tiếng, nhìn xem Giang Nguyệt Thần con mắt nói: “Ý tứ là được... Ta muốn giết ngươi, Thiên

Vương lão tử đèn rồi đều vô dụng!”

Đang khi nói chuyện, hần một kiếm này tựa hồ lập tức muốn rơi xuống.

“Công tử chậm đã...”

Đột nhiên, đi theo Giang Vô Đạo bên người râu đen kiếm khách kêu lớn.

“A?”

Mạnh Tuyên nhìn về phía hần: “Người là ai?”

Cái kia Hắc tu lão giả thở ra một hơi, nghiêm nghị nói: “Lão phu Kiếm Lư thứ bảy đồ Tĩnh Hư Tử!”

“Nguyên lai là Lãnh đại sư đồ đệ, người này liền là đệ tử của người a, người có gì lời nói?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nhìn về phía hần.

Tĩnh Hư Tử trầm ngâm sau nửa ngày, nói: “Người vừa mới nói cùng ta sư tôn không có có bao nhiêu uyên duyên?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Đúng vậy.”

Tĩnh Hư Tử không dễ dàng phát giác cười lạnh một tiếng, thần nhiên nói: “Vốn ta thấy sư tôn coi trọng như thế người, nhìn tại lão nhân gia ông ta trên mặt mũi, cũng không thể đối với người vô lễ, nhưng người làm làm một cái hậu bối, đã nhận được ta sư tôn thưởng thức, làm việc nhỏ hỗ cũng ngược lại mà thôi, thậm chí ngay cả sư tôn lão nhân gia ông ta thanh danh cũng không đề vào mắt, đang tại của ta mặt nói là sư tôn đến rồi cũng không cần được người...”

Hần nói xong, kéo dài thanh âm, trong mắt phát lạnh, tràn ra một tia sát cơ.

“Nhìn tại sư tôn trên mặt mũi, ta tạm không giết người, nhưng người lập tức buông kiếm, đi với ta gặp sư tôn a, phải làm xử trí như thế nào, tự nhiên có lão nhân gia ông ta quyết đoán...”

“Diệu a...”

Giang Vô Đạo trên mặt đại hỉ, là Giang Nguyệt Thần, trong ánh mắt cũng toả sáng xuất ra thần thái.

Quả nhiên gừng càng già càng cay, Tĩnh Hư Tử mới mở miệng, liền không phủ nhận Lãnh đại sư cùng Mạnh Tuyên quan hệ, nhưng hắn vẫn bắt được Mạnh Tuyên một câu, dùng ngôn ngữ ép buộc, trước cho Mạnh Tuyên cài lên đỉnh đầu không tôn trọng Lãnh đại sư mũ, sau đó dùng lấy cớ này bắt lấy hắn, như vậy tự tính toán nói đến Lãnh đại sư chỗ đó, hắn cũng là một phen hộ sư chi tình, tự tính toán thực bị thương Mạnh Tuyên, Lãnh đại sư cũng nói không được cái gì.

“Ha ha, ngôn từ cay độc, quả nhiên là cái người từng trải đây này...”

Mạnh Tuyên cười lạnh: “Ta nếu không muốn đi đâu này?”

“Người nếu không muốn đi, muốn xem trong tay của ta chuôi kiếm này có đáp ứng hay không rồi...”

Tĩnh Hư Tử cười lạnh, chậm rãi đem trường kiếm rút ra, ngưng lập bất động, quanh người khí cơ vờn quanh, lẳng không gió đã bắt đầu thổi.

“Lãnh đại sư cao túc, quả nhiên có chút bản sự...”

Mạnh Tuyên cầm trong tay trường kiếm, mặt không đổi sắc, thản nhiên nói: “Vậy thì lĩnh giáo một chút đi!”

Tĩnh Hư Tử còn chưa ra tay, nhưng kiếm khí dĩ nhiên uẩn những tới cực điểm, gió lạnh lạnh thấu xương, sát cơ bốn phía.

Không hề nghi ngờ, hắn ra tay thời điểm, phải dữ dội vô cùng!

Nhưng mà Mạnh Tuyên lại biểu hiện phong khinh vân đạm, đối mặt như vậy một vị kiếm thuật đại sư, biểu lộ nhẹ nhõm.

Dù sao tiên môn tại Thiên Nguyên Đại Lục bên trên có được Vô Thượng địa vị không phải lẳng không thổi ra, Mạnh Tuyên tại tiên môn tu tập bảy năm, dù cho không tính Đại Bệnh Tiên Quyết, hắn ngày bình thường sở học kiếm thuật, võ đạo cũng nhất định không phải phàm vật, hiện tại hắn tuy nhiên còn

chưa đột phá Chân Khí cảnh, nhưng một thân thực lực tại Hồng Trần đã thiếu gặp đối thủ rồi, có lẽ cũng chỉ có Lãnh đại sư cùng với Thanh Đăng đại sư như vậy tuyệt đỉnh cao thủ, mới có thể dùng vũ lực áp chế hắn, mà Tĩnh Hư Tử tu vi như vậy, tại Hồng Trần trong có lẽ có thể được cho cao thủ nhất lưu, lại còn dọa không ngã hắn.

Thời gian dần trôi qua, Tĩnh Hư Tử kiếm khí đã đạt đến đỉnh, sắp một kiếm đâm ra.

Liền vào lúc này...

“Tĩnh Hư, ngươi một kiếm này như đâm đi ra ngoài, ta sẽ đem ngươi cái kia sử kiếm tay chém rụng!”

Đột nhiên, một cái âm thanh lạnh như băng vang lên, chẳng biết lúc nào, vài đạo thân ảnh xuất hiện ở Bách Thảo Viên trong sân.

“Ân?”

Tĩnh Hư Tử lắp bắp kinh hãi, đã tích súc đã đến đỉnh chiến ý đột nhiên tán vô hình.

Làm làm một cái kiếm thuật cao thủ, Tĩnh Hư Tử từ nhỏ tu hành là chưa từng có từ trước đến nay chiến ý, đương hắn chuẩn bị đâm ra một kiếm lúc, là trước núi thái sơn sụp đổ, cũng sẽ không thay đổi chủ ý của hắn, có thể một câu liền nhường hắn mất đi sở hữu chiến ý, chỉ có một người.

“Sư tôn thứ tội...”

Tĩnh Hư Tử đột nhiên xoay người sang chỗ khác, hướng một cái thân hình thấp bé lão giả đã bái xuống dưới.

Giang Vô Đạo cũng kinh hoàng quay người, liền chứng kiến trong sân chẳng biết lúc nào đã nhiều hơn bốn đạo thân ảnh, đóng ở Tứ Tượng thành Liễu đại tướng quân, Thanh Khâu lĩnh Thủy Nguyệt nương nương, Đại Thiện Tự Thanh Đăng đại sư đều ở trong đó, người cuối cùng, đáng người thấp bé, khí thế khiếp người, bất ngờ tự là Tĩnh Hư Tử sư phó, Kiếm Lư Tổ Sư, dùng một thanh kiếm, bảo hộ Tứ Tượng thành bách niên chu toàn sống Truyền Kỳ, Lãnh Lăng Dư Lãnh đại sư.

“Lãnh đại sư... Đại sư cầu người cứu cứu con của ta a...”

Giang Vô Đạo phản ứng cũng không chậm, đột nhiên cũng quỳ xuống, dùng sức gào khan, lại vẩy lách vào hai giọt con mắt đi ra.

“Sư tổ... Sư tổ cứu ta...”

Giang Nguyệt Thần đã ở nội sảnh ở bên trong quỳ xuống, một bên dùng sức đập đầu, một bên kêu to.

Nhưng mà Lãnh đại sư lại cũng không thèm nhìn bọn hắn, chỉ là âm lãnh khuôn mặt, lạnh lùng nhìn xem Tĩnh Hư Tử, thân nhiên nói: “Ta mười năm không hồi Tứ Tượng thành, người thực đương ta là chết đến sao? Lại đem ta thụ kiếm của người nghệ, dạy cho loại này cướp bắt bình dân nữ tử không nên thân thứ đồ vật?”

Một câu nói kia, không thể nghi ngờ tự cho thấy thái độ hắn.

Tĩnh Hư Tử chỉ bị hù vội vàng quỳ rạp xuống đất, kêu lên: “Đệ tử biết sai!”

Mà Giang Vô Đạo cùng Giang Nguyệt Thần, tắc thì lập tức cười, sắc mặt trắng bệch.

Lãnh đại sư thân nhiên nói: “Trở về bế quan a, tại người suy nghĩ cẩn thận trong tay chuỗi kiếm này tác dụng trước, tự không dùng lại kiếm rồi!”

“... Tạ sư tôn...”

Tĩnh Hư Tử miệng đầy phát khổ, biết rõ chính mình là bị phán án cấm đoán rồi, thậm chí có thể nói, nếu như sư tôn không thay đổi thay lòng đổi dạ ý, hắn đem vĩnh viễn cũng không thể lại dùng kiếm, đối với cái này hắn không dám cãi lại, chỉ là có chút không rõ, sư tôn đối với chính mình phán phạt là gì nặng như vậy? Tự tính toán Giang Nguyệt Thần cách làm nhường sư tôn rất không hài lòng, nhưng chính mình vì giữ gìn sư tôn tôn nghiêm ra tay, nhưng lại tình có thể nguyên a...

“Đại sư thứ tội... Đại sư tha mạng a...”

Mà Giang Vô Đạo càng là bị hù thân như run rẩy, quỳ trên mặt

đất, chỉ là một cái kinh dập đầu.

Lãnh đại sư lạnh lùng liếc mắt nhìn hấn, lạnh giọng nói: “Hừ, ta Kiếm Lư khi nào thành các ngươi Giang gia khi dễ nhỏ yếu chỗ dựa?”

“Ta... Ta...”

Giang Vô Đạo lắp bắp, đã không biết nên trả lời như thế nào rồi.

“Hừ!”

Đột nhiên, Lãnh đại sư bàn tay ngân quang lóe lên, một điểm ngân quang đã bay đi ra ngoài.

“Ba” một tiếng, đang tại nội trong sảnh dốc sức liều mạng dập đầu Giang Nguyệt Thần trên đầu lập tức nhiều hơn cái động, một câu cũng không có nói ra, liền lập tức bị mất mạng rồi, thẳng đến sắp chết, trên mặt hấn còn mang theo khó có thể tin biểu lộ, tựa hồ căn bản nghĩ mãi mà không rõ, chính mình bất quá là đắc tội một cái tiên môn Khí Đồ, vì sao theo phụ thân của mình, lại đến sư phụ của mình, đều bảo vệ không được chính mình...

“Nhi tử...”

Giang Vô Đạo kêu thảm, tê tâm liệt phế.

Nếu là Mạnh Tuyên giết Giang Nguyệt Thần, hấn đã sớm đi lên dốc sức liều mạng rồi, có thể di động tay chính là Lãnh đại sư, xây dựng ảnh hưởng đã lâu, hấn cũng không dám.

“Lần này cũng thì thôi, sẽ không họa và các ngươi Giang gia, nhưng ngươi nếu như không biết hối cải, còn muốn mắc thêm lỗi lầm nữa... Hắc hắc, lão phu mười năm chưa từng động kiếm, nhưng có thể không có nghĩa là ta đã quên như thế nào sát nhân...” Lãnh đại sư lạnh giọng nói ra, rồi sau đó hướng Mạnh Tuyên đi tới, cười nói: “Mạnh tiểu hữu, khó được tụ lại, không nên bị việc này quét nhả hứng, không bằng chúng ta trở về, tiếp tục uống rượu như thế nào?”

“Nguyệt Nhi còn tại củi trong phòng giam giữ, ta muốn trước mang nàng về nhà, đợi đến lúc nơi đây sự tình rồi, lại tự mình

đến nhà nói lời cảm tạ a!”

Mạnh Tuyên lắc đầu nói ra, nói xong vậy mà thật sự đi kho củi ôm Kiều Nguyệt Nhi, trực tiếp trở về thành đi rồi.

Vậy xem mấy người thấy thế, đều đã thẳng con mắt, vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, Lãnh đại sư vì sao đối với Mạnh Tuyên khách khí như thế.

Mà Giang Vô Đạo, càng là trước mắt biến thành màu đen, trong nội tâm hối hận vô cùng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 13 : Trảm Hồng Trần

Chương 13: Trảm Hồng Trần : Ôn Tiên tác giả: Hắc Sơn Lão Quỷ

Gặp Mạnh Tuyên ôm Kiều Nguyệt Nhi đi rồi, Lãnh đại sư cũng không bắt buộc, liền mời Liễu đại tướng quân bọn người lần nữa hồi phủ uống rượu.

Lúc này đây Liễu đại tướng quân bọn người nhưng bây giờ là nhịn không được, bọn hắn nhận thức Lãnh đại sư thời gian cũng không ngắn rồi, biết rõ tính tình của hắn, một không kính thiên, hai không kính địa, ba không sợ quỷ thần cường quyền, cả đời sát phạt quyết đoán, chỉ nhìn ân oán, là đối với nhận thức nhiều năm lão hữu, cũng là bụng dạ thẳng thắn, sắc mặt không chút thay đổi, có thể hắn đối với Mạnh gia cái này bị tiên môn xoá tên Nhị thiếu gia, vì sao coi trọng như vậy?

Song khi Liễu đại tướng quân rốt cục hỏi ló ra lúc, Lãnh đại sư trả lời lại như cũ phi thường Lãnh đại sư.

“Ta coi trọng hắn, đều có ta coi trọng đạo lý, không cần giải thích cái gì?”

Một câu, đem Liễu đại tướng quân bọn người khẩu đều ngăn chặn, nhưng bọn hắn trong nội tâm, thực sự tuyệt đối không dám khinh thường Mạnh Tuyên rồi.

Cái này tiên môn Khí Đồ trong lòng bọn họ địa vị, đã có thể sánh vai Tứ Tượng thành đại thế gia gia chủ, còn hơn lúc trước.

Chỗ tham khảo nguyên nhân, là Lãnh đại sư đối với Mạnh Tuyên thái độ.

Trở lại Mạnh phủ về sau, Mạnh Tuyên sai người mời tới đại phu, là Kiều Nguyệt Nhi điều trị thân thể, cũng may cái kia Giang Nguyệt Thần mục đích chủ yếu là dùng Kiều Nguyệt Nhi làm gương, để đối phó hắn, bởi vậy Kiều Nguyệt Nhi chỉ

là gặp không may một phen đòn hiểm, không có uy hiếp được tánh mạng, cũng không mất trong sạch.

Mệnh hạ nhân xem thật kỹ che chở Kiều Nguyệt Nhi mẹ con, Mạnh Tuyên đi tới đại sảnh, lúc này dĩ nhiên là đêm khuya rồi.

Nhưng mà trong đại sảnh, nhưng lại đèn đuốc sáng trưng, phụ thân của hắn, Đại ca cùng với trong phủ Quản gia nha hoàn, không có một cái dám ngủ.

“Tuyên nhi...”

“Đệ đệ...”

Chứng kiến Mạnh Tuyên tiến sảnh đến, Mạnh lão gia cùng Mạnh Sơn đồng thời đứng lên, thần sắc lo sợ.

“Phụ thân, người mà lại ngồi xuống!”

Mạnh Tuyên vịn Mạnh lão gia tại trên mặt ghế thái sư ngồi xuống, sau đó chính mình đã ngồi một cái khác trưng, cầm trong tay dao đánh lửa vì phụ thân chọn yên.

Sau đó hắn mới nhìn quanh mọi người, chợt phát hiện Sử di nương cũng không tại nội, lúc này mới nhớ tới, Sử di nương bị hắn sai người nhốt tại kho củ ở bên trong, cái này hội cũng không biết thế nào, liền nhìn về phía Mạnh Sơn, nói: “Đại ca, di nương cái này hội người ở nơi nào?”

Mạnh Sơn đứng thẳng bất động tại trong sảnh, cũng không dám ngồi xuống, nghe vậy lập tức nói: “Mẫu thân nàng... Nàng vẫn còn...”

Mạnh lão gia thở dài, chen miệng nói: “Vẫn còn kho củ ở bên trong đâu rồi, trước thả ra đi?”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Nghe phụ thân!”

Mạnh Sơn như được đại xá, vội vàng tự mình đi thả người rồi.

Không lớn một hội, Sử di nương cúi đầu tiến vào đại sảnh, tóc lẳng loạn, con mắt sưng như một quả đào đồng dạng, nàng nhưng lại không có lại khóc lóc om sòm, vừa tiến đến liền lẳng lẽ đi tới Mạnh lão gia đứng phía sau, cúi đầu không nói. Nàng

bị giam lại về sau, mặc dù không có người dám phóng nòng, nhưng ngày hôm nay chuyện gì xảy ra, Mạnh Sơn tuy nhiên cũng một năm một mười nói cho nàng, phụ nhân này đã biết rõ chính mình nhìn sai rồi.

Mạnh Tuyên tuy nhiên là tiên môn Khí Đồ không tệ, nhưng lộ ra chút ít cái này Khí Đồ vẫn còn có chút bồn sự.

Có thể trở thành Lãnh đại sư chỗ ngồi khách quý, thậm chí vì hấn mà tự mình ra tay giết người, người như vậy như thế nào mẹ con bọn hấn có thể chọc được hay sao? Hơn nữa ban ngày lúc Mạnh Tuyên cái kia lưỡng tay chưởng, cũng làm cho nàng đã minh bạch, Mạnh Tuyên cũng không phải một cái ôn thuận có thể lẩn nhuyển 拈 tử, đừng nhìn hấn bình thường làm người bình thản, nhưng nếu là khởi xướng hung ác đến, lập tức có thể biến thành một cái sát phạt quyết đoán ma đầu.

Thấy không có người nói chuyện, Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, nói: “Lời nói thật nói a, ta lần này hồi Tứ Tượng thành, chính là vì chặt đứt trần duyên mà đến, ít thì mười ngày, nhiều thì một tháng, tự sẽ rời đi Tứ Tượng thành, du lịch giang hồ đi rồi!”

“Phải đi?”

Mạnh lão gia lắp bắp kinh hãi, trong ngôn ngữ hơi có chút không bỏ.

Mà Sử di nương cùng Mạnh Sơn cũng là khẽ giật mình, miệng đầy đều là nước đắng.

Hai người bọn họ sở dĩ đắc tội Mạnh Tuyên, tự là cho là hấn lần này trở về, muốn cướp Mạnh gia gia sản, cái đó từng muốn đến hấn cũng chỉ là trở lại nhìn một cái, lập tức tự phải ly khai? Sớm biết như thế, bọn họ cùng Mạnh Tuyên giao hảo, rồi cái thiện duyên chẳng phải là tốt?

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Ta tuy nhiên bị Thanh Tùng sơn tiên môn xoá tên rồi, nhưng cũng không phải là bởi vì ta không chịu cố gắng, mà là liên lụy đến đi một tí những chuyện khác, bị người đồ kỵ, hôm nay ta tu vi đã có tiểu thành, cũng không lo lắng không có chỗ đặt chân, trên thực tế ta đến Ngoại Vực bất kỳ một cái nào tiên môn trong đi bá sư, không nói các đại môn phái tranh nhau cướp đoạt, nhưng ít ra là sẽ không

bị người cự chi môn bên ngoài!”

Lời nói này Mạnh Tuyên nói lại thật sự.

Ba tháng trước, hắn bị Thanh Tùng sơn tiên môn xoá tên lúc, chỉ có Chân Khí cảnh tứ trọng, có thể nói tư chất thường thường, tu vi của hắn tiểu thành, là tại hạ núi về sau, bệnh nặng chỉ nhân là hắn chữa bệnh mới đột nhiên tăng mạnh, đương nhiên, lúc này lại loạn, hắn mới vừa vặn 17 tuổi, đã có chân khí thất trọng tu vi tư chất, lại đến bất kỳ một cái nào tiên môn đi bái sư, cũng sẽ không có người đưa hắn cự chi môn bên ngoài rồi.

Mười lăm tuổi đến hai mươi tuổi, nếu có chân khí ngũ trọng tu vi, cái kia là vừa vặn đạt tiêu chuẩn.

Nếu có chân khí lục trọng tu vi, cái kia liền xem như ưu tú, Tiêu Vũ Phi liền thuộc về loại này.

Mà Mạnh Tuyên cái này chân khí thất trọng tu vi, liền có thể nói là Tiểu Thiên Tài rồi, các môn các phái đều coi như tốt hạt giống bồi dưỡng.

“Cái này...”

Mạnh Sơn mọi người hai mặt nhìn nhau, bọn hắn tuy nhiên không phải người tu tiên, nhưng cũng là biết đến.

Thanh Tùng sơn chỉ là tại Sở quốc Nam Vực thanh danh cái gì tiếng nổi, phạm nhân mỗi nhắc tới tiên môn, đều là chỉ Thanh Tùng sơn Đạo môn, nhưng mà tại Nam Vực bên ngoài, còn có vô tận địa vực, vô số tất cả lớn nhỏ tiên môn, cùng bọn họ so với, Thanh Tùng sơn cũng chỉ là trung hạ chờ.

“Lời nói hay vẫn là nói thẳng đi!”

Mạnh Tuyên gặp Mạnh lão gia cùng Mạnh Sơn bọn người đều không dám lên tiếng, liền biết rõ tại trải qua ban ngày một chuyện về sau, bọn hắn đã có chút sợ hãi chính mình rồi, cùng bọn họ thương lượng cũng thương lượng cũng không được gì, không bằng chính mình nói thẳng mình chính mình ý nghĩ trong lòng.

“Trong nội tâm của ta lo lắng không ở dưới, một là phụ thân

của ta, hai tự là cùng ta cùng nhau lớn lên Kiều Nguyệt Nhi, tại trước khi đi, ta hi vọng dần xếp tốt hai mẹ con này, nhường phụ thân thu Kiều Nguyệt Nhi làm cái nghĩa nữ, hảo hảo nuôi là, đã đến lập gia đình thời điểm, cũng không quá đáng là đáp phần lễ hỏi! Mà phụ thân, ta chạy hội luyện một lò kéo dài tuổi thọ viên đan dược, người hảo hảo điều dưỡng, có thời gian rồi, ta sẽ rồi trở về nhìn người! Về phần chúng ta Mạnh gia, ta cũng sẽ hướng thể lực khắp nơi đánh tốt mời đến, cầu người nhiều hơn chiêu ứng, đương nhiên, ta cũng không hy vọng Mạnh gia trở thành Tứ Tượng thành 1 bá, hô phong hoán vũ, chỉ hy vọng Mạnh gia kéo phát triển, không bị người lấn cũng thì tốt rồi!”

“Đan dược?”

Mạnh Sơn mẫu tử con mắt lập tức sáng ngời, bọn hắn tự nhiên cũng đã được nghe nói tiên môn đan dược, là đệ đẳng nhất một loại, cũng có thể kéo dài tuổi thọ, bách bệnh bất xâm, một khóa có thể trị hơn vạn lượng bạc, đây là có tiền mà không mua được, người bình thường là hoa gấp ba gấp năm lần giá tiền, muốn cầu bên trên một khóa cũng không biết chạy đi đâu mua, bọn hắn lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên chính mình liền hiểu được như thế nào luyện chế.

Tuy nhiên Mạnh Tuyên nói, cái này đan dược là cho Mạnh lão gia, nhưng đến lúc đó bọn hắn đi muốn, Mạnh lão gia còn có thể không cho?

“Hừ!”

Mạnh Tuyên nhìn ra cái này hai mẹ con nghĩ cách, nhẹ khề hừ một tiếng, nói: “Đại ca, di nương, có câu từ tục tĩu ta không thể không nói ở phía trước, tại đây Mạnh gia, phụ thân một ngày trên đời, hắn liền một ngày là Mạnh gia gia chủ, còn hi vọng các người hảo hảo đối đãi, bằng không thì ta mặc dù tại phía xa thiên sơn vạn thủy bên ngoài, nghe nói phụ thân trong nhà qua không thoải mái, cũng không thiếu được muốn trở về nhìn xem!”

“Dạ dạ là... Ta nhất định hảo hảo phục thị phụ thân...”

Mạnh Sơn chỉ bị hù liên tục gật đầu, Sử di nương càng là liên lời nói cũng không dám nói, chỉ là gật đầu.

Mạnh Tuyên lại nói: “Chặt đứt Hồng Trần về sau, ta cùng với Mạnh gia liên hệ liên cũng không nhiều rồi, phụ thân một ngày trên đời, ta liền một ngày chiếu cố, bất luận là ai, dám phạm Mạnh gia, ta cũng sẽ không ngồi chi không để ý tới, nhưng nếu như phụ thân đi rồi, ta đây cùng Mạnh gia quan hệ cũng tự chính thức đã đoạn, đến lúc đó Mạnh gia là Mạnh gia, ta Mạnh Tuyên là Mạnh Tuyên, Mạnh gia tuy là bị người diệt rồi, cũng không liên quan chuyện ta...”

“Cái này... Ta hiểu được...”

Mạnh Sơn khe khẽ thở dài, hướng Mạnh Tuyên làm một cái ắp.

Hắn tự nhiên biết rõ, chính mình vài ngày sở tác sở vi, nhường Mạnh Tuyên bất mãn, từng đã là tình nghĩa huynh đệ, đã bình thản như nước rồi.

“Mà thôi, trở về phòng nghỉ ngơi đi, ta ở nhà mấy ngày nay, cũng không cần quá mức câu thúc, tựa như thường ngày là được!”

Mạnh Tuyên thở dài, có chút chịu không được loại này hào khí rồi.

Hắn lần này trở về, vốn định dùng người bình thường thân phận trong nhà vài ngày nữa Hồng Trần sinh hoạt, lại không muốn trở thành loại này bộ dáng.

Không có lộ ra thực lực của mình trước khi, Sử di nương cùng Đại ca xem chính mình là cái đinh trong mắt, lộ ra thực lực của mình về sau, cái này hai mẹ con ở trước mặt mình rồi lại như đập đầu trùng bình thường, sợ mình như hổ rồi.

Sử di nương cùng Mạnh Sơn cáo lui về sau, liền chỉ còn Mạnh Tuyên cùng Mạnh lão gia, hai người nhẹ nói lấy lời nói.

Tại Mạnh Tuyên bại lộ thực lực của mình về sau, Mạnh lão gia ngược lại là nhất bình tĩnh, tại trải qua lúc ban đầu ngoài ý muốn về sau, liền bình tĩnh trở lại, không có đối với Mạnh Tuyên ý sợ hãi, chỉ là thay con của mình kiêu ngạo, lúc này nói chuyện lên đến, hắn cũng chỉ là quan tâm Mạnh Tuyên có phải hay không có tiên môn nhận lấy không công bình đối đãi, việc này tốt xử lý không tốt, trong nhà có thể hay không giúp

được việc bề bộn.

Mạnh Tuyên biết rõ phụ thân quan tâm chính mình, liền ra vẻ nhẹ nhõm trấn an phụ thân, nói chỉ là tiểu đả tiểu nháo, không có gì lớn.

Phụ tử hai người đàm hào hứng cao, Mạnh lão gia lúc này mới nhớ tới Mạnh Tuyên cơm tối còn chưa ăn, liền mệnh đầu bếp đứng dậy làm mấy thứ thức ăn, muốn cùng Mạnh Tuyên hảo hảo uống mấy chén, Mạnh Tuyên cũng biết cơ hội như vậy không nhiều lắm rồi, tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Nhưng không ngờ, bọn hắn cái này đệ một bầu rượu còn chưa xuống dưới, lại đột nhiên trực đêm gia đình đã gặp quỷ đồng dạng chạy tới bầm báo, nhưng lại có vị đại nhân vật đến cửa rồi.

“Mạnh tiểu hữu, xem ra Lãnh gia rượu không dễ uống nha, thỉnh ngươi không đi, cần phải về nhà đến uống...”

Mạnh Tuyên đang kinh ngạc, hơn nửa đêm ai hội tới bái phỏng, liền nghe được một cái thanh âm quen thuộc vang lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 14 : Dạ hành sơn

Chương 14: Dạ hành sơn : Ôn Tiên tác giả: Hắc Sơn Lão Quỷ

Người đến đứng là Lãnh đại sư, đã thấy hắc xuyên qua một kiện áo toi, thượng diện dính đầy hạt mưa, lại nguyên lai chẳng biết lúc nào, ngoài phòng đã nổi lên mịt mờ mưa phùn. Hắc nhưng lại độc thân đến đây, không có mang tùy tùng, thoát nhìn giống như là người bình thường đến hàng xóm gia ghé nhà đồng dạng.

“Đâu có đâu có, đại sư bên trong mời, nếu không ngại rượu kém, liền ngồi xuống ẩm một ly a!”

Mạnh Tuyên không biết Lãnh đại sư đến đây cần làm chuyện gì, vội vàng mời hắc tiến đến.

Lãnh đại sư cũng không khách khí, trực tiếp đi đến, cởi xuống áo toi ném ở một bên, sau đó cười hướng Mạnh lão gia chào hỏi.

Mạnh lão gia ngẩn ngơ, hưng phấn quả thực muốn nhảy dựng lên.

Phải biết rằng Lãnh đại sư một người một kiếm, bảo hộ Tứ Tượng thành nhiều năm, tại dân chúng bình thường trong suy nghĩ cái kia chính là hoàn mỹ anh hùng hóa thân.

Mạnh lão gia thấy được Lãnh đại sư, trên cơ bản tựa như bên trên Mạnh Tuyên kiếp trước người bình thường gặp được Lưu Đức Hoa một cái phản ứng. Vốn là Mạnh lão gia nghe người ta nói, Lãnh đại sư đối với Mạnh Tuyên đến cỡ nào cỡ nào khách khí, dù sao không phải tận mắt nhìn thấy, trong nội tâm khó tránh khỏi có chút không tin, nhưng lúc này tận mắt nhìn đến lãnh đại phu đội mưa tới chơi, ý thái thân thiết, vậy mà chút nào cái giá đỡ cũng không có, lời kia liền không khỏi lập tức tin thập phần rồi.

Hắc lập tức muốn nhường hạ nhân đổi một bàn hảo tửu đồ ăn,

nhưng Lãnh đại sư lại ngăn trở, cười nói: “Mạnh lão gia không cần phải khách khí, ta thế nhưng mà cái khách không mời mà đến, có chén tàn rượu cũng tận hưởng rồi, đến đến, ta trước mời người một ly!”

Bị chính mình “Thần tượng” mời rượu, Mạnh lão gia kích động thiếu chút nữa khóc lên, vội vàng hai tay run rẩy lấy nâng lên ly.

Mạnh Tuyên ở bên cạnh ngồi cười mà không nói, hắn mặc dù biết Lãnh đại sư nhất định là có việc, nhưng là đừng vội mà hỏi, khó được nhà mình lão gia tử như thế vui vẻ, trước hết để cho Lãnh đại sư nhỏ nhỏ thỏa mãn thoáng một phát hắn lòng hư vinh cũng tốt.

Kết quả Lãnh đại sư trực tiếp cùng Mạnh lão gia liền uống cạn hai bầu rượu, mắt thấy Mạnh lão gia không thắng tử lực rồi, Mạnh Tuyên này mới khiến nha hoàn đưa hắn vịn trở về phòng nghỉ ngơi, sau đó hướng Lãnh đại sư nói ra: “Đại sư đêm khuya đến đây, không phải chuyên môn vì uống chén rượu a?”

Lãnh đại sư ha ha cười cười, nói: “Ồ then, lão phu coi như là vô sự không lên diện tam bảo rồi! Ta xác thực là có chuyện muốn nhờ, bất quá đang nói chuyện này trước khi, lại chỉ điểm mạnh tiểu hữu cáo cái tội, trị cho người tốt rồi lão phu bệnh, chẳng khác gì là cứu được lão phu một mạng, đại ân khó tả, nhưng lại không nghĩ rằng, cái này ân còn không có báo, liền lại có việc muốn tới đã làm phiền người, vạn mong mạnh tiểu hữu rộng lòng tha thứ a...”

Mạnh Tuyên nao nao, nói: “Sự tình gì?”

Lãnh đại sư thở dài, nói: “Thực không dám đầu điểm, lão phu đây là thay bằng hữu đến cần y đến rồi! Chắc hẳn hôm nay tiểu hữu cũng đã nghe được Thanh Khâu lĩnh Thủy Nguyệt nương nương chỉ muội chứng bệnh, nàng cái kia bệnh, so lão phu đến cổ quái, lão phu là vì bệnh tình tăng thêm, không cách nào trị tận gốc, cái kia tiểu hồ ly bệnh, nhưng lại trời sinh, Thanh Khâu lĩnh nhất mạch vì nàng tìm trị liệu xem bệnh vài chục năm, thủy chung không có hiệu quả gì!”

“Hắn là đại sư là muốn ta đi vì nàng nhìn một cái?” Mạnh Tuyên dĩ nhiên đã minh bạch.

Lãnh đại sư nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực như thế! Tiểu hữu có thể trị tốt lão phu bệnh, có thể nói y trong thánh thủ, cái kia tiểu hồ ly bệnh đại khái cũng chỉ có ngươi có hi vọng chữa cho tốt rồi. Ban ngày lúc, Thủy Nguyệt nương nương từng hỏi lão phu phải chăng nổi danh y cho ta chữa bệnh, ta ghi nhớ tiểu hữu ba quy một lệnh, không có lộ ra nửa chữ, nhưng trong nội tâm, hay vẫn là hy vọng có thể tới hỏi tiểu hữu một câu, phải chăng có thể...”

“Cho ta suy nghĩ...”

Mạnh Tuyên phát phát tay, trầm ngâm.

Kỳ thật hẳn tại nghe nói Thủy Nguyệt nương nương muội muội chứng bệnh lúc, liền có lòng muốn đi coi trộm một chút rồi, dù sao một đạo bệnh khí, với hẳn mà nói là một hạt đại đan, hẳn cũng muốn đi xem xem tiểu hồ ly bệnh khí như thế nào, có thể không luyện khóa đại đan đi ra. Nhưng hẳn vẫn cũng có nghi kị, một là lo lắng cái kia tiểu hồ ly bệnh quá nghiêm trọng, chính mình trị không được, thứ hai hẳn còn không có cùng yêu quái đã từng quen biết, không rõ chi tiết.

“Lãnh đại sư, thứ cho ta nói thẳng rồi, cái kia bệnh ta là không muốn trị...”

Mạnh Tuyên nghĩ một lát, khe khẽ thở dài, nói ra.

“Cái này...”

Lãnh đại sư nghe vậy khẽ giật mình, trên mặt hiện ra một tia tiếc ý.

Không nghĩ tới Mạnh Tuyên nói xong câu nói kia, nhẹ nhàng cười cười, rồi lại rồi nói tiếp: “Bất quá đại sư ngươi đã đêm khuya tự mình đến cửa bái phỏng, tiểu tử trực tiếp như vậy thoái thác, không khỏi quá không tán thưởng, không bằng như vậy, ta đem của ta bản khoản nói ra, đại sư như cảm thấy có thể giải quyết, ta đây tự đi cho nàng coi trộm một chút, nếu là không được, cái con kia để làm đại sư ngươi buổi tối hôm nay chưa có tới qua Mạnh gia rồi...”

Sau khi nói xong, Mạnh Tuyên liền nhìn Lãnh đại sư phản ứng.

Kỳ thật hắn đã quyết định muốn đi cho tiểu hồ ly nhìn một cái bị bệnh, bất quá Lãnh đại sư đã đến cửa rồi, cái kia thiếu không được nhường hắn thiếu nợ tự mình một cái nhân tình.

Lãnh đại sư nghe xong, lập tức mừng rỡ không thôi, vội hỏi: “Tiểu hữu thỉnh giảng!”

Mạnh Tuyên suy ngẫm chỉ chốc lát, trầm ngâm nói: “Thứ nhất, ta trước kia chưa từng có thay yêu quái nhìn qua bệnh, càng không biết cái kia tiểu hồ ly bệnh tình như thế nào, trong nội tâm thật sự là không có nắm chắc được bao nhiêu phần, đại sư chỉ bằng cam đoan, nàng bệnh này vô luận ta trị không trùng trị được tốt, Thanh Khâu lĩnh sẽ không đồ sinh sự đầu, thứ hai, đại sư cũng biết, ta cho người nhìn bệnh, cần phải người đáp ứng ba quy một lệnh, Thanh Khâu lĩnh tự nhiên cũng không thể ngoại lệ, đương nhiên, bệnh như trị không hết, cái kia Thanh Khâu lĩnh chỉ cần tuân thủ ba quy là được, cái kia một làm cho nhưng lại không cần.”

Lãnh đại sư nghe xong, liền biết rõ Mạnh Tuyên cân nhắc vấn đề đều là thật sự, cũng không phải cố ý thoái thác, nhất thời cảm thấy an lòng, cười nói: “Tiểu hữu yên tâm, cái này hai vấn đề lão phu là người người bảo đảm, như vậy đi, người đi Thanh Khâu lĩnh lúc, lão phu cùng người cùng đi!”

“Như thế làm phiền đại sư rồi!”

Mạnh Tuyên cười cười, giơ lên chén rượu đến kính Lãnh đại sư.

Lãnh đại sư hiểu rõ một cái cộc tâm sự, khoan khoái dễ chịu uống một chén này, lại hỏi: “Không biết tiểu hữu khi nào có rảnh?”

Mạnh Tuyên nhìn coi sắc trời bên ngoài, cười nói: “Đại sư có hứng thú hay không ra đi xem cảnh đêm?”

Lãnh đại sư nao nao, xoáy và đại hỉ, cười nói: “Tự nhiên có, chúng ta lúc này đi thôi?”

Lúc này hai người liền choàng áo tơi, mạo hiểm có chút mưa phùn, trực tiếp ra Tứ Tượng thành, hướng Thanh Khâu lĩnh mà đến.

Ngày mưa lộ trượt, bầu trời lại không trăng không sao, thường nhân chỉ sợ nửa bước khó đi, nhưng hai người bọn họ đều là tu vi hơn người, trong đêm tối có thể xem vật, thân pháp triển khai về sau, lại nhanh chóng lại tậ, so tuần mã còn nhanh. Lãnh đại sư lúc đầu còn sợ Mạnh Tuyên theo không kịp hân, tận lực chỉ dùng ba thành tốc độ, lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên không nói một lời, dễ dàng tự đi theo phía sau hân, dường như vẫn còn dư lực.

“Tiểu hữu tu vi không tệ a...”

Lãnh đại sư nở nụ cười, cố ý nhanh hơn tốc độ.

“Đại sư khách khí!”

Mạnh Tuyên cũng là mỉm cười, nhanh hơn bộ pháp đuổi kịp hân.

Hai người một trước một sau, giống như hai thanh lợi kiếm, bỏ ngang cái này đen kịt đêm mưa.

Đến cuối cùng lúc, Lãnh đại sư đã thi triển ra toàn lực, cái này mới phát giác Mạnh Tuyên hô hấp có chút dồn dập lên.

Hân vội vàng thả chậm tốc độ, nhưng trong lòng lại không có chút nào khinh thường Mạnh Tuyên, phải biết rằng hân đã hơn tám mươi tuổi, tuy nhiên không tiến tiên môn, tu hành nhưng cũng là chính tông Huyền Môn tâm pháp, chỉ là về sau chuyên si tại kiếm, đem kiếm thuật tu luyện đến đẳng phong tạo cực chi cảnh, lại lười biếng tu vi mà thôi, mà Mạnh Tuyên lại vẫn chưa tới hai mươi tuổi, tính toán đâu ra đấy cũng không quá đáng mới tu hành bảy năm mà thôi.

Có thể nói, Mạnh Tuyên có thể buộc hân thi triển ra toàn bộ tốc độ, đã là một kiện cực kỳ hiếm thấy sự tình.

Đương nhiên, cái này cũng là bởi vì Lãnh đại sư ưu thế cũng không tại tốc độ bên trên, trên thực tế, ưu thế của hân thậm chí không tại tu vi bên trên.

Thế nhân có tất cả chính mình truy cầu, như tiên môn trưởng lão, đều là cầu Trường Sinh, hết thảy chỉ là vì sống sót.

Mà Lãnh đại sư, thì là cầu kiếm, hết thấy đều dùng kiếm thuật làm chủ.

Nói một cách khác tựa là, tiên môn trưởng lão là truy cầu thể năng đỉnh phong người, nhưng Lãnh đại sư, nhưng lại truy cầu chiến lực đỉnh phong người.

Đương nhiên, càng có một ít người, truy cầu không phải là thể năng, cũng là chiến lực, mà chỉ nói pháp.

Cũng không thể nói những người này ai đối với ai đúng, ai mạnh ai yếu, tóm lại đều trung tại trong lòng mình đạo là được.

Trước mắt thoát nhìn, Mạnh Tuyên nhưng lại thuộc về truy cầu thể năng đỉnh phong một loại kia người, hắc hiện tại chân khí tu vi đã so với bình thường bạn cùng lứa tuổi cao hơn rất nhiều, nhưng là hắc hiểu pháp thuật không nhiều lắm, vũ kỹ cũng chỉ là ban đầu ở tiên môn đặt nền móng lúc học những cấp thấp kia vũ kỹ, bởi vậy lực chiến đấu của hắc kỳ thật cũng không được, chỉ có điều, hắc đã có tu vi, muốn học những vật kia, cũng là rất dễ dàng.

Cái này cùng một cái lực lớn vô cùng người học khởi quyền pháp đến, tổng so một cái thân thể suy yếu người học càng có ưu thế đồng dạng.

Hai người một trước một sau chạy lên một tòa Cao Phong, cái này mới ngừng lại được, Lãnh đại sư thở dài: “Mạnh tiểu hữu, lão phu thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, ngươi tuổi còn nhỏ, đã có cái này tay y thuật, lại có như thế tu vi thâm hậu, cái kia Tiêu gia tiểu tử cùng ngươi vừa so sánh với, có thể nói khác nhau một trời một vực, Thanh Tùng sơn bên trên lão đạo nhóm đều già nên hồ đồ rồi sao? Lại đem cái kia Tiêu gia tiểu nhi để lại, lại đem ngươi trục xuất cửa?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Trong đó tình hình cụ thể và tỉ mỉ, kính xin tiên bối lượng văn bối không cách nào nói rõ rồi!”

Lãnh đại sư giật mình tỉnh ngộ, vội hỏi không phòng.

Kỳ thật hắc vừa rồi hỏi người tư ẩn, đã có chút phạm nhân kỳ hời hện, chỉ có điều Mạnh Tuyên cũng biết hắc là hảo ý, sẽ không so đo.

“Tiểu hữu, xa hơn trước một trăm dặm, bay qua cái này tòa núi hoang, liền tiến nhập Thanh Khâu lĩnh khu vực rồi!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, từ trong lòng ngực lấy ra một cái mặt nạ, mang trên mặt, Lãnh đại sư có chút kỳ quái, thực sự không vấn đề nguyên do.

Hai người một trước một sau hạ sơn, tại trong núi chạy vội đi nhanh, một trăm dặm đường núi, cũng không quá đáng một nén hương thời gian liền đã đến.

Tại đã đến một chỗ bãi tha ma đồng dạng hiện đầy mồ mả địa phương, Lãnh đại sư bỗng nhiên khẽ giật mình, quát: “Ngừng!”

Mạnh Tuyên lập tức liền phanh lại thân hình, hắn cũng cảm thấy chung quanh có người ẩn phục.

“Ầm ầm...”

Tự tại hai người bọn họ vừa mới dừng lại lúc, đột nhiên vô số khối Cự Thạch đất bằng bay lên, hướng bọn hắn đón đầu nện đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 15 : Hồ nữ Thanh Mộc

Chương 15: Hồ nữ Thanh Mộc

“Phương nào bọn chuột nhất đánh lên?”

Lãnh đại sư lạnh giọng quát hỏi. Thanh âm lồi ra thời điểm, chói mắt kiếm quang cũng phát sáng lên, chỉ thấy trong tay hắn một thanh dài ba xích kiếm, lập tức hóa thành vài chục trượng lớn lên một đạo hàn quang, “Sưu sưu sưu” vài tiếng, hàn quang trên không trung vũ dưới, rồi đột nhiên biến mất vô ảnh, nhưng lại Lãnh đại sư kiếm đã vào vỏ, xuất kiếm trước sau cộng lại chưa đủ một giây đồng hồ, nhưng không trung Cự Thạch cũng đã nhao nhao rơi xuống, hóa thành phần mảnh.

“Hảo cường!”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, âm thầm có chút kinh hãi.

Hắn dù sao cũng là tiên môn xuất thân, tuy nhiên nghe nói qua vô số lần Lãnh đại sư tên 狩, nhưng đáy lòng ẩn ẩn nhưng, cũng là có chút ít không nhìn trúng những Hồng Trần này bên trong Kiếm Sư Võ Giả, thẳng đến lúc này thấy được Lãnh đại sư một kiếm chi uy, mới biết được chính mình xem thường hắn.

Bất luận tu vi, chỉ bằng vào một kiếm này, Mạnh Tuyên liền biết rõ chính mình quyết định tiếp bất trụ.

Chỉ sợ không chỉ có là hắn, coi như mình trong sư môn những trưởng lão kia đến rồi, cũng không có thể có thể tiếp được.

Lãnh đại sư Kiếm Sĩ danh tiếng, quả nhiên không phải gạt đến.

“Người đến thế nhưng mà Lãnh đại sư?”

Giấu ở âm thầm địch nhân tựa hồ cũng sợ hãi, một hồi rối loạn về sau, mới có người nhẹ giọng kêu lên.

“Đúng là lão phu, cùng khách quý trước tới bái phỏng Thủy Nguyệt nương nương, cái này là Thanh Khâu lĩnh đạo đãi khách sao?”

Lãnh đại sư có chút tức giận, hắc hắc tâm mời Mạnh Tuyên đến đây là tiểu hồ ly chữa bệnh, không nghĩ tới vừa thứ nhất là bị công kích rồi.

Hắn cũng không phải vội vàng, dù sao những pháp thuật này cũng không gây thương tổn hắn, nhưng lại lo lắng Mạnh Tuyên bị chọc giận.

“Đại sư thứ tội, cái này ở giữa có chút hiểu lầm!”

Chung quanh hình bóng trùng trùng điệp điệp, có người phát ra một chút điểm hồ hỏa, lập tức chiếu sáng bốn phía.

Đã thấy phần trong đất, vậy mà ẩn dấu bốn năm chỉ hồ nữ, nguyên một đám như lâm đại địch bộ dáng.

Bên trong một cái hồ nữ nói: “Mấy ngày nay Hắc Mộc sơn bên kia không yên tĩnh, một mực có người đến đây quấy rối, bởi vì phụng nương nương chi mệnh, đặc biệt lúc này thủ vệ, vừa mới xa xa nhìn thấy hai đạo nhân ảnh, không biết là đại sư đến đây, liền mạo muội xuất thủ...”

Lãnh đại sư khoát tay áo, nói: “Mà thôi, cũng là ta không có nói trước thông báo, nương nương hiện ở nơi nào?”

“Đã đưa tin rồi, đại sư mà lại đi theo ta...”

Lãnh đại sư tựa hồ cùng bọn này hồ nữ quen biết, các nàng cũng không nghi ngờ, trực tiếp xin mời Lãnh đại sư tiến vào.

“Vị này chính là?”

Nhìn thấy Mạnh Tuyên trên mặt đeo mặt nạ, có vị hồ nữ có chút chần chờ, nhin không được hỏi một câu.

“Là ta mời đến khách quý, nương nương chính mình chỉ sợ đều thỉnh không đến, người còn muốn ngăn ở bên ngoài sao?”

Lãnh đại sư thanh âm có chút không vui, cái kia hồ nữ vội

vàng nói liên tục không dám, đem Mạnh Tuyên cũng mời tiến đến.

Đã qua cái này phiền nhiễu địa, Mạnh Tuyên liền phát hiện nơi này cơ quan trùng trùng điệp điệp, thủ vệ sâm nghiêm, quả nhiên là một bộ như lâm đại địch bộ dáng.

“Lãnh đại sư, không biết khách quý lâm môn, không có từ xa tiếp đón, còn xin thứ tội...”

Đi không đến trăm trượng, liền thấy phía trước trong bóng tối, một đóa hồng nhạt tường Vân Phi đến, đúng là Thủy Nguyệt nương nương.

“Vị này chính là?”

Thủy Nguyệt nương nương gặp được đeo mặt nạ Mạnh Tuyên, cũng không khỏi nao nao.

Lãnh đại sư cười nhạt một tiếng, nói: “Nương nương hôm qua không phải còn hỏi ta bệnh là như thế nào tốt sao? Ta cho người mời tới...”

“Người bệnh không phải...”

Thủy Nguyệt nương nương bỗng nhiên che lại khẩu, hiểu được, kinh hỉ nói: “Đa tạ đại sư, thần y, mời theo ta đi vào dâng trà!”

Thủy Nguyệt mẹ tâm tư thông minh, lập tức tự suy nghĩ cẩn thận rồi, đích thị là thần y cùng Lãnh đại sư tầm đó đã nói trước, không thể rò thấu thân phận của hắn, bởi vậy hôm qua chính mình hỏi lúc, Lãnh đại sư đối với chính mình nói bệnh là tự mình tốt, đó là trở ngại thệ ước, không thể trái bói, nhưng nói lý ra, hắn lại tự mình đi cầu thần y rồi, còn đem thần y dẫn tới Thanh Khâu lĩnh đến, phần này nhân tình không thể bảo là không trọng.

Mạnh Tuyên trước mặt người khác cũng không mở miệng, chỉ là khẽ gật đầu một cái.

Ba người cười tường vân, ngay lập tức hơn mười dặm, liền đã đến một chỗ non xanh nước biếc, hồ hỏa tươi sáng chi địa.

Đã thấy nơi này chính là dựng ở một cây sinh trưởng không biết mấy vạn năm lão hộc thụ phía dưới, cái này lão hộc thụ chừng hơn mười trượng phẩm chất, gốc rễ từng cục, kéo dài vươn một mảnh cánh rừng, dưới tàng cây, đã có một cái không gian thật lớn, ảm ảm lộ ra ôn hòa ánh sáng, chung quanh càng là bố đều biết đầu linh mạch, Linh khí mờ mịt, hoa cỏ khắp nơi trên đất, thoát nhìn ngược lại không giống như là yêu động, mà như một chỗ động thiên phúc địa rồi.

“Nhị vị mời đến...”

Thủy Nguyệt nương nương mời Lãnh đại sư cùng Mạnh Tuyên đi vào, đã thấy bên trong bố trí cũng có chút tinh xảo, liền như nữ tử khuê phòng bình thường, đồ cổ Minh Châu tùy ý làm đẹp, kỳ hoa dị thảo sống ở nơi hẻo lánh, càng có một ít khí khái Nhã Nhiên tranh chữ huyền tại trên vách động, cùng bình thường nữ tử khuê phòng bất đồng nhưng lại một ít cổ uẩn mùi hương cổ xưa trên kệ, bày biện một bộ bộ kinh Phật Nho lý, Đạo gia điển tịch.

Tại một phương kỳ mộc điêu thành bàn nhỏ bên trên, Thủy Nguyệt nương nương tự mình bưng tới tiên trà, sau đó bài trừ gạt bỏ lui tả hữu.

“Vị này thần y là...”

Thủy Nguyệt nương nương thăm dò tính mà hỏi.

Nàng cùng nhân loại liên hệ kinh nghiệm không thể bảo là không nhiều lắm, biết có người có bản lĩnh nhiều có chút cổ quái, mà Mạnh Tuyên trên mặt đây cái mặt nạ, tựa hồ không muốn làm cho thường nhân biết rõ thân phận của hắn, bởi vậy hỏi tới cũng có chút cẩn thận từng li từng tí.

“Nương nương thứ tội, Mạnh mỗ không muốn nhiều chuyện, lúc này mới đeo mặt nạ trước tới bái phỏng!”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, lấy xuống mặt nạ trên mặt.

“Là người... Mạnh thiếu gia?”

Thủy Nguyệt nương nương lấp bắp kinh hãi, tuyệt đối không nghĩ tới lại ở chỗ này chứng kiến Mạnh Tuyên.

Bất quá xoáy và nàng tự con mắt sáng ngời, nhìn qua Lãnh đại sư nói: “Hắn là đại sư bệnh...”

Lãnh đại sư mỉm cười, nhẹ gật đầu, nói: “Mạnh công tử y thuật, lão phu bội phục có thể nói là ngũ thể đầu địa!”

Nói đến chỗ này, Thủy Nguyệt nương nương đã không có chút nào hoài nghi, nàng vốn vẫn cảm thấy kỳ quái, không biết mắt cao hơn đầu Lãnh đại sư vì sao hết lần này tới lần khác đối với Mạnh Tuyên cái này tiên môn Khí Đồ coi trọng như thế, lúc này nói mở liền vừa xem hiểu ngay rồi, Mạnh Tuyên bất kể là không phải tiên môn Khí Đồ, cứu được Lãnh đại sư một mạng lại thật sự, dùng Lãnh đại sư trọng ân nghĩa tính cách, tự nhiên đối với hắn thay đổi cách nhìn.

“Mạnh công tử khai ân, cứu muội muội ta một cứu a...”

Thủy Nguyệt nương nương nhất thời kích động, nước mắt cơ hồ đều chảy xuống.

Mạnh Tuyên vội hỏi: “Nương nương đừng vội, Mạnh mỗ này đến, là nhìn xem có thể hay không giúp đỡ nổi, bất quá tại nhìn qua lệnh muội bệnh trước, lại có chuyện không thể không nói đã minh bạch!”

Thủy Nguyệt nương nương vội vàng gật đầu nói: “Mạnh công tử nhưng nói không phòng, chỉ cần Thanh Khâu lĩnh cần phải lên, tất nhiên không tiếc bất luận cái gì một cái giá lớn!”

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Nương nương đã hiểu lầm, ta không cần tiền, cũng không muốn các ngươi cái gì vật trân quý, chỉ là có lương điều kiện muốn nói rõ một chút...” Lúc này đem chính mình ba quy một làm cho nói một lần, mặt khác quan với mình trước khi đến bản khoản cũng nói, sau đó mới nói: “Cái này mấy điều kiện, nương nương nêu là có thể đáp ứng, cái kia Mạnh mỗ liền đi cho lệnh muội nhìn trúng nhìn lên, bằng không thì...”

“Không cần nhiều lời, Mạnh công tử chịu đến là muội muội ta nhìn bệnh, là đại ân, cái kia ba quy một làm cho ta Thủy Nguyệt ghi nhớ trong lòng, mặt khác, mặc kệ Mạnh công tử có thể hay không là muội muội ta chữa cho tốt, đương Mạnh công tử lúc có sự, Thanh Khâu lĩnh cũng sẽ không bó tay xem bên cạnh!”

Không đợi Mạnh Tuyên nói xong, Thủy Nguyệt nương nương liền đã cắt đứt hần mà nói, chém đĩnh chặt sắt nói.

Lại nói đến nơi này phân thượng, Mạnh Tuyên cũng không có gì có thể nói được rồi, nhân tiện nói: “Lệnh muội tại nơi nào? Cái này liền đi nhìn một cái a!”

Thủy Nguyệt nương nương vội vàng gật đầu xưng sự tình, lại thỉnh Lãnh đại sư trước uông trà, sau đó mang mạnh đi về phía trong động bước đi.

Xuyên qua hơn mười đầu quanh co hành lang, lại đã đến một chỗ cực kỳ che giấu chỗ, xa xa liền cảm thấy Linh khí nồng đậm, Linh khí bên trong, càng có một cỗ vô hình uy áp đập vào mặt, là Mạnh Tuyên, cũng muốn vận chuyển chân khí bảo vệ toàn thân, mới không bị cái này uy áp ảnh hưởng, lòng hần xuống ần ần có chút giật mình, bởi vì đơn từ nơi này uy áp đến xem, người nọ tu vi chỉ sợ đã vượt qua chính mình.

“Mạnh công tử mời đến...”

Thủy Nguyệt nương nương đẩy ra một cánh cửa, sau đó nhường ở một bên.

Mạnh Tuyên bước chân vào trong phòng, không khỏi lắp bắp kinh hãi, hần lúc này đã thấy rõ cái kia uy áp ngọn nguồn, dĩ nhiên là một cái thoát nhìn chỉ có bảy tám tuổi tiểu nữ hài, chính lệch qua dày đặc gấu trắng da đệm giường ở bên trong xem một bản nho kinh, nàng nghe được Mạnh Tuyên vào thanh âm, liền vừa quay đầu lên, đã thấy nàng bộ dáng xinh đẹp đáng yêu, tươi mát Thoát Tục, dù chưa trưởng thành, cũng đã có một loại khó tả vũ mị chi ý, khiến người tâm hồn, bất quá tại đôi má hai bên, nàng thực sự cùng Thủy Nguyệt nương nương đồng dạng, mọc lên một đôi đầy màu trắng hồ tai.

“Đây cũng là lệnh muội a?”

Mạnh Tuyên thở dài, cảm thán thế gian lại có như thế tuyệt mỹ nữ hài nhi. Càng thêm khó được là, nàng tuổi còn nhỏ, tu vi cũng đã cao hơn chính mình, như đợi nàng lớn lên rồi, thực không biết sẽ có cái dạng gì thành tựu.

“Đúng là, Thanh Mộc, nhanh bái kiến Mạnh công tử, hần là là

trị cho người bệnh đến...”

Thủy Nguyệt nung nung ở một bên đáp ứng.

“Đã biết!”

Hồ nữ Thanh Mộc âm thanh như đàn cổ nhã âm, nàng ngoan ngoãn đứng lên, chỉnh đốn trang phục thi lễ, hướng Mạnh Tuyên đã thành một cái tiêu chuẩn nho nhã.

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Không cần đa lễ, người mà lại tới, ta coi người một chút chứng bệnh như thế nào!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 16 : Tam đẳng bệnh đan

Chương 16: Tam đẳng bệnh đan

Hồ nữ Thanh Mộc nghe xong Mạnh Tuyên, theo lời đem chính mình trắng noãn như ngọc cô tay đưa tới Mạnh Tuyên trước mặt, mắt to nhàn nhàn nhìn xem Mạnh Tuyên. Mạnh Tuyên lại nhẹ nhàng phát phát tay, tỏ vẻ không cần bắt mạch. Hắn nhắm mắt đã ngồi một hồi, đột nhiên hai tay hợp thành chữ thập, kết liễu một cái “Đại Bệnh Ấn”, trong nháy mắt, quanh người tinh khí biến ảo, xông lên hai mắt, lại mở ra lúc, trong ánh mắt của hắn đã là tinh quang bắn ra bốn phía.

Hắn chăm chăm vào hồ nữ Thanh Mộc nhìn kỹ sau nửa ngày, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở nang bụng dưới vị trí, không khỏi nhú mày đến.

Ước thời gian uống cạn chung trà, Mạnh Tuyên thu lại trong mắt tinh quang, khe khẽ thở dài.

“Mạnh công tử... Người có thể trị sao?”

Thủy Nguyệt nương nương khần trương vô cùng hỏi, ngược lại là hồ nữ Thanh Mộc lộ ra bình thản rất nhiều.

Mạnh Tuyên suy nghĩ một hồi, khẽ gật đầu một cái, nói: “Có thể thử xem!”

Vừa rồi hắn thi triển Đại Bệnh Ấn, quan sát hồ nữ Thanh Mộc bệnh khí, phát hiện trong cơ thể nàng bệnh khí tích tụ tại bụng dưới vị trí, thập phần dày đặc, có thể nói hắn tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết đến nay hiếm thấy cố tật rồi, như lúc trước, hắn căn bản cũng không có có thể luyện hóa đạo này bệnh khí nắm chắc, cũng may trước đó không lâu hắn vừa mới đột phá chân khí tầng thứ bảy, Đại Bệnh Ấn uy lực cũng tùy theo tăng trưởng, có thể thử bên trên thử một lần.

Thủy Nguyệt nương nương nghe xong, nhãn tình kích động suýt nữa rơi xuống, không ngớt lời đã nói, hỏi muốn hay

không chuẩn bị cái gì được liệu.

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Cho ta một nén hương thời gian, đừng cho người quấy rầy!”

Thủy Nguyệt nung nung đã đáp ứng, tâm thần bất định bắt an đi ra bên ngoài thủ hộ đi rồi.

Hồ nữ Thanh Mộc có chút ngại ngùng nhìn xem Mạnh Tuyên, nhỏ giọng nói: “Đại ca ca, bệnh của ta thật sự còn có thể trị sao?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Như thế nào, ngươi lo lắng ta trình độ không đủ sao?”

Thanh Mộc vội vàng lắc đầu, nói: “Không phải không phải, trước khi đến rồi rất nhiều râu bạc lão gia gia, đều nói Thanh Mộc bệnh bẩm sinh, căn bản trị không hết, Thanh Mộc đã thành thói quen, Đại ca ca là người thứ nhất nói có thể thử một lần!”

Mạnh Tuyên cười vuốt vuốt đầu của nàng, nói: “Yên tâm, ta lại không có râu bạc, tự nhiên cùng bọn họ không giống với!”

An ủi Thanh Mộc một câu, Mạnh Tuyên liền làm cho nàng khoanh chân ngồi ở trước mặt mình, cũng khuyên bảo nàng, toàn thân buông lỏng, mặc kệ chính mình làm cái gì, cũng không thể vận công chống cự. Lại nguyên lai cái này tiểu hồ nữ tu vi, so Mạnh Tuyên cao hơn, tại Mạnh Tuyên hấp thu bệnh khí thời điểm, nàng nếu là bỗng nhiên vận công chống cự, cái kia không chỉ có chữa bệnh quá trình bị cắt đứt rồi, mà ngay cả Mạnh Tuyên chính mình, không chuẩn cũng muốn bị thương nặng.

Hồ nữ Thanh Mộc tuy nhiên là chỉ tiểu hồ ly, nhưng lại có điểm giống con một sách, phi thường nhu thuận đã đáp ứng, cũng không hỏi gì nhiều.

Mạnh Tuyên lần nữa kết nối lên “Đại Bệnh Ấn”, quanh người tinh khí biến ảo, tạo thành một đạo Ác Long hư ảnh, Long khẩu liền tại tay phải của hắn miệng hồ vị trí. Mạnh Tuyên giơ lên tay phải, đang muốn hướng hồ nữ Thanh Mộc bả vai đè nén xuống, bỗng nhiên hơi do dự, lại hướng về Thanh Mộc bụng dưới vị trí theo như xuống dưới, rơi tay chỗ mềm mại

trắng nõn, nhưng lại lạnh buốt một mảnh, thậm chí liền Mạnh Tuyên thân thể đều muốn đông cứng rồi.

Lựa chọn hấp thu bệnh khí vị trí cũng là có chú ý, Mạnh Tuyên trước kia làm người hấp thu bệnh khí, chỉ cần tiếp xúc đến thân thể của đối phương rồi, bất luận bệnh khí giấu ở vị trí này, cũng có thể trực tiếp đem bệnh khí rút, có thể hồ nữ rồi lại cùng lúc trước tình huống bất đồng, năng tu vi đã cao, bệnh khí cũng thập phần có nồng đậm, Mạnh Tuyên liền đành phải lựa chọn khoảng cách trong cơ thể năng bệnh khí gần đây địa phương, nắm chắc hội càng lớn hơn một chút.

“Khởi!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên hét lớn một tiếng, tay phải bắt đầu hướng ra phía ngoài lôi kéo, tại bàn tay của hắn đã đi ra Thanh Mộc thân thể ước một đạo đạo cách lúc, cũng đã có thể chứng kiến, hắn tay phải miệng hô chỗ Long miệng há to miệng cắn một đoàn dữ tợn biến ảo hắc khí, dùng sức hướng ra phía ngoài lôi kéo.

Cái này đoàn hắc khí thập phần cường đại, cũng cực kỳ ngoan cố, Mạnh Tuyên dường như hồ có chút lực bất tòng tâm rồi.

“Tất cả bệnh nặng, đều rơi thân ta!”

Mạnh Tuyên đột nhiên nhanh lông mày, đột nhiên hét lớn một tiếng, quanh người sở hữu tinh khí đều vận chuyển, bệnh nặng tâm quyết tối phát đã đến cực hạn, cái kia hình rồng hư ảnh cũng lập tức trở nên cường tráng rất nhiều, gắt gao cắn bệnh khí, một tia một tia hướng ra phía ngoài lôi kéo.

Cái này lại như là một cái kéo cự trận bình thường, hắc khí mấy lần ba phen, muốn lùi về Thanh Mộc trong cơ thể, đều bị Mạnh Tuyên gắt gao kéo lấy rồi.

“Hưu...”

Tại Mạnh Tuyên đã mệt mỏi đầu đầy mồ hôi thời điểm, rốt cục triệt để đem hắc khí theo Thanh Mộc trong cơ thể kéo ra ngoài. Đã ở tị bệnh khí hoàn toàn thoát ly Thanh Mộc thân thể một chốc, lập tức chui vào hình rồng hư ảnh khẩu ở bên trong, cũng ngay trong nháy mắt này, Mạnh Tuyên mặt bỗng nhiên trở nên tái nhợt vô cùng, thân thể trở nên vô cùng lạnh

buốt, hẩn cái trán mồ hôi, đã trong nháy mắt này, bỗng nhiên kết thành băng hạt.

Cái kia hình rồng hư ảnh, trên thực tế là hẩn tinh khí biến ảo mà thành, tại hẩn hấp thu bệnh khí thời điểm, thoát nhìn là hình rồng hư ảnh đem bệnh khí nuốt mất, trên thực tế là hẩn đem bệnh khí theo bệnh trong cơ thể con người, kéo đã đến trong cơ thể mình.

Nói cách khác, bọn hẩn cái này nhất mạch làm người chữa bệnh, chú ý chính là thay người thụ qua đường đi, tại chữa cho tốt người khác bệnh một sát na cái kia, chính bọn hẩn sẽ hoạn bên trên loại này bệnh, khác nhau ngay tại ở, bọn hẩn hiểu được đem bệnh khí luyện hóa mà thôi.

“Đại ca ca... Người không sao chứ?”

Hồ nữ Thanh Mộc lập tức chỉ cảm thấy một thân nhẹ nhõm, ấm áp, nhưng lại nhìn Mạnh Tuyên lúc, vẫn không khỏi kinh hãi.

“Rượu...”

Mạnh Tuyên cố gắng nhìn về phía bên người Hồng Bì Hồ Lô, phể lực học ra một chữ.

Lúc này thời điểm hẩn toàn thân lạnh như băng cứng ngắt, đã liền một đầu ngón tay cũng không nhúc nhích được rồi.

Hồ nữ Thanh Mộc vội vàng giúp hẩn lấy qua hồ lô, nhỏ xuống nút lọ, uy hẩn uống một ngụm.

Cái này trong hồ lô, trang nhưng lại Mạnh Tuyên dùng bí phương ngâm chế rượu thuốc, có thể khu hàn tráng dương, bởi vì vì bọn họ cái này nhất mạch dùng bệnh khí tu luyện, nói trắng ra là tựu là mỗi làm người hấp thu một lần bệnh khí, chẳng khác nào bản thân hội bệnh nặng một hồi, bởi vì này thân thể khó tránh khỏi có chút suy yếu, hàn khí gia thân, bởi vậy hẩn sư tôn truyền thụ hẩn cái này ngâm rượu pháp môn, có thể tại trình độ nhất định bên trên giảm bớt thoáng một phát bệnh khí xâm nhập.

Đúng lúc này, đã nghe được Thanh Mộc kinh hô Thủy Nguyệt nương nương cũng gấp bề bọn vào được, thấy được Thanh

Một lúc, nàng không khỏi hơi thất thần, bởi vì nàng rõ ràng cảm thấy, quanh quần tại Thanh Mộc hai đầu lông mày cái kia mật sát khí đã biến mất vô tung rồi, chẳng lẽ thật sự chữa cho tốt? Thủy Nguyệt nương nương trong nội tâm không khỏi cuồng hỉ, nhưng mà theo và hẩn tự thấy được Mạnh Tuyên bộ dáng, lập tức kinh hãi, trong lúc nhất thời im lặng ngưng chẹn họng.

Nàng rõ ràng cảm thấy, cái kia mật sát khí, nhưng lại tại Mạnh Tuyên lông mi xuất hiện.

“Mạnh công tử, người... Người đây là...”

Thủy Nguyệt nương nương không biết nói cái gì cho phải, trong nội tâm cảm động, khó có thể hình dung.

Các nàng Thanh Khâu lĩnh nhất mạch tuy là yêu thân, nhưng đọc thuộc lòng nho kinh phật lý, trên sách nói Phật Tổ thân thể tự ung, các nàng dù sao chưa từng gặp qua, nhưng hôm nay lại chứng kiến Mạnh Tuyên đem Thanh Mộc trị hết bệnh rồi, chính mình lại dùng thân tương đại, loại này khiếp sợ không thể dùng ngôn ngữ hình dung.

“Ta không sao... Các người đi ra ngoài... Lưu một mình ta... Không thể nhìn xem...”

Mạnh Tuyên cố sức phân phó lấy, sau đó tự nhắm lại hai mắt, bắt đầu hành công.

Trước kia hẩn hấp thu bệnh khí về sau, tối thiểu nhất có thể chống cự một thời gian ngắn, chờ có rảnh rồi đi thêm công luyện hóa, nhưng Thanh Mộc trên người bệnh khí thật sự thật lợi hại, hẩn cảm giác mình căn bản ngăn cản không nổi, phải lập tức luyện hóa.

Thủy Nguyệt nương nương không dám vi phạm, lùi kéo Thanh Mộc ra cửa phòng, con mắt đã đã chảy đầy khuôn mặt.

“Thanh Mộc, người nhớ rõ, về sau mặc kệ lúc nào, đều chớ quên Mạnh công tử đại ân...”

Thủy Nguyệt nương nương trịnh trọng hướng Thanh Mộc khuyên bảo, sau đó ôm chặt lấy nàng, nước mắt thoát vành mắt mà ra.

“Cho ta luyện hóa...”

Mạnh Tuyên khoanh chân ngồi dậy, hành công luyện hóa cái kia đoàn màu đen bệnh khí.

Cái này đoàn bệnh khí cực kỳ cường đại, cơ hồ tự vượt qua hẳn có khả năng luyện hóa bệnh khí cực hạn, hẳn chỉ có thể đem hết toàn lực.

Nếu như luyện hóa không được cái này đoàn bệnh khí, hẳn sẽ rơi vào như hẳn sư tôn đồng dạng kết cục, sư tôn của hẳn liền là vì muốn cưỡng ép luyện hóa một đạo đã vượt qua bản thân cực hạn bệnh khí, kết quả thất bại, bị cái kia bệnh nặng quán thân mấy chục năm, rốt cục thân tử đạo tiêu.

Bất quá Mạnh Tuyên lại còn có chút bất đồng, hẳn tại hấp thu đạo này bệnh khí trước khi là tính toán qua, biết rõ cái này đoàn bệnh khí tuy nhiên cường đại, nhưng còn không có vượt qua cực hạn của mình, không đến mức nhường chính mình thúc thủ vô sách.

“Ngao...”

Cái kia đoàn hắc khí tại Mạnh Tuyên lòng bàn tay xoay tròn giãy dụa, nhất thời trở nên cực kỳ khổng lồ, lại nhất thời bị hẳn áp chế biến thành một cái nho nhỏ hắc cầu, đã đến quan trọng hơn chỗ, dường như có sinh mạng phát ra một tiếng như có như không ma ngâm.

“Bách bệnh luyện bảo thân, kén võ phi tiên điệp...”

Mạnh Tuyên nhẹ giọng ngâm tụng, ngồi xếp bằng bất động, bảo tướng trang nghiêm.

Cũng không biết qua bao lâu, cái kia đoàn hắc khí rốt cục ẩn núp xuống dưới, tại hẳn lòng bàn tay càng đổi càng nhỏ, hóa thành một khối nho nhỏ màu đen viên đan dược, tuy nhiên là màu đen, nhưng thậm chí có chút ít óng ánh sáng long lanh cảm giác, chung quanh Linh quang chớp động.

“Dĩ nhiên là một miếng tam đẳng đan...”

Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn, tâm tình khoan khoái dễ

chịu chi cực, vận chuyển hình rồng hư ảnh, đem viên thuốc này nuốt xuống.

“Oanh...”

Cuốn cuộn tinh khí tự trong cơ thể hóa khai, trong lúc nhất thời Mạnh Tuyên cảm giác bản thân tu vi liên tiếp tăng vọt, dường như có đột phá chân khí thất trọng, đạt tới chân khí bát trọng cảm giác, bất quá đợi cho cái này đại lượng tinh khí hóa khai về sau, hắn phát hiện mình khoảng cách đột phá chân khí đệ bát trọng hay vẫn là kém một tia hỏa hầu, cái này lại cũng bình thường, dù sao hắn mới vừa vận đột phá chân khí thất trọng không bao lâu, không có khả năng nhanh như vậy lại vỡ nhất trọng.

Tu hành một đạo, càng về sau càng gian khổ, nếu không có có Đại Bệnh Tiên Quyết, Mạnh Tuyên theo chân khí thất trọng cấp thấp, đạt cho tới bây giờ chân khí thất trọng đỉnh phong, ít nhất cũng phải ba đến mười năm tích lũy, hôm nay lại một lần là xong, đã nhường hắn phi thường hài lòng rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 17 : Mỹ nhân phiêi

Chương 17: Mỹ nhân phiêi

Tại Mạnh Tuyên đẩy cửa phòng ra lúc, liền thấy được vẻ mặt kinh hỉ Thủy Nguyệt nương nương bọn người.

Hắn thể mới biết, chính mình vì luyện hóa cái này đoàn bệnh khí, đã mất hết ba ngày thời gian. Tại ba ngày này trong thời gian, Thanh Khâu lĩnh thực sự phát xảy ra không ít chuyện đầu, Hắc Mộc sơn bên kia phái tới không ít yêu binh yêu tướng, vậy mà muốn cưỡng ép công phá Thanh Khâu lĩnh, bất quá bọn hắn hiển nhiên không có dự liệu được, Tứ Tượng thành ở bên trong Đại Kiếm Sư Lãnh Lăng Dư đứng tại Thanh Khâu lĩnh làm khách, có thể nói là đá đã đến thiết bản.

Rõ ràng chuẩn bị nguyên vẹn lang yêu, tại Lãnh đại sư dưới thân kiếm thương vong thảm trọng, chật vật chạy thực mạng, không có chiếm được chút nào tiện nghi.

“Ha ha, Mạnh huynh đệ, người cái này y thuật quả thật là không thể chê, lão phu nhất định phải cùng người nâng ly một hồi...”

Lãnh đại sư ha ha cười to, nhìn về phía Mạnh Tuyên ánh mắt, tràn đầy khâm phục chỉ ý.

Thủy Nguyệt nương nương hộc mắt lại còn có chút ước át, cười lớn nói: “Đúng vậy, Mạnh công tử mà lại thỉnh ngồi tạm, Thủy Nguyệt hơi bị rượu nhạt (lạt), muốn hảo hảo kính Mạnh công tử mấy chén, có khác mấy phần lễ mọn, Mạnh công tử nhất định phải nhận lấy...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cười nói: “Nương nương khách khí, trước khi không phải đã nói sao, Mạnh mỗ chữa bệnh, là không muốn báo thù lao!”

Thủy Nguyệt nương nương khẽ giật mình, lúng ta lúng túng nói: “Thể nhưng mà... Thể nhưng mà Mạnh công tử người...”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Có hảo tửu liền ẩm mấy chén, thù lao coi như xong!”

Thủy Nguyệt nương nương bất đắc dĩ, cũng chỉ tốt đi trước bị rượu rồi.

“Đại ca ca, Thanh Mộc cùng với người ngồi chung một chỗ...”

Bên cạnh tiểu hồ nữ Thanh Mộc ngửa đầu, đối với Mạnh Tuyên nói ra, nang màu da càng phát óng ánh sáng long lanh rồi, nhưng ánh mắt lại có chút hồng.

Lãnh đại sư thán, nói: “Tiểu nha đầu này cũng là hiểu được có ơn tất báo, ba ngày qua này, một mực canh giữ ở bên ngoài, không rời nửa bước!”

“Tốt, người cứ ngồi bên cạnh ta a, bất quá sau khi ăn cơm xong, lại muốn đi hảo hảo nghỉ ngơi một chút!”

Mạnh Tuyên cười nói câu, liền mang theo Thanh Mộc tay, cùng Lãnh đại sư cùng một chỗ hướng phòng đi đến.

Đêm đó một phen chè chén, tự nhiên là hết sức vui thích.

Bất quá tại rượu qua ba tuần về sau, Thanh Mộc nhưng vẫn là ỷ lại Mạnh Tuyên bên người, không chịu rời đi, Mạnh Tuyên chối từ bất quá, đành phải cười đáp ứng, nhưng vào lúc này, hần nhìn Thanh Mộc liếc, đột nhiên biến sắc.

“Thanh Mộc, đừng quấy rầy Mạnh công tử, nhanh trở về phòng nghỉ ngơi...”

Thủy Nguyệt nương nương còn tưởng rằng là Mạnh Tuyên tức giận, vội vàng la rầy Thanh Mộc.

“Không phòng...”

Mạnh Tuyên phát tay ngăn lại, rồi sau đó cẩn thận nhìn xem Thanh Mộc lông mi, càng xem sắc mặt càng là ngưng trọng.

“Làm sao vậy?”

Lãnh đại sư cũng phát hiện Mạnh Tuyên sắc mặt không đúng.

“Các người có phát hiện hay không, nàng hai đầu lông mày sát khí còn không có triệt để rút đi?”

Mạnh Tuyên sắc mặt có chút phát lạnh, chăm chăm vào Thanh Mộc lông mi nói ra.

“Cái này... Xác thực có một ít, bất quá tưởng rằng Thanh Mộc bệnh nặng mới khỏi, cho nên mới...”

Thủy Nguyệt nương nương tâm cũng tóm, khẩn trương nói.

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Ta vì nàng trị qua bệnh về sau, nàng bệnh nặng mới khỏi, thân thể hư yếu một ít là bình thường, nhưng tuyệt không có vẫn đang lưu lại một sợi sát khí đạo lý, cái này chỉ có thể nói rõ một vấn đề, cái kia chính là bệnh khí không có nhỏ sạch sẽ!”

Thủy Nguyệt nương nương cùng Lãnh đại sư nghe vậy, không khỏi sắc mặt đại biến.

“Thanh Mộc, ngươi mấy ngày nay có phải hay không cảm giác thân thể còn có chút lạnh buốt?” Mạnh Tuyên cẩn thận hỏi thăm.

Hồ nữ Thanh Mộc nhẹ gật đầu, nói: “Ta trước kia trên bụng nhỏ luôn luôn một cổ hàn khí nắn nắn, có đôi khi hội cảm giác bị đông cứng cương rồi, tại Đại ca ca cho ta trị qua về sau, cái kia khí lạnh ngay từ đầu trực tiếp cũng chưa có, nhưng về sau lại xuất hiện một điểm, bất quá so trước kia tốt hơn nhiều... Trước kia như là mùa đông tuyết, toàn bộ thế giới đều lạnh, hiện tại tựa như mùa hè nước ô mai, thanh thanh lương lương, ngược lại rất thoải mái...”

“Cái này... Cái này có thể như thế nào cho phải...”

Thủy Nguyệt nương nương sắc mặt thay đổi, nàng tự nhiên cũng đã hiểu, Thanh Mộc chứng bệnh tuy nhiên so trước kia nhẹ rất nhiều, nhưng bệnh căn còn đang, chỉ sợ tương lai còn có thể phát triển đến trước kia trình độ.

Mạnh Tuyên cau mày, cẩn thận đánh giá Thanh Mộc một phen, thật lâu, hắc thở dài.

“Ta biết đại khái rồi, Thanh Mộc bệnh này bẩm sinh, chỉ sợ tại trong bụng mẹ thì có, cùng nằng dây dưa thật sự quá sâu, ta lúc ấy tuy nhiên rút ra đại lượng bệnh khí, nhưng vẫn nhưng có một tia bệnh khí lưu tại trong cơ thể nằng, hết lần này tới lần khác bệnh này khí là có thể theo tu luyện của nằng mà tăng thêm, ba ngày qua này, nằng tuy nhiên còn không có hảo hảo tu luyện, nhưng Thanh Khâu lĩnh nhưng lại cái Linh khí dồi dào địa phương, Linh khí bao giờ cũng không tại tiến vào thân thể của nằng, cái kia bệnh khí cũng liên cũng bởi vậy có thể hấp thu Linh khí, lần nữa lớn mạnh...”

“Nếu như ta sở liệu không sai, ít thì một năm, nhiều thì ba năm, Thanh Mộc bệnh nhưng hội phát triển đến trước kia trình độ...”

Nghe xong Mạnh Tuyên, Thủy Nguyệt nung nung sắc mặt lập tức tự thay đổi, bờ môi run rẩy, lại không biết nên nói cái gì.

Nằng rõ ràng thấy được, Mạnh Tuyên là Thanh Mộc trị một lần bệnh, tự suýt nữa thân tử đạo tiêu, khó khăn hắt lần lượt đi qua, chính mình thì như thế nào không biết xấu hổ mở miệng, nhưng Mạnh Tuyên lại vì nằng bị như vậy một hồi tội?

Mạnh Tuyên tựa hồ là nhìn ra tâm sự của nằng, cười cười, nói: “Nung nung không cần phải lo lắng, Thanh Mộc đại lượng bệnh khí, đã bị ta nhổ rồi, hôm nay còn lại chỉ là một ít còn sót lại, tiện tay tự nhổ đi rồi, đối với ta không tạo được uy hiếp, ta bây giờ suy nghĩ, tự là như thế nào có thể là Thanh Mộc trừ tận gốc mà thôi, bởi vì cái kia ti bệnh căn, cùng Hậu Thiên lây bắt đồng, chính là Tiên Thiên mang đến!”

Thủy Nguyệt nung nung nhẹ nhàng thở ra, vội hỏi: “Cái kia Mạnh công tử có cái gì lương phương sao?”

Mạnh Tuyên nói: “Chỉ có thể trước thử một chút! Cái này Thanh Khâu lĩnh tạm thời không thể gây người, này linh căn bàn hợp thành, Linh khí thái thịnh, dùng để tu luyện là vô cùng tốt, nhưng hiện tại Thanh Mộc bệnh căn không trừ, ở tại chỗ này lại chỉ có thể sử dụng bệnh khí càng lúc càng lớn mạnh. Trước hết để cho nằng đi với ta Tứ Tượng thành ở một thời gian ngắn a, mỗi cách bảy ngày, ta liền vì nằng nhổ một lần

bệnh khí, tôi đã bảy lần, chắc hẳn cái kia bệnh căn cũng sẽ không lại còn lại rồi!”

“Như thế liền đa tạ Mạnh công tử rồi...”

Thủy Nguyệt nương nương nghe xong Mạnh Tuyên, mới thoáng yên tâm, cảm thấy cảm động, vậy mà đứng dậy quỳ lạy xuống dưới.

Mạnh Tuyên bề bộn ngăn trở nàng, cười nói: “Nương nương quá khách khí, đừng sợ ta đem hài tử ngoặt chạy là được!”

Thủy Nguyệt nương nương bị hắn trêu chọc nở nụ cười, cười nói: “Thanh Mộc có thể ở công tử bên người làm sai sử nha đầu, đó cũng là phúc khí của nàng!”

Âm đã xong rượu về sau, Mạnh Tuyên liền chuẩn bị dẫn theo Thanh Mộc hồi Tứ Tượng thành rồi, bất quá thấy được Thanh Mộc bộ dáng, hắn nhưng có chút phát sầu, Thanh Mộc tuy nhiên xinh đẹp đáng yêu, nhưng dù sao sinh ra một đôi hồ tai, nếu là mang về rồi, tất nhiên bị người chỉ chỉ điểm điểm, trở thành yêu quái đến xem —— tuy nhiên nàng xác thực là chỉ Tiểu Yêu hồ, nhưng dù sao cũng không phải rất thuận tiện a...

Không nghĩ tới, đương hắn nhắc tới vấn đề này thời điểm, Thủy Nguyệt nương nương lại nở nụ cười, nói: “Điểm này kính xin công tử yên tâm, Thanh Mộc tu vi trên thực tế đã vượt qua ta, sớm có thể trở nên cùng thường nhân không khác rồi, chỉ là nàng gặp đều mộc lên hồ tai, lại không chịu trở nên cùng không giống với, cố ý giữ lại những đặc thù này, đi Tứ Tượng thành lúc, làm cho nàng biến hóa sẽ đi qua là được rồi!”

Mạnh Tuyên nghe xong, không chỉ có lại đối với Thanh Mộc thiên phú sinh ra một tia kinh ngạc.

Thanh Mộc bộ dáng thoát nhìn chỉ có bảy tám tuổi, tâm trí cũng không sai biệt lắm là cái này tuổi.

Nhưng trên thực tế, nàng theo sinh ra đến bây giờ, đã có mười lăm năm rồi, chỉ so với Mạnh Tuyên nhỏ hơn hai tuổi.

Chỉ có điều, tính toán đâu ra đấy, nàng tu hành cũng không đến hai mươi năm, mà Thủy Nguyệt nương nương cũng đã tu

hành bách niên, có thể Thanh Mộc tu vi vậy mà vượt qua Thủy Nguyệt nương nương, phần này thiên phú cũng thật sự là quá kinh người.

Cũng khó trách nàng hội được loại này quái bệnh, thể gian nghe đồn càng là kỳ tài càng dễ bị trời ghét, không thể không đạo lý.

Về tới Mạnh phủ về sau, Mạnh lão gia đối với Mạnh Tuyên lĩnh trở lại tiểu cô nương này không khỏi ngạc nhiên không thôi, lúc này thời điểm Thanh Mộc đã hoàn toàn biến thành hình người, không có một điểm hồ nữ đặc thù. Hơn nữa tại vào thành thời điểm, Mạnh Tuyên còn tận lực làm cho nàng biến thành bình thường hơi có chút, hôm nay nàng thoát nhìn đã không có lấy trước như vậy mỉa mai tâm phách, nhưng vẫn là nhường người nhìn thoáng qua liền lần cảm giác kinh điển trình độ.

“Mạnh bá bá tốt...”

Tiểu Thanh mộc sợ hãi lôi kéo Mạnh Tuyên vạt áo, lộ ra nửa cái đầu cùng Mạnh lão gia chào hỏi.

Tiểu nha đầu theo xuất thế đến nay, chưa bao giờ ly khai qua Thanh Khâu lĩnh, nhìn thấy cái gì đều cảm giác phi thường mới lạ, lại có chút sợ hãi bộ dạng.

“Ai, tốt, đến đến, bá bá cho người cái tiền lì xì...”

Mạnh lão gia cười con mắt đều híp mắt, thò tay mượn bạc, một bên hướng Thanh Mộc trong tay nhét một bên hướng Mạnh Tuyên nói: “Tiểu nha đầu này trưởng thành, vậy khẳng định là một phương tuyệt sắc a, người từ chỗ nào gạt đến hay sao?”

Mạnh Tuyên dở khóc dở cười, nói: “Nói nhăng gì đấy, đây là ta một người bạn muội muội, tới chơi vài ngày!”

Hắn đẩy ra Mạnh lão gia lần lượt bạc tay, nói: “Đừng mất mặt rồi, người ta so ta có tiền nhiều hơn!”

Hắn lời này nói còn coi như không tệ, Thanh Khâu lĩnh cái gì đáng tiền biểu diễn không có, thực không phải Mạnh gia có thể so sánh.

“Vây cũng được, người bình thường gia cũng dưỡng không xuất ra bực này không ăn nhân gian khói lửa em bé đến...”

Mạnh lão gia cảm thán, lại cười tủm tỉm hỏi Thanh Mộc muốn ăn cái gì thứ đồ vật, trực tiếp bị hù Thanh Mộc trốn ở Mạnh Tuyên sau lưng không dám ra đến rồi.

“Mấy ngày nay trong nhà không có việc gì a?” Mạnh Tuyên đành phải chuyển đi Mạnh lão gia chú ý lực.

“Không có việc gì, người đi ngày đầu tiên Lãnh đại sư tộ phái người đến truyền thư từ, người cùng hấn tại một khối, cái kia là chuyện tốt, cũng không có gì có thể đảm nhận tâm, ngược lại là Tiêu gia thiếu gia mấy ngày nay đưa vài lần thiệp mời tới, muốn thỉnh người dự tiệc!”

“Tiêu Vũ Phi?”

Mạnh Tuyên nhú mào, cười lạnh một tiếng, trong nội tâm thầm nghĩ: “Chỉ sợ yến không tốt yến!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 18 : Đại Ai Ân

Chương 18: Đại Ai Ân

Trong tĩnh thất, Mạnh Tuyên khoan chân mà ngồi, trong lòng bàn tay, một giọt nho nhỏ Hắc Đan xoay tròn không ngừng.

Cái này miếng đan, nhưng lại hắc vừa mới theo Thanh Mộc trên người đề đã lấy ra bệnh khí luyện hóa, tuy nhiên Thanh Mộc trên người bệnh khí đã đại bộ phận bị hắc rút rồi, hôm nay còn lại chỉ là một tia nhỏ còn sót lại, cơ hồ luyện không thành đan, nhưng phẩm chất lại cao, luyện hóa về sau, với hắc mà nói, vô ích tại đại bổ chi dược. Một khẩu nuốt vào, lập tức sẽ gặp hóa thành đạo đạo tinh khí, lên vào tứ chi bách hải.

Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể gào thét lưu chuyển, tràn đầy thân thể, tự hồ chỉ chênh lệch một tầng cửa sổ giấy, liền có thể đột phá chân khí đệ bát trọng.

“Ồ, hôm nay ta tu vi lại tăng lên một mảng lớn, chẳng thử xem thứ hai ẩn có thể không kết thành...”

Mạnh Tuyên giật mình, mười ngón hợp nhất, bắt đầu kết nối lên một cái phiền phức huyền ảo thủ ấn.

Đại Bệnh Tiên Quyết thứ hai ẩn, Đại Ai Ân.

Đại Bệnh Tiên Quyết, chung phân chín ẩn, theo thứ tự là:

Đại Bệnh Ân.

Đại Ai Ân.

Đại Thương Ân.

Đại Ác Ân.

Đại Ôn Ân.

Đại Tai Ân.

Đại Kiếp Ân.

Đại Khuyết Ân.

Đại Tôn Ân.

Theo Bệnh lão đầu theo như lời, chín ân đại thành, là được cảm ngộ Thiên Đạo, thành cố định Chân Tiên.

Chỉ có điều, mà ngay cả Bệnh lão đầu cũng chỉ tu luyện đến Đại Ác Ân mà thôi, cũng không biết đằng sau mấy ân ảo diệu.

Bởi vậy Mạnh Tuyên lấy được truyền thừa, chỉ có phía trước bốn ân, mà hắn tu thành, tắc thì chỉ có Đại Bệnh Ân một cái.

Bệnh lão đầu đã từng nói qua, Đại Bệnh Ân là chín ân bên trong đệ nhất ân, cũng là chín ân cơ sở, đằng sau ân pháp đều là nó diễn sinh đi ra.

Đại Bệnh Ân đối với tu luyện hữu hiệu, mà Đại Ai Ân, nhưng có thể dùng để khắc địch chiến thắng rồi.

Sơ hồi Tứ Tượng thành lúc, Mạnh Tuyên đã kết qua một lần Đại Ai Ân, lại bởi vì tu vi không đủ, đã thất bại, chẳng qua hiện nay hắn đã luyện hóa được Thanh Mộc trong cơ thể bệnh khí, tu vi dâng lên một mảng lớn, tự giác trong cơ thể tinh khí tràn đầy, có thể lần nữa ném thử một chút.

“Thiên hạ đều buồn bã, duy ta độc tỉnh!”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng niệm tụng lấy Đại Ai Ân chữ bát chân ngôn, thời gian dần qua kết bắt tay vào làm ân.

Thời gian dần trôi qua, hắn quanh người tinh khí bắt đầu tựa như gợn sóng này khởi kia bình, lưu chuyển không ngừng, nếu có nêu có buồn bã rét buốt chi ý theo lòng hắn gian bùng lên, vậy mà nhường hắn xuất hiện một loại mất hết can đảm cảm giác, tựa hồ trên thế giới đã không bất cứ chuyện gì đáng giá lưu luyện, muốn buông ra sở hữu, dần thân vào cực lạc, từ nay về sau vĩnh viễn quên Hồng Trần, chỉ cầu nội tâm có thể có được một lát hỉ nhạc bình tĩnh.

“Không được, đạo này ý niệm chính là ma ý, tuyệt không phải Đại Ai Ân chân ý...”

Mạnh Tuyên kịp thời phản ứng đi qua, mình tỉnh ngủ, vận đem hết toàn lực đi kết thành cuối cùng thủ ấn.

“Đốt!”

Rốt cục, hắn đem cuối cùng thủ ấn kết thành, Đại Ai Ân đã thành, trong nháy mắt hắn tựa như trăm trượng Đại Phật, ngồi ngay ngắn hư không.

Mà hắn quanh người tinh khí, tắc thì vào lúc này bỗng nhiên tạo thành một cái ma đầu hình dạng, tại bối hắn sau im ắng gào thét.

“Tranh...”

Cái kia ma đầu bỗng nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt giống như thực chất, nhìn qua tiến vào trong hư không.

Tại Mạnh Tuyên trong nội tâm, bỗng nhiên xuất hiện một loại cảm giác kỳ quái, hắn tựa hồ nhiều hơn một loại lực khống chế, một loại không hiểu lực lượng.

Trong lòng của hắn cái kia bành trướng mãnh liệt đau thương chỉ ý, đều bị cái kia tia ánh mắt sắp xếp đi ra ngoài, tạo thành một loại lực lượng.

“Hắn là... Đây ấn có thể khống chế nhân tâm?”

Mạnh Tuyên sinh ra một tia hiểu ra, ánh mắt dần dần tỏa sáng.

Khoác trên vai dưới áo giường, Mạnh Tuyên từ trong phòng đi ra, đứng ở trong sân.

“Nhị thiếu gia, ngài thức dậy làm gì?”

Có trực đêm gia nô thấy được hắn, lập tức đã chạy tới vấn an.

“Đốt!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên hướng hắn nhìn sang, hai tay hoa xuất ra đạo đạo hư ảnh, như hoa sen tách ra, cuối cùng nhất kết

thành Đại Ai Ân.

Trong nháy mắt, sau lưng của hắn như ảm như không mà đầu xuất hiện, lạnh lạnh ánh mắt âm lãnh bỗng nhiên đã rơi vào cái kia gia nô trên người.

“Ta...”

Cái kia gia nô đột nhiên ngây dại, hai mắt trở nên trống rỗng vô thần, thật giống như trong nháy mắt đã mất đi linh hồn.

Mà Mạnh Tuyên tắc thì đã có một loại cảm giác kỳ quái, tựa hồ có thể hoàn toàn khống chế nhà này nô hết thấy hành vi.

“Mạnh Tài, người nắm thoáng một phát cái mũi của mình...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt phân phó, nghe xong hắn mà nói, Mạnh Tài quả nhiên thò tay nắm cái mũi của mình.

“Đánh chính mình một bạt tai...”

Mạnh Tuyên hào hứng bưng bưng thí nghiệm, cái kia Mạnh Tài nghe xong, quả nhiên thò tay đánh nữa chính mình một bạt tai, thập phần dùng sức.

Mạnh Tuyên trên mặt lộ ra mỉm cười, lại nói: “Thoát khỏi quần của mình, ôm lấy ở cây đại thụ kia...”

Mạnh Tài không do dự chút nào, trực tiếp đem quần của mình tuột đến chân trần, một chuyển một chuyển đến đại thụ bên cạnh, ôm lấy.

“Ách... Bên trên nó...”

Mạnh Tuyên nhin cười ý, nhẹ giọng phân phó.

Mạnh Tài lập tức bờ mông một đứng thẳng một đứng thẳng, dùng sức hướng đại thụ vây bọc.

“Tốt rồi, tới quần, tới a!”

Mạnh Tuyên thí nghiệm không sai biệt lắm, tranh thủ thời gian phân phó Mạnh Tài đình chỉ, có chút bận tâm hắn đem gia hỏa cho mài hư mất.

Hắn hiện tại coi như là minh bạch Đại Ai ý thiết tình rồi, trên sách nói “Bi thương tại tâm chết”, buồn bã đã đến cực hạn, cũng chẳng khác nào là đã mất đi mình, trở thành không hồn không phách Khôi Lỗi, nói cách khác, Đại Ai Ấn chân ý, tựu là không chế nhân tâm.

“Tĩnh lại!”

Mạnh Tuyên nhẹ giọng vừa quát, trốn thoát Đại Ai chi ấn.

“Ôi...”

Mạnh Tài bỗng nhiên bùm lấy đương kêu lên, chả trách: “Ta cái kia bảo bối như thế nào như vậy đau đầu này? Dùng tay quả nhiên không được...”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ngươi còn nhớ rõ vừa mới xảy ra chuyện gì sao?”

Mạnh Tài tựa hồ cái này mới phát hiện Mạnh Tuyên tại bên cạnh mình, vội vàng buông xuống xoa tiểu đệ đệ tay, cười nói: “Vừa rồi tiểu nhân chứng kiến Nhị thiếu gia ngươi theo trong phòng đi ra, cái này chẳng phải tranh thủ thời gian tới hỏi một chút, xem có chuyện gì có thể cống hiến sức lực nha...”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu, biết rõ hắn đã quên vừa rồi chỗ có chuyện, bất quá dù sao vừa rồi đã khống chế hắn một lần, trong nội tâm có chút băn khoăn, liền từ trong lòng ngực lấy ra sở hữu bạc, không sai biệt lắm có hơn mười lạng, tất cả đều ném cho hắn.

“Ôi, Nhị thiếu gia, này làm sao hảo ý tư, tiểu nhân cũng chưa cho ngài hỗ trợ cái gì nha...”

Mạnh Tài ôm lấy bạc, mừng rỡ mặt mày hớn hở.

Mạnh Tuyên nhin cười ý, nói: “Đây là nhìn ngươi trung tâm, thưởng ngươi, cầm đi Hoa Lâu hảo hảo vui cười a vui cười a a!”

Cái này ngoài ý muốn chi tài đem cái Mạnh Tài vui cười điên rồi, một cái kinh ở phía sau thở dài, hỉ không ngậm miệng được.

“Ta hiện đang thi triển Đại Ai Ấn, vẫn còn có chút miễn cưỡng, chỉ thi triển như vậy một hồi, chân khí vậy mà tiêu hao một nửa...”

Mạnh Tuyên về tới trong phòng, cảm thụ thoáng một phát chân khí tồn lượng, tự nhủ.

Xem ra, cái này Đại Ai Ấn về sau chỉ có thể coi như kỳ chiêu đến dùng, cũng không thể dùng để ở trước mặt đối địch.

Bất quá cái này cũng rất khó lường rồi, thử nghĩ thoáng một phát, nếu như trong chiến đấu, hấn sử dụng Đại Ai Ấn, dù là không thể hoàn toàn khống chế đối thủ, nhưng chỉ cần nhường đối thủ có một sát na cái kia thất thần, chính mình liền có thể đủ khống chế tiên cơ, tiến quân thần tốc rồi.

Khó trách Bệnh lão đầu năm đó nói Đại Bệnh Tiên Quyết là nghịch thiên chi thuật, hoàn toàn chính xác không thể tưởng tượng.

Tu thành Đại Ai Ấn, coi như là Mạnh Tuyên niềm vui ngoài ý muốn, đương nhiên này ấn cùng Đại Bệnh Ấn đồng dạng, không thể lộ ra ngoài ánh sáng, chỉ có thể nói lý ra âm thầm tu luyện, Mạnh Tuyên biểu hiện ra cũng không có lộ ra cái gì chân ngựa đến, bình thường nên đi dạo đi dạo, nên đùa chơi, chỉ bất quá hấn sau lưng hiện tại nhiều hơn một đầu cái đuôi nhỏ. Thanh Mộc tại đây Tứ Tượng thành ở bên trong, chỉ nhận biết hấn một cái, mặc kệ hấn ở đâu đều đi theo.

Thanh Mộc dù sao cũng là cùng chính mình đến, Mạnh Tuyên tự nhiên cũng phải kết thúc người chủ địa phương, mang nàng các loại du ngoạn, lãnh hội Hồng Trần phong thái.

Cũng may Thanh Mộc vẫn chỉ là cái tiểu hài tử, bằng không thì Kiều Nguyệt Nhi lúc này chỉ sợ đã uống một lọ tử dấm chua rồi.

Hiện tại Mạnh lão gia đã sai người là Kiều gia chuộc đồ trước kia đại trạch, cũng thu Kiều Nguyệt Nhi làm nghĩa nữ, cũng không cần nàng lại xuất đầu lộ diện đi việc buôn bán rồi, chỉ cần an lòng chiếu cố mẫu thân là được, nhưng Kiều Nguyệt Nhi trong nội tâm lại cũng không vui vẻ, nàng một mực đang đợi Mạnh Tuyên mở miệng, thậm chí là Mạnh gia phái cá

nhân đến lộ cái ý cũng được, hết lần này tới lần khác không có cái gì, cái này không chỉ có làm cho nàng lo được lo mất.

Đối với cái này Mạnh Tuyên cũng rất bất đắc dĩ, hắn cũng không có ý định ở trước mặt đối với Kiều Nguyệt Nhi nói rõ tâm tư của mình, cái loại này xấu hổ cục diện là hắn không thích nhất, bởi vậy liền định như vậy kéo lấy, đợi cho hắn ly khai Tứ Tượng thành lúc, lưu phong thư nói rõ ràng cũng thì thôi.

Một ngày này, Mạnh Tuyên trong lúc rảnh rỗi, mang theo Thanh Mộc trên đường đi dạo, tiêu nha đầu này thực sự tốt đuôi, Mạnh Tuyên cho nàng mua cái gì, nàng tự tiếp trong tay, nhưng là Mạnh Tuyên không mua, nàng cũng không muốn, tựa hồ cứ như vậy đi theo Mạnh Tuyên trên đường đi dạo du liên rất thỏa mãn. Đi dạo như vậy một vòng, Mạnh Tuyên cũng chỉ là mua lưỡng chuối đường hô lô, làm cho nàng một tay một chuối cầm gặm.

Bất quá tiểu mỹ nhân tự là tiểu mỹ nhân, Thanh Mộc bực này tuyệt sắc, là ăn miệng đầy đường cận bã, đồng dạng quay đầu lại suýt tràn đầy.

Cơ hồ mỗi người thấy, đều không tự kìm hãm được khen một câu “Nha đầu kia thực tuấn!” “Thật xinh đẹp tiểu cô nương” cái gì.

Lại nói phụ cận một cái trong tửu lâu, cũng đang ngồi mấy cái quý công tử, tại trong bọn họ, đã có một cái mười một mười hai tuổi tiểu nữ hài, ngày thường cực kỳ xinh đẹp, tuyệt chiếu sáng người, nàng tuy nhiên còn nhỏ tuổi, nhưng cũng là đi tới chỗ nào, đều bị một đám người vây quanh, tùy tiện ném cái mị nhãn đi ra ngoài, liền có thể đùa nghịch người trưởng thành đầu óc choáng váng, dù là nàng nhường người trước mặt mọi người quỳ xuống đền thề lưỡi ra liếm nàng ngón chân đều nguyện ý.

Ngày hôm nay, nàng vốn cũng như thường ngày đồng dạng bị nàng huynh trưởng mấy vị bằng hữu nâng ở bên trong, đang ngạo kiều ở bên trong, chợt thấy trên bàn mấy vị huynh trưởng con mắt đều thẳng, đều là tả nhìn về phía ngoài cửa sổ, mà ngay cả nàng cái kia sùng bái nhất huynh trưởng cũng không ngoại lệ, nàng hướng ra ngoài xem xét, liền thấy được đi theo Mạnh Tuyên sau lưng Thanh Mộc, cái kia chờ xinh đẹp, lập

tức làm cho nàng sinh ra một loại tự ti mặc cảm cảm giác.

“Tốt quấy rữ tử, đến trên đường thông đồng nam nhân sao?”

Cô bé này nhỏ khí nghiêng rặng, cũng là nàng coi trời bằng vung, liễu lĩnh đã quen, vậy mà trực tiếp cầm Tiểu Dao lung tại trong tay áo đi xuống lầu, tại nàng lúc xuống lầu, những người kia lại không một người lưu ý đến nàng, điều này cũng làm cho nàng tức giận hơn rồi, trực tiếp ra lầu, lặng yên không một tiếng động đã đến gần Thanh Mộc, sắp tới đem gặp thoáng qua thời điểm, đột nhiên giơ lên Tiểu Dao đến, hung hăng hướng Thanh Mộc trên mặt hoa tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 19 : Âm độc nữ

Chương 19: Âm độc nữ

“Đại ca ca...”

Thanh Mộc bỗng nhiên ngẩng đầu lên kêu Mạnh Tuyên một tiếng. Lại nguyên lai dùng tu vi của nàng, đã sớm phát giác cái này không có hảo ý nữ hài nhi nhích lại gần mình, nếu là nàng không muốn, cô bé này nhỏ là càng lợi hại gấp 10 lần cũng gần không được thân thể của nàng, nhưng hết lần này tới lần khác tại nàng tiến vào Tứ Tượng thành lúc, Mạnh Tuyên nói cho nàng biết nói, không phải đến vận bất đắc dĩ, tuyệt đối không được nhúc nhích dùng bản thân tu vi, bởi vì bệnh của nàng khí trong người với tích quá sâu, không riêng gì nàng lúc tu luyện hội làm cho bệnh khí cường đại, vận dụng chân khí cũng sẽ khiến bệnh khí sinh sôi.

Bởi vậy dù cho biết rõ cô bé kia nhỏ không có hảo ý, nàng cũng chỉ là ngẩng đầu kêu Mạnh Tuyên một tiếng mà thôi.

Mạnh Tuyên nao nao, lập tức tự phát giác cái kia âm lãnh nhìn qua Thanh Mộc tiểu nữ hài.

Tại tiểu nữ hài vùng lên Tiểu Dao hướng Thanh Mộc trên mặt vạch tới lúc, Mạnh Tuyên một phát bắt được bờ vai của nàng.

“Người muốn làm cái gì?”

Mạnh Tuyên thanh âm bình thản, nhưng lại ẩn hàm tức giận.

Cô bé kia nhỏ lấp bắp kinh hãi, bỗng nhiên ngòn ngọt cười, nói: “Ta cái thanh này Tiểu Dao rất đẹp, muốn cho vị này tiểu muội muội nhìn xem!”

“Lăn xa một chút, bằng không thì ta sẽ giết người!”

Mạnh Tuyên thanh âm phát lạnh, lạnh lùng chi cực, bỗng nhiên tay run lên, đem cô bé kia xa xa ném đi đi ra ngoài.

Hắn lần này hàm phẫn mà phát, tuy nhiên không đến mức trực tiếp đem cô bé này ngã chết, nhưng trong đó lực đạo y nguyên không nhẹ, cô bé này trực tiếp đâm vào bên cạnh một nhà quán rượu đình trụ bên trên, đụng sắc mặt tái nhợt, suýt nữa một búng máu phun ra.

“Ngươi... Ngươi dám đánh ta? ... Ngươi không biết ta đại ca là ai chẳng?”

Cô bé này nhỏ hét to một tiếng, nụ cười ngọt ngào thu lại, lộ ra mặt mũi tràn đầy lệ khí.

“Mặc kệ đại ca ngươi là ai, ta muốn giết ngươi, hắn cũng đỡ không nổi!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nói ra, nhưng những lời này, lại càng đã kích thích tiểu cô nương kia.

“Ngươi nếu dám làm tổn thương ta, ta đại ca nhất định sẽ giết ngươi!”

Nữ hài thét lên, bỗng nhiên vung lấy Tiểu Dao lần nữa vọt lên, lúc này đây vậy mà trực tiếp đâm vào Thanh Mộc cổ.

“Nhà ai đến độc nha đầu, ra tay vậy mà ác như vậy?”

Mạnh Tuyên lông mày cau chặt, bỗng nhiên bất động thanh sắc véo nổi lên một cái Ấn Quyết, lạnh lùng hướng nữ hài quát to một tiếng: “Đốt!”

Hắn đã thi triển Đại Ai Ấn năng lực, mặc dù chỉ là một tay thi triển, nhưng không chế tiểu cô nương này lại hiển nhiên vậy là đủ rồi.

Tiểu cô nương kia vốn đã vọt tới phụ cận, lại trong lúc đó dừng lại, hai mắt nhất thời vô thần.

“Ngươi là người nào? Muốn Thanh Mộc làm cái gì?”

Mạnh Tuyên lạnh giọng hỏi, muốn bộ đồ thoáng một phát cô bé này chi tiết.

“Ta... Ta gọi Tiêu Tình Nhi... Ta không thích hắn mặt...”

Không thể có người so với ta nhiều hấp dẫn...”

Tiểu cô nương kia mơ mơ màng màng, đem mình muốn ở bên trong muốn sự tình đều nói ra.

“Dĩ nhiên là nguyên nhân này?”

Mạnh Tuyên biến sắc, hắn lúc đầu còn tưởng rằng là có người sai sử, lại không nghĩ rằng cô bé này dĩ nhiên là bởi vì ghen ghét.

“Lăn xa một chút!”

Mạnh Tuyên giải khai Đại Ai Ân, bay lên một cước đem Tiêu Tình Nhi đá bay đi ra ngoài.

Một cước này so trước lúc trước ném một cái quả nặng, nhưng lại Mạnh Tuyên cố tình muốn cho nàng chút ít giáo huấn rồi.

Nhỏ như vậy một cái nữ hài nhi, vậy mà bởi vì ghen ghét có người so với chính mình xinh đẹp, liền tại trên đường cái cầm Tiểu Dao hoa người mặt, rốt cuộc nên có nhiều nhỗ hồ hung hăng can quấy mới có thể làm ra bức này sự tình đến? Chỉ có điều Mạnh Tuyên trong nội tâm tuy nhiên căm tức, nhưng tựu bởi vậy giết nàng hoặc là phế đi nàng hiển nhiên cũng không trở thành, bởi vậy chỉ cấp nàng như vậy một cước, một là tiết chính mình phần, hai là cho nàng cái giáo huấn.

“Vèo...”

Mắt thấy tiểu cô nương này muốn đụng ở bên cạnh trên cây cột, bỗng nhiên một đạo bạch sắc bóng người theo trên tẩu lâu nhảy đi lên, cấp tốc như điện, chặn ngang ôm lấy nàng, sau đó chuyển hướng về phía Mạnh Tuyên, lạnh giọng nói: “Họ Mạnh, ngươi không muốn sống chẳng, dám đánh ta muội muội?”

Mạnh Tuyên thấy hắn, cũng không khỏi khẽ giật mình, người nọ dĩ nhiên là Tiêu Vũ Phi.

“Oa... Ca ca, người này khi dễ ta, còn đánh ta, ngươi nhanh thay ta giết hắn đi...”

Tiêu tình lúc này thời điểm cũng thanh tỉnh lại, một thấy mình

ngay tại Đại ca trong ngực, lập tức oa một tiếng khóc lên, đặc biệt ủy khuất.

“Tiêu Vũ Phi, ngươi có một tốt muội muội a, trên đường cái mượn đao hoa mặt người, cái này chính là các người Tiêu gia gia quy?”

Mạnh Tuyên so Tiêu Vũ Phi giận quá, đi lên liền hung hăng quát tháo.

“Ân?”

Tiêu Vũ Phi nao nao, hấn nhưng lại cũng biết chính mình muội muội tính tình, loại sự tình này thật đúng là làm được.

Đương nhiên, cái này cũng là bởi vì Mạnh Tuyên cùng Thanh Mộc ăn mặc đều là bình thường áo bào, làm cho nàng nghĩ lầm hai người này chỉ là người bình thường rồi, nếu là bọn họ ăn mặc đẹp đẽ quý giá một điểm, khả năng nàng còn sẽ không làm trực tiếp như vậy.

Tiêu Vũ Phi trên mặt do dự chỉ là một cái thoáng mà qua, liền nở nụ cười lạnh.

Tuy nhiên đoán được chân tướng, nhưng dưới loại tình huống này, hấn tự nhiên muốn hướng về muội muội của mình, hơn nữa trong lòng của hấn một mực có chút xem thường Mạnh Tuyên, thì càng không đem chuyện này nhìn ở trong mắt rồi, với hấn mà nói, như thế cái cơ hội tốt, vừa mới giáo huấn Mạnh Tuyên một phen.

“Hừ, ngươi nói muội muội ta hoa mặt người? Cái này chẳng phải là ăn nói bừa bãi? Ngược lại là ngươi đá muội muội ta một cước, thế nhưng mà bị tất cả mọi người nhìn ở trong mắt rồi, hôm nay nếu để cho ngươi tốt cánh tay tốt chân đi rồi, ta đây cái này ca ca cũng bạch trở thành!”

Tiêu Vũ Phi lạnh giọng nói ra, đem Tiêu tinh đề xuống, đã muốn chuẩn bị động thủ.

“Đúng, ca ca, hung hăng giáo huấn cái này vương bát đản, còn muốn đem nha đầu kia mặt cho ta tìm...”

Tiêu tinh tại phía sau hấn kêu lên, trên mặt hiện ra một vòng

ác độc chi ý.

Nàng một cái tiểu cô nương trên mặt hiện ra cái kia chờ biểu lộ, là đại nhân nhìn cũng nhìn không được trong nội tâm phát lạnh.

“Hắc, ta mới vừa rồi còn muốn, là ai đúng vui vẻ quả như này vô lễ, dĩ nhiên là người cái này bị tiên môn xoá tên phế vật, hôm nay là Tiêu đại ca không để ý tới chuyện này, ta cũng tuyệt đối không thể buông tha ngươi rồi...”

“Dám đối với Tình Nhi muội muội ra tay, hôm nay ta muốn mạng của ngươi!”

Theo mấy cái âm thanh lạnh như băng, Tiêu Vũ Phi đồng bạn cũng đều theo trên tử lâu đi xuống, nhưng đều là cái này Tứ Tượng thành ở bên trong công tử ca nhóm, trong nhà căn cơ sâu, tuy nhiên bọn hắn cũng biết Mạnh Tuyên rất được Lãnh đại sư coi trọng, nhưng căn bản là không đem cái tầng quan hệ này để ở trong lòng, nguyên một đám mặt mũi tràn đầy sát khí, duy có một người trầm mặc cùng khi bọn hắn sau lưng, nhưng lại Mạnh Tuyên gặp qua một lần Thẩm Kiếm.

“Ha ha... Rất có thú a, Tiêu Vũ Phi, ngươi chờ đợi ngày này chờ thời gian không ngắn a?”

Mạnh Tuyên căn bản là không đem những người thả này tại trong mắt, ánh mắt tại trên người bọn họ quét qua, cười lạnh nói.

“Hừ, họ Mạnh, ngươi tuy nhiên bị tiên môn xoá tên rồi, nhưng trở về Tứ Tượng thành cũng muốn thấp điều làm người, miễn cho ném đi tiên môn mặt, mấy ngày trước đây, ngươi bởi vì nhất thời khóe miệng, vậy mà đem Giang Nguyệt Thần Giang huynh giết đi, chuyện này ta cũng đã rất nhìn không được, hơn nữa hôm nay ngươi trước mặt mọi người đối với muội muội ta bất lợi, hừ, nếu không cho ngươi cái giáo huấn, người khác thật đúng là cho rằng tiên môn không có quy củ rồi!”

Tiêu Vũ Phi áo trắng phẫn phật, thần sắc kiêu ngạo, ngược lại xác thực có như vậy vài phần tiên môn đệ tử phong thái.

“Tiêu huynh mà lại bốt giận, như vậy một cái phế vật như thế nào đáng giá ngươi động thủ, liền nhường tiểu đệ làm thay a!”

Một cái Hoàng y công tử lạnh lùng nói ra, hắc bên hông treo thanh đao, biểu lộ rất là khinh miệt.

“Ha ha, Hậu huynh ngươi cũng đừng cùng ta đoạt, ta xem phế vật này thế nhưng mà rất không vừa mắt, vừa vắn ra cái khí!”

Lại có một cái cao gầy nam tử cao giọng nói ra, về phía trước bước ra một bước.

Tiêu Vũ Phi còn chưa động thủ, bọn hắc vậy mà đoạt đi lên.

Lại nguyên lai mấy ngày nay ở bên trong, Tiêu Vũ Phi cho Mạnh Tuyên đưa vài mời lại dán, muốn gọi hắc uống rượu, có thể Mạnh Tuyên chưa bao giờ nhận lời qua một câu, những người này đều cho rằng Mạnh Tuyên sợ Tiêu Vũ Phi sợ lợi hại, bởi vậy trong lòng cũng không khỏi xem nhẹ Mạnh Tuyên rồi, với hắc mà nói, hôm nay nhưng lại một cái cơ hội tốt, giáo huấn Mạnh Tuyên về sau, một là có thể tại Tiêu gia huynh muội trước mặt bán tốt, lại một cái, cũng có thể khiến cho một cái đánh bại tiên môn đệ tử thanh danh.

Trong những người này, duy có Thẩm Kiếm bất đắc dĩ lắc đầu, đứng ở phía sau không nói một lời.

Mạnh Tuyên lạnh lùng xem của bọn hắc tranh luận, đợi bọn hắc nói xong rồi, mới cười nhạt một tiếng, nói: “Một đám phế vật mà thôi, tranh cái gì tranh, một khối bên trên là được, ngược lại là ngươi, Tiêu Vũ Phi, đã trở thành Nội Môn Đệ Tử, ngươi thật đúng là cho là mình một bước đạp ngày? Lại vẫn dám bày ra cái giá đỡ giáo huấn ta, ngươi tại tiên môn ở bên trong mấy cái chủ tử đều không có cái này tư cách, chớ nói chi là ngươi rồi...”

“Ngươi nói cái gì?”

Tiêu Vũ Phi giận dữ.

Ban đầu ở tiên môn thời điểm, Tiêu Vũ Phi tư chất cũng không thể nào xuất chúng, chỉ là hắc giỏi về nịnh nọt, tại tiên môn ôm mấy cái đùi, cam tâm làm một cái gia thể kinh người đệ tử làm chân chó, đã nhận được một ít Linh Dược ban thưởng, lúc này mới tu vi đột nhiên tăng mạnh, tại bảy năm Ngoại Môn Đệ Tử kiếp sống chấm dứt lúc, khó khăn lắm đột phá Chân Khí

cảnh lực trọng, đã trở thành tiên môn đệ tử chánh thức.

Mạnh Tuyên lúc này nói lời này, không thể nghi ngờ là vạch trần hắc đoản

“Cái thằng này quá mức vô lý rồi, Tiêu huynh, ta trước thay người dạy hắc!”

Hoàng y công tử hét lớn một tiếng, vượt lên trước một đao bỏ đi ra.

“Thật đúng là có không sợ chết...”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nhìn xem hắc lao đến, cười lạnh không thôi, đối mặt hắc một đao kia, hắc vậy mà không trốn không né.

Thẳng đến một đao kia bỏ tới trước mắt, hắc mới đột nhiên trở bàn tay trừ đi ra ngoài.

“Ba ”

Cái kia Hoàng y công tử lập tức bay ra ngoài bốn năm trượng, đôi má cao cao sưng lên, xuất hiện một cái rõ ràng chướng ấn. Ném tới trên mặt đất lúc, hắc vô ý thức tự muốn đứng lên, nhưng Mạnh Tuyên quát hắc một chương kia ở bên trong, uẩn đầy chân khí, quát thẳng tới thân thể của hắc tê liệt, tứ chi không nghe sai sử, vừa mới bò lên một nửa, liền lần nữa mới ngã xuống đất bên trên, vậy mà liền đứng lên khí lực cũng không có.

Đao của hắc tại hắc bay ra ngoài thời điểm rời khỏi tay, bị Mạnh Tuyên nhẹ nhàng linh hoạt xảo tiếp trong tay, lắc đầu, đột nhiên một tay nắm mũi đao, dùng sức một tách ra, vậy mà ngạnh tách ra rơi xuống một đoạn đến, rồi sau đó hướng bên cạnh trên mặt đất quăng ra, thân nhiên nói: “Rác rưởi!”

Cũng không biết cái này âm thanh “Rác rưởi” nói là người, hay vẫn là đao.

Vén vén một chương này, Tiêu Vũ Phi bên cạnh mấy người đồng thời biến sắc, đã kinh mà lại sợ.

“Người không phải cũng muốn lên sao? Mau tới!”

Mạnh Tuyên mỉm cười hướng cái kia nam tử cao gầy nói ra,
hai đầu lông mày đã hiện lên một tia sát khí.

Cái kia nam tử cao gầy cảm ứng được hấn khí thể trên người,
không khỏi dọa biến sắc, vội vàng hướng lui về phía sau một
bước.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 20 : Song Tử gặp

Chương 20: Song Tử gặp

“Họ Mạnh phế vật, ta muốn giáo huấn ngươi, cần gì phải giả tay người khác?”

Tiêu Vũ Phi đạp vào trước một bước, vừa mới ngăn ở Mạnh Tuyên cùng nam tử cao gầy tầm đó, lạnh lùng mở miệng.

Tuy nhiên tại hắn xem ra, cái kia Hoàng y nhân thực lực quả thực bình thường, nhưng Mạnh Tuyên có thể bất động thanh sắc đưa hắn một chương trêu bay ra ngoài, vẫn còn có chút vượt quá dự liệu của hắn rồi.

Chỉ một chiêu như vậy, là hắn biết chính mình những bằng hữu kia thực lực so về Mạnh Tuyên, kém đến quá xa, mặc dù động thủ, cũng là tự mình chuốc lấy cực khổ.

“Ai bảo ** là cái miệng pháo, luôn nói láo không chịu động thủ đâu này?”

Mạnh Tuyên tuyệt không khách khí, không có đạo lý đối phương chửi mình là phế vật, tự không cho phép chính mình ăn cần thăm hỏi mẹ nó a?

“Ta đạp chết ngươi...”

Tiêu Vũ Phi thật sự là nhịn không nổi nữa, hét lớn một tiếng, cất bước tiến công, quyền ra như rồng.

“Mau đến xem mau đến xem, Tiêu thiếu gia cùng Mạnh thiếu gia đã đánh nhau...”

“Hắc, một cái tiên môn Nội Môn Đệ Tử, một cái là tiên môn Khí Đồ, có cái gì có thể nhìn, sẽ có lo lắng sao?”

“Cũng không có thể a, Mạnh công tử rất được Lãnh đại sư coi trọng, tất có hân chỗ hơn người...”

Cả con đường người đều oanh động.

Tại bảy ngày trước hai người này trở lại Tứ Tượng thành lúc, mọi người liên luôn cầm bọn hãn cùng một chỗ so sánh, Tiêu Vũ Phi tự nhiên là ưu tú đại biểu, mà Mạnh Tuyên nhưng lại người thất bại ví dụ rồi.

Vốn hai người này ai mạnh ai yếu, mọi người chưa từng có hoài nghi tới, chỉ có điều về sau Mạnh Tuyên vốn là đã nhận được Lãnh đại sư coi trọng, lại bức tử Giang gia thiếu gia, trong lúc nhất thời thanh danh tước lên, lại ân ân có đem Tiêu Vũ Phi đè xuống thế rồi. Nhưng về sau, Tứ Tượng thành lại ân ân truyền lưu, Tiêu gia thiếu gia một mực gửi thư thỉnh Mạnh gia thiếu gia đi ra, cô ý so cái cao thấp, Mạnh gia thiếu gia nhưng vẫn tránh mà không thấy, bởi vậy Tiêu Vũ Phi tên tuổi, lại áp đã qua Mạnh Tuyên rồi.

Ngoại trừ hai cái người trong cuộc, Tứ Tượng thành ở bên trong không biết có bao nhiêu người âm thầm quan tâm lấy một trận chiến này đây này.

Thậm chí có người đã từng nói qua, một trận chiến này chẳng khác gì là quyết tâm ai là Tứ Tượng thành trẻ tuổi đồng lứa đệ nhất nhân rồi.

Tiêu Vũ Phi vừa ra tay liền dùng toàn lực, quyền phong kích động không khí, vậy mà sinh ra cùng loại với không bạo phát tiếng vang.

Đây cũng là hãn cố ý muốn một quyền đem Mạnh Tuyên đánh bại, cũng duy có như vậy, mới có thể thể hiện ra mình cùng Mạnh Tuyên chỉ ở giữa chênh lệch.

Mạnh Tuyên thấy một quyền này, nhưng chỉ là lạnh lùng cười cười, rồi sau đó cất bước tiến lên, đồng dạng một quyền đánh ra ngoài.

Hãn cùng với Tiêu Vũ Phi cùng tồn tại tiên môn học nghệ bảy năm, sử dụng chiêu thức nhưng lại giống như đúc, chỉ bất quá hãn một quyền này khí thế so về Tiêu Vũ Phi đến lại kém đến cực xa, mềm mại vô lực, tựa hồ người bình thường đánh đi ra đều so với hãn hữu lực.

“Ha ha, phé vật kia chết chắc rồi...”

Tiêu Tình chắc chắc huynh trưởng của mình thắng định rồi, nở nụ cười lạnh.

“Bành ”

Hai quyền đụng vào nhau, kinh phong gào thét, thổi rất nhiều người đều mê con mắt.

Ngoài dự đoán mọi người, Mạnh Tuyên vậy mà đứng tại nguyên chỗ, liền như là đỉnh trên mặt đất ổn định, mà Tiêu Vũ Phi lại đột nhiên biến sắc, “Đặng đặng đặng đặng” hướng lui về phía sau đi, thẳng thối lui ra khỏi bảy tám bước, phía sau lưng suýt nữa đâm vào quán rượu cột trụ hành lang bên trên.

“Tiêu Vũ Phi, ngươi hay vẫn là một điểm tiến bộ đều không có a!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, nhẹ khẽ lắc đầu, tựa hồ Tiêu Vũ Phi rất nhường hấn thất vọng.

“Ngươi khi nào đã đến chân khí lục trọng?”

Tiêu Vũ Phi sắc mặt trắng bệch, nghẹn ngào kêu lên, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin thần sắc.

Mạnh Tuyên vừa rồi cũng không dùng toàn lực, nhưng cái này cũng đủ nhường Tiêu Vũ Phi giật mình được rồi.

Bởi vì tại Tiêu Vũ Phi trong ấn tượng, Mạnh Tuyên cách núi thời điểm chỉ có chân khí tứ trọng tu vi, mấy tháng này đến, hấn có thể, thì tới chân khí ngũ trọng cũng không có gì, có thể đạt đến chân khí lục trọng tự nhường hấn chấn kinh rồi. Bất quá cái này thực sự nhường trong lòng của hấn càng thêm ý động rồi, không hề nghi ngờ, Mạnh Tuyên tất nhiên là hấn tại Tọa Vong phong bị tịch thu thời điểm, để lại không ít thứ tốt, bằng không thì tu vi không có đạo lý trưởng nhanh như vậy.

“Ngươi như còn có chút mặt khác bổn sự cũng thì thôi, nếu chỉ đến nơi đây, cái kia ta hôm nay tự quá thất vọng rồi!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nhìn xem Tiêu Vũ Phi, trong thanh âm xen lẫn một tia khinh miệt.

“Họ Mạnh, ngươi dám khinh thường ta? Ta hôm nay muốn ngươi máu tươi năm bước...”

Tiêu Vũ Phi âm lãnh kêu lên, bỗng nhiên tay tại bên hông một vòng, đã rút ra một thanh sáng như Thu Thủy trường kiếm.

“Bá bá bá...”

Tiêu Vũ Phi trường kiếm ra tay, ngân quang chớp động, tựa như ngân xà, một lướt hơn trượng.

Mạnh Tuyên cảm ứng được hấn kiếm bên trong kiếm khí lạnh lẽo, khẽ gật đầu một cái, nói: “Cái này còn có chút đáng xem rồi, ngươi chủ tử đem bức này thần kiếm cũng cho ngươi, xem ra ngươi con chó này làm không tệ nha...”

Nói chuyện thời điểm, hấn đã lún thân mà vào, con mắt chăm chú chăm chăm vào đạo kia ngân quang, tìm ke hở mà vào.

Đạo kia ngân quang, lại thuộc về kiếm khí một loại thứ đồ vật, sắc bén chỉ cực, đương người đỡ, cùng tại Thanh Khâu lĩnh lúc Lãnh đại sư một kiếm kia có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, bất quá Lãnh đại sư một kiếm kia, chính là là chân chính tu vi, không có nửa điểm làm bộ, có thể Tiêu Vũ Phi có thể thi triển ra hơn trượng ngân quang, nhưng lại dựa vào là trong tay hấn cái kia chuôi lợi kiếm, chính là sau lưng của hấn chỗ dựa ban cho hấn phòng thân lợi khí.

“Họ Mạnh, ngươi chịu chết đi...”

Tiêu Vũ Phi kêu to, trong tay kiếm quang sáng hơn rồi, lạnh lạnh sát khí, mạn thiên phi vũ.

Bức này lợi khí đối với một người sức chiến đấu tăng bức là phi thường đáng sợ, nếu là Mạnh Tuyên thật sự chỉ có chân khí lực trọng, thật đúng là vô cùng khó có thể ngăn cản, nhưng Tiêu Vũ Phi lại tuyệt đối không thể tưởng được, Mạnh Tuyên tu vi nhưng thật ra là chân khí thất trọng, khoảng cách chân khí bát trọng cũng chỉ chênh lệch một đường.

Hôm nay Mạnh Tuyên tu vi so Tiêu Vũ Phi cao nhất trọng, liền đại biểu cho hấn vô luận là lực lượng, tốc độ, phản ứng

cùng với tai mắt mũi lưỡi thân ý sáu cảm giác đều vượt qua Tiêu Vũ Phi một đoạn, chính là một thanh lợi kiếm, tình không đủ để đền bù cái này tu vi thượng diện chênh lệch.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên nếu muốn một trong chốc lát mượn xuống Tiêu Vũ Phi, lại cũng không có dễ dàng như vậy, trừ phi vận dụng Đại Ai Ấn lực lượng.

Nhưng lúc này chúng xem mục mục, hẳn lại không phải rất thuận tiện thi triển cái này Ấn Quyết.

“Hừ, Xú nha đầu, cái này không ai có thể che chở ngươi rồi a...”

Tiêu Tình thừa dịp Mạnh Tuyên cùng Tiêu Vũ Phi đánh nhau, lạng lẽ lẩn đến gần Thanh Mộc bên người, không có hảo ý.

Thanh Mộc tự nhiên phát hiện nàng, có chút không biết làm sao nhìn về phía Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Nên động thủ tự động thủ, đừng thụ khi dễ... Chỉ là phải cẩn thận, đừng giết người!”

Thanh Mộc nhẹ gật đầu, lại bắt đầu xoắn xuýt tại động thủ thời điểm muốn hay không thả tay xuống ở bên trong mút quả, cuối cùng nàng linh cơ khẽ động, nhìn về phía mũi chân của mình.

“Chứng kiến ngươi cái kia khuôn mặt ta tự chán ghét!”

Tiêu Tình hét lên một tiếng, đột nhiên vung lên Tiểu Dao hướng Thanh Mộc trên mặt hoa tới.

Người chung quanh cũng không khỏi nhú mày, một là xem không qua Tiêu Tình ngoan độc, hai là trong nội tâm quả thực không nỡ Thanh Mộc cái kia trương xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn bị người dùng đao tìm, chỉ là bọn hắn thông tri Tiêu gia uy thế, lại không người dám tiến lên xen vào việc của người khác. Bọn hắn đều gửi hi vọng ở Mạnh Tuyên, hi vọng hắn nhảy ra vòng chiến đến cho Thanh Mộc giải vây, nhưng mà Mạnh Tuyên tựa hồ bị kiếm quang nhốt chặt rồi, vậy mà không có ngăn cản ý tứ.

Mà Tiêu Vũ Phi cùng với hắn mấy người bằng hữu kia, tuy

nhiên cũng cười lạnh nhìn xem một màn này, nếu không không muốn ngăn cản, thậm chí muốn bên trên đi hỗ trợ rồi, bởi vì Tiêu Tình tìm Thanh Mộc mặt, Mạnh Tuyên tất nhiên hội phân tâm, Tiêu Vũ Phi là được đưa hấn trăm dưới kiếm.

Mắt thấy Tiểu Dao vạch đến Thanh Mộc trên mặt, cái này thoát nhìn có chút ngốc tiểu mỹ nữ lại tựa hồ như một điếm phản ứng cũng không có.

Tất cả mọi người che lên con mắt, không đành lòng nhìn thẳng.

“Ba...”

Bỗng nhiên một thanh âm vang lên, mọi người giương đôi mắt, bỗng nhiên sợ ngây người.

Tiêu Tình vậy mà lập tức đã bay đi ra ngoài, trực tiếp đụng xuyên qua quán rượu cửa sổ cách, ngã vào quán rượu trong phòng bếp, vang lên một hồi tích đầy cách cách chén đĩa nghiền nát thanh âm, sau nửa ngày về sau, Tiêu Tình tiếng thét chói tai bỗng nhiên vang vọng Vân Tiêu.

Tiêu Vũ Phi đã nghe được tiếng thét chói tai này, không khỏi trong nội tâm cả kinh.

“Cùng ta động thủ, cũng dám phân thân... Nằm xuống a!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên thân như cá bơi, theo kiếm quang tầm đó mặc tói, hung hăng một chương, hướng Tiêu Vũ Phi vào đầu chụp được.

Tiêu Vũ Phi kinh hãi, vội vàng bóp nát bên hông một khối ngọc phù, một đạo hơi mờ vô hình bình chương lập tức xuất hiện ở trước người của hấn, mà hấn tắc thì thừa cơ một kiếm hoa hương Mạnh Tuyên ngực, nhưng lại muốn thừa dịp tầng này bình chương ngăn lại Mạnh Tuyên một chương này đồng thời, chuyển bại thành thắng, cầm xuống Mạnh Tuyên. Không thể không nói, phần này chiến cơ đem không hay vẫn là rất không tệ, vừa nhanh lại hung ác.

Nhưng mà Mạnh Tuyên thấy được tầng này bình chương, nhưng lại không thêm quan tâm đến lý lẽ, chỉ là biến chương như quyền, rồi sau đó hung hăng đánh lên bình chương.

Chỗ bắt đồng, chính là hấn toàn thân tu vi đều thi triển đi ra, không tiếp tục một tia giữ lại.

“Oanh” một tiếng, Mạnh Tuyên một quyền này trực tiếp nện thấu bình chương, sau đó hung hăng đập vào Tiêu Vũ Phi trên mặt, trực tiếp đem mặt của hấn nện biến hình rồi, thân hình nghiêng nghiêng đập trên mặt đất, thậm chí còn trên mặt đất bắn ngược thoáng một phát, lập tức hàm răng cũng không biết mất bao nhiêu cái, nhưng mà Mạnh Tuyên động tác còn không có ngừng, lại níu lấy cổ áo của hấn đưa hấn nhấc lên, lại hung hăng một tay chương trườ đi lên.

“Một tát này, là là Tọa Vong phong đánh chính là...”

“Một tát này, là là sau lưng ngươi mấy cái chủ tử đánh chính là...”

“Một tát này, là là ngươi cái kia trang bức bộ dạng đánh chính là...”

“Một tát này, là là ngươi cái kia không có gia giáo muội muội đánh chính là...”

Mạnh Tuyên một bên tinh tế đếm lấy, một bên miệng rộng không lưu tình chút nào trườ đi lên, cái kia tư thế liên cùng trườ cháu trai tựa như.

“Khanh khách...”

Sở hữu vậy xem tất cả mọi người sợ ngây người, cho là mình nhìn lầm rồi, đại khí cũng không dám ra, duy có Thanh Mộc bị Mạnh Tuyên nói lời chọc cười rồi, khó gặ lên tiếng nở nụ cười.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 21 : Thiên hạ kỳ tài

Chương 21: Thiên hạ kỳ tài

Đường đường một cái tiên môn đệ tử chánh thức, lại bị một cái bị trục xuất tiên môn đệ tử nhắc tới đại trù miêng, phần này trùng kích lực thật sự quá kinh người. Lúc này thời điểm, chỉ sợ không có bất kỳ người sẽ cho rằng Mạnh Tuyên bị trục xuất tiên môn là vì tư chất không được, bởi vì sự thật tại trước mắt bày biện, Tiêu Vũ Phi đã vận dụng binh khí, còn sử dụng một miếng ngọc phù, Mạnh Tuyên nhưng lại một mực tay không đối địch.

Tu vi cao thấp, liếc có thể phán.

Thấy được một màn này, Thảm Kiếm nhẹ khẽ lắc đầu, thở dài, trong nội tâm không khỏi may mắn.

Ban đầu ở Bách Thảo Viên, hấn lâm trận bỏ chạy, tuy nhiên tại thanh danh bên trên không được tốt, nhưng hiện tại xem ra, nhưng lại thông minh nhất lựa chọn.

Về phần mặt khác mấy cái Tiêu Vũ Phi bằng hữu, tắc thì bị hù hai chân xụi lơ, cơ hồ muốn lạng lẽ chạy trốn.

Bọn họ cũng đều biết rồi, chính mình thật sự là phạm vào một cái sai lầm lớn, khinh thường Mạnh Tuyên thực lực, còn muốn đến Giang gia thiếu gia phạm đến Mạnh Tuyên trong tay về sau, rơi vào như vậy kết cục, càng là hối hận cơ hồ đem nước đắng phun ra.

Mà Tiêu Vũ Phi, thì là trực tiếp bị Mạnh Tuyên trù choáng luôn, bị thương tại tâm chết, tại trên người hấn thể hiện không thể nghi ngờ.

Bản cho là mình là tiên môn đệ tử chánh thức, có thể hảo hảo giáo huấn Mạnh Tuyên một chầu, lại không muốn ngược lại là chính mình mất hết mặt.

Không hề nghi ngờ, kể từ hôm nay, mình ở Tứ Tượng thành sẽ thanh danh mất sạch rồi, trở thành tiên môn Nội Môn Đệ Tử vinh quang cùng hào quang, đều muốn bởi vì này một hồi bị thua, mà biến thành cảm thấy thẹn, thậm chí nói, hấn hội bởi vì này một bại, trở thành mọi người trà dư tửu hậu trò cười.

“Ca ca... Ca ca... Người thay ta giết hấn đi... Nhất định phải giết hấn đi...”

Tiêu Tình thét chói tai vang lên theo trong tửu lâu chạy ra, mặt mũi tràn đầy vết máu, người xem trong nội tâm không khỏi cả kinh, lại nguyên lai nàng bị Thanh Mộc đá tiến quán rượu lúc, vừa mới vọt vào phòng bếp, cũng không biết đánh nát bao nhiêu cái đĩa cái đĩa chén chén, vô số mảnh vỡ tại trên mặt nàng xệt qua, cái kia phần nộn không tỳ vết khuôn mặt bị cắt máu tươi đầm đìa, lại phối hợp nàng lúc này sợ hãi vận vẹo biểu lộ, mà lộ ra dữ tợn đáng sợ.

Thấy được chính mình huynh trưởng đang bị Mạnh Tuyên đè trong tay ngoan quất bộ dạng, nàng bỗng nhiên như bị nhéo ở cổ đồng dạng không nói gì rồi.

“... Vô dụng... Người thật vô dụng... Người không phải thường xuyên nói mình là Tứ Tượng thành đệ nhất nhân sao? Như thế nào bị một cái phế vật dễ trong tay đánh... Ta không có người như vậy ca ca, người quá mất mặt á...”

Tiêu Tình bỗng nhiên mắng lên, mắng đến cuối cùng, trực tiếp khóc, bùm mặt liền chạy vào trong đám người rồi.

“Tiểu hữu, hay vẫn là cho Tiêu thiếu gia lưu phân mặt, phóng hấn xuống đây đi!”

Nhưng vào lúc này, một cái bình dày ôn hòa thanh âm vang lên, lại chẳng biết lúc nào một người mặc màu xám tăng bào Đại hòa thượng xuất hiện ở bên người, đầu vuông tai to, ngũ quan cứng rắn, nhưng hai mắt lại mang theo từ bi chi sắc, dĩ nhiên là Đại Thiện Tự Thanh Đăng đại sư.

“A? Đại sư đến đây lúc nào?”

Mạnh Tuyên theo lời buông xuống Tiêu Vũ Phi, dù sao lúc này thời điểm hấn trong lòng ngực một khẩu khí cũng ra không sai biệt lắm.

Thanh Đăng đại sư cười cười, nói: “Không còn sớm không muộn, dù sao sự tình trước sau toàn bộ nhìn ở trong mắt rồi!”

Hắn nói xong nhìn đứng ở một bên thành thành thật thật Thanh Mộc, có chút hợp thành chữ thập, sau đó mỉm cười hướng Mạnh Tuyên nói: “Khá tốt thấy như vậy một màn chính là lão nạp, mà không phải Thủy Nguyệt nương nương, bằng không thì Tiêu gia chỉ sợ gây rơi xuống đại họa!”

Nghe hắn ý tứ trong lời nói, giống như có lẽ đã khám phá Thanh Mộc chân thân.

“Hòa thượng này tu vi không kém a, Tứ Tượng thành ở bên trong cao thủ còn thật không ít!”

Mạnh Tuyên âm thầm nhẹ gật đầu, hắn dù sao tại tiên môn tu hành bảy năm, một mực nghe người ta nói, thế gian cao thủ đều tụ tập tại tất cả đại tiên môn bên trong, lời này nghe khá hơn rồi, liền hắn cũng bắt đầu cảm thấy Hồng Trần bên trong đều là tục tăng thế hệ, thế nhưng mà về tới Tứ Tượng thành về sau, lại phát hiện vô luận là Lãnh đại sư, hay là vị này Thanh Đăng hòa thượng, kỳ thật đều có tất cả Tạo Hóa, cũng không thua tại tiên môn một ít trưởng lão.

“Đại sư thấy được thuận tiện, như Tiêu gia không chịu bỏ qua, vừa vặn có đại sư làm cái chứng kiến!”

Mạnh Tuyên cười nói câu.

Hắn lúc này đây, chẳng những đánh nữa Tiêu gia thiếu gia, hơn nữa Tiêu gia tiểu thư cũng bị quệt làm bị thương mặt, tuy nhiên đều là bọn hắn tự làm tự chịu, nhưng Tiêu gia như so sánh khởi thực đến, cũng khó tránh khỏi có chút phiền phức, bất quá đã có Thanh Đăng đại sư làm chứng, sự tình tự đơn giản nhiều hơn.

“Đó là tự nhiên, Mạnh tiểu hữu, bên cạnh là quán rượu, ta và người đi uống chén trà xanh như thế nào?”

Thanh Đăng đại sư mỉm cười mời.

Mạnh Tuyên cười nói: “Uống trà nhiều không có ý nghĩa, đại sư tự không bỏ được thỉnh văn bồi uống chén rượu sao?”

Lần trước tại Lãnh gia thời điểm Mạnh Tuyên liền phát hiện rồi, cái này Thanh Đăng đại sư nhưng thật ra là không kị lạc tanh.

Thanh Đăng đại sư cười khở một tiếng, nói: “Có rượu tự nhiên là tốt, đáng tiếc lão nạp xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch nha...”

“Ha ha, cái kia lại không phòng, vẫn bồi trên người còn dẫn theo chút ít bạc!”

Mạnh Tuyên không nghĩ tới cái này đại sư một bộ đặc đạo cao tăng bộ dạng, lại cùng thành cái này như gấu, cũng may hắn cũng không thiếu bạc.

Nói trở lại, tại đây Tứ Tượng thành ở bên trong, chỉ cần hòa thượng này mới mở miệng, không biết có bao nhiêu hội bên trên vội vàng hướng hắn cái này đưa tiền đây này!

Ba người lúc này tiến vào bên cạnh Túy Nguyệt Lô, chương quây biết rõ thân phận của hai người này, trực tiếp đưa bọn chúng mời lên lầu hai chỗ lịch sự, Mạnh Tuyên rút ra mười lượng bạc cho chương quây, mệnh hắn hảo tửu thức ăn ngon mang lên, lấy thêm mấy cái đĩa tinh mỹ ngon miệng điểm tâm cho Thanh Mộc.

“Mạnh tiểu hữu, lão nạp có một vấn đề muốn thỉnh giáo thoáng một phát!”

Uống mấy chén về sau, Thanh Đăng đại sư mở miệng.

Mạnh Tuyên cười nói: “Đại sư thỉnh giảng!”

Thanh Đăng đại sư nói: “Tiểu hữu cảm thấy, muốn bán nhập tiên môn nhiều người sao?”

Mạnh Tuyên không nghĩ tới hội là như thế này một vấn đề, cười khở một tiếng, nói: “Đâu chỉ là nhiều có thể hình dung, chỉ sợ Tứ Tượng thành ở bên trong theo tám tuổi đến tám mươi tuổi, không muốn bán nhập tiên môn người không có mấy cái a?”

Thanh Đăng đại sư nhẹ gật đầu, lại nói: “Cái kia tiểu hữu cảm

thấy tiên môn ở bên trong thiếu đệ tử sao?”

Mạnh Tuyên khó hiểu hẳn tại sao lại hỏi ra cái này hai cái mâu thuẫn vấn đề, không khỏi nao nao.

Thanh Đăng đại sư cũng không đợi hắn trả lời, thở dài một hơi, rồi nói tiếp: “Mười hai năm trước, Sở Vực Đông Hải Quận ra một trời sinh Hồn Độn Thể hải tử, sinh ra, liền ánh sáng màu đỏ quán nhật, trời giáng tiên âm, một khẩu khí bay thẳng trời cao, có thể nói, thiên tài như vậy vừa sinh hạ lúc đến hút vào đáy lòng đệ nhất khẩu khí, liền chống đỡ mà vượt thường nhân tu luyện vài chục năm gần trăm năm rồi, hẳn cái này một khẩu khí, cũng kinh động đến Sở Vực bảy đại tiên môn, các phái trưởng lão đến đây, muốn đem đứa nhỏ này dẫn vào nhà mình tiên môn, vì thế thậm chí đã dẫn phát một hồi đại chiến, cuối cùng nhất Thái Sơ Đạo môn tại bỏ ra ba vị trưởng lão, mười mấy tên đệ tử tánh mạng về sau thắng thảm, đứa nhỏ đã thu vào trong môn...”

“Là cái kia họ Triển hải tử a...”

Mạnh Tuyên khẽ gật đầu một cái, hẳn nhưng cũng là nghe nói qua cái này bất thể thiên tài danh tự.

Thanh Đăng đại sư lại nói: “Mà ở ba năm trước đây, Bắc Vực Man Hoang chi địa, có Tuyệt Vực chi linh Bất Thể Chiến Lang xuất thế, ngậm một đứa bé đưa đến một chỗ bộ lạc chiên cửa phòng, sau đó có tu giả phát hiện, cái đứa bé kia dĩ nhiên là độ kiếp thân thể, từ nhỏ liền hiểu chuyện minh lý, bất luận cái gì kiếm kinh đạo bí quyết, chỉ cần bị hắn xem qua liếc, liền có thể theo dạng tu hành, ngay hôm đó đại thành, việc này càng là kinh động đến Tử Vi Đạo môn chương giáo Chí Tôn, Ngự Kiếm đi ngang qua 10 vạn dặm, chém rụng Man Hoang mười cái bộ lạc mười vạn người, đem đứa nhỏ này tiếp trở về trong môn...”

“Là Tuyệt Vực Lang Tử...” Mạnh Tuyên gật đầu, người này hẳn cũng nghe qua.

Sau đó Thanh Đăng đại sư lại nói bốn năm người, đều là năm gần đây gian xuất hiện bất thể thiên tài, bọn hắn đều cụ di tượng, có sinh ra tiên đồng, có sau lưng mọc lên Kim Sí, cũng có người trời sinh có dị bảo làm bạn, thiên phú vô cùng giống nhau, duy nhất giống nhau đúng là, bọn hắn xuất thế lúc, đều

kinh động đến khắp nơi thế lực lớn, là được giết cái máu chảy thành sông, cũng muốn đưa bọn chúng dẫn vào nhà mình trong môn, trở thành Nội Môn Đệ Tử.

Cuối cùng Thanh Đăng đại sư cười cười, lại nói: “Những là này tuyệt đỉnh thiên tài đến sao? Cũng không có thể, tám năm trước khi, có vị độc thân nữ oa, một mình đi Đông Hải Thánh Địa, mặt đối với người trong thiên hạ đánh võ đầu lâu đều muốn bái nhập tiên môn, nàng chỉ nói, ai cho ta tốt nhất điều kiện, ta liền bái nhập nhà ai, sau đó tại Đông Hải bảy đại tiên môn đại hội trên tiên sơn, triển lộ thoáng một phát thiên phú của mình...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười khổ, nói: “Đại sư, cái này đừng nói đã nghe qua, ta thậm chí đều gặp...”

“Người bái kiến?” Thanh Đăng đại sư cũng có chút lắp bắp kinh hãi.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Người nói là đã từng đã dẫn phát Đông Hải Thất Tiên sơn hỗn chiến, vừa vào cửa ở bên trong, lợi dụng mười tuổi ấu linh bị liệt là trong môn Chân Truyền Đệ Tử đứng đầu hồng hoàn nữ tiên a, ta tại Thanh Tùng tiên môn thời điểm, nàng đã từng cùng Dao Trì trưởng lão đến đây, tiếp qua sư phụ của ta, cùng nàng từng có gặp mặt một lần, nàng trời sinh Tiên Thiên Đạo Thai, sau lưng sinh ra chín đạo thần quang hộ thể, xác thực bất phàm!”

“Nguyên lai người bái kiến vị này trong truyền thuyết kỳ tài!” Thanh Đăng đại sư hơi nở nụ cười, nói: “Có thể được hồng hoàn tiên nữ tiến về trước tiếp, chắc hẳn Mạnh tiểu hữu sư tôn, cũng là vị khó lường đại nhân vật, chỉ tiếc a, lệnh sư vừa đi, Thanh Tùng tiên môn lại không thức người chỉ minh! Bất quá... Lão nạp dong dài như vậy cả buổi, tiểu hữu phải biết lão nạp muốn nói cái gì đi à nha?”

Mạnh Tuyên cười khổ một tiếng, nói: “Đại sư là muốn nói, chưa bao giờ thiếu muốn bái nhập tiên môn người, nhưng tiên môn lại thiếu chính thức thiên tài đệ tử, đúng không?”

Thanh Đăng đại sư nở nụ cười, nói: “Tiểu hữu sai rồi, lão nạp là muốn nói, Thanh Tùng sơn đem tiểu hữu trực xuất sơn môn, thật sự là một kiện không khôn ngoan tiến hành, cơ hồ có thể được xưng tụng trăm năm qua Sở Vực thập đại chuyện ngu

xuân một trong rồi...”

“Ha ha, đại sư người đây là tại cười ta, tiểu tử hà đức hà năng, có thể cùng những cái kia biến thái so sánh với?”

Mạnh Tuyên cười khở, lão hòa thượng này miệng quá ngọt rồi, khoa trương hẳn đều có chút ngưng ngưng.

Nếu không có tu hành Đại Bệnh Tiên Quyết, thiên phú của hắn thật đúng là không coi vào đâu, không nói những danh chấn kia Thiên Nguyên Đại Lục quái thai danh tự, vãn vãn nói bên cạnh mình tiểu hồ nữ Thanh Mộc a, nàng tuổi còn nhỏ nhỏ, tu luyện huyền quyết cũng phi thường bình thường, cũng đã tiếp cận Chân Khí cảnh đỉnh phong tu vi, phần này thiên phú, nếu không có nàng trời sinh quái tật, cái này hội chỉ sợ cũng đã thanh danh tước lên, bị tất cả đại tiên môn tiếp dẫn đi nha.

“A, lão nạp thiện có thể xem tương, tiểu hữu tương lai thành tựu dù cho so ra kém những quái thai kia, cũng sẽ không bình thường!” Thanh Đăng đại sư cười nói câu, rồi sau đó nói: “Kỳ thật nói nhiều như vậy, lão nạp là tối trọng yếu nhất mục đích chỉ có một! Ta tại Linh Tiêu tiên môn có vị bạn cũ, mười mấy năm qua, một mực năm lão nạp giúp hắn thiện thêm lưu ý, nếu có tốt hạt giống, nhất định phải thông báo hắn, cho nên ta...”

“Ách... Đại sư đây là muốn cho ta dẫn tiên sư phó sao?”

Mạnh Tuyên xem như minh bạch lão hòa thượng này mục đích.

Thanh Đăng đại sư mỉm cười, nói: “Dù sao tiểu hữu sớm muộn gì cũng sẽ tìm một chỗ tiên môn cư trú không phải sao?”

“Sự tình ngược lại là chuyện này, bất quá vẫn là qua chút ít thời điểm bàn lại a, hiện tại phiên toái đến rồi!”

Mạnh Tuyên cười nói câu, nhìn phía ngoài cửa sổ, một mực ăn lấy điểm tâm khán lâu chuyển về người Thanh Mộc cũng đưa ánh mắt quảng hướng về phía một chỗ.

Nhưng lại tại đây hội công phu ở bên trong, Tiêu gia người đã tới rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 22 : Hồ ly

Chương 22: Hồ ly

Chuyên trình tuyển ở chỗ này uống rượu, Mạnh Tuyên vốn chính là đang đợi Tiêu gia người tới.

Nếu như hấn đánh nữa Tiêu Vũ Phi, vẫn chỉ là người thiếu niên nhất thời tranh phong đầu khí, chỉ là tiểu đả tiểu nháo, cái kia Thanh Mộc một cước đem Tiêu Tình đá tiến vào Túy Nguyệt Lô phòng bếp, quệt làm bị thương mặt, lại xem như cái đại sự kiện rồi, hủy nữ nhân mặt cùng hủy nam nhân tu hành, cái gì nhẹ cái gì nặng rất khó nói mình bạch, hơn nữa Tiêu gia là cái đại thế gia, tại Tứ Tượng thành lập gia đã có mấy trăm năm, vượt qua xa Giang gia cái kia chờ Tiểu Môn nhà nghèo có thể so sánh, như thế nào lại ngồi nhìn nhà mình hài tử bằng ăn chùa như vậy một cái thiệt thòi lớn?

Bất quá Mạnh Tuyên thực sự không chút nào sợ, dù sao Thanh Mộc là bị động phòng vệ, là đánh chết Tiêu Tình đều là chiếm lý.

Về phần Tiêu Vũ Phi, cái kia thuần túy là trang quá lớn, tinh khiết chính mình tìm tới tận cửa rồi lần lượt trừ.

Đã có Thanh Đăng đại sư làm chứng, Tiêu gia chính là muốn đổi trắng thay đen cũng không thể, dù sao hòa thượng này thế nhưng mà cùng Lãnh đại sư nổi danh.

Phân rõ phải trái, Tiêu gia không có lý!

Giảng lực, Mạnh Tuyên hữu lực!

Không nói Mạnh Tuyên chính mình, riêng là Thanh Khâu lĩnh thế lực cùng thực lực, tựu đủ Tiêu gia uống một bình rồi.

“Ba ba ba ba...”

Một hồi tiếng bước chân dồn dập từ thang lầu khẩu truyền ra,

Tiêu gia người đến về sau, trực tiếp liền lên Túy Nguyệt Lâu, hiển nhiên một mực có người tại phụ cận chăm chăm vào, biết rõ Mạnh Tuyên một mực không có ly khai, liền tại đây trên lầu uống rượu.

Người tới lên lầu, lĩnh thủ nhưng lại một vị khí độ bất phàm trung niên nhân, đúng là Tiêu gia gia chủ Tiêu Long Ngâm.

Mạnh Tuyên mỉm cười âm rơi xuống một chén rượu, đã chuẩn bị cùng Tiêu gia hảo hảo dây dưa một phen rồi, lại không nghĩ rằng, Tiêu Long Ngâm sau khi lên lầu, trực tiếp liền hướng hắn đã đi tới, đi vào chỗ gần, bỗng nhiên lạy dài thi lễ, thở dài: “Tiêu gia gia phong không cần, đối với hài tử sơ tại quán giáo, đến nỗi bọn hăn không coi ai ra gì, hoành hành bỏ đi đạo, chộc phải Mạnh công tử, Tiêu Long Ngâm lúc này bồi tội rồi...”

“Ách...”

Mạnh Tuyên có loại một quyền đánh tới không khí ở bên trong cảm giác mất mát, tuyệt đối không nghĩ tới Tiêu Long Ngâm sẽ là cái này phản ứng.

“Cái này... Tiêu tiên bối quá khách khí a...”

Mạnh Tuyên đành phải đứng lên hoàn lễ.

“Mang lên...”

Tiêu Long Ngâm vung tay lên, thuộc hạ lập tức giờ lên đã tới một cái rương lớn, mở ra, nhưng lại nửa rương châu báu, nửa rương Linh Dược, đều là giá trị không phi vật hi hãn nhỏ, như vậy một cái rương thứ đồ vật, chỉ sợ không xuống vạn lượng bạc. Mà ngay cả Mạnh Tuyên xem xét đều có chút chấn kinh rồi, Thanh Đăng lão hòa thượng cũng có chút khó hiểu bộ dạng, ngược lại là Thanh Mộc gặp nhiều hơn những vật này, nhưng chỉ là ngồi ở một bên ăn điểm tâm.

“Tiêu tiên bối không cần khách khí như thế a?”

Mạnh Tuyên có chút bó tay rồi.

Sự tình hôm nay tuy nhiên là Tiêu gia đuối lý, nhưng hăn cũng bị đánh một trận Tiêu Vũ Phi một chầu, Thanh Mộc càng là một cước đem Tiêu Tình đá đã đến trong phòng bếp, mặt đều

quẹt làm bị thương rồi, Tiêu gia nếu thật là thức lý rộng lượng, tôi đa không tìm trì cũng dễ làm thôi, làm gì lại cùng lễ?

“Là Tiêu gia hài tử không đúng, ta Tiêu Long Ngâm then là gia chủ, như thế nào lại bao che khuyết điểm?”

Tiêu Long Ngâm lần nữa cùng không phải, cuối cùng nhìn Thanh Mộc liếc, vung phát ống tay áo, nhưng vẫn dẫn người đi rồi.

Hắn lên lầu trước sau không cao hơn một thời gian uống cạn chung trà, ngoại trừ cùng không phải cũng không nói cái khác cái gì, lại làm cho Mạnh Tuyên có chút kinh ngạc.

“Không nghĩ tới cái này Tiêu gia gia chủ như thế thông tình đạt lễ...” Thanh Đăng đại sư mỉm cười nói.

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Đại sư, ta chỉ muốn hỏi một câu, Tiêu gia trước kia thanh danh như thế nào đây?”

Thanh Đăng đại sư cười cười, nói: “Tự nhiên là có rất nhiều người nói Tiêu gia tốt... Đương nhiên thêm nữa người là không dám nói hắn không tốt!”

“Có thể chứ, cho nên ta càng hy vọng hắn đi lên tự không phân tốt xấu cùng ta đại chiến một hồi...”

Mạnh Tuyên xoa Thanh Mộc cái đầu nhỏ thở dài: “Cũng tốt hơn làm bực này mê hoặc a!”

Lại nói Tiêu gia gia chủ đi xuống lầu về sau, liền dẫn một đám cấp dưới trực tiếp hồi phủ, trên đường đi hắn âm nghiêm mặt, cấp dưới tự nhiên không dám lẩm miêng. Thẳng đến về tới trong phủ, Tiêu gia gia chủ mới sai người buộc lên đại môn, mang theo chính mình trung thành nhất Quản gia, tiến nhập thư phòng. Gặp tả hữu không người nào, Quản gia kia nhìn không được hỏi: “Lão gia, chuyện này... Cứ như vậy được rồi?”

Tiêu Long Ngâm cười lạnh, nói: “Phi nhi bị hắn làm hại mặt mất hết, từ nay về sau tại Tứ Tượng thành không ngẩng đầu được lên, mà Tinh Nhi khuôn mặt bị tìm bảy tám đạo vết máu, tuy nhiên trị liệu kịp thời, nhưng là khó bảo toàn không lưu vết sẹo, quan trọng nhất là nàng tuổi còn nhỏ, lại bởi vậy sự tình

roi xuống một cái ác độc ghen ghét thanh danh, có thể nói tương lai nhà chồng cũng không tốt tìm, người cảm thấy ta có thể như vậy coi như xong?”

“Cái kia gia chủ có ý tứ là?” Quản gia có chút xách không rõ rồi.

Tiêu Long Ngâm nói: “Người nói Tình Nhi tu vi như thế nào đây?”

Quản gia chi tiết nói: “Nhị tiểu thư thiên phú thật tốt, kỳ thật cũng không thua tại đại thiếu gia, bảy năm trước tiên trưởng lúc đến, chỉ là bởi vì Tình Nhi tiểu thư còn nhỏ tuổi, không để cho tiên trưởng xem nàng căn cốt mà thôi, hôm nay bảy năm qua đi, Nhị tiểu thư mặc dù không có tiến vào tiên môn, nhưng tại gia chủ dạy bảo xuống, tu vi cũng đạt tới chân khí tam trọng cảnh giới, bạn cùng lứa tuổi trong rất là hiếm thấy...”

“Cái kia chính là rồi, vậy người nói có thể một cước đem Tình Nhi đá bay người, lại sẽ là cái gì tu vi?” Tiêu Long Ngâm cười lạnh.

Quản gia không khỏi khẽ giật mình, có chút minh bạch gia chủ ý tứ.

Tiêu Long Ngâm thật dài thở dài khẩu khí, nói: “Nha đầu kia so Tình Nhi còn nhỏ mấy tuổi, lại có thể đem Tình Nhi một cước đá bay, tuyệt đối không phải bình thường người ta dưỡng được đi ra hải tử, ta lần này đi qua, là muốn nhìn nàng đến cùng là người nào. Với ta mà nói, cái kia Mạnh gia tiêu nhi mặc dù có chút bản lĩnh, thực sự không coi là cái gì, dù sao bị trục xuất tiên môn, không có gì bối cảnh, nhưng nha đầu kia lại không giống với lúc trước, nàng như xuất thân bình thường cũng thì thôi, nhưng nàng nếu có thâm hậu bối cảnh, cái kia Tiêu gia ta chẳng phải là vô cớ gây roi xuống cường địch?”

Quản gia vội hỏi nói: “Cái kia gia chủ nhìn ra lai lịch của nàng có hay không?”

Tiêu Long Ngâm cười lạnh nói: “Tuy nhiên nàng đã biến hóa đã qua, nhưng vẫn là lộ ra một tia sơ hở, người bình thường gia hải tử, tại đây giống như còn nhỏ niên kỷ, nào có có được cao như thế tu vi còn rất dài xinh đẹp như vậy, ngoại trừ Thanh Khâu lĩnh cái kia ổ hồ ly lăng lợ...”

“Thanh Khâu lĩnh?”

Quản gia sắc mặt nghiêm túc, thậm chí có chút ít nghĩ mà sợ.

Hắn tại may mắn, may mắn không có thật sự đem cô bé kia thế nào, bằng không thì Tiêu gia sợ có đại họa lâm đầu.

Tiêu gia mặc dù thế lực hùng hậu, tại Tứ Tượng thành số một, nhưng đối thượng Thanh Khâu lĩnh, cũng ai không phân thắng.

“Hừ, đánh hồ ly có thể không cần tự mình động thủ, ta tự viết một phong, người thay ta đưa ra ngoài a!”

Tiêu Long Ngâm cười lạnh, trên mặt hiện ra một tia hung ác nham hiểm chi ý, so về Thanh Khâu lĩnh đến, lúc này hắn không thể nghi ngờ càng giống hồ ly.

Cùng Thanh Đăng đại sư một phen nói chuyện bình thường, Mạnh Tuyên hiểu được không ít Phật môn trong sự tình, chỉ bất quá đối với báii nhập Linh Tiêu tiên môn sự tình, lại không có bàn lại, Thanh Đăng đại sư tự nhiên hiểu được Mạnh Tuyên có tính toán của mình, cũng không muốn bắt buộc Mạnh Tuyên, mà là nhường hắn mình lựa chọn. Đợi cho hai người theo Túy Nguyệt Lâu từ biệt, lại đã đến đèn rục rờ mới lên thời điểm, Mạnh Tuyên liền mang theo Thanh Mộc trực tiếp hồi phủ rồi.

“Sở Vực bảy đại tiên môn, ta đến cùng đi đâu một cái đâu này?”

Thanh Đăng đại sư một phen, thực sự lay động Mạnh Tuyên tâm tư, bắt đầu tính toán khởi về sau con đường đến rồi.

Hắn mặc dù có Đại Bệnh Tiên Quyết, nhưng vẫn là muốn tìm một chỗ tiên môn cư trú, cái đó sợ không phải là vì học nghệ, cũng là một đầu đi thông chính thức tu giả cái kia vòng tầng con đường, nói trắng ra là, cái thế giới này tiên môn cũng không có thường nhân trong tưởng tượng cái kia giống như thần dị, hắn tính chất tựa như kiếp trước đại học bình thường, ở bên trong học nghệ là một con đường tử, hỗn cái văn bằng có thể tiến vào tầng trên xã hội lại là một con đường khác tử rồi.

Chỉ có điều, tiên môn so với kiếp trước đại học càng thêm che chở nhà mình đệ tử, mà với tư cách tiên môn đệ tử, muốn bồi chịu trách nhiệm cũng so một cái sinh viên thêm nữa, bởi vậy Mạnh Tuyên bái nhập tiên môn, cũng tương đương tại một cái chỗ dựa.

Bằng không thì bằng hấn một cái nho nhỏ tán tu, tiến vào tu giới về sau, chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ bị người ăn xương cốt cũng không dư thừa.

Mà lựa chọn cái này chỗ dựa cũng là có chú ý, cũng không phải càng lớn càng tốt, bởi vì thế lực cường đại tiên môn, trong cửa kiệt xuất đệ tử cũng nhiều, Mạnh Tuyên sau khi đi vào, rất có thể không chiếm được coi trọng, tiểu tiên môn, tắc thì lại càng dễ hỗn xuất đầu đến, còn có một nguyên nhân khác, cái kia chính là Mạnh Tuyên tương lai là muốn đem Tọa Vong phong truyền thừa một lần nữa đứng lên, tiểu tiên môn lại càng dễ nói điều kiện.

Suy tư một phen, Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy suy nghĩ hỗn loạn, nhất thời cũng không có đầu mối, đành phải tạm thời thôi.

Vừa mới chuẩn bị tu hành một phen, xem có thể không một khẩu khí đột phá đến chân khí bát trọng, đột nhiên phòng cửa bị đẩy ra rồi, ăn mặc bằng bông áo ngủ Thanh Mộc chu miệng nhỏ đi đến, đứng tại Mạnh Tuyên trước giường yên lặng không nói.

“Ân? Sao ngươi lại tới đây?”

Mạnh Tuyên cười hỏi.

“Ta nghe thấy được không thích hương vị!” Thanh Mộc chu miệng nhỏ nói ra.

Mạnh Tuyên có chút khó hiểu: “Cái gì hương vị?”

Thanh Mộc nói: “Lang hương vị!”

“Lang?”

Mạnh Tuyên nhú mày, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, lập tức khoác trên vai y đứng lên, cầm một thanh bội kiếm đi ra ngoài,

nhảy lên nóc phòng.

Lúc này thời điểm hắc cũng cảm ứng được rồi, dưới ánh trăng, tựa hồ cất dấu một cỗ xao động sát ý, cái loại này sát ý giống như thực chất, giống như cương đao thổi mạnh hắc thần niệm, bao phủ cả tòa Mạnh phủ. Thanh Mộc cũng lên nóc phòng, nắm Mạnh Tuyên góc áo nhìn về phía xa xa. Nàng hay vẫn là như bình thường như vậy sợ hãi yếu ớt bộ dáng, nhưng hai đầu lông mày lại không có chút nào ý sợ hãi, ngược lại là nhiều hơn một tia lạnh lùng.

“Ngoan độc a, đem Hắc Mộc sơn cái kia ổ lang mời tới...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 23 : Quỷ Vụ khởi

Chương 23: Quỷ Vụ khởi

Hắc Mộc sơn lang yêu, chính là Tứ Tượng thành vùng cường đại nhất Yêu tộc thế lực một trong, gần đây cùng Thanh Khâu lĩnh thủy hỏa bất dung.

Chúng làm việc phong cách, cũng cùng Thanh Khâu lĩnh bất đồng, Thanh Khâu lĩnh thuộc về người thời nay nhất phái, Thủy Nguyệt nương nương là ở kiếp này Thanh Khâu lĩnh Tộc trưởng, dạy bảo hồ nữ nhóm đọc nho kinh Phật lý, học tập Nhân tộc lễ nghi, hơn nữa nàng cũng kết giao Nhân tộc tuần kiệt, cùng Lãnh đại sư, Thanh Đăng hòa thượng bọn người là chí giao hảo hữu, có thể nói, Thanh Khâu lĩnh trực tiếp có thể coi như là Nhân tộc một phương thế lực rồi.

Mà Hắc Mộc sơn lang yêu lại bất đồng, tàn nhẫn thị sát khát máu, cho tới hôm nay còn bảo lưu lấy không định kỳ rồi núi đi săn truyền thống. Cái này đi săn cũng không phải là đến trong rừng săn giết một ít dã thú, mà là cướp bóc nhân loại, xưng nhân loại là “Lưỡng Cước Dương”. Lời nói thật sự lời nói, nếu không có Tứ Tượng thành có Lãnh đại sư cùng với Liễu đại tướng quân chờ cao thủ trấn thủ, Hắc Mộc sơn lang yêu nhóm sớm đã đem cái này một thành người tất cả đều bắt đi.

Chỉ có điều, đám kia lang yêu cùng Tứ Tượng thành không hòa thuận, song phương tự nhiên cũng ít có lui tới, bình thường dưới tình huống, Hắc Mộc sơn lang yêu căn bản là sẽ không bước vào Tứ Tượng thành nửa bước, bằng không thì dù cho chúng cái gì đều không làm, một khi bị phát hiện, cũng sẽ lập tức Tứ Tượng thành ở bên trong Võ Giả chém giết, căn bản không có bất luận cái gì đạo lý có thể giảng, tựa như ngộ nhập Hắc Mộc sơn nhân loại cũng tuyệt không mạng sống chỉ lý một cái đạo lý.

Cũng đang bởi vậy, lang yêu xuất hiện ở Tứ Tượng thành, khẳng định không phải đến đi dạo.

Mạnh Tuyên cùng Hắc Mộc sơn tồ không ân oán, như vậy chúng lại tới đây mục đích tự rất rõ ràng rồi.

Nghe nói Thanh Khâu lĩnh ra Thanh Mộc như vậy một cái kỳ tài, Hắc Mộc sơn một mực đều rất kiêng kị, đã sớm muốn nàng tập sát, vĩnh viễn tuyệt hậu hoạn rồi, chỉ là khổ nỗi không chiếm được cơ hội, hôm nay có thể khiến chúng nó mạo hiểm tiến vào Tứ Tượng thành, cũng chỉ có Thanh Mộc một người.

Xem ra, tuy nhiên Thanh Mộc đi theo Mạnh Tuyên vào thành sự tình, một mực không lộ nửa điểm phong thanh, nhưng vẫn là bị người đã biết.

Tuy nhiên còn không chứng cứ, nhưng Mạnh Tuyên cũng biết, làm chuyện này nhất định là Tiêu gia.

Dưới mắt lại không phải cần nhắc chuyện này thời điểm, Mạnh Tuyên hiện thân nóc phòng thời điểm, ẩn đang âm thầm Hắc Mộc sơn lang yêu hiển nhiên cũng phát hiện hắn, song phương khí cơ va chạm, sát khí nghiêm nghị, không chuẩn sau một khắc tự là dữ dần ra tay chém giết.

“Thanh Mộc, bang ta xem trọng người nhà, không cho phép lang yêu bị thương bọn hắn, có thể làm được sao?”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng vuốt vuốt Thanh Mộc đầu, nhẹ lời phân phó.

“Đại ca ca, ta cùng với người cùng nhau giết những lang yêu kia...”

Thanh Mộc giương lên khuôn mặt nhỏ nhắn, dưới ánh trăng nàng trắng nõn mang trên mặt một tia ít có quật cường.

“Nghe lời, ngươi bây giờ còn nhỏ, không đến cùng địch nhân chém giết thời điểm, hơn nữa ngươi bảo vệ người nhà của ta, ta mới có thể buông tay một trận chiến!” Mạnh Tuyên thoáng tăng thêm khẩu khí, chân thật đáng tin nói. Hắn biết rõ Thanh Mộc tuy nhiên thiên phú cực cao, nhưng dù sao tuổi còn nhỏ, không cùng người chém giết kinh nghiệm, mà đám kia lang yêu nhưng lại huyết tính tàn nhẫn, nhường Thanh Mộc cùng bọn họ đánh nhau, thực sự quá hung hiểm.

Một cái khác điểm, Mạnh Tuyên cũng không muốn người nhà

của mình bị lang yêu tổn thương, bởi vậy nhất định phải có người hộ của bọn hắn, cũng không thể chính mình che chở người nhà, lại làm cho Thanh Mộc động thủ đi!

Nghe xong Mạnh Tuyên, Thanh Mộc nhưng có chút ủy khuất, khẽ gật đầu một cái, vô thanh vô tức nhảy xuống nóc nhà đi rồi.

Mạnh Tuyên cảm giác chung quanh sát cơ càng phát thiêu đốt liệt rồi, trong lòng ngực chiến ý cũng bị kích phát, giương giọng nói: “Hắc Mộc sơn bằng hữu, đã đại giá quang lâm, làm gì tròn đang âm thầm? Không bằng vào phủ ở bên trong đến uống chén trà a...”

Thanh âm của hắn xa xa truyền ra ngoài, nhưng lại muốn kinh động một ít người, tốt đưa tới viện thủ.

Vô luận là Lãnh đại sư hay vẫn là Liễu đại tướng quân, tại phát giác lang yêu vào thành về sau, đều sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát.

“Hắc hắc, người thiếu niên này nói chuyện ngược lại là êm tai, đáng tiếc không phải là bằng hữu, đến cửa đền cũng không phải uống trà, nếu có nhiệt huyết, ngược lại có thể hớp một cái...” Trong bóng tối, một cái khàn giọng thanh âm vang lên, đã thấy một người mặc rách rưới áo đen bóng người theo xuất hiện ở cách đó không xa nóc nhà bên trên. Trên đầu của hắn mang theo áo choàng, thấy không rõ mặt, chỉ có thể nhìn đến một đôi lạnh lạnh con ngươi.

“Nhiệt huyết ngược lại là có không ít, đáng tiếc Mạnh mỗ có chút keo kiệt, không muốn bằng bạch cùng người, các người muốn ầm, còn phải xem bốn sự!”

Mạnh Tuyên nói ra trường kiếm, xa xa chỉ ở người kia, khẽ cười nói.

“Hắc hắc, đã sớm nghe nói Tứ Tượng thành ở bên trong có một bái tiên vào tiên môn gia hỏa, lại bởi vì tư chất quá kém, bị người trục đi ra, lại không nghĩ rằng, tư chất mặc dù có chút phế, nhưng khí độ cũng không phải sai, cũng không biết người cái này đang ở tiên môn ở bên trong tu luyện bảy năm nhiệt huyết, có phải hay không hội so với người bình thường tốt uống một chút...” Bóng đen kia âm trầm nở nụ cười, rồi sau

đó cao cao giương lên tay.

“Ta đây ngược lại dám cam đoan, hương vị tất nhiên so người khác muốn tốt một chút...”

Mạnh Tuyên cười lạnh, chiến ý sôi trào, đôi mắt hung hiểm chậm rãi mà nói, khí thế bên trên chút nào không rơi vào thế hạ phong.

“Ném thử sẽ biết...” Hắc Ảnh tay bỗng nhiên xuống vung lên.

Trong lúc đó, Mạnh Tuyên chợt thấy sau đầu gió mát tập đến, tức thì trở lại một kiếm chém đi ra ngoài.

Tại phía sau hắn, chẳng biết lúc nào, bất ngờ xuất hiện một đầu đầu sói thân nhân quái vật, tàn trong tiếng cười, lạnh lạnh tỏa sáng móng vuốt hướng hắn cái ót trảo xuống dưới, nếu không có hắn kịp thời tỉnh ngủ, cái này hội chỉ sợ nửa cái đầu cũng bị mất.

“Ba ”

Hắn một kiếm này chém ra, cùng cái kia lang quái móng vuốt đập lấy một chỗ, hỏa hoa sụp đổ tung tóe.

Mạnh Tuyên một kiếm chém ra, liền bỏ sung toàn thân tu vi, một thanh bình thường trường kiếm ầm ầm tỏa sáng, phong như thần binh, vậy mà đưa hắn kiên hơn kim thiết móng vuốt tìm một đạo sẹo sâu, “Phốc” một tiếng, một đầu ngón tay bay lên.

Lang yêu sắc mặt đại biến, phụ đau nhức triệt thoái phía sau, lập tức ẩn vào một lùm hắc trong sương mù, không thấy bóng dáng.

Cũng thẳng đến lúc này, Mạnh Tuyên mới chú ý tới, chẳng biết lúc nào dày đặc khói đen dĩ nhiên bao phủ cả tòa Mạnh phủ.

Khói đen cùng lang yêu đồng nguyên, lang yêu ẩn vào khói đen về sau, liền khí cơ tiêu ẩn, một điểm bóng dáng cũng nhìn không thấy rồi.

Duy có tàn bạo hung hiểm khí tức, theo bốn phương tám hướng bao phủ tới.

Vừa rồi cái kia lang yêu, đúng là mượn khói đen che lấp, mới lặng yên không một tiếng động đã đến gần hắc.

“Tiên môn rút bỏ, lại còn có chút bồn sự...”

Nóc nhà bên trên Hắc Ảnh cười lạnh, Mạnh Tuyên không khỏi tránh thoát dưới tay hắc tập kích, còn một kiếm phản thương, có chút vượt quá dự liệu của hắc.

“Ta lại cảm thấy Hắc Mộc sơn có chút đồ cụ hư danh rồi...”

Mạnh Tuyên cười lạnh: “Chỉ dám trốn ở hắc trong sương mù cổ lộng huyền hư, cũng không dám đi ra đường đường chính chính một trận chiến sao?”

“Đường đường chính chính một trận chiến... Hắc hắc, nếu là bình thường, cũng là không phòng, nhưng hôm nay, thế nhưng mà tới giết người...”

Hắc Ảnh nói xong, bỗng nhiên trong tay giơ lên một cây cốt trượng, trên không trung nhẹ nhàng vung lên.

Mờ mịt vô tích khói đen, lập tức phát sanh biến hóa, vậy mà hướng Mạnh Tuyên mang tất cả đi qua.

“Bá bá...”

Hắc trong sương mù bỗng nhiên hiện ra hai cái hung tàn chi cực lang yêu, hung ác chỉ cực hướng về Mạnh Tuyên một trước một sau đánh úp lại.

“Năm xuống!”

Mạnh Tuyên đề một khẩu chân khí, lập tức khí thế bộc phát, trường kiếm trong tay hào quang bắn ra bốn phía, cơ hồ ánh sáng bầu trời đêm.

Hắc vốn là một kiếm bức mở chính mình trước người cái kia thất lang yêu, rồi sau đó trực tiếp một kiếm, hướng phía sau mình lang yêu đâm tới, cái kia lang yêu thân hình nhảy lên, né qua kiếm này, rồi sau đó miệng phun một đạo tanh hôi xông vào mũi máu đen, hướng về Mạnh Tuyên phun đến, nhưng mà Mạnh Tuyên tại tiên môn học nghệ bảy năm, lại không phải

hoàn toàn không có chỗ thành, tuy nhiên không tính kinh tài tuyệt diệu, nhưng một thân kiếm nghệ trụ cột cũng đánh chính là thập phần kiên cố.

Nhìn thấy cái này khẩu máu đen, thân hình hấn lệch lạc, điệu đến đỉnh phong tránh khỏi, rồi sau đó một kiếm nghiêng vung.

“Rống...”

Lang yêu chỉ cảm thấy dưới xương sườn mát lạnh, vội vàng nhanh lùi lại, đã thấy trên bụng đã xuất hiện một đạo dài ước chừng một thước kiếm thương.

Hắn tuy nhiên là Hắc Mộc sơn tuyển ra đến người nổi bật, nhưng hiển nhiên tu vi bên trên so Mạnh Tuyên còn kém một bậc, vô luận là phản ứng hay vẫn là ra chiêu tốc độ, đều không bằng Mạnh Tuyên, đã bị này chế về sau, lập tức liền hướng sau nhảy lên, muốn lần nữa nhảy vào hắc trong sương mù đào tẩu, nhưng mà Mạnh Tuyên một bước chiếm trước tiên cơ, hậu chiêu liền không ngớt không ngừng theo đi lên, một kiếm nhanh giống như một kiếm, căn bản không cho nó có cơ hội đào tẩu.

“Sưu sưu...”

Ngay một khắc này, khói đen nhoáng một cái, đột nhiên lại có luồng đạo bóng đen chui ra, thẳng đến Mạnh Tuyên, phải cứu cái này lang yêu.

“Cái này hắc trong sương mù, đến cùng ẩn giấu bao nhiêu súc sinh...”

Mạnh Tuyên chau mày, chân khí trong cơ thể bành trướng, trường kiếm như điện, đã ngăn được ba con lang yêu công kích.

“Ba ba ba ba...”

Trong nháy mắt, Mạnh Tuyên đã không biết cùng ba lang giao bao nhiêu lần tay, nhất thời lại đấu cái lực lượng ngang nhau.

Hắn bàn tay một thanh bình thường trường kiếm, tại quán thâu chân khí của hắn về sau, sắc bén chỗ không thua Thần Binh, là bọn sói này yêu đều da dày thịt béo, cũng không dám ngạnh

lần lượt hắt một kiếm này, phải coi chừng ứng phó, bằng không thì tụt là cốt nhục chia lìa kết cục.

“Thanh âm gì? Chuyện gì xảy ra?”

“Mau nhìn nóc phòng, Nhị thiếu gia đang cùng người tranh đấu, nhanh đi hỗ trợ...”

Liên tại lúc này, mạnh gia đình trong phủ thực sự đều đã bị kinh động, nhao nhao chạy vội tới, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, vậy mà muốn đi lên hỗ trợ.

“Bất luận kẻ nào không được tới gần, tất cả đều tụ tập trong đại sảnh, bảo hộ lão gia!”

Mạnh Tuyên đề khí rộng to, hướng về bọn gia đình hạ lệnh.

“Ha ha, các con đều ra tay đi, đem cái này trong phủ từng cái vật còn sống đều giết, không muốn thả qua một cái...”

Cái kia nóc nhà bên trên Hắc Ảnh lạnh lạnh cười hạ lệnh, cốt trượng vung lên, che khuất bầu trời khói đen lập tức hướng trong đình viện giảm xuống dưới, Mạnh phủ người hầu rồi đột nhiên khói đen đánh úp lại, không khói chấn động, nhưng mà mặc kệ bọn họ là muốn chạy trốn hay vẫn là muốn phản kháng, phạm là bị khói đen lung ở, lập tức cũng sẽ bị nhiếp đi, cơ hồ là thoáng qua tầm đó, liền có bốn cái gia phó bị khói đen nhiếp đi rồi.

“A...”

Vài tiếng kêu thảm thiết truyền đến, sau nửa ngày về sau, hắc trong sương mù rơi xuống mấy khối phần còn lại của chân tay đã bị cụt gãy xương.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 24 : Dương phù

Chương 24: Dương phù

“Lớn mật!”

Mạnh Tuyên giận dữ, đột nhiên một kiếm như điện, bức lui cùng hắc ám ba thất lang yêu, rồi sau đó hướng trong đình viện cướp đi.

Nhưng mà nóc nhà bên trên Hắc Ảnh cốt trượng vung lên, liền có một bóng khói đen hướng Mạnh Tuyên mang tất cả đi qua, Mạnh Tuyên không dám khinh thường, một kiếm chém ra, khói đen cắt thành hai đoạn.

Nhưng hai cổ khói đen chỉ là hơi vừa chia tay, liền lại liền tại một chỗ, tựa hồ căn bản không có đã bị cái gì tổn thương.

Hắc trong sương mù, tắc thì “Sột sột soạt soạt” có liên tục không ngừng công kích dò xét đi ra, cũng không biết có bao nhiêu lang yêu trốn ở hắc trong sương mù hướng hắc phát động công kích.

“Lang yêu ẩn thân trong bóng tối, cũng không biết có bao nhiêu chỉ, như thế mang xuống, ta gặp nhiều thua thiệt...”

Mạnh Tuyên trên tay ngăn cản hắc trong sương mù vọt tới công kích, trong lòng lại còn bảo trì một phần bình tĩnh, phán đoán chiến cuộc.

Cái này bóng khói đen, là lang yêu một đám đại sát khí.

Lang yêu ẩn thân hắc trong sương mù, Mạnh Tuyên liền nhìn không tới chúng, thậm chí cảm ứng không đến chúng cụ thể phương vị cùng số lượng.

Đối mặt ẩn thân hắc trong sương mù lang yêu, hắc thậm chí chỉ có thể bị động đón đỡ, nhưng không cách nào đánh trả.

Rõ ràng chứng kiến tại một chỗ khói đen ở bên trong, có lang yêu móng vuốt thò ra, nhưng Mạnh Tuyên một kiếm chém qua đi, rơi kiếm chỗ lại không có vật gì.

Như thế kéo dài xuống dưới, Mạnh Tuyên mặc dù không bị giết chết, cũng sẽ bị mệt chết.

Mạnh Tuyên cảm thấy làm quyết định, đối mặt khói đen tới gần, hần đột nhiên một tiếng thét dài, thân hình đột ngột từ mặt đất lên, cả người trên không trung, khí cơ trương lên, tinh khí lưu động, ầm ầm tạo thành một đạo hình rồng lách thân mà bay, như thiểm điện xông về phía trước nóc nhà, hướng về kia hất lên áo choàng Hắc Ảnh bỏ tới.

Tuy nhiên trong chiến đấu, nhưng Mạnh Tuyên cũng sớm liền phát hiện rồi, bóng đen kia, là cái này khói đen ngọn nguồn, hơn nữa khói đen di động, cũng thụ hần chỉ huy, chỉ cần giết hần, chắc hần khói đen sẽ tiêu tán.

Nhưng mà đang ở hần một kiếm này thẳng tắp chém về phía Hắc Ảnh thời điểm, tại Hắc Ảnh áo choàng xuống, bỗng nhiên tí ti từng sợi khói đen bùng lên, lập tức bao trùm toàn thân của hần, Mạnh Tuyên một kiếm này trăm tiến vào khói đen ở bên trong, lập cảm giác dưới thân kiếm rồng tuếch, không có chém trúng một vật.

“Ha ha, bằng ngươi điểm ấy không quan trọng tu vi, cũng muốn vỡ của ta Hắc Phong đại trận sao?”

Thanh âm của bóng đen tại trong sương mù vang lên, hư vô mờ mịt, không biết người ở chỗ nào.

“Trước hết giết cả nhà ngươi cả nhà, sẽ cùng ngươi chậm rãi so đo...”

Âm độc thanh âm cười lạnh, khói đen lập tức hướng Mạnh phủ đại sảnh dũng mãnh lao tới.

“Ngươi dám...”

Mạnh Tuyên tức giận rồi, vũ khởi trường kiếm, hướng về khói đen mãnh liệt vọt tới.

Tuy nhiên không đối phó được khói đen, hần thực sự phát

hiện, chỉ cần mình bên này hấp dẫn áp lực lớn chút, khói đen tràn ra khắp nơi hướng mặt khác phương hướng áp lực sẽ nhỏ một chút.

Hơn nữa khói đen tuy nhiên có thể đem người bình thường nhiếp đi, cũng không dám bao phủ ở hắc, tựa hồ kiêng kỵ hắc một khẩu chân khí, mặc dù là công kích hắc thời điểm, cũng cần hắc trong sương mù lang yêu hiện ra toàn bộ hoặc là bộ phận thân thể đến.

Bất quá dù là hắc phen này tấn công mạnh, hấp dẫn đại bộ phận khói đen lực lượng, lại vẫn đang có một đạo khói đen hướng đại sảnh mạnh vọt qua.

Lúc này thời điểm còn sống gia đình thừa dịp Mạnh Tuyên cùng đàn sói đánh nhau khoảng cách ở bên trong, cũng đã ôm vào đại sảnh, đem vẫn ngủ lim dim Mạnh lão gia hộ tại chính giữa, người cả nhà trên mặt hoảng sợ nhìn qua cái kia quỷ dị khói đen. Đối với bọn họ mà nói, đó căn bản thì không cách nào chống cự lực lượng, khói đen bao phủ tới, lập tức đã bị đem người nhiếp đi, lại rơi ra lúc đến, liên liên cái toàn thân cũng không có.

“Hết á...”

“Chết chắc á...”

Nhìn thấy khói đen tuôn hướng đại sảnh, một đám gia đình đều dốc sức liều mạng khóc kêu lên.

Nhưng mà đúng lúc này, theo cửa hiên bên cạnh, ngoặt đi ra một cái thảm mỹ như không ăn nhân gian khói lửa giống như tiểu nữ hài, nhẹ nhàng một chương bổ tới, chương phong kích động, lập tức đem khói đen bức lui ba trượng. Cô bé này dĩ nhiên là là Thanh Mộc, nàng tuy nhiên không hiểu chiến đấu, cũng không tu qua pháp thuật, nhưng chỉ bằng cái này một thân tu vi, bỏ ra đến chương phong liền Hạo Nhiên kích động, uyển giống như nổi lên một hồi cuồng phong.

Khói đen đồng dạng có chút kiêng kỵ Thanh Mộc, không dám bao phủ ở nàng, xâm nhập đại sảnh động tác lập tức chậm lại.

Thanh Mộc không nói một lời, ôm đầu gối ngồi ở trên bậc thang, trông coi trong sảnh người.

“Tiểu hồ ly này quả nhiên bất phàm, tuổi còn nhỏ, một thân tu vi đã so với ta còn cao, cũng mất đi năng không có tu hành qua võ kỹ cùng pháp thuật, bằng không thì ta cái này Hắc Phong đại trận chỉ sợ còn không làm gì được nàng... Mà thôi, duy nay chi mà tính, cũng chỉ có nhanh lên giải quyết cái này tiên môn Khí Đồ, lại đem tiểu hồ ly bắt đi rồi, trước khi cũng không nghĩ tới, cái này tiên môn Khí Đồ, lại có bực này bốn sự...”

Hắc trong sương mù lang yêu trưởng lão tự nói, rồi sau đó dùng thần niệm thông tri thủ hạ, không tiếc một cái giá lớn, rất nhanh đánh chết Mạnh Tuyên.

“Vèo...”

Khói đen đột nhiên toàn bộ hướng Mạnh Tuyên cuốn đi qua, tựa như một đạo màu đen cuồng phong, đưa hắc bao bọc vây quanh rồi.

“Tích đẩy cách cách...”

Trong lúc nhất thời, cũng không biết bao nhiêu công kích theo hắc trong sương mù điên cuồng đánh úp về phía Mạnh Tuyên, cơ hồ đưa hắc bao phủ.

“Không thể lại giảm đi, bằng không thì ta chỉ sợ muốn chết không có chỗ chôn...”

Mạnh Tuyên âm thầm hạ quyết tâm.

Khói đen vô cùng quỷ dị, bị khói đen vây quanh hắc, căn bản là không thắng chỉ bại.

Làm xuống một cái sau khi quyết định, hắc lập tức liền đem bối tại sau lưng đỏ thẫm hồ lô lấy trong tay.

Cái này hồ lô chính là Bệnh lão đầu ban cho hắc, bên trong lấy bí pháp phao trị rượu mạnh, có thể xua tán bệnh tật mang đến hàn khí.

Mà trong một khắc yếu quan đầu, Mạnh Tuyên đem hồ lô lấy ra, tự nhiên không phải là vì uống rượu.

Hắn cầm lấy hồ lô về sau, bỗng nhiên một tiếng gầm nhẹ, đề chuông kích tại hồ lô miệng bên cạnh, chân khí rót vào.

“Hô” một tiếng, hồ lô ở trong bỗng nhiên vang lên một tiếng bạo tiếng nổ, rồi sau đó một đạo hỏa quang theo hồ lô trong miệng phun ra.

Cái kia ánh lửa vừa bay ra lúc đến, còn chỉ có Hỏa Tinh lớn nhỏ, nhưng vừa bay đến không trung, lập tức đón gió biến lớn, vậy mà hóa thành một mảnh Hỏa Vân, trực tiếp bao phủ toàn bộ Tứ Tượng thành. Phương viên mười dặm ở trong, đều bị cái này Hỏa Vân chiếu một mảnh tươi sáng, tiêm hào tất hiện, tựa như ngày đêm điên đảo, mặt trời sớm được đưa lên. Tại đây Hỏa Vân bao phủ xuống, Mạnh phủ bên trong khói đen lập tức tan thành mây khói, vô tung vô ảnh.

Không người biết được, Mạnh Tuyên cái này hồ lô ngoại trừ có thể giả bộ rượu về sau, còn có Bệnh lão đầu trước khi chết, tự tay mình khắc ba đạo Dương phù.

Cái này ba đạo thần phù, cũng không phải là tấn công địch chi phù, bình thường tác dụng, tựa là giặt rửa luyện tử thủy, sử dụng rượu ẩn chứa phong phú dương khí mà thôi.

Nhưng giờ này khắc này, Mạnh Tuyên lại rót vào chân khí, đem bên trong một đạo phù kích phát nổ.

Bệnh lão đầu tu vi sao mà mạnh, ngay cả là hắn trước khi chết chân khí suy yếu, nhưng thân thủ của hắn hóa ở dưới phù, vẫn đang không thể khinh thường.

Nổ bung về sau, lập tức hóa thành đầy trời Hỏa Vân, phát ra dương khí, bao phủ cả tòa Tứ Tượng thành.

Khói đen tính chất thuần âm, tại gặp mãnh liệt như thế Dương Hỏa về sau, lập tức đã bị tách ra rồi.

Khói đen tán đi về sau, che dấu tại hắc trong sương mù lang yêu liền hiện ra thân hình.

Đã thấy Mạnh phủ trong đình viện, vậy mà đứng đầy tám thất lang yêu. Ngoại trừ cái kia hất lên đầu gặp Yêu Lang trưởng lão ngoài ra, còn có bảy chỉ tráng niên lang yêu.

Vừa rồi cũng chính là cái này bảy thất lang yêu, ẩn núp tại hắc trong sương mù, mượn khói đen che đậy phát động công kích.

Bởi vì ngoại nhân thấy không rõ vị trí của bọn nó cùng số lượng, bởi vì mà tạo thành một loại hắc trong sương mù đều là lang yêu ảo giác.

Nhiếp đi người bình thường, kỳ thật cũng là bọn hắc, chỉ là bọn hắc tại hạ tay thời điểm, bị khói đen che đậy rồi, bởi vì mà thoát nhìn giống như là khói đen trực tiếp đem người cuốn đi nha.

“Các con, cùng tiến lên, giết cái thằng này, sau đó bỏ chạy...”

Cái kia hắt lên áo choàng lão lang tại khói đen tán đi trong chốc lát, sắc mặt tự thay đổi.

Hắc cũng không phải lo lắng khói đen bị vỡ, bởi vì khói đen bản thân cũng không phải là dùng để tấn công địch.

Tại khói đen phá vỡ về sau, hắc ngược lại có thể dọn ra tay hướng Mạnh Tuyên xuất thủ, cũng tự nói, bọn hắc cái này một phương lực lượng ngược lại càng cường đại rồi.

Nhưng vấn đề ở chỗ, khói đen phá vỡ về sau, chúng khí cơ sẽ tán mất ra đi, kinh động Tứ Tượng thành ở bên trong mặt khác cao thủ.

Vừa mới hắc tùy ý thủ hạ binh sĩ cùng Mạnh Tuyên chém giết, chính mình lại không ra tay, chính là vì gắn bó khói đen vận chuyển.

Hiện tại khói đen tán, kinh động Tứ Tượng thành ở bên trong cao thủ, chỉ là sớm muộn gì sự tình, bọn hắc không dám mang xuống rồi.

Hôm nay tự chỉ có một mục đích, tất cả mọi người đồng loạt ra tay, mặc dù bắt không được Thanh Mộc, cũng muốn dẫn theo Mạnh Tuyên mệnh ly khai.

“Ngao...”

Bảy thất Yêu Lang đồng thời hướng Mạnh Tuyên lao đến.

“Muốn muốn phải liều mạng?”

Mạnh Tuyên biểu lộ căng cứng, cầm kiếm phòng ngự.

Hắn tự nhiên nhìn ra được, tại khói đen bị phá vỡ về sau, lang yêu nhóm đã không có ý định lại đánh lâu dài đi xuống, mà là muốn trước khi đi thu mạng của mình, sau đó tranh thủ thời gian lui lại, chỉ có điều, hắn Mạnh Tuyên mệnh, cũng không phải tốt như vậy thu.

“Lốp ba lốp bốp...”

Mạnh Tuyên cầm kiếm, lấy một địch bảy, thân hình chạy, kiếm như tia chớp, không rơi vào thế hạ phong.

Nhưng mà đúng lúc này, cái kia lão lang bỗng nhiên thở dài, ngửa đầu nhìn về phía không trung Minh Nguyệt, bắt đầu niệm tụng một loại loại quỷ dị chú ngữ.

“Ông ông...”

Đột nhiên Mạnh Tuyên dưới chân mặt đất bắt đầu nhẹ nhàng rung rung, rồi sau đó “Rầm rầm” một tiếng, một chỉ Thổ hình bàn tay lớn theo trong đất chui ra, đột nhiên hướng về Mạnh Tuyên thân thể trào đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 25 : Trảm 7 lang

Chương 25: Trảm 7 lang

“Cái kia lão lang hội yêu pháp?”

Mạnh Tuyên không khỏi nhú mày. Tại người đã có tu vi về sau, vận dụng phương pháp nhưng lại nhiều mặt, có rất nhiều lợi dụng tu vi thi triển vô cùng vô tận lực lượng, nghiên tập võ đạo, thân thể chế địch, cái này chính là “Thuật” .

Cũng có người thông qua chú ngữ, ấn phù chờ phương pháp, thi triển pháp thuật, mượn Thiên Địa vạn vật chi lực trấn áp đối thủ, đây cũng là “Pháp” .

Yêu quái kỳ thật cũng cơ bản giống nhau, cùng Mạnh Tuyên cận thân đánh nhau cái này bảy thất lang yêu hiển nhiên là đi võ đạo đường đi, thân thể cường đại, tốc độ kinh người, đầu kia lão lang tắc thì rõ ràng cho thấy tinh thông yêu pháp, trước khi khói đen cùng hiện tại thạch tay, đều là yêu pháp, vạn phần quỷ dị.

“Vèo ”

Mạnh Tuyên tại bàn tay lớn chộp tới chi tế, nhanh chóng nhảy ra ngoài, khó khăn lắm tránh thoát một trào này.

Nhưng đã làm tròn một trào này, hấn phần lưng thực sự lộ ra sơ hở, bị bên cạnh một con sói yêu tới gần thân đến, sắc bén móng vuốt hung hăng tại trên lưng bắt thoáng một phát.

“Đại ca ca...”

Thanh Mộc khăn trương đứng lên.

“Tuyên nhi...”

Mạnh lão gia cũng lập tức dọa ra một thân mồ hôi lạnh, muốn gạt mở đám người chạy đến hỗ trợ.

“Không được qua đây...”

Mạnh Tuyên rống to một tiếng, mượn cái kia nhảy lên nhảy ra vòng chiến bên ngoài, chính diện quay mắt về phía bảy thất lang yêu.

“Hừ...”

Lão lang phát ra một tia cười lạnh.

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, Mạnh Tuyên tuy nhiên tu vi không tệ, nhưng muốn dùng một ngăn cản bảy thất lang yêu tiến công, vẫn còn có chút miễn cưỡng. Dù sao hắn chọn lựa đến lang yêu, đều là trong tộc người nổi bật, có thể nói đồng lứa nhỏ tuổi trong xuất sắc lang yêu đều đến rồi, hơn nữa hắn như vậy một cái tinh thông yêu pháp trưởng lão ở bên cạnh hiệp trợ, là Lãnh đại sư cũng có thể đấu một trận rồi, huống chi Mạnh Tuyên?

“Hắc Mộc sơn lần này coi như là tinh anh đủ xuất ra ba...”

Mạnh Tuyên lâm bảm, hắn thanh âm có chút phát lạnh, ẩn chứa tức giận.

Lúc này đây Hắc Mộc sơn thật đúng là bỏ hết cả tiền vốn, đến đều là cao thủ, cái này bảy thất lang yêu ở bên trong, chỉ ít có bốn năm chỉ thực lực không tại Tiêu Vũ Phi phía dưới.

Nếu không có hắn sắp tới tu vi bạo đã tăng tới chân khí thất trọng đỉnh phong, cái này hội sớm đã bị giết.

“Tiêu tử này chết chắc rồi, giết hắn đi về sau, ta muốn đem thi thể của hắn mang đến, yêm thành mặn thịt khô, dùng để nhắm rượu...”

Một con sói yêu liếm liếm bờ môi, lạnh lạnh nói ra, đúng là hắn bị Mạnh Tuyên gọt sạch một ngón tay, trong nội tâm hận ý nhất thịnh.

Lời hắn nói, cũng là thật tâm lời nói, cũng không phải là đe dọa ngôn ngữ.

Nhân loại tại chúng trong mắt, cũng chỉ là một chỉ “Lưỡng

Cước Dương” mà thôi!

“Nhanh giải quyết hẩn, khói đen tản, khí cơ đã tán phát ra, Tứ Tượng thành cao thủ tất hội phát giác, Lục trưởng lão cùng Thất trưởng lão mặc dù sẽ bang ngăn chặn địch nhân, nhưng là không cách nào kéo quá lâu...”

Lão lang phân phó một câu, lại bắt đầu niệm tụng chú ngữ.

“Sưu sưu sưu...”

Bảy thất lang yêu đồng thời động, hướng về Mạnh Tuyên đánh tới.

Cũng đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên đem trường kiếm chọc vào trên mặt đất, rồi sau đó hai tay trong nháy mắt nhanh chóng kết ấn.

Tại lang yêu phi thân phốc lên, từ không trung hướng hẩn chớp tới trong quá trình, hẩn đã hoàn thành một bộ phiên phức Ấn Quyết, quanh người tinh khí lập tức biến ảo chấn động, rồi sau đó tại sau lưng của hẩn, ngưng kết thành một cái ma đầu hình dạng, lạnh lạnh con ngươi nhìn về phía bảy thất lang yêu.

“Đốt!”

Mạnh Tuyên lưỡi đầy sấm mùa xuân, một tiếng hét to.

“Không tốt!”

Lang tộc trưởng lão trong nội tâm cả kinh, liền pháp thuật cũng không kịp thi triển, trực tiếp liền hướng xa xa bỏ chạy.

Hẩn cảm thấy không hiểu nguy hiểm khí tức!

Chỉ có điều, tự tính toán hẩn chạy ra, thủ hạ bảy thất lang yêu cũng đã trốn tránh không kịp, người trên không trung, Mạnh Tuyên Đại Ai Ấn đã kết thành, ma thủ lạnh lạnh ánh mắt thẳng tấp rơi xuống nó trên người chúng.

Dày đặc đau thương chi ý, theo ma thủ ánh mắt trào vào bảy thất lang yêu trong nội tâm, ngăn ngử tòi suy sụp tinh thần của bọn hẩn.

Trong nháy mắt, bảy thất lang yêu đều xuất hiện lập tức thất thân, tựu tính toán dữ tợn tàn biểu lộ đều trở nên ngốc trệ.

Ngay một khắc này, Mạnh Tuyên tắc thì đột nhiên động, hấn thuận tay bật đứng lên bên cạnh trường kiếm, một thân tu vi toàn bộ tỏa phát, thân hình như điện vọt vào bảy thất lang yêu tầm đó.

Tay nâng kiếm rơi, điện xà chạy, lập tức theo bảy thất lang yêu gian mặc tới.

“Hưu hưu hưu hưu...”

Liên tiếp quỷ dị tiếng vang, tựa như gió thổi qua lưỡi đao.

Bảy thất lang yêu thân hình đều cứng lại rồi.

Sau nửa ngày về sau, trên cổ của bọn nó bỗng nhiên phun ra máu tươi, rồi sau đó đầu sỏ rớt xuống, nhanh như chớp lặn đến trên mặt đất.

Trong chiến đấu một lát thất thân cũng là trí mạng, mà ngay cả Mạnh Tuyên tại tránh né lão lang pháp thuật lúc, cũng sẽ bị bọn hấn bắt lấy sơ hở, tại phía sau lưng bên trên để lại một đạo sâu có thể đục cốt miệng vết thương, huống chi bọn họ là trực tiếp đã mất đi tâm thần?

Một kiếm Thất Sát!

Mạnh Tuyên sáng tạo ra hấn tu tiên kiếp sống bên trong phân thứ nhất kinh người chiến tích.

“Của ta các con...”

Thẳng đến bảy thất lang yêu đầu đều lặn rơi xuống trên mặt đất, cái kia lão lang mới từ nóc nhà bên trên phốc xuống dưới, hấn vừa rồi nhưng lại kịp thời cảm ứng được nguy hiểm, tại Mạnh Tuyên ấn ký chưa từng kết thành trước khi, liền nhảy tới nóc nhà bên trên.

Đại Ai Ân uy lực cũng không có lan đến gần hấn.

Lão lang một bên gào thét, một bên cầm trong tay cốt trượng, hung hăng hướng Mạnh Tuyên vào đầu gối xuống dưới, giọng

cắm hận muốn điên.

Bảy tên Hắc Mộc sơn đồng lứa nhỏ tuổi người nổi bật, lại bị Mạnh Tuyên một kiếm chém, trong đó còn có nó con nổi dãi, nó như thế nào lại không đau lòng?

Mạnh Tuyên đến không kịp trốn tránh, đành phải tới trường kiếm gác ở đỉnh đầu, ngạnh ngăn cản cái này một trọng.

“Ba ”

Trường kiếm gây liệt, cốt trọng trực tiếp nện xuống dưới, nhưng mà lại không có nện vào Mạnh Tuyên trên người, nhưng lại Thanh Mộc tại đây một chốc lao đến, hết sức nhỏ tiểu tay nắm chặt cốt trọng, cản lại một kích này.

Cũng mất đi nàng ra tay kịp thời, bằng không thì Mạnh Tuyên tự tính toán tránh khỏi đầu, trên vai cũng muốn lần lượt thoáng một phát trọng.

Thoạt nhìn hấn đánh chết bảy thất Yêu Lang không có phí bao nhiêu kinh, nhưng trên thực tế tu vi cơ hồ hao tổn không rồi.

Đại Ai Ấn tuy nhiên thần dị, nhưng lại cực kỳ tiêu hao tu vi, hấn một lần đã khống chế bảy thất lang yêu, dù là chỉ là đã khống chế một cái chớp mắt, cũng cơ hồ hao tổn không hấn sở hữu chân khí.

Dù sao những lang yêu này tu vi đều không kém, lực ý chí cũng cường, không như khống chế Tiêu Tình đơn giản như vậy.

“Hô!”

Thanh Mộc một tay cản lại cốt trọng, một cái khác chỉ bàn tay nhỏ bé lại nắm thành quyền, hướng về lão lang đánh tới.

Nàng không hiểu vũ kỹ, nhưng tu vi tại đâu đó bày biện, chân khí ngưng tụ một quyền uy thế cực kỳ kinh người.

Lão lang lại càng hoảng sợ, thân hình hướng về sau bay vút ra mười trọng, đem cốt trọng giơ lên.

Hấn nhưng lại am hiểu pháp thuật, không sợ trường cận chiến,

bằng không thì lúc này thời điểm thừa cơ cầm xuống Thanh Mộc mới là lẽ phải, thế nhưng mà hắn chỉ có thể trước kéo ra khoảng cách, sau đó thi triển pháp thuật đối phó Thanh Mộc. Chỉ có điều, pháp thuật một đạo, lại cũng có nhược điểm, trừ phi là đột phá Chân Khí cảnh, thi triển pháp thuật cũng phải cần thời gian, cái này lão lang càng là cần không sai biệt lắm ba giây đồng hồ thời gian, mới có thể thi triển thành công.

“Ông ông...”

Mặt đất bắt đầu kịch liệt lay động, như có như không ma ngâm âm thanh ở chung quanh vang lên.

Thanh Mộc suýt nữa ngã sấp xuống, đôi mắt bọc này công kích, nàng cũng có chút sợ hãi, lại kiên định đứng ở Mạnh Tuyên trước mặt.

Muốn lại nói tiếp, nàng cùng cái kia lão lang cũng là tám lạng nửa cân, bởi vì nàng nêu là kinh nghiệm chiến đấu phong phú, lúc này thời điểm trực tiếp phóng tới lão thân sói bên cạnh, có thể bức lão lang gián đoạn pháp thuật thi triển, thế nhưng mà nàng lúc này cũng chỉ biết là ngăn tại Mạnh Tuyên trước người mà thôi.

Mắt thấy pháp thuật muốn thành, tại Tứ Tượng thành bốn bên cạnh, lại đột nhiên truyền đến từng tiếng rít gào.

“Yêu nghiệt vào thành, ta tất trăm chi...” Có một thanh âm hét giận dữ mà đến.

Mỗi nói một chữ, hắn liền tới gần một phần, tại đây nói cho hết lời lúc, không ngờ khoảng cách Mạnh phủ chưa đủ trăm trượng.

“Lãnh đại sư...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, kéo lâu như vậy, Lãnh đại sư rốt cục đã bị kinh động.

Cái kia lão lang đã nghe được cái thanh âm này, cũng là lắp bắp kinh hãi, Lãnh đại sư uy danh thật sự thái thịnh, đưa hắn sợ hãi, vậy mà chờ không được pháp thuật niệm xong, trực tiếp liền đem cốt trượng trên mặt đất một chầu, lập tức có một gập khói đen theo cốt trượng nhất người ra mặt đầu Khô Lâu ở

bên trong phun tới, hóa thành một đạo hắc. Hắc nhảy đi lên, trực tiếp bay lên giữa không trung, liền hướng về thành chạy đi.

“Ta như là đã đến người trăm trọng ở trong, người còn muốn chạy trốn?”

Đột nhiên, một cái màu xám vải bào bóng người xuất hiện ở mạnh trước cửa phủ, dáng người thấp bé, nhưng lại khí thế như rồng, đúng là Lãnh đại sư.

Hắc hừ lạnh một tiếng, đột nhiên trở bàn tay rút kiếm, lập tức kiếm khí tăng vọt, giống như là một đạo thiểm điện, theo mặt đất đánh về phía bầu trời, vậy mà trực tiếp bay lên ước chừng trăm trọng khoảng cách, đem cái kia đóa hướng xa xa bay đi hắc chém thành hai nửa, hét thảm một tiếng từ không trung truyền đến.

“Ba ba...”

Hắc tiêu tán, có hai đoạn thân thể mất rơi xuống, cũng không biết nện vào nhà ai trong sân.

Lãnh đại sư nhưng căn bản liền nhìn cũng không nhìn rồi, thu kiếm về sau, liền trực tiếp chạy vào Mạnh phủ đến.

Chứng kiến đầy đất xác sói, hắc không khỏi kinh hãi, lại nhìn Mạnh Tuyên sụt ngồi dưới đất, vội vàng chạy vội tới. Bất quá phát hiện Mạnh Tuyên chỉ là chân khí hao hết, bị thương cũng không nhiều trọng lúc, hắc mới thở dài khẩu khí, nói: “Nửa canh giờ trước, có lang yêu tập kích ba dặm bên ngoài thôn xóm, bị ta cảm giác đã đến, liền tiến đến chém yêu, đám kia lang trốn lại nhanh, ta trọn vẹn đuổi theo ra ba mươi dặm, chứng kiến Tứ Trọng thành ánh lửa trùng thiên, thế mới biết chính mình dĩ nhiên là trong kế diệu hồ ly sơn, vội vàng đuổi đến trở lại, khá tốt người không có việc gì!”

“Vừa mới kiếm khí xông lên trời, là Lãnh đại sư sao?”

Mạnh Tuyên vừa muốn nói chuyện, chợt nghe một hồi dồn dập tiếng vó ngựa vang lên, trực tiếp vọt vào Mạnh gia.

Đã thấy người nọ người mặc thiết giáp, cầm trong tay ngân thương, đội mũ trên người đều dính đầy máu đen, tựa hồ là

vừa mới trải qua một hồi chém giết, đúng là Liễu đại tướng quân.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 26 : Bệnh nặng làm cho ra

Chương 26: Bệnh nặng làm cho ra

Vừa hỏi phía dưới, mới biết được Liễu đại tướng quân cũng là tại ước chừng một canh giờ trước, nghe được cấp dưới báo nói, thành đông mười dặm chỗ, có Yêu thú tụ quần hành động, liền dẫn thủ hạ đi điều tra, kết bị một đám Yêu thú tập kích. Liễu đại tướng quân suất lĩnh cấp dưới cùng Yêu thú tập sát, lại phát giác đám kia Yêu thú mà lại chiến mà lại đi, vậy mà mang của bọn hắn rời xa Tứ Tượng thành gần trăm dặm, hắn phát giác có chút không đúng rồi, liền vội vàng mệnh cấp dưới thoát khỏi Yêu thú dây dưa, khoải mã đuổi đến trở lại, tiến thành liền thấy được Lãnh đại sư cái kia kiếm khí kinh thiên một kiếm.

Mạnh Tuyên hiểu ra, lại nguyên lai đám kia lang yêu làm việc quả nhiên coi chừng, tại tập sát thời điểm, liền trước làm xuống an bài, không chỉ có có một vị tinh thông yêu pháp trưởng lão bố trí xuống Hắc Phong đại trận, che đây Yêu Lang khí cơ, càng là vì dự phòng ngừa vạn nhất, sớm làm xuống an bài, đem Tứ Tượng thành ở bên trong hai đại cao thủ đều dẫn dắt rời đi rồi. Đại Thiện Tự xa ở ngoài thành, bằng không thì Thanh Đăng đại sư chỉ sợ cũng sẽ có người dẫn dắt rời đi.

“Đại sư, chỉ nhìn một cách đơn thuần người một kiếm này, tu vi tựa hồ lại tinh tiến một bước!”

Sau nửa canh giờ, Mạnh gia trong đại sảnh, Mạnh lão gia sai người mang lên tiệc rượu, chuyên thỉnh Liễu đại tướng quân cùng Lãnh đại sư.

Lúc này thời điểm, trong sân xác sói đã thanh lý sạch sẽ rồi, Mạnh Tuyên cũng băng bó kỹ miệng vết thương, hắn chỉ là tại trên lưng đã trúng một móng vuốt, tuy nhiên miệng vết thương sâu, lại không có thương tổn đến chỗ hiểm, dùng tu vi của hắn mà nói không coi vào đâu trở ngại.

“Ha ha, làm phức tạp lão phu mười năm ngoan tật vừa đi, lão

phu tâm tình sung sướng, tu vi thật có tinh tiến!”

Lạnh đại phu tâm tình đại nhanh, hướng Mạnh Tuyên quảng đã tới một cái cảm kích ánh mắt.

Về lang yêu tập kích Mạnh gia một chuyện, Lãnh đại sư là biết rõ nguyên nhân, Liễu đại tướng quân tuy nhiên không biết rõ tình hình, nhưng ở thấy được Thanh Mộc lúc, thực sự đoán được bảy tám phần. Lúc này Lãnh đại sư đã sử dụng truyền tin ngọc phù thông tri Thủy Nguyệt nương nương và Thanh Đăng đại sư chạy đến, bởi vậy tại hai người này trước khi đến, bọn hắn cũng đều không có nói chuyện này, chuẩn bị chờ hai người kia đã đến lại làm thương nghị.

Bất quá lúc này hai người này nhìn về phía Mạnh Tuyên ánh mắt cũng có chút là lạ, bọn hắn cũng cảm giác mình hiểu rõ Mạnh Tuyên chi tiết, nhưng ở thấy được cái kia bảy thất lang yêu lúc, lại cảm thấy hay vẫn là xem thường hắn, khỏi cần phải nói, như Mạnh Tuyên thật sự cũng chỉ có chân khí thất trọng tu vi, căn bản không có khả năng chém giết cái kia bảy thất lang yêu, nếu là lang yêu thật sự yếu như vậy, Hắc Mộc sơn cũng sẽ không thanh danh như vậy vang lên.

Đương nhiên Mạnh Tuyên không chịu giải thích cặn kẽ, hai người bọn họ cũng không có ý tứ hỏi, chỉ có thể cảm thấy suy đoán.

Cũng không quá đáng là chừng nửa canh giờ, Thủy Nguyệt nương nương cùng Thanh Đăng đại sư liền chạy đến.

“Mạnh công tử, ngươi là muối muối ta... Ngươi vì bảo hộ nàng bị thương, xin nhận Thủy Nguyệt cúi đầu...”

Thủy Nguyệt nương nương chứng kiến Thanh Mộc vô sự, Mạnh Tuyên lại bị thương, cảm thấy kích động, liền chỉ điểm Mạnh Tuyên bái xuống.

Nàng cử động này, nhưng lại phát ra từ đáy lòng, dù sao Mạnh Tuyên chữa cho tốt Thanh Mộc bệnh không tính, hôm nay càng là vì bảo hộ Thanh Mộc bị thương, trong lòng hắn, Mạnh Tuyên tuổi tuy nhỏ, cũng đã xem như các nàng Thanh Khâu lĩnh đại ân nhân rồi. Dưới sự kích động, nàng suýt nữa đã quên ba quy một lệnh, thiếu chút nữa trước mặt người khác liền đem Mạnh Tuyên là Thanh Mộc chữa bệnh sự tình nói ra, khá

tốt kịp thời tỉnh ngủ.

Mạnh Tuyên bề bộn ngăn trở nàng, hẳn cũng không muốn thụ Thủy Nguyệt nương nung cái này cúi đầu, bằng không thì truyền đi hội dọa hồng rất nhiều người.

“Hừ, Hắc Mộc sơn lang yêu thật sự là thật quá mức, vậy mà muốn muội muội ta bắt lợi, ta Thanh Khâu lĩnh cùng bọn họ bất cộng đái thiên!”

Thủy Nguyệt nương nung sau khi ngồi xuống, không chỉ có có chút nghĩ mà sợ, hận nghiền răng.

Lúc trước Thanh Mộc đến Tứ Tượng thành lúc, bởi vì mặt khác hồ nữ cũng không thể hoàn toàn hóa thành hình người, bởi vậy phái tới bảo hộ lời của nàng ngược lại hội lộ chân tướng, hơn nữa có Lãnh đại sư tại Tứ Tượng thành trông nom, bởi vậy nàng chỉ là canh phòng nghiêm ngặt tin tức, liền nhường Thanh Mộc một mình cùng Mạnh Tuyên đến rồi, lại không nghĩ rằng, ngàn phòng vạn phòng, hay vẫn là để lộ tin tức, đem đám kia lang yêu đưa tới, còn hại Mạnh Tuyên bị thương.

“Thanh Mộc tại Tứ Tượng thành sự tình, là lão nạp cũng là hôm nay thấy được nàng về sau mới biết được, Hắc Mộc sơn lại là như thế nào lấy được tin tức? Hơn nữa bọn hắn đã thiết hạ mưu kế dẫn dắt rồi đi Lãnh đại sư cùng Liễu Tướng quân, rõ ràng cho thấy tính trước làm sau!”

Thanh Đăng đại sư nhẹ nói đạo, nhưng rất rõ ràng, hẳn hỏi ra vấn đề này thời điểm, trong nội tâm đã có đáp án rồi.

“Tiêu gia làm như vậy, là ở tự chui đầu vào rọ!”

Mạnh Tuyên nhận nhậ nói ra, hẳn tuy nhiên năm tuổi nhỏ, tu vi cũng không bằng ba người khác, nhưng đều có một cỗ uy thế.

“Chỉ tiếc, không có chứng cứ a, Tiêu gia dù sao cũng là Tứ Tượng thành thâm căn cố đế đại thế gia, không tốt vọng động...”

Liễu đại tướng quân nhú mày, hẳn thật đúng là có chút bận tâm Mạnh Tuyên trực tiếp bên trên Tiêu gia tìm phiền toái.

Với tư cách tọa trấn Tứ Tượng thành Đại tướng quân, chức trách của hắn một là trấn áp tứ phương yêu tà, bảo hộ dân chúng không bị hấn nhiễu, hai tựu là phòng ngừa Võ Giả dùng võ vi phạm lệnh cấm, xúc phạm Sở Vương đình luật pháp, nếu như Mạnh Tuyên tại không có chứng cứ dưới tình huống, mạo muội giết đến tận Tiêu gia báo thù, như vậy hắn tựu tính toán cùng Tiêu gia không có gì giao tình, cũng nhất định sẽ ngăn cản Mạnh Tuyên, cái này dù sao cũng là chỗ chức trách.

“Chứng cứ? Cầm xuống Hắc Mộc sơn về sau, còn sợ không có chứng cứ sao?”

Mạnh Tuyên nhẹ nói đạo, trong thanh âm mang theo một tia quyết tuyệt cùng sát ý.

“Hắc Mộc sơn?”

Tất cả mọi người lắp bắp kinh hãi, bọn họ là biết rõ Hắc Mộc sơn thực lực, bằng bọn hắn đang ngồi mấy người, căn bản không có nắm chắc đánh rớt xuống Hắc Mộc sơn, bằng không thì cũng sẽ không khiến Hắc Mộc sơn hoành hành lâu như vậy, lại thủy chung duy trì lấy không dưới không dưới cân đối cục diện rồi.

Mạnh Tuyên làm làm một cái chân khí thất trọng tu vi tiên môn Khí Đồ, lại nơi nào đến lớn như vậy lực lượng, muốn bắt xuống Hắc Mộc sơn?

“Mạnh Vượng, Mạnh Tài, Mạnh Phúc... Bọn họ đều là gia hạ nhân, có thể nói từ nhỏ cùng ta cùng nhau lớn lên, đều bị đám kia lang yêu giết, hơn nữa nhìn đám kia lang yêu ý tứ, rõ ràng là muốn tàn sát ta Mạnh gia cả nhà kia mà, ta nếu mặc cho bọn hắn tại Hắc Mộc sơn Tiêu Dao, ta đây cũng thực không xứng làm nam nhân...” Mạnh Tuyên khẩu khí đậm mạc, nhưng lại chân thật đáng tin.

“Việc này hay vẫn là theo thường thương nghị a, dù sao lấy Tứ Tượng thành thực lực mà nói...” Liễu đại tướng quân có chút khó xử đạo.

Mạnh Tuyên cười cười, không nói những thứ này nữa, mà là hướng Liễu đại tướng quân và đang ngồi bốn đại cao thủ chấp tay, nói: “Chư vị trước vị, kẻ hèn này có một chuyện muốn

nhờ!”

Các cao thủ khẽ giật mình, đều nghiêm mặt nói: “Nhưng nói không phòng!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ta lập tức muốn đi ra ngoài một chuyến, nhiều thì ba năm ngày, ít thì một hai ngày sẽ trở lại, nhưng trong lúc này, kính xin chư vị giúp ta chiếu nhìn một chút trong nhà lão phụ, chớ bị yêu tà chỗ thừa dịp...”

“Đi ra ngoài?”

Mọi người sắc mặt cô quái, nghĩ thầm bực này trong lúc nguy cấp, không thương lượng một chút như thế nào đối phó Hắc Mộc sơn, đi ra ngoài lại làm cái gì?

“Tiểu hữu yên tâm, Lãnh mỗ mấy ngày nay sẽ ngụ ở Mạnh gia rồi, vừa vặn cùng Mạnh lão ca uống vài chén...”

Lãnh đại sư cái thứ nhất đáp ứng.

Thủy Nguyệt nương nương cũng đứng lên, hướng Mạnh lão gia vén áo thi lễ, nói: “Tiểu nữ tử tại Mạnh gia tá túc mấy ngày, sẽ không quấy rầy a?”

“Không có, hoan nghênh chi cực...”

Mạnh lão gia hù vội vàng đứng lên, hấn cũng không dám thụ Thủy Nguyệt nương nương đại lễ.

Liễu đại tướng quân cùng Thanh Đẳng đại sư liếc nhau một cái, cũng đều đáp ứng xuống.

Mạnh Tuyên yên tâm, cười nói: “Như thế nào thuận tiện, chư vị chờ ta trở lại bàn lại a!”

Cùng mọi người uống một ly, Mạnh Tuyên ra cửa, trực tiếp đi gõ Tiêu gia đại môn.

“Ngươi có chuyện gì?”

Tiêu gia người gặp được Mạnh Tuyên đến cửa, nguyên một đám như lâm đại địch.

Mạnh Tuyên lại dáng tươi cười bình thản, không hề sát cơ, mỉm cười nói: “Thỉnh hướng Tiêu sư huynh cầm bảo một tiếng, đem tiên môn phi ta mượn dùng một chút!”

“Mượn phi?”

Tiêu gia mọi người nghi hoặc khó hiểu, cũng không dám tự ý làm quyết định, trực tiếp tựu cầm bảo đã đến Tiêu Long Ngâm trong lỗ tai.

“Cái thằng kia mượn phi làm cái gì? Chẳng lẽ là muốn chạy trốn? Cũng không đúng a, Hắc Mộc sơn tập sát thất bại, hẳn lại trốn cái gì?”

Tiêu Long Ngâm cũng là một hồi nghi hoặc, trực tiếp đem Tiêu Vũ Phi gọi tới kỹ càng hỏi một hồi.

Cuối cùng nhất Tiêu gia quyết định, đem phi cấp cho hắn, dù sao cái này phi, cũng chỉ là một kiện phi hành pháp khí, cũng không có cái gì đặc biệt, hơn nữa nếu như Mạnh Tuyên thật sự đem cái này phi mượn đi không trả, Thanh Tùng tiên môn lại cũng sẽ không bỏ qua hắn rồi, ngược lại là kiện chuyện tốt.

Mạnh Tuyên lấy được phi, cười lớn đi ra cửa, Tiêu gia nguyên một đám sắc mặt cổ quái.

“Hừ, do hắn đi thôi, tuy nhiên tránh thoát một kiếp này, nhưng lại đắc tội Hắc Mộc sơn, cũng không có thể có thể thuận lợi sống sót...”

Tiêu gia gia chủ Tiêu Long Ngâm thanh âm lạnh như băng, mặt mũi tràn đầy sát cơ, chỉ là cái này sát cơ phía dưới, cũng tại che dấu khiếp sợ của hắn.

Vô luận như thế nào, Mạnh Tuyên có thể tại Hắc Mộc sơn tập sát xuống thoát được tánh mạng, đều đã chứng minh thực lực của hắn.

Phi nguyên hình lại là một khối màu trắng khăn gấm, rót vào chân khí về sau, liền có thể hóa thành một đóa tường, ngày đi vạn dặm.

Mạnh Tuyên lấy được phi về sau, lúc này thừa lúc mà đi, thẳng bay về phía ngàn dặm bên ngoài một tòa thành trì.

Trong tay hắn, nắm bắt một miếng màu đen lộn bài, chuỗi kiếm hình dạng, điều văn phong cách cổ xưa, thượng diện có khắc một cái “Bệnh” chữ.

Xa xa, ánh sáng mặt trời được đưa lên, ánh sáng màu đỏ rải đầy Mạnh Tuyên một thân, tựa như đỏ tươi địch huyết.

Mạnh Tuyên khòe miệng vênh lên, tự nhủ: “Bệnh nặng làm cho nên xuất hiện rồi...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 27 : Yêu Sát Lệnh

Chương 27: Yêu Sát Lệnh

Hắc Mộc sơn, liền tại Tứ Tượng thành nam bảy trăm dặm chỗ, chính là một chỗ cùng hung ác địa, nhiều Yêu thú xà trùng thành tinh, ngàn năm trước khi, một vị lang yêu đến nơi này, đánh bại nân ná ở nơi này chư rất cường đại Yêu thú, dựng lên lang yêu nhất mạch, hôm nay trải qua ngàn năm phồn thịnh, lang yêu đã trở thành Hắc Mộc sơn độc nhất vô nhị bá chủ, thống ngự trong núi vô tận Yêu thú, uy thế ngập trời.

“Tốt, thật sự là không tệ...”

Hắc Mộc sơn lang yêu trong đại điện, cao cao tại thượng vua phương Bắc thanh âm u lãnh, nhìn xem phía dưới Lang tộc trưởng lão, “Không phải nói đây chẳng qua là một cái chính là tiên môn Khí Đồ, không có bản lãnh gì sao? Vì sao cái khu vực này khu tiên môn Khí Đồ, vậy mà có thể tổn hại ta Hắc Mộc sơn một vị trưởng lão, cộng thêm bảy tên tinh anh binh sĩ? Hắc hắc, chết tám người, nhưng lại ngay cả tiểu hồ ly một cộng lông đều không có làm bị thương, bồi lớn hơn a...”

Trong đại điện, không người dám lên tiếng, mỗi người cũng biết, vua phương Bắc khẩu khí càng bình thản, trong nội tâm nội khí liên càng nặng.

“Đem tổn thất, cho Tiêu gia báo đi qua, nếu như bọn hắn không bồi thường thường, tự dùng nhà bọn họ chủ mệnh đền thường...”

Vua phương Bắc nhẹ giọng phân phó, lập tức liền có Tiểu Yêu đáp ứng đi rồi.

“Về phần cái kia tiên môn vứt bỏ... Hắc hắc, phát ra Yêu Sát Lệnh a... Ta muốn cho bọn hắn Mạnh gia đoạn tử tuyệt tôn...”

“Vâng!”

Điện hạ chúng trưởng lão ngay ngắn hướng đáp ứng.

Bọn hấn hai mặt đối với dò xét, cũng biết vua phương Bắc thật sự nổi giận.

Yêu Sát Lệnh, đã gần trăm năm không hữu hiện thế rồi.

Nhưng chỉ cần Yêu Sát Lệnh một khi hiện thế, cũng tự đại biểu cho Hắc Mộc sơn đem cùng Mạnh gia không chết không ngót.

Yêu giết chi lệnh, đoạn tử tuyệt tôn!

Ngày thứ hai buổi trưa, Liễu đại tướng quân, Lãnh đại sư, Thủy Nguyệt nương nương cũng Thanh Đăng đại sư bốn vị cao thủ liên đều tụ tập tại Mạnh gia.

Bọn hấn nói mà có tín, đã đã đáp ứng Mạnh Tuyên, tự nhiên sẽ nói được thì làm được.

Lãnh đại sư, Thủy Nguyệt nương nương, Thanh Đăng đại sư đêm qua liền trực tiếp ở tại Mạnh gia.

Mà Liễu đại tướng quân, tại xử lý một ít quân vụ về sau, cũng đi tới Mạnh gia.

Lúc này thời điểm Mạnh gia, có thể nói là tường đồng vách sắt, tự tính toán Hắc Mộc sơn vua phương Bắc đích thân đến, cũng không gây thương tổn Mạnh gia người mảy may rồi.

Đã đến cơm điểm, Mạnh lão gia đã sớm sai người chuẩn bị tinh xảo cơm canh, ân cần tương bồi.

Tuy nhiên đêm qua vừa mới trải qua khủng bố như thế một hồi tập sát, nhưng Mạnh lão gia lại không hề sợ hãi.

Hấn tuy nhiên không hiểu tu hành, nhưng đều có phán đoán của hấn năng lực.

Tứ Tượng thành kẻ cả chung quanh, có thể gọi mà vượt danh hào bốn đại cao thủ đều đến nhà mình đến rồi, chính mình còn lo lắng cái gì?

Hắc Mộc sơn như thật là có bản lĩnh đem bốn người này cầm

xuống, cái kia Tứ Tượng thành cũng đã sớm không còn hậu thế rồi.

Một châu com trưa chưa ăn xong, đột nhiên bên ngoài vang lên một tiếng tiếng động lớn xôn xao, Lãnh đại sư cùng mọi người khẽ giật mình, liền rời tiệc mà ra, đã đến trong sân, ngẩng đầu nhìn lên, vẫn không khỏi giật mình.

Đã thấy Tây Phương phía chân trời, một loạt máu tươi chữ viết phù ở không trung, rõ ràng là tám chữ to: “Yêu Sát Lệnh ra, tất tuyệt Mạnh gia” .

“Yêu Sát Lệnh, dĩ nhiên là Yêu Sát Lệnh!”

Tứ Tượng thành ở bên trong dân chúng tự nhiên cũng đều thấy được cái kia tám chữ to, nghị luận nhao nhao, trên mặt đều mang theo lớn lao sợ hãi.

“Yêu Sát Lệnh rốt cuộc là cái thứ gì?”

Tự nhiên cũng có không hiểu người, hướng người bên cạnh hỏi thăm.

“Ai, Yêu Sát Lệnh a, không phải yêu pháp, so với yêu pháp còn khủng bố.”

Có người giải thích: “Yêu Sát Lệnh, tựa là Hắc Mộc sơn ban xuống yêu chỉ, thiên hạ sở hữu Yêu tộc, cùng với âm thầm là Hắc Mộc sơn làm việc người nô, đang nhìn đến Yêu Sát Lệnh về sau, vậy cũng chỉ có một cái mục đích, chính là muốn đem Mạnh gia toàn bộ giết tuyệt. Bọn hắn mỗi cầm một cái đầu người, cũng có thể đến Hắc Mộc sơn đổi một phần dày ban thưởng, này làm cho vừa ra, liền một mực phải chờ tới Mạnh gia chết hết, mới có thể mất đi tác dụng của nó...”

“Cái này...”

Hỏi thăm chi nhân khó hiểu, nói: “Cái kia Mạnh gia trốn ở Tứ Tượng thành ở bên trong không xuất ra đi được đi à nha? Hắc Mộc sơn cường thịnh trở lại, còn có thể xông đến nội thành tới giết người hay sao? Ta thế nhưng mà nghe nói, Mạnh gia thiếu gia bản thân bốn sự không nói đến, cùng Lãnh đại sư, Liễu đại tướng quân bọn người quan hệ cũng cũng không tệ, bọn hắn cũng sẽ không ngồi nhìn Hắc Mộc sơn đến đối với Mạnh gia

động thủ đi?”

“Hừ, ngươi lại biết cái gì, không sợ tặc trộm, chỉ sợ tặc nhớ thương!”

Người nọ khinh thường nói: “Cái này Yêu Sát Lệnh bí quyết, liền ở chỗ một cái kéo chữ! Nó theo phát ra tới bắt đầu, không dứt Mạnh gia, là vĩnh viễn sẽ không thu hồi, cái kia Mạnh gia thiếu gia cường thịnh trở lại, còn có thể vĩnh viễn không có điểm chuyển của mình, tự trong nhà trông coi? Lãnh đại sư cùng Liễu đại tướng quân cùng Mạnh thiếu gia quan hệ lại tốt, còn có thể nhà mình sự tình mặc kệ, mỗi ngày che chở Mạnh gia? Hơn nữa Mạnh gia cũng là người làm ăn, chẳng lẽ ở nông thôn điền trong trang tiền thuê đất không thu? Nơi khác sinh ý không quản lý? Vĩnh viễn tự không xuất ra thành?”

“Muốn hơi có một điểm sơ sẩy, cái này Mạnh gia tự gặp nạn rồi! Hơn nữa ngươi vẫn không thể chỉ đề phòng Hắc Mộc sơn, bởi vì khắp thiên hạ sở hữu yêu quái, tại thấy được Yêu Sát Lệnh về sau, cũng có thể bang Hắc Mộc sơn tới giết người, dù sao chỉ cần giết Mạnh gia người, đâu thêm hẳn là lão gia phu nhân hay vẫn là nha hoàn nô tài, cầm đầu người đến Hắc Mộc sơn đi, đều có thể đổi một phần trọng thưởng, thậm chí là Nhân tộc cũng có thể làm như vậy, ví dụ như ta và ngươi...”

Hội thăm chi nhân dần dần thay đổi sắc mặt, phảng phất bị Hắc Mộc sơn nhìn chăm chăm vào chính là mình bình thường, không được tự nhiên vận vẹo hạ thân.

“Cái này chẳng phải là... Sớm muộn gì cửa nát nhà tan kết cục?”

Trong mắt mọi người, sợ hãi chi cực, đều hướng Mạnh gia đầu nhập vào một cái ánh mắt quái dị.

“Nhưng vì cái gì, Lãnh đại sư cùng Liễu đại tướng quân cũng đều chém không ít lang yêu, Hắc Mộc sơn nhưng vẫn không có như vậy đối phó bọn hắn đâu này?”

Có người hỏi lên.

“Hắc hắc, cái dạng gì người sẽ có cái đó dạng đối thủ! Lãnh đại sư cùng Liễu đại tướng quân, dù sao cũng là đức cao vọng trọng thế hệ, tự tính toán Hắc Mộc sơn rơi xuống Yêu Sát

Lệnh, lại có mấy người dám thay đèn treu chọc bọn hắc hai nhà đầu này? Huống chi, Hắc Mộc sơn ra Yêu Sát Lệnh, cái kia Lãnh đại sư cùng Liễu đại tướng quân cũng có thể làm cái kiểm sát lệnh, quân sát lệnh cái gì, Hắc Mộc sơn không có thể có thể chiếm được tiện nghi... Mạnh thiếu gia tự không giống với lúc trước, hắc có bản lãnh gì? Hắc có cái gì chỗ dựa? Cũng dám đi gây Hắc Mộc sơn?”

“Lời nói nói cho cùng, tự là Mạnh thiếu gia không biết tự lượng sức mình, trộn lẫn dư đã đến Tứ Tượng thành cùng Hắc Mộc sơn cái kia chờ đại nhân vật trong tranh đấu, bởi vậy chọc giận Hắc Mộc sơn Lang Đại Vương, muốn giết gà dọa khỉ rồi, Mạnh gia, dĩ nhiên là là cái con kia đập lấy thương trên miệng gà!”

“Ai, Mạnh lão gia cũng là gặp xui xẻo, vận xui, người nhìn Mạnh Tuyên sau khi trở về làm sự tình, vốn là bức tử Giang gia, lại chọc Hắc Mộc sơn, ở nơi này là nhi tử, rõ ràng là cái Ôn Tiên nội...”

Này giống như nghị luận, đã giống như thủy triều truyền khắp cả tòa Tứ Tượng thành.

“Cái này... Cái này có thể như thế nào cho phải...”

Sử di nương thấy được cái kia Huyết Hồng tám chữ to, không chỉ có chân mềm nhũn, suýt nữa ngã sấp xuống.

Nàng mặc dù không biết Yêu Sát Lệnh hàm nghĩa, nhưng cũng biết đây không phải cái gì chuyện tốt, Hắc Mộc sơn nhưng không buông tha Mạnh gia.

Liễu đại tướng quân cũng sắc mặt âm trầm như nước, lập tức phân phó thủ hạ thân binh: “Đem thủ hạ tinh binh điều khiển 100 tới, đem Mạnh gia cho ta một mực bảo vệ, như bị bọn đạo chích trà trộn vào Mạnh gia, các người tất cả đều cho ta đề đầu tới gặp!”

Lãnh đại sư cũng mặt âm trầm, một đạo thần phù ném ra ngoài, triệu hoán thực lực của chính mình mạnh nhất ba đại đệ tử đến đây.

“Lão gia... Cái này có thể như thế nào cho phải a... Ta biết ngay cái kia phệ...”

Sử di nương khóc ngã xuống đất, ôm Mạnh lão gia chân, mở miệng liên mắng, nhưng chợt nhớ tới cái gì, cuối cùng không dám mắng đi ra.

Thủy Nguyệt nương nương nâng dậy Sử di nương, thở dài, nói: “Hết thấy đều bởi vì ta Thanh Khâu lĩnh mà lên, không bằng Mạnh gia tạm thời dọn đi ta Thanh Khâu lĩnh đi ở a, nhưng bảo ta Thanh Khâu lĩnh còn có một người còn sống, tự cũng không nhường người bị thương Mạnh gia người nửa căn lông tơ!”

“Tốt tốt...”

Sử di nương luống cuống tâm thần, liên tục không ngừng đáp ứng.

Nhưng mà Mạnh lão mẹ lại bỗng nhiên hít và một hơi, nói: “Không đi, phải đợi Tuyên nhi trở lại! Ta nói Lãnh đại sư, Liễu đại tướng quân, Thanh Đăng đại sư, Thủy Nguyệt nương nương, chúng ta ở bên ngoài ngồi làm gì, trở về phòng ở bên trong uống rượu đi thôi, ta lão Mạnh bên sự là so ra kém các người, nhưng tửu lượng thế nhưng mà nhất tuyệt a, đến đến, chúng ta nhiều hơn nữa ẩm mấy chén, ngày hôm nay ta lão Mạnh, cũng ra cái danh tiếng...”

“Ha ha, tốt, Mạnh lão gia có như thế nhã hứng, tự nhiên phụng bồi...”

Lãnh đại sư bọn người cười rộ lấy, trở về phòng ở bên trong đi đã ngồi.

Bọn hắn tự nhiên minh bạch, Mạnh lão gia trong nội tâm cũng là sợ, nhưng không muốn cho con của mình mất mặt mà thôi.

Mà cùng lúc đó Tiêu gia, Tiêu Long Ngâm đang nhìn một phong thư nhú mày.

Tín là Hắc Mộc sơn đến, cùng hắn nói là tín, không bằng nói là một phần danh sách.

“Gia chủ, cái này Hắc Mộc sơn cùng hắn nói là bồi thường, chẳng nói là lừa bịp tổng tiền nhà, ngài nếu là đã đáp ứng chúng, chúng ta Tiêu gia một phần ba gia sản, đều điền đến cái

kia vô luận chui vào trong động...”

Lão quản gia trên mặt ưu sầu, nhẹ giọng khuyên nhủ.

Lúc này đây bọn hần Tiêu gia thiếu gia Tiêu Vũ Phi trở lại, vốn là công phu sư tử ngoạm, đưa ra một cái thiên văn sổ tự. Tiêu gia chủ vì không chậm trễ nhà mình hải tử tu hành tiên đồ, đã trừ bị đi ra, có thể tuyệt đối không nghĩ tới, Hắc Mộc sơn bỗng nhiên lại đến rồi như vậy một phong thơ, nếu như đem cả hai đều thỏa mãn, cái kia mặc dù là Tiêu gia to như vậy gia thế, cũng muốn bị đào cái sạch sẽ.

“Đáp ứng hần!”

Tiêu Long Ngâm cười lạnh: “Hừ, Hắc Mộc sơn lại được coi là cái gì, mà lại do hần liêu lĩnh, chờ Phi nhi học thành thần thông trở lại, hần theo gia cầm mỗi một lượng bạc, đều được liền vốn lẫn lời cho ta trả trở về!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 28 : Lớn nhất chuyện ngu xuẩn

Chương 28: Lớn nhất chuyện ngu xuẩn

Hắc Mộc sơn nhắm vào Mạnh gia phát ra Yêu Sát Lệnh sự tình, rất nhanh ngay tại toàn bộ Tứ Tượng thành truyền ra.

Trong thành tất cả gia phản ứng tự không giống nhau, cùng Mạnh gia có hiềm khích Giang gia tự nhiên là mừng rỡ như điên; mà một ít hâm mộ Mạnh gia ra một cái Mạnh Tuyên thế gia, cũng không khỏi có chút nhìn có chút hả hê, vốn tưởng rằng Mạnh gia đã có Mạnh Tuyên cái này kiệt xuất đệ tử, quật khởi sắp tới, lại không ngờ, hắn còn không có cho trong nhà mang đến chỗ tốt, ngược lại đưa tới một hồi họa diệt môn.

Cũng có một ít thế gia cùng thiện ác chẳng phân biệt được Võ Giả, đã bắt đầu nghĩ cách, muốn hay không đối với Mạnh gia ra tay, bỏ đi Hắc Mộc sơn đôi điểm chỗ tốt rồi.

Chỉ có điều, bọn hắn cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, hôm nay bốn đại cao thủ tọa trấn Mạnh gia, bọn hắn là có cái kia tâm, cũng không có cái kia gan.

Hiện tại toàn thành người, đều đang đợi lấy một cái nhân vật mấu chốt xuất hiện.

Cái kia chính là Mạnh Tuyên.

Bọn hắn đều muốn nhìn một chút, cái này nhiều lần kinh ngạc đến ngây người toàn thành người tiên môn vứt bỏ tử, lần này sẽ như thế nào ứng đối.

Chỉ có điều, lại để cho người giết mình người, liên tiếp ba ngày đi qua, Mạnh Tuyên thủy chung không có lộ diện.

Sau đó liền có tiếng gió truyền ra, nhưng lại nói Mạnh Tuyên đã tại Tiêu gia cho mượn Phi Vân, ly khai Tứ Tượng thành rồi.

“Hắn đi đâu? Chớ không phải là bỏ xuống gia tộc, trốn chạy

để khỏi chết đi?”

Không biết có bao nhiêu người như vậy muốn, càng không biết có bao nhiêu người như vậy tin.

Bất quá tại ngày thứ tư bên trên, cái này lời đồn liền tự sụp đổ rồi, bởi vì Mạnh Tuyên trở lại rồi.

Hắn không phải mình trở lại, mà là dẫn theo ba cái lão đầu, mặc Thanh y, trên mặt đeo mặt nạ, không dùng chân diện mục bày ra người.

“Ba vị này là...”

Nghe nói Mạnh Tuyên trở lại, tọa trấn Mạnh gia mọi người đều ra đón, gặp được cái này ba cái cổ quái lão giả, không khỏi có chút kinh ngạc.

Mạnh Tuyên cười cười, mở miệng câu đầu tiên liền sợ ngây người mọi người: “Ta muốn đi đã diệt Hắc Mộc sơn, chư vị có thể có hứng thú đồng hành?”

“Bị diệt Hắc Mộc sơn?”

Liễu đại tướng quân cười khỏ nói: “Mạnh thiếu gia là nói cười sao?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Lần này công lao lớn, tiểu đệ cố tình tiến đưa tại Đại tướng quân, tự xem Đại tướng quân nếu không đã muốn...”

Liễu đại tướng quân nói: “Tự nhiên là muốn, đã diệt cái kia hỏa lang yêu, đừng nói là ngoại trừ ta một cái họa lớn trong lòng, đơn nói công lao này, vậy cũng cũng được cho ta đời này lớn nhất một kiện rồi, chỉ sợ Vương Đình đều có trọng ban thưởng thưởng xuống!”

“Ha ha, cái kia cùng ta cùng đi một lần a!”

Mạnh Tuyên phá lên cười, thẳng thấy Liễu đại tướng quân không hiểu ra sao, mà Lãnh đại sư cùng Thủy Nguyệt nương nương lại tựa hồ như nghĩ tới điều gì, con mắt lập tức phát sáng lên.

Thủy Nguyệt nương nương dịu dàng đi tiến lên đây, cười nói: “Thanh Khâu lĩnh nhất mạch đệ tử, sớm đã chuẩn bị sẵn sàng rồi!”

Các nàng cùng Hắc Mộc sơn là địch nhân vốn có, bị diệt Hắc Mộc sơn, nàng nhưng lại so Mạnh Tuyên còn muốn tích và.

Lãnh đại sư cũng nói: “Kiếm Lư nhất mạch, lập tức là được khởi hành!”

Thanh Đăng đại sư cười cười, nói: “Ta Đại Thiện Tự hòa thượng tuy nhiều, nhưng ta chỉ là treo đơn, giúp đỡ gọi là đừng tới, chỉ là chém yêu Phục Ma, chính là đời ta phần nội sự tình, không thể nói trước, lão hòa thượng ta thực sự muốn đi theo chư vị đi đến một chuyến rồi!”

“Tự thừa người rồi, đã diệt Hắc Mộc sơn, chúng ta cũng không có Sở Vương đình thưởng xuống tới a...”

Mọi người đều mỉm cười nhìn về phía Liễu đại tướng quân.

Liễu đại tướng quân một dặm chân, nói: “Các người đã có như thế nhã hứng, ta lại có thể nào không đồng nhất cùng đi? Chỉ là, các người đến cùng từ nơi nào đến tin tưởng, không thể nói với ta vừa nói sao?”

Thanh Đăng đại sư cười cười, đưa lỗi tai đối với Liễu đại tướng quân nói câu cái gì, Liễu đại tướng quân con mắt lập tức sáng.

Hắn nhìn thoáng qua Mạnh Tuyên sau lưng ba gã lão giả, cười to nói: “Hảo hảo hảo, ta cái này điểm binh, lần này Hắc Mộc sơn vong vậy!”

“Ta chờ lúc nào xuất binh Hắc Mộc sơn?” Lãnh đại sư nhìn về phía Mạnh Tuyên.

“Nói làm liền làm, cùng hắn kéo dài thời gian, lại để cho Hắc Mộc sơn đã có chuẩn bị, chẳng dùng thế sét đánh lôi đình, giết hắn trở tay không kịp!”

Mạnh Tuyên một ngụm làm lấy hết trong chén trà lạnh, thở ra thật dài khẩu khí, nói: “Tối nay liền đi!”

Hắn trước tạm lưu lại ba vị che mặt lão giả trong nhà nghỉ

ngôi, chính mình đi hướng Tiêu gia còn Phi Vân.

Đi ra thấy hấn, nhưng lại Tiêu Vũ Phi.

“Mạnh sư huynh, người lần này chộc đại họa, lại không biết phải như thế nào giải quyết à?”

Tiêu Vũ Phi vẻ mặt nhìn có chút hả hê: “Tất yếu, ta có thể thay người hướng tiên môn cầu tình, cứu người Mạnh gia tánh mạng nha...”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, nói: “Thế thì không cần, chính là Hắc Mộc sơn, được cho cái gì đại họa!”

“Hắc, Mạnh sư huynh khí phách như rồng, tiểu đệ thật đúngg bội phục...”

Tiêu Vũ Phi khinh thường cười lạnh, trong mắt lóe hận ý, chỉ hận tự tay tiêu diệt Mạnh gia không phải mình.

“Ha ha, không cần phải khách khí, người không biết chính mình có bao nhiêu cân lượng, cũng không biết ta có bao nhiêu cân lượng, trong miệng nói bội phục, trong nội tâm cũng tại cười ta cuồng vọng vô tri, ta biết rõ trong lòng người cười ta, cho nên cũng cảm giác người thật sự vô tri, nói đến nói đi, cũng không có ý gì!”

Mạnh Tuyên lạnh cười nói, nhìn thoáng qua to như vậy Tiêu chỗ ở, cười lạnh một tiếng, quay người liền đi.

“Không biết tự lượng sức mình, nhìn người chết như thế nào!”

Tiêu Vũ Phi tại Mạnh Tuyên đi rồi, mắt lộ hàn quang, hận ý như nước thủy triều giống như biển.

“Thiếu gia, lão gia nói, ngài cần có sở hữu châu báu vàng bạc, Linh Dược thần mỗ, cũng đã chuẩn bị xong, dựa theo gia chủ ý tứ, ngài tối nay liền khởi hành a, mặt khác về Tình Nhi tiểu thư lễ bái sư, gia chủ mặt khác chuẩn bị một phần, chính là hiến cho tiên sư, cùng nhau đặt ở cái này miếu Động Thiên hoàn ở bên trong, xin ngài cất kỹ, đã đến tiên môn về sau, Tình Nhi tiểu thư tự bởi ngài tới chiếu cố rồi...”

Lão quản gia đi ra, một cái tinh xảo hộp nhỏ ở bên trong, để

đó một miếng phong cách cổ xưa thiết chiếc nhẫn.

Tiêu Vũ Phi đem thiết chiếc nhẫn cầm lên, bất mãn nói: “Vì cái gì tôi nay tự đi? Ta còn muốn tận mắt thấy Mạnh gia diệt môn đây này!”

Lão quản gia chần chờ một tiếng, nói: “Không dỗi gạt thiếu gia nói, hôm nay sáng sớm, gia chủ liền cảm giác tâm thần có chút không tập trung, mắt phải nháy lợi hại, buổi trưa hôm nay lúc, phu nhân tiến về trước linh đường vì tổ tiên thắp hương, thế nhưng không biết làm tại sao, tổ tiên linh bài bỗng nhiên vô duyên vô cớ tự ngã xuống, ngã nát bấy, gia chủ ần ần cảm thấy, có thể sẽ có tai họa hàng lâm, không muốn ngại nhẫm cái này ti nhân quả...”

Tiêu Vũ Phi nghe xong, sắc mặt cũng không khỏi biến đổi, trong nội tâm không hiểu hết hoảng.

“Tốt, ta lúc này đi... Phúc bá, thỉnh người chiếu cố cha ta, chờ ta tu thành thần thông rồi, rồi trở về xem lão nhân gia ông ta...”

Tiêu Vũ Phi đáp ứng xuống, qua loa lấy nói một câu, đi tìm Tiêu Tình rồi.

Lần này vậy sào Hắc Mộc sơn chi hành, căn bản không có kinh động Tứ Tượng thành bên trong người.

Lúc chạng vạng tối, Liễu đại tướng quân một ngàn tinh nhuệ, đã ở ngoài thành đóng quân, tùy thời hậu mệnh.

Mà Kiếm Lư lần này cũng không có giống trồng khua chiêng, chỉ chọn 30 Danh Kiếm pháp thành công kiệt xuất đệ tử.

Về phần Thanh Khâu lĩnh, Thủy Nguyệt nương nương đã sớm sắp xếp xong xuôi, trăm tên hồ nữ đã chạy tới Tứ Tượng thành ở bên trong, ần từ một nơi bí mật gần đó nghe lệnh.

“Hắc Mộc sơn lang yêu nhất tộc, đã truyền thừa gần ngàn năm, Tộc trưởng người xưng Lang Chủ, chính là một gã chân khí đỉnh phong đại yêu, tu vi hùng hậu, khó gặp địch thủ. Tại hán phía dưới, còn có mười tên trưởng lão, cũng đều là tu vi tinh thâm cao thủ, chỉ có điều ba ngày trước một trận chiến, bị Lãnh đại sư chém rụng một cái, hiện tại tự thừa chín tên rồi.

Mà chín tên trưởng lão phía dưới, còn có Lang tộc đệ tử ước hai trăm người, trong đó không thiếu người nổi bật, văn văn tính toán tu vi đạt đến chân khí lục trọng đã ngoài, liền không dưới ba mươi người, ngoài ra còn có bị lang yêu nhất tộc bắt hàng phục đầu Yêu thú vô số, bất quá những Yêu thú này đều không có thành tựu, chỉ cần lang yêu nhất tộc bị phá, tất nhiên tựu làm chim thú tán đi rồi!”

Liễu đại tướng quân cười Long Mã phía trên, vừa đi, một bên hướng Mạnh Tuyên giới thiệu Hắc Mộc sơn lang yêu chi tiết.

Hắc Mộc sơn với tư cách Tứ Tượng thành họa lớn trong lòng, tuy nhiên qua nhiều năm như vậy, ai cũng không có đủ thực lực nuốt vào đối phương, nhưng song phương thử lại đủ nhiều rồi, đối với lẫn nhau chi tiết đều phi thường minh bạch. Đơn nói thực lực, cái này ở lang yêu xác thực muốn xa cao hơn Thanh Khâu lĩnh, nếu không có Thủy Nguyệt nương nương cùng Lãnh đại sư và Liễu đại tướng quân bọn người quan hệ tâm đầu ý hợp, cái này hội sớm đã bị lang yêu nuốt lấy.

Chỉ có điều, Hắc Mộc sơn cũng xác thực cường đại, mặc dù Thanh Khâu lĩnh cùng Tứ Tượng thành liên thủ, cũng không có nắm chắc cầm xuống.

Chính là bởi vì như thế, song phương mới một mực duy trì lấy giằng co cân đối.

Chỉ có điều, cái này cân đối lại muốn tại tối nay bị đánh vỡ, bởi vì Mạnh Tuyên.

“Tiểu hữu, lão nạp trước khi có câu nói, nhưng lại nói sai rồi!”

Thanh Đăng đại sư đã đến gần Mạnh Tuyên, cười khổ mà nói một câu.

“A? Nói cái gì?”

Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn.

Thanh Đăng đại sư cười nói: “Ta trước khi nói Thanh Tùng tiên môn đem người trực xuất sơn môn, là trăm năm qua Sở Vực thập đại chuyện ngu xuẩn một trong, nhưng từ hôm nay tình huống đến xem, cái kia căn bản chính là trăm năm qua lớn nhất chuyện ngu xuẩn, không có một trong...”

“Ha ha, lời này cũng không phải sai...”

Lãnh đại sư cũng ở một bên cười to, Mạnh Tuyên ngược lại không biết nên trả lời như thế nào, duy có cười khô.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 29 : Gặp Lang Chủ

Chương 29: Gặp Lang Chủ

Tứ Tượng thành người liên can mã, cỡi khoái mã, tại giờ Tý trước khi liên chạy tới Hắc Mộc sơn trước. Mạnh Tuyên giương mắt nhìn lên, đã thấy núi này khổng lồ vô cùng, kéo gần nghìn dặm, trong núi ác lâm thành phiên, yêu khí trùng thiên, trên không trung tạo thành một đóa một đóa Hắc Vân, mà Hắc Vân phía dưới, tắc thì dựng lên từng mảnh từng mảnh dữ tợn đáng sợ kiến trúc, tại dưới ánh trăng, liền như là đại địa sinh ra răng nanh, hung hiểm không hiểu.

Khoảng cách bước vào Hắc Mộc sơn khu vực còn có trên dưới một trăm trượng xa, Liễu đại tướng quân liền vung tay lên, mạng lớn quân ngừng lại.

Đã thấy trước mắt mọc lên một mảnh màu đen rừng gai, chính giữa có vài đường hẹp quanh co, quanh co khúc khuỷu thông qua Hắc Mộc sơn.

Mạnh Tuyên ngũ giác linh mãnh, ẩn ẩn cảm giác được, màu đen gai trong rừng, có không hiểu khí cơ di động.

“Hừ, bậc này tiểu trận cũng lấy ra mắt mặt, Hắc Mộc sơn to như vậy tên tuổi, cũng có chút tên không hợp thực a...”

Liễu đại tướng quân cười lạnh một tiếng, cong ngón búng ra, một đạo kinh phong bay vào đường hẹp quanh co.

“Vèo...”

Cái này một đạo kinh khí, so về to như vậy gai lâm mà nói, có thể nói nhược cực kì nhỏ, nhưng bay vào gai đâm bên trong, lại tựa hồ như bỗng nhiên dẫn động một hồi cực lớn hạo kiếp, vô số gai lan tràn ra, trực tiếp đem sở hữu tiểu đạo đều bao phủ rồi. Nếu như vừa mới Liễu đại tướng quân không có kịp thời quát bảo ngưng lại, mọi người tiến nhập cứ trong rừng, cái này hội chỉ sợ là đã bị gai đâm thủng ngực mà đã qua.

Đây cũng là thỉnh Liễu đại tướng quân tới tốt lắm chỗ.

Hắn cùng với Hắc Mộc sơn giảng co nhiều năm, Hắc Mộc sơn bên ngoài một ít phòng ngự yêu pháp, hắn đều như lòng bàn tay.

Đương nhiên, Tứ Tượng thành bên ngoài một ít phòng ngự hệ thống, Lang Chủ cũng là thấy rõ, bằng không thì lúc trước cũng không có khả năng phá sai thủ hạ, lặng yên không một tiếng động lén vào Tứ Tượng thành ám sát Thanh Mộc rồi.

“Phóng thích dầu hỏa, đốt rụi cái này rừng quý tử!”

Liễu đại tướng quân hét lớn một tiếng, bọn thủ hạ liền nhao nhao đã mang ra trúc chế phun nước thương đồng dạng thứ đồ vật, đem màu đen dầu hỏa hướng cánh rừng bên trên phun đi, sau đó bắn ra hỏa tiễn, khắp cứm mọc lên san sát như rừng khắc dấy lên hùng hực đại hỏa, đốt xì xì rung động, những bụi gai kia, giống như đã có tánh mạng bình thường, tại đại hỏa trong vận vẹo lắc lư, phát ra thê lương gào khóc thảm thiết chi âm, đâm người màng tai.

Bất quá Liễu đại tướng quân thủ hạ đều vô cùng có kinh nghiệm, cái này hội đã sớm xuất ra bông vải nhét, nhét ở lỗ tai rồi.

Về phần những người khác, trên người đều có tu vi, vận chuyển chân khí về sau, những âm thanh này liền đối với bọn họ không có có ảnh hưởng.

“Cái này rừng quý, chính là Hắc Mộc sơn đệ một đạo phòng ngự, chính là Hắc Mộc sơn theo âm tà chi địa, nuôi trồng yêu tà gai, trồng ở chỗ này về sau, dùng máu người đổ vào, khiến cho vô số oan hồn quanh quần tại đây phiến gai phía trên, một khi còn sống người tới gần, lập tức cũng sẽ bị cánh rừng vây khốn rồi, hút sạch máu người. Nếu muốn phá vỡ cái này trọng phòng ngự, nhất định phải dùng hỏa công, thế nhưng mà hỏa công thời điểm, gai thượng diện oan hồn sẽ phát ra gào khóc thảm thiết Ma Âm, một người là có thể đối với địch nhận hình thành Ma Âm quấy nhiễu, cả hai người cũng có thể nhắc nhở Hắc Mộc sơn bên trong có địch đột kích!”

Liễu đại tướng quân hướng Mạnh Tuyên giải thích nói.

Đại hỏa đốt cực nhanh, lập tức lan tràn khắp rừng quý, cuộn cuộn khói đen ngung tụ không tiêu tan, cực kỳ quý dị.

“Ngao...”

Ngay tại cánh rừng khó khăn lắm đột rụi chỉ tể, đột nhiên cuộn cuộn khói đen, ngung lấy thành một chỉ cao tới tầm hơn mười trượng cự lang, mở ra lành lạnh con người, rồi sau đó ngửa mặt lên trời thét dài, hung ác vô cùng hướng về Tứ Tượng thành đại quân lao đến, chấn mặt đất run nhè nhẹ.

Liều đại tướng quân thấy, chuyển hướng bốn phía, kêu lớn: “Ta lại không là của ta tinh binh am hiểu ngăn cản được rồi, chư vị ai tự ý đạo pháp, đánh tan nó?”

“Ta đến a!”

Lúc này thời điểm, đi theo Mạnh Tuyên sau lưng một vị lão giả tiến lên trước một bước, đột nhiên lưỡi đầy sấm mùa xuân, hét lớn một tiếng: “Tán đi!”

Âm sóng cuộn cuộn, mây giống như rồng ngâm.

Lão giả phía trước, giống như một đạo nước lũ nổi lên, không khí đều bóp méo.

Cái kia màu đen cự lang còn chưa vọt tới mọi người trước người, bị chính diện đón nhận cái này cổ âm sóng.

Trong lúc đó, sóng lớn thân thể nghiền nát, trọng lại hóa thành cuộn cuộn khói đen, tán nhập trong trời đất rồi.

“Tốt tu vi...”

Mọi người phụ chương tán thưởng, lại nguyên lai lão giả này thi triển căn bản không phải đạo pháp, thậm chí cũng không phải vũ kỹ, chỉ là dựa vào chính mình một ngụm chân khí, quát to một tiếng, âm sóng hình thành uy áp, liền trực tiếp đem cái này Hắc Lang yêu pháp cho đã phá vỡ.

“Tiếp tục đi tới...”

Mọi người đạp trên cháy đen mặt đất, tiếp tục đi về phía trước.

Nhưng mà mới vừa đi không có vài bước, đột nhiên mặt đất ồ ồ máu tươi chảy ra, máu tươi chảy qua chỗ, đầy đất đen xám bị xông xuyên sạch sẽ, cái kia đã bị thiêu khô sạch đâu màu đen cứ lâm vậy mà lại sinh dài đi ra, uyển giống như là yêu ma hướng về trên thân mọi người quần tới. Chiêu thức ấy nhưng có chút vượt quá chúng dự kiến. Chỉ có điều, dù sao ở đây cao thủ phần đông, cái này tiểu xiếc, thực sự ảnh hưởng không được đại cục.

“Lần này để cho ta tới a!”

Thủy Nguyệt nương nương mỉm cười, hai tay cầm bốc lên pháp quyết, trên không trung kéo lê huyền ảo quỹ ấn, rồi sau đó hợp lại với nhau.

“Lên...”

Theo nàng thanh lệ thanh âm vang lên, đột nhiên trong không khí trở nên ướt át, vô tận hơi nước theo nàng theo không khí rút lấy đi ra, rồi sau đó nhanh chóng kết băng, đang tại vận vẹo lên hướng mọi người quần tới màu đen cứ lâm, đụng phải cái này đầy trời băng hoa, vậy mà trong chốc lát tự bị phong bế rồi, ti không thể động đậy chút nào, chung quanh trong chốc lát trở nên óng ánh lóe sáng, liền giống như một mảnh băng điều thế giới.

“Hừ, hoa trong gương, trăng trong nước chi thuật...”

Trong bóng tối, một cái uy nghi thâm lãnh thanh âm vang lên: “Rất lâu không gặp, Thủy Nguyệt, ngươi tu vi tinh tiến không ít nha...”

“Lang Chủ!”

Thủy Nguyệt nương nương nhẹ giọng học ra mấy chữ, thần sắc nghiêm túc.

Hắc Mộc sơn ở bên trong, một tòa cao nhất cung điện nóc nhà bên trên, xuất hiện một cái thân ảnh cao lớn.

Bởi vì khoảng cách quá xa, thấy không rõ hắc ngũ quan, nhưng lại có thể cảm nhận được trên người hắc tràn ra đến dày đặc mùi máu tanh cùng với như cạo xương giống như cương

đao sát khí lạnh lẽo.

Mạnh Tuyên biết rõ, thân ảnh kia nhất định tựu là Lang Chủ, cũng duy có hắn, có thể cho mình bây giờ nặng như vậy áp lực.

“Liễu Vân Phi, Lãnh Lăng Dư, Thanh Đăng... Mặt mũi ngươi không nhỏ a, vậy mà mời tới nhiều cao thủ như vậy!”

Lang Chủ âm lãnh nói, tuy nhiên khoảng cách xa xôi, nhưng thanh âm lại rõ ràng đưa vào mọi người lỗ tai.

“Ha ha, ta tuy nhiên vẫn muốn giết ngươi, nhưng ta không có lớn như vậy mặt mũi, thỉnh động nhiều như vậy cao thủ đây này...”

Thủy Nguyệt nương nương cười khẽ, phong tình vạn chủng.

“A? Cái kia chính là Liễu Vân Phi rồi...”

Lang Chủ lạnh lạnh ánh mắt dừng lại ở Liễu đại tướng quân trên người, lạnh giọng nói: “Muốn cầm xuống ta Hắc Mộc sơn làm công lao của ngươi sao?”

“Ha ha, công lao tự nhiên là muốn, chỉ có điều, hôm nay nhân vật chính cũng không phải ta...”

Liễu đại tướng quân cười to, hào khí vạn trượng.

“A?”

Lần này Lang Chủ ngược lại thực sự chút ít ngoài ý muốn rồi.

“Không cần đoán bậy, Lang Chủ, tối nay muốn tiêu diệt các ngươi Hắc Mộc sơn người là ta!”

Mạnh Tuyên đứng dậy, hướng Lang Chủ cười lạnh.

“Ngươi là ai? Ta không nhớ rõ ngươi người như vậy...”

Lang Chủ âm lãnh trong giọng nói, kẹp lấy một tia nghi hoặc, nó nhưng lại thực không nhận biết Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Ngươi ba ngày trước còn phải

người đi trong nhà của ta sát nhân, về sau lại ban xuống cái gì lao kiện tử Yêu Sát Lệnh, muốn tiêu diệt ta Mạnh gia cả nhà, hiện tại tự đã quên? Trí nhớ cũng quá kém một chút a!”

Nghe xong hắn mà nói, Lang Chủ lông mi ngưng tụ, trong mắt tinh quang mãnh liệt bắn, lạnh giọng nói: “Người chính là cái tiên môn Khí Tử?”

“Đúng vậy, hôm nay muốn người giết người, chính là ta!”

Mạnh Tuyên bình thản trả lời, đối với Lang Chủ một thân khí thể hung ác giống như làm như không thấy.

“Những cao thủ này, đều là người mời đến hay sao?”

Lang Chủ tuy nhiên khoảng cách mọi người rất xa, nhưng ánh mắt của hắn giống như thực chất, theo trên thân mọi người đảo qua, tại xẹt qua Mạnh Tuyên sau lưng ba cái che mặt lão giả lúc, sắc mặt của hắn không khỏi trở nên phi thường khó coi, bởi vì hắn xem thấu trong đó hai cái tu vi, đều là Chân Linh cảnh ở dưới cao thủ nhất lưu, mà đáng sợ nhất, không thể nghi ngờ là cuối cùng một cái lão giả, bởi vì dùng nhãn lực của hắn, vậy mà nhìn không ra đối phương tu vi.

“Ta một cái tiên môn Khí Tử, tự nhiên không bị người cái này một phương Yêu Vương dễ vào mắt, không làm sao được, đành phải mời người để đối phó người rồi!”

Mạnh Tuyên có chút cười lạnh.

Lang Chủ đã trầm mặc xuống dưới, sau nửa ngày không có mở miệng, cũng không biết tại đánh mấy thứ gì đó chủ ý.

“Ai nha nha, đây chính là cái hiệu làm...”

Đột nhiên, một cái già nua lấu cá thanh âm vang lên, đã thấy Lang Chủ bên người, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái ục ịch lão đầu nhĩ, khoảng cách như thế xa, ánh mắt không thể nào người tốt nhìn xem hình dạng của hắn, hoàn toàn giống như là một cái viên thịt rồi, hắn cười nói: “Mạnh thiếu gia, vậy thì thật là một cái hiệu làm, cái này Yêu Sát Lệnh a, là nhà của ta chủ thượng nhận lấy tiểu nhân giấu kín, lúc này mới phát ra ngoài, ngài yên tâm, chúng ta bây giờ sẽ đem nó rút về đến, ngài cũng xin bớt giận, mọi người ngồi xuống, từ từ nói

chuyện như thế nào?”

“A? Đây là xem chúng ta thế đại, chỉ điểm ta cúi đầu đến sao?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, xem ra cái này Hắc Mộc sơn, cũng không giống trong truyền thuyết cái kia dạng ngang ngược a!

Lãnh đại sư, Liễu đại tướng quân bọn người, càng là mặt hiện lên kinh ngạc sắc.

Phải biết rằng bọn họ cùng Hắc Mộc sơn đấu nhiều năm như vậy, có thể chưa bao giờ thấy qua Hắc Mộc sơn cúi đầu a.

“Ngồi xuống đàm? Tốt, dù sao cái này Yêu Sát Lệnh, cũng không có cho chúng ta Mạnh gia tạo thành cái gì tổn thất!”

Mạnh Tuyên cười lạnh nói: “Bất quá người ba ngày trước phải đi người, giết chúng ta Mạnh gia bốn cái gia đình, cái này lại không thể không đề ý đến a?”

“Bốn cái gia đình?”

Cái kia lão nhân mập lùn nao nao, cười nói: “Dễ nói dễ nói, Mạnh thiếu gia tùy tiện nói cái đo đếm đi ra, muốn cái kia bốn cái gia đình, tự là lại trân quý, chúng ta Hắc Mộc sơn cũng bồi được rất tốt, thật sự không được, cho người theo như cái đầu đánh lên bốn cái vàng ròng bộ dáng cũng được!”

“Vàng ròng người thì không cần, bốn cái gia đình, bắt tội bay Hắc Mộc sơn hai trăm đến cái nhân mạng bồi a, có thể?”

Mạnh Tuyên thu lại mặt cười, lạnh giọng nói ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 30 : Đấu pháp

Chương 30: Đấu pháp

“Vì chính là bốn cái nô tài, ngươi tự dám đến đánh ta Hắc Mộc sơn?”

Lang Chủ trong thanh âm đã ẩn chứa một tia ngoài ý muốn, lại ẩn chứa tràn đầy tức giận. Vốn hắn cho rằng, Mạnh Tuyên là bị chính mình phát ra Yêu Sát Lệnh, bức không có cách nào rồi, lúc này mới đã dùng hết biện pháp, mời phân đông cao thủ đến cho mình tạo áp lực, đơn giản tự là cùng chính mình đàm phán, đem Yêu Sát Lệnh triệt tiêu mà thôi, có thể hắn không nghĩ tới, mình đã thỉnh báỉ lão cùng hắn đàm phán, cũng đã đáp ứng triệt hạ Yêu Sát Lệnh, có thể nói đã chịu thua rồi, có thể Mạnh Tuyên hết lần này tới lần khác không chịu chịu để yên, bày ra một bộ cùng chính mình dốc sức liều mạng tư thế!

Ghê tởm nhất chính là, hắn là vì bốn cái gia đình đến cùng chính mình dốc sức liều mạng!

Đây quả thực giống như là một cái làm nhiều việc ác lại nhơn hơn ngoài vòng pháp luật ác đồ, cuối cùng nhất bởi vì trên đường nhỏ ra khỏi đàm bị bắt!

Đều không tính là báo ứng, mà là vũ nhục, quả hồng quả vũ nhục!

“Đúng vậy, chỉ có điều ngươi có một câu nói sai rồi, ta không phải đến đánh Hắc Mộc sơn, ta là tới bị diệt Hắc Mộc sơn!”

Đối với Lang Chủ kinh ngạc nộ, Mạnh Tuyên lại lạnh lùng nói ra, chân thành.

“Ha ha ha ha, bốn tọa thật lâu không có nghe được như vậy chê cười, thiếu niên, chỉ bằng ngươi hôm nay nói lời nói này, ta chẳng những muốn giết ngươi rồi, còn muốn giết đến Tứ Tượng thành đi, đem ngươi toàn thân cao thấp giết cái chó gà không tha...” Lang Chủ giận quá thành cười, bỗng nhiên rống

to một tiếng, chỉ vào Mạnh Tuyên nói: “Các con ra tay, đem cái thằng kia đầu người cho ta đề đến, làm cốt chén uống rượu!”

“GR...À..OOOO!!!...”

Hắn một tiếng này mệnh lệnh, xem như mở ra chiến đoàn, trong lúc nhất thời vô số Hắc Ảnh ngựa đầu rồng to, thanh âm rung trời.

“Oanh...”

Có vô số lang yêu nhảy lên nham sườn núi ngọn cây, cầm trong tay lệnh kỳ, dùng sức vung vẩy.

Chung quanh bỗng nhiên mặt đất rung động lắc lư, vô tận thú triều theo Hắc Mộc sơn vọt ra, lại là một đám một đám Yêu thú, có đã hóa thành thô ráp hình người, có nhưng căn bản liên hình người đều không có hóa đi ra, vẫn là yêu thân, nhưng thân hình khổng lồ, hình người Yêu thú cầm trong tay binh khí, gào thét xông về trước đến, yêu thân là quý tộc trực tiếp mở ra miệng lớn dính máu, vung vẩy móng vuốt sắc bén, hung hăng đánh ra trước.

“Những điều này đều là bị Lang Chủ thu phục Yêu thú, bộ đáng hung ác, lại không cái gì bồn sự, thăm dò chúng ta tới...”

Liễu đại tướng quân cười lạnh, giơ lên cao cao nắm tay phải, quát: “Các huynh đệ, đem sở hữu Yêu thú giết cho ta cái sạch sẽ!”

“Dạ!”

Ngàn tên tinh binh cùng kêu lên rồng to, đều là tả đã giơ tay lên ở bên trong trường mâu, ầm ầm phóng ngựa về phía trước, cùng đàn yêu thú đối kháng.

“Tê á...”

Máu tươi sụp đổ tung tóe, tứ chi bay tứ tung, kêu thảm thiết liên tục.

Đám kia Yêu thú, chẳng qua là tiến hóa chưa xong toàn bộ yêu quái, thực lực có hạn, quay mắt về phía Liễu đại tướng quân

võ trang đầy đủ lại nghiêm chỉnh huấn luyện tinh binh, căn bản chính là tan tác. Mặt đối với người bình thường thời điểm, chúng còn có thể sinh thoảng một phát yêu quái uy phong, nhưng Liễu đại tướng quân thủ hạ cái này chỉ tinh binh, lại là bảo vệ Tứ Tượng thành chỗ căn bản, từng cái đều là thiên chuy bách luyện, tàn sát thú như tàn sát cừu.

“Rõ ràng đem cái này chỉ nhất tinh luyện quân đội phái ra rồi, đây là muốn động thật a...”

Lang Chủ ánh mắt âm thâm, nhưng lại cũng không sốt ruột làm ra đôi ứng, mà là muốn cho Yêu thú tiêu hao tinh binh thể lực.

Mà Kiếm Lư đệ tử, Thanh Khâu lĩnh hồ nữ nhóm, cũng không có vội vã ra tay, vẫn chưa tới thời cơ.

“Thời điểm không sai biệt lắm...”

Thẳng đến đại chiến đã tiến hành không sai biệt lắm một nén hương thời gian, mấy ngàn con yêu thú cơ hồ chết thương đãi lấy hết, Lang Chủ mới chậm rãi nhìn về phía cung điện phía dưới cái kia từng loạt từng loạt khát máu lang yêu, rồi sau đó hét lớn: “Bên ngoài thì có một đồng huyết nhục, đi ăn no a!”

“GR...À..OOOO!!!...”

Đàn sói Tiểu Nguyệt, rồi sau đó đạo đạo bóng đen theo Hắc Mộc sơn nhảy ra ngoài, như khát máu ác ma, hướng ngàn tên tinh binh đánh tới.

“Kiếm Lư đệ tử nghe lệnh...”

“Thanh Khâu lĩnh bọn tử muội nghe lệnh...”

Lãnh đại sư và Thủy Nguyệt nương nương đồng thời kêu to, hướng về chiến đoàn một ngón tay: “Đem đám kia lang yêu cho ta toàn bộ giết, một cái cũng đừng còn lại!”

Bọn hắn biết rõ, hôm nay là xuất động những trong này đầu chiến lực lúc sau, những lang yêu kia thực lực hơn xa qua Liễu đại tướng quân thủ hạ tinh binh, mặc dù tinh binh số lượng muốn so với bọn hắn nhiều, nhưng y nguyên rất khó ngăn cản.

“Sưu sưu sưu...”

Kiểm Lư chúng đệ tử nguyên một đám rút kiếm ra khỏi vỏ, nhao nhao xông xuống núi.

Trong lúc nhất thời kiếm quang như điện, xoay quanh bay múa, đem trước mặt vọt tới lang yêu giáo sát.

Chúng hồ nữ tặc thì nhiều tu pháp thuật, cũng không trực tiếp phóng tới chiến đoàn, mà là nhô ra hồ đan, ngâm tụng pháp chú, thi triển ra đủ loại thần quang, thạch trận, dây leo... Cơ hồ làm cho người hoa mắt pháp thuật hiệu quả xuất hiện, tuy nhiên hồ nữ chỉ có 100 người, nhưng pháp thuật hiệu quả lại vô cùng kinh người, cơ hồ bao phủ khắp chiến trường, hơn nữa các nàng nhãn lực còn rất chuẩn, đều chuẩn xác tránh khỏi đối phương đội ngũ.

“Ta cũng xuống dưới xung phong liều chết một hồi...”

Mạnh Tuyên xem nhiệt huyết sôi trào, hơn nữa hấn cũng biết, như vậy chiến trường có thể ma luyện nhất chính mình võ đạo.

“Đại ca ca, ta cũng đi theo ngươi...”

Thanh Mộc kéo lại Mạnh Tuyên góc áo, có chút quật cường nói.

“Cái này... Không tốt sao?”

Mạnh Tuyên nhìn thoáng qua phía dưới hỗn loạn chiến trường, có chút do dự.

Thủy Nguyệt nương nương lại thở dài, nói: “Ngọc bất trắc bất thành khí, làm cho nàng đi thôi!”

Nói xong nàng cầm bốc lên một cái Tiên Quyết, đánh ra hai đạo thần quang, vây quanh Mạnh Tuyên cùng Thanh Mộc vờn quanh, sau đó hướng Thanh Mộc nói: “Đạo này đan khí có thể giúp ngươi ngăn cản một ít công kích, bất quá ngươi phải đáp ứng ta, đan khí biến mất về sau, tự cho ta ngoan ngoãn trở lại!”

Thanh Mộc trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, khẽ gật đầu một cái.

“Giết...”

Mạnh Tuyên rống to một tiếng, rút ra một thanh trường kiếm, tiếng thét dài ở bên trong, hướng về chiến trường phóng đi.

Thanh Mộc thân hình bông bênh, đi theo phía sau hắn, không rời tả hữu.

“Vèo!”

Mạnh Tuyên tiến nhập chiến trường, vừa mới bắt gặp một con sói yêu chính đuổi ra móng vuốt sắc bén, hướng một gã tinh binh ngực đào đi, lập tức trường kiếm chấn động, hóa đạo một đạo hồng quang đâm xuyên qua lồng ngực của nó, rồi sau đó bay lên một cước, đem nó đá bay vài chục trượng.

“Hô” “Hô ”

Hắn một kiếm này, lại hấp dẫn lưỡng thất lang yêu, đồng thời hướng hắn đánh tới.

“Đừng tổn thương Đại ca ca...”

Thanh Mộc giần nhiều tiếng thanh âm vang lên, hai cái bàn tay nhỏ bé dùng sức đánh nữa đi ra ngoài, tuy nhiên chiêu thức không thành chương pháp, nhưng lực lượng lại bất kỳ ai có thể ngăn, lưỡng thất lang yêu còn chưa tới gần, liền bị năng lực lớn cường lực đánh bay, ngã đầy bụi đất.

“Thiên tài tự là thiên tài a...”

Mạnh Tuyên nhin không được lắc đầu.

Thanh Mộc một chương này đánh về phía hắn, hắn cũng chỉ có bay ra ngoài phần, tiêu nha đầu tu luyện thiên phú thật sự quá mạnh mẽ.

“Lang Chủ, các con ngăn cản không nổi rồi, chúng ta ra tay đi...”

Lang Chủ sau lưng, xuất hiện chín cái Hắc Ảnh, đúng là Hắc Mộc sơn thập đại trường lão, hôm nay chỉ còn chín người rồi.

“Giúp bọn hắn một thanh a!”

Lang Chủ nhẹ gật đầu, ánh mắt vô cùng thâm thúy, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Trong đó ba cái trưởng lão nhẹ gật đầu, về phía trước bước ra một bước, đột nhiên hai tay duỗi hướng lên bầu trời, trong miệng bắt đầu ngâm tụng pháp quyết, theo cổ quái âm tiết thốt ra, bọn hắn quanh người chấn động cũng càng ngày càng mãnh liệt, vô tận khối đen trống rỗng xuất hiện, tụ cùng một chỗ, phiêu lên không trung, nửa chén trà nhỏ thời gian không đến, khắp chiến trường thượng không đã ngưng kết ra một đoàn cực lớn Hắc Vân.

“Hắc Phong...”

Một cái trưởng lão kêu to, Hắc Vân bên trong, bỗng nhiên đã tuôn ra vô tận màu đen bão tố phong, hướng về mặt đất bay tới, chính vậy công một thót Yêu Lang hơn mười người tinh binh, đúng bị một đoàn Hắc Phong cuốn trong rồi, lập tức bị chìm ngập, truyền ra một hồi thống khổ gào rú.

“Độc điện...”

Cái khác trưởng lão đang gọi, đám mây bên trong, liền ngay lập tức giáng xuống tầm hơn mười trượng màu đỏ như máu Lôi Điện, thẳng kích mặt đất.

“Băng tiễn...”

Cái thứ ba trưởng lão kêu to, Hắc Vân bắt đầu đánh xuống mưa, vậy mà tại giữa không trung tụ hóa thành đạo đạo óng ánh băng tiễn, cái này nhưng là chân chính tiễn vũ, trực tiếp liền hướng lấy Mạnh Tuyên cái này một phương nhân mã bắn xuống dưới.

“Ba ba ba...”

Mạnh Tuyên kiếm quang quét ngang, đem hướng về hắn cùng với Thanh Mộc mây chục đạo băng tiễn đập bay rồi, rút kiếm xem xét, đã thấy trên thân kiếm vậy mà xuất hiện mấy cái lỗ hồng, có thể thấy được băng tiễn chi kiên, lực lượng chi trọng.

Bất quá đúng lúc này, Thủy Nguyệt nương nương cũng xuất thủ, nàng nhưng cũng là cái pháp thuật cao thủ, thon dài mười ngón nhẹ nhàng cầm bốc lên pháp quyết, trong nháy mắt tinh

khí tuôn ra, vô tận hơi nước từ Hắc Vân phía dưới ngưng kết, vậy mà hóa thành một mặt bao phủ toàn bộ chiến trường bằng kính, Hắc Vân bên trong rơi xuống Hắc Phong, độc điện, băng tiễn tại trải qua băng kính lúc cũng không bị ngăn cản, nhưng hướng về chiến trường lúc, mục tiêu công kích lại cải biến.

Vốn là công hướng Mạnh Tuyên một phương đội ngũ pháp thuật, vậy mà ngành sanh sanh cải biến phương hướng, ngược lang yêu công tới.

“Hoa trong gương, trăng trong nước, cưỡng ép cải biến đối thủ pháp thuật hiệu quả, tiểu hồ ly này vậy mà thật sự tu luyện thành công!”

Một gã Hắc Mộc sơn trưởng lão quát lạnh.

“Hừ, muốn đấu pháp, chúng ta ba cái thuận tiện tốt cùng nàng đấu một trận!”

Một tên trưởng lão khác cười lạnh, sau đó ba người đồng thời tăng lớn chân khí phát ra.

“Oanh...”

Hắc Vân vậy mà tại lập tức biến lớn một vòng, trực tiếp áp hướng về phía huyền trên không trung băng kính.

“Ba ba...”

Rất nhỏ vỡ tan âm thanh truyền đến, băng kính bắt đầu không chịu nổi Hắc Vân áp bách, từ từ nghiền nát.

Thủy Nguyệt nương nương lông mày không khỏi nhíu lại, lấy một địch ba, nàng lộ ra có chút lực bất tòng tâm.

“Đốt!”

Đột nhiên một tiếng nhát hát vang vọng khắp chiến trường, cũng hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Đã thấy Mạnh Tuyên mang đến ba vị che mặt lão giả một trong, vào lúc này đứng dậy, hần chẳng biết lúc nào đã kết thành pháp quyết, theo chân ngón nhỏ ra, đạo đạo tinh khí bay thẳng trời cao, sau nửa ngày về sau, trên bầu trời một mảnh đỏ bùng, thậm chí có khóa khóa cực lớn hỏa cầu từ trên trời giáng xuống, hung hăng đập

vào Hắc Vân bên trên.

“Phốc...”

Tại hỏa cầu đánh lên Hắc Vân một khắc, Hắc Mộc sơn ba vị trưởng lão một trong lập tức không chịu nổi, một ngụm máu tươi phun ra.

“Thiên Hỏa bay loạn, giận dữ đốt thành... Hắc là... Ba mươi năm trước kinh điểm Vô Song Tiểu Phần Hà...”

Lãnh đại sư thấy được một màn này, không khỏi khiếp sợ nhìn lão giả kia liếc.

Cùng lúc đó, Thanh Đăng đại sư cũng là trợn mắt há hốc mồm, hiển nhiên cũng đoán được lão giả kia thân phận.

Ba mươi năm trước, Tiểu Phần Hà từng tại ngàn dặm bên ngoài cách Giang Thành bỗng nhiên nổi tiếng, đánh bại rất nhiều cường địch, nhất thời thanh danh vô lượng, cùng Lãnh đại sư, Thanh Đăng đại sư cũng đều là đã gặp mặt, tính toán là quen biết cũ, chỉ bất quá hắc cũng đã mai danh ẩn tích hứa nhiều năm, thế nhưng mà này lạnh người bịt mặt thi triển, hiển nhiên là Tiểu Phần Hà năm đó đặc ý nhất pháp thuật, người khác căn bản phỏng phát cũng phỏng phát không đến.

Đã nghe được Lãnh đại sư nói ra Tiểu Phần Hà tên của, cái kia người bịt mặt cũng xoay đầu lại, hướng hắc cùng với Thanh Đăng đại sư nhẹ gật đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 31 : Lang Tổ Lệnh

Chương 31: Lang Tổ Lệnh

“Tứ Tượng thành ở bên trong khi nào ra như vậy một cao thủ, như thế nào chưa từng nghe nói qua?”

Lang Chủ sau lưng mấy vị trưởng lão có chút giật mình, với tư cách tiềm ẩn địch nhân, bọn hắn gần đây đối với Tứ Tượng thành nội và chung quanh đối với bọn họ có uy hiếp cao thủ giải thanh thanh sở sở, chưa bao giờ biết rõ như vậy một cao thủ tồn tại, trong nội tâm không khỏi có chút khiếp sợ.

Lang Chủ ánh mắt cũng không khỏi bắn ra một tia nổi giận, hung hăng nhìn về phía chính tại chiến trường trong chém giết Mạnh Tuyên, lạnh giọng nói: “Là cái kia tiên môn khí đồ mời đến, khó trách hắn như vậy một cái con sâu cái kiến, cũng dám xâm phạm ta Hắc Mộc sơn, quả nhiên là có chút cật vào! Hừ, các người đi đem giết cho ta rồi, đầu người đề đến!” Một bên phân phó lấy, trong lòng của hắn thầm nghĩ: “Kiếp nạn này qua đi, cũng muốn đi đem Tiêu gia tiêu diệt, nếu không là tin tức của bọn hắn có sai, chúng ta như thế nào lại đơn giản trên chọc phải bức này khó chơi đối thủ?”

“Vâng!”

Ba gã trưởng lão cùng kêu lên đáp ứng, lạnh lùng liếc qua chiến trường, đột nhiên giương giọng hét dài, rồi sau đó bỗng nhiên biến thân, còng xuống thân hình phồng lớn lên một vòng, khí thể trùng thiên, không hiểu tản ra khủng bố khí tức, sau đó liên thủ hướng chiến trường vọt tới. Bọn hắn trong lực lượng của ba người thật sự quá mạnh mẽ, đoạn đường này vọt tới, trực tiếp xông tới nổi lên vô số bầm thây phần còn lại của chân tay đã bị cụt, liền như là ba chiếc giống như xe tăng.

“Đây là muốn nhắm vào ta đến sao? Thanh Mộc mau lui!”

Mạnh Tuyên nhạy cảm phát giác ba đạo gắt gao nhìn thẳng sát cơ của mình, ngẩng đầu nhìn hướng về phía Hắc Mộc sơn

phương hướng.

“Àm âm...”

Ba đạo thẳng tắp hàm số lượng giác liệt chiến trường, thẳng tắp hướng chính mình vọt tới.

Dĩ nhiên là ba gã Chân Khí cảnh đỉnh phong cao thủ, mình tuyệt đối khó có thể ngăn cản.

Chỉ có điều, ba người kia tốc độ thật sự quá là nhanh, hấn cho dù là muốn chạy trốn, cũng có chút không còn kịp rồi.

“Ha ha... Ba người các người muốn đi đi đâu? Trước đã qua Bồn tướng quân cửa ải này a!”

Đột nhiên, một đạo ngân quang lập tức theo Mạnh Tuyên sau lưng bay đi, dĩ nhiên là người mặc ngân giáp Liễu đại tướng quân, tòi động long kỵ theo trên sườn núi vọt lên, trong tay hấn nắm lấy một cây ngân thương, tiếng thét dài ở bên trong, ngân thương như rồng, thẳng hướng ba gã Lang tộc trưởng lão đánh tới.

“Ngao...”

Gặp Liễu đại tướng quân khí thế hung hung, ba gã Lang tộc trưởng lão đồng thời nhảy dựng lên, móng vuốt sắc bén hướng Liễu đại tướng quân trao xuống, mà Liễu đại tướng quân tắc thì nhắc ngang ngân thương, mượn xung lượng hướng về đẩy ra, vậy mà ngành sanh sanh cùng sáu chỉ móng vuốt sắc bén đụng vào nhau.

“Bành...”

Một tiếng vang thật lớn, đỉnh tai nhức óc, dùng bọn hấn làm trung tâm, một đạo mắt thương có thể thấy được sóng chấn động ra động tán phát ra, phạm khi bọn hấn trong vòng mười trượng sinh linh đều bị bị đạo này chấn động ảnh hưởng đến, bị chấn người ngã ngựa đổ, ngũ khiếu đổ máu.

“Sưu sưu sưu...”

Cái kia ba gã Lang tộc trưởng lão cũng bị chấn hướng lui về phía sau đi, bọn hấn rồi đột nhiên lật ra cái té ngã, chỉ sau trên

mặt đất khẽ chống, liền lần nữa nhảy dựng lên, hướng về Liễu đại tướng quân tấn công mạnh, mà Liễu đại tướng quân lấy một địch ba, lại không sợ chút nào, trong tay ngân thương dựng thẳng chọn hoành đánh, uy thế như rồng, lập tức hóa giải ba gã trưởng lão thế công, dưới háng Long Mã cũng cực kỳ Thông Linh, liên kích mang cản, giúp hấn tác chiến.

“Đám kia hai chân dê thật đúng là liều mạng, cũng thế, hay vẫn là ta ra tay đi!”

Nhất tại Lang Chủ sau lưng cuối cùng ba vị trưởng lão một người trong đó nói ra, bọn hấn nhưng lại cường đại nhất ba vị trưởng lão.

“Đi thôi, trận chiến này quan hệ đến chúng ta Hắc Mộc sơn tồn vong rồi, chúng ta đều muốn ra tay!”

Lang Chủ than nhẹ, ánh mắt nhìn hướng về phía phía dưới một tòa cung điện, lo lắng lấy muốn hay không đem cái kia cung điện bày đồ cúng lấy một vật tế ra đến.

“Vèo...”

Cung trên điện, ba vị trưởng lão đột nhiên lao xuống chiến trường, tựa như ba đạo hắc tiễn.

“Hắc Mộc sơn muốn phải liều mạng rồi, vị tiên bối nào đi ngăn cản một phen?”

Lúc này thời điểm Mạnh Tuyên đã mang theo Thanh Mộc về tới sườn núi bên trên, hướng ở đây mọi người nói ra.

Chân khí của hấn thất trọng tu vi không tính yếu, nhưng là không tính cường, so với Lãnh đại sự tọa hạ 30 tên tinh anh đệ tử còn kém không ít, tại đây trên chiến trường xa xa không có đặt tới tung hoành trì sinh trình độ, bởi vậy gặp Hắc Mộc sơn bắt đầu châm đối với chính mình rồi, liền dẫn Thanh Mộc thoái lui ra khỏi chiến trường, với hấn mà nói, chỉ cần nhập chiến trường xung phong liều chết một hồi, nhiệm bên trên một trận chiến này nhân quả liền vậy là đủ rồi, không cần huyết chiến đến cùng.

“Chúng ta hai người đối phó ba người này là đủ!”

Mạnh Tuyên mời đến ba gã người bịt mặt một trong chậm rãi về phía trước đứng ra một bước, nhìn xem Lãnh đại sư, nhẹ nói đạo.

Lãnh đại sư khẽ giật mình, xoáy và cười to, nói: “Cũng tốt, tốc chiến nhanh chóng tuyệt, giải quyết ba người này, lại giết Lang Chủ!”

Đang khi nói chuyện, hai người bọn họ bỗng nhiên đồng thời xông hạ sơn sườn núi, hướng cái kia ba đạo hắc tiễn nghênh khứ.

“Huu...”

Lãnh đại sư kiếm đã xuất vỏ, một đạo dài đến tầm hơn mười trượng ngân quang lập tức mang tất cả chiến trường, một đường xoắn đã bay vô tận xác sói huyết nhục, tại nghênh hướng cái kia ba gã cường đại nhất trưởng lão trong quá trình, hấn lại vẫn không quên hiểu rõ quyết một ít lâu la, tốt thay môn hạ đệ tử giảm nhẹ một chút áp lực. Mà cái kia che mặt lão giả lại không rên một tiếng, một đường đi nhanh, thẳng đến tiếp cận cái kia ba gã trưởng lão, mới bỗng nhiên nhảy dựng lên.

“Bá...”

Người trên không trung, hấn đã ra tay, một vòng thê điểm ánh đao ánh sáng khắp bầu trời đêm.

“Phốc phốc...”

Hấn một đao ra tay, vậy mà ngạnh sanh sanh bức lui ba vị trưởng lão bên trong trong đó hai người, ánh đao như bóng với hình, liền giống như vật còn sống bình thường, theo sát cái kia hai gã trưởng lão đuổi tới, rất có một bộ không trăm đối thủ tuyệt không trở về tuyệt quyết chi ý.

Chỉ có điều, hấn chỉ nhìn thẳng này ba gã trưởng lão, sau lưng thực sự lộ ra lão một khối to sồ sồ, danh thứ ba trưởng lão gào rú một tiếng, bàn tay hiện ra đại lượng khói đen, cuối cùng nhất lại hóa thành một thương màu đen trường mâu, hung hăng hướng trên lưng hấn đâm xuống dưới.

“Người nhìn không tới lão phu đã đến rồi sao? Lại vẫn có tâm

tư công hướng người khác?”

Lãnh đại sư âm lãnh thanh âm vang lên, một đạo ngân quang thẳng lướt cái kia hắc mâu trường lão cái cổ.

Cái kia hắc mâu trường lão kinh hãi, vội vàng hồi mâu phòng ngự, “Ba” một tiếng, hắc mâu cùng Lãnh đại sư kiếm trùng trùng điệp điệp tấn công, hắc bàn tay hắc mâu thậm chí có tán loạn dấu hiệu, mà bản thân của hắc cũng bị đạo này đại lực đánh trúng hướng lui về phía sau đi.

Mà Lãnh đại sư tắc thì hướng cái kia che mặt lão giả nhìn thoáng qua, đã thấy hắc lúc này một vòng ánh đao, đã ép tới cái kia hai gã trường lão không thở nổi rồi, trong nội tâm không khỏi có chút bất mãn, cảm thấy biểu hiện của mình đã đã thua bởi hắc, nhưng cùng tồn tại một phương trận doanh, lại không có ý tứ trực tiếp đi qua đoạt đối thủ của người ta, đành phải một lời lừa gạt toàn bộ phát tiết vào cầm trong tay hắc mâu trên người trường lão, cầm kiếm công liên tiếp.

Đến tận đây, Hắc Mộc sơn thập đại trường lão đều đã xuất tay, nhưng trên chiến trường cục diện chẳng những không có đạt được cải thiện, ngược lại càng bất lợi, lúc này đây Tứ Tượng thành chuẩn bị quả thực đầy đủ, đại ra Hắc Mộc sơn dự kiến.

Tiểu Phần Hà cùng Thủy Nguyệt nương nương liên thủ, Băng Hỏa giáp công, uy lực sao mà quá lớn?

Mà Hắc Mộc sơn bốn vị tinh thông pháp thuật trường lão cũng tại hôm qua vẫn một người, chỉ còn ba người, bọn hắc am hiểu nhất Tứ Linh Trận liên thi triển không đi ra, dựa vào ba cái trường lão huyền hóa ra đến Hắc Vân đã ngăn cản không nổi Tiểu Phần Hà cùng Thủy Nguyệt nương nương liên thủ rồi.

Trận này tại chiến trường trên không đấu pháp, Hắc Mộc sơn đã nhất định phải thua.

Mà Hắc Mộc sơn bốn, sáu, bảy ba vị trường lão, vốn định tập sát Mạnh Tuyên, lại bị Liễu đại tướng quân một người cản lại, lúc này chém giết chính lợi hại, trên nhất thời khó phân thắng bại.

Mà cường đại nhất Đại trường lão, Nhị trường lão, Tam trường lão ra tay thời điểm, lại bị che mặt lão giả cản lại hai cái, Lãnh

đại sư cản lại một cái, ba vị này trưởng lão tuy nhiên tu vi xa cao hơn những trưởng lão khác, nhưng Lãnh đại sư cùng cái kia che mặt lão giả cũng là tu vi cao tuyệt, hai người này lúc này đã thuộc về ân lấy cái kia ba vị trưởng lão đánh nữa, một đao một kiếm, quang ảnh thê hàn, chiếm cứ rõ ràng thượng phong.

Đến tận đây Hắc Mộc sơn hạch tâm hơn hai trăm lang yêu, thì tại Tứ Tượng thành tinh binh, Kiếm Lư đệ tử, Thanh Khâu lĩnh hồ nữ bốn người liên thủ áp bách dưới, chết thương thảm trọng, mờ mờ ảo ảo có tan tác tế giống như, nếu không có lúc này Lang Chủ còn đang ngó chừng chiến trường, chỉ sợ cái này lúc sau đã chạy tán loạn rồi.

“Ha ha ha ha... Đến rồi nhiều cao thủ như vậy, thật sự là ý định bị diệt ta Hắc Mộc sơn sao?”

Lang Chủ bỗng nhiên buồn bã phá lên cười, thanh âm điên cuồng, xông thẳng lên trời.

Phảng phất bị tiếng cười của hắn áp chế, khắp chiến trường tiếng hò hét đều nhược rất nhiều.

“Ta Yêu Lang Tiểu Nguyệt hôm nay tại phát này thề, hôm nay sở hữu phạm ta Hắc Mộc sơn chi nhân, tất diệt hẳn cả nhà!”

Lang Chủ lãnh lạnh quát lạnh, lại để cho trong lòng mỗi người đều bay lên một loại dự cảm bất hảo.

“Cầu xin Lang Tổ Lệnh...”

Lang Chủ bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất bên trên, thấp giọng cầu nguyện, theo thanh âm của hắn càng lúc càng lớn, một loại yêu tà cảm giác bao phủ khắp chiến trường, thời gian dần trôi qua, một đạo rất nhỏ ma ngữ dần dần vang lên, ma ngữ truyền khắp chi địa, lang yêu bỗng nhiên tinh thần đại chấn, phảng phất khí lực đều khôi phục đã đến trạng thái toàn thịnh, bị thương cũng đều tốt rồi, ánh mắt lóe ra ánh sáng màu đỏ, bắt đầu dốc sức liều mạng phản giết, trạng như điên.

Mà Mạnh Tuyên một phương nhân mã, tắc thì bỗng nhiên cảm giác có chút đầu vầng mắt hoa, tứ chi hư nhuyễn, sinh lòng e sợ ý.

“Huu...”

Đột nhiên một tòa cung điện bên trong, một đạo màu đen lệnh bài phá đỉnh mà lên, tại minh nguyệt phía dưới, đại phóng hắc quang.

Theo ma ngữ vang lên, cái kia hắc quang vậy mà uyển giống như là thực chất biến hóa, nhất hóa thành một cái cự đại đầu sói hình dạng, im ắng mở ra bồn máu miệng rộng, phảng phất muốn đem trọn phiên chiến trường nuốt vào.

“Là Lang Tổ Lệnh, ngàn năm lúc trước vị Hắc Mộc sơn Yêu Lang chỉ tổ lưu lại, nó tuy nhiên đã chết đi nhiều năm, nhưng ngàn năm qua, lang yêu nhất tộc ngày đêm tế bái này lệnh, cũng ngày ngày dùng máu tươi đổ vào, đã sử nó sinh ra một tia tà tính, một khi tế ra, sẽ gặp niệm tụng yêu ngữ tà chú, có thể kích phát lang yêu nhất tộc chiến ý, đồng thời lại ảnh hưởng bên ta binh sĩ tâm chí, cắt giảm chiến lực!”

Thủy Nguyệt nương nương ghen ngào kêu lên, nàng không thể nghi ngờ là hiểu rõ nhất Hắc Mộc sơn một người, biết rõ cái này Lang Tổ Lệnh uy lực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 32 : Thạch Long du địa

Chương 32: Thạch Long du địa

Lang Tô Lệnh bị té lên, chiến trường tại trong nháy mắt, dường như có nghịch chuyển dấu hiệu.

Hắc Mộc sơn lang yêu tại thời khắc này, quả thực tựa là đầy máu phục sinh, độc sức liều mạng phản giết, mà Mạnh Tuyên một phương nhân mã tắc thì chiến ý cùng chiến lực đều nhận lấy ảnh hưởng, chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản, cơ hồ không hề có lực hoàn thủ. Mặc dù là cùng Hắc Mộc sơn thập đại trường lão giao thủ cao thủ, cũng rất cảm thấy áp lực, Liễu đại tướng quân lấy một địch một, đã lâm vào xu hướng suy tàn, mà Thủy Nguyệt nương nương cùng Tiểu Phần Hà, Lãnh đại sư cùng dùng đao che mặt lão giả mặt đối với đối thủ, cũng dần dần đã mất đi ưu thế, tựa hồ cũng bị lật bàn.

Cũng là tại thời khắc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên trong nội tâm rung mình, ngẩng đầu nhìn hướng về phía không trung.

Cái kia miếng Lang Tô Lệnh, vậy mà lại để cho trong lòng của hắn sinh ra một tia cực kỳ cảm giác quen thuộc, thật giống như, cái kia trên miếng lệnh bài phát ra lực lượng, cùng hắn bệnh nặng Tiên Quyết có cùng nguồn gốc, hơn nữa tại hắn ngẩng đầu nhìn hướng trên bầu trời, trong lòng ngực của hắn một miếng lệnh bài cũng bắt đầu nóng lên, đúng là cái kia miếng bệnh lão đầu truyền cho hắn bệnh nặng lệnh, ần ần, hắn vậy mà theo bệnh nặng làm cho bên trên cảm nhận được một tia vui sướng.

“Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Liên Mạnh Tuyên mình cũng làm không rõ ràng chuyện gì xảy ra, bệnh nặng làm cho rơi vào tay trong tay hắn về sau, một mực đều chỉ có một gửi lấy bệnh người thân hồn tác dụng, ngoài ra là một mặt bình thường lệnh bài, chưa từng có xuất hiện qua như vậy dị trạng.

“Khả năng giúp đỡ bên trên một điểm bề bộn, lão hòa thượng ta hôm nay cũng tự không tính đến không rồi...”

Tại Mạnh Tuyên nghĩ mãi không thông thời điểm, Thanh Đăng đại sư bỗng nhiên nhẹ giọng nói một câu, khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu ngâm xướng kinh văn.

“Hưu...”

Thanh Đăng đại sư đỉnh đầu chỗi, bỗng nhiên bay ra một đạo Linh quang, vậy mà làm hóa một ngòi xếp bằng hư không Đại Phật, trong miệng hắt tiếng tụng kinh cũng mượn từ Đại Phật chỉ khẩu, lập tức truyền khắp toàn bộ chiến trường.

Đại Phật cùng Lang Tổ Lệnh hóa thành ma lang đôi mắt, nhất niệm yêu tà chú ngữ, một phát phạm âm phạt xướng.

Trong nháy mắt này, cái kia yêu tà ngữ điệu sinh ra ảnh hưởng lại bị triệt tiêu rồi.

Tứ Tượng thành tinh binh, Kiếm Lư đệ tử, Thanh Khâu lĩnh hồ nữ, chiến lực tăng trở lại, bắt đầu lần nữa nghịch chuyển chiến cuộc.

Mạnh Tuyên xem có chút trợn mắt há hốc mồm, Thanh Đăng hòa thượng lại có như vậy thần thông, không phải do hắn không kinh hãi.

Những Tứ Tượng thành này trong đỉnh tiêm những cao thủ, tuy nhiên không phải tiên môn người trong, nhưng thủ đoạn quả thực phi phàm.

“Nhanh chút ít chấm dứt a, Lang Tổ Lệnh nội uẩn Hắc Mộc sơn ngàn năm Tín Ngưỡng Chỉ Lực, lão nạp cũng ủng hộ không được quá lâu...”

Thanh Đăng đại sư dùng thần niệm nói cho Thủy Nguyệt nương nương, Lãnh đại sư bọn người.

“Tốt!”

Các cao thủ tề hát, chiến lực toàn bộ ra, động Chân Hỏa.

“Thiên Hỏa bay loạn, yêu tảo mác lại...”

Tiểu Phần Hà một tiếng bạo rống, cầm bốc lên pháp quyết, trên bầu trời lần nữa rơi xuống vô số hỏa cầu.

Cái kia Hắc Vân tại hỏa cầu cùng Thủy Nguyệt nương nương hoa trong gương, trắng trong nước pháp thuật giáp công xuống, vốn cũng đã không kiên trì nổi rồi, chỉ là tại vùng vẫy giãy chết, hôm nay đã trúng cái này một lớp đá kích, thì pháp ba cái trường lão ngay ngắn hướng miệng phun máu tươi, chán nản ngồi ngã trên mặt đất. Một thân tinh khí tán đi, cái kia Hắc Vân không có căn nguyên, cũng lập tức ở hỏa cầu đá kích hạ trở nên tan thành mây khói rồi, một hồi đấu pháp, Hắc Mộc sơn bại hoàn toàn.

“Ta muốn toàn lực thi pháp, kính xin hồ nương nương cho ta làm cho thắng...”

Hắc Mộc sơn thất bại, có thể Tiểu Phần Hà lại hoàn toàn không có thu tay lại ý tứ, ngược lại một tiếng gầm nhẹ, sát khí nghiêm nghị.

“Tốt, tiên sinh yên tâm!”

Thủy Nguyệt nương nương đáp ứng.

“Ầm ầm...”

Càng nhiều nữa hỏa cầu theo trên bầu trời rơi xuống, tựa như lần lượt cực lớn đạn pháo, phô thiên cái địa đánh tới hướng chiến trường.

Lúc này thời điểm Tiểu Phần Hà đã bắt đầu toàn lực thi pháp, căn bản không cân nhắc hỏa cầu đánh tới hướng chính là đối phương đội ngũ hay vẫn là địch quân đội ngũ rồi, sở hữu chiến trường bên trong hết thấy, đều tại hắc hỏa cầu bao phủ trong phạm vi, nhưng mà Thủy Nguyệt nương nương cái này hội cũng đã đem hoa trong gương, trắng trong nước chi thuật thi triển đã đến cực hạn, mỗi một miếng rơi xuống hỏa cầu đều bị nàng làm cho trắng dưới rơi phương hướng, tinh chuẩn đánh tới hướng Hắc Mộc sơn lang yêu.

Nàng cùng Tiểu Phần Hà, đều là hiếm thấy pháp thuật đại sư, phen này phối hợp, có thể nói không chê vào đâu được.

“A...”

Hắc Mộc sơn lang yêu bị hỏa cầu đốt da tróc thịt bong, không còn chút nào nữa chiến ý, bắt đầu tan tác.

“Đi chết đi!”

Liễu đại tướng quân thừa dịp một khóa hỏa cầu hướng về cái kia ba vị trưởng lão, ảnh hưởng tới lòng của bọn hắn chí, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, phóng ngựa xông về trước đi, trực tiếp một thương đánh bay bên trong một cái trưởng lão, rồi sau đó ngân thương hồi rồi, uyển như du long, lại đem một tên trưởng lão khác đập bay rồi, cuối cùng một cái Hắc Mộc sơn trưởng lão, vốn định xông lên, nhưng bị hắn uy thế chỗ nhiếp, bỗng nhiên bỏ xuống đồng bạn, quay đầu bỏ chạy.

“Trốn chỗ nào?”

Liễu đại tướng quân phóng ngựa đuổi theo tiến đến, ngân thương xuất động, trực tiếp đưa hắn dính trên mặt đất.

“Ha ha...”

Liễu đại tướng quân phóng ngựa cuồng tiếu, khổ chiến sau nửa ngày, hắn rốt cục đã nhận được một cơ hội, đánh chết đối thủ.

Lấy một địch ba, đại hoạch toàn thắng, này dịch, đem trở thành hắn huy hoàng cuộc chiến.

Cũng vào lúc này, Lãnh đại sư kiếm ra như điện, hung hăng xoắn đã qua hắn chỗ đối địch Hắc Mộc sơn Đại trưởng lão cổ, một khóa thật lớn đầu lâu bay lên, rồi sau đó hắn kiếm quang không ngừng, hướng về bên cạnh đã bị che mặt đao khách áp trái chi phải kềm cỏi Hắc Mộc sơn Nhị thiếu gia lão cùng Tam trưởng lão xoắn đi, hai người kia đối địch che mặt đao khách, nay đã lực không thể chi rồi, thì như thế nào đề phòng Lãnh đại sư thần kiếm?

“Vèo” một tiếng, lại là một cái đầu bay lên, nhưng lại Tam trưởng lão bị một kiếm này chém giết.

Nhị trưởng lão thấy thế kinh hãi, muốn chạy trốn, lại bị che mặt đao khách một đao chém thành hai đoạn.

“Ha ha...”

Lãnh đại sư cười to, hắc cuối cùng hay vẫn là lấy được hai người đầu, không có yếu đi hắc Kiếm Lư uy danh.

“Hừ!”

Che mặt đạo khách nhưng có chút không vui, khổ chiến sau nửa ngày, hắc tự nhiên cũng không muốn bị người đoạt công.

Chỉ là hắc nghĩ lại, chính mình một dịch vốn chính là vì báo ân mà đến, lại là che mặt xuất chiến, cũng không sao cả rồi.

Dựa theo tính tình của hắc, nếu là dùng chính mình thân phận thật sự ra tay, cái kia tất nhiên không chịu để cho Lãnh đại sư đã đoạt công đi.

“Tặc tử ngươi dám...”

Lang Chủ chứng kiến chúng trưởng lão chết thì chết, bị thương thương, hắc cũng rốt cục nhìn không được, nổi giận ra tay.

Theo cái này hét lớn một tiếng, thân hình hắc vẩy mà hóa thành nồng đậm khói đen, giống như Hoàng Hà vỡ đê, đánh về phía khắp chiến trường.

“Ầm ầm...”

Liên giống như đã xảy ra một hồi địa chấn, khắp ngọn núi đều bị chân động rồi, tu vi thấp người trực tiếp té lăn trên đất, đứng cũng không vững.

Lang Chủ hóa ra khói đen, mỗi một tia tựa hồ cũng như núi đồi trầm trọng, có thể xông trèo núi nhạc.

“Thạch tiên bối, nên ngươi xuất thủ...”

Mạnh Tuyên hướng nhất cái không có ra tay che mặt lão giả thi lễ một cái, nhẹ nói đạo.

“Lão phu đã có chút đã đợi không kịp...”

Cái kia che mặt lão giả nhẹ nhàng nói một câu, liền như là đi ra ngoài đi dạo bình thường, bước ra một bước.

“Àm âm...”

Mặt đất bỗng nhiên truyền đến một hồi nặng nề động tĩnh, mà Hậu Thổ tầng trở mình liệt, một đầu Thạch Long vậy mà theo lòng đất chui ra, cái kia che mặt lão giả đang đứng tại Thạch Long trên đầu, rồi sau đó Thạch Long về phía trước bỏ nhào về phía trước, mang theo uốn lượn về phía trước bơi đi, những nơi đi qua, Thổ thạch phân liệt, ngọn núi khuynh đảo, ở trước mặt của hắn, mặt đất tựa hồ cũng thành mặt nước, tùy ý phân cách cắt liệt, so cát đậu hủ còn dễ dàng.

“Không chế Thạch Long, ngao du đại địa... Chẳng lẽ là người kia?”

Lãnh đại sư ngẩn ngơ, trong nội tâm khiếp sợ phi thường.

Hắn sớm biết cảm giác đến đó cuối cùng ra tay người bịt mặt tuy nhiên chân khí nội liễm, nhưng tuyệt không phải tục tăng, một thân thực lực chính là ba cái che mặt lão giả trong cường đại nhất một người, nhưng thắng đến chứng kiến hắn ra tay, mới phát giác sự cường đại của hắn, còn tại chính mình tưởng tượng phía trên.

Hơn nữa che mặt lão giả chiêu thức cũng làm cho hắn nhớ tới một người, đó là một cái so với hắn còn cao ra đồng lứa người, đã gần trăm năm không có xuất hiện trên giang hồ rồi, rất nhiều người cũng đã quên người này.

“Người rốt cục xuất thủ...”

Lang Chủ hét lớn, khói đen bỗng nhiên ngưng tụ đã đến một chỗ, hóa thành một chỉ chạy trốn cự lang, chừng ngọn núi lớn nhỏ, mỗi nhảy ra một bước, đều chấn mặt đất phát run, hung mãnh hướng về Thạch Long thượng diện che mặt lão giả đánh tới.

Lang Chủ cũng không phải là Mạnh Tuyên kiếp trước trong trò chơi xuất hiện những chỉ số thông minh kia là không đại BOSS, thắng đến thuộc hạ của mình bị giết sạch rồi, mới sẽ ra tay, hắn vừa rồi một mực không có ra tay, là bị cái kia cuối cùng một cái che mặt lão giả khí cơ một mực đã tập trung vào,

biết rõ chính mình như ra tay, cái kia che mặt lão giả cũng tất nhiên sẽ ra tay, hết lần này tới lần khác hấn cầm nắm không đúng che mặt lão giả thực lực, bởi vậy tại do dự.

“Oanh...”

Thạch Long cùng Hắc Lang đâm vào một chỗ, giống như địa bạo thiên sụp đổ, mảnh đá tung bay, khói đen cuộn cuộn.

Mặt đất bị cái này lực lượng không lồ ảnh hưởng đến, vậy mà xuất hiện một đạo lại một đạo rạn nứt khe hở, nham tương đều bùng lên.

“Mau mau ly khai chiến trường...”

Liễu đại tướng quân hét lớn, đem trong tràng chém giết tinh binh đều rút lui đi ra, để tránh bọn hấn bị liên lụy.

“Đi mau...”

Tại Lãnh đại sư, Liễu đại tướng quân cùng với che mặt đao khách bọn người yểm hộ xuống, Tứ Tượng thành tinh binh và Kiếm Lư đệ tử, Thanh Khâu lĩnh hồ nữ chờ tất cả đều an toàn rút ra phiến chiến trường này, nhưng một ít may mắn sống sót lang yêu lại không may mắn như thế, hai đại cao thủ giao phong chiến trường, đã biến thành một mảnh tuyết địa, dù là một tia nhỏ tiết lộ ra ngoài lực lượng, cũng đủ làm cho bọn hấn mệnh tang tại chỗ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 33 : Người trọng lời hứa ta đoạn nhân quả

Chương 33: Người trọng lời hứa, ta đoạn nhân quả

Thôi lui ra khỏi chiến trường về sau, tất cả mọi người bài trừ gạt bỏ tức tĩnh khí, quan sát Thạch Long lão giả cùng Lang Chủ đánh nhau.

Bọn hắn càng xem càng là tỉ mỉ, Lang Chủ một thân tu vi, quả nhiên cực kỳ cường đại, vậy mà đã đến nửa bước Chân Linh tu vi, có thể nói so mọi người đoán trước còn phải mạnh hơn một đoạn, nếu không có có Thạch Long lão giả ra tay, trong tràng chỉ sợ bất luận cái gì cao thủ đều không phải là đối thủ của hắn.

Khiếp sợ ngoài, càng nhiều nữa người hướng Mạnh Tuyên quảng đi kính sợ ánh mắt.

Cái này thoát nhìn không ngờ tiên môn khí đồ, năng lượng thật sự là cường đại, có thể mời đến bậc này cao thủ tương trợ.

“Rầm rầm rầm...”

Thạch Long cùng Lang Chủ tranh đấu kịch liệt, cơ hồ vạch tìm tòi Thương Khung, mảnh đá bay tán loạn, Hắc Vân cuộn cuộn.

“Huu...”

Lang Chủ đột nhiên bay người lên trên không trung, oán hận nhìn về phía đứng tại trên sườn núi Mạnh Tuyên, giận dữ hét: “Tiên môn Khí Tử, ngươi bởi vì mấy cái gia đình mệnh, liền muốn bị diệt ta Hắc Mộc sơn, hận này ta Tiểu Nguyệt nhớ kỹ, cùng ngươi không chết không ngớt...”

Trong tiếng rống giận dữ, hắn bỗng nhiên mãnh liệt hít một hơi, rồi sau đó rống to một tiếng.

“Ngao...”

Một tiếng khiếp sợ tứ phương lang ngao vang lên, âm sóng cuộn cuộn, mang tất cả khắp chiến trường.

Còn đây là Thiên Lang Ma Âm, Lang Chủ ẩn giấu Bảo thuật, là Thạch Long lão giả cũng không muốn chính diện chống đỡ, tạm lánh hấn tiếp xúc.

Thủy Nguyệt nương nương cùng Tiểu Phần Hà càng là biến sắc, gấp kết pháp quyết, hóa ra một đạo bình chương, che khuất mọi người.

Như không như thế, tại đây Ma Âm phía dưới, phần đông tu vi không đủ đệ tử chỉ sợ phải chết thương một nửa.

Mọi người đều cho rằng Lang Chủ muốn phải liều mạng rồi, cảm thấy như lâm đại địch.

Nhưng mà không nghĩ tới chính là, Lang Chủ rống ra Ma Âm về sau, đột nhiên thân hình lóe lên, vậy mà bay lên không trung, phát tay đánh ra một đạo khói đen, lung ở Lang Tô Lệnh, rồi sau đó sau triển khai cực tốc, hướng lên trời xa bỏ chạy.

“Không tốt, hấn muốn chạy trốn...”

Mọi người nhao nhao hét lớn, sở hữu cao thủ ngay ngắn hướng phi thân đuổi tới.

Bọn hấn tuyệt đối không nghĩ tới, Lang Chủ bức này thân phận, vậy mà cũng sẽ bán cái hư chiêu, thừa cơ đào tẩu.

Nếu là thật sự lại để cho hấn chạy thoát, cái kia không thể nghi ngờ là một hồi tai nạn.

Bị cao thủ như vậy đang âm thầm chăm chăm vào, ai thời gian cũng sẽ không sống khá giả.

“Xôn xao...”

Cực tốc đào tẩu Lang Chủ đột nhiên phát tay lưu lại một đạo khói đen, lập tức hóa thành bảy tám thất ác lang, hướng truy kích mọi người đánh tới.

Lại nguyên lai hấn vì thuận lợi đào tẩu, vậy mà không tiếc hao phí hơn phân nửa tu vi, hóa thành phân thân đến ngăn cản mọi người.

“Đã xong...”

Liều đại tướng quân một thương đem một thớt Hắc Lang phân thân đánh nát, nhìn qua Lang Chủ đào tẩu phương hướng, vừa vội vừa giận.

Đây là một lần khó được cơ hội tốt, có thể đem Hắc Mộc sơn nhô tận gốc, có thể nếu là Lang Chủ Bất Tử, tự tính toán giết chết sở hữu lang yêu đều không có dùng, Hắc Mộc sơn căn cơ, tất cả Lang Chủ trên người, chỉ cần hấn Bất Tử, Hắc Mộc sơn sớm muộn gì đều tro tàn lại cháy.

Mọi người tuy có tâm truy kích, thế nhưng mà lúc này Lang Chủ dốc sức liều mạng đào tẩu, tựa như chó nhà có tang, chạy cái kia gọi một cái nhanh, trong nháy mắt liền ảnh cũng bị mất, trong mọi người không thiếu có được cực tốc người, thế nhưng mà đuổi không kịp hấn.

Nghĩ tới ngày sau Lang Chủ điên cuồng trả thù, mỗi người trên mặt cũng không lớn coi được.

“Hấn trốn không thoát...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cao giọng nói ra: “Hấn thi triển cực tốc đào tẩu, tất nhiên không thể bền bỉ, chỉ cần đã tập trung vào hấn khí cơ, không đến nửa canh giờ, định có thể đuổi theo hấn, thậm chí còn có thể thuận đằng sờ đưa, giết hấn giáo hoạt miễn hang động!”

“Tập trung hấn khí cơ?”

Mọi người không khỏi khẽ giật mình, cao thủ tầm đó, tự nhiên có thể tập trung khí cơ, nhưng này cũng cần nhất định khoảng cách, mà lúc này Lang Chủ không thể nghi ngờ đã trốn ra cái này phạm vi, mà ngay cả Thạch Long lão nhân, cũng đã cảm ứng không đến hấn khí cơ tồn tại.

“Không cần phải lo lắng, ta có thể tập trung hấn khí cơ, cùng ta cùng đi chứ!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, thỉnh Thủy Nguyệt nương nương đánh ra nàng Phi Vân.

Hắn đầu tiên cái thứ nhất bước đi lên, rồi sau đó Lãnh đại sư cũng nổi lên, chúng cao nhân hai mặt nhìn nhau, quyết định tin tưởng hắn mà nói.

Tiểu Phần Hà cũng có một đóa Phi Vân, đem các cao thủ tái rồi, theo tại Thủy Nguyệt nương nương Phi Vân đằng sau.

Thạch Long lão giả, lại có được một thanh thạch kiếm, có thể ngự không phi hành.

Một các cao thủ tất cả đều bay lên không trung, tại Mạnh Tuyên chỉ điểm hạ về phía trước đuổi theo.

Mạnh Tuyên cười lạnh, thầm nghĩ: “Lang Chủ đại khái vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, cái kia miếng Lang Tổ Lệnh xảy ra bán hành tung của hắn a?”

Lại nguyên lai, Mạnh Tuyên thấy được cái kia miếng Lang Tổ Lệnh về sau, liền cùng nó dựng lên một tia khí cơ liên kết, tuy nhiên lang tổ đã trốn liền ảnh cũng không có, nhưng này ti khí cơ lại còn có thể bị Mạnh Tuyên rõ ràng cảm ứng được, chỉ cần tìm hiểu nguồn gốc, tìm được Lang Chủ cũng không khó khăn, cũng xứng đáng Lang Chủ gặp xui xẻo, vận xui, như thế nào cũng không nghĩ ra, nhà mình tổ tông truyền thừa Lang Tổ Lệnh, vậy mà cùng Mạnh Tuyên có tối tăm bên trong quan hệ.

“Tới gần...”

Mọi người phi hành ước một canh giờ, đã đến gần một chỗ núi hoang, biểu hiện ra xem, không có nửa điểm sơ hở, các cao thủ cảm ứng bên trong, cũng hoàn toàn cảm ứng không đến Lang Chủ khí tức, có thể Mạnh Tuyên lại rõ ràng phát giác, chính mình cách này miếng Lang Tổ Lệnh rất gần.

“Đem ngọn núi kia đầu vây quanh ở a, chớ để lại bị hắn chạy thoát...”

Cẩn thận cảm ứng thoáng một phát Lang Tổ Lệnh truyền đến khí cơ, Mạnh Tuyên chỉ ở một chỗ đỉnh núi.

Các cao thủ nghe vậy, lập tức phân hướng tứ phương, đem

đỉnh núi vây quanh rồi.

“Hắn thực ở chỗ này sao?”

Mọi người còn đang nghi hoặc, đột nhiên đỉnh núi vắng tung tóe, một đạo bóng đen chui ra, đúng là hồn hèn Lang Chủ.

“Không nên đuổi tận giết tuyệt sao? Các người là như thế nào tìm đến ta đây?”

Trong lòng mọi người lại là kinh ngạc, lại là nhẹ nhàng thở ra, nhao nhao nhìn về phía Mạnh Tuyên, cười nói: “Lang Chủ, người tung hoành cả đời, nhưng vẫn là thật sự chọc chính mình không nên trêu chọc đối thủ a...”

“Ta đập chết người!”

Lang Chủ biết rõ không còn có hi vọng đào tẩu rồi, hung hăng hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

Thế nhưng mà các cao thủ vòng quan sát, như thế nào lại lại để cho hắn bị thương Mạnh Tuyên?

Lúc này cũng không nói cái gì đơn đả độc đấu rồi, thi triển tuyệt kỹ, hướng về Lang Chủ vây đi, đánh chó mù đường.

Lang Chủ tu vi, vốn tự cùng Thạch Long lão nhân tương đương, hơn nữa hắn vừa mới vì đào tẩu, hao tổn chính mình hơn phân nửa tu vi, đã xa xa không phải Thạch Long lão nhân đối thủ, huống chi lúc này một các cao thủ ngay gần hướng ra tay vây giết?

Hắn căn bản không có sống quá 30 chiêu, liền bị Thạch Long lão nhân áp chế không thể động đậy, rồi sau đó bị Lãnh đại sư kiếm quang bay vút, chém đầu lâu, cũng không biết Lãnh đại sư cố ý hay vẫn là không có ý, trực tiếp một cước đem đầu lâu của nó đá đã đến Mạnh Tuyên dưới chân.

Lang Chủ tu vi cao tuyệt, tuy là đầu mất cũng nhất thời Bất Tử, ánh mắt hung hăng trừng mắt Mạnh Tuyên.

“Tiên... Môn... Khí... Tử...”

Yết hầu đã đứt, Lang Chủ không cách nào nói chuyện, chỉ có

thể dùng còn sót lại thần niệm phát ra bốn chữ này chấn động.

Mạnh Tuyên trực tiếp nhắc lên đầu của hắn, chăm chăm vào ánh mắt của hắn, nói: “Ta đã nói rồi, người giết nhà của ta bốn cái gia đình, muốn cho người Hắc Mộc sơn hai trăm cái mạng đến thưởng, thiếu một cái đều không được!”

Lang Chủ nổi giận, dùng tính tình của hắn, cái này hội phải làm nổi giận.

Có thể nó phát hiện mình đã nợ không được nữa, nợ theo tâm lên, nó đầu bị người trảm xuống dưới, tâm lại vẫn còn tàn thân thể ở bên trong, không cách nào nữa nợ.

Một đời Yêu Vương, như vậy nhạt nhòa.

Đã chém Lang Chủ, chúng trong lòng...cao thủ đi một khối tảng đá lớn, liên lần nữa đáp mây bay hướng Hắc Mộc sơn bay đi.

Mà tới được nửa đường, cái kia ba vị che mặt lão giả lại chuẩn bị hướng Mạnh Tuyên tạm biệt rồi, Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, hướng bọn hắn chấp tay thi lễ, nói: “Chuyện hôm nay đa tạ ba vị, hi vọng ngày sau ba vị không còn có dùng đến ta Mạnh Tuyên thời điểm...”

Không biết ý tưởng người nghe xong câu này, không khỏi có chút ngạc nhiên, nghĩ thầm người ta giúp người chém đại địch, người không tự hồi báo, lại nói hi vọng người ta vĩnh viễn không dùng đến người, đây không phải vong ân phụ nghĩa sao?

Cũng duy có Lãnh đại sư cùng Thủy Nguyệt nương nương minh bạch Mạnh Tuyên ý tứ trong lời nói, không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

“Ha ha, thừa tiểu hữu cát ngôn rồi...”

Ba vị che mặt cao thủ nghe xong, lại cũng có chút vui thích, trong tiếng cười lớn, như vậy rời đi.

Đối với bọn họ mà nói, tại bị Mạnh Tuyên chữa cho tốt bệnh về sau, trong nội tâm cũng không tránh khỏi có khối tảng đá lớn, chỉ e Đại Bệnh Lệnh lúc đến, sẽ để cho bọn hắn làm một

ít vượt ra khỏi mình có thể lực sự tình, hoặc là trả giá quá lớn một cái giá lớn, hoặc là trực tiếp bởi vậy đưa tánh mạng, cho tới hôm nay, cũng không có phí bao nhiêu trắc trở, liền chém Lang Chủ, giải quyết xong cái này khỏi tâm bệnh, tâm tình không thể nghi ngờ cũng là phi thường thoải mái.

Mạnh Tuyên mỉm cười, âm thầm nắm Đại Bệnh Lệnh, nhẹ nhàng nhoáng một cái.

Ba đạo không cách nào bị người phát giác khí cơ truy tìm Tam lão mà đi, như vậy nhân quả đều tiêu.

Đại Bệnh Lệnh thực sự không phải là cái gì cũng sai, chỉ cần bị Mạnh Tuyên chậm trễ cứu chữa người hứa hẹn tuân thủ ba quy một làm cho về sau, sẽ gặp có một tia khí cơ bị Đại Bệnh Lệnh bắt được, trong lúc, ba người này nếu là có không tôn lời hứa cử động, sẽ gặp bệnh khí tái sinh, thậm chí gặp bội nghiêm trọng.

Bất quá, khi bọn hắn tuân thủ lời hứa về sau, Mạnh Tuyên cũng sẽ đem ba sợi khí cơ trả bọn hắn, lẫn nhau không thiếu nợ nhau.

Người trọng lời hứa, ta đoạn nhân quả.

“Thắng á...”

“Hắc Mộc sơn như vậy bị diệt á...”

Tại Mạnh Tuyên bọn người trở về Hắc Mộc sơn, đem Lang Chủ đầu lâu lộ ra lúc đến, trên sườn núi, nhất thời một mảnh tiếng hoan hô.

Truyền thừa ngàn năm ma địa Hắc Mộc sơn, rốt cục lúc này một dịch che diệt.

Mà bọn hắn với tư cách tự tay bị diệt Hắc Mộc sơn người, cũng tự nhiên danh truyền trăm thế, liền danh tự đều bị hội khắc sâu tại Tứ Tượng thành trên tấm bia đá, thụ về sau người kính ngưỡng.

“Hiện tại Hắc Mộc sơn đã diệt, tiểu hữu lại muốn làm gì ý định?”

Thanh Đăng đại sư mỉm cười nói, trong nội tâm âm thầm thì, nhất định phải đem Mạnh Tuyên giới thiệu cho hân người bạn tốt kia.

Nhưng mà Mạnh Tuyên nghe xong hân mà nói, nhưng chỉ là cười cười, nói: “Đó là đương nhiên là được... Cạo phân chiến lợi phẩm, Hắc Mộc sơn ngàn năm truyền thừa, lưu lại thứ tốt lại thật sự là không ít a!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 34 : Phá núi phân bảo

Chương 34: Phá núi, phân bảo

Hắc Mộc sơn lưu lại thứ tốt xác thực không ít. Từ khi ngàn năm trước lang tổ lúc này lưu lại truyền thừa, Hắc Mộc sơn liền vẫn luôn là cái này trong vòng nghìn dặm ở trong cường đại nhất truyền thừa một trong, ngàn năm tích lũy, nội tình không thể nói không sâu dày. Hơn nữa lúc này đây, Hắc Mộc sơn thuộc về hoàn toàn bị diệt, mà lại bởi vì mọi người phát động Lôi Đình chi kích, Hắc Mộc sơn không một người đào thoát, cũng không có bất kỳ bảo tàng chuyển di đi ra ngoài.

Giết tiến vào Hắc Mộc sơn, mọi người đem tù tại Hắc Mộc sơn bên trong nữ nô giải cứu rồi, làm nhiều việc ác nô bộc tuy nhiên cũng giết, sau đó cưỡng ép đánh nữa Hắc Mộc sơn bảo khố, trong lúc nhất thời kim quang chói mắt, đều bị cái kia Tiểu Sơn Linh Dược, thần mỗ, pháp khí chờ sợ ngây người.

Nếu không có có rất nhiều cao thủ ở đây, cơ hồ muốn một hồng mà lên đi tranh đoạt.

Mà ngay cả Lãnh đại sư, Thủy Nguyệt nương nương, Liễu đại tướng quân bọn người thấy được phần này bảo tàng, cũng nhìn không được nữa tim đập thành thịch.

“Này dịch nhất đại công thần là Mạnh công tử, trước hết do Mạnh công tử đến chọn lựa như thế nào?”

Thủy Nguyệt nương nương đề nghị, đã nhận được tất cả mọi người đồng ý.

Dù sao nếu là không có Mạnh Tuyên mời đến ba vị thần bí cao thủ, Tứ Tượng thành căn bản cũng không có bị diệt Hắc Mộc sơn thực lực.

Khởi cần phải nói, chỉ là Lang Chủ tu vi, tự vượt ra khỏi tượng tượng của bọn hắn, nếu không là Thạch Long lão nhân, mấy người bọn hắn người cộng lại, cũng không nhất định có

thể thắng, huống chi Lang Chủ còn có thập đại trường lão tương trợ?

Bất quá Mạnh Tuyên nhìn nhìn, lại cười nói: “Ta đây ta không có hứng thú, chư vị cùng một chỗ xuất lực, mới bị diệt Hắc Mộc sơn, Mạnh Tuyên lại không dám độc cư công đầu? Không bằng như vậy đi, liền thỉnh Thanh Đăng đại sư phân công thoảng một phát, tiểu tử cảm phần ít nhất là được rồi!”

Mạnh Tuyên cũng không phải nói láo, kỳ thật hắn đã được đến một phần chính mình muốn cũng không nghĩ ra bảo vật.

Lang Chủ cái kia miếng Lang Tổ Lệnh, đã bị hắn lấy trong tay, tuy nhiên còn không có cần thận xem qua, nhưng Mạnh Tuyên phi thường xác định, cái kia tất nhiên là một miếng hiếm thấy pháp khí, hơn nữa cùng mình có ngàn vạn lần quan hệ. Về phần Lang Chủ trong bảo khố thứ đồ vật, tuy nhiên cũng không có thiếu hiếm thấy vật thập, nhưng so với cái kia miếng Lang Tổ Lệnh đến, lại có vẻ phi thường chỗ thua kém rồi, chẳng trực tiếp bán tốt.

Dù sao Liễu đại tướng quân một bộ, Thủy Nguyệt nương nương một bộ, Lãnh đại sư một bộ, đều có thương vong, cũng cần trợ cấp.

Hắn thỉnh Thanh Đăng đại sư phân phối, nhưng lại cân nhắc đã đến Thanh Đăng đại sư chính là phương ngoại chi nhân, tính tình không màng danh lợi, lại để cho hắn đến phân, cũng sẽ có vẻ công chính chút ít. Thanh Đăng đại sư thật cũng không có chôi từ, hắn tự nhiên minh bạch Mạnh Tuyên tâm tư, liền thoải mái ra tay, đem tất cả Linh Dược, thần mỗ, pháp khí chia làm thập phần, lại để cho Mạnh Tuyên cầm ba phần, Lãnh đại sư lấy ba phần, Liễu đại tướng quân cùng Thủy Nguyệt nương nương tất cả hai phần.

“Lão nạp hóa bên ngoài chi nhân, lúc này đây chiến dịch cũng không có hỗ trợ cái gì, liền không lấy bảo vật rồi, mà này dịch sở dĩ đắc thắng, toàn bộ bằng Mạnh tiểu hữu, bởi vậy Mạnh tiểu hữu lấy ba thành, Lãnh đại sư rút kiếm tương trợ, bỏ Tứ Tượng thành họa lớn trong lòng, cũng lấy ba thành, về phần Liễu đại tướng quân cùng Thủy Nguyệt nương nương, thể nhưng đừng trách ta, Liễu đại tướng quân bị diệt Hắc Mộc sơn, việc này trên báo Vương Đình, ít ngày nữa liền có trọng ban thưởng xuống, chỉ sợ đến lúc đó Hắc Mộc sơn những bảo

vật này ngược lại chướng mắt rồi, mà Thủy Nguyệt nương nương...”

Thanh Đăng đại sư đang tại giải thích, Thủy Nguyệt nương nương lại cười nói câu, nói: “Ta Thanh Khâu lĩnh cùng Hắc Mộc sơn chính là kẻ thù truyền kiếp, tựu tính toán chúng ta hôm nay không diệt bọn hắn, bọn hắn ngày sau cũng tất nhiên sẽ đã diệt chúng ta, có thể nói, bị diệt Hắc Mộc sơn, vốn là ta Thanh Khâu lĩnh mục đích cuối cùng nhất, hôm nay Lang Chủ đền tội, giống như trốn thoát ta Thanh Khâu lĩnh huyền đỉnh chi kiếm, bảo vật cái gì, đều không trọng yếu!”

“Không nên như thế!”

Mạnh Tuyên nói: “Thanh Đăng đại sư phân thành thập phần ta là đồng ý, không quá phận phối hợp, hay là nghe ta một điểm đề nghị a, ta cái này ba thành, cầm một thành đi ra cho Thanh Khâu lĩnh, lấy thêm một thành đi ra cho Liễu đại tướng quân, còn lại một thành, cũng do Thanh Đăng đại sư chọn vài món chính mình ưa thích vật đi qua, còn lại ta đây nếu từ chối thì bất kính rồi, dù sao các người gia đại nghiệp đại, cần thứ đồ vật càng nhiều chút ít!”

Mọi người nghe xong Mạnh Tuyên lời này, cảm thấy không khỏi có chút cảm động, Mạnh Tuyên tuổi còn trẻ, nhưng phần này rộng lượng, lại làm cho người bội phục.

Bất quá Mạnh Tuyên nói như thế, nhưng mọi người lại không thể làm như thế, nhao nhao mở miệng, muốn khác đổi phân phối chi pháp.

Cuối cùng nhất một phen cãi lộn, lại chọn dùng một phần khác phân pháp, trước theo trong bảo khố chọn lựa vài món cùng Phật môn có quan hệ, dùng Thanh Đăng đại sư tên nghị tặng cho Đại Thiện Tự, còn lại thứ đồ vật lại phân ra thập phần, Mạnh Tuyên đây cũng bất quá, lấy hai thành, Lãnh đại sư hay vẫn là như nguyên lai như vậy, lấy ba thành, còn lại năm thành, lại do Liễu đại tướng quân cùng Thanh Khâu lĩnh phân ra.

Bực này phân pháp, nhưng lại tất cả đều vui vẻ, là Thanh Đăng đại sư cũng không có cự tuyệt, bởi vì lựa đi ra cái kia mấy thứ pháp khí ở bên trong, có rất nhiều Phật môn cao thủ dùng Hàng Ma Xử, cũng hữu dụng đặc đạo cao tăng linh che

cốt luyện thành hạng châu, còn có mấy cuộn tuy nhiên thoát nhìn không trọn vẹn không chịu nổi, nhưng khí tức nhu hòa, vừa mở ra liền có Phật âm hưởng khởi kinh cuốn, đối với những vật này, hắn cũng thật sự không mở miệng được cự tuyệt.

Mà Lãnh đại sư cầm tới đa một phần, cũng không có người có dị nghị, dù sao Lãnh đại sư một kiếm bảo hộ Tứ Tượng thành nhiều năm, tất cả đều là nghĩa vụ hành vi, Vương Đình chưa bao giờ sẽ có ban thưởng cho hắn, lại để cho hắn lấy thêm nửa phần, coi như là Tứ Tượng thành đối với hắn một chút lòng biết ơn rồi.

Về phần Liễu đại tướng quân cùng Thủy Nguyệt nương nương, hai người bọn họ một cái lập được lớn lao công lao, một cái đã diệt dây dưa gần ngàn năm địch nhân vốn có, có thể nói tâm nguyện đạt thành, là không lấy bảo khố cũng thì nguyện ý, có thể tất cả được hai thành nửa, đã là niềm vui ngoài ý muốn.

Đối với Mạnh Tuyên mà nói, nhưng lại vốn không có ý định lấy nhiều như vậy, nhưng tất cả mọi người nói rõ này dịch hắn cư công đầu, vốn nên hắn lấy đại bộ phận bảo vật, hắn chịu phân dư mọi người, đã là lớn lao tặng rồi, nếu là một điểm không cầm, ai trong nội tâm cũng sẽ không an ổn.

Thương định về sau, mọi người liền thi triển thần thông, đem trọn tòa bảo khố chuyển không rồi.

Ngày thứ hai đang lúc hoàng hôn, Lang Chủ thủ cấp liền bị treo ở trên cửa thành, tuyên cáo một phương Ma Quật cáo phá.

Nghe nói Tứ Tượng thành nhiều năm trước tới nay họa lớn trong lòng bị bỏ rồi, cả tòa Tứ Tượng thành đều lâm vào cuồng hỉ bên trong, vô số người bồn tẩu bầm báo, hỉ khóc nẩy ra, đã từng có người nhà bị Hắc Mộc sơn nhiếp đi thân nhân người ta, càng là mang ơn, lại là đốt pháo pháo ăn mừng, lại là tụ tập cùng một chỗ, đến Lãnh phủ, Liễu phủ cùng với mạnh trước cửa phủ kể ra lòng cảm kích, cơ hồ đem môn hạm đều đập phá.

Liễu đại tướng quân thấy được bức này tình cảnh, dứt khoát lấy ra một bộ phận bạc, trực tiếp tại sông đào bảo vệ thành trước mang lên mười dặm tiệc cơ động, miễn phí rượu thịt đều

chuyển tới, thành người bình thường miễn phí ăn uống, lại mời sân khấu kịch xiếc ảo thuật, trắng đêm cuồng hoan, giống như lễ mừng năm mới.

Về phần những từng kia bị yêu giết cổ đầu độc Tiểu Yêu tà nhân, tại thấy được treo cao Tứ Tượng thành môn Lang Chủ thủ cấp lúc, tất cả đều táng đảm.

Mỗi người đều tại may mắn, khá tốt Yêu Sát Lệnh phát ra tới thời gian ngắn ngủi, bọn hắn còn chưa kịp chọc Mạnh gia.

Bằng không thì lúc này thời điểm chỉ sợ muốn nước dâng đều phun ra.

Liên Hắc Mộc sơn đều đã diệt, Mạnh gia tử rớt cuộc là là có nhiều mãnh liệt?

Ai còn dám gây?

Mà ở toàn thành chi nhân đều cuồng hoan thời điểm, Mạnh Tuyên lại cùng Lãnh đại sư bọn người, đi tới Tiêu gia.

Cùng ngoài tường tiếng hoan hô bất đồng, Tiêu gia lúc này vậy mà không không dâng dâng, liền cái hạ nhân cũng không có.

Tiêu gia người đã hoàn toàn tán đi, Tiêu Vũ Phi mang theo Tiêu Tình đang nghe nghe thấy Hắc Mộc sơn bị diệt đệ nhất khắc, liền suốt đêm ra khỏi thành, xanh trở lại từng tiên môn tránh họa đi, mà Tiêu gia bàng chi, cũng chỉ e bị đại họa ảnh hưởng đến, nhao nhao chạy tứ tán, về sau Tiêu gia gia chủ Tiêu Long Ngâm dứt khoát đem chính mình tất cả thế thiếp người hầu cũng phân phát, chỉ chừa hắn cùng với một trung tâm lão nô, trong nhà chờ Mạnh Tuyên đến cửa hỏi tội.

“Tiêu Long Ngâm, có phần này thư tại, ngươi còn có gì lời nói?”

Mạnh Tuyên đem một phong thư ném vào Tiêu Long Ngâm dưới chân, đây là theo Lang Chủ trong thư phòng tìm ra đến.

Một dịch về sau, mọi người theo Lang Chủ trong thư phòng sao ra đại lượng thư, nhưng lại đã chứng minh Tiêu gia cùng Hắc Mộc sơn gần vài chục năm nay lui tới rất thân, có rất

nhieu Hắc Mộc sơn cần thiết Hồng Trần vật tư, đều là Tiêu gia bán ra cho Hắc Mộc sơn, mà Tiêu gia lấy được hồi báo, thì là vãng lai thương đội, không bị Hắc Mộc sơn thế lực quấy rối, thậm chí có chút ít đối địch thế gia vận chuyển hàng hóa ra khỏi thành, còn có thể bị bọn hán thông báo cho Hắc Mộc sơn, chuyên môn đi cướp giết, Tiêu gia cũng chính là dựa vào bí mật này, mới tích lũy hùng hậu vốn liếng, gia tài bạc triệu.

Đã được biết đến bí mật này về sau, không riêng gì Mạnh Tuyên, mỗi một người đều đối với Tiêu gia với tư cách căm thù đến tận xương tủy.

Cùng Hắc Mộc sơn ám thông xã giao, cái này tương đương với Mạnh Tuyên kiếp trước tại kháng Nhật trong năm cùng Phù Tang quốc câu kết, cũng bán đứng đồng bào tin tức, chính là một kiện phạm nhiều người tức giận sự tình.

“Nói? Ta còn có thể nói cái gì?”

Tiêu Long Ngâm cười khỏ, ánh mắt ngơ ngác đã rơi vào Mạnh Tuyên trên người, bị thương cười khỏ nói: “Muốn trách, tự trách ta gia Phi nhi mục kém cõi, nhìn không ra người cái này cùng trường chỗ lợi hại a, liền Hắc Mộc sơn đều bị người bị diệt rồi, năng lượng của người đến cùng nhiều đến bao nhiêu? A, đáng thương Phi nhi còn vẫn cho là người là một cái phế vật, Tiêu gia ta cái này trăm năm qua, làm ngu xuẩn nhất sự tình tự là đắc tội người...”

Hắn vừa nói, một bên chậm rãi đứng lên, thò tay kéo ra chính mình ngực quần áo, nói: “Mạnh công tử, tại ngực ta khâu đến một kiếm a, hướng Hắc Mộc sơn mật báo chính là ta, cùng chúng việc buôn bán cũng là ta, hết thấy tội nghiệt đều tại ta... Người giết ta đi, chỉ hy vọng phần này ân oán tự ở chỗ này của ta chung kết, người ngày sau sẽ không lại đi tìm Phi nhi cùng Tình Nhi phiền toái...”

“Giết người? Người bây giờ bộ dạng, đã không cần ta giết!” Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Liễu đại tướng quân cùng Tri Châu đại nhân rất nhanh sẽ đến, chính người ác quả chính mình gánh chịu a! Đến con của người cùng con gái, bọn hán ngày sau như không chọc đến ta, ta tự nhiên cũng không để ý tới hội bọn hán, nhưng nếu bọn họ ngày sau còn nghĩ đến trêu chọc ta, như vậy coi như là tiên môn, cũng bảo hộ không được bọn hán!”

Mạnh Tuyên nói xong quay người rời đi.

Tiêu Long Ngâm phạm vào bực này đại sự, Sở Vương đình đều sẽ không bỏ qua bọn hắn, căn bản không nên chính mình động thủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 35 : Tiên sư di niệm

Chương 35: Tiên sư di niệm

Đêm dài, Tứ Tượng thành đầu đường còn là một mảnh điên cuồng.

Qua nhiều năm như vậy, Hắc Mộc sơn cho Tứ Tượng thành dân chúng bình thường mang đến cảm giác sợ hãi thật sự quá sâu. Không mấy năm qua, càng là không biết có bao nhiêu người loại bị nhiếp đi rồi, để lại rách nát chi gia, Kiều Nguyệt Nhi một nhà, là điển hình. Mặc dù là chưa từng bị Hắc Mộc sơn hại qua bình dân, cũng không biết mình khi nào sẽ gặp xui xẻo, vận xui, bị cái kia khói đen nhiếp đi, biến thành lang yêu trong miệng huyết thực.

Hôm nay Hắc Mộc sơn bị phá, cái này quanh quần ngàn năm sợ hãi rốt cục tiêu trừ, dân chúng bình thường cũng duy chỉ dùng loại phương thức này, biểu đạt chính mình nội tâm vui sướng, trắng đêm cuồng hoan, tế bái tổ tiên, vừa múa vừa hát, khóc khóc cười cười.

Tứ Tượng thành quan văn Tri Châu đại nhân, thậm chí thuê họa sĩ, đem việc này vẽ lên đi ra, liền gọi là “Quần Hiệp Trảm Yêu Đồ”, đồ bên trên, tuổi trẻ thiếu niên trung tâm mà đứng, bước binh Lãnh đại sư, uy vũ Liễu đại tướng quân, vũ mị hồ nữ Thủy Nguyệt nương nương, từ bi Thanh Đăng đại sư, cùng với Kiêm Lư đệ tử, trong thành tinh binh, cùng khuôn mặt nanh ác lang yêu đầm máu phần chiến, chánh nghĩa lắm nhien.

Tại cả tòa thành trì đều lâm vào cuồng hoan thời điểm, Mạnh Tuyên lại về tới chính mình trong phòng ngủ, xác định bốn bề vắng lặng, liền đem cái kia miếng Lang Tổ Lệnh lấy đi ra.

Tại Hắc Mộc sơn thời điểm, là hẳn biết cái này miếng Lang Tổ Lệnh cùng mình có lớn lao quan hệ, chẳng qua là khi lúc nhân đa nhãn tạp, nhưng vẫn không có cẩn thận quan sát.

Ghé vào dưới đèn tinh tế xem xét, đã thấy cái này miếng Lang

Tổ Lệnh tính chất ngăm đen, nhìn không ra cái gì chất liệu, bất quá rất rõ ràng, đúc thành cái này miếng Lang Tổ Lệnh tài liệu khẳng định cùng Đại Bệnh Lệnh là giống như đúc, đều là một loại Mạnh Tuyên trước khi chưa bao giờ thấy qua huyền thiết đúc thành, xúc tu sinh mát, thoát nhìn không ngờ, lại sức nặng kinh người, như vậy một khối nho nhỏ lệnh bài, lại không sai biệt lắm có trăm cân sức nặng.

Hơn nữa, lưỡng trên miếng lệnh bài phát ra khí cơ, cũng cực kỳ hãn giống như, có thể kết luận có cùng nguồn gốc.

Chỗ bất đồng chính là cả hai hình dạng.

Đại Bệnh Lệnh hình dạng bất quy tắc, hiện lên thô ráp chuôi kiếm hình dạng, mà Lang Tổ Lệnh lại hiện lên dài mảnh hình, liền cả hai như hợp tại một chỗ, liền có thể phát hiện chúng mặt cắt vậy mà có chút ăn khớp.

“Sư tôn năm đó truyền ta Đại Bệnh Lệnh lúc, chỉ nói nó là chúng ta cái này nhất mạch truyền thừa tín vật, có thể bắt bệnh người khí cơ, tại khi tất yếu đối với hãn tiến hành phản trì... Nhưng cũng không có nói nó có những thứ khác tác dụng a, càng không có đã từng nói qua, thế gian còn có cùng Đại Bệnh Lệnh có cùng nguồn gốc lệnh bài truyền lưu hậu thế... Hơn nữa, Hắc Mộc sơn là Yêu tộc truyền thừa, sư tôn nhưng lại xuất thân tiên môn, cả hai không liên quan nhau, Lang Tổ Lệnh lại hội cùng chúng ta có quan hệ gì?”

Mạnh Tuyên khổ tư một hồi, lại không có đầu mối, rốt cục, hãn quyết định dùng Đại Bệnh Tiên Quyết thăm dò thoáng một phát.

Lúc trước hãn cảm ứng được cái này Lang Tổ Lệnh, cũng là dựa vào chính mình tu luyện công pháp cùng nó tối tăm bên trong một đường liên hệ.

Dùng chân khí của mình thôi động, có lẽ có thể phát hiện cái gì huyền ảo.

Tiềm vận huyền bí quyết, Mạnh Tuyên trái tay nắm chặt Đại Bệnh Lệnh, phải tay nắm chặt Lang Tổ Lệnh, đem chân khí hướng cả hai rút đi.

“Ông...”

Cũng không biết quán thâu bao nhiêu chân khí, cái kia miếng Lang Tổ Lệnh đột nhiên nhẹ nhàng run rẩy lên.

Cái loại cảm giác này, thật giống như nó vốn là một kiện tử vật, lại bỗng nhiên tâm đó, bị tỉnh lại rồi, đã có tánh mạng.

“Hưu” một tiếng, tại Mạnh Tuyên chân khí rót vào đại bộ phận về sau, Lang Tổ Lệnh bỗng nhiên hóa thành một đạo tiên quang, vậy mà trực tiếp bay lên, hóa tiến vào Đại Bệnh Lệnh bên trong, cũng nhưng vào lúc này, Đại Bệnh Lệnh cũng bắt đầu dần dần biến hóa, theo chuỗi kiếm nắm tay chỗ, vậy mà hướng ra phía ngoài kéo dài, sinh ra một đoạn mũi kiếm, trọn vẹn sinh ra một thước tả hữu mới đình chỉ, hình dạng biến thành một thanh kiếm gãy trạng.

“Nguyên lai... Đại Bệnh Lệnh thật là một cái chuỗi kiếm, mà Lang Tổ Lệnh, là nó một đoạn thân kiếm...”

Mạnh Tuyên không khỏi kinh hô.

Theo Lang Tổ Lệnh trở về, một mực không khí trầm lặng Đại Bệnh Lệnh cũng tựa hồ toả sáng một đạo sinh cơ.

Trước khi nó tại Mạnh Tuyên bên người, một mực giống như là một kiện tử vật, thế nhưng mà hôm nay, nó sống lại, hơn nữa cùng Mạnh Tuyên sinh ra một loại tâm niệm bên trên liên hệ.

Mạnh Tuyên cảm giác, hôm nay nó tựa là thân thể của mình một bộ phận một loại, liền cùng tay chân không giống.

“Ông...”

Cũng nhưng vào lúc này, Đại Bệnh Lệnh bên trên, đột nhiên bắn ra một đạo vàng sáng, trực tiếp thăm dò vào Mạnh Tuyên thức hải.

Mạnh Tuyên xuất kỳ bất ý, nhất thời kinh hãi, muốn chống cự, cũng đã đến từ không kịp.

Bất quá rất nhanh, hắn liền phát hiện đạo này vàng sáng cũng không ác ý, chỉ là một đạo thần thức chấn động.

Càng mầu chột chính là, hẳn cảm giác đạo này thần thức chân động phi thường quen thuộc, dĩ nhiên là sư phó của hẳn Bệnh lão đầu lưu lại.

Đạo kia vằng sáng ánh vào Mạnh Tuyên thức hải, lập tức hóa thành một cái lão giả hình dạng, đúng là Bệnh lão đầu bộ dáng.

“Sư phó...”

Mạnh Tuyên không khỏi kinh hô, Bệnh lão đầu tại trên tiên sơn lúc, thụ hẳn Đại Bệnh Tiên Quyết, dốc lòng chỉ điểm tu vi của hẳn, đối với hẳn giống như thân sinh, hẳn cùng với Bệnh lão đầu cảm tình cũng phi thường sâu. Tại Bệnh lão đầu sau khi chết, Mạnh Tuyên cũng thường xuyên hoài niệm tại tiên sơn lúc cùng Bệnh lão đầu sống nương tựa lẫn nhau thời gian, vô số lần tại trong mộng mơ tới hẳn.

Lúc này thấy được hình tượng của hẳn, trông rất sống động xuất hiện tại trước mắt, tâm tình như thế nào lại không kích động?

“Tuyên nhi...”

Bệnh lão đầu nhẹ giọng mở miệng, giọng nói và dáng điệu nụ cười, giống nhau hướng tịch: “Người có thể mở ra Đại Bệnh Lệnh, kích hoạt của ta đạo này thần niệm, chắc hẳn đã đột phá Chân Linh cảnh rồi, vi sư thật sự thay người cảm thấy vui vẻ... Ha ha, người không muốn cảm giác ngoài ý muốn, đó cũng không phải thật sự vi sư, chỉ là tại ta lúc sắp chết, ở lại Đại Bệnh Lệnh bên trong một đạo thần niệm, bình thường người là cảm ứng không đến, duy có người đột phá Chân Linh khí lúc, mới có thể kích hoạt!”

“Cái này... Là chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Tuyên cảm thấy có chút hồ nghi, hẳn lúc này thời điểm còn chỉ có chân khí tám đoạn, căn bản không có đột phá Chân Linh cảnh a!

Chỉ có điều, hẳn rất nhanh tựu đã quên những vấn đề này, cần thận nghe nói lên Bệnh lão đầu đến.

Hẳn biết rõ, sư phó như thế trịnh trọng ở Đại Bệnh Lệnh trong

cho mình lưu lại đạo này thần niệm, nhất định có chuyện trọng yếu muốn nói.

“Vi sư một mực tại do dự, muốn hay không đem chuyện này nói cho người biết, nếu không phải nói cho người biết, vì sư trong nội tâm, thủy chung có một hơi nuốt không trôi, hơn nữa cái kia tai họa ngầm, tương lai cũng vô cùng có khả năng đối với người tạo thành ảnh hưởng rất xấu. Nhưng nếu là nói cho người, người thực sự có khả năng tạo ngộ đến một cái cực kỳ lợi hại đối thủ... Càng nghĩ, vi sư quyết định đem đạo này thần niệm nấp trong Đại Bệnh Lệnh ở bên trong, tương lai người nếu là có thể đủ đột phá Chân Linh cảnh, đã nói mình thiên phú của người không để cho vi sư thất vọng, đủ để gánh chịu khởi phần này trách nhiệm, nếu là người đột phá không được, cũng sẽ không phát hiện vi sư đạo này thần niệm rồi, thật yên lặng vượt qua cuộc đời này, cũng là kiện chuyện tốt...”

Bệnh lão đầu trình trọng nói, lông mi trói chặt, tựa hồ tại làm một cái cực kỳ khó khăn quyết định.

“Việc này muốn theo mười lăm năm trước nói lên, lúc ấy vi sư tại Tần Địa du lịch, trị bệnh cứu người, đồng thời cũng tăng cường lấy của ta tu hành. Một năm kia, trời giáng tuyết rơi nhiều, ta ngẫu nhiên gặp một đội Tần Vương thất thị vệ, tại đuổi giết một đội mẹ con, ta ra tay xua tán đi cái kia đội thị vệ, cứu các nàng, chỉ tiếc cái kia mẫu thân cuối cùng bởi vì thương thế quá nặng, giao cho một phen di ngôn liền chết đi rồi, chỉ để lại này cái bốn năm tuổi tiểu nữ hài, mà tiểu cô nương này, là Tần Vương thất tiên đế con mồ côi, cũng sẽ là của người sư tử, Tần Mạc Gia...”

“Sư tử?”

Mạnh Tuyên không khỏi khẽ giật mình, hắn tại Bệnh lão đầu bên người ngây người ba năm, lại chưa từng nghe nói qua chính mình có một sư tử.

Toàn bộ Tọa Vong phong bên trên, chỉ có hắn và Bệnh lão đầu hai người, đồng môn người trong cũng nói, Bệnh lão đầu chỉ lấy qua chính mình một người đệ tử.

“Ta lúc ấy lần đầu tiên chứng kiến người sư tử, liền bị thiên phú của nàng lại chấn động, nàng chính là trong truyền thuyết

Tiên Thiên Đạo Thai, trời sinh tự là tu đạo tốt hạt giống, phóng nhân đương thời, thiên phú chuyện tốt, có thể so ra mà vượt nàng, quả nhiên là rải rác không có mấy. Chỉ tiếc, thiên tư càng tốt, càng dễ dàng bị trời ghét, nàng cũng không ngoại lệ, ta rất nhanh liền phát hiện, tại nàng huyết mạch ở chỗ sâu trong, cất dấu một đạo cực kỳ bệnh nghiêm trọng khí, lúc ấy đã nhuộm dần nàng ngũ tạng lục phủ, cơ hồ có thể kết luận, cô bé này không cách nào sống quá mười tuổi rồi...”

Nói đến đây, Bệnh lão đầu thở dài, tựa hồ có chút tiếc hận, lại tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

“Nàng nếu là gặp được người bên ngoài, tự nhiên thúc thủ vô sách, nhưng vì sư lại vừa mới là cái này quái tật khắc tinh, vì cứu cô bé này, ta thì triển Đại Bệnh Tiên Quyết, đem trong cơ thể nàng bệnh khí tách rời ra, bất quá ta không nghĩ tới chính là, bệnh của nàng khí thật không ngờ nghiêm trọng, vì sư cũng không cách nào triệt để luyện hóa, cuối cùng nhất, bệnh của nàng không có tốt, ta thực sự nhiễm lên bực này bệnh nặng, dùng ta ngay lúc đó tu vi, cũng chỉ có thể tạm thời áp chế cái này quái bệnh phát tác, sau đó cùng nàng sống nương tựa lẫn nhau, đi khắp chân trời góc biển, tìm kiếm biện pháp khác...”

Mạnh Tuyên nghe xong trong nội tâm cả kinh: “Mà ngay cả sư phó cái kia chờ tu vi, cũng luyện hóa không được bệnh của nàng khí?”

Hắn nhưng lại biết rõ, lúc ấy chính mình gặp Bệnh lão đầu lúc, bệnh của hắn đã rất sâu rồi, nhưng một thân tu vi, vẫn đang cực kỳ cường đại, nếu có hắn không cách nào luyện hóa quái bệnh, cái kia chỉ có thể nói, cái loại này bệnh thật sự là thật lợi hại.

Và là một cái dạng gì tiểu nữ hài, có thể hoạn bên trên loại này quái bệnh?

Bệnh lão đầu thở dài, rồi nói tiếp: “Từ nay về sau bốn năm, vì sư vẫn đem nàng mang theo trên người, một bên chỉ điểm tu vi của nàng, một bên tìm kiếm có thể giúp ta luyện hóa đạo kia bệnh khí thiên tài địa bảo, cũng là vì sư mệnh không có đến tuyệt lộ, bốn năm về sau, vậy mà thật sự tại Mạc Bắc nơi cực hàn, phát hiện một cây hiếm thấy thiên tài địa bảo, Cửu Mệnh Hoàn Hồn Thảo. Thuốc này vạn năm hiếm thấy, có thể kéo dài tánh mạng bổ huyết, phẩm chất có thể nói vì sư cuộc đời này ít

thấy. Đã có nó, vì sư không những được luyện hóa trong cơ thể bệnh khí, chắc hẳn tu vi cũng sẽ lại phá nhất trọng, đạt tới trước nay chưa có độ cao, đến lúc đó, sẽ giúp nàng luyện hóa trong cơ thể bệnh khí, thì có mười phần năm chắc rồi, chỉ tiếc...”

Giảng đến nơi này, Bệnh lão đầu thanh âm bỗng nhiên thấp xuống, Mạnh Tuyên trong nội tâm không khỏi đi theo một hồi khẩn trương.

“... Khi đó, người sư tỷ mới không đến mười tuổi, ta cũng thật sự không nghĩ tới, nàng sẽ làm ra bậc này sự tình đến. Cửu Mệnh Hoàn Hồn Thảo bên cạnh, khác thường thú thủ hộ, vì sư toàn lực ra tay, tru sát dị thú, nhưng mình cũng bị thương, không thể động dậy, liền muốn người sư tỷ đi ngắt lấy cái kia gốc bảo dược, có thể ta thật không ngờ chính là... Người sư tỷ hái xuống bảo dược về sau, vậy mà nói với ta, phụ thân nàng bị hoàng thúc mưu phản, chiếm vương vị, mà nàng thân phụ huyết hải thâm cừu, nhất định phải vì phụ báo thù, đoạt lại vương vị, cho nên nàng... Vì trị tốt bệnh của mình, cầm đi Cửu Mệnh Hoàn Hồn Thảo, còn sợ ta không chết, vậy mà lại đâm ta một kiếm...”

“Lại có loại sự tình này!”

Mạnh Tuyên nghe đến nơi này, đã khí tròn mắt muốn nứt.

Lúc đầu nghe nói mình có cái này sư tỷ, hẳn còn có chút chờ mong, có thể tuyệt đối không nghĩ tới, cô bé này, thật không ngờ vô sỉ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 36 : Nghịch đồ

Chương 36: Nghịch đồ

“Cũng là vì sự mạng lớn, chờ chết hai ngày sau, mùi máu tươi lại đưa tới một chỉ ngủ say tại phụ cận ma thi, nó muốn ăn ta, lại bị ta đã luyện hóa được một thân ma khí, đã nhận được một tia thở dốc chỉ cơ, nhưng vô luận như thế nào, ta kinh này một khó, một thân tu vi phá huỷ hơn phân nửa, càng là rốt cuộc vô vọng Tâm Hoa Linh được khư bị bệnh, đành phải tụt kéo lấy thương bệnh chi thân thể về tới Thanh Tùng sơn. Ta bản định lúc này giải quyết xong cuối đời, chỉ là cái này Đại Bệnh Tiên Quyết truyền thừa, lại không muốn nó đoạn tại trên tay của ta, bởi vậy cái này mới có ta và người về sau uyên duyên.”

“Đại Bệnh Tiên Quyết, chính là vì sư khi còn trẻ tuổi, tại một chỗ tổn hại Tiên Điện di chỉ chỉ ở bên trong lấy được truyền thừa, trong đó tụt kể cả Đại Bệnh Tiên Quyết, Đại Bệnh Lệnh cùng với một bức Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ. Đại Bệnh Lệnh không nói đến, làm như một kiện không trọn vẹn đạo binh mảnh vỡ, mà Đại Bệnh Tiên Quyết cùng ma đồ, đặc điểm lại vừa vặn trái lại, Đại Bệnh Tiên Quyết chính là tu luyện chi pháp, có thể hấp thu người khác bệnh khí, luyện hóa bệnh đan đến tu luyện, mà Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ, nhưng lại một cái cực kỳ âm tà lợi hại pháp bảo, vì sư một mực cũng không dám luyện hóa nó...”

“Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ... ?”

Mạnh Tuyên không khỏi khẽ giật mình, hắn chỉ lấy được Đại Bệnh Tiên Quyết cùng Đại Bệnh Lệnh, nhưng lại không thấy qua bộ dạng này ma đồ.

“Chắc hẳn người còn nhớ rõ, tại người nhận thức ta về sau năm thứ hai, từng có người đến Thanh Tùng sơn tìm hiểu ta...”

“Hai người kia, một vị là Bắc Đẩu tiên môn Đại trưởng lão Dao Tiên Cầm, một vị là Bắc Đẩu Chân Truyền Đệ Tử đứng

đầu, Hồng Hoàn tiên tử... Nàng một cái khác có thai phân, kỳ thật chính là ta đã từng cứu được, Tiên Tàn Di Cô, Tàn Kiêm Gia..." Nói đến đây lúc, Bệnh lão đầu dừng một chút, trên mặt biểu lộ giống như buồn bã giống như thán, có chút rơi mực: "Vi sư cũng không nghĩ tới, sự tình cách năm năm, nàng lại một lần xuất hiện ở trước mặt của ta, lúc này nàng đã luyện hóa được cái kia gốc Cửu Mệnh Hoàn Hồn Thảo, bệnh hoàn toàn tốt rồi, càng có tám đạo thần quang che chở, đúng như một cái nho nhỏ Tiên Tử... Nàng nhưng những năm qua, đình đình ngọc lập, cùng lúc trước cùng trong giang hồ mưa gió bốn ba tiểu nữ hài khác nhau rất lớn..."

"Nàng nhìn thấy ta về sau, nàng liền quỳ gối thân thể của ta trước, lên án mạnh mẽ trước không phải, vi sư thấy nàng khóc rõ ràng, cũng tự tha thứ nàng, nghĩ thâm nàng lúc trước dù sao chỉ là một cái tiểu cô nương, e ngại tử vong, mới đã đoạt Cửu Mệnh Hoàn Hồn Thảo, cái kia cũng có thể lý giải. Chỉ có điều a, vi sư hay vẫn là xem thường nàng, cô bé này, thật sự là..." Bệnh lão đầu dừng một chút, mới nhẹ nhàng nói: "... Thật sự là đáng sợ!"

Đã trầm mặc thật lâu, Bệnh lão đầu mới nhẹ nhàng rồi nói tiếp: "Vi sư hay vẫn là xem thường nàng, nàng khóc rống qua đi, liền hướng ta buồn bã cắt khăn cầu, nói hi vọng ta có thể đem cái kia phó Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ còn nàng, ta nhất thời ngạc nhiên, không biết nàng vì sao sẽ nói như vậy. Cũng đúng lúc này, cái kia Bắc Đẩu Đại trưởng lão Dao Tiên Cầm, liền xông ta lảng nhục, nói ta vô sỉ chi cực, dùng cứu người vi do, nuốt riêng một cái tiểu nữ hài nhi phụ vương truyền xuống bảo đồ..."

"Ta lúc đầu khó hiểu, về sau mới biết được, nàng đối với Dao Trì Đại trưởng lão Dao Tiên Cầm nói, cái kia bức Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ, chính là ta tại nàng lúc nhỏ, theo bên người nàng trộm lấy Tàn Vương tiên đế lưu lại di bảo, cái kia Dao Trì trưởng lão liền cũng tin, chuyên mang nàng đến Thanh Tùng sơn đòi lại bảo đồ... Ngọc trưởng lão nói, ta trộm lấy nhà mình đồ nhi bảo đồ, vô sỉ chi cực, nàng vốn muốn đem ta chém giết, còn muốn đem việc này công bố thiên hạ, lại để cho thế nhân nhìn một cái miệng của ta mặt, chỉ là, hồng hoàn thay ta hướng nàng cầu tình, nàng lại xem ta đã là hẳn phải chết chi nhân, không nhọc nàng động thủ, cũng sống không được vài năm rồi, lúc này mới chuẩn bị cho ta cái này sắp chết chi nhân một cái cơ hội, ta chỉ muốn đem đồ giao ra đây, liền

đem việc này che lấp xuống dưới, cho ta lưu cái thanh danh, nếu không, chẳng những muốn đem ma đồ lấy đi, còn muốn hủy chúng ta Thanh Tùng sơn cơ nghiệp...”

“Cái gì?”

Mạnh Tuyên khí nộ phát muốn điên, tuyệt đối không nghĩ tới, sự tình còn có như vậy nội tình.

Bệnh lão đầu nhẹ nhàng lắc đầu, tựa hồ tựa hồ mặc dù là hấn, tại nhớ tới đoạn chuyện cũ này lúc, cũng nhìn không được nữa nhần nổi lên một tia tức giận: “Dùng Dao Trì tiên môn thực lực, chúng ta Thanh Tùng sơn là tuyệt đối ngăn cản không nổi, vì sư khi đó càng là vì bệnh nặng, một thân tu vi đi hơn phân nửa, không phải đối thủ của các nàng, không làm sao được xuống, vì bảo trụ tiên môn, ta liền đem ma đồ cho các nàng...”

Bệnh lão đầu sắc mặt bình thản, nhưng Mạnh Tuyên lại nghe được chăm chú rất nhanh năm đắm.

Lúc trước nổi tiếng tiên môn kỳ tài chuyên đến Thanh Tùng sơn bái phỏng Bệnh lão đầu, câu Tiên vấn lý, thật có thể nói là chấn kinh rồi cả tòa Thanh Tùng sơn, mà ngay cả hấn cũng có loại cùng có quang vinh ở đó cảm giác, lại không nghĩ rằng, vị này khiếp sợ thiên hạ kỳ tài, dĩ nhiên cũng làm là tự mình cái kia chưa từng gặp mặt sư tỷ, hơn nữa nàng, tại phản bội sư tôn về sau, lại vẫn có mặt lại đi Thanh Tùng sơn uy bức lợi dụ, cướp đoạt ma đồ.

“Ai, vì sư lần này nhần lại cho người, cùng sở hữu lưỡng cái mục đích, thứ nhất, hi vọng người tu vi thành công về sau, có thể tìm được người sư tỷ, đem cái kia bức Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ cầm lại đến, nàng trời sinh đạo thai, lại có ma đồ nơi tay, người mặc dù là tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết, khả năng cũng không phải là của nàng đối thủ, cho nên nếu không tất yếu, vạn không được cùng nàng tranh chấp, chỉ có điều, chuyện này thực sự nhất định phải làm, cái kia ma đồ thực sự quá tà dị, theo tính tình của nàng, nhất định sẽ lợi dụng nó làm một việc, nếu là kinh động đến một ít cường đại tiên chủ, đến lúc đó đừng nói là nàng, mà ngay cả người, cùng với chúng ta Thanh Tùng tiên môn, đều sẽ bị người tìm hiểu nguồn gốc tìm ra, hết thảy diệt sát...”

Bệnh lão đầu thần sắc trịnh trọng lên, dặn dò: “Năm đó ta

được đến cái môn này truyền thừa cái kia chỗ Tiên Điện, cũng là bởi vì sử dụng Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ, lộ ra chân tướng, mới sẽ bị người một lần hành động bị diệt...”

“Thứ hai, chính là chúng ta cái môn này truyền thừa, vì sư tu luyện cả đời, vô luận như thế nào, đều cảm giác đây là một môn huyền ảo tiên pháp, cùng thế gian tà đạo chi nhân tu luyện ma công không thể so sánh nổi, bởi vậy trong nội tâm trăm điều khó hiểu, vì sao như vậy một môn tiên pháp lại hội được người xưng là ma công, thậm chí còn một khi tu luyện cái môn này Tiên Quyết truyền nhân bị phát hiện, lập tức sẽ có đại năng ra tay bị diệt... Nếu như người ngày sau tu hành thành công, ta cũng hi vọng người có thể đem chân tướng tìm ra, đến lúc đó đến ta trước mộ tể bái một phen, ta cũng tự nhắm mắt!”

“Chỉ có điều, cái này hai kiện sự tình đều không dễ dàng, người sư tử tính tình hung ác nham hiểm, thêm chi thiên phú kỳ tài, thật sự không phải một cái dễ dàng đối phó nhân vật, nếu như không phải người có thể đột phá Chân Linh cảnh, vì sư đều khó có khả năng đem chuyện của nàng nói cho người biết, mà điểm thứ hai, càng là có khả năng liên lụy đến một cái thật lớn bí mật, người nhất định phải cẩn thận làm việc, nếu là buông tha cho, vì sư cũng sẽ không trách người!”

Bệnh lão đầu nhẹ nhàng nói xong, thần niệm dần dần hao hết, hình ảnh cũng bắt đầu trở thành nhạt rồi.

“Sư phó, người yên tâm, ta nhất định sẽ thay người chém nàng!”

Mạnh Tuyên vội vàng kêu to, thanh âm run rẩy, ức khí khó bình.

Thời gian dần trôi qua, đạo kia thần niệm biến mất, sư tôn hình ảnh cũng theo đó tán đi.

Mà Mạnh Tuyên, cũng nhịn không được nữa hai hàng dòng nước mắt nóng chảy xuống.

Hắn trước kia chỉ biết là sư tôn là vì cưỡng ép đã luyện hóa được một hạt thất đẳng bệnh đan, lúc này mới thân nhuộm bệnh nặng, cuối cùng nhất khiên rất nhiều năm, hay vẫn là gánh không được rồi, tại Thanh Tùng sơn chết bệnh, lại không

nghĩ rằng, ở giữa còn cất dấu như vậy một môn chuyện cũ.

Chính mình cái kia chưa từng gặp mặt sư tỷ, lấy oán trả ơn, thì sư đoạt bảo, thật sự vô sỉ chi cực.

Mạnh Tuyên trong nội tâm âm thầm thề, nhất định phải giết nàng.

“Tiên Thiên Đạo Thê, Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ... Hừ, bất kể là cái gì, đều bảo vệ không được mạng của người!”

Mạnh Tuyên cầm thật chặt trong tay kiếm gãy, trong hai mắt, sát cơ bắn tung toé.

Một lát sau, sự chú ý của hắn lại chuyển đến trong tay đoạn trên thân kiếm.

Khả năng mà ngay cả sư phó cũng không nghĩ tới, không riêng gì Đại Bệnh Tiên Quyết cùng Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ là chí bảo, mà ngay cả cái này Đại Bệnh Lệnh, kỳ thật cũng là một kiện chí bảo a, mình cũng tính toán may mắn, trong lúc vô tình đã nhận được chuỗi kiếm này tàn phiến, cũng chính là dựa vào cái này tàn phiến cùng Đại Bệnh Lệnh dung hợp, khiến cho sư tôn ở lại Đại Bệnh Lệnh bên trong thần niệm bị sớm kích hoạt lên, nếu không mình còn không cách nào được biết đoạn chuyện cũ này.

“Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ... Nghe danh tự tự đủ khùng bố đó a, Đại Bệnh Lệnh a, hi vọng người không để cho ta thất vọng...”

Mạnh Tuyên cầm trong tay kiếm gãy, nhẹ khẽ thở dài một tiếng.

“Ông...”

Kiếm gãy bỗng nhiên ông ông tác hưởng, tựa hồ nghe đã hiểu Mạnh Tuyên đồng dạng.

“Hắn là kiếm này, thật sự có tánh mạng?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm vui vẻ, chậm rãi đem bản thân chân khí quán thấu đi vào.

Rất nhanh, hắn liền sinh ra một loại cùng kiếm này huyết nhục tương liên cảm giác, cái này chuôi kiếm gãy giống như đã trở thành thân thể của hắn một bộ phận.

Cũng tựa tại loại cảm giác này sinh ra lúc, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm ứng được kết thúc kiếm bên trong chứa một cỗ cực lớn vô cùng lực lượng, một tia một tia khát máu sát ý theo kiếm trong truyền vào trong đầu của hắn, thậm chí lại để cho hắn sinh ra một loại khát máu xúc động, mà trước mắt, tắc thì xuất hiện một màn một màn địch nhân bị xé nát ảo giác, rất nhanh hắn tựa hiểu rõ ra, những vậy mà này đều là Lang Tổ Lệnh lưu lại lực lượng.

Lang Tổ Lệnh không hề nghi ngờ cùng Đại Bệnh Lệnh có cùng nguồn gốc, chính là một thanh kiếm sau khi vỡ vụn bất đồng mảnh vỡ, chỉ là một mảnh kia chẳng biết tại sao bị lang yêu chi tổ đã nhận được, cũng truyền thừa xuống dưới, Hắc Mộc sơn lang yêu nhất tộc, bắt nó trở thành trong tộc Thánh Vật, ngày đêm tế bái, khiến cho nó đã có được Lang tộc Tổ Linh chi lực, tại chiến đấu thời điểm, một khi kích phát, có thể thay đổi chiến cuộc.

Chỉ là nói trở lại, kỳ thật Hắc Mộc sơn cũng không thể chính thức điều khiển cỗ lực lượng kia, Lang Chủ có khả năng kích phát ra đến, cũng chỉ là trong đó rất ít một bộ phận mà thôi, thế nhưng mà lúc này Mạnh Tuyên đem Đại Bệnh Lệnh cùng Lang Tổ Lệnh hợp hai làm một về sau, lại có thể tùy ý điều khiển trong đó lực lượng, chẳng những có thể dùng như Hắc Mộc sơn như vậy lợi dụng nó kích phát người tiềm lực, thậm chí có thể trực tiếp kích phát ra đến đả thương địch thủ.

“Số phận, thật sự là số phận, đại khái liền sự phó đều không thể tưởng được, ta sẽ có như thế kỳ ngộ a...”

Mạnh Tuyên không chỉ có chút kích động: “Hắc Mộc sơn ngàn năm tế bái chi lực, hôm nay tất cả đều thành ta kiếm bên trong lực lượng, ta như duy nhất một lần đem chúng tất cả đều phát huy ra đến, hội mạnh bao nhiêu lực lượng? Lãnh đại sư có thể hay không ngăn cản? Thạch Long tiền bối có thể hay không ngăn cản?”

Rất nhanh, Mạnh Tuyên tựa lắc đầu, Hắc Mộc sơn ngàn năm tế bái chi lực, cơ hồ sẽ chờ là ngàn năm tu hành, Lãnh đại sư là quả quyết không cách nào ngăn cản, là Thạch Long lão nhân

cùng Lang Chủ cái này hai cái nửa bước Chân Linh cao thủ liên hợp lại, chỉ sợ cũng không cách nào ngăn cản.

Thế gian đều truyền, duy có đột phá Chân Khí cảnh, đạt đến Chân Linh cảnh, mới có thể gọi là “Tiên” .

Mà cái này chuỗi kiếm gãy bên trong ẩn chứa lực lượng, chỉ sợ là có thể tàn sát tiên tồn tại.

Đương nhiên, cỗ lực lượng này tàn bạo, khát máu, tà ác, Mạnh Tuyên cũng không dám thật sự duy nhất một lần đem chúng toàn bộ đều phóng xuất ra, bằng không thì bản thân chỉ sợ cũng phải lọt vào cỗ lực lượng này cản trở.

“Đại Bệnh Lệnh hôm nay đã khôi phục kiếm gãy bộ dáng, tự nhiên cũng không thể lại gọi là “Lệnh” rồi, ta có phải hay không nên cho nó lấy cái danh tự đâu này?” Mạnh Tuyên nhíu mày, “Đúng rồi, kiếm này xuất hiện, để cho ta đã biết cái kia đệ tử phản sư tồn tại, cũng vừa mới là nó, để cho ta đã có được cùng cái kia đệ tử phản sư đối kháng một chút vốn liếng, cho nên kiếm này, liền gọi là ‘Trảm Nghịch Kiếm’ a!”

Mạnh Tuyên cảm thấy có chút vui vẻ, đem kiếm gãy bình giơ lên, tâm chí càng phát kiên định.

“Đã nữ nhân kia hôm nay tại Đông Hải Thánh Địa, ta đây liền cũng đi Đông Hải Thánh Địa tìm kiếm mới tiên môn!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 37 : Ly thành

Chương 37: Ly thành

Mạnh Tuyên trong nội tâm làm hạ quyết định, sắp tới tụt phải ly khai Tứ Tượng thành, tiến về trước Đông Hải Thánh Địa tìm một chỗ tiên môn học nghệ.

Chỉ có điều, tại trước khi đi, hắn còn có một ít chuyện muốn làm, nói thí dụ như dàn xếp tốt Mạnh gia, sau đó lại vì phụ thân của mình Mạnh lão gia, luyện một lò kéo dài tuổi thọ đan dược các loại. Cái này hai kiện sự tình ngược lại đều đơn giản, về Mạnh gia an nguy sự tình, Kiếm Lư cùng Thanh Khâu lĩnh, thậm chí Tứ Tượng thành trấn thủ quân Liễu đại tướng quân, đều hỗ trợ trông nom, ít nhất có thể bảo vệ Mạnh gia bách niên an ổn.

Mà luyện đan sự tình, cũng chỉ là tiện tay mà thôi, bị diệt Hắc Mộc sơn về sau, Mạnh Tuyên được chia đại lượng Linh Dược, tùy tiện từ bên trong chọn lựa vài loại, liền có thể luyện chế ra, hơn nữa hắn muốn luyện, cũng chỉ là bình thường nhất cái kia loại đan dược, cái này một loại đan dược chỉ có thể kéo dài tuổi thọ, lại đối với tu hành vô dụng, tại tiên môn bên trong, có thể nói là đẳng cấp thấp nhất đan dược, luyện chế vô cùng đơn giản.

Kỳ thật kéo dài tuổi thọ đan dược, nói trắng ra là cũng không có gì huyền bí, chỉ cần có thể tiêu trừ trong cơ thể con người tai họa ngấm, lại để cho nhân thể cách cường tráng, bách bệnh không sinh, thọ nguyên tự nhiên cũng tùy theo tăng trưởng rồi.

Tại Tiên gia trong mắt, chỉ có tăng trưởng tu vi đan dược mới là tốt đan, cái này một loại đan, chỉ là bình thường đan.

Làm xong những về sau này, Mạnh Tuyên duy nhất lo lắng không dưới, tự là Kiều Nguyệt Nhi rồi.

Hiện tại Mạnh phủ từ trên xuống dưới, đều đem Kiều Nguyệt Nhi trở thành nhà mình Nhị thiếu nữ nãi nãi.

Dù sao Mạnh Tuyên vì nàng, giận dữ sát nhân không nói, còn đem nàng tiếp cận trong phủ, lại bỏ ra mấy ngàn lượng bạc, vì bọn nàng Kiều gia đưa địa mua phố, thuê Quán gia, vô luận như thế nào, cũng không giống là bằng hữu bình thường bộ dạng. Thậm chí lúc này đây Mạnh Tuyên bị diệt Hắc Mộc sơn, cũng có rất nhiều người nói lý ra nghị luận nói, hấn nhưng thật ra là vì Kiều Nguyệt Nhi phụ thân báo thù mới làm như vậy.

Tứ Tượng thành ở bên trong khuê các nữ tử gian, thực tế thịnh truyền loại này thuyết pháp.

Những ngày bình thường kia đại môn không xuất ra, hai môn không bước tiểu thư thiên kim nhóm, ngẫu tụ một chỗ, sẽ gặp trò chuyện khởi Kiều Nguyệt Nhi cùng Mạnh gia Nhị thiếu gia câu chuyện, đều nói lúc trước hai người thanh mai trúc mã, tâm tâm tương ánh, tại Kiều Nguyệt Nhi phụ thân bị Hắc Mộc sơn nhiếp sau khi đi, Mạnh Tuyên liền thề muốn thay Kiều Nguyệt Nhi báo thù, vì vậy Mạnh gia Nhị thiếu gia dứt khoát tiên về trước Thanh Tùng sơn tiên môn, học tập cái kia Phục Ma thủ đoạn.

“Các người đều nói mạnh Nhị thiếu gia là tiên môn Khí Tử, lại nào biết đâu rằng đây, Mạnh công tử vốn là cái kia tiên môn thụ nhất trưởng lão ưa thích đệ tử, thế nhưng mà hấn vì Kiều Nguyệt Nhi, kiên quyết muốn xuống núi Hàng Yêu, sư phó không chịu, hấn liền phản ra tiên môn, lúc này mới bị tiên môn xoá tên đây này... Bằng không thì các người cho rằng cái kia tiên môn như thế nào hội đàn như vậy, đem cái kia họ Tiêu thu vào nội môn, lại thiên không muốn Mạnh công tử?”

Rất nhiều nữ hài nhi không biết ở nơi nào nghe tới những lời này về sau, lại lời thề son sắt giảng cho cái khác người nghe.

“Oa, Mạnh công tử đối với Kiều Nguyệt Nhi thật sự là mối tình thâm thiết, rất đẹp trai a...”

“Nếu là cũng có nam nhân đối với ta như vậy, ta đây thật sự là... Chết cũng cam tâm rồi...”

Trong lúc nhất thời, Tứ Tượng thành không biết có bao nhiêu hoa si thiếu nữ bị cái này trong truyền thuyết “Si tình Mạnh công tử” cho mê đảo rồi.

Đối với những thuyết pháp này, Mạnh lão gia vậy mà cũng lộ ra thập phần nhận đồng.

Hắn là vô cùng đồng ý Mạnh Tuyên đem Kiều Nguyệt Nhi lấy, tại hắn xem ra, dù là Mạnh Tuyên sắp ra ngoài cầu đạo, cái kia trước lấy phòng nàng dâu, lưu đứa bé tại nhà cũng là tốt. Dù sao Kiều Nguyệt Nhi tính nết hắn đều hiểu rõ, nàng này tính tình ôn thuận, thân gia trong sạch, không tranh quyền thế, tuân thủ nghiêm ngặt nữ tắc, vô luận Mạnh Tuyên có ở nhà không ở bên trong, nàng đều an tâm con đỡ đầu, chờ hắn trở lại.

Nói trở lại, Thiên Nguyên Đại Lục bên trên, thật đúng là có như Mạnh Tuyên như vậy tại ra ngoài cầu đạo hoặc là cầu tiên trước khi, trước lấy bên trên một phòng nàng dâu, cầm hệ lưu lại truyền thống, như vậy ra ngoài cầu đạo chi nhân, dù là từ nay về sau cùng Hồng Trần không tiếp tục liên quan, cuối cùng còn có một đạo huyết mạch truyền lưu tại Hồng Trần bên trong, nói không chừng trăm ngàn năm sau, còn có thể trở lại, lại độ hóa nhà mình mấy cái tử tôn.

Đương nhiên, còn có một cái khác điểm không thể không đề chính là, có tử tôn truyền lưu tại Hồng Trần bên trong, trong nhà hương khói liền sẽ không đoạn, loại này hương khói, đối với người tu tiên mà nói, cũng là có thật lớn có ích, muốn cái kia Hắc Mộc sơn tế bái một miếng Lang Tổ Lệnh, đều có thể sử nó có được cường đại vô cùng lực lượng, cái kia như thụ hương khói chính là một người đâu này? Chỉ sợ so ra mà vượt trăm ngàn miếng Linh Đan rồi.

Thiên Nguyên Đại Lục không cho phép tư nhân miếu thờ, tế bái phạm tiên, nhưng dòng họ bên trong hương khói cung phụng lại là có thể.

Bất quá Mạnh Tuyên cũng rất khó tiếp nhận loại này truyền thống.

Hắn dù sao cũng là xuyên việt mà đến, nhận lấy kiếp trước văn minh ảnh hưởng, nếu là cưới một cô nương, vậy thì muốn chiếu cố nàng cả đời, quả quyết làm không xuất ra loại này đem vợ con ở lại Hồng Trần, chính mình lại không lo lắng, ra ngoài cầu đạo, mấy trăm năm đều không trở lại sự tình, đối với hắn mà nói, thực làm như vậy rồi, ngược lại sẽ bởi vì trong lòng có lo lắng, ảnh hưởng đạo của mình tâm.

Chính vì vậy nguyên nhân, Mạnh Tuyên cự nhưng Mạnh lão gia đề nghị, hơn nữa thay Mạnh lão gia làm chủ, nhận biết Kiều Nguyệt Nhi làm nghĩa nữ.

Tuy là nghĩa nữ, kỳ thật thì ra là coi như thân sinh khuê nữ nuôi, tại nàng xuất giá thời điểm, đều có phần đồ cưới tặng của hồi môn.

Tại Mạnh lão gia công khai đưa ra muốn nhận thức Kiều Nguyệt Nhi làm nghĩa nữ ngày nào đó, Kiều Nguyệt Nhi tâm tình có chút thất lạc.

Bất quá nàng cũng minh bạch, Mạnh Tuyên là vì mình tốt, cường đề nộ cười đáp ứng xuống.

Về sau Mạnh Tuyên lại dừng lại một tháng, bang Mạnh lão gia luyện tốt rồi kéo dài tuổi thọ đan, cũng thừa dịp trong khoảng thời gian này triệt để chữa cho tốt Thanh Mộc bệnh, hiện tại Thanh Mộc trong cơ thể bệnh khí đều không có, hoàn toàn có thể yên tâm người can đảm tu luyện rồi, dùng tư chất của nàng, chắc hẳn qua không được vài năm, có thể vượt qua Thủy Nguyệt nương nương, thậm chí nàng cũng có thể đột phá Chân Khí cảnh, đạt tới Chân Linh cảnh, trở thành một vị yêu tiên.

Tại trong lúc này, Mạnh Tuyên còn chuyên thừa đi Kiếm Lư bá phỏng Lãnh đại sư một lần, thành kính hướng hân thỉnh giáo kiếm pháp.

Trải qua cùng Lang Chủ một trận chiến, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng minh bạch, Lãnh đại sư tuy nhiên một mực không có đập phá Chân Linh cảnh, chỉ thuộc về phạm nhân phạm trù, nhưng kiếm thuật của hắn lại thật sự là Xuất Thần Nhập Hóa, chính mình hôm nay đã có “Trảm Nghịch Kiếm”, tự nhiên cũng muốn tu tập một ít kiếm thuật, hướng Lãnh đại sư thỉnh giáo là không thể tốt hơn, một là Lãnh đại sư tự ngộ “Vừa hỏi” kiếm xác thực có chỗ độc đáo của nó, điểm thứ hai, Mạnh Tuyên cũng có thể nhân cơ hội này, đem cái kia Đại Bệnh Lệnh đối với Lãnh đại sư dùng trước đó lần thứ nhất.

Tại chính mình bang Lãnh đại sư trì qua bệnh về sau, Lãnh đại sư liền thiếu tự mình một cái nhân tình, dựa theo ba quy một làm cho đạo lý mà nói, vô luận lúc nào, chỉ cần mình Đại Bệnh Lệnh đã đến, Lãnh đại sư nhất định phải vô điều kiện giúp mình làm một chuyện, về sau bị diệt Hắc Mộc sơn lúc,

Lãnh đại sư tuy nhiên cũng ra tay, nhưng đây chẳng qua là trượng nghĩa hỗ trợ, cũng không có lại để cho Mạnh Tuyên dùng Đại Bệnh Lệnh đi mời.

Nếu là thay đổi người bên ngoài, Mạnh Tuyên cũng tự đem cơ hội này giữ lại rồi, thế nhưng mà hôm nay hắn cùng với Lãnh đại sư thâm giao, phát hiện hắn xác thực là một gã hào hiệp, đáng giá kính nể, liền không muốn làm cho hắn thiếu nợ chính mình nhân tình này rồi.

Đối với Mạnh Tuyên thâm ý, Lãnh đại sư cũng không hiểu biết, nhưng hắn nhìn thấy Mạnh Tuyên hướng chính mình thỉnh giáo kiếm pháp, lại là phi thường vui vẻ, lúc này đem “Vừa hỏi” kiếm pháp huyền diệu độc túi tương thụ, không có một tia giữ lại. Hắn cùng với Thanh Đăng hòa thượng đồng dạng, phi thường coi được Mạnh Tuyên tương lai tiền đồ, có thể đem kiếm pháp của mình truyền thừa trao tặng như vậy một cái tiền đồ vô lượng người trẻ tuổi, đúng là chuyện cầu cũng không được tình.

Mà Thanh Đăng đại sư bên kia, cũng thập phần nhiệt tâm, muốn vì Mạnh Tuyên giới thiệu một chỗ tiên môn, Mạnh Tuyên vốn định từ chối, bởi vì hắn đã quyết định chủ ý, muốn đi Đông Hải Thánh Địa cầu đạo, có thể hắn không nghĩ tới, Thanh Đăng đại sư muốn giới thiệu với hắn sư phó, tiên môn vậy mà cũng là tọa lạc ở Đông Hải Thánh Địa, hơn nữa là Đông Hải Thánh Địa lớn nhất mấy chỗ tiên môn một trong “Thiên Trì tiên môn”, cùng Mạnh Tuyên đúng là ăn nhịp với nhau.

Bởi vậy Mạnh Tuyên tự đáp ứng xuống, theo Thanh Đăng đại sư trong tay, lấy cái kia phong đây giới thư, chỉ bất quá hắn cũng nói rõ rồi, tại đã đến Đông Hải Thánh Địa về sau, hội chính mình quan sát một phen, cũng không nhất định tự thật sự bái nhập Thanh Đăng đại sư hảo hữu môn hạ.

Nhiều loại sự tình rồi, Mạnh Tuyên tại một cái đêm mưa, choàng áo to, nói ra sư tôn lưu lại Đại Hồng hồ lô, lặng yên rời đi.

Vốn Lãnh đại sư, Liễu đại tướng quân, Thủy Nguyệt nương nương bọn người, đều nói muốn tại hắn ly khai lúc hảo hảo đưa tiễn, nhưng hắn thiên tính không thích ly biệt, bởi vậy liền tận lực tránh qua, tránh né, chỉ là để lại một phong thư, hi

vọng mọi người hảo hảo bảo hộ Mạnh gia.

“Một kiện áo toi một bầu rượu, lần đi cầu tiên lương mệnh mông!”

Trên sườn núi, Mạnh Tuyên hồi nhìn một cái Tứ Tượng thành, nhẹ nhàng thở dài, quay người ly khai.

Cầu tiên lộ bên trên tuyệt không phải một phen đường bằng phẳng, mà là hung hiểm trùng trùng điệp điệp, là hắc cũng không có tự tin nhất định có thể trở lại.

Rất có thể, hắc chuyển đi này, liền lại cũng không về được rồi.

Nhưng hắc nhưng lại không thể không đi, trùng sinh cả đời hắc, đã đã biết trên thế giới này có tiên tồn tại, có cái kia kỳ quái thế giới tồn tại, lại có thể nào không đi dò xét đến tột cùng? Huống chi, hắc còn có sư tôn đại ân không báo, còn có phản nghịch sư tỷ không trả, còn có đã đáp ứng sư tôn nhất định phải một lần nữa đứng lên truyền thừa không làm được, căn bản không có khả năng cả đời ở lại Tứ Tượng thành nhỏ như vậy địa phương!

“Gặp lại sau, Tứ Tượng thành!”

“Tiên đạo, ta đến rồi!”

Hắc mở ra đi nhanh, đi thẳng về phía trước, trong nội tâm chiến ý ngang nhiên, chân khí cũng tùy theo lưu quay vòng lên.

“Oanh...”

Theo chân khí của hắc tăng lên, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, trong đêm tối, cơ hồ liền nói bóng dáng cũng nhìn không thấy.

Trong khoảng thời gian này, hắc trợ giúp Thanh Mộc nhũ còn sót lại bệnh khí, tu vi cũng lần nữa tăng lên một đoạn, đã đột phá chân khí bát trọng rồi.

Mạnh Tuyên nhấc lên chân khí, nửa canh giờ, cũng đã đi ra vài trăm dặm.

Nhìn xem gần bình minh, hắt đang chuẩn bị nghỉ ngơi một chút, bỗng nhiên xa xa nghe được, trong bóng tối có tiếng khóc truyền đến.

Hắn tài cao mật lớn, cũng không sợ cái này hoang sơn dã lĩnh bên trong, sẽ có yêu quỷ quấy phá, liền động lấy tiếng khóc tìm tới, đi ước chén trà nhỏ thời gian, liền chứng kiến phía trước một mảnh mờ mịt, tiếng khóc đúng là từ bên trong truyền đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 38 : Thi mời

Chương 38: Thi mời

“Chẳng lẽ là có dã quỷ quấy phá?”

Mạnh Tuyên khẽ nhíu mày, hần tài cao mật lớn, tu vi lại cao, trực tiếp tự rước Trảm Nghịch Kiếm nơi tay, hướng mồ mả bên trong đi đến. Tại hần như vậy tu vi, đã không sợ bình thường quỷ hồn yêu quái rồi. Cái gọi là cô hồn dã quỷ, cũng chỉ là thường nhân sau khi chết, hoặc bởi vì oan khuất, hoặc bởi vì cơ duyên xảo hợp, cái kia khẩu chân khí chưa từng tản mất, bởi vậy sinh ra một đám tàn thức mà thôi, cũng không có trong truyền thuyết như vậy đáng sợ.

Dùng hiện tại Mạnh Tuyên tu vi, thực dụng phải loại vật này, một ngụm chân khí nhổ ra đi, liền có thể khiến nó tản.

Bãi tha ma vậy mà không nhỏ, khắp nơi chạy đến không trọn vẹn nghiền nát tấm bia đá, thoát nhìn đã có rất dài đầu năm. Có một phần dài khắp cỏ dại, cũng có đã bị Dã Cầu đào lên, lộ ra lạnh lạnh bạch cốt. Bởi vì âm khí tràn ngập, cái này mảnh đất vực đều bị một tầng khói đen chỗ bao phủ, tại sương mù đêm mưa càng là đưa tay không thấy được năm ngón, bất quá dùng Mạnh Tuyên tu vi mà nói, xem vật lại không thành vấn đề.

“Đừng có lại cho đại gia khóc tang rồi, bằng không thì lão tử một đao một cái bỏ các ngươi!”

Bỗng nhiên có quất lạnh âm thanh truyền đến, cái kia phiến tiếng khóc nhất thời chịu trì trệ, nhưng y nguyên có áp lực tiếng nước nổ vang lên.

“Có người!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm rung mình, phóng nhẹ bước chân, lại về phía trước lần mò vài chục trượng, liền núp ở một khối tấm bia đá về sau, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Đã thấy tại tấm bia đá đằng sau, chính là một mảng lớn đất trống, không trong đất, đã có mười mấy người ngồi nằm trên mặt đất, nữ có nam có, đều làm thôn dân cách ăn mặc, tiếng khóc áp lực. Khi bọn hán trên chân, lại dùng khóa sắt khóa, cùng sử dụng một cái cự đại cái đỉnh nện vào mặt đất, tựa hồ là vì phòng ngừa bọn hán chạy trốn. Mà ở một bên, còn đứng lấy ba cái lưng hùm vai gấu trắng hán, thỉnh thoảng lấy đao uy hiếp bọn hán.

“Hiện tại, đều đem mình ngón giữa ngón trỏ cắn nát, đem huyết rơi vãi tiến trong đất, nếu không phải theo, sẽ giết con của các người!”

Bên trong một cái đại hán lớn tiếng chỉ huy, đồng thời lấy đao chỉ thoáng một phát bảy tám trượng bên ngoài một cái lồng sắt.

Mạnh Tuyên hướng bên kia xem xét, vẫn không khỏi lắp bắp kinh hãi, đã thấy cái kia trong lồng sắt, lại bị đóng bốn năm đứa bé, đại ước chừng bảy tám tuổi, tiểu nhân cũng chỉ có hai ba tuổi không đến, nằm rạp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, cũng không biết là chết hay vẫn là bất tỉnh.

Vừa nghe đến bọn hán uy hiếp con của mình, chúng thôn dân lập tức càng khóc dữ dội hơn, nhưng ở đại hán khiến trách, cũng không dám kháng cự, đều theo như hán theo như lời, cắn nát chính mình ngón giữa, đem huyết lách vào đi ra, rơi vãi tiến vào trong lòng đất.

Thấy bọn họ đổ huyết, ba đại hán lập tức thôi lui đến bảy tám trượng bên ngoài, lặng lẽ chung quanh, tựa hồ đang chờ cái gì.

“Ta nói Tôn lão đại, người nói cái kia đồ chơi nhỏ thật có thể bị dẫn đi ra không?” Bên trong một cái trắng hán nhỏ giọng hỏi thăm.

Cái khác trắng hán lau đem mặt bên trên mưa, nói: “Mới có thể a, bằng không thì bằng chúng ta tiểu cô cô cái kia lười biếng tính tình, làm sao có thể đội mưa đi vào địa phương quý quái này cấm điểm? Hắc, ta nói Trương lão tam, người nên nâng lên tinh thần đến, cái kia Thi Ma có thể là phi thường lợi hại, người cũng đừng sợ thì không thành ngược lại bị thi cắn, nó cái kia một ngụm cắn lấy trên người của người rồi, tiểu cô

cô có thể không nhất định hội cứu người...”

Cái kia gọi Trương lão tam trắng hán nghe xong sắc mặt trắng bệch, dùng sức hướng trên mặt đất gất một cái, nói: “Tôn lão đại, người cũng đừng hù dọa lão tử, tiểu cô cô vừa rồi phân phó thanh thanh sở sở, cái kia yêu ma nếu là bị đưa tới, khẳng định ăn trước những thi này mỗi, đương hán ăn không sai biệt lắm, chúng ta tụt đất cái kia lòng sắt chạy mau, sau đó mỗi 100 trọng ném kế tiếp hài tử, từng điềm từng điềm đem nó dẫn tới tiểu cô cô trong vòng vây đi, cùng những cái kia đồng nam đồng nữ so với, chúng ta mấy cái cái này một thân xấu thịt, cái kia Thi Ma cũng đề không nổi hứng thú đến a...”

“Câm miệng a, nhìn người bị hù cái kia kinh sợ dạng, đã biết rõ cho mình tăng thêm lòng dũng cảm...” Tôn lão đại cười mắng một tiếng.

Mà ở bên này, Mạnh Tuyên đã khí trong cơn giận dữ rồi, hán tuyệt đối không nghĩ tới, đám người kia dĩ nhiên là săn thi.

Hơn nữa dùng hay vẫn là nhất tôn hại âm đức một loại, dùng sinh ra làm “Thi mồi” đến săn thi.

Thế gian có người sau khi chết, bởi vì cuối cùng một ngụm chân khí phun không ra, liền bị vây ở thi thể bên trong, uẩn dưỡng mấy năm, thì có thể sống lại, biến thành nửa đời bị giày vò Thi Ma. Loại này quái vật trời sinh lực lớn vô cùng, cùng hung cực ác, thế gian có tà sĩ ngấp nghé lực lượng của bọn nó, liền nghiên cứu ra không chế phương pháp của bọn nó, tự xưng “Luyện Thần Phái”, từng tại Thiên Nguyên Đại Lục khiến cho thật lớn họa kiếp.

Gần đây mấy trăm năm ở bên trong, “Luyện Thần Phái” đã tiêu nặc vô tung rồi, lại không nghĩ rằng ở chỗ này gặp.

“Luyện Thần Phái” là tối trọng yếu nhất, là tìm kiếm khắp nơi cái loại này nửa đời bị giày vò Thi Ma, sau khi tìm được, nghĩ biện pháp đem hán thu phục, sau đó dùng bí pháp luyện chế, làm thành nghe chính mình mệnh lệnh thi Khôi Lỗi, trước mắt đám người kia, không thể nghi ngờ tự là phát hiện nơi này lòng đất có Thi Ma ẩn nấp, lợi dụng người sống làm thi mồi, đem nó dẫn sau khi đi ra, lại dụ đến vòng mai phục đi, để bắt hàng phục.

Chỉ là “Luyện Thần Phái” vốn là tà ác chi cực kỳ, hơn nữa bọn hán dùng người sống làm thi môi, càng là thiên lý nan dung, Mạnh Tuyên lại không được phép bọn hán rồi.

“Hừ, không giết các ngươi, thực xin lỗi lương tâm của mình!”

Mạnh Tuyên nói ra Trảm Nghịch Kiếm, đi nhanh hướng trong tràng đi đến.

Mồ mả nội người bình thường lại không có hán tốt như vậy thì lực, mơ hồ thấy được một đạo bóng đen hướng chính mình đi tới, còn tưởng rằng là Thi Ma hiện xuất hiện, lập tức kinh hoảng khóc lớn lên, mà ngay cả cái kia ba cái tráng hán cũng gấp bề bọn tâng đã đến một tòa đại phân đằng sau, dựa theo rãnh tay ở bên trong bình khí.

Mạnh Tuyên trực tiếp theo đám kia thôn dân gian xuyên qua, trực tiếp hướng cái kia ba đại hán đi đến, chân khí trong cơ thể đã nhắc lên, uân lực tại kiếm.

“Không tốt, cái kia đồ chơi nhỏ như thế nào hướng chúng ta đi tới rồi... Tôn lão đại, vậy phải làm sao bây giờ...”

Một thanh âm vang lên, kinh hoảng tới cực điểm.

“Không đúng, không có Thi Ma khí tức... Đó là một người...”

Tôn lão đại thanh âm vang lên, rồi sau đó theo phân sau nhảy lên, quát to: “Người đến người phương nào?”

“Dùng người sống làm gương câu thi, lá gan của các ngươi còn thật là lớn, không sợ tổn hại âm đức sao?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng mở miệng, nắm chắc trong tay Trảm Nghịch Kiếm.

“Quả nhiên là người sống, con mẹ nó, ai dám xấu nhà của chúng ta tiểu cô cô chuyện tốt?”

Tôn lão đại mắng to một câu, bỗng nhiên hướng bên cạnh ném một vật, vật kia rơi xuống đất và đốt, đốt lên một đồng lửa, chiếu sáng bốn phía.

“Nguyên lai là cái non tiểu tử...”

Cái kia ba cái tráng hán thấy được Mạnh Tuyên, nhất thời thở dài một hơi, khi bọn hắn xem ra, Mạnh Tuyên tuổi thọ thật sự quá không có uy hiếp.

“Con mẹ nó, Xú tiểu tử, ngươi muốn chết phải không? Vừa rồi thiếu chút nữa đem gia gia dọa chết!”

Triệu lão tam chửi ầm lên, bày ra vẻ mặt hung tướng, chỉ là trên mặt còn có sợ hãi không tiêu, hiển nhiên vừa rồi sợ tới mức không nhẹ.

“Các ngươi là cái đồ nhất phái hay sao? Cái kia Thiếu chủ lại ở nơi nào?”

Mạnh Tuyên cũng không có vội vã ra tay, hắn biết rõ cái này ba cái gia hỏa chỉ là lâu la, chính chủ nhỏ lại không biết ở nơi nào bày xuống mai phục chờ sẵn thi đây này!

“Hừ, tiểu tử, ngươi liên mao cũng không có dài đủ, tự muốn quản nhà của chúng ta tiểu cô cô nhân sự? Mà thôi, đã bị ngươi phá vỡ việc này, vậy ngươi cũng lưu lại a, giống như ngươi vậy da trắng nõn thịt, vừa vặn cho chúng ta làm thi môi...”

Tôn lão đại cười lạnh một tiếng, trực tiếp tự đề đao bỏ tới.

Đao thanh gào thét, tựa như phá núi, chân khí tu vi vậy mà đạt đến tứ trọng.

Nhưng mà Mạnh Tuyên đón một đao kia, nhưng lại ngay cả cũng không thèm nhìn hắn chiêu thức, trực tiếp là một kiếm vung đi ra.

“Vèo ”

Trảm Nghịch Kiếm tại trong ngọn lửa nhấp nháy một đao hàn quang, trực tiếp chém đứt đại hán đao thép, mô ra bộ ngực của hắn.

“Phốc...”

Tôn lão đại trên mặt hiện ra một tia khó có thể tin biểu lộ, há mồm muốn nói cái gì, nhưng lại một ngụm máu tươi phun tới.

Hắn tựa hồ thật không ngờ, chính mình vậy mà hội một chiêu đã bị Mạnh Tuyên miêu sát rồi.

Bất quá hẳn nếu là thật sự hiểu được Mạnh Tuyên thực lực, liền sẽ không đối với cái này cảm thấy ngoài ý muốn.

Một kiếm này ở bên trong, Mạnh Tuyên đã vận dụng theo Lãnh đại sư chỗ đó học được “Vừa hỏi” kiếm pháp, loại này kiếm pháp chú ý đúng là chưa từng có từ trước đến nay, vô kiên bất tồi, gặp thần Sát Thần, gặp quỷ trăm quỷ, hơn nữa Trảm Nghịch Kiếm tuy nhiên chỉ có thước nhiều trường kiếm thân, nhưng ở quán chú Mạnh Tuyên chân khí về sau, lại có thể kích phát ra hơn trượng dài ngắn kiếm khí, giết hẳn một cái chân khí tứ trọng con người lỗ mãng, có thể nói là dễ như trở bàn tay.

“Tôn lão đại...”

Còn lại hai người kêu to, con mắt rồi đột nhiên tròn tròn.

“Nên hai người các ngươi rồi, trả lời vấn đề của ta!”

Mạnh Tuyên đạp vào trước một bước, lạnh lùng quát hỏi.

“Sóng vai tử bên trên, giết tiểu tử này...”

Còn lại hai người căn bản không có động thủ đảm lượng, dọa sắc mặt tái nhợt, cái kia Triệu lão tam trông mặt đi lòng vòng, đột nhiên hét to một tiếng, một thanh đao tại hắn đồng bạn trên lưng, đưa hắn đẩy hướng Mạnh Tuyên đánh tới, mà chính mình lại quay người bỏ chạy, tựa như con thỏ.

“Triệu lão tam, ta thảo ngươi tám đời tổ tông...”

Bị Triệu lão tam đẩy hướng Mạnh Tuyên đánh tới tráng hán kêu to, mà ngay cả Mạnh Tuyên thấy được một màn này, cũng nhìn không được.

Bất quá hẳn tự nhiên cũng sẽ không đối với người này khách khí, trực tiếp huy kiếm chém, sau đó không nhanh không chậm hướng Triệu lão tam đuổi theo.

Cái kia Triệu lão tam khinh công lại dù không sai, vì trốn chạy

để khỏi chết càng là vượt xa người thường phát huy, một lượt mấy trượng, lập tức trốn ra bãi tha ma.

Bất quá đây cũng là Mạnh Tuyên cố ý phóng túng nguyên nhân, tùy ý Triệu lão tam đào tẩu, hẳn tất nhiên sẽ đi tìm hắc nhóm trong miệng cái gì “Tiểu cô cô” .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 39 : Luyện Thi tà nhân tiểu cô cô

Chương 39: Luyện Thi tà nhân tiểu cô cô

“Tiểu cô cô... Có cừu oán gia tìm tới cửa á...”

Cái kia Triệu lão tam nhanh chóng lướt đi hơn trăm trượng, một bên kêu to một bên nhanh chóng chuyển hướng về phía một chỗ dốc núi đằng sau. Mà Mạnh Tuyên cũng thoáng nhắc lên tốc độ, nhanh xuyết lấy hấn. Bất quá hấn cũng không có trực tiếp đi theo Triệu lão tam đi qua, bởi vì hấn vừa mới nghe được mấy người kia nói chuyện, biết rõ cái kia dốc núi trước có vòng mai phục, bởi vậy hấn theo dốc núi một chỗ khác chạy vội đi lên, trên cao nhìn xuống quan sát sườn núi ở dưới bố trí.

Đã thấy tại dốc núi về sau trên đất trống, lại đốt mấy cái màu trắng đèn lồng, chiếu một mảnh trắng bệch.

Đèn lồng phía dưới, bày biện một hương án, thượng diện để đó chút ít lá bùa, lư hương các loại thứ đồ vật, hương án trước khi trên đất trống, lại bày biện đầy đất lá cỏ, dùng dây đỏ liên hệ, nhìn như lộn xộn, kì thực rất sâu xa Huyền Cơ.

Đất trống bốn phía, đứng thẳng mấy cái giấy người, áo đỏ lục quần, trên mặt lau hai luồng má hồng, lộ ra thập phần quý dị.

Một người mặc đạo bào người đứng tại hương án trước, tựa hồ tựa là Triệu lão tam chờ trong dân cư tiểu cô cô, nàng đã nghe được Triệu lão tam tiếng kêu, nhẹ nhàng nhảy lên theo trên hương án nhảy tới, đón Triệu lão tam tựa là một cái tát, quát lên: “Gào to cái gì? Cái này hoang sơn dã lĩnh, ở đâu ra cái gì cừu gia? Cái kia Thi Ma thế nào? Tôn lão đại bọn họ hai cái đâu này?”

Triệu lão tam hít và một hơi, kêu lên: “Tiểu cô cô, là ta sai rồi, không phải cừu gia, là cái xen vào việc của người khác gia hỏa, chúng ta cũng không biết hấn từ nơi này xuất hiện, đi lên sẽ giết Tôn lão đại cùng thứ ba, nếu như không phải tiểu nhân

chạy nhanh, cái này hội cũng khẳng định bị hấn làm thịt... Cái này hội hấn chắc hấn đã đuổi theo tới, tiểu cô cô nhanh ra tay giết hấn a...”

“Ân? Ở đâu có người?”

Cái kia tiểu cô cô cũng nao nao, đem một thanh mộc kiếm đề trong tay, nhưng là đưa mắt nhìn lại, trong bóng tối căn bản không người xuất hiện.

“Ta ở chỗ này!”

Đột nhiên một cái thanh âm lạnh lùng khi bọn hấn sau lưng vang lên, nhưng lại Mạnh Tuyên trực tiếp theo trên sườn núi nhảy xuống tới, một cước đá bay hương án, hướng bọn hấn lạnh lùng xem ra.

“Tiểu cô cô, chính là hấn... Chính là hấn một kiếm giết Tôn lão đại a...”

Triệu lão tam bị hù kêu to, một bên gọi một bên hướng phía sau trốn.

“Ồ? Lớn lên rất tốt xem nha, tiểu công tử, ngươi là cái gì địa vị? Vì sao phải đá ngã lăn cô nương của ta hương án?”

Cái kia tiểu cô cô kiêu xảo mà cười cười, khẽ nâng cái cằm, hướng Mạnh Tuyên đặt câu hỏi.

Cũng là thẳng đến lúc này, Mạnh Tuyên mới nhìn rõ hình dạng của nàng, nhưng lại một người hai mươi tuổi không đến tiểu cô nương, dáng người cao gầy, mặc một bộ màu vàng nhạt đạo bào, ngũ quan kiêu diễm, có chút tịnh lệ, nhưng hai đầu lông mày lại rất nhiều tà khí, tại nàng nhìn thấy Mạnh Tuyên về sau, không có bối rối chút nào cùng tức giận, mà là trông mắt nhanh như chớp chuyển không ngừng, tinh táo hướng Mạnh Tuyên đặt câu hỏi, có thể thấy được là cái tâm tư thâm trầm thế hệ.

“Trảm yêu trừ ma chi nhân...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, từng bước một đi về phía trước đến, uẩn nhường sát cơ, chuẩn bị ra tay.

“A? Vậy chúng ta là đồng đạo nha, tiểu muội Đồ Kiều Kiều, mười tuổi hãy theo bà bà giết cương thi rồi, lúc này đây, ta chính là nghe nói này vực dưới mặt đất chôn một cỗ Thi Ma, đã đã có thành tựu, chỉ sợ ít ngày nữa liền đem chui từ dưới đất lên mà ra, giết hại sinh linh, đặc biệt chạy tới, bày xuống hương đàn, chuẩn bị thu phục nó, đúng rồi, người mới từ bên kia tới, chứng kiến cái kia Thi Ma sao?”

Đồ Kiều Kiều cười, thập phần lại đề cho người thân cận, con mắt tỏa sáng, vừa nói một bên đón Mạnh Tuyên đã đi tới.

“Hừ, miệng lưỡi trơn tru, thực cho rằng lừa qua ta?”

Mạnh Tuyên cười lạnh: “Người còn tưởng rằng ta không biết? Dùng người sống làm thi môi, dụ dỗ Thi Ma hiện thân, người như cùng Mạnh mẽ là đồng đạo, cái kia Mạnh Tuyên thực nên rút kiếm cắt cổ rồi...”

Đồ Kiều Kiều nghe vậy, trên mặt lộ ra một vòng kinh ngạc chi sắc, xoáy và nở nụ cười khổ, liên tục khoát tay nói: “Ài nha, người có thể hiểu lầm người ta...” Nàng nói xong, về phía trước bước ra một bước, tựa hồ muốn mở miệng giải thích, nhưng lại tại nàng khoát tay thời điểm, đột nhiên năm ngón tay niết véo, cầm bốc lên một cái cổ quái bí quyết, rồi sau đó dùng sức một dậm chân, quát: “Tật!”

“Ân?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm cả kinh, ngưng lỏng mày cầm kiếm, đã làm xong phòng ngự nàng chuẩn bị.

Cô gái này thoát nhìn tu vi không cao, nhưng lại tâm tư âm hiểm, tại nàng phát tay thời điểm, vậy mà thừa cơ véo nổi lên pháp quyết, theo một cước kia đập mạnh trên mặt đất, đã thi triển một cái pháp thuật, có thể nói khó lòng phòng bị.

Chỉ có điều, cùng nàng nói chuyện thời điểm, Mạnh Tuyên liền ngưng thần đề phòng, chân khí đề cao tới cực điểm, cũng không sợ nàng quỷ thuật.

Nhưng mà Mạnh Tuyên toàn bộ tinh thần đề phòng ở bên trong, cái kia Đồ Kiều Kiều trước người lại không cái gì dị trạng xuất hiện, tựa hồ pháp thuật kia mất đi hiệu lực rồi.

“Hô...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm giác sau lưng gió mát đánh úp lại, không khỏi lắp bắp kinh hãi, bỗng nhiên trở lại chém ra.

Đã thấy sau lưng hai cái bạch núc ních cánh tay hướng hấn trao đi qua, vậy mà những đứng ở kia một bên giấy người, bị Đồ Kiều Kiều pháp thuật tột động, lặng yên không một tiếng động hướng sau lưng của hấn tập kích đi qua. Nếu không có Mạnh Tuyên phản ứng linh mãnh, lúc này tất nhiên đã bị giấy người bắt được rồi, mà giấy người chỉ cần có thể giam cầm ở hấn nửa khắc, chắc hẳn Đồ Kiều Kiều sẽ hướng hấn bạo nhưng ra tay, trong đó hung hiểm, thật là đáng sợ.

“Bá...”

Mạnh Tuyên Trảm Nghịch Kiếm chém đi ra ngoài.

“Xùy” một tiếng, hai cái giấy người lập tức bị hấn chặn ngang chặt đứt, nhưng mà đúng lúc này, lại là hai cái giấy người hướng hấn bay tới.

Cùng lúc đó, phía sau hấn có tiếng bước chân tiếng nổ, nhưng lại Đồ Kiều Kiều cũng lần đến gần thân đến, khéo cười tươi đẹp làm sao, trước sau giáp công.

“Ôi, tiểu công tử, ngươi làm sao dám hủy của ta giấy người? Đây chính là muội muội ta tân tân khổ khổ luyện ra, ngươi cho ta một kiếm trảm phá, ta cần phải ngươi bồi... Bất quá ta nhìn ngươi tuổi còn nhỏ, lớn lên ngược lại là rất tuấn, dứt khoát cũng lưu lại, lại để cho muội muội luyện thành thi Khôi Lỗi được rồi, như vậy ngươi về sau mỗi ngày cùng ở bên cạnh ta, tại ta tắm rửa thời điểm cũng không cần né tránh, thế nào nha?”

Đồ Kiều Kiều một bên giọng dịu dàng thờ gấp, một bên vung vẩy lấy một thanh mộc kiếm, hướng Mạnh Tuyên công kích mãnh liệt.

Nàng kiếm kia tuy nhiên là bằng gỗ, nhưng ở chân khí quán chú, lại hoàng quang quanh quẩn, sắc bén chí cực, tuyệt không phải bình thường.

“A, ta ngược lại là bị người coi thường, đương ta là tạp cá đâu này?”

Mạnh Tuyên cảm thấy lạnh trào một tiếng, không tiếp tục giữ lại, một thân chân khí rồi đột nhiên kích phát ra rồi.

“Hô” một tiếng, hắc đỉnh đầu ần ần xuất hiện một đạo bạch quang, bay thẳng đến chân trời.

Cùng lúc đó, hắc bàn tay Trảm Nghịch Kiếm kiếm khí trương lên, tốc độ cũng nhanh gấp bội.

“Bá...”

Hai cái xông lên giằng người trực tiếp bị kiếm khí của hắc căn nát rồi, rồi sau đó kiếm khí không ngừng, lập tức hướng Đồ Kiều Kiều trảm tới.

“Không tốt, dĩ nhiên là chân khí bát trọng...”

Đồ Kiều Kiều chỉ bị hù kêu to, nàng chính là là chân khí lục trọng tu vi, hơn nữa tâm cơ hơn người, người bình thường chơi Tâm nhãn có rất ít khiến cho qua nàng, không ít tu vi cao hơn người của nàng đều trông đã đến trong tay của nàng, bởi vậy nàng bình thường cũng là tự cho mình rất cao, chỉ là không nghĩ tới, trước mắt cái này thoát nhìn tuổi so với chính mình còn nhỏ mấy tuổi thiếu niên, dĩ nhiên là chân khí bát trọng tu vi, đủ so với chính mình cao hai trọng.

Phát hiện vấn đề này về sau, nàng thì như thế nào không sợ hãi?

Hai trọng tu vi, căn bản cũng không phải là nhanh nhẹn linh hoạt tâm tư có thể đền bù chênh lệch rồi, đó là một đạo trên thực lực cái hào rộng.

“Ôi, tốt hung, cô nương theo người á...”

Đồ Kiều Kiều đối mặt Mạnh Tuyên cái này kinh người một kiếm, sắc mặt tuy nhiên đã trở nên trắng bạch, nhưng trong miệng lại còn cười, nàng biết rõ chính mình tung xuất toàn lực, cũng chống cự không nổi hắc một kiếm này, dứt khoát tự bắt lực kiếm đón đỡ rồi, mà là sờ tay vào ngực, kéo đi ra một khối hồng cái yếm, đón Mạnh Tuyên ném đi qua, cái kia cái

yếm đón gió biển lớn, mà trở nên sắt thép cứng rắn, chặn Mạnh Tuyên kiếm trước.

“Phá vỡ cho ta!”

Mạnh Tuyên quát lạnh một tiếng, huy kiếm chém xuống, “Xoẹt” một tiếng, yếm hồng đã hóa thành khối khối tấm vải rồi, mạn thiên phi vũ.

“Ta lớn lên xem được không?”

Hồng cái yếm bị một kiếm bổ ra về sau, Mạnh Tuyên trước người bỗng nhiên xuất hiện một tầng hơi mỏng sương đỏ, mà cái kia Đồ Kiều Kiều, tắc thì không biết từ lúc nào, vậy mà đã vạch tìm tòi đạo bào, trước ngực một đạo trắng nõn chán hang sâu, bào bày xuống hai cái thon dài đùi ngọc như ẩn như hiện, mà nàng tắc thì là một bộ ủy ủy khuất khuất biểu lộ, chu Hồng Hồng miệng nhỏ, giống như giận không phải giận nhìn xem Mạnh Tuyên, sóng mắt dịu dàng.

Chứng kiến cái này bức tràng cảnh, Mạnh Tuyên không khỏi ngẩn ngơ, trong tay kiếm sẽ không có lập tức vỡ xuống.

“Ta lớn lên xinh đẹp không?”

Đồ Kiều Kiều chu cái miệng nhỏ nhắn, làm nũng, chậm rãi gần sát Mạnh Tuyên, tay phải hết sức nhỏ trắng nõn, vậy mà hướng Mạnh Tuyên bụng dưới sờ đi qua.

Tại tay phải của nàng ngón giữa, kẹp lấy một căn dài nhỏ ngân châm, hơi không lưu ý, liền không cách nào chứng kiến sự hiện hữu của nó.

Tại khoe miệng nàng, đã lộ ra một tia trắng lợi mỉm cười.

Mạnh Tuyên cái kia ngơ ngác ánh mắt, rất rõ ràng là đã trúng nàng chiêu.

Nhưng mà đang ở cái này ngân châm cũng sắp muốn trát đến Mạnh Tuyên thời điểm, Mạnh Tuyên bỗng nhiên thở dài, nói: ” a!”

Vừa nói, một bên huy kiếm hướng nàng bổ tới.

“À?”

Đồ Kiều Kiều vẽ mặt kinh ngạc, lúc này thật sự kinh ngạc.

Mắt thấy Mạnh Tuyên một kiếm này bỏ tới trước người, nàng kinh hãi, bỗng nhiên nhấn một cái ngực, lại ở trước ngực hai luồng nhuần dồi bên trong, bay ra một đạo hoàng phù, ngăn cản trước người, mà nàng tắc thì lập tức quay người chạy trốn.

“Ba...”

Mạnh Tuyên một kiếm trăm tại hoàng phù bên trên, cái kia hoàng phù kim quang đại tác, vậy mà đã ngăn được hấn đại bộ phận kiếm khí.

Bất quá vẫn là có một bộ phận kiếm khí, bỏ vào Đồ Kiều Kiều phía sau lưng, đem nàng bỏ cái lão đảo, sau đó đón lấy trốn chạy để khỏi chết.

“Thật sự là thêm kiên thức, cứ như vậy mị thuật, cũng không biết xấu hổ lấy ra khoe khoang?”

Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy lại là buồn cười, lại là im lặng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 40 : Thi Ma thư sinh

Chương 40: Thi Ma thư sinh

Cái này Đồ Kiều Kiều mị thuật, thật sự là bình thường, bất quá là dùng đi một tí thức xuân chi dược, làm cho lòng người sinh kích động, sau đó thi triển mị công, dụ dỗ đối thủ ngẩn ngui thất thần mà thôi. Mà Mạnh Tuyên tu vi vốn là so nòng cường, đối với nòng mị công co hồ không bị ảnh hưởng, mặt khác cái này tời xuân chi dược, tuy nhiên lợi hại, nhưng Mạnh Tuyên kịp thời ngừng hô hấp, hoàn toàn không có hút vào trong cơ thể, tự nhiên đối với mị công sức chống cự mạnh hơn.

Mạnh Tuyên vừa mới cái kia ngân ngơ, lại không phải là bị Đồ Kiều Kiều đắ thủ rồi, mà là đột nhiên thấy được trong truyền thuyết mị thuật, cảm giác mới lạ mà thôi.

Bất quá có một điểm không thể không đề, thế giới này lễ phép sâm nghiêm, người bình thường bỗng nhiên thấy nữ tử, nhất là xinh đẹp nữ tử bạch ào ào hang sâu và thon dài cặp đùi đẹp, cái này trùng kích lực thật đúng là không kém, có khả năng nhất thời thất thần, bị nòng đắ thủ. Chỉ là, Mạnh Tuyên dù sao cũng là xuyên việt đến, ở kiếp trước bị các loại động tác phiến luyện tự một khóa Bất Động Chân Phật tâm, như Đồ Kiều Kiều điểm ấy biểu hiện, bỏ mị công không tính, chỉ có Thương lão sư nửa thành trình độ.

Kém xa rồi!

“Người đã bị thương, đang còn muốn thủ hạ ta đào tẩu, cũng quá coi thường ta đi à nha?”

Nhìn qua Đồ Kiều Kiều bị thương mà tròn bóng lưng, cười lạnh một tiếng, lúc này thời điểm Đồ Kiều Kiều đã tròn ra gần trăm trọng.

Chỉ bất quá hấn vừa mới một kiếm kia kiếm khí đã làm bị thương Đồ Kiều Kiều, ảnh hưởng đến nòng tròn tốc độ chạy.

Tự tính toán lại làm cho nàng trốn bên trên 100 trượng, Mạnh Tuyên cũng đủ để đuổi theo nàng.

Nhưng mà đúng lúc này, chợt nghe xa xa bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét dài.

“Ngao...”

Tiếng kêu thê lương, tràn đầy huyết tinh cùng tàn bạo chí ý, phảng phất hàn khí bình thường, có thể rót vào cốt tủy.

“Không tốt, là cái kia Thi Ma xuất hiện, những thôn dân kia nguy vậy...”

Mạnh Tuyên kinh hãi, gấp giương thân hình hướng cái kia chỗ bãi tha ma lao đi.

Cứu người như cứu hỏa, hấn nhưng lại không kịp đuổi giết Đồ Kiều Kiều rồi.

“Ha ha ha ha, Thi Ma xuất thế, tuần tú tiểu công tử, ngươi không có công phu truy sát ta đi à nha? Tỷ tỷ nên nói cho ngươi biết, ngươi hôm nay hư mất chuyện tốt của ta, tỷ tỷ ta tất cả đều nhớ kỹ, thù này không chung đãi thiên, sớm muộn gì có một ngày, tỷ tỷ muốn bắt đến ngươi, đùa bốn ngươi ba ngày ba đêm, lại đem ngươi băm thây vạn đoạn... Không, không đem ngươi băm thây, ta muốn đem ngươi tươi sống làm thành Thi Ma, sau đó luyện thành thi Khôi Lỗi...”

Đồ Kiều Kiều liêu lĩnh cười phóng đằng lấy, dần dần đi xa.

Mạnh Tuyên mắt diếc tai ngơ, chỉ hướng cái kia mồ mả lướt gấp.

Hơn trăm trượng khoảng cách xa, với hấn mà nói, thì ra là mấy cái trong nháy mắt công phu, bất quá trong khoảng thời gian này, đại khái cũng đầy đủ cái kia Thi Ma giết chết bốn năm cái nhân mạng rồi, bởi vậy Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng là phi thường khẩn trương.

“Thi Ma chém đầu...”

Mạnh Tuyên đi tới trong bãi tha ma, lập tức tự thấy được một đạo bóng đen ở đằng kia bày thôn dân trước người vung vẩy

lấy móng vuốt, không chút nghĩ ngợi một kiếm chém xuống, kiếm khí tỏa phát đã đến cực hạn, thậm chí có ba trượng dài hơn.

“Ngao...”

Cái kia Thi Ma giờ tay lên, ngạnh sanh sanh ngăn cản một kiếm này.

“Phốc” một tiếng, kiếm khí chém vào cánh tay của nó bên trong, xâm nhập một nửa, vậy mà không có đem nó chặt đứt.

“Đều nói Thi Ma lực lớn vô cùng, Kim Cương Bất Hoại, quả là thế...”

Mạnh Tuyên một kiếm chưa từng có hiệu quả, trong nội tâm cũng có chút giật mình, lập tức lại nhắc lên khí cơ, muốn chém ra một cái khác kiếm.

“Không muốn... Không nên ép tiểu sinh a... Tiểu sinh không muốn giết người... Không muốn giết người a...”

Mạnh Tuyên cái này kiếm thứ hai lại không có chém ra đi, bởi vì cái kia Thi Ma, tại đã trúng một kiếm về sau, vậy mà không có lảng lợi phản công, mà là phốc ngã xuống đất, dốc sức liều mạng kêu lớn lên: “Vì sao... Vì sao tiểu sinh tỉnh... Tự biến thành bức này tà quái bộ dáng... Vì sao... Tiểu sinh tâm như thể không thể bình tĩnh... Tiểu sinh... Tiểu sinh đọc chính là sách thánh hiền, bẩm chính là Hạo Nhiên khí, thề muốn khảo thủ công danh, bên trên tùy tùng quân vương, hạ tri dân chúng... Thế nhưng mà vì cái gì... Vì cái gì ta vậy mà biến thành như vậy yêu ma a...”

Chứng kiến hãn cái này phản ứng, Mạnh Tuyên trong nội tâm tràn đầy quái dị cảm giác.

Hắn quay đầu nhìn xem, đã thấy đám kia thôn dân bên trong, tuy nhiên bị hù gần muốn ngất, nhưng xác thực không một người thương vong.

“Các ngươi đi mau... Tiểu sinh hiện tại trong lòng, tràn đầy tàn bạo Phệ Huyết chi ý... Sắp nhện không được a... Các ngươi nếu ngươi không đi... Tiểu sinh sẽ giết các ngươi a... Các ngươi tại sao phải dẫn tiểu sinh đi ra a... Tiểu sinh tự

sau khi tỉnh lại, phát hiện mình biến thành bọc này tà ma...
Liên một mực ăn thân dưới mặt đất, không mặt mũi gặp
người... Các người lại vì sao phải dẫn tiểu sinh đi ra a...”

“Ân? Cái này Thi Ma cũng có chút ít cổ quái...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm sinh ra một chút hứng thú.

Dưới bình thường tình huống mà nói, Thi Ma đều là tại người
sau khi chết, vốn nên tán đi bốn mạng chân khí lại lưu tại
trong cơ thể, rồi sau đó trải qua Thiên Địa diễn biến, mới hình
thành một loại ma sát. Có người nói Thi Ma là không có ý
thức của mình, kỳ thật lời này cũng không đúng, mặc dù nhiều
nửa Thi Ma trí nhớ đều bởi vì ma khí chính là ăn mòn mà trở
nên không trọn vẹn rồi, nhưng ý thức vẫn phải có, chỉ có điều
thường thường bị ma ý vận vẹo, trở nên tàn bạo huyết tinh, bị
dục vọng chi phối, chỉ ăn chính mình nội tâm tàn bạo chi ý
làm việc, biểu hiện ngốc mà hung tàn mà thôi.

Cái này rất giống một cái bị đói gần chết người đi ăn người
đồng dạng, hắn chẳng lẽ không biết ăn người là sai lầm đấy
sao?

Nhưng thật ra là biết đến, chỉ là đói bụng đến phải cực kỳ, tựa
hết thầy đạo lý đều dứt bỏ rồi.

Mà Thi Ma so với bọn hắn càng lớn, bởi vì Thi Ma trí nhớ đã
không trọn vẹn rồi, cho nên càng giống một cái đói tới cực
điểm bệnh tâm thần.

Bởi vậy một người khi còn sống dù là lại thiện lương, tại hóa
thành Thi Ma về sau, cũng sẽ trở nên hung tàn thô bạo.

Thế nhưng mà cái này chỉ Thi Ma, tựa hồ còn giữ lại là tự
nhiên mình một tia lý trí, quay mắt về phía nhiều như vậy sinh
ra, vậy mà ngạnh sanh sanh nhin được bản thân ma tính,
không chịu làm cái loại này sinh hút máu người hoạt động,
cũng làm cho Mạnh Tuyên có chút bội phục lý trí của hắn rồi.

“Nhìn không được... Nhìn không được... Ta muốn uống
máu... Ta muốn giết chóc...”

Cái kia phục trên mặt đất Thi Ma, dần dần trở nên bắt đầu
cuồng bạo, trên người bắt đầu khởi động hắc khí cũng càng

ngày càng cuồng bạo.

Lý trí của hắn sắp bị ma ý chỗi nuốt thực, tựa hồ lập tức muốn hoàn toàn hóa thành tàn bạo Thi Ma rồi.

“Các người trốn qua một bên đi, không muốn lên tiếng, ta để đối phó nó!”

Mạnh Tuyên huy động Trảm Nghịch Kiếm, đem trên mặt đất khóa sắt chặt đứt, lại để cho thôn dân trốn được lòng sắt bên cạnh, chính mình tắc thì một mình quay mặt về phía Thi Ma.

“Ta chịu không được a...”

Đột nhiên, Thi Ma điên cuồng hét lên, một tiếng tràn ngập ma ý gào rú, đột nhiên nhảy lên, hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

“Lui ra phía sau!”

Mạnh Tuyên hét lớn, Trảm Nghịch Kiếm Tật Trảm, cái kia Thi Ma thoát nhìn thân thể mục nát, hành động cứng ngắc, nhưng tốc độ vậy mà rất nhanh, vậy mà tại trong khoảng điện quang hỏa thạch tránh khỏi một kiếm này, rồi sau đó sắc nhọn đen nhánh hai móng hướng Mạnh Tuyên trên mặt chộp tới, không chờ nó tới gần, liền ngửi được một cỗ nồng đậm thi mùi thối, Mạnh Tuyên không dám khinh thường, bay lên một cước đá vào lòng ngực của nó, dựa thế hướng về sau nhảy ra khỏi ba bốn trượng.

Cái kia Thi Ma đã trúng một cước này, cũng chỉ là thân hình dừng lại, xoáy và tựa hai chân thẳng băng bắn ra, hướng về Mạnh Tuyên đánh tới.

“Lực lớn vô cùng, thi thể cứng ngắc, thô bạo hung tàn... Quả nhiên cùng trên sách ghi lại Thi Ma không sai biệt lắm...”

Mạnh Tuyên cảm thấy đánh giá, cái này Thi Ma thực lực, dù thế nào cũng có thể sánh vai Chân Khí cảnh bảy tám trọng cao thủ.

Cái này còn không có bị luyện hóa, nếu là bị cái kia tà đạo lấy được, dùng tà thuật kích phát ra nó hung tính, Thi Ma thực lực, còn có thể nhắc lại cao lường đến gấp ba, hơn nữa chiến đấu đã dậy chưa cảm giác đau, không có sợ hãi, hung hãn

không sợ chết, đối ai đến đều cảm giác đau đầu.

“Chớ để thuyền lật trong mương, ta cũng không thể lưu thủ rồi...”

Mạnh Tuyên lúc này không thể không chuẩn bị đem hết toàn lực rồi, chân khí nhắc tới, muốn một kiếm chém ra.

Nhưng mà đang ở cái kia Thi Ma sắp vọt tới Mạnh Tuyên trước người, nó bỗng nhiên thân hình một kéo căng, vậy mà kiệt lực không chế được động tác của mình, trên không trung quỹ dị trở mình, trùng trùng điệp điệp ném tới trên mặt đất, rồi sau đó nó thống khổ thanh âm lại vang lên: “... Không thể... Ta thuở nhỏ khô đọc sách thánh hiền, làm sao có thể biến thành bức này tàn bạo quái vật... Sao có thể dùng loại này ma thái còn sống ở thế?”

“Vị thiếu hiệp kia... Tiểu sinh cầu người... Tiểu sinh cầu người giết ta... Tiểu sinh thà rằng chết, cũng không làm bức này Thi Ma...”

Thống khổ lẫn lộn Thi Ma, vậy mà hướng Mạnh Tuyên rống to, yêu cầu Mạnh Tuyên giết nó.

Mạnh Tuyên không khỏi do dự, chém giết cái này Thi Ma tự nhiên dễ dàng, nhưng hấn vẫn có chút tại tâm không đành lòng.

“Nghe cái này Thi Ma giọng điệu, tựa hồ khi còn sống là vị người đọc sách, tuy nhiên khẩu khí đau xót ở bên trong chua xót, nhưng một lời chính khí lại làm cho người bội phục, hóa thành Thi Ma chi nhân, đều bị bị trong nội tâm ma niệm chỗ nuốt thực, biến thành khát máu ma quái, mặc dù là ta, chỉ sợ cũng không có thể như hấn như vậy bảo trì thanh tỉnh, hôm nay hấn cầu ta trăm hấn, trong nội tâm của ta nhưng có chút không đành lòng, ngược lại muốn suy nghĩ thật kỹ, có cái gì không phương pháp cứu hấn một cứu được!”

Ngay tại Mạnh Tuyên do dự lúc, bỗng nhiên thư sinh kia Thi Ma lần nữa gào rú, ma ý áp đã qua lý trí, hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

“Chuyện tới như thế nào, cũng duy có như thế, mạo hiểm thử một lần rồi...”

Mạnh Tuyên cảm thấy quát mạnh, lách mình tránh thoát cái này Thi Ma bỏ nhào về phía trước, rồi sau đó thả người nhảy dựng lên, một chưởng hung hăng vỗ vào Thi Ma đỉnh đầu, cái kia Thi Ma cuồng bạo không thôi, bị một chưởng này đánh trúng, vậy mà chút nào không bị ảnh hưởng, hai móng vung lên, hung hăng khẩu hướng Mạnh Tuyên cánh tay, nhưng mà Mạnh Tuyên một chưởng này cùng hấn cái ót chỉ là vừa chạm vào tức phân, một cái gân đầu liền lộn ra ngoài.

Trong tay hấn, lại có một đạo mơ hồ hình rồng tinh khí xoay quanh, theo thư sinh Thi Ma trong cơ thể kéo ra một đạo hắc khí.

Lại nguyên lai, hấn tại thả người nhảy lên thời điểm, đã thi triển Đại Bệnh Tiên Quyết, theo một chưởng kia vỗ vào Thi Ma đỉnh đầu, đã theo Thi Ma trong cơ thể, kéo ra khỏi một đạo ma khí đi ra.

“Thành...”

Mạnh Tuyên cũng chỉ là thử một lần, lại không muốn một lần hành động thành công.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 41 : Thu cái sư gia

Chương 41: Thu cái sư gia

Rất sớm trước kia, Mạnh Tuyên chợt nghe Bệnh lão đầu nói qua, Đại Bệnh Tiên Quyết chỗ luyện hóa bệnh khí, kỳ thật tựu là nhân thể nội tà khí.

Thế gian chúng sinh bị tật bệnh làm phức tạp, nguyên nhân tất cả không giống nhau, nhưng đều không ngoại lệ đều là vì trong cơ thể sinh sôi tà khí, chỉ có điều, có người nhiễm tà khí là bị người lây bệnh, có rất nhiều bởi vì thân thể suy yếu, bị trong thiên địa phiêu tán tà khí thừa dịp hư mà vào, có rất nhiều theo trong bụng mẹ mang đến, cũng có rất nhiều bởi vì bị thương về sau, thương thế khó phục, kéo thời gian lâu rồi, mới sinh sôi đi ra, bản chất đều là đồng dạng.

Loại này tà khí, cùng tánh mạng con người chân nguyên khí, thì ra là chân khí, tính chất trái lại, một âm một dương.

Đây cũng là nhiễm bệnh về sau, Sinh Mệnh lực của con người hội nhạt nhòa nguyên nhân, dù sao âm sinh tắc thì dương yếu, chính là Thiên Địa chí lý.

Bệnh cực tắc thì người chết, loại này tà khí trên cơ thể người nội sinh vừa được cường đại nhất lúc, hoàn toàn cắn nuốt chân khí, là người chết thời điểm.

Đối loại thuyết pháp, người khi chết một khắc này, chính là hẩn trong cơ thể bệnh khí cường đại nhất một khắc.

Chỉ có điều, người chết thời điểm, vô luận là chân khí hay vẫn là tà khí, đều muốn tùy theo tiêu tán, chỉ chừa một cỗ trống trơn túi da, bởi vậy Đại Bệnh Tiên Quyết, là không thể nào theo trên thân người chết chắt lọc tà khí chính là.

Nhưng này loại Thi Ma, lại hội bởi vì cơ duyên xảo hợp, chân khí chưa từng tán đi, chỉ có điều theo của bọn hẩn hóa thành Thi Ma, sở hữu chân khí cũng đều tùy theo biến thành tà khí,

cũng tức là nói, chúng trong cơ thể tà khí, trên thực tế cũng là gán bó chúng tánh mạng chân khí.

Chúng thiên tính thô bạo, tập sát sinh ra, liền là vì trong cơ thể chỉ có âm khí, mới muốn hấp thu dương khí đến hóa giải trong cơ thể âm khí.

Theo như lời, Thi Ma thiên tính, kỳ thật cũng là thụ âm dương hòa hợp chi đạo chi phối.

Cho nên nói, Thi Ma tại Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân trong mắt, cũng là một loại người bệnh.

Chỉ có điều, chúng bệnh quá nặng, tánh mạng là bệnh khí, rút lấy bọn hắc bệnh khí thời điểm, tựu là chúng đã chết thời điểm.

Loại này người bệnh là trị không hết, nhưng Mạnh Tuyên vẫn đang có thể theo hắc trong cơ thể nhỏ bệnh khí, chỉ là không thể một lần nhỏ sạch là được.

“Ân? Phẩm chất cũng không tệ lắm, ít thua ở Thanh Mộc trong cơ thể Tiên Thiên bệnh khí rồi...”

Mạnh Tuyên tuyển chọn cái này một đạo ma khí về sau, cũng không khỏi nao nao, lại phát hiện cái này ma khí cực kỳ tinh khiết, nếu như luyện hóa, chỉ sợ có thể ra một hạt tốt đan. Cái này lại cùng hắc theo Bệnh lão đầu chỗ đó nghe tới bất đồng, Bệnh lão đầu khi còn trẻ tuổi cũng từng luyện hóa qua Thi Ma, chỉ có điều tại hắc xem ra, Thi Ma ma khí tuy nhiên thịnh, nhưng phẩm chất cũng chỉ là bình thường, cao nhất cũng chỉ có thể luyện ra tam đẳng đan tả hữu phẩm chất mà thôi.

Mạnh Tuyên cũng không có vội vã luyện hóa đạo này ma khí, nao nao về sau, liền đem đạo này ma khí đều rót vào Trảm Nghịch Kiếm trong.

Đây cũng là hắc gần đây một thời gian gần, phát hiện Trảm Nghịch Kiếm bên trong một cái tác dụng, tựu là trừ tồn bệnh khí.

Trảm Nghịch Kiếm cùng Mạnh Tuyên khí cơ tương liên, tựa như thân thể của hắc một bộ phận bình thường, Mạnh Tuyên dụng phải siêu ra bản thân tu vi bệnh người lúc, cũng sẽ không

thúc thủ vô sách rồi, mặc dù người nọ bệnh khí vượt ra khỏi Mạnh Tuyên luyện hóa phạm trừ, hắn cũng có thể trước đem bệnh khí cấp lấy ra, đem bệnh người chữa cho tốt, sau đó đem bệnh khí trữ tồn tại Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong, chờ mình tu vi đề cao, lại từng điểm từng điểm lấy ra, dần dần luyện hóa.

Chỉ có điều, cái này tác dụng hắn là Đại Bệnh Lệnh cùng Lang Tổ Lệnh dung hợp về sau mới xuất hiện, bằng không thì Đại Bệnh Lệnh đi theo sư tôn nhiều năm như vậy, hắn không có khả năng không có phát hiện cái này tác dụng.

Bị Mạnh Tuyên ngạnh sanh sanh rút ra một đạo ma khí, cái kia Thi Ma ma ý tiêu giảm, thần trí lại lần nữa thanh tỉnh lại.

Nó sợ run sau nửa ngày, bỗng nhiên bái ngã xuống đất, khóc rờn nói: “Thiếu hiệp cứu ta... Tiểu sinh, không bao giờ nữa muốn bị cái kia ma ý nuốt thực rồi...”

“Người mà lại, đem người là người phương nào, như thế nào biến thành Thi Ma sự tình, hết thấy đều nói cho ta biết!”

Mạnh Tuyên trầm giọng nói ra, cái này Thi Ma thần trí lại có thể áp chế trong cơ thể ma ý, không giống người thường, hắn cũng có chút tò mò.

“Tiểu sinh... Tiểu sinh mệnh khổ nha...”

Thư sinh kia Thi Ma nghe vậy, bỗng nhiên gào khóc: “Tiểu sinh vốn là Thanh Hà quận thư sinh, tên là Chu Bảo Nhân, trong nhà có chút dư tư, lão phụ đối với tiểu sinh ký thác kỳ vọng, thuở nhỏ liền tiền đưa tiểu sinh đi đọc sách, bản trông cậy vào tiểu sinh tương lai khảo thủ công danh, làm rạng rỡ tổ tông, chưa từng muốn, tiểu sinh tại đi thi trên đường, bị một vị cô gái xinh đẹp dụ dỗ, đưa đến một cái trong miếu đồ nát hại tánh mạng, cái này không nói đến, tại tiểu sinh lúc sắp chết, nàng còn lấy ra ngân châm, phong bế tiểu sinh quanh thân huyết đạo, nói tiểu sinh là trời sinh Thái Âm Hung Sát Thể, Luyện Thi tuyệt hảo tài liệu, những ngân châm này có thể phòng ngừa tiểu sinh thực khí tiêu tán, tại dưới mặt đất trên chôn vài năm, tương lai tiểu sinh sẽ lần nữa phục sinh, có được lực lượng vô cùng...”

“Tiểu sinh ngủ say nhiều năm, tại năm trước rốt cục tỉnh lại,

lại phát hiện mình vậy mà biến thành như thế quái bộ đáng, hơn nữa trong cơ thể ma ý bộc phát, nhiều lần nghĩ ra thế hại người, chỉ là tiểu sinh khổ đọc thánh hiền nhiều năm, thụ Thánh Nhân dạy bảo, làm sao có thể đủ khuất tòng ma ý? Tuy nhiên ngày đêm chịu được ma ý ăn mòn, nhưng tiểu sinh y nguyên cường tự nhin xuống, tự tù ở dưới đất, chỉ muốn tươi sống đem chính mình chết đổi được rồi, cho đến hôm nay...”

Nghe thư sinh kia khóc lóc kể lể, Mạnh Tuyên lông mày cũng nhíu lại: “Người dĩ nhiên là bị người luyện thành Thi Ma?”

Thi Ma đều là tự nhiên hình thành, có thể thư sinh này lại rõ ràng cho thấy bị người tận lực luyện hóa.

“Người nghĩ tới ta như thế nào cứu người?”

Mạnh Tuyên trầm ngâm sau nửa ngày, nhẹ giọng hỏi.

Thư sinh kia khóc ròng nói: “Thiếu hiệp thần thông quảng đại, người vừa rồi tại ta trên đỉnh đầu vỗ một chưởng kia, tiểu sinh lập tức cảm giác đáy lòng ma khí giảm bớt không ít... Tiểu sinh chỉ cầu thiếu hiệp khai ân, đem tiểu sinh lại biến trở về người a...”

Mạnh Tuyên cười khổ nói: “Sắp chết người biến thành người sống, chỉ sợ là tiên môn chi chủ đều hết cách rồi, chớ nói chi là ta rồi!”

Thư sinh nghe vậy, lập tức khóc càng dữ tợn, kêu lên: “Tiểu sinh quả nhiên là mệnh khổ a... Cái kia không làm sao được, dù sao ta hôm nay bộ dáng như vậy, tiền đồ đã hủy, cũng không mặt mũi nào lại về nhà gặp cha già rồi, chỉ cầu thiếu hiệp giúp ta giải thoát a...”

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ nói: “Đều hàn huyền với người đã lâu như vậy, ta không hạ thủ được, dù sao người bây giờ thanh tỉnh, chính mình rồi kết a!”

Thư sinh kia “Oa” một tiếng khóc càng dữ tợn: “Tiểu sinh tại dưới mặt đất thời điểm, căn lưỡi tự vận vài trở về, vô dụng a...”

Mạnh Tuyên nói: “Người bây giờ nửa người nửa thi, căn lưỡi tự vận như thế nào có tác dụng, đem đầu hái xuống có lẽ có

thể!”

“Chính mình tháo xuống đầu của mình... Sao mà tàn nhẫn, hay vẫn là thỉnh thiếu hiệp hỗ trợ a...”

Thư sinh khóc rống không thôi, không ngừng cầu khẩn, thật sự là người nghe thương tâm, nghe thấy người rơi lệ...

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Ta cũng không đùa ngươi rồi, ăn ngay nói thật a, đem ngươi phục sinh, ta là không có bản lĩnh lớn như vậy, bất quá giúp ngươi bảo trì thần trí ngược lại còn có thể, còn nữa, ta mặc dù không có giúp ngươi phục sinh năng lực, nhưng thể gian tiên môn bên trong, Linh Đan bảo dược, diệu pháp vô cùng, sinh tử thật người bạch cốt tiên pháp cũng nhiều có nghe đồn, ngươi nếu là vận khí tốt, tương lai cũng không có thể không có cơ hội...”

Thư sinh khẽ giật mình, tiếng khóc thấp xuống, nức nở nói: “Ngươi nói là... Ta còn có cơ hội?”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Cái này ai lại biết rõ đâu này? Có lẽ có cơ hội a, dù sao những tiên pháp kia ta cũng chỉ là nghe nói qua!”

“Cái kia... Dù sao tiểu sinh hôm nay hoang mang lo sợ, liền hết thấy đều nghe thiếu hiệp được rồi...”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Ta còn có một điều kiện: Hôm nay ngươi đã biến thành Thi Ma, trong cơ thể tà khí không ngừng sinh sôi, mặc dù ta có thể giúp ngươi rút ra ma khí đến, nhưng dù sao chỉ là trị phần ngọn không trừ tận gốc, theo trong cơ thể ngươi ma khí phát triển, ngươi vẫn đang sẽ bị ma ý thôn phệ, duy nhất đích phương pháp xử lý, chính là ngươi cùng ở bên cạnh ta, làm tùy tùng, mỗi qua một thời gian ngắn, ta đã giúp ngươi rút ra một bộ phận ma khí đến, bảo trì ngươi thanh tỉnh, đợi cho ta bái nhập tiên môn, lại chậm rãi tìm kiếm có thể cho ngươi phục sinh phương pháp, ngươi xem coi thế nào?”

“Tùy tùng? Cái này... Tiểu sinh dầu gì cũng là một cái người đọc sách a, sao có thể làm người tùy tùng đâu này?”

Cái kia Thi Ma do dự, thậm chí có chút ít ủy khuất.

Mạnh Tuyên thiếu chút nữa cho khí nở nụ cười, mắng: “Người cái này toan nhỏ, đến nơi này một lát còn chọn ba nhặt bốn?”

Cái kia Thi Ma xoắn xuýt một hồi, nói: “Nếu không tiểu sinh liền làm người sư gia a, nghe êm tai điếm...”

“Ta cũng không phải làm quan, muốn cái gì sư gia a... Bất quá tùy người vậy!”

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ đáp ứng xuống, trong nội tâm mơ hồ có chút hối hận, chính mình sẽ không phải làm một cái quyết định sai lầm a?

Hắn quay người hướng đám kia thôn dân đi đến, Thi Ma lập tức nhắm mắt theo đuôi đi theo phía sau hắn, tự hồ sợ Mạnh Tuyên quăng hắn.

“A... Cái kia Thi Ma tới á...”

Đám kia vây quanh ở lồng sắt bên cạnh thôn dân bị hù kêu to, nguyên một đám lạnh run.

“Chư vị chớ sợ, ta đã đem nó thuần hóa rồi, sẽ không tổn thương các người!”

Mạnh Tuyên cười giải thích, thấy được hắn bình thản bộ dáng, bọn này thôn dân mới thoáng bình tĩnh chút ít.

“Đa tạ thiếu hiệp ân cứu mạng...”

Bọn này ở bên trong người, cũng có hiểu chút ít lí lẽ, liền dẫn đầu hướng Mạnh Tuyên lễ bái, những người khác cũng gấp vội vàng đi theo bái xuống dưới.

Mạnh Tuyên bẻ bọn ngăn trở bọn hắn, nói: “Lại không biết các người là người ở nơi nào sĩ? Tại sao lại bị bắt chỗ này?”

Nhất thời liền có thôn dân khóc ròng nói: “Chúng ta đều là dưới núi Thanh Tuyền thôn thôn dân, ngày bình thường gang mà sống, cũng không có chọc ại gây ại, nhưng hôm nay cái kia tà ở bên trong tà khí chính là tiểu cô nương lại dẫn theo thủ hạ, chạy đến bên trong làng của chúng ta, đả thương thủ hộ chúng ta thôn hoàng tiên, sau đó cưỡng ép đem chúng ta bắt chỗ này, nói muốn câu Thi Ma... Chúng ta không theo, bọn hắn liền bắt

chúng ta hài nhi, dùng hấn tánh mạng uy hiếp...”

“Cái kia yêu nữ, quả nhiên là tội đáng chết vạn lần!”

Mạnh Tuyên nhớ tới cái kia gọi Đồ Kiều Kiều nữ đạo nhân, trong nội tâm phát lên một hồi hận ý.

“Ta trước tiên đưa các người trở về đi!”

Mạnh Tuyên trăm phá lòng sắt, đem trong lòng hài tử cứu được đi ra, sau đó dẫn đầu thôn dân hướng dưới núi đi đến.

Đám kia hài tử cũng là bị mê hương mê choáng luôn, các thôn dân cũng chỉ có thể ôm. Trong núi lộ trượt, nhiều lần suýt nữa té ngã. Thụ sinh Thi Ma ngược lại là hảo tâm, nghĩ tới đi hỗ trợ, nhưng không đợi hấn tới gần, các thôn dân liền bị hù hét lên, Mạnh Tuyên đành phải thét ra lệnh hấn xa xa theo ở phía sau, không cho phép tới gần thôn dân trong vòng mười trượng. Thụ sinh không dám không nghe, nhưng trong nội tâm có chút ủy khuất, rất xa ở phía sau lau nước mắt.

Chỉ là một cái bộ dáng hung ác Thi Ma ủy khuất lau nước mắt, cái kia tình cảnh, cũng thật sự là say...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 42 : Phàm nhân sợ quỷ Thần Tiên sợ hồi hận

Chương 42: Phàm nhân sợ quỷ, Thần Tiên sợ hồi hận

Đi ra hơn mười dặm đường núi, sắc trời đã tảng sáng rồi, chỉ là mưa phùn tung bay, mặt trời lại không đi ra.

Chúng thôn dân gia nhưng lại tại một chỗ quán núi mà kiến tiểu sơn thôn ở bên trong, thôn người không nhiều lắm, chỉ có trên dưới một trăm gia đình, chung quanh rừng rậm quay chung quanh, không tranh quyền thế. Mạnh Tuyên mang theo thôn dân về tới thôn, những người khác gặp những vốn tưởng rằng này hẳn phải chết thôn dân vậy mà còn sống trở về rồi, nguyên một đám may mắn không thôi, vui đến phát khóc, chỉ có điều vừa mới chào đón, lại gặp được Thi Ma thư sinh quái bộ dáng, lập tức lại bị hù hồn phi phách tán.

Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ, đành phải theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một lĩnh quần áo, lại để cho thư sinh quán ngừng miệng mặt, để tránh hù đến dân chúng.

Một vị lão Tộc trưởng nghe nói Mạnh Tuyên ân cứu mạng, run rẩy đã đi tới, hướng Mạnh Tuyên hạ bái, Mạnh Tuyên vội vàng đỡ hẳn dậy đến, thôn người cảm kích Mạnh Tuyên ân đức, lại nghe nói hẳn đuổi đi tà đạo, bắt hàng phục Thi Ma, thẳng đem hẳn trở thành trong truyền thuyết cứu tế thế nhân thần tiên sống, cung kính thỉnh đã đến Tộc trưởng trong nhà, lên trà ngon, lại mời mấy cái đức cao vọng trọng tộc lão cùng ngồi.

“Tiên sinh đại ân cứu mạng, không đã nhằm báo thù, đây là chúng ta thôn người gom góp đi ra một điểm ngân lượng, xin ngài chớ tắt nhận lấy!”

Không có ngồi một hồi, liền có thôn người nâng khay tới, nhưng lại một ít tán Toái Kim ngân, cộng lại cũng không đủ trăm lượng, đối với cái này tiểu tiểu sơn thôn mà nói, nhưng lại dốc hết sở hữu rồi.

“Mấy vị lão nhân gia, không cần khách khí như vậy, chém yêu Phục Ma, vốn là đời ta lực chỗ đương chịu sự tình, không coi là cái gì!”

Mạnh Tuyên cười khỏ một tiếng, đừng nói hấn cứu người chỉ là tiện tay chịu, không phải là vì vàng bạc, hơn nữa điểm ấy vàng bạc hấn cũng chướng mắt a: “Chỉ có điều, Mạnh mỗ này đến, lại xác thực là có chuyện muốn nhờ, mạo muội hỏi một câu, trong thôn có hiểu được đúc thiết tạo giáp chi nhân sao?”

Lão tộc nghe vậy, nhưng lại nở nụ cười, nói: “Tiên sinh đến đúng dịp, chúng ta Thanh Thủy thôn, cái khác không tinh, nhưng đúc thiết một đạo nhưng lại tổ tiên truyền thừa, mà ngay cả ngàn dặm bên ngoài Lâm Thị dòng họ, cũng thường xuyên đến chúng ta tại đây mua kiếm đúc giáp!”

Mạnh Tuyên nghe vậy yên tâm, cười nói: “Cái kia liền thỉnh thôn con người làm ra ta đúc một bộ thiết giáp a, có mấy cái yêu cầu, thứ nhất, thiết giáp các đốt ngón tay linh hoạt, nhưng lại toàn bộ bao lại thân thể, toàn thân đều dùng tinh thiết, ngoại trừ miệng mũi chỗ, không lưu một tia khe hở, thứ hai, tại hạ hội viết ra một ít phù văn, thỉnh thợ rèn tại đúc giáp thời điểm, khắc sâu tại giáp, đây cũng là cẩn thận chút ít, ngàn vạn không muốn ra sai lầm!”

Mấy vị trưởng lão nghe vậy khẽ giật mình, có một cái dáng người khôi ngô lão giả đánh bạo nói: “Tiên sinh thứ cho lão nhân lẩm miệng, lão phu đúc thiết cả đời, cũng rèn không ít thiết giáp, nhưng không có chỗ nào mà không phải là chỉ dùng thiết giáp bảo vệ chỗ hiểm, mặt khác phương vị, lại chỉ dùng thô vải bố thay thế là được rồi, một là vì thông khí, hai cũng là vì giảm bớt sức nặng, cái này tinh khiết thiết khôi giáp mặc lên người, cũng có rất nhiều không tiện a!”

Mạnh Tuyên nghe vậy ha ha cười cười, nói: “Lão nhân gia đã hiểu lầm, bộ này khôi giáp cũng không phải là cho người mặc, người chỉ đề ý rèn tựu là, tất cả tiêu hao nhân lực, tại hạ đều theo như bình thường giá thị trường gấp ba đến thường, chỉ có một yêu cầu, cái kia chính là chất lượng nhất định phải cao!”

Nghe nói Mạnh Tuyên phải trả tiền, mấy vị tộc lão tự nhiên một phen từ chối, nhưng Mạnh Tuyên lại cưỡng ép cho bọn hấn để lại một ngàn lượng bạc, theo như giá tiền này, quả nhiên là chế tạo mười bộ đồ khôi giáp cũng có thừa. Theo lý

thuyết Mạnh Tuyên cứu được cái này người trong thôn, lấy không bọn hấn một bộ khôi giáp cũng không coi vào đâu, chỉ có điều Mạnh Tuyên một là vì cam đoan chất lượng, hai cũng là không muốn dính điểm ấy món lời nhỏ, dứt khoát trả thù lao xong việc.

“Tiên sinh hậu đức, không cho rằng báo, chỉ có hảo hảo vì ngài chế tạo bộ dạng này khôi giáp rồi, lại trước cùng tiên sinh nói biết, nếu như đem hết toàn lực đến chế tạo cái này bức thiết giáp, đến một lần tổn thời gian rất nhiều, sợ tiên sinh muốn gấp, thứ hai thôn chúng ta ở bên trong tuy có tay nghề, nhưng lại không rất tốt thiết, chất lượng thật sự không cách nào cam đoan, chẳng như vậy, tại bên trong làng của chúng ta, có một bộ truyền thừa mấy trăm năm thiết giáp, tục truyền là mấy trăm năm trước, một vị trọng thương Tướng Quân trốn tránh đũa giết, đi tới chúng ta thôn tránh họa, tại sau khi hấn chết lưu lại, cái kia phó thiết giáp tính chất thật tốt, xa vật phi phạm, không bằng dùng nó vì mẫu, lại theo như tiên sinh theo như lời, cho hấn thêm vào một ít bộ kiện, tạo kín không kẽ hở, cũng là được rồi, không biết tiên sinh định như thế nào?”

Lão Tộc trưởng nhớ tới một chuyện, liền hướng Mạnh Tuyên hỏi thăm.

“A? Cái kia giáp lấy ra cùng ta nhìn xem!”

Mạnh Tuyên nghe vậy, ngược lại cũng tới tính chất, như cái kia chờ thêm qua chiến trường thiết giáp, trải qua chiến trận, bảo đảm tiên huyết, vô cùng nhất thượng giai.

Lão Tộc trưởng lúc này tự mình đi lấy đến, Mạnh Tuyên xem xét, gặp nó hoa văn tinh tế, tính chất phong cách cổ xưa, xác thực vật phi phạm, liền dứt khoát đáp ứng xuống, chỉ là lại vừa cứng là cho cái này sơn thôn để lại ba ngàn lượng bạc, trước sau hấn tổng cộng cho bốn ngàn lượng bạc, đối với cái này tiểu sơn thôn mà nói đã là thiên đại mức rồi, lão Tộc trưởng kiên từ không bị, Mạnh Tuyên vẫn không khỏi phân trần, cường ép để lại cho hấn rồi, không muốn bạch chiếm cái này tiện nghi.

Về sau lão Tộc trưởng liền sai người đi chế tạo thiết giáp không cách nào che lấp bộ kiện, mà Mạnh Tuyên liền tại đây lão giáp bên trên minh khắc phù văn.

Thiết giáp tính chất cực kiên, Mạnh Tuyên vận đủ chân khí, lại sử dụng Trảm Nghịch Kiếm, mới có thể khó khăn lắm đem phù văn khắc lên.

Bộ này thiết giáp, hấn nhưng lại vì thư sinh Thi Ma chế tạo.

Thi Ma tuy nhiên thần trí thanh tỉnh, nhưng thân thể lại vẫn là Thi Ma hình dạng, mùi hôi không chịu nổi, hơn nữa ma khí cực thịnh, có tu vi người, chỉ sợ khế dựa gần nó trong vòng mười trượng, liền lập tức có thể phát hiện nó. Tương lai Mạnh Tuyên muốn mang theo nó tiến nhập sơn môn, tự nhiên cực bất tiện, mà đức bộ này khôi giáp, một là có thể che lấp mùi, thứ hai giáp mình khắc Mạnh Tuyên phù văn, cũng có thể ngăn cản ma khí phát tán.

Bộ này phù văn, chính là Mạnh Tuyên từ sư tôn chỗ học được.

Bọn hấn Đại Bệnh Tiên Quyết nhất mạch, làm việc một hướng coi chừng, tu luyện có che lừa bản thân tu vi pháp quyết, mà hôm nay, Mạnh Tuyên cũng chỉ là đem bộ kia pháp quyết biến đổi, đổi thành phù văn khắc sâu tại thiết giáp bên trên mà thôi. Thi Ma dù sao cũng là Thi Ma, Mạnh Tuyên muốn mang thư sinh ly khai tại đây, tương lai tiến vào thành trấn thậm chí tiến vào tiên môn, không làm chút ít chuẩn bị căn bản là không thể nào, đi không xuất ra mười dặm liền bị người phát hiện rồi.

Hấn đem chính mình thuyết pháp hướng thư sinh nói một lần, thư sinh cũng là đồng ý, hấn tuy nhiên hóa thành Thi Ma, nhưng ở hữu thần trí dưới tình huống, nhưng vẫn là cái duy duy thừa dạ mềm yếu thư sinh bộ dáng, gặp chuyện liền hoang mang lo sợ, gặp Mạnh Tuyên, liền giống như bắt được người tâm phúc, hết thấy đều nghe hấn phân phó, một cái khác điểm, cái kia thiết giáp tuy nặng, nhưng với hấn mà nói, lại hồn như là không có gì.

Hấn hôm nay một thân quái lực, vượt xa Mạnh Tuyên, vô cùng khủng bố.

Hơn nữa toàn thân, không có cảm giác đau, đừng nói mặc thiết giáp, coi như là mặc vào gai sắt giáp, cũng không có gì khác nhau.

Mặc dù chỉ là chế tạo một ít cùng thiết giáp phù hợp tiểu bộ kiện, thực sự ít nhất cũng cần một ngày một đêm quang cảnh,

bởi vậy Mạnh Tuyên đêm đó liền ở tại sơn thôn ở bên trong. Cũng may núi trong thôn cái khác không nhiều lắm, phòng ốc lại có không ít, lão Tộc trưởng sai người quét dọn đi ra một gian, cũng tự ở lại rồi.

Đã đến buổi chiều, Mạnh Tuyên ngồi xếp bằng tại trên giường, mà thư sinh Thi Ma tắc thì ngồi đằng hoàng ở trước cửa, hắn cũng không ngủ cũng không ngủ, ngược lại là thỉnh lão Tộc trưởng đem trong thôn sách đều cho hắn tìm tới, cũng bất kể là thảo dược bút ký hay vẫn là tứ thư ngũ kinh, hay là sơn thôn quái đàm, tóm lại có sách xem là được, theo như hắn mà nói, đọc cả đời sách, ngoại trừ đọc sách, cũng thật sự không biết nên làm gì rồi.

Dạ tĩnh về sau, Mạnh Tuyên thở nạp một hồi, liền đem Trảm Nghịch Kiếm cầm lên, tiềm vận Tiên Quyết, chất lọc ra cái kia một đạo tự Thi Ma trên người có được ma khí, một khi luyện hóa, hắn vẫn không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Đạo này ma khí, phẩm chất quả thực không thấp, nếu là luyện hóa đi ra, chỉ sợ so Thanh Mộc trên người bệnh khí còn mạnh hơn, sẽ là tứ đẳng đan.

Năm đó hắn tại Thanh Tùng sơn ở bên trong, từng nghe Bệnh lão đầu đã từng nói qua, Thi Ma trên người ma khí phẩm chất, cũng cùng bọn họ thành thi tứ chất có quan hệ, có chiều cao xuống, chỉ có điều, có tuyệt hảo tiềm chất Thi Ma thật sự hiếm thấy, Bệnh lão đầu khi còn trẻ tuổi đã từng trảm thi trừ ma, cũng dùng bọn hắn ma Khí Luyện Đan, chỉ là trảm rất nhiều thi, cao nhất lại cũng chỉ là luyện thành một hạt tam đẳng đan mà thôi, hiệu quả thật sự không tính rất tốt, về sau cũng tự thôi rồi.

Mà thư sinh này Thi Ma trên người ma khí, lại có thể luyện ra tứ đẳng đan, có thể thấy được hắn hiếm thấy chỗ rồi.

Bất quá đáng tiếc chính là, mạnh chỉ là thuận tay tại Thi Ma trên người đã rút ra một đạo ma khí, đem tạp chất luyện hóa về sau, còn lại lượng đã không đủ để luyện khóa một khóa bệnh đan rồi, tối đa chỉ là hóa thành một ít tu luyện sở dụng tinh khí mà thôi, như là hoàn toàn đem Thi Ma trong cơ thể ma khí đề đã lấy ra, còn ngược lại có khả năng luyện hóa một khóa chính thức tứ đẳng đan đi ra, chỉ có điều bởi như vậy, Thi Ma cũng tự chết rồi.

Cùng sinh ra bất đồng, thư sinh tại hóa thành Thi Ma về sau, chân khí hoàn toàn hóa thành ma khí, ma khí cũng tựu là của hần Sinh Mệnh lực.

Tuy nhiên luyện không thành đan, nhưng đạo này ma khí đối với Mạnh Tuyên tu vi trợ giúp cũng thật lớn, so ra mà vượt bình thường khổ tu ba tháng.

Đem ma khí luyện hóa về sau, Mạnh Tuyên lại bắt đầu tu luyện Đại Ai Ấn.

Ấn pháp kết thành, đạo đạo đau thương chỉ ý từ đáy lòng bùng lên, cọ rửa lấy Mạnh Tuyên thức hải.

Loại này đau thương chỉ ý cực kỳ cường đại, nếu là người bình thường chịu đựng rồi, chỉ sợ sẽ lập tức cầm giữ không được tâm thần, sinh ra phí hoài bản thân mình chỉ niệm.

Mạnh Tuyên dùng Đại Ai Ấn rèn luyện chính mình tâm thần, mỗi cọ rửa một lần, giống như là đã trải qua một lần cực lớn thất bại cùng ngăn trở, rất không qua, sẽ nản lòng thoái chí, đã mất đi chưa từng có từ trước đến nay nhuệ khí, tu vi khó có tiến thêm, mà rất đi qua, giống như là dục hỏa trùng sinh. Phượng Hoàng, tâm niệm trở nên càng cường đại hơn, kiên định, tu hành thời điểm chưa từng có từ trước đến nay, ma niệm không sinh, tiến cảnh thần tốc.

Chân khí, liền là nhân thể nội một hơi, đến từ Thiên Địa, hệ tại tâm thần.

Tâm niệm cường đại rồi, cơn tức này liền cũng cường tráng, tâm niệm mềm yếu rồi, cơn tức này liền sẽ cùng theo héo mi.

Người bình thường đều gọi làm chuyện xấu gọi là việc trái với lương tâm, cái này cái gọi là “Thiếu tâm”, chỉ đúng là thiếu tồn tâm thần.

Một người làm việc trái với lương tâm nhiều hơn, bản thân khí thể dĩ nhiên là yếu, mặc dù cường ngạnh lúc, cũng sẽ cho người một loại sắc lệ nội tri cảm giác, kỳ thật cũng là bởi vì tâm thần bị hao tổn, chân khí trong cơ thể cũng tùy theo uế oải rồi, nói cách khác, một người tựu tính toán bản thân nhỏ yếu, nhưng nếu chiếm cứ đạo lý đại nghĩa, làm người ngay thẳng,

cái kia đối mặt những người khác lúc tự lộ ra lý đủ khí tráng, uy không thể xâm.

Thế gian có tu giả, tại tu luyện đến bình cảnh, không cách nào nữa tiến lúc, sẽ tự trăm thân thể, đầu thai chuyển thể, kinh nghiệm Hồng Trần biến hóa, hẳn mục đích đúng là vì tại Hồng Trần bên trong Luyện Tâm, tâm thần cường sau khi lớn lên, tu vi thì có hy vọng phá vỡ bình cảnh.

Đương nhiên, thiếu tâm sự tình cũng không tuyệt đối, bởi vì thế gian chưa bao giờ thiếu khuyết một loại người, làm chuyện xấu về sau, cũng cho rằng đương nhiên, người bình thường giết một người, khả năng sẽ hối hận cả đời, bọn hắn giết một ngàn một vạn người, cũng không thấy được có cái gì ảnh hưởng, thậm chí dùng mình giết nhiều như vậy con người làm ra kiêu ngạo, dưới tình huống như vậy, tinh thần của bọn hắn chẳng những sẽ không bị hao tổn, ngược lại càng thêm cường đại.

Phàm nhân sợ quỷ, Thần Tiên sợ hối hận.

Người chỉ có làm lại để cho chính mình cảm giác hối hận sự tình, mới có thể tâm thần bị hao tổn, chính mình như không hối hận, liền không thương căn bản.

Tâm thần càng kiên định, tại tu hành trên đường, thì có thể đi càng xa.

Cái này hơn một tháng qua, Mạnh Tuyên lúc nào cũng tu luyện Đại Ai Ấn, đã hiểu nó chân ý.

Đối ngoại, Đại Ai Ấn có thể trói buộc nhân tâm, dùng cho chiến đấu, nhưng đối với nội, nhưng có thể dùng để luyện lòng của mình.

Kết ấn ước một nén hương thời gian, Mạnh Tuyên tán mở tay ra, thật dài thở ra một hơi.

Loại này đau thương chỉ ý cạo rửa bản thân phương pháp tu luyện, mặc dù là hắn cũng không dám quá nhiều ném thử.

Vạn nhất cảm giữ không được, bị đau thương chỉ ý bị thương bản thân tâm thần, vậy thì chờ vì vậy hủy Đạo Cơ rồi.

Mở mắt ra, đã thấy thư sinh Thi Ma vẫn đang tại đầu đó im lặng đọc sách, thỉnh thoảng rung đùi đắc ý, lại thật giống là cái con mọt sách bình thường, chỉ có điều bộ dáng cũng quá dọa người một chút, thỉnh linh bị người thấy được, chỉ sợ có thể hù chết người.

Chỉ có điều, trên người hắc ma ý so với ban ngày lúc càng đậm đi một tí, Mạnh Tuyên xem chừng, hai ngày sau hắc sẽ lần nữa nhập ma rồi.

“Ồ, cái này Thi Ma cũng không uống máu, cũng không tu luyện, cái này trên người ma khí lại là như thế nào tăng trưởng hay sao?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên có chút tò mò, thế giới này mặc dù nhiều Yêu Quỷ Tiên Phật, nhưng năng lượng đỉnh luật bảo toàn vẫn phải có, vô luận là chân khí hay vẫn là ma khí, chắc chắn sẽ không là lãng không sinh ra đến, nghĩ tới vấn đề này, hắc liền vận chuyển Quan Khí Thuật, hướng thư sinh nhìn lại.

Cái này xem xét, vẫn không khỏi lấp bắp kinh hãi.

Đã thấy thư sinh trên đỉnh đầu, thậm chí có một đoàn nồng đậm hắc khí, theo trong trời đất hướng nó tụ tập tới, tại Mạnh Tuyên Quan Khí Thuật xuống, cái này đoàn hắc khí liền như một cái vòng xoáy, không ngừng thu thập lấy ở giữa thiên địa âm khí, sau đó rót vào đỉnh đầu của hắc, thế nhưng mà thư sinh đối với cái này lại phảng phất giống như không biết, vẫn đang chỉ lo rung đùi đắc ý đọc sách, đọc được hưng phấn chỗ, còn nhếch môi im ắng cười.

“Thằng này thật đúng là một đóa hiếm thấy a, Thanh Mộc trời sinh gần Linh khí, hắc coi như là trời sinh gần ma khí đi à nha?”

Mạnh Tuyên không khỏi thở dài, trong nội tâm có chút hâm mộ.

Nếu như đem thư sinh cái này tự động hấp thu âm khí tình cảnh đổi thành hấp thu Linh khí, chỉ sợ hắc lập tức tự sẽ biến thành một cái vài trăm năm hiếm thấy tu luyện kỳ tài. Tại tu ma một đạo bên trên, thiên phú của hắc thật sự không thua tại Thanh Mộc, thậm chí còn có khi còn hơn, chỉ tiếc thư sinh lại bước bình lại cường, đối với ma đạo thống hận chi cực, kiên

quyết không chịu tu luyện, lãng phí một cách vô ích tốt như vậy thiên phú...

Dương nhiên, nhả rãnh quy nhả rãnh, hắn nếu thật đi tu ma rồi, Mạnh Tuyên ngược lại lưu hắn cực kỳ khủng khiếp.

Bởi vì hắn một khi chính thức bắt đầu tu ma rồi, tất nhiên áp chế không nổi đáy lòng ma ý, trở nên thô bạo khát máu, làm hại một phương.

“Không đúng, hắn này thiên phú lãng phí không được, cái này... Toàn bộ tiện nghi ta nữa à!” Mạnh Tuyên bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện, con mắt lập tức phát sáng lên: “Vì bảo trì hần thần trí thanh tỉnh, ta ước chừng mỗi mười ngày sẽ vì hần rút ra một lần ma khí, mà theo cái kia ma khí chính là lượng mà nói, mỗi rút ra ba lượt, cũng có thể luyện một hạt tứ đẳng đan rồi... Như vậy tính toán, ta thật đúng là kiếm lợi lớn a...”

“Thằng ngốc này thư sinh, quả thực tựa là như một cái Tụ Bảo Bồn đồng dạng, mỗi thời mỗi khắc đều tại vì ta sưu tập luyện đan tài liệu a!”

Mạnh Tuyên lập tức quyết định, về sau không gọi hần Chu Bảo Nhân rồi, gọi hần Tụ Bảo Bồn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 43 : Tiểu Yêu Hoàng Phong Nhi

Chương 43: Tiểu Yêu Hoàng Phong Nhi

Tại Mạnh Tuyên cho thư sinh lấy cái “Tụ Bảo Bồn” ngoại hiệu thời điểm, rất xa trong rừng rậm, đã có người đẩy lên đưa tin thần phù.

Hai canh giờ về sau, rốt cục có hai đạo nhân ảnh đáp mây bay đến rồi, nhen nhóm thần phù chi nhân khóc lên, ủy khuất đón nhận hai người, khóc không ra tiếng: “Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão, hai người các ngươi rốt cuộc đã tới, Kiều Kiều bị người khi dễ a, ta vốn định dẫn xuất một cỗ Thi Ma đến đã luyện hóa được, tăng cường thực lực bản thân, lại bị một cái đứa nhà quê nửa đường giết đi ra, không chỉ có hư mất chuyện tốt của ta, còn đã thương ta...”

Điểm ấy đốt thần phù chi nhân, tự nhiên là Đồ Kiều Kiều rồi, nàng bị Mạnh Tuyên kiếm khí bổ thương về sau, vậy mà không có rời xa, mà là ẩn núp tại sâu trong rừng, đốt lên đưa tin thần phù, gọi hai gã cao thủ, đều là bọn hán Luyện Thi phái trưởng lão cấp nhân vật, tu vi cao thâm.

Nghe xong Đồ Kiều Kiều, trong đó một vị trưởng lão nao nao, nói: “Kề bên này không có nghe nói có cái gì Thi Ma a, trừ phi...”

Một tên trưởng lão khác cũng nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên khăn trương bật được Đồ Kiều Kiều cánh tay, thất thanh nói: “Kiều Kiều, hẳn là ngươi nhìn lên bà bà ‘Tàng Thi Phổ’ ?”

Đồ Kiều Kiều không nghĩ tới trưởng lão sẽ lớn như vậy phản ứng, lúng túng nhẹ gật đầu, nói: “Ta... Ta chính là muôn chính mình luyện hóa một cỗ thi Khôi Lỗi, làm cho bà bà cao liếc lấy ta một cái nha...”

“Hồ đồ a!”

Tên kia trưởng giáo trùng trùng điệp điệp dậm chân, thở dài:

“Cái kia cụ Thái Âm Hung Sát Thi chính là hai trăm năm trước, chúng ta Luyện Thi phái một vị tu vi kinh diễm trưởng lão phát hiện, bị nàng tự tay phong ấn thi thể đại huyệt, sau đó chôn ở Cực Âm Chi Địa, Tàng Thi Phổ trong nói, này là Thi Sát tại âm mạch bên trong đầy bách niên, liền đem trực tiếp hóa thành Thi Vương, quả thật ta Luyện Thi phái một kiện che dấu cấp trọng bảo, hôm nay mắt nhìn thời gian tự đã tới rồi, hết lần này tới lần khác bị người sớm kinh động đến, nó nếu là không có việc gì khá tốt, nếu là bị người phá hủy... Vậy thì thật là phung phí của trời a!”

“Tam trưởng lão, ngươi cũng đừng mắng ta rồi, ta thể nhưng mà suýt nữa chết nữa à...”

Đồ Kiều Kiều ủy uồn lượn khúc nói, bủ môi ba, sóng mắt dịu dàng, lông mi bên trên còn treo móc nước mắt nhỏ, thật sự lại để cho nhân sinh thương.

Tứ trưởng lão không đành lòng rồi, khuyên nhủ: “Tam ca, chúng ta tranh thủ thời gian đi nhìn một chút a, Thái Âm Thi Sát cực kỳ lợi hại, muốn tiểu tử kia tự tính toán tu vi không thấp, nhưng không hiểu chúng ta Luyện Thi phái bí thuật, cũng không nhất định đánh bại phục được rồi nó, có lẽ tiểu tử kia đã bị Thi Ma xé nát rồi, Thi Ma lại vẫn còn lân cận, chúng ta tranh thủ thời gian đi đem nó bắt, giao cho bà bà, cũng là một cái công lớn, hơn nữa đền bù Kiều Kiều sai lầm!”

“Đi, việc này không nên chậm trễ, chúng ta tranh thủ thời gian đi!”

Tam trưởng lão ra lệnh một tiếng, từ trong lòng ngực lấy ra một đạo bạch cốt phiến, đón gió một cuốn, lại hóa thành một đạo mây đen.

Ba người liền nhảy lên mây đen, cấp cấp hướng về Thanh Thủy thôn chạy tới.

“Tam trưởng lão, Tứ trưởng lão, các ngươi chuẩn bị đủ đầy đủ a? Tiểu tử kia thoát nhìn không lớn, nhưng kiếm thuật quả thực đáng sợ!”

Đồ Kiều Kiều ánh mắt sáng ngời, có chút bận tâm hai vị này trưởng lão có thể không cầm xuống Mạnh Tuyên.

“Hừ, Kiều Kiều, ngươi còn hoài nghi hai người chúng ta sao?”

Tứ trưởng lão nở nụ cười: “Thu được người thần phù truyền thư về sau, chúng ta hai người liền biết rõ người khẳng định dụng phải đại địch, đặc biệt đem ẩn giấu bảo bối đều đã mang đến, không chỉ có đã mang đến chúng ta hai người tế luyện mạnh nhất thi Khôi Lỗi, Tam trưởng lão còn dẫn theo hãn Thập Phương Địa Ngục Đồ, một khi tế ra, sẽ đem người vây khốn, đừng nói là cộng long đầu tiểu tử, coi như là đỉnh cấp Chân Khí cảnh cường giả, cũng muốn nuốt hận tại chúng ta thủ hạ!”

“Vây là tốt rồi, hì hì, hai vị trưởng lão quả nhiên là cường đại khôn cùng, tiểu tử kia lần này bị như vậy...”

Đồ Kiều Kiều rốt cục yên tâm đến, vũ mị cười, thân đây này kéo lại hai vị trưởng lão cánh tay.

“Đừng chỉ cố lấy báo thù!” Tam trưởng lão lạnh khải mặt lạnh, dặn dò: “Tìm về Thái Âm Thi Sát mới là chuyện quan trọng, đó là quan hệ đến chúng ta Luyện Thi phái tương lai phải chăng có thể quét khởi mây mù, mặt khác, đang tìm trở về Thái Âm Thi Sát về sau, bất luận có bao nhiêu người đã được biết đến tin tức này, cũng nhất định phải toàn bộ diệt khẩu, về Thái Âm Thi Sát sự tình, tuyệt đối không thể lưu truyền ra đi nửa câu, bằng không thì sợ có mầm tai vạ!”

“Cái kia xử lý, biết rõ chuyện này cũng không quá đáng là dưới núi thôn dân mà thôi, trực tiếp toàn bộ giết là được!”

Đồ Kiều Kiều dễ dàng nói.

Sáng sớm ngày thứ hai, thiết giáp đã xong việc rồi, thôn dân đem hãn đưa đến. Mặc thiết giáp trước khi, Mạnh Tuyên trước hết để cho thôn người tìm tới khối lớn bạch vải bố, dùng máu gà lẫn lộn mực nước, tại vải trắng bên trên họa đầy phù văn, sau đó như khóa xác ướp như vậy đem thư sinh khóa, thẳng đem hãn bao ngoại trừ con mắt cùng ở ngoài miệng một điểm khe hở cũng không lọt rồi, lúc này mới ở bên ngoài khoác lên thiết giáp, một mực tiết ở.

Lúc này lại nhìn, thư sinh liền đều không có Thi Ma bộ dạng rồi, ngược lại lộ ra dáng người khôi ngô, như một sa trường Đại tướng.

Thư sinh mình ở trong gương đồng chiếu chiếu, cũng cảm giác rất thoải mái, thở dài: “Tiểu sinh trước kia đọc sách lúc, đọc được kẻ thù bên ngoài xâm lấn, phạm ta Sơn Hà, đã từng tâm tình kích động, muốn xếp bút nghiên theo việc binh đao, mặc giáp rút kiếm, chinh chiến sa trường, nhưng bị lão phụ một cái tát bỏ đi ý niệm trong đầu, trở về phòng thành thành thật thật đọc sách rồi, vốn tưởng rằng cuộc đời này không tiếp tục hi vọng rồi, lại không muốn hôm nay công danh vô vọng, thiết giáp ngược lại là phủ thêm rồi!”

Mạnh Tuyên vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: “Bảo Bồn a, đừng thương tâm, tương lai ngươi phục sinh rồi, khảo thủ công danh vẫn có hi vọng!”

Thư sinh thở dài, nói: “Thừa công tử cát ngôn rồi, chỉ là... Vì sao gọi tiểu sinh làm Bảo Bồn?”

“Ha ha, ngươi đã làm của ta sư gia, ta tự nhiên muốn vì ngươi ban thưởng cái tên mới rồi, đã kêu làm Bảo Bồn!”

“Ách... Tiểu sinh mặc dù không phải đại trượng phu, nhưng giả giả cũng là người đọc sách, biết không sửa họ ngài không thay tên...”

“Được rồi được rồi, ngươi bây giờ thế nhưng mà Thi Ma, nếu là vẫn đang bảo ngươi Chu Bảo Nhân, chẳng phải là có nhục ngươi thanh danh?” Mạnh Tuyên cười nói, “Hiện tại ngươi trước hết gọi là Bảo Bồn a, tương lai phục sinh về sau, lại gọi về Chu Bảo Nhân cũng không muộn!”

Thư sinh khẽ giật mình, hướng Mạnh Tuyên sâu thi cái lễ, thở dài: “Hay vẫn là công tử nghĩ xa a, tiểu sinh liền theo công tử rồi!”

Bảo Bồn sự tình đã rồi, Mạnh Tuyên liền chuẩn bị cáo biệt Thanh Thủy thôn rồi.

Bất quá tại cách trước khi đi, hắn lại còn có chút lo lắng, sợ cái kia yêu nữ ngóc đầu trở lại, đối với Thanh Thủy thôn dân bất lợi.

Lão tộc cười dài nói: “Tiểu tiên sinh không cần phải lo lắng, tại phía đông nam ngàn dặm chỗ, có một cái không lộ Lâm Thị

dòng họ, trong tộc cao nhân lần ra, thế lực cường đại, chúng ta Thanh Thủy thôn, chính là Lâm Thị dòng họ từng đã là một vị gia tướng tới đây truyền thừa xuống, lại nói tiếp cũng có chút duyên duyên, chỉ là đường xá xa xôi, thôn chúng ta người muốn đi bộ đi qua, ít nhất cũng phải mười ngày thời gian, Tiểu tiên sinh tu vi tinh thâm, nếu là tiện đường, ngược lại có thể thay chúng ta lần lượt phong thư đi qua, Lâm Thị dòng họ đã được biết đến việc này, tất nhiên sẽ phái người đến giúp bọn ta Thanh Thủy thôn tránh thoát cái này tràng kiếp khó.”

“Lâm Thị dòng họ?”

Mạnh Tuyên kỹ càng hỏi phương vị, cho hắn cũng không tính tiện đường, nhưng là sẵn khoái đáp ứng hạ xuống dưới.

Với hắn mà nói, bất quá là quán cái tiểu loan mà thôi, nhưng tại thôn dân mà nói, nhưng lại một đoạn dài đằng đặc hành trình.

Lúc này lão Tộc trưởng viết thư, lại dùng tùy thân Thạch Ấn in dấu tên khoản, giao do Mạnh Tuyên, tiễn đưa bọn hắn ra thôn rồi.

Một người một thi cách thôn, dễ dàng cho trong núi tiểu đạo đi bộ hành tẩu, tuy nhiên đường núi khi hiểm, nhưng đối với hai người bọn họ mà nói, lại không khác bình đồ Đại Đạo, đi vững vàng đương đương, tốc độ cực nhanh. Đây cũng là lão Tộc trưởng thỉnh Mạnh Tuyên giúp bọn hắn đưa tin nguyên nhân, nếu là do thôn dân chính mình đi đưa tin, cho dù là trẻ tuổi khỏe mạnh cường tráng, tại vực này vùng núi trong hành tẩu, cũng muốn hao phí thật dài thời gian, trên đường nếu là lại đụng phải cái gì yêu quý thú quái, cái kia trực tiếp tựu là đã chết mệnh tang kết cục, tin là vĩnh viễn cũng tiễn đưa không qua rồi.

Đi ra hơn mười dặm đường, Mạnh Tuyên bỗng nhiên trong lòng có sở cảm ứng, không hiểu hướng sau lưng nhìn một cái.

Lại đi về phía trước một đoạn, đi tới một chỗ bên dòng suối nhỏ, Mạnh Tuyên bỗng nhiên nói: “Nghỉ ngơi một hồi a!”

Bảo Bồn chả trách: “Ngươi cái này mệt mỏi à nha? Ta vẫn còn có lực nhỏ...”

Vừa nói bên cạnh một bên đuổi chống cánh tay chân, tựa hồ cũng bắt đầu phát hiện chính mình cụ Ma thể không giống người thường.

Mạnh Tuyên không trả lời, phối hợp đi tới bên dòng suối, cúi khỏi thổi phồng nước đến rửa mặt.

Đúng lúc này, bên dòng suối nhỏ bên trên một lùm bụi cỏ, đột nhiên nhẹ nhàng lắc lư một cái, hình như có một vật che dấu.

“Sớm liền phát hiện người rồi, còn muốn chạy trốn?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên hét lớn một tiếng, Trảm Nghịch Kiếm lập tức cắm trong tay, kiếm khí tỏa phát, muốn một kiếm chém ra.

“Tiên sinh mà lại không ai động thủ, ta cũng không phải là địch nhân...”

Trong bụi cỏ, bỗng nhiên một tiếng thét lên, nhảy ra một chỉ hoàng ảnh đèn.

Đáp mắt xem xét, đã thấy nó là một chỉ ba thước dài hơn chôn, cũng không biết nó sống bao nhiêu năm tuổi, trên đầu bộ lông cũng đã biến thành màu trắng, một đôi tròn căng trong ánh mắt, xuyên suốt lấy một loại nhân loại giống như trí tuệ Linh quang, tại nó trái chỗ quần, còn có một đạo vết máu chưa từng phục hồi như cũ, ngưng lấy vết máu, nó hiển nhiên bị Mạnh Tuyên một kiếm này bị hủ không nhẹ, thân thể khẽ run, cho đã mất ý sợ hãi.

“Nha, rất biết nói chuyện chôn?”

Bảo Bồn cảm thấy mới lạ, lại có chút sợ hãi, không dám tới gần, hướng Mạnh Tuyên sau lưng né tránh.

“Người là ở đâu yêu tinh? Vừa rồi đi theo chúng ta làm cái gì?”

Mạnh Tuyên lạnh quất lạnh nói, vừa mới hắn đã sớm phát giác sau lưng có cái gì đi theo, lúc này mới cố ý dừng lại rửa mặt.

“Tiên sinh chớ trách, Tiểu Yêu tên gọi Hoàng Phong Nhi, chính là trong núi này một gã Tiểu Yêu, bởi vì bình thường bị

thụ cái này Thanh Thủy thôn hương khói, vì vậy một mực thủ hộ nơi đây, trong thôn người đều xưng ta là Hoàng Tiên, ngày hôm trước bị cái kia nữ đạo bị thương, vốn vô lực báo thù, nhưng lại không muốn tiên sinh trượng nghĩa ra tay, cứu được thôn dân, cũng thay Tiểu Yêu báo thù, Tiểu Yêu lòng tràn đầy cảm kích, chỉ là sợ hãi công tử uy nghi, không dám hiện thân tương kiến...”

Hoàng Phong Nhi thành thành thật thật trả lời: “Vừa mới ta thấy tiên sinh phải ly khai, liền muốn tự mình cùng tiên sinh đạo một tiếng tạ, lại không nghĩ rằng, không đợi đến ta có lấy dũng khí hiện thân, lại bị tiên sinh người phát hiện...”

“Hoàng Tiên?”

Mạnh Tuyên nao nao, Trảm Nghịch Kiếm thu vào, hẩn xác thực nghe thôn dân nhắc tới qua, trong thôn thay cho một vị Hoàng Tiên.

Cái này chồn tuy nhiên thành tinh, nhưng ngày bình thường cũng không là hại thôn dân, ngược lại thường xuyên triển lộ một ít tiểu pháp thuật, trợ giúp thôn dân sắp xếp lo giải nạn, bởi vì mà thôn dân cũng tự cung cấp nuôi dưỡng lấy nó, xưng nó vi “Hoàng Tiên”, hai ngày lúc trước yêu nữ đi vào trong thôn bắt “Thi mỗi”, cái này Hoàng Tiên còn đã từng động thân mà ra, đối kháng với nàng, chỉ là nó đạo hạnh thật sự thấp kém, lại bị chém một kiếm, một mực tại trong rừng chữa thương.

Yêu vật thụ thôn người hương khói sự tình mặc dù không thấy nhiều, nhưng là riêng có nghe thấy, Mạnh Tuyên nghe xong, liền cũng hướng nó khách khí nhẹ gật đầu.

Loại tình huống này song phương lẫn nhau hiểu được lợi, cũng không phải một chuyện xấu.

Chỉ có điều cái này tiểu yêu quái thật sự không có có bao nhiêu đạo hạnh, liền hóa thành hình người năng lực đều không có, so Thanh Khâu lĩnh kém xa rồi.

“Người đi theo ta, chính là vì cảm tạ một tiếng?”

Mạnh Tuyên giống như cười mà không phải cười, hướng Hoàng Phong Nhi hỏi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 44 : Sơn thôn họa khởi

Chương 44: Sơn thôn họa khởi

“Cái này... Kỳ thật Tiểu Yêu là muốn...”

Hoàng Tiên có chút do dự, tựa hồ không biết nên nói như thế nào, đã qua sau nửa ngày, nó thở dài, dứt khoát mà nói: “Tiên sinh ở trên, cho Tiểu Yêu nói thẳng đi, Tiểu Yêu nhưng thật ra là muốn đầu nhập công tử dưới trướng, chấp định trụ an, hiệu khuyến mã chi lao...” Nói xong, nó lưỡng cái chân trước đập lên, vậy mà hướng về Mạnh Tuyên bái xuống dưới, sau đó lại ngẩng đầu, khẩn cầu: “Nhìn qua tiên sinh rủ xuống thương, ban thưởng Hoàng Phong Nhi đạo này vinh quang...”

Mạnh Tuyên kỳ thật đã sớm đoán được dụng ý của nó rồi, trong nội tâm không khỏi thở dài.

Hắn hiểu được Hoàng Tiên tâm ý, cũng không nghi ngờ nó là nói dối.

Đương nhiên, đây cũng không phải là là Mạnh Tuyên người mang vận khí con rùa, người gặp người bái, yêu gặp yêu phục, trên thực tế, như Hoàng Tiên bậc này sơn dã yêu quái, chẳng qua là ngẫu được một tia thời tiết Linh khí, mới mở Thần khiếu, tu thành yêu thân, chỉ là chúng chỉ hiểu một ít pháp thuật, đã không cường đại tu vi bàng thân, cũng không có truyền thừa khiến chúng nó hướng chỗ cao tu luyện, ngày bình thường hù chút ít người bình thường coi như cũng được, nhưng ở tu gia trong mắt, thực giống như là con sâu cái kiến tồn tại.

Như nhỏ như vậy yêu, bình thường chỉ có hai lựa chọn, hoặc là tựu là bái nhập một ít cường đại yêu quái dưới trướng, vì hấn bán mạng, đổi lấy đại yêu thương xuống tới tu pháp, hoặc là tựu là dẫn thân vào tu gia thủ hạ là bộc, lúc sau tu người sử dụng nó tìm kiếm tu pháp, đồng thời cũng hộ nó an nguy, hai cái này tương so với, dẫn thân vào đại yêu dưới trướng, nhưng là phải dốc sức liều mạng, sinh tử khó liệu, hơn nữa dị tộc

ngiêng trát, thời gian thật sự không sống khá giả.

Bởi vậy, dần thân vào tu gia, cũng đã thành những yêu quái này lựa chọn tốt nhất.

Chỉ có điều, tu gia cũng không phải khai thiên đường, không có khả năng gặp yêu tặc làm phép, nói như vậy, có thể vào tu gia pháp mắt, đều là có bản lãnh của mình, có thể độc ngăn cản một phương đại yêu, như Hoàng Tiên nhỏ bực này Tiểu Yêu, tại tu gia trong mắt, ngoại trừ có thể làm cái sủng vật, cũng thật sự không có cái khác tác dụng rồi, Hoàng Tiên tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, bởi vậy nó tại nhìn thấy Mạnh Tuyên về sau, liền nghĩ tới một cái biện pháp khác.

Biện pháp tự là, bái nhập còn chưa trở thành tu gia nhân thủ xuống.

Tự Mạnh Tuyên đi vào Thanh Thủy thôn về sau, nó tuy nhiên chưa từng hiện thân tương kiến, nhưng là thông qua thôn dân chỉ khẩu hiệu được một ít.

Tại nó xem ra, Mạnh Tuyên tuổi còn trẻ, tu vi lại có chút không tầm thường, hơn nữa đối xử mọi người hiền lành, không chịu thu thôn người ngân lượng, tại đức giáp thời điểm, ngược lại cưỡng ép cho ngân lượng, bực này diễn xuất, thật sự không giống như là cái cay nghiệt bộ dáng, bái nhập thủ hạ của hắn, cũng là không tệ lựa chọn.

Dù sao Mạnh Tuyên còn chưa thành là chân chính tu gia, ánh mắt tự nhiên cũng sẽ không cao như vậy, không chuẩn tự coi trọng chính mình.

. ? Chỉ là tuy nhiên nghĩ như vậy rồi, nhưng chuẩn bị muốn mở miệng lúc, Hoàng Tiên vẫn còn có chút tâm thần bất định, lúc này mới một mực xuyết lấy, chậm chạp không dám hiện thân.

Nói ra thỉnh cầu của mình về sau, Hoàng Tiên liền về mặt chờ mong nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên lại thở dài, nói: “Hoàng huynh, cũng không phải là tại hạ bất cần nhân tình, thật sự là ta còn không có bực này thu yêu nô tặc cách a! Thực không dám đấu diêm, tại hạ là phải đi Đông Hải Thánh Địa bái sư, liền là tự mình cũng là tiên đồ

chưa biết, càng không nói đến lại mang theo người rồi, một cái khác tắc thì, tu gia tuy nhiên thu nô bộc, nhưng ở hạ lại còn chưa tới làm phép người bên ngoài cảnh giới, mặc dù thu người, đến lúc đó cái kia tiên môn người cũng không có thể có thể đi a...”

“Cái này... Tiểu Yêu đã minh bạch...”

Hoàng Tiên nghe xong, ngay người sau nửa ngày, âm đạm đáp lại.

Mạnh Tuyên kính nó bảo hộ thôn dân, nói lời cũng là chân tình ý cắt, đều là thật sự vấn đề, nó tự nhiên có thể minh bạch.

“Như vậy đi, Hoàng huynh, người mà lại an tâm tại Thanh Thủy thôn chờ, như vượt qua vài năm, tại hạ tương lai tu hành thành công, mà người lại còn chưa tìm được tốt quy túc, cái kia bằng chúng ta cái này gặp mặt một lần, Mạnh mẽ cũng sẽ đến đây tìm người, tại trên tu hành giúp người giúp một tay...”

Mạnh Tuyên nhìn hình dạng của nó, có chút tại tâm không đành lòng, liền lại mở miệng nói ra.

Hoàng Tiên nghe vậy đại hỉ, kích động nói: “Nếu thật sự là như thế, cái kia Tiểu Yêu thật sự là... Thật sự là...”

Lời còn chưa dứt, thậm chí có chút ít ghen ngào rồi.

Mạnh Tuyên đang muốn an ủi nó vài câu, chợt thấy Bảo Bồn thẳng tắp xoay người, nhìn xem sơn thôn phương hướng, thân thể khẽ run? .

“Làm sao vậy?” Mạnh Tuyên kinh ngạc hỏi.

Bảo Bồn kinh ngạc, tựa hồ không có nghe thấy Mạnh Tuyên, đã qua sau nửa ngày, hần mới bỗng nhiên xoay người lại, rung giọng nói: “Công tử, ta ngửi được cái hương kia bay tới trầm trọng mùi máu tanh, giống như còn có một loại kỳ quái hương vị? ...”

“Mùi máu tanh?”

Mạnh Tuyên nao nao, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, không khỏi sắc mặt đại biến.

“Hắn là? ... Cái kia yêu nữ lại trở lại rồi?”

Trong nội tâm đã hiện lên một tia không rõ dự cảm, Mạnh Tuyên lập tức triển khai cực tốc, hướng về Thanh Tuyên thôn chạy đi.

Hoàng Tiên cùng Bảo Bồn cũng theo sát phía sau hắn, Hoàng Tiên bị thương, chạy trốn không tiện, Mạnh Tuyên dứt khoát đem nó tiếp, đặt ở chính mình đầu vai. Mà Bảo Bồn tắc thì chăm chú đi theo phía sau hắn, tuy nhiên hắn động tác có chút cứng nhắc, nhưng bắn ra nhảy lên, liền bay ra hơn một trượng, tốc độ vậy mà không thua tại Mạnh Tuyên, chỉ là hắn rõ ràng chưa đủ lớn quen thuộc chính mình cụ Ma thể, bởi vậy phát huy không xuất ra lớn nhất tiềm lực? .

Ngay tại một nén hương trước, Đồ Kiều Kiều và hai vị trưởng lão, đã ở cửa thôn nhân xuống đụn mây? .

Đây cũng là Đồ Kiều Kiều lúc ấy bị Mạnh Tuyên bị hù thật lợi hại, nàng thoát được tánh mạng về sau, trọn vẹn trốn ra vài trăm dặm, mới dừng lại đến băng bó miệng vết thương, bức ra Mạnh Tuyên đạo kiếm khí kia, sau đó dẫn đốt thân phù gọi cứu binh, hơn nữa chờ hai vị trưởng lão chạy đến thời gian, một ngày một đêm đã trôi qua rồi, bằng không thì bọn hắn sớm liền chạy đến tại đây, vừa vặn có thể đụng với đứng ở trong thôn Mạnh Tuyên? .

Đồ Kiều Kiều theo vân bên trên nhảy xuống tới, lạnh lùng khế hừ, khế kêu nói: “Đã thương bản cô cô tiểu tử ở đâu? Gọi hắn đến nhận lấy cái chết!”

Tại đây thôn dân vừa thấy được Đồ Kiều Kiều, đối với nàng có thể nói ấn tượng sâu đậm, huống chi lại thêm hai cái mặt mũi tràn đầy sát khí lão đầu?

Lập tức bị hù hồn phi phách tán, mọi nơi chạy trốn.

Đồ Kiều Kiều hừ lạnh một tiếng, dù sao nàng cũng là ý định tàn sát thôn, ra tay càng không khách khí, bàn tay một kiếm quán thân chân khí, một kiếm quét ngang, lập tức “Phốc phốc” vài tiếng, bảy tám cái chính đang chạy trốn thân nhân thân thể cắt thành hai đoạn, máu tươi phun dừng.

“Không có người nói sao? Cái kia bản cô cô cần phải đại khai sát giới rồi!”

Đồ Kiều Kiều vẻ mặt tà khí, giết vân rậm rạp, nàng bị Mạnh Tuyên cưỡng chế di dời, nhìn một bụng khí, lúc này đang muốn phát tiết? .

“Ai, không cần như thế?”

Tứ trưởng lão ngăn trở Đồ Kiều Kiều, cười nói: “Người đem những này người đều giết, chẳng phải là lãng phí?”

Đồ Kiều Kiều không khỏi nao nao, nói: “Ý tứ của trưởng lão là? ?”

Tứ trưởng lão ha ha cười cười, chuyển bỗng nhúc nhích trên tay một miếng phong cách cổ xưa chiếc nhẫn, rồi sau đó vươn tay theo như địa, niệm động pháp quyết.

Đột nhiên, cái kia chiếc nhẫn mở ra một đạo khe hở không gian, lưỡng cổ quan tài theo trong khe hở rơi xuống, Tứ trưởng lão xóc lên hai cổ nắp quan tài, nhìn qua bên trong ngủ say hai cổ Thi Ma, cười nói: “Những người này giết cũng là giết, không công lãng phí, sao không dùng bọn hắc đên dưỡng thi? Thứ nhất có thể lại để cho Thần Tướng ăn no nê, tăng cường khí thể hung ác, thứ hai mùi máu tanh hỗn hợp Thần Tướng thi khí, cũng có thể hình thành một loại chỉ mỗi hắc có khí tràng, nếu là cái kia Thái Âm Thi Ma ngay tại lân cận, nhất định sẽ bị hấp dẫn đến!”

Đồ Kiều Kiều nghe xong, trên mặt lộ ra một tia lại ngọt lại độc mỉm cười, cười nói: “Hay vẫn là Tứ trưởng lão khôn khéo, tự theo như ngài lão nói xử lý!”

Tứ trưởng lão tắc thì đắc ý cười, từ trong lòng ngực lấy ra hai đạo hoàng phù, nhẹ nhàng đặt tại trong quan tài thi thể bên trên.

“Ngao...”

Trong quan tài hai cổ Thi Ma chỉ một thoáng tỉnh dậy, thẳng tắp theo trong quan tài nhảy ra ngoài.

“Đi ăn no a!”

Tứ trưởng lão cười lạnh phát lệnh, hai cỗ Thi Ma lập tức cuồng tính đại phát, hướng về mọi nơi chạy trốn thôn dân nhào tới.

Trong lúc nhất thời, cả tòa núi thôn, gió tanh mưa máu, gà bay chó chạy.

“Tiên Tử tha mạng a... Ta Thanh Tuyền thôn một hướng không tranh quyền thế, kính xin Tiên Tử thả ta Thanh Tuyền thôn một con đường sống...”

Chúng thôn dân nhao nhao chạy thực mạng, nhưng tuổi già Tộc trưởng lại nghịch dòng người mà đến, quỳ trên mặt đất, hướng Đồ Kiều Kiều cầu xin tha thứ.

“Ha ha? Tha mạng? Con sâu cái kiến bình thường sinh linh, có tư cách gì còn sống ở thế?”

Đồ Kiều Kiều khinh miệt cười: “Lúc trước ta chẳng qua là theo các người trong thôn nắm mấy cái thi mời mà thôi, các người lại mời cái kia không biết từ nơi này chui đi ra đưa nhà quê đi cứu người, còn đả thương ta, cái kia Thiên cô cô ta lưu huyết, hôm nay muốn các người toàn bộ thôn hoàn lại!”

Lại nguyên lai lúc trước Mạnh Tuyền ra mặt cứu người, nàng còn tưởng rằng là cái này thôn người thỉnh đi, đây cũng là nàng tàn sát thôn một nguyên nhân.

“Tiên Tử đã hiểu lầm a, tiểu lão nhân như thế nào dám mạo hiểm phạm Thiên Uy...”

Lão Tộc trưởng vẫn còn đau khổ cầu khẩn, Đồ Kiều Kiều lại nghe không kiên nhẫn được nữa, trực tiếp huy kiếm lột bỏ hắc nửa cái đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 45 : Thi Vương uy khí

Chương 45: Thi Vương uy khí

“Tộc trưởng? ... ? Tộc trưởng bị hấn giết rồi, chúng ta? ... ? Theo chân bọn họ liều mạng? ...”

Lão Tộc trưởng đức cao vọng trọng, thâm thụ thôn người tôn kính, thấy hấn lại bị Đồ Kiều Kiều giết, thôn người nhất thời đỏ mắt, thậm chí có hơn mười người quay đầu chạy trở lại, đỏ hồng mắt muốn tiến lên cùng Đồ Kiều Kiều dốc sức liều mạng, nhưng mà quay mắt về phía bọn hấn mà liều mệnh tiến hành, Đồ Kiều Kiều lại chẳng thèm ngó tới cười, không cần nàng nói cái gì, Tứ trưởng lão đã chỉ lệnh hai cổ Thi Ma đưa bọn chúng chặn, huyết tinh giết chóc? .

“Dừng tay? ! ?”

Đúng lúc này, bỗng nhiên quất lạnh một tiếng truyền đến, âm sóng cuồn cuộn, trực tiếp mang tất cả toàn bộ thôn? .

Thôn người sợ hãi, kinh hoàng, bi thương, tuyệt vọng cảm xúc bị thanh âm này chấn nhất thời tiêu tán, buồn vui giao kẹt khóc lên? .

“Là Mạnh thiếu hiệp? ... ? Mạnh thiếu hiệp hồi tới cứu chúng ta à nha? ...”

“Chúng ta có thể cứu chữa a, Mạnh thiếu hiệp đến tru sát ác đạo à nha? ...”

Mọi người tràn đầy buồn vui chi tình trong tiếng kêu, Mạnh Tuyên kẹp lấy vô tận lửa giận vọt vào thôn? .

Tại hấn đầu vai, ngồi cạnh một chỉ râu bạc trắng Bạch Mi chồn, sau lưng tắc thì đi theo một cái người mặc thiết giáp người sắt, đúng là Bảo Bồn? .

Lúc này Mạnh Tuyên, phần nộ mặt mày đều bóp méo, trong

ánh mắt bắn ra một đạo lạnh run sợ sát cơ? .

Khí cơ đã nâng lên cao nhất, Trảm Nghịch Kiếm liền nắm trên tay, một bộ nhắm người mà chém biều lộ? .

“Súc sinh, thật sự là súc sinh, lớn như vậy tứ giết chóc tàn sát thôn, sẽ không sợ tổn âm đức sao? Hư mất Đạo Cơ sao? ? ?”

Gặp Mạnh Tuyên đến rồi, Tứ trưởng lão một tiếng hô lên, đem hai cỗ Thi Ma chiêu về tới bên người, sau đó thấp giọng quát hỏi Đồ Kiều Kiều: ?”? Kiều Kiều, cái kia nửa đường giết đi ra tiểu tử, tựu là trước mắt cái thằng này sao? Hắn đã còn sống, cái kia Thái Âm Thi Ma chỉ sợ? ...”

Tam trưởng lão càng là bách gấp, trực tiếp liền hướng Mạnh Tuyên quát hỏi: ?”? Ngột tiểu tử kia, Thái Âm Thi Ma ở nơi nào? Thế nhưng mà bị người chém? ? ?”

Kỳ thật Bảo Bồn tựu là Mạnh Tuyên bên người sắt lá người, nhưng nó khí cơ bị thiết giáp bên trên phù văn che dấu, bọn hắn lại nhận không ra. Từ nơi này cũng đó có thể thấy được, Mạnh Tuyên phương pháp là phi thường thành công, mà ngay cả bậc này chuyên nghiệp Luyện Thi người đều nhìn không ra Bảo Bồn thân phận, tựu chớ nói chi là những thứ khác người bình thường rồi. Ngược lại là cái kia hai cỗ Thi Ma, về mặt cảnh giác nhìn qua Bảo Bồn, lộ ra vô cùng kiêng kị bộ dạng? .

Bất quá Mạnh Tuyên vừa xuất hiện, Đồ Kiều Kiều và ba người chú ý lực liền đều đặt ở trên người của hắn, không có chú ý tới Thi Ma dị trạng? .

“Thi Ma ta không biết ở nơi nào, nhưng thi thể ngược lại sẽ có mấy cỗ? ...”

Mạnh Tuyên cầm trong tay Trảm Nghịch Kiếm, lạnh lùng chỉ hướng ba người, lạnh giọng quát: ?”? Mạnh Tuyên hôm nay, tất trảm ngươi ba người? ! ?”

“Hừ, chính là chân khí bát trọng tu vi, cũng dám tại lão phu trước mặt nói bừa? ! ?”

Tam trưởng lão quát lạnh: ?”? Đem bắt giữ hắn, nghiêm hình khảo vấn Thái Âm Thi Ma hạ lạc? ! ?”

Tứ trưởng lão đáp ứng , cầm trong tay phù triện, dương tay một điểm, hai cổ Thi Ma lập tức chụp một cái đi ra? .

“Chết? ...”

Mạnh Tuyên hét lớn, chân khí tối phát, Trảm Nghịch Kiếm bên trên đã tăng vọt ra hơn trượng kiếm khí, một kiếm chém ra? .

“Phốc phốc? ...”

Hai cổ Thi Ma giống như hồ đã có linh tính, linh hoạt quay người tránh né, nhưng vẫn nhưng bị cái này kiếm khí chém trúng, trúng kiếm chỗ thi nước văng khắp nơi, liệt ra một đạo thê diễm miệng vết thương, nhưng vậy mà không có bị kiếm khí bổ ra thân thể, có thể thấy được ma thi lực phòng ngự mạnh. Một kiếm này về sau, chúng đã vọt tới Mạnh Tuyên trước người, bén nhọn ửng có kịch độc móng vuốt húc đầu bổ não hướng Mạnh Tuyên trào đi qua, sắc bén tàn bạo? .

“Thi Ma lực phòng ngự thật sự quá mạnh mẽ, kiếm khí của ta tịnh không đủ để trảm liệt chúng thân thể? ...”

Mạnh Tuyên cảm thấy quyết định, chính mình hôm nay ỏn thỏa nhất cách làm, tựu là tìm tìm cơ hội, rút ra chúng ma khí?

.

Chỉ có điều, hai cổ Thi Ma một trước một sau, một trái một phải, lẫn nhau phối hợp, Mạnh Tuyên lại không có cơ hội tốt động thủ? .

Rút ra này là Thi Ma ma khí lúc, một cái khác cựa Thi Ma không thể nghi ngờ tựu đã nhận được công kích cơ hội của hắn? .

“Bảo Bồn, ra tay giúp ta? ...”

Mạnh Tuyên hét lớn, duy nay chi tế, duy có lại để cho Bảo Bồn trước cuốn lấy một cổ ma thi, chính mình tốt có cơ hội một mình đối phó trong đó một cổ? .

“Tiểu sinh? ... ? Tiểu sinh tự nhiên là phải giúp hay sao? ... ? Thế nhưng mà? ... ? Có thể là tiểu sinh sẽ không đánh nhau à? ...”

Bảo Bồn lấp bắp kêu lên, một bộ dáng vẻ lo lắng? .

Mạnh Tuyên khí hư mất? .

Cái thằng này thanh tỉnh về sau, còn không bằng bị ma ý thôn phệ thời điểm, tại đã mất đi lý trí lúc, hắn còn hiểu được lợi dụng Thi Ma bản năng đi chiến đấu, nhưng mà hôm nay khôi phục thần trí, lại trở thành cái không có tác dụng đầu thư sinh, không có một thân ma khí, lại không sở trường chiến đấu? .

“Ngươi đi lên ôm lấy bên trong một cái, cho ta sáng tạo một cái cơ hội thì tốt rồi? ...”

Mạnh Tuyên đành phải âm thầm truyền âm cho hắn? .

“Tốt? ... ? Được rồi? ... ? Chỉ bất quá đám bọn hắn là thực sự chút ít buồn nôn? ... ? Tiểu sinh thật đúng không muốn đụng bọn hắn? ...”

Bảo Bồn lấp bắp đã đáp ứng, lại vẫn còn phàn nàn cái kia hai cỗ Thi Ma thoát nhìn buồn nôn, tựa hồ không muốn qua, mình ở phủ thêm thiết giáp trước khi, thoát nhìn cùng bọn họ cũng kém không được đi đâu? .

Ngay tại Bảo Bồn vừa vừa đi ra, còn không có cân nhắc ôm lấy ở cái đó một cái, đột nhiên trong tràng đại biến? .

Cái kia hai cỗ Thi Ma, tựa hồ cảm nhận được cái gì không được uy hiếp, tại Bảo Bồn đi tiến lên đây, chuẩn bị ra tay một khắc, đột nhiên ngay ngắn hướng rộng to, thật giống như nhận lấy khiêu khích giống như dã thú, vậy mà đồng thời buông tha Mạnh Tuyên, song song hướng Bảo Bồn nhào tới? .

Bọn hắn cũng không khoác trên vai cái gì thiết giáp, trực tiếp dùng hủ thi thái độ hiện thân, cái mũi bờ môi đều nát mất, trong ánh mắt bay một tia quỷ dị Huyết Hồng, như vậy gào thét hướng Bảo Bồn đánh tới, bộ dáng kia quả nhiên là cực kỳ đáng sợ, Bảo Bồn thấy được bọn hắn, nhất thời bị hù đã quên mình cũng cùng bọn họ đồng dạng, trực tiếp ôm đầu gối xồm trên mặt đất, hét lớn: ??? Cha à? ... ? Các ngươi nhanh dừng lại cho ta? ...”

Theo hắn một tiếng này hoảng sợ chi cực tiếng kêu, một cỗ

quỷ dị khí thể lại bị trong lúc vô tình kích phát? .

Vô hình khí thể bao phủ phương viên trong vòng mười trượng phạm vi, kể cả cái kia hai cỗ Thi Ma ở bên trong? .

“Dát? ...”

Hai cỗ Thi Ma đột nhiên ngạnh sanh sanh ngừng, thân thể bất trụ run rẩy, lộ ra sợ hãi chi cực? .

“Thi Vương uy khí? ? ?”

Tam trưởng lão ngẩn người, ánh mắt khó có thể tin đã rơi vào Bảo Bồn trên người, thời gian dần trôi qua, hẩn tựa hồ xem xảy ra điều gì, lộ ra một tia kinh hỉ, cười to nói: ???” Thì ra là thế, thật sự là hại lão phu lo lắng vô ích cả buổi, đau khổ tìm kiếm Thái Âm Thi Sát, nguyên lai tựu ở chỗ này? ... ? Rất tốt, vậy các người tựu đều để lại cho ta a, đã nhận được cái này Thái Âm Thi Sát, ta Luyện Thi phái quật khởi có hi vọng? ! ?”

Bảo Bồn dùng thi chi uy khí chấn nhiếp hai cỗ thi Khôi Lỗi, hẩn không chỉ có không lo lắng, ngược lại mặt mũi tràn đầy sắc mặt vui mừng? .

Hiển nhiên, hẩn đối với thực lực của mình có đầy đủ tin tưởng, mặc dù không có thi Khôi Lỗi tương trợ, cũng có thể cầm xuống Mạnh Tuyên và Bảo Bồn? .

“Tứ trưởng lão, cái kia sát lá người tựu là Thi Ma? Tại sao lại nói chuyện? ? ?”

Đồ Kiều Kiều cũng là vừa mừng vừa sợ, hướng Tứ trưởng lão hỏi thăm? .

Vốn chính là nó nhìn lên bọn hẩn Luyện Thi phái trân quý chi cực Tàng Thi Phổ, thế mới biết thư sinh vùi thi chi địa, nguyên muốn chính mình luyện hóa về sau, đề cao mình trong cửa địa vị, lại không nghĩ rằng bị Mạnh Tuyên phá hủy kế hoạch, Thái Âm Thi Ma nếu là bị mất, như vậy nàng tựu tính toán lần nữa sủng, trở lại Luyện Thi phái về sau, cũng sẽ bị hung hăng trừng phạt, hôm nay đã tìm được nó, trong nội tâm cuối cùng nhẹ nhàng thở ra? .

“Thái Âm Thi Ma chính là hiếm thấy Luyện Thi bảo thể, hóa

thành Thi Ma về sau, trực tiếp tự có thể tiến hóa đến Thi Vương cấp bậc, này là Thi Ma tuy nhiên còn không có hoàn toàn hóa thành Thi Vương, nhưng so cái khác Thi Ma nhiều hơn một tia thần trí, cũng là có thể lý giải hay sao? ! ?”

Tứ trưởng lão một bên trả lời, một bên con mắt tỏa ánh sáng, giống như là ** thấy được mỹ nữ, thêm chảy nước miếng? .

“Bên trên, cầm xuống nó? ! ?”

Tứ trưởng lão tột độ phùng chú, muốn không chế cái kia hai cổ Thi Ma bỏ đi đối với Bảo Bồn ý sợ hãi, tiến lên vây công nó? .

Nhưng không ngờ, cái kia hai cổ Thi Ma tại cảm nhận được Bảo Bồn trên người phóng thích một tia Thi Vương uy khí về sau, giống như là bị sợ hôn mê rồi đồng dạng, mặc cho Tứ trưởng lão như thế nào thúc giục, đều kiên quyết không dám hướng Bảo Bồn phát động công kích? .

“Thật sự là phé vật, cho ta nằm lại trong quan tài a? ! ?”

Tứ trưởng lão tức giận mắng một tiếng, chuẩn bị tự mình ra tay? .

Tuy nhiên mắng, chửi, trong lòng của hắn lại cũng không như thế nào tức giận, cùng Thi Ma đánh nửa cả đời quan hệ, hắn tự nhiên biết rõ, Thi Ma bên trong cấp bậc lạnh lạnh, bình thường Thi Ma quay mắt về phía có được Thi Vương tiềm lực Thi Ma bị nhiếp ở, cũng là có thể lý giải, mặt khác, Thái Âm Thi Ma lúc này biểu hiện càng bất phàm, càng nói rõ giá trị của nó, đem nó bắt về sau, chính mình chỗ lập hạ đích công lao liền cũng càng lớn? .

“Hừ, không có Thi Ma, ta xem các ngươi còn còn mấy phân bản sự? ...”

Mạnh Tuyên cũng có chút ngoài ý muốn tại Bảo Bồn vậy mà nhiếp ở hai cổ Thi Ma, trong lòng đích áp lực không khỏi ít đi một chút? .

“Ha ha ha ha, đối phó một cái chân khí bát trọng tiểu quỷ, lão phu làm sao dùng thi Khôi Lỗi? ? ?”

Tam trưởng lão nở nụ cười lạnh, chậm rãi tiến lên, hướng Mạnh Tuyên đã đi tới? .

Hắn khí thế trên người dần dần thôi phát, tinh khí quanh quần, khí cơ khiếp người, đương nhiên đó là chân khí chín đoạn, đủ so Mạnh Tuyên cao nhất trọng? .

“Hô? ! ?”

Mạnh Tuyên thật dài hô thở ra một hơi, ánh mắt kiên định nhìn qua Tam trưởng lão, cảm thật chặt Trảm Nghịch Kiếm? .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 46 : Thập Phương Địa Ngục Đồ

Chương 46: Thập Phương Địa Ngục Đồ

Mạnh Tuyên ngày đêm dùng Đại Ai Ấn giặt rửa Luyện Tâm Thần, tâm thần kiên định, đôi mắt tu vi so với chính mình cao hơn nhất trọng cao thủ, ngược lại chiến ý càng thịnh.

“Lại đề cho lão phu nhìn xem ngươi có bản lĩnh gì a!”

Tam trưởng lão hét lớn một tiếng, đột nhiên một chuông đánh đi ra.

Chuông lực bành trướng như sóng biển, sóng sau cao hơn sóng trước, chuông lực còn chưa đến, kinh phong dĩ nhiên điên cuồng quét tới.

“Nhất Ván muôn dân trăm họ vì sao khô...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên ngâm nga, rồi sau đó Trảm Nghịch Kiếm kiếm khí tăng vọt, giậm dữ một kiếm, hướng về Tam trưởng lão chém tới.

Lúc này thời điểm, hắn đã dùng ra rồi” Nhất Ván Kiếm Thuật” bên trong bí quyết.

Này kiếm thuật chính là Lãnh đại sư tự nghĩ ra, gọi là “Nhất Ván”, là “Ván Thiên hỏi hỏi muôn dân trăm họ, trăm yêu trừ ma không quy thân” chi ý.

Vì trăm yêu trừ ma, thân này có thể ném, Kiếm Ý lại muốn dục diễn dục liệt.

Nói cách khác, Nhất Ván Kiếm Thuật cuối cùng nhất bí quyết, chỉ có một kiếm.

Đem chân khí tòi phát đến mức tận cùng, một kiếm bỏ ra, thế không thể đỡ.

Mạnh Tuyên học được Nhất Ván Kiếm Thuật về sau, cái này cũng là lần đầu tiên thi triển bộ này kiếm thuật bí quyết.

Hắn đem chân khí thôi phát đến mức tận cùng về sau, một kiếm chém ra, kiếm khí tung hoành, rồi đột nhiên đạt đến bốn trạng, trực tiếp đã phá vỡ Tam trường lão chương lực, kiếm khí như tơ, tất hướng hắn yết hầu chém tới.

Cái kia Tam trường lão, cũng bị một kiếm này lại càng hoảng sợ, chương lực lập tức thu hồi, song chương hợp nhất, té ra một đạo hoàng phù, “Phốc” một tiếng, Mạnh Tuyên một kiếm này trăm tại hoàng phù bên trên, đem nó chém thành hai nửa.

“Thật ác độc kiếm, tiểu tử, ngươi kiếm pháp này tên gì?”

Tam trường lão phi thân lui về phía sau, tránh khỏi còn sót lại kiếm khí, rồi sau đó hét lớn, dùng hắn kiến thức, lại cũng chưa từng gặp qua bộ kiếm pháp kia.

Mạnh Tuyên tự nhiên không sẽ nói cho hắn biết, chỉ là lạnh quát to một tiếng, kêu lên: “Trăm ma chi kiếm, chém đầu a!”

Đang khi nói chuyện, kiếm thứ hai đã chém đi ra.

“Hừ, khẩu khí ngược lại không nhỏ, tự cho ngươi nhìn xem lão phu thủ đoạn...”

Tam trường lão quát to một tiếng, song chương lật lên, đưa tới bông bông hắc khí, rồi sau đó kẹp lấy vạn đồng đều xu thế, hướng Mạnh Tuyên vào đầu đè xuống.

“Thì khí?”

Tam trường lão công kích còn chưa cận thân, Mạnh Tuyên cũng đã ngửi được trầm trầm mùi hôi thối đạo, không dám khinh thường, bứt ra lui về phía sau.

Nếu như hắn sở liệu không sai, cái này Tam trường lão đã đem thi khí luyện vào bản thân chân khí, công kích tâm đó, ẩn chứa thi độc.

Nhưng mà Tam trường lão đã thi triển bản lĩnh xuất chúng, thì như thế nào chịu lại để cho Mạnh Tuyên đơn giản né ra, rộng to tâm đó, đã đuổi theo.

“Bá...”

Mạnh Tuyên trốn chi không kịp, đành phải trở lại một kiếm chém ra.

“Bành ”

Một kiếm này cùng Tam trưởng lão hai đâm đâm vào một chỗ, sức lực lớn bộc phát, thẳng đem Mạnh Tuyên sục đổ bay ra.

“Con mẹ nó, nhất trọng tu vi nhất trọng thiên, lão nhân này tay đâm đương thật lợi hại...”

Mạnh Tuyên bay ngược bảy tám trượng, miễn cưỡng đứng lại, cảm thấy âm thầm tức giận.

Tam trưởng lão tu vi tinh thâm, bằng chân thật thực lực, chính mình thật đúng là không phải là đối thủ của hắn.

Nếu như không phải hắn tu luyện có Đại Bệnh Tiên Quyết, đối với ma khí chính là chống cự lực viễn siêu thường nhân, lúc này thời điểm chỉ sợ đã trúng thi khí rồi.

“Ha ha, tiểu tử, ngươi tuy nhiên cũng xem là tốt, nhưng lão phu vài chục năm tu vi, như thế nào ngươi có thể đối ngăn cản hay sao? Nằm xuống a!”

Tam trưởng lão đúng lý không buông tha người, chiếm được tiên cơ về sau, thứ hai quyền xoáy và tụt nghiền đi qua.

Thuần túy dùng lực áp người, dùng tu vi áp người.

Thật giống như ban đầu ở Tứ Tượng thành Mạnh Tuyên khi dễ Tiêu Vũ Phi đồng dạng, nhất trọng tu vi nhất trọng thiên, không giảng đạo lý, mượn tu vi áp người!

Tay đâm kinh người, khí thế bành trướng, dùng Mạnh Tuyên tu vi, là ngăn cản không nổi.

Một đứa con nít lại lấy cái gì ngăn cản một cái người trưởng thành trọng quyền?

Nhưng là nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên ánh mắt phát lạnh,

chuẩn bị động thật rồi.

Tam trưởng lão là cái người trưởng thành không tệ, nhưng nếu thực cho là hắn là một đứa con nít, tụt sai lớn hơn!

“Người có vài chục năm tu vi, ta có ngàn năm Tín Ngưỡng Chỉ Lực... Người cho ta nằm xuống a!”

Trọng quyền tới người, Mạnh Tuyên bỗng nhiên một tiếng ám hát, một kiếm chém đi ra.

Đối mặt một kiếm này, Tam trưởng lão ý thái nhẹ nhõm, cũng không có để ở trong lòng.

Một cái người trưởng thành há lại sẽ đem một đứa con nít vùng mạnh động đao kiếm để ở trong lòng?

Nhưng mà thẳng đến một kiếm này bỏ tới trước người, hắn mới rồi đột nhiên cả kinh, hắn đã phát hiện, một kiếm này trong ẩn chứa lực lượng cường đại.

“Ngao...”

Theo một kiếm này chém ra, chung quanh dường như xuất hiện vô số bóng sói, nghênh cổ thét dài.

“Không tốt...”

Tam trưởng lão kinh hãi, “Bá bá bá” ném ba đạo hoàng phù trước người, rồi sau đó chính mình tắc thì hăng hái lui về phía sau.

Nhưng mà Trảm Nghịch Kiếm phóng ra kiếm bên trong một tia ngàn năm Tín Ngưỡng Chỉ Lực, uy lực sao mà to lớn, như thế nào cái này ba đạo hoàng phù có thể ngăn?

“Phốc phốc phốc...”

Ba đạo hoàng phù đều tại lập tức bị kiếm khí đã phá vỡ, rồi sau đó kiếm khí như rồng, vậy mà không thấy chút nào yếu bớt, thẳng hướng Tam trưởng lão lao đi.

“Thi Khôi Lỗi, cho ta ngăn trở!”

Tại thời khắc này, Tam trưởng lão cái gì cũng chẳng quan tâm rồi, rống to một tiếng, đem một đầu Thi Ma nhiếp đi qua, ngăn cản trước người.

“Phốc” một tiếng, cái kia Thi Ma đao thương bất nhập thân thể lại bị một kiếm chém thành hai nửa, mà Tam trưởng lão cũng rốt cục đã lấy được một tia thở dốc cơ hội, đến nơi này một khắc, hắn rốt cục coi trọng, không dám lại lưu thủ, tại Mạnh Tuyên bỏ ra kiếm thứ hai trước khi, đem trong ngực một đạo họa quyền lấy đi ra, lập tức trốn thoát phong ấn, rồi sau đó hét lớn một tiếng, đem họa quyền ném đi ra.

Mạnh Tuyên một kiếm có hiệu quả, cũng có phần giật mình tại ngàn năm Tín Ngưỡng Chi Lực cường đại, đang chuẩn bị tiếp tục tiến công, bỗng nhiên nhìn thấy một đạo họa quyền đón đầu hướng chính mình quét tới, lòng hắn hơi kinh, huy kiếm bổ tới, nhưng mà không đều kiếm khí đem họa quyền chém thành hai khúc, cái kia họa quyền dĩ nhiên không thấy rồi, cùng lúc đó, chính mình vị trí Thiên Địa dĩ nhiên cải biến, dĩ nhiên là một chỗ hôn thiên ám địa, Quỷ Ảnh xuróc xuróc chỗ.

“Ha ha, tiểu tạp chủng, trong tay ngươi chuôi này kiếm cũng không phải phạm a, vậy mà có thể phóng thích mạnh như thế lực lượng?” Tam trưởng lão tiếng cuồng tiếu từ nơi này phương thiên địa bên ngoài truyền vào, mang theo một tia may mắn chỉ ý, “Bất quá, lâm vào lão phu Thập Phương Địa Ngục Đồ ở bên trong, kiếm của ngươi cường thịnh trở lại, cũng hào không có đất dụng võ, đợi đến lão phu đem ngươi luyện hóa tại trong trận, chuôi này kiếm tự là lão phu vật trong túi!”

“Bức họa kia cuốn, chẳng lẽ là cái kỳ dị pháp khí?”

Mạnh Tuyên trong lòng hơi kinh, biết rõ mình ở chút bất tri bất giác, đã gặp đạo.

“Tại cửa ta đồ ở bên trong, ta chính là Thần, ta chính là Tiên Phật, không chế một phương thiên địa, muốn người sống thì sống, muốn người chết sẽ chết!”

Tam trưởng lão âm lãnh thanh âm vang lên, theo thanh âm của hắn vang lên, cái này một phương u vực bỗng nhiên gió lạnh đại tác, tập kích cuốn Thiên Địa, mà ngay cả màu đen mặt đất cũng bị bay tới một tầng, loạn thạch bay múa, tạt như bay đạn.

Mà ở cái này trong gió lạnh, càng là loáng thoáng, xuất hiện vô số chỉ dữ tợn khổng bố Lệ Quỷ, nhanh chóng bò động, nhìn chăm chăm nhìn xem Mạnh Tuyên, loăng tuếch nuốt lấy thêm nước miếng.

“Xèo xèo...”

Một tiếng thê lương tiếng kêu vang lên, lại nguyên lai là cái con kia Tiểu Yêu Hoàng Tiên, nó cũng bị cuốn vào trong trận.

“Hoàng huynh, đến nơi này của ta, ta sẽ che chở ngươi!”
Mạnh Tuyên nhẹ giọng kêu.

Nhưng mà cái kia Hoàng Tiên lại ánh mắt ngốc trệ, phục trên mặt đất, lạnh run, tựa hồ nhìn thấy gì cực kỳ sợ hãi sự tình.

“Àn?”

Mạnh Tuyên phát hiện nó có chút không đúng.

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng thê lương chỉ cực tiếng kêu theo bên tai vang lên.

Àn vào cái này phương ở giữa thiên địa Lệ Quỷ đột nhiên đồng thời tru lên, thủy triều hướng Mạnh Tuyên lao đến, tốc độ cực nhanh, tựa như tia chớp bình thường, Mạnh Tuyên kinh hãi, trong tay Trảm Nghịch Kiếm lập tức chém đi ra, “Phốc phốc” vài tiếng, vài đầu xông lên phía trước nhất Lệ Quỷ bị hấn chém thành hai nửa, nhưng mà Lệ Quỷ bị chém thành hai nửa về sau, vậy mà hoảng như vô sự, trực tiếp tự chia làm hai cái, vươn ra sắc nhọn móng vuốt, hung hăng khẩu tiến vào Mạnh Tuyên bả vai bên trong, rồi sau đó dữ tợn miệng rộng mở ra, một ngụm cắn xuống dưới.

“A...”

Mạnh Tuyên tuyệt đối không nghĩ tới, cái này đồ bên trong Lệ Quỷ như thế hung ác, cơ hồ là thoáng qua tầm đó, trên người tự bò đầy tiểu quỷ.

Nguyên một đám hung tàn vô cùng, cắn xé lấy Mạnh Tuyên trên người huyết nhục.

Đau đớn kịch liệt cảm giác tràn ngập Mạnh Tuyên trong óc,

một loại khó nói lên lời tuyệt vọng cảm giác theo đáy lòng phù đi lên.

Tại đây phương thiên địa, chính mình một thân thực lực dĩ nhiên là phát huy không đi ra, chỉ có thể sống sống bị đám quỷ thôn phệ...

“Ha ha ha ha, không cần nghĩ đến phản kháng, ngoan ngoãn bị đám quỷ thôn phệ a...”

Tam trưởng lão liền lĩnh tiếng cười truyền vào, liền như là không chế toàn cục người thắng.

“Không thể tưởng được... Ta Mạnh Tuyên vậy mà hội tắng thân nơi này...”

Mạnh Tuyên tuyệt vọng thì thảo tự nói, hai mắt khép hờ.

“Không đúng!”

Đột nhiên ánh mắt của hắn mở ra đến, trên mặt hiện ra một tia kinh ngạc.

“Đem một phương thiên địa luyện vào trận đồ đại năng là có, nhưng này Luyện Thi phái Tam trưởng lão, cũng bất quá là chính là Chân Khí cảnh cửu trọng, liền Chân Linh thân thể đều không có tu thành, lại nơi nào đến lớn như vậy pháp lực? Bằng hắn điểm ấy không quan trọng tu vi, đừng nói lại để cho hắn luyện thành như vậy một phương trận đồ rồi, chỉ sợ tự tính toán thật sự đem như vậy một phương trận đồ cho hắn, hắn cũng cũng không đủ pháp lực đến tới động...”

Nghĩ thông suốt điểm này, Mạnh Tuyên lập tức ngồi dậy, trên mặt hiện ra một tia hiểu ra.

“Cái này hết thấy tất cả, có lẽ đều là ảo giác...”

Chung quanh tiêu quỷ hay vẫn là tại như thủy triều vọt tới, cắn xé lấy huyết nhục của hắn, dữ tợn khủng bố, kịch liệt cảm nhận sâu sắc hay vẫn là đang không ngừng xông khiến trách lấy Mạnh Tuyên trong óc, nhưng đã minh bạch đây là ảo giác hắn, lại tâm thần kiên định, sẽ không còn có chút nào sợ hãi tuyệt vọng xuất hiện.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 47 : Phá tâm thần

Chương 47: Phá tâm thần

“Ha ha, người khám phá cái này trận đồ bên trong ảo giác?”

Tam trưởng lão thanh âm lần nữa vang lên, tựa hồ có chút ngoài ý muốn, “Lão phu đem này đồ tế luyện sau khi thành công, đối phó rồi vô số cao thủ, chỉ có ba người khám phá qua trận này hư, người là thứ tư cái... Chỉ có điều, hắc hắc, ba người kia mặc dù là khám phá trong trận ảo giác, y nguyên bị lão phu đã luyện hóa được, bởi vì trận này trận hồn chính là một gã Đông Hải thận yêu, có thể phát ra vô tận yêu lực, bất luận người phải chăng khám phá ảo giác, đều cảm nhận được chân thật đau đớn, đau đớn đạt tới cực điểm, ảo giác cũng biến thành chân tướng...”

“Tiểu tử, ta nhìn người có thể chịu qua trải qua cực hình...”

Theo thanh âm của hắn rơi xuống, càng nhiều nữa tiểu quỷ lao qua, phô thiên cái địa.

Đối với người bình thường mà nói, cho dù là chứng kiến nhiều như vậy Lệ Quỷ, cũng sẽ lập tức lâm vào trong tuyệt vọng rồi.

Tam trưởng lão nói không sai, dù là biết rõ là giả, cũng không có thể có thể phá trận mà ra.

Bởi vì cảm giác đau đớn thật sự, ảo giác cũng trông rất sống động, biết rõ là giả, cũng khó có thể ức chế cảm giác sợ hãi sinh sôi.

Tựa như kiếp trước người xem phim kinh dị, biết rõ là giả, vẫn đang sẽ bị hù thét lên.

Mà trận pháp này chỗ lợi hại, ngay tại ở, nó cũng không phải thật sự trông cậy vào người bị ảo giác giết chết, trên thực tế, dù là Mạnh Tuyên không có khám phá đây là ảo giác, hắn cũng sẽ không bị ảo giác giết chết, bởi vì những tiểu quỷ kia

đều là giả, cái này phương thiên địa cũng là giả, mục đích của nó, chỉ là lại để cho Mạnh Tuyên sinh ra cảm giác sợ hãi, tuyệt vọng cảm giác, mà loại cảm giác này một khi sinh sôi, Mạnh Tuyên Đạo Cơ cũng sẽ phá hủy.

Tu giả tu đạo, tu chính là một hơi, căn cơ ngay tại ở tinh thần của mình.

Một khi lòng của mình bắt đầu sợ hãi rồi, tuyệt vọng, thì như thế nào lại dừng mãnh tiến, chưa từng có từ trước đến nay?

Thiên Nguyên Đại Lục có rất nhiều ngụ ngôn câu chuyện, bên trong một cái, là giảng một gã thư sinh, ban đêm một mình chạy đi, lại gặp yêu quỷ mê người, thư sinh kia biết rõ yêu quỷ là giả, liền tức giận quát tháo, không cho phép nó cận thân, thư sinh tuy nhiên tay trái gà không chặt, nhưng thuở nhỏ khổ đọc sách thánh hiền, trên người tự có một đạo Hạo Nhiên Chính Khí, cái kia yêu quỷ tuy nhiên hiểu sơ thần thông, nhưng cũng không dám tới gần hắn.

Vì vậy yêu quỷ tự thi triển ra đủ loại ảo giác, mưu toan phá vỡ thư sinh tâm thần.

Thư sinh lúc đầu đã trải qua đủ loại ảo giác, thủy chung kiên định tâm thần, không mắc hấn đích mưu, yêu quỷ cầm hắn tự không có cách nào.

Thế nhưng mà về sau, yêu quỷ huyễn hóa ra thư sinh chỗ luyện nhà bên tiểu thư bị người gian · dâm · chí tử hình ảnh, thư sinh rốt cục nhịn không được, khóc ròng lưu nước mắt.

Cũng ngay một khắc này, thư sinh tâm thần bị phá vỡ, Hạo Nhiên Chính Khí tán đi, yêu quỷ liền thừa cơ xâm lấn thân thể của hắn.

Lúc này Mạnh Tuyên mặt lâm tình cảnh đã là như thế, ảo giác không là đả thương người, chỉ là vì phá vỡ tinh thần của hắn.

Tam trưởng lão tin tưởng tràn đầy, bởi vì đối mặt vô cùng ảo giác, mặc dù tu vi cường thịnh trở lại, cũng chỉ có dao động một khắc.

Chỉ là hắn lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên vừa mới là hắn

cái này pháp trận khắc tinh.

Phải biết rằng, Mạnh Tuyên mỗi ngày dùng Đại Ai Ấn giặt rửa luyện tinh thần của mình, một khóa đạo tâm óng ánh không tỳ vết, kiên định vô cùng, bằng hắc cái này chính là ảo giác, lại làm sao có thể phá vỡ hắc đạo tâm?

Quần Quỷ Phệ Thân Chi Trận...

Dong Diễm Hóa Cốt Chi Trận...

Thất Khiếu Sinh Độc Chi Trận...

Chí Thân Thảm Tử Chi Trận...

Đủ loại ảo giác tiếp dòng mà đến, chân thật vô cùng, cảm động lây.

Nhưng mà Mạnh Tuyên tại cái này phương trong trời đất ngồi xếp bằng, tâm thần lại như giếng cổ bình tĩnh, không có một tia sóng gợn y.

Thậm chí tại hắc chứng kiến cái kia té trên mặt đất run rẩy chồn lức, còn nhẹ nhẹ thở dài, một đạo nhu hòa chân khí tìm kiếm, bảo vệ tinh thần của nó. Tại đây bên trong pháp trận, nó nếu là bị ảo giác tổn thương quá sâu, dù là cuối cùng nhất chạy đi rồi, tâm thần cũng sẽ từ nay về sau bị hao tổn, đã mất đi chưa từng có từ trước đến nay nhuệ khí, tu vi rốt cuộc không cách nào tiến thêm, có thể nói, con đường tu hành, cũng liền từ này bị chém đứt rồi.

Mà lúc này đồ bên ngoài, Tam trưởng lão vẫn không khỏi lo lắng.

Hắc là tin tưởng vững chắc Mạnh Tuyên cuối cùng nhất sẽ bị cái này bách quỷ dạ hành đồ cho hủy diệt tâm trí, dù sao cái này đồ ở bên trong đủ loại ảo giác, thực sự quá rất thật, mặc dù người trong bức họa đã biết đây là giả, nhưng thử hỏi lại có ai có thể ở chịu đựng bách quỷ phân thân, rơi rụng nham bên trong hủy thân tối cốt, thất khiếu đều bay ra đáng sợ độc ruồi, cùng với chí thân hảo hữu chết thảm cảnh tượng trước mắt về sau, vẫn đang thờ ơ?

Mà chỉ cần Mạnh Tuyên tâm thần một khi thất thủ, chính là

hắn ra tay tập sát hắn thời điểm.

Bởi vì tu giả tại tâm thần thất thủ trong nháy mắt, chân khí sẽ tan rã, không cách nào là động tác, hay vẫn là phản ứng đều sẽ đặc biệt chậm.

Chỉ là, hắn không nghĩ tới Mạnh Tuyên vậy mà chống đỡ lâu như vậy, lâu đến lại để cho hắn có chút hoảng hốt rồi.

Dù sao gắn bó đồ bên trong ảo giác, cũng phải cần hắn một mực chuyển vận chân khí cho đồ ở bên trong thận yêu chi hồn.

Hắn vốn tưởng rằng không dùng được một thời ba khắc, có thể triệt để phá hủy Mạnh Tuyên tâm thần, lại không nghĩ rằng hắn đã tiêu hao hết một thân chân khí một nửa, Mạnh Tuyên vẫn đang bình tĩnh khoan khoái mà ngồi, một bộ không hề bận tâm bộ dạng.

Lại nói tại Tam trưởng lão độc đấu Mạnh Tuyên thời điểm, Tứ trưởng lão cùng với Đồ Kiều Kiều đã đối với Bảo Bồn đã xảy ra công kích.

Đối với bọn họ mà nói, Mạnh Tuyên là giết chết hết người, nhưng Tam trưởng lão chính mình rõ ràng có thể khiến cho định, còn lại chuyện trọng yếu nhất, tự là bắt hàng phục Bảo Bồn rồi, dù sao hắn là Tàng Thi Phô bên trên đứng đầu trong danh sách Thái Âm Thi Sát, có thể tiến hóa làm Thi Vương bảo thi.

Bảo Bồn tuy nhiên cổ hủ, nhưng lại không ngốc, vừa thấy hai người kia hung hăng hướng chính mình bức đến rồi, lập tức quay người bỏ chạy.

“Khống Thi Phân Thần Châm...”

Tứ trưởng lão hét lớn một tiếng, chém ra một gập ngân châm, phân biệt trát hướng Bảo Bồn quanh thân đại huyết.

Thi Sát, chỉ là bị cái này ngân châm đâm trúng rồi, thần niệm sẽ tạm thời phân tán, tùy ý bọn hắn khống chế.

Có thể hắn nhất thời đã quên, Bảo Bồn lúc này toàn thân đều phủ thêm thiết giáp, ngân châm căn bản đâm không đi vào, “Cách cách lạp” toàn bộ rơi trên mặt đất.

“Mười hai Âm Sát Không Thi Kỳ...”

Tứ trưởng lão khí thổi thổi râu ria, dương tay đem mười hai mặt lá cờ ném đi đi ra ngoài, phân loại tại Bảo Bồn quanh người.

Bảo Bồn đã nhận ra một cỗ khó tả áp lực chi lực hướng chính mình tập kích đi qua, trong nội tâm không khỏi cả kinh, vô ý thức nhanh hơn tốc độ, “Vèo” một tiếng, trong lòng hấn hiện lên gia tốc ý niệm trong đầu lúc, dưới chân vậy mà sinh ra một cỗ sức lực lớn, lập tức trên mặt đất bắn ra, đuổi tại không thi kỳ lực lượng nổi thành một mảnh trước liền thoát ra bảy tám trượng, chính hấn cũng ngăn người, đón lấy tự không đầu không đuôi chạy.

“Trần Thi Phù...”

“Định Thần Châu...”

“Hàng Thi Tiễn...”

Tứ trưởng lão cùng Đồ Kiêu Kiêu truy tại sau lưng, các loại trấn thi pháp bảo đều không cần tiên tựa như khiên đi ra.

Nhưng đến một lần Bảo Bồn tiềm lực xác thực quá mạnh mẽ, đang lần trốn trúng mục tiêu bị kích phát tiềm chất về sau, tốc độ cùng phản ứng càng lúc càng nhanh, còn nữa Tứ trưởng lão cùng Đồ Kiêu Kiêu, cũng quả thực không muốn bị thương hấn, vậy mà sở hữu công kích đều rơi vào khoảng không, chỉ có thể truy tại hấn phía sau cái mộng chạy, hết lần này tới lần khác Bảo Bồn còn không muốn bỏ Mạnh Tuyên mà đi, chạy ra đi không xa về sau, tự quần cái vòng tròn chạy nữa trở lại, truy địch tới gần, sẽ thấy chạy.

Vì vậy tại đây sát khí bốn phía sơn thôn ở bên trong, một thi hai người, một trước lưỡng về sau, trêu chọc bút tựa như vậy quanh sơn thôn quần khởi vòng đến.

Đuổi theo Bảo Bồn quần thôn chạy hai vòng, Đồ Kiêu Kiêu cùng Tứ trưởng lão mệt mỗi thở hồng hộc, cũng khí giận sôi lên.

Bọn hấn xem như phát hiện, cái kia Bảo Bồn tuy nhiên hành

động cứng ngắt, nhưng nhẹ nhàng bắn ra tựa là bảy tám trượng khoảng cách, hơn nữa theo thời gian đẩy nghi, hấn tựa hồ cũng dần dần nắm giữ thân thể của mình bí quyết, thậm chí có càng chạy càng nhanh xu thế, bằng chính mình hai người tu vi, là tuyệt đối đuôi không kịp hấn, nếu không có cái thăng này nhớ thương lấy Mạnh Tuyên, bởi vậy chỉ là ở chỗ này đi vòng vào, cái này hội đã sớm bộ dạng xun xoe chạy mất dạng.

“Dùng máu tươi dẫn hấn!”

Đồ Kiều Kiều bỗng nhiên hướng Tứ trưởng lão nói câu, hai người ăn nhip với nhau.

Đồ Kiều Kiều liền không hề truy Bảo Bồn, ngược lại tung nhảy ra đi, đem trốn ở đồng cỏ khô ở bên trong một hai mẹ con tóm đi ra.

“Vào” một kiếm, nàng phách mẩu thân nữa cái đầu sọ, rồi sau đó đem cái kia oa oa khóc lớn hài nhi giờ lên.

“Tiểu bảo bối, cô cô cho người tới điểm đồng tử huyết, nhìn người có thể hay không nhận được!”

Đồ Kiều Kiều cười lạnh, muốn huy kiếm chém giết.

Các nàng Luyện Thi phái, cùng Thi Ma đánh nữa cả đời quan hệ, đối với Thi Ma rất hiểu rõ so người còn sâu.

Bực này hài nhi huyết, chính là Thuần Dương chi huyết, đối với Thi Ma mà nói, tựa phản phát linh đan diệu dược bình thường, đại pháp lực rất mạnh.

Mặc dù là có được chính mình thân trí Thi Ma, cũng ít có sẽ không bị cái này đồng tử huyết dẫn tới.

“Dừng tay... Các người cũng là sinh ra, trong nhà tựa không có người thân sao? Có thể nào làm ra như thế tàn nhẫn sự tình? Đứa bé kia lại từng đắc tội ai đến? Các người giết hấn đi mẩu thân còn chưa đủ, lại vẫn muốn giết hấn, sẽ không sợ tổn âm đức sao?”

Đồ Kiều Kiều còn chưa động thủ, chợt thấy Bảo Bồn vậy mà gãy trở lại, nổi giận ùng ùng, chĩa về phía nàng nhóm quát mắng.

Nhưng lại Bảo Bồn không có bị máu tươi hấp dẫn, ngược lại là bị bọn hăn việc ác chỗ chọc giận.

“Ha ha...”

Đồ Kiều Kiều cũng có chút ngoài ý muốn, cười đắc ý, nàng vung lên kiếm đến, tại hải nhi đỉnh đầu hư bỏ một kiếm, yêu cười nói: “Người không cho ta giết hăn? Có thể, cô cô theo người rồi, bất quá có một điều kiện, người cũng muốn ngoan ngoãn nghe cô cô các phương diện, bó tay chịu trời!”

“Người... Người sao có thể như thế vô sỉ?”

Bảo Bồn khí nói chuyện đều cà lăm.

Đồ Kiều Kiều nở nụ cười nói: “Nhu người không nghe ta phân phó, ta tự ngã chết tên tiểu tử này, tính toán ra, hăn chính là người hại chết!”

“Làm người có thể nào như thế? Tiểu sinh thuở nhỏ khổ đọc sách thánh hiền...”

Bảo Bồn còn muốn nói nữa, Đồ Kiều Kiều đã một tiếng khế quát, làm bộ muốn đem hải nhi ngã chết.

“Tốt... Ngàn vạn chớ để bị thương cái kia tiểu đứa bé...”

Bảo Bồn vội vươn tay ngăn cản, bị hủ ma thân đều run rẩy lên.

“Tứ trưởng lão, được đến toàn bộ không uổng phí công phu a...”

Đồ Kiều Kiều đắc ý cười, ý bảo Tứ trưởng lão đi thu phục Bảo Bồn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 48 : 1 kiểm trăm đầu người

Chương 48: 1 kiểm trăm đầu người

Tứ trưởng lão mặt mũi tràn đầy kính nể, xông Đồ Kiều Kiều chấp tay, cười lạnh hướng Bảo Bồn đi tới.

Lại nói lúc này thời điểm, cùng Mạnh Tuyên giằng co Tam trưởng lão đã thật sự chống đỡ không nổi nữa, hẳn tuy nhiên là chân khí cửu trọng, nhưng như vậy không cần tiền tựa như thời gian dài hướng trận đồ ở bên trong đưa vào chân khí cũng chịu không được a, chính đang suy nghĩ muốn hay không đem trận đồ triệt tiêu, cùng Mạnh Tuyên liệu cái người chết ta sống, chợt phát hiện trận đồ ở bên trong Mạnh Tuyên bỗng nhiên biến sắc, lộ ra một tia hoảng sợ chi cực biểu lộ.

“Tiểu tử này rốt cục nhìn không được sao?”

Tam trưởng lão đại hỉ, trong nội tâm buông xuống một khối tảng đá lớn.

“A...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên nhảy dựng lên, trong tay Trảm Nghịch Kiếm điên cuồng vung vẩy, tựa hồ tại chém giết lấy hư vô địch nhân.

Sau đó phách trăm không có hai cái, hẳn tựa hồ huy động liên tục kiếm khí lực cũng không có, thân thể co lại thành một đoàn, lạnh run.

“Đừng tới đây... Đừng tới đây... Không muốn đem ta đầu nhập nham tương a...”

“Ha ha, tiểu tử này tâm thần rốt cục bị phá...”

Tam trưởng lão phá lên cười, niết động pháp quyết, đem trận đồ thu trở lại, rồi sau đó nhắc tới chân khí, muốn một chương đánh ra.

Tại tu giả tâm thần bị phá vỡ một cái chớp mắt, chân khí tán loạn, cũng là bọn hắn yếu nhất thời điểm.

Tam trưởng lão đánh chết bị trận đồ nhiếp ở tâm thần đối thủ, cho tới bây giờ đều là một chương xong việc.

“Xôn xao” một tiếng, trận đồ bị rút về, Mạnh Tuyên thân hình cũng lộ ra ngoài, đã thấy hắn vẫn là khoan chân ngồi dưới đất, tâm thần bình tĩnh, bảo tướng trang nghiêm, hai tay hợp cùng một chỗ, chính nhanh chóng kết khởi một cái kỳ quái ấn ký, bởi vì hắn kết ấn tốc độ quá nhanh, xem tại Tam trưởng lão trong mắt, mười ngón tay của hắn vậy mà kéo ra khỏi đạo đạo tàn ảnh, phảng phất có một cái cự đại Huyền cảnh đang tại bị dẹt đi ra.

“Tiêu tử này, như thế nào cùng với khác bị nhiếp ở người không giống với...”

Tam trưởng lão tại trong khoảng điện quang hỏa thạch, trong đầu chỉ đã hiện lên ý nghĩ này.

Nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên ấn pháp đã kết thành, hai mắt mở ra, miệng ra phạm âm: “Đốt!”

Hắn quanh người bỗng nhiên tinh khí bắt đầu khởi động, vậy mà tại phía sau hắn tạo thành một cái ma đầu hình dạng, mà ma đồng tắc thì lạnh lạnh nhìn qua Tam trưởng lão.

Đại Ai Ấn!

Một đạo bá không ai có thể ngự đau thương chi ý tràn vào Tam trưởng lão trái tim, trong lúc nhất thời hắn chỉ cảm thấy buồn bã Mạc Tâm chết, thậm chí đã mất đi mình.

Loại này trực tiếp dùng đau thương chi ý tấn công địch pháp môn, thậm chí so với bọn hắn trận đồ còn muốn lợi hại hơn.

Trận đồ chỉ là lấy ảo cảm giác công kích người ngũ giác, sau đó dẫn động nhân tâm ngọn nguồn sợ hãi, thống khổ, tuyệt vọng chờ cảm xúc, phá vỡ tâm thần.

Mà Đại Ai Ấn, thì là trực tiếp dùng cường đại đau thương chi ý công kích đối thủ tâm thần, đơn giản mà đánh thẳng, hơn

nữa cường đại.

“Vèo...”

Tại Tam trưởng lão ánh mắt tan rã trong nháy mắt, Mạnh Tuyên phi thân lên, Trảm Nghịch Kiếm tại bàn tay một chuyển, xẹt qua Tam trưởng lão cổ.

“Phốc ”

Tam trưởng lão cái cổ khang phún huyết, đem một cái đầu xông cao cao bay lên cao ba trượng.

Mạnh Tuyên một cước đá bay hấn thi thể, tránh cho máu tươi tung tóe thân, sau đó thò tay bắt được đầu hấn búi tóc, đề trong tay.

Tam trưởng lão mưu toan dùng Bách Quỷ Dạ Hành Đồ phá vỡ tinh thần của hấn, nhưng căn bản không thể tưởng được, ngày đêm dùng Đại Ai Ấn giặt rửa Luyện Tâm Thần hấn, tâm thần cường đại, xa không có người thường có thể so sánh, bức này Huyền thuật, căn bản tổn hấn không được phân bạc, nếu không là hấn lo lắng một mình ở bên ngoài Bảo Bồn cùng với thôn người gặp Luyện Thi phái tổn thương, thậm chí có thể một mực ngồi ở trong ảo giác, coi như chính mình một hồi ma luyện.

Hấn tại trong trận, chỉ là cần thủ tâm thần là được, mà Tam trưởng lão lại cần liên tục không ngừng dùng chân khí gấn bó trận đồ vận chuyển.

Bởi như vậy, chống đỡ không được tất nhiên là Tam trưởng lão.

Chỉ có điều, bởi vì lo lắng bên ngoài cục diện, bởi vậy Mạnh Tuyên hay vẫn là quyết định giả bộ bị phá tâm thần, lừa gạt Tam trưởng lão mở ra trận đồ, tại phát giác trong trận ảo giác biến mất thời điểm, hấn liền bắt đầu kết ấn rồi, đợi đến lúc Tam trưởng lão trận đồ mở ra, đúng bị hấn Đại Ai Ấn nhiếp ở.

Lại nói Tứ trưởng lão, đúng là vây quanh Thái Âm Thi Sát, suy tư một cái tạm thời phong ấn chặt phương pháp của hấn.

Cái kia Bảo Bồn khóc suốt suốt, không có một thân ma lực,

lại hoàn toàn không dám phản kháng, chỉ là nhìn xem Đồ Kiều Kiều trong tay hài nhi.

“Liên dùng rút hồn lấy phách linh để đối phó hân a...”

Tứ trưởng lão suy nghĩ sau nửa ngày, lấy ra một cái vàng óng Kim Linh, nhẹ răng cười lấy hướng Bảo Bồn đã đi tới.

“Không công được cù lực lớn vô cùng Ma thể, ngươi cũng chỉ có thể ngốc tại đầu đó mặc người chém giết sao?”

Bỗng nhiên, một cái chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thanh âm vang lên, một thi hai người đồng thời quay đầu lại, liền thấy được Mạnh Tuyên thon dài thân ảnh.

“Công tử...”

Bảo Bồn kêu rên, như là bị người khi dễ vợ bé rốt cục thấy được đáng người khôi ngô trượng phu.

“Tam trưởng lão...”

Đồ Kiều Kiều cùng Tứ trưởng lão quá sợ hãi, nhưng lại thấy được bị Mạnh Tuyên đè trong tay Tam trưởng lão đầu.

Bọn hân tuyệt đối không nghĩ tới, vốn tưởng rằng tất thắng Tam trưởng lão lại bị Mạnh Tuyên chém, đầu đều bị cắt xuống.

“Công tử, ngàn vạn chớ để hành động thiếu suy nghĩ, bọn hân sẽ giết cái kia hài nhi...”

Bảo Bồn quả không hổ là heo đồng đội, vậy mà vượt lên trước kêu lên, chỉ e Mạnh Tuyên chọc giận Đồ Kiều Kiều.

“A... Đúng, ngươi đừng tới đây, bằng không thì ta sẽ giết cái này tiểu hài tử nha...”

Đồ Kiều Kiều bị Bảo Bồn nhắc nhở rồi, vội vàng cầm cái kia đứa bé uy hiếp Mạnh Tuyên.

Chỉ có điều khẩu khí của nàng cũng không thể nào xác định, có thể cầm hài nhi hù dọa Bảo Bồn, lại không nhất định hù được Mạnh Tuyên.

“Người thì ra là vì vậy hài nhi bị bọn hấn cầm xuống hay sao?” Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ nhìn về phía Bảo Bồn.

Bảo Bồn ủy khuất gật đầu nói: “Đúng vậy, bọn hấn nói... Ta không nghe bọn hấn mà nói, bọn hấn sẽ giết cái này hài nhi...”

Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ lắc đầu, nói: “Cái kia ta hôm nay dạy người một chiêu!”

Hấn nói xong, trực tiếp hướng Đồ Kiêu Kiêu đi tới, thản nhiên nói: “Một mạng đổi một mạng, thả cái này hài nhi, ta cho phép trong các người một người ly khai cái thôn này!”

“Dát?”

Đồ Kiêu Kiêu cùng Tứ trưởng lão đều ngo ngẩn, Bảo Bồn càng là kinh hãi trợn mắt há hốc mồm.

“Kiêu Kiêu, chớ để mắc hấn đích mưu, hấn không dám vọng động...”

Tứ trưởng lão hét lớn, tựa hồ muốn động thủ, nhưng quay mắt về phía chém Tam trưởng lão Mạnh Tuyên, thật sự có chút lực lượng chưa đủ.

“Đến cùng dùng cái này hài nhi đổi ai mệnh, người tốt nhất nhanh một chút quyết định, ta không có quá lớn kiên nhẫn...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng nhú mày, nói: “Tại không thương hài nhi tánh mạng điều kiện tiên quyết đem người chém giết, ta cũng chỉ ít có bảy thành nắm chắc, chỉ là không muốn mạo hiểm như vậy mà thôi, người nếu thật muốn khiêu chiến thoáng một phát sự kiên nhẫn của ta, cái kia không thiếu được, ta cũng chỉ có đi hiểm thử một lần rồi, dù sao tụt tính toán đã thất bại, cái này trẻ mới sinh cũng có hai người các người chôn cùng, xem như phúc của hấn trạch rồi, kiếp sau tất nhiên quảng cái phú quý người ta!”

Mạnh Tuyên vừa nói, một bên nhấc lên trong tay Trảm Nghịch Kiếm, nhẹ nhàng vuốt vuốt, tựa hồ tùy thời đều muốn ra tay.

Kỳ thật nếu là bình thường, hấn căn bản không cần phiền toái như vậy, Đại Ai Ân thi triển đi ra, trực tiếp cướp người là được

rồi.

Cái này hội hấn lại là vừa vặn thi triển qua Đại Ai Ân, hao phí rất nhiều chân khí, khí lực có chút không được.

“Tứ trưởng lão, người tự giải quyết cho tốt a...”

Đồ Kiều Kiều đột nhiên đem hài nhi hướng Mạnh Tuyên ném tới, quay người bỏ chạy, trong miệng cười nói: “Người mà lại thay ta lưu lại tiểu tặc này, chờ ta về tới Luyện Thi tông, tất nhiên sẽ bẩm báo bà bà, lại để cho hấn báo thù cho người...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 49 : Xem tằm

Chương 49: Xem tằm

“Con mẹ nó thôi tiểu nương, cho người bà bà báo thù cho người a...”

Tứ trưởng lão một tiếng thống mạ, rồi đột nhiên té ra bảy tám đạo hoàng phù ngăn đón trước người, rồi sau đó mình cũng quay người hướng một phương hướng khác bỏ chạy. Vốn hắc là chân khí tám đoạn, Mạnh Tuyên cũng là chân khí tám đoạn, bình thường hai người gặp, Tứ trưởng lão cũng dám cùng hắc đấu một trận, có thể vừa nghĩ tới Tam trưởng lão chân khí cửu trọng tu vi, đều bị Mạnh Tuyên chém, Tứ trưởng lão liền tâm sợ mặt run, xuất liên tục tay dừng khí đều không có.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên phi thân đi qua, một thanh nhận lấy hài nhi, mà sau đó xoay người một kiếm.

“Vèo!”

Trảm Nghịch Kiếm bên trong ngàn năm Tín Ngưỡng Chi Lực phóng xuất ra đi một đạo, kiếm khí như điện, hướng Tứ trưởng lão đuổi theo.

“Ba ba ba ba...”

Một chuỗi pháo tựa như vang lên, Tứ trưởng lão té lên hộ thân hoàng phù vậy mà liên tiếp bạo toái, căn bản không có tác dụng.

Trảm Nghịch Kiếm kiếm quang lập tức trảm phá rất nhiều hoàng phù, lại thẳng tắp bay về phía Tứ trưởng lão sau lưng, thẳng đưa hắc chém thành hai nửa.

Huyết vụ nổ bung, chia năm xẻ bảy, Tứ trưởng lão thậm chí không ngớt lời kêu thảm thiết đều không có phát ra tới.

Chỉ có điều, Đồ Kiều Kiều cũng không biết dùng phương pháp gì, đã thừa dịp lúc này trốn vô ảnh vô tung.

“Công tử, ngươi... Thực cứ như vậy thả hần đi?”

Bảo Bồn đứng lên, khẩn trương nhìn qua Đồ Kiều Kiều đào tẩu phương hướng nói ra.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên trắng rồi Bảo Bồn liếc, khí đạo: “Ta nói làm cho nàng chạy ra cái thôn này, cũng không nói làm cho nàng chạy ra cái này phiền cánh rùng!”

Nói xong đem hải nhi hương Bảo Bồn trong ngực vừa để xuống, chân khí tăng lên tới cực hạn, hướng Đồ Kiều Kiều đào tẩu phương hướng đuổi theo.

“Ha ha, tiểu công tử, ngươi cho rằng bồn cô nương nghe không xuất ra ngươi trong lời nói bấy rập sao? Cho ta chạy ra cái thôn này, sau đó lại truy sát ta có phải hay không? Hi hi, bồn cô nương sớm liền nghĩ đến, chỉ là muốn đổi lấy như vậy một đoạn thời gian ngắn thi triển Ngũ Quỷ Độn Địa Thuật mà thôi, ngươi chờ xem, chờ bồn cô nương về tới Luyện Thi tông, tất nhiên mang đủ cao thủ hồi đến báo thù, đến lúc đó ngươi tốt nhất vẫn đang tại cái thôn này ở bên trong chờ, bằng không thì bồn cô nương hội giết sạch này thôn, dùng tiết hôm nay chi phần... Gặp lại sau, chờ ta nhé...”

Mạnh Tuyên đuổi theo ra thôn lúc, vừa mới bắt gặp Đồ Kiều Kiều chính tế lên một môn pháp thuật, quanh người hắc khí quanh quần, hóa thành năm chỉ mặc màu sắc rực rỡ tiểu quỷ, bao bọc vây quanh nàng, sau đó hướng dưới mặt đất nhảy dựng, dĩ nhiên cũng làm này đã mất đi bóng dáng rồi.

“Ngũ Quỷ Độn Địa Thuật?”

Mạnh Tuyên cũng có chút ngoài ý muốn.

Hần tại tiên môn ngày người bảy năm, một ít kiến thức vẫn phải có, biết rõ pháp thuật này là thông qua triệu hoán Ngũ Quỷ, sau đó lợi dụng Ngũ Quỷ đặc tính, trong lòng đất âm mạch ghé qua, cao minh người trong nháy mắt vượt qua nghìn

dậm, so khung vãn còn nhanh.

“Lại bị cái này mằm tai hoạ chạy thoát...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm có chút buồn bực, Đồ Kiêu Kiêu Bất Tử, cái này Thanh Tuyên thôn cuối cùng không có bỏ đi cái kia huyền đỉnh chi kiếm.

Cũng là hắc quân cò chênh lệch một bậc, bản cho là mình tu vi cao hơn Đồ Kiêu Kiêu, hoàn toàn có thể đuổi đến bên trên hắc, lại không muốn cái này yêu nữ lại vẫn có lưu một môn Ngũ Quỷ Độn Thuật dùng để chạy trốn chết.

“Ân công chớ hoảng sợ, Tiểu Yêu có biện pháp...”

Ngay tại Mạnh Tuyên tức giận không thôi lúc, bỗng nhiên một đạo hoàng ảnh đuổi theo ra thôn, đúng là cái này sơn thôn cung phụng Hoàng Tiên.

“Ngươi có biện pháp?”

Mạnh Tuyên có chút kinh ngạc, cái này Hoàng Tiên tu vi thật sự là quá thấp, nói chung cùng phạm nhân chân khí ba bốn trọng tương đương, có thể có biện pháp nào?

“Tiểu Yêu tuy nhiên tu vi thấp kém, nhưng cực tự ý Truy Tung Chi Thuật, cái kia nữ đạo muội đã bị Tiểu Yêu một mực nhớ kỹ, chỉ cần nàng còn ở lại chỗ này phiền trong rừng, Tiểu Yêu có thể tìm được nàng...”

Hoàng Tiên tựa hồ nhìn ra Mạnh Tuyên hoài nghi, mở miệng giải thích nói.

Mạnh Tuyên con mắt sáng ngời, lập tức thò tay nâng lên hắc, phóng tại chính mình đầu vai, sau đó triển khai hắc hái, hướng trong rừng tháo chạy.

Hắc cũng hiểu được, cái này Hoàng Tiên nói phương pháp hoàn toàn chính xác có thể thực hiện.

Ngũ Quỷ Độn Thuật tuy nhiên huyền diệu, nhưng là cùng tu giả tu vi có quan hệ.

Tu vi cao minh người, tuy có thể một độn ngàn dặm, vốn lấy

Đồ Kiều Kiều tu vi, tôi đa cũng tự là thoát ra bốn mươi năm mươi ở bên trong mà thôi.

Mạnh Tuyên không cách nào truy tung hấn, là vì cảm không cho phép phương vị của nàng, dù sao núi rừng như thế rộng, muốn tìm một người thật sự quá khó khăn.

Nhưng mà đã có Hoàng Tiên Truy Tung Chi Thuật tương trợ, cái thanh kia nắm tự lớn hơn, chỉ cần cái kia Đồ Kiều Kiều chui từ dưới đất lên mà ra, tự lập tức có thể xác định phương hướng của nàng, đuổi theo nàng cũng chỉ là sớm muộn gì sự tình!

“Ân công, Tây Bắc phương hướng, ước chừng hơn hai mươi dặm...”

Không đến một chiếc trà thời gian, Hoàng Tiên liền chỉ vào một cái phương hướng kêu lên.

Mạnh Tuyên tâm thần đại định, xem ra cái này Đồ Kiều Kiều độn pháp so với chính mình trong tưởng tượng còn yếu, một lần chỉ chui ra khỏi chừng ba mươi ở bên trong.

“Nhìn người lần này còn thế nào trốn...”

Mạnh Tuyên nhắc tới một hơi, tại tất cả trên gốc đại thụ xuyên thẳng qua, như thiểm điện hướng Hoàng Tiên chỉ điểm phương hướng đuổi theo.

Lại nói Đồ Kiều Kiều chui ra khỏi hơn ba mươi dặm, vừa mới từ dưới đất chui ra, muốn thở một ngụm. Nàng thi triển cái này Ngũ Quỷ Độn Địa Thuật, cũng là cần tiêu hao chân khí, lại nói hấn cùng với Ngũ Quỷ vô thân vô cố, dựa vào cái gì giúp nàng? Chỉ có liên tục không ngừng đem chân khí cung cấp cho Ngũ Quỷ, bọn hấn mới có thể mang nàng theo âm mạch ở bên trong đào tẩu, nếu quả thật khí không đủ rồi, Ngũ Quỷ tự đi thẳng, lý cũng sẽ không lý nàng.

Vừa thở hắt hên hai phần khí, Đồ Kiều Kiều chợt được lộ tại khe động, nhanh chóng lên đến ngọn cây, đã thấy cách đó không xa, một hồi một hồi chim bay bị hù dọa, hướng về xa xa phi độn, tựa hồ tại trong rừng, có người nào đó tại rất nhanh mặc thuẫn.

“Tiểu tử kia đuổi tới? Cứ như vậy không nở bồn cô nương sao?”

Đồ Kiều Kiều mắng một câu, nuốt vào một khóa ẩn chứa Linh khí đan dược, lần nữa triệu hồi ra Ngũ Quỷ, tiếp tục bỏ chạy.

Chỉ là lúc này đây xuất hiện lần nữa về sau, nàng rất nhanh liền phát hiện, địch nhân lần nữa đuổi tới, không khỏi khí nổi giận.

Liên tục độn hai lần, chân khí của nàng đã còn thừa không có mấy rồi, trong nội tâm không khỏi khủng hoảng dần dần lên.

“Không nên gấp, Đồ Kiều Kiều, nhất định có biện pháp thoát khỏi cái thằng này...”

Đồ Kiều Kiều bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, cẩn thận phân tích thoáng một phát: “Tiểu tử kia truy ta truy như vậy nhanh, chắc là có cái gì truy tung pháp môn, đã tập trung vào của ta khí cơ, lại một điểm, hấn mỗi lần đều là tại ta theo âm mạch ở bên trong toàn sau khi đi ra, mới có thể phi tốc chạy đến, mà không phải men theo âm mạch truy tung, cái này đã nói lên, chỉ có ta giải trừ độn thuật về sau, hấn có thể tập trung ta, nếu như thứ nhất...”

Đồ Kiều Kiều hai đầu lông mày đã hiện lên một tia khôn khéo: “Tiểu tử này truy tung chỉ pháp, nhất định không phải pháp thuật loại, cũng có bảy thành khả năng, là thông qua mùi truy tung của ta... Hừ, Xú tiểu tử, cô nương trên người của ta cứ như vậy thơm không?”

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Đồ Kiều Kiều vừa mắng, một bên cẩn rằng, theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một cái Hắc Mộc điều thành mộc em bé, đem bản thân một giọt tinh huyết nhỏ tại thượng diện, sau đó đem một thân áo bào toàn bộ trừ xuống dưới, đem em bé bao, ném vào một đầu sông nhỏ ở bên trong, mà nàng chỉ mặc **, lại từ trong ao đầm câu đến thối phồng bunn nhão, chịu đựng tanh tươi hương vị, đem toàn thân lau mấy lần.

Mộc em bé theo nước sông dần dần lưu xa, mà Đồ Kiều Kiều cũng triển khai thân pháp, hướng về dòng suối tương phản phương hướng trốn đi nha.

“Tiểu tử, ngươi đem bốn cô nương đẩy vào như thế tuyệt cảnh, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi...”

Chật vật chạy thực mạng Đồ Kiều Kiều, đáy mắt đã hiện lên một vòng lệ sắc.

“Ân công, hân mùi tị tại phía trước...”

Ngồi xổm Mạnh Tuyên trên bờ vai Hoàng Tiên nhắc nhở một câu, tinh thần của hắn cũng nhắc lên, men theo Hoàng Tiên chỉ điểm về phía trước sờ soạng.

Ngay tại hắn vừa mới chuyển qua một lùm cúc gai chi mộc về sau, liền đã nghe được phía trước có tiếng nước ào ào, hình như có một chỗ che giấu tiểu hồ.

“Ân công, thì ở phía trước trong hồ, xin cẩn thận chút ít...”

Nghे xong Hoàng Tiên, Mạnh Tuyên trong nội tâm rung mình, cung kính thân, lặng lẽ tránh tới, nằm ở một khối cự nham đằng sau, thăm dò nhìn lên.

Cái này xem xét, vẫn không khỏi sợ ngậy người.

Lại vừa cự nham về sau, chính là một bình thanh tịnh như kính Bích Hồ, bên hồ đứng thẳng một phương vách đá, một đạo Thanh Lưu theo trên vách đá dựng đứng phương rơi xuống, toái rơi gập gập Ngân Hoa, trông rất đẹp mắt, tại Thanh Lưu phía dưới, đã có một người đang tại hưởng thụ thác nước xông xuyên, chỉ là người nọ lại không phải Đồ Kiều Kiều, mà là một cái dung nhan tuyệt mỹ nữ tử, cơ bạch như sương, phát đen như mực, mầu chót là, trên người lại không đến mảnh vải.

Nàng nằm ở dưới thác nước một khối hình thành Thanh Nham bên trên, thon thon tay ngọc giơ lên, đón lấy thác nước rơi xuống nước đến chơi, một đôi thon dài trắng nõn đùi ngọc lười biếng đập tại trên vách đá dựng đứng, bụng dưới trơn nhẵn như kính, trước ngực lại no đủ mà kiên quyết, mà nàng dung nhan lại có thể nói tuyệt thế, dù là Mạnh Tuyên mạnh như thế tâm thần, trong lúc nhất thời cũng xem ngậy người, miệng khô lưỡi nóng, đầu ông một tiếng, quên hết toàn bộ thế giới.

Tại Mạnh Tuyên kiếp trước kiếp này chứng kiến rất nhiều

trong mỹ nữ, đại khái cũng chỉ có hồ nữ Thanh Mộc tại lớn lên về sau, mới có thể cùng nàng so sánh.

Mát lạnh như suối, kinh diễm như đao.

Nghiêng nước nghiêng thành, không gì sánh được.

“Không tốt, ta như thế nào chỉ là nhìn nàng một cái, liền bị nhiếp đi tâm thần?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên thanh tỉnh lại, thu liễm tâm thần, chuẩn bị lạng lẽ rút đi.

Nếu như bị dưới thác nước nữ tử phát giác, Mạnh Tuyên tự tính toán cả người là miệng, cũng giải thích không rõ ràng lắm.

Chỗ này Bích Hồ thực sự quá che giấu rồi, hắn tự tính toán muốn nói mình là trong lúc vô tình xông vào, người ta chỉ sợ cũng không tin.

“Đẹp mắt không?”

Ngay tại Mạnh Tuyên chuẩn bị lui thời điểm ra đi, đột nhiên dưới thác nước nữ tử nhẹ nhàng hỏi một câu.

“Ách... Nhìn rất đẹp...”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, thế mới biết nàng kia vậy mà đã phát giác.

Hắn nghiêng mặt đứng lên, đang chuẩn bị cáo cái tội, đột nhiên nước hoa vừa vang lên, Hoàng Tiên đã hét lên.

“Ân công coi chừng...”

Mạnh Tuyên đột nhiên quay đầu đi, liền gặp nàng kia đầu ngón tay giương nhẹ, một gập bột nước hương hắn đánh tới.

Hắn căn bản không kịp làm ra thậm chí phản ứng, cái kia gập bột nước dĩ nhiên đã đến trước mặt của hắn, trong nháy mắt, băng hàn tận xương, cái kia gập bột nước vậy mà tại đụng phải hắn thời điểm, tự lập tức hóa thành Hàn Băng, đưa hắn rần rần chắc chắc phong. Trong lúc hắn liền phản kháng ý niệm

trong đầu đều không có sinh ra đến, mà cái kia Hoàng Tiên thấp ngược lại là nhanh, tại nữ tử giới nước chảy hoa thời điểm, liền muốn nhảy hướng một bên, chỉ là bọt nước đến thật sự quá nhanh, nó vừa mới nhảy tới giữa không trung, liền bị Hàn Băng bao lấy, đông lạnh thành một cái phi tại giữa không trung Phi Thiên tạo hình.

“Hảo cường...”

Mạnh Tuyên trong lúc nhất thời, chỉ sinh ra cái này một cái ý niệm trong đầu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 50 : Nữ tử chi mỹ

Chương 50: Nữ tử chi mỹ

Nữ tử tâm niệm vừa động, một bông bọt nước giới đến, liền trực tiếp đem Mạnh Tuyên băng phong bế, thực lực mạnh, dĩ nhiên là Mạnh Tuyên bình sinh ít thấy. Phải biết rằng, Mạnh Tuyên hôm nay tuy nhiên là chân khí bát trọng tu vi, nhưng căn cơ cũng coi như vững chắc, coi như là lúc trước cái kia nửa bước Chân Linh cảnh Lang Chủ hoặc là Thạch Long lão người đến, sợ cũng không có thể như thế nhẹ nhõm đưa hắn tri ở, lại để cho hắn liền phản kháng ý niệm trong đầu đều thăng không đứng dậy.

“Vèo...”

Nữ tử chế trụ Mạnh Tuyên về sau, liền đứng đứng dậy, nhẹ nhàng vẩy tay một cái, động ở ngoài ba trượng trên nhánh cây một bộ váy dài liền bay đến trên tay nàng.

Nữ tử mặc bó màu trắng váy dài, liền trần trụi chân, từng bước một hướng Mạnh Tuyên đã đi tới.

Cũng không thấy nàng có cái gì động tác, một đôi trắng nõn tựa như chạm ngọc chân trần đạp tới đâu, nơi nào liền tự động ngưng ra một đóa óng ánh sáng long lanh Băng Liên, nâng nàng chân ngọc, tại nàng đi qua về sau, Băng Liên liền tự động nghiền nát, như là không có xuất hiện qua.

Nữ tử đi tới Mạnh Tuyên trước người, xùy cười, thân thể liền trên không trung ngồi xuống, tựa phảng phất dưới thân có trương ngọc giường đồng dạng.

Mà ở nàng tọa hạ thời điểm, rỗng tuếch trong không khí, thực sự bỗng nhiên ngưng kết thành một đóa cực lớn Băng Liên, vừa mới nâng thân thể của nàng, nữ tử lười biếng nằm ở Băng Liên bên trên, rồi sau đó nhẹ nhàng một ngón tay, phong bế Mạnh Tuyên đầu đột nhiên tự tan rã rồi.

“Hô...”

Mạnh Tuyên đã nhận được tự do, lập tức thật sâu thở gấp khởi khí đến.

May mắn nàng kia thích mới không có thương ý nghĩ của hấn, bằng không thì hấn căn bản liền chống cự năng lực đều không có.

Nàng này mạnh, mấy là hấn bình sinh ít thấy.

“Nhìn người cái này tuổi, tựa hồ liền mười sáu tuổi cũng không đến, biết rõ cái gì gọi là đẹp mắt không?”

Nữ tử cười mỉm nhìn qua Mạnh Tuyên, tựa hồ cũng không có tức giận, nhẹ nhàng mở miệng hỏi.

Mạnh Tuyên thở dốc một hơi, cười nói: “Tiểu tử tuổi mặc dù không lớn, nhưng đẹp xấu hay vẫn là được chia trong suốt...”

Nàng kia gặp Mạnh Tuyên thần sắc tự nhiên, không hề sợ hãi, ngược lại cũng có chút ngoài ý muốn, mỉm cười, nói: “A, vậy người nói một chút, nói rất hay rồi, ta thưởng người...”

Mạnh Tuyên thiện Quan Khí Thuật, tuy nhiên cô gái này tu vi so với hấn cao hơn rất nhiều, nhưng là có thể nhìn ra được trên người nàng có không sát khí, biết rõ nàng cũng không ác ý, bởi vậy cảm thấy không thể nào lo lắng cái mạng nhỏ của mình, hơn nữa hấn kiếp trước cũng là trên đường thấy được mỹ nữ, có can đảm mảy dạn mặt dày đi lên muôn số điện thoại, tâm lý tố chất cường đại, gặp nữ tử hỏi, liền mỉm cười, tín khẩu khai hợp lại.

“Cái này vẫn đề lại không làm khó được ta, thế gian nữ tử, tất cả không có cùng, thô sơ giản lược nói đi, lại còn có chút khác nhau. Một loại nữ tử mỹ tại da, khôn khéo quyến rũ, có dung mạo động lòng người, thiện hoặc người, khiến người vừa thấy, liền cầm giữ không được, kìm lòng không được muốn câu, mặc kệ đùa bỡn, loại cô gái này, mị tới cực điểm, hấn mỹ, là yêu tà vẻ đẹp!”

“Hai loại nữ tử mỹ tại cốt, dung mạo động thế, lại khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, cười lúc khuynh quốc khuynh thành, nộ lúc tiết sương giáng Cửu Thiên, phạm nhân vừa

thấy, liền tự ti mặc cảm, nơm nớp lo sợ, không biết chỗ đã, trong nội tâm không dám hơi có tà niệm, hấn mỹ, là đẹp đẽ quý giá về đẹp!”

Mạnh Tuyên vừa nói, một bên đánh giá nữ tử liếc, vừa cười nói: “Ba loại nữ tử mỹ tại Thần, cơ thể không tỳ vết, dung mạo động thể, liền như Thượng Thiên kiệt tác bình thường, thường nhân đã không có tư cách bình phán mỹ hoặc không đẹp rồi, chỉ có thể cảm giác được, vừa nhìn thấy nàng, bất luận nàng là vải thô trâm vòng, hoặc là Châu Quang Bảo khí...” Hấn nói xong nhìn nữ tử liếc, rồi nói tiếp: “... Hay là căn bản không đến mảnh vải, luôn đều là giống nhau hoàn mỹ, trong nội tâm chẳng những không sinh ra tà niệm, ngược lại rất cảm thấy thanh tĩnh, loại này mỹ, siêu thoát Hồng Trần, chỉ có thể nói là... Tiên Phật về đẹp!”

Nữ tử nghe xong, trong ánh mắt xuất hiện một tia nghiền ngẫm ánh mắt, cười mỉm nói: “Người cái này tiêu tiêu hài tử, cũng có nhiều như vậy tự khoe, xem ra, người mặc dù tuổi không lớn, lại không biết đùa bỡn nhiều thiếu nữ tử rồi...”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, nói: “Thiên Địa minh giám, tiêu tử mười có sáu, nhưng vẫn là Thuần Dương chi thân!”

Nữ tử có chút đánh giá hấn liếc, khẽ che môi son, cười nói: “Tựa hồ là lời nói thật! Người đã chưa nhân sự, lại ở đâu học được như vậy bộ đồ ngụy biện? Chuyên môn nói đến hồng ta sao? Người ngược lại nói nói, ta là cái đó một loại?”

Mạnh Tuyên mỉm cười nói: “Cô nương tự nhiên là thứ ba loại rồi...”

Nữ tử cười cười, phong tình vạn chủng, nhưng lại tựa hồ như lại muốn cái gì, thở dài: “Người thực cảm thấy ta là xinh đẹp nhất hay sao? Cũng biết người kiến thức thiên cận, chưa từng gặp qua thực mỹ nhân đây... Có người có thể so với ta xinh đẹp nhiều hơn, người nào đều bị nàng mê đảo rồi, nói gì nghe vậy!”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Ta cũng không nói cô nương là xinh đẹp nhất đó a, tối thiểu nhất còn có một loại nữ tử, so cô nương đẹp hơn!”

Nữ tử khẽ giật mình, ánh mắt lập loè: “Ân?”

Mạnh Tuyên nói: “Thứ tư loại nữ tử, tính tình ôn lương, nhân 娠 biết lễ, làm người thiện lương, loại cô gái này, mỹ tại một lòng, là dung mạo thường thường, đó cũng là mỹ tới cực điểm, thế gian tuy đẹp nữ tử, cũng so ra kém bức này thiện tâm về đẹp!”

Nữ tử nghe xong, nao nao, như có điều suy nghĩ, bỗng nhiên đi theo hỏi câu: “Cái kia như hoàn toàn trái lại, nàng này ác độc phi thường, tâm cơ xảo trá đâu này?”

Mạnh Tuyên nao nao, trong nội tâm chợt nhớ tới chính mình cái kia sư tỷ Tần Hồng hoàn đến, ban đầu ở Thanh Tùng sơn, Mạnh Tuyên từng xa xa nhìn qua nàng liếc, nàng không phải là không thanh lệ thoát tục, thậm mỹ tựa hồ không ăn nhân gian khói lửa?

Có thể vừa nghĩ tới nàng ác độc tâm địa, Mạnh Tuyên liền sinh lòng chán ghét, thì như thế nào sẽ cảm thấy nàng đẹp mắt?

Nghĩ tới đây, Mạnh Tuyên nở nụ cười lạnh, nói: “Tương tùy tâm sinh, người bậc này tâm địa ác độc, xấu tới cực điểm, lại ở đâu mỹ?”

“Nói rất hay!”

Nữ tử nghe vậy, con mắt lập tức phát sáng lên, chỉ ngón tay, Mạnh Tuyên toàn thân cao thấp khối băng tất cả đều tan rã rồi.

Mạnh Tuyên cũng không khỏi hít mạnh một hơi, vừa rồi hẳn mặc dù biết nàng này sẽ không giết chính mình, nhưng cũng có chút bận tâm hội chịu đau khổ.

Nữ tử mỉm cười, nói: “Bây giờ nói nói đi, ngươi vì sao mạo mạo nhiên xông đến nơi này, còn dám rình trộm ta?”

“Ách, thật sự là cái hiểu lầm...”

Mạnh Tuyên thở dài, vừa muốn đem tình hình thực tế bẩm thuật, bỗng nhiên bầu trời xa xa bên trong, một đạo bóng đen lướt đi tới, tựa như như tia chớp bình thường, đã đến chỗ gần, Hắc Ảnh rồi đột nhiên rơi xuống đất, nhưng lại một cái Ngự Kiếm hắc y nam tử, hắc liếc liền thấy được Mạnh Tuyên,

không khỏi nhướn mày, không vui nói: “Nơi nào đến đưa nhà quê, lại dám xông tiến ta Băng Liên sư tử trạc thân chỗ? Ngươi là lúc nào tới?”

Nói chuyện thời điểm, con mắt hung hăng chăm chăm vào Mạnh Tuyên, lại lặng lẽ liếc qua nữ tử, tựa hồ đang lo lắng cái gì.

“Cuồng Ưng Tử, người nọ là ta mới quen tiểu bằng hữu, ngươi nói chuyện cũng khách khí chút ít!”

Nữ tử không vui, nhẹ nhàng quát tháo một câu.

“Băng Liên sư tử, ta là lo lắng ngươi, vừa rồi ngươi tại... Tiểu tử này có từng mạo phạm ngươi?”

Cuồng Ưng Tử chấp tay thi lễ, lại tiếp tục hỏi, trong ánh mắt ghen tuông đại thịnh.

“Cái gì mạo phạm không mạo phạm, không chỉ nói những không có ý nghĩa này...”

Băng Liên sư tử không muốn nhiều lời, liền chuyển di chủ đề, trách mắng: “Ta còn muốn hỏi ngươi, vừa rồi ta vốn cho ngươi cần thủ bốn phía, không cho người bên ngoài tới gần, ngươi lại chạy đi nơi nào?”

Hắc y nam tử nao nao, không dám hỏi lại, xin lỗi nói: “Sư tử thứ tội, vừa mới ta nhìn thấy có tức điều kinh phi, cho là có địch nhân đánh úp lại, liền trước đi điều tra, lại không nghĩ rằng, tiểu hài này dĩ nhiên cũng làm tại nơi này công phu ở bên trong, xông đi qua!”

Băng Liên sư tử nhẹ gật đầu, từ chối cho ý kiến, chuyển hướng Mạnh Tuyên hỏi: “Nơi đây cực kỳ ẩn nấp, bị ngọn núi dấu ẩn, cực lâm quay chung quanh, liền là cố ý tới tìm, cũng không có thể có thể tìm được, ngươi lại là như thế nào xông vào?”

Mạnh Tuyên cười khò một tiếng, nói: “Tại hạ là truy một cái tà đạo truy đến nơi đây, mình cũng chẳng biết tại sao...”

“Chư vị... Tiên trưởng, thỉnh nhìn bên cạnh...”

Bỗng nhiên Hoàng Tiên run rẩy mở miệng, chỉ hướng một

chỗ.

Đã thấy bích trong hồ, bay một cái nho nhỏ mọc nhân, ở trên mặt hồ nhẹ nhàng lắc lư.

Chứng kiến cái này Tiểu Mộc người về sau, Mạnh Tuyên cũng lập tức đã minh bạch, đích thị là cái kia yêu nữ phát giác mình ở truy hấn, bởi vậy khiến cái này pháp môn, dùng mọc nhân thay thế nàng chân thân, chân thân bỏ chạy, tiểu nhân lại bị hấn ném bỏ vào trong khe nước, theo dòng suối đi tới chỗ này Bích Hồ, mình cũng bị nói dối, vốn tưởng rằng là truy yêu nữ, nhưng lại đánh bậy đánh bạ xông vào nữ tử này trạc thân chỗ.

“A? Nàng kia đến cùng làm cái gì, cho người không phải muốn giết hấn không thể?”

Nữ tử nhẹ nhàng vẫy tay một cái, cái kia trong hồ mọc nhân liền bay tới, nàng cầm ở trong tay vuốt vuốt, nhẹ giọng hỏi Mạnh Tuyên.

“Người này tội ác tày trời, nếu không giết nàng, thật sự không biết sẽ có bao nhiêu người gặp nạn...”

Mạnh Tuyên một năm một mười đem chính mình như thế nào gặp được yêu nữ dùng sinh ra làm thi mỗi, chính mình như thế nào đã thương nàng, nàng thì như thế nào dẫn theo trong môn trưởng lão tìm đến mình báo thù, đồ sát Thanh Tuyên thôn thôn dân sự tình nói một lần, chỉ có điều, tại nói đến thư sinh Thi Ma lúc, lại một câu mang qua, đã chưa nói nó bị chính mình chém, hay vẫn là chạy thoát, để ngừa cô gái này nghe nói Thi Ma tồn tại, hội khác sinh chi tiết.

“Hừ, Luyện Thi phái thật to gan, nơi đây chính là ta Lâm gia quyền sở hữu, bọn hấn tự dám làm hạ như thế ác sự tình?”

Nữ tử nghe vậy, trên mặt liền giống như sinh ra một tầng miếng băng mỏng, lạnh giọng nói: “Xem ra một ngàn năm trước, chư tiên môn vậy sào Luyện Thi phái tiến hành, ra tay hay vẫn là quá nhẹ nữa à, khi đó chư vị tiên bối nhớ kỹ Luyện Thi phái tổ tiên đã từng trăm thi trừ ma, tạo phúc dân chúng, lúc này mới cho bọn hấn để lại một chi truyền thừa, lại không nghĩ rằng, bọn hấn vậy mà đã quên giáo huấn, lần nữa làm bức này người người oán trách sự tình rồi!”

Nàng nói xong, đem Tiểu Mộc người ném cho hắc y nam tử, nói: “Cuồng Ưng Tử, người nhanh chóng triệu tập Sương, Lộ, Vũ, Tuyết bốn cái nha đầu, sư tập Luyện Thi phái chúng cứ phạm tội, nếu như bọn hắn thật sự bắt đầu làm bực này ác sự tình rồi, cái kia môn phái này, cũng không cần lưu lại!”

“Vâng, sư tỷ!”

Hắc y nam tử nhận lấy Tiểu Mộc người, quay đầu đại cụ thâm ý nhìn Mạnh Tuyên liếc, rồi sau đó Ngự Kiếm bay lên không trung.

Mạnh Tuyên thấy thế, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, cô gái này thần thông quảng đại, có nàng nhúng tay việc này, chính mình rốt cục có thể yên tâm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 51 : Thổ phu phạm cầu

Chương 51: Thổ phu phạm cầu

“Xin hỏi... Tiên Tử thế nhưng mà Lâm Thị dòng họ chi nhân?”

Mạnh Tuyên chú ý tới nữ tử trong miệng “Lâm gia chúng ta” mấy chữ, không khỏi giật mình.

Hồng Liên sư tử khẽ gật đầu một cái, nói: “Đúng vậy, cái này phương viên vài nghìn dặm khu vực, cũng cũng chỉ có chúng ta cái này một cái Lâm gia rồi, lại nói tiếp, cái này to như vậy khu vực, đều là Sở Vương đình cho chúng ta gia đất phong, Luyện Thi tông đến nhà của chúng ta trên phong địa nháo sự, đó cũng không phải là khiêu khích Lâm gia chúng ta sao? Việc này người không cần phải xen vào rồi, ta đã biết, tự cũng không lại để cho Luyện Thi tông đẹp mắt.”

“Nơi này có một phong thư, thỉnh Tiên Tử xem qua!”

Mạnh Tuyên vội vàng đem lão Tộc trưởng lưu cho sách của mình tín đưa tới, hắn ngược lại là không nghĩ tới, vậy mà trùng hợp như vậy, trong lúc vô tình gặp cái này tu vi kinh người nữ tử, dĩ nhiên cũng làm là tự mình muốn đưa thư Lâm Thị dòng họ chi nhân.

Nữ tử kinh ngạc tiếp tới, càng xem sắc mặt càng khó coi, chung quanh nhiệt độ tựa hồ cũng hàng thêm vài phần.

“Các nàng tai họa sơn thôn, dĩ nhiên là Lâm gia chúng ta gia tướng truyền thừa, cái này sự tình ta càng không thể mặc kệ...”

Hồng Liên sư tử trên mặt giống như phát lên một tầng Hàn Băng, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta vốn cũng bởi vì tiên nhân kia, tâm tình không tốt, mới về nhà đến tán giải sầu, lại không muốn sẽ đụng phải loại sự tình này, cũng nên Luyện Thi tông gặp xui xẻo, vận xui! Tiểu đệ đệ, lại nói tiếp ta cũng muốn

cám ơn người rồi, cái kia sơn thôn bất kể thể nào nói, đều cùng Lâm gia chúng ta hơi khô hệ, người hộ bọn hắn, cũng coi như đối với Lâm gia chúng ta có ân rồi!”

“Việc đáng phải làm mà thôi, Tiên Tử không cần phải khách khí!”

Mạnh Tuyên vội vàng đáp lễ, bỗng nhiên lại nhớ tới một chuyện, liền chỉ vào co lại tại chính mình trên bờ vai Hoàng Tiên nói: “Vị này Hoàng huynh tuy nhiên tu hành còn thấp, nhưng lại hiệp can nghĩa đảm, tại yêu nữ tập kích thôn dân thời điểm, đã từng xả thân cứu giúp, còn bị thương...”

“A?”

Hồng Liên sư tử nhìn Hoàng Tiên liếc, gặp nó trên người vết máu chưa lành, việc này ứng không là giả. Nàng tâm tư thông minh, Mạnh Tuyên ý tứ trong lời nói nàng tự nhiên minh bạch, cũng không dài dòng, nhân tiện nói: “Thủ hạ ta thiếu cái sai sử yêu nô, người chịu theo ta đi sao?”

“Ta... Nguyên ý... Nguyên ý...”

Hoàng Tiên cầu là tìm một vị tu gia, cái này Hồng Liên tiên tử tu vi so Mạnh Tuyên còn cao, nó như thế nào lại không chịu?

Nhất thời kích động đều cả lẫn địa, hướng Hồng Liên sư tử dập đầu mấy cái đầu, lại kích động hướng Mạnh Tuyên dập đầu.

Đối với Tiểu Yêu mà nói, tuy chỉ là Mạnh Tuyên một câu, lại cải biến vận mệnh của nó, phần ân tình này không thể bảo là không lớn.

“Về sau không cần gặp người liên quỳ, miễn cho dọa mặt của ta!”

Hồng Liên sư tử nhẹ nhàng nói Hoàng Tiên một câu, vươn ngọc thủ, đem nó Tiếp Dẫn đã đến chính mình đài sen bên trên, lại nói: “Tu vi của người quả thực kém một chút, trước đây ít năm ta từng có cơ duyên, cũng đã nhận được vài đạo Yêu tộc truyền thừa, chờ người theo ta hồi tiên môn về sau, tự nhiên tìm ra cho người, bất quá người phải nhớ kỹ, về sau không cần gặp người liên quỳ, miễn cho dọa mặt của ta!”

“Tạ tiên tử... Tạ tiên tử...”

Hoàng Tiên kích động đều nhanh khóc lên, sớm biết có phần này cơ duyên, đừng nói lần lượt một kiếm, lần lượt mười kiếm đều nguyện ý.

Hồng Liên sư tử cười cười, không để ý tới nó, lại hỏi Mạnh Tuyên: “Người vừa mới nói người là đi Đông Hải Thánh Địa bá sư hay sao?”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy!”

Hồng Liên sư tử nói: “Đông Hải Thánh Địa tụ tập bảy đại tiên môn, thiên tài phần đông, cạnh tranh cũng đại, rất nhiều anh tài gặp một chỗ, cũng không thiếu được một ít xấu xa sự tình, lại để cho người đau đầu! Cái này tâm lệnh bài, người cầm a, sự tình hôm nay tính toán ta thiếu người một cái nhân tình, tương lai người tại Đông Hải Thánh Địa nếu là gặp phiền toái gì, có thể cầm này lệnh bài đến Tử Vi tiên môn tìm ta, hoặc là nói, bất luận cái gì Tử Vi môn hạ đệ tử cũng có thể, bọn hắn nhận biết này lệnh bài, chỉ cần người đưa ra này bài, nhưng có chỗ cầu, định sẽ giúp người...”

Nàng nói xong, ngón tay nhẹ nhàng trên không trung một điểm, đầu ngón tay liền có băng tinh ngưng kết, vậy mà hóa thành một tâm lệnh bài, lọt vào Mạnh Tuyên bàn tay. Mạnh Tuyên cúi đầu xem xét, đã thấy lệnh bài kia óng ánh sáng long lanh, tinh xảo tuyệt mỹ, thượng diện khắc một đóa hoa sen, nâng tại trong lòng bàn tay, chỉ cảm thấy xúc tu sinh mát, một tia băng ý tựa hồ thẳng ngấm vào đáy lòng, lại để cho người cảm giác hết sức thoải mái, tạp niệm biến mất, tâm tư yên lặng.

“Tạ ơn tử tỷ...”

Mạnh Tuyên vội vàng nói tạ.

“Cái này âm thanh tử tỷ ta nghe rất thoải mái, về sau người tự gọi ta là tử tỷ a!”

Hồng Liên sư tử nhẹ nhàng cười cười, ngón tay nhỏ nhắn vung lên, nàng chỗ ngồi Băng Liên liền bay lên, hướng góc đông bắc bay đi.

“Đa tạ ân công...”

Hoàng Tiên quỳ gối Bạng Liên bên trên, xa xa hướng về Mạnh Tuyên dập đầu hành lễ.

Thành toàn Hoàng Tiên một phen tâm nguyện, Mạnh Tuyên cũng tự khai tâm, gặp sự tình đã xong, liền trở về Thanh Tuyên thôn.

Nói cho thôn người không cần tái sợ hãi, Lâm Thị dòng họ đã tiếp nhận việc này, thôn người tất nhiên là một mảnh thôn thức.

Biết rõ Lâm Thị dòng họ nhân mã rất nhanh sẽ gặp đi vào Thanh Tuyên thôn, Mạnh Tuyên không hy vọng bọn hắn phát hiện Bảo Bồn thân phận, tự nhiên đâm ngang, liền lấy có vội vã đi Đông Hải Thánh Địa bái sư, thu thập Tam trưởng lão cùng Tứ trưởng lão lưu lại vụn vặt, cùng nhau bỏ vào chính mình Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, lại đem cái kia một cỗ giữ lại thi Khôi Lỗi ma khí rút lấy, cùng thôn người cáo biệt.

Luyện Thi tông mang đến hai cỗ Thi Ma, một cỗ thay Tam trưởng lão ngăn cản một kiếm, bị chém thành mảnh vỡ, chỉ còn cái này một cỗ.

Một thôn người đều mang ơn đưa tiễn, trước khi chia tay, thôn người ôm đến rồi cái kia bị Bảo Bồn cùng Mạnh Tuyên cứu được trẻ mới sinh, hi vọng Mạnh Tuyên có thể vì nàng thủ danh tự, đặt tên, vốn là muốn ôm cho Bảo Bồn, nhưng trong lòng vẫn là có chút sợ nó, cho nên ôm cho Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, xem xét Bảo Bồn liếc, cho trẻ mới sinh lấy cái “Nhân thơ” danh tự.

Ngụ ý, là nhân thi.

Tuy nhiên Bảo Bồn cách làm, Mạnh Tuyên có chút chướng mắt, nhưng hắn nhân thiện chi niệm, nhưng lại đáng giá tôn trọng.

Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn, đã đi ra Thanh Tuyên thôn, đang muốn sải bước chạy đi, chợt nghe gầm lên giận dữ: “Dâm tặc

dừng lại!”

Mạnh Tuyên xoay người nhìn lại, liền gặp xa xôi phía chân trời bên trong, một đạo ô quang chạy như bay mà đến.

Trong lòng của hắn bỗng nhiên đã hiện lên một tia không ổn dự đoán, một mực cảm Trảm Nghịch Kiếm, không nói một lời.

Người đến bất ngờ chính là tên là “Cuồng Ưng Tử” Kiếm Tu, Băng Liên nữ tử sư đệ, hắn tại Mạnh Tuyên mười trượng bên ngoài rơi xuống, mặt mày nhú chặt, thần sắc lạnh lạnh, lạnh giọng quát hỏi: “Người thấy được Băng Liên sư tỷ thân thể?”

Mạnh Tuyên thở dài, ôm quyền nói: “Chỉ là hiểu lầm mà thôi!”

Cuồng Ưng Tử quát lạnh: “Ai quản người có phải hay không hiểu lầm, ta chỉ hỏi người có thấy hay không!”

Mạnh Tuyên cũng chăm chú nhú mày, nghĩ thầm liền chính chủ đều tha thứ ta, người lại đây dong dài cái gì?

“Thấy được!” Hắn lạnh lùng nói ra.

Cuồng Ưng Tử trong nháy mắt, trên người sát cơ lạnh thấu xương, lạnh giọng nói: “Băng Liên sư tỷ là bậc nào bộ dáng, cao cao tại thượng, giống như Thiên Nhân, người như vậy một cái Thổ phụ phạm câu, lại cũng dám khinh nhờn tại nàng, thật sự là tội đáng chết vạn lần...”

Đang khi nói chuyện, hắn đột nhiên nhấn một cái bội kiếm, một đạo ô quang lập tức hướng Mạnh Tuyên lao đến, lại muốn giết chỉ cho thống khoái.

Mạnh Tuyên kinh hãi, vội vàng rút ra Trảm Nghịch Kiếm ngăn cản.

Nhưng mà phi kiếm kia lực lượng vô cùng mạnh, lập tức muốn đưa hắn nuốt hết, căn bản ngăn cản không nổi.

Hiển nhiên sẽ bị phi kiếm xỏ xuyên qua mà qua, Bảo Bồn bỗng nhiên lao đến, quát to một tiếng, một mực bắt được phi kiếm.

“Con mẹ nó, liều mạng với người...”

Thừa dịp Bảo Bồn bắt lấy phi kiếm thời cơ, Mạnh Tuyên ác hướng gan bên cạnh sinh, muốn tồi động Trảm Nghịch Kiếm mạnh nhất Tín Ngưỡng Chi Lực, một kiếm chém Cuồng Ưng Tử, nhưng mà đúng lúc này, hắc ngón giữa trừ vật chiếc nhẫn bỗng nhiên run lên, một khối óng ánh băng điều ngọc bài bay ra, thượng diện Linh quang mờ mịt, một đạo thần quang phóng đi ra, lại hóa thành một cái mỹ mạo nữ tử hình dạng, đúng là Băng Liên nữ tử.

“Cuồng Ưng Tử, ngươi thật to gan!”

Băng Liên nữ tử quát lạnh: “Vị tiểu đệ này đệ ta Lâm gia nhân có ân, ta báo ân còn không kịp, ngươi lại dám ngăm hạ sát thủ?”

Cuồng Ưng Tử thấy nàng này, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, kêu lên: “Sur tử, hắc nhìn thân thể của ngươi, tội đáng chết vạn lần!”

“Làm càn! Bất quá là một cỗ túi da, tị tính toán nhìn, có thể mất khối thịt sao? Nói sau, ngươi lại là thân phận gì, cũng dám quản chuyện của ta? Hừ, nếu không có ngươi đau khổ cầu khẩn, ta lần này về nhà thăm người thân, căn bản sẽ không mang lên ngươi! Hiện tại ngươi lập tức cho ta ly khai này vực, cũng không cần lại hỏi Lâm gia chúng ta đến rồi, càng không cần muốn vị thiếu niên này bất lợi, nếu không ta sẽ chân thân vượt qua cảnh đến trảm ngươi!”

Băng Liên nữ tử mặt mày lạnh như băng, giống như có lẽ đã động sát cơ.

“Ngươi... Băng Liên sư tử, ngươi lại muốn trảm ta?”

Cuồng Ưng Tử lại là ngoài ý muốn, lại là thương tâm, kêu lên: “Hảo hảo hảo, ta lúc này đi, tránh khỏi ngại mắt của ngươi!”

Nói xong, hắc hướng Mạnh Tuyên hung hăng nhìn thoáng qua, lạnh giọng nói: “Tiểu tử, ngươi sớm muộn gì lọt vào trong tay của ta!”

Nói xong những lời này, hắc hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ngự cát cánh kiếm, bay lên không trung rồi.

Mạnh Tuyên thở dốc một hơi, hướng Băng Liên nữ tử ảo ảnh thi cái lễ, nói: “Đa tạ tử ty cứu mạng!”

Cái kia Băng Liên nữ tử thở dài, nói: “Không cần cảm ơn ta, việc này cũng là bởi vì ta mà lên, bất quá ngươi phải cẩn thận, Cuồng Ưng Tử sự đệ tính tình kỳ quái, tuy nhiên ta đã quát tháo hẳn, chắc hẳn bên ngoài không dám đối phó ngươi, nhưng nói lý ra hội làm như thế nào, coi như là ta cũng không dám đánh cược, hi vọng ngươi ngày bình thường cẩn thận một chút, thực gặp chuyện gì, liền cầm lệnh bài đến Tử Vi tiên môn tới tìm ta a!”

Sau khi nói xong, cái kia sợi thần niệm lại lần nữa trở về trữ vật chiếc nhẫn, tựa hồ không có xuất hiện qua.

Mạnh Tuyên trùng trùng điệp điệp thở dốc một hơi, thầm nghĩ: “Tiên môn bên trong, cũng không yên ổn a!”

Chính mình chỉ là trong lúc vô tình thấy được nữ tử trạc thân, liền suýt nữa đưa tới họa sát thân, quả nhiên là buồn cười đến cực điểm.

Bất quá cũng chính là bởi vì chuyện này, lại để cho hắn kiên định chính mình tu hành tâm niệm.

Hết thấy đều là giả, muốn tại kỳ quái tiên môn bên trong pha trộn, là tới trọng yếu nhất, còn là thực lực của mình.

Chính mình ban đầu ở Tứ Tượng thành lúc, cảm giác đủ cường đại rồi, có thể ứng phó rất nhiều sự tình, nhưng thẳng đến đã đi ra Tứ Tượng thành, đi tới cái này rộng lớn Thiên Địa, mới phát hiện mình vẫn là đem thế nhân thậm chí nghĩ đơn giản, cái kia Cuồng Ưng Tử, kỳ thật tu vi cũng chỉ có Chân Khí cảnh cửu trọng đỉnh phong, nhưng hẳn bởi vì trong tay có một thanh phi kiếm, liền có thể đối với chính mình hô đánh tiếng kêu giết, như bóp chết một chỉ lâu mã nhẹ nhõm.

Chính mình cam tâm như thế sao?

Đối với Mạnh Tuyên mà nói, đáp án này hiển nhiên là không nhận!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 52 : Tiên Đô thành

Chương 52: Tiên Đô thành

Cứu được Thanh Tuyên thôn, cũng coi như một phen công đức, Mạnh Tuyên lần nữa ra đi lúc, tâm tình tự dù không sai.

Đương nhiên là trọng yếu hơn, tự là đã nhận được Bảo Bồn. Cái này năm đó hồ đồ hồ đồ bị người hại chết, hôm nay lại mơ hồ biến thành Thi Ma cổ hủ thư sinh, rơi vào chính phái tu sĩ trong mắt, là cái tất trăm chỉ cho thống khoái Thi Ma, rơi vào Luyện Thi tông trong mắt, là cái hiếm có bảo thi, nhưng mà rơi vào Mạnh Tuyên trong mắt, nhưng lại cái đợi cứu người bệnh, cũng là có thể liên tục không ngừng hái khí Tụ Bảo Bồn.

Tu hành cái này mọi khái niệm, tại Thiên Nguyên Đại Lục bên trên có hứa giải thích thêm, đều có các đạo lý, đều có thể thuyết phục.

Nhưng có một loại thuyết pháp, lại nhất được Mạnh Tuyên nhận đồng, đó chính là, tu hành tu hành, tu chính là tâm, làm được là khí!

Cũng tức là nói, tâm cùng khí, là tu gia hai đại trụ cột.

Thế gian có tu hành thiên tài, bị người nói chuyện say sưa, lại hiếm có dấu người muốn, bọn hắn vì sao là thiên tài?

Bằng phán một người có phải hay không thiên tài, liền thường thường là từ hai điểm này phán đoán.

Thứ nhất, thể chất phải chăng thân cận thiên địa linh khí.

Thể chất người tốt hái Thiên Địa chi khí, bổ bản thân chi khí, trời sinh cùng Linh khí thân cận, tu vi tự nhiên xa so thường nhân tăng trưởng nhanh.

Hồ nữ Thanh Mộc, liền là như thế này một cái thể chất.

Thứ hai, là xem tâm thần kiên không kiên định.

Tâm thần kiên định chi nhân, trăm lại tạp niệm, chưa từng có từ trước đến nay, có thể nhiều loạn hấn tâm thần tạp niệm thiếu, tu vi tự nhiên tinh tiến.

Nhưng mà trừ phi thiên thiện hoặc đại ác nhân, hiếm có dấu người có thể không ngoài chốn vật chỗ nhiều.

Mà ngay cả Thánh Nhân Không Tử, cũng đã đến bảy mươi có hơn, mới có thể làm được tùy tâm sở dục mà không vượt khuôn, huống chi phàm nhân?

Tu giả trăm Hồng Trần, ở ẩn tu hành, Nho giả đọc sách thánh hiền, đi Thánh Nhân lý, tu Hạo Nhiên khí, thích người đoạn phát, khô thủ thanh đên, cũng là vì trong nội tâm phần này yên lặng, không bị ngoại vật chỗ nhiều.

Dựa theo lẽ thường mà nói, Mạnh Tuyên hai thứ này đồng dạng cũng chiếm không bên trên.

Luận thể chất, hấn mặc dù so thường nhân nhiều, nhưng so với những quái thai kia đến, kém đến xa xôi, thiên bần có khác.

Luận tâm thần, hấn đã không phải đại thiện chi nhân, cũng không phải là người đại ác, có thể ảnh hưởng đến hấn tâm thần thứ đồ vật rất nhiều.

Thế nhưng mà hấn có Đại Bệnh Tiên Quyết.

Đệ nhất ấn, Đại Bệnh Ấn, khiến cho hấn có thể hấp thu bệnh khí tu luyện, so về những trời sinh kia thân cận Linh khí quái thai không sai biệt bao nhiêu.

Thứ hai ấn, Đại Ai Ấn, tắc thì có thể tẩy luyện tinh thần của hấn, sử hấn tâm thần kiên định, không bị cảm xúc chỗ nhiều.

Nói như vậy, hấn hôm nay Tiên Thiên điều kiện, liền cùng những thiên tài kia, cũng không cái gì phân biệt.

Nhất là đã có Bảo Bồn như vậy một cái biến thái tại bên người, hấn bao giờ cũng tự trong thiên địa hút vào trong cơ thể ma khí, tuy nhiên cũng tiện nghi Mạnh Tuyên, hấn cái này ma khí, chẳng khác nào là vì Mạnh Tuyên chuẩn bị Linh khí, có

thể nói như vậy, đã có Bảo Bồn tại bên người, Mạnh Tuyên vô luận tới nơi nào, đều chẳng khác gì là động thiên phúc địa, tu vi của hắn muốn không nhanh chóng tăng trưởng cũng khó khăn, so Thanh Mộc đều phải nhanh.

Sự thật cũng xác thực như thế, Mạnh Tuyên mỗi ba ngày hấp thụ một lần Bảo Bồn ma khí, tích lũy ba lượt về sau, liền có thể luyện một hạt đan rồi.

Trong đêm tìm một tòa Tiểu Thành khách sạn, nghỉ ngơi xuống về sau, Mạnh Tuyên liền đem cái này ba đạo bệnh khí luyện.

Trong lúc đều có một chút phiền toái, dù sao hắn còn là lần đầu tiên luyện hóa mạnh như thể ma khí, bất quá cuối cùng nhất hay vẫn là bị hắn đã luyện thành, một khóa quay tròn xoay tròn màu đen bệnh đan, bảo khí mờ mịt, tinh quang bắn ra bốn phía, nếu là bị ngoại nhân thấy, chỉ sợ sẽ cho rằng đây là dùng cái gì bảo dược luyện ra, đương nhiên, như là người ngoại ăn vào cái này hạt đan, lập tức sẽ sinh cơ chết, chết thảm tại chỗ.

Dùng bệnh khí luyện bệnh đan, dùng bệnh đan tu chính khí, Đại Bệnh Tiên Quyết diệu đoạt Tạo Hóa chỗ, cũng đứng ở chỗ này.

Tiềm vận Tiên Quyết, hình rồng tinh khí hiện ra, một ngậm nuốt vào bệnh đan.

Trong chốc lát, cuộn cuộn tinh khí du tẩu cùng Mạnh Tuyên tứ chi bách hải, quán đi một tuần, lại quy về Mạnh Tuyên một ngậm chân khí bên trong.

“Hô...”

Mạnh Tuyên há miệng, một đạo khí tức phụt lên đi ra ngoài.

Ngoài bốn năm trượng, trên bàn gỗ, bày biện một chén đèn dầu, bị cơn tức này tức ngay lập tức thôi tắt.

Khí tức không ngừng, lại thẳng đến ngoài mười trượng trên vách tường, đụng “Đông” vừa vang lên, giống như thực chất.

Mạnh Tuyên trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, hết sức hài lòng.

Con tức này, chỉ là hấn tùy ý phụt lên, nếu là Ngưng Khí nhỏ ra, bốn năm trọng ở trong, uy lực mạnh, có thể so sánh đao kiếm.

“Bật hơi như kiếm, chân khí cửu trọng...”

Một hạt tứ đẳng đan, mười ngày chỉ công, liền phá thường nhân tu luyện cả đời mới có thể đạt tới chân khí cửu trọng, như thế nào lại không hài lòng?

“Còn lại, liền chỉ còn chân khí viên mãn, đập phá Chân Linh rồi...”

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, trong lòng của hấn minh bạch, chân khí cửu trọng, cũng chỉ là đã qua một cái cửa hạm mà thôi.

Bệnh lão đầu đã từng đối với hấn đã từng nói qua, chân khí một đến chín trọng, chỉ là một con đường, chậm rãi đi, chỉ cần không già chết, tổng sẽ đạt tới.

Có thể chân khí cửu trọng đến chân khí thập trọng một đoạn này, mới thật sự là tu hành.

Chân khí thập trọng cánh cửa kia hạm, là bước vào Chân Linh cảnh cánh cửa.

Thế gian chín thành chín thiên tài, đều bị cánh cửa này hạm chặn bên ngoài.

Cầm Lãnh đại sư mà nói, hấn hai mươi một tuổi liền tu luyện đến chân khí cửu trọng, nhưng hôm nay tám mươi có ba, vẫn đang chỉ là cửu trọng.

Thủy Nguyệt nương nương là chân khí cửu trọng, Liễu đại tướng quân là chân khí cửu trọng, Thanh Đăng đại sư cũng là chân khí cửu trọng.

Mà ngay cả Thanh Mộc, cũng là chân khí cửu trọng.

Cái kia Luyện Thi tông Tam trưởng lão, đồng dạng cũng là chân khí cửu trọng.

Hôm nay Mạnh Tuyên, cũng chỉ là vừa mới cùng bọn họ đứng ở đồng nhất đạo hàng bắt đầu bên trên mà thôi.

“Đã tới cửu trọng, cũng nên thanh kiếm hảo hảo luyện một chút, miễn cưỡng rơi Lãnh đại sư tên tuổi...”

Mạnh Tuyên khẽ cười khô, trong nội tâm âm thầm làm hạ quyết định.

Lãnh đại sư truyền hắc Nhất Ván kiếm bí quyết, có thể hắc tu hành thời gian dù sao ngắn ngủi, còn chưa nắm giữ tinh túy.

Lúc trước cùng Luyện Thi tông Tam trưởng lão đánh nhau, nếu là hắc có Lãnh đại sư một nửa kiếm thuật tạo nghệ, liền không cần sử dụng Trảm Nghịch Kiếm bên trong Tín Ngưỡng Chi Lực rồi, trực tiếp có thể bằng bát trọng tu vi, chém giết Tam trưởng lão cửu trọng chi thân.

Đã đến chân khí cửu trọng, như vậy Chân Linh cảnh xuống, liền không người nào có thể bằng tu vi cường chế Mạnh Tuyên một đầu rồi, lẫn nhau tầm đó tranh tài, bằng nhân tiện là cá nhân đối với võ pháp cùng thuật pháp lý giải cùng tạo nghệ, nhắc tới cả hai uy lực có bao nhiêu, tựu tính toán thoáng một phát Thanh Mộc cùng Lãnh đại sư chỉ ở giữa chênh lệch thì tốt rồi, một người một hô, tuy nhiên đều là chân khí cửu trọng, nhưng Lãnh đại sư một kiếm chém tới, mười cái Thanh Mộc cũng chống cự không nổi.

Về sau đi hướng Đông Hải trên đường, Mạnh Tuyên liền một đường bước đi, một đường luyện kiếm, tu vi bên trên hoa tâm tư ngược lại thiếu đi.

Bởi vì hắc biết rõ, chân khí cửu trọng đến thập trọng, cũng không phải tích lũy chân khí có thể đạt tới.

Sự thật cũng cùng hắc sở liệu không kém đi nơi nào, thứ hai mười ngày lúc, hắc dùng theo Bảo Bồn trên người hấp thu ma khí đã luyện hóa được thứ hai hạt tứ đẳng bệnh đan, có thể nuốt xuống dưới về sau, tuy nhiên cũng cảm giác chân khí tùy theo trở nên càng mệnh mỏng, cường tráng hơn, nhưng vẫn không có quá rõ ràng tiến bộ, chân khí cửu trọng hay là thật khí cửu trọng, tại nơi này trên độ cao đã rất khó lại cất cao rồi, phảng phất đã đến cực hạn.

Tựa như một người leo núi, tại sườn núi lúc, mỗi người đều phải nghĩ biện pháp lại để cho chính mình cường tráng hơn, tốt hướng chỗ cao bò, thế nhưng mà bò tới đỉnh núi về sau, tuy nhiên biết rõ lại cao hơn một tầng, có thể xé trời mà đi, có thể hẳn dù có cường thịnh trở lại cường tráng, đang tìm đến cái kia Thông Thiên bậc thang trước khi, vẫn đang phá không được thiên, đương nhiên, đồng dạng đều là đứng tại đỉnh núi người, trở nên cường tráng một chút cũng là không có chỗ xấu.

Miễn cho đang tìm đến Thiên Thê trước khi, liền bị mặt khác đứng tại đỉnh núi người một cước đá hạ sơn.

“Được rồi được rồi, luyện kiếm a...”

Một hồ lô rượu, một thanh Tàn Kiếm, một cái ngọc thư sinh, một đầu tiên đồ chưa biết Đại Đạo, liền như vậy nhắm Đông Hải đi.

Con đường này, đã đi Mạnh Tuyên ba tháng, mới khó khăn lắm thấy được cái kia nán ná trên Đông Hải đồ sộ khí tượng.

Đông Hải, rốt cục đã đến trước mắt.

Cái này Đông Hải, lại không thể so với kiếp trước Đông Hải, nơi đây đại dương mệnh mỏng tàn sát bừa bãi, quần đảo tiên sơn đứng vững, tu sĩ vắng lai, giống như tiên cảnh, mà nói tuy nói là hòn đảo, nhưng tại đây hòn đảo lại động liền có vạn dặm cương vực, một ít đại, càng là có 10 vạn dặm, thậm chí mấy chục vạn dặm cương hoặc, căn bản là so một ít tiểu quốc còn lớn hơn rồi, mà như vậy hòn đảo, tại Đông Hải Thánh Địa, tắc thì có hơn mấy trăm ngàn cái.

Bầy trong đảo, bầy đại tiên môn sóng vai mà đứng, mấy trăm tiểu tiên môn trải rộng chư đảo, hợp thành nổi tiếng Thiên Nguyên Đại Lục Đông Hải Thánh Địa.

Mạnh Tuyên lần này chỗ mục đích, đúng là bầy đại tiên môn bên trong một cái, Thiên Trì tiên môn.

Thanh Đăng hòa thượng giới thiệu với hắn một vị sư phó, nghe nói đúng là Thiên Trì tiên môn bên trong đại nhân vật.

Tuy nhiên còn chưa quyết định có phải hay không tự bái

nhập Thiên Trì tiên môn rồi, nhưng Mạnh Tuyên đến rồi, tự nhiên cũng muốn đi trước bái phỏng một phen.

Muốn nhập Đông Hải Thánh Địa, tắc thì muốn trước nhập Tiên Đô thành, thành tên ý vị tiên chi đô thành, chính là Đông Hải tiên phàm hỗn hợp chi địa.

Này thành chính là là thông qua Đông Hải chư tiên môn phải qua đường, cũng là tiên về trước Đông Hải chư tiên môn bái sư người cư trú chi địa.

Trong thành giá hàng kinh người, một nhà bình thường khách sạn, ở lại một đêm muốn một ngàn lượng bạc, còn không bao bữa tối.

Nếu là hàn môn đệ tử đến rồi, chỉ sợ ở đều bất trụ không được, lại càng không cần phải nói tiến về trước tiên môn bái sư rồi.

Bất quá Mạnh Tuyên khá tốt, bị diệt Hắc Mộc sơn về sau, hắc phân đã đến hai thành bảo khố, Linh Đan bảo dược vô số kể, vàng bạc càng là theo như chồng chất đến tính toán, hôm nay đều tại hắc Động Thiên thiết hoàn ở bên trong chồng chất lấy, mà ngay cả chính hắc cũng không biết có bao nhiêu, dù sao đủ hắc tại Tiên Đô thành vượt qua vài năm đúng là.

Ở một đêm về sau, Mạnh Tuyên liền đi xuống lầu, hướng tiểu nhị nghe ngóng Thiên Trì tiên môn vị trí.

“Thiên Trì tiên môn?”

Tiểu nhị vốn nghe xong là hướng tiên môn đi, cho là hắc là thiên thiên vạn vạn muốn bái nhập tiên môn tu sĩ một trong, có chút không kiên nhẫn, nhưng nghe Thiên Trì tiên môn danh tự về sau, lại bỗng nhiên quý dị cười, lắc đầu, thẳng đi nha.

“Ách...”

Hắc cái này phản ứng lại để cho Mạnh Tuyên có chút khó hiểu, đành phải tái đi hỏi những người khác.

“Thiên Trì tiên môn?”

Một vị người qua đường nghe xong Mạnh Tuyên báo ra danh hào, “Xùy” một tiếng bật cười, một bên cười một bên lắc đầu

đi nha.

“Cái này... Đến cùng là chuyện gì xảy ra à?”

Hỏi liên tiếp nhiều người, đang nghe được “Thiên Trì tiên môn” danh tự về sau, đều quỷ dị cười, quay người đã đi ra.

Mạnh Tuyên nhưng có chút mộng: “Cái này Tiên Đô thành người đều cái gì tật xấu à?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 53 : 9 bậc thang 10 giai thành tiên đài

Chương 53: 9 bậc thang 10 giai thành tiên đài

Mạnh Tuyên bị như vậy trượng hai Kim Cương sờ không được ý nghĩ, thật sự không biết mọi người vì sao đều là cái này phản ứng, mặc dù không biết Thiên Trì tiên môn ở nơi nào, cái kia cũng không cần cười quỷ dị như vậy a, làm cho lòng người ở bên trong sợ hãi.

Hắn chính cần nhắc nên làm cái gì bây giờ, đã có một cái du đăng tại khách sạn chung quanh lão đầu tử vây đi qua, xem bộ dáng râu bạc trắng tóc trắng, tiên phong đạo cốt, cực giống như đắc đạo cao nhân.

Hắn đi lên xông Mạnh Tuyên mỉm cười, nói: “Thiếu niên, thế nhưng mà đến Đông Hải báisư cầu tiên hay sao?”

Mạnh Tuyên nao nao, trả lời: “Đúng vậy!”

Tiên phong đạo cốt lão đầu khẽ gật đầu một cái, nói: “Tu vi mấy trọng à?”

Mạnh Tuyên có chút phóng ra một tia bản thân khí cơ.

Lão đầu nao nao, có chút giật mình, nói: “Tuổi còn nhỏ, vậy mà tu đã đến chân khí cửu trọng?”

Giật mình qua đi, tưng lộ ra rất dễ bụng rồi, đi theo lại hỏi: “Trong nhà phú quý hay không?”

Mạnh Tuyên có chút mơ hồ, đành phải trả lời: “Có chút dư tư...”

Lão đầu mỉm cười, thò tay kéo Mạnh Tuyên, cười nói: “Cùng ta rời đi, chúng ta Cự Kinh môn tuy nhiên tại Đông Hải chúng tiên trong môn không coi vào đâu đại tông, nhưng là miễn cưỡng tính toán cái Tam lưu rồi, trong môn thần công kỳ ảo vô

cùng vô tận, bảo vệ người thoả mãn!”

“Ách... Tiên bối chậm đã, tại hạ còn muốn cân nhắc một phen...”

Mạnh Tuyên tự nhiên không thể cùng hắn đi, xem lão đầu bộ dáng, càng xem càng giống kiếp trước mong người chiêu sinh.

“Còn cân nhắc cái gì!” Tiên phong đạo cốt lão đầu bất mãn nói: “Chúng ta Cự Kinh môn tính toán tốt rồi, bái sư kim chỉ lấy người một vạn lượng bạc, hơn nữa vừa vào cửa ở bên trong, lập tức sẽ ban thưởng người một môn lão phu tự bảo khư lấy được Cự Kinh Triều Tịch Quyết, người như có thiên tư hơn người, tự nhiên có thể từ nay về sau bí quyết trong ngộ đến tiên cơ, đập phá Chân Linh cảnh, thành tựu tiên bảo thân... Tốt như vậy điều kiện người còn muốn cân nhắc?”

“Cái này... Vẫn bối nếu như thiên tư không tốt đâu này?”
Mạnh Tuyên cười khổ

Lão đầu dứt khoát nói: “Thiên tư không tốt người bái đến chỗ nào đều không tốt, còn không bằng tiện nghi chúng ta Cự Kinh môn đây này...”

Mạnh Tuyên thiếu chút nữa lại để cho lão đầu khí nở nụ cười, nguyên lai hắn thật là một cái chiêu sinh, bạch mù cái này tiên phong đạo cốt hời hợt.

“Tiên bối, thực không dám đầu điểm, vẫn bối này tới là có nơi đi, có trường bối thư lúc này, muốn dẫn vào Thiên Trì tiên môn...”

Mạnh Tuyên không có cách nào, đành phải đem Thiên Trì tiên môn chuyển đi ra.

“Thiên Trì tiên môn... Ha ha... Đi thôi đi thôi, lão phu không cùng hắn đoạt đồ đệ...”

Râu bạc trắng lão đầu khẽ giật mình, xoáy và quỷ dị nở nụ cười, thả Mạnh Tuyên tay, xoay người rời đi.

“Tiên bối dừng bước, cái này Thiên Trì tiên môn như thế nào đi đi, kính xin tiên bối bảo cho biết...”

Mạnh Tuyên ngược lại kéo lại râu bạc trắng lão đầu, muốn hỏi đến tột cùng, đường này hỏi cả buổi, còn không người nói với hắn đây này.

Râu bạc trắng lão đầu xoay người qua đến, con mắt lóe khôn khéo hào quang, nói: “Muốn cho ta mang người đây? Số này...”

Hắn vươn ba ngón tay.

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Ba trăm lượng?”

Lão đầu khí thổi thổi râu ria, “Đuôi ăn mày đâu này? Ba ngàn lượng!”

Mạnh Tuyên hung ác nhấn tâm, chính xác cầm ba trăm lượng vàng đi ra, vừa mới đáng giá ba ngàn lượng bạc.

Hắn cũng là không có biện pháp rồi, thà rằng dùng tiền cũng phải hỏi đến tột cùng.

Râu bạc trắng lão đầu vui sướng hài lòng đem vàng thu vào Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, lại nói: “Có thể sớm đã nói, lão phu chỉ nói cho người như thế nào đi qua, những chuyện khác một mực không đề cập tới, người muốn biết cái gì, hắc hắc, chính mình đến Thiên Trì tiên môn đến hỏi a...”

“Được rồi...”

Mạnh Tuyên chính xác bị Tiên Đô thành người làm hồ đồ rồi, mặc kệ mặt khác, đi trước rồi nói sau.

Cùng lắm thì thay Thanh Đăng đại sư hỏi thăm tốt, không đề cập tới bái sư sự tình, quay người đã đi xuống núi.

Lão đầu liền dẫn Mạnh Tuyên, một đường hướng Tiên Đô thành phương đông bước đi.

Bởi vì ý định đi bái phỏng thoáng một phát sẽ trở lại, Mạnh Tuyên liền không có gọi Bảo Bồn, một mình theo lão đầu đi.

“Lão Hồ Đầu, lại rẽ vào cái đồ đệ à?”

“Lão Hồ Đầu, các người Cự Kinh môn đây là quật khởi hiện ra

a, một tháng rě vào ba đồ đệ rồi...”

“Này, cái kia vị tiểu huynh đệ, đừng tin cái này lão hoạt đầu, bái nhập chúng ta Ngự Long Động a, học phí tiện nghi...”

Trên đường đi, không ít người nhảy ra ngoài, có người trêu chọc râu bạc trắng lão đầu, có người trực tiếp muốn đào Mạnh Tuyên đi qua.

“Đi đi đi, người ta là bái nhập Thiên Trì môn đồ đệ, các ngươi dám đoạt?”

Râu bạc trắng lão đầu câu nói đầu tiên đem người chấn trở về, tất cả mọi người nghe xong, đều xông Mạnh Tuyên quỹ dị cười cười, không nói.

Đi hơn phân nửa ngày, cuối cùng đã tới Tiên Đô thành một chỗ khác, đã thấy nơi này chính là một cái bến cảng, bên ngoài là bao la bát ngát mặt biển, trên biển mây trắng quanh quẩn, ẩn ẩn có tiên quang quanh quẩn tiên sơn tại mây trắng trên đỉnh như ẩn như hiện, rồi sau đó bên trên bầu trời, càng là thỉnh thoảng có thể thấy được Ngự Kiếm tu giả, hoặc tự tiên sơn mà đến, hoặc tự phía chân trời bay vút, trón vào mây trắng bên trong, bay về phía tiên sơn chỉ đỉnh.

“Cái kia là cái gì?”

Mạnh Tuyên chợt thấy trên mặt biển một tòa Bạch Ngọc đài, cao chừng tầm hơn mười trượng, quanh quẩn lấy tiên quang, không giống phàm vật.

“Cái kia nha, chính là chín bậc thang Thập giai thành tiên đài, chính là chuyên môn khảo thí tu giả tư chất, một vạn lượng bạc, tự có thể thử bên trên thử một lần!”

Râu bạc trắng lão đầu về Thiên Trì tiên môn sự tình một mực không đề cập tới, nói đến nơi này Bạch Ngọc đài, ngược lại mở ra máy hát, nói: “Cái này Thiên Nguyên Đại Lục bên trên, đến Đông Hải Thánh Địa bái sư người có thể nói nhiều vô số kể, chúng ta những tiên môn này người, cũng có chút phiền nha, hơn nữa người tới nơi này đại đa số đều là mắt cao hơn đầu thế hệ, bình thường tiểu tiên môn đều không để vào mắt, trong ánh mắt chỉ nhìn chăm chăm bảy đại tiên môn, vì thanh tĩnh, liền có bảy đại tiên môn có thể người tại đây trên biển

dựng lên một tòa Bạch Ngọc đài, phàm là đến cầu tiên đệ tử cũng có thể lên đài khảo thí chính mình tiềm chất, bất kể là ai, đi đến như vậy một lần, cũng hiểu chính mình có bao nhiêu cân lượng rồi!”

“A? Còn có bậc này chỗ?”

Mạnh Tuyên nghe vậy, trong nội tâm cũng sinh ra một chút hứng thú.

Đúng lúc này, bỗng nhiên cách đó không xa một tiếng pháo tiếng nổ, một chiếc thuyền bé chở một vị áo trắng công tử, hướng Bạch Ngọc đài mà đi.

“Có người lên đài á...”

Không biết là ai hô một cuống họng, lập tức vây đã tới rất nhiều người xem náo nhiệt, Mạnh Tuyên cũng bị chen đến phía trước.

“Chúng ta đuổi được ngược lại xảo, cùng một chỗ xem một chút đi!”

Lão Hồ Đầu cũng cười tùm tùm vén lên râu ria, hướng Mạnh Tuyên giải thích nói: “Đền Đông Hải Thánh Địa bái sư a, đi cái này Bạch Ngọc đài là phương tiện nhất đường đi. Đây đài cùng sở hữu Thập giai, mỗi giai chín bậc thang, có thể trắc tu giả thiên tư, tâm chí, ngộ tính thậm chí là cơ duyên. Có thể trèo lên Tam giai người, đã nói minh tư chất người không tệ, có tư cách tại đây Thánh Địa trong, tìm một chỗ tiên môn cư trú; có thể trèo lên Lục giai, đã nói minh tư chất người hơn người, có tư cách bái nhập bảy đại tiên môn bên trong; có thể trèo lên Lục giai đã ngoài, đó chính là kỳ tài, coi như là bảy đại tiên môn, đều sẽ ra tay cướp đoạt người, mà có hi vọng trèo lên Thập giai... Hắc hắc, ngoại trừ bảy năm lúc trước vị Tiên Tử, chưa từng thấy qua người khác...”

Mạnh Tuyên giật mình, thần nhiên nói: “Người nói vị kia Tiên Tử, thế nhưng mà Hồng Hoàn tiên tử?”

Lão Hồ Đầu cười cười, nói: “Ngoại trừ vị kia Tiên Tử, còn có người phương nào? Chỉ có điều, là cái kia Hồng Hoàn tiên tử, kỳ thật cũng không có leo lên Thập giai, nàng đăng Cửu giai về sau, rõ ràng đi có thừa lực, nhưng không có tiếp tục hướng

bên trên, mà là quay người xuống đài rồi, bất quá, coi như là đăng Cửu giai, nàng coi như là bất thể ra hiểm thấy kỳ tài, bảy đại tiên môn vì nàng, suýt nữa đánh vỡ đầu!”

“Hừ... Ác độc nữ tử, thiên phú lại cao, lại có gì dùng?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm lạnh lùng nói một câu, con mắt có chút nheo lại.

Liên vào lúc này, cái kia áo trắng công tử đã leo lên Bạch Ngọc đài, đệ lưỡng giai chín bậc thang, hần đi thập phần nhẹ nhõm, nhưng bắt đầu đăng đệ Tam giai lúc, liền lộ ra có chút khó khăn rồi, tựa hồ mỗi phóng ra một bước, đều hao hết khí lực toàn thân, cuối cùng nhất hần cạn kiệt toàn lực, cũng chỉ là leo lên thứ ba giai, nhìn xem tầng thứ tư, hần cười khổ lắc đầu, quay người đi xuống.

“Ồ, người này tu vi cũng không yếu nha, tuổi không lớn lắm, liền có chân khí bát trọng tu vi, vì sao chỉ đăng Tam giai?”

Mạnh Tuyên cảm thấy có chút kinh ngạc.

Lão Hồ Đầu lại lắc đầu, nói: “Người này tu vi, chắc là Linh Đan bảo dược tột sinh ra đến, không phải mình tu, vô luận là bản thân tiềm chất, hay vẫn là tâm tính, đều bình thường, mà Bạch Ngọc đài, khảo thí cũng không phải là tu vi, hoàn toàn là những bẩm sinh này thiên phú, bằng không thì tiên môn trực tiếp xem tuổi cùng tu vi là được, làm gì vẽ vờ cho thêm chuyện ra?”

“Thì ra là thế, lại vẫn có bực này tồn tại...”

Mạnh Tuyên cũng có chút tâm động, nhưng cẩn thận nghĩ nghĩ, rồi lại kiềm chế ở.

Tự tính toán muốn đi đi đến vừa đi, cũng chờ mình hiểu được cái này Đông Hải Thánh Địa về sau rồi nói sau!

“Ngư lão đại, vị này Tiểu ca là hướng Thiên Trì môn đi, người cho mang hộ đi qua đi...”

Râu bạc trắng lão đầu đem Mạnh Tuyên dẫn tới bến cảng bên cạnh một chỉ nổi mây trắng bên trên thuyền rồng trước, hướng về thượng diện một cái chòm râu dài kêu lên.

“Hương Thiên Trì tiên môn hay sao? Ha ha, lên đây đi, bảy ngàn lượng bạc...”

Chòm râu dài khẽ giật mình, nở nụ cười đến rồi câu, thuyền rồng bên trên đã ngồi mấy người, nghe vậy lại có chút bất mãn, hét lên: “Giống như gia, dựa vào cái gì chúng ta ngồi thuyền, vô luận đi đâu đều là một vạn lượng, hấn lại chỉ cần bảy ngàn lượng đâu này?”

“Người ta phải đi Thiên Trì tiên môn, lão tử cho hấn giảm giá không được à? Các ngươi không ngồi cút ngay trứng...”

Chòm râu dài khinh thường mắng câu, lập tức bị hù mấy người kia không dám lên tiếng rồi.

“Cái này Thiên Trì tiên môn đến cùng làm sao vậy a, như thế nào mỗi người đều cổ cổ quái quái...”

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ nở nụ cười khổ, thật sự có chút sờ không được ý nghĩ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 54 : Giao ác kéo thuyền

Chương 54: Giao ác kéo thuyền

Thuyền rồng hẹp hòi, thượng diện đã đã ngồi bốn năm người, cũng chỉ có thể tọa hạ Mạnh Tuyên một cái rồi. Mạnh Tuyên nhảy lên thuyền rồng, coi chừng né tránh lấy người, hướng thuyền rồng bên trong cái kia cuối cùng một cái không vị đi đến. Cái kia bốn năm cái hành khách ở bên trong, đã có một cái mặt bạch môi hồng người trẻ tuổi, ước chừng hai mươi tuổi, tu vi tại chân khí lục trọng tả hữu, vừa mới kêu la bắt công trong đám người, hắc thanh âm là lớn nhất một cái.

Hắn nhưng lại khi dễ Mạnh Tuyên tuổi trẻ, đối với hắn đi tới làm như không thấy, cố ý đem chân thật dài đưa ra ngoài, ngăn lại đường đi.

Mạnh Tuyên xem tại trong mắt, cảm thấy cười cười, cũng không tránh né, trực tiếp một cước đạp phải đi lên.

“A nhé...”

Lưỡng chân đâm vào một chỗ, tiểu bạch kiểm sắc mặt đại biến, đau nhức kêu lên tiếng. Hắn nhưng lại xem thường Mạnh Tuyên rồi, vốn tưởng rằng Mạnh Tuyên tuổi còn trẻ, trên người khí cơ cũng yếu, không sẽ có bao nhiêu tu vi tại thân, lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên chỉ là tu hành một môn liễm tức trên người khí cơ pháp môn, đem một thân chân khí che lừa mà thôi, trên thực tế tu vi đã là chân khí cửu trọng.

Đạo này pháp môn, chính là Bệnh lão đầu khi còn sống cố ý truyền cho Mạnh Tuyên, Bệnh lão đầu cả đời không tranh quyền thế, làm người thấp điều, ngày bình thường hành tẩu Hồng Trần, đều là thu liễm khí cơ, gặp được sự tình cũng là tránh được nên tránh, thực tránh không qua rồi, mới có thể triển lộ thần thông giải quyết vấn đề, cũng chính là bởi vậy, tuy nhiên hắn năm đó tu vi cũng không yếu, nhưng ở nhân gian cũng không quá lớn thanh danh.

Chỉ có điều, Bệnh lão đầu tuy nhiên đem cái này liễm tức chi thuật đều truyền cho Mạnh Tuyên, nhưng Mạnh Tuyên cùng tính tình của hắn lại rất là bất đồng.

Mạnh Tuyên đồng dạng cũng là không muốn gây chuyện tính tình, nhưng gan lớn, gặp chuyện về sau sẽ không tránh né, ngược lại ưa thích trực tiếp xông đi lên.

Đánh thắng được tựu đánh, đánh không lại chạy, nhưng là sẽ không trốn sự tình.

“Ngươi... Ngươi mù mắt chó, không thấy được ta chân ở chỗ này sao?”

Cái kia tiểu bạch kiểm bị đau, lập tức trừng mắt dựng thẳng mặt mắng lên.

Mạnh Tuyên mặt mày ngưng tụ, cười lạnh nói: “Thế thì xin lỗi rồi, tại hạ cái này hai mắt có thể trông thấy người, nhưng không nhìn thấy cẩu!”

“Con mẹ nó tiểu đồ khốn, muốn chết phải không?”

Tiểu bạch kiểm giận dữ, trực tiếp nhảy dựng lên, tựu muốn động thủ.

Mạnh Tuyên lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, trong lòng nghĩ lấy hắn nếu dám động thủ đem hắn ném đến hải lý đi.

“Tiểu bạch kiểm, ngươi tốt nhất nhắm lại miệng chim, bằng không thì gây gia trong nội tâm không thoải mái, sẽ đem ngươi ném đến hải lý đi!”

Bỗng nhiên một tiếng gào to truyền đến, nhưng lại cái kia cao lớn thô kệch Ngự lão đại lạnh lùng nói câu.

“Ngươi... Hừ, đợi ta tiến vào tiên môn, lại cùng các ngươi so đo!”

Tiểu bạch kiểm bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, nhưng lại thật không dám gây về mặt hung tướng Ngự lão đại, nói thầm một câu không nói.

Mạnh Tuyên cũng tự ngồi ở cái kia không vị bên trên, không

cùng hắn so đo.

“Xuất phát rồi...”

Ngư lão đại gặp thuyền rồng ngồi đầy người, một tiếng la hét, cao cao vung lên roi, trên không trung trừu nhất kể.

Đột nhiên, trăm trượng bên ngoài mặt biển bay lên sóng lớn, rồi sau đó nước biển hướng hai bên tách ra, thậm chí có một đầu cao tới vài chục trượng, toàn thân ngăm đen, khí thế hung ác bức người Hắc Giao theo hải lý chui ra, run lên trên người nước biển, màu đỏ tươi con người liền nhìn thẳng thuyền rồng, gầm nhẹ một tiếng, “Vèo” một tiếng đã phá vỡ mặt biển, hướng về cái này mái hiên chạy tới, thẳng như mũi tên, thoáng qua liền đến.

“A nhé...”

“Có quái vật biển... Chạy mau...”

Thuyền rồng bên trên người đều bị bị hù hồn bất phụ thể, chỉ có Ngư lão đại cùng Mạnh Tuyên hai cái ngồi ngay ngắn.

Ngư lão đại chẳng biết tại sao không sợ hãi, Mạnh Tuyên nhưng lại nhìn ra cái này Giao Long tuy nhiên khí thế hung ác bốn phía, nhưng cũng không sát khí.

“Thực là một đám nhuyển đản, bá nhập tiên môn đệ tử cũng một đời không bằng một đời...”

Ngư lão đại khinh thường mắng mấy người một tiếng, lại ném hai cái bao da, vừa mới bọc tại Giao Long trên cổ, rồi sau đó hất lên roi, Ác Giao liền tại đáy nước lặn, lôi kéo thuyền rồng bay vượt qua liền đi về phía trước đi.

Mọi người kinh hoàng vừa định, cũng đều cảm giác có chút mới lạ, cái này Ác Giao thoát nhìn hung hoành vô cùng, lại nguyên lai là cái kéo thuyền.

Mới lạ qua đi, cũng không khỏi cảm thán, cái này Tiên Đô thành ở bên trong một cái nhà đồ, tựa đám dùng Ác Giao kéo thuyền, có thể thấy được Thánh Địa chi năng rồi.

Thẳng tại mặt biển đi ước hơn mười dặm, Ngư lão đại bỗng

nhien một tiếng gào thét, cái kia Ác Giao trong lúc đó từ đáy biển thoát ra, vậy mà lôi kéo thuyền rồng hướng không trung bay đi, mọi người lại là lắp bắp kinh hãi, đợi thấy được Ngư lão mặt to bên trên cười trào phúng ý, mới hiểu được, không phải Ác Giao phát điên, mà là hành trình vốn chính là như thế, cách bến cảng về sau, bước thoải mái đường thủy, mà đi thiên đường.

Phá vỡ tầng mây về sau, thuyền rồng liền ổn định xuống dưới, do Ác Giao lôi kéo, hướng bao la bát ngát mặt biển ở chỗ sâu trong bay đi.

Dưới đò biển mây cảnh tượng, dẫn tới trên thuyền mọi người ngھnh cổ dò xét, ngược lại đã quên vừa rồi kinh hãi.

Mặt biển rộng lớn, thuyền rồng một mực tại trên biển trăm trượng chỗ phi hành, vừa mới khiến cái này người đều kiến thức tiên gió biển sóng.

Đón nắng gắt, mặt biển một mảnh ba quang lân lân, tựa như Toái Kim.

Đoạn đường này đi qua, có thể nói mở rộng tầm mắt, có Tiểu Sơn tựa như Long Quy tại trong biển chậm rãi hoa du, cũng có khổng lồ nói chuyện không đầu Côn Bằng phù ở mặt biển, lười biếng phơi nắng lấy mặt trời, có hiểm ác Phong Bạo, liên tiếp Hải Thiên, tựa như kỳ dị trụ trời, thuyền rồng đều được đi vòng qua, cũng có đông nghịt yêu điều, thống ngự một phương bầu trời, oa oa gọi bậy, phiền mọi người phải che lỗ tai.

Tại trải qua một chỗ hải đảo lúc, Mạnh Tuyên còn chứng kiến một đám lính tôm tướng cua, tại đâu đó thao diễn trận pháp, gặp được Ngư lão đại thuyền rồng bay qua, đầu lĩnh tôm đem còn ngẩng đầu lên đến chào hỏi, cực kỳ nhiệt tình, nhưng mà Ngư lão đại thấy mặt không biểu tình, cái kia kéo thuyền Ác Giao lại đánh nữa cái phun mũi đáp lại... Lại nguyên lai lính tôm tướng cua không phải Ngư lão đại người quen, mà là cái kia Ác Giao người quen.

Đương nhiên, chính giữa cũng không thiếu hung hiểm, trải qua một khối nửa cái đại lục tựa như hòn đảo lúc, dù là Ngư lão đại cẩn thận từng li từng tí, hay vẫn là bị một chỉ sinh cánh Hắc Long phát hiện, cái đuôi bãi xuống, trực tiếp bay lên mây xanh, lái yêu vân cấp tốc đuổi theo, hóa ra yêu tương, chừng

hơn mười trượng cao, mở ra miệng lớn dính máu liền hướng thuyền rồng nuốt đi qua, bị hù Ngự lão Đại Liên hao tổn ba đạo linh phù mới thoát khỏi.

“Móa nó, lần này biết rõ gia tại sao phải giá như vậy cao a? Cái kia ba đạo linh phù, ít nhất được một tháng mới luyện được trở lại!”

Ngự lão đại căm giận bất bình chửi bới, có chút đau lòng.

Cũng là đã đến lúc này, Mạnh Tuyên mới biết được vì cái gì bái sư tu giả đều phải ngồi ngồi Ngự lão đại thuyền rồng tiên vào tiên môn, nếu là bọn họ chính mình đến, tựu tính toán có thể đáp mây bay, có thể Ngự Kiếm, nếu không thức đường, cũng khó bảo vệ sẽ không xâm nhập hiểm ác chi địa, bị yêu tà nuốt.

Bất quá, lại giả tưởng cảnh tượng, xem buổi sáng cũng ngán, thuyền rồng bên trên mấy người bắt đầu đã khởi gỏi tới.

Lẫn nhau giao hoán thoáng một phát tên họ đạo hiệu, chỗ bái sư môn, Mạnh Tuyên cũng coi như đối với cái này mấy cái đã có nhất định được hiểu rõ.

Năm người tuổi không đều, nhỏ nhất hẳn là Mạnh Tuyên, chỉ có mười lăm mười sáu tuổi, lớn hơn một chút thì còn lại là cái kia tiểu bạch kiếm, mặt khác có hai cái ba bốn mươi tuổi, có một người không thể không đề, dĩ nhiên là một cái râu bạc trắng tóc trắng lão đầu nhí, vừa hỏi mới biết được, tuổi đã hơn chín mươi tuổi, nhưng lại tại trước đó không lâu trong lúc vô tình cứu được một đạo bị thương lão đạo, đã nhận được bái nhập tiên môn cơ hội.

Bất quá hẳn muốn bái tiên môn, cũng chỉ là một cái Tam lưu tiểu tiên môn mà thôi, không có thành tựu.

Này trong đó, khiến người chú mục nhất, nhưng lại cái kia tiểu bạch kiếm, tên là Vân Hoán Nguyệt, gia tại sở địa chi bắc, chính là một phương hào phú, hẳn nhưng lại tại Bạch Ngọc trên đài leo lên thứ sáu giai, đã nhận được bái nhập bảy đại tiên môn một trong Tử Vi tiên môn cơ hội, có chút làm cho người ta hâm mộ, cũng chính bởi vì hẳn cái này đặc thù thân phận, mới có thể cái mũi lật đến trên đỉnh đầu, không ai bì nổi.

Nếu bàn về tu vi đến, hẳn nhưng lại những người này yếu nhất, chỉ có chân khí lực trọng, mà những người khác nhiều là chân khí bát trọng, cửu trọng.

Chỉ có điều tại Đông Hải Thánh Địa, lại không theo như tu vi đến bình phán cao thấp, mà là xem tư chất.

Đổi với tiên môn mà nói, đệ tử chiêu vào cửa đến rồi, tu vi thấp một ít không coi vào đâu, ban thường chút ít Linh Dược, hoặc là tôn trưởng ra tay ban thưởng bên trên một đạo chân khí, tu vi đạt tới chân khí cửu trọng thật sự là chuyện dễ dàng, lui một bước giảng, vền vền Tiên Đô thành ở bên trong, chân khí đạt đến cửu trọng Võ Giả sẽ không biết có bao nhiêu, nhưng tư chất nhưng không thấy đến độ có đột phá Chân Linh cảnh cơ hội, vẫn đang không bị tiên môn thu nhận sử dụng.

Duy có như Vân Hoán Nguyệt bực này tại Cử giai Bạch Ngọc trên đài ra danh tiếng, mới sẽ bị người coi trọng, thu nhập đại tiên trong môn.

“Hừ, chờ ta tại Tử Vi tiên môn tu được thần thông, lại để giáo huấn có chút không có mắt tiêu tạp chủng!”

Cái kia Vân Hoán Nguyệt bị mấy người khác một phen truy phủng, lại trở nên không ai bì nổi, vừa nói một bên nghiêng liếc Mạnh Tuyên.

“Ách... Bất quá là nhất thời không chịu thua kém, Vân huynh làm gì để ở trong lòng, ta vừa mới nhưng lại nghe nói, Mạnh huynh cũng là muốn bái nhập bảy đại tiên môn một trong Thiên Trì tiên môn, không chuẩn hai người các ngươi ngày sau liên hệ cơ hội thêm nữa nhỉ...”

Có một mặc áo lam đàn ông ở bên cạnh hoà giải.

Cái kia râu bạc trắng lão đầu rồi, lại hơi xem thường cười, nói: “Cũng không có thể a, cái kia Tử Vi tiên môn nhưng là chân chính tiên môn, mà Thiên Trì môn nhưng có chút...”

Thuyền rồng bên trên Ngư lão đại bỗng nhiên vừa quay đầu đến, lạnh lùng nhìn qua râu bạc trắng lão đầu tử, nói: “Đừng ý vào người có đem niên kỷ, so người bên ngoài nhiều nghe xong chút ít câu chuyện, ngay ở chỗ này miệng đầy phun phẩn, người đã biết rõ Thiên Trì tiên môn sự tình, tự phải biết

Thiên Trì tiên môn quy củ, nếu là nói không nên nói lời, tin hay không gia hiện tại sẽ đem người ném ra bên ngoài cho của ta ăn Thần Long?”

Cái kia kéo thuyền Ác Giao nghe xong, lão đại chuyển đi qua, ào ào chảy nước miếng.

“Cái này... Tiểu lão nhân biết sai rồi...”

Râu bạc trắng lão đầu sợ hãi kêu lên một cái, lập tức thuận mặt mày, không dám tái mở miệng rồi.

Thuyền rồng bên trên người cũng không dám bàn lại luận mấy thứ gì đó, chỉ là trong nội tâm không khỏi đều có chút tò mò, Thiên Trì tiên môn đến cùng làm sao vậy?

“Tứ Vi tiên môn đã đến, tiểu bạch kiểm đi xuống đi...”

Lại đi lên phía trước ước chừng một canh giờ, Ngự lão đại bỗng nhiên kêu một tiếng.

Đã thấy trăm trượng bên ngoài, mây trắng quanh quần ở bên trong, mờ mờ ảo ảo xuất hiện một tòa nguy nga tiên sơn, nửa che nửa ẩn, khí độ bất phàm.

“Hừ, tiểu tử, chúng ta ngày sau gặp lại...”

Vân Hoán Nguyệt đứng lên, khinh thường nhìn Mạnh Tuyên liếc, ngực nổi lên một thanh nho nhỏ phi kiếm, hướng tiên sơn bay đi.

Mạnh Tuyên cũng không để ý tới hắn, đối với lời này uyển giống như không có nghe được.

Bất quá trong nội tâm, lại nhớ kỹ người như vậy, tìm được cơ hội, tất nhiên hảo hảo giáo huấn hắn một trận.

Thuyền rồng đi thêm, thời gian dần trôi qua trên thuyền vài người khác cũng đi xuống, Thiên Trì tiên môn lại tựa hồ như xa nhất một cái, thẳng đến trời chiều lặn về phía tây, mới tới một chỗ thoạt nhìn ước chừng trăm dặm phương viên ở trên đảo, đen sì sì, chỉ thấy vô số đạo ngọn núi kiêu lưỡng kiếm sắc bén chỉ hướng lên bầu trời, chỉ có điều, cái khác tiên đảo đều có rõ ràng Linh khí chấn động, nhưng chỗ này đảo nhỏ, lại

cảm giác không thấy Linh khí chỗ, trái ngược với tòa Tử Đảo.

“Thiên Trì tiên môn đã đến, tiểu huynh đệ, chính ngươi xuống dưới bãi sơn a, đạo phù này giấy thu lấy, lúc nào muốn trở về rồi, đem cái này phù điểm đốt, ta tự nhiên sẽ tới đón ngươi, chúng ta còn theo như lúc đến giá cả, thu ngươi bảy ngàn lượng là được rồi!”

Cá lão đại đem một đạo phù đưa cho Mạnh Tuyên, liền thay đổi thuyền rồng bay mất.

“Ai, mặc kệ, là phúc là họa hay vẫn là quỷ quật, trước tạm đi xem a!”

Mạnh Tuyên thở dài, đem phù thu vào Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, cất bước đi thẳng về phía trước.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 55 : Chân Truyện Đại Đệ Tử

Chương 55: Chân Truyện Đại Đệ Tử

Theo gập ghềnh đường núi đi tầm mười dặm đường, liền thấy phía trước xuất hiện một tòa cao tới tầm hơn mười trượng sơn môn, trong bóng đêm, lộ ra cao lớn trầm mặc, ngược lại cũng có chút tiên môn khí tượng, chỉ là chung quanh lại không khí trầm lắng, tựa hồ liền cá biệt thủ đang trực đệ tử cũng không có. Mạnh Tuyên do dự một chút, trực tiếp tự đi vào, một đường đi, một đường mọi nơi dò xét, muốn tìm người đến hỏi một chút lời nói.

“Người đến người phương nào nha? Dám xông ta Thiên Trì tiên môn?”

Thình lình, đột nhiên bên cạnh trong núi rừng, xông đi ra một đạo bóng đen, nhưng lại cái ngữ kiếm tu giả.

Cái này ngữ kiếm thủy bình, thật đúng không được tốt lắm, lệch ra bảy uốn éo tám, tựa hồ tùy thời hội theo trên thân kiếm té xuống đồng dạng.

“Vị huynh đài này mời, kẻ hèn này Mạnh Tuyên, theo Sở Nam mà đến, mang theo Thanh Đăng đại sư thư, đến đây tiếp Hoài Ngọc tiên trưởng!”

Mạnh Tuyên thấy người, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bề bộn làm cái lễ, khách khí nói.

“Hoài Ngọc tiên trưởng? Bái kiến ta gia chương giáo hay sao? Ta còn tưởng rằng là bá sư đây này!”

Người nọ theo trên thân kiếm nhảy xuống tới, ngã cái lão đảo, hần nói ra đề quần, nói: “Đi thôi, ta dẫn ngươi đi qua!”

“Ách... Đơn giản như vậy?”

Mạnh Tuyên nao nao, còn tưởng rằng to như vậy tiên môn, sẽ

có rất nhiều quy củ đâu rồi, lại không muốn đơn giản như vậy.

“Còn có cái gì khó, người nếu nhận thức lộ ta đều không dẫn người nữa nha, bất quá người cũng không nhất định thấy lấy, chương giáo trên đỉnh cái kia hai cái môn thần cũng không phải là dễ trêu...” Nói chuyện đệ tử sinh ra khóa phương đầu, dáng người có chút khỏe mạnh, chỉ nói là khởi lời nói đến lại tựa hồ như có chút khờ, thoát nhìn không giống cái tu tiên, trái ngược với cái trong thành cho người vận hàng cùng thuyền kiếm ăn.

“Ta gọi Liên Sinh Tử, người gọi cái cái gì?”

Phương đầu đệ tử ngược lại lấy cái tên rất hay, một bên một lần nữa ngự kiếm, một bên hỏi Mạnh Tuyên.

“Kẻ hèn này Mạnh Tuyên, chúng ta... Như thế nào đi qua?”

Mạnh Tuyên nhìn xem hấn luồng cuống tay chân trêu ghẹo phi kiếm, không giống như là có thể bay lên bộ dáng.

Liên Sinh Tử có chút xấu hổ, nói: “Phi kiếm này ta được không lâu, vận dụng không quen... Tự được thông qua lấy phi sao?”

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ, đành phải chờ đợi lo lắng lên phi kiếm, lệch ra bảy uốn éo tám ở bên trong, hướng tiên sơn nội bay đi.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, lại đã đến tiên sơn chính giữa, đã thấy chỗ có một mặt hồ lớn, dù là tại buổi tối, y nguyên có thể thấy được một mặt trăng kính, gió nhẹ trong trẻo nhưng lạnh lùng, xanh nhạt đẹp và tĩnh mịch, rốt cục có chút tiên môn khí tượng rồi. Cái kia hồ ở giữa, lại có một đạo ngọn núi rồi đột nhiên mà lên, thẳng nhập mây xanh, Liên Sinh Tử trực tiếp lại để cho Mạnh Tuyên đáp mây bay bay lên cao điểm, bay thẳng mấy trăm trượng, mới gặp được phong trên đỉnh, kiến lấy một tòa đạo quan, cổ kính, thoát nhìn có chút bình thường, mà xem trước tắc thì bình bình chính chính, như là bị người một kiếm tiêu diệt.

Cuối cùng tính toán an toàn đến, hai người nhảy xuống phi kiếm, liền hướng đạo xem đi đến.

Đi tới xem trước, Liên Sinh Tử cung kính thi lễ một cái, hướng về đạo quan kêu lên: “Hong sư tử, Tùng sư huynh, vừa mới ngoài núi đến rồi một thiếu niên, nói là bị một cái tên là Thanh Đăng lão hòa thượng giới thiệu đến, muốn bái kiến sư tôn...”

Bấm xong sau, hần lại thấp giọng hướng Mạnh Tuyên nói: “Người cũng cung kính chút ít, cái này hai cái môn thần đồng ý, người mới có thể đi vào!”

Mạnh Tuyên tâm thần hơi run sợ, cũng sửa sang lại thoáng một phát quần áo, nghiêm túc và trang trọng khuôn mặt.

Thiên Trì tiên môn dù sao cũng là Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong, mặc dù mặt ngoài rách nát chút ít, nhưng chắc hẳn có hẳn không tầm thường chỗ.

“Sàn sạt...”

Liên Sinh Tử hoán vài tiếng về sau, bỗng nhiên nói xem hai bên đi tới hai cái nho nhỏ thân ảnh, ưỡn ngực lõm bụng, hơi có chút uy nghi. Bất quá xem xét trong suốt hình dạng của bọn hắn, Mạnh Tuyên lại mở rộng tầm mắt, đã thấy bên trái cái kia một thân Kim Vũ, đỉnh đầu hồng quan, dương đầu ưỡn ngực, chính là một cái lớn gà trống, bên phải cái kia gập từng cái đuôi, nho nhỏ thân thể, mắt nhỏ bóng bẩy chuyên, nhưng lại một con sóc.

“Nhanh... Đem thư giao cho hai vị sư tử sư huynh...”

Liên Sinh Tử hướng Mạnh Tuyên nháy mắt.

“Ách... Hai vị này tự là Hồng Quan sư tử cùng Tùng Hữu sư huynh?”

Mạnh Tuyên cảm thấy mê trời lên: “Tự tính toán bồi phận nói thông, cái này gà trống... Cũng không nên là sư tử à?”

Bất quá lên núi thời điểm, hắn tự quyết định mặc kệ nhìn thấy cái gì đều không dùng là lạ chú ý, bởi vậy trong nội tâm mặc dù có chút kinh ngạc, trên mặt thực sự không biểu lộ ra, thành thành thật thật đem Thanh Đăng đại sư tự tay viết thư lấy đi ra, hai tay dâng.

Con sóc kia nhảy tới hấn trên cánh tay, đem thư cầm, sau đó lại “Thì thầm” kêu hai tiếng, mệnh hấn ở chỗ này chờ, phối hợp trả lời xem đi, tên kia gọi “Hồng Quan” gà trống sư tử tắc thì về mặt cảnh giác nhìn bọn hấn chăm chăm hai người, canh giữ ở xem trước.

Hai người đợi một hồi, đột nhiên sóc lại sôi nổi đi ra, xông Mạnh Tuyên quơ quơ tiểu móng vuốt.

“Người vận khí ngược lại tốt, chương giáo đáp ứng gặp người rồi, nhanh lên tiến đến!” Liên Sinh Tử thúc giục.

Mạnh Tuyên tự không cần hấn tời, sửa sang lại y quan, đi thẳng về phía trước, bất quá đi tới đạo quan trước cửa lúc, con sóc kia liền mệnh hấn ngừng, sau đó chỉ chỉ mặt đất, ý là muốn hấn quỳ xuống.

Quý tặc quý a, dù sao đây cũng là bảy đại tiên môn một gã chương giáo, tặc tính toán không định bái ông ta làm thầy, Mạnh Tuyên quý hấn một quý cũng không thiết thời. Tặc quý gối xem trước, cao giọng nói ra: “Người hiểu biết ít mặt học Mạnh Tuyên, bái kiên Thiên Trì tiên môn Hoài Ngọc tiên trưởng...”

Đã qua sau nửa ngày, trong đạo quán truyền ra một cái thanh âm già nua: “Thanh Đăng lão hòa thượng hôm nay cái gì tu vi?”

Mạnh Tuyên nao nao, hay vẫn là thành thành thật thật hỏi đáp: “Chân khí cửu trọng!”

Thanh âm kia “Xùy” nhẹ cười khẽ một tiếng, nói: “Người khác đều dốc sức liêu mạng đi phía trước, lão hòa thượng kia lại chết sống tại chỗ đảo quanh, vài chục năm nay cũng không chịu tái tiến một bước, cũng là một đóa hiếm thấy...”

Ngừng lại một chút, thanh âm kia lại hỏi: “Trước người từng bái tại Thanh Tùng môn hạ?”

Mạnh Tuyên nói: “Đúng là, bởi vì văn bối tư chất quá kém, bị trục đi ra...”

Thanh âm kia thở dài, nói: “Nào có tư chất chênh lệch tu giả, chỉ có không tìm được lộ lạc đường tiểu bối mà thôi...”

Mạnh Tuyên nghe xong lời này, bỗng nhiên chấn động toàn thân.

Bởi vì sư tôn của hắn Bệnh lão đầu, cũng từng nói qua một câu như vậy lời nói.

Khi đó Bệnh lão đầu nói muốn thu hắn làm đồ đệ, Mạnh Tuyên cảm kích ngoài, cũng nói mình tư chất quá kém, Bệnh lão đầu lại nói, tư chất người không kém, chỉ là không có tìm được thích hợp con đường của mình mà thôi... Một câu kia lời nói cùng lúc ấy Bệnh lão đầu đáng tươi cười, một mực rơi ở Mạnh Tuyên trong đầu, giờ này khắc này, hắn vậy mà lại đã nghe được một câu lời tương tự, trong lúc nhất thời nổi lòng lại có chút ít chấn động.

“Lão hòa thượng ánh mắt sẽ không kém, đã tiến cử người tới, vậy người liền ở lại ta trong môn làm chân truyền a!”

Thanh âm kia nói xong, bỗng nhiên một đạo bóng đen theo trong đạo quán nhẹ nhàng đi ra.

Còn không đợi Mạnh Tuyên kịp phản ứng, bóng đen kia đã gắn vào trên người hắn, nhưng lại một đạo bào phục, về sau lại có một vật đã rơi vào hắn trong lòng bàn tay, dĩ nhiên là một mặt nho nhỏ lệnh bài.

“Ta...”

Mạnh Tuyên hơi do dự, muốn nói mình còn chưa nghĩ kỹ bái không bái sư, nhưng Hoài Ngọc chưởng giáo câu nói kia lại để cho hắn tâm thần đại động, trong khoảng thời gian ngắn, câu này thoái thác ngữ điệu lại làm cho hắn nói không nên lời, tựa hồ cự tuyệt hắn, cự tuyệt năm đó Bệnh lão đầu.

Nói không nên lời thoái thác đến, Mạnh Tuyên cũng chỉ phải trước lưu trong cửa nhìn một chút.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua lệnh bài kia, đã thấy chính diện mình khắc lấy “Thiên Trì chân truyền” hai chữ, mặt sau nhưng lại một cái “Thủ” chữ.

Mạnh Tuyên trái tim không khỏi khẽ động, lệnh bài kia, dĩ nhiên là chân truyền thủ đồ chi bài...

Tựa hồ nhìn ra nghi vấn của hắn, Hoài Ngọc chuông giáo thanh âm lần nữa vang lên, nói: “Vốn dùng tu vi của ngươi, muốn trước theo Ngoại Môn Đệ Tử làm lên, lập công huân về sau, lại tăng đi vào môn, sau đó mới thành chân truyền, bất quá ngươi là lão hòa thượng tiến đến, ta nếu đem ngươi đặt ở ngoại môn, ngày khác lão hòa thượng thấy ta, tất có một phen lải nhải tao, dứt khoát trực tiếp thu ngươi vì Chân Truyền Đệ Tử a!”

“Thế nhưng mà cái này thủ chữ...” Mạnh Tuyên chần chờ.

Hoài Ngọc chuông giáo cười cười, nói: “Hiện tại Thiên Trì trong môn đã không có Chân Truyền Đệ Tử rồi, ngươi là người thứ nhất, dĩ nhiên là Chân Truyền Đại Đệ Tử, lúc này Thiên Trì bên trong, Hồng Quan Tùng Hữu không liệt môn tường, trừ ta bên ngoài, lợi dụng ngươi vì tôn! Ngươi tuy nhiên tu vi yếu đi chút ít, nhưng là muốn chịu nổi Chân Truyền Đại Đệ Tử trách nhiệm, về sau cái môn này bên trong tất cả sự vụ, liền do ngươi tổng nhận được, không ai dạy ta thất vọng!”

“Thế nhưng mà ta mới đến...”

Mạnh Tuyên cơ hồ đều hôn mê rồi, sự tình nào có làm như vậy hay sao?

“Cũng không có gì có thể nói, tất cả sự vụ, liền hỏi Liên Sinh Tử tốt rồi, ta mệt mỏi, ngươi đi đi!”

Hoài Ngọc chuông giáo thanh âm biến mất, Mạnh Tuyên lại còn một đầu sương mù.

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu khoát tay áo, ý là lại để cho Mạnh Tuyên rút đi.

Cái kia Hồng Quan sư tỷ cũng đã đi tới, lông cánh trước người nhẹ nhàng vỗ một cái, có chút cúi đầu, làm như thi lễ một cái.

Mạnh Tuyên cũng không biết nên làm sao bây giờ rồi, lôi kéo Liên Sinh Tử phi hạ sơn phong, đem Chân Truyền Đại Đệ Tử lệnh bài bãi xuống, vội la lên: “Ngươi vội vàng đem Thiên Trì tiên môn sự tình cho ta nói một chút? Trong môn vì sao tu giả

rải rác? Chương giáo vì sao nói hiện tại Thiên Trì tiên môn không có Chân Truyền Đại Đế Tử? Ta như thế nào thứ nhất là thành Chân Truyền Đại Đế Tử? Đến cùng có cái gì chuyện ẩn ở bên trong, nhanh chút ít nói cho ta biết, nói!”

Nếu không tìm người hỏi thăm minh bạch, Mạnh Tuyên tự muốn điên rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 56 : Tử sắc tài vận 4 Đại trưởng lão

Chương 56: Tử sắc tài vận 4 Đại trưởng lão

“A ơ, chân truyền thủ đồ lệnh bài?”

Liên Sinh Tử hù nhảy dựng, vội vàng quỳ rạp xuống đất, kêu lên: “Nội Môn Đệ Tử Liên Sinh Tử, bái kiến Thiên Trì Đại sư huynh!” Bái xong sau, mới đứng lên, nhìn về phía Mạnh Tuyên thái độ dĩ nhiên đại biến rồi, cùng cẩn thận nói: “Đại sư huynh quả không phải phạm nhân a, xem ngài tuổi cũng không lớn, lại không muôn vừa vào cửa ở bên trong, lập tức là được Chân Truyền Đại Đệ Tử, trừ chương giáo bên ngoài, Thiên Trì môn trong lợi dụng ngài vì tôn rồi!”

Mạnh Tuyên lòng tràn đầy nghi hoặc, chỉ là mệnh hắc nhanh giăng, Liên Sinh Tử liền lần nữa ngự khởi phi kiếm, đưa hắc dẫn tới một chỗ trên ngọn núi. Nơi đây trúc lấy ba lượng tòa phòng trúc, nhưng lại Liên Sinh Tử tu hành chi địa. Liên Sinh Tử thỉnh Mạnh Tuyên đi vào đã ngồi, lại nấu nước rót một bình trà thơm —— trên thực tế tựu là trong núi dã trà —— lúc này mới tương Mạnh Tuyên nghi hoặc một năm một mười nói ra, thẳng đem Mạnh Tuyên nghe được trọn tròn mắt.

“Sư huynh không ai xem chúng ta Thiên Trì tiên môn hôm nay một mảnh thất bại, nhưng chúng ta xác thực là Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong, đây là không sai được. Muốn nói những nguyên do này, còn phải theo ngàn năm trước nói lên, khi đó tại đây Đông Hải Thánh Địa, cũng không phải là bảy đại tiên môn, mà là chín đại tiên môn, có thể nói phát triển không ngừng, Tiên khí quanh quần, trấn nhiếp đại dương mệnh môn ma quái, chém giết Tu La Dạ Xoa, sáng tạo ra Thánh Địa danh tiếng!”

“Chỉ có điều đâu rồi, về sau, đã có hai đại tiên môn vào tà đồ, tu luyện thiên cấm chi pháp, kết quả Thượng Thương tức giận, trời giáng kiếp hỏa, cứng rắn sinh đem cái kia hai đại tiên môn xóa đi rồi, bởi vậy chín đại tiên môn, cũng chỉ còn lại bảy cái,

hai môn phái này kết cục, một mực bị tất cả đại tiên môn lấy đó mà làm gương, lại không nghĩ rằng, một hơn trăm năm trước, chúng ta Thiên Trì tiên môn, vậy mà cũng ra một người tu luyện thiên cấm chi pháp nghịch đồ, đồng dạng gây rơi xuống kiếp hỏa, muốn tiêu diệt chúng ta truyền thừa!”

Liên Sinh Tử rung đùi đắc ý, một bên thở dài vừa nói: “Cũng may chúng ta chương giáo Chí Tôn tu vi cái thế, dùng một thân tu vi Nghịch Kích Cửu Thiên, vậy mà cứng rắn sinh tương kiếp hỏa kháng xuống dưới, tuy nhiên tại chống cự kiếp hỏa trong quá trình, trong môn cao thủ tổn thất thảm trọng, nhưng dù sao môn phái truyền thừa hay vẫn là giữ lại, chậm rãi phát triển, khôi phục ngày xưa nguyên khí hiển nhiên là không thành vấn đề, chỉ là không nghĩ tới a...”

“Ai, cái kia một hồi đại kiếp, khiến cho chúng ta Thiên Trì tiên môn cao thủ chết thương thảm trọng, sơn môn hộ pháp đại trận hủy hết, chỉ vẹn vẹn có chương giáo Chí Tôn cùng bốn vị trưởng lão còn sống, có thể hết lần này tới lần khác chương giáo Chí Tôn bị thương, tự chống cự hôm khác cướp về sau, liền không có lại lộ mặt qua, trong môn đại sự đều giao cho cái kia bốn vị trưởng lão, có thể hết lần này tới lần khác cái này bốn trưởng lão, chắc chắn, quá không không chịu thua kém nha...”

“Trưởng lão? Không không chịu thua kém?”

Mạnh Tuyên thấy Liên Sinh Tử như thế thần thái, không hiểu có loại hần nói ngược cảm giác.

“Cái kia bốn vị trưởng lão, có tất cả danh mục, hợp lại bị người gọi là Tử, Sắc, Tài, Khí, Thiên Trì Tứ lão. Tu vi tự không cần phải nói, có thể chống cự thiên kiếp chi hỏa còn sống sót, tuyệt không tầm thường thế hệ, có thể hết lần này tới lần khác đều có các tật xấu, Đại trưởng lão tên gọi Tử Đồ, hảo tửu mê rượu, gặp rượu tất ẩm, hết lần này tới lần khác một ẩm tất say, rượu phẩm còn không tốt, uống say về sau không có hần không dám làm sự tình, tự nói như vậy vài món sự tình a, Tử Vi tiên môn Thừa Thiên trong đại điện hần vung qua nước tiểu, Cửu Cung tiên môn tàng kinh trong động buồng tha hỏa, Bắc Đẩu tiên môn Cửu Kim Luyện Đan Đỉnh ở bên trong hần... Ngạch, việc này quá ác tâm, ta cũng không nhắc lại... Dù sao a, đến bây giờ hần còn có Đông Hải mười đại ác nhân đứng đầu danh hào đây này!”

“Ách... Về sau đâu này?”

Mạnh Tuyên cũng thật sự bị rượu này đồ trưởng lão sở tác sở vi cấp trấn trụ rồi, có thể làm những sự tình này, thật đúng là không phải bình thường người.

“Về sau chạy thoát a, Lục Đại tiên môn đều bị hấn làm phát bực rồi, cùng một chỗ ép lên Thiên Trì tiên môn đến yếu nhân, Tửu Đồ trưởng lão thấy tình thế không ổn, liền thu thập mảnh nhuyễn đào tẩu rồi, đến bây giờ cũng không có lại lộ mặt qua, cũng không biết là sinh là chết...”

“Nhị trưởng lão tên gọi Lâm Hoa, sinh cái kia gọi một cái cao trào tuần tú, khí vũ hiên ngang, hết lần này tới lần khác là cái đa tình hạt giống, bảy đại tiên môn ở bên trong kiệt xuất nữ đệ tử, chỉ ít có một nửa cùng hấn cấu kết, có thể điều này cũng làm cho mà thôi, cái này sắc trưởng lão vậy mà sắc đảm ngập trời, thông đồng Linh Tiêu tiên môn chương giáo phụ nhân... Ta nói Đại sư huynh, việc này có thể không thể ngoại truyền a... Kết quả bị Linh Tiêu tiên môn chương giáo bắt gian tại giường rồi, cái kia gọi một cái tức giận a, trực tiếp muốn tới cùng chúng ta Thiên Trì tiên môn dốc sức liều mạng, cái kia hết cách rồi, thương Hoa trưởng lão đành phải cũng chạy trốn rồi...”

“Ta đi... Thực ngu nhân!”

Mạnh Tuyên hai mắt đăm đăm, trong nội tâm cái kia phần kính ngưỡng tự không cần nói ra.

Linh Tiêu tiên môn cái kia là bực nào tồn tại?

Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong a, chương giáo Chí Tôn lão bà lại bị cái này trưởng lão cho...

“Tam trưởng lão tài, không phải có tài tài, mà là không tài tài. Hấn nguyên danh đã không có người nhớ rõ rồi, mỗi người cũng gọi hấn ma bài bạc, hấn thích nhất đánh bạc, đánh bạc cái kia gọi một cái hôn thiên ám địa, không chỉ có Tiên Đô thành ở bên trong tất cả đại sông bài đánh bạc lần, còn thường xuyên lôi kéo bảy đại tiên môn đệ tử cùng một chỗ đánh bạc, đem cái Đông Hải Thánh Địa như vậy chương khí mù mịt, hấn được xưng là đồ vương, nhưng này đồ thuật thiệt tình bình thường,

đánh bạc đến cuối cùng liền ** đều thua sạch rồi, mỗi ngày bị người bức tại Thiên Trì tiên môn bên ngoài đòi nợ, cuối cùng dưới cửa đệ tử tại đây cho mượn điểm vòng vo, đi ra ngoài trốn nợ đi...”

“Cuối cùng một cái đầu này?”

Mạnh Tuyên bị lôi ở bên trong tiêu bên ngoài non, thật sự là không thể tưởng được đệ bốn trưởng lão có thể chơi ra cái gì bịp bợm rồi.

“Cuối cùng một cái trưởng lão, tên gọi Thái Tuế, thật không có những loạn thất bát tao kia tặc xấu, đáng tiếc a, hắc tính tình quá bạo, thường xuyên cùng người nói không đến ba câu nói liền có thể động thủ, hết lần này tới lần khác hắc còn thích đến chỗ đi dạo, nhìn thấy người tự đáp siểm, nói xong nói xong tự động thủ, bọn hắc cái kia đồng lứa trong đám người, không có lần lượt hắc quả đám cũng không nhiều, cuối cùng đây này... Nhưng lại chộc cực ác hung biến Thái tử gia, lần kia lại không phải tranh phong đấu khí, trực tiếp tự là chém giết, một phen đại chiến, trọn vẹn đánh nửa bảy ngày bảy đêm, cực ác hung biến yêu binh Giao tướng bị hắc giết một nửa, huyết đem cực ác chi hải đều nhuộm hồng cả, cực ác Thái tử cũng bị hắc đánh thành tàn phế, chỉ là chính bản thân hắc thực sự táng thân tại đầu đó rồi...”

“Chết?”

Mạnh Tuyên không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Liên Sinh Tử nhẹ gật đầu, nói: “Chết nữa à, đáng tiếc chúng ta Thiên Trì tiên môn còn không chiếm lý, chương giáo Chí Tôn đều không có ra mặt giúp hắc lấy cái này công đạo... Bất quá cũng có người nói, chúng ta chương giáo Chí Tôn thương thế quá nặng, đã không cách nào xuất thủ!”

Nghe đến nơi này, Mạnh Tuyên mới cuối cùng hiểu được, vì cái gì Thiên Trì tiên môn nhìn xem một điểm Tiên gia khí tượng cũng không có.

Trong môn trưởng lão thoát được trốn, bị chết chết, chỉ còn một cái không cách nào ra tay chương giáo Chí Tôn, thì như thế nào lại hiện ra tức giận cái gì giống như?

“Cái kia... Hiện tại Thiên Trì tiên môn, còn còn lại bao nhiêu đệ tử?”

Mạnh Tuyên mơ hồ cảm thấy, chính mình có phải hay không rớt xuống một cái hố ở bên trong a, không thể không hỏi thăm mình bạch.

Liên Sinh Tử vạch lên đầu ngón tay tính một cái, nói: “Tăng thêm sư huynh người ở bên trong, ước chừng còn có mười cái a! Ai, tứ đại trưởng lão đi rồi, Thiên Trì tiên môn đệ tử liên cũng không có người chỉ điểm tu hành rồi, hơn nữa chỗ không người lý trong môn sự vụ, như vậy càng ngày càng loạn, chúng đệ tử cảm giác không có gì tiền đồ, từng bước từng bước đều tán đi rồi, chúng ta những giữ lại này, phần lớn là tư chất quá kém, thật sự không có địa phương khác có thể đi, liên một cái Chân Linh cảnh người đều không có, chân hưng tiên môn là không muốn, chỉ là ngồi ăn rồi chờ chết mà thôi...”

“Đường đường Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong, vậy mà chỉ còn mười cái Chân Linh cảnh ở dưới đệ tử?”

Mạnh Tuyên ghen hờn nhìn trần trời, cũng khó trách chính mình thoáng cái có thể trở thành Chân Truyền Đệ Tử đứng đầu rồi.

Cần biết đạo, cái khác tiên môn có thể cướp triếp tựu là mấy vạn người đại phái a, tựu ngay cả mình trước khi bá Thanh Tùng sơn tiên môn, cũng có bảy phong mười hai cảnh, môn hạ đệ tử mấy ngàn người đâu rồi, nhưng này Thiên Trì tiên môn, vậy mà chỉ còn con mèo nhỏ hai ba con...

“Ai, đúng rồi, vì sao ta tại Tiên Đô thành lúc, không người chịu nói cho ta biết Thiên Trì tiên môn hiện trạng?”

Mạnh Tuyên hít một hơi, chợt nhớ tới việc này, hiếu kỳ hỏi.

Liên Sinh Tử nghe vậy lại nở nụ cười, nói: “Việc này a, ngược lại cùng chúng ta cái kia bốn trưởng lão có quan hệ, cái kia bốn vị trưởng lão đừng nhìn đều là gây tai họa tinh, nhưng là có mấy vị bằng hữu lưu lại, những người kia cũng có có bản lĩnh, không đành lòng xem chúng ta Thiên Trì tiên môn suy tàn, liên tại Tiên Đô thành rơi xuống hàn lệnh, phạm là cố ý muốn bá nhập Thiên Trì tiên môn người đến đây, người khác không thể ngang ngược ngăn trở, càng không thể dùng đảm

nhệm phương pháp nào cùng Thiên Trì tiên môn tranh đoạt đệ tử, hết thấy đều chỉ lại để cho người đến Thiên Trì tiên môn, tận mắt qua nói sau...”

“Thì ra là thế, vậy có người đến bái sư sao?”

Mạnh Tuyên cuối cùng đã minh bạch cái này một trì.

Liên Sinh Tử lắc đầu, nói: “Thiên Trì tiên môn thanh danh tại bên ngoài, mộ danh đến đây bái sư người tự nhiên là có, thế nhưng mà đến nơi này xem xét, ai lại chịu lưu lại à? Điều đập bờ mông rời đi rồi, thà rằng bái nhập Tam lưu tiểu tiên môn, cũng không chịu làm Thiên Trì đệ tử a!”

“Nếu là như thế, vậy các người như thế nào tu hành?”

Mạnh Tuyên nghĩ tới một cái vấn đề mấu chốt nhất.

“Tu hành ngược lại là có biện pháp!”

Liên Sinh Tử nói: “Chúng ta Thiên Trì tiên môn trong môn trường lão mặc dù không có rồi, nhưng cất chứa Tiên Quyết điển tịch Động Thiên hay vẫn là bảo tồn ra rồi, chỉ có điều, tại trời giáng kiếp hỏa thời điểm, cái kia Động Thiên bị ngay lúc đó Truyền Công trường lão xả thân bày ra pháp trận, hôm nay còn không người có thể cởi bỏ này tòa đại trận, muốn đạt được công quyết, chỉ có dựa vào lực lượng của mình phá vỡ pháp trận, tiến vào kinh quật, mới có thể lấy được!”

“Công pháp vẫn còn, truyền thừa vẫn còn, thế thì khá tốt...”

Mạnh Tuyên âm thầm gật đầu, muốn lại nói tiếp, những vật này, mới là hãn căn có nhất!

“Đại sư huynh, đêm nay đành phải trước ủy khuất người tại sư đệ nhà tranh tạm ở một đêm rồi, đợi cho ngày mai, ta lại mang người tuyển chọn một chỗ tu hành chi địa, ta Thiên Trì tiên sơn ở bên trong, có rất nhiều tiên phong cung điện, người là Thiên Trì Chân Truyền Đại Đệ Tử, có thể tùy ý lựa chọn!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Quấy rầy, ngày mai trước đừng vội mà tuyển chỗ ở, ta phải về Tiên Đô thành đi...”

Liên Sinh Tử nghe xong, sắc mặt khẽ biến thành ảm, thở dài:

“Mạnh sư huynh, ngươi cũng ghét bỏ chúng ta Thiên Trì tiên môn quê mùa, không chịu lưu lại sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 57 : 1 trì Kiếm Ngự

Chương 57: 1 trì Kiếm Ngự

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, mới biết được hắn đã hiểu lầm, bẽ bộn cười nói: “Sư đệ đã hiểu lầm, ta hồi Tiên Đô thành đi, là muốn tiếp đồng bạn, hắn hôm nay chưa cùng đến, vẫn còn Tiên Đô thành chờ ta. Đúng rồi, ngày mai còn muốn phiền toái người ngự khởi phi kiếm, theo ta cùng nhau đi tiếp người đầu...”

“Vậy thì tốt rồi!”

Liên Sinh Tử nghe vậy đại hỉ, xoáy và lại cười khổ lắc đầu, nói: “Sư huynh có mệnh, ta cái này làm sư đệ vốn nên nghe theo, chỉ là Tiên Đô thành cách chúng ta Thiên Trì tiên môn quá xa rồi, ta cái này gà mờ Ngự Kiếm trình độ, có thể phi không được xa như vậy...”

Mạnh Tuyên tưởng tượng cũng thế, cái này Liên Sinh Tử Ngự Kiếm trình độ, thật đúng cao mình không đi nơi nào, vạn nhất mất hải lý tị nạn nhiệt.

“Đúng rồi, Mạnh sư huynh, người đã vì chúng ta Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, trên người nhưng lại ngay cả thanh phi kiếm cũng không có, không khởi quá hư không tưởng nổi... Như vậy lời nói, sáng sớm ngày mai, ta trước mang người đi Thiên Trì kiếm hồ, tuyển một ngum kiếm a, không biết người tu không có tu qua Ngự Kiếm Quyết? Nếu là tu qua, đợi phi kiếm kia nhận chủ về sau, liền có thể chính mình Ngự Kiếm phi hành!” Liên Tử đột nhiên nhớ tới việc này.

“Phi kiếm...”

Mạnh Tuyên nao nao, con mắt không khỏi phát sáng lên.

Thiếu ngự phi kiếm lão Thừa Vân, ngũ hồ tứ hải đảm nhiệm Quân Hành.

Phi kiếm, vốn là trẻ tuổi tu giả nhóm yêu thích nhất một loại pháp khí, chẳng những có thể đủ ngự chi ngao du ngũ hồ tứ hải, tốt sông ngòi, càng có thể lấy địch thủ tại trăm bước bên ngoài, có thể nói công, đi nhất thể. Chỉ có điều, phi kiếm luyện chế cũng là rất khó, không thể so với Phi Vân, chỉ cần tu vi đã đến, luyện một đạo Linh khí liền có thể thành hình, phi kiếm nhưng lại cần muốn lựa chọn Thần mỗ linh thiết, lại mình khắc phù văn mới có thể luyện thành.

Mạnh Tuyên đã sớm muốn một ngụm chính mình phi kiếm rồi, tại Thanh Tùng sơn lúc, Bệnh lão đầu ngược lại là cho truyền cho hắn một ngụm, chính là hắn Vân Du Hồng Trần lúc có được, phẩm chất không thấp, chỉ tiếc tại Mạnh Tuyên ly khai Thanh Tùng sơn lúc, bị mặt khác phong trường đệ tử cũ vợ vét đi, mà hắn trước đó không lâu lấy được Trảm Nghịch Kiếm, bên trong lại không có cười gió phù trận, chỉ có thể coi như bình khí, không cách nào phi hành.

Hôm nay nghe Liên Sinh Tử nói có thể tuyên một ngụm chính mình phi kiếm, thật có thể nói là một đêm này nghe được duy nhất một cái tin tức tốt.

Màn đêm buông xuống được thông qua một đêm, sáng sớm ngày thứ hai, Liên Sinh Tử liền dẫn Mạnh Tuyên đã đến Thiên Trì bên cạnh.

“Phi kiếm đến cùng ở đâu?”

Mạnh Tuyên gặp bốn phía rộng tuếch, không khỏi có chút kinh ngạc.

Liên Sinh Tử ha ha cười cười, nói: “Ngươi nhìn lầm rồi địa phương, hướng bên kia xem!”

Mạnh Tuyên thuận hắn chỗ trông cậy vào đi, đột nhiên sợ ngây người.

Đã thấy thiên trong nước hồ, đạo đạo mảnh ngắn du dật, kéo lê đầu đầu vân mảnh, có thể trong nước du ngoạn, vậy mà không phải du, mà là một thanh một thanh kiếm, đều giống như giống như cá bơi, tại Thiên Trì bên trong bơi qua bơi lại, vậy mà còn có một chút, thỉnh thoảng hi đùa giỡn, tựa như vật còn sống bình thường, càng có một ít trực lấy đồng cỏ và nguồn

nước, thỉnh thoảng nhảy ra mặt nước, trên không trung vẫn cái xinh đẹp kiêu hoa, rồi sau đó chọc vào vào trong nước, gọn sóng phập phồng.

Liên Sinh Tử cười nói: “Chúng ta Thiên Trì tiên môn, vốn thì có một cái kiếm trì biệt danh, danh tự nơi phát ra, là cái này uông có thể dưỡng kiếm kiếm hồ. Ao ở bên trong cùng sở hữu ngàn vạn đạo phi kiếm, phạm là Thiên Trì đệ tử bái vào cửa đền, cũng có thể đi vào này trong hồ tuyển kiếm, mà trước trước những đã đi ra kia Thiên Trì tiên môn chân truyền cùng nội Ngoại Môn Đệ Tử, tại trước khi rời đi, cũng đều tương kiếm của mình lưu tại trong hồ, này hồ có được thần tính, phi kiếm để vào trong hồ về sau, không chỉ có sẽ không mất đi thần tính, ngược lại có thể hấp thu linh tính, càng dưỡng càng cường...”

“Như thế nào tuyển?”

Mạnh Tuyên vui vô cùng, thanh âm đều có chút run rẩy.

“Ha ha, vậy thì tất cả bằng bốn sự, trước khi chúng ta trong môn có chút ưu đãi Chân Truyền Đệ Tử, chỉ cần đi tới bên cạnh ao, triển lộ chính mình một thân tu vi, dĩ nhiên là sẽ có ao ở bên trong phi kiếm tự động nhảy ra mặt nước nhận chủ, mà một ít tư chất không đủ đệ tử, có thể dâng hương tế bái, rộng mở tâm linh, ngẫu nhiên cũng có thể cảm động một ít phi kiếm, nếu không nữa thì, cũng chỉ có thể bằng trường bối đến hỗ trợ cầu kiếm rồi...”

Liên Sinh Tử nói đến chỗ này, giang tay ra, nói: “Thế nhưng mà người cũng biết, hôm nay chúng ta Thiên Trì tiên môn, ngoại trừ chương giáo bên ngoài, đã không có trường bối rồi, cho nên chúng ta cầu kiếm, chỉ có thể dựa vào chính mình, trong tay của ta một thanh này phi kiếm, nhưng lại liên tục tại bên cạnh ao dâng hương tế bái, cầu ba năm mới cầu đến, cứ như vậy, nó còn không nghe lời, ta luyện suốt một năm, còn không chế không được nó...”

“Như thế có linh tính, đúng như vật còn sống một loại...”

Nghe Liên Sinh Tử vừa nói, Mạnh Tuyên không khỏi tim đập thình thịch.

Lại hỏi chút ít kỹ càng bí quyết, Mạnh Tuyên liền hít sâu một

hơi, đi tới bên hồ.

“Chỉ cần tương bản thân chân khí phóng thích, bố ở không trung, dĩ nhiên là sẽ có phi kiếm bay đến người trước người rồi, cái này là chúng ta Thiên Trì tiên môn nhất tuyệt, tuyển kiếm! Dùng chân khí làm mồi nhử, dùng kiếm vì cá, nguyên người mắc câu!” Liên Sinh Tử ở phía sau hô hào, tựa hồ so Mạnh Tuyên còn muốn kích động: “Tư chất càng cao, sinh ra cảm ứng phi kiếm liền càng nhiều, mười năm trước, đã từng có một xuất sắc chân truyền, một lần dẫn động 99 thanh phi kiếm đâu rồi, Mạnh sư huynh, người chính là chúng ta Thiên Trì tiên môn hôm nay duy nhất Chân Truyền Đệ Tử, nhất định cũng được!”

Tự không cần thiết hấn nói, Mạnh Tuyên bài trừ gạt bỏ Thần Ngưng Khí, chân khí vận chuyển.

“Hừ...”

Đột nhiên, một đạo chân khí phá đỉnh mà ra, giống như mây khói xông thẳng lên trời.

Chân khí cửu trọng tu vi, đã không nửa phần giữ lại, tất cả đều hiện ở Thiên Trì kiếm trước.

“Dĩ nhiên là chân khí cửu trọng, Mạnh sư huynh quả phi phạm người...”

Liên Sinh Tử tự đáy lòng tán thưởng, tu vi của hấn chỉ có thất trọng, hơn nữa đã suốt hai năm không có đột phá, đối với Mạnh Tuyên tất nhiên là cực kỳ hâm mộ.

Tuy nhiên Đông Hải Thánh Địa Chân Linh cảnh xuống, chỉ dùng tư chất luận cao thấp, không nhìn tu vi, nhưng là không hấn vậy, nếu như đến một cái đẳng trước bốn mươi năm mươi tuổi, nhưng lại dần dần già thay lão đầu tử, hấn có được chân khí cửu trọng tu vi, Liên Sinh Tử tự nhiên sẽ không hâm mộ cái gì, nhưng Mạnh Tuyên tuổi so với hấn còn muôn nhỏ, cái này chân khí cửu trọng tu vi sáng ngời đi ra, tự không phải do hấn không sinh lòng kính ý rồi.

Dù là có linh đan diệu dược phụ tá, Mạnh Tuyên có thể có như vậy tu vi, vẫn là thập phần hiếm thấy.

Ngang nhau tuổi, mặc dù là mặt khác Lục Đại tiên môn ở bên trong, cũng hãn hữu tu vi như thế đệ tử.

Thấy được Mạnh Tuyên tu vi lúc, đầu óc ngu si Liên Sinh Tử đã cho rằng chương giáo tương Mạnh Tuyên liệt vào Chân Truyền Đại Đệ Tử, chính là thiên kinh địa nghĩa rồi.

“Hưu hưu...”

Theo Mạnh Tuyên chân khí phóng thích, trong hồ Kiếm Ngư tựa hồ cảm ứng được cái gì, chậm rãi bu lại.

Cái này rất giống có người tại bên cạnh bờ cho ăn, đưa tới ao ở bên trong giống như cá bơi.

Chúng Kiếm Ngư qua lại du dật lầy, mũi kiếm từng điểm từng điểm, phóng thích ra nhẹ nhàng linh tính, thưởng thức Mạnh Tuyên chân khí.

“Quả nhiên là chúng ta Thiên Trì môn Đại sư huynh, thoáng cái đưa tới nhiều như vậy Linh kiếm, ta lúc ấy tại bên cạnh ao đau khổ dâng hương tế bái ba năm, ngoại trừ cái này chuỗi tại trong hồ mỗi ngày thụ khi dễ gia hỏa, đều không có bất kỳ phi kiếm lý ta đây này...”

Liên Sinh Tử cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình phi kiếm, nhẹ khẽ thở dài.

Thời gian từng phút từng giây đi qua, Mạnh Tuyên sắc mặt nhưng có chút cô quái.

Hắn phóng thích chân khí đã trọn vẹn một nén hương thời gian, có thể cái kia trong hồ, vậy mà không có bất kỳ Kiếm Ngư nhảy ra mặt nước.

Cô quái chính là, bị hắn hấp dẫn tới Kiếm Ngư tại phóng ra linh tính cùng chân khí của hắn tiếp xúc về sau, liền do dự chuyển hai cái vòng, sau đó liền quay đầu bơi ra rồi, tựa hồ hào hứng bừng bừng mà đến cá bơi, lại phát hiện trên bờ người bỏ xuống mồi thực, căn bản cũng không phải là chính mình ưa thích cái chủng loại kia đồng dạng, nhân khi cao hứng mà đến, mất hứng mà đi, hơi có chút mất hứng cùng... Xem thường.

“Cái này... Không thể nào, Đại sư huynh tuyển kiếm, vậy mà đã thất bại?”

Liên Sinh Tử biểu lộ cũng do kính nể, dần dần biến thành nghi hoặc, lại biến thành cổ quái.

Tựa hồ không nghĩ tới, hắn bội phục vạn phần Chân Truyền Đại Đệ Tử, Mạnh Tuyên Mạnh sư huynh, vậy mà sẽ chọn kiếm thất bại...

Chân khí phóng ra tiếp cận lưỡng nén hương thời gian, Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, phát tay thu chân khí.

Lúc ban đầu lúc tụ tập tại hắc trước người vô số Kiếm Ngự, lúc này đã đi một đầu không còn.

“Đây là có chuyện gì?”

Mạnh Tuyên xoay người lại, một nửa là hỏi Liên Sinh Tử, một nửa là chính mình khổ tư khó hiểu.

Liên Sinh Tử cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: “Sư huynh tại Tiên Đô thành lúc, trèo lên không có trèo lên qua Cửu giai mười bậc thang Bạch Ngọc đài?”

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Không trèo lên!”

Liên Sinh Tử lại hỏi: “Cái kia xin hỏi... Sư huynh cái này một thân tu vi, là tu luyện được đến, hay vẫn là nuốt đan được đến?”

“Có cái gì khác nhau sao?”

Liên Sinh Tử thở dài, nói: “Cái này trong hồ phi kiếm, đều có linh tính, khẩu vị cũng bất bẻ vô cùng, tuy nhiên chân khí đều là giống nhau, nhưng tu luyện có được, cùng nuốt đan có được, tại chúng xem ra, đã có bất đồng thật lớn. Tu luyện có được, chính là dựa vào bản thân tiềm chất, tiềm chất càng cao, thành tựu tương lai cũng lại càng lớn, chúng theo người, đem đến từ nhưng tiên đồ bất khả hạn lượng, có thể nếu là nuốt đan được đến, đã có cho mượn ngoại lực chi ngại, thành tựu tương lai tựu nói không tốt, những phi kiếm này liền không muốn mạo hiểm như vậy...”

“Những phi kiếm này vậy mà có thể cân nhắc lợi ích được mất?”

Mạnh Tuyên cảm thấy mới lạ, vừa nói như vậy, hắn cũng không sai biệt lắm đã mình bạch chính mình “Tuyển kiếm” thất bại nguyên nhân rồi!

Hắn cái này một thân tu vi, chính là luyện hóa bệnh nặng đan có được, mặc dù không phải nuốt Linh Đan, nhưng là tính toán mượn nhờ ngoại lực rồi.

Khó trách cái này một hồ phi kiếm chương mất chính mình, nhưng lại ngại chính mình tư chất chênh lệch kia mà...

“Hừ, chúng ta Thiên Trì tiên môn, lại tới nữa một cái phế vật sao?”

Đang suy nghĩ, chợt thấy một vị áo lam người thanh niên Ngự Kiếm bay tới, huyền ở không trung, trên cao nhìn xuống, xem thường nhìn xem Mạnh Tuyên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 58 : Thiên Trì môn phong

Chương 58: Thiên Trì môn phong

“Mặc Linh Tử sư huynh, vị này chính là chương giáo thân phong Chân Truyện Đại Đệ Tử, Mạnh sư huynh, mau xuống đây chào...”

Liên Sinh Tử thấy cái kia áo lam người tuổi trẻ, vội vàng kêu lên.

“Chân Truyện Đại Đệ Tử?”

Áo lam người tuổi trẻ sắc mặt đại biến, rồi đột nhiên theo trên thân kiếm nhảy xuống tới, trợn mắt nhìn: “Chuyện này là thật?”

Liên Sinh Tử nói: “Ta đêm qua tự mình cùng Mạnh sư huynh bái kiến chương giáo Chí Tôn, tự nhiên là thật, ngươi còn không thấy lẽ?”

“Hừ, vậy mà thu cái liên phi kiếm đều tuyên không đến phé vật làm Chân Truyện Đại Đệ Tử, ta xem Thiên Trì tiên môn thật muốn vong rồi...”

Áo lam người tuổi trẻ Mặc Linh Tử trên mặt khó dấu thất vọng cùng phần nộ chi sắc, lạnh lùng nhìn chằm chằm Mạnh Tuyên liếc, dừng nói lẽ ra mắt, không ngớt lời mời đến cũng không đánh, trực tiếp té lên phi kiếm, hóa thành một đạo hồng quang bay mất.

“Hơi quá đáng a...”

Liên Sinh Tử lẩm bẩm nói, lại cười theo an ủi Mạnh Tuyên nói: “Mạnh sư huynh, ngươi chớ để sinh khí, hẳn là chúng ta Thiên Trì môn hạ lưu lại mười ba cái Nội Môn Đệ Tử một trong, tên gọi Mặc Linh Tử, tại ba mươi dặm bên ngoài Họa Y phong tu hành... Cái này, hẳn tính cách có chút cổ quái, không hiểu lễ nghi, ngươi chớ để ở trong lòng, về sau tự thân quen,

có lẽ sẽ nhiều rồi...”

“Không phòng!”

Mạnh Tuyên khoát tay áo, mỉm cười.

Hắn tự nhiên biết rõ, những người này tại Thiên Trì tiên môn xuống dốc chỉ tể, đều không có vứt bỏ sư môn ly khai, trung tâm ngoài, càng là lão tư cách, chỉ là bọn hắn như vậy trung tâm, lại vẫn chỉ là Nội Môn Đệ Tử, chính mình lại vừa tiến đến, đã đến mọi người đỉnh đầu, đã trở thành tiên môn chân truyền Đại sư huynh, bọn hắn tương lai tự tính toán cũng đã trở thành chân truyền, bồi phận cũng dưới mình, trong nội tâm bất mãn cũng là bình thường.

“Cái này, Mạnh sư huynh, đã tuyển kiếm thất bại, cái kia cũng chỉ có thể như sư đệ đồng dạng dâng hương tể bái, dùng cầu cảm động Kiếm Linh rồi, chỉ là cái này dâng hương tể bái, lại không phải một ngày hay hai ngày liền có thể có hiệu quả, tối thiểu nhất cũng phải mười ngày nửa tháng, chúng ta hôm nay, có thể như thế nào đi Tiên Đô thành à?” Liên Sinh Tử thay Mạnh Tuyên khởi xướng buồn đến.

“Không phòng, ta còn có những biện pháp khác...”

Mạnh Tuyên cười cười, bắt đắc dĩ tương Ngư lão đại lưu cho hắn Thần phù lấy đi ra.

Đốt lên Thần phù về sau, Mạnh Tuyên liền đến hôm qua lên núi chỗ chờ.

Đã qua ước chừng hơn một canh giờ, Ngư lão đại Ngư Long thuyền quả nhiên Thừa Vân cười gió đến rồi, rất xa nhìn thấy Mạnh Tuyên, Ngư lão đại bắt đắc dĩ nở nụ cười một tiếng, nói: “Dù thế nào, tiểu huynh đệ, lúc này mới một ngày thời gian muốn đánh đạo hồi phủ đến sao?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Đã bái sư rồi, lần này nhưng lại Tiên Đô thành tương đồng bạn tiếp đến!”

Nói xong phúi phúi trên người màu trắng vải bào, đúng là Thiên Trì tiên môn kiếm bào.

“Úc? Chúc mừng chúc mừng...”

Ngư lão mặt to bên trên hiện ra mỉm cười, tựa hồ là tự đáy lòng cao hứng, hơi vừa chấp tay, nói: “Tiên sinh mời lên thuyền a!”

Gặp Mạnh Tuyên lưu tại tiên môn, hắn liền xưng hô đều thay đổi, theo tiểu huynh đệ biến thành tiên sinh.

“Liên sư đệ cũng muốn đi Tiên Đô thành dạo chơi sao?”

Mạnh Tuyên gặp Liên Sinh Tử kích động bộ dạng, liền mở miệng mời.

“Cái này... Ta cũng không bạc nha...”

Liên Sinh Tử có chút không có ý tứ, nhưng con mắt sáng lên, rõ ràng là muốn đi.

“Nhà mình huynh đệ, nói cái gì bạc, lên thuyền a!”

Mạnh Tuyên cười cười, đưa hắn kéo đi lên.

Muốn nói lúc này Mạnh Tuyên có bao nhiêu tiền, chính hắn cũng không rõ ràng lắm, dù sao Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong chông chất đầy mấy chông chất.

“Ha ha, Tiểu tiên sinh, xem tại ngươi đã trở thành Thiên Trì đệ tử trên mặt, ta cho ngươi thêm giảm giá, năm ngàn lượng tốt rồi!”

Ngư lão cười lớn nói, lại nói cho Mạnh Tuyên, tại Đông Hải Thánh Địa, Tiên gia tầm đó lại dùng vàng bạc giao dịch, lại có chút phiền phức rồi, Tiên gia, đều tương ngân lượng đoái thành tinh kim linh thiết, dễ dàng cho Tiên gia giao dịch, bất quá tinh kim linh thiết giá cả lại cùng thế tục vừa vặn trái lại, một ngàn lượng bạc, có thể đoái mười lượng tinh kim, một lượng linh thiết, Tiên Đô thành nội, liền có chuyên môn hồi đoái Thương gia tồn tại.

“Cũng tốt, lần này vào thành, vừa vặn hồi đoái thoáng một phát!”

Mạnh Tuyên tạ ơn Ngư lão đại, trong nội tâm tính toán mình có thể đoái bao nhiêu tinh kim linh thiết.

“Tiểu tiên sinh, người chịu ở lại Thiên Trì tiên môn, là ta cũng thay người cao hứng nhanh, người cứ yên tâm, Thiên Trì tiên môn tuy nhiên nhất thời xuống dốc, nhưng ta tin tưởng, sớm muộn gì có thể lần nữa quật khởi, trọng chấn môn phái uy danh, quân lâm Đông Hải chi vực...”

Ngư lão đại đánh cho hô lên, mệnh Ác Giao lôi kéo thuyền rồng đi về phía trước, sau đó xoay người lại hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Cá tiền bồi... Thế nhưng mà cùng Thiên Trì có duyên duyên?”

Mạnh Tuyên chần chờ lấy hỏi một câu. Hắn sớm liền phát hiện, Ngư lão đại tựa hồ đối với Thiên Trì tiên môn thái độ kính cẩn, tại chính mình lần thứ nhất ngồi thuyền thời điểm, hắn đối với bá nhập Tử Vi tiên môn Vân Hoán Nguyệt hồ hững, hô quát mắng chửi, nhưng đối với chính mình lại khách khí, hơn nữa lúc này thấy chính mình xác định muốn bá nhập Thiên Trì tiên môn, hắn tựa hồ so với chính mình còn vui vẻ.

“Uyen duyên?”

Ngư lão đại ghen ngào cười nói: “Ta một kẻ bỉ phu, hà đức hà năng, có thể cùng Thiên Trì tiên môn nhắc lên uyên duyên? Bất quá ta nhìn trời trì tiên môn kính ý, nhưng lại nhất đẳng, khỏi cần phải nói, đơn nói Thiên Trì diễn xuất, tự cùng môn phái khác bất đồng!”

“Kính xin tiền bồi nói tỉ mỉ!”

Mạnh Tuyên có chút tò mò, cung kính chấp tay thi lễ.

Ngư lão cười to nói: “Tiên sinh không cần thiết đối với ta khách khí như thế, nếu không chê, gọi ta một tiếng Ngư lão đại tiện cũng thể rồi. Ta nói Thiên Trì tiên môn lại để cho người kính trọng, chỉ không phải nó trước kia môn phái có bao nhiêu, môn nhân có bao nhiêu, thế lực có nhiều khổng lồ, mà là nó nề nếp gia đình. Tiểu tiên sinh cũng biết, Thiên Trì tiên môn là Đông Hải Thánh Địa từ ngàn năm nay, duy nhất một cái thu đồ đệ không bằng tư chất tiên môn?”

“Ân?”

Mạnh Tuyên nhớ tới đêm qua Hoài Ngọc chương giáo nói một câu, trong nội tâm không khỏi khê động.

Cá lão Đại nói: “Đông Hải Lục Đại tiên môn, hơn mười Nhị lưu tiên môn, mấy trăm Tam lưu tiên môn, càng có hằng hà tạp môn tạp phái, nề nếp gia đình khác lạ, nhưng có một cái đặc điểm, cái kia chính là càng vốn lớn chất, đối với bọn họ mà nói, có tư chất người, là trời sinh tiên môn chi nhân, không tư chất người, tắc thì nhất định làm cả đời con sâu cái kiến, là đập đầu phá đầu, cũng mơ tưởng có thể bái vào cửa đi!”

“Có thể Thiên Trì tiên môn lại bất đồng, trước kia Thiên Trì tiên môn lớn mạnh lúc, thu đồ đệ tiêu chuẩn liền cùng với khác tiên môn không giống với, môn phái khác vốn lớn chất, Thiên Trì tiên môn lại trọng công đức, có rất nhiều tư chất không tốt, khó coi Võ Giả, cũng bởi vì lấy chính mình tốt thanh danh, bị Thiên Trì đã thu vào trong môn, nói sau diễn xuất, cái khác tiên môn thực tế sợ nhiễm nhân quả, chỉ trọng bản thân tu hành, người bình thường là chết tại trước mắt mình, hắn cũng không có thể chịu quản bên trên một ông, có thể Thiên Trì tiên môn lại một hướng dùng trừ ma vệ đạo vì nhiệm vụ của mình, môn hạ đệ tử đều muôn định kỳ ra ngoài Phục Ma Hàng Yêu, điều bộ đức, Tạo Hóa vạn dân, như vậy môn phái, lại có thể nào không cho người kính trọng?”

“Còn có bức này diễn cổ...”

Mạnh Tuyên trầm mặc lại, trước khi nghe nói trong môn bốn cái không nên thân trưởng lão câu chuyện, hắn còn tưởng rằng Thiên Trì tiên môn nề nếp gia đình bất chính, nhưng lúc này nghe Ngự lão đại nhất nói, mới hiểu được Thiên Trì tiên môn thật sự là một cái đường đường chính chính danh môn chính phái.

Có lẽ tại một lòng tu hành trong mắt người, Thiên Trì tiên môn diễn xuất Hồng Trần khí quá nặng đi, tại tu hành bất lợi, nhưng đối với những được hưởng lợi kia Vu Thiên trì tiên môn phạm nhân mà nói, Thiên Trì tiên môn, không thể nghi ngờ mới thật sự là Tiên gia khí phái.

“Ồ, lại có người dấy lên Thần phù rồi, vừa vặn cùng nhau đón lấy...”

Hai người hàn huyên một hồi, bỗng nhiên Ngự lão đại bên

hông ngọc phù phát sáng lên, Ngư lão đại cố lấy sinh ý, liền thay đổi đầu thuyền, hướng Tử Vi tiên môn phương hướng chuyển đi, đã đến địa phương xem xét, tất cả mọi người đồng thời khẽ giật mình, gọi thuyền người dĩ nhiên là Vân Hoán Nguyệt.

Lúc này thời điểm Vân Hoán Nguyệt đã đổi lại Tử Vi tiên môn Thất Tinh Kiếm bào, nhất phái khí vũ hiên ngang bộ dáng, lên thuyền rồng về sau, hẩn tự nhiên cũng nhìn thấy Mạnh Tuyên, nhất thời cười lạnh một tiếng, nói: “Hôm qua thật đúng là không hiểu được, đã đến Tử Vi tiên môn, vừa hỏi trong môn sư huynh đệ, mới biết được các người Thiên Trì tiên môn... Hắc hắc, quả nhiên là dạng gì người bá cái dạng gì môn phái!”

“Nếu muốn đi thuyền, liền không nên nói bậy nói bạ!”

Mạnh Tuyên còn không có hồi cái gì, Ngư lão đại tiện không vui, lạnh lùng nói ra.

“Bất quá là cái chương thuyền cầm lái, người cho ta ngâm miệng lại!”

Vân Hoán Nguyệt chỉ vào Ngư lão đại cái mũi mắng, hôm qua hẩn vẫn chỉ là một cái chưa từng bá nhập tiên môn thế gia công tử, nhưng hôm nay đã bá sư môn, đã có thân phận, liền giống như phủ thêm hồ áo khoác bằng da, đối với Ngư lão đại tiện không thể nào khách khí.

“Ha ha, hắc hắc, chương thuyền cầm lái, nói rất hay!”

Ngư lão đại nghe vậy, sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng cười cười, giá khởi thuyền rồng, cách Tử Vi tiên môn.

Vân Hoán Nguyệt bị Ngư lão đại tiếng cười như vậy trong nội tâm sợ hãi, nói thẳm một câu, lại không dám nói nữa rồi.

Bất quá thành thành thật thật đã ngồi không có một hồi, hẩn lại nhin không được, cười mím hỏi Mạnh Tuyên nói: “Ai, ta nói, ta nghe các sư huynh đệ nói, môn phái khác thu đồ đệ đều xem tư chất, các người Thiên Trì môn lại không phải, lại muốn hỏi một câu, các người Thiên Trì môn thu đồ đệ là cái gì tiêu chuẩn đâu này? Chẳng lẽ là chỉ cần có người bá sư, liền hết thảy nhận lấy? Ha ha, nói như vậy, cũng khó trách tàn lụi

thành như thế bộ dáng rồi!”

“Nói hưu nói vượn, chúng ta Thiên Trì tiên môn nếu không tể, há lại sẽ luân lạc tới bậc này tình trạng?”

Liên Sinh Tử nghe lửa cháy, nhin không được biện một câu.

Vân Hoán Nguyệt nghe xong, ha ha cười cười, nói: “Vậy người ngược lại nói nói, các người Thiên Trì tiên môn, cái gì tư chất mới có thể thu? Liền nói người a, có từng trèo lên qua chín bậc thang Thập giai Bạch Ngọc đài? Leo lên mấy giai?”

“Ta... Tam giai...”

Liên Sinh Tử trung thực, biết rõ Vân Hoán Nguyệt là ở cười hắc, nhưng vẫn là thành thành thật thật đáp đi ra.

“Ha ha, Tam giai Bạch Ngọc đài, đây cũng là Thiên Trì tiên môn thu đồ đệ tiêu chuẩn sao? Người cũng biết tại chúng ta Tử Vi tiên môn, Tam giai Bạch Ngọc đài tư chất, căn bản liền làm tạp dịch đệ tử cũng không đủ cách? Tại các người tiên môn, còn tưởng là thành bảo rồi... Ha ha...”

Vân Hoán Nguyệt đắc ý phá lên cười, cười không ngừng Mạnh Tuyên và ba người sắc mặt đều chìm xuống đen.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 59 : Dục lên đài

Chương 59: Dục Đăng đài

Ngư lão đại âm lãnh nhìn Vân Hoán Nguyệt, tay nắm thuyền rồng tay, nhẹ nhàng khấu lấy mạn thuyền, một cỗ hung uy bắt đầu ở Ác Giao trên người bay lên.

Mạnh Tuyên không biết hẳn là ý định đem Vân Hoán Nguyệt vứt bỏ thuyền rồng đâu rồi, hay vẫn là cho Hắc Giao khai cái dương lạc, nhưng vô luận như thế nào làm, Vân Hoán Nguyệt gặp nạn không quan trọng, Ngư lão đại không thể nghi ngờ mà đắc tội với Tử Vi tiên môn rồi. Hẳn không biết Ngư lão lớn đến ngọn nguồn thật sự chỉ là một cái cầm lái thao thuyền tán tu, vẫn có thân phận khác, nhưng Tử Vi tiên môn với tư cách Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong, đắc tội nó môn hạ đệ tử hiển nhiên không là chuyện tốt.

Xông Ngư lão đại khoát tay áo, Mạnh Tuyên ý bảo hẳn an tâm một chút chờ vội.

Sau đó chính mình lại lặng yên mở ra Động Thiên chiếc nhẫn, tương một miếng băng bài lấy trong tay.

“Vân sư đệ, ngươi mà lại nhìn xem, đây là cái gì?”

Vân Hoán Nguyệt cười chính vui vẻ, bỗng nhiên Mạnh Tuyên thình lình nói một câu.

Hắn tùy ý liếc qua, nói: “Cái gì Phá Bài Tử?”

Còn chưa có nói xong, đột nhiên cảm giác được có chút không đúng, hai mắt tròn tròn, thẳng ngoắc ngoắc chăm chăm vào cái kia băng bài.

Băng bài thoát nhìn rất bình thường, chỉ là hoa văn tinh xảo, chính diện khắc “Tử Vi chân truyền” bốn chữ, mặt sau lại khắc một cái “Lâm” chữ, xem tính chất, tựa hồ là bình thường Hàn Băng, nhưng là không biết làm tại sao, cái này Hàn Băng dưới

ánh mặt trời, lại có vẻ U Nhược hàn ngọc, không có chút nào tan rã dấu hiệu, cái này một lấy ra, toàn bộ truyền rỗng nhiệt độ tựa hồ cũng hàng thêm vài phần, nhưng lại không lạnh, ngược lại lại để cho người cảm giác lành lạnh thoải mái.

“Phá Bài Tử? Ha ha, ta muốn Băng Liên sư tỷ nghe xong người những lời này, nhất định vui vẻ nhanh...”

Mạnh Tuyên cười lạnh, ngẩng đầu lên đến, nhìn xem không trung mây trắng, ung dung nói ra.

“Băng Liên sư tỷ...”

Vân Hoán Nguyệt sắc mặt rồi đột nhiên thay đổi, bờ môi run rẩy, sắc mặt tái nhợt, đầu lưỡi cũng bắt đầu thắt: “Người... Người nói có thể là chúng ta Tử Vi tiên môn... Hồng Liên sư tỷ? Người... Người tại sao có thể có Băng Liên sư tỷ... Không không không, người đừng hiểu lầm, ta cũng không phải là nói Băng Liên sư tỷ nhân hiệu là Phá Bài Tử, ta mới vừa rồi không có thấy rõ... Người cũng đừng loạn nói láo đầu...”

“Hồng Liên sư tỷ?”

Mạnh Tuyên xem xét phản ứng của hắn, đã biết rõ chính mình đã đoán đúng.

Hắn chỉ là thật sự xem không qua Vân Hoán Nguyệt sắc mặt, cố ý lấy ra cái này khỏi nhân hiệu đến dọa người.

Đã sớm đoán được dùng Hồng Liên nữ tử tu vi, tại Tử Vi trong môn địa vị nhất định không thấp, chỉ là xem Vân Hoán Nguyệt có biết hay không năng mà thôi.

“Ta thế nhưng mà nghe nói... Nhìn thấy chân truyền lệnh bài không quỳ, là đại bất kính...”

Mạnh Tuyên lão thần khắp nơi, trong tay ngọc bài một lay một cái.

“Là... Ngoại Môn Đệ Tử Vân Hoán Nguyệt, bái kiến Hồng Liên sư tỷ...”

Vân Hoán Nguyệt toàn thân run rẩy, đột nhiên hai đầu gối quỳ xuống đất, bái trên mặt đất.

Mạnh Tuyên không khỏi nao nao, lại không muốn hấn vậy mà thật sự quý, cái này nội quy củ, vốn chính là hấn mò mẫm siếm.

Hơn nữa nói trở lại, cái này tám lệnh bài, vốn tự không phải chân chính Tử Vi Chân Truyền Đệ Tử lệnh, chỉ là Hồng Liên nữ tử tiện tay hóa.

Hấn nhưng lại không biết, Tử Vi tiên môn quy củ sâm nghiêm, Ngoại Môn Đệ Tử cùng Nội Môn Đệ Tử, Nội Môn Đệ Tử cùng Chân Truyền Đệ Tử ở giữa thân phận, đều là có thêm cách biệt một trời, bình thường đệ tử đối với Chân Truyền Đệ Tử hơi có bất kính, đừng nói tương lai tiên đồ, thậm chí có sát thân mà lo lắng, Vân Hoán Nguyệt hôm qua vào cửa ở bên trong, bị đồng môn dạy bảo chuyện thứ nhất, là trong môn ai nhắm trúng lên, ai lại tuyệt đối không thể trêu vào...

Mà cái này Đại sư tử lâm Hồng Liên, đúng là hấn Tử Vi tiên môn trong hấn nhất không thể trêu vào trong đám người, sắp xếp trước nhất gần phía trước mấy người một trong!

Gặp được cái này tám lệnh bài, coi như là giả hấn cũng sẽ quý đi xuống, huống chi cái này bằng bài thoát nhìn bình thường, trên thực tế ẩn chứa Lâm Băng liên am hiệu nhất Thủy hệ pháp thuật ở bên trong, người bình thường không làm được cái này giả, mà có bản lĩnh làm cái này giả người, lại căn bản khinh thường ở lại làm cái này giả, Vân Hoán Nguyệt tuy nhiên kiêu ngạo, lại không phải người ngu, cái này các đốt ngón tay tưởng tượng tự suy nghĩ cẩn thận rồi.

“Hừ, ta có thể hay không nói cho Hồng Liên sư tử người khinh nàng ngọc bài sự tình, tự nhìn người nghe lời không nghe lời rồi...”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, liền tương ngọc bài động ở bên hông, không hề để ý tới quý xuống đất cầu xin tha thứ Vân Hoán Nguyệt.

Đoạn đường này tiến về trước Tiên Đô thành, lộ trình đều nhiều hơn xa, Vân Hoán Nguyệt tự quỳ bao lâu.

Mạnh Tuyên không thu khởi ngọc bài, hấn căn bản không dám.

Cũng là miệng hăn tiện, thuận miệng nói câu “Cái gì Phá Bài Tử”, bằng không thì không đến mức bị sợ thành như vậy.

Mà Ngư lão đại cùng Liên Sinh Tử nhìn về phía Mạnh Tuyên trong mắt, cũng có chút bất đồng.

Cái kia Băng Liên sư tử tại đây Đông Hải Thánh Địa địa vị sao mà độ cao, Mạnh Tuyên thậm chí có năng lệnh bài, thật sự lại để cho người cân nhắc không thấu.

Thực tế lại để cho người nghĩ mãi mà không rõ, bằng tấm bảng này, Mạnh Tuyên bá nhập Tử Vi tiên môn, ít nhất cũng là một cái Nội Môn Đệ Tử thân phận, đã có bọc này cơ hội, hăn như thế nào lại cố ý bá nhập đã xuống dốc đầu Thiên Tri tiên môn?

Ngư lão đại cũng là nham hiểm, gặp Vân Hoán Nguyệt quý một cử động nhỏ cũng không dám, cố ý thả chậm tốc độ, cố ý lại để cho hăn quý lâu chút ít.

Xa xa chứng kiến Tiên Đô thành lúc, đã là lúc nửa đêm rồi.

“Tiểu tiên sinh, cái này liền lên bờ a?”

Ngư lão đại không thuyền cập bờ, cười hì hì nói.

Lúc này thời điểm Vân Hoán Nguyệt quý gồi trong thuyền, đã mệt mỏi toàn thân run rẩy rồi, lại vẫn đang không dám đứng dậy.

Bất quá Mạnh Tuyên lại không có trực tiếp rời thuyền, mà là nhìn xem một vật, chau mày.

Ngư lão đại theo ánh mắt của hăn nhìn lại, cười nói: “Đối với chín bậc thang Thập giai thành tiên đài cảm thấy hứng thú?”

Mạnh Tuyên chăm chăm vào cái kia bị Dạ Vụ bao phủ Bạch Ngọc đài, bỗng nhiên nói: “Mỗi tương lai Đông Hải Thánh Địa bá sư người, đều trèo lên qua này đài?”

Ngư lão cười to cười, nói: “Đông Hải Thánh Địa vốn lớn chất, tự nhiên mỗi người đều muốn trèo lên một lần đài rồi, trèo lên đã qua này đài, là tu vi yếu một ít, cũng có thể bị người tôn

trọng, như không có trèo lên qua này đài, liền lộ ra lòng tin không đủ, bất quá cũng có một ít thân phận đặc thù người không cần lên đài, trực tiếp chỉ bằng mượn quan hệ báii nhập tiên môn, đương nhiên, cũng có thể là người ta trèo lên qua đài rồi, lại không người biết được!”

“Nói như vậy, cái kia Lục Đại tiên môn Chân Truyền Đệ Tử, đều leo lên mấy giai?”

Ngư lão đại nói: “Ngoại trừ theo ngoại môn thăng lên đi, dưới tình huống bình thường, nếu là có thể leo lên Thất giai thành tiên đài, sẽ gặp bị bảy đại tiên môn trực tiếp thu làm Chân Truyền Đệ Tử, nếu có thể leo lên Bát giai, là bảy đại tiên môn Chân Truyền Đệ Tử bên trong người nổi bật rồi, còn nếu là có thể leo lên Cửu giai... A, chỉ sợ bảy đại tiên môn đều sẽ vì người đánh nhau... Leo lên Cửu giai, thì càng rải rác không có mấy rồi, chính là Thiên Nhân chi tử!”

“Thiên Nhân chi tử... Nữ nhân kia tư chất tự nhiên thật tốt như vậy?”

Hắn nhớ tới Tần Hồng hoàn dễ dàng leo lên Cửu giai thành tiên đài truyền thuyết, trong nội tâm ẩn ẩn bay lên một đạo không cam lòng chi ý.

“Làm phiền tiền đưa ta đi qua đi...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên bật hơi mở lời, lạnh lùng nói ra.

Hắn cũng chuẩn bị trèo lên vừa xuống đài rồi.

Hôm nay tại Thiên Trì tiên môn tuyển kiếm, lại không thu hoạch được gì, lại để cho trong lòng của hắn có chút khó chịu.

Tư chất của mình thật đúng như thế chi chênh lệch sao?

Phải biết rằng lúc ấy tại Tứ Tượng thành mấy trăm thiếu niên ở bên trong, hắn nhưng cũng là hiếm thấy tốt hạt giống, mới bị Thanh Tùng trưởng lão Tiếp Dẫn nhập môn đó a!

Chúng kiếm không nhận có thể, Mạnh Tuyên cái này Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đệ Tử làm cũng có chút biệt khuất, đã tất cả mọi người dùng chín bậc thang Thập giai thành tiên đài vì khảo thí tư chất tiêu chuẩn, cái kia chính

mình dứt khoát tự leo đến tầng cao nhất cho người nhìn xem...

“Được rồi...”

Ngư lão mắt to tỏa sáng, sáng khoái tương thuyền ngư đã đến hải đăng chỗ.

Mà Liên Sinh Tử cùng Vân Hoán Nguyệt, cũng đều tò mò, đều có tâm sự, tuy nhiên cũng đồng dạng quan tâm Mạnh Tuyên có thể trèo lên mấy giai.

Hải đăng chỗ, có một cái lão già hòm hèm, quanh năm mê man, chuyên trông coi cái này Thập giai Bạch Ngọc đài.

Bất kỳ một cái nào lên đài người, đều cần tại hần tại đây giao một vạn lượng bạc, thiếu một phân đều không cho lên đài.

Mạnh Tuyên không thiếu bạc, sáng khoái cho tiền, liền thừa lúc một tờ thuyền con hướng Bạch Ngọc đài bước đi rồi.

Đã đến gần Thập giai Bạch Ngọc đài, lập tức liền cảm giác Linh khí đập vào mặt, lập biết này đài bất phàm.

Bất phàm ở vào tại, biết rõ nơi này bất phàm, nhưng hết lần này tới lần khác nói không xuất ra vật ấy vì sao bất phàm.

Cái này chỉ có thể nói rõ một vấn đề, tự là này đài huyền ảo, đã vượt ra khỏi Mạnh Tuyên lý giải, bởi vì mà không cách nào phán định.

Cách gần đó rồi, Mạnh Tuyên ngẩng đầu, nhìn xem cái kia cao tới tầm hơn mười trượng ngọc đài, hít một hơi thật dài khí.

“Tư chất thật sự là thiên định sao? Ngươi cái này ngọc đài, lại có gì huyền diệu, có thể bình luận người trong thiên hạ tiền đồ?”

Mạnh Tuyên hít sâu một hơi, giơ lên đủ hướng Thập giai Bạch Ngọc trên đài bước tới.

“Lên đài rồi, Mạnh sư huynh lên đài rồi...”

Liên Sinh Tử cảm thật chặt nắm đấm, kích động giống như là

bốn năm trước lên đài chính hẳn.

Ngư lão đại thì là híp mắt, tuy nhiên mặt không biểu tình, hiển nhiên trong nội tâm dĩ thường ân cần.

Mà Vân Hoán Nguyệt, thì là nhú mày: “Có thể nhận biết Bằng Liên sư tử cái kia chờ đại nhân vật... Tư chất nên có thật tốt a!”

Về phần cái kia trông coi Thập giai Bạch Ngọc đài lão đầu, tắc thì bọc lấy da dê áo khoác, dựa vào bếp lò đập đầu ngủ, căn bản hào không quan tâm.

Có người lên đài lúc, vạn chúng đổ mục, mà lúc này Mạnh Tuyên lên đài, lại xem người rải rác.

Một bước đạp vào Bạch Ngọc đài, Mạnh Tuyên lập tức cảm giác mình bị nồng đậm Linh khí bao trùm rồi, thật giống như, Bạch Ngọc trên đài, có nhìn không thấy Linh khí Cố Thể tồn tại, hắn tiến nhập Linh khí trong bao, liền có áp lực vô hình đặt ở đầu vai, thật giống như tại đáy nước người hành tẩu đồng dạng, áp lực tăng gấp đôi, hơn nữa mỗi lần Nhất giai, áp lực này đều thành gia tăng gấp bội, không có hơn mấy giai, hắn liền cất bước duy gian rồi.

“Đệ nhất bậc thang, áp lực ước chừng một cân tả hữu, thứ hai bậc thang là hai cân, thứ ba bậc thang là bốn cân, thứ tư bậc thang là tám cân...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hiểu ra, thành tiên chi đài, càng trèo lên áp lực càng cao, đến cấp thứ nhất lúc, chẳng phải là muốn hơn một ngàn cân?

Nếu như lần nữa suy ra, thẳng đến cấp chín... Cái kia đừng nói mình rồi, tựu là Chân Tiên cũng không thể đi lên!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 60 : 1 bước 1 bậc thang 1 lên đài

Chương 60: 1 bước 1 bậc thang 1 lên đài

“Nhất định có bí quyết tồn tại, không được hấn pháp, liên không cách nào lên đài...”

Mạnh Tuyên đứng tại cấp thứ nhất thứ năm bậc thang bên trên, bắt đầu nhíu mày suy tư: “Nếu như dạy người cứng rắn sinh leo đi lên, tại bờ đã xong cấp thứ nhất chín bậc thang lúc, trên người áp lực liền có 500 cân, leo lên cấp thứ hai chín bậc thang lúc, trên người áp lực liền có 26 vạn cân, thứ ba giai lúc liền vượt qua 1 ức cân... Đừng nói Chân Linh cảnh ở dưới tu giả rồi, chỉ sợ những đại năng kia, trên người cũng phụ không dậy nổi một trăm triệu cân sức nặng...”

Hắn rất nhanh phải ra một cái kết luận, dựa vào man lực lên đài, căn bản không có khả năng đến thứ ba giai.

“Này giai chính là trắc người tư chất pháp bảo, hắn là... Cái này Bạch Ngọc giai, tựa là trắc nhân thể chất cùng Linh khí phù hợp độ?”

Mạnh Tuyên nghĩ tới điểm này, thời gian dần qua, bắt đầu vận chuyển chân khí, cùng quanh người Linh khí hô ứng.

Mạnh Tuyên đoán không lầm, tại hắn vận chuyển chân khí thân hòa chung quanh Linh khí lúc, áp lực chợt cảm thấy tiêu giảm.

Trong lòng của hắn nhất thời nhẹ nhàng thở ra, chậm rãi giờ lên bước, một bậc thang một bậc thang nhảy lên. Trèo lên bậc thang trên đường, thậm chí còn có thể dẫn nạp linh khí nhập thể, tăng lên tu vi của mình.

Rất nhanh, Mạnh Tuyên leo lên cấp thứ nhất, ngửa đầu nhìn xem hơn mười trượng cao Bạch Ngọc đài, cười khỏ một tiếng.

Cái này thành tiên đài, thật đúng là có chút môn đạo, áp lực

tăng lên, căn bản không phải người bình thường có thể thừa nhận.

Nếu là bình thường Đạo gia nói cái chủng loại kia phạm thai, cũng tức là cùng thiên địa linh khí không có bất cứ quan hệ nào nhục thai, dù có ngàn cân khí lực, sợ cũng đăng nhập không được cái này đệ nhất đài đến, trái lại, nếu là Thanh Mộc cái loại này trời sinh thể chất thân cận Linh khí kỳ tài đến rồi, trèo lên này đài, tựa như đi đất bằng bình thường, dạ đại Linh khí nếu không sẽ không ngăn cản nâng lên đài, còn có thể theo tâm ý của nàng, tiến đưa nàng lên đài.

Mạnh Tuyên tư chất mặc dù không tính nổi tiếng, tốt xấu vẫn có một ít, trèo lên cái này đệ nhất đài cũng không phí khí lực gì.

Chỉ là, đằng sau Cửu giai, cũng như thế dễ dàng sao?

Mạnh Tuyên cười khổ, chinh đồn thoáng một phát tâm thần, chậm rãi hướng cấp thứ hai đi đến.

Một bước leo lên, trong lòng của hắn không khỏi cả kinh, cái này cấp thứ hai Linh khí cực kỳ cuồng bạo, chân khí của hắn đã cùng hắn không nhiều hòa hợp rồi.

Cấp thứ nhất lúc biến mất áp lực, trọng lại nhớ tới trên lưng của hắn.

Tuy nhiên ngay từ đầu chỉ có một cân, là hài nhi cũng thừa nhận ở, nhưng điệp cộng lại lại là phi thường khủng bố.

Mỗi lần một bậc thang, Mạnh Tuyên trên người áp lực liền lớn hơn gấp đôi, một hóa hai, hai hóa bốn, bốn hóa tám...

Tại leo lên cấp thứ hai thứ chín bậc thang lúc, trên người áp lực đã có 500 cân rồi.

“Ồ, Mạnh sư huynh lên đài... Sao sẽ như thế vất vả?”

Liên Sinh Tử nghi hoặc thanh âm vang lên, làm như có chút khó hiểu.

“Hừ, ngọc đài Top 3 giai, là khảo thí tu giả thể chất, thể chất càng tốt, càng thích hợp tu hành, lên đài càng là nhẹ nhõm, ta

lúc ấy lên đài thời điểm, Top 3 giai trên cơ bản có thể nói là chạy trước đi lên, thế nhưng mà các ngươi cái này Thiên Trì tiên môn Đại sư huynh... Hắc hắc, thứ ba giai ngay từ đầu tựu như thế vất vả, mà theo thứ ba giai áp lực trực bậc thang tăng lên... Có thể hay không đi lên, thật đúng là khó mà nói nha!”

Vân Hoán Nguyệt âm dương quái khí mở miệng, lập tức bị Liên Sinh Tử trùng mắt liếc.

Hắn vốn định trùng trở về, chợt nhớ tới Mạnh Tuyên trong tay băng bài, lập tức khí thế một yếu, phiết quá mức không nhìn Liên Sinh Tử rồi.

“Tốt xấu là tuổi còn nhỏ, liền đạt đến chân khí cửu trọng nhân vật, tư chất sẽ không kém như vậy a?”

Là Ngư lão đại cảm thấy cũng có chút nói thâm: “Chớ không phải là dùng Linh Đan bảo được tôi đi ra tu vi?”

Cũng không trách hắn phạm nói thâm, bình thường đi vào Đông Hải tiên địa bá sư, tư chất là lại chênh lệch cũng kém không đi nơi nào.

Những thứ không nói khác, tối thiểu nhất Top 3 giai là không có trở ngại, bởi vì này trên cơ bản chính là một cái tu tiên cánh cửa rồi.

Như Thanh Tùng tiên môn cái kia chờ tiểu môn tiểu phái, trên cơ bản chỉ cần thể chất thích hợp tu hành, cũng sẽ bị dẫn vào trong môn, nhưng này Đông Hải trong thánh địa một ít có diện mạo môn phái, cái kia nhưng lại muốn tại thích hợp tu hành trên cơ sở, tiến thêm một bước hàng đầu rồi, chẳng những phải có tư chất, còn muốn đạt tới nhất định được trình độ, mới có thể dẫn vào trong môn, mà trình độ này, tựu là Cửu giai Bạch Ngọc đài Top 3 giai, trụ cột bên trong trụ cột.

Chiếu cái này tiêu chuẩn thoát nhìn, Mạnh Tuyên trèo lên cái này Top 3 giai, thật sự là trèo lên khổ cực điểm.

Cái kia thủ đài lão đầu tử, càng là liền nhìn cũng không nhìn Mạnh Tuyên liếc, tựa hồ nửa điểm hứng thú cũng không.

Mọi người suy nghĩ, Mạnh Tuyên hoàn toàn không biết, hắn bài trừ gạt bỏ thần tinh khí, từng bước lên đài.

Hắn đã leo lên thứ ba giai thứ tư bậc thang, để lên trên người hắn sức nặng, chừng 8 nặng ngàn cân.

Hơn nữa theo hắn đề bậc thang mà lên, áp lực vẫn còn tăng trưởng.

Thứ năm bậc thang, một vạn sáu ngàn cân...

Thứ sáu bậc thang, ba vạn hai ngàn cân...

Từ khi cấp thứ hai bắt đầu, Mạnh Tuyên tư chất đã không đủ để giúp hắn hóa giải áp lực này rồi, có thể nói toàn bộ bằng man lực mà lên.

Từng bước một, chóp mũi tiết ra mồ hôi.

Rốt cục trèo lên đã đến thứ bảy bậc thang lúc, Mạnh Tuyên ngừng lại, thật dài thở dài khẩu khí.

Trên người hắn áp lực, đã chừng sáu vạn bốn ngàn cân, cơ hồ đã đến cực hạn của hắn.

“Muốn lui xuống đi sao? Lại đến một bậc thang, áp lực liền vượt qua mười vạn cân rồi...”

Một cái lùi bước ý niệm trong đầu tại Mạnh Tuyên trong nội tâm hiện lên, nhưng hắn xoáy và tự cười cười, ánh mắt kiên định, một bước nhảy lên.

“Ông...”

Hắn chân khí toàn thân đều vận chuyển, quanh người tinh khí chấn động, như nước thủy triều như sóng, giúp hắn chống cự lấy sức lực lớn trấn áp.

“Thứ tám bậc thang, mười hai vạn tám ngàn cân...”

Mạnh Tuyên bắt đầu lưng lay sắp đổ rồi, thân thể cốt cách bắt đầu khản khách rung động, tựa hồ muốn mệt rũ rồi.

“Chỉ thiếu chút nữa tự leo lên thứ ba giai rồi...”

Liên Sinh Tử chăm chú rất nhanh nắm đấm, tâm thần kích

động.

“Có cái gì có thể kích động, cũng không thể lên Top 3 giai đều lên không được a, cái kia tư chất cũng quá kém...”

Vân Hoán Nguyệt nhỏ giọng nói thầm, trong nội tâm tràn đầy kiêu ngạo, nghĩ thầm: “Ta thế nhưng mà chạy vội tiến lên Tam giai...”

Mạnh Tuyên lúc này mới minh bạch, lúc ấy vị kia chân khí cửu trọng áo trắng công tử, vì sao chỉ đăng Tam giai, liền chật vật trở ra.

Này đài chỉ cùng tư chất có quan hệ, lại cùng tu vi không quan hệ, tu vi lại cao, cũng không có khả năng chọi cứng hơn hai mươi vạn cân áp lực lên đài!

Lúc này rõ ràng khoảng cách leo lên thứ ba giai chỉ có một bước ngắn rồi, có thể với hắn mà nói, một bước này lại giống như rãnh trời cái hào rộng.

Bởi vì leo lên thứ chín bậc thang, cần lưng đeo hai mươi lăm vạn sáu ngàn cân sức nặng, hắn rất xác định chính mình gánh không được.

“Cái này Top 3 giai, còn không làm khó được ta...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên cắn môi lên rằng, theo Trảm Nghịch Kiếm nội dẫn xuất hai đạo ma khí, bắt đầu luyện hóa.

Cái này hai đạo ma khí, chính là theo Bảo Bồn trên người hấp đến, còn chưa gom góp thành ba đạo, bởi vậy chưa kịp luyện hóa.

Mà hôm nay, Mạnh Tuyên lại bắt bọn nó trở thành Linh Đan bảo được rồi, tại luyện hóa cái này hai đạo ma khí chính là thời điểm, hắn không có tương chúng luyện nhập chân khí của mình, mà là tương hắn hóa thành vô tận tinh khí, tại trong nháy mắt thích phóng ra, “Ầm ầm”, đại lượng tinh khí mơ hồ thành hình rỗng, vòng quanh Mạnh Tuyên thân thể lượn vòng, mà cùng lúc đó, Mạnh Tuyên đột nhiên một bước bước lên thứ ba giai thứ chín bậc thang, sau đó lại một bước lên đài.

“Xuy xuy...”

Cái này hai đạo ma khí hóa thành tinh khí, tại bị tiên đài trọng áp nhanh chóng phai mờ, thực sự tạm thời bang Mạnh Tuyên kháng trụ trọng áp.

Chỉ là, đợi tinh khí ma diệt lúc, Mạnh Tuyên liền muốn dùng chính mình thân thể, đến thừa nhận hai mươi lăm vạn sáu ngàn cân sức nặng, đạo kia sức lực lớn, thậm chí có khả năng tương nó trực tiếp áp thành bánh thịt.

“Lên lên...”

Liên Sinh Tử một tiếng hỉ hô, Ngu lão đại cũng lặng lẽ lau đem mồ hôi.

Bọn hắn đang nhìn đến Mạnh Tuyên đứng ở thứ tám bậc thang lúc, đương thật lo lắng, hắn hội liền Top 3 giai đều đăng nhập không được.

Nếu thật là nói như vậy, Thiên Trì tiên môn cái này mặt cũng tụt mất hết rồi.

Mặc dù Thiên Trì tiên môn thu đồ đệ không đảm nhiệm tư chất, nhưng tư chất quá kém, vậy cũng không thể nào nói nổi rồi.

Năm đó văn thánh Khổng Tử có giáo không loại, ai có thể cũng không gặp hắn thu cái kẻ ngu không phải?

Bất quá cũng may, Mạnh Tuyên leo lên Top 3 giai, tuy nhiên bọn hắn cũng không biết Mạnh Tuyên trèo lên cái này thứ ba giai, bốc lên bao nhiêu hiểm.

“Xuống đài? Hay vẫn là lên đài?”

Một nan đề quanh quẩn tại Mạnh Tuyên trong óc, xuống đài, liền ngừng chân không sai, lên đài, liền muốn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng.

Hai đạo ma khí luyện hóa tinh khí, tinh không đủ để giúp hắn ủng hộ cái này cự áp quá lâu, rất nhanh sẽ do hắn chân thân đến gánh chịu.

Hơn nữa lại lên đài, liền mặt gặp gần 50 vạn áp lực, là cái này

hai đạo tinh khí, cũng chống đỡ không nổi!

“Ta là Đại Bệnh Tiên Quyết truyền thừa chi nhân, ta là Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, cái này hai cái truyền thừa cộng đồng đặc điểm, liền không nhận tư chất, mà ta, như thế nào lại bại bởi cái gọi là tư chất? Có lẽ, trên đời này có vô số tư chất còn hơn ta Mạnh Tuyên chi nhân, nhưng ta tuyệt không tin, trên thế giới này sẽ có người tư chất có thể thắng ta chín lần, gấp 10 lần... Con đường tu tiên, thể chất cũng không có nghĩa là hết thấy, cái này thành tiên đài đã bày ở chỗ này, cũng sẽ không chỉ dựa vào thể chất đến đoạn người tiền đồ, cho nên... Ta tuyệt đối còn có thể tiến lên nữa!”

Mạnh Tuyên nghĩ đến, đột nhiên ánh mắt rung mình, trước nay chưa có kiên định, hướng phía tầng thứ tư, một bước đạp đi lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 61 : Trèo lên 9 giai

Chương 61: Trèo lên 9 giai

“Lên lên...”

Liên Sinh Tử bỗng nhiên một tiếng hi hô, đem Ngư lão đại lại càng hoảng sợ. Hắn nhìn về phía Mạnh Tuyên ánh mắt, cũng không khỏi trở nên lo lắng, bởi vì rất rõ ràng, Mạnh Tuyên tại leo lên thứ ba giai lúc, cũng đã lộ ra phi thường miễn cưỡng, thân hình lão đảo muốn ngã, tựa hồ tùy thời đều bị thành tiên trên đài áp lực đè sập, loại tình huống này, quay người xuống đài mới là cử chỉ sáng suốt, có thể hắn vậy mà tiếp tục lên đài? Không muốn sống nữa sao?

“Tuy nhiên tư chất bình thường, nhưng này giống như tâm tính, lão phu thật đứng trước đây chưa từng gặp...”

Ngư lão đại nhẹ giọng thở dài, làm như nhớ tới Thiên Trì tiên môn tiên đồ chưa biết, sắc mặt vô cùng phức tạp.

“Leo lên tầng thứ tư, Mạnh sư huynh vì sao ngược lại lộ ra dễ dàng chút ít?”

Đúng lúc này, Liên Sinh Tử một câu, lại lùi trở lại Ngư lão đại suy nghĩ.

Đã thấy Mạnh Tuyên tại tầng thứ tư đệ nhất bậc thang dựng lên nửa chén trà nhỏ thời gian, liền một bước đạp đi lên, thân hình vậy mà cao ngất không ít.

Tựa hồ, áp lực của hắn trong lúc vô hình đã giảm bớt một ít.

“Hắn là... Hắn ngộ tính không tệ?”

Vân Hoán Nguyệt gặp được một màn này, cũng không khỏi sắc mặt có chút cổ quái.

Mạnh Tuyên tại đạp vào tầng thứ tư đệ nhất bậc thang lúc, liền

biết rõ chính mình đã đoán đúng.

Cái này tầng thứ tư, đã không giống Top 3 giai như vậy, đơn thuần dựa vào thể chất đối với Linh khí thân hòa độ đến gia tăng sức nặng.

Hắn vừa mới bước lên tầng thứ tư, liền có một đạo thần niệm tiến nhập trong đầu của hắn, khiến cho hắn hiểu được tầng thứ tư quy củ.

Cấp này bắt đầu, trắc không phải thể chất cùng Linh khí thân hòa độ, mà là tu giả ngộ tính.

Đạp vào này giai về sau, Mạnh Tuyên trước người, liền xuất hiện một đạo Linh quang mờ mịt pháp trận, hoành ngăn trước người.

Đạo kia thần niệm nói cho Mạnh Tuyên, nếu muốn đạp vào thứ hai bậc thang, liền tu cỡi bỏ đạo này pháp trận.

Nếu là ở nhất định được trong thời gian giải khai trận này, là được nhẹ nhõm đạp vào thứ hai bậc thang, thậm chí trên người áp lực còn có thể giảm bớt một nửa.

Còn nếu là không giải được, xông vào này quan, cái kia trên người áp lực sẽ gấp lại lần nữa gấp đôi.

Mạnh Tuyên nở nụ cười, trong nội tâm bay lên đối với Bệnh lão đầu một tia cảm kích, sau đó cúi đầu phá trận.

Ban đầu ở Thanh Tùng sơn lúc, Bệnh lão đầu dốc lòng dạy bảo, lúc này phải lên công dụng.

Không phải là phá trận sao?

Sư phó đã dạy, ta dụng tâm học qua, hơn nữa sư phó còn khoa trương ta ngộ tính không tệ kia mà...

Mạnh Tuyên mang theo khóe miệng vui vẻ, nhanh chóng đã phá vỡ cái này trận thứ nhất, chẳng những tại quy định phá trận thời gian ở trong, hơn nữa đuổi tại thiêu đốt tinh khí bị phai mờ trước khi, bước lên tầng thứ tư thứ hai bậc thang.

Trên người áp lực lập tức cắt giảm một nửa, Mạnh Tuyên nhẹ

nhàng thở dài khẩu khí, cảm giác có chút may mắn.

Hôm nay trên người hắn chỉ còn lại có mười hai vạn tám ngàn cân sức nặng, vẫn còn hắn thừa nhận năng lực ở trong.

Đương nhiên, cũng không dễ dàng, muốn tiếp tục cắt giảm, duy có tiếp tục phá trận.

Phá nhất pháp trận trèo lên một bậc thang, lúc đầu trận pháp đơn giản, đằng sau lại càng ngày càng phức tạp.

Bất quá cũng may, Mạnh Tuyên tại Thanh Tùng lúc, đã nhận được Bệnh lão đầu dạy bảo, trụ cột đánh không sai, đối với pháp trận lý giải được rất sâu.

Hơn nữa hắn dù sao là người của hai thế giới, trí nhớ so sánh thường nhân mạnh không ít, phá khởi trận tới cũng lộ ra nhẹ nhõm.

Chỉ cần tại quy định trong thời gian đã phá vỡ pháp trận, trên người áp lực sẽ gấp cắt giảm một nửa.

Vượt qua quy định thời gian về sau, sẽ theo hắn hao tổn phế thời gian càng lâu, trên người áp lực gia tăng càng nặng, nhưng chỉ cần đã phá vỡ trận này, áp lực liền sẽ không lại tăng.

Liên tiếp Tam giai, Nhất giai chín bậc thang, một bậc thang một hồi, hắn theo phá theo bên trên, vậy mà so Top 3 giai còn dễ dàng rất nhiều.

Thậm chí hắn một lần tương bản thân áp lực hạ xuống ngàn cân phía dưới, nghỉ ngơi thật tốt một phen, thở dốc một hơi.

“Ta như thế nào cảm giác, hắn cái này Tam giai, trèo lên so phía trước nhẹ nhõm nhiều hơn?”

Ngư lão đại ghen hống nhìn trần trời: “Không phải mỗi người đều nói, thành tiên đài là càng hướng bên trên càng khó trèo lên đấy sao?”

Vân Hoán Nguyệt cũng là ngơ ngác, trong miệng thì thảo nói ra: “Không có khả năng... Điều đó không có khả năng a...”

Ngược lại là Liên Sinh Tử, thở dài một hơi bộ dáng, cười nói: “Ta biết ngay Đại sư huynh không giống tầm thường!”

Đúng lúc này, một cái lặng yên không một tiếng động người tới mọi người trước người, cùng bọn họ đặt song song.

Ba người lại càng hoảng sợ, đã thấy là cái kia bọc lấy da bào ngũ lão đầu tử, ánh mắt chính nhiều hứng thú chăm chăm vào Mạnh Tuyên.

Càng xem, trong mắt của hắn vui vẻ càng rõ ràng, tựa hồ xuất hiện một tia chờ mong.

Lúc này thời điểm, Mạnh Tuyên đã leo lên thứ sáu giai, mà trên người hắn áp lực cũng chỉ có một vạn cân tả hữu.

Những cái kia pháp trận càng gần đến mức cuối càng khó khăn, phá thứ sáu giai thứ chín bậc thang pháp trận lúc, mà ngay cả hắn cũng tốn thời gian thật lâu, áp lực lại tăng lên đây.

Bất quá bất luận thế nào, cái này hơn một vạn cân áp lực, so về trèo lên Top 3 giai lúc áp lực, hay là muốn nhẹ khá hơn rồi.

Hít sâu một hơi, Mạnh Tuyên cất bước hướng thứ bảy giai đi đến.

“Ha ha, cái này hắn muốn bị như vậy...”

Đột nhiên một người lời nói lạnh nhạt, không phải Vân Hoán Nguyệt là ai?

“Theo cái kia thứ bảy giai bắt đầu, mới là cái này thành tiên đài cửa ải khó chỗ, một cái không cẩn thận, sẽ thần tinh thác loạn, Đạo Cơ bị hủy, ta lúc đầu cũng là xem thời cơ được nhanh, dứt khoát quyết định quay đầu trở lại, mới bảo trụ đạo tâm, mà tiểu tử này, chỉ bằng hắn trèo lên cái kia lúc ban đầu Tam giai kiên cường nhỏ, cũng biết là cái chưa thấy quan tài không rơi nước mắt chủ nhân, nhưng không thấy được có thể giống ta như vậy, làm ra thông minh quyết định...”

Lúc này thời điểm hắn, cùng hắn nói là tại châm chọc khiêu khích, ngược lại không nói là đang an ủi mình.

Mạnh Tuyên lúc này biểu hiện, đã không kém gì hắn, lại đến Nhất giai, liền triệt để vượt qua hắn.

“Hừ, ngươi lời nói rất nhiều nha, có lẽ vị tiểu hữu này ra rồi, ta giống như hắn tâm sự...”

Ngư lão đại tâm tình nhẹ nhõm, lờm Vân Hoán Nguyệt liếc, chậm rì rì nói ra.

“Ách...”

Vân Hoán Nguyệt ở chỗ này chằm chọc khiêu khích, cái kia cũng là bởi vì Mạnh Tuyên nghe không được, nếu không quả quyết không dám như thế kiêu cuồng, nghe xong Ngư lão rất có mặt báo ý tứ, lập tức tựu hận không thể trừu miệng mình, nịnh nọt hướng Ngư lão đại nhất cười, ngậm miệng không nói rồi.

“Đây là nơi nào...”

Mạnh Tuyên bước lên thứ bảy giai đệ nhất bậc thang, liền cảm giác trước mắt cảnh tượng biến đổi, mình đã không tại Bạch Ngọc trên đài, lại đã đến một cái khung bố chỗ, chung quanh tất cả đều là đầu có hai sừng, toàn thân đen kịt, thân hình cao lớn, tướng mạo dữ tợn Dạ Xoa Tu La, đang tại thi triển bản lĩnh, chiến kịch liệt, có thể chỉ chớp mắt thấy được Mạnh Tuyên, lại lập tức dừng tay lại ở bên trong bình khí, quái mục ngay ngắn hướng Mạnh Tuyên xem ra.

“Ngột tiểu tử kia, nhưng là muốn muốn lên đài? Thúc thời, nhanh chút ít quay đầu xéo đi, như nếu không, trước hết xuống vạc dầu, lại trở mình đao biển, chúng ta có chín chín tám mươi một loại cực hình, ngươi chỉ bằng lần lượt hưởng qua đến, như gánh vác được, chuẩn ngươi đi qua, như gánh không được, hắc hắc, cái kia không chỉ có là lên đài thất bại mà thôi, bảo đảm dạy ngươi thân tử đạo tiêu, lại Cao Thiên phú, cũng mất tiền đồ...”

“Nguyên lai là Luyện Tâm chỗ...”

Mạnh Tuyên hơi nở nụ cười, hai tay vạch tìm tòi vải bào, lộ ra lồng ngực, thản nhiên nói: “Vậy thì nhanh chút ít, ta thời gian đang gấp!”

Mạnh Tuyên xem xét liên tục đã minh bạch.

Top 3 giai trắc thể chất, trong Tam giai trắc ngộ tính, cái này sau Tam giai, nhưng lại trắc tâm chí đến.

Mà cái này thể chất, ngộ tính, tâm chí, cũng vừa mới là tu hành Tam đại trụ cột.

Đối với người khác mà nói, cái này tâm chí một đường, không thể nghi ngờ là khổ sở, thế nhưng mà đối với Mạnh Tuyên mà nói...

Ngày đêm dùng Đại Ai Ấn giặt rửa Luyện Tâm thần hấn, bức này Huyền cảnh, quả thực tựu là đồ chơi cho con nít!

Tâm chí kiên định, kiên trì, cái này tám chữ, mới có thể hình dung hấn hiện tại tâm thần chí kiên định.

Thứ bảy giai Bạch Ngọc đài, Tu La Dạ Xoa, Cửu Cửu cực hình.” Mạnh Tuyên dễ dàng đã vượt qua.

Cấp thứ tám Bạch Ngọc đài, xinh đẹp mỹ nữ, hương mị thực cốt, Mạnh Tuyên cắn đầu lưỡi, cắn thủ tâm thần, đi qua.

Cấp chín Bạch Ngọc đài, nhà cao tầng, máy bay ô tô, kiếp trước cha mẹ đồng học, cuộc đời này người nhà bằng hữu, nguyên một đám hình ảnh tự Mạnh Tuyên trước mắt xẹt qua, đều là đáy lòng của hấn hình ảnh phóng, Mạnh Tuyên đối với bọn họ mỉm cười ý bảo, lòng mang nhu ý, nhưng lại như chuồn chuồn lướt nước, một điểm rung động hiện khai, liền tùy theo tiêu ở vô hình, không thương bản tâm, không lỗ vốn ý, thẳng đến cuối cùng, Bệnh lão đầu xuất hiện.

Mạnh Tuyên nhìn xem cái kia trương nhân từ mà đau khổ gương mặt, trong nội tâm hơi có chút úc nóng nảy.

Hấn có chút cúi đầu, niệm mấy lần thanh tâm chú, đó là Bệnh lão đầu dạy cho hấn, dùng để tĩnh tâm đơn giản nhất pháp môn.

Sau đó hấn ngẩng đầu lên, nói khẽ: “Su phớ, ta đã không tại Thanh Tùng tiên môn rồi, ta đã đến Đông Hải Thánh Địa, bái nhập Thiên Trì tiên môn, bọn hấn đối đãi đệ tử lý niệm cùng người không sai biệt lắm, cho nên ta còn ưa thích môn phái

này, ở chỗ này, có loại ban đầu ở Tọa Vong phong bên trên cảm giác, cho nên ta ý định trước ở lại đây cái tiên môn rồi, hảo hảo học một chút bổn sự, tốt thay người đem thù đã báo...”

“Ta biết rõ người không muốn làm cho ta báo thù cho người, sợ ta không phải tiện nhân kia đối thủ, nhưng người yên tâm, đệ tử của người sẽ không thua cho bất luận kẻ nào, sớm muộn gì có một ngày, Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ ta sẽ giúp người đòi lại đền, nghịch đồ ta giúp người chém rụng, Đại Bệnh Tiên Quyết bí mật ta giúp người tìm ra, Tọa Vong phong truyền thừa ta giúp người đứng lên, cho nên hiện tại... Ngài sẽ chờ tin tức tốt của ta a, chia ra tới quấy rồi rồi...”

Hắn nói xong rồi, nhẹ nhàng giơ tay lên chuông, tại trước mắt nhẹ nhàng một vòng.

Bệnh lão đầu hình ảnh tán đi rồi, trước mắt xuất hiện cấp chín thứ chín bậc thang.

Mạnh Tuyên thở dài, một bước đạp đi lên.

Khó khăn nhất Tam giai 27 bậc thang, hắn nhẹ nhõm leo lên, giống như tại đầu đường đi dạo.

“Lên rồi, vậy mà thật sự lên rồi...”

Liên Sinh Tử hồn nhiên không biết chính mình vì sao hưng phấn như vậy, vậy mà kích động rơi lệ.

Mà Ngư lão đại, cũng là mục lông lạnh, bất trụ thì thảo: “Ta biết ngay, ta biết ngay tiểu tử này không tệ...”

Hắn dừng một chút, lại nói: “Ta nói lúc ấy vì cái gì vừa thấy hắn cứ như vậy ưa thích, trả lại cho hắn đánh nữa chiết khấu bảy mươi phần trăm đây này!”

“Hắn vậy mà thật sự làm được...”

Vân Hoán Nguyệt thần sắc ngốc trẻ, một lời kiêu ngạo, lập tức hóa thành tro tàn một đồng.

Ba người khóc, cười, buồn bã lấy, lại tựa hồ như nhớ ra cái gì đó, đột nhiên ngay ngắn hướng chuyển hướng nhìn xem Mạnh

Tuyên.

Cấp mười, mà ngay cả một đời thiên kiều Tần Hồng hoàn đều
buông tha cho cấp mười, Mạnh Tuyên có hi vọng leo lên sao?

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 62 : Nhưng vì tiên cố tại sao Khí đạo tại sao trăm thân

Chương 62: Nhưng vì tiên cố, tại sao Khí đạo, tại sao trăm thân

Leo lên cấp chín, Mạnh Tuyên lập tức chứng kiến, cấp mười một bậc thang tả hữu, đứng thẳng hai khối tâm bia đá. Bên trái cái kia bia, mình khắc lấy rải rác mấy cái danh tự, Tần Hồng Hoàn bất ngờ tại liệt, nhưng lại ghi chép đã từng leo lên Cửu giai kỳ tài, có người để lại danh tự, có người chỉ chừa danh hiệu. Mà mặt phải cái kia bia, nhưng lại có khắc một câu: “Nhưng vì tiên cố, tại sao Khí đạo? Tại sao trăm thân?”

“Trăm thân... Khí đạo...”

Mạnh Tuyên tinh tế thương thức lấy hai câu này lời nói, thật lâu, phương ngẩng đầu lên.

Hắn nhoẻn miệng cười, làm như tâm tình thật tốt, sau đó lông mày ngưng tụ, bay người lên trên cấp mười.

Cấp mười, cũng có một mặt tấm bia đá, thượng diện trống không một chữ.

Mạnh Tuyên vận khí tại chỉ, ở phía trên khắc lại bốn chữ, rồi sau đó thở dài thậm thụt, quay đầu nhìn phía một cái phương hướng.

Tại cái hướng kia, vạn dặm bên ngoài, có một chỗ tiên môn, gọi là Thanh Tùng sơn Huyền Thiên Đạo.

Trong môn có một lão giả, quanh năm nhiều bệnh, dùng chính mình điểm cuối của sinh mệnh ba năm, dạy bảo một cái bị người coi như tư chất rất kém cõi đệ tử.

“Lên rồi... Mạnh sư huynh leo lên cấp mười...”

Liên Sinh Tử kêu lớn lên, như điên giống như điên.

Nhưng vì tiên cô, tại sao Khí đạo, tại sao Trảm thân?

Nhìn như không đầu không đuôi hai câu nói, lại khẩu đúng “Trảm thân”, “Khí đạo” hai cái đối với tu giả mà nói kinh khủng nhất chữ. Tu giả tiên chính là cái gì? Đơn giản là Trường Sinh Tiên đạo, suốt đời Tiêu Dao, có thể hai câu này lời nói, cũng tại hỏi tu giả, vì thành tiên, có chuyện gì là người đáng giá vứt sạch đạo của mình cũng muốn đi làm, có chuyện gì là người buông tha cho tánh mạng của mình cũng muốn đi làm.

Tru tâm chi hỏi!

Cái này cấp mười, bất ngờ liền có như thế hai vấn đề đâm thẳng nhân tâm.

Chỉ cần tu giả trong nội tâm có đáp án, liền có thể trèo lên Thập giai.

Nếu không đáp án, tuy là thiên phú lại cao, thực lực có mạnh hơn nữa, cũng một bậc thang đăng nhập không được.

Càng khó khăn chính là, đại khái rất nhiều tu giả, căn bản là không muốn có đáp án này.

Đối với bọn họ mà nói, tu tiên tự là vì Trường Sinh, như chém bản thân, còn cầu cái gì Tiên đạo?

Thế gian 3000 đạo, ta tâm chi đạo lớn nhất, lại có cái gì đạo, đáng giá ta bỏ quên trong lòng mình đạo đi làm được?

Cho nên nói, cuối cùng này Nhất giai, trắc không phải thể chất, không phải ngộ tính, không phải tâm chí, mà là thiên tính.

Chỉ có điều, cái này hai vấn đề Mạnh Tuyên nhưng lại có đáp án, chỉ có rải rác bốn chữ, lại nói lấy hết Mạnh Tuyên thiên tính!

Bốn cái rất đơn giản chữ:

Trảm nghịch!

Phù chính!

Vi trăm nghịch, ta thà rằng tự trăm bản thân!

Vi phù chính, ta nguyện vớt sạch đạo của mình!

Cái này trả lời ở bên trong, có Mạnh Tuyên chính mình đối với Tiên đạo đặc biệt lý giải.

Tại hán xem ra, tiên không phải Trường Sinh, không phải lật tây làm mây che tay làm mưa, tiên là Tiêu Dao, là đại tự tại.

Vì tiêu diêu tự tại, ta muốn chém nghịch phù chính.

Nhìn nghịch đồ nhorn nhọn ngoài vòng pháp luật, ta liền không được Tiêu Dao, cho nên ta muốn chém nghịch.

Nhìn chính đạo tang thương thất vọng, ta liền không được tự tại, cho nên ta muốn phù chính.

Năm đó Tàn Hồng Hoàn, không biết là khinh thường trả lời vấn đề này, hay vẫn là trong nội tâm nàng quả thực không có đáp án, tóm lại nàng không trèo lên Thập giai.

Mà Mạnh Tuyên người sư đệ này, cũng tại cuối cùng này Nhất giai bên trên, thắng nàng nhất trọng.

Tại phiến đá bên trên viết xuống chính mình bốn chữ về sau, Mạnh Tuyên thở dài thậm thọt, liền muốn quay người xuống đài.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên trước mắt danh tự trên tấm bia đá, bỗng nhiên một đạo thân quang phóng lên trời, trên không trung ẩn ra một bức tranh cuốn, Mạnh Tuyên không khỏi ngẩn ngơ, đã thấy cái kia trên tấm hình, một tay áo bông bành tu giả, chân đạp Thiên Cương, lưng đeo Tinh Đầu, nhảy lên một loại cực kỳ quý dị vũ đạo, hết lần này tới lần khác động tác phiêu dật chi cực, giống như Thiên Tiên chi vũ, dục xé trời bay đi.

“Đây là...”

Mạnh Tuyên nhìn xem hình tượng này, sắc mặt dần dần trịnh trọng: “Hình như là một bộ bộ pháp...”

Chẳng lẽ cái này là leo lên cấp mười ban thưởng sao?

Vậy mà sẽ có một bức tranh mặt, họa bên trong tu giả đập trên một bộ kỳ dị biến hóa bộ pháp?

Không rảnh nghĩ lại, Mạnh Tuyên cần tâm thần, ánh mắt trong nháy mắt cũng không trong nháy mắt nhìn lại, dụng tâm trí nhớ cái kia tu giả bộ pháp.

Có người địa phương, thì có giang hồ, có giang hồ địa phương, thì có chém giết tranh đấu.

Tiên môn tuy là thanh tu chỗ, nhưng đủ loại chém giết tranh đấu, ngược lại thêm nữa, lợi hại hơn.

Đã có bộ này bộ pháp, vô luận là sát nhân, hay vẫn là chạy trốn, Mạnh Tuyên đều nhiều hơn một loại thủ đoạn.

“Hắn làm cái gì đây?”

Liên Sinh Tử thì thảo tự nói, bọn hắn nhìn không thấy xuất hiện tại Mạnh Tuyên trước mắt hình ảnh, chỉ thấy hắn lẳng lẳng đứng ở đài cao, nhìn lên Tinh Không.

“Khả năng vừa leo lên cấp mười, tâm tình có chút kích động a, các loại thì tốt rồi...”

Ngư lão đại nhất phó hiểu rõ người trẻ tuổi tâm tình bộ dạng.

Tựa hồ đã qua thật lâu, lại tựa hồ chỉ có thời gian uống cạn chung trà, cái kia hình ảnh biến mất, phảng phất không có xuất hiện qua.

Mạnh Tuyên tại đài bên trên đứng một hồi, xác định chính mình toàn bộ nhớ kỹ, liền hướng tám bia đá thi lễ một cái, mà sau đó xoay người xuống đài.

Liên Sinh Tử kích động vạn phần, Ngư lão đại hào sảng cười to, Vân Hoán Nguyệt tâm buồn bã mà chết, đều nhìn chăm chú lên Mạnh Tuyên thừa lúc thuyền bé tới.

Có thể cái thứ nhất nghênh đón, nhưng lại một cái không tưởng được người.

Thủ đài cầm điếu lão giả, khô da trên mặt, mang theo ba phần kích động bảy phần trịnh trọng, xông Mạnh Tuyên vẫy vẫy tay, ý bảo hãy đến.

Mạnh Tuyên nao nao, hướng Ngự lão đại, Liên Sinh Tử hai người nhẹ gật đầu, đi theo cầm điếu lão nhân đi vào cái kia nho nhỏ hắc phòng.

Tiến nhập hắc phòng, cầm điếu lão nhân giương một tay lên, một bao hướng Mạnh Tuyên bay tới.

Mạnh Tuyên vô ý thức tiếp trong tay, lại nao nao, trong bao quần áo kim chói, lại là tự mình trả đích lên đài bạc.

“Còn có chỗ tốt này? Đẳng Thập giai tự lui tiền sao?”

Mạnh Tuyên không hiểu cảm thấy buồn cười, cũng không khách khí, tương bạc thu vào.

Cầm điếu lão nhân ngồi ở trong phòng một trương đèn nhánh kiểu cũ trên mặt ghế thái sư, một đôi đũa ngẫu quải mắt nhìn từ trên xuống dưới Mạnh Tuyên, đã qua sau nửa ngày, hắn bỗng nhiên nhắc tới tay đến, trên không trung viết xuống mấy chữ: “Gì môn?” Theo hắn ngón tay xẹt qua, không trung lập tức xuất hiện nhật chữ vàng chữ viết, trôi nổi tại không trung, nhất thời cũng sẽ không tiêu tán, phần này công phu, cũng làm cho Mạnh Tuyên mở rộng tầm mắt rồi.

“Thiên Trì Chân Truyện Đại Đệ Tử, Mạnh Tuyên!”

Mạnh Tuyên mười phần lễ nghi, hướng cầm điếu lão nhân hành lễ.

Cầm điếu lão nhân trầm tư sau nửa ngày, đột nhiên thò tay tại Mạnh Tuyên vai trái đầu vỗ một cái, vai phải đầu vỗ một cái.

Mạnh Tuyên cảm thấy lấp bắp kinh hãi, còn đến không kịp né tránh, cầm điếu lão nhân cũng đã đập đã xong, ngồi trở lại trong ghế rồi.

Cái này lại làm cho Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, cái này cầm điếu lão nhân tu vi, quả thực vượt ra khỏi dự liệu của hắn.

“Hảo hảo tu hành...”

Câm điếc lão nhân lại duỗi thân tay viết xuống bốn chữ, liền như là trưởng bối tại dẫn dò một cái sắp tiến vào tiên môn hậu bối.

Mạnh Tuyên có chút ngạc nhiên, nhưng đối phương thiện ý dẫn dò, tự nhiên muốn khách khí tạ ơn.

Câm điếc lão nhân lại đánh giá Mạnh Tuyên một hồi, khoát tay áo, ý là người đi đi!

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Có một chuyện muốn nhờ, Mạnh Tuyên lên đài, không là danh lợi, không muốn người biết được, nhìn qua lão tiên sinh thành toàn...”

Câm điếc lão nhân không chút nghĩ ngợi, liền gật đầu, lại phát phát tay.

“Gọi mình tiến đến, tự vì xem thật kỹ xem chính mình, đập vỡ bả vai, sau đó dẫn dò một câu hảo hảo tu hành?”

Mạnh Tuyên nhin không được cười lên, nhưng cũng không nói thêm cái gì, quay người đi ra cửa rồi.

Cùng Ngu lão đại bọn người đã đến một chỗ, một phen chúc mừng chính mình là không thiếu được.

Mạnh Tuyên lại chuyên môn dẫn dò bọn hắn một câu, không cho phép tương chính mình lên đài sự tình truyền ra bên ngoài, Liên Sinh Tử Ngu lão đại nhị người tự nhiên không có vấn đề gì, Vân Hoán Nguyệt lại là có chút không đáng tin cậy, bất quá Mạnh Tuyên đều có biện pháp đối phó hắn, trực tiếp tương băng liền nữ tử băng bài lấy đi ra, ở trước mặt hắn quơ quơ, ý tứ rất rõ ràng, người như nói ra rồi, ta có rất nhiều phương pháp cho người gặp xui xẻo, vận xui.

Vân Hoán Nguyệt đối với Mạnh Tuyên thái độ dĩ nhiên đại biến, luân phiên thề, là cha chết chết mẹ, cũng sẽ không tiết lộ việc này nửa câu!

Thuyền rồng lại gần bờ, Mạnh Tuyên liền cùng Liên Sinh Tử đi tìm Bảo Bồn rồi, cùng Ngu lão đại và Vân Hoán Nguyệt từ biệt.

Ngay tại Mạnh Tuyên tiến nhập Tiên Đô thành về sau, trông coi Bạch Ngọc đài lão giả tựa tại hắc trước cửa phòng yên lặng hút thuốc.

Sắc trời tương sáng không sáng, dày đặc biển sương mù che đầy một phương, ai cũng không có chú ý tới cái này biển sương mù lúc nào lên.

Câm điếc lão giả trờu một hồi, đột nhiên quai hàm cô động lên, dùng sức khẽ hấp.

Trong chốc lát, che lừa một phương thiên địa biển sương mù đều hướng hắc tụ lại đi qua, theo cái tẩu ở bên trong, bị hắc hút vào trong miệng.

Cũng không sai lúc, ánh sáng mặt trời mới sinh, hào quang vạn đạo, mặt biển ba quang lẫn lẫn, một đạo Linh quang, tự thành tiên đài đỉnh thẳng xuất vào bầu trời.

Linh quang Phi Thiên, trong chốc lát kinh động đến Đông Hải bốn vị đại tu, lập tức đánh vỡ thanh tu, Thừa Vân giá sương mù, hướng thành tiên đài bay tới.

Bốn người này hạng gì tu vi, cơ hồ là qua trong giây lát liền vượt qua nháy ngàn dặm địa vực, đi tới thành tiên đài bên trên bầu trời.

Cũng vào lúc này, câm điếc lão giả dập đầu dập đầu cái tẩu, từ trong lòng ngực móc ra một khối vải rách, ở phía trên đã viết mấy chữ, ném hướng không trung.

Vải rách lên không, trong chốc lát hóa thành một đạo che bầu trời lừa ngày bức cuốn, nghênh hướng bốn vị đại tu.

Bức cuốn lên mặt chỉ có năm chữ to: “Người là của chúng ta!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 63 : Bảo Bồn bị xảo trá

Chương 63: Bảo Bồn bị xảo trá

Thấy được bức cuốn, bốn vị đại tu đều ngừng vân giá, nhú mồm chăm chăm vào câu nói kia.

“Lão Ách Ba lại muốn cướp người rồi, chư vị đạo hữu làm gì ý định?”

Một vị đại tu nhàn nhạt mở miệng, trong thanh âm hình như có chút ít bất đắc dĩ chỉ ý.

“Chúng ta hay vẫn là đã tới chậm một bước, lại có thể làm như thế nào, theo hắn do hắn là rồi...”

Một vị áo tím đại tu có chút tự giễu mở miệng.

“Hừ, không phải chúng ta đã tới chậm, mà là Lão Ách Ba thi triển hắc Đoạt Thiên thần thông, cưỡng ép tương này vực thời gian kéo sau thời gian uống cạn chung trà!” Một vị khuôn mặt tuấn mỹ, giống như người giống như yêu đại tu mở miệng, hai đầu lông mày sát khí nghiêm nghị, “Thiên chi kiêu tử, không thể tùy ý hắc chà đạp, nhất định phải thu nhập chúng ta môn hạ, theo ta thấy, chúng ta căn bản không cần để ý hắc, ngạnh bức hắc giao người là được!”

“Mà thôi, mà thôi, vốn chính là chúng ta lúc trước đã nói đâu, trèo lên Cửu giai người quy chúng ta, trèo lên Thập giai người quy hắc!”

Cuối cùng một vị đại tu nhàn nhạt nói ra, khẩu khí tựa hồ hơi có chút bất đắc dĩ.

Khuôn mặt tuấn mỹ đại tu bất mãn, tức giận mở miệng nói: “Cái này lại tính toán cái gì? Thành tiên đài vốn chỉ có Cửu giai, cấp mười là hắc ngạnh tăng thêm đi, cũng không phải là mỗi người cũng giống như hồng hoàn như vậy thông minh, có thể xem đủ trong đó Huyền Cơ a, như vậy một cái tốt hạt

giống, bị hấn che mắt, chúng ta tụt cho phép hấn đi chà đạp hay sao?”

“Được rồi, vẫn chưa tới huy bỏ ước định thời điểm, mà lại theo hấn đi, xem hấn có thể nhảy ra sóng gió gì a!”

Áo tím đại tu nói một câu, trực tiếp thay đổi vận giá, hồi tiên sơn đi.

Mặt khác ba vị đại tu, ánh mắt khác nhau nhìn thành tiên đài liếc, cũng không nói thêm gì nữa, trực tiếp đi nha.

Mà cảm điếc lão giả, một bên hút thuốc, một bên đảo quai mắt, nhìn xem trên đỉnh đầu một phương bầu trời, im ắng cười, miệng há khai, cũng không có thanh âm phát ra, nhưng xem miệng hình, lại rõ ràng là hai chữ: “Sát Bút!”

Tại Mạnh Tuyên cùng Liên Sinh Tử tiên vào trong thành lúc, sắc trời dĩ nhiên sáng, trên đường người đi đường dần dần nhiều hơn.

Chứng kiến hai người bọn họ áo bào, trên đường có rất nhiều người quai dị cười, thậm chí còn có người thấp giọng nghị luận: “Rất lâu không thấy Thiên Trì đệ tử nhập thành!”

Bất quá cũng may, quý dị quy quý dị, nhưng lại không người đi lên đáp siêm, chỉ là sau lưng nghị luận mà thôi.

Liên Sinh Tử tại rất nhiều nghị luận ở bên trong, khó tránh khỏi có chút xấu hổ tai tao, thấp đầu đi đường, Mạnh Tuyên lại không tiêu không nóng nảy, hồn như là không người.

Tu hành nhiều năm, hấn phần này Dưỡng Khí công phu vẫn phải có.

Ước nửa canh giờ, hấn đã kinh tìm tới chính mình hai ngày trước ngủ lại khách sạn, đang muốn tiến đi tìm Bảo Bồn, lại bỗng dưng bên tai truyền đến một tiếng khóc rống “Công tử, người đã tới...”

Thanh âm này quen thuộc, lại không phải Bảo Bồn là ai?

Mạnh Tuyên ngạc nhiên quay đầu, liền gặp khách sạn đối diện trong góc, một cái Hắc Ảnh khóc rống lay đánh tới, nhìn tư

thể, rất giống giống như bị người bắt nạt đầu hải tử đã tìm được hung man lão ba, muốn một đầu đâm vào trong ngực cầu an ủi tiết tấu.

“Đợi một chút...”

Mạnh Tuyên gấp bề bộn giờ tay Bảo Bồn, khá tốt bàn tay nhanh, bằng không thì cái này hội lưỡng đại nam nhân đã ôm ở một khối rồi.

“Người làm sao vậy?”

Mạnh Tuyên hơi đánh giá Bảo Bồn, không khỏi cảm thấy giận dữ.

Đã thấy lúc này Bảo Bồn thiết giáp phía trên, bạch một khối, hoàng một khối, dính đầy nước bùn, tất cả đều là pha tạp dầu chân, làm như được ầu một châu.

Cũng khó trách Bảo Bồn thấy chính mình kích động như thế bộ dạng, đây là thật bị người khi dễ.

“Đều tại người...”

Bảo Bồn lời kéo thật dài khốc âm, thậm quái Mạnh Tuyên: “Người ngày đó vừa đi, liền không trở lại, ta ở chỗ này chờ người hai ngày, cái kia khách sạn tiểu nhị lại không cho ta ở, ta cùng với hắn phân biệt, nói chờ công tử nhà ta trở lại rồi, tự nhiên sẽ có ngân lượng cùng người, bọn hắn cũng không tin ta, gắng phải ta đem cái này thân thiết giáp lột bỏ đèn chống đỡ sở, ta không chịu thoát, mấy người bọn hắn tiểu nhị liền tương ta đánh cho một trận, ta không thể chịu được rồi, đây bọn hắn một thanh, cái kia tiểu nhị liền... Liền...”

“Liền làm sao vậy?”

Mạnh Tuyên cau mày, lạnh lùng hỏi.

“Hắn liền nằm chết dí trên mặt đất, nói ta đem hắn làm hỏng rồi... Công tử, ta là thật vô dụng lực...”

Bảo Bồn nói xong ủy uồn lượn khúc, vậy mà khóc lên.

“Người đâu? Ta nhìn kỹ hắn nói!”

Mạnh Tuyên cau mày nói ra, hắn ngược lại không phải không tin Bảo Bồn, mấu chốt là Bảo Bồn hóa thành Thi Ma về sau, âm lực gia thân, một thân lực lượng mạnh bao nhiêu, chỉ sợ hắn mình cũng không biết. Có thể nói như vậy, nếu là Bảo Bồn nổi giận rồi, kích phát một thân ma khí, là dùng Mạnh Tuyên hôm nay tu vi, muốn bắt lấy hắn cũng không phải kiện chuyện dễ, cũng có bảy thành khả năng trồng trong tay hắn.

Hắn cảm giác mình không dùng lực, nhưng không nghĩ qua là kích phát ma khí, cũng là có khả năng.

“Người... Người tại trong khách sạn nằm, những người khác tại...”

Bảo Bồn sợ hãi hướng tứ phía nhìn nhìn, không cần hắn nói, Mạnh Tuyên cũng biết những người khác ở nơi nào.

Mấy cái ôm cánh tay đại hán đã vây đi qua, đem bọn họ lại lịch đường đi toàn bộ ngăn chặn.

“Này, ngươi tự là cái này ngu xuẩn vật chủ tử? Hắn thiếu nợ lấy tiền phòng không nói, còn đả thương người, ngươi nói làm sao bây giờ a?”

Một cái trên mặt có đạo sẹo trắng hán lạnh lùng nói ra, trên người khí cơ phát ra, thậm chí có Chân Khí cảnh bát trọng tu vi.

“Hắn không là chủ tử của ta, tiểu sinh là người có văn hóa, làm sao có thể nhận thức làm chủ tử, tiểu sinh bình thường đều gọi hắn công tử...”

Bảo Bồn nghe xong không vui, nhỏ giọng phân biệt.

“Câm miệng, ngu xuẩn vật, còn muốn lại ăn phiên quyền cước sao?”

Trắng hán lạnh lùng vừa quát, lập tức bị hù Bảo Bồn không dám lên tiếng rồi.

“Thương người ở nơi nào, trước dẫn ta đi xem một cái!”

Mạnh Tuyên không vội không nã, nhẹ nói đạo.

“Muốn nhìn người bị thương? Dễ nói, bắt quá chuyện lần này, liền cho rằng nói vài lời thật nghe lời coi như xong, hắc hắc, xem các ngươi ăn mặc, nhưng lại Thiên Trì môn người a, Thiên Trì môn người cũng không được, chúng ta điểm tuy nhỏ, đã lạy nhưng lại Cự Linh môn lão thần tiên, các ngươi Thiên Trì môn... Ha ha!” Tráng hán lạnh lùng bật cười, đồng thời phát phát tay, ý bảo bên người gã sai vật vào điểm ở bên trong đi thông cáo.

Mạnh Tuyên cho phép hần, cũng không nói cái gì.

Liên Sinh Tử cùng Bảo Bồn đều là trung thực đầu, cũng không dám nói cái gì, hai người ngược lại có lễ phép, giúp nhau liếc nhau một cái, liền tính toán chào hỏi rồi.

Mạnh Tuyên theo tráng hán kia tiến nhập khách sạn, đã thấy trong thính đường, liêu mạng mấy bàn lớn, một cái nhỏ gầy đàn ông tại hữu khí vô lực kêu to.

Trên mặt đất có một ngã rách nát chén trà, nước còn bốc hơi nóng.

Hiển nhiên cái này cái bàn là vừa vặn hợp lại, người cũng là vừa vặn nằm trên đó.

Bất quá mặc dù không có cái này chén trà, Mạnh Tuyên cũng liếc thấy ra người đàn ông kia thương là thật là giả.

Hần hiểu được Vọng Khí thuật, một người bị thương hay không, trên người khí cơ khác biệt có thể là rất lớn.

“Xem đã đủ rồi sao? Người cho thương thành như vậy, ngươi nói làm sao bây giờ a?”

Tráng hán lạnh như băng mở miệng, bóp bóp nắm tay, “Lạc ba ba” rung động.

“Dược phí cùng bao nhiêu?”

Mạnh Tuyên không nói hai lời, trực tiếp mở miệng.

Tráng hán thấy hần như thế sáng khoái, ngược lại là nao nao, cười lạnh nói: “Ngươi ngược lại là người thông minh, như vậy

đi, ta cái này bằng hữu thương nặng như vậy...”

Mạnh Tuyên đã cắt đứt hấn mà nói, thản nhiên nói: “Nói số lượng!”

Tráng hán hừ lạnh một tiếng, cũng không vòng vo, nói: “Năm ngàn lượng lấy ra...”

Mạnh Tuyên gạt đầu, Động Thiên chiếc nhẫn mở ra, xôn xao một đồng bạc đổ ra, viên siêu năm ngàn lượng.

“Chính mình số!”

Mạnh Tuyên liền đầu cũng không thấp.

“Ai... Nhé...”

Nằm ở trên mặt bàn gầy tiểu hán tử bỗng nhiên kéo dài âm điệu, thống khổ kêu lên.

Tráng hán nghe rõ gầy tiểu hán tử ý tứ, nuốt nhỏ nước miếng nói: “Vừa rồi thiếu được rồi vụ tiền công... Ít nhất tám ngàn lượng!”

Mạnh Tuyên Động Thiên chiếc nhẫn một khai, “Xôn xao” lại là một đồng bạc đổ ra.

Tráng hán con mắt trực tiếp sáng, liên tục không ngừng mà nói: “Còn có hai ngàn tiền phòng!”

Mạnh Tuyên chuẩn bị đi mở động thiên chiếc nhẫn rồi, tráng hán không đợi hấn đem bạc lấy ra, vội vàng nói: “Muốn thêm tiền lãi...”

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, trực tiếp đã lấy ra ba ngàn lượng, đồng dạng chồng chất trên mặt đất.

“Như vậy đã đủ rồi a?”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt hỏi, ánh mắt đánh giá gầy tiểu hán tử cùng tráng hán.

“Còn gì nữa không...”

Đột nhiên nằm ở trên giường gầy tiểu hán tử cũng không trang rồi, nhảy dựng lên, con mắt nhanh như chớp chuyển: “Còn có hai ngày tiền com...”

“Tiền sinh chưa từng ném qua các người một hột com...”

Bảo Bồn kêu lên khuất đến.

“Câm miệng, đàn ông nói người ném qua, người tự ném qua, ăn xong không ít đến... Không có năm ngàn lượng bạc, đừng muốn đi...”

Gầy tiểu hán tử trừng trừng mắt, hướng Bảo Bồn gào thét.

Bảo Bồn nhát gan, lập tức không dám nói tiếp nữa, ủy ủy khuất khuất nhìn về phía Mạnh Tuyên.

“Tiền com... A!”

Mạnh Tuyên cảm thấy cười lạnh, Bảo Bồn chính là Thi Ma chi thân, không ẩm khói lửa, như thế nào lại ăn com của bọn hắn?

Tự tính toán ăn, cũng là ẩm máu của bọn hắn, ăn người của bọn hắn!

Bất quá, Mạnh Tuyên trong nội tâm đều có ý định, nhưng lại không tại chuyện nhỏ này bên trên so đo cái gì.

“Xôn xao...”

Ba ngàn lượng bạc đổ ra, ngân lập lòe trong sảnh đường, diệu mắt người hoa.

“Ôi, thật đúng là đúng phải hào phóng chủ nhân, người mang đi a, lần này sẽ tha các người một lần...”

Gầy tiểu hán tử cùng tráng hán cảm thấy vui vẻ, cơ hồ muốn một đầu vào bạc trong đồng, mừng rỡ mặt mày hơn hở.

“Tiền phòng, dược phí, tiền com, đều đủ số đi à nha?”

Mạnh Tuyên lại tựa hồ như còn ngại cho không đủ, nhàn nhạt mà hỏi.

“Đã đủ rồi đã đủ rồi, cút nhanh lên a, đừng làm cho đàn ông lại nhìn thấy các người...”

Hai người nóng lòng sờ bạc, không kiên nhẫn vấy tay.

Mạnh Tuyên cười nhạt một tiếng, ở bên cạnh xuyết đầu băng ghế ngồi xuống, thản nhiên nói: “Đã thiếu nợ bạc của các người đều cho đã đủ rồi, vậy chúng ta nên tính toán coi như các người thiếu nợ của ta trước rồi, ta cái này đồng bạn bị các người đánh nữa một trận, các người nói như thế nào cũng được a!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 64 : Mạnh Tuyên ra tay

Chương 64: Mạnh Tuyên ra tay

Mạnh Tuyên không phải bạc hơn không có địa phương hoa, há lại sẽ như vậy nước chảy tựa như cho người?

Hắn làm hết thấy, đều chỉ là vì cho Bảo Bồn lấy cái công đạo mà thôi.

Bảo Bồn tính tình hắn là hiểu rõ, cổ hủ làm cho người ta chán ghét, nhưng tâm địa lại không xấu, làm người nhất gan, càng sẽ không cùng người tranh chấp. Chuyện trước mắt rất rõ ràng, hơn phân nửa là hắn cái này cổ hủ trung thực bộ dáng, lại để cho người trở thành dê béo, xảo trá cho hắn rồi.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên không thể tưởng được chính là, kỳ thật Bảo Bồn lại để cho người xảo trá, cũng cùng hắn có quan hệ.

Dù sao cái kia thiên hướng người nghe ngóng Thiên Trì tiên môn chỗ, nghe được người thế nhưng mà không ít.

Hôm nay Đông Hải Thánh Địa, nhà ai đệ tử dễ khi dễ?

Không phải những Tam lưu kia Tứ Lưu môn phái, hết lần này tới lần khác là cái này bảy đại tiên môn một trong Thiên Trì tiên môn!

Đương nhiên, cái khác mật mờ nguyên nhân tự là, cái này khách sạn chỗ bái Cự Linh môn, vốn là cùng Thiên Trì tiên môn có chút hiềm khích, đụng phải bái sư Thiên Trì đệ tử, không khi dễ người quả thực không có thiên lý rồi!

“Ôi hát, chờ ở tại đây đâu rồi, ta là đem cái này ngu xuẩn vật đánh cho một trận, người đợi tính sao a!”

Gầy tiêu hán tử nghe vậy nở nụ cười lạnh, ôm cánh tay, nghiêng liếc Mạnh Tuyên.

Tráng hán cũng là một tiếng cười lạnh, hướng cửa ra vào vừa đứng, cao lớn đáng người lại tướng môn bên ngoài ánh mặt trời đều chặn, trong sảnh nhất thời tối sầm lại.

“Bảo Bồn, bọn hán vừa rồi đánh nữa người bao nhiêu hạ?”

Mạnh Tuyên tựa hồ không phát hiện hai người này bộ dáng, quay đầu hỏi Bảo Bồn.

“Tiểu sinh... Tiểu sinh cũng không biết bao nhiêu xuống... Ước chừng... Lưỡng nén hương thời gian a...”

Bảo Bồn sợ hãi rụt rè, coi chừng nhìn xem Mạnh Tuyên.

Hán không sợ Mạnh Tuyên huân hấn, chỉ sợ Mạnh Tuyên như thể trầm mặt.

“Cái kia tốt, ta cũng không coi là nhiều thiếu rơi xuống, một nén hương thời gian, liền tính toán mười vạn lượng bạc, các người cầm hai mươi vạn lượng bạc đến đây đi, bằng không thì...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói xong, đột nhiên mặt mày dựng lên, quát lạnh nói: “Hủy đi các người cái này phá điểm!”

“A... Thật đúng là dám tìm sự tình!”

Gậy tiểu hán tử cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên vươn tay vỗ vỗ, “Rầm rầm”, nhất thời có mười cái tiểu nhị xông tới.

Tuy là tiểu nhị ăn mặc kiêu, nhưng những người này vậy mà đều có tu vi tại thân, phóng tới trên giang hồ, cũng là không kém cao thủ.

“Đi lên cho ta đánh, cho hán biết biết rõ, bạc không dễ kiếm...”

Gậy tiểu hán tử cười lạnh, nhẹ tay nhẹ vung lên.

Lập tức, mười cái tiểu nhị đều xông tới, vung tay vung chân, muốn giáo huấn Mạnh Tuyên.

Cầm đầu đệ một người đàn ông, thò tay tựa hướng Mạnh

Tuyên cổ áo chộp tới.

Hắn cũng là có nhãn lực, xem Mạnh Tuyên tuy nhiên thân phận không kém, nhưng trên người lại không tu giả khí tức, ngược lại là bên cạnh hắn cái kia lẳng đầu lẳng não tiểu tử, thoạt nhìn ngốc núc ních, trên người đã có không kém chân khí chấn động, tự nhiên muốn bắt bớ yếu đích.

Trong lòng bọn họ, ngược lại cho rằng Mạnh Tuyên là cái không có tu vi công tử ca, Liên Sinh Tử nhưng lại ba người bọn họ ở bên trong tu vi mạnh nhất.

Mắt thấy cái này ôm đồm đến, Mạnh Tuyên đưa tay, cầm hán tử kia đích cổ tay, phía bên trái một phen.

“Cờ-rắckkkk Ufuuuumm...zz” một tiếng, đàn ông kêu thảm thiết, thủ đoạn đã uốn éo thành kỳ quái bộ dáng.

“Lớn mật tiểu tặc, ra tay thật không ngờ chi hung ác, cùng tiến lên, đánh hắn...”

Gậy tiểu hán tử cũng nhin không được một phát miệng, người đàn ông kia thủ đoạn vặn vẹo hình dạng, nhìn xem đều đau.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên không muốn dong dài, trực tiếp đứng dậy, hai tay tùy ý cầm ra, mỗi lần tất nhiên bắt lấy một người, nhắc tới về sau, liền hướng trên mặt đất một châu.

“Ba ba ba ba...”

Liền giống như tại trò chơi, mười cái tiểu nhị đều bị hắn nắm lên ném trên mặt đất, ngã xuống đất liền không đứng dậy nổi, trực tiếp bị hắn ngã choáng luôn.

Hơn nữa hắn ra tay có chừng mực, từng cái rơi xuống đất tiểu nhị, hoặc là gãy chân, hoặc là đoạn cánh tay, hoặc là đoạn xương sườn, dù sao đều có như vậy một chỗ thương.

Không nói trang thương lừa bịp tổng tiền sao?

Dứt khoát đều cho các người tới bị thương!

“Chỉ bằng như vậy mấy cái phế vật, cũng dám tại Tiên Đô thành ở bên trong lừa bịp người tiền tài?”

Mạnh Tuyên giải quyết chúng tiểu nhị, cười lạnh hướng gây tiểu hán tử nhìn qua tới.

“Mạnh sư huynh coi chừng...”

Đột nhiên Liên Sinh Tử thanh âm kêu lên, nhưng lại tráng hán kia dĩ nhiên lần thân tới, ám thi đánh lên.

Bất quá, Mạnh Tuyên hôm nay dù nói thế nào, cũng là chân khí cửu trọng tiểu cao thủ, như thế nào lại bị tráng hán kia đánh lên thành công?

Hắn thoạt nhìn tựa hồ hồn nhiên không có phát giác sau lưng đánh úp lại một quyền, nhưng ở này một quyền khó khăn lắm đánh vào hắn sau lưng chi tế, vốn là bồi chuyển hướng cái này đại hán hắn lại bỗng nhiên chuyển đi qua, thanh tú bạch tích bàn tay nhẹ nhàng đẩy ra, liền tương đại hán nắm đầm nắm rồi.

Đại hán kia chính là là chân khí bát trọng tu vi, hơn nữa tại đây đánh ra một quyền này lúc, đã vận chuyển Cự Linh môn độc môn công pháp, một quyền đánh ra, quyền mặt liền hình như có màu vàng kim óng ánh Linh khí chân động, lực như thiên quân, vô kiên bất tồi, nhưng mà lọt vào Mạnh Tuyên trong lòng bàn tay, lại chợt cảm thấy đánh lên một mặt tường sắt, vậy mà chút nào tiến lên cực kỳ khủng khiếp.

“Chân khí cửu trọng!”

Tráng hán hét to một tiếng, nhan sắc đại biến.

Mạnh Tuyên bình thường chân khí nội liễm, người bên ngoài nhìn không ra tu vi của hắn đến, nhưng đương hắn động thủ thời điểm, khí cơ phóng ra ngoài, tu vi liền hiện lộ không thể nghi ngờ.

Cũng không trách tráng hán giật mình, tuy nhiên tại đây Tiên Đô thành nội, bởi vì hội tụ đến từ Thiên Nguyên Đại Lục Tần, Sở, Thương, Đường bốn vực chi địa cao thủ, theo mười tuổi đến hai trăm tuổi đều có, bởi vì mà chân khí cửu trọng cao thủ tuyệt đối không thiếu, không nói vừa nắm một bó to cũng

không xê xích gì nhiều, nhưng như Mạnh Tuyên cái này tuổi còn nhỏ, liền có được tu vi như thế tuyệt không thấy nhiều, thậm chí có thể nói là hiếm thấy.

Vốn định chọn nhuyễn 柿 tử niết tráng hán thấy hán cái này tu vi, thì như thế nào không chấn động?

“Ngồi xuống đi!”

Mạnh Tuyên thừa dịp tráng hán tâm thần di động, trong lòng bàn tay bỗng nhiên vận lực, một đạo đại lực hướng hán đẩy tới.

Tráng hán nhất thời không xem xét kỹ, nhất thời bị đạo này đại lực áp đặt mộng ngồi xuống trên mặt đất, “Ba ba” vài tiếng, nhưng lại đập vụn phổ địa gạch đá.

“Ai ơ ~ ta tích mẹ, đau chết gia rồi...”

Đại gia hét thảm một tiếng, bùm lấy bờ mộng phiến cồn.

Lại nguyên lai hán đặt mộng ngồi đập phá phổ địa gạch đá, mộng cốt thực sự rạn nứt rồi, cái loại này đau xót thoải mái, thực khó dùng ngôn ngữ biểu đạt.

“Hảo tiểu tử, nguyên lai có chút bản sự, khó trách dám đến Cự Linh môn trong tiệm đến nháo sự...”

Sau lưng một cái chua ngoa thanh âm vang lên, tùy theo một đạo Linh khí thẳng bức Mạnh Tuyên sau lưng, nhưng lại cái kia gây tiểu hán tử thừa cơ động thủ.

Rồi đột nhiên xoay người qua, Mạnh Tuyên vừa mới trông thấy cái kia nhỏ gây đàn ông cầm bốc lên pháp quyết, theo Linh khí chấn động, tại hán trước người, vậy mà ngưng tụ nổi lên một cái cao tới hai trượng, người mặc Kim Giáp Thần linh hư ảnh, dần dần càng biến càng thực, liền giống như chân nhân, trong tay nắm lấy một thanh đại đao, há mồm rộng to, nhưng không có thanh âm truyền tới, kim giáp thần linh uy phong lẫm lẫm, vung lên đại đao, húc đầu hướng Mạnh Tuyên chém tới.

“Mạnh sư huynh coi chừng, đó là bọn họ Cự Linh môn bí thuật, chân khí biến ảo thành Cự Linh Thần tấn công địch,

không thể đón đỡ...”

Liên Sinh Tử kêu lên, luống cuống tay chân gian, muốn té lên phi kiếm, nhưng hết lần này tới lần khác hấn càng sốt ruột, phi kiếm kia càng không nghe sai sử rồi.

Liên Sinh Tử tuy nhiên tu vi không đủ, nhưng dù sao tại tiên môn này người nhiều năm như vậy, kinh nghiệm nhưng lại có, hấn biết rõ Mạnh Tuyên tu vi tuy nhiên cao, nhưng dụng phải bức này bí pháp, nếu không tương đối ứng pháp môn, đón đỡ nhưng là phải thiệt thòi lớn, cái này cùng lực lượng lại đại người, dùng thịt của mình chường dây vào dao găm, đồng dạng sẽ bị hoa máu tươi đầm đìa một cái đạo lý.

Cái kia gây tiểu hán tử tuy nhiên tu vi không bằng Mạnh Tuyên, nhưng hấn Cự Linh Thần, Mạnh Tuyên cũng không thể đón đỡ, bằng không thì gặp nhiều thua thiệt.

Nhưng không ngờ, ở này Cự Linh Thần một đao chém xuống thời điểm, Mạnh Tuyên đột nhiên một bước nghiêng nghiêng bước đi ra ngoài.

Ba bước biến đổi, như quỷ giống như mị.

Đợi cho Mạnh Tuyên ba bước phóng ra, hấn vậy mà không hiểu thấu xuất hiện ở gây tiểu hán tử sau lưng.

Cái này cả sảnh đường mắt người con người mở thật to, lại không một người xem minh bạch hấn là như thế nào đi qua.

Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng có chút ngoài ý muốn, càng nhiều hơn là kinh hãi.

Hấn vì tránh né Cự Linh Thần tập kích, vô ý thức sử xuất tại Thập giai Bạch Ngọc đài bên trên ngộ đến bộ pháp, vậy mà lập thu kỳ hiệu.

Liên chính hấn đều không rõ lắm là như thế nào đến gây tiểu hán tử sau lưng, chỉ là cảm thấy, trong lòng nghĩ đến rồi, tùy tiện tiện ba bước, cũng đã đến.

Đương nhiên, lúc này cũng tuyệt đối không phải giật mình thời điểm, Mạnh Tuyên cũng chỉ là nao nao, liền lập tức chém ra Trảm Nghịch Kiếm, chỉ hướng gây tiểu hán tử sau lưng.

Cự Linh Thần chỉ ở gầy tiểu hán tử trước người, có thể thay hấn công kích trước mặt hết thấy địch nhân, cũng có thể thay hấn ngăn lại trước mặt công kích, có thể địch nhân ở sau lưng, cái kia Cự Linh Thần là cường thịnh trở lại, lại có thể có biện pháp nào?

Trảm Nghịch Kiếm không dài, xấu xí trên chuôi kiếm lại mọc lên hơn một thước lớn lên lóe sáng mũi kiếm, xa xa chỉ vào gầy tiểu hán tử.

Gầy tiểu hán tử nhất thời không dám động rồi, hấn cảm thấy Mạnh Tuyên khí cơ, biết rõ chính mình khế động, một kiếm kia tựa đâm ra rồi.

Cái này cùng bị người cảm thương chỉ ở một cái đạo lý.

Như Mạnh Tuyên bức này chân khí cửu trọng cao thủ, kiếm khí tối phát, so viên đạn nhanh hơn.

“Tiểu huynh đệ... Người đừng kích động, bị thương ta không lớn vội vàng, nhưng Cự Linh môn cao thủ nhất định sẽ cho ta đòi lại công đạo...”

Gầy tiểu hán tử chậm rãi thu hồi Cự Linh Thần thuật pháp, run giọng nói ra.

Hấn cũng không nghi ngờ Mạnh Tuyên động thủ quyết tâm, dù sao lúc này trong tiệm tiểu nhị tất cả đều bị thương, tựa thừa hấn một cái trên người không thương được rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 65 : Tiên môn hành tẩu

Chương 65: Tiên môn hành tẩu

“Chỉ bằng ngươi, cũng có thể thỉnh động Cự Linh môn cao thủ?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, hồ đồ không thèm để ý, nếu như cái này gây tiểu hán tử thực tại Cự Linh môn trong có địa vị gì, đoán chừng cũng sẽ không ở chỗ này làm bực này lừa bịp người hoạt động rồi.

Dù sao tiên môn cũng là có tiên môn uy nghiêm, làm bực này sự tình, không có hư mất nhà mình thanh danh.

“Tiểu huynh đệ... Tiểu lão gia, ngày hôm nay ta nhận bại, là ta mất vụng về, không nhìn được Chân Tiên, ngài để lại ta đi...”

Gây tiểu hán tử bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, gặp được Mạnh Tuyên quý mị thân thủ cùng chân khí cứu trọng tu vi, dĩ nhiên sợ.

“A, ngươi đã nói Bảo Bồn đã thương ngươi, như vậy...”

Mạnh Tuyên nhìn về phía Bảo Bồn, thản nhiên nói: “Dùng hết toàn lực của ngươi, cho hán một quyền!”

Bảo Bồn vốn ngóc núc ních đứng ở bên cạnh xem Mạnh Tuyên đánh nhau, hồ đồ không nghĩ tới Mạnh Tuyên vậy mà kêu lên hán đến, lập tức khẩn trương khoát tay.

“Ngươi cái này ngu xuẩn, tiền thuốc men ta đều thay ngươi thanh toán, ngươi còn do dự cái gì? Như không động thủ, cũng đừng đi theo ta rồi!”

Mạnh Tuyên đại quát, hán nhưng lại cố ý mài một mài Bảo Bồn tính tình rồi, dầu gì cũng là một cái có Thi Vương tiềm chất Thi Ma, vậy mà nhát gan như vậy, truyền đi chẳng phải lại để cho người chê cười?

Bảo Bồn nghe xong mang theo khóc nức nở kêu lên: “Người cũng không thể đem ném ta xuống...”

Mạnh Tuyên vừa bực mình vừa buồn cười, nói: “VẬY người làm theo lời ta bảo!”

Bảo Bồn lại lắc đầu liên tục: “Tiểu sinh là đọc sách sinh, có thể nào cùng người đánh... Người không phải đã giáo huấn hử à...”

Mạnh Tuyên quả thực bất đắc dĩ rồi, gổ mục không thể điều cũng a!

Hắn cũng không ép Bảo Bồn rồi, một cước đá vào gáy tiểu hán tử trên móng đất, đưa hắn đá như một pháo trượng tựa như một tháo chạy cao ba trượng, té xuống lúc đã cùng trắng hán một cái kết cục rồi, bùm lầy vỡ vụn móng cốt kêu rên không thôi.

“Ta chính là Thiên Trì chân truyền Mạnh Tuyên là, các người như muốn báo thù, cứ việc tới tìm ta, nhưng lần sau lại để cho ta nhìn thấy các người làm bực này sự tình... Nhất là đối với Thiên Trì môn hạ làm bực này sự tình, toái có thể tự là đầu của các người rồi!”

Gáy tiểu hán tử cùng trắng hán lại nào dám nói cái khác, sầm mi khổ kiểm, bùm lầy bờ móng, một cái kinh gật đầu.

Mạnh Tuyên lại triển khai Động Thiên chiếc nhẫn, tương trên mặt đất bạc đều thu vào, nói: “Vốn muốn lấy các người hai mươi vạn lượng bạc, nay vóc ta tâm tình không tệ, tự mà lại buông tha các người một con ngựa, những bạc này trước hết chống đỡ qua a!”

Dứt lời liền kéo Bảo Bồn, giật Liên Sinh Tử, cười lạnh đi ra cửa rồi.

Bên ngoài khách sạn, đã sớm vây nổi lên một đám tử người xem náo nhiệt, nhìn thấy ba người đi ra, lập tức tránh ra một đầu đạo.

Lúc này mọi người lại nhìn hướng Mạnh Tuyên trong ánh mắt, liền không giống trước lúc trước giống như khinh miệt rồi.

“Cái này Thiên Trì Tử đệ cùng những người khác bắt đồng a, lúc này mới đến rồi vài ngày, tựa dăm nện Cự Linh môn ở dưới cửa hàng...”

“Hắc hắc, đó mới náo nhiệt, năm đó Thiên Trì bốn vị trưởng lão tại lúc, cái này Tiên Đô thành có thể so sánh hiện tại náo nhiệt nhiều a!”

Người đi đường tất cả tất cả thấp giọng nghị luận, biểu lộ khác nhau, tâm tình khác nhau.

Đã đi ra khách sạn, Mạnh Tuyên lại đang Liên Sinh Tử chỉ dẫn xuống, đến một nhà cửa hàng ở bên trong, dùng Hồng Trần vàng bạc, hối đoái đi một tí Kim Tinh Linh thiết đi ra.

Lại nói tiếp, cái này Kim Tinh Linh thiết, quả thực quý kinh người, ngàn lượng bạc, vậy mà chỉ có thể đoái mười lượng Kim Tinh, một lượng linh thiết.

Mạnh Tuyên tương Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong một nửa vàng bạc Tiểu Sơn đồ ra, sợ không dưới mấy mươi vạn lượng vàng bạc, tương phòng cũng chiếm đi một nửa, lại cũng chỉ là đoái trăm lượng Kim Tinh, mười lượng linh thiết mà thôi, cũng không biết đủ làm gì vậy.

“Mạnh sư huynh, người dạy Cự Linh môn hạ chính là tay sai, cũng là chán ghét những người khác, bằng không thì chúng ta đi cửa hàng ở bên trong đoái Kim Tinh Linh thiết, còn cũng bị lừa bịp tổng tiền một phen...”

Vừa ra cửa hàng, Liên Sinh Tử liền hưng phấn nói, tựa hồ không có bị người xảo trá, hẳn liền phi thường vui vẻ rồi.

“Hai người kia thật sự là Cự Linh môn hạ sao? Cái này Cự Linh môn là cái gì chương khí mù mịt môn phái, như thế nào hội cho người bậc này hủy hoại danh dự?”

Mạnh Tuyên nhú mày tới hỏi đạo, hẳn thật sự có chút hoài nghi cái kia lưỡng thứ gì thân phận.

“Nói bọn họ là, cũng thế, nói không phải, cũng không phải!”

Liên Sinh Tử rung đùi đắc ý thần lấy, nói: “Hai người này a, kỳ thật tựa là muốn bái nhập Cự Linh môn ở bên trong, nhưng

tư chất lại không đủ, ngay tại Cự Linh môn hạ nhận được tôi, thay bọn hắc trổng coi cửa hàng, mỗi tháng đều muốn lên giao nộp vàng bạc, tính toán làm công lao, chờ làm hơn mấy năm, tích lũy công lao đã đủ rồi, Cự Linh môn sẽ khai ân, đưa bọn chúng thu nhập ngoại môn, người như vậy, được xưng là tiên môn hành tẩu, tất cả môn đều có!”

Nghe xong lời này, Mạnh Tuyên mới tính toán đã minh bạch, nói trắng ra là, những người này kỳ thật tựu là tiên môn nô tài mà thôi.

Hồi tiên môn trước khi, Mạnh Tuyên lại đang Liên Sinh Tử chỉ dẫn hạ mua đại lượng củi gạo thịt, hết thấy đặt ở Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong.

Như bọn hắc loại này Chân Khí cảnh đệ tử, còn xa xa không có đạt tới món ăn phong ẩm lộ, không ăn nhân gian khói lửa tình trạng, không chỉ có muốn ăn cơm, còn muốn ăn ngon, cam đoan mình bình thường trong cơ thể tiêu hao.

Bình thường tiên môn, cho dù là Nhị lưu, Tam lưu, đều định kỳ sẽ có môn hạ hành tẩu, hướng tiên môn trong vận chuyển đại lượng vật tư, Thiên Trì tiên môn trước kia cũng có hành tẩu đệ tử, chỉ có điều Thiên Trì tiên môn xuống dốc về sau, Hồng Trần ở bên trong sinh ý liền bị người chia cắt rồi.

Liên Sinh Tử thế tục trong nhà bản hàn, chính hắc cũng không có gì bạc, đã tại sơn môn ăn hết ba tháng rau đại rồi.

Kỳ thật hắc đi theo Mạnh Tuyên đến Tiên Đô thành, cũng thật sự là thêm chịu không được rồi.

Mạnh Tuyên hiểu rõ tình cảnh của hắc về sau, không khỏi lắc đầu cười khổ, trước dẫn hắc tại Tiên Đô thành ở bên trong đại ăn một bữa, lúc này mới chuẩn bị lên đường.

“Đúng rồi, chương giáo Chí Tôn bình thời là giải quyết như thế nào ba bữa cơm vấn đề hay sao? Hắc không phải không xuống núi sao?”

Mạnh Tuyên chợt nhớ tới một điểm, tò mò hỏi.

Liên Sinh Tử nói: “Chương giáo Chí Tôn tu vi cao thâm, nhưng lại không cần giống chúng ta như vậy ăn nhân gian khói

lửa rồi!”

“Cái kia trên đỉnh không phải còn có hai cái... Ngạch, hai cái sư tử sư huynh sao? Chúng lại thế nào ăn cơm?”

“Sư tôn cái kia trong nội viện, mọc lên một cây ngàn năm cây thông già, chúng bình thường đều là ăn hạt thông sống qua...”

Mạnh Tuyên nghe xong, lại nhìn trời trì tiên môn nhiều hơn một phần hiểu rõ, cũng không nói cái khác, chỉ là lại đem mua sắm vật tư gia tăng lên gấp đôi.

“Tiểu tiên sinh, ta một mực chờ ngươi....!”

Ngư lão đại cười mỉm tựa tại thuyền rồng bên trên, rõ ràng còn có người chờ lên thuyền, hẳn hết lần này tới lần khác lưu lại ba cái vị trí đi ra.

“Làm phiền cá lão đại rồi...”

Mạnh Tuyên mang theo Bảo Bồn cùng Liên Sinh Tử lên thuyền rồng, lấy Linh Kim tinh chuẩn bị trả tiền.

Ngư lão đại khoát tay áo, hạ giọng cười nói: “Ngươi là tiên môn ở bên trong bách niên khó gặp thiên tài, tương lai cơ hồ đem nhỏ siết thành tiên, ta không tranh thủ thời gian đập nịnh nọt ngươi, còn với ngươi đòi tiền, cái này không ngốc sao?”

Mạnh Tuyên cười khỏ, lại cũng không có cường cho hắn, tương bạc thu vào.

Chỉ có điều tại đi thuyền phản hồi Thiên Trì môn trên đường, hẳn lại nhú mảy, giống như có tâm sự.

Liên Sinh Tử phảng phất nhìn ra Mạnh Tuyên trong nội tâm suy nghĩ, cười nói: “Mạnh sư huynh, chúng ta lần này mua đầy đủ hương nến hỏa sáp, sau khi trở về tại kiếm bên hồ thành kính tế điện, tổng có thể cầu được một thanh phi kiếm!”

Mạnh Tuyên nghe xong, cười cười nói: “Phi kiếm là nhất định phải, nhưng dâng hương tế bái, ngược lại cũng không cần!”

Từ khi đêm qua tuyển kiếm sau khi thất bại, Mạnh Tuyên liền một mực đang suy nghĩ như thế nào tuyển kiếm, đến nơi này

hội, trong nội tâm đã không sai biệt lắm đều biết rồi.

“Bảo Bồn, người tới...”

Mạnh Tuyên hướng chính ghé vào thuyền rồng bên cạnh, dò xét cái đầu thưởng thức trên biển kỳ cảnh Bảo Bồn vẫy vẫy tay.

“Làm gì vậy?”

Bảo Bồn cẩn thận từng li từng tí đã đi tới.

“Sợ cái gì, ta lại không chửi, mắng người,” Mạnh Tuyên cười nói: “Người là thư sinh, bang ta suy nghĩ, dù thế nào giảng đạo lý này...”

Nói xong hần tượng ý nghĩ của mình tinh tế cùng Bảo Bồn vừa nói, hai người thấp giọng thảo luận.

Hai người càng thảo luận càng là hưng phấn, Mạnh Tuyên đối với tuyển kiếm một chuyện, cũng càng ngày càng có lòng tin rồi.

Đã đến Thiên Trì tiên môn về sau, Mạnh Tuyên từ biệt Ngư lão đại, liền cùng Liên Sinh Tử cùng Bảo Bồn hướng sơn môn nội đi đến.

Bởi vì thêm một người, Liên Sinh Tử phi kiếm lại tái bất động rồi, ba người dứt khoát đi bộ, vừa đi vừa nói chuyện.

“Hừ, lại tới nữa một cái phế vật sao? Trên người một điểm chân khí chấn động cũng không có, hẳn là không hề tu vi?”

Mới vừa tiến vào sơn môn không lâu, bỗng nhiên một cái lạnh như băng thanh âm vang lên.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy một cái người tuổi trẻ dầm nát một thanh phi kiếm, huyền giữa không trung ở bên trong, lạnh lùng nhìn lấy ba người bọn họ.

“Mặc Linh Tử sư huynh, người vì sao ở chỗ này?”

Liên Sinh Tử vừa thấy được hần, liền vô ý thức rụt rụt đầu, nhìn Mạnh Tuyên liếc, tựa hồ sợ hần chọc giận Mạnh Tuyên.

Mặc Linh Tử không để ý tới Liên Sinh Tử, chỉ là lạnh lùng nhìn Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên cũng ngẩng đầu lên, nhìn thẳng hắn.

Đã qua sau nửa ngày, Mặc Linh Tử bỗng nhiên lạnh giọng nói: “Ta thật sự nghĩ mãi mà không rõ, sư tôn coi trọng ngươi cái gì, càng đem ngươi liệt vào Chân Truyền Đại Đệ Tử!”

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ nở nụ cười một tiếng, nói: “Cái này vấn đề ta cũng không biết, ngươi có thể đi hỏi một chút hân lão nhân gia!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 66 : Quát kiếm

Chương 66: Quát kiếm

Mặc Linh Tử lắc đầu, lạnh giọng nói: “Chớ để miệng lưỡi trơn tru, ta hôm nay ở chỗ này chờ ngươi, chỉ là muốn nói cho ngươi biết một câu, ta sẽ không nhận thức ngươi cái này Đại sư huynh, tương tất hử sư huynh của hử đệ cũng sẽ không nhận thức ngươi, ngươi nếu là biết điều, hay vẫn là nhanh chút ít tự động xuống núi a, chúng ta Thiên Trì tiên môn, mặc dù lại xuống dốc, cũng không tới phiên một cái liên kiếm đều tuyên không đến phế vật làm Chân Truyền Đại Đệ Tử...”

Hử nói xong, lại nói: “... Hay hoặc là, ngươi có thể thức thời chút ít, chủ động buông tha cho Chân Truyền Đại Đệ Tử thân phận, ngoan ngoãn làm bình thường đệ tử, như vậy tuy nhiên phế chút ít, nhưng cũng không trở thành dơ Thiên Trì tên tuổi anh hùng...”

Mạnh Tuyên lẳng lẳng chờ hử tương nói cho hết lời, sau đó mới nói: “Ngươi bây giờ là thân phận gì?”

Mặc Linh Tử thản nhiên nói: “Nội Môn Đệ Tử!”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng cười cười, nói: “Ta là Chân Truyền Đệ Tử, ngươi thấy ta nên hành lễ, miệng nói sư huynh!”

Mặc Linh Tử giận dữ, quát: “Ngươi còn dám cầm thân phận áp ta? Thực cảm thấy ta sẽ gọi một cái liên kiếm cũng không nhận có thể phế vật sư huynh?”

Mạnh Tuyên nhú mày, nói: “Hử là ta lấy được chính mình phi kiếm, thì có tư cách làm sư huynh của ngươi?”

Mặc Linh Tử lạnh lùng cười cười, nói: “Tựa như cái kia phế vật đồng dạng tể bái ba năm, cầu một kiếm đến sao?”

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Nhiều lời vô ích, ngươi có thể cùng lên nhìn xem!”

Nói xong, hắn không hề để ý tới Mặc Linh Tử, trực tiếp theo hắn bên người đi qua, hướng về kiếm hồ phương hướng đi đến.

Mặc Linh Tử khẽ giật mình, cũng thôi động phi kiếm theo đi lên.

“Người kia là ai a, sao tích như thế chi hung?”

Bảo Bồn cùng tại sau lưng, nhỏ giọng hỏi Liên Sinh Tử.

“Hắn là Mặc Linh Tử sư huynh, thiên phú rất cao,... Chỉ là tính tình kiêu ngạo chút ít...”

Liên Sinh Tử thấp giọng trả lời.

Trong lòng của hắn có chút bất đắc dĩ, muốn khuyên một phen Mặc Linh Tử, chính mình lại biết, người ta xem thường chính mình, nói cái gì cũng vô dụng.

Mạnh Tuyên đi tới kiếm hồ phía trước, đứng vững, lẳng lặng nhìn trong hồ cá bơi bình thường phi kiếm.

“Hừ, đã đã thất bại một lần, cho rằng lại tới một lần kết quả là hội bất đồng sao?”

Mặc Linh Tử huyền trên không trung, lạnh lùng trào phúng.

Mạnh Tuyên không để ý tới hắn, lẳng lặng đứng một hồi, tựa hồ tại uẩn nhẫn cái gì cảm xúc, sau nửa ngày về sau, đột nhiên phóng ra chân khí.

Chân khí vừa để xuống, liền không tiếp tục giữ lại, cửu trọng tu vi tất cả đều triển lộ, đưa tới đạo đạo cuồng phong.

“Hừ, tuổi còn nhỏ liền có bọc này tu vi, tất nhiên là linh đan bảo dược tôi phát ra tới...”

Mặc Linh Tử lạnh lùng nói thảm một câu, khinh thường nhếch miệng.

Mạnh Tuyên chân khí một phóng thích, liền như hôm qua đồng dạng, lập tức dẫn động rất nhiều phi kiếm du đi qua.

Chỉ có điều, tại phát hiện Mạnh Tuyên là hôm qua cái kia thể chất kém cỏi gia hỏa về sau, chúng phi kiếm liền khinh thường chuyển đầu, quay đầu bơi ra rồi, chúng đều có linh tính, đều nhìn không tốt Mạnh Tuyên tiền đồ, không muốn cùng hắn.

“Các ngươi bọn này tử vật, đều cắt cho ta tới...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên hét lớn một tiếng.

Một tiếng này rống, lại đem đứng ngoài quan sát mấy người giật nảy mình, còn tưởng rằng Mạnh Tuyên hồn hèn, bắt đầu chửi đồng rồi.

Mạnh Tuyên cũng xác thực như chửi đồng, lưỡi đầy sấm mùa xuân, lạnh giọng giận dữ mắng mỏ: “Bất quá là trong hồ dưỡng một đám phế liệu, thực cho là mình là cái gì không dậy nổi Thần Binh? Xem người tư chất chọn chủ, vậy cũng phải hội xem, mà ngay cả thành tiên đài cũng biết tổng hợp thể chất, ngộ tính, tâm chí đến khảo thí so sánh, có thể các ngươi lại chỉ xem thể chất, bất luận khác, cái này cùng ** ở bên trong chỉ nhận bạc không nhận người phiêu tử có cái gì phân biệt?”

Một phen quát mắng, kiếm trong hồ kiếm làm như nghe rõ, nguyên một đám vây đi qua, nhẹ nhàng chiến minh, có chút căm tức, kiếm khí bốn phía.

“Ta chính là chương giáo Chí Tôn chính miệng nhận lấy Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, các ngươi lại xem thường tư chất của ta, không chịu theo ta, chẳng lẽ nói có tà ma ngoại đạo xâm lấn, tư chất hơn người, các ngươi sẽ theo hắn đi, trợ trụ vi hành hạ sao?” Mạnh Tuyên làm như mắng lên ngiên, tay véo lấy eo, thao thao bất tuyệt, mặt mũi tràn đầy tức giận cùng khinh thường: “Các ngươi nếu có linh, tự nhìn xem hiện tại Thiên Trì tiên môn, thành bộ dáng gì nữa ”

“Sơn môn suy tàn, đệ tử tàn lụi, khoảng cách diệt môn cũng chỉ một bước ngắn, các ngươi lại còn có mặt mũi tại đây kiếm trong hồ Tiêu Dao? Hôm nay chúng ta đem lời nói trắng ra là, ta Mạnh Tuyên đục trọng rung trời trì tiên môn uy danh, các ngươi nguyện cùng ta một đạo cố gắng, nếu thật là một hồ chết kiếm, phế liệu, tự đứt khoát quật đầu đường nước chảy, tiết cái này trong hồ Linh khí, dạy các ngươi nguyện một đám hạc

chết ở đáy hồ, cùng cái kia thôi cá nát tôm làm bạn!”

“Ông...”

Kiểm trong hồ kiếm đều là có linh tính, bị Mạnh Tuyên như vậy thống mạ, như thế nào không giận?

Theo làm cho lòng người rung động kiếm mình tiếng vang lên, trong lúc đó rậm rạp chẳng chịt, vô số phi kiếm phá hồ bay lên, xa xa chỉ ở Mạnh Tuyên.

Thiên Trì Tiên Kiếm lập phái mấy ngàn năm qua, chỉ sợ còn chưa từng có người một lần tụ dẫn động nhiều như vậy phi kiếm.

Chỉ có điều, những phi kiếm này lại không phải là bị Mạnh Tuyên thiên tư hấp dẫn đến, mà là bị hấn mắng đi lên.

Chúng đi ra, cũng không phải muốn đi theo Mạnh Tuyên, mà là... Muốn giết hấn.

Bên trên bầu trời, rậm rạp chẳng chịt, ngàn vạn chuỗi kiếm ngay ngắn hướng chỉ hướng một người, cái này là bức nào cảnh tượng?

Đừng nói là Liên Sinh Tử, Bảo Bồn, mà ngay cả cái kia Mặc Linh Tử, cũng bị bị hù mặt đều thay đổi, cơ hồ điều khiển bất trụ phi kiếm ngã xuống.

Mạnh Tuyên nhưng lại không hề sợ hãi, chẳng những không có bị không trung tung bay phi kiếm hù ngã, ngược lại khí thế càng tăng lên, lạnh lùng hét lớn: “Dù thế nào? Bị ta mắng phát hỏa? Tức giận? Muốn muốn giết ta? Vậy tại sao còn phi trên không trung, không dứt khoát một kiếm đâm đến? Đến đến, đâm thủng bộ ngực của ta, nhìn xem là của ta nhiệt huyết, do kiếm của các ngươi thân, hay vẫn là các ngươi những phế liệu này, nhuộm ô uế máu của ta!”

Hấn vừa nói, một bên hướng bước về phía trước một bước, trước mặt hấn phi kiếm cơ hồ cũng phải chạm được lòng ngực của hấn rồi.

Thế nhưng mà tại hấn đạp vào một bước này lúc, chuỗi phi kiếm rồi lại dựa vào sau chút ít, lại cùng hấn kéo ra một đường

khoảng cách.

“Nếu thật có linh, liền rơi xuống để cho ta tuyển kiếm, bằng không thì cắt ngay hồi kiếm trong hồ, chờ làm một thanh Tang môn chi binh a!”

Mạnh Tuyên mở miệng lần nữa, lưỡi đầy sấm mùa xuân, thanh âm tại giữa sơn cốc cuộn cuộn đung đưa, giống như Lôi Âm.

“Ông ông...”

Đột nhiên có kiếm bắt đầu run rẩy lên, một thanh kiếm dẫn động một cái khác chuôi kiếm, qua trong giây lát, vạn kiếm tề minh, kiếm khí xông lên trời.

Phân đông kiếm minh giao cùng một chỗ, liền tạo thành một loại khiếp người tâm hồn quái âm, đứng mũi chịu sào vừa lúc Mạnh Tuyên.

Liên Sinh Tử và Mặc Linh Tử sắc mặt đều thay đổi, vạn kiếm tuy nhiên không trảm Mạnh Tuyên, nhưng hiển nhiên cũng không phục hấn, muốn dùng loại phương thức này áp đảo hấn.

Quý dị sóng âm vây quanh ở Mạnh Tuyên, theo tai của hấn không, lỗ mũi thậm chí lỗ chân lông đang tiến vào trong cơ thể hấn, kích thích linh hồn.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Mạnh Tuyên sắc mặt liền trở nên tái nhợt vô cùng, vạn kiếm tề minh xuống, loại này áp lực không lần tại cao thủ đứng đầu đích phủ đầu quát mạnh.

Lúc ấy tại tiến công Hắc Mộc sơn lúc, Thạch Long lão nhân hét lớn một tiếng, âm sóng cuộn cuộn, tưng phá vỡ Hắc Mộc sơn một đạo phòng ngự pháp thuật.

Hôm nay cái này vạn kiếm tề minh, so về Thạch Long lão nhân âm sóng càng cường đại rồi hàng trăm hàng ngàn lần.

Nếu không có vạn kiếm cũng không phải thật sự muốn giết Mạnh Tuyên, cái này vạn kiếm tề minh đủ để đưa hấn trong nháy mắt chấn thành tể phẫn.

Mạnh Tuyên thậm chí nhắc tới chân khí đến phòng ngự cũng không thể, dùng chân khí của hấn tu vi, tại đây vạn thân kiếm

trước, quả thực không coi là cái gì.

Hắn chỉ là chấp hai tay sau lưng, ưỡn ngực mà đứng, cứng rắn sinh thừa nhận lấy cái này sóng âm công kích.

Kiểm minh trọn vẹn vang lên một nén hương thời gian, mới thời gian dần qua nhược xuống dưới.

Cái này một nén hương trong thời gian, Mạnh Tuyên giống như là bị một vạn cây kim ở xung quanh người không ngừng lục trát, đâm vào đáy lòng, đâm vào cốt tủy ở chỗ sâu trong.

Nhưng mà hắn liền lông mày đều không có nhăn thoáng một phát, biểu lộ cũng không có thay đổi, xem thường mà khinh thường nhìn xem vạn kiếm.

“Náo đã đủ rồi sao? Khóc đã đủ rồi sao?”

Đợi kiếm minh rơi xuống, Mạnh Tuyên nở nụ cười lạnh.

Rõ ràng là vạn kiếm chỉ uy, rung trời chỉ minh, lại bị hắn nói thành vạn kiếm đang khóc.

“Nếu là náo đã đủ rồi, vậy thì cho ta xuống, cung cấp ta tuyển kiếm...”

Mạnh Tuyên hét lớn, quần áo phàn phật, nộ khí xông lên trời.

Trên bầu trời vạn kiếm, tựa hồ cũng bị hắn khí bách chỗ nhiếp, xuất hiện một loại quái dị yên tĩnh.

Nhưng mà còn không đợi vạn kiếm làm ra phản ứng, đột nhiên Mạnh Tuyên ngón giữa Động Thiên chiếc nhẫn tại run rẩy, tựa hồ bên trong có đồ vật gì đó muốn lao tới.

“Vèo...”

Một thanh kiếm tự Động Thiên chiếc nhẫn nội nhảy ra ngoài, lọt vào Mạnh Tuyên bàn tay.

Là Trảm Nghịch Kiếm.

Chuôi kiếm xấu xí, chỉ sinh ra một đoạn thước dài hơn lóe sáng thân kiếm Trảm Nghịch Kiếm.

“Ông...”

Đột nhiên Mạnh Tuyên giờ lên Trảm Nghịch Kiếm, rồng ngâm đại tác, chấn động sơn cốc.

Mạnh Tuyên trên mặt cũng hiện ra vẻ kinh ngạc, không phải hấn tương kiếm giờ lên, mà là Trảm Nghịch Kiếm chính mình xông lên trời mà lên, tương cánh tay của hắn kéo lên.

Vạn kiếm tề minh đã chấm dứt, kiếm hồ sơn cốc, tĩnh lặng im ắng.

Duy có Trảm Nghịch Kiếm tiếng long ngâm, réo rất gạn đục khơi trong.

Giờ khắc này, kiếm hồ trên mặt nước, mơ hồ nổi lên gió lạnh trập trập, gió lạnh tự vạn trên thân kiếm lên, chính là địch ý của bọn nó.

Trảm Nghịch Kiếm kích mình, lại đưa tới chúng cảm thù.

Nhưng mà mặt đối với địch ý của bọn nó, Trảm Nghịch Kiếm hào lữ dềnh, ngược lại mình thanh càng tiếng nổ, mình càng mãnh liệt, càng hung hăng càng quấy.

Cùng lúc đó, một đạo như có như không lực trường tự nó trên người tán phát ra rồi, hướng quanh thân lan tràn.

Đây là một loại đặc biệt lực trường, chỉ có kiếm mới có thể cảm nhận được lực trường.

Giống như là người với người ở giữa uy thế, có thể hù ngã người, lại dọa không đến kiếm đồng dạng, cái này kiếm bản thân uy thế, cũng chỉ có thể bị những thứ khác kiếm cảm ứng.

Tại đây lực trường rải ra thời điểm, huyền phi tại Mạnh Tuyên trước người một ít kiếm bắt đầu lui về phía sau, đã bị Trảm Nghịch Kiếm nhiếp ở.

Nhưng mà cũng có một ít kiếm, lại bắt đầu về phía trước đến, nhưng lại thân kiếm linh tính cường đại nhất, muốn chính diện cùng Trảm Nghịch Kiếm khiêu chiến.

Vạn kiếm lui ra phía sau, hơn mười chuỗi kiếm về phía trước, kiếm hồ vạn kiếm lập tức phân ra cao thấp.

Cái này hơn mười chuỗi kiếm, không thể nghi ngờ là kiếm trong hồ mạnh nhất kiếm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 67 : 33 kiếm

Chương 67: 33 kiếm

Trảm Nghịch Kiếm kiếm minh cũng dần dần thấp xuống, cùng cái này hơn mười chuỗi kiếm giăng co.

Kiếm hồ sơn cốc, lặng ngắt như tờ, khí tức ngưng trọng, tựa hồ muốn kết băng đồng dạng.

Tại Liên Sinh Tử, Mặc Linh Tử bọn người xem ra, lúc này Mạnh Tuyên, giờ lên cao Trảm Nghịch Kiếm, cùng kiếm hồ vạn trong kiếm mạnh nhất hơn mười chuỗi kiếm giăng co.

Nhưng mà năm Trảm Nghịch Kiếm Mạnh Tuyên, lại bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác, Trảm Nghịch Kiếm cũng không phải là đang cùng cái này hơn mười chuỗi kiếm giăng co, mà là tại đàm phán.

Dùng nhân loại nghe không hiểu giọng nói, tại đàm phán, trao đổi, đương nhiên, cũng có thể lý giải thành tại giúp nhau chửi đồng.

Kiếm bản thân kiếm uy cùng kiếm uy ở giữa va chạm xé rách, là kiếm cùng kiếm ở giữa trao đổi phương thức.

Đã qua một cái chớp mắt, hoặc như là rất lâu, đàm phán ra rồi kết quả, Trảm Nghịch Kiếm bên trên khí thế nhược xuống dưới.

Mạnh Tuyên trong nội tâm cả kinh, thầm nghĩ: “Trảm Nghịch Kiếm chịu thua đến sao? Cũng thế, đối phương nhiều người a...”

Đúng lúc này, cái kia hơn mười chuỗi kiếm đột nhiên cùng kêu lên rung động lắc lư, kiếm minh tái khởi, bất quá lại không phải hướng về phía Mạnh Tuyên, mà là hướng về phía chúng sau lưng vạn kiếm.

“Ách... Là ở điều võ dương oai sao?”

Mạnh Tuyên bắt đầu dĩ nghĩ thầm, lúc này thời điểm, hắn cũng chỉ có thể đi một bước xem từng bước.

Hắn vốn là tự nhiên mình một bộ kế hoạch, lại không nghĩ rằng, bị Trảm Nghịch Kiếm cho phá hủy.

Vốn khí thế của hắn đã áp đảo vạn kiếm, chuẩn bị sáng tuyệt chiêu, thế nhưng mà Trảm Nghịch Kiếm tự động hiện thân, hướng vạn kiếm khiêu chiến, hết lần này tới lần khác khiêu chiến thua, thực sự trong lúc vô hình, đem hắn thật vất vả dưỡng lên khí thế cho phá hư hết.

“Bá bá bá bá...”

Tại hơn mười chuôi kiếm mình qua về sau, vạn kiếm bỗng nhiên ngay ngắn hướng rơi xuống nước, lần nữa hóa thành trong hồ cá bơi.

Nhưng mà cái kia hơn mười chuôi kiếm lại không có lại hồi trong hồ, mà là lập tức hướng phía Mạnh Tuyên bay tới.

“Mạnh sư huynh...”

“Công tử...”

Liên Sinh Tử cùng Bảo Bồn lại càng hoảng sợ, cùng kêu lên kinh hô.

Nhưng lại để cho bọn hắn ngoài ý muốn chính là, cái này hơn mười chuôi kiếm cũng không có làm bị thương Mạnh Tuyên, mà là tại hắn chung quanh rơi xuống, cắm trên mặt đất, quay chung quanh thành vòng.

“Cái này... Điều này sao có thể...”

Mặc Linh Tử lập tức thay đổi sắc mặt, sắc mặt tái nhợt, cơ hồ muốn trong suốt rồi.

Bởi vì hắn hiểu được cái này tượng trưng cho cái gì!

Tuyển kiếm, chư kiếm rơi xuống đất, là đã đồng ý Mạnh Tuyên, chờ Mạnh Tuyên lựa chọn chúng với tư cách bội kiếm.

Lúc trước hẳn cũng trải qua như vậy quá trình, chẳng qua là khi lúc hẳn chỉ là đưa tới ba thanh kiếm cung cấp mình lựa chọn.

Mà Mạnh Tuyên lại đưa tới hơn mười chuôi, kiếm trong hồ, mạnh nhất hơn mười chuôi kiếm!

“Ách... Là để cho ta tuyển kiếm sao?”

Mạnh Tuyên cũng cảm ứng được cái này hơn mười chuôi kiếm ở bên trong thân mật chỉ ý, trong lòng hiểu ra.

Hắn cũng hiểu được, Trảm Nghịch Kiếm cũng không có thua, nó là đàm phán thắng, thuyết phục cái này hơn mười chuôi kiếm, lúc này mới trầm mặc xuống.

“Tuyển cái đó một thanh đầu này? Cái này có thể để cho lựa chọn phạm vi quảng một chút a...”

Mạnh Tuyên nhíu mày, không thể nghi ngờ, những này kiếm đều là phi thường mạnh, có thể cũng chính là bởi vậy, lại để cho hẳn làm khó.

Những này kiếm, đều là hung kiếm, cũng đều là hảo kiếm, lựa chọn tâm đó, thật sự quá thống khổ.

Đúng lúc này, Trảm Nghịch Kiếm một tiếng thanh minh giải quyết nó nan đề.

Đã trầm mặc xuống Trảm Nghịch Kiếm, đột nhiên lần nữa chấn động lên, không chỉ như thế, nó trực tiếp bay ra Mạnh Tuyên tay.

Chuôi kiếm này nhận chỉ có dài hơn thước kiếm gãy, trên không trung minh hưởng, lập tức dẫn động cấm ở Mạnh Tuyên quanh người hơn mười chuôi kiếm.

Những cái kia kiếm, vậy mà đồng thời bay lên, hướng Trảm Nghịch Kiếm dựa vào tới, thân kiếm biến nhỏ, biến chặt vật, rồi sau đó dùng Trảm Nghịch Kiếm làm trung tâm, lẫn nhau liên tiếp, chấp vá, một hồi tích đầy bá lạp giòn vang, hào quang thu lại, linh ** dung, vậy mà tổ hợp, hóa thành một thanh so bình thường chỉ kiếm rộng ra gấp hai, dài ra gấp đôi,

do hơn mười chuỗi kiếm liềm tiếp mà thành, phong cách chi cực, cũng cực kỳ quái dị tổ hợp Cự Kiếm,

“Ông...”

Cự Kiếm rồi đột nhiên bay tới, cắm ở Mạnh Tuyên trước người, thân kiếm nhẹ minh, hướng Mạnh Tuyên ý bảo.

Ba mươi hai thanh phi kiếm, hơn nữa Trảm Nghịch Kiếm, tổng cộng ba mươi ba chuỗi kiếm.

Do ba mươi ba chuỗi kiếm tạo thành, Tam Thập Tam Kiếm.

“Ha ha...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, tâm tình thoải mái, không thể không cười.

Đối với cái này chuỗi Tam Thập Tam Kiếm, hẳn thoả mãn cực kỳ.

Trảm Nghịch Kiếm ngay tại Tam Thập Tam Kiếm vị trí trung tâm, chuỗi kiếm hay vẫn là kiếm của nó chuỗi.

Mạnh Tuyên duỗi tay nắm chặt chuỗi kiếm, tương cái này chuỗi Tam Thập Tam Kiếm nhắc lên.

Nhập thủ rất nặng, cũng không khỏi không trọng, phi kiếm vốn chính là do so bình thường sắt thép trọng hơn linh thiết rèn tủy, mỗi một chuỗi phi kiếm đều muốn so với bình thường kiếm xuất hiện trùng lặp gấp trăm lần, huống chi, hôm nay hẳn chuỗi kiếm này, chính là ba mươi hai chuỗi kiếm hơn nữa cái thanh kia Trảm Nghịch Kiếm tổ hợp mà khởi hay sao? Đơn tính toán sức nặng, kiếm này sợ không dưới hơn ba vạn cân nặng, chân khí bát trọng phía dưới Võ Giả, đều chưa chắc có thể nhắc tới.

Bất quá kiếm trong có linh, tại Mạnh Tuyên độ vào chân khí, sau đó chúng đã đồng ý cái này chân khí về sau, thân kiếm liền nhẹ.

Thậm chí tại độ vào chân khí về sau, Tam Thập Tam Kiếm trực tiếp huyền ở giữa không trung.

Mạnh Tuyên nếu là nhảy tới, có thể Ngự Kiếm phi hành, Thừa Vân phá sóng rồi.

“Mạnh sư huynh... Sư đệ ta... Sư đệ ta...”

Liên Sinh Tử kích động thanh âm vang lên, nói liên tục hai lần “Sư đệ ta”, cổ họng lại nghẹn ngào rồi, nói không ra lời.

Ngược lại là Bảo Bồn, ở bên cạnh lăm lăm nói: “Bình chính là hung khí, công tử lại thoáng cái đã có ba mươi ba chuỗi hung khí... Khí thể hung ác có thể hay không thái thịnh nha...”

Mạnh Tuyên vỗ vỗ Liên Sinh Tử đầu vai, ý bảo hắn không cần kích động như vậy, sau đó quay đầu nhìn về phía Mặc Linh Tử, nói: “Ta có thể làm cái này Chân Truyền Đệ Tử đến sao?”

Mặc Linh Tử sắc mặt cổ quái, nói ra mấy lần khí, muốn nói chút ít gắn bó ở chính mình kiêu ngạo ý, nhưng lại nói không nên lời.

Đã qua sau nửa ngày, hắn dứt khoát thở dài, thấp giọng nói: “Người mới vừa nói đều thật sự sao?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Nói cái gì?”

Mặc Linh Tử nói: “Muốn trọng chân Thiên Trì tiên môn uy danh!”

Mạnh Tuyên nghiêng đầu nhìn xem hắn, cười khẽ một tiếng, nói: “Kiếm đều tin ta, người còn không tin ta?”

Mặc Linh Tử thần sắc chấn động, rồi sau đó rơi xuống đất, thu kiếm, chấp tay bái xuống dưới, nói: “Mặc Linh Tử tham kiến Đại sư huynh!”

Mạnh Tuyên thật dài thở dài thở một hơi, bàn tay nhẹ nhàng mơn trớn Tam Thập Tam Kiếm, tâm tình phức tạp.

Bản ý của hắn, là muốn chọc giận kiếm trì chi kiếm về sau, lại dùng ngôn ngữ thuyết phục, tốt thu phi kiếm.

Thỉnh kiếm không thành, vậy thì kích kiếm.

Kiếm Trì Phi kiếm có linh, chỉ cần có linh, có thể bị chọc giận,

chỉ cần có thể bị chọc giận, cái kia có thể thuyết phục.

Dù sao Mạnh Tuyên trước đó nghĩ kỹ lý do thoái thác ở bên trong, chính mình là chiếm cứ đại nghĩa.

Một điểm nữa, tựu là Mạnh Tuyên chắc chắn phi kiếm sẽ không thật sự thương tổn tới mình.

Dù sao chúng đều là Thiên Trì tiên môn kiếm, nếu là tùy tùy tiện tiện tựu bị thương chính mình cái Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, ngày đó trì tiên môn cũng cũng không cần lại kéo dài hơi tàn rồi, trực tiếp xóa tên là được.

Liên phi kiếm đều cần trả nhà mình đệ tử tiên môn, còn có cái gì tồn tại ý nghĩa?

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên đều không nghĩ tới chính là, bởi vì Trảm Nghịch Kiếm xuất hiện, chính mình không có có thành công tuyển kiếm, nhưng lại ba mươi hai chuỗi kiếm lựa chọn chính mình.

Đương kim kiếm trong hồ, mạnh nhất ba mươi hai chuỗi kiếm.

Cái này tự nhiên là chuyện tốt, thực sự biểu thị, trước nay chưa có đại áp lực đều đặt ở chính mình trên vai.

Thân là Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, lấy Thiên Trì tiên môn kiếm trong hồ mạnh nhất ba mươi hai chuỗi kiếm, tự nhiên cũng muốn mang trên lưng trọng chấn Thiên Trì tiên môn trách nhiệm.

Đương nhiên, đối với trách nhiệm này, Mạnh Tuyên cũng không ghét, thậm chí còn có chút chờ mong.

Hắn tương lai muốn đối phó Tần Hồng Hoàn, chỉ có thực lực bản thân là không đủ, nhất định phải có sau lưng thế lực cường đại cheo chống.

Thiên Trì tiên môn là một cái lựa chọn tốt nhất, hắn hiện tại trọng chấn Thiên Trì tiên môn, cũng là tại vì chính mình đánh rớt xuống hải lòng trụ cột.

Hơn nữa, trọng chấn Thiên Trì tiên môn, đối với tâm tính của hắn chính là một loại trước nay chưa có giặt rửa luyện, đối với

hắn tu hành có lớn lao chỗ tốt.

“Đại sư huynh, mau đem kiếm ngự đứng lên đi, người cái này kiếm nhưng lại rộng rãi, chắc hẳn so ta chuôi kiếm này tốt phi nhiều hơn...”

Liên Sinh Tử cho đã mắt hăm mộ, thúc giục Mạnh Tuyên ngự khởi kiếm đến phi một vòng.

Cái kia chuôi kiếm đã tròn vẹn luyện một kiếm rồi, bay lên còn cong vẹo.

Mà ngay cả Mặc Linh Tử cũng không có đi, mà là ngốc ở một bên, cho đã mắt chờ mong chờ xem Mạnh Tuyên Ngự Kiếm.

Dù sao phi kiếm gặp nhiều hơn, nhưng một lần có được ba mươi hai thanh phi kiếm đã thấy chưa thấy qua.

“Cũng tốt...”

Mạnh Tuyên cười cười, chính hắn kỳ thật cũng rất chờ mong.

Tương kiếm hoành ở trước ngực, hắn dò xét cẩn thận lấy, tập trung tư tưởng suy nghĩ vận khí, tương chân khí độ đi vào.

Xem hắn chăm chú, Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử, còn có Bảo Bồn, đều đại khí cũng không xuất ra, ngơ ngác nhìn xem.

Một lát sau, Mạnh Tuyên bỗng nhiên thở ra một hơi dài, thả hai cánh tay.

Quái dị sự tình đã xảy ra, tại hắn buông tay ra bên ngoài, Tam Thập Tam Kiếm vậy mà không có rơi xuống đất, mà là treo ở không trung.

“Đại sư huynh, nhanh đạp vào kiếm đi, thử một chút có thể không lẳng không bay lên a...”

Liên Sinh Tử kích động lên.

Nhưng mà Mạnh Tuyên lại chuyển hướng về phía hắn, cười nói: “Ai nói Ngự Kiếm nhất định phải đạp kiếm?”

Hắn nói xong, đột nhiên ngừng đầu nhìn phía không trung, rồi

sau đó “Vèo” một tiếng, cả người thẳng tắp bay lên, giống như lưu quang.

Hắn cũng không có đập kiếm, thậm chí thân thể đều cùng Tam Thập Tam Kiếm không có gì tiếp xúc, nhưng lại lẳng không bay lên.

Tam Thập Tam Kiếm, vẫn theo hắn bên cạnh thân, tả hữu bay múa, Linh Động phi thường, một người một kiếm, giống như trên không trung hi đùa giỡn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 68 : Mạnh Tuyên nói kiếm

Chương 68: Mạnh Tuyên nói kiếm

“Tại sao có thể như vậy? Hửn là... Đại sư huynh nhưng thật ra là Chân Linh cảnh tu vi?”

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử nhìn thấy một màn này, đều giật mình kêu lên.

Bọn họ đều là tiên môn đệ tử, tự nhiên minh bạch, Chân Linh cảnh xuống, trừ phi là mượn nhờ pháp khí, nếu không thì không cách nào ngự không.

Bọn hửn muốn phi, đều là đạp tại trên thân kiếm, mượn kiếm mà bay, có thể Mạnh Tuyên lại căn bản không có tiếp xúc đến kiếm, liền trực tiếp bay lên.

Mạnh Tuyên phi trên không trung, như chậm thực nhanh, động tĩnh tùy tâm, chỉ cảm thấy thích ý phi thường, trên không trung chuyển vài vòng mới rơi xuống đất đến.

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử đều có chút ngây người, bọn hửn tự nhiên phát hiện, Mạnh Tuyên Ngự Kiếm chi thuật, cùng bọn họ đều không giống với.

“Đại sư huynh... Người...”

Mạnh Tuyên cùng Tam Thập Tam Kiếm cùng một chỗ rơi xuống trên mặt đất, cười cười, hướng Liên Sinh Tử nói: “Kỳ thật lần thứ nhất gặp người, ta liền cảm thấy có chút kỳ quái rồi, các người Ngự Kiếm chi thuật, tựa hồ cùng ta lúc đầu tại Thanh Tùng tiên môn học không giống với, ta thấy các người Ngự Kiếm, đều là chân đạp phi kiếm, ván trượt ở không trung trượt, nhưng nếu như đứng phải đối thủ đâu này? Không nên rơi xuống đất mới có thể lấy kiếm ngăn địch sao?”

“Ngay từ đầu, ta còn tưởng rằng là Thiên Trì tiên môn đặc biệt Ngự Kiếm pháp môn, không có mạo muội mở miệng, nhưng

hiện tại nhưng cũng có chút hiểu được, Liên Sinh Tử sư đệ, Mặc Linh Tử sư đệ, các người học được Ngự Kiếm pháp môn, có phải hay không không được đầy đủ?”

Nghe xong Mạnh Tuyên, Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mặc Linh Tử đã thu hồi kiêu ngạo chi tâm, cung kính trả lời: “Đại sư huynh nói không tệ, ta cùng với Liên Sinh Tử sư đệ nhập môn thời điểm, Thiên Trì tiên môn đã không sư trưởng trong cửa rồi, chúng ta hai người tuy nhiên được phi kiếm, lại cũng không có người dạy bảo Ngự Kiếm chi pháp, chỉ có thể chính mình lục lọi mà thôi. Không nói đến Liên Sinh Tử sư đệ, coi như là ta, tương kiếm này luyện ba năm, hôm nay cũng chỉ làm được cùng nó Nhân Kiếm Hợp Nhất, đạp kiếm mà bay thời điểm vững vàng đương đương, thế nhưng mà như trên không trung gặp địch nhân, đó là nhất định phải rơi xuống đất mới có thể ngăn địch!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia tự không có gì quá kỳ quái rồi, nói trắng ra là, các người hai người Ngự Kiếm chi pháp, đều sai rồi!”

Hắn vừa nói, một bên lần nữa bay lên, chỉ đã bay ba trọng tả hữu, liền huyền ở không trung, sau đó hướng Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử nói ra: “Ta trước khi chỗ tiên môn, sợ còn không có Thiên Trì tiên môn toàn thịnh thời kỳ một nửa cường đại, nhưng ta có một tốt sư phó, hắn đối với khắc địch chế thắng thuật pháp võ pháp tu luyện thiếu, cũng không có dạy ta cái gì, nhưng đối với Ngự Kiếm chi pháp, lại nguyên vẹn đã dạy ta.

“Phi kiếm chính là đi công thủ tập trung vào nhất thể pháp khí, truyền lại từ các bậc tiền bối Hậu Nghệ, lại há có thể gần kề xem thành xuất hành công cụ?”

Mạnh Tuyên nhìn hai người liếc, nhẹ nói đạo, “Phi kiếm nhưng thật ra là pháp khí bên trong một loại, uẩn có linh tính, cùng tu giả là cùng sinh cùng tu quan hệ, cũng sẽ không thích bị người đạp tại dưới chân, cho nên các người đạp kiếm mà đi, vốn là bước chân vào lạc lối, cũng chẳng trách Liên Sinh Tử sư đệ suốt một năm, đều không có nắm giữ Ngự Kiếm chi pháp rồi, đó là bởi vì, vốn nên dùng chân đi đường, người nhưng vẫn dùng tay...”

“Phi kiếm sở dĩ có thể phi hành, liền là vì trong kiếm mình khắc lấy cưỡi gió pháp trận, kỳ thật chỉ cần chỉ cần nắm giữ trận này, liền có thể mượn nhờ phi kiếm ngự không phi hành, thậm chí không cần tiếp xúc phi kiếm, chỉ cần cam đoan phi kiếm tại mình có thể nắm giữ pháp trận khoảng cách ở trong thuận tiện rồi, gặp địch thời điểm cũng là như thế, chỉ cần địch nhân ở người không chế pháp trận trong khoảng cách, là được phi kiếm trăm chi!”

Hắn vừa nói, đột nhiên xa xa một ngón tay, “Vèo” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm đã bay đi ra ngoài.

“Ba...”

Tại Mạnh Tuyên ngoài mười trượng một cây đại thụ âm âm ngã xuống đất rồi, rồi sau đó Tam Thập Tam Kiếm lại tự động bay trở về bên cạnh của hắn.

Xuất kiếm trong lúc, thân hình hắn vẫn đang huyền trên không trung, không chút nào động.

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử xem trợn mắt há hốc mồm, liền như là lần đầu tiên tiếp thụ lấy như thế huyền bí pháp quyết đồng dạng.

Hai người liếc nhau một cái, đột nhiên bái té trên mặt đất, kêu lên: “Cầu sư huynh ban thưởng pháp...”

Mạnh Tuyên thấy thế, cười khò một tiếng, nói: “Chỉ là cơ bản nhất Ngự Kiếm pháp quyết, thật sự không coi là cái gì, các người muốn, ta tự nhiên sẽ truyền cho các người, chỉ có điều, các người hay vẫn là trước giúp ta tuyển định một chỗ tu hành chỗ a!”

Cái này cả tòa vạn dặm phương viên đảo nhỏ, đều là Thiên Trì tiên môn lãnh địa.

Ở trên đảo mấy trăm kỳ phong, cũng có thể với tư cách Thiên Trì tiên môn đệ tử tu hành chỗ, mà Mạnh Tuyên lại là Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, ngoại trừ chương giáo Chí Tôn nhà Vân Ân phong bên ngoài, những thứ khác ngọn núi cũng có thể mặc hắn chọn lựa. Mạnh Tuyên tại chọn lựa một lần về sau, lựa chọn kiếm Hồ Bắc phương mười dặm một

cái ngọn núi, ngọn núi này vô danh, Mạnh Tuyên liền vì nó lấy một cái tên, gọi là “Tọa Vong phong” .

Hắn không sai phong trúc lư tu hành, tầm mắt rộng lớn, có thể chứng kiến hơn phân nửa bộ phận ở trên đảo động tĩnh.

Thân là Chân Truyện Đại Đệ Tử, tự nhiên cũng muốn nhận khởi trách nhiệm này đến.

Lựa chọn trên đỉnh một khối hình thành mặt đất, Mạnh Tuyên, Bảo Bồn, Liên Sinh Tử cùng một chỗ động thủ, mà ngay cả Mặc Linh Tử cũng đi theo hỗ trợ.

Mạnh Tuyên cũng không tàng tư, một bên bổ trúc đốn củi, một bên tương Bệnh lão đầu truyền cho mình Ngự Kiếm pháp quyết truyền thụ cho hai người này.

Hắn thật cũng không nghĩ đến, chính mình đi tới Thiên Trì tiên môn, vốn là câu nghệ, lại còn cái gì đều không có học được đâu rồi, tự đem mình Ngự Kiếm chi pháp truyền ra ngoài, lời nói nói trắng ra là, cái này Ngự Kiếm chi pháp thật sự không coi vào đâu quý trọng chi kỹ, hai người này sẽ không, chủ yếu tự là không Nhân giáo thụ, cũng không có kiếm bí quyết tu tập nguyên nhân, lấy được cảm về sau, tự chỉ biết là mò mẫm cân nhắc, ngộ nhập lạc lối cũng không kỳ quái.

Bất quá lại nói tiếp, theo điểm này, cũng là có thể nhìn ra hai người này thiên tư rồi.

Liên Sinh Tử đưa hắn phi kiếm luyện một năm, bay lên còn cùng rệu sau điều khiển tựa như, cũng là nhân chi thường tình.

Mà Mặc Linh Tử, đồng dạng là ngộ nhập lạc lối, lại có thể đem cái này kiếm luyện cùng mình hình đồng nhất tâm, đạp ở phía trên, muốn đi thì đi, ngừng suy nghĩ tự ngừng, vững vàng đương đương, cũng quả thực là một đóa hiếm thấy rồi.

Đương nhiên, cái này cũng có khả năng là cái kia chuỗi kiếm không có gì tính tình.

Nếu như là Tam Thập Tam Kiếm trong là bất luận cái cái gì một thanh hung kiếm, hắn dám đạp vào đi, nhất định sẽ phát giận, ngã hắn xuống là tốt, quay đầu lại chém hắn cũng có thể.

Rất nhanh, pháp quyết đã hoàn toàn truyền thụ, mà Tọa Vong phong bên trên ba chỗ nhà gỗ cũng đáp đi ra, Liên Sinh Tử tu vi mặc dù không cao, nhưng những việc này lại làm như ngồi đã quen, thuận tiện lấy liền một ít chiếc ghế bàn gỗ, cũng đều chế tạo đi ra, mà Mạnh Tuyên Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, liền có tại Tiên Đô thành lúc mua được chén đĩa, bởi vậy một phen tu chỉnh về sau, một chỗ lợi lợi chỗ chỗ tu hành chỗ liền thành hình rồi.

“Mạnh sư huynh, hôm nay hạ người được phi kiếm, không bằng tiêu ẩm mấy chén như thế nào?”

Liên Sinh Tử cười hì hì đề nghị, hẳn được Ngự Kiếm pháp quyết, tâm tình trước nay chưa có tốt.

Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không cự tuyệt, chính hẳn vốn cũng là hảo tửu chi nhân, tự tính toán Liên Sinh Tử không nói, hẳn cũng sẽ đề.

Lập tức liền đem Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong rượu mạnh đồ ăn lấy đi ra, do Liên Sinh Tử xào nấu bị bỏng, rất nhanh liền mùi thịt bốn phía rồi.

“Đến, Mạnh sư huynh, sư đệ mời người một ly...”

Liên Sinh Tử tửu lượng không được tốt, mới uống mấy chén, liền có chút ít uống say say được rồi, vừa nói một bên đập vào ợ một cái.

Hắn mấy tháng này đến, thật sự là thêm lợi hại, tại Tiên Đô thành đại ăn một bữa còn chưa đủ, vừa rồi lại bắt được thịt một châu mãnh liệt ăn.

Cũng không riêng gì hắn, Mặc Linh Tử xem khởi nhả nhả, bắt đầu ăn cũng không chút nào chậm, cái này hội lại chính cúi đầu, hết sức chuyên chú đối phó một chân con dê, mắt thấy xuống dưới một nửa.

“Xèo xèo...”

Mọi người chính uống vui vẻ, đột nhiên một chuỗi thét lên truyền đến, một chỉ lông mềm như nhung sóc nhảy tiến đến, con mắt nhìn qua rượu thịt tỏa sáng.

“Tùng Hữu sư huynh...”

Liên Sinh Tử vội vàng đứng dậy hành lễ, mà ngay cả Mặc Linh Tử cũng gấp bề bộn buông xuống đùi dê, hiện tại đã chỉ còn xương cốt rồi.

Cái này sóc bắt ngờ tựu là chương giáo sư tôn hai cái môn thần một trong, Tùng Hữu sư huynh.

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu không kiên nhẫn xếp đặt bày tiểu móng vuốt, giống như là nói không cần giữ lễ tiết, không chút khách khí nhảy tiến đến, mò một khối thịt bò ăn liên tục.

“Nhé... Dĩ nhiên là ăn lạc...”

Mạnh Tuyên thấy, không khỏi con mắt sáng ngời.

Bất quá nhìn Tùng Hữu cái kia thêm hề hề bộ dáng, cũng quả thực đáng thương, xem ra mỗi ngày ăn hạt thông, thật sự là làm mê muội.

Mạnh Tuyên mỉm cười nhìn xem, chính mình mình ở vừa uống rượu.

Cái kia Tùng Hữu sư huynh ăn hết mấy khối thịt, lại xèo xèo kêu, mệnh Liên Sinh Tử cho nó rót rượu.

Đổ đầy một chén về sau, nó hai cái tiểu trảo nâng, ừng ực ừng ực, vậy mà uống giọt nước không dư thừa, sau đó thở ra một hơi, mặt mày hớn hở, một bộ cảm thấy mỹ mãn bộ dạng, ngược lại không giống sóc, rất giống Hồng Trần ở bên trong thích rượu như mạng lão tửu quỷ.

Ba người một chuột vui chơi giải trí, chết đi được, Bảo Bồn lại thấy được ăn không đến, phối hợp chạy đến bên cạnh trong nhà gỗ đọc sách đi.

Trần đầy rượu thịt, lại bị ba người này một chuột ăn sạch sẽ, sau đó đều vuốt bụng, cảm thấy mỹ mãn thán lấy khí.

Liếc nhau một cái lẫn nhau bộ dáng, mấy người đồng thời nở

nụ cười, mà ngay cả Mặc Linh Tử, cũng không có lúc ban đầu cái kia phân cao lạnh.

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu bỗng nhiên kêu lên, người lập mà lên, lưng đeo hai cái tiểu móng vuốt, hướng Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, tựa hồ tại khoa trương hấn bữa này rượu thịt thịnh thì tốt hơn.

“Tạ Tùng Hữu sư huynh rồi...”

Mạnh Tuyên cười hoàn lễ.

Cái này Tùng Hữu bồi phận có thể lớn hơn mình, thêm một trong thẳng đi theo chương giáo bên người, coi như là một cái chân truyền rồi.

Nếu như không phải nó cùng Hồng Quan sư tỷ không liệt môn tường, cái này Chân Truyền Đại Đệ Tử còn không nhất định có thể đến phiên chính mình.

Tùng Hữu gặp Mạnh Tuyên như thế biết lễ, rất là vui vẻ, đột nhiên phải trao tại bộ đồ tại chính mình bên trái chân trước bên trên một cái thiết hoàn bên trên nhỏ xuống dưới, hai móng bưng lấy hướng trên mặt bàn khẽ đảo, lại đổ ra mấy hạt hạt thông đen, lại nguyên lai nó chân trước bên trên thiết hoàn, cũng là một chỉ Động Thiên chiếc nhẫn. Nó tương hạt thông lấy, tự Mạnh Tuyên bắt đầu, cho Liên Sinh Tử, Mặc Linh Tử bọn người đều một người phân ra một hạt.

Cuối cùng còn còn lại một hạt, nó cũng là hào phóng, trực tiếp lại ném vào Mạnh Tuyên trong tay.

“Cái này xem như ta bữa này rượu thịt hoàn lễ sao?”

Mạnh Tuyên cười cười, nhặt lên đến liền chuẩn bị bỏ vào trong miệng, đột nhiên, hấn phát hiện Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử biểu lộ cũng không lớn đúng.

Hai người con mắt mở thật to, đầy mặt kinh hỉ nhìn mình lòng bàn tay hạt thông, một bộ như nhặt được chí bảo bộ dáng.

“Các ngươi làm sao vậy?” Mạnh Tuyên có chút tò mò.

“Mạnh... Mạnh sư huynh, cái này hạt thông có thể là đồ tốt a...”

Liên Sinh Tử nói chuyện lại bắt đầu cà lăm: “Cái này hạt thông chính là chương giáo Chí Tôn tu hành chỗ vạn tuổi cây thông già kết xuống, ẩn chứa thiên địa linh khí, một hạt hạt thông, liền chống đỡ mà vượt một miếng Linh Đan, nếu là thường nhân ăn được như vậy một miếng, đủ để tăng thọ mười năm, liền là chúng ta ăn hết, cũng đúng tu vi có lợi thật lớn...”

“Ôi... Cái này Tùng Hữu sư huynh thật đúng là hào phóng...”

Mạnh Tuyên nghe xong, cũng không chỉ có lắp bắp kinh hãi, nhin không được lại tường tận xem xét khởi lòng bàn tay hạt thông đến rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 69 : 4 Đại trưởng lão vị

Chương 69: 4 Đại trưởng lão vị

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu sư huynh ưỡn ngực lồm bưng đi tới bên cạnh, bỗng nhiên như là nhớ ra cái gì đó, hắng giọng một cái, nổi lên một hồi, đột nhiên mở miệng, “Uông uông” kêu hai tiếng, sau đó hai cái mắt nhỏ thẳng nhìn thấy Mạnh Tuyên, một bộ thâm ý sâu sắc bộ dáng.

Mạnh Tuyên vừa sợ lại vui cười, cười nói: “Tùng Hữu sư huynh còn hiểu khuyên ngữ?”

Liên Sinh Tử minh bạch Tùng Hữu ý tứ, giải thích cho hắn nói: “Tùng Hữu sư huynh có ý tứ là, lần sau ngươi ra lại môn, nhiều mua chút ít thịt chó trở lại...”

Nói xong lại nhỏ âm thanh hướng Mạnh Tuyên giải thích một câu: “Tùng Hữu sư huynh trước kia bị chó cắn qua, cho nên thích ăn nhất thịt chó!”

Mạnh Tuyên nghe xong vui vẻ, cao cao vừa chấp tay, cười nói: “Tùng Hữu sư huynh yên tâm, sư đệ nhớ kỹ!”

Đưa đến Tùng Hữu, ba người lại ngồi xuống, lấy chút ít quả vỏ cứng ít nước mứt hoa quả, lại nâng lường vỏ rượu, chậm rãi uống, nói chút ít trong môn sự vụ.

Mạnh Tuyên vừa mới tiến tiên môn, lại làm cái này Chân Truyền Đại Đệ Tử, theo như lệ cần Thống Lĩnh môn hạ sự vụ, tự nhiên muốn thừa cơ hỏi thăm minh bạch.

Một phen dạ đàm, Mạnh Tuyên tương Thiên Trì tiên môn sự vụ, chẳng phân biệt được chi tiết, đều hỏi cái minh bạch, lúc này mới cùng hai người cáo từ.

Trước khi đi chi tế, hắn lại đem chính mình mua được vật tư,

phân cùng Liên Sinh Tử một ít.

Vốn hấn không có cân nhắc Mặc Linh Tử, xem hấn lần này khí độ, không giống như là bụng ăn không no bộ dạng.

Nhưng chính mình cho Liên Sinh Tử lấy vật tự lúc, Mặc Linh Tử con mắt bắt trụ hướng bên này nghiêng mắt nhìn, không làm sao được, cũng tự phân cùng hấn một ít, lòng hấn muốn, cái này Thiên Trì tiên môn môn hạ đệ tử, không thể đều liên cơm cũng không kịp ăn a? Liên nói bóng nói gió vài câu, Mặc Linh Tử mơ hồ suy đoán, tựa hồ là cảm thấy mất mặt, không chịu nhiều lời, Liên Sinh Tử ngược lại là thật sự, một tiếng thở dài, tương sự tình ngọn nguồn đều nói cho Mạnh Tuyên.

Lại nguyên lai, hấn cùng với Mặc Linh Tử, đều là cô nhi xuất thân, trong nhà đã không mặt khác thân nhân, tại đây tiên môn, có thể nói là vô khiên vô quả.

Tự nhiên, vô khiên vô quả cái khác ý tứ, thì ra là không chỗ nương tựa.

Thiên Trì tiên môn suy tàn thành cái này bộ dáng, tự nhiên sẽ không xen vào nữa môn hạ đệ tử có không có tiên hoa, hết thảy đều cần được từ mình nghĩ biện pháp.

Hai người bọn họ nói trắng ra là, ngoại trừ trên người một thanh kiếm, một bộ Thiên Trì kiếm bào, thật là thân không của nả nên hồn rồi.

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử hai người đi rồi, Mạnh Tuyên liền khoanh chân tĩnh ngồi xuống, tế luyện Tam Thập Tam Kiếm.

Tam Thập Tam Kiếm, chính là hấn đệ nhất thanh phi kiếm, hấn tuy nhiên học qua Ngự Kiếm Thuật, dù sao đều là trên lý luận, hôm nay đã có Tam Thập Tam Kiếm, đúng là mới nhất kỳ thời điểm, mỗi lục lợi ra một tia tâm đắc rồi, đều vui vẻ không thôi.

“Nắm giữ Tam Thập Tam Kiếm bên trong một đạo cười gió pháp trận, ngược lại không coi là cái gì, chỉ là... Ta đây chuôi kiếm ở bên trong, đã có ba mươi ba chuôi kiếm, bỏ Trảm Nghịch Kiếm nội không có cười gió pháp ngoài trận, cũng có ba mươi hai đạo pháp trận, thế nhưng mà dùng ta hôm nay tu

vi, tôi đã cũng bắt quá năm giữ một thanh phi kiếm mà thôi... Ngược lại là có thể đã bay, nhưng muốn lợi dụng chúng đến phân hoá tấn công địch, nhưng lại không thể!”

Mạnh Tuyên rất nhanh liền phát hiện vấn đề của mình rồi, hẳn mặc dù có ba mươi ba chuôi kiếm, nhưng không cách nào không chế.

Dùng chân khí của hắn cứu trọng tu vi, không chế trong đó một đạo cười gió pháp trận, tự nhiên không có vấn đề gì, nhưng không chế nhiều hơn lại không được.

Nói trắng ra là, phi kiếm cùng kiếm khác nhau ngay tại ở, kiếm chỉ dùng để tay đến cầm, phi kiếm là cười gió pháp trận không chế.

Có thể không chế vài đạo cười gió pháp trận, liền có thể không chế mấy lưới phi kiếm.

Kiếm của hắn xa so người khác thêm nữa, cũng so người khác càng hung, toàn bộ năm giữ, tự nhiên uy lực cũng xa so người khác càng mạnh hơn nữa.

Có thể tương ứng, muốn không chế nó, phải trả giá so người khác càng nhiều nữa tinh lực cùng chân khí.

Nói trắng ra một điểm, là ba mươi hai lần!

“Cái này lại không có những thứ khác biện pháp rồi, trong tưởng tượng một kiếm ở bên trong, ba mươi hai kiếm phi tràng cảnh, tạm thời không cách nào thực hiện!”

Mạnh Tuyên cười khổ, Tam Thập Tam Kiếm mặc dù mãnh liệt, nhưng hắn hôm nay, lại chỉ có thể coi như một thanh quái kiếm đến dùng.

Một hồi cân nhắc, sắc trời đã sáng rồi.

Mạnh Tuyên đuổi cái lưng mỏi, đi vào ngoài phòng, sâu hít sâu hai phân, chỉ cảm thấy không khí tươi mát, Linh khí dồi dào, thật sự là một chỗ tốt tu hành địa phương.

Nhìn hội bên ngoài cảnh sắc, liền lại trở về phòng đến rồi, lo lắng lấy nên tìm điểm sự tình gì làm.

Hắn không cần ăn điểm tâm, dùng hắc tu vi hiện tại, căn bản không cần một ngày ba bữa, bữa bữa không rơi, không sai biệt lắm hai ba ngày ăn được một bữa, ăn được nhiều chút ít, liền đầy đủ thân thể của mình tiêu hao.

Đương nhiên, một nguyên nhân khác nếu không có người làm, Mạnh Tuyên chính mình lười đợi trên ghẹo đồ ăn, hết lần này tới lần khác Bảo Bồn tự xưng là vi người đọc sách, tuân theo quân tử xa pháo trừ đạo lý, bởi vậy cũng là tuyệt đối không chịu nấu cơm.

Vừa nghĩ như thế, Mạnh Tuyên ngược lại cảm giác mình nên bắt hàng phục mấy cái trong núi tinh quái, giữ ở bên người hầu hạ rồi.

Lúc trước Hoàng Tiên muốn vùi đầu vào dưới tay hắn làm nô lực, hắn cảm giác mình không có tư cách, liền từ chối nhã nhận rồi.

Chẳng qua hiện nay nhìn xem, chính mình chính là Thiên Trì tiên môn chân truyền thủ đồ, thu mấy cái yêu nô tư cách vẫn phải có.

“Mạnh sư huynh...”

Vừa trở về phòng ngồi xuống, lại nghe được ngoại nhân có người kêu gọi.

Mạnh Tuyên đi vào bên ngoài, đã thấy là Liên Sinh Tử đến rồi, trên vai còn chống đỡ một mặt da đen hát nói, mệt mỏi thở hồng hộc, đầu đầy mồ hôi, xem ra phân lượng không nhẹ.

“Cái này cô là cái gì?”

Mạnh Tuyên đi qua theo hắn trên vai kế tiếp, cười hỏi.

Liên Sinh Tử nói: “Cái này là Giới Luật phong Tinh Lôi cổ rồi, này cổ vừa vang lên, môn hạ đệ tử đều muốn chạy đến tiếp, vốn đây là Giới Luật phong trưởng lão mới có thể khống chế, chẳng qua hiện nay chúng ta Thiên Trì tiên môn đã không có Giới Luật phong rồi, chỉ có người một cái Chân Truyền Đệ Tử, tạm thay tứ đại trưởng lão vị, cho nên ta sẽ đem cổ cho người khiêng đã tới, dù sao người mới nhập môn, cũng nên

triệu tập chúng đệ tử gặp một lần!”

“Không ngờ như thế ta cái này Chân Truyền Đại Đệ Tử chính là cái gì đều được quản...”

Mạnh Tuyên hiểu được, cười khổ không thôi.

Liên Sinh Tử nói: “Đúng vậy a, giới luật, truyền công, ngăn địch, lĩnh pháp, cái này bốn trưởng lão vị hôm nay đều là không, hơn nữa yếu lĩnh cái này bốn chức, nhất định phải là Chân Truyền Đệ Tử thân phận, chúng ta Thiên Trì môn xuống, hôm nay có thể chỉ có người có tư cách...”

“Cũng thế, liền để xuống đi, ta cũng đang muốn nên như thế nào gặp một lần trong môn sư huynh đệ đây này!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, mặt khác lại làm sao không biết chính mình Chân Truyền Đại Đệ Tử trách nhiệm? Chỉ là thuận miệng phát câu bức tức mà thôi.

Bất luận cái gì một ngọn núi môn, có thể không thiết các trưởng lão khác vị, nhưng có tứ đại trưởng lão vị là phải có.

Đó chính là giới luật, truyền công, chương kiếm, lĩnh pháp.

Giới luật, là giám sát môn hạ đệ tử có không tuân thủ sơn môn giới luật, có công người thưởng, từng có người phạt.

Truyền công, là thủ hộ sơn môn tàng kinh, cũng truyền thụ tu luyện công quyết cho đệ tử.

Chương kiếm, là sơn môn sức chiến đấu lượng, phụ trách đánh xa cừ địch, gần thủ sơn môn.

Lĩnh pháp, là phụ trách giữ gìn liên chương quản hộ đạo pháp trận... Thiên Trì tiên môn cũng không phải dùng, bởi vì hắc hộ núi pháp trận sớm đã phá.

Tĩnh Lôi cô đứng ở trước cửa, Mạnh Tuyên uẩn lực trong tay, “Bành bành bành” gõ ba mà tính, tiếng trống xa xa truyền ra ngoài, quanh quần tại sơn cốc tâm đó, sau đó hắc liên chịu nổi hai tay, đứng thẳng tại cổ trước chờ đợi, theo đạo lý nói, Tĩnh Lôi cô vừa vang lên, môn hạ đệ tử đã nghe được tiếng trống, liền muốn lập tức chạy đến tương kiến. Thật không nghĩ đến,

đợi ước một nén hương thời gian, lại chỉ có một Mặc Linh Tử Ngự Kiếm chạy đến.

“Những người khác đâu?”

Mạnh Tuyên nhìn về phía không không đấng đấng sơn cốc, trong nội tâm có chút không vui rồi.

“Cái này... Đây là có chuyện gì? Ta ngày hôm qua hồi phong thời điểm, gặp mấy cái sư huynh đệ, theo chân bọn họ nói nha...”

Liên Sinh Tử sốt ruột vò đầu bứt tai, một bộ quần bách bộ dáng.

Lúc này, Mặc Linh Tử bỗng nhiên nói: “Chúng ta Thiên Trì tiên môn hôm nay đệ tử tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng người kiệt ngạo cũng không ít, so với ta càng ngạo khí có khối người, Mạnh sư huynh người vừa vào sơn môn, liền làm Chân Truyền Đại Đệ Tử, mặt khác sư huynh đệ cảm thấy không phục người, cũng là hợp tình lý!”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu, khe khẽ thở dài, nói: “Đã bọn hấn không chịu đến tiếp ta, chúng ta đây liền đi tiếp bọn hấn a!”

Nói xong, hấn nhẹ tay nhẹ một chiêu, dựng ở một trong phòng Tam Thập Tam Kiếm liền bay ra, huyền tại trước người.

Cưỡi gió bay lên, tại liên sinh con cùng Mặc Linh Tử chỉ dẫn xuống, hướng về mặt khác mấy phong có Thiên Trì tiên môn người tu hành địa phương bay đi.

“Nham Cơ Tử sư huynh liền tại ngọn núi này tu hành, chúng ta đi xuống đi!”

Đã đến một chỗ trong núi, Liên Sinh Tử hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Lại là một cái không chỗ có thể đi người...”

Mạnh Tuyên âm thầm nhẹ gạt đầu, tiên môn người trong gọi là, cũng có đạo lý.

Nói như vậy, như bọn hấn như vậy đệ tử, nếu là bỏ quên tên

tục không cần, dùng “Tử” vi danh, cái kia hơn phân nửa tự là cô nhi xuất thân, mà có danh tiếng, thì là Hồng Trần bên trong còn có gia thế, không buông bỏ chính mình họ, chính là Hồng Trần trong còn có quyền luyện chi ý.

Trảm Hồng Trần trảm Hồng Trần, lại không thể ngạnh trảm, cần thời cơ đến lúc đó lại trảm.

Nếu như trong nội tâm còn không bỏ xuống được, cứng rắn sinh chém rụng, ngược lại đối với tâm tình có trướng ngại.

Cũng chính là bởi vậy, cho nên như Tử Vi môn Băng Liên Tiên Tử nhân vật như vậy, đều ngẫu nhiên về nhà thăm viếng, dùng an ủi tương tư.

“Ồ, quái, Nham Cơ Tử sư huynh không tại phong trong...”

Mạnh Tuyên dựng ở trên thân kiếm, chờ Liên Sinh Tử đi vào tìm một vòng, lại nghỉ hoặc trở lại rồi.

“Đi mặt khác phong a!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã đều biết rồi, lại cũng không nói cái gì, chỉ là nhàn nhạt nói ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 70 : Ra oai phủ đầu

Chương 70: Ra oai phủ đầu

Ba người liền tìm mấy chỗ, lại đều không gặp phong trong đệ tử bóng dáng, trong nội tâm dần dần cảm thấy có chút quái.

Không bao lâu, đã tìm được sơn môn gần nhất một phong, nhưng lại Thiên Trì tiên môn đệ tử Hoắc Thanh Chiêm tu hành chỗ, người này có danh tiếng, hiển nhiên là Hồng Trần trong còn có gia thế, Liên Sinh Tử cũng hướng Mạnh Tuyên giới thiệu, người này là là Tần Địa Hoắc gia đệ tử, thiên tư không tầm thường, tại chín năm trước, thì ra là Thiên Trì suy tàn sau năm thứ nhất, đi tới Thiên Trì tiên môn, tu vi chính là chúng đệ tử cao nhất.

Vừa đến ngọn núi này trước khi, Mạnh Tuyên lập tức minh bạch hãn đệ tử của hãn đều đi đâu.

Đã thấy phong eo chỗ, một tòa Thanh Nham bên trên, ngồi một người mặc thanh vạt áo, mày kiếm mắt sáng thanh thiếu niên, đang tại diễn giải.

Mà ở Thanh Nham xuống, lại thừa thớt, ngồi mười cái đệ tử, đều làm Thiên Trì tiên môn đệ tử trang phục.

Những người này nghe nói tiếng trống, không đi Tọa Vong phong bái kiến Thiên Trì Chân Truyền Đại Đệ Tử, lại là tới nơi này nghe người ta diễn giải đến rồi.

“Cái kia thanh vạt áo thanh thiếu niên, là Hoắc Thanh Chiêm đi à nha?”

Mạnh Tuyên nhìn bộ dạng này tình cảnh, trong nội tâm có thể nào vẫn không rõ xảy ra chuyện gì, cười lạnh một tiếng, hỏi bên cạnh Liên Sinh Tử.

“Đúng là, Đại sư huynh, kỳ thật ta đêm qua đã gặp Hoắc sư huynh rồi...”

Liên Sinh Tử sắc mặt cũng có phần lúng túng, hắn do dự một chút, liền tương chính mình đêm qua gặp phải Hoắc Thanh Chiêm sự tình nói ra.

Hắn vốn là hảo ý, tương Mạnh Tuyên hảo hảo thổi phồng một phen, còn muốn lôi kéo Hoắc Thanh Chiêm tới bãi phỏng Mạnh Tuyên, lại không nghĩ rằng, Hoắc Thanh Chiêm lúc ấy đáp ứng hảo hảo, nhưng hôm nay lại lại thay đổi quẻ, không chỉ có không có đi tiếp Mạnh Tuyên, ngược lại tại Mạnh Tuyên gõ nổi lên Tinh Lôi cổ về sau, chuyên chọn lúc này triệu tập sư huynh đệ diễn giải, không thể nghi ngờ, cái này diễn giải là giả, cho Mạnh Tuyên bày sắc mặt nhưng lại thực, chỉ là đem hắn cũng dấu điểm đi qua.

Mạnh Tuyên nghe xong, cũng không tức giận, mỉm cười, nói: “Hoắc sư huynh diễn giải là chuyện tốt, không cần đánh gãy hắn, chúng ta cũng ngồi xuống nghe một chút đi!”

Nói xong, tại Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử hai người ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, hắn rút xuống địa mặt, tại mọi người sau lưng một khối phương nham ngồi xuống rồi.

Liên Sinh Tử và Mặc Linh Tử đều rất là khó hiểu, nhưng cũng không nói thêm gì, theo Mạnh Tuyên ngồi xuống.

“Chư vị sư đệ, bộ này Hồ Khiếu Liệt Phong Quyền, chính là sư huynh ta mấy ngày trước đây vừa mới theo Lăng Hoàn Kinh Quật ở bên trong lấy ra...”

Hoắc Thanh Chiêm tự nhiên đã sớm phát giác Mạnh Tuyên tới, nhưng lại giả vờ làm nhìn không thấy, phối hợp giảng giải quyền kinh.

“Quyền kinh tồn tại Lăng Hoàn Kinh Quật đệ nhất quật ở bên trong, dùng các ngươi hôm nay tu vi, thì không cách nào từ bên trong lấy được tu pháp, sư huynh ta may mắn được một bộ, nhớ kỹ chư vị sư đệ, không đành lòng độc hưởng, liền tới giảng giải một phen, có thể hiểu được bao nhiêu, lại muốn xem các ngươi ngộ tính rồi...”

Hoắc Thanh Chiêm ra vẻ bình tĩnh, êm tai giảng kinh, một bộ cao nhưng bộ dáng, Mạnh Tuyên thực sự không tiêu cũng không giận, mặt mỉm cười, chăm chú nghe hắn giảng.

Nói một hồi, Hoắc Thanh Chiêm một bộ quyền kinh đã giảng hơn phân nửa, gặp Mạnh Tuyên hay là nghe được chân thành, chính mình lại trước ngồi không yên.

Hắn làm sao từng là giảng kinh kia mà, mục đích rất rõ ràng nhất, chính là muốn cho Mạnh Tuyên một hạ mã uy.

Cái này bộ quyền kinh, xác thực là hắn vừa mới theo Lăng Hoàn Kinh Quật ở bên trong mang tới, chỉ là, cũng chính bởi vì hắn vừa mới đạt được không lâu, mình cũng không có hiểu được, lại ở đâu có nhiều như vậy thứ đồ vật giảng cho mọi người nghe?

Hơn nữa Mạnh Tuyên liền tại ngồi phía dưới, nếu là giảng sai rồi một câu nửa câu, chỉ sợ bị người cười nhạo.

Này đây hắn càng ngày càng ngồi không yên, lại miễn cưỡng nói vài câu, liền nhin không được, cúi đầu ho khan hai tiếng, hướng một người đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Người nọ sinh thon gầy, cao gầy lông mi, tướng mạo khinh bạc, nhưng lại Hoắc Thanh Chiêm bạn bè, vừa thấy Hoắc Thanh Chiêm ánh mắt, lập tức đã minh bạch.

“Này, ngươi là cái đó một môn đệ tử, như thế nào như thế không hiểu quy củ, tới nghe Hoắc sư huynh diễn giải, cũng không trước bái kiến thoảng một phát?”

Cao lông mi bỗng nhiên lạnh lùng hướng Mạnh Tuyên hát hỏi một câu, phá vỡ đẹp và tĩnh mịch hào khí, Hoắc Thanh Chiêm liền cũng mượn cơ hội ngừng miệng.

“A? Thật có lỗi, nghe Hoắc sư đệ giảng chăm chú, không đành lòng quấy rầy, liền mạo muội ngồi xuống!”

Mạnh Tuyên cũng không giận, nao nao, liền hơi áy náy trả lời.

Chỉ là hắn tuy nhiên về đích hữu lễ, nhưng một tiếng “Sư đệ” lại đâm vào Hoắc Thanh Chiêm lông mi trực nhảy.

“Lớn mật!”

Trong nháy mắt, Hoắc Thanh Chiêm không có mở miệng,

cũng có ba bốn nghe đạo đệ tử nghiêm nghị hát.

“Nơi nào đến đồ hồn trưởng, như thế không biết cấp bậc lễ nghĩa, lại dám gọi Hoắc sư huynh làm sư đệ?”

“Lớn mật chính là bọn ngươi, Mạnh sư huynh chính là chương giáo Chí Tôn tự mình nhận lấy Chân Truyền Đại Đệ Tử, các ngươi lại dám hướng hấn la rầy?”

Mạnh Tuyên còn chưa trả lời, Mặc Linh Tử ngược lại lạnh lùng hát, hấn vốn tự đối với Hoắc Thanh Chiêm có khí, vừa vận mượn cơ hội phát tác.

“Đúng... Đúng vậy, Nham Cơ Tử sư đệ, Tạ Hồng Phương sư đệ, các ngươi... Các ngươi thực không nên đối với Mạnh sư huynh như thế vô lễ...”

Liên Sinh Tử cũng ở bên cạnh lấp bắp mở miệng, hấn một hướng bị người bắt nạt, thấy các sư đệ liên khiếp đảm, nói chuyện đều cà lăm.

“Hừ, chê cười, một cái miệng còn hôi sữa tiểu tử, có gì tư cách làm chúng ta chân truyền Đại sư huynh? Đương chính mình là Hồng Hoàn tiên tử sao?”

Cao gầy lông mi lạnh cười rộ lên, vẻ mặt khinh thường.

Hấn chuyên nói lên Tần Hồng Hoàn, nhưng cũng là có tiền lệ.

Lúc trước Tần Hồng Hoàn vừa xuất hiện tại Tiên Đô thành, liền chấn kinh rồi bầy đại tiên môn, tranh nhau muốn đem nàng thu nhập trong môn, về sau Bắc Đẩu tại bỏ ra một phen một cái giá lớn về sau, cướp được cái này bất thể kỳ tài, chỉ là Tần Hồng Hoàn thực sự tâm cao khí ngạo, không chịu khuất cư nhân hạ, Bắc Đẩu tiên môn chương giáo liền vì nàng mở rộng ra tiền lệ, cho nàng vừa vào cửa ở bên trong, liền cao cư chư đệ tử đứng đầu, dùng mười hai tuổi ấu linh, làm Chân Truyền Đại Đệ Tử.

Việc này tại tiên môn giữa dòng truyền rất rộng, bị coi như câu chuyện mọi người ca tụng truyền tụng.

Cao gầy lông mi sau khi nói xong, liền cùng mấy người khác nhìn nhau cười lạnh, hiển nhiên cho là mình những lời này nói

cực kỳ cao minh.

Lại không nghĩ rằng, hắn thốt ra lời này, liền chọc giận tới Mạnh Tuyên.

Không đề cập tới Tần Hồng Hoàn, Mạnh Tuyên còn có thể bảo trì tâm bình khí hòa tâm cảnh, nhưng cao gây lông mi nhắc lên Tần Hồng Hoàn, lại chọc giận tới hắn.

“Ta tự nhiên không phải Tần Hồng Hoàn, chỉ có điều... Chân Truyền Đệ Tử làm cho lúc này, các người liền chương giáo Chí Tôn cũng không tin được sao?”

Mạnh Tuyên tương một miếng lệnh bài lấy đi ra, dương tại mọi người trước mắt.

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử vừa thấy này lệnh, lập tức lui về phía sau một bước, chấp tay hành lễ.

Mặt khác chư Nội Môn Đệ Tử vẫn không khỏi biến sắc, thân thể cứng ngắc lui về phía sau một bước, sắc mặt khó coi.

Chân Truyền Đệ Tử làm cho tự nhiên là thật, bọn hắn cũng đã sớm biết, chỉ là hướng lệnh bài hành lễ, lại không có cam lòng.

“Hừ, chương giáo Chí Tôn bị người giấu kín, cũng là có khả năng, người muốn làm Đại sư huynh của chúng ta, trước hết lộ ra điểm bốn sự đến!”

Cao gây lông mi cũng không hành lễ, cũng không phủ nhận, chỉ là cười lạnh một tiếng, mở miệng khiêu khích.

“A? Người muốn khảo thi so sánh ta?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng hướng hắn nhìn sang, trong bình tĩnh bao hàm một tia tức giận.

“Đúng vậy, muốn làm đại sư huynh của ta, hỏi trước ta chuỗi kiếm này...”

Cao gây lông mi khi dễ Mạnh Tuyên năm yếu, hét lớn một tiếng, liền té lên chính mình phi kiếm, chuẩn bị cùng hắn qua mấy chiêu.

Nhưng không ngờ, Mạnh Tuyên chỉ là lạnh lùng nhìn hẩn một cái, liền lắc đầu, nói: “Người chuôi kiếm này đã phục rồi!”

“Ân?”

Cao gầy lông mi nghiêng đầu xem xét, không khỏi kinh hãi, đã thấy hẩn ngự trên không trung phi kiếm, không có giống thường ngày kiếm khí tuôn ra, trực chỉ đối thủ, lại có vẻ yên không sót mây, mũi kiếm nghiêng nghiêng chỉ vào mặt đất, hồn nhiên không có phi kiếm nên có chưa từng có từ trước đến nay khí thế.

Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử thấy, dù là trong tràng hào khí trầm trọng, cũng không khỏi lộ ra mỉm cười.

Lại nguyên lai, cao gầy lông mi phi kiếm, chính là kiếm trong hồ một thanh bình thường phi kiếm, Mạnh Tuyên Tam Thập Tam Kiếm, nhưng lại ngoại trừ Trảm Nghịch Kiếm bên ngoài, còn lại ba mươi hai chuôi đều là kiếm trong hồ nhất hung kiếm.

Cao gầy lông mi phi kiếm trước kia cũng là dưỡng tại kiếm trong hồ, đối với cái này ba mươi hai chuôi kiếm hung uy thật sự là hiểu rõ quá sâu, vền vẹn là trong đó một kiếm, liền không phải nó dám khiêu khích, hướng chỉ là ba mươi hai kiếm tụ lại với nhau?

Bởi vậy còn chưa xuất kiếm, chỉ là vừa vừa bị té lên, nó tự biến thành bộ dạng này yên không sót mây bộ dáng.

“Người... Người... Người dùng cái gì yêu pháp?”

Cao gầy lông mi vừa sợ lại sợ, còn tưởng rằng Mạnh Tuyên tại trong lúc lơ đãng, đã hủy hẩn phi kiếm.

“Hừ, dùng kiếm uy áp người, không tính bản lãnh của người a? Có bản lĩnh buông phi kiếm, bằng bản lĩnh thật sự độ sức!”

Trong mọi người, tự nhiên cũng có mấy cái có kiến thức, nhìn thấu trong đó quan khiêu, có lạnh lùng mở miệng.

Mạnh Tuyên động âm thanh nhìn lại, đã thấy người nói chuyện hai mươi năm tuổi, trung đẳng dáng người, hơi mập, trên đầu vẫn cái đạo kè,

Hắn gặp Mạnh Tuyên hướng chính mình nhìn sang, liền cười lạnh một tiếng, đột nhiên trong mắt tinh quang mãnh liệt bắn, hướng về Mạnh Tuyên nhìn sang.

Mạnh Tuyên thấy ánh mắt của hắn, nao nao, lại không có hắn phản ứng của hắn.

Người nọ thấy thế, không khỏi nao nao, cảm thấy bay lên một tia kinh ngạc, còn tưởng rằng là thủ đoạn của mình không nhạy rồi.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên đột nhiên ngược hắn xem đi qua, ánh mắt phong khí bắn ra bốn phía, sát cơ nghiêm nghị.

Hơi mập đạo nhân liền giống bị một con dã thú theo dõi, lập tức sắc mặt đại biến, quanh thân tóc gáy tạc lên, ra một thân mồ hôi lạnh.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, rồi sau đó lại hướng cao gây lông mi nhìn sang, thản nhiên nói: “Cũng tốt, trận thứ hai, ta và người chỉ bằng bản lĩnh thật sự độ sức a!”

Mọi người nghe vậy, đều có chút ít khó hiểu, cao gây lông mi rõ ràng là người thứ nhất người khiêu khích hắn, vì sao bỗng nhiên thành trận thứ hai?

Bọn hắn nhưng lại không biết, tại vừa rồi Mạnh Tuyên cùng hơi mập đạo sĩ người liếc lấy ta một cái, ta nhìn người trong khi liếc mắt, đã triển khai một phen độ sức.

Cái kia hơi mập đạo nhân lần Mạnh Tuyên tuổi trẻ, thêm chi Mạnh Tuyên khí cơ nội liễm, còn tưởng rằng tu vi của hắn thường thường, không có gì được, liền tại Mạnh Tuyên nhìn về phía hắn lúc, vận dụng Mục Kích chi thuật, thần niệm ngưng tụ trong hai mắt, hóa thành tinh quang hai đạo, bắn thẳng đến nhân tâm. Nếu là Mạnh Tuyên tu vi không đủ, bị hắn vừa ý như vậy liếc, liền lập tức sẽ cảm thấy hoảng hốt hoa mắt, tại chỗ ngã một cái té ngã,

Chỉ có điều, hắn bực này Mục Kích chi thuật, nói trắng ra là

tự là lấy thể đè người, nếu là tu vi của hắn cao hơn Mạnh Tuyên lưỡng đến tam trọng, tự nhiên có thể khởi hiệu, nhưng nếu là hai người tu vi không sai biệt lắm, tự không có tác dụng gì rồi.

Mà Mạnh Tuyên tại phát hiện dụng tâm của hắn về sau, trong lòng giận dữ, cũng lạnh lùng trả hắn liếc.

Cái nhìn này lại không có gì bí quyết, thuần túy là nói cho đôi phương biết, người nếu chọc giận ta, ta tự huy kiếm chém người cái con rùa cháu trai.

Hơi mập đạo sĩ không nghĩ tới Mạnh Tuyên bình tĩnh bề ngoài xuống, sát khí nặng như vậy, bởi vậy cứng rắn sinh bị lại càng hoảng sợ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 71 : Huấn sư đệ

Chương 71: Huấn sư đệ

“Mới vừa rồi là kiếm của người thắng, lại không thể tính toán ván đầu tiên...”

Cao gầy lông mi có phần không phục nói, hắn còn tưởng rằng Mạnh Tuyên nói ván đầu tiên là tự mình phi kiếm yên đầu sự tình, trước nói một câu tràng diện lời nói, liền tương phi kiếm thu vào, sau đó lấy một thanh bình thường kiếm tới, tiện tay vẫn cái xinh đẹp kiếm hoa, trong nội tâm tự tin cũng dần dần trở lại rồi, khinh thường xem xét Mạnh Tuyên liếc, trên mặt cười lạnh, một bộ thắng khoán nắm bộ dạng.

“Tiểu tử, chúng ta nhưng muốn nói tình huống, người thua ở dưới kiếm của ta, muốn thành thành thật thật gọi ta một câu sư huynh rồi!”

Cao gầy lông mi cười lạnh, muốn bắt lời nói chân bức ở Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên nghe xong, lại lắc đầu, nhàn nhạt nói ra: “Tự tính toán ta thua rồi, người y nguyên phải gọi sư huynh của ta!”

Cao gầy lông mi khẽ giật mình, xoáy và cười lạnh nói: “Nhu thể nào? Sự trận này đánh bạc đấu?”

Mạnh Tuyên thản nhiên nói: “Thiên Trì Chân Truyền Đệ Tử là cái gì phân lượng? Há có thể lấy ra cùng người đánh bạc đấu? Nói sau...”

Hắn theo Tam Thập Tam Kiếm ở bên trong, tương Trảm Nghịch Kiếm rút ra, chậm rãi nói ra: “Ta chỉ là giáo huấn không hiểu quy củ sư đệ mà thôi, lại ở đâu cùng người có cái gì đánh bạc đấu?”

Cao gầy lông mi giận dữ, vốn lại không biết như thế nào phản

bác, nghẹn trong nội tâm khó chịu, đành phải một tiếng gào to: “Khá lắm miệng lưỡi bén nhọn tiểu tử, chờ ta thua rồi ngươi, nhìn ngươi như thế nào mạnh miệng!” Nói xong trường kiếm run lên, một đạo kiếm quang chém đi ra.

Thực lực của hắn vậy mà không kém, thoát nhìn chỉ có hai mươi năm tuổi, tu vi lại đã đến chân khí thất trọng, cũng coi như thiên tư không tệ rồi.

Một kiếm này chém ra đến, liền có thể nhìn ra được, hắn kiếm pháp bên trên tạo nghệ cũng có phần không kém, một thanh trường kiếm, lại chém ra bảy đạo kiếm quang, hư hư thật thật, như ảnh giống như huyền, liền như là thủy triều bình thường, từng đợt tiếp theo từng đợt hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

Mạnh Tuyên nếu là tiếp sai rồi một kiếm, cái kia chính là bị thua kết cục.

“Tiên môn đệ tử xác thực bất phàm, rõ ràng Thiên Trì tiên môn đã suy tàn, tu vi của hắn lại không thua Tiêu Vũ Phi...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thầm than, cái này Đông Hải Thánh Địa, xác thực là thiên tài hội tụ chi địa.

“Mạnh sư huynh...”

Gặp kiếm quang đã đến Mạnh Tuyên trước người, Mạnh Tuyên còn không có động, Liên Sinh Tử lại có chút khẩn trương rồi.

Mà ngay cả Mặc Linh Tử cũng chăm chú nhíu mày, hắn gặp được Mạnh Tuyên thỉnh kiếm, lại không thấy Mạnh Tuyên ra tay, không biết Mạnh Tuyên thực lực.

“Quá màu sắc rồi!”

Mạnh Tuyên thẳng đến đệ một đạo kiếm quang lướt đến trước người, mới đột nhiên lạnh hét lên một tiếng, trở tay một kiếm chém ra.

Trảm Nghịch Kiếm chỉ có hơn một xích thân kiếm, nhưng bị chân khí của hắn rót vào, lại bỗng nhiên xuất hiện hơn một trượng trường kiếm khí, như dải lụa mang tất cả đi qua.

“Ba...”

“A...”

Một tiếng giong vang, một tiếng thét kinh hãi, chiến cuộc đã phân ra cao thấp.

Cao gầy lông mi cả người thất tha thất thểu thối lui ra khỏi bảy tám bước, trong tay trường kiếm chỉ còn ngắn ngún một đoạn.

Tại trên mặt hấn, càng là mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

Vừa mới Mạnh Tuyên một kiếm kia, chuẩn xác đánh trúng vào hấn bảy đạo trong kiếm quang chân thật một đạo, đã đoạn hấn trường kiếm, cũng bức lui hấn, thậm chí còn chấn hấn cánh tay run lên, cái này ít nhất đã chứng minh hai kiện sự tình, một là Mạnh Tuyên ánh mắt cực kỳ cao minh, có thể nhìn thấu kiếm pháp của mình.” Một cái khác điểm, một đạo kiếm khí đánh gãy chính mình trường kiếm, cũng nói rõ tu vi của hấn, xa xa cao với mình.

Vốn tưởng rằng là một chỉ cừ non, lại bỗng nhiên lộ ra Sư Vương uy nghiêm, như thế nào không cho hấn giật mình?

Kỳ thật Mạnh Tuyên căn bản là không cần xem thấu kiếm pháp của hấn, chỉ cần một kiếm toàn lực chém ra, bằng vào tu vi cũng có thể gạt gao áp chế hấn.

Chỉ là Mạnh Tuyên này đến, dù sao cũng là vì thuyết phục chúng đệ tử, mà không phải đến đầu khí, bởi vì mà vừa mới một mực tại cẩn thận quan sát cao gầy lông mi kiếm pháp, thẳng đến xem thấu hấn bảy đạo trong kiếm quang cái kia chân thật một đạo, mới huy kiếm trăm chỉ.

Chỉ này một kiếm, liền phá kiếm pháp của hấn, đã đoạn binh khí của hấn.

“Chỉ một kiếm liền đánh bại Nham Cơ Tử sư huynh sao? Thiếu niên này... Hảo cường!”

“Hấn khi nào ra kiếm? Ta tại sao không có thấy rõ?”

Vây xem mọi người, chấn an tĩnh một lát, xoáy và thấp giọng kinh hô.

Vốn cũng muốn ra mặt khiêu chiến Mạnh Tuyên người, trong nội tâm cũng không khỏi đã ra động tác muốn lui lại.

Phải biết rằng cao gầy lông mi tu vi, khi bọn hắc trong những người này đã thuộc không kém, bằng không thì cũng sẽ không do hắc đến xung phong rồi.

Có thể đã liên hắc đều bị Mạnh Tuyên một kiếm thất bại, những người khác mặc dù thực lực so với hắc cao hơn một đường, lại nào dám nói bừa thủ thắng?

Duy nay chi mà tính, đại khái cũng duy có Hoắc Thanh Chiêm, có thể cùng Mạnh Tuyên đấu một trận rồi.

Mạnh Tuyên cũng nhìn thấu mọi người tâm tư, đánh bại cao gầy lông mi về sau, trực tiếp liền hướng Hoắc Thanh Chiêm nhìn sang.

“Nham Cơ Tử sư đệ, ngươi không sao chứ?”

Hoắc Thanh Chiêm theo Thanh Nham bên trên đi xuống, quan tâm kéo cao gầy lông mi tay phải.

Tay phải của hắc miệng hồ chỗ một mảnh đỏ thẫm, nhưng lại đã bị vừa rồi một kiếm kia đánh rách tả tơi cơ màng.

“Hừ, môn hạ tranh tài, cũng không nên gặp huyết sao? Nếu là ngươi một cái dẫn đo bất trụ, chẳng phải là muốn phé đi Nham Cơ Tử sư đệ tay?”

Hoắc Thanh Chiêm từ trong lòng ngực lấy ra một bình sứ nhỏ đến, một bên cho Nham Cơ Tử trên tay phải được, một bên nhẹ giọng răn dạy, chau mày.

Hắc nói loại lời này, lại như là một cái ôn hoà hiền hậu trưởng lão, tại răn dạy một cái ra tay không biết nặng nhẹ văn bối rồi.

Mạnh Tuyên nghe xong, biểu lộ không thay đổi, trong nội tâm lại bay lên một tia chán ghét.

“Thanh xem sư huynh, ta...”

Nham Cơ Tử gặp Hoắc Thanh Chiêm vậy mà lấy ra hắc tốt

nhất thuốc trị thương, tự tay thoa cho mình, cảm thấy không khỏi vừa mắc cỡ lại cảm động.

“Không cần nhiều lời, kiếm pháp của ngươi xác thực còn kém chút ít hỏa hầu, sự tình về sau chúng ta sẽ cùng nhau nghiên cứu là được!”

Hoắc Thanh Chiêm cho Nham Cơ Tử băng bó rảnh tay, lúc này mới âm giọng nói: “Ta nhập môn mặc dù sớm, nhưng vốn không muốn cùng ngươi tranh cái gì, cái này Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử vị, cho ngươi liền cho ngươi rồi, hết thấy do chương giáo Chí Tôn làm chủ là, chỉ là, ngươi tiểu hài này ra tay quá không biết nặng nhẹ, vừa ra tay liền bị thương Nham Cơ Tử sư đệ, toàn bộ không để ý tình đồng môn, ta lại muốn dạy ngươi một ít cấp bậc lễ nghĩa rồi...”

Vừa nói, hắn một bên lấy ra bội kiếm của mình, nhưng lại một thanh tủng văn cổ kiếm, hàn khí khiếp người.

“A, vốn không muốn cùng ta động thủ, lại sớm tự chuẩn bị xong bực này lưỡi dao sắc bén...”

Mạnh Tuyên xem thường người này đối trá, cười lạnh một tiếng, đối xử lạnh nhạt xem hắn biểu diễn.

“Chúng ta Thiên Trì tiên môn, tuy nhiên cạnh cửa điều che, nhưng lễ phép không thể phế...”

Hoắc Thanh Chiêm vậy mà không vội mà động thủ, ngược lại cau mày mở miệng, tựa hồ muốn đối với Mạnh Tuyên thuyết giáo một phen.

“Ngươi lời nói nhiều lắm...”

Mạnh Tuyên cái đó có tâm tư cùng hắn tổn hơi thừa lời, cười lạnh một tiếng đã cắt đứt hắn mà nói, rồi sau đó nhẹ nhàng một kiếm chém ra.

Kiếm không dài, chỉ có hơn thước mũi kiếm, nhưng lại sáng như Thu Thủy.

Tại Mạnh Tuyên chân khí quán chú về sau, mũi kiếm phía trên, càng là tuôn ra hơn trượng kiếm khí, như thất như cuốn, tập kích cuốn tại chỗ.

Hoắc Thanh Chiêm lấp bắp kinh hãi, trong nội tâm chuẩn bị lí do thoái thác đành phải đánh gãy, gấp tương chân khí nhấc lên, từng văn cổ kiếm lướt ngang trước người, ngăn cản Mạnh Tuyên một kiếm này. Tu vi của hắn, vậy mà cũng đạt tới chân khí cửu trọng, một kiếm này nhấc ngang, liền giống như đóng lại một cánh cửa, “Vèo” một tiếng, hai người kiếm không tương giao, kinh khí lại đâm vào một chỗ, nhất thời quấy gió kiếm tán loạn, thổi bọn hắn quần áo bay phất phới.

Hai người một công một thủ, cục diện nhưng lại tám lạng nửa cân, không người chịu thiệt, cũng không có người chiếm tiện nghi.

“Tuổi còn nhỏ, liền có cửu trọng chân khí tu vi, khó trách người như thế kiêu ngạo...”

Hoắc Thanh Chiêm sắc mặt trịnh trọng, trầm giọng mở miệng.

Nhưng mà không đợi hắn một kiếm này nói xong, Mạnh Tuyên đột nhiên vừa sải bước đi ra, lại là một kiếm.

Kiếm khí tăng vọt, đột nhiên tập kích đã đến Hoắc Thanh Chiêm trước người.

Hoắc Thanh Chiêm lấp bắp kinh hãi, đành phải ngậm miệng, ngạnh nhấc tới chân khí lại ngăn cản kiếm này.

“Oanh...”

Kiếm khí tương giao, uy thế đủ cách khác mới lớn hơn gấp đôi, rất nhiều vây xem đệ tử cũng không khỏi lui về sau đi, sợ bị kiếm khí gây thương tích.

Hai lần bị Mạnh Tuyên đánh gãy nói chuyện, Hoắc Thanh Chiêm đã có chút phiền não, quát lên: “Người đưa nhỏ này, như thế nào...”

Mạnh Tuyên không để ý tới hắn, lại là bước lên một bước, một kiếm chém ra.

Nhất Văn kiếm.

Vân Thiên hỏi hỏi muôn dân trăm họ, không chém yêu tà

không quy thân.

Tại xuất kiếm trước khi, liền đã hỏi chính mình, hỏi qua Thiên Địa muôn dân trăm họ, cái đó vẫn để ý hội người nói cái gì, chỉ để ý trăm người!

“Bành...”

Một kiếm này uy thế quá nặng, gió kiếm gào thét ở bên trong, Hoắc Thanh Chiêm sắc mặt trắng bệch, nhịn không được lui về phía sau một bước.

Hắn sắc mặt trắng bệch, đã bị một kiếm này bức, cũng là khí, luân phiên ba lượt nói chuyện bị người đánh gãy, trong lòng của hắn như thế nào lại không khó thụ? Mỗi bị Mạnh Tuyên cứng rắn sinh bức về đi một câu, trong lòng của hắn tựa phiên muôn một phần, trên thân kiếm lực đạo liền yếu đi một phần, mà Mạnh Tuyên nhưng lại một bước một kiếm, một kiếm nhanh hơn một kiếm cường, vốn hai người tương tự tu vi, Hoắc Thanh Chiêm cũng đã ngăn cản không nổi cái này kiếm thứ ba.

Cũng không phải là Hoắc Thanh Chiêm tu vi không đủ, thật sự là khí thế bên trên bị Mạnh Tuyên đè ép một đầu.

“Hoắc sư huynh vậy mà lui một bước...”

“Ta không nhìn lầm qua, tiểu hài tử kia lại đem Hoắc sư huynh bức lui rồi...”

“Hừ, cầm thanh âm, hắn có thể được chương giáo nhìn trúng, liệt vào chân truyền, há lại sẽ là dễ dàng tới bồi?”

Một bên các đệ tử thấp giọng nghị luận, sắc mặt khác nhau, đa số đều là kinh ngạc dị Mạnh Tuyên tu vi.

Đánh bại Nham Cơ Tử không coi là cái gì, dù sao Nham Cơ Tử tu vi, tại đây hơn mười vị đệ tử ở bên trong, cũng chỉ có thể xếp hạng giữa dòng, mà Hoắc Thanh Chiêm lại không giống với lúc trước, thực lực của hắn viễn siêu chư đệ tử, cơ hồ tựa là trong lòng mọi người không thể chiến thắng tồn tại.

Mạnh Tuyên có thể một kiếm bức lui hắn, nhiều cái đệ tử trong nội tâm sinh ra ý niệm đầu tiên, thậm chí là không thể tin

được.

“Xem ra không cần vận dụng Trảm Nghịch Kiếm bên trong Tín Ngưỡng Chi Lực rồi...”

Mạnh Tuyên xuất liên tục ba kiếm, bức lui Hoắc Thanh Chiêm, lại cũng không có vội vã ra tay, mà là trong nội tâm tính toán.

Hắn ba kiếm này, vốn chính là tồn thăm dò Hoắc Thanh Chiêm lực lượng ý niệm trong đầu, hôm nay trong nội tâm đã có số.

“Nhìn người tuổi nhỏ, ta cho người ba chiêu, nhưng bây giờ muốn xuất kiếm rồi...”

Hoắc Thanh Chiêm đã nhận được một cái thở dốc cơ hội, nhanh chóng nói một câu, hướng chính mình trên mặt đất kim.

Nghe hắn vừa nói như vậy, ngược lại cũng không có thiếu đề tử tin, thực cho rằng cái kia ba kiếm là hắn nhường cho Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên nghe vậy, mặt lộ chê cười, cười mà không nói, Hoắc Thanh Chiêm lại sợ hắn lại một lần nữa đoạt công chính mình, nói xong một câu kia lời nói về sau, liền lạnh quát to một tiếng, từng văn cổ kiếm thẳng tắp chỉ đi ra, lúc này đây hắn chủ động ra tay, khí thế rồi lại bất đồng, trong nháy mắt, cả chuôi kiếm kiếm khí hoàn toàn thu liễm, đều uẩn tại một kiếm bên trong, lặng yên không một tiếng động, lại ẩn chứa quá lực, hướng Mạnh Tuyên thẳng tắp đâm tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 72 : Âm hiểm

Chương 72: Âm hiểm

Liên tục bị Mạnh Tuyên bức trông ba kiếm, Hoắc Thanh Chiêm lại hạ quyết tâm, muốn chiếm cứ chủ động rồi.

Hiểu kiếm chỉ nhân đều hiểu được, đấu kiếm, trọng yếu nhất là áp dụng chủ động, như là hoàn toàn ở vào bị động phòng thủ cục diện, chẳng những thực lực bản thân không phát ra được, càng hội trợ trưởng đôi thủ khí thế. Hơn nữa bị động phòng thủ cục diện xuống, chính mình xuất hiện một tia sơ hở, lập tức cũng sẽ bị đối thủ bắt lấy, mà đối thủ như xuất hiện sơ hở, chính mình nhưng không thấy được có thể kịp thời phản thủ vì đánh trở về.

Hoắc Thanh Chiêm vừa mới bị Mạnh Tuyên đoạt công ba kiếm, đã triệt để lâm vào bị động phòng thủ cục diện, muốn đánh tiếp khẳng định chịu thiệt.

Hôm nay hấn thật vất vả tại Mạnh Tuyên ba dưới thân kiếm đã nhận được thở dốc chi cơ, tự nhiên muốn nắm lấy cơ hội.

Chỉ bắt quá hấn nhưng lại không biết, Mạnh Tuyên tại ba kiếm về sau tạm thời thu kiếm, kỳ thật cũng là vì không muốn chiếm hấn cái này tiện nghi.

Tại Mạnh Tuyên xem ra, dù sao không phải sinh tử chi tranh, song phương công công thường thường mới có ý tứ.

“Bá...”

Ngay tại Hoắc Thanh Chiêm một kiếm này đâm tới Mạnh Tuyên trước người lúc, hấn bỗng nhiên động.

Lập tức liền vượt qua ba bước, thân hình như huyễn giống như quỷ, đã đến Hoắc Thanh Chiêm sau lưng, lại là một kiếm.

Thiên Thê Cửu Biến, đúng là Mạnh Tuyên tự Thiên Thê học

được bộ pháp.

Ba bước biến đổi, xảo đoạt Thiên Cơ.

Hoắc Thanh Chiêm trước mắt bỗng nhiên đã mất đi đối thủ bóng dáng, lập tức lấp bấp kinh hãi, Tùng Văn Cổ Kiếm không chút nghĩ ngợi, liền hướng sau lưng vung đi.

Hắn mặc dù không có thấy rõ Mạnh Tuyên bộ pháp, nhưng trực giác nói cho hắn biết, Mạnh Tuyên liền tại phía sau hắn.

Hắn đã đoán đúng, Mạnh Tuyên một kiếm này chém tới, đúng cùng hắn Tùng Văn Cổ Kiếm đụng vào nhau, hỏa hoa bắn ra bốn phía.

Hai người đều cảm giác cánh tay run lên, ngay ngắn hướng lui về phía sau một bước.

Hoắc Thanh Chiêm sắc mặt cổ quái, vốn định chiếm trước tiên cơ, lại không muốn Mạnh Tuyên bộ pháp quỷ dị như vậy, hay là hắn công chính mình thủ cục diện.

“Xem kiếm!”

Hoắc Thanh Chiêm mãnh liệt đề chân khí, lập tức một kiếm nhanh chóng trảm, quyết định chủ ý muốn không chế chiến cuộc quyền chủ động.

Nhưng mà một kiếm này vừa xong trên đường, lại chợt phát hiện Mạnh Tuyên quỷ dị bước ra hai bước, lần nữa đã mất đi bóng dáng.

“Đây là cái gì bộ pháp?”

Hoắc Thanh Chiêm kinh hãi mồ hôi lạnh đều chảy xuống, lập tức quay người hướng bên cạnh thân bỏ ra.

“Ba...”

Lại là lưỡng kiếm đụng vào nhau, Mạnh Tuyên kiếm mặc dù ngắn, cũng đã khó khăn lắm trảm đã đến Hoắc Thanh Chiêm eo sườn, chỉ kém một ngón tay liền làm bị thương hắn.

Nếu không có Hoắc Thanh Chiêm đồng dạng cũng tu luyện

đền chân khí cửu trọng, cảm ứng linh mẫn, cái này hội tất nhiên đã bị thương.

“Tiểu tử để lại cho ta...”

Hoắc Thanh Chiêm bị một kiếm này dọa ra một thân mồ hôi lạnh, cảm thấy ở đâu còn dám lãnh đạm, bắt được hai người binh khí chạm vào nhau, thân hình đồng thời có chút dừng lại cơ hội, Tùng Văn Cổ Kiếm lập tức phản giao nộp trở về, hay là muốn chiếm trước chủ động.

Chủ động tự là thượng phong, ai chiếm được thượng phong, ai phần thắng tự đại, hơn nữa là theo thời gian chuyên dời, càng lúc càng lớn.

“Hừ, cùng ta đấu kiếm, ngươi cũng đừng nghĩ đoạt chiếm thượng phong...”

Mạnh Tuyên thấp giọng cười lạnh, dưới chân Thiên Thê Cửu Biến bước ra, thân hình quỷ dị, lại là lưỡng kiếm chém liên tục.

Nhất Văn kiếm vốn là đường đường chính chính chi kiếm, mà Mạnh Tuyên dưới chân thi triển Thiên Thê Cửu Biến, nhưng lại quỷ dị nhất bộ pháp.

Cả hai kết hợp, Mạnh Tuyên chỗ sử kiếm, liền thành quỷ trong có chính, ở giữa có kỳ quái kiếm.

Chỉ sợ Lãnh đại sư tọa hạ cao túc đến rồi, chống lại kiếm này, đều cảm giác đau đầu.

Đương nhiên, Lãnh đại sư không tính, hấn tại trên thân kiếm tạo nghệ đã đạt đến một cái cảnh giới, không phải một bộ bộ pháp có thể đền bù.

“Ba” “Ba” “Ba” “Ba”

Trong tràng hai người trong nháy mắt, đã đấu hơn mười kiếm.

Hoắc Thanh Chiêm dù là tại trên thân kiếm hạ qua khổ công, có thể hấn tại Mạnh Tuyên quái kiếm xuống, y nguyên chiếm không được thượng phong.

- - - - -

Trái lại, hắn đã bắt đầu nhiều lần gặp nạn, nhiều lần suýt nữa bị Mạnh Tuyên làm bị thương.

Một người chỉ có chiêu cú thượng phong, mới có thể đem chính mình một thân tinh diệu kiếm pháp toàn bộ thi triển đi ra.

Mà đang ở hạ phong, sẽ gặp càng lúc càng trói chân trói tay, dù có tinh diệu kiếm pháp, cũng không có cơ hội thi triển.

“Không thể lại tiếp tục như vậy rồi, bằng không thì ta thua không nghi ngờ...”

Hoắc Thanh Chiêm trong nội tâm bay lên một cái ý nghĩ, không khỏi âm thầm cắn nổi lên hàm răng: “Tuy nhiên không lớn sáng rọi, nhưng là...”

Vừa nghĩ, hắn ánh mắt âm lãnh, yên lặng niệm tụng nổi lên pháp quyết.

Liên vào lúc này, Mạnh Tuyên cũng là một kiếm đâm đi qua.

Mạnh Tuyên cũng không muốn trì hoãn, bình tĩnh mà xem xét, cái này Hoắc Thanh Chiêm kiếm pháp xác thực rất cao minh, chính mình nếu không có tại leo Cửu giai mười bậc thang thành tiên đài thời điểm ngẫu được bộ này bộ pháp, chỉ bằng vào kiếm pháp, không có thể là đối thủ của hắn.

Chỉ có điều, chính mình đã có bộ này Thiên Thê Cửu Biến bộ pháp, lại đền bù kiếm nghệ bên trên chưa đủ, lại vượt qua xa hắn có thể thắng được rồi.

Hoắc Thanh Chiêm có thể tại chính mình tấn công mạnh hạ phòng thủ lâu như vậy, cũng làm cho trong lòng của hắn có chút bội phục rồi.

Tuy nhiên giả vờ có chút lợi hại, nhưng người này rõ ràng vẫn có chút trang vốn liếng.

“Cho ngươi lưu cái mặt mũi, một kiếm này, liền không cho ngươi thấy máu...”

Mạnh Tuyên thâm nghĩ, dưới chân bỗng nhiên nhanh hơn, trong thời gian ngắn biến đổi, rồi sau đó đường đường chính

chính một kiếm bổ đi ra ngoài.

Kiếm khí tôi phát, hạo như Giang Hà, khó có thể ngăn cản.

Chỉ có điều, một kiếm này chi uy, lại hàm mà không phát, thậm chí đánh bại Hoắc Thanh Chiêm, lại không nghĩ đến thương hấn.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên sau lưng bóng dáng ở bên trong, bỗng nhiên một đạo vô hình lợi khí hướng hấn sau lưng đâm đi qua.

“Ân?”

Mạnh Tuyên phản ứng linh mãnh, ở đằng kia lợi khí trong chính mình trước khi phản ứng đi qua, lập tức hồi kiếm, tương hấn đập bay rồi.

Trong không khí không trung không một vật, nhưng hấn rõ ràng có loại cách chặn cái gì đó cảm giác.

Dùng hấn cảm ứng, thậm chí có thể phát hiện bị hấn ngăn cản thoáng một phát vô hình kinh khí, một kích không về sau, lập tức tựu bay trở về tảng đá gần đó một thanh trong kiếm, chuôi này kiếm, đúng là Hoắc Thanh Chiêm phi kiếm.

“Hừ...”

Hoắc Thanh Chiêm chờ đúng là giờ khắc này, trên mặt lạnh lùng cười cười, đột nhiên ném Tùng Văn Cổ Kiếm, hai tay hợp cùng một chỗ, mười ngón phiến phức biến hóa, kết nối lên một cái cổ quái Ấn Quyết, thanh âm gầm nhẹ: “Tứ Phương Sư Tử Ấn...”

Theo ấn ký kết thành, phương viên mười trượng nội bỗng nhiên tinh khí tuôn ra, mờ mờ ảo ảo hợp thành bốn chỉ Sư thú bộ dáng, dữ tợn gào thét, đã tập trung vào Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương vị, mà Mạnh Tuyên, đứng tại cái này bốn chỉ sư tử chính giữa, bị một mực trấn trụ.

“Quả nhiên không hổ là Hoắc sư huynh, võ pháp song tu, lại không phải tiểu hài tử kia có thể ngăn...”

“Cái này là Hoắc sư huynh năm trước phá võ pháp trận, từ bên

trong lấy ra bí pháp sao?”

“Có thể làm cho Hoắc sư huynh vận dụng pháp quyết này, tiểu hài tử này cũng không yếu nữa à...”

“Hừ, Hoắc sư huynh chỉ là không có dùng hắc Âm Dương Tử Mẫu Kiếm, bằng không thì tiểu hài tử này một kiếm đều chưa chắc có thể ngăn xuống...”

Mọi người nghị luận nhao nhao, đều cho rằng Hoắc Thanh Chiêm thắng định rồi.

Sự thật cũng xác thực như thế, Mạnh Tuyên bị Tứ Phương Sư Tử Ấn trấn trụ, lại ở đâu còn có lật bàn bốn sự?

Chỉ là mọi người lại không có chú ý tới, Mạnh Tuyên lúc này thời điểm sắc mặt đã thay đổi.

Không phải sợ, mà là tức giận.

Mạnh Tuyên nóng nảy.

Hắn thực sự không nghĩ tới, cái này Hoắc Thanh Chiêm thật không ngờ vô sỉ, người khác khả năng không có phát giác, hắn lại biết chuyện gì xảy ra, mình cùng những người này đấu kiếm, rõ ràng đã nói không cần phi kiếm, nhưng này Hoắc Thanh Chiêm, cũng tại lạng yên không một tiếng động gian, niệm động pháp quyết, đem ra sử dụng một thanh vô hình phi kiếm đánh lên mình, thừa dịp chính mình rời ra phi kiếm công phu, mới thi triển cái này Tứ Phương Sư Tử Ấn.

Bằng không thì đấu kiếm bên trong, điện quang thạch hỏa, hắn nơi nào đến thời gian kết ấn?

Tại hắn kết cái này một cái ấn công phu ở bên trong, Mạnh Tuyên có thể trăm hắn lưỡng hồi.

Mạnh Tuyên đoán cũng quả thật không tệ, Hoắc Thanh Chiêm phi kiếm, tên gọi Âm Dương Tử Mẫu Kiếm, thoát nhìn cùng bình thường phi kiếm không giống, trên thực tế là lưỡng kiếm nhất thể, vừa là Dương kiếm, là bình thường hiển lộ tại chư đệ tử trước mặt phi kiếm, người khác không biết là, hắn phi kiếm ở bên trong, còn luyện có một thanh âm kiếm, vô hình không màu, dùng nó ẩn tại địch nhân bóng dáng đánh lên đối thủ, vô

cùng nhất phù hợp bất quá.

Chỉ có điều, rõ ràng đã nói rồi đây không cần phi kiếm, hấn lại âm thầm khu động kiếm này, nhưng lại lộ ra có chút vô sỉ rồi.

Đương nhiên, ngoại trừ Mạnh Tuyên, cũng sẽ không có bất luận kẻ nào phát hiện hấn động một kiếm này, mà Mạnh Tuyên nói ra, cũng không ai tin.

Chỉ nếu không có ai tin, liền tương đương hấn không sử dụng.

“Ha ha, tiểu bằng hữu, ngươi tu vi tuy nhiên không kém, nhưng võ pháp cùng thuật pháp, hay vẫn là kém một bậc a...”

Hoắc Thanh Chiêm lắng tiếng cười dài, nhắc tới Tùng Văn Cổ Kiếm, hướng về Mạnh Tuyên đâm đi qua.

Lúc này thời điểm bị hấn Tứ Phương Sư Tử Ấn trấn trụ Mạnh Tuyên, căn bản không cách nào tránh né một kiếm này.

Mà Mạnh Tuyên lại cũng không có ngăn cản ý tứ, chỉ là nghiêng đầu, nhìn xem Hoắc Thanh Chiêm, ánh mắt cổ quái.

“Vốn định cho ngươi lượm chút mặt mũi, nhưng ngươi thật đúng là... Không biết xấu hổ a!”

Nhìn qua một kiếm này đâm tới, Mạnh Tuyên cười lạnh, ánh mắt dần dần trở nên lạnh như băng.

Sau đó hấn nhẹ nhàng giật giật thủ đoạn, chém ra một kiếm.

Thoạt nhìn làm như tùy ý huy kiếm, mềm yếu vô lực, nhưng cũng đã vận dụng Trảm Nghịch Kiếm nội ngàn năm Tín Ngưỡng Chỉ Lực.

Mơ hồ trong đó sói tru vang lên, vô tận bóng sói ở chung quanh biến ảo, huyết tinh tàn nhẫn, kỳ dị đáng sợ.

“Phốc...”

Hoắc Thanh Chiêm chân khí ngưng tụ một kiếm, nghênh đến nơi này đạo uẩn hàm ngàn năm tín ngưỡng lực một kiếm, lập tức bị đánh bay ra ngoài. Ngay tiếp theo hấn cái này Tứ Phương Sư Tử Ấn giam cầm lực trường, cũng bị một kiếm này

trảm phá, liền giống như đã trút giận khí cầu bình thường, cuồng phong tiêu xạ, thổi hướng tứ phương. Đây là Mạnh Tuyên không muốn giết hắn, lưu lại tay nguyên nhân, bằng không thì Hoắc Thanh Chiêm sẽ bị một kiếm này trực tiếp chém thành hai nửa.

“Làm sao có thể...”

Phi ở giữa không trung Hoắc Thanh Chiêm mặt mũi tràn đầy không tin, cơ hồ không thể tin được Mạnh Tuyên có thể chém ra cường đại như vậy một kiếm.

Nhưng mà không đợi hắn có chỗ phản ứng, đã phá vỡ Tứ Phương Sư Tử Ấn giam cầm lực trường Mạnh Tuyên bỗng nhiên vọt lên.

Thiên Thê Cửu Biến kỳ dị vô cùng, cũng có được kỳ nhanh chóng, rất nhanh tựu đuổi theo còn phi ở giữa không trung Hoắc Thanh Chiêm.

“Ba...”

Mạnh Tuyên giơ lên Trảm Nghịch Kiếm, dùng thân kiếm hung hăng quất vào trên mặt của hắn, một đầu chấm đỏ lập tức xuất hiện.

“Làm người, muốn nói mà có tín...”

Mạnh Tuyên quát lạnh vang lên tại Hoắc Thanh Chiêm bên tai.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 73 : Tái Lôi cổ

Chương 73: Tái Lôi cổ

Bay ở giữa không trung Hoắc Thanh Chiêm làm sao có thể lại ngăn cản Mạnh Tuyên cái này kỳ dị bộ pháp, bị Mạnh Tuyên một kiếm trừu mắt nổi đom đóm, đôi má kỳ đau nhức, trong lòng của hắn tức giận lại càng lớn, ít muốn tin tưởng, chính mình lại bị hắn trừu đôi má? Cái này là bức nào vô cùng nhục nhã? Nhưng mà không đợi hắn gào thét đi ra, Mạnh Tuyên thân hình lại biến, loại quỷ mị đã đến Hoắc Thanh Chiêm phía bên phải, lại là một kiếm vỗ vào trên mặt của hắn.

“Lần này, là cho ngươi hiểu được làm người không được dối trá...”

Hoắc Thanh Chiêm nội phát như điên, nhưng mà đã bị thua hắn, kết cấu đã loạn, liên tục ngăn chặn đều không có cách nào ngăn cản.

“Lần này, là cho ngươi nhớ rõ, muốn tôn kính trong môn sư huynh...”

“Lần này... Thuần là vì ngươi làm người thật sự chán ghét!”

Mạnh Tuyên tương Trảm Nghịch Kiếm trở thành thước, một kiếm vỗ, vỗ một huấn, liền giống như tư ai ở bên trong tiên sinh, theo đạo huấn ngoan đồng.

Hoắc Thanh Chiêm không phải muốn giáo huấn hắn sao?

Mạnh Tuyên Tâm nhãn nhỏ, ngươi đã huấn ta một câu, ta liền gấp 10 lần trả lại ngươi!

“Lần này, là giáo huấn ngươi làm người không muốn như vậy dối trá!”

Liền trừu Hoắc Thanh Chiêm hơn mười kiếm, Mạnh Tuyên mới lạnh quát to một tiếng, bay lên một cước đưa hắn đá bay

đi ra ngoài.

“Bành ”

Hoắc Thanh Chiêm vừa vặn không khéo, lại ngã lại hấn vừa mới ngồi diễn giải tảng đá xanh, một ngụm máu tươi phun tới.

Không phải thương có đa trọng, thuần là bị tức.

“Hoắc sư huynh vậy mà thua... Còn thua như thế khó coi...”

“Thua, xác thực là thua rồi, tiểu hài này... Thật sự là cường đại...”

Tiếng nghị luận dần dần vang lên, có người ghen hòng nhìn trần trời không dám tin, có người tắc thì nhẹ nhàng thở dài, kính sợ nhìn xem Mạnh Tuyên.

Bọn hấn minh bạch, đối với Hoắc Thanh Chiêm mà nói, thảm nhất không phải thua, mà là bị trừu nhiều như vậy xuống.

Thật sự là mặt đều mất hết rồi.

“Hoắc sư huynh...”

Cao gầy lông mi Nham Cơ Tử, tiểu chạy tới nâng ở Hoắc Thanh Chiêm, hướng về Mạnh Tuyên trợn mắt nhìn, tựa hồ là hận Mạnh Tuyên ra tay quá nặng.

Mà Mạnh Tuyên, tắc thì sắc mặt bình tĩnh, lạnh lùng nhìn xem Hoắc Thanh Chiêm, tuy nhiên trừu hấn nhiều như vậy xuống, nộ khí y nguyên không tiêu.

Trên thực tế, nếu như không phải mình vừa mới tiến tiên môn, không ích gặp huyết, vừa rồi liền trực tiếp giết hấn đi.

Hấn thu hồi Trảm Nghịch Kiếm, tâm niệm động chỗ, ba mươi hai kiếm bay tới, trở tay chọc vào kiếm, đúng tương Trảm Nghịch Kiếm đâm vào ba mươi hai kiếm chính giữa. Ba mươi hai dùng Trảm Nghịch Kiếm làm trung tâm, hợp thành kỳ lạ Tam Thập Tam Kiếm, đã làm kiếm thân, cũng như là Trảm Nghịch Kiếm vô kiếm. Chọc vào hồi kiếm về sau, Mạnh Tuyên liền buông lỏng tay ra, mà Tam Thập Tam Kiếm tắc thì vẫn đang bay trên không trung, lơ lửng bất động, dựa vào chân

khí của hấn gần bó.

Phi kiếm tuy có linh, nhưng bản thân ẩn chứa năng lượng đã có hạn, rồi đi kiếm hồ về sau, toàn bộ nhờ chủ nhân chân khí chỉ huy.

Mạnh Tuyên cúi đầu, tựa hồ đang suy nghĩ lấy cái gì, một lát sau, hấn đột nhiên cũng chỉ như kiếm, hướng về Hoắc Thanh Chiêm một ngón tay.

“Vèo” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm lập tức hóa thành một đạo kiếm quang, hướng về Hoắc Thanh Chiêm bay đi.

“Đây là muốn? Hấn muốn giết Hoắc sư huynh sao?”

Bên cạnh môn hạ đệ tử, mỗi cái khiếp sợ.

Mà ngay cả Hoắc Thanh Chiêm cũng mở to hai mắt nhìn, một lòng nâng lên cổ họng.

“Ba” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm lại không có đâm đến trên người hấn, mà là trầm tại một bên.

Trúng kiếm, là hấn Âm Dương Tử Mẫu Kiếm.

Bị Tam Thập Tam Kiếm trùng trùng điệp điệp một kích, cái này chuỗi phẩm chất cực cao phi kiếm lập tức xuất hiện đạo đạo vết rạn, không có vài năm công phụ, là không thể nào lại lần nữa mới đúc luyện hoàn hảo được rồi.

Tại mọi người ánh mắt khó hiểu ở bên trong, Mạnh Tuyên chiêu tay, thu hồi Tam Thập Tam Kiếm.

Tràng gian người, duy có Hoắc Thanh Chiêm mục mang sợ hãi, hấn hiểu được Mạnh Tuyên cử động lần này dụng ý.

Mạnh Tuyên không có nói cho người khác biết hấn vừa rồi đem ra sử dụng phi kiếm ám thi đánh lên cách làm, lại hủy kiếm của hấn, không thể nghi ngờ là tại cảnh cáo.

Lúc này đây trăm kiếm, tiếp theo trăm người.

“Còn có người muốn đo cân nặng ta cái này Chân Truyền Đệ Tử phân lương sao?”

Mạnh Tuyên bình tĩnh thoáng một phát tâm tình, sau đó nhàn nhạt mở miệng, ngắm nhìn bốn phía.

Không người trả lời, từng cái đón nhận Mạnh Tuyên ánh mắt người đều không tự giác đem cúi đầu dưới đi.

“Rất tốt, đã như vậy, cái kia chư vị tự là đã đồng ý ta cái này chân truyền Đại sư huynh rồi?”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt mở miệng, “Mạnh mẽ mới tới chột đạo, niên kỷ lại nhỏ, biết rõ các ngươi trong nội tâm không phục, còn đây là nhân chi thường tình, cũng không có gì, chỉ có điều, có câu từ tục tĩu nói ở phía trước, các ngươi không phục ta có thể, khiêu chiến ta cũng có thể, nhưng chỉ cần Mạnh Tuyên là cái này Thiên Trì chân truyền một ngày, các ngươi âm phụng dương vi, nói lý ra động tâm mắt, đùa nghịch mưu kế lại không thể được, ta chán ghét những này.”

“Hôm nay ta gõ vang Tỉnh Lôi cổ, các ngươi có tai như điếc, đã là phạm vào môn quy, cái này là lần đầu tiên, cũng thì thôi, nhưng nếu có lần nữa, các ngươi mỗi cái đều tròn không thoát môn quy xử trí kết cục! Mạnh mẽ tuổi tuy nhỏ, nhưng cũng không phải là không có thủ đoạn, đều nói mới quan tiên nhiệm ba cái hỏa, nhưng tin tưởng ta, của ta hỏa nếu thật thiêu cháy rồi, đừng nói ba cái, các ngươi một thanh đều chịu không nổi!”

Nghe xong Mạnh Tuyên, chúng đệ tử tất cả đều trầm mặc không nói, hào khí áp lực.

Mà Mạnh Tuyên lạnh lùng nói xong lời nói, tắc thì lạnh lùng nhìn lướt qua mọi người, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Hoắc Thanh Chiêm sung đỏ rướm máu trên mặt, một mực nhìn chăm chăm liếc, liên phi thân đầu nhập vào không trung, cũng không quay đầu lại độn đi nha.

Mặc Linh Tử và Liên Sinh Tử thấy thế, cũng đều Ngự Kiếm bay lên, theo tại phía sau hắn.

“Mặc Linh Tử, cái kia Hoắc Thanh Chiêm, đến cùng là người nào?”

Bay trên không trung, Mạnh Tuyên đột nhiên hỏi Mặc Linh Tử đạo.

Mặc Linh Tử nao nao, hay vẫn là thành thành thật thật trả lời: “Hoắc sư huynh có thể nói chúng ta Thiên Trì tiên môn bên trong người mạnh nhất... Dù sao thực lực của hắc người vừa rồi cũng nhìn thấy, hắc thiên tư kinh người, từng tại Cửu giai mười bậc thang thành tiên đài bên trên, leo lên thứ bảy giai, hơn nữa tại hôm nay Thiên Trì môn ở bên trong, hắc cũng là duy nhất một cái có thể phá vỡ pháp trận, từ bên trong lấy ra tu hành công quyết người...”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, trong nội tâm đã có một điểm nghi hoặc.

“Người này đã có như thế thiên tư, tu vi cũng không yếu, lại tại sao lại tiếp tục lưu lại Thiên Trì môn trong?”

“Đệ tử khác là không chỗ có thể đi, hắc như vậy thiên tư cùng tu vi, chắc hắc mặt khác mấy cái đại tiên môn cũng là hoan nghênh...”

“Nếu nói là trung thành... A, người này âm hiểm như thế dối trá, sẽ đối với Thiên Trì tiên môn trung thành sao?”

Nhớ tới Hoắc Thanh Chiêm trong chiến đấu đánh lén, Mạnh Tuyên khòe miệng bay lên một tia xem thường cười lạnh.

“Hừ, có gì đặc biệt hơn người, vừa mới nhập môn, tựa như này hung hăng can quấy, cùng lắm thì lão tử không tại cái này Thiên Trì tiên môn ở lại đó rồi...”

Hoắc Thanh Chiêm tu hành chi địa, tại Mạnh Tuyên đi rồi, đã trầm mặc hồi lâu, bỗng nhiên một người đệ tử tức giận bất bình kêu lên.

Chỉ có điều, hắc trong dự đoán được nhiều người ủng hộ tràng diện lại không có xuất hiện, ngược lại mỗi người đều thần sắc cổ quái nhìn xem hắc.

“A, người muốn thoát ly sơn môn? Xin cứ tự nhiên a!”

Một người nhẹ giọng cười cười, hơi trào nhìn xem hắc.

Người nọ nhưng lại một người mặc thanh sam nam tử, hơn ba mươi năm tuổi, tại trong nhóm người này tuổi dài nhất.

“Giang sư huynh, người... Người vì cái gì nói như vậy? Cái thằng kia như thế kiêu cuồng, chẳng lẽ các người muốn khuất phục tại dưới danh uy của hắn?”

Trước trước nói chuyện đệ tử rất là khó hiểu, cao giọng nói ra.

“Cái gì gọi là lạm dụng uy quyền? Chúng ta hôm nay tụ ở chỗ này, không phải là muốn nhìn một cái hắn có bao nhiêu phân lượng sao?”

Thanh sam đạo sĩ cười lạnh lạnh một tiếng, nhàn nhạt nói ra: “Hắn khi còn trẻ tuy nhỏ, nhưng biểu hiện cho dù siêu chúng ta tưởng tượng, chẳng lẽ chúng ta không nên may mắn sơn môn rút cục ra cái khó lường nhân vật, ngược lại muốn phản hắn hay sao? A, nói trở lại, nếu như chương giáo Chí Tôn chính miệng liệt vào Chân Truyền Đại Đệ Tử người ngay cả chúng ta cửa ải này đều qua không được, ngày đó tri tiên môn mới là thật gốc không nổi nữa!”

Thiên Trì chúng đệ tử ở bên trong, Hoắc Thanh Chiếm tính toán nhân vật sơ má, Mặc Linh Tử thực lực có thể sắp xếp thứ hai, cái này thanh sam đạo sĩ, liền sắp xếp đệ tam.

Thấy hắn nói như thế, nhất thời có rất nhiều đệ tử âm thầm gật đầu.

“Chúng ta lưu trong cửa, đều có nguyên nhân của mình, vận mệnh đều hệ tại tiên môn, tiên môn quật khởi, chúng ta cũng tương một bước lên mây, Thiên Trì buồn bã rơi, chúng ta cũng đã thành cô hồn dã quỷ, cái này Mạnh sư huynh, đã nhận được chương giáo Chí Tôn tán thành, đã nhận được kiếm hồ vạn kiếm tán thành, tại chúng ta thật sự là phúc thì không phải là họa, ta không quản các người muốn, dù sao ta là đã đồng ý chúng ta vị này chân truyền Đại sư huynh rồi...”

Thanh sam đạo sĩ nhẹ nhàng thán lấy, trong ánh mắt lộ ra vài phần mong đợi.

Nghe xong lời nói này, cái kia trước trước nói chuyện đệ tử cũng cúi đầu không nói, hắn còn thật không có lý khai Thiên Trì tiên môn dừng khí.

“Bành bành bành...”

Đột nhiên, ba tiếng trống vang kích động ngọn núi, tự núi trong cửa truyền tới.

“Ân? Hẳn tại sao lại gõ vang Tinh Lô cổ?”

Chúng đệ tử nghe tiếng, không khỏi nao nao, hai mắt nhìn nhau.

“Tinh Lô trống vang, Thiên Trì môn hạ đều muốn đi trước nghe lệnh, chư vị sư đệ, ta đi trước một bước...”

Thanh sam đạo sĩ nói ra, tế lên phi kiếm, hóa thành một đạo kiếm quang hướng tiếng trống truyền chỗ bay đi.

“Ách... Ta cũng đi...”

Có người kêu lên, cũng ngự khởi phi kiếm đi theo.

Chúng đệ tử thấy thế, nhao nhao đầu nhập không trung, hướng Tọa Vong phong bay đi, cái kia trước trước nói muốn thoát ly sơn môn đệ tử cũng ở trong đó.

Thoáng qua tầm đó, đá xanh trước khi, cũng chỉ còn lại Hoắc Thanh Chiêm cùng Nham Cơ Tử hai người.

“Ngươi cũng đi a!”

Hoắc Thanh Chiêm bỗng nhiên thở dài, hướng Nham Cơ Tử nói ra.

“Hoắc sư huynh, ngươi yên tâm, ta tuyệt không đối với phản bội ngươi...”

Nham Cơ Tử còn tưởng rằng Hoắc Thanh Chiêm nói là nói mát, lúc này lời thề sơn sát nói.

Hoắc Thanh Chiêm trong ánh mắt hình như có hỏa tại đốt, nhưng sắc mặt lại có vẻ phi thường bình tĩnh, thần nhiên nói: “Không có gì bội không phản bội, người thắng làm vua kẻ bại khấu, chỉ cần hấn ngồi được ổn, liền lại để cho hấn ngồi chân truyền thủ đồ làm sao phòng? Ngươi mau đi tới a, thuận tiện thay ta xin phép, tự nói sư đệ Hoắc Thanh Chiêm bởi vì thương không cách nào tiến về trước, kính xin Mạnh sư huynh

thông cảm, miễn mất môn quy trách phạt...”

Nham Cơ Tử lắp bắp, gặp Hoắc Thanh Chiêm không giống giả bộ, hay vẫn là cẩn thận mỗi bước đi đi.

Bốn bề vắng lặng về sau, Hoắc Thanh Chiêm sắc mặt bỗng nhiên trở nên cực kỳ dữ tợn, nắm đấm niết khanh khách rung động.

“Tiểu Cầu, ngươi hôm nay khinh ta, đờn ta lấy được Thiên Cương Lô Pháp, nhất định phải gấp 10 lần trả lại ngươi!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 74 : Cây gậy đánh xong có củ cải trắng

Chương 74: Cây gậy đánh xong có củ cải trắng

Về tới Tọa Vong phong về sau, Mạnh Tuyên liền lần nữa lôi nổi lên Tinh Lôi cổ, sau đó dựng ở cổ trước tương hậu.

Lúc này đây, một nén hương thời gian không đến, chúng đệ tử đều đã Ngự Kiếm đến đây rồi, Liên Sinh Tử ở bên, nhỏ giọng vì hắn nói xong mỗi người danh tự, Mạnh Tuyên đều ghi tạc trong nội tâm. Một nén hương thời gian đốt xong, môn hạ mười một gã đệ tử, đã tới mười tên, thiếu duy nhất một gã, nhưng lại Hoắc Thanh Chiêm, bất quá Nham Cơ Tử tại cuối cùng một cái chạy đến về sau, thực sự có vẻ không vui tới thay Hoắc Thanh Chiêm tố cáo giả.

Mạnh Tuyên nhìn xem mọi người, nhẹ gật đầu, cũng không nói nói nhảm, trực tiếp lên đường: “Mọi người đều là Thiên Trì đệ tử, tự nhiên hai bên cùng ủng hộ, ta nhập môn về sau, cũng hiểu được một ít tình huống, sau đó dâng tặng chương giáo chỉ mệnh, chuẩn bị một điểm không quan trọng lễ mọn cho chư vị, nhìn qua xin vui lòng nhận cho!”

Nói xong hoán một tiếng, Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử liền tất cả nâng một cái trên khay đến đây, phân dư chư đệ tử.

Mọi người gặp Mạnh Tuyên cái gì cũng không nói, đi lên sẽ đưa lễ, không khỏi nao nao.

Đợi đến thấy được khay bên trong thứ đồ vật, rồi lại nhất thời một mảnh xôn xao.

Trong mâm không phải cái khác, một cái khay phóng rất đúng Kim Tinh Linh thiết, cái khác trong mâm phóng, nhưng lại một ít pháp khí cùng đan dược.

Có sáu bảy đệ tử, phân biệt đã nhận được Kim Tinh trăm lượng, hoặc linh thiết mười lượng, còn lại đệ tử, tắc thì phân

đã đến pháp khí cùng đan dược.

Lại nguyên lai, Mạnh Tuyên biết rõ cái này Thiên Trì môn ở dưới đệ tử, thiếu tiền đã thành một cái vấn đề lớn, có không ít người đều cùng Liên Sinh Tử bình thường, người không có đồng nào, ngày bình thường chỉ dựa vào tại ở trên đảo đào rau dại, bắt hải ngư nhét đầy cái bao tử, hẳn là Chân Truyền Đại Đệ Tử, nhu cầu cấp bách đứng vững nền móng, liền thoải mái, tương chính mình vừa mới hồi đoái đến Kim Tinh Linh thiết phát xuống dưới, giải hẳn khẩn cấp.

Mà những Hồng Trần kia trong có gia thế, không thiếu bạc, cũng tự căn cứ tình huống của bọn hắn, chuẩn bị pháp khí cùng đan dược.

Không thể không nói, để xuống Hắc Mộc sơn về sau, hẳn Mạnh Tuyên cũng là một vị nho nhỏ phú ông rồi.

Tuy nhiên cái kia Hắc Mộc sơn chiến lợi phẩm, tịnh không đủ để hắn tại tiên môn bên trong tiêu xài quá lâu, nhưng phần này lễ gặp mặt hay vẫn là tiền đưa được rất tốt.

Mà hắn tìm cơ dâng tặng chương giáo chi mệnh rồi, thì là chiếu cố mặt của mọi người tử, để tránh lại để cho người cảm giác là hắn tại bố thí mọi người.

Trên thực tế, ai lại không biết chương giáo nhiều năm bế tử quan, căn bản không để ý tới trong môn sự vụ?

Hơi có kiến thức mấy người đệ tử, đều lập tức sẽ hiểu Mạnh Tuyên tâm tư, nhẹ nhàng gạt đầu, bội phục cách làm của hắn.

Nhất thời không có minh bạch, thoáng cân nhắc, cũng tự suy nghĩ cẩn thận rồi, cảm thấy không khỏi cảm động.

Mâu chốt nhất, Mạnh Tuyên những này “Lễ mọn”, vừa mới tự là mọi người thiếu hụt.

Mấy cái cô nhi xuất thân đệ tử cũng thì thôi, Kim Tinh trăm lượng, thoát nhìn không nhiều lắm, trên thực tế là tự là một vạn lượng bạc a, nếu chỉ dùng tới mua ngày bình thường sinh hoạt cần thiết, đầy đủ bọn hắn áo cơm không lo vượt qua suốt ba năm.

Mà những không thiếu kia bạc đệ tử, đã nhận được pháp khí, cũng là cái mừng rồi, Thiên Trì tiên môn bảo khổ đã hủy, còn sót lại pháp khí, là kiếm trong hồ dưỡng vạn kiếm, mà những cái kia kiếm, bọn hắn mỗi người chỉ có thể thỉnh đến một thanh mà thôi, Mạnh Tuyên những pháp khí này, đều là Hắc Mộc sơn ngàn năm cất chứa trân phẩm, phóng tới trên giang hồ, không thông báo dẫn được bao nhiêu mong muốn gấp gáp, quả thật một phần đại lễ.

Cũng mất đi cái này Thiên Trì tiên môn còn lại đến đệ tử thiếu, nếu là nhiều mấy cái, Mạnh Tuyên có thể sẽ đưa không dậy nổi rồi.

“Ta không muốn...”

Mọi người vui mừng chi tề, Nham Cơ Tử không hài hòa thanh âm lại vang lên.

Đã thấy hắn tự tay đẩy ra Liên Sinh Tử khay, vẻ mặt khinh thường, tựa hồ phân cao thấp nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mọi người khế giật mình, xoáy và âm thầm lắc đầu, bọn hắn tự nhiên cũng biết Nham Cơ Tử cùng Hoắc Thanh Chiêm đi gần, không ít thụ Hoắc Thanh Chiêm tiếp tế, bạc là không thiếu, chỉ là lúc này lại tại loại trường hợp này cự tuyệt Mạnh Tuyên hảo ý, không khỏi quá cũng không khôn ngoan.

Muôn cái kia Hoắc Thanh Chiêm đều thua ở Mạnh Tuyên thủ hạ, người lại có vài phần cân lượng?

Nếu thật là chọc giận Chân Truyền Đại Đệ Tử, không nên cho người tiểu hài mặc, chỉ sợ người tại Thiên Trì tiên môn ở bên trong, thật sự là nửa bước khó đi rồi.

Mạnh Tuyên lại hào lơ đểnh, cười nói: “Cái kia liền cầm lại đến đây đi, mặt khác sư đệ có ai cần, liền đến chỗ của ta lấy tốt rồi!”

“Mạnh sư huynh... Sư đệ... Mặt dày muốn nhờ, ta đang tại luyện một lò đan, vừa mới thiếu tốt nhất muối Linh Dược, không có tiền mua sắm...”

Tiếng nói còn chưa rơi, liền có người đỏ mặt mở miệng.

Mạnh Tuyên cười cười, nhẹ nhàng vung tay lên, nói: “Trước cầm lấy đi mua sắm Linh Dược a, nếu có điều thiếu, có thể nói cho ta biết!”

Người nọ được Nham Cơ Tử một phần Kim Tinh, lập tức mặt mày hớn hờ tạ ơn Mạnh Tuyên.

Nham Cơ Tử thấy được, trong nội tâm không khỏi một hồi đau lòng.

Hoắc Thanh Chiêm tuy nhiên trong nhà không thiếu tiền, nhưng cũng không phải hợp kim có vàng mỏ,, trong bình thường là tiếp tế hần, lại có thể cho hần mấy cái tiền?

Ngẫu nhiên cho hần 2000-3000 lượng bạc, hần liền rất cảm kích.

Có thể Mạnh Tuyên cho, nhưng lại trăm lượng Kim Tinh a, trọn vẹn một vạn bạc a, vậy mà... Bị chính mình sao buông tha cho...

“Tạ ơn Đại sư huynh...”

Chư đệ tử được chỗ tốt, nguyên một đám tâm tình sung sướng, ngay ngắn hướng hướng Mạnh Tuyên hành lễ.

“Chư sư đệ không cần đa lễ, đều là Thiên Trì đệ tử, tự nhiên hai bên cùng ủng hộ!”

Mạnh Tuyên mỉm cười nói, nhìn xem chư đệ tử bộ dáng, trong nội tâm hơi vui cười, biết rõ chính mình hay vẫn là đối đầu rồi.

Vô luận là kiếp trước hay vẫn là kiếp này, Hồng Trần hay vẫn là tiên môn, cà rốt và cây gậy, đều là thuận người không có con đường thứ hai.

Hần trước trước lạnh khẩu mặt lạnh, động thủ đánh người, đó là bởi vì chư đệ tử cho hần đến rồi cái ra oai phủ đầu, muốn dựng đứng Chân Truyền Đệ Tử uy nghiêm!

Mà hôm nay lại căn cứ chư đệ tử cần thiết, đưa lên vàng bạc pháp khí, đây cũng là rõ ràng thu mua nhân tâm rồi.

Tuy nhiên tuổi của hần không lớn, nhưng là người của hai thế

giới, điểm ấy thủ đoạn nhỏ vẫn phải có.

“Hừ, ngươi nếu là Chân Truyền Đại Đệ Tử, cái kia tự nhiên cũng tạm thay Truyền Công trưởng lão chỉ chức rồi, tu luyện của chúng ta công pháp, có phải hay không cũng do ngươi đại truyền?”

Đúng lúc này, một cái không hài chi tiếng vang lên, tự nhiên lại là Nham Cơ Tử.

Mọi người nghe vậy, cũng biết hắn đang tìm sự tình, nhìn về phía trong ánh mắt của hắn, ngoại trừ trào phúng bên ngoài, đã có chút chán ghét rồi.

Hắn nói ra, căn bản chính là một cái thiên đại nan đề.

Thiên Trì tiên môn tu hành pháp quyết tuy nhiên bảo tồn ra rồi hơn phân nửa, nhưng ở lúc trước trời giáng kiếp hỏa thời điểm, ngay lúc đó Truyền Công trưởng lão vì bảo toàn tiên môn diễm tạ, lợi dụng chính mình một thân tinh huyết làm dẫn, thiết hạ đoạt thiên pháp trận, thủ hộ diễm tạ, chỉ là tuy nhiên cuối cùng nhất bảo toàn diễm tạ, nhưng hắn thiết hạ trận pháp cũng thật sự quá mạnh mẽ, kiếp hỏa qua đi, Lăng Hoàn Kinh Quạt vậy mà không cách nào nữa mở ra.

Sở hữu muốn cầu lấy kinh diễm đệ tử, đều phải dựa vào bản thân tu vi, đi phá vỡ tuyệt trận một góc, mới có thể lấy được diễm tạ.

Bởi như vậy, trong môn hơn mười số vị đệ tử, có thể có được diễm tạ tự nhiên rất ít không có mấy rồi.

Tông môn điều che đến nay, cũng tự Hoắc Thanh Chiêm đã từng phá vỡ qua tuyệt trận, lấy được diễm tạ.

Hơn nữa hắn lấy được, thực sự không nhất định là thích hợp bản thân tu hành.

Hoắc Thanh Chiêm lần thứ nhất phá vỡ pháp trận, lấy được là Tứ Phương Sư Tử Ấn pháp diễm, cũng làm cho hắn mừng rỡ vô cùng, có thể lần thứ hai phá vỡ pháp trận, lại lấy ra một môn quyền pháp, mà hắn vốn là Kiếm Tu, lấy được cái môn này quyền pháp, cơ hồ tự nhiên có thể nói là vô dụng rồi.

“Thanh xem sư huynh lấy được pháp quyết về sau, đều công khai diễn giải, cùng bọn ta chia xẻ, người cái này Chân Truyền Đại Đệ Tử, hẳn là còn không bằng thanh xem sư huynh?”

Nham Cơ Tử tự cho là nắm Mạnh Tuyên mạch môn, dương dương đắc ý, cao hứng bùng bùng, ngôn ngữ châm chọc.

Chỉ là chúng đệ tử nghe xong, đã có loại muốn quát hấn xúc động.

Cái kia Hoắc Thanh Chiêm xác thực từng diễn giải, nhưng cũng chỉ có hôm nay một lần con a.

Trước kia hẳn lấy được Tứ Phương Sư Tử Ấn tu hành chi pháp, cũng không gặp hẳn lấy ra cùng mọi người chia xẻ a!

Lần này lấy được quyền kinh, cho hẳn thật sự vô dụng, lúc này mới làm bộ muốn xuất ra đến cùng mọi người chia xẻ, nhưng cũng chỉ là làm làm mặt mũi công phu, nói không có vài câu, lợi dụng Nham Cơ Tử giận dữ mắng mỏ Mạnh Tuyên bắt đầu, đã xong trận này diễn giải.

Nham Cơ Tử sùng bái Hoắc Thanh Chiêm không có gì, nhưng đem hẳn Thần Thoại quá cao, cũng không khỏi khiến người chán ghét ác.

Bất quá chúng đệ tử cũng không có mở miệng phản bác, thứ nhất, Nham Cơ Tử nói lời mặc dù không dễ nghe, thực sự có lý.

Mạnh Tuyên thân là Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, xác thực nên tạm thay Truyền Công trưởng lão chi chức.

Thứ hai, hẳn nếu là thật sự hội lấy ra điển tịch đến cùng mọi người chia xẻ, mọi người tự nhiên cũng chờ mong vạn phần.

“Người nói không sai, ta xác thực nên tạm thay Truyền Công trưởng lão chi chức...”

Mạnh Tuyên không có nổi giận, cũng không có tức giận, ngược lại nhẹ gật đầu, đồng ý Nham Cơ Tử cách nhìn, sau đó hướng chúng nhân nói: “Chư vị sư đệ yên tâm, ta sẽ tìm thời gian đi Lăng Hoàn Kinh Quật nhìn xem, như lấy ra điển tịch, tự nhiên cùng chư vị chia xẻ!”

“Đa tạ Đại sư huynh...”

Chúng đệ tử đại hỉ, cùng kêu lên lại bái, mặc dù chỉ là một cái hứa hẹn, nhưng bọn hắn cũng kèm nén không được kích động trong lòng rồi.

Dù sao Hoắc Thanh Chiêm có thể phá vỡ tuyệt trận, Mạnh Tuyên thực lực so với hắn còn mạnh hơn, dựa theo đạo lý cũng là có thể phá vỡ pháp trận.

Hơn nữa Mạnh Tuyên thân là Chân Truyền Đại Đệ Tử, nói ra được lời nói tự nhiên muốn tôn theo, hắn nói muốn chia xẻ, chắc hắn không phải gạt mọi người.

“Hừ, còn không thấy được có thể vào tay kinh điển đây này...”

Mọi người vui mừng ở bên trong, Nham Cơ Tử đơn độc cười lạnh, Mạnh Tuyên lưu ý đã đến nét mặt của hắn, trong nội tâm đối với hắn cũng chán ghét.

Lại cùng các sư đệ hàn huyên chút ít trong môn sự vụ, nói chút ít môn phái tất nhiên quật khởi các loại chán phần nhân tâm, Mạnh Tuyên liền dạy bọn họ tán đi rồi, đọc lưu lại Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử hai cái.

“Mạnh sư huynh, người thật sự hội cùng chúng ta chia xẻ công pháp sao?”

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử cũng vô cùng kích động, con mắt tỏa ánh sáng, soi dõi chăm chăm vào Mạnh Tuyên.

“Nếu có thể lấy ra tự nhiên sẽ, các người trước mang ta đi bên kia nhìn một cái!”

Mạnh Tuyên khẽ cười nói, hắn cũng là xác thực không có tàng tư nghĩ cách.

Những thân nhân này vì Thiên Trì đệ tử, nhập môn so với chính mình còn sớm, tu luyện trong môn công pháp, cũng là thiên kinh địa nghĩa.

Hai người đại hỉ, lúc này ngự khởi phi kiếm, mang Mạnh

Tuyên tiên về trước Lăng Hoàn Kinh Quật đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 75 : Kinh quật tuyệt trần

Chương 75: Kinh quật tuyệt trần

Lăng Hoàn Kinh Quật lại là nằm ở tiên môn Tây Phương, khoảng cách kiếm hồ ước ba mươi dặm, một chỗ núi xanh thấp thoáng trong sơn cốc. Trên đường Mạnh Tuyên liền hỏi rõ ràng rồi, kinh quật cùng sở hữu hang động, bị ba bộ đồ đại trận thủ hộ, trận này chính là là năm đó Truyền Công trưởng lão bỏ lại một thân tánh mạng thiết hạ, đầu rất đúng tinh diệu tuyệt luân, hôm nay đã qua vài chục năm rồi, trận này vẫn đang sinh sinh tương tức, không hề suy tàn bộ dáng.

Khẽ dựa gần tại đây, Mạnh Tuyên liền cảm giác chung quanh Linh khí chấn động, tạo thành một loại phức tạp lực trường, thậm chí liền kiếm đều bay không đứng dậy.

“Lăng Hoàn Kinh Quật liền ở vào phía dưới trong sơn cốc rồi, chung quanh ngàn trượng, đều bị đại trận bao phủ, khó có thể tiến vào!”

Mạnh Tuyên nghe xong Mặc Linh Tử, liền tại cốc bên cạnh một chỗ trên ngọn núi rơi xuống, nhúu mày, tinh tế quan sát.

Đã qua thật lâu, hắn mới khẽ gạt đầu một cái, tựa hồ xem đã minh bạch cái gì.

“Mạnh sư huynh... Có thể phá vỡ sao?”

Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử đều kích động vạn phần, đầy cõi lòng chờ mong nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên khẽ gạt đầu một cái, nói: “Nhiều thì nửa năm, ít thì ba tháng...”

“À? Cần lâu như vậy mới có thể đi vào sao?”

Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử thần sắc ảm đạm xuống dưới, tựa hồ có chút thất vọng.

Lúc trước Hoắc Thanh Chiêm phá vỡ một góc tuyệt trận, cũng chỉ dùng mười thời gian vài ngày, xem ra Mạnh Tuyên còn không bằng hẳn.

Mạnh Tuyên nghe xong, lại là mỉm cười, nói: “Không phải đi vào, là cởi bỏ cái này đệ nhất quật pháp trận!”

“Cái gì?”

Hai người này tựa như tắc kè hoa bình thường, biểu lộ lập tức lại trở nên vô cùng kinh hãi rồi.

Phá vỡ pháp trận, đi vào lấy mấy bộ kinh điển, cùng cởi bỏ pháp trận, căn bản chính là cách biệt một trời.

Phá vỡ pháp trận, tựa là bằng bản thân tu vi, tìm kiếm một chỗ pháp trận nhược điểm, cứng rắn sinh đánh đi vào.

Trong lúc muốn thừa nhận pháp trận xâm nhập, có thể kháng qua được đi, liền có thể lấy được điển tịch, như kháng không qua, sẽ gặp bản thân bị trọng thương.

Hơn nữa trừ phi là trọn bộ trận pháp toàn bộ phá vỡ, tại kẻ phá trận sau khi đi ra, pháp trận bị phá vỡ một góc, cũng sẽ từ từ chữa trị, tiếp theo đi vào, vẫn đang muốn phá trận.

Mà cởi bỏ pháp trận, tựa là chỉ tương tự động vận chuyển pháp trận mở cửa, Hư Môn, Sinh Môn, Thương Môn, Đỗ Môn, Cảnh Môn, Kinh Môn, Tử Môn, tám môn một lần nữa xếp đặt, tại không suy giảm tới pháp trận bốn nguyên dưới tình huống, tương nó không chế được.

Một khi giải khai pháp trận, cái kia trận này liền toàn bộ bằng giải trận người điều khiển, muốn cho người tiến liền lại để cho người tiến, muốn cho người chết liền lại để cho người chết.

Cũng tức là nói, Mạnh Tuyên nếu là giải đệ nhất quật pháp trận, vậy thì chờ tại cái này đệ nhất quật vẫn đang có pháp trận thủ hộ, nhưng Thiên Trì môn ở dưới đệ tử nhưng có thể tự do ra vào, đọc bên trong điển ấn dấu.

Cái này cùng Hoắc Thanh Chiêm lúc ấy phá vỡ pháp trận cách làm, căn bản là hai chủng phương pháp, hiệu quả cũng đồng

dạng có khác nhau một trời một vực.

Liên Sinh Tử cùng Mặc Linh Tử trực tiếp kích động khó có thể tự kiềm chế rồi, bị Mạnh Tuyên cười huấn một câu, hai người mới an tĩnh lại.

Mạnh Tuyên vừa cẩn thận quan sát sau nửa ngày, lưu vào trí nhớ trận pháp phiền phức vận chuyển quỹ tích, lúc này mới Ngự Kiếm trở về núi rồi.

Hắn cùng với Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử giao cho, chính mình muốn bề quan giải trận, trong môn nếu không chuyên quan trọng, liền tạm không cho người quấy rầy chính mình.

Hai người thông thoáng khoái khoái đáp ứng xuống, Liên Sinh Tử còn chủ động gánh chịu mỗi ngày cho Mạnh Tuyên tiễn đưa một lần cơm chúc trách.

Cũng ở đây một đêm bắt đầu, Mạnh Tuyên liền bắt đầu chuyên tâm giải trận rồi.

Tại trận pháp nhất đạo, hắn từng tại Bệnh lão đầu bên người học qua, cũng không lạnh nhạt.

Lúc trước leo lên chín bậc thang Thập giai thành tiên đài bốn năm sáu Tam giai, tất cả đều là dựa vào đối với pháp trận lĩnh ngộ đi lên.

Hôm nay hắn phá vỡ hộ kinh pháp trận, kỳ thật cùng hắn lúc trước trèo lên giai có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Cũng phải cần cường đại tính toán, tính toán pháp trận vận hành quỹ tích, sau đó xu cát tị hung, từng bước xâm nhập.

Tính toán rõ ràng đệ nhất quật pháp trận sở hữu vận chuyển quỹ tích, Mạnh Tuyên có thể sâu vào trong trận, luyện hóa pháp trận chỗ sâu nhất mắt trận, không che cả tòa pháp trận vận chuyển.

Cái này như tại làm một đạo đề, lược trận, là thâm đề, giải trận, tựa là tính toán.

Đây là một môn phiền phức không lồ tính toán công tác, chính

giữa không cho phép xuất hiện một tia sai số, nếu không tự là thất bại kết cục.

Mạnh Tuyên dùng hơn mười ngày thời gian, mới khó khăn lắm giải khai môn thứ nhất mở cửa phép tính, cả người không khỏi cười khổ.

Giải trận một đạo, quả nhiên là tối nghĩa khó khăn, hắc cái này kiếp trước văn khoa sinh, đều mơ tưởng đứt khoát buông tha cho, trực tiếp đi phá trận rồi.

Bất quá tốt xấu hắc còn có kiên định tâm tính, chỉ là bực tức một câu, liền lại vùi đầu vào thứ hai môn phép tính trong đi.

Hơn mười ngày trôi qua, Mạnh Tuyên Tọa Vọng phong nhưng vẫn không có truyền ra lấy được kinh quật điển tạ tin tức.

Môn hạ đệ tử không khỏi có chút tâm tư di động rồi, bọn hắc không biết Mạnh Tuyên là ở giải trận, còn tưởng rằng hắc cũng cùng Hoắc Thanh Chiêm đồng dạng, là muốn phá trận mà vào, lấy được điển tạ, lúc trước Hoắc Thanh Chiêm phá trận, chỉ dùng mười ba ngày thời gian, hôm nay Mạnh Tuyên đi qua mười lăm ngày, còn không có tin tức truyền tới, cái này trong lúc vô hình, tựa hồ tại chứng minh Mạnh Tuyên đã bị Hoắc Thanh Chiêm so không bằng.

“Hừ, ta tự nói cái kia mao đầu tiểu tử, sao có thể so ra mà vượt thanh xem sư huynh? Hắc có thể thắng thanh xem sư huynh, đại khái là là tình hình kinh tế có cái gì lợi hại pháp khí mà thôi, bằng bản lĩnh thật sự, thanh xem sư huynh một cái tát có thể chụp chết hắc...”

Nham Cự Tử theo thời gian một ngày một ngày đi qua, dương dương đắc ý, gặp người liền giảng, tựa hồ tại vì chính mình dự kiến trước tự ngạo.

Hắc các đệ tử của hắc, mặc dù không có như hắc như vậy hưng phấn, nhưng trong nội tâm đối với Mạnh Tuyên mong đợi giá trị cũng không tránh khỏi hàng rất nhiều.

Liên Sinh Tử mỗi ngày vãng lai với mình tu hành chi địa cùng Mạnh Tuyên Tọa Vọng phong, cho hắc đưa cơm cùng với mới lạ dã trà, tự nhiên cũng đã nghe được không ít môn hạ đệ tử nói thầm, trong nội tâm ghen khó chịu, liền đã tìm được mỗi

ngày tại Mạnh Tuyên phong trước, như một môn như thần, tương sở hữu tới bái phỏng đệ tử đều ngăn cản mặt Mặc Linh Tử, hỏi: “Vì cái gì không tương Mạnh sư huynh đang tại giải trận sự tình nói cho bọn hắn biết?”

Mặc Linh Tử cười lạnh, hỏi lại Liên Sinh Tử: “Người hi không hy vọng sơn môn cường đại?”

Liên Sinh Tử gãi gãi đầu, nói: “Cái kia còn phải nói? Không thấy ta hôm nay lại đi bắt mấy cái tuyết cá? Chính là vì cho Mạnh sư huynh bỏ não, đầu hắn càng thông minh, chúng ta sơn môn tự càng cường đại...”

Mặc Linh Tử bị Liên Sinh Tử cái này Thần Logic ghen có chút khó chịu, vốn còn muốn Trịnh mà trọng chỉ hỏi hắn vấn đề thứ hai: “Vậy người có tin hay không Mạnh sư huynh?” Cũng không hỏi nữa rồi, dứt khoát nói ra ý nghĩ của mình: “Mạnh sư huynh là Thiên Trì trọng chân uy danh hi vọng, nhưng môn hạ đệ tử phải chẳng đoàn kết cũng là rất trọng yếu, trong khoảng thời gian này, chúng ta chính là muốn tương tin tức này phong bế, lại để cho những lòng mang kia làm loạn vỡ hài kịch đều nhảy ra, bọn hắn hiện tại nhảy càng hoan, tương lai Mạnh sư huynh giải trận, miệng của bọn hắn mặt liền càng buồn cười...”

Liên Sinh Tử nghe mắt sáng rực lên, quay đầu bước đi: “Nghe lời người, ta lại bắt mấy cái tuyết cá đi, phân người một đầu!”

Lại nói Mạnh Tuyên, lúc này hắn đã giải đã đến thứ hai môn Hưu Môn, lúc này lại bị một đạo cửa ải khó cho vây khốn rồi.

Trước mặt hắn bày biện đầy đất trúc trụ, nhìn như tán loạn không chương, trên thực tế đều theo như quy củ xếp đặt, đại biểu cho đủ loại tính toán pháp tắc.

Đang tại nhú mày khổ tư, chân đến chết Bảo Bồn lại trượt đất đi qua, đứng tại sau lưng của hắn nhìn một hồi, bỗng nhiên “Xùy” một tiếng, dùng chân đá trong đó một khối trúc trụ, cười nói: “Người thế nào đàn như vậy đâu này? Tính toán thật chậm...”

“Ai... Đừng đụng!”

Mạnh Tuyên lấp bấp kinh hãi, vội vàng ngăn cản, cũng đã đã

chậm.

Trúc trù bị động một căn, chỉnh thể quy tắc lập tức đại biến bộ dáng, trước trước quy luật hoàn toàn bị làm rối loạn.

“Người cái này...”

Mạnh Tuyên chỉ vào Bảo Bồn cái mũi, thật muốn đánh cho hắn một trận, tựa hắn một cước này, chính mình ba ngày công phu toàn bộ uổng phí rồi.

Bảo Bồn lại không hề tự giác, khinh thường nói: “Là chính người đàn, vốn nên là như vậy cái phép tính, hai ngày trước ta tựa xem đã minh bạch, người lại thẳng cho tới hôm nay đều không có tính ra đến...”

“Ân?”

Mạnh Tuyên kinh ngạc nhìn trúc trù liếc, đột nhiên con mắt sáng ngời.

Hắn nhưng lại phát hiện, Bảo Bồn đá động cái kia một căn trúc trù, thoạt nhìn là xóa đi chính mình sở hữu phép tính, trên thực tế nhưng lại tương sở hữu tính toán đều đạo vào một cái hoàn toàn mới không gian, làm phức tạp chính mình ba ngày nan đề, đã bị hắn giải khai.

“Người hiểu số học?”

Mạnh Tuyên kinh hỉ kéo lại Bảo Bồn.

Bảo Bồn khinh thường nói: “Người cũng quá coi thường tiểu sinh rồi, tiểu sinh đọc sách lúc, không chỉ có riêng là học viết văn chương, bói toán, hình luật, thiên văn, địa lý cũng là muốn học, hơn nữa tiểu sinh thiên tư thông minh...”

Bảo Bồn còn đang khoác lác, Mạnh Tuyên đã mừng rỡ một thanh đề xuống hắn, cười nói: “Đem còn lại sáu môn đều cho ta tính ra đến...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 76 : Giải trận

Chương 76: Giải trận

Bảo Bồn lại vẫn có phương diện này tạo nghệ, thật sự lại để cho Mạnh Tuyên có chút niềm vui ngoài ý muốn, tự nhiên không chút do dự, liền đem tính toán sự tình đều giao cho hắn. Bảo Bồn cũng là không bài xích, dù sao hắn mỗi ngày cũng là rảnh rỗi được khó chịu, ngoại trừ đọc sách tự là trên núi mò mẫm trượt đất, muốn tìm người nói chuyện phiếm a, Liên Sinh Tử mỗi lần tới đưa thứ đồ vật cũng đã đi, Mặc Linh Tử lại lạnh khẩu mặt lạnh, không yêu phản ứng đến hắn.

Đã có cái này bói toán sống, cuối cùng là lại để cho hắn tìm một ít chuyện làm.

Lúc ban đầu một hai ngày, Mạnh Tuyên còn cùng Bảo Bồn cùng một chỗ bói toán, sợ hắn tính toán sai rồi, kết quả tại theo hai ngày sau đó, Mạnh Tuyên tự không lấy khổ ăn hết. Bảo Bồn số học thật sự là rất lợi hại, tính toán tốc độ trọn vẹn là Mạnh Tuyên gấp ba đã ngoài, đôi khi, Mạnh Tuyên vốn cho là hắn tính toán sai rồi, kết quả một lần nữa tính toán một cái, lại phát hiện sai chính là mình... Bị Bảo Bồn sâu sắc rất khinh bỉ một phen.

“Cái này con mẹ nó, nếu sinh ở địa cầu, tự là Trần cảnh nhuận cấp đó a...”

Mạnh Tuyên nói mấy câu, dứt khoát buông tay lại để cho hắn tính toán đi.

Thời gian cực nhanh, Bảo Bồn ngày đêm không ngủ, rất nhanh tương tám môn quỹ tích tất cả đều tính toán đi ra.

Mạnh Tuyên vốn tưởng rằng hội tổn hao ba tháng đến nửa năm thời gian khổng lồ số học, vậy mà chỉ dùng hai mươi ngày!

Đây là bởi vì Mạnh Tuyên chính mình lãng phí phía trước hơn

mười ngày thời gian, nói cách khác, Bảo Bồn chỉ dùng sáu bảy ngày thời gian.

Được ra rồi kết quả ngày nào đó, Mạnh Tuyên mừng rỡ cười ha ha, có thể kinh đem Bảo Bồn khoa trương một trận.

Bảo Bồn cũng rất tiện nói: “Những rất đơn giản này, không có ý gì, như khó hơn nữa một ít ngược lại còn có chút ý tứ...”

Mạnh Tuyên lập tức đen mặt, cảm giác cái thằng này tựa là ở trước mặt mình tú cảm giác về sự ưu việt.

Tương sở hữu tính toán kết quả đều nhớ kỹ trong nội tâm, Mạnh Tuyên liền Ngự Kiếm đi tới kinh quật trước khi, nhìn qua không lồ kia tình diệu đại trận, hẩn hít sâu một hơi, đi nhanh đi vào, tuần lấy Sinh Môn chỉ lộ một đường đi về phía trước.

Phàm là pháp trận, đều không thoát khỏi Khai Môn, Hưu Môn, Sinh Môn, Thương Môn, Đỗ Môn, Cảnh Môn, Kinh Môn, Tử Môn tám môn.

Thế gian bất kỳ một cái nào pháp trận, bất kể là đến đơn giản hay vẫn là đến phức tạp, đều có một cái Sinh Môn, đây cũng không phải bày trận người đều lòng mang nhân niệm, muốn cho xông trận người lưu đường sống, thật sự là bởi vì, đại đạo đến phần, luôn luôn một đường sinh cơ, bên trong pháp trận không lưu Sinh Môn, liền không cách nào sử pháp trận sinh sinh tương tức, tuần hoàn vận chuyển, nói cách khác, không có Sinh Môn pháp trận, ngược lại là cái tử trận.

Bởi vậy bày trận người có thể làm, tựa là tương Sinh Môn tàng đặc biệt sâu, xông trận người tìm không thấy Sinh Môn, cũng chẳng khác nào không có Sinh Môn rồi.

Mà tìm được Sinh Môn phương pháp, là Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn làm, tính toán.

Dem trọn tòa pháp trận động chuyển đều tính toán rõ ràng, tám cửa vải đưa đều tại trong lòng ngực, cái kia Sinh Môn lại biến, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của hắn.

Một đường vô kinh vô hiểm, Mạnh Tuyên tiến nhập đệ nhất trọng pháp trận, thấy được đệ nhất động kinh quật đại môn.

“Vào được...”

Mạnh Tuyên thật dài thở dài khẩu khí, trong nội tâm không khỏi có chút bội phục Bảo Bồn, tính toán nhanh như vậy, rồi lại không xuất ra một tia sai số, cái kia cổ hủ thư sinh, xác thực có sự lợi hại của hãn chố.

“Két... .”

Mạnh Tuyên lấy ra Chân Truyền Đệ Tử lệnh, đẩy ra kinh quật đại môn, còn chưa thấy rõ bên trong cảnh tượng, bỗng nhiên hai đạo hàn khí đập vào mặt.

Mạnh Tuyên lấp bấp kinh hải, tâm niệm động chỗ, Tam Thập Tam Kiếm bỗng nhiên bay lên, che ở trước người hãn.

“Leng keng...”

Hai đạo phi kiếm đâm vào Tam Thập Tam Kiếm bên trên, lập tức lại đã bay trở về.

Cùng lúc đó, Mạnh Tuyên trong tay Chân Truyền Đệ Tử làm cho cũng có chút nóng lên, phóng ra một đạo vô hình khí cơ.

Kỳ thật tại Chân Truyền Đệ Tử làm cho phát ra khí cơ lúc, cái kia lưỡng thanh phi kiếm cũng đã sinh ra cảm ứng, thu đi sát cơ rồi.

Chỉ có điều Mạnh Tuyên phản ứng quá nhanh, còn không đợi phi kiếm chủ động thu liễm, liền vượt lên trước trước Tam Thập Tam Kiếm tề.

“Quả là thế, ta vừa mới còn đang suy nghĩ, các bậc tiền bối thiết hạ như thế tuyệt trận, mặc dù tiến nhập trong trận, cũng không có khả năng không có hãn sự lợi hại của hãn cấm chế, cho nên tương Chân Truyền Đệ Tử làm cho cầm trong tay, hiện tại xem ra, đây cũng là đối đầu rồi, mặc dù là theo trong trận Sinh Môn mà vào, tại tiến vào kinh quật lúc, cũng gặp được lưỡng thanh phi kiếm tập sát, duy có Thiên Trì đệ tử, mới có thể để cho phi kiếm thu lại sát cơ...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ đến, nghĩ mà sợ ngoài, cũng có chút bội phục vị kia trước Truyền Công trưởng lão tâm tư.

Như là địch nhân dò xét trận mà vào, tại hấn thuận lợi thông qua được pháp trận, tiến vào kinh quật lúc, chỉ sợ là cảm thấy buông lỏng nhất chi tế, hơi không lưu ý, sẽ gặp bị hai đạo xuất kỳ bất ý phi kiếm chém giết. Cũng duy có đeo theo Thiên Trì Chân Truyền Đệ Tử làm cho người, mới có thể bị phi kiếm cảm ứng được, cái kia lưỡng thanh phi kiếm, cũng là hung hãn chi cực, nhìn thấy Tam Thập Tam Kiếm, vẫn đang dám bạo khởi tập kích, tự có thể thấy được lổm đổm.

“Nghe nói, cái này pháp trận là vì chống cự kiếp hỏa, vì sao lại hội thiết hạ phi kiếm phục kích đâu này?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề: “Phi kiếm chỉ có thể đối phó người, có thể chống cự không được kiếp hỏa a, hấn là, năm đó hàng lâm Thiên Trì tiên môn, ngoại trừ thiên kiếp, còn có nhân họa? Các bậc tiền bối thiết hạ cái này hai đạo phi kiếm, là đề phòng địch nhân hay sao?”

Ý nghĩ này chợt lóe lên, Mạnh Tuyên cũng không có suy nghĩ sâu xa, cẩn thận đánh giá đến cái này đệ nhất động kinh quật đến.

Đã thấy kinh quật ước 30 trượng phương viên lớn nhỏ, uẩn đầy Linh quang đạo đạo, mỗi một tác đều có vô cùng lợi hại cấm chế.

Tại kinh quật Tây Bắc phương, có một chỗ tổn hại, tổn hại chung quanh, còn có khét lẹt dấu vết, như là bị tác qua đồng dạng.

Tựa hồ là năm đó cái này pháp trận cũng không có hoàn toàn ngăn cản được kiếp hỏa hàng lâm, hay vẫn là bị nó phá hủy một góc. Cái kia một góc chung quanh, bày đặt tại thạch giá bên trên công quyết ngọc giản, cơ hồ đều bị phá hủy rồi, trở nên không trọn vẹn không chịu nổi, có thậm chí đã sụp đổ bay ra đến bên ngoài, Mạnh Tuyên minh bạch, năm đó Hoắc Thanh Chiêm lấy được công pháp, có lẽ tự là theo cái kia một góc chỗ tổn hại tán rơi đích công pháp ở bên trong lấy được.

Ngoại trừ cái chỗ kia có thể lấy được công pháp, cũng cũng chỉ thừa từ cửa chính mà vào cái này một cái phương pháp, Hoắc Thanh Chiêm còn không có lớn như vậy bốn sự.

Bất quá, tuy nhiên bị cướp hỏa phá huỷ một bộ phận, nhưng kinh quật bên trong, vẫn có rất nhiều điền tã.

Mạnh Tuyên cẩn thận hơi đánh giá, liền không khởi kích bắt đầu chuyển động, đã thấy quật trong thạch giá bên trên, đầu đầu ngọc giản, cuốn cuốn điền tã, có võ pháp, có tu pháp, có thuật pháp, rực rỡ muôn màu, bao hàm toàn diện, đối với một cái tu giả mà nói, thật sự không có so với bị những hiếm quý này tu pháp vây quanh ở hạnh phúc hơn được rồi, dù là Mạnh Tuyên tính tình không màng danh lợi, lúc này cũng nhịn không được nữa mừng rỡ như điên, hận không thể uốn éo cái đại ương ca chúc mừng thoáng một phát.

“Không nên kích động, hay vẫn là trước bắt hàng phục mắt trận nói sau, đợi cho đã khống chế cái này đệ nhất trọng trận, về sau còn không phải theo ta ra vào?”

Mạnh Tuyên khuyên bảo lấy chính mình, tập trung tinh thần, tìm kiếm lấy quật nội sinh môn chỗ.

Kinh quật ở trong y nguyên bố trí lấy pháp trận, thậm chí so ngoại giới càng thêm phức tạp lợi hại, tại đây cũng có thể thấy được pháp trận tinh diệu rồi, có đôi khi Mạnh Tuyên trong tay hai thước chỗ, thì có một khung thả ở ngọc giản công pháp bệ đá, nhưng này sao hai thước ở trong, liền có pháp trận khoảng cách, nếu không được hấn pháp, tựa là như vậy hai thước khoảng cách, Mạnh Tuyên cũng cả đời đều không thể đủ đến cái kia trên bệ đá ngọc giản.

Cũng may Mạnh Tuyên trong nội tâm nhớ kỹ sở hữu pháp trận tính toán quỹ tích, qua Sinh Môn, mặc Cảnh Môn, tránh Kinh Môn, trốn Thương Môn, một đường đi về phía trước, cuối cùng đã đến pháp trận hạch tâm chỗ, đã thấy cái này mắt trận, vậy mà cũng là một mặt nho nhỏ lệnh bài, cùng hấn Chân Truyền Đệ Tử làm cho có chút tương tự, bên trên mình “Huyền Hồng” hai chữ, to như vậy pháp trận, đạo đạo Linh quang, ngọn nguồn liên đều hệ tại cái này nho nhỏ trên lệnh bài.

“Huyền Hồng... Là vị kia thiết hạ pháp trận Truyền Công trưởng lão tặc danh rồi...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm than nhỏ, hướng lệnh bài kia thi lễ một cái.

“Huyền Hồng sư thúc ở trên, đệ tử chân truyền Mạnh Tuyên, bởi vì thiên kiếp đã qua, tiên môn uy danh chỉ đợi trọng chân, môn hạ đệ tử gấp tu tu hành chi pháp, không biết tự lượng sức mình, đặc đến giải trận, mạo phạm chỗ, còn thỉnh sư thúc dưới suối vàng có linh, bất trí trách tội...”

Nói xong những lời này, Mạnh Tuyên liền lấy ra chính mình Chân Truyền Đệ Tử lệnh, chuẩn bị thay thế huyền Hồng trưởng lão lệnh bài rồi.

Chỉ cần thay thế lệnh bài, Mạnh Tuyên liền chẳng khác gì là triệt để không chế cái này đệ nhất trọng pháp trận.

Bất quá, còn chưa chờ hắn động thủ, cái kia mặt lệnh bài liền tựa hồ cảm ứng được Mạnh Tuyên Chân Truyền Đệ Tử lệnh, đột nhiên hào quang đại tác, một đạo Hạo Nhiên lại có vẻ có chút yếu ớt hào quang tự lệnh bài trong bay ra, rồi sau đó quần quanh đã đến Mạnh Tuyên Chân Truyền Đệ Tử làm cho bên trên, dần dần ngấm đi vào, biến mất vô tung, cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm thấy một loại kỳ dị xúc cảm, thật giống như phương viên ngàn trượng ở trong, đã phát sanh nhất cử nhất động, đều rõ ràng khắc sâu vào trong đầu của hắn bình thường, càng có lực lượng khổng lồ theo hắn thuyên chuyển.

“Ồ? Căn bản không cần chờ ta luyện hóa, huyền Hồng sư thúc Chân Truyền Đệ Tử làm cho liền tương pháp trận không chế quyền đã cho ta...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hơi kinh, xoáy và nghĩ đến, đây hết thấy đại khái đã sớm tại huyền Hồng sư thúc trong tính toán rồi.

Chỉ cần theo chính diện giải trận người, chính là Thiên Trì môn xuống, có thể đạt được cái này pháp trận mắt trận, mà nếu như chính diện giải trận người chính là là địch nhân, như vậy nếu không sẽ ở mới vừa vào cửa lúc, đã bị lưỡng thanh phi kiếm tập kích, tại hắn tới gần mắt trận lúc, mắt trận càng sẽ tự động dẫn phát cả tòa pháp trận lực lượng, nếu không muốn cho địch nhân trọng thương, càng hội tương cái này đệ nhất kinh quật sở hữu điên tã hủy diệt.

“Ồ, còn thực sự có người có thể ở ta về sau tiến đến, người

nếu như không phải ba vị sư đệ, tựa cho ta quỳ xuống a...”

Đúng lúc này, một tiếng kỳ dị thanh âm truyền vào Mạnh Tuyên trong óc, không khỏi lại để cho hắn kinh hãi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 77 : Thiên Cương Lô Pháp

Chương 77: Thiên Cương Lô Pháp

“Cái này kinh quật bên trong vì sao lại có người?”

Mạnh Tuyên lấp bấp kinh hải, trong chốc lát liền lấy Tam Thập Tam Kiếm nơi tay, làm tốt phòng ngự, sau đó theo tiếng nhìn lại. Cái này xem xét phía dưới, vẫn không khỏi lại lấp bấp kinh hải, đã thấy tại thanh âm truyền đến chỗ, không có một bóng người, đã có một mặt thạch bích, thượng diện hiện ra một nhóm chữ, nội dung đúng là “Ồ, còn thực sự có người có thể ở ta về sau tiến đến, người nếu như không phải ba vị sư đệ, tựu cho ta quỳ xuống a!”

Kỳ lạ nhất là, chữ hạ còn có lạc khoản, viết “Tửu Đồ” hai chữ.

“Chẳng lẽ là có cao nhân ẩn tại vách tường sau?”

Mạnh Tuyên một mặt đề phòng, một mặt bình tĩnh nói một tiếng: “Tiên bối người phương nào? Thiên Trì chân truyền Mạnh Tuyên tiếp!”

“Đừng sợ, người đã không có bị Huyền Hồng sư huynh pháp trận tiêu diệt, đã nói minh người là Thiên Trì đệ tử, ta cũng vậy, cho nên ta sẽ không hại người, ta chân thân cũng không ở chỗ này, chỉ là lưu lại chút ít chữ cho người, ta là tiên bối người, người bái ta cũng không uổng công...”

Hồ vài tiếng về sau, sau vách đá cũng không người lên tiếng, chỉ là chữ viết rồi lại nổi lên biến hóa.

Hơn nữa chẳng những là chữ viết nổi lên biến hóa, đồng dạng cũng có thanh âm tại Mạnh Tuyên trong óc gian vang lên, liền giống như có người nói chuyện.

Mạnh Tuyên cẩn thận đánh giá xem xét vậy được chữ viết, trong nội tâm chợt nhớ tới một cái truyền thuyết, không khỏi có chút khiếp sợ.

Thế gian truyền thuyết, có cao nhân tại viết chữ thời điểm, vận chuyển Tạo Hóa, có thể cho chính mình lưu lại chữ có đủ linh tính, như vậy chữ, chẳng những là có thể bị người chứng kiến, tại ở gần nó về sau, còn thông bị người “Nghe” đến, nói đến huyền diệu, kỳ thật cũng là bởi vì chữ viết thượng diện có linh tính chấn động, dẫn động người thần thức, sinh ra nghe được đồng dạng ảo giác mà thôi.

“Tiền bối... Chẳng lẽ là... Tử trường lão?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên tương cái này chữ Hành cùng một người liên hệ rồi, trong nội tâm không khỏi khiếp sợ phi thường.

Người này nhấn lại ở bên trong nâng lên Huyền Hồng trường lão pháp trận, đã nói minh hắc là tai kiếp hỏa về sau mới lại tới đây, hơn nữa hắc có thể lưu lại như vậy Linh khí bốn phía chữ viết, có thể thấy được hắc tu vi thâm hậu, Thiên Trì tiên môn ngoại trừ chương giáo Chí Tôn, đại khái cũng chỉ có cái kia bốn cái trong truyền thuyết cực không đến điều trường lão có thể làm được rồi, mà người này lại lạc khoản vì “Tử Đồ”, như vậy thân phận của hắc liền hồ chi càng ra.

Cũng duy có cái kia Tử, Sắc, Tài, Khí tứ đại trường lão, mới có bức này bốn sự cùng lấu cá lẩn diệu.

“Nguyên lai ta cũng không là người thứ nhất giải trận mà vào người...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm ngoài ý muốn ngoài, cũng có chút kinh ngạc, đã Tử trường lão đã sớm đã tới, vì sao lúc ấy không có giải cái này trọng pháp trận?

“Tử Đồ trường lão ở trên, đệ tử bái kiến...”

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, hay vẫn là quyết định bái hắc cúi đầu.

Dù sao mặc kệ cái này bốn trường lão có nhiều không đến điều, thân phận bên trên cũng xác thực là trưởng bối của mình, bái cúi đầu hắc cũng không thiệt thòi.

Hắc bái xuống về sau, trên tường chữ viết lại biến...

“Hi hi, tốt nghe lời, nên thưởng! Bất quá ngươi chứng kiến cái này chữ viết lúc, ta có lẽ không tại sơn môn rồi, thậm chí chết sống đều nói không tốt, cũng không cách nào thưởng ngươi cái gì, liền lưu cái nhắc nhở cho ngươi đi, Thiên Trì tiên môn, ngũ đại chính pháp, Thiên Cương vì tôn...”

Cái này một nhóm chữ hiện lên về sau, thạch bích liền lại trở nên bình bình chĩnh chĩnh rồi, tựa hồ cái gì cũng không có xuất hiện qua.

“Tự cái này sao?”

Mạnh Tuyên gãi gãi đầu, thật sự cảm thấy có chút sờ không được ý nghĩ.

Vị này Tử Đồ trưởng lão khổ tâm lớp lớp, tự vì nói như vậy câu nói, xác thực không lỗ bợn hấn cái kia “Không đến điều” đánh giá.

Không hề để ý tới chuyện này, Mạnh Tuyên tại kinh quật ở bên trong mọi nơi đánh giá.

Lấy được pháp trận trận mắt về sau, hấn có thể tại đây kinh quật bên trong tùy ý chạy rồi, pháp trận Sinh Môn sẽ theo hấn đi đi lại lại mà tùy thời biến hóa, tại đây bên trong pháp trận, hấn tới nơi nào, ở đâu tự là Sinh Môn chỗ, mà trái lại, nếu có địch nhân ở trận này ở bên trong, chỉ cần Mạnh Tuyên muốn khôn chết hấn, như vậy hấn xuất hiện ở nơi nào, pháp trận Tử Môn sẽ xuất hiện ở nơi nào, tùy tâm sở dục.

“Quả nhiên không hồ là từng đã là bảy đại tiên môn một trong, nội tình quá hùng hậu...”

Mạnh Tuyên xung nhìn nhìn, tự đáy lòng cảm thán.

Tuy nhiên đã bị phá huỷ gần như một nửa, nhưng kinh quật ở bên trong điển tịch hãy để cho hấn trộn mắt há hốc mồm.

Đủ loại tu pháp, công pháp, võ pháp, trận pháp điển tịch, quả thực lại để cho người hoa mắt.

Một chỗ ngọc trên kệ, đứng thẳng một cầm trong tay Cự Phủ nam tử cao lớn như, cái kia ngọc khung phóng nhân tiện là tu pháp.

Cái kia cầm Cự Phủ nam tử, chính là Thiên Địa sơ khai đệ nhất hoàng Bàn Cổ.

Nghe nói Thượng Cổ trong năm, Yêu thú mọc lan tràn, nhân loại nhỏ yếu, khó có thể sinh tồn, mà Bàn Cổ để thấy được Thiên Cơ, tự ngộ Luyện Khí pháp môn, cũng truyền cho tộc nhân, khiến cho nhân loại có thể đạt được lực lượng cường đại, cùng Yêu thú tranh đoạt sinh tồn không gian, cũng chính là bởi vì Bàn Cổ hoàng là ở giữa thiên địa cái thứ nhất Luyện Khí Sĩ, cho nên đời sau chỉ nhân đều gọi hắn vì Thiên Địa sơ khai đệ nhất nhân, khai sáng tu hành thời đại.

Thế gian bất luận môn phái nào tu pháp, đều cung phụng hắn tượng nặn.

Mà cái khác ngọc đài, để đó thuật pháp kinh điển, cung cấp thì còn lại là một cái kỳ Thanh Ngưu lão giả, đúng là Thái Thượng.

Tục truyền thế gian sớm nhất thuật pháp, chính là Thái Thượng xem vạn vật diễn sinh chỉ lý mà chế, bởi vì mà thế nhân dâng tặng hắn vì thuật pháp chỉ tổ.

Ngoài ra còn có trận pháp, võ pháp, đan pháp, phân biệt cung cấp rất đúng Đại Vũ, Hoàng Đế và Thần Nông.

Cốt bởi bọn hắn đều đã từng lấy không ai đại trí tuệ, vì nhân gian để lại một môn trân quý chỉ cực truyền thừa chỉ lý.

Đại Vũ năm đó thống trị thiên hạ hồng thủy, cảm ngộ sinh sôi không ngừng đạo lý, sáng chế ra thế gian cái thứ nhất do nhân loại thiết hạ pháp trận.

Hoàng Đế thì là dùng võ uy hiếp thiên hạ, khai sáng thế gian dùng chiến dưỡng khí pháp môn, lại nói tiếp Lãnh đại sư liên thuộc cái này một truyền thừa.

Thế gian võ pháp, cũng bởi vậy đều bá Hoàng Đế vi tôn.

Về phần của hắn tử đối đầu Xi Vưu, tục truyền chiến bại về sau, ảm máu người tu ma thân, bởi vì mà bị ma đạo tôn sùng là Thủy Tổ.

Thần Nông hoàng thì là nếm lượt thiên hạ Bách Thảo, bắt đầu nếm thử dùng Linh Dược luyện đan, cải thiện thể chất, bị tôn sùng là đan pháp chi tổ.

Gần nhất một cái ngọc đài, để đặt chính là kiếm quyết, cung cấp pho tượng đã hủy diệt rồi một nửa, nhưng Mạnh Tuyên biết rõ hần là Hậu Nghệ.

Gia truyền Hậu Nghệ chính là phi kiếm Thủy Tổ, hần đã từng một cung chín mũi tên, bắn chết Thiên Ngoại chín chỉ cự yêu.

Cái kia cung tiễn cường thịnh trở lại, thì như thế nào có thể bay hướng Thiên Ngoại?

Cốt bởi thượng diện minh khắc Hậu Nghệ cười gió phù văn, đời sau chi nhân, không sợ trường dùng mũi tên, nhưng lại tương chi hóa thành phi kiếm.

Mà cái này đệ nhất kinh quật bên trong năm đại loại, tu pháp, võ pháp, thuật pháp, trận pháp, đan pháp, chính là vừa lúc tu giới năm đại truyền thừa.

Mạnh Tuyên chậm rãi xem qua, trong nội tâm chấn động không thôi, Thiên Trì tiên môn, nội tình quả thực thâm hậu.

Tuy nhiên cái này đệ nhất kinh quật bị hủy gần như một nửa, nhưng nơi cất giấu kinh điển, vẫn đang không thể khinh thường.

Nếu là tương nhóm này điển tịch cầm đi ra ngoài, chỉ sợ ngăn ngừa mười năm, có thể tạo nên một cái Nhị lưu tiểu tiên môn.

“Trước tiên tìm tìm thích hợp công pháp của ta a...”

Mạnh Tuyên đi dạo một hồi, quyết định trước làm chính sự, tìm kiếm thích hợp công pháp của mình.

Tu pháp hần là không cần, hần đã có Đại Bệnh Tiên Quyết, hơn nữa những thổ nạp kia chi thuật cũng không thích hợp hần.

Đan pháp tự nhiên cũng không cần, đạo lý đồng dạng, Đại Bệnh Tiên Quyết vốn là đan pháp bên trong một loại.

“Vói ta mà nói, có lẽ tìm một ít có thể đề cao sức chiến đấu kinh điển...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, ánh mắt mọi nơi bắn khoả.

Hắn tuy nhiên tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết, nhưng pháp quyết này nhưng chỉ là tu pháp, nói cách khác, chỉ có thể trợ hần tăng trưởng tu vi, cũng không có chân khí vận chuyển, thi triển đủ loại huyền kỹ pháp môn, hơn nữa bệnh nặng chín ẩn ở bên trong, theo thứ hai ẩn Đại Ai Ẩn bắt đầu, tuy nhiên cũng có thể trong chiến đấu phát ra nổi tác dụng, chỉ là đến một lần quá hao tổn chân khí, thứ hai cũng bất tiện trước mặt người khác thi triển, Mạnh Tuyên hay là muốn tìm hần công pháp của hắn.

“Cái này mấy bộ công quyết, có lẽ tựu là cái này đệ nhất quật ở bên trong, là tối trọng yếu nhất mấy bộ điển tịch rồi...”

Mạnh Tuyên chậm rãi quét qua bị dâng tặng tại trọng yếu nhất vị trí mấy bộ công quyết, theo thứ tự là .”, cùng với, trong đó Bất Động Sơn Thân Quyết cùng với Thần Diễm Tảo Thân Quyết đã bị kiếp hỏa cháy hỏng hơn phân nửa, không trọn vẹn không chịu nổi, không cách nào tu luyện rồi, mặt khác ba bí quyết ngược lại là nguyên vẹn.

Chỉ có điều, những nguyên vẹn này pháp quyết, cũng chỉ có phía trước nhất một cuốn, đằng sau tinh ranh hơn sâu pháp môn, có lẽ tại thứ hai quật ở bên trong.

“Tửu Đồ trưởng lão chuyên môn nhắc lại nói, Thiên Trì năm đạo hành quyết, Thiên Cương vi tôn... Hắn là tựu là chỉ, Thiên Cương Thân Lôi Quyết?”

Mạnh Tuyên lấy nổi lên cái kia bộ ngọc giản, thoáng qua xem xét, phát hiện pháp quyết này thật là huyền diệu phi phàm, pháp quyết tinh thâm, lúc ban đầu một quyển sách, giảng là dùng Thần Lôi Luyện Thể bí quyết, đã có tu pháp đặc điểm, cũng có thể dùng trong chiến đấu.

“Trước nhìn một chút a!”

Mạnh Tuyên lật ra ngọc giản, tinh tế đọc.

Nhìn một hồi, Mạnh Tuyên đột nhiên cảm giác được có chút

quái dị, hẳn đọc cái này Thiên Cương Thần Lôi Quyết, vậy mà theo đọc theo nhớ, đã gặp qua là không quên được.

Bình thường hẳn cũng không tốt như vậy trí nhớ, cảm thấy biết rõ không đúng, vội vàng đi phía trước trở mình lúc, lại giật mình phát hiện, sở hữu bị hẳn xem qua nội dung, vậy mà đều biến mất không thấy, chỉ còn rỗng tuếch ngọc giản, mà ở trong óc hẳn, lại sở hữu khẩu quyết đều rõ ràng vô cùng, thật giống như, chỗ ghi lại tại ngọc giản thượng diện văn tự, cũng đã thông qua cặp mắt của hẳn, tiến nhập trong đầu của hẳn.

“Đây này đây bí pháp nào đó ghi lại tại ngọc giản bên trên, chỉ cho một người quan sát...”

Mạnh Tuyên trong lòng hiểu ra, cũng không do dự, liền tiếp theo nhìn xuống, thẳng đọc ước hơn một canh giờ, mới thô thô đem trọn cả đệ nhất cuốn đều đọc xong rồi, vào lúc đó, ngọc giản bên trên đã trống không một chữ, sở hữu kinh văn đều đã đến hẳn trong đầu. Ngọc giản cuối cùng một tờ, lại lưu lại mấy chữ: Thiên Cương Lôi Pháp, công đoạt Tạo Hóa, một đời một người, kinh không khinh truyền...

“Một đời một người, cái này là ý nói Thiên Trì tiên môn bên trong trong hàng đệ tử, mỗi một thời đại chỉ có một người có thể tu luyện sao? Hay vẫn là nói, mặc kệ bao nhiêu người tu luyện, chỉ có một người có thể tương pháp quyết này tu luyện thành công?”

Mạnh Tuyên cảm thấy buồn bực, suy tư.

Pháp quyết một đời chỉ thành một người tình huống, cũng không hiếm thấy, trên thực tế, Mạnh Tuyên sở tu Đại Bệnh Tiên Quyết, đã là như thế.

Thậm chí nói, Đại Bệnh Tiên Quyết so cái này Thiên Cương Lôi Pháp còn muốn cực đoan, cái này Đại Bệnh Tiên Quyết, là chỉ có một người có thể tu hành.

Chỉ cần thế hệ này Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân còn sống, cái kia đời sau Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân liền không cách nào tu hành pháp quyết này, lúc ấy tại Thanh Tùng sơn bên trên, Bệnh lão đầu cũng là bởi vì bệnh nguy kịch, biết rõ chính mình không có vài năm Dương thọ rồi, lúc này mới tương Đại Bệnh Tiên Quyết truyền cho Mạnh Tuyên, hơn nữa

mãi cho đến Bệnh lão đầu qua đời, Mạnh Tuyên không có chính thức luyện qua bệnh đan, xuống núi về sau mới bắt đầu.

Bệnh lão đầu đối với cái này cũng suy đoán qua, Đại Bệnh Tiên Quyết Hóa Hình về sau, hiện ra hình rồng, có khả năng cùng Thượng Cổ Long tộc có quan hệ, mà trong Long tộc, liền có lấy Long Vương hai hai không gặp gỡ truyền thuyết, cả đời chỉ có thể có một đầu Long Vương.

Thiên Cương Lô Pháp, cũng có thể có thể có cái này một loại đặc tính.

Mạnh Tuyên suy tư một hồi, cũng tự dứt bỏ rồi, dù sao thế hệ này chân truyền, cũng tự một mình hấn.

“Đi về trước đi, cũng nên cân nhắc thoáng một phát như thế nào cho môn hạ đệ tử truyền pháp rồi...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 78 : Ngu xuân vật bức cung

Chương 78: Ngu xuân vật bức cung

Mạnh Tuyên trong nội tâm minh bạch, hẳn tuy nhiên không chế kinh quật pháp trận, có thể cho bất luận kẻ nào an toàn tiến vào trận này, nhưng cũng không thể có thể làm cho sở hữu đệ tử chặn đệ tử tựa như tiến đến loạn đi dạo nhìn loạn, người nào cho phép tu luyện cái gì công quyết, cũng là muốn có nhất định kết cấu, bằng không thì dễ dàng sai lầm. Nói thí dụ như tu vi thấp đệ tử, nên học tu pháp, thiên tư không tốt, khó coi đệ tử, tắc thì tốt nhất học đan pháp.

Chân khí tu vi tương đối cao địa phương, tắc thì có thể tu võ pháp hoặc thuật pháp.

Thiên tư thông minh lại có này yêu thích, tắc thì có thể chọn môn học trận pháp.

Tại Mạnh Tuyên đã đi ra đệ nhất kinh quật lúc, Nham Cơ Tử thực sự đang tại tất cả phong tầm đó chạy.

“Khúc sư huynh, ta là thay Hoắc sư huynh tới bái phỏng, có câu nói hi vọng người có thể suy nghĩ thật kỹ, cái kia họ Mạnh tiểu tử tuy nhiên may mắn thất bại Hoắc sư huynh, nhưng hẳn chân thật bản lĩnh nhưng bây giờ quá kém, hôm nay một tháng trôi qua, hẳn còn không có phá vỡ pháp trận, lấy được điển tịch, điều này nói rõ cái gì? Hẳn căn bản là không xứng làm chúng ta Chân Truyền Đại Đệ Tử, sư đệ ta ý định triệu tập một đám đồng môn, cùng nhau bên trên Vân An phong bên trên chưởng giáo Chí Tôn thỉnh nguyện, cầu hẳn ngoại trừ Mạnh Tuyên Chân Truyền Đệ Tử thân phận, sửa lập Hoắc sư huynh làm thật truyền, ý của người như nào?”

Không đợi khúc họ đệ tử mở miệng, Nham Cơ Tử lại lạnh lùng bồi thêm một câu: “A, đúng rồi, người nếu là lựa chọn đứng tại Hoắc sư huynh bên này, như vậy Hoắc sư huynh chẳng những hội tương cái kia bộ quyền kinh sao chép một phần cho người, thậm chí liền Tứ Phương Sư Tử Ấn công

pháp cũng có thể cùng người chia xẻ a, một bên là chỉ hiểu được tiền đưa chút ít vàng bạc pháp khí mao đầu tiểu tử, một bên là tu hành hành quyết, chính người suy nghĩ thật kỹ một chút đi...”

Sau khi nói xong, Nham Cơ Tử liền cười lạnh rồi đi, trong vòng một đêm, chừng bảy tám người đã nghe được hản lời nói này.

Cả đêm xuống, Nham Cơ Tử cũng là thuyết phục ba bốn người.

Ngược lại cũng không phải hản khẩu tài tốt, thật sự là cái kia Lôi Động Tứ Phương Quyết công pháp, với tư cách Thiên Trì tiên môn ngũ đại chính pháp một trong, ** thật sự quá lớn, cùng tu pháp so với, vàng bạc tính toán cái gì? Pháp khí lại tính toán cái gì? Dù nói thế nào, cũng đều là vật ngoài thân, duy có tu pháp, có thể từng bước lớn mạnh bản thân, tăng thực lực lên, đã có thực lực, vàng bạc pháp khí, chẳng phải là dễ như trở bàn tay?

Đương nhiên, những người này cũng không ngốc, chỉ là đáp ứng cùng Nham Cơ Tử đi đến một lần, đánh chết cũng không chịu ngoi đầu lên.

Bọn hản thậm chí nghĩ kỹ lý do thoái thác, người hỏi lúc, chỉ nói mình đồng ý Nham Cơ Tử cách nhìn, chỉ có có thể phá vỡ pháp trận, vì trong môn đệ tử lấy được công pháp người, mới có tư cách làm Chân Truyền Đại Đệ Tử, về phần rốt cuộc là Mạnh Tuyên hay vẫn là Hoắc Thanh Chiêm làm chân truyền, bọn hản đều không thèm để ý, tại bản thân trên mặt cảm tình bảo trì trung lập, dù sao ai có thể cho bọn hản tu pháp, bọn hản tự đứng tại ai cái kia một phương.

Mà mặt khác mấy cái chưa từng đáp ứng, nhưng lại cảm giác trong nội tâm không có ngọn nguồn, thật sự thật không dám tin tưởng Nham Cơ Tử rồi.

Đối với việc này, bọn hản trực tiếp tự là giả bộ như không biết, bề quan không xuất ra, tùy ý Nham Cơ Tử nào đi.

Chờ thế cục sáng suốt, lại đi đứng thành hàng không muộn.

Đương nhiên, Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử hai người,

Nham Cơ Tử lại căn bản không có tìm bọn hắn.

Bây giờ đang ở Thiên Trì môn hạ đệ tử trong nội tâm, hai người này đã thành Mạnh Tuyên tâm phúc.

“Trực tiếp đi chương giáo Vân Ân phong bên trên có thích hợp hay không? Chớ nói chọc giận chương giáo, tự cái kia hai cái môn thần một cửa, cũng không dễ đi qua!”

Có người nói ra trong nội tâm nghi ngại, mọi người tất cả đều gật đầu đồng ý.

Năm gần đây, không biết có bao nhiêu đệ tử đi qua Vân Ân phong, đều bị Hồng Quan cùng từng cản lại, liền chương giáo thanh âm đều không có nghe được.

“Ta cũng có cái biện pháp...”

Nham Cơ Tử nở nụ cười lạnh, con mắt lóe âm quang, “Hắc hắc, chương giáo bế quan không xuất ra, nhưng môn hạ nếu thật có đại sự xảy ra, hẳn lão nhân gia thật đúng là được sẽ không ra mặt quản quản sao?”

“Chư vị sư đệ, chúng ta cũng không phải cố ý muốn cùng Mạnh sư huynh gây khó dễ, chỉ là cầu pháp mà thôi!”

Nham Cơ Tử tương ý nghĩ của mình vừa nói, trong tiếng cười lạnh, dẫn đầu Ngự Kiếm hướng Mạnh Tuyên Tọa Vong phong đi.

“Mạnh sư huynh, sư đệ Nham Cơ Tử cũng Hách Thanh Tùng, cao nhú... Đến đây tiếp!”

Một mọi người đi tới Tọa Vong phong trước, cũng không rơi địa, liền tại trên thân kiếm, cao giọng hướng Tọa Vong phong hô một câu.

“Mạnh sư huynh chính đang bế quan, không khách khí người, các ngươi có chuyện gì?”

Mạnh Tuyên không có xuất hiện, lạnh khẩu mặt lạnh Mặc Linh Tử lại tự phong gian chuyển đi ra, lạnh lùng hỏi.

“Hừ, chúng ta có chuyện gì, cũng là chỉ điểm Mạnh sư huynh

nói, người cái này chó săn hay vẫn là thỉnh Mạnh sư huynh xuất hiện đi!”

Nham Cơ Tử cười lạnh, bề nghề lấy Mặc Linh Tử.

“Người nói cái gì?”

Mặc Linh Tử hăng gì tính tình, nghe được Nham Cơ Tử mắng hấn làm “Chân chó”, lập tức giận dữ, một đạo sát cơ bản thân bên trên trán phát, lạnh giọng nói: “Trong môn đệ tử, ai không biết người là nổi danh chó săn, cũng dám mắng ta? Muốn chết phải không?”

Cảm ứng được Mặc Linh Tử sát khí trên người, Nham Cơ Tử cũng là lại càng hoảng sợ, hấn cũng không phải là Mặc Linh Tử đối thủ.

“Hừ, người muốn giết ta sao? Thiên Trì môn quy... Cẩm tư đầu, người như làm tổn thương ta, nhìn hấn phạt không phạt người?”

Mặc Linh Tử nao nao, chuẩn bị tề lên phi kiếm tay ngừng xuống, Nham Cơ Tử lời này nói ngược lại đúng, nếu như mình thực đã thương hấn, như vậy Mạnh Tuyên chương quản giới luật, nếu không phải phạt chính mình, không khỏi sẽ có người nói xấu, nếu là phạt chính mình, cái kia mình cũng thật đúng oan uổng, vì vậy lòng hấn tư một chuyển, cười lạnh nói: “Trong môn không cho phép tư đầu thật sự, bất quá chờ ta bầm đã qua Mạnh sư huynh, cũng không thiếu được muốn cùng Nham Cơ Tử sư đệ luận bàn thoáng một phát, đến lúc đó đao kiếm không có mất... Hừ hừ, nhìn qua người tự giải quyết cho tốt...”

Nham Cơ Tử hấn cái này đằng đằng sát khí bị hù căng thẳng trong lòng, vội vàng thay đổi câu chuyện, kêu lên: “Mạnh sư huynh đâu này? Thỉnh hấn đi ra!”

Mặc Linh Tử tự nhiên không có chút hảo khí, lạnh lùng nói: “Lăn, Mạnh sư huynh trong lúc bế quan không gặp người!”

“Hừ, chỉ sợ là không dám gặp a?”

Nham Cơ Tử cười lạnh.

“Lời này của ngươi là có ý gì?”

Mặc Linh Tử sắc mặt đã chìm xuống đến, chỉ là vẻ mặt âm trầm sau lưng, đã có một tia mưu kế thực hiện được cười lạnh.

Hắn tại Mạnh Tuyên bế quan mới bắt đầu, liền cùng Liên Sinh Tử rơi xuống cấm khẩu lệnh, đúng là đang đợi Nham Cơ Tử người bậc này nhảy ra.

“Có ý tứ gì? Còn cần ta nói rõ sao? Lúc trước là ai khoe khoang khoác lác, muốn phá vỡ pháp trận, lấy ra công pháp cùng bọn ta sư đệ chia xẻ đến? Lúc trước Hoắc sư huynh phá vỡ pháp trận, cũng chỉ dùng hơn mười ngày, nhưng hôm nay lại là quá khứ một tháng, Mạnh sư huynh còn chưa thành công sao? A, ta đây cũng muốn hỏi một chút rồi, một cái liên pháp trận đều phá không mở đích người, tự nhiên không cách nào lấy được công pháp cùng bọn ta tu luyện, cái kia người như vậy, có tư cách gì làm chúng ta Thiên Trì Chân Truyền Đại Đệ Tử? Chỉ bằng cái kia mấy lượng bạc ơn huệ nhỏ sao?”

Bộ này lý do thoái thác là Nham Cơ Tử sớm nghĩ kỹ, lại nói tiếp ngược lại là nghĩa chính ngôn từ.

Mặc Linh Tử nghe xong, nhưng chỉ là cười lạnh, nhìn về phía Nham Cơ Tử sau lưng mấy người, hỏi: “Các ngươi đều nghĩ như vậy?”

Mặt khác mấy cái theo hắn cùng lên đệ tử đều nhẹ gật đầu, nói: “Lời nói thô lý không tháo, Mạnh sư huynh thân là Chân Truyền Đại Đệ Tử, lại tạm thay Truyền Công trưởng lão chỉ chức, xác thực có lẽ lấy được công pháp, chia xẻ cho chúng ta hơn nữa đây cũng là hắn sớm đáp ứng!”

Mặc Linh Tử cười lạnh nói: “Cái kia nếu như Mạnh sư huynh không có công pháp cho các ngươi, các ngươi lại đợi như thế nào?”

Nham Cơ Tử sau lưng hướng cá nhân nghe vậy, lập tức trầm mặc lại, bọn hắn còn thật không dám tương “Mạnh Tuyên không xứng làm Chân Truyền Đại Đệ Tử” những lời này nói ra miệng đến, bằng không thì liền đem Mạnh Tuyên đắc tội chết rồi.

Nham Cơ Tử lại đều không có cô kỵ, cười lạnh nói: “Nếu thật

là liền pháp trận đều phá không khai, vậy hẳn còn có mặt mũi làm cái này Chân Truyền Đệ Tử sao?”

Mặc Linh Tử sắc mặt phát lạnh, đang muốn nói chuyện, lại chợt thấy Tây Phương một đạo Linh quang bay tới, nhưng lại Mạnh Tuyên đến rồi, mọi người thấy hẳn, sắc mặt nhất thời rùng mình, bởi vì Mạnh Tuyên đến phương hướng, đúng là kinh quật phương hướng.

“Như thế nào nhiều người như vậy?”

Mạnh Tuyên đã đến phong trước, lông mày không khỏi có chút nhíu một cái.

Mặc Linh Tử nói: “Mạnh sư huynh, mấy người kia nhưng lại hướng người bức cung kia mà, nói nếu như người không có công pháp truyền cho bọn hắn, cái kia liền không có tư cách làm tiếp Thiên Trì Chân Truyền Đệ Tử rồi, cần để cho cho người khác...”

“Không có có hay không, chúng ta tuyệt đối không có ý tứ này...”

Nham Cơ Tử sau lưng mấy người, lập tức khoát tay cùng cười nói: “Chúng ta chỉ là đến hỏi một câu, Mạnh sư huynh phải chăng đã có phá vỡ pháp trận mặt mày rồi...”

Mạnh Tuyên đáp mắt nhìn lên, tự nhiên cũng đã minh bạch sự tình ngọn nguồn, cười lạnh lạnh một tiếng, nói: “Pháp trận? Phá không được!”

Chúng đệ tử không nghĩ tới Mạnh Tuyên về đích như vậy dứt khoát, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

“Hừ, người nếu ngay cả pháp trận đều phá không được, cái kia còn có tư cách làm Chân Truyền Đệ Tử sao?”

Nham Cơ Tử cười lạnh, mặt mũi tràn đầy khinh miệt.

Mạnh Tuyên cau mày, nhìn về phía Nham Cơ Tử sau lưng mấy người, hỏi một câu cùng Mặc Linh Tử lời giống vậy: “Các người cũng là nghĩ như vậy?”

Cái kia vài tên đệ tử bị Mạnh Tuyên chăm chăm vào, không

khỏi có chút khó xử, một người trong đó đánh bạo nói: “Cái này... Ai làm Chân Truyền Đại Đệ Tử, chúng ta là không làm chủ được, chỉ có điều... Chân Truyền Đại Đệ Tử, cũng nên có công pháp truyền cho chúng ta a...”

“Hừ!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, hướng Mặc Linh Tử nói: “Sư đệ, thay ta lời khởi Tỉnh Lôi cổ!”

Mặc Linh Tử khẽ giật mình, hắn cũng không lớn hiểu rõ Mạnh Tuyên dụng ý, bởi vì Mạnh Tuyên đã từng nói qua, nếu như phá vỡ Lăng Hoàn Kinh Quật, nhanh nhất cũng muốn ba tháng thời gian, nhưng hôm nay mới vừa vặn đã qua một tháng mà thôi. Bất quá Mạnh Tuyên đã nói, hắn cũng không hỏi gì nhiều, trực tiếp đã đến Tỉnh Lôi cổ trước, vận đủ chân khí gõ đi, “Bành bành bành” ba tiếng, tiếng trống vang vọng tiên môn, thanh âm hùng hồn quanh quẩn.

Không đến một nén hương thời gian, liền gặp đạo đạo Linh quang tự tiên môn các nơi bay tới, chư đệ tử đều đến rồi.

Lúc này đây, mà ngay cả Hoắc Thanh Chiêm cũng tới, trên mặt cũng không có hỉ nộ, đứng tại chúng đệ tử tầm đó, một bộ việc không liên quan đến mình bộ dạng.

“Chư vị sư đệ, vừa mới Nham Cơ Tử cùng mấy vị này sư đệ đi vào ta trên đỉnh, nói nếu như ta phá không khai pháp trận, không có tu pháp cho các người, tự không có tư cách làm Chân Truyền Đệ Tử rồi, phải làm thối vị nhượng chức,” Mạnh Tuyên lưng đeo hai tay, bình tĩnh hướng mọi người nói ra, “Lời nói thật nói a, cái kia pháp trận ta là phá không được, tự triệu tập chư vị tới hỏi thoáng một phát, các người cũng là nghĩ như vậy sao?”

“Cái này... Chân Truyền Đệ Tử, xác thực muốn truyền pháp cho ta chờ a?”

“Cái này tiên môn chi môn, truyền công sự tình lỗi nặng thiên, cũng là có đạo lý...”

“Bất quá Mạnh sư huynh mặc dù phá không khai pháp trận, vậy cũng không tính lỗi lầm của hắn a...”

Chúng đệ tử đại đa số trầm mặc, cũng có người mở miệng, nhưng lại các loại thanh âm đều có.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 79 : Thủ đồ chi uy

Chương 79: Thủ đồ chi uy

“Nói bậy bạ gì đó, phá không khai pháp trận, tôi đa cũng chỉ cần lại thỉnh một vị có thể phá vỡ pháp trận người tạm thay Truyền Công trưởng lão chỉ chức mà thôi, tạm thay chức trưởng lão, cần Chân Truyền Đệ Tử thân phận, cái này cũng đơn giản, cái kia liền báo cáo chương giáo, nhắc lại một vị thực truyền tới a, làm gì không nên tương sai lầm đều đổ lên Mạnh sư huynh trên người? Ai lại quy định, chúng ta Thiên Trì tiên môn chỉ có thể có một vị Chân Truyền Đệ Tử đến?”

Đúng lúc này, một cái thanh sam đệ tử mở miệng, lạnh quát mọi người, một đám người nhất thời yên tĩnh trở lại.

Mạnh Tuyên không khỏi hướng hắn nhìn thoáng qua, nhớ kỹ hình dạng của hắn.

Hắn còn nhớ rõ, người này tên là Khúc Trục, chính là Thiên Trì môn hạ tuổi lớn nhất đệ tử.

Giờ này khắc này, hắn theo như lời một phen ngược lại đạo lý rõ ràng, có chút đạo lý.

Người khác đều xoắn xuýt tại có nên hay không lại để cho không cách nào phá vỡ pháp trận Mạnh Tuyên xuống đài, hắn lại vạch một cái mấu chốt, cái kia chính là tiên môn bên trong, cũng không có thể chỉ có thể có một cái Chân Truyền Đệ Tử, cùng lắm thì nhắc lại một cái đi lên thì tốt rồi.

Nghe xong hắn lời nói này, chư đệ tử đều trầm mặc lại, hiển nhiên phi thường đồng ý.

Nhậm Cơ Tử nghe vậy lại giận, tại hắn xem ra, mặc dù tương Hoắc Thanh Chiêm đề vì Chân Truyền Đệ Tử, cái kia bài danh hay vẫn là tại Mạnh Tuyên phía dưới, đề không cùng không đề cập tới, có cái gì khác nhau chứ? Bởi vậy cái này quyết nghị là vạn không được, lập tức hét lên: “Sự tình nào có đơn giản như

vậy? Chân Truyền Đại Đệ Tử, đại biểu Thiên Trì tiên môn thể diện, có năng giả cư chi, há có thể lại để cho một cái không có người có năng lực đảm đương? Mặc dù muốn đề hai cái chân truyền, cái này Chân Truyền Đại Đệ Tử, cũng không phải do hấn đề làm, tối đa lại để cho hấn xếp hạng thứ hai...”

Chúng đệ tử nghe vậy trầm mặc lại, có thể tiến vào tiên môn, cho dù là xuống dốc tiên môn, cũng không có mấy người kẻ ngu dốt.

Cùng thoáng một phát hiềm bùn, bọn họ là cam tâm tình nguyện, nhưng nếu như Nham Cơ Tử như vậy, công nhiên cùng Mạnh Tuyên vạch mặt, ai vì không khôn ngoan.

“Đã đủ rồi, ngu xuẩn...”

Mạnh Tuyên một mực đối xử lạnh nhạt nhìn hấn, lúc này bỗng nhiên mở miệng đã cắt đứt.

Hấn vừa tự Lăng Hoàn Kinh Quật trở lại, liền thấy được Nham Cơ Tử tại phong trước ồn ào, làm sao có thể không minh bạch chuyện gì xảy ra?

Trước khi Mặc Linh Tử phong tỏa tin tức, tốt nhìn một chút môn hạ đệ tử có vô tâm tổn làm loạn vở hài kịch, việc này hấn cũng là biết đến.

Cho nên hấn dứt khoát thuận tay đẩy thuyền, lôi vang lên Tỉnh Lôi cổ, buộc chúng đệ tử đứng vừa đứng đội, bề ngoài một tổ thái độ.

Đương nhiên, hấn cũng không trông cậy vào sẽ có bao nhiêu đệ tử đối với chính mình trung thành và tận tâm, đại bề ngoài trung thành, như vậy quá giả, cũng quá không phù hợp Tiên gia đệ tử đậm bạc khí độ, là trọng yếu hơn là, chính hấn tổng cộng mới nhập môn bao lâu thời gian? Ngoại trừ đánh bại Hoắc Thanh Chiêm cùng đưa tặng vàng bạc pháp khí cho mọi người lần kia bên ngoài, cơ hồ cùng người khác hoàn toàn không có cùng xuất hiện, tự muốn cho người trung với mình, cũng quá ép buộc.

Hấn muốn xem, chỉ là có người hay không, chính thức trăm phương ngàn kế muốn cùng chính mình quấy rối.

Nếu như là vì đạt được công pháp, chợt có chút ít lập trường dao động, cũng là có thể lý giải.

Nhưng một lòng nghĩ đến cho hắn quấy rối, chết sống muốn đứng tại hấn mặt đối lập bên trên, lại giữ lại không được rồi, người như vậy chẳng khác nào là bom hẹn giờ, nếu như ngày sau ở lúc mấu chốt nhảy ra hư mất sự tình, chính mình tìm ai khóc đây?

Lại để cho Mạnh Tuyên có chút vui mừng chính là, người như vậy ngược lại thật sự là không nhiều lắm, chỉ có Nham Cơ Tử một cái.

Đúng vậy, tự hấn một cái, mà ngay cả cái kia ba cái cùng hấn cùng lên người, cũng rõ ràng không dám đồng ý hấn lại để cho Mạnh Tuyên thoái vị thuyết pháp.

Mà những người khác ở bên trong, tắc thì tuy nhiên bề ngoài hiện ra đối với công pháp khát vọng, lập trường vẫn còn tính toán công chính.

Mà ngay cả Hoắc Thanh Chiêm, lúc này biểu hiện cũng là vẻ mặt bình tĩnh, cũng không có nhảy ra dựa thế bức bách Mạnh Tuyên.

“Người... Người mắng ta là ngu xuẩn? Lời nói của ta có cái gì không đúng sao?”

Nham Cơ Tử ngẩn ngơ, lớn tiếng ồn ào.

Mạnh Tuyên lại không để ý tới hấn, hướng Khúc Trục vẫy vẫy tay, nói: “Khúc sư đệ, người tới!”

Khúc Trục có chút ngẩn ngơ, hay vẫn là đã đi tới, hướng Mạnh Tuyên khom người nói: “Sư huynh có gì phân phó?”

Mạnh Tuyên nói: “Người nhập môn vài năm?”

Khúc Trục thở dài, nói: “Đã mười hai năm rồi, chỉ tiếc ta tư chất đàn độn, tu vi lại...”

Mạnh Tuyên lung lay tay, nói: “Tư chất cái gì, cũng không cần nói, người nhập môn so sánh sớm, đối với chư vị sư đệ tình huống hiểu rõ cũng tương đối sâu, ta giao cho người chuyển

làm, người đi tìm đèn giấy bút, tương chư vị sư đệ sở tu làm được công pháp, tu vi, cùng với từng vi tiên môn lập công hay không, đều kỹ càng ghi lại hạ đến cho ta, không được có nửa điểm sai lầm, rõ chưa?”

“Cái này... Cần tuân sư huynh chỉ lệnh...”

Khúc Trục ngăn người, cũng không hỏi Mạnh Tuyên vì sao lại đề cho hắn làm như vậy, liền đáp ứng xuống.

“Ghi lại chúng ta tu tập công pháp cùng tu vi làm cái gì? Hắn là người còn có tương ứng công pháp cho ta hay sao?”

Nham Cơ Tử thật sự là quá muốn tìm tồn tại cảm giác rồi, không để ý Hoắc Thanh Chiêm hướng hắn nháy mắt, cười lạnh nói.

Mạnh Tuyên hay vẫn là không để ý tới hắn, nhìn qua hắn đệ tử của hắn, nói: “Chư vị sư đệ, đợi Khúc sư đệ ghi lại rơi xuống công pháp của các người cùng tu vi về sau, ta sẽ nhượng cho các người đọc qua thích hợp chính mình tu hành công pháp, chỉ là có hai điểm, các người muốn ghi ở trong lòng, thứ nhất, không được cưỡng ép tu vi siêu ra bản thân cực hạn công pháp, điểm này, do Khúc sư đệ phụ trách giám sát, thứ hai, sở hữu chứng kiến công pháp, chưa của ta cho phép, không cho phép tiết lộ một chữ, nếu không tương dùng phản bội tội luận xử, điểm này, liền do Mặc Linh Tử sư đệ phụ trách...”

Lời vừa nói ra, đỉnh núi yên tĩnh chỉ chốc lát, đột nhiên tựa như mở nổi đồng dạng sôi trào lên.

“Mạnh sư huynh... Lời ấy thật là?”

“Không phải nói Đại sư huynh người phá không khai pháp trận sao... Cái kia... Cái kia công pháp này lại từ gì mà đến à?”

“Đại sư huynh không phải là theo chúng ta nói đùa sao?”

Tại mọi người kích động trong thanh âm, Mạnh Tuyên khẽ gật đầu một cái, nói: “Pháp trận tự nhiên phá không khai, bởi vì ta đã đem nó giải khai, hiện nay đệ nhất phương kinh quật mắt trận liền vì ta chỗ không, pháp trận khép mở vận chuyển, đều tại ta một ý niệm!”

“Giải khai pháp trận?”

“Dĩ nhiên là giải khai pháp trận? Đây chẳng phải là nói, chúng ta về sau có thể tùy ý đọc trong môn điển tạ?”

“Bề quan một tháng, Mạnh sư huynh chính là vì cời bỏ đệ nhất trọng pháp trận sao?”

Chúng đệ tử điên cuồng, không khí vui mừng xông lên trời, không hề tiên môn đệ tử phong phạm, trái ngược với một đám người điên.

Kể cả Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử ở bên trong, cũng đều kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, hai người này cũng đều cho rằng Mạnh Tuyên giải trận, ít nhất cần ba tháng thời gian đâu rồi, lại không muốn chỉ qua một tháng, Mạnh Tuyên liền làm được.

“Cần dâng tặng sư huynh chỗ mệnh...”

Khúc Trục cùng Mặc Linh Tử hai người dẫn đầu theo cuồng hỉ ở bên trong tỉnh táo lại, cung kính đi vào Mạnh Tuyên trước người lĩnh mệnh.

Mà ở cái này mọi người một mặt sắc mặt vui mừng ở bên trong, đã có hai người biểu lộ ngốc trệ, một cái tự nhiên là Nham Cơ Tử, cái khác nhưng lại Hoắc Thanh Chiêm, hai người đều là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, tựa hồ không thể tin được đây là thật.

“Trước đó, ta còn có việc muốn tuyên bố...”

Mạnh Tuyên thanh âm lại vang lên, ngọn núi tiếng hoan hô lập tức yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người yên lặng chờ hẩn mở miệng.

Mạnh Tuyên nhìn Nham Cơ Tử liếc, thản nhiên nói: “Nham Cơ Tử chẳng phân biệt được tôn ti, xông ta ngọn núi, nói năng lỗ mãng, theo như môn quy luận xử, như vậy cách đi Nội Môn Đệ Tử thân phận, thu hồi Thiên Trì kiếm bào, ngươi như còn muốn lưu ở Thiên Trì môn ở bên trong, liền từ Ngoại Môn Đệ Tử làm khởi a, nếu không muốn để lại, tự cắt nhanh lên rất xa, từ đó nếu không hứa ngươi dùng Thiên Trì đệ tử tự xưng,

nếu không Thiên Trì môn xuống, chỉ bằng tru chi...”

“Đoạt đi Nội Môn Đệ Tử thân phận...”

Tất cả mọi người trở nên lặng ngắt như tờ rồi, Thiên Trì qua nhiều năm như vậy, đã thật lâu không có Ngoại Môn Đệ Tử rồi.

Trên cơ bản, chỉ cần chịu bái nhập Thiên Trì môn xuống, chịu lưu lại, có thể được một cái Nội Môn Đệ Tử thân phận.

Nhưng hôm nay, Mạnh Tuyên lại đem Nham Cơ Tử Nội Môn Đệ Tử thân phận đã đoạt đi.

Nham Cơ Tử cũng lập tức biến được sắc mặt tái nhợt, bờ môi run rẩy, lại liền một cái chữ cũng nói không nên lời.

Mạnh Tuyên lời nói lại vẫn chưa hết, hắn nhìn xem Nham Cơ Tử sau lưng mấy người, thản nhiên nói: “Nham Cơ Tử ngu xuẩn cực độ, các người thực sự đi theo hồ đồ, mặc dù không có giống như hắn như vậy coi trời bằng vung, thực sự không dung nhẹ xá, Mặc Linh Tử, người ghi nhớ cái này mấy người danh tự, ngày mai kinh quật chỉ môn mở rộng ra, không cho phép bọn hắn đi vào, tạm giữ lại bọn hắn Nội Môn Đệ Tử thân phận, lập công về sau, đích truyền công pháp!”

“Cẩn tuân sư huynh chỗ mệnh...”

Mặc Linh Tử đáp ứng xuống, lạnh lùng lườm mấy cái đệ tử liếc.

Những người kia cũng là sắc mặt tái nhợt, hối tiếc không kịp, mặc dù muốn giải thích, lại cuối cùng nhất không có cái gì nói, khom người lĩnh phạt.

“Không... Người không thể tương ta trực xuất nội môn... Ta không phục... Ta không phục...”

Nham Cơ Tử cho đến lúc này mới kịp phản ứng, đột nhiên dốc sức liều mạng kêu to, lại giật mình lại sợ.

Mạnh Tuyên hay vẫn là không để ý tới hắn, chỉ là quay đầu nhìn về phía Hoắc Thanh Chiêm, thản nhiên nói: “Hoắc sư đệ, hắn làm như vậy tựa hồ cũng là vì ngươi, ngươi có nghĩ là

muốn thay hẳn cầu cái tình đâu này?”

Hoắc Thanh Chiêm sắc mặt đại biến, đột nhiên đoạt ra một bước, quỳ một chân trên đất, bẩm: “Hồi Đại sư huynh, việc này sư đệ thực không biết rõ tình hình, lại càng không từng lên xúi giục cho hẳn, nhìn qua sư huynh mình xét... Về phần cầu tình...”

Hắn do dự một chút, thoáng ghé mắt nhìn Nham Cơ Tử liếc, hay vẫn là nói ra: “Tiên môn đều có tiên môn quy củ, Nham Cơ Tử chẳng phân biệt được trưởng ấu, phía dưới phạm thượng, quả thực phạm vào môn quy, sư đệ mặc dù cùng hẳn giao hảo, lại cũng không dám bóc lên thiên hạ to lớn không vì, xin tha cho hẳn, hết thảy đều do sư huynh làm chủ là...”

“Ngươi... Ngươi sao có thể đối đãi với ta như thế...”

Nham Cơ Tử như bị sét đánh, run rẩy chỉ hướng Hoắc Thanh Chiêm, rồi sau đó “Ừng ực” một tiếng, hai mắt trắng dã, trực tiếp ngất đi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 80 : Không cho người tiến

Chương 80: Không cho người tiến

Tân tân khổ khổ làm người bề bộn, lâm chằm dứt lại bị ảnh hưởng người cút chó đồng dạng bỏ qua một bên rồi, Nham Cơ Tử lại để cho người đáng hận vừa đáng thương.

Chỉ là cũng không có người chịu để ý tới hắn, hết thấy đều là chính bản thân hắn gieo gió gặt bão, xem Hoắc Thanh Chiêm thần sắc không giống giả bộ, đây hết thấy tự nhiên mà vậy, tựa là Nham Cơ Tử tự cho là thông minh làm ra đến được rồi, cũng không biết người đồ cái gì, mà ngay cả Hoắc Thanh Chiêm đều được chia trong suốt nặng nhẹ, không dám trêu chọc Mạnh Tuyên, người hết lần này tới lần khác nhảy ra hoành sinh sự đoan, kết quả lại một lần nữa bị Mạnh Tuyên trừu mặt, người không ngã mi ai gặp xui xẻo, vận xui?

Hận nhất hắn chính là mấy cái cùng hắn cùng đi đệ tử, người gặp xui xẻo, vận xui cũng thì thôi, hết lần này tới lần khác kéo lên chúng ta!

Cần biết đạo, lúc trước Nham Cơ Tử có thể nói động đến bọn hắn, nhưng lại dắt Hoắc Thanh Chiêm đương hồ áo khoác bằng da.

Có thể Hoắc Thanh Chiêm vừa mới lại nói, hắn căn bản không biết việc này, cái kia lúc ấy nói truyền công cái gì, dĩ nhiên là là giả được rồi.

Thoát đi Nham Cơ Tử Thiên Trì đạo bào, lại chiếm hắn phi kiếm, một lần nữa thả lại kiếm trong hồ, từ đó Nham Cơ Tử liền không còn là Thiên Trì Nội Môn Đệ Tử rồi, tốt xấu Mạnh Tuyên trả lại cho hắn lưu lại đường sống, hắn như nguyện lưu lại, còn có thể làm Ngoại Môn Đệ Tử, nói trắng ra là tựa là môn hạ nô bộc, phụ trách quét sạch tạp dịch, không thụ truyền thừa, vền vẹn treo cái danh tự, cùng Nội Môn Đệ Tử không thể so sánh nổi.

Màn đêm buông xuống, Khúc Trục liền đã làm xong công tác thống kê, môn hạ tất cả đệ tử tu hành công pháp và tu vi, từng tại tiên môn phía dưới lập công huân đều kỹ càng lục xuống dưới, Mạnh Tuyên thấy hắn làm việc bền chắc, dứt khoát lại để cho hắn cân nhắc một chút thích hợp môn hạ đệ tử tu hành công pháp, Khúc Trục được thụ trách nhiệm, tự nhiên vạn phần cảm kích, lại kéo Mặc Linh Tử, thương thảo một đêm, ngày thứ hai sáng sớm lúc lấy ra kết quả.

“Thiên Cương Lô Pháp?”

Mạnh Tuyên thấy được Hoắc Thanh Chiêm viết xuống công pháp, không khỏi lạnh lùng cười cười, ánh mắt híp lại.

Sắc trời sáng rõ, mặt trời mới mọc ánh sáng màu đỏ rải đầy tiên sơn, Thiên Trì môn xuống, đã ngay ngắn hướng tại Tọa Vong phong trước chờ.

Mạnh Tuyên cũng không giả vờ giả vịt, đơn giản dẫn dò hai câu, liền dẫn chúng đệ tử Ngự Kiếm hướng Lăng Hoàn Kinh Quạt phương hướng bay đi.

Đi vào cốc trước, chỉ thấy cái kia đại sương mù hay vẫn là đại sương mù, pháp trận hay vẫn là pháp trận, biểu hiện ra thoát nhìn cũng không thay đổi hóa.

Nhưng Mạnh Tuyên cảm bốc lên pháp quyết, dương vung tay lên, đại sương mù liền âm âm tản mở đi ra, xuất hiện một đầu đường nhỏ, nổi thẳng kinh quạt đại môn.

“Mở... Kinh quạt lần nữa mở ra rồi...”

“Giữ gìn mười năm, ta rốt cục có thể lần nữa tu hành rồi...”

“Đa tạ Đại sư huynh truyền công chi ân, sinh thời, sư đệ vĩnh viễn không dám quên...”

Trong khoảng thời gian ngắn, Lăng Hoàn Kinh Quạt trước tiếng hoan hô huyền ảo.

Tiên môn quan trọng nhất là cái gì, tự nhiên là tu hành pháp quyết rồi.

Cái này rất giống đi trường học học bài, tuy nhiên có thể yêu

đương có thể đánh nhau có thể trôn học lên mạng a, nhưng trường học sở dĩ là trường học, cũng là bởi vì nó truyền thụ tri thức, mà cái này tri thức, đối với tiên môn người trong mà nói tựu là tu hành pháp quyết rồi.

Còn đây là lập phái chi cơ, cũng là một môn mạch máu chỗ.

Thiên Trì tự kiếp hỏa diệt đạo đến nay, liền cũng không còn ngày xưa vinh quang, môn hạ đệ tử chết một nửa, đi một nửa.

Cái kia đi một nửa ở bên trong, có rất lớn một phần là bởi vì ở chỗ này đã cầu không được pháp rồi.

Không cách nào chi môn, cơ hồ tương đương xóa tên.

Thế nhưng mà hôm nay, Lăng Hoàn Kinh Quật mở lại, Thiên Trì truyền thừa, lại hiện ra hậu thế.

Những khổ ải này gần mười năm Thiên Trì đệ tử, lại làm sao có thể không kích động?

“Vào đi thôi, ghi nhớ ở, về sau Lăng Hoàn Kinh Quật mỗi tháng mở ra một lần, mỗi người có thể đọc qua điển tịch một canh giờ, hơn nữa chỉ bằng dựa theo Khúc sư đệ cho các người tuyển định công pháp đọc qua, không thể tự tiện tu luyện, nếu như muốn học, cũng cần muốn nói trước cho ta, ta gật đầu về sau, mới có thể tu hành...” Mạnh Tuyên nhẹ giọng khuyên bảo lấy: “Chư vị sư đệ đừng tưởng rằng ta keo kiệt, thật sự là tu hành chi đạo, gian khổ hiểm trở, chúng ta lại không có sư trưởng chỉ giáo, hơi không lưu tâm sẽ gặp tẩu hỏa nhập ma, không giống trò đùa...”

“Đa tạ sư huynh đề điểm, chúng ta đều hiểu được...”

Thiên Trì môn hạ mọi người cũng không phải kẻ dần, minh bạch Mạnh Tuyên dụng ý.

Hắn kỳ thật chính là sợ kinh quật một khi mở rộng ra, chúng đệ tử bụng đói ăn quàng, lung tung tu luyện, hư mất Đạo Cơ mà thôi.

Cái này kỳ thật tựu lấy người cực đói là giống nhau, ngược lại không thể để cho hắn một lần ăn quá no bụng, hội chống.

“Minh bạch là tốt rồi!”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, nói: “Cái này quy củ cũng không phải tử lệnh, chờ vượt qua một năm nửa năm, tự nhiên sẽ dần dần chậm dần, đợi lát nữa đến các ngươi hoặc là tu vi tiểu thành, hoặc là lập được công lao, ta tự nhiên sẽ báo cáo sư tôn, đều đề các ngươi làm Chân Truyền Đệ Tử, đến lúc đó cái này đệ nhất kinh quật, liền mặc cho các ngươi đọc qua rồi, mong rằng chư sư đệ coi đây là chí, nhiều hơn cố gắng mới là...”

Chúng đệ tử đại hỉ, lần nữa bái tạ Mạnh Tuyên, sau đó mới cung kính sửa sang lại y quan, cất bước hướng kinh quật đi đến.

“Hoắc sư đệ...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên gọi lại theo trong đám người, chuẩn bị tiến vào kinh quật Hoắc Thanh Chiêm.

“Đại sư huynh có gì phân phó...”

Hoắc Thanh Chiêm lấp bắp kinh hãi, gấp vội cung kính hướng Mạnh Tuyên hành lễ.

Mạnh Tuyên khước miệng nhếch lên, thản nhiên nói: “Ta nghĩ tới rồi, ngươi ngày ấy bị thương, mạo muội tu pháp, đối với thân thể vô ích, lúc này đây trước hết chờ đi vào, trở về dưỡng tốt thương về sau, tái nhập kinh quật a!”

“Ngươi...”

Hoắc Thanh Chiêm kinh hãi, hai mắt sáng ngời, nhìn phía Mạnh Tuyên.

Mà Mạnh Tuyên tắc thì lạnh lùng cười cười, nhìn thẳng hắn.

“Tốt... Căn tuân sư huynh dạy bảo...”

Hoắc Thanh Chiêm hay vẫn là dẫn đầu cúi đầu, che lại trong ánh mắt sát khí, chậm rãi thi cái lễ, quay người ly khai.

Mà Mạnh Tuyên tắc thì cười lạnh một tiếng, không chút phật lòng.

Người này âm hiểm xảo trá, chính mình tận tận khổ khổ mở ra kinh quật, dựa vào cái gì muốn cho hắn tiến đến?

Hắn cũng lười được muốn làm cái gì mê hoặc rồi, trực tiếp tự nói cho Hoắc Thanh Chiêm, ta không cho ngươi tiến!

Đương nhiên, có khác một nguyên nhân tự là, Mạnh Tuyên cảm thấy cái này Hoắc Thanh Chiêm có điểm bí mật gì, cùng hắn ngàn phòng vạn phòng, cùng hắn làm tâm lý chiến, chẳng chủ động xuất kích, buộc hắn lộ ra ngoài.

Đương nhiên, nếu như thời gian lưu chuyển, Hoắc Thanh Chiêm thật sự đã chứng minh trong sạch chỉ thân, cái kia đến lúc đó Mạnh Tuyên lại đền bù tổn thất hắn cũng không muộn.

Một lúc lâu sau, kinh quật, chúng đệ tử vui sướng hơn hờ, đều đã nhận được chính mình cần thiết công pháp.

Một mực không có được truyền hành quyết, đều đã tìm được tu hành công pháp, thiếu khuyết chế định chi thuật, cũng đã nhận được võ pháp thuật pháp, lại để cho Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn ngược lại là Khúc Trục, hắn vốn là có tư cách tu hành môn hạ hành quyết, có thể hắn hết lần này tới lần khác lựa chọn một môn “Tiểu Luyện Tâm pháp”, cái này căn bản không phải tu hành công pháp, mà là dùng để tu tâm tĩnh khí pháp môn, thật sự là có chút tiêu chúng rồi.

“Mạnh sư huynh chê cười...”

Gặp Mạnh Tuyên có chút tò mò, Khúc Trục có chút không có ý tứ cười nói: “Sư đệ tâm tình đã từng bị nhục, bảy từ năm đó, thủy chung không cách nào Thông Thần đạt niệm, cho nên liền tuyển cái này tiểu Luyện Tâm pháp, hi vọng đối với tâm tình đôi với có chỗ trợ giúp...”

“Tâm tình bị nhục sao?”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, an ủi vài câu, liền lại để cho hắn đã đi ra.

Mạnh Tuyên biết rõ, tu giả sợ nhất tâm tình bị nhục, có thể nói, một khi bị nhục, nếu không thể có thể phá ma chương, cả người tự phế đi.

Thời gian uống cạn chung trà về sau, chúng đệ tử đều đã ly khai, kinh quật lần nữa.

Tại chúng đệ tử về núi thời điểm, kiếm bên cạnh hồ, một người cầm trong tay cây chổi, mặt mũi tràn đầy cực kỳ hâm mộ, dĩ nhiên là là Nham Cơ Tử rồi.

Hắn vậy mà không có lựa chọn cách núi, mà là cam tâm tại đây Thiên Trì tiên môn, làm duy nhất một cái Ngoại Môn Đệ Tử.

“Ta cũng nên hảo hảo tu hành rồi...”

Sư môn sự tình, tạm cáo một giai đoạn, Mạnh Tuyên cũng nên cân nhắc chính mình tu hành rồi.

Bất quá tại chính mình tu hành trước khi, hắn thực sự theo kinh quật ở bên trong đã mang đến một đám về pháp trận điện tạ, lại để cho Bảo Bồn chính mình cân nhắc, thư sinh này tinh thông số học, thiên phú xa cao hơn Mạnh Tuyên, không hảo hảo lợi dụng thật sự đáng tiếc.

Những này điện tạ, đều là giấy chất, thuộc về kinh quật trong không thể nào trọng yếu điện tạ, phạm là trọng yếu kinh điển, đều là khắc sâu tại ngọc giản bên trên, không thể mang cách kinh quật, nhưng những giấy này chất lại không phòng, có thể tùy ý môn hạ đệ tử mượn đọc. Nói sau, Mạnh Tuyên hôm nay là Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đại Đệ Tử, tạm thay truyền công, giới luật, chấp chương, chương pháp tứ đại trưởng lão vị, trái với quy củ lại như thế nào?

Hiện tại Thiên Trì tiên môn quy củ, còn không phải hắn định đoạt!

Bảo Bồn tự cũng vui mừng, những tiên môn này pháp trận chỉ lý, phiền phức huyền ảo, chính dễ dàng lại để cho hắn giết thời gian.

“Thiên Cương Lô Pháp, điên đảo Tạo Hóa...”

Mạnh Tuyên cũng bắt đầu bế quan, tu hành nổi lên rượu này đồ sư thúc trong miệng ngũ đại chính pháp tôn sư, Thiên Cương Lô Pháp.

Phương pháp này chính là Thiên Cương Lô Quyết đệ nhất cuốn, chung phân tam trọng, đúng là thích hợp Chân Linh cảnh phía dưới đệ tử tu hành.

Tu hành, Mạnh Tuyên thật cũng không cảm giác có thập bao nhiêu khó khăn, thật là tinh thâm ảo diệu, nhưng Mạnh Tuyên còn có thể lĩnh ngộ.

Thiên Cương Lô Pháp đệ nhất trọng, là cảm ngộ ở giữa thiên địa Lô Lực, cũng dùng chân khí tương hân ngưng tụ.

Cảm ngộ chỉ đạo, tâm càng tĩnh, càng ổn, liền càng nhanh.

Mà Mạnh Tuyên mỗi ngày dùng Đại Ai Ấn giặt rửa luyện thể xác và tinh thần, đã sớm như giềng cổ một loại, rất nhanh liền đạt đến công pháp yêu cầu.

Mà thôi chân khí tương Lô Điện ngưng tụ, tắc thì muốn xem tu giả chân khí, Mạnh Tuyên chính là là chân khí cửu trọng, cũng không khó khăn.

Bởi vì mà Thiên Cương Lô Pháp đệ nhất trọng, Mạnh Tuyên cũng chỉ dùng mười ngày thời gian, liền tu thành.

Véo khởi pháp ấn, vận chuyển chân khí, quanh người trong không khí, rất nhanh tựu xuất hiện loáng thoáng điện quang, lớp ba lớp bớp.

“Cái này đệ nhất trọng Lô Pháp, chỉ là đặt nền móng mà thôi, đệ nhị trọng, mới có thể thể hiện ra huyền ảo chỗ a...”

Mạnh Tuyên hồi tưởng đến công pháp khẩu quyết, trong nội tâm bay lên một tia khiếp sợ, một tia mừng thầm, tâm tình thật lâu không thể bình tĩnh.

Cái này Thiên Cương Lô Pháp, đúng là mà hần cần.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 81 : Lôi tẩy 3000 huyết

Chương 81: Lôi tẩy 3000 huyết

“Lôi tẩy 3000 huyết, tu thành chân bảo thân...”

Thiên Cương Lôi Pháp đệ nhị trọng khúc đạo đầu, là một câu nói kia. Hàm nghĩa rất đơn giản, dùng Lôi Lực tẩy luyện quanh thân 3000 đại huyết, liền có thể tu luyện thành trong truyền thuyết “Bảo thân”. Tại tu gia trong mắt, bảo thân là một loại thiên tư, cũng là một loại cảnh giới, cái kia đại biểu cho không tỳ vết thân thể, trên đời hiếm thấy. Thậm chí tại trong truyền thuyết, loại này thân thể là tu không thành, chỉ có thể trời sinh, hoặc là vô hạn tiếp cận.

Trời sinh bảo thân người, chẳng những tu đi thần tốc, hơn nữa vô luận ở đâu cái cảnh giới, đều có thể lực áp cùng thế hệ.

Mà 3000 đại huyết, cũng là Mạnh Tuyên trước đây chưa từng nghe qua.

Hồng Trần bên trong người bình thường, đều cho rằng nhân thể có 365 cái huyết vị.

Mà cao minh thầy thuốc, lại cho rằng trong cơ thể con người có 720 cái huyết vị.

Nhưng ở tu gia trong mắt, lại cho rằng trong cơ thể con người có 1000 cái huyết vị.

Nhưng vô luận như thế nào, đều chưa từng có người nhắc tới qua 3000 huyết vị mà nói.

Bất quá, tại Mạnh Tuyên tĩnh tâm hồi tưởng Thiên Cương Lôi Pháp bên trong kinh văn về sau, trong nội tâm liền hiểu rõ.

“Nguyên lai, trong cơ thể con người có một ngàn minh huyết, một ngàn ẩn huyết, càng có một ngàn hư huyết, cộng lại, là 3000 đại huyết!”

Mạnh Tuyên trong lòng hồi tưởng đến, dựa theo Thiên Cương Lô Pháp nói, đúng là cái này 3000 đại huyết, quyết định người thân thể thiên tư.

3000 đại huyết, có với nhét có hiểu rõ, có thể thông bao nhiêu, toàn bộ bằng thiên định.

Mà huyết đạo thông càng nhiều, người thiên tư liền càng cao.

Thiên Cương Lô Pháp, là muốn dùng Lô Điện Chi Lực, tương huyết đạo bế tắc cưỡng ép mở ra, tẩy luyện thân thể.

“Rất tốt, Thiên Trì năm pháp, Lô Cương vi tôn... Ta tựu đến xem cái này Thiên Cương Lô Pháp huyền diệu a!”

Mạnh Tuyên trong ánh mắt bắn ra hai đạo kiên định chi ý, một ngụm chân khí nhổ ra đi ra ngoài.

“Thiên Địa lôi tinh, nhanh chóng đến giá trước, nghe ta tuyên điều...”

Mạnh Tuyên nhổ ra chân khí thời điểm, dĩ nhiên véo khởi ấn pháp, đồng thời quát khẽ khẩu quyết.

Rất nhanh, chung quanh trong không khí liền bắt đầu có lôi hoa lóng lánh, cũng dần dần ngưng kết cùng một chỗ, giống như chất lỏng.

Người chân khí đến từ Thiên Địa, cùng vạn vật đồng nguyên, thông qua ấn pháp cùng khẩu quyết, là có thể dùng chân khí tương trong không khí lôi tinh chi lực đưa tới, tự nhiên điều khiển, mà cái này cũng chính là Thiên Cương Lô Pháp đệ nhất trọng trụ cột. Thế gian những thứ khác thuật pháp, cũng là nguyên ở đạo lý này, người có thể diễn biến Thiên Địa vạn vật biến hóa, hình thành đủ loại kỳ dị thuật pháp, nhờ liền là chân khí cùng vạn vật liên hệ.

Tại Mạnh Tuyên tâm ý dưới sự khống chế, lôi hoa rất nhanh tựu ngưng tụ thành ước dưa hấu lớn nhỏ một đoàn, huyền ở không trung, diệu như Liệt Nhật.

Đây cũng là hần hôm nay cực hạn, dùng chân khí của hần phẩm chất cùng hàm lượng, tối đa liền chỉ có thể khống chế

như thể quy mô Lôi Quang.

“Đến đây đi, bảo bối...”

Mạnh Tuyên pháp quyết dẫn động, cái kia lôi cầu liền hướng hắn bay tới.

“Ba ba...”

Lôi cầu đã đến gần bên người, Mạnh Tuyên lập tức liền cảm thấy một loại tê dại cảm giác, tóc gáy đều dựng thẳng.

Hắn tựa như một cái chuẩn bị đi sờ điện cao thế ngoạn đồng, hít và một hơi, mãnh liệt cắn răng một cái, tương lôi cầu đã nhét vào trong cơ thể.

Đau nhức...

Thân thể mỗi một tác da thịt bị xé nứt giống như đau đớn!

Giờ khắc này, Mạnh Tuyên trên mặt cơ bắp đều bóp méo, dù là hắn tâm thân kiên định, cái này mãnh liệt đến cực điểm đau đớn cũng suýt nữa phá tan lý trí của hắn, hắn chỉ cảm thấy, trong cơ thể mình tựa hồ mỗi một tác đều dấy lên hùng hực hỏa diễm, tại đốt thiêu đốt lấy hắn mỗi một tác cơ mào, lại tựa hồ vô số đạo cương châm tại hung hăng đâm vào hắn từng cái lỗ chân lông, càng giống tại dùng máy khoan điện tại bên ngoài thân chui ra nguyên một đám động đến.

Đây quả thực là một cái tự làm khổ pháp môn.

Khó trách kiếp trước mắng chửi người đều muốn mắng thiên lôi đánh xuống rồi, đây đúng là tưởng tượng không đến cực hình.

Bất quá, tại thống khổ bên ngoài, Mạnh Tuyên vậy mà cũng kỳ dị cảm thấy tí ti quái dị thoải mái.

“Chẳng lẽ ta thực chất bên trong hữu thụ hành hạ khuynh hướng hay sao?”

Mạnh Tuyên nghĩ tới cái này vấn đề kỳ quái, Lôi Lực nhập vào cơ thể tàn sát bừa bãi, chính mình vậy mà hội cảm giác thoải mái?

Đôi mắt cái này khủng bố vấn đề, Mạnh Tuyên bị hù không nhẹ, bắt quá hấn rất nhanh tụt suy nghĩ cẩn thận rồi.

Không phải mình hữu thụ hành hạ khuynh hướng, mà là do ở trong cơ thể hấn âm khí.

Bọn hấn Đại Bệnh Tiên Quyết nhất mạch, luyện tà vi chính, dùng bệnh Khí Luyện Đan, trong cơ thể chắc chắn sẽ có một ít âm khí còn sót lại.

Lúc trước Bệnh lão đầu liền dạy hấn một loại ngâm chế rượu mạnh phương pháp, dùng để khu trục trong cơ thể còn sót lại âm khí.

Chỉ có điều, mặc dù uống rượu thuốc, âm khí y nguyên không phải dễ dàng có thể khu sạch sẽ, vẫn có một ít thâm căn cố đế âm khí giữ lại, mà hôm nay hấn Lôi Lực nhập vào cơ thể, cái này Lôi Lực nhưng lại trong thiên hạ chí dương chi vật, những nơi đi qua, Mạnh Tuyên trong cơ thể sở hữu âm khí tại đưng phải Lôi Lực về sau đều giống như là Băng Tuyết tan rã rồi, đây cũng là hấn cảm giác có chút thoải mái nguyên nhân.

“Xuy xuy xùy...”

Cũng ngay tại Lôi Lực nhập vào cơ thể lúc, Mạnh Tuyên bên ngoài thân xuất hiện một cái lại một cái điểm sáng.

Lôi Lực đã bị hấn đã nhét vào trong cơ thể, như thế những điểm sáng này, nhưng lại theo trong cơ thể hấn lộ ra đến ánh sáng.

Thật giống như, thân thể của hấn xuất hiện một cái lại một cái lỗ, ánh sáng chói mắt.

Những điểm sáng này liên tục không ngừng xuất hiện, rậm rạp chẳng chịt, tựa như khóa khóa ngôi sao khảm nạm tại Mạnh Tuyên trên thân thể.

Có cực kỳ sáng ngời, có lại phi thường ảm đạm, tựa hồ lỗ thủng không có hoàn toàn mở ra.

“720 chỗ... Nguyên lai ta là trời sinh đã thông 720 vị đại huyết...”

Mạnh Tuyên đối với thể chất của mình đã có một tia lĩnh ngộ, sau đó tự vận chuyển chân khí, kéo trong cơ thể Lôi Lực, bắt đầu hướng chính mình cái kia còn lại 280 miếng bế tắc minh huyết phóng đi, Lôi Pháp tẩy huyết, là dùng cuồng bạo Lôi Lực tương những huyết đạo bế tắc kia cưỡng ép mở ra, viên mãn, lấy người đánh lỗ tai mắt không phải một cấp độ, máu chốt là Lôi Lực tại trong kinh mạch chạy, cũng là đối với kinh mạch một lần tẩy luyện.

“Xuy xuy...”

Trải qua nửa canh giờ tẩy luyện, Mạnh Tuyên minh huyết lại được mở ra hai miếng, mà trong cơ thể hắn Lôi Lực cũng ảm đạm rồi xuống.

“Không thoải mái a, là cái việc tổn sức...”

Mạnh Tuyên chậm rãi thở dài khẩu khí, mở mắt.

Phá tan cái này hai miếng huyết đạo về sau, chân khí của hắn đã không thể tiếp tục được nữa rồi, chỉ có thể tạm thời thu công.

Điều này cũng làm cho hắn hiểu được rồi, Lôi Pháp luyện thân, thật đúng là không phải dễ dàng có thể đạt tới, muốn hao tổn phế không thiếu thời gian.

Cứ như vậy, cả ngày thời gian, Mạnh Tuyên tự đang không ngừng tẩy huyết, nghỉ ngơi tầm đó vượt qua.

Đợi cho cả ngày đi qua, hắn tổng cộng đã thông mười miếng minh huyết, đây cũng là hắn hôm nay cực hạn.

Bất quá lúc nghỉ ngơi, hắn tự nghiên ngộ võ pháp, tu luyện Tam Thập Tam Kiêm, cũng là không đến sống uổng.

Ngoại trừ cái này mỗi ngày thống khổ, Mạnh Tuyên phá tan còn lại 280 miếng minh huyết, cũng không có đọng phải quá nhiều khó khăn.

Không sai biệt lắm một tháng thời gian, hắn liền tương một ngàn minh huyết toàn bộ mở ra, Lôi Lực nhập vào cơ thể, ngàn trái đầy sao liền ra hiện tại hắn quanh người, lộ ra đã quý

dị, lại có không hiểu huyền bí cảm giác.

Mở ra một ngàn minh huyết về sau, Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy mình bình thường thở nạt lúc, cùng Linh khí câu thông rõ ràng càng thông thuận rồi, máu chốt nhất chính là, Mạnh Tuyên cảm giác chân khí của mình phẩm chất lại có tăng lên.

Cũng không phải nói hắn đã đột phá chân khí cửu trọng, mà là chỉ chân khí của hắn cửu trọng càng đề cao.

Chân khí vừa tới cửu trọng, mỗi cao hơn nhất trọng, chân khí phẩm chất cùng hàm lượng đều rất cao nhất trọng.

Chân khí cửu trọng, liền đại biểu cho sự biến hóa này cực hạn.

Tại tu vi đã đến chân khí cửu trọng về sau, người chân khí phẩm chất liền sẽ không lại biến, tối đa chỉ có thể gia tăng hàm lượng.

Trước kia Mạnh Tuyên chỉ có 720 miếng minh huyết mở ra, chân khí phẩm chất cực hạn cũng chỉ đến 720 miếng minh huyết cực hạn mà thôi.

Hôm nay hắn minh huyết mở ra một ngàn miếng, cực hạn tăng lên, chân khí phẩm chất tự nhiên cũng tùy theo tăng lên.

Kỳ thật cái này cùng đồng dạng mười lăm tuổi thiếu niên, có người lực lượng cường đại, có người lực lượng nhỏ yếu đồng dạng, tựu tính toán hai người tiếp nhận đồng dạng huấn luyện, tương thể năng khai phát đã đến mạnh nhất, nhưng y nguyên có cao thấp chi phân, đây là người bản thân cực hạn, Tiên Thiên mang đến, không cách nào cải biến, mà Mạnh Tuyên hôm nay lại cưỡng ép đem cái này cực hạn đề cao, hơn nữa trọn vẹn cất cao gần một phần ba.

Tu hành tựa như leo núi, Mạnh Tuyên đã bò tới đỉnh, không cách nào nữa hướng lên leo lên, thể nhưng mà hôm nay hắn dưới chân núi cao rồi.

Chân khí phẩm chất sau khi tăng lên, hàm lượng liền rút lại rồi, bất quá cái này lại không thành vấn đề, Bảo Bồn tựu tại bên người đây này.

Tùy thời tu luyện tùy thời cất lọc, Mạnh Tuyên chân khí

phẩm chất tại tăng lên, hàm lượng thực sự đi theo lại tu lên rồi.

Hôm nay mỗi mười ngày chắt lọc một đạo ma khí, mỗi ba mươi ngày luyện hóa một hạt bệnh đan, đã thành hần hằng ngày bài học rồi.

Hơn nữa cái này tứ đẳng bệnh đan, hiệu quả cũng quả thực phi phàm, mỗi lần đều có thể vi Mạnh Tuyên bổ túc đại lượng chân khí.

Mạnh Tuyên đã từng ăn một hạt Tùng Hữu sư huynh đưa tặng vạn năm cổ tùng chỗ kết hạt thông, lại phát hiện, cái kia bị trong môn đệ tử trong truyền thuyết vô cùng kì diệu hạt thông, hiệu quả cũng chỉ cùng hần chỗ luyện hóa tam đẳng đan tương tự, mà tứ đẳng đan, hiệu quả trọn vẹn so hạt thông cao gấp ba, nói cách khác, theo như lượng đến tính toán, Mạnh Tuyên tương đương mỗi mười ngày tự nuốt một hạt vạn tuổi cổ hạt thông, còn không cần tốn hao thời gian luyện hóa...

“Không được a, cảm giác Bảo Bồn trên người bệnh đan, hiệu quả càng ngày càng yếu đi...”

Mạnh Tuyên lại đã luyện hóa được một hạt tứ đẳng đan về sau, cảm ứng thoáng một phát, trong nội tâm bay lên một tia buồn bực.

Hắn phát hiện một vấn đề, giống như thời gian dài phục dụng cùng một loại đan, đan hiệu cũng giảm giá.

Liên tục luyện hóa Bảo Bồn trên người ma khí, chân khí của hần tăng trưởng hiệu quả đã có chút giảm bớt.

Nghĩ đến cũng là hợp lý, người bình thường liên tục ăn một loại dược, thân thể còn có thể sinh ra kháng dược tính đây này...

“Tu hết minh huyết, nên tu âm huyết...”

Mạnh Tuyên không có xoắn xuýt tại đan dược vấn đề, bọn hắn Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân, chưa bao giờ buồn cái này.

Minh huyết tại bên ngoài thân, dùng kinh mạch tương liên, chính là là thân người cùng ở giữa thiên địa liên hệ đạo thứ nhất đại môn. Mà âm huyết tắc thì ở vào ngũ tạng lục phủ cùng

cột tủy ở chỗ sâu trong, nếu như nói trước khi dùng Lôi Lực tẩy luyện minh huyết, là có Liệt Diễm đốt thiêu đốt thân thể, dùng máy khoan điện tại bên ngoài thân khoan thành động, như vậy tẩy luyện ản huyết, cái kia chính là Liệt Diễm tại đốt thiêu đốt bản thân tâm can phổi, dùng máy khoan điện toàn chính mình cột tủy.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 82 : Lĩnh phù chiếu

Chương 82: Lĩnh phù chiếu

Càng mấu chốt chính là, Mạnh Tuyên phát hiện, tẩy luyện ản huyết, tốc độ cũng chậm lại.

Dùng hãn hôm nay chân khí lượng, mặc dù ngày tiếp nối đêm tẩy luyện, cũng tối đa chỉ có thể thông khai vừa đến hai miếng ản huyết. Mà ản huyết số lượng cùng minh huyết đồng dạng, khoảng chừng một ngàn cái, điều này cũng làm cho đại biểu cho, hãn tương ản huyết toàn bộ phá vỡ, ít nhất cũng cần một năm rưỡi thời gian, hết lần này tới lần khác hãn hiện tại chân khí bổ sung đã trở thành một vấn đề, đã không thể giống như trước kia đồng dạng tiếp tục bế quan.

Như hãn như vậy ngày đêm không ngừng lớn nhất cường độ vận dụng chân khí, chân khí bổ sung nhất định phải đuổi kịp.

Trước kia Bảo Bồn ma khí, đầy đủ hãn bổ sung, thế nhưng mà hôm nay lại phát hiện có chút khó có thể vi kế rồi.

Vì vậy, đang bế quan nửa năm sau, Mạnh Tuyên rốt cục phá quan mà ra, hôm nay hãn ản huyết đã thông mở 300 miếng.

Có chút kinh ngạc vấn đề là, thông mở cái này 300 miếng ản huyết về sau, Mạnh Tuyên cũng không có cảm giác được rõ ràng biến hóa.

Chân khí phẩm chất tuy nhiên cũng có chút hứa tăng lên, nhưng lại không rõ ràng, chợt nhìn, tựa hồ ản huyết thông cùng không thông, không có gì khác nhau.

Đương nhiên, chính hãn cũng minh bạch, ản huyết hiểu rõ, nhất định có tác dụng của nó, chỉ là tự mình còn không có phát hiện.

“Đại sư huynh có ở đây không? Mặc Linh Tử cầu kiến...”

Mạnh Tuyên xuất quan tin tức vừa mới truyền đi, Mặc Linh Tử liền tới bái phỏng rồi.

“Vào đi!”

Mạnh Tuyên cũng đang nhàm chán, liền lên tiếng, thanh âm nhu hòa, lại đã đưa ra ngoài một dặm có thừa.

“Tu hành thế nào?”

Mạnh Tuyên đánh giá cười hì hì đi tới Mặc Linh Tử, cái thằng này tuy nhiên đang cười lấy, nhưng khí thế trên người lại càng lạnh hơn.

Cũng là quái, lúc trước lựa chọn công pháp, hắn để đó những thứ khác mấy bộ tu pháp không học, không đi học được danh tự dị thường quái dị Cửu U Âm Phong Quyết, hôm nay đệ nhất trọng đã tu thành, trên người không hiểu thấu tản ra hàn khí. Trước kia hắn tự là lạnh khẩu mặt lạnh, cơ hồ thấy ai cũng cùng thiếu nợ hắn hai trăm khối tiền tựa như, hôm nay càng là thẳng cấp rồi, thật giống như người khác thiếu nợ hắn một ngàn khối tiền tựa như.

“Nhờ sư huynh phúc, đệ nhất trọng đã viên mãn, ta chuẩn bị tu hành đệ nhị trọng rồi...”

Mặc Linh Tử nói ra, phối hợp kéo trương ghế ngồi xuống.

Cảm giác rất quái dị...

Mặc Linh Tử rõ ràng là đang cười, hơn nữa hắn cũng xác thực là ở cười, nhưng nét mặt của hắn lại làm cho người cảm giác rất lạnh...

Người đều nói về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, nhưng Mặc Linh Tử cứng rắn sinh đem mình tu luyện thành thịt cười da không cười rồi.

“Cái này Cửu U Âm Phong Quyết, không phải là tà pháp a...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm không khỏi muốn, nghĩ lại lại muốn, đặt ở Thiên Trì kinh quật ở bên trong hành quyết một trong, chắc có lẽ không như vậy tà.

“Vô sự không lên điện tam bảo a?”

Mạnh Tuyên nhìn qua Mặc Linh Tử cười nói.

Mặc Linh Tử mặt có chút hồng... Hắc sắc mặt càng ngày càng trắng rồi, này cũng rất dễ dàng nhìn ra... Sau đó nhẹ gật đầu, hơi có chút không có ý tứ mà nói: “Muốn tu luyện Cửu U Âm Phong Quyết đệ nhị trọng, nhưng lại cần phải mua một ít Địa Âm Thạch đến dùng...”

Mạnh Tuyên nghe vậy cười cười, liền gọi Bảo Bồn tương còn lại Kim Tinh Linh thiết lấy ra.

Bảo Bồn nâng một cái ki, dụng cụ hốt rác đến, hướng trên mặt bàn khê đảo, rầm rầm hơn mười lạng Kim Tinh cùng mấy khối linh thiết mảnh vỡ, nói: “Tự thừa điểm này rồi!”

“Cũng bị mất?”

Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn, nửa năm qua này, thường xuyên có môn hạ sư đệ đến đây vay tiền, Mạnh Tuyên không thắng hắc nhiên, liền tương sở hữu ngân lượng, đều nhờ Ngưu lão đại đổi thành Kim Tinh Linh thiết, sau đó giao cho Bảo Bồn đảm bảo, môn hạ các sư đệ đến rồi, liền không cần quấy rầy hắc, trực tiếp đi tìm Bảo Bồn mượn có thể, chỉ là Mạnh Tuyên không nghĩ tới, lúc này mới nửa năm thời gian, hắc tự biến thành kẻ nghèo hàn rồi.

“Người trước đem những cầm này a!”

Mạnh Tuyên thở dài, tương những Kim Tinh Linh này thiết một cỗ não giao cho Mặc Linh Tử.

Hắc cũng minh bạch, tu hành một đạo, hao phí có phần cự, người bình thường thật đúng là thừa đảm đương không nổi.

Hắc lúc tu luyện tuy nhiên không thể nào cần dùng tiền, nhưng hắc sư đệ của hắc nhóm tuy nhiên cũng muốn tiêu hao Linh Đan Thần mỗ.

Đây thật ra là một cái rất khủng bố con số.

“Hắc hắc, Mạnh sư huynh, thật sự là đa tạ rồi... Ta lần trước cho người mượn, còn không có còn a...”

Mặc Linh Tử cũng có chút không có ý tứ, hắn đã nhìn ra, đây đúng là Mạnh Tuyên cuối cùng một ít trước rồi.

Bảo Bồn nghe xong, chen miệng nói: “Không có việc gì, ta đều nhớ kỹ sổ sách đây này...”

Mặc Linh Tử nhất thời có chút xấu hổ nở nụ cười.

“Hay vẫn là cảm giác rất quái dị...”

Mạnh Tuyên im lặng nhìn hắn, thật cười da không cười cảm giác thật sự là đặc biệt quái dị.

“Nhà mình sư huynh đệ, không cần phải khách khí rồi, bất quá chúng ta nên nghĩ biện pháp lợi nhuận chút ít trước rồi ngược lại thật sự...”

Mạnh Tuyên thở dài, hắn lúc trước tự Hắc Mộc sơn mang đến tài sản, hôm nay cũng không sai biệt lắm nhanh thấy đáy rồi.

“Kiếm tiền... Xác thực nên muốn nghĩ biện pháp rồi, trong môn sư huynh đệ cũng không có thiếu tu hành đã đến bình cảnh, cần tiêu hao lớn lượng tài nguyên, chỉ có điều, chúng ta Thiên Trì tiên môn bên ngoài đã không điền sản ruộng đất, cũng vô sinh ý, lại không có khoảng thu nhập thêm nha... Lại một điểm, đã có thì như thế nào, tu hành hao phí chỉ cự, cũng không phải là những thứ này Hồng Trần gian sinh ý có thể chèo chống, duy có phù chiếu nha...”

Mặc Linh Tử thán.

“Phù chiếu... Cái kia liên tiếp phù chiếu a, Thiên Trì đệ tử đóng cửa không xuất ra nhiều năm, cũng nên đi đi lại lại đi đi lại rồi!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nhẹ nói đạo.

“Lời nói là nói như vậy pháp, chỉ là chúng ta Thiên Trì đệ tử đi lĩnh chiếu, lại luôn...”

Mặc Linh Tử có chút do dự, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem Mạnh Tuyên, sợ bị hắn lảng nhục.

Mạnh Tuyên biết rõ trong lòng của hắn đang suy nghĩ gì, cũng không có tức giận, chỉ là nói khẽ: “Ta cũng biết, chúng ta Thiên Trì tiên môn hôm nay môn phái tàn héo che, ra ngoài hành tẩu, một hướng bị người xa lánh, chỉ có điều, càng như vậy, chúng ta càng là muốn đi ra ngoài, nên tranh tranh, nên đấu đấu, bằng không thì Thiên Trì đệ tử lâu không ở bên ngoài hành tẩu, người khác thật đúng là đạo chúng ta Thiên Trì tiên môn đã vong rồi...”

Mặc Linh Tử nao nao: “Mạnh sư huynh, ý của ngươi là...”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, thản nhiên nói: “Ngày mai ta liền đi phù chiếu đại điện, ngược lại muốn nhìn người khác là cái gì khi dễ Thiên Trì đệ tử!”

Nghe xong Mạnh Tuyên, Mặc Linh Tử con mắt không khỏi phát sáng lên.

Cái gọi là phù chiếu, là tiên môn và tất cả thế lực lớn phát hạ nhiệm vụ.

Tục truyền Thượng Cổ trong năm, người phạm tục mỗi khi gặp tai họa không cách nào tự gánh vác lúc, sẽ gặp bá tể Thượng Thương, viết xuống giao nộp văn, dâng tế phẩm, thỉnh cầu có người tu hành ra tay, vì dân chúng khur tai. Khi đó người tu hành, cùng phạm tục căn bản cũng không có tách ra, đều là sinh hoạt chung một chỗ, bọn hắn đã nhận được tế phẩm, dĩ nhiên là sẽ ra tay, hoặc là chém yêu, hoặc là hàng ma, hoặc là cầu mưa.

Dần dà, nhiều thế hệ biến ảo, thế gian cấu thành đã lớn vì bất đồng.

Người tu hành vì rất tốt tu hành, dựng lên tiên môn, ẩn cư Hải Thiên thâm sơn, bình thường trên cơ bản không cùng Hồng Trần có chỗ cùng xuất hiện.

Nhưng này Thượng Cổ pháp môn lại truyền lưu ra, phạm tục dân chúng, y nguyên có thể dâng tế phẩm, thỉnh cầu tiên giả khur tai.

Cái loại này hiện lên cùng Tiên gia giao nộp văn, liền được người xưng là phù chiếu.

Bất quá, hôm nay phù chiếu đã 衍 thay đổi rất nhiều, ngoại trừ phạm tục khư tai giao nộp văn bên ngoài, còn có mặt khác đủ loại.

Nói thí dụ như vương thất, thế gia thậm chí một ít tiên môn, đều biết dùng phương pháp này cấp cho nhiệm vụ.

Tiên môn đệ tử, có rất nhiều vì tích đức làm việc thiện, có rất nhiều vì đổi lấy phù chiếu phong phú hồi báo, hội định kỳ đến dâng tặng chiếu.

Đương nhiên, không đồng đẳng cấp thế lực tuyên bố phù chiếu, độ khó và thù lao cũng bất đồng, thân thể to lớn chia làm:

Hồng Trần ở bên trong giao nộp văn, là “Hong Trần chiếu”, hoặc là tiêu tai, hoặc là trừ yêu, so sánh đơn giản, thù lao cũng thấp.

Vương thất tuyên bố nhiệm vụ, là “Hoàng gia chiếu”, phần lớn là lấy nghịch, hàng ma, độ khó trung đẳng, thù lao muôn cao một chút.

Sau đó liền tiên môn ở bên trong nhiệm vụ, là “Tiên môn chiếu”, hoặc là thăm dò Cấm khu, hoặc là thảo phạt tà ma, độ khó là cao nhất, không có có vài phần thực lực người căn bản không dám lĩnh cái này phù chiếu, nhưng tương ứng, thù lao cũng là rất phong phú.

Sở hữu phù chiếu, đều đặt ở Thánh Địa phù chiếu trong đại điện, do tất cả đại tiên môn thay phiên phái người trông giữ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Mạnh Tuyên liền do Mặc Linh Tử dẫn đường, hướng Đông Hải Thánh Địa phù chiếu đại điện đến rồi.

Này điện lại ở vào khắp Đông Hải Thánh Địa vị trí trung tâm, khoảng cách không tính gần, nhưng hai người Ngự Kiếm trình độ không tệ, rất nhanh đã đến.

Rất xa, liền gặp một tòa cự đại cung điện xây dựng vào trên mặt biển, khí thế rộng rãi, trấn áp một phương. Cung điện nhìn từ xa, liền lộ ra cực kỳ hùng vĩ, tới gần quan sát, càng làm cho nhân tâm kinh, đã thấy này điện chùng trên dưới một trăm trượng cao, cơ hồ là một tòa thành trì, tại đại điện chung quanh

không trung, tùy tiện có thể thấy được văng lai tu giả hoặc Ngự Kiếm, hoặc kỳ ngòi Linh thú, có đến linh phù chiếu, có đến linh thù lao.

“Đây mới là Tiên gia khí tượng a...”

Mạnh Tuyên thở dài, có chút tâm trì, mà một bên Mặc Linh Tử, cũng có chút kích động rồi.

Hai người sửa sang lại thoáng một phát kiếm bào, liền chuẩn bị tiến vào đại điện.

“Người đến dừng lại, trên báo sơn môn danh hào...”

Còn chưa tới gần phù chiếu đại điện trăm trượng, chợt có có hai đạo Linh quang bơi lại, chặn hai người đường đi.

Nhưng lại hai cái mặc vàng nhật pháp bào trẻ tuổi đệ tử, đều là chân khí cửu trọng, khi bọn hắn bên người bay lên, cũng thực sự không phải là phi kiếm, mà là lưỡng đạo kim sắc linh phù. Nhập môn nửa năm, Mạnh Tuyên đã từng cùng chư sư đệ trò chuyện khởi qua Đông Hải Thánh Địa tất cả đại tiên môn đặc điểm, biết rõ hai người này chính là Cự Linh môn đệ tử, bọn hắn môn hạ đệ tử đều tu luyện linh phù, tể lên về sau, cũng có thể mượn phù ngự không, cùng phi kiếm không giống.

“Khổ thật, như thế nào hết lần này tới lần khác đến phiên Cự Linh môn nhìn xuống thủ phù chiếu đại điện?”

Mặc Linh Tử ở sau lưng thấp giọng kêu khô, Mạnh Tuyên cũng nhịn không được nữa nhứu mày.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 83 : Cự Linh môn hạ

Chương 83: Cự Linh môn hạ

Cái này phù chiếu đại điện, vốn thuộc về Thánh Địa tiên môn cùng sở hữu, cũng không thuộc về cái đó môn phái nào, nhưng hơn nghìn năm trước, đã từng phát sinh qua một sự kiện, là có Đông Hải một tiểu quốc quốc chủ thâm thụ cực ác hung biển Hải yêu khi nhục, liền phát ra phù chiếu, cầu tiên môn tu giả chém giết Hải yêu, nhưng không ngờ, vừa mới cực ác hung biển yêu tu đi vào phù chiếu đại điện, gặp được này chiếu, liền âm thầm nói cho cái kia Hải yêu.

Hải yêu nghe nói cái kia tiểu quốc quốc chủ cũng dám mời người đối phó chính mình, giận dữ, thi triển yêu pháp, một ngụm nuốt tiểu quốc quốc chủ cũng mấy vạn dân chúng, đã dẫn phát tuyên nhưng sóng lớn, về sau tuy nhiên cái kia Hải yêu bị tiên môn phái ra cao thủ tru đã diệt, có thể cái kia quốc chủ tái lại vô pháp tái sinh, vì để tránh cho tái xuất hiện tình huống tương tự, bởi vậy ngay lúc đó chín đại tiên môn liền phái môn hạ đệ tử thay phiên trông coi phù chiếu đại điện.

Thủ điện mục đích, là không cho phép yêu ma lẫn vào phù chiếu đại điện, chỉ có thể chư tiên môn đệ tử tiến vào.

Cự Linh môn tại Thiên Trì tiên môn xuống dốc về sau, vẫn muốn đỉnh Thiên Trì danh tiếng, trở thành mới bảy đại tiên môn một trong, kỳ môn chủ liền đi tìm hiệu Lục Đại tiên môn, theo trong tay bọn họ, lấy được một cái trông coi phù chiếu đại điện tư cách.

Vừa vặn không khéo, hôm nay Mạnh Tuyên đến lĩnh phù chiếu, vừa gặp Cự Linh môn hạ tại phù chiếu đại điện thủ giá trị.

“Thiên Trì chân truyền Mạnh Tuyên, đến đây phù chiếu đại điện lĩnh chiếu!”

Mạnh Tuyên cũng không có tương cái này hai cái Cự Linh

môn thủ chức đệ tử đệ ở trong lòng, theo lễ tiến lên nói ra.

“Cái gì? Người là Thiên Trì chân truyền?”

Nghe xong Mạnh Tuyên, cái kia hai cái vốn có chút vô tình Cự Linh môn hạ đệ tử con mắt nhất thời sáng ngời.

“Ha ha, Thiên Trì môn lúc nào đã có Chân Truyền Đệ Tử? Còn là một miệng còn hôi sữa con nít chưa mọc lông tử?”

“Vốn chính là nên xóa tên tiên môn, môn hạ lộ vẻ phế vật, tìm ai làm Chân Truyền Đệ Tử đều giống nhau... Bất quá ta cũng có chút ít ngoài ý muốn a, Thiên Trì tiên môn ở bên trong phế vật không hảo hảo ở trong núi, cũng dám ra đây tiếp phù chiếu?”

Cự Linh môn hạ vì trở thành mới bảy đại tiên môn một trong, có thể nói khắp nơi muốn áp Thiên Trì tiên môn không ngừng đầu được lên, gặp được Thiên Trì tiên môn đệ tử, quả thực giống như là đã nhận được cái gì thú vị món đồ chơi, hưng phấn con mắt đều sáng.

Cho tới nay bọn hắn cũng đều là làm như vậy, đụng phải một cái Thiên Trì tiên môn đệ tử, nhất định phải hết sức trào phúng mới xong việc, dù sao cũng không sợ theo chân bọn họ động thủ, so nhiều người, Cự Linh môn hạ không nói một vạn, mấy ngàn đệ tử là có, so cá nhân tu vi, Thiên Trì tiên môn cũng tự chỉ có một họ Hoắc đệ tử lấy được ra tay, hắn đệ tử của hắn liền kiểm đều ngự không tốt, đừng nói động thủ rồi.

“Các người...”

Mặc Linh Tử khí mặt mày dựng thẳng lên, trên trán gân xanh lộ ra, phần nộ bên trong, lại có một tia bi ai.

Như vậy trào phúng, hắn hiển nhiên không là lần đầu tiên ném đến rồi.

Cũng chính là như vậy trào phúng, mới khiến cho hắn mấy năm gần đây, thà rằng trốn trong cửa ăn rau dại, đều không đến lĩnh phù chiếu.

“Hai vị Cự Linh môn sư đệ, tại hạ có một vấn đề muốn thỉnh giáo...”

Mạnh Tuyên nghe xong, lại mỉm cười, khách khách khí khí đích đón nhận tiến đến.

“A? Tuổi không lớn, ngược lại rất rất biết nói chuyện...”

Bên trái đệ tử kia cười mỉm nói.

Bên phải cái kia Cự Linh môn hạ lại nhú mày nói: “Người bảo chúng ta làm sư đệ? Hừ, tuy nhiên tiên môn bên trong có ước định mà thành quy củ, bất đồng tiên môn Ngoại Môn Đệ Tử, gặp được Chân Truyền Đệ Tử, đều được miệng nói sư huynh, nhưng các người Thiên Trì tiên môn có tư cách gì đứng vào đến? Cho nên người tốt nhất ngoan ngoãn bảo chúng ta sư huynh, bằng không thì tránh không được cho người ném chút khô sở, đến lúc đó đừng hối hận...”

Hai người này dễ dàng, hiển nhiên không có tương Mạnh Tuyên để vào mắt.

Mạnh Tuyên cười tủm tỉm, tựa hồ tuyệt không sinh khí, chậm rãi đã đến gần hai người bọn họ.

“Người muốn thỉnh giáo cái gì?”

Bên trong một cái đệ tử lười biếng hỏi Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên cười cười, bỗng nhiên trong mắt tinh quang bắn ra bốn phía, áp lực thấp thanh âm nói: “Cự Linh môn hạ đều như vậy không có giáo dưỡng sao?”

“Lớn mật!”

Hai cái Cự Linh môn hạ nghe vậy giận dữ, một tiếng gào to, liền muốn ra tay.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên đã đoạt xuất thủ trước rồi, véo khởi kiếm quyết, cũng chỉ vung lên.

“Hưu” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm kiếm quang bạo lên, thẳng hướng cái kia bên trái đệ tử đánh tới.

Một kiếm này nhanh chóng như tia chớp, thế không thể đỡ, ba người cách lại gần, đệ tử kia quái kêu một tiếng, căn bản tránh

né không kịp.

Dưới tình thế cấp bách, hắn chỉ tới kịp tương bay tại bên người linh phù ngự lên, chặn chính mình trước người.

“Oanh” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm va chạm, lực lượng sao mà mạnh?

Hiển nhiên linh phù kia tựa ảm đạm rồi, Linh khí tán tràn, đệ tử kia kêu thảm thiết một tiếng, không chịu nổi phong, hướng hải lý rớt đi.

“Người... Lại cảm thương ta La sư đệ...”

Một người đệ tử khác kêu to, hắn nhưng lại đã có phản ứng thời gian, rống to một tiếng, hai tay hợp tại một chỗ. Trong nháy mắt, hắn linh phù thượng diện bay lên một đạo hoàng quang, trên không trung không ngừng biến hóa, lại hóa thành một cái dáng người hùng tráng Kim sắc cự nhân, uy phong lẫm lẫm, Linh khí bức người, bỗng dưng rống to một tiếng, lại im ắng âm phát ra, hai tay ôm quyền, hung hăng hướng về Mạnh Tuyên đỉnh đầu nện xuống dưới.

“Người cũng đi xuống cho ta...”

Mạnh Tuyên quát lạnh, chỉ bí quyết một chuyển, Tam Thập Tam Kiếm đã bay trở lại, một tiếng trống vang lên đâm vào Cự Linh Thần như bên trên.

Hắn lần thứ nhất vận dụng Tam Thập Tam Kiếm ngăn địch, chỉ e lực lượng không đủ để chém chết cái này Cự Linh Thần như, một kích này bên trong, đã vận dụng Tam Thập Tam Kiếm lực lượng mạnh nhất, chỉ nghe “Ông” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm rần rần chắc chắc trảm tại tượng thần thượng diện, lại phát ra chói tai Kim Thạch chi âm, rồi sau đó cái kia Cự Linh Thần như trên người liền xuất hiện đạo đạo vết rách, tượng thần chính giữa linh phù cũng ảm đạm rồi.

“Ba ba ba ba...”

Cự Linh Thần như vậy mà tại một kiếm này chém rụng xuống, toàn bộ toái mất, hóa thành Linh quang tan biến tại không trung.

“Ân? Cự Linh môn to như vậy uy phong, cũng không có ta trong tướng tượng lợi hại như vậy...”

Mạnh Tuyên nao nao, Tam Thập Tam Kiếm có chút dừng lại, tiếp tục hướng cái kia họ La đệ tử bay đi.

“Không muốn...”

Họ La đệ tử quá sợ hãi, giơ lên hai tay đến che chở mặt.

Nhưng mà cái này lưỡng thanh phi kiếm lại không có trực tiếp chém về phía hắn, mà là hung hăng đâm vào hắn linh phù thượng diện.

“Phốc...”

Hắn trước người linh phù kim khí nhộn nhạo, Linh khí tan rã, một số gần như vỡ vụn, một mực kêu thảm thiết, cũng hướng hải lý ngã đi.

“Ha ha, ta ngược lại là xem trọng bọn hắn...”

Mạnh Tuyên cảm thấy cười lạnh, vừa mới một kích tầm đó, hắn đã kiểm tra xong hai người này bản sự. Tuy nhiên cũng là chân khí cửu trọng, nhưng hai người này linh phù quả thực luyện không được tốt lắm, chân khí tụ mà không ngưng, chỉ là nhìn xem uy phong, hắn đừng nói toàn lực tế lên Tam Thập Tam Kiếm, chỉ sợ vền vền dùng một đạo phi kiếm, tại quán chú toàn thân chân khí về sau, cũng đủ để phá vỡ bọn hắn linh phù rồi.

Bất quá lời nói lại nói tiếp, hai người này nếu thật là có bản lĩnh gì, cũng sẽ không bị phá tới thủ vệ rồi.

“A...”

Hai người kêu thảm, té xuống vùn ở dưới trên biển, cũng là bất trí tại ngã chết, nhưng trùng trùng điệp điệp vỡ vào trên mặt biển, khẳng định cũng không chịu nổi.

Mấu chốt nhất chính là, bọn hắn linh phù bị Mạnh Tuyên phá, cũng không biết bao lâu mới có thể lại tu trở lại.

“Đại sư huynh, tiêu đệ đối với người kính ngưỡng thật đúng

như Hoàng Hà nước sông...”

Mặc Linh Tử thấy một màn này, mặt mũi tràn đầy đều là vẻ mừng như điên, một bộ hãnh diện bộ dáng.

“Thiếu vượt mộng ngựa, người được tiếp tục bảo trì người lạnh khâu mặt lạnh khí độ...”

Mạnh Tuyên huân hân một câu, nghĩ thâm tiểu tử này đệ nhất gặp thời điểm khá hay kia mà, hiện tại như thế nào có chút vẻ mặt cợt nhả?

Mặc Linh Tử đã trúng huân, thực sự không tức giận, y nguyên cười hì hì.

Bọn hân Thiên Trì đệ tử ngày xưa đi ra lĩnh phù chiếu, cái đó một lần không bị người trào phúng ăn hiếp?

Nhất là cái này Cự Linh môn, thích nhất ức hiếp Thiên Trì đệ tử, nhưng lúc này đây, Mạnh Tuyên lại tương đương thay sở hữu Thiên Trì đệ tử báo thù.

Hắn nếu là đem việc này truyền quay lại trong cửa, chỉ sợ có không ít người hội kích động khóc lên.

“Là ai to gan như vậy? Dám can đảm làm tổn thương ta Cự Linh môn hạ?”

Hai người kia kêu thảm thiết, lộ ra cũng kinh động đến những thứ khác Cự Linh môn đang trực đệ tử, lập tức chạy đến bảy tám người, mỗi cái mặc vàng nhật pháp bào, quanh người linh phù bay múa, vẻ mặt khó có thể tin phần nô chỉ sắc.

“Thật to gan, Thiên Trì môn ở dưới phế vật, cũng dám làm tổn thương ta Cự Linh môn hạ đệ tử?”

Những người này liếc thoáng nhìn té xuống đám mây hai người đệ tử, ở đâu còn có thể đoán không ra sự tình nguyên do?

Trực tiếp liên bay tới, tương Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử bao bọc vây quanh rồi, đằng đằng sát khí, tựu muốn động thủ.

“Hừ, các người luôn miệng nói phế vật này phế vật kia, chúng

ta đây sẽ tới nhìn một cái, ai thật sự phế vật!”

Mạnh Tuyên cũng không phải tốt tính tình, sắc mặt lạnh lẽo, liền véo nổi lên kiếm quyết.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 84 : Xà phục âm uyên

Chương 84: Xà phục âm uyên

Mạnh Tuyên thông qua vừa rồi cùng cái kia hai gã đệ tử động thủ, hơn nữa ngày bình thường cùng trong môn các sư huynh đệ đàm luận, đối với cái này tiên môn đệ tử thực lực cũng thân thể to lớn đã có sở. Nếu là tương Ngoại Môn Đệ Tử phân tam đẳng, Nội Môn Đệ Tử phân tam đẳng, Chân Truyền Đệ Tử phân tam đẳng, những đang trực này Cự Linh môn đệ tử, đại khái cũng chỉ là Nội Môn Đệ Tử bên trong trung đẳng mà thôi, chính mình còn không cần đưa bọn chúng để vào mắt.

Về phần chư tiên môn Chân Truyền Đệ Tử thực lực, Mạnh Tuyên còn không có một cái nào trực quan nhận thức, bất quá, hẳn có nắm chắc một trận chiến.

Tuy nói tất cả đại tiên môn Chân Truyền Đệ Tử, đều là thiên chi kiêu tử, tư chất bất phàm, công pháp cũng không phàm, tài nguyên càng là không thiếu, hoàn cảnh như vậy trong miêu tả đi ra người đi hướng đều phi thường đáng sợ, bất quá, Mạnh Tuyên mình cũng sẽ không tự coi nhẹ mình.

Bái nhập tiên môn trước khi, Mạnh Tuyên cũng đã tu hành đã đến chân khí cửu trọng, về sau lại tập được Thiên Thê bộ pháp, phối hợp Nhất Vắn kiếm pháp, khiến cho hắn võ pháp uy lực tăng lên một cái cảnh giới, mà lại về sau, hắn tu tập Thiên Cương Lôi Pháp, hiểu rõ một ngàn minh huyết, 300 âm huyết, cứng rắn sinh tương đã tăng lên tới cực hạn chân khí phạm chất, lại tăng lên nhất trọng, thực lực đã xa xa vượt qua bình thường chân khí cửu trọng rồi.

Lại một điểm, tu tập Thiên Cương Lôi Pháp đệ nhất trọng về sau, Mạnh Tuyên đã có thể tuyên điều bộ phận Lôi tinh chi lực vì chính mình sử dụng, tuy nhiên còn cho tới bây giờ vô dụng nó đối địch qua, nhưng Lôi tinh chi lực xưa nay đều là tu giả chung đầy nhất cuồng bạo lực lượng một trong, lại thêm Mạnh Tuyên tu tập chính là Thiên Trì tiên môn Đại trưởng lão Tửu Đồ đều tôn sùng bội chí ngũ đại chính pháp đứng đầu, uy lực

tự nhiên nhược không đi nơi nào...

Nói trở lại, lúc trước dùng Lôi Pháp tẩy luyện bản thân chư khiếu, Mạnh Tuyên liền đối với Lôi tinh chi lực uy lực đã có trực quan rất hiểu rõ rồi.

Mỗi một lần Lôi tinh nhập vào cơ thể, cái loại này đau đớn căn bản không phải người bên ngoài có thể tưởng tượng.

Nếu không có Mạnh Tuyên có Thiên Cương Lôi Pháp bên trong tu luyện bí quyết, Mạnh Tuyên đã sớm tại lần thứ nhất Lôi tinh nhập vào cơ thể thời điểm, tự biến thành than cháy rồi.

Ngoại trừ những bên ngoài này, Mạnh Tuyên còn có Đại Ai Ấn cùng với Trảm Nghịch Kiếm bên trong Tín Ngưỡng Chi Lực, đều là cường đại chi cực pháp môn.

Có thể nói, hôm nay Mạnh Tuyên sớm cũng không phải là ban đầu ở Tứ Tượng thành lúc, chỉ có tu pháp, lại không có tương ứng chiến pháp cùng thuật pháp tiên môn Khí Tử rồi, khi đó hẳn nhiều dùng tu vi áp người, nhưng hẳn hiện tại, không tính tu vi, cũng không thể khinh thường.

Chư đại tiên môn chân truyền, tự nhiên là rất mạnh, nhưng Mạnh Tuyên cũng có nắm chắc một trận chiến.

Nếu là lại tính cả Trảm Nghịch Kiếm bên trong Tín Ngưỡng Chi Lực, Mạnh Tuyên có nắm chắc cùng thượng đẳng chân truyền một trận chiến.

Đương nhiên, đối phó những Cự Linh môn này Ngoại Môn Đệ Tử, Mạnh Tuyên đều không cần dùng chính mình ẩn giấu tuyệt kỹ thi triển đi ra.

Giơ lên tay nắm chặt bay tại bên người Tam Thập Tam Kiếm chuôi kiếm, rồi sau đó “Hô” một tiếng, thẳng hướng một người trong đó bổ tới.

Đệ tử kia thực sự không nghĩ tới Mạnh Tuyên như vậy hung, nhất thời lắp bắp kinh hãi, linh phù bỗng nhiên bay lên đỉnh đầu, chặn một kiếm này.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, trên tay tăng sức mạnh, gần vạn cân lực lượng gia trì cầm xuống, linh phù kia lập tức bị hấn áp hào quang ảm đạm rồi.

“Sư huynh, ta đến giúp ngươi...”

Còn lại mấy cái Cự Linh môn đệ tử thấy thế, nhao nhao hét lớn, đánh ra chính mình linh phù.

Trong nháy mắt, linh phù bay múa, đạo đạo Linh quang, cơ hồ muốn đem Mạnh Tuyên bao phủ.

Nhưng mà Mạnh Tuyên đạp không mà đi, Thiên Thê bộ pháp triển khai, thân pháp như quỷ giống như huyễn, vài bước bước ra, đã đem sở hữu Linh quang đều tránh khỏi, rồi sau đó lại là một kiếm đánh xuống, trên thân kiếm điện hoa lóng lánh, lực lượng càng thêm, vậy mà tương sở hữu linh phù đều lung tại dưới thân kiếm, sau đó hung hăng hướng phía dưới áp đi, Cự Linh môn hạ đệ tử vừa sợ vừa giận, lại không rảnh nói chuyện, ra sức tòi động chân khí chống đỡ áp lực.

“Hừ...”

Liên vào lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên phía sau lưng rừng mình, cảm ứng được một tia sát khí.

Hắn lập tức cất kiếm, phòng ngự, mặt hướng sát khí truyền đến phù chiếu đại điện phương hướng.

Nơi đây khoảng cách phù chiếu đại điện, chỉ ít có trăm trượng khoảng cách, người nọ vậy mà có thể phóng xuất ra sát khí, lại để cho hắn đều sinh lòng cảm ứng, sinh ra uy hiếp cảm giác, có thể thấy được người nọ tu vi rất mạnh, sợ không tại hắn phía dưới.

“Chẳng lẽ là Cự Linh môn chân truyền muốn xuất thủ?”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, cũng không e ngại, nhưng cũng không dám khinh thường.

Đám kia Cự Linh môn Ngoại Môn Đệ Tử được tự do, lập tức há mồm thở dốc, càng có người tức giận không thôi, còn muốn lại hướng Mạnh Tuyên giết qua đến.

“Tốt không có quy củ một đám tiêu tử, phù chiếu đại điện khi nào cho phép tiên môn trong hàng đệ tử đâu?”

Đúng lúc này, bên cạnh bỗng nhiên vang lên một tiếng khê quát, đã thấy một thân mặc màu vàng hơi đỏ đạo bào nữ tử bay ra, thoát nhìn ước ba mươi mấy tuổi, khí độ ung dung, khuôn mặt như vẽ, dáng người điệu yếu, nàng lại không phải Ngự Kiếm, cũng không phải đáp mây bay, mà là tại bên người bay múa lấy một đám cánh hoa, nàng đi tới khi nào, cánh hoa liền phổ hướng nơi nào, cùng hân nói là bay, không bằng nói là “Đi” đi qua.

“Ân?”

Mạnh Tuyên phát giác cô gái này tu vi cực cao, hơn nữa nhìn nàng áo bào, không phải Cự Linh môn xuống, liền thu hồi kiếm.

Tại nữ tử xuất hiện thời điểm, cái kia đạo sát khí cũng đã biến mất, phóng xuất ra sát khí người cũng không có hiện thân.

“Cự Linh môn hạ bá gặp Hồng sư thúc...”

Cự Linh môn hạ đệ tử như được đại xá, nhưng lại không kịp lại hướng Mạnh Tuyên ra tay, nhao nhao cúi đầu hướng nữ tử hành lễ.

Vị này Hồng sư thúc nhũ mào, nói: “Các người Cự Linh tiên môn chương giáo hao hết miệng lưỡi, mới lấy được cái này tại phù chiếu đại điện đang trực việc cần làm, các người tự là làm như thế sự tình sao? Nếu như ưa thích đánh nhau, vậy thì cách cái này phù chiếu đại điện khu vực, yêu như thế nào đánh tự như thế nào đánh, ta có thể thay các người Cự Linh môn cầu cái tình, cho các người miễn đi cái này tội, như thế nào?”

Nữ tử khẩu khí cũng không trọng, nhưng bọn này Cự Linh môn ở dưới đệ tử nhưng có chút e sợ.

Một người trong đó nói: “Hồng sư thúc sư thứ lỗi, không phải là chúng ta không hiểu quy củ, thật sự là cái này Thiên Trì môn hạ khi dễ ta sư đệ... Hơn nữa vừa rồi, cũng là hân chủ động hướng chúng ta ra tay, kính xin sư thúc minh xét...”

Hồng thúc sư nhẹ khẽ hừ một tiếng, trừng mắt liếc hắt một cái, thân nhiên nói: “Các người thực cho là ta kẻ điếc, không nghe thấy vừa rồi chuyện đã xảy ra? Rõ ràng là các người Cự Linh môn hạ vô lễ, đối với hai vị này Thiên Trì đệ tử miệng ra không kém, tựu là bị đánh, cũng là đáng đời, hừ, nếu thay đổi ta, đừng nói đem bọn người đánh rớt trên biên rồi, là cái này một thân tu vi, cũng phải nguyên một đám phế đi...”

“Hong sư thúc thứ tội...”

Chúng Cự Linh môn hạ mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống, vội vàng xin lỗi, không người dám biện rồi.

“Đều đi thôi, tha các người cái này một lần nhỏ, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!”

Hồng thúc sư nhẹ nhàng phân phó một câu, liền phiết quá mức không nhìn bọn hắt rồi.

“Đi mau...”

Mặc Linh Tử chợt hướng Hồng sư thúc qua loa thi lễ một cái, lôi kéo Mạnh Tuyên tay áo muốn chuồn đi, thậm chí ngay cả câu nói cũng không cùng nàng nói.

“Cái này là vì sao, vị kia Hồng sư thúc nói như thế nào cũng là giúp chúng ta, như thế nào liền cái bắt chuyện cũng không đánh?”

Mạnh Tuyên cũng chỉ tốt đi theo thi lễ một cái, đã bị hắt kéo ra rồi, trong nội tâm có chút kinh ngạc, cảm giác làm như vậy quá không có có lễ phép.

Mặc Linh Tử lôi kéo Mạnh Tuyên trốn xa rồi, mới lau mồ hôi lạnh nói: “Đại sư huynh, người là không biết, vị này Hồng sư thúc, năm đó từng cùng chúng ta thương Hoa trưởng lão từng có một đoạn tình duyên, nàng giúp chúng ta Thiên Trì môn ở dưới đệ tử, đó là nhớ tới thương Hoa sư thúc tốt, không đành lòng xem văn bối của hắt ăn người khác thiếu, thế nhưng mà người nếu là mở miệng hướng nàng chào hỏi rồi, vậy thì không giống với lúc trước...”

Mạnh Tuyên hiếu kỳ: “Có cái gì không giống với?”

Mặc Linh Tử cười khỏ nói: “Nàng kia sẽ nhớ tới thương Hoa trưởng lão đối với nàng không tốt, chúng ta thì có tội chịu rồi...”

Mạnh Tuyên lấy làm kỳ: “Người trước kia chịu qua cái này tội?”

Mặc Linh Tử cười khỏ nói: “Thiệt nhiều sư huynh đệ đều chịu qua...”

“Rất khó chịu sao?”

“Thà rằng gặp mười lần Cự Linh môn xuống, cũng không muốn lại bị như vậy một lần...”

Nghe Mặc Linh Tử vừa nói, Mạnh Tuyên cũng cảm thấy nghĩ mà sợ, vội vàng dắt Mặc Linh Tử lên.

Cái kia Hồng sư thúc kinh ngạc nhìn xem hai cái lên lên lút lút tiểu bối chạy, ánh mắt phức tạp, nhẹ khẽ thở dài một tiếng.

“Hoa lang, các người Thiên Trì đệ tử cũng đều với người tựa như, tinh hoạt giống như quý, liền cùng ta lời nói lời nói nhỏ cũng không chịu đây này...”

“Ta ngẫu nhiên giáo huấn bọn hắn, cũng chỉ là thay người Hành trưởng lão chỉ trách mà thôi, bọn hắn làm sao lại không rõ đây này...”

Tuy nhiên bị Hồng trưởng lão ngăn lại một trường ác đấu, nhưng Mạnh Tuyên giáo huấn hai cái Cự Linh môn đệ tử tràng cảnh, hay vẫn là bị rất nhiều người thấy được. Tại phù chiếu đại điện lầu ba trong một cái phòng, một người đứng ở bên cửa sổ, nhìn xem Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử tiên nhập đại điện, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, trong hai mắt bỗng nhiên bạo xuất một loại mang theo mãnh liệt ghen ghét ghen tuông, nghiêng răng nghiêng lợi, giống như điên cuồng.

Bất quá loại vẻ mặt này chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, hắn liền khôi phục bình thường tinh táo kiêu căng.

“Hoa sư đệ, Thiên Trì môn hạ đối với các người Cự Linh môn hạ như thế cách làm, người cũng không sao nghĩ cách sao?”

Người này quay đầu đi, hướng về trong sảnh bên cạnh bàn một vị đại hán nói ra.

Người nọ thân hình cao lớn, tai bên trên mang theo một cái cực đại vòng tai, hắn mặc màu vàng kim nhật pháp bào, cũng là Cự Linh môn xuống, chỉ là ăn mặc nhưng so với cùng bên ngoài đang trực Cự Linh môn đệ tử tinh xảo khá hơn rồi.

Hắn nghe xong người này, trên mặt lập tức đã hiện lên một tia tức giận ý, âm thanh lạnh lùng nói: “Thiên Trì môn hạ đều là phế vật, người này cũng không ngoại lệ, vừa mới Hồng sư thúc nhúng tay, ta không tiện ra tay, đợi cách phù chiếu đại điện, lại đi muốn hắn đẹp mắt!”

“A, ngươi là hung hăng giáo huấn hắn một chầu, cũng không có gì dùng, người này vừa ra, các người Cự Linh môn kế hoạch muốn mắc cạn rồi...”

Người bên cửa sổ nhàn nhạt nói ra, sắc mặt khế biến thành lộ ý trào phúng.

“Ân? Cuồng Ưng Tử sư huynh, lời này của ngươi là có ý gì?” Đại hán nghe vậy nao nao.

Nếu là Mạnh Tuyên lúc này, sẽ gặp nhận ra được, bên cửa sổ chỉ nhân, đúng là hắn đã từng thấy qua một mặt Tử Vi tiên môn Cuồng Ưng Tử.

Hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Thiên Trì tiên môn từ khi vân Quỷ Nha thoát ly sơn môn về sau, đã trọn vẹn bảy năm không thiết Chân Truyền Đệ Tử rồi, các người Cự Linh môn thừa thế quật khởi, thế thân Thiên Trì tiên môn trở thành bảy đại tiên môn một trong, vốn là thuận lý thành chương sự tình, chỉ là ngày đó tri tiên môn Hoài Ngọc chương giáo xem ra không có cam lòng đâu rồi, hắn thu cái chân truyền tiến đến, thật sự là không có ý tiến hành sao?”

“Hừ, một cái con nít chưa mọc lông tử, được chuôi hảo kiếm mà thôi, thì như thế nào có thể ảnh hưởng ta Cự Linh môn đại kế?”

Cái kia họ Hoa tráng hán tựa hồ có chút khinh thường, hắn lại thật tinh mắt, nhìn ra Tam Thập Tam Kiếm bất phạm.

Cuồng Ưng Tử cười cười, nói: “Chính là vì hắc được chuỗi hảo kiếm, mới đó có thể thấy được Hoài Ngọc chương giáo đối với hắc coi trọng, người thử nghĩ thoáng một phát? Bằng bản lãnh của hắc? Thì như thế nào có thể ở kiếm trong hồ mời lên như thế một thanh hảo kiếm đến? Đích thị là Hoài Ngọc chương giáo ban thưởng xuống, mà Hoài Ngọc chương giáo đã biểu lộ thái độ, những một mực kia đều không hy vọng Thiên Trì tiên môn xuống dốc người, tự nhiên cũng phải giúp hắc rồi!”

“Tửu Đồ những bạn rượu kia, mà bài bạc những đánh bạc kia hữu, Lân Hoa cái kia chút ít **... Chắc chắc, lực lượng không nhỏ đây này!”

Theo Cuồng Ưng Tử, hoa họ tráng hán sắc mặt dần dần trịnh trọng, trầm giọng nói: “Cuồng Ưng Tử sư huynh có ý tứ là?”

Cuồng Ưng Tử xùy một tiếng nở nụ cười, thân nhiên nói: “Ta không có ý gì, chỉ là nhắc nhở người, một năm sau Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, toàn bộ Sở Vực tiên môn đều đi vào Đông Hải Thánh Địa, tranh đoạt tiến vào Kỳ Bàn danh ngạch, người ngược lại là không có vấn đề, nhưng đệ đệ của người đâu này? Ha ha, nhưng hắc là trông cậy vào Cự Linh môn có thể trở thành bảy đại tiên môn một trong, dùng tốt miễn chiến danh ngạch bảo vệ hắc đi vào đây này...”

Nghe Cuồng Ưng Tử nâng lên đệ đệ của mình, hoa họ nam tử trong mắt rồi đột nhiên hàn quang lóe lên, sát cơ lộ ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 85 : Hồng trần chiếu

Chương 85: Hồng trần chiếu

“Hồng trần chiếu... Hoàng gia chiếu... Tiên môn chiếu...”

Mạnh Tuyên tại phù chiếu trong đại điện, một điện một điện nhìn sang, cái gì cảm thấy có chút hoa mắt. Hồng Trần nhiều họa chiến tranh, lại có Yêu tộc Ma Nhân quật khởi, xung hùng một phương, họa loạn thiên hạ, cái này cả điện phù chiếu, kỳ thật cũng chỉ là thiên hạ một cái nho nhỏ ảnh thu nhỏ mà thôi, không biết có bao nhiêu người, căn bản không có cơ hội mang phù chiếu phát ra tới, liền bị Ma Nhân hại tánh mạng, yêu tà hấp tủy não.

Cũng có rất nhiều phù chiếu, đã ố vàng, đi qua vô tận tuế nguyệt, lại không người lĩnh chiếu.

Chắc hẳn cái kia phát ra phù chiếu chi nhân, đã tại dài dòng buồn chán trong khi chờ đợi, tuyệt vọng mà chết đi à nha!

Dù sao tiên môn đệ tử lĩnh chiếu, cũng là muốn xem báo thù lao, thù lao thấp, lại nguy cấp cũng không có người chịu không ném Phục Ma.

Tích góp từng tí một xuống không người lĩnh, phần lớn là hồng trần chiếu, bởi vì hồng trần chiếu thù lao ít nhất.

Mạnh Tuyên nhìn xem treo đầy cả tòa vách tường phù chiếu, tâm tình úc tạt, khó có thể một lời nói hết.

“Thiên Trì tiên môn cũng tới lĩnh chiếu đến sao?”

“Trong khoảng thời gian này là Cự Linh môn hạ đệ tử đang trực, hai người bọn họ không sợ bị đánh sao?”

Rất nhiều tại trong đại điện lĩnh chiếu tiên môn đệ tử, nhận ra Thiên Trì tiên môn kiếm bào, xì xào bàn tán nhìn xem Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử.

Bọn hắn lại không có chứng kiến vừa mới Mạnh Tuyên cùng Cự Linh môn ở dưới một hồi tranh đấu, cái kia một chỗ tràng cảnh, chỉ có đại điện hai tầng có thể chứng kiến.

Những tiên môn này đệ tử, cũng không phải mỗi người cũng giống như Cự Linh môn đồng dạng căm thù Thiên Trì tiên môn, chỉ là cảm thấy có chút mới lạ.

Từ khi mấy năm trước Cự Linh môn Hoa Sơn Đồng sư huynh một cái tát mang một cái Thiên Trì tiên môn đệ tử theo phù chiếu đại điện lầu ba trừu tiên vào hải lý về sau, Thiên Trì tiên môn đệ tử liền rất ít ở chỗ này xuất hiện, mặc dù xuất hiện, cũng chỉ là vụng trộm lĩnh một phần hồng trần chiếu, sau đó tranh thủ thời gian chạy đi, bằng không thì bị Cự Linh môn cùng với một ít căm thù Thiên Trì tiên môn đệ tử coi trọng, không khỏi ngược lại tràng đại mi.

Chỉ có điều, hôm nay xuất hiện cái này hai cái Thiên Trì đệ tử nhưng có chút bất đồng, vậy mà lúc này nấn ná thật lâu.

Mà vốn chính là hôm nay đang trực Cự Linh môn đệ tử, dĩ nhiên thẳng đến chưa có tới tìm phiền phức của bọn hắn, quá kỳ quái.

“Ân? Mới đưa tới hồng trần chiếu?”

Mạnh Tuyên từ từ xem lấy, bỗng nhiên chú ý tới một cái vừa mới bị phù chiếu điện đồng tử động ở trên vách tường quyền trục.

Quyền trục phía dưới treo rồi một cái nho nhỏ Hồng sắc bài tử, trên đó viết: Ôn dịch tàn sát bừa bãi, phạm ngân —— vạn lượng!

Đây là một phần hồng trần chiếu, bởi vì bài tử là Hồng sắc.

Vương thất bài tử là màu vàng, tiên môn bài tử là Tử sắc, hơn nữa cũng chỉ có hồng trần chiếu sẽ xuất hiện thấp như vậy thù lao.

Phạm ngân một vạn lượng, tại tiên môn căn bản liền như dạng Linh Dược cũng mua không nổi...

“Ai, lại có hồng trần chiếu đưa tới, có làm được cái gì đâu này? Không công treo ở chỗ này mông tro mà thôi!”

“Hừ, những si này ngu dân chúng a, bọn hấn thực cảm thấy chúng ta hội bởi vì một vạn lượng bạc mà chậm trễ tu hành sao?”

Chúng tiên môn đệ tử nhẹ giọng nghị luận, có thở dài, có lạnh trào, nhưng lại không người có lĩnh chiếu ý tứ.

“Trước kia còn có Thiên Trì tiên môn định kỳ tới đón những hồng trần chiếu này, nhưng là hiện tại...”

“Hừ, hiện tại chẳng phải có hai cái Thiên Trì tiên môn đệ tử tại sao?”

Tiên môn đệ tử cười hì hì lấy, bỗng nhiên có ai nói một câu như vậy lời nói, lập tức mọi ánh mắt đều tập trung vào Mạnh Tuyên trên người của hai người.

Mặc Linh Tử bị người chăm chăm trong nội tâm có chút hốt hoảng, lặng lẽ lôi kéo Mạnh Tuyên tay áo giác, muốn rời đi tại đây.

Nhưng mà Mạnh Tuyên lại nhìn thẳng này số vừa mới đưa tới hồng trần chiếu, chau mày.

“Đại sư huynh, người sẽ không thật sự muốn tiếp cái này hồng trần chiếu a? Chỉ có một vạn lượng bạc, đủ làm cái gì?”

Mặc Linh Tử có chút kinh ngạc, tiếp cái này hồng trần chiếu, thật sự là cái xuất lực không nịnh nọt sống.

Một là vì ôn dịch tàn sát bừa bãi, mặc dù là bọn hấn tiên môn đệ tử, trị liệu cũng rất phiền toái, một thân bản lĩnh đều không dùng được.

Phàm nhân nhận thức có sai khu, đều cho rằng tiên môn tu giả đến rồi, phát một hạt linh đan diệu dược, lập tức thuốc đến bệnh trừ.

Chỉ là bọn hấn nhưng lại không biết, tiên môn đệ tử cũng không phải từng đều là đại phu, cái kia chờ linh đan diệu dược, cũng chỉ bằng là hiểu được luyện đan tiên môn đệ tử tân

tân khổ khổ đi hái dược, sau đó lại luyện ra, hơn nữa dược không đúng chứng, đồng dạng trì bọn họ không được bệnh, lại một điểm, mặc dù trên người bọn họ thực sự linh đan diệu dược, đó cũng là dùng đề tu luyện, ai sẽ cho phạm nhân chữa bệnh?

Thanh trừ một hồi thể gian ôn dịch, cho dù là cái hiểu y lý, lý thuyết y học tiên môn đệ tử, cũng không sai biệt lắm được một gần hai tháng.

Tự cái này còn không nhất định trì tốt, hơi không cẩn thận còn có thể chính mình nhiễm bệnh.

Lại một điểm, hoa một hai tháng thời gian đi kiếm cái này một vạn lượng bạc, cái kia tiên môn đệ tử trừ phi là đầu bị người đá.

Mặc Linh Tử tiếng thúc giục ở bên trong, Mạnh Tuyên lại bất vi sở động, ngược lại thò tay mang đạo kia phù chiếu lấy xuống dưới.

“Ồ, ngày đó trì đệ tử thật muốn lĩnh hồng trần chiếu sao?”

“Thiên Trì đệ tử thu đồ đệ chỉ lấy kẻ đàn sao? Như thế nào tận làm những xuất lực này không nịnh nọt sự tình?”

“Ha ha, hiện tại Thiên Trì tiên môn cái đó còn có cái gì thu đồ đệ tiêu chuẩn nha, ai đi bái sư tự thu ai...”

Mọi người xì xào bàn tán ở bên trong, Mạnh Tuyên thấp đầu, nhìn xem phù chiếu bên trên ghi kỹ càng nội dung: Sở Bắc ôn lên, bệnh chết vạn người.

“Chết một vạn người?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm không tự kìm hãm được run lên.

Tuy nhiên hiện tại hắn cũng bị thế giới này giá trị xem chỗ nhuộm, bình thường giết một hai người cũng sẽ không trong nháy mắt, nhưng đột nhiên thấy được những lời này, vẫn cảm thấy có chút chướng mắt, một hồi ôn dịch, liền chết hơn một vạn người sao?

Hơn nữa phù chiếu bên trên ghi quá mức mơ hồ, khả năng

bệnh chết người đã xa xa không chỉ một vạn rồi.

Do dự một hồi, Mạnh Tuyên mang phù chiếu thu vào trong ngực, xoay người rời đi.

“Ai, Đại sư huynh, ngươi đi đâu?”

Mặc Linh Tử vội vàng đi theo phía sau hắn đuổi tới.

Mạnh Tuyên quay đầu, đã thấy không riêng gì Mặc Linh Tử, phù chiếu trong đại điện cơ hồ tất cả mọi người tại nhìn mình.

Có người trào phúng, có người khó hiểu, có người cười lạnh, có người đồng tình...

“Trở về núi a, thu thập thoáng một phát bọc hành lý, nên xuất phát đi Sở Bắc rồi...”

Mạnh Tuyên đón Mặc Linh Tử, cũng đón phù chiếu trong đại điện phần đông ánh mắt khó hiểu, nhẹ nhẹ cười cười nói ra.

“Ngươi thật muốn tiếp cái này phù chiếu sao?” Mặc Linh Tử vạn phần khó hiểu.

Mạnh Tuyên thản nhiên nói: “Cũng nên có người tiếp!”

Nói xong hắn nhìn thoáng qua chúng phù chiếu trong đại điện tiên môn đệ tử, không nói cái gì nữa, quay người ra đại điện.

Mặc Linh Tử bất đắc dĩ, hắn còn không dám ngỗ nghịch Mạnh Tuyên, tuy nhiên không hiểu, cũng chỉ tốt đi theo hắn đi ra ngoài rồi.

“Cảm giác ta bị sai sao? Ta vừa rồi cảm thấy hắn nhìn về phía chúng ta ánh mắt có chút khinh bỉ...”

Tại Mạnh Tuyên sau khi rời khỏi, tiên môn đệ tử ầm ầm nghị luận mở.

“Hừ, Thiên Trì tiên môn một hươu như thế, tự cho là thanh cao mà thôi, ai ngờ, chính bọn hắn mới là người ngu, tân tân khổ khổ mấy tháng, có lẽ hắn liền cái này một vạn lượng bạc đều lĩnh không đến đâu rồi, không công làm trễ nãi tu hành mà thôi...”

“Được rồi được rồi, chờ xem hán mấy tháng sau chê cười a, chúng ta hãy tìm thích hợp chúng ta phù chiếu!”

Mạnh Tuyên lần thứ nhất xuất hiện tại chúng tiên môn đệ tử trước mặt, cũng chỉ là đưa tới một phen nho nhỏ thảo luận mà thôi.

“Đại sư huynh a, ngươi mới vừa rồi là nghĩ như thế nào hay sao?”

Mặc Linh Tử Ngự Kiếm đuổi theo Mạnh Tuyên, vẻ mặt khó hiểu hỏi hán.

Mạnh Tuyên cúi đầu nghĩ một lát, bỗng nhiên nói: “Trước kia chúng ta Thiên Trì tiên môn là làm như thế nào hay sao?”

Mặc Linh Tử nói: “Khi ta tới Thiên Trì tiên môn đã xuống dốc rồi, bất quá nghe người khác nói, trước kia chúng ta Thiên Trì tiên môn đệ tử, hàng năm đều ít nhất phải lĩnh ba đạo hồng trần chiếu... Đương nhiên là khó khăn cao một chút, đơn giản yếu lĩnh mười đạo!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Về sau không bằng chúng ta cũng làm như vậy a... Ta sẽ dẫn tốt đầu!”

“Cái này...”

Mặc Linh Tử cúi đầu thở dài, không nói.

Mạnh Tuyên bỗng nhiên lại cười nói: “Nói sau, ai còn nói ta lĩnh hồng trần chiếu liền chậm trễ tu hành?”

Tại Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử hai người đã đi ra về sau, cái kia trước trước mang Mạnh Tuyên chỗ lĩnh hồng trần chiếu mang vào đại điện đồng tử bị dẫn tới trong một cái phòng, dáng người khôi ngô Hoa Sơn Đồng ngồi ở trên mặt ghé thái sư, ánh mặt trời theo cửa sổ lẳng ở bên trong quăng vào đến, chiếu lên hán một nửa mặt âm, một nửa mặt Dương, hán trầm mặc một hồi, bỗng nhiên mở miệng nói: “Trước lúc trước đạo hồng trần chiếu, là địa phương nào phát ra tới hay sao?”

Đồng tử khẩn trương dập đầu lấy đầu, kêu lên: “Hồi Hoa sư huynh, là Sở Bắc Chiêu Dương quận...”

Hoa Sơn Đồng nhẹ gật đầu, ném cho hắn một miếng Linh Đan, nói: “Đừng nói cho người khác biết ta hỏi qua!”

Đồng tử thiên ân vạn tạ, nâng lên Linh Đan đi ra cửa rồi.

Bên cạnh trong phòng, Cuồng Ưng Tử trên mặt lộ ra một tia điên cuồng đáng tươi cười: “Bằng người một cái Thổ phủ phạm cầu, có tư cách gì chứng kiến Băng Liên sư tử thân thể? Tựu vì cái nhìn kia, ta nhất định phải cho người trả giá thảm trọng một cái giá lớn...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 86 : Phụng chiếu ly sơn

Chương 86: Phụng chiếu ly sơn

Đại sư huynh đi phù chiếu đại điện lĩnh phù chiếu rồi!

Đây là đã dẫn phát Thiên Trì đệ tử chú ý đệ một tin tức, dù sao trong môn đã thật lâu không người lĩnh phù chiếu rồi.

Bọn họ cũng đều biết, nhà mình cái này Đại sư huynh, tuổi không lớn, tính tình lại cương, tính tình cũng không nhỏ, hẳn nếu là ở lĩnh phù chiếu thời điểm, đụng phải người khác trào phúng cười lạnh, hội làm như thế nào?

Như giáo huấn chúng ta đồng dạng giáo huấn những người kia?

Rất nhanh, thứ hai tin tức tưng tưng truyền tới rồi.

Đại sư huynh cùng Cự Linh môn đệ tử nổi lên xung đột, mang hai người đánh rớt trên biển, tám người nhiếp ở, đại chiếm thượng phong.

Thiên Trì đệ tử mỗi người nhất thời kính nể chi tâm, quả nhiên không hổ là nhà mình Đại sư huynh, cho ta chờ ra một ngụm ác khí.

Nhưng là, cái thứ ba tin tức rất nhanh tưng tưng truyền tới rồi, Đại sư huynh lĩnh phù chiếu... Dĩ nhiên là hồng trần chiếu!

Hồng trần chiếu có làm được cái gì a, phế lực, còn không nịnh nọt, chậm trễ tu hành, lại lợi nhuận không đến tiền!

Chúng đệ tử nghĩ mãi không thông, đương nhiên, cũng có người cảm thấy, lĩnh hồng trần chiếu chính là Thiên Trì tiên môn cường thắng lúc môn hạ đệ tử phải việc cần phải làm, hôm nay Mạnh Tuyên làm như vậy, cũng là theo tuần cổ lệ, chính là Thiên Trì quật khởi hiện ra!

Không nói môn hạ đệ tử trong nội tâm như thế nào muốn, Mạnh Tuyên lại là chuẩn bị tốt phải lên đường.

Hắn là Thiên Trì môn hạ chân truyền Đại sư huynh, tạm thay trong môn truyền công, giới luật, chương kiếm, lĩnh pháp tứ đại trưởng lão vị, trước khi đi, tự nhiên muốn tương môn trong sự vụ an bài tốt, vì vậy lại lần nữa lôi nổi lên Tỉnh Lôi cổ, gọi chư vị sư đệ.

“Mặc Linh Tử sư đệ, ta sau khi rời khỏi, người tạm thay giới luật chức trưởng lão, môn hạ có người xúc phạm môn luật, nghiêm trị không tha!”

“Cẩn tuân Đại sư huynh pháp chỉ!”

Mặc Linh Tử đi ra, hướng Mạnh Tuyên thi lễ.

“Khúc Trục Khúc sư đệ, người tạm thay chương kiếm chức trưởng lão, có địch xâm phạm, liền suất các sư đệ, thủ vệ sơn môn!”

“Cẩn tuân Đại sư huynh pháp chỉ!”

Khúc Trục đứng ra, bình tĩnh trên mặt có chút ít kích động, do dự sau nửa ngày, hắn lại nói: “Sư đệ tạ ơn Đại sư huynh...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Cám ơn ta làm cái gì?”

Khúc Trục hồ hoạt trên mặt hiếm có xuất hiện một tia phần nộ, vượt đôi má, giọng căm hận nói: “Ba năm trước đây, sư đệ ta bị Cự Linh môn Chân Truyền Đệ Tử Hoa Sơn Đồng một cái tát theo phù chiếu đại diện lâu ba đánh tiến vào hải lý, từ đó liền tâm thần bị hao tổn, ba năm qua tu vi không tiếp tục thốn gần, hôm nay Đại sư huynh giáo huấn Cự Linh môn ở dưới hai người đệ tử, cũng coi như thay sư đệ mở miệng ác khí!”

“Khó trách người muốn tu Tiểu Luyện Tâm pháp...”

Mạnh Tuyên hiểu ra, cũng không nói thêm cái gì, chỉ là nói khẽ: “Như có cơ hội, ta giúp người ra cái này khẩu ác khí!”

Khúc Trục trên mặt hiện ra một tia cảm kích, lạy dài thi lễ, nói: “Đại sư huynh ân đức, suốt đời khó quên!”

Bị người theo phù chiếu đại diện bên trên, một cái tát theo lâu ba đánh tới hải lý, cái này có thể nói là một cái vô cùng nhục nhã. Khúc Trục tuy nhiên tâm tính đậm bạc, đối với chuyện này thực sự một mực canh cánh trong lòng, đã ảnh hưởng đến tâm cảnh của hắn, đến nỗi tu hành tiên cảnh chậm chạp, như vậy hắn, hoặc là là tu luyện Tiểu Luyện Tâm pháp, bài trừ tâm chướng, hoặc là liền muốn thống khoái báo thù, mới có thể hiểu rõ tâm thần.

Chỉ là Khúc Trục cũng minh bạch, bằng bản lĩnh của mình, chỉ sợ vĩnh viễn cũng báo không được thù rồi.

Nhưng là Mạnh Tuyên một câu, rồi lại lại để cho hắn phát lên hi vọng.

Sau đó, Mạnh Tuyên lại an bài Liên Sinh Tử thủ vệ kinh quật, mệnh chư sư đệ hảo hảo tu hành, sau đó lại để cho bọn hắn tán đi rồi.

Chính hắn lại không có lập tức xuất phát, mà là Ngự Kiếm bay đến tàng kinh quật chỗ.

Ngày hôm nay trì tiên môn sơn môn tàn héo che, trần quý nhất địa phương cũng tự kiếm hồ cùng cái này kinh quật rồi.

Kiểm hồ bày kiếm có linh tính, mà lại khoảng cách chương giáo sư tôn tu hành Vân Ân phong gần đây, sẽ không xảy ra vấn đề gì, kinh quật nhưng lại Mạnh Tuyên quan tâm nhất địa phương, hôm nay kinh quật pháp trận đều hệ cho hắn một người chi thân, tại hắn sau khi rời đi, tuy nhiên cũng có thể tự hành vận chuyển, còn có Liên Sinh Tử trông coi, nhưng Liên Sinh Tử tu vi cuối cùng là thấp chút, Mạnh Tuyên không phải rất yên tâm, chuẩn bị lại lưu cái thủ đoạn ở chỗ này.

Thẳng vào bên trong pháp trận, Mạnh Tuyên đi tới kinh quật không trọn vẹn chỗ.

Đệ nhất kinh quật năm đó bị cướp hóa chỗ hủy, thiếu thốn một góc, cũng là cái này pháp trận chỗ yếu nhất, năm đó Hoắc Thanh Chiêm, là ở chỗ này phá vỡ pháp trận, tiến vào kinh quật lấy được Lôi Động Tứ Phương Quyết đệ nhất ẩn tu pháp, Mạnh Tuyên trong nội tâm tinh tường, nếu có người muốn nói lý ra tiến vào kinh quật, cũng chỉ có từ nơi này một góc tiến vào, bởi vậy hắn phải ở chỗ này lưu cái chuẩn bị ở sau, mới có

thể yên tâm ly sơn.

“Thận yêu, xuất hiện đi...”

Mạnh Tuyên lấy ra một bức tranh cuộn, tiện tay ra bên ngoài quảng ra, lạnh quát lạnh nói.

“Thượng tiên tha mạng, thượng tiên tha mạng...”

Theo họa quyền rơi xuống đất, bỗng nhiên một đạo khói nhẹ theo họa quyền ở bên trong bay ra, hóa thành hình người, trên mặt đất cuống quít dập đầu.

“Ta chỉ hỏi ngươi một câu, muốn chết hay vẫn là muốn sống?”

Đôi mặt dập đầu nam tử, Mạnh Tuyên khẩu khí lãnh đạm.

“Tiểu Yêu tự nhiên là muốn sống, cầu tiên trưởng giơ cao đánh khề...”

Mạnh Tuyên lạnh lùng đánh giá cái kia dập đầu trên đất hư ảnh, thẳng dò xét nó toàn thân sợ hãi, quỳ trên mặt đất dập đầu không ngừng. Lại nguyên lai, cái này thận yêu cũng không phải là người khác, đúng là lúc trước cái kia Luyện Thi tông Tam trưởng lão trong tay Thập Phương Địa Ngục Đồ trận hôn, nó vốn chỉ là một đầu thận yêu, lại bị Đại Năng Giả một kiếm chém thân thể, chỉ chừa một đạo tàn hồn, luyện tiến vào trận đồ bên trong, sử trận đồ đã có được ảo giác chi năng.

Thận yêu không thể, không cách nào tu hành, chỉ có thể bị trận đồ chủ nhân mỗi ngày tích một giọt máu tươi cung cấp nuôi dưỡng.

Thế nhưng mà nó bị Mạnh Tuyên nhốt tại Động Thiên chiếc nhẫn dậm rười năm lâu, thủy chung không có một tia huyết khí cung cấp nó, đã sớm suy yếu không chịu nổi. Mạnh Tuyên nếu muốn trấn nó, thật sự là phi thường dễ dàng, đừng nói trấn nó một kiếm, thậm chí chỉ là xé bỏ cái kia trận đồ, nó liền lại không chỗ dung thân, chỉ có phiêu đảng ở giữa thiên địa, không biết lúc nào, đã bị một hồi Dương gió thổi tản.

“Ngươi nếu muốn sống, ta liền cho ngươi một cái cơ hội...”

Mạnh Tuyên châm chọc nói ra, “Nơi đây có nhất pháp trận,

người có thể gửi thân trong trận, làm tiếp người trận linh, mỗi ngày có thể hấp thu pháp trận một tia Linh khí nấu thân, nhiệm vụ tựu là tại đây trong trận chăm chăm vào, vô luận là ai, nếu muốn từ nay về sau chỗ tiến vào kinh quật, người đều cho ta vây khốn hãn, một mực khốn đến chờ ta trở lại, bằng không thì tựu tính toán hãn chết đói tại trong trận, cũng không thể thả người, người có thể minh bạch?”

Sau khi nói xong, Mạnh Tuyên quát lạnh một tiếng: “Đã minh bạch?”

“Tiểu Yêu... Tiểu Yêu minh bạch...”

Thận yêu run rẩy, nhưng lại vui vẻ, cơ hồ không thể tin được bực này chuyện tốt có thể rơi tại trên người mình.

Nó hôm nay chính là trận linh, chỉ có thể gửi thân tại tất cả pháp trận trong, trận pháp càng cường, nó chỗ tốt liền càng nhiều.

Mà hãn nguyên lai gửi thân cái kia phó Thập Phương Địa Ngục Đồ, lại có thể nào cùng cái này Thiên Trì trường lão liệu mình bố trí xuống đại trận so sánh với?

Mạnh Tuyên mệnh nó thủ ở chỗ này, quả thực tựu là mang một cục xương nhét tại trong mồm chó, nó như thế nào lại không trung tâm cống hiến?

“Rất tốt, người như làm tốt, ta đến lúc đó có thể cân nhắc chính thức cho người trở thành trận này trận linh,” Mạnh Tuyên nói xong, rồi lại thu hồi Thập Phương Địa Ngục Đồ, nhẹ nhàng gõ lòng bàn tay, “Còn nếu là có cái gì lòng bất chính... Hừ, bộ dạng này trận đồ ta sẽ cầm, người Linh ấn vẫn còn này đồ bên trong, dù là ta tại ở ngoài ngàn dặm, chỉ cần xé nát này đồ, người cũng lập tức sẽ tan thành mây khói...”

“Tiên trưởng yên tâm, tiên trưởng yên tâm, còn đây là Tiểu Yêu thiên đại tạo hóa, lại yên dám không tận tâm tận lực?”

Thận yêu trên mặt đất cuống quýt dập đầu, nếu là có tâm, chỉ sợ muốn đem tâm móc ra cho Mạnh Tuyên nhìn.

Làm xuống cái này an bài, Mạnh Tuyên cũng không nói cho Liên Sinh Tử, liên Ngự Kiếm đi Vân Ẩn phong, bẩm báo

chường dạy mình sắp sửa ly sơn phụng chiều sự tình.

Chường giáo cũng không có tỏ vẻ cái gì thái độ, chỉ là nhàn nhạt dặn dò một câu: “Tiên môn bên ngoài, không người giúp người, hết thầy coi chừng!”

Mạnh Tuyên giật mình, liền đáp ứng, sau đó xuống núi rồi.

Tự nhiên, lâm xuống núi trước, cũng tránh không được chỉ điểm Tùng Hữu sư huynh cam đoan, trở về núi lúc nhất định mang thịt chó cho nó.

“Bảo Bồn, thứ đồ vật thu thập xong sao?”

Mạnh Tuyên trở lại Tọa Vong phong bên trên, gặp Bảo Bồn đã cống một cái bao phục, đang đợi hắn rồi.

Mạnh Tuyên nhất định phải hỏi hắn một câu, bởi vì nếu như không nhiều lắm dặn dò, cái thằng này tự chỉ biết là mang sách của hắn.

Hiện tại Bảo Bồn, đã biến thành một cái nghiên cứu pháp trận cuồng nhân, hai tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự tình, một lòng chỉ nghiên pháp trận lý, đơn giản mà nói, tự là so trước kia càng con một sách rồi, thậm chí ngẫu nhiên theo nghiên cứu pháp trận khoảng cách ở bên trong tỉnh táo lại, hắn vẫn còn cảm thán, chính mình thật sự là may mắn, trước kia hắn là cái phạm nhân, muốn ăn uống cùng với, nhưng nhưng bây giờ đều không cần rồi, chỉ để ý một lòng nghiên cứu học vấn.

Như vậy tự nhiên tiên cảnh khủng bố, Mạnh Tuyên không biết Bảo Bồn hôm nay tại pháp trận bên trên tạo nghệ cao bao nhiêu, dù sao đã vượt xa hắn rồi.

“Đi thôi, cứu bá tánh tại trong nước lửa, chính là ta bồi dưỡng chịu sự tình...”

Bảo Bồn tại nghe nói Mạnh Tuyên chỗ lĩnh hồng trần chiếu bên trên thăm sự, hiếm có theo pháp trận trong nghiên cứu thanh tỉnh lại, lòng đầy cảm phấn.

“Vậy thì lên đường đi!”

Mạnh Tuyên tề lên phi kiếm, dẫn xuất hai cái cười gió pháp

trận, dẫn theo Bảo Bồn, hóa thành lưỡng đạo lưu quang, thẳng hướng phương bắc phía chân trời bỏ chạy.

Nửa năm này bế quan, Mạnh Tuyên chân khí phẩm chất tăng lên, đã có thể điều khiển ba cái cười gió pháp trận rồi.

“Sư đệ cung chúc Đại sư huynh thuận buồm xuôi gió, sớm ngày trở về...”

Thiên Trì tiên môn chư trên đỉnh, chúng Thiên Trì đệ tử nhìn xa Mạnh Tuyên bay khỏi phương hướng, cùng kêu lên hét lớn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 87 : Ôn khởi chi địa nhân gian thảm kịch

Chương 87: Ôn khởi chi địa, nhân gian thảm kịch

Sở Bắc Chiêu Dương quận, chính là Sở quốc xa xôi địa, thổ địa bần sống lưng, người ở thừa thớt.

Nơi này từng là Thượng Cổ chiến trường di chỉ, rất nhiều các bậc tiền bối đều nói, Thượng Cổ lúc chinh chiến sát khí ăn mòn cái này phương địa vực, hủy hoại nơi này thổ nhưỡng sinh cơ, bởi vậy vô luận loại cái gì hoa màu đều trường không tốt, không có lương thực, dân chúng sinh tồn liên gian nan, chưa đóng nộp thuế, là Sở Vương đình cũng mặc kệ tại đây, to như vậy một quận, lại chỉ phái một vị quận trưởng, liên cái trấn áp yêu ma Đại tướng quân đều không có.

Càng bởi vì nơi này trong vòng nghìn dặm, cũng không có cái gì Linh khí, cho nên cũng không có tiên môn tuyển chỉ không sai, chỉ có mấy cái giang hồ Võ Giả môn phái, bởi vì Sở Vương đình không quản được tại đây, bởi vậy chiếm diện tích lập phái, làm việc tàn nhẫn.

Buồn cười chính là, bởi vì nơi này không có Linh khí, cho nên mà ngay cả một ít tương đối mạnh yêu ma cũng sẽ không ở tại chỗ này, chỉ là thừa thớt, có mấy cái không có thành tựu, chiếm cứ hơi có điểm Linh khí đỉnh núi, xưng vương xưng bá.

Mà ngay cả một ít đi ngang qua yêu ma, thuận tay kiếm mấy người ăn, đều nói người nơi này làm khô cằn, thịt đều là đau xót, không thể ăn.

Lúc này đây Sở Vực đại ôn bắt đầu từ tại đây sinh sôi, cơ hồ lan tràn toàn bộ Chiêu Dương quận.

Tại Thiên Nguyên Đại Lục bên trên, đất đai một quận đã tính toán là rất lớn.

Ngàn dặm một thành, vạn dặm một quận, mười quận một

châu, Cửu Châu nhất quốc, cái này một quận, là vạn dặm mặt đất rồi.

Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn Ngự Kiếm mà đến, trọn vẹn đã bay bảy ngày mới chạy tới địa phương, phóng nhãn đi qua, đã là một mảnh hoang vu.

Tiến vào Chiêu Dương quận về sau, Mạnh Tuyên liền gặp bệnh khí bốn phía, Âm Vân ngập trời, thật sự là khủng bố.

Ở ngoài thành, đã cơ hồ nhìn không tới trong đất làm việc tay chân dân chúng, ngẫu nhiên tại ven đường còn có thể chứng kiến găm xương người đầu chó hoang.

Tìm một tòa thành trì đi vào, lại phát hiện cũng so thành bên ngoài không khá hơn bao nhiêu, nội thành tùy ý có thể thấy được bệnh lão trên đường, hữu khí vô lực trọn tròn mắt chờ chết dân chúng, có chút khí lực, đã ở quan phủ nha dịch la rầy xuống, mang một xe một xe người chết hướng thành bên ngoài vận, mà ở cửa thành, bệnh chết chi nhân thi thể đã xếp thành lưỡng tòa núi lớn, đốt đều đốt không sạch sẽ, khói đen cuộn cuộn, đều là oan hồn.

“Nhân gian thảm kịch... Nhân gian thảm kịch a...”

Bảo Bồn khí toàn thân phát run, giận dữ mắng mỏ Sở Vương đình: “Vương Đình đủ loại quan lại, ngồi cao triều đình, vậy mà ngồi yên không lý đến sao?”

Hắn cổ hủ Mạnh Tuyên thấy nhiều rồi, cũng không để ý tới hắn, thở dài, liền hướng một cái phương hướng đi đến.

Tại đây nội thành, hắn nhìn phía một đạo khí cơ, chính khí nghiêm nghị, hạo như lang yên, chỉ là cũng bị bệnh khí xâm nhập rồi.

Vừa đến nơi này, đang muốn người giải thoát một phát tình huống, Mạnh Tuyên cảm thấy, người kia hẳn là hắn muốn tìm.

Quần nửa cái thành, đã thấy một tòa tan hoang trong thư viện, truyền đến trận dứt quãng tiếng đọc sách, tại cái này không khí trầm lặng thành trì ở bên trong, xem như làm cho lòng người tình hơi trì hoãn trong sáng chỉ âm rồi. Sau khi đi vào, lại phát hiện là một vị tuổi già nho sinh, một bên ho khan, một bên

giáo lấy tọa hạ bốn năm cái em bé, hấn mặt mũi tràn đầy thân sắc có bệnh, hiển nhiên nhiễm bệnh đã sâu, nhưng lại cường chống tại thụ nghiệp.

“Thái Cổ lúc, yêu man địa, Bàn Cổ hiện, luyện tinh khí, thụ Nhân tộc, Tích Thiên địa!”

“Chí thượng cổ, liệt Hồng Hoàng, Đế Hiên Viên, chú cửu khí, bại Xi Vưu, Cửu Châu nhất!”

Tiểu oa nhi nhóm hữu khí vô lực theo lão nho sinh học bài, có mấy cái hiệu kỳ nhìn thoáng qua đứng tại ngoài cửa sổ Mạnh Tuyên hai người.

Có tiểu cô nương, đọc lấy đọc lấy, bỗng nhiên “Oa” một ngụm, học ra một ngụm Hắc Thủy, lão nho sinh lắp bắp kinh hãi, vội vàng buông xuống quyển sách, đi qua ôm lấy tiểu nữ hài, phóng tại trên đầu gối mình, sau đó mệnh bên cạnh tiểu oa nhi nhanh chút ít đến trong hậu viện đem nấu lấy thảo dược ngược lại một chén đến, tiểu nữ hài trong ánh mắt chứa cho đã mắt châu, ngẩng khuôn mặt nhỏ nhắn nói ra: “Tiên sinh, ta sẽ chết sao?”

Lão nho sinh lắc đầu, nói: “Sẽ không, tiên sinh niên kỷ lớn như vậy rồi, cũng sẽ không chết, người nhỏ như vậy, như thế nào sẽ chết?”

Tiểu nữ hài nói: “Mụ mụ nhờ ra Hắc Thủy, tự chết rồi, con cừu nhỏ ca ca cũng thế, đệ đệ cũng thế, ta cũng nhờ ra Hắc Thủy...”

Lão nho sinh thở dài một hơi, nước mắt chảy xuống, lại không biết như thế nào an ủi, chỉ là run rẩy vuốt ve tiểu nữ hài đầu.

Tiểu Đồng đề đến rồi một cái cũ nát cái hũ, mặt khác tiểu Đồng luống cuống tay chân, giúp đỡ rót một chén dược súp.

Lão nho sinh rót một chén dược súp, uy tiểu nữ hài thét lên: “Long Nhi, đem dược uống, uống tự không khó chịu!”

Tiểu nữ hài ngập ngừng nói: “Tiên sinh, ta không muốn uống thuốc, dược quá khô, ta muốn ăn bạch bánh bao không nhân bánh bao không nhân... Ta cũng không khó chịu, ta đói...”

Lão nho sinh trong mắt nước mắt chảy xuống, một tiếng thở dài, lão nước mắt giàn giụa.

“Công tử...”

Bảo Bồn bỗng nhiên xoay người qua, trong thanh âm tràn đầy chua xót chỉ ý, cơ hồ muốn khóc lên.

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, mang Động Thiên chiếc nhẫn đưa cho Bảo Bồn, nói: “Bên trong có ăn...”

Bảo Bồn cầm Động Thiên chiếc nhẫn, lập tức bỏ chạy tiến tư ai ở bên trong đi, đương hấn mang tuyết trắng màn thầu cùng hong gió thịt bò lấy ra lúc, một đám tiểu Đồng đều mở to hai mắt nhìn, không ngừng nuốt lấy nước bọt, Bảo Bồn mang đồ ăn phân cho bọn hấn, tiểu Đồng lại còn không dám tiếp, nguyên một đám lấy ánh mắt ba ba nhìn xem lão nho sinh.

Lão nho sinh thở dài lấy nói: “Tạ ơn vị tướng quân này...”

“Cảm ơn Tướng Quân...”

Chúng tiểu Đồng hướng Bảo Bồn làm cái không quá tiêu chuẩn nho lễ, lúc này mới nhận lấy Bảo Bồn đồ ăn.

“Lão tiên sinh còn mời đi ra thoáng một phát...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng mở miệng mời đến.

Lão nho sinh đã sớm thấy được hấn, chỉ là vô tâm để ý tới mà thôi, nhìn thấy Bảo Bồn tiến đến phân phát đồ ăn cử động, hấn thở dài, biết rõ Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn cũng không ác ý, liền sửa sang lại y xem, đi vào cửa phòng, hướng Mạnh Tuyên thi cái lễ, mời hấn đến hậu đường đã ngồi.

“Không biết tiểu hữu đến từ phương nào?”

Mạnh Tuyên không có trả lời lão nho sinh, chỉ là cau mày, nói: “Người như vậy cũng hộ bọn họ không được bao lâu!”

“Người... Người là người tu hành?”

Lão nho sinh nao nao, trong ánh mắt đã có chút ít biến hóa.

Hắn mang đứa bé tụ tập tại trong thư viện, kiên trì thụ nghiệp, kỳ thật tựu là tại phóng thích chính mình Hạo Nhiên Chính Khí, thay đứa bé ngăn cản ôn khí, nếu không là hắn mang đại bộ phận bệnh khí chặn, trong viện tử này mây cái đứa bé chỉ sợ sớm đã tại ôn dịch tản ra đến thời điểm tựu bệnh chết, chỉ có điều, cái này dù sao cũng là trị phần ngọn không trừng trị bản phương pháp, chân khí không cách nào trực tiếp ngăn cản ôn khí, chỉ có thể trì hoãn.

Kiên trì tới hiện tại, lão nho sinh mình cũng nhiễm bệnh, thì càng ngăn không được ôn khí rồi.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên có thể liếc khám phá dụng tâm của hắn, đã nói mình hắn hiểu được xem khí, là người tu hành.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, cũng không cùng lão nho sinh nói tỉ mỉ, nói thẳng: “Ta có thể trị ôn, nhưng ngươi phải đáp ứng ta một sự kiện!”

Lão nho sinh “Thông suốt” một tiếng đứng lên, kêu lên: “Ngươi... Chuyện này là thật?”

Mạnh Tuyên không nói, chỉ là phóng ra bản thân khí cơ.

Lão nho sinh sắc mặt thay đổi, hắn vốn xem Mạnh Tuyên tuổi không lớn, đương hắn là cái thiếu niên, có chút không tin được, nhưng thấy được Mạnh Tuyên chân khí cửu trọng tu vi lúc, liền tin hắn rồi.

Một cái chân khí cửu trọng tu vi tu giả, sẽ không tùy ý nói dối.

“Vậy ngươi... Còn chờ cái gì, mau tới cứu cứu những hài tử này...”

Lão nho sinh bối rối, thò tay muốn đến kéo Mạnh Tuyên cánh tay.

Mạnh Tuyên bất động, thản nhiên nói: “Cứu người có thể, nhưng ngươi muốn thay cái này một phương dân chúng, đáp ứng ta ba quy một lệnh!”

“Cái gì ba quy một lệnh, nhân mạng lỗi nặng thiên, đến nơi này chờ trước mắt... Ngươi còn muốn nói điều kiện?”

Lão nho sinh nổi giận, khí đầu ngón tay đều tại run rẩy, bỗng nhiên như là nhớ ra cái gì đó, run giọng: “A... Đúng rồi, người là vì vật kia đến a? Tốt, tốt, tốt, lão phu tàng lâu như vậy, hay vẫn là bị các người phát hiện, bất quá không có sao, thứ đồ vật cầm lấy đi, lão phu mệnh người cũng cầm lấy đi, nhưng người ta sẽ đi ngay bây giờ cho ta cứu người, đem toàn thành dân chúng đều cứu được... Bằng không thì...”

Lão nho sinh “Thông suốt” địa theo bên cạnh bàn rút ra một thanh kiếm sắt rỉ, kêu lên: “Lão phu hủy vật kia, cũng không cùng người...”

“Thứ đồ vật?”

Mạnh Tuyên lập tức đã minh bạch, lão nho sinh trên người cũng là có bí mật, còn cho là mình là vì hấn cái gì đó đến.

Hắn vừa rồi cũng cảm giác có chút kỳ quái, bức này bản sống lưng chỉ địa, tựa hồ không nên ẩn có bức này Đại Nho.

“Ta không muốn người cái gì đó, cũng không phải vì người tới, ta có thể trị ôn, nhưng của ta truyền thừa không cho phép ta dùng đại phu thân phận xuất hiện, ba quy một lệnh, đây là ta cái này truyền thừa quy củ, phải có người đáp ứng, ta vào thành xem khí, người khí cơ là cường đại nhất, cho nên ta tìm được người, người đã đáp ứng ba quy một lệnh về sau, ta sẽ chữa cho tốt tất cả mọi người, cũng không muốn đồ đặc của người!”

Mạnh Tuyên dùng đơn giản nhất nói rõ ý của mình, sau đó liền bình tĩnh nhìn lão nho sinh.

“Người... Người không phải vì vật kia đến hay sao?”

Lão nho sinh ngăn người, thấy hắn không giống giả bộ, liền cười khò một tiếng, thu hồi kiếm, hướng Mạnh Tuyên sâu thi lễ, nói: “Hỗ thẹn... Hỗ thẹn, lão hủ còn tưởng rằng tiên sinh là ta cừu địch phái tới, quả thực đường đột, vạn chớ thứ tội...”

“Ba quy một lệnh là...”

Mạnh Tuyên không đề ý tới hắn nói là cái gì, trực tiếp liền mang ba quy một lệnh nói một lần.

Lão nho sinh không chút nghĩ ngợi tưng gật đầu nói: “Tốt, tốt, tốt, lão phu đáp ứng...”

Mạnh Tuyên trực tiếp đứng dậy, hướng phía cửa đi tới.

Lão nho sinh lắp bắp kinh hãi, kêu lên: “Tiểu tiên sinh hướng chạy đi đâu à?”

Mạnh Tuyên kỳ quái quay đầu lại nhìn hẩn một cái, nói: “Cứu người a, tiểu cô nương kia không căng được quá lâu...”

Thi triển Đại Bệnh Tiên Quyết, tiểu nữ hài trong cơ thể bệnh khí bị Mạnh Tuyên dễ dàng rút ra, trong cơ thể đi bệnh khí, lập tức hỗn loạn ngũ rồi, trong miệng còn cắn nửa cái bánh bao thịt, lão nho sinh cũng là hiểu chút ít y lý, lý thuyết y học, biết rõ đây là hiện tượng tốt, nhất thời kích động nước mắt tuôn đầy mặt, Mạnh Tuyên thở dài, tiện tay cũng mang trong cơ thể hẩn bệnh khí nhỏ rồi.

“Lão tiên sinh đừng kích động rồi, hay vẫn là thương nghị thoág một phát như thế nào chữa cho tốt toàn thành dân chúng a!”

Mạnh Tuyên cùng lão nho sinh ngồi xuống, thế mới biết hẩn tên gọi hạng thừa lúc quy, hướng hẩn thỉnh giáo ôn dịch khởi nguyên.

Hạng thừa lúc quy thán lấy nói: “Ai, ôn dịch khởi vô cùng nhanh, lan tràn càng là lợi hại, cơ hồ là mấy ngày thời gian, liền lan tràn toàn bộ Chiêu Dương quận, ngay từ đầu, Sở Vương đình còn sai lương thực xe y đội đến trị ôn cứu tế, lại không nghĩ rằng, tại đây ôn dịch thật sự quá lợi hại, hơn nữa vô cùng cổ quái, rõ ràng đã chữa cho tốt đâu người, cũng sẽ lặp lại nhiễm bệnh, liên tục mấy lần, thẳng đến chết...”

“Lặp lại lây...”

Mạnh Tuyên chân mày cau lại, nếu thật sự là như thế, cái kia quả thật có chút phiền toái, cũng khó trách đại ôn một mực nần ná không đi.

“Ôn khí lợi hại, mà ngay cả trị ôn đại phu đều nhiễm bệnh rồi, không có chống đỡ vài ngày, y đội ở bên trong hơn mười người đại phu chết một nửa, còn lại đại phu cũng đều chạy

thoát, nói thẳng này ôn rất cổ quái, trị không hết, bởi vậy Sở Vương đành dứt khoát buông tha cho nơi đây. Mời đến Đại Năng Giả, lúc này quận quanh thân bày ra đại trận, phòng ngừa ôn dịch lan tràn đi ra bên ngoài, về phần người ở bên trong, tự chết sống có số rồi...”

Hạng thừa lúc quy thán lấy, vừa nói một bên lắc đầu, vẻ mặt khổ ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 88 : Một tia Tụ Tại cảnh

Chương 88: 1 ti Tụ Tại cảnh

Sư phó định ra ba quy một lệnh, Mạnh Tuyên một mực tuân thủ, nhưng có chút thời điểm, cũng muốn tùy cơ ứng biến.

Cái này ôn dịch tàn sát bừa bãi chi địa, hơn mười vạn bệnh hoạn, nếu muốn bọn hắn nguyên một đám tuân thủ ba quy một lệnh, căn bản là không thực tế, bởi vậy Mạnh Tuyên đã tìm được cái này nội thành tu vi cao nhất sâu lão nho sinh, muốn hắn thay cái này một phương dân chúng đáp ứng đáp ứng chính mình ba quy một lệnh. Hơn nữa tại chữa bệnh thời điểm, Mạnh Tuyên cũng không có trực tiếp đi cứu trị, mà là lại để cho lão nho sinh cùng Bảo Bồn, nhìn một bát tô thảo dược.

Thảo dược tuy nhiên có thể trị ôn, nhưng hiệu quả cũng không có tốt như vậy, bằng không thì trận này đại ôn cũng sẽ không khủng bố như vậy rồi.

Bất quá tại lão nho sinh cùng Bảo Bồn ngao thảo dược ở bên trong, Mạnh Tuyên lại mang chính mình tồn kho một ít Linh Dược đều thả đi vào, kể từ đó, cái này một nồi dược súp, trên thực tế đã là Linh khí bốn phía bảo súp rồi, tuy nhiên trị ôn vẫn còn có chút không đúng chứng, nhưng thoát nhìn lại Linh quang mờ mịt, mùi thuốc xông vào mũi, nói có thể trị bách bệnh cũng sẽ có người tin.

Đối với lão nho sinh cùng Bảo Bồn chăm chăm chúc một phen, Mạnh Tuyên liền giáo hai người này phụ giúp dược súp lên phố, ven đường phân phát.

Nội thành dân chúng chờ chết chi tế, gặp có người đi ra phân phát dược súp, tức liền đã tuyệt vọng, cũng sẽ chống thân thể đến lấy một chén hát.

Bảo Bồn xe đẩy, lão nho sinh thịnh súp, Mạnh Tuyên phân phát.

Từng cái theo trong tay hần nhận lấy được súp người, đều bị hần ăn nấp vỗ vỗ chường bối.

Lơ đảng tiếp xúc ở bên trong, bệnh người trên người bệnh khí, cũng đã bị hần dẫn vào trong cơ thể.

Trừ phi là có tu vi người, đối với trong cơ thể mình biến hóa vô cùng mẫn cảm, nếu không căn bản sẽ không phát giác, chỉ có chờ bọn hần uống thuốc súp, trở về ngủ say sưa bên trên một giấc, mới hội phát hiện thân thể của mình dễ dàng rất nhiều, sau đó lại điều dưỡng vài ngày, đợi đến lúc nguyên khí khôi phục, tựa sẽ phát hiện bệnh khí đã rời xa chính mình rồi, đến lúc đó, bọn hần tối đa sẽ nghĩ tới lão nho sinh phần đích chén thuốc.

Đợi đến lúc một thùng nước canh chia xong, Mạnh Tuyên đã sắc mặt mỗi mết, trên trán âm khí quanh quẩn.

“Tiểu tiên sinh... Người không sao chứ?”

Lão nho sinh cùng Bảo Bồn đều lo lắng nhìn xem Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên chỉ là khoát tay áo, tựa hồ nói chuyện khí lực cũng không có.

Trở lại thư viện về sau, Mạnh Tuyên lại để cho lão nho sinh cùng Bảo Bồn lại đi nấu thuốc súp, chính mình lại tìm một gian tĩnh thất bế quan.

Đại Bệnh Tiên Quyết, luyện tà vi chính, lại muốn thể hệ chịu qua.

Mạnh Tuyên đoạn đường này đi qua, không biết vì bao nhiêu nhờ bệnh khí, nhưng này chút ít bệnh khí, kỳ thật đều đã đến trong cơ thể hần.

Bởi vì có thể mang bệnh khí trữ tồn tại Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong, cho nên hần không cần mỗi lần nhờ bệnh khí về sau, đều trực tiếp luyện hóa, thể nhưng mà bệnh khí dù sao cũng là tới trước trong cơ thể hần, lại trữ tồn đến Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong, mà Trảm Nghịch Kiếm cùng hần là nhất thể tương liên, Trảm Nghịch Kiếm trong trữ tồn bệnh khí nhiều hơn, cũng sẽ đối với hần tạo thành ảnh hưởng, những người bình thường này bệnh khí tuy nhiên nhỏ yếu, nhưng góp gió thành bão, cũng phi thường khủng bố.

Cùng Trảm Nghịch Kiếm liền làm một thể nội về sau, Mạnh Tuyên thừa nhận bệnh khí hạn mức cao nhất gia tăng thật lớn rồi, nhưng cũng không phải là không có hạn mức cao nhất.

Cái này một thùng được súp, không sai biệt lắm phân cho hơn ba trăm cái bệnh hoạn, Mạnh Tuyên trong cơ thể cũng thì có hơn ba trăm bệnh hoạn bệnh khí.

Đương nhiên, những này bệnh khí, cũng có thể nói là Linh Dược, tuy nhiên tạm thời sẽ đối với thân thể của hắn tạo thành gánh nặng, nhưng ở hắn đã luyện hóa được về sau, đối với hắn tu hành nhưng lại là có chỗ tốt. Bất quá là trọng yếu hơn, nhưng lại Mạnh Tuyên trong nội tâm cảm thấy một loại sung sướng cảm giác, cái loại cảm giác này có chút quái, rất khó đi hình dung, nhưng lại phát ra từ nội tâm mừng rỡ, thân thể gánh nặng lại lần nữa, tâm lại bay bổng.

“Hắn là cái này là sư phó nói Tự Tại cảnh?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên nghĩ tới đã từng Bệnh lão đầu đã nói với hắn lời nói, trong lòng sinh ra một tia hiểu ra.

Về đột phá Chân Linh cảnh lúc biểu hiện, Bệnh lão đầu đã từng đối với hắn đã từng nói qua, đột phá Chân Linh cảnh lúc, hội tiến vào Tự Tại cảnh.

Đó là một loại rất khó hình dung cảm giác, chỉ cảm thấy có một loại sở hữu trói buộc đều cởi bỏ cảm giác.

Nếu không có muốn dùng một cái từ để hình dung, cái kia chính là “Phi thăng” .

Phi thăng, không thật sự bay lên, mà là một loại cảm giác, Tự Tại cảnh ở bên trong cảm giác.

Tu giới truyền thuyết, thể xác và tinh thần đại tự tại, một điểm phá Chân Linh.

Ý tứ tự là: Đạt đến Tự Tại cảnh, người có thể tẩy bỏ Chân Linh rồi, vừa sải bước ra, Phi Thiên Độn Địa, lập thành tiên thân.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên lúc này chỉ là đã có một tia hiểu ra,

đôi với Tự Tại cảnh lý giải, cũng không phải thật sự đạt đến cái loại này cảnh giới.

Nhưng vô luận như thế nào, sinh ra cái này một tia cảm giác, hãy để cho tâm tình của hắc phi thường vui vẻ.

Có thể dễ dàng như thế tìm được như vậy một tia Tự Tại cảnh cảm giác, có thể nói Mạnh Tuyên phi thường may mắn.

Bệnh lão đầu đã từng nói qua, mỗi người Tự Tại cảnh đều bất đồng, cho nên cần nhờ tự ngộ.

Tìm kiếm mình Tự Tại cảnh, rất khó.

Có ít người, thiên tư tuyệt hảo, nhưng cuối cùng cả đời, cũng không tìm được trong lòng mình Tự Tại cảnh.

Đã từng có người, thiên tư bình thường, nhưng đau khổ tu luyện gần trăm năm, rốt cục tại đột phá chân khí cửu trọng thời điểm, lại đột nhiên một khi đốn ngộ, đạp đất thành tiên. Cái kia cũng là bởi vì, cái kia cá nhân tu luyện cả đời, đạt tới chân khí cửu trọng một khắc này, là hắc Tự Tại cảnh, tại hắc đột phá chân khí cửu trọng đồng thời, cũng thì đến được chính mình Tự Tại cảnh, trực tiếp phá cảnh Chân Linh.

Mà Bệnh lão đầu, thì là tại vân du tứ hải thời điểm, ngẫu có một ngày, ngồi ở dưới một cây đại thụ nghỉ ngơi, bỗng nhiên bị một chỉ ong mật ngủ đông thoáng một phát, Bệnh lão đầu vốn tiện tay muốn mang nó bóp chết, nhưng hắc hai ngón tay nắm bắt ong mật, cảm thụ được nó tại chính mình ngón giữa có chút giãy dụa, đột nhiên sững sốt một chút, sau đó mang nó thả, nhìn qua nó tại trời chiều hào quang ở bên trong càng bay càng xa.

Một khắc này, Bệnh lão đầu mặt lộ mỉm cười, tiến nhập Tự Tại cảnh.

Tự Tại cảnh, không cách nào tìm, không cách nào tìm, cùng công pháp không quan hệ, cùng võ pháp không quan hệ, thậm chí cùng tư chất không quan hệ, chỉ bằng cơ duyên cùng ngộ tính.

Đương nhiên, cái này một loạt nghĩ cách, chỉ là Mạnh Tuyên suy đoán.

Trên thực tế, hẳn thậm chí không cách nào xác định, chính mình vừa rồi sinh ra, có phải là thật hay không chính Tự Tại cảnh cảm giác.

Đương nhiên, mặc dù Mạnh Tuyên thật sự bởi vì cứu người mà tiến vào Tự Tại cảnh, hẳn cũng sẽ không lựa chọn đột phá Chân Linh.

Lúc trước hẳn tại Tứ Tượng thành ở bên trong, cùng Lãnh đại sư bọn người chuyện phiếm lúc, từng nghe bọn hắn đã từng nói qua, đột phá Chân Linh cảnh lúc, bản thân tích lũy càng hùng hậu, đạt được chỗ tốt liền càng cao, thực lực tăng lên cũng càng cường.

Cái kia bởi vì đột phá chân khí cửu trọng sau trực tiếp liền rách Chân Linh cảnh mà bị các bậc tiền bối ghi vào điển tịch người, ngoại trừ lại để cho người tán thưởng vận khí của hắn bên ngoài, cũng có một truyện cười, nghe nói hẳn là từ trước tới nay yếu nhất Chân Linh cảnh tu giả, nguyên nhân chính là hắn vừa mới đã đến Chân Linh cảnh, liền trực tiếp đột phá, tích lũy xa xa không đủ, mặc dù so về chân khí cửu trọng ở bên trong người nổi bật, cũng cường không đi nơi nào.

Mạnh Tuyên trên người, là gánh vác lấy Bệnh lão đầu huyết hận, phát thê phải chém giết Tần Hồng Hoàn, vì Bệnh lão đầu báo thù, cho nên một bước này, nhất định phải đi vững vàng đương đương.

Còn nữa, hẳn cũng không nghĩ tới chính mình sẽ như thế nhẹ nhõm cảm ngộ đến chính mình Tự Tại cảnh, dù sao hẳn vừa đột phá chân khí cửu trọng không lâu, cho nên còn không có kỹ càng đi giải qua đột phá Chân Linh lúc cần làm chuẩn bị, bởi vậy hiểu rõ không sâu, nếu là mạo muội phá cảnh, ngược lại có khả năng hãm bản thân tại trong nguy hiểm, bởi vì không phải mỗi người tiến nhập Tự Tại cảnh sau cũng có thể đột phá.

Điển tịch bên trên có minh xác ghi lại, có rất nhiều người tại tiến nhập Tự Tại cảnh về sau, chẳng những không có phá cảnh, phản mà tọa hóa rồi.

Yên tĩnh đã ngồi một hồi, xác định cái loại cảm giác này sẽ không tái xuất hiện rồi, Mạnh Tuyên mới thở dài, bàn ngồi

dậy, vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, bắt đầu luyện hóa những trứ kia tại Trảm Nghịch Kiếm bên trong bệnh khí. Ước đã qua một canh giờ tả hữu, hơn ba trăm đạo người bình thường bệnh khí, đã bị hấn luyện hóa thành một bó to nhị đẳng đan, sau đó lại ngưng luyện ra thực tà chi Long, mang bệnh đan toàn bộ nuốt xuống, từ từ hóa mở.

“Xuyyyyyy...”

Mạnh Tuyên thật dài nhả thở một hơi, trên mặt bệnh khí đều tiêu, lần nữa thay đổi thần thái dục dục.

Cái này một bó to nhị đẳng đan, tuy nhiên không đủ đề tu vi của hấn có trên diện rộng trưởng tiến, nhưng là chống đỡ được một tháng trước tu hành rồi.

“Tiểu tiên sinh, xin nhận lão hủ cúi đầu...”

Mạnh Tuyên vừa ra cửa, liền gặp lão nho sinh kích động đứng tại cửa ra vào, một đầu dập đầu xuống dưới.

“Ngươi làm cái gì vậy?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, vội vàng đưa hấn đỡ.

Lão nho sinh khuôn mặt kích động nước mắt, nói: “Lão phu vừa mới nhìn đến sắc mặt của ngươi, mới biết được ngươi làm người chữa bệnh, dĩ nhiên là đem người khác bệnh chuyển tới trên người mình... Bực này hành vi, lão hủ thật sự là...”

“Ách... Những lời này đừng nói là rồi, còn có nhiều người như vậy đây này...”

Mạnh Tuyên im lặng, cường đem lão nho sinh kéo lên.

Lão nho sinh thở dài, lại dài trường hướng Mạnh Tuyên vái chào, lúc này mới, đẩy khởi dược xe, cùng một chỗ đi ra ngoài rồi.

Theo thành tây đến thành đông, theo thành bắc đến thành nam, một chuyến chuyển đi ra ngoài, một chuyến chuyển nấu thuốc súp, lần lượt luyện hóa...

Suốt hai ngày một đêm, Mạnh Tuyên cùng lão nho sinh, còn

có Bảo Bồn, căn bản không có nhắm mắt, mới đem toàn thành người cũng chữa hết.

“Nghỉ ngơi một đêm, ngày mai chúng ta đi khác một thành trì...”

Hôm nay cái này tòa thành trì ở bên trong người, đã có rất nhiều người phát hiện mình bệnh tình giảm bớt, bắt đầu tổ chức lên nhân thủ, mang bệnh chết chi nhân thì thể hoả táng, sau đó chôn, phòng ngừa ôn dịch lần nữa truyền bá. Vốn là không khí trầm lắng thành trì dần dần đã có vài tia sinh khí, lập tức muốn chuyển biến tốt đẹp rồi, nhưng Mạnh Tuyên trong nội tâm có chút trầm trọng, cứu bệnh một thành bệnh hoạn, hao tổn phế thời gian quá lâu chút ít.

Vừa nghĩ tới hai ngày một đêm không nhắm mắt chậm chể cứu chữa, cũng chỉ mới chữa cho tốt một tòa thành trì, trong lòng của hắn liền có chút ít phát sầu.

Hắn dù sao không phải chân chính đại phu, chính thức đại phu có thể mang phương thuốc phân phát người bên ngoài, sau đó đại lượng thu mua dược liệu, đến tất cả thành đi phái tiễn đưa, như vậy mới có thể rất nhanh trừ ôn, có thể hắn chỉ có thể dựa vào hai tay của mình, từng bước từng bước chậm chể cứu chữa.

Có lẽ đến hắn trị đã đến thứ tư tòa, thứ năm tòa thành trì thời điểm, liền không cần lại trị.

Bởi vì mặt khác mấy tòa thành thị người đã chết hết.

Chiêu Dương quận nơi này, dù là lại hoang vắng, cũng chừng mười tòa thành trì a!

Cái này cũng chưa tính những túm tụm kia tại tất cả Đại Thành trì quanh thân thôn xóm cùng thôn trấn!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 89 : Mua lương thực cùng cướp lương

Chương 89: Mua lương thực cùng cướp lương

“Mà thôi, mà thôi, ta cũng chỉ có thể chỉ mình chỉ vện vện có một phần lực...”

Mạnh Tuyên thở dài, làm bầm lâu bầu.

Cho hấn mà nói, trị cái này tràng ôn, thật sự không có gì biện pháp tốt, chỉ có thể tận một phần lực, cầu cái không thẹn với lương tâm mà thôi.

Nghĩ như vậy, Mạnh Tuyên ra cửa, đã thấy cách đó không xa, Bảo Bồn chính ôm một đám bé con, cho bọn hấn giảng giải việc học.

Hiện tại Bảo Bồn là bọn này tiểu oa nhi trong suy nghĩ anh hùng, mỗi người cũng gọi hấn “Đại tướng quân”, Bảo Bồn mình cũng rất thích nghe.

Cũng không biết như thế bọn này tiểu oa nhi đã biết hấn Thi Ma thân phận, có thể hay không dọa khóc...

“Tiểu tiên sinh, nếm thử lão hủ trân tàng trà ngon a...”

Lão nho sinh nấu một bình trà, cầm hai cái rửa sạch chén trà đã đi tới.

“Tiểu tử không hiểu trà, chỉ e chà đạp lão tiên sinh trân phẩm...”

Mạnh Tuyên cùng hấn cùng một chỗ ngồi xuống cây viện trên bậc thang, khách khí hướng lão nho sinh nói ra.

“Hắc hắc, hiểu trà nhiều người, lão hủ còn không để cho bọn hấn hát đây này...”

Lão nho sinh cười lạnh một tiếng, cũng đều có một cổ ngạo khí, Mạnh Tuyên nghe hần nói như vậy, liền không hề thoái thác.

Lão nho sinh rót hai chén trà, lại nhìn xem Bảo Bồn, hơi do dự, nói: “Vị kia Tướng Quân...”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Người chắc hần cũng đã nhìn ra, hần không âm khói lửa!”

Lão nho sinh nhẹ gật đầu, cũng không hỏi nữa, liền mang chén trà hai tay bung lên, bỏ vào Mạnh Tuyên trong tay.

Mạnh Tuyên thiền mút một ngụm, xác thực mùi thơm ngát thanh nhã, dư vị vô cùng.

“Ai, Tiểu tiên sinh, lão hủ có câu nói, không biết có nên nói hay không, kỳ thật lão hủ cũng không phải người địa phương thị, mà là nhiều năm trước kia theo nơi khác trốn đến nơi này, đã né rất nhiều năm, trong tay ta, có một kiện cực kỳ trọng yếu thứ đồ vật, chỉ sợ bỏ vào các người tiên môn bên trong, cũng là mỗi người tranh đoạt đối với hướng, lão hủ bản giống như khiến nó theo ta nhập thổ, nhưng hiện tại...”

Lão nho sinh uống nửa chén trà, làm như nổi lên dũng khí, trịnh trọng hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Lão tiên sinh không cần nói, ta không có hứng thú, cũng không muốn dính cái này nhân quả!”

Còn không đợi hần nói xong, Mạnh Tuyên liền phát phát tay, nhẹ nói đạo.

Lão nho sinh nao nao, trên mặt lộ nở một nụ cười khổ, tự giễu lắc đầu, nói: “Lão hủ đường đột rồi!”

Mạnh Tuyên cười cười, nâng chung trà lên hướng hần ý bảo, uống một hớp.

Hần kỳ thật tại mới gặp gỡ lão nho sinh thời điểm, đã biết rõ hần cũng là có bí mật người, theo hần lúc ấy đối với thái độ của mình đến xem, đã biết rõ hần ẩn núp đi vật kia tất nhiên giá trị xa xỉ, có lẽ đúng như hần theo như lời, một khi ném đi ra, sẽ gặp dẫn tới tứ phương mây di chuyển, vạn người tranh

đoạt, thậm chí dẫn phát ngập trời sát cơ, nhưng Mạnh Tuyên đối với cái này, lại thật sự là một chút hứng thú cũng không có.

Hôm nay chính mình, có pháp kiếm, có công bí quyết, cũng có tu điển, tựa như còn không có này hiểu rõ, lại đi cân nhắc cái khác làm gì?

Thế gian thứ tốt nhiều hơn, mình có thể toàn bộ lấy được sao?

Với tư cách người tu hành, hắn nếu không phải hiểu được “Dừng lại ham muốn” hai chữ, vậy thì thật là bạch mù Bệnh lão đầu một phen dạy bảo.

Nhìn một cái màn đêm đã phủ xuống, Mạnh Tuyên đuổi lưng một cái, đứng lên.

Ly khai cái này tòa thành trước khi, hắn còn có chuyện muốn làm, vừa lúc ở tối nay hoàn thành.

“Công tử, ngươi muốn đi ra ngoài?”

Bảo Bồn thấy được, liền muốn đứng dậy.

Mạnh Tuyên lại đã ngừng lại hắn, cười nói: “Chuyện này ngươi không cần tham dự, không thích hợp!”

Nói chuyện, hắn liền sờ lên Long Nhi cái đầu nhỏ, bước nhanh ra cửa.

Nội thành tuy nhiên ôn khí tiêu trừ rất nhiều, hay vẫn là lộ ra rách nát lạo rơi, Mạnh Tuyên chậm rãi theo trong thành đi qua, thẳng ra khỏi thành đi.

Ra khỏi thành về sau, hắn liền lấy ra một cái mặt nạ, đúng là lúc trước hắn đi Thanh Khâu lĩnh lúc mang qua.

Mãi cho đến ly thành hơn mười dặm địa phương, Mạnh Tuyên tại quan đạo bên cạnh một gốc cây cái cổ xiêu vẹo dưới cây liễu ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần.

“Giá giá...”

Đã qua ước chừng một canh giờ tả hữu, có ầm ầm xe ngựa ầm

thanh truyền tới, đã thấy tại trên quan đạo, đang có sáu bảy cỗ xe ngựa chạy nhanh đi qua, trên xe nặng trĩu, chồng chất lấy một cái lại một cái bao khóa, tại xe ngựa chung quanh, còn có mười cái trang phục đàn ông, cười trên tuấn mã, ánh mắt chim ưng giống như mọi nơi bắn khoăn, trên người bọn họ đều trang bị đao thương, hiển nhiên đều là người tập võ.

Thấy bọn họ cách gần đó rồi, Mạnh Tuyên liền phóng ra một đạo khí cơ đi ra ngoài.

“Dừng lại...”

Đột nhiên, những trang phục kia đàn ông thủ lĩnh lập tức phát giác, vung tay lên, thét ra lệnh xe ngựa đình chỉ đi về phía trước.

“Chính Phong tiêu cục Dương Chính Phong lúc này, đuổi hỏi phía trước bằng hữu là vị nào?”

Tên kia thủ lĩnh phóng ngựa tiến lên vài bước, hơi vừa chấp tay, trầm giọng quát hỏi.

“Cái này một xe lương thực ta mua, nói cái giá đi!”

Mạnh Tuyên theo dưới cây đi ra, nhàn nhạt nói ra.

“Mua lương thực?”

Dương Chính Phong khẽ giật mình, cười lạnh một tiếng, nói: “Bằng hữu, cái này lương thực là không bán, hơn nữa chúng ta chỉ phụ trách áp giải, cũng không có quyền lực bán!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Nếu không phải bán, ta đây tụt cướp!”

“Cướp đường?”

Dương Chính Phong hơi kinh, lập tức dè xuống bên hông chuôi đao, lạnh giọng nói: “Bằng hữu, nhìn người chân khí không kém, không giống như là thiếu cái này một ngụm ăn người, vì sao phải cướp chúng ta lương thực xe? Người như thiếu tiền, ta tại đây còn có chút bạc...”

Mạnh Tuyên khoát tay áo, nói: “Liền nói thẳng đi, ta không

thiếu bạc, muốn đúng là những lương thực này, người như bán, ta liền đem bạc cho người, người đem lương thực lưu lại, nếu không phải bán, ta cái này bạc tự không để cho rồi, lương thực người cũng phải lưu lại!”

Dương Chính Phong sắc mặt thay đổi: “Bằng hữu, chỗ chức trách, thứ cho khó tòng mệnh!”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Người có chức trách của người, liền muốn xem cái này một thành người chết đói sao?”

Dương Chính Phong nao nao, xoáy và liền bình tĩnh lại, trầm giọng nói: “Người có tất cả mệnh, lương thực không đủ ăn!”

Mạnh Tuyên nghe xong câu trả lời của hắn, liền không nói thêm gì nữa, trực tiếp đi về phía trước đến.

Theo hắn càng ngày càng gần, trên người khí cơ cũng hoàn toàn thích phóng ra, bao phủ một phương.

Cái kia tiêu đầu Dương Chính Phong cũng chỉ có chân khí tam trọng tu vi, chỉ dọa sắc mặt đều biến trắng rồi, ấn lấy đao tay căn bản là không dám mang đao rút, nhưng hắn vẫn cũng không muốn buông tha cho, gặp Mạnh Tuyên tựa hồ không phải cái loại này không phân tốt xấu liền muốn sát nhân người, liền đánh bạo nói ra: “Bằng hữu... Tiền bối, người cướp đi lương thực, Vương gia một Bách Khẩu Tử người, cũng sống không nổi nữa...”

“Nhiều người một phương, cùng ít người một phương, ta cứu người hơn, người trước mắt cùng người ở ngoài xa, ta cứu trước mắt...”

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, nói: “Huống hồ bảy xe lương thực, ta chỉ lấy sáu xe, lưu một xe cho bọn hắn, vậy là đủ rồi!”

Nói chuyện, hắn lại ném ra ngoài một túi bạc cho trang phục đàn ông, nói: “Nếu như xem như ta mua, cái này bạc tự là mua lương thực, nếu như xem như ta đoạt, vậy cho dù là đền bù tổn thất các người tiêu cực!”

Dương Chính Phong xem lấy trong tay bạc, cười khổ không thôi.

Cái này một túi bạc, ước trăm lượng trọng, đặt tại bình thường, mua cái này mấy xe lương thực tự nhiên là đã đủ rồi, còn có giàu có.

Nhưng ở hôm nay Chiêu Dương quận, bạc nhiều hơn nữa, chỉ sợ cũng không có người chịu bán lương thực.

Lại nguyên lai, Mạnh Tuyên tại trị ôn trong quá trình, phát hiện cái này nội thành so ôn tai càng nghiêm trọng, nhưng lại cơ tai.

Chiêu Dương quận vốn chính là bản sống lưng chi địa, bình thường tự không đủ ăn, huống chi nổi lên ôn tai?

Ôn tai trước khi đến, vốn là đến rồi nạn châu châu, bên trong ruộng nhà cái liền bị hủy một nửa, mà một nửa khác, cũng bởi vì ôn tai đến đột ngột, sức lao động thiếu thốn, khiến hơn phân nửa lương thực đều không có thu đi lên, lương thực khan hiếm liền lộ ra càng khẩn yếu rồi. Sở Vương đình tuy nhiên tại ôn tai vừa mới bắt đầu lúc, phái một đám lương thực tới, nhưng không khác như muối bỏ biển, có tương đương không có, lại nói tiếp êm tai mà thôi.

Hết lần này tới lần khác vào lúc đó, những nội tình kia tương đối trầm trọng người ta, vì trốn ôn, đều hướng quận bên ngoài dời đi, trước khi chuẩn bị đi, cũng không biết cái này Chiêu Dương quận ôn tai sẽ kéo dài bao lâu, liền hận không thể mang trong nhà toàn bộ hết gì đó đều mang theo, lúc ban đầu quan trọng hơn, đương nhiên là trong nhà mảnh nhuyễn, lương thực chỉ dẫn theo đủ là, thật không nghĩ đến, Chiêu Dương quận biên giới, cũng đã bị pháp trận phong bế.

Sở hữu muốn dời đi ra ngoài người ta, đều bị vây ở pháp trận ở trong, không cách nào đi ra ngoài, không làm sao được phía dưới, bọn hắn liền chỉ có thể ở pháp trận bên cạnh đều đồn trú xuống, thà rằng màn trời chiếu đất, cũng không chịu trở lại ôn tình càng nghiêm trọng nội thành, nhưng là nguyên nhân chính là như thế, lương thực liền thành nhất vật trân quý, liền vội vàng thỉnh tiêu cực thỉnh tiêu cực, phái gia đình phái gia đình, trở lại vận lương.

Mà Mạnh Tuyên phát giác việc này về sau, liền quyết định muốn tới cướp một lần đạo nhỏ rồi.

Bằng không thì cái này nội thành còn sót lại lương thực bị chở đi, dù là ôn chữa cho tốt rồi, người trong thành cũng phải chết đói.

Hắn đã cứu được cái này một thành người, liền muốn giải quyết bọn hắn nạn đói vấn đề, bằng không thì cứu được cùng không có cứu, có cái gì phân biệt?

Bất quá Dương Chính Phong nói cũng không tệ, hắn cướp sở hữu lương thực, cái kia đại gia đình cũng khó tránh khỏi hội chết đói, bởi vậy Mạnh Tuyên liền có cứu người trước mắt, hơn nữa để lại một xe lương thực, tốt xấu đủ cái kia người một nhà tạm thời chống được.

Làm những sự tình này, tả hữu đều là sai, cơ hồ không có viên mãn chi pháp, Mạnh Tuyên có thể làm, cũng chỉ có lựa chọn.

Nhiều người cùng ít người, cứu người hơn, trước mắt cùng xa xa, cứu trước mắt.

Dương Chính Phong cũng không ngu ngốc, biết rõ chính mình không ngăn cản được Mạnh Tuyên, cũng chỉ tốt cười khổ xem một đêm này đã xảy ra.

Mạnh Tuyên liền lệnh đánh xe người chặn ngựa, mang lương thực xe trở về thành ở bên trong, cũng không nên vào thành, liền chỉ ngừng ở cửa thành là được.

Đêm nay bên trên, hắn chặn lại bốn năm đội lương thực xe, có chút còn động nổi lên tay đến, nhưng những Hồng Trần này ở bên trong đều chỉ có thể coi là cấp thấp Võ Giả, tự nhiên cũng không có người là đối thủ của hắn, là lại không cam lòng, cũng chỉ có thể nghe hắn.

Như thế một đêm đi qua, Mạnh Tuyên cảm giác mình có thể làm cho một thành dân chúng làm sự tình đều làm được, lúc này mới than nhẹ một tiếng, trở về thư viện, ngày thứ hai, liền chuẩn bị ly khai tại đây, đi tới một tòa thành trì rồi.

Thế nhưng mà hắn mới vừa đi ra thư viện chi môn, lại bỗng nhiên giật mình, trên mặt lộ ra khiếp sợ biểu lộ.

“Tại sao có thể như vậy?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 90 : Ôn ma sinh sôi

Chương 90: Ôn ma sinh sôi

Mạnh Tuyên giật mình phát hiện, hắc tâm hắc tâm khổ khổ mới trị tốt một thành bệnh hoạn, vậy mà lại trở lại rồi.

Ngay tại đêm qua trước khi trời tối, hắn đang trông xem thể nào cả tòa thành trì, còn có thể chứng kiến này thành khí cơ một mảnh trong sáng, ôn khí đều không có, có thể chỉ dùng một đêm thời gian, cái kia một thành thanh khí bên trong, lần nữa chóng mặt nhiễm tí ti hắc khí. Mạnh Tuyên biết rõ, cái này là cái kia ôn khí, đại biểu cho nội thành có rất nhiều người đã lần nữa nhiễm lên bệnh dịch, tuy nhiên hiện tại còn yếu nhỏ, nhưng rất nhanh sẽ lần nữa lớn mạnh.

“Công tử, đã xảy ra chuyện gì?”

Đang tại cùng thư viện đưa bé lưu luyện không rời cáo biệt Bảo Bồn, thấy được Mạnh Tuyên sắc mặt, lập tức biết rõ đã xảy ra chuyện.

“Mang bọn nhỏ trở về!”

Mạnh Tuyên lần nữa về tới thư viện, chau mày, tại sân nhỏ bước đi thông thả cất bước đến.

“Đều không có đạo lý a, ta nhờ ôn khí, không có lần nữa tái phát đạo lý...”

Mạnh Tuyên nhíu chặt mày, tuy nhiên trước khi nghe hạng thừa lúc quy nói ôn khí hội lặp lại lây, nhưng lại không nghĩ rằng chính mình chữa cho tốt đâu người cũng sẽ như thế, thể gian chữa bệnh chi pháp vô số, đại khái không có loại nào phương pháp, so Đại Bệnh Tiên Quyết càng triệt để rồi, hắn là trực tiếp mang bệnh khí theo trong cơ thể rút, sạch sẽ, không có còn sót lại, nếu không có tình huống cực kỳ đặc thù, bằng không thì căn bản không có tái phát đạo lý.

Thế nhưng mà ôn tình đã lần nữa đi lên, cái kia chính mình hai ngày hai đêm, chẳng phải là toi công bận rộn?

Cau mây nghĩ một lát, Mạnh Tuyên té lên Tam Thập Tam Kiếm, thân hình lập tức hóa thành một đạo lưu quang bay lên cao thiên.

Một đám tiểu Đồng thấy, lập tức đều sợ ngây người, sau nửa ngày về sau kêu to: “Oa, Thần Tiên...”

“Không yêu cười ca ca là Thần Tiên...”

“Đại tướng quân, người là Thần Tiên ca ca hộ pháp Thần Tướng sao?”

Bảo Bồn ngẩn ngơ, cười khổ nói: “Không phải hộ pháp Thần Tướng, bất quá ta là Thần Tiên sư gia...”

Mạnh Tuyên bay trên không trung, triển khai cấp tốc, quần Chư Thành mà bay, từ cao không quan sát phía dưới bệnh khí đậm nhạt đi về hướng, thời gian dần trôi qua, một cái suy đoán theo trong lòng của hắn được đưa lên, thẳng đến không sai biệt lắm xác định việc này, hắn mới hoàn toàn yên lòng, Ngự Kiếm về tới thư viện, vừa mới về mặt trầm trọng nhưng lại quét qua là hết, mà chuyển biến thành, nhưng lại sắc mặt vui mừng cùng cao ngang chiến ý.

“Tiểu tiên sinh, tình huống như thế nào?”

Lão nho sinh khẩn trương hỏi.

Mạnh Tuyên cười nói: “Đúng vậy, ta rất xác định, mặc kệ chúng ta như thế nào trị, ôn khí đều sẽ trở lại...”

“Cái kia... Người còn cười?”

Lão nho sinh râu ria run rẩy, cũng không biết là khí hay vẫn là bị hù.

Mạnh Tuyên cười nói: “Chính là bởi vì như vậy ta mới cười, bởi vì có thể trừ tận gốc rồi!”

“Ân?”

Lão nho sinh cùng Bảo Bồn đều vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía hắn, Mạnh Tuyên cũng không thừa nước đục thả câu, nói thẳng: “Ta vừa mới ở trên không quan sát mặt đất, phát hiện có tám thành khả năng, Chiêu Dương quận ôn khí thái thịnh, đã sinh sôi một chỉ Ôn Thần, chính là bởi vì có cái này Ôn Thần tồn tại, cho nên ôn dịch mới càng phát ra lợi hại, chữa cho tốt đều vô dụng, chỉ cần người ở chỗ này, bệnh khí sẽ gặp nhiều lần phát tác...”

“Ôn Thần... Trong truyền thuyết bệnh ma?”

Lão nho sinh sợ hãi, biểu lộ đều có chút vặn vẹo.

“Đúng vậy!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Thiên Địa huyền bí, Linh khí bên trong hội ẩn chứa thần tính sinh linh, mà tà khí sinh sôi chi địa, cũng sẽ sinh ra đời tà ma, cái này Chiêu Dương quận khu vực, âm khí tẩm bổ, cũng đã sinh ra đời một chỉ Ôn Thần, chỉ là hiện tại nó còn không có ra hồn, chỉ là bản năng tản ôn khí, cũng may mắn là hiện tại phát hiện nó, bằng không thì chờ nó trưởng thành, sẽ gặp chạy nhân gian, làm hại một phương rồi...”

“Bực này yêu tà, chính là đại loạn chi thế mới sẽ xuất hiện đó a, cái này có thể như thế nào cho phải?”

Lão nho sinh nhanh chóng bắt đầu xoay quanh tử.

Mạnh Tuyên lại mỉm cười nói: “Không cần phải lo lắng, ta sẽ đi chém hắn! Vốn ta còn lo lắng, dùng ta chữa bệnh thủ pháp, tốc độ thật sự quá chậm, cứu không được cái này một quận dân chúng, nhưng nhưng bây giờ yên tâm chút ít, chém giết Ôn Thần về sau, ôn khí tự tán, những bệnh hoạn này, dùng bình thường dược liệu cũng có thể trị được tốt rồi, đến lúc đó chúng ta cũng không cần khổ cực như vậy, thỉnh chút ít phạm y đến thì ra là rồi...”

“Trăm Ôn Thần?”

Lão nho sinh con mắt tròn, tựa hồ có chút khó tin.

Mạnh Tuyên cười cười, không hề cùng hắn nói cái gì, trực tiếp té lên phi kiếm, liền dẫn Bảo Bồn trùng thiên bay lên rồi.

“Công tử, tựa coi như người phát hiện Ôn Thần, cũng không cần vui vẻ như vậy a?”

Bay trên không trung, Bảo Bồn có chút khó hiểu mà hỏi.

Mạnh Tuyên tắc thì ha ha cười cười, nói: “Người nói một cái tu giả, chợt thấy một cây bảo dược, có thể hay không kích động?”

Bảo Bồn ngẩn ngơ, không biết nói cái gì rồi.

Tại tiên môn gốc lâu như vậy, đọc qua vô số điển tịch, hẳn tự nhiên cũng tăng kiến thức, đối với tiên môn thưởng thức phi thường hiểu rõ.

Thế gian Linh Dược, tuy là bầm thiên địa linh khí mà sinh, nhưng đều là tuổi tác bất quá ngàn năm.

Ngàn năm phía dưới, mới xưng Linh Dược, mà đã qua một thiên tuế, liền xưng bảo dược rồi.

Về phần đã qua vạn tuổi, là thần dược rồi.

Bảo dược cùng Linh Dược, cùng là thảo mộc chi chất, nhưng dược hiệu lại không thể so sánh nổi.

Một cây một thiên tuế bảo dược, chống đỡ mà vượt mười gốc 999 tuổi Linh Dược.

Một thiên tuế là cái hạm, tựa cùng chân khí cửu trọng tu giả cùng Chân Linh cảnh tu giả khác biệt đồng dạng đại.

Đối với Mạnh Tuyên mà nói, bệnh khí là vì Linh Dược, cái này sinh sôi đi ra Ôn Thần, là bảo dược.

Mà ngay cả hắn chính mình cũng không biết, một chỉ Ôn Thần, có thể luyện ra mấy đẳng đan đến.

Mấu chốt nhất đúng là, cái này chỉ Ôn Thần rõ ràng vừa mới thành hình không lâu, thậm chí còn không hiểu được che dấu bản thân khí cơ.

Nếu là tiên môn bên trong có người phát hiện một cây bảo

được, sẽ xuất hiện cái gì tình cảnh?

Chỉ sợ toàn bộ Thánh Địa, sở hữu có thực lực Chân Truyền Đệ Tử đều tiến đến tranh đoạt, đánh vỡ đầu lâu, máu chảy thành sông.

Mà Mạnh Tuyên phát hiện cái này chỉ ôn ma, tâm tình cũng không sai biệt lắm, chỉ là không cần lo lắng có người cùng hấn đoạt.

“Số phận, thật sự là số phận, ta hiện tại có chút tin tưởng hảo tâm có tốt báo những lời này rồi...”

Mạnh Tuyên nhin không được cười dài, đổi lấy Bảo Bồn một cái liếc mắt.

“Liên ở chỗ này rồi...”

Mạnh Tuyên quán thiên đã bay hai vòng, đã thấy đất đai một quận, sở hữu ôn khí, đều hiện lên vòng xoáy hình dạng, ẩn ẩn chỉ hướng một nơi, nếu là cẩn thận chăm chăm vào ôn khí xem, liền có thể phát hiện, mỗi qua một thời gian ngắn, cái kia ôn khí đều hướng vòng xoáy trung tâm co rút lại, một hồi sẽ qua, lại hội khuếch tán đi ra, giống như là có người tại phun ra nuốt vào ôn khí, khẽ hấp nhô, thu nạp Thiên Địa, khí tượng kinh người, u dày đặc đáng sợ.

Mạnh Tuyên liền là thông qua loại hiện tượng này, suy đoán nơi đây có Ôn Thần sinh sôi.

“Đi thôi, trăm Ôn Thần, cứu bá tánh...”

Mạnh Tuyên thở dài khẩu khí, cười lạnh một tiếng, bắt đầu hướng phía dưới rơi đi.

Hai người hướng về ôn khí hình thành vòng xoáy trung tâm bay đi, vừa mới tới gần, Mạnh Tuyên bỗng nhiên trong nội tâm rung mình, không có trực tiếp rơi xuống, mà là hướng xa xa lướt đi, tại vòng xoáy trung tâm mười dặm tả hữu địa phương rơi xuống, hấn cau mày, lẩm bẩm: “Thậm chí có pháp trận thủ hộ, này ma chưa trưởng thành, nghĩ đến không phải nó bố trí xuống, không chuẩn là trời sinh pháp trận...”

Hắn vận khởi Quan Khí Thuật, bắt đầu tự ngấp trời ôn khí ở

bên trong, quan sát pháp trận vận hành quỹ tích.

“Đúng vậy, quả nhiên là trời sinh pháp trận...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có số, pháp trận thứ này, không nhất định là tu giả bố trí xuống đến.

Trên thực tế, thế gian lúc ban đầu pháp trận, tựu là Thiên Địa tạo ra, năm đó Đại Vũ hoàng trị thủy thời điểm, quan trắc Thiên Địa đi về hướng, phá giải trời sinh pháp trận vận hành quỹ tích, lúc này mới cho thế gian tu giả để lại một môn truyền thừa.

Thiên Địa tạo ra pháp trận, thường thường liền có linh vật sinh sôi, mà Ôn Thần, kỳ thật cũng là một loại linh vật.

Thiên Địa không có chính tà chi phân, do nó sinh sôi đi ra, đều là linh vật.

Thiên Địa tạo ra pháp trận có một đặc điểm, hoặc là cực phức tạp, hoặc là cực đơn giản, đối với Bảo Bồn mà nói, phá giải ra không tính việc khó.

Kỳ thật bậc này trình độ pháp trận Mạnh Tuyên mình cũng có thể phá, chỉ có điều đã có Bảo Bồn về sau, hấn nhưng lại lùi lại nghiên cứu rồi, pháp trận là thế gian lớn nhất truyền thừa một trong, huyền ảo tối nghĩa, không tốn đại công phu là học không tốt.

Bảo Bồn cảm thấy hưng phấn, đối với hấn mà nói, có pháp trận có thể phá, có thể nói là nhân sinh lớn nhất niềm vui thú một trong rồi.

Theo phá theo tiến, hai người rất nhanh liền xâm nhập bên trong pháp trận.

Cảm giác chung quanh ôn khí càng lúc càng trọng, Mạnh Tuyên cũng mang Tam Thập Tam Kiếm tế.

Thời gian dần trôi qua, bọn hấn đã đến gần một mảnh thổ nhưỡng đỏ thẫm núi hoang, loạn thạch chồng chất Khí, không có một ngọn cỏ, đủ loại cạo xương gió lạnh đất băng mà sinh, xoay mình hồ xuất hiện, tập kích cuốn một phương, rồi lại vắng lặng tán đi, quy ở vô hình.

“Thì ra là thế, nơi này chính là cái kia trong truyền thuyết cổ chiến trường trung tâm đi à nha? Năm đó sát phạt chi khí, ăn mòn mặt đất, đã tại dưới mặt đất tạo thành một đạo âm mạch, bình thường còn không coi vào đâu, theo lúc này đây Chiêu Dương quận ôn dịch nổi lên, liền ở chỗ này sinh sôi một chỉ Ôn Thân, may mắn ta tới sớm, bằng không thì đợi nó đã có thành tựu, nhất định so bình thường Ôn Thân khó đối phó hơn...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thần lấy, hướng Bảo Bồn đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người liền cùng một chỗ Hướng Thiên tìm cách trận trận mắt đi đến rồi.

Mắt trận chỗ chỗ, nhất định chính là cái này Ôn Thân chỗ ẩn thân.

“Bảo Bồn, ở lại sẽ thấy cái kia Ôn Thân về sau, ngươi tựu như thế như thế, như vậy như vậy...”

Mạnh Tuyên thấp giọng cùng Bảo Bồn nói xong, Bảo Bồn nghe xong trịnh trọng gật đầu.

Nó tuy nhiên nhất gan sợ phiền phức, nhưng là hiểu được phân lúc nào.

Như bức này trăm yêu trừ ma, vì dân chúng mưu bình an sự tình, mặc dù Mạnh Tuyên không cho phép hấn động thủ, hấn cũng muốn chủ động trộn lẫn cùng.

Hơn nữa hấn tuy nhiên không tu võ pháp, không tu thuật pháp, nhưng một thân man lực, Thi Ma chỉ thân thể, thật đúng là không thể khinh thường.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 91 : Kiểm trảm Ôn Ma

Chương 91: Kiểm trảm Ôn Ma

Trong núi hoang, thoát nhìn cảnh vật chung quanh bình thường, không có chỗ đặc biệt gì, nhưng Mạnh Tuyên dùng Vọng Khí thuật nhìn lại, lại phát hiện nơi đây hắc khí tràn ngập, u dày đặc khủng bố, vô số tàn hồn lúc ẩn lúc hiện, quả thật một chỗ tà địa phương. Nơi này đã đến gần cái này thiên sinh pháp trận trung ương, cấm chế sâm nghiêm, người bình thường lại tới đây về sau, sẽ gặp bị âm khí chỗ nhuộm, nhẹ thì bệnh nặng một hồi, tam hồn mất tiêu, nặng thì bị nơi đây dày đặc âm khí câu đi hồn phách, là tỉnh lại, cũng thành ngu ngốc một cái rồi.

Trên núi hoang, mọc lên một cái cự động, ước mười trượng phương viên, đen nhánh địa, phẳng phất đi thông U Minh.

Mạnh Tuyên đi tới trước động, hướng phía dưới trương liếc, liền biết rõ nơi này là chính mình muốn tìm địa phương rồi.

Hướng Bảo Bồn khiến ánh mắt, Bảo Bồn liền đi hướng về phía một phương hướng khác, mà Mạnh Tuyên tắc thì hít và một hơi, theo cửa động nhảy xuống.

“Vèo...”

Hắn trọn vẹn giảm xuống tầm hơn mười trượng, hàn khí bức đến, vội vàng vận công hộ bản.

Nhảy vào trong động, liền giống như đầu mùa xuân tiết, nhảy vào trong hồ, càng hướng xuống càng cảm thấy lạnh như băng thực cốt.

Dưới chân đụng mặt đất về sau, hắn lập tức mọi nơi vừa nhìn. Nơi đây đen kịt một mảnh, vốn lấy tu vi của hắn, trong đêm xem vật tự nhiên không thành vấn đề. Đã thấy nơi đây chính là một phương dưới mặt đất hang, một trời sinh bình đài, ước tầm hơn mười trượng phương viên, ở chung quanh, thì là thâm

bất khả trắc lòng đất Thâm Uyên, sâu kín hàn khí ần ần thăng lên đi lên, chắc là khủng bố chỉ cực lòng đất âm mạch.

Lòng đất âm mạch ở bên trong, vô số màu đen dây leo theo thạch bích bò lên đi lên, tại bình đài ở giữa hội tụ, đối diện lấy phía trên cửa động, sinh ra một đóa to như Ma Bàn màu đen Yêu Hoa, lúc này cánh hoa đã nửa mở, mơ hồ có thể thấy được, trong cánh hoa, quyền lấy một cái màu đen tiểu nhân, một hít một thở, liền có ngập trời ôn khí bị hấp hút vào trong động, lại nhỏ ra ngoài động, tình cảnh khủng bố.

Cái kia màu đen tiểu nhân, thoát nhìn có nửa cái người trưởng thành lớn nhỏ, bộ dáng lại giống như cái hài nhi, cùng hắn nói là tiểu nhân, chẳng nói là “Cự anh” hai chữ thỏa đáng, toàn thân cháy đen như than, hiện đầy kỳ lạ quý hiếm cổ quái trời sinh phù văn. Lúc này nó tựa hồ tại sâu ngủ bên trong, đối với Mạnh Tuyên đến cũng không cảm ứng, trên người không tự chủ phát ra ma khí, ngập trời Phúc Hải, so Bảo Bồn cường gấp 10 lần.

“Đây cũng là Ôn Ma đi à nha?”

Mạnh Tuyên lập đứng lên thể, Tam Thập Tam Kiếm lặng yên không một tiếng động lơ lửng.

“Tuy nhiên ngươi cũng là một chỉ sinh linh, nhưng chỉ tiếc, ngươi còn sống sẽ chết rất nhiều người, cho nên ngươi chết a...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm âm thầm nói ra, rồi sau đó cũng khỏi Kiếm chỉ, rồi đột nhiên vung lên.

“Vèo” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm đi như tia chớp, trực tiếp hướng ma đăng chém tới.

Mạnh Tuyên biết rõ, cái kia ma đăng liên tiếp lòng đất âm mạch, chính là Ôn Ma lực lượng nơi phát ra, hủy diệt rồi nó, Ôn Ma liền chết một nửa.

Hiện tại Ôn Ma, còn là hài nhi trạng thái, mà cái kia ma đăng, là liên hệ nó cùng mẫu thai cuống rốn.

“Ô oa...”

Ngay tại Tam Thập Tam Kiếm sắp chém về phía ma đằng lúc, đột nhiên cái kia Ôn Ma tỉnh dậy đi qua, một tiếng khóc nỉ non, chấn động bốn phía.

Theo nó khóc tiếng vang lên, vô số đầu ma đằng trong lúc đó theo xung bốc lên đi lên, đây đưa hướng Tam Thập Tam Kiếm.

“Ba ba ba...”

Trong lúc nhất thời Tam Thập Tam Kiếm cũng không biết đánh lên bao nhiêu ma đằng, chặt đứt hơn mười căn, lập tức thì có trên trăm căn ma đằng quần đi lên, xem dạng như vậy, dường như muốn đem Tam Thập Tam Kiếm chăm chú bao lấy.

Cùng lúc đó, càng có đại lượng ma đằng, gào thét đầy trời, giống như ma thảo, hướng về Mạnh Tuyên xoắn tới.

“Tự biết không dễ dàng như vậy...”

Mạnh Tuyên thở dài, Kiếm chỉ biến đổi, Tam Thập Tam Kiếm lập tức tách ra, hóa thành ba đạo lưu quang bay trở về bên cạnh của hắn, ở bên cạnh hắn xoay quanh bay múa, đan vào thành một mặt chói mắt vòng kiếm, mang phóng tới hắn ma đằng đều chặt đứt.

Cái kia sống ở quái hoa bên trong Ôn Ma, một bên khóc một bên đứng lên, nhìn qua Mạnh Tuyên trong ánh mắt, có vô cùng hận ý, rồi sau đó một trương miệng nhỏ, khóe miệng nhưng trong nháy mắt xé đã đến bên lỗ tai bên trên, thoát nhìn liền giống như nứt ra quái bình thường, quả thực dữ tợn đáng sợ, nó há to miệng, hét to một tiếng, sau đó liền hộc ra một ngụm tanh hôi xông vào mũi Hắc Thủy, thẳng phun hướng Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên sắc mặt trinh trọng, không dám trực tiếp ngăn cản cái này Hắc Thủy, lập tức cười gió bay lên, tránh thoát Hắc Thủy tập kích.

“Ô ô...”

Hắc Thủy rơi vào trên bệ đá, vậy mà phát ra một hồi quái gọi, bốn nhân ảnh theo Hắc Thủy ở bên trong giãy dụa lấy đứng lên, bộ dáng liền giống như Mạnh Tuyên bình thường, chỉ là toàn thân màu đen, không ngừng hướng phía dưới nhỏ giọt

màu đen quái nước, xa xa liền truyền đến một hồi tanh tươi hương vị. Bọn hắn đứng lên về sau, vậy mà giống như mô hình giống như dạng, theo cái kia một bãi Hắc Thủy ở bên trong, rút ra một thanh quái kiếm, nhưng lại Tam Thập Tam Kiếm bộ dáng.

Hắc trong nước, vậy mà dựa vào Mạnh Tuyên bộ dáng, hóa thành bốn đạo phân thân!

“Nhả nước hóa hình, còn chưa trưởng thành, liền có bực này ma lực?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, không dám khinh thường, Tam Thập Tam Kiếm phân ba đạo quang mang, một đạo thủ trước người, hai đạo tìm kiếm giết địch chi cơ.

Khống chế ba cái pháp trận về sau, hắn liền có thể mang Tam Thập Tam Kiếm phân ba đạo, lẫn nhau phối hợp rồi.

“Ô oa...”

Ôn Ma một ngón tay Mạnh Tuyên, lớn tiếng kêu khóc.

Cái kia bốn cái ôn thân lập tức bay lên, lại không phải Ngự Kiếm bay lên, mà là tại hướng lên nhảy dựng về sau, liền hóa thành đầy trời con ruồi, “Ông ông ông ông” phô thiên cái địa, hướng về Mạnh Tuyên tập kích cuốn quá đến. Công kích như vậy trực tiếp lại để cho Mạnh Tuyên thay đổi sắc mặt, hắn liền đem phi kiếm vũ lại nhanh, cũng khó tránh khỏi không có một hai con lọt lưới chi ruồi bay vào được, tuy nhiên tổn thương không có thể cao, nhưng lại cực kỳ buồn nôn.

“Không phải thủ tay lúc sau...”

Mạnh Tuyên thầm nghĩ, tâm thần khống chế ba đạo phi kiếm xoay quanh tại bên người, ngăn cản ô ruồi phóng tới chính mình, hai tay lại đột nhiên hợp lại với nhau.

“Ba... Ba... Ba...”

Trong không khí điện sáng lóng lánh, vậy mà tại đây âm tà chi địa, ngưng kết ra tí ti Lôi Quang.

Thiên Cương Lôi Pháp đệ nhất trọng, tuyên điều Thiên Địa

Lôi tinh vì chính mình sử dụng, thì ra là điều khiển Lôi Điện Chi Lực.

Nửa năm qua này, Mạnh Tuyên lúc nào cũng dùng Lôi Lực tẩy luyện chính mình quanh thân đại huyết, thao túng tỉ mỉ, không dám có nửa điểm sai lầm, tuy nhiên 3000 đại huyết còn chưa tẩy luyện hoàn thành, cái này điều khiển Lôi Điện Chi Lực năng lực lại vận dụng thuần thục vô cùng rồi.

Trong không khí hiện đầy Lôi Lực, đầy trời ô ruồi bay múa tốc độ lập tức chậm rất nhiều, nhưng ba đạo kiếm quang lại bay múa nhanh hơn rồi, cơ hồ như sát bản đồng dạng, mang đầy trời điểm đen lau xuống dưới. Cái kia bốn đạo ôn thân thấy tình thế không ổn, lập tức lại đem hóa thành hình người, bất quá bọn hắn hóa thành hình người về sau, lại không biết bay rồi, ngay ngắn hướng hướng bình đài bên trên rơi đi, mà Mạnh Tuyên ánh mắt rừng mình, cũng theo xuống dưới.

“Bá bá...”

Hắn rơi xuống về sau, lập tức cảm có đầu Trảm Nghịch Kiếm cái kia đạo kiếm quang, hướng về một đạo ôn thân tấn công mạnh.

Mà còn lại hai đạo kiếm quang, tắc thì cho hắn quanh người xoay quanh, ngăn cản mặt khác ba đạo ôn thân, không cho bọn hắn tới gần.

Cái này bốn đạo ôn thân, đều có lực lượng cường đại cùng tốc độ, nhưng tư đấu chi pháp, lại không chỉ là xem lực lượng cùng tốc độ, còn muốn xem võ pháp tạo nghệ, Mạnh Tuyên cầm trong tay Trảm Nghịch Kiếm, thi triển Nhất Ván kiếm pháp, dưới chân đạp trên truyền lại từ thành tiên đài bộ pháp, hơn nữa hắn đối với chiến đấu lý giải, sức chiến đấu lật ra đầu chỉ mấy lần, cái kia một đạo ôn thân không có tốc độ cùng lực lượng, lại làm sao có thể đủ ngăn cản?

Bất quá ba chiêu, Mạnh Tuyên liền một kiếm chém trúng đạo kia ôn thân, mang thân hình hắn chém thành hai khúc.

Nhưng mà không nghĩ tới sự tình đã xảy ra, đạo kia ôn tư cách, địa vị thành hai nửa về sau, lập tức lại hóa thành lưỡng bày ô ruồi, bay múa một hồi, lần nữa kết đã đến cùng một chỗ, vậy mà lần nữa hóa ra đạo kia ôn thân, một kiếm chi uy,

đường như không có cho nó tạo thành tổn thương.

“Không thể giảm đi...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thở dài, chuẩn bị thi triển Tín Ngưỡng Chi Lực rồi.

Hắn hiện tại dù sao là Chân Khí cảnh tu vi, đối với cái này chờ tà khí hóa thành sinh linh, không cách nào tạo thành hữu hiệu tổn thương.

Nếu là tấn thẳng đến Chân Linh cảnh, trong cơ thể uẩn ra Linh quang, lại giết liền đơn giản nhiều hơn.

Nếu là hắn hao phí đại lượng chân khí, ngưng ra bao quanh Lôi Quang, cũng có thể giết bọn hắn, chỉ là dưới mắt còn không có cùng Ôn Ma chính thức giao thủ, chỉ là đối mặt nó bốn cái ôn thân liền hao tổn phế đại lượng chân khí lời nói, tại đằng sau chiến đấu bất lợi.

“Cho ta nằm xuống a!”

Mạnh Tuyên một tiếng gầm nhẹ, Trảm Nghịch Kiếm “Vèo” một tiếng theo Tam Thập Tam Kiếm trong rút ra, trở tay tựa là một kiếm.

“NGAO...OOO...”

Theo một kiếm này chém ra, vô số đạo bóng sói trống rỗng xuất hiện, ngửa mặt lên trời thét dài.

Ấn chứa Hắc Mộc sơn ngàn năm Tín Ngưỡng Chi Lực kiếm quang một lướt bốn năm trượng, cái kia bốn đạo ôn thân là vung lên vũ khí trong tay ngăn cản, y nguyên bị cái này một đạo kiếm quang chôn vùi rồi, “Rầm rầm” hóa thành một bãi ô nước, lưu tại trên bình đài.

Hắc Thủy bên trong, thỉnh thoảng có phập phồng gào rú, tựa hồ chúng còn muốn lại đem thành hình, nhưng lại lực lượng chưa đủ rồi.

Một kiếm này, Mạnh Tuyên hao tổn phế đi gần trăm năm Tín Ngưỡng Chi Lực, uy lực tuyệt không thể khinh thường, đã chôn vùi Hắc Thủy bên trong đại bộ phận linh tính, đã không

có linh tính, Hắc Thủy liền không cách nào nữa biến ảo ôn thân.

“Ô oa...”

Ma hoa bên trong Ôn Ma thể lương kêu to, làm như đã tức giận, theo nó kêu to một tiếng, nhất thời ôn khí ngập trời, hóa thành vô tận quỷ vật hình dạng, thẳng hướng Mạnh Tuyên hung dữ đánh tới.

Trong lúc nhất thời, trong động không khí tựa hồ hạ hạ xuống băng điểm, mà có vô tận tà ý, đoạt nhân tâm Thần.

“Điều khiển ôn khí...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm rung mình, lập tức cảm bốc lên Ấn Quyết.

Đại Bệnh Ấn!

Một đạo hình rồng tinh khí đột nhiên theo hắc quanh người xuất hiện, xoay quanh bay múa.

Thực Bệnh Chi Long.

Đạo này tinh khí chính là Đại Bệnh Ấn hiển hóa, có thể luyện chế bệnh đan, cũng có thể dùng để phục đan, đúng là bệnh khí khắc tinh.

Lúc này Ôn Ma điều khiển đầy trời ôn khí tập kích cuốn Mạnh Tuyên, nếu là thay đổi cái khác tu giả, tất nhiên sắc mặt đại biến, quay người muốn trốn, thể gian tu giả, đều cầu Trường Sinh, xa tai bệnh, lại có ai dám chính diện cùng những ngập trời này Ôn Ma chống đỡ? Chỉ tiếc, cái này Ôn Ma gặp Mạnh Tuyên, lại đúng là khắc tinh của hắc, Mạnh Tuyên bản thân tựa là luyện bệnh vi đan, há lại sẽ sợ nó cái này ôn khí?

Hắc cảm bốc lên Đại Bệnh Ấn, hóa ra Thực Bệnh Chi Long, xoay quanh quanh người, lập tức liền làm cho đầy trời ôn khí không dám tới gần.

“Ô oa...”

Cái kia Ôn Ma thấy được Thực Bệnh Chi Long, đột nhiên ánh

mắt biến đổi, lộ ra sợ hãi thật sâu.

Nhưng này sợ hãi chỉ ý cũng chỉ là một cái thoáng tức thì, nó đột nhiên tự ma hoa trong chớp một cái đi ra, giương nanh múa vuốt, dữ tợn đáng sợ, tại nó bay ra lúc đến, liền rõ ràng xuất hiện một đạo hắc tuyến, liền tiếp lấy bụng của nó cùng cái kia đoá ma hoa, đúng là nó cuống rón. Theo nó nhào đầu về phía trước, đầy trời hắc khí cũng tựa hồ nhận lấy ảnh hưởng, nó giống như là triều dâng hướng về Mạnh Tuyên vọt tới, thẳng như muốn đưa hẳn bao phủ.

“Ân?”

Mạnh Tuyên tuy nhiên tu luyện có Thực Bệnh Chi Long hộ thể, cũng không muốn tại loại này tình cảnh hạ cùng hắn liều mạng, lập tức lui về phía sau vài chục trượng, rồi sau đó chân khí tuôn ra, ngưng tụ đại lượng Lôi Lực, trong lúc nhất thời, trong không khí điện quang nhao nhao hướng nó trước mặt bay tới, ngưng kết tại một chỗ, vậy mà tạo thành một đạo trường ba trượng Lôi Lực mạnh, hào quang lóng lánh, uy thế ngập trời, chắn trước người của hắn.

“Oa...”

Đang ở đó Ôn Ma khó khăn lắm đụng vào lôi trường bên trên lúc, nó bỗng nhiên một tiếng rống to, thân hình rồi đột nhiên một chuyển, hướng về một cái phương hướng bay đi, tại bay ra bốn năm trượng lúc, cái kia cuống rón cũng đã kéo chầm chú được rồi, mà hắn vậy mà không chút nào chú ý, trực tiếp một thanh kéo đứt cuống rón, sau đó không muốn mệnh về phía trước trốn, tại nó chuẩn bị trốn phương hướng, mơ hồ xuất hiện một cái lỗ đen.

“Phô trương thanh thế, lại nguyên lai là muốn chạy trốn đến sao?”

Cái này Ôn Ma dù chưa trưởng thành, nhưng dù sao cũng là trời sinh đất nuôi, có được linh tính, tại nhìn thấy Mạnh Tuyên Đại Bệnh Ân về sau, liền không muốn cùng hắn cứng đối cứng rồi, thoát nhìn thật giống như là muốn cùng hắn dục sức liều mạng, trên thực tế nhưng lại muốn chạy trốn.

Vì đào tẩu, nó thậm chí buông tha cho uẩn dục chính mình ma hoa.

Cái này đời giá cũng không nhỏ, buông tha cho ma hoa, nó trưởng thành thời gian ít nhất phải kéo dài sau bách niên.

Chỉ có điều, lập tức Ôn Ma muốn nhờ cái này thiên sinh pháp trận đào tẩu, Mạnh Tuyên lại tuyệt không sót ruột.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 92 : Phong ma nhập kiếm

Chương 92: Phong ma nhập kiếm

“Muốn đi trốn chỗ nào?”

Ngay tại Ôn Ma sắp một đầu vào hắc động kia trong lúc, đột nhiên lỗ đen bên kia, lại bỗng nhiên chui đi ra nửa thân thể, trên người đen nhánh, nhưng lại ăn mặc một thân thiết giáp, lại không phải Bảo Bồn là ai? Hắn cũng không sợ nó trên người bệnh, buồn bã, tà, đau nhức, chết chóc ý, mở ra bàn tay lớn, liền mang Ôn Ma ôm lấy, trên mặt đất đánh nửa lẩn, véo lấy lồng ngực của hắn, gặt gao ân trên mặt đất.

Cái này Ôn Ma, nhưng lại sinh ra chân thân, bởi vậy không giống cái kia bốn đạo ôn thân đồng dạng, có thể bị Bảo Bồn ấn chặt.

Ôn Ma đột nhiên bị này biến, nhất thời hết sức giãy dụa, nhưng mà Bảo Bồn lực lớn vô cùng, lại một mực ân lấy nó, hai người này một cái thì một người ma, trên mặt đất lẩn lẩn lộn lộn, vật lộn tựa như, đấu kịch liệt.

Nó thích mới nhìn đến Mạnh Tuyên Đại Bệnh Ân chỗ hiển hóa Thực Bệnh Chi Long, cảm thấy sợ hãi, bởi vậy mới bỏ được này đoá ma hoa, chuẩn bị đào tẩu, chỉ là nó lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên đã sớm cùng Bảo Bồn thương lượng tốt rồi hậu bị thủ đoạn, phòng ngừa nó đào thoát, tuy nhiên lúc ấy bọn hắn còn không biết nó hội lúc nào đào tẩu, nhưng chắc hẳn nó trốn thời điểm, nhất định sẽ mượn nhờ cái này thiên sinh pháp trận Tử Môn thông đạo.

Nó do pháp trận trong tâm sinh sôi, pháp trận Tử Môn, đối với nó mà nói là Sinh Môn, từ nơi này đào tẩu, Mạnh Tuyên cũng không dám truy.

Thế nhưng mà nó lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn hai cái, đã sớm đoán được ý đồ của nó, bởi vậy tại Mạnh Tuyên tiến đến lúc, Bảo Bồn liền tiếp theo suy diễn, đã tìm

được chỗ này pháp trận Tử Môn vị trí, tại nó mở ra Tử Môn lúc, lại đúng như cho Bảo Bồn mở ra một cái lối đi, mà Bảo Bồn phản ứng cũng không chậm, vừa thấy được nó, lập tức tự không quan tâm vọt lên tiến đến, gắt gao ôm lấy.

Phát giác chạy trốn vô vọng, Ôn Ma lại sợ vừa giận, dốc sức liều mạng giãy dụa, tiếng rống thảm ở bên trong, đầy trời ôn khí đều bị nó hấp đi qua.

Thời gian dần trôi qua, thân thể của nó vậy mà bành trướng lên, thân hình càng lúc càng lớn, chỉ nháy mắt, đã biến thành cự nhân bộ dáng, lực lượng cũng tùy theo tăng trưởng, cự vung tay lên, bắt được Bảo Bồn cánh tay hướng lên giờ lên, Bảo Bồn Thi Ma chi thân, một thân man lực mây vô cùng tận, nhưng lúc này cũng đã ân bất trụ hân, bị dần dần đẩy, chỉ bị hù kêu to, gấp hô Mạnh Tuyên đến cho nó một kiếm.

“Lại vẫn có như thế bí thuật?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, vội vàng xông lại huy kiếm trấn nó đầu.

Nhưng mà nhưng vào lúc này, Ôn Ma gầm lên giận dữ, đã đem Bảo Bồn đẩy, xa xa quăng đi ra ngoài.

“Áy da da, tiểu sinh hưu vậy, vì trừ ma mà chết, cũng không uổng công tiểu sinh...”

Bảo Bồn la to, mắt thấy muốn ngã tiến chung quanh âm mạch bên trong, lại bỗng nhiên dừng lại hạ xuống xu thế, nhưng lại Mạnh Tuyên đưa tới một đạo kiếm quang, kiếm trong cười gió pháp trận dẫn xuất, mang Bảo Bồn thân thể nâng rồi.

“GR...À..OOOO!!!...”

Ôn Ma đại chương huy động, giống như Tiểu Sơn đồng dạng hướng Mạnh Tuyên vào đầu nện xuống dưới.

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, không dám đón đỡ, gấp cười gió trận, bay lên giữa không trung.

Hắn cẩn thận nhìn lên cái này Ôn Ma thân thể, mới trong nội tâm giết mình, đã minh bạch cái này Ôn Ma vì sao vừa rồi không cần bức này bí thuật.

Vừa mới Ôn Ma thà rằng đứt rời cùng ma hoa liên hệ, cũng muốn chạy trốn, mà không phải lựa chọn dùng cái này bí thuật cùng Mạnh Tuyên dốc sức liều mạng, lại là vì cái này bí thuật căn bản không phải nó có thể nắm giữ.

Tuy nhiên theo Ôn Ma trưởng thành, một ít trời sinh thần thông đã tiến nhập nó thức hải, nhưng những thần thông này, đã có một ít vượt ra khỏi khống chế của nó cực hạn, lúc này nó cường hấp ôn khí, hóa thành thành thực ma thân, tuy nhiên lực lượng mạnh, nhưng rõ ràng có thể thấy được, cực lớn khí lực phía dưới, ôn khí nhấp nhô, liền giống như mở nồi bình thường, tựa hồ tùy thời đều nổ tung.

Có thể tưởng tượng, tại thời gian nhất định về sau, cái này ôn khí nó liền khống chế không nổi rồi, thân thể nổ tung, nó cũng không nhất định có thể còn sống sót.

Nếu là thay đổi người bên ngoài, chỉ cần kéo dài thời gian, khiến nó tự bạo là được.

Nhưng Mạnh Tuyên lại không chịu, cái này Ôn Ma với hắn mà nói, tựa là một cây bảo dược, một hạt đại đan.

Chờ nó nổ tung về sau, tựu tính toán Bất Tử, được tính cũng sẽ trên diện rộng trôi mất, chính mình chẳng phải là được không bù mất?

“Không thiếu được... Phải dùng lực lượng mạnh nhất, một kiếm chém chết nó Chân Linh...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, âm thầm cắn răng, dùng sức cầm Trảm Nghịch Kiếm.

“Ngao...”

Cái này Ôn Ma muốn tìm Mạnh Tuyên dốc sức liều mạng, tự nhiên cũng không chịu lại để cho hắn đào tẩu, cao cao nhảy lên, một quyền hướng hắn nện xuống dưới.

“Cho ta phong...”

Mạnh Tuyên điều khiển kiếm quang, lập tức tránh thoát một quyền này, rồi sau đó hét lớn một tiếng, mang Trảm Nghịch

Kiểm ném, hai tay hợp nhất.

“Ba ba ba ba...”

Trong lúc nhất thời, vô tận vô lực tự trong không khí ngưng kết đã đến cùng một chỗ, trên không trung uốn lượn phiên cồn, đúng như một đạo điện tác.

“Ba...”

Điện tác bị Mạnh Tuyên điều khiển, rồi đột nhiên quán đã đến Ôn Ma trên người.

Trong lúc nhất thời, Ôn Ma to như vậy thân hình đều bị Lôi Quang điện hoa bao phủ, lớp ba lớp bóp tiếng nổ không ngừng.

Ôn Ma thể chất thuần âm, mà Lôi Lực lại thuộc chí dương, đúng là tương sinh tương khắc, dù là Ôn Ma cường đại, thân thể cũng lập tức cứng lại rồi.

Ngay một khắc này, Mạnh Tuyên đã đem Trảm Nghịch Kiếm tiếp trong tay, hét lớn một tiếng, một kiếm bỏ đi ra ngoài.

“Bá...”

Trảm Nghịch Kiếm trước nay chưa có hào quang trương lên, trong lúc nhất thời tiếng sôi tru xông ra địa quật, cơ hồ truyền khắp phương viên mười dặm.

300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực, một kiếm này Mạnh Tuyên trực tiếp dùng ra 300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực.

Hắn bình thường rất ít vận dụng Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong Tín Ngưỡng Chi Lực, trừ phi là không có biện pháp rồi.

Thế nhưng mà dù cho bình thường vận dụng, cũng không quá đáng là năm năm, mười năm phóng thích.

Vừa rồi một kiếm tru diệt Ôn Ma bốn đạo phân thân, cũng chỉ là dùng một trăm năm mà thôi.

Cho tới hôm nay, ngàn năm Tín Ngưỡng Chi Lực hắn cũng chỉ là dùng đi hai trăm năm tả hữu, kiếm trong còn thừa tám trăm

năm.

Thế nhưng mà một kiếm này, hấn tựu phóng ra 300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực, chớ cầu một kiếm Tru Ma.

“Vào ”

To lớn Tín Ngưỡng Chi Lực bị Mạnh Tuyên cưỡng ép ngưng tụ thành một đạo kiếm quang, lập tức xuyên qua Ôn Ma, lại đâm vào thạch bích bên trong.

Trên thạch bích xuất hiện một cái lỗ nhỏ, cũng không biết nhiều bao nhiêu, đi thông ở đâu.

Mà vốn điên cuồng giãy dụa, muốn tránh thoát điện tác Ôn Ma tác thì lập tức bất động rồi.

Tại nó mi tâm, xuất hiện một đạo lỗ nhỏ, cuộn cuộn ôn khí, bắt đầu từ nhỏ lỗ bùng lên.

“Ai nha, mẹ trứng, lãng phí...”

Mạnh Tuyên hét to một tiếng, nhanh chóng nhảy tới, Trảm Nghịch Kiếm về phía trước một tiễn đưa, trực tiếp đâm vào này lỗ nhỏ bên trong.

Rồi sau đó hấn một tay nắm lấy Trảm Nghịch Kiếm, bắt đầu vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết.

“Ngao...”

Mơ hồ hình rồng tại hấn quanh người xuất hiện, quán quanh lấy cái kia Ôn Ma thân thể, bắt đầu không ngừng lôi kéo.

Thời gian dần trôi qua, Ôn Ma thân thể bắt đầu nhỏ đi rồi, mà Mạnh Tuyên sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi.

Tuy nhiên Ôn Ma trực tiếp bị hấn phong tại Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong, nhưng không lộ như vậy ôn khí tự trong cơ thể hấn chảy qua, y nguyên lại để cho hấn áp lực rất lớn, thậm chí có thể nói, cơ hồ tựu vượt ra khỏi cực hạn của hấn, chỉ có điều, hấn biết rõ bức này kỳ ngộ, ngàn năm khó gặp gỡ, là nhịn không được cũng muôn chống đỡ, vạn nhất bỏ lỡ, không chuẩn chính mình sẽ hối hận cả đời.

Trộn vụn đã luyện hóa được gần một canh giờ, Ôn Ma to như vậy thân hình mới bị hấn triệt để phong ấn đến Trảm Nghịch Kiếm trong rồi.

Mạnh Tuyên miễn cưỡng ngự khởi phi kiếm cuối gió pháp trận, chậm rãi đã rơi vào trên mặt đất, một cái đứng không vững, suýt nữa ngã sấp xuống.

Bảo Bồn vội vàng tới đỡ hấn, tinh hồng sắc trong ánh mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

“Không cần lo lắng, ta không sao...”

Mạnh Tuyên nói ra, gặp Bảo Bồn lo lắng chính mình, trong lòng vẫn là có chút vui mừng.

“... Cái này một phương dân chúng không có việc gì à nha?”

Bảo Bồn khẩn trương hỏi, Mạnh Tuyên lập tức im lặng, vốn tưởng rằng Bảo Bồn quan tâm chính mình, lại không muốn hấn quan tâm chính là dân chúng.

“Ôn Ma đã trảm, cái này tràng đại ôn liền mất căn nguyên, là phạm y cũng có thể trị rồi...”

Mạnh Tuyên thở dài, hướng Bảo Bồn nói ra.

Bảo Bồn nghe xong đại hỉ, thấp giọng hô hai tiếng: “Cám ơn trời đất, cám ơn trời đất...”

“Hay vẫn là trước ly khai nơi này đi...”

Mạnh Tuyên có chút im lặng, Bảo Bồn một cao hứng đem hấn buông lỏng ra, suýt nữa ngã sấp xuống.

Hôm nay Mạnh Tuyên tuy nhiên phong ấn Ôn Ma, nhưng thân thể thực sự suy yếu tới cực điểm, phải tìm địa phương mang hấn luyện hóa, bằng không thì hấn cũng sắp muốn áp chế không nổi rồi, hơn nữa hấn tâm lý nắm chắc, hoặc muốn luyện hóa Ôn Ma, ít nhất cũng phải hao phí hơn mười ngày thời gian, hơn nữa không thể bị cắt đứt, cho nên hấn phải tìm một cái địa phương an toàn. Hấn ý định hồi Phục Long thành đi, đến lão nho sinh trong thư viện bế quan.

Ngưng tụ lại trong cơ thể cuối cùng một tia chân khí, tôi động cưỡi gió pháp trận, mang Bảo Bồn đã bay đi lên, rơi xuống đất đều suýt nữa đứng không vững.

“Ta công ngươi a...”

Bảo Bồn cũng nhìn ra Mạnh Tuyên hư nhược rồi, liền chủ động thỉnh tiếp xúc, Mạnh Tuyên bất đắc dĩ, cũng chỉ làm cho hãn lung công.

Hãn hiện tại chân khí đều không có, thân thể suy yếu, đừng nói ngự không rồi, liền lộ đều đi bất ổn.

Tốt xấu Bảo Bồn Thi Ma thân thể, lực lớn vô cùng, lung công Mạnh Tuyên có thể nói là cực kỳ dễ dàng.

Bảo Bồn tốc độ không chậm, ước chừng một canh giờ tả hữu, bọn hãn liền đã đến Phục Long thành trước, đang muốn vào thành lúc, Mạnh Tuyên bỗng nhiên ngơ ngác một chút, gọi lại Bảo Bồn, trong ánh mắt xuất hiện một tia cảnh giác chỉ ý, sáng ngời nhìn qua cửa thành.

“Đi mau...”

Mạnh Tuyên đột nhiên sắc mặt đại biến, vội vàng thét ra lệnh Bảo Bồn chạy mau.

“Rầm rầm...”

Đúng lúc này, đột nhiên vài đạo trận kỳ bỗng nhiên xuất hiện, lập tức cấm ở Mạnh Tuyên quanh người, kết thành pháp trận, đưa hãn vây khốn rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 93 : Tiên môn? Ma Quật!

Chương 93: Tiên môn? Ma Quật!

Tại bị Bảo Bồn bối trở lại trên đường, Mạnh Tuyên một mực tại tập trung tư tưởng suy nghĩ khôi phục bản thân chân khí, đối với ngoại giới hoàn cảnh chú ý lực có chút xem nhẹ, thẳng đến tới gần Phục Long thành, mới bỗng nhiên bị một tia sát khí bừng tỉnh. Hắn vận chuyển Vọng Khí thuật nhìn về phía bốn phía, lập tức liền phát hiện Phục Long thành bên trong có lầy ần ần sát cơ, hơn nữa tại hắn cùng Bảo Bồn chung quanh, cũng có không hiểu khí cơ di động, làm như đã bị vây quanh.

Giật mình phía dưới, hắn lập tức liền muốn thu bảo vật bồn chạy mau, chỉ tiếc đã không còn kịp rồi.

Bố trí xuống pháp trận chi nhân tuyệt đối là cái cao thủ, thẳng đến Mạnh Tuyên đã vào trận, mới phát hiện dị trạng.

Trận kỳ cùng một chỗ, lập tức mang Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn vây ở trong trận, Linh quang bốn phía, tạo thành đạo đạo giam cầm.

“Là ai bày trận khốn ta? Hiện thân gặp mặt a!”

Mạnh Tuyên chăm chú nhíu mày, nhảy tới trên mặt đất, nắm chắc Trảm Nghịch Kiếm hét lớn.

“Ha ha, tiên môn bại hoại, Thiên Trì tặc tử, đợi ngươi một ngày, ngươi rốt cục hiện thân rồi...”

Vài tiếng quát lạnh vang lên, vài đạo hoàng ảnh phân biệt tự chung quanh hiện thân, ngự không đi vào phụ cận, tất cả cầm linh phù, cao thấp tứ phương, bao quanh vây quanh ở pháp trận chung quanh. Chỉ thấy mấy người kia đều mặc màu vàng nhạt pháp bào, vẻ mặt cười lạnh, bất ngờ tự là Cự Linh môn hạ Ngoại Môn Đệ Tử, trong đó có hai cái, hay vẫn là Mạnh Tuyên từng tại phù chiếu đại điện bên ngoài bái kiến, cũng lại để cho bọn hắn ném qua đau khổ.

“Cự Linh môn hạ? Các ngươi lúc này bày trận hại ta, lại là vì sao?”

Mạnh Tuyên quát lạnh, cảm thấy hồ nghi.

Tuy nhiên cùng Cự Linh môn hạ có chút hiềm khích, nhưng tiên môn dù sao cũng là danh môn chính đạo, chẳng lẽ bọn hắn tự dâm quang minh chính đại phục kích chính mình hay sao?

“A, hại ngươi? Sai rồi, chúng ta là tại bắt ngươi!”

Liên tại lúc này, một cái dáng người đại hán khôi ngô tự Phục Long thành trên công thành chuyển đi ra, hắn thân hình cao lớn, vẻ mặt cương nghị, xem tuổi ước chừng tại hai mươi tuổi cùng 30 tuổi tầm đó, trên người cũng là ăn mặc màu vàng pháp bào, chỉ là nhan sắc so những Ngoại Môn đệ tử này sâu rất nhiều, cũng tinh xảo rất nhiều, phảng phất có ẩn ẩn kim quang tại pháp bào thượng lưu động, tại trái bên trên, mang theo một cái sâu sắc vòng đồng.

Hắn như vậy vừa xuất hiện, không khí chung quanh liên tựa hồ một loại không hiểu khắc nghiệt chi khí tràn ngập rồi, Mạnh Tuyên cùng hắn cách tối thiểu nhất cũng có hơn mười trượng xa, đều cảm thấy trên người hắn phát ra hơi thở lạnh như băng, máu chốt nhất chính là, loại này khí cơ có chút quen thuộc, Mạnh Tuyên một chút hồi tưởng, liền nghĩ tới, cái này sát khí cùng ban đầu ở phù chiếu đại điện cảm ứng được giống như đúc, xác nhận cùng một người.

“Cầm ta? Ngươi dựa vào cái gì cầm ta? Ngươi lại là người phương nào?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nói ra, đồng thời đang đánh giá bốn phía pháp trận, hướng Bảo Bồn đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

“Ta chính là Cự Linh môn hạ chân truyền Hoa Sơn Đồng, nghe thấy biết Chiêu Dương quận có tiên môn bại hoại làm hại, đặc đến cầm ngươi...”

Hoàng Bào đại hán nhàn nhạt nói ra, ánh mắt giống như cười mà không phải cười xem tại Mạnh Tuyên trên mặt: “Mạnh Tuyên, ngươi thân là Thiên Trì tiên môn đệ tử, lại làm xuống như thế ác sự tình, thật là làm cho Thiên Trì hổ thẹn a, ta chỉ

hỏi ngươi, có biết không tội?”

“Ta không biết ngươi đang nói cái gì...”

Mạnh Tuyên lông mày chăm chú nhíu lại, cảm thấy cũng không rõ cái này Hoa Sơn Đồng đang giở trò quỷ gì.

“Hắc hắc, họ Mạnh, ngươi thực cho rằng những chuyện ngươi làm chúng ta không biết sao? Người tang đều tại, nhìn ngươi có gì lời nói!”

Liên tại lúc này, vây khốn lấy Mạnh Tuyên một cái Cự Linh môn Ngoại Môn Đệ Tử cười lạnh, sau đó phát tay ném một cái bao phục.

Bao phục rơi xuống đất triển khai, Mạnh Tuyên xem xét, không khỏi đồng tử co rút nhanh, tóc gáy tạc lên.

Trong bao quần áo, dĩ nhiên là một khóa lại một khóa máu chảy đầm đìa đầu người, gương mặt kinh ngạc, huyết nhục mờ hồ, chết không nhắm mắt.

Máu chốt nhất chính là, cái này mấy khóa đầu người địa, đều là Mạnh Tuyên bá kiến người.

Hắn ngày hôm qua trong đêm cướp chiếc thứ nhất lương thực xe, bắt đầu từ những trong tay người này cướp.

Ném bao phục về sau, đệ tử kia lại phát phát tay, Phục Long thành nội, lập tức có chữa khoác trên vai thiết giáp binh sĩ vận ra ba chiếc lương thực xe tới, đằng sau còn đi theo một cái co đầu rút cổ đàn ông, toàn thân run rẩy đã đi tới.

“Mạnh Tuyên, ngươi đầu gì cũng là tiên môn đệ tử, như thế nào lại xử lý ra bức này sự tình đến?”

Trên cổng thành Hoa Sơn Đồng lạnh nhạt mở miệng: “Vì mấy xe lương thực, lại giết mấy đại tiêu cục cũng đại gia đình gia đình, cộng lại chừng bốn mươi năm mươi người, cũng thiếu ngươi hạ thủ được! Ta đều thay ngươi tro trên, ngươi còn tưởng rằng tại nơi này làm xuống bức này sự tình, không người đến để ý tới ngươi sao? A, lại không nghĩ rằng, ta vừa mới theo Phục Long thành trải qua, sẽ đến truy tra việc này a?”

“Bốn mươi năm mươi người?”

Mạnh Tuyên đồng tử híp mắt, lạnh giọng nói: “Vì hãm hại ta, người giết nhiều người như vậy?”

Chuyện cho tới bây giờ, Mạnh Tuyên như thế nào còn có thể không rõ chuyện gì xảy ra?

Tuy nhiên không biết cái kia Hoa Sơn Đồng vì sao phải đối phó chính mình, nhưng rất hiển nhiên, chính mình cướp lương xe sự tình hẳn là biết đến, liền mượn cơ hội thiết hãm, tại chính mình để cho chạy những tiêu cục kia người về sau, hẳn liền hung ác hạ sát thủ, mang những người kia đều giết, sau đó đổ lên đầu mình bên trên, chiếm cứ một cái đại nghĩa danh phận, lại ở cửa thành trước thiết hạ mai phục, đợi chờ mình nhập vào gổm...

Về phần cái gì vừa mới đi ngang qua các loại, rõ ràng là một bên nói bảy nói bạ.

Chỉ có thể hận, đám người kia, vì hãm hại chính mình, vậy mà giết bốn mươi năm mươi người...

Cướp lương thời điểm, chính mình tuy nhiên động mấy lần tay, nhưng lại một người không có giết, rất rõ ràng, đều là chết tại trong tay bọn họ rồi.

“Hãm hại người? Ha ha, chúng ta Cự Linh tiên môn cùng các người Thiên Trì, tốt xấu cũng cùng tồn tại Đông Hải Thánh Địa dựng lên truyền thừa, ở bên ngoài đụng phải, còn có thể trông nom một hai, há lại sẽ hãm hại người?” Hoa Sơn Đồng đạm mạc mà cười cười, lại nói: “Bất quá, ta sớm đã biết rõ người sẽ không thừa nhận, may mắn ta đã tìm được một cái chứng nhân, cũng chỉ trách người ra tay thời điểm, làm không sạch sẽ a...”

“Người, đem người đem qua chứng kiến đều nói ra!”

Cự Linh môn hạ một cái Ngoại Môn Đệ Tử, hướng phía cái kia lạnh run đàn ông quát lạnh.

“Là hẳn... Chính là hẳn...”

Người đàn ông kia bị người giật mình, lập tức như bị giẫm cái đuôi đồng dạng kêu lên, chỉ vào Mạnh Tuyên cái mũi kêu lên: “Hắn... Hắn ngày hôm qua ngăn cản chúng ta, nói hắn là Thiên Trì tiên môn Chân Truyền Đệ Tử Mạnh Tuyên, xem những nhà giàu này người ta làm giàu thì thường không có nhân đức, muốn vì dân trừ hại... Sau đó hắn sẽ giết Chính Phong tiêu cực Dương lão đại cùng tiêu sư, ta bị hù núp ở gầm xe hạ mới đã tránh được một kiếp...”

Hoa Sơn Đồng nghe xong lời này, nở nụ cười lạnh: “Mạnh Tuyên, ngươi còn có gì lời nói?”

Mạnh Tuyên giận dữ, hít sâu một hơi, ngăn chặn lửa giận, cười lạnh nói: “Ta nếu thật cướp lương xe, há lại sẽ tự giới thiệu? Ta như sát nhân, há lại sẽ hết lần này tới lần khác đổ vào một cái người sống? Người cái này lý do thoái thác biên lỗ thủng cũng quá rõ ràng đi à nha... Hoa Sơn Đồng, người sáng mắt không nói tiếng lóng, ta có hay không từng sát nhân cướp lương, trở lại tiên môn đều có công luận, ngươi không sai lúc bày trận vây khốn ta, nhưng lại muốn làm cái gì?”

“A, chúng ta tuy nhiên là tiên môn đệ tử, nhưng là chịu Sở Vương đình luật pháp ước thúc, ngươi làm xuống bức này nhân thân cộng phần ác sự tình, ta tự nhiên muốn mang ngươi bắt giữ, giao do Sở Vương đình xử trí, buông trong tay ngươi kiếm, thúc thủ chịu trời đi!”

Hoa Sơn Đồng lạnh lùng nói ra, sát cơ dần dần lên.

“Muốn cầm ta? Cũng phải nhìn các ngươi Cự Linh môn linh phù thần thông có phải hay không đủ cường...”

Mạnh Tuyên một bên chậm rãi nói xong, kéo dài thời gian, một bên âm thầm điều chân khí trong cơ thể của mình.

“A, ta vốn là ý định tự mình động thủ bắt ngươi, lại không muốn ngươi bây giờ biến thành cái dạng này, thân thể suy yếu, chân khí chưa đủ, là nhiễm bệnh? Tại trị ôn thời điểm nhuộm a, ngươi thật đúng là gặp xui xẻo, vận xui, xem ra Thiên Đô không dung ngươi! Ngươi bây giờ, đã không đáng ta xuất thủ, vừa vặn ta có hai cái sư đệ bị ngươi khi dễ rồi, liền lại để cho bọn hắn cầm xuống ngươi, lôi ra ác khí a!”

Hoa Sơn Đồng nói xong nhẹ khẽ lắc đầu, tựa hồ có chút tiếc

nuôi bộ dạng.

“Đa tạ Hoa sư huynh thành toàn...”

Cự Linh môn hạ hai người đệ tử đại hỉ, dữ tợn hướng về Mạnh Tuyên xem đi qua, cười lạnh nói: “Họ Mạnh, tại phù chiếu đại điện bên ngoài lúc, ngươi là bức nào uy phong? Lại không nghĩ rằng hội đưa tại chúng ta anh em hai bàn tay ở bên trong a?”

Bảo Bồn hướng Mạnh Tuyên lặng lẽ đánh nửa một cái “Rất nhanh” thủ thế, Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu.

Hắn quay đầu nhìn về phía Hoa Sơn Đồng, quát lạnh nói: “Cự Linh môn hạ, các ngươi đã có thể thiết kế này hại ta, chắc là sớm đã tới rồi Phục Long thành a? Nơi đây ôn tình nổi lên bốn phía, nạn dân không cứu, các ngươi không tư cứu người cũng ngược lại mà thôi, nhưng ở ta trị người cứu ôn thời điểm, lại còn tru sát người vô tội thiết kế hãm hại ta, cái này là Cự Linh môn nề nếp gia đình sao? Các ngươi đến tột cùng là tiên môn, hay vẫn là Ma Quật?”

Cái kia Hoa Sơn Đồng nghe xong, lạnh lùng cười cười, đang muốn nói chuyện, đột nhiên Bảo Bồn quát: “Thành...”

Vừa nói, hắn một bên hướng về một cái phương hướng chỉ một ngón tay, Mạnh Tuyên lập tức nhắc lên Tam Thập Tam Kiếm, “Bá” một kiếm bổ đi ra ngoài, trong nháy mắt, chung quanh huyền hóa ra vài chục chích ác lang hư ảnh, một trăm năm Tín Ngưỡng Chi Lực đều trong một kiếm này gào thét mà ra, mà hắn Kiếm chỉ phương hướng, vừa lúc cái này pháp trận vận chuyển điểm yếu, lập tức hai chủng lực lượng đụng vào nhau, rồi sau đó nổ tung.

“Oanh ”

Tại Tín Ngưỡng Chi Lực xông vào, hơn mười cán trận kỳ lập tức trở nên chia năm xẻ bảy, Linh quang từng mảnh vỡ vụn, rồi sau đó biến mất. Mà Trảm Nghịch Kiếm Tín Ngưỡng Chi Lực, còn không có hoàn toàn chôn vùi, lại trực tiếp khuếch tán đi ra, mang những vây quanh ở kia pháp trận chung quanh Cự Linh môn Ngoại Môn Đệ Tử chân miệng phun máu tươi, đã bay đi ra ngoài, cũng mất đi là một kiếm này lực lượng đã yếu đi, bằng không thì bọn hắn đều bị phách chết.

“Giết...”

Mạnh Tuyên phá trận về sau, vậy mà không có đào tẩu, mà là hét lớn một tiếng, huy kiếm hướng đứng tại đầu tường Hoa Sơn Đồng trăm tới.

300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực!

Trong nháy mắt, Mạnh Tuyên liền vận dụng mình có thể không chế cực hạn lực lượng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 94 : Nho môn bí thuật Tử Viết Chân Ngôn

Chương 94: Nho môn bí thuật, Tử Viết Chân Ngôn

Mạnh Tuyên không có đào tẩu, là vì hắn biết rõ chính mình trốn không thoát.

Phong ấn Ôn Ma về sau, thân thể của hắn đã trở nên cực kỳ suy yếu, giống bệnh nặng chi nhân. Hoặc là nói cũng xác thực là bệnh nặng chi nhân. Đại Bệnh Tiên Quyết, trước đem bệnh nặng dẫn vào trong cơ thể, sau đó lại từ từ luyện hóa, Trảm Nghịch Kiếm cùng hắn nhất thể, tuy nhiên mang Ôn Ma phong ấn tiến vào Trảm Nghịch Kiếm, nhưng cái này Ôn Ma cũng tương đương tại trên người hắn, vô tận ma khí, tại trong cơ thể hắn sinh sôi tàn sát bừa bãi, hủy diệt sinh cơ.

Cũng chính là bởi vậy, chân khí của hắn đều tại áp chế ôn khí, có thể di động dùng chỉ có một thành không đến.

Mạnh Tuyên rất rõ ràng, nếu như trốn, bằng mình bây giờ trạng thái, Ngự Kiếm mà bay, căn bản trốn không được xa.

Một khi tiêu hao chân khí quá nhiều, áp chế không nổi ôn khí, hắn sẽ tươi sống bị ôn khí cản trở chí tử.

Mà nếu để cho Bảo Bồn lưng công chính mình trốn, nó dù sao cũng là cần đi bộ, dù cho mau nữa, chỉ sợ cũng không nhanh bằng ngự không truy kích Cự Linh môn đệ tử, bởi vậy lựa chọn đào tẩu, hắn sinh cơ thật sự là quá thấp.

Đã như vậy, chẳng bác thượng một thanh.

Hắn tuy nhiên thân thể suy yếu, không thể vận dụng chân khí tác chiến, nhưng còn có một cây vào, đó chính là Trảm Nghịch Kiếm bên trong Tín Ngưỡng Chi Lực.

Nếu như có thể một kiếm mang Hoa Sơn Đồng chém giết, vậy hắn còn có sinh cơ...

300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực, đã là Mạnh Tuyên thế mà thay đổi dùng cường lực nhất lượng.

Một kiếm gào thét, chung quanh vô số đạo bóng sói ẩn hiện, lập vào hư không, nghênh cổ thét dài.

Cực lớn uy áp mọi nơi tràn khai, lạnh như băng thực cốt, huyết tinh tàn nhẫn, mà ngay cả Mạnh Tuyên mình cũng suýt nữa không chịu nổi.

Hoa Sơn Đồng bỗng nhiên biến sắc, hắn nhìn ra một kiếm này cường hoành, có thể chỗ máu chốt ở chỗ, hắn căn bản là không cách nào tránh né, một kiếm này uy lực thật sự quá mạnh mẽ, trực tiếp liên bao phủ hắn mọi nơi tả hữu, trừ phi hắn có thể lập tức chuyển qua ba ngoài mười trượng, nếu không một kiếm này luôn có thể trảm đến hắn, không có biện pháp khác, chỉ có thể đón đỡ, chống được một kiếm này, hoặc là bị một kiếm này chém chết.

Mạnh Tuyên ánh mắt cũng hít mắt, một kiếm này vận dụng hắn có khả năng điều khiển cực hạn lực lượng, mà ngay cả chính hắn, tại toàn thịnh thời điểm, cũng không có nắm chắc tiếp được.

“Bá...”

Hoa Sơn Đồng rồi đột nhiên con mắt tròn tròn, phát tay, véo ấn, liên tiếp phòng ngự pháp khí bị ném ra ngoài, bố trí xuống tầng tầng cấm chế.

Cùng lúc đó, hắn bốn mạng linh phù đã tại trên đỉnh đầu bay lên, hóa thành một thanh hơn trượng lớn lên đại đao, lọt vào trong tay của hắn, chuôi này đao, toàn thân quán quanh lấy đạo đạo lưu chuyển kim quang, chuôi đao chính là thô như đá cuội Kim Tinh đúc thành, thân đao nhưng lại đen nhánh linh làm bằng sắt tạo, nuốt khẩu chỗ nhưng lại một chỉ hung tàn Mãnh Hô pho tượng, trông rất sống động, tựa như muôn phúc sắp xuất hiện đến.

“Ba ba ba ba...”

Hoa Sơn Đồng ném ra bên ngoài những phòng ngự kia pháp khí, tại Trảm Nghịch Kiếm 300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực

xuống, căn bản là ngăn cản không nổi, dễ như trở bàn tay bị kích bại rồi, sóng lớn lực lượng, trực tiếp xông về Hoa Sơn Đồng.

“Trảm...”

Hoa Sơn Đồng hét lớn một tiếng, vung lên Kim Dao, về phía trước bổ đi ra.

Kim Dao phía trên, kim quang đại tác, tựa như một khóa tiêu mặt trời bình thường, đâm mắt người đau nhức.

“Oanh...”

Trảm Nghịch Kiếm Tín Ngưỡng Chi Lực cùng Hoa Sơn Đồng Kim Dao đụng vào nhau, lực lượng không lồ lập tức đem trọn tòa Phục Long thành đầu tường cho tơi suy sụp rồi, trực tiếp sập đi bên, đứng ở trên đầu thành vệ binh giữa tiếng kêu gào thê thảm, bị tác huyết nhục bay tứ tung, có trực tiếp bị lực lượng này tác chia năm xẻ bảy, có xa xa bay ra hơn mười trượng, rơi xuống đất thối điếm, liền có thể hiện toàn thân mạch máu đều nô bung rồi.

“Rống...”

Hoa Sơn Đồng trực tiếp bị cái này đạo lực lượng kích trùng trùng điệp điệp hướng về sau bay đi, trở mắt nhìn mình Kim Dao bên trên hào quang bị Tín Ngưỡng Chi Lực dần dần thôn phệ, không khỏi kinh hãi, hắn đã phát hiện, lực lượng này quá mạnh mẽ, bằng chính mình Kim Dao lực lượng căn bản chống đỡ không nổi.

“Giết chết sao?”

Bảo Bồn khẩn trương kêu to, nhìn xem Trảm Nghịch Kiếm lực lượng mang Hoa Sơn Đồng bao phủ rồi, hắn cũng kích động lên.

Mà Mạnh Tuyên lại căng thẳng mặt, không có trả lời, ần ần cảm giác được sự tình không có đơn giản như vậy.

Quả nhiên, ngay tại Tín Ngưỡng Chi Lực sắp mang Hoa Sơn Đồng bao phủ lúc, bỗng nhiên Hoa Sơn Đồng một tiếng hồ gầm, trên hai tay, ngưng tụ ra một đạo thanh khí, theo cái này

thanh khí xuất hiện, chung quanh đột nhiên xuất hiện đầy trời chiến trường hư ảnh, vô tận chiến sĩ tại vùng vẫy binh khí, cùng địch nhân chém giết, tư thế hào hùng, sát khí ngập trời, hội tụ thành một đạo khó có thể hình dung lực lượng, đâm vào Tín Ngưỡng Chi Lực bên trên.

“Oanh...”

Đầy trời kiếm khí, như vậy tiêu di ở vô hình, Hoa Sơn Đồng trước ngực áo bào màu vàng nghiền nát, tóc lã loạn, lạnh lạnh ngáng đầu lên.

Một đạo thanh khí vẫn vây quanh hai cánh tay của hắn xoay tròn, đã mang đến ầm ầm sát phạt chi âm.

“Ta dẫn thân vào tiên môn trước khi, vốn là Sở quốc Đại tướng, sinh ở chiến trường, trường ở chiến trường, mười mấy năm qua cùng quân địch chém giết, uống máu ăn thịt người, tuy nhiên cử tử nhất sinh không biết bao nhiêu hồi, thực sự mượn đây là cơ, tại tiên môn tu hành 17 năm về sau, lĩnh ngộ chiến trường sát phạt chi khí, có thể phá hết thủy pháp, người bằng quý dị này lực lượng, tự muốn giết ta, cũng không tránh khỏi quá coi thường ta Hoa Sơn Đồng rồi...”

Hoa Sơn Đồng thâm lãnh mà thanh âm tức giận vang lên.

Rất rõ ràng, tuy nhiên đã ngăn được một kiếm này, hắn cũng không chịu nổi.

Mạnh Tuyên đồng tử cũng chặt lại rồi.

Hắn thật không ngờ, Hoa Sơn Đồng vậy mà thật sự tiếp nhận một kiếm này.

300 năm Tín Ngưỡng Chi Lực Trảm Nghịch Kiếm.

Cái kia sát phạt chi khí, hắn khoảng cách như thế xa, đều có thể cảm nhận được mãnh liệt uy hiếp, xác thực cực kỳ đáng sợ.

“Chân Truyền Đệ Tử, quả nhiên bất phàm...”

Mạnh Tuyên sắc mặt thay đổi dần, Chân Truyền Đệ Tử từng cái đều được xưng là tiên môn sủng nhi, quả nhiên mỗi cái có

chỗ độc đáo của nó.

“Bảo Bồn, người đào tẩu a...”

Mạnh Tuyên nhắc lên Tam Thập Tam Kiếm, bắt đầu nhắc tới trong cơ thể sở hữu lực lượng.

Đã một kiếm thất bại, Mạnh Tuyên hy vọng chạy trốn cũng tùy theo tan vỡ rồi, hẳn quyết định dốc sức liều mạng một trận chiến, trợ Bảo Bồn đào tẩu.

Đã phải chết, chết như vậy một cái, tổng sống khá giả chết hai cái.

“Không muốn...”

Đột nhiên Bảo Bồn hét to một tiếng, cường ép nâng lên Mạnh Tuyên bỏ chạy.

Một bên chạy nó một bên kêu to: “Đã không có người, tiêu sinh muốn hóa thành Thi Ma... Cùng chết có gì khác nhau đâu? Cho nên người không thể chết được...”

Hoa Sơn Đồng uy hiếp, cũng là kích phát tiềm lực của hắn, lập tức liền trốn ra gần trăm trượng.

“Hừ, còn muốn chạy trốn?”

Hoa Sơn Đồng cười lạnh một tiếng, đã giơ tay lên ở bên trong Kim Dao, cách trăm trượng khoảng cách, đột nhiên hướng Mạnh Tuyên trăm tới.

Một đạo kim quang, lập tức phá tan trăm trượng khoảng cách, kẹp lấy vô kiến bất tòng xu thế, thẳng trăm Mạnh Tuyên.

“Ngốc Bảo Bồn a, vậy mà phá hủy ta trước khi chết đường đường một trận chiến phong thái...”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, nhìn qua nhanh chóng tới gần Hoa Sơn Đồng: “Mặc dù là trốn, chúng ta cũng trốn không thoát a...”

“Vèo...”

Hoa Sơn Đồng chém ra một đạo kim quang lập tức đi tới Mạnh Tuyên phía sau lưng, Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ, cường đề chân khí, hồi kiếm cách một kiếm.

“Bành ”

Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn bị cái này lực lượng khổng lồ trùng kích, trực tiếp tụt đã bay đi ra ngoài.

Mạnh Tuyên càng là cảm kiếm miệng hồ đều vỡ tan rồi, máu tươi đầm đìa, đồng thời bị cái này lực lượng khổng lồ chấn động, hãn vốn cũng đã trở nên suy yếu không chịu nổi thân thể nhất thời đã bị kích chấn, một ngụm máu tươi phun tới, càng máu chốt chính là, bởi vì hãn cường đề chân khí, bị hãn áp chế ôn khí lập tức trùng kích đáy lòng, xâm nhiễm thân thể của hãn, lại để cho hãn vốn tụt trên mặt tái nhợt xuất hiện một tia hắc khí.

Đây cũng không phải là thân thể hư nhược rồi, mà là nhiễm bệnh dấu hiệu.

“Công tử...”

Bảo Bồn cũng bị đánh bay rồi, ngược lại là không bị thương tích gì, lăn lông lốc lăn, ôm Mạnh Tuyên lần nữa chạy.

“A, chính là chút năng lực ấy, cũng muốn cùng chúng ta Cự Linh môn tranh phong... Thật sự là buồn cười quá!”

Hoa Sơn Đồng té lên linh phù, chậm rãi bay đến giữa không trung, trong ánh mắt lộ ra một tia sát cơ.

“Ngươi bây giờ thật đúng không đáng ta ra tay, bất quá, sự tử vô thổ, cũng đem hết toàn lực, cho nên... Hãy để cho ta đến tiền đưa ngươi lên đường đi!”

Hoa Sơn Đồng nói ra, trong lúc đó về phía trước bay tới, trong lòng bàn tay kim quang hội tụ, muốn hướng héo mi không phân chấn Mạnh Tuyên phát ra một kích cuối cùng.

Nhưng mà đúng lúc này, Phục Long thành nội, đột nhiên vang lên từng tiếng rít gào.

Theo kêu to, một đạo chân khí phóng lên trời, trên không trung

hóa thành một cái lão nho sinh hư ảnh, hấn đang mặc thanh sam, râu dài bông bông, trên đầu đỉnh lấy nho khăn, trong tay nắm lấy một cây bút, xoay mình thậm chí gian, một số điểm ra, thoăn thoắt, trên không trung viết xuống hai cái lập lòe lóng lánh chữ to đến, một cái là “Tù”, một cái là “Phong”, đều lòe ra chói mắt kim quang, huyền tại dưới ngòi bút.

“Đi...”

Lão nho sinh viết xuống hai cái chữ to, liền ông tay áo phát một cái, hai cái chữ to lập tức hướng thành bên ngoài bay tới.

“Bá...”

Cái kia tù chữ trong lúc đó đi tới Hoa Sơn Đồng đỉnh đầu, lập tức bắn xuống đạo đạo kim quang, hóa thành một cái hàng rào lung, đưa hấn vây khốn rồi.

Mà cái kia phong chữ, tắc thì lập tức tầm đó đã dẫn phát một đạo cuồng phong, trực tiếp bay đến Bảo Bồn cùng Mạnh Tuyên trên người, đưa bọn chúng cuốn, tốc độ như điện bình thường, hướng về xa xa quăng đi, cơ hồ là trong chớp mắt, liền không thấy bóng dáng.

“Nho môn bí thuật, Tử Viết Chân Ngôn...”

Hoa Sơn Đồng bị khốn trụ, lập tức nổi giận, cắn răng quát lạnh.

“Hạng Thừa Quy...”

Mạnh Tuyên trong gió quay đầu lại, nhìn qua cái kia Phục Long thành bên trên hư ảnh, có chút ngạc nhiên.

Cái kia đạo hư ảnh, đúng là Hạng Thừa Quy bộ dáng, hấn thi triển Nho môn bí thuật, tù ở Hoa Sơn Đồng, cũng tiến đưa chính mình đào tẩu.

Chỉ có điều, chính hấn lại lâm vào trong nguy cơ.

Dùng tu vi của hấn, cũng chỉ có thể tù ở Hoa Sơn Đồng một lát mà thôi, đợi cho Hoa Sơn Đồng đi tìm hấn báo thù lúc, chỉ sợ lão nho sinh không phải là đối thủ của hấn, dù sao đối với lão nho sinh tu vi, Mạnh Tuyên vô cùng rõ ràng, chỉ có chân

khí cứu trọng mà thôi.

Hắn có thể tù ở Hoa Sơn Đồng, chỉ là đã chiếm xuất kỳ bất ý tiện nghi, hơn nữa Nho gia thường thường không sở trường chiến đấu chém giết chỉ thuật.

“Là ai đánh lên ta, để cho chạy đạo tặc Mạnh Tuyên? Ta muốn làm thịt ngươi!”

Hoa Sơn Đồng trở mắt nhìn xem Mạnh Tuyên bị gió thổi đi, khí hét lớn, vung lên Kim Dao, “Cạch cạch” trăm lấy lao tù bí thuật.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 95 : Săn Tiên Bảg văn

Chương 95: Săn Tiên Bảg văn

Một hồi Tật Phong, bao lấy Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn, thẳng bay đến ngoài trăm dặm.

Đợi cho trong gió bí thuật lực lượng biến mất, hai người mới bỗng nhiên té trên mặt đất, ngã đầy bụi đất.

Ngẩng đầu nhìn lúc, đã thấy tại đây chính là một mảnh đồng ruộng, tại Tây Phương ước mười dặm địa phương, lại mọc lên một mảnh xanh um tươi tốt quái lâm, do nam hướng bắc, không ngót không biết bao nhiêu ở bên trong. Mạnh Tuyên quan sát thoáng một phát, liền lập tức lại để cho Bảo Bồn mang theo hấn chạy vào quái trong rừng đi, Bảo Bồn biết rõ tình thế uy gấp, gấn nha tử chạy một kỵ tuyệt trần, dùng mấy hơi công phu, một người một ma liền chạy quái trong rừng.

“Công tử, may mắn ngươi vừa rồi còn chưa ra hết thực lực, có thể cười gió...”

Bảo Bồn kinh hoàng vừa định nói.

Mạnh Tuyên nao nao, xoáy và liền hiểu rõ ra.

Bảo Bồn dẫn hấn chạy trốn thời điểm, không dám quay đầu lại, không có chứng kiến Hạng Thừa Quy thi triển Nho môn bí thuật thời điểm Pháp Tướng.

Hấn cũng không biết cứu mình hai người, chính là lão nho sinh, còn tưởng rằng là Mạnh Tuyên che dấu thủ đoạn.

Hơi do dự, Mạnh Tuyên liền quyết định không nói cho Bảo Bồn chân tình chân tướng.

Dùng Bảo Bồn tính tình, nghe nói lão nho sinh xả thân cứu giúp, tất nhiên phải đi về, mà Mạnh Tuyên lại biết, chính mình hai người mặc dù là trở về, cũng cứu không được lão nho sinh

rồi, hơn phân nửa sẽ đem mình cũng đáp đi vào.

“Công tử, chúng ta hướng chạy đi đâu? Hồi Thánh Địa sao?”

Mạnh Tuyên trầm ngâm, nói: “Cự Linh môn hạ nếu muốn truy chúng ta, chắc chắn hướng về Đông Hải Thánh Địa phương hướng truy kích...”

Bảo Bồn khẽ giật mình, vui vẻ nói: “Chúng ta đây tựu hướng phía phương hướng ngược nhau trốn, cái này gọi là hù tặc thì thực...”

Mạnh Tuyên đã cắt đứt hấn, nói: “Hoa Sơn Đồng như một đồ ngốc sao? Người này tâm ngoan thủ lạt, tâm tư kín đáo, biết thời biết thế tựu cho ta thiết hạ như thể bầy rập, trước chiếm đóng đại nghĩa, lại đến hại ta, tuyệt đối không thể coi thường hấn. Hấn tất nhiên có thể đoán được, chúng ta có khả năng hướng phản phương hướng đào tẩu, nói không chừng hội đem thủ hạ người phân thành hai nhóm, một bộ phận truy hướng Thánh Địa, một bộ phận nghịch tìm...”

Bảo Bồn nhất thời ngẩn ngơ, nói: “Chúng ta đây như thế nào trốn?”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, nói: “Hướng nam là hướng Đông Hải Thánh Địa, hướng bắc là phương hướng ngược nhau, cái này hai cái phương hướng chúng ta hết lần này tới lần khác đều không đi, phía đông là đồng ruộng, vừa xem hiểu ngay, chúng ta tựu đi phía Tây đi, tại trong phiến rừng rậm này tiêm hành, bọn hấn ngự không bay tới, cũng không dễ dàng phát hiện chúng ta, chỉ cần chúng ta thoát đi này vực, chờ ta luyện hóa Ôn Ma, Cự Linh môn Hoa Sơn Đồng... Hừ!”

Mạnh Tuyên đẩy mắt phát lên vô tận hận ý.

Cho tới bây giờ, hấn cũng không biết Hoa Sơn Đồng tại sao phải đối phó chính mình.

Mặc dù Thiên Trì tiên môn cùng Cự Linh tiên môn tổ có hiềm khích, nhưng thiết hạ bức này độc kế, ô chính mình thanh danh, còn muốn đuổi tận giết tuyệt, cũng làm quá đã qua chút ít, chính mình vốn là đến Chiêu Dương quận cứu người, lại bị hấn thiết kế thành đạo tặc rồi.

Mấu chốt nhất chính là, người này tâm tư kín đáo, biết rõ nếu như vu hãm chính mình là ham người bình thường vàng bạc lương thực, nói ra không có người sẽ tin, dù sao cũng là người tu hành, dù không thành khí, cũng không trở thành làm cho ít đồ động tâm, bởi vậy hắn liền giáo người chẵn ngựa nói, chính mình là vì cứu tế dân mới cướp lương thực, như vậy có độ tin cậy không thể nghi ngờ lớn hơn rất nhiều, cơ hồ an vị thực tội của mình tên.

Đối với người tu hành mà nói, cứu trợ nạn dân, tự nhiên là có thể, nhưng nếu là vì chậm trễ cứu chữa nạn dân, liền lạm sát kẻ vô tội, cái kia không thể nói trước, ít nhất cũng sẽ rơi cái thủ đoạn hung ác lệ thanh danh, Sở Vương đình, càng là sẽ được định tội của mình tên. Tuy nhiên Sở Vương đình lực lượng, còn không quản được Đông Hải Thánh Địa, nhưng Hoa Sơn Đồng nếu thật bắt được chính mình, giao cho bọn họ, mình cũng là khó thoát khỏi cái chết.

Hồng Trần bốn vực, Thương, Tần, Đường, Sở, cùng tất cả đại tiên môn Thánh Địa tầm đó, quan hệ luôn luôn là không thể nào sự hòa thuận.

Không có nghỉ ngơi, hai người trực tiếp hướng tây phương bỏ chạy rồi, Mạnh Tuyên thi triển Liễm Tức thuật, để tránh Hoa Sơn Đồng dùng thần niệm tìm tòi chính mình.

Cũng không lâu lắm, liền gặp trên bầu trời có màu vàng Linh quang bay qua, có hướng bắc đi, có hướng nam đi, cẩn thận tìm tòi.

Hai người biết rõ đó là Cự Linh môn hạ đang tìm kiếm bọn hắn, Bảo Bồn không khỏi lại càng hoảng sợ, chạy nhanh hơn rồi.

Mà lúc này Phục Long thành ở bên trong, Hoa Sơn Đồng đã tìm được lão nho sinh, khí cơ phóng thích, làm vỡ nát thư viện đại môn.

“Nho môn uổng xưng chính đạo, vậy mà trợ giúp tiên môn bại hoại đào thoát, thật sự là thật to gan...”

Hoa Sơn Đồng ánh mắt trực tiếp rơi xuống lão nho sinh trên mặt, thanh âm băng hàn, sát cơ um tùm.

Lão nho sinh Hạng Thừa Quy mang thư viện tiểu đồng đều hộ tại sau lưng, đón Hoa Sơn Đồng ánh mắt, lạnh lùng nói: “Ai là tiên môn bại hoại, ai là từ bi tu giả, ta muốn trong lòng ngươi so với ta tình huống!”

Hoa Sơn Đồng lạnh lùng cười cười, nói: “Ta đương nhiên tình huống, sống là từ bi, chết chính là bại hoại!”

Hắn nói chuyện, đi tiến lên đây, muốn một ngón tay điểm ra.

Hắn rất tự tin, biết rõ Nho môn bất thiện chiến đấu, tuy có chân ngôn bí thuật, cũng thường thường chống cự không nổi tiên môn đệ tử võ pháp đạo thuật.

Sát cơ rậm rạp, lực lượng tuôn ra, chúng tiểu đồng đều bị hù hét lên, lạnh run.

Nhưng mà đúng lúc này, lão nho sinh đột nhiên móc ra một khối mộc nát lênh bải, ném tại Hoa Sơn Đồng dưới chân, lạnh lùng nói: “Ngươi dám giết ta?”

Hoa Sơn Đồng nhìn lướt qua lênh bải, đột nhiên sắc mặt đại biến, cả kinh nói: “Ngươi là cái chỗ kia người?”

Lão nho sinh không nói lời nào, chỉ là lạnh lùng nhìn xem hắn.

Hoa Sơn Đồng trên mặt kinh nghi bất định, đã qua sau nửa ngày, lại đem cái kia cả ngón tay thu trở về.

“Hắc, ta không muốn chiêu chọc giận các ngươi bọn này người không có rễ, nhưng ta cũng hi vọng, các ngươi không muốn loạn ra tay, quân chúng ta nhân sự, lúc này đây, ta buông tha ngươi, dù sao không cần ta ra tay, cũng sẽ có người tới tìm ngươi, chỉ có điều, như có lần nữa, ta sẽ không quân nhiều như vậy, trực tiếp trăm ngươi, chắc hẳn ngươi cũng biết, chúng ta Đông Hải Thánh Địa Cự Linh môn tên tuổi...”

Hắn nói xong, quay người đi ra ngoài, đi tới sách cửa sân quy công bìa lúc, làm như tại cho hả giận, lại như là trong lúc vô tình vươn tay nhấn một cái, “Ba ba” vài tiếng, trên tấm bìa vậy mà xuất hiện đạo đạo vết rách, tấm bìa đá trực tiếp thành một đồng đá vụn.

Hoa Sơn Đồng không hề dừng bước, trực tiếp đi ra thư viện.

Nhìn qua trên mặt đất một đồng đá vụn, lão nho sinh khe khẽ thở dài, nói: “Trón không nổi nữa a...”

“Các ngươi bọn này phế vật, một kiếm đã bị chém thành như vậy, chỉ cần còn năng động, lập tức cho ta Ngự Kiếm, hướng Đông Hải Thánh Địa phương hướng cùng với phương hướng ngược nhau truy cái kia bại hoại, như có tin tức, lợi dụng Thần phù đưa tin...”

Hoa Sơn Đồng đi tới cửa thành, lạnh lùng hướng về Cự Linh môn hạ sư đệ phát lệnh, chúng đệ tử đều lĩnh mệnh đi.

Hoa Sơn Đồng đứng tại không trợn vụn trên tường thành, tế lên linh phù, cảm bốc lên pháp quyết.

Tại linh phù phía trên, lập tức xuất hiện một mảnh sông núi cảnh tượng, nhanh chóng biến hóa, đúng là Chiêu Dương quận hình chiếu.

Hắn nhắm mắt vận Thần, tựa hồ tại tìm kiếm cái gì, nhưng mà đã qua sau nửa ngày, hắn lại không thu hoạch được gì, nói nhỏ nói: “Ta vốn đã âm thầm đã tập trung vào hắc khí cơ, có thể mang phương vị của hắn hiển hóa tại của ta linh phù bên trên, lúc trước cũng chính là mượn này, phát hiện hắn cướp lương sự tình, chỉ là hiện tại vì sao sư không đến hắc khí cơ? Hắn là cái thằng này hiểu được liêm tức chi thuật, đã ẩn tàng khí cơ?”

Đã qua sau nửa ngày, Hoa Sơn Đồng bỗng nhiên hướng một mực đứng hầu ở bên Phục Long thành thủ thành Tướng Quân hỏi: “Thanh Dương tiên sinh hiện ở nơi nào?”

Cái kia thủ thành Tướng Quân bề bọn quỳ xuống nói: “Hồi Hoa tướng quân, Thanh Dương tiên sinh trước mắt có lẽ tại ngàn dặm bên ngoài áo giáp màu đen doanh...”

Đã nghe được đã lâu “Hoa tướng quân” cái này một xưng hô, Hoa Sơn Đồng trên mặt hiện ra một tia nụ cười cổ quái, hắn thở dài, nói khẽ: “Ta đã tạ thế tu đạo, tướng quân này danh tiếng, không cần nhắc lại rồi. Ngươi bây giờ đi làm sự kiện, tuyên bố sấm Tiên Bảng văn thông bẩm toàn bộ quận, phạm có thể bắt hoặc tru sát lên mặt trộm Mạnh Tuyên người, bất luận là quan phi tán tu hay vẫn là giang hồ môn phái, đều có trọng

thường...”

“Vâng, Hoa... Tiên trưởng...”

Thủ thành Tướng Quân kính cẩn lĩnh mệnh.

Hoa Sơn Đồng cười cười, nói: “Làm tốt chuyện này, ta chẳng những có thể cho người đời địa phương quý quái này, còn có Linh Đan ban thưởng người!”

Thủ thành Tướng Quân nhất thời đại hỉ.

Mà Hoa Sơn Đồng, tắc thì lại hỏi sáng tỏ áo giáp màu đen doanh chỗ, tể lên linh phù, quảng không mà lên, hướng phía đông bắc đi.

Lúc này Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn, ẩn nấp hành tung, tại trong rừng trốn chết, đã tiếp cận Chiêu Dương quận biên giới chỗ rồi. Trong lúc tuy nhiên mấy lần có Cự Linh môn đệ tử lên đỉnh đầu bay qua, nhưng bởi vì vì bọn họ bỏ thêm lần coi chừng, cũng là một mực không có bị phát hiện. Dù sao cái này Chiêu Dương quận địa vực rộng lớn, Cự Linh môn cái này mấy người đệ tử, muốn giam khống cả tòa địa vực, không phải kiện chuyện dễ dàng.

“Công tử, người đoán vô cùng đúng, bọn hắc quả nhiên không có phát hiện chúng ta, nếu không tìm một chỗ, trước hết để cho người chữa thương a?”

Bảo Bồn còn tưởng rằng Mạnh Tuyên lúc này suy yếu như vậy, là vì tại trăm Ôn Ma thời điểm bị thương.

Mạnh Tuyên lại lắc đầu, nói: “Ta ẩn ẩn cảm giác, chính mình khí cơ bị Hoa Sơn Đồng đã tập trung vào, lúc này ta mang toàn thân khí cơ giấu kín, hắc còn không cách nào phát hiện ta, nhưng nếu như ta luyện hóa Ôn Ma, khó bảo toàn không có một tia khí cơ tiết lộ, rất có thể sẽ bị hắc lần nữa tập trung, cho nên muốn luyện hóa Ôn Ma, nhất định phải cách hắc rất xa, tốt nhất ly khai Chiêu Dương quận, làm tiếp ý định!”

“Tốt, công tử, ta nghe lời người...”

Bảo Bồn lần nữa công lên Mạnh Tuyên, hướng về Chiêu Dương quận chạy đi.

Tại cách cách bọn họ không đến mười dặm địa phương, là một đạo pháp trận biên giới, cái này pháp trận chính là Sở Vương đình ngự dụng trận sư Thanh Dương tiên sinh bố trí xuống, ánh mắt tựu là phòng ngừa chiêu Âm Dương dân chúng chạy nạn ly khai, mang ôn tình tản đi ra bên ngoài, bởi vậy trận này đặc điểm, cũng là cho phép vào không cho phép ra, chỉ có điều, dùng Bảo Bồn hôm nay tạo nghệ, muốn phá vỡ cái này pháp trận chạy đi, còn là phi thường dễ dàng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 96 : Thi Ma xông trận

Chương 96: Thi Ma xông trận

Cách cánh rừng, Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn đã chứng kiến cách đó không xa có một đạo nhân nhật màn sáng, Linh quang bốn bốn, tựa như một cái cự đại cái chụp, đem trọn cái Chiêu Dương quận đều gắn vào bên trong. Bọn hắn đến thời điểm, liền đã gặp cái này pháp trận, trận này có thể nói tương đương cao minh, bày trận chỉ nhân tạo nghệ cực cao, chỉ là pháp trận bao phủ địa phương quá lớn, phân tán ra đến, lực lượng lại có vẻ có chút bạc nhược yếu kém.

Người bình thường đối với cái này pháp trận không có cách nào, nhưng thân có tu vi người, lại có thể đơn giản tìm được mấy chỗ cái này pháp trận điểm yếu, tại không kinh động thủ trận chỉ nhân dưới tình huống, tùy ý ra vào.

Lúc này bọn hắn đi vào, tựa là cái này pháp trận bên trong một cái bạc nhược yếu kém chỗ.

Chỉ cần thông qua được cái này pháp trận, liền chẳng khác gì là trốn ra tìm đường sống.

Bảo Bồn cũng kích động lên, vác trên lưng lấy Mạnh Tuyên, nhanh chóng trên mặt đất chạy trốn, tuy nhiên các đốt ngón tay có chút cứng ngắc, nhưng lực lớn vô cùng, mỗi trên mặt đất bắn ra, liền có thể lướt đi hơn mười trượng, tốc độ lại cực nhanh.

Còn chưa tới gần pháp trận thời điểm, nó liền đã tập trung tư tưởng suy nghĩ quan sát pháp trận quỹ tích, tính toán phá trận chi pháp.

Nhưng mà vừa mới chạy vội tới pháp trận trước khi, bắt đầu phá trận thời điểm, đột nhiên, pháp trận đại biến.

Màn sáng phía trên, vô tận Linh quang bắt đầu hướng hắn phá trận địa phương vọt tới, pháp trận lại có phản kích dấu hiệu.

“Không tốt, Bảo Bồn, chạy mau...”

Mạnh Tuyên rồi đột nhiên phát hiện không đúng, cái này pháp trận đã có biến hóa, đã không giống hần lúc đến bộ dạng rồi.

Vốn dùng Bảo Bồn thực lực, phá vỡ trận này, chạy ra tìm đường sống, hoàn toàn không có vấn đề, dù sao cái này pháp trận chỉ là vì đề phòng người bình thường, thế nhưng mà lúc này pháp trận lại đại biến dạng, Bảo Bồn ngay từ đầu phá trận, pháp trận sở hữu Linh lực lập tức đều hội tụ tới, vốn là pháp trận bạc nhược yếu kém chỗ, thế nhưng mà lúc này lại trở thành mạnh nhất địa phương.

“Ha ha... Hoa huynh sớm đã đến nhờ ta lưu ý các ngươi, còn muốn phá trận mà đi? Lưu lại a!”

Liên vào lúc này, một thanh âm cười to, xa xa truyền tới, xoáy và liên có gót sắt nhiều tiếng, từ bốn phương tám hướng mà đến.

Bảo Bồn lấp bấp kinh hãi, không cần Mạnh Tuyên nói, hần cũng minh bạch bị người tính kế, vội vàng lưng công Mạnh Tuyên, muốn lần nữa trốn về trong rừng.

“Trốn chỗ nào...”

Không biết theo rất xa bên ngoài, một đạo kiếm quang nhanh chóng hướng hai người bọn họ tập kích đi qua, sát khí tung hoành, chớp mắt là tới.

Mạnh Tuyên thấy rõ, cái kia nhưng lại một đạo màu xanh biếc phi kiếm, giống như linh xà bình thường, hàn khí um tùm.

“Cút ngay!”

Mạnh Tuyên hận ý nổi lên, vung lên Tam Thập Tam Kiếm hướng cái kia bích lục phi kiếm nện tới.

Chạy trốn một ngày một đêm, hần tuy nhiên một mực không có cơ hội luyện hóa Ôn Ma, nhưng cũng có thể thuyên chuyển một ít chân khí, chống cự cái này thanh phi kiếm hay vẫn là không có vấn đề, “Ba” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm cùng bích lục phi kiếm đụng vào nhau, hỏa hoa văng khắp nơi, cực

lớn trùng kích lực thậm chí đụng Mạnh Tuyên cầm kiếm bất ổn, Bảo Bồn càng là một cái lão đảo, hiển nhiên bị cái này cô đại lực mang được té lăn trên đất.

Nhưng là chuôi này bích lục phi kiếm, hiển nhiên càng hồngбет.

Mạnh Tuyên Tam Thập Tam Kiếm là bức nào phẩm chất, đó là Thiên Trì kiếm trong hồ nhất hung ba mươi hai kiếm, hơn nữa Trảm Nghịch Kiếm tổ hợp mà thành, mà ngay cả Mạnh Tuyên đều không có thực lực hoàn toàn phát huy ra lực lượng của bọn nó, cùng bích lục phi kiếm va chạm, kiếm kia nhất thời gào thét một tiếng, giống như bị thương vật còn sống dọc theo lúc đến quỹ tích đã bay trở về, trên thân kiếm mơ hồ có thể thấy được đạo đạo vết rách.

“Của ta Bích Trúc Xà Kiếm... Tiêu tặc, ngươi hủy ta phi kiếm, ta không để yên cho ngươi...”

Xa xa vang lên một người đau lòng hôn hển thanh âm, chỉ bị hù Bảo Bồn chạy nhanh hơn rồi.

“Ầm ầm...”

Có thiết kỵ bao vây tới, người mặc áo giáp màu đen, sát khí ngập trời, vậy mà muốn Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn khôn ở bên trong.

“Công tử...”

Bảo Bồn cảm thấy kêu khổ, chứng kiến cái này to như vậy quân trận, hẳn bị hù chân đều muốn mềm nhũn.

“Ta bịt kín ánh mắt của ngươi, không nên nhìn, chỉ nghe ta chỉ ra chỗ sai phương hướng, tiến lên...”

Mạnh Tuyên thông tri Bảo Bồn nhất gan, cũng không trách hẳn, tỉnh táo ra lấy chủ ý.

“Không... Bịt mắt, dễ dàng ngã sấp xuống... Công tử, ta... Ta liều lần này rồi...”

Bảo Bồn vậy mà cự tuyệt, hẳn cắn răng, đột nhiên hét to một tiếng, bay thẳng đến phía trước quân trận vọt tới.

“Sở Vực thống lĩnh Hắc Giáp Quân Triệu Sơn Hà, phụng mệnh truy nã đạo tặc Mạnh Tuyên... Giết!”

Cái kia Hắc Giáp Quân một gã thủ lĩnh, thấy thế quát to một tiếng, rồi đột nhiên vung lên rảnh tay ở bên trong binh khí.

“Giết...”

Đông nghịt Hắc Giáp Quân hướng phía Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn lao đến.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy một khỏa điểm đen, một mảnh Hắc Vân, dùng tốc độ cực nhanh đụng vào nhau.

“Oanh...”

Bảo Bồn càng chạy càng nhanh, liền giống như một khỏa đạn pháo bình thường, thẳng tắp tiến đụng vào Hắc Giáp Quân ở bên trong.

Hắn chính là Thi Ma chi thân thể, trên người lại mặc cực kỳ trầm trọng thiết giáp, cái này va chạm xu thế sao mà chỉ mãnh liệt?

Tại song phương tiếp cận trước khi, Hắc Giáp Quân đã cảm nổi lên trong tay mâu thương, hướng hắn đâm đi qua.

Nhưng mà Bảo Bồn trực tiếp dùng ngực đánh tới, chỉ thấy trong nháy mắt, mâu bay nứt xương, hàng phía trước Hắc Giáp Quân trực tiếp bị hắn đụng bay lên, dưới háng tuần mã gào thét không thôi, bị Bảo Bồn đụng ngã bảy tám thất, sau đó lại thẳng tắp tiến đụng vào quân trong trận, giống như là một thanh đao, đâm vào một khối đậu hủ, to như vậy quân trận, trực tiếp bị hắn cắt thành hai nửa, một đường xông về trước đi.

Ở bên ngoài xem, là đông nghịt quân trong trận, thỉnh thoảng có người bay lên, trên không trung hợp thành một đầu tuyến, rất là đồ sộ.

Mạnh Tuyên nằm ở Bảo Bồn trên lưng, đều có chút kinh ngạc, rơi vào đường cùng, chỉ có thể cưỡng ép nhắc tới chân khí, bảo vệ toàn thân.

Chừng thời gian uống cạn chung trà, Bảo Bồn mới một đầu chạy ra khỏi quân trận, phát giác trước người đã không có trở ngại, hấn ngẩng đầu nhìn lên, vu khẩu khí.

“Hù chết tiểu sinh rồi, con mắt cũng không dám trợn...”

Bảo Bồn lăm bằm lâu bầu, đón lấy về phía trước chạy.

Mạnh Tuyên không khỏi cười khò, nguyên lai Bảo Bồn không cho cho hấn che mắt con người, chính mình nhưng cũng là nhắm mắt lại con người xông về trước.

Bất quá Bảo Bồn tiềm lực, cũng thật làm cho Mạnh Tuyên lưu lười, bay thẳng quân trận, phong như thần binh, Thái Âm Hung Sát Thể, quả nhiên bất phạm.

“Đừng để bên ngoài bọn hấn chạy, bắn tên, bắn tên...”

Hiển nhiên Bảo Bồn chạy ra khỏi quân trận, muốn lần nữa tiến vào ác trong rừng, trong quân Thống Lĩnh lập tức kêu to.

“Suu suu suu...”

Vô số đạo mũi tên phảng phát mưa to đột nhiên rơi, hướng Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn lao đến.

Bảo Bồn nghe được tiếng dây cung tiếng nổ, chỉ bị hù gan đứng kinh hãi, lập tức lại đề nhanh chóng.

“Vèo” một tiếng, hấn cơ hồ hóa thành một đạo hắc tuyến, thẳng tắp hướng cánh rừng phóng đi, mũi tên vậy mà đuổi không kịp nó, nhao nhao rơi tại sau lưng.

Đúng lúc này, một đạo kim quang tự quân doanh đằng sau bay tới, đúng là từ đằng xa đuổi tới Hoa Sơn Đồng, hấn nhướng mày, gặp Bảo Bồn cùng Mạnh Tuyên khó khăn lắm vọt vào trong rừng rậm, liền tiện tay từ quân đội Thống Lĩnh chỗ đó đoạt lấy một trương cung cứng, lạnh quát một tiếng, trên cánh tay thanh khí ngưng tụ lại, sau đó một mũi tên bắn đi ra ngoài, một đạo tiếng xé gió vang lên, Thanh sắc quanh quần mũi tên, trực tiếp tại dây cung bên trên biến mất.

Hấn nhưng lại kịp thời đuổi tới, nhưng phát hiện Bảo Bồn tốc độ quá nhanh, như bị hấn trốn vào trong rừng rậm, chính mình

độn không truy kích, sẽ phải chịu rất lớn hạn chế, bởi vậy ý định trực tiếp một mũi tên, mang Bảo Bồn cùng Mạnh Tuyên đều dính trên mặt đất.

“A nhé...”

Bảo Bồn lấp bắp kinh hãi, vội vàng xoay người lại, dùng lồng ngực đón nhận cái kia mũi tên.

“Dừng...”

Mạnh Tuyên kêu to, hẳn biết rõ Bảo Bồn tuy nhiên là Thi Ma chi thân thể, Kim Cương Bất Hoại, nhưng cũng là có hạn độ.

Quần quanh Hoa Sơn Đồng sát phạt chi khí mũi tên, căn bản không phải Bảo Bồn có thể ngăn cản.

Nhưng mà hẳn một chữ đều không có lời ra, mũi tên đã đến.

“Cạch...”

Mũi tên chính chính xuất tại Bảo Bồn ngực, đụng ra một tiếng vang thật lớn.

Ngoài ý muốn một màn xuất hiện, tại đây một mũi tên bắn trúng Bảo Bồn ngực lúc, Bảo Bồn trên người thiết giáp đã bị cảm ứng, vậy mà cũng bỗng nhiên đã tuôn ra một tầng Thanh sắc khí thể, mang mũi tên bên trên sát phạt chi khí triệt tiêu rồi, cái này một mũi tên chẳng những không có dính mặc Bảo Bồn thân thể, lực lượng khổng lồ ngược lại đẩy được bảo bồn nhanh chóng hướng trong rừng phóng đi, qua trong giây lát không có bóng dáng.

“Cái kia tùy tùng trên người thiết giáp, vậy mà có thể triệt tiêu của ta sát phạt chi khí?”

Hoa Sơn Đồng đồng tử bỗng nhiên chặt lại rồi.

Hắn lập tức bỏ xuống cung cứng, phi thân lên đến cánh rừng biên giới, bắt được Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn đào tẩu một tia bóng dáng, nhanh chóng đuổi theo, nhưng mà trong rừng dây leo rậm rạp, đại thụ che trời, Hoa Sơn Đồng tại đây dậm rậm rạp trong rừng độn không mà đi, lại phi thường không tiện, Bảo Bồn lại có thể đã bình ổn địa chạy trốn cực tốc, tránh

chuyển xê dịch, tốc độ cực nhanh, đuổi một nén hương thời gian, ngược lại truy tìm.

Nhìn qua rỗng tuếch cánh rừng, Hoa Sơn Đồng sắc mặt rồi đột nhiên âm trầm xuống.

“Hoa tướng quân...”

“Sơn Đồng huynh...”

Hai người cũng đi theo đuổi tiến tới đến, lại tìm không thấy Hoa Sơn Đồng bóng dáng, đành phải cao giọng la lên.

Hoa Sơn Đồng mặt lộ vẻ không vui, phóng ra một tia khí cơ, hướng bọn hắc truyền đạt chính mình vị trí.

Rất nhanh thì có hai cái đuổi theo, một cái là cái kia áo giáp màu đen Thống Lĩnh Triệu Sơn Hà, cái khác nhưng lại mặc màu trắng đạo bào trung niên tu giả, trong tay hắc nắm lấy một thanh kiếm, vết rạn rậm rạp, đúng là bị Mạnh Tuyên đập hư đầu Bích Trúc Xà Kiếm.

“Sơn Đồng huynh, bọn hắc người đâu?”

Màu trắng đạo bào trung niên tu giả hỏi, trên mặt lộ ra hận ý, càng xem chính mình Bích Trúc Xà Kiếm càng đau lòng.

“Tìm, tìm khắp cái này phiến cánh rừng, cũng phải bắt hắc cho ta tìm trở về...”

Hoa Sơn Đồng không có trả lời, chỉ là lạnh lùng trả lời: “Cái kia tùy tùng trên người thiết giáp, ta muốn định rồi!”

“Có ta tọa trấn, hắc muốn chạy trốn ra Chiêu Dương quận, nhưng lại không có khả năng, bắt quá cánh rừng quá lớn, vạn nhất bị hắc giấu ở cái nào trong góc tự khó tìm rồi... Triệu thống lĩnh, người mang tinh binh đi vào tìm, mặt khác lại đem Tam Hồ Sơn, Thiệu gia, Ngân Lân Động những người kia cũng gọi đến, bất luận như thế nào, nhất định phải đưa hắc tìm ra! Sơn Đồng huynh, cái kia thiết giáp ta không với người đoạt, nhưng này chuỗi kiếm...”

Thanh Dương đạo nhân lạnh nở nụ cười lạnh.

Hoa Sơn Đồng cười nhạt một tiếng, nói: “Làm sao dừng lại chuỗi này kiếm, hấn dù sao cũng là tiên môn người trong, thứ ở trên thân tốt hơn nhiều, tận tùy các ngươi lấy!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 97 : Phổ thiên la võng nghịch thiên sát cơ

Chương 97: Phổ thiên la võng, nghịch thiên sát cơ

Đuổi bắt đạo tặc Mạnh Tuyên!

Rất nhanh liền có một tin tức tự Chiêu Dương quận truyền ra, các nơi môn phái, Yêu Vương, cũng biết Chiêu Dương quận ra một cái tiên môn bại hoại, sát nhân cướp lương tin tức. Có lẽ giết mấy cái phạm nhân không coi vào đâu, cái nào giang hồ môn phái trên tay không có nhân mạng, hưởng chi là tại Chiêu Dương quận bức này coi trời bằng vung chi địa? Thậm chí có một ít Yêu Vương, bình thường phải dựa vào ăn người duy sinh.

Đương nhiên, một mã tính toán một mã, những người này sát nhân nhiều hơn nữa, cũng không có người để ý tới a!

Nhưng này đạo tặc Mạnh Tuyên tự không giống với lúc trước, sát nhân về sau, hết lần này tới lần khác bị Cự Linh môn đệ tử phát hiện, cũng cùng Chiêu Dương quận quận trưởng liên hợp phát hạ bằng cáo thị, nói rõ vô luận là người phương nào, chỉ cần có thể cầm xuống Mạnh Tuyên, bất luận sinh tử, đều có hậu thưởng ban thưởng xuống.

Cái kia phần hậu thưởng làm cho không người nào so tâm động, Chiêu Dương quận trị ôn mới phát ra vạn lượng bạc treo giải thưởng, có thể vì bắt đạo tặc Mạnh Tuyên, lại trọn vẹn lấy ra trăm lượng Kim Tinh, trọn vẹn mười vạn lượng bạc.

Đương nhiên so dày ban thưởng càng khiến người tâm động, nhưng lại nghe nói cái kia đạo tặc Mạnh Tuyên chính là tiên môn xuất thân, trên người pháp bảo rất nhiều, nếu là có thể cướp được một hai kiện, liên lại so cái này ban thưởng càng khiến người tâm động rồi, giống như vậy tiên môn đệ tử, những Hồng Trần này môn phái, cùng với các nơi Yêu Vương, lá gan lại đại, cũng không dám đánh bọn hắn chủ ý, có thể Thiên Trì tiên môn hết lần này tới lần khác xuống dốc rồi,

không khỏi lại để cho người hô to vận khí.

Trong lúc nhất thời, phàm là có vài phần thực lực môn phái và Yêu Vương, đều xuất động.

Tự tính toán một ít tu vi thấp đã đến chỉ có chân khí ba bốn trọng người, cũng đi theo tiến nhập rừng sâu núi thẳm, đi tìm vận may.

Bởi vì nghe nói cái kia đạo tặc Mạnh Tuyên đã bị trọng thương, là liền người bình thường đều đánh không lại.

Không chuẩn chính mình tự dụng phải đại vận, đem người nhặt được rồi, đã phát đại tài, lại phải tiên môn pháp bảo...

Đương nhiên, nếu như có thể theo tiểu tử kia trong miệng ép hỏi ra cái gì tu pháp công quyết đến, tự tốt hơn, tu hành trên đường, truyền thừa sắp xếp đệ nhất.

Trong núi sâu, một chỗ khói đen bao phủ trong ao đầm, liền có mấy cái giang hồ nhân sĩ đi tới, cái này bốn năm người, liền đều thuộc về Chiêu Dương quận địa phương một môn phái nhỏ, trong đó tu vi mạnh nhất người, cũng chỉ có chân khí lục trọng. Tại nhận được cái này bắt đạo tặc Mạnh Tuyên tin tức về sau, bọn hắn cao thủ ra hết, quyết định đến vật lộn độ sức, nếu là buôn bán lời, tự dời đến nơi khác đi lại lập một môn phái.

“Môn Chủ, chúng ta thật đúng có thể tìm được tiểu tử kia sao?”

Có người nhỏ giọng hỏi trong bọn họ địa vị tối cao người.

“Phi, đương nhiên có thể tìm được, lão tử trước khi đến đã bái Bồ Tát, nhất định có thể dụng đại vận...”

Cầm trong tay huyền thiết quạt giấy Môn Chủ mắng thủ hạ một câu, nói: “Ồ lại sẽ gặp được người, các người đều cho ta thông minh cơ linh một chút, **, thuốc nổ, thuốc mê, ám khí, toàn bộ cho ta kêu gọi, đừng nhìn tiểu tử kia bị thương, dù sao cũng là tiên môn ở bên trong đi ra, khẳng định không dễ dàng như vậy thu thập, nếu là các người chủ quan rồi, chết trong tay hắn, đó chính là người nhóm không có phúc, tương lai vinh hoa hưởng thụ không đến rồi...”

“Dạ dạ là, nghe lão Đại, nắm cái này đạo tặc, tốt đời đến nơi khác đi!”

Hắn thủ hạ của hắn phụ họa: “Cái này phá địa phương thực không thể ngây người, cùng đừng nói rồi, còn quá tà dị, trước kia vẫn chỉ là có quỷ khóc, chuyện ma quái nào cương thi, hiện tại trực tiếp đại ôn tất cả đứng lên rồi, cũng thua lỗ Hoa đại tướng quân ưng thuận này dạ, chỉ cần chúng ta có thể bắt được tiểu tử kia, hắn lão nhân gia ngoại trừ hậu thưởng không nói, còn có thể cho phép chúng ta đến pháp ngoài trận mặt đi, bằng không thì sớm muộn gì được chết tại đây địa phương...”

Nghe mấy người kia khẩu khí, tựa hồ ly khai nơi này **, so Hoa Sơn Đồng lập hạ đích ban thưởng còn lớn hơn.

“Ôi, trên mặt đất có cái gì...”

Đột nhiên có người kinh hô một tiếng, cúi xuống thân đi, khoác trên vai khai trong ao đầm dày đặc sương mù, liền thấy được trên đất thi thể.

“Bà mẹ nó, lui về phía sau, nhanh lui về phía sau...”

Một đám người kinh hoảng lui về phía sau, Môn Chủ quát sát vung lên, dùng kinh phong mang cái này một khu vực sương mù dày đặc xu thế mở.

Cái này xem xét, không khỏi hít một hơi khí lạnh, chỉ thấy cái này một chỗ trong ao đầm, ngồn ngang lộn xộn nằm hơn mười cỗ thi thể, có lão có nhỏ, bên trong một cái trang phục lão giả, đầu bị bấm xuống dưới, ném trên mặt đất, vẫn quắc mắt nhìn trừng trừng, uy phong lẫm lẫm, tại đầm lầy biên giới, lại nằm lấy một cái chừng ba mươi tuổi mỹ mạo thiếu phụ, lồng ngực bị một kiếm mổ ra, ruột nội tạng đều chảy ra.

Lại đang mỹ phụ bên người, đang nằm một mười lăm mười sáu tuổi thanh tú thiếu niên, mặt mũi tràn đầy sợ hãi, yết hầu bên trên trúng một kiếm, khí tuyệt đã lâu.

“Là... Là Chính Phong tiêu cục lão đương gia cùng Dương tiêu đầu phu nhân...”

Mọi người thấy, run giọng kêu, một trận gió thổi tới, mùi máu

tươi xông vào mũi, nhiều cái người trực tiếp “Oa” một tiếng nhỏ ra.

“Thật ác độc! Thật ác độc! Cái này Chính Phong tiêu cục lão đương gia cùng Dương phu nhân, tất nhiên là nghe nói Dương Chính Phong bị cái kia tiên môn bại hoại giết đi, cho nên mới vì Dương tiêu đầu báo thù, lại không nghĩ rằng, lão đương gia cùng Dương phu nhân cũng đều ở đây tự trên tay đưa mệnh... Đến lúc này, toàn bộ Chính Phong tiêu cục đều chết hết nữa à, cái thằng kia... Vì cái gì ác như vậy, tiên môn người trong, đều hoàn toàn không có nhân tính đấy sao?”

Thấy được một màn này, mà ngay cả ngày bình thường lòng dạ ác độc tay hắc Môn Chủ cũng nhin không được rồi, run giọng mắng lên.

Hành tẩu giang hồ người, tối kỵ nhất tự là trăm thảo trừ căn.

Tại lúc ban đầu, cái kia đạo tặc Mạnh Tuyên vì cướp lương, giết Dương tiêu đầu, bọn hắc còn chưa phát giác ra có cái gì, dù sao đi giang hồ người, đều là vết dao thè lưỡi ra liếm huyết lấy sinh kê, bị người giết cũng là khó tránh khỏi sự tình, chỉ là thấy đến nơi này một màn, vẫn không khỏi được bọn hắc không kinh hãi rồi, bởi vì Chính Phong tiêu cục từ hơn tám mươi tuổi lão tiêu đầu, cho tới Dương Chính Phong thê tử cùng nhi tử, toàn bộ đều chết hết.

“Con mẹ nó, các huynh đệ đều cẩn thận một chút, lấy được trong tay gia hỏa...” Môn Chủ thấp giọng lên: “Chúng ta cùng Chính Phong tiêu cục tuy nhiên khởi qua mấy lần xung đột, Dương lão đương gia còn chém qua ta một đao, nhưng dù sao đều tại Chiêu Dương quận kiếm ăn, xem như hàng xóm, bọn hắc lại bị người đã diệt cả nhà, chúng ta đây... Ít nhất cũng phải cảm xuống cái thằng kia, tể bọn hắc vừa tể, không uống công giang hồ đồng đạo một hồi!”

“Tốt...”

Chúng môn nhân thấp giọng rống đến, tại trên quần áo lau đi lòng bàn tay mồ hôi lạnh, nắm chặt lạnh buốt binh khí.

Chính Phong tiêu cục cả nhà chết hết thảm trạng, không thể nghi ngờ đã kích thích thần kinh của bọn hắc, cũng làm cho bọn hắc hận nổi lên cái kia không gặp mặt tiên môn bại hoại.

“Các ngươi đều cho rằng người là ta giết?”

Đột nhiên, một cái âm thanh lạnh như băng vang lên.

“Là ai?”

Mọi người kinh hãi, nhao nhao ra tay, thuốc mê, thuốc nổ, ám khí, ** toàn bộ ném ra ngoài.

Nhưng mà chờ sương mù dày đặc phiêu khai, bọn hắn mới phát hiện, vừa rồi chỗ nói chuyện đã không có người rồi, ngược lại khi bọn hắn bên trái mười trượng vị trí, xuất hiện một cái dẫn theo kiếm gãy thân ảnh, chặn bọn hắn ly khai đầm lầy địa con đường, người nọ tóc rối bù, trên người một kiện Thanh sắc pháp bào, dính đầy máu tươi, tuy nhiên chân khí suy yếu, làm như bệnh nặng chi thân, nhưng trên người lại sát khí tung hoành.

“Các ngươi đều cho rằng người là ta giết?”

Người nọ lại hỏi một câu.

“Ngươi tự là đạo tặc Mạnh Tuyên?”

Môn Chủ cường tráng khởi lá gan, tay ở sau lưng ý bảo thủ hạ chuẩn bị cho tốt một vòng mới công kích, chính mình bước lên một bước quát hỏi.

“Ta là Mạnh Tuyên, nhưng ta không phải là đạo tặc...”

Thanh sắc vải bào người trả lời, trong thanh âm ảm ảm có một tia phần nộ, cùng một tia bất đắc dĩ.

“Ngươi dám nói cái này Chính Phong tiêu cục người không phải ngươi giết?”

Môn Chủ hét lớn, trong thanh âm vậy mà xen lẫn một tia chính thức phần nộ, hiển nhiên là muốn nổi lên Chính Phong tiêu cục thảm trạng.

“Những này... Tất cả đều là ta giết, nhưng là... Dương Chính Phong không phải...”

Thanh sắc vải bào người trong thanh âm, đã có một tia cuồng nộ, tựa hồ muốn chứng minh cái gì.

“Các huynh đệ, cũng điểm quan trọng bên trên, không nghe hẳn nói hưu nói vượn...”

Đột nhiên, Môn Chủ hét lớn một tiếng, phát tay đưa trong tay huyền thiết phiến mở ra, cái kia vậy mà cũng là một kiện pháp khí, quạt sắt mở ra, lập tức một đạo phong giống như là lợi đao kinh phong được triệu hoán đi ra, vù vù đi lòng vòng, hướng cái kia Thanh sắc pháp bào người cuốn tới, ngay tại lúc đó, thủ hạ của hắn cũng nhao nhao mang âm thầm chuẩn bị cho tốt các loại ** ám khí, không muốn sống nữa tất cả đều đánh nữa đi ra ngoài.

“Bá...”

Cái kia Thanh sắc vải bào thân nhân hình lần nữa biến mất rồi, sở hữu công kích đều đã rơi vào không trung.

“Tốt, đã đều cho rằng là ta giết, ta đây nhiều hơn nữa giết mấy cái lại có gì phòng?”

Tràn đầy sát ý thanh âm tại trong sương mù dày đặc vang lên, lạnh như băng khí cơ áp những người giang hồ này trái tim đều muốn nhảy ra ngoài.

“Công tử... Đừng giết nhiều người như vậy rồi...”

Ngay tại chúng người giang hồ cơ hồ muốn lâm vào trong tuyệt vọng lúc, bỗng nhiên lại một thanh âm vang lên.

Thật lâu...

“Bảo Bồn, chúng ta đi...”

Chung quanh sát khí biến mất, trong sương mù dày đặc thật lâu không âm thanh âm phát ra, tựa hồ người nọ đã đi ra.

“Hô...”

Chúng người trong giang hồ nhẹ nhàng thở ra, cũng không để ý trên mặt đất nước bùn, đặt móng ngời trên mặt đất, lau cái trán mồ hôi lạnh.

“Vèo” “Vèo ”

Đột nhiên có hai đạo kinh phong truyền đến, nhưng lại Tam Hồ Sơn cao thủ đã đến, mắt hồ quét qua, quát hỏi: “Cái kia tiên môn bại hoại xuất hiện? Hắc hướng chạy đi đâu? Thương có nặng hay không? Vì sao không có giết các người?”

“Hắc... Giống như hướng cái hướng kia đi...”

Đối mặt Tam Hồ Sơn cao thủ, đám người kia cũng không dám nói dối, thành thành thật thật trả lời.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 98 : Sát nhân không phải ác

Chương 98: Sát nhân không phải ác

Rừng già ở bên trong, Mạnh Tuyên cầm trong tay Trảm Nhịch Kiếm, lặng yên không một tiếng động hành tẩu.

Hắn không dám đi quá nhanh, sợ động tĩnh quá lớn, đưa tới những không biết tự lượng sức mình kia truy tung người.

Hắn hoài nghi Hoa Sơn Đồng đem trọn cái Chiêu Dương quận người đều đã phát động ra, đến rừng già trong đuổi giết hắn. Tựa một ngày như vậy ở trong, hắn cùng với Bảo Bồn đã gặp bảy sóng vào rừng tứ đến truy người giết hắn, có rất nhiều giang hồ Võ Giả, có rất nhiều Chiêu Dương quận có tiếng xấu tội phạm, cũng có một đường, không phải người, mà là uồn tại Chiêu Dương quận tu hành Xà yêu, để cho nhất Mạnh Tuyên phần nộ, là Chính Phong tiêu cục.

Lúc trước cái kia gặp được chính là cái kia tiêu đầu Dương Chính Phong người nhà.

Đám người này cũng tiến nhập rừng già đến tìm hắn, hơn nữa rất may mắn, hoặc là bất hạnh, gặp Mạnh Tuyên.

Lúc ấy Mạnh Tuyên vừa mới tránh thoát một đám người đuổi giết, trên người có thể dùng chân khí đã còn thừa không đã, suy yếu tới cực điểm.

Mà khi cái kia tiêu cục toàn gia xông qua đến về sau, Mạnh Tuyên hay vẫn là nhắc tới còn sót lại một tia chân khí, mang Chính Phong tiêu cục lão đương gia cho đánh bại, vốn định hạ sát thủ hắn, phát hiện thân phận của bọn hắn về sau, liền chuẩn bị buông tha bọn hắn, hơn nữa ý đồ hướng bọn hắn giải thích, Dương Chính Phong không phải mình giết, chính mình màn đêm buông xuống chỉ cướp lương thực xe, không có sát nhân, hết thảy đều là người khác vu siểm.

Thế nhưng mà hắn lập tức liền phát hiện, Chính Phong tiêu

cục dữ dần như lửa lão đương gia căn bản không có ý đồ nghe hấn giải thích cái gì, hấn âm thầm ẩn dấu Phích Lịch đạn, vậy mà muốn đưa hấn trực tiếp nổ chết. Loại này sét đánh trúng, uy lực rất mạnh, chính là một loại tăng thêm Linh khí cùng ** quả Bom, mặc dù là Mạnh Tuyên toàn thịnh thời kỳ, ngành ăn cái này nhất kể cũng phải bị thương, huống chi hấn hiện tại thân thể tình huống?

Dưới tình thế cấp bách, Mạnh Tuyên một kiếm chém ra, mang Dương lão tiêu đầu giết đi.

Đến lúc này, cũng không cần lại giải thích, Chính Phong trong tiêu cục thâm thụ Dương lão tiêu đầu đại ân các điều không muốn sống vọt ra, có cùng Mạnh Tuyên dốc sức liều mạng, có lấy đao cạch cạch tại Bảo Bồn trên người phách trảm, có tắc thì ý đồ la to, đưa tới càng nhiều nữa người vây giết Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên không có biện pháp khác, tăng thêm lửa giận đã lên, trực tiếp nhắc tới kiếm đến, một kiếm một cái, tất cả đều giết.

Cuối cùng chỉ còn Dương Chính Phong thê tử cùng hấn mười sáu tuổi nhi tử, bọn hấn một mực yên tĩnh nhìn xem, Mạnh Tuyên sẽ không có ra tay.

Dương Chính Phong thê tử không biết võ công, con của hấn cũng là tu vi cực yếu, đối với Mạnh Tuyên không tạo thành uy hiếp.

Nhưng ngay tại hấn ý định lúc rời đi, bỗng nhiên Dương Chính Phong thê tử lặng lẽ khấu vang lên trong tay một cái hộp sắt.

“Bạo vũ lê hoa đình...”

Giang hồ Võ Giả giữa dòng bí truyền, một loại cực kỳ ác độc ám khí.

Trong hộp sắt trạng lộ vẻ mảnh như lông trâu đồng dạng châm nhỏ, thượng diện nhuộm kịch độc, chỉ cần trong một căn, thượng diện độc không nói đến, châm lại hội tiên vào người trong huyết mạch, theo huyết dịch, một mực chảy tới trái tim, chính là giang hồ cấm khí.

Thân thể suy yếu tới cực điểm Mạnh Tuyên căn bản đến không

kip trốn tránh, nhưng lại Bảo Bồn tại lúc này chụp một cái đi lên, thay hấn đã ngăn được.

Dưới cơn thịnh nộ Mạnh Tuyên một kiếm chém Dương Chính Phong tê tử, sau đó hấn cúi đầu nhìn thoáng qua Dương Chính Phong nhi tử, hấn oán độc mà quật cường chăm chăm vào Mạnh Tuyên, mặc dù không có nói chuyện, nhưng trong mắt tràn đầy độc hỏa, phảng phất muốn xông lên cắn hấn một ngụm.

Mạnh Tuyên tức giận rồi, đối với hấn nói: “Ta không có giết phụ thân ngươi...”

Nói xong câu đó về sau, hấn huy kiếm chém đũa bé này...

“Công tử, chúng ta là không phải giết nhầm rồi, bọn hấn... Không giống như là người xấu...”

Bảo Bồn đang cùng Mạnh Tuyên lúc rời đi, một mực tại quay đầu lại xem.

Mạnh Tuyên trong nội tâm bay lên vô tận lửa giận, lạnh lùng nói: “Bọn hấn không là người xấu, ta cũng không phải!”

Trốn chết...

Mạnh Tuyên cũng không biết muốn chạy trốn tới khi nào.

Hấn thậm chí cảm giác, theo thời gian chuyển dời, truy người giết hấn càng ngày càng nhiều rồi.

Hấn hiện tại, một mực không có cơ hội luyện hóa Ôn Ma, chỉ có thể ngạnh kéo lấy suy yếu thân thể tác chiến.

Hấn đã đánh giá đi ra, chính mình một thân chân khí, tối đa chỉ có thể chuyển ba thành, dùng nhiều hơn, ôn khí sẽ gặp áp chế không nổi, ăn mòn thân thể.

Cái này ba thành chân khí, căn bản là không đủ ứng phó nhiều như vậy đuổi giết, đều không dung hấn khôi phục chân khí, liền có người tìm được hấn, hấn lại nhất định phải chiến đấu, mang truy người giết hấn giết chết, hoặc là chạy thoát. Giết chết thời điểm, thường thường là Mạnh Tuyên không cách nào chạy thoát rồi, mới có thể đại khai sát giới, mà chạy thoát thời

điểm, thì là bị Bảo Bồn khiêng trên vai, liều mạng thụ lấy công kích chạy thoát.

Trốn chết trong quá trình, hung hiểm nhất có lưỡng hồi, một là cùng Thanh Dương đạo nhân gặp thoáng qua, hai là bị Hoa Sơn Đồng rất xa nhìn thấy, lần thứ hai thời điểm, nếu không là Bảo Bồn dốc sức liều mạng chạy thực mạng, trọn vẹn trốn ra gần trăm dặm, đều không thể vớt bỏ hấn.

Cũng may bình thường Mạnh Tuyên thi triển Vọng Khí thuật, thấy được chân khí cường đại, tựu sớm tránh đi, cũng là tránh qua, tránh né không ít nguy hiểm, gặp được cao thủ rất ít.

Ngược lại là một ít tu vi thấp người, dễ dàng bị hấn xem nhẹ, thường xuyên đón đầu đụng với.

Buông tha đám người kia về sau, Mạnh Tuyên cường chống thân thể, đi ra hơn mười dặm, trốn vào một tòa ác trong núi, mới ngừng lại được.

Hấn nhất định phải nghỉ ngơi một chút.

Lần này truy kích bên trong, hấn đã nhiều lần sử dụng vượt qua ba thành chân khí, làm cho Ôn Ma cản trở, bệnh khí ăn mòn tạng phủ, thân thể tình huống đã rất hồng bết.

Với hấn mà nói, hôm nay nhất bức thiết sự tình, chính là muốn tìm một chỗ, mang Ôn Ma luyện hóa.

Bằng không thì theo hấn chiến đấu tăng lên, nhiều sử dụng mấy lần vượt qua ba thành chân khí, hấn cũng sẽ bị Ôn Ma ăn mòn càng phát ra lợi hại, nếu như kéo dài tới bệnh nguy kịch lúc, hấn tựu tính toán đã có luyện hóa cơ hội, cũng không cách nào đã luyện hóa được.

“Khục...”

Mạnh Tuyên vừa mới tọa hạ, bỗng nhiên kịch liệt ho khan, hộc ra một ngụm máu đen.

“Công tử, ngươi không sao chứ?”

Đang tại coi chừng quan sát cảnh vật chung quanh Bảo Bồn thấy thế, vội vàng chạy tới.

Mạnh Tuyên khoát tay áo, không nói gì.

Hắn rõ ràng phát giác được, bệnh khí đã bắt đầu xâm nhập tim phổi rồi.

“A, nơi nào đến bệnh tiêu tử, lại có đảm lượng xông vào ta điều Đại Vương địa bàn?”

Đột nhiên, một cái râu người lang keng thanh âm vang lên, đem lại Mạnh Tuyên hai người lại càng hoảng sợ.

“Là ai... Lăn ra đây!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên nhắc lên Trảm Nghịch Kiếm, hướng về thanh âm truyền phương hướng quát lạnh.

“Hãy A, tiêu tử, dám mắng nhà của người điều Đại Vương, lá gan không nhỏ...”

Theo tiếng mắng, bỗng nhiên kim quang đại tác, một chỉ toàn thân Kim Vũ Cự Điều theo nhai sau bay ra, đã thấy nó hai cánh triển khai, chừng vài chục trượng trường, một thân ánh vàng rực rỡ lông vũ, mỗi một căn cũng như cùng lợi kiếm bình thường, hai mắt sắc bén, hung quang bốn phía, cánh vỗ gian, kinh phong cuồng quét khắp nơi, cái này một bay tới, liền giống như một đóa kim đi áp đỉnh, bị hù Bảo Bồn hai chân đều mềm nhũn.

“Cái này... Bộ dáng này, là trong truyền thuyết chín đại yêu cầm bên trong Kim Điều Điều a...”

Bảo Bồn tại Thiên Trì tiên môn thời điểm, xem qua rất nhiều về tu giới bút ký, nhận ra cái này chỉ kim điều bộ dáng.

Cũng chính bởi vì nhận ra rồi, mới bị hù nói chuyện đều cả lăm rồi.

Bất quá cái này Kim Điều Điều thoát nhìn uy phong, vừa nói lời nói nhưng lại miệng đầy ** tập tính, nó đã rơi vào Mạnh Tuyên trước người không xa trên mặt đá, bên cạnh cái đầu xem xét Mạnh Tuyên, lắc đầu, nói: “Người xông vào ta điều Đại Vương địa bàn, tự không để cho cái thuyết pháp...”

Mạnh Tuyên nắm chặt Trảm Nghịch Kiếm, lạnh lùng nói:
“Người muốn cái gì thuyết pháp?”

Kim Điều Điều cười lạnh một tiếng, nói: “Lời này hỏi, giả bộ hồ đồ à?”

Nghe xong nó nói như vậy, Mạnh Tuyên trong ánh mắt sát khí liền thăng lên đi lên, rất rõ ràng, đây cũng là đuôi giết chính mình một đám người rồi.

Lại không muốn, cái kia kim điều bỗng nhiên lại nói: “Tranh thủ thời gian, đem trên người của người Kim Tinh Linh thiết, chiếc nhẫn pháp khí, tất cả đều giao ra đây...”

“Cái gì?”

Mạnh Tuyên không khỏi ngẩn ngơ.

Kim điều nhất thời nổi giận, kêu lên: “Ăn cướp! Chưa thấy qua à?”

Nó chém xéo cái mắt, cười lạnh nói: “Nói thiệt cho người biết, núi này là gia khai, này cây là gia trồng, nếu muốn từ nay về sau qua, Kim Tinh Linh thiết giao ra đây, dám theo trong kẽ răng nhảy ra nữa chứ không, hắc hắc, quân giết mặc kệ vui...”

Nói xong rồi, nó hai cánh mở ra, kim chói, uy phong lẫm lẫm.

“Ta thảo, cái này đặc sao thật là một cái cướp đường hay sao?”

Mạnh Tuyên trực tiếp sửng sốt, dở khóc dở cười, còn tưởng rằng cái thằng này cũng là đuôi giết người của mình đây này.

Bất đắc dĩ khoát tay áo, Mạnh Tuyên đang muốn nói chuyện, đột nhiên cách đó không xa “Vèo” “Vèo” vài tiếng, vài đạo thân ảnh rất nhanh lao đến, trong miệng kêu to: “Tại đâu đó!” Cơ hồ là thoáng qua tầm đó, liền chạy vội tới phụ cận, nhưng mà không hề Mạnh Tuyên làm ra phản ứng, đám người kia bên trong một người chợt thấy Kim Điều Điều, chỉ bị hù quát to một tiếng: “Kim điều hung cầm, chạy mau...”

Mấy người đều sợ hãi, liền ngừng đều không ngừng, quay đầu bỏ chạy rồi.

Kim Điêu Điêu cũng bị những người kia lại càng hoảng sợ, nhưng xoáy và tụt dương dương đắc ý: “Thấy không? Cái này là gia uy phong!”

Bảo Bồn sợ hãi, một cái kinh xô đẩy Mạnh Tuyên: “Công tử, đem tiền cho nó, ta đi nhanh đi...”

Nghĩ tới cổ tã bên trên đối với cái này kim điêu hung cảm thuyệt pháp, Bảo Bồn bắt chân mà bắt đầu run rẩy.

Mạnh Tuyên cũng không muốn ở chỗ này run rẩy rồi, tụt phải ly khai, đột nhiên xa xa trong rừng cây truyền đến lân phiến xẹt qua nham thạch thanh âm, xoáy và liền có một đầu thô như là thùng nước, trường hơn mười trượng Cự Mãng chui ra, nó toàn thân màu đen, trên người hiện đầy rậm rạp màu đen lân phiến, sinh đầy cổ quái hoa văn, u Hồng con mắt gắt gao nhìn thẳng Mạnh Tuyên, trên người sát khí tràn ngập.

Cái này đầu Cự Mãng, đúng là đuổi giết Mạnh Tuyên thế lực một trong.

“Ai nha... Qua giới qua giới rồi, ngươi cái này rắn, không biết cái này núi hoang là điều gia địa bàn sao? Người là của ta!”

Kim điêu giận dữ, vẩy nổi lên cánh, uy phong lẫm lẫm, hướng Cự Mãng thị uy.

“Hắc hắc...”

Cái kia Cự Mãng lạnh lạnh cười cười, lạnh giọng nói: “Cút qua một bên, chỉ biết giả vờ giả vịt gia hỏa...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 99 : Đẩy vào tuyệt lộ

Chương 99: Đẩy vào tuyệt lộ

“Chết rần, ngươi lập lại lần nữa, tin hay không gia hiện tại tự phế đi ngươi?”

Kim điêu nghe vậy giận dữ, hung uy đột khởi, toàn thân Kim sắc lông vũ tuôn rơi rung động, tựa hồ tùy thời đều muốn hóa thành Kim sắc phi kiếm giết đi ra, phần này hung uy, thật có thể nói là kinh thiên động địa, hung cầm danh tiếng quả nhiên không phải nói không. Bảo Bồn đều không có cùng nó mặt đối mặt đứng đây, đều bị cái này hung uy bị hù toàn thân phát run, nhanh như chớp trốn đến Mạnh Tuyên sau lưng dấu đi, hai đùi run run, không ngừng phát run.

Mạnh Tuyên nhìn thấy cái kia Hắc Lân Xà đến rồi, biết rõ đây là Chiêu Dương quận đều biết mấy cái Yêu Vương một trong, thực lực không kém...

Đương nhiên, thực lực này không kém, chỉ chính là tại Chiêu Dương quận nơi này, trên thực tế nó chỉ có chân khí thất trọng thực lực!

“Đi...”

Mạnh Tuyên cũng không nhiều lời, bứt lên Bảo Bồn, liền hướng phía sau tháo chạy.

“Chạy thoát?”

Cự Mãng tanh Hồng sắc con mắt lóe lên, liền muốn xông lại truy.

Nhưng mà kim điêu trong lúc đó một cái cánh, lập tức sở đạo kim quang lẳng không mà sinh, hướng Cự Mãng bức tới.

“Chết rần, lão tử nói không cho ngươi đoạt sinh ý...”

Cự Mãng cứng rắn sinh bị buộc lui về phía sau, đại giận dữ hét: “Người đều chạy, còn đoạt cái rắm sinh ý?”

Kim điêu ha ha phá lên cười, nói: “Bọn hăn hướng bên kia chạy, có thể chạy đi nơi đâu? Còn không phải được lui về đến, lão tử mới không lo lắng, ngược lại là tiêu tử ngươi, tranh thủ thời gian cắt cho ta, bằng không thì gia tự trù ngươi gân, phơi khô ăn...”

“Ha ha, chớ ở trước mặt ta giả bộ rồi, ngươi thực đã cho ta không biết lai lịch của ngươi?”

Cự Mãng nghe nó vừa nói như vậy, cũng là buông lỏng xuống, không có vội vã truy, mà là cười lạnh nói: “Về phần ta tới bắt tiểu tử này, ngươi cho rằng là theo ngươi đồng dạng, muốn cướp cái đạo sao?”

“Gia cướp nói sao? Đó là cướp của người giàu chia cho người nghèo, ai để cho người khác đều như vậy phú, ta như vậy bần đâu này?”

Kim điêu hừ lạnh, khinh thường nói: “Ngươi lại có gì đặc biệt hơn người, trảo cá nhân đến chỉ biết ăn, còn ăn sống...”

Vừa nói, một bên xem thường nhìn qua Cự Mãng.

“Hừ, ta không cùng ngươi càn quấy, ta chỉ nói cho ngươi, không giao ra tiểu tử này, ngươi sẽ hối hận!”

Cự Mãng bị kim điêu quần có chút chóng mặt, lão đại bãi xuống, hung ba ba quát.

“Ta hối hận đại gia mày...”

Kim điêu giận dữ, kêu lên: “Gia liền chịu không được cái này, không phục hai ta vượt qua mấy chiêu?”

Cự Mãng cũng nổi giận, hai cái nhìn chăm chăm, muốn đấu võ.

Đúng lúc này, bỗng nhiên lại là mấy thân ảnh lao đến, nhao nhao kêu to: “Đã tìm được, ngay ở chỗ này...”

“Lại có đến đoạt sinh ý hay sao? Con mẹ nó, có để cho người

sống hay không?”

Kim điều giận dữ: “Các ngươi một khối lên đi...”

Mấy người kia nhất thời lại càng hoảng sợ, hai đùi run run, chỉ là y vào nhiều người, mới cường chống không có đào tẩu.

“Suu suu...”

Lại là một đám người lao đến, thời gian dần trôi qua người càng ngày càng nhiều, tu vi cũng càng ngày càng cao.

Đám người kia lại không có lập tức động thủ, bởi vì chúng kiến kim điều ở bên, có chỗ kiêng kỵ.

Thế nhưng mà kim điều lại tự mềm nhũn, con mắt tắc bóng bấy đánh giá mấy người liếc, bỗng nhiên hét to một tiếng: “Con mẹ nó, người quá nhiều, gia không với các ngươi chơi... Cái này dê béo tặng cho các ngươi, lần sau sẽ tìm tràng tử...”

Nói cánh mở ra, như một đoá Kim Vân thăng lên thiên không, sau đó... Chuồn mất.

Giờ này khắc này, Mạnh Tuyên đang tại trong rừng chạy như điên.

Lúc này hãn Trảm Nghịch Kiếm nội Tín Ngưỡng Chi Lực đã không có, mà hãn bản thân chân khí, lại chỉ có thể động dụng ba thành, bởi vậy hãn mặt đối với chiến đấu, vô luận đôi thủ mạnh yếu, đều là có thể trốn tặc thì trốn, bức đến vạn bất đắc dĩ rồi, mới sẽ động thủ, dù là như thế, tại mấy trận không cách nào tránh khỏi tao ngộ chiến ở bên trong, hãn cũng nhiều lần bị buộc cưỡng ép nhấc lên chân khí, làm cho bệnh khí ăn mòn đáy lòng, tình huống không xong.

Trảm Nghịch Kiếm nội ngàn năm Tín Ngưỡng Chi Lực, nghe rất nhiều, nhưng trên thực tế, cũng không đủ tiêu xài.

Tại lúc trước một kiếm kia, ý đồ chém giết Hoa Sơn Đồng lúc, Mạnh Tuyên liền chỉ còn năm trăm năm Tín Ngưỡng Chi Lực.

Chỉ tiếc, Hoa Sơn Đồng thực lực vượt ra khỏi tưởng tượng của hãn, vậy mà dùng sát phạt chi khí, chống đỡ một kiếm kia.

Tự một kiếm kia về sau, Mạnh Tuyên Trảm Nghịch Kiếm nội, liền chỉ còn hai trăm năm.

Lại ở phía sau trốn chết trong quá trình, nhiều lần dùng Trảm Nghịch Kiếm tấn công địch, tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng, cuối cùng nhất hao hết sạch.

Mạnh Tuyên đã mất đi hẳn tự đánh Hắc Mộc sơn về sau, mạnh nhất một đại trợ lực.

Hoa Sơn Đồng!

Mạnh Tuyên trong ánh mắt cơ hồ toát ra hỏa đến, thề nhất định phải giết hẳn đi.

Nếu là Hoa Sơn Đồng đường đường chính chính tìm hẳn một trận chiến, hẳn còn sẽ không tức giận như thế.

Nhưng người này trước vu bị hẳn giết người, lại thừa dịp chém giết Ôn Ma, thân thể suy yếu chỉ tề, ra tay vây giết, đã lại để cho Mạnh Tuyên đưa hẳn xếp vào tất sát danh sách!

Đương nhiên, hết thầy đều muốn trước chạy đi nói sau.

Vô tận truy binh, tham đốt thợ săn, khiến cho Mạnh Tuyên hy vọng chạy trốn càng ngày càng xa vời.

Thậm chí, cái này lại để cho hẳn sinh ra một loại hư rơi bình Dương bị khuyến cảm giác.

May mắn có cái kia kim điều hỗ trợ chặn truy binh, Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn dần dần bỏ qua rồi truy binh, tâm tình hơi từng, nhưng mà đúng lúc này hậu, bọn hẳn đột nhiên sắc mặt kịch biến.

Phía trước, đã xuất hiện một đạo sâu đạt vạn nhận khe rãnh, ngang toàn bộ dãy núi rừng già, cũng không biết kéo dài sâu tới nơi nào, khe rãnh bên trong, cuộn cuộn khói đen thẳng lên đi lên, âm trầm thực cốt, giống như tĩnh mạch Địa phủ, cách đó không xa, có không biết rõ tình hình chim chóc theo thâm cốc thượng diện bay qua, nhưng là không biết làm tại sao, bỗng nhiên tâm đó tự đã mất đi năng lực phi hành, thẳng tắp ngã vào trong cốc.

Sơn cốc kia nội, dường như có lực lượng thần bí, làm cho không người nào có thể bay độ.

“Tại đây... Là Thượng Cổ chiến trường Táng Thi Cốc?”

Mạnh Tuyên sắc mặt thay đổi, vừa rồi chỉ muốn thoát khỏi truy binh, nhất thời không lưu ý, vậy mà chạy đến nơi này đến.

Đến Chiêu Dương quận trước khi, hắn liền đã tìm đọc qua văn hiến, hiểu được một ít Chiêu Dương quận tình huống.

Cái này Táng Thi Cốc cũng thuộc về Thượng Cổ chiến trường một bộ phận, nghe nói chính là Thượng Cổ chiến trường lúc, Ma Thần một kiếm đánh xuống hình thành, về sau Thượng Cổ chiến trường người chết quá nhiều, liền đều một cỗ não đổ lên trong cốc, cả ngày Dạ Quỷ khóc nguyệt, quỷ tà chi cực, bởi vì mà bị người xưng làm Táng Thi Cốc, trong cốc có rất nhiều quỷ dị đến làm cho không người nào có thể lý giải hiện tượng, là Chân Linh cảnh tu giả, cũng không dám hạ cốc tìm tòi.

Mạnh Tuyên cùng Bảo Bồn, trốn đến nơi này, có thể nói đã là tuyệt lộ.

“Nhanh chuyển hướng... Khi bọn hắn truy trước khi đến...”

Mạnh Tuyên kinh hãi, vội vàng muốn lôi kéo Bảo Bồn hướng tây phương lao đi, nhưng mà vừa trốn ra không đến mười dặm, liền thấy phía trước sát khí ngập trời.

“Con mẹ nó...”

Mạnh Tuyên hận nghiến răng, nhìn không được phát nổ nói tục, vội vàng lần nữa chuyển hướng.

Nhưng mà rất nhanh, hắn liền phát hiện, một phương hướng khác cũng có người vòng vây đã tới.

“Vèo” “Vèo” “Vèo”

Không ngừng có thể lực khắp nơi cường giả đuổi đi theo, giống như là có người chỉ huy, tại từng cái phương hướng vòng vây Mạnh Tuyên.

“Chúng kiến hẩn rồi, liền tại chính phía trước... Đạo tặc Mạnh Tuyên, ta Tam Hồ Sơn cao thủ đặc đến cầm ngươi...”

“Ngươi trốn không đến rồi, trên người sở hữu pháp khí cùng ngươi một thân huyết nhục, đều là ta Hắc Lâm Xà Vương...”

“Chiêu Dương quận Thiệu thị Thất Hùng lúc này, đạo tặc Mạnh Tuyên hướng chạy đi đâu...”

“Hừ, tiên môn bại hoại, hôm nay Táng Thi Cốc, liền muốn chôn cất ngươi thi...”

Trong lúc nhất thời, các lộ cao thủ, Yêu Vương, tất cả đều xuất hiện, phủ kín Mạnh Tuyên khắp nơi con đường.

Gặp rắc rối ngăn chặn Mạnh Tuyên, những người này đều trên mặt sắc mặt vui mừng, con mắt tỏa sáng, thật giống như chăm chăm vào một cái lớn dê béo.

“Ta Mạnh Tuyên đường đường đàn ông, mặc dù chết trận, há lại sẽ tha cho ngươi nhóm cái này bọn tạp chủng vũ nhục?”

Nhìn qua mọi người tham đột trêu tức biểu lộ, Mạnh Tuyên đáy lòng lửa giận rốt cục áp chế không nổi, nộ rống lên, trong tay nắm chặt Tam Thập Tam Kiếm, trực tiếp hướng về ngăn cản ở trước mặt hẩn Thiệu thị Thất Hùng vọt tới, “Bá bá bá”, đạo đạo kiếm quang tung hoành phi vũ, thẳng bức bảy người. Hôm nay Mạnh Tuyên, tu Thiên Cương Lô Pháp, giặt rửa 1300 huyết, thực lực sớm đã vượt xa bình thường chân khí cửu trọng.

Mặc dù hẩn chỉ có thể động dụng bình thường ba thành chân khí, cũng xa không phải những giang hồ này Võ Giả có thể so sánh.

Trong lúc nhất thời, kiếm khí tung hoành, trực tiếp liền mang Thiệu thị Thất Hùng bên trong hai người bao phủ rồi.

“Phốc...”

Kiếm quang đi qua, hai người kia ngay người sau nửa ngày, đột nhiên toàn thân xé rách, máu tươi cuồng phun.

“Ngũ đệ...”

“Lục ca...”

Thiệu thị Thất Hùng còn lại năm người kêu to, tròn mắt muốn nứt, xông lên vây công Mạnh Tuyên, nhưng mà Mạnh Tuyên huy kiếm chống đỡ, không rơi vào thế hạ phong.

“Thiệu thị huynh đệ, ta đến giúp người...”

“Còn có ta...”

Quần hùng thấy thế, nhao nhao tiến lên ra tay vây công Mạnh Tuyên, đủ loại kiếm quang đao ảnh, cơ hồ mang Mạnh Tuyên bao phủ rồi.

Hắn cường thịnh trở lại, cũng chỉ có thể vận dụng ba thành chân khí, tăng thêm thân thể suy yếu, có thể phát huy ra đến thực lực càn khôn là chưa đủ ba thành, có thể đến vây công những người này của hắn, mặc dù không có đỉnh tiêm cao thủ, nhưng lại nhiều người, đạo đạo công kích bốn phương tám hướng mà đến, càng có một ít người hàm phần đến công, trạng như dốc sức liều mạng, Mạnh Tuyên một người một kiếm, thì như thế nào có thể ngăn cản được nhiều như vậy công kích?

Không bao lâu, trên người hắn đã thêm bảy tám đạo miệng vết thương.

Mà Bảo Bồn, không có Thi Ma chi thân thể, lại không sở trường chiến đấu, lại càng không nguyện, cũng không dám giết người, sớm đã bị quần hùng một hồng mà lên, dùng vập mã tác, lưới sắt, câu liêm thương đẳng binh khí khóa lại rồi, Bảo Bồn lực lớn vô cùng, vùng vẫy mấy lần, nhưng giang hồ nhân sĩ lập tức lại xông tới càng nhiều nữa người, trọn vẹn mười cái cao lớn vạm vỡ tráng hán, mang nó gắt gao theo như ngã xuống Táng Thi Cốc bên cạnh.

“Tiểu tạp chủng, ngươi dám giết ta Ngũ đệ Lục đệ, nạp mạng đi a...”

Thiệu thị Thất Hùng ở bên trong lão Tam hung ác âm thanh kêu, vung lên Lang Nha bổng, hung hăng hướng Mạnh Tuyên đầu nện đi qua.

“Đi chết...”

Mạnh Tuyên gầm lên, một kiếm bổ ra, mang lão Tam lồng ngực cho mở ra, một khóa thùng thùng nhảy lên trái tim lộ liễu đi ra, sau đó Mạnh Tuyên một cước đá ra, chính đá vào cái kia trái tim lúc, nhất thời cho đá phát nổ, nhưng mà vào lúc này, Thiệu thị Thất Hùng lão Đại cũng thừa cơ ép tới, âm hiểm chi cực, một đao trảm tại Mạnh Tuyên đầu vai, thuận thế khẽ kéo, lập tức kéo lê một đạo sâu đủ thấy xương miêng vết thương.

Mạnh Tuyên lão đao lui về phía sau, hung hăng một kiếm bổ tới, tại Thiệu lão Đại trên người để lại một đạo vết máu.

Cũng thiếu hấn thoát được nhanh, bắt quá một kiếm này xuống dưới, mạng của hấn đã lưu lại rồi.

Chém ra một kiếm này về sau, Mạnh Tuyên cũng lập tức hai chân mềm nhũn, suýt nữa quỵ trên mặt đất, khó khăn lắm dùng Tam Thập Tam Kiếm chống được thân thể.

“Hắc hắc... Tiểu tử, ngươi nhất định phải chết, một thanh này hảo kiếm, hay vẫn là tiện nghi chúng ta a...”

“Hắc hắc, tiểu tử, sau khi ngươi chết, ta tay cầm thi thể của ngươi cho chó ăn...”

Chúng giang hồ nhân sĩ lớn tiếng trào phúng, ý đồ chọc giận Mạnh Tuyên, nhưng sợ hãi hấn khí thế hung ác, lại nhất thời không người dám tiến lên nữa.

“Ha ha, cái kia Tiểu Cầu trong tay bảo kiếm, là ta Thanh Dương đạo nhân, ai dám giành giật với ta...”

Đúng lúc này, một tiếng cuồng tiếu truyền đến, Mạnh Tuyên trong nội tâm không khỏi trầm xuống, lại tới nữa một cao thủ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 100 : Bắt người đầu người làm tạ lễ

Chương 100: Bắt người đầu người làm tạ lễ

Thanh Dương đạo nhân, vốn là một kẻ tán tu, tinh nghiên trận lý, sau bị Sở Vương đình mời chào, thành một gã ngự dụng trận sư.

Ở đây người trong giang hồ, luận tu vi, không có một cái nào có thể so ra mà vượt hẳn, luận thân phận, thân là Sở Vương đình trận sư hẳn, càng là so những Hồng Trần này ở bên trong lẫn qua lẫn lại giang hồ nhân sĩ mạnh hơn nhiều rồi. Bởi vậy hẳn vừa xuất hiện, chúng giang hồ nhân sĩ cũng không khỏi có chút bận tâm, cái kia đạo tặc Mạnh Tuyên trên người, có thể mình bày được có thể thấy được thứ đồ vật, cũng cũng chỉ có một thanh cổ quái bảo kiếm, bị hắn đã đoạt, chúng ta lấy cái gì?

Nhưng là, mọi người cũng không dám nói gì, sợ đắc tội Thanh Dương đạo nhân, chỉ có thể chờ mong Mạnh Tuyên trên người thứ tốt nhiều một ít.

“Giết... Đã đoạt cái thằng này đầu người, đi Hoa Tiên trường chỗ đó đòi ban thưởng a...”

Không biết là ai hô lớn một tiếng, dẫn đầu hướng Mạnh Tuyên vọt tới.

“Ngoại trừ Thanh Dương đạo nhân vừa ý cái kia chuôi kiếm, vật gì đó khác ai cướp được tặc là của người đó, mọi người muốn giăng giang hồ quy củ...”

Lại có người hô lớn, sớm quy chế củ.

Chúng giang hồ nhân sĩ nghe xong, càng thêm điên cuồng, chỉ e đoạt không đến thứ đồ vật, dốc sức liều mạng xông về trước.

Tại bình thường, tiên môn đệ tử có thực lực, có pháp bảo, có

chỗ dựa, những giang hồ nhân sĩ này, tuyệt không dám chọc.

Thế nhưng mà hôm nay, Mạnh Tuyên bản thân bị trọng thương, Thiên Trì lại đã xuống dốc, đúng là trong con mắt của bọn họ tốt dè béo, trời ban cơ hội tốt.

Đương nhiên, cũng có khả năng là trời ban sát cơ.

Nhìn thấy mọi người cái kia lần lượt từng cái một tham đốt mà kích động mặt, Mạnh Tuyên một lượng nộ hỏa thiêu.

“Mà thôi mà thôi, tựu tính toán bệnh khí thực tâm, tựu tuyệt tại chỗ, cũng tốt hơn chịu bọn người con sâu cái kiến chế nhạo...”

Mạnh Tuyên rồi đột nhiên hét lớn, thân đứng lên khỏi ghế, một thân chân khí, không hề áp chế trong cơ thể ôn khí, điên cuồng tăng lên.

Xoay mình hồ gian, hấn đỉnh đầu tinh khí xông lên trời, quanh người bằng địa sinh phong, gào thét tàn sát bừa bãi, thổi trúng ở giang hồ nhân sĩ sợ hãi lui về phía sau.

“Vấn Thiên hỏi hỏi chúng sinh, không chém yêu tà không quy thân...”

Mạnh Tuyên trực tiếp thi triển Nhất Vấn kiếm.

Nhất Vấn kiếm pháp, mỗi một kiếm đều là toàn lực đánh ra, không để lối thoát.

Cũng tựu đại biểu cho, hấn hoàn toàn buông tha cho đối với ôn khí áp chế, chỉ cầu tại bệnh khí thôn phệ chính mình sinh cơ trước, giết thống khoái.

“Bá...”

Một mảnh kiếm quang nghiêng rơi vãi, chúng giang hồ nhân sĩ một nửa thân thể trực tiếp đã bay, đầy trời huyết vũ phun.

“Tiểu tạp chủng dốc sức liều mạng rồi, mọi người mà lại lui...”

Chúng võ lâm nhân sĩ kinh hoảng rồi, kêu to, lách vào làm một đoàn, hướng về sau cuống lui.

Cái kia Thanh Dương đạo nhân, vốn đã bay đến Mạnh Tuyên trước người, sắp một kiếm chém ra, nhưng rồi đột nhiên gặp được Mạnh Tuyên khí phách, lập tức liền nhảy ra vòng chiến, hướng xa xa vội vàng thối lui, nhưng mà Mạnh Tuyên sớm đã nhìn thấy hấn, thì như thế nào cho hấn đào tẩu? Hét lớn một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm ở bên trong, một đạo kiếm quang gấp độn đi ra ngoài, “Bá” một tiếng hướng Thanh Dương đạo nhân nhanh đâm.

“Không tốt...”

Thanh Dương đạo nhân kêu to, dốc sức liều mạng hướng bên cạnh tránh ra, nhưng mà phi kiếm đến quá nhanh, hay vẫn là xuyên thủng bờ vai của hấn.

“Huru...”

Tại Mạnh Tuyên chân khí dẫn dắt xuống, phi kiếm kia trên không trung chuyển cái vòng, lại một lần hướng Thanh Dương đạo đầu người đâm tới.

“Tiểu tạp chủng... Ta mệnh huru vậy...”

Thanh Dương đạo nhân kêu to, đã không cách nào trốn tránh, cũng bị hù đã quên trốn tránh.

“Hừ, sắp chết đến nơi, còn dám liều lĩnh?”

Đột nhiên, một thanh âm lạnh lùng vang lên, theo Thanh Dương đạo nhân đuổi bên cạnh, bỗng dừng thăm qua đến một cái đại thủ, thanh khí quanh quẩn, trực tiếp cầm chuôi phi kiếm, tại trong khoảng điện quang hỏa thạch, cứu Thanh Dương đạo nhân một mạng, đúng là Hoa Sơn Đồng.

“Cái này là nổi tiếng Thánh Địa kiếm hồ phi kiếm sao? Phẩm chất quả nhiên bất phàm...”

Hoa Sơn Đồng nhìn thoáng qua tại chính mình trong lòng bàn tay không ngừng giãy dụa phi kiếm, nhẹ giọng khen một câu.

“Trở lại...”

Mạnh Tuyên hét lớn một tiếng, vung lên Tam Thập Tam Kiếm,

chân khí dẫn dắt.

“Ông...”

Hoa Sơn Đồng trong tay phi kiếm, bỗng nhiên run giọng rùng ngâm, hóa thành một đạo trong suốt quang, bay trở về Trảm Nghịch Kiếm bên trên.

“Ồ?”

Hoa Sơn Đồng lấp bắp kinh hãi, cúi đầu nhìn thoáng qua bàn tay của mình, cũng đã bị đạo kia phi kiếm tìm một cái miệng máu.

Sau đó hấn ngẩng đầu hướng Mạnh Tuyên nhìn lại, trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt: “Có thể cắt vỡ ta che kín sát phạt chỉ khí bàn tay, chuôi kiếm này, quả nhiên phẩm chất bất phàm, nếu như ta đoán không lầm, đây là kiếm trong hồ nổi tiếng thánh Bách Hung Kiếm một trong a... Ha ha, không nghĩ tới, trong tay ngươi thậm chí có một thanh, cũng thế, tự đề lại cho ta a, ta sẽ thay ngươi hảo hảo đảm bảo...”

Hoa Sơn Đồng vừa mừng vừa sợ, Thiên Trì “Bách Hung Kiếm” hấn là nghe nói qua, lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên trong tay liền có một thanh.

Chỉ có điều, nếu như hấn biết rõ, Mạnh Tuyên không phải có một thanh Bách Hung Kiếm, mà là có ba mươi hai lưỡng, lại không biết nên làm gì biểu lộ rồi.

Tiếng nói chuyện ở bên trong, Hoa Sơn Đồng một bước đạp vào, đỉnh đầu linh phù hóa đao, “Oanh” một đao hướng Mạnh Tuyên chém xuống.

“Muốn kiếm của ta, ta tự muốn mạng của ngươi...”

Mạnh Tuyên hét lớn, vung vẫy Tam Thập Tam Kiếm, kiếm quang hóa cầu vòng, cùng kim quang bắn ra bốn phía chiến đao đụng vào nhau.

Kim sắc ánh đao cùng Ngân sắc kiếm quang đụng nhau, trong nháy mắt khởi vô tận đao ảnh kiếm kiếm, cát bay đá chạy, tàn sát bừa bãi bát phương.

“Đặng đặng...”

Hoa Sơn Đồng bị chấn lui về phía sau hai bước, Kim Dao hào quang âm đạm, sắc mặt cổ quái, có chút khiếp sợ.

Mà Mạnh Tuyên nhưng lại một bước không động, chỉ là lập tức trên mặt hắc khí càng đậm một tầng, “Phốc” một tiếng, hộc ra một ngụm máu đen.

Bị Hoa Sơn Đồng sức lực lớn chấn động, trong cơ thể hắc ôn khí thực tâm xâm tạc, thân thể càng hồng bết một phần.

“Ân...”

Hoa Sơn Đồng chăm chăm vào Mạnh Tuyên mặt, lộ ra mỉm cười: “Không thể không nói, thực lực của ngươi có chút vượt qua tưởng tượng của ta, bất quá, thân nhuộm bệnh nặng, còn mạnh hơn đề chân khí cùng ta chiến đấu, hôm nay... Ngươi nhất định phải chết...”

Đang khi nói chuyện, hắc lại lần nữa đập vào, “Oanh” “Oanh” “Oanh”, chém liên tục ba đao.

Mạnh Tuyên không kịp xóa đi khoe miệng máu đen, liền nhắc tới kiếm đến, liên tục ngăn chặn Hoa Sơn Đồng ba đao.

Đệ nhất đao, Hoa Sơn Đồng lần nữa lui về phía sau một bước, Mạnh Tuyên bệnh khí thâm nhất trọng.

Thứ hai đao, Hoa Sơn Đồng một bước đã lui, Mạnh Tuyên lại lại một lần hộc ra một ngụm máu đen.

Đao thứ ba, Hoa Sơn Đồng đã vận nổi lên hắc Thanh sắc sát phạt chi khí, một đao chém tới, Mạnh Tuyên là nhắc lại chân khí, cũng ngăn cản không nổi rồi, lập tức đã bay đi ra ngoài, phía sau lưng trùng trùng điệp điệp đâm vào một loạt cô tùng bên trên, trong thân thể xương cốt cũng không biết đã đoạn bao nhiêu căn, trên mặt hắc khí quanh quẩn, sinh cơ đã vô cùng yếu ớt rồi, đồng tử bắt đầu tan rã, mà ngay cả chân khí, tựa hồ cũng có tán đi dấu hiệu.

“Tốt, Hoa Tiên trường quả nhiên bất phạm, tùy tiện ra mấy đao, liền đánh bại cái này hung ác tiêu tử...”

“Hur, người là Hoa Tiên trường cầm xuống, cái kia dày ban thưởng chúng ta chẳng phải là cầm không đến?”

“Tốt xấu chúng ta cũng ra lực a, Hoa Tiên trường sẽ không để ý những điều này...”

Tại mọi người tiếng nghị luận ở bên trong, Hoa Sơn Đồng chậm rãi đi tới Mạnh Tuyên trước mặt, thản nhiên nói: “Lên đường đi, ta tiễn ngươi một đoạn đường!”

Mạnh Tuyên đưa mắt lên nhìn, lạnh lùng nhìn xem hắn, cường ép nuốt xuống một búng máu khí, lạnh giọng hỏi: “Vì cái gì?”

Hoa Sơn Đồng bàn tay đã nhấc lên, nhưng không có rơi xuống, tựa hồ là đang suy nghĩ muốn hay không lại để cho Mạnh Tuyên chết cái minh bạch.

“Cũng thế, nói cho ngươi biết cũng không phòng. Vốn là có người xúi giục ta, nói sự xuất hiện của ngươi, có khả năng quấy rầy chúng ta Cự Linh tiên môn kế hoạch, để cho ta ra tay tru ngươi, bất quá, ta đối với điểm này cũng không ủng hộ, cũng không cho rằng ngươi có năng lực phá hư chúng ta Cự Linh tiên môn kế hoạch... Lui một bước giăng, mặc dù ngươi có thực lực này, thật là vì thế sự tình quan tâm người là chương giáo cùng chư vị trưởng lão, mà không phải ta... Ta sợ dĩ ra tay giết ngươi, chỉ là bởi vì, ta đã nhìn ra, thực chính muốn ngươi chết người là xúi giục ta chính là cái người kia, hắn muốn mượn tay của ta trảm ngươi, mà ta vừa mới có cầu ở hắn, cho nên ta liền từ ý của hắn, trước hết để cho ngươi tên liệt, lại cho ngươi đã chết!”

“Người nọ... Là ai?”

Mạnh Tuyên tranh nổi lên khí lực, lại hỏi một câu.

Hoa Sơn Đồng cúi đầu thở dài, nói: “Sắp chết chi nhân, làm gì lại hỏi cái này? Ngươi chỉ cần biết rõ, người kia có thể giúp ta tiến vào thi xã, cho nên ta phải thay hắn làm việc, lại để cho hắn cao hứng thì tốt rồi! Nói trắng ra là, đầu của ngươi, là ta cho một phần của hắn tạ lễ... Muốn trách, tự quái người kia a, là hắn muốn ngươi chết, mặc dù ta không thay hắn ra tay, cũng sẽ có người khác...”

“Ta không biết ngươi như thế nào đắc tội hắn, nhưng hắn hôm

nay là thi xã ở bên trong người, đặc tội hấn, cũng đã đã chú định người tiêu vong chỉ lộ...”

“Thơ...”

Mạnh Tuyên còn muốn hỏi lại, nhưng cũng đã nói không ra lời, ôn khí sắp hoàn toàn cắn nuốt sạch hấn, toàn thân khí lực đã bắt đầu tiêu tán.

Hoa Sơn Đồng thở dài, liền muốn một chương kích xuống.

“Ngao...”

Ngay một khắc này, đột nhiên một tiếng tràn ngập ma ý gào rú thanh âm vang lên.

Cách đó không xa Bảo Bồn, đã bị chúng giang hồ nhân sĩ cầm xuống rồi, dùng đã trúng dây sắt dây thừng một mực trói lại, ném tại sơn cốc bên cạnh, cũng phải chuyên gia trông coi, chỉ là bởi vì Hoa Sơn Đồng đã từng nói qua muốn hấn thiết giáp, mới không có trực tiếp ném vào Táng Thi Cốc ở bên trong. Tại Mạnh Tuyên cùng người huyết chiến lúc, hấn liều mạng giấy dựa, muốn muốn giúp đỡ, nhưng chỉ là đòi lấy một châu quyền đâm cước đá mà thôi.

Nhưng là tại thời khắc này, mắt thấy Mạnh Tuyên sẽ bị một chương đánh gục, Bảo Bồn cực kỳ bi thương, bỗng nhiên ngửa mặt lên trời hét dài.

Một chốc, Ma Khí Thao Thiên, cơ hồ mắt thường có thể thấy được, Táng Thi Cốc ở bên trong đạo đạo âm khí đều bị hấn dẫn đi qua.

“Bành bành...”

Một thân ma khí phát ra, lập tức đánh tan áp chế hấn võ lâm nhân sĩ, trên người hòa với dây kềm dây thừng cũng từng khúc bức đứt. Đang muốn một chương đánh gục Mạnh Tuyên Hoa Sơn Đồng bỗng nhiên cảm thấy một loại rét lạnh sát cơ, bất chấp Mạnh Tuyên, trong thời gian ngắn lui ra phía sau, một lượt ba trượng. Cũng đúng lúc này, Bảo Bồn bỗng nhiên xuất hiện ở hấn chỗ chỗ đứng, móng trái thò ra, cắm vào một góc cây cây tùng ở bên trong, như đào gỗ mục.

“Rất cường...”

Hoa Sơn đồng nheo lại hai mắt, gắt gao chăm chú vào Bảo Bồn trên người.

Trước khi hắt một mực cũng không có ở ý qua cái này tiêu tuyền, nhưng lúc này cái kia nhìn thấy mà giật mình ngạt trời ma khí, lại làm cho hắn có chút khiếp sợ.

“Vì cái gì? Vì cái gì các ngươi muốn giết công tử? Hắn là người tốt a...”

Bảo Bồn lại sợ hãi, lại phần nộ, mang theo khóc nức nở, hướng mọi người phần nộ hô lên: “Người tốt vì cái gì không có thể còn sống?”

Bảo Bồn một bên khóc hô hào, một bên kéo xuống trên người mình thiết giáp, mang Mạnh Tuyên khóa, nhìn qua Mạnh Tuyên gần như tan rã đồng tử cùng tro nhưng sắc mặt, lỗ chã chực khóc, thấp giọng nói: “Công tử, ngươi không thể chết được a, ngươi chết, của ta chính đạo cũng tự chết rồi, hôm nay ta nhất định sẽ cứu ngươi, ngươi nhất định phải sống sót, ta còn đang chờ, ngươi đem ta lần nữa biến thành người ngày nào đó...”

Hắn vừa nói, một bên mang Mạnh Tuyên bế lên, hướng về Táng Thi Cốc chậm rãi dịch bước, tiếng nói cũng thấp xuống: “Kỳ thật ta tại Thanh Tuyền thôn thời điểm, cũng đã biết, thời gian đã qua hai trăm năm, trên đời này ta đã không có thân nhân, ngươi là duy nhất một cái, hơn nữa ngươi là người tốt, tuy nhiên ngươi thường xuyên sát nhân, thường xuyên mắng ta, nhưng ngươi là người tốt...”

Bảo Bồn nói chuyện, trên người ma khí càng ngày càng nặng, mấy giống như gió lạnh tập kích cuốn, Chu Thiên quỷ khóc.

“Công tử, ta thật sự không muốn trở thành cái kia chờ ma vật a... Nhưng nếu như chỉ có nhập ma mới có thể cứu ngươi... Ta đây...”

Theo ngạt trời âm khí bị Bảo Bồn đã nhét vào trong cơ thể, Bảo Bồn màu đỏ như máu con ngươi càng ngày càng Hồng, tràn đầy huyết tinh dữ tợn chi ý.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 101 : Thi thể nhân ý

Chương 101: Thi thể nhân ý

“Nhìn tư bộ dáng... Là cái Thi Ma?”

“Đúng vậy, đó là chỉ Thi Ma, mẹ nó, quả nhiên là cái yêu tu, vậy mà bên người mang theo một chỉ Thi Ma...”

“Giữ vững vị trí Táng Thi Cốc, không nên bị bọn hắc hoảng hốt chạy bừa nhảy xuống, lãng phí một cách vô ích trên người bọn họ bảo bối...”

Có giang hồ nhân sĩ nhao nhao rống to, giữ vững vị trí đi thông Táng Thi Cốc thông đạo, bọn hắc nhưng lại lo lắng Bảo Bồn tuyệt vọng phía dưới, ôm Mạnh Tuyên nhảy vào Táng Thi Cốc trong. Trên người hai người này bảo bối, còn không có vơ vét cái sạch sẽ, do bọn hắc nhảy xuống, chẳng phải là lãng phí những bảo bối kia? Cần biết đạo Táng Thi Cốc chính là một chỗ tuyệt địa, mọi người ở đây, tựa không người nào dám xuống dưới tìm thứ đồ vật.

“Công tử... Ta vừa rời tại Táng Thi Cốc bên cạnh, phát hiện phía dưới có pháp trận...”

Bảo Bồn không để ý đến những người khác, thừa dịp ma khí còn chưa hoàn toàn thôn phệ lý trí của hắc, thấp giọng hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Đã có pháp trận, tất có sinh cơ, ta vừa mới đã lớn thể suy tính ra cốc hạ pháp trận Sinh Môn chỗ... Liều hết mọi, ta đều đem người tiền đưa tới đó, chỉ là... Nếu ta bị bọn hắc giết, cũng thì thôi, nếu ta chưa chết, người nhất định... Không muốn thả mặc ta nhập ma a!”

Bảo Bồn nói xong, rồi đột nhiên trường ngao một tiếng, hướng về một cái phương hướng chạy tới.

“Giết hắc đi...”

“Nó là Thi Ma, Kim Cương Bất Hoại, lực lớn vô cùng... Dùng

hỏa công...”

“Ai có hỏa phù?”

Trong lúc nhất thời, giang hồ quần hào nhao nhao kêu to, hướng về Bảo Bồn đuổi tới.

Nhưng mà Bảo Bồn đã tiếp cận nhập ma, chỉ có một tia thần trí còn tồn, cả người vô luận là thực lực hay vẫn là tốc độ không biết to được bao nhiêu, chúng giang hồ mọi người các loại công kích đánh vào trên người hắn, lại cơ hồ một chút cũng ảnh hưởng không đến nó, vẫn đang tại liều mạng hướng về chạy như điên lầy, mà ở trong lòng ngực của hắn Mạnh Tuyên, là bởi vì thân thể bị thiết giáp bao lấy, cũng không có bị thương tổn.

“Trảm hắn hai chân...”

“Thiết hạ vấp mã tác...”

“Nhanh sử dụng câu liêm thương...”

Hiển nhiên cũng bị Bảo Bồn thoát khỏi vòng vây, chúng giang hồ nhân sĩ tranh nhau rống to.

“Vèo” “Vèo” “Vèo ”

Các thức vũ khí cạnh tương ném ra ngoài, một lòng muốn đem Bảo Bồn lưu lại, cùng lúc đó, một ít thực lực so sánh mạnh Võ Giả cũng nhảy ra ngoài, vung vẩy binh khí xông lên. Bọn hắn gặp Bảo Bồn Thi Ma chi thân thể, mấy tạt đao thương bất nhập, coi như là tại trên người hắn chém ra miệng vết thương, đã ở ma khí chính là dưới tác dụng, cấp tốc khép lại, tựa đứt khoát bỏ quên hắn, vung vẩy đao kiếm hướng Mạnh Tuyên trên người công tới, dụng ý phi thường ác độc.

“Rống...”

Bảo Bồn lập tức giận dữ, nó hai cái ôm Mạnh Tuyên, đằng không ra tay đến công kích, nhưng theo hắn tức giận, đột nhiên quanh người ma khí ngưng tụ, vậy mà biến thành hai cái bàn tay lớn, một thanh về phía trước kiếm đi, mang một đám công hướng Mạnh Tuyên giang hồ nhân sĩ đánh bay, lại tiện tay mò lên một cái, một tay bắt lấy một bên, muốn đưa hắn xé

rách, cái kia giang hồ nhân sĩ, trực tiếp dọa ngất rồi...

Nhưng mà đúng lúc này, Bảo Bồn động tác bỗng nhiên chậm, tựa hồ là nhớ ra cái gì đó, trên tay động tác một chậm, lại không xé rách hấn, mà là phát tay đưa hấn ném đi.

Tuy nhiên ma ý đã cắn nuốt Bảo Bồn tuyệt đại bộ phận lý trí, nhưng chỉ có một tia lý trí, hãy để cho Bảo Bồn mâu thuẫn sát nhân hành vi.

“Rầm rầm rầm...”

Bảo Bồn quanh người ma khí hóa thành bàn tay lớn quét ngang, mang sở hữu ngăn đón trước người giang hồ nhân sĩ quét đến hai bên, ôm Mạnh Tuyên, đi nhanh hướng một cái phương hướng bỏ chạy, hấn lúc này, trong ánh mắt tựa hồ chỉ có cái kia một mục tiêu rồi.

“Hoa huynh, cái kia Thi Ma thật không ngờ mạnh, vượt qua xa Thi Ma có thể so sánh, duy có thỉnh người xuất thủ...”

Thanh Dương đạo nhân thấy Bảo Bồn Ma Khí Thao Thiên bộ dáng, cũng không khỏi có chút trái tim băng giá, hướng Hoa Sơn Đồng nói ra.

Hoa Sơn Đồng ánh mắt đậm mạc, khe khẽ thở dài, nói: “Mạnh Tuyên a Mạnh Tuyên, người thân là Thiên Trì đệ tử, lại như thể am hiểu Luyện Thi chi thuật, mang một cỗ Thi Ma luyện giống như thường nhân bình thường, quả nhiên có chút môn đạo... Nếu sớm biết người có điều này có thể nhin, ta thật đúng là không chọn trêu chọc người, chỉ tiếc, việc đã đến nước này, người tự trung thực đem người đầu tiên đưa ta, giúp ta gia nhập Hồng hoàn thi xã a...”

Đang khi nói chuyện, hấn đã ra tay.

Đỉnh đầu linh phù bay lên, kim quang đại tác, hóa thành một thanh Kim sắc đại đao rơi vào hấn tay, rồi sau đó liền một đao chém đi ra ngoài.

“Xùy...”

Kim sắc ánh đao trầm tại Bảo Bồn trên người, lập tức xé rách hấn quanh người giống như thực chất ma khí, cơ hồ đưa hấn

chém thành hai nửa.

“Ngao...”

Bảo Bồn rống to, cuộn cuộn âm khí bị hấn hút vào trong cơ thể, bắt đầu chữa trị lấy miệng vết thương của hấn.

Mà dưới chân của nó căn bản không ngừng, vẫn đang tại liều mạng hướng về chạy.

“Vậy mà có thể chọi cứng hạ của ta một đao... Ngay cả là Thi Ma, người cũng đủ để tự ngạo rồi...”

Hoa Sơn Đồng một đao kia, không thể cầm xuống Bảo Bồn, lông mày cũng nhanh nhú lại, đang khi nói chuyện, thứ hai đao đã bắt đầu ngưng tụ thần lực, vào lúc này, hấn không có giữ lại, Thanh sắc sát phạt chi khí cũng đồng thời nhấc lên, ngưng tụ lực lượng đủ mức về sau, bỗng nhiên rống to một tiếng, lại là một đao bổ đi ra ngoài, “Oanh” một tiếng, một đao kia cơ hồ như là một đạo kim sắc gọn sóng, trực tiếp tập kích cuộn quá đi.

“Rống...”

Bảo Bồn đã nhận ra sau lưng đánh úp lại nguy cơ, rút cuộc bất chấp bản thân, dùng sức mang Mạnh Tuyên vút ra ngoài.

Mạnh Tuyên cô hết sức trên không trung quay đầu, liền chứng kiến Bảo Bồn trong ánh mắt cuối cùng một vòng ân cần chi ý, đang bị vô tận ma ý bao phủ.

Tại sau lưng của hấn, là thủy triều giống như mãnh liệt mà đến Kim sắc đao sóng.

“Ngao...”

Lúc này thời điểm Bảo Bồn, đã sẽ không nói chuyện rồi, chỉ có thể dựa vào bản năng, phát ra phần nộ gầm rú.

Ném Mạnh Tuyên một khắc này, hấn cuối cùng một tia lý trí cũng bị ma ý cắn nuốt, hai con người bỗng nhiên trở nên tanh Hồng.

Diên cuồng đại trong tiếng hô, nó bỗng nhiên xoay người qua,

quanh người Ma Khí Thao Thiên, hướng về Hoa Sơn Đồng cái kia phô thiên cái địa Kim sắc đao sóng nhào tới.

Cuối cùng một tia lý trí ở bên trong, Bảo Bồn y nguyên biết rõ cái này Kim sắc đao sóng sẽ đối với Mạnh Tuyên tạo thành tổn thương, muốn dùng ma thân thay hấn ngăn trở.

“Bảo Bồn...”

Mạnh Tuyên thân ở giữa không trung, nhìn xem Bảo Bồn đỉnh đầu ngập trời ma khí, đã dùng hết khí lực, cũng chỉ gọi ra hai chữ.

“Bảo Bồn, ngươi vì cái gì không cùng ta cùng một chỗ nhảy xuống...”

“Là sợ cái kia đao ánh đao làm bị thương ta sao? Hay vẫn là sợ... Nhập ma đầu chính mình, sẽ làm bị thương đến ta...”

“Ngươi quá choáng váng... Ta chửi, mắng ngươi đồ ngốc một chút cũng không có mắng sai...”

“Huynh đệ... Ta như có thể còn sống xuất cốc, tất nhiên tàn sát hết ở đây tất cả mọi người, báo thù cho ngươi...”

Giờ khắc này, Mạnh Tuyên có vô tận muốn nói, lại chỉ có thể ở trong nội tâm thì thầm.

Hắn đã không có nói chuyện khí lực, hơn nữa hiện tại hắn lại nói tiếp, Bảo Bồn đã nghe không hiểu rồi.

Thân thể té rớt, đánh rơi Táng Thi Cốc sườn dốc bên trên, bắt đầu nhanh chóng trượt xuống dưới đi, sườn núi bên trên tà ác mà cô quái gai cây dây gai mạn, lại không có hại thương Mạnh Tuyên thân thể. Mạnh Tuyên cũng thẳng đến lúc này, mới biết được Bảo Bồn vì chính mình phủ thêm thiết giáp mục đích, cái này ngóc thư sinh, tại bị người ân ngã vào cốc bên cạnh thời điểm, chẳng những khám phá trong cốc pháp trận, hơn nữa quan sát đã đến sườn núi bên trên gai đâm a?

Người khác đều nói Táng Thi Cốc chính là kỳ tuyệt hiểm địa, nhưng Bảo Bồn lại phát hiện trong cốc có pháp trận tồn tại.

Trên sách nói, thiên hạ không tuyệt trận, chỉ cần là pháp trận,

sẽ gặp có một đường sinh cơ tồn tại, bởi vậy Bảo Bồn cho rằng, đây cóc có thể chạy trốn.

Vì vậy hấn vì cứu Mạnh Tuyên, chủ động nhập ma, bức lui mọi người, mang Mạnh Tuyên trốn đến nơi này, chỉ vì lấy được một đường sinh cơ.

Trước đó, Mạnh Tuyên còn vẫn cho là, cái này gốc thư sinh cái gì cũng đều không hiểu, lại nguyên lai nửa năm thời gian trôi qua, Bảo Bồn đã đổi với thân thể của mình hiểu rõ vô cùng thâm, thậm chí biết rõ nhập ma mới có thể phát huy ra hấn lực lượng mạnh nhất.

Phi tốc trượt, Mạnh Tuyên đã nhìn không thấy nơi miệng hang cảnh tượng rồi, chỉ mơ hồ chứng kiến đầy trời kim quang tựa hồ đột nhiên biến mất.

Mơ hồ trong đó, tựa hồ có một cái tiếng hét giận dữ từ xa đến gần, lại có một cao thủ đã đến rồi sao?

Tức giận mắng tiếng vang lên, đó là một lạ lẫm thanh âm, hấn là ai? Lại đang quát tháo ai?

Mạnh Tuyên cũng không biết cái này có phải hay không ảo giác, hỗn loạn hấn, thần trí đã không thể nào thanh tỉnh.

Táng Thi Cốc rất sâu, Mạnh Tuyên trượt xuống dưới thật lâu, mới rốt cục tiếp xúc đến mặt đất.

Hấn nằm trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn qua mờ mịt tại miệng hang Tử sắc sương mù, nhất thời muốn nổi giận, nhất thời muốn khóc lớn.

Nhưng cuối cùng, hấn không có cái gì làm, chỉ là nhắm mắt lại.

Vận khởi Đại Bệnh Tiên Quyết, áp chế trong cơ thể mình ôn khí.

Nếu là người bình thường, bị ôn khí ăn mòn thân thể như thế chi sâu, lúc này thời điểm đã sớm đi đời nhà ma rồi.

Cũng may Mạnh Tuyên tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết, đã có tương đương hỏa hầu, đối với bệnh khí sức chống cự cũng so

thường nhân muốn mạnh hơn nhiều.

Một ngày, hai ngày, ba ngày...

Cẩn thận thăm dò, cùng bệnh ma tranh đoạt cái này cỗ thân thể quyền không chế...

Thẳng đến ngày thứ tư cảnh ban đêm phủ xuống thời giờ, Mạnh Tuyên rút cục ngồi dậy, một ngum máu đen nhô ra đi ra ngoài.

Ôn Ma còn không có luyện hóa, thân thể cũng còn là giống nhau suy yếu, nhưng tốt xấu giảm bớt chút ít, có thể động.

Ngẩng đầu nhìn xem sơn cốc, cốc vách tường hiện lên bảy mươi độ sườn dốc, sinh đầy gai cây dây gai mạn, dùng hẳn hôm nay thân thể điều kiện, là tuyệt đối không cách nào đi lên, Mạnh Tuyên cũng chỉ có thể tại đây trong cốc, tìm một cái địa phương an toàn, luyện hóa ôn khí.

Hắn hôm nay đã ôn khí xâm nhập đáy lòng, thân thể suy yếu tới cực điểm, nếu không luyện hóa, thân thể cơ năng tự hoàn toàn hủ hóa rồi.

Ầm ầm, Mạnh Tuyên vừa định giơ lên bước, đột nhiên chung quanh rung mạnh truyền đến, Ma Khí Thao Thiên, vật đổi sao dời.

“Không tốt... Xúc động pháp trận...”

Mạnh Tuyên lắp bắp kinh hãi, lại nguyên lai Bảo Bồn tại miệng hang lúc, vốn đã đoán chắc pháp trận Sinh Môn chỗ, nhưng là hắn mang Mạnh Tuyên ném xuống lúc, lại bởi vì Mạnh Tuyên tại cốc sườn núi trượt, bị dây leo dờn vấp, đã cải biến truy lạc phương vị, không biết ngã tại pháp trận cái gì vị trí, tại nguyên chỗ nằm còn không có gì, nhưng nhẹ nhàng khẽ động, liền xúc động cái này tòa đáy cốc cực lớn pháp trận.

Pháp trận vận chuyển ở bên trong, Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy đầu chóng váng não trướng, áp lực tới người.

Đáy cốc pháp trận, cực kỳ cường đại, Mạnh Tuyên là toàn thắng thời kì, cũng không cách nào ngạnh kháng cái này pháp trận lực lượng, huống chi lúc này?

Tại đây pháp trận vận chuyển ở bên trong, hắ cũng chỉ thuận theo ý trời rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 102 : Luyện hóa Ôn Ma phá ẩn khiếu

Chương 102: Luyện hóa Ôn Ma phá ẩn khiếu

Không biết qua bao lâu, Mạnh Tuyên cảm giác dưới thân pháp trận vận chuyển, đã đình chỉ, chung quanh an tĩnh lại.

Trợn mắt xem xét, đã thấy bốn phía tối om, dùng tu vi của hắn, sớm có thể âm thầm xem vật, nhưng ở chỗ này, nhìn về phía chung quanh cũng cảm thấy được mơ mơ hồ hồ. Âm khí bức người, lạnh buốt thực cốt, đồng thời âm khí bên trong, còn kèm theo vô tận làm cho lòng người ở bên trong lạnh cả người khí tức, bên tai tựa hồ mơ hồ truyền đến sát phạt chi âm, lắng nghe lúc lại lại biến mất không thấy, không khỏi làm cho lòng người ở bên trong sợ hãi.

“Tại đây đã không phải là Táng Thi Cốc rồi, pháp trận mang ta đưa tới ở đâu?”

Mạnh Tuyên nghi hoặc tự nói, tại đây lại tựa hồ như tất nhiên âm đạo mạch, cũng không phải trước trước Táng Thi Cốc.

“Cũng không biết cất dấu cái gì hung hiểm, việc cấp bách, phải tìm địa phương an toàn, mang Ôn Ma luyện hóa!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thầm nghĩ: “Trước xem pháp trận, bằng không thì lại xúc động pháp trận, vận khí không nhất định tốt như vậy rồi...”

Vừa mới Mạnh Tuyên rõ ràng không có xúc động pháp trận trong Tử Môn, bằng không thì cái này hội đã mọi sự đều bỏ.

“Trận này quả thực tinh diệu, nếu là Bảo Bồn đến phá trận...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ một nửa, liền không hề suy nghĩ, thở dài, mình mở thủy đầy 卐 pháp trận vận hành quỹ tích.

Nhớ tới Bảo Bồn, trong nội tâm tranh luận miễn bay lên tức

giận, hận ý, đau nhức ý, nhưng Mạnh Tuyên biết rõ, những cảm xúc này vô dụng.

Hắn là có tu vi người, một lòng sớm như giếng cổ bình thường, có thể mang những cảm xúc này che dấu.

Đương nhiên, không phải đã quên, những che dấu này cảm xúc bạo phát ra tới lúc, hội xa so với người bình thường tức giận đáng sợ hơn.

Thất phu giận dữ, máu tươi năm bước.

Tu sĩ giận dữ, diên đảo Sơn Hà.

Tiên giả giận dữ, nghịch chuyển Càn Khôn.

Bình tĩnh tâm tình về sau, Mạnh Tuyên bắt đầu chuyên chú tại đây 行 pháp trận vận chuyển quỹ tích.

Pháp trận dị thường huyền diệu, hơn nữa Mạnh Tuyên thân thể suy yếu, đầu chóng váng não trướng, đây 行 càng chậm.

“Thì thâm...”

Mạnh Tuyên đi không bao xa, phía trước liền có lưỡng đạo bóng đen lập tức xuất hiện, quái kêu hướng hắn đánh tới.

Dĩ nhiên là chỉ mấy cự như trâu độc con chuột, dữ tợn răng nanh, hung tàn đáng sợ.

“Bá...”

Mạnh Tuyên hơi lấp bắp kinh hãi, vội vàng nhắc tới Tam Thập Tam Kiếm, mang lưỡng chú chuột chém giết tại chỗ.

Bất quá như vậy một vận chân khí, Mạnh Tuyên lập tức lại cảm thấy bệnh khí lần nữa tăng thêm, nhỏ một bãi nước miếng máu đen.

“Không thể sâu hơn vào, ngay ở chỗ này, luyện hóa Ôn Ma, không có biện pháp khác rồi...”

Mạnh Tuyên làm hạ quyết định, hắn không nghĩ tới, cái này âm mạch bên trong còn có bức này ma vật sinh tồn, dùng hắn

hiện tại thân thể điều kiện, không cần quá nhiều, gặp lại lấy như vậy sáu bảy chỉ là đủ rồi, mặc dù không bị cắn chết, cũng sẽ bị một chết.

Ngay tại phụ cận đi lòng vòng, Mạnh Tuyên phát hiện một chỗ tự nhiên hang đá, dường như thích hợp bế quan.

Hắn lại đi lòng vòng, bảo đảm kẻ bên này không có cái khác uy hiếp, cái này liền tiến nhập hang đá bên trong.

Tam Thập Tam Kiếm, bị hắn sách phân ra, phân biệt cấm ở quật khẩu, để ngừa có ma vật xâm lấn.

Bình tâm tĩnh khí, Mạnh Tuyên thở nạp một hồi, lại từ Động Thiên trong giới chỉ lấy ra Bệnh lão đầu lưu cho hắn hồ lô, tưới mấy ngụm rượu mạnh, sau đó bắt đầu vận chuyển chân khí, áp chế trong cơ thể mình bệnh khí.

Hắn hiện tại thân thể cực kỳ suy yếu, bệnh khí tàn sát bừa bãi, chỉ có trước đem bệnh khí chế trụ, mới có thể bắt đầu luyện hóa.

Trọn vẹn dùng ba ngày thời gian, Mạnh Tuyên mới chế trụ trong cơ thể ôn khí, mới bắt đầu vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, luyện hóa Ôn Ma. Cái này Ôn Ma mạnh, vượt qua xa Mạnh Tuyên ngày xưa luyện hóa bình thường bệnh người có thể so sánh, mà ngay cả Bảo Bồn một thân đến Thuần Âm khí cũng so ra kém, nên không có Mạnh Tuyên hôm nay đã đạt đến chân khí cửu trọng, chỉ sợ liên tiếp sở năng lực của nó đều không có, tiếp xúc tự bị cản trở rồi.

Bất quá cũng đang bởi vậy, cái này Ôn Ma mới lộ ra càng đáng ngưỡng mộ, không để tại một cây bảo dược.

Luyện hóa Ôn Ma, nhưng lại một cái mài nước công phu, Mạnh Tuyên quanh người Thực Bệnh Chi Long bay múa, một tia một tia ôn khí theo trong cơ thể rút lấy đi ra, sau đó gia nhập vào luyện hóa trong đi, đen bóng Bảo Đan tại Mạnh Tuyên lòng bàn tay xoay tròn, theo hạt gạo lớn nhỏ, biến thành đậu nành lớn nhỏ, lại biến thành đậu phộng lớn nhỏ, hơn nữa sáng bóng cũng bắt đầu càng ngày càng sáng, từ vừa mới bắt đầu tinh khiết màu đen, trở nên ẩn hiện kim quang.

Cả ngày thời gian, cũng chỉ có thể luyện hóa một tia Ôn Ma.

Hơn nữa quá trình này vẫn không thể gián đoạn, một khi gián đoạn rồi, liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ, chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu luyện.

Không luyện không biết, cái này một luyện, Mạnh Tuyên vậy mà trọn vẹn hao tổn đi một tháng thời gian.

Nếu không có hắc Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong có một ít lương thực nước, hắc đã sớm chết đói.

Bất quá hiệu quả cũng là cực kỳ kinh người, cái này một chỉ Ôn Ma, hoàn toàn luyện hóa về sau, vậy mà chừng trũng ngỗng lớn nhỏ, toàn thân ẩn hiện kim quang, sâu kín Linh quang tự đan bên trên phiêu tán đi ra, du tẩu cùng thành động tâm đó, Mạnh Tuyên chỉ liếc mắt nhìn, cũng đã xác định, cái này miếng đan đã vượt ra khỏi chính mình trước khi luyện qua tứ đẳng đan, chính là Thượng phẩm ngũ đẳng đan, nói một cách khác, tựa là Bảo Đan.

Tiên môn bên trong, nói lên đan dược, chỉ đều là linh đan, chính là dùng Linh Dược luyện chế.

Mà so Linh Đan rất cao một cái cấp bậc, là Bảo Đan.

Đại Bệnh Tiên Quyết phân chia ở bên trong, một hai ba bốn, đều thuộc về Linh Đan phạm trù, mà ngũ đẳng đan cùng cấp 6 đan, là Bảo Đan rồi.

“Bảo Bồn... Chờ ta phá trận mà ra thời gian... Báo thù cho người...”

Mạnh Tuyên nhìn qua lòng bàn tay cái này một hạt Bảo Đan, thấp giọng nói một câu.

Sau đó hắc tự mặt hiện lên vẻ kiên nghị, vận chuyển Thực Bệnh Chi Long, mang cái này miếng Bảo Đan nuốt xuống.

“Ầm ầm...”

Bảo Đan nhập vào cơ thể, thoáng qua hóa khai, cường bạo Linh khí lập tức tại Mạnh Tuyên trong cơ thể tăng vọt ra, Mạnh Tuyên bài trừ gát bỏ tức Ngưng Khí, vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, mang đạo này đạo đan lực, hóa thành chân

khí của mình, trong khoảng thời gian ngắn, chỉ thấy hần quanh người Long Ảnh tung bay, Linh quang bốn phía, chung quanh không gió mà bay, quét nổi lên hần tay áo, bay phát phối, Mạnh Tuyên há miệng, hô hấp tâm đó, dường như đã có phun ra nuốt vào Thiên Địa khí thể.

Chỉ hóa mở một nửa Bảo Đan, Mạnh Tuyên chân khí hàm lượng đã đạt đến một cái trước nay chưa có cảnh giới.

Thậm chí hần cảm giác, hôm nay chính mình vô luận là chân khí phẩm chất hay vẫn là trữ tồn lượng, đều đạt đến cực hạn.

“Đan còn chưa hóa tận, cùng hần lãng phí, không bằng nhất cổ tác khí, phá vỡ trong cơ thể âm huyết a...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, trực tiếp liền đem sở hữu chân khí phóng ra đi ra ngoài, đưa tới vô số điện quang.

“Ba ba ba ba ”

Chung quanh xuất hiện một đoàn một đoàn cực lớn điện quang, uy lực so với một tháng trước, mạnh tiếp gần thập bội.

Chân khí hàm lượng càng nhiều, đưa tới Lôi Lực tự nhiên cũng càng nhiều, hợp cùng một chỗ, là vô cùng Lôi Lực.

“Nhập vào cơ thể...”

Mạnh Tuyên cắn răng một cái, vận chuyển Thiên Cương Lôi Pháp, mang cái này cường đại Lôi Lực dẫn vào trong cơ thể.

“Bành bành bành bành...”

Liên tiếp trầm đục, Lôi Lực nhập vào cơ thể ở trong, Mạnh Tuyên âm huyết liên tiếp phá vỡ.

Vậy mà trong nháy mắt, liền đã phá vỡ hơn 100 cái.

Hơn nữa Mạnh Tuyên chân khí cũng không khô kiệt xu thế, vẫn đang đang tiếp tục ngưng tụ Lôi Lực.

Tại phá vỡ âm huyết đồng thời, Mạnh Tuyên một tháng này trước bị Ôn Ma ăn mòn nhiễm lên âm khí, cũng tận đều bị Lôi Lực hòa tan.

Thân thể của hắn, tại triều lấy một cái trước nay chưa có cực hạn đỉnh phong rào bước tiến lên.

Đan lực còn chưa hóa quang, Mạnh Tuyên một khắc không ngừng, tiếp tục phá vỡ ấn huyết.

Trước khi hắn dùng nửa năm thời gian, đã phá vỡ 300 ấn huyết, thế nhưng mà hôm nay phá vỡ bảy trăm ấn huyết, lại chỉ dùng ba ngày.

Ba ngày sau đó, một ngàn ấn huyết tất cả đều hiểu rõ.

“Ồ, thân thể có biến hóa...”

Cũng ngay tại một ngàn ấn huyết tất cả đều thông suốt thời điểm, Mạnh Tuyên chợt phát hiện trong cơ thể mình biến hóa.

Hắn năm phủ, cốt tủy, tại thời khắc này, đột nhiên như là sống lại đồng dạng, miệng lớn phun ra nuốt vào lấy chân khí của hắn.

Mỗi một lần nuốt vào chân khí, hắn nội tạng đều trở nên cường đại một phần, cứng cỏi một phần.

Mà theo chân khí bị chúng nhổ ra, sẽ gặp mang đi ra rất nhiều uế vật, tạp chất.

“Đây là... Thoát thai hoán cốt?”

Mạnh Tuyên biết rõ thân thể của mình, tại từ trong ra ngoài sinh ra tiến hóa, cũng đều có chút ít vui mừng.

Đương cái này thoát thai hoán cốt sau khi hoàn thành, hắn chẳng những bản thân khí lực càng thêm cường tráng, thọ nguyên cũng sẽ tùy theo gia tăng, thậm chí nói, nội tạng cốt tủy trở nên mạnh mẽ rồi, hắn tại luyện hóa bệnh đan thời điểm, thân thể thừa nhận cực hạn cũng sẽ tăng thêm.

Một ngàn minh huyết, mang thể năng của hắn tiềm lực hoàn toàn mở ra.

Mà một ngàn ấn huyết, lại đem hắn khí lực tiến hóa một bậc, sử tiềm lực của hắn trở nên mạnh mẽ rồi.

Tương ứng, Mạnh Tuyên chân khí phẩm chất, cũng lần nữa tăng nhất trọng.

Khí lực cùng chân khí, vốn là hỗ trợ tương thừa.

Lúc này đây thoát thai hoán cốt, trọn vẹn giăng co một ngày thời gian.

Một ngày sau đó, Mạnh Tuyên bên ngoài thân dĩ nhiên che kín đờ bản, mùi máu tươi xông vào mũi.

Mạnh Tuyên thật sự chịu không được, liền trực tiếp nhảy vào bên cạnh lòng đất âm trong sông, hảo hảo rửa sạch thoáng một phát, lại thay đổi một kiện sạch sẽ quần áo thay đổi, trước kia quần áo lưu đều giữ lại không được, trực tiếp lấy hộp quẹt đốt đi.

“Đan lực vẫn chưa hết hóa hóa tận...”

Mạnh Tuyên lần nữa ngồi dậy, khoanh chân nội thị, liền gặp trong Đan Điền, một hạt củ lạc lớn nhỏ Bảo Đan chìm chìm nổi nổi.

Hắn biết rõ, nếu như không mang viên thuốc này luyện hóa, đan lực liền sẽ từ từ tiêu tán rớt.

Chỉ có điều, hắn hôm nay vô luận là chân khí phẩm chất hay là thật khí trữ lượng địa, đều đã đạt đến đỉnh, lại luyện hóa, cũng không có ý nghĩa gì rồi, chỉ biết theo huyết khiếu tiết ra ngoài, cũng đúng lúc này, hắn bỗng nhiên tâm niệm vừa động, nhớ tới một sự kiện.

“Không biết hiện tại tại ta có thể hay không tu thành Đại Bệnh Tiên Quyết thứ ba ẩn, Đại Ôn Ẩn...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 103 : 1 ti cơ hội

Chương 103: 1 ti cơ hội

Đại Bệnh Tiên Quyết, cùng sở hữu chín cái ấn pháp, theo thứ tự là Đại Bệnh Ấn, Đại Ai Ấn, Đại Ôn Ấn, Đại Ác Ấn, Đại Thương Ấn, Đại Tai Ấn, Đại Kiếp Ấn, Đại Khuyết Ấn, Đại Tồn Ấn. Bệnh lão nói, chín ấn đại thành, liền có thể cảm ngộ Thiên Đạo, thành cố định Chân Tiên. Mạnh Tuyên hôm nay đã đã luyện thành Đại Bệnh Ấn cùng Đại Ai Ấn, xác thực đều có các huyền diệu, mà cái này Đại Ôn Ấn chính là chín ấn bên trong thứ ba ấn.

Trước khi Bệnh lão đầu đã từng nói qua, hắn luyện thành bệnh nặng chín ấn bên trong thứ ba ấn, là ở Chân Linh cảnh về sau, bởi vậy Mạnh Tuyên cũng không muốn qua có thể ở Chân Linh cảnh mang này ấn tu thành, chỉ bất quá bây giờ hắn đã luyện hóa được Ôn Ma, thực lực đột nhiên tăng mạnh, chỉ sợ đã đạt đến chân khí cửu trọng đỉnh phong, xa xa vượt ra khỏi người bình thường đối với Chân Khí cảnh lý giải, bởi vậy lại muốn ném thử một chút rồi.

“Đại Bệnh Ấn, có thể luyện hóa bệnh đan, Đại Ai Ấn có thể chế địch, cũng có thể tẩy luyện tâm thần, lại không biết cái này Đại Ôn Ấn...”

Mạnh Tuyên quyết định chủ ý, lập tức mượn chưa tiêu tán đan lực, bắt đầu tu luyện.

Tu luyện bệnh nặng chín ấn, có một cái điều kiện tiên quyết, tự là lực lượng trong cơ thể nhất định phải đầy đủ.

Nếu như tại kết ấn thời điểm, chân khí không cho rằng tế, Mạnh Tuyên tự sẽ phải chịu cản trở.

Cái này như một cái cử đỉnh người, nếu như bản thân lực lượng không đủ, mang đỉnh giờ lên về sau, sẽ đè sập bản thân.

Lúc trước Mạnh Tuyên tu hành Đại Ai Ấn lúc, liền đã từng bởi

vì chân khí chưa đủ, chịu qua cản trở.

Mà hôm nay, Mạnh Tuyên trong cơ thể có không ít chưa từng luyện hóa đan lực, chính dễ dàng dùng cái này bộ phận lực lượng đến tu luyện ấn pháp.

Mười ngón xoắn xuýt, cầm bốc lên kỳ quái ấn pháp, nhìn về phía trên quỹ dị vô cùng, rồi lại phù hợp Thiên Địa chí lý.

Đại Bệnh Ấn, chỉ có chín cái thủ ấn, rèn luyện về sau, thậm chí không cần lại niết ấn.

Mà Đại Ai Ấn, tắc thì có mười tám cái thủ ấn.

Mà Đại Ôn Ấn, nhưng lại có hai mươi bảy thủ ấn.

Một ấn, hai ấn, ba ấn, bốn ấn...

Thời gian dần trôi qua, theo Mạnh Tuyên Ấn Quyết cầm bốc lên, đạo đạo cuồng bạo tinh khí bắt đầu ở hắc quanh người xoay tròn.

“Ấn thành...”

Thành bại lúc này một lần hành động!

Tại Mạnh Tuyên xoa bóp thứ 26 cái thủ ấn lúc, hắc rống to một tiếng, hóa mở đường đạo đan lực, cầm bốc lên cuối cùng một ấn.

Tại phía sau hắc, đã huyền hóa ra một cái cự đại ma thủ, ma nhãn trùng trùng, bắt đầu giãy dụa vặn vẹo, tựa hồ muốn sinh ra biến hóa.

Nhưng mà vừa lúc này, Mạnh Tuyên đột nhiên chân khí tán loạn, giống như thủy triều tán đi, thân thể mệt mỏi chi cực.

“Tại sao có thể như vậy?”

Mạnh Tuyên lại ngoài ý muốn, lại phiền muộn, nhú mày nhú chặt, con mắt tỏa sáng.

Rõ ràng tại xoa bóp thứ 26 ấn lúc, chân khí còn rất sung túc, như thế nào hết lần này tới lần khác tại cuối cùng một ấn lúc,

chân khí lại bỗng nhiên tản?

“Chẳng lẽ nói, Đại Ôn Ẩn thật sự chỉ có đã đến Chân Linh cảnh lúc, mới có thể tu luyện?”

Mạnh Tuyên không có cam lòng, nghỉ ngơi một lát, lại một lần nữa cảm bốc lên Ẩn Quyết.

Hắn phát hiện mình vừa rồi tuy nhiên đã thất bại, nhưng cũng không có bị cản trở, cũng tự nói, nguy hiểm không lớn, có thể lại nếm thử một chút.

Nhưng mà lần thứ hai cùng lần thứ nhất đồng dạng, hay vẫn là tại thứ 26 ẩn lúc, chân khí tán loạn, mệt mỏi vô lực.

Mạnh Tuyên tỉnh táo một hồi, lại cảm bốc lên này Ẩn Quyết, chỉ tiếc, vẫn là tại cuối cùng trước mắt, thất bại trong gang tấc.

Cuối cùng nhất đan lực đã hóa tận, cuối cùng này một ẩn, còn không có kết thành.

Mạnh Tuyên chính mình, cũng không biết vì cái gì, chỉ là trong nội tâm ần ần cảm thấy, cũng không phải là chân khí không đủ, mà là thiếu hơi có chút cơ hội.

“Được rồi...”

Mạnh Tuyên thở dài, đứng lên, thu hồi Tam Thập Tam Kiếm, ly khai hang đá.

Thăng đến nơi đây, Mạnh Tuyên mới phát hiện, tu vi tăng trưởng về sau, ánh mắt của mình lực cũng tùy theo tăng lên.

Hiện tại hắn nhìn về phía bốn phía, đều lộ ra vô cùng rõ ràng, rõ ràng rành mạch.

Vốn cái này âm mạch bên trong, không có thiên lý, mặc dù dùng chân khí của hắn cửu trọng tu vi, thoát nhìn cũng mơ mơ hồ hồ, thế nhưng mà hôm nay lại phát hiện, hắn nhìn về phía bốn phía lúc, tựa hồ trở nên sáng sủa rồi, mà ngay cả trên thạch bích văn lạc, đều có thể thấy rất rõ ràng, cùng tại dưới ánh mặt trời không giống. Thậm chí hướng xa xa nhìn lại, hắn còn có thể chứng kiến đạo đạo Linh quang chạy, đúng là lòng đất pháp trận Trần Văn.

Mà thôi trước, hắn muốn nhìn Trần Văn, chỉ có thi triển Vọng Khí thuật mới được.

“Chẳng lẽ là phá vỡ ấn huyết tác dụng?”

Mạnh Tuyên cảm thấy hiểu ra, phá vỡ một ngàn ấn huyết về sau, hắn đã thoát thai hoán cốt, mà ngay cả ngũ giác cũng tăng lên không ít.

Thị lực tăng lên về sau, tại đây âm mạch trong ghé qua lại thuận tiện nhiều hơn, sẽ không giống như lúc trước như vậy gập ghềnh.

Mạnh Tuyên một bên phá trận, một bên cầm kiếm cảnh giới, tốc độ so với một tháng trước cũng nhanh không ít.

Rất nhanh, hắn cảm giác âm mạch càng ngày càng rộng rãi, lập tức cảm thấy hơi cảm giác hưng phấn, biết rõ sắp có đường ra rồi.

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm thấy, cách đó không xa truyền đến trận trận ma khí bắt đầu khởi động, ngược lại có chút giống Bảo Bồn trên người ma khí.

Hắn lập tức giật mình, nghĩ thầm hắn là Bảo Bồn cũng bị ném ra rồi?

Vội vàng bước nhanh đi thẳng về phía trước.

“Tới gần...”

Đi tới một chỗ pháp trận vững vàng chỗ, Mạnh Tuyên liền nằm ở một khối cự nham đằng sau, thăm dò nhìn về phía trước.

Cái này xem xét, không khởi khê giật mình, rồi sau đó nộ khí bùng bùng phân chân, sát cơ bốn phía.

Đã thấy tại cự nham về sau, chính là một tòa tự nhiên hang đá, trên thạch bích đốt lấy sâu kín bích hỏa, tại hang đá bên trong, vậy mà khỗ khỗ dựng thẳng dựng thẳng, dựa theo một loại kỳ dị quy tắc bày đặt gần trăm cự quan tài, mà ở quan tài chính giữa một khối trên mặt đá, tắc thì khoanh chân ngồi một nữ tử,

nàng hơi nhắm hai mắt, hai tay cầm bốc lên pháp quyết, bắt trụ đánh ra Linh quang, tựa hồ tại luyện hóa trăm hòm quan tài.

Để cho nhất Mạnh Tuyên lại ngoài ý muốn lại tức giận chính là, nàng kia hẳn bái kiến, đúng là Đồ Kiều Kiều.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, Đồ Kiều Kiều lại vẫn còn sống.

Tại Mạnh Tuyên tiến vào tiên môn chừng hai tháng trong thời gian, đã từng cùng Ngư lão đại gặp mặt một lần, nhờ hắn đi Tiên Đô thành, giúp mình hồi đoái Kim Tinh Linh thiết, cũng là ở đây kia một lần, Ngư lão đại đã từng cùng hắn nói đi một tí tiên môn gần đây tin tức, để cho nhất Mạnh Tuyên quan tâm, dĩ nhiên là là Tử Vi tiên môn Đại sư tử Lâm Băng Liên một tay độc kiếm, giết tiến La Đà Sơn đem trọn cái Luyện Thi tông tru diệt sự kiện rồi.

La Đà Sơn là Luyện Thi trưởng thượng sào, bên trong cao thủ phân đông, quỷ trận vô số, nhưng bị Lâm Băng Liên một người cho chọn lật ra.

Luyện Thi tông tông chủ ma bà bà và một đám trưởng lão, còn có môn hạ đồ đệ tử đồ tôn, tất cả đều bị tàn sát, chưa từng để lộ một người.

Trong lúc nhất thời, 10 vạn dặm địa vực yêu tà, đều bị Lâm Băng Liên hung uy nhiếp ở, làm việc thấp điều rất nhiều.

Lúc ấy Mạnh Tuyên cũng nhìn không được nữa gõ nhịp tán thưởng, Lâm Băng Liên xác thực không hổ là Tử Vi Đại sư tử danh tiếng.

Chỉ là bây giờ nhìn lại, ngay lúc đó nghe đồn cũng có chút sai lầm, tối thiểu nhất, Luyện Thi tông vẫn có người trốn thoát.

Hơn nữa trốn tới không phải người khác, đúng là cái kia đầu sỏ gây nên Đồ Kiều Kiều.

“Lúc này đây không thể lại bị nàng chạy thoát rồi...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thâm nghĩ, cảm thật chặt Tam Thập Tam Kiếm chuôi kiếm.

Không có gì hay nói, chỉ cần nhìn thấy nữ nhân này rồi, vậy

thì nhất định được làm thịt nàng.

Mạnh Tuyên trong nội tâm nổi lên sát ý, khí cơ di động, lại lập tức bị Đồ Kiều Kiều cảm ứng được rồi.

“Là ai?”

Đồ Kiều Kiều lập tức thu pháp thuật, lạnh giọng hướng bên này xem ra.

“Nữ nhân này tu vi tăng trưởng không ít...”

Mạnh Tuyên liền giật mình, có thể nghe thế sao xa cảm giác đến chính mình, cũng không phải nửa năm trước chỉ có chân khí lục trọng Đồ Kiều Kiều có thể làm được.

“Người giết người...”

Đã bị phát hiện rồi, Mạnh Tuyên cũng không khách khí, trực tiếp chuyển ra thạch bích, trầm giọng nói ra.

Lúc này khoảng cách có trăm trượng xa, dùng Mạnh Tuyên thị lực, có thể trông thấy Đồ Kiều Kiều, Đồ Kiều Kiều lại thấy không rõ lắm hình dạng của hắn, chỉ là nghe xong cái thanh âm này, trên mặt cảnh giác chi ý lập tức biến mất, đổi lại nụ cười mỉm cười, hướng Mạnh Tuyên bên này vung một cái xem thường, ngọt như nhót cười nói: “Chán ghét a, vừa thấy mặt đã hô đánh tiếng kêu giết, người trước đi ra, lại để cho tỷ tỷ nhìn xem người lớn lên tuấn không tuấn?”

“Hừ...”

Mạnh Tuyên cũng không nói chuyện, trực tiếp hướng nàng đi tới.

Đồ Kiều Kiều cười ngọt ngào lấy, tiện tay đánh ra vài đạo Linh quang, trong lúc đó, trên thạch bích bích điểm tăng vọt rất nhiều, trong động sáng rõ.

Cũng nhưng vào lúc này, ngọt ngào mỉm cười Đồ Kiều Kiều cũng nhìn thấy Mạnh Tuyên bộ dạng, trên mặt đáng tươi cười rồi đột nhiên biến mất.

“Hắn bà cô, lại là người...”

Đồ Kiều Kiều một bắt tay áo, hét to một tiếng.

Cùng Mạnh Tuyên đã gặp nàng lúc đồng dạng, Đồ Kiều Kiều cũng không có ý khác, tựu là Cách!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 104 : Đại Ôn Ân thành

Chương 104: Đại Ôn Ân thành

“Cái đó đều có người! Bà cô tại Thanh Tuyền thôn câu thi, người xuất hiện, làm thịt thủ hạ của ta, hư mất đại sự của ta, ta dẫn người trở về báo thù, người càng làm hai cái trưởng lão làm thịt, cái này cũng chưa tính xong, vậy mà cổ động một cái lại hung lại hung ác ma nữ, chạy tới đem chúng ta La Đà Sơn tiêu diệt, khó khăn bà cô nhỏ mới trốn thoát, muốn luyện hóa trăm hòm quan tài, vậy mà lại đụng phải người...”

Đồ Kiều Kiều ngọt nhơn nhớt biểu lộ hoàn toàn thay đổi, trong miệng tích đầy cách cách nói xong, nộ tố lấy cầm bốc lên pháp quyết.

“Ầm ầm...”

Theo nàng chân khí dẫn dắt, quạt bên trong quan tài cũng bắt đầu kịch liệt lay động.

“Sưu sưu sưu...”

Đột nhiên, chỉ ít có mười cỗ quan tài rồi đột nhiên lên không, hung hăng hướng về Mạnh Tuyền đánh tới.

Gặp cái này mười cỗ quan tài khí thế hung hung, Mạnh Tuyền cũng không dám khinh thường, rồi đột nhiên rút kiếm, một kiếm bỏ đi ra ngoài.

“Ầm ầm ”

Hôm nay Mạnh Tuyền tu vi phóng đại, có thể nói đã đứng ở Chân Khí cảnh đỉnh phong, một kiếm này bỏ ra, uy thế sao mà quá lớn.

Tam Thập Tam Kiếm kiếm khí tuôn ra, như nước thủy triều như biển, dễ như trở bàn tay giống như đánh lên mười cỗ quan tài.

“Rầm rầm...”

Mười cỗ quan tài đều trong nháy mắt bị phách nát rồi, phá quan tài bản đầy trời bay loạn.

Nhưng mà cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên mặt mày không khỏi ngưng tụ, gắt gao nhìn thẳng phía trước.

Những quan tài kia bị hủy, bên trong thi thể vậy mà không có cùng nhau bị hủy đi, nguyên một đám sững sờ, ngăn người sững sờ rơi xuống trên mặt đất, bọn hắn nửa hủ thân thể bên trên, còn có bị Mạnh Tuyên kiếm khí kéo lê đến đạo đạo vết thương, chính không ngừng nhỏ màu vàng chất lỏng, hơn nữa theo cái này chất lỏng chảy ra, miệng vết thương vậy mà tại thời gian dần qua khép lại, sau đó dài ra thịt bầm, không lớn một hồi, miệng vết thương cũng đã hoàn toàn biến mất.

“Ha ha, tuần tiểu tử, ngươi còn tưởng rằng bà cô còn là trước kia cái kia tùy tiện bị ngươi khi dễ tiêu nhân vật sao?”

Đồ Kiều Kiều đắc ý cười nói: “Chúng ta La Đà Sơn bị hủy rồi, nhưng ta thừa cơ đem bà bà Linh Đan bảo khố cùng với Tàng Thi Phở đều trộm... A không, là bà bà truyền đã cho ta, hôm nay ta tu vi đã đến chân khí bát trọng đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa tựu bước vào chân khí cửu trọng rồi, hơn nữa cái này Tàng Thi Phở bên trên cường điệu ghi lại Bách Bệnh Thi Quan, hắc hắc, bà cô hôm nay tựu muốn tìm ngươi báo thù...”

Nói xong, nàng pháp quyết lại biến, lập tức dẫn động này mười bộ Thi Ma, bên trong một cái vậy mà miệng rộng mở ra, phun ra một đạo hắc khí.

Hắc khí còn chưa tới gần, Mạnh Tuyên liền biến sắc.

Hắn trực giác cảm thấy, đạo này trong hắc khí, cất dấu tí ti hung hiểm khí tức, tuyệt không phải bình thường ma khí.

“Hắc hắc, cái này Bách Bệnh Thi Quan chính là ta La Đà Sơn chí bảo, đồn ở chỗ này âm mạch, đã có 300 năm, mượn nơi đây âm mạch dưỡng thi, mỗi cái thực lực rất mạnh, bị bệnh của bọn hắn khí nhuộm đến, ngươi gục mi a, xem bà cô như thế nào thu thập ngươi...”

Đồ Kiều Kiều đắc ý quên hình, vỗ tay cười nói.

“Bách Bệnh Thi Quan?”

Mạnh Tuyên nghe xong cái tên này, đột nhiên giật mình, đón hắc khí, không tránh không né, véo nổi lên Ân Quyết.

Đại Ôn Ân!

Theo Ân Quyết cầm bốc lên, Mạnh Tuyên sau lưng ần ần xuất hiện một cái ma đầu hình dạng, chỉ là lại cùng trước kia lại có bất đồng, ma thủ phía dưới, vậy mà sinh ra một chỉ độc cánh tay.

Thoáng qua tầm đó, Mạnh Tuyên đã niết đến cuối cùng một cái Ân Quyết, lúc này đây, vậy mà hoàn toàn không có trở ngại.

“Vèo” một tiếng, Thi Ma phun ra hắc khí, khó khăn lắm đã đến Mạnh Tuyên trước người, cũng đúng lúc này, ma đầu cái kia căn độc cánh tay bỗng nhiên dò xét đi qua, một thanh kéo lấy bệnh khí, nắm trong tay.

“Ta hiểu được...”

Mạnh Tuyên nội tâm khiếp sợ, qua trong giây lát đã minh bạch Đại Ôn Ân bí quyết trộm.

Nguyên lai không phải mình tu vi chưa đủ, mà là chưa đầy đủ tu luyện Đại Ôn Ân điều kiện.

Đại Ôn Ân Đại Ôn Ân, rõ ràng là không chế bệnh khí.

Chính mình trước trước tu vi tuy nhiên đã đến, bên người lại không có bệnh khí có thể không chế, bởi vậy một mực thất bại.

Thế nhưng mà lúc này gặp Đồ Kiều Kiều Bách Bệnh Thi Quan, Thi Ma nhổ ra bệnh khí, lại vừa mới thỏa mãn Đại Ôn Ân cuối cùng một tia cơ hội.

Ấn lên, ấn thành!

Bệnh nặng chín ấn thứ ba ấn, rốt cục vào lúc này nước chảy

thành sông.

“Ân? Còn thiếu chút gì đó...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hơi động một chút, đột nhiên từ Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, mang Bệnh lão đầu cho mình chính là cái kia hồ lô lấy đi ra.

“Vèo...”

Tại Đại Ôn Ân dưới sự khống chế, đạo kia bệnh khí, lập tức bay vào trong hồ lô, rồi sau đó cái con kia độc cánh tay vồ vào hồ lô bên trên, nhất thời xuất hiện một cái mơ hồ lạc ấn, chỉ xuất hiện lập tức, sau đó biến mất không thấy.

Tại lạc ấn xuất hiện trước một khắc, có thể chứng kiến hồ lô trên người, đã có ba cái lạc ấn.

“Phong ấn...”

Mạnh Tuyên giật mình, biết rõ chính mình đối đầu rồi.

Đại Ôn Ân, cùng Đại Bệnh Ân có chút giống nhau, có thể mang bệnh khí kéo đi ra, bất quá lại có bất đồng địa phương, Đại Ôn Ân mang bệnh khí kéo đi ra về sau, lại không phải trực tiếp kéo tiến trong cơ thể mình, cái này cần một cái vật chứa rồi, nếu là mang bệnh khí tồn nhập trong cơ thể mình, cái kia không phải là cùng Đại Bệnh Ân đồng dạng tác dụng sao?

Nghĩ tới vấn đề này về sau, Mạnh Tuyên tự lấy ra Bệnh lão đầu cho hấn hồ lô, đánh giá mà lại thử một lần.

Hấn nhưng lại nhớ tới, chính mình năm đó vừa mới lên Tọa Vong phong lúc, từng có một lần trộm Bệnh lão đầu uống rượu, kết quả Bệnh lão đầu giận dữ, cầm trọng tay nhánh dây hung hăng đánh hấn một châu, giáo huấn hấn nói, không cho phép hấn động cái kia hồ lô.

Rồi sau đó tại Mạnh Tuyên học xong Đại Bệnh Ân về sau, Bệnh lão đầu rồi lại mang hồ lô ban cho hấn, chỉ nói là trang rượu, nhưng vẫn không giải thích qua, chỉ vì một cái trang rượu hồ lô, lúc trước đánh Mạnh Tuyên cái kia một châu làm gì...

Hiện tại Mạnh Tuyên đã minh bạch, hồ lô ngoại trừ trang rượu, còn có một công năng, tựa là phong ấn bệnh loại.

Tại tu luyện Đại Ôn Ấn về sau, liền có thể mang bệnh này loại thu thập, sau đó phong ấn tại trong hồ lô.

Đại Ôn Ấn năng lực, là sưu tập cũng phong ấn bệnh loại.

Chỉ có điều, chỉ là sưu tập mà thôi, không hề giống Đại Bệnh Ấn như vậy, có thể hoàn toàn mang bệnh người trong cơ thể bệnh khí kéo đi ra.

Đại Ôn Ấn chỉ có thể đủ mang bệnh khí kéo ra một tia đến, lưu làm hạt giống, còn lại bệnh khí, vẫn còn bệnh người trong cơ thể.

Muốn y bệnh, hay là muốn dựa vào Tiên Quyết truyền nhân thi triển Đại Bệnh Ấn mới được.

Về phần Đại Ôn Ấn phong ấn bệnh loại mục đích là cái gì, tựa có thể nghĩ mà biết rồi, phong, tự nhiên là vì lần nữa phóng thích.

Đại Ôn Ấn tác dụng, bất ngờ cùng Đại Bệnh Ấn trái lại, một cái là luyện hóa bệnh khí, một cái là phóng thích bệnh loại...

Những ý nghĩ này mặc dù nói nhiều, kỳ thật cũng chỉ là tại Mạnh Tuyên trong đầu chuyển một chuyển, trước sau chỉ có ngay lập tức công phu mà thôi.

Hiểu rõ những đạo lý này về sau, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng ngộ.

Hắn ngộ chính là những này bệnh thi.

Bách Bệnh Thi Quan, những quan tài này, bất ngờ tựa là dưỡng bệnh chi thi.

Cái gọi là dưỡng bệnh chi thi, liền đem bởi vì bệnh nặng sắp chết bệnh người, cưỡng ép lưu lại trong cơ thể hắn cuối cùng một hơi, sau đó dưỡng tại Cực Âm Chi Địa, đợi cho trăm thi đều hóa thành Thi Ma, liền đồng thời có được Thi Ma đặc điểm cùng một ngậm bệnh khí, lúc đối địch, một ngậm bệnh khí phun ra đến, có thể hủy nhân sinh cơ, người xấu đạo hạnh,

đầu rất đúng ác độc dị thường, so cái gì cái gì yêu công tà pháp đều hung ác.

Mà ở bình thường, cũng có thể mang bệnh thi thể nội bệnh loại tinh luyện, dùng để luyện chế cổ độc.

Bệnh lão đầu tuổi trẻ thời điểm, tựa đã từng gặp được qua loại này luyện bệnh thi yêu nhân, cái kia một lần, ngày bình thường rất ít sát nhân Bệnh lão đầu, truy sát tên... đó thi tu, trọn vẹn truy sát 10 vạn dặm, cuối cùng nhất đem yêu nhân liền bệnh thi đều hủy mới bỏ qua.

Thế nhưng mà cái này Luyện Thi tông, vậy mà ở chỗ này chôn trăm cụ bệnh thi, hơn nữa trọn vẹn nuôi 300 năm.

Như thế phỏng đoán, Chiêu Dương quận cái này tràng đại ôn, hơn phân nửa liền là vì bệnh thi mà lên.

Đúng là Bách Bệnh Thi Quan ở bên trong bệnh khí tán tràn ra đi, lại phải Thượng Cổ chiến trường âm khí tẩm bổ, mới có cái con kia Ôn Ma sinh ra đời, nói sau bạch một điểm, cái kia âm khí chỉ là tẩm bổ Ôn Ma đất ẩm, bệnh loại lại xuất từ tại đây.

Muốn đến nơi này, Mạnh Tuyên liền quyết định nhất định phải chém cái này Đồ Kiều Kiều rồi.

Lại nói tiếp có chút khó có thể lý giải, nhưng Mạnh Tuyên, hoặc là nói năm đó Bệnh lão đầu, đều là nghĩ như vậy, mặc dù lớn ôn ẩn tác dụng, tựa hồ cùng luyện bệnh thi có chỗ tương tự, nhưng ta có thể phong ấn bệnh loại, người lại không thể luyện bệnh thi!

Ai dám luyện, tựa giết chết ai!

“Hi hi, trúng chiêu đi à nha, bà cô nhỏ lần này cần liền vốn lẫn lời, đều đòi lại đến...”

Đồ Kiều Kiều gặp Mạnh Tuyên vẫn không nhúc nhích, còn tưởng rằng hắn đã trúng bệnh khí, lập tức mừng rỡ.

“Liền vốn lẫn lời, ta cũng còn người...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên lạnh quất lạnh nói, kiếm quang đột nhiên sáng, hai đạo phi kiếm lập tức hướng Đồ Kiều Kiều bay

tới.

“A nhé...”

Đồ Kiều Kiều vốn vui rạo rức nhìn xem Mạnh Tuyên, lại không muốn trong lúc đó hai đạo phi kiếm đột kích.

Tại nàng phát giác lúc, phi kiếm đã đến trước mắt, kiếm quang chói mắt, kinh hãi nàng một tiếng thét lên, đưa tay vào ngực, lôi ra đến một khối Hồng Hồng cái yếm, cái này cái yếm đón gió biến lớn, hóa thành một mặt đại kỳ, mặt cờ đỏ thẫm như máu, thậm chí có như ẩn nếu không trở mới sinh mặt mày méo mó không thôi, phát ra thê lương gâm rú, hai đạo phi kiếm chém tới, vừa mới bị cái này đại kỳ chặn.

Mà Đồ Kiều Kiều tắc thì thừa cơ cầm bóc lên pháp quyết, lưỡng tay khẽ vẩy, lại là lưỡng cổ quan tài bay tới, chống đỡ hai đạo phi kiếm.

Mạnh Tuyên phát động phi kiếm tập kích bất ngờ, gặp không thể giết chết nàng, cũng tự thanh phi kiếm thu trở lại.

Lúc này thời điểm, cái kia mười bộ bệnh thi đã kêu gào lấy hướng hấn lao đến, đã phát động ra hung ác công kích. Hấn một bên chiến đấu, một bên tòi động phi kiếm, cần phân tâm, đối với chiến đấu ngược lại bất lợi.

“Ha ha, tuần tiểu tử, bà cô tự nói không dễ dàng như vậy bị người khi dễ đi à nha? Hôm nay người nhất định phải chết!”

Đồ Kiều Kiều cười đắc ý một tiếng, lại đem lưỡng cổ quan tài đầu nhập vào chiến đấu.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 105 : Điều khiển bệnh khí

Chương 105: Điều khiển bệnh khí

“Xem ra, cực hạn của nàng thì ra là mười hai cổ quan tài rồi...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có sở, quyết định muốn thi triển lôi đình thủ đoạn rồi, đột nhiên Thiên Thê bộ pháp triển khai, thân hình lóe lên lại lóe lên, đã thoát ly mười hai cụ Thi Ma vòng vây, sau đó mang Tam Thập Tam Kiếm chọc vào trên mặt đất.

“Như thế nào, tiểu tử buông tha cho chồng cụ sao? Đến cô cô tại đây đến, để cho ta hảo hảo thương thương người...”

Đồ Kiều Kiều cười đã đáng giận lại phải ý.

Mạnh Tuyên nhưng chỉ là cười lạnh một tiếng, chỉ pháp biến ảo, ngắt mấy cái Ấn Quyết đi ra.

“Lớp ba lớp bốn...”

Theo Mạnh Tuyên chân khí phóng thích, vô tận Lôi Lực bắt đầu trong không khí ngưng tụ.

“Ấn?”

Đồ Kiều Kiều sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, đánh tiểu sinh tại Luyện Thi tông nàng, biết rõ Lôi Lực đáng sợ.

Có thể nói, Lôi Lực là Thuần Dương chi lực, vốn chính là bọn hần Luyện Thi tông khắc tinh.

“Mau trở lại...”

Đồ Kiều Kiều vội vàng niết ấn, muốn đem mười hai cụ Thi Ma triệu hồi đi, nhưng mà thì đã trễ.

Theo Mạnh Tuyên Ân Quyết cảm bốc lên, trong không khí dĩ nhiên xuất hiện ba cái cự đại vô cùng điện cầu, hung hăng hướng về Thi Ma đập tới.

“Ba ba...”

“Ngao...”

Theo điện cầu rơi vào Thi Ma trên người, mười hai cự Thi Ma nhất thời ngửa mặt lên trời hét dài, động tác đều cứng ngắt chậm chạp.

Cũng ngay một khắc này, Mạnh Tuyên rồi đột nhiên nhào tới, phi thân trên đường, đã vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết.

“Ba ba ba ba...”

Trong nháy mắt, Mạnh Tuyên đánh ra mười hai chương, mỗi một chương đều đập trong một cỗ Thi Ma trên đỉnh đầu.

Mỗi đập một chương, Đại Bệnh Tiên Quyết đều rút ra một đạo ma khí, nhét vào Trảm Nghịch Kiếm nội.

Hôm nay hấn tu vi phóng đại, hấp thu bệnh khí năng lực cũng đột nhiên tăng mạnh.

Chỉ cần một chương, liền có thể mang Thi Ma trong cơ thể bệnh khí toàn bộ cấp lấy ra, nhét vào Trảm Nghịch Kiếm trong.

Hơn nữa những Thi Ma này ma khí coi như là cộng lại, đối với thân thể của hấn tạo thành gánh nặng, cũng không bằng Ôn Ma đến lợi hại.

“Ba ba ba...”

Mười hai cự Thi Ma tại bị rút lấy ma khí về sau, tắc thì thẳng tắp ngã ngã trên mặt đất, biến thành chính thức thi thể.

Những Thi Ma này sở dĩ hội hành động, liền là vì trong cơ thể có ngưng lại ma khí tồn tại, hôm nay ma khí bị rút sạch, chúng tự biến thành chính thức thi thể rồi, cái này cùng Mạnh Tuyên bang Bảo Bồn bảo trì thanh tịnh, kỳ thật là giống nhau đạo lý, là Bảo Bồn lúc này, cũng giống như vậy, ma khí nhiều

hơn, Bảo Bồn hội nhập ma, nhưng nếu là Mạnh Tuyên mang nó ma khí toàn bộ rút đi rồi, nó cũng tự chết rồi.

“Ngươi... Ngươi đây là cái gì công pháp?”

Đồ Kiều Kiều tròn mắt há hốc mồm, hét lên.

Mạnh Tuyên dù là dùng Lôi Lực mang Thi Ma toàn bộ đánh nát, nàng cũng sẽ không giết mình như vậy.

Nhưng tận mắt thấy một cỗ Thi Ma bị hấn vỡ một chương, tự ma khí đều không có, biến thành chính thức thi thể, tự không khỏi nàng không sợ hãi rồi.

“Đương nhiên là trừ ma công pháp...”

Mạnh Tuyên cười lạnh, thân hình rồi đột nhiên hướng Đồ Kiều Kiều vọt tới.

Tại hấn xông ra đồng thời, tay khẽ vẩy, Tam Thập Tam Kiếm liền bay tới, tại hấn xông tới gần Đồ Kiều Kiều trước người lúc, Tam Thập Tam Kiếm vừa mới bay vào trong tay của hấn, hấn tắc thì thuận thế một kiếm, thi triển Nhất Vân kiếm pháp, hướng Đồ Kiều Kiều chặn ngang quét tới.

“A... Đừng giết ta, ta với ngươi ngủ...”

Đồ Kiều Kiều bị hù hồn phi phách tán, trọng miện loạn thất bát tao kêu, lại một lần té lên Hồng cái yếm.

“Bành bành bành...”

Tam Thập Tam Kiếm trảm tại Hồng cái yếm bên trên, cũng không biết sinh ra bao nhiêu bạo hưởng, một kiếm này lại bị chặn.

Mà Đồ Kiều Kiều tắc thì thừa dịp Mạnh Tuyên bị ngăn cản ở thời gian qua một lát, phi thân liên trốn, một bên trốn một bên kêu to: “Hấn bà cô thôi tiểu tặc, hôm nay liều mạng với ngươi, cái này trăm hòm quan tài không đã muốn, cũng muốn cho ngươi đẹp mắt...”

Trong tiếng kêu, nàng đã lấy ra một cái nho nhỏ bình ngọc, nhỏ xuống nút lọ, liền ném đi.

“Ba...”

Bình ngọc bay ra, đâm vào Mạnh Tuyên bên người trên thạch bích, bắn tung toé một mảnh đỏ thẫm huyết dịch.

Cái này huyết dịch cũng không biết là ai, thậm chí có lớn lao Linh lực, tại lộ ra ngoài trong không khí thời điểm, sở hữu yên lặng bất động quan tài cũng bắt đầu kịch liệt lay động, theo một cổ một cổ Thi Ma phá vỡ quan tài, vậy mà đã nổi giận, điên rồi hướng về Mạnh Tuyên đánh tới, ngăn tại chúng hết thấy trước mắt đều bị xé nát, thậm chí liền Đồ Kiều Kiều cái yếm cũng kẻ cả ở bên trong.

“Cái này yêu nữ dùng cái gì pháp môn? Sở hữu Thi Ma đều điên rồi...”

Mạnh Tuyên sắc mặt rung mình, những Thi Ma này xé nát cái kia cái yếm, đã nói minh chứng liền Đồ Kiều Kiều cũng không nhận rồi.

Chỉ có điều, duy nay chi tế, Mạnh Tuyên lại không rảnh ứng phó bây thi, lập tức Đồ Kiều Kiều bỏ chạy rồi.

Hắn Thiên Thê bộ pháp triển khai, lập tức theo Thi Ma bây ở bên trong vọt ra, phi thân bước lên một chỗ thạch bích, đã thấy Đồ Kiều Kiều chính nhanh chóng tiến vào một chỗ thạch đường hành lang ở bên trong, nhất thời mặt mày ngưng tụ, hít sâu một hơi, mang hai đạo phi kiếm thanh toán đi ra ngoài.

Tê ra kiếm này lúc, hắn lại lần nữa ngưng tụ nổi lên Lôi Lực.

Đang tại đào tẩu Đồ Kiều Kiều bỗng nhiên phát giác sau lưng sát cơ di động, lập tức biết rõ Mạnh Tuyên phi kiếm đuổi tới.

Dưới tình thế cấp bách, một kéo trên người màu đen đạo bào ném đi đi ra ngoài, hóa thành một chỉ màu đen cự quý, chặn một chỉ phi kiếm.

Rồi sau đó lại tự phát búi tóc bên trên nhỏ một chỉ cốt trâm, “Ba” một tiếng bẻ gãy, bay ra một đạo Linh quang, chặn một cái khác thanh phi kiếm.

Cái này hai kiện pháp khí lập tức nổ bung rồi, tuy nhiên như

vậy phê bỏ, tốt xấu cũng vì Đồ Kiều Kiều đã ngăn được trí mạng công kích.

“Hắc hắc, bà cô đã sớm đề phòng người rồi...”

Đồ Kiều Kiều quý quý cười, muốn đón lấy thoát đi, nhưng mà bỗng nhiên tâm đó, nàng phát hiện cái gì, sắc mặt thay đổi.

Một đạo lóe sáng chói mắt Điện Long, chính phi tốc hướng nàng đuổi đi theo.

Lại nguyên lai Mạnh Tuyên tại tế lên phi kiếm thời điểm, đã biết rõ Đồ Kiều Kiều làm người xảo trá, tuy nhiên nàng thoát nhìn thất bại, nhưng trên người hơn phân nửa cất giấu cái gì cái gì trốn chạy để khỏi chết lợi khí, bởi vậy trước tế ra hai đạo phi kiếm, một là muốn ép nàng dừng lại phòng ngự, hai chính là muốn bức ra Đồ Kiều Kiều trốn chạy để khỏi chết pháp khí, sau đó lại ngưng tụ Lôi Lực, hóa thành một đầu Lôi Long sau đó đuổi theo, cái này đầu Lôi Long mới là hắc đòn sát thủ.

“Thực giết ta a...”

Đồ Kiều Kiều giật mình, trên mặt lộ ra sợ hãi lại ần ần mang theo một tia chờ mong biểu lộ.

“Vèo...”

Lôi Long như thiểm điện đánh úp lại, trực tiếp đã vượt qua thân thể của nàng.

Bạo ngược Lôi Lực lập tức mang nàng cả người biến thành than cháy, thẳng tắp ngã trên mặt đất, khí cơ đều không có.

“Rốt cục giết chết...”

Mạnh Tuyên nhìn xem Đồ Kiều Kiều biến thành một đoàn than cháy ngã xuống, trong nội tâm rốt cục nhẹ nhàng thở ra. Thò tay gọi trở về hai đạo phi kiếm, lúc này mới quay đầu nhìn lại dưới mặt đất nổi giận Thi Ma, đã thấy sở hữu Thi Ma đều tại liều mạng lách vào tại một góc, ở đằng kia trên thạch bích khâu cầm lấy, giống như là một đám Chó Diên tại đoạt thức ăn, phía sau tiếp trước, tiếng hô traten traten, người xem trong nội tâm sợ hãi, càng đáng sợ.

“Cái này trăm thi thể nội đều có bệnh chủng sao? Vừa mới để cho ta tới quen thuộc Đại Ôn Ân...”

Mạnh Tuyên đánh giá phía dưới một đám Thi Ma, tựa như một cái lão nông đang đánh giá lấy trên đất được hạt giống.

Hắn hôm nay, tại đột phá Chân Linh cảnh trước khi, đã không cần phải nữa dùng ma khí tu luyện rồi.

Bất quá nhiều như vậy bệnh thi lúc này, lại vừa lúc bị hắn sưu tập, coi như bệnh chủng.

Tương lai nếu là gặp cường địch, những bệnh chủng này, không thể nghi ngờ sẽ trở thành vì hắn một đạo đòn sát thủ.

Tựa nghĩ như vậy, Mạnh Tuyên nhắc tới chân khí, liền hướng bảy thi gian nhảy xuống...

Phi thường thuận lợi, Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân, có thể nói là những Thi Ma này khắc tinh.

Tại người bình thường trong mắt, Thi Ma chính là tử vật, tà ma, có thể tại Đại Bệnh Tiên Quyết truyền trong mắt người, Thi Ma cũng chỉ là người bệnh mà thôi, chỉ là bệnh của bọn nó, đã vượt qua nhất định được giới hạn, sống hay chết giới hạn.

Mà đối với bệnh người mà nói, Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân là cứu tinh của bọn họ.

Đối với Thi Ma mà nói, thì là khắc tinh của bọn nó, bởi vì Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân có thể hút ra trong cơ thể của bọn nó bệnh khí —— thì ra là ma khí —— mà tánh mạng của bọn hắn liền do những này bệnh khí ủng hộ, bệnh khí ly thể, chúng liền chính thức thành tử thi.

Đương nhiên, kỳ thật cũng có thể nói là cứu tinh, bởi vì những Thi Ma này nếu là có thể đủ như Bảo Bồn đồng dạng thanh tịnh một lát, chỉ sợ đều chọn muốn chết, mà không muốn vây ở như vậy một cỗ thân thể ở bên trong, không sinh Bất Tử, hóa thành tử vật.

Mạnh Tuyên kế hoạch tiến hành vô cùng thuận lợi, không lớn một hồi, hắn cũng đã xong hắn sưu tập.

Tổng cộng có bảy cái bệnh chung bị hấn sưu tập, phong ấn tiến vào trong hồ lô.

Tuy nhiên bệnh thi có trăm cụ, nhưng rất nhiều bệnh thi bệnh đều là giống nhau, Đại Ôn Ân, chỉ có thể sưu tập bất đồng bệnh chung.

Đồng dạng bệnh chung, lưu bên trên một khóa cũng là đủ rồi.

Cái này trăm thi bên trong, trừ bỏ bị Đại Bệnh Tiên Quyết hoàn toàn kéo ra bệnh khí mười hai Thi Ma, còn lại tám mươi tám cụ Thi Ma trong cơ thể, lại cùng sở hữu bảy loại bất đồng bệnh chung, đều bị Mạnh Tuyên sưu tập, phong ấn tại sơn hồng trong hồ lô.

Tại phong ấn bệnh khí trong quá trình, Mạnh Tuyên cũng nghiên cứu thoáng một phát cái kia hồ lô, hấn phát hiện, hồ lô cũng không phải đơn giản trữ vật hồ lô, mà là trong ngoài chia làm hai trọng, vừa là âm, vừa là dương, nói cách khác, cái này trong hồ lô, kỳ thật có hai cái không gian, bên trong một cái không gian, tựu là Mạnh Tuyên bình thường dùng để trữ phóng rượu mạnh, bên trong còn có Bệnh lão đầu trước mắt hai đạo dương phù.

Mà một không gian khác, nhưng lại trữ tồn đi một tí bệnh chung, những bệnh chung này đều phi thường nhỏ yếu, nhược đến Mạnh Tuyên dùng chúng đến tu luyện, thậm chí liên một hạt nhất đẳng đan đều luyện không thành, có thể chúng tác dụng lại rất lớn, Mạnh Tuyên có thể mang chúng phóng thích đến những thứ khác sinh linh trên người đi, bệnh chung dính vào người, rơi thịt mọc rễ, lập tức sẽ hấp thu sinh linh đích sinh khí đến tăng cường chính mình.

Nó trở nên càng ngày càng lớn mạnh, bị nó dính vào người sinh linh sẽ trở nên càng càng suy yếu, thẳng đến bệnh chết mới thôi.

Hơn nữa theo bệnh chung bất đồng, cũng phân biệt không có cùng tác dụng.

Có bệnh chung sinh sôi rất chậm, muốn qua thật lâu, mới có thể thể hiện ra tác dụng của nó.

Có bệnh chủng lại sinh sôi cực nhanh, chỉ cần hơi dính thân, lập tức sẽ gặp đối với nhân tạo thành thật lớn ảnh hưởng.

Ở trong đó môn đạo, mà ngay cả Mạnh Tuyên đều càng nghĩ càng cảm thấy kinh hãi, điều này thật sự là thật là đáng sợ.

Trước khi hấn sở tu bệnh nặng tâm quyết, chỉ có thể luyện hóa bệnh khí, nhưng không cách nào mang bản thân chân khí chuyển hóa làm bệnh khí hại người.

Duy nhất cùng phóng thích bệnh khí có quan hệ, tựu là tại lại để cho bệnh người hứa hẹn tuân thủ ba quy một lệnh lúc, Đại Bệnh Lệnh, cũng tức là Trảm Nghịch Kiếm chuỗi kiếm theo trên người bọn họ hấp thu một tia khí cơ, nếu như bệnh người không tuân thủ lời hứa, Mạnh Tuyên có thể mang cái kia một tia khí cơ trực tiếp phóng thích trở về, bệnh người dĩ nhiên là hội lần nữa nhiễm lên cái loại này bệnh, hơn nữa góc đầu trở lại, hội trở nên càng ngày càng nặng, một phát không thể vãn hồi.

Mà nếu như bệnh người tuân thủ ước định, hoàn thành Mạnh Tuyên “Một lệnh” sở cầu, Mạnh Tuyên sẽ mang cái kia một tia khí cơ ở bên trong bệnh khí luyện hóa về sau, lại đem hấn phóng thích trở về, hay hoặc là, Mạnh Tuyên đối với hấn lo lắng, vẫn đang thủ sẵn.

Điểm này bệnh người thì không cách nào phát giác, trừ phi Mạnh Tuyên nói cho bọn hấn biết.

Đây cũng là Đại Bệnh Tiên Quyết đối với bệnh người một loại phản chế thủ đoạn.

Chỉ có điều, hôm nay Đại Ôn Ân tu thành, lại làm cho Mạnh Tuyên đã có một loại trực tiếp thao túng bệnh khí pháp môn.

Loại này pháp môn chi khủng bố, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng có chút mảnh nghĩ sợ cực.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 106 : Lòng đất Thanh Đồng điện

Chương 106: Lòng đất Thanh Đồng điện

“Trước ly khai nơi đây a!”

Mạnh Tuyên hít một tiếng, không hề muốn Đại Ôn Ấn sự tình, đi đến Đồ Kiều Kiều tiêu thi trước khi, gặp bên người nàng ném lấy một cái túi, nhặt lên xem xét, nhưng lại một cái Càn Khôn túi gấm, chính là cùng Động Thiên chiếc nhẫn một cái tính chất thứ đồ vật, đều là tồn vật sử dụng, liền nhặt lên ước lượng tiến trong ngực, chờ nhàn rồi lại xem, sau đó quét mắt liếc Đồ Kiều Kiều, quay người ly khai.

“Xoạt xoạt xoạt...”

Theo tiếng bước chân đi xa, cái này một mảnh thạch thất, chỉ còn trống rỗng yên tĩnh cùng u ám bích hỏa.

Thời gian cũng không biết qua bao lâu, Đồ Kiều Kiều khét let thân thể bỗng nhiên phát ra một tia nhẹ nhõm giòn vang.

“Ba ba...”

Giòn vang càng ngày càng nhiều, vậy mà theo nàng khét let thân thể mặt ngoài, đã nứt ra một đường nhỏ.

“Hả ~”

Một tiếng thân · ngâm tiếng vang lên, thậm chí có một chỉ trắng nõn tay theo khét let xác ngoài ở bên trong dò xét đi ra.

Sau đó, tiêu xác hoàn toàn nghiền nát, một nữ tử theo tiêu trong vỏ ngòi dậy, ánh mắt mê mang, đúng là Đồ Kiều Kiều.

Chỉ là làn da của nàng mềm mại trắng nõn, không đến mảnh vải, tại bích diễm chiếu rọi xuống, trăm mị nhu sinh, so với trước khi lộ ra xinh đẹp rất nhiều, nàng tựa hồ sau một lúc lâu, mới nhớ tới vừa mới chuyện gì xảy ra, trên mặt hiện ra một tia

kinh hỉ, một mặt cúi đầu nhìn mình không tỳ vết cánh tay, một bên tự nói: “Thiên Ma Điệp Biến huyền công vậy mà thật sự... Ta vậy mà thật sự trùng sinh rồi...”

Xoáy và, nàng lại nghĩ tới Mạnh Tuyên, thấp giọng mắng: “Hắn bà cô thôi tiểu tặc, thực đương bà cô là dễ dàng chết như vậy đây sao? Hừ, nguyên lai ta theo bà bà chỗ đó trộm đến Thiên Ma Điệp Biến huyền công bản thiếu, vậy mà thật sự có hiệu, như vậy nói cách khác, cái kia huyền công bản thiếu bên trên ghi lại bên trên sự tình cũng thật sự rồi... Nên bà cô vận may, sớm muộn gì muốn người đẹp mắt...”

Vừa nói, nàng một bên đưa tay sờ thoáng một phát, bỗng nhiên sắc mặt đại biến, đã qua sau nửa ngày, trực tiếp đau nhức mắng lên: “Thối tiểu tặc, lại đem bà cô Túi Càn Khôn cầm đi, La Đà Sơn trong bảo khố sở hữu bảo bối đều ở bên trong a, hơn nữa liên y phục đều không có lưu lại... Chẳng lẽ lại để cho bà cô thân thể trần truồng chạy loạn sao?”

Một đường phá trận, Mạnh Tuyên đi ra ngoài, ước hai canh giờ về sau, hắn đã đến pháp trận biên giới, rất nhanh có thể đã đi ra.

Hội ở chỗ này gặp được Đồ Kiều Kiều, cũng ngoài Mạnh Tuyên ngoài ý liệu, bất quá có thể giết nàng, thực sự hiểu rõ cái cộc tâm sự.

Bất quá ngay tại hắn sắp đến pháp trận biên giới lúc, lại bỗng nhiên lại phát hiện mấy cái bị âm mạch tòi sinh yêu chuột, đoạn đường này tới, Mạnh Tuyên không biết giết bao nhiêu, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, huy kiếm tưng chém, đang muốn tiếp tục đi lên phía trước, chợt nghe động tĩnh gì, không khỏi biến sắc, hướng sau lưng nhìn lại. Cái này xem xét, lập tức lấp bắp kinh hãi, không nói hai lời ném đi một cái lôi cầu bỏ chạy.

Lại nguyên lai, tại hắn chém giết hai cái Yêu thú về sau, vậy mà từ tiền phương hô long long lại chạy tới một đám yêu chuột.

Phô thiên cái địa, chi chi tra tra, cơ hồ chất đầy cả tòa dưới mặt đất âm mạch thông đạo, quả thực tựa như thủy triều lao qua.

Cái kia rậm rạp chẳng chịt bộ dáng, mà ngay cả Mạnh Tuyên

nhìn cũng da đầu run lên.

Như vậy yêu đàn chuột, tự tính toán có thể đánh nhau hăn cũng sẽ không đánh, dính một thân con chuột huyết, thật là ác tâm, hay vẫn là trước né tránh chúng a!

Bất quá khá tốt, âm mạch bên trong hiện đầy pháp trận, những này yêu chuột không cách nào phá trận, chỉ có thể dựa vào trời sinh miễn cảm dọc theo nhất định được quỹ đạo đi về phía trước, Mạnh Tuyên xuyên qua vài đạo pháp trận quỹ tích về sau, cũng đã bỏ qua rồi đàn chuột.

Bất quá bởi như vậy vừa đi, lại lại làm trễ nãi ban ngày công phu, hăn cũng lần nữa trở lại pháp trận trong rồi, đành phải một lần nữa tìm đường.

Bất quá, hiện tại cũng không biết tại sao, cả tòa lòng đất địa mạch bên trong Yêu thú tất cả đều điên cuồng, Mạnh Tuyên liên tục gặp mấy lần thú triều, đều bởi vì số lượng quá cực, không dám liều mạng, xa xa tránh được bọn hăn.

Như thế chậm trễ mấy lần, không sai biệt lắm một ngày thời gian trôi qua rồi.

“Ba ba...”

Tại lại một lần tránh thoát một lớp Thử Triều về sau, Mạnh Tuyên chính một lần nữa tính toán Sinh Môn chỗ, lại đột nhiên nghe được cách đó không xa, truyền đến một hồi trầm trọng tiếng bước chân.

“Hả? Tại đây còn có người?”

Mạnh Tuyên nhất thời tâm thần rung mình, loại này tiếng bước chân tuyệt không phải thú triều có thể hình thành, chắc là nhân loại.

Trong lòng của hăn không khỏi nghĩ đến: Hăn là dưới mặt đất âm mạch bên trong, còn có Luyện Thi tông dư nghiệt tồn tại?

Lập tức tìm một chỗ thạch bích núp vào, vụng trộm quan sát, theo tiếng bước chân càng ngày càng gần, xa xa trong thông đạo, xuất hiện một đội thân ảnh.

Mạnh Tuyên nhìn chăm chú nhìn lại, lại lập tức thân thể cứng đờ, đầy bụng sự nghi ngờ.

Đã thấy xa xa đi tới, chính là một đội thân hình cao lớn chiến sĩ, trên người hát lên rí rắt Thanh Đồng giáp, mang toàn thân đều một mực bao lấy, mà ngay cả bộ mặt cũng không ngoại lệ, vừa rồi cái kia trầm trọng tiếng bước chân chính là bọn họ truyền tới, Thanh Đồng giáp tựa hồ phi thường trầm trọng, mỗi hướng trên mặt đất đạp một bước, đều phát ra đều là tả “Đồng” một tiếng, tại yên tĩnh âm mạch ở bên trong truyền ra rất xa.

Để cho nhất Mạnh Tuyên ngoài ý muốn, nhưng lại tại cầm đầu hai cái Thanh Đồng giáp chiến sĩ chính giữa, lại mang theo một người, một thanh chòm râu dê, mặc áo đạo, đương nhiên đó là Hạng Thừa Quy, hắn bị hai cái Thanh Đồng chiến sĩ chống chọi, một bộ uể oải không chịu nổi bộ dạng.

“Hắn tại sao lại ở chỗ này, Thanh Đồng giáp chiến sĩ là ai?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm nhất thời sự nghi ngờ bộc phát, do dự một chút, lặng lẽ theo đuôi đi lên.

Lão nho sinh tại Hoa Sơn Đồng đuổi giết chính mình thời điểm, thi triển Nho môn bí thuật, cứu mình một lần, hôm nay xem hắn gặp nạn, Mạnh Tuyên tự nhiên cũng không thể không quản.

Cái này đội Thanh Đồng giáp chiến sĩ đối với pháp trận rất quen thuộc, chỗ qua đường, đều là Sinh Môn chỗ, theo của bọn hắn đi, căn bản là không cần suy tính pháp trận rồi.

Nhắm mắt theo đuôi, Mạnh Tuyên theo Thanh Đồng giáp chiến sĩ, xâm nhập trong trận, lại đi tới một nơi, dĩ nhiên là một cái kiến tại trên thạch bích cực lớn Thanh Đồng đại môn, cao tới tầm hơn mười trượng, chung quanh khảm đầy sâu kín tỏa sáng huỳnh thạch, chiếu lên xung một mảnh tro mênh mông, Thanh Đồng giáp chiến sĩ đi tới trước cửa, liền phân hai nhóm gạt ra rồi, người cầm đầu, lại tiến lên hát ra một cái cổ quái âm tiết.

“Két... .”

Rộn người môn trực chuyển động thanh âm, Thanh Đồng đại

môn từ từ mở ra rồi.

Thanh Đồng giáp chiến sĩ bắt đầu vào trong đi đến, mà Mạnh Tuyên nắm chắc Tam Thập Tam Kiếm, nghĩ thầm ngay ở chỗ này động thủ đi!

Cái kia Thanh Đồng đại diện quá quý dị, cùng hấn tiến vào lại cứu lão nho sinh, chẳng vào lúc này vật lộn độ sức.

Nhưng mà nhưng vào lúc này, vịn lão nho sinh Thanh Đồng giáp chiến sĩ, bỗng nhiên hướng hấn nói câu cái gì, héo mi không phân chân Hạng Thừa Quy nao nao, nỗ lực đứng vững vàng thân thể, cái kia Thanh Đồng giáp chiến sĩ liền buông hấn ra. Hạng Thừa Quy đứng thẳng thân thể, sửa sang lại thoáng một phát lẳng loạn quần áo, đột nhiên xoay người lại, hướng Mạnh Tuyên ân thân phương vị thật dài ấp thi lễ, sau đó khoát tay áo.

“Hấn biết rõ ta giấu ở chỗ này?”

Mạnh Tuyên không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Hạng Thừa Quy thi hết thi lễ về sau, lại ngẩng đầu lên, hướng Mạnh Tuyên nói một câu nói, cũng không biết lúc khoảng cách quá xa, thanh âm truyền không đến, hay là hấn căn bản cũng không có lên tiếng, chỉ có thể thấy hấn há miệng, lại nghe không được thanh âm.

Bất quá từ miệng hình đó có thể thấy được, hấn nói một câu là: “Ta không sao, mời về thư viện, giúp ta chiếu cố Long Nhi...”

Sau khi nói xong, Hạng Thừa Quy liền thở dài, lại thi lễ, quay người hướng Thanh Đồng đại môn đi đến rồi.

“Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?”

Mạnh Tuyên khiếp sợ không thôi, đầy bụng sự nghi ngờ, nhưng vô luận như thế nào, hấn cũng nhìn ra, Hạng Thừa Quy là tự nguyện đi vào.

Càng làm cho người khiếp sợ ở phía sau, nhưng lại tại Hạng Thừa Quy hướng Mạnh Tuyên cái phương hướng này nhìn qua lúc, cái kia Thanh Đồng giáp sĩ binh đều đứng an tĩnh, một điểm động tác cũng không có, nhưng bọn hấn nhất phần đuôi

một cái, lại tựa hồ như có chút tò mò tuần lầy Hạng Thừa Quy ánh mắt nhìn đi qua, tuy nhiên mặt của hắn đại bộ phận đều bị mũ bảo hiểm che ở, nhưng Mạnh Tuyên hay vẫn là thấy rõ hình dạng của hắn, tâm thần kịch chấn!

Người nọ dĩ nhiên là Đồ Kiều Kiều.

Nàng như thế nào hội còn sống? Lại là như thế nào trà trộn vào Thanh Đồng giáp sĩ binh trong đội ngũ?

Không đợi Mạnh Tuyên làm ra phản ứng, Thanh Đồng giáp chiến sĩ đã cá liệt tiến nhập Thanh Đồng đại môn.

Đồ Kiều Kiều cũng theo sau tiến vào, nàng vừa rồi kỳ thật cũng không có chứng kiến Mạnh Tuyên, như thế chỉ khoảng cách xa, Mạnh Tuyên có thể đã gặp nàng, ánh mắt của nàng lại chỉ có thể nhìn đến đen sì sì một mảnh.

Tại nàng cũng tiến vào Thanh Đồng sau đại môn, cầm đầu hai cái Thanh Đồng giáp chiến sĩ mới ngẩng đầu lên, xa xa hướng Mạnh Tuyên xem đi qua, mũ bảo hiểm phía dưới đen sì sì Âm Ảnh ở bên trong, bốn tia ánh mắt giống như thực chất, làm cho lòng người hàn.

“Hả?”

Mạnh Tuyên phát giác không ổn, cũng không để ý cái này âm mạch bên trong không thích hợp Ngự Kiếm, trực tiếp tụt bay lên.

Nhưng mà đúng lúc này, bên trong một cái Thanh Đồng giáp sĩ binh đột nhiên đạp vào trước một bước, giơ lên trường mâu về phía trước vung lên.

Trong chốc lát, một đạo bá không ai có thể ngự lực lượng hướng Mạnh Tuyên lao qua, dùng tu vi của hắn, vậy mà hoàn toàn không thể ngăn cản, trực tiếp đã bị cỗ lực lượng này bao phủ rồi, đầu óc mê muội ở bên trong, tựa hồ đã vượt qua cái gì, sau đó liền cảm thấy dưới thân thể mất không còn, Mạnh Tuyên kịp thời kịp phản ứng, vội vàng đưa tới một đạo cười gió pháp trận nâng chính mình, đợi cho lực lượng khổng lồ tán đi rồi, mới vội vàng nhìn về phía chung quanh.

Cái này xem xét, vẫn không khỏi giật mình.

Chính trực đêm tối, không trung tích tí tách, bay sương mù mưa nhỏ, bốn phía truyền đến bùn đất cùng cỏ xanh hương khí.

Chẳng biết lúc nào, hắn vậ mà đã đến trên mặt đất, đã trong đất.

“Đi ra?”

Mạnh Tuyên thế mới biết, cái kia Thanh Đồng giáp sĩ binh cũng không phải hướng tự mình ra tay, mà là dẫn động pháp trận, mang chính mình đưa đi ra!

“Cái kia Thanh Đồng binh sĩ, đến cùng là người nào, một kích tự lợi hại như thế?”

Nhớ tới người binh lính kia thủ lĩnh vùng màu một kích tràng cảnh, Mạnh Tuyên vẫn đang lòng còn sợ hãi.

Một kích kia chi lực, đã vượt ra khỏi mình có thể lực cực hạn, căn bản là không cách nào ngăn cản.

Cũng mất đi người binh lính kia thủ lĩnh đối với chính mình không có sát ý, nếu không mình tự tính toán đã tu vi tăng vọt, đều ngăn cản không nổi.

“Đã đi ra, ta đây cũng nên... Báo thù rồi!”

Mạnh Tuyên làm như nhớ ra cái gì đó, trong ánh mắt bạo xuất một tia sát cơ, ngay tại hắn nói ra những lời này lúc, đột nhiên bầu trời hiện lên một đạo sấm sét, mưa rơi bỗng nhiên lớn hơn.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 107 : Tiên môn khư ôn truyền mỹ danh

Chương 107: Tiên môn khư ôn truyền mỹ danh

“Thật lớn mưa, vừa vắn giặt rửa trên thân kiếm huyết thủy...”

Mạnh Tuyên thanh âm phát lạnh, không lo lắng nữa sự tình khác, một lòng muốn giết người.

Một tháng này đến, hắc ám thân lòng đất âm mạch, trong nội tâm đắm chiêu suy nghĩ, đơn giản tựu là đi ra báo thù, hôm nay đã đi ra lòng đất âm mạch, sát khí lập tức thuận thế mà lên, lại ở đâu còn có công phu muốn cái khác?

Mưa càng lúc càng lớn, đã thành mưa to xu thế, giống như Thiên Hà đảo lưu. Mạnh Tuyên thét dài một tiếng, lập tức dẫn thân vào tại không, tránh mắt gian biến mất không thấy.

“Tai kiếp bệnh dịch toàn bộ không sợ, Cự Linh tiên mưa mời về gia...”

Ngự không mà đi, thời gian cũng không lâu, liền đã đi tới Phục Long thành phụ cận, đã thấy Minh Nguyệt nhô lên cao, một mảnh nắng ráo sáng sủa.

Trận kia mưa to, nhưng lại chỉ ở âm mạch núi hoang chung quanh đánh xuống, cũng không lan đến gần mặt khác mấy tòa thành thị.

Giờ này khắc này, cùng Phục Long thành láng giềng bạch nhạn nội thành chính đèn đuốc sáng trưng, thê cư này thành võ đạo thế gia Thiệu phủ, chính đại xử lý tiệc rượu, cử thành chi nhân, vô luận lão ấu giàu nghèo, đều có thể tới đây uống rượu ăn thịt, đương nhiên, có thể diện người ta, là vào phủ ở bên trong ăn, bình thường bản gia dân chúng tên ăn mày, cũng chỉ có tại bên ngoài phủ tiệc cơ động bên trên hưởng cái lộc ăn.

Mà Thiệu gia xử lý cái này tròng tiệc rượu nguyên nhân, cũng vô cùng đơn giản, Thiệu lão gia nhi tử bị tiên môn chọn trúng.

Chiêu Dương quận bản sống lưng, Linh khí khan hiếm, có tư chất hậu bối cũng ít, mấy trăm năm nay trải qua, Thiệu gia công tử, là người thứ nhất có tư cách vào nhập tiên môn, Thiệu gia đã có lớn như thế hỉ, tự nhiên sẽ không keo kiệt sắc. Mặc dù lúc này ôn tai vừa qua khỏi, khẩu phần lương thực khan hiếm thời khắc, cũng thiết lập như vậy một hồi khổng lồ tiệc rượu, đèn đuốc sáng trưng, trắng đêm không ngớt, thực có thể nói là cử thành đều vui vẻ.

Có tiểu thương người bán hàng rong, xếp đặt quây hàng, bán Cự Linh tiên môn tiên mưa.

Nghe nói, cái này linh phù là Cự Linh tiên môn tiên trưởng cầu xuống, mua một lọ về nhà cung cấp, tiêu tai giải họa, bách bệnh không sinh.

Sinh ý phi thường tốt, hơn mười bình tiên mưa, thoáng qua đã bị cướp sạch rồi.

Cái kia người bán hàng rong trong nội tâm đắc ý, nghĩ đến muốn hay không về nhà suốt đêm lại rót mấy trăm bình đi ra.

Lại nói tiếp, hẳn có thể phát khoản này tiểu tài, cũng toàn bộ thua lỗ cái kia Cự Linh môn tiên trưởng.

Một tháng trước, chiêu âm quận hay vẫn là ôn tai tàn sát bừa bãi, yêu đạo hoành hành tuyệt địa, nhưng một tháng này đi qua, sinh khí dĩ nhiên quay lại rồi.

“Ồ, đây không phải Đông Đại phố Lý lão bản sao? Ngài lão cũng tới mua tiên mưa à? Vậy ngài đến đúng rồi, người ngấm lại, chúng ta Chiêu Dương quận ôn tai là như thế nào đi hay sao? Đây không phải là may mắn mà có Cự Linh môn Hoa Tiên sư làm một hồi pháp, cầu trời mưa đến, tẩy đi cái này tròng tai họa sao? Bất quá ngài nghe nói chưa? Trước đó không lâu, chúng ta chiêu âm quận làm ác yêu tu, cũng là hẳn lão nhân gia tru diệt...”

Người bán hàng rong khoe khoang lấy khẩu tài, lấy người chào hàng: “Ta thế nhưng mà nghe nói chuyện này nữa à, cái kia yêu tu, bên người nuôi một chỉ Thi Ma, lạm sát kẻ vô tội,

làm nhiều việc ác, đi tới chúng ta Chiêu Dương quận không đến mười ngày, tụt hư mất 100 cái hoàng Hoa cô nương thân thể a, thậm chí hần còn ngấp nghé Chính Phong tiêu cục Dương tiêu đầu cái kia mỹ mạo **, tụt dứt khoát đem Dương tiêu đầu cũng hại chết...”

Đứng ngoài quan sát người đi đường đều nghe được mở to hai mắt, người bán hàng rong nhưng lại càng nói càng cao hứng.

“Ai nha, cái kia Cự Linh tiên môn Hoa Tiên sư, vừa vặn đi ngang qua chúng ta quận, vừa thấy có yêu tu làm loạn, liền thẳng tiếp nhận tru sát lệnh a, vốn Hoa Tiên sư muốn trực tiếp chém hần, kết quả bị hần chạy, vì vậy Hoa Tiên sư liền trực tiếp phát Tru Ma lệnh, chúng ta Chiêu Dương quận sở hữu những anh hùng đều đi ra ngoài bắt cái kia tặc đạo... Ai, nói đến đây, phải nhắc tới Chính Phong tiêu cục lão đương gia a...”

“Chính Phong tiêu cục lão đương gia, đó là một anh hùng, ai nghe xong đều giơ ngón tay cái lên khoa trương bên trên một câu, thế nhưng mà hần lão nhân gia, vì cho con của mình báo thù, kết quả đem mệnh cũng góp đi vào rồi, chẳng những là hần, người cả nhà đều bị cái kia yêu đạo giết sạch rồi, ta vợ đại biểu huynh, hôm trước đi Phục Long thành còn tới tiêu cục cửa ra vào nhìn lại rồi, đóng cửa rồi, chỉ còn cái lão nô, đi không thành tiêu á...”

“Yêu đạo quả nhiên lòng dạ ác độc, đã diệt người ta Chính Phong tiêu cục cả nhà a...”

“Ai, như thế yêu đạo, thật làm cho hần sống sót rồi, đó mới là Thương Thiên không có mắt, may mắn bị Hoa Tiên sư chém...”

Trên đường người đi đường đã nghe được người bán hàng rong, đều phụ họa gật đầu, cảm thấy Hoa Tiên sư giết tốt, giết diệu.

Người bán hàng rong càng nói càng cao hứng, chỉ vào Thiệu phủ nói: “Người xem Thiệu gia, cũng bởi vì trợ giúp Hoa Tiên sư cầm cái kia yêu tu, liền được như vậy một hồi Đại Cơ Duyên. Tuy nhiên Thiệu gia vốn có bảy cái lão gia, hôm nay chỉ còn hai cái, nhưng là Hoa Tiên sư xem nhà bọn họ tại vậy giết yêu tu trên sự tình ra đại lực, liền trực tiếp cho bọn hần

Thiệu thiếu gia cúi đầu nhập tiên môn cơ hội, cái này là bực nào phúc duyên à?”

Nghe xong lời này, sở hữu dân chúng đều nhìn về phía Thiệu phủ phương hướng, về mặt cực kỳ hâm mộ.

“Những thứ không nói khác a, dù sao một tháng trước Hoa Tiên sư nghĩ cách cầu mưa, các người cũng nhìn thấy! Mưa to vừa rụng, ôn khí đều tiêu a, hàng xóm thành Thái lão lục, thậm chí đều thấy được đã bệnh chết người, bị cái kia mưa một xối, trực tiếp tựu phục sinh á! Đây mới gọi là chính thức khỏi tử hồi sinh đâu rồi, ta trương Tiểu Tam, cái khác không hiểu, có ý nghĩ a ta, trời đang mưa thời điểm, sẽ đem mưa thịnh đã dậy rồi...”

Nhìn xem người bán hàng rong dương dương đắc ý biểu lộ, chúng dân chúng lại đổ kị vừa hận, Lý lão bản cười mắng: “Thì ra là người cái này tặc trượt trương Tiểu Tam, hiểu được tại tiên trưởng cầu mưa thời điểm đem mưa kế tiếp, ta lúc ấy cũng không có chú ý, thật sự là phúc duyên không đủ a, người cuối cùng chai này tiên mưa, ta đã muốn, người không phải bán ba cái đại tiên sao? Ta cho người mười cái, bán cho ta đi, mang về nhà có thể trị bách bệnh đây này...”

Khi bọn hắn bên người, Mạnh Tuyên lẳng lặng nghe xong được cái này tràng đối thoại, nhưng sau đó xoay người ly khai.

Hắn đã hiểu rõ sự tình phát triển, lại nguyên lai, tại chính mình ngã vào Táng Thi Cốc về sau, Hoa Sơn Đồng cùng mọi người lại đợi mấy ngày, phòng ngừa chính mình theo trong cốc trốn tới, cũng vừa lúc đó, Hoa Sơn Đồng phát hiện Chiêu Dương quận ôn tình đang tại hạ thấp, vì vậy hắn dứt khoát cầu trận mưa, nói mình dùng thần thông trị ôn, không duyên cớ đem Mạnh Tuyên cái này tràng công lao tất cả đều ôm đã đến trên người mình.

Cần biết đạo, một vạn lượng bạc tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng dân gian cái này tốt thanh danh, nhưng vẫn là hữu dụng.

Vô luận là chuyện tốt hay vẫn là chuyện xấu, tại Hồng Trần gian bí truyền luôn đặc biệt nhanh.

Là một cái như vậy nguyệt thời gian, Mạnh Tuyên đã biến

thành dân vợ người khác nữ diệt cả nhà người ta Tà Tu yêu đạo, mà Hoa Sơn Đồng, tắc thì thành cầu mưa trị ôn Cự Linh tiên sư, Chiêu Dương quận vợ người kính ngưỡng.

Nếu không có Vương Đình không cho phép tư thiết tượng thần, lúc này chắc hẳn tượng thần đều đứng lên rồi.

Trong tiếng cười lạnh, Mạnh Tuyên hướng Thiệu gia đi đến.

Lúc trước vây công hắn, Thiệu gia Thất Hùng, là trong đó một cỗ không kém lực lượng.

“Hảo hảo hảo, chư vị hàng xóm láng giềng, nhất định phải tận hứng, Thiệu mỗ không thắng tử lực, liền tạm thời cáo lui...”

Thiệu mọi nhà chủ Thiệu Vân Phong chấp tay hướng trên tiệc rượu hàng xóm láng giềng tổ cáo cái tội, tại mọi người chúc mừng trong tiếng hướng hậu viện đến rồi.

Xoay người về sau, hắn nụ cười trên mặt liền biến mất rồi, lộ ra một vòng thần sắc lo lắng, thật dài thở dài.

Trên thực tế, một tháng trước, bọn hắn Thiệu gia Thất Hùng đuổi giết yêu đạo, bảy cái huynh đệ chết bốn cái, hôm nay thì cốt không hàn, hắn thì như thế nào vui vẻ? Sở dĩ xếp đặt yến hội, chủ yếu là hắn mấy ngày nay, một mực cảm giác tâm thần có chút không tập trung, càng có thầy bói nói hắn có huyết quang tai ương, cho nên cố ý cho mượn con của mình bái nhập Cự Linh tiên môn cơ hội, thỉnh mọi người tới xông một cái sát khí.

“Chẳng lẽ là cái kia yêu đạo...”

Thiệu Vân Phong không khỏi nổi lên một tháng trước đuổi bắt thiếu niên kia.

Nhưng rất nhanh hắn tựa lắc đầu, nghĩ thầm thiếu niên kia tuy nhiên hung ác, nhưng đã ngã vào Táng Thi Cốc, cái kia chờ tà địa, không có khả năng có người xuống dưới về sau, còn có thể đi lên.

Tựa nghĩ như vậy, hắn bỏ qua rồi không khoái ý niệm trong đầu.

“Đại khái là người đã già, muốn dĩ nhiên là nhiều hơn...”

Thiệu Vân Phong cười khỏ, quyết định về phòng trước đi, hảo hảo ngủ một giấc, ngày mai tiễn đưa nhi tử lên đường.

Trong phòng tối om, bọn nha hoàn đều phía trước viện hầu hạ, nửa năm trước mua thị thiếp lại không biết chạy đi nơi nào, thậm chí ngay cả cái sai sử người cũng không có, Thiệu Vân Phong chỉ tốt chính mình đi vào bên cạnh bàn, lục lọi đã tìm được hộp quẹt, điểm dầu nhiên liệu đèn.

Ngọn đèn hôn ám sáng lên, chiếu sáng một phương phòng ngủ, phốc chớp tránh, quang ảnh nhảy lên, thế nhưng mà trong phòng rõ ràng không có phong a...

Thiệu Vân Phong vì giải tâm buồn, uống nhiều mấy chén, đầu óc chuyển có chút chậm, cũng không có lưu ý đến những này.

Xoay người, đá rơi xuống giày, muốn nằm chết dí trên giường đi, nhưng mà đúng lúc này, hần thấy được một người.

Đối diện lấy phòng ngủ trên mặt ghế, bùng một người thiếu niên, tại thiếu niên bên người, lơ lửng một thanh kiếm.

Một thanh sáng như Thu Thủy, so với tâm thường kiếm muốn rộng rãi lớn hơn nhiều, bộ dáng kỳ quái kiếm.

“Cái kia Thi Ma về sau thế nào?”

Ngay tại Thiệu Vân Phong còn đang suy nghĩ chính mình có phải hay không ra ảo giác lúc, người thiếu niên mở miệng.

“Ngươi... Ngươi là cái kia yêu tu!”

Thiệu Vân Phong đột nhiên đánh thức, lập tức lén đến bên giường, tụt đi nhờ đặt ở dưới cái gối bội kiếm.

Nhưng mà đúng lúc này, người thiếu niên đã song chương hợp nhất, cầm bốc lên một cái quỷ dị pháp quyết.

Tại phía sau hần, mơ hồ xuất hiện một cái ma thủ, mở ra làn lạnh con người, hướng Thiệu Vân Phong xem đi qua.

Chỉ một thoáng, Thiệu Vân Phong liền cảm giác mình bị vô

tận ai oán ý niệm trong đầu bao phủ rồi, nhất thời lẫn cả chục khóc, tâm tuyệt như chết.

“Cái kia Thi Ma về sau thế nào?”

Người thiếu niên mở miệng lần nữa, Tam Thập Tam Kiếm đã bay lên, chuẩn bị lấy đang nghe được cái kia không tốt tin tức lúc, lập tức chém rụng cái này cái đầu, vì Bảo Bồn báo thù.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 108 : Thiên Lô phạt không đức

Chương 108: Thiên Lô phạt không đức

“Thi Ma... Được người cứu đi nha...”

Ngay tại Tam Thập Tam Kiếm sắp ra tay thời điểm, Thiệu Vân Phong bỗng nhiên mơ mơ màng màng mở miệng, nói ra một cái lại để cho Mạnh Tuyên tâm thần kịch chấn đáp án.

Bảo Bồn vậy mà không có chết?

Mạnh Tuyên giờ khắc này chỉ cảm thấy tay đều đang run rẩy, thời gian dài như vậy đi qua, hắn một mực không dám nghĩ lại chuyện này, chỉ cho là Bảo Bồn tất nhiên không hạnh, dù sao nó càng lợi hại, cũng chỉ là một cỗ Thi Ma, đụng phải Cự Linh môn Hoa Sơn Đồng cùng với Sở Vương đình ngự dụng trận sư Thanh Dương đạo nhân cao thủ như vậy, hắn phải chết không thể nghi ngờ, có thể hắn lại không muốn, vậy mà sẽ ở Thiệu Vân Phong khẩu ở bên trong lấy được như vậy một đáp án.

“Ai cứu hắn?” Mạnh Tuyên thanh âm đều đang run rẩy rồi.

“Một cái... Người bịt mắt, ngày ấy... Yêu tu vừa mới rơi vào Táng Thi Cốc, người bịt mắt kia liền xuất hiện... Tu vi rất cao, phát tay liền đánh lui Hoa Tiên sư... Chúng ta đều bị hấn khí cơ áp không thể động dậy... Hắn gặp yêu tu rơi vào Táng Thi Cốc, cuồn nộ không thôi, tựa hồ muốn giết chúng ta... Nhưng cuối cùng nhất không có động thủ, chỉ bắt hàng phục Thi Ma, sau đó rời đi rồi...”

“Người bịt mắt?”

Mạnh Tuyên lông mày không khỏi nhíu lại, lại bắt đầu lo lắng, quát lên: “Nói chi tiết một chút!”

“Hắn... Rất cường, chúng ta đều không thể nhìn thẳng hắn... Cái kia Thi Ma, lực lớn vô cùng... Hoa Tiên sư đều nhất thời không chế trụ nổi nó, nhưng là người kia... Chỉ dùng một tay,

liền tại Thi Ma cái trán... Trước mắt một cái ấn ký... Thi Ma tự ma khí giảm bớt rất nhiều... Không hề nổi giận... Sau đó người kia, tại cốc bên cạnh nhìn thoáng qua... Liền dẫn Thi Ma độn không mà đi rồi...”

Thiệu Vân Phong mơ mơ màng màng, mang những gì mình biết chỗ có chuyện đều nói ra.

“Là cái gì ấn ký?”

Mạnh Tuyên giật mình, kỹ càng truy vấn.

Thiệu Vân Phong liền như con rối nghe lệnh làm việc, tay giơ lên, mang chính mình nhớ rõ ấn ký bộ dáng phác họa đi ra.

“Là thủ thần ấn...”

Mạnh Tuyên nhìn này ấn ký bộ dáng, trong nội tâm nao nao, xoay và nhẹ nhàng thở ra.

Xem xét này ấn, hẳn liền nhận ra được, hẳn từng tại Thiên Trì tiên môn kinh quật ở bên trong nhìn thấy qua, chính là một loại ấn phù, có thể hộ nhân tâm Thần, không bị Tâm Ma thôn phệ, loại này ấn phù, vốn là tại tu giả tu luyện đến thời điểm mấu chốt, đề phòng dừng lại Tâm Ma sinh sôi mà ỷ hóa đi ra, chính là một loại cao minh ấn phù, mang nó họa tại Bảo Bồn cái trán, cũng quả thật có thể đủ bảo hộ nó thần trí không đến bị hao tổn.

Cái này ấn phù cực kỳ cao minh, có thể trước mắt loại này ấn phù người tu vi nhất định cực kỳ cao thâm, mà người kia, tại nổi cơn điên Bảo Bồn cái trán, tùy thời trước mắt này ấn phù, càng là đã chứng minh hẳn kinh người tu vi, bất quá, người nọ đã tại Bảo Bồn cái trán trước mắt thủ thần ấn, đã nói mình hẳn đề ý chính là Bảo Bồn thần trí, mà không phải nó Thái Âm Hung Sát Thể thể chất.

Cái này tối thiểu nhất nói rõ, người nọ không phải Luyện Thi chi nhân, đối với Bảo Bồn cũng không có ác ý.

Mấu chốt nhất chính là, người nọ đã bởi vì chính mình ngã vào Táng Thi Cốc mà tức giận, đã nói mình hẳn là nhận biết mình...

Chỉ có điều Mạnh Tuyên chính mình, lại quả thực nhớ không nổi chính mình người quen biết ở bên trong, có như vậy một cái tu vi cao thâm nhân vật.

Lại hỏi Thiệu Vân Phong vài câu, suy nghĩ nhiều giải một ít người bịt mắt sự tình, lại phát hiện hắn cũng chỉ biết là những này, hỏi không ra cái gì đó rồi, Mạnh Tuyên thở dài, đành phải giải khai Đại Ai Ấn.

“Yêu tu, còn dám tiến ta Thiệu phủ...”

Thiệu Vân Phong một cái kích lảng, tỉnh lại, lập tức muốn huy kiếm hướng Mạnh Tuyên chém tới.

Vừa mới tại Đại Ai Ấn bên trong hết thấy, hắn nhưng lại cái gì đều không nhớ rõ.

“Bá...”

Kiểm quang lạnh thấu xương, đâm thẳng Mạnh Tuyên yết hầu, đầu rất đúng lại cay lại hung ác.

Nhưng mà Mạnh Tuyên vươn tay ra, liền trực tiếp cầm Thiệu Vân Phong trong tay trường kiếm, hơi vừa dùng lực, liền từ trung gian bẻ gãy.

Rồi sau đó hắn vung lên kiếm gãy, huy động liên tục mọi nơi, kiếm quang như tơ, lập tức liền cắt đứt Thiệu Vân Phong hai tay gân tay, hai chân gân chân.

Thiệu Vân Phong lập tức thân thể đã mất đi chèo chống, nhất thời hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ xuống.

Mạnh Tuyên dùng kiếm gãy chọn ở cái cầm của hắn, phòng ngừa hắn ngã nằm rạp trên mặt đất, cũng phòng hắn kêu to.

“Người nói ai là yêu tu?”

Mạnh Tuyên nhìn chăm chú lên ánh mắt của hắn, nhàn nhạt hỏi.

“Tự nhiên là người!”

Thiệu Vân Phong cũng là kiên cường, trong nháy mắt bị Mạnh

Tuyên phê bỏ, hần chỉ đau nhức sắc mặt tái nhợt, cái trán một hạt một hạt to như hạt đậu mồ hôi chảy xuống, nhưng lại một tiếng cũng không lên tiếng, càng không có lộ ra chút nào e ngại chi ý, ngược lại ngạnh khởi cổ, hướng phía Mạnh Tuyên nghiêm nghị quát tháo: “Chúng ta Thiệu gia Thất Hùng cả đời hành hiệp trượng nghĩa, cũng có bốn cái gãy trong tay người, người không phải yêu tu còn có ai là?”

“Cái kia nếu như vạn nhất... Ta nói là vạn nhất, các người lúc trước đuổi giết sai rồi người đâu?”

Mạnh Tuyên cũng không tức giận, mà là nhàn nhạt hỏi: “Vạn nhất lúc trước ta mới là cứu người người, mà cái kia các người trong mắt Hoa Tiên sư, nhưng lại thiết kế mưu hại người của ta đâu này? Như vậy người còn sẽ cảm thấy người cái kia bốn cái huynh đệ chết không đáng sao?”

“Hả? Yêu tu, người muốn sử cái gì âm mưu quỷ kế?” Thiệu Vân Phong nao nao, xoáy và quát chói tai.

“Trả lời vấn đề của ta!”

Mạnh Tuyên sắc mặt rồi đột nhiên kéo xuống dưới, quanh người liền giống như bảo kê một tầng hàn khí: “Nếu không ta sẽ đem cả nhà người già trẻ, nguyên một đám tất cả đều giết, liền con gà đều sẽ không bỏ qua!”

“Người...”

Thiệu Vân Phong trèo lên trong vận may thế một yếu, khẩu khí chẳng phải cường ngạnh, đã trầm mặc sau nửa ngày mới nói: “Ta cũng nghe người ta nói rồi, người lúc ban đầu là muốn cứu tế nạn dân, mới sẽ ra tay đả động lương thực xe, nhưng lại vì sao phải mang tiêu sư tất cả đều giết? Về sau... Về sau người hướng chỉ đem Chính Phong tiêu cục toàn bộ diệt môn rồi, lệ khí nặng như vậy, người nói mình không phải là yêu tu, lại có ai sẽ tin tưởng?”

Nói càng về sau, Thiệu Vân Phong khí thế lần nữa cường ngạnh, rõ ràng là một cái dũng không sợ chết anh hùng bộ dáng.

“Cái kia nếu như, đêm hôm đó, ta không có giết những tiêu sư kia đâu này?” Mạnh Tuyên trầm mặc một hồi, nhẹ giọng hỏi.

Thiệu Vân Phong trên mặt hốt nhiên nhưng gian hiện ra một vòng vẻ do dự, đã qua sau nửa ngày, hấn nói: “Sự thật đều tại!”

“A...”

Mạnh Tuyên một mực tại căn thận nhìn xem nét mặt của hấn, lúc này thời điểm lạnh lùng nở nụ cười, bỗng nhiên quát hỏi: “Người lúc ấy vào rừng giết chết ta, là vì cái kia Hoa Sơn Đồng dày ban thưởng, vẫn là vì miệng người bên trong hành hiệp trượng nghĩa?”

“Người nếu là hành hiệp trượng nghĩa, vì sao ôn tai vừa qua khỏi, bệnh đói mà chết người không biết bao nhiêu, trong nhà người lại có thể đại xử lý tiệc rượu?”

“Người nếu là hành hiệp trượng nghĩa, há lại sẽ huynh đệ bảy người, đều trong một bản sống lưng chi địa, đưa hạ to như vậy gia nghiệp?”

“Người nếu là hành hiệp trượng nghĩa, người tiêu thiếp há lại sẽ nói người mỗi ngày đòn hiểm tại nàng, trạng như **?”

Liên tiếp ba hỏi, thẳng mang Thiệu Vân Phong hỏi mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống, mãnh liệt vừa quay đầu, cái này mới nhìn đến núp ở phía sau cửa, che miệng khóc không ngừng tiêu thiếp.

“Tiện nhân, người dám hại ta...”

Thiệu Vân Phong rống to, ngực trang bị phá, hấn biểu lộ nhăn nhưng bóp méo, lạnh lạnh nhìn qua Mạnh Tuyên, hung hăng nói: “Đúng vậy, ta toàn bộ cũng biết, trong tiêu cục sơ hở, ta tại lúc ban đầu tự đã nhìn ra, nhưng là, cái kia phần dày ban thưởng, toàn bộ Chiêu Dương quận ai không đỏ mắt? Chúng ta Thiệu gia Thất Hùng, hạng gì oai hùng, há lại sẽ bằng bạch buông tha như vậy một hồi thiên đại cơ duyên...”

“Cái này chẳng phải kết liễu...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên nở nụ cười, là cái loại này phát ra từ trong tâm vui vẻ: “Hiện tại người tới nói cho ta biết, sở hữu Thiệu gia biết rõ chuyện này người đều có ai... Người nếu nói

là rồi, ta liền chỉ giết những người kia, người nếu không nói, ta tự giết các người cả nhà một cái chó gà không tha!”

Thiệu gia tiệc rượu, đang tại hào khí đỉnh điểm, một mảnh nhiệt liệt cảnh tượng.

Thiệu gia công tử, cái kia sắp bái nhập Cự Linh tiên môn thiên tài thiếu niên, chính dựa vào chủ mẫu bên người, nhu thuận nghe chủ mẫu nhắc nhở, mà Thiệu gia hai cái lão gia, tắc thì thống khoái uống rượu, một bên hát, trong nội tâm nhưng cũng có chút phiền muộn, huynh đệ bảy cái cùng một chỗ đuổi giết cái kia yêu tu, vì sao hết lần này tới lần khác chỉ có lão Đại nhi tử bái nhập tiên môn, chúng ta ngược lại cả gốc mao đều không có còn lại?

Mấu chốt nhất chính là, con mẹ nó lão Đại nói con của hắn tiến vào Cự Linh tiên môn, hao tổn của cải có phần cự, to như vậy gia sản một nửa đều muốn tương đương rồi, đổi thành ngân lượng cho hắn mang lên, chúng ta cái gì đều không có gặp may, phản tổn thất nhiều như vậy bạc...

Đúng lúc này, thất hồn lạc phách Thiệu lão gia bỗng nhiên khập khiễng đi ra, sững sờ, ngăn người sững sờ nhìn qua mọi người.

Mọi người cũng chú ý tới hắn, trên tiệc rượu tiếng hoan hô dần dần yên tĩnh trở lại, đều đang đợi Thiệu lão gia mở miệng nói chuyện.

“Ta có tội a...”

Thiệu lão gia bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, khóc lớn nói: “Cái kia yêu tu, căn bản không phải yêu tu, đó là một trị ôn cứu khổ đại thiện nhân a, ngược lại là cái kia Cự Linh môn họ Hoa, tâm địa ác độc, không có hảo ý...”

Thiệu lão gia thanh âm thê héo, mang mọi chuyện cần thiết chân tướng đều nói ra, có rất nhiều căn bản chính là hắn không biết, cũng bị hắn nói rất sống động, tại hắn vừa mới nói vài câu lúc, Thiệu người nhà liền chấn động, muốn chạy tới ngăn cản, thế nhưng mà đột nhiên, bọn hắn liền giống bị một cô lực lượng vô hình nhiếp ở, vậy mà chút nào không động đậy được, mắt trừng trừng nhìn xem Thiệu lão gia mang hết thảy đều nói xong.

“Ta... Quá tham lam rồi, Thượng Thiên hàng phạt... A, Diêm La lão gia, không để cho ta xuống vạc dầu a...”

Thiệu lão gia sau khi nói xong, đột nhiên la to, vung lên trong tay kiếm gãy, cắt đứt cổ họng của mình.

“Lão gia...”

“Phụ thân...”

Cho đến lúc này, Thiệu gia nhân tài có thể hành động tự do, vội vàng hướng Thiệu lão gia vọt tới.

“Thiệu gia không đức, trợ trụ vi hành hạ, trời giáng trừng phạt...”

Liên vào lúc này, một tiếng lạnh lùng được uyển như thiên thần thanh âm tự không trung rơi xuống.

Mọi người ngáng đầu, liền bất ngờ nhìn thấy tinh không vạn lí Nguyệt Không ở bên trong, đạo đạo lôi điện kích xuống dưới, chính chính đã rơi vào Thiệu gia hai vị lão gia đỉnh đầu, lập tức bổ bọn hắn giận sôi lên, toàn thân khét lẹt rồi, tia chớp không ngừng, lại đem Thiệu gia chủ mẫu, Thiệu gia thiếu gia cùng với sở hữu Thiệu họ quân sự nhân viên, hết thảy đánh chết, trong lúc nhất thời toàn bộ Thiệu phủ, bị lôi điện bao phủ.

“Chạy mau a... Thiệu gia không đức, bị sét đánh á...”

Một đám hàng xóm láng giềng thất kinh, dốc sức liều mạng kêu to, hướng ngoài cửa chạy tới, chỉ chừa trên đất tiêu thi, mùi thịt bốn phía.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 109 : Đạo tặc lướt qua Chiêu Dương không hiệp

Chương 109: Đạo tặc lướt qua, Chiêu Dương không hiệp

Trên bầu trời, Lôi Quang về sau, Mạnh Tuyên nhìn qua một mảnh đồng bừa bọn Thiệu gia, độn không mà đi.

Dưới mặt đất Thiệu gia, trong phòng ngủ, Thiệu Vân Phong thị thiếp hạ bái đầy đất, khóc ròng không thôi.

Thiệu gia sự tình rất nhanh truyền ra, đây đối với Cự Linh môn Hoa Sơn Đồng thanh danh là cái cự đại đả kích, trước khi toàn bộ Chiêu Dương quận, đều tại truyền tụng Hoa Tiên sư mỹ danh, nhưng hôm nay, đã có một loại khác thuyết pháp bắt đầu truyền lưu: Cái gọi là yêu đạo, mới thật sự là trị ôn người, hấn bị người siểm hại, chẳng những hủy thanh danh, hơn nữa bị Thiệu gia ở bên trong Chiêu Dương hiệp người đuổi giết mà chết, oan khí trùng thiên.

Hôm nay Thượng Thiên đều xem không đã qua, bị hấn oan khí kinh động, vì vậy trời giáng lôi phạt, mang Thiệu người nhà bỏ chết rồi.

Dương nhiên, đây chỉ là một âm thầm thuyết pháp, nhưng dù sao, bắt đầu có người tin rồi.

Mà Mạnh Tuyên mục đích cũng đúng là như thế, hấn không cầu mang Hoa Sơn Đồng sở tác sở vi đều nhảy ra đến, nói cho những người bình thường này, đó là một kiện cực đoan xuất lực mà không nịnh nọt sự tình, hấn muốn làm, chỉ là lại để cho Hoa Sơn Đồng không có như vậy thuận mà thôi.

Hơn nữa nhìn tại Thiệu Vân Phong mang đến cho mình Bảo Bồn tin tức cái này trên mặt mũi, Mạnh Tuyên ra tay còn nhẹ chút ít, không có mang Thiệu gia diệt môn, nói thí dụ như nhà bọn họ người chăn ngựa nhà hoàn cái gì, đều còn sống, bắt quá, họ Thiệu chính là đã không có.

Đương nhiên, chuyện này còn đã mang đến một loạt hậu quả, nói thí dụ như Thiệu Vân Phong cái kia thị thiệp, kỳ thật đã sớm cùng Thiệu gia một cái Quản gia mất đi mây lại rồi, chỉ là khiếp sợ Thiệu Vân Phong uy nghiêm, bởi vậy một mực không dám có thực chất tính tiền triển, thế nhưng mà hôm nay Thiệu người nhà toàn bộ bị sét đánh chết, lại cho bọn hắn sáng tạo ra một cái mười thế cũng tu không tới tốt lắm cơ hội, chẳng những quang minh chính đại đi lại với nhau, còn ngồi hưởng Thiệu gia sở hữu gia tài... Đương nhiên, cái này to như vậy gia tài, chỉ ít có một nửa, cho địa phương quan viên cao thấp đánh điểm rồi.

Mà nha hoàn này, cũng là tri ân, tại nàng nửa đời sau tánh mạng ở bên trong, một mực tại tận sức tại dùng các loại phương pháp, nói thí dụ như thu mua thuyết thư tiên sinh, tản tin tức nho nhỏ, mượn tên phát cháo giúp nạn thiên tai các loại, đến vì Mạnh Tuyên chính danh, nàng vốn tự đã nghe được Mạnh Tuyên cùng Thiệu Vân Phong đối thoại, đây hết thấy lại nói tiếp tự nhiên đạo lý rõ ràng, rất sống động, cảm chi đã lâu, vậy mà thật sự nói tin rất nhiều người.

Đương nhiên, những điều này đều là nói sau, Mạnh Tuyên cũng không quan tâm những này.

Một đêm này, là sát nhân dạ, hắn giống như Ma Thần, du tẩu cùng Chiêu Dương quận trên không, hướng từng truy người giết hắn báo thù.

Mỗi lần ra tay, tất có người chết.

Tam Hồ Sơn, chính là Chiêu Dương quận một cái thật lớn nạn trộm cướp, tự chúng xưng Vương, làm hại một phương.

Giờ này khắc này, Tam Hồ Sơn thừa dịp lúc ban đêm ra tập kích, vừa mới đánh cướp một đám vàng bạc, đang tại cao hứng bừng bừng phân phát.

“Lão Tam, người cầm hai thành...”

Tam Hồ Sơn lão Đại chỉ huy: “Lão Nhị, người cầm hai thành...”

Trắng bóng bạc luận rương chứa, cái này một rương cái kia một rương, phần đích cần thận.

“Còn lại, lấy thêm hai thành đi ra, trở thành nhà nước, còn lại bốn thành, ta lấy rồi, có ý kiến gì không?”

Tam Hồ Sơn lão Đại phân công đã xong, trừng trừng mắt hỏi lão Nhị lão Tam.

“Không có ý kiến không có ý kiến, hết thầy nghe Đại ca...”

Lão Nhị lão Tam vội vàng cùng cười, bọn hắn đương nhiên không dám có ý kiến, phải biết rằng trước kia Tam Hồ Sơn tên là Tứ Hồ Sơn.

Bọn hắn như có ý kiến, không chuẩn Tam Hồ Sơn tự biến thành Nhị Hồ núi, hoặc là Nhất Hồ núi rồi.

“Ta có ý kiến...”

Ngay tại lão Đại vui vẻ thời điểm, hết lần này tới lần khác có người mất hứng, đến rồi một câu như vậy.

“Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ai có ý kiến?”

Lão mở rộng miệng liền mắng, sau đó ánh mắt hắn lập tức trợn tròn.

Một người mặc Thanh sắc pháp bào thiếu niên đi đến, trong tay nắm lấy một thanh quái kiếm, mang trên mặt một tia cười lạnh.

“Quý a...”

Chưa bao giờ tin quý lão Đại, bỗng nhiên phát ra một tiếng kêu sợ hãi.

Một nén hương công phu về sau, Mạnh Tuyên theo Tam Hồ Sơn đi ra, giờ này khắc này, Tam Hồ Sơn ở bên trong đã không có người sống.

May mắn mưa to càng lúc càng lớn, mây đen che nguyệt, đã bao trùm đến nơi này, mang sở hữu huyết thủy đều tẩy đi rồi.

Tam Hồ Sơn về sau, Mạnh Tuyên đi Ngân Lân Động, một phen kịch chiến về sau, một khóa Ma Bàn lớn nhỏ đầu rắn, bị

ném vào cửa động.

Ngân Lân Động ở bên trong thậm chí có chút ít đúng vậy được liệu, tự nhiên cũng tất cả đều tiến vào Mạnh Tuyên Động Thiên chiếc nhẫn.

Sau đó Mạnh Tuyên đi Hắc Giáp Quân doanh, trong doanh trướng, Thanh Dương đạo nhân đang tại bùng lấy một bồn trận kinh nghiên cứu.

Tại hắc trong tay, để đó một chén nhân sâm tử hà thang, hắc một tháng này đến, mỗi ngày đều muốn uống bên trên một chén. Hết cách rồi, một tháng trước vây giết yêu đạo, hắc bị đâm một kiếm, bị thương không nhẹ, mỗi ngày đều muốn bổ huyết khí, đúng lúc này, hắc bỗng nhiên cảm thấy một đạo không hiểu sát khí, ngăn người, xoáy và sắc mặt đại biến, phi thân nhảy lên, dương tay khẽ vẩy, mang Bích Trúc Xà Kiếm lấy trong tay.

“Quả nhiên đến rồi... Ha ha, ta chính là Sở Vương đình ngự dụng trận sư, chung quanh sớm bị ta bày ra đại trận, người vào không được...”

Thanh Dương đạo nhân hét lớn, tay cũng tại run nhè nhẹ.

“Oanh...”

Chung quanh phảng phát chấn chấn động.

Thanh Dương đạo nhân mặt trắng rồi một phần, hét lớn: “Đừng uống phí khí lực rồi, trận này không dễ dàng như vậy phá vỡ...”

“Oanh...”

Phảng phát địa chấn, chung quanh lại chấn động lên.

Ngoài - trướng, quân giác thổi lên, đám người bên tàu, đã kinh động đến không biết bao nhiêu binh sĩ.

Thanh Dương đạo nhân sắc mặt đã thay đổi, chung quanh vô luận có bao nhiêu chiến sĩ, y nguyên khó có thể tiêu giảm trong lòng của hắc ý sợ hãi.

“Ta biết rõ ngươi không chết, cũng biết ngươi muốn báo thù, nhưng những điều này không trách ta...”

“Oanh...”

“Là Hoa Sơn Đồng bức ta làm như vậy, cũng không ta bỏn ý, ngươi nếu chịu tha ta một mạng, ta nguyện ý bồi thường...”

Thanh Dương đạo nhân vừa vội lại sợ, cái trán giọt mồ hôi to như hạt đậu rơi xuống, làm ướt áo trong.

“Oanh...”

Đúng lúc này, cuối cùng một tiếng vang thật lớn truyền đến, đột nhiên bốn phía uyển giống như nổi lên một hồi gió mạnh, Linh khí vấy ra.

Đứng ở Thanh Dương đạo nhân trên bàn mấy cái tiểu trận kỳ bỗng nhiên một hồi lắc lư, sau đó không hiểu thấu bề gãy.

“Ngươi... Ngươi không thể giết ta, ta... Ta chính là Sở Vương đình ngự dụng trận sư, ngươi giết ta... Sẽ có phiền toái...”

Thanh Dương đạo nhân miệng đầy khổ ý, lúc nói chuyện thanh âm cũng bắt đầu phát run.

“Bá...”

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang diệu sáng cả tòa quân trường, xoáy và mang theo một bông huyết hoa.

Mạnh Tuyên xóc lên quân trường, chậm rãi đi đến, cái kia một thanh phi kiếm, chậm rãi bay đến hắc trong tay, quy về Tam Thập Tam Kiếm.

Thanh Dương đạo nhân con mắt tròn tròn, cúi đầu nhìn xem ngực của mình, chỗ đó có một vết thương, xỏ xuyên qua hắc trước sau ngực.

Mạnh Tuyên lạnh lùng theo dõi hắc, không nói câu nào, hắc biết rõ Thanh Dương đạo nhân tu vi, một kiếm này phệ bỏ hắc chiến lực, nhưng còn không đến mức lại để cho hắc lập tức sẽ đưa mệnh.

Cái này Thanh Dương đạo nhân, bày trận quả thực là tốt tay.

Hắn ở chung quanh bày ra đạo đạo pháp trận, mà ngay cả Mạnh Tuyên, phá giải đi cũng có chút khó khăn.

Vì vậy Mạnh Tuyên trực tiếp không có phá trận, cưỡng ép đem trận oanh mở rồi.

Trộn vụn dùng bốn kiếm, mới đưa trận pháp oanh mở, Thanh Dương đạo nhân trận pháp tạo nghệ có thể thấy được lổm đổm.

Nếu là hắn bản thân tu vi lại cấp một trọng, Mạnh Tuyên khả năng thực cầm hắn hết cách rồi, chỉ là, bản thân tu vi quá yếu, chính là ngạnh thương.

Đã phá trận, cái kia cũng không sao có thể nói được rồi.

Ngang nhau tu vi xuống, trận sư chiến lực đều là so sánh yếu đích, huống chi Mạnh Tuyên tu vi cao hơn qua hắn?

“Nói ra mấy cái ngày đó đuổi giết qua người của ta danh tự, ta liền không dùng Lôi Lực giết người...”

Mạnh Tuyên nhìn qua Thanh Dương đạo nhân, nhàn nhạt nói ra: “Người cũng biết, bị sét đánh chết người, hồn phi phách tán, không cách nào đầu thai!”

Thanh Dương đạo nhân sắc mặt lập tức trở nên rất khó coi.

“Có người xông doanh...”

“Ầm ầm...”

Không biết có bao nhiêu Mã Minh người hát, bao quanh mang cái này doanh trướng bao vây, “Xoẹt”, thiết trảo bay lên, mang doanh trướng kéo chia năm xẻ bảy, trong trướng tình cảnh nhất thời xuất hiện ở trong mắt mọi người, thông lĩnh Hắc Giáp Quân Triệu Sơn Hà cười tuần mã, tại một đội binh sĩ đằng sau hướng trong trướng nhìn lại, vừa mới cùng quay đầu nhìn qua Mạnh Tuyên đối mặt đã đến cùng một chỗ, bỗng nhiên tự bị hù nội tâm rùng mình, suýt nữa theo lập tức đến rơi xuống.

“Yêu đạo, dĩ nhiên là người! Thoát được tánh mạng cũng thì

thôi, còn dám tới phạm quân ta doanh?”

Triệu Sơn Hà hét lớn, vung lên tay đến, tạt muốn cho chúng áo giáp màu đen binh bắn tên.

“Ta nhớ được, lúc ấy cũng có người, cho nên đừng nóng vội, hạ một người chính là người!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, lại nhìn lấy Thanh Dương đạo nhân.

“Quân Sơn môn, Tù Hà thành Triệu gia, Mạc Nhiên lĩnh Tôn gia...”

Thanh Dương đạo nhân miệng đầy nước đắng, nói ra một cái lại một cái danh tự, nói chuyện thời điểm, máu tươi đã từ khóe miệng chảy xuống.

Mạnh Tuyên nghe xong được, nhẹ gật đầu, sau đó đi ra phía trước, một tay nhấc lấy Thanh Dương đạo nhân búi tóc, một tay huy kiếm, mang đầu hấn cắt xuống, để trong tay.

“Bắn tên, mau thả mũi tên, giết chết bất luận tội...”

Triệu Sơn Hà thấy được một màn này, chỉ cảm thấy đầy bụng nước đắng, vung mệnh kêu lớn lên.

“Bá...”

Mũi tên rơi như mưa.

“Hưu...”

Kiểm quang như điện.

Tại trong mưa, kiếm quang, ánh đao, Lôi Quang, huyết quang đan vào thành phiến, hoa lệ lệ giết chóc cảnh tượng, có loại tàn khốc mỹ.

Sau nửa canh giờ, Mạnh Tuyên mang Triệu Sơn Hà cùng Thanh Dương đạo nhân đầu song song đặt ở quân doanh cửa ra vào, quảng không mà lên, biến mất không thấy gì nữa.

Một đêm này, Mạnh Tuyên chính mình cũng không biết giết

bao nhiêu người.

Dù sao ngoại trừ Thanh Dương đạo nhân chỗ khai ra đến, Chiêu Dương quận nội, ở đâu có cao thủ, ở đâu có môn phái, hấn tựu tiến đi xem một cái, hơn phân nửa có thể chứng kiến quen thuộc gương mặt, sau đó tựu ra tay, mang hấn đầu cắt bỏ. Hấn cấp dưới người nhà nếu là phản kháng, vậy thì cùng nhau sát nhân, tựu tính toán bọn hấn không có phản kháng, bên trong có người là Mạnh Tuyên không quen nhìn, cũng cùng nhau giết chết.

Mà ngay cả Chiêu Dương quận người cũng không biết đêm đó chết bao nhiêu người, chỉ là có một truyền thuyết, ở chỗ này truyền lưu nhiều năm.

“Đạo tặc qua đi, Chiêu Dương không hiệp!”

“Ồ... Lại cảm thấy Tụ Tại cảnh...”

Đột nhiên trong mưa, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm nhận được một tia Tụ Tại cảnh cảm giác, không khỏi nao nao.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 110 : Tay trái giết chóc tay phải nhân từ

Chương 110: Tay trái giết chóc, tay phải nhân từ

Tự Tại cảnh, thông qua Chân Linh cảnh phải qua đường.

Nếu muốn đột phá Chân Linh cảnh, tất nhiên muốn trải qua Tự Tại cảnh. Chỉ là mỗi người Tự Tại cảnh đều không giống với, chỉ có thể chính mình đi phỏng đoán, dấn vào, có cơ duyên nhân tài có thể đụng chạm đến Tự Tại cảnh biên giới, có ngộ tính người mới có thể tiến nhập đến Tự Tại cảnh bên trong. Người bình thường Tự Tại cảnh xuất hiện vô cùng là gian nan, mà Mạnh Tuyên, hai tháng này đến cũng đã lần thứ hai sinh ra loại cảm giác này.

Lần thứ nhất, là trị ôn cứu người lúc, Mạnh Tuyên đụng chạm đến này một tia cảm giác.

Lúc ấy Mạnh Tuyên còn cho là mình Tự Tại cảnh, liền tại lòng nhân từ ở bên trong, tạo phúc chúng sinh thời gian.

Nhưng lúc này đây, hấn vậy mà tại Huyết Sát vô số người về sau, sinh ra Tự Tại cảnh cảm giác.

Hơn nữa lúc này đây cảm giác vô cùng mãnh liệt, Mạnh Tuyên thậm chí cảm giác, chính mình chỉ kém một đường, liền có thể đi vào trong đó rồi.

“Ta rốt cuộc là có lòng nhân từ, vẫn có một khóa giết chóc chi tâm...”

Mạnh Tuyên có chút mê mang rồi, hấn thậm chí bắt đầu có loại nhìn không thấu cảm giác của mình.

Bệnh lão đầu đã từng nói qua, Tự Tại cảnh cùng nhân tâm có quan hệ, thường thường là một người tâm linh chiếu rọi.

Cái gọi là “Tự tại” hai chữ, chỉ đúng là tâm linh hoàn toàn

phóng thích.

Có thể nếu thật sự là như thế, cái kia chính mình tự tại, rốt cuộc là tại cứu người ở bên trong, hay vẫn là tại giết chóc lúc?

Mạnh Tuyên khoanh chân ngồi dậy, liền tại hoang dã ở bên trong, liền dưới trận mưa to, tập trung tư tưởng suy nghĩ tĩnh khí, chải vuốt tâm tình.

Hắn cũng không có ý định bắt cái kia một tia cơ hội, chỉ là đang nghĩ mình là một cái dạng gì người, nên đi cái dạng gì đường.

Hắn cảm giác mình tích lũy hay vẫn là không đủ, tuy nhiên hắn đã phá một ngàn minh huyết, cũng phá một ngàn ẩn huyết, chân khí phẩm chất cùng hàm lượng, cũng đã vượt xa bình thường tu giả, nhưng hắn vẫn cảm thấy không đủ, xa xa không có đạt tới phá vỡ Chân Linh thời điểm.

Tự tính toán muốn chính thức phá vỡ mà vào Tự Tại cảnh, cũng muốn tạm gác lại về sau, hết thấy chuẩn bị làm đủ về sau, lại phá cảnh mà vào.

Không biết qua bao lâu, mưa đã tạnh, thiên quang đại tác.

Mạnh Tuyên cũng chậm rãi mở mắt, khe khẽ thở dài.

Hắn suy nghĩ một đêm, nhưng nên đi Nhân Từ Chi Đạo, hay vẫn là Sát Lược Chi Đạo, vẫn không có suy nghĩ cẩn thận.

Hắn tự nghĩ chính mình sở tác sở vi, đều có lý mà theo, có đạo có thể xem xét.

Hai con đường này, cái đó một đầu sửa chữa xác thực, trong lòng của hắn không có đáp án.

“Đi trước Phục Long thành ở bên trong xem một chút đi...”

Mạnh Tuyên không hề suy nghĩ, đứng dậy, chậm rãi đi chậm, hướng phục Long đi vào trong đi.

Chiêu Dương quận ở bên trong cừu nhân đã giết sạch rồi, nhưng hắn còn có chuyện muốn làm, muốn đi trong thư viện nhìn xem

Lão nho sinh tiến vào Thanh Đồng đại điện lúc cho hắc phó thác, không thể xem mà không để ý tới.

Đêm qua vội vã báo thù, chưa từng mảnh xem.

Hôm nay một đường nhìn lại, đã thấy là một mảnh thê lương cảnh tượng, đại ôn mặc dù đã bỏ, nhưng vốn là bản sống lưng Chiêu Dương quận càng lộ ra người ở thừa thớt rồi, ngẫu nhiên chứng kiến một cái, cũng là gãy trơ cả xương, hoặc vác một cái vải rách túi, hoặc trụ cái côn gỗ, ánh mắt ngốc trệ về phía trước đi chậm, không biết đi về phía ở đâu, mà ở ven đường, càng là tùy tiện có thể thấy được khô gãy nửa hủ người thi cùng hai mắt đỏ bừng chó hoang.

Bệnh tới như núi sập, bệnh đi như kéo tơ, người như thế, nhân gian cũng như thế.

Một hồi đại ôn cho Chiêu Dương quận mang đến tai nạn, cần rất nhiều năm mới có thể khôi phục nguyên khí.

Mạnh Tuyên đã vượt qua trống trải hoang dã, trực tiếp chạy tới Phục Long thành ở bên trong.

Vào thành về sau, rốt cục nhìn thấy đi người nhiều hơn, tuy nhiên vẫn đang có lối đi không được sa sút tinh thần chỉ khí, cuối cùng nhân khí vượng chút ít, có quan phủ phái tới công tác thống kê tình hình tai nạn quan văn, cũng có ngôi xóm ven đường vô lực tên ăn mày tên ăn mày, còn có quỳ gối bên đường, trên đầu cắm thảo yết giá bán công khai thân là nô trướng hán, phu nhân, cũng có uốn ngực lồi bụng, híp mắt nhỏ tại trong phế tích tìm kiếm máu chốt buôn bán khôn khéo thương nhân.

Mạnh Tuyên mặc thành qua ngõ hẻm, đi tới cái kia thư viện trước, chợt thấy sách cửa sân vây quanh rất nhiều người, trong nội tâm không khỏi trầm xuống.

Trong thư viện, lúc này đang đứng một người mặc vải xanh áo ngắn, trên môi lưỡng phiết ria mép thấp tiểu hán tử, ánh mắt tặc tinh tặc tinh nhìn xem sân nhỏ trong góc co rúm lại lấy mấy cái đứa bé, ở bên cạnh hắn, tắc thì đứng đấy bốn năm cái cường tráng nô bộc. Thấp tiểu hán tử đánh giá trong góc tường mấy cái đứa bé liếc, thoả mãn nhẹ gật đầu, nói: “Không thiếu

cánh tay chân, có thể bán tốt giá, mang đi a!”

“Vâng, lão gia...”

Mấy cái nô bộc lập tức tụt đi lên hướng mấy cái đứa bé chộp tới, một đám đứa bé bị hù khóc lớn, thò tay bàn tay nhỏ bé đá đánh.

Thấp tiểu hán tử cười lạnh nói: “Thực là một đám không biết phân biệt chó chết, lão gia ta hỏi qua rồi, trong nhà các người người đều chết hết rồi, cái này trong thư viện sách cũ sinh cũng không biết chạy đi nơi nào, mặc cho các người ở tại chỗ này, làm ăn mảy đều chết đói, hiện tại Chiêu Dương quận, đại gia đình đều không có độn cơm no ăn, huống chi là các người? Lão gia dẫn theo các người đi, tuy nhiên là làm nô tài, tốt xấu cũng có thể hỗn càn lắm, lại nói tiếp các người rút cảm kích ta... Người đó, hần căn người người sẽ không quất hần a, chậm hiểu, quang biết rõ ăn...”

“Chúng ta không đi... Long Nhi muội muội còn bệnh lây... Chúng ta đi nàng nhất định phải chết...”

Đám trẻ con khóc rống lây, độc sức liều mạng hô to.

“Long Nhi muội muội?”

Thấp tiểu hán tử nhìn chằm chằm liếc nằm ở phá trên giường tiểu nữ hài, chặc chặc hai tiếng, lắc đầu nói: “Đáng tiếc cái này trương tinh xảo khuôn mặt nhỏ nhắn, bằng không thì bán được hăm lờ · tử ở bên trong, ngược lại so các người đáng giá! Đừng suy nghĩ, sống quá đại tai, cũng tại tai qua đi bị bệnh, nha đầu kia chỉ có thể nói quá gặp xui xẻo, vận xui, theo ta thấy, hay vẫn là tranh thủ thời gian đốt đi tốt, đừng làm ôn dịch đích truyền nhuộm mở...”

Vừa nói, hần một bên hướng lui về phía sau mấy bước, làm như sợ nhiễm lên tiểu nữ hài trên người bệnh.

“Nguyên lai là người Nha Tử...”

Mạnh Tuyên đi tới thư viện, đứng mang một màn này thấy được trong mắt, sắc mặt không khỏi hơi trầm xuống.

Đại tai qua đi, Chiêu Dương quận một mảnh hoang vu, nhưng

thiên có những khôn khéo này người Nha Tử, thừa cơ chạy đến chọn những tai kia sau đã mất đi người nhà hải đồng buôn bán đến người trên chợ đi, thậm chí liền tiền vốn đều không cần, trực tiếp phái người thủ hạ trảo, sau đó cho địa phương quan phủ một số bạc là xong sự tình rồi, cái này thấp tiểu hán tử hiển nhiên tự là làm một chuyện này, nếu là mình tới chậm một bước, trong thư viện hải tử tự không thấy được rồi.

Mắt thấy cái kia bị cắn một cái nô tài, muốn huy chương hướng dưới tay hán tiểu nam hải trên mặt rút đi, Mạnh Tuyên một cái lắc mình tiến nhập thư viện, duỗi tay nắm chặt này nô tài đích cổ tay, trên tay hơi vừa dùng lực, đưa hán quăng đi ra ngoài.

“Là... Là Thần Tiên ca ca đến rồi?”

Cái kia tiểu nam hải cảm giác được một cái đại thủ phủ mò tới đỉnh đầu của mình, ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời vừa mừng vừa sợ, khóc nhào vào Mạnh Tuyên trong ngực, nước mắt nước mũi toàn bộ bôi ở Mạnh Tuyên áo dài bên trên.

“Thần Tiên ca ca... Thần Tiên ca ca nhanh cứu chúng ta...”

Mặt khác mấy cái hải đồng cũng nhìn thấy Mạnh Tuyên, nguyên một đám cực kỳ mừng rỡ kêu lên, muốn đã chạy tới, lại bị nô bộc cầm lấy.

“Thả bọn hán ra!”

Mạnh Tuyên bình thản nói.

“La hét, đây là đoạt sinh ý hay sao? Tiểu nện, nói cho người biết, những tiểu tử này thế nhưng mà lão gia trước nhìn chăm chăm vào...”

Thấp tiểu hán tử nhảy chân kêu lên, còn tưởng rằng Mạnh Tuyên là tới đoạt hán sinh ý.

“Ta nói thả bọn hán...”

Mạnh Tuyên cau mày, lại lặp lại một lần.

Thấp tiểu hán tử giận, đang muốn nhảy dựng lên quát mắng, bỗng nhiên một đạo ngân quang lóe sáng phi kiếm chống đỡ

tại trước mặt của hắn.

Hắn nhục mạ lời nói lập tức nuốt vào trong bụng, ừng ực một tiếng.

Mạnh Tuyên vốn định chỉ huy phi kiếm mang hắn đã giết, nhưng đột nhiên cảm giác có chút mỗi một, một kiếm này lại không có đâm xuống.

Giết một đêm người, hắn đã hơi mệt chút.

Hắn không có sát nhân, lại mang hồ lô lấy đi ra, uống một ngụm rượu, đồng thời đầu ngón tay bắn ra, một đạo bệnh khí bắn đi ra, lặng yên không một tiếng động, chui vào người Nha Tử trong cơ thể.

“Các ngươi đi thôi!”

Mạnh Tuyên không có nói cái gì nữa, mang phi kiếm thu trở lại.

“Dạ dạ là, mạo phạm tiên trưởng, thứ tội thứ tội...”

Người Nha Tử liên tục đồng ý, ở đâu còn dám nói thêm cái gì, xám xịt đã đi.

Trốn ra thư viện hắn, vung tay áo lau cái trán mồ hôi lạnh, nhưng lại không biết, trong cơ thể mình đã có bệnh hiểm nghèo sinh sôi rồi.

Vận khí tốt, hắn có lẽ sẽ trực tiếp bệnh chết.

Vận khí không tốt, hắn mang bệnh nặng quần thân, muốn sống không được, muốn chết không xong, dù có bạc triệu gia tài, cũng sẽ một khi tan hết.

Mạnh Tuyên dùng Đại Bệnh Tiên Quyết cứu người không biết bao nhiêu, nhưng nhưng vẫn là đệ nhất dùng bệnh phạt người, bất quá trong lòng của hắn cũng không áy náy cảm giác.

“Thần Tiên ca ca, người nhanh cứu cứu Long Nhi...”

Đứa bé nhóm chạy tới Mạnh Tuyên bên người, đóng đưa cánh tay của hắn.

“Hả, không cần lo lắng, nếu là bệnh, ta có thể cho nàng y tốt...”

Mạnh Tuyên gật đầu, nhẹ giọng an ủi cái này mấy cái đứa bé, sau đó trở về Long Nhi bên người.

Cái này xem xét, vẫn không khỏi cảm giác có chút kỳ quái.

Cái này gọi Long Nhi tiểu nữ hài nằm một trương phá phản bên trên, hôn mê bất tỉnh, toàn thân sốt cao không lùi, thậm chí liên mạch bác cũng đã nhược đã đến một cái khó có thể phát giác tình trạng, chỉ là Mạnh Tuyên dùng xem khí pháp nhìn, lại phát hiện trong cơ thể nàng căn bản không có bệnh khí, nói một cách khác, nàng không có bệnh, thậm chí Sinh Mệnh lực phi thường mạnh, đã xa xa vượt ra khỏi một cái bình thường tiểu nữ hài có lẽ có cường độ.

“Ồ...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên chợt phát hiện một vấn đề, nhất thời lại để cho hắn khiếp sợ phi thường.

Tiểu nữ hài sừng đỏ trên trán, thậm chí có hai cái bọ nhỏ có chút cổ lầy, tựa hồ có hai cái sừng muốn chui đi ra đồng dạng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 111 : Hộ núi linh cầm

Chương 111: Hộ núi linh cầm

“Các người cùng ta rời đi...”

Mạnh Tuyên ôm lấy Long Nhi, mang theo một đám đứa bé đã đi ra thư viện. Hắn hướng chúng đứa bé hỏi thăm thoáng một phát đi qua một tháng chuyện đã xảy ra, tại chúng đứa bé bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận trả lời ở bên trong, rốt cục vượt đi ra một cái đầu mối. Một tháng trước, Hoa Sơn Đồng xác thực từng đến lão nho sinh phiên toái, nhưng lại chẳng biết tại sao lại rút lui, rồi sau đó lão nho sinh lại đang hôm qua sáng sớm, một tiếng thở dài, đã đi ra thư viện.

Trước khi rời đi, hắn từng đối với đứa bé nhóm nói, sẽ có người tới tiếp bọn hắn, chỉ là đứa bé nhóm cũng không biết, đến sẽ là ai.

“Lúc ấy tại Thanh Đồng ngoài cửa lớn, Hạng Thừa Quy không nói để cho ta chiếu cố trong thư viện hài tử, lại chuyên nói để cho ta chiếu cố tốt Long Nhi... Là lúc ấy thuận miệng nói ra được, hay vẫn là có khác chỗ chỉ? Long Nhi hiện tại trên thân thể phát sinh biến hóa, có phải hay không cùng hắn có quan hệ?”

Mạnh Tuyên nhớ tới tiến vào Thanh Đồng đại điện Hạng Thừa Quy, lông mày không khỏi nhíu lại.

Hắn mang được từ Đồ Kiều Kiều Túi Càn Khôn lấy đi ra, từ bên trong tìm ra một miếng Linh Đan, xác định chỉ là bình thường Linh Đan về sau, mang niết khai Long Nhi cái miệng nhỏ nhắn, mang nó cho đi vào ăn, sau đó dùng chân khí trợ năng luyện hóa, sau đó khe khẽ thở dài. Hắn không biết phát sinh ở Long Nhi trên người biến hóa là cái gì, nhưng có thể phát giác được đi ra, hiện tại Long Nhi cần đầy đủ Linh lực tiếp tề.

Tại Hạng Thừa Quy nói hắn có bí mật gì thời điểm, Mạnh

Tuyên tặc không muốn nghe, miễn cho chộc không tất yếu nhân quả, lại không muốn, chính mình đúng là vẫn còn không thể tránh thoát đi.

Lão đầu một người đi Thanh Đồng điện, vút xuống cái này một ổ tiểu hài tử, chính mình cũng không thể mặc kệ a?

Không làm sao được, chỉ có trước mang về Thiên Trì tiên môn đi.

Mạnh Tuyên hôm nay tu vi tăng nhiều, ngược lại cũng có thể điều khiển tám cái cười gió pháp trận, có thể mang những tiểu hài tử này cùng một chỗ phi hành, chỉ có điều bọn này tiểu hài tử thân thể quá yếu, căn bản chịu không được cao giữa không trung rét lạnh cùng trước mặt thổi tới kinh phong, cho nên Mạnh Tuyên không có lựa chọn ngự không, mà là trong thành mua một chiếc xe ngựa, mang theo một đám tiểu hài nhi thời gian dần qua chạy đi.

Chỉ có điều, như vậy nhưng lại quá chậm, muốn dựa vào xe ngựa đuổi tới Thiên Trì tiên môn đi, ít nhất cũng phải nửa năm thời gian.

Đi sau nửa ngày, Mạnh Tuyên như là chợt nhớ tới cái gì, trong nội tâm khẽ nhúc nhích, liền khu xa hướng một chỗ thâm sơn tiền đến.

Đã đến núi trước, Mạnh Tuyên lại để cho đứa bé nhóm đợi chút, chính mình lại Ngự Kiếm quảng không đi rồi.

Không lớn một hồi, hắc dẫn theo một chỉ Kim sắc chim to đã bay trở lại, hướng trước xe ngựa ném một cái, cùng toà núi nhỏ cũng giống như.

“Bạn thân, lúc ấy điều gia tuy nhiên muốn đánh nhau cướp, nhưng dù sao không có ăn cướp được không là... Lại nói tiếp điều gia còn giúp ngươi a, chẳng lẽ ngươi muốn báo thù? Nói thiệt cho ngươi biết, điều gia cũng là một cái hảo hán, sóng gió gì chưa thấy qua a, ngươi tốt nhất nhanh lên thả ta, bằng không thì ta có thể có không ít hảo huynh đệ, đều là hùng cứ một phương đại yêu, chỉ cần gia một tiếng mời đến, mười vạn yêu binh lập tức tặc...”

Kim điều vừa rơi xuống đất, liền ngồi trên mặt đất, vung lấy

hai cái đại cánh ôn ào.

Mạnh Tuyên dứt khoát đối với kim điêu nói ra: “Giúp ta đem người đưa về Đông Hải Thánh Địa Thiên Trì tiên môn, giới lúc người nếu muốn lưu lại, liền tha cho người làm hộ núi linh cầm, như muốn rời đi, ta cũng có Linh Đan bảo được đem tặng, ý của người như nào?”

“Đông Hải Thánh Địa? Thiên Trì tiên môn? Người sớm nói nha!”

Vốn ngồi dưới đất bày làm ra một bộ vô lại kim điêu lập tức con mắt tỏa ánh sáng, nói: “Đi đi đi, ai không đi ai cháu trai... Bái nhập Đông Hải Thánh Địa tiên môn a, cái này chuyện tốt cái đó tìm đây? Nếu là các người truyền ta một đạo Yêu tộc truyền thừa, ta đây há không phải có thể hóa thành người tương phao nhân gian cô nương? Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, lão tử tại Yên Hà lĩnh tiên môn này người ba năm, thậm mỹ quan đều thay đổi...”

Mạnh Tuyên mồ hôi lạnh trên trán thẳng chảy xuống, hấn bắt cái này chỉ kim điêu đến, vốn chính là nghĩ đến, có thể mượn nó chỉ lực, mang chúng đưa bé trở về núi, hơn nữa cái thằng này xác thực xem như đã giúp chính mình, cho nó một cái làm Thiên Trì tiên môn hộ núi linh cầm cơ hội, coi như là tốt xuất thân rồi, chỉ có điều nghe xong cái thằng này khẩu, lại bỗng nhiên cảm giác nó không chỉ là một cái yêu tu đơn giản như vậy.

Liền bức mạng dọa, Mạnh Tuyên lúc này mới hỏi lên, nguyên lai cái này kim điêu bởi vì bề ngoài không tệ, đã từng bị một cái tên là Yên Hà lĩnh tiểu tiên môn mang đi làm hộ núi linh cầm, bất quá cái kia Yên Hà lĩnh rất nhanh liền phát hiện rồi, cái này kim điêu cũng chỉ có bề ngoài không tệ, trên thực tế huyết thống tương đương bình thường, hơn nữa cái thằng này thật sự vô lại, trộm Linh Đan ** nữ đệ tử sẽ không nó không dám làm, liền mang nó trực xuất tiên môn rồi...

Bị trực xuất tiên môn hộ núi linh cầm, cái này kim điêu cũng có thể nói là độc nhất phần rồi.

Kỳ thật lần thứ nhất gặp thời điểm, Mạnh Tuyên tự ẩn ẩn cảm giác, cái thằng này chỉ là ngoại hình uy phong, trên thực tế tu vi.

Về sau nó cùng Cự Mãng đối thoại, cũng đã chứng minh điểm này.

Người bình thường xác thực nhìn không ra nó sâu cạn, mà ngay cả tu quá đổi khí thuật Mạnh Tuyên, đối với lai lịch của nó cũng là đoán.

Bất quá, Mạnh Tuyên hay vẫn là xem thường kim điều, nó tu vi không cao thật sự, nhưng rất có thể làm cũng thật sự.

“Được rồi, đi thôi...”

Mạnh Tuyên có chút bất đắc dĩ, nhưng cái này hội kim điều đã đùa nghịch nổi lên vô lại, hai cái đại cánh ôm bắp đùi của hắn không thả.

Kim điều vui rạo rức triển khai cánh, Mạnh Tuyên liền mang trong thư viện tiểu hải tử nguyên một đám đặt ở trên lưng của nó, sau đó dùng nó trên lưng lông vũ phủ ở thân thể, cái này kim điều cũng có tương đương với chân khí lực trọng tu vi, chỉ là huyết thống không tốt, khó coi, bởi vậy không cách nào hóa thành người tương, bất quá thân thể nhưng lại thật lớn, thư viện tiểu hải tử ngồi lên rồi, còn lộ ra có chút rộng rãi.

Mạnh Tuyên cũng ngồi xuống, ôm ngủ mê không tỉnh Long Nhi.

Kim điều giương cánh bay lên, từ xa nhìn lại, to như vậy một mảnh Kim Vân, uy phong lẫm lẫm, bề ngoài quả thật không tệ.

Mạnh Tuyên không có trực tiếp trở về núi, mà là đi trước một tòa Đại Thành, mang Đồ Kiều Kiều Tú Càn Khôn ở bên trong mấy tấm vé theo hồi đoái rồi.

Cái này được từ Đồ Kiều Kiều Tú Càn Khôn ở bên trong, để đó rất nhiều Linh Dược cùng kỳ lạ quý hiếm cổ quái pháp khí, có thể nói tương đương giàu có, cũng không biết Đồ Kiều Kiều từ nơi này có được, cái này sẽ tự nhiên tất cả đều tiện nghi Mạnh Tuyên, đương nhiên, cái này rất nhiều thứ đồ vật ở bên trong, hấp dẫn nhất Mạnh Tuyên, chính là mấy trương thiếp vàng ngân phiếu định mức rồi, dĩ nhiên là mấy trương trữ tồn tại tu gia mở cửa hàng ở bên trong Kim Tinh Linh thiết bằng chứng.

Lại nguyên lai Đồ Kiều Kiều theo La Đà Sơn thoát đi lúc, rất là đã nhận được một số tiểu tài, Túi Càn Khôn lại không bỏ xuống được, đều bị nàng tồn, khoảng chừng ngàn lượng linh thiết, thật có thể nói là là một số tiểu tài rồi, Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Ngoại trừ những vật này bên ngoài, Túi Càn Khôn ở bên trong có giá trị nhất là một vài Luyện Thi điển tịch cùng một bộ cũ nát phong cách cổ xưa đồ rồi, này đồ tên là “Tàng Thi Phổ”, ghi lại dĩ nhiên là La Đà Sơn đám tiên bối ở các nơi dưới chôn bảo thi, đều ghi lại lấy phương vị cùng khai quật thời gian, chờ đã đến giờ rồi, đi mang Thi Ma dẫn xuất đến, sau đó dùng bí pháp luyện hóa, có thể đạt được cường đại thi Khôi Lỗi.

Đối với vật này, Mạnh Tuyên vốn định hủy diệt, nghĩ lại, mặc dù hủy diệt rồi Tàng Thi Phổ, cái kia ma thi nhưng vẫn là tồn tại, đợi cho thời gian, tự hành tỉnh dậy, cũng tránh không được sẽ xuất thế hại người, chẳng giữ lại, chính mình ngày sau đã có cơ hội, từng cái đi hủy diệt, dù sao mình có thể luyện hóa ma khí, cái này Tàng Thi Phổ đối với chính mình mà nói, nói là “Tâm Đan Phổ” cũng không đủ.

Kim điều bay cũng không có phi kiếm nhanh, phi kiếm chỉ dùng ba ngày lộ trình, nó lại đã bay mười ngày.

Về tới Thiên Trì tiên môn về sau, Mạnh Tuyên mệnh kim điều trực tiếp bay về phía sư tôn chỗ Vân Ân phong bên trên.

“Ai nha... Thấy thế nào lấy cái này tiên môn có chút rách nát đâu này?”

Kim điều phạm lấy nói thầm, bắt trụ cằm mắt nghiêng mắt nhìn Mạnh Tuyên, cho rằng Mạnh Tuyên bắt nó lừa gạt rồi.

“Xèo xèo...”

Đúng lúc này, kim điều tới gần Vân Ân phong, trên đỉnh lập tức đi ra hai cái nho nhỏ thân ảnh, mệnh kim điều rơi xuống.

“Hừ... Cao nhất trên đỉnh, vậy mà ở con sóc...”

Kim điều lại càng không mảnh rồi, khinh miệt hướng trên đỉnh nhìn lướt qua, tự cái nhìn này, nó bỗng nhiên giật mình.

“Sư phó...”

Kim điêu bỗng nhiên dắt cuống họng kêu một tiếng, nhanh chóng rơi xuống ngọn núi, hai cánh triển khai, phục trên mặt đất hướng một thân ảnh hành lễ.

“Sư phó?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, kinh ngạc nhìn qua Hồng Quan sư tử, nghĩ thầm Hồng Quan sư tử cùng hắn nhận thức?

Lại không muốn Hồng Quan sư tử cũng là nghi hoặc nhìn Mạnh Tuyên liếc, tựa hồ đang hỏi, thằng này là ai?

Không đợi Mạnh Tuyên đặt câu hỏi, kim điêu đã liên tiếp nói: “Sư phó ở trên, chịu đồ nhi cúi đầu, tiểu tử này... A không, là Đại sư huynh nói muốn đem đồ nhi mang về để làm Thiên Trì tiên môn hộ pháp linh cầm, đồ nhi đã đáp ứng, nếu như ta là hộ pháp linh cầm, cái kia chính là ngài hậu bối, cho nên vô luận như thế nào như thế nào người đều được thu ta làm đệ tử, bằng không thì ta liền từ trên đỉnh nhảy đi xuống tự sát...”

Tất cả mọi người cảm thấy im lặng, người một cái mọc cánh nhảy núi tự sát cũng phải bị chết nữa à...

Bất quá chứng kiến kim điêu nhìn qua Hồng Quan sư tử tỏa ánh sáng mắt nhỏ, Mạnh Tuyên cũng đột nhiên cảm giác được, cái này chỉ tên là Hồng Quan gà trống lớn, tựa hồ không giống mặt ngoài thoát nhìn đơn giản như vậy...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 112 : Giết người quan trọng hơn

Chương 112: Giết người quan trọng hơn

Mạnh Tuyên hướng Hồng Quan cùng Tùng Hữu ý bảo có chuyện muốn đổi chương giáo giảng, đạt được cái này lưỡng môn thân sau khi đồng ý, liền chỉnh đốn trang phục tiến lên.

“Bẩm báo chương giáo sư tôn, đệ tử lần này dâng tặng hồng trần chiếu, tiến về trước Chiêu Dương quận trị ôn, trên đường tốn thời gian ba ngày đến Chiêu Dương quận cảnh giới, ôn dịch đã lên, tàn sát bừa bãi chúng sinh, đệ tử...” Mạnh Tuyên thanh âm sáng sủa, không vội không từ, mang chính mình lần đi trị ôn quá trình đều từ đầu chí cuối nói ra, mà ngay cả bị Hoa Sơn Đồng vụ hãm cũng đuổi giết sự tình cũng không ngoại lệ, đương nhiên, cũng có một ít không nói.

Về tru sát Ôn Ma sự tình, hẳn chỉ nói mình từng học qua bí thuật, có thể tìm gặp Ôn Ma, mang nó chém, lại không nói mình đã luyện hóa được Ôn Ma sự tình, bất quá những thứ khác về Hạng Thừa Quy, Đồ Kiều Kiều, Thanh Đồng giáp sĩ binh sự tình lại không có gạt, nói xong lời cuối cùng, liền nói mình không có lựa chọn nào khác, chỉ có trước đem thư viện hài đồng mang về đến, nhìn qua chương giáo thủ khẩn, cho phép bọn họ liệt vào Ngoại Môn Đệ Tử.

Tại Mạnh Tuyên tự thuật trong quá trình, chương giáo sư tôn một câu cũng không nói, cuối cùng, lại chỉ nhàn nhạt nói một câu: “Những chuyện nhỏ nhặt này, chính ngươi làm chủ là được...” Ngừng lại một chút, lại nói: “Nửa năm qua này, những chuyện ngươi làm ta rất hài lòng!”

Mạnh Tuyên nghe vậy tâm lý thả lỏng, đã có chương giáo sư tôn những lời này, những trong thư viện này hài tử tự tính toán Thiên Trì môn người rồi.

“Lão Kim, ngươi trước mang trong thư viện hài tử đi ta Tọa Vong phong, an trí xuống, ta còn có việc muốn cùng chương giáo hội bẩm!”

Mạnh Tuyên chỉ cho kim điêu Tọa Vong phong phương vị, sau đó khiến nó đi xuống.

“Chương giáo sư tôn, đệ tử có một chuyện muốn hỏi...”

Bảo Bồn bọn người xuống núi về sau, Mạnh Tuyên xoay đầu lại, hướng chương giáo sư tôn đạo quan nói ra.

Đã qua thời gian uống cạn chung trà, Mạnh Tuyên liền từ Vân Ẩn phong bên trên ra rồi, mang trên mặt một tia lại để cho người phát lạnh vui vẻ.

Cách phong về sau, hắn liền Tọa Vong phong cũng không hỏi, trực tiếp độn kiếm hướng ngoài núi bay đi.

“Mạnh sư huynh, người trở lại rồi... Chúng ta nghe nói...”

Nhanh phải ly khai tiên môn lúc, lại đụng phải Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử bọn người, đều là vẻ mặt khiếp sợ cùng kinh hãi.

“Nghe nói gì đó?”

Mạnh Tuyên trên không trung ngừng lại, mỉm cười, nhàn nhạt hỏi.

“Hiện tại bên ngoài đều tại truyền, người bởi vì tại Chiêu Dương quận làm ác, bị cái kia Cự Linh môn Hoa Sơn Đồng...”

Nghe Mặc Linh Tử bọn người vừa nói, Mạnh Tuyên mới biết được, Hoa Sơn Đồng vu tội của mình tên, vậy mà tại tiên môn truyền ra.

Đông Hải Thánh Địa, không người không hiểu, Thiên Trì tiên môn chân truyền Mạnh Tuyên, bởi vì tại Chiêu Dương quận làm ác, bởi vì mà bị đi ngang qua Cự Linh môn chân truyền Hoa Sơn Đồng chém rụng một chuyện, máu chốt nhất chính là, chém rụng Mạnh Tuyên về sau, Cự Linh môn thẳng đến lúc này, đều một mực không có phái người ngày nữa trì tiên môn bề ngoài cái thái độ, kêu căng chỉ ý hiển thị rõ, mà hết lần này tới lần khác Thiên Trì tiên môn, cũng không có người vì thế sự tình phát ra tiếng.

Bởi vậy, có thể nói, Thiên Trì tiên môn hôm nay thể diện, thật sự là mất hết.

Cũng chính là bởi vậy, Mặc Linh Tử bọn người nhìn thấy Mạnh Tuyên bình yên trở lại rồi, mới sẽ như thế khiếp sợ.

“Việc này sau đó lại tự a, ta vội vã đi giết người!”

Mạnh Tuyên nghe xong việc này, trên mặt cũng không có gì biểu lộ, nhàn nhạt nói một câu.

“Giết người?”

Ba người này nao nao, vội vàng trình trọng nhích lại gần, nói: “Sư huynh muốn đi giết ai? Chúng ta nguyện ý cống hiến sức lực!”

Mạnh Tuyên nao nao, cười nói: “Không hỏi ta vì sao giết người sao?”

Mặc Linh Tử cười cười, nói: “Ngươi là tiên môn thủ đồ, là người đứng đầu người, ngươi muốn giết người, không nên nói cho chúng ta biết vì sao giết người, chỉ cần nói cho chúng ta biết muốn giết người phương nào cũng được... Huống chi, chúng ta cũng đoán không sai biệt lắm!”

Mạnh Tuyên nao nao, hướng ba tên đệ tử chấp tay, tỏ vẻ lòng biết ơn.

Đang muốn nói chuyện, chợt thấy xa xa lại là một đạo kiếm quang độn đến, nhưng lại Khúc Trục đã đến, hắn cũng là vẻ mặt khiếp sợ thêm kinh hãi, nói: “Đại sư huynh, ngươi... Trời xanh có mắt, may mắn ngươi không có việc gì...”

Mạnh Tuyên khoát tay áo, mỉm cười nói: “Ta muốn đi giết người, ngươi tới hay không?”

Khúc Trục khẽ giật mình, cũng không hỏi muốn giết ai, nói thẳng: “Cẩn tuân Đại sư huynh chỉ mệnh...”

Năm người độn kiếm mà lên, bỗng nhiên Khúc Trục tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nói: “Đại sư huynh, ngươi đã trở lại rồi, còn có chuyện chỉ điểm ngươi bẩm báo...”

Mạnh Tuyên phát phát tay, nói: “Trọng yếu phi thường sao?”

Khúc Trục khẽ giật mình, cười khỏ nói: “Không tính trọng yếu phi thường!”

Mạnh Tuyên nói: “Cái kia liền trước đừng bầm bả, giết người quan trọng hơn!”

Nói chuyện, liền thôi động cười gió pháp trận, thân hình như điện, hướng về tiên sơn bên ngoài quảng đi.

Tại phía sau hần, Mặc Linh Tử, Liên Sinh Tử, Khúc Trục, cao nhú bốn gã sư đệ chăm chú đi theo.

Ở không trung gấp độn, không đến một nén hương thời gian, liền bay đến Cự Linh môn chỗ tiên đảo.

Mạnh Tuyên ngừng lại, trước hết để cho Mặc Linh Tử đến hỏi Hoa Sơn Đồng phải chăng trong cửa, đã qua thời gian uống cạn chung trà, Mặc Linh Tử trở lại cười lạnh nói: “Cự Linh tiên môn thật sự là thật lớn cái giá đỡ, vừa thấy mặt trước tiên đem ta huấn một trận... Bất quá tin tức cũng hỏi được rồi, thật sự là vận khí, một canh giờ trước, Hoa Sơn Đồng vừa dẫn theo đệ đệ của hần đi ra ngoài, đi Tiên Đô thành Kiến Tiên Lâu tìm hảo hữu uống rượu đi...”

“Tiên Đô thành Kiến Tiên Lâu?”

Mạnh Tuyên cười lạnh lạnh một tiếng, nói: “Quả nhiên là vận khí!”

Nói xong quay đầu, kiếm quang phá quang, hướng Tiên Đô thành đi.

Mạnh Tuyên trực tiếp chạy tới Tiên Đô thành, cái kia Kiến Tiên Lâu nhưng lại cái mọi người đều biết địa phương, chính là tiên môn đệ tử thường xuyên tới uống rượu chỗ, ngồi trên lầu, liền có thể chứng kiến “Trên biển Minh Nguyệt thăng, Ngân Hà Cửu Thiên đến” cảnh đẹp, thích hợp nhất uống rượu luận đạo, này lầu chung sắp đặt thập trọng, mỗi một trọng cũng phải có tương ứng thân phận mới có thể đi lên, bằng không thì cho nhiều hơn nữa tiền cũng vô dụng.

Mạnh Tuyên đi vào dưới lầu lú, lập tức liền có ân cần tiểu nhị tiếp đãi, Mạnh Tuyên trực tiếp hỏi: “Hoa Sơn Đồng tại lầu mấy?”

Điểm tiểu nhị nao nao, cười nói: “Cự Linh môn Hoa sư huynh sao? Hẳn tại lầu 7 uống rượu, cần thông bẩm sao?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Không cần, ta cùng với hân quen biết, trực tiếp đi lên tìm hân cũng được!”

Lúc này Kiến Tiên Lâu bảy trên lầu, tinh xảo trong gian phòng trang nhã, đang ngồi lấy mười mấy người, trong đó khí độ bất phàm người, đã có ba bốn người, ăn mặc tất cả không có cùng, cũng không phải Cự Linh tiên môn đệ tử, Hoa Sơn Đồng ở lân vị, tuy nhiên miễn cưỡng cười vui, nhưng tựa hồ có tâm sự, trên trán ả ả có một tia thần sắc lo lắng, nói chuyện thời điểm, cũng không giống ngày thường như vậy hào sảng khí khái, có chút không yên lòng.

“Hoa sư huynh, hôm nay khó được tụ cùng một chỗ, người vì sao như thế mặt ủ mày chau?”

Có đệ tử tới mời rượu, vừa cười vừa nói.

Một cái áo tím thiếu niên cười nói: “Hoa sư huynh tâm tình không tốt, khó coi, hẳn là ngại vì huynh chiêu đãi không tốt?”

Hoa Sơn Đồng cười khò một tiếng, nói: “Triển sư huynh cười ta rồi, sư đệ bất quá là nghĩ đến một năm sau Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra mà thôi!”

Cái kia áo tím Triển sư huynh cười nói: “Chính là việc nhỏ, có gì có thể buồn hay sao? Tuy nhiên đến lúc đó Sở Vực sở hữu tiên môn đều mang đệ tử đến đây, tranh đoạt Tu La khu vực săn bắt danh ngạch, nhưng những tiên môn kia, cùng chúng ta Thánh Địa tiên môn so sánh với, chính thể thực lực đều chênh lệch lấy một mảng lớn, chúng ta cướp lấy danh ngạch, có thể nói dễ như trở bàn tay... Nếu như Hoa sư huynh là lo lắng sông quân...”

Cái kia áo tím Triển sư huynh nhìn một cái Hoa Sơn Đồng bên người thanh tú thiếu niên, nói: “Dù sao các người Cự Linh môn trở thành mới bảy đại tiên môn một trong, đã là ván đã đóng thuyền sự tình, có mười cái miễn chiến danh ngạch, dùng

thân phận của người, thay sông quân cầu một cái tới cũng không phải việc khó gì, đến lúc đó huynh đệ hai người song song dùng Chân Linh chỉ thân trở về, chính là thiên đại việc vui, lại lo lắng cái gì?”

Một người mặc Hải Lam đạo phục thanh thiếu niên trêu ghẹo nói: “Hoa sư huynh một tháng trước chém Thiên Trì tiên môn bại hoại môn đồ, chẳng lẽ là đang lo lắng Thiên Trì tiên môn trả thù sao?”

“Ha ha... Vốn là Thiên Trì tiên môn đuối lý, dạy dỗ này chờ phẩm tính đệ tử, nào có mặt báo thù?”

“Tuy là muốn báo, trong môn chỉ còn con mèo nhỏ hai ba con, lại có ai có thực lực kia đến báo thù Hoa sư huynh?”

“Như thực sự có người muốn báo thù, cái kia còn ngược lại tốt rồi, vừa mới lại để cho Hoa sư huynh thay bọn hắn quản giáo thoáng một phát đệ tử...”

Trong phòng mấy người đều nở nụ cười, hiển nhiên cho là hắn đang nói chệch cười.

Mà ngay cả Hoa Sơn Đồng cũng cười nói: “Ta nếu là lo lắng Thiên Trì tiên môn, cái kia không khỏi cũng quá không nên thân rồi!”

Đại khái Tiên Đô thành mỗi người cũng biết, Thiên Trì tiên môn đã hoàn toàn xuống dốc, chương giáo sư tôn bệ quan nhiều năm, không hỏi thế sự, trong môn tứ đại trưởng lão chết một cái, chạy trốn ba cái, tinh anh đệ tử tất cả đều trốn đi, cái đầu bọn họ, lưu lại thủ vững mấy người đệ tử cũng đều tư chất thường thường, Cự Linh môn tuy nhiên một mực đem Thiên Trì coi như đối thủ, nhưng lại không thể thừa nhận điểm này.

Bọn hắn cho rằng đem Thiên Trì tiên môn đương đối thủ chuyện này, rất mất mặt, chưa đủ vì ngoại nhân đạo.

Hơn nữa lúc này đây, Cự Linh môn mang Hoa Sơn Đồng chém Mạnh Tuyên tiếng gió thả ra về sau, Thiên Trì tiên môn Hoài Ngọc chương giáo một mực không có có phản ứng gì, cũng làm cho Cự Linh tiên môn lòng tự tin càng thêm bành trướng lên.

Hôm nay trong cửa đã có rất nhiều người tại bày ra, phải như thế nào nuốt mất Thiên Trì tiên môn rồi.

Dù sao Thiên Trì tiên môn mặc dù đã suy tàn, nhưng này một trì Kiếm Ngư cùng tam trọng trải qua quật, lại cực kỳ lại để cho người đổ mắt.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 113 : Dưới ánh trăng trên biển cùng quân 1 chiến

Chương 113: Dưới ánh trăng trên biển, cùng quân 1 chiến

“Vì cái gì ta sẽ một mực tâm thần có chút không tập trung...”

Hoa Sơn Đồng uống rượu, trong nội tâm nhưng có chút lo sợ bất an. Theo lý thuyết không có lẽ như thế, chém giết Mạnh Tuyên về sau, hắn lấy được chỗ tốt so với chính mình trong tưởng tượng còn lớn hơn, trong môn trưởng lão mượn việc này Hướng Thiên trì thích áp, Thiên Trì lại không có bất kỳ phản bác thanh âm phát ra tới, khiến cho Cự Linh tiên môn chiếm cứ tuyệt đối thượng phong, luôn cố gắng cho giỏi hơn, trở thành bảy đại tiên môn một trong mục tiêu càng ngày càng gần rồi.

Chuyện này các trưởng lão đều tại tán dương chính mình, mang công lao phân dư chính mình một bộ phận, thậm chí đã đồng ý chính mình, đến lúc đó tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn mười cái danh ngạch, nhất định phân cho đệ đệ mình một cái.

Mà chính mình, cũng mượn nhân tình này, cầu Cuồng Ưng Tử mang chính mình đề cử tiến vào Hồng hoàn thi xã, cũng rất thuận lợi bị bọn hắn tiếp nạp, thậm chí nói, chính mình đi vào, đãi ngộ so Cuồng Ưng Tử khá tốt chút ít, xã ở bên trong ban cho chính mình cái kia kiện bảo bối, thật là làm cho chính mình ngấm lại tự kích động a, bất quá điều này cũng làm cho chính mình rõ ràng nhận thức đến này cái thi xã đáng sợ...

Vốn là tiên môn đệ tử học đòi văn vẻ kết quả, ai từng muốn hội sinh ra đời như vậy một cái khủng bố tồn tại?

Khá tốt, mình bây giờ đã là trong đó một thành viên, không cần phải lo lắng sự cường đại của nó, chỉ cần cân nhắc nó có thể mang cho mình chỗ tốt.

Đương nhiên, bởi vì gia nhập Hồng hoàn thi xã, lần chịu coi trọng nguyên nhân, Cuồng Ưng Tử ngược lại làm bất hòa

chính mình, cái này bụng dạ hẹp hòi gia hỏa, rõ ràng cho thấy ghen ghét chính mình rồi, cái này cũng không có gì, lúc trước mình cùng cái thằng này kết giao, không phải là coi trọng hấn tại Hồng hoàn thi xã ở bên trong địa vị sao? Hiện tại mục đích đã đạt đến, hấn yêu nghĩ như thế nào tự nghĩ như thế nào a, không liên quan đến mình rồi.

Đã như vậy, cái kia chính mình trong khoảng thời gian này một mực tại lo lắng cái gì?

Cái kia cứu đi Thi Ma người bịt mắt sao?

Hấn xác thực rất cường, lúc ấy chỉ là lạnh lùng nhìn hấn một cái, cũng đã trong lòng hấn để lại vô cùng sợ hãi lạc ấn.

Bất quá, hấn đã tại thịnh nộ lúc, không có một ngón tay lục chết chính mình, sau đó lại đến giết chính mình khả năng thì càng nhỏ hơn.

“Ca ca, ta cho ngươi rót rượu...”

Ngồi ở một bên Hoa Hà Chu gặp Hoa Sơn Đồng ly không rồi, liền nhu thuận cho hấn rót đầy rồi.

Hoa Sơn Đồng cười sờ lên sông thuyền đầu, bụng chén rượu lên uống một hơi cạn sạch.

Chỉ muốn nhìn thấy chính mình cái hiệu chuyện đệ đệ, hấn luôn cảm giác mình làm hết thủy đều đáng giá rồi.

Hoa Sơn Đồng quyết định không hề suy nghĩ, dù sao trời sắp xuống, còn có chương giáo và các Đại trưởng lão đỉnh lấy.

Đệ đệ sang năm tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn danh ngạch trên cơ bản đã định ra rồi, chờ tìm một cơ hội, sẽ đem hấn cũng kéo vào Hồng hoàn thi xã, cái này tu hành trên đường, sẽ thông thuận khá hơn rồi.

Nhưng mà đang ở hấn sinh ra ý nghĩ này thời điểm, phòng cửa bị đẩy ra rồi.

Một người mặc Thanh sắc kiếm bào thiếu niên xuất hiện tại cửa ra vào, ánh mắt đảo qua trong phòng mọi người, nhẹ giọng hỏi: “Hoa Sơn Đồng ở đâu?”

“Mạnh Tuyên...”

Hoa Sơn Đồng sắc mặt bỗng nhiên kéo căng rồi, trong mắt tinh quang nổ bắn ra, trong tay chén rượu suýt nữa bóp nát.

Hắn lúc đầu còn cho là mình nhìn lầm rồi, thế nhưng mà tập trung nhìn vào, đúng vậy, tựu là Mạnh Tuyên.

Một tháng trước rơi vào Táng Thi Cốc Mạnh Tuyên.

Hắn trả như thế nào còn sống?

Làm sao có thể còn sống?

Trong phòng người hai mặt nhìn nhau, bọn hắn cũng không bái kiến Mạnh Tuyên, cũng không biết thân phận của hắn.

“Ngươi là người nào? Dám gọi thẳng Hoa sư huynh tục danh?”

Ngẩn người về sau, trong phòng liền có thân phận thấp chút ít đệ tử mở miệng la rầy.

Bọn hắn mặc dù không nhìn được được Mạnh Tuyên, lại nhận được Mạnh Tuyên Thiên Trì kiếm bả, biết rõ hắn là Thiên Trì đệ tử, bởi vậy có phần không để trong lòng.

Mạnh Tuyên cũng không để ý tới hắn, chỉ là lẳng lặng nhìn qua Hoa Sơn Đồng, thản nhiên nói: “Đi ra một trận chiến!”

Mấy cái đệ tử gặp Mạnh Tuyên không để ý tới bọn hắn, trong nội tâm nhất thời căm tức, còn phải lại quát tháo, nhưng mà đúng lúc này, Hoa Sơn Đồng đã khôi phục tỉnh táo. Thấy được Mạnh Tuyên thời điểm, hắn khiếp sợ dị thường, nhưng vài chục năm tu hành không phải là giả, lòng của hắn chí cũng dị thường kiên định, rất nhanh tựu xóa đi trên mặt khiếp sợ, lộ làm ra một bộ giềng nước yên tĩnh biểu lộ đến.

“Không nghĩ tới ngươi còn sống...”

Hoa Sơn Đồng bùng chén trà lên, chậm rãi xuyên âm: “Bất quá ngươi cái này tiên môn bại hoại, đã sống sót rồi, không giống chú chuột thoáng một phát trốn xa xa, lay lắt mạng sống, cũng

có gan chạy đến trước mặt của ta đến, thật sự là tự tìm đường chết a...”

“Hắn là Mạnh Tuyên...”

Gian phòng mọi người khẽ giật mình, đầu óc chuyển nhanh chút ít, đã đoán được Mạnh Tuyên thân phận, không khỏi đánh giá tới.

“Tiên môn bại hoại...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt cười cười, ánh mắt lại sắc bén, ung dung nói: “Ta còn chưa đề người vu ta sự tình, người ngược lại mở miệng trước rồi, mặc dù đến lúc này, người thậm chí nghĩ ngòi thực tội của ta tên sao? A, ta nghe nói, Chân Linh cảnh đã ngoài tu vi, có thể thi triển một loại Suru Thần chi thuật, chỉ cần chúng ta hai người tự nguyện, liền có thể lại để cho bọn hắn tìm tòi trí nhớ của chúng ta, người cho ta bố trí tội danh, là thật là giả, chỉ cần thỉnh vị Chân Linh cảnh tiền bối đến, vừa tìm tòi mình...”

“Suru Thần?”

Hoa Sơn Đồng sắc mặt đột nhiên thay đổi, con mắt rồi đột nhiên híp mắt.

Với tư cách Cự Linh môn Chân Truyền Đệ Tử, Suru Thần thuật tồn tại, hắn tự nhiên là biết đến.

Chỉ cần mình nguyện ý, không thêm chống cự, Chân Linh cảnh cao thủ liền có thể tùy ý tìm tòi bọn hắn thức hải, mang hết thủy trí nhớ đọc lấy ra, sở hữu âm mưu quỷ kế, tại đây Suru Thần chi thuật trước mặt, đều không có ẩn trốn chỗ. Chỉ có điều, cái này Suru Thần thuật một cái giá lớn cũng là thật lớn, bị thi triển qua Suru Thần thuật tu giả, sẽ thần niệm bị hao tổn, từ nay về sau không tiếp tục hi vọng bước vào Chân Linh cảnh giới.

Mà hắn cùng với Mạnh Tuyên, đều là có hi vọng bước vào Chân Linh cảnh giới người, tự nhiên sẽ không mạo hiểm như vậy.

Bất quá Hoa Sơn Đồng thật đúng là có chút lo lắng, Mạnh Tuyên bị ép, chọn loại này ngọc thạch câu phân biện pháp.

Nếu như hẳn thực như vậy lựa chọn, mặc dù hẳn hối bởi vì rốt cuộc không cách nào bước vào Chân Linh cảnh, thanh danh của mình thực sự hư mất.

Cự Linh tiên môn dù sao trên danh nghĩa là danh môn chính đạo, thanh danh đối với bọn họ mà nói, hay vẫn là rất trọng yếu.

“Bất quá, không phải vạn bất đắc dĩ, ta sẽ không lựa chọn làm như vậy...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên mở miệng lần nữa, nhàn nhạt nói ra: “Cho nên người càng có lẽ đi ra cùng ta một trận chiến, miễn cho đem ta ép!”

“Hừ, ngươi một cái tiên môn bại hoại, Hồng Trần đạo tặc, có tư cách gì khiêu chiến Hoa sư huynh?”

Liền tại lúc này, lại có một thân phận thấp chút ít đệ tử lạnh lùng mở miệng, khinh thường nói ra.

“Xin hỏi tiên hào bảo sơn...”

Mạnh Tuyên nhíu mày, nhìn về phía người này.

“Hừ, ta chính là Ác Sa đảo Triều Tịch Môn chân truyền Quan Ba Tử là...”

Đệ tử kia gặp Mạnh Tuyên hỏi hẳn, lúc này ngẩng đầu lên, kiêu căng đáp.

“Chưa từng nghe qua...”

Mạnh Tuyên lắc đầu, thanh âm phát lạnh, nói: “Ta chính là Thiên Trì chân truyền thủ đồ Mạnh Tuyên, cùng người nói chuyện thời điểm, nào có người bức này phế vật xen vào phân? Người như nếu không cảm miệng, chọc giận ta, một kiếm đoạn ngươi tu vi, đừng vội tự làm!”

“Ngươi!”

Không người môi giới vỗ án mà thôi, phần nộ hướng Hoa Sơn Đồng nói: “Hoa sư huynh, ta tới trước thay người dạy cái này

Thiên Trì bại hoại...”

Người này một là bị Mạnh Tuyên quát tháo, xuống đài không được, thứ hai hắn cũng nhận thức đúng đây là một cái hướng Hoa Sơn Đồng xum xoe cơ hội tốt, hơn nữa Mạnh Tuyên thoát nhìn tuổi không lớn lắm, trên người lại nhìn không ra khí cơ đến, cho là hắn là cái nhuyển 拈 tử, liền hét lớn một tiếng, véo nổi lên kiếm quyết, trong nháy mắt, một đạo kiếm quang vàng sáng phóng đại, hướng về Mạnh Tuyên ở trước mặt đâm tới.

Mạnh Tuyên thấy thế, sắc mặt lạnh lẽo, đột nhiên thò tay, Tam Thập Tam Kiếm tự sau lưng bay đến trong lòng bàn tay hắn, rồi sau đó tiện tay vỗ.

“Ba” một tiếng, đạo kia phi kiếm như con ruồi bị hắn đập đã đến tường bên trên, dĩ nhiên cắt thành ba đoạn, mỗi một đoạn thượng diện đều châu văn rậm rạp, hủy được không thể lại hủy, mà cái kia ra tay đệ tử tắc thì một mực kêu to, phun ra một ngụm máu tươi đến.

Phi kiếm cùng hắn tâm thần tương hệ, phi kiếm một hủy, hắn cũng nhận được kịch liệt cản trở, một thân tu vi, đi hơn phân nửa.

Mạnh Tuyên nói muốn đoạn hắn tu vi, xác thực làm được.

Trong phòng người đều sắc mặt đại biến, Mạnh Tuyên tiện tay vỗ liền đã chứng minh thực lực của mình.

Trong phòng có thể đánh bại không người môi giới ít người nói cũng có bốn năm người, nhưng như thế nhẹ nhõm lại không nhiều.

Mạnh Tuyên giống đập giống như chết một con ruồi, nhìn qua Hoa Sơn Đồng, thần nhiên nói: “Người không đi ra, ta tự tiến vào!”

“Tốt, tốt, tốt...”

Hoa Sơn Đồng trầm giọng quát lạnh: “Người đã một lòng muốn chết, ta đây liền thành toàn người, người nói ở nơi nào chiến?”

Hắn cũng suy nghĩ cẩn thận rồi, duy nay chi mà tính, trực tiếp

giết chết Mạnh Tuyên, là biện pháp tốt nhất.

Bằng không thì Chiêu Dương quận sự tình nói dóc, dù sao cũng là chính mình đuối lý, hội có chút phiền phức.

Mạnh Tuyên nghe xong hần mà nói, nhất thời một tiếng cười lạnh, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Lúc này Minh Nguyệt mới sinh, chiếu lên mặt biển một mảnh ba quang lẫn lẫn, tựa như ảo mộng.

“Thiên Địa to lớn, nơi nào cho không dưới chúng ta một trận chiến? Ta đi ra bên ngoài chờ người, thỉnh mau lại đây, ta vội vã trăm người!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, bỗng nhiên xuyên qua cửa sổ, phi thân đã đến trên biển, hai tay lưng đeo, lẳng lặng huyền tại trên mặt biển.

Tại sau lưng của hần, một vòng Minh Nguyệt Huyền Không, sáng trong ánh trắng rơi tại trên người của hần, thanh sam bông bông, Tam Thập Tam Kiếm đứng yên tại bên người hư không, một tia một tia như có như không sát khí lẳng không mà lên, cùng gió biển dây dưa đã đến cùng một chỗ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 114 : Kiếm khởi Minh Nguyệt biển

Chương 114: Kiếm khởi Minh Nguyệt biển

“Ca ca... Người coi chừng...”

Hoa Sơn Đồng bên người thanh tú thiếu niên mặt mũi tràn đầy lo lắng, tựa hồ không muốn Hoa Sơn Đồng đi ra ngoài, nhưng cuối cùng không dám khuyên hấn, chỉ là nhẹ nhàng nói một câu, Hoa Sơn Đồng thấy được hấn, trong ánh mắt liền tràn đầy từ ý, nhẹ nhàng lần mò thoảng một phát đầu của hấn, mỉm cười nói: “Bất quá là chỉ con sâu cái kiến, không coi là cái gì, sông thuyền, người giúp ta hướng chủ quán lấy một vò ba tháng mùa xuân say ôn bên trên, ta trở lại liền ảm...”

Cái kia thanh tú thiếu niên nhẹ gạt đầu, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái chỉ ý.

“Chư vị sư huynh đệ, các người cũng đều thấy được, cái này tiên môn bại hoại vậy mà may mắn còn sống, còn có mặt mũi rồi trở về tìm ta trả thù, quả nhiên là tự nhận là có thể dùng tà thuật chinh ngay ngắn...” Hoa Sơn Đồng hướng đang ngồi mọi người ôm quyền, trong thanh âm tràn đầy sát cơ, lạnh giọng nói: “Hoa mỗi lần đi, nếu thật là trừ ma sát ruột, thất thủ giết hấn đi, đó cũng là hấn gieo gió gặt bão, tu không oán ta được...”

“Hoa sư huynh nói là, bức này tiên môn bại hoại, chém cũng tự chém, tự coi như người không ra tay giết hấn, chắc hấn ta tiên môn bên trong ghét ác như cừu sư trưởng nhóm cũng cho không dưới hấn...” Trong phòng một vị hơi có chút thân phận áo tím công tử nghiêm mặt nói ra: “Trên thực tế, đối phó bức này bại hoại, Hoa sư huynh căn bản không cần cùng hấn đơn đả độc đấu, chúng ta đồng loạt ra tay, tru thì ra là rồi...”

“A, tru diệt như vậy một tên bại hoại căn bản, còn không nên chư vị sư huynh đệ ra tay, mà lại thỉnh rộng ngồi, xem ta giết tặc...”

Hoa Sơn Đồng dứt lời, trên người khí cơ xoay mình thẳng, hô một tiếng theo trong cửa sổ đã bay đi ra ngoài.

Ngoài cửa sổ trên biển, triều khởi triều thẳng, gió biển phản phật, Mạnh Tuyên cùng Hoa Sơn Đồng cách xa nhau trăm trượng, sát khí nảy sinh.

“Thiên Trì tiểu nhi, ngươi làm ác Hồng Trần, chết cũng không hối cải, tự đừng trách thủ hạ ta vô tình...”

Hoa Sơn Đồng trầm giọng hét lớn, âm sóng cuộn cuộn, tự trên biển khuếch tán đi ra ngoài, cũng không biết kinh động đến bao nhiêu người.

Hắn nhưng lại thẳng đến lúc này vẫn còn tính toán, muốn ngồi thực Mạnh Tuyên tội danh về sau, lại đến trăm hắc.

Như vậy mặc dù hắn tại chúng mục hòa thuận hòa thuận phía dưới giết Mạnh Tuyên, cũng có thể nói thác là Tru Ma sốt ruột.

Mạnh Tuyên minh bạch dụng ý của hắn, cười lạnh nói: “Hoa Sơn Đồng, ngươi cũng coi như gian xảo rồi, chỉ tiếc ngươi đã quên một sự kiện, Trung Cổ Chư Tử từng lấy sách nói, tâm thẳng tắc thì khí chính, tâm tà tắc thì khí thiếu. Ngươi một tháng trước lạm sát kẻ vô tội, thiết kế hại ta, đã cùng yêu tà không giống, buồn cười chính là, ngươi thẳng đến lúc này, vẫn đang thể thốt phủ nhận, lời nói dối hết bài này đến bài khác, như vậy mặc dù có thể lừa mọi người tin ngươi thì như thế nào? Tại ngươi nói láo thời điểm, tâm đã bất chính rồi, chân khí cũng bắt đầu hỗn loạn, ở lại sẽ đấu khởi pháp đến, ngươi thì như thế nào thi triển ngươi thần thông?”

“Nói hưu nói vượn!”

Mạnh Tuyên câu chữ như đao, hung hăng lục lấy Hoa Sơn Đồng tâm, lại để cho hắn không khỏi nổi giận lên: “Ta tu hành 17 năm, tâm như giếng cổ, không dao động bất động, còn có cái gì có thể loạn ta tâm tình... Xem ta thần thông!”

Trong tiếng hét vang, Hoa Sơn Đồng tế lên bốn mạng linh phù, trong lúc nhất thời không trung kim quang đại tác, diệu sáng một phiến hải vực.

Lúc này trên bờ, Liên Sinh Tử, Mặc Linh Tử, cao nhú, Khúc Trục bốn người chính xa xa đang xem cuộc chiến, tâm tình khiếp sợ.

Bọn hần tuy nhiên đoán được Mạnh Tuyên muốn giết Hoa Sơn Đồng, nhưng thấy đến hai người động thủ rồi, vẫn còn có chút tâm thần kích động.

Cự Linh môn, cũng là truyền thừa gần ngàn năm đại phái, nội tình thâm hậu, trong môn cao thủ phân đông, thiên tài tụ tập, tuy nhiên nó bài danh không tại bảy đại tiên môn bên trong, nhưng thế lực so về còn lại Lục Đại tiên môn đến, cũng chỉ chênh lệch một đường mà thôi, so về hiện tại Thiên Trì tiên môn lại càng không biết mạnh bao nhiêu. Mười năm này, bọn hần vẫn luôn thế thân Thiên Trì tiên môn, trở thành mới bảy đại tiên môn một trong, lúc này trong quá trình, cũng không có đụng phải bao nhiêu lực cản, theo điếm này, là được gặp thực lực của hần tất cả môn phái cũng đều là tán thành.

Mà Hoa Sơn Đồng, thì là Cự Linh môn trong có tiềm lực nhất mấy cái Chân Truyền Đệ Tử một trong, tục truyền, người này vốn là hiệu lực tại Sở Vương đình Đại tướng, sinh ở chiến trường, âm bại quân huyết nhục vẫn còn tồn tại, về sau lại chinh chiến sa trường nhiều năm, đến rồi tiên môn về sau, dung hội tiên môn công pháp, đã ngộ ra một đạo sát phạt chi khí, uy lực vô cùng, tổ dùng chiến lực nổi tiếng bảy đại tiên môn.

Nghe nói, dựa vào đạo kia sát phạt chi khí, Hoa Sơn Đồng tại tiên môn vài chục năm, cùng cùng thế hệ tranh phong trong quá trình, ngoại trừ từng tại một cái sử kiếm nhân thủ hạ thua một chiêu, còn chưa bao giờ nếm qua thiệt thòi lớn. Chớ nói Thiên Trì, tự tính toán cùng với khác Lục Đại tiên môn đệ tử tranh phong, hần cũng chưa từng thấp quá mức, càng không có đã bị thua thiệt, thế nhưng mà hôm nay, Mạnh Tuyên lại muốn giết hần, giết được sao?

Thậm chí Mặc Linh Tử bọn người còn lo lắng đến một vấn đề khác, tự tính toán giết được, giết về sau, Thiên Trì tiên môn giữ được Mạnh Tuyên sao?

Dù sao Hoa Sơn Đồng sau lưng là khổng lồ Cự Linh môn, bọn hần hội dễ dàng tha thứ nhà mình Chân Truyền Đệ Tử bị người giết chết?

Đừng nói chỗ dựa không trọng yếu, nếu như thật không cần sơn môn để làm chính mình sau độn, như vậy thế gian tán tu chỉ sợ hội nhiều gấp đôi.

Trước khi Mạnh Tuyên bị Hoa Sơn Đồng giết chết tiếng, gió truyền tới lúc, nhà mình Hoài Ngọc chuông giáo một điểm phản ứng cũng không có, cái kia nếu như Mạnh Tuyên thật sự giết chết Hoa Sơn Đồng, Cự Linh tiên môn một lòng muốn báo thù, Hoài Ngọc chuông giáo sẽ ra tay bảo vệ hắn sao?

Hoặc là nói, hiện tại Hoài Ngọc chuông giáo, có thực lực tại Cự Linh môn các cao thủ thủ hạ bảo trụ Mạnh Tuyên sao?

Mấy người kia lo lắng trong ánh mắt, Khúc Trục ánh mắt lại càng ngày càng sáng, hắn đột nhiên quỳ một gối xuống trên mặt đất, tại Mặc Linh Tử bọn người ánh mắt khó hiểu ở bên trong, Khúc Trục thấp giọng nói ra: “Bảy năm trước, ta tại phủ chiếu đại điện, chỉ vì cãi lại một câu, liền bị Hoa Sơn Đồng một cái tát đánh tiến vào hải lý, mất mất hết, tâm thần bị nhục, từ nay về sau khổ tu bảy năm, tu vi lại không tiến thêm tấc nào nữa...”

Hắn nhìn qua trên biển cùng Hoa Sơn Đồng giằng co Mạnh Tuyên, trong ánh mắt sáng lóng lánh, nói: “Ta bản cho là mình cả đời này, không còn có trả thù hi vọng rồi, thế nhưng mà Đại sư huynh... Hắn đem ta gọi tới xem trận chiến này, đó là hi vọng ta có thể mượn này bài trừ tâm chướng a... Mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, cái này Đại sư huynh ta nhận rồi, phần này nhân tình, ta đại khái phải trả rất nhiều năm...”

“Thiên Trì Mạnh Tuyên không chết?”

Ngay tại lúc đó, một tin tức đang lây khó có thể tưởng tượng tốc độ tại Tiên Đô thành truyền bá lấy.

“Cái gì? Tiểu tử kia không chết?”

Sòng bạc lão bản ngậm lấy điều thuốc nôi, trong tay si chung còn không rơi xuống, liền nghe thủ hạ bẩm báo chuyện này, hắn sững sốt một hồi, đột nhiên cười ha ha: “Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ta biết ngay hắn không chết được, đã qua nhiều năm như vậy, Thiên Trì tiên môn khó khăn lại ra một cái Chân Truyền Đệ Tử, nào có dễ dàng chết như vậy? Cái này của ta

đánh bạc khoản nợ có rơi xuống, là chuyện tốt!”

Bách Hoa lâu bộ dạng thù mị vẫn còn ** tựa tại bên cửa sổ, nhìn xem Kiến Tiên Lâu phương hướng, khóe miệng mỉm cười, nhặt khóa bỏ đào điền tiến trong miệng, thở dài, hướng hầu hạ bên cạnh trẻ trung tiểu nha đầu nói ra: “Hoa lang vẫn bối, làm sao có thể dễ dàng chết như vậy đâu này? Cự Linh tiên môn... , ha ha, cô gái nhỏ, ngươi nên nhớ kỹ, về sau cái này Thiên Trì chân truyền đến chúng ta Bách Hoa lâu, muốn đánh 30% giảm giá...”

Tiên Đô thành bên cảng chỗ, Ngự lão đại tựa tại Hắc Giao trên người, vỗ Hắc Giao thô ráp lân phiến nói: “Lão Hắc, đại ca ngươi ta thật tinh mắt a? Ta sớm đã nói với ngươi, tiểu tử kia tự là không tầm thường, người khác nói hắn đã chết, ta căn bản là không tin, Đông Hải Thánh Địa qua nhiều năm như vậy, tổng cộng mới ra như vậy một cái thành tiên đài Thập giai người, làm sao có thể dễ dàng như vậy bị người giết chết?”

Hắn cười xong rồi, nhẹ nhàng thán lấy, lẩm bầm: “Vừa về sơn môn, liền như vậy giống trống khua chiêng tới giết người báo thù, tiểu tử này đủ loại a, Lão Hắc, ngươi cũng phải nhớ kỹ, muốn hóa rồng phải làm như vậy, giấu ở bùn ở bên trong, cái kia gọi cá chạch!”

“Thiên Trì bại hoại nhận lấy cái chết...”

Kiến Tiên Lâu xuống, Hoa Sơn Đồng hét lớn một tiếng, đỉnh đầu linh phù kim quang đại tác, tại phù bên trên có một đạo phù văn bay xuống dưới, vậy mà hóa thành một đạo trường 30 trượng, thô như Ma Bàn đại xà, xoay quanh bay múa, trông rất sống động, trên không trung quán một vòng, trong lúc đó khí thế hung ác đại thịnh, thân thể trên không trung bải xuống, liền hướng về Mạnh Tuyên đánh tới, miệng há khai, răng nanh lạnh lạnh sinh mang, càng đáng sợ.

“Vấn Thiên hỏi hỏi muôn dân trăm họ, không chém yêu tà không quy thân...”

Mạnh Tuyên chiến ý cũng tới phát, trong miệng ngâm nga, Tam Thập Tam Kiếm cầm trong tay, rồi đột nhiên một kiếm chém đi ra ngoài.

Trong nháy mắt, một đạo kiếm quang hướng về kia Kim sắc

đại xà kích động mà đi, vậy mà đã dẫn phát hơn mười trượng sóng cả.

“Đừng làm thăm dò, xuất ra ngươi bản lĩnh thật sự a!”

Mạnh Tuyên trong tiếng hét vang, kiếm khí tung hoành, hung uy dần dần thịnh.

“Bồn mạng của ngươi Kim Dao đâu này?”

“Bá...”

“Ngươi sát phạt chi khí đâu này?”

“Ngươi không ai bì nổi đâu này?”

Mạnh Tuyên hỏi một câu, ra một kiếm, trong nháy mắt chém ra ba kiếm.

Mỗi một kiếm đều kẹp lấy không thể địch nổi chi lực, trăm liệt bình tĩnh này mặt biển.

“Ba ba ba...”

Cái kia Kim sắc đại xà đón nhận đệ một đạo kiếm quang, lập tức đã bị trăm liệt, hóa ở vô hình rồi.

Mà theo sát phía sau hai đạo kiếm quang, tắc thì trực tiếp hướng Hoa Sơn Đồng trên người trăm tới.

“Con chó nhỏ này như thế nào mạnh như thế?”

Hoa Sơn Đồng sắc mặt đại biến, tình thế cấp bách tâm đó, vội vàng cầm bốc lên pháp quyết, thi triển thần thông, ngăn cản còn lại lưỡng kiếm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 115 : Kiếm rơi sóng biển khởi

Chương 115: Kiếm rơi sóng biển khởi

“Quy Xà Pháp Tướng!”

Hoa Sơn Đồng quát lớn, hai tay hợp thành chữ thập, mang linh phù giáp tại bàn tay, trong nháy mắt, linh phù vây quanh thân thể của hắn, xuất hiện một cái cao tới mười trượng Kim sắc pháp thân, bộ dáng liền cùng hắn bình thường, trên cánh tay lại quán quít lấy một đạo kim sắc đại xà, dưới chân đạp trên một chỉ Huyền Vũ Thần Quy, một tiếng hét to, hai cái vừa thô vừa to cánh tay tại trước ngực giao nhau, chặn Mạnh Tuyên cái kia hai đạo hung ác kiếm quang.

“Bành” “Bành ”

Kiếm quang cùng Pháp Tướng chạm vào nhau, nổ tung một đạo hùng hồn lực lượng, tung tóe lên nước biển tạo thành một đóa cực lớn bọt nước, tóe lên trăm trượng độ cao, một đóa bọt nước còn chưa rơi xuống, thứ hai đóa bọt nước lại đã bay lên, uyển giống như nổi lên hung triều phóng túng, thẳng hướng Kiến Tiên Lâu đánh tới, may mắn Kiến Tiên Lâu nội, đã có cao thủ khởi động pháp trận, mang cực lớn sóng nước đều chắn pháp trận bên ngoài.

Nếu không có như thế, chỉ sợ tại Kiến Tiên Lâu uống rượu khách nhân đều cũng bị cái này bọt nước tung tóe bên trên một thân.

Mạnh Tuyên vừa ra tay là Nhất Vắn kiếm, hắn chỗ nắm giữ mạnh nhất võ pháp.

Rất rõ ràng, lúc này trong lòng của hắn, Hoa Sơn Đồng tự là yêu, là tà, không đưa hắn chém rụng, Mạnh Tuyên tâm không cam lòng.

“Tiêu Cầu, ngươi quả nhiên có chút bản sự, chỉ tiếc, muốn thắng ta, còn kém xa lắm...”

Hoa Sơn Đồng đón đỡ Mạnh Tuyên cái này lưỡng kiếm, Quy Xà Pháp Tướng đã ảm đạm vô cùng, hiển nhiên ăn buồn bực thiếu, lòng hẩn hạ không khỏi giận dữ, một tiếng hét to: “Giết địch hơn mười năm, bách chiến bất tử thân... Sát phạt chi khí, đi ra cho ta...”

Đại trong tiếng hô, hẩn trên hai tay, đã rồi đột nhiên quán quanh lưỡng đạo thanh sắc sát phạt chi khí, mà đỉnh đầu linh phù, cũng hóa thành lập lòe lóng lánh Long đao lọt vào trong tay của hẩn. Thanh sắc sát phạt chi khí cùng Kim sắc Long đao giao ánh, uy phong lẫm lẫm, khí thế hung ác tung hoành, khiến cho Hoa Sơn Đồng thoát nhìn liền giống như Thiên Tướng hạ phàm bình thường, uy không thể xâm, kẹp lấy không thể địch nổi xu thế hướng Mạnh Tuyên vọt tới.

“Tới tốt lắm...”

Mạnh Tuyên hét lớn, cầm trong tay Tam Thập Tam Kiếm, chân đạp Thiên Thê bộ pháp, cũng hướng Hoa Sơn Đồng lao đến.

“Ba ba ba ba...”

Hai người trong nháy mắt, giao thủ cũng không biết bao nhiêu chiêu.

Bình khí kích động chi âm không dứt, tại trên mặt biển xa xa truyền ra ngoài, cũng không biết chấn động bao nhiêu ngũ say chi nhân.

“Cái này... Cái này tiên môn bại hoại, vì gì mạnh như thế...”

Kiến Tiên Lôu lậu 7, Hoa Sơn Đồng một đám bằng hữu kinh hãi, đệ đệ của hẩn Hoa Hà Chu càng là sắc mặt tái nhợt vô cùng.

“Đại sư huynh thực lực... Giống như vừa lớn tăng...”

Khúc Trục nhìn qua phiến chiến trường này, cũng không khỏi ngơ ngác nói.

“Cái này... Nhìn không ra, ta một mực cũng không biết hẩn có bao nhiêu lợi hại, dù sao là rất lợi hại...”

Liên Sinh Tử vào lúc đó, ngơ ngác đến rồi một câu như vậy.

“Bành...”

Liên đầu hơn mười chiêu, Mạnh Tuyên cùng Hoa Sơn Đồng thân hình đã phân ra ra.

Mạnh Tuyên cười gió trở ra, lẳng không mà đứng, Hoa Sơn Đồng lại lau mặt biển ngã văng ra ngoài, thẳng trượt ra hơn mười trượng, mới dừng thân hình.

“Người tựu chút bốn sự ấy sao? Không đủ để phát tiết trong nội tâm của ta lửa giận a...”

Mạnh Tuyên lạnh giọng nói ra, quanh người sát khí nghiêm nghị, tay áo tại gió biển thổi phật xuống, bay phát phới.

“Tiểu Cầu... Người dám xem thường ta!”

Hoa Sơn Đồng tại chúng mục hòa thuận hòa thuận hạ bị Mạnh Tuyên đánh bại xa như vậy, cảm thấy dĩ nhiên giận dữ, hắt theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một khối Linh Dược, diển tiến trong miệng “Dát nhảy dát nhảy” mớm rồi, trên người vốn lộ ra có chút héo mi khí thể lần nữa nhấc lên, chân khí quán chú, trong tay Kim Dao cũng dần dần sáng lên trước nay chưa có sáng ngời Kim Dao, trên cánh tay thanh khí càng là khí cơ kinh thiên.

“Nhận lấy cái chết...”

Hoa Sơn Đồng hét lớn, thân hình nhảy lên, đập không mà đến, song đao trong tay hướng Mạnh Tuyên lực trầm.

“Hả, điểm ấy không quan trọng đạo hạnh, cũng dám xưng hùng?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, Tam Thập Tam Kiếm kiếm quang đại tác, lần nữa hướng Hoa Sơn Đồng vọt tới.

Hai người đều là ngoài miệng cười lạnh, khinh thị đối phương, trên thực tế, đây là vì nhiều loạn đối phương nổi lòng, trong nội tâm đều phi thường cẩn thận.

Hoa Sơn Đồng tự không cần phải nói rồi, Mạnh Tuyên tại phá vỡ một ngàn minh huyết, một ngàn ẩn huyết về sau, chân khí phẩm chất cùng hàm lượng cũng đã vượt ra khỏi bình thường chân khí cửu trọng phạm trù, có thể nói Mạnh Tuyên đã là nửa bước Chân Linh cảnh giới, ồ ồ ép hấn một đầu, hấn mặc dù toàn lực đánh ra, đã ở Mạnh Tuyên thủ hạ ăn hết mấy cái ám khuy, sớm đã đem hấn lập vì bình sinh ít thấy đại địch.

Mà Mạnh Tuyên thì là phát giác, cái này Hoa Sơn Đồng sinh ở chiến trường, trường ở chiến trường, một thân võ pháp xác thực kinh người, tại võ pháp tạo nghệ bên trên, chính mình nhưng thật ra là không bằng hấn, chỉ là tự mình tu vi cao hấn một đường, hơn nữa có Nhật Vấn kiếm pháp cùng Thiên Thê bộ pháp cái này hai đạo tinh diệu võ pháp, đền bù thiếu sót của mình, lúc này mới tại cận thân triển đấu trong đề nặng hấn, nhưng là cảm thấy cũng không dám có chút chủ quan.

“Bành...”

Đao kiếm tương giao, kinh phong kích động, dưới thân nước biển bị chấn chia năm xẻ bảy, phân sóng liệt sóng lớn.

Hai người đồng thời thối lui, lúc này đây, vậy mà ần ần có chút khó chia trên dưới xu thế.

“Hắc, tiểu tử, ngươi bức ta ăn vào bí dược... Cũng tự đại biểu cho ngươi nhất định phải chết...”

Hoa Sơn Đồng lạnh giọng bật cười, Kim Đao phía trên, lực lượng lần nữa ngưng tụ.

Hấn nhưng lại chắc chắn mình có thể thắng, hấn đối với chính mình võ pháp rất có lòng tin, chỉ cần hấn cùng với Mạnh Tuyên lực lượng chênh lệch không là rất lớn, hấn liền có đầy đủ nắm chắc dùng võ pháp mang Mạnh Tuyên chém ở dưới đao, đây cũng là hấn không tiếc sau đó thân thể bị hao tổn, cũng muốn ăn vào vậy cũng dùng tại trong thời gian ngắn tăng lên chính mình lực lượng bí dược nguyên nhân, hấn biết rõ, sát phạt chi khí cùng võ pháp là tự mình mạnh nhất thủ đoạn.

“Cự Linh tiên môn có phải hay không mỗi người đều giống như ngươi vậy vô sỉ... Cùng vô tri?”

Mạnh Tuyên cười cười, cũng không hề giữ lại, một thân chân khí không ngừng cất cao, đồng thời tiềm vận Thiên Cương Lôi Pháp, một mảnh năng rạo sáng sủa trong bầu trời đêm, bắt đầu có đạo đạo Lôi Lực hội tụ, một đầu một đầu rậm rạp Lôi Xà mọi nơi chạy, tổ hợp cùng một chỗ, lại hóa thành càng sáng ngời, càng vừa thô vừa to Lôi Long, vòng quanh Mạnh Tuyên bàn quanh người chạy, cuối cùng nhất tiết gom lại Tam Thập Tam Kiếm bên trên, điện quang chói mắt.

“Người am hiểu nhất đúng là võ pháp, có thể với ta mà nói, võ pháp chỉ là thủ đoạn một trong mà thôi...”

Mạnh Tuyên lạnh giọng quát lạnh, đã giơ tay lên ở bên trong Tam Thập Tam Kiếm, “Bá” một tiếng, cách không một kiếm chém tới.

“Lốp ba lốp bốp...”

Kiểm quang một lướt trăm trượng, tại ngưng tụ điện quang về sau, kiếm quang vậy mà đã hóa thành một đạo lôi điện giống như tồn tại.

Những nơi đi qua, mặt biển không ngừng có nước biển bị bốc hơi, bay lên một cỗ một cỗ màu trắng hơi, đồng thời cùng với “Xuy xuy” âm thanh.

Hoa Sơn Đồng rồi đột nhiên sắc mặt đại biến, trong tiếng hét vang, song đao trong tay, ra sức về phía trước chém ra.

“Bành...”

Kiểm quang cùng Hoa Sơn Đồng Kim Đao chạm vào nhau, lập tức liền nổ ra, trong lúc nhất thời, Hoa Sơn Đồng cơ hồ bị đầy trời Lôi Quang bao phủ rồi.

Hoa Sơn Đồng tuy nhiên có thể ngăn hạ đạo kia xa xa lao đi kiếm quang, lại ngăn không được cái kia nương theo kiếm khí mà đi Lôi Quang.

Lôi Quang vô hình vô tướng, nhân thế đạo lợi, như thế nào lại bị đao ngăn trở?

Hoa Sơn Đồng nếu không đặc biệt phòng thủ thủ đoạn, cũng chỉ có dùng thân thể ngạnh kháng cái này một cái lựa chọn.

“Ca ca...”

Kiến Tiên Lâu bên trên, truyền xuống một tiếng lo lắng gọi.

Chung quanh âm thầm, cũng không biết có bao nhiêu người, chăm chú nhìn chăm chăm bị Lôi Quang bao phủ Hoa Sơn Đồng, chờ đợi một cái kết quả.

“Ba ba ba ba...”

Đã qua sau nửa ngày, đây trời Lôi Quang mới dần dần tán đi, Hoa Sơn Đồng thân hình lộ liễu đi ra.

Thân hình cao lớn hấn, lúc này vậy mà co lại thành nho nhỏ một đoàn, ngồi xổm trên mặt biển, trên người Kim sắc pháp bào, dĩ nhiên trở nên cháy đen.

Lại nguyên lai hấn tại Lôi Quang đánh úp lại lúc, liền mở ra mấy đạo pháp khí phòng ngự bản thân, chỉ là cái kia vài đạo pháp khí, tịnh không đủ để hoàn toàn ngăn lại Mạnh Tuyên toàn lực thi triển Lôi Quang, bởi vậy hấn chỉ có mang thân thể co lại thành một đoàn, giảm bớt bị lôi điện xâm nhập diện tích.

Chỉ là, một hướng kiêu ngạo hấn, bị người đồn đến bức này tình trạng, cũng thật sự là lộ ra đáng thương.

Loại này đáng thương, tại Hoa Sơn Đồng trong nội tâm, là khó nói lên lời xấu hổ khinh.

“Người chọc giận ta rồi...”

Hoa Sơn Đồng chậm rãi đứng lên, thanh âm sâu kín, tựa như Địa Ngục truyền đến.

Hấn nói chuyện, mang đầu mình trên tóc bị sấm đánh nổi lửa sợi tóc đập diệt, sau đó ngẩng đầu lên nhìn xem Mạnh Tuyên.

“Tuy nhiên... Gia nhập Hồng hoàn thi xã về sau, bọn hấn ban cho thần lực của ta, chỉ có khi bọn hấn cho phép dưới tình huống mới có thể sử dụng, nhưng hiện tại ta lại bất chấp nhiều như vậy rồi...” Hoa Sơn Đồng nói xong, tự Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một khóa óng ánh được hoàn, nhìn kỹ lại, cái kia lại như là cái Thủy Tinh Cầu, ở bên trong, vậy mà

phong ấn lấy một tia tràn đầy linh tính kim quang.

Thanh âm của hắn rất yếu, có thể nói là tại làm bầm lẫu bẫu, bởi vậy không người nghe được.

Bất quá Mạnh Tuyên tại thấy được cái kia Thủy Tinh Cầu lúc, cảm nhận được bên trong ẩn chứa quý bí lực lượng, trong nội tâm cũng không khỏi rung mình.

“Ha ha ha ha...”

Hoa Sơn Đồng đột nhiên cuồng nở nụ cười, ánh mắt như phê, mang theo một loại tuyệt nhưng mà tàn nhẫn biểu lộ, gắt gao chằm chằm vào Mạnh Tuyên: “Người thực cho rằng có thể bằng tu vi áp ta một đầu sao? Người cũng có thể nói là nửa bước Chân Linh tu vi, thế nhưng mà ta... Ta liều mạng tu vi bị hao tổn, rút lui bảy năm một cái giá lớn, lại có thể thi triển ra Chân Linh cảnh giới một kích... Thiên Trì Tiểu Cầu, người hôm nay hẳn phải chết...”

Đại trong tiếng hô, Hoa Sơn Đồng rồi đột nhiên mang cái kia hạt Thủy Tinh Cầu ném bỏ vào trong miệng, trực tiếp nuốt nuốt xuống.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 116 : Khí thể như rồng người như quỷ

Chương 116: Khí thể như rồng người như quỷ

“Oanh...”

Theo Hoa Sơn Đồng mang cái kia khóa Thủy Tinh Cầu nuốt xuống, lập tức trong cơ thể kinh khí tựa như sóng cả cuộn cuộn theo huyết khiếu gian phun ra đi ra, rồi sau đó một đạo Linh quang phá vỡ trên đỉnh đầu, tựa như pháo hoa bay lên không trung. Đã qua sau nửa ngày, bỗng nhiên rơi xuống, cũng đã tán rơi thành vô tận quang mưa, mấy có thiên thiên vạn vạn điểm, mỗi một điểm quang mưa rơi xuống, đều hóa thành một phen cảnh tượng, khí thể bức người.

Có chiến mã, có chiến sĩ, toàn thân đều do kim quang ngưng tụ, đàng đàng sát khí.

Trong nháy mắt, Hoa Sơn Đồng liền mang cái này một phương vùng biển, biến thành một mảnh chiến trường, lập lòe lóng lánh, sát khí bức người chiến trường.

“Ha ha...”

Hoa Sơn Đồng cắn răng hung ác cười, trong mắt có độc hỏa nhảy lên: “Mạnh Tuyên, người rất cường, nhưng ta hôm nay muốn người chết...”

Đại trong tiếng hô, hấn vung mạnh tay lên, ngàn vạn Kim sắc quân mã uyển giống như được quân lệnh, “Ầm ầm” hướng Mạnh Tuyên lao đến.

“Rất cường...”

Quân mã còn chưa tới gần, Mạnh Tuyên liền cảm thấy bức người khí cơ.

Cái kia Kim sắc quân mã tựa hồ thật sự mang theo trên chiến

trường huyết tinh Hung Sát Chi Khí, xếp đặt thành trận, giống như một mảnh kim sóng giống như vọt tới, hung uy ngập trời, phóng xuất ra sát khí cơ hồ muốn ép tới chính mình không thở nổi.

“Giết...”

Ngàn vạn quân ngựa lớn hát, chỉ là cuộn cuộn âm sóng, liền mang mặt biển dâng được gợn sóng đạo đạo hướng xa xa bay tới, tựa như cạo đi một tầng.

“Chút tài mọn...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên một tiếng thét dài, mượn này không hạn chế cất cao chân khí của mình, mang chiến lực cùng khí cơ đều tăng lên tới cực hạn.

“Bành...”

Thiên quân vạn mã vọt tới thời điểm, Mạnh Tuyên trong lúc đó nhô thân mà lên, bay đến giữa không trung, một kiếm phách trăm.

“Lốp ba lốp bốp...”

Trên thân kiếm điện quang ngưng tụ, kiếm khí gào thét, hướng xông lên phía trước nhất quân mã trăm tới.

“Oanh...”

Một kiếm quét tới, phía trước nhất hơn mười thất quân mã đều bị một kiếm này quét thất linh bát lạc, kim quang tán đi.

Nhưng mà cái này hơn mười thất quân mã so về cái này thiên quân vạn mã mà nói, nhưng chỉ là ít đến thương cảm một phần nhỏ, còn lại quân mã lập tức liền dâng lên, trong tay đao kiếm thương kích hướng về Mạnh Tuyên hung ác bổ mãnh liệt lục.

Từ xa nhìn lại, thật giống như Mạnh Tuyên lập tức liền bị một mảnh kim sóng bao phủ rồi.

“Tật...”

Mạnh Tuyên tại thời khắc này, điều khiển kiếm pháp, lập tức

bốn đạo kiếm quang tự Tam Thập Tam Kiếm bên trên chia lìa, xoay bàn bay múa, giữ vững vị trí bốn phía.

Vô tận công kích từ bốn phương tám hướng vọt tới, đều bị xoay quanh bay múa bốn đạo hung kiếm ngăn lại.

Nhưng mà cái kia lực lượng không lồ phảng phất vô khổng bất nhập áp lực, lại tại liều mạng áp chế Mạnh Tuyên sinh tồn không gian, xem bộ dạng như vậy, dường như muốn sống sống đưa hãn lách vào giống như chết.

Mâu chốt nhất chính là, Mạnh Tuyên càng giết càng cảm thấy không được bình thường.

Những này quân mã một cái thực lực cũng không được, hãn một kiếm ít nhất có thể chém rụng bảy tám cái, nhưng này chút ít quân mã hóa thành Kim sắc mảnh vỡ về sau, vậy mà không lâu sau, liền lại đem ngưng tụ, sinh long hoạt hồ, lần nữa hướng hãn vọt tới.

Tự tính toán hãn là dùng Lôi Lực đưa bọn chúng đánh tan rồi, cũng đồng dạng có thể lần nữa ngưng tụ, quả thực so với lúc trước Ôn Ma cái kia bốn đạo ôn thân còn khó hơn quán.

Thiên Thê bộ pháp cái này lúc sau đã không phải sử dụng đến rồi, bởi vì Mạnh Tuyên đã bị phiền chiến trường này bao phủ, vô luận phóng tới ở đâu, đều là bao quanh vây quanh quân sĩ của hãn, chẳng những trốn không thoát đi, ngược lại sẽ bởi vì di động, bị Kim sắc quân sĩ đưa hãn sinh tồn không gian thừa cơ áp súc được nhỏ hơn, hãn hiện tại chỉ có cố thủ một chỗ, dùng Tam Thập Tam Kiếm từng bước từng bước chém giết lấy tựa hồ vô cùng vô tận quân mã.

Mạnh Tuyên lông mày không khỏi nhíu lại, chân khí của hãn dù sao không phải vô cùng vô tận, lớn như thế lượng tiêu hao, luôn luôn bị hao hết thời điểm, mâu chốt nhất chính là, hãn muốn nhân cơ hội luyện hóa một đạo trữ tồn tại trăm nghịch bên trong ma khí bổ sung chân khí đều không được, chung quanh công kích làm cho thật chặt, cơ hồ vô khổng bất nhập, hãn hiện tại chỉ cần hơi chút từng tiết, sẽ gặp bị vô tận công kích gây thương tích.

“Đại sư huynh...”

Xa xa, Mặc Linh Tử, Khúc Trục chờ ánh mắt của người cũng trong lúc đó biến thẳng.

Chứng kiến cái này một mảnh to lớn Kim sắc chiến trường hiển hóa, bọn hắn cơ hồ lập tức bị kinh hãi hóa đá.

Loại này to lớn lực lượng, đã xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Nói đơn giản, cái này căn bản cũng không phải là một cái Chân Khí cảnh tu giả có thể khống chế lực lượng.

“Chẳng lẽ Hoa Sơn Đồng đã đột phá Chân Linh cảnh hay sao?”

Trong đầu đã hiện lên ý nghĩ này, nhưng thoáng qua lại bác bỏ, nếu là Hoa Sơn Đồng chính thức Chân Linh cảnh tu vi, vừa rồi tự cũng không bị Mạnh Tuyên đặt ở hạ phong rồi.

“Ta biết ngay... Ca ca sẽ không bị Thiên Trì phế vật đả bại...”

Kiến Tiên Lâu lầu 7, Hoa Sơn Đồng đệ đệ Hoa Hà Chu không ngừng lau cái trán mồ hôi lạnh, may mắn nói.

“Hoa sư huynh thực lực... Thật đúng là ngay cả ta cũng đoán không ra rồi...”

“Theo ta thấy, dùng Hoa sư huynh lúc này biểu hiện, Vân Đình Cự Linh tiên môn chân truyền thủ đồ vị, dễ dàng a...”

Mấy người khác cũng đều khiếp sợ cảm thán, hiển nhiên Hoa Sơn Đồng biểu hiện ra ngoài cường đại, cũng vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Trong những người này, duy có áo tím Triền sư huynh nhíu mày, âm thầm thở dài: “Chỉ là báỉ xã chi lễ, liền có thể mang một người lực lượng tăng lên tới tình trạng như thế sao? Cái kia thi xã... Đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu lực lượng à?”

“Ha ha ha ha... Thiên Trì phế vật, ta muốn đem ngươi nghiền xương thành tro...”

Hoa Sơn Đồng điên cuồng kêu to, thanh âm như điên như điên, còn mờ mờ ảo ảo xen lẫn vô tận phần nộ cùng... Sợ hãi.

“Tại không có được cho phép dưới tình huống, sử dụng cái này đạo lực lượng, cũng không biết là phúc là họa...”

Trong lòng của hắn đã hiện lên cái này bóng mờ, nhưng nghĩ lại gian đã bị hắn xóa đi rồi.

“Có thể chém rụng cái này Thiên Trì chân truyền, lại cao một cái giá lớn cũng đáng được, bằng không thì bằng hắn hôm nay biểu hiện ra ngoài thực lực, ngày sau tất nhiên sẽ đối với ta hình thành thật lớn uy hiếp... Cũng thế, dù sao lúc ban đầu đắc tội hắn, cũng là bởi vì Cuồng Ưng Tử, đến lúc đó thì xã ở bên trong người trách tội xuống, Cuồng Ưng Tử không cách nào không đem xia đến, tất nhiên muốn thay ta nói tốt vài câu, có lẽ có thể miễn đi trận kia tai họa...”

Nghĩ cách trước, Hoa Sơn Đồng tâm niệm hiểu rõ, khí cơ lần nữa tăng vọt, Kim sắc chiến trường cũng tùy theo lực lượng tăng vọt.

“Không được, lại tiếp tục như vậy, ta sẽ bị hắn tươi sống một chết...”

Bị Kim sắc chiến trường vây quanh Mạnh Tuyên, lông mày chăm chú nhíu lại.

Trong tay hắn Tam Thập Tam Kiếm một khắc không ngừng, mang từng cái đã đến gần hắn Kim sắc quân mã chém vỡ, trong nội tâm lại đang bay nhanh tính toán.

“Một chiêu này, thực có thể nói là Chân Linh cảnh giới công kích a...”

“Chỉ có điều, hắn hiển nhiên không chế không được như vậy lực lượng cường đại, bởi vậy chỉ có thể hóa thành Kim sắc chiến trường hình thức, vậy công ta!”

“Phương thức công kích như vậy, tuy nhiên thoát nhìn thanh thế to lớn, nhưng kỳ thật lực lượng phân tán rồi, lực công kích ngược lại yếu đi không ít...”

“Nếu là hắn có thể mang như vậy lực lượng cường đại hợp lại làm một, đối với ta phát ra một kích trí mạng, ta sớm đã nhịn không được rồi...”

Mạnh Tuyên một mặt phi tốc trong lòng hiện lên đủ loại ý niệm trong đầu, một bên chống cự lấy chung quanh đầy trời công kích.

“A, đúng rồi, hắn đã khổng chế không được như vậy lực lượng cường đại, chắc hắn bổ sung cái này Kim sắc chiến trường tiêu hao, cũng không phải một kiện chuyện dễ, như vậy lực lượng cường đại, đã vượt ra khỏi Chân Khí cảnh phạm trù, hắn tuy nhiên không biết mượn nhờ phương pháp gì, cưỡng ép sử dụng cỗ lực lượng này, vốn lấy trong cơ thể hắn chính là chân khí, như thế nào không ngừng bổ túc cường đại như vậy chiến trường tiêu hao?”

Nghĩ thông suốt điểm này về sau, Mạnh Tuyên bỗng nhiên một tiếng hét dài, không hề ngừng tại nguyên chỗ giết địch, mà là bỗng nhiên lại phân ra hai đạo kiếm quang, tông cộng sáu đạo kiếm quang tại hắn quanh người xoay quanh bay múa, mang sở hữu công kích đều ngăn rồi, mà hắn tắc thì thừa cơ thi triển Thiên Thê bộ pháp, thân hình lóe lên lại lóe lên, luân phiên mấy lần biến hóa, đã đến gần Hoa Sơn Đồng trước người mười trượng, thấy được hình dạng của hắn.

Cái này xem xét, Mạnh Tuyên lại lại lắp bắp kinh hãi.

Đã thấy Hoa Sơn Đồng lúc này chính ngời xếp bằng tại trên mặt biển, không ngừng rất nhiều hướng trong miệng hút lấy các thức Linh Dược, mà giờ này khắc này, hắn vốn khôi ngô thân thể cao lớn, vậy mà trở nên có chút thon gầy rồi, tóc cũng lộ ra có chút khô héo, cả người tiêu tụy không thành bộ dáng, nhưng ánh mắt lại lờ lờ tỏa sáng, sâu kín nhảy lên, tựa như Quỷ Hỏa, mà ở hắn đỉnh đầu, thì là liên tục không ngừng chân khí phun dũng mà ra.

Sở hữu chân khí, đều hóa thành vô số đạo khí cơ, phân tán lấy rót vào khắp Kim sắc chiến trường.

Chỉ có điều, hắn cũng chỉ tới kịp nhìn thoáng qua, phô thiên cái địa Kim sắc quân mã liền lần nữa đưa hắn bao phủ rồi.

“Ha ha, muốn xông ra quân trận đột kích giết ta sao? Đó là nằm mộng...”

Hoa Sơn Đồng cùng Mạnh Tuyên liếc nhau một cái, thấy được

đôi phương trong mắt kinh hãi, còn tưởng rằng đôi phương sợ, cảm thấy đặc ý vô cùng.

“A, tự gây nghiệt không thể sống, đã ngươi lựa chọn loại này biện pháp, ta tự giúp ngươi bỏ một phát chi lực...”

Hắn lại không biết, lúc này Mạnh Tuyên trong cơ thể thực lộ ra một tia cười lạnh, tự Động Thiên chiếc nhẫn trong lấy ra một cái hồ lô.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 117 : Bệnh chùng dính vào người rơi thịt mọc rể

Chương 117: Bệnh chùng dính vào người, rơi thịt mọc rể

Chỉ nhìn Hoa Sơn Đồng liếc, Mạnh Tuyên liền đã có khắc chế hẳn biện pháp.

Cái kia Hoa Sơn Đồng vượt cấp thi triển như vậy lực lượng cường đại, bản thân không trả giá thật nhiều là không thể nào, trên thực tế, Hoa Sơn Đồng trả giá cao tựa phi thường cường đại, hẳn thi triển lực lượng như vậy, nhưng hẳn bản thân chân khí nhưng lại tịnh không đủ để gắn bó lực lượng này tiếp tục, bởi vậy hẳn mặc dù lớn đem nuốt lấy Linh Dược, bổ sung bản thân chân khí, hay vẫn là bị rút đi đại lượng Sinh Mệnh Tinh Hoa.

Hẳn một cái uy vũ đại hán, lại trở nên như bệnh lao quý đồng dạng, liền là vì bị rút đi Sinh Mệnh Tinh Hoa quá nhiều nguyên nhân.

Hẳn thực thi giương thần thông, giống như là người nuôi một chỉ thú con, tại thời điểm đối địch, phái ra thú con công kích.

Vốn Hoa Sơn Đồng trong tay thức ăn gia súc, chỉ đủ dưỡng một con mèo, hẳn lại không phải hướng người khác mượn tới một chỉ lão hồ.

Lão hồ tuy nhiên so mèo càng hung mãnh, nhưng ăn đồ ăn cũng là muốn so với mèo nhiều hơn nhiều, hẳn lấy cái gì nuôi nấng?

Trên tay thức ăn gia súc hao hết sạch về sau, dĩ nhiên là muốn dùng bản thân tinh huyết đi nuôi nấng rồi.

Mà Mạnh Tuyên tại thấy được một màn này về sau, cũng lập tức liền có chủ ý, đã người tại tiêu hao bản thân khí huyết, gắn bó như vậy một cái không lộ chiến cuộc, ta đã giúp người một thanh, cho người lập tức tiêu hao càng nhiều nữa năng

lượng...

Nghĩ như vậy thời điểm, Mạnh Tuyên đã mở ra sơn hồng hồ lô, rồi đột nhiên từng tiếng rít gào, toàn lực đánh ra Tam Thập Tam Kiếm, mang vây quanh hấn Kim sắc quân mã bức lui, cứng rắn sinh bức ra một cái khe hở, sau đó mang một đạo phi kiếm khu tới.

“Hừ, chính là một thanh phi kiếm cũng muốn làm tổn thương ta?”

Hoa Sơn Đồng tuy nhiên trở nên tiêu tụy vô cùng, khí thế lại còn rất thịnh, rống to một tiếng, lợi dụng Kim Dao nện đã bay phi kiếm.

Phi kiếm tại trống trơn lung la lung lay hai cái, liền lại bay trở về Tam Thập Tam Kiếm bên trong đi.

Mà Hoa Sơn Đồng, tắc thì mặt lộ giễu cợt, lần nữa mang công kích lực độ tăng lên vài phần.

Tại hấn xem ra, Mạnh Tuyên sở dĩ biết sử dụng phi kiếm tập kích hấn, rõ ràng tự là đã sắp nhin không được biểu hiện.

Mặc dù mình vì thi triển như vậy lực lượng cường đại, cũng tiêu hao quá lớn năng lượng, đợi cho trận chiến này về sau, một thân tu vi ít nhất cũng phải rút lui bảy năm, có thể vì chém rụng Mạnh Tuyên, hấn hay vẫn là rất thích ý.

Chỉ là hấn nhưng lại không biết, Mạnh Tuyên lúc này đang tại cười lạnh.

Cái kia một đạo phi kiếm, chỉ là nguy trang, nương theo phi kiếm mà đi, chính là ba đạo bệnh chủng.

Lần thứ nhất sử dụng bệnh chủng tấn công địch, Mạnh Tuyên cũng ai không nắm chắc, bởi vì lần trực tiếp bắn ra ba đạo bệnh chủng.

Tại Hoa Sơn Đồng trầm lui phi kiếm thời điểm, lại không phát hiện, ba đạo bệnh chủng, đã lặng yên không một tiếng động rơi xuống trên thân thể của hấn.

Bệnh chủng dính vào người, rơi thịt mọc rễ, trong thời gian

ngắn liền chui vào Hoa Sơn Đồng trong cơ thể, thậm chí như có linh tính bình thường, tự động hướng về Hoa Sơn Đồng thân thể yếu kém nhất bộ vị du tới.

Mà Hoa Sơn Đồng vẫn chưa tỉnh, y nguyên tại toàn lực phát ra chân khí, duy trì lấy Kim sắc chiến trường vận chuyển.

Thậm chí vì nhất cổ tác khí cảm xuống Mạnh Tuyên, hắn còn tăng lớn bản thân chân khí phát ra.

“Ba...”

Mạnh Tuyên mang một thanh theo chính mình đầu vai sát qua Kim sắc trường thương chém vỡ, trong nội tâm cũng có chút buồn bực.

“Trả như thế nào không khởi hiệu?”

Hắn cũng có chút lo lắng rồi, vừa mới vì tiếp cận Hoa Sơn Đồng, cũng phóng xuất ra cái kia ba đạo bệnh khí, hắn tại chiến trường bên này đề phòng có chút sơ hở, bị Kim sắc quân mã làm cho càng gần một bước, lúc này hắn thi triển võ pháp không gian đã chưa đủ một trọng chi địa, nhất thời tựu hiện tượng nguy hiểm chồng chất, có thể nói, nếu là lại bị Kim sắc quân mã tới gần một bước, hắn liền kiếm cũng vung vẩy không mở.

Đến đó một bước, Kim sắc quân mã tựu tính toán bất động binh khí, hắn cũng sẽ bị tươi sống chèn chết.

Cũng nhưng vào lúc này, chiến trận bên ngoài Hoa Sơn Đồng bỗng nhiên sắc mặt khế giạt mình, “Oa” một tiếng hô ra một ngụm máu đen.

“Gặp xui xẻo, vận xui, như thế nào trước kia trên chiến trường bệnh không tiện nói ra lúc này thời điểm phát tác? Chẳng lẽ là hôm nay tiêu hao quá nhiều chân khí?”

Hoa Sơn Đồng trong nội tâm thâm nghĩ, theo cái kia một ngụm máu đen nhổ ra, chân khí hỗn loạn, Kim sắc chiến trường nhất thời yếu đi không ít.

Hắn lập tức lần nữa cưỡng ép nhắc lên chân khí, trong nội tâm cũng tại kinh ngạc.

Hắn sinh ở chiến trường, trường ở chiến trường, tiến vào tiên môn trước khi, một mực tự là trên chiến trường sinh hoạt.

Như vậy chinh chiến kiếp sống, ma luyện hắn kinh người võ pháp, cũng trợ hắn hiểu được một đạo thanh sắc sát phạt chi khí.

Có thể một cái giá lớn cũng là có, cái kia chính là một thân thương, ngoại thương nội thương minh thương nội thương.

Tuy nhiên tại tiên nhập tiên môn về sau, hắn tu luyện tiên quyết, điều dưỡng thân thể, mang một thân lớn nhỏ thương đều tẩm bổ không sai biệt lắm, nhưng vẫn là có một ít bệnh kín giữ lại, cũng chính là những bệnh kín này tồn tại, khiến cho hắn tu hành 17 năm, chân khí tu vi thủy chung không thể đạt tới chân khí cửu trọng đỉnh phong, chỉ có điều, những bệnh kín này tại hắn cường đại tu vi áp chế xuống, đối với hắn cũng không tạo được ảnh hưởng gì.

Thế nhưng mà vào lúc này, bệnh kín lại bỗng nhiên phát tác, hơn nữa một phát tác, đã là như thế kịch liệt.

“Không tốt, phải cưỡng ép ngăn chặn, muốn phát tác, cũng phải chờ tới tru sát cái thẳng này về sau...”

Hoa Sơn Đồng nội tâm kêu to, liều mạng áp chế bệnh kín phát tác.

Có thể hắn không nghĩ tới chính là, theo hắn trấn áp, bệnh kín chẳng những không có biến mất, thậm chí càng phát cuồng liệt.

Cơ hồ là mấy cái hô tức tầm đó, đã theo hắn bộ phận thân thể, lan tràn đến đại nửa người.

Hắn lại không biết, đã có ba đạo bệnh chủng xâm nhập trong cơ thể của hắn, bệnh chủng dính vào người, vốn tự sẽ tự động tìm kiếm người trong thân thể suy yếu chi địa, Hoa Sơn Đồng trong cơ thể sinh ra bệnh kín chỗ, đối với chúng mà nói không thể nghi ngờ tự là tốt nhất tẩm bổ nơi, bởi vậy lập tức dùng chỗ đó vì căn cứ địa, bắt đầu không ngừng ăn mòn Hoa Sơn Đồng thân thể, mang chân khí của hắn, trở thành chất dinh dưỡng, đến cung cấp bản thân phát triển.

Hoa Sơn Đồng làm cho to như vậy Kim sắc chiến trận cung cấp lực lượng, vốn cũng đã vượt ra khỏi cực hạn của hãn, hơn nữa bệnh khí trong người làm sùng, nhất thời chống đỡ không nổi rồi, chẳng những bản thân suy hóa tốc độ thêm nhanh hơn rất nhiều, thua hướng Kim sắc chiến trận chân khí càng là trên phạm vi lớn yếu bớt, hiển nhiên phô thiên cái địa Kim sắc chiến trận đã trở nên nhược nhỏ đi rất nhiều, đại lượng quân mã đang không ngừng biến mất.

Kim sắc chiến trận đang bao vây, Mạnh Tuyên rõ ràng cảm thấy áp lực giảm bớt, nhất thời nhẹ nhàng thở ra.

Hãn biết rõ, bệnh chủng bắt đầu phát huy tác dụng.

Lại chém chết mười cái quân mã về sau, Mạnh Tuyên phát hiện, bị hãn chém vỡ quân mã đã không cách nào nữa phục hồi như cũ.

Lúc này thời điểm Mạnh Tuyên, đã không cần chính mình động thủ, chỉ cần điều khiển phi kiếm, tại quanh người xoay quanh, mang tới gần hãn quân mã chém vỡ là được rồi.

Hãn nhẹ nhàng thở ra, đập trên hư không, chậm rãi hướng Hoa Sơn Đồng đi tới.

Lúc này thời điểm, Hoa Sơn Đồng trước ngực bị hãn nhổ ra máu đen nhuộm một mảnh đồng bừa bộn, phóng xuất ra chân khí đã lúc dứt lúc nổi rồi.

Mà cả người hãn, cũng trở nên phảng phất gãy trúc cán đồng dạng, trên mặt một mảnh hắc khí, tiêu tụy đáng sợ.

Mà ngay cả hãn một đầu tóc đen, cũng trở nên khô héo trắng bệch, phảng phất bảy tám chục tuổi lão đầu tử.

Một trận gió thổi đi qua, trực tiếp đưa hãn một nửa phát đầu thổi tan, sợi tóc bay múa, vậy mà trở nên nửa ngốc rồi.

“Người thua...”

Mạnh Tuyên đập không mà đi, hướng hãn đi tới.

Lúc này thời điểm, hãn đều không cần ra tay, đầy trời Kim

Giáp quân mã cũng đang không ngừng biến mất, thậm chí đều không thể công kích hấn rồi.

Chân khí đoạn tuyệt, cái kia thần thông ảnh tượng, tự nhiên không cách nào nữa tồn tại.

“Ta... Ta không có... Thua...”

Hoa Sơn Đồng rộng to, nghe lại như là một cái lão đầu tử trung khí chưa đủ hơi tàn.

Hắn phé lực vươn tay ra, lấy chính mình Kim Dao, liền mà ngay cả Kim Dao hào quang ảm đạm, dần dần hóa thành linh phù bộ dáng, bay bổng đã rơi vào đầu gối của hắn bên trên, đã không phải là Kim sắc, mà bày biện ra một loại hơi mờ linh sắc.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên đột nhiên vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, mang trong cơ thể hắn bệnh khí tách rời ra, rồi sau đó tồn tiến vào Trảm Nghịch Kiếm trong.

Lúc này thời điểm hắn đã không cần bệnh khí lại ở lại Hoa Sơn Đồng trong cơ thể, bằng không thì chỉ sợ hắn liền hỏi cái lời nói thời gian cũng bị mất.

Đương nhiên, một màn này xem trong mắt người ngoài, nhưng lại Mạnh Tuyên đến gần Hoa Sơn Đồng, bỗng nhiên lại đánh hắn một chưởng.

“Người...”

Hoa Sơn Đồng rồi đột nhiên một hồi, hắn tự nhiên cảm thấy thân thể của mình biến hóa, hắn không phải đồ đàn, lập tức liền mang chính mình vừa rồi trong cơ thể biến hóa cùng Mạnh Tuyên liên lạc với cùng một chỗ, trên mặt lộ ra khó có thể tin khiếp sợ bộ dáng. Hắn cũng không biết Mạnh Tuyên điều khiển chính là bệnh chủng, còn tưởng rằng Mạnh Tuyên là thông qua một loại quỷ dị thủ đoạn, lại để cho trong cơ thể mình bệnh kín theo tâm ý của hắn phát tác.

Thế gian thậm chí có người bậc này sao?

Có thể điều khiển trong cơ thể mình bệnh kín phát tác?

Hắn kinh hãi con mắt trừng trừng, trong nội tâm hối hận muốn chết.

Lúc trước... Ta vì sao không nên gây cái này Ma Thần?

Chính là vì Cuồng Ưng Tử một câu kia lời nói sao?

Cuồng Ưng Tử a Cuồng Ưng Tử, ngươi hại khổ ta lão Hoa rồi...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 118 : Tam Thập Tam Kiếm trăm đầu người

Chương 118: 33 kiếm trăm đầu người

“Đã đủ rồi...”

Gặp mặt Mạnh Tuyên đã đến gần Hoa Sơn Đồng, cao đã giơ tay lên ở bên trong kiếm, mà Hoa Sơn Đồng lại cũng đã mất đi sở hữu chống cự chi lực, liền lập tức có rất nhiều người nhìn không được rồi, Hoa Sơn Đồng tại Đông Hải Thánh Địa tu hành 17 năm, một ít chí giao hảo hữu vẫn phải có, Kiến Tiên Lâu bên trên lập tức vang lên quát lạnh một tiếng, một cái tay áo bông bành thanh thiếu niên bay xuống dưới, nghiêm nghị hét lớn.

“Thiên Trì đệ tử, ngươi tội danh không thoát, liền muốn tại chúng mục trừng trừng phía dưới hành hung sao?”

Khoảng cách còn có hơn mười trượng khoảng cách, cái kia người tuổi trẻ liền đã vung đánh ra một kiện la bàn trạng pháp khí, muốn đem Mạnh Tuyên bức cách Hoa Sơn Đồng bên người.

“Tội danh? Ha ha, người ở chỗ này, ai có tư cách định ta tội danh?”

Mạnh Tuyên hét lớn một tiếng, căn bản không để ý tới cái kia người tuổi trẻ, trực tiếp là một kiếm bổ tới, kiếm khí thẳng lướt, khí thế kinh thiên.

“Ba” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm cùng cái kia la bàn trạng pháp khí chạm vào nhau, lập tức bổ được la bàn kịch liệt run rẩy, như muốn vỡ vụn.

Cái kia người tuổi trẻ kinh hãi, vội vàng dẫn la bàn hướng về sau bay ra hơn mười trượng, mới hóa giải Mạnh Tuyên một kiếm này chi lực, nếu không có hấn phản ứng kịp thời, nếu là tùy ý la bàn tiếp nhận Mạnh Tuyên một kiếm này, chỉ sợ la bàn

đã phê đi.

“Nếu như các người cho rằng đây là hành hung, ta đây Mạnh Tuyên hôm nay là vì hành hung mà đến, ai như ngăn cản ta, là cùng ta là địch...”

Mạnh Tuyên cao giọng hét lớn, lần nữa xông về trước đi, một kiếm hướng Hoa Sơn Đồng chém xuống.

Hắn còn có việc muốn hỏi Hoa Sơn Đồng, tự nhiên sẽ không thật sự chém hắn, một kiếm này, chỉ là muốn nhìn bao nhiêu người muốn ngăn trở chính mình.

“Mạnh Tuyên, người thật to gan, có ta ở đây này, xem cảm thương Hoa sư huynh?”

Tại Mạnh Tuyên kiếm thứ hai hướng Hoa Sơn Đồng chém tới lúc, lại có một người từ Kiến Tiên Lâu bay xuống dưới, xuất thủ cứu giúp, nhưng mà hắn vừa mới bay xuống, liền có bốn đạo kiếm quang lướt đến, phân biệt chống đỡ hắn, nhưng lại Mặc Linh Tử, Khúc Trục bốn người, bốn hắn tại đệ nhất nhân xuất thủ cứu giúp lúc liền bay tới rồi, chỉ là người nọ ra tay quá nhanh, bốn hắn không đỡ ở, lại vừa mới đón nhận cái này thứ hai ham muốn xuất thủ cứu giúp người.

“Thiên Trì tiên môn Đại sư huynh trăm yêu trừ ma, người không có phận sự nhanh chóng thôi lui...”

Mặc Linh Tử té lên phi kiếm, cùng Khúc Trục bốn người xếp thành một loạt, giữ chặt người tới, lạnh giọng hét lớn.

Tuy chỉ bốn người, nhưng khí thế ngập trời, mờ mờ ảo ảo đã có một tia đại môn đại phái mới nên có khí tượng.

“Hắc hắc, Thiên Trì tiên môn khi nào cũng có lớn như vậy trận chiến?”

Đệ tử kia nhíu mày, cũng không mang bốn người để vào mắt, trực tiếp té lên một đạo kiếm quang vọt tới, lấy một địch bốn.

“Ba...”

Mặc Linh Tử bốn người tu vi không bằng hắn, nhưng cũng không có chút nào thoái ý, bốn người ngay ngắn hướng xuất

kiếm, chống chọi hấn một kiếm này.

Người tới tu vi không kém, một kiếm bức đến, vậy mà thế như bài sơn đảo hải, rõ ràng là một môn Chân Truyền Đệ Tử mới có thể có đủ thực lực.

“Đốt...”

Bất quá nửa năm qua này, Mặc Linh Tử chờ bốn cá nhân tu vi cũng trưởng tiến vào không ít, cùng nhau ra tay, vậy mà khó khăn lắm chống đỡ một kiếm này.

“A? Thiên Trì tiên môn đã có tiền đồ a, bốn cái phế vật cũng có thể ngăn cản ta một kiếm?”

Người nọ cười lạnh một tiếng, lại là một kiếm trăm xuống dưới.

Mặc Linh Tử bọn người kinh hãi, ngăn lại một kiếm kia, đã là cực hạn của bọn hấn rồi, cái này kiếm thứ hai căn bản ngăn không được.

Nhưng mà đúng lúc này, bốn người bọn họ ở bên trong, bỗng nhiên lại có một đạo kiếm quang lướt trên, cùng một kiếm kia đụng vào nhau.

“Khúc sư huynh?”

Mặc Linh Tử bọn người kinh hãi, cái kia ra tay dĩ nhiên là nhiều năm chưa có tiến bộ Khúc Trục.

Vốn bốn người bọn họ cũng đỡ không nổi một kiếm, lại bị Khúc Trục một người đã ngăn được.

“Ha ha ha ha...”

Khúc Trục bỗng nhiên cười dài, trong tiếng cười, trên người khí cơ càng ngày càng mạnh, trong lúc đó đỉnh đầu tinh quang bốn phía, khí cơ rồi đột nhiên cất cao nhất trọng, vậy mà trực tiếp theo chân khí bát trọng lên tới chân khí cửu trọng.

“Đa tạ Đại sư huynh, ta Khúc Trục hôm nay tâm chương đã phá, tu vi lại lần nữa tinh tiến rồi...”

Khúc Trục cười to, hắn vừa rồi một mình ngăn cản một kiếm, khỏe miệng vẫn còn đỏ máu, nhưng biểu hiện trên mặt nhưng lại cực kỳ mừng rỡ.

“Chúc mừng Khúc sư đệ...”

Mạnh Tuyên tự nhiên cũng cảm nhận được bên kia biến hóa, xa xa chúc mừng Khúc Trục một tiếng, lại hung hăng nhìn chăm chăm cái kia hướng Khúc Trục bọn bốn người xuất kiếm đệ tử, lại không có trực tiếp đi qua trợ bọn hắn ngăn địch, mà là cầm kiếm hướng Hoa Sơn Đồng bức tới rồi.

Kiếm quang như yêu, chỉ tại Hoa Sơn Đồng trên mặt, Mạnh Tuyên thân nhiên nói: “Nói ra sau lưng ngươi người chủ sự danh tự!”

Hoa Sơn Đồng ho một tiếng, nhô ra một ngụm máu đen, thanh âm lộ ra hữu khí vô lực: “Nói, ngươi có thể tha ta một mạng sao?”

“Ngươi không có cò kè mặc cả chỗ trống...”

Mạnh Tuyên trong thanh âm không có nửa phần cảm tình, càng không có chảy ra chút nào trao đổi chỗ trống.

Hoa Sơn Đồng sắc mặt hung ác: “Ta đây cận kề cái chết cũng không nói, ít nhất hắn hội coi trọng phần nhân tình này mặt, chiếu cố đệ đệ của ta...”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Xem không rồi, bởi vì ta sẽ giết đệ đệ của ngươi...”

Hoa Sơn Đồng sắc mặt đột biến, vẻ mặt nếp nhăn đều kéo căng rồi, lạnh giọng nói: “Ngươi... Lại muốn đuổi tận giết tuyệt?”

Mạnh Tuyên nói: “Ta sẽ không đuổi tận giết tuyệt, nhưng ta vững tin, ta giết ngươi về sau, đệ đệ của ngươi nhất định sẽ tới tìm ta báo thù, đến lúc đó ta sẽ không lưu thủ, chỉ cần hắn đối với ta lộ ra một đường sát cơ, ta lập tức sẽ mượn cơ hội giết hắn đi...”

Hoa Sơn Đồng sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, đã qua sau nửa ngày, hắn nói: “Chúng ta Cự Linh tiên môn sẽ không bỏ qua

ngươi...”

“Ha ha...”

Mạnh Tuyên cười lạnh: “Ta đã dám quang minh chính đại tới giết ngươi, ngươi cảm thấy những lời này có thể hù ngã ta?”

Hoa Sơn Đồng ngơ ngẩn, một lát sau, hấn sắc mặt phát khở, nói: “Được hay không được tại giết ta trước khi, để cho ta cùng đệ đệ lời nói lời nói?”

Mạnh Tuyên nói: “Nói cho ta biết tên, có thể cho ngươi cơ hội này...”

“Triển sư huynh, ta cầu ngươi... Ta cầu ngươi mau ra tay, cứu cứu ta đại ca a...”

Kiến Tiên Lô lâu 7 bên trên, thanh tú thiếu niên Hoa Hà Chu quỳ trên mặt đất, hướng về áo tím Triển sư huynh cầu cứu.

Trong lòng của hấn rất rõ ràng, trước khi ra tay hai người đều bị đã ngăn được, vô lực cứu giúp, nhưng cái này Triển sư huynh có lẽ có thể.

Nhưng mà Triển sư huynh nghe xong hấn mà nói, nhưng lại vẻ mặt cười khở, muốn mở miệng, cuối cùng nhất chỉ là thật dài thở dài.

Hấn nhìn về phía ngoài cửa sổ, vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Ta lại làm sao không muốn cứu? Nhưng không đợi ta ra tay, liền chí ít có ba đạo rất mạnh khí cơ đã tập trung vào ta...”

Triển sư huynh than nhẹ: “Rốt cuộc là Cự Linh môn đắc tội nhiều người, hay vẫn là Thiên Trì tiên môn bằng hữu nhiều a...”

“Cuồng Ưng Tử...”

Hoa Sơn Đồng cắn răng, nói ra tên: “Là hấn lúc ban đầu nói cho ta biết, ngươi có khả năng uy hiếp được chúng ta Cự Linh môn thẳng làm bảy đại tiên môn kế hoạch, ám chỉ ta nên diệt trừ ngươi, kỳ thật tại khi đó, ta cũng không biết là ngươi có thể uy hiếp được chúng ta Cự Linh môn đại kê, chỉ là hấn ám chỉ

muốn người chết ý tứ, mà ta có cầu ở hần, cho nên ta phải tuân theo ý chí của hần...”

Mạnh Tuyên sắc mặt trầm xuống, hần sớm nghĩ tới người này, nghe được Hoa Sơn Đồng xác nhận, trong lòng vẫn là khó tránh khỏi lửa giận bay lên.

Thanh Tuyên thôn bên ngoài, chặn giết chính mình còn chưa đủ, đã đến Đông Hải Thánh Địa, y nguyên không chịu yên tĩnh sao?

“Người đáp ứng ta rồi, hội bỏ qua cho đệ đệ của ta...”

Hoa Sơn Đồng cắn răng, hướng Mạnh Tuyên xác nhận hần quan tâm nhất một sự kiện.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Ta nói lời giữ lời, tha cho hần một lần, bất quá cũng chỉ có một lần!”

Hoa Sơn Đồng ánh mắt ảm đạm rồi xuống, bỗng nhiên nói: “Ta muốn cùng hần giao cho mấy câu!”

Mạnh Tuyên thu hồi kiếm, bồi tại sau lưng, nói: “Một nén hương thời gian!”

Tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Hoa Sơn Đồng gọi tới đệ đệ của hần Hoa Hà Chu, thấp giọng đang nói gì đó.

Mà vào lúc này, những người khác cũng đều ngừng tay, lạnh lùng chú ý Mạnh Tuyên với tư cách.

Cái kia thứ hai theo Kiến Tiên Lâu hạ nhảy xuống tiên môn chân truyền, vốn có thể đánh bại Mặc Linh Tử bốn người, nhưng hần phát hiện, Khúc Trục lại như là phát điên bình thường, vô luận như thế nào, cho dù là độc sức liều mạng cũng sẽ không lại để cho hần lướt qua một bước.

Hần vẫn có năng lực mang Khúc Trục sau khi đánh bại, lại hướng Mạnh Tuyên đánh tới, chỉ là như vậy tự khó tránh khỏi sẽ làm bị thương Khúc Trục, cùng Thiên Trì thù hận cũng tự kết chết rồi, có chút không đáng, bởi vậy trong nội tâm nhưng có chút do dự, dứt khoát cũng dừng tay.

“Người nhất định phải nhớ kỹ... Cái gì yêu hận oán thù, tất cả

đều là Hồng Trần xấu xa, hóa Chân Linh, tu tiên thân, mới là trọng yếu nhất!”

Hoa Sơn Đồng đang nói gì đó, Hoa Hà Chu nhưng vẫn lắc đầu, cuối cùng Hoa Sơn Đồng nổi giận, hướng về Hoa Hà Chu giận dữ hét.

Hoa Hà Chu ngơ ngẩn, ngơ ngác nhẹ gật đầu.

“Một nén hương đã đến giờ rồi!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng hướng Hoa Sơn Đồng nói ra.

“Được rồi, ngươi tới đi...”

Hoa Sơn Đồng mặt hướng Mạnh Tuyên, vạch tìm tòi bộ ngực của mình, trên mặt hiện ra hân hả chết chử ý.

“Người khác đều nói ngươi vũ dũng Vô Song, nhưng trong mắt của ta, ngươi cũng tự trước khi chết cái này một hồi, phối hợp cái này bốn chữ đánh giá...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng nói ra, xem như đối với Hoa Sơn Đồng một điểm tán thưởng, rồi sau đó hân ra kiếm.

Tam Thập Tam Kiếm, kiếm khí tung hoành, một lướt như lượn, lập tức quét qua Hoa Sơn Đồng cổ.

“Xùy...”

Cột máu trùng thiên, Hoa Sơn Đồng một cái đầu bay lên.

Mạnh Tuyên thò tay bắt được Hoa Sơn Đồng búi tóc, nhìn chăm chú lên ánh mắt của hân, thần nhiên nói: “Hai người chúng ta tương mục rồi!”

“Ngươi... Ngươi vậy mà thật sự giết ca ca ta...”

Hoa Hà Chu ngơ ngác nhìn mình huynh trưởng không đầu thân thể, sau nửa ngày về sau, hân bỗng nhiên kêu lớn lên.

“Ta muốn giết ngươi...”

Hoa Hà Chu kêu to, bỗng nhiên té lên một đạo linh phù,

hướng về Mạnh Tuyên đánh đi qua.

Chỉ là cái này một đạo linh phù, uy lực thật sự quá yếu.

Mạnh Tuyên chỉ là vung lên kiếm, liền mang cái này một đạo linh phù đánh bay, sau đó hắn nhìn qua Hoa Sơn Đồng vẫn chưa tiêu tán thần niệm đầu lâu, thần nhiên nói: “Một cơ hội này, hắn đã dùng qua rồi...”

“Phốc...”

Hoa Sơn Đồng đầu, tựa hồ muốn nói chuyện, nhưng lại chỉ hộc ra một búng máu nước.

Một tia tuyệt vọng biểu lộ tự trên mặt hắn được đưa lên, đây là hắn cuối cùng biểu lộ, đệ đệ của hắn lại vĩnh viễn cũng nhìn không tới rồi.

“Ta muốn giết ngươi, thay ca ca ta báo thù...”

Hoa Sơn Đồng đệ đệ Hoa Hà Chu gào thét lớn, điên rồi bình thường, lại một lần hướng Mạnh Tuyên vọt lên, nhưng bỗng nhiên có một người lặng yên không một tiếng động lướt đi tới, kéo hắn lại. Đúng là vừa mới cố nén không có ra tay Triển sư huynh, hắn thở dài lấy, bất đắc dĩ nhìn qua ánh mắt lạnh như băng Mạnh Tuyên, trong nội tâm rất rõ ràng, vừa rồi Hoa Hà Chu nếu là xông đi lên rồi, lúc này thời điểm tất nhiên đã bị Mạnh Tuyên chém.

“Ngươi là người thông minh!”

Mạnh Tuyên nhìn về phía hắn, nhàn nhạt nói một câu, dẫn theo Hoa Sơn Đồng đầu, ngự không bay đến Mặc Linh Tử bọn người trước người.

Ở bên cạnh, Mặc Linh Tử bọn người đang cùng cái kia thứ hai muốn xuất thủ cứu Hoa Sơn Đồng tiên môn đệ tử giằng co.

“Ta giết Hoa Sơn Đồng, chính là tư nhân thù hận, ngươi vì sao nhất định phải ra tay ngăn cản?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 120 : Sát cơ 4 phục

Chương 120: Sát cơ 4 phục

Mạnh Tuyên lên tiếng, liền hướng dưới đỉnh độn đi.

Hắn lúc này, trên mặt cũng có một tia hiêu kỳ, nhưng nghĩ lại, sắc mặt liền kiên định, quyết định tín nhiệm chương giáo.

Kỳ thật hắn đi thăm Hoa Sơn Đồng trước khi, vốn liền hướng chương giáo bẩm báo một tiếng.

Lúc ấy hắn muốn kim điều trước mang thư viện đưa bé hồi Tọa Vong phong, là chỉ điểm chương giáo nói rõ ý đồ của mình.

Cái kia Hoa Sơn Đồng tại hắn chém giết Ôn Ma chi tể, thiết kế hại hắn, dẫn người đuổi giết hắn, suýt nữa chết, trong lòng đất âm mạch ngậy người hơn một tháng mới lên đến, Bảo Bồn càng là bởi vậy rơi vào đến nay hạ lạc không rõ, thù này không báo, Mạnh Tuyên thì như thế nào có thể chịu?

Không báo thù, liền không thể hãnh diện, mà bọn hắn Chân Linh cảnh ở dưới tu giả, chú ý đúng là một hơi.

Khí không thẳng, tu hành liền có phòng ngại.

Khúc Trục khổ tu bảy năm, tu vi chưa từng càng tiến một bước, liền là vì đã có tâm chương.

Tại hướng chương giáo nói ra việc này lúc, Mạnh Tuyên vốn ý niệm trong đầu là, chương giáo đáp ứng, hắn liền rõ rệt báo thù, nếu là chương giáo cảm thấy việc này hội làm tức giận Cụ Linh môn, không chịu đáp ứng, cái kia Mạnh Tuyên tự ám lấy báo thù, dù sao thù nhất định là phải báo, Hoa Sơn Đồng đã giết chính mình, như vậy chính mình liền nhất định phải giết bằng được, hơn nữa sắp tới vừa tu thành Đại Ôn Ấn Mạnh Tuyên, cũng có mười phần nắm chắc.

Một điểm nữa, theo chương giáo thái độ ở bên trong, cũng có thể thăm dò thoáng một phát Thiên Trì tiên môn có không đáy uẩn.

Mạnh Tuyên thủy chung cảm thấy, Thiên Trì tiên môn thất bại chỉ là biểu hiện ra, âm thầm y nguyên không nhỏ lực lượng.

Nếu không có như thế, tại sơn môn tàn héo che về sau, căn bản chống đỡ không lâu như vậy, sớm đã bị người bị diệt rồi.

Tiên môn người trong, nắm giữ lực lượng cường đại, hơn nữa coi trời bằng vung không người quản, cũng không có cái nào là hạng người lương thiện.

Mạnh Tuyên không nghĩ tới, Hoài Ngọc chương giáo đáp ứng xa so với chính mình trong tưởng tượng càng thống khoái.

Chính mình vừa vừa mới nói ý đồ của mình, Hoài Ngọc chương giáo liền huân hấn một châu.

“Về sau không cho phép dùng loại này tiểu tâm tư đến xò xét sư môn thái độ, ngươi là chân truyền thủ đồ, càng muốn nhớ lấy, dùng thân làm trách!”

Đây là Hoài Ngọc chương giáo nói câu nói đầu tiên.

Mà hấn câu nói thứ hai là: “Dùng đức trả ơn, dùng thẳng báo oán, đi chém hấn a!”

Nói xong những lời này về sau, hấn trầm mặc một hồi, lại nói: “Thiên Trì tiên môn đã xuống dốc, ngươi tại tiên môn bên ngoài, đã tao ngộ hạng gì kiếp nạn, cũng không có người giúp ngươi, nhưng chỉ cần ngươi tại tiên môn ở trong, liền không người năng động ngươi!”

Đã nhận được đáp án này về sau, Mạnh Tuyên ngẩn ngơ, liền hướng Hoài Ngọc chương giáo xin lỗi.

Sau đó hấn đã đi xuống phong, đi giết người.

Chương giáo đều nói như vậy rồi, còn khách khí làm gì?

Giết con mẹ nó!

“Mạnh sư huynh giết Hoa Sơn Đồng?”

Lúc này Tọa Vong phong trước, chúng đệ tử đều đã nghe thấy tiếng trống chạy đến, mà ngay cả mới nhập môn hộ pháp kim điều cũng không ngoại lệ.

Nghe Mặc Linh Tử bọn người nói việc này, chúng đệ tử lập tức biến sắc.

Cự Linh môn là bức nào tồn tại?

Tiên môn tàn héo che đến nay, một mực tựa như một tòa trầm trọng Đại Sơn áp của bọn hắc đỉnh đầu.

Có thể nói, Thiên Trì tiên môn đệ tử tại người thường đi, đụng phải mặt khác tiên môn đệ tử còn không có gì, nhưng đụng phải Cự Linh môn đệ tử, cái kia hơn phân nửa liền đi vòng qua, bằng không thì nhẹ thì một châu xấu hổ khinh, nặng thì một phen đau khổ là trốn không thoát.

Trước khi tại phù chiếu đại điện, Mạnh Tuyên giáo huấn Cự Linh môn đệ tử, chúng đệ tử đều cảm giác ra một ngụm ác khí, đầy cõi lòng mừng rỡ.

Nhưng hôm nay Mạnh Tuyên chém Cự Linh môn Chân Truyền Đệ Tử, vậy thì không giống với lúc trước.

Không có cái nào tiên môn hội tùy ý nhà mình Chân Truyền Đệ Tử bị người chém rụng, nhất định sẽ trả thù.

Mạnh Tuyên cường thịnh trở lại, lại có thể chống đỡ được Cự Linh tiên môn mấy người cao thủ?

Mà bằng nhà mình con mèo nhỏ hai ba con, thì như thế nào đi ngăn cản Cự Linh môn một đám trưởng lão lửa giận?

Chẳng lẽ Thiên Trì tiên môn muốn bị diệt?

Chúng đệ tử miệng đầy phát khô, ở nơi này là sư huynh a, rõ ràng tự là cái Ôn Thần.

Lúc này mới nhập môn bao lâu a, liền cho tiên môn gây rơi xuống bức này diệt môn đại họa?

“Ôi, lúc này mới mới nhập môn muốn đánh khung à? Ta Lão Kim ưa thích, cừu gia giết sạch rồi chưa? Chém hấn đi nha...”

Kim điêu nghe vậy, ngược lại là vẻ mặt hưng phấn, vẫy cánh bắt đầu kêu gào.

“Chư vị sư đệ, Cự Linh môn trả thù chỉ sợ trong nháy mắt liền đến, ta Khúc Trục quyết định, thề sống chết đứng tại Đại sư huynh bên người, cái này liền muốn đi tìm hấn, cùng nhau chống cự Cự Linh tiên môn, trong các ngươi còn có người nguyện ý cùng ta cùng đi hay sao?”

Khúc Trục tay áo bông bành, lẳng không bay lên, quay đầu nhìn qua chúng Thiên Trì đệ tử.

“Ta đi...”

“Còn có... Còn có ta...”

Mặc Linh Tử cùng Liên Sinh Tử đều đi theo, Liên Sinh Tử hôm nay ngự không mà đi, ngược lại là ổn định nhiều hơn.

“Ta kính nể Đại sư huynh, tự nhiên muốn giúp hấn...”

Tên còn lại bay lên, nhưng lại cao nhú, hấn toàn bộ hành trình mắt thấy Mạnh Tuyên đánh chết Hoa Sơn Đồng quá trình, tâm tình đang kích động.

Còn lại chúng đệ tử tắc thì mặt lộ vẻ khó xử, rất là một phen do dự, cuối cùng nhất bên trong một cái thở dài một tiếng, nói: “Hấn là chúng ta Thiên Trì tiên môn Đại sư huynh, chúng ta tự nên đi theo, bỏ đi bỏ đi bỏ đi, Thiên Trì mặc dù đã tàn héo che, nhưng là tuyệt không dung người đánh đến tận cửa đến...”

Một phen quyết nghị, sở hữu đệ tử đều sắc mặt cương nghị, phi thân chạy tới.

“Tốt, chư vị sư đệ, hoặc là chúng ta Thiên Trì tiên môn che diệt, hoặc là uy danh trọng chấn, đều ở hôm nay rồi!”

Mặc Linh Tử một tiếng hét dài, liền muốn cùng chư đệ tử cùng một chỗ bay đi Vân Ấn phong.

“Còn có ta... Còn có ta...”

Đúng lúc này, một người tại Tọa Vong phong ở giữa ở bên trong kêu lên.

Mọi người nhìn lại, đã thấy dĩ nhiên là Nham Cơ Tử, hắn mặc trên người màu xám áo bào, trong tay vung lấy cây chổi, không ngừng kêu to.

Nham Cơ Tử cũng đã nghe được tiếng trống, ba đoản một trường, không phải triệu tập đệ tử hội nghị cô lệnh, mà là tiên môn có địch đột kích cô lệnh.

Nghe được cô lệnh, môn hạ đệ tử đều muốn đi trước ngăn địch, vì vậy hắn lập tức dẫn theo cây chổi hướng Tọa Vong phong bên trên chạy.

Chỉ là hắn không có phi kiếm, đi không khỏi quá chậm, tại chúng đệ tử chuẩn bị xuất phát chi tế, hắn mới vừa vặn bỏ tới giữa sườn núi, vì không bị vứt bỏ, đành phải dốc sức liều mạng kêu to.

“Vị nào sư huynh xuống tiếp ta?”

Nham Cơ Tử sợ chúng đệ tử nhìn không thấy chính mình, trực tiếp bò lên trên một gốc cây cây tùng, kêu to: “Ta tuy nhiên bị trục xuất nội môn, nhưng ta y nguyên được coi là Thiên Trì đệ tử, đã tiên môn lâm nguy, cũng tự nhiên tận một phần lực...”

“Cái này...”

Chúng đệ tử tất cả đều hai mặt nhìn nhau, tuyệt đối không nghĩ tới Nham Cơ Tử sẽ ở cái này hội xông ra.

Bất quá hắn lại nói cũng đúng vậy, hắn tuy nhiên là ngoại môn, nhưng cũng là Thiên Trì đệ tử.

Lúc trước bị Mạnh Tuyên giáng chức lúc, hắn không có lựa chọn ly khai Sơn môn, liền bảo vệ chính mình rồi chính mình Thiên Trì đệ tử thân phận.

Chỉ có điều, muốn hay không đón hắn, chúng đệ tử trong nội tâm nhưng có chút do dự.

“Ta tới đón người...”

Liền tại lúc này, một đạo thân ảnh tự Vân Ân phong phương hướng bay tới rồi, kiếm bào đón gió phiêu đăng, đúng là Mạnh Tuyên.

Phất tay đánh ra một đạo cười gió pháp trận, liền mang Nham Cơ Tử tiếp đi lên.

Mạnh Tuyên cũng không nói thêm gì, chỉ là lần lượt nhìn các sư đệ liếc, thực tế tại mặt mũi tràn đầy mồ hôi thần sắc kích động Nham Cơ Tử trên người đánh giá thoáng một phát, sau đó liền hướng các sư đệ lạy dài thi lễ, dẫn đầu hướng Vân Ân phong phương hướng bay đi, chúng đệ tử đều đuổi kịp hần, không người nói chuyện, cũng không có người lộ ra vẻ do dự, trực tiếp đi theo Mạnh Tuyên bay lên Vân Ân phong, sắc mặt nghiêm túc và trang trọng.

Kỳ thật chúng đệ tử biểu hiện rất có chút ít vượt quá Mạnh Tuyên dự kiến.

Hần cũng không có trông cậy vào những người này khả năng giúp đỡ hần cái gì, nhưng những người này có thể đứng ra, hãy để cho hần có chút cảm động.

Có thể đứng ra, đã nói minh trong lòng bọn họ, Thiên Trì hai chữ hay vẫn là rất có phân lượng.

Như vậy đệ tử, tự nhiên đương được rất tốt hần cái này Đại sư huynh cúi đầu.

Tại vừa rồi quét cái nhìn kia ở bên trong, trong lòng của hần cũng có sợ, chúng đệ tử đều tại, mà ngay cả Nham Cơ Tử cái này bị hần ra khỏi Nội Môn Đệ Tử thân phận người cũng không ngoại lệ, duy độc thiếu đi một người, đó chính là Hoắc Thanh Chiêm.

Đương nhiên, giờ này khắc này, Mạnh Tuyên cũng không rảnh cùng Hoắc Thanh Chiêm so đo, hết thầy chờ nơi đây sự tình rồi, mới quyết định.

Mà Nham Cơ Tử, người này lúc này lựa chọn cũng làm cho Mạnh Tuyên đối với hần sinh ra một tia đối mới.

Người ngu xuẩn một ít không phòng, chỉ cần trong nội tâm

còn có coi trọng thứ đồ vật, cái kia liền còn có được cứu trợ.

Dừng ở Vân Ân phong bên trên, Mạnh Tuyên đưa mắt trông về phía xa, thì triển nhìn qua thuật khí, rõ ràng có thể chứng kiến Thiên Trì tiên môn đại địch tiếp cận.

Phô thiên cái địa sát khí, tự Tây Phương phía chân trời tập kích cuốn tới, không hề nghi ngờ là Cự Linh tiên môn nhân mã.

Nhưng mà tại bốn phương tám hướng, lại còn có đạo đạo sát cơ từ khác nhau địa phương bốc lên mà thôi, lén lén lút lút, lơ mờ.

Mạnh Tuyên chỉ là tinh tế tưởng tượng, liền đã minh bạch ngọn nguồn.

Cùng Thiên Trì tiên môn có cừu oán oan, hoặc là ngấp nghé Thiên Trì tiên môn truyền thừa kiếm trì, hay hoặc là trực tiếp ý định bỏ đá xuống giếng, tự nhiên sẽ không chỉ có Cự Linh tiên môn một cái, ngày bình thường những người này đều đè nén chính mình lòng tham, không có đối với Thiên Trì tiên môn lộ ra tham đột đi sắc, dù sao tất cả mọi người là danh môn chính đạo, mặt vẫn phải là muốn, thế nhưng mà lúc này, không thể nghi ngờ là trời ban cơ hội tốt.

Thiên Trì chân truyền chém Cự Linh chân truyền, không hề nghi ngờ Cự Linh tiên môn hội gây chiến.

Chỉ cần có người dẫn đầu tự dễ làm rồi, vô số lực lượng đều tự âm thầm hiển hiện, đến kiếm một chén canh.

“Hắn là thật sự là Thiên Trì tiên môn kiếp nạn trước mắt?”

Mạnh Tuyên than nhẹ, cũng không biết chính mình làm đúng không đúng.

Ước chừng đã qua chén trà nhỏ thời gian, liền ần ần chứng kiến, một đặng đặng sát khí Kim Vân tự Tây Phương phía chân trời phô thiên cái địa bay tới rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 121 : Đại địch tiếp cận không chịu nổi chuyện nhục nhã

Chương 121: Đại địch tiếp cận, không chịu nổi chuyện nhục nhã

“Đến rồi...”

Mạnh Tuyên nhướn mày, nắm chắc trong tay Tam Thập Tam Kiếm chuôi kiếm, quay đầu nhìn lại, đã thấy chuông giáo Chỉ Tôn đạo quan không có nửa điểm động tĩnh, ngược lại là hai cái nho nhỏ thân ảnh đi ra, vừa lúc Hồng Quan cùng Tùng Hữu, cái này hai cái một trái một phải, Hồng Quan đứng ở Mạnh Tuyên bên tay trái, mà Tùng Hữu tắc thì theo Mạnh Tuyên ông quần, bò lên trên bờ vai của hắn, giờ lên trảo hướng trong miệng ném đi khóa hạt thông ăn.

“Cự Linh tiên môn chuông kiếm trưởng lão Kim Quang Tử dẫn Tam đại trưởng lão đến đây tiếp Thiên Trì tiên môn Hoài Ngọc chuông giáo...”

Kim Vân đã đến Thiên Trì tiên môn trước khi, thật cũng không có trực tiếp xông qua sơn môn, mà là tại sơn môn trước tạm ngừng lại.

Kim Vân phía trên, có một vị uy vũ lão giả quát lạnh, tại sau lưng của hắn, đứng đầy ba vị khí độ bất phàm trưởng lão, bốn vị trưởng lão thân về sau, tắc thì đứng thẳng một loạt giết đằng đằng đệ tử, trong đó ít nhất bốn năm người, đang mặc Cự Linh môn Chân Truyền Đệ Tử pháp bào.

Chúng đệ tử đều quay đầu nhìn lại, đã thấy Hoài Ngọc chuông giáo đạo quan ở trong, cũng không có thanh âm truyền đến.

Ngược lại là đứng tại Mạnh Tuyên vai phải bên trên Tùng Hữu, “Phốc” một tiếng hướng trên mặt đất nhổ ra khẩu hạt thông xác, tựa hồ có chút khinh thường.

Chúng đệ tử không khỏi có chút nghi hoặc, nhưng ai cũng

không có mở miệng.

“A, chương kiếm trưởng lão dẫn theo ba vị trưởng lão đến đây, Cự Linh môn khí thế hung hung a...”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, dưới bình thường tình huống, tiên môn bên trong sở hữu trưởng lão ở bên trong, đều dùng chương kiếm, giới luật, truyền công, lĩnh pháp bốn vị trưởng lão vi tôn, mà ở cái này trong tứ đại trưởng lão, lại đi hướng dùng cầm kiếm trưởng lão chương tu vi cao nhất, cái này chủ yếu là bởi vì, cầm kiếm trưởng lão là đại biểu tiên môn sức chiến đấu lượng, nội ngự cường địch, bên ngoài tru yêu ma, tất cả đều do hắn phụ trách, trách nhiệm trọng đại.

Cự Linh môn chương giáo dù chưa lộ diện, nhưng do chương kiếm trưởng lão dẫn theo ba cái trưởng lão cấp cao thủ đến, đã là tương đương khả quan sức mạnh.

Cự Linh môn Kim Quang Tử lạnh quát to một tiếng về sau, liền đứng chấp tay, chờ Thiên Trì tiên môn Hoài Ngọc chương giáo trả lời, lại không nghĩ rằng, đợi sau nửa ngày, thủy chung không người đáp lại, trong lòng của hắn liền có chút không vui, lại lạnh quát lạnh nói: “Hoài Ngọc chương giáo, mười năm không thấy, ngươi liền lời nói cũng sẽ không nói sao? Hừ, hôm nay lão phu tới đây, là tới hướng ngươi yêu nhân kia mà, ngươi không mở miệng, ta liền trực tiếp bắt ngươi nữa à!”

Nghe xong những lời này, chúng Thiên Trì đệ tử nhất thời rung mình, nhao nhao nắm chặt trong tay phi kiếm.

Ngày hôm nay trì tiên môn toàn bộ phòng ngự pháp trận cũng đã hủy hoại, Kim Quang Tử lại muốn bắt người, xác thực có thể trực tiếp giết tiến đến.

Cũng may, lúc này thời điểm Hoài Ngọc chương giáo thanh âm vang lên: “Ngươi muốn bắt ta Thiên Trì môn hạ người phương nào?”

Thanh âm có chút bình thản, có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, thậm chí còn có chút... Không kiên nhẫn!

Chúng Thiên Trì đệ tử đều thở dài một hơi, mặc dù mười năm không thấy chương giáo mặt, đã nghe được thanh âm của hắn, vẫn có loại cảm giác an toàn.

“Hừ, các ngươi Thiên Trì dạy dỗ hảo đồ đệ, cái kia Mạnh Tuyên tiểu nhi, tại Chiêu Dương quận đại khai sát giới, làm nhiều việc ác, bị chúng ta Cự Linh môn hạ chân truyền núi đồng đồ nhi bắt gặp, liền ra tay giáo huấn hấn thoáng một phát, nhưng không ngờ cái thằng này vậy mà vẫn đang không biết hối cải, vừa mới về tới Thánh Địa, lợi dụng tàn nhẫn âm hiểm thủ đoạn hại Hoa Sơn Đồng tánh mạng, ta Cự Linh môn làm sao có thể nuốt xuống cơn tức này?”

“Đúng vậy, tiên môn bại hoại, tuyệt không cho hấn lại sống trên đời...”

“Dạy mãi không sửa, tâm tư ác độc, Thiên Trì tiên môn đệ tử lộ vẻ loại này mặt hàng sao?”

Kim Quang Tử vừa dứt lời, sau lưng đệ tử liền nhao nhao hét lớn, nguyên một đám làm lòng đầy căm phẫn trạng.

“Hoài Ngọc chương giáo, ngươi hay vẫn là nhanh chóng mang cái kia ác độc tiểu nhi giao ra đây, do chúng ta Cự Linh môn xử trí a, bằng không thì... Hắc hắc!”

Kim Quang Tử phi thường hài lòng sau lưng những đệ tử kia phối hợp, cười lạnh nói nửa câu, liền không có nói thêm gì đi nữa.

Chỉ là phía sau hấn ý tứ trong lời nói mỗi người đều minh bạch.

Như không giao ra đến, tự nhiên là muốn toàn bộ Thiên Trì tiên môn trả giá thật nhiều rồi...

Trực tiếp đánh tới Thiên Trì tiên môn đến yếu nhân, cái này cũng chính là Cự Linh môn yên Lăng Tử trưởng lão ra chủ ý.

Nửa đường chặn giết Mạnh Tuyên có ý gì?

Liền đem hấn chém thành mười tám đoạn, Hoa Sơn Đồng cũng không sống được rồi.

Dứt khoát phóng hấn trở về núi, sau đó đánh lên sơn môn đến yếu nhân, cho Thiên Trì tiên môn một kích trí mạng.

Thiên Trì tiên môn nếu là giao người, cái kia Cự Linh môn không thể nghi ngờ chẳng khác nào triệt để áp đảo Thiên Trì, tấn chức mới bảy đại tiên môn một trong thuận lý thành chương, nước chảy thành sông.

Mà Thiên Trì tiên môn nếu không phải giao người, Cự Linh môn âm thầm tụ tập lực lượng liền có thể coi đây là do, đánh đến tận cửa đến.

Do bọn hắn dẫn đầu, rất nhiều giấu ở âm thâm cừu thị Thiên Trì tiên môn thế lực đều sẽ ra tay.

Phải biết rằng Thiên Trì tiên môn tuy nhiên xuống dốc rồi, nhưng có kiến thức người cũng biết, Thiên Trì vẫn đang có không ít thứ tốt, cái kia một trì Kiếm Ngư liền không cần phải nói rồi, chính là Đông Hải Thánh Địa cường đại nhất bảo khó một trong, mà cái kia Lăng Hoàn Kinh Quật bên trong công pháp truyền thừa, càng là không biết có bao nhiêu đồ mất.

Nói xong lời này về sau, Kim Quang Tử liền đứng chấp tay, chờ Hoài Ngọc chuông giáo trả lời.

Hắn thậm chí có chút ít kích động, tay áo lên tay run nhẹ.

Nếu là Hoài Ngọc chuông giáo đã đáp ứng, vậy hắn tự là người thứ nhất làm cho Hoài Ngọc chuông giáo cúi đầu người, phần này uy phong không cần nói cũng biết.

Nếu là Hoài Ngọc chuông giáo không đáp ứng...

Như vậy hắn mang dẫn đầu, đánh ra bị diệt Thiên Trì tiên môn kích thứ nhất, ngấm lại liền kích động vô cùng.

Truyền thừa ba ngàn năm lâu tiên môn, mang tại trong tay mình bị diệt, cái này là bức nào uy phong?

Với tư cách Cự Linh tiên môn kiến môn đến nay mạnh nhất một dịch, hắn Kim Quang Tử thanh danh chắc chắn mãi mãi kinh điển, cung cấp hậu nhân kính ngưỡng!

Kim Quang Tử cơ hồ hoàn toàn đắm chìm tại chính mình huyền nghĩ sướng vui tốt bên trong, thậm chí đã nhìn không được mang đánh đi vào Thiên Trì tiên môn đi, nhưng mà hắn chờ thật lâu, Hoài Ngọc chuông giáo thanh âm rốt cục vang

lên, y nguyên phi thường bình thản, tựa hồ muốn cùng hắc giáng đạo lý: “Các người nói ta Thiên Trì tiên đệ tử lạm sát kẻ vô tội, tựa hồ có chút vọng đoán rồi, có lẽ trước điều tra rõ ràng mới đúng...”

“Hừ, hồ ngôn loạn ngữ, Chiêu Dương quận không biết có bao nhiêu người chứng kiến, các người Thiên Trì tiên môn còn có thể lật lại bản án hay sao?”

Kim Quang Tử lạnh lùng mở miệng, thẳng khiêu trách Hoài Ngọc chương giáo hồ ngôn loạn ngữ, đã rất không lưu tình mặt.

Hoài Ngọc chương giáo thanh âm vẫn không có tức giận, thản nhiên nói: “Lúc ấy tại Chiêu Dương quận cũng không chỉ có cái kia Hoa Sơn Đồng một người, còn có mấy cái Cự Linh Ngoại Môn Đệ Tử tại a? Chuyện này bọn hắc tử đầu tham dự, tất hiểu chân tướng, người cũng là Chân Linh cảnh tu vi, hiểu được Suru Thần chỉ thuật, có thể từ đám bọn hắc tử thần thức ở bên trong đạt được đáp án, đến lúc đó hết thấy thật giả, cũng tự đều có công luận rồi...”

Kim Quang Tử nghe vậy không khỏi khẽ giật mình, trầm mặc lại.

Hắn tự nhiên biết rõ Hoài Ngọc chương giáo nói là sự thật, trên thực tế, tại Hoa Sơn Đồng bị giết tin tức vừa mới truyền về sơn môn lúc, Cự Linh môn giới luật trưởng lão cũng đã mang mấy cái đã từng theo Hoa Sơn Đồng cùng nhau ra ngoài đệ tử gọi tới, hỏi chân tướng, chỉ có điều đối với bọn họ mà nói, sự thật như thế nào, đã không sao cả rồi, có thể mượn này đạt tới cái mục đích gì mới là trọng yếu nhất.

“Hừ, rõ ràng sự tình, làm gì như thế nào phiền toái?”

Kim Quang Tử lạnh lạnh mở miệng: “Hoài Ngọc chương giáo, người hay là thật tiếp cho cái lời chắc chắn a, người này người rốt cuộc là trả không giao?”

Thiên Trì đệ tử nghe vậy, tất cả đều sắc mặt.

Cũng không phải bị Kim Quang Tử trong lời nói sát khí hù đến, mà là vì thái độ của hắn.

“Một cái Nhị lưu tiên môn chương kiếm trưởng lão, tự dám uy hiếp chúng ta chương giáo Chí Tôn sao?”

“Chẳng lẽ chúng ta Thiên Trì tiên môn thật muốn vong?”

Chúng đệ tử trong nội tâm cũng không khỏi bay lên một cổ tức giận, một cổ bi thương, cùng với một tia tuyệt vọng.

Hoài Ngọc chương giáo trầm mặc lại, không nói gì.

Kim Quang Tử đợi một hồi, không kiên nhẫn mở miệng:
“Hoài Ngọc chương giáo, trầm mặc không giải quyết được vấn đề!”

Lại đợi một hồi, gặp Hoài Ngọc chương giáo hay vẫn là không mở miệng, lại nói: “Người như thật không nở tiểu tử kia, cũng không có sao, ta biết rõ các người Thiên Trì tiên môn kiếm trong hồ có không ít bảo kiếm, liền tùy tiện lấy 3000 chuôi đến bồi cho chúng ta Cự Linh môn a, vậy ta còn có thể tạm thời phóng tiểu tặc kia một con ngựa, đương nhiên, về sau ta Cự Linh môn hạ ở bên ngoài gặp hắn, cũng không nhất định sẽ bỏ qua hắn...”

“Ha ha, đó là tự nhiên, ta gặp tiểu tử kia, nhất định sẽ chém hắn, vì Hoa sư huynh báo thù...”

“Chương kiếm trưởng lão thật đúng khôi hài, chỉ là quá hào phóng chút ít, 3000 chuôi kiếm như thế nào đủ?”

Cự Linh môn hạ nghe xong Kim Quang Tử, nhất thời hống cười rộ lên, nhao nhao mở miệng trêu ghẹo.

Mà Kim Quang Tử trên mặt vui vẻ cũng càng ngày càng rõ ràng, thật sự không nghĩ tới mình còn có như thế hãnh diện một ngày.

“Ai...”

Đúng lúc này, Hoài Ngọc chương giáo tiếng thở dài vang lên, có chút bất đắc dĩ, có chút hoang đường, có chút tức giận.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 122 : Hồng Quan sư tử

Chương 122: Hồng Quan sư tử

“Xích Đồng đạo hữu, chúng ta người ba hơi thời gian, đã người không mở miệng, ta liền không hề lưu thủ rồi...”

Hoài Ngọc chuông giáo thanh âm lần nữa nhớ tới, tuy nhiên bình thần, lại làm cho người cảm giác có chút thất vọng cùng giận dữ cảm xúc ở bên trong. Thanh âm vang lên về sau, cũng không bằng gì vang dội, nhưng lại xa xa truyền ra ngoài, canh giữ ở Vân An phong bên trên người cảm giác thanh âm này có nhiều tiếng nổ, tại phía xa ở ngoài mấy ngàn dặm người liền cảm thấy có nhiều tiếng nổ, vạn dặm khoảng cách, lạnh rít gào gió biển, tựa hồ không thể sử thanh âm này yếu bớt nửa điểm.

Đã nghe được thanh âm này, vô số giấu ở âm thầm người cũng không khỏi biến sắc, tựa hồ nghĩ tới điều gì không tốt sự tình.

Thanh âm rơi xuống, y nguyên mọi nơi yên tĩnh, duy có gió lạnh gió biển khắp qua mặt biển, tiếng kêu gào như đao như quỷ.

“Hừ, Hoài Ngọc chuông giáo, ta Cự Linh môn chuông giáo căn bản không có tới đây, người muốn hướng hấn cầu tình, chính mình đến Cự Linh môn đi thôi...”

Kim Quang Tử con mắt nheo lại, lạnh giọng nói ra.

Vừa mới Hoài Ngọc chuông giáo trong miệng “Xem nhạc”, đúng là bọn hấn Cự Linh môn chuông giáo tục danh.

“Hồng Quan, đi mang cái kia nói năng bấy bạ vỡ hài kịch thủ cấp mang tới...”

Hoài Ngọc chuông giáo lại giống như không có nghe được Kim Quang Tử, căn bản là không để ý tới hấn, chỉ là nhàn nhạt phân phó.

Mạnh Tuyên bọn người chợt cảm thấy khẽ giật mình, khó có thể tin nhìn về phía Hồng Quan sư tử.

Một chỉ gà trống?

Mang tới Cự Linh môn chương kiếm trưởng lão thủ cấp?

Chương giáo là điên rồi hay vẫn là khí hồ đồ rồi?

Hồng Quan lại không để ý tới những ánh mắt này, cánh nhẹ nhàng mở ra, hướng đạo xem phương hướng thì lễ một cái, sau đó tự chạy ra ngoài.

Nó trực tiếp chạy tới vách đá, sau đó thả người nhảy lên.

Gà trống tuy nhiên mọc lên một đôi cánh, nhưng là không biết bay, Hồng Quan sư tử vừa vừa nhảy lên, liền một đầu trông xuống vách núi rồi.

Mạnh Tuyên bọn người đều lắp bắp kinh hãi, vừa muốn chạy tới xem xét, liền chợt thấy một đạo hồng quang tự đáy cốc được đưa lên.

Cùng với ánh sáng màu đỏ, một tiếng giòn minh hưởng triệt sơn cốc.

“Cái đó là...”

Mạnh Tuyên rồi đột nhiên sợ ngây người.

Hắn chứng kiến giữa hồng quang, vậy mà bay lên một chỉ loan điêu, một thân Hồng vũ, nhẹ nhàng tung bay, chiều cao chừng mười trượng, hai cánh triển khai, chừng 30 quá dài đoản, cái kia quanh người ánh sáng màu đỏ, nhưng lại một tầng quỷ dị tung bay hỏa diễm, theo nó cánh vỗ, tràn ra cực nóng hỏa lực, tự đáy cốc bay lên về sau, nó liền song giương mở ra, trong lúc đó hướng về sơn môn chỗ vọt tới.

“Hỏa Loan... Hồng Quan sư tử... Dĩ nhiên là một chỉ Hỏa Loan...”

Thiên Trì đệ tử tất cả đều kinh động đến, mà ngay cả Mạnh Tuyên, cũng không cách nào giữ vững bình tĩnh tâm tình.

Trước mắt một màn này, thật sự là quá kinh người.

Ai có thể nghĩ đến, chương giáo Chí Tôn dưỡng tại Vân Ân phong bên trên gà trống, vậy mà sẽ là một chỉ Hỏa Loan?

Trong mọi người, cũng duy có kim điêu vẽ mặt kinh ngạc, khinh thường lườm mọi người liếc, thầm nói: “Ta Lão Kim thứ nhất là phát hiện Hồng Quan sư tử bắt phạm rồi, muốn không thể nào sẽ trực tiếp tặc bái sư? Phi, một đám không có ánh mắt gia hỏa!”

Mạnh Tuyên bọn người tự nhiên sẽ không lý nó, ngược lại là Mạnh Tuyên nhìn không được nghiêng đầu nhìn ngó xỏm tại chính mình trên vai Tùng Hữu sư huynh liếc.

“Hồng Quan sư tử chân thân dĩ nhiên là một chỉ Hỏa Loan, cái kia Tùng Hữu sư huynh...”

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu sư huynh tựa hồ minh bạch Mạnh Tuyên nghĩ cách, mắt nhỏ quay tròn hướng hắc liếc mắt.

Mạnh Tuyên cười khổ quay đầu, nghĩ thầm Tùng Hữu sư huynh bộ dáng này, không phải là con khỉ a?

Lại nói Hồng Quan sư tử hóa thành một đạo Hồng Vân, hướng về Cự Linh môn mọi người chỗ Kim Vân bay đi, cũng lập tức kinh động đến Cự Linh môn người, cái kia chương kiêm trưởng lão mặt mày ngưng tụ, quát lạnh nói: “Thiên Trì tiên môn hộ núi linh cầm Hỏa Loan, vốn tưởng rằng ngươi đã chết tại mười năm trước Hỏa kiếp phía dưới, không nghĩ tới nguyên tại Vân Ân phong bên trên trốn tránh, bất quá, ngươi thực cho rằng có thể làm gì được ta?”

Trong tiếng hét vang, hắc cầm bốc lên chỉ bí quyết, đánh ra chói mắt Kim Quang, cơ hồ chiếu sáng trăm dặm vùng biển.

Hồng Quan sư tử thấy thế, theo và học ra một đạo hỏa diễm, thẳng tắp cùng Kim Quang đụng vào nhau.

“Oanh ”

Lực lượng khổng lồ nổ bung, trực tiếp liền tạo thành một vòng

thần uy khó lường Cương Phong, tập kích cuốn như đao, cơ hồ cát liệt hư không.

“Lui...”

Kim Quang Tử kêu to, cùng thủ hạ Tam đại trưởng lão cùng một chỗ véo khởi chỉ bí quyết, tột động Kim Vân lui về phía sau.

Hắn Kim Quang cùng Hồng Quan sư tử hỏa diễm độn vào nhau về sau, nổ bung lực lượng rất mạnh, hơn nữa bởi vì Hồng Quan sư tử lực lượng càng hơn hắn một bậc, bởi vậy thôi động được bạo tạc trung tâm trực tiếp hướng Kim Vân đánh tới, hắn như trĩ thối lui, bị cái kia hỗn hợp Kim Quang hỏa cầu đuổi theo, mặc dù hắn cùng với Tam đại trưởng lão có thể giữ được tánh mạng, sau lưng chư đệ tử chỉ sợ cũng phải chết thương thảm trọng.

Kim Vân lui về phía sau, tốc độ cực nhanh, lập tức liền thối lui ra khỏi hơn mười dặm.

Nhưng mà Kim Quang tốc độ, thì như thế nào so ra mà vượt Hồng Quan sư tử vũ cánh bay tới tốc độ?

Hai cái quân quanh lấy vô tận hỏa diễm cánh trên không trung một cái, lập tức mang theo ngập trời Xích Diễm, cơ hồ dẫn đốt nửa thiên không, mà Hỏa Loan tắc thì mượn lửa thế, bay vút xu thế như điện như huyễn, trong chớp mắt liền đã vọt tới Kim Vân trước khi.

“Cùng người liều mạng...”

Kim Quang Tử kêu to, phát tay tế lên chính mình bốn mạng linh phù, thượng diện một đạo phù triện bay lên, lập tức hóa thành một chỉ cao tới trăm trượng Kim sắc linh thân, toàn thân mặc giáp, eo bên cạnh treo một thanh dài chừng mười trượng bảo kiếm, uy phong lẫm lẫm, thoát nhìn liền giống như chân thật. Cùng cái này Kim sắc linh thân so sánh với, Hồng Quan sư tử bốn tướng tựa như chỉ bắt lửa Tiểu Tước Nhi.

“Sắc...”

Kim sắc linh thân xuất hiện, liền trong nháy mắt rút ra eo bên cạnh bảo kiếm, lại như chân thật đao kiếm bình thường, phát

ra trong sáng kiếm ngân vang thanh âm, ung dung không dứt, rồi sau đó hai tay giơ lên cao, húc đầu một kiếm, Kim Quang nổ, thẳng hướng về Hồng Quan sư tử trăm tới.

Mắt thấy một kiếm này bổ tới, Hồng Quan sư tử cũng xoay mình ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên, nó hé miệng, mang đầy trời hỏa diễm đều hấp tiến đến, sau đó thân thể liền giống như bành trướng phồng lên, vậy mà xoay mình hồ gian tăng lên gấp 10 lần có thừa, màu đỏ thắm móng vuốt tựa như Kim Thạch, hiện đầy rậm rạp mà ánh sáng màu đỏ chớp động, liền cùng loại với lân phiến, hoặc như là kim thiết giáp đồng dạng kim màng, trực tiếp chộp vào bảo kiếm bên trên.

“Lốp ba lốp bốp...”

Cái kia bảo kiếm vậy mà tại đây móng vuốt sắc bén phía dưới, bị cứng rắn sinh bóp nát, hóa thành diễm một chút Kim Quang tán ở vô hình, mà Hồng Quan sư tử tắc thì hai cánh chấn động, đạo đạo hỏa hồng sắc kiếm quang tự nó hai cánh bên trên đã bay đi ra ngoài, uyển giống như rơi xuống một hồi Kiếm Vũ, cái kia Kim Giáp linh thân tại đây Kiếm Vũ bao phủ xuống, một thân bản lĩnh hoàn toàn không cách nào thi triển, trơ mắt liền nhìn xem Kim Quang phai nhạt xuống, ần ần nghiền nát, biến mất.

“Không tốt, ta mệnh ngừng vậy...”

Kim Quang Tử dừng khí mất sạch, trong tiếng kêu to, quay người liền trốn.

Nhưng mà Hồng Quan sư tử đã vọt tới hấn trước người, thì như thế nào có thể chứa hấn đào tẩu?

Hai cánh mở ra, vùng quét Cương Phong, mang Kim Vân bên trên Cự Linh môn trường đệ tử cũ cạo không ngóc đầu lên được, mở mắt không ra, rồi sau đó móng vuốt sắc bén hung hăng trao xuống, trực tiếp mang Kim Quang Tử nhấc lên, Kim Quang Tử gãy dựa hết lớn, lại gãy giữa mà không thoát mảy may.

“Hoài Ngọc chuông giáo, Kim Quang biết sai rồi...”

Kim Quang Tử tại thời khắc này, cái gì cũng chẳng quan tâm, dốc sức liều mạng lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Nhưng mà Thiên Trì tiên môn ở trong, cũng không có bất kỳ thanh âm vang lên.

Trước trước Hoài Ngọc chuông giáo khinh thường cùng hấn tranh cãi, hôm nay cũng khinh thường để ý tới hấn cầu xin tha thứ.

Hồng Quan sư tử tắc thì ra tay vô tình, một trảo bắt được Kim Quang Tử lung, một trảo bắt được sau ót của hấn muôi, từng tiếng sáng kêu to vang vọng tứ phương, giã ra dùng sức, hai móng một phần, “Xùy” một tiếng, một cái đầu kéo xuống dưới.

Huyết vũ nổ bung, kêu thảm thiết chấn thiên.

Hồng Quan sư tử vậy mà thật sự mang đầu của hấn kéo xuống dưới rồi.

Chứng kiến cái này hung uy ngập trời một màn, Cự Linh môn hạ mặt khác ba cái trưởng lão cùng một chúng đệ tử, chỉ bị hù ngay ngắn hướng ngây dại, tùy ý Kim Quang Tử không đầu chỉ thân ngã vào trên biển, thậm chí ngay cả một cái thò tay đi đón đều không có.

Lại là một tiếng thanh minh, Hồng Quan sư tử mắt lạnh leo bốn quét, uy phong lẫm lẫm, chấn nhiếp tứ phương, hướng ẩn thân tại trong hư không vô số thế lực lạnh lùng liếc qua, tựa hồ còn muốn tiếp tục giết chóc, nhưng mà trở ngại chuông giáo phân phó, hơi do dự, hay vẫn là dẫn theo Kim Quang Tử đầu quay người Hướng Thiên trì tiên môn Vân Ân phong bay đi.

“Chuông giáo sư huynh, nhanh chóng tới cứu ta...”

Kim Quang Tử chính là Chân Linh cảnh tu vi, tu thành thần thông, tuy là đầu bị Hồng Quan sư tử xé xuống dưới, đề tại trảo xuống, vẫn chưa chết, chỉ là bị hù kinh hoàng muốn khóc, tuyệt vọng hướng phía Cự Linh tiên môn phương hướng, lớn tiếng gọi.

“Vèo...”

Liền vào lúc này, Cự Linh môn phương hướng sáng lên một điểm Kim Quang, dùng Lôi Điện giống như tốc độ chạy đến.

Cái kia đạo kim quang vừa vừa xuất hiện, lập tức liền có ngập trời khí cơ bay lên, cơ hồ che đầy nửa bầu trời, tại vạn dặm bên ngoài Tây Phương lóe lên lại lóe lên, đã tới gần mấy ngàn dặm, không thể địch nổi ngập trời Bá khí càng là sớm tuôn ra mà đến, hình như có lấy nghiêng trời lệch đất chi năng. Hồng Quan sư tử rùng mình, không dám dừng lại, hai cánh gấp giương, nhanh chóng bay trở về Thiên Trì tiên môn sơn môn.

“Làm gì đuổi tận giết tuyệt? Kim Quang Tử sư đệ đầu, liền lưu lại a?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 123 : Thiên Trì kiếm uy tái hiện hậu thế

Chương 123: Thiên Trì kiếm uy, tái hiện hậu thế

Cái kia đạo kim quang nói dứt lời lúc, khoảng cách Thiên Trì tiên môn đã chỉ có trăm dặm khoảng cách, đã thấy Hồng Quan sư tử đã trốn vào tiên môn rồi, liền trực tiếp thò ra một cái đại thủ, trong nháy mắt, lướt qua trăm dặm khoảng cách, hướng về bay trên không trung Hồng Quan sư tử chớp tới.

Đột phá Chân Linh cảnh tu giả, mặc dù đầu thân chỗ khác biệt, chỉ cần tại thời gian nhất định ở bên trong mang đầu tiếp trở về, vẫn đang có thể cứu được sống, hẳn đây là cường ép cứu Kim Quang Tử.

Nhưng mà đúng lúc này, Hoài Ngọc chuông giáo thanh âm vang lên.

“Tình cảm và thể diện đã lưu qua, liền không cần lại lưu lại...”

Lúc này, cái con kia bàn tay lớn đã khó khăn lắm bắt được Hồng Quan sư tử trên người, mà Vân Ân phong bên trên, tắc thì bỗng nhiên bay ra một đạo kiếm quang.

“Vèo” một tiếng, kiếm quang xẹt qua này chỉ bàn tay lớn, rồi sau đó quay về tại phong.

“Xùy ”

Thẳng đến kiếm quang hiện lên, mơ hồ vạch phá không khí chính là thanh âm mới truyền ra.

Cái con kia khó khăn lắm bắt được Hồng Quan sư tử bàn tay lớn, lập tức đủ cổ tay mà đoạn, cánh tay cấp tốc rút trở về.

Mà cái tay kia, tắc thì trực tiếp tiến vào kiếm trong hồ, trong hồ ngân quang sáng chói, một trì Kiếm Ngư tất cả đều ứng bên trên, hấp thu Linh khí.

“Hoài Ngọc đạo hữu, không thể tưởng được mười năm tử quan, kiếm của ngươi y nguyên nhanh như vậy...”

Kim quang kia đi tới kim quang bên trên, lại hóa thành một người mặc áo bào màu vàng nam tử, dáng người khôi ngô, tướng mạo đường đường, duy có một đôi ưng con ngươi, lại để cho hắn nhìn lên một cái, liền sẽ cảm thấy toàn thân không thoải mái, tại trên người hắn, ần ần có vật còn sống kim quang lưu đến chảy tới, khi thì biến mất, khi thì nhô đầu ra, lộ ra đã thần thánh, lại có chút cảm giác quỷ dị.

Hắn trên cổ tay phải, bàn tay dĩ nhiên không thấy, lộ ra chính tề thiết diện, nhưng theo hắn nhướng mày, đứt cổ tay bên trong, kim quang đi ra, như chất lỏng biến hóa, rồi lại hóa thành một tay hình dạng, đợi cho kim quang tán đi, liền đã hoàn toàn phục hồi như cũ.

“Ngươi nhưng lại càng ngày càng lạnh mạc rồi, ta vừa mới chờ ngươi ba hơi, đều không trả lời, chẳng lẽ là muốn cho người này thăm dò ta?”

Hoài Ngọc chương giáo thanh âm bình thản, nhưng nhưng lại có một loại uy không thể xâm khí độ.

“Hừ, trời giáng kiếp hỏa, bị diệt Thiên Trì, xem bộ dáng là ngươi cùng bằng hữu cũ mở đích một cái đại vui đùa a...”

Áo bào màu vàng nam tử mặt lộ vẻ chê cười chi cười, trong lời nói có khó có thể ức chế phần nộ.

“Thiên Trì sẽ không bị diệt, là các ngươi đa tưởng rồi...”

Hoài Ngọc chương giáo vẫn không có hiện thân, chỉ từ xem nội mở miệng, cùng áo bào màu vàng nam tử đối thoại.

Áo bào màu vàng nam tử giống như muốn tức giận, nhưng lại đối với Hoài Ngọc chương giáo một kiếm kia có chút kiêng kị, một đôi mắt ưng giống như con ngươi gắt gao chăm chú vào Thiên Trì tiên môn Vân Ấn phong bên trên, đã qua sau nửa ngày, hắn như là nghĩ tới điều gì, bỗng nhiên con mắt sáng ngời, cười lạnh nói: “Hoài Ngọc đạo huynh, mười năm trước ngươi một kiếm chém ngược Cửu Thiên, khiếp sợ Đông Hải, cái kia chờ kinh tài tuyệt diệu, thật sự lại để cho Xích Đồng

cả đời khó quên a...”

Mọi người đều khó hiểu hẳn vì sao nói lên cái này một tri, có chút hai mặt nhìn nhau.

Hoài Ngọc chưởng giáo chỗ đạo quan, yên lặng im ắng, cũng không cái gì một tia thanh âm truyền tới.

Tiêu Xích Đồng mặt mỉm cười, lại nói: “Bất quá ta nghe nói, cái kia một lần người ngạnh kháng kiếp hỏa, cũng bị thương, không biết là thật là giả?”

Trong đạo quán hay vẫn là lặng ngắt như tờ, bất quá những theo sau kia Cự Linh môn nghĩ đến nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của môn phái ánh mắt lại sáng.

Tiêu Xích Đồng tắc thì càng là đắc ý, bỗng nhiên về phía trước bước ra một bước, lập tại trong hư không, vẫn đang cười lầy, nhưng trong thanh âm cũng đã có chút ti hàn ý: “Người vừa mới một kiếm đoạn ta phải tay, quả thực kinh diễm, chỉ là không biết, người bây giờ, còn có thể sử xuất mấy kiếm?”

Đang khi nói chuyện, hắc khí cơ đã dần dần trưởng, con mắt nheo lại, mơ hồ có vô tận Kim Vân tự sau lưng của hắn ngưng tụ bắt đầu khởi động, che đầy nửa bầu trời.

Cuộn cuộn sát khí, tại quanh người bay lên, rất hiển nhiên, Tiêu Xích Đồng đã xác định suy đoán của mình, chuẩn bị xuất thủ.

Cũng ngay tại hắn chuẩn bị ra tay thời điểm, Thiên Trì tiên môn bốn phía trong hư không, dần dần bay lên vô số đạo nửa ẩn nửa hiện sát khí, nhưng lại những muốn kia nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của môn phái, vốn bị Hoài Ngọc chưởng giáo một kiếm chân nhiếp rồi, lúc này thông qua Tiêu Xích Đồng lời nói, dần dần đoán được một ít khả năng, trong nội tâm hi vọng lần nữa được đưa lên, tùy thời chuẩn bị lấy ra tay.

Càng có một ít người, sắc mặt kịch biến, tâm tình kích động, dị thường lo lắng nhìn lên trời tri tiên môn.

Bọn họ là một ít cố tình phải giúp Thiên Trì tiên môn vượt qua cửa ải khó người, chỉ là...

Nếu như Cự Linh tiên môn chương giáo xuất thủ, dùng tu vi của bọn hắn, là tuyệt đối không cách nào ngăn cản.

Ngay tại vô số tâm tư đều thăng tới cực điểm, không khí ngưng trọng tựa hồ muốn kết băng thời điểm, Hoài Ngọc chương giáo thanh âm lần nữa vang lên, nhẹ giọng thở dài: “Đúng là vẫn còn muốn giết người...”

Tiêu Xích Đồng nghe vậy, cười lạnh một tiếng, đang muốn lại nói tiếp, đột nhiên sắc mặt rùng mình, trong chốc lát thoát ra trăm dặm.

Cũng nhưng vào lúc này, trọng đạo quan lại là một đạo kiếm quang bay ra, thẳng chém về phía Cự Linh môn đệ tử chỗ cái kia đóa Kim Vân.

“Hưu” “Hưu” “Hưu ”

Một đạo kiếm quang về sau, lại có ba đạo kiếm quang theo sát phía sau, phân biệt chém về phía trong hư không.

Bốn kiếm!

Tại Tiêu Xích Đồng hỏi câu nói kia về sau, Hoài Ngọc chương giáo lập tức dùng hành động làm ra trả lời.

Hắn lập tức chém ra bốn kiếm.

Đệ nhất kiếm thẳng bức Cự Linh tiên môn môn hạ đệ tử áp chế Kim sắc vân giá, vân giá phía trên, Tam đại trưởng lão và tất cả đệ tử, đều bị một kiếm này chỗ mang đến ngập trời khí cơ chỗ nhiếp ở, thậm chí ngay cả tâm tư phản kháng đều không có sinh ra đến, hay hoặc là, bọn hắn căn bản không kịp phản kháng, bởi vì tại hắn cho là mình vừa mới thấy được đạo kia kiếm quang lúc, kiếm quang đã chém trúng bọn hắn.

“Phốc phốc phốc...”

Tam đại Cự Linh tiên môn trưởng lão đầu lâu lập tức cao cao bay lên, huyết nhuộm Thương Khung, sau đó tại đầu lâu bay lên về sau, vậy mà nhưng có kiếm khí ẩn mà không phát, trực tiếp mang đầu lâu của bọn hắn kích phát nổ, một điểm Linh quang không chỗ ẩn trốn, lập tức bị kiếm khí chôn vùi.

Mà cái kia chém về phía trong hư không ba kiếm, cũng có tất cả mục tiêu, nguyên lai thoát nhìn không có một bóng người trong hư không, lại đều có tiếng kinh hô vang lên, giấu kín thân hình đạo pháp phá vỡ, có tất cả đội ngũ hiện lộ ra đến, đúng là Kinh Túc tiên Tiểu Tử Dương tiên tiểu Cô Tử tiên môn nhân mã, bọn hắn vốn ẩn giấu ở trong hư không, muốn thừa dịp cháy nhà cướp cửa, nhưng lại bị một kiếm này chỗ chỉ, kinh ngạc đi ra.

“Không tốt, bỏ chạy...”

Cái này ba cái tiên môn chương giáo gặp tình thế nguy cấp, nhao nhao hét lớn, vút xuống trong môn đệ tử, liền muốn bỏ chạy.

Nhưng mà ngập trời kiếm khí đã tự sau lưng truy tập kích mà đến, trong nháy mắt đưa hắn nuốt sống.

“Phốc” “Phốc” “Phốc ”

Ba đạo huyết vụ tự ba cái bát đồng phương vị nổ lên, Tam đại chương giáo, hình thần câu diệt.

Thiên Trì kiếm uy, lại hiện ra hậu thế!

Kiếm quang hiện lên, xung đều lâm vào tĩnh mịch.

Đã qua thật lâu, mới bỗng nhiên có người tiếng khóc vang lên, Cự Linh tiên môn đệ tử Dĩ Kinh Túc, Tử Dương, Cô Tử ba cái tiên môn đệ tử trực tiếp bị sợ bể mật, nghẹn ngào khóc rống, có ý đồ thu liễm nhà mình trưởng lão hoặc chương giáo đầu thi thể, có còn tại đằng kia một kiếm Dư Uy trong không thể tự kiềm chế, khóc ruột gan đứt từng khúc, thất hồn lạc phách, không hề nghi ngờ, về sau tu vi trưởng vào không được rồi.

Hoài Ngọc chương giáo kiếm, chỉ chém trường bối của bọn hắn, môn hạ đệ tử lại không có thương tổn lấy.

Chỉ là vô luận như thế nào, gặp được một kiếm này đập vào mặt, cái loại này sâu trong linh hồn sợ hãi, là rốt cuộc xóa không mất rồi.

Mà chạy trốn đâu Cự Linh môn chương giáo, tắc thì căn bản

không có lại lộ diện, không biết trốn đi nơi nào.

“Mau lui...”

Vô số giầu ở âm thầm ba bốn tốc độ dòng chảy lực, kinh hoàng thất thổ đáp mây bay rút đi.

Trong ngực ngọc tiên trưởng ra tay một khắc này, Thiên Trì tiên môn liền chẳng khác gì là lộ ra chính mình dữ tợn nanh vuốt.

Đại khái mỗi người thậm chí nghĩ được chia Long thân thể bên trên Kim Luân bảo tu, nhưng không người dám trêu chọc một đầu còn sống Long.

Đối với Thiên Trì tiên môn mà nói, Hoài Ngọc chuông giáo còn có thể ra tay, vậy thì đại biểu cho cái này đầu Long còn sống...

Bọn hắn rất may mắn, tại Tiên Đô thành thời điểm, không có ý đồ nhìn trời trì đệ tử ra tay.

Hoài Ngọc chuông giáo trái không trăm, phải không trăm, hết lần này tới lần khác chém Kinh Túc, Cô Từ, Tử Dương Tam Tiên môn chuông giáo, rõ ràng cho thấy tại thay đệ tử của mình xuất khí kia mà, hơn nữa hắn cũng đang dùng phương pháp này nói cho người khác biết, Thiên Trì tiên môn cũng có trưởng bối, các người khi dễ môn hạ của ta đệ tử, ta cái này trưởng bối muốn ra tay, chỉ có điều, ta sẽ không khi dễ các người môn hạ đệ tử, trực tiếp chém rụng các người.

“Hoài Ngọc chuông giáo quả nhiên hay vẫn là xuất thủ...”

Tại một đóa đám mây phía trên, đứng thẳng ba người, đang mặc bất đồng quần áo và trang sức, kinh ngạc nhìn trời trì tiên môn phương hướng.

” từng đã là Thánh Địa đệ nhất nhân, tuy nhiên đều đồn đãi hắn bị thương, nhưng ngẫu nhiên xuất kiếm, y nguyên có chém ngược Cửu Thiên chi uy...”

Một cái áo đỏ Tiên Tử than nhẹ, bên người vô tận Hạnh Hoa bay tới thổi đi, giống như lúc nào cũng đứng tại hoa trong mưa.

“A, Hoài Ngọc chương giáo đây là tại vì cái kia chân truyền chân nhiếp một ít tiềm đang âm thầm uy hiếp a... Chắc hẳn hẳn lão nhân gia cũng có chút bất đắc dĩ, vốn tưởng rằng tự tính toán có người ra tay, cũng là những lặn trong kia Thâm Uyên cá lớn, lại không nghĩ rằng, cá lớn không có động tĩnh, ngược lại là một đầu tiểu cá chạch, suýt nữa hại bọn họ hạ đệ tử tánh mạng, thực có thể nói lại có thể khí vừa buồn cười rồi...”

Có người mở miệng, phi thường bất mãn: “A, còn không phải cái kia ba cái không đến điều gia hỏa không tại, bằng không thì làm sao cần Hoài Ngọc chương giáo vì điểm ấy việc nhỏ hư mất chính mình mười năm khô quan?”

Nghe xong những lời này, mọi người đều có chút xấu hổ, một người thở dài, nói sang chuyện khác, nói: “Cái kia chân truyền tôi nay biểu hiện ngược lại cũng không tệ lắm, tuổi còn nhỏ, có thể đánh bại Hoa Sơn Đồng, cũng có chút vượt quá ta dự kiến rồi, ta rất chờ mong biểu hiện của hắn...”

“Hắc hắc, Thượng Cổ Kỳ Bàn mang khảo, tự xem Đông Hải Thánh Địa mười năm này ở bên trong, có không tuyệt mới xuất thế rồi...”

Tiếng nói chuyện ở bên trong, cái này đóa vân bên trên người cũng lặng yên đi xa, ung dung thở dài, tán đi gió biển bên trong.

“Không có việc gì rồi, đều tán đi a!”

Hoài Ngọc chương giáo thanh âm bình thản như là vừa vắn đuôi đi một đám con ruồi: “Thiên Trì môn xuống, làm việc không cần như thế trối chân trối tay, người tu hành, có kính sợ chi tâm là tốt, nhưng nhát gan chi tâm lại không thể có, các ngươi cũng đều nhớ kỹ, Thánh Địa trong tiểu hải tử tranh náo, ta không rảnh để ý tới, nhưng nếu có tiên môn tôn trưởng ra tay... Các ngươi cũng là có trường bối, không người có thể khi dễ các ngươi!”

“Vâng, chương giáo sư tôn...”

Chúng đệ tử ngay ngắn hướng khom người, trên mặt biểu lộ đã kích động, lại cảm khái.

“Mạnh Tuyên lưu lại, những người khác thôi lui a...”

Chúng đệ tử đáp ứng, tất cả đều độn kiếm mà đi, Mặc Linh Tử cũng đem Nham Cơ Tử mang lên rồi, mà Mạnh Tuyên tắc thì theo lời giữ lại.

“Chương giáo sư tôn có gì phân phó?”

Mạnh Tuyên kính cẩn nói ra, hắn lúc này, đối chương giáo thậm chí đều có điểm sùng bái rồi. Tuy nhiên thẳng đến lúc này, còn chưa từng gặp qua Hoài Ngọc chương giáo bộ dáng, nhưng một kiếm kia, thực sự quá kinh diễm. Nào đó trình độ đã nói, tiên môn tự là môn hạ đệ tử chỗ dựa. Mạnh Tuyên trước khi vẫn cho là Thiên Trì chỗ dựa không đủ cao, hiện tại hắn mới biết được, cái này núi so với chính mình trong tưởng tượng cao, cao rất nhiều.

“Xuống núi xử lý tốt trong môn sự vật về sau, ta phạt mặt ngươi vách tường nửa năm, tĩnh tư ngẫm lại lỗi lầm!”

Hoài Ngọc chương giáo than nhẹ một tiếng, đối với Mạnh Tuyên nói ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 124 : Trộm vào trong trận rơi xuống địa ngục

Chương 124: Trộm vào trong trận, rơi xuống địa ngục

“Diện bích?”

Mạnh Tuyên không khỏi ngẩn ngơ, chuông giáo như thế nào bỗng nhiên muốn phạt chính mình rồi?

Hoài Ngọc chuông giáo tựa hồ biết rõ trong lòng của hắn nghĩ như thế nào, nhẹ nói nói: “Chiêu Dương quận một chuyến, ta biết rõ trong lòng ngươi ủy khuất, nhưng trong vòng một đêm, Chiêu Dương không hiệp, cái này sát ý cũng quá nặng đi chút ít. Ngươi là một cái thông minh hài tử, biết rõ chính mình chuyện đang làm, ta mặc dù phạt ngươi, thực sự không có ý trách ngươi, chỉ là của ta muốn mặt ngươi vách tường nửa năm, hi vọng ngươi có thể trong đoạn thời gian này, lý thoảng một phát tâm tính của mình!”

Mạnh Tuyên giật mình, chấp tay nói: “Đa tạ sư tôn dạy bảo, đệ tử nguyện ý lĩnh phạt!”

Hoài Ngọc chuông giáo lại nói: “Lúc này đây ra tay, tiêu hao lực lượng so với ta trong tưởng tượng nhiều, ta cần muốn đi vào Tịch Diệt trạng thái, vận công điều tức thoáng một phát, mà ngay cả ta cũng không biết, chính mình bao lâu mới có thể tỉnh lại! Nửa năm này nội, ngươi cùng Thiên Trì đệ tử, tận lực không nên đi ra ngoài, tận tâm tu hành là, nếu là đến Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra thời điểm, ta vẫn đang chưa từng tỉnh lại, muốn ngươi gánh chịu tất cả sự vật rồi!”

Hoài Ngọc chuông giáo trong thanh âm, xen lẫn một chút bất đắc dĩ.

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cao giọng trả lời: “Chuông giáo yên tâm, đệ tử đã làm thật truyền thủ đồ, được Thiên Trì truyền thừa, tự nhiên bụng làm dạ chịu!”

Những lời này, nói lại là thật tâm thành ý, vừa mới Hoài Ngọc chưởng giáo một kiếm sợ quá chạy mất Tiêu Xích Đồng, ba kiếm chém rụng Kinh Tức, Cô Từ, Tử Dương Tam đại chưởng giáo, nói trắng ra là cũng là vì hắn, bởi vì Mạnh Tuyên tuy nhiên đã trúng phạt, cảm thấy cũng vô cùng cảm động.

Huống chi. Hắn ần ần cảm thấy, chưởng giáo mặc dù nói là phạt chính mình, kỳ thật hay vẫn là che chở chính mình.

Nửa năm này thời gian. Không để cho mình ra ngoài, không khỏi không phải sợ chính mình bị người ám toán chi ý.

Hơn nữa, chưởng giáo tuy nhiên phạt chính mình, lại còn muốn chính mình xử lý trong môn sự vụ, cái này cái phạt thành phần tự nhỏ hơn rất nhiều, cơ hồ có thể nói, lúc không có chuyện gì làm. Mạnh Tuyên tự phạt thoáng một phát chính mình, có việc thời điểm. Trước hết làm việc.

Hoài Ngọc chưởng giáo nghe xong, thở dài: “Rất tốt, lão hòa thượng đề cử người, luôn sẽ không sai! Tiên môn mặc dù đều là thanh tu chi nhân. Thị phi lại thêm nữa, ta lâm vào Tịch Diệt về sau, hết thấy tự đều cần nhờ chính người, ta hôm nay ra tay, hoặc có thể kinh sợ một ít người, nhưng nguy cơ vẫn đang tồn tại, cần chính người vượt qua, điểm này, Thiên Trì bạc đãi người rồi...”

“Sư tôn không cần thiết nói như thế. Đệ tử... Nguyên cùng Thiên Trì cùng tồn vong!”

Một nén hương thời gian về sau, Mạnh Tuyên mang theo một tia thần sắc lo lắng về tới Tọa Vong phong bên trên, đã thấy chư đệ tử đều không có rời đi. Nguyên một đám sắc mặt kích động, đang tại nghe Cao Cung cùng Liên Sinh Tử sinh động như thật miêu tả chính mình chém rụng Hoa Sơn Đồng, chân nhiếp chư tiên môn đệ tử tràng cảnh, thẳng nghe được các sư đệ nhóm cả đám đều thẳng mặt, kích động khó có thể tự kiềm chế, nguyên một đám nắm nắm niết chăm chú. Khanh khách rung động.

Khi bọn hắn trọng ánh mắt, có một loại trước kia không ánh sáng mang xuất hiện. Cái kia chính là hi vọng.

Đã có hi vọng, trước kia quanh năm tráo khi bọn hắn trên mặt sứt sứt quét qua là hết, thần thái dực dực.

“Đại sư huynh...”

Nhìn thấy Mạnh Tuyên trở lại, chư sư đệ đều tiến lên đây cúi chào.

Mà ngay cả cái kia nắm lấy cây chổi Nham Cơ Tử, cũng lấp bắp đi theo mọi người thi lễ một cái.

Mạnh Tuyên nhìn thoáng qua Nham Cơ Tử, hơi suy nghĩ, nhận tiện nói: “Chư sư đệ hộ núi có công, sau đó ta sẽ có linh thiết đan dược đại sư môn ban thưởng xuống, Nham Cơ Tử sư đệ, người tuy nhiên đã từng đối với ta bất kính, nhưng lần này không sợ cường địch, một lòng thủ hộ sơn môn, cũng là một phen công đức, ngay hôm đó lên, ta chuẩn người cầm lại phi kiếm, tu hành công pháp, chỉ có điều, có thể không quay về nội môn, còn muốn xem về sau biểu hiện...”

“Tạ... Tạ Đại sư huynh...”

Nham Cơ Tử khẽ giật mình, sắc mặt hiện ra sợ hãi lẫn vui mừng, vội vàng nói tạ.

Tuy nhiên Mạnh Tuyên còn không có cho hắn khôi phục Nội Môn Đệ Tử thân phận, nhưng chuẩn hắn thu hồi phi kiếm, nhưng cũng là một phần hi vọng rồi.

Cái này tối thiểu nhất nói rõ, Mạnh Tuyên tuy nhiên không thích chính mình, nhưng xử sự hay vẫn là công chính.

“Hoắc Thanh Chiêm hiện ở nơi nào?”

Mạnh Tuyên ánh mắt nhìn lướt qua mọi người, bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Tự Cự Linh môn tập kích trước khi đến hắn liền phát hiện rồi, Hoắc Thanh Chiêm một mực không hữu hiện thân.

“Đại sư huynh, ta vốn muốn hướng người bẩm báo là việc này, Hoắc sư huynh đã mất tích một tháng thời gian rồi, chúng ta tìm lần toàn bộ tiên môn, cũng không thấy tung ảnh của hắn, chắc hắn đã ly khai tiên môn rồi...”

Khúc Trục tiến lên nói ra.

“Mất tích?”

Mạnh Tuyên hơi cau mày, bỗng nhiên nhắm mắt lại cảm ứng thoáng một phát, xoáy và mở ra, cười lạnh nói: “Ta biết rõ hắn ở nơi nào!”

Mọi người nghe vậy không khỏi khẽ giật mình, Mạnh Tuyên lại cũng không nói cái gì, chỉ là mệnh các sư đệ về trước đi, chính mình tắc thì mang theo Khúc Trục hướng Kinh Quật pháp trận bay đi, Nham Cơ Tử đã nghe được Hoắc Thanh Chiêm danh tự về sau, mặt hiện lên ân cần chi ý, nhưng không được Mạnh Tuyên mệnh lệnh, cuối cùng không dám theo sau, còn nữa hắn phi kiếm chưa thu hồi, cũng theo không kịp Mạnh Tuyên bọn người tốc độ, đành phải có vẻ cách phong.

Đi tới Kinh Quật pháp trận trước, Mạnh Tuyên một phát ổng tay áo, quanh quần pháp trận chung quanh sương mù dày đặc nhất thời tản ra một cái thông đạo.

Mạnh Tuyên dẫn trước đi vào, chưa đi đến nhập rất xa, liền thấy phía trước sương mù dày đặc Hóa Hình, một cái thon gầy đàn ông quỳ trên mặt đất, kêu lên: “Chủ nhân ngài rốt cục trở lại rồi, Tiểu Yêu may mắn không làm nhục mệnh, mang trộm vào trong trận tặc tử vậy khốn rồi...”

Người này đúng là Thận Yêu người tương, Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nhân tiện nói: “Hắn ở nơi nào?”

Thận Yêu há miệng thối, lập tức phía trước một mảnh sương mù dày đặc tán đi, lộ ra một cái thon gầy nam tử bộ dáng, đã thấy người nọ vẻ mặt suy sụp tinh thần, sắc mặt tịch hoàng, lúc này chính khoanh chân ngồi dưới đất, thân thể bất trụ run rẩy, trên người tóc cùng quần áo đều là vừa dơ vừa loạn, tựa hồ trên mặt đất đánh nữa không biết bao nhiêu lần, liền như tên ăn mày bình thường, đúng là đã biến mất một tháng lâu Hoắc Thanh Chiêm.

Nghe được có người đến, Hoắc Thanh Chiêm rồi đột nhiên mở mắt ra, hai mắt nhưng lại hiện đầy Huyết Hồng, thoát nhìn Hồng giống như là muốn nhỏ ra huyết đồng dạng, quả thực đáng sợ.

“Hoắc sư huynh...”

Khúc Trục bọn người đều lấp bắp kinh hãi, nguyên lai tưởng rằng hắn đã ly sơn rồi, lại không nghĩ hắn vậy mà sẽ ở Kinh Quật bên trong pháp trận.

“Hắc hắc, chủ nhân, cái thằng này là 29 ngày trước trong đêm giờ Tý đến, lập tức bị Tiểu Yêu mượn pháp trận chi lực vây khốn rồi, suốt ngày, Thập Phương Địa Ngục ảo giác, đều không thể thiếu lại để cho hắn nếm bên trên một lần, tâm chí đã hỏng mất vài trở về, nếu không có chủ nhân ngài nói xông vào trong pháp trận người muốn giữ lại tánh mạng của hắn. Tiểu Yêu lúc này thời điểm đã sớm mượn pháp trận chi lực, đưa hắn khốn giết...”

Thận Yêu dương dương đắc ý ở Mạnh Tuyên trước mặt tranh công, Mạnh Tuyên nghe xong. Cũng không khỏi cười cười.

Cái này Thận Yêu bản lĩnh hắn cũng là lĩnh giáo qua, Thập Phương Địa Ngục ảo giác, quả thực có chút khó chơi.

Ban đầu ở Thanh Tuyên thôn, nếu không là lòng hắn chí kiên định, tựa không có thể có thể ngao qua được đến, ngày bình thường Thận Yêu thi triển ảo giác, duy nhất vấn đề là Linh lực không đủ. Mà ở cái này bên trong pháp trận, nó có thể hấp thu pháp trận Linh lực bổ sung tiêu hao. Có thể không chừng mực thi triển ảo giác rồi, cũng là Hoắc Thanh Chiêm gặp xui xẻo, vận xui, một đầu đụng phải tiến đến, bị nó vây khốn. Vậy mà trọn vẹn tra tấn hắn một tháng.

“Tiểu tặc... Ta... Ta muốn giết ngươi...”

Hoắc Thanh Chiêm gặp được Mạnh Tuyên, lập tức trong miệng “Hà hà” kêu to, giống như dã thú vọt lên.

“Ba...”

Mạnh Tuyên bấm tay, bắn ra một đạo chân khí. Đạo này chân khí vốn là vô hình không giống như, nhưng ở về phía trước bay ra trên đường, đã bắt đầu dẫn động Thiên Địa Lôi tinh chi lực, nhất thời có một tia một tia Lôi Điện Chi Lực bị dẫn tới, khiến cho đạo này chân khí càng ngày càng sáng, bay đến Hoắc Thanh Chiêm trước mặt thời gian. Lại trực tiếp hóa thành một đoàn Lôi Quang rồi, trực tiếp đánh vào Hoắc Thanh Chiêm ngực, đưa hắn đánh bay ra ngoài.

Hoắc Thanh Chiêm tu vi vốn cũng không bằng Mạnh Tuyên. Hơn nữa Mạnh Tuyên hôm nay tu vi phóng đại, mà hắn nhưng lại tại trong trận bị Thận Yêu một nhọc một tháng, không tiến tích thủy hạt mễ, thân thể suy yếu vô cùng, còn ngày ngày chịu Thận Yêu ảo giác tra tấn, tâm chí vài lần sụp đổ. Chân khí tan rã, lúc này thời điểm một thân tu vi còn lại chưa đủ ba thành. Căn bản liền tại Mạnh Tuyên trước mặt sống quá một chiêu thực lực cũng không có.

“Người thừa dịp ta không tại tiên môn bên trong, trộm nhập pháp trận, cần làm chuyện gì?”

Mạnh Tuyên đạp vào trước một bước, lạnh giọng hỏi.

“Ta... Ta chỉ là muốn tìm một cuốn công pháp tu hành mà thôi... Người... Người tiểu tặc này, cố ý khó xử ta, môn hạ đệ tử, đều có thể dùng tu tập công pháp, vì sao hết lần này tới lần khác ta không thể?” Hoắc Thanh Chiêm đã trúng Lôi Quang một kích, trước ngực khét lẹt một mảnh, thần trí ngược lại dần dần bình tĩnh lại, phần nộ quát: “Ta không phục ngươi, cho nên ta bằng chính mình lực lượng phá trận tiến đến tìm kiếm công pháp, lại không nghĩ rằng...”

Hắn sắc mặt thay đổi dần, tựa hồ lại nghĩ tới ảo giác bên trong khung bố cảnh tượng.

Một tháng này đến, thật là là hắn nhân sinh trong kinh khủng nhất thời gian.

Thận Yêu ảo giác, đối với tâm ý kiên định người đến nói, bất quá là phật thân gió mát, nhưng đối với tâm chí không kiên người đến nói, lại không khác khung bố Địa Ngục, vốn là dùng Hoắc Thanh Chiêm tâm chí tu vi, sống quá một hai ngày còn không có vấn đề, nhưng Thận Yêu có thể tự phá trận trong hấp thu Linh lực, ảo giác liền có thể vĩnh viễn không đình chỉ thi triển, Hoắc Thanh Chiêm tại chống được ngày thứ ba lúc, rốt cục nhìn không được rồi.

Từ khi lần thứ nhất tâm chí bị phá vỡ về sau, đằng sau hắn liền một mực thừa nhận lấy ảo giác giày vò, đã nhanh điên mất rồi.

Dùng Hoắc Thanh Chiêm thông minh, như thế nào đoán không được cái này kỳ thật tự là Mạnh Tuyên chuyên cho

hắn một người bố trí xuống bấy rập?

Một tháng này đến hạn ý, nếu như có thể trực tiếp giết người, Mạnh Tuyên đã sớm chết không biết bao nhiêu trở về.

Cần biết đạo, một tháng này đến tra tấn, đã tại Hoắc Thanh Chiêm trong nội tâm để lại khó có thể phai mờ khủng bố ẩn ký, đối với hắn tu hành rất có phòng ngại, nếu như không thể phá vỡ đạo này tâm chương, chỉ sợ sinh thời, hắn rốt cuộc không cách nào có chút tiến cảnh rồi.

“Ngươi không phục ta, có thể!”

“Nói ta không công chính, cũng có thể!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nhìn qua Hoắc Thanh Chiêm, nói: “Chỉ có điều, ta là chân truyền thủ đồ, ngươi liền muốn quy thủ ta lập quy củ, tư xông pháp trận, cùng trộm cướp tiên môn điển tịch cùng tội... Khúc sư đệ, dựa theo tiên môn quy củ, phải làm xử trí như thế nào?”

Khúc Trục nghe vậy, trầm giọng trả lời: “Huỷ bỏ tu vi, trực xuất sư môn!”

“Nhẹ như vậy?”

Mạnh Tuyên nhíu nhíu mày, nói: “Có hay không quá nặng hay sao?”

Khúc Trục không khỏi có chút dở khóc dở cười, nhưng vẫn là cẩn thận nghĩ nghĩ, nói: “Như đã tạo thành trọng tổn thất lớn, đương tru chi!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, thản nhiên nói: “Nếu như không phải ta ly sơn trước khi, để lại cái này Thận Yêu chăm sóc pháp trận, lúc này hắn đã trộm khiêu Kinh Quật điển tịch, không biết đến tới đâu rồi, lợi dụng đã tạo thành trọng tổn thất lớn đến xử trí a!”

“Ngươi... Ngươi muốn giết ta?”

Hoắc Thanh Chiêm kinh hãi, trên mặt lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Mạnh Tuyên trên mặt lộ ra một loại kỳ quái biểu lộ, cười lạnh nói: “Người thực cảm thấy ta là cái gì người lương thiện, năm lần bảy lượt tha cho người?”

Gặp Mạnh Tuyên biểu lộ cũng không phải là giả bộ, Hoắc Thanh Chiêm tức thì kinh hãi, kêu lên: “Người... Người không thể giết ta...”

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, nói: “Ta nói rồi không cho phép người tiến vào Kinh Quật, người còn không phải đến rồi?”

Hoắc Thanh Chiêm trong nội tâm sợ hãi, vù vù thở hỗn hển, đột nhiên, hắn như là đã quyết định cái gì quyết tâm, trên mặt lộ ra lãnh lạnh vui vẻ, lạnh giọng nói: “Tiểu tặc, người chớ nói giết ta, mặc dù là làm tổn thương ta một cái ngón út đầu, đều người sẽ phải hối hận... Người căn bản cũng không biết ta người sau lưng là ai, đặc tội Hồng hoàn thi xã, ta cam đoan người tại tiên môn bên trong, nửa bước khó đi...”

“Hồng hoàn thi xã?”

Khúc Trục nghe vậy, lập tức sắc mặt đại biến, lão đảo lui về phía sau mấy bước, mồ hôi lạnh tự cái trán chảy xuống.

Mạnh Tuyên nghe vậy, cũng là lập tức cả kinh, Tam Thập Tam Kiếm chịu hắn khí cơ dẫn dắt, nhất thời bay lên, xa xa chỉ ở Hoắc Thanh Chiêm trước mặt, lạnh giọng nói: “Hồng hoàn thi xã là cái gì? Hắn là cùng Tàn Hồng Hoàn có quan hệ? Người nhanh chóng nói đến!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 125 : Sương mù lượn lờ Vân Quỳnh Nha

Chương 125: Sương mù lượn lờ Vân Quỳnh Nha

“Đó là một cái người khó có thể tưởng tượng khủng bố tồn tại... Người nếu muốn giết ta, nhất định sẽ hối hận...”

Hoắc Thanh Chiêm sắc mặt dữ tợn, ẩn lộ đắc ý. Chứng kiến Mạnh Tuyên khần trương bộ dáng, hắn còn tưởng rằng là Mạnh Tuyên sợ, lập tức tin tưởng phóng đại, quả hồng quả uy hiếp. Hắn nhưng lại không biết, Mạnh Tuyên lúc này không phải sợ rồi, mà là nổi giận, đang nghe được tên thời điểm, Mạnh Tuyên tự nổi giận, vốn là có thể giết có thể không giết Hoắc Thanh Chiêm, lúc này ở Mạnh Tuyên trong nội tâm đã lên tất sát danh sách.

“Khúc sư đệ, các người đi ra ngoài trước a...”

Mạnh Tuyên bình tĩnh lại, hướng Khúc Trục đám người nói.

Khúc Trục bọn người sắc mặt đều có chút khó coi, không biết Mạnh Tuyên lại để cho hắn ly khai là dụng ý gì, nhưng vẫn là theo lời đã đi ra.

Chờ đến Mạnh Tuyên cùng Hoắc Thanh Chiêm một mình tương đối lúc, Hoắc Thanh Chiêm nghiêm nghị cười lạnh: “Người đem hắn khiêu khai là muốn làm cái gì? Hướng ta cầu xin tha thứ hay là muốn nghiêm hình bức ta, tìm hiểu Hồng hoàn thi xã tin tức? Ta cho người biết, ta chính là Hồng hoàn thi xã chính thức thành viên, người giết ta, mặc dù có chương giáo sư tôn hộ người, người cũng tuyệt đối sống không quá nửa năm... Trừ phi người vĩnh viễn trốn ở tiên môn không xuất ra đi!”

Mạnh Tuyên thở dài, không cùng hắn nói nhảm, trực tiếp véo nổi lên pháp quyết.

Đại Ai Ân!

Thế gian đại khái không còn có so Đại Ai Ấn dễ dàng hơn bức cung phương pháp.

Một lúc lâu sau, Mạnh Tuyên dĩ nhiên biết được Hoắc Thanh Chiêm về Hồng hoàn thi xã hết thấy, trong nội tâm đã nén giận lại phần nộ.

“Tần Hồng Hoàn... Không thể tưởng được chúng ta lần thứ nhất giao thủ, đã bắt đầu rồi...”

Mạnh Tuyên ngửa mặt nhìn qua tại, trong miệng thì thảo nói ra, thanh âm bình tĩnh, nhưng sát khí tung hoành.

“Đại sư huynh...”

Đúng lúc này, một thanh âm coi chừng kêu lên.

Mạnh Tuyên quay đầu, đã thấy là Khúc Trục cùng Liên Sinh Tử vào được, cẩn thận từng li từng tí nhìn xem hắn, lại vượt qua thân thể của hắn, nhìn thoáng qua Hoắc Thanh Chiêm, gặp Hoắc Thanh Chiêm cũng không có bị hắn chém thành hai nửa, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

“Chuyện gì?”

Mạnh Tuyên dĩ nhiên khôi phục bình tĩnh.

“Cái kia... Vân sư huynh trở lại rồi...”

“Vân sư huynh? Cái gì Vân sư huynh?”

Mạnh Tuyên gặp Khúc Trục sắc mặt quái dị, có chút khó hiểu mà hỏi.

Đối với Khúc Trục hắn hay vẫn là hiểu rõ, tuổi dài, làm người xử sự cũng so sánh ôn trọng, rất ít lộ ra như vậy biểu lộ.

Khúc Trục cười khở một tiếng, nói: “Bảy năm trước đã đi ra Thiên Trì tiên môn cuối cùng một cái Chân Truyền Đệ Tử... Vừa rồi, hắn trở lại rồi...”

“Hả?”

Mạnh Tuyên cũng không khỏi nao nao, trong nội tâm bay lên một tia quái đản cảm giác, liền đi tới pháp ngoài trận mặt.

Trên đường, Khúc Trục hướng Mạnh Tuyên nói ra Vân Quỷ Nha thân phận.

Lại nguyên lai, tại Thiên Trì phân đông đã đi ra tiên môn, cái đầu môn phái khác Chân Truyền Đệ Tử ở bên trong, Vân Quỷ Nha là cuối cùng một cái ly khai Sơn môn, cũng là phân đông Chân Truyền Đệ Tử trong thiên phú cao nhất một cái. Tục truyền hắn tại vừa vào sơn môn lúc, đã từng leo lên Bát giai thành tiên đài, xem như kinh tài tuyệt diệu rồi, về sau tại kiếm hồ thỉnh kiếm, càng là một lần dẫn động trăm thanh phi kiếm, khiếp sợ cả nhà.

Chỉ có điều, hắn nổi danh nhất, hay vẫn là tại thuật pháp phương diện tạo nghệ, từng có người xưng hắn vì Đông Hải Thánh Địa gần trăm đến thuật pháp thiên phú bài danh thứ hai, mà xếp hàng thứ nhất, là Tử Vi tiên môn Lâm Băng Liên. Chỉ có điều, Lâm Băng Liên sở trường thủy pháp, mà Vân Quỷ Nha lại am hiểu Ngũ Hành cùng tu, bởi vậy rất nhiều người đều cho rằng, Vân Quỷ Nha thành tựu tương lai, có thể so với Lâm Băng Liên cao hơn nhiều lắm.

Đương nhiên, đây chỉ là một suy đoán, Lâm Băng Liên với tư cách Tử Vi tiên môn Đại sư tử, hôm nay tu vi đã đột phá Chân Linh cảnh, mà Vân Quỷ Nha tắc thì hay là thật khí cửu trọng, cùng Lâm Băng Liên có chênh lệch rất lớn.

“Mười năm trước, chúng ta Thiên Trì tiên môn bị trời giáng kiếp hỏa, trong môn trưởng lão và tinh anh đệ tử, chết thương hầu như không còn, còn sống một ít người, cũng tận đều đã đi ra, duy có Vân Quỷ Nha sư huynh giữ lại, khi đó, hắn còn chỉ có chân khí lục trọng tu vi, cũng bởi vì được khi đó, cả tòa núi môn chi nhân, chỉ còn hắn một cái thiên tư kinh người Chân Truyền Đệ Tử, bởi vậy tứ đại trưởng lão đối với hắn đều phi thường yêu thích, không chỉ có bốn vị trưởng lão thay phiên chỉ điểm hắn tu hành, mà ngay cả chương giáo sư tôn, cũng mang một miếng chính mình chuẩn bị dùng đến chữa thương Bảo Đan —— sinh linh hóa hóa đan ban cho hắn, trợ hắn tẩy cân phạt tủy, gia tăng tích lũy, cũng may đột phá Chân Linh thời điểm, nhảy lên trùng thiên!”

Khúc Trục vừa đi, một bên nhẹ giọng thở dài, cho Mạnh

Tuyên giảng lấy Vân Quỷ Nha trước khi sự tích.

“Vân sư huynh cũng phi thường không chịu thua kém, ngần ngừ ba năm thời gian, tu vi phóng đại, một lần hành động đạt đến chân khí đỉnh phong, ngang hàng người trong hân hữu địch thủ, vốn, chúng ta lúc ấy đều cho là hắn biết bay nhanh chóng lớn lên, trở thành Thiên Trì lại một tuần tú tài giỏi, lại không nghĩ rằng, tại hắn tu vi đạt đến đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa đột phá Chân Linh cảnh thời điểm, hắn lại cảm giác Thiên Trì tiên môn đã không cách nào nữa trợ hắn đột phá, phải ly khai Thiên Trì, đến nơi khác đi thay cơ duyên, lúc ấy, tánh khí táo bạo Tứ trưởng lão, thậm chí muốn một chương đánh chết hắn, lại bị mặt khác ba cái trưởng lão cản lại, chỉ nói nhân tâm không thể cưỡng cầu, hắn nếu muốn đi, lại còn lưu hắn làm gì? Vì vậy tại cái đó đêm mưa, Vân Quỷ Nha bái cách sơn môn, như vậy rời đi, từ nay về sau bảy năm, xa ngút ngàn dặm không tin tức... Mà Thiên Trì, cũng chỉ còn lại mấy người chúng ta không nên thân đệ tử!”

Mạnh Tuyên nghe xong, cũng không chỉ có nhú mày, thần nhiên nói: “Đã lúc ấy đi như vậy tuyệt quyết, hôm nay lại trở lại làm cái gì?”

Khúc Trục cười khổ, lắc đầu nói: “Người đó có thể biết?”

Đi vào Vân Ẩn phong phụ cận lúc, Mạnh Tuyên vừa mới bắt gặp một cái áo trắng công tử phiêu nhiên đi tới.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy hắn dáng người thon dài, ăn mặc một thân màu trắng áo choàng, bạch chói mắt, một tia chỗ bắn đều nhìn không thấy, mũi cao thẳng, hai hàng lông mày nhập tóc mai, sinh tuấn mỹ dị thường, ở bên cạnh hắn, tựa hồ quanh năm quanh quần lấy sương mù nhàn nhạt, thoạt nhìn có loại giống như cách một thể hệ mờ mịt cảm giác, tựa hồ hắn không phải trong trần thế người, tùy thời hội phá không bay đi, trốn vào một không gian khác.

Ở bên cạnh hắn đi theo nhiều cái Thiên Trì đệ tử, biểu lộ vui mừng mà cung kính, vừa nói vừa cười lấy.

“Ai, bảy năm chưa về, hết thấy cũng không có thay đổi hóa a...”

Mạnh Tuyên ngơ không mà đến, chính nghe được cái kia áo

trắng công tử nói ra những lời này.

Nhìn thấy Mạnh Tuyên ngự không bay tới, cái kia áo trắng công tử ánh mắt hướng hắn quét qua, thản nhiên nói: “Người tự là Mạnh Tuyên a?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, vốn giờ lên, chuẩn bị thi lễ tay cũng buông xuống, nhẹ gật đầu, nói: “Ta chính là!”

Áo trắng công tử cao thấp đánh giá hắn liếc, bỗng nhiên nói: “Người có biết tội của người không?”

“Biết tội?”

Mạnh Tuyên không nghĩ tới hắn bỗng nhiên vào đầu cho mình đến rồi một câu như vậy, biểu lộ cổ quái nhìn xem hắn, nói: “Tội gì?”

Mạnh Tuyên còn thực thật không ngờ, cái này Khí môn mà đi Vân Quỷ Nha, vừa về đến muốn hỏi mình có biết không tội!

“Hừ!”

Áo trắng công tử lạnh lùng nói: “Chiêu Dương quận nội, cướp lương giết người, đây là một tội. May mắn chạy trốn về sau, huyết tinh trả thù, một đêm qua đi, Chiêu Dương không hiệp, đây là hai tội. Trở lại tiên môn, trước mặt mọi người giết người, âm tàn thô bạo, đây là ba tội. Gây hạ mầm tai vạ, dẫn phát Cự Linh Thiên Trì đại chiến, bị người đánh đến tận cửa đền, còn muốn cưỡng giáo ra tay, thay người tru địch, đây là bốn tội, chính người không nghĩ tỉnh lại, lại vẫn có mặt tới hỏi ta là tội gì?”

“Ha ha...”

Mạnh Tuyên ánh mắt híp lại, cảm thấy giận dữ, cũng không cùng hắn cãi lại, chỉ là nhàn nhạt hỏi: “Người là người nào?”

Áo trắng công tử giận dữ, quát lạnh nói: “Trang si làm ngốc! Ta chính là Thiên Trì chân truyền Vân Quỷ Nha, so người sớm nhập môn mười một năm, người thấy ta không nói miệng nói sư huynh, quỳ xuống lĩnh phạt, lại vẫn xin hỏi ta là người như thế nào?”

Nghe xong Vân Quỳnh Nha, Thiên Trì chúng đệ tử đều trong lòng bốc lên đồ mồ hôi, lạnh lẽ lui qua một bên rồi.

Một cái là bảy năm trước tự danh chấn Đông Hải Thánh Địa thiên tài đệ tử, từng đã là Thiên Trì Đại sư huynh, một cái là nhập môn không lâu, lại sát phạt quyết đoán, dùng lời lẽ phong hành thủ đoạn thuyết phục bọn hắn đương nhiệm chân truyền thủ đồ, đối mặt hai người kia, bọn hắn liền câu nói cũng không dám chọc vào, cái đó một cái cũng không dám đắc tội, bởi vậy hay vẫn là bo bo giữ mình, lạnh lẽ lui qua một bên xem cuộc vui so sánh tốt.

“Bảy năm trước ngươi rời đi rồi tiên môn, mấy ngày liền trì đệ tử cũng không phải, cũng coi là ta người nhà tử sư huynh?”

Mạnh Tuyên đối mặt Vân Quỳnh Nha quát chói tai, không lưu tình chút nào, trả lời lại một cách mỉa mai.

“A...”

Vân Quỳnh Nha trên mặt lộ ra một vòng giễu cợt, thản nhiên nói: “Ai nói ta ngay cả Thiên Trì đệ tử cũng không phải?”

Vừa nói, hắn bỗng nhiên theo trong tay áo lấy ra một thanh Tử Thanh song sắc phi kiếm, bày tại lòng bàn tay.

“Kiếm hồ phi kiếm?”

Mạnh Tuyên cảm thấy không khỏi rùng mình, chuôi phi kiếm có rất rõ ràng kiếm hồ phi kiếm Linh khí, cùng Tam Thập Tam Kiếm có cùng nguồn gốc.

“Thiên Trì đệ tử nếu muốn thoát ly sơn môn, đều muốn đem kiếm hồ phi kiếm thả lại trong hồ, ngươi không phải không biết nói?”

Vân Quỳnh Nha trên mặt lộ ra một vòng lạnh trào, thản nhiên nói: “Bảy năm trước ta đã có tâm chương, ly khai Sơn môn, ra ngoài du lịch, bảy năm chưa về là thực, nhưng ta Thiên Trì đệ tử thân phận nhưng lại vẫn còn, trong núi không lão hồ, hầu tử xưng bá Vương, ta không về sơn môn, liền tha cho ngươi làm hai ngày chân truyền thủ đồ, nhưng ta vừa về đến, ngươi bất luận là tu vi hay vẫn là thân phận, đều được xếp hạng ta phía dưới!”

Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh lẽo, chau mày, trong nội tâm cũng lập tức điểm khả nghi bộc phát.

Dựa theo lẽ thường, Thiên Trì đệ tử ly sơn hoặc là vẫn lạc, phi kiếm đều thả về kiếm hồ, có thể Vân Quỷ Nha phi kiếm, vì sao lại vẫn đang tại trên người hắn?

Nếu là hắn thật là ra ngoài lịch lãm rèn luyện, chương giáo sư tôn, như thế nào lại mang chân truyền thủ đồ lệnh ban cho chính mình?

Quay đầu lại nhìn Khúc Trục liếc, đã thấy Khúc Trục cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, âm thầm lắc đầu, ý bảo mình cũng không biết chi tiết.

“Hừ, cũng thế, ta biết trong lòng ngươi không phục, vậy cũng không phòng, đợi ta bái kiến chương giáo sư tôn, hỏi lại tội của ngươi!”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng nói xong, ông tay áo phất một cái, muốn bay về phía Vân Ân phong.

“Không cần phải đi rồi, chương giáo sư tôn chính đang bế quan, từng đã phân phó, nếu không đại sự, không cho phép quan trên quấy rầy hắn lão nhân gia...”

Mạnh Tuyên ngăn cản hắn, chương giáo sư tôn đã tiến vào Tịch Diệt trạng thái điều tức, không muốn ngoài chỗ người biết được, tự nhiên không thể để cho hắn quan trên.

Tự tính toán Vân Quỷ Nha thật sự còn có Thiên Trì Chân Truyền Đệ Tử thân phận, dù sao bảy năm chưa về, cũng không biết đi nơi nào, thân phận khả nghi, Mạnh Tuyên cũng sẽ không khiến biết được chương giáo sư tiến nhập Tịch Diệt trạng thái sự tình.

“A, vậy cũng được không khéo, sẽ chờ chương giáo sư tôn xuất quan gặp lại a, mà lại tha cho ngươi lại Tiêu Dao mấy ngày!”

Vân Quỷ Nha thật cũng không có cưỡng ép trèo lên nói, nghe vậy liền thu pháp quyết, cười lạnh nhìn Mạnh Tuyên liếc, đang muốn nói chuyện, chợt nghe được một người kêu to: “Vân sư

huynh cứu ta...”

Nhìn lại, lập tức giận dữ, cậu mày nói: “Hoắc sư đệ? Đây là có chuyện gì? Mau buông ra hử!”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 126 : Bách niên vừa ra thuật pháp thiên tài

Chương 126: Bách niên vừa ra, thuật pháp thiên tài

Lại nguyên lai, Hoắc Thanh Chiêm đang bị Liên Sinh Tử tự pháp trận trong bắt lại đi ra, muốn theo như Mạnh Tuyên phân phó, đưa hắn giam lại, cái kia Hoắc Thanh Chiêm lại liếc thấy được Vân Quỷ Nha, vốn là khễ giết mình, không có tin tưởng dụi dụi mắt con người, xoáy và kêu lớn lên.

Gặp Vân Quỷ Nha hỏi, Hoắc Thanh Chiêm trong mắt bỗng nhiên bắn ra một đạo hận ý, lớn tiếng kêu lên: “Vân sư huynh, toàn bộ là vì Mạnh Tuyên cái này vô sỉ tiểu nhân, bụng dạ hẹp hòi, đơn giản là ta đã từng cùng hắn động trải qua cạnh tranh, liền một mực không Hứa sư đệ tiến vào Kinh Quạt đọc qua công pháp, sư đệ rơi vào đường cùng, đành phải nghĩ đến bằng lực lượng của mình phá trận đi vào, vậy mà lại bị hắn thiết hạ độc kế, hung hăng tra tấn ta, thậm chí còn muốn giết ta, trước khi sư đệ khẩn cầu không cửa, may mà trời xanh có mắt, Vân sư huynh người về tới sơn môn, kính xin vì sư đệ làm chủ a...”

Nghe Hoắc Thanh Chiêm, Vân Quỷ Nha sắc mặt đột nhiên lạnh, lạnh giọng nói: “Mạnh Tuyên, người đối với việc này giải thích thế nào?”

Mạnh Tuyên nghe vậy, cũng là mày nhăn lại, lạnh lùng nhìn qua Vân Quỷ Nha, nói: “Người muốn ta giải thích cái gì?”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng nói: “Hoắc sư đệ bái nhập Thiên Trì tiên môn đã có chín năm rồi, nhập môn năm so người cao nhiều, người tuy nhiên vận khí tốt, vừa vào cửa ở bên trong, liền được chân truyền thân phận, nhưng nghiêm khắc lại nói tiếp, hắn lại được tính cả là của người tiền bối, người lại có gì tư cách xa lánh hắn? Thậm chí còn thiết kế hại hắn? Chẳng lẽ nói, ta đã đi ra tiên môn không bao lâu, Thiên Trì tiên môn tự nửa điểm quy củ cũng không có sao? Nhanh chóng mang Kinh Quạt pháp trận mắt giao cho hắn làm tạ, sau đó chính

ngươi hồi Tọa Vong phong diện bích, quyền cho là đối với ngươi khiển trách rồi!”

“Ngươi muốn phạt ta?”

Mạnh Tuyên cảm thấy giận dữ, sắc mặt đã âm trầm xuống.

“Ta chính là Thiên Trì chân truyền thủ đồ, sư huynh của ngươi, không có tư cách phạt ngươi sao?”

Vân Quỷ Nha cũng nghiêm nghị hét lớn, vẻ mặt công chính không a.

“Chân truyền thủ đồ? Hừ, trong mắt ta, ngươi mấy ngày liền trì đệ tử cũng không phải!”

Mạnh Tuyên cảm thấy tức giận, trực tiếp quát lạnh nói: “Hiện tại chương giáo sư tôn đã tại bệ tử quan, thân phận của ngươi sự tình, tạm thời không đề cập tới, nhưng bất luận sự thật như thế nào, theo ta được biết, bảy năm trước khi ngươi tự là phản bội mà ra rồi, hiện tại Thiên Trì chân truyền thủ đồ lệnh tại trên người của ta, Thiên Trì sự vụ, liền để ta làm xử trí, người này là giết là phế là quan là phóng, ta định đoạt, không tới phiên ngươi xen vào!”

Vân Quỷ Nha nghe xong những lời này, sắc mặt nhất thời lạnh xuống, trong không khí nhiệt độ tựa hồ đang không ngừng hạ thấp.

“Khẩu khí thật lớn, ngươi cùng ngày trì tiên môn là chính ngươi sao?”

Mạnh Tuyên cười lạnh: “Thiên Trì tiên môn là từng cái Thiên Trì đệ tử, nhưng ngươi bây giờ là không phải Thiên Trì đệ tử còn không xác định, cho nên không có bất kỳ nói chuyện tư cách, tại chương giáo sư tôn mở miệng, xác định thân phận của ngươi trước khi, cái này Thiên Trì tiên môn, chỉ có thể nghe ta, dù sao chân truyền thủ đồ lệnh bài tại trong tay của ta, hơn nữa là do chương giáo Chí Tôn tại ta nhập môn thời điểm, tự tay ban cho của ta...”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng cười cười, lạnh giọng nói: “Chân truyền thủ đồ lệnh, đã sớm nên thuộc về ta, chẳng qua là khi sơ ta khinh thường tại đi lấy mà thôi, hôm nay ngươi đã sáng

đi ra, liền trực tiếp lấy tới a!”

Đang khi nói chuyện, trong mắt của hắn âm quang lóe lên, ông tay áo phát một cái, vậy mà trực tiếp động thủ.

Lập tức bốn phương thiên địa, tinh khí tuôn ra.

Bảy năm trước liền dương danh Đông Hải Thánh Địa một đời tuổi trẻ thuật pháp thiên tài, vừa ra tay quả nhiên bất phàm.

Mỗi người thi triển thuật pháp, cũng phải có kết ấn, tụng chú quá trình, tốt trợ chân khí câu thông Thiên Địa vạn vật, thế nhưng mà Vân Quỷ Nha chỉ là ông tay áo phát một cái, phương viên trăm trượng ở trong thiên địa tinh khí liền lập tức đều bị hắn dẫn động rồi.

“Ầm ầm” một tiếng, dưới mặt đất Thổ tầng bên trong, chui ra một cái đại thủ, hung mãnh hướng về Mạnh Tuyên trào tới, bên cạnh dây leo tắc thì như độc xà bình thường, tức thì sinh trưởng tốt, vậy mà hóa thành đạo đạo lục sắc độc xà, âm độc vô cùng cuốn hướng về phía Mạnh Tuyên, trong không khí, càng có điểm một chút hỏa tinh bắt đầu ngưng tụ, tựa hồ tùy thời đều hóa thành cực lớn hỏa cầu, hướng về Mạnh Tuyên vào đầu nện xuống.

“Hả?”

Đôi mắt loại này bốn phương tám hướng vọt tới công kích, Mạnh Tuyên không dám khinh thường, tức thì mang Tam Thập Tam Kiếm lấy đi ra, thuật pháp cao thủ, hắn bá kiến không ít, nhưng trực diện phương diện này đối thủ, còn là lần đầu tiên, hơn nữa Vân Quỷ Nha cái này vừa ra tay, bất luận là thi pháp tốc độ, hay vẫn là dẫn động thiên địa tinh khí quy mô, đều phi thường mạnh, cơ hồ so không thi triển Chân Linh cảnh lực lượng Hoa Sơn Đồng cao hơn lưỡng giai.

Có thể nói, người này tu vi cùng Mạnh Tuyên đều là đã đứng ở Chân Khí cảnh đỉnh phong, nửa bước Chân Linh cảnh giới.

Mà hắn lại là thuật pháp cao thủ, mà là tại tu làm cơ sở bên trên, lẫn không tăng thêm to như vậy sức chiến đấu.

Một trận chiến này, vừa mới bắt đầu, hung hiểm liền xa xa cao hơn Mạnh Tuyên cùng Hoa Sơn Đồng một trận chiến.

Khúc Trục cùng Hoắc Thanh Chiêm, Liên Sinh Tử đều là sắc mặt đại biến, rất nhanh lui về phía sau mấy bước.

Bảy đại tiên môn, Chân Truyền Đệ Tử phân tam đẳng, Mạnh Tuyên cùng Vân Quỷ Nha, cũng đã là thượng đẳng chân truyền tu vi.

Cái này giữa hai người chiến đấu, tuyệt không phải bọn hắn có thể nhúng tay, thậm chí đã đến gần thì có cá trong chậu tai ương.

Nhưng mà đúng lúc này, bỗng nhiên bên trên bầu trời truyền đến một tiếng cười khẽ, xoáy và liền có một điểm băng hoa dùng tốc độ như tia chớp rơi xuống, bỗng nhiên tâm đó, không khí trở nên cực độ rét lạnh, Mạnh Tuyên cùng Vân Quỷ Nha chỗ mười trượng chi địa, đều bị óng ánh Băng Sương đông cứng rồi, giống như một mảnh Băng Tuyết Thế Giới, chỉ là tại đây Băng Tuyết Thế Giới ở bên trong, bay lại không phải sáu múi bông tuyết, mà là đoá đoá Băng Liên.

Vân Quỷ Nha bên người, bay lên sáu đoá thật nhỏ Băng Liên, trong suốt như ngọc, lại mờ mờ ảo ảo có không hiểu quý tích.

Mà Vân Quỷ Nha tại Băng Liên vây quanh phía dưới, cũng cúi đầu, vẫn không nhúc nhích, tựa hồ tại đang suy nghĩ cái gì.

Về phần hắn vừa rồi khỏi xưởng sở hữu công kích, đều bị những Băng Tuyết này phong bế, không tiếp tục một tia sinh cơ.

Từ nơi này phiến Băng Tuyết thượng diện, Mạnh Tuyên cảm nhận được một tia quen thuộc khí cơ, trên mặt không khỏi lộ ra mỉm cười, hướng về không trung vừa chấp tay, cười nói: “Không biết Lâm sư tỷ khi nào đại giá quang lâm, chưa từng xa ghênh, còn xin thứ tội!”

“Đến rồi có một hồi rồi, gặp hai người các ngươi chính đang nói chuyện, còn rất có ý tứ, liền chưa từng quấy rầy...”

Theo tiếng, từ không trung xuất hiện một tòa Băng Liên, tại Băng Liên phía trên, lại ngồi một nữ tử, thân mặc bạch y, dáng người cao gầy, dáng vẻ lười biếng, tại trên mặt nàng, tựa hồ không có bất kỳ một điểm huyết sắc, bạch cơ hồ trong suốt,

nhưng ngũ quan rồi lại vô cùng hoàn mỹ, giống như Bạch Ngọc điều thành, một đầu tóc đen theo gót vai xõa xuống, cùng màu trắng khuôn mặt tạo thành cực kỳ tươi sáng rõ nét đối lập.

Lúc này trên mặt chính mang theo một tia mỉm cười, càng khiến cho nàng thanh lệ siêu tuyệt, tựa như Cửu Thiên Tiên tử hạ phàm.

Không phải người khác, đúng là Mạnh Tuyên gặp qua một lần Tử Vi tiên môn Đại sư tỷ Lâm Băng Liên, Đông Hải Thánh Địa trăm năm qua thuật pháp đệ nhất nhân.

“Trong môn việc vặt, lại làm cho Lâm sư tỷ chê cười...”

Mạnh Tuyên cười khổ một tiếng, hướng Lâm Băng Liên chấp tay.

Lâm Băng Liên cười nói: “Cái đó môn phái nào, đều thiếu đi những đáng ghét này sự tình, chúng ta Tử Vi tiên môn không phải là không như thế? Bất quá, vốn định lấy nhìn người uy phong đại triển, mang cái thẳng này cầm xuống, hết lần này tới lần khác người này thi triển thuật pháp cũng không tệ lắm, ta tâm ngứa khó chịu, tại các người Thiên Trì tiên môn động thuật pháp, đây chính là tội lớn, kính xin người cái này Thiên Trì Chân Truyền Đại Đệ Tử thứ lỗi rồi...”

Lâm Băng Liên rơi xuống, hướng Mạnh Tuyên mỉm cười cùng thi lễ.

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, liền đã hiểu Lâm Băng Liên tâm tư, cảm thấy cảm động.

Cái này Lâm Băng Liên, lại làm sao thật là xem Vân Quỷ Nha thuật pháp thi không sai, khó chịu tâm ngứa mà ra tay?

Nàng vốn chính là cố ý muốn trợ Mạnh Tuyên, mới ra tay, nàng nói như vậy, chỉ là bởi vì nàng là Tử Vi tiên môn chi nhân, tại Thiên Trì tiên môn động thủ, liền lộ ra nhìn trời trì tiên môn bất kính, bởi vậy cố ý nói như vậy, tốt cho Mạnh Tuyên mặt mũi.

“Ba...”

Đúng lúc này, Vân Quỷ Nha bỗng nhiên ngẩng đầu lên đến, bàn tay bỗng nhiên sáng lên một gập sáng ngời hỏa hoa, rồi sau đó hóa thành một đầu Hỏa xà, quần thân chạy, lập tức, cái kia sáu đóa vây quanh hắc Băng Liên phát ra rất nhỏ tiếng vỡ vụn, trong lúc đó khối băng mọi nơi vỡ ra, Vân Quỷ Nha tắc thì ngẩng đầu lên đến, nhàn nhạt nhìn về phía Lâm Băng Liên, một trương tuần mỹ trên khuôn mặt không có chút nào biểu lộ.

“Ngươi là Tử Vi môn nhân, lại đi vào chúng ta Thiên Trì tiên môn, còn hướng ta ra tay, lại là ý gì?”

Vân Quỷ Nha bình tĩnh hỏi, thanh âm lạnh lùng, lại tựa hồ như không có chút nào nộ khí, chỉ là vừa mới kiêu ngạo quét qua là hết.

Lâm Băng Liên cười nhạt một tiếng, nói: “Vừa rồi sao... Ta chính là nhìn ngươi thuật pháp thi triển không sai, nhìn không được gom góp cái nào nhiệt mà thôi, chỉ dùng ba hơi thời gian, liên phá của ta sáu đạo hoa sen tiểu trận, ngươi cũng xem là tốt rồi...”

“Không cần phải nói những vô dụng này, ngươi vừa rồi nếu là đúng ta có địch ý, sẽ không chảy ra ba hơi thời gian đến cho ta phá trận!”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng nói ra: “Ngươi so với ta sớm một bước bước ra Chân Linh cảnh, thực lực thắng ta một bậc, vậy cũng không có gì có thể nói, bất quá, ta và ngươi đều có bách niên hiếm khi gặp thuật pháp thiên tài danh tiếng, chỉ có điều ngươi tự tiện thủy pháp, mà ta năm pháp kiêm tu, đợi đến lúc ta đột phá Chân Linh thời điểm, không thiếu được còn phải lại hướng ngươi lãnh giáo một lần, nhìn xem cái này tiên môn bách niên khó gặp thuật pháp thiên tài, rốt cuộc là ai!”

“Muốn cái này hư danh, ngươi cứ việc cầm lấy đi, bất quá ngươi muốn luận bàn, vậy thì nhanh một chút đột phá Chân Linh a!”

Lâm Băng Liên nhàn nhạt nói ra, thật cũng không có xem thường Vân Quỷ Nha ý tứ.

Mạnh Tuyên đang muốn lời nói lời nói, đột nhiên một tiếng giòn minh hưởng lên, Vân Ân phong bên trên, bỗng nhiên có hai đạo nho nhỏ thân ảnh bay xuống dưới, đúng là Hồng Quan

cùng Tùng Hữu, Hồng Quan sư tử tuy nhiên chưa từng hóa thành Hồng Loan bộ dáng, nhưng quanh người mang theo một đạo hỏa quang, lại tựa hồ như có thể ngự hỏa mà đi, mà Tùng Hữu sư huynh thì là bị Hồng Quan sư tử cầm lấy cái đuôi bay tới, lú lú gọi không ngừng.

Đã đến chỗ gần, Hồng Quan sư tử nhìn Mạnh Tuyên liếc, lại nhìn thoáng qua Lâm Băng Liên, tựa hồ yên tâm, sát khí biến mất.

Tùng Hữu sư hữu tắc thì theo Mạnh Tuyên góc quần bò lên trên đầu vai của hắn, đã ngồi đi lên, tròng mắt tròn căng con mắt chăm chăm vào Vân Quỷ Nha.

“Vừa rồi tâm ngứa khó nhịn, thì triển cái tiểu pháp thuật, lại không muốn kinh động đến Hồng Quan sư tử, còn xin thứ tội tắc thì cái...”

Lâm Băng Liên đối với Hồng Quan sư tử phi thường khách khí, mỉm cười thấp cúi đầu.

Hồng Quan sư tử tựa hồ cũng nhận thức nàng, đôi cánh nghiêng, Hồng quan hơi nghiêng, trả nàng thi lễ.

“Thì thầm...”

Tùng Hữu sư hữu đứng tại Mạnh Tuyên đầu vai, chỉ chỉ Mạnh Tuyên, vừa chỉ chỉ Vân Quỷ Nha, tựa hồ phi thường phần nộ.

Mạnh Tuyên minh bạch, đây cũng là Tùng Hữu sư huynh tại giúp mình đứng tràng tử rồi, hướng Vân Quỷ Nha tỏ vẻ nó là ủng hộ chính mình.

Nhìn Hồng Quan liếc, Vân Quỷ Nha lạnh lùng cười, nói: “Nguyên lai ta ly sơn bảy năm, Mạnh sư đệ liền mang tiên môn nhân tâm đều đón mua, thật sự là hảo thủ đoạn, cũng thế, chân truyền thủ đồ hư danh liền đưa cho yêu tên chi nhân, không sao cả rồi, chỉ có điều, Hoắc sư đệ chính là ta Thiên Trì tiên môn hiếm có nhân tài, ta đã có tâm bảo vệ hắn một bảo vệ, để cho ta đưa hắn hồi trên đỉnh trị một trị thương, như thế nào?”

“Không cần, ta đều có an bài!”

Mạnh Tuyên không nề mặt đến, lạnh lùng trả lời: “Người nếu thật đương chính mình là Thiên Trì đệ tử, liền tự chọn một phong đi tu hành a, không cần nhiều sự tình, nếu không ta sẽ mang người đuổi ra tiên môn, tự tính toán thân phận của người là thật sự, cũng phải chờ tới chương giáo Chí Tôn xuất quan thời điểm, mới tha cho người trở lại! Về phần Hoắc Thanh Chiêm, hấn phạm vào môn quy, ta không giết hấn là tốt, lại há lại cho người bảo vệ khó giữ được hay sao?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 127 : Thượng Cổ Kỳ Bàn

Chương 127: Thượng Cổ Kỳ Bàn

“Khúc sư đệ, mang Hoắc Thanh Chiêm giam lại!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nói một câu.

“Vâng, Đại sư huynh!”

Khúc Trục tiến lên, mang Hoắc Thanh Chiêm kéo đi qua, lúc này đây Hoắc Thanh Chiêm lại không có phản kháng, chỉ là nhìn xem Vân Quỷ Nha.

“Hừ, thật sự là đáng tiếc a, hảo hảo Thiên Trì tiên môn, vậy mà trở nên như thế chường khí mù mịt rồi...”

Vân Quỷ Nha lườm Lâm Băng Liên liếc, cũng không có ngăn trở, hừ lạnh một tiếng, liền tự đi nha.

“Đến rồi Đông Hải Thánh Địa, cũng không đi gặp ta vừa thấy, hẳn là ta Lâm Băng Liên còn không làm được người cái này Thiên Trì chân truyền thủ đồ bằng hữu sao?” Lâm Băng Liên đuổi đi Vân Quỷ Nha, trên mặt không Ruth hào tốt sắc, chỉ là mỉm cười hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Ta vậy mà cũng thẳng đến người ngày hôm qua chém Hoa Sơn Đồng, hướng người nghe ngóng, mới biết được người đã đi tới Thánh Địa, hơn nữa tu vi như thể tinh tiến...”

“Một mực bị đủ loại phiền lòng sự tình làm phức tạp, một mực chưa từng đạt được cơ hội, kính xin Lâm sư tỷ thứ tội!”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, hướng Lâm Băng Liên tố cáo cái tội, thỉnh nàng cùng Hồng Quan sư tỷ, Tùng Hữu sư huynh bên trên chính mình Tọa Vong phong.

Hồng Quan sư tỷ lại lắc đầu, trực tiếp ngự khởi ánh lửa, hướng Vân Ân phong đi, Tùng Hữu sư huynh tắc thì theo Mạnh Tuyên tới.

Tọa Vong phong bên trên, Đại Kim điều cái bụng chỉ lên trời, hai cánh triển khai, chính hướng thụ lấy thư viện hài đồng hầu hạ, hai cái tiểu hài tử tự cấp hấn xé cái vuốt bên trên da cũ, một đứa bé tự cấp nó chài vuốt trên bụng lông vũ, còn có một lão hài cầm bình rượu hướng nó trong miệng ngược lại, cái kia tự tại bộ dáng quả thực làm cho người tức lộn ruột, nhìn thấy Mạnh Tuyên hồi phong, nó cũng chỉ là lười biếng trừng mắt nhìn tự tính toán bắt chuyện qua rồi.

Tùng Hữu sư huynh xem xét, tắc thì nhất thời con mắt sáng ngời, tra vừa gọi thoáng qua, đem bình rượu đoạt đi qua, hướng trong miệng ngược lại.

Đại Kim điều bất mãn nhìn nó liếc, nói: “Đoạt cái gì à? Tổ chất, tổ chất! Rượu còn nhiều mà, ta Lão Kim thỉnh ngươi, cái kia tiểu oa nhi, ngươi gọi cái gì kia mà? Đi vào lấy thêm bình rượu đi ra, ta thỉnh Tùng Hữu sư huynh hát!”

Trong thư viện tiểu hài tử tương đương nghe lời, lập tức chạy vào đi lấy rượu rồi, Tùng Hữu sư huynh cũng làm cho Đại Kim điều nói có chút ngưng ngừng rồi, mang chai rượu lại trả lại cho nó, chờ trong thư viện tiểu hài tử cho mình lấy ra rồi, lưỡng trao bụng lấy, cùng Đại Kim điều đụng phải một cái, cùng hợp một cái, cùng một chỗ hà hơi, một cầm một thú nhìn nhau cười to, cái này hai cái về sau dương danh Đông Hải Thánh Địa tai họa cứ như vậy nhận thức.

Mạnh Tuyên đã hơn một tháng chưa từng trở lại, phòng trúc ở bên trong không khỏi tràn đầy tro bụi, sẽ không cho mời Lâm Băng Liên đi vào.

Tại cổ tùng hạ mặt trên ghé trúc ngồi xuống, đang lo lắng muốn hay không hái chút ít đã trà quả đại đến đãi khách, Lâm Băng Liên lại cười khoát tay áo, chính mình theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một cái bình ngọc, lại tiện tay hóa ra hai cái băng chén, mang trong bình ngọc chất lỏng đỏ ra, hương thơm xông vào mũi, mát lạnh động lòng người, dĩ nhiên là rượu, hay vẫn là khó gặp hảo tửu.

“Rượu này tên là Băng Thủy Ngọc Dịch, chính là ta tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện lúc trong lúc vô tình có được, đối với tu vi hữu ích, liền phân ngươi một ít a!”

Lâm Băng Liên mang bình ngọc đặt ở trên mặt bàn, cười mỉm nói.

“Đến rồi ta cái này Tọa Vong phong, lại muốn ầm Lâm sư tử rượu, ngược lại là có mất đạo đãi khách rồi...”

Mạnh Tuyên vốn là hảo tửu chi nhân, tự nhiên sẽ không cự tuyệt, khách khí một câu liền giơ lên băng chén.

Còn chưa kịp hát, đột nhiên hai đạo kinh phong đập vào mặt, nhưng lại Đại Kim điều cùng Tùng Hữu sư huynh nghe thấy được mùi rượu vị, đồng thời ném xuống trong tay chai rượu, nhào đầu về phía trước đoạt, Mạnh Tuyên lại càng hoảng sợ, vội vàng hướng bên cạnh nhảy dựng, lúc này mới tránh khỏi bị hai người này phốc ngã xuống đất kết cục, sau đó hai tên gia hỏa lại nhìn đúng Lâm Băng Liên, bất quá biết rõ Lâm Băng Liên tu vi rất cao, cũng không dám làm càn.

Lâm Băng Liên mỉm cười, lại hóa ra hai cái ly, cho chúng nó một người rót một chén, hai tên gia hỏa lúc này mới yên tĩnh rồi.

Một người một cầm một thú đồng thời mang chén rượu nâng lên, một ngậm ầm xuống, lập tức chỉ cảm thấy một đạo băng tuyết thẳng vào tạng phủ, xoáy và liền lại hóa thành một đoàn hỏa diễm, âm âm trong người dấy lên, tán phát ra đạo đạo tinh khí, chạy toàn thân cao thấp, mà trong miệng tắc thì có lưu dư hương, tựa hồ toàn thân từng cái lỗ chân lông cũng đã mở ra, cái loại này thông thấu cùng sáng khoái, thật làm cho người có loại phiêu nhiên dục tiên cảm giác.

“Hắn tổ mẫu, thoải mái!”

Đại Kim điều thở ra một hơi, kêu một tiếng.

Tùng Hữu sư huynh cũng là nheo lại đôi mắt nhỏ, vui sướng kêu vài tiếng.

Mạnh Tuyên thì là thưởng thức một phen, đã qua một hồi lâu mới nói: “Hảo tửu!”

Lâm Băng Liên mỉm cười, cũng uống xuống dưới, nhưng chỉ là trên mặt ửng đỏ, cũng không mặt khác biến hóa.

“Vừa mới người nọ là Thiên Trì tiên môn bảy năm trước bội phản sư môn cuối cùng một cái Chân Truyền Đệ Tử Vân Quỷ Nha a?”

Lâm Băng Liên ảm rơi xuống rượu về sau, tò mò hỏi.

Vân Quỷ Nha nhận thức nàng, nàng lại không biết Vân Quỷ Nha, chỉ là theo hần thuật pháp tu vi bên trên đoán được.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Đúng là hần, bảy năm trước hần ngược lại là bội phản sư môn, hay vẫn là bên ngoài du du lịch, là ta cũng không rõ ràng lắm, hần hôm nay bỗng nhiên về tới tiên môn bên trong, có phần để cho ta có chút không hiểu thấu, hiện tại Thiên Trì tiên môn còn có cái gì đáng giá người khác tranh đoạt sao? Hết lần này tới lần khác lúc này chương giáo sư tôn đang bế quan, cũng không cách nào hỏi hần lão nhân gia, chỉ có thể trước hết để cho cái thằng này đứng ở tiên môn trong rồi!”

Lâm Băng Liên nghe xong, lại là mỉm cười, nói: “Người không biết hần là vì cái gì trở lại hay sao? Ta nhưng lại biết rồi!”

Mạnh Tuyên nghe vậy, không khỏi khẽ giật mình, Lâm Băng Liên căn bản là không biết Vân Quỷ Nha, lại làm thế nào biết mục đích của hần?

Lâm Băng Liên cười cười, nói: “Mạnh sư đệ không biết Thượng Cổ Kỳ Bàn sắp mở ra sao?”

“Thượng Cổ Kỳ Bàn?”

Mạnh Tuyên không khỏi khẽ giật mình, cái tên này hần đã nghe xong nhiều lần, chỉ là một mực không có kỹ càng hỏi qua, đến cùng là địa phương nào.

Lâm Băng Liên khẽ giật mình, cười nói: “Người tại tiên môn này người nửa năm lâu, hần là không biết Thượng Cổ Kỳ Bàn sắp mở ra sự tình?”

Mạnh Tuyên cười khỏ nói: “Thật đúng không biết!”

Lâm Băng Liên che miệng cười cười, nói: “Ta đây đến nói cho người biết a, Thượng Cổ Kỳ Bàn là Đông Hải Thánh Địa một

mạnh cổ chiến trường di tích, tục truyền chính là Thượng Cổ hiền giả rơi mất một kiện pháp bảo, nội uẩn Huyền Cơ, mỗi khi có tiên môn đệ tử vì thiên tư khó khăn, không cách nào đột phá Chân Linh cảnh lúc, liền có thể tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn tìm cơ hội duyên, có thể tiến vào chiến trường người, cũng có một nửa có thể đột phá, dùng Chân Linh chi thân trở về!”

“Đột phá Chân Linh?”

Mạnh Tuyên sợ ngây người, vội hỏi nói: “Đột phá Chân Linh cảnh không phải cần tự ngộ sao?”

Lâm Băng Liên cười nói: “Phá vỡ mà vào Tự Tại cảnh không phải một kiện chuyện dễ dàng, mặc dù thiên tư lại cao, cũng không chế không được mình có thể hay không tiến vào Tự Tại cảnh, muốn đột phá Chân Linh cảnh dĩ nhiên là càng khó khăn, cái kia Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong huyền diệu, nghe nói ngược lại thật sự, hoàn toàn chính xác có một ít thật lâu chưa từng phá vỡ mà vào Chân Linh cảnh đệ tử, ở bên trong tìm được cơ duyên, dùng Chân Linh chi thân trở lại tiên môn!”

“Hạng gì huyền diệu?”

“Ta đây lại không biết, lúc trước ta phá vỡ mà vào Chân Linh cảnh lúc, cũng không có mượn nhờ ngoại lực, cũng không có tiến vào qua Thượng Cổ Kỳ Bàn, mà những chính thức kia tại Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong tấn chức đầu đệ tử, sau khi đi ra rồi lại giữ kín như bưng, không chịu nói cho người khác biết bên trong Huyền Cơ.”

Lâm Băng Liên cười cười, nói: “Thượng Cổ Kỳ Bàn mỗi cách hai mươi năm mở ra một lần, chính là tiên môn việc trọng đại, đến lúc đó Sở Vực sở hữu muốn đột phá Chân Linh cảnh tu giả đều chạy đến Đông Hải Thánh Địa, tranh đoạt cái kia vì số không nhiều danh ngạch, cạnh tranh cực kỳ kịch liệt, nhưng Thiên Trì tiên môn chính là Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong, có được mười cái danh ngạch, có thể trực tiếp đi vào, không cần lên lôi đài!”

“Mười cái danh ngạch?”

Nghe xong nàng..., Mạnh Tuyên cũng cười, nếu là có mười cái miễn chiến danh ngạch, ngày đó trì căn bản là không cần

lên lời đài rồi.

Hiện tại Thiên Trì tiên môn, tính toán đâu ra đấy cũng chỉ có mười người đệ tử.

“Đúng vậy, đúng là mười cái danh ngạch, đối với những thứ khác tiên môn mà nói, mười cái danh ngạch căn bản là không đủ phần đích, môn hạ đệ tử chỉ sợ muốn đánh vỡ đầu, có thể các ngươi Thiên Trì tiên môn, cái này mười cái danh ngạch nhưng căn bản dùng không hết, mà có tư cách vào nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, ít nhất cũng phải có chân khí cửu trọng tu vi, các ngươi Thiên Trì tiên môn ở bên trong cái này tu vi đệ tử chỉ sợ không nhiều lắm đâu?”

“Chân khí cửu trọng?”

Mạnh Tuyên không khỏi nao nao, tuy nhiên Thiên Trì tiên môn nửa năm qua này chúng đệ tử tu vi trưởng tiến có phần nhanh, nhưng đột phá chân khí cửu trọng, cũng cũng chỉ có Mặc Linh Tử, Khúc Trục cùng với Hoắc Thanh Chiêm mà thôi, nếu là chỉ có chân khí cửu trọng mới có tư cách vào nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, như vậy lại đi rút Hoắc Thanh Chiêm, tăng thêm chính mình, nhà mình cũng chỉ có thể chiếm đi ba cái danh ngạch, cũng có bảy cái nhân rồi...

“Cái này mười cái danh ngạch, trước kia tất cả mọi người cho rằng sẽ là Cự Linh môn, kết quả không nghĩ tới Hoài Ngọc chương giáo vừa ra tay, trực tiếp mang Cự Linh tiên môn sợ quá chạy mất rồi, trực tiếp đóng sơn môn, đồng thời cũng chấn nhiếp mặt khác trong lòng còn có làm loạn tiểu tiên môn, bởi vậy Thiên Trì tiên môn cái này mười cái danh ngạch đã không người dám đã đoạt, lại nói tiếp, đây chính là mười cái có thể đột phá Chân Linh cơ hội a, ngươi nói mặt khác đánh vỡ đầu muốn cướp cái này mười cái danh ngạch tiên môn trong nội tâm hội nghĩ như thế nào? Vân Quỷ Nha tại sao phải trở lại, hiện tại ngươi minh bạch chưa?”

Lâm Băng Liên khẽ cười nói, mặc dù chỉ là suy đoán của nàng, nhưng Mạnh Tuyên càng nghĩ càng cảm thấy đại có đạo lý.

Theo chương giáo Chí Tôn một kiếm kia, Thiên Trì tiên môn đã cầm lại đi một tí bản thuộc tại đồ đạc của mình.

Cái này mười cái tiền vào Thượng Cổ Kỳ Bàn danh ngạch, đúng là trong đó để cho nhất mắt người thêm một khối thật lớn thịt mỡ.

“Bất quá nói trở lại, cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn, ta cũng không đề nghị Mạnh sư đệ đi vào...”

Lâm Băng Liên cười mỉm nói: “Ta vừa mới quen thời điểm, người mới bắt quá là chân khí bất trọng tu vi a? Hiện tại không đến một năm thời gian, người đã tấn thăng đến Chân Khí cảnh đỉnh phong cảnh giới, phần này thiên phú có thể ngay cả ta cũng so ra kém, hơn nữa người có thể đánh bại Hoa Sơn Đồng, cũng có chút vượt quá dự liệu của ta, cái kia Hoa Sơn Đồng chính là chiến trận xuất thân, tại võ pháp một đạo, hơi có chút tạo nghệ, đơn thuần võ pháp, qua nhiều năm như vậy, hắn cũng chỉ thua ở qua Cửu Cung tiên môn một cái tên là Kiếm Thất trong tay người một lần...”

“Kiếm Thất?”

Mạnh Tuyên nao nao, đối với người này có chút tò mò.

Bởi vì chỉ có cùng Hoa Sơn Đồng chính diện giao chiến qua, mới biết được cái thằng kia võ pháp tạo nghệ cao bao nhiêu.

Tuy nhiên thắng hắn, nhưng nhờ là tu vi cùng bệnh chủng, thuần độ sức võ pháp, hắn thừa nhận mình không phải là Hoa Sơn Đồng đối thủ.

Mà cái kia Kiếm Thất, nếu là có thể tại võ pháp bên trên còn hơn Hoa Sơn Đồng, là được gặp hắn kinh diễm chỗ rồi.

Lâm Băng Liên nghe vậy, lại cười cười nói: “Người này đã từng cũng có chút kinh diễm, chỉ là về sau lại phế bỏ. Người cũng không nên giật mình, tiên môn bên trong, mỗi một thời đại đều có vô số kinh tài tuyệt diễm người xuất hiện, nhưng cuối cùng nhất sóng còn sóng lớn cát, có thể còn lại đến, cũng không có mấy người, nếu muốn cùng quần hùng tranh phong, muốn đối với chính mình yêu cầu nghiêm khắc một ít, trụ cột càng kiên cố càng tốt, võ pháp thuật pháp, càng tinh càng tốt, có thể không tá trợ ngoại lực, liền không muốn nhờ ngoại lực, ngẫm lại xem, tại Chân Khí cảnh, bằng Linh Đan bảo được mang tu vi thúc phát lên, nhiều như hăng sa, nhưng trong những người này, cuối cùng có thể đột phá Chân Linh cảnh, lại

có mấy cái?”

“Đa tạ Lâm sư tử chỉ điểm, sư đệ thụ giáo!”

Mạnh Tuyên biết rõ Lâm Băng Liên là ở làm phép chính mình, cười cười, nói: “Tuy nhiên không biết cái kia Thượng Cổ Kỳ Bàn có gì huyền diệu, nhưng ta cũng hiểu được mượn nhờ ngoại lực đột phá Chân Linh, cũng không phải một kiện tin cậy cách làm, cũng không có ý định đi vào tìm cái gì cơ duyên, bất quá, chắc hẳn chúng ta Thiên Trì tiên môn sẽ có đệ tử khác lựa chọn tiến vào, cái này miễn chiến danh ngạch cho bọn hắn thì ra là rồi!”

Lâm Băng Liên hơi gật đầu cười, lại nghĩ tới một chuyện, nói: “Vậy người tốt nhất khuyên bọn họ, coi chừng Hồng hoàn thi xã!”

“Hồng hoàn thi xã?”

Mạnh Tuyên lắp bắp kinh hãi, mở to hai mắt nhìn xem Lâm Băng Liên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 128 : Hồng hoàn thi xã

Chương 128: Hồng hoàn thi xã

Tại Mạnh Tuyên dùng Đại Ai Ấn ép hỏi Hoắc Thanh Chiêm thời điểm, cũng đã đôi với Hồng hoàn thi xã đã có nhất định hiểu rõ.

Lại nguyên lai Hoắc Thanh Chiêm lúc ban đầu bái nhập Thiên Trì tiên môn thời điểm, tuy nhiên Thiên Trì tiên môn lúc trước đã trải qua Thiên Hỏa chi kiếp, cho dù không bằng hiện tại như vậy suy tàn, do tứ đại trưởng lão chống Môn Diện, vẫn đang có người bên ngoài không dám khinh thường thực lực. Hoắc Thanh Chiêm đánh giá thiên phú của mình, mặc dù là bái nhập mặt khác tiên môn rồi, tại phân đông thiên tài áp chế xuống, cũng chịu không đến coi trọng, phản không bằng đến Thiên Trì tiên môn rồi.

Hắn vốn dĩ đến, chính mình bái nhập Thiên Trì tiên môn, tất nhiên sẽ phải chịu chương giáo và chúng trưởng lão coi trọng, lại không nghĩ một mực bị Vân Quỷ Nha đè nặng, về sau Vân Quỷ Nha đã đi ra Thiên Trì tiên môn, Hoắc Thanh Chiêm bản làm cho Thiên Trì chân truyền thủ đồ vị trí liền là của mình rồi, lại không nghĩ rằng Hoài Ngọc chương giáo dĩ nhiên thẳng đến không thiết Chân Truyền Đệ Tử vị, cứng rắn sinh kéo bảy năm thời gian, đem Hoắc Thanh Chiêm tính nhẫn nại đều kéo không có.

Cũng ngay tại ba năm trước khi, có người đã tìm được cũng định cải đầu mặt khác tiên môn Hoắc Thanh Chiêm, tự xưng là Hồng hoàn thi xã chi nhân, mời hắn gia nhập, Hoắc Thanh Chiêm thấy kia người tu vi cao thâm, càng là kiến thức Hồng hoàn thi xã cường đại năng lượng, lập tức ngã đầu liền bái.

Chỉ có điều, người nọ lại không để cho hắn như vậy thoát ly Thiên Trì tiên môn, mà là cho hắn hai nhiệm vụ, bên trong một cái tựu là đoạt được Thiên Trì tiên môn chân truyền thủ đồ vị, cái khác là lấy được Lăng Hoàn Kinh Quật bên trong Thiên Cương Lô Pháp truyền thừa, cái này hai nhiệm vụ, chỉ cần

hoàn thành bên trong một cái, Hồng hoàn thi xã, sẽ gặp thu nạp hẳn tiến vào, hơn nữa lập cư Cao vị, còn có đại lượng tài nguyên dư hẳn.

Nếu là đã nhận được Hồng hoàn thi xã giúp đỡ, như vậy hẳn mặc dù là vẫn đang ở lại Thiên Trì tiên môn. Cũng sẽ có đầy đủ tài nguyên tu hành, nhưng lại có thể ở Thiên Trì tiên môn chiếm cứ lấy chân truyền thủ đồ tên tuổi, ngược lại lại so bái nhập mặt khác tiên môn dễ dàng hơn rồi. Bởi vậy Hoắc Thanh Chiêm mới một mực tại Thiên Trì tiên môn kiên nhẫn chờ, tùy thời hoàn thành cái này hai nhiệm vụ, chỉ là không nghĩ tới, bị Mạnh Tuyên làm rối loạn sở hữu kế hoạch.

“Lâm sư tử, đối với Hồng hoàn thi xã... Người hiểu được bao nhiêu?”

Mạnh Tuyên gặp Lâm Băng Liên nhắc lên chuyện này, vừa mới hỏi thăm minh bạch.

Lâm Băng Liên trên mặt bay lên một tia chán ghét chi ý, nhẹ khẽ lắc đầu. Lúc này mới nói: “Cái kia là một đám chó săn vì nịnh bợ Tần Hồng Hoàn, kết thành một tổ chức mà thôi. Tên là thi xã, thật là kết bè kết cánh, bắt quá theo của bọn hắn mấy năm này vơ vét nhân tài, cũng là xác thực tạo thành một cỗ không nhỏ lực lượng. Tại Thánh Địa Chân Khí cảnh trong hàng đệ tử, lực ảnh hưởng khá lớn!”

“Quả nhiên cùng Tần Hồng Hoàn có quan hệ...”

Mạnh Tuyên sắc mặt trầm xuống, lộ ra một vòng hận ý.

“Xem ra ta không cần nhắc nhở người rồi, người đã biết rõ những người này rồi...”

Lâm Băng Liên cười cười, nói: “Người chém rụng Cự Linh môn Hoa Sơn Động, là Hồng hoàn thi xã ở bên trong người, Lương Tử đã kết xuống rồi!”

“A, dù cho không có cái này Lương Tử, cũng sẽ kết xuống mặt khác Lương Tử...”

Mạnh Tuyên hô đồ không thêm đề ý. Cười lạnh một tiếng nói ra.

“Mạnh sư đệ cùng cái kia Tần Hồng Hoàn có cừ oán?”

Lâm Băng Liên nghe xong, không khỏi có chút ít tò mò hỏi.

“Thù hận đến là không có, chỉ có điều xem nàng có phần không vừa mắt mà thôi...”

Mạnh Tuyên tùy tiện tìm cái lý do. Cũng không nói đến mình cùng Tần Hồng Hoàn ở giữa cừ hận, chỉ là nói: “Cái kia Hồng hoàn thi xã cũng thật đúng căn rõ vô cùng rồi, thậm chí đem nhân thủ đều an bài tiến vào chúng ta Thiên Trì tiên môn bên trong...”

Nói xong mang Hoắc Thanh Chiêm sự tình nói một lần.

“A?”

Nghe Mạnh Tuyên tinh tế vừa nói, Lâm Băng Liên thở dài, nói: “Làm sao dừng lại là Thiên Trì, tựu ngay cả chúng ta Tử Vi tiên môn. Cũng có người như vậy, đại khái người còn không biết. Trước đó lần thứ nhất người bá kiến cái kia Cuồng Ưng Tử, cũng đã gia nhập Hồng hoàn thi xã rồi, chỉ có điều, bọn hắn tuy nhiên đáng giận, nhưng dù sao bên ngoài còn quy củ, không có làm ra ô sự tình, bởi vậy tiên môn còn cho của bọn hắn!”

“Cuồng Ưng Tử...”

Mạnh Tuyên ánh mắt lộ ra một tia cười lạnh, đột nhiên hỏi: “Đối với cái này người, Lâm sư tỷ có thể quen thuộc?”

Lâm Băng Liên cười nhạt một tiếng, nói: “Con ruồi tựa như quần ta mười năm, người cảm thấy thế nào?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, bỗng nhiên nghĩ tới một vấn đề, đã Cuồng Ưng Tử nổi lòng tại Lâm Băng Liên, như thế nào lại gia nhập Hồng hoàn thi xã?

Theo Lâm Băng Liên biểu lộ bên trên liền nhìn ra được, nàng đối với cái kia Hồng hoàn thi xã, rất là chán ghét.

“Trước đó lần thứ nhất tại Thanh Tuyên thôn, ta đưa hắn huấn một chầu, lòng hắn tồn ghen ghét, sau khi trở về liền bá nhập Hồng hoàn thi xã rồi, cũng không biết là muốn buồn nôn ta

hay vẫn là trả thù ta, hơn nữa bị người tại Kiến Tiên Lâu trước chém rụng đầu Hoa Sơn Đồng, vốn là Cuồng Ưng Tử giới thiệu đi vào, chỉ có điều không biết vì cái gì, tại Hoa Sơn Đồng gia nhập Hồng hoàn thi xã về sau, hai người cũng rất nhanh tự cãi nhau mà trở mặt rồi...”

Lâm Băng Liên nhàn nhạt giải thích thoáng một phát.

Mạnh Tuyên bản muốn hỏi một chút, chính mình muốn làm thịt rớt Cuồng Ưng Tử được hay không được?

Nhưng nghĩ lại, chính mình hỏi vấn đề này tự quá hai rồi.

Lâm Băng Liên dù sao cũng là Tử Vi tiên môn Đại sư tỷ, chính mình như trực tiếp hỏi nàng, nàng về tình về lý đều sẽ không đồng ý, nhưng nếu là mình lặng lẽ chém rụng rồi, xem Lâm Băng Liên đối với Cuồng Ưng Tử chán ghét trình độ, nàng cũng nhất định sẽ không trách tội chính mình.

Lâm Băng Liên thông minh hơn người, làm như nhìn ra Mạnh Tuyên tâm tư, mỉm cười, liền chuyển hướng chủ đề, nói: “Thi xã văn đoàn, vốn chỉ là tiên môn đệ tử ngày bình thường tiêu khiển lúc làm ra đến, tiên môn ở bên trong cũng không hiếm thấy, ngày bình thường ngẫu nhiên tiểu tụ, trò chuyện chút ít thi từ thi họa, nung đúc tính tình mà thôi, không dùng sư môn vi trùng, chỉ hợp tính tình muốn nhờ, coi như là Đông Hải Thánh Địa từ trước truyền thống một trong.”

“Chỉ là cái này Hồng hoàn thi xã, lại đã tâm bùng bùng, cấp bậc sâu nghiêm, đã lưới một nhóm lớn tiên môn kiệt xuất đệ tử, chính thể năng lượng có chút không kém, Mạnh sư đệ tuy nhiên tu vi tinh tiến, nhưng bình thường còn muốn nhỏ tâm chút ít cho thỏa đáng, những người kia tuy nhiên trở ngại môn quy, biểu hiện ra không dám làm cái gì khác người sự tình, nhưng nói lý ra hội làm như thế nào, ai cũng đoán không được, chớ để ăn hết bọ hấn ám khuy!”

“Đa tạ Lâm sư tỷ nhắc nhở, sư đệ hiểu được!”

Mạnh Tuyên gật đầu, lòng hẩn hạ cười lạnh, cái này Hồng hoàn thi xã, cùng hẩn xem như thủy hỏa bất dung.

Hẩn hiện tại muốn chém giết Tần Hồng Hoàn, còn có chút lực có không đủ, nhưng cái này Hồng hoàn thi xã nếu là chọc

chính mình...

Mình có thể lại để cho Chiêu Dương không hiệp, cũng có thể lại để cho Thánh Địa không thơ!

“Những tới này, cũng chính là vì gặp người một mặt, tu hành trên đường, rất nhiều hiểm trở, ta và người hai bên cùng ủng hộ thì ra là rồi!”

Nói xong chuyện đứng đắn, hai người lại hàn huyên chút ít lời ong tiếng ve, Mạnh Tuyên nói đến trong lòng đất âm mạch nhìn thấy Đồ Kiều Kiều sự tình, lại làm cho Lâm Băng Liên cũng có chút ngoài ý muốn, tại nàng trong mắt, lúc trước bị diệt La Đà Sơn, lại là căn bản cũng không có lưu ý đến cái này tiểu nhân vật rồi, bất quá nghe nói nàng chết mà phục sinh, hơn nữa tiến nhập thần bí Thanh Đồng đại điện một chuyện, cũng đều có chút ít ngoài ý muốn, nói thẳng phải cẩn thận người này.

Hàn huyên một canh giờ tả hữu, Lâm Băng Liên liền chuẩn bị cáo từ, nhưng mà đúng lúc này, bỗng nhiên một cái thư viện tiểu đồng chạy tới.

“Tĩnh đã tĩnh, Thần Tiên ca... Đại sư huynh, Long Nhi muội muội tỉnh, bất quá nàng... Nàng biến thành yêu quái!”

Tiến nhập tiên môn về sau, Mạnh Tuyên liền yêu cầu những này tiểu đồng đều gọi mình Đại sư huynh rồi, chỉ là bọn hắn chưa đủ lớn thuận miệng.

Bất quá nghe xong hắn mà nói, Mạnh Tuyên cũng hơi cảm giác giật mình, vội vàng theo hắn tiến nhập chính mình phòng trúc.

Lâm Băng Liên đã nghe được “Yêu quái” hai chữ, cũng hơi cảm giác hiếu kỳ, đi theo vào được.

Chỉ thấy Mạnh Tuyên trên giường, Long Nhi chính vẫn về liếc trông mắt ngồi dậy, Đại Kim điêu cùng Tùng Hữu sư huynh đều mở to tròn căng con mắt nhìn xem nàng, đem cái Long Nhi suýt nữa dọa khóc, may mắn những thứ khác thư viện tiểu đồng đều tại, mới không có khóc ra thành tiếng.

“Thần Tiên ca ca... Có yêu quái...”

Long Nhi chứng kiến Mạnh Tuyên tiến đến, lập tức khóc lên, chỉ vào Đại Kim điêu hô.

Đại Kim điêu nhất thời mất hứng, nói: “Người bây giờ so với ta càng giống yêu quái...”

Mạnh Tuyên bay lên một cước, đem Đại Kim điêu theo trong cửa sổ đá đi ra ngoài, đem Long Nhi từ trên giường bế lên.

“Hả? Quả nhiên sinh ra hai cái sùng...”

Mạnh Tuyên hơi cảm giác giật mình, tại Long Nhi trên trán, hai cái ngọc chất óng ánh sáng long lanh sùng nhỏ đã sinh ra đi ra, ước chừng một ngón tay dài hơn, lộ ra phi thường dị dễm đáng yêu, bất quá nếu là dùng người bình thường ánh mắt đến xem, tựa lộ ra có chút đáng sợ, cũng khó trách những thứ khác thư viện tiểu hài tử biết nói Long Nhi biến thành yêu quái, nhìn kỹ lại, lại ẩn ẩn cảm thấy Long Nhi còn có hắc biến hóa của hắc.

Nhìn kỹ, lại phát hiện nàng nguyên lai là biến xinh đẹp rồi, vốn là Long Nhi chính là một cái bình thường tiểu cô nương, khuôn mặt mặc dù tinh xảo chút ít, nhưng cũng chỉ là bình thường phạm nhân tiểu cô nương, cũng không có đạt tới hại nước hại dân tình trạng, thế nhưng mà nàng lúc này đã có thể cùng Thanh Mộc đánh đồng rồi, mà nàng ngũ quan lại không có gì biến hóa lớn, chỉ là một ít khó có thể hình dung uẩn vị xuất hiện ở trên người nàng.

“Ồ? Mạnh sư đệ, ta được hay không được nhìn một chút cái này tiểu muội muội?”

Lâm Băng Liên bỗng nhiên đi tiến lên đây, hướng Long Nhi mỉm cười, sau đó hỏi Mạnh Tuyên.

Đạt được Mạnh Tuyên đồng ý về sau, Lâm Băng Liên tay khoác lên Long Nhi tiểu trên cánh tay, tựa hồ khảo thí lấy cái gì.

Đã qua sau nửa ngày, sắc mặt của nàng càng ngày càng giật mình, khẽ thở dài: “Mạnh sư đệ, người từ nơi này tìm đến tốt như vậy hạt giống?” (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 129 : Đông Hải 7**

Chương 129: Đông Hải 7**

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cười nói: “Lâm sư tử phát hiện cái gì?”

Lâm Băng Liên cười cười, nói: “Tiên môn bên trong, mười năm một đời kỳ tài ra, một cái đằng trước mười năm, ta tính toán một cái, Tần Hồng Hoàn tính toán một cái, mặt khác mấy đại tiên môn chân truyền thủ đồ cũng đều có kỳ mới xuất thế, mà cái này mười năm, cái kia Vân Quỷ Nha tính toán một cái, Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch tính toán một cái, không thể nói trước, Mạnh sư đệ cũng coi như một cái, mà kế tiếp mười năm, đại khái không người theo kịp nàng rồi...”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, nói: “Người nói Long Nhi?”

Lâm Băng Liên khẽ gật đầu một cái, nói: “Đứa nhỏ này tư chất tiềm lực, đều là đỉnh tiêm, càng thêm nàng trời sinh gần nước, tựa hồ so với ta thủy tính linh thân càng tốt hơn, người như vậy tại đã có nhất định được trụ cột về sau, nếu là tu tập thủy pháp, sẽ làm chơi ăn thật, đơn giản tự bạn cùng lứa tuổi trong trở hết tài năng, những thứ khác cái gọi là thiên tài, đại khái tại trước mặt nàng chỉ có xách giày phân rồi...”

Mạnh Tuyên nghe xong, cũng không khỏi giật mình.

Lâm Băng Liên thủy tính linh thân, là nói nàng trời sinh gần nước, tu hành thủy pháp thiên phú hoành tuyệt.

Bình thường tu giả, ít nhất cũng phải đợi đến lúc chân khí lực trọng về sau, mới có thể tu hành thuật pháp, thế nhưng mà thủy tính linh thân người, nhưng có thể tại chân khí nhất trọng liền tu hành thủy pháp, hẳn chỗ đặc biệt, có thể thấy được lóm đóm, có thể dựa theo Lâm Băng Liên theo như lời, Long Nhi thể chất vậy mà so nàng còn tốt hơn, cái kia rồi cũng sẽ tốt thôi cái gì trình độ? Chẳng lẽ nói trời sinh tự có thể không chế nước hay sao?

Mẫu chốt nhất chính là, một tháng trước, Mạnh Tuyên đã từng vì nàng hấp thu qua bệnh khí, đối với thể chất của nàng có thể nói phi thường hiểu rõ.

Khi đó Long Nhi, thể chất tuy nhiên cũng xem là tốt, nhưng cũng chỉ là tại người bình thường bên trong lộ ra đúng vậy.

Đơn giản mà nói, cùng lúc trước Mạnh Tuyên có chút tương tự, thậm chí còn hơi kém một chút.

Tu hành. Là có thể. Nhưng muốn nổi tiếng. Lại lực có không đủ.

Có thể là vì sao theo nàng sinh ra song giác, thể chất cũng đã xảy ra to lớn như thể biến hóa?

“Mạnh sư đệ, chúng ta Chân Truyền Đệ Tử, đột phá Chân Linh về sau, cũng có thể thu đồ đệ rồi, như vậy một đứa bé, ta nhìn thật sự ưa thích, không bằng...” Lâm Băng Liên nói một nửa. Bỗng nở nụ cười, chính mình ngược lại trước lắc đầu, nói: “Mà thôi mà thôi, như vậy một cái yêu cầu, thật sự có chút ép buộc, chỉ sợ tự coi như người đáp ứng, Hoài Ngọc chương giáo cũng không nở!”

Nàng đầu ngón tay nhẹ nhàng trong không khí một điểm, liền hóa ra một đóa tinh xảo óng ánh Băng Liên đồ trang sức, vì Long Nhi đeo đã đến trên tóc, mỉm cười nói: “Ta cũng không lấy nàng làm đồ đệ rồi. Bất quá ngày sau ta sẽ thường xuyên tới nhìn một cái nàng, nếu là nàng có hứng thú. Liền chỉ điểm một chút nàng thủy pháp tu hành, cũng coi như cùng cái này mười năm về sau tuyệt đỉnh thiên tài kết cái thiện duyên rồi, Mạnh sư đệ cảm thấy như thế nào?”

Mạnh Tuyên đại hỉ, bề bộn lại để cho Long Nhi tạ ơn Lâm Băng Liên, có cái này Tử Vi Đại sư tử chỉ điểm, có thể nói là Long Nhi phúc khí.

“Được rồi, ta đi trước, qua một thời gian ngắn tất cả đại tiên môn khiêu ưu tú đệ tử lúc đến, ta sẽ tới gọi ngươi!”

Lâm Băng Liên lại cùng Long Nhi nói mấy câu, lâm cáo từ trước, chợt nhớ tới việc này, mỉm cười hướng Mạnh Tuyên nói ra.

Mạnh Tuyên nghe xong, không khỏi khẽ giật mình, Lâm Băng Liên một giải thích, Mạnh Tuyên mới biết được, lại nguyên lai Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra lúc, tuy nhiên tất cả đại tiên môn chân truyền thủ đồ sẽ rất ít lựa chọn tiến vào Kỳ Bàn, nhưng là đều sẽ đi qua xem lễ, đến lúc đó tranh đấu gay gắt, cũng đều có một phen náo nhiệt, Lâm Băng Liên thật là sớm đưa hắn kéo vào chính mình trận doanh rồi, đối với cái này Mạnh Tuyên cũng không ghét, cười cười tự đáp ứng.

Trong lòng của hắn minh bạch, đây cũng không phải là Lâm Băng Liên muốn nhờ tại lực lượng của hắn, mà là cố ý phải giúp hắn rồi.

Thiên Trì tiên môn đã suy tàn, đây là một cái dù ai cũng không cách nào phủ nhận sự thật, tuy nhiên lúc này đây Hoài Ngọc chương giáo một kiếm chém ngược, chấn động Đông Hải, khiến cho Thiên Trì tiên môn thanh danh vang dội không ít, nhưng cũng chỉ là lại để cho một ít minh tranh biến thành âm đấu mà thôi, hết lần này tới lần khác thân là chân truyền thủ đồ, Mạnh Tuyên tu vi cùng tuổi, đều muốn so với mặt khác mấy đại tiên môn chân truyền thủ đồ nhược đi một tí, khó tránh khỏi ăn thiệt thòi.

Nhất là Mạnh Tuyên đã cùng Hồng hoàn thi xã xé toang mặt, tự lại càng dễ đã bị một ít người xa lánh rồi.

Lâm Băng Liên làm như vậy, nhưng lại tại dùng lực lượng của mình, trợ giúp Mạnh Tuyên bình định những phiền toái này.

Đối với Lâm Băng Liên phần này hảo ý, Mạnh Tuyên tuy nhiên trong nội tâm có tính toán của mình, nhưng cũng không tốt cự tuyệt.

Ngày hôm sau, Mạnh Tuyên liền tại Tọa Vong phong phía sau núi, hay vẫn là do Liên Sinh Tử làm chủ lực, bố trí trúc cư, xây xong một tòa nho nhỏ thư viện, vốn muốn cho Liên Sinh Tử, Khúc Trục, Mặc Linh Tử bọn người phụ trách dạy bảo, nhưng Mạnh Tuyên cũng lo lắng hội chậm trễ bọn hắn tu hành, liền thỉnh Ngư lão đại ra mặt, mời một vị thế gian sống một mình phu tử tới, lại mời mấy cái bà tử ở tại trong thư viện, chuyên môn chiếu cố những đứa bé này.

Kỳ thật lúc này thời điểm, Mạnh Tuyên trong nội tâm tự

không khỏi có chút tiếc hận, nếu là Bảo Bồn lúc này, do hấn đến dạy bảo, nhưng lại thích hợp nhất.

Cũng không biết cái này chỉ Thi Ma hiện tại thế nào, Mạnh Tuyên đã lấy, nhờ Ngư lão đại treo giải thưởng tìm hiểu, nhưng một mực không có tin tức trở lại.

Ngoại trừ đọc sách, những đứa bé này còn do Khúc Trục dạy bảo, tu luyện đơn giản nhất Luyện Khí pháp, kỳ thật liền trên cơ bản liền như lúc trước Mạnh Tuyên tại Thanh Tùng sơn lúc tình cảnh không sai biệt lắm, chẳng khác gì là đặt nền móng Ngoại Môn Đệ Tử.

Tại những đứa bé này chính giữa, Long Nhi thiên phú rất nhanh tựu thể hiện rồi đi ra, chẳng những đọc sách minh lý, lộ ra so những đứa trẻ khác thông minh, mà ngay cả Luyện Khí tiến cảnh cũng mau kinh người. Hơn nữa Lâm Băng Liên mỗi qua chừng một tháng, liền tới dạy bảo nàng một lần, Long Nhi tại thủy pháp một đạo, cũng đã có một chút đạo hạnh, đã thông nước ba tương rồi.

Nước, vạn vật chi nguyên, Thiên Địa huyết mạch.

Hắn trời sinh liền có ba tương, chính là nước tương, băng tương, vân tương.

Học hội cái này ba tương, là sơ bộ nắm giữ nước ba tương biến hóa, nói thí dụ như, thông qua chân khí vận chuyển, nàng có thể tự nhiên không chế nước biến thành băng, cũng có thể không chế nước biến thành mây mù, thoát nhìn đơn giản, kỳ thật vận dụng quả thực ảo diệu, mang mềm mại nước biến thành băng, có thể lợi dụng nước đi công kích hoặc ngăn cản tổn thương, mà mang nước biến thành sương mù, liền có thể che lấp hành tung.

Chỉ có điều, Long Nhi tuy nhiên sơ bộ nắm giữ nước ba tương, nhưng tu vi lại còn kém xa lắm.

Lâm Băng Liên pháp quyết cảm bốc lên, có thể phong thiên đông lạnh địa, Long Nhi lại chỉ có thể hóa ra một khối nhỏ đầu ngón tay lớn nhỏ khối băng, bang Mạnh Tuyên làm trà lạnh mà thôi.

Mà trong thư viện những đứa bé kia, vốn tựu cùng Long Nhi

sống nương tựa lẫn nhau lớn lên, tuy nhiên thấy nàng sinh ra song giác, cùng trước kia có chút không giống với lúc trước, nhưng cũng là không bài xích nàng, một đám tiểu gia hỏa không bao lâu tựu quen thuộc Thiên Trì tiên môn hoàn cảnh, thường xuyên cười Đại Kim điều trên lưng tự giữa không trung gào thét mà qua, một chuỗi một chuỗi tiếng cười khiến cho ngày xưa đẹp và tĩnh mịch yên tĩnh Thiên Trì tiên môn nhiều một điểm sinh khí.

Trong đoạn thời gian này, Vân Quỷ Nha cũng an phận xuống dưới, tuyển một chỗ ngọn núi bế quan không xuất ra, ngẫu nhiên ra ngoài, cũng chỉ là đi bài phỏng một ít trước kia tại tiên môn bên trong bạn cũ, không có sinh thêm sự cố.

Muốn nói hôm nay tại Thiên Trì tiên môn hỗn thái mái nhất, không thể nghi ngờ tựu là Kim Điều huynh rồi.

Vừa bắt đầu, nó mặt dày mày dạn, tựu muốn bài Hồng Quan sư tử vị sư, mỗi ngày đi Vân Ân phong quần quít lấy, kết quả đem Hồng Quan sư tử gây nóng nảy, một ngum linh diễm phun tới, suýt nữa đốt rụi nó trên người xinh đẹp Kim Vũ, thẳng bị hù nó cũng không dám nữa tới gần Vân Ân phong rồi.

Bất quá tại trong khoảng thời gian này, lại cùng Tùng Hữu sư huynh tư thân quen, hai người thường xuyên bay đi ra bên ngoài đi dạo du, một chơi cả ngày.

Để cho nhất Mạnh Tuyên ngoài ý muốn chính là, có một ngày Đại Kim điều cùng Tùng Hữu sư huynh đỉnh đặc xông đến Tọa Vọng phong đi lên, tìm hắc vay tiền, Nhất Vân phía dưới, mới biết được người này cả ngày tại Đông Hải Thánh Địa trượt đất, vậy mà kết bạn một đám tử hồ bằng hữu cầu hữu, muốn thỉnh bọn hắc cái kia một đám tử huynh đệ ngày nữa trì tiên môn uống rượu, ôm hiếu kỳ ý niệm trong đầu, Mạnh Tuyên tựu cho mượn ba mươi lượng linh thiết cho chúng nó.

Đã đến buổi chiều thời điểm, Mạnh Tuyên đi trước kia Hoắc Thanh Chiêm nhà Thiên Đấu phong —— Hoắc Thanh Chiêm bị giam lại về sau, tại đây liền thành Kim Điều huynh đỉnh núi —— gặp lại trên đỉnh đèn đuốc sáng trưng, quả thực náo nhiệt, thăm dò nhìn lên, lại đem cái Mạnh Tuyên kinh hãi không được, thật sự là một ổ tử cầm thú, độc nhãn con rùa, bư hắc cóc, mà ngay cả Ngư lão đại dưỡng cái kia đầu Hắc Giao vậy mà đã ở.

Mạnh Tuyên đi thời điểm, một đám cầm thú đã uống không sai biệt lắm, đang tại bãi anh em kết nghĩa, gặp Mạnh Tuyên đến rồi, chết sống lôi kéo hấn cùng một chỗ bãi, hơn nữa nhất trí đồng ý đẩy hấn làm lão Nhị —— lão Đại bị Tùng Hữu sư huynh chiếm —— Mạnh Tuyên đành phải liều mạng từ chối, mồ hôi đầm đìa theo trên đỉnh trốn thoát, vừa vận dụng với Mặc Linh Tử cũng đã nghe được tiếng động lớn xôn xao, tới xem, Mạnh Tuyên tự lại để cho hấn lên rồi.

Về sau nghe nói Đông Hải bảy cầm thú bên trong, Mặc Linh Tử sắp xếp lão Tam vị trí, đem Mặc Linh Tử xấu hổ nửa năm không có đi ra ngoài.

Mạnh Tuyên tại trong nửa năm này, ngoại trừ tất yếu ra ngoài, ngày bình thường liền theo chương giáo phân phó, tại Tọa Vong phong thượng diện vách tường.

Tâm tính chải vuốt, Mạnh Tuyên làm, nghĩ lại thoáng một phát chính mình Chiêu Dương quận với tư cách, cuối cùng nhất hấn được ra đáp án.

Chính mình lúc ấy giết người giết quả thật có chút nhiều hơn, nhưng nếu lại tới một lần, chỉ sợ chính mình hay vẫn là hội làm như vậy.

Kẻ giết người vĩnh viễn phải giết, đã những người kia muốn tới giết chính mình, muốn làm tốt bị chính mình giết chuẩn bị.

Đương nhiên, bọn hấn nếu có thân thích bằng hữu, muốn thay bọn hấn báo thù, tới giết chính mình, cái kia mình cũng hội thân nhiên đối mặt.

Chúng sinh, nhân quả kết vòng, chính mình tự nghĩ không có thực lực nhảy ra tam giới bên ngoài, cái kia liền bình yên ở vào trong ngũ hành, không sợ bởi vì, không sợ quả, trường kiếm tu hành, nội tâm tạp niệm, bên ngoài chém yêu tà, thân bằng phẳng đẳng, đi một đầu Dương Quan chi đạo.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Mạnh Tuyên liền không hề xoắn xuýt, bắt đầu dốc lòng tu hành.

Chỉ có điều, lại để cho hấn có chút tiếc nuối chính là, Thiên Cương Lôi Pháp đệ tam trọng tu luyện, vẫn là không hề tiến

triển.

Tại hiểu rõ một ngàn minh huyết, một ngàn ẩn huyết về sau, Mạnh Tuyên tự cần đã thông cuối cùng một ngàn hư huyết, thế nhưng mà hắn nhưng vẫn không cách nào tìm hiểu ngày đó cương Lôi Pháp khẩu quyết, khẩu quyết vô cùng đơn giản, quy tắc chung là một câu: “Linh quang lóe sáng, một ngàn huyết hiện, dẫn sấm đánh chi, bách tử nhất sinh, bảo thể đại thành!” Dem cái Mạnh Tuyên như vậy như lọt vào trong sương mù, Linh quang lóe sáng là cái gì ý tứ?

Hắn trái lo phải nghĩ không rõ, cuối cùng không làm sao được, chỉ có trước phóng vừa để xuống rồi.

Đối với cái này Mạnh Tuyên có chút buồn rầu, hắn hiện tại ẩn cảm giác, mình đã đã có tiến vào Chân Linh cảnh cơ hội, chỉ là còn ngại tích lũy không đủ mà thôi, nếu là hắn có thể phá vỡ một ngàn hư huyết, tu thành Lôi Quang bảo thân, tự hoàn toàn có thể yên tâm tiến vào Chân Linh cảnh rồi, nói cách khác, hắn bây giờ cách đột phá Chân Linh cảnh, cũng chỉ chênh lệch lấy cái này một ngàn hư huyết khoảng cách.

Thế nhưng mà cái kia một ngàn hư huyết, đến cùng làm như thế nào đột phá?

Hết lần này tới lần khác chương giáo bế quan, liền cái thỉnh giáo nhỏ người đều không có. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 130 : Miễn chiến danh ngạch động nhân tâm

Chương 130: Miễn chiến danh ngạch động nhân tâm

Thượng Cổ Kỳ Bàn vốn là một năm về sau mới sẽ mở ra, nhưng ước chừng sáu bảy nguyệt về sau, liền dần dần có Sở Vực các nơi tiên môn đệ tử đến đây rồi. Có ở tại Tiên Đô thành ở bên trong, có tắc thì cùng Thánh Địa tiên môn có giao tình, liền trực tiếp tại Thánh Địa tiên môn ở nhờ. Trong lúc nhất thời, Thánh Địa tiên môn cũng không dần dần náo nhiệt, ở giữa, Lâm Băng Liên cũng mời Mạnh Tuyên mấy lần, cùng nàng cùng một chỗ tiếp đãi bằng hữu.

Lâm Băng Liên bằng hữu, tại Sở Vực tiên môn bên trong, cũng nhiều là kinh tài tuyệt diệu thể hệ, Mạnh Tuyên tự nhiên cam tâm tình nguyện kết giao.

Lúc này trong quá trình, hấn nhưng cũng có chút cảm khái.

Tu hành đến nay, hấn nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, vậy mà hội có nhiều người như vậy bị kẹt tại chân khí cửu trọng, không được tiến thêm.

Những cùng này Lâm Băng Liên cùng một chỗ kết bạn trong bằng hữu, có không ít đều là kinh tài tuyệt diệu thể hệ, cùng Lâm Băng Liên chính là một thể hệ, đã từng tu vi không kém bao nhiêu, thậm chí có chút ít tại Chân Khí cảnh thời điểm, thực lực còn muốn so với Lâm Băng Liên cao hơn một phần, nhưng hôm nay Lâm Băng Liên dĩ nhiên phá Chân Linh mà vào, bọn hấn lại vẫn đang dừng lại tại chân khí cửu trọng, thủy chung không cách nào tiến vào Tự Tại cảnh, hóa thành Chân Linh thân.

Điểm này, cũng làm cho Mạnh Tuyên có chút may mắn, mình đã liên tục hai lần cảm ngộ đã đến Tự Tại cảnh tồn tại, xem như may mắn.

Thời gian cực nhanh, trong nháy mắt lại đi qua hai tháng,

khoảng cách Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, đã chỉ có bốn tháng rồi.

Một ngày này, Mạnh Tuyên đang tại Tọa Vong phong bên trên nghiên cứu Thiên Cương Lô Pháp đủ loại diệu dụng, Liên Sinh Tử lại đưa một phong thỉnh tiên tới.

“Lại vẫn có người mời ta dự tiệc?”

Mạnh Tuyên không khỏi nao nao, mình ở Đông Hải Thánh Địa bằng hữu cũng tựu Lâm Băng Liên một cái, lại có ai hội yếu thỉnh chính mình?

Mở ra thỉnh tiên xem xét, Mạnh Tuyên sắc mặt lại cũng không khỏi trịnh trọng.

Lúc này đây thỉnh hẩn, dĩ nhiên là bảy đại tiên môn kiệt xuất đệ tử.

Cũng tựu nói. Ngoại trừ nhà mình Thiên Trì. Mặt khác Lục Đại tiên môn đệ tử đều đủ.

Đông Hải Thánh Địa. Bảy đại tiên môn, theo thứ tự là Tử Vi, Bắc Đẩu, Thái Nhất, Thiên Trì, Linh Tiêu, Cửu Cung, Đại La, mà ở bảy đại tiên môn phía dưới, lại có vô số tiểu tiên môn, cùng nhau hợp thành người này chân Thiên Nguyên Đại Lục Đông Hải Thánh Địa.

Mà cái này phong thỉnh tiên chủ nhân, lại lộ vẻ Lục Đại tiên môn ở bên trong nhân vật thiên tài, tuy nhiên Mạnh Tuyên đi vào Đông Hải Thánh Địa bất quá đã hơn một năm thời gian, nhưng đối với sáu người này tên tuổi thực sự riêng có nghe thấy rồi. Bọn hẩn không phải chân truyền thủ đồ. Nhưng là đều có được Chân Linh phía dưới tiên môn đệ nhất nhân danh hào, nói cách khác, đều là khoảng cách Chân Linh cảnh giới lâm môn một cước tu vi, tùy thời có khả năng phá cảnh.

“Bọn hẩn mời ta làm cái gì?”

Mạnh Tuyên mảnh nghĩ chỉ chốc lát, có chút sò không được ý nghĩ, dù sao đối với sáu người này, hẩn mặc dù có nghe thấy, nhưng giao không kết giao.

Chỉ có điều, người ta chính nhi bát kinh rơi xuống thiệp, nếu

không phải đi thực sự vô lễ.

Đứng dậy thay đổi một thân quần áo. Hướng Đại Kim điều bọn người giao cho một tiếng, liền Ngự Kiếm ly sơn mà đi rồi.

Tiệc rượu địa phương tuyển không sai. Nhưng lại Kiến Tiên Lâu lâu tám, lúc này sáu người đều đã đến.

Nhìn thấy Mạnh Tuyên vào cửa, lập tức liền có mấy vị phong độ nhẹ nhàng người trẻ tuổi, vẻ mặt tươi cười, thỉnh Mạnh Tuyên nhập tọa.

Một phen khách sáo về sau, liền có một cái khuôn mặt tuấn mỹ, người mặc một bộ Hoàng y thanh thiếu niên mỉm cười nói: “Mạnh sư đệ, chúng ta cũng không cùng người thừa nước đục thả câu, thực không dám đầu diêm, hôm nay chúng ta thỉnh người tới, lại là có chuyện muốn nhờ...”

“Mạnh sư đệ?”

Mạnh Tuyên nghe xong, trong nội tâm liền có chút lạnh cười. Chính mình tuổi ít đi một chút ngược lại thật sự, trong tràng mọi người, cũng xác thực có mấy cái tuổi lớn hơn mình, chỉ có điều, cái kia thân mặc hoàng y Đại La tiên môn Khâu Hoàng Lý xưng chính mình vì “Sư đệ” nhưng có chút vô lễ, dù sao mình là Thiên Trì tiên môn chân truyền thủ đồ, nghiêm khắc lại nói tiếp, thân phận so với bọn hắn cao nhất trọng, nên xưng “Sư huynh” mới là.

Mặc dù chỉ là một câu thuận miệng xưng hô, nhưng theo một tiếng này xưng hô ở bên trong, cũng tóm lại là có thể thấy được một tia hân đối với chính mình có không kính ý.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên cũng sẽ không cố ý nói cái gì đó, vẫn là mỉm cười nghe.

“Khâu sư đệ nhưng giảng không phòng...”

Mạnh Tuyên cũng cười tao nhã, phong độ nhẹ nhàng.

“Là như thế này...”

Khâu Hoàng Lý dừng thoáng một phát, mỉm cười nói: “Mạnh sư huynh cũng muốn tất cũng biết, Thượng Cổ Kỳ Bàn sắp mở

ra, giới lúc Sở Vực tiên môn chưa đột phá Chân Linh cảnh đệ tử, đều tiến vào trong đó, tìm kiếm đột phá Chân Linh cảnh cơ duyên, đến lúc đó tiên môn hội bày xuống điểm tướng đài, muốn vào nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn người, đều cần lên đài bên trên một hiền thân thủ, đã chứng minh thực lực của mình, mới có tư cách vào đi!”

“Bất quá, chúng ta Đông Hải bảy đại tiên môn, có thủ hộ Kỳ Bàn chi công, cũng có địa chủ chi lợi, bởi vậy mỗi một lần Kỳ Bàn mở ra, đều có mười cái miễn chiến danh ngạch, cấp cho cho môn hạ mười vị có tiềm lực đệ tử, không cần tại trên lôi đài đánh nhau chết sống tranh phong, liền có thể trực tiếp tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, lúc này đây tự nhiên cũng không ngoại lệ, ta lại là muốn mời giáo thoảng một phát, quý phái mười cái danh ngạch đều có người chọn lựa đến sao?”

Mạnh Tuyên nghe vậy, trong nội tâm liền đại thể minh bạch chuyện gì xảy ra rồi, cũng không nói ra, mỉm cười đáp: “Thực không dám đầu điểm, Thiên Trì Sơn môn tàn héo che, đệ tử rất thừa thớt, ta ngày hôm trước cũng đã từng hỏi qua chư vị sư đệ, nhưng có hứng thú tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn hơn nữa có vài phân năm chắc có thể còn sống đi ra, cũng chỉ có hai người mà thôi!”

Khâu Hoàng Lý nghe xong, con mắt không khỏi sáng ngời, cười nói: “Cái kia hơn nữa Mạnh sư huynh, các người chỉ cần ba cái danh ngạch?”

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Ta cũng không có ý định dựa vào ngoại lực tấn chức Chân Linh!”

Khâu Hoàng Lý khẽ giật mình, xoáy và nở nụ cười, nói: “Mạnh sư huynh tâm thần kiên định, chưa từng có từ trước đến nay, quả thật dạy người bội phục, bất quá, đã Mạnh sư huynh nói như thế rồi, ta đây cũng không khách khí, đã Thiên Trì ít người, nhiều như vậy danh ngạch cũng dùng không hết, vậy cũng đã có da mặt dày, cùng Mạnh sư huynh đánh cho thương lượng, lần này Thiên Trì tiên môn chiếm đoạt mười cái danh ngạch, tự giảm bớt mấy cái như thế nào?”

“Giảm bớt mấy cái?”

Mạnh Tuyên nao nao, nhẹ nhàng nhún mày.

Khâu Hoàng Lý cười cười, nói: “Đúng vậy, Thiên Trì tiên môn dù sao ít người chút ít, nhưng chúng ta cái này mấy môn phái, nhưng lại môn hạ đệ tử mấy ngàn, lúc này đây Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, cũng không biết có bao nhiêu đệ tử đã tranh đồ trông mắt rồi, điểm tướng đài tuy nhiên còn chưa mở ra, nhưng chỉ là vì leo lên điểm tướng đường tư cách, cũng đã bên trong môn tiên nhập vô số tràng ác đấu rồi...”

“A.....”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, bỗng nhiên cười cười, nói: “Cái này chỉ sợ không giúp được Khâu sư đệ rồi...”

“Hả?”

Còn lại mấy cái tiên môn con cung, vốn mặt mỉm cười, nhìn qua Khâu Hoàng Lý cùng Mạnh Tuyên thương thảo, chợt nghe Mạnh Tuyên cự tuyệt như thế dứt khoát, sắc mặt cũng không khỏi có chút khó coi, cái kia khuôn mặt có chút hung ác nham hiểm, mặc dạ Bức pháp bào Linh Tiêu tiên môn đệ tử Nhiên Tinh Tử càng là hừ lạnh một tiếng, lạnh giọng nói: “Mạnh sư đệ, Thiên Trì vốn người tựu ít đi, tựu coi như người ngạnh cầm mười cái danh ngạch cũng tìm không ra mười cái tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn người đến, lại còn tử thủ lấy làm chuyện gì?”

Mạnh Tuyên nhìn hẩn một cái, cười nhạt một tiếng, nói: “Thực không dám đấu điểm, Mạnh sư đệ dù thẹn vì Thiên Trì chân truyền thủ đồ, nhưng dù sao nhập môn thời gian ngắn ngủi, đại sự như thế còn không làm chủ được, các người nếu muốn muốn những vốn thuộc về này Thiên Trì danh ngạch, hay là đi Thiên Trì tiên môn tìm chúng ta gia chương giáo Chí Tôn nói đi, hẩn lão nhân gia nếu là đã đáp ứng, Mạnh sư đệ là tuyệt đối sẽ không có ý kiến gì!”

“Người...”

Nghe xong Mạnh Tuyên lời này, cái kia Nhiên Tinh Tử sắc mặt không khỏi có chút khó coi.

Dùng của hẩn Chân Khí Cảnh tu vi, một lần nữa cho hẩn mười cái lá gan, cũng không dám chạy đi tìm Hoài Ngọc chương giáo nói chuyện này.

Lúc trước Hoài Ngọc chưởng giáo một kiếm kinh thiên, chấn nhiếp ở không chỉ có riêng là những nhị tam lưu kia tiểu tiên môn.

Trong tràng hào khí có chút xấu hổ, nhất thời không người mở miệng.

Đúng lúc này, Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch bỗng nhiên cười cười, nói: “Là chúng ta đường đột rồi, không đem lời nói rõ ràng, Mạnh sư huynh, Thiên Trì nhượng xuất những danh ngạch này, tự nhiên không phải là bạch nhượng, chúng ta nguyện gom góp ra một ít linh thiết, đền bù Thiên Trì tổn thất!”

Mạnh Tuyên nao nao, nhìn về phía hắn: “Mục sư đệ có ý tứ là?”

Trường Sinh Kiếm Bạch hơi suy ngẫm, vươn ba ngón tay, nói: “Chúng ta sáu người, nguyện kiếm đủ ba ngàn lượng linh thiết, dùng Bổ Thiên trì thiếu thốn, chỉ đổi Thiên Trì bảy cái danh ngạch, ý của ngươi như nào?”

“Ba ngàn lượng...”

Mạnh Tuyên chậm rãi lập lại một lần số này ngạch, khẽ thở dài: “Một số cự tài a...”

Ba ngàn lượng linh thiết, mặc dù là đặt ở tiên môn bên trong, cũng xác thực được xưng tụng là khoản tiền lớn rồi.

Lục Đại tiên môn mấy người đệ tử cho rằng Mạnh Tuyên đã động tâm, liếc nhau, con mắt hơi có chút sắc mặt vui mừng.

“Chỉ tiếc a, việc này ta là thật đúng làm không được chủ, chứ vị nếu là có ý, liền đi hướng chúng ta trời cũng chưởng giáo nói một tiếng a, Mạnh mẫu nguyện ý dẫn tiến, chắc hẳn gặp được cái này ba ngàn lượng linh thiết, ta chưởng giáo sư tôn cũng sẽ động tâm...”

Mạnh Tuyên nói ra lúc, vẫn không khỏi nhượng bọn hắn đồng thời khẽ giật mình, trong ánh mắt xẹt qua một tia nộ khí.

Cái gì bá kiến chưởng giáo các loại, tự nhiên là Mạnh Tuyên chối từ, những người này đều là Thánh Địa người nổi bật, như

thể nào lại nghe không rõ.

“Hừ, không muốn làm ra vẻ thông minh rồi, người muốn muốn bấy nhiêu, chính mình nói cái giá đi!”

Nhiên Tinh Tử trên mặt đã bay lên nộ khí, lạnh giọng nói ra.

“Ở đâu là khai không ra giá vắn đề, chuyện này Mạnh mẽ thật sự là không làm chủ được, là khai ra giá trên trời đến, ta cũng chỉ có thể trông mà thèm không phải, mấy vị sư huynh nếu thật muốn muốn, hay là đi tìm chúng ta Thiên Trì chương giáo a, hôm nay ta tặc cáo từ trước!”

Mạnh Tuyên nói xong, đứng dậy, hơi vừa chấp tay, vậy mà thật sự đã đi, để lại hai mặt nhìn nhau mấy người.

“Hừ, cho mặt không biết xấu hổ, thật đúng là cho rằng Thiên Trì chương giáo tặc hộ hấn cả đời?”

Nhiên Tinh Tử sắc mặt cái thứ nhất chìm xuống đến, lạnh lùng quát mắng, trong ánh mắt thậm chí xẹt qua một tia sát cơ.

“Ai, chúng ta vốn thương lượng tốt này đây năm ngàn lượng linh thiết mua một cái danh ngạch giá cả cùng hấn đàm, Mục sư huynh, người mới vừa nói giá khởi lúc, vì sao phải áp hấn ác như vậy?”

“Hừ, người còn muốn một đồng tiền không tốn liền từ trong tay hấn muốn tới đây chứ, lúc này thời điểm lại hỏi ta làm gì?”
(chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 131 : Cự phú

Chương 131: Cự phú

Mạnh Tuyên đầu nhập vào không trung, cười gió mà đi, trên mặt thực sự hiện ra một tia cười lạnh.

“Hừ, ba ngàn lượng linh thiết mua ta bảy cái danh ngạch, ta Mạnh Tuyên lớn lên rất giống kẻ đàn sao?”

Trong lòng của hắn rất là mất hứng.

Kỳ thật hắn lúc này đây, cũng là mang theo thành ý đến, Thiên Trì tiên môn căn bản tiêu hóa không được mười cái danh ngạch, đây là rất rõ ràng sự tình, Mạnh Tuyên cũng không có ý định mang cái này mười cái danh ngạch lãng phí rớt, vốn liền định mang cái này bảy cái danh ngạch bán đi, đổi một ít thật sự chỗ tốt, cung cấp môn hạ các sư đệ tu hành sử dụng. Chỉ là hắn lại không nghĩ rằng, cái này Lục Đại tiên môn người trong, lại cảm hắn đương kẻ đàn.

Vừa bắt đầu, cái kia Khâu Hoàng Lý mưu toan một phen tiền không tốn, liền nhượng Mạnh Tuyên mang danh ngạch nhượng xuất đi, tự nhượng hắn có chút mất hứng.

Lại về sau, cái kia Trường Sinh Kiếm Bạch tuy nhiên đã đáp ứng xuất tiền, lại chỉ chịu ra ba ngàn lượng linh thiết, liền muốn mua bảy cái danh ngạch, cái kia lại không phải đem mình đương kẻ đàn, là lấy chính mình đương ăn mày rồi.

Phát hiện những người này không có thành ý, Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không lại theo chân bọn họ nói chuyện nhiều, sớm bứt ra mới là đứng đắn.

“Lâm sư tỷ, không biết lúc này còn có không hay không, sư đệ ý muốn tiền đến tiếp...”

Mạnh Tuyên sử dụng một trương đưa tin phù, hướng Lâm Băng Liên truyền một câu khẩu tin tức, sau đó liền gây hướng

Tử Vi tiên môn đi.

“Ba ngàn lượng bạc mua người bảy cái danh ngạch? Cái này mấy người thật là có chút thông minh quá mức rồi...”

Nghe xong Mạnh Tuyên tự thuật, Lâm Băng Liên cũng không khỏi che miệng mà cười.

“Cho nên rồi, sư đệ bất đắc dĩ, đành phải đến cầu Lâm sư tỷ một sự kiện rồi...”

Mạnh Tuyên uống một chén rượu, thở dài nói.

Lâm Băng Liên con người vũ mị, cười nói: “Người muốn cho ta giúp người bán cái này bảy cái danh ngạch?”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu. Nói: “Mang tiền vào Thượng Cổ Kỳ Bàn danh ngạch bán đi, ta cũng không biết trước khi có hay không như vậy tiền lệ, nhưng cần thận nghĩ đến, nếu muốn bình an vô sự mang danh ngạch bán đi, lại có thể bán cái công đạo giá cả, bằng ta Mạnh Tuyên tại đây tiên môn ở bên trong thanh danh còn kém xa lắm, nghĩ tới nghĩ lui, cũng duy có Lâm sư tỷ có thể bang cái này bề bộn rồi, đoạt được linh thiết, nguyên cùng Băng Liên sư tỷ chia 3:7 xứng!”

Lâm Băng Liên nghĩ nghĩ. Bỗng nhiên mỉm cười. Nói: “Mà thôi, người cũng không cần cùng ta chia 3:7 xứng, nói thật, hai ngày này ta vốn liền hướng hướng người mở miệng. Lấy một cái danh ngạch. Người hôm nay nhượng ta giúp người. Ngược lại đúng là ta nguyện, chuyện này ta nhận lời rơi xuống, người yên tâm. Từng cái danh ngạch đều sượng mặt tám lượng ngàn linh thiết, mà ngay cả ta muốn cái này một cái, cũng sẽ đủ số tính toán cho người!”

Tu hành trên đường, tiền tài trọng yếu phi thường!

Tại có chút thời điểm, tiền tài thậm chí so tư chất quan trọng hơn.

Dùng Chân Khí cảnh làm thí dụ, dù là một người tư chất liền người bình thường cũng không bằng, chỉ cần hấn có tiền, cũng có thể mua được vô tận Linh Đan bảo dược, nuốt xuống dưới, tăng lên tu vi. Đương nhiên, quá trình này trong sẽ có hung hiểm, bởi vì là người bình thường thể chất chịu không được

như thế bá đạo được tính, nhưng chỉ cần có tiền, điểm này thực sự đơn giản, mời lên mấy người cao thủ không tiếc Chân Nguyên, giúp mình luyện hóa không phải là rồi.

Đương nhiên, lui một bước giảng, tại chân khí đến Chân Linh cái này bình chương, lại không phải tiền có thể giải quyết được rồi.

Nếu như có thể giải quyết, cái kia cái này là vật báu vô giá.

Hôm nay Lâm Băng Liên trong tay, liền có lấy bảy cái vật báu vô giá.

Mạnh Tuyên nhờ nàng mang Thiên Trì tiên môn không cần dùng bảy cái danh ngạch chuyên bán đi ra ngoài, đây quả thực là tại bán Chân Linh cảnh cao thủ.

Thế gian tu giả, có cái nào không muốn tại chân khí đỉnh phong càng tiến một bước, phá Chân Linh, hóa tiên thân?

Thế nhưng mà có thể làm được, rải rác không có mấy, tiên môn bên trong, mười cái Chân Linh cảnh trong cao thủ, có thể có một hai cái dựa vào chính mình đột phá Chân Linh cảnh cũng không tệ rồi, còn lại ** cái, tất cả đều chăm chăm vào mỗi hai mươi năm một lần Thượng Cổ Kỳ Bàn.

Tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, thì có một nửa cơ hội thành vi Chân Linh cảnh cao thủ, mà một nửa khác, thì là thân tử đạo tiêu.

Từ trước tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn người, còn sống đi ra chỉ có đột phá Chân Linh cảnh người.

Đương nhiên, cái này cũng cơ hồ chẳng khác gì là một cái rất lớn xác suất rồi.

Tu hành trên đường, khôn sống mống chết, có thể đi đến chân khí đỉnh phong người chỉ sợ chưa đủ ngàn một, mà tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, thì có một nửa xác suất đột phá Chân Linh cảnh, đây quả thực là nghịch thiên cơ duyên rồi.

Cũng là bởi vì này, mỗi hai mươi năm một lần bên trên bàn cờ bàn mở ra, điểm tương đài bên trên, đều sẽ phát sinh kịch liệt chém giết.

Chỉ có tại điểm tướng đài bên trên sông đến cuối cùng người, mới có tư cách đạt được tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn danh ngạch.

Tại điểm tướng đài bên trên, tử vong xác suất, thậm chí muốn xa xa cao hơn Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong.

Mà bảy đại tiên môn, so về mặt khác tiên môn đến, ưu thế lớn nhất, là có được mười cái miễn chiến danh ngạch, cũng tức là nói, bọn hắn môn hạ chỉ ít có mười người đệ tử không cần lên đài chém giết, có thể trực tiếp đạt được cái kia tiến vào Chân Linh cơ hội.

Thế nhưng mà cái này mười cái danh ngạch, so về Lục Đại tiên môn môn hạ hơn một ngàn hơn vạn trong ngoài môn và nổi bật Chân Truyền Đệ Tử mà nói, nói là như muối bỏ biển một chút cũng không đủ, sỏi nhiều thịt ít, ngoại trừ mấy cái có chỗ dựa, hoặc là xác thực thiên tư bất phàm, bị tiên môn coi trọng đệ tử, những người khác căn bản liền nghĩ cùng đừng nghĩ, muốn đi vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, có thể, chính mình đi điểm tướng đài bên trên chứng minh thực lực của mình, bằng không thì cũng không phải tiên môn keo kiệt, thật sự là sợ người tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn về sau, không công ném đi tánh mạng.

Cũng là bởi vì này, mỗi hai mươi năm một lần, tiên môn đều chẳng khác gì là đến rồi một lần đại tẩy trừ, sẽ có một nhóm lớn đệ tử chết ở điểm tướng đài bên trên, chỉ tuyển ra rải rác mấy trăm tinh anh tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, mà cái này mấy trăm trong tinh anh, lại hội chỉ ít có một nửa chết tại Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong, sống sót một nửa, tắc thì dùng Chân Linh chi thân trở về tất cả đại tiên môn, trở thành Sở Vực trăm ngàn tiên môn bên trong, mới trụ cột của quốc gia chi tài.

Chính vì vậy đại bối cảnh, đưa đến từng cái tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn danh ngạch đều trân quý vô cùng.

Trường Sinh Kiếm Bạch bọn người, lấy ra ba ngàn lượng linh thiết, liền phải thay đổi Mạnh Tuyên bảy cái danh ngạch, quả thực tựa là chê cười.

Ba ngàn lượng linh thiết, là ba vạn lượng Kim Tinh, ba triệu

lượng Bạch Ngân, đặt ở Hồng Trần, xác thực không ít, nhưng ở tu giới rất nhiều tài đại khí thô mắt người ở bên trong, chỉ sợ thì ra là một hạt Cực phẩm Linh Đan giá cả, mà Cực phẩm Linh Đan có thể làm cho người đột phá Chân Linh cảnh sao? Hiên nhiên là không nhận, sở hữu ba ngàn lượng linh thiết đừng nói đổi bảy cái danh ngạch, coi như là đổi một cái, Mạnh Tuyên đều thua lỗ.

Sở Vực cương vực bao la bát ngát, tọa lạc ở Sở Vực tiên môn càng là nhiều như đầy sao, trong đó tài đại khí thô, hết lần này tới lần khác không cách nào đột phá Chân Linh cảnh, lại tự nghĩ không có trên thực lực điểm tướng đường cùng quần hùng độ sức người còn nhiều mà, mà những người này, cũng chính là Lâm Băng Liên chuẩn bị bán ra danh ngạch đám người, đương nhiên, năng hội hảo hảo khiêu một cái, cùng mình quan hệ gần, có ơn tất báo, mới có tư cách đạt được danh ngạch.

Một phen tỉ mỉ chọn lựa về sau, Lâm Băng Liên làm một cái nho nhỏ Trà Hội, thỉnh chính mình coi trọng một ít người thỉnh đi qua, sau đó lơ đãng, ném ra ngoài tay mình trên đầu có một cái Thượng Cổ Kỳ Bàn miễn chiến danh ngạch tin tức, lập tức, cục diện giống như là bị liệt hỏa thiêu ba ngày ba đêm nổi chảo đồng dạng sôi trào, nếu không có Lâm Băng Liên có Chân Linh cảnh tu vi, chỉ sợ tràng diện đều muốn không không chế được.

Một hồi nho nhỏ đấu giá hội tại mọi người tầm đó sinh ra, do Hoàng Phong Nhi làm trọng tài, chúng ông chủ tình cảm quần chúng xúc động, tranh nhau kêu giá, cơ hồ đánh nhau, cuối cùng nhất một cái miễn chiến danh ngạch, bị Sở Vương đình một vị thiên thất vương tử dùng hai vạn lượng linh thiết giá cả mua đi, mặt khác thất bại người, cho đã mắt ghen ghét, nếu không có có chút kiêng kỵ thân phận của hắn, đều hận không thể lập tức ở nửa trên đường gõ hắn muện côn.

Mười ngày sau, Lâm Băng Liên lại cử hành một hồi nho nhỏ đấu giá hội, lúc này đây, chúng ông chủ trong nội tâm đều đã có chuẩn bị, ôm hi vọng mà đến, bởi vậy tại Lâm Băng Liên nói ra, trong tay mình quả nhiên còn có một danh ngạch thời điểm, đều điên rồi đồng dạng kêu giá, vậy mà trọn vẹn đánh ra hai vạn năm ngàn lượng linh thiết giá cao, bị một cái Sở Vực chi tây tiên môn trưởng lão ra mua.

Lần thứ ba Lâm Băng Liên nho nhỏ đấu giá hội lần nữa tổ chức thời điểm, chỉ là vào bàn khoán, cũng đã là một cái thiên giới.

Bất quá theo Lâm Băng Liên thả ra danh ngạch càng ngày càng nhiều, giá cả thực sự dần dần chậm lại, chúng ông chủ thông qua đủ loại thủ đoạn, thăm dò được Thiên Trì tiên môn tình huống, đoán được trong tay nàng chỉ ít có bảy đến tám cái danh ngạch, bởi vậy không nỡ lại hoa cao như thế giá cao rồi, chỉ có điều Lâm Băng Liên thực sự ngoan độc, trực tiếp tặc đem trong tay còn lại danh ngạch giữ ở, không hề phóng ra ngoài.

Dù sao nóng vội chính là chúng ông chủ, nàng lại cũng không như thế nào để ý, có rất nhiều thời gian cùng bọn hán chơi.

Bảy vạn lượng linh thiết đưa đến Thiên Trì tiên môn lúc, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng chấn kinh rồi.

Bảy vạn lượng linh thiết, đây là một số khổng lồ tài phú, lớn đến mà ngay cả hán cũng hưng phấn cả đêm nổi lòng kích động.

Về phần những thứ khác Thiên Trì đệ tử, tự càng không cần phải nói.

Trước kia cùng liền nhiều cái đệ tử đều không có cơm ăn Thiên Trì đệ tử, hôm nay có thể nói là phú chảy mỡ rồi.

Mạnh Tuyên cũng không có nuốt riêng, mà là mang cái này một số tài phú làm công cộng, do Khúc Trục phụ trách cấp cho, môn hạ đệ tử, mỗi khi tu hành bên trong cần dùng tài thời điểm, liền có thể trực tiếp đến hán tại đây đến nhận lấy, một ngàn lượng phía dưới mức, trực tiếp lĩnh đi là tốt rồi, nhớ cái trưởng tự tính toán xong việc, một ngàn lượng đã ngoài, tắc thì cần Mạnh Tuyên điểm quá mức, xác định hán xác thực có cái này cần mới được.

Đã có đầy đủ tài lực ủng hộ, Thiên Trì môn người tu vi trưởng tiến cũng là rõ ràng.

Mặc Linh Tử mua đủ nhiều Địa U Thạch, Cửu U Âm Phong Quyết đã tu luyện đến đệ nhị trọng tiểu thành, mà lại đã luyện thành lưỡng đạo âm phong nhận, thực lực đại trưởng, như

cùng hấn động thủ, thần thức mất linh mẫn, hoặc là phòng ngự không kiên lợi, cái kia thiệt thòi lớn là khẳng định, bởi vì hấn một kiếm chém tới, mặc dù là tránh thoát một kiếm này, lại còn có lưỡng đạo vô hình không giống như Âm Phong Nhận chờ.

Mỗi một đạo Âm Phong Nhận, đều có hấn phi kiếm bảy thành uy lực, đả thương người tại trong lúc vô hình, quả thực đáng sợ.

Mà Khúc Trục tuy nhiên trông coi linh thiết, cũng không có dùng quá nhiều.

Trước kia hấn tu hành trên đường, lớn nhất trở ngại là tâm chướng, hôm nay tâm chướng phá vỡ, tu vi tinh tiến, đã không nên mượn nhờ ngoại lực rồi, nửa năm qua này, hấn đã theo chân khí cửu trọng đã tăng tới cửu trọng Trung giai, chỉ thiếu chút nữa bước vào đỉnh phong rồi.

Trước đó, Mặc Linh Tử cùng Khúc Trục hai người so sánh hăng say đến, Mặc Linh Tử hội hơn một chút, nhưng hôm nay hai người lại động thủ, nếu không phải là sinh tử giao nhau, đã không cách nào quyết ra cao thấp rồi.

Mà những thứ khác Thiên Trì đệ tử, cũng là tu vi phóng đại, nửa năm thời gian ở bên trong, đột phá chân khí cửu trọng người lại thêm ba cái.

Mà ngay cả Liên Sinh Tử, hôm nay cũng đã đến bát trọng đỉnh phong, ít ngày nữa sẽ đột phá đến cửu trọng rồi.

Đối với cái này Mạnh Tuyên tự nhiên cảm giác mừng rỡ, tốt xấu không có phụ Hoài Ngọc chương giáo mong đợi. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 132 : 9 cung chân truyền Kiếm Thập Tam

Chương 132: 9 cung chân truyền Kiếm Thập Tam

Một ngày này, Mạnh Tuyên đang tại nghiên tu Đại Ôn Ấn ảo diệu, lại bỗng nhiên Liên Sinh Tử đến bẩm, nói núi ngoài cửa có người muốn nhờ.

Mạnh Tuyên nghe hắn vừa nói, không là người quen, liền không định thấy hắn. Dù sao trong khoảng thời gian này đến thật sự là không thắng hắn nhiều, có rất nhiều tiên môn ông chủ, đoán được Lâm Băng Liên ra bên ngoài đấu giá danh ngạch là từ Mạnh Tuyên tại đây truyền đi, bởi vậy cố ý tìm tới tận cửa rồi, cầu tình người có chi, lợi dụ người có chi, trang đáng thương người có chi, thậm chí còn có không biết trời cao đất rộng uy hiếp hắn.

Tóm lại một cái mục đích, tựu là muốn từ Mạnh Tuyên tại đây đạt được một cái danh ngạch, hết thầy bị Mạnh Tuyên cự tuyệt.

Cái kia đuôi mù uy hiếp Mạnh Tuyên, tức thì bị Mặc Linh Tử một kiếm lột bỏ đầu đầy tóc đen, bị hù quần đều ái.

Càng có một ít người, trực tiếp ngày nữa trì tiên môn bá sư, hắn mục đích đúng là muốn trộn lẫn cái danh ngạch, Mạnh Tuyên không ngốc, tự nhiên có thể nhìn ra mục đích của hắn, liền trực tiếp thả ra quy củ, bá sư có thể, nửa năm sau lại đến, dù sao nửa năm sau, Thượng Cổ Kỳ Bàn đã rồi, thiệt tình muốn bá sư người, sẽ không để ý cái này chút thời gian, cái khác mục đích, cũng không khe hở chọc vào châm rồi.

Bất quá cũng chính là bởi vì những người này quấy rầy, Mạnh Tuyên đối với không người quen biết, căn bản đã không thấy tâm hơi.

“Đại sư huynh, người này người còn là đi gặp một lần a, hắn... Có chút cô quái...”

Liên Sinh Tử do dự mà, không có lập tức ly khai, ngược lại lại nói một câu.

“Hả? Cái gì cô quái?”

Liên Sinh Tử thở dài, nói: “Trong khoảng thời gian này đến chúng ta tiên môn, không có một cái nào không phải tài đại khí thô, duy có cái này một cái, cùng sắp áo rách quần manh rồi, hơn nữa bệnh ương ương, giống như một hơi thở gấp không được sẽ nằm xuống tựa như...”

“Người bệnh?”

Mạnh Tuyên nghe xong, trong nội tâm không khỏi khẽ động. Liên theo Liên Sinh Tử đi tới sơn môn chỗ.

Vừa mới đã đến gần tại đây. Hắn bỗng nhiên trong nội tâm rung mình. Tam Thập Tam Kiếm vậy mà bỗng nhiên phát ra một tiếng thanh minh, thật lâu không dứt.

Đứng tại sơn môn bên ngoài, là một cái xem khởi chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi. Cũng khó trách Liên Sinh Tử nói hắn áo rách quần manh, người trẻ tuổi kia, ăn mặc một bộ vải trắng áo gai, thượng diện đã rậm rạp chằng chịt, may không biết bao nhiêu cái miếng vá, loại này vải bố. Vốn là trên đời gần như rẻ nhất vải vóc, mà người này thậm chí ngay cả như vậy quần áo đều không nỡ đổi kiện mới, là được gặp hắn cùng khổ rồi.

Bất quá quần áo mặc dù lậu, người này sống lưng lại rất thẳng tắp, hắn dáng người cực kỳ thon gầy, có thể nói gầy trơ cả xương, tựa hồ một trận gió có thể thổi ngược lại, hết lần này tới lần khác đứng ở đó ở bên trong về sau, cả người liền giống như một thanh kiếm giống như, mũi nhọn xông lên trời. Xỏ xuyên qua Thiên Địa. Hình dạng của hắn, miễn cưỡng có thể nói là tuấn mỹ. Chỉ là tái nhợt không có một tia huyết sắc, hai đầu lông mày càng là hắc khí quanh quần, xem chỉ không rõ.

Mạnh Tuyên thấy được hắn, không khỏi chân mày cau lại.

Hắn dù sao cũng là Đại Bệnh Tiên Quyết truyền nhân, có thể xem người bệnh khí mạnh yếu, liếc liền nhìn ra, người này bệnh nặng đã sâu, có thể nói đổi lại người đến, đã sớm bệnh chết, chỉ là không biết hắn vì sao còn có thể sống được, còn có

thể thẳng tắp đứng đấy.

Đương nhiên, theo một ít địa phương nhỏ bé, cũng có thể nhìn ra hấn không thoải mái.

Tay của hấn, một mực tại lơ đãng run, tuy nhiên hấn toàn lực nắm chắc nắm đấm, hay vẫn là ngăn không được.

Lưng còng là giống như không tự kìm hãm được sẽ cúi xuống đến, chỉ là hấn cường tự uốn ngực mà đứng mà thôi.

“Vi huynh đài này là...?”

Mạnh Tuyên có chút chấp tay, khách khí tiến lên ân cần thăm hỏi, cũng không có chút nào ngạo mạn chi ý.

“Cửu Cung chân truyền, Kiếm Thập Tam!”

Áo gai nam tử cũng không trở về lễ, thậm chí liền vẻ mỉm cười đều không có, cứ như vậy thẳng tắp đứng đấy, trả lời một câu.

“Cửu Cung tiên môn Chân Truyền Đệ Tử?”

Mạnh Tuyên nghe vậy, vẫn không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Cửu Cung tiên môn cũng là Đông Hải bảy đại tiên môn một trong, truyền thừa ba ngàn năm, nội tình thâm hậu, mà cái này áo gai nam tử, nếu là Cửu Cung tiên môn Chân Truyền Đệ Tử, thân phận tự nhiên không thể khinh thường, như thế nào lại bần cùng thành cái này như gấu?

Bất quá xuất phát từ lễ phép, Mạnh Tuyên trên mặt vẻ kinh ngạc cũng là lóe lên rồi biến mất, theo đủ lễ nghi, nói: “Su huynh này đến chuyện gì?”

Kiếm Thập Tam hầu kết giật giật, tựa hồ lời nói rất khó mở miệng, nhưng hấn cắn răng, hay vẫn là nói: “Ta muốn mua một cái danh ngạch!”

“Mua danh ngạch?”

Mạnh Tuyên nao nao, cười nói: “Ta tại đây cũng không có danh ngạch, người nên đi tìm Tử Vi tiên môn Lâm sư tỷ!”

Kiểm Thập Tam cứng rắn mà nói: “Nàng bán vô cùng quý, ta mua không nổi!”

Mạnh Tuyên cái này nhưng có chút bất đắc dĩ rồi, cảm giác cùng người này câu thông, thật sự có chút phế kinh.

Kiểm Thập Tam tựa hồ nhìn ra Mạnh Tuyên tâm tư, lại mở miệng nói: “Ta không có tiền, cho nên mới tại đây cầu người xa một cái danh ngạch cho ta, với tư cách thù lao, ta sẽ cho người một kiếm...”

“Cho ta một kiếm?”

Lời này vừa ra, không riêng gì Mạnh Tuyên, Liên Sinh Tử đều có chút giận.

Nào có như vậy, xa cho người một cái danh ngạch, người còn muốn cho ta một kiếm?

“Cho người một kiếm, là đáp ứng người tại ta đột phá Chân Linh về sau, thay người ra một lần tay!”

Kiểm Thập Tam tựa hồ có chút không hiểu được cùng người câu thông, gặp Mạnh Tuyên đã hiểu lầm, đành phải mở miệng giải thích: “Kiếm của ta chưa bao giờ vì người khác ra tay, nhưng ta có cầu ở người, ta cần người cho ta một cái danh ngạch, cho nên ta đáp ứng người, tại ta đột phá Chân Linh cảnh về sau, sẽ thay người ra tay một lần, bất luận là trăm ai cũng có thể, mặc dù là Tần Hồng Hoàn, ta cũng có thể thay người chém giết!”

Mạnh Tuyên sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, trầm mặc lại.

Kiểm Thập Tam lại nói: “Ta nói là sự thật, chỉ cần ta có thể ra tay, ta có thể thay người trăm bất luận kẻ nào!”

Mạnh Tuyên trầm mặc một hồi, nói: “Người đối với kiếm của mình cứ như vậy tự tin?”

Kiểm Thập Tam lại mân nổi lên hơi mỏng bờ môi, không nói, tựa hồ khinh thường tại trả lời vấn đề này.

Mạnh Tuyên cũng không hỏi nữa, cười cười, nói: “Người vì

sao nhất định phải đạt được cái này danh ngạch?”

Kiểm Thập Tam thô sáo mà nói: “Ta nói người biết xa cho ta một cái danh ngạch sao?”

Mạnh Tuyên nói: “Dù sao người không nói ta nhất định sẽ không xa cho người!”

Kiểm Thập Tam sắc mặt có chút cổ quái, tựa hồ có chút sinh khí, nhưng vẫn là nhịn được, thản nhiên nói: “Ta bị bệnh, hơn nữa rất nặng, nếu như không đột phá Chân Linh cảnh, tựa sống không được bao lâu, ta hy vọng có thể tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, tìm kiếm cái kia sống sót một tia cơ duyên, tuy nhiên người khác nói cho ta biết nói, mặc dù ta đột phá Chân Linh cảnh, cũng đồng dạng không cách nào sống sót!”

“Đã sống không được đến, vậy người còn muốn danh ngạch làm cái gì? Lại lấy cái gì trả ta một kiếm kia?” Mạnh Tuyên có chút kinh ngạc.

“Câu nói kia là người khác nói!”

Kiểm Thập Tam rất chân thành trả lời: “Ta cho là mình có thể sống sót, đột phá Chân Linh cảnh, trả lại người một kiếm này!”

“Người sai rồi!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên trịnh trọng nói cho hắn biết: “Bệnh của người rất nặng, theo lý thuyết, người ba năm trước đây đáng chết rồi, có thể chống đỡ đến giờ phút này, thật sự là một cái kỳ tích, người đại khái cho rằng đột phá Chân Linh cảnh về sau, hội một lần nữa kích phát bản thân sinh cơ, áp chế bệnh khí, nhưng ta có thể nói cho người biết, làm như vậy vô dụng, không nói đến Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong nguy hiểm, dùng người bây giờ thân thể căn bản không cách nào tự bảo vệ mình, mặc dù người thật sự đã nhận được đột phá Chân Linh cảnh cơ hội, bệnh khí cũng sẽ ở một khắc này, thôn phệ người sở hữu sinh cơ!”

Kiểm Thập Tam nghe xong, đột nhiên sắc mặt lạnh lẽo, giơ lên tay đè chặt eo bờ một thanh trường kiếm, đây chẳng qua là một thanh bình thường trường kiếm, không có bất kỳ đặc dị chỗ, chỉ là rất sáng, loại này sáng lại không phải chất liệu kinh

người, mà là bị người lúc nào cũng sát sức, sạch sẽ sáng. Cầm kiếm về sau, hắt tựa hồ muốn lồi ra, nhưng do dự một chút, rồi lại buông lỏng ra chuôi kiếm, bỗng nhiên xoay người rời đi.

Mạnh Tuyên nhất thời giật mình, vội hỏi: “Người như thế nào đi?”

Kiểm Thập Tam dừng bước, nói: “Ta không thích người nói lời nói, rất muốn chém người, nhưng ta hiện tại chỉ còn lại có ra một lần kiếm khí lực rồi, sau đó sẽ chết, cuối cùng này một kiếm, ta không muốn lưu cho người, cho nên ta phải đi!”

Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ gãi gãi đầu, đối với như vậy bụng dạ thẳng thắn gia hỏa, còn thực không có biện pháp gì.

“Người theo ta vào đi!”

Mạnh Tuyên nói xong, nghiêng đi thân, làm một cái thỉnh hắt tiến vào tiên môn thủ thế.

Kiểm Thập Tam khó được kinh dị xoay người qua, nói: “Người đã không tin ta có thể còn sống sót, hoàn nguyện ý xa cho ta?”

Mạnh Tuyên lắc đầu, không nói thêm gì nữa, Ngự Kiếm bay lên, nhưng mà vừa bay ra không bao xa, quay đầu nhìn lại, rồi lại nhìn không được lắc đầu, quay đầu trở về, rơi xuống, lại nguyên lai, cái kia Kiếm Thập Tam chỉ là giơ chân lên bước, từng bước một đi theo hắt hướng sơn môn đi vào trong, dường như ngay cả phi hành cũng sẽ không. Mạnh Tuyên không khỏi cười khô hỏi: “Người không biết ngự kiếm sao?”

Kiểm Thập Tam lắc đầu, nói: “Kiếm của ta chỉ dùng để tới giết người, không phải phi hành!”

Mạnh Tuyên nở nụ cười khô: “Vậy người mới vừa rồi là làm sao tới?”

Kiểm Thập Tam cổ quái nhìn hắt một cái, xác định Mạnh Tuyên không phải tại trêu chọc hắt, liền thô sáp nói hai chữ: “Trúc bè!”

“Dĩ nhiên là trúc bè?”

Mạnh Tuyên thật sự ngoài ý muốn rồi, tuy nhiên Cửu Cung tiên môn khoảng cách Thiên Trì tiên môn không tính rất xa, chính giữa cũng không có cách cái gì hung hiểm vùng biển, nhưng cứ như vậy vạch lên trúc bè tử tới, cũng thật sự quá nguy hiểm a, một cái sóng lớn đánh tới, đem người vồ vào hải lý làm sao bây giờ? Một đầu Hải yêu tới đem người nuốt làm sao bây giờ? Phải biết rằng bằng Kiếm Thập Tam hiện tại thân thể, thể nhưng mà liền người bình thường cũng không bằng a!

“Vì cái gì không thừa lúc Ngư lão đại thuyền rồng tới?”

Mạnh Tuyên đầy bụng nhả rãnh đều không có nói ra, chỉ là thử thăm dò hỏi một câu.

Kiếm Thập Tam nói: “Ta không có tiền, hắc không chịu xa!”
(chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 133 : Cứu không cứu người

Chương 133: Cứu không cứu người

Mạnh Tuyên bắt đặc dĩ, đành phải đánh ra một đạo cười gió pháp trận, mang Kiếm Thập Tam mang, bay đến Tọa Vong phong bên trên, chỉ còn hai người bọn họ về sau, khe khẽ thở dài, nói: “Danh ngạch ta sẽ không xa cho ngươi... Đừng đi vội vã, ta lời còn chưa nói hết! Nhưng bệnh của ngươi ta có thể trị, chỉ có điều, ta vì trị cho ngươi bệnh, không muốn thù lao, nhưng ngươi cần phải đáp ứng ta ba quy một lệnh, bằng không thì không bàn nữa!”

Kiếm Thập Tam giật mình, trên mặt tái nhợt thậm chí lộ ra một tia kích động huyết sắc, nhưng thanh âm của hắn lại đè nén vô tận lửa giận: “Ngươi chớ không phải là xem ta không cách nào xuất kiếm, cố ý cầm ta làm trò cười? Ta bệnh này tiên môn trưởng lão đã xem qua vô số lần, mà ngay cả chương giáo đều xem qua, mỗi người đều nói trị không hết, ngươi lại có bản lĩnh gì, dám nói có thể thay ta y bệnh?”

Xem hắn kích động bộ dạng, nếu là còn có thể chém ra một kiếm, cái này hội cũng đã chém tới rồi.

“Ngươi chỉ nói ta như có thể giúp ngươi chữa cho tốt bệnh, cái này ba quy một lệnh, ngươi có đáp ứng hay không?”

Mạnh Tuyên đón Kiếm Thập Tam tức giận, biểu hiện phong nhạt vân nhẹ.

Kiếm Thập Tam trên mặt đã hiện lên phần nộ, đau thương, áp lực, hi vọng chờ đủ loại thần sắc, cuối cùng nhất cắn răng nói: “Đáp ứng!”

“Đã đáp ứng, vậy ngươi sẽ đem ba quy một lệnh nghe rõ ràng, ba quy là...”

Nói cho Kiếm Thập Tam ba quy một lệnh, cũng chỉ có lưỡng quy một lệnh, điều thứ ba đi, dù sao hắn đến cửa tới gặp, lại

cùng người khác hoà giải Mạnh Tuyên lẫn nhau không nhận thức liên quá giả. Ba quy một lệnh, chính là Bệnh lão đầu chính mình suy nghĩ đi ra, nghiêm lệnh Mạnh Tuyên phải tuân thủ, mục đích là vì bảo hộ Mạnh Tuyên, miễn đi một ít phiền toái không cần thiết, nhưng chính thức thực hành thời điểm. Tự nhiên muốn có một ít biến báo.

Cẩn thận kiểm tra một chút Kiếm Thập Tam bệnh tình, Mạnh Tuyên sắc mặt có chút trầm trọng.

“Nếu là trị không hết, ta không trách người. Bởi vì người rất chân thành, nói rõ không phải tại tiêu khiển ta...”

Kiếm Thập Tam nhẹ nói đạo.

Mạnh Tuyên nhú mày, nói: “Người bình thường lời nói cũng là nhiều như vậy sao?”

Kiếm Thập Tam lập tức ngậm miệng lại, trên thực tế, hắn đại khái một năm thời gian nói lời, đều không bằng ngày hôm nay nhiều.

Trọn vẹn kiểm tra rồi ba lượt, Mạnh Tuyên thở dài. Nói: “Người bệnh tình phân rất nhiều loại, nhưng trong mắt ta. Chỉ có trọng cùng nhẹ đích khác nhau. Tiên Thiên mang đến bệnh, so Hậu Thiên nhiễm bệnh nặng. Tu vi cao người hoạn nhiễm bệnh, so tu vi thấp người trọng, kéo được lâu người bệnh. So nhiễm bệnh thời gian ngắn thì người trọng, thể chất người tốt được bệnh, so thể chất chênh lệch người nhiễm bệnh trọng...”

Nói xong, hắn nhìn về phía Kiếm Thập Tam, nói: “Người bệnh này mấy thứ toàn bộ chiếm được, thật sự là đáng sợ!”

Kiếm Thập Tam tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng nhớ tới Mạnh Tuyên mới vừa nói hắn nói nhiều, lại cứng rắn sinh nhịn được.

Mạnh Tuyên thở dài, đứng dậy đi ra ngoài. Nói: “Người mà lại chờ ta!”

Kiếm Thập Tam lần này lại nhịn không nổi, nói: “Người đi đâu?”

Mạnh Tuyên đạo thở dài nói: “Cho người chữa bệnh, ta cái này còn là lần đầu tiên dùng được. Có thể sớm đã nói, ta tuy

nhiên không thu xem bệnh phí, nhưng người ăn hết ta bao nhiêu được, đều muốn dùng gấp 10 lần giá tiền đưa ta, không có đạo lý có thể giảng...”

Kiểm Thập Tam nghe nói hấn muốn “Gấp 10 lần” giá tiền, đang muốn nổi giận. Lại bỗng nhiên giật mình.

Hấn đã muốn đi cho mình cảm được, đây chẳng phải là nói hấn chuẩn bị y bệnh của mình?

Từ khi bệnh tình càng lúc càng trọng. Ảnh hưởng đến tu vi của mình về sau, sẽ không có người thử qua cho mình chữa bệnh.

Bởi vì bệnh của hấn, không phải được thạch có thể y, thậm chí bọn hấn Cửu Cung chương giáo sư tôn sau khi xem, đều nói muốn y bệnh của hấn, cần hao phí hấn lão nhân gia một nửa tu vi, bởi vậy đang suy nghĩ thật lâu về sau, lắc đầu cự tuyệt.

Cũng là tại một khắc này lên, hấn tự bị phán án tử hình.

Tiên môn buông tha cho hấn, tuy nhiên còn giữ Chân Truyền Độ Tử thân phận, nhưng đãi ngộ so với Nội Môn Độ Tử còn thấp.

Nhưng hấn không chịu chết, theo như chương giáo phán đoán, hấn ba năm trước đây đáng chết rồi, thế nhưng mà hấn cứ rằng còn sống.

Cái này từng tại Cửu Cung tiên môn ở bên trong sáng tạo ra một cái kỳ tích, chương giáo nghe thấy chỉ mà ra quan, điều tra thân thể của hấn có phải hay không xuất hiện biến hóa, nhưng là một phen dò xét về sau, hay vẫn là thất vọng lắc đầu.

Hấn cũng chỉ là mang chính mình tử vong thời gian dời lại một ít mà thôi, cuối cùng tránh khỏi suy bệnh mà chết.

Lúc này đây Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, là hấn cơ hội cuối cùng.

Hấn từng nghe người ta nói qua, đột phá Chân Linh cảnh về sau, tu thành tiên thân, thể chất sẽ phát sinh cực biến hóa lớn, thọ nguyên cũng sẽ gia tăng, vì vậy hấn tự muốn, khả năng đột phá Chân Linh cảnh về sau, có thể đem trị hết bệnh cũng nói không chừng.

Cửu Cung tiên môn cũng có mười cái danh ngạch, nhưng là không có phần của hắn, vô số Cửu Cung tiên môn kiệt xuất đệ tử xếp hàng chờ lấy, đánh vỡ đầu cướp, muốn lấy cái kia mười cái danh ngạch một trong, tự nhiên không tới phiên hắn cái này một phê nhân, mà hết lần này tới lần khác dùng hắn hiện tại thân thể tình huống, muốn lên lời đòi bác một cái danh ngạch trở lại, căn bản không có nửa phần hi vọng, đúng lúc này, hắn nghe nói Lâm Băng Liên đầu giá danh ngạch sự tình.

Lâm Băng Liên bán vô cùng quý, hắn mua không nổi, vì vậy hắn liền đi tới Thiên Trì tiên môn.

Hắn tự nhiên cũng không có nắm chắc Mạnh Tuyên nhất định sẽ đáp ứng xa hắn một cái danh ngạch, chỉ là đến đây thử một lần mà thôi.

Hắn cũng định tốt rồi, nếu như Mạnh Tuyên không đáp ứng, trở về đến Cửu Cung tiên môn, dùng chính mình cuối cùng lực lượng, đánh ra một kiếm, mang cái kia hắn một mực không thích vương bát đản chém.

Thế nhưng mà hắn không nghĩ tới, sự tình sẽ biến thành cái dạng này...

Ngày đó trì chân truyền Đại sư huynh, tuổi còn trẻ, so với chính mình còn nhỏ, vậy mà muốn trị bệnh của mình?

Kiểm Thập Tam từ trong tưởng tượng không tin, nhưng Mạnh Tuyên ôn trọng bộ dạng, lại để cho hắn bay lên một tia hi vọng.

Lúc này thời điểm Mạnh Tuyên, đã đến Khúc Trục chỗ đó, mang chính mình cần có vài loại Linh Dược lấy đi qua, tất cả đều là một ít đại bổ Linh Dược, mà ngay cả hắn trực tiếp ăn xuống dưới, cũng sẽ chảy máu mũi cái loại này.

Những Linh Dược này giá cả đều không rẻ, nhưng Mạnh Tuyên hết cách rồi, phải dùng tại Kiểm Thập Tam trên người.

Kiểm Thập Tam bệnh quá nặng, thậm chí nói vốn sớm đáng chết rồi, có thể chống đỡ đến bây giờ, đúng là không dễ, Mạnh Tuyên nếu là mang bệnh khí một lần bộ cho hắn nhờ, dùng Kiểm Thập Tam suy yếu khí lực, chỉ sợ lập tức tự nhin không

được, ngược lại sinh cơ nhật nhòa, đi đòi nhà ma, bởi vậy tự cấp hãn nhỏ bệnh khí trước khi, trước hết nhượng hãn đại bỏ thoáng một phát, khôi phục một điểm nguyên khí, mới tốt ra tay.

Cái thằng này là cái nghèo kiệt xác, có thể nói là tiên môn ở bên trong nghèo nhất người, cùng đến đường đường tiên môn Chân Truyền Đệ Tử, vậy mà hội vạch lên trúc bè tử phiêu dương qua biển, tự nhiên không giống như là mua được rất tốt Linh Dược người, cứu người cứu được ngọn nguồn, Mạnh Tuyên chỉ tốt chính mình cho hãn tìm Linh Dược rồi.

“Mang những Linh Dược này ăn đi, dùng ngươi bây giờ thân thể tình huống, có thể sẽ có chút hư không bị bỏ, bất quá ta nghĩ các ngươi Cửu Cung tiên môn bên trong, có lẽ cũng có một ít luyện hóa Linh Dược được tính pháp môn, ngươi chỉ mình cố gắng lớn nhất, có thể luyện hóa bao nhiêu là bao nhiêu, đương ngươi thân thể hơi chút tốt đi một chút thời điểm, ta tự sẽ ra tay vì trị cho ngươi bệnh, không nếu như vậy xem ta, yên tâm, ta nắm chắc rất lớn...”

Mạnh Tuyên mang mang tới Linh Dược đặt ở Kiếm Thập Tam trước mặt.

Kiếm Thập Tam cổ quái nhìn Mạnh Tuyên liếc, nói: “Những Linh Dược này ta mua không nổi!”

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ móc móc lỗ tai, nói: “Vậy ngươi là hơn cho ta mấy kiếm a... Cái này đang nói chuyện như thế nào như vậy không được tự nhiên đâu này?”

Kiếm Thập Tam nghĩ nghĩ, trịnh trọng nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, ta cho ngươi ba kiếm!”

Sau khi nói xong, nắm lên Linh Dược, rất nhiều nhét vào trong miệng của mình.

Nếu để cho tu đan pháp Đan sư thấy được, đoán chừng đau lòng chết, như vậy ăn Linh Dược pháp, quả thực tự là lãng phí.

Bất quá, Mạnh Tuyên cùng Kiếm Thập Tam hai người, một cái là cái tiểu tài chủ, một cái không câu nệ tiểu tiết, lại cũng không thấy được có cái gì không ổn.

Thừa dịp Kiếm Thập Tam nuốt Linh Dược thời điểm, Mạnh Tuyên vận chuyển Đại Ôn Ân, theo trên người hắn nhỏ một tia bệnh khí đi ra, phong ấn tại trong hồ lô, dù sao cái này Kiếm Thập Tam bệnh như thế chi sâu, có thể nói là một khóa hiểm có bệnh chủng rồi. Tương lai ngăn địch thời điểm, cái này ti bệnh khí phóng xuất ra rồi, vậy thì sẽ là một đạo đả thương người lợi khí, so những tà đạo kia cổ độc đều muốn đáng sợ.

Kiếm Thập Tam miệng lớn nuốt vài thanh Linh Dược về sau, trên mặt tái nhợt đã có chút mất tự nhiên ánh sáng màu đỏ sáng lên, thậm chí máu mũi đều chảy ra, rõ ràng là hư không bị bỏ trạng thái, tinh thần của hắn ngược lại là tràn đầy chút ít, bất quá Mạnh Tuyên biết rõ, hắn hôm nay tinh thần tràn đầy, nhưng thật ra là một hồi quang phản chiếu hiện tượng, đương cái này một hồi dược tính rút đi về sau, hắn sẽ bệnh quá nặng, thậm chí có khả năng bởi vì bệnh khí bắn ngược mà làm cho đã chết.

Bất quá Mạnh Tuyên chờ, lại cũng chính là cơ hội này, lập tức tựu vận chuyển Đại Bệnh Ân, Thực Bệnh Chi Long quán thân bay múa, theo Kiếm Thập Tam trong cơ thể kéo đi ra một đạo đậm đặc như mặc ngọc bệnh khí, sau đó trừu tồn tiến vào Trảm Nghịch Kiếm trong.

Trong chốc lát, sắc mặt của hắn tựu có chút khó coi rồi, đạo này bệnh khí quả thực lợi hại, dường như có sinh mạng bình thường, từng sợi muốn theo Trảm Nghịch Kiếm trong lao tới, bị hắn dùng thật tức chết chết chế trụ, may mắn hắn hiện tại đã có Trảm Nghịch Kiếm, thừa nhận bệnh khí năng lực sâu sắc tăng lên, bằng không thì lập tức cũng sẽ bị bệnh này khí ăn mòn đáy lòng kinh mạch.

Dù là như thế, hắn cũng không chịu nổi, phải dùng hết toàn thân tu vi áp chế đạo này bệnh khí, để tránh nó tạo phản.

Đã có Trảm Nghịch Kiếm về sau, cũng không phải nói Mạnh Tuyên tựu không cần thừa nhận bệnh khí áp lực, Trảm Nghịch Kiếm tựa như một cái thùng nước, đã có nó về sau, Mạnh Tuyên chịu tải bệnh khí dung lượng mạnh rất nhiều, nhưng thùng nước cũng cần hắn dẫn theo hành tẩu, sức nặng lại không có một tia giảm bớt.

Tại bị kéo ra bệnh khí về sau, Kiếm Thập Tam sắc mặt bỗng

nhiên thay đổi, thân thể thẳng tắp ngã ngã trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở, sắc mặt tịch hoàng, tựa hồ một hơi tiếp không được, tựa sẽ lập tức bị mất mạng.

Mạnh Tuyên không có để ý hấn, người này tại chính mình bệnh nặng về sau, cứng rắn sinh chống ba năm, mặc dù không có chết mất, nhưng thân thể cũng suy yếu không thành bộ dáng, hơn nữa hấn bởi vì kéo thời gian quá lâu, chân khí cùng bệnh khí dây dưa quá sâu, một khi nhỗ bệnh khí về sau, chân khí cũng lập tức suy yếu tan rã, thậm chí có tổn mất xu thế, cửa ải này, chỉ có thể do chính hấn đã tới, ai cũng không giúp được.

Huống chi, lúc này Mạnh Tuyên cũng cần dùng tu vi áp chế bệnh khí, đằng không ra tay đến.

Hai người tựa một cái ngời ở trên ghế, một cái thẳng tắp nằm trên mặt đất, ai cũng bất động, ai cũng không nói chuyện, duy có giấy dựa tiếng thở dốc. Thời gian từng phút từng giây trôi qua, sắc trời dần dần tối, về sau lại ra ngời sao đầy trời, ngời sao dần dần trở nên sáng ngời, lại trở nên âm đạm, phương đông hiện ra ngân bạch sắc, ánh bình minh nhuộm hồng cả một mảnh Sơn Hà, Kiếm Thập Tam đích sinh khí cũng dần dần tăng lên.

“Người rất đã tới...”

Mạnh Tuyên tại trên mặt ghế mở mắt, hướng nằm trên mặt đất con mắt trừng căng tròn Kiếm Thập Tam nói ra. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 134 : Thu bệnh chủng

Chương 134: Thu bệnh chủng

Kiểm Thập Tam vẫn đang thẳng tắp nằm, con mắt mở thật to, trong nháy mắt cũng không trong nháy mắt nhìn qua trúc đỉnh, không biết từ lúc nào bắt đầu, hắc tiếng thở dốc đã trở nên phi thường đều đều rồi, thậm chí không cần thận đi nghe đều nghe không được, đây cũng là đại biểu cho khí tức của hắc đã ổn định, sống qua khó khăn nhất ngao một cái quan khẩu, tuy nhiên thân thể y nguyên rất suy yếu, nhưng lại không có sự sống chỉ lo rồi.

“Về sau không có việc gì không muốn tìm ta, cần dùng kiếm tiếng người, khiến người lần lượt cái lời nhấn là tốt rồi!”

Kiểm Thập Tam nhàn nhạt nói xong những lời này, bỗng nhiên theo trên mặt đất nhảy dựng lên, thẳng tắp tự đi ra ngoài.

Mạnh Tuyên nhưng lại khẽ giật mình: “Người đi đâu?”

Kiểm Thập Tam nói: “Bệnh đã tốt rồi, tự nhiên là hồi Cửu Cung tiên môn đi!”

Mạnh Tuyên cau mày nói: “Người bây giờ còn phi thường suy yếu!”

Kiểm Thập Tam bình tĩnh mà nói: “Đã so với ta ngày hôm qua đến thời điểm tốt hơn nhiều!”

“Trong vòng nửa năm không nên động kiếm!”

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, đắn đo hắc một câu, một là vì nhượng hắc cũng cố thoát một phát, dưỡng một hạ thân, còn nữa, kỳ thật cũng là vì không đến bị người có ý chí nhìn ra, bệnh của hắc bị chữa cho tốt cùng mình có quan hệ.

Dù sao hắc nếu là từ nơi này xuất hiện, bệnh lập tức thì tốt rồi, chỉ sợ kẻ đàn đều có thể liên tưởng đến trên người mình.

Kiểm Thập Tam có chút nghi hoặc, nhưng vẫn gật đầu.

Mạnh Tuyên chợt nhớ tới một chuyện: “Ta còn có một vấn đề hỏi người, người nghe chưa nghe nói qua một cái tên là Kiếm Thất cao thủ sử dụng kiếm?”

Vấn đề này hẳn nhưng lại vẫn muốn hỏi, Lâm Băng Liên đã từng nói qua, Hoa Sơn Đồng sinh ở chiến trường, trường ở chiến trường, võ pháp tạo nghệ sâu đậm, tại tiên môn nội, cơ hồ cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp đối thủ, chỉ thua ở một cái tên là Kiếm Thất trong tay người qua. Hơn nữa là thua tâm phục khẩu phục cái loại này. Mạnh Tuyên đã nghĩ ngợi lấy. Kiếm Thập Tam cùng Kiếm Thất, danh tự như thể tương tự, có phải hay không có cái gì sâu xa?

Chớ không phải là huynh đệ?

Kiểm Thập Tam nghe xong hẳn mà nói, lại nao nao, kỳ quái nhìn xem hẳn, sau nửa ngày mới nói: “Đó là ta bảy năm trước dùng danh tự!”

Nguyên lai Kiếm Thập Tam tự là Kiếm Thất...

Mạnh Tuyên cười cười, không có nói cái gì nữa, liền nhượng hẳn đã đi ra.

Đây cũng là cái niềm vui ngoài ý muốn. Tại lúc ban đầu nghe Lâm Băng Liên nói Hoa Sơn Đồng từng thua ở Kiếm Thất thủ hạ về sau, hẳn tự muốn làm quen thoáng một phát người này, bởi vì Hoa Sơn Đồng võ pháp tạo nghệ quả thực không kém, Mạnh Tuyên mình cũng biết rõ, tại võ pháp một đạo, mình quả thật không bằng Hoa Sơn Đồng, bởi vậy càng là đối với cái kia đánh bại Hoa Sơn Đồng Kiếm Thất có chút tò mò.

Vô luận là võ pháp hay vẫn là thuật pháp, cũng phải cần cực cao thiên phú mới có thể tu luyện tới đẳng phong tạo cực.

Mạnh Tuyên tự nghĩ ngộ tính không kém, cũng mang bản thân kiếm pháp tu luyện đến nhất lưu cảnh giới, nhưng cự ly này đẳng phong tạo cực tình trạng. Lại còn kém lấy một đường khoảng cách, cái kia một đường khoảng cách. Là rãnh trời cái hào rộng, chỉ có thiên phú dị bẩm chi nhân mới có thể vượt qua, mà Mạnh Tuyên, tự nghĩ không phải cái loại này thiên tài,

bởi vì mà hấn đối với vượt qua một bước kia, cũng không có quá lớn khát vọng, hết thấy tùy cơ hội duyên mà thôi.

Bất quá, nếu là có thể kết bạn một hai cái phương diện kia thiên tài, tự nhiên cũng là có chỗ tốt.

Một điểm nữa tựu là, Kiếm Thập Tam xuất hiện, cũng làm cho Mạnh Tuyên phát lên một cái tâm tư.

Cái kia chính là, thu thập bệnh chủng.

Ban đầu ở Kiến Tiên Lâu trước, hấn tựu là dùng ba đạo bệnh chủng, thắng Hoa Sơn Đồng, có thể nói chuyên bại thành thắng.

Tại ngày sau, còn không biết có bao nhiêu hung hiểm chờ hấn, có thể nhiều một ít bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, tự nhiên là tốt, mà cái này thu thập bệnh chủng cách làm, chính là một cái phi thường hữu hiệu bảo vệ tánh mạng thủ đoạn. Mạnh Tuyên tại ngoài sáng cây vào, là Tam Thập Tam Kiếm, Nhất Ván kiếm pháp, Thiên Thê bộ pháp, Thiên Cương Lôi Pháp, những lực lượng này cộng lại, khiến cho hấn có Chân Khí cảnh đỉnh phong thực lực, cũng là người khác đối với hấn nhận thức.

Nhưng hấn âm thầm thủ đoạn, vô luận là Đại Ai Ấn, hay vẫn là Đại Ôn Ấn, rồi lại so cái này bên ngoài thủ đoạn mạnh hơn một ít, dù sao đó là người khác không biết, hơn nữa không cách nào đề phòng, cũng coi là Mạnh Tuyên đâm sau lưng.

Nếu là đâm sau lưng, vậy thì chú ý một cái không xuất ra thì thôi, vừa ra muốn mạng người.

Mạnh Tuyên như là đã tu hành Đại Ôn Ấn, dĩ nhiên là muốn nhiều hơn thu thập bệnh chủng, tăng cường thực lực của mình.

Đây cũng là một kiện cần phải cẩn thận sự tình.

Hồng Trần người bệnh nhiều, Thánh Địa bệnh chủng nhiều.

Người tu hành, chân khí cường đại, khí lực kiên cố, bị bệnh tỷ lệ tương đối nhỏ, nhưng là chính là bởi vì là người tu hành, tiếp xúc thế gian đủ loại cảm kích, thực sự dễ dàng hoạn bên trên một ít kỳ lạ quý hiếm cổ quái chứng bệnh, đúng là Mạnh Tuyên thu thập bệnh chủng tốt tài liệu.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên cũng muốn lượng sức mà đi, bởi vì hắn thu thập bệnh chủng thời điểm, tự nhiên là muốn cho người đem trị hết bệnh, vạn nhất chính mình chọc siêu ra bản thân năng lực phạm vi bệnh hiểm nghèo, cứu người không thành, ngược lại dẫn bệnh trên thân, vậy thì cái được không bù đắp đủ cái mất.

Nói thí dụ như cực ác hung biến đi tây 8 vạn dặm vùng biển, nghỉ lại lấy một loại thời kỳ Thượng Cổ liền tồn tại ở thế Tiên Quy, không biết theo chừng nào thì bắt đầu, cái này Tiên Quy nhất tộc tự nhiên lên một loại quái bệnh, sẽ từ từ hóa thành thạch đầu, ngay cả là tu vi lại cao, cũng chống cự không được, như loại này bệnh Mạnh Tuyên tự không nên trêu chọc, liền cái loại này Tiên Quy đều chống cự không được bệnh, hắn dẫn tới trên người, tự là muốn chết.

Đã có ý nghĩ này về sau, Mạnh Tuyên mà bắt đầu thường xuyên ra ngoài, tìm Ngư lão hét lớn rượu nói chuyện phiếm, bình thường cũng lưu ý tiên môn bên trong đủ loại nghe đồn, sau đó lại trải qua phân tích của mình sàng chọn, tuyên định mục tiêu của mình, làm đủ chuẩn bị về sau, tự lặng yên tìm tới cửa đi, cho người chữa bệnh, đồng thời thu thập bệnh chủng.

Đây hết thấy hắn làm rất cẩn thận, tại chữa bệnh thời điểm, chẳng những nghiêm lệnh mỗi người đều thề quy thủ ba quy một lệnh, tại có điều kiện dưới tình huống, còn có thể đeo mặt nạ tiến đến, thu liễm bản thân khí cơ, tận lực không cho người biết rõ thân phận của hắn.

Hơn nữa hắn chỗ tìm được mục tiêu, cũng không kể cả Chân Linh cảnh tu giả.

Một là Chân Linh cảnh tu giả có thể nhiễm lên quái bệnh, chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy giải quyết, còn nữa tự là Chân Linh cảnh tu giả thực lực quá mạnh mẽ, vạn nhất xảy ra cái gì ngoài ý muốn, hắn không có giải quyết cái này ngoài ý muốn nắm chắc.

Liên tiếp hơn hai tháng xuống, Mạnh Tuyên bái phỏng hai cái yêu, ba người, chung thu thập năm khóa bệnh chủng, chữa cho tốt năm cái sinh linh.

Cái này nằm cái bệnh chủng ở bên trong, có tất cả đặc điểm.

Có một cái bệnh chủng, sẽ không chết người, nhưng là tại bị bệnh chỉ nhân phát tác thời điểm, trước mắt một mảnh mơ hồ, trong tai âm âm rung động, trong cơ thể khí huyết áp chế không nổi sôi trào, một khi phát bệnh, liền chỉ có thể lập tức cố định ngồi xuống ngạnh kháng, không còn thượng sách.

Còn có một bệnh chủng, là từ một cái đáy biển rắn biển yêu trên người thu đến, nó nhưng lại có một lần tại đáy biển phát hiện một đạo Cực Âm Băng Tuyên, liền muốn đi thu bên trên một ít, dùng để tu luyện, lại không nghĩ rằng băng tuyên hàn khí quá nặng, trực tiếp bị thương nó yêu thể, để lại bệnh căn, mỗi đến phát tác thời điểm hàn khí đây vào ngũ tạng lục phủ, cơ hồ huyết dịch đều muốn kết băng, chỉ có thể lập tức nuốt vào cực nhiệt dược vật để chống đỡ.

Càng có một loại, bị bệnh về sau, trong mắt xuất hiện ảo giác, nhìn thấy bất luận cái gì đều cảm giác là thấy được yêu ma, hay là chính mình đặc biệt thống hận cừu nhân, điên rồi bình thường, gặp người tự đi lên dốc sức liều mạng, Mạnh Tuyên tìm được hắc lúc, hắc bị chính mình thân bằng hảo hữu đóng lại, phí hết thật lớn kinh mới chữa cho tốt... Cũng không phải bởi vì này bệnh có nhiều khó trị, mấu chốt là người nọ vừa thấy Mạnh Tuyên, tự nói Mạnh Tuyên là đã đoạt hắc lão bà hái hoa. Tặc, xông lên muốn cùng Mạnh Tuyên dốc sức liều mạng...

Những thiên kì bách quái này bệnh chủng, hôm nay đều bị Mạnh Tuyên phong ấn tại trong hồ lô.

Tại ngăn dịch thời điểm, hắc có thể mang bệnh chủng đánh vào dịch trong cơ thể con người, dùng để đả thương dịch thủ.

Chỉ có điều, một đạo bệnh chủng, chỉ có thể chủng tại một người trong cơ thể, Mạnh Tuyên nếu là có thời gian, tại trong dịch nhân bệnh chủng về sau, hắc còn có thể lần nữa thi triển Đại Ôn Ân, mang bệnh chủng rút ra một tia đến, một lần nữa phong ấn, tạm gác lại lần sau sử dụng, nhưng nếu là thời gian không đủ, cũng chỉ có thể buông tha cho.

Như lần kia đôi phó Hoa Sơn Đồng, Mạnh Tuyên liền đánh ra ba đạo bệnh chủng, chỉ tiếc tại trận chiến ấy chấm dứt lúc, có quá nhiều người nhìn xem, Mạnh Tuyên không dám ngênh

ngang thi triển Đại Ôn Ân, lại đem bệnh chủng thu trở lại, chỉ có thể trực tiếp mang cái kia ba đạo bệnh chủng đã luyện hóa được sự tình.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên cũng không đau lòng, những bệnh chủng kia đều là tại Bách Bệnh Thi Quan ở bên trong thu đến, mà Bách Bệnh Thi Quan đều là dùng phạm nhân chi thân thể luyện tựu, bệnh chủng cũng không kỳ lạ, hiệu quả cũng không tính rất rõ ràng, mà ngay cả đối phó Hoa Sơn Đồng, đều chờ thật lâu mới có hiệu quả.

Trong chớp mắt, lại là hai tháng thời gian trôi qua, khoảng cách Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, chỉ có một tháng thời gian.

Thiên Trì tiên môn chuẩn bị tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn người cũng định xuống dưới, chỉ có Mặc Linh Tử một người.

Vốn Thiên Trì môn xuống, có tư cách vào nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn đựng đựng một cái cơ duyên, có Mạnh Tuyên, Mặc Linh Tử, Khúc Trục ba người, nếu là hơn nữa Vân Quỷ Nha, cái kia chính là bốn cái.

Chỉ có điều Mạnh Tuyên cũng không có ý định mượn ngoại lực đến đột phá Chân Linh, mà Khúc Trục tại bài trừ tâm chướng về sau, tu vi tinh tiến, cũng ý định dựa vào chính mình đột phá Chân Linh cảnh, Vân Quỷ Nha từ khi sau khi trở về, liền một mực bế quan không xuất ra, càng là truyền lời cho Mạnh Tuyên nói, không có ý định đi vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, bởi như vậy, Mạnh Tuyên lưu lại ba cái danh ngạch đều không dùng được rồi.

Cũng may có Lâm Băng Liên mạnh vì gạo, bạo vì tiền, từng cái danh ngạch cũng sẽ không lãng phí, tổng có thể đổi về xứng đáng giá trị.

Có người bán thứ đồ vật, là bán thấp giá cả, để đổi lấy người khác cảm kích.

Có người bán thứ đồ vật, là liều mạng vạch mặt, cũng muốn bán cái giá cao.

Mà Lâm Băng Liên, nhưng lại loại đồ vật này muốn hướng cao bán, còn muốn người khác cảm kích nàng cái chủng loại kia.

Lúc trước Mạnh Tuyên tìm được nàng hỗ trợ đến xử lý những danh ngạch này, có thể nói là tìm đúng người rồi. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 135 : Chân truyền thủ đồ Vân Quỷ Nha

Chương 135: Chân truyền thủ đồ Vân Quỷ Nha

“Đương...”

Một ngày chạng vạng tối, gió biển đẹp và tĩnh mịch, ánh nắng chiều đây trời chỉ tề, chợt có một tiếng thanh thúy tiếng chuông, ung dung truyền khắp toàn bộ Đông Hải Thánh Địa.

Đang tại nghiên tu Đại Ôn Ấn Mạnh Tuyên, ngẩng đầu hướng tiếng chuông truyền đến phương hướng nhìn lại, thầm nghĩ: “Muôn cấp cho mệnh bài đến sao?”

Tiếng chuông là từ phù chiếu đại diện phương hướng truyền đến, dùng để nói cho bảy đại tiên môn, nhận lấy mệnh bài thời điểm đã đến.

Thượng Cổ Kỳ Bàn mang khái, bảy đại tiên môn đều có mười cái miễn chiến danh ngạch, cái này mười cái danh ngạch, là dùng mười khối mệnh bài để làm vi bằng chứng.

Lâm Băng Liên trước đó, bán đi sở hữu danh ngạch, đều dựa vào được thư của nàng dự, tại Trà Hội bên trên cùng mọi người đã đạt thành giao dịch về sau, những người kia liền mang linh thiết cho Lâm Băng Liên, lại thông qua Lâm Băng Liên chuyển cho Mạnh Tuyên, chỉ là mệnh bài còn không có cho bọn hắn, cũng chỉ có chờ Mạnh Tuyên lấy được cái này mười cái mệnh bài về sau, nàng mới có thể mang mệnh bài cho những người kia, thực hiện giao dịch này.

Mất đi là nàng, Chân Linh cảnh giới Tử Vi tiên môn Đại sư tỷ, mới có như thế lời hứa đáng giá nghìn vàng phân lượng, nhượng người tin đảm nhiệm.

Thay đổi Mạnh Tuyên, cái này sinh ý không nói làm không thành, lại không có phân này danh dự, bằng thêm phiền toái.

Phù chiếu đại điện tầng cao nhất, nơi này là một chỗ rộng lớn đại điện, mặt hướng rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sóng dậy mặt biển, tu giả tới đây, có thể trực tiếp bay đến tầng này, mà không cần từ phía dưới đi lên. Trong đại điện, một vị Hắc tu lão giả đứng chấp tay, sau lưng hai cái Thanh y Đồng nhi đứng hầu, trước người bày biện một trương Bạch Bích không tỳ vết ngọc án, sau lưng tắc thì đứng thẳng một đầu Thanh Thanh chạm ngọc trụ Long Thú, trông rất sống động.

Người này nhưng lại Bắc Đầu tiên môn Hóa Yên Long trưởng lão, tu vi thâm hậu, đức cao vọng trọng, phụ trách cấp cho mệnh bài, hơn nữa một tháng sau Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra thời gian. Hắn cũng là phụ trách thi triển thần lực. Gắn bó tiến vào Kỳ Bàn hư không thông đạo ổn định một người trong đó.

“Vèo ”

“Vèo ”

“Vèo ”

Nghे được đẹp và tĩnh mịch chung tiếng vang lên. Nhất thời liền có mấy đạo Linh quang tự Thánh Địa các nơi bay tới rồi.

“Hóa Yên Long sư huynh, mấy năm không thấy, phong thái như trước, thật đáng mừng...”

Những người tới này ngọc án trước, liền nguyên một đám mỉm cười thi lễ hỏi thăm, nhẹ lời hàn tiếng động lớn, bảy đại tiên môn phái tới người, lại đều là chút ít râu bạc trắng tóc bạc trưởng lão. Mang theo nhà mình kiệt xuất đệ tử đến đây nhận lấy mệnh bài, dùng tu vi của bọn hắn, mang theo đệ tử độn không mà đi, tự nhiên tốc độ cực nhanh, trong vòng nửa canh giờ tựu đến đầy đủ rồi, lẫn nhau mỉm cười mời đến, chỉ chờ bảy môn nhân đủ về sau, liền muốn cấp cho mệnh bài.

Bất quá đợi trái đợi phải, lại thủy chung có một môn chi nhân chưa đến, chúng trưởng lão không khỏi nhíu mày.

“Hừ. Thiên Trì chân truyền, thật lớn cái giá đỡ. Chư vị trưởng lão là hạng gì thân phận, cũng muốn chờ hắn một người hay sao?”

Lúc này liền có người không vui, lạnh lùng nói ra, đúng là Đại

La tiên môn Chân Linh cảnh hạ đệ nhất nhân, Trường Sinh Kiếm Bạch.

“Ngày đó trì đệ tử, bất quá là chân khí cửu trọng tu vi, đến chậm một chút cũng tình có thể nguyên...”

Có chút ôn trọng chút ít trưởng lão nói ra, cũng là công chính.

“Hắc hắc, Thiên Trì khoảng cách nơi đây, cũng có vài nghìn dặm xa, ngày đó trì đệ tử đi mau nữa, sợ cũng muốn ba canh giờ, chúng ta nhưng lại đến sớm, còn có phải đợi...” Có vị trưởng lão cười trêu ghẹo nói.

“Không cần đợi, chư vị tiên bối, hiện tại có thể cấp cho mệnh bài rồi...”

Đang ở đó vị trêu ghẹo trưởng lão vừa dứt lời chỉ tể, bỗng nhiên một cái ôn hòa thanh âm vang lên, một người độn kiếm quang mà đến.

“Người là?”

Hóa Yên Long trưởng lão nhìn xem cái kia một bộ áo trắng thanh thiếu niên, nhữu mảy, tựa hồ cùng hắn nghe nói qua Thiên Trì chân truyền bộ dáng không giống.

Áo trắng người tuổi trẻ khẽ cười cười, nói: “Thiên Trì chân truyền thủ đồ, Vân Quỷ Nha, bái kiến chư vị tiên bối!”

“Vân Quỷ Nha...”

Đã nghe được cái tên này, trong tràng chư tiên môn trưởng lão lập tức trở về nhớ tới cái này từng đề cho bọn hắn quen thuộc danh tự.

Vân Quỷ Nha tại Đông Hải Thánh Địa thế hệ này người trong thanh danh không thấp, hắn chính là Thiên Trì kiếp hỏa qua đi, tiếp tục lưu lại Thiên Trì môn ở dưới trong hàng đệ tử, duy nhất tu vi không thua tại chư tiên môn Tuân Ngạn, thậm chí lực áp cùng thế hệ thiên tài cấp nhân vật. Chỉ là bọn hắn cũng cũng biết, Vân Quỷ Nha đã ly khai Thiên Trì tiên môn, thậm chí là ly khai Đông Hải Thánh Địa bảy năm lâu rồi, vì sao lúc này ngược lại xuất hiện lần nữa?

“Người đại biểu Thiên Trì tiên môn đến lĩnh mệnh bài?”

Bạch Ngọc án đằng sau Hóa Yên Long trưởng lão cau mày nói ra, có chút ngoài ý muốn.

Vân Quỷ Nha cười cười, nói: “Chúng ta Thiên Trì tiên môn trường giáo bế quan, không để ý tới trong môn sự tình, mấy vị trưởng lão cũng đều không trong cửa, Quỷ Nha then làm thật truyền đứng đầu, cũng chỉ tốt thay Thiên Trì tiên môn chạy lên như vậy một lần rồi, mong rằng chư vị trưởng bối thứ lỗi!”

“Cái này... Vì sao ta nghe nói, người bảy năm trước đã đi ra Thiên Trì tiên môn?”

Hóa Yên Long trưởng lão làm việc vẫn tương đối cẩn thận, cau mày, lại hỏi một câu.

Vân Quỷ Nha cười không ra tiếng cười, giống như là có chút bất đắc dĩ, nói: “Sợ là chư vị tiên bối đã hiểu lầm, nói ra thật xấu hổ, Quỷ Nha bảy năm trước sắp tới mang đột phá Chân Linh cảnh thời điểm, gặp tâm chướng, rơi vào đường cùng, đành phải đã đi ra Thánh Địa, tại Hồng Trần gian du lịch, thời gian sử dụng bảy năm, rốt cục phá vỡ tâm chướng, quay về sư môn, hôm nay đã tại sư môn ngốc hơn phân nửa năm thời gian rồi!”

Nói xong, hắn lấy ra một miếng lệnh bài, đặt ở Bạch Ngọc trên bàn, cười khỏ nói: “Bởi vì ta Thiên Trì mấy vị trưởng lão đều không tại, Quỷ Nha tuy nhiên vô dụng, cũng chỉ tốt tạm lĩnh Truyền Công trưởng lão chức, đây là lệnh bài, thỉnh Long trưởng lão xem qua...”

Hóa Yên Long trưởng lão nghe vậy, nao nao, cầm lên lệnh bài mảnh xem.

“Hóa Yên Long sư huynh, người như thế nào như thế coi chừng, cái này miễn chiến mệnh bài, còn có bốc lên lĩnh hay sao?”

Tử Vi tiên môn trưởng lão nở nụ cười, nói: “Dù sao Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra thời điểm, còn cần các người những người này ra tay, ổn định hư không thông đạo, đến lúc đó các người không đáp ứng, ai cũng vào không được, hắn coi như là bốc

lên nhận được, lại có thể cầm tới làm cái gì?”

Nghe xong lời này, Hóa Yên Long trưởng lão cũng là thoải mái cười cười, quân lệnh bài trọng lại ném cho Vân Quỷ Nha, cười nói: “Nói cũng đúng, người đã quay về tiên môn, dĩ nhiên là là Thiên Trì Chân Truyền Đại Đệ Tử rồi, Thống Lĩnh trong môn sự vụ cũng là nên, chỉ có điều, các người Thiên Trì trưởng lão ngược lại là hội lười biếng, hàng năm Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, đều cần chúng ta những lão gia hỏa này, không tiếc Linh lực, mang hư không thông đạo ổn định lại, mới có thể để cho các người những hậu bối này an toàn đi vào, có thể mắt thấy Thượng Cổ Kỳ Bàn muốn mở ra, các người Thiên Trì trưởng lão lại một cái đều không có lộ diện, hết lần này tới lần khác mệnh bài hay là muốn không thiếu một cái lấy đi, thực là đã chiếm đại tiện nghi a!”

Vân Quỷ Nha nghe vậy cười cười, nói: “Tiền bối chê cười, chúng ta Thiên Trì tiên môn hiện tại trưởng lão tuy nhiên đều không tại, văn bối lại đang chuẩn bị hơi có chút tâm ý, còn đây là bảy hạt Cửu Linh Tăng Bồ Đan, luyện chế thời điểm phóng hơi có chút bảo được đi vào, dùng để đền bù Linh lực tiêu hao là tốt nhất, liền thỉnh Hóa Yên Long trưởng lão đến lúc đó phân một phần, coi như là chúng ta Thiên Trì tiên môn một điểm tâm ý rồi...”

“Ha ha, quả nhiên không hổ là tiểu bối ở bên trong thiên kiều giống như nhân vật, tư chất tốt, làm việc cũng như thế bền chắc, tốt, ta nhận!”

Hóa Yên Long trưởng lão liếc qua Vân Quỷ Nha đưa tới cây tử đàn Thiết Mộc khảm ngân hộp, tiện tay nhét vào trong tay áo, rất là vui vẻ.

“Cấp cho mệnh bài...”

Theo bên cạnh Đồng nhi lên tiếng hô lớn, bảy đại tiên môn trưởng lão cũng đệ tử đều vây đi qua.

“Này mệnh bài chính là dùng Thượng Cổ Kỳ Bàn nội đặc biệt khí cơ luyện chế, đã có hãn, các người mới có thể ở tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn thời điểm, không bị trong bàn cờ thiên địa pháp tắc bài xích, nếu không căn bản không cách nào tiến vào Kỳ Bàn, cái khác tiên môn đệ tử, muốn như vậy một tấm lệnh bài, đều muốn leo lên điểm tướng đài, dẫm máu chém giết,

dốc sức liều mạng tranh đoạt, cũng duy có ta Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn, bởi vì lấy thủ hộ Kỳ Bàn, cũng tại Kỳ Bàn mở ra thời điểm, ổn định hư không thông đạo, mới có thể lấy được mười khối miễn chiến mệnh bài rồi, các người đều cần quý trọng cơ hội...”

Hóa Yên Long trưởng lão nghiêm mặt tuyên cáo ở bên trong, sau lưng một đầu Bạch Ngọc Kim Long được đưa lên, há hốc miệng ra.

Vân Quỷ Nha cùng với khác Lục Đại tiên môn trưởng lão cũng môn hạ đệ tử cùng đi đã đến ngọc án trước khi, nhìn nhau cười cười, đắc chí vừa lòng.

Mà lúc này Mạnh Tuyên, đang tại rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sóng dậy trên mặt biển cuời gió phi hành, chỉ thấy cho đã mắt đều là thâm thúy tiếp thiên Bích Ba, ngẫu nhiên hội chứng kiến một lượng hòn đảo nhỏ, ở một ít Hải yêu cua mang, còn chứng kiến một chỉ Tiểu Sơn cũng tựa như cóc, toàn thân sinh đầy lóe sâu kín bích quang, tựa như bảo thạch phiền phức khó chịu, đang nằm tại một cái trên đảo nhỏ phơi nắng lấy cái bụng, nhìn thấy Mạnh Tuyên bay qua, còn lười biếng khoát tay áo.

Mạnh Tuyên cũng trên không trung xa xa chấp tay gây nên lễ, hẩn lại nhận biết, cái này chỉ cóc là Đông Hải bảy cầm? Thú bên trong lão Nhị, cùng Tùng Hữu sư huynh cùng Đại Kim điều đều là anh em kết nghĩa, cái này trong một năm đến Thiên Trì tiên môn uống rượu uống vài trở về, chỉ có điều đến Thiên Trì tiên môn thời điểm, nó đều là hóa nhỏ hơn thân hình đi qua, bằng không thì Thiên Trì tiên môn phòng nhỏ có thể chứa không nổi nó cái này sơn dã tựa như thân thể.

Chừng nửa canh giờ, Mạnh Tuyên đã bay ra bốn nghìn dặm tả hữu, khoảng cách phù chiếu đại điện, còn có một nửa khoảng cách.

Dùng hẩn hôm nay tu vi, cuời gió mà đi, một nén hương thời gian có thể bay ra ngàn dặm tả hữu, nếu là dùng hết toàn lực tôi động pháp trận, tốc độ còn có thể nhắc lại cấp một nửa tả hữu, chỉ có điều như vậy tiêu hao chân khí cũng nhiều hơn.

Phi hành trên đường, nhưng có chút nhàm chán, Mạnh Tuyên liền âm thầm cân nhắc nổi lên như thế nào tăng tốc đến.

Ngự không mà đi, là không chế phi kiếm bên trong cuời gió pháp trận, khiến cho quanh người khí lưu kích động, theo chính mình tâm ý lưu chuyển, một độn ngàn dặm. Như vậy đuổi khỏi đường tới, kỳ thật có chút nhàm chán, dù sao thân vì nhân loại, hay vẫn là thói quen tại vận dụng hai chân chạy trốn, chỉ có điều người trên không trung, không có đặc biệt bí pháp, vận dụng hai chân đạp không mà đi, tốc độ còn không có cuời gió pháp trận tới cũng nhanh.

“Tại thời điểm chiến đấu, ta nhắc tới toàn lực, một bước bước ra, giẫm trong không khí, cũng có thể cải biến phương hướng của mình, chẳng thừa cơ hội này, thử xem đạp không mà đi, có thể hay không đem tốc độ tăng lên?”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, nói làm liền làm, vừa sai bước ra, đạp trên hư không nhảy dựng lên, về phía trước tạt tháo chạy.

“Mệt mỏi quá, đó là một xuất lực không lấy tốt biện pháp...”

Mạnh Tuyên như thế bay ra vài trăm dặm, liền cảm thấy hai chân trầm trọng, cơ bắp có chút đau nhức rồi.

Đạp không mà đi, xa so trên mặt đất chạy trốn càng cố sức, cần một bước bước ra, chân động không khí, sinh ra cường đại lực bắn ngược đạo, mới có thể nâng thân thể của mình, dù là như thế, hẳn cũng còn cần dùng cuời gió pháp trận ổn định thân hình của mình, bằng không thì tự tính toán đạp ở không khí, cũng chạy bất động, thân thể một cái cân đối nắm giữ không tốt, tự một đầu trồng đến đi trong biển.

“Đúng rồi, Thiên Thê bộ pháp huyền ảo chi cực, tại ta lần thứ nhất chứng kiến nó thời điểm, cái kia thành tiên đài bên trên Tiên Nhân, là chân đạp hư không, đến diễn luyện bộ này bộ pháp, ta vì sao không cần đến thử một chút?”

Muốn đến nơi này, Mạnh Tuyên trong nội tâm một hồi kích động, bỗng nhiên nhắc lên chân khí, một bước đạp đi ra ngoài. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 136 : 0 kim 1 dạ trọng bao nhiêu

Chương 136: 0 kim 1 dạ trọng bao nhiêu

“Sưu sưu sưu...”

Trong nháy mắt, Mạnh Tuyên ba bước bước ra, trong không khí rõ ràng xuất hiện hai vòng nhân nhật không khí rung động, mà thân hình của hắn tắc thì lập tức thoát ra đi vài chục trượng xa, cơ hồ so với hắn toàn lực tối động cuội gió pháp trận, nhanh hơn bên trên một phần rồi, phát hiện này lại làm cho hắn hưng phấn không thôi, một khắc không ngừng, hai chân nhanh chóng bước ra, men theo Thiên Thê bộ pháp quỹ tích chạy về phía trước, giữ lại một chuỗi không khí rung động.

Một nén hương một nghìn dặm...

Nửa nén hương sáu trăm dặm...

Một phần tư nén hương bốn trăm dặm...

Mạnh Tuyên thân pháp càng lúc càng nhanh, từ xa nhìn lại, chỉ thấy không trung một điểm bóng trắng, thoáng qua tức thì.

“Còn chưa đủ...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, cắn chặt răng, tiếp tục hướng trước chạy đi.

Ngay tại Mạnh Tuyên tốc độ nâng lên một cái cực hạn lúc, hắn chỉ cảm thấy trong lòng ngực khí huyết cuộn cuộn, nhin không được lên tiếng thét dài.

“Ba ba...”

Theo Mạnh Tuyên chân khí toàn bộ phóng thích, Thiên Cương Lô Pháp trong lúc vô tình gây ra rồi, bên người lại có điện sáng lóng lánh.

“Ồ... Thử xem cái này biện pháp...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên giật mình, mang đại đoàn điện quang ngưng tụ đã đến song trên đui, kích động không khí, sinh ra đẩy về phía trước động chỉ lực.

“Bá” một tiếng, theo Lôi Quang lóe lên, tốc độ của hắn vậy mà vừa nhanh một phần.

“Có hiệu quả...”

Mạnh Tuyên đại hỉ, tiếp tục ngưng tụ Lôi Quang, “Suru suru” luân phiên bước ra, song trên đui, Lôi Điện quán quanh, không ngừng đập nện hư không, sinh ra đẩy về phía trước động lực lượng, vậy mà sử lực lượng của hắn lần nữa tăng lên tiếp cận ba thành.

Đạp không chạy vội Mạnh Tuyên, từ xa nhìn lại, vốn là một đạo bạch quang. Lúc này lại tựa hồ biến thành điện quang.

“Ha ha. Tu hành quả nhiên cùng kiếp trước khoa học kỹ thuật đồng dạng. Cần không ngừng tìm hiểu cân nhắc...”

Mạnh Tuyên đại hỉ, hắn xem như so sánh may mắn, khiến cho Lôi Quang cùng Thiên Thê bộ pháp kết hợp, vậy mà mèo mù đụng phải chuột chết, nghiên cứu ra như vậy một loại sấm đánh hư không tăng tốc pháp, quả nhiên giống như là trước kia tại Thanh Tùng sơn tiên môn lúc Bệnh lão đầu cùng hắn giảng, tu hành, chỉ là nắm giữ một ít lực lượng mà thôi. Nhưng nếu như sử dụng những lực lượng này, cũng mang nó phát huy đến lớn nhất cực hạn, còn muốn xem cá nhân đích tìm hiểu.

Muốn cái kia thời kỳ viễn cổ, cường đại Luyện Khí Sĩ, kỳ thật cũng tựa cùng hôm nay Chân Khí cảnh tu giả không sai biệt lắm, sở dĩ theo Nhân tộc phồn thịnh phát triển, cường đại thần thông từng bước từng bước xuất hiện, kỳ lạ truyền thừa từng bước từng bước bị tìm hiểu đi ra, từng bước từng bước rất cao cảnh giới bị tu sĩ phá vỡ, nhờ tựa là mỗi một thời đại tu giả cố gắng. Không ngừng phát hiện cũng nắm giữ Thiên Địa đại đạo huyền diệu.

“Phù chiếu đại điện, đã đến...”

Xa xa thấy được phù chiếu đại điện. Mạnh Tuyên tốc độ cũng

chậm lại, đoạn đường này tới, hấn một mực tại thí nghiệm các loại phương pháp khác nhau, sử dụng khí tiêu hao, cùng điện giật hư không tăng tốc phương pháp tầm đó tìm được một cái điểm thăng bằng, chút bất tri bất giác, so ngày xưa nhanh không ít, trước kia cần ba canh giờ tả hữu mới có thể đến tới phù chiếu đại điện, lúc này đây lại chỉ dùng một canh giờ tả hữu.

“Vị đạo hữu này, Thiên Trì Mạnh Tuyên hữu lễ, xin hỏi Thượng Cổ Kỳ Bàn miễn chiến mệnh bài, là ở địa phương nào nhận lấy?”

Đã đến phù chiếu đại điện trước, Mạnh Tuyên hướng về một cái đang trực tiên môn đệ tử thi lễ hỏi thăm.

“Miễn chiến mệnh bài?”

Đệ tử kia nhìn hấn một cái, xùy một tiếng nở nụ cười: “Mệnh bài đều phát xong rồi, người còn tới làm gì?”

“Phát xong?”

Mạnh Tuyên kinh hãi, vừa mới bởi vì nghiên cứu ra sấm đánh hư không tăng tốc pháp mà tâm tình hưng phấn bỗng nhiên té đáy cốc.

“Vân Quỷ Nha!”

Mạnh Tuyên bỏ ra mười lượng linh thiết, theo cái kia đang trực đệ tử khẩu ở bên trong lấy được sự tình phát sinh trải qua, trong nội tâm bỗng nhiên bay lên một cỗ lửa giận, hấn tuyệt đối không nghĩ tới, Vân Quỷ Nha vậy mà hội đũa tại chính mình trước khi, lĩnh đi miễn chiến mệnh bài.

Lúc này, hấn còn có chút làm không rõ ràng Vân Quỷ Nha mục đích, hấn muốn những này mệnh bài làm cái gì?

Chẳng lẽ là muốn vào nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn?

Có thể nói như vậy không thông a, dựa vào hấn trước kia tại Thiên Trì tiên môn tu hành kinh nghiệm, dù là chính mình không cách nào xác định thân phận của hấn, chỉ cần hấn mở miệng, cũng sẽ cho hấn một cái mệnh bài, huống chi dùng tu vi của hấn, muốn tại điểm tướng đài bên trên dững áp chế quần

hùng, tranh một cái mệnh bài trở lại, cũng không tính việc khó, lại vì sao làm như vậy mê hoặc, đoạt tại chính mình trước khi, mang mười khối mệnh bài lấy đi?

Bất quá rất nhanh, Mạnh Tuyên tự không muốn những thứ này.

Đương vụ chi cực, hắn muốn đem mệnh bài cướp về, bằng không thì Lâm Băng Liên sẽ bị chính mình làm hại lâm vào quần cảnh.

Lâm Băng Liên đã cùng người khác đã đạt thành hiệp nghị, thậm chí liên linh thiết cũng đã chuyển giao cho mình, có thể nếu là kết quả là, chính mình lại không có mệnh bài cho nàng, đây chẳng phải là hại nàng thành nuốt lời người bất tín?

Nàng là Tử Vi tiên môn Đại sư tử, lời hứa đáng giá nghìn vàng, trình độ nhất định bên trên tự đại biểu cho Tử Vi tiên môn thể diện, thanh danh vô cùng trọng yếu.

Như chính mình không có mệnh bài cho nàng, thật đúng là mang nàng hại thảm rồi!

“Vân Quỷ Nha đi nơi nào, ngươi có biết hay không?”

Mạnh Tuyên trầm mặt, hướng người đệ tử kia hỏi.

Đệ tử kia hì hì cười cười, lại không nói lời nào, Mạnh Tuyên minh bạch, liền lại lấy hai khối linh thiết ném cho hắn.

Đệ tử kia trong tay tung tung, cười hì hì hướng phía Tây Phương một ngón tay, nói: “Tây đi ba nghìn dặm tả hữu, có một phương đảo nhỏ, một nửa Băng Tuyết bao trùm, một nửa núi lửa tàn sát bừa bãi, gọi là Băng Viêm đảo, ở trên đảo có một đình, tục truyền là Thượng Cổ các bậc tiên bối Khai Đan Nguyên hội địa phương, các người Vân sư huynh vừa mới mời mặt khác tiên môn mấy cái nổi bật đệ tử, đi vào trong đó thương lượng miễn chiến mệnh bài thuộc sở hữu rồi...”

Hắn lời nói còn nói xong, Mạnh Tuyên đã ngự không bay lên, hóa thành một đạo điện quang, hướng về Băng Viêm đảo phương hướng quăng đi.

Tại trên đường, Mạnh Tuyên lấy ra Thần phù, hướng Lâm

Băng Liên truyền một đạo tin tức, sau đó liền gia tốc đuổi tới.

Thời gian cấp bách, vạn nhất Vân Quỷ Nha mang mệnh bài cho những người khác, thì phiền toái.

Mệnh bài đã đến những người khác trong tay về sau, Mạnh Tuyên tự tính toán chém Vân Quỷ Nha, cũng vu sự vô bổ.

Hắn nếu muốn mang mệnh bài theo những trong tay người kia đòi lại đến, không thể nghi ngờ khó càng thêm khó, những người kia đều là tất cả đại tiên trong cửa người nổi bật, đã đến tay thứ đồ vật, còn có nhỏ ra đạo lý?

Duy nhất đích phương pháp xử lý, tự là đuổi ở trước đó ngăn cản bọn hắn.

Mạnh Tuyên cũng không phải không nghĩ tới Vân Quỷ Nha hội có âm mưu gì quỷ kế, nhưng hắn cũng không sợ.

Bằng hữu tâm đó, lời hứa đáng giá nghìn vàng, mặc dù là núi đao biển lửa, hắn cũng sẽ không hại Lâm Băng Liên lâm vào không tin chi cảnh.

Một phen đi nhanh, phía trước kim hồng sắc hai màu Băng Viêm đảo đã xuất hiện ở tầm mắt ở trong.

Băng Viêm đảo, rộng rãi vài trăm dặm, chỗ cao nhất ước cách mặt biển trăm trượng, một bên quanh năm đóng băng, một nửa sinh đầy một cái lại một cái núi lửa, quanh năm khói đen tràn ngập, tại ở trên đảo, lại mọc lên một loại băng thú cùng một loại hỏa thú, một khi gặp cùng một chỗ, sẽ gặp hại rút lẫn nhau tánh mạng, băng thú bị chết cháy, hỏa thú bị đông cứng chết, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có Băng Hỏa thú gặp cùng một chỗ, chẳng những sẽ không bị lẫn nhau đặc tính tôn tánh mạng, ngược lại sẽ Băng Hỏa giao hòa, mang thai dị thú.

Nếu là băng thú mang thai, đó chính là hỏa chủng thai, nếu là hỏa thú mang thai, là băng loại thai, tại đây thú thai vừa được ba tháng lúc, tu giả mang mẫu thú bắt giữ, mổ đến thú thai, dùng để luyện đan, là một hạt vô cùng tốt Bổ Khí Đan, Thủy Hỏa tương tế, Âm Dương hòa hợp, có thể tăng mười năm tu vi, cũng đang bởi vậy, liền có tu sĩ đến đây, đã tóm được Băng Hỏa song thú, cường ép mệnh chúng giao? Xứng, tốt hoài ra loại thai đến luyện đan, làm như vậy kết quả chính là, đại bộ

phận Băng Hỏa thú đều song song chết, thực sự có ngẫu nhiên cơ hội thành công.

Tự bởi vì lấy cái này một tia thành công khả năng, liền có tu sĩ làm không biết mệt, đến đây bắt Băng Hỏa song thú, theo tu sĩ bắt, Băng Hỏa song thú đã rất ít ỏi rồi. Bởi vậy tiên môn đã phát hạ lệnh cấm, không cho phép tùy tiện bắt Băng Hỏa song thú, muốn cho chúng nó cái này nhất tộc lưu bên trên một đường sinh cơ, bởi vậy bình thường Thánh Địa tu giả đã không dám lại đến trên đảo này rồi, nhưng Vân Quỷ Nha bọn người, nhưng đều là chư tiên môn tuần tú tài giỏi, tự nhiên sẽ không mang cái này lệnh cấm để vào mắt, hơn nữa bọn hắn tới nơi này, cũng xác thực không phải bắt Băng Hỏa thú.

Mạnh Tuyên đuổi tới thời điểm, ở trên đảo trong lương đình, bốn năm vị tay áo bông bành thanh thiếu niên, chính ngồi đối diện nhau, chuyện trò vui vẻ.

“Vân sư huynh, người cái kia phần nô tiểu sư đệ đến rồi...”

Có người thấy được xa xa cực tốc lướt đến một đạo điện quang, khẽ cười nói, vừa nói vừa bùng lên một ly trà, trong trà để đó một hạt màu nâu nhạt viên đan dược, mùi thuốc xông vào mũi, chén trên miệng mặt, Linh quang mờ mịt.

Vân Quỷ Nha cười cười, gầy cao mà năm ngón tay hữu lực trên bàn tay, đang nắm một chỉ toàn thân sương bạch thú con, ngoại hình thoát nhìn, có chút giống là chuột đồng, chỉ là cũng không lông tơ, thân thể liền như là băng chạm ngọc thành, lộ ra thâm mát sâu kín hàn khí, lúc này nó chính nằm ở Vân Quỷ Nha trên bàn tay, sợ hãi chỉ cực, run rẩy không thôi, nhìn qua Vân Quỷ Nha con mắt dịu dàng rung rung, diễm đạm đáng yêu. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 137 : Đúng sai đều tại kiếm trong

Chương 137: Đúng sai, đều tại kiếm trong

Vân Quỷ Nha một tay nâng cái này chỉ nhỏ nhỏ bằng thú, tay kia ngắt một hạt Linh Đan, bỏ vào trong chén trà, rồi sau đó thò tay trong không khí một chiêu, liền đưa tới một đám hơi nước, hóa tại trong chén, đúng như một vũng thanh tuyết, rồi sau đó hấn ngón tay tại chén trà một điểm, đã có nhàn nhạt hỏa ý thấu đi vào, trong chén nước lập tức sôi trào, mang cái kia Linh Đan hóa khai, trận trận mùi thuốc tán phát ra rồi.

Sau đó, Vân Quỷ Nha liền nhìn về phía trên bàn tay cái kia chỉ Tiểu Băng thú, trong mắt lộ ra một tia đồng tình chỉ ý, thở dài một tiếng, nói: “Như ngươi như vậy nhỏ yếu, bị người đùa bỡn tại bàn tay bên trong, lại có tư cách gì sống sót đâu này?”

Nói xong, hấn bỗng nhiên vươn một ngón tay, trên đầu ngón tay hóa thành một cành băng chuy, nhẹ nhàng tại băng thú trên cổ một điểm, tại băng thú rất nhỏ đáng thương trong tiếng kêu, trong cơ thể óng ánh trắng sữa huyết dịch nhỏ vào trong chén trà, một chén kia đan trà hương khí lập tức trở nên càng đậm úc rồi, tựa hồ đan trà gặp băng thú huyết dịch về sau, phẩm chất lập tức cao hơn một bậc, Linh quang đại thịnh.

Vân Quỷ Nha nắm ngón tay xiết chặt, mang cái kia băng thú trong cơ thể cuối cùng một giọt huyết dịch đều lách vào đi ra, sau đó tiện tay quăng rồi.

Nâng chén trà lên uống một hớp, hấn nhẹ nhàng thở dài khẩu khí, trên mặt lộ ra một tia thích ý biểu lộ.

“Ha ha, Vân sư huynh, ngươi cái này đan trà cũng là đặc thù, còn có bí quyết chia xẻ thoáng một phát?”

Đại La tiên môn Nhiên Tinh Tử ừm ừm một tiếng nuốt xuống từng ngụm nước, cười hì hì hướng Vân Quỷ Nha thỉnh giáo đạo.

Vân Quỷ Nha nhẹ nhàng cười cười, nói: “Phương pháp này có thương tích thiên hòa, ảm chi không rõ, Nhiên Tinh Tử sự đệ hay vẫn là không nên hỏi rồi!”

“Có thương tích thiên cùng con mẹ nó người còn uống như vậy thoải mái...”

Nhiên Tinh Tử trong nội tâm có chút không vui, tức giận mà nói: “Vậy chúng ta tựu nói chính sự, mệnh bài lúc nào cho chúng ta?”

“Mỗi khối mệnh bài một vạn lượng linh thiết, lúc nào linh thiết lấy ra rồi, lúc nào cho các người mệnh bài!”

Vân Quỷ Nha nhàn nhạt nói ra: “Hiện tại ta được trước giải quyết thoáng một phát trong môn sự tình!”

“Người tùy ý, chúng ta đã truyền tin, sai người gom góp linh thiết tới, mắt thấy nha, chính tốt biết một chút về Vân sư huynh phong thái...”

Chúng tiên môn nổi bật đệ tử đều nở nụ cười, nguyên một đám trên mặt đều lộ ra xem kịch vui bộ dáng.

Vân Quỷ Nha cười lạnh một tiếng, không có trả lời.

Cũng đúng lúc này, Mạnh Tuyên đã ngã rơi vào đình nghỉ mát bên ngoài, chậm rãi đã đi tới.

“Vân Quỷ Nha, mệnh bài lấy ra...”

Mạnh Tuyên không có những lời khác nói, trực tiếp liền đưa tay ra.

“Lĩnh mệnh bài bực này đại sự, người đều muốn, còn có mặt mũi dựa dẫm vào ta muốn chết bài?”

Vân Quỷ Nha giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mạnh Tuyên, tựa hồ nghe đã đến cái gì buồn cười sự tình.

Mạnh Tuyên trầm mặc lại, một lát sau, hỏi: “Trước người đã biết rõ mệnh bài lúc nào cấp cho?”

“Ngươi không biết?”

Vân Quỷ Nha không có trả lời, Bắc Đẩu tiên môn Khâu Hoàng Lý lại nở nụ cười, ra vẻ kinh ngạc nói: “Lúc này đây mệnh bài cấp cho, do chúng ta Bắc Đẩu tiên môn Hóa Yên Long trưởng lão cấp cho, chúng ta những đệ tử này, còn lo lắng lấy các ngươi Thiên Trì tiên môn không có trưởng lão tại tông môn ở bên trong, cố ý lần lượt phong thư đi qua, thượng diện nói rõ lĩnh mệnh bài quy củ cùng với thời gian địa điểm... Ngươi không thấy được?”

“Tín?”

Mạnh Tuyên giật mình, hắn hoàn toàn không có nhận được bất luận cái gì thư.

Tự tính toán mệnh bài nhận lấy, cũng là hắn trước đó hướng Lâm Băng Liên thỉnh giáo, biết rõ bao năm qua đến mỗi một lần mệnh bài cấp cho, đều là tại phù chiếu đại điện, chư tiên môn trưởng lão nghe thấy chung tấu, nhận lấy mệnh bài, chế định quy củ.

Nghĩ tới điểm này, sắc mặt của hắn khó nhìn lên rồi.

“Vừa mới phù chiếu đại điện ở bên trong đệ tử nói, ngươi đưa ra Truyền Công trưởng lão lệnh bài, là từ đâu đến hay sao?”

Mạnh Tuyên do dự một chút, hỏi vấn đề này.

Tuy nhiên hắn đã đoán được cái gì, nhưng vẫn là muốn hỏi cái minh bạch.

Vân Quỷ Nha nao nao, nở nụ cười: “Ngươi như là đã nghĩ tới, cần gì phải hỏi lại?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm bay lên nhàn nhạt thất vọng chi ý, nhưng rất nhanh liền xóa đi, hít một hơi dài, khí cơ lần nữa nhắc lên.

“Mệnh bài cho ta!”

Mạnh Tuyên nhìn xem Vân Quỷ Nha, rất nghiêm túc nói ra.

“Vì cái gì cho ngươi?”

Vân Quỷ Nha lạnh trào nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên rất chân thành mà nói: “Bởi vì mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, ta mới là thật truyền thủ đồ!”

“Chân truyền thủ đồ?”

Vân Quỷ Nha nở nụ cười lạnh: “A, nếu bàn về nhập môn sớm muộn gì, ta so người sớm, nếu bàn về thuật pháp tu vi, ta so với người còn mạnh hơn, mặc dù là tại Đông Hải Thánh Địa thanh danh, ta cũng so người cao nhiều, ở trước mặt ta, người lại có tư cách gì làm Thiên Trì chân truyền thủ đồ?” Nói xong hắc thanh âm phát lạnh: “Ta không tại tiên môn thời điểm, tha cho người hai ngày nữa nghỉ ngơi, tại ta lúc trở lại, người nên thoái vị rồi!”

“Bảy năm trước người ruồng bỏ tiên môn mà đi, hôm nay vừa về đến, tựa muốn tiếp tục làm chân truyền thủ đồ?”

Mạnh Tuyên thanh âm cũng lạnh: “Người cùng ngày trì là nhà của người? Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!”

“Ha ha, hôm nay vậy mà thấy được Thiên Trì tuần tú tài giỏi tranh thủ đồ vị, quả thực thú vị...”

“Ai làm chân truyền thủ đồ, tranh tài một hồi chẳng phải sẽ biết đến sao? Tự nhiên là cường giả vi tôn!”

“Hi hi... Chỉ là không biết tại Vân sư huynh cái này thuật pháp thiên tài thủ hạ, hẳn có thể đi mấy chiêu a...”

Trong lương đình vài tiếng cười khẽ vang lên, chúng tuần tú tài giỏi nhìn xem Mạnh Tuyên chất đầy nộ khí gương mặt, tựa hồ cảm thấy có chút thú vị.

Nhìn xem mọi người trêu tức biểu lộ, Mạnh Tuyên trong lòng lửa giận dần dần đè nén không được.

“Loong coong...”

Như đàn tranh dây cung động, từng tiếng càng rỗng ngâm, Tam Thập Tam Kiếm tự Mạnh Tuyên sau lưng bay lên, kiếm khí dần dần tràn ngập.

“Người muốn cùng ta một trận chiến?”

Vân Quỷ Nha không có quay đầu nhìn về phía Mạnh Tuyên, chỉ là nhẹ nhàng hỏi một câu.

Mạnh Tuyên không nói lời nào, chỉ là lạnh lùng nhìn xem hắn.

Hiện trong lòng của hắn, có đạo thật sâu thất vọng, bị hắn cưỡng ép xóa đi, nhưng vẫn nhưng cần một trận chiến đến phát tiết.

Vân Quỷ Nha nao nao, cười khẽ một tiếng, nói: “Phản ứng của người so với ta trong tưởng tượng bình thường rất nhiều, tuổi còn nhỏ, tâm tình ma luyện cũng không tệ lắm... Bất quá, muốn cùng ta động thủ, người cần hiểu rõ ràng, ta đối với người có thể không có gì tình đồng môn, thủ hạ sẽ không lưu tình, tại ta toàn lực ra dưới tay, có lẽ người liền mười chiêu đều nhịn không được...”

Vân Quỷ Nha nhìn xem Mạnh Tuyên trong ánh mắt có một tia phức tạp ý tứ hàm xúc.

“Ta không có đem người coi như đồng môn, người cũng không cách nào chứng minh chính mình hay vẫn là Thiên Trì đệ tử, chỉ là sử dụng quỷ kế, theo Bắc Đẩu Hóa Yên Long trưởng lão đó là lừa gạt đến rồi lệnh bài mà thôi, cho nên hiện tại ta muốn chém người, đem lệnh bài cầm lại đến!”

Mạnh Tuyên lẳng lẳng nói ra, khí cơ càng lúc càng thịnh, gió tay lên, Tam Thập Tam Kiếm bay vào trong lòng bàn tay của hắn, có khác bốn đạo kiếm quang tự Tam Thập Tam Kiếm bên trên phân ra đi ra ngoài, lơ lửng tại bên cạnh của hắn, tựa như bốn đầu cá bơi, ở bên cạnh hắn trong không khí du tùm.

“Đã như vậy, cái kia hay vẫn là xem một trận chiến này kết quả a!”

Vân Quỷ Nha nhẹ nhàng nói ra, mặt khác tiên môn đệ tử con mắt cũng lập tức đều phát sáng lên.

Trò chuyện không nổi nữa, tự nhiên muốn đánh, đúng sai, đều tại trong kiếm.

Một ly đan trà đã uống cạn, Vân Quỷ Nha hắt đặt chén trà xuống, ánh mắt không tự giác nhếch lên, lại thấy được cái con kia bị hắt ném xuống đất bằng thú khô quắt thú thi, khóe miệng không tự kìm hãm được cong lên một tia tự giễu độ cong.

“Mệnh bài liền để ở chỗ này, đánh bại ta, ngươi có thể lấy đi!”

Hắn nói xong, mang thắt ở bên hông Túi Càn Khôn đặt ở trước mặt trên bàn đá, sau đó đứng lên.

“Nhưng ngươi như thua ở trong tay của ta, sẽ đem mệnh ở tại chỗ này a, chân truyền thủ đồ, cũng không phải là cái kia dễ dàng làm...”

Vân Quỷ Nha tao nhã bề ngoài dần dần biến mất, đột nhiên mười ngón trong nháy mắt khởi kết ấn, trong chốc lát dẫn động thiên địa tinh khí, một đạo thô một trượng, trường hơn mười trượng Hỏa xà tự Băng Viêm đảo hỏa cửa sơn động chỗ ngưng kết đi ra, khác có một đạo đồng dạng lớn nhỏ bằng xà tự Băng Đảo bộ phận ngưng kết đi ra, đều nói rộng ra khéo nói, vặn vẹo xoay quanh, tạt như kinh phong, hướng về Mạnh Tuyên lao đến.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên không dám khinh thường, lập tức nhanh lùi lại hơn mười trượng, nhưng mà hai cái Băng Hỏa Cự Xà, vậy mà cũng là tốc độ cực nhanh, theo sát lấy hắn đánh tới, mắt thấy tiếp tục lui không phải biện pháp, Mạnh Tuyên ánh mắt cũng lạnh, chiến ý liên tiếp cất cao, đã giơ tay lên ở bên trong Tam Thập Tam Kiếm, đột nhiên một tiếng hét to, một kiếm vung đi ra ngoài, trong nháy mắt, một kiếm lại chém ra tám đạo kiếm quang, dễ như trở bàn tay.

Nhất Ván kiếm ra tay, luôn có thể đem bản thân khí thế tăng lên tới mạnh nhất.

Kiếm quang như cuộn cuộn Nộ Lãng, mang tất cả mà đi, trực tiếp mang liên trùng rất sống động hai cái Cự Xà chém thành mảnh vỡ...

Nhưng mà ngay một khắc này, còn ngồi ở trong lương đình Vân Quỷ Nha lạnh lùng cười cười, “Ba” một tiếng, vỗ tay phát

ra tiếng.

Đột nhiên, mỗi một khối mảnh vỡ đều biến hóa, bất quy tắc mảnh vỡ lập tức trở nên dài nhỏ, bén nhọn, thậm chí sinh ra hai mắt miệng, rậm rạp lân phiến, cái này đầy trời mảnh vỡ, vậy mà tại thời khắc này biến thành phô thiên cái địa xà chuy, một nửa băng chuy, một nửa hỏa chuy, xen lẫn cùng một chỗ, rậm rạp chằng chịt, trực tiếp mang Mạnh Tuyên vây quanh tại bên trong, cơ hồ che đầy thân hình của hắn.

“Người cho rằng ta tuyển ở chỗ này là vì phong cảnh được chứ?”

Vân Quỷ Nha thanh âm lãnh lãnh đạm đạm: “Ta nắm pháp kiếm tu, Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, đều có thể cho ta sử dụng, Ngũ Hành tinh khí càng dày đặc mật địa phương, đối với ta chiến đấu liền càng hữu lực, núi này địa thế thù kỳ, ta không cần dùng chân khí ngưng tụ, là được thuyên chuyên có sẵn Cực Hàn băng khí Viêm Liệt nóng tính, động thủ, đối với lực lượng của ta Tăng Phúc ít nhất cũng có thể đạt tới hai thành, người lại lấy cái gì cùng ta đấu?”

“Vèo...”

Tại bị đầy trời xà chuy vây quanh trong nháy mắt, Mạnh Tuyên triển khai Thiên Thê bộ pháp, hiểm lại càng hiểm ở trong vòng vây chạy trốn ra ngoài.

Sau đó, vô tận xà chuy, liền hướng hắn đuổi theo bắn đi qua, mà Mạnh Tuyên tắc thì trong lúc đó thủ đoạn néo một cái, Tam Thập Tam Kiếm phi tốc chuyển động, tám đạo kiếm quang cũng theo Tam Thập Tam Kiếm xu thế xoay quanh bay múa, hóa thành một cái diện tích che phủ thật lớn bàn kéo, mang mỗi một đạo bay về phía hắn xà chuy đều cản nát rồi, cũng mất đi hắn kịp thời theo trong vòng vây trốn thoát, bằng không thì bị xà chuy vây quanh về sau, theo từng cái góc độ hướng hắn phi đâm, mặc dù hắn kiếm pháp lại cấp một lần, cũng không có thể có thể hoàn toàn cách đỡ được, mà đồ vào một căn, hắn tự bị thương.

“Nên người tiếp ta một kiếm rồi...”

Mạnh Tuyên cản nát đầy trời xà chuy, đáy mắt sinh ra một đạo tức giận, bỗng nhiên hướng Vân Quỷ Nha đánh tới, một kiếm

xa lướt, kiếm quang như tấm lụa bình thường, lập tức đột phá trong hai người gian hơn ba mươi trượng khoảng cách, hướng Vân Quỷ Nha vào đầu bổ đến.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 138 : Nộ khí vạn trượng

Chương 138: Nộ khí vạn trượng

Mạnh Tuyên lúc này thời điểm rất tức giận, một kiếm này kẹp lấy nộ khí, uy lực cũng muốn so bình thường mạnh hai thành.

Hắn sinh khí là vì thất vọng, hắn tuyệt đối không nghĩ tới, người kia có thể làm ra bức này sự tình đến.

Thiên Trì tiên môn giới luật, chương kiếm, lĩnh pháp Tam đại trưởng lão lệnh bài, Mạnh Tuyên không biết ở nơi nào, nhưng Truyền Công trưởng lão lệnh bài ở nơi nào, hắn là biết đến.

Lúc trước phá vỡ Kinh Quật lúc, Huyền Hồng trưởng lão cái kia mặt lệnh bài, là Thiên Trì Truyền Công trưởng lão lệnh, tại Mạnh Tuyên mang mất trận chuyển dời đến chính mình chân truyền thủ đồ lệnh trong về sau, cái kia Truyền Công trưởng lão lệnh bài, cũng bị hắn dẫn theo đi ra, về sau tại ly sơn đi làm hồng trần chiếu thời điểm, hắn bổ nhiệm Mặc Linh Tử tạm thay giới luật trưởng lão chức, Khúc Trục tạm thay chương kiếm trưởng lão chức, mà Lăng Hoàn Kinh Quật, lại do Liên Sinh Tử trông coi...

Cũng chính là bởi vậy, Mạnh Tuyên mang Truyền Công trưởng lão lệnh bài cho hắn, tuy nhiên cái kia khối mất trận đã chuyển dời đến hắn chân truyền thủ đồ lệnh ở bên trong, không cách nào không chế toàn bộ pháp trận, nhưng dựa vào cái kia khối Truyền Công trưởng lão lệnh bài, tiến vào Kinh Quật còn không có vấn đề.

Cũng chính là bởi vậy, tại phù chiếu đại điện bên ngoài, nghe nói Vân Quỷ Nha trong tay có Truyền Công trưởng lão lệnh bài thời điểm, hắn tự mơ hồ đoán được cái gì, chỉ không muốn đi nghĩ lại, hắn tình nguyện lệnh bài kia, là Vân Quỷ Nha theo Liên Sinh Tử trong tay trộm đi, hoặc là cướp đi.

Nhưng ở nghe nói cái kia phong thư về sau, Mạnh Tuyên tự xác định một sự kiện rồi.

Mỗi khi có người ngoài tới chơi hoặc là thư truyền lại, đều là do Liên Sinh Tử tiếp đãi, bởi vì hần tu hành địa phương ly sơn môn gần đây.

Có thể chặn lại chính mình thư người, trừ hần ra còn có ai?

Đương nhiên, Khâu Hoàng Lý bọn người trên thân cũng không sạch sẽ, nếu như bọn hần thật có lòng cho mình tiến đưa thư, cái kia vì sao không thấy lấy chính mình về sau ở trước mặt tự thuật? Càng muốn lén lút đưa tin? Bởi vậy có thể thấy được, bọn hần cái gọi là đưa tin tiến hành, cũng chỉ là đi cái đi ngang qua sân khấu mà thôi, thậm chí có khả năng lá thư này trực tiếp tựu là đưa cho Vân Quỷ Nha, từ lúc ngay từ đầu, sẽ không nghĩ đến cho mình.

Nhượng Mạnh Tuyên thất vọng chính là Liên Sinh Tử, cái này chính mình tiến vào Thiên Trì tiên môn sau nhận thức người đầu tiên, hần vì sao làm như vậy?

Muốn nói khởi Thiên Trì tiên môn trung nhất tại môn phái ba người, Mạnh Tuyên đều tuyệt đối sẽ cho là hần là bên trong một cái.

Bởi vì Liên Sinh Tử nói về, quê hương của hần từng tao ngộ đại tai, là Hoài Ngọc chương giáo ra tay, cứu được cái kia một phương dân chúng.

Cũng là bởi vì này, Liên Sinh Tử đến quăng Thiên Trì tiên môn, chính là vì báo ân, đã như vậy, hần lại tại sao lại làm như vậy?

Chẳng lẽ cái này Mộc Đầu đầu cũng hiểu được, Vân Quỷ Nha làm Chân Truyền Đệ Tử so với chính mình cường?

Nghĩ mãi mà không rõ Mạnh Tuyên liền quyết định không đi nghĩ lại, trở về núi về sau níu lấy hần cổ áo hỏi thăm mình bạch là được.

Nhưng trong nội tâm lửa giận vẫn phải có, một kiếm này liền hiệp lửa giận mà kích, rồng ngâm đại tác, kiếm quang chói mắt.

“Có chút môn đạo...”

Vân Quỷ Nha nhìn qua một kiếm này lướt đến, nhẹ giọng khen, sau đó hắt tịt dựng lên bày tay trái.

Bàn tay của hắc bạch tích mềm mại, liền như một tay của nữ nhân bình thường, thế nhưng mà tại hắc dựng thẳng lên đến từ về sau, chung quanh trong không khí, bỗng nhiên có vô tận nhàn nhạt Kim Tinh bay tới, che trùm lên bàn tay của hắc phía trên, vậy mà mang bàn tay của hắc biến thành màu vàng kim nhạt, lộ ra nhấp nháy lấy một loại kim trong thấu Hồng yêu dị sáng bóng, mà hắc tắc thì vung lên cái tay này, trực tiếp hướng Mạnh Tuyên xa xa đánh úp lại kiếm quang đánh ra.

“Đương...”

Một tiếng giòn vang, liền giống như kim loại cùng kim loại tấn công thanh âm.

Vân Quỷ Nha thân hình cơ hồ bị kiếm quang bao phủ rồi, tay áo phiêu phong, kịch liệt bay lên, thân hình lại không có nửa điểm lắc lư.

Cái kia xâm lướt lạnh lạnh kiếm quang, lại bị hắc một tay ngăn cản xuống dưới.

“Vân sư huynh quả nhiên không hổ là bách niên vừa thấy thuật pháp kỳ tài, Ngũ Hành tinh khí bị ngươi vận dụng như thế Xuất Thần Nhập Hóa...”

Bên cạnh có người xung tán, nhưng lại Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch.

Vân Quỷ Nha cúi đầu không nói, nhìn xem bàn tay của mình.

Trên lòng bàn tay Kim sắc rút đi, đã thấy trên lòng bàn tay có một cái vết đỏ, mờ mờ ảo ảo có thể thấy được tơ máu chảy ra, đã vết cắt làn da.

“So với ta trong tưởng tượng lợi hại, ta coi thường ngươi...”

Vân Quỷ Nha vừa nói một bên đứng lên.

Theo thân hình hắc dựng lên, đầy trời tinh khí tựa hồ đi theo hắc biến hóa, thật giống như hắc là cái này đầy trời tinh khí

chủ nhân, sở hữu tinh khí đều ưa thích hần, thân cận hần, bất cứ lúc nào chỗ nào, chỉ cần hần động, tại hần quanh người ba trong vòng mười trượng tinh khí đều điều chỉnh đến một cái phương tiện nhất hần thuyên chuyển trạng thái.

Nhìn thấy một màn này, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng không khỏi rung mình.

Bảy năm hôm trước tri chương giáo cùng tứ đại trưởng lão sùng nhi, bách niên vừa thấy thuật pháp thiên tài Vân Quỷ Nha, quả nhiên bất phàm.

Đông Hải Thánh Địa, hội tụ thiên hạ anh tài, luôn có một ít làm cho người ta chán ghét quái thai.

Thiên phú của bọn hần tốt nhường người đồ kỵ, tốt đến nhường người hô to Thượng Thương bất công.

Có người, vất vả mài luyện, cố gắng cả đời, lại còn không bằng bọn hần sinh hạ đến điều kiện ưu việt.

“Vén vẹn dùng bên ngoài thủ đoạn, ta không phải là đối thủ của hần...”

Mạnh Tuyên trong lòng làm một cái cân nhắc.

Hần có thể tại ngoài sáng thượng sử dụng thủ đoạn, là Nhất Vấn kiếm pháp, Tam Thập Tam Kiếm, Thiên Thê bộ pháp, cùng Thiên Cương Lô Pháp, nghiêm khắc lại nói tiếp, cũng có thể nói bất phàm rồi, cùng giai bên trong, hiếm khi gặp địch thủ.

Có thể những thủ đoạn này cộng lại, hay vẫn là khó có thể đối kháng Vân Quỷ Nha.

Người tu hành, sức chiến đấu thể hiện, là tu vi thừa lúc tại võ pháp hoặc thuật pháp, được đi ra tổng.

Mạnh Tuyên sở hữu võ pháp, thuật pháp đều tính cả, đại khái có thể làm cho hần phát huy ra bản thân tu vi gấp ba tả hữu sức chiến đấu.

Thế nhưng mà Vân Quỷ Nha năm pháp kiêm tu, tùy tiện khẽ động, liền có thể dẫn động trong thiên địa tinh khí, tùy tâm sở

dục, biến hóa vô cùng, người như vậy, phát huy ra đến sức chiến đấu có thể đạt với bản thân tu vi bốn lần tả hữu, vô hạn tiếp cận cực hạn.

Nếu muốn thắng hần hần, chỉ có dựa vào tu vi áp chế, hoặc là mình cũng có đồng dạng sắc bén thủ đoạn.

Tu vi phương diện, Mạnh Tuyên cùng hần tương tự, không cách nào hình thành áp chế, sắc bén thủ đoạn, Mạnh Tuyên có, lại không thể tùy tiện dùng.

Như trước mặt nhiều người như vậy sử dụng Đại Bệnh Tiên Quyết ở bên trong ấn pháp, có khả năng sẽ bị người khám phá, hậu hoạn vô cùng.

Mạnh Tuyên muốn thi triển những pháp ấn này, nhất định phải sáng tạo một hoàn cảnh.

Một cái nhượng hần không có nỗi lo về sau, có thể toàn lực thi triển hết thầy thủ đoạn hoàn cảnh.

Dù sao âm thầm thủ đoạn, muốn đang âm thầm thi triển.

“Đến đây đi, Mạnh Tuyên, cho ta xem xem chương giáo chọn lựa thể thân của ta ngươi, đến cùng có vài phần bốn sự!”

Vân Quỷ Nha vươn người ngọc lập, một tay đầu ở trước ngực, một tay chấp sau lưng, lãnh đạm mỉm cười, nhìn qua Mạnh Tuyên.

“Tốt, ta tự cho ngươi nhìn xem!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có chủ ý, nghe vậy cũng là hung hăng cười cười, Tam Thập Tam Kiếm bên trên, bắt đầu có Lôi Quang ngưng tụ.

“Thiên Cương Lôi Pháp?”

Vân Quỷ Nha sắc mặt hơi chút ngưng trọng chút ít: “Năm đó ta vì kiếm tu năm pháp, không có tu luyện đạo này truyền thừa, lại không muốn cuối cùng nhất rơi xuống trên tay của ngươi, mà thôi mà thôi, xem ra ta muốn thay Thiên Cương Lôi Pháp khác tìm một cái truyền nhân...”

Thiên Cương Lôi Pháp một đời chỉ truyền một người, hắn muốn muốn lại thay Thiên Cương Lôi Pháp tìm một cái truyền nhân, tự muốn giết Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên tự nhiên minh bạch, lại không để ý tới, chỉ là tập trung tư tưởng suy nghĩ điều khiến đầy trời Lôi Quang.

Khí cơ không ngừng dâng lên, Mạnh Tuyên mang Thiên Cương Lôi Pháp lực lượng ngưng đã đến mạnh nhất, rồi sau đó hét lớn một tiếng, vọt tới.

Thế như Liệt Long, huyết chiến Huyền Hoàng.

Nhất Vân kiếm, Vân Thiên hỏi hỏi muôn dân trăm họ, không chém yêu tà không quy thân, chính là Lãnh đại sư cả đời chinh chiến, võ pháp kết tinh.

Hôm nay Mạnh Tuyên, cũng chỉ mang bộ kiếm pháp kia nhất tinh túy phát huy đã đến chín thành mà thôi.

Còn kém lấy như vậy một thành, khiến cho hắn cùng với Lãnh đại sư thi triển Nhất Vân kiếm pháp khác nhau rất lớn.

Lãnh đại sư thi triển bộ kiếm pháp kia, theo thông dong cho, bình bình đạm đạm ở bên trong, ẩn chứa vô kiên bất tồi khí phách.

Mà Mạnh Tuyên sử xuất một kiếm này, liên luôn luôn loại muốn lấy người dốc sức liều mạng tư thế.

“Bá bá bá bá...”

Thấy Mạnh Tuyên trước mặt vọt tới, Vân Quỷ Nha cũng lộ ra một chút ngưng trọng thái độ, pháp quyết véo lên, Ngũ Hành tinh khí vận chuyển biến hóa, đã trước người thiết hạ ba đạo cấm chế, có khác hai đạo pháp thuật, cũng đã trong tay hắn ngưng tụ, chuẩn bị phản kích.

“Bành bành...”

Kiểm quang huy sai ở bên trong, Mạnh Tuyên lập tức đã phá vỡ lưỡng đạo cấm chế, hắn thế vậy mà không có chút nào chậm dần.

Vân Quỷ Nha lông mày cũng nhíu lại, chuẩn bị tại Mạnh Tuyên phá vỡ đạo thứ ba cấm chế thời điểm, tự lập tức phản kích.

Mạnh Tuyên kiếm đã vung, trên thân kiếm lôi sáng lóng lánh, nóng bỏng chói mắt, muốn một kiếm trăm tại hắc trước người trên tường băng, không hề nghi ngờ, cái này chắn chùng một thước dày tường băng là ngăn không được Mạnh Tuyên một kiếm này, Vân Quỷ Nha lòng bàn tay trái hóa ra một đầu nhỏ nhỏ Hỏa xà, bàn tay phải ở bên trong, đã bay lên Tử Thanh nhị sắc phi kiếm, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Nhưng mà ngay một khắc này, Mạnh Tuyên phương hướng bỗng nhiên thay đổi.

Ngưng tụ tại Tam Thập Tam Kiếm bên trên điện quang, lập tức dờn xuống, hội tụ đến hai chân của hắc bên trên.

Rồi sau đó Mạnh Tuyên chân đạp Thiên Thê bộ pháp, một bước phóng ra, kích động không khí, thế như tia chớp, hướng về đình nghỉ mát vọt tới.

Sấm đánh hư không tăng tốc pháp, có thể khiến cho Mạnh Tuyên tại trong nháy mắt tăng lên tới một cái tốc độ khủng khiếp.

Thiên Thê bộ pháp Huyền Huyền khó lường, như quỷ như huyền, nhượng người rất khó đoán được hắc hướng đi.

Hai tướng điệp gia xuống, Mạnh Tuyên thân hình cơ hồ biến thành một đạo nhân nhát bóng dáng.

Tại mỗi người đều còn không có kịp phản ứng dưới tình huống, hắc đã tiến nhập đình.

Trong đình có một cái nhỏ nhỏ thạch án, trên bàn bày biện một cái nhỏ nhỏ Túi Càn Khôn.

Mệnh bài ngay tại Túi Càn Khôn ở bên trong, Mạnh Tuyên không cần nghi ngại, một thanh hướng Túi Càn Khôn trao tới.

Trong đình chúng tiên môn tuần tú tài giỏi, cũng không nghĩ tới Mạnh Tuyên vậy mà tốc độ nhanh như vậy, cảm thấy không khỏi ngay gần hướng lấp bắp kinh hãi.

Nhưng bọn hắc dù sao cũng là tất cả tiên môn ở bên trong nội bát nhân vật, qua trong giây lát cũng đã phản ứng đi qua.

“Các người còn chưa phân ra thắng bại, tự nghĩ đến lấy mạng bài? Há lại cho người nhẹ nhàng như vậy lấy đi?”

Một tiếng trong lúc cười khẽ, một người lạnh nhạt ra tay, chưởng lực hùng hồn, hướng về Mạnh Tuyên huyết Thái Dương đập đi qua.

Người này ra tay âm độc, công Mạnh Tuyên chi tất cứu, đúng là Linh Tiêu tiên môn Nhiên Tinh Tử.

Mạnh Tuyên như thò tay đi lấy Túi Càn Khôn, tự tất nhiên sẽ bị hắc một chưởng này đập ở bên trong, không làm sao được, đành phải cắn răng, một chưởng lật lên, cùng hắc đập lại với nhau, “Oanh” được một tiếng, hai người thân hình đều có chút lay động, ai cũng không làm sao được ai.

Nhưng là ở này cái công phu ở bên trong, Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch dĩ nhiên cười dài một tiếng, trong tay mang vỏ trường kiếm dò xét đi qua, khơi mào Túi Càn Khôn, hướng hắc cái hướng kia bay đi, mà cùng lúc đó, mặt khác mấy cái tiên môn đệ tử, cũng đều âm hiểm cười nhiều tiếng, có xuất chưởng, có ra chân, còn có bất động thanh sắc, cũng đã đánh ra vô hình Vô Ảnh pháp khí, vây công Mạnh Tuyên.

Xem bọn hắc bộ dáng này, dường như muốn đem Mạnh Tuyên ở lại trong lương đình.

“Thiên Cương Lôi Pháp...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên thấp giọng quát khẽ.

“Lớp ba lớp bóp...”

Vô tận Lôi Quang tự không trung hiển hiện, hướng về Mạnh Tuyên hội tụ tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 139 : Phổ thiên lưới lớn

Chương 139: Phổ thiên lưới lớn

Tại Mạnh Tuyên xông vào đình nghỉ mát thời điểm, đã biết rõ sự tình không có đơn giản như vậy. Những tiên môn này tuần tú tài giỏi, nguyên một đám nhìn về phía trong ánh mắt của mình lạnh trào thêm khinh miệt, rõ ràng sẽ không dễ dàng nhượng chính mình đắc thủ. Cũng đang bởi vậy, hắn tại xông lúc tiến vào đã chuẩn bị kỹ càng, một tiếng gào to, trong cơ thể vô tận chân khí nhấc lên, đầy trời Lôi Quang ngưng tụ đi ra, lại chừng bốn năm cái bóng rô lớn như vậy.

Lôi Quang ngưng tụ sau khi đi ra, Mạnh Tuyên hai tay chúi xuống, đại đoàn màu trắng Lôi Quang bỗng nhiên chặt lại, xoáy và liền lại nổ ra.

“Ba ba...”

Trong lúc nhất thời, đình nghỉ mát ở trong, cơ hồ biến thành một mảnh Lôi Hải, khắp nơi đều là đạo đạo chạy Lôi Xà.

Chúng đệ tử kinh hãi, bọn hắn tuy nhiên đều là tiên môn tuần tú tài giỏi, cái này Lôi Xà đối với bọn hắn không tạo được nguy hiểm tánh mạng, nhưng bị Lôi Quang đánh truy cập tử, bất luận ai cũng sẽ không dễ chịu, huống chi, bị lôi đánh qua về sau, quần áo hồ hắc, tóc dựng đứng, không chuẩn mặt còn có thể biến thành đen, đối với bọn họ mà nói, hình dáng tổn hao nhiều cũng là một cái không thể tiếp nhận kết cục, ai cũng không nghĩ như thế chặt vật, bởi vậy vội vàng bay rút lui.

“Nhất Ván kiếm pháp...”

Mạnh Tuyên bức lui mọi người, quát lạnh trong tiếng, sấm đánh hư không, thế như tia chớp, hướng về Trường Sinh Kiếm Bạch vọt tới.

Như quỷ mị cực tốc, hơn nữa cái này hùng hổ kiếm pháp, mà ngay cả Trường Sinh Kiếm Bạch cũng không muốn đón đỡ.

Lúc này thời điểm, Túi Càn Khôn hẳn còn không có tiếp đưa tới tay, nhưng nếu là muốn lấy được, muốn ngạnh kháng Mạnh Tuyên một kiếm này.

Không cần nghĩ ngợi, Trường Sinh Kiếm Bạch mới sẽ không làm cái này đều không có tiện nghi chiếm mua bán, trực tiếp lựa chọn lui về phía sau.

“Xôn xao...”

Mạnh Tuyên bàn tay kiếm quang rồi đột nhiên chuyển hướng, mang đình nghỉ mát không biết chịu tải cái này đình che bao nhiêu năm màu đỏ thẫm cột trụ hành lang chém đứt rồi, toàn bộ đình che lập tức hướng phía dưới rơi xuống, che đập mọi người ánh mắt, mà Mạnh Tuyên thừa cơ lén trên người trước, một tay lấy Túi Càn Khôn trao trong tay, sau đó một kiếm bên trên lướt, mang chính rơi xuống đình che bỏ ra, phá không bay lên, trên đùi điện quang quanh quẩn, lập tức trôn ra trăm trượng xa.

Đắc thủ rồi, lập tức bỏ chạy!

Mạnh Tuyên không phải người ngu, đã biết rõ đánh không lại, hẳn tự cũng không đón đánh.

Phản chính mục đích của mình chỉ là đoạt lại mệnh bài, muốn chém Vân Quỷ Nha, dưới mắt vạn chúng nhìn trừng trừng, không phải cái thời cơ tốt.

Cho nên hẳn theo xuất kiếm bắt đầu, không có ý định thật sự cùng Vân Quỷ Nha liều mạng.

Mỗi người thời điểm chiến đấu, đều chọn có lợi cho chính mình hoàn cảnh, cái này một chỗ Băng Viêm đảo, là Vân Quỷ Nha lựa chọn đối với hẳn có lợi hoàn cảnh, cái kia chính mình làm gì vậy không phải phải ở chỗ này cùng hẳn đấu?

Có bản lĩnh tìm chỗ không có không ai, mọi người mình chiêu ám chiêu một khối sử, xem ai giết chết ai!

Cho nên Mạnh Tuyên tại cần gấp nhất trước mắt, chuyển biến phương hướng, bỏ ngược lại đình nghỉ mát, cướp đi Túi Càn Khôn.

Đương nhiên, cái này cũng trận chiến Thiên Thê bộ pháp huyền diệu cùng hắc tử vừa ngộ ra đến sấm đánh hư không tăng tốc pháp xuất kỳ bất ý, lúc ấy hắc tử khoảng cách Vân Quỷ Nha có hai mươi trượng, Vân Quỷ Nha khoảng cách đình nghỉ mát lại có bảy trượng tả hữu khoảng cách, hơn nữa hắc tử còn chặn Mạnh Tuyên tiến vào đình nghỉ mát trên đường, như thế nào cũng không nghĩ ra, Mạnh Tuyên lại có thể đột nhiên liền lên đến trong đình, cướp đi Túi Càn Khôn.

“Ha ha, tiểu tử này có chút môn đạo...”

Linh Tiêu tiên môn Nhiên Tinh Tử nhìn qua Mạnh Tuyên trên không trung cực tốc đào tẩu Mạnh Tuyên cười nói, biểu lộ lại giống như hồ đồ không thêm đề ý.

“Khá tốt ngoại trừ chúng ta bên ngoài, còn có mấy cái bằng hữu cũ chờ hắc tử...”

Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch cũng nở nụ cười.

Vân Quỷ Nha tắc thì dùng một loại kỳ quái ánh mắt nhìn xem hắc tử, giống như là có chút im lặng: “Đến nơi này thời điểm, lại vẫn nghĩ đến Kỳ Bàn mệnh bài, chẳng lẽ người nhìn không ra, dưới mắt là tối trọng yếu nhất, là bảo trụ tánh mạng của mình sao...”

“Thiên Trì Mạnh Tuyên, còn huynh trưởng ta mệnh đến...”

Ngay tại Mạnh Tuyên cực tốc bỏ chạy phía trước trên đường, bỗng nhiên truyền đến hét lớn một tiếng, làm như Thanh Thiên bị vạch trần đi một khối, vốn là không một vật tồn tại bích giữa không trung, đột nhiên một đóa Kim Vân hiện ra, vân bên trên đứng đầy bốn năm cái đang mặc nhật kim pháp bào thanh thiếu niên, phía trước nhất một người, người mặc chiến giáp, cầm trong tay Thiết Kích, đầu đội Tử Kim quan, một đầu đai đỏ trói tại hai má, đúng là Hoa Hà Chu.

Hắc tử mặc chiến giáp, nhưng có chút rộng thùng thình, chính là hắc tử huynh trưởng Hoa Sơn Đồng lưu lại.

“Ác tặc, dám đến cùng ta một trận chiến?”

Hoa Hà Chu cầm trong tay Thiết Kích, bỗng nhiên rộng to,

chém ra một đạo Ma ảnh, thẳng hướng Mạnh Tuyên mặt đâm tới.

“Chiến cái chày gỗ, cút ngay, quay đầu lại có rảnh lại trảm người!”

Mạnh Tuyên nhìn cũng không nhìn, bỗng nhiên vung lên Tam Thập Tam Kiếm, một đạo kiếm khí đánh tới, dĩ nhiên mang Hoa Hà Chu trong tay Thiết Kích đập bay rồi.

Sau đó hấn chân sau một khắc không ngừng, cướp đường mà đi.

“Lui về!”

Đúng lúc này, Cự Linh môn hạ ngay ngắn hướng rống to, đánh ra mây đạo linh phù, lập tức tại Mạnh Tuyên trước người kết xuống đạo đạo cấm chế.

“Muốn quân ầu?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm rung mình, không chút nghĩ ngợi, thân hình lật lên, trên không trung đạp mạnh, Lôi Quang kích động, đập nện hư không, mượn lực hướng một phương hướng khác độn đi, nhưng mà còn chưa chạy ra mười dặm, bỗng nhiên phía trước vân bên trên, một cái hắc y nam tử hiện ra thân đen, mày rậm tóc đen, khuôn mặt hung ác nham hiểm, mục tránh độc quang, nhe răng cười nói: “Thiên Trì Mạnh Tuyên, hướng trốn chỗ nào? Đưa ta hảo hữu Hoa Sơn Đồng mệnh đến...”

Nói xong té lên một mặt đại kỳ, ở không trung giương lên, bay phát phối, đạo đạo Cương Phong lên, gào thét lên bức hướng Mạnh Tuyên.

“Cuồng Ưng Tử!”

Mạnh Tuyên chỉ một thoáng thấy rõ người nọ bộ dáng, cảm thấy tức thì có vô tận lửa giận dấy lên.

Thấy được người này, Mạnh Tuyên ý nghĩ đầu tiên tựu là chém hấn.

Nhưng mà Cuồng Ưng Tử trong tay cái kia mặt đại kỳ, phẩm

chất phi phàm, Cương Phong lợi hại, Mạnh Tuyên lại cũng không dám đón đỡ.

Tam Thập Tam Kiếm chém ra, Lôi Quang ngưng tụ, chấn động hư không, mạng đánh úp lại Cương Phong đánh tan, hấn cũng lần nữa chuyển hướng.

“Mạnh sư đệ, đã đến rồi, làm gì vội vã ly khai?”

Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch mặt mỉm cười, trên tay kiếm quang lại rét lạnh tận xương.

Đông Nam Tây Bắc bốn cái phương vị, vậy mà cũng đã có người chiếm đóng rồi, vừa mới ngăn trở Mạnh Tuyên sở hữu đường đi.

“Đây là... Cho ta thiết hạ một cái sát cục sao?”

Mạnh Tuyên sắc mặt trầm xuống, tâm tư thay đổi thật nhanh gian, đột nhiên tựu quay đầu, hướng về Cuồng Ưng Tử vọt tới.

Phổ thiên lưới lớn đã rắc khắp nơi, hấn còn không biết tung lưới người là ai, nhưng hấn phải lưới rách mà ra.

Nhượng hấn cảm giác có chút may mắn chính là, khá tốt lúc này đây hiện thân người đều là Chân Khí cảnh tu vi, cũng không có Chân Linh cảnh cao thủ ra tay.

Đại khái cũng là Hoài Ngọc chương giáo một kiếm kia chấn nhiếp tác dụng.

Hoài Ngọc chương giáo một kiếm chém rụng Cự Linh môn ba cái trưởng lão, còn lại ba cái tiểu tiên môn chương giáo, nhưng môn nhân đệ tử lại không chết, đó là Hoài Ngọc chương giáo một loại ám chỉ, lấy lớn hiếp nhỏ, hướng nhà mình đệ tử ra tay Chân Linh cảnh cao thủ đều phải chết, nhưng cùng thế hệ chi nhân tranh phong, lại muốn xem bọn tiểu bối bản lãnh của mình, hấn thân là Thiên Trì chương giáo, sẽ không lấy lớn hiếp nhỏ, mạo muội ra tay.

Hiện tại Đông Hải Thánh Địa, có can đảm hướng Mạnh Tuyên ra tay trưởng bối tuyệt đối không nhiều lắm, mặc dù có cái kia tâm, cũng phải cố nén.

Trái lại, sát cơ bốn phía tiểu bối cao thủ, ngược lại có không ít.

Còn lần này, là tiểu bối cao thủ thiết hạ một cái sát cục, bất quá, rất rõ ràng, âm thầm cũng có cao thủ tương trợ.

Dùng Mạnh Tuyên Vọng Khí thuật, lại không có phát hiện tiềm ẩn sát cơ, là được gặp có cao nhân bố trí xuống pháp trận, che đậy bọn hắc khí cơ.

Vân Quỷ Nha vượt lên trước nhận được mệnh bài, chính là một cái chờ đợi Mạnh Tuyên mắc câu mồi thực.

“Hắc hắc, đã vào lưới, người còn muốn chạy trốn?”

Cuồng Ưng Tử gặp Mạnh Tuyên vọt tới, lại không sợ chút nào, đại kỳ mở ra, vô tận Cương Phong thổi tan một phương Lưu Vân, hướng Mạnh Tuyên cạo đi.

“Phá...”

Mạnh Tuyên trước người tám đạo kiếm quang đều xuất hiện, xoay quanh bay múa, căn nát Cương Phong, mà hắc tại đi theo kiếm quang đằng sau xông về trước.

“Có thể sống đến bây giờ, coi như người mạng lớn, nhưng hôm nay người nếu như còn có thể đào tẩu, cũng không phải là mạng lớn, là nghịch thiên!”

Cuồng Ưng Tử gặp Mạnh Tuyên khó khăn lắm vọt tới bên người, cũng là không sợ chút nào, âm trầm trong thanh âm, kiếm quang đột khởi.

Hắn cũng là chân khí cửu trọng đỉnh phong nhân vật, tự nghĩ tự tính toán không có mười phần nắm chắc cầm xuống Mạnh Tuyên, đưa hắn lưu lại vẫn là có thể.

Nhìn về phía trước vọt tới kiếm quang, Cuồng Ưng Tử chuẩn bị xong ra tay, chỉ chờ Mạnh Tuyên đi vào phụ cận, liền đưa hắn đánh về đi, hôm nay tứ phương đều đã bố trí xuống cao thủ, Mạnh Tuyên liền tại nơi này trong vòng vây, mình cũng không cần nhiều, chỉ cần lưu lại hắn ba hơi thời gian, mặt khác mấy cái phương hướng cao thủ liền đều chạy tới, đến lúc đó tại đây phần đông cao thủ bao vây rồi, Mạnh Tuyên thực lực có mạnh hơn nữa gấp đôi cũng vô lực xoay chuyển trời đất.

Mạnh Tuyên trước mặt tám đạo phi kiếm căn nát Cương Phong, hắn cũng vọt tới trước mặt.

Cuồng Ưng Tử cũng định xuất thủ, nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên trước người tám đạo kiếm quang bỗng nhiên quy về Tam Thập Tam Kiếm, hai cái mặt đối mặt gặp nhau rồi, chính giữa không có bất kỳ ngăn trở, Cuồng Ưng Tử thấy rõ ràng Mạnh Tuyên tinh táo ánh mắt, cùng với hai tay của hắn kết khởi ấn ký, lại sau đó, hắn đã bị Mạnh Tuyên sau lưng hư ảo ma thủ nhìn thoáng qua, trong nội tâm buồn bã ý tuôn ra.

“Ta vì cái gì như vậy hận trước mặt tiểu tử này?”

“Là vì ta ghen ghét hắn sao?”

“Đúng vậy, ta chính là ghen ghét hắn, dựa vào cái gì, ta Cuồng Ưng Tử cũng là Tử Vi tiên môn một đời tuổi trẻ ở bên trong nổi bật nhân vật, nhưng truy cầu Băng Liên sư tỷ mười năm, nàng nhưng lại ngay cả con mắt đều không nhìn ta liếc?”

“Dựa vào cái gì tiểu tử này một cái Thổ phụ phạm câu, thấy được Băng Liên sư tỷ thân thể, nàng cũng không tức giận?”

“Dựa vào cái gì ta tại lúc nửa đêm, chỉ là đã đến gần nàng phòng ngủ 30 trượng, liền bị nàng nghiêm nghị quát đi?”

“Thượng Thiên, người bất công, người đối với ta Cuồng Ưng Tử bất công!”

“Đã ta chú ý cùng nữ nhân này vô duyên, người lại vì sao hết lần này tới lần khác để cho ta nhìn thấy nàng?”

Vô tận buồn bã ấn trong nháy mắt thủy triều tự Cuồng Ưng Tử trong lòng dâng lên, khiến cho hắn lại xuất hiện trong nháy mắt thất thần.

Thẳng đến Mạnh Tuyên Tam Thập Tam Kiếm khó khăn lắm trăm đã đến đỉnh đầu, Cuồng Ưng Tử mới đột nhiên tỉnh táo lại, cái trán đã tràn đầy mồ hôi lạnh.

“Sư tôn cứu ta...”

Cuồng Ưng Tử điên cuồng kêu to, một mực đeo trên cổ một

miếng ngọc phù, đột nhiên nổ tung.

“Bành ”

Cái kia miếng ngọc phù sau khi nổ tung, bay ra một đạo Linh quang, vậy mà hóa thành một cái nho nhỏ lão đầu nhi hình dạng, chỉ có chân nhân một phần ba lớn nhỏ, hai cái bàn tay nhỏ bé ra bên ngoài khể chống, đột nhiên một đạo vô hình bình chương kích phát ra, Mạnh Tuyên một kiếm kia vốn đã trảm đã đến Cuồng Ưng Tử trên đầu, lại bị cái kia vô hình bình chương bắn ra rồi, may mắn vô hình bình chương chỉ là phòng ngự, cũng không phản kích xu thế.

“Vậy mà cứng rắn sinh tự Đại Ai Ân ở bên trong mang tâm thần rút ra, quả nhiên có chút bồn sự...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 140 : Song kiều

Chương 140: Song kiều

Không hề để ý tới Cuồng Ưng Tử, Mạnh Tuyên trực tiếp thu kiếm, hai chân bước ra, sấm đánh hư không, cướp đường mà trốn.

Trong lòng của hắn cũng có chút trầm trọng, có thể tại tất cả đại tiên môn bộc lộ tài năng nhân vật, không có một cái nào là đơn giản thế hệ.

Cuồng Ưng Tử đã bị mình Đại Ai Ấn nhiếp ở, vậy mà tại khắc không dung phát chi tế, thanh tĩnh lại, là được gặp người này tuy nhiên âm hiểm thô bạo, tâm hẹp độc ác, nhưng lại không phải hạng người vô năng.

Bất quá, tuy nhiên không thể chém rụng Cuồng Ưng Tử, tốt xấu đoạt được một con đường sống.

Chỉ có điều, bởi vì có chút hoảng hốt chạy bừa, hắn trốn chạy phương hướng, nhưng lại cùng Thiên Trì tiên môn phương hướng trái lại.

Cũng không có cái khác lựa chọn, sau lưng từng cái cao thủ đều đã đuổi đi theo, Mạnh Tuyên tự nghĩ không phải cái này rất nhiều người đối thủ, tự nhiên sẽ không ham chiến, mặc kệ hắn cái gì phương hướng không phương hướng, trước thoát đi hiểm cảnh nói sau.

“Lại bị hắn đào tẩu rồi, liên cái phương vị đều nắm giữ không được, cái này Cuồng Ưng Tử, uổng xưng một đời tuấn kiệt!”

Vân Quỷ Nha chứng kiến Mạnh Tuyên vậy mà thành công cướp đường mà trốn, cảm thấy dĩ nhiên giận dữ.

“Không phòng, hắn hướng cái hướng kia đào tẩu, chỉ biết cách Thánh Địa càng ngày càng xa, đối với chúng ta mà nói, là chuyện tốt!”

Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch lạnh cười nói:
“Ta nơi này có một chiếc pháp thuyền, một nén hương thời gian có thể thực hiện ba nghìn dặm, xa so bình thường tu giả độn kiếm mà nhanh, Vân sư huynh, chúng ta mượn này thuyền truy hấn, hấn trốn không thoát đâu...”

“Rất tốt, tể đứng lên đi!”

Vân Quỷ Nha lãnh đạm nói, không biết cô ý hay vẫn là không có ý, nhìn phía một cái phương hướng.

“Bang người giết người này, ta coi như là chính thức phản bội Thiên Trì rồi, người tổng nên... Đưa ta tự do a...”

Trường Sinh Kiếm Bạch mang một chiếc chỉ có chỉ tám lớn lên Linh Lung ngọc thuyền tể, qua trong giây lát liền hóa thành ba trượng dài ngắn, một trượng rộng rãi, thượng diện Linh quang mờ mờ, mạn trái thuyền khắc một bộ Bách Điều Triều Phượng đồ, phải mạn thuyền khắc một bộ Thần Long Bô Vũ đồ, vừa lúc một chiếc thượng giai phi hành pháp khí, Đại La tiên môn Khâu Hoàng Lý cùng Linh Tiêu tiên môn Nhiên Tinh Tử, cười toe toét, vượt lên trước lên thuyền tọa hạ, chuẩn bị xem cuộc vui.

Còn lại Thái Nhất tiên môn và Bắc Đẩu tiên môn hai người đệ tử, gặp không có chỗ ngồi trống rồi, cả cười cười, không có trèo lên thuyền.

Vân Quỷ Nha lạnh lùng nhìn bọn hấn liếc, cũng không nói gì thêm.

“Vân sư huynh, thỉnh mạng ta lên, sông thuyền muốn vì huynh báo thù, thân trăm cái thẳng chó này!”

Pháp thuyền ham muốn đi, Hoa Hà Chu độn đi qua, hướng về Vân Quỷ Nha hành lễ, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

“Hừ, loại người như ngươi phế vật một người như vậy, có tư cách gì trăm hấn?”

Vân Quỷ Nha tựa hồ cũng chẳng muốn liếc hấn một cái, ánh mắt nhàn nhạt nhìn chăm chú lên Mạnh Tuyên đào tẩu phương hướng.

“Ta...”

Hoa Hà Chu vừa thẹn vừa giận, cũng không dám tức giận, cắn răng nói: “Chỉ bằng ta vì thay huynh trưởng báo thù, nguyện thỉnh Thần Ma trên thân!”

Nói xong hắt vạt tìm tòi trên mình thân áo giáp, đã thấy trên thân thể, vậy mà đã hiện đầy đủ tợn huyết văn, nhưng lại vẫn một cái hung ma hình tượng, sau lưng mọc lên một đôi cánh dơi, dưới chân đạp trên Hắc Diễm, trong tay nắm lấy ma kích, trán sinh dựng thẳng mục, ánh mắt huyết tinh tàn nhẫn, bộ dạng này hình xăm, trông rất sống động, cũng không biết xuất từ ai thủ bút, cái kia hung ma dường như sống.

“Gọi ma đồ...”

Vân Quỷ Nha sắc mặt có chút trịnh trọng rồi, sau một lúc lâu, mới khẽ thở dài: “Nếu là như thế, người có tư cách!”

Giờ này khắc này, Lâm Băng Liên đang tại Tử Vi tiên môn trong rừng trúc, ngồi ngay ngắn tại một phương Băng Liên bên trên, cùng một nữ tử dịch quân cờ.

Nàng mặc một bộ bạch chói mắt quần trắng, mà đôi diện nàng nữ tử, tắc thì ăn mặc một thân Hồng chương mắt áo đỏ, áo đỏ sáng rõ, rất khó có người có thể mang Hồng sắc ăn mặc mặc ra bản thân hương vị, có thể hết lần này tới lần khác nữ tử kia áo đỏ, tiên đã đến một loại làm cho lòng người ở bên trong hốt hoảng tình trạng, nhưng không có lộ ra có chút quái dị, tựa hồ nàng trời sinh nên có như vậy đậm đặc nhan sắc.

Có lẽ, cùng nàng óng ánh sáng long lanh cặp môi đỏ mọng có quan hệ.

Mặt của nàng, so Băng Tuyết còn trắng, môi so với trên người nàng áo đỏ còn Hồng, mặt mày rồi lại trong trẻo nhưng lạnh lùng cô tịch, khiến cho một người, mặc dù cách nàng lại gần, cũng cảm giác cùng nàng có nghìn vạn dặm khoảng cách, không tại một cái trong không gian.

Lâm Băng Liên vốn là khí cơ cao ngạo nữ tử, nhưng ở trước mặt nàng, vậy mà mơ hồ có loại bị áp chế cảm giác.

“Người lại thua rồi...”

Áo đỏ nữ tử ném ra một con cờ, nhàn nhạt mở miệng, nói: “So sánh với ba năm trước đây, tài đánh cờ của người giảm xuống rất nhiều!”

“Vì sao ta có chút tâm thần có chút không tập trung...”

Lâm Băng Liên nhú mày hơi nghĩ, cảm giác mình giống nước yên tĩnh tâm tựa hồ luôn khó có thể bình tĩnh.

“Người suy nghĩ chính mình vì sao tâm tư không yên sao?”

Áo đỏ nữ tử thản nhiên nói: “Cái này rất bình thường, bởi vì người mỗi lần đều bại bởi ta, cho nên gặp được ta, tâm tư liền không cách nào bình tĩnh!”

Lâm Băng Liên giống như là muốn tức giận, nhưng cuối cùng cưỡng ép đè lại lửa giận, lạnh giọng nói: “Chúng ta ba năm trước đây, cũng đã cắt bào đoạn nghĩa, người vô duyên vô cớ, lại tới tìm ta hạ cái gì quân cờ? Ta rất hiểu rõ người, chưa bao giờ làm chuyện vô dụng tình!”

Áo đỏ nữ tử thản nhiên nói: “Có lẽ ta chỉ là muốn cùng người nói lại tình xưa đâu này? Toàn bộ Thánh Địa tiên môn, ta lọt vào mắt xanh người không nhiều lắm, người là một cái, như người bằng hữu như vậy, nếu như đã mất đi, mà ngay cả ta cũng sẽ cảm thấy có chút đáng tiếc!”

“Đáng tiếc?”

Lâm Băng Liên trên mặt hiện ra một tia lạnh trào: “Là người bất nghĩa trước đây, hủy giữa chúng ta giao tình!”

Áo đỏ nữ tử thản nhiên nói: “Ta cũng không có biện pháp khác, ba năm trước đây chúng ta hai người đều đã đạt đến cực hạn của mình, muốn đột phá cực hạn, tái tiến một bước, cũng chỉ có dựng nên một cái đối thủ cường đại. Dùng ta ngay lúc đó thực lực, toàn bộ Đông Hải Thánh Địa, cùng thế hệ bên trong đã không người có tư cách làm đối thủ của ta, không có biện pháp khác, đành phải đem người theo một người bạn biến thành đối thủ!”

“Người dùng để ta làm người đá đặt chân?”

Lâm Băng Liên giận dữ, quanh người bắt đầu có Băng Sương ngưng hiện.

Áo đỏ nữ tử nhẹ gật đầu, nói: “Người làm rất không tồi, ta đã đạt đến mục đích của mình rồi!”

Lâm Băng Liên bên người mười trượng chi địa, cũng đã tràn đầy Băng Sương, nàng không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn xem áo đỏ nữ tử.

Áo đỏ nữ tử cũng không nói thêm gì nữa, sau một lúc lâu, nàng mới nói khẽ: “Điều nói tu hành tu chính là Trường Sinh Tiêu Dao, nhưng trong mắt của ta, tu hành trên đường, trong trời nhưng lạnh lùng tịch mịch, ngốc lâu rồi, liên tâm cũng sẽ biến thành thạch đầu, mình bước chân vào Đông Hải Thánh Địa đến nay, người tốt xấu đã từng là ta duy nhất một người bạn, đôi khi, đem người bức thật chặt, mà ngay cả ta đều có chút mềm lòng rồi...”

Nói chuyện, nàng dĩ nhiên phiêu nhiên lên không, váy dài dao động túm, giống như phi tiên, làn váy lại có dài hơn mười trượng.

Lâm Băng Liên nhìn xem nàng dần dần bay lên trời, rồi sau đó phiêu nhiên mà đi, trong mắt hận ý vô hạn.

“Hừ...”

Lâm Băng Liên bóp nát ngón giữa một miếng Băng Liên, lập tức có một đạo rét lạnh khí cơ phóng ra ra, hóa thành vô tận Băng Sương, uốn lượn trải ra, cuối cùng vậy mà trọn vẹn bao trùm khắp Tử Trúc Lâm.

Cũng nhưng vào lúc này, nàng chợt nhớ tới cái gì, trong nội tâm bỗng nhiên cả kinh.

Nàng đưa tin Thần phù, chẳng biết lúc nào phát sáng lên, chỉ là tại vừa rồi quay mắt về phía áo đỏ nữ tử thời điểm, nàng hạng nặng tâm thần đều tập trung ở một điểm, không dám có chút chuyển di, vậy mà chậm chạp không có phát hiện.

Nghe xong Thần phù ở bên trong truyền đến tin tức, Lâm Băng Liên rồi đột nhiên biến sắc, lập tức quăng không mà đi,

chỉ để lại một đạo khói trắng.

“Mạnh sư đệ... Nguy vậy!”

Mà giờ này khắc này, Tử Vi tiên sơn cách đó không xa một đóa mây trắng bên trên, áo đỏ nữ tử váy dài lau nhà, liền như là một đạo hồng sắc thác nước, tự vân thượng du xuống dưới, nàng ngồi ở đám mây, lẳng lặng nhìn xa xa một đạo khói trắng thẳng lướt phù chiều đại điện phương hướng, khóe miệng không khỏi bay lên một tia hân vị không rõ mỉm cười, rồi sau đó nàng nhẹ khẽ thở dài một tiếng, giật mình ẩn vào cao thiên bên trong.

Mạnh Tuyên đang lẩn trốn, sau lưng một đạo pháp thuyền chính Thừa Phong phá vân, hăng hái đuổi đi theo.

Pháp thuyền tốc độ rất nhanh, mặc dù Mạnh Tuyên dĩ nhiên mang sấm đánh hư không tăng tốc pháp thi triển đã đến cao nhất, y nguyên không cách nào thoát khỏi truy tập kích.

“Thiên Trì Mạnh Tuyên, ngươi trốn không thoát, nếu là có loại, tốc tốc về chuyên, cùng ta một trận chiến!”

Hoa Hà Chu đứng ở thuyền thủ, lên tiếng hét lớn, uy phong lẫm lẫm.

“Hừ, ngươi nếu là thật sự có gan, lại vì sao làm những mê hoặc này, không đường đường chính chính đi Thiên Trì tìm ta một trận chiến?”

Mạnh Tuyên trong tiếng cười lạnh, song trên đùi, điện quang đại tác, thoát được nhanh hơn rồi.

“Ồ, bên kia có người đuổi giết...”

“Cái đó một môn người? Đuổi giết chính là ai? Bị đuổi giết chính là ai?”

Một đường đuổi theo, dẫn động không ít người chú ý, chỉ là tại thấy được thuyền thủ bên trên ẩn ký về sau, liền đều lặng yên lui ra.

Nơi đây khoảng cách Đông Hải Thánh Địa đã càng ngày càng xa, tọa lạc ở này, phần lớn là một ít không có thành tựu tiêu

tiên môn, hoặc là một ít tùy tiện chiếm cái đảo, một mình tu hành tán tu, tự nhiên không người dám trêu chọc mình khác có Cửu Cung tiên môn ẩn ký pháp thuyền.

Ngàn dặm...

Tám trăm dặm...

Năm trăm dặm...

Mắt thấy pháp thuyền dùng rõ ràng tốc độ hướng chính mình đuổi theo, Mạnh Tuyên tâm cũng không khỏi trầm xuống, có chút nôn nóng.

“Ồ, bên kia giống như có người đuổi giết!”

Lại ở phía trước cách đó không xa một phương vùng biển, một chỉ cực lớn Long Quy trên lưng, đang đứng một gã trưởng lão, mang theo bảy tám tên người tuổi trẻ, đương một người trong người tuổi trẻ, ngày thường bộ dáng tuấn tú, chỉ là hai đầu lông mày luôn xen lẫn một tia không vui chi sắc. Ở bên cạnh hắn, tắc thì đứng đấy một cái tiểu cô nương, bộ dáng sinh xinh đẹp dị thường, sở sở động lòng người, chỉ là trên mặt đã có vài đạo rất nhỏ vết sẹo.

Những người tuổi trẻ này ở bên trong, có người phát giác xa xa động tĩnh, lập tức cảm giác có chút mới lạ, kêu một tiếng.

Trưởng lão làm người cẩn thận, lắc đầu, nói: “Đông Hải Thánh Địa, so chúng ta Thanh Tùng sơn lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần, tiên môn nhiều, kỳ tài nhiều, ân oán cũng nhiều, người giết ta ta giết người, tuyệt không hiếm thấy! Các người không cần nhiều sự tình, mà lại theo ta đi báỉ phỏng sa chân nhân, hấn dưới gối công tử, thủy pháp tu có phần có vài phần hỏa hầu, tương lai các người như tiến nhập Kỳ Bàn, còn muốn chiếu hấn trông nom!”

“Hả? Người kia là... Mạnh Tuyên!”

Trưởng lão đang nói, đột nhiên có người cao giọng kêu lên.

Còn lại mấy người đệ tử ngay ngắn hướng lấp bắp kinh hãi, vội vàng chuyển hướng cái hướng kia nhìn lại.

“Quả nhiên là hắc, hắc hắc, nguyên lai hắc cũng tới Đông Hải Thánh Địa, như thế nào lại như con chó đồng dạng, bị người đuổi lấy đuổi giết...”

“Hắc cũng tới Đông Hải Thánh Địa, muốn tìm vận may thử xem có thể hay không tiến Thượng Cổ Kỳ Bàn hay sao?”

“Cái thằng này tu vi ngược lại tăng lên không ít, tốc độ phi hành cũng không phải chậm...”

Chúng Thanh Tùng sơn đệ tử, người một lời, ta một câu, hơi có chút mới lạ cùng hưng phấn.

“Hi hi, mấy vị sư huynh, các người ra tay giúp hắc thoát một phát như thế nào? Tình Nhi tốt muốn nhìn Thánh Địa tu giả đấu pháp...”

Trên mặt có sẹo tiểu nữ hài gắp may cười, lôi kéo bên cạnh hắc một cái khí vũ hiên ngang thanh thiếu niên bàn tay nói ra.

Cái kia người tuổi trẻ chỉ cảm thấy trong tay ấm áp trắng nõn, trong nội tâm rung động, cười nói: “Tình Nhi muội muội đều nói, vi huynh đương nhiên phải giúp...”

Một danh khác người tuổi trẻ tắc thì cười nói: “Chỉ là muốn xem như thế nào bang, bang bên nào!”

“Đang ở Thánh Địa, không thể nhiều chuyện...”

Cái kia trưởng lão vội vàng quay đầu lại răn dạy, nhưng lời còn chưa nói hết, bên người mấy cái người tuổi trẻ đã đột nhiên bay lên.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 141 : Cầu người đừng chết không cho người

Chương 141: Cầu người đừng chết không cho người

“Mạnh sư đệ, hồi lâu không thấy, lại ở chỗ này gặp lại, thật sự là thật đáng mừng...”

Mạnh Tuyên chính trên không trung gấp độn, đột nhiên cười dài một tiếng, vãn hạ vài đạo kiếm quang đã bay đi lên, ngăn đón tại chính mình trước người, cầm đầu nhưng lại một cái trên dưới hai mươi tuổi thanh thiếu niên, mặc màu xanh da trời áo dài, chân khí cửu trọng tu vi. Con mắt dài nhỏ, xem ra giống như là luôn tại híp mắt cười bình thường, bên hông đã từ biệt một khối cực đại ngọc bội, lóe sâu kín Linh quang, thoát nhìn liền có chút ít hào xỉ.

Tại phía sau hắn, mấy người cũng là đồng dạng trang phục, nhìn qua Mạnh Tuyên hì hì mà cười, ý thái khinh miệt.

“Dĩ nhiên là bọn hắn...”

Mạnh Tuyên xa xa trông thấy, lông mày lập tức nhíu một cái.

“Không ai hiên ngang, ta không có công phu nói cho người lời nói, nhanh chóng tránh ra!”

Khẽ giật mình về sau, liền là hét lớn, tốc độ một chút cũng chưa giảm lao đến.

Hắn cùng với những người này giao tình không sâu, thậm chí có chút ít thù hận, tại hôm nay cái này trước mắt, như thế nào không có tâm tình gì ôn chuyện.

“Hừ, hồi lâu không thấy, người phé vật này ngược lại là tính tình gặp trưởng, thấy ta cũng nên lớn tiếng quát khiến trách rồi, dừng lại cho ta hành lễ!”

Không ai hiên ngang lông mi nhảy lên, cười lạnh một tiếng,

một kiếm ngang trời, hướng Mạnh Tuyên chém tới.

“Cút!”

Mạnh Tuyên quát lên một tiếng lớn, Tam Thập Tam Kiếm vung đi ra, kiếm khí tung hoành, quanh quẩn đạo đạo Lôi Quang.

“Bành ”

Lưỡng kiếm chạm vào nhau, lập tức tạc khởi đạo đạo Cương Phong, tàn sát bừa bãi khắp nơi.

Không ai hiên ngang cả người lập tức đã bay đi ra ngoài, chỉ cảm thấy trong lồng ngực khí huyết cuộn cuộn, một hơi vận lên không được, suýt nữa muốn sặc khí.

“Phê vật này như thế nào trở nên mạnh như thế?”

Không ai hiên ngang chỉ bị hù trong nội tâm sợ hãi, đã sợ hãi, lại cảm thấy khó có thể tin.

“Tạm tha ngươi một mạng. Quay đầu lại tìm ngươi tính sổ!”

Mạnh Tuyên ngừng cũng không ngừng. Lạnh lùng bỏ rơi một câu. Tiếp tục hướng phía trước trốn đi.

Tại chỗ lưu lại một đám Thanh Tùng sơn đệ tử, hai mắt nhìn nhau, đều theo lẫn nhau trong mắt thấy được khó có thể tin thần sắc.

Cứ như vậy một hơi trì hoãn, sau lưng pháp thuyền rồi lại truy càng gần, tí ti sát khí ẩn sau lưng có chút phát lạnh.

Lại đuổi theo ra hơn nghìn dặm, khoảng cách lần nữa kéo gần lại rất nhiều, song phương bắt quả chỉ có vài dặm khoảng cách, nhiều lần pháp thuyền khó khăn lắm đập lấy Mạnh Tuyên trên lưng. Chỉ là Mạnh Tuyên nương tựa theo sấm đánh hư không tăng tốc pháp, trên không trung linh hoạt chuyển hướng, mà pháp thuyền tắc thì chuyển hướng không có linh hoạt như vậy, lúc này mới mấy lần đào thoát. Chỉ có điều, dù là như thế, theo chân khí của hắn tiêu hao, tốc độ cũng dần dần có chút chậm.

Vân Quỳnh Nha đứng ở mũi thuyền, lạnh giọng nói: “Lại bị người như vậy trốn xuống dưới, chúng ta mặt đều bị mất hết rồi, người tự lưu lại a!”

Vừa nói. Hấn lấy ra một thanh Ngân sắc một đao, tại lòng bàn tay tìm một đao.

Dùng tay niết lấy nắm đấm. Mang giọt máu tiến vào hải lý, sau đó khép hờ hai mắt, tựa hồ tại cảm ứng đến cái gì.

“Tật!”

Sau nửa ngày về sau, hấn rồi đột nhiên mở mắt, trong chốc lát, sóng biển phiên cồn, cự sóng lớn kinh thiên.

Máu của hấn nhỏ vào trong nước biển về sau, lại khiến cho hấn thủy pháp lực không chế trên diện rộng tăng cường, một ý niệm, nước biển chảy ngược.

Mạnh Tuyên chợt thấy dưới chân khác thường, cúi đầu xem xét, liền nhìn thấy màu xanh lam mặt biển vậy mà trực tiếp thăng lên đi lên, mơ hồ hình như có một đầu đại xà tại đáy biển lặn lặn lộn lộn, mở ra miệng rộng, hướng về chính mình nuốt đến, cảm thấy cũng không khỏi có chút sợ hãi, hai chân liền đạp hư không, thân hình mang theo một đạo điện quang chui ra khỏi gần trăm trượng, vừa mới tránh thoát cái kia nước biển tập kích, lại bỗng cảm giác sau lưng lạnh cả người.

Vội vàng nhìn lại, nhưng lại Trường Sinh Kiếm Bạch thao túng thuyền rồng, trực tiếp hướng hấn đánh tới.

“Ha ha, Mạnh sư đệ, làm gì như vậy vội vã đi, hại chúng ta điên cuồng đuổi theo vạn dặm, không bằng ngồi xuống mảnh trò chuyện một phen như thế nào?”

Trường Sinh Kiếm Bạch cười lớn, mèo đùa giỡn chuột bình thường, trêu đùa lấy Mạnh Tuyên.

“Ha ha, mảnh trò chuyện? Tốt, uống hai khẩu rượu mạnh, càng có hào hứng!”

Mạnh Tuyên nhìn xem chung quanh, đã đến sâu trong nước rồi, một mảnh trống trải, liền cười lạnh hai tiếng, mang hồ lô rượu lấy đi ra.

Không định lại chạy thoát, Mạnh Tuyên quyết định ra tay.

Mắt thấy địa vực tuy nhiên còn không phải rất lý tưởng, nhưng là không sai biệt lắm đã đi ra Đông Hải Thánh Địa Tiên Vực phạm vi rồi.

Muốn giết người, tại đây không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Cầm hồ lô tưới hai phần rượu mạnh, một đạo hỏa tuyến theo ngực chảy xuống, Mạnh Tuyên cảm giác huyết dịch dần dần sôi trào lên, ngực bắt đầu có đoàn thiêu đốt liệt hỏa điểm thiêu đốt, đốt con mắt đều có chút đỏ lên rồi.

“Chư vị tiên môn tuần kiệt, Mạnh Tuyên thử hỏi cùng chư vị cũng không ân oán, các người hôm nay thậm chí nghĩ muốn mạng của ta sao?”

Mạnh Tuyên uống xong rượu về sau, cũng không có lập tức động thủ, hơi do dự về sau, hấn ôm quyền, hướng pháp trên thuyền người nói ra.

“Ha ha, cái thằng này là ở cầu xin tha thứ sao?”

Đại La tiên môn Nhiên Tinh Tử cười nói.

“Hừ, ta còn tưởng rằng nhiều có cốt khí, nguyên lai cũng là loại nhu nhược!”

Bắc Đẩu tiên môn Khâu Hoàng Lý lạnh cười nói.

“Mạnh sư đệ đã hiểu lầm, chúng ta không muốn muốn mạng của người a, chỉ là muốn xem tốt đùa giỡn mà thôi... Người khác ta cũng không biết!”

Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch trêu tức cười nói, khẩu khí tựa như tại trêu chọc tiểu hài nhi chơi.

Mạnh Tuyên trầm mặc một hồi, lại mở miệng nói: “Không bằng như vậy, chư Sư huynh nếu không phải muốn Mạnh Tuyên mệnh, xin mời tạm thời ly khai, không muốn trộn lẫn cùng việc này được chứ? Coi như Mạnh Tuyên thiếu nợ chư vị một cái nhân tình rồi...”

“Ha ha...”

Pháp trên thuyền chúng tiên môn đệ tử tất cả đều phá lên cười.

“Như thế nào? Không muốn làm cho chúng ta chứng kiến người sắp chết cầu xin tha thứ bộ dáng sao?”

“Nhân tình của người lại đáng giá mấy đồng tiền? Làm sao có thể thuyết phục chúng ta không nhìn cái này trăng trò hay?”

Nghe mọi người lạnh trào thanh âm, Mạnh Tuyên con mắt trở nên càng ngày càng Hồng, giống như khát máu Yêu thú.

Một tay nhắc lấy hồ lô, một tay cầm Tam Thập Tam Kiếm, Mạnh Tuyên không nói gì nữa, ánh mắt lạnh lùng hướng pháp trên thuyền xem đi qua.

“Linh Tiêu Nhiên Tinh Tử, Cửu Cung Trường Sinh Kiếm Bạch, Đại La Khâu Hoàng Lý, Cự Linh Hoa Hà Chu...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có số: “Lục Đại tiên môn đệ tử đến rồi ba cái, còn có cái tới góp đủ số, thật sự là muốn cầu các người không phải chết, đều không đồng ý a...”

“A? Có đảm lượng đánh một trận sao?”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng đứng tại thuyền thủ, nhìn xem Mạnh Tuyên ánh mắt, thần sắc cũng có chút trịnh trọng rồi.

“Ha ha, nam tử hán đại trượng phu, hay vẫn là sáng khoái chút ít a, hãn là Thiên Trì đệ tử đều như vậy không có loại sao?”

Trường Sinh Kiếm Bạch ngồi ở mũi tàu cười to, con mắt tỏa sáng, lộ ra một bộ nếu coi trọng đùa giỡn bộ dạng.

“Thiên Trì đệ tử có hay không loại. Người có tư cách gì bình phán?”

Hắn vừa mới nói những lời này. Lại không muốn Vân Quỷ Nha bỗng nhiên xoay đầu lại. Lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn.

“Người...”

Trường Sinh Kiếm Bạch trên mặt nhin không được rồi, có chút không vui nói: “Vân Quỷ Nha, bảy năm trước chợt nghe nói ngươi là toàn bộ tiên môn kiêu ngạo nhất gia hỏa, hiện tại xem ra quả nhiên không tề, cũng không biết ngươi bộ dạng này người trong thiên hạ đều không đề vào mắt bộ dáng, như thế nào sống đến bây giờ!”

“Ta sống thế nào xuống không cần ngươi quan tâm, ta chỉ muốn ngươi biết, Thiên Trì xuống độc. Là trời giáng kiếp hỏa bố trí, mệnh số cho phép, tuyệt không tha cho ngươi chờ chế nhạo, hừ, nếu là Thiên Trì toàn thịnh thời kỳ, các ngươi Cửu Cung tiên môn, lại tính toán cái thứ gì?”

Vân Quỷ Nha nghiêng liếc hẳn, lãnh đạm nói ra, quanh người tinh khí ngưng tụ, rất có một lời không hợp liền ra tay chỉ ý.

“Ai. Vân sư huynh, Kiếm Bạch sư huynh. Các ngươi cần gì phải nội hồng? Mọi người đều thối lui một bước thì thôi!”

Bắc Đẩu ẩn hoàng lễ cười khuyên bảo hai người, Nhiên Tinh Tử cũng bắt đầu khuyên bảo.

“Hừ, theo hẳn nói như thế nào a!”

Trường Sinh Kiếm Bạch không nói, phiết đã qua đầu không hề xem hẳn.

Trong lòng của hẳn thật đúng có chút hối hận, không nên nhiều chuyện mang pháp thuyền cấp cho Vân Quỷ Nha rồi.

Rõ ràng chính mình giúp hẳn, đối với chính mình nói chuyện còn như thế không khách khí, thật sự nhượng người cảm giác chán ghét.

“Vân sư huynh, cầu ngươi cho tiểu đệ ra tay, tự tay tru sát cái thằng chó này, tốt thay huynh trưởng ta báo thù!”

Hoa Hà Chu quỳ gối pháp trong đồ, hướng Vân Quỷ Nha cầu ban thưởng cái này một cái cơ hội.

Vân Quỷ Nha đã trầm mặc một lát, nói: “Nàng đã mang ma đồ vẫn tại trên người của ngươi, vậy ngươi tự ra tay đi!”

Hoa Hà Chu đại hỉ, kêu lên: “Đa tạ Vân sư huynh, tiểu đệ trọn

đời không quên!”

Vân Quỷ Nha lãnh đạm nói: “Người không có trọn đời rồi, thỉnh qua hung ma về sau, người sẽ tinh huyết hao hết mà chết!”

Hoa Hà Chu lập tức đã trầm mặc, cũng không biết nên trả lời thế nào, lại hướng Vân Quỷ Nha dập đầu cái đầu, sau đó đứng lên.

Khi bọn hắn nói chuyện trong quá trình, Mạnh Tuyên tự Trảm Nghịch Kiếm nội, đã rút ra một đạo bệnh khí đi ra, âm thầm luyện hóa, bổ sung chân khí.

“Mạnh Tuyên, ta hôm nay muốn là huynh trưởng báo thù, đích thân tay trảm người!”

Hoa Hà Chu đứng tại pháp trên đò, nhắc tới Thiết Kích, lên tiếng hét lớn, tuy nhiên dáng người thon gầy, khí thế cũng là uy vũ.

“Người không được!”

Mạnh Tuyên đã luyện hóa được một đạo bệnh khí, chân khí dần dần bổ sung đi lên, một bên uống rượu, vừa nói.

“Hừ, không muốn xem nhẹ ta!”

Hoa Hà Chu tràn đầy hận ý nói: “Ta biết rõ chính mình tu vi không bằng người, ta cũng biết ta không phải tu tiên tài liệu, nếu như không phải ca ca một mực cho ta tìm các loại Linh Dược, ta ngay cả chân khí cửu trọng đều không đạt được, nhưng là vì cho ca ca báo thù, ta sẽ đánh bạc tánh mạng, dù là sau một lát, sẽ thân tử đạo tiêu, ta cũng muốn... Tự tay chém xuống đầu của người, tể diện ca ca ta...”

Nói chuyện, vì chân thanh thế, Thiết Kích trùng trùng điệp điệp tại pháp trên thuyền một châu, phát ra một tiếng trống vang lên.

“Con mẹ nó người cẩn thận một chút, đừng đem ta pháp thuyền hư hao rồi...”

Trường Sinh Kiếm Bạch bất mãn lắng nhục một câu, hắn

không dám đắc tội Vân Quỷ Nha, lại đem oán khí đều rơi tại Hoa Hà Chu trên người.

“Ha ha, Kiếm Bạch sư huynh làm gì cùng tiểu hài tử đưa khí...”

Nhiên Tinh Tử bọn người nở nụ cười, tự nhiên minh bạch Trường Sinh Kiếm Bạch tại phát tiết trong nội tâm ức khí.

Hoa Hà Chu quay đầu lại nhìn Trường Sinh Kiếm Bạch liếc, có chút nhát gan, cũng không có dám mở miệng nói cái gì.

“Mạnh Tuyên, vì tự tay trăm người, ta muốn thỉnh Ma Thần trên thân...”

Hắn quay đầu, phần nộ kêu lớn lên, thật giống như, Trường Sinh Kiếm Bạch xông hắn trút giận, hắn vừa muốn hướng Mạnh Tuyên trút giận.

Theo hét lớn, Hoa Hà Chu trực tiếp nhảy tới không, trong lúc đó đạp khởi cương bước, thi triển một loại quỷ dị bộ pháp, pháp quyết đồng thời véo lên, tựa như một cái quái dị dị vũ đạo. Theo cái này vũ đạo nhảy lên, thời gian dần trôi qua, hắn quanh người tinh khí bắt đầu biến hóa, vậy mà mơ hồ tại hắn chung quanh, tạo thành một cái cổ quái pháp trận, tại trên người hắn, càng là xuất hiện đạo đạo màu đen văn lạc, ngưng tụ không tiêu tan.

“Hung ma bên trên thân ta, cả đời trăm một người...”

Hoa Hà Chu bỗng nhiên kêu to, rồi sau đó véo nổi lên pháp quyết tay hướng về xa xa xa xa một ngón tay.

Mơ hồ trong đó, như có như không ma ngâm tiếng vang lên, một đạo khói đen ngay lập tức tự xa ngày qua, vọt vào Hoa Hà Chu trong cơ thể. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 142 : Nói người không được

Chương 142: Nói người không được

“Giết...”

Hoa Hà Chu bỗng nhiên ngẩng đầu lên đến, thanh tú trên mặt, vậy mà tràn đầy khát máu tàn nhẫn chí ý, hai mắt càng là Huyết Hồng một mảnh.

Thân thể của hắn “Khanh khách” lên tiếng, vậy mà dần dần bành trướng lên, xa thân Hoa Sơn Đồng thiết giáp, mặc ở trên người hắn lộ ra có chút khoát đại, bởi vậy thoạt nhìn có chút buồn cười, nhưng theo thân thể của hắn bành trướng, thiết giáp nhưng dần dần trở nên vừa người rồi, thậm chí bị hắn kéo căng chăm chú, tựa hồ muốn căng ra bình thường, “Xôn xao” một tiếng, sau lưng sinh ra hai cái Hắc Dực, vỗ tâm đó, khói đen tràn ngập.

“Cái này là gọi ma đồ sao? Hung ma mời lên thân, một mạng trăm một người... Hết bản thân thọ nguyên, triệu hoán hung ma, đối lấy trong thời gian ngắn lực lượng cường đại...”

Vân Quỷ Nha ánh mắt híp lại, trước khi hắn tuy nhiên nghe nói qua gọi ma đồ, lại không thấy qua.

Mà ngay cả pháp trong đó mấy người khác, cũng đều trầm mặc lại, trên mặt lộ ra vẻ trịnh trọng, nhìn xem Hoa Hà Chu.

“Vèo” một tiếng, Hoa Hà Chu bỗng nhiên hai cánh chân động, bay lên.

“Ầm ầm...”

Hoa Hà Chu một kích đâm tới, mang theo liên tiếp không bao thanh âm, bàn tay Thiết Kích tựa như một đạo Độc Long, thẳng trát Mạnh Tuyên mặt.

“Ba!”

Mạnh Tuyên tại khắc không dung phát chi tế, vung lên Tam Thập Tam Kiếm chặn một kích này.

Trong nháy mắt, chỉ cảm thấy lực lượng cường đại tuôn ra mà đến, thân hình ngăn không được hướng về sau cuồn lui, tại trên biển kéo lê một đạo vết nước.

Hoa Hà Chu lực lượng, vậy mà tại trong nháy mắt dâng lên tiếp gần thập bội, cuồn bạo khó có thể hình dung.

Dùng Mạnh Tuyên thực lực, đón đỡ cái này một kích, cũng chấn hai tay run lên. Tam Thập Tam Kiếm suýt nữa rời khỏi tay.

“Ha ha... Ta muốn ngươi chết!”

Hoa Hà Chu điên cuồng cười to, vung lên Thiết Kích lại một lần nữa lao đến, khói đen cuồn cuộn. Thế như tia chớp.

“Ngươi thật sự không được...”

Mạnh Tuyên không cùng hấn liều mạng, Thiên Thê bộ pháp bỗng nhiên triển khai, thân hình như huyễn, tại khắc không dung phát chi tế tránh qua, tránh né công kích của hấn.

Hoa Hà Chu giận dữ, hai cánh chân động, quay người vung kích đâm tới.

Nhưng mà Mạnh Tuyên đã quyết định không cùng hấn liều mạng, trên hai chân Lôi Quang quán quanh. Kích động hư không, thân hình như quỷ my. Luôn tại khắc không dung phát chi tế hiện lên Hoa Hà Chu công kích, dù là Hoa Hà Chu khí nổi giận, trên người khói đen càng tràn đầy, nhưng hết lần này tới lần khác hấn không cách nào như thế nào cường thế. Hết lần này tới lần khác bắt không được có thể trên không trung dùng sấm đánh hư không pháp cải biến phương hướng Mạnh Tuyên, chỉ có thể phí công gào thét.

Tại trốn tránh quá trình, Mạnh Tuyên khá tốt cả dùng hà uống một hớp rượu, con mắt thỉnh thoảng quan sát chung quanh.

“Hắc hắc, xem ra hấn còn muốn chạy trốn a...”

Trường Sinh Kiếm Bạch nhìn ra Mạnh Tuyên ý đồ, có chút âm hiểm nở nụ cười lạnh.

“Có chúng ta lúc này, hẳn là có thể Thượng Thiên, vẫn có thể xuống đất?”

Khâu Hoàng Lý cười lạnh.

“Các ngươi thật sự rất quá nóng nảy, cảm miệng của ngươi lại ba!”

Vân Quỷ Nha bỗng nhiên xoay đầu lại. Lạnh lùng la rầy đạo.

“Ngươi...”

Trường Sinh Kiếm Bạch giận dữ, lạnh lùng nói: “Vân Quỷ Nha, ngươi không muốn quá liều lĩnh. Nếu không phải là thi xã ở bên trong người nhượng ta giúp ngươi, ta căn bản sẽ không để ý tới ngươi!”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng cười cười, nói: “Cái gì thi xã không thi xã, bất quá là một đám cam chịu thấp hèn chó săn mà thôi! Hừ, tu đạo tu đạo, cũng không biết các ngươi những đã tu luyện này tu đi tu thành chó săn người. Tu chính là cái gì đạo...”

Trường Sinh Kiếm Bạch sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, Nhiên Tinh Tử, Khâu Hoàng Lý bọn người sắc mặt cũng trở nên rất khó coi.

Trường Sinh Kiếm Bạch cắn răng. Lạnh giọng nói: “Vân Quỷ Nha, ngươi thực muốn cùng ta chiến một hồi hay sao?”

Vân Quỷ Nha lạnh lùng quét bọn hắn liếc, thân nhiên nói: “Ngươi không xứng! Các ngươi đều không xứng, đồng loạt ra tay có lẽ coi như cũng được!”

Trường Sinh Kiếm Bạch và ba người chỉ khí hàm răng lặc sập đồ rung động, trong ánh mắt như muốn phun ra lửa.

Ba người bọn họ liếc nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt nồng hậu dày đặc sát khí, rất muốn một kiếm chém xuống Vân Quỷ Nha đầu.

Nhưng nghĩ tới thi xã ở bên trong phân phó, bọn hắn hay vẫn là dần xuống lòng tràn đầy nóng tính.

Cũng nhưng vào lúc này, trong tràng chiến đấu đã xảy ra biến hóa vi diệu.

Mạnh Tuyên một mực không cùng Hoa Hà Chu chính diện giao phong, cũng không có ý đồ đào tẩu, chỉ là thi triển Thiên Thê bộ pháp tránh né công kích của hắn, đồng thời ánh mắt lạnh như băng chăm chăm vào động tác của hắn.

Mà Hoa Hà Chu Phong Ma cuồng bạo lực lượng, y nguyên rất Cuồng Liệt, nhưng dần dần trở nên càng ngày càng không linh hoạt rồi.

Tại mồi hung ma trên thân về sau, Hoa Hà Chu vốn cũng có chút động tác đông cứng.

Đó là bởi vì phần này lực lượng thật sự quá cường đại, hắn không chế không được, càng thì không cách nào thi triển một ít diệu đến đỉnh phong võ pháp, chỉ có thể ngạnh xông ngạnh đụng, dựa vào chính mình cường đại vô cùng lực lượng cùng sức chống cự cùng người liều mạng ngạnh đấu, bất quá cái này cũng xác thực phi thường đáng sợ, nếu là Hoa Sơn Đồng phục sinh, cho dù là tại hắn ăn vào bí dược, tăng lên tu vi trạng thái xuống, đều chưa chắc sẽ là lúc này Hoa Hà Chu đối thủ.

Hơn nữa Mạnh Tuyên cùng Hoa Hà Chu chiến đấu, cũng một mực không dám đón đỡ, chỉ là dựa vào chính mình Thiên Thê bộ pháp, xê dịch chuyển hướng, không ngừng chạy, tránh né lấy Hoa Hà Chu công kích, cũng may mắn Hoa Hà Chu còn không cách nào hoàn toàn khống chế cái này lực lượng cường đại, võ pháp tầm đó có rãnh ke hở, mới bị Mạnh Tuyên tốt lần tại hiểm lại càng hiểm nguy cơ hạ khó khăn lắm tránh thoát một kích trí mạng.

Pháp trên thuyền xem kịch vui mấy người, lại cũng không như thế nào lo lắng, khi bọn hắn xem ra, Mạnh Tuyên sớm muộn gì sẽ chết tại Hoa Hà Chu trong tay.

Theo chiến đấu hoãn lại, Hoa Hà Chu đối với thân thể không chế hội càng ngày càng quen thuộc, mà Mạnh Tuyên theo chân khí tiêu hao, lại hội càng ngày càng suy yếu, tới lúc đó hậu, hắn cũng chỉ có bị Hoa Hà Chu chém rụng cái này một cái kết

cục rồi.

Nhưng bọn hắc thật không ngờ chính là, sự tình phát triển vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắc.

Theo chiến đấu hoãn lại, Hoa Hà Chu đông cứng tình huống không có cải thiện, ngược lại lộ ra sống lại cứng ngắc.

Đến cuối cùng lúc, hắc thậm chí chỉ có thể bụng dạ thẳng thắn xông tới, huy động liên tục thoáng một phát Thiết Kích đều phi thường có hết sức rồi.

Hắc ăn mặc thiết giáp mặt ngoài, càng là có nhàn nhạt sương lạnh xuất hiện, màu đen thiết giáp mơ hồ biến thành màu trắng.

“Ta muốn... Giết ngươi...”

Hoa Hà Chu thanh âm, tựa hồ có chút run rẩy, nhưng y nguyên nghiêng răng nghiêng lợi, hận ý mãnh liệt.

Mà Mạnh Tuyên ánh mắt tắc thì lạnh xuống, thân hình lóe lên, đứng ở một chỗ, không hề động, lạnh lùng nhìn xem hắc.

“Đi chết...”

Hoa Hà Chu bắt được cơ hội này, trong tiếng hét vang, bàn tay Thiết Kích điên cuồng hướng Mạnh Tuyên lục đi qua.

“Nói nhiều lần rồi...”

Cũng ngay tại hắc cái này một kích đâm tới thời điểm. Mạnh Tuyên bỗng nhiên chạy trốn đứng dậy, thân hình giống như là điện nhảy tới Hoa Hà Chu sau lưng, lưỡng tay nắm chặt Tam Thập Tam Kiếm. Hung hăng một kiếm bổ xuống, “Ba” một tiếng, ngưng tụ hắc toàn thân lực lượng chém, dù là Hoa Hà Chu lúc này thân hình trở nên vô cùng cường đại, cũng bị trăm một cái lão đảo, càng là vì các đốt ngón tay cứng ngắc, suýt nữa ngã sấp xuống tại trong nước biển.

“Ba!”

Mạnh Tuyên một kiếm chém ra về sau. Lập tức lại phi thân lên, trên đùi quấn quanh điện quang. Hung hăng một cước đá

vào trên lưng hắn.

“Phốc” một tiếng, Hoa Hà Chu rút cuộc đứng không vững, lập tức phốc ngã xuống trên mặt biển.

Bởi vì hắn các đốt ngón tay thậm chí kinh mạch cũng đã bị băng hàn chi khí phong bế, không có một thân lực lượng. Nhưng lại đứng cũng không đứng lên nổi.

Bất quá hắn thiết giáp ngược lại không biết là cái gì chất liệu, nổi trên mặt biển, vậy mà sẽ không trầm xuống.

“Ta... Ta muốn giết ngươi...”

Hoa Hà Chu y nguyên tại gằm nhẹ lấy, nhưng thanh âm đều có chút run rẩy.

Mạnh Tuyên đứng ở bên cạnh hắn, nhàn nhạt nói xong lời của mình: “... Ngươi thật sự không được!”

“Là ngươi làm hay sao?”

Trường Sinh Kiếm Bạch bỗng nhiên xoay đầu lại, mục giống như là chim ưng nhìn xem Vân Quỷ Nha.

Còn lại hai người cũng ánh mắt lạnh như băng hướng Vân Quỷ Nha xem đi qua, đã làm tốt phòng bị, muốn ra tay.

Bọn hắn tự nhiên cũng phát hiện Hoa Hà Chu trên người sương trắng, còn tưởng rằng là Vân Quỷ Nha dùng thủy pháp âm thâm đánh lên Hoa Hà Chu.

Vốn bọn hắn cũng có chút không tin được Vân Quỷ Nha. Gặp được một màn này, trong nội tâm thì càng hồ nghi rồi.

Vân Quỷ Nha cũng là mặt mày ngưng trọng, chậm rãi lắc đầu. Đang muốn nói chuyện, Mạnh Tuyên bỗng nhiên vừa quay đầu đến.

“Là ta làm, các ngươi bốn cái cũng trốn không thoát...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng nói ra, rồi sau đó trong mắt huyết quang lóe lên, đột nhiên rút kiếm hướng pháp thuyền lao đến.

Chạy trốn trong quá trình, Mạnh Tuyên không có cầm kiếm. Tùy ý Tam Thập Tam Kiếm lơ lửng tại bên cạnh mình.

Một bên chạy tới, hấn một bên hai tay kết ấn. Mười ngón biến ảo, cơ hồ hóa thành tàn ảnh, mười tám cái Ấn Quyết lập tức hoàn thành, cũng đúng lúc này, hấn vọt tới pháp thuyền trước khi, thò tay bắt được bay tại bên người Tam Thập Tam Kiếm, rồi sau đó một kiếm Tật Trảm, hướng về Vân Quỷ Nha vào đầu chém xuống. Ngay tại hấn một kiếm chém ra thời điểm, sau lưng cũng mơ hồ xuất hiện một cái ma thủ, mở ra lạnh con người.

“Tật!”

Vân Quỷ Nha gặp Mạnh Tuyên vọt tới, y nguyên trầm mặt, không có kinh hoảng, pháp quyết đã cầm bốc lên, chung quanh nước biển tuôn ra.

Nhưng ngay tại Mạnh Tuyên sắp bị nước biển đẩy ra thời điểm, hấn bỗng nhiên cảm giác con mắt tựa hồ một bông hoa, giống như tại Mạnh Tuyên sau lưng thấy được một cái ma thủ, theo cái kia ma thủ ánh mắt nhìn phía hấn, trong lòng của hấn không khỏi rung mình, từng đạo như thủy triều buồn bã ý từ đáy lòng thẳng lên đi lên, trong lúc nhất thời nhượng trong lòng của hấn ức ức khó chịu, gần muốn huy chương đánh nát đầu của mình, tâm thần càng là thư giãn xuống.

“Nữ nhân kia... Ta tại sao phải bại bởi nàng...”

Vân Quỷ Nha trong nội tâm xuất hiện một cái Hồng sắc bóng dáng, ngồi tại minh nguyệt ở dưới đám mây, nàng làn váy chừng mười trượng, theo đám mây chảy nước xuống dưới, thật giống như vô tận đỏ tươi huyết dịch, chính không ngừng theo đám mây trôi rơi, ồ ồ chảy xuôi.

“Ta là Vân Quỷ Nha, bách niên vừa thấy thuật pháp thiên tài, vì cái gì ta hết lần này tới lần khác bại bởi nàng?”

“Ta vốn nên là Ngạo Khiếu quân hùng chi nhân, hết lần này tới lần khác đã trở thành nàng Khôi Lỗi, bị nàng thao túng, còn có mặt mũi nào dám lại xưng hùng?”

“Ta vì nàng hiệu lực, lại cùng những cam chịu này thấp hèn người có cái gì khác nhau chứ?”

Ngay tại Vân Quỷ Nha tâm thần bất định chi tể, Mạnh Tuyên một kiếm này, đã thẳng tắp trăm đã đến hấn trước người.

“Không tốt, ta có thể nào ngay tại lúc này phân thân?”

Vân Quỷ Nha làn da bị lạnh thấu xương kiếm quang kích thích, phát lên một tầng nổi da gà, cả người cũng lập tức thanh tỉnh lại.

Hấn cái này mới phát hiện, chính mình vừa rồi thi triển pháp thuật ngưng tụ tinh khí đã hoàn toàn tan rã rồi.

Nói cách khác, hấn pháp thuật kia còn chưa thành hình, liền bởi vì chính mình phân thân mà gián đoạn rồi.

Pháp thuật thi triển, toàn bộ bằng một lòng, tất cả nhất niệm, đã tâm đều phân ra, niệm đều tuyệt rồi, lại ở đâu còn có thể thi triển pháp thuật?

“Đây là cái gì tà pháp?”

Phát hiện điểm này Vân Quỷ Nha bỗng nhiên kinh ra một thân mồ hôi lạnh, tuần mỹ gương mặt đều trở nên có chút vặn vẹo. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 143 : Đại Ai Ân ngăn địch

Chương 143: Đại Ai Ân ngăn địch

Tại Vân Quỷ Nha phân thân chi tế, Mạnh Tuyên kiếm đã đến trước mắt, hắn không kịp kết ấn, đành phải một tiếng quát chói tai, vung tay ngạnh cách, tại hắn nâng lên cánh tay thời điểm, đầy trời Kim Tinh đã ngưng tụ tại cánh tay của hắn bên trên, sử cái này cả đầu cánh tay trở nên ánh vàng rực rỡ, lóe tia sáng yêu dị, Tam Thập Tam Kiếm chém đi lên, phát ra một tiếng chói tai kim loại ma sát chi âm, nhượng người ghê răng.

Kiểm tu năm pháp Vân Quỷ Nha, làm như tùy thời tùy chỗ có thể chuyển chuyển Ngũ Hành tinh khí, mang thân thể hóa thành Kim Thạch.

Nhưng mà một kiếm này, lại không giống tại Băng Viêm đảo bên trên dùng kiếm khí chém tới một kiếm.

Một kiếm này là thật sự Tam Thập Tam Kiếm chém tới, hơn nữa lưu cho vân quỷ ngưng tụ Kim Tinh thời gian cũng đoản.

Bởi vậy một kiếm này, Vân Quỷ Nha bị thương cũng trọng.

“Xùy” một tiếng, Tam Thập Tam Kiếm trực tiếp trăm tiến vào Vân Quỷ Nha cánh tay ở bên trong, vào thịt ba phần, thịt mảnh sụp đổ tung tóe.

Chỉ kém một phần khí lực, có thể mang cánh tay này cho hắn trăm xuống dưới.

“Cút ngay!”

Vân Quỷ Nha quát lớn, thừa dịp cánh tay bị thương đôi lấy một chút thời gian, cánh tay trái vung lên, véo khỏi pháp quyết.

“Ầm ầm” một thanh âm vang lên, trong nước biển, nhất thời có một đầu nước hình Cự Mãng hướng Mạnh Tuyên vọt tới.

Mạnh Tuyên thân hình lật lên, dĩ nhiên nhảy tới còn lâm vào buồn bã ý bên trong không cách nào tự kềm chế Nhiên Tinh Tử sau lưng, một kiếm nghiêng chọn, “Vèo” một tiếng, một cái đầu bay lên, cái cổ huyết huyết dịch phun, dĩ nhiên rải đầy cả tòa pháp thuyền.

Tại hấn thi triển Đại Ai Ấn thời điểm, toàn bộ pháp thuyền người đều bị bao phủ tại bên trong, Vân Quỷ Nha xem như lợi hại, cái thứ nhất theo Đại Ai Ấn ở bên trong giấy giữa đi ra, mà cái này Nhiên Tinh Tử, nhưng lại tâm chí độ chênh lệch, thẳng đến lúc này vẫn đang mê giật mình bất tỉnh.

“Ngươi... Vậy mà giết Nhiên Tinh Tử sư huynh? Nạp mạng đi...”

Trường Sinh Kiếm Bạch vừa mới thanh tỉnh, liền bị nhiệt huyết rót về mặt, chứng kiến trước mắt một màn, nhất thời tròn mắt muốn nứt.

Nhiên Tinh Tử vậy mà chết?

Khinh địch như vậy tự chết rồi?

Đây chính là Linh Tiêu tiên môn nổi bật thiên tài a, tại trong sư môn lần được sủng ái yêu đệ tử.

Hắn vậy mà chỉ một thời gian nháy con mắt, liền bị lột bỏ đầu?

Một màn này nhượng hấn cơ hồ không thể tin được, đồng thời cũng cảm nhận được vô cùng mãnh liệt cảm giác nguy cơ.

Hắn rồi đột nhiên hiểu được, chính mình coi thường Mạnh Tuyên.

Hắn đã có thể đơn giản chém rụng Nhiên Tinh Tử, đây cũng là đồng dạng có khả năng chém rụng chính mình!

Muốn giải trừ loại nguy cơ này cảm giác, cũng chỉ có trước chém rụng hắn!

Gầm lên giận dữ, kiếm quang bay lên.

Trường Sinh kiếm!

Một đạo kiếm quang như yêu giống như tà, đến từ không linh mờ mịt chỗ, hình như có tiên sơn ẩn hiện, Linh Âm lượn lờ.

Trường Sinh Kiếm Bạch quả nhiên không hổ là Cửu Cung tiên môn Chân Linh cảnh hạ đệ nhất nhân, một kiếm đánh tới, kiếm chưa đến, ảo giác sinh.

“Ta tâm như sắt, chính là ảo giác, làm sao có thể ảnh hưởng ta?”

Mạnh Tuyên quát lạnh, hai mắt tinh quang mãnh liệt bắn, dĩ nhiên khám phá ảo giác, thoáng nhìn này một đạo nguy hiểm chỉ cực kiếm quang.

“Ba...”

Hắn vung lên Tam Thập Tam Kiếm, cùng đạo kia kiếm quang đụng vào nhau, rồi sau đó thân hình đạn bay lên.

Người trên không trung, kiếm quang phân lướt, dĩ nhiên hướng về Khâu Hoàng Lý trăm tới.

Lúc này Khâu Hoàng Lý vẫn đang đắm chìm tại buồn bã ý bên trong không cách nào tự kiềm chế, thậm chí trong mắt tràn đầy nước mắt.

Đối với Mạnh Tuyên phi kiếm công kích, hắn căn bản liền chút nào chống cự ý niệm trong đầu đều không có phát lên.

“Khâu sư đệ!”

Trường Sinh Kiếm Bạch kinh hãi, dốc sức liều mạng hét lớn.

Khâu Hoàng Lý bị một tiếng này gào to bừng tỉnh, mở mắt ra lúc vừa mới bắt gặp đạo kia kiếm quang, chỉ bị hù kinh ra một thân mồ hôi lạnh, quát to một tiếng xoay người rút ra pháp thuyền bên ngoài, theo và hai tay vẽ một cái, không trung đã hiện ra hai đạo ảo giác, một đầu bạch lý, một đầu hắc lý trống rỗng xuất hiện, tại hắn trước người kết thành một cái Thái Cực trạng, đạo kia phi kiếm chính trăm tại Thái Cực Đồ bên trên, vô công bay trở về.

“Vừa rồi làm sao vậy?”

Khâu Hoàng Lý trên mặt còn rưng rưng nước mắt, đã sợ hãi lại phần nộ, còn kèm theo tí ti khó hiểu.

“Hô...”

Mạnh Tuyên hai chân quấn quanh Lôi Quang, lập tức thân hình biến ảo, vây quanh phía sau bọn họ, quay lưng Thánh Địa phương hướng.

“Muốn chạy trốn?”

Trường Sinh Kiếm Bạch kêu to, lập tức muốn điều khiển pháp thuyền truy tập kích, nhưng mà hắn động tác lại ngừng.

Hắn phát hiện Mạnh Tuyên không có trốn, chỉ là lẳng lẳng giữ vững vị trí đi thông Thánh Địa phương, sắc mặt bình tĩnh.

“Ta là sợ các ngươi trốn!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, vừa nói vừa vỗ nhẹ nhẹ lấy bên hông hồ lô.

“Nói hưu nói vượn, muốn chết!”

Trường Sinh Kiếm Bạch hét lớn một tiếng, kiếm quang bay vút đi ra ngoài, thẳng tắp Mạnh Tuyên.

Khâu Hoàng Lý vào lúc này, cũng bất chấp gì khác nghĩ cách, hai tay vung lên, đánh ra Thái Cực Đồ.

Vân Quỷ Nha lúc này thời điểm buông xuống niềm kiêu ngạo của hắn, hai tay vung lên, thi triển pháp thuật, cùng hai người khác hợp công Mạnh Tuyên.

Bọn hắn trong nội tâm đều mờ mờ ảo ảo có cảm giác sợ hãi bốc lên, bằng thực lực chân chính, bọn hắn mỗi người đều có chính mình sở trường, cũng không sợ cùng Mạnh Tuyên một trận chiến, thậm chí mỗi người đều tự nghĩ chí ít có sáu thành nắm chắc, có thể cầm xuống Mạnh Tuyên, nhưng quay mắt về phía Mạnh Tuyên vừa mới cái kia chém, nhưng lại dọa cho bề mặt gần chết rồi, bởi vì vì bọn họ đối với vừa rồi chuyện đã xảy ra không hiểu, không cách nào tưởng tượng tại sao phải

như vậy.

Đáng sợ không phải cường địch, là không biết!

“Các người đều là tiên môn nổi bật nhân vật, ai cũng có sở trường riêng, hôm nay ta Mạnh Tuyên tự lấy một địch ba, thử xem các người cân lượng!”

Mạnh Tuyên đối mặt ba người này liên thủ, cũng là hào tình vạn trượng, trong tiếng hét vang, trực tiếp hướng lấy ba người bọn họ vọt tới.

Cho đến tận này, Mạnh Tuyên còn không có chính thức dùng Đại Ai Ấn đối diện địch.

Lúc ban đầu lúc, chân khí của hắn không đủ, thi triển Đại Ai Ấn, chịu không được tiêu hao, chỉ có thể thừa dịp địch không sẵn sàng, thắng vì đánh bất ngờ. Nhưng về sau theo tu vi tăng trưởng, nhất là đã phá vỡ một ngàn minh huyết, một ngàn hư huyết về sau, chân khí vô luận là phẩm chất hay vẫn là trữ lượng đều trên diện rộng tăng trưởng, đã có thể thông dong thi triển Đại Ai Ấn rồi, chỉ có điều Đại Ai Ấn lại không thể trước mặt người khác đơn giản thi triển, dễ dàng lưu lại hậu họa.

Thi triển Đại Ai Ấn thời điểm, đối thủ như là hoàn toàn bị hắn không chế được khá tốt, như vậy tại đối thủ lúc tỉnh lại, sẽ hoàn toàn đã quên chuyện này, nhưng nếu như đối thủ dựa vào bản thân năng lực giãy giụa rồi, sẽ lưu lại trí nhớ.

Bởi vậy Mạnh Tuyên thi triển Đại Ai Ấn, thường thường đều là tại đối thủ cực độ suy yếu, hoặc là tu vi so với chính mình chênh lệch rất xa mặt người trước thi triển.

Không phải sợ cái khác, chỉ là lo lắng bị để lộ Đại Ai Ấn bí mật mà thôi.

Cũng thẳng đến lúc này, Mạnh Tuyên không có biện pháp khác, quyết định thi triển toàn lực, cùng ba người này đấu một trận.

Chính thức thi triển toàn lực, minh ám, sở hữu thủ đoạn cùng một chỗ sử đi ra, cũng nhìn xem chính mình đến tột cùng mạnh bao nhiêu tu vi.

“Oanh...”

Vân Quỷ Nha, Trường Sinh Kiếm Bạch, Khâu Hoàng Lý ba người thi triển tuyệt kỹ, hướng Mạnh Tuyên quần công đi qua.

Vân Quỷ Nha cùng tu năm pháp, thiên phú hoành tuyệt, tại đây mệnh mong trên biển, thi triển thủy pháp quả thực là như hổ thêm cánh.

Trường Sinh Kiếm Bạch Tiên khí mờ mịt, kiếm trong ảo giác bộc phát, ẩn vào ảo giác bên trong kiếm quang lại cực kỳ cường đại.

Mà Khâu Hoàng Lý, Hắc Bạch song lý, dao động biến hóa, tổ hợp thành hai cực đồ về sau, càng lộ ra thâm thúy huyền ảo.

Có thể ở như vậy Đại Thánh Địa xông hạ nổi bật danh hào, có thể ở tiên môn bên trong được xưng Chân Linh cảnh hạ đệ nhất nhân, hoàn toàn chính xác cũng không phải tầm thường thể hệ.

Luận bên ngoài thủ đoạn, bọn hắn từng cái đều không kém gì Mạnh Tuyên, thậm chí còn hơn lúc trước.

Thế nhưng mà lúc này tranh phong, Mạnh Tuyên lại không sợ chút nào, Đại Ai Ẩn Ẩn Quyết thi triển về sau, hắn cũng không có trốn thoát, trực tiếp mang theo ma thủ ảo ảnh liên hướng phía ba người này xung phong liều chết tới, “Oanh” một tiếng, Vân Quỷ Nha hóa ra băng xà, hướng về Mạnh Tuyên nghênh đón, nhưng ngay tại Mạnh Tuyên lao đến thời điểm, cái kia băng xà vậy mà không hiểu lay động thoáng một phát, uy lực trở nên yếu đi không ít, bị Mạnh Tuyên một kiếm nhẹ nhõm chém.

Trường Sinh Kiếm Bạch cũng là đồng dạng, một kiếm đánh tới, kiếm quang thậm chí có chút ít tán loạn.

Khâu Hoàng Lễ càng là gặp xui xẻo, vận xui, Hắc Bạch song lý đồ, suýt nữa điều khiển bất trụ, phá không chạy.

Cái này ba cái nổi bật thiên tài, vào lúc này biểu hiện, đều có chút đại mất tiêu chuẩn, thật giống như không yên lòng.

“Tại sao có thể như vậy?”

Trường Sinh Kiếm Bạch cái thứ nhất kêu lên.

Hắn phát hiện vấn đề không đúng, chính mình đánh Tiểu Luyện kiếm, đã luyện thành Kiếm Tâm kiếm gan, tâm như bàn thạch, một kiếm đâm ra, mặc dù là bên tai tiếng sấm âm âm, Thiên Bổng Địa Liệt, cũng sẽ không khiến lòng của mình có một tia kinh loạn.

Một kiếm đánh ra, toàn tâm toàn ý, liền tại một kiếm kia bên trên.

Thế nhưng mà lúc này, lại nhìn không được muốn tâm hoảng ý loạn, trong đầu luôn hội bay lên một ít đau thương chuyện cũ, nhiều loạn chính mình tâm thần.

Liền tâm đều rối loạn, trên thân kiếm lại thế nào còn có thể có cái kia chưa từng có từ trước đến nay khí phách?

Không riêng gì hắn, Vân Quỷ Nha cùng Khâu Hoàng Lý đã bị ảnh hưởng quá nặng.

Trường Sinh Kiếm Bạch Trường Sinh kiếm, tuy có ảo giác theo kiếm mà sinh, nhưng còn thuộc về võ pháp, mặc dù nhận lấy ảnh hưởng, cũng ít nhất có thể phát huy ra bảy thành uy lực.

Mà am hiểu thuật pháp Vân Quỷ Nha cùng Khâu Hoàng Lý, đã bị ảnh hưởng tự càng thêm hơn.

Thuật pháp toàn bộ bằng một lòng, tâm tình dù là nhận lấy nửa điểm ảnh hưởng, pháp thuật uy lực đều suy giảm.

Nếu là đã bị ảnh hưởng lại nặng một chút, chân khí không kế, tinh khí tán loạn, cái kia pháp thuật này liền trực tiếp gián đoạn rồi.

Hai người này đã là như thế, rõ ràng là dùng ba địch một cục diện, có thể bọn hắn thậm chí có chút ít luồng cuống tay chân rồi.

Mà Mạnh Tuyên bàn tay Tam Thập Tam Kiếm lại càng sắc bén, kiếm quang tung hoành, bao phủ tứ phương.

Vì tiết kiệm chân khí, hắn không có vận dụng Thiên Cương Lô Pháp, chỉ là thuần túy dùng Nhất Vấn kiếm pháp ngăn địch.

Nhưng ở phía sau hắn, ma thủ lạnh lạnh khủng bố, bị cái kia quỷ dị ánh mắt quét trúng, mặc cho là ai, đều muốn có chút phân thân.

Bởi vậy ba người này tại bị Đại Ai Ấn ảnh hưởng về sau, thực lực trọn vẹn giảm xuống bốn thành tả hữu.

Mạnh Tuyên một người một kiếm, lại trực tiếp đè nặng cái này ba một thiên tài đánh.

Kia tiêu liên tương đương này trưởng, Mạnh Tuyên vô luận là thuật pháp hay vẫn là võ pháp bên trên, xác thực không bằng những người này thiên phú hoành tuyệt, trèo lên đỉnh phong, nhưng ở hắn thi triển Đại Ôn Ấn về sau, nhưng có thể suy yếu thật lực của đối thủ, nhượng bọn hắn cũng phát huy không xuất ra lực lượng mạnh nhất đến.

“Đừng xem hắn sau lưng ma thủ, cần thủ tâm thần, bằng cường công kích ngăn địch, tận lực đưa hắn bức mở...”

Nhưng vào lúc này, Vân Quỷ Nha kêu lớn lên, quả nhiên là thông minh tuyệt đỉnh, đã phát hiện Đại Ai Ấn một chút mảnh khóe.

Hắn chỗ đưa ra làm tốt phòng ngự chi pháp, cũng là đúng bệnh.

Lúc này Mạnh Tuyên tuy nhiên chân khí tăng lên không ít, nhưng thời gian dài mở ra Đại Ai Ấn, chân khí tiêu hao cũng là phi thường đại.

“Đúng vậy, một mình hắn, vô luận như thế nào cũng không phải chúng ta đối thủ...”

Trường Sinh Kiếm Bạch cùng Khâu Hoàng Lý cũng phát hiện điểm này, bọn hắn khoảng cách Mạnh Tuyên càng gần, càng dễ dàng chịu ảnh hưởng, kéo ra nhất định khoảng cách về sau, tâm thần liền không dễ dàng như vậy bị ảnh hưởng rồi, bởi vậy kéo ra khoảng cách đến chiến, là lựa chọn tốt nhất.

Một chốc, Trường Sinh kiếm, Hắc Bạch song lý đồ đều phát huy ra mạnh nhất công kích, muốn cứng rắn sinh mạng Mạnh Tuyên bức mở.

Chỉ có điều, gặp ba người này cái kia cẩn thận chặt chẽ, ngồi lại với nhau bộ dáng, Mạnh Tuyên lại nở nụ cười.

Hắn dứt khoát một lướt ba trượng, dừng tay lại ở bên trong kiếm.

“Tính toán thời gian, cũng không xê xích gì nhiều...”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 144 : Chính thức ẩn giấu

Chương 144: Chính thức ẩn giấu

“Hắn nhìn không được rồi, một cỗ tác khí bắt lấy hắn!”

Nhìn thấy Mạnh Tuyên dừng tay, Trường Sinh Kiếm Bạch cùng Khâu Hoàng Lý liếc nhau một cái, còn tưởng rằng là mình lựa chọn chính xác chiến thuật, Mạnh Tuyên đã không có đường nào rồi, không khỏi tin tưởng đại chần, cùng kêu lên hét lớn ở bên trong, Trường Sinh kiếm, song lý đồ, võ pháp đan vào, đã dẫn phát ngập trời công kích, ngược lại là Vân Quỷ Nha, lúc này thời điểm tựa hồ là cảm thấy có cái gì không đúng, khẽ cúi đầu, không có ra tay.

“Vèo!”

Mạnh Tuyên Thiên Thê bộ pháp đập không mà đi, rồi đột nhiên trên không trung một chuyên, dĩ nhiên tránh qua, tránh né hai người này công kích, không cùng bọn họ đón đỡ.

“Vô lượng thủy pháp, tất!”

Liền tại lúc này, Vân Quỷ Nha thanh âm vang lên, hắn mặt băng bó, dẫn động một đầu thủy mãng, hướng về Mạnh Tuyên phóng đi.

Nhưng mà cũng không biết như thế nào, thủy mãng hùng hổ, đánh đầu thắng đó, ẩn hàm vô cùng pháp lực, nhưng phương hướng vậy mà lệch ra, thẳng tắp theo Mạnh Tuyên bên cạnh thân ba thước chỗ du tới, trực tiếp xông về vô tận biển không ở bên trong.

“Vân Quỷ Nha, ngươi không nhìn sau lưng của hắn ma thủ có thể, nhưng đầu gối cũng muốn nhìn một chút vị trí của hắn a!”

Trường Sinh Kiếm Bạch giận dữ, không nghĩ ra vì cái gì Vân Quỷ Nha như vậy thuật pháp cao thủ, vậy mà sẽ phạm thấp như vậy cấp sai lầm.

“Ta... Ánh mắt của ta...”

Vân Quỷ Nha hoảng sợ thanh âm vang lên, ngơ ngác nhìn một chút hai tay của mình, ánh mắt có chút ngốc trệ.

“Chẳng lẽ... Là độc?”

Nghe xong Vân Quỷ Nha gầm rú, Trường Sinh Kiếm Bạch trong nội tâm không khỏi rung mình, hấn dù sao cũng là Cửu Cung tiên môn Chân Linh cảnh hạ đệ nhất nhân, tâm tư thay đổi thật nhanh, liên tưởng tới lúc này còn nằm ở một bên Hoa Hà Chu, nhìn lại Vân Quỷ Nha trên mặt trên mặt phát lên một tia không khỏe mạnh nhan sắc, trong nội tâm bỗng nhiên bay lên một cái ý niệm trong đầu. Lại nhìn hướng Mạnh Tuyên thời gian. Thanh âm đã hoảng sợ có chút biến điệu rồi.

Vội vàng mở ra Động Thiên chiếc nhẫn. Lấy ra các loại giải độc Linh Dược, rất nhiều rất nhiều nhét vào chính mình trong miệng, thuận tiện trả lại cho Vân Quỷ Nha cho một hạt ăn, thuận tay cứ điểm cho Khâu Hoàng Lý thời điểm, chợt thấy Khâu Hoàng Lễ điên rồi bình thường, hai mắt u bích nhìn mình, trong miệng ha ha kêu to, bỗng nhiên hướng Trường Sinh Kiếm Bạch lao đến: “Yêu ma. Yêu ma, ngươi hại ta song thân, nạp mạng đi...”

“Khâu sư đệ!”

Trường Sinh Kiếm Bạch kêu to, vô ý thức huy kiếm chém tới, nhưng mà Khâu Hoàng Lý đã điên cuồng, vậy mà không né hấn một kiếm này, nhìn xem hấn thật giống như nhìn xem có huyết hải thâm cừu người bình thường, khuôn mặt vặn vẹo lao đến, tùy ý một kiếm này trảm tại bộ ngực hấn, nhưng lại ngay cả trốn cũng sẽ không trốn. Cũng may mắn Trường Sinh Kiếm Bạch phát hiện không đúng, kịp thời rút về đại bộ phận Kiếm lực. Mới không có đưa hấn chém thành hai nửa.

“Yêu ma, nạp mạng đi...”

Khâu Hoàng Lý vẫn đang kêu to, hồn nhiên không để ý trước ngực máu tươi chảy đầm đìa miệng vết thương, chợt thấy ngồi ở một bên Vân Quỷ Nha, con mắt bỗng nhiên sáng ngời, kêu lớn lên: “Mục Tử Vân, ngươi đoạt ta Tiểu sư muội, ta muốn giết ngươi...”

Nói xong hai tay mở ra, hướng về Vân Quỷ Nha nhào tới.

Lúc này trong mắt hắn, tất cả mọi người đã biến thành cừu nhân của hắn, hoặc là yêu ma.

“Xùy...”

Hắn trực tiếp nhào tới Vân Quỷ Nha trên người, cắn đầu vai của hắn, kéo xuống một khối lớn huyết nhục.

Vân Quỷ Nha nhướng mày, chỉ bí quyết véo lên, đạo đạo bằng chủy nhất thời xuất hiện, xuyên thấu Khâu Hoàng Lý thân thể.

“Khâu sư đệ...”

Trường Sinh Kiếm Bạch kêu lớn lên, cho đã mất đều là vẻ sợ hãi.

Hắn nghĩ mãi mà không rõ như thế nào sẽ biến thành cái dạng này, càng là nghĩ mãi mà không rõ, lại càng là sợ hãi.

“Mạnh Tuyên, ngươi cũng là tiên môn đệ tử, vậy mà dụng độc...”

Trường Sinh Kiếm Bạch quát chói tai, một hướng khí độ ung dung hắn, cơ hồ chưa từng có thất thố như vậy qua.

“Ta không có dụng độc!”

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, trả lời hắn vừa rồi vẫn đề.

Hắn đương nhiên vô dụng thôi độc, hắn dùng chính là bệnh.

Trong tràng ba người này, mỗi người đều đang cùng hắn bình khí tương giao trong nháy mắt, bị hắn mang bệnh chủng đã đánh vào trong cơ thể.

Hoa Hà Chu trong cơ thể, trúng phải là hắn theo rắn biển yêu thể nội thu đến Cực Hàn bệnh chủng.

Vân Quỷ Nha trong cơ thể, thì là cái kia trước mắt mơ hồ, ảo ảnh trùng trùng điệp điệp, trong tai lại như tiếng sấm bệnh chủng.

Về phần Trường Sinh Kiếm Bạch, hấn bên trong là tự Kiếm Thập Tam trên người thu đến bệnh chủng.

Bệnh không phải độc, những tiên môn này đệ tử, trên người đều có đề phòng độc tập kích pháp khí, hơn nữa sau khi trúng độc, cũng có thể dùng chân khí hóa giải, bức ra bên ngoài cơ thể, bởi vì độc là một loại theo ngoại bộ xâm lấn năng lượng trong cơ thể, thuộc về người từ ngoài đến, trời sinh cũng sẽ bị thân thể bài xích.

Thế nhưng mà bệnh không giống với, bệnh chủng chỉ biết rơi thịt nhập mọc rễ, len vào tu giả trong cơ thể, khiến cho bên trong tự động tan vỡ.

Mỗi cái trong cơ thể con người đều là một cái đại tuần hoàn, điểm này trải qua kiếp trước trí nhớ tẩy lễ Mạnh Tuyên hiểu rõ rất rõ ràng.

Mãnh liệt độc hội phá hủy cái này tuần hoàn, nhưng đồng thời cũng sẽ phải chịu cái này tuần hoàn bài xích.

Thế nhưng mà bệnh lại hội đánh vỡ cái này tuần hoàn cân đối, cũng mượn lực lượng của nó, đến lớn mạnh bản thân.

Khó lòng phòng bị, rơi thịt mọc rễ.

So về có thể ảnh hưởng đối thủ tâm thần Đại Ai Ân mà nói, Đại Ôn Ân điều khiển bệnh chủng, mới là Mạnh Tuyên chính thức ẩn giấu tuyệt chiêu.

“Thấy được của ta Đại Ôn Ân, hai người các ngươi cũng không thể sống...”

Mạnh Tuyên lạnh giọng nói ra, đang thi triển ra Đại Ai Ân cùng Đại Ôn Ân thời điểm, hấn cũng đã quyết định không lưu hai người kia người sống rồi.

Đại Bệnh Tiên Quyết lai lịch thần bí, vô cùng có khả năng cùng một môn Thượng Cổ ma công có quan hệ, một khi bị người phát hiện, thì có thể đưa tới tai họa ngập đầu, bởi vậy hoặc là không thi triển, thi triển đi ra rồi, tự phải nhổ cỏ tận gốc, không lưu người sống.

“Chính là tà pháp, có thể làm khó dễ được ta?”

Trường Sinh Kiếm Bạch điên cuồng kêu to, làm như tại cho mình tăng thêm lòng dũng cảm.

Giờ này khắc này, trong ba người còn có thể ra tay, cũng chỉ có hắn một cái rồi.

Cho tới bây giờ, Trường Sinh Kiếm Bạch cũng còn không có cảm giác được rõ ràng không khỏe, bởi vậy xuất kiếm tốc độ là càng lúc càng nhanh.

Kiểm khí tung hoành, Tiên khí mờ mịt, kiếm chưa ra, ảo giác đi đầu, xác thực là một môn cao thâm huyền diệu kiếm thuật.

Chỉ là bộ này kiếm thuật, sử kiếm người cần phiêu dật tuyệt trần, không dính khói bụi, mới có thể phát huy ra uy lực cường đại nhất, mà Trường Sinh Kiếm Bạch lúc này nội tâm sợ hãi, ra tay điên cuồng, lại không khỏi phá hủy kiếm này ý cảnh, uy lực cũng trong lúc vô hình thấp xuống rất nhiều.

Mạnh Tuyên tỉnh táo thi triển Thiên Thê bộ pháp, trốn tránh công kích của hắn, ánh mắt gắt gao theo dõi hắn, như sư tử đang ngó chừng đã bị thương, rất nhanh sẽ khí lực hao hết, nằm trên mặt đất mặc hắn đại nhanh cắn ăn con mồi.

Trường Sinh Kiếm Bạch cảm ứng được Mạnh Tuyên trong ánh mắt tỉnh táo tàn khốc, trong nội tâm càng sợ rồi, ra tay cũng thì càng điên cuồng.

Nhưng mà thời gian dần trôi qua, hắn bỗng nhiên cảm giác mình lực bất tòng tâm rồi, chính mình mỗi chém ra một kiếm, trên người khí lực đều nhạt nhòa một phần, hơn nữa nhạt nhòa tốc độ càng lúc càng nhanh, lại giống như hoàn toàn không cách nào khôi phục đồng dạng, cái này một hồi công phu ở bên trong, hắn đã chém ra hơn mười kiếm, bản thân cảm giác, giống như là đã tiêu hao thân thể gần bảy thành tu vi, thân thể như nhũn ra, cầm kiếm tay cũng bắt đầu run rẩy rồi.

“Chẳng lẽ là...”

Trường Sinh Kiếm Bạch trong đầu bỗng nhiên đã hiện lên một cái bóng.

Đó là bọn họ Cửu Cung tiên môn một người đệ tử, tên là kiếm cái gì kia mà, dù sao thường xuyên đổi.

Mới nhập môn thời điểm, hắn gọi kiếm một, về sau còn gọi là kiếm ba, Kiếm Thất, kiếm chín cái gì, ai cũng không biết đằng sau con số đại biểu có ý tứ gì, chỉ biết là hắn thường cách một đoạn thời gian, sẽ đổi một cái tên, cũng cũng không hướng người khác giải thích.

Nghe nói, người nọ đã từng là cùng Cửu Cung tiên môn chân truyền thủ đồ tranh đoạt qua Đại sư huynh vị thiên tài, hắn tư chất không tốt, khó coi, nhưng đối với kiếm pháp lý giải viển siêu cùng thế hệ, tại tên hắn còn gọi làm Kiếm Thất thời điểm, tự từng cùng Cự Linh môn dùng võ pháp nổi tiếng Hoa Sơn Đồng chiến qua một hồi, hơn nữa chỉ dùng một kiếm, liền đánh bại được xưng thế hệ này võ pháp đệ nhất Hoa Sơn Đồng, lập tức danh chấn tiên môn.

Khi đó, Kiếm Thất muốn đoạt chân truyền thủ đồ vị, thật sự không phải việc khó.

Thế nhưng mà hết lần này tới lần khác, Kiếm Thập Tam đã mắc bệnh, một loại quái bệnh.

Bệnh là hắn theo trong bụng mẹ mang đến, chỉ là một mực bị hắn áp chế, nhưng theo hắn tu vi dần dần trưởng, bệnh khí cũng đi theo phát sinh, rốt cục áp chế không nổi, bạo phát ra, cái này một bộc phát, liền trực tiếp thành lửa cháy lan ra đồng cỏ xu thế, đã rất khó chữa khỏi.

Loại này bệnh, khiến cho hắn không thể đơn giản ra tay, mỗi ra tay một lần, bệnh khí sẽ cường đại một phần, tương ứng, thân thể của hắn sẽ suy yếu một phần, thẳng đến bệnh chết. Mà hắn nếu không thường ra tay, cũng là có thể miễn cưỡng ngăn chặn bệnh khí, khiến cho bệnh tình không sẽ tiếp tục chuyển biến xấu, chờ đã tìm được tuyệt đỉnh bảo dược, hoặc là lương y, hay là chương giáo tìm được diệu pháp, còn có hi vọng đưa hắn chữa cho tốt.

Chỉ có điều, tại hôm nay chân truyền thủ đồ kiếm chuyện xuống, một mực có môn nhân đệ tử âm thầm khiêu khích Kiếm Thập Tam, biết rõ hắn không thể ra tay, còn hết lần này tới lần khác buộc hắn ra tay, mà Kiếm Thập Tam cái kia tính tình, cũng luôn hội mắc lừa, cái này cũng khiến cho hắn, bệnh

tình càng ngày càng nặng.

Đợi cho trường lão phát giác lúc, Kiếm Thất đã bệnh nhập bệnh nguy kịch rồi, mà ngay cả chuông giáo, cũng lắc đầu, buông tha cho hắn.

Trường Sinh Kiếm Bạch, cũng đã từng là khiêu khích qua Kiếm Thập Tam một người trong đó, thậm chí bởi vì khiêu khích ngoan độc, đã nhận được chân truyền Đại sư huynh ban thưởng, thế nhưng mà cái lúc này, hắn phát giác trong cơ thể quỷ dị tình huống, vậy mà cùng Kiếm Thập Tam cái kia trong truyền thuyết quái bệnh giống như đúc, hắn là đó là một loại có thể lây bệnh quái bệnh? Hắn là đang gây hấn với Kiếm Thập Tam thời điểm, đã bị lây bệnh lên?

Càng nghĩ càng khủng bố, Trường Sinh Kiếm Bạch mồ hôi lạnh đã làm ướt bào nội khăn áo.

Hắn cầm kiếm tay đều mềm nhũn, không dám ra lại kiếm, hắn sợ chính mình sẽ biến thành Kiếm Thất vậy cũng thương bộ dáng.

“Không sai biệt lắm...”

Mạnh Tuyên ánh mắt rung mình, lập tức lần trên thân đến, Tam Thập Tam Kiếm tạt vung, hướng về Trường Sinh Kiếm Bạch trầm tới.

“Cút ngay...”

Trường Sinh Kiếm Bạch đột nhiên kêu to, liều mạng tự Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một đạo kiếm phù, mang nó kích phát.

“Xùy” một tiếng, kiếm phù ở trong, phong ấn một đạo kiếm khí đột nhiên kích phát, vền vền là khí cơ, tựa cơ hồ cát liệt Thương Khung.

Đây là sư tôn ban thưởng ở dưới bảo vệ tánh mạng kiếm phù, vốn Trường Sinh Kiếm Bạch không đến sơn cùng thủy tận thời điểm, không biết sử dụng, thế nhưng mà lúc này thời điểm hắn nhớ tới Kiếm Thất thảm trạng, cũng không dám lại kéo, trực tiếp sử xuất kiếm phù, muốn đoạt lộ mà trốn. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 145 : Giết hay không? Làm cho không buông tha?

Chương 145: Giết hay không? Làm cho không buông tha?

Mạnh Tuyên nhìn thấy này phù, cũng không khỏi kinh hãi, hai chân điện quang quán quanh, sấm đánh hư không, thân hình vội vàng thối lui.

Tam Thập Tam Kiếm dựng thẳng tại trước người, lập tức bị đạo kiếm khí kia đụng phải thoáng một phát, hai tay miệng hồ bỗng nhiên đã nứt ra, máu tươi đầm đìa.

Cũng may Tam Thập Tam Kiếm chính là kiếm trong hồ, phẩm chất phi phàm hung kiếm, bằng không thì lúc này đã bị kiếm khí chặt đứt.

Mà đạo này kiếm phù, cũng là Trường Sinh Kiếm Bạch tại kinh hoảng chi tế phóng xuất ra, cho hắn đón đỡ thời cơ, nếu như hắn lại bình tĩnh một điểm, tìm kiếm một cái chính mình không có lưu ý cơ hội phóng thích kiếm phù, tự người nói bất định hội toi mạng.

“Mau lui...”

Trường Sinh Kiếm Bạch giá nổi lên pháp thuyền, độc sức liều mạng chạy trốn, thâm nghĩ nhanh chút ít trở lại tiên môn bên trong.

Mà Mạnh Tuyên tắc thì ánh mắt lăm liệt, triển khai cực tốc, thân hình mấy như một đạo Lôi Quang, nhanh chóng đuổi theo.

“Mạc sư huynh, ngươi không muốn quá đề ý rồi, vừa rồi đích thị là ngươi nhất thời không sẵn sàng, mới bị phê vật kia đánh lui!”

Lão Quy trên lưng, Thanh Tùng sơn các đệ tử nhẹ lời an ủi không ai hiên ngang, chỉ là xem bọn hắn trên mặt thần sắc đã

biết rõ, cùng hần nói là bọn hần an ủi không ai hiên ngang, còn không bằng nói là đang an ủi mình. Bọn hần vô luận như thế nào đều không thể tin được, lúc trước bị bọn hần xa lánh, ức hiếp, cuối cùng trục xuất tiên môn phế vật, hôm nay thậm chí có một kiếm liên Tương Mạc hiên ngang đánh lui 30 trượng thực lực.

“Hừ, tự tính toán cái thằng kia tu vi đề cao thì thế nào? Vừa mới hần bị người đuổi giết, cái này hội nói không chừng đã chết rồi!”

Lại có người mở miệng, lập tức đã nhận được đại bộ phận đệ tử nhận đồng.

“Cái kia pháp thuyền trở lại rồi...”

Bỗng nhiên có đệ tử chỉ vào một cái phương hướng, hưng phấn kêu lên.

Chúng Thanh Tùng sơn đệ tử cảm thấy lập tức một rộng, pháp thuyền đã trở lại rồi. Cái kia tất nhiên là đã đem phế vật kia chém a?

Dù sao vừa rồi xem rõ ràng. Pháp thuyền tốc độ là xa xa vượt ra khỏi người bình thường ngự không tốc độ. Mạnh Tuyên tu vi lại trốn, cũng chạy không thoát pháp thuyền truy kích.

“Có muốn đi lên hay không hội một chút cái kia mấy vị đạo huynh, phải chăng đã đem phế vật kia chém?”

Có người đề nghị, lập tức nhiều cái đệ tử đều kích động.

“Không muốn hồ đồ, Đông Hải Thánh Địa ngọa hổ tàng long, tuyệt đối không muốn loạn sinh sự đoan!”

Trưởng lão vôi vàng la rầy, vừa rồi tự nhượng cái này mấy tên tiểu tử chọc họa, cũng không thể lại nhượng bọn hần khác sinh chi tiết rồi.

Chúng đệ tử bất đắc dĩ. đành phải nhìn xem pháp thuyền bay qua, cũng đúng lúc này, bọn hần chợt thấy pháp thuyền đằng sau còn có bóng người.

“Là phế vật kia... Hần vậy mà truy khởi pháp thuyền đến

rồi...”

Chúng đệ tử, kể cả người trưởng lão kia, sắc mặt đều lập tức trở nên rất khó coi.

Trong nội tâm, thật giống như mở một cái hố, không ngừng có Cửu U Âm Phong tưới tiền đến, khiến cho bọn hắn cả trái tim đều lạnh buốt vô cùng.

Loáng thoáng, bọn hắn cảm giác giống như có lẽ đã chọc họa rồi...

Pháp thuyền tốc độ muốn so với Mạnh Tuyên nhanh đi một tí.

Mặc dù sử dụng sấm đánh hư không tăng tốc pháp, Mạnh Tuyên tốc độ cũng tối đa có thể đạt tới một nén hương thời gian hai nghìn dặm nhiều một chút. Nhưng là pháp thuyền, lại không sai biệt lắm có thể đạt tới một nén hương thời gian ba nghìn dặm tốc độ. Bởi vậy dựa theo đạo lý mà nói, Mạnh Tuyên là đuổi không kịp cái này pháp thuyền, chỉ có điều, Trường Sinh Kiếm Bạch toàn lực điều khiển pháp thuyền thời điểm, rất nhanh liền phát hiện, không riêng gì xuất kiếm sẽ đề cho hắn trở nên suy yếu.

Theo hắn mang chân khí đưa vào cú pháp trong đồ, thân thể của hắn cũng đi theo nhanh chóng hư nhược rồi xuống.

Thật giống như trong cơ thể có một chỉ ác thú, tại liên mạng cắn nuốt chân khí của hắn.

Cảnh này khiến Trường Sinh Kiếm Bạch hồn phi phách tán, miệng đắng lưỡi khô, cơ hồ một đầu chìm vào hải lý.

Hắn nhưng lại phát hiện, chính mình bệnh trạng tuy nhiên cùng Kiếm Thất có chút tương tự, nhưng so với hắn nghiêm trọng nhiều.

Hắn tự nhiên không thể tưởng được, Mạnh Tuyên đánh vào trong cơ thể hắn bệnh chủng, là Kiếm Thập Tam bệnh tại mạnh nhất thời điểm bị thu thập đi ra.

Bệnh khí cũng chia phẩm chất, Mạnh Tuyên thu thập cái kia một tia, tựu là Kiếm Thập Tam tại bệnh nguy kịch lúc mạnh nhất bệnh khí.

Tuy nhiên chỉ có một tia, nhưng ở Trường Sinh Kiếm Bạch trong cơ thể sinh sôi ra về sau, lập tức tụ diện cuồng sinh sôi, một khi phát tác, tụ cơ hồ đạt đến Kiếm Thập Tam bệnh khí nặng nhất thời điểm trình độ.

“Vân Quỷ Nha, ngươi tới không chế pháp thuyền, nhanh...”

Trường Sinh Kiếm Bạch kêu lớn lên, như giạt điện thu hồi chính mình không chế lấy pháp thuyền hai tay, sợ hãi kêu to.

Nhưng mà lúc này Vân Quỷ Nha khoanh chân ngồi ở trên thuyền, thân thể bất trụ phát run, tựa hồ đối với hắn mà nói mất điếc tai ngơ.

“Này, ngươi có nghe hay không?”

Trường Sinh Kiếm Bạch nhanh chóng dùng tay đẩy ra Vân Quỷ Nha, nhưng mà tay của hắn vừa mới tiếp xúc đến Vân Quỷ Nha, Vân Quỷ Nha liền trở tay một chương đánh nữa đi ra, Trường Sinh Kiếm Bạch kinh hãi, đành phải xoay tay lại ngăn cản một chương này, suýt nữa bị Vân Quỷ Nha đánh rớt xuống pháp thuyền.

“Ngươi điên ư?”

Trường Sinh Kiếm Bạch cảm kiếm nơi tay, chỉ là không dám bỏ ra.

Cũng đúng lúc này, hắn cũng phát hiện Vân Quỷ Nha không đúng, hắn tựa hồ nhìn không thấy chính mình, cũng không nghe thấy chính mình nói chuyện.

Hiện tại hắn chỉ có thể bất luận ai tới gần hắn, đều vô ý thức công kích, tốt cam đoan an toàn của mình.

“Hắn lại là trong cái gì tà pháp?”

Trường Sinh Kiếm Bạch hồn phi phách tán, chỉ cảm thấy tay chân đều một mảnh lạnh buốt.

“Huu...”

Lạnh lạnh sát khí từ sau lưng đánh úp lại, xa xa phía chân trời,

một đoàn Lôi Quang như thiểm điện đuổi đi theo.

“Tiểu tặc, vậy mà truy như vậy nhanh...”

Trường Sinh Kiếm Bạch quyết định cái gì đều mặc kệ, trước chạy thoát nói sau.

Lúc này lại phóng thích chân khí lời nói, có khả năng biến thành phế nhân, nhưng nếu như không trốn, cái kia bị Mạnh Tuyên đuổi theo, tuyệt đối không có kết cục tốt.

“Kiếm Bạch sư huynh, các người có thể chém tiểu tặc kia?”

Nhưng vào lúc này, phía trước một đạo kiếm quang độn đi qua, đi vào thuyền trước, hấn rút lui kiếm quang, huyền ở không trung, nhưng lại Cuồng Ưng Tử.

Tại Trường Sinh Kiếm Bạch, Vân Quỷ Nha, Hoa Hà Chu ba người ngự pháp thuyền đuổi theo về sau, mặt khác mấy cái tiên môn đệ tử tự nghĩ đuổi không kịp pháp thuyền tốc độ, không có truy tới, chỉ có Cuồng Ưng Tử lo lắng, một đường Ngự Kiếm đuổi theo. Mạnh Tuyên đối với hấn thi triển chính là cái kia tà pháp, để lại cho hấn bóng mờ thật sự quá sâu, hấn không tận mắt thấy Mạnh Tuyên bị chém rụng, trong nội tâm liền thủy chung có một khối tảng đá lớn không bỏ xuống được.

“Cuồng Ưng Tử? Người tới vừa vặn, nhanh tới giúp ta điều khiển pháp thuyền!”

Trường Sinh Kiếm Bạch đại hỉ, vội vàng kêu lên.

“Kiếm Bạch sư huynh, người làm sao vậy? Chẳng lẽ nói các người không có chém rụng cái kia tiểu tặc?”

Cuồng Ưng Tử sắc mặt bỗng nhiên biến, thanh âm đều có chút run rẩy, lại nhìn lướt qua pháp thuyền. Rung giọng nói: “Như thế nào nhiều như vậy huyết? Nhiên Tinh Tử sư huynh cùng Khâu Hoàng Lý sư huynh đâu này?”

“Đừng mẹ nó nói nhảm. Mau tới đây bang lão tử giá thuyền...”

Trường Sinh Kiếm Bạch phần nộ chửi ầm lên. Trên mặt cơ bắp đều bởi vì sợ hãi cùng phần nộ trở nên bóp méo.

“Người...”

Cuồng Ưng Tử cũng không phải cái gì tức giận tính người, vô ý thức muốn nổi giận, nhưng mà vừa hé miệng, đột nhiên liếc thoáng nhìn pháp thuyền đằng sau phi tốc đến một đoàn điện quang, đúng là Mạnh Tuyên.

Mắt thấy pháp thuyền chính ngừng trên không trung, Mạnh Tuyên lập tức thét dài một tiếng, ra sức lao đến.

Song trên đài Lôi Quang ngưng tụ đã đến mạnh nhất, sáng chói mắt. Trên không trung ba ba ba liên đập vài bước, đã tại Trường Sinh Kiếm Bạch bọn người còn chưa kịp phản ứng dưới tình huống chạy tới thuyền bên cạnh, cao cao bay lên, trên cao nhìn xuống, một chương vỡ xuống.

“Ba ba ba...”

Bàn tay còn chưa rơi xuống, đã Lôi Quang ngưng tụ, thật giống như trong tay dắt một đầu Điện Long.

“Không muốn giết ta...”

Trường Sinh Kiếm Bạch hoảng sợ kêu to, còn muốn không chế pháp thuyền, dĩ nhiên không còn kịp rồi.

Hắn muốn xê dịch trốn tránh, suy yếu thân thể thực sự tránh không khỏi Mạnh Tuyên cái này Lôi Đình một chương.

Mà cuối cùng bảo vệ tánh mạng thủ đoạn. Cũng đã đang lần trốn mệnh thời điểm dùng, lúc này thời điểm chỉ có phí công khởi động hai tay.

“Bành ”

Mạnh Tuyên một chương này rơi xuống. Trực tiếp đánh gãy Trường Sinh Kiếm Bạch hai tay, rồi sau đó thẳng tắp rơi xuống suy sụp, đưa hắn một cái đầu đập nẫu như, Trường Sinh Kiếm Bạch liên cuối cùng tiếng kêu thảm thiết đều không có phát ra tới, liền đi đời nhà ma rồi.

“Hưu...”

Cũng ngay một khắc này, một đạo ngọc phù trong nháy mắt từ Trường Sinh Kiếm Bạch trong cơ thể bay ra, nhanh chóng vô cùng độn hướng viễn không.

Mạnh Tuyên mò một thanh, không có kiếm đến, cũng chỉ tốt do nó bay đi.

“Àm âm...”

Tơ mắt nhìn xem Mạnh Tuyên ở trước mặt mình, một chương chụp chết Trường Sinh Kiếm Bạch, Cuồng Ưng Tử chỉ cảm thấy sở hữu máu tươi đều tràn vào đầu.

Trong tai nghe nhảm không ngừng, trước mắt một mảnh trắng sữa, thế giới phẳng phát trong nháy mắt cách mình rất xa.

Đây là một loại khủng bố tới cực điểm biểu hiện.

Cuồng Ưng Tử theo bước lên con đường tu hành về sau, sẽ không nghĩ tới chính mình còn có thể sinh ra loại cảm giác này.

“Trôn...”

Cuồng Ưng Tử trùng trùng điệp điệp cắn đầu lưỡi một cái, kịch liệt đau nhức khiến cho hắn tự bị sợ hãi không chế được trạng thái hướng thoát ly đi ra, quay đầu bỏ chạy.

Mạnh Tuyên tạm thời không để ý đến hắn, một chương chụp chết Trường Sinh Kiếm Bạch về sau, lập tức trở về đầu một chương hướng về Vân Quỷ Nha đánh xuống dưới.

“Ta là chương giáo nhi tử...”

Vân Quỷ Nha nghe không được, nhìn không thấy, nhưng Trường Sinh Kiếm Bạch máu tươi tung tóe hắn vẻ mặt, lại làm cho hắn đoán được xảy ra chuyện gì, bỗng nhiên há miệng kêu lên.

Tựa một câu như vậy lời nói, Mạnh Tuyên bàn tay cứng rắn sinh ở trước mặt hắn một thước chỗ ngừng.

“Ngươi nói cái gì?”

Vân Quỷ Nha nghe không được Mạnh Tuyên, nhưng hắn cảm thấy đập vào mặt kính phong, biết rõ chính mình ở vào một loại như thế nào hiểm cảnh, trong miệng một khắc không ngừng nói: “Ta là Hoài Ngọc chương giáo nhi tử, cho nên tại ta ly khai Thiên Trì thời điểm phi kiểm mới không có bị đoạt đi, tứ đại trưởng lão đối với ta như thế chuyện tốt cũng là bởi vì nguyên nhân này, cũng chính bởi vì ta là con của hắn, cho nên hắn mới có thể mang chính mình sẽ đến chữa thương sinh linh hóa hóa đan cho ta, để cho ta Trúc Cơ, bởi vì hắn đối với ta có xấu hổ... Ta với người là địch, chỉ là bởi vì... Bởi vì... Bởi vì ta không phục người, ta vốn tưởng rằng, vô luận lúc nào, tương lai Thiên Trì chương giáo cũng sẽ là ta, bên trên ứng thiên mệnh người cũng sẽ là ta, có thể ta không nghĩ tới mình mới đã đi ra bảy năm, hắn sẽ đem thân phận cho người khác...”

Vân Quỷ Nha không biết Mạnh Tuyên biểu lộ, cũng không biết Mạnh Tuyên trong nội tâm nghĩ như thế nào, nhưng hắn biết rõ chính mình nên như thế nào sống sót.

Trong nháy mắt, trừ hắn ra đáy lòng nhất dày đặc bóng mờ bên ngoài, hắn mang sở hữu có thể chứng minh thân phận của mình chứng cứ đều nói ra.

Chuyện tới trước mắt, kiêu ngạo như hắn, cũng chỉ muốn dùng cái này thân phận, khiến cho Mạnh Tuyên làm cho chính mình một mạng.

Mạnh Tuyên một chương này cũng xác thực đánh không nổi nữa.

Vân Quỷ Nha dĩ nhiên là chương giáo nhi tử?

Khó trách hắn một bộ Thiên Trì tự là chính nhà mình đích bộ dáng...

Thiên Trì vậy mà thật sự là nhà hắn!

Mà Liên Sinh Tử... Cái thằng này đầu nhập Thiên Trì chính là vì báo chương giáo đại ân, đứng tại Vân Quỷ Nha bên kia cũng có thể lý giải rồi.

Như vậy, mình rốt cuộc có nên hay không tha cho hắn cái này một mạng?

Mạnh Tuyên tay treo ở không trung, lại nhất thời không biết nên không nên kích đi xuống! (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 146 : Sát cơ ngập trời

Chương 146: Sát cơ ngập trời

Hơi do dự, Mạnh Tuyên một chương này hay vẫn là đã rơi vào Vân Quỷ Nha trên vai, chỉ sợ tới mức thân thể của hắn rõ ràng khẽ run rẩy.

Bất quá Mạnh Tuyên một chương này, cũng không có ý đồ chụp chết hắn, mà là giật một đạo bệnh khí đi ra, giảm bớt hắn bệnh trạng, xoáy và lại hai ngón tay gầy nhẹ, lại đem hai đạo bệnh khí đã đánh vào trong cơ thể của hắn, khiến cho trong cơ thể hắn tai hoạ ngầm càng nghiêm trọng rồi.

Vân Quỷ Nha bệnh trạng giảm xuống, trước mắt thấy được cảnh vật, trong lỗ tai cũng có thể nghe được trong thanh âm rồi, sau đó hắn tự thấy được Mạnh Tuyên chánh mục quang lạnh như băng thấy được hắn, lạnh lùng nói ra: “Người tình hưởng hiện tại, khắp thiên hạ chỉ có ta có thể cứu người, người là chương giáo nhi tử, hôm nay ta tạm không giết người, nhưng người muốn thì không mang mọi chuyện cần thiết nói ra, nếu không ta sẽ nhượng cho người sống không bằng chết...”

“Ta thì!”

Vân Quỷ Nha lập tức dựng lên bàn tay thì, hết sức ác độc lời thì, sợ Mạnh Tuyên sẽ cải biến chủ ý.

Thấy hắn như thế lạnh lẽo thì, Mạnh Tuyên trên mặt ngược lại lộ ra một tia thất vọng.

“Thân là chương giáo nhi tử, người nếu là một mục kiêu ngạo xuống dưới, ta vẫn còn hội xem trọng người liếc, hiện tại...”

Mạnh Tuyên cười lạnh, lắc đầu, không hề để ý đến hắn, lập tức độn kiếm mà lên, hướng về Cuồng Ưng Tử đuổi tới.

Vân Quỷ Nha sắc mặt thay đổi, thất lạc, phần nộ, bất đắc dĩ, bị

ai đủ loại cảm xúc luân chuyển phù ở trên mặt.

Vân Quỷ Nha ngo ngác ngồi ở pháp trên thuyền, thần sắc vắn vẹo phức tạp.

“Thiên tài cùng phế vật, cũng chỉ tại một đường tầm đó a...”

Chẳng biết lúc nào, phương xa phía chân trời, một đạo bóng đen cấp cấp bay tới, nhưng lại một thừa lúc kiêu nhỏ, ước chừng có thể cưỡi hai người, huyền thiết vi cốt, gấm rèn vi mảnh vải. Mảnh kiêu bên trên, thêu lên đại đóa đại đóa hoa mẫu đơn, cũng không có người giơ lên kiêu. Liền như vậy tự động bay tới. Thấy được Vân Quỷ Nha về sau, cổ kiêu ngừng lại một cái, kiêu có người mở miệng, nhẹ khẽ thở dài một câu, xoay và cứ tiếp tục về phía trước bay đi.

So về Vân Quỷ Nha cùng Trường Sinh Kiếm Bạch, Mạnh Tuyên muốn giết Cuồng Ưng Tử tâm quá nặng.

Thanh Tuyên thôn bên ngoài, hấn tựu muốn cướp giết chính mình. Về sau càng là kiếm chuyện Hoa Sơn Đồng, tại Chiêu Dương quận hại chính mình lâm vào hiểm cảnh.

Mình ở đã biết cái kia một sự kiện ngọn nguồn sau. Vốn cũng đã quyết định muốn giết hấn rồi, hấn không nói như con chó đồng dạng kẹp lấy cái đuôi trốn đi, vậy mà lại một lần nhảy ra ngoài, muốn cùng những người này liên thủ vây giết chính mình.

Phải chém người này!

Thiên Thê bộ pháp tăng thêm sấm đánh hư không pháp. Mạnh Tuyên tốc độ cơ hồ là bình thường tu giả độn kiếm gấp hai tốc độ.

Mà Cuồng Ưng Tử chỉ là đào tẩu không đến chén trà nhỏ thời gian, rất dễ dàng có thể đuổi theo hấn.

Sự thật cũng xác thực như thế, chỉ đuổi không đến chén trà nhỏ thời gian, cũng đã thấy được hốt hoảng mà trốn Cuồng Ưng Tử.

“Cuồng Ưng Tử, ngươi nhiều lần phiên hại ta, nạp mạng đi a...”

Mạnh Tuyên rống to, trong tay cầm lên Tam Thập Tam Kiếm, sấm đánh hư không, lần nữa gia tốc. Hướng về Cuồng Ưng Tử đuổi tới.

“A nhé...”

Cuồng Ưng Tử chỉ bị hù toàn thân run lên, trong đũng quần vậy mà ướt một mảnh, tí tách từ không trung rơi xuống sụp sập.

“Tam Thập Tam Kiếm. Đi!”

Mạnh Tuyên thân trên không trung, hăng hái truy kích, hét lớn một tiếng ở bên trong, huyền tại bên người Tam Thập Tam Kiếm bên trên, bỗng nhiên bay ra vài đạo phi kiếm, như tia chớp. Kéo lê đạo đạo huyền lệ Linh quang, thẳng hướng Cuồng Ưng Tử bay đâm tới.

Cuồng Ưng Tử bị hù trong miệng liên tiếp phát ra không có ý nghĩa quái gọi. Luống cuống tay chân, mang chính mình hết thảy tất cả phòng ngự pháp khí đều đánh nữa đi ra, ngăn cản kiếm quang lướt gần.

“Ba ba ba...”

Tại kiếm hồ hung kiếm đâm kích xuống, Cuồng Ưng Tử liệt ở sau lưng phòng ngự pháp khí liên tiếp nghiền nát, nhưng hắn vẫn cũng mượn cơ hội gia tốc trốn đi nha.

“Sưu sưu...”

Mạnh Tuyên đạp kích hư không đuổi theo, thân hình xẹt qua này không tròn vẹn pháp khí bã vụn, cái kia vài đạo kiếm quang cũng tự động bay trở về Tam Thập Tam Kiếm thượng diện, lúc này thời điểm, Mạnh Tuyên khoảng cách cuồng ưng đã, đã chỉ có trăm trượng xa rồi, bất quá vẫn là muốn tiếp tục đuổi đuổi, bởi vì trăm trượng khoảng cách, phi kiếm tuy nhiên có thể đạt tới, nhưng nhưng không cách nào tạo thành hữu hiệu tổn thương, mà bệnh chủng, lại đạn không được xa như vậy.

“Cuồng Ưng Tử sư huynh, ngươi làm sao vậy?”

Ngay tại Cuồng Ưng Tử phát giác Mạnh Tuyên chính rất nhanh tiếp cận chính mình, suýt nữa dọa nước tiểu hồi 2 thời điểm, phía trước một đóa Kim Vân xuất hiện.

Kim Vân phía trên, đứng thẳng bốn năm cái Cự Linh môn hạ đệ tử, nhưng lại quan tâm Hoa Hà Chu an nguy, đáp mây bay đuổi theo.

Bọn này Cự Linh môn đệ tử, thực lực lại so Cuồng Ưng Tử thấp một bậc, hơn nữa bọn họ là đáp mây bay mà đi, tốc độ tắc thì càng chậm đi một tí.

“Cự Linh môn các sư huynh cứu ta...”

Cuồng Ưng Tử kêu to, hưng phấn cơ hồ khóc lên, một bên kêu to, một bên một đầu hướng về Kim Vân đã đâm tới.

“Cái kia ác tắc đuổi tới...”

Cự Linh môn đệ tử khẽ giật mình về sau, liền là thấy được tại Cuồng Ưng Tử sau lưng đuổi theo Mạnh Tuyên, nhất thời sắc mặt đại biến, vẽ lộn xộn tề lên linh phù. Chỉ có điều Cuồng Ưng Tử cùng Mạnh Tuyên khoảng cách thật sự thân cận quá, bọn hắn linh phù tề lên về sau, vì phòng ngừa làm bị thương Cuồng Ưng Tử, đều tận lực chờ giây lát, tại Cuồng Ưng Tử bay lên Kim Vân về sau, mới nhao nhao hét lớn, thi pháp kết cấm.

Nhưng mà Mạnh Tuyên nhìn thấy một màn này, đã dốc sức liều mạng sở hữu chân khí, lập tức song trên đùi lôi quang đại tác, lại một lần nữa gia tốc lao đến, tại Cự Linh môn chúng đệ tử cấm chế mang thành mà chưa thành lúc, hắn đã xông lại rồi.

“Đều cút ngay cho ta!”

Mạnh Tuyên kẹp lấy cấp tốc bay tới chi uy, một tiếng lôi hát, Tam Thập Tam Kiếm qua trong giây lát bỏ đi ra ngoài.

“Bá...”

Một kiếm bỏ ra, lại đầy trời kiếm quang.

Chỉ ít có tám đạo phi kiếm, tại Mạnh Tuyên tâm thần dẫn dắt xuống, tự Tam Thập Tam Kiếm bên trên phân ra, công hướng

từng cái Cự Linh môn đệ tử.

“Không tốt!”

Chúng Cự Linh đệ tử cảm ứng được trên phi kiếm vô tận khí thể hung ác, bị hù toàn thân sợ hãi, đành phải nhao nhao dùng linh phù chống cự kiếm quang.

Một hồi đình đình đang đang, Cự Linh môn hạ không có bị phi kiếm gây thương tích, nhưng cũng bị một kiếm này bỏ bảy lẻ bảy rơi, mà Mạnh Tuyên tắc thì trực tiếp theo bọn họ trung gian mặc tới, hai chân tại trong hư không liền đạp vài bước, đã chạy tới Cuồng Ưng Tử sau lưng, một kiếm bỏ xuống.

Cuồng Ưng Tử phát giác kiếm quang đánh úp lại, chỉ bị hù thể thảm khóc thét, phát tay đánh ra một đạo đại kỳ, phản phạt phiêu động, Cương Phong gào thét.

Đây chính là hấn từng ý đồ dùng để ngăn lại Mạnh Tuyên pháp kỳ, có thể đánh ra Cương Phong, xác thực uy lực bất phàm.

Nhưng mà, pháp kỳ cường thịnh trở lại, cũng cần người điều khiển, Cuồng Ưng Tử nếu là tâm thần kiên định, chân khí cường đại, tự nhiên có thể mang pháp kỳ uy lực phát huy ra đến, thế nhưng mà hấn lúc này đã bị dọa bê mật, thậm chí ánh mắt cũng không dám cùng Mạnh Tuyên nhìn thẳng, đánh ra đạo này pháp kỳ, cũng chỉ cầu trở lên Mạnh Tuyên một ngăn, chân khí chỉ là tiện tay đưa vào một đạo, chỉ đủ đánh ra hai ba đạo Cương Phong.

“Hát...”

Mạnh Tuyên trong tiếng hét vang, một kiếm chém ra, lập tức mang ba đạo mềm yếu vô lực Cương Phong đánh tan rồi.

Cuồng Ưng Tử thấy hấn cái này uy phong lẫm lẫm bộ dáng, cảm thấy càng là sợ hãi vạn phần, trực tiếp liền đem pháp kỳ cho ném đi, cũng không quay đầu lại cực tốc bỏ chạy, mà Mạnh Tuyên khó khăn truy tới gần hấn, làm sao có thể bị hấn đào tẩu? Dương tay mang pháp kỳ trao trong tay, hướng Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong vừa để xuống, liền hai chân đạp ở trên hư không, bỗng nhiên về phía trước bắn ra hướng Cuồng Ưng Tử lao đến, kiếm quang như yêu, đánh thẳng hấn

bồi.

“Ba!”

Cuồng Ưng Tử hướng về sau chém ra một kiếm, nhưng căn bản ngăn ngăn không được Mạnh Tuyên kiếm quang, hơn phân nửa kiếm quang bị hấn ngăn lại, lại vẫn đang có một bộ phận kiếm quang trùng kích đã đến lưng của hấn tâm, thẳng kích hấn một ngụm lão huyết nhả tại không trung, thân hình như là trúng tên chim bay hướng xuống rơi đi, mà Mạnh Tuyên tắc thì cũng là giải cưỡi gió pháp trận, đầu hướng xuống cấp cấp truy lạc, đi theo hấn đuôi theo.

Xuyên qua hai ba trọng tầng mây, phía dưới cảnh sắc thực sự hiển lộ đi ra, đã thấy là một mảnh tan hoang tề đàn bộ dáng, chừng trăm trọng rộng lớn, kiến tại một tòa trên hoang đảo, lộ ra đã phong cách cổ xưa, lại có tí ti bao la hùng vĩ cảm giác, thượng diện có đủ loại đao bộ lửa cháy dấu vết, thật giống như thường xuyên có người tại tề đàn bên trên đại chiến đồng dạng, tại tề đàn bên cạnh, đứng thẳng mười cái không tròn vẹn tượng đá.

“Điểm tướng đài?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm giật mình, tại đây đúng là Đông Hải Thánh Địa một chỗ khác di tích, Thượng Cổ điểm tướng đài.

Tục truyền này đài chính là Thượng Cổ Hiên Viên Hoàng Đế, tại nhất thống Cửu Châu về sau, thông ngự bộ hạ, chuẩn bị chinh chiến Ngoại Vực Thiên Địa lúc sở kiến.

Hôm nay tề đàn đã hư hao nghiêm trọng, đã mất đi tề thiên công năng, nhưng như vậy một phiến địa phương, lại thành Đông Hải Thánh Địa tiên môn đệ tử đánh trận đầu pháp chỗ, mỗi hai mươi năm một lần Thượng Cổ Kỳ Bàn danh ngạch đánh trận, là lúc này đài giờ lên đi.

Cuồng Ưng Tử tuy nhiên chịu bộ phận kiếm quang một kích, tốt xấu vẫn chưa hoàn toàn mất đi điều khiển pháp thuật năng lực, thật cũng không có bị ném chết, tại cách mặt đất hơn mười trọng lúc, dĩ nhiên điều khiển nổi lên cưỡi gió pháp trận, thân hình đi phía trước vừa trượt, muốn lại lần nữa bay lên, tiếp tục đào tẩu. Nhưng mà Mạnh Tuyên đã cấp tốc hướng hấn

lao đến, bàn tay Tam Thập Tam Kiếm Lôi Quang ngưng tụ, muốn một kiếm đưa hấn chém giết.

“Cuồng Ưng Tử, ngươi nhiều lần phạm ta, âm mưu quỷ kế tầng tầng lớp lớp, thật sự là vô sỉ tiểu nhân, cái này điểm tướng đài chính là tiên môn anh kiệt đấu pháp tranh phong chi địa, hôm nay ta dạy cho ngươi chết ở điểm tướng đài bên trên, cũng coi như đối đãi ngươi không tệ rồi...”

Đại trong tiếng hô, Tam Thập Tam Kiếm bên trên Lôi Quang càng tụ càng nhiều, lóe sáng chói mắt, tựa như Thần chỉ hàng lâm.

“Không muốn...”

“Mạnh Tuyên, là ta không đúng, không nên dây vào ngươi, cầu ngươi tha ta...”

“Ta cho ngươi dập đầu nhận lầm, ngươi ngàn vạn không ai giết ta, bằng không thì chúng ta Tử Vi tiên môn trưởng lão cũng sẽ không bỏ qua ngươi...”

Cuồng Ưng Tử một hồi kêu rên, khóc nước mắt đầy mặt, hồi hận ruột đều thanh rồi, hận không thể thật sự quỳ xuống để xin tha.

“Đã chậm...”

Mạnh Tuyên quát chói tai, quanh quần Lôi Quang kiếm quang tự không trung tiết xuống, thẳng hướng Cuồng Ưng Tử cuốn tới.

Nhưng mà nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng hét to vang lên: “Tốt hung Tiểu Cầu, thực có can đảm tại lão phu dưới mắt đả thương người...”

Theo hét to, một cái áo bào màu vàng râu dài lão giả tự viễn không trong bay tới, khoảng cách rất xa, dĩ nhiên một đạo điện quang đánh nữa đi ra.

Hấn sở tu luyện, vậy mà cũng là Lôi Pháp, chỉ có điều cùng Mạnh Tuyên ngưng tụ Lôi Quang so sánh với, lại lại có bất đồng.

Mạnh Tuyên ngưng tụ Lôi Quang, là tuyết trắng chói mắt, rùng rục kinh người, nhưng lão giả kia đánh tới Lôi Quang, nhưng lại bạch trong lại ầm ầm lay dính tí ti chỉ đỏ, xa xa thoát nhìn, liền hiện ra một loại nhàn nhạt Hồng sắc. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 147 : Nổi giận chém Cuồng Ưng Tử

Chương 147: Nổi giận chém Cuồng Ưng Tử

Mạnh Tuyên gặp được lão giả kia đánh ra Lôi Quang, không dám chút nào chủ quan, thậm chí mồ hôi lạnh đều chảy ra.

Đã tu Lôi Pháp, hẳn tự nhiên cũng đã được nghe nói, cùng tu Lôi Pháp tu giả, có khả năng không chế Lôi Quang cũng là bất đồng.

Hắn hiện tại chỗ không chế màu trắng Lôi Quang, nhưng thật ra là đẳng cấp thấp nhất một loại, lại hướng lên nhất trọng, bởi vì Lôi tinh ngưng tụ được thêm nữa, áp súc lợi hại hơn, sẽ khiến cho Lôi Quang nhan sắc biến thành Hồng sắc, cái kia chính là trong truyền thuyết Xích Lôi, mà Xích Lôi lại hướng lên, còn có một loại Tử Lôi, cái kia cũng không biết cần gì dạng cảnh giới mới có thể tu luyện thành rồi, ít nhất Mạnh Tuyên bây giờ là không cần nghĩ.

Lão giả đánh tới Lôi Quang, vậy mà ẩn ẩn hiện ra Hồng sắc, có thể nói chỉ thiếu chút nữa liền thành Xích Lôi rồi, uy lực tự nhiên không cần phải nói. Trong thời gian ngắn liền đã xuyên qua gần mười dặm khoảng cách, đánh tới Mạnh Tuyên trước người, chưa và thân, Mạnh Tuyên cũng đã cảm thấy áp bách được từ mình cơ hồ không thở nổi cảm giác, không chút nghĩ ngợi, Tam Thập Tam Kiếm bên trên vừa mới ngưng tụ Lôi Quang phát tay chém đi ra ngoài.

“Oanh...”

Màu trắng Lôi Quang cùng Hồng sắc Lôi Quang đụng vào nhau, rồi đột nhiên nổ tung, đã dẫn phát một hồi kinh người Phong Bạo.

Nhưng cũng chỉ là một cái chớp mắt, Hồng sắc Lôi Quang tự hoàn toàn chôn vùi màu trắng Lôi Quang, tiếp tục hướng về Mạnh Tuyên lao đến.

Trong khoảng điện quang hỏa thạch, Mạnh Tuyên chỉ tới kịp mang kiếm dựng lên, chặn chính mình ngực.

“Ba...”

Linh quang kích tại Tam Thập Tam Kiếm bên trên, lại xông về trước đến, đánh vào Mạnh Tuyên ngực.

Mạnh Tuyên trước mắt một hắc, thân thể mỗi một tác làn da đều tựa hồ trở nên hồ tiêu rồi, thân thể như điều đứt dây từ không trung rơi xuống.

“Yên Lăng Tử sư thúc cứu ta...”

Cuồng Ưng Tử thấy cứu tinh. Vội vàng kêu to hướng lão giả bay tới phương hướng vọt tới.

Mắt thấy lão giả càng ngày càng gần, Cuồng Ưng Tử càng chạy càng xa, Mạnh Tuyên trong nội tâm khởi xướng hung ác đến.

“Cứ như vậy phóng hãn chạy?”

“Thanh Tuyên thôn bên ngoài chặn giết chính mình, Chiêu Dương quận kiếm chuyện Hoa Sơn Đồng hãm hại chính mình, hôm nay lại cùng người vây kín chính mình...”

Tên gia hỏa như vậy. Khó khăn đã nhận được cơ hội, cứ như vậy thả hãn đi?

Mạnh Tuyên càng nghĩ càng nộ, con mắt trở nên máu như nhỏ ra huyết, đột nhiên được một tiếng hồ gầm, rồi đột nhiên nhảy dựng lên.

Nếu nói là Chân Khí cảnh hạ có thể Lôi Quang tổn thương sức thừa nhận, cái kia Mạnh Tuyên có thể nói là đệ nhất nhân rồi.

Lão giả kia Lôi Quang tuy nhiên lợi hại, nhưng Mạnh Tuyên dù sao cũng là ngày ngày chịu Lôi Quang giặt rửa thân. Không biết nhin bao nhiêu khô thời gian tới, đối với Lôi Quang đã sinh ra nhất định được sức miễn dịch rồi.

Cho nên lão giả kia Lôi Quang tuy nhiên cực kỳ lợi hại. Đối

với Mạnh Tuyên tạo thành tổn thương lại không nghĩ giống như trong lớn như vậy, hơn nữa Mạnh Tuyên trong nội tâm bay lên chơi liều, vậy mà cứng rắn sanh ở đã trúng một kích này về sau, lại nhảy dựng lên.

Thiên Thê bộ pháp triển khai. Cầm kiếm tạt truy.

“Người... Yên Lăng Tử thúc sư lúc này, người còn dám giết ta?”

Cuồng Ưng Tử đã nghe được sau lưng tiếng bước chân tiếng nổ, nhìn lại, lập tức bị hù hồn phi phách tán, dốc sức liều mạng kêu to.

“Tiểu tử, tại ta trước mặt, còn dám đả thương người!”

Lão giả kia tự nhiên không bay tới, nghiêm nghị quát, phát tay lại đánh ra một đạo Lôi Quang.

Nhưng mà cũng nhưng vào lúc này. Mạnh Tuyên hét lớn một tiếng, đột nhiên nhấc lên cuối cùng một tia chân khí, song trên đùi. Lôi Quang lóe lên, đã như thêm điện hướng phía Cuồng Ưng Tử đuổi tới, một tay kéo lấy Cuồng Ưng Tử sau cổ, đưa hấn chắn chính mình trước người.

Cuồng Ưng Tử tuy nhiên bị thương, nhưng còn có lực đánh một trận, chỉ là hấn thật sự là bị Mạnh Tuyên dọa phá mặt. Lại không lòng phản kháng rồi.

Đối với tu giả mà nói, đã không có lòng phản kháng. Xa so đã không có sức phản kháng, đáng sợ hơn!

Lão giả kia thấy thế, ánh mắt lóe lên, lập tức vung tay lên, đạo kia khó khăn lắm đánh tới Cuồng Ưng Tử trước người Lôi Quang lại bị hấn thu trở về.

“Tiểu tử, người nếu dám bị thương Tử Vi môn sư diệt, lão phu muốn cho người thịt nát xương tan!”

Lão giả một bên cấp tốc chạy đến, một bên giương giọng hét lớn.

“Thật sao? Ta tự muốn giết, người có thể làm gì?”

Mạnh Tuyên gầm nhẹ, cắn răng cười lạnh, trong mắt ánh sáng màu đỏ lập loè, đẩy ra Cuồng Ưng Tử, rồi sau đó huy kiếm chém đi lên.

“Không muốn...”

Cuồng Ưng Tử tại thời khắc này, đột nhiên xoay người qua đến, sợ hãi trong ánh mắt, tràn đầy khẩn cầu chỉ sắc.

“Phốc...”

Mạnh Tuyên bỏ qua hấn cầu xin tha thứ ánh mắt, Tam Thập Tam Kiếm chém tới, trực tiếp xẹt qua cổ của hắn.

Người tu hành, khí huyết tràn đầy, đầu bay lên lúc, luôn bị máu tươi trùng kích đặc biệt cao.

Cuồng Ưng Tử đầu bay lên giữa không trung, y nguyên tràn đầy sợ hãi cùng khẩn cầu chỉ sắc nhìn xem Mạnh Tuyên.

Từ khi cùng Mạnh Tuyên thấy lần đầu tiên, Mạnh Tuyên không có làm qua thực xin lỗi chuyện của hắn, hắn nhưng vẫn hận Mạnh Tuyên tận xương, mỗi lần chứng kiến hắn, đều bị lòng đố kị đốt thân, hận không thể lập tức đưa hắn giết chết, thế nhưng mà vào lúc đó, thấy được Mạnh Tuyên lực lượng cùng hung ác về sau, hắn lại chỉ còn lại sợ hãi cùng cầu xin tha thứ chi ý, mặc dù Mạnh Tuyên mang đầu của hắn chém xuống rồi, ánh mắt hắn ở bên trong cũng không có nửa điểm hận ý.

Chỉ có vô tận sợ hãi cùng khẩn cầu!

Sớm biết như thế, làm gì lúc trước!

Người nếu không đau khổ bức ta, mọi người ngồi xuống làm người bằng hữu thật tốt?

Cần phải con mẹ nó bức ta giết người!

Mạnh Tuyên cơ hồ sắp đứng thẳng không thể, song cầm trong tay kiếm, gắt gao nhìn qua Cuồng Ưng Tử đầu từ giữa không trung rơi xuống, lặn đến hấn dưới chân, sau đó hắn cắn răng, bay lên một cước, lại đem cái này đầu xa xa đá bay đi ra ngoài!

“Oanh!”

Theo Cuồng Ưng Tử đầu bị xa xa đá bay, Mạnh Tuyên một ngụm úc khí rồi đột nhiên phun ra.

Cũng ngay một khắc này, một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc từ Mạnh Tuyên đáy lòng được đưa lên.

Thật giống như toàn thân lỗ chân lông mở ra, linh hồn muốn theo trong cơ thể bay ra ngoài đồng dạng.

Chung quanh thời gian tựa hồ cũng chậm lại, duy có một tia Chân Linh vĩnh tồn...

“Tự Tại cảnh...”

Mạnh Tuyên liền giật mình, hấn lần thứ ba cảm ứng được Tự Tại cảnh tồn tại.

Vẫn đang còn kém lấy một tia mới hoàn toàn tiến vào trong đó, chỉ là đã có thể hoàn toàn cảm nhận được Tự Tại cảnh đặc điểm rồi.

Tựa như chỉ kém một tia liền có thể phá kén mà ra điệp, phá cùng không phá, chỉ ở một ý niệm.

“Ồ, đó là cái gì?”

Mạnh Tuyên cảm giác mình tựa hồ ngồi ở một cái quanh người trắng xoá thế giới, trên đỉnh đầu, nhưng lại một mảnh đen kịt hư vô.

Nhưng mà hư vô bên trong, chậm rãi có một khóa một khóa điểm sáng xuất hiện, hiện đầy cả đỉnh đầu hư không.

“Linh quang lóe sáng, một ngàn huyết hiện...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm linh cơ khẽ động, nhớ tới Thiên Cương Lô Pháp đệ tam trọng quy tắc chung.

“Hạ một câu là cái gì kia mà? A, đúng rồi, dẫn sấm đánh chi...”

Mạnh Tuyên ý nghĩ này còn chưa hiện lên, một đạo Lô Quang

liền bổ vào trên người hắn.

“Ba...”

Yên Lăng Tử một đạo Lôi Quang mang ngơ ngác đứng ở nơi đó bất động Mạnh Tuyên đánh bay vài chục trượng xa, vẫn nộ khí không tiêu, bàn tay lại một đoàn Lôi Quang đã ngưng tụ, từng bước đi về phía trước đến, muốn một chương đánh tiếp, kết liễu hắn tánh mạng.

Nhưng mà muốn sắp đánh tiếp thời điểm, hắn chợt nhớ tới cái gì, bước chân ngừng, Lôi Quang tán đi.

Hắn nhìn thoáng qua trên mặt đất Cuồng Ưng Tử, vô lực thở dài, nói: “Người vậy mà giết Cuồng Ưng Tử, cái kia liền chuẩn bị tiếp nhận Tử Vi tiên môn lửa giận a, lão phu không làm cái tên xấu xa này, đã người đã hắn phải chết, cần gì phải để ta làm ra tay?”

Mạnh Tuyên đã trúng hắn một cái Lôi Quang, trên mặt cũng lộ ra vài phần sắc mặt vui mừng, lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, trong ánh mắt mang theo cổ chơi liêu.

Vẻ này chơi liêu phảng phất là đang nói..., người hôm nay đã không dám giết ta, ngày khác tự đến phiên ta tới giết người!

“Hừ, sắp chết đến nơi, lại vẫn cười?”

Lão giả bị hắn xem trong nội tâm sợ hãi, lại không dám thật sự giết hắn, đành phải vung lên ống tay áo, xoay người qua, không hề để ý đến hắn.

Cái này một xoay người, lại lại thấy được trên mặt đất Cuồng Ưng Tử thi thể, không khỏi trong nội tâm trầm xuống, khe khẽ thở dài.

Lão giả này nhưng lại Cự Linh tiên môn trưởng lão, hắn vốn vẫn tại đây một phương thiên địa trung ẩn tàng, chỉ là không có trực tiếp ra tay, hắn chỉ là phụ trách mang cái này một phương thiên địa khí cơ phong tỏa, bất trí tiết lộ ra ngoài thì thôi. Cũng không phải hắn không muốn ra tay, thật sự là bị lúc trước Hoài Ngọc chương giáo một kiếm kia giật mình bể mặt. Nếu không là chương giáo tự mình hạ lệnh, hắn căn bản là sẽ không tham dự bọn này tiểu hài tử kế hoạch.

Thậm chí tại Mạnh Tuyên đột phá Cuồng Ưng Tử đạo kia phòng tuyến, cướp đường mà trốn lúc, hẳn đều không có lựa chọn ngăn trở.

Tiểu hài tử kế hoạch của mình, tự nhượng bọn này tiểu hài tử chính mình đi tranh, Mạnh Tuyên sống hay chết, tóm lại cùng chính mình không có vấn đề gì.

Huống hồ, hẳn cũng tin tưởng Mạnh Tuyên sống không được, Vân Quỷ Nha, Trường Sinh Kiếm Bạch, Khâu Hoàng Lý, Nhiên Tinh Tử bọn người, đều là tiên môn kiểu loại yêu nghiệt nhân vật, có bọn hắn cho Hoa Hà Chu lược trận, tự tính toán Hoa Hà Chu tu vi lại thấp, cũng định có thể chém giết Mạnh Tuyên.

Mà Mạnh Tuyên sau khi chết, liền mang hết thầy đều đồ lên vi huynh báo thù Hoa Hà Chu trên người, sạch sẽ.

Dù sao sông thuyền cái đứa bé kia... Tư chất cũng quả thực.

Trước kia có hắn huynh trưởng tại, tự nhiên muốn đối với hắn khách khí một ít, hôm nay hắn huynh trưởng đã mất...

Đối với tiên môn mà nói, một cái không có tư chất đệ tử, còn không bằng người chết càng hữu dụng chỗ!

Cũng chính bởi vì phần này tự tin, hắn chưa cùng đi lên, thậm chí chuẩn bị trở về núi rồi, trời đất bao la không bằng an nguy của mình đại, vạn nhất mình ở chuyện này bên trên lâm vào quá sâu, Hoài Ngọc chương giáo tìm đến mình tính sổ làm sao bây giờ?

Tự tính toán Hoài Ngọc chương giáo không đến, chính mình ruồng bỏ một cái vây giết tiểu hài tử tên tuổi, cũng không nên nghe.

Thế nhưng mà hắn không nghĩ tới, sự tình chuyển tiếp đột ngột, Mạnh Tuyên chưa chết, vậy mà phản giết trở lại.

Đang muốn hỏi tiên môn hắn, thấy được hai đạo kiếm quang một trước một sau từ xa không lướt đến, lập tức tới xem xét.

Hắn chứng kiến một màn, đúng là Cuồng Ưng Tử bị Mạnh

Tuyên từ trên cao đánh xuống đến tràng cảnh.

Cái này xem xét nhất thời giạt mình không nhỏ, vội vàng ra tay ngăn trở.

Nếu là Cuồng Ưng Tử bị Mạnh Tuyên giết, chỉ sợ Tử Vi tiên môn đều giận chó đánh mèo đến đầu mình bên trên.

Thế nhưng mà hắn không nghĩ tới, chính mình dĩ nhiên chạy đến, có thể tiểu tử kia vậy mà ác như vậy, y nguyên chém Cuồng Ưng Tử.

Hắn nhìn thoáng qua ngòi dưới đất chữa thương Mạnh Tuyên, trong lòng cười lạnh, chữa thương còn có cái gì dùng?

Người chém Cuồng Ưng Tử, Tử Vi tiên môn sẽ bỏ qua người? (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 148 : Băng Liên chi uy

Chương 148: Băng Liên chi uy

Chỉ là hắn không nghĩ tới, sớm nhất đến, dĩ nhiên là Cửu Cung tiên môn người.

“Là ai giết ta đồ Kiếm Bạch?”

Yên Lăng Tử đang tại tính toán như thế nào sự kiện lần này trong thoát thân, chợt nghe được một tiếng hét to, một đạo cường đại vô cùng khí cơ từ cách xa phía chân trời mang tất cả đi qua, từ xa nhìn lại, chỉ thấy một đóa kiếm khí tung hoành đám mây chính dùng nhanh chóng cực vô cùng tốc độ chạy đến, vốn là Phi Vân tốc độ, so về Ngự Kiếm chậm một chút, nhưng người này Phi Vân lại nhanh chóng như tia chớp, cơ hồ là trong chớp mắt, liền đi tới điểm tương đài trước.

Trường Sinh Kiếm Bạch sư phó đến rồi.

Yên Lăng Tử sắc mặt thay đổi, trong nội tâm bay lên một cái ý niệm trong đầu: Trường Sinh Kiếm Bạch cũng đã chết?

Mạnh Tuyên ngược lại không ngoài ý, tại đánh chết Trường Sinh Kiếm Bạch lúc, hắn liền chú ý tới một đạo ngọc phù bỏ chạy, chỉ là dùng tu vi của hắn còn không cảm được đạo kia ngọc phù, đành phải tùy ý nó bay đi.

“Là người giết Trường Sinh Kiếm Bạch?”

Yên Lăng Tử trong lúc đó ánh mắt lăm lăm, hung hăng nhìn phía Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên mở to mắt, xông hắn cười nhẹ một tiếng.

Yên Lăng Tử sắc mặt đều có điểm thay đổi, nhưng vừa ngoan tâm, hay vẫn là quảng không mà lên, hướng về kia đóa Phi Vân nghênh khứ.

“Thế nhưng mà Cửu Cung sơn cao nhân giá lâm? Cự Linh tiên môn yên Lăng Tử lúc này tiếp...”

Yên Lăng Tử nghênh đón tiếp lấy, cùng trong mây cao nhân tinh tế nói mấy thứ gì đó.

“Cái gì? Thương đồ nhi ta người ngay tại này? Đợi ta một chương đập chết hần...”

Trong mây người giận dữ, bỗng nhiên một cái đại thủ từ không trung trảo xuống dưới.

Lúc ban đầu dò xét hạ đám mây, cái tay này còn như tầm thường lớn nhỏ, nhưng theo dò xét xuống khoảng cách càng ngày càng xa, bàn tay cũng trở nên càng lúc càng lớn, trọn vẹn che đầy nửa cái điểm tương đài, mỗi một đầu ngón tay, đều có Ma Bàn phẩm chất, trên bàn tay, càng là che kín lành lạnh kiếm khí, chỗ qua về sau, không khí đều bị cắt ra đạo đạo màu đen bóng dáng, che khuất bầu trời, lại làm cho Mạnh Tuyên trốn cũng không có chỗ có thể trốn.

“Liên cái cơ hội giải thích đều không để cho?”

Mạnh Tuyên cắn răng nhảy dựng lên, hai tay nắm ở Tam Thập Tam Kiếm, vung lên nửa vòng tròn, muốn hướng cái con kia bàn tay lớn bên trên chém tới.

Cái này Cửu Cung tiên môn trưởng lão, như thế bá đạo, gặp mặt liền giết người, không để cho hần chút nào giải thích cơ hội.

Đối phó cao thủ như vậy, hần tự nhiên không là đối thủ.

Trên thực tế, mà ngay cả hần muốn cao thủ như vậy sử bệnh chủng, đều sử không đi ra.

Một là bệnh chủng thứ này, cũng có sự phân chia mạnh yếu, hần thu thập những bệnh chủng này, là từ chân khí cửu trọng tu giả trên người thu thập đến, đối phó chân khí cửu trọng cao thủ không có vấn đề, nhưng đối lại là Chân Linh cảnh tu giả, có thể dùng tu vi áp chế, khiến cho bệnh chủng không cách nào phát tác, hoặc trực tiếp tự là như đá ném vào biển rộng, bị Chân Linh cảnh tu giả trong cơ thể Linh quang cho đã luyện hóa được.

Lại một điểm, đánh ra bệnh chũng phương pháp, cùng đánh ra chân khí tương tự, bệnh chũng càng lợi hại, cũng muốn có thể đánh nhau đến trên người đối thủ mới được, lúc trước Mạnh Tuyên đánh ra bệnh chũng, đều là tại đối thủ thân thể suy yếu, hoặc là tâm thần tan rã, không có lưu ý đến như vậy một tia yếu ớt chân khí thời điểm, dù sao đối với tại như vậy một tia tổn thương không cao chân khí, ai cũng sẽ không quá mức lưu ý, nhất là chú ý lực phân tán thời gian.

Hoa Sơn Đồng lúc ấy trong bệnh chũng, là ở chân khí đại lượng tiêu hao, sắp chống đỡ không nổi thời gian.

Vân Quỷ Nha bọn người trong bệnh chũng, thì là tại trong Đại Ai Ấn về sau, bị buộc phân tâm.

Mà Hoa Hà Chu, thì là tại hấn triệu hoán hung ma, tâm thần cuồng loạn thời điểm.

Chỉ có điều, loại phương pháp này chống lại Chân Linh cảnh cao thủ lại không dùng được rồi, bởi vì vì Chân Linh cảnh cao thủ có Linh quang hộ thể, bệnh chũng còn chưa tới gần da của hấn, tự bị bắn ra rồi. Còn nữa, Chân Linh cảnh cao thủ thần thức cường đại, bệnh chũng tuy nhiên thoát nhìn tự là một đám không ngờ chân khí, một khi đã đến gần bọn hấn thân thể, cũng có thể bị bọn hấn cảm ứng được, kịp thời tránh đi.

Đúng là bởi vậy, Mạnh Tuyên dụng phải cái này Cửu Cung tiên môn trường lão, thật sự là có loại vô lực đánh trả cảm giác.

Nhưng là hấn vẫn là có ý định ra tay.

Không đến cuối cùng một khắc, hấn không muốn nhận mệnh!

Dù là tại những trong mắt cao thủ này, hấn tựa như chỉ mã lâu bình thường, cũng muốn liều mạng, ở đằng kia trên tay cắn lên một ngụm.

“Ba ba ba...”

Đang ở đó một cái đại thủ sắp rơi xuống lúc, điểm tướng đài trên không, chẳng biết lúc nào không khí đã trở nên đọng lại.

Một tầng một tầng sương lạnh dần dần xuất hiện, ngưng kết ở giữa không trung bên trong, khiến cho toàn bộ điểm tướng đài, như là vỏ chẵn tại một cái cự đại Thủy Tinh cái chụp ở bên trong. Cái con kia bàn tay lớn, khí thế hung hung, trực tiếp đã đánh vào cái này Thủy Tinh cái chụp, bàn tay lớn phía trên lập tức hiện đầy tầng tầng Băng Sương, dò xét xuống tốc độ càng ngày càng chậm, tại khoảng cách Mạnh Tuyên còn có mười trượng khoảng cách lúc, vậy mà hoàn toàn không thể động đây rồi.

Toàn bộ bàn tay lớn, lại giống bị phong thành một cái đại băng vỏ bọc.

Mạnh Tuyên gặp được một màn này, cảm thấy buồn lòng, Tam Thập Tam Kiếm để xuống, hướng một cái phương hướng nhìn lại.

Xa xa, một đóa Băng Liên như thiểm điện bay tới, liên ngồi lấy một người con gái, ngón tay véo lấy pháp quyết, dung nhan tuyệt thế, đúng là Lâm Băng Liên.

“Hả? Người là Tử Vi tiên môn đại đệ tử Lâm Băng Liên, vì sao ngăn đón ta?”

Trong mây người cũng có chút giật mình, trong tiếng hét vang, đông lạnh thành băng vỏ bọc bàn tay lớn thu trở về.

Một hồi tất tất toái toái, không nhiều lắm hội, chỉ thấy cái kia trong mây đến rơi xuống không ít băng tra tử.

“Bái kiến Cửu Cung tiên sơn tiền bối...”

Lâm Băng Liên đã đến điểm tướng đài trước, cúi đầu thi cái lễ, nói khẽ: “Tiền bối không hỏi cái xanh đỏ đen trắng, muốn ra tay giết người?”

Trong mây người cả giận nói: “Ta tỉ mỉ bồi dưỡng đồ nhi bị hấn giết rồi, còn phân cái gì thanh hồng đen trắng?”

Lâm Băng Liên cười cười, khẩu khí có chút thanh đạm, nói: “Chẳng phân biệt được thanh hồng đen trắng, cái kia tiền bối cùng ma tu có gì phân biệt?”

Trong mây nhân khí tới cực điểm, hét lớn: “Nói hưu nói vượn

cái gì, to như vậy tiên môn, người gặp cái nào giết người trước muốn phân rõ ràng như vậy đến? Người nói ta là ma tu, chẳng lẽ cái này toàn bộ tiên môn ở bên trong người, đều là ma tu hay sao?”

Lâm Băng Liên lạnh lùng cười cười, làm như khinh thường trả lời vấn đề này, nhẹ nhàng nói: “Vậy người chém hắn, sẽ không sợ Hoài Ngọc tiên trưởng kiếm chỉ từ Thiên Trì tiên môn bay đi ra không?”

“Người...”

Trong mây người khí thế chỉ một thoáng nhược xuống dưới, ngừng lại một chút, tức giận nói: “Người là Tử Vi tiên môn người, vì sao phải che chở tiểu tử này? Không có xem lại các người Tử Vi tiên môn đệ tử thi thể tự ở dưới mặt sao?”

Lâm Băng Liên nhìn lướt qua Cuồng Ưng Tử thi thể, cũng là nao nao, lông mày đã hiện lên một vòng phức tạp thần sắc.

Một tiếng than nhẹ, nàng nhẹ khẽ lắc đầu, rồi sau đó chuyển hướng về phía trong mây người, nói khẽ: “Chính bởi vì chúng ta Tử Vi tiên môn đệ tử thi thể ở dưới mặt, ta mới càng không thể tha cho người ra tay giết hắn, ta muốn đem hắn mang đi, điều tra rõ ta Tử Vi tiên môn đệ tử nguyên nhân cái chết!”

“Người là gắng phải tại lão phu thủ hạ bảo trụ tiểu tử này sao?”

Trong mây tiếng người âm lạnh xuống, biến bất quá Lâm Băng Liên, liền muốn động mạnh.

Lâm Băng Liên trên mặt kính ý cũng thu vào, thản nhiên nói: “Có ta ở đây này, người liền không thể gây thương hắn, không tin người thử xem!”

“Người...”

Trong mây sát khí tràn ngập, cái kia Cửu Cung tiên môn trưởng lão tựa hồ muốn lần nữa ra tay, rồi lại có chút kiêng kị, rút cục nhịn được.

Trong lòng của hắn minh bạch, những đột phá này Chân Linh cảnh chân truyền thủ đồ, tương lai tự là dẫn dắt Thánh Địa

tiên môn chương giáo cấp nhân vật, không có một cái nào đơn giản. Tầm thường tiên môn trưởng lão, thật muốn động thủ, không có thể là những chân truyền này đối thủ.

Hơn nữa thật muốn thắng khá tốt, vạn nhất thua, cái này thể diện tự ném đi được rồi.

Càng máu chốt chính là, hắn muốn thực bị thương Lâm Băng Liên, Tử Vi tiên môn chương giáo cũng tuyệt đối không chịu từ bỏ ý đồ.

Lâm Băng Liên thấy hắn không nói, liền cười lạnh một tiếng, Băng Liên hạ lạc, bay đến điểm tương đài bên trên.

Khoanh chân ngồi xuống Mạnh Tuyên mở mắt ra, mỉm cười, nói: “Băng Liên sư tỷ, người đã đến rồi!”

Lâm Băng Liên sắc mặt có chút trịnh trọng, thấp giọng nói: “Chuyện gì xảy ra? Như thế nào sẽ biến thành như vậy?”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Có người muốn giết ta, kết quả bị ta giết!”

Lâm Băng Liên cũng không có hỏi, mang một bình sứ nhỏ ném cho Mạnh Tuyên, sau đó thấp giọng nói: “Vân Thượng lão đầu kia không là đối thủ của ta, ở lại sẽ ta thừa dịp hắn không sẵn sàng, dùng Dương Chi Ngọc Bảo Bình đánh hắn một cái té ngã, sau đó người tự thừa cơ đào tẩu, đã biết sao?”

Mạnh Tuyên mở ra bình sứ, nuốt vào trong bình Bảo Đan chữa thương, nhẹ gật đầu, nói: “Hết thầy nghe Băng Liên sư tỷ phân phó!”

Lâm Băng Liên cười cười, quan sát một xuống địa hình, muốn lại ngự Băng Liên bay lên trời đi.

Nhưng mà đúng lúc này, xa xôi phía chân trời, bỗng có một cái thanh lệ thanh âm vang lên: “Là ai giết đồ nhi ta Khâu Hoàng Lý?”

“Hả?”

Phi Vân ở bên trong người cùng với Lâm Băng Liên đều ngo ngẩn.

“Là ai giết ta môn chân truyền Nhiên Tinh Tử?”

Xa xa, lại có một khối sáng giống như là ngôi sao hào quang bay tới, khí cơ kinh người.

Theo lưỡng vị cao thủ đuôi tới, điểm tướng đài chung quanh bỗng nhiên trở nên khí cơ ngập trời, che đầy phía chân trời, bao phủ khắp nơi.

Lâm Băng Liên nở nụ cười khổ, quay đầu lại hỏi Mạnh Tuyên: “Người giết mấy cái?”

Mạnh Tuyên cũng thở dài, nói: “Toàn bộ giết!”

Lâm Băng Liên sắc mặt có chút thay đổi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 149 : Trong kiệu người

Chương 149: Trong kiệu người

Theo mấy vị đại năng đuổi tới, cô tịch trong trẻo nhưng lạnh lùng điểm tướng đài vầy mà dần dần náo nhiệt.

Tiên môn Chân Truyền Đệ Tử, đều là bảo vật bồi, bọn hắn bị người giết chết, tiên môn đều có thủ đoạn cảm giác đến, cảm giác đến về sau, dĩ nhiên là hội chạy đến xem xét một phen, thấy là Thiên Trì Mạnh Tuyên, khiếp sợ ngoài, cũng lập tức tắt cả tất cả động sát cơ, bảy đại tiên môn, dù sao không phải tầm thường tiểu tiên môn có thể so sánh, Hoài Ngọc chương giáo cái kia một lần ra tay Dư Uy, có thể nhiếp ở chúng tiểu tiên môn, lại còn dọa không ngã bọn hắn.

Theo mấy vị đại năng đuổi tới, lại kinh động đến rất nhiều tu giả, hoặc ở ngoài sáng, hoặc từ một nơi bí mật gần đó, thấp giọng nghị luận.

“Xảy ra đại sự gì?”

“Thiên Trì chân truyền chém mấy cái đại tiên môn chân truyền, gây rơi xuống ngập trời đại họa!”

“Khá lắm, lúc này đây Thiên Trì chương giáo còn có thể lại hộ hắn?”

“Thiên Trì chương giáo chưa lộ diện, ngược lại là Tử Vi tiên môn Lâm tiên tử cố ý hộ hắn...”

“Lâm Băng Liên, kẻ này giết ta Đại La, Cửu Cung, Linh Tiêu, thậm chí còn các người nữa Tử Vi tiên môn đệ tử, người dám hộ hắn?”

Chạy đến tại đây mấy cái tiên môn trưởng lão theo Yên Lăng Tử trong miệng hiểu rõ là chuyện gì xảy ra về sau, lập tức nghiêm nghị la rầy.

Lâm Băng Liên cũng có chút phát sầu rồi, thở dài, nói: “Mạnh sư đệ, nhiều cao thủ như vậy muốn giết ngươi, ta là ngăn không được, bất quá ta hội toàn lực toàn bộ tay, thay ngươi ngăn trở bọn hắn một lát, ngươi thừa cơ đào tẩu a, có thể hay không chạy thoát, tựu xem vận mệnh của ngươi rồi!”

“Cái này... Lâm sư tỷ, như những người này định muốn giết ta, ta là trốn không thoát đâu, ngươi cũng không muốn trộn lẫn cùng vào được!”

Mạnh Tuyên nhìn thoáng qua không trung ngập trời sát cơ, cười khổ một tiếng nói ra.

“Ta ngược lại không có việc gì, ta Lâm Băng Liên dù sao cũng là Tử Vi tiên môn Đại sư tỷ, những người này không có thể thực có can đảm làm gì ta, tựu tính toán ở lại sẽ ta thua, bọn hắn cũng chỉ có thể mang ta giao cho Tử Vi tiên môn xử trí, thật muốn bị thương ta, chúng ta Tử Vi tiên môn chương giáo hội tìm bọn hắn dốc sức liều mạng! Ai, trên thực tế, nếu như là mười năm trước Thiên Trì tiên môn, hắn cũng không dám bắt ngươi thế nào...”

Lâm Băng Liên nhìn qua không trung, nhẹ nói đạo, đôi mi thanh tú ngưng lại, tựa hồ tại đang suy nghĩ cái gì.

“Lâm Băng Liên, ta đã hướng ngươi Tử Vi tiên môn giới luật trưởng lão đưa tin, hắn sắp chạy đến, ngươi còn dám ngăn đón tiểu tử này?”

Trong mây người hướng về Lâm Băng Liên hét lớn, ngập trời khí cơ áp đi qua.

“Nói bậy bạ gì đó?”

Lâm Băng Liên trực tiếp la rầy nói: “Hắn đã giết chúng ta Tử Vi tiên môn đệ tử, ta muốn dẫn hắn trở về núi chịu thẩm, ai dám ngăn cản ta?”

“Dựa vào cái gì các ngươi Tử Vi tiên môn dẫn người đi?”

Trong mây người hét lớn: “Lão phu cái thứ nhất chạy đến, muốn đem hắn mang về Cửu Cung tiên môn chịu thẩm!”

“Hừ, giết ta Linh Tiêu tiên môn Chân Truyền Đệ Tử, ta muốn

đem hắc mang về Linh Tiêu Thần phạt đài, nghiền xương thành tro!”

Lâm Băng Liên, thực sự xúc động bọn hắc cái khác tâm tư. Mặc dù giết chết cái này Thiên Trì đệ tử, nhà mình đệ tử cũng không sống được rồi, chẳng đưa hắc mang về, bức thiên trì dùng phi kiếm hoặc công quyết đến chuộc người.

Dù sao Hoài Ngọc chuông giáo cường thịnh trở lại, cũng không thể không giảng đạo lý.

Học trò của người đệ tử giết chúng ta chân truyền, chúng ta không có lập tức đánh chết hắc báo thù tự là tốt, cho các người cầm kiếm hồ phi kiếm cùng Thiên Trì Truyền Thừa Công Pháp để đổi, đã là cho thật lớn mặt mũi.

Đương nhiên, nhượng Thiên Trì đem người chuộc trước khi đi, một ít tất yếu hình phạt là không thiếu được.

Người này đệ tử, tất nhiên là muốn phế rớt, đã đoạn hắc con đường tu hành, coi như là vi môn hạ đệ tử báo thù rồi.

Chỉ là nhiều người như vậy, từng thậm chí nghĩ giết, hoặc là muốn mang về chính mình trong môn chịu thảm, cái kia lại ai mang đi chính là?

Mạnh Tuyên đã chết định rồi, nhưng chết ở trong tay ai là cái vấn đề.

Trong khoảng thời gian ngắn, chúng trưởng lão vậy mà tại bên trên bầu trời tranh, cái đó một cái cũng không chịu nhượng bộ.

“Kẻ này hôm nay phải do ta Cửu Cung tiên môn xử trí, ta đã đưa tin chuông kiếm trưởng lão, trong môn cao thủ lập tức đuổi tới, xem các người ai dám ngăn cản ta?” Trong mây người hét lớn, “Hô” một tiếng, bàn tay lớn che bầu trời, hướng về điểm tướng đài bên trên Mạnh Tuyên kiếm đi qua.

“Hừ, thiên các người Cửu Cung tiên môn có cao thủ hay sao?”

Linh Tiêu tiên môn nữ trưởng lão lạnh quất, chém ra đánh ra một trương Xích Diễm thiêu đốt lưới lớn, thẳng hướng Mạnh Tuyên vào đầu trùm tới.

“Mạnh sư đệ, chuẩn bị trốn a...”

Lâm Băng Liên thấp giọng nói một câu, trước đánh ra một đạo băng khí, mang Cuồng Ưng Tử thi thể phong, cất vào Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, phòng ngừa bị đại chiến hủy diệt, sau đó ngón tay nhỏ nhắn cũng lên, một chỉ Bạch Ngọc Bảo Bình tự nàng mi tâm bay ra, Linh quang mờ mịt, bảo tướng trang nghiêm, sau đó Lâm Băng Liên bấm véo mấy cái pháp quyết, đột nhiên mang Bảo Bình tế làm ra giữa không trung, trấn trụ một phương thiên địa.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, ngự khởi phi kiếm, thẳng quãng hướng không trung bỏ chạy.

“Muốn chạy trốn?”

Đúng lúc này, không biết có bao nhiêu thanh âm quát lạnh, rất nhiều giầu ở âm thâm cao thủ nhảy ra ngoài, ngăn trở Mạnh Tuyên.

Bên trong một cái, Mạnh Tuyên xem rõ ràng, đúng là vừa bắt đầu ra tay để lại chính mình Yên Lăng Tử.

Mặt khác rất nhiều người, Mạnh Tuyên tắc thì căn bản không biết, thậm chí cũng không biết bọn hắn vì cái gì hướng tự mình ra tay.

“Mạnh sư đệ!”

Lâm Băng Liên lấp bắp kinh hãi, phát tay đánh ra đóa đóa Băng Liên, thay Mạnh Tuyên chặn những công kích kia.

Bất quá Mạnh Tuyên thực sự bởi vì được những người kia ra tay, lại bị bức về đã đến điểm tương đài.

Lần này biến cố, cũng khiến cho không trung mấy vị trưởng lão đã minh bạch Lâm Băng Liên ý đồ, quát lạnh nói: “Cái này Tử Vi đệ tử trong lòng còn có làm loạn, muốn phóng tiêu tử này đào tẩu, chúng ta trước không muốn tranh, liên thủ đưa hắn cầm xuống, rồi mới quyết định!”

“Tốt, trước đem hắn cầm xuống, phế đi một thân tu vi, miễn cho đêm dài lắm mộng!”

Các cao thủ ước định tốt rồi, lập tức tụt đồng loạt ra tay, hướng Mạnh Tuyên trao đi qua.

Lâm Băng Liên tuy nhiên là trẻ tuổi ở bên trong kinh tài tuyệt điểm nhân vật, nhưng lấy một địch nhiều, cũng rõ ràng không là đối thủ.

Mạnh Tuyên cũng buông tha cho đào tẩu ý niệm trong đầu, theo vừa rồi một màn kia đến xem, không biết có bao nhiêu người tại đề phòng chính mình.

Ngay tại nhất hỗn loạn lúc, một cổ kiệu nhỏ lặng yên phiêu đi qua, ngừng lưu tại điểm tướng đài Tây Phương mười dặm chỗ, Huyền Không bất động.

“Nhiều người như vậy đều mơ tưởng ta Thiên Trì đệ tử mệnh a...”

Một người nam tử thanh âm cười lạnh vang lên, trong thanh âm không có phần nộ, nhưng lại có tí ti làm cho lòng người ở bên trong phát lạnh âm hiểm.

“Vừa rồi chỉ có một Yên Lăng Tử, ngươi không ra tay, hiện tại các cao thủ đều đến rồi, ngươi cũng muốn xuất thủ?”

Cổ kiệu truyền ra một nữ tử thanh âm, lộ ra có chút khó hiểu.

Nam tử cười lạnh: “Hắc hắc, nếu không có như thế, lại làm sao biết hiện tại Lục Đại tiên môn, còn giảng hay không quy củ?”

“Đại La, Linh Tiêu, Cửu Cung trưởng lão đều đến rồi, Tử Vi trưởng lão chỉ sợ cũng sẽ rất nhanh đuổi tới, ngươi dù sao không phải lão Tử, tụt tính toán tăng thêm cái kia Tử Vi nữ hài tử, cũng chỉ sợ không phải đối thủ của bọn hắn a...”

Nữ tử có chút lo lắng mà hỏi.

“Không có biện pháp a...”

Nam tử than nhẹ: “Đều tại ngươi yêu tinh kia, quá mê người rồi, chương giáo đề cho ta âm thầm thủ hộ Thiên Trì đệ tử, ai biết cùng ngươi một lần * tiêu, ba ngày ba đêm ôn nhu hương, hoàn toàn không có ngờ tới xảy ra bức này sự tình... Đuổi đi qua thời điểm, tiểu tử này đều chuẩn bị tay gươm lên tiêu diệt

Quý Nha rồi, thật sự là tửu sắc hại người a, chưởng giáo sau khi xuất quan, nhất định sẽ mắng ta chó huyết xối đầu!”

“Ta một cái Linh Tiêu tiên môn người, thay người nghĩ kè, người ngược lại quái khởi ta đến rồi...” Nữ tử có chút không vui.

“Nào có trách người...”

Nam tử nhẹ cười khẽ một tiếng, nói: “Chỉ có điều, ta Thiên Trì đệ tử, nhất là hần, tuyệt không thể chết được ở loại địa phương này!”

“Người có phải hay không lại đang đánh cái quý gì chủ ý?”

Nữ tử nghe xong thanh âm của hần, ngược lại có chút bận tâm.

“Ha ha, nào có cái gì mưu ma chước quỷ...”

Nam tử xấu hổ nở nụ cười, một đạo Linh quang trong nháy mắt từ trong kiêu bay ra, thẳng đến Tiên Đô thành phương hướng đi.

Tiên Đô thành đông, có một tòa thành tiên đài, thành tiên đài bên cạnh, có một gian phòng nhỏ, trong phòng ở cái cầm điếu lão nhân.

Giờ này khắc này, cầm điếu lão nhân ngậm lấy điếu thuốc cán, nhìn về phía hư không mặt biển.

Một đạo Linh quang rồi đột nhiên bay tới, tại cầm điếu lão nhân trước mặt mờ mịt hóa khai, lại hiển lộ một bức bức ảnh, đúng là điểm tướng đài bên trên phát sinh một màn, cầm điếu lão nhân thấy thế, không khỏi liền giật mình, đối với hần chứng kiến vô số cao thủ bao vây điểm tướng đài, đều muốn phải bắt cầm Mạnh Tuyên lúc, khí mặt mũi tràn đầy nhúu mày đều lay động, đột nhiên dất sụp đổ dất sụp đổ mang ngọc thạch tẩu thuốc móm rồi, rồi sau đó ngửa mặt lên trời gào thét.

“Ầm ầm ”

Cầm điếu lão nhân rống to ba tiếng, rồi đột nhiên bay lên, bay thẳng Cửu Thiên.

Nhưng mà vừa bay đi lên có hay không trăm trọng, liền gặp phía sau hắc đạo đạo Linh quang lóe sáng chói mắt, vậy mà hóa thành vô số đạo vừa thô vừa to xiềng xích, mỗi một đạo xiềng xích đầu cuối, đều thắt ở cằm điếc lão nhân gây trở ngại xương khung xương bên trên, hắc cái này nhất phi trùng thiên xu thế, thật sự là quá mãnh liệt, mang sở hữu xiềng xích đều kéo thẳng tắp, cơ hồ có thể nghe được trong cơ thể hắc cốt cách đứt gãy ma sát khủng bố tiếng vang.

“Hà hà...”

Cằm điếc lão nhân ngửa mặt lên trời gào thét, như điên như điên, trong hai mắt hận ý, cơ hồ đâm rách Thương Khung.

“Hô!”

Hắc bỗng nhiên nhìn thẳng điểm tướng đài phương hướng, một chương vùng đi ra ngoài.

Một chương này vậy mà hiệp nổi lên vô tận cuồng phong, chương lực tựa như một đầu hung mãnh điên cuồng Nộ Long, thẳng tắp đột phá mấy vạn dặm vùng biển, thẳng hướng điểm tướng đài phóng đi, đường xá bên trong, cũng không biết có bao nhiêu đảo nhỏ, Hải yêu thậm chí một ít tiểu tiên môn sơn môn bị một chương này đục lỗ rồi, áp chế thành tro bụi, mà một chương này chương lực lại còn không có chôn vùi, kẹp lấy cơn sóng gió động trời, bay thẳng điểm tướng đài.

“Ầm ầm...”

Nộ Lãng ngập trời, chỉ là một chương chi lực, cuối cùng có tận lúc, tại khoảng cách điểm tướng đài còn có ngàn dặm xa thời điểm, một chương này xanh lực đúng là vẫn còn nhược xuống dưới, bọt nước dần dần thấp, sau đó chậm rãi biến mất, không thể đánh tới điểm tướng đài.

Chỉ có điều, một chương này hay vẫn là kinh động đến tất cả mọi người, không biết bao nhiêu đốc lòng tu hành đại năng đã bị kinh động, bay lên không trung xem xét.

“Là ai xuất thủ? Cái kia Lão phong tử?”

“Ai chọc giận hắc? Không muốn muốn chết đến sao?”

“Ai đi kiểm tra thoáng một phát thành tiên đài bên trên phong ấn, ngàn vạn chớ để bị hấn trốn thoát...”

“Chính ngươi không đi lừa dối ai đi đâu này?”

“Khục khục, ta hai ngày này tu luyện ra điểm vấn đề, bất tiện cùng người động thủ...”

Mà đã nhận ra một chương này trong kiệu người, nhưng lại nhẹ khẽ thở dài một tiếng, nói: “Bị khóa ngàn năm, thực lực yếu đi a!”

“Ngươi rốt cuộc là muốn làm cái gì?”

Nữ tử lo lắng thanh âm vang lên.

“Ha ha...”

Nam tử thấp giọng hướng nàng nói mấy thứ gì đó, đột nhiên hóa thành một đạo ô quang, tự trong kiệu bay ra, thẳng hướng thành tiên đài phương hướng đi.

“Cái này... Cái này Tâm nhãn cũng quá nhỏ hơn a...”

Trong kiệu truyền ra nữ tử bất đắc dĩ lại không có lời nói thanh âm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 150 : Nảy sinh kỳ biến

Chương 150: Nảy sinh kỳ biến

Ngay tại ô quang tự trong kiệu bay tới, thẳng hướng phía thành tiên đài phương hướng bay đi lúc, thành tiên đài bên cạnh cảm điếc lão nhân cũng nhìn thấy chính mình một chưởng kia không thể đánh tới điểm tướng đài bên trên, lửa giận càng là khó có thể ngăn chặn, điên cuồng gào rú ở bên trong, lại là một chưởng đánh đi qua, một chưởng này uy lực tựa hồ so trước trước một chưởng kia còn mạnh hơn, dọc theo vừa rồi một chưởng kia đánh ra quỹ tích liên lao đến, khí cơ ngập trời.

Nhưng mà một chưởng này tuy mạnh, đúng là vẫn còn có cực hạn tồn tại, xông qua hai vạn dặm về sau, chưởng lực vẫn là dần dần nhược xuống dưới.

Đúng lúc này, cái kia đạo ô quang cũng đã chui ra khỏi gần vạn dặm, đón nhận cái kia trước mặt đánh tới một đạo chưởng lực.

“Di hoa tiếp mộc...”

Ô làm vinh dự hát, trong lúc đó hóa thành một cái mây kiếm mắt sáng nam tử tóc đen bộ dáng, rõ ràng là hắc nam tử, lại ngày thường tuấn mỹ như yêu, mấy có hoa nhường nguyệt thẹn thái độ, nhưng vừa rồi không có Kiều Kiều nhu nhược chi khí, ngược lại lộ ra Anh Vũ phi thường. Hắc đón đạo kia chưởng lực, một tiếng quát khê, hai tay trong lúc đó triển khai, hướng chung quanh đánh ra đạo đạo Linh quang, lại tại thoáng qua tâm đó, bày ra một đạo pháp trận.

“Dẫn!”

Nam tử tóc đen chém ra đánh ra vô tận Linh quang, vậy mà mang đạo kia chưởng lực dẫn vào bên trong pháp trận.

Tại thời khắc này, nam tử lập tức cái trán mảnh mồ hôi rậm

rap, tựa hồ đã nhận lấy áp lực cực lớn, nhưng mà hấn mang trên mặt cười xấu xa, cắn răng chèo chống, hướng về điểm tướng đài phương hướng xa xa một ngón tay, trong chốc lát, cái này cường đại vô cùng chương lực dĩ nhiên cũng làm này biến mất, xuất hiện lần nữa lúc, đã đến điểm tướng đài trước, “Âm âm”, hướng về vây giết Mạnh Tuyên một các cao thủ phóng đi.

“Không tốt, là phương nào cao nhân ra tay?”

Không trung tất cả tiên môn trưởng lão nhao nhao kêu to. Bị một chương này xông thất linh bát lạc, mà ngay cả Lâm Băng Liên, cũng bị một chương này chương phong dẫn tới. Biểu lộ lập tức trở nên trịnh trọng vô cùng, dương tay trước người bày ra đạo đạo bằng tinh cầm chế, đồng thời thân hình nhanh chóng thối lui.

Như là đã xông qua hai vạn dặm, một chương này chi uy, cũng tuyệt không dung người khinh thường.

Một chương này chi lực, tách ra điểm tướng đài trước các cao thủ về sau, vậy mà không ngừng. Lại thẳng tắp bay đến điểm tướng đài trên không.

“Bành...”

Một chương này chi lực đánh trên không trung, cũng không biết xúc động cái gì Huyền Cơ. Vậy mà nảy sinh biến đổi lớn.

Tại điểm tướng đài trên không, vậy mà trong lúc đó xuất hiện một cái cự đại lỗ thủng, lỗ thủng chung quanh, tắc thì xuất hiện đạo đạo dọc theo giao nhau văn lạc. Thoạt nhìn giống như Sơn Hà dòng suối, lại âm âm có tập đậm lê tiếng kêu xuất hiện, thẳng chấn nhân tâm.

“Là Thượng Cổ Kỳ Bàn...”

“Là ai ra tay, vậy mà mang Thượng Cổ Kỳ Bàn sớm mở ra à nha?”

Chung quanh hô quát liên tiếp, đều bị trước mắt một màn này sợ ngây người.

Lời còn chưa dứt, thánh giác Tiên Đô thành phương hướng khí

cơ bức người, lại có một đạo chưởng lực cuồng lao qua, vô số cao thủ đều bị hù té cắt té đứt, chặt vật chạy thực mạng. Sợ bị một chưởng này đánh trúng, bất quá một chưởng này, lại không có thương tổn người chi ý. Thẳng hướng lỗ thủng bay đi.

Cái kia trong lỗ thủng, vốn tràn đầy hư không dòng nước xiết, điện xà du tháo chạy, vô hình Cương Phong rậm rạp, nguy hiểm dị thường, nhưng mà cái này thứ hai chưởng đánh nữa đi vào. Lại như là một cái cạo tử bình thường, vậy mà cứng rắn sinh mang sở hữu dòng nước xiết, điện xà, Cương Phong đều cạo sạch sẽ. Cứng rắn sinh mang cái này lỗ thủng trở nên một mảnh yên tĩnh vững vàng rồi, giống như là một cái bình thường đại môn bình thường, tùy ý rào bước tiến lên.

“Nhanh chóng tiến vào Kỳ Bàn bên trong, có lẽ có thể cứu cái mạng nhỏ của ngươi nhỏ...”

Mạnh Tuyên cũng cùng người khác đồng dạng, ngơ ngác nhìn xem cái kia Thượng Cô Kỳ Bàn thông đạo, hôn nhiên thật không ngờ chuyện gì xảy ra, càng không biết cái này hai chưởng cùng chính mình có quan hệ gì. Nhưng mà đúng lúc này, một nữ tử thanh âm truyền vào trong lỗ tai của hắn, giống như là có người đối với hắn thi triển truyền âm pháp thuật.

“Chuyện cho tới bây giờ, là Thiên Trì cũng hộ không được ngươi, ngươi chỉ có tiến vào Kỳ Bàn, đột phá Chân Linh cảnh, mới có thể tại đây Đông Hải Thánh Địa, có nhất định được dừng chân vốn liếng! Nếu là đột phá không được, tự không cần đi ra, Thiên Trì tiên môn, không có trong tưởng tượng của ngươi cường đại như vậy, chỉ là một đám người đáng thương, ôm lấy một hy vọng, vì đạt thành một cái mờ mịt mục tiêu mà thôi!”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cũng không biết là ai đối với chính mình nói lời, bất quá lúc này đương nhiên không cách nào nghĩ lại rồi.

Khẽ gật đầu, mang cái kia Túi Càn Khôn mở ra, đã thấy quả nhiên có mười cái mệnh bài ở bên trong, hắn tiện tay lấy một cái, sau đó tự ra sức mang còn lại Túi Càn Khôn hướng về Lâm Băng Liên ném tới, kêu lên: “Băng Liên sư tỷ, mệnh bài cho ngươi...”

Một bên kêu to, một bên hướng phía hư không thông đạo bay đi.

“Mệnh bài?”

Lâm Băng Liên mang Túi Càn Khôn tiếp trong tay, nao nao.

“Tiểu tử này muốn chạy trốn tiến Thượng Cổ Kỳ Bàn?”

Cự Linh môn Yên Lăng Tử, vẫn đang tại chú ý Mạnh Tuyên, thấy thế kinh hãi, phát tay đánh ra một đoàn Lôi Quang, muốn ngăn hấn.

Nhưng mà trong khiếu một tiếng than nhẹ, cái kia truyền âm nữ tử lại ra tay.

Một điểm Linh quang phá không mà đến, bỗng nhiên kích tại cái kia đoàn lôi trên ánh sáng, trực tiếp mang hấn chôn vùi rồi, trống trơn như tích, phảng phất giống như chưa bao giờ xuất hiện qua. Mà Mạnh Tuyên tắc thì thừa cơ hội này, hai chân trên không trung đạp mạnh, như thiểm điện phi thân tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, Yên Lăng Tử bọn người tự nhiên có phần không cam lòng, nhưng nhìn qua cái kia huyền tại điểm tướng đài trên không hư không thông đạo, thực sự không có can đảm tử đuổi theo.

Điểm tướng đài trước, đã tụ tập rất nhiều tu sĩ, vốn đều là sang đây xem náo nhiệt, nhưng lúc này hiển nhiên Mạnh Tuyên bay vào hư không thông đạo, đã biết đó là tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn đạo thông, nhất thời có không ít người đổ mắt cơ hội này.

Chỉ có điều, bọn hấn lại cũng không dám tự mạo muội đi vào, dù sao tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn cần mệnh bài.

Nhưng mà nhưng vào lúc này, bỗng nhiên có người cao giọng kêu to: “Xông lên a, cơ hội khó được, chúng ta cũng muốn đi vào Thượng Cổ Kỳ Bàn!”

“Ta đều không có mệnh bài, tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn chẳng phải là muốn chết?”

“Ha ha ha ha, cái gọi là mệnh bài, tất cả đều là bầy đại tiên môn nói dối, ai nói không có mệnh bài không cách nào tiến vào?”

Trong tiếng hét vang, suu suu suu vài đạo thân ảnh, hóa thành lưu tinh hướng hư không thông đạo bay qua rồi.

“Thật sự là dũng giả a!”

Có người tán thưởng nhìn xem mấy cái bay về phía hư không thông đạo tu giả.

“Con mẹ nó, ai đem lão tử ném vào, ta Kiều Tam nếu không phải chết, không để yên cho ngươi...”

Mấy cái bay vào hư không thông đạo người chửi ầm lên, khí giận sôi lên.

Chúng tu người lập tức lại không lên tiếng rồi, hai mặt nhìn nhau, không biết chuyện gì xảy ra.

“Mau nhìn, bọn hấn không có chết!”

“Thượng Cổ Kỳ Bàn chỉ bài xích tu vi vượt qua Chân Linh cảnh giới người, cũng không phải là chỉ có cầm trong tay mệnh bài, mới có thể đi vào!”

Luân phiên hô to tại lộn xộn bài trừ trong đám người vang lên, hết lần này tới lần khác có một thanh âm đặc biệt vang dội, bị tất cả mọi người nghe thấy được.

“Liều mạng, ta cũng muốn đi vào Thượng Cổ Kỳ Bàn!”

Có người cắn răng một cái, trực tiếp ngự không mà lên, hướng về hư không thông đạo bay đi.

“Cơ hội khó được, ngàn năm khó gặp gỡ, xông lên a...”

Có người dẫn theo đầu, lập tức tự có nhiều người hơn cắn răng, hướng Thượng Cổ Kỳ Bàn nội xông đi vào rồi.

“Mau nhìn, hư không thông đạo sắp rồi, Thượng Cổ Kỳ Bàn hai mươi năm một khai, bỏ qua lúc này đây, muốn đợi lát nữa hai mươi năm rồi!”

Trong đám người, về tới điểm tướng đài trước nam tử tóc đen lớn tiếng kêu, hai tay liền níu, không ngừng mang càng nhiều

nữa người ném vào đi.

Không cần hấn ném, có rất nhiều người nghe nói tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn cơ hội tự thừa lúc này đây rồi, bỏ lỡ lúc này đây, muốn đợi lát nữa hai mươi năm, lập tức tự đổ mắt, không muốn sống vọt lên đi vào.

Trong lúc nhất thời, xông vào hư không thông đạo người càng ngày càng nhiều, mấy thành đại thế.

“A..., nghe nói chúng ta tiên môn ở bên trong, còn có một đồng cầm? Thú?”

Nam tử tóc đen xoa xoa cái cằm, cúi đầu nghĩ nghĩ, bỗng nhiên quỷ quỷ cười, thi triển một đạo cường đại pháp thuật.

“Oa nha nha, má ơi, là ai đem lão tử câu đến nơi đây?”

“Xèo xèo...”

“Huu huu...”

Không trung Hắc Ảnh lóe lên, thậm chí có một đồng loạn thất bát tao thứ đồ vật từ không trung xuất hiện, có một chỉ lập lòe lóng lánh Đại Kim điều, còn có một chỉ Hắc Giao, Hắc Giao trên đầu còn sôi nổi đứng đấy một con sóc, mặt khác còn có cái vẻ mặt kinh ngạc người, cũng không biết theo ở đâu ra, trong tay lại vẫn ôm bình rượu, hết thấy bị một đạo Linh quang nâng, đưa vào hư không thông đạo đi.

“Mọi người không nên vọng động, bảy đại tiên môn không có lừa gạt mọi người, không có mệnh bài tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn phi thường nguy hiểm...”

Cũng có người đứng dậy, hảo ý nhắc nhở, nhưng nam tử tóc đen theo bên cạnh hấn đi qua, phát tay tại trên lưng hấn chỉ thoáng một phát.

Cái này hay tâm người lập tức bị chế trụ, há to miệng, lại một điểm thanh âm cũng không phát ra được, chỉ có thể trơ mắt nhìn chúng tiên môn đệ tử giống như cá diếc sang sông, nếu như phóng tới huyết nhục ô ruồi bầy, đông nghịt phóng tới Thượng Cổ Kỳ Bàn.

“Mà thôi mà thôi, Cửu Cung tiên môn đệ tử nghe lệnh, nhanh chóng lĩnh mệnh bài, tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn...”

“Linh Tiêu đệ tử nghe lệnh, sở hữu Chân Khí cảnh đệ tử đều có thể vào Kỳ Bàn, sinh tử sự tình, đều do thiên mệnh rồi!”

Gặp sự tình dĩ nhiên phát sinh, không cách nào ngăn cản, rất nhanh liền có bảy đại tiên môn trưởng lão làm hạ quyết định, thi triển * lực, mang tận khả năng hơn nhà mình tiên môn đệ tử nhận lấy, vung vẩy tay áo đưa vào hư không thông đạo. Việc đã đến nước này, bọn hắn cũng không cách nào bỏ cứu rồi, chỉ có tranh thủ thời gian hạ lệnh, nhượng nhà mình đệ tử tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, bằng không thì đợi đến lúc Thượng Cổ Kỳ Bàn, tựu mọi sự đều ngừng vậy.

“Bảy đại tiên môn trưởng lão lên tiếng, quả nhiên không nên mệnh bài có thể tiến vào, chúng ta xông lên a!”

Nghe xong bảy đại tiên môn trưởng lão, lại là một đoàn tu giả liều mạng, hướng hư không thông đạo vọt lên đi vào.

“Hóa Yên Long trưởng lão, mang sở hữu mệnh bài lấy ra đi, không kịp phân ra, toàn bộ ném vào thông đạo a...”

“Cũng tốt, không có thời gian bên trên điểm tướng đài đo sức rồi, tựu nhượng bọn tiểu bối tiến Kỳ Bàn đi tranh đi!”

Phù chiêu đại diện bên trên, tay áo bùng bùng trưởng lão Hóa Yên Long thở dài một tiếng, tay tại Bạch Ngọc Thanh Long như bên trên nhấn một cái, lập tức tự Long trong miệng, học ra vô tận Linh quang, điểm một chút từng mảnh, thẳng hướng hư không trong thông đạo bay đi.

“Trời ạ, là mệnh bài, đủ có mấy trăm miếng, toàn bộ tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn rồi...” (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 151 : Thượng Cổ Kỳ Bàn khai

Chương 151: Thượng Cổ Kỳ Bàn khai

Thượng Cổ bàn cờ, mỗi hai mươi năm có thể mở ra một lần, mở ra thời điểm, cần bảy đại tiên môn mười vị cao thủ liên thủ đánh ra cường đại công kích, mang ở vào điểm tướng đài trên không một chỗ pháp trận mở ra, mở ra một đầu hư không thông đạo, ngoài ra còn cần cái này mười vị cao thủ tiêu hao Linh lực, dùng lực lượng cường đại ổn định hư không thông đạo, mở ra một đầu có thể an toàn tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn đại môn.

Thế nhưng mà ai cũng không nghĩ tới, Thượng Cổ Kỳ Bàn lại bị người sớm mở ra, sở hữu kế hoạch tất cả đều rối loạn.

Hóa Yên Long trưởng lão càng là bất đắc dĩ, Kỳ Bàn mệnh bài, từ trước đến nay đều là do bảy đại tiên môn tất cả lưu mười miếng, còn lại là quy tắc do điểm tướng đài bên trên chiến thắng Sở Vực tu sĩ nhận lấy, nhưng mà dưới sự ủng hộ không kịp, lại ở đâu còn có thời gian mở lại khai điểm tướng đài cuộc chiến?

Cái này mấy trăm mệnh phù, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không biết nên cho ai rồi.

Nếu là toàn bộ phân cho môn hạ của chính mình đệ tử, sau đó chỉ sợ sẽ gặp đến toàn bộ Sở Vực tiên môn liên hợp phản đối, hắn Hóa Yên Long cũng không thể trêu vào cái này nhiều người tức giận, dứt khoát liền đem mệnh bài toàn bộ ném vào Kỳ Bàn, nhượng người ở bên trong tranh đoạt đi thôi, đương nhiên, hắn lén lưu lại một bộ phận, chuẩn bị phân phát cho môn hạ của chính mình đệ tử cùng với cùng Bắc Đẩu tiên môn quan hệ giao hảo mấy cái tiên môn đệ tử.

Nhìn thấy mệnh bài bị ném vào Kỳ Bàn bên trong, điểm tướng đài phụ cận các cao thủ cũng càng thêm đỏ mắt, cảm thấy lo lắng chi ý diệt hết, bảy đại tiên môn trưởng lão mang mệnh bài ném vào quân cờ bên trong, không thể nghi ngờ tự là nói

minh, tiến nhập Kỳ Bàn về sau, cũng có thể ở bên trong cướp đoạt mệnh bài rồi, nói cách khác, dù cho không mang theo mệnh bài, đồng dạng có thể còn sống tiến vào Kỳ Bàn, sẽ không bị Kỳ Bàn bài xích.

“Quả nhiên không lấy mạng bài cũng có thể tiến vào Kỳ Bàn, bức này cơ hội ngàn năm khó gặp gỡ, xông lên a...”

Lại là một đồng lớn người liều mạng cướp hướng Thượng Cổ Kỳ Bàn vọt tới.

Nhưng mà cái này một đồng mỗi người nhiều lắm, có mấy cái trực tiếp bị chen đến hư không thông đạo biên giới, giữa tiếng kêu gào thê thảm, trực tiếp bị dần dần phân nhiều hơn hư không loạn lưu cho nuốt sống, điểm ti huyết nhục đều không có để lại đến, trực tiếp thành tro bụi.

Cho đến lúc này, mọi người cũng đột nhiên chú ý tới, hư không thông đạo vậy mà tại chậm rãi thu nhỏ lại.

“Không tốt, Thượng Cổ Kỳ Bàn sắp sửa khép kín rồi...”

“Mỗi hai mươi năm chỉ có một lần mở ra cơ hội, không thể tự khiến nó như vậy khép kín, ta Thái Nhất tiên môn đệ tử còn không có đuổi tới, chư vị, chúng ta đồng loạt ra tay, mang cái này thông đạo ổn định lại, tốt giáo môn hạ đệ tử có thể vượt qua cơ hội này...”

Có người cao giọng la hét, xuất thủ trước, đánh ra Linh quang, ổn định lại hư không thông đạo.

“Không thể lại nhượng những thượng vàng hạ cám này môn phái đệ tử tiến vào, bên trong cơ duyên không đủ, muốn lưu cho Thánh Địa đệ tử...”

Có vị trưởng lão, hình như là Cửu Cung tiên môn, một bên kêu to, một bên bay đi, ngăn ở hư không trước thông đạo.

“Ta đi đại gia mày, dựa vào cái gì muốn lưu cho các người Thánh Địa đệ tử?”

“Giết chết lão bất tử kia, ngăn đón người tu hành đường, thù này cái gì qua sát sinh cha mẹ...”

“Mọi người cùng nhau xông lên, đã diệt lão đầu tử này...”

Trong lúc nhất thời, vô tận pháp bảo, Linh quang, cùng với phi kiếm, thậm chí còn có ám khí, đều hướng này lão đầu tử đánh qua.

“A nhé...”

Cái kia trưởng lão bản thân tu vi không kém, nhưng ở cái này như sóng biển công kích đến, cũng là hét thảm một tiếng, ngã tiến hư không thông đạo rồi.

Bất quá hắn vừa mới đi vào, liền đột nhiên dẫn động vài đạo hư không loạn lưu tới, vậy mà chủ động công kích hắn, trực tiếp đưa hắn đánh thành tro bụi rồi, điều này cũng làm cho mọi người lập tức trong nội tâm rung mình, xem ra Thượng Cổ Kỳ Bàn không cho phép Chân Linh cảnh cao thủ tiến vào, thật sự.

“Xông lên a, cơ hội khó được, không cần lên lời đài chém giết cũng có thể tiến Thượng Cổ Kỳ Bàn á...”

“Bầy đại tiên môn cầm giữ Thượng Cổ Kỳ Bàn, lừa chúng ta nhiều năm như vậy, lúc này đây chúng ta muốn cướp chiếm tiên cơ...”

Ầm ầm!

Vô số Sở Vực mặt khác tiên môn đệ tử vọt vào Kỳ Bàn bên trong, thậm chí có chính là sư trưởng vận dụng thân thông, đưa bọn chúng ném đi vào.

“Thanh Tùng sơn đệ tử, cơ duyên khó được, nhanh chóng nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn... Ôi, Tình Nhi, ngươi trở lại, ngươi tu vi quá thấp, tiến nhập Kỳ Bàn cũng chỉ là tìm cái chết vô nghĩa a...” Loạn thất bát tao hô quát trong tiếng, có trưởng lão độc sức liều mạng hô to.

“Ha ha, Thượng Cổ Kỳ Bàn sớm mở ra, ta cực ác hung biên Tiểu Yêu Vương cũng tới gom góp cái nào nhiệt...”

Một đóa yêu vân tự Nam Phương Hải Vực bay tới, đông nghịt một mảnh, cũng không biết bao nhiêu Hải yêu vọt vào hư không thông đạo.

“Ha ha, thật sự là thiên đại cơ duyên, chúng ta lưới sắt bang đệ tử sẽ không có có nắm chắc tại điểm tướng đài bên trên chiến thắng, dưới mắt Kỳ Bàn mở rộng ra, chính cơ hội ngàn năm một thuở, các con, mau vào đi thôi, đi ra tự là Chân Linh cảnh á...”

Phân loạn bên trong, các loại có tư cách vào đi, không có tư cách vào đi, có thực lực, không có thực lực, tất cả đều tranh đoạt lấy cái này ngàn năm khó gặp gỡ cơ hội, liều mạng vọt vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, không làm sao được, Chân Linh cảnh hấp dẫn thật sự quá lớn.

Lúc này khoảng cách Thượng Cổ Kỳ Bàn hư không thông đạo trên không, một đóa Vân Thượng, chẳng biết lúc nào tự nổi lên mấy vị đại tu.

“Lão Phong Tử đã rất nhiều năm không có xuất thủ, là ai chọc giận hắn, muốn chịu đựng cạo xương khóa tâm nổi khổ đánh ra mạnh như thế kinh hai đạo chưởng lực, sớm phá vỡ Thượng Cổ Kỳ Bàn thông đạo?” Một vị áo tím đại tu nhíu mày nói ra.

“Hình như là Thiên Trì lão Nhị cho mượn hắn chưởng lực, đã phá vỡ hư không thông đạo!”

“Hắn nếu không chịu, bằng cái kia thu? Hoa tặc bốn sự, mượn hắn không được chưởng lực!”

“Hắc hắc, các người còn không có nhìn ra sao?”

Một cái đại tu nở nụ cười lạnh: “Có thể làm cho Lão Phong Tử ra tay, chỉ có một nguyên nhân, cái kia chính là có người muốn động người của bọn hắn!”

“Người của bọn hắn?”

Còn lại mấy vị đại tu lập tức biến sắc, nghĩ tới một việc.

“Người nói là leo lên Thập giai thành tiên đài cái đứa bé kia, tự là cái này Thiên Trì thủ đồ?”

Một vị diện mục tuấn mỹ đại tu nghĩ tới điểm này, kinh ngạc nói ra.

“Tám chín phần mười, đã là như thế!”

“Cái kia không thể để cho hắn sống sót... Tuy nhiên ta không cho rằng hắn sẽ có tức giận cái gì hậu, nhưng chúng ta không thể mạo hiểm!”

Còn lại mấy vị trưởng lão có chút trầm mặc, sắc mặt trầm trọng, tựa hồ tại do dự mà cái gì.

“Đem đám kia sắp tuyệt vọng người duy nhất hi vọng bóp tắt rồi, bọn hắn hội tìm chúng ta dốc sức liều mạng...”

Một vị đại tu khẽ thở dài một tiếng, nhìn về phía Thiên Trì phương hướng, thần nhiên nói: “Người ngày đó cũng nhìn được Hoài Ngọc một kiếm kia chi uy!”

“Chúng ta đây an vị xem đây hết thấy phát sinh hay sao?”

Diện mục tuần mỹ đại tu hữu chút ít lo lắng rồi.

Đúng lúc này, áo tím đại tu bỗng nhiên nở nụ cười, nói: “Ta nghĩ các người quá lo lắng, Hồng Hoàn là cái thông minh hài tử, nàng biết rõ nên làm như thế nào, những sự tình này... Vốn chính là các nàng bọn tiểu bối tranh phong, chúng ta cũng đừng có nhúng tay rồi!”

“Hồng Hoàn...”

Còn lại mấy vị đại tu nao nao, xoay và hơi nở nụ cười, đồng đều nói: “Quan tâm sẽ bị loạn rồi!”

Cũng tựa khi bọn hắn thương thảo thời điểm, khoảng cách điểm tướng đài ngàn dặm xa Vân Thượng, mười trượng quần đỏ nữ tử bồi dựa vào Minh Nguyệt, ung dung nhàn nhạt ngồi ở Vân Thượng, nhìn qua tiếng người huyền ảo điểm tướng đài phương hướng, ngoài miệng bay lên một tia chơi muội mỉm cười.

“Chủ nhân... Chủ nhân...”

Tại bên người nàng, một đoàn Quỷ Hỏa trống rỗng xuất hiện, nhảy lên không ngừng.

“Thất bại thất bại, thi xã người thất bại...”

“Xôn xao...”

Bỗng nhiên vùn xuống nước hoa phá vỡ, một đạo thô như là thùng nước, dài ước chừng mười trượng Hắc Ảnh tự trên mặt biển đã bay đi lên.

Nữ tử thấy, liền ngón tay nhỏ nhắn duỗi ra, bóng đen kia càng bay càng cao, thân hình lại càng ngày càng nhỏ, cuối cùng lại hóa thành dài hơn thước, vòng tại trên ngón tay của nàng, đã thấy nó thân rắn, chân thú, ung trảo, đầu ngựa, đuôi cá, sừng hươu, vây cá, đương nhiên đó là một đầu Long, nó quấn ở áo đỏ nữ tử đầu ngón tay về sau, quay đầu hướng Vân Thượng nhỏ, lại học ra một người mặc thiết giáp thiếu niên đến.

Hắc sắc mặt hắc thanh, hai mắt ngọc trệ, rõ ràng đã chết đã lâu rồi, lại như là tươi sống chết đuối.

“Phi, thiết giáp mất linh tính, hắc chìm vào hải lý, đã chết đuối, không thể tra ra nguyên nhân cái chết!”

Tiểu Long hướng không trung nhỏ ra mấy ngụm, tựa hồ cảm thấy hàm cái người chết tới, có chút hồi hận khí.

“Chủ nhân... Chủ nhân... Thất bại thất bại... Thi xã ở bên trong người thất bại...”

Quỷ Hỏa còn đang không ngừng nhảy lên, tái diễn một câu nói kia.

“Chết khai, ngươi cái này dơ bẩn thứ đồ vật, cái kia thi xã cũng không phải tử tử chế, chẳng qua là đập vào tử tử danh hào mà thôi, bên trong thu, cũng đều là một đám phế vật, thất bại tự thất bại, có cái gì thật ly kỳ hay sao?”

Tiểu Long buồn nôn nhìn cái kia đoàn Quỷ Hỏa liếc, khinh thường nói.

“Thất bại thất bại... Thi xã thất bại...” Quỷ Hỏa còn đang gọi lấy.

“Có tin ta hay không một ngụm nuốt ngươi?” Tiểu Long giận dữ.

Nghe hai người bọn họ cãi lộn, áo đỏ nữ tử lại suy nghĩ xuất

thần, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Đã qua sau nửa ngày, nàng bỗng nhiên nhẹ nhàng thở dài, thon dài ngón tay ngọc chỉ vào điểm tướng đài phương hướng, nói khẽ: “Bên trong có kiện đồ vật, nuôi nhiều năm như vậy, chắc hẳn đã rất có linh tính rồi, chỉ tiếc năm đó ta không có đi vào, bỏ lỡ cái này trảng cơ duyên, hiện tại ta muốn đem vật kia lấy đến trong tay, cái phải ai đi đây này...”

Nàng cau lại đôi mi thanh tú, tựa hồ tại đầu khổ suy tư: “Đương kim Sở Vực thiên kiều bên trong, còn có ai có thể ta dùng một lát đầu này?”

“Hoa lang, đây là người sớm liền định tốt? Mượn vị tiên bối kia chương lực, phá vỡ Thượng Cổ Kỳ Bàn thông đạo?”

Điểm tướng đài bên cạnh, nam tử tóc đen chui vào trong kiệu, nữ tử thanh âm liền vang lên, có chút cảm khái.

“Ha ha, Đông Hải Thánh Địa thật sự quá bình tĩnh không có ý nghĩa, náo nhiệt như vậy một điểm mới tốt...”

“Người cái này keo kiệt tính tình thật đúng không có sửa, không phải là cái này mấy cái tiên môn trưởng lão đối với các người Thiên Trì đệ tử nổi lên sát cơ sao? Người đã tới rồi như vậy một tay, lần này tốt rồi, bảy đại tiên môn đệ tử, cũng không biết muốn gây ở bên trong bao nhiêu...”

“Keo kiệt, ta đương nhiên keo kiệt, nếu không năm đó làm sao tìm được coi trọng người hay sao?”

Cái này đang nói chuyện, đã có chút đùa giỡn ý tứ hàm xúc, nữ tử vài tiếng tiếng hơi thở âm truyền ra.

“Chán ghét, người trước thả ta ra, ta hỏi người, người khác đều nói người lúc trước là bởi vì nhà ta cái kia trước mặt mọi người quát tháo người hai câu, người mới cố ý đến tìm tới của ta, là thật là giả?”

“A..., hay nói giỡn, ta tìm tới người tự nhiên là bởi vì ta thích người, cùng người khác có quan hệ gì...”

“Ai, tuy nhiên biết rõ người nói là giả, nhưng ta hay vẫn là nhịn không được phải tin người...”

“Bởi vì ta nói vốn chính là thật sự... Đúng rồi, Linh Tiêu chương giáo bây giờ đang ở làm gì vậy đây này...”

“Hắn đang bế quan... Người tay lấy ra, trở về rồi hãy nói... Hắn nói muốn tu luyện một môn lợi hại thần thông, tốt đến trăm người...”

“Đi hắn đại gia, tha cho hắn Tử Thiên Khiếu pháp lực Thông Thiên, mạo tử còn không phải là bị ta bôi lực lực hay sao?”

“Ma quỷ, người cũng là bởi vì hắn quát tháo qua người, mới cố ý tới tìm ta có phải hay không?”

“Ai nha... Đều nói không phải... Còn véo, tin hay không Hoa gia hiện tại tự sửa trị người?”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 152 : Kỳ Bàn Binh Tự phù

Chương 152: Kỳ Bàn Binh Tự phù

Bay vào hư không thông đạo về sau, Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy quanh thân lập tức bị một cỗ mông lung bàn lạnh như băng vật chất cho bao khóa rồi, thật giống như tại hàn đông tháng chạp, nhảy vào lạnh như băng trong nước. Chỉ có điều cái này nước, rồi lại so bình thường nước càng đặc dính, hắn vẫn đang tại đi về phía trước tiến lấy, chỉ là không còn là chính mình phát lực, mà là bên trong tựa hồ có một loại lực lượng, tại lôi kéo lấy thân thể của hắn về phía trước sự trượt.

“Hô...”

Hướng về sự trượt tốc độ càng lúc càng nhanh, ước chừng mười cái hô hấp về sau, bỗng nhiên một hồi trời đất quay cuồng, Mạnh Tuyên đã đến một loại hư không chỗ, thân hình gần không được hướng phía dưới rơi đi. Hắn vội vàng muốn giá khởi cười gió pháp trận, lại đột nhiên phát hiện mình vậy mà không cách nào điều khiển lúc này sức gió, uyển giống như biến trở về người bình thường bình thường, thẳng tắp rơi xuống suy sụp, tốt xấu cách cách mặt đất cũng không cao.

“Tại đây tựa hồ cùng ngoại giới bất đồng, vậy mà không cách nào cười gió sao?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm âm thầm nói thầm, sau đó ngẩng đầu hướng tứ phương dò xét.

Đã thấy chỗ của hắn, vậy mà không thấy chút nào mặt biển, ngược lại là dãy núi đứng vững, khắp nơi là thúy đằng thảm cỏ xanh, hoang thạch ác cốc, vậy mà như là đã đến một chỗ ác cốc chỗ. Ngẩng đầu nhìn lại, Thương Thiên phía trên, nhưng không thấy quân tinh Nhật Nguyệt, chỉ có sâu kín đỏ sậm hào quang từ phía trên bên cạnh truyền ra, chiếu lên cái này phương thế giới, sâu kín âm đậm, chỉ có vận chân khí tại hai mắt, mới có thể rõ ràng xem vật.

Bất quá tình tế cảm ứng, ngược lại phát hiện tại đây Linh khí cực kỳ dồi dào, so với hắc tu hành Tọa Vong phong, còn muốn dày đặc gấp 10 lần.

“Nếu là ở nơi đây tu hành, ngược lại là cái nơi tốt, thực lực muốn không đột nhiên tăng mạnh cũng khó khăn!”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, liền đem Tam Thập Tam Kiếm cầm trong tay thế ngoại đào nguyên không gian

. Chậm rãi giơ lên bước đi thẳng về phía trước.

Hắn vốn không có ý định tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, nhưng đã đến rồi, là tốt rồi ác quỷ làm một phen tìm tòi nghiên cứu.

Một cái khác điểm là được. Hắn tại tiến vào Kỳ Bàn trước khi, vừa mới phát hiện một bí mật, khiến cho hắn đối với cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn, cũng có một tia mong đợi, bí mật kia tự là, Thiên Cương Lô Pháp ở bên trong, phá vỡ một ngàn hư huyết bí quyết.

Nguyên lai cái gọi là “Linh quang lóe sáng. Một ngàn huyết hiện”, đạo lý vô cùng đơn giản.

Cái gọi là Linh quang lóe sáng. Là Tự Tại cảnh.

Nhân thể một ngàn minh huyết, tại cơ da bề ngoài, một ngàn ẩn huyết, tại ngũ tạng cốt tủy. Mà một ngàn hư huyết, cũng tại Tự Tại cảnh ở bên trong.

Chỉ có đương người tiến nhập Tự Tại cảnh lúc, mới sẽ phát hiện một ngàn hư huyết tồn tại.

Mạnh Tuyên đánh chết Cuồng Ưng Tử về sau, tâm thần hiểu rõ, lại một lần nữa cảm ứng được Tự Tại cảnh, hơn nữa so hai lần trước đều muốn sâu, cơ hồ chẳng khác nào là cả người đều tiến vào, bởi vậy, hắn cũng phát hiện bí mật này. Một ngàn hư huyết bí mật.

Lúc ấy cũng khéo, Yên Lăng Tử đúng lúc một đoàn Lô Quang đánh tới, đem Mạnh Tuyên theo Tự Tại cảnh ở bên trong đánh nữa đi ra.

Cũng đang ở đó một khắc. Mạnh Tuyên phát hiện, chính mình

một ngàn hư không, lại bị hấn một kích kia, đã phá vỡ mười miếng.

Cho nên hấn tự xác định, phá vỡ một ngàn hư huyệt phương pháp, vô cùng đơn giản. Tự là tại Tự Tại cảnh trong trạng thái, dẫn lối nhập vào cơ thể. Đập nện một ngàn hư không, đợi cho một ngàn hư huyệt tất cả đều phá vỡ, hấn Lôi Quang bảo thân cũng đã thành.

Đương nhiên, nói đơn giản tự đơn giản, nói khó cũng rất khó!

Phá vỡ Tự Tại cảnh, ở đâu là dễ dàng như vậy hay sao?

Mạnh Tuyên làm việc một hướng tùy tâm, tâm niệm hiểu rõ, cũng không quá đáng mới có ba lượt đã đến gần Tự Tại cảnh mà thôi.

Ngoại trừ lần thứ ba khoảng cách Tự Tại cảnh thật sự thân cận quá, hai lần trước căn bản cũng không có quan sát đến một ngàn hư huyệt tồn tại.

Nói cách khác, hấn mỗi một lần muốn phá vỡ hư huyệt, đều cần phá vỡ Tự Tại cảnh...

Nếu như điểm này dễ dàng, cái kia trên đời này Chân Linh cảnh cao thủ quả thực tựa như rau cải trắng giống nhau.

Nếu là ở ngoại giới, Mạnh Tuyên khả năng đều sẽ trực tiếp buông tha cho phá vỡ cái này một ngàn hư huyệt.

Một lần chỉ có thể phá vỡ mười miếng hư huyệt, muốn phá vỡ một ngàn hư huyệt, phải tiến vào trăm lần Tự Tại cảnh.

Chính mình ở đâu tìm nhiều như vậy cơ hội đi?

Bất quá cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn, ngược lại có khả năng thỏa mãn điều kiện của hấn.

Dù sao cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong, mỗi hai mươi năm đều tạo nên mấy trăm Chân Linh cao thủ, mà muốn phá vỡ Chân Linh cảnh, không đạt tới Tự Tại cảnh là không thể nào, cũng tự nói, cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong, rất có thể cất dấu nào đó có thể cho người tiến vào Tự Tại cảnh cơ duyên.

Cái loại này cơ duyên, tự là người bên ngoài tranh nhau cướp tiền vào Thượng Cổ bàn nguyên nhân.

Trong núi hoang, đã có Cổ Đạo tồn tại, Mạnh Tuyên liền dọc theo cái này Cổ Đạo đi phía trước hành tẩu, dù sao thói quen cưỡi gió phi hành, lại như vậy làm đến nơi đến chốn đi về phía trước, hơi có chút không quen, hắn đã nghĩ ngợi lấy, muốn hay không thử một chút, cao giữa không trung không cách nào cưỡi gió, nhưng ở thấp chỗ, ngự gió bắt đầu thổi hướng trước lao đi được hay không được?

Vừa bay lên ý nghĩ này thời điểm, thân hình hắn bỗng nhiên về phía trước chạy trốn ra ngoài

Cái này một tháo chạy, lại đem Mạnh Tuyên cũng lấp bắp kinh hãi, nhìn lại, lại thấy mình cái này một tháo chạy, vậy mà thoát ra hơn ba mươi trượng.

Mà kỳ lạ chính là, hắn vừa rồi rõ ràng không có phát lực, chỉ là động ý nghĩ này mà thôi.

Cũng nhưng vào lúc này, hắn chợt phát hiện trong lòng ngực của mình có một vật có chút lạnh cả người, thò tay lấy đi ra, lại thấy mình chính mình tiến vào Kỳ Bàn trước khi, tiện tay lấy ra cái kia khóa Kỳ Bàn mệnh phù, đây cũng là một cái vòng tròn tròn điều từ ngắn, ước chừng hai cái đồng tiền lớn nhỏ, đen nhánh, nặng trĩu, làm như Thanh Đồng đúc thành, tại điều từ ngắn mặt bằng bên trên, dùng cổ triện khắc một cái “Bình” chữ.

“Bình Tự Lệnh...”

Liên tưởng đến Thượng Cổ Kỳ Bàn cái tên này, Mạnh Tuyên ần ần đã minh bạch cái gì.

“Hắn là, cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn, dĩ nhiên là dùng cờ vua chi lý xây dựng hay sao?”

Vừa nghĩ, Mạnh Tuyên nhin không được lắc đầu, nói thật ra lời nói, hắn vốn đang cho rằng đây là cờ vây kia mà.

Bất quá nghĩ lại, cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn truyền thuyết, cùng Thượng Cổ Hoàng Đế có quan hệ, mà trong truyền

thuyết, cờ vua khởi nguyên cũng cùng Hoàng Đế có ngàn vạn lần quan hệ, cái này nghĩ đến đã thông, cờ vua là chiến trận sát phạt chi quân cờ, cờ vây nhưng lại mưu lược đầy ٪ chỉ quân cờ, này Thượng Cổ Hoàng Đế thời đại, cũng chính là một cái trận đầy huyết tinh giết chóc thời đại, cũng là cùng cờ vua thuộc tính tương hợp...

“Đã có Binh Tự Lệnh phù, chắc hẳn cũng có những thứ khác lệnh phù?”

Mạnh Tuyên hồi suy nghĩ một chút, nhìn không được cười lạnh: “Xem ra, mặt khác mấy cái tiên môn, vẫn còn có chút không mang Thiên Trì để vào mắt, đủ loại lệnh phù ở bên trong, cái này Binh Tự phù chắc là yếu nhất, có thể bọn hắn cho Thiên Trì mười cái mệnh bài lý, tất cả đều là Binh Tự phù!”

Mạnh Tuyên còn nhớ rõ, lúc ấy hắn theo Túi Càn Khôn ở bên trong lấy mệnh bài thời điểm, cũng nhìn lướt qua, tất cả đều là giống nhau.

“Cũng thế. Trước chuyển bên trên một vòng nói sau!”

Mạnh Tuyên muốn lại bay vút một đoạn, lại phát hiện vậy mà làm không được rồi.

Cái kia Binh Tự Lệnh phù dĩ nhiên trở nên lạnh buốt vô cùng, tựa hồ đã mất đi bên trong trữ tồn thần lực.

Bất quá mang Binh Tự Lệnh phù cầm trong tay. Lại phát hiện nó đang động hấp thu lấy ở giữa thiên địa Linh khí, hơn nữa nhiệt độ cũng mơ hồ có một ít tăng trở lại, Mạnh Tuyên trong nội tâm hiểu được, cái này Binh Tự Lệnh phù, nhưng lại mỗi sử dụng một lần, đều muốn một lần nữa hấp thu Linh khí.

Một bên đi về phía trước, Mạnh Tuyên một bên thử chính mình rất nhiều năng lực.

Hắn dần dần phát hiện. Ngoại trừ cái này trong bàn cờ, không cách nào ngự gió bắt đầu thổi trận phi hành thuật bên ngoài. Tựa hồ cái khác biến hóa không lớn, hắn y nguyên có thể thi triển chính mình nhiều loại năng lực, mà ngay cả phi kiếm, cũng còn có bay ra mười trượng năng lực. Chỉ có điều, vượt ra khỏi mười trượng về sau, hắn tự mình bạch cảm giác mình

ngự bất trụ phi kiếm rồi, phi kiếm sẽ siêu ra không chế của mình, chết kiếm rơi trên mặt đất.

Hơn nữa Vọng Khí thuật hần cũng có thể thi triển, xa xa nhìn lại, đã thấy cái này vô tận trong núi hoang, tí ti hắc khí đột ngột từ mặt đất mọc lên, tựa hồ có cái gì yêu tà quỷ vật tồn tại. Mà ở hắc khí về sau, thực sự chợt có vài đạo Linh quang phóng lên trời, khí cơ tường hòa.

Đoán nghĩ vậy Linh quang có thể cùng trong bàn cờ cơ duyên có quan hệ. Mạnh Tuyên liền cất bước hướng Linh quang chỗ đi đi.

Cổ Đạo gặp ghềnh phức tạp, nhưng vô luận như thế nào xem, đều cần đi ngang qua một chỗ hắc khí đậm đặc chỗ mới có thể đến tới Linh quang vọt lên chỗ, Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ cười cười, liền nắm chắc Tam Thập Tam Kiếm, đi nhanh hướng về cản đường yêu tà chỗ đi đến

Sớm liền nghĩ đến cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn không phải là cái gì lương thiện chi địa. Mạnh Tuyên cũng không muốn qua một điểm cực khổ không lịch sự liền có thể lấy được cơ duyên, dứt khoát liền trực tiếp qua đi xem chỗ đó mọc lên cái gì yêu tà. Coi như là của mình ma luyện rồi, Bệnh lão đầu từng đối với hần đã từng nói qua, thế gian phúc duyên, nếu không gặp trắc trở mà lấy, cũng sẽ trong phúc tàng họa, chẳng tại lấy phúc duyên trước khi, trước tiên đem mầm tai họa giải quyết hết.

“Ào ào... Ào ào...”

Còn chưa tới gần cái kia yêu tà chi địa, Mạnh Tuyên liền đã nghe được một loại trầm trọng tiếng bước chân, lại thấy phía trước ác trong rừng, vậy mà chuyển ra một cái cầm trọng tay thiết thương binh sĩ đến, nó mặc trên người cũ nát thiết giáp, dáng người có chút cao lớn, trên người tản ra đậm đặc tà khí, mũ bảo hiểm bao trùm xuống, lại không có nửa điểm diện mục lộ ra, chỉ là mơ hồ có thể thấy được một đoàn không ngừng nhảy lên sâu kín Quỷ Hỏa.

“Lão huynh, rất biết nói chuyện sao?”

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, quyết định trước chào hỏi.

“Hô...”

Trả lời Mạnh Tuyên, nhưng lại kinh phong đập vào mặt một kích.

Cái kia binh giáp cũng không thấy có cái gì động tác, liền xoay mình hô một thương hướng Mạnh Tuyên mặt đâm đi qua, vậy mà lực lớn chiêu chìm.

“Có hay không như vậy tà môn? Tùy tiện đụng phải cái quý vật thì có chân khí cửu trọng thực lực?”

Mạnh Tuyên không khỏi lắp bắp kinh hãi, cũng may hần hôm nay tu vi sớm đã viên siêu bình thường chân khí cửu trọng, mà cái này binh giáp thực lực có mạnh hơn nữa, cũng không quá đáng chỉ là chân khí cửu trọng cấp thấp mà thôi, bởi vậy đôi mặt hần một phát này, hần chỉ hơi hơi nghiêng người, đã hiện lên một phát này, rồi sau đó Tam Thập Tam Kiếm rút kiếm khi đại thịnh, một kiếm chém tới, “Rầm rầm” một thanh âm vang lên, đã đem cái này binh giáp từ đó chặt đứt rồi.

Cái kia binh giáp ngã xuống đất, trên người khô giáp cũng tán rơi xuống ra, Mạnh Tuyên đang muốn tới gần, lại chợt thấy nó trong nón an toàn ảm đạm Quỷ Hỏa mãnh liệt lóe lên, rồi sau đó một thân khô giáp, vậy mà lần nữa đứng lên, trọng lại hóa thành binh giáp hình dạng, hai tay cầm thương, lại là một thương hướng phía Mạnh Tuyên đương ngực đâm tới, thoát nhìn, lực đạo tựa hồ vừa rồi một súng còn muốn mãnh liệt.

“Xem ra, mạng của người mạch ở đằng kia đoàn Quỷ Hỏa...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thầm nghĩ một tiếng, hai tay mở ra, lui ra mười trượng tả hữu, rồi sau đó một đạo phi kiếm thân Tam Thập Tam Kiếm bên trên bay ra, sau đó bắt đầu có Lôi Quang tự trên phi kiếm ngưng tụ, một hơi tầm đó, đã có lớn nhỏ cỡ nắm tay rồi.

“Đi!”

Mạnh Tuyên vừa quát, phi kiếm đột nhiên đã bay đi lên, đón chính nhào lên binh giáp, ở giữa cái kia đoàn Quỷ Hỏa.

“Phốc” một tiếng, mũ bảo hiểm ở dưới Quỷ Hỏa nổ tung ra, Hỏa Tinh bốn phía.

Mà cái kia binh giáp, cũng đột nhiên co quắp ngã xuống đất, đợi một hồi, cũng không thấy nó lại đứng lên rồi.

Mạnh Tuyên đi qua đá đá thiết giáp, đã thấy thiết giáp bên trong, chính là một cỗ xương khô, bộ dáng ngược lại là xương người, chỉ là không biết lúc nào chết đi rồi, lúc này thời điểm xương khô cũng đã khô cạn yếu ớt rồi, toàn bộ bằng cái kia một đoàn Quỷ Hỏa chèo chống hành tẩu.

“Trước mặt kệ nó, mà lại đi xem cái kia cơ duyên là cái gì!”

Mạnh Tuyên thu kiếm, giờ lên bước hướng Linh quang bay lên chỗ đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 153 : Tế phẩm

Chương 153: Tế phẩm

Đi lên phía trước ước 300 và tả hữu, Mạnh Tuyên không cần Vọng Khí thuật, cũng có thể cảm ứng được phía trước một đoàn bức người Linh khí rồi.

Vượt qua một cái giao lộ, liền chứng kiến phía trước trong khe núi, lóe một đoàn nhu hồng ánh sáng màu đỏ. Tuy nhiên đây là một đoàn bức người Linh khí, Mạnh Tuyên cũng không có buông lỏng cảnh giác, chậm rãi cầm kiếm đi tới. Đã thấy trong khe núi, thậm chí có một chỗ nhỏ nhỏ tế đàn, bởi vì đã trải qua quá lâu tuế nguyệt trôi qua, đã cùng chung quanh hình dạng mặt đất kết lại với nhau, chột nhìn còn tưởng rằng là trời sinh.

Bất quá như tinh tế quan sát, liền có thể nhìn ra nhân công tạo hình dấu vết.

Mà ở cái kia trên tế đàn, một đoàn như thủy tinh Hồng sắc Linh quang lẳng không lơ lửng, tản ra đạo đạo tinh khí.

“Cái này là Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong cơ duyên đến sao tựa hồ cũng không có khó như vậy tìm!”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, nhưng vẫn là coi chừng làm việc, phát tay đánh nửa một đạo chân khí đi qua.

Chân khí gào thét, va chạm bốn phía mặt đất, lại không giống biến phát sinh, Mạnh Tuyên lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, chính mình đi tới.

Nhìn qua cái kia đoàn Thủy Tinh trạng Linh quang, Mạnh Tuyên cẩn thận nghĩ nghĩ, theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một bộ thiết giáp, gắn vào trên tay mình, cái này thiết giáp nhưng lại lúc trước tự Thanh Tuyên Thôn dẫn theo đi ra, mặc ở bảo bồn trên người, chỉ có điều bảo bồn sau khi mất tích, liền lưu tại Mạnh Tuyên trong tay, một mực tùy thân mang theo.

Cái này thiết giáp tựa hồ có một loại đặc thù phòng ngự năng lực, mặc lấy nó, cũng dự phòng một ít bất trắc.

Trước dùng phi kiếm đi dò xét thoáng một phát, lại phát hiện phi kiếm tự Linh quang chính giữa xuyên qua, vậy mà đều không có trở ngại, không có tiếp xúc đến cái gì đó.

Mạnh Tuyên nhú mày, trực tiếp thò tay hướng Linh quang trao tới.

Nhưng mà chuyện kỳ quái đã xảy ra, tay của hắn tự Linh quang chính giữa xuyên qua, đồng dạng không có tiếp xúc đến bất kỳ vật gì.

“Hắn là ngắt lấy cái này cơ duyên, còn cần gì đặc biệt điều kiện không thành ”

Mạnh Tuyên chân mày cau lại, lại thử vài loại phương pháp, gặp hành chi không thông, đành phải tạm thời buông tha cho, ở chung quanh quay vòng lên.

Đang nhìn đến cái kia binh giáp thời điểm, lại ngoài ý muốn phát hiện, nó mũ bảo hiểm ở bên trong vốn đã hoàn toàn dập tắt Quỷ Hỏa, vậy mà lại có một tia Hỏa Tinh đang nhảy nhót, tựa hồ đang tại chậm rãi khôi phục lấy nguyên khí, nhìn kỹ, liền chứng kiến đầu kia nón trụ bên trong, có một khối chỉ bụng lớn nhỏ Hồng sắc Tinh Thạch, chính liên tục không ngừng hấp thu Linh khí, mà cái kia lốm đốm Quỷ Hỏa, là tự tinh trên đá dấy lên.

Mạnh Tuyên liền lại bắn một đạo chân khí, trực tiếp đem Tinh Thạch bên trên một chút Quỷ Hỏa lần nữa đánh đã diệt, nhưng xem bộ dạng như vậy, đoán chừng lấy Quỷ Hỏa còn có thể lại phục hồi như cũ, chỉ có điều phải đợi bao lâu thời gian tự không nhất định rồi.

Mạnh Tuyên cũng không lo lắng, cái này binh giáp mặc dù có chân khí cửu trọng tu vi, lại đối với hắn cũng không tạo được cái uy hiếp gì.

“Sư đệ, Linh Tê Thảo thì ở phía trước rồi...”

Chính chán đến chết ngời xồm binh giáp trước người quan sát

nó Quỷ Hỏa phục đột tốc độ, Mạnh Tuyên chợt nghe một thanh âm.

Thoáng qua tầm đó, hắn cũng đã nhảy vào chung quanh rừng cây đằng sau, âm thầm quan sát.

Vốn tưởng rằng lúc này đây chỉ có chính mình tiến nhập Kỳ Bàn, lại không muốn lại vẫn có người tiến đến.

Quả nhiên, cũng không lâu lắm, liền có hai cái thanh sam tu sĩ dẫn theo kiếm, theo Cổ Đạo bên trên bước nhanh tới.

Xem hai người này, nhưng đều là chân khí cửu trọng tu vi, nhưng là không tính nổi tiếng, nhất là mặc trên người áo bào, nhưng có chút lạ mắt, tựa hồ không phải bảy đại tiên môn đệ tử. Tuổi bọn họ đều ước chừng có ba mươi mấy tuổi, trên đầu chải lấy một cái đạo kế, vừa đi một bên thấp lầy nói chuyện, Mạnh Tuyên ngấm trộm nghe đã đến cái gì “Thượng Cổ Kỳ Bàn mở rộng ra” “Cơ duyên ngàn năm khó gặp” các loại lời nói.

“A ơ, đây là... Đây là Kỳ Quỷ a...”

Đi tới cái kia bình giáp phụ cận, trong đó một gã tuổi lớn chút đệ tử nao nao, thấp giọng kêu lên.

“ Sư huynh, cái gì là Kỳ Quỷ ”

Trẻ tuổi tiểu chút ít đệ tử nao nao, mở miệng hỏi.

“Kỳ Quỷ tự là cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong một loại quỷ vật, chúng ta muốn hái cái kia cơ duyên, liền cần dùng Kỳ Quỷ làm tế...”

Hắn nói xong ngồi xổm người xuống đi, ở đằng kia bình giáp mũ bảo hiểm dưới đáy móc ra một khối chỉ bụng lớn nhỏ tinh hồng, cười nói: “Sư đệ ngươi xem, cái này Kỳ Quỷ Tinh Thạch chưa từng bị người hái đi, chắc hẳn cũng không phải có người đuổi tại chúng ta phía trước rồi, có khả năng chỉ là trong bàn cờ quỷ vật tự tương công kích bố trí, như vậy Tinh Thạch, chỉ cần chúng ta gom góp đủ rồi mười khối, có thể làm tế phẩm rồi...”

Hai người vừa nói, một bên tiếp tục hướng bên trong đi đến,

mục tiêu đúng là cái kia đoàn Hồng sắc Linh quang.

“Dùng Tinh Thạch làm tế, là có ý gì ”

Mạnh Tuyên trong nội tâm buồn bực, không có lựa chọn hiện thân, hay vẫn là quyết tại hai người này sau lưng quan sát đến.

“Sư đệ ngươi xem, cái này là Linh Tê Thảo rồi...”

Hai người kia gặp được Linh quang, lập tức mừng rỡ không thôi.

“Trong truyền thuyết... Phá vỡ Chân Linh cảnh cơ duyên, tựa là nó...”

Tuổi nhỏ bé chút ít đệ tử con mắt đều thẳng, trong nháy mắt cũng không trong nháy mắt nhìn xem cái kia đoàn Thủy Tinh Linh quang.

“Đúng vậy, hiện tại chúng ta là không có cách nào ngắt lấy, cần đi săn giết Kỳ Quỷ, lấy được Tinh Thạch với tư cách tế phẩm, mới có thể ngắt lấy cái này gốc Linh Tê Thảo, như loại này nhất biên giới Linh Tê Thảo, đại khái cần mười khối Tinh Thạch a, sư đệ, chúng ta cái này hãy đi đi...”

Tuổi lớn chút sư huynh nói xong, lại đưa trong tay trường kiếm chậm rãi giơ lên, chăm chăm vào sư đệ bóng lưng, trên mặt hiện lên một tia dữ tợn.

“Xùy...”

Cái kia tựa hồ chính ghé vào Linh Tê Thảo trước si mê quan sát sư đệ trong tay, đột nhiên hướng về sau đâm ra một kiếm, ở giữa sư huynh ngực.

“Ngươi... Sư đệ ngươi... Vì sao...”

Sư huynh trong tay trường kiếm đã vung, lại vô lực trảm đi xuống, mở to hai mắt nhìn xem sư đệ cái ót.

“Đem trong tay ngươi kiếm để xuống đi, sư huynh, ngươi thực cho rằng sư đệ tiến vào cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn lúc, cái gì cũng không có chuẩn bị ”

Sư đệ xoay đầu lại, cười lạnh nói, trong tay trường kiếm lại dùng sức nhéo một cái.

“Thế nhưng mà ngươi... Ngươi nói mình cái gì cũng không biết...”

Cái kia sư huynh nỗ lực nói ra, tựa hồ không thể tin được trước mắt một màn này.

Sư đệ cười lạnh nói: “Đúng vậy, ta nói mình cái gì cũng không biết, ngươi liền kiệt lực mời ta đồng hành, bình thường chúng ta tại tiên môn ở bên trong gần đây không cùng, ngươi chừng nào thì đã có bức này hảo tâm trảng hắc hắc, ngươi cho rằng ta coi thật không biết sao ngắt lấy Linh Tê Thảo, cần tế phẩm, nhưng này tế phẩm, nhưng lại cần chém giết Kỳ Quỷ được đến, muốn cái kia Kỳ Quỷ mỗi cái thực lực không kém, lại ở đâu là dễ dàng như vậy thu thập ngược lại có khả năng tế phẩm thu thập không đến, chính mình ngược lại chôn cất tại trong tay bọn họ. Trên thực tế, ngắt lấy cái này Linh Tê Thảo, có một loại khác phương pháp, cái kia chính là...”

Cái này sư đệ nói xong, bỗng nhiên trường kiếm rút ra, thuận thế vung lên, trực tiếp xẹt qua sư huynh cổ.

Cái kia sư huynh trừng lớn hai mắt, phốc địa ngã ngã xuống tế đàn trước, trong cổ máu tươi lập tức hướng Thủy Tinh Linh quang phun tới.

Đúng lúc này, kỳ dị sự tình đã xảy ra, cái kia Thủy Tinh Linh quang, vậy mà chậm rãi hấp thu sư huynh máu tươi, chậm rãi hào quang trở tối, nhưng cảm nhận lại càng ngày càng chân thật rồi, về sau, vậy mà thật sự hóa thành một cây màu đỏ sậm thực vật.

“Hắc hắc... Một loại khác phương pháp tựa là, ngắt lấy Linh Tê Thảo, căn bản là không cần khổ cực như vậy đi tru sát Kỳ Quỷ, bởi vì đối với cái này Linh Tê Thảo mà nói, Kỳ Quỷ chỉ là một loại tầm thường tế phẩm mà thôi, chính thức tốt nhất tế phẩm, tựa là máu người, nếu dùng bên ngoài cấp thấp Kỳ Quỷ làm tế phẩm, ít nhất cũng phải mười khối Tinh Thạch, nhưng dùng người máu huyết linh hồn làm tế phẩm, lại chỉ dùng một cái là đủ rồi...”

Cái kia sư đệ nói xong, thuận thế đem Linh Tê Thảo nhỏ, lại

bay lên một cước, đem sư huynh thi thể đá bay rồi.

“Con mẹ nó, thực coi ta là người ngu người không tiếc hoa phế trăm lượng linh thiết, theo chợ đêm bên trên mua được tin tức này, sư phó lão nhân gia ông ta đã sớm vụng trộm nói cho ta biết, người cho rằng ta là của người tế phẩm, trên thực tế từ vừa mới bắt đầu, người chính là ta tế phẩm!”

“Ai...”

Mạnh Tuyên thở dài, theo rừng cây đằng sau đi ra.

Vừa rồi hắn không có ý đồ ngăn cản hai người kia, dù sao đều là chó cắn chó một miếng mao, cũng không phải tốt điều, bất quá hắn có một số việc nêu hỏi điều này đệ tử, bởi vì hắn nghe xong hai người này, lại phát hiện mình tựa như cái này sư đệ trong miệng kẻ đần độn dạng, thật là cái gì đều không biết dưới tình huống tựa vào được, đừng nói nhân mạng có thể làm tế phẩm, chém liên tục giết Kỳ Quỷ làm tế phẩm cũng không biết.

“Ai ”

Cái kia sư đệ rồi đột nhiên cả kinh, trong tay kiếm hoành, sát cơ lộ ra.

“Đem người cũng biết Kỳ Bàn ở bên trong quy tắc, đều cho ta nói một chút!”

Mạnh Tuyên xuất hiện ở trước mặt hắn, nhàn nhạt nói ra, cũng không có lộ ra địch ý.

Cái kia sư đệ thấy thế, cũng yên tâm đến, cười cười, đưa trong tay Linh Tê Thảo nhét vào trong ngực, nói: “Nguyên lai là tìm hiểu tin tức kia mà, ta còn tưởng rằng là có người thấy ta hái Linh Tê Thảo, tới hái quả đào, vị huynh đài này, không biết người tiên sơn phương nào tiến vào Kỳ Bàn trước khi không có tìm người nghe ngóng thoáng một phát sao a, đúng rồi, vừa rồi cái kia Kỳ Quỷ nhưng thật ra là người trăm a ”

“Đem trong tay người ám khí buông, tay phải kiếm cũng tốt nhất còn vào vỏ ở bên trong, hướng ta ra tay, người biết chết!”

Mạnh Tuyên nhìn chăm chú lên hắn, khẽ cười cười, nói ra.

Cái kia sư đệ rồi đột nhiên cả kinh, dò xét trong ngực tay trái.

Hắn tại phóng Linh Tê Thảo vào lòng ngoài, quả nhiên là cầm một thanh ám khí, muốn thừa dịp người không sẵn sàng đánh lên Mạnh Tuyên thoáng cái, nhưng nghe xong Mạnh Tuyên nói lời, vẫn không khỏi trong lòng chân động, không dám vọng động.

Cũng ngay tại hắn tâm thần rung mạnh cái này một chốc, Mạnh Tuyên bỗng nhiên nhanh chóng cảm bốc lên một cái ấn pháp.

Đại Ai Ấn!

Cái kia sư đệ vốn tu vi không kém, nhưng tại tâm thần rung mạnh chi tế, lại bị Đại Ai Ấn thừa dịp hư mà vào, lập tức không chế được tâm thần.

“Nói nói a, đối với cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn, ngươi cũng biết mấy thứ gì đó!”

“Sư phó nói, Thượng Cổ Kỳ Bàn, vốn là Thượng Cổ Hoàng Đế pháp khí biến thành, nội uẩn Linh Tê Thảo, có thể nhập Chân Linh cảnh...”

Trong Đại Ai Ấn sư đệ, quả nhiên mơ mơ màng màng đem tự mình biết chỗ có chuyện đều nói ra, giọt nước dầu diêm.

Đối với hắn loại người này, Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không yên tâm hắn theo như lời nói, chẳng trực tiếp dùng Đại Ai Ấn ép hỏi ra đến.

Mạnh Tuyên càng nghe lông mày càng nhăn, thật sự là cảm thấy nơi đây có chút quá tà dị, tại người sư đệ này đưa hắn sở hữu biết đến sự tình đều nhô ra về sau, Mạnh Tuyên thân nhiên nói: “Hướng ta ra tay!” Sau khi nói xong, lập tức trốn thoát Đại Ai Ấn.

Cái kia sư đệ rồi đột nhiên thanh tĩnh lại, nhưng trong tiềm thức, còn bị Mạnh Tuyên một câu kia lời nói thao túng, không hiểu tự muốn giết Mạnh Tuyên.

“Bá...”

Cơ hồ là vô ý thức, trong tay hắn chuỗi này kiếm liên hướng Mạnh Tuyên chém tới.

Nhưng mà Mạnh Tuyên dưới chân một dõng, tránh thoát một kiếm này, hơn nữa lần đến gần bên cạnh hắn, thò tay đưa hắn chỉ bên trên Động Thiên chiếc nhẫn lấy đi qua, rồi sau đó tiện tay một chưởng, đặt tại lòng ngực của hắn, chân khí nhỏ, nhất thời đưa hắn đánh bay ra ngoài.

“Ba ba...”

Cái này sư đệ miệng lớn phún huyết, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất, giật mình không biết nhìn qua Mạnh Tuyên ly khai bóng lưng.

Hắn nghĩ mãi mà không rõ, vì sao mình đã biết rõ người này không thể chọc, còn không nên hướng hắn ra tay

Sư huynh sư thủ liên nằm ở cách đó không xa, mở to một đôi vô thần mắt cá chết nhìn mình, ngực bị đập nát Linh Tê Thảo có một đoạn mảnh vỡ bay ra, ngay tại trước mắt của hắn, chỉ là hắn cũng rút cuộc vô duyên Chân Linh rồi.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 154 : Dùng giả luyện thực

Chương 154: Dùng giả luyện thực

Thượng Cổ Kỳ Bàn, từ xưa tới nay, tại bên ngoài mắt người ở bên trong, cũng là có thể đột phá Chân Linh cảnh Đại Cơ Duyên chỗ.

Nhưng trên thực tế, cùng hẳn nói nơi này là cơ duyên địa, chẳng nói nơi này là thế gian hung hiểm nhất tàn bạo địa phương.

Nghe xong cái kia sự đệ, Mạnh Tuyên cũng rõ cuộc hiểu rõ Thượng Cổ Kỳ Bàn mỗi lần đều chỉ có một nửa người đột phá Chân Linh nguyên nhân rồi.

Bởi vì một nửa khác người, đều biến thành tế phẩm.

Cái này Linh Tê Thảo, tựu là Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong có thể giúp người đột phá Chân Linh cảnh cơ duyên, chỉ có điều, muốn thu thập nó nhưng lại cần tế phẩm, nếu muốn trăm Kỳ Quỷ với tư cách tế phẩm, vậy thì muốn bất chấp nguy hiểm, cùng Kỳ Quỷ chém giết, mức độ nguy hiểm cao không nói, còn rất phiền toái.

Mạnh Tuyên vừa mới gặp được, chỉ là cấp thấp nhất Kỳ Quỷ, như vậy Kỳ Quỷ muốn với tư cách tế phẩm thu thập Linh Tê Thảo, ít nhất cũng phải chém rụng mười chỉ mới được, xa xa vượt ra khỏi chân khí cửu trọng năng lực phạm trù.

Kể từ đó nói, thì có rất nhiều người theo dõi đồng bạn bên cạnh rồi.

Nhân loại, đồng dạng cũng là tế phẩm, hơn nữa so Kỳ Quỷ còn mạnh hơn.

Hơn nữa tu vi càng cao nhân loại, với tư cách tế phẩm hiệu quả liền càng tốt, có thể càng lớn trình độ kích phát Linh Tê Thảo được tính.

Dùng đồng bạn làm cơ sở thạch, đập vào thành tiên đường, huyết tinh đến tư, tàn nhẫn đến tư!

Nghĩ tới điểm này về sau, Mạnh Tuyên cảm giác cái kia Linh quang mờ mịt Linh Tê Thảo, đều có chút yêu dị cảm giác rồi.

Người sư đệ kia trong ngực Linh Tê Thảo, Mạnh Tuyên không có lấy, bởi vì hấn dính máu người, Mạnh Tuyên cảm giác có chút buồn nôn.

Bất quá đã minh bạch trong lúc này quy tắc, chuyện còn lại cũng tựu đơn giản.

Mạnh Tuyên dùng Vọng Khí thuật. Tìm kiếm Kỳ Quỷ cùng Linh Tê Thảo, một đường chém giết Kỳ Quỷ, sưu tập Tinh Thạch với tư cách tế phẩm. Sau đó đi thu thập Linh Tê Thảo, những tí mãi bên ngoài này Kỳ Quỷ ngốc ngây ngốc, chỉ tương đương với chân khí cửu trọng Sơ cấp thực lực, đối với ở hiện tại Mạnh Tuyên mà nói, trăm giết bọn nó, có thể nói dễ dàng, vô dụng thời gian rất lâu. Liền gom góp đã đủ rồi mười miếng Tinh Thạch, sau đó hái một cây Linh Tê Thảo.

Sau đó Mạnh Tuyên ngay tại Kỳ Bàn bên trong bước chậm. Mạnh Tuyên tìm kiếm lấy một cái phù hợp chính mình tu hành địa phương.

Một bên đi dạo, một bên than nhẹ, bỏ trải rộng Kỳ Bàn bên trong yêu tà Kỳ Quỷ không nói, tại đây ngược lại thật sự là một chỗ bảo địa.

Tại đây Linh khí đầy đủ. Bởi vì mà Linh Dược sinh trưởng cũng cực nhanh, hấn cái này cùng nhau đi tới, vậy mà thấy được rất nhiều năm tại hai trăm năm đến 300 năm trước khi Linh Dược, tựa như cỏ dại sinh trưởng.

Tinh tế nghĩ đến, cũng không tính quái dị.

Linh Dược tựu là bị Linh khí tâm bồ đi ra thảo mộc, Linh khí càng tràn đầy, càng dễ dàng sinh sôi.

Tại đây Linh khí, chính là Tọa Vọng phong gấp 10 lần, nói cách khác. Linh Dược ở chỗ này sinh trưởng, hai mươi năm liền tương đương đang ngồi quên phong sinh trưởng hai trăm

năm, có thể xuất hiện nhiều như vậy Linh Dược. Cũng tự chẳng có gì lạ rồi.

Theo cái kia sư đệ trong miệng biết được, Kỳ Bàn chung phân tam trọng, nhất trọng so nhất trọng Linh khí càng đậm úc, nếu là tiến vào, chắc hẳn càng cao năm Linh Dược cũng có thể phát hiện, không chuẩn bảo được đều có thể sinh sôi đi ra.

Đương nhiên. Càng hướng bên trong đi, hung hiểm cũng là càng nhiều.

Tít mãi bên ngoài Kỳ Quỷ. Si ngốc sững sờ, tu vi cũng thấp, chỉ có chân khí cửu trọng Sơ giai, có thể bên trong Kỳ Quỷ, không chỉ có chủng loại nhiều hơn, thực lực cũng tương ứng tăng trưởng, đã không phải là bình thường chân khí cửu trọng tu sĩ có thể đối phó được rồi.

Đi dạo cả buổi, rốt cuộc tìm được một chỗ ẩn vào Thanh Đằng ở giữa thạch động, Mạnh Tuyên trước dùng chân khí thăm qua, bên trong cũng không có nguy hiểm, tự đi vào, đem Tam Thập Tam Kiềm phân mở ra đến, đứng ở cửa động bố phòng, mà chính hắn tắc thì khoanh chân ngồi xuống, theo cái kia sư đệ Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, đã lấy ra một cái lớn nhỏ cỡ nắm tay dược lô, kiểm tra một phen về sau, đem Linh Tê Thảo thả đi vào.

Hướng dược trong lò đã đánh vào một đạo chân khí, dược lô lập tức bắt đầu tự động vận chuyển, đem Linh Tê Thảo đốt cháy.

Không có quá nhiều đại hội, một đạo nhàn nhạt Hồng sắc khói khí tự dược trong lò kêu kêu được đưa lên.

Mạnh Tuyên thật dài thở dài khẩu khí, vận chuyển chân khí, đem cái kia Hồng sắc khói khí hút vào trong cơ thể.

Một chốc, Mạnh Tuyên cảm thấy có chút cháng váng đầu, bắt quá hẳn theo cái kia sư đệ trong miệng hiểu được, đây là hiện tượng bình thường, bởi vậy cường tự nhẫn nại, lại một lát sau, theo hắn khói khí hút vào càng ngày càng nhiều, một loại cảm giác quỷ dị trong lòng dược đưa lên, thân thể tựa hồ càng ngày càng chết lặng, tâm thần lại càng lúc càng lớn mạnh, chung quanh lỗ chân lông tựa hồ cũng mở ra, linh hồn ý muốn phá khiêu mà bay...

“Tự Tại Cảnh...”

Cái này Linh Tê Thảo, vậy mà thật sự có thể cho người đạt tới Tự Tại Cảnh!

Hơn nữa loại này tiến vào Tự Tại Cảnh phương pháp, thực sự lại dễ cho Mạnh Tuyên không rét mà run!

Loại này Linh Tê Thảo, nhưng thật ra là một loại mãnh liệt mê huyền Linh Dược, thông qua mê huyền chết lặng trạng thái, lại dễ cho người tiến vào Tự Tại Cảnh!

Mạnh Tuyên rất nhanh tựu xác định, đây thật ra là một loại giả Tự Tại Cảnh, tuy nhiên cùng thật sự Tự Tại Cảnh tương tự, nhưng cùng cái loại này tinh thần thông thấu, tâm niệm hiểu rõ về sau Tự Tại Cảnh tuyệt đối không thể so sánh nổi, chỉ là cảm giác tương tự mà thôi.

“Những tu sĩ kia, tựu là thông qua như vậy Tự Tại Cảnh phá vỡ mà vào Chân Linh ”

Mạnh Tuyên nghi ngờ, trong nội tâm bay lên một loại quái dị cảm giác. Có lẽ loại này Linh Tê Thảo, thật sự có thể cho một ít tâm thần không kiên người tiến vào Tự Tại Cảnh a, nhưng đối với tâm thần kiên định Mạnh Tuyên mà nói, tuyệt đối không có khả năng thông qua loại này Linh Tê Thảo phá cảnh, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được loại này mê huyền trạng thái cùng hẳn đã từng cảm ngộ đến Tự Tại Cảnh khác nhau.

Bất quá, tuy nhiên không phải chân chính phá vỡ mà vào Tự Tại Cảnh, nhưng Mạnh Tuyên thực sự miễn cưỡng có thể tu hành, loại này Linh Tê Thảo công hiệu, cưỡng ép đem tâm linh của hắn đẩy đưa đến Tự Tại Cảnh biên giới, tựu cùng Mạnh Tuyên chém rụng Cuồng Ưng Tử về sau trạng thái không sai biệt lắm, tuy nhiên không phải chân chính phá vỡ mà vào Tự Tại Cảnh, lại cũng đã lại dễ cho hắn lại một lần nữa phát hiện cái kia phù hiện ở đỉnh đầu Tinh Không chỗ.

Linh quang lóe sáng, một ngàn huyết hiện.

Loại này Linh Tê Thảo tuy nhiên lại dễ cho nhân sinh sinh ra là một loại hư giả Tự Tại Cảnh cảm giác, cũng là đồng dạng có thể làm cho người chứng kiến hư huyết tồn tại.

Một ngàn trái ngôi sao ánh sáng ở bên trong, có mười khóa sáng để làm người khác chú ý, còn lại chín trăm chín mươi khóa, tất cả thì có chút ảm đạm.

Mà cái kia chín trăm chín mươi khóa, cũng chính là Mạnh Tuyên ý định phá vỡ hư huyết.

“Ta có thể cảm giác được, những hư huyết này là chân thật, trước hết mượn nó phá vỡ hư huyết a!”

Mạnh Tuyên âm thầm làm hạ quyết định, thân thể có chút chết lặng, hắn cố sức véo nổi lên chỉ bí quyết, đem Thiên Cương Lô Pháp vận chuyển.

“Ba ba ba ba...”

Một đại đoàn lam cầu lớn nhỏ màu trắng Lô Quang tại trên tay hắn ngưng tụ rồi. Mạnh Tuyên lại đem chúng áp súc, biến thành tấc cầu lớn nhỏ, sau đó hắn vừa ngoan tâm. Đem cái này bao quanh quang nuốt vào trong cơ thể, Lô Quang nhập vào cơ thể, âm âm nổ vang, tự nhiên như là có tánh mạng của mình bình thường, vậy mà trực tiếp theo Mạnh Tuyên kinh mạch, hướng hắn đầu phóng đi, rồi sau đó âm âm nổ vang. Hóa thành đạo đạo Lô Xà chạy.

“Oanh...”

Tại Mạnh Tuyên xem ra, lại chỉ gặp một mảnh Lô Hải bỗng nhiên xuất hiện ở chính mình trong thức hải. Hóa thành đạo đạo kinh thiên Lô Long, phần nộ điên cuồng hét lên lấy, hướng đỉnh đầu Tinh Không vọt tới, thẳng đập lấy trong tinh không. Đã dẫn phát liên tiếp âm âm nổ vang.

“Phốc phốc phốc phốc...”

Trong nháy mắt, có mười khóa quang điểm trở nên sáng ngời thông thấu rồi.

Sau đó Lô Quang tán đi, Mạnh Tuyên cũng bởi vì thân thể kịch liệt đau nhức, theo Tự Tại Cảnh ở bên trong thoát ly đi ra.

“Quả là thế...”

Tuy nhiên đầu kịch liệt đau nhức, nhưng trên mặt hắn cũng tại cười, bởi vì sự tình phát triển, giống nhau chính mình sở liệu.

Phá vỡ một ngàn hư huyết cơ duyên, xác thực ở này Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong.

Hắn thậm chí hoài nghi, lập nên cái này Thiên Cương Lôi Pháp các bậc tiền bối. Có phải hay không tự đã sớm biết cái này trong bàn cờ bộ bí mật, mới nghĩ ra loại phương pháp này, dùng Linh Tê Thảo công hiệu cường ép đem người đồ lên Tự Tại Cảnh biên giới. Nhưng mà dẫn Lôi Pháp phá vỡ một ngàn hư huyết, như vậy tuy nhiên Linh Tê Thảo chỉ có thể lại để cho người tiến vào giả Tự Tại Cảnh, nhưng lại có thể đem người luyện thành thật sự Lôi Quang bảo thân.

Mượn hư phá thực, dùng giả luyện thật!

Ngồi trong động nghỉ ngơi một hồi, Mạnh Tuyên bắt đầu cảm thụ đã phá vỡ hai mươi miếng hư huyết mang đến cho mình biến hóa.

Một phen ném thử về sau, hắn phát hiện chân khí phẩm chất cùng trữ lượng. Biến hóa cũng không lớn, ngược lại là. Chính mình đối với lôi tinh chi lực lực không chế tăng lớn thêm không ít, mơ hồ cảm thấy, tựa hồ có thể đem lôi tinh chi lực, áp súc càng nhỏ một chút điểm.

Đồng dạng lôi tinh chi lực, áp súc càng nhỏ, có khả năng phát huy ra đến lực lượng liền càng cường.

Cho nên nói, đây cũng là thực lực một loại tăng lên.

Lại nhìn cái kia Linh Tê Thảo, đã thiêu đốt đã xong, Mạnh Tuyên nhớ rõ cái kia sư đệ đã từng nói qua, một cây Linh Tê Thảo, chỉ có thể thiêu đốt một lần.

“Đã phá vỡ hư huyết tác dụng thật sự, ta đây muốn tiếp tục thu thập Linh Tê Thảo rồi...”

Ôm phá vỡ hư không mục đích này, Mạnh Tuyên uyển giống như U Linh, tại Thượng Cổ Kỳ Bàn nội chạy.

Sở hữu bị hắn đụng phải Kỳ Quỷ, đều bị chém giết, Tinh Thạch tác thì thu thập, coi như tề phẩm.

Mỗi khi một phương địa vực Kỳ Quỷ cùng Linh Tê Thảo bị thu thập rồi, hấn tựu chạy tới kế tiếp địa vực, vẫn là trăm quỷ, thu thập Linh Tê Thảo.

Với hấn mà nói, tại đây mấy như Thiên Đường.

Bất quá, thời gian dần trôi qua, Mạnh Tuyên đụng phải người cũng càng ngày càng nhiều rồi, chứng kiến huyết tinh một màn cũng càng ngày càng nhiều.

Nhân tâm thiện ác, trò hề việc thiện, đều ở đây trên mặt đất diễn.

Có người tỉ mỉ tính toán, sẵn giết quanh người tu giả, coi như tể phạm.

Có người trực tiếp cậy vào vũ lực, bắt thực lực so với chính mình nhược tu giả.

Cũng có người kéo bè kết phái, hoặc dùng sỡ môn làm cơ sở, hoặc là tạm thời kết minh, hùn vốn bắt tể phạm.

Cũng có người, bả cầm chính đạo, một lòng tru sát Kỳ Quỷ, dùng để gom góp tể phạm.

Càng có người tận tâm khổ khổ, vừa mới hái đã đến một cây Linh Tê Thảo, liền bị mai phục tại bên cạnh người giết, cướp đi Linh Tê Thảo.

Rất nhiều người dùng hết hết thấy, đều tốt đến một cây Linh Tê Thảo, không tiếc huyết nhuộm hai tay.

Cũng có người, kiên trì chính mình sẵn giết Kỳ Quỷ, sau đó dùng Kỳ Quỷ làm tế, đối với sinh ra làm tế chẳng thêm ngó tới.

Mạnh Tuyên liền từng thấy đến, một cái cầm trong tay song đao nam tử, một lần hành động đem vây giết hấn hơn mười tên tu sĩ giết sạch rồi, mà hấn lại vô dụng thôi trong bọn họ là bất luận cái gì một người với tư cách tể phạm, ngược lại lau khô sạch lên trên đao vết máu, vào rừng tử đi sẵn giết Kỳ Quỷ đi.

Lúc đầu Mạnh Tuyên cũng chém không ít đôi với hấn trong lòng còn có ngấp nghé người, thẳng đến hấn đụng phải một đám mười mấy người vì mình tiểu đoàn đội, đám người kia thấy hấn lẻ loi một mình, thoát nhìn tuổi lại nhỏ, còn tưởng rằng gặp dê béo, muốn một loạt mà lên, lại không muốn bên trong một cái người nhận ra Mạnh Tuyên sau lưng Tam Thập Tam Kiếm, thanh âm run rẩy uống ở muốn xông lên người, sau đó hướng Mạnh Tuyên hành lễ, lặng yên rút đi.

“Nhận thức chuẩn chuôi này kiếm, ngàn vạn không muốn gây hấn, nhưng hấn là cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong, nhất hung mấy người một trong...”

Thẳng đến thối lui ra khỏi hơn mười dặm, đệ tử kia mới lòng còn sợ hãi hướng những người khác nói ra.

“Cù sư huynh, tiểu tử kia rốt cuộc là ai a nếu thật có thực lực, kéo hấn nhập bọn chẳng phải là được một cường trợ ”

Cái kia cù sư huynh thở dài, nói: “Hấn tự là Mạnh Tuyên, cái kia Thiên Trì tiên môn chân truyền đại đệ tử!”

Chúng đệ tử nghe vậy, phải sợ hãi ra một thân mồ hôi lạnh: “Hấn chính là người nói cái kia chém Trường Sinh Kiếm Bạch, Khâu Hoàng Lý, Nhiên Tinh Tử cùng Cuồng Ưng Tử bốn người Mạnh Tuyên Thượng Cổ Kỳ Bàn sớm mở ra, cũng là bởi vì hấn ”

Cù sư huynh thở dài: “Đúng vậy, cũng là bởi vì hấn! Hiện tại hấn chém bốn người này tiếng gió còn chưa hoàn toàn truyền đến, biết đến không nhiều lắm, may mắn ta lúc ấy rất sớm tự chạy tới điểm tương đài, mình bạch việc này ngọn nguồn, lúc này mới miễn mất chúng ta một hồi đại họa a! Phải biết rằng, bốn người kia đều là tiên môn người nổi bật, so với ta chờ mạnh hơn nhiều, lại bị hấn một người chém rụng rồi, thực lực của hấn...”

Nói đến chỗ này, mỗi người trên mặt đều lộ ra sống sót sau tai nạn biểu lộ.

“Đi đi đi, cách hấn xa một chút, cùng hấn cùng một chỗ, khẳng định không có chuyện tốt, Đông Hải Lục Đại tiên môn đệ tử đều thả ra tiếng gió đến, nhìn thấy hấn về sau muốn trảm hấn! Chúng ta không thể trêu vào hấn, bực này Ôn Thần tồn

tại, cũng không thể cùng hắn kết minh, bằng không thì hội rước họa vào thân, hay vẫn là thành thành thật thật, không muốn tiếp cận hắn thì thôi...”

Tin tức này, thời gian dần trôi qua hay vẫn là tại Thượng Cổ Kỳ Bàn nội truyền ra.

Mạnh Tuyên rất quái dị phát hiện một cái hiện tượng, vốn hung thần ác sát một người như vậy, gặp được chính mình về sau, đều mở to hai mắt nhìn, nhìn mình chăm chăm sau lưng Tam Thập Tam Kiếm xem, đợi cho xác định cái gì đó lúc, tự đều nguyên một đám thành thành thật thật rút lui.

“Xem ra ta cũng có chút thanh danh nữa à...”

Mạnh Tuyên cũng có chút ít vui vẻ, tối thiểu nhất cho mình miễn đi rất nhiều phiền toái. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 155 : Uy phong lẫm lẫm Đại Kim Điều

Chương 155: Uy phong lẫm lẫm Đại Kim Điều

Kỳ Bàn bên ngoài, ước chừng tổng cộng sinh ra trăm gốc tả hữu Linh Tê Thảo, nhưng tụ tập tại bên ngoài tu sĩ, lại hơn mấy ngàn người. Mạnh Tuyên tu vi tinh thâm, thủ đoạn cũng đủ, chém giết Kỳ Quỷ rất nhanh, nhưng dù sao so về những trực tiếp kia thảo sinh ra làm tế người đến hay vẫn là chậm rất nhiều, bởi vậy coi hấn ở ngoại vi Kỳ Bàn thu thập ước mười gốc tả hữu Linh Tê Thảo về sau, vậy mà phát hiện không thảo có thể hái.

Mà lúc này hấn hư huyết cũng đã phá vỡ hơn hai trăm miếng, còn có 800 miếng tả hữu chưa từng phá vỡ.

Hiện tại bày ở trước mặt hấn lưỡng con đường, một là chém giết cướp những người khác Linh Tê Thảo, hai tựu là tiến vào Kỳ Bàn đệ nhị trọng.

Đệ nhất trọng không thể nghi ngờ là so sánh tốt lựa chọn, dùng Mạnh Tuyên tu vi, tại Kỳ Bàn bên ngoài những trong tay người này cướp đoạt Linh Tê Thảo, có thể nói là dễ dàng, hơn nữa những người kia cũng đại đa số đều không có đem Linh Tê Thảo luyện hóa, bởi vì này Kỳ Bàn bên trong Linh Dược khắp nơi trên đất, mỗi người thậm chí nghĩ thu thập một ít Linh Dược phục dụng, tại đột phá Chân Linh cảnh trước khi, càng tiến một bước tăng tu vi, nhiều chút ít tích lũy.

Chỉ có điều, tại Mạnh Tuyên xem ra, cách làm của bọn hấn, quả thực có chút đáng tiếc.

Cái này Linh Tê Thảo có thể làm cho bọn hấn tiến vào, chỉ là giả Tụ Tại Cảnh.

Mặc dù nói, đã có nhiều như vậy tiền bối nhân vật đã thành công rồi, đã chứng minh cái này Linh Tê Thảo xác thực có đám người phá vỡ mà vào Chân Linh cảnh hiệu quả, nhưng

Mạnh Tuyên dám xác định, dựa vào Linh Tê Thảo tiến nhập Chân Linh cảnh tu sĩ, tu vi bên trên nhất định có tai hoạ ngầm.

Chỉ có điều, lời này lại chưa đủ vi ngoại nhân nói.

Tự xem hôm nay trong bàn cờ tất cả người tu sĩ điên cuồng bộ dáng, Mạnh Tuyên đã biết rõ, chính mình cho dù nói lời này, cũng sẽ không có người tin.

Suy nghĩ một phen về sau, Mạnh Tuyên chuẩn bị tiến vào Kỳ Bàn đệ nhị trọng.

Kỳ Bàn đệ nhị trọng tuy nhiên hung hiểm nhiều chút ít, nhưng Linh Tê Thảo hiệu quả càng tốt. Đối với hắc phá vỡ hư huyết cũng càng có ích.

Đã luyện hóa được trên tay cuối cùng một gốc cây Linh Tê Thảo sau. Mạnh Tuyên thu hồi được lô. Hướng ngoài động đi đến.

Ngoài động, vẫn là một mảnh đỏ sậm sắc diệu, tại đây sắc diệu phủ lên xuống, sở hữu thực vật cũng đều nhiễm lên một loại kỳ dị Hồng sắc. Cách đó không xa, thì có một cây cao tới 30 trượng quái thụ, nhánh cây dĩ nhiên là một đầu một đầu vặn vẹo uyển chuyển quái xà, không ngừng chuyển hướng bên trái, chuyển hướng bên phải. Ngẫu nhiên gặp được có còn sống thú con thậm chí là Kỳ Quỷ theo bên cạnh trải qua, liền lập tức hội thẩm qua một cảnh chặc cây đến, “Vèo” một tiếng tự cuốn đi rồi, kéo đến tán cây bên trên, sau đó sở hữu đầu rắn đều gom góp đi qua khối lớn cắn ăn.

“Chít chít oa...”

Một loạt cao cỡ nửa người thú con, người đứng thẳng hành tẩu, sắp xếp lấy đội, hô hào ký hiệu, trên lưng lại vẫn lưng còng nguyên một đám nho nhỏ túi thuốc, theo như lớn nhỏ sắp xếp lấy đội. Đi tới quái thụ phía trước lúc, lập tức liền dò xét ra rồi mấy cái đầu rắn. Dem phía trước nhất một chỉ thú con cuốn đi rồi, mặt khác thú con tự đều ngừng lại, xếp thành một loạt hướng phía xà cây “Chít chít oa chít chít oa” kêu, phảng phất chửi bới.

Kỳ quái chính là, cái kia quái thụ vậy mà cũng không để ý tới chúng, đầu rắn đều rút trở về.

Mảng một hồi, đám kia thú con cũng tự lại sắp xếp nổi lên đội, “Chít chít oa” hô hào ký hiệu đi nha.

Kỳ Bàn cái này kỳ quái địa phương, Linh khí nồng đậm, lại không ngày nào nguyệt, tầm bổ rất nhiều thiên kì bách quái Tinh Linh, cái này quái thú cùng thú con đúng là một loại trong đó, cùng loại tình hình Mạnh Tuyên đã đụng phải vài trở về, sớm đã thấy nhưng không thể trách.

Bất quá nhìn thấy cái này thú con thời điểm, Mạnh Tuyên lại không chỉ có nở nụ cười, theo đuôi lấy thú con đi đến.

Hắn lần thứ nhất nhìn thấy loại này thú con lúc, có phần cảm thấy thú vị, liền từ bên cạnh tóm một cái con mắt tặc bóng bầy chăm chăm vào những thú con này lão đầu tới hỏi, lại theo lão nhân kia trong miệng biết được, những thú con này chính là Thượng Cổ Kỳ Bàn nội dị thú, tên gọi được nô thú, dùng Linh Dược hạt giống là thức ăn, tại chúng tụ tập địa phương, thường thường đều mọc lên từng mảnh từng mảnh Linh Dược, đều là chúng rơi xuống về sau sinh trưởng.

Bởi vì những thú con này dùng Linh Dược hạt giống là thức ăn, cho nên những tại kia tu sĩ trong mắt đã bảo bối vô cùng Linh Dược, tại chúng xem ra nhưng chỉ là một ít chưa thành thực hoa màu, tu sĩ đi thu thập thời điểm, chúng đều khái không để ý tới.

Có rất nhiều tu sĩ tại tiến vào Kỳ Bàn trước khi đều đánh nghe rõ ràng, tiến vào Kỳ Bàn về sau, chỉ cần gặp được loại này thú con, đi theo chúng đi, tự tất nhiên có thể phát hiện mảng lớn mảng lớn Linh Dược, không chuẩn còn có chút hi hữu giống.

Mạnh Tuyên gặp được bọn này thú con, tự nhiên cũng muốn đi xem thoáng một phát.

Tại trong bàn cờ mấy ngày nay, hắn ngẫu nhiên thấy được một ít năm không thấp Linh Dược, cũng sẽ tiện tay ngắt lấy rồi, chỉ tiếc không cách nào lập tức phục dụng. Linh Dược loại vật này, nếu là thật sự tiếp phục dụng xuống dưới, được hiệu ngược lại là có, chỉ tiếc cũng tùy thân mang theo rất nhiều độc tính, cần đại lượng tinh lực đến luyện hóa, hơn nữa Linh Dược được hiệu cũng sẽ tổn thất rất nhiều, phát huy ra đến hiệu lực không đến ba thành.

Như vậy Linh Dược, đều cần Đan sư đến luyện hóa.

Cao minh Đan sư dùng quân thần phụ tá, Văn Vũ hỏa công chi pháp luyện chế đan dược, chẳng những có thể đủ luyện hóa mất Linh Dược ở trong sở hữu độc tính, còn có thể trình độ lớn nhất bảo trì ở linh trong dược được tính, thậm chí có một ít Đan sư, thông qua vài loại dược tính cũng không thể nào mạnh Linh Dược, có thể luyện ra một khóa hiệu quả siêu phẩm đan dược đến, đây cũng là khảo thí so sánh một vị Đan sư công lực địa phương rồi.

Trong ba ngày này Mạnh Tuyên thu thập không ít Linh Dược, đều toàn bộ đặt ở Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong.

Dù sao đều là đồ tốt, lưu lại không sợ không cần dùng.

Đi theo bọn này thú con sau lưng, đi ước chừng nửa canh giờ, liền thấy phía trước xuất hiện một cái sơn cốc, thấp thoáng tại dãy núi tầm đó, chung quanh đều sinh trưởng lấy đen nhánh che trời Cự Mộc, dưới mặt đất tắc thì cao thấp không đều phủ lên mấy khối phiến đá, tựu tính toán làm con đường rồi, bọn này thú con sắp xếp lấy đội, theo phiến đá trên đường đi lên, vượt qua một chỗ ngoặt, liền không thấy bóng dáng rồi.

Mạnh Tuyên đang muốn cùng đi qua, lại đột nhiên nghe được đại thụ đằng sau truyền đến một cái phá cái chiêng cuống hòng giống như tiếng kêu: “Oanh, các người những không muốn sống này gia hỏa, muốn cướp bên này Linh Dược điền sao tranh thủ thời gian cắt cho ta, chộc giận Kim gia, lập tức giết các người cái sạch sẽ!”

Mạnh Tuyên nghe xong, không khỏi nao nao, xoáy và nở nụ cười khổ, thầm nghĩ: “Như thế nào cái thằng này cũng vào được ”

Nhanh đi vài bước, liền thấy được Cự Mộc đằng sau nơi miệng hang, mười cái tu sĩ cầm trong tay pháp khí phi kiếm, tại miệng hang cùng một cái lớn kim điều giảng co. Đám kia dược nô thú sắp xếp lấy đội, khi bọn hấn bên người đi tới, đối với bọn họ phảng phất giống như làm như không thấy, bên trong một cái tại đi tới Đại Kim Điều trước người lúc, còn bắt mất xông nó kêu một tiếng, Đại Kim Điều vậy mà cũng thật sự hướng bên cạnh xô dịch.

Cùng Đại Kim Điều giảng co những tu sĩ này, tu vi không kém, đều tại chân khí bất trọng hoặc cửu trọng.

Bọn hấn tựa hồ muốn vào nhập Đại Kim Điều sau lưng sơn cốc, lại đối với Đại Kim Điều quả thực kiêng kị, không dám xông vào.

Đại Kim Điều toàn thân lông vũ ánh vàng rực rỡ, khí cơ ngập trời, hung uy khiếp người, mắt lé xem người, một bộ không có hảo ý bộ dáng.

“Vị này điều gia, cốc này chính là được nô thú nơi tụ tập, Linh Dược số lượng phần đa, một mình ngài cũng cần không được nhiều như vậy, làm gì như thế keo kiệt không bằng phân cho ta đám huynh đệ một nửa, mọi người cũng tốt làm người bằng hữu như thế nào ”

Cầm đầu tu sĩ chăm chăm vào Đại Kim Điều, ánh mắt lập loè nói.

Đại Kim Điều lại bỗng nhiên lật lên bạch nhãn, cười lạnh nói: “Bằng cái gì phân cho ngươi điều gia thiếu ngươi cái này người bằng hữu ư” .

Nói xong bay lên giữa không trung, trong mắt hung quang di động, hai cánh chân động, đạo đạo kim quang ngưng tụ đi ra, hung uy tập trung một phương thiên địa.

Mắt thấy nó cánh hạ đạo đạo kim quang, đạo thứ nhất đều là sát khí bức người, tựa hồ vừa phát ra đến, liền có hủy thiên diệt địa chi năng.

Chúng tu sĩ sắc mặt đều thay đổi, nguyên một đám hai chân có chút nhuyển.

“ Sư huynh, chạy mau...”

Bên trong một cái bỗng nhiên hét to một tiếng, quay đầu bỏ chạy.

“ Rầm rầm...”

Hấn cái này vừa trốn, mặt khác mấy người tu sĩ cũng lập tức đi

theo chạy thoát.

Mà ngay cả cái kia cầm đầu chân khí cửu trọng Trung giai tu sĩ, vừa thấy bên người không có người rồi, cũng là biến sắc, đối diện lấy Đại Kim Điều lui về phía sau mấy bước, sắc mặt xấu hổ xông nó cười cười, nhưng sau đó xoay người tự bộ dạng xun xoe lên.

“Hừ, coi như các ngươi chạy trốn nhanh!”

Đại Kim Điều uy phong lẫm lẫm, nhìn xem đám người kia hốt hoảng chạy trốn, ngạo mạn nói một câu.

Đợi cho đám người kia thật sự đào tẩu rồi, Đại Kim Điều mới bỗng nhiên đặt mông ngồi xuống trên mặt đất, hai cái chân trảo đều tại gần không được run rẩy, vung lên cánh xoa xoa điều đầu, giống như thượng diện có mồ hôi lạnh tựa như, tự nhủ: “Ngải mã, hù chết Kim gia rồi...”

“Hừ, nguyên lai cái thằng này là cái đồ giả mạo, các huynh đệ đi lên chặt nó...”

Đúng lúc này, một cái thanh âm lạnh lùng theo bên cạnh Cự Mộc đằng sau truyền ra.

Đại Kim Điều nghe xong, lập tức bị hù hét lên cùng một chỗ: “Bà mẹ nó, ai như vậy tiện giầu ở cái kia rồi”

Lời còn chưa dứt, cái hướng kia đã truyền đến một đạo kinh người khí cơ, Đại Kim Điều không chút nghĩ ngợi, xoay người bỏ chạy, bên cạnh trốn la lớn: “Đại gia tha mạng, Tiểu Kim biết sai rồi...”

“Ha ha, Lão Kim, không cần khách khí như thế, tiếng kêu sư huynh là được rồi!”

Mạnh Tuyên rút cuộc không nín được, cười lớn theo rừng cây đằng sau đi ra.

“Ân ”

Đại Kim Điều quay đầu, chứng kiến là Mạnh Tuyên, còn tưởng rằng là hoa mắt, mở trừng hai mắt, phát hiện mình không có nhìn lầm, trong miệng lập tức phát ra một tiếng kêu

rên, trực tiếp theo trên mặt đất xông lên, hùng hổ lao đến, đại cánh hướng phía Mạnh Tuyên tụt vung đi qua, cái kia tư thế phảng phất là muốn cùng Mạnh Tuyên dốc sức liều mạng:
“Con mẹ nó vương bát đản Đại sư huynh, ngươi đùa nghịch ta Lão Kim đây này ”

“Tốt rồi, không náo loạn... Không náo loạn...”

Mạnh Tuyên không nghĩ tới Lão Kim phản ứng lớn như vậy, đại khái là bị chính mình thấy được khừu trạng nguyên nhân, đành phải đảm nhiệm nó dùng cánh tại trên cánh tay vỗ hai cái, dù sao dùng tu vi của nó, tụt tính toán liều mạng, cũng không gây thương tổn chính mình mấy may.

“Ô ô, ngươi đến cùng chết ở đâu rồi có biết hay không chúng ta hai ngày này tìm ngươi tìm có nhiều khổ ”

Đại Kim Điều vỗ Mạnh Tuyên hai cái, rồi lại bỗng nhiên dùng cánh ôm lấy Mạnh Tuyên, vậy mà khóc lên.

“Ân xảy ra chuyện gì ”

Mạnh Tuyên phát hiện Lão Kim thật sự khóc, trong nội tâm không khỏi rung mình, vỗ vỗ điều đầu, thấp giọng hỏi.

Đại Kim Điều khóc ròng nói: “Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, bọn ta huynh đệ mấy cái, đang tại Thiên Trì tiên môn ở bên trong uống rượu, cũng không biết là cái nào thiếu đạo đức biểu diễn, một đạo thần thông tụt đem chúng ta câu đến rồi, trực tiếp đưa vào địa phương quỷ quái này, tại đây đều là những người nào a, nguyên một đám như là điên rồi đồng dạng, không phân tốt xấu liền giết người, hết lần này tới lần khác lại có nhiều cao thủ như vậy, lão Tam cùng lão Ngũ đều bị người đả thương...”

“Ân ”

Mạnh Tuyên nghe vậy không khỏi có chút bận tâm, nói: “Bọn hấn ở nơi nào, dẫn ta đi qua!”

Hấn là biết đến, Đông Hải bảy cầm thú ở bên trong, lão Tam tụt là Mặc Linh Tử, lão Ngũ tụt là Ngự lão đại cái kia đầu Hắc Giao, Đại Kim Điều bài danh nhưng lại lão Lục, bởi vậy bình thường người quen cũng gọi hấn Kim lão lục.

“Tại trong sơn cốc dưỡng thương đâu rồi, những có này năng lực người đều bị thương, cũng cũng chỉ có ta đi ra hù dọa người rồi...” (chưa xong còn tiếp...) ()

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 156 : Đồng môn thụ lán

Chương 156: Đồng môn thụ lán

Đại Kim Điều một bên ủy uồn lượn khúc tự lảm bảm lầy, một bên mang Mạnh Tuyên tiến nhập sơn cốc.

Lại nguyên lai, Đại Kim Điều bọn người đang tại Thiên Trì tiên môn uống rượu khoác lác thời điểm, cũng không biết là ai, đánh tới một đạo Linh quang, trực tiếp đưa bọn chúng câu đã đến điểm tướng đài, sau đó toàn bộ ném vào cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong, Đại Kim Điều cùng Hắc Giao còn có Mặc Linh Tử ba cái đã rơi vào cùng một chỗ, còn không có làm minh bạch chuyện gì xảy ra, liền gặp một đám người đuổi giết, suýt nữa chết.

Mê đầu mộng não trốn đã hơn nửa ngày, rốt cục một đầu vào trong sơn cốc này, chỗ này ẩn nấp, Linh Dược lại nhiều, ngược lại cũng đúng lúc dưỡng thương, thật không nghĩ đến, ngày người không bao lâu, liền tới một đám tu sĩ, muốn vào cái này một chỗ sơn cốc.

Đại Kim Điều cũng không dám lại để cho bọn hăn tiến đến, hiện tại Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong, mỗi người cảm thấy bất an, vạn nhất bọn hăn nhìn thấy bị thương Mặc Linh Tử cùng Hắc Giao, sinh lòng ác ý thì phiền toái. Bất quá Đại Kim Điều cũng có biện pháp của mình, nó tu vi tuy nhiên không cao, nhưng lại có thể dọa người, dựa vào chính mình Thiên Yêu bên ngoài, một phen hư hư thật thật gào to, vậy mà thật sự đem đám kia tu sĩ cho dọa chạy.

Tiến nhập được cốc về sau, Mạnh Tuyên liền chứng kiến, tại phía trước một khối trên tảng đá, Mặc Linh Tử sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên là mất máu quá nhiều, ngực lại có một đạo nhìn thấy mà giật mình miệng vết thương, tuy nhiên đã dùng nội vật áo bên trên kéo xuống đến bố băng bó lại rồi, nhưng theo chảy ra vết máu quan sát, cái này đạo vết thương không dưới hai thước trường, thiếu một ít tịt là đưa hăn đưa ngang ngực tách thành hai nửa kết cục.

Ở bên cạnh hắn, lại chạy đến một chỉ Hắc Giao, đầu thường luồng hữu khí vô lực cúi tại trên thạch bích, vù vù thổi, tại nó đầu cách đó không xa trên thạch bích, thì có một cái thạch động, được nô thú đầu vào đẩy ra vào vào, lý đều không để ý bên ngoài cái này mấy cái gia hỏa.

“Ân ”

Đã nghe được Mạnh Tuyên tiếng bước chân. Mặc Linh Tử rồi đột nhiên mở mắt. Cho đã mắt đều là sát khí.

Nhưng thấy đến là Mạnh Tuyên. Hắn không khỏi dụi dụi mắt con người, trong mắt sát cơ tiêu hết, kinh hãi nói: “Đại sư huynh, thật là người ”

Hắn hiện tại gió lạnh giặt rửa thân bí quyết nhưng lại tu luyện càng ngày càng có hỏa hầu rồi, trong ánh mắt một mảnh kích sắc, trên mặt hay vẫn là lạnh như băng.

Mạnh Tuyên bước nhanh đi ra phía trước, thấp giọng nói: “Thương thế thế nào ”

Mặc Linh Tử miễn cưỡng cười cười, nói: “Qua khí không tệ. Thiếu chút nữa tự mất mạng. Đại sư huynh người đã đến rồi là tốt rồi, chúng ta hôm trước nghe nói người cũng tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, vẫn muốn muốn tìm người kia mà, chỉ tiếc đụng phải một đám lợi hại đối thủ, lại để cho bọn hắn đã thương, thua lỗ Lão Kim phi được nhanh, đám người kia lại không có pháp Ngự Kiếm truy kích, mới để cho chúng ta may mắn đào thoát, trốn vào cái này phương sơn cốc!”

“Xuyyyyyy...”

Cái kia Hắc Giao cũng nhìn thấy Mạnh Tuyên, đầu thường luồng cổ hết sức giơ lên. Thở hắt ra, xem như cùng Mạnh Tuyên chào hỏi.

“Ai hướng các người ra tay ”

Mạnh Tuyên cau mày hỏi. Trong nội tâm có chút nóng tính.

Mặc Linh Tử cười khổ một tiếng, nói: “Không xưng tên số, trực tiếp liền hướng chúng ta xuất thủ, bắt quá bọn hắn ăn mặc

ta nhớ được!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, trước dưỡng thương, dưỡng tốt thương về sau, ta mang bọn ngươi đi báo thù!”

Mặc Linh Tử dùng sức nhẹ gật đầu, một mực kéo căng cơ bắp rớt cục yên tâm xuống.

Mà ngay cả Hắc Giao cũng trùng trùng điệp điệp hừ hừ hai tiếng, đặng đặng sát khí lắc lắc cái đuôi.

Rất rõ ràng, bọn hắc đều đối với Mạnh Tuyên phi thường có lòng tin, nhất là tại tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, nghe nói Mạnh Tuyên tại tiến vào Kỳ Bàn trước làm những chuyện như vậy về sau, khi bọn hắc xem ra, Mạnh Tuyên hôm nay tựu tính toán không nói là Chân Linh cảnh hạ vô địch, cũng không xê xích gì nhiều.

Hắc nói muốn dẫn chính mình đi báo thù, vậy thì nhất định làm đến.

“Chỉ có mấy người các ngươi tiến đến sao ”

Mạnh Tuyên lại hỏi.

Đại Kim Điều chen miệng nói: “Vào được chúng ta năm cái, còn có cóc lão Nhị cùng từng hữu lão Đại, bắt quá tại tiến vào hư không thông đạo thời điểm, mấy người chúng ta thất lạc rồi, hừ, nếu là cóc tại, đám người kia cũng không nhất định là đối thủ của chúng ta!”

“Tốt, mau chóng giúp các ngươi chữa thương, sau đó đi tìm bọn họ tụ hợp, hôm nay Thượng Cổ Kỳ Bàn, thật sự là nguy cơ trùng trùng!”

Mạnh Tuyên trầm ngâm nói ra, mà ngay cả hắc tại Thượng Cổ Kỳ Bàn, cũng đụng phải vài hồi nguy cơ, lại càng không cần phải nói người bên ngoài rồi.

Cũng nhưng vào lúc này, cái kia mới từ miệng hang đào tẩu đầu hơn mười người tu sĩ chính tụ tại cùng nhau thương nghị.

Cái kia cầm đầu tu sĩ nhanh nhửu chắc mảy, nói: “Ta cảm thấy được cái con kia Đại Kim Điều không có đơn giản như vậy!”

Bên cạnh vài tên tu sĩ đều ngay ngắn hướng gật đầu, phụ họa nói: “Đúng, đúng, không đơn giản, xem nó liếc tịt bị hù ta chân nhuyền!”

Cầm đầu tu sĩ trừng mắt mấy cái đệ tử liếc, nói: “Ý của ta là nói, uy phong của nó không giống như là thật sự, tại tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn trước khi, sư tôn ban cho ta một đạo ngọc phù, chỉ cần cảm ứng được nguy hiểm khí cơ, ngọc phù sẽ cảnh báo, thế nhưng mà vừa rồi cái thằng kia, tuy nhiên thoát nhìn uy phong lẫm lẫm, nhưng ngọc phù vậy mà không có sáng lên, thật sự là quá kỳ quái...”

“Đại sư huynh, vậy ý của người là là ”

Mấy vị khác tu sĩ đều rất nghi hoặc.

Cầm đầu tu sĩ nói: “Cái thằng kia sâu cạn ta không nhìn ra được, nhưng ngọc phù đã không có sáng, đã nói lên nó đối với ta không tạo thành uy hiếp, hơn nữa chúng ta nhiều người, trong tay lại có tất cả pháp khí, cùng lúc lên đích lời nói, cảm xuống nó vấn đề không lớn!”

“Thế nhưng mà... Cái này có chút mạo hiểm đi à nha ”

Một gã đệ tử nói ra: “Chỗ đó không phải qua là Linh Dược sinh khá hơn rồi chút ít, có tất yếu cần phải đi trêu chọc nó ư ”

Cầm đầu tu sĩ cười lạnh: “Không cần phải hù, ta xem các ngươi đều choáng váng, các ngươi cho rằng hiện tại quan trọng nhất là Linh Tê Thảo ư xem xem các ngươi tu vi của mình, phần lớn là vừa đột phá chân khí cửu trọng không lâu, thậm chí còn có chân khí bát trọng, mà ngay cả ta, cũng chỉ có chân khí cửu trọng Trung giai, bằng hiện tại điểm ấy tích lũy, mặc dù đột phá Chân Linh cảnh, cũng không quá đáng là kế cuối tồn tại, ngày sau càng là khó có tiến thêm, thậm chí tại cuối cùng nhất Kỳ Bàn thi đấu thời điểm, đều không nhất định có thể còn sống đi ra ngoài! Cho nên đối với chúng ta tới nói, Linh Tê Thảo phản mà không là trọng yếu nhất, thu thập Linh Dược, luyện đan phục dụng, tăng tu vi, đây mới là trọng yếu nhất!”

Nghe xong lời này, chúng tu sĩ đều đã trầm mặc xuống dưới, liếc nhau, cùng kêu lên nói: “Đi đi đi, trở về đoạt cốc đoạt

được!”

Lúc này Mạnh Tuyên đang tại kiểm tra mực linh người miệng vết thương, hắn là bị người một đao đúng ngay vào mặt bồ trúng rồi, cơ hồ lồng ngực toàn bộ bị xé ra, bất quá nghe nói cái kia thương người của hắn cũng đã trúng hắn hai đao phong nhận, bị thương không thể so với hắn thiển. Như vậy miệng vết thương như tại bên ngoài, chỉ sợ muốn hảo hảo dưỡng bên trên hai ba tháng mới có thể tốt, mặc dù tại đây Kỳ Bàn ở bên trong Linh khí dồi dào, cũng phải chừng một tháng mới có thể hoàn toàn khỏi hắn.

Chỉ là tại đây Kỳ Bàn bên trong, từng bước sát cơ, đừng nói một tháng, tuy là ba ngày cũng đợi không được, cho nên phải mau chóng chữa thương.

Chỉ tiếc, Mạnh Tuyên Đại Bệnh Tiên Quyết chữa bệnh có thể, đối với thương lại thúc thủ vô sách rồi.

Mà dưới mắt trong sơn cốc này, tuy nhiên Linh Dược khắp nơi trên đất, nhưng bọn hắn trong những người này, không có cao minh Đan sư, cũng là vô dụng.

Bọn hắn có khả năng làm, thì ra là đem Linh Dược đập nát thoa tại trên vết thương, lại ngạnh nuốt một hai ngụm đền bù chân khí tiêu hao, những thứ khác liền không dám làm rồi, nếu là Linh Dược ăn quá nhiều, áp chế không nổi độc tính rồi, vậy thì biến khéo thành vụng rồi.

“Xem ra còn phải có một Đan sư tại bên người mới được a...”

Đối mặt loại tình huống này, Mạnh Tuyên cũng không khỏi hít một câu.

Tại lúc ban đầu tiến vào tiên môn lúc, hắn cũng từng tưởng tượng qua, chỉ cần có được thực lực, có thể bầu trời biển rộng, mặc cho Tiêu Dao, nhưng theo đối với tiên môn hiểu rõ càng ngày càng sâu, hắn cũng thời gian dần trôi qua đã minh bạch, các bậc tiên bối lưu truyền tới nay năm đại truyền thừa, không phải là không có đạo lý, tu pháp, võ pháp, thuật pháp, đan pháp, trận pháp, đều là trọng yếu phi thường, có tất cả trọng đại ý nghĩa, không cách nào thay thế.

Nói thí dụ như, bọn hắn hiện tại nếu như bên người có một cái

đan pháp cao thủ, không những được luyện đan chữa thương Linh Dược, y tốt Mặc Linh Tử cùng Hắc Giao, càng có thể dùng cái này lượt linh dược vì tài liệu, luyện chế tăng thêm đan, tăng lên tu vi.

Như Đại Kim Điều cái thằng này, bề ngoài uy phong, trên thực tế tu vi chỉ có chân khí lục trọng, tiến nhập cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn quả thực tựu là muốn chết, mặt khác qua nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn người, cái đó sợ cũng có muốn vào đến thử thời vận, sợ cũng sẽ không là chân khí lục trọng.

Hắn tu vi như vậy, cho dù là đụng phải một cái dê đặng nhất Kỳ Quỷ, đều không đối phó được.

Thích mới có thể dựa vào cô làm ra vẻ bồn sự, đem đám kia tu sĩ sợ quá chạy mất, đã rất khó được rồi.

“Ngoại thương chỉ có thể chậm rãi dưỡng gấp, ta trước độ một đạo chân khí cho các người, hòa hoãn thoáng một phát nội liệu!”

Mạnh Tuyên suy nghĩ một chút, dứt khoát làm hạ quyết định.

“Đại sư huynh, như vậy không ổn đâu vạn nhất đụng phải nguy hiểm...”

Mặc Linh Tử do dự mà nói ra.

Mạnh Tuyên nói: “Không cần phải lo lắng, tiêu hao không có bao nhiêu chân khí, rất nhanh có thể dưỡng trở lại rồi!”

Đã làm xong độ khí chuẩn bị, Mạnh Tuyên lại hướng Đại Kim Điều nói ra: “Lão Kim, đi miệng hang thủ thoáng một phát!”

“Tốt đến, ai đến giết chết ai, con mẹ nó, hai ngày này nhưng làm lão tử sợ hãi!”

Đại Kim Điều đã có Mạnh Tuyên tại bên người, dũng khí tăng lên không ít, cái kia uy phong lẫm lẫm bộ dáng, so với trước càng Bá khí rồi.

“Ngọt cái kia đẹp mao súc sinh, nhanh mau ra đây nhận lấy cái chết...”

Đúng lúc này, cốc bên ngoài bỗng nhiên hét lớn một tiếng vang lên, nghe thanh âm đúng là mới vừa rồi bị Đại Kim Điều sợ quá chạy mất tu sĩ.

“Chà mẹ nó, vậy mà lại giết trở lại rồi...”

Đại Kim Điều nghiêng nổi lên mắt, xem xét Mạnh Tuyên liếc.

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Cứ việc đi ra về ta đây a!”

Ý tứ không nói cũng hiểu, người đi ra về ta đây, ta tại người sau lưng áp trận!

Đại Kim Điều vui cười cực, cười nói: “Đại sư huynh, lão tử tự thích người điếm ấy!”

Nói cánh mở ra, kim chói, hung uy khôn cùng, khí thế hùng hùng hướng về miệng hang vọt tới.

“Oanh! Mấy cái thằng ranh con lại vẫn dám trở lại, hôm nay Kim gia muốn đem các người giặt rửa cái sạch sẽ!” (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 157 : Mạnh Tuyên hung danh

Chương 157: Mạnh Tuyên hung danh

Mắt thấy cái này chỉ khí thể hung ác khôn cùng kim điều theo trong sơn cốc phi đi ra, miệng hang mấy người tu sĩ nhất thời bị hù hai chân như nhũn ra, duy có đầu lĩnh kia sư huynh, cúi đầu quan sát thoáng một phát bên hông ngọc phù, cũng không một tia phản ứng, nhất thời nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Ta đem người cái giả vờ giả vệt đẹp mao súc sinh, thoát nhìn dọa người, nguyên lai không có bản lĩnh gì, hôm nay muốn thu phục người làm cái tọa kỵ...”

Đang khi nói chuyện, hắn đã té lên một thanh Thanh sắc phi kiếm, huyền tại giữa không trung, tùy thời mà động.

“Dám nói người Kim gia không có có bản lĩnh hôm nay người nhất định phải chết, đem trên người tiền đều lưu lại cũng vô dụng...”

Đại Kim Điều nổi giận, hai cánh chấn động, lập tức tại cánh hạ ngưng tụ nổi lên đạo đạo kim quang.

“Đi!”

Đầu lĩnh kia sư huynh hét lớn một tiếng, cũng chỉ dẫn bí quyết, phi kiếm hướng về Đại Kim Điều cánh đâm đi qua.

Xem bộ dạng như vậy, ngược lại thật sự là muốn thương tổn Đại Kim Điều cánh về sau, đem nó thu phục.

“Ôi... Thực đặc sao dám động tay ”

Đại Kim Điều lại càng hoảng sợ, đang muốn quay đầu bỏ chạy, đột nhiên chứng kiến trong cốc bóng kiếm lấp ló, vài đạo phi kiếm bay tới.

Nó cảm thấy Đại Định, lập tức trở về thân, hai cánh nhoáng một cái, đem cánh ở dưới kim quang đều đánh nữa đi ra ngoài.

“Ba ba...”

Đầu lĩnh kia sư huynh đánh đi ra phi kiếm, đụng phải kim quang về sau, cơ hồ thể như chẻ tre, thẳng hướng Đại Kim Điều công đi qua.

Nó ngưng tụ kim quang, là xen vào hữu hình cùng vô hình tầm đó, chợt nhìn, quả thực là đầy trời Kim Vũ, mây có hủy thiên diệt địa chi uy, thập phần không phụ lòng ông trời của nó yêu bề ngoài, chỉ tiếc cùng phi kiếm vừa chạm vào, lại lập tức lộ liễu nhân bánh. Đầu lĩnh kia sư huynh đánh đi ra phi kiếm. Phẩm chất cũng coi như không được nhiều tốt, Ngự Kiếm tiêu chuẩn càng là thường thường, vốn lấy hữu hình đánh vô hình. Hay vẫn là lộ ra dễ dàng.

“Nguyên lai Ngô Uyên sư huynh nói là sự thật...”

Mặt khác mấy người đệ tử thấy thế, cũng đều nhẹ nhàng thờ ra, nhao nhao té lên pháp khí, cân nhắc muốn hay không đi theo ra tay.

Nhưng mà đang ở cái kia sư huynh phi kiếm sắp đâm tới Đại Kim Điều trên cánh lúc, đột nhiên nghe được “Đình” một tiếng, kỳ dị sự tình đã xảy ra, Đại Kim Điều đánh đi ra giữa kim quang. Chẳng biết lúc nào xuất hiện vài đạo nhân nhật kiếm quang, Ngô Uyên sư huynh cái kia đạo phi kiếm chỉ là bị kia kiếm quang nhẹ nhàng va chạm. Liền rồi đột nhiên nghiêng một cái, bay đến bên cạnh trong rừng cây đi.

Mà cái kia vài đạo kiếm quang, lại bỗng nhiên ẩn tại kim quang ở bên trong ép tới, qua trong giây lát cũng đã đâm tới sư huynh trước người.

Cũng nhưng vào lúc này. Cái kia Ngô Uyên sư huynh bên hông ngọc phù bỗng nhiên màu mè đại thịnh.

“Không tốt, vậy mà thật là cái cao thủ...”

Ngô Uyên lập tức dọa ra một đầu mồ hôi lạnh, phi kiếm cũng không kịp thu hồi, quay người bỏ chạy.

Nhưng mà cái kia vài đạo kiếm quang thế tới sao mà cực nhanh, qua trong giây lát liền đuổi theo hất, “Vèo” một tiếng

đem cánh tay bổ xuống dưới.

Ngô Uyên trên cánh tay kịch liệt đau nhức, trong đầu nhưng lại Linh quang lóe lên, bỗng nhiên làm một cái bất luận kẻ nào đều tưởng tượng không đến cử động.

“Điều gia tha mạng...”

Hắn bỗng nhiên buông tha cho chạy trốn ý niệm trong đầu, như thiểm điện xoay người lại. Hướng trên mặt đất một quý, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

“Ngừng...”

Đại Kim Điều nghe xong, nhưng lại con mắt sáng ngời. Vội vàng vung lên cánh hét to một tiếng.

“Ông...”

Cái kia vài đạo khó khăn lắm đâm tới Ngô Uyên lông mày và lông mi kiếm quang đột nhiên đã bay trở về, ấn vào kim điều cánh hạ không thấy rồi.

Đại Kim Điều nện bước bước chân thư thả, dương dương đắc ý run lấy một thân lông vũ, sáng ngời đã đến Ngô Uyên trước người, lệch ra cái đầu làm ra nghiêng tai lắng nghe trạng, cười hì hì mà nói: “Lại gọi hai tiếng tới nghe một chút...”

Ngô Uyên khẽ giật mình. Cái trán mồ hôi còn chưa xóa đi, ngơ ngác nói: “Gọi cái gì ”

Đại Kim Điều xông hấn chớp mắt vài cái. Âm hiểm cười nói: “Ngươi vừa rồi bảo ta cái gì ”

Ngô Uyên lắp bắp nói: “Điều... Điều gia ”

“Ai ~ ”

Đại Kim Điều mặt mày hớn hở đáp ứng , khen: “Ngươi miệng thực ngọt... Ta thích ngươi!”

Ngô Uyên trực tiếp ngây người, đã qua thật lớn một hồi, mới nạt nạt mở miệng: “Điều... Gia, mới vừa rồi là tiểu nhân có mắt không trông, ngài lão Đại người bất kể tiểu nhân qua, tự

bỏ qua cho tiểu nhân cái này một con ngựa a...”

“Thả người có thể...”

Đại Kim Điều lười biếng đạo, hiển nhiên Ngô Uyên trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên, rồi lại tiếng nói một chuyện, nói: “Trước đem các người trên người thứ tốt đều để xuống đi! Đến đến, Linh Dược phóng một đồng, pháp khí phóng một đồng, linh phù phóng một đồng...”

“Điều gia... Ngài cho lưu đường sống a, chúng ta những người này chỉ hiểu được luyện đan, tại võ pháp thuật pháp đều lơ lửng bình thường, tại đây hung hiểm địa phương, toàn bộ nhờ những pháp khí này cùng linh phù bảo vệ tánh mạng, ngài lấy đi rồi, chúng ta tự sống không nổi nữa a...”

Ngô Uyên cầu khẩn.

Đại Kim Điều trừng mắt, kêu lên: “VẬY các người mới vừa rồi còn muốn quay đầu trở lại đi tìm cái chết ”

“Là tiểu nhân có mắt không trông, điều gia tha mạng...”

Ngô Uyên bị một kiếm đoạn tí về sau, cũng chỉ còn lại có xin tha cầu mệnh rồi.

Thấy hãn như thế, phía sau hãn các sư đệ cũng quỳ một mảnh.

“Ai nha các người làm cái gì vậy, như vậy ta điều gia như lừa người nhóm tựa như ”

Đại Kim Điều bị điệu bộ này bị hù sau này nhảy dựng, rõ ràng mình chính là lưu manh, quay mắt về phía những lưu manh này thực sự có chút bất đắc dĩ.

“Lão Kim, dẫn bọn hãn vào đi!”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên thanh âm tại trong sơn cốc vang lên.

Đại Kim Điều như được đại xá, tránh ra nửa thân thể, nói: “Đại sư huynh gọi các người đâu rồi, đi vào hướng hãn xin khoan dung a, hắc hắc, điều gia cũng không phải hù dọa các người, ta cái này Đại sư huynh, thế nhưng mà cái giết người

không chớp mắt chủ nhân...”

“Ngài cái này Đại sư huynh là...”

Đám người này nghe vậy không chỉ có chút run rẩy, cái kia sư huynh đánh bạo hỏi.

Đại Kim Điều cười hắc hắc, giảm thấp thanh âm nói: “Thiên Trì Mạnh Tuyên!”

“A ơ, điều gia tha mạng a...”

Cây có bóng người tên nhi, vừa nghe đến “Mạnh Tuyên” hai chữ, trực tiếp bị hù đám đệ tử này thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh.

Chưa từng nghe qua điểm tướng đài sự tình người cũng thì thôi, nghe nói qua chuyện này, chỉ sợ không có không bị Mạnh Tuyên huyết tinh thủ đoạn dọa bể mật, những người này vốn chính là đan dược tội phát lên tu vi, lại nào dám gặp cái này sát tinh

Bất quá bọn hắn hay vẫn là bị Lão Kim liên kích mang mắng đuổi tiến vào, nguyên một đám khóc sụt mướt, cũng không dám trốn, bọn hắn bởi vì thực lực yếu kém, tại trên tình báo nghe ngóng thì càng kỹ càng một điểm, biết rõ Mạnh Tuyên đã từng vì giết Tử Vi tiên môn một người đệ tử, trọn vẹn truy sát có một vạn dặm, cuối cùng ngành sanh sanh là đang tại một cái Chân Linh cảnh cao thủ mặt, chém xuống đầu của hắn.

Đương nhiên, bọn hắn cũng không biết, bọn hắn nghe được tin tức đã là khoa trương gấp bội được rồi.

Đợi cho người đều tiến vào sơn cốc, Mạnh Tuyên nghi hoặc nhìn những nhuyễn này thành bùn nhão đồng dạng đệ tử, hỏi Đại Kim Điều nói: “Người đem bọn họ làm sao vậy ”

Đại Kim Điều bất đắc dĩ lắc lắc cánh, nói: “Tự là đem người danh tự nói cho bọn hắn biết rồi!”

Mạnh Tuyên bị chen hòng thoáng một phát, cũng có chút bó tay rồi, chính mình khi nào có bực này uy phong

Cúi đầu hỏi cái kia cái xem ra giống như là sư huynh mô hình

người như vậy: “Vừa rồi các người nói hiểu được luyện đan ”

Ngô Uyên lộ ra một bộ nhận mệnh bộ dáng, vẻ mặt đau khổ nói: “Xoay chuyển trời đất trù Mạnh sư huynh, chúng ta những người này, đều là Đông Hải Thánh Địa Đan Nguyên môn, trong môn ngoại trừ một người sư phụ, cũng không có người nào khác rồi, sư phó chỉ truyền chúng ta luyện đan pháp, cái khác võ pháp cùng thuật pháp một mực sẽ không, tại Đông Hải Thánh Địa tôi đa cũng coi như là cái Tam lưu mà thôi, trong lúc vô tình đắc tội ngài...”

Thấy hắn còn muốn cầu xin tha, Mạnh Tuyên khoát tay áo, nói: “Không cần phải nói rồi, đã hội luyện đan, đã giúp ta luyện một lò đan a!”

“Mạnh... Mạnh sư huynh, người không giết chúng ta ”

Đám kia Đan Nguyên môn đệ tử ngậy người sau nửa ngày, lấp bắp mà hỏi.

Mạnh Tuyên nói: “Nếu như đan luyện không tốt, có lẽ sẽ!”

Một câu nói kia, lập tức càng làm Đan Nguyên môn đệ tử bị hù không nhẹ, bất quá tốt xấu cũng coi như được câu lời chắc chắn, muốn nói khỏi luyện đan đến, bọn hắn xem ra vẫn còn có chút tin tưởng, người kéo ta một thanh, ta kéo người một thanh, theo trên mặt đất đứng lên, trước tạ ơn Mạnh Tuyên, liền lập tức có người chạy đến miệng hang, đem cái kia sư huynh cánh tay cùng vừa mới vớt bỏ phi kiếm nhặt được trở lại.

Mạnh Tuyên tò mò nhìn bọn hắn, lại thấy bọn họ cùng một chỗ động thủ, ba chân bốn cẳng đem cánh tay kéo đến Đại sư huynh trên vai, nhắm ngay gân mạch cốt cách, cẩn thận từng li từng tí tiếp đi lên.

“Cái này cánh tay còn có thể tiếp hồi đi không được ”

Mạnh Tuyên vừa mới bởi vì hắn muốn thương tổn Đại Kim Điều cánh, liền trực tiếp đưa hắn cánh tay chém, tại nghe nói bọn hắn hội luyện đan về sau, cũng có chút tiếc hận, dù sao đan pháp tu lại tốt, thiếu đi một đầu cánh tay, hiệu quả hay vẫn là không khỏi giảm giá.

“Địa phương khác không có cách nào, ở chỗ này vẫn có hi vọng...”

Ngô Uyên cười khỏ một tiếng, bỗng nhiên quay đầu, “Phốc” một miếng nước bọt nhỏ ra đi ra ngoài.

Tại bên cạnh hắn hơn trượng chỗ, có một chỉ dực nô thú, chính cẩn thận tỉ mỉ dùng hai khối phiến đá, đem Linh Dực hạt giống mài thành phần, cái kia sư huynh cái này một miếng nước bọt, tịt nhả tại nó trên đầu, dực nô thú nhất thời giận dữ, ngẩng đầu lên, “Chít chít oa” kêu một tiếng, sau đó miệng cong lên, quai hàm một cổ, thật lớn từng ngụm nước nhỏ ra trở lại, chính nhả tại đây sư huynh cái này trên mặt.

Bên cạnh các sư đệ luống cuống tay chân thay cái này sư huynh đem mặt bên trên nước miếng vuốt xuôi đến, cát vào một cái sứ trắng trong bình.

“Phi!”

Sư huynh lại đi cái kia dực nô thú nhỏ một bãi nước miếng nước bọt.

Dực nô thú giận dữ, theo dạng nhỏ ra trở lại, bên cạnh đang có một chỉ dực nô thú trải qua, thấy thế cũng giúp đỡ nó nhả trở lại.

Chung quanh sư đệ thấy thế, cũng nhao nhao gia nhập chiến đoàn, người một ngụm ta một ngụm hướng dực nô thú nhả đi.

Dực nô thú nhưng lại không chịu nhận thua, từng miếng từng miếng trở về nhả, càng là có rất nhiều dực nô thú gia nhập chiến đoàn.

Một lát sau, hay vẫn là cái này Đan Nguyên môn các đệ tử nhận thua, ngừng lại, vẽ mặt cợt nhả thu thập dực nô thú nước miếng.

Mạnh Tuyên ở bên cạnh, trực tiếp tịt xem ngây người. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 158 : Đông Hải chim thú bang

Chương 158: Đông Hải chim thú bang

“Chúng ta nghe sư phó đã từng nói qua, cái này được nô thú cả đời dùng Linh Dược hạt giống là thức ăn, hắc nước miếng là khó lường linh dịch, ta cần này cánh tay, nếu như là đoạn ở bên ngoài, vậy cho dù là chúng ta sư phó cao thủ như vậy ra tay, cũng tối đa có thể bảo trụ ba bốn thành năng lực, nhưng ở đã có những vật nhỏ này nước miếng, trong vòng một canh giờ đón rồi, đại khái mười thời gian vài ngày có thể khôi phục như lúc ban đầu rồi...”

Ngô Uyên một bên do các sư đệ hướng đoạn tí bên trên bơi lên nước miếng, một bên không được tốt ý tứ hướng Mạnh Tuyên giải thích nói.

Mạnh Tuyên thực sự loại mở rộng tầm mắt cảm giác, vội vàng lại để cho bọn hắc cũng cho Mặc Linh Tử cùng Hắc Giao trên người bơi một ít.

Cũng may lúc này đây sưu tập nước miếng thật sự là không ít, cho Ngô Uyên trì đã xong đoạn tí, lại cho Mặc Linh Tử cùng Mặc Giao đều bơi qua về sau, còn thừa hơn phân nửa bình, bị Ngô Uyên trân trọng thu vào.

Xử lý xong những về sau này, Mạnh Tuyên liền hoán Ngô Uyên tới, cùng hắc định ra mấy cái quy củ, bọn hắc vi Mạnh Tuyên luyện đan, Linh Dược do Mạnh Tuyên đến cung cấp, luyện ra đan dược, chia 3:7 thành, Mạnh Tuyên chiếm bảy, bọn hắc chiếm ba.

Chỉ cần bọn hắc luyện ra đan phẩm lại để cho Mạnh Tuyên thoả mãn, tựu sẽ bỏ qua bọn hắc, tùy ý bọn hắc rời đi.

Cái kia sư huynh nghe xong đại hỉ, dù là Mạnh Tuyên một thành chẳng phân biệt được cho hắc, hắc cũng vui vẻ ý bang Mạnh Tuyên luyện đan, dù sao tại đây sát tinh thủ hạ, có thể còn sống sót tựu coi là không tệ, từ đáy lòng sẽ không dám

yêu cầu xa vời quá nhiều, cái này ba thành đã là niềm vui ngoài ý muốn.

Cũng là cùng một chỗ gốc lâu rồi, Mạnh Tuyên mới hiểu rõ, Ngô Uyên bọn hắn cái này Đan Nguyên môn hạ, chỉ tự ý đan pháp, đối với võ pháp cùng thuật pháp, tạo nghệ đều là thường thường, bởi vì mà bọn họ cùng tiên môn cũng bất đồng, không có nhiều như vậy tiên phong cùng đạo cốt, ngoại trừ luyện đan, liền cùng bình thường giang hồ nhân sĩ không có gì khác nhau, thậm chí trong môn còn có cái chuẩn tắc, cái kia chính là, có thể chiếm tiện nghi tựu chiếm. Đánh không lại tựu trượt.

Vừa rồi cái này Đan Nguyên môn Đại sư huynh Ngô Uyên vừa thấy không ổn, lập tức đã đi xuống quỳ cầu xin tha thứ, cũng là đặc điểm của bọn hắn một trong.

Như thay đổi môn phái khác đệ tử đến. Chỉ sợ phải lay, cũng quỳ không có như vậy lưu loát. Bởi vì trong nội tâm có ngạo khí, đơn giản không chịu cúi đầu, nhưng Đan Nguyên môn lại không nghĩ như vậy, vì thoát được một mạng, quỳ xuống một hồi làm sao phòng

Bất quá cũng chính bởi vì như vậy, Đan Nguyên môn có thể nói thực lực nhược không được.

Kỳ môn hạ chỉ có sư tôn của bọn hắn là Chân Linh cảnh, những thứ khác tất cả đều là Chân Khí cảnh, hơn nữa thuộc về không hề hi vọng phá cảnh cái loại này.

Dĩ vãng mặc dù Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra. Bọn hắn Đan Nguyên môn đệ tử, cũng hẳn hữu có thể tại điểm tướng đài bên trên đoạt được tiến vào danh ngạch chỉ nhân, cho nên nói, lúc này đây Thượng Cổ Kỳ Bàn sớm mở ra, đối với bọn họ mà nói coi như là một lần hiếm thấy cơ hội tốt, sư tôn của bọn hắn vừa ngoan tâm, sẽ đem môn hạ hơi có chút chiến lực đệ tử, đều ném vào Thượng Cổ Kỳ Bàn đến dụng cơ duyên rồi.

Đương nhiên, cái này cái gọi là có chút chiến lực, tựu là trước mắt cái này mấy cái hàng rồi.

Lập tức. Mọi người tại trong sơn cốc này ngây người một ngày, Đan Nguyên môn đệ tử cùng một chỗ động thủ, đem trong sơn cốc này Linh Dược hái cái quang. Sau đó từng nhóm trừ, lại chọn đi một tí tốt nhất, đem nhóm đầu tiên thuốc trị

thương cùng tăng thêm đan luyện đi ra.

Khi bọn hắc hái thuốc cùng luyện đan thời điểm, những thuốc kia nô thú tự nhiên một đám nâng cầm lên, xem của bọn hắc cười không ngừng, tựa hồ như thế nào cũng nghĩ không thông, những ngóc này núc ních gia hỏa, đem những không có kia thành thực hoa màu thu hồi tới làm gì

Đan Nguyên môn đệ tử cũng không có nhàn rồi, có cái công phu tự xông được nô thú nhả hai phần nước miếng. Được nô thú tự nhiên cũng nhả trở lại, những nước miếng này toàn bộ không có lãng phí. Đều bị Đan Nguyên môn đệ tử hảo hảo thu vào. Bất quá như vậy như vậy kết quả chính là, vô luận là Đan Nguyên môn đệ tử. Hay vẫn là những này được nô thú, đều miệng đắng lưỡi khô, ôm suối nước uống không ngừng.

Đan dược luyện ra về sau, Đại Kim Điều không chút khách khí đem tốt nhất chọn lấy bảy thành, Đan Nguyên môn đệ tử lưu lại còn lại ba thành.

Mạnh Tuyên lấy ra một miếng nhìn nhìn, không sai biệt lắm có thể phát huy ra sáu thành dược tính, đan phẩm coi như không tệ, tự cũng lưu lại mấy hạt.

Loại này tăng thêm đan với hắc mà nói, đã không cách nào tăng lên tu vi.

Tu vi của hắc đã đạt đến Chân Khí cảnh đỉnh phong, ngoại trừ phá vỡ Chân Linh cảnh, không cách nào có cái gì tăng trưởng rồi.

Hắc lưu cái này hai hạt tăng thêm đan, chỉ là phòng bị lấy, tại đã trải qua đại chiến về sau, bổ sung chân khí tiêu hao dùng.

Đã có cái này một đám thuốc trị thương cùng tăng thêm đan, Mặc Linh Tử cùng Hắc Giao thương thế tốt lên tốc độ nhanh không ít, chỉ một đêm công phu, miệng vết thương liền có khép lại dấu hiệu rồi, tuy nhiên còn không cách nào chiến đấu, liền bình thường hành tẩu, nhưng lại không ngại.

Mạnh Tuyên thấy thế, cũng chuẩn bị ly khai tại đây rồi, hắc vội vã phá vỡ một ngàn hư huyết, nhưng lại không thể chậm trễ công phu.

Tự đang chuẩn bị ly khai lúc, Ngô Uyên lại đánh bạo, đến tìm Mạnh Tuyên, lấp bắp mà nói: “Mạnh sư huynh, tiểu đệ có một yêu cầu quá đáng, tại đây Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong, chúng ta Đan Nguyên môn, có thể cùng các người Thiên Trì tiên môn tạm thời kết minh ”

“Kết minh ”

Mạnh Tuyên kỳ quái nhìn hắn một cái.

Ngô Uyên đỏ mặt, nạt nạt nói: “Ách... Chúng ta Đan Nguyên môn tự nhiên là không có tư cách cùng Thiên Trì kết minh, tự tính toán tại ngài thủ hạ cầu cái che chở a, chúng ta nguyện ý miễn phí bang Thiên Trì đệ tử luyện đan, chỉ cầu ngài nguyện ý để cho chúng ta đi theo...”

Mạnh Tuyên nhìn hình dạng của hắn, lập tức đã minh bạch ý nghĩ của hắn.

Cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn nội từng bước hung hiểm, dùng cái này Đan Nguyên môn đệ tử tu vi, tại phía ngoài cùng một tầng, đều tính toán không đến đỉnh tiêm, lại càng không cần phải nói tiến vào càng sâu cấp độ Thượng Cổ Kỳ Bàn rồi, thế nhưng mà thượng đẳng Linh Dược cùng Linh Tê Thảo đều tại càng sâu trong bàn cờ bộ, bọn hắn nhưng lại đem Mạnh Tuyên và Thiên Trì tiên môn mọi người coi là một cái chỗ dựa, đi theo Mạnh Tuyên, ít nhất cũng có thể miễn đi một nửa hung hiểm.

Mạnh Tuyên trầm ngâm một chút, nói: “Các người như muốn cùng chúng ta, cũng tịnh không phải không thể, chỉ là có một việc muốn nói rõ ràng, có tại bên cạnh ta, người khác muốn hướng các người ra tay, ta tự nhiên không đồng ý, nhưng các người cũng không muốn nghĩ đến đập vào Thiên Trì danh hào đi họa họa người khác, nhất là thu thập Linh Tê Thảo lúc người tế chi pháp, càng là tuyệt đối không thể sử dụng...”

Ngô Uyên vung lên cánh tay phải, cảm giác có chút đau, lại vội vàng thay đổi cánh tay trái, thề nói: “Hết thấy đều nghe Mạnh sư huynh phân phó!”

Mặt khác Đan Nguyên môn đệ tử cũng đi theo gật đầu không thôi.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, việc này liền xem như định ra rồi.

Đại Kim Điều bắt đầu vui vẻ, chậm rãi trượt đi qua, nói: “Đến đến, về sau các người hãy theo ta Lão Kim a, Đại sư huynh bề bộn, tự nhiên không thể chăm chăm vào các người luyện đan, cái này sống ta Lão Kim ôm rồi, về sau luyện ra đan, trước cho ta xem!”

“Vâng, kim điều sư huynh...”

Ngô Uyên bọn người cung kính đáp ứng.

Đại Kim Điều nhưng lại trừng mắt: “Các người bảo ta cái gì”

Ngô Uyên khẽ giật mình, cười khổ thay đổi cái xưng hô: “Đã mình bạch, điều gia...”

Đại Kim Điều lập tức vui vẻ, run cánh ngựa mặt lên trời cười dài, một bộ không ai bì nổi bộ dáng.

Hiện nay Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong. Có thể nói ngoại trừ cực cá biệt người bên ngoài, cũng đã kết đội mà đi rồi, không có hấn. Cái nhân trong bàn cờ thật sự quá nguy hiểm, một mình hành tẩu. Nói không chừng lúc nào đã bị người trao đi làm tế phẩm, mặt khác mặc dù không có bị người chớp tới, trong bàn cờ vô cùng nhiều hung hiểm, một người ứng phó, cũng có chút phiền phức, tại săn giết Kỳ Quỷ thời điểm, càng là nguy hiểm.

Theo ngoài ý muốn gặp được Đại Kim Điều bọn người, Mạnh Tuyên cũng tổ nổi lên như vậy cái kỳ quái tiểu đội. Liền thú thêm người, cũng có mười cái.

Mạnh Tuyên đi ở phía trước, kim điều vung cánh, ở bên cạnh bay lên mọi nơi giam khống.

Bởi vì Thượng Cổ Kỳ Bàn nội tràn đầy cấm chế, mặc dù là nó, cũng không dám phi được rất cao, tối đa chỉ dám bay lên 30 trượng tả hữu.

Mà Hắc Giao tắc thì chạy tại Mạnh Tuyên bên cạnh thân, Mặc Linh Tử ở phía sau áp trận, Đan Nguyên môn đệ tử tắc thì đều may dạn mặt dày lách vào tại chính giữa, bọn hấn tự nhiên là sợ gặp được nguy hiểm. Điểm này Mạnh Tuyên trong nội tâm

minh bạch, nhưng cũng không có nói toạc.

Trên đường đi, cũng là đụng phải mấy nhỏ đội ngũ. Hư xem nhìn - chăm chú theo dõi Mạnh Tuyên bọn người, mỗi đến lúc này thời điểm, phi xem trọng được xa Đại Kim Điều tự uy phong lẫm lẫm hạ xuống giữa không trung, xông đám người kia hét lớn: “Oanh, phía trước cháu trai, con mắt trừng lớn điểm, gan dám trêu chọc chúng ta Đông Hải thú bang ư không thấy được Thiên Trì Đại sư huynh Mạnh Tuyên lúc này sao không muốn chết cũng sắp điểm lẫm...”

“Thú bang Thiên Trì Mạnh Tuyên!”

Đã nghe được cái này âm thanh la hét, đôi thủ tất cả đều bỏ đi địch ý, chậm rãi lui đi.

Đại Kim Điều dương dương đắc ý. Mạnh Tuyên lại hận đến nghiến răng, cái thằng này lúc nào đem cái này tiểu đội gọi thành thú giúp

Bất quá mắng vài câu. Đại Kim Điều tự giả bộ như nghe không được, thấy người hay vẫn là trước sau như một.

Mặc Linh Tử ở phía sau đi theo hắc hắc cười không ngừng. Cuối cùng cũng làm cho Mạnh Tuyên ném đến bị người kéo tiến thú trong đồng cảm giác.

Lúc trước hấn rơi vào cái này thú trong đồng, tự là bị Mạnh Tuyên đã lừa gạt đi.

Đại Kim Điều cùng cái thẩu bá tựa như tuyên truyền hiển nhiên là hữu hiệu, thú bang thanh danh rất nhanh đánh ra.

Kỳ Bàn bên trong, rất nhiều thế lực xa xa chứng kiến Đại Kim Điều bay tới rồi, lập tức tự chọn rút đi.

“Chạy mau, thú đến rồi...”

Càng có quá mức, trực tiếp đem Mạnh Tuyên cũng nói đi vào: “Mau lui lại đi, thú Mạnh Tuyên tới rồi...”

Đại Kim Điều thấy mình vô luận bay về phía ở đâu, chúng tu sĩ đều làm thú chỉ tán, trong nội tâm đắc ý không được, hướng Mạnh Tuyên khoe khoang: “Thế nào ta Lão Kim cái này lớn

tiếng dọa người chi mà tính, làm không tề a ”

Mạnh Tuyên cắn răng chỉ vào nó, kêu lên: “Người xuống, chúng ta là hảo huynh đệ, ta khẳng định đánh không chết người!”

Đại Kim Điều tự biết đuối lý, trên không trung hắc hắc cười không ngừng, không ngừng đi lòng vòng tử, tựu là không chịu xuống dưới.

Bất quá vui quá hóa buồn, ngay tại nó trên không trung đi lòng vòng giờ Tý, đột nhiên một đạo thanh quang từ phương xa tập đi qua.

“Coi chừng!”

Mạnh Tuyên hét to cùng một chỗ, lập tức nhảy dựng lên, Tam Thập Tam Kiếm tạt vung, một đạo kiếm quang cực xông lên thiên.

Đại Kim Điều tu vi khá thấp, còn không có phát hiện đạo kia thanh quang, còn tưởng rằng Mạnh Tuyên là muốn chém nó, bị hù hét to một tiếng, vội vàng hướng bên trên bay đi, một bên phi một bên kêu to: “Chỉ đùa một chút mà thôi, người Tâm nhãn như thế nào nhỏ như vậy a...”

Còn chưa có nói xong, đạo kia thanh quang dĩ nhiên đánh tại nó trên người, may mắn Mạnh Tuyên kiếm quang đi kịp lúc, đem đạo kia thanh quang cản trở xuống, mới không có trực tiếp đâm nhập Đại Kim Điều lồng ngực, mà là lệch ra đi một tí, đem nó cánh đâm xuyên qua.

“Con mẹ nó, đau chết lão tử rồi...”

Đại Kim Điều hét thảm một tiếng, từ không trung rớt xuống.

Mà Mạnh Tuyên cũng vào lúc này, nhảy lên tán cây, lạnh lùng hướng phía công kích đánh úp lại phương hướng nhìn lại.

Đã thấy hơn nghìn trượng bên ngoài, một tòa núi hoang đỉnh núi, một cái đầu đội hắc quan thanh thiếu niên chính chậm rãi thu tay về ở bên trong một trương Thanh sắc đại cung, theo hần đứng dậy, cái kia đại cung hóa thành một đạo thanh quang, biến mất tại trong tay của hần, hần cũng đang cười lạnh hướng

bên này nhìn sang, nhìn thấy Mạnh Tuyên nhảy lên tán cây, hần lạnh giọng cười nói: “Thú bang quả nhiên rất thích hợp ngươi, đáng tiếc Thiên Trì Mạnh Tuyên cái này tên tuổi, còn dọa không đến bốn công tử, tại đây Kỳ Bàn bên trong, sớm muộn gì muốn ngươi chết tại bốn công tử dưới tên...”

Âm sóng cuộn cuộn, xa xa truyền tới, có thể thấy được người nộ tu vi cũng là rất mạnh.

“Ngươi là người nào Mạnh mẽ cùng ngươi có gì thù hận ”

Mạnh Tuyên đề khí quát lạnh, hần chưa bao giờ thấy qua người này, lại càng không biết cùng hần có cái gì thù hận.
(chưa xong còn tiếp)r580

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 159 : Kỳ Phù

Chương 159: Kỳ Phù

“Ha ha...”

Công tử kia cười to: “Người như cùng ta có thù hận, đã sớm chết rồi, như thế nào sẽ để cho người sống đến bây giờ hử, bốn công tử muốn giết người, là vì người đắc tội tiểu mỹ nhân của ta nhi... Hôm nay cái này một mũi tên, tính toán làm lễ gặp mặt, bốn công tử vội vã tiến vào Kỳ Bàn đệ nhị trọng, người như có gan, đại khái có thể theo tới, bốn công tử có thể là có chút không thể chờ đợi được, trăm người đầu người rồi... Ha ha!”

Trong tiếng cười lớn, hắn quay người ôm lấy một cái tiểu cô nương, tại mặt hôn lên thân, trong tiếng cười lớn, quay người hạ sơn.

Cô bé kia nằm ở nam tử này trên lưng, hướng phía Mạnh Tuyên chỗ phương vị nhìn sang, dùng tu vi của nàng, nhìn không tới mười dặm xa như vậy, nhưng nàng biết rõ Mạnh Tuyên có thể trông thấy nàng, liền cố ý lộ ra một tia ngọt ngào đáng tươi cười, giống như là phi thường đắc ý.

“Người nọ là...”

Mạnh Tuyên lông mày dần dần nhíu lại, dùng một chút thời gian, nhớ tới cái tên này: “Tiêu Tình!”

Nàng như thế nào cũng tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn

Cái kia hắc quan nam tử là ai

Mạnh Tuyên biết rõ Tiêu Tình tiến nhập thanh tòng tiên môn, nhưng nhìn hắc quan nam tử tu vi không thấp, nếu là thanh cùm núi tiên môn đệ tử, chính mình không có đạo lý không biết hắn, nghĩ đến hơn phân nửa cũng không phải là thanh tòng tiên môn đệ tử.

Nhất thời suy nghĩ không thông, Mạnh Tuyên liền không hề suy nghĩ, cảm thấy nhiều hơn lưu ý là được.

Nhảy xuống tán cây, kiểm tra một chút Đại Kim Điều thương thế.

Đã thấy tại nó trái cánh bên trên, một cánh Thanh Đồng mũi tên xỏ xuyên qua toàn bộ cánh, Mạnh Tuyên thấy được cái này Thanh Đồng mũi tên không khỏi nao nao, bởi vì này mũi tên tài liệu, tựa hồ cùng hắc chỗ cầm Binh Tự binh bài cực kỳ giống nhau. Đang muốn nhô xuống đến cẩn thận quan sát một chút, đã thấy cái này Thanh Đồng mũi tên vậy mà thời gian dần qua trở thành nhạt rồi, rồi sau đó triệt để biến mất. Tại Đại Kim Điều trên cánh. Chỉ để lại một cái miệng vết thương.

“Chẳng lẽ... Cái này là Kỳ Bàn ở bên trong Cung Tự Phù ”

Đan Nguyên môn các đệ tử cũng vây quanh bang Đại Kim Điều trị thương. Gặp được bộ dạng này tràng ảnh, lập tức có chút kinh hoảng.

“Cung Tự Phù ”

Gặp Mạnh Tuyên nhìn sang, Đan Nguyên môn Ngô Uyên liền chăm chú giải thích nói: “Thì ra là cái gọi là Kỳ Bàn mệnh bài, ta nghe sư phó nói, đây là dùng Thượng Cổ Kỳ Bàn bốn nguyên quy tắc luyện hóa mệnh bài, người nắm giữ liền có thể lợi dụng trong bàn cờ theo một qui tắc, những này mệnh phù, cùng sở hữu bảy loại. Theo thứ tự là Vương Tự Phù, Nô Tự Phù, Sư Tự Phù, Thử Tự Phù, Chiến Tự Phù, Cung Tự Phù cùng Binh Tự phù.”

“Mỗi một chủng mệnh bài, cũng có thể lợi dụng một loại quy tắc, mà cái này Cung Tự Phù, là xa kích, vốn Thượng Cổ Kỳ Bàn nội che kín cấm chế, tiến nhập trong đó, tu sĩ cũng không có thể cuội gió phi hành, cũng không thể thi triển phi kiếm hoặc pháp thuật xa kích, nhưng kiềm giữ Cung Tự Phù người, nhưng có thể bỏ qua cái này một cấm chế. Tại xa khoảng cách xa bên ngoài phát động công kích, tựa như vừa rồi mũi tên kia đồng dạng...”

“Nguyên lai tựa là cùng loại với pháo tác dụng...”

Mạnh Tuyên trầm mặc lại. Hắn đôi tượng quân cờ cũng không xa lạ gì.

Bất quá hắn cũng biết, cờ vua tuy nhiên truyền lại từ tại Hoàng Đế, nhưng đã trải qua ngàn vạn năm diễn biến, sớm cũng không phải là năm đó bị Hoàng Đế sáng tạo ra lúc bộ dáng rồi, chỉ có điều theo một qui tắc còn có chút tương tự.

Cái này Kỳ Bàn được xưng là Thượng Cổ Kỳ Bàn, bên trong quy tắc tự nhiên đều là Thượng Cổ lúc bộ dáng.

“Như thế lại phải cẩn thận chút ít rồi, hắn có thể công kích đến ta nhóm, chúng ta lại công kích không đến bọn hắn, chỉ có thể bị động phòng thủ...”

Mạnh Tuyên nhíu chặt mày, trong tay hắn chỉ có một miếng Binh Tự phù, gặp tình huống như vậy, xác thực rất khó ứng phó.

Khá tốt Đại Kim Điều chỉ là bị thương cánh, xoa được nô thú nước miếng về sau, rất nhanh có thể phục hồi như cũ.

Chỉ là trong khoảng thời gian này không cách nào phi hành, đương nhiên, hiện tại đánh chết nó cũng không chịu lại bay đến thượng diện đi dò đường rồi, cũng không chịu thành thành thật thật trên mặt đất đi đường, mà là lại để cho Đan Nguyên môn mấy người đệ tử làm cái đại cẩu cứu thương, mang hắn đi.

Mạnh Tuyên lúc này thời điểm, cũng nhớ tới vừa mới chính mình gắn lại một kiếm kia quá trình.

Hắn mơ hồ cảm thấy, theo hư huyết phá vỡ, hắn thần niệm càng ngày càng lớn mạnh rồi.

Vừa rồi mũi tên kia, tuy nhiên là tự ngoài mười dặm phóng tới, nhưng kỳ thật nhanh như thiểm điện, người bình thường căn bản phản ứng không kịp.

Bởi vì bình thường tu giả, cảm ứng được công kích của địch nhân, ngoại trừ thích hợp phong các loại mẫn xem xét bên ngoài, đại bộ phận đều dựa vào đối với đối thủ sát khí cảm ứng, mà cái kia hắc quan thanh niên tự ngoài mười dặm phóng tới một mũi tên, khoảng cách quá xa, Mạnh Tuyên chờ người

không thể cảm ứng được xa như vậy sát khí, mà cái này một mũi tên lại cơ hồ là rời dây cung tức đến, căn bản không dung người có giữa đường phát giác thời gian.

Nói cách khác, cái này một mũi tên, kỳ thật vốn là tất trúng một mũi tên.

Thế nhưng mà Mạnh Tuyên lại sớm cảm giác đã đến, kịp thời ra tay, đem cái này một mũi tên đánh lệch ra.

Nếu không có hắn sớm ra tay, Đại Kim Điều chắc hẳn đã bị cái này một mũi tên bắn thủng chỗ hiểm.

“Kỳ Bàn ở trong, nguy cơ trùng trùng, ta phá vỡ hư huyết tiến trình muốn nhanh hơn...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm âm thầm làm hạ quyết định.

Lúc này đây hắn có thể sớm biết trước, cũng không dám cam đoan tiếp theo cũng có thể sớm biết trước.

Vốn hữu hiệu nhất phương pháp, tựu là đem đám người kia chém, thế nhưng mà Kỳ Bàn bên trong, bất tiện ngự không, nhưng không cách nào đuổi theo mau.

Kể từ đó, đôi mắt như vậy vô hình uy hiếp, chỉ thì có mau chóng tăng lên cảm giác của mình năng lực, phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện rồi.

Hắn phá vỡ hư huyết tốc độ, cũng muốn nhanh hơn.

“Đại sư huynh, thật sự muốn đi vào đệ nhị trọng ư” .

Đứng tại Kỳ Bàn đệ nhất trọng cùng đệ nhị trọng chỗ giao giới, Mặc Linh Tử mở miệng hỏi.

Những người khác cũng đều nhìn qua Mạnh Tuyên, hiển nhiên là vừa rồi mũi tên kia lại để cho bọn hắn có chút lòng còn sợ hãi.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nhìn bọn hắn liếc, nói: “Ta là nhất định phải tiến, các người có thể lựa chọn lựa lại hoặc là theo ta đi vào, đương nhiên, một ít lời ta cũng muốn nói ở phía trước, ta chỉ muốn tại các người bên người, sẽ gặp đem hết toàn lực

bảo hộ các người, nhưng Kỳ Bàn bên trong, nguy cơ trùng trùng, ta cũng không có nắm chắc nhất định hộ các người chu toàn, một ít tất yếu chuẩn bị tâm lý, các người hay là muốn có!”

Nghe xong hần lời nói này, sau lưng mấy người hơi chút do dự, riêng phần mình lộ ra bất đồng biểu lộ đến.

Mặc Linh Tử dẫn đầu nói: “Ta với người đi vào, đã tiến vào Kỳ Bàn, không có ý định tại đệ nhất trọng ở bên trong pha trộn!”

Đại Kim Điều cũng cái cổ xiêu vẹo xâu mắt quái khiêu mà nói: “Không tiến vào làm sao tìm được cái thằng kia báo thù Đi đi đi, không đi là cháu trai!”

Ngô Uyên nghe xong khẽ giật mình, cười khổ nói: “Đan Nguyên môn hạ, ngược lại là thường xuyên ra vẻ đáng thương, nhưng cái này Kỳ Bàn đệ nhị trọng, hay là muốn tiến!”

Mạnh Tuyên nghe vậy cười cười, liền dẫn đầu về phía trước mặt cầu đá đi đến.

Phía trước cổ lộ đã trướng dừng lại, một đầu đai lưng ngọc dòng sông xỏ xuyên qua cả tòa Kỳ Bàn, theo đông mà đến, đi tây mà đi, cũng không biết khởi nguyên ở đâu, cuối cùng lại ở nơi nào, cái này nhánh sông, là Kỳ Bàn đệ nhất trọng cùng thứ hai được phân giới rồi. Tại đây dòng sông bên trên, lại mỗi cách mười dặm tả hữu, liền có một đạo cầu đá khoác lên trên sông, đã qua kiều, là tiến nhập Kỳ Bàn đệ nhị trọng rồi.

Mặc Linh Tử bọn người trực tiếp liền đuổi kịp rồi, Đan Nguyên môn đệ tử liếc nhau một cái, cũng đi theo.

Bọn hần tự nhiên cũng minh bạch, vô luận như thế nào, đều khó có khả năng một mực ở lại tít mãi bên ngoài, đã không cách nào tìm được tốt nhất Linh Dược đến luyện tăng thêm đan, cũng hái không đến tốt Linh Tê Thảo, tiến vào Chân Linh cảnh nắm chắc không đủ đại.

Hơn nữa, bọn hần cũng đã quyết định chủ ý muốn cùng định Mạnh Tuyên rồi, ít nhất có thể đạt được hần che chở.

Nếu không có Mạnh Tuyên bảo hộ, bọn hần vô luận ở đâu đều

không sai biệt lắm, dù sao gặp phải nguy hiểm đều không thể giải quyết!

Hiện tại không có Đại Kim Điều phi trên không trung hô số, một ít phiền toái không cần thiết tự nhiên cũng sẽ nhiều chút ít.

Cầu đá đầu kia, có không ít tu sĩ tụ tập, thoát nhìn thực lực đều không kém, ánh mắt thỉnh thoảng quét về phía cầu đá, đánh giá theo đệ nhất trọng Kỳ Bàn tới người, thỉnh thoảng thấp giọng nghị luận vài tiếng, vung hai cái trong tay binh khí, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Mạnh Tuyên bọn người vừa mới bước lên cầu đá, liền có luồng nhô người đồng thời chú ý tới bọn hắn.

Cách đó không xa, bên trái có một đội tu giả nhìn qua thấy bọn họ, ước chừng mấy chục người, hình như có bất thiện chi ý.

Mà ở phía bên phải ước hơn mười trượng chỗ địa phương, cũng có bảy tám cái tu giả, người mặc đồng dạng ăn mặc, làm như đồng nhất môn nhân.

Gặp được đang tại qua cầu Mặc Linh Tử và Đại Kim Điều về sau, trên mặt lập tức lộ ra cừ hận chi ý.

Bên trong một cái áo trắng nữ tử, tuổi chừng ba mươi mấy tuổi, có phần có vài phần tư sắc, nhưng làm việc nhưng có chút bur hãn, hét lớn một tiếng, liền hướng phía Mạnh Tuyên bọn người chạy vội tới, còn lại mấy người thấy thế, cũng riêng phần mình trường kiếm vọt tới.

Mạnh Tuyên lúc ban đầu lưu ý đến, nhưng lại bên trái đám kia tu giả.

Một là đám người kia nhân số phân đông, còn nữa đám người kia ở bên trong, có mấy người khí cơ cường đại, tu vi có chút không kém.

Mạnh Tuyên không muốn bằng bạch cùng bọn họ khởi tranh chấp, liền ánh mắt lăm lăm, phóng ra một đạo khí cơ, dùng làm cảnh bày ra.

Đám người kia cảm ứng được rồi, lập tức đã minh bạch Mạnh

Tuyên không phải bọn hăn có thể đôi phó, lập tức hành quân lạng lẽ, lạng yên rút đi.

Cái này ti khí cơ, đồng dạng cũng bị mặt phải đám kia tu sĩ cảm ứng được rồi, lập tức sắc mặt kịch biến.

Bọn hăn lúc này đã chạy vội tới Mạnh Tuyên bọn người bên cạnh thân mười trượng vị trí, lại bỗng nhiên thân thể cứng ngắc, xấu hổ đứng ngay tại chỗ.

“Nguyên lai là các người, thật sự là đập phá giày sắt không kiếm chỗ, được đến toàn bộ không uống phí công phu a...”

Mặc Linh Tử gặp được bọn này tu sĩ, sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, giọng cảm hận kêu lên.

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, phải nhìn bên người nữa Hắc Giao và Đại Kim Điều cừu hận ánh mắt, cũng lập tức đã minh bạch là chuyện gì xảy ra rồi.

Bọn này tu sĩ, dĩ nhiên là mới vào Kỳ Bàn lúc chặn giết Mặc Linh Tử bọn người đám người kia, bọn hăn đối với Mặc Linh Tử mấy cái cừu hận giá trị ngược lại là rất cao, xa xa nhìn thấy, lập tức đằng đằng sát khí lao đến, chỉ là tại cảm ứng được Mạnh Tuyên phóng thích khí cơ về sau, lập tức dọa sắc mặt tái nhợt, biết rõ chính mình trong những người này, không người là Mạnh Tuyên đối thủ, thế nhưng mà đã chạy đến trước mặt rồi.

“Hiểu lầm... Hiểu lầm... Chúng ta nhận lầm người...”

Đám kia ở bên trong người, đứng ra một cái ước chừng ngoài năm mươi tuổi hơi già đầu, xem khí cơ tại chân khí cửu trọng.

Hăn cười mỉa một tiếng, muốn dắt cái kia về mặt phần nô nữ tử ly khai, đồng thời thấp giọng nói: “Ủa xù muối, nghe lời của ta, nhanh chóng rút đi, trong những người này vậy mà đi ra một cao thủ, đã không phải là cái kia chờ dê béo rồi...”

“Ta mặc kệ, hiện tại ta muốn chém cái kia đồ khốn...”

Nữ tử kia lại không chịu rút đi, phần nô hướng về phía Mặc Linh Tử quát: “Thương thế của người ngược lại là phục hồi như cũ, có thể là đệ đệ ta cũng tại đã trúng người một kiếm về

sau, nôn ra máu chết rồi, hôm nay ta muốn giết ngươi, thay hân báo thù!”

“Ai cho các ngươi trước mai phục chúng ta lại vẫn hữu lễ ”

Đại Kim Điều khí theo trên cánh cứu thương nhảy xuống tới, lớn tiếng ồn ào.

“Đồ khôn đẹp mao súc sinh, đệ đệ của ta thù, cũng có một phần của ngươi, hôm nay ngươi cũng muốn chôn cùng!”

Cô gái này kêu to, trong lúc đó đánh ra một đạo kiếm quang, hướng về Mặc Linh Tử chém tới. (chưa xong còn tiếp...) ()

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 160 : Ủy khuất

Chương 160: Ủy khuất

“Ba ba...”

Mặc Linh Tử lúc này còn có thương tại thân, không tiện ra tay, nhưng Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không để cho hắn bị nữ nhân này bị thương, hừ lạnh một tiếng, đột nhiên bày tay trái nâng lên, trên bàn tay lôi sáng lóng lánh, trực tiếp đánh vào đạo kia kiếm quang bên trên. Kiếm quang cùng Lôi Quang va chạm, giúp nhau chôn vùi, vàng sáng đại tác, rồi sau đó kiếm quang đột nhiên biến mất tại không khí ở bên trong, không có một điểm dấu vết lưu lại.

Lạnh thấu xương buồn bã kiếm quang, vậy mà trực tiếp bị hắn một chương này chỉ lực cho chôn vùi rồi.

“Yên muội, mau lui, chúng ta không phải là đối thủ của hắn...”

Lão giả nhìn xem Mạnh Tuyên trên lòng bàn tay Lôi Quang cùng sau lưng của hắn Tam Thập Tam Kiếm, trong nội tâm dâng lên một cỗ khí lạnh, bay thẳng trên đỉnh đầu.

Chẳng lẽ là cái kia tên sát tinh

Lão giả tuy nhiên tuổi đại, tu vi lại thấp, chỉ có chân khí cửu trọng Trung giai không đến thực lực, lúc này đây tiến đến, vốn chính là thừa dịp cái này ngàn năm khó gặp gỡ, có thể không cần lên lôi đài chém giết tự tiến đến đụng cơ duyên cơ hội, tiến đến vật lộn độ sức, bởi vậy tại đoán được Mạnh Tuyên thân phận về sau, hắn là tuyệt đối không muốn cùng Mạnh Tuyên phát sinh tranh chấp, hay vẫn là bảo trụ cái mạng nhỏ của mình quan trọng hơn.

Tiếng gầm ở bên trong, hắn dắt nàng kia cánh tay, tự muốn chạy trốn.

Nhưng mà ở thời điểm này, Mạnh Tuyên đã lạnh lùng mở miệng: “Đã đến rồi, tựu lưu lại a!”

Đang khi nói chuyện, hắn bỗng nhiên lao đến, theo tâm ý khẽ động, một lướt 30 trượng, gần ở đám người kia sau lưng.

Hắn đã sử dụng Kỳ Bàn Binh Tự phù lực lượng, xoay mình hồ lệch vị trí, đám người kia thậm chí còn không có kịp phản ứng.

Lão giả kia lập tức lấp bắp kinh hãi, bang một tiếng đem kiếm rút ra.

Mạnh Tuyên Tam Thập Tam Kiếm cũng bay lên, huyền ở giữa không trung, thân nhiên nói: “Ngươi như xuất kiếm. Ta đây cũng xuất kiếm!”

Lão giả kia nghe vậy. Trên mặt biểu lộ lập tức cứng đờ.

Âm thầm cân nhắc thoáng một phát song phương thực lực. Hắn hay vẫn là một tiếng than nhẹ, đưa trong tay kiếm để xuống.

Mặt khác mấy người đệ tử, cũng do dự một chút, buông xuống trong tay kiếm.

Nàng kia trên mặt có chút giận dữ, tựa hồ muốn ra tay, nhưng Mạnh Tuyên lần này, đã hù đến nàng, không dám lại mạo muội xuất thủ.

Mặc Linh Tử bọn người thấy thế. Cũng đuổi đi theo, biểu lộ giận dữ nhìn xem đám người này.

Mạnh Tuyên hỏi: “Mặc Linh Tử sư đệ, Hắc Giao huynh, là cái này nhóm người ở bên trong cái đó một cái đã thương người nhóm ”

Mặc Linh Tử cười lạnh nói: “Làm tổn thương ta chính là cái người kia cũng trong ta một kiếm, nghe nàng cơn tức này, đã bị chết!”

Hắc Giao tắc thì ti ti lên tiếng, đầu hướng phía đầu lĩnh kia lão giả gật.

Lão giả bỗng nhiên biến sắc, kêu lớn: “Chư vị đạo hữu, thật sự

là hiểu lầm, dù sao các ngươi tuy nhiên bị thương. Chúng ta thực sự không có chiếm tiện nghi, không bằng như vậy huề nhau. Thả chúng ta một con đường sống như thế nào ”

Mạnh Tuyên cười cười, không để ý tới hắn, loại sự tình này thậm chí nghĩ huề nhau, người này cũng thật sự là đánh chính là một bộ tốt bàn tính.

Quay người hướng Hắc Giao nói ra: “Giao huynh, cần ta xuất thủ tương trợ u” .

Hắc Giao lão đại lắc, lại là ti ti kêu hai tiếng, lại tựa hồ như không có ra tay ý tứ.

Đúng lúc này, Đại Kim Điều chen miệng nói: “Đại sư huynh, hắc lão Tứ là nói, chỉ cần lão nhân kia đem trên tay hắn cái kia miếng mệnh phù giao ra đây, nó có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước, đem phía trước Lương Tử xóa đi!”

“Mệnh phù ”

Mạnh Tuyên thoáng qua khẽ giật mình, nhìn phía lão giả kia.

Lão giả sắc mặt cũng là đột nhiên thay đổi, lui về sau một bước, lạnh giọng nói: “Vị đạo hữu này, lão phu có mắt như mù, bị thương bằng hữu của ngươi, các ngươi nếu như muốn muốn cùng thường, vô luận là linh thiết hay vẫn là Linh Dược, lão phu phạm là sở hữu, cũng có thể hai tay dâng, nhưng cái này miếng mệnh phù cũng đừng nghĩ rồi, đây là lão phu tại đây Thượng Cổ Kỳ Bàn ở trong, duy nhất cấy vào, tuyệt đối sẽ không giao ra đây!”

“Cừu ca ca, ngươi theo chân bọn họ nói cái gì nói nhảm, dù sao ngươi có binh bài tại thân, giết bọn chúng đi!”

Nàng kia giận dữ nói ra, vậy mà tại giựt giây lão giả ra tay.

Lão giả kia ánh mắt nhìn lướt qua Mạnh Tuyên bọn người, thờ dài một tiếng, lạnh nhạt nói: “Yên sư muội, từ khi ngươi hạ gả cho ta, ta vẫn xuất phát từ nội tâm ồ tử thương ngươi, mà ngay cả ngươi cái kia lại ngang ngược lại phế vật đệ đệ, cũng một mực cho ngươi chiếu cố, chỉ tiếc hắn đúng là vẫn còn không có tiên duyên, tiến nhập Kỳ Bàn trận chiến đầu tiên tự chết rồi, mà ngươi lại chết sống phạm ngu xuẩn... Chậm, ngươi

phải chết, lão tử có thể không bồi người, trước khi đi lão phu giúp người cái tâm nguyện, thay đệ đệ của người báo thù, cũng coi như không phụ lòng người rồi...”

Nói xong lời cuối cùng lúc, hắc thanh âm rồi đột nhiên đề cao, một tay lấy nàng kia hướng Mạnh Tuyên đẩy đi qua, chính mình lại bỗng nhiên lui về phía sau một bước.

Chuyện kỳ quái đã xảy ra, tại hắc khi lui về phía sau, thân hình vậy mà trong thời gian ngắn biến mất tại không khí ở bên trong.

Thậm chí liền trên người hắc khí cơ, cũng đột nhiên biến mất.

Cũng đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên lấp bắp kinh hãi, quát: “Mặc Linh Tử coi chừng!”

Trong tiếng hét vang, hắc đột nhiên về phía trước nhảy ra một bước, Tam Thập Tam Kiếm hướng về Mặc Linh Tử trước người nhảy lên.

“Đương” một tiếng, trong hư không, vậy mà nhấp nhoáng một chuỗi Hỏa Tinh.

Mạnh Tuyên lại là một bước đuổi kịp, Tam Thập Tam Kiếm bỏ xuống, trăm tiến không khí ở bên trong.

Nhưng mà Tam Thập Tam Kiếm chỗ hướng, rõ ràng không có vật gì, không trung lại hết lần này tới lần khác vang lên hét thảm một tiếng, một chuỗi máu tươi sụp đổ tung tóe đi ra.

Theo máu tươi sụp đổ tung tóe đi ra, trên mặt đất vang lên “Phốc” một tiếng, hình như có người té ngã.

Sau nửa ngày về sau, lão giả thân hình trên mặt đất hiện ra, trên lưng một vết thương xâm nhập đáy lòng, dĩ nhiên không sống nổi.

Mà trong tay hắc, tắc thì nắm bắt một miếng lệnh phù, trên đó viết một cái “Đâm” chữ.

Mạnh Tuyên sắc mặt trầm trọng, hắc không nghĩ tới, lão giả này trong tay, thậm chí có một miếng như vậy mệnh phù, có thể tàng hình, thậm chí liền khí cơ cũng có thể che dấu. Lão

giả này là dựa vào này phù, ẩn nấp thân hình, muốn một kiếm giết chết Mặc Linh Tử, sau đó cướp đường mà đi, chỉ có điều, hắn lại không nghĩ rằng Mạnh Tuyên thần thức cường đại, tại ba trượng ở trong, có thể cảm ứng được hắn hướng đi.

Tại phát giác lão giả này hướng Mặc Linh Tử phóng đi thời điểm, Mạnh Tuyên liền tỉnh ngộ đã đến mục đích của hắn, vội vàng một kiếm thò ra, vừa mới cách ở hắn đâm về Mặc Linh Tử một kiếm, nếu là phản ứng chậm trễ một cái, Mặc Linh Tử cái này hội tụt bị mất mạng rồi.

“Cừu ca ca...”

Nàng kia hét thảm một tiếng, phốc ngã xuống lão giả trên người, gào khóc.

“Các người... Các người giết đệ đệ của ta còn không tính, lại đem phu quân ta cũng đã giết...”

Nữ tử khóc sau nửa ngày, bỗng nhiên xoay đầu lại, hung hăng nhìn xem Mạnh Tuyên bốn người: “Ta Mạc Yên tuy nhiên là nữ lưu thế hệ, hôm nay cũng với các người liều mạng...”

Đang khi nói chuyện. Nàng bỗng nhiên thò tay hướng cái kia miếng mệnh phù bên trên chộp tới.

Nhưng mà Mạnh Tuyên tốc độ nhanh hơn. Tam Thập Tam Kiếm nhảy lên. Đem mệnh phù chộp bay lên, lọt vào Mặc Linh Tử trong tay.

“Ta muốn giết ngươi!”

Nàng kia gấp lấy mạng phù vô vọng, giọng căm hận kêu lên, bỗng nhiên thò tay cầm lên trong tay trường kiếm, hướng về Mạnh Tuyên đâm đi qua.

Nhưng mà tu vi của nàng chỉ có chân khí bát trọng tả hữu, Mạnh Tuyên thì như thế nào hội đem nàng để vào mắt

Tam Thập Tam Kiếm nhẹ nhàng một dập đầu, cô gái này trong tay trường kiếm đã bay đi ra ngoài!

“Các người... Uông là tiên môn đệ tử, như thế vô sỉ. Khi dễ ta một cái nữ lưu thế hệ...”

Mạc Yên giọng căm hận hét to một tiếng, cũng nhận thức đến cùng Mạnh Tuyên tu vi chênh lệch, lại là dốc sức liều mạng khóc lớn.

Mạnh Tuyên có chút im lặng, cô gái này đạo lý thật sự là có chút rất khó lý giải.

Vốn chính là các nàng trước chặn giết Mặc Linh Tử bọn người, kết quả đem Mặc Linh Tử đả thương về sau, nhưng cũng bị Mặc Linh Tử phản kích giết chết đệ đệ của hắn, nàng lại đem thù tính toán đã đến Mặc Linh Tử trên đầu, mà lão giả kia, cũng là tại hướng Mặc Linh Tử ra tay thời điểm, bị chính mình đánh chết. Đây hết thảy có thể nói đều là gieo gió gặt bão, có thể nàng còn cảm thấy ủy khuất.

Mà xem nàng cái kia ủy khuất khóc lớn bộ dáng. Vậy mà không giống như là làm bộ.

“Ta đều cảm giác giống như thật là chúng ta khi phụ nàng tựa như...”

Đại Kim Điều vút lên một khóa đan dược, miệng một trương tiếp được rồi, ục ục ồn ào hướng Ngô Uyên nói ra.

Ngô Uyên cũng rất bất đắc dĩ, nhún vai, tỏ vẻ chính mình cũng chưa từng thấy qua người như vậy.

“Là cái nào tiên môn đệ tử, gắng phải khi dễ một nữ tử”

Đúng lúc này, một cái giòn giòn già già thanh âm truyền tới.

Đã thấy cầu đá phía bên phải, đi tới bốn năm cái nhạ hoàng y sam đệ tử, góc áo bên trên thêu lên một ít cổ chữ triện, lộ ra khí chất Thoát Tục.

Cầm đầu nhưng lại một cái tiểu cô nương, ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, quần áo kiểu dáng cùng bọn họ tương tự, nhưng nhan sắc nhưng lại màu trắng, bộ dáng ngọt ngào, chỉ là trên mặt lại mang theo một tia giận tái đi, biểu lộ càng là có loại áo liệm thành tựa như ngậy thơ. Để người chú ý nhưng lại, tại bên người nàng, lơ lửng một đóa chưa tách ra màu xanh nhạ nộ hoa, làm như trời sinh, không phải là chân khí điều khiển, rất là huyền diệu.

Tại nàng thân tắc thì cùng một cái hai mươi mấy tuổi thanh thiếu niên, ngày thường khí vũ hiên ngang, lỗi lạc tiêu sái, trên lưng phụ lấy một cây chủy ở màu đen nạm vàng trường trong túi binh khí, cũng không phải biết là côn hay vẫn là trường thương. Những thứ khác ba bốn đệ tử, tắc thì cùng ở bên cạnh hắn.

Cái kia nói chuyện, đúng là đi tuốt ở đằng trước nữ hài, mang theo giận tái đi nhìn sang, trong mắt lại có một tia lạnh thấu xương chỉ khí.

“Tiên tử cứu mạng, bọn hắn vì đoạt chúng ta Thứ Tự Phù, trước hết giết đệ đệ của ta, lại giết phu quân ta, hôm nay lại muốn giết ta...”

Mạc Yên thấy bọn này tu sĩ, lập tức như bắt được cây cỏ cứu mạng bình thường, hướng bọn hắn kêu lớn lên.

“Thứ Tự Phù ”

Cái kia theo ở phía sau cảm y người thanh niên nao nao, lộ ra một tia chơi muội thần sắc.

“Vị này phu nhân, ngươi không cần sợ, đám người kia như thế nào khi dễ ngươi, chỉ bằng nói cùng ta biết, ta sẽ thay ngươi làm chủ...”

Đi ở phía trước nữ hài nghe vậy thì là giận dữ, lạnh lùng quét Mạnh Tuyên bọn người liếc, lại cúi đầu xuống, nhẹ lời hướng Mạc Yên nói ra.

“Tiên trưởng cứu mạng, chính là cá nhân, trên người khí tức lạnh như băng, xem xét tựa không giống như là người tốt, hắn muốn đoạn giết chúng ta, coi như thu thập Linh Tê Thảo tế phẩm, đệ đệ của ta thực lực không bằng hắn cao, bị hắn giết rồi, có thể hắn lại vẫn không chịu bỏ qua, tại đây cầu đá gặp nhau về sau, đồng bạn của hắn, tựa là người này, vậy mà vì cướp đoạt cái kia miếng Thứ Tự Phù, đem phu quân ta cũng đã giết...”

Mạc Yên giọng cảm hận kêu to, nói dối thuận miệng mà ra, đôi trắng thay đen, trên mặt lại không có một tia xấu hổ.

“Thậm chí có loại người này...”

Mà ngay cả Đại Kim Điều đều có chút sửng sốt, nó da mặt tự dưng, cái này hội lại cảm giác có chút mặc cảm.

“Vị cô nương này, người không nên hiểu lầm rồi...”

Mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng có chút bất đắc dĩ, đi về phía trước một bước, chấp tay, ý định giải thích thoáng một phát.

Tuy nhiên đám người kia tu vi không có thể mạnh hơn hẳn, nhưng dù sao cô gái này là xuất phát từ thiện tâm mới nhúng tay chuyện này, cho nên hẳn không muốn bởi vì này vô sỉ nữ tử nói dối, sinh ra cái gì hiểu lầm, vạn nhất động thủ, thì càng không đáng trở thành.

“Người gọi ai cô nương ”

Cô bé kia hừ lạnh một tiếng, ánh mắt như đao đã rơi vào Mạnh Tuyên trên mặt, lạnh giọng nói: “Cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn nội nhiều xấu xa sự tình, ta đã sớm biết, nhưng lại không nghĩ rằng, lại vẫn có người biết làm đến loại trình độ này, thật sự là đáng ghê tởm chi cực! Hừ, ta tự tính toán giết các người, đều cảm giác hội ô uế tay, các người tự sát a, cũng đừng chờ ta chính miệng hạ lệnh rồi!” (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 161 : Vương chỉ

Chương 161: Vương chỉ

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, làm như không nghĩ tới cô bé này lại vẫn có như vậy võ đoán một mặt, lông mày cũng có chút nhíu lại.

“Người nữ hài tử này, như thế nào không nghe sư huynh của ta giải thích làm tinh tường chân tướng sao tự dám hồ ngôn loạn ngữ ”

Mặc Linh Tử nhin không được đáp tiến lên đây, lạnh quát một câu.

“Làm càn, lại dám hướng chúng ta... Chúng ta sư tỷ nói như vậy!”

Nữ hài sau lưng mấy người đệ tử, bỗng nhiên đồng thời về phía trước bước ra một bước, trên người khí cơ rồi đột nhiên phóng thích.

“Chân khí cửu trọng Trung giai ”

Mặc Linh Tử bọn người đều là khẽ giật mình, tuyệt đối không nghĩ tới, cái này mấy cái thoát nhìn như tùy tùng đồng dạng đệ tử, đều có bậc này tu vi.

Liên tùy tùng đều như vậy, như vậy cô bé này cùng với phía sau nàng thủ lĩnh bộ dáng nam tử, lại hội mạnh bao nhiêu

“Cô nương thật đúng như thế võ đoán ”

Mạnh Tuyên cũng có chút không vui rồi, ánh mắt chăm chăm vào cô bé kia con mắt, lạnh lùng nói ra.

“Võ đoán người cho ta đôi mắt này là mù đích sao ”

Cô bé kia giận dữ, chỉ trên mặt đất thi thể kêu lên: “Thi thể tự

trên mặt đất, Thứ Tự Phù cũng tại trong tay các người, hơn nữa ta vừa rồi cũng rõ ràng thấy được người một kiếm đem vị này phu nhân kích khai, người còn có cái gì có thể cãi lại hừ, ta Sở Tiêu Tiêu làm việc, gần đây công bình công chính, có lý có cứ, là muốn người tự sát, cũng không có oan uổng người, người lại muốn lấy cái gì lời nói mông ta ”

Mạnh Tuyên nghe vậy, bất đắc dĩ cười cười, thật dài thở dài khầu khí.

Không định hàn huyền nữa, cô bé này còn không có nghe tự người nói, tự cho là mình tại mông nàng, lại còn có cái gì dễ nói

Cái kia phục trên mặt đất Mạc Yên đại hỉ, vội vàng hướng nữ hài bò tới, khóc ròng nói: “Tiên Tử anh minh. Cầu Tiên Tử cho ta làm chủ...”

“Cái kia mắt cũng không phải mờ mắt. Còn rất sáng. Tự là người quá ngu xuẩn chút ít...”

Đại Kim Điều ở phía sau thầm nói, thanh âm không lớn, lại vừa mới bị cô bé kia nghe được.

Nữ hài nhất thời lông mày ngược lại, quát lạnh nói: “Nhìn quái điều tự không là đồ tốt, Thanh Nghiêu sư huynh, người đi thay ta bắt nó giết!”

“Tốt...”

Cái kia Thanh Nghiêu sư huynh cười cười, cũng không thấy hấn có cái gì động tác, liền nhẹ nhàng ung dung. Hướng bước về phía trước một bước.

Tự hấn tại bước ra một bước này thời điểm, mọi người bỗng nhiên cảm giác thấy hoa mắt, đã đã mất đi tung ảnh của hấn.

“A nhé...”

Đại Kim Điều tuy nhiên thấy không rõ động tác của hấn, nhưng dùng móng vuốt muốn cũng biết người này chỉ điểm tự mình ra tay rồi, chỉ bị hừ hứ lên quái dị, muốn theo trên cẳng cứu thương bò xuống đến, trốn đến Mạnh Tuyên sau lưng đi, nhưng Thanh Nghiêu sư huynh tốc độ nhanh như vậy, thì như

thể nào sẽ cho nó lúc này thân hình thời gian nhoáng một cái, dĩ nhiên đã đến nó trước người. Một chương hoành kích, chương lực phụt lên. Dem nó toàn bộ gắn vào dưới lòng bàn tay.

“Cút ngay!”

Đúng lúc này, quát lạnh một tiếng vang lên, Mạnh Tuyên một bước đạp đi qua, huy chương mãnh kích Thanh Nghiêu sư huynh đầu.

Cái này Thanh Nghiêu sư huynh thân hình quá nhanh, cũng quá quý dị, hẳn nên là ngăn cản hẳn đánh về phía Đại Kim Điều, chỉ e có mất, bởi vậy một chương này không đi cứu người, mà là trực tiếp chụp về phía đầu của hắn, hắn như tiếp tục ra tay, phải mệnh tang một chương này xuống.

Đúng là vậy Ngụy cứu Triệu chi lý!

Xuất chương thời điểm, Mạnh Tuyên đã thi triển Thiên Cương Lô Pháp, ngưng tụ nổi lên Thiên Địa lô tinh chi lực.

Hắn lúc này ngưng tụ lô tinh chi lực, đã không phải là tuyết trắng một mảnh, mà là nhan sắc ảm ảm lộ ra ánh sáng màu đỏ, đây chính là hắn phá vỡ hơn hai trăm miếng hư huyết về sau sinh ra biến hóa, đem lô tinh chi lực áp súc lợi hại hơn, uy lực cũng tương ứng tăng lên rất nhiều.

Thanh Nghiêu sư huynh sắc mặt đại biến, lập tức lật lên một chương kia, cùng Mạnh Tuyên đánh lại với nhau.

“Bành ”

Hai chương kích lại với nhau, lập tức khơi dậy một mảnh kinh phong, thối trúng chung quanh đệ tử đều đứng thẳng bất trụ.

Thanh Nghiêu sư huynh sắc mặt đột biến, dưới chân tắc thì lão đảo lui về phía sau, trọn vẹn thối lui ra khỏi bốn năm trượng, bị sư đệ của hắn nhóm đỡ.

Luận tu vi, hắn cùng với Mạnh Tuyên tương đương, nhưng ở lực lượng vận dụng bên trên, đã phá vỡ hơn hai trăm miếng hư huyết, đem lô tinh chi lực theo bạch chói mắt áp súc đến ánh sáng màu đỏ ảm hiện Mạnh Tuyên, so với hắn cao không ít,

một chương khách quan, hẳn liền ăn ám khuy.

“Thậm chí ngay cả Thanh Nghiêu sư huynh cũng không là đối thủ ”

Cô bé kia sắc mặt đại biến, thò tay thăm dò vào trong ngực, kéo ra khỏi một đạo hoàng trực một đoạn.

Chỉ một thoáng, Mạnh Tuyên sắc mặt đại biến, Tam Thập Tam Kiếm vèo một tiếng bay lên, trên không trung nhẹ mình.

Đây là Tam Thập Tam Kiếm cảm ứng được cường đại nguy cơ lúc làm ra phản ứng, rồng ngâm cảnh báo.

Đại Kim Điều tại thời khắc này, cũng cảm ứng được hoàng trực bên trên nguy hiểm khí cơ, trên cổ mao đều tạc.

Mặc Linh Tử bọn người, càng là sắc mặt bỗng nhiên biến, nhao nhao lấy ra binh khí.

“Tiêu Tiêu sư muội, trong bàn cờ có cấm chế, hiện tại trước không muốn sử dụng nó...”

Cái kia Thanh Nghiêu sư huynh giờ tay nữ hài bước tiếp theo động tác, tựa hồ là sợ nàng thật sự đem hoàng trực lấy đi ra.

Hắn chuyển hướng Mạnh Tuyên, ánh mắt lộ ra một vòng lạnh lạnh, nói: “Như không muốn chết, sẽ đem Thứ Tự Phù lưu lại, sau đó rút nhanh lên!”

Khẩu khí có chút bất thiện, tựa hồ hắn vừa rồi tuy nhiên tại Mạnh Tuyên dưới lòng bàn tay thua một chiêu, lại còn có đầy đủ nắm chắc cầm xuống Mạnh Tuyên.

“Ta nếu như không chịu lưu đây này...”

Mạnh Tuyên sắc mặt lạnh xuống, chậm rãi hơi thở, nhẹ nói đạo.

Sở Tiêu Tiêu giận dữ, quát: “Ý có vài phần tu vi, tựa hoành hành ngang ngược, thực đã cho ta hàng không được người sao” .

Mạnh Tuyên cảm thấy tức giận, cười lạnh một tiếng, lại không

trả lời, thật sự là lười lại cùng nàng tranh luận rồi.

Thanh Nghiêu sư huynh cẩn thận đánh giá Mạnh Tuyên, tựa hồ tại cảm ứng đến cái gì, đã qua sau nửa ngày, hắc bỗng nhiên cắn răng cười cười.

“Nếu như làm cho Sở sư muội xuất thủ, ngươi có lẽ có thể thoát được một mạng, nhưng ngươi sau lưng những người kia hẳn phải chết...”

Mạnh Tuyên chậm rãi hít và một hơi, nói: “Ta tin!”

Cái kia Sở Tiêu Tiêu trên mặt nhin không được lộ ra một tia đắc ý.

Nhưng Mạnh Tuyên bỗng nhiên lại nở nụ cười, ánh mắt bình tĩnh nhìn Sở Tiêu Tiêu, phảng phất tại tự thuật một kiện rất không ngờ việc nhỏ: “Bất quá ta sẽ không trốn, ta sẽ đem hết toàn lực ra tay... Ngươi vật kia, lực sát thương kinh người, lực phòng ngự lại chưa đủ, nếu như ngươi dám đem nó đánh đi ra, ta đây liều mạng lần lượt nó thoáng một phát, cũng sẽ hướng ngươi ra tay, chỉ ít có chín thành năm chắc đem ngươi chém rụng...”

“Cái gì ”

“Bang” “Bang” “Bang ”

Thanh Nghiêu sư huynh sắc mặt đại biến, vẻ mặt đề phòng không nói, bên cạnh hắn vài tên đệ tử cũng đều rút ra binh khí.

Mà Mạnh Tuyên tắc thì rũ xuống ánh mắt, mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, nhìn không chớp mắt, nhưng giống như có lẽ đã chuẩn bị xong ra tay.

Sở Tiêu Tiêu sắc mặt cũng là đột biến, âm tình bất định, tựa hồ có chút cảm bất định chủ ý.

Cái kia Thanh Nghiêu sư huynh sắc mặt càng đổi càng khó xem, cuối cùng nhất hay vẫn là thấp giọng hướng Sở Tiêu Tiêu nói ra: “Lại đề cho bọn hắn đi thôi, đại sự quan trọng hơn!”

Sở Tiêu Tiêu nghe xong, trên mặt hiện lên một tia tức giận, cuối cùng bất đắc dĩ trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, đem

cái kia một góc hoàng trọc nhét trở về trong ngực.

Trong không khí không hiểu áp lực biến mất.

Mạnh Tuyên cười lạnh thoáng một phát, bỗng nhiên quay người, hướng Sở Tiêu Tiêu nói: “Người nếu như thật muốn biết chân tướng, đại khái có thể hỏi một chút cô gái này người bên cạnh, chắc hẳn dùng thủ đoạn của các người, tất nhiên có biện pháp lại để cho bọn hắn giảng ra nói thật!”

Sau khi nói xong, dẫn đầu hướng cầu đá bên trái đi đến.

“Không thể thả hắn đi a... Tiên Tử người muốn thay ta làm chủ a...”

Mạc Yên kêu lớn lên, muốn hướng Mạnh Tuyên bỏ nhào qua, rồi lại không dám, đành phải xông Sở Tiêu Tiêu kêu lên.

“Câm miệng!”

Thanh Nghiêu sư huynh ánh mắt lạnh lẽo, nhìn nàng một cái, giảm thấp xuống thanh âm, nói: “Đừng đem mình muốn quá thông minh...”

Mạc Yên biểu lộ cứng đờ, tròn mắt nhanh như chớp quay vòng lên.

Sở Tiêu Tiêu không có nghe được Thanh Nghiêu sư huynh những lời này, ánh mắt phức tạp nhìn xem Mạnh Tuyên bóng lưng, có chút nghi ngờ nói: “Thanh Nghiêu sư huynh, hắn nói chân tướng... Là chỉ có ý tứ gì ”

Thanh Nghiêu sư huynh mỉm cười, nói: “Đừng muốn nhiều như vậy rồi, ác nhân đều có Thiên Phật, người có thể ở dưới tay hắn cứu nữ tử này, cũng là một phen công đức, chúng ta còn có chuyện quan trọng tại thân, không thể nhiều làm chậm trễ, vương thượng bệnh kéo không được, có thể hay không chữa cho tốt, tựu xem chúng ta lúc này đây, có thể hay không tìm được cái loại này trong truyền thuyết Linh Dược rồi...”

“Cái này vị phu nhân...”

Sở Tiêu Tiêu có chút do dự nhìn xem xem trên mặt đất lạnh run Mạc Yên.

Thanh Nghiêu sư huynh cười cười, nói: “Ta sẽ nhượng cho thị vệ tiễn đưa nàng đến Kỳ Bàn bên ngoài đi, chỗ đó an toàn một ít!”

Nghe xong Thanh Nghiêu sư huynh, Sở Tiêu Tiêu lúc này mới yên lòng lại, nàng lại không có chú ý tới, Thanh Nghiêu sư huynh xoay người lúc, hướng thị vệ kia đưa mắt liếc ra ý qua một cái, mà người thị vệ kia bình tĩnh nhẹ gật đầu, lĩnh hội ý của hắn.

“Đại sư huynh, vừa rồi người nọ lấy ra là vật gì khí cơ như thế nào nguy hiểm như thế ”

Đã đi ra cầu đá về sau, Mặc Linh Tử không thể chờ đợi được mà hỏi.

“Đúng vậy, ta Lão Kim hù nhảy dựng, thật giống như dao cầu (trảm) gác ở trên cổ đồng dạng...”

Đại Kim Điều cũng lòng còn sợ hãi nói.

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, nói: “Nếu như ta đoán không lầm, đó là Sở Vương đình Vương chỉ!”

“Vương chỉ ”

Tất cả mọi người ngẩn ngơ, biểu lộ nói không nên lời cổ quái.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, Hồng Trần bên trong, không cho phép tự thiết tượng thân, thu thập Tín Ngưỡng Chi Lực, có thể cái kia phó cứ phía trên, lại quanh quần lấy mạnh như vậy Tín Ngưỡng Chi Lực, đoán chừng cũng chỉ có Tứ đại Vương Đình thánh chỉ có cái này bốn sự!”

Lại nguyên lai, ở đằng kia Thanh Nghiêu sư huynh xuất ra cứ lúc đến, Mạnh Tuyên liền cảm thấy một loại quen thuộc chi cực khí tức.

Cái kia chính là Tín Ngưỡng Chi Lực khí tức, hơn nữa so với hắn đã từng trăm nghịch ở bên trong phong ấn Tín Ngưỡng Chi Lực, càng là tinh khiết, hùng hậu.

Vừa rồi đám người kia, đại khái cũng không nghĩ tới, Mạnh

Tuyên trước khi trảm nghịch trong kiếm, phong ấn Hắc Mộc núi ngàn năm Tín Ngưỡng Chi Lực, không ít bị hấn lấy ra khắc địch chế thắng, đối với loại lực lượng này đặc điểm có thể nói cực kỳ hiểu rõ, loại lực lượng này rất khó khống chế, dùng vừa rồi đám người kia tu vi, mượn nhờ Vương chỉ, đem chúng đánh đi ra đả thương người đoán chừng là cũng được, nhưng nếu muốn dùng hấn phòng ngự, nhưng lại làm không được.

Mà Mạnh Tuyên, cũng chính là thông qua điểm này, đối với bọn họ tiến hành phản uy hiếp.

“Sở Vương đình người như thế nào cũng đến Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong đền rồi ”

Mặc Linh Tử sắc mặt có chút cổ quái.

Hấn nhưng lại biết rõ, Vương Đình cùng tiên môn tâm đó, luôn luôn là mặt cùng lòng không cùng.

“Ai biết, dù sao lúc này đây Thượng Cổ Kỳ Bàn, so dĩ vãng náo nhiệt nhiều hơn...”

Mạnh Tuyên than nhẹ.

“Đúng vậy, cũng không biết là cái nào vương bát đản, đem lão tử cũng ném vào được...”

Đại Kim Điều ục ục ồn ào, lại bắt đầu mắng khởi phở đến rồi.

Mấy ngày nay, nó mỗi ngày không mắng trước mặt trăm lần, đều chưa hết giận. (chưa xong còn tiếp...) ()

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 162 : Kỳ Bàn đệ 2 trọng

Chương 162: Kỳ Bàn đệ 2 trọng

Nghe Đại Kim Điều chửi đồng, Mạnh Tuyên cũng chỉ có cười khò, hắt mớ hồ đoán được, mở ra Thượng Cổ Kỳ Bàn người có thể cùng nhà mình bốn cái không đến điều trưởng lão có quan hệ, chứng kiến Đại Kim Điều bọn người sau tự cang xác định, chỉ là không biết là cái đó một cái.

Dùng cái kia một đầu sông nhỏ vi giới, cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn đệ nhị trọng, rõ ràng cảm giác Linh khí càng thêm nồng đậm rất nhiều, nhưng không hiểu, cảm giác trong không khí hung hiểm khí cơ cũng dày đặc rất nhiều, xa xa nhìn lại, chỉ thấy dãy núi chông chát, đều thấp thoáng một mảnh màu đỏ sậm hào quang ở bên trong, tựa hồ muốn chảy ra huyết đến bình thường, dãy núi tầm đó, càng là đạo đạo tà khí phóng lên trời, hình thành đoá đoá ác vân.

Bất quá tại đạo đạo tà khí tầm đó, cũng có lộn xộn tán Linh quang xen lẫn, lốm đốm lốm đốm.

“Theo Linh quang đến xem, tại đây Linh Tê Thảo cũng không phải ít, ta cũng muốn nhanh hơn chút ít tiến độ rồi...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm suy nghĩ lấy, đụng phải cái kia cảm trong tay Vương chỉ nữ hài về sau, trong lòng của hắn cũng ần ần có cảm giác nguy cơ rồi.

Liên Vương Đình thánh chỉ vật như vậy đều dẫn theo tiến đến, cái này Kỳ Bàn chỉ sợ đã không giống ngày xưa như vậy công bình rồi.

Kỳ Bàn đệ nhị trọng ở bên trong tu sĩ, tu vi rõ ràng so đệ nhất trọng cao một bậc, nhưng rất kỳ dị, thật không có đệ nhất trọng cái loại này hỗn loạn chém giết hiện tượng rồi. Ngược lại là tùy ý có thể thấy được một đám một đám tu sĩ hợp thành tiêu thể lực, gặp thể đơn lực bậc, ngược lại là hội tìm cơ hội từ một nơi bí mật gần đó ra tay, nhưng song phương thể lực

không sai biệt lắm đụng phải, ngược lại thường thường khách khí trò chuyện bên trên hai câu, riêng phần mình lui ra.

Mạnh Tuyên một chuyến này người tiến nhập Kỳ Bàn đệ nhị trọng, tại nhân số đi lên nói, ngược lại là thuộc về thiếu, đụng phải không ít tâm tư hoài làm loạn chỉ nhân, nhưng ở Mạnh Tuyên phóng ra chính mình khí cơ về sau, liền tất cả đều lui ra.

Thậm chí còn có một chút người, đầy mặt mỉm cười, kì thực toàn bộ tinh thần đề phòng tới đánh nữa cái bắt chuyện.

Đối với cái này, Mạnh Tuyên cũng đều khách khách khí khí đích đáp lễ, không có mất thân phận.

Đối mặt những người kia thăm dò, Mạnh Tuyên cũng không có lộ ra cái gì chuẩn bị hoành hành ngang ngược ý tứ đến, chỉ là tỏ vẻ, mọi người riêng phần mình tìm kiếm cơ duyên của mình, bình an vô sự là tốt rồi, Thiên Trì môn hạ, sẽ không theo liền gây chuyện, tự nhiên cũng sẽ không sợ phiền phức.

Đối với cái này, những bàn kia cách tại Kỳ Bàn đệ nhị trọng lớn nhỏ thế lực, cũng đều nhẹ nhàng thở ra.

Có thể tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn đệ nhị trọng, tự nhiên muốn có tương đương thực lực mới được, nếu là thực lực không đủ xông tiến nhập, chỉ sợ từng phút đồng hồ đã bị thế lực này cường đại người nuốt lấy, tất cả mọi người bắt đi làm tể phẩm.

Chỉ có thực lực của người, khiến cái này người cảm giác ăn không vô, hoặc là dù cho nuốt trôi, cũng sẽ nguyên khí đại thương, không đủ để ứng phó thế lực khác uy hiếp thời điểm, bọn hắn mới có thể cho phép người tại đệ nhị trọng ở bên trong chiếm cứ một chỗ cắm dùi.

Chính là vì trên lực lượng không sai biệt lắm, không cách nào nuốt vào lẫn nhau, và không muốn bất chấp nguy hiểm đi chém giết Kỳ Quý, cho nên Kỳ Bàn đệ nhị trọng ở bên trong mới sẽ xuất hiện loại này vi diệu cân đối, mỗi một phương thế lực, đều tại thu thập lấy Linh Dược, đồng thời đang trông xem thế nào thế cục, thu thập Linh Tê Thảo người lại không nhiều. Nhưng là loại này vi diệu cân đối, nhưng lại có khả năng bị Mạnh Tuyên chính là phá hư.

Bởi vì Mạnh Tuyên có lực lượng đủ mức đưa bọn chúng như vậy thể lực nguyên vẹn nuốt vào, một điểm xương cốt đều không nhả.

Chỉ cần hắn muốn, hắn có thể đơn giản tiêu diệt mấy cái tiểu thể lực, dùng con người làm ra tế phẩm, đi thu thập Linh Tê Thảo.

Cho nên nếu như Mạnh Tuyên biểu hiện ra ngoài đã tâm quá lớn, những con người làm ra này tự bảo vệ mình, muốn lo lắng lấy liên hợp lại rồi.

“Đi thôi, trước tìm một chỗ rơi xuống chân đến, ta cần kế hoạch thoáng một phát, tốt sẵn giết Kỳ Quỷ!”

Mạnh Tuyên mở miệng nói ra, đã chọn một cái phương hướng, mang theo mọi người đi tới.

“Đứng đứng đứng, tìm một chỗ nghỉ ngơi hội, điều gia ta mệt muốn chết rồi...”

Đại Kim Điều nằm ở trên cáng cứu thương, lười biếng nói.

Mọi người cũng nhìn không được xông hắn mắt tròn trắng, cái thằng này một mực nằm ở trên cáng cứu thương, do Đan Nguyên môn đệ tử thay phiên lấy mang đi, tựa cái này còn ngại không có ăn vật, đem Đan Nguyên môn hạ thật vất vả luyện ra Linh Đan coi củ lạc ăn, cái này còn ngại mệt mỏi

“Ngươi có thể kiểm chế điểm, Linh Đan tuy nhiên đã trúng cùng được tính, nhưng ăn nhiều như vậy, không có thể là chuyện tốt!”

Mạnh Tuyên cau mày, nhắc nhở hắn một câu.

Đại Kim Điều móng vuốt bắn ra, một viên linh đan bay lên giữa không trung, nó miệng giương thật to, chờ Linh Đan rơi xuống lúc, vừa mới tiến vào trong miệng, một ngụm nuốt vào rồi, mới tròn trắng mắt nói: “Có cái gì không tốt ta Lão Kim nằm mộng cũng muốn qua loại này Linh Đan coi Đường Đậu ăn sinh hoạt, tân tân khô khô tu luyện, cái kia quá mệt mỏi, kẻ đàn tài cán, Linh Đan mới là chính đồ a...”

Một câu nói, Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử thậm chí nghĩ trùu nó, mà ngay cả Hắc Giao cũng nhin không được nữa mắt trắng dã.

Cái thăng này một câu, giống như đem ngoại trừ chính hắc bên ngoài người, đều mắng tiến vào.

Chuyển hậu một hồi, Mạnh Tuyên bọn người đã tìm được một chỗ sơn cốc, cái này Kỳ Bàn bên trong, dãy núi đứng vững, điệp phong nước hồi, tìm một chỗ sơn cốc bí ẩn ngược lại không khó, tiến nhập sơn cốc về sau, một đoàn người tạm thời an trí xuống dưới, sau đó tại miệng hang bày ra nhất trọng pháp trận, một cái nho nhỏ giản dị nơi trú quân là được hình rồi, Thiên Trì tiên môn tốt xấu tại đây Kỳ Bàn đệ nhị trọng, cũng có cái căn cứ địa.

Đương nhiên, bố trí cái này nơi trú quân, cũng có chút đề phòng cái kia hắc quan công tử ý tứ.

Cái thăng kia cầm trong tay Cung Tự Phù, một mũi tên mười dặm, xuất quỷ nhập thần, không thể không phòng.

Chỉ có điều, Cung Tự Phù càng lợi hại, cũng là cần muốn nhìn thấy mục tiêu về sau lại bắn tên, chỉ cần mọi người trốn vào trong sơn cốc, không bị hắc trông thấy, như vậy hắc tự tính toán cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng một mũi tên đem sơn cốc này san bằng a

“Ta lúc ấy có thể cảm ứng được Thanh Đồng mũi tên, toàn bộ bằng đã phá vỡ hai trăm hư huyết về sau thân niệm tăng lên, xem ra, có được cường đại thân niệm, tại đây Kỳ Bàn bên trong, trọng yếu phi thường, phải nắm chặt thời gian, phá vỡ còn lại hư huyết!”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy.

“Các người trước hết đứng ở trong sơn cốc a, ta đi ra ngoài săn giết Kỳ Quỷ, thuận tiện nhìn xem có thể hay không vuốt đám người kia hướng đi!”

Dàn xếp tốt mọi người về sau, Mạnh Tuyên liền chuẩn bị đi ra ngoài rồi.

Hắn nhiệm vụ trọng yếu nhất, tự là săn giết Kỳ Quỷ, thu thập

Linh Tê Thảo, phá vỡ hư huyết, lại không có khả năng một mực trốn ở trong sơn cốc này.

Mặt khác, thần niệm cường đại hẳn, đối với Thanh Đồng mũi tên cũng có thể sớm cảnh giác, cũng không thể nào sợ hãi.

Cái kia mực quan công tử đối với hãn uy hiếp lớn nhất, kỳ thật đối với bên cạnh hãn người uy hiếp, bởi vì Mạnh Tuyên một người, không có thể có thể hộ tất cả mọi người chu toàn, hơi có một cái sơ hở, tựu hồi hận không kịp.

“Đại sư huynh, ngươi muốn đi ra ngoài sao ta cùng ngươi đi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau!”

“Ti ti...”

Mặc Linh Tử cùng Hắc Giao thấy thế, đều chiến ý dâng cao cùng nhau đi lên, có chút không yên lòng.

“Ôi, ta Lão Kim bị thương, tựu không với các ngươi đi tham gia nào nhiệt rồi...”

Đại Kim Điều râm rì nói, lời của nó cũng chợt nghe nghe được rồi, tựu tính toán không có bị thương, nó cũng không dám đi ra ngoài.

“Mặc Linh Tử sư đệ đi theo ta, Giao huynh liền thỉnh ở tại chỗ này, để phòng bất trắc!”

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, làm hạ quyết định.

Cái kia miếng Kỳ Bàn Thứ Tự Phù, đã cho Mặc Linh Tử, hẳn lại là có thể lợi dụng Thứ Tự Phù tàng hình sức mạnh.

Kỳ Bàn mệnh phù, tại tu sĩ tiến nhập Kỳ Bàn về sau, một khi tiếp xúc đến, sẽ khóa chặt lại, trừ phi giết bị khóa định tu sĩ, nếu không thì không cách nào chuyển di mệnh phù, nói cách khác, một người chỉ có thể tiếp xúc một loại mệnh phù, Mạnh Tuyên tại tiên vào Kỳ Bàn thời điểm, tiếp xúc đến Bình Tự phù, cho nên hẳn liền không cách nào nữa sử dụng cái khác Kỳ Phù rồi, mặc dù đã nhận được cũng vô dụng.

Đã Mặc Linh Tử trên tay đã có Thứ Tự Phù, Mạnh Tuyên liền quyết định mang theo hẳn, cũng nhìn xem có cái gì không cơ

hội, có thể sờ đến cái kia hắc quan công tử vị trí, lại lại để cho Mặc Linh Tử thông qua Thứ Tự Phù năng lực, làm điểm sự tình gì đi ra.

Kỳ thật tại Mạnh Tuyên trong nội tâm, cái này hắc quan công tử, cũng không coi là cái gì đối thủ, chỉ là có chút buồn nôn mà thôi.

Hắn chuẩn bị đi Kỳ Quỷ căn cứ, cách sơn cốc này không xa, vạn nhất có biến cố gì, có thể tùy thời giúp nhau trợ giúp.

Đã làm xong những này chuẩn bị về sau, Mạnh Tuyên liền cùng Mặc Linh Tử cùng một chỗ hướng Kỳ Quỷ căn cứ đi qua.

Tìm kiếm Kỳ Quỷ căn cứ cũng không khó, một là Mạnh Tuyên hiểu được xem khí, tà khí trùng thiên chỗ, là Kỳ Quỷ tụ chỗ, lại có là, cái này trong bàn cờ bộ, xanh um tươi tốt, nhưng Kỳ Quỷ tụ chỗ, nhưng lại thực mộc khô héo, thổ địa cháy đen khô nứt, mà ngay cả núi đá, cũng thập phần yếu ớt, một gõ có thể đánh xuống một khối lớn đến, Linh khí càng là khô kiệt, rõ ràng tựa là một mảnh tử địa.

Cho nên, mặc dù không hiểu Vọng Khí thuật người, cũng có thể rất nhẹ nhàng tìm được tụ tập Kỳ Quỷ.

Rất nhanh đã đến Kỳ Quỷ căn cứ, xem xét phía dưới, Mạnh Tuyên ngược lại là thoảng qua khe giặt mình.

Kỳ Bàn đệ nhị trọng tụ tập Kỳ Quỷ, dĩ nhiên là một loại nửa người nửa mã quái vật, thân cao chừng ba trượng, hạ một nửa là thân ngựa, nửa người trên nhưng lại một cái khôi vĩ nam nhân thân thể, trên người quần quít lấy một đầu thô như cánh tay khóa sắt, khóa sắt cuối cùng đối một cái có gai hắc cầu. Nhìn kỹ, lại phát hiện cái kia hắc cầu dĩ nhiên là cá nhân đầu hình dạng, biểu lộ dữ tợn.

Chúng tụ tập địa phương, chính là một cái vách núi trước, cả đám đều mặt hướng vách núi, cúi đầu, vẫn không nhúc nhích.

Xem bộ dáng của bọn hắn, giống như là một đám trầm mặc chiến sĩ, đang chờ đợi cái gì triệu hoán đồng dạng.

“Trầm!”

Mạnh Tuyên tại đây Kỳ Bàn ở trong, sẵn giết bao nhiêu Kỳ Quý, chính hắn cũng không có đếm, tự nhiên sẽ không khách khí.

Cùng Mặc Linh Tử liếc nhau một cái, liền liền xông ra ngoài.

“Hô...”

Đã nhận ra có người xâm nhập lãnh địa, đội ngũ hình Kỳ Quý lập tức phản ứng đi qua, lóe sâu kín Quý Hỏa ánh mắt nhìn đi qua.

Nhưng mà Mạnh Tuyên đến thật sự là quá nhanh, tại đội ngũ vừa mới điều xoay người trong chốc lát, hắn đã đến.

Vung lên Tam Thập Tam Kiếm, trùng trùng điệp điệp trăm tại người đầu tiên mã thân nhân cùng thân ngựa giao tiếp địa phương, lực lượng khổng lồ lập tức đụng nhân mã này móng trước cách mặt đất, toàn bộ ngựa ra sau, Mạnh Tuyên trong tay trái lúc này đã hiện đầy Lôi Quang, dùng sét đánh không kịp bưng tai tốc độ đem tay thăm dò vào đội ngũ dưới mặt nạ mặt Quý Hỏa bên trong, ngành sanh sanh kéo ra một khối u hồng Tinh Thạch đến.

Toàn bộ quá trình không đến nửa hơi thời gian, Mạnh Tuyên đã trăm mã, đoạt Tinh Thạch.

Cái kia thất đội ngũ còn chưa làm ra cái gì hữu hiệu phản ứng, cũng đã đã mất đi sở hữu lực lượng nguồn suối rồi.

“Vù vù vù...”

Mặt khác Kỳ Quý đã đến lúc này mới kịp phản ứng, vung vẫy đầu người chùy, hướng về Mạnh Tuyên nện đi qua.

Mà Mạnh Tuyên thì là quát lên một tiếng lớn, thân hình cao cao nhảy lên, tránh thoát đầu người chùy công kích, nhưng mà một kiếm chém ra.

Ngưng lấy Thiên Cương Lôi Pháp kiếm quang, liền như là thác nước đồng dạng, bị hắn huy sai đi ra ngoài.

Chúng Kỳ Quý bị cái này kiếm quang quét ngã hai ba cái,

những thứ khác Kỳ Quỷ cũng có chút ngã trái ngã phải, động tác trì độ.

Mạnh Tuyên tắc thì thừa cơ rơi xuống, lấy tay như điện, trực tiếp thăm dò vào đến cùng nón trụ dưới đáy, đem cái kia ngưng tụ Quỷ Hỏa Tinh Thạch lấy ra.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 163 : Cường đạo cướp người sóc tại sau

Chương 163: Cường đạo cướp người, sóc tại sau

Tuy nhiên những này nhân mã hình Kỳ Quỷ, lực lượng tựa hồ so đệ nhất trọng Kỳ Bàn ở bên trong binh giáp Kỳ Quỷ cường lớn thêm không ít, hơn nữa vung vẩy đầu người chùy, lực công kích phi thường cường hãn, nhưng ở Mạnh Tuyên thực lực cường đại, vẫn là dùng triển áp hình thức tiến hành săn giết, nhất là hãn Thiên Cương Lôi Pháp, vốn chính là bọc này tà vật khắc tinh, chém giết, càng là thuận buồm xuôi gió, phi thường thuận tiện.

Cái này một đám Kỳ Quỷ, tổng cộng cũng tựa mười cái không đến, lại bị Mạnh Tuyên thoảng qua tầm đó, liền chém sáu cái.

“Đại sư huynh, ở lâu mấy cái cho ta, tiểu đệ tốt mượn này ma luyện võ pháp...”

Mặc Linh Tử kêu lớn lên.

Mạnh Tuyên hiểu ý cười cười, những Kỳ Quỷ này tuy nhiên không kém, nhưng đối với bọn họ sư huynh đệ hai người mà nói, quả thật có chút không đủ giết, bởi vậy hãn dứt khoát thu kiếm, ngồi ở một bên xem Mặc Linh Tử chém giết Kỳ Quỷ, đồng thời cũng chú ý chung quanh, làm một ít đề phòng.

Mặc Linh Tử xác thực thực lực trưởng tiến vào không ít, đã Cửu U Âm Phong Quyết đệ nhị trọng đại thành hãn, kiếm theo người đi, người theo gió đi, phi kiếm quán thân mà chuyển, vốn lại có hai đạo phong nhận lúc ẩn lúc hiện, tùy tâm mà động, thường thường địch nhân tiếp được hãn phi kiếm, lại tiếp bắt trụ hãn đạo thứ nhất phong nhận, tiếp được đạo thứ nhất phong nhận, nhưng lại không biết hãn còn có đạo thứ hai phong nhận chuẩn bị lấy.

Thoảng qua tầm đó, vẩy công Mặc Linh Tử bốn cái Kỳ Quỷ, đã bị hãn chém rụng hai cái, hết lần này tới lần khác còn lại

hai cái Kỳ Quỷ ở bên trong một cái, tựa hồ phát hiện Mạnh Tuyên ở bên cạnh quá mức nhàn nhã, thật sự xem không xem qua, vậy mà phỉ Mạc Linh Tử, hướng Mạnh Tuyên lao đến.

Mạnh Tuyên cũng không quay đầu, bàn tay hướng về sau thò ra, trên lòng bàn tay lồi sáng lóng lánh, một phát bắt được hẳn nện tới đầu người chùy.

Dùng sức một kéo, cái này Kỳ Quỷ liền như là nũng nịu mỹ nhân bình thường, chui vào Mạnh Tuyên trong ngực đến rồi.

Mà lúc này Mạnh Tuyên trên bàn tay đã ngưng tụ nổi lên Lôi Quang. Trực tiếp thăm dò vào nó mũ sắt phía dưới. Đưa hẳn Tinh Thạch rút đi ra.

Mạc Linh Tử lúc này gió lạnh nhận đánh ra. Cũng đem cuối cùng một gã Kỳ Quỷ đánh ngã, trợn trắng mắt nhìn về phía Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên bất đắc dĩ nói: “Người xem ta làm gì vậy, chính nó xông lại!”

Đang muốn chuẩn bị ly khai, đột nhiên trong không khí vang lên một hồi sâu kín tiếng địch, như khóc như tố, mờ mịt, lại quỷ dị. Theo tiếng địch truyền đến, Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm giác được. Trong thiên địa bỗng nhiên sinh ra một loại kỳ dị chân động, rất nhỏ, lại tinh diệu tỉ mỉ, một vòng một vòng khuếch tán đi ra ngoài, tựa hồ toàn bộ Kỳ Bàn, tại tiếng địch này vang lên thời điểm, đều thoáng an tĩnh thoáng một phát.

“Ai có cái này rảnh rồi tình lịch sự tao nhã thôi địch ”

Mạnh Tuyên không khỏi nao nao, hướng trong bàn cờ nhìn qua tới, tiếng địch phảng phất là Kỳ Bàn ở giữa nhất truyền đến.

“Cái gì cây sáo ”

Mạc Linh Tử đánh thẳng lượng trên tay Tinh Thạch, nghe vậy mờ mịt ngẩng đầu lên đến.

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Người không có nghe được tiếng địch sao ”

“Ông ông ông...”

Mặc Linh Tử còn chưa trả lời. Đột nhiên mặt đất khẽ run, rừng nhiệt đới về sau. Âm âm tiếng chân vang lên.

“Rầm rầm...”

Đột nhiên, đông nghịt một đám nhân mã theo trên thạch bích trong rừng vọt ra, đối mặt cơ hồ hiện lên chín mươi độ góc tường, vậy mà như giẫm trên đất bằng, trực tiếp tụt đập trên thạch bích vọt xuống tới, xa xa nhìn lại một mảng lớn, cơ hồ có trên trăm thất đội ngũ.

“Nhiều như vậy Đại sư huynh, chúng ta phát tài...”

Mặc Linh Tử kinh hỉ kêu lên, quay đầu lại xem Mạnh Tuyên.

Đã thấy Mạnh Tuyên vậy mà đã bắt đầu chạy, một bên chạy một bên gọi: “Phát cọng lông tuyên, còn không mau chạy!”

Mặc Linh Tử tỉnh ngộ, bộ dạng xun xoe tụt hướng Mạnh Tuyên đuổi tới.

Tụt tiến vào Kỳ Bàn về sau, Mạnh Tuyên còn chưa bao giờ thấy qua nhiều như vậy Kỳ Quỷ tụ cùng một chỗ, đây quả thực là quân đội, không thể ngạnh kháng.

Đối mặt một đám có chân khí cửu trọng thực lực quân đội, Mạnh Tuyên lá gan lại mập, cũng không dám ngạnh xông.

“Bá bá bá...”

Một đường né ra, chỉ thấy thỉnh thoảng có tu sĩ tụt trong bụi cây trốn thoát, về mặt bất đắc dĩ trong đầu buồn bực chạy như điên.

Những người này cũng là săn giết Kỳ Quỷ người, chỉ là vốn là săn giết chi nhân, lại bị Kỳ Quỷ đuổi chạy như điên, ngẫm lại tụt phiền muộn.

“Kỳ Quỷ tại sao lại tụ tập lại rồi”

“Cái này có thể như thế nào đánh chẳng lẽ không nên lão tử đi bắt người làm tế phẩm ư ”

Chúng tu sĩ một bên chạy vừa mắng.

Mạnh Tuyên nghe xong nao nao, thế mới biết, Kỳ Bàn đệ nhị trọng, lại vẫn có loại hiện tượng này.

Bất quá, bọn hắn đều không có nói tới tiếng địch sự tình, có thể hẳn rõ ràng cảm thấy, Kỳ Quỷ tụ tập, là cùng tiếng địch có quan hệ.

Chẳng lẽ nói, tiếng địch thật sự chỉ có chính mình đã nghe được

Vừa nghĩ, một bên phi tốc đào tẩu, hiện tại cũng không phải là nghiên cứu vấn đề này thời điểm.

Cũng may Kỳ Quỷ tuy nhiều, nhưng thành đội đuổi giết, chính giữa có đại thụ nham sơn ngăn cản, truy kích tốc độ lại cũng không nhanh. Đối mặt như vậy đuổi giết, chỉ cần không rơi nhập chúng ở giữa vây quanh ở bên trong, tự cũng không có quá lớn nguy hiểm. Có can đảm đến sẵn giết Kỳ Quỷ tu sĩ, ngoại trừ khinh thường tại dùng người làm tế kiêu ngạo bên ngoài, tu vi cũng đều không kém, riêng phần mình triển khai hăng hái, rất nhanh liền cờ tướng quỷ vùng tại sau lưng rồi.

Đúng lúc này, phía trước xuất hiện một phương thung lũng nhỏ, hẻm núi, chỉ cho mười mấy người sóng vai thông hành.

Chúng tu sĩ nhao nhao hướng thung lũng nhỏ, hẻm núi nội lao đi, chỉ cần thông qua được thung lũng nhỏ, hẻm núi, liền không sai biệt lắm tương đương chạy ra tìm đường sống rồi.

Nhưng mà Mạnh Tuyên bỗng nhiên trong nội tâm rùng mình, rồi đột nhiên ngừng lại, thuận tiện một thanh kéo lấy đang tại chạy về phía trước Mặc Linh Tử.

“Làm sao vậy ”

Mặc Linh Tử lắp bắp kinh hãi, khó hiểu nhìn qua Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên không nói, ánh mắt thâm lãnh nhìn về phía trước.

Cứ như vậy một hoảng gian, đã có bốn năm vị tu sĩ xông vào

phía trước hẹp trong cốc.

“Ông...”

Vốn là thoát nhìn không có vật gì đất bằng bên trên, đột nhiên tám tòa cao tới ba trượng pho tượng theo lòng đất chui ra, những pho tượng này đều là đang mặc cổ trang phục đích văn sĩ bộ dáng, phân biệt chiếm đóng tám cái góc, vừa mới hợp thành một cái pháp trận, lẫn nhau tầm đó, vô hình cấm chế đan vào, đem bốn năm vị tu sĩ vây ở trong đó, nếu như không phải Mạnh Tuyên kịp thời cảnh giác, lúc này chắc hẳn cũng bị vây ở trong đó.

“Ha ha...”

Pháp trận bên kia, một cái dong đưa bạch cây quạt trung niên nam tử xuất hiện, tại phía sau hắn, còn đi theo bốn năm cái khí cơ bất phàm tu sĩ, mỗi người đều có chân khí cửu trọng Trung giai tu vi, tại đây Kỳ Bàn đệ nhị trọng, coi như là một cỗ thể lực cường đại rồi.

Dong đưa bạch cây quạt tu sĩ chậm rãi đi tiến lên đây, trên mặt mang theo khiêm khiêm dáng tươi cười, hướng về bị nhốt tại trong pháp trận người vừa chấp tay, cười nói: “Mấy vị đạo hữu hữu lễ, phạm sĩ mưu lúc này tiếp, các ngươi chém giết Kỳ Quỷ vất vả, phạm mỗ đặc ở chỗ này thiết nhất pháp trận, chư vị tự nghĩ ngơi một hồi a, về phần trong tay các ngươi Kỳ Quỷ Tinh Thạch, tự do tại hạ đảm bảo như thế nào ”

Bị nhốt tại Kỳ Bàn ở bên trong người nhất thời giận dữ, quát âm lên: “Ngươi là người nào cũng dám đến ăn cướp ”

“Ngươi người này vậy mà như vậy vô sỉ, chúng ta xuất sinh nhập tử săn giết Kỳ Quỷ có được Tinh Thạch, ngươi lại muốn cướp đi không thành ”

Bạch cây quạt phạm sĩ mưu mỉm cười, nói: “Ta không tính vô sỉ, chính thức người vô sỉ hiện tại cũng đi bắt người rồi, lại nơi nào sẽ giống như ta vậy ăn cướp Tinh Thạch lời ông tiếng ve cũng không muốn nói nhiều, Kỳ Quỷ nhóm đang tại truy tới, các ngươi giao ra Tinh Thạch, phạm mỗ tự tha các ngươi cách trận, nếu không phải giao, vậy các ngươi ngay ở chỗ này chờ chết a, nghe nói chết về sau, cũng sẽ biến thành Kỳ Quỷ giống nhau...”

“Àm âm...”

Xa xa, tà khí ngập trời, Kỳ Quỷ xác thực chính đang nhanh chóng tới gần.

Bên trong pháp trận tu sĩ cả đám đều mà bắt đầu lo lắng, tâm hồn khổ khổ có được Tinh Thạch, tự nhiên không bỏ được cứ như vậy cho người khác.

“Mà thôi mà thôi, Tinh Thạch các ngươi cầm đi đi...”

Bên trong pháp trận, chúng tu sĩ đã rơi vào người khác trong lưới, đành phải tự nhận gặp xui xẻo, vận xui. Nếu là bình thường, bọn hắn khả năng còn sẽ không dễ dàng như thế nhận thua, nhưng dưới mắt Kỳ Quỷ lại đang tại diên cuồng đuổi theo, nếu là bị chúng đuổi theo rồi, rơi vào vây quanh bầy ở bên trong, vậy thì thật sự chơi xong rồi. Vì vậy nhao nhao lắc đầu thờ dài, đem chém giết Kỳ Quỷ có được Tinh Thạch vút ra ngoài, đều ném tới phạm sĩ mưu dưới chân.

Vô số Tinh Thạch, hồng sâu kín chồng chất làm một đống, vậy mà chừng mười sáu mười bảy khối.

“Ha ha, coi như ngươi chờ thông minh, mà lại tại trong pháp trận ở lại đó a, sau ba hơi thở, pháp trận tự giải, mà những Kỳ Quỷ kia truy đến nơi đây, không sai biệt lắm còn có nửa chén trà nhỏ thời gian, có lẽ đây đủ các ngươi chạy thoát rồi!”

Phạm sĩ mưu cười lớn, thu hồi trên mặt đất Tinh Thạch, muốn cùng người khác đồng bạn cùng một chỗ rời đi.

“Đại sư huynh, động thủ không ”

Mặc Linh Tử xông Mạnh Tuyên chớp mắt vài cái.

“Động!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu.

Bọn này tu sĩ không dùng người làm tể, mà là bất chấp nguy hiểm đến sẵn giết Kỳ Quỷ, chỉ bằng vào điểm ấy, đã làm cho hắn một cứu.

Pháp trận xuất hiện thời điểm, hần vẫn tại quan sát pháp trận vận chuyển, muốn tìm một chỗ bạc nhược yếu kém địa phương, tốt một lần hành động phá trận.

Lúc này thời điểm quan sát không sai biệt lắm, Tam Thập Tam Kiếm lấy trong tay, chuẩn bị đem cái kia pháp trận phá vỡ.

Nhưng mà đúng lúc này, dị biến nảy sinh, thung lũng nhỏ, hẻm núi bên trái núi cao bên trên, bỗng nhiên vang lên “Cô oa” một tiếng quái gọi, cùng với tiếng kêu, một tòa núi nhỏ cũng tựa như Hắc Ảnh theo núi cao bên trên nhảy xuống tới, uy như Thái Sơn áp đỉnh, còn chưa rơi xuống, kinh phong đã trùng kích được hẹp trong cốc cát bay đá chạy, đang chuẩn bị ly khai phạm sĩ mưu bộn người đều quá sợ hãi, nhao nhao lấy ra pháp khí ngăn địch.

“Oanh ”

Bóng đen kia vừa vặn ngăn ở phạm sĩ mưu bộn người đường đi bên trên, nhưng lại một chỉ cực lớn cóc, trên người hắt lên một bộ trọng giáp, giống như một cái cự đại pháo đài, hai cái màu vàng nâu tròn mắt cao cao cổ lầy, không có hảo ý chăm chăm vào phạm sĩ mưu bộn người.

“Tra tra...”

Mấu chốt nhất chính là, tại cóc trên người, lại vẫn nhúc nhích một cái nho nhỏ thân ảnh, chăm chú nhìn lại, nhưng lại một con sóc, lúu rúu kêu, tại cóc trên đầu gọi tới gọi lui, trong tay giờ một tấm bảng, trên đó viết “Ăn cướp” hai chữ.

“Thế nào lại là hai người này ”

Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử đều choáng váng, ngơ ngác nhìn xem cóc cùng sóc. (chưa xong còn tiếp. .) ()

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 164 : Phong Thiên Nhất Côn

Chương 164: Phong Thiên Nhất Côn

“Ăn cướp?”

Phạm Sĩ Mưu bọn người cũng ngây người, tựa hồ không nghĩ tới chính mình vừa làm xong một chuyện, ngược lại nửa đường giết ra hai cái Trình Giảo Kim đến. Hơn nữa cái này hai Trình Giảo Kim, lại vẫn đều là thú thân, không có hóa thành hình người Yêu thú. Có chút tu vi Yêu thú đều chọn hóa thành hình người, bởi vì hình người là thế gian tiếp cận nhất nói hình thân thể, đối với tu hành có trợ giúp, hơn nữa Nhân tộc phồn vinh, cũng làm cho lũ yêu hướng tới.

Nói như vậy, tu vi đã đến chân khí thất trọng, liền có thể ném thử hóa thành hình người rồi.

Đương nhiên, điều này cần một cái dài dằng dặc mà thống khổ lột xác quá trình, giống như là tiến hóa.

Trước mắt cái này hai cái, một con cóc, một con sóc, hiển nhiên không có gì tu vi, vậy mà cũng dám đến ăn cướp?

“Ha ha, ta không có nhìn lầm a? Hai cái thú tướng yêu tu, cũng dám đến ăn cướp chúng ta?”

Sửng sốt một lúc sau, Phạm Sĩ Mưu mới vừa cười vừa nói, ngược lại không có tức giận, chỉ là cảm thấy rất có ý tứ.

“Hừ, Kỳ Quỷ đã đến gần, không cùng cái này hai cái súc sinh nói nhảm, chém bọn hắn, tranh thủ thời gian ly khai!”

Phạm Sĩ Mưu một đồng bạn hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên tay niết pháp quyết, dùng sức một dặm chân.

“Ầm ầm” một tiếng, tràn đầy nham thạch mặt đất, bỗng nhiên như là nước sôi rồi phiến cốn, một cỗ bạo nhiên lực đạo, từ nơi này tên tu sĩ dưới chân, thẳng hướng cóc mạnh vọt qua. Chỗ

qua về sau, sở hữu mặt đất đều phiên cồn lẫn tuôn ra bắt đầu chuyển động, sau đó thổ nhượng tạo thành lần lượt cùng loại với hình người quái thú, dữ tợn lấy theo mặt đất bò lên, hướng về cóc đánh tới.

Mạnh Tuyên thấy thế, sắc mặt đều có chút trịnh trọng rồi.

Người này tu sĩ, vậy mà gọn gàng là Thổ pháp, hơn nữa tạo nghệ không thấp, hẳn có chút bận tâm Tùng Hữu sư huynh cùng cóc rồi.

Nhưng mà thấy được cóc cùng Tùng Hữu sư huynh lão thần khắp nơi bộ dạng, hẳn lại thu hồi muốn ra tay ý định.

Cũng ở này vừa nghĩ lại gian, cái kia phiên cồn lẫn thổ nhượng, đã vọt tới cóc dưới chân, theo mặt đất chui đi ra những tượng đất kia người đá, liền giống như lần lượt yêu ma nhảy dựng lên, chợt nhìn đi, liền như là một đạo cao hơn mười trượng sóng đất, trực tiếp liền hướng cóc toàn bộ vùi tới, tựa hồ tựa lần này, liền muốn đem cóc tính cả Tùng Hữu sư huynh trực tiếp chôn dưới đất.

Nhưng mà đúng lúc này, cóc cao cao toàn tâm toàn ý con mắt bỗng nhiên tròng, tựa hồ đã hiện lên một tia hàn quang.

Nó giơ lên đùi phải... Tựa hồ hẳn là tay phải, dù sao sinh ở phía trước bên phải cái kia.

Trùng trùng điệp điệp hướng địa vỗ một cái, “Ầm ầm” một tiếng, bụi đất vấy ra, cả cái sơn cốc đều tựa hồ run rẩy một cái.

Theo nó cái vỗ này, trong không khí tựa hồ mờ mờ ảo ảo có kim quang hiện lên, trong không khí có lực lượng vô hình rơi xuống, liền hình như là một chỉ vô hình bàn tay lớn, bỗng nhiên rơi xuống, chính chính vỗ vào tuôn ra lên sóng đất bên trên, cái kia vừa mới vọt tới mạnh nhất sóng đất lập tức giống như là một cái nghịch ngợm Hùng Hải Tử đồng dạng, vừa mới nhảy dựng lên, đã bị cái này vô hình bàn tay lớn ân ngã trên mặt đất.

Khói bụi đầy trời, đất rung núi chuyển, ầm ầm nổ mạnh chấn người màng tai.

Hết thấy mọi người sắc mặt đều thay đổi, phát tay bơi tản

trước mắt bụi mù, chỉ thấy mặt đất một mảnh yên tĩnh.

Sở hữu sóng đất cũng không trông thấy rồi, chỉ có đất đai suốt mặt đất, còn hơn hồi nãy nữa hình thành, giống như là một cái lão nông, đem một khối gập ghềnh cứng rắn đường núi cho thật sâu lê một lần, sau đó lại dùng cự nghiền cho tinh tế nghiền bình rồi.

Mà cóc cùng Tùng Hữu sư huynh, tự nhiên là bình yên không dạng, Tùng Hữu sư huynh vẫn còn cóc trên đầu lười biếng dong đưa bài tử.

“Dĩ nhiên là cao thủ!”

Phạm Sĩ Mưu các loại tu sĩ sắc mặt đều thay đổi, giúp nhau liếc nhau một cái, bỗng nhiên quát: “Cùng một chỗ động thủ!”

Lúc này đây, bọn hán ai cũng không dám xem nhẹ cóc rồi.

Tuy nhiên hay vẫn là thú tướng, nhưng vừa rồi cái kia một tay thần thông, dù là trong bọn họ ai cũng không có nắm chắc có thể kế tiếp, bọn hán biết rõ chính mình khả năng đụng phải quái thai, yêu tu mặc dù lớn nửa đều có hình người, nhưng là có một ít là tu vi tuy nhiên đã đến, lại không chịu hóa thành hình người, những yêu tu này, đại đa số là của mình hình thái cũng gần như hoàn mỹ, có thể tu ra chính mình đích đạo, mới bảo trì bốn tướng.

Hét lớn một tiếng về sau, cái này một đám người riêng phần mình đánh ra pháp khí, có phi kiếm, có cốt cắt bỏ, vậy mà còn có một là chém ra một chỉ cực lớn thiết chùy, mà Phạm Sĩ Mưu, thì là bạch phiến lay động, không trung liền chỉ một thoáng xuất hiện một cái vô hình pháp trận, rồi sau đó đạo đạo phong nhận hướng về cóc bay đi, những phong nhận này một cái lực lượng không bằng Mặc Linh Tử cường, lại thắng tại số lượng nhiều, khó lòng phòng bị.

Thấy được một màn này, Mạnh Tuyên lại có chút ngốc không thể, trong nội tâm có chút lo lắng.

Nhóm người này dám đến ăn cướp, thực lực xác thực là không kém, cho dù là phóng tới bảy đại tiên môn ở bên trong, chỉ sợ cũng có thể kiếm cái Chân Truyền Đệ Tử để làm làm.

“Phốc...”

Cái kia cóc thấy những người này công kích, y nguyên có chút khinh thường, bỗng nhiên miệng há khai, một đạo bóng đen theo trong miệng phun ra.

Mạnh Tuyên xem cẩn thận, cái kia dĩ nhiên là một căn trường ba trượng dư lớn lên thực đồng côn, thượng diện vẫn đầy tinh tế hoa văn, đồng côn chính giữa, tất bị một đầu màu đỏ tươi, như linh xà linh mẫn đầu lưỡi vòng quanh, đồng côn là hoành lấy theo cóc trong mồm đi ra, cũng là ngang qua hướng Phạm Sĩ Mưu bọn người đụng tới, bởi vì tốc độ quá nhanh, trên không trung tạo thành một mảnh kéo dài bóng đen.

“Bành bành...”

Thực đồng côn trực tiếp đâm vào Phạm Sĩ Mưu bọn người pháp khí bên trên, cơ hồ thể như chẻ tre, bất luận cái gì một kiện pháp khí đụng phải căn này đồng côn, đều trong nháy mắt nổ, nghiền nát, Linh quang từng mảnh, vậy mà không có bất kỳ một kiện có thể sống quá một hơi thời gian. Đã phá vỡ sở hữu vọt tới pháp khí về sau, đồng côn y nguyên thể đi không ngừng, lại thẳng tắp vọt tới thân thể của bọn hắn, kinh phong hoành áp, xé rách không rít gào.

Phạm Sĩ Mưu bọn người nhao nhao trước người đánh ra cấm chế, từng cái đều dọa sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh đủ số.

“Ba ba...”

Đồng côn đâm vào cấm chế bên trên, lực lượng khổng lồ mãnh liệt va chạm, Phạm Sĩ Mưu trong đó hai người đồng bạn lập tức bị đánh bay rồi, trên không trung lúc đã máu tươi cuồn cuộn phun, thân thể như điều đứt dây đồng dạng bay ra ngoài vài chục trượng xa.

Rồi sau đó đầu lưỡi kéo một phát, đồng côn đã bị nó kéo lại.

Cóc tắc thì hai chân bắn ra nhảy dựng lên, trên không trung là đã tiếp được bị nó kéo về đến thực đồng côn, lưỡng cái chân trước cầm đồng côn, nhân thể bãi xuống, sáng một cái lực áp Thái Sơn côn thức, một côn bỏ xuống dưới.

Trong chớp mắt, đầy trời đều là côn ảnh, che đầy một phương

bầu trời.

“Bành...”

Cóc cái này một côn rơi xuống, không có đánh người, lại đánh trên mặt đất.

Trong chốc lát, giống như đã xảy ra một hồi địa chấn, nhện vẫn trạng vết rách theo rơi côn chỉ địa lan tràn ra, hiện đầy khắp thung lũng nhỏ, hẻm núi.

Phạm Sĩ Mưu mấy người này tất cả đều đứng không vững, bị chấn một chân ngã ngã trên mặt đất.

“Yêu Vương tha mạng...”

Bọn hắn thấy cái này một côn, ở đâu còn có nửa điểm dám lại ý tứ động thủ, trực tiếp liền cầu khởi làm cho đến.

“Cái này là Nhị ca Phong Thiên Nhất Côn?”

Mặc Linh Tử có chút kích động kêu một tiếng.

“Nhị ca?”

Mạnh Tuyên cười hì hì hướng Mặc Linh Tử nhìn sang.

Mặc Linh Tử đỏ mặt lên, không có ý tứ cười cười, nói: “Mặc dù mọi người chủng tộc bất đồng, ta hay vẫn là rất xứng phục cóc Nhị ca, ta nghe Lão Kim đã từng nói qua, cóc Nhị ca là Đông Hải không có bối cảnh Hải yêu, tự mình một người theo một chỉ bình thường cóc từng bước một tu luyện đến hôm nay cảnh giới, đã trải qua không ít nhấp nhô, nhưng một thân bản lĩnh cũng ma luyện cực kỳ vững chắc!”

Nói xong lại cho Mạnh Tuyên giải thích nói: “Cóc Nhị ca lại là võ pháp, giữ nhà bốn sự có một trò, đã kêu Phong Thiên Nhất Côn!”

“A..., xác thực lợi hại!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thầm than, cái này cóc thiên phú dị bẩm, lực lớn vô cùng, một côn phong thiên, uy lực xác thực kinh người. Mà hắn cái kia một côn thoát nhìn đơn giản, trên

thực tế đây trời kim khí đều bị cái này một cơn kéo ra tới, nhìn như một cơn, trên thực tế đây trời cơn ảnh, đều là có lực công kích, nói là một cơn phong thiên, cũng cũng không có khoa trương, bởi vì này một cơn xuống, đối thủ quả thực không đường có thể trốn.

“Thì thâm...”

Tùng Hữu sư huynh theo cóc trên đầu nhảy xuống tới, tại Phạm Sĩ Mưu mấy người trước mặt vung lấy chính mình tiểu bài tử.

“Được rồi...”

Phạm Sĩ Mưu bọn người liếc nhau một cái, hoàn toàn không có tâm tư phản kháng rồi, đều không nài đem chính mình thứ ở trên thân đều đem ra, ném vào phía trước trên mặt đất, đã thấy Linh Dược, Tinh Thạch còn có một chút linh thiết các loại vật, số lượng thần kỳ nhiều.

“Chít chít...”

Tùng Hữu sư huynh thoả mãn nhẹ gật đầu, sau đó trong tay bài tử một phen, nhưng lại một cái sâu sắc “Lăn” chữ.

Phạm Sĩ Mưu bọn người đại hỉ, vội vàng té chạy thoát.

Nhìn xem đây linh dược, Tùng Hữu sư huynh thật sự là vui cười hừ mắt, trên mặt đất nhảy lên nhảy dựng, đem sở hữu nó đề mắt Linh Dược đều nhặt lên, ném vào chính mình Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, thỉnh thoảng hoàn triều không trung quăng ra, cái kia cóc lập tức đầu lười một cuốn, sẽ đem Tùng Hữu sư huynh ném lên Linh Dược cuốn vào chính mình trong bụng, không lớn một hồi, Linh Dược đã bị Tùng Hữu sư huynh nhặt hết.

Đúng lúc này, cái kia pháp trận cũng đã đến thời gian, tự động biến mất, trong trận khốn mấy người được tự do.

Tùng Hữu sư huynh nghiêng nghiêng ngẩng bọn hấn liếc, đột nhiên đem trên mặt đất mấy khối Tinh Thạch hướng bọn họ đá tới.

Phạm Sĩ Mưu bọn người tổng cộng giao ra đây 50-60 khối

Tinh Thạch, thậm chí cũng là sẵn giết 50-60 chỉ Kỳ Quỷ mới có được, chỉ là không biết bọn họ là chính mình sẵn giết, hay vẫn là ăn cướp đến, Tùng Hữu sư huynh, chỉ là đem từ nơi này bày tu sĩ trên người ăn cướp đến Tinh Thạch đá đã đến trước mặt bọn họ, còn lại còn có hơn mười khối, nó tự suy nghĩ xuống, nhìn Mạnh Tuyên liếc, không để ý tới rồi.

“Đây là... Đem Tinh Thạch còn cho chúng ta?”

Mấy cái tu sĩ mắt nhìn trước Tinh Thạch, trong mắt đều là kèm nên không được sắc mặt vui mừng, nguyên một đám hướng Tùng Hữu sư huynh thì lễ nói tạ.

Nhưng mà Tùng Hữu sư huynh bỗng kêu hai tiếng, đem trong tay bài tử lật qua, tại trước mặt bọn họ bãi xuống.

“Ăn cướp!”

“Cô oa...”

Cóc cũng đi theo kêu một tiếng, dùng cường tráng thanh thế.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 165 : Không uống dịch huyết không trở về

Chương 165: Không uống dịch huyết không trở về

Trên mặt còn treo lấy sợ hãi lẫn vui mừng tu sĩ nhất thời ngây người, có chút không rõ chuyện gì xảy ra.

Rõ ràng vừa đem Tinh Thạch trả chúng ta, tại sao lại muốn ăn cướp chúng ta?

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu sư huynh gặp mấy người kia thật sự quá đàn, bất mãn kêu hai tiếng, đem một cây Linh Dược tại trước mặt bọn họ quơ quơ.

“Đây là... Chỉ ăn cướp Linh Dược ý tứ sao?”

Mấy vị tu sĩ hiểu được, nhao nhao đem Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong Linh Dược lấy đi ra, đặt ở Tùng Hữu sư huynh dưới chân.

Đối với bọn họ mà nói, Tinh Thạch mới là quý giá nhất, đây chính là lấy mạng đổi lấy.

Về phần Linh Dược, tại đây Kỳ Bàn trong khắp nơi đều là, lại hái chính là, cho nên cho một chút cũng không đau lòng.

Cái này vài tên tu sĩ đi về sau, Mạnh Tuyên mỉm cười đi ra phía trước.

Hắn cũng thật sự không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải Tùng Hữu sư huynh cùng cóc lão Nhị, không qua xem ra, hai người này đàn độn so Đại Kim điều thoải mái nhiều hơn, khắp nơi ăn cướp Linh Dược, lại không giống Đại Kim điều bọn người đồng dạng, bị người khắp nơi đuổi giết.

“Tùng Hữu sư huynh...”

Mạnh Tuyên mặt mũi tràn đầy tươi cười, đang muốn thi cái lễ, đã thấy Tùng Hữu sư huynh đem bài tử sáng đi ra.

“Ăn cướp!”

“... Cướp con em người!”

Mạnh Tuyên giận dữ, níu lấy Tùng Hữu định đưa da nhắc lên.

Tùng Hữu sư huynh phần nộ ở Mạnh Tuyên trên tay cắn một cái, sau đó theo cánh tay của hắn bò tới trên bả vai hắn ngồi.

“Cóc đạo huynh hữu lễ...”

Mạnh Tuyên khách khách khí khí đích cùng cóc lão Nhị chào hỏi, làm một cái ngang hàng chi lễ.

Chỉ bằng cóc lão Nhị vừa rời lộ cái kia một tay bốn sự, liền đáng giá hắn cái này Thiên Trì chân truyền đại đệ tử tôn kính rồi.

“Cô oa...”

Cóc kêu một tiếng, phía trước lưỡng trảo nâng lên, cũng trên không trung nhú nhú, tiêu chuẩn hoàn lễ.

“Àm âm...”

Cách đó không xa đại địa chấn động âm thanh truyền tới, nhưng lại những Kỳ Quỷ kia truy đã tới.

Cóc cố sức ở thung lũng nhỏ, hẻm núi ở bên trong xoay người qua, hướng Mạnh Tuyên bọn người quay đầu lại nhìn thoáng qua, ý bảo mọi người bên trên lưng của nó.

Mạnh Tuyên thấy thế, cũng không khách khí, nhanh chóng đem trên mặt đất Tinh Thạch đều thu vào, sau đó nhảy lên cóc bôi.

“Vèo...”

Tại tất cả mọi người nhảy lên phía sau lưng của nó về sau, cóc hai chân bắn ra, cao cao nhảy dựng lên, chỉ nháy mắt, liền đem

khó khăn lắm đuổi tới thung lũng nhỏ, hẻm núi Kỳ Quỷ nhóm đều không hề để tâm rồi, lại là nháy dưng, đã vượt qua một đầu sơn lĩnh.

“Ồ? Cái kia cóc trên lưng hình như là... Mạnh Tuyên!”

Bốn năm dặm bên ngoài một chỗ trên ngọn núi, đứng đây mười mấy cái tu sĩ.

Trong đó mười mấy người, ăn mặc thanh sam pháp bào, mặt khác một nửa, lại lộ vẻ chút ít bộ dáng cổ quái Hải yêu. Bị bọn hắc vân quanh một người, nhưng lại cái đầu đội hắc quan tuổi trẻ công tử, bộ dáng tuấn tú, hai đầu lông mày lộ vẻ kiêu ngạo tà khí, tại trên người hắn, tắc thì hắt lên một biển Hải Lam sắc áo choàng, chất liệu liền tựa hồ là nước biển bình thường, mơ hồ có loại lưu động cảm giác.

Đám người kia thấy được một chỉ cực lớn cóc cao cao nhảy lên, ánh mắt tự nhiên cũng bị hấp dẫn tới, lại có một người mắt sắc, thoáng cái thấy được đứng ở cóc trên lưng Mạnh Tuyên, vội vàng kích động hướng bên người hắc quan công tử nói ra.

“Người đều có thể chứng kiến thứ đồ vật, ta sẽ nhìn không tới?”

Hắc quan công tử lạnh trào hướng cái kia mở miệng nhắc nhở hắn tu sĩ nhìn thoáng qua, bộ dáng kiêu ngạo mà hỏi.

“Cái này... Là Hiên Ngang lắm miệng, kính xin sa công tử thứ tội...”

Cái kia mở miệng trẻ tuổi tu sĩ, đúng là Mạnh Tuyên tại thanh cùm núi quen biết cũ không ai Hiên Ngang, thấy thế vội vàng cùng lễ, kỳ thật dùng hai người bọn họ tu vi mà nói, đều là chân khí cửu trọng Trung giai, không kém là bao nhiêu, nhưng không ai Hiên Ngang lại thập phần sợ hắn.

“Hắc Sa ca ca, người có thể là đáp ứng ta, muốn thay ta xuất khí...”

Bên cạnh một cái như con mèo nhỏ đồng dạng tiểu nữ hài lời kéo hắc quan công tử cánh tay, làm nũng nói ra.

Nàng tuổi tác không lớn, cũng tựu mười ba mười bốn tuổi trái

phải, dung nhan cực kỳ kiều diễm, trên mặt có nhẹ nhàng vết cắt, nhưng bởi vì nàng da thịt trắng nõn, cái này vết cắt nếu không không lộ vẻ xấu, ngược lại nhiều hơn chút ít khác uẩn vi, nhưng lại Tiêu tinh.

Hắc quan công tử nghe vậy, ăn ăn nở nụ cười, ngón tay nhất câu nữ hài cái cằm, cười nói: “Thật là một cái quán người Tiêu yêu tinh, bốn công tử cho người câu trong nội tâm hỏa theo như đều nén không được, cơ hồ chờ không được người trưởng thành...”

Nữ hài nghe vậy, tựa hồ có chút thẹn thùng, ngại ngừng nở nụ cười, hai tay lại ôm lấy hắc quan công tử cánh tay, nhẹ nhàng đóng đưa.

Tại phía sau bọn họ, Tiêu Vũ Phi thấy một màn này, nhin không được thở dài, có chút không làm sao cúi đầu.

“Tốt tốt tốt, ta hiện tại tự thay người bắn chết này tư, hắc hắc, tự tính toán hắc thực sự các người nói mạnh như vậy, tại liền mang theo thức Động Thiên cái này Kỳ Bàn ở trong, cũng muốn thụ muốn Cung Tự Phù áp chế, hừ, cá nhân vũ dũng lại tính toán cái gì? Phụ vương ta dùng ba kiện đỉnh cấp pháp bảo cùng hóa yên Long đội lấy cái này miếng Cung Tự Phù cũng không phải là dùng để đùa, có nó nơi tay, ta tu vi tung không bằng hắc, cũng đồng dạng có thể giết hắc...”

Hắc quan công tử mặt mũi tràn đầy không ai bì nổi biểu lộ, vừa nói, một bên lấy ra trong ngực một miếng Thanh Đồng lệnh bài.

Theo hắc tâm niệm vừa động, cái kia miếng Thanh Đồng lệnh bài, liền hóa thành một trương đại cung, trên cung một cảnh Thanh Đồng mũi tên hiện lên đi ra.

“Lần trước bị hắc phát giác mũi tên kia, đại khái là khoảng cách hơi xa rồi, lần này kéo gần lại một nửa khoảng cách, xem hắc như thế nào phòng!”

Hắc quan công tử cười lạnh lạnh lấy, ánh mắt đã tập trung vào Mạnh Tuyên, sau đó chậm rãi tại trên cung tụ lực.

“Hắc hắc, trước đó lần thứ nhất, Cung Tự Phù chỉ không phải người, ta cũng không có đem hết toàn lực, bị người cứu cái

con kia kim điều, nhưng lúc này đây, ta trực tiếp khí cơ đã tập trung vào người, Thanh Đồng mũi tên không thấy địch huyết, tuyệt không trở về, nhìn người như thế nào ứng phó...”

Sa công tử trên mặt đã hiện lên một vòng cười lạnh, trong lúc đó khí cơ vừa để xuống, “Vèo” một tiếng, Thanh Đồng mũi tên bắn đi ra rồi.

“Huru...”

Cũng ngay tại đồng mũi tên cách cung một chốc, liền bỗng nhiên biến mất tại tầm mắt của người ở bên trong, lấy mắt thường nhìn không thấy tốc độ bay đã qua sa công tử cùng Mạnh Tuyên chỗ đỉnh núi chính giữa trăm vị cư dòng suối, sông núi, xà cây rừng quý, đầm lầy, trên không trung để lại một đạo nhàn nhạt yên lặng, nhưng lại Thanh Đồng mũi tên một đường hấp thu trong thiên địa Linh lực, tạo thành Linh khí không cân đối hình thành nhàn nhạt dấu vết.

Một mũi tên bảy tám dặm, Thanh Đồng mũi tên giữa đường tự động hấp thu Linh lực, tại bay đến Mạnh Tuyên trước người lúc, lực lượng chẳng những không có yếu bớt, dường như hồ trở nên mạnh hơn, vô luận là tốc độ hay vẫn là lực lượng, đều trong nháy mắt này, đạt đến đỉnh.

“Chít chít...”

Tùng Hữu sư huynh trên cổ mao bỗng nhiên bị dựng lên, ánh mắt có chút cảnh giác.

“Hả?”

Cũng đang vào lúc này, đang gõ lưng quanh thân hoàn cảnh, tìm kiếm trở về nơi trú quân chi lộ Mạnh Tuyên, bỗng nhiên sinh lòng cảnh giác.

Cường đại thần niệm, tại thời khắc này lại cứu hẩn một mạng.

Trong nháy mắt, hẩn phi thân lên, ba mươi ba kiếm rồi đột nhiên từ phía sau lưng bay lên, huyền ở không trung, ngăn tại hẩn bên trái.

Cũng ở đây một chốc, một tiếng chói tai giòn vang vang lên.

Một cảnh xoay mình hồ xuất hiện Thanh Đồng mũi tên, trong chốc lát dính tại ba mươi ba trên thân kiếm, sát ra một dãy Hỏa Tinh.

Cái kia lực lượng nặng như vậy, vậy mà suýt nữa đem ba mươi ba kiếm dính xuyên qua.

Mạnh Tuyên cũng tại thời khắc này, theo Thanh Đồng mũi tên bay tới phương hướng hướng lui về phía sau đi, tốt hóa giải trên tên cường đại lực đạo.

“Ông...”

Thanh Đồng mũi tên bị ngăn trở về sau, vậy mà không có rơi xuống đất, mà là bị một loại kỳ dị lực lượng chỗ điều khiển, lần nữa bay lên, vậy mà trên không trung chuyển cái vòng, lại một lần hướng về Mạnh Tuyên bay tới.

“Hà?”

Mạnh Tuyên hơi kinh, chau mày, “Bá” một kiếm đánh tới, đem cái này Thanh Đồng mũi tên mở ra.

Nhưng mà Thanh Đồng mũi tên lực lượng vẫn đang không có tán đi, bị Mạnh Tuyên đánh bay về sau, rõ ràng có một loại kỳ quái chấn động tại mũi tên bên trên truyền ra, nó vậy mà tự động ở chung quanh hấp thu đại lượng Linh khí, bổ sung chính mình động lực, lại một lần hướng Mạnh Tuyên bay tới.

“Chẳng lẽ nói, này mũi tên dĩ nhiên là không thấy máu không về đích sao?”

Mạnh Tuyên liên tưởng đến Đại Kim điều trúng tên lúc bộ dáng, trong nội tâm đã hiện lên một cái ý nghĩ.

Lập tức Thanh Đồng mũi tên lại một lần hướng chính mình bay tới, Mạnh Tuyên bàn tay lập tức tại ba mươi ba trên thân kiếm một vòng, đã kéo lê một đạo vết máu, sau đó lợi dụng cái này chỉ chảy xuôi theo máu tươi tay, đột nhiên cầm cái này cảnh bắn về phía chính mình mặt mũi tên.

“Xì xì...”

Có một loại lại để cho đầu người da run lên thanh âm truyền

ra, cái này Thanh Đồng mũi tên vậy mà tại hấp thu Mạnh Tuyên huyết.

Không qua theo Mạnh Tuyên lòng bàn tay máu tươi dần dần rót vào mũi tên ở bên trong, mũi tên trên người cái loại này kỳ dị chấn động cũng dần dần biến mất.

“Quả nhiên, này mũi tên thật không ngờ yêu tà, không uống máu người, tuyệt không trở về...”

Mạnh Tuyên thần sắc lạnh lùng, nếu không có lúc trước hắn gặp được Đại Kim điều bị thương tình hình, lúc này thời điểm còn thật không biết nên như thế nào đối phó cái này mũi tên, không qua cũng may mắn mà có hắn thần niệm cường đại, tại đây mũi tên tiến nhập hắn quanh người mười trượng phạm vi về sau, lập tức cảnh giác đi qua, khó khăn lắm dùng ba mươi ba kiếm chặn nó lực lượng mạnh nhất kích thứ nhất, bằng không thì cái này lúc sau đã bị xuyên thủng đầu rồi.

“Lại là người kia sao?”

Mạnh Tuyên nắm Thanh Đồng mũi tên, theo nó bay tới phương hướng nhìn sang.

Ước bốn năm dặm bên ngoài một chỗ trên đỉnh núi, quả nhiên lại thấy được cái kia hắc quan thanh thiếu niên.

“Thì thâm...”

Tùng Hữu sư huynh mắt nhỏ chăm chăm vào Mạnh Tuyên trong tay Thanh Đồng mũi tên, xem ra phi thường phần nộ.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 166 : Ăn miếng trả miếng dùng tên hoàn tên

Chương 166: Ăn miếng trả miếng, dùng mũi tên còn mũi tên

“Là một cái tiện nhân, trước đó lần thứ nhất bị thương kim điều, lúc này đây lại hướng phía ta đến rồi...”

Thấy được cóc cùng Tùng Hữu sư huynh phần nộ mà nghi ánh mắt mê hoặc, Mạnh Tuyên tự thuận miệng giải thích một câu, sau đó hắt dùng lực nắm Thanh Đồng mũi tên, cầm một ngum chân khí, miệng phun cuộn cuộn âm sóng, xa xa hướng cái kia hắc quan công tử quát: “Bằng hữu, đây là người lần thứ hai hướng ta xuất thủ, cái này Lương Tử xem như kết chết rồi, báo cái danh hào lên đây đi, trăm người đầu người thời điểm, cũng tốt có một xung hô...”

“Ha ha, còn sẽ có lần thứ ba...”

Cái kia đỉnh núi hắc quan công tử cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh tự nở nụ cười lạnh: “Không nghĩ tới người ngược lại thật sự có điểm bản sự, lại đem bản về phía người mũi tên cũng cản lại, xem ra có tư cách cùng bản công tử chơi đùa, không đến mức như vậy không thú vị!”

“Đều là đường đường đàn ông, như đối với Mạnh mỗ bất mãn, sao không thẳng nhận lấy, đường đường chính chính một trận chiến?”

Mạnh Tuyên hét lớn, âm sóng cuộn cuộn, tản tứ phương.

Hắn cùng với hắc quan công tử cách bảy tám dặm khoảng cách nói chuyện, đã sớm chấn động chung quanh vô cùng nhiều tu sĩ, đang âm thầm nhìn xem một màn này.

Cái này nhưng cũng là Mạnh Tuyên cố ý, muốn thử xem có thể không kích hắn một trận chiến.

Chính diện độ sức, hắn là không sợ, nhưng bị một người như

vậy âm thầm chăm chăm vào, nhưng có chút đáng ghét.

“Ha ha? Bồn công tử có Cung Tự Phù nơi tay, chỉ để ý giết người tốt rồi, vì sao phải cùng người một trận chiến?”

Cái kia hắc quan công tử dương dương đắc ý mà nói: “Đây chính là tại Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong, Kỳ Phù cũng là thực lực một loại, người không có Kỳ Phù, lại có thể cầm bồn công tử như thế nào? Hừ, có thể tiếp được một mũi tên cũng coi như không được cái gì, bồn công tử có rất nhiều thời gian, giết không được người, trước hết theo bằng hữu của người giết lên. Một người tiếp một người. Tổng có thể luân thời không nhà buôn sinh hoạt đến người. Ha ha...”

Mạnh Tuyên lông mày chăm chú nhíu mày đến, quát: “Người đến cùng là người nào, vậy mà bằng địa vô sỉ...”

Bước vào Đông Hải Thánh Địa nhiều năm như vậy, Mạnh Tuyên còn là lần đầu tiên đụng phải vô sỉ như vậy người.

Tu sĩ khác, mặc dù trong nội tâm âm hiểm, mặt vẫn phải là muốn.

Lúc trước Hoa Sơn Đồng lại như thế nào mưu tính hắc, tại Mạnh Tuyên tìm tới cửa đi lúc, cũng không có muốn người khác tương trợ. Mà là lựa chọn độc thân cùng Mạnh Tuyên một trận chiến, có thể là hắc quan công tử nếu không không chịu quang minh chính đại một trận chiến, lại vẫn dương dương đắc ý nói giết không hết Mạnh Tuyên liền giết bằng hữu của hắc, như thế sự tình bản thủ tại hắc trong miệng nói ra đến, không chút nào cho là nhục, lại mờ mờ ảo ảo coi đây là quang vinh...

“Ha ha, người hãy nghe cho kỹ rồi, bồn công tử chính là Đông Hải Sa, đợi cho bồn công tử giết người lúc, khả năng cách người xa xôi. Không có cơ hội với người chính miệng nói cho người nghe rồi, cho nên người bây giờ ghi lại là được rồi!” Hắc quan công tử cười đắc ý nói: “Người cũng không nên nói cái gì vô sỉ có chút ít hổ thẹn. Được làm vua thua làm giặc, chỉ cần bồn công tử giết người, quân hắc dùng thủ đoạn gì, nhất quy là thắng rồi!”

Đối mặt loại này người vô sỉ, Mạnh Tuyên cũng thật sự không biết nói cái gì rồi.

Cái này Đông Hải Sa vô sỉ kinh, mà ngay cả thanh cùm núi môn hạ đệ tử cũng tựa hồ có chút xấu hổ, nhìn không được cúi đầu.

Ngược lại là Tiêu Tình, lại con mắt tỏa sáng, tựa hồ vui mừng muốn nhảy dựng lên vỗ tay.

“Vô sỉ như vậy chi nhân, sớm muộn gì muốn đi chém rụng!”

Mạnh Tuyên mục ý phát lạnh, trong nội tâm nổi lên sát cơ, không qua trước mắt mà nói, cảm hẳn thật đúng là không có biện pháp.

Cái này bảy tám dặm khoảng cách, nếu là ở Kỳ Bàn bên ngoài, hẳn cũng chỉ là mấy cái hô tức gian tự bay qua rồi, nhưng là tại Kỳ Bàn trong, nhưng lại một cái không cách nào vượt qua khoảng cách, đợi đến lúc hẳn tìm đi qua lúc, cái kia hắc quan công tử chắc hẳn đã sớm trốn không thấy rồi.

Không qua đang chuẩn bị đi về, lại chợt nghe chính mình trên bờ vai có “Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt” cẩn rằng âm thanh truyền đến.

Quay đầu nhìn lại, nhưng lại Tùng Hữu sư huynh hai mắt nhóm lửa, phần nộ nhìn qua cái kia Đông Hải Sa, tựa hồ giận không kềm được.

“Ách, Tùng Hữu sư huynh, không cần quá mức sinh khí, sớm muộn gì trăm hẳn...”

Mạnh Tuyên ý định khích lệ Tùng Hữu sư huynh hai câu, tự từ khi biết đến nay, sẽ không gặp Tùng Hữu sư huynh đã sanh như vậy đại khí.

Nhưng mà Tùng Hữu sư huynh quơ quơ tiểu móng vuốt, làm như tại ý bảo hẳn không cần nhiều lời, sau đó tự nhảy tới cóc trên lưng, chi chi tra tra kêu vài tiếng, giống như tại cùng cóc đang nói gì đó, cái kia cóc cô oa kêu một tiếng, đáp ứng xuống, sau đó Tùng Hữu sư huynh liền mở ra bọc tại nó chân trước bên trên Động Thiên chiếc nhẫn, theo ở bên trong đồ ra ngoài hơn mười khối đồ vật, nhổ nhổ nhặt nhặt chọn lựa lấy.

Cũng đúng lúc này, cóc trong cơ thể vang lên một hồi ọt ọt ọt ọt thanh âm, tựa hồ tại sinh ra lấy cái gì biến hóa, đã qua sau

nửa ngày, cóc trong cơ thể chấn động, tựa hồ có thay đổi gì hoàn thành, sau đó nó tự giơ lên đầu, vậy mà miệng phun tiếng người: “Này... Đông Hải... Sa... Lão Đại ta hỏi... Người... Người đang tại nó mặt, khi dễ nó sư... Đệ, là không nề tình sao?”

Nó tựa hồ rất ít tiếng người nói, lại nói phi thường không thuần thực, ấp a ấp úng, hơn nữa có chút mơ hồ không rõ.

Không qua cóc nói chuyện, lại không để cho Mạnh Tuyên cảm giác giật mình, hẳn đã bị Tùng Hữu sư huynh sợ ngây người.

Kể cả Mặc Linh Tử cũng thế, nước miếng rủ xuống đến cái cầm lên cũng không biết sát.

Cái kia Đông Hải Sa cũng định dương dương đắc ý rồi đi, lại chợt nghe cóc, liền lại ngừng lại, cười lạnh nói: “Người cái này cóc có chút quen mắt a, chẳng lẽ là Thanh Tiêu đảo Phong Thiên Cáp? Ta nghe nói người xưa nay độc lai độc vãng, lúc nào đã có lão đại rồi? Hừ, không qua người có thể đi nói cho người biết lão Đại, bốn công tử không nhìn được được hẳn, có một cái rắc mắt mũi cho hẳn?”

“Tra...”

Tùng Hữu sư huynh tự nhiên cũng đã nghe được những lời này, có chút phần nộ rồi, kêu vài tiếng, sau đó tiểu móng vuốt quăng ra, đem một miếng thứ đồ vật ném đi xuống dưới, cóc tiện tay bắt được, sau đó lại lần gian nan mở miệng: “Nhà của ta... Lão Đại còn hỏi... Người, chẳng lẽ người tiên... Nhập Kỳ Bàn trước khi, cũng không biết bên trên... Cổ Kỳ Bàn ở bên trong Cung Tự Phù, tổng cộng có bốn mươi... Miếng sao?”

“Hả?”

Cái kia Đông Hải Sa công tử nghe vậy không khỏi khẽ giật mình, có chút nghi ngờ nói: “Người có ý tứ gì?”

Cóc lúc này đây không có mở miệng, mà là trực tiếp đưa trong tay một cây cung dương, nhắm ngay hẳn.

Đông Hải Sa sắc mặt thay đổi, trong nháy mắt tự trở nên tái nhợt vô cùng, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng mà xuống.

Cung Tự Phù!

Cóc trong tay bất ngờ cũng có một miếng Cung Tự Phù!

So với hấn càng giật mình chính là Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử, bởi vì vì bọn họ thấy được Tùng Hữu sư huynh theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong đồ ra thứ đồ vật!

Kỳ Phù!

Sóc sư huynh vậy mà như đồ rác thoáng một phát, theo hấn chân trước Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, đồ ra ngoài hơn mười miếng Kỳ Phù.

Cái này hơn mười miếng Kỳ Phù tất cả không có cùng, Tùng Hữu sư huynh là từ bên trong tìm cả buổi. Mới tìm đến một miếng ném cho cóc.

Hạnh phúc đến quá đột nhiên. Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử đều có chút tiêu hóa không được.

Cóc đứng ở trên đỉnh núi. Cây cung cầm mũi tên, mà Tùng Hữu sư huynh đã đem còn lại Kỳ Phù lại trang, sau đó bò lên trên Mạnh Tuyên đầu vai, tiểu móng vuốt ôm ở trước ngực, lại khiêu nổi lên chân bắt chéo, tuy nhiên thoát nhìn có chút buồn cười, nhưng xác thực có một bộ lão Đại phái đoàn, mà Mạnh Tuyên cùng Mặc Linh Tử khiếp sợ ngoài. Cũng bất chấp miệt mài theo đuổi, quay đầu đi xem Đông Hải Sa đặc sắc biểu lộ.

“Ta... Ta...”

Đông Hải Sa trương hai lần miệng, lại nói không nên lời nguyên vẹn một câu đến, hơn nữa hấn cũng không có ý đồ đào tẩu, kiềm giữ Cung Tự Phù lâu như vậy, hấn cũng là phi thường hiểu rõ Cung Tự Phù uy lực, chỉ cần khí cơ bị đã tập trung vào, tự không chỗ có thể trốn!

“Chi chi tra tra...”

Tùng Hữu sư huynh lại nói hai câu nói, cóc lão Nhị y nguyên thay nó chuyển đạt, ấp a ấp úng mà nói: “Lão đại nhà ta... Nói. Các người những này tiểu... Bối tranh phong, nó là sẽ không quản... Nhưng người... Quá vô sỉ... Hơn nữa đang tại

hắn mặt... Bắn sư đệ của hắn... Là không để cho nó mặt mũi... Cho nên. Nó cũng trả lại ngươi một mũi tên... Có thể hay không... Tiếp được, tựa xem bản lãnh của ngươi rồi!”

“Xôn xao...”

Đông Hải Sa bên cạnh bên cạnh thanh cùm núi đệ tử đều bị ra, biểu hiện trên mặt khiếp sợ, sợ bị cái này một mũi tên ảnh hưởng đến.

Mà ngay cả Đông Hải Sa thủ hạ Hải yêu, lúc này thời điểm cũng không dám tiến lên rồi.

“Này... Không muốn thả mũi tên, ta nguyện ý một trận chiến!”

Đông Hải Sa mồ hôi lạnh trên trán như suối tuôn, khẩn trương kêu lên: “Mạnh Tuyên... Ngươi không phải muốn cùng ta đường đường chính chính một trận chiến sao? Ta... Ta Đông Hải Sa để làm đối thủ của ngươi, quyết nhất tử chiến như thế nào?”

Trước trước phòng thủ mà không chiến hắn, lúc này thời điểm ngược lại chủ động tác chiến rồi, tựa hồ thà rằng cùng Mạnh Tuyên liều mạng một hồi, chết ở dưới thân kiếm, cũng tốt bị Cung Tự Phù chỉ ở, cách xa nhau bảy tám dặm, một mũi tên bị mất mạng.

Cóc nghe xong những lời này, toàn tâm toàn ý con mắt hướng về sau liếc qua, tựa hồ muốn nhìn Tùng Hữu sư huynh ý tứ.

Nó không có cổ, tự nhiên không thể quay đầu, tốt xấu con mắt là cổ lên, có thể hướng phía sau trở mình cái mắt.

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu sư huynh nhẹ nhàng kêu hai tiếng, bộ dáng rất là khinh miệt.

Cóc liền lại nhìn về phía Đông Hải Sa, kêu lên: “Nhà của chúng ta... Lão Đại nói... Thiên Trì thực... Truyền thủ đồ... Nhất định sẽ có đối thủ, nhưng không phải... Ngươi... Như vậy nhảy nhót tiểu... Xấu, ngươi không... Xứng!”

Nói xong những lời này, cóc bỗng nhiên bỗng nhiên tự buông ra dây cung.

“Vèo” một tiếng, Thanh Đồng mũi tên rời dây cung, rồi đột nhiên biến mất tại không khí ở bên trong, một lướt 8 dặm.

Lấy đạo của (người) đó, trả lại người đó, Đông Hải Sa vừa mới dùng Cung Tự Phù tập sát Mạnh Tuyên, lúc này cóc lợi dụng Cung Tự Phù hoàn lại.

Đông Hải Sa sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, hấn lập tức bắt đầu chuyển động, rồi đột nhiên lấy tay mà ra, đem bên người hai cái Hải yêu kéo đi qua ngăn cản tại chính mình trước người, lại miệng rộng mở ra, một đạo màu xanh da trời chân thủy nhỏ ra, tại trước người hóa thành một đạo băng thuần, rần rần chắc chắn chắn trước người, chính mình lại cưỡi xuống trên người Hải Lam sắc áo choàng ném một cái, chân thân một hóa hai, hai hóa bốn, phi tốc bỏ chạy.

Hấn thi triển nhưng lại nước pháp bên trong kính pháp, phản xạ thân hình, để mà nhiều địch.

Cái này một loạt động tác, thật có thể nói là là điện quang thạch hỏa, lập tức hoàn thành, có thể không thoát được một mạng, tự xem thiên ý rồi.

Tại Đông Hải Sa phi tốc độn thời điểm ra đi, thanh cụm núi tiên môn cùng với bên cạnh hấn Hải yêu, đều kinh ngạc nhìn xem hấn.

Cái loại này ánh mắt vô cùng sợ hãi, kinh hãi, kinh ngạc, Đông Hải Sa rất không rõ, chuyện gì xảy ra?

Thẳng đến hấn trốn ra vài chục trượng, đột nhiên cảm thấy trên đầu có chút mát mẻ suu suu.

Có chất lỏng chảy xuống, trôi tiến vào trong ánh mắt, dính hồ tương đương khó chịu, Đông Hải Sa thò tay đi bôi, chỉ lau một tay đỏ tươi.

“Đỏ tươi... Đây là có chuyện gì?”

Đông Hải Sa ngơ ngác ngừng lại, mục có cầu cứu chi ý giống như, hướng chính mình đồng lõa nhìn thoáng qua.

“Oe...”

Thanh cùm núi môn hạ một người đệ tử, bỗng nhiên biến sắc, sản xuất tại chỗ nôn ọe.

Những thứ khác thanh cùm núi đệ tử, thậm chí kể cả dưới tay hấn Hải yêu, cũng đều nguyên một đám sắc mặt tái nhợt, sợ hãi mà kinh hãi.

Vô luận là ai, thấy được một cái đầu bên trên phá một cái lớn bằng ngón cái đại động, người này còn nhanh chóng kéo người, thi pháp, tế bảo sau đó triển khai phân thân nhanh như chớp đào tẩu bộ dạng, đều sẽ cảm giác được trong nội tâm có chút buồn nôn! (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 167 : Vương Tụ Phù

Chương 167: Vương Tụ Phù

Có người khảo chứng qua, Chân Khí cảnh tu sĩ, tuy nhiên còn chưa có bị chém xuống đầu đồng dạng có thể khôi phục năng lực, nhưng dù sao sinh cơ phi thường cường đại, đôi khi, mặc dù đầu bị xuyên thủng rồi, y nguyên có thể sống một thời gian ngắn, đương nhiên, đó cũng không phải chính thức còn sống, chỉ là khi còn sống lưu lại ý thức khiến cho hắn có thể hoàn thành một việc về sau, mới chính thức chết.

Đông Hải Sa hiển nhiên chính là như thế, hắn thắng đến trốn ra vài chục trượng xa, mới phát giác tại chính mình chuẩn bị trốn trước khi, cái kia mũi tên cũng đã xuyên thủng đầu của mình rồi, chỉ là cái kia mũi tên quá nhanh, nhanh đến chính mình vậy mà không có có ý thức đến.

Hắn mũi tên bắn Mạnh Tuyên, bị Mạnh Tuyên dùng cường đại thần niệm phát giác, cũng đã ngăn được.

Cung Tụ Phù nhanh nhất cũng là mạnh nhất thời điểm, là cái kia mũi tên bay tới trong nháy mắt, tại Mạnh Tuyên đã ngăn được mũi tên thứ nhất về sau, trên tên ngưng tụ năng lượng cũng đã biến mất không sai biệt lắm, cho nên hắn mới có thể thông dong ngăn đằng sau công kích.

Đông Hải Sa cho là mình cũng có thể, lại không nghĩ rằng, chính mình căn bản không có thực lực mạnh như vậy.

Hắn quay mắt về phía Cung Tụ Phù, mặc dù sớm đã biết có mũi tên muốn bắn tới, y nguyên trốn không thoát.

Cung Tụ Phù uy lực, cũng cùng người nắm giữ thực lực có quan hệ, cóc bắn ra một mũi tên, so uy lực của hắn mạnh gấp đôi.

“Bành...”

Đông Hải Sa thẳng tắp ngã trên mặt đất, đầu ngón tay giật giật, ánh mắt đang dần dần tan rã.

Theo hắn đã chết, trong tay hắn Cung Tự Phù cũng trượt rơi xuống, rơi vào trong tay.

Chúng Thanh Tùng Sơn tu sĩ cùng Đông Hải Sa công tử thủ hạ Hải yêu còn ở vào khiếp sợ trong trạng thái, nhất thời không có chú ý tới.

Tiêu Tình phản ứng đầu tiên đi qua, nhanh chóng ngồi xổm thân đi nhặt cái kia miếng Cung Tự Phù.

Nhưng mà một người tay so nòng nhanh, đoạt tại nàng trước khi đem Cung Tự Phù cướp đi.

Tiêu Tình oán hận nhìn lại, đã thấy là ca ca của mình, Tiêu Vũ Phi.

“Ngươi cái phế vật này, đem Cung Tự Phù cho ta!”

Tiêu Tình oán hận trừng Tiêu Vũ Phi liếc, ánh mắt lại độc lại ác.

Tiêu Vũ Phi tựa hồ có chút sợ nàng, nhưng vẫn là cắn răng một cái, đem Cung Tự Phù nhét vào trong ngực, nói: “Lúc này đây không thể lại nghe lời ngươi rồi, từ hôm nay trở đi, tại đây trong bàn cờ, ngươi nhất định phải nghe ca ca...”

“Tôm tép nhãi nhép a...”

Mặc Linh Tử nhìn bên kia trên ngọn núi liếc, lắc đầu, biểu lộ có chút khinh miệt.

Mạnh Tuyên cũng cười lạnh thoáng một phát, cũng không nói gì tận thế Nhạc Viên lời nói.

Như Đông Hải Sa người như vậy, tự tính toán đem hắn đã giết, đã ở trong lòng người lưu không dưới cái gì bóng dáng.

Tôm tép nhãi nhép, chính là đối với hắn tốt nhất chú giải.

Mắt thấy đám kia Đông Hải Sa thủ hạ Hải yêu cùng Thanh Tùng Sơn tiên môn tu sĩ đều trốn hạ sơn, trốn vào rậm rạp

chẳng chịt trong rừng, truy đều không có biện pháp truy, Mạnh Tuyên bọn người trùng sinh lên vào mộng cũng tự một lần nữa tìm đường, về tới Thiên Trì môn hạ với tư cách nơi trú quân trong sơn cốc.

“Tùng Hữu lão Đại...”

Đại Kim điêu chính nằm trên mặt đất, chán đến chết một khóa tiếp một khóa hướng trong miệng ném Linh Đan ăn.

Vừa thấy được Tùng Hữu sư huynh đến rồi, lập tức kích động thiếu chút nữa khóc lên, gào khóc một tiếng tự đánh tới, khóc rờn nói: “Tùng Hữu lão Đại, ngươi nên thay huynh đệ làm chủ a, ngươi xem ta bị người khi dễ, trước là có người cướp giết chúng ta không tính, lại đụng phải một cái không biết nơi nào đến vương bát đản, ta hảo hảo bay trên trời lấy, xem phong cảnh hát lấy ca, bỗng nhiên một mũi tên tự bắn đã tới a...”

“Chít chít!”

Tùng Hữu sư huynh khinh thường kêu hai tiếng, phát phát tay tiểu móng vuốt, làm một cái bóp chết một chỉ tiêu côn trùng thủ thế.

“Hả? Đã giết chết?”

Đại Kim điêu biến sắc, vô ý thức nói: “Như thế nào giết chết hay sao?”

Mặc Linh Tử cười đem vừa rồi chuyện đã xảy ra giải thích một lần, Đại Kim điêu con mắt lập tức trừng, kêu lên: “Tùng lão Đại, ngươi làm như vậy không đúng, tiểu tử này nói như thế nào cũng là cùng ta có cừ oán, vừa rồi ta đều không tại tràng, ngươi làm sao lại giết đi? Ngươi đem hắn đã giết, ta cái này khẩu ác khí có thể như thế nào ra tay? Chẳng lẽ lại ta đi tiên thi đây?”

Tùng Hữu sư huynh kêu hai tiếng, tiểu móng vuốt giương lên, làm một cái chém người thủ thế.

Đại Kim điêu trên mặt nhất thời vui vẻ, cười nói: “Đây chính là ngươi nói, không thể quịt nọ!”

Mạnh Tuyên xem có chút nghi hoặc, lặng lẽ hỏi Mặc Linh Tử nói: “Chẳng lẽ lại Tùng Hữu sư huynh thật muốn mang Lão Kim đi tiên thi phần phần?”

Mặc Linh Tử thân là bảy qin thú một thành viên, so với Mạnh Tuyên hiểu rõ hơn Tùng Hữu sư huynh Thủ Ngũ, thấp giọng giải thích nói: “Không phải tiên thi, Tùng Hữu sư huynh là nói, các loại đã đi ra Kỳ Bàn, đi tìm Động Hải Sa lão ba Ngân Sa Vương phiền toái, cho Lão Kim xuất khí!”

“Ta đi, cái này phách lực có thể a...”

Mạnh Tuyên nghe xong sững sốt, nhin không được khen một tiếng.

Cái kia Ngân Sa Vương dầu gì cũng là hùng cứ một phương vùng biển Chân Linh cường giả, xem ra Tùng Hữu sư huynh lại không phải rất bắt nó đề vào mắt.

“Ai, đúng rồi, Tùng Hữu sư huynh, người từ chỗ nào làm đến rồi nhiều như vậy Kỳ Phù?”

Mạnh Tuyên có chút tò mò hỏi, vừa rồi Tùng Hữu sư huynh rầm rầm ra bên ngoài ngược lại Kỳ Phù bộ dạng, thật sự đem hấn kinh hãi không nhẹ.

Tùng Hữu sư huynh nghe vậy, nhất thời đắc ý, Động Thiên chiếc nhẫn một khai, đem cái kia hơn mười miếng Kỳ Phù đều đổ ra.

“Ôi...”

Nhìn thấy một màn này, Đại Kim điêu cùng với Đan Nguyên môn hạ con mắt đều sáng, oanh một tiếng cùng nhau đi lên.

Lúc ban đầu Kỳ Bàn mở ra lúc, có người hô to Kỳ Phù không có gì dùng, chỉ là Lục Đại tiên môn qua loa tặc trách mọi người nói dối, bởi vậy đại lượng tu sĩ đều thừa dịp cái này ngàn năm khó gặp cơ hội xông vào, có thể là sau khi đi vào, mới phát hiện, Kỳ Phù không chỉ có là hữu dụng, mà là phi thường hữu dụng, mỗi một chủng Kỳ Phù cũng có thể điều khiển Kỳ Bàn ở trong một loại quy tắc, quả thực tương đương với một loại thần thông.

Cũng chính là mượn loại này thần thông, Đông Hải Sa như vậy chân khí cửu trọng Trung giai tu sĩ, cũng dám cùng Mạnh Tuyên khiêu chiến.

Hết lần này tới lần khác Mạnh Tuyên tuy nhiên không sai biệt lắm có thể một tay bóp chết Đông Hải Sa, nhưng hẳn nhất thời thật đúng là cầm Đông Hải Sa không có biện pháp.

Kỳ Phù chi trọng yếu, bởi vậy có thể thấy được lóm đóm.

Có thể là Kỳ Phù tổng cộng cũng tự 320 miếng, lúc này đây tiến nhập Kỳ Bàn tu sĩ, lại chừng ba bốn ngàn người, như thế nào đủ phân?

Bởi vì thực lực thấp tu sĩ, căn bản là không dám hy vọng xa vời có thể có được Kỳ Phù rồi.

Nhưng Tùng Hữu sư huynh chính là Tùng Hữu sư huynh, bức này trân quý vật hi hãn nhi, vậy mà thoáng cái đổ ra ngoài hơn mười miếng, thật sự không phải do mọi người không kinh hãi.

Đan Nguyên môn hạ khá tốt, gặp được Kỳ Phù, thì ra là khiếp sợ thoáng một phát, trông mà thêm thoáng một phát, Đại Kim điêu nhưng trong nháy mắt sắc mặt đột biến, trông mắt nhanh như chớp một chuyển, bỗng nhiên liếc thoáng nhìn này chổng chất Kỳ Phù bên trong một cái, trên cổ mao đều tạc.

“Vương Tự Phù?”

Đại Kim điêu ngao kêu gào lấy, đột nhiên xông tới, không muốn sống tựa như đem cái kia miếng Vương Tự Phù ôm vào trong lòng.

Kẻ đàn cũng biết, cờ vua bên trong, tướng soái cầm đầu, mà ở cái này Kỳ Bàn ở trong, là tối trọng yếu nhất tự nhiên là cái kia miếng Vương Tự Phù.

Đại Kim điêu vừa nhìn thấy Vương Tự Phù, lập tức tự đi lên đã đoạt.

“Tra...”

Tùng Hữu sư huynh nhìn xem tiêu đề của mình tạo phản, cũng nhất thời mao đều bị dựng lên.

Không qua lại không phải khí, mà là bị hù, nó ngơ ngác nhìn xem Đại Kim điều ồm Vương Tự Phù, tựa hồ là lại càng hoảng sợ.

Đại Kim điều cướp được Vương Tự Phù, chỉ cảm thấy chân khí trong cơ thể hơi động một chút, đã cùng cái này Vương Tự Phù tập trung lại với nhau, lúc này mới yên lòng lại, cười hì hì nói: “Tùng Hữu lão Đại, ta Lão Kim tu vi thấp, cái này Vương Tự Phù, tựu cho ta đi...”

Diễn hình tiên trăm hậu tấu, trước tiên đem Vương Tự Phù đã đoạt lại mảy dạn mặt dày đòi hỏi.

Dù sao khí cơ tập trung về sau, tựu tính toán người khác đem Vương Tự Phù cướp đi đều vô dụng, tại Mặc Linh Tử lấy được âm ký tự về sau, chúng tựu cùng nhau nghiên cứu qua, Kỳ Phù tiến trong tay, liền cùng thân thể Chân Khí Tỏa định trụ rồi, tựu tính toán một người khác lại lấy được cái này miếng Kỳ Phù, cũng không cách nào sử dụng lực lượng của nó rồi, hơn nữa loại này tập trung là phi thường kiên cố, đơn giản không cách nào ngăn ra.

Bọn hấn thương lượng qua, muốn ngăn ra tu sĩ cùng Kỳ Phù liên hệ, đại khái cũng chỉ có hai loại phương pháp, một là Kỳ Phù mọi người chết, khí cơ tiêu tán, cùng Kỳ Phù tập trung tựu nhiên không tồn tại rồi, loại thứ hai phương pháp, chính là Kỳ Phù tất cả mọi người phế bỏ bản thân tu vi, khiến cho bản thân chân khí nhược đến như người bình thường đồng dạng, cùng Kỳ Phù tập trung có lẽ cũng sẽ ngăn ra.

Lúc trước Hắc Giao hướng lão giả kia đòi hỏi âm ký tự, lão giả kia thà rằng bỏ đi chính mình phu nhân cùng môn hạ đệ tử tánh mạng, cũng không chịu giao ra đây, có lẽ chính là cho rằng Mạnh Tuyên bọn người có phế bỏ hấn tu vi ý tứ, lúc này mới dốc sức liều mạng đánh cược một lần.

“Các ngươi đây là cái gì ánh mắt à? Chớ cùng xem vô lại tựa như xem ta, ta lấy quân cờ ký tự, không giống với bảo kê ngươi nhóm a!”

Lão Kim hướng mọi người liếc mắt, sau đó lại nịnh nọt nhìn xem Tùng Hữu sư huynh.

Tùng Hữu sư huynh ngậy người một hồi, đột nhiên lộ ra có chút không làm sao, nhẹ nhàng kêu vài tiếng, khoa tay múa chân thoáng một phát.

Mạnh Tuyên bọn người có chút không hiểu Tùng Hữu sư huynh ý tứ, Đại Kim điều nghe xong lại nhất thời ngậy người, đã qua nửa ngày, nó hô thoáng một phát chạy tới, dốc sức liều mạng đem cái kia miếng Vương Tự Phù ném ra hơn mười quả xa, ghé vào Tùng Hữu sư huynh dưới chân tự khóc lên: “Tùng lão Đại a, một ngày vì huynh, chung thân vì phụ, người nên cứu cứu huynh đệ, cái kia đồ bỏ ta tuyệt đối không dám đã muốn, người nghĩ nghĩ biện pháp...”

Tùng Hữu sư huynh không làm sao, mở ra tiểu móng vuốt, tựa hồ là nói, chính người tìm đường chết, ta cũng không có biện pháp...

Đại Kim điều ngăn người thân, bỗng nhiên sững sờ chạy tới Mạnh Tuyên trước mặt, chân thành nói: “Đại sư huynh, người phế đi ta đi...”

“Ách... Đây rốt cuộc là làm sao vậy?”

Mạnh Tuyên có chút kỳ quái rồi, cái này Vương Tự Phù đến cùng là chuyện gì xảy ra?

“Ném... Ném... Người... Đi... Tỉnh lại... Các loại lão Đại... Nghĩ biện pháp...”

Không đợi Đại Kim điều giải thích, cóc tự nín lấy Đại Kim điều cổ ném qua một bên phản đã giảm bớt đi.

Tùng Hữu sư huynh kêu hai tiếng, tiểu móng vuốt chỉ chỉ sơn cốc ở chỗ sâu trong, tựa hồ là muốn Mạnh Tuyên cùng nó đi vào, có chuyện quan trọng muốn giảng.

Mạnh Tuyên lòng tràn đầy nghi hoặc, minh bạch sự tình không đơn giản, gấp vội vàng đi theo Tùng Hữu sư huynh đi qua.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 168 : Người thắng làm vua kẻ bại làm tể

Chương 168: Người thắng làm vua, kẻ bại làm tể

“Kim lão lục... Ngược lại đại... Mi rồi...”

Trải qua Tùng Hữu sư huynh tự thuật, cóc lão Nhị phiên dịch về sau, Mạnh Tuyên cuối cùng làm minh bạch chuyện gì xảy ra.

Trong nội tâm chỉ có một cảm giác, Đại Kim điều quả nhiên tìm đường chết.

Lại nguyên lai, Kỳ Bàn ở trong, những thứ khác Kỳ Phù đều có hơn mười miếng, hoặc trăm miếng không đều, nhưng duy có Vương Tự Phù, chỉ có hai miếng, hai cái lấy được Vương Tự Phù người, cần tại Kỳ Bàn đấu tranh nội bộ phong, thắng một cái, đem đặt được Kỳ Bàn trong tặng, mà thua cái kia một cái, sẽ bị người thắng lấy ra, huyết tể Hiên Viên đài, cũng dùng cái này mở ra ly khai Kỳ Bàn thông đạo.

Dĩ vãng, cái này hai miếng Vương Tự Phù, sẽ ở điểm tướng đài cuộc chiến về sau, phân biệt cho mạnh nhất hai người.

Hai người kia, tại điểm tướng đài bên trên sẽ không quyết ra thắng bại, mà là tiến vào Kỳ Bàn, riêng phần mình dựa vào chính mình uy vọng cùng thủ đoạn, đem mặt khác Kỳ Phù kẻ có được kéo vào dưới trướng, cùng đối phương chém giết, cầm người thất bại làm tể phẩm, thu thập Linh Tê thảo. Thắng đến bên trong một cái Vương đem cái khác Vương chém rụng, cũng dùng hãn huyết tể Hiên Viên đài, Kỳ Bàn sẽ mở ra đi ra ngoài thông đạo.

Nghe nói, người thắng cũng tìm được một phần thần bí tặng, phi thường trọng yếu, trước khi theo Kỳ Bàn ở bên trong đi ra ngoài cường giả, cái khác bí mật cũng có thể để lộ, duy có cái này người thắng sau cùng lấy được tặng là cái gì, bọn hãn còn chưa có không sẽ tiết lộ nửa chữ.

Nhưng bất luận nói như thế nào, người thắng làm vua, kẻ bại làm tể chuyện này là chân thật, kẻ bại huyết chính là mở ra Thượng Cổ Kỳ Bàn thông đạo cái chìa khóa, do người thắng tự mình chiếu vào Hiên Viên trên đài, sau đó dẫn đầu sở hữu Chân Linh cảnh cường giả trở về sự thật.

Có thể nói, đây đúng là một ván cờ, một bàn máu chảy đầm đìa quân cờ.

Cũng chính là bởi vì quá mức huyết tinh, Lục Đại tiên môn mới một mực phong bế tin tức này, cho dù là những theo kia Kỳ Bàn ở bên trong đi ra người thắng, cũng thường thường sẽ đối với Kỳ Bàn ở bên trong chuyện đã xảy ra ngậm miệng không nói, chỉ có cao tăng người mới biết được bí mật này.

Chỉ là, lúc này đây Kỳ Bàn mở ra lại cùng dĩ vãng bất đồng. Kỳ Bàn sớm mở ra, khiến cho căn bản cũng không có cái gì song Vương xuất hiện, trực tiếp sở hữu Kỳ Phù liên đều bị ném vào Kỳ Bàn. Cái này hai miếng Vương Tự Phù, cuối cùng nhất rơi vào ai tay. Cũng tự không biết rồi.

Tùng Hữu sư huynh tiến nhập Kỳ Bàn về sau, liền mang theo cóc lão Nhị tiến nhập Kỳ Bàn đệ tam trọng, nhưng lại dựa vào thiên phú của nó dị bẩm, đã biết đại bộ phận Kỳ Phù hạ xuống nơi nào, không qua tại nó đuổi tới thời điểm, Lục Đại tiên môn đệ tử cũng chạy tới, một phen tranh đoạt, Tùng Hữu sư huynh lại là đánh hôn mê. Lại là phóng độc yên, hơn nữa cóc lão Nhị thực lực, tốt xấu cướp được hơn mười miếng.

Không qua đại bộ phận Kỳ Phù, hay vẫn là đều bị Lục Đại tiên môn đệ tử đoạt đi.

Vốn cái này miếng Vương Tự Phù, Lục Đại tiên môn cũng ý định cướp đi, như vậy bọn hắn có thể hoàn toàn khống chế cả cục Kỳ Bàn hướng đi, tại cuối cùng quyết chiến lúc, trực tiếp tuyển kẻ yếu, cờ tướng bàn ngạnh kín đáo đưa cho hắn, sau đó đưa hắn chém rụng cũng được.

Lại không nghĩ. Cái này miếng Vương Tự Phù bị Tùng Hữu sư huynh trộm được rảnh tay, sau đó lại từ Kỳ Bàn đệ tam trọng trốn thoát.

Theo Tùng Hữu sư huynh tỏ vẻ, ý nghĩ của nó kỳ thật rất đơn

giản. Không có chính mình miếng Vương Tụ Phù, liền không cách nào thực hiện cuối cùng quyết chiến, cũng tự không cách nào huyết tể Hiên Viên đài, tất cả mọi người ra không được, chính mình chẳng khác gì là nắm giữ tất cả mọi người mạch máu, có thể có rất nhiều văn chương để làm, đương nhiên, vô cùng tàn nhẫn nhất hay vẫn là, nắm giữ Vương Tụ Phù. Liền tương đương nắm giữ một cái gặp xui xẻo, vận xui quý mệnh.

Dù sao tại Kỳ Bàn ở bên trong xem ai không vừa mắt, đến cuối cùng quyết chiến thời gian. Nó sẽ đem Vương Tụ Phù hướng cái kia trên thân người một ném...

Thế giới lập tức thanh tĩnh rồi.

Chỉ là không nghĩ tới, cái này miếng Vương Tụ Phù cuối cùng nhất bị Đại Kim điều như vậy một đoạt... Sự tình đại đầu rồi.

Phải biết rằng. Tại cuối cùng quyết chiến lúc, Kỳ Bàn bên trong đối với Chân Linh cảnh áp chế sẽ biến mất, nói cách khác, sở hữu phục dụng Linh Tê thảo người đều triển lộ chính thức Chân Linh cảnh tu vi, người như vậy tại cuối cùng lúc sẽ xuất hiện mấy trăm nhiều! Vừa nghĩ tới Đại Kim điều cuối cùng sẽ bị mấy trăm Chân Linh cảnh cường giả đuổi giết, Mạnh Tuyên đều thay nó đổ mồ hôi lạnh, cái này căn bản là cứu tử vô sinh a!

Có thể nói như vậy, Lục Đại tiên môn người cướp được đại bộ phận Kỳ Phù, tuy nhiên hiện tại còn không biết cái kia một miếng Vương Tụ Phù tại trong tay ai, nhưng chắc là Lục Đại tiên môn người trong một cái, bọn hắn đã kết thành liên minh, Đại Kim điều như thế nào đi cùng người ta cướp người?

Ván này quân cờ, Đại Kim điều còn chưa bắt đầu dưới tự thua, bởi vì nó căn bản không có quân cờ.

Sở hữu quân cờ đều đã chạy đến đối diện đi, ngẫu nhiên còn lại như vậy một hai cái, theo hắn cũng chỉ hội gặp xui xẻo, vận xui.

“Đến đến, bắt nó tóm tiên đến, ta tự mình phế đi nó...”

Mạnh Tuyên kêu lên, bên ngoài Đại Kim điều nghe xong thanh âm này, nhất thời bị hù khê run rẩy.

“Phê đi nó... Cũng vô dụng...”

Cóc nói lấp bắp, xem nó nói chuyện như vậy tốn sức, thật sự là làm khó nó.

Không qua thông qua nó khoa tay múa chân cùng giải thích, Mạnh Tuyên cũng biết nó muốn nói cái gì.

Lại nguyên lai, Tùng Hữu sư huynh cùng cóc tại Kỳ Bàn đệ tam trọng tranh đoạt Kỳ Phù lúc, đã nghe được một ít Lục Đại tiên môn đệ tử nói chuyện, biết rõ bởi vì tiến vào Kỳ Bàn lúc Mạnh Tuyên đại khai sát giới, đến nỗi tại Lục Đại tiên môn ở bên trong đệ tử, đối với Mạnh Tuyên bất mãn người có rất nhiều, thậm chí có người ý định tại cuối cùng kết doanh lúc, trực tiếp đem Mạnh Tuyên cùng với sở hữu cùng hắn có quan hệ người bài xích tại bên ngoài.

Nói cách khác, bọn hắn ý định tại cuối cùng thời điểm, mượn đại thế đem Mạnh Tuyên chôn giết.

Tùng Hữu sư huynh cùng cóc theo quân cờ đệ tam trọng đi ra, kỳ thật cũng có đem tin tức này nói cho Mạnh Tuyên ý tứ.

Nếu là Mạnh Tuyên một mực không làm phòng bị, đến cuối cùng lúc, lại bị Lục Đại tiên môn bài xích, mượn toàn bộ Kỳ Bàn ở bên trong lực lượng sào giết hắn, cái kia Mạnh Tuyên thật sự là cường thịnh trở lại cũng trở mình không được ngày, dù sao đối phương là nắm giữ tất cả mọi người có thể không đi ra ngoài vận mệnh.

Cũng tựa nói, nào đó trình độ bên trên, Mạnh Tuyên vận mệnh cùng Đại Kim điều không sai biệt lắm.

Hoặc là nói, sở hữu Thiên Trì môn hạ, đều cùng Đại Kim điều không sai biệt lắm, cuối cùng đều khó thoát khỏi cái chết.

“Nếu là như thế, cái kia thực phải thi cho thật giỏi lo một chút...”

Mạnh Tuyên ánh mắt ngưng, lộ ra một vòng sát cơ.

Lục Đại tiên môn ở bên trong đệ tử vậy mà ý định như vậy chôn giết chính mình, thật đúng là để ý mình a!

Không qua chính mình đã sớm đã được biết đến tin tức này, dĩ nhiên là sẽ không ngồi chờ chết rồi, có tất yếu đi vào theo chân bọn họ chơi đùa!

Tùng Hữu sư huynh cũng trầm tư, đã qua sau nửa ngày, bỗng nhiên con mắt sáng ngời, kêu vài tiếng.

“Tùng Hữu lão... Rất có cái biện pháp...”

Cóc lão Nhị phiên dịch đạo, sau đó hướng Mạnh Tuyên nói Tùng Hữu sư huynh lớn mật kế hoạch.

Mạnh Tuyên nghe xong có chút sửng sốt, kế hoạch này thật đúng là... Có Tùng Hữu sư huynh phong cách.

Lại nguyên lai, Tùng Hữu sư huynh ý tứ chính là, Mạnh Tuyên phải tại cuối cùng chém giết trước khi bắt đầu, đi trước đem Lục Đại tiên môn ở bên trong kiềm giữ Vương Tụ Phù chính là cái người kia tìm ra, tiêu diệt là tốt nhất rồi, bởi như vậy, nắm giữ Kỳ Bàn trong tất cả mọi người vận mệnh, chính là Đại Kim điều, Thiên Trì môn hạ tự nhiên cũng an toàn, tự tính toán làm không được như vậy, cũng phải tận lớn nhất cố gắng suy yếu Lục Đại tiên môn thực lực.

Thế cục bây giờ chính là, Lục Đại tiên môn ở bên trong người càng cường, Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều tự càng nguy hiểm.

Đương nhiên, vì dự phòng ngừa vạn nhất, Tùng Hữu sư huynh cũng sẽ ở bên ngoài nhiều thu một ít đệ, lúc này đây Kỳ Bàn sớm mở ra, vào được rất nhiều không có Kỳ Phù người, những người này cũng đã trở thành một cái cự đại chuyện xấu, những người này tuy nhiên yếu chút, nhưng nếu là góp gió thành bão rồi, chưa hẳn không thể tại cuối cùng thay đổi thế cục, Lục Đại tiên môn ở bên trong người, chưa hẳn dám ở cuối cùng lúc, cùng nhiều người như vậy quyết nhất tử chiến.

Đương nhiên, có thể hay không đem nhiều người như vậy lôi kéo tại dưới trướng, tự xem Tùng Hữu sư huynh bản sự.

Không qua xem Tùng Hữu sư huynh bộ dáng, ngược lại là tin tưởng tràn đầy.

“Líu ríu...”

Nói đến cuối cùng lúc, Tùng Hữu sư huynh bỗng nhiên thần sắc có chút nghiêm túc hướng về trong bàn cờ gian chỉ chỉ, kêu vài tiếng.

Cóc ở bên cạnh giải thích nói: “Chúng ta tại Kỳ Bàn đệ tam trọng lúc, thấy được ở giữa nhất, trùng trùng điệp điệp pháp trận trong vòng vây, có một tòa cung điện, Tùng Hữu sư huynh cảm giác toàn bộ Kỳ Bàn ở bên trong thứ trọng yếu nhất, đều ở đằng kia trong cung điện, vốn định vụng trộm tiến vào đi, chỉ tiếc bị Lục Đại tiên môn ở bên trong người truy sát, đành phải trốn thoát, người tốt nhất đi cái kia Thiên Cung thử xem, xem có thể hay không đoạt đến vật kia!”

“Thiên Cung? Cái gì đó?”

Mạnh Tuyên nhú mào đến.

Tùng Hữu sư huynh lắc đầu, tỏ vẻ mình cũng chỉ là cảm ứng được rồi, không có cơ hội vào xem.

Cóc nói: “Mặc kệ cái kia... Là cái gì... Lục Đại tiên môn ở bên trong người... Lấy được... Cũng không phải kiện chuyện tốt!”

“Ách...”

Mạnh Tuyên nhìn xem cóc cùng Tùng Hữu sư huynh khẩn thiết mục tiêu, có chút bó tay rồi, nghĩ thầm đây là tại ám chỉ chính mình đi ăn cướp sao?

Không qua hần vẫn gật đầu, nếu là Lục Đại tiên môn ở bên trong người đúng như Tùng Hữu sư huynh theo như lời, muốn đối với chính mình bất lợi, chính mình đương nhiên cũng không thể ngồi dùng thay đánh chết, phải có ứng đối tiến hành, hơn nữa cái kia thần bí nhất cung điện, hần cũng muốn đi xem xem xét.

“Ta hiện tại cần trước thu thập một ít Linh Tê thảo, dùng để tu luyện, sau đó hội mau chóng đuổi tới Kỳ Bàn đệ tam trọng đi!”

Mạnh Tuyên lại tinh tế hỏi thăm Tùng Hữu sư huynh, đương

hắn biết được Lục Đại tiên môn người tuy nhiên một mực tại cố gắng phá vỡ cung điện bên ngoài pháp trận, nhưng trước mắt tiên triễn không lớn thời điểm, hắn thoảng qua yên tâm, mình còn có thời gian.

Đã còn có thời gian, dĩ nhiên là muốn tranh thủ thời gian phá vỡ hư huyết.

Tùng Hữu sư huynh đã nghe được “Linh Tê thảo” ba chữ, có chút nghi hoặc, sau đó lại lắc cái đầu nhỏ, tiểu móng vuốt tại Động Thiên chiếc nhẫn bên trên khấu trừ khấu trừ, sau đó hướng trên mặt đất khẽ đảo, rầm rầm thoảng cái, đầy đất ánh sáng màu đỏ suýt nữa tránh mù Mạnh Tuyên mắt.

Cái này đầy đất vậy mà đều là Linh Tê thảo, khoảng chừng hơn mười gốc.

“Đây đều là nơi nào đến hay sao?”

Mạnh Tuyên trực tiếp sợ ngây người, có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Cái này mà ngay cả cóc đều có chút ngượng ngùng, nói: “Đều là Tùng Hữu lão Đại... Thu hoạch...”

“Thu hoạch? Ăn cướp đến a...”

Mạnh Tuyên nhớ tới vừa đụng phải Tùng Hữu sư huynh thời điểm biểu hiện của nó, ngơ ngác nói.

Nghe xong lời này, cóc càng có chút ít ngượng ngùng, Tùng Hữu sư huynh lại nã, chi chi tra tra kêu vài tiếng.

Cái kia ý là, yêu muốn hay không!

Mạnh Tuyên vội vàng tay áo một cuộn, đem những Linh Tê này thảo đều thu vào, cười nói: “Không muốn ngu sao mà không muốn!”

Hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt rồi, nhất là những Linh Tê này thảo đều là hiện lên óng ánh sáng long lanh bộ dáng, bên trong không có quá nhiều tơ máu, Mạnh Tuyên biết rõ, những Linh Tê này thảo đều là dùng Kỳ Quỷ làm tế phẩm hái đến, nếu là người tế, trong lúc này hội che kín tơ máu. (chưa xong

còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 169 : 1 khẩu Lôi Quang phá Thanh Nham

Chương 169: 1 khẩu Lôi Quang phá Thanh Nham

Mạnh Tuyên thực sự chút ít bội phục Tùng Hữu sư huynh rồi, đã đi ra Kỳ Bàn đệ tam trọng về sau, nó vậy mà một bên tìm kiếm mình, một bên khắp nơi ăn cướp, cướp được nhiều như vậy Linh Tê thảo. Đương nhiên, chiếu lời của nó nói, hẳn chỉ đánh cướp những ăn cướp kia người khác người, là thật là giả Mạnh Tuyên cũng không biết, hẳn cũng mặc kệ nhiều như vậy, đã đã nhận được những Linh Tê này thảo, liền muốn phát huy giá trị của bọn nó.

Lập tức ở trong sơn cốc bộ, tìm một sơn động bàn ngồi xuống, khuyên bảo tất cả mọi người không thể quấy rầy về sau, mà bắt đầu bế quan.

Mạnh Tuyên quyết định tinh thần hăng hái, phá vỡ đại lượng hư huyệt.

Luyện hóa Linh Tê thảo, tiến vào tự tại cảnh, sau đó dẫn Lôi Cương nhập vào cơ thể.

Những điều này đều là làm chín, không có một tia không lưu loát.

“Ba ba ba...”

Hiện ánh sáng màu đỏ Lôi Cương bị Mạnh Tuyên dẫn vào trong cơ thể, lập tức theo kinh mạch của hắn hướng thượng du đi, trực tiếp tiến nhập hắc não bộ, Mạnh Tuyên dùng chân khí khống chế những Lôi Cương này hướng đi, không dám có một tia sai lầm, Lôi Cương bậc này lực công kích rất mạnh lực lượng, hơi không cẩn thận, thì có thể trực tiếp tổn thương hắc thần kinh não, tự tính toán không chết, cũng có khả năng biến thành kẻ điên.

Kết quả rất thuận lợi, tự tại cảnh ở bên trong, Mạnh Tuyên

chứng kiến đạo đạo Lôi Long bay thẳng lên trời, đem một miếng một miếng hơi có vẻ ảm đạm quang điểm đả thông, câu thông quang điểm một chỗ khác không biết hư vô chỗ. Mà như tại bên ngoài đến xem, liền có thể chứng kiến Mạnh Tuyên toàn thân lỗ chân lông, ần ần hiện lấy Lôi Quang, làn da mặt ngoài, thật giống như có một tia một tia thật nhỏ vô cùng điện xạ tại chạy, lộ ra bảo tướng trang nghiêm, giống như Thiên Thần.

“Bành bành bành bành...”

Hiệu quả vậy mà thần kỳ tốt, một lần đã phá vỡ 50 miếng trái phải, so Mạnh Tuyên đoán trước còn tốt hơn.

“Đại khái cùng ta đối với Lôi Cương lực không chế tăng lên cũng có quan hệ, hư huyết phá vỡ càng nhiều, ta đối với Lôi Pháp lực không chế lại càng cường, đối với Lôi Pháp lực không chế càng cường, phá vỡ hư huyết thời điểm. Hiệu quả cũng lại càng tốt, đây là một cái điệp tiến quan hệ...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, nghỉ ngơi một hồi. Nuốt mấy hạt Linh Đan bổ vết bở chân khí, sau đó lại dẫn đốt thứ hai gốc Linh Tê thảo.

Ba ngày thời gian. Mạnh Tuyên một mực đang bế quan, trọn vẹn đã luyện hóa được mười gốc Linh Tê thảo.

Mà hấn phá vỡ hư huyết số lượng, cũng đạt tới hơn bảy trăm miếng.

Nói cách khác, ngoại trừ trước trước hai trăm miếng bên ngoài, ba ngày này trong thời gian, hấn liên tiếp đã phá vỡ hơn năm trăm miếng hư huyết.

“Hô...”

Mạnh Tuyên đã luyện hóa được thứ mười gốc Linh Tê thảo về sau, yên lặng sau nửa ngày, rồi đột nhiên mở to mắt. Một ngụm chân khí thổi đi ra ngoài.

Nhỏ ra chân khí thời điểm, hấn đã tiềm vận Thiên Cương Lôi Pháp tâm quyết, lập tức ở giữa thiên địa lôi tinh đều bị hấn cái này một ngụm chân khí dẫn đi qua, như vậy thoát nhìn, giống như là hấn một miệng phun ra Lôi Điện, thập phần thần dị.

Hơn nữa, những Lôi Điện này, đã không giống như trước kia như vậy tuyết trắng chói mắt, cũng không giống ba ngày trước như vậy, ẩn hiện ánh sáng màu đỏ. Hôm nay Lôi Điện, đã hiện ra một loại rõ ràng màu đỏ sậm, phảng phất mang theo một loại quỷ dị uy nghiêm.

“Ba...”

Cái này một đạo Lôi Quang. Trực tiếp đánh vào đối diện trên thạch bích, lập tức tứ tán nổ bung.

Đợi cho Lôi Quang tán đi, cái kia Lôi Quang đánh trúng địa phương, vậy mà xuất hiện một cái sâu một trượng, rộng hai trượng trái phải hố sâu, lửa bíp xuôi theo bên trên, lại trở thành một loại màu xanh Lưu Ly trạng, nhưng lại nham thạch bị Lôi Quang nóng chảy về sau hóa thành trạng thái.

Mạnh Tuyên vừa mừng vừa sợ, cái này một ngụm Lôi Quang uy lực. Viễn siêu tưởng tượng của hắn.

Liên cứng rắn đá xanh thạch bích đều có thể đánh thành như vậy, cái này một ngụm Lôi Quang nếu là đánh vào trên người địch nhân. Lại có ai thừa nhận ở?

Chỉ sợ chỉ cần là huyết nhục chi thân thể, liên lần lượt không được như vậy thoáng cái.

Máu chót nhất chính là. Vừa rồi cái kia một ngụm chân khí, Mạnh Tuyên chỉ là thuận miệng nhổ ra đi ra ngoài, cũng không có đem hết toàn lực.

Cái kia nếu như chính mình phát ra một kích toàn lực, lại hội mạnh bao nhiêu?

Mạnh Tuyên mình cũng không có cái trắng ra nhận thức, chỉ có thể nói, rất cường!

Chỉ từ nhan sắc nhìn lại, ban đầu ở điểm tướng đài bên trên hướng hắn ra tay Yên Lăng Tử chỗ không chế Lôi Điện nhan sắc, đều không bằng hắn nhan sắc càng đậm, đương nhiên, nếu bàn về uy lực, đại khái hay vẫn là Yên Lăng Tử càng mạnh hơn nữa một điểm.

Dù sao Yên Lăng Tử là Chân Linh cảnh cường giả, có hẳn tu vi tăng thêm.

“Linh Tê thảo còn còn lại ba gốc, tinh thần hăng hái, toàn bộ luyện hóa a...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, lại lấy một cây Linh Tê thảo đi ra, bỏ vào được lưu ở bên trong, dùng chân khí tối phát.

Theo mơ hồ khói hồng kiêu kiêu phiêu khởi, Mạnh Tuyên bắt đầu chủ động hút vào những khói khí này.

Không qua chuyện kỳ quái đã xảy ra, Mạnh Tuyên ngửi một hồi, tuy nhiên cảm giác đầu có chút chóng mặt chóng mặt nặng nề, nhưng vậy mà chậm chạp không có lại sinh ra cái loại này thân thể hơi chạp choạng, lỗ chân lông mở ra, linh hồn phi thăng cảm giác.

Cuối cùng một mực đợi đến lúc cả gốc Linh Tê thảo hết, cái loại cảm giác này vẫn không có xuất hiện.

“Chẳng lẽ cái này một cây Linh Tê thảo là xấu hay sao?”

Mạnh Tuyên nhíu mày, lại dẫn đốt một cây.

Kết quả hay vẫn là đồng dạng, không có có hiệu quả, mãi cho đến cả gốc Linh Tê thảo hết, hẳn nhưng không có tiếp cận tự tại cảnh cảm giác.

“Hư mất, không muốn nhất xuất hiện sự tình đã xảy ra...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười khổ, thở dài, mở hai mắt ra.

Hắn đoán được chuyện gì xảy ra, trên thực tế, hẳn một mực đang lo lắng loại tình huống này xuất hiện.

Linh Tê thảo đối với hắn đã kinh không tạo nên tác dụng.

Đôi câu đơn giản mà nói, trong cơ thể hắn đã sinh ra kháng được tính.

Linh Tê thảo nói trắng ra là, chính là một loại huyễn dược, thông qua mê? Huyền tác dụng lại để cho tu sĩ tiến vào một loại hư giả tự tại cảnh trạng thái.

Mà tu sĩ thể chất, vốn tựu viên siêu thường nhân, khí lực rất mạnh, có thể nói, cho dù là một loại mãnh liệt độc dược, chỉ cần tu sĩ tại không bị một lần tựu hạ độc chết liều thuốc xuống, liên tục phục dụng mấy lần trước, trong cơ thể đều sinh ra cường đại kháng dược tính, đối với loại độc chất này dược sức chống cự càng ngày càng mạnh, thẳng đến cuối cùng lúc, độc dược sẽ đối với thân thể hoàn toàn mất đi tác dụng, có thể đương đường ăn.

Mạnh Tuyên tu luyện Thiên Cương Lô Pháp, phá vỡ một ngàn minh huyết, một ngàn ẩn huyết, thoát thai hoán cốt, tiềm lực vô hạn, thể chất của hắn so về bình thường tu sĩ mà nói, càng là cường đại rồi rất nhiều, cái này Linh Tê thảo ngay từ đầu có thể đối với hắn có tác dụng, nhưng theo hắn sử dụng càng ngày càng nhiều, thể chất liên bắt đầu sinh ra kháng dược tính rồi, tái sử dụng loại này Linh Tê thảo, mê? Huyền hiệu quả liền sẽ không lại sinh ra.

Mấu chốt nhất chính là, Tùng Hữu sư huynh những Linh Tê này thảo, đều là tại Kỳ Bàn đệ tam trọng mang đến, nói cách khác, đã là Kỳ Bàn ở bên trong tốt nhất Linh Tê thảo rồi, nếu như chúng đều đối với Mạnh Tuyên đã mất đi hiệu quả, Mạnh Tuyên không có khả năng sẽ tìm đến rất tốt được rồi.

Hắn đối với Thiên Cương Lô Pháp tu luyện, dụng phải một cái so bình cảnh còn vấn đề nghiêm trọng.

Đã mất đi Linh Tê thảo dược hiệu, hắn còn lại 300 miếng trái phải hư huyết, liền không cách nào nữa đã phá vỡ.

“Mà thôi. Tùy duyên a, có thể phá vỡ bảy trăm miếng hư huyết, đã tính toán rất may mắn...”

Mạnh Tuyên thở dài. Mang theo cái kia cuối cùng một cây còn chưa có luyện hóa Linh Tê thảo xuất quan.

Trong lòng hắn, cũng bay lên một tia thương tiếc tức: “Lôi Quang Bảo Thân tu đến cuối cùng một bước. Chẳng lẽ nói thật sự muốn thất bại trong gang tấc sao?”

Trong sơn cốc, ngược lại là một mảnh náo nhiệt, Đại Kim điêu lười biếng nằm ở trên mặt đá phơi nắng, thỉnh thoảng cầm lưỡng viên linh đan ném trong miệng đương Đường Đậu ăn,

cái thằng này hiện tại cũng nhận mệnh rồi, một bộ lưu manh bộ dạng, dùng lời của nó nói, dù sao trời sắp xuống còn có Đại sư huynh cùng Tùng Hữu lão Đại đỉnh lấy. Xuống chút nữa còn có cóc lão Nhị cùng lão Tam Mặc Linh Tử, thật sự không được còn có Đan Nguyên môn tiểu đệ đây này...

Cóc cùng Hắc Giao tắc thì một trái một phải canh giữ ở miệng hang, cái này cô oa một tiếng, cái kia ti ti hai tiếng, câu được câu không trò chuyện, mà Tùng Hữu sư huynh tắc thì đang tại cùng Mặc Linh Tử cùng một chỗ đối với một đám người xa lạ phát biểu...

Ba ngày không thấy, bọn hắc vậy mà thu một đám tiểu đệ!

Tại đây từng bước sát cơ Kỳ Bàn ở bên trong, bức này tường hòa khí phân, thật đúng là rất khó được.

Mạnh Tuyên cười cười, lại muốn. Những người bạn này, chính mình đương nhiên không thể để cho bọn hắc bị người giết chết rồi, Lục Đại tiên môn ở bên trong. Đã có người ý định cổ động sở hữu Lục Đại tiên môn đệ tử đề đối phó chính mình, cái kia chính mình tự đi xem a!

Nếu như Lục Đại tiên môn lúc này thật sự đồng tâm hiệp lực muốn giết chết chính mình, cái kia mình cũng muốn hảo hảo theo chân bọn họ quần nhau một phen rồi.

Dù sao Thiên Trì Mạnh Tuyên danh hào, cũng không phải là thối ra, là thật sự giết đi ra!

Còn có Đại Kim điều, mặc dù có thời điểm cái thằng này xác thực không phải là một món đồ, nhưng là không thể thật sự khiến nó không công đưa tánh mạng.

Tiến vào Kỳ Bàn đệ tam trọng, Mạnh Tuyên chuẩn bị cho tốt tốt nghiên cứu thoáng một phát cuối cùng này quyết chiến, nhìn xem có thể hay không có song toàn phương pháp.

“Đại sư huynh. Ta cùng người vào đi thôi!”

Nghe xong Mạnh Tuyên muốn đi vào Kỳ Bàn đệ tam trọng, trong sơn cốc sinh linh đều tự đi qua. Mặc Linh Tử dẫn theo kiếm đã đi tới, một bộ kích động bộ dạng. Đại Kim điều nhưng lại đầu nhìn lên trời, huyết sáo, đồng thời con mắt chém

xéo, cẩn thận từng li từng tí nhìn Mạnh Tuyên, sợ Mạnh Tuyên sẽ đem nó mang vào đi, Đan Nguyên môn hạ thì là hai mặt nhìn nhau, chính bọn hắn cũng biết tiến vào tương đương chịu chết.

“Không cần, ta sẽ chính mình đi vào, thực gặp phải nguy hiểm, trốn cũng thuận tiện chút ít!”

Mạnh Tuyên cười nói câu, lại đối với Mặc Linh Tử nói: “Người ở bên ngoài, theo sát Tùng Hữu sư huynh tốt rồi, cái này Kỳ Bàn trong cơ duyên rất nhiều, linh đan diệu dược, đều là ở bên ngoài tốn hao số tiền lớn cũng mua không được, vừa vận gia tăng chính mình tích lũy, không qua nếu muốn dùng Linh Tế thảo phá vỡ Chân Linh cảnh... Ta có một câu tiền đưa người, mượn nhờ ngoại lực phá vỡ mà vào Chân Linh cảnh, dù sao cũng là không chặt chẽ, người muốn nghĩ lại!”

Mặc Linh Tử khẽ giật mình, nghĩ thâm tiến vào Kỳ Bàn, không phải là vì phá vỡ mà vào tự tại cảnh sao?

Không qua hắn gần đây đối với Mạnh Tuyên tin phục, vẫn gật đầu, tỏ vẻ chính mình nhớ kỹ, hội hảo hảo suy nghĩ một chút.

“Tùng Hữu sư huynh, những uy hiếp kia ta sẽ giải quyết hết, chuyện bên ngoài, làm phiền người rồi!”

Tùng Hữu sư huynh lúu rúu kêu một tiếng, quơ quơ tiểu móng vuốt, ý là đang nói: “Cứ việc đi, nơi này có ta!”

“Mạnh sư huynh, nhóm này tăng thêm đan cùng chữa thương Linh Dược người cầm a, cái này một đám linh trong dược, đề vào dược nô thú nước miếng cùng...” Ngô Uyên nhìn Tùng Hữu sư huynh liếc, tựa hồ muốn nói cái gì không có nói tiếp, chỉ là ghen lấy một hơi, cười cười, tiếp tục nói đi xuống đạo “... Hiệu quả kỳ tốt, vạn nhất bị thương cái gì, cái kia là dùng tốt phi thường!”

Mạnh Tuyên kỳ quái nhìn bọn hắn liếc, hay vẫn là nhận lấy, nói âm thanh tạ.

“Ta đi rồi!”

Mạnh Tuyên cười cười, hướng trong sơn cốc mọi người liền ôm quyền, quay người rời cốc.

Sau lưng một đám cầm? Thú đều lộ ra một bộ kéo căng bề ngoài, muốn lại không dám cười biểu lộ.

Thăng đến hăn đi không thấy ảnh rồi, Đại Kim điều mới “Phốc xích” một tiếng nở nụ cười, hướng Ngô Uyên nháy mắt ra hiệu, cười nói: “Người nói Đại sư huynh nếu như biết rõ, người đám kia chữa thương Linh Dược ở bên trong, còn thả Tùng Hữu sư huynh nước tiểu, hăn có biết dùng hay không đâu này?”

Ngô Uyên cũng xấu hổ nở nụ cười, nói: “Ai có thể nghĩ đến Tùng Hữu sư huynh nước tiểu vậy mà so được nô thú nước miếng còn dễ dùng đâu này? Đám kia Linh Dược, tại để vào Tùng Hữu sư huynh nước tiểu về sau, được hiệu tăng lên có thể là không ít...”

“Thì thâm...”

Tùng Hữu sư huynh cũng cười ngửa tới ngửa lui, tựa hồ phi thường đắc ý.

“Ngô Uyên, Lão Kim, chờ ta trở lại, nhất định phải các người đẹp mắt...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên thanh âm tại miệng hang truyền vào, Đại Kim điều cùng Ngô Uyên lập tức ngậy người. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 170 : Áo đỏ tiểu nữ hài

Chương 170: Áo đỏ tiểu nữ hài

“Mạnh sư huynh người đừng nóng giận, sư đệ không phải cố ý đó a...”

“Bà mẹ nó Đại sư huynh người cái gì trở nên như vậy tặc rồi, nói sau quan ta Lão Kim chuyện gì?”

Mạnh Tuyên đột nhiên mở miệng, lại đem Đại Kim điều cùng Ngô Uyên hai người đều sợ hãi, hai tên gia hỏa lập tức tranh nhau kêu lên, bọn hắn không nghĩ tới Mạnh Tuyên như vậy tặc, vậy mà đứng tại cốc bên ngoài nghe bọn hắn nói chuyện. Không qua, bọn hắn chỗ đứng lập địa phương, cách miệng hang ước chừng trăm trượng trái phải vị trí, cũng không nghĩ tới Mạnh Tuyên có thể ở chỗ đó nghe gặp thanh âm của bọn hắn.

Bọn hắn chạy vội tới miệng hang, đã thấy cốc bên ngoài vắng vẻ im ắng, hiển nhiên Mạnh Tuyên lần này là đi thật.

“Chữa thương Linh Dược ở bên trong vậy mà thả Tùng Hữu sư huynh nước tiểu?”

Mạnh Tuyên dọc theo đường, cười khở nhìn thoáng qua những Linh Dược kia, có chút im lặng.

Mất đi hắn ở lâu tượng tượng, tại miệng hang ngừng một hồi, đã nghe được mấy tên kia, bằng không thì còn bị mơ mơ màng màng.

Không qua, tuy nhiên đem Đại Kim điều cùng Ngô Uyên hù dọa một trận, những này dược hay là muốn mang theo, thực bị thương, có thể là có thể cứu mạng.

Khá tốt, những này dược không phải uống thuốc, bằng không thì dùng về sau, nhất định sẽ có tâm lý oán hận.

Minh xác phương hướng, hẩn một đường nhắm Kỳ Bàn đệ tam trọng đi đến.

Toàn bộ Thượng Cổ Kỳ Bàn, nghe hình như là hiện lên tam hoàn cân đối trạng phân bố, trên thực tế cũng bất quy tắc, có rất nhiều kỳ lạ địa hình phân bố, chỉ có thể thân thể to lớn chia làm một hai ba trọng, Mạnh Tuyên theo Kỳ Bàn đệ nhị trọng tiến vào đệ tam trọng, cũng không phải một đầu thẳng tắp đi vào, cần né qua rất nhiều thứ, tất như nói như mọc thành phiến Xà Thụ Quỷ Lâm, cùng với hung tàn dữ dằn Độc Giác Nhân Hùng tụ tập khu các loại.

Xà Thụ Quỷ Lâm chỉ cần có vật còn sống trải qua, lập tức cũng sẽ bị bày răn kéo đi, trực tiếp xé xác ăn mất. Một khi bị chúng kéo lấy. Không là chân khí cửu trọng đỉnh phong tu vi cũng đừng nghĩ giã giụa rồi. Còn nếu là không cẩn thận xâm nhập chúng thành phiến sinh trưởng khu vực, coi như là chân khí cửu trọng đỉnh phong tu vi, cũng xông không đi ra, rậm rạp chằng chịt xà cây lại để cho người ngấm lại tụt đầu đầu.

Mà những Độc Giác Nhân Hùng kia, tuy nhiên số lượng không nhiều lắm, nhưng thường thường hơn mười chỉ tụ cùng một chỗ, gặp được vật còn sống, liền hung tàn đánh giết. Trưởng thành Độc Giác Nhân Hùng, lực lớn vô cùng, thậm chí còn hiêu được trời sinh Thổ Pháp Thần thông, tương đương khó chơi, cơ hồ có thể đơn giản đánh giết một cái chân khí cửu trọng Trung giai tu sĩ, nếu là không nghĩ qua là xông vào địa bàn của nó ở bên trong, cửu trọng đỉnh phong tu vi cũng không có nắm chắc đi ra.

Cái này thẳng đường đi tới, tự nhiên cũng đụng phải một ít không cách nào tránh đi hung hiểm, dùng Mạnh Tuyên tu vi, ngược lại là cũng có thể ứng phó.

Trên đường. Mạnh Tuyên đụng phải rất nhiều dã tâm bùng bùng, ý định theo Kỳ Bàn đệ nhị trọng tiến vào đệ tam trọng. Cũng gặp phải rất nhiều theo Kỳ Bàn đệ tam trọng phương hướng trở lại tu sĩ, lại phần lớn là tại Kỳ Bàn đệ tam trọng tranh phong đã thất bại, thoát được một mạng đi ra, Mạnh Tuyên tìm bọn hẩn hỏi thăm một chút Kỳ Bàn đệ tam trọng tình huống, những người kia tuy nhiên cảnh giác, hay vẫn là nói cho hẩn biết rồi.

Mạnh Tuyên biết được, hôm nay Kỳ Bàn đệ tam trọng, trên cơ

bản đã Lục Đại tiên môn thế lực cho chiêm cứ, bọn hắc những tán tu này, mặc dù kết nối lên đồng minh, tại Kỳ Bàn đệ tam trọng cũng chiếm không dừng chân, có thể thoát được tánh mạng đi ra, đã xem như rất may mắn.

Tại trong những người này, Mạnh Tuyên phát hiện nhiều cái tu vi tại chân khí cửu trọng đỉnh phong nhân vật, xem bọn hắc cái kia ử rử bộ dáng, đã biết rõ quả nhiên như bọn hắc theo như lời, Kỳ Bàn đệ tam trọng trong, cạnh tranh dị thường kịch liệt.

Đương nhiên, cái này còn dọa không ngã hắc, ngược lại làm cho hắc dần dần đẩy lên cao ngang chiến ý.

Đã phá vỡ bảy trăm hư huyết Mạnh Tuyên, thực lực đã lần nữa trên diện rộng tăng trưởng, trong nội tâm cũng có một loại muốn tìm người thử kiếm cảm giác.

Các lộ cao thủ tề tụ Kỳ Bàn đệ tam trọng, đúng là hắc có lẽ đi địa phương!

Kỳ Bàn không Nhật Nguyệt, tự nhiên cũng không ngày đêm chi phân, Mạnh Tuyên một đường bước đi, mệt mỏi liền nghỉ ngơi, cũng chẳng phân biệt được thời gian gì. Cái này một hồi, hắc đi tới một mảnh cây cối che trời rừng rậm trước, chung quanh cỏ hoang vắng vẻ, một mảnh hoang vu cảnh tượng, hướng sau lưng xem, một mảnh núi hoang kỳ thạch, bao la mà u dày đặc màu đỏ sậm bầu trời gắn vào cả vùng đất, lộ ra có loại khó tả áp lực cảm giác.

Chẳng biết lúc nào, có một cổ gió mạnh tự bầu trời cạo đi qua, màu đỏ sậm trên bầu trời, vô số dữ tợn ác vân bị gió mạnh xé rách rồi, vụn vụn thành các loại kỳ quái hình dạng, sau đó từng điểm từng điểm bị xé nát, dần dần biến mất tại trên bầu trời, khắp đại địa, dường như trong lúc đó sáng sáng lên một cái, nhưng là xoáy vù, lại có càng nhiều xích vân tự chân trời lao qua, che đầy toàn bộ bầu trời.

Hơi sáng một cái chớp mắt về sau, cả vùng đất lại ẩn một mảnh càng chìm tĩnh mịch.

Mạnh Tuyên ngẩng đầu nhìn cái này phiến kỳ cảnh, ánh mắt ngưng mắt nhìn, trong lòng hơi chấn, trên người quần áo bị gió mạnh thổi bay phát phới.

Cũng nhưng vào lúc này, gập ghềnh uốn lượn trong rừng trên đường nhỏ, một cái nữ hài lả lướt đã đi tới.

Nàng thoạt nhìn chỉ có bảy tám tuổi, mặc một bộ quần đỏ, trên chân là một đôi Hồng sắc xinh xắn ủng da, sau lưng tắc thì hắt lên một kiện Hồng sắc áo choàng, mũ trảo trên đầu, bóng mờ vừa mới che ở ánh mắt của nàng, chỉ lộ ra xinh xắn mũi cùng hơi xinh đẹp môi tuyến. Làn da là một loại óng ánh màu trắng, như vậy không nhanh không chậm theo trong rừng đã đi tới, sau lưng là lạnh lạnh che trời rừng rậm.

Mạnh Tuyên tựa hồ cảm ứng được cái gì, cúi đầu hướng nàng đi tới phương hướng nhìn sang.

Tiểu nữ hài tại hướng đã đến gần Mạnh Tuyên bên người lúc, nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, hướng hắn nhẹ gật đầu, con mắt không sạch mà triệt sáng.

Mạnh Tuyên hơi hoặc, cũng hướng nàng nhẹ gật đầu.

Tiểu nữ hài đang muốn tại khoảng cách Mạnh Tuyên mười trượng trái phải khoảng cách trái qua lúc, đột nhiên bên người nàng một lùm cây cối đằng sau, vậy mà hưu hưu vài tiếng thò ra hơn mười đầu đầu rắn, nhanh chóng cực vô cùng hướng nàng quần tới, lại nguyên lai, cái kia từng cây cối về sau, vậy mà cất dấu một gốc cây xà cây, bị thanh thúy tươi tốt tán cây che khuất, không nhìn kỹ phát hiện không được, tiểu nữ hài đã xông vào nó sẵn mỗi phạm vi.

“Coi chừng...”

Mạnh Tuyên vô ý thức nhắc nhở một câu, thân hình lóe lên, đã thoáng qua.

“Hô...”

Một ngum chân khí nhổ ra đi ra ngoài, đầy trời lôi tinh lập tức ngưng tụ, thật giống như hắn học ra một đạo thiểm điện, trực tiếp bổ vào những hướng về kia nữ hài trên người xoắn tới đầu rắn bên trên, lập tức kích những đầu rắn kia ti ti kêu thảm thiết, tấn công xu thế nhất thời dừng lại. Nhưng mà cũng ngay tại trong nháy mắt, càng nhiều nữa đầu rắn theo tán cây sau chui ra, chừng trăm đầu, đem Mạnh Tuyên cùng nữ hài đều

gắn vào phạm vi công kích phía dưới.

Không qua Mạnh Tuyên vào lúc đó, đã thò tay ôm lên nữ hài vòng eo, duỗi chân tại trong hư không đập mạnh, trên đùi Lôi Quang kích đặng, trong không khí chân động, cả người ôm nữ hài, phi tốc hướng lui về phía sau ra vài chục trượng.

“Ti ti...”

Vô số đầu rắn trên không trung dao động túm. Nhưng thân hình lại không đủ dài. Đã công kích không đến Mạnh Tuyên cùng tiểu nữ hài rồi.

Mạnh Tuyên lúc này mới nhẹ nhàng thở ra. Đem nữ hài để xuống.

“Cảm ơn!”

Tiểu nữ hài bị Mạnh Tuyên ôm lúc, một mực không có nhúc nhích, thẳng đến lúc này, mới ngẩng đầu nhìn Mạnh Tuyên, thanh âm nhẹ nhàng mà trống trải.

Cũng thẳng đến lúc này, Mạnh Tuyên mới có thể thấy rõ ràng ánh mắt của nàng, chột nhìn đi, ánh mắt của nàng không sạch mà triệt sáng. Nhưng nếu cẩn thận nhìn, liền có thể phát hiện mắt của nàng con mắt ở chỗ sâu trong, tựa hồ có vô tận mây khói bắt đầu khởi động.

“Hình như là ta nhiều chuyện rồi...”

Mạnh Tuyên hai đấm ôm lấy, cười khổ một tiếng.

Vừa rồi sự tình phát sinh ở trong khoảng điện quang hỏa thạch, hắn không kịp nghĩ lại, liền ra tay, nhưng mà tại cứu được tiểu nữ hài về sau, hắn mới giật mình tỉnh ngộ, tuy nhiên nhìn không thấu tiểu cô nương này trên người khí cơ, nhưng nàng nếu thật là bình thường tiểu nữ hài. Như thế nào lại xuất hiện tại đây Thượng Cổ Kỳ Bàn bên trong? Như là như thế này xà cây có thể đả thương nàng, nàng cũng sẽ không một mực sống đến bây giờ rồi.

Nữ hài tựa hồ minh bạch Mạnh Tuyên tâm tư. Mỉm cười, nói: “Hay vẫn là cảm ơn!”

Sau khi nói xong, nàng liền hướng về một cái lối nhỏ đi đến, mà Mạnh Tuyên cũng thở dài, chuyển hướng về phía khác một cái lối nhỏ.

Bám tay tính lên thời cơ, ước chừng dùng ba ngày trái phải thời gian, Mạnh Tuyên đi tới Kỳ Bàn đệ tam trọng lối vào.

Chứng kiến cái này Kỳ Bàn đệ tam trọng bộ dáng lúc, tự tính toán hẳn đã làm đủ chuẩn bị, cũng không khỏi sợ ngây người. Cùng hẳn nói trước mắt là Kỳ Bàn đệ tam trọng, chẳng nói là Kỳ Bàn cao nhất trọng, cái này đệ tam trọng, đúng là do tám tòa núi cao nhú lập, địa hình đột ngột tại mặt đất rút lên, cao vút trong mây, xa xa có thể thấy được, tám tòa núi cao sườn núi chỗ, mặt đất tương liên, tạo thành một mảnh đất bằng.

Cái kia sườn núi chỗ cũng không sai biệt lắm tại tầng mây tụ tập chỗ, ước chừng trăm trượng độ cao.

Chợt nhìn đi, mây mù lượn lờ, đã thần thánh, lại gặp nạn nói u dày đặc cảm giác.

Tám tòa núi cao cách xa nhau chỗ, đều có ba trượng trái phải độ rộng thang đá tương liên, thông qua thang đá, liền có thể tiến vào đệ tam trọng.

Nếu muốn theo trên núi cao leo đi lên, nhưng lại khó khăn vô cùng, núi cao mặt phẳng nghiêng mấy hiện lên chín mươi độ, tại không có biện pháp cuỡi gió trong bàn cờ, căn bản không có khả năng leo lên hành tẩu, nói cách khác, muốn vào nhập Kỳ Bàn đệ tam trọng, phải đi thang đá.

“Như vậy xem ra, cũng có chút ít Kỳ Bàn bộ dạng rồi...”

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ thở dài một tiếng, sau đó nhặt giai mà lên, không qua ngay tại leo lên thêm đá quan khẩu lúc, liền gặp ngăn trở người.

“Đi về nơi đâu?”

Quan khẩu trên thêm đá, trái phải ở bên trong, phân biệt ngồi ba cái đang mặc pháp bào tu sĩ, đang trầm ngâm ngồi xuống, trên gôi đề đó pháp khí, tựa hồ chuẩn bị tùy thời tề ra, nghe được có tiếng bước chân truyền ra, con mắt cũng không trợn, liền lãnh đạm hỏi một câu.

Mạnh Tuyên đứng chấp tay, nói: “Hướng Kỳ Bàn đệ tam trọng đi!”

“Đường này không thông, đi cái khác đường đi thôi!”

Ba người tu sĩ trực tiếp cự tuyệt, liền cái lấy cớ cũng không tìm, trực tiếp nói như vậy.

Mạnh Tuyên không làm sao lắc đầu, nghĩ thầm Tử Vi tiên môn đệ tử khi nào cũng trở nên như thế khoa trương?

Hắn thở dài, hỏi: “Ta hỏi thoáng một phát, là có những phương pháp khác có thể làm cho các người tránh ra đường đâu này? Hay vẫn là nhất định phải đánh?”

“Đánh?”

Đã nghe được cái này đánh chữ, cái kia ba người tu sĩ lập tức mở mắt ra, trong ánh mắt một mảnh cảnh giác.

“Người nếu có thể đã qua ba người chúng ta cái này quan, tự nhiên có thể đi vào, không qua theo chúng ta Tử Vi môn nhân động thủ trước khi, hiểu rõ ràng!”

Ba người này ở bên trong nhất tay trái người nọ lạnh giọng nói ra.

Ba người bọn họ tự nhiên không có khả năng đều là tu vi tuyệt đỉnh thế hệ, trên thực tế, mặc dù là bảy đại tiên môn Tử Vi tiên môn môn hạ, tu vi cũng là có mạnh có yếu, ba người này tu vi đều ở vào chân khí cửu trọng Sơ giai, tại đây quần anh hội tụ trong bàn cờ, xa xa xưng không bên trên vô địch, sở dĩ dám ngông nghênh như vậy ngăn đón ở chỗ này, tự nhiên trận chiến Tử Vi tiên môn tên tuổi.

Không qua, tay trái người này tuy nhiên đằng đằng sát khí, nhất bên phải người nọ mở mắt ra lúc, lại là nao nao, dụi dụi mắt con người.

Đợi cho hắn thấy rõ Mạnh Tuyên bộ dáng về sau, sắc mặt không khỏi trở nên có chút cổ quái, mắt thấy hào khí có chút vi diệu, tựa hồ một lời không hợp tự muốn động thủ, hắn vội hỏi: “Mà lại không nên động thủ, ” sau đó nhìn về phía Mạnh

Tuyên, cười nói: “Vị sư huynh này, còn nhớ được ta sao?”
(chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 171 : Tử Vi môn nhân

Chương 171: Tử Vi môn nhân

“Người tới...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, nhìn chăm chú hướng người đệ tử kia nhìn sang, chỉ cảm thấy có chút quen thuộc.

Tên kia tu sĩ cười khò một tiếng, đứng dậy, hướng hai vị đồng bạn thấp giọng nói ra: “Lại để cho hã vào đi thôi, chúng ta ngăn đón được dưới người khác, lại ngăn không được hã, hơn nữa, mặc dù có thể ngăn lại, chúng ta cũng không nên ngăn đón, hã là Bằng Liên sư tử bằng hữu!”

“Bằng Liên sư tử?”

Cái kia hai gã đệ tử trung trung khẽ giật mình, cũng đi theo đứng lên.

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên cũng cuối cùng nhớ ra cái kia hướng hã chào hỏi chi nhân thân phận, cười nói: “Nguyên lai là Vân sư đệ, mới không qua một năm thời gian, Vân sư đệ tu vi vậy mà đột nhiên tăng mạnh, đạt đến chân khí cửu trọng, thật sự là thật đáng mừng!”

Lại nguyên lai, hướng hã chào hỏi người, dĩ nhiên là Vân Hoán Nguyệt.

Lúc trước hã lần đầu tới đến Đông Hải Thánh Địa, cười Ngư lão đại thuyền rồng tiến về trước Thiên Trì tiên môn, hay vẫn là cùng người này cùng thuyền, đương nhiên, cũng đã xảy ra một ít không thoải mái, Mạnh Tuyên còn mượn Lâm Bằng Liên bằng bài, nho nhỏ trừng trị hã một phen.

“May mắn ăn vào sư môn ban thưởng ở dưới Linh Đan mà thôi... , Mạnh sư huynh, ta tiễn đưa người đi vào!”

Vân Hoán Nguyệt cười chạy ra đón chào, cùng tại Mạnh

Tuyên bên người, hướng Kỳ Bàn đệ tam trọng trong đi đến.

Hai gã khác tu sĩ, cũng không có lại ngăn trở, nhẹ nhàng hướng Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, liền khoanh chân ngồi xuống rồi.

“Các người Lục Đại tiên môn đem cái này Kỳ Bàn đệ tam trọng cửa vào đều phong bế?”

Mạnh Tuyên vừa đi, một bên hướng Vân Hoán Nguyệt hỏi.

Vân Hoán Nguyệt cười khở một tiếng, nói ra: “Chỉ là một cái biểu tượng mà thôi, tỏ vẻ lấy chúng ta đã đem Kỳ Bàn đệ tam trọng chiếm cứ, trên thực tế chúng ta ba người ở chỗ này, cũng chỉ là thủ cái môn mà thôi, đem một vài không có thực lực còn ngốc núc ních hướng bên trong xông người ngăn lại, thực gặp cao thủ chúng ta cũng không ngốc, không nên đánh cho não phá máu chảy lại để cho người xông vào không thể sao?”

Nghe xong cái này trả lời, Mạnh Tuyên cũng nở nụ cười, cái này Vân Hoán Nguyệt tại tiên môn ở bên trong ngày người không sai biệt lắm một năm thời gian, cũng là tính cách đại biến rồi, mới gặp gỡ lúc cái kia một thân kiêu ngạo tính tình dĩ nhiên không thấy, ngược lại nhiều hơn điểm thật tình tại trên thân thể.

Gặp Mạnh Tuyên cười mà không nói, Vân Hoán Nguyệt cười khô nói: “Mạnh sư huynh có phải hay không cảm thấy ta có chút biến hóa?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Thực không dám đầu diếm chính trong lòng cảm khái người tính cách biến hóa to lớn!”

Vân Hoán Nguyệt thở dài, nói: “Hiện tại ngẫm lại, ta vừa mới tiến tiên môn biết được có thể là thực sự chút ít mục không người a cũng là ta đánh tiểu ở nhà rất được sung rồi, không ăn qua tức giận cái gì tại ta bái nhập tiên môn thời điểm, cha ta nói với ta để cho ta thành thật một chút làm người, ta cũng không có ghi ở trong lòng tiến vào tiên môn về sau, ta trong lúc vô tình đắc tội một cái sư huynh, tại tranh tài trên trận, thiếu chút nữa không có đem ta đánh chết!”

Trên mặt hần lộ ra một vòng cô đơn biểu lộ, lại nói: “Hay vẫn là Lâm sư tỷ vừa mới đi ngang qua, xem không xem qua huấn

này vị sư huynh một câu, tốt xấu đã cứu ta một mạng theo cái kia về sau, ta sẽ hiểu, trên đời này cũng không phải là tất cả mọi người là cha ta, sẽ không sủng ái ta, mà ở thực lực của ta, còn không có cường đến đem người khác đánh chính là gọi cha thời điểm, tốt nhất hay vẫn là giả bộ cháu trai a... , thiếu

Mạnh Tuyên nghe xong, ngược lại cũng không khỏi khẽ giật mình, bởi vì hắn phát hiện Vân Hoán Nguyệt trong lời nói, không có phần hận, nhưng có chút tiêu sái chỉ ý, cười chấp tay, nói: “Ta ngược lại nên chúc mừng ngươi rồi, phần này tiêu sái tâm tình, tu hành, tất nhiên làm chơi ăn thật!”

Vân Hoán Nguyệt cười khỏ nói: “Ta cũng chưa từng nghĩ đến, tại đã trải qua cái kia một kiếp chỉ về sau, tu vi của ta vậy mà đột nhiên tăng mạnh, viễn siêu này cái sư huynh, bắt được hắn tốt đánh một trận, lại về sau, đưa tới sư tôn chú ý, ban thưởng ta một miếng Linh Đan, ta phục dụng về sau, tu vi lại trưởng, đạt đến chân khí cửu trọng, vừa vặn vượt qua lần này Kỳ Bàn mở rộng ra, đi theo lẫn lộn tiến đến tìm kiếm cơ duyên rồi!”

Mạnh Tuyên cười cười, cũng có chút cảm khái người cơ duyên.

Hắn cùng với cái này Vân Hoán Nguyệt mới gặp gỡ lúc, người này đã kiêu ngạo, tu vi cũng thấp, không có nghĩ rằng hôm nay tu vi mạnh, người cũng có chút đậm bạc rồi.

“Ngươi như vậy thả ta tiến đến, không có sao chứ?”

Hai người vừa nói vừa đi, rất nhanh tiến nhập Kỳ Bàn đệ tam trọng, Mạnh Tuyên nhớ tới chuyện này, liền hỏi Vân Hoán Nguyệt.

“Có thể có chuyện gì? Chúng ta Tử Vi tiên môn ở bên trong, muốn vì Cuồng Ứng Tử sư huynh báo thù có, nhưng chịu đắc tội Băng Liên sư tỷ lại không có, ta thả ngươi tiến đến, chỉ cần không bị ngoại nhân trông thấy sẽ không sự tình, cái kia hai cái sư đệ, cùng giao tình không cạn, sẽ không nói ra đi... ,”

Vân Hoán Nguyệt tin tưởng mười phần, chẳng hề để ý.

Không qua nhưng vào lúc này, bỗng nhiên phía trước một cái âm thanh lạnh như băng vang lên: “Vân sư đệ, người kia là ai?”

Vân Hoán Nguyệt kinh hãi, bỗng nhiên quay người hành lễ, đã bái xuống dưới, kêu lên: “Hàn sư huynh, tiểu đệ hữu lễ, ...”

Mạnh Tuyên xoay người qua, lại thấy phía trước đi tới một cái dáng người thon dài, da mặt trắng nõn tu sĩ, mặt mày một mảnh trong sáng, thoạt nhìn cũng có chút ít đậm bạc khí độ, chỉ là lúc này cau mày, lạnh lùng hướng chính mình xem đi qua, lại để cho người có chút không vui, ở bên cạnh hắn, còn đi theo vài tên tu sĩ, nguyên một đám tu vi cũng không yếu, trên người đều có chút vết thương, không qua thương thế cũng không trọng.

Xem bọn hắn ăn mặc, cũng là Tử Vi tiên môn đệ tử, tu vi so với Vân Hoán Nguyệt cao hơn.

“Ta hỏi ngươi hắn là ai!”

Vị này Hàn sư huynh con mắt nhìn xem Mạnh Tuyên, lại vẫn là hướng phía Vân Hoán Nguyệt quát lạnh.

Vân Hoán Nguyệt sắc mặt không khỏi có chút xấu hổ, kỳ thật hắn phóng Mạnh Tuyên tiến đến, vốn cũng có chút tiêu cực đối công ý ân, liền như hắn theo như lời, không có người trông thấy sẽ không sự tình, nếu là bị nhìn thấy, gõ một phen, dầu gì cũng là cái sai lầm.

Mạnh Tuyên minh bạch Vân Hoán Nguyệt tình cảnh, cả cười, chủ động hồi đáp: “Thiên Trì Mạnh Tuyên!”

“Ngươi là Mạnh Tuyên?”

Nghe xong Mạnh Tuyên tự giới thiệu, cái kia Hàn sư huynh nhất thời sắc mặt đại biến.

“Bá bá bá... ,”

Bên cạnh hắn Tử Vi đệ tử lập tức lộ ra ngay pháp khí, mờ mịt Linh quang lung soi một phương thiên địa, mỗi cái như lâm đại địch.

“Muốn đánh?”

Mạnh Tuyên hướng bọn họ xem đi qua, đồng thời trên người

khí cơ không hề phong tỏa, trực tiếp phóng ra ra, rồi sau đó tiềm vận Thiên Cương Lô Pháp, trong không khí lôi tinh liên mơ hồ bị hấn dẫn đi qua, cảnh này khiến hấn quanh người ba trượng trong phạm vi, có tí ti điện xà chạy, từ xa nhìn lại, tựa như trên người hấn bao phủ một cái do lôi tinh chỉ lực hình thành khương quyền, mờ mịt khó lường, vô cùng thần bí.

Cái kia Hàn sư huynh sắc mặt dần dần thay đổi, tựa hồ không nghĩ tới Mạnh Tuyên uy thế hội mạnh như vậy.

“Thu hồi binh khí đến!”

Cái kia Hàn sư huynh bỗng nhiên hướng bên cạnh hấn các sư đệ hét lên một tiếng, sau đó hướng Mạnh Tuyên nói: “Mạnh sư huynh, mời đi theo ta!”

Nói xong đi tới bên rừng, sau đó dừng bước, quay đầu lại nhìn Mạnh Tuyên liếc.

Mạnh Tuyên trung giật mình, liền theo đi lên.

Hàn sư huynh gặp Mạnh Tuyên theo tới, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, lúc này, Vân Hoán Nguyệt và Tử Vi tiên môn môn hạ mặt khác mấy người đệ tử cũng muốn theo kịp, cái này Hàn sư huynh lại trừng bọn hấn liếc, quát: “Trở về bảo vệ tốt thông đạo, không cho phép nói cho người khác biết nói bái kiến hấn!”

Trong miệng hấn cái này “Hấn” chữ, chỉ dĩ nhiên là là Mạnh Tuyên rồi.

Vân Hoán Nguyệt bọn người có chút khó hiểu, tuy nhiên không dám đặt câu hỏi, trên mặt cũng lộ ra một bộ nghi hoặc biểu lộ.

Hàn sư huynh dẫn đầu tiến nhập trong rừng, Mạnh Tuyên cũng đi theo.

Hấn tuy nhiên không biết cái này Hàn sư huynh muốn nói cái gì, vốn lấy tu vi của hấn, còn không đến mức sợ hãi, tự tính toán cái này Hàn họ đệ tử cái gì chuyện ẩn ở bên trong, hấn cũng có thể tùy thời phản chế.

Tiến vào trong rừng về sau, cái này Hàn họ đệ tử bước chân

không ngừng, rất nhanh đi ở phía trước, Mạnh Tuyên cũng cau mày, một đường đi theo.

Tại trong rừng quẹo trái quẹo phải, đã thành ước chừng hơn mười dặm đường, liền cảm giác phía trước một đoàn hơi nước đập vào mặt, xuyên thấu qua hình bóng lắc lư cây ke hờ, có thể thấy phía trước tựa hồ là một phương hồ lớn, cái kia Hàn họ đệ tử đến nơi này, liền ngừng chân không tiến, quay người hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Mạnh sư huynh, thực không dám đầu điểm, có người muốn gặp ngươi, nhưng lại không muốn quá nhiều người biết rõ, đành phải dùng loại phương pháp này thỉnh ngươi đã tới!”

“Có người muốn gặp ta? Là ai?”

Mạnh Tuyên nghe xong, không khỏi thoáng qua khẽ giật mình.

Cái kia Hàn họ đệ tử cười cười, nói: “Chính ngươi vào xem một chút đi, kỳ thật ta lần này đi ra ngoài, vốn chính là nghĩ đến Kỳ Bàn bên ngoài tìm được ngươi rồi, lại không nghĩ vận khí như thế chuyện tốt, còn chưa ly khai đệ tam trọng, liền gặp ngươi!”

Dứt lời rồi, hắn liền cười thi lễ một cái, trực tiếp quay người lui ra.

Ngược lại là Mạnh Tuyên, xem hắn không giống giả bộ, cũng không có ngăn đón hắn ly khai, một chút ân lo, liền hướng hồ lớn phương hướng đi đến rồi.

Tại khoảng cách bên hồ còn có trăm trượng trái phải khoảng cách lúc, hắn phóng ra một đạo khí cơ, sau đó nhìn bên hồ phản ứng.

Đã qua một hồi, bên hồ Tây Bắc phương hướng, cũng có một đạo khí cơ thích phóng ra, tu vi vậy mà cũng cực cao.

“Thiên Trì Mạnh sư huynh sao? Ngươi tới đảo khoái, thỉnh tới một tự a!”

Một đạo nhân ảnh, theo đạo kia khí cơ phóng thích, theo bên hồ một thân cây đeo lên hiển lộ ra thân hình, hướng về Mạnh Tuyên vẫy vẫy tay.

Mạnh Tuyên trưng trưng khẽ giật mình, liền cất bước đi tới, đã thấy người nọ hơn hai mươi năm tuổi, vóc người gầy cao, một đôi mắt có chút trong trẻo, hẩn xa xa thấy Mạnh Tuyên, liền lay dài thi lễ, nói: “Mạnh sư huynh, Tử Vi Mạc Tương Đồng, hữu lễ!” Vừa nói một bên đã đi tới, khoảng cách kéo gần lại mười trượng trái phải, lại bỗng nhiên nói: “Mạnh sư huynh, Tử Vi Mạc Tương Đồng, vô lễ!”

“Mạc Tương Đồng?”

Mạnh Tuyên trưng giật mình, hẩn nghe Lâm Băng Liên đã từng nói qua, người này là là Tử Vi tiên môn một cái thiên phú khá cao đệ tử, có Chân Linh phía dưới đệ nhất nhân danh xưng, cùng Trường Sinh Kiếm Bạch Đằng Nhân thân phận không sai biệt lắm, tại lúc này đây tiến nhập Kỳ Bàn Tử Vi tiên môn trong hàng đệ tử, hẩn hẩn là đệ nhất vô nhị lĩnh quân nhân vật, chỉ là có chút không nghĩ ra, hẩn như vậy thần thần dày đặc, nghĩ thấy mình làm cái gì?

Ý nghĩ này còn chưa hiện lên, đã thấy cái kia Mạc Tương Đồng ôm quyền thi lễ một cái về sau, lại đột nhiên mở miệng, hét lớn một tiếng: “Ô hay!”

Theo cái này một cái “Ô hay” chữ uống ra, âm sóng cuộn cuộn, trước môi vậy mà xuất hiện đạo đạo vô hình mũi tên ảnh, hướng về Mạnh Tuyên đâm tới. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 172 : Hồng hoàn xã chủ

Môi thương lưỡi tiến!

Mạnh Tuyên nhú mào, cái này Mạc Tương Đồng thi triển chính là một loại bí pháp, một tiếng hét to, thần thông tự hiện, hóa xuất ra đạo đạo bóng kiếm thương ngân, đả thương người tại trong lúc vô hình, đương nhiên, lại nói tiếp huyền diệu, kỳ thật chỉ là một loại đối với thanh âm vận khí, nói chuyện thời điểm, lưỡi răng kích dăng, âm mang chấn động, khiến cho trong không khí huyền hóa ra đủ loại sóng xung kích ảnh, đã thần bí, uy lực cũng khủng bố.

“Hô!”

Đôi mắt cái này vừa quát, Mạnh Tuyên cũng là há miệng, một đạo chân khí nhỏ ra đi ra ngoài.

“Ba ba...”

Chân khí lôi ra, lập tức đưa tới Thiên Địa lôi tinh, khiến cho cái này một đoàn chân khí biến thành một đoàn vàng sáng chói mắt Lôi Quang, trực tiếp cùng cái kia bóng kiếm thương ngân đụng vào nhau, chỉ nghe oanh một tiếng, hai người bọn họ tầm đó sinh ra một đạo khí lưu cơn xoáy tuyền, trên không trung cấp tốc xoay tròn, trên mặt đất đá vụn cỏ khô đều bị thổi sang giữa không trung, hình một cái đại cầu, lại hướng về Mạc Tương Đồng đụng tới.

“Hả?”

Mạc Tương Đồng đồng tử co rút lại, giống như là có chút ngoài ý muốn, hai tay kết ấn, mãnh liệt được hướng ra phía ngoài một phen, liền đem cái này đoàn hướng phía chính mình bay tới khí lưu vòng xoáy đánh tan rồi, rồi sau đó Ấn Quyết niết pháp, trong miệng hét to: “Thiên Địa Mộc Tinh, nghe ta hiệu lệnh!”

Theo hần một tiếng này hét to, chung quanh trong vòng mười trượng, sở hữu cây cối bỗng nhiên đều trở nên khô héo một mảnh, tựa hồ Sinh Mệnh lực đều bị trong nháy mắt quật trượt rồi, mà không trung tắc thì xuất hiện nhân nhật Thanh Ảnh, một đầu thô bầy trượng, trường ba trượng Long Ảnh trên không trung hiện hóa đi ra, nhưng lại Thiên Địa Mộc Tinh chi khí ngưng kết mà thành, trên không trung rung đùi đắc ý, hướng về Mạnh Tuyên vào đầu phốc xuống dưới.

Mạnh Tuyên đối mặt một kích này, không tránh không né, hai chân lập tại nguyên chỗ, bày tay trái lại hướng lên trời bên trên chống đi lên, năm ngón tay mở ra, trong nháy mắt trong thiên địa mắt thường có thể thấy được điểm một chút lôi tinh chi lực ngưng tụ tại hần lòng bàn tay, càng ngày càng nhiều, càng lúc càng sáng. Theo một khóa hạch đào lớn nhỏ Lôi Quang đoàn biến thành dưa hấu lớn nhỏ, rồi sau đó lại rồi đột nhiên thu nhỏ lại, chỉ là thể tích nhỏ rồi. Nhan sắc lại thay đổi.

Theo một mảnh bạch quang chói mắt, trở nên hơi lộ ra đỏ sẫm. Hào quang không hề như vậy chướng mắt, lại khí tức lại càng thêm khủng bố.

“Ầm ầm...”

Đạo kia Mộc Tinh Chi Long rơi xuống, lại chính đâm vào Mạnh Tuyên lòng bàn tay lôi trên ánh sáng.

Trong chốc lát, một đạo ba trượng dài hơn Long Ảnh vậy mà theo đầu rồng bắt đầu, từng khúc vỡ vụn, hóa thành tàn sát bừa bãi Mộc Tinh loạn lưu, phát tán bốn phía, những vừa mới kia héo rũ đầu cây cối. Trong nháy mắt này, lại rõ ràng được biến thanh đi một tí.

Đợi cho Mộc Tinh chi lực tán đi khí lưu tiêu dừng lại, đã thấy Mạnh Tuyên vẫn đang đứng tại nguyên chỗ, hần dưới chân hơn một trượng mặt không có chút nào không có hóa, nhưng chung quanh lại bị cạo đi một thước có thừa Thổ tầng, khiến cho hần hiện tại tựa như đứng tại một cái trên đảo nhỏ đồng dạng.

Mạc Tương Đồng sắc mặt có chút không đúng rồi, nhin không được mặt mũi tràn đầy hồ nghi nhìn một chút Mạnh Tuyên dưới chân mặt đất, lại cúi đầu xuống nhìn nhìn hai tay của

mình, theo Mạnh Tuyên dưới chân đảo nhỏ diện tích đến xem, hấn suy tính được ra. Chính mình vừa mới cái kia lưỡng kích, thoát nhìn uy thế vô cùng, trên thực tế căn bản không có đánh vào Mạnh Tuyên quanh người một trượng ở trong. Bằng không thì hấn dưới chân địa mặt không có khả năng như vậy nguyên vẹn.

“Xem ra, ngươi dùng sức một mình, tru sát tiên môn bốn đại cao thủ, chính là thật sự...”

Mạc Tương Đồng lắc đầu, không có động thủ lần nữa, cười khổ nói.

“Bảo ta đến tổng không phải là vì nói cái này a?”

Mạnh Tuyên ung dung công lên hai tay, nhìn xem Mạc Tương Đồng nói: “Nếu là không có cái lý do khác, ta có thể tự động thủ!”

Mạnh Tuyên không có lập tức đánh trả. Là vì hấn cảm giác được, Mạc Tương Đồng vừa rồi cái kia hai chiêu ở bên trong. Cũng không có sát khí, tinh khiết là thăm dò. Chỉ có điều. Coi như là thăm dò, cái này cũng phi thường không có có lẽ phép, bởi vậy hấn quyết định, nếu như Mạc Tương Đồng nói không nên lời một cái lý do đến, cái kia mình cũng muốn thử dò xét thăm dò hấn, đến mà không hướng phi lễ đây!

“Không phải động thủ rồi, ta lý do rất đầy đủ!”

Mạc Tương Đồng khoát khoát tay, mỉm cười, nói: “Tại đây không phải chỗ nói chuyện, đi theo ta!”

Hai người một trước một sau, hướng về bên hồ đi đến.

Đi tới bên hồ dưới một cây đại thụ, đã thấy tại đây một tảng đá xanh lớn, bên cạnh để đó mấy khối tiểu đá cuội, giống như là cái tự nhiên bàn đá. Mạc Tương Đồng liền tại trên bàn đá đã ngồi, lại từ Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một cái mộc mấy, một chỉ ấm trà, hai cái chén trà, rót hai chén nước trong tại trong chén, dùng lòng bàn tay chỉ lực tòi lẫn, lại tất cả thả một miếng Linh Đan ở bên trong, đầy hướng Mạnh Tuyên.

“Thỉnh dùng!”

Mạnh Tuyên cũng không khách khí, cầm đi qua, nghe thấy thoảng một phát, xác thực mùi thuốc xông vào mũi.

Hắn tự nhiên biết rõ, đây là đan trà, chính là tu sĩ phi thường ưa thích một loại đãi khách phương thức.

“Người tới nhanh như vậy, đã nói sáng Hàn sư đệ không phải tại Kỳ Bàn đệ nhị trọng tìm được người, mà là tại đệ tam trọng gặp được đúng không? Mạnh sư huynh, người chẳng lẽ không biết Lục Đại tiên môn thả ra tiếng gió, muốn lấy người đầu người sao?”

Mạc Tương Đồng giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mạnh Tuyên, có nhiều thú vị hỏi một câu.

“Chính là nghe nói ta mới đến rồi, không qua người cũng là Lục Đại tiên môn chi nhân, tại sao không có hướng ta ra tay?”

Mạnh Tuyên uống một hớp đan trà, cảm thấy có chút khổ, không có nghe thấy thơm như vậy, tiện tay buông xuống.

Mạc Tương Đồng mỉm cười, nói: “Bởi vì ta không có lý do gì a, tuy nhiên người giết Cuồng Ưng Tử sư đệ, ngoại nhân đều cho là chúng ta Tử Vi tiên môn sẽ tìm người báo thù, nhưng trên thực tế, cái thằng kia tại tiên môn thời điểm, y vào một vị trưởng lão sủng ái, làm người có chút kiêu cuồng, tại các sư huynh đệ tầm đó, nhân duyên rải rác, về sau hẳn càng là vô liêm sỉ, đầu nhập vào Hồng Hoàn Thi Xã, hừ, toàn bộ Đông Hải Thánh Địa cũng biết, Băng Liên sư tỷ cùng Tàn Hồng Hoàn không hợp, hẳn làm như vậy, mặc dù không tính phản bội, thực sự tính toán phạm vào nhiều người tức giận rồi!”

Mạnh Tuyên nghe xong, nao nao, tựa hồ không nghĩ tới Lâm Băng Liên tại Tử Vi tiên môn có như vậy đại phách lực.

Không qua nghĩ lại, cũng tự sáng tỏ rồi.

Lâm Băng Liên tuy nhiên bình thường cùng mình tiếp xúc lúc không kên kiệu, nhưng lại không có nghĩa là nàng không có thủ đoạn, nàng là Tử Vi tiên môn Đại sư tỷ, tại cái khác tiên môn uy vọng như thế nào không nói đến, nhà mình cái này một mẫu ba phần đất hay vẫn là trong tầm tay.

“Cho nên, ” Mạc Tương Đồng chậm rì rì mà nói: “Trừ phi là

rời đi Kỳ Bàn về sau, sư môn hạ lệnh, lệnh chúng ta thay hẳn báo thù, nếu không không có người chịu bằng bạch trêu chọc người, điểm này người có thể yên tâm!”

Mạnh Tuyên biểu hiện trên mặt không thay đổi, trong nội tâm lại cười lạnh một tiếng, nhớ tới cái kia Cuồng Ưng Tử liễu lĩnh bộ dáng đến, nghĩ thầm cái thằng này xác thực liễu lĩnh âm hiểm, như vậy tại trong sư môn, liền nguyện ý thay hẳn báo thù sư huynh đệ đều không có, cũng là đáng đời rồi.

“Vậy bây giờ Lục Đại tiên môn ở bên trong, đều có người nào muốn đối với ta bất lợi?”

Mạnh Tuyên nghe ra Mạc Tương Đồng trong lời nói lấy lòng chỉ ý, liền trực tiếp mở miệng hỏi.

Mạc Tương Đồng mỉm cười, nói: “Người lúc ấy một trận chiến chém rụng Linh Tiêu tiên môn Nhiên Tinh Tử, Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch, còn có Đại La tiên môn Khâu Hoàng Lý, Cự Linh tiên môn Hoa Hà Chu, chúng ta Tử Vi tiên môn đừng nói rồi, tại đây Kỳ Bàn ở bên trong, ta nói lời nói vẫn có người nghe, sẽ không hướng người trả thù, mà Cự Linh tiên môn lần này tiến vào Kỳ Bàn người, chỉ có con mèo nhỏ hai ba con, không thành tức giận cái gì hậu, cũng tự không cần phải nói, cái kia Đại La tiên môn đệ tử thủ lĩnh, Tiểu Lăng Mục sư huynh, một mực cùng Khâu Hoàng Lý bất hòa, mấy lần tại công khai nơi nào không thoải mái, chắc hẳn người giết Khâu Hoàng Lý, trong lòng của hắn ta người còn chưa kịp, tự càng sẽ không hướng người trả thù rồi!”

“Cái kia những người còn lại?”

Mạc Tương Đồng nói: “Vừa tiến vào Kỳ Bàn liền muốn tìm người báo thù, là Linh Tiêu tiên môn Nhiên Tinh Tử sư đệ lãnh nhục, cùng với Cửu Cung tiên môn Trường Sinh Kiếm Bạch đồng môn hảo hữu Doãn Kỳ, lần này Lục Đại tiên môn muốn đối phó người tiếng gió, là hai người bọn họ thả ra!”

“Chỉ có hai người bọn họ?”

Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn, tuy nhiên nghĩ tới Lục Đại tiên môn không có khả năng mỗi người đều muốn đối phó chính mình, dù sao mình cái này khuôn mặt có lẽ còn không đến mức xấu đến mỗi người gặp mà tru chỉ tình trạng, không

qua nếu chỉ có hai cái, thực cũng đã hẵn có chút ngoài ý muốn.

Mạc Tương Đồng cười khở một tiếng, nói: “Nghe ngươi con tặc này vẫn còn chề ít? Ha ha, Lục Đại tiên môn vừa tiến vào Kỳ Bàn, liền kết thành liên minh, ước định cùng tiến cùng lui, tặc hai người kia, như cố ý muốn đối phó ngươi, ngươi cũng sẽ không sống khá giả, hưởng chi, Bắc Đẩu tiên môn đệ tử thủ lĩnh Cù Mặc Bạch sư huynh, tuy nhiên tại đối phó chuyện của ngươi bên trên không có phát biểu thái độ, nhưng ta nghĩ...”

Mạc Tương Đồng thanh âm hơi trầm xuống, nghiêm mặt nói: “Hắn nhất định sẽ đối phó ngươi!”

“Vì cái gì?”

Mạnh Tuyên đón ánh mắt của hắn nhìn sang, hắn liền Cù Mặc Bạch cái tên này đều là lần đầu tiên nghe nói, cũng không thù hận.

“Bởi vì hắn là Hồng Hoàn Thi Xã người, thậm chí có truyền thuyết, hắn là Hồng Hoàn Thi Xã chi chủ!” Mạc Tương Đồng nghiêm mặt nói: “Ta không biết ngươi cùng Hồng Hoàn Thi Xã có cái gì thù hận, nhưng ta biết rõ, ngươi giết chết Trường Sinh Kiếm Bạch, Khâu Hoàng Lý, Nhiên Tinh Tử bọn người, đều là Hồng Hoàn Thi Xã thành viên, ngươi đã giết bọn chúng đi, cái này Cù Mặc Bạch không có đạo lý không tìm làm phiền ngươi!”

“Hắn thế nào lại là Hồng Hoàn Thi Xã chi chủ?”

Mạnh Tuyên có chút không rõ ràng cho lắm rồi, cau mày nói: “Hồng Hoàn Thi Xã chủ nhân, không phải là Tần Hồng Hoàn sao?”

Mạc Tương Đồng cười khở khoát tay áo, nói: “Tần Hồng Hoàn là người nào? Đây chính là cùng chúng ta Tử Vi tiên môn Băng Liên sư tỷ nổi danh tuyệt thế thiên tài, chúng ta những Chân Linh cảnh này ở dưới tu sĩ, chính là muốn thấy nàng một mặt đều muôn vàn khó khăn, nàng lại thế nào có tâm tư làm những thứ đồ ngốc ngang này? Trên thực tế, cái này thi xã chỉ là nàng mới vừa vào tiên môn thời điểm thành lập, tại nàng đột phá Chân Linh cảnh về sau, liền buông tay mặc kệ, là cái này Hồng Hoàn Thi Xã chi chủ vị trí, đều ném cho người khác rồi, mười phần * chính là Cù Mặc Bạch!”

Mạnh Tuyên trầm ngâm một hồi, nghĩ thầm này cũng cũng có khả năng.

“Cù Mặc Bạch người này, tại Tần Hồng Hoàn nhập Bắc Đẩu trước, vốn là Bắc Đẩu tiên môn chân truyền thủ đồ, chỉ có điều Tần Hồng Hoàn vừa tiến đến, liền cứng rắn sinh đưa hấn áp xuống dưới, có thể hấn vậy mà chẳng những không có tức giận, ngược lại bị Tần Hồng Hoàn không biết dùng thủ đoạn gì khuất phục, vẫn đối với Tần Hồng Hoàn trung thành và tận tâm, nói lý ra, thậm chí có người xưng hấn vì Tần Hồng Hoàn thủ hạ đệ nhất số trung khuyển, hấn cũng cười trừ!”

Mạc Tương Đồng sắc mặt có chút ngưng trọng, thanh âm đều vô ý thức thấp xuống, đạo “Tuy nhiên bởi vì này sự kiện, khiến cho hấn tại trong thánh địa thanh danh yếu đi rất nhiều, nhưng người này vẫn là phi thường đáng sợ, đồn đãi nói hấn đã từng đạt được qua Tần Hồng Hoàn tự mình chỉ điểm, tu vi quả thực thâm bất khả trắc, tuy nhiên một mực không có đột phá Chân Linh, nhưng đã có đánh chết Chân Linh cảnh cao thủ thực lực!”

“Cái gì?”

Mạnh Tuyên cũng không khỏi hơi kinh, đánh chết Chân Linh cảnh cao thủ thực lực? (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 173 : Đại Ai Ân uy

Chương 173: Đại Ai Ân uy

Chân Linh cảnh cao thủ, cùng Chân Khí cảnh cao thủ chính là hoàn toàn bất đồng lưỡng cấp độ, mà ngay cả điều khiển lực lượng đều không giống với, trên lý luận mà nói, căn bản không có khả năng có người có thể vượt cấp sát nhân, trừ phi có được cường đại pháp bảo, không qua nếu là cạy vào pháp bảo, vậy cũng không coi là cá nhân thực lực, cho nên Mạnh Tuyên đã nghe được những lời này, phản ứng đầu tiên tự là không thể nào.

Một cái không đến mười tuổi hài tử, đánh thắng được một cái hơn hai mươi tuổi chàng trai sao?

Chân Khí cảnh cùng Chân Linh cảnh chênh lệch, liền không sai biệt lắm là kém như vậy cách.

Không qua, đã nhắc lên Hồng Hoàn Thị Xã, Mạnh Tuyên thực sự phát lên một tia nghi kị...

Lúc trước, Hồng Hoàn Thị Xã đối phó chính mình, đến cùng là vì cái gì?

Hoa Hà Chu thỉnh động Hồng Hoàn Thị Xã một các cao thủ, thiết kế phục giết chính mình tốt thay hắc huynh trưởng báo thù?

Vân Quỷ Nha xem chính mình không vừa mắt, muốn giết chỉ cho thống khoái?

Hay vẫn là nói, chính mình cái kia sự tỷ chú ý tới chính mình, thụ ý Hồng Hoàn Thị Xã làm như vậy hay sao?

Một đoàn đay rồi, thực khó sạch lý ra một cái đầu mối đến, phương pháp tốt nhất, chính là đi tìm cái kia Cù Mặc Bạch hỏi thăm minh bạch.

Dù sao đã có người muốn giết mình, cái kia tốt xấu cũng phải làm mình bạch là ai!

“Tuy nhiên lời đồn đãi kia rất khó làm cho người tin phục, nhưng Cù Mặc Bạch thực lực, lại quả thực thâm bất khả trắc, ta tự thừa dịp cũng là nửa bước Chân Linh tu vi, nhưng ta đối mặt Cù Mặc Bạch lúc, đã có loại hoàn toàn không cách nào phản kháng người này cảm giác!” Mạc Tương Đồng thở dài, nói: “Vừa rồi ta hướng người ra tay, chính là muốn biết, hẳn như đối phó người, người có mấy thành có thể có thể còn sống sót!”

“Kết quả đâu này?”

Mạnh Tuyên nhìn về phía Mạc Tương Đồng.

Mạc Tương Đồng cười khò một tiếng, nói: “Ta không nhìn ra được, có lẽ là có thể còn sống sót!”

Mạnh Tuyên liền giật mình, liền đã minh bạch ý nghĩ của hắn.

Hắn là muốn nói, không có nhìn thấu thực lực của mình, nhưng ở trực giác ở bên trong. Hay vẫn là cho rằng Cù Mặc Bạch so với chính mình càng mạnh hơn nữa.

“Người gặp ta cái này một mặt, không phải chỉ là để muốn nói những lời này cho ta nghe a?”

Mạnh Tuyên duỗi tay nắm chặt chén trà, lại đem trà nóng bỏng rồi. Cuộn cuộn mùi thuốc xông vào mũi.

Tuy nhiên trà không dễ uống, nhưng mùi vị kia cũng không tệ lắm.

Mạc Tương Đồng thở dài. Nói: “Lời nói thật nói a, tuy nhiên kết thành đồng minh, nhưng chúng ta Tử Vi tiên môn tại Kỳ Bàn ở bên trong, tình cảnh cũng không thể nào sống khá giả! Cái kia Cù Mặc Bạch không then với Tần Hồng Hoàn thủ hạ đệ nhất trung khuyến tên tuổi, đại khái là bởi vì Băng Liên sư tỷ cùng Tần Hồng Hoàn không hợp nguyên nhân, hẳn tại tiến vào Kỳ Bàn về sau, cũng khắp nơi nhằm vào chúng ta Tử Vi tiên môn, để cho chúng ta quả thực khổ sở!”

“Như thế nào nhằm vào pháp?”

Mạnh Tuyên nhiều hứng thú mà hỏi. Ánh mắt nhìn Mạc Tương Đồng.

Mạc Tương Đồng không làm sao lắc đầu, nói: “Chúng ta Lục Đại tiên môn, đã kết thành đồng minh, cái kia hết thấy đồng đều được, nên bình quân cộng hưởng mới là, có thể là ở tiền nhập Kỳ Bàn về sau, chúng ta Tử Vi tiên môn lại khắp nơi lọt vào bó tay chân, cả tòa Kỳ Bàn bên trong, sở hữu Kỳ Phù thêm lên, Binh Tự phù 240 miếng. Cung Tự Phù 40 miếng, Hành Tự Phù 30 miếng, Thử Tự Phù 12 miếng. Sư Tự Phù mười miếng, Nô Tự Phù tám miếng, Vương Tự Phù hai miếng, tổng cộng 360 miếng, chúng ta Lục Đại tiên môn chung đã tìm được hai trăm năm mươi tám miếng.”

“Cái này hai trăm năm mươi tám miếng Kỳ Phù bên trong, phân đến chúng ta Tử Vi tiên môn trong tay lúc, lại chỉ chúng ta 30 miếng, hơn nữa thậm chí có 22 miếng, đều là Binh Tự phù. Mặt khác tại sân giết Kỳ Quỷ về sau, có được Linh Tê thảo. Phân cho chúng ta số lượng cũng không nhiều, lúc này đây chúng ta Tử Vi tiên môn tổng cộng vào được bảy mươi hai tên đệ tử. Cho tới bây giờ, chỉ có không đến 12 người đã nhận được Linh Tê thảo, có thể bọn hắn mất mặt khác năm đại tiên môn, cũng đã có tất cả hơn ba mươi tên đệ tử đã nhận được Linh Tê mẹ kiếp!”

“Mấu chốt nhất chính là...”

Mạc Tương Đồng trong ánh mắt bắn ra một tia hận ý, lạnh giọng nói: “Ba ngày trước, ta tại một chỗ hiểm ác chỉ địa, phát hiện một cây bảo dược, liên tính mạng, giết chết phụ cận Yêu thú, đem bảo dược cướp được trong tay, cái này vốn nên là cá nhân ta sở hữu, có thể hắn vậy mà nói đã Lục Đại tiên môn kết minh, cái này gốc bảo dược, liền có lẽ do sáu môn cộng hưởng, cứng rắn sinh theo trong tay của ta đã đoạt đi...”

“Một cây bảo dược...”

Mạnh Tuyên cười cười, rốt cục có chút minh bạch Mạc Tương Đồng đối với Cù Mặc Bạch bất mãn là từ đâu đến được rồi.

Đuổi tình đây là bị người khi dễ nổi cáu rồi a!

“Cho nên ý của ngươi là... Muốn cùng ta kết minh?”

Mạnh Tuyên thử thăm dò hỏi câu.

“Kết minh?”

Mạc Tương Đồng nở nụ cười, nói: “Ta không biết là chúng ta hai người cộng lại, có thắng cái kia Cù Mặc Bạch nắm chắc, cho nên cùng người kết minh, cùng tìm chết không giống, ta Mạc Tương Đồng tuy nhiên không thể nào thông minh, nhưng cũng sẽ không làm bực này chuyện ngu xuẩn a...”

Mạnh Tuyên cái này có chút hồ đồ rồi, cười khò nói: “Vậy người bảo ta đến, chính là vì phát cầu nhàu, tâm sự?”

Mạc Tương Đồng mỉm cười, lộ ra có chút cao thâm: “Kết minh tuy nhiên không khôn ngoan, nhưng đã đến lúc cần thiết, giúp đỡ lẫn nhau dưới bề bộn vẫn là có thể, dù sao cái gọi là Linh Tê thảo, Kỳ Phù, bảo được, đối với người khác mà nói trân trọng, đối với người ta tu vi như vậy mà nói, thật sự không có có bao nhiêu sức hấp dẫn, chúng ta chính thức có lẽ đi tranh đoạt thoáng một phát, trên thực tế là thiên cung đồ vật bên trong a...”

“Thiên Cung?”

Nghe được Mạc Tương Đồng cũng nhắc lên cái chỗ này, Mạnh Tuyên con mắt sáng ngời, chuẩn bị từ trong miệng hắt dào điểm có vật giá trị đi ra.

Nhưng không ngờ, Mạc Tương Đồng lại vào lúc này bán được cái nút, cười mỉm nói: “Đối với Thiên Cung bí mật, toàn bộ Kỳ Bàn trong người biết tuyệt đối không nhiều lắm, ta cũng là ngẫu nhiên mới dò thám biết đi một tí, người không cần phải biết rõ sớm như vậy. Hiện tại Yên Xảo Xảo sư muội đang tại luyện đan, mà Cù Mặc Bạch bọn người, tự mình thay nàng hộ pháp, ba ngày sau đó, cái kia lô đan luyện đã xong, chúng ta Lục Đại tiên môn sẽ đem riêng phần mình môn hạ trận pháp thiên tài tập hợp đến cùng một chỗ, chuẩn bị phá vỡ pháp trận, tiến vào Thiên Cung rồi, đến lúc đó nếu như người có thể trà trộn vào Thiên Cung, rồi nói sau!”

“Cái thằng này đáng giận, ngoài miệng nói thật dễ nghe, trên thực tế hay vẫn là nghĩ đến đo ta, để cho ta vì hắn sử dụng...”

Mạnh Tuyên lúc này đã hoàn toàn đã minh bạch Mạc Tương Đồng dụng ý, cúi đầu trầm ngâm không nói.

“Mạnh sư huynh, ngươi nên ly khai rồi, chúng ta gặp mặt sự tình, không chỉ điểm ngoại nhân nói lên, minh bạch chưa?”

Mạc Tương Đồng nhắc nhở, nụ cười trên mặt tuy nhiên hiền lành, nhưng nhìn xem đã có loại trí châu nắm giống như dương dương đắc ý.

Mạnh Tuyên không làm sao thở dài, nói: “Đã minh bạch!”

Mạc Tương Đồng nở nụ cười, nói: “Minh bạch là tốt rồi!”

Tại hán cười thời điểm, Mạnh Tuyên rồi đột nhiên xuất thủ.

Trong nháy mắt cầm bốc lên pháp ấn, một đạo Lôi Quang tại trong lòng bàn tay bỗng nhiên ngưng tụ mà lên, thẳng hướng Mạc Tương Đồng đánh qua.

Mạc Tương Đồng kinh hãi, hai tay hoa tròn, quanh thân chân khí bị điều bắt đầu chuyển động, đưa tới vô tận Thanh Mộc tinh lực ngăn cản Mạnh Tuyên một kích này, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, phóng khay trà tảng đá xanh trực tiếp bị cái này một đạo Lôi Quang đánh trúng nát bấy, mảnh đá đầy trời, mà Mạc Tương Đồng tất bị đạo này Lôi Quang đánh bay hơn mười trượng, hai chân trên mặt đất lê ra một đạo rãnh sâu, trên cánh tay tay áo dĩ nhiên khét lẹt rồi.

“Ngươi làm cái gì?”

Mạc Tương Đồng gào thét, nhưng mà hán ánh mắt bỗng nhiên ngốc trệ.

Tại hán bị đánh bay ra ngoài thời điểm, Mạnh Tuyên dĩ nhiên kết nối lên một cái kỳ quái thủ ấn.

Đại Ai Ấn!

“Ô hay!”

Vô tận buồn bã ý lập tức rót vào Mạc Tương Đồng trong nội tâm, khiến cho hán tâm thần bỗng nhiên thất thủ.

Mạnh Tuyên thủ ấn cũng không buông ra, một thân chân khí toàn bộ điều bắt đầu chuyển động, hóa thành mãnh liệt buồn bã ý, không ngừng cuồng rót vào Mạc Tương Đồng trong nội tâm, duy trì lấy hần bị khổng chế tâm thần trạng thái, rồi sau đó lưỡi đầy sấm mùa xuân, quất lạnh: “Người chân thật tâm nhìn là cái gì?”

“Ta... Lợi dụng... Mạnh Tuyên... Suy yếu... Cù Mạc Bạch thực lực...”

“Có hay không hần mục đích của hần?”

“... Tìm kiếm giúp đỡ... Tiên Thiên Cung... Đoạt cơ duyên...”

“Như lời người nói Thiên Cung ở bên trong cơ duyên là cái gì?”

“Đế chi... Truyền thừa... Đế Nữ Bạt... Chôn cất tại... Kỳ Bàn Thiên Cung...”

Mạc Tương Đồng tu vi không thấp, tại trả lời Mạnh Tuyên vấn đề thời điểm, có chút áp a áp ứng, rất khó khổng chế.

Mạnh Tuyên lại hỏi mấy vấn đề, đem Mạc Tương Đồng biết rõ tin tức toàn bộ rút đi ra, lúc này mới giải khai ấn pháp, đồng thời bàn tay một phen, theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra chính mình Hồng Bì Hồ Lô, một đạo bệnh khí bắn đi ra.

“Người làm gì?”

Mạc Tương Đồng lại giật mình thần, mới bỗng nhiên thanh tỉnh lại, hướng Mạnh Tuyên gầm lên.

Mạnh Tuyên ngồi ở tảng đá xanh bên trên, uống một ngụm rượu, lúc này mới cười nói: “Người vừa rồi thử xem ta, cho nên ta cũng thử xem người!”

Mạc Tương Đồng có chút tức giận, trùng trùng điệp điệp hừ một tiếng, nói: “Ta có chút hối hận nói cho người biết những chuyện này, người đi đi!”

Mạnh Tuyên uống một hớp rượu, lại lấy một hạt Linh Đan

điền tiên trong miệng, bổ sung vừa mới tiêu hao chân khí.

Đã phá vỡ bảy trăm hư huyết về sau, hắc thần niệm cường đại rồi gần như gấp 10 lần, điều khiển Lôi Điện lúc thì có rõ ràng biến hóa, theo chói mắt màu trắng, biến thành kinh khủng hơn màu đỏ sậm. Đương nhiên, thần niệm cường đại về sau, cũng không phải là chỉ có cái này một chút tác dụng, ngoại trừ có thể đem Lôi Thần áp súc rất lợi hại, cảm ứng càng linh mãnh bên ngoài, nhất biến hóa lớn, liền ở chỗ Đại Ai Ân hiệu quả bên trên.

Đại Ai Ân tác dụng, là khống chế nhân tâm.

Đại Ai Ân cũng không có thật sự lại để cho người trái tim không hề nhảy lên năng lực, cái gọi là khống chế nhân tâm, chỉ đúng là khống chế người thần niệm, kỳ thật nói trắng ra là, chính là dùng đau thương chi niệm tách ra đối thủ thần niệm, lại để cho hắc thụ khống chế mà thôi.

Cũng đang bởi vậy, thần niệm càng cường đại, thi triển Đại Ai Ân thời điểm, uy lực liền cũng càng cường đại.

Cái này Mạc Tương Đồng cũng là chân khí cửu trọng điền thân tu vi, nhưng Mạnh Tuyên dùng Đại Ai Ân khống chế được hắc, cũng không cảm giác quá mức cố hết sức.

Đương nhiên, dù sao cũng là tại đã phá vỡ bảy trăm hư huyết về sau lần thứ nhất thi triển Đại Ai Ân, Mạnh Tuyên cũng có chút bận tâm, bởi vậy dùng lực quá mạnh rồi, tuy nhiên thành công khống chế khống chế được Mạc Tương Đồng, tiêu hao chân khí thực sự không ít, không thể không bỏ vứt bỏ thoáng một phát.

“Người còn ở tại chỗ này làm cái gì?”

Mạc Tương Đồng có chút tức giận, xem chừng, hắc như có nắm chắc cầm xuống Mạnh Tuyên, cái này hội đã xuất thủ.

Mạnh Tuyên lại không vội, cười cười, nói: “Lại trò chuyện một hồi!”

“Ta với người không có gì hay nói chuyện!”

Mạc Tương Đồng khinh thường, tại hắc xem ra, chính mình

mặc dù có lợi dụng Mạnh Tuyên ý tứ, nhưng là xác thực đem một vài trân quý tin tức nói cho Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên lại hướng tự mình ra tay, lại để cho chính mình ăn thiệt thòi lớn, có chút lấy oán trả ơn rồi.

Mạnh Tuyên cũng không để ý tới hắn, phối hợp uống rượu, đánh giá thoáng một phát, lại đem một hạt Linh Đan nhét vào trong miệng.

Hắn cũng hơi chút kê tính toán một cái, cảm giác tiếp theo lại không chế Mạc Tương Đồng, chỉ sử bảy thành lực đạo như vậy đủ rồi.

“Ta nghĩ, ngươi ở lại sẽ khẳng định nhất định nguyện ý cùng ta tâm sự!” (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 174 : 3 đạo bệnh chủng

Chương 174: 3 đạo bệnh chủng

Mạc Tương Đồng chính muốn nói cái gì, đột nhiên cảm giác được thân thể có điểm gì là lạ.

Một loại cảm giác vô lực, tại đáy lòng của hắn sinh, hai chân cảm giác có chút chột dạ, trong cơ thể lại có chút phát lạnh, mà ngay cả đầu, cũng nhin không được nữa có chút choáng váng, trái tim bành bành bành cuồn cuộn nhảy dựng lên, tựa hồ mạnh mẽ hữu lực, có thể hắn lại rõ ràng cảm thấy một loại cảm giác vô lực, thật giống như, thân thể của mình tại cực tốc buồn bã nhược xuống dưới, năm ngón tay liền đóng mở lực lượng đều không có.

“Người... Người đối với ta làm cái gì?”

Mạc Tương Đồng đột nhiên con mắt gắt gao đã tập trung vào Mạnh Tuyên, run giọng hỏi.

“Có một loại bệnh, tại người được về sau, cho dù là cường tráng tu sĩ, đều trở nên tứ chi không còn chút sức lực nào, thân thể cứng ngắc, cuối cùng trở nên như giống như hòn đá, chỉ có thể nằm tại đâu đó, lại để cho người từng muốn từng muốn uy cháo, thậm chí cuối cùng cháo đều uống không trôi, bởi vì bờ môi cũng không nhúc nhích được rồi, cuối cùng tươi sống chết đói, cái loại này tư vị, ngươi nghĩ nằm trải thử một chút sao?”

Mạnh Tuyên ngồi ở trên tảng đá, không có xem hắn, thanh âm ung dung, như tại tự thuật một kiện chuyện rất bình thường tình.

“Không... Không muốn...”

Mạc Tương Đồng trên mặt bay lên một loại cực độ vẻ mặt sợ hãi, chậm rãi lắc đầu.

Mạnh Tuyên trường hít mạnh một hơi, nói: “Cái kia chúng ta bây giờ có thể tới đàm thoả một phát kết minh sự tình!”

Sau nửa canh giờ, Mạnh Tuyên đã đi ra bên hồ.

Hắn rất hài lòng, cùng Mạc Tương Đồng kết minh đã đã đạt thành, Mạc Tương Đồng đã thành một miếng hắc đặt ở Cù Mạc Bạch bên người quân cờ.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên cũng trở về báo hắc, đem trong cơ thể hắc chính hừng hực sinh sôi bệnh khí câu một đám đi ra, tạm thời giúp hắc chế trụ. Bệnh khí nhập thể, nhất là mãnh liệt bệnh khí nhập thể, sẽ ở rất ngắn trong một thời gian ngắn, phát tác một lần, nhưng nếu là Mạnh Tuyên đem nó đưa ra một đám đến, có thể tạm thời ngăn chặn. Sau đó hội chống đỡ tầm vài ngày lại phát tác.

Cái này cùng lúc trước bảo tồn tình huống đồng dạng, liền bảo tồn đều có thể áp chế ba bốn ngày thời gian, Mạc Tương Đồng có lẽ càng lâu.

Lúc này đây có chút bất đồng chính là. Mạnh Tuyên cảm giác mình có thể cảm ứng được Mạc Tương Đồng trong cơ thể bệnh chủng sinh sôi tình huống.

Đại khái, cái này cũng cùng hắc thần thức trở nên cường đại rồi có quan hệ. Theo thần thức cường đại, rất nhiều thứ đều không giống với lúc trước, mà ngay cả Mạnh Tuyên chính mình cũng không biết, tại có thể càng mạnh hơn nữa áp súc lôi tinh chi lực, cùng với Đại Ai Ấn cùng Đại Ôn Ấn biến hóa bên ngoài, còn có nào biến hóa, dù sao hắc đột phá về sau, lập tức tựu xuất phát đến Kỳ Bàn đệ tam trọng rồi. Rất nhiều biến hóa đều không có rất nhỏ tìm tòi nghiên cứu.

Mà ở Mạc Tương Đồng trên người dưới bệnh chủng một chuyện, Mạnh Tuyên cũng không có gì áy náy cảm giác.

Đã cái này Mạc Tương Đồng cảm giác mình rất thông minh, muốn lợi dụng chính mình, như vậy chính mình lợi dụng hắc thoả một phát cũng không phòng.

Đại Ôn Ấn lớn nhất tác dụng, cũng không chỉ chỉ dùng để trong chiến đấu.

Thế gian có một loại Tà Tu, luyện chế thiên kì bách quái thân cổ, loại này Tà Tu chính diện đánh nhau, thực lực không được, nhưng quý dị khó lường thân cổ lại làm cho người phi thường đau đầu, trong đó rất nhiều loại. Đều là âm thâm đối với tu sĩ hạ độc, sau đó đem hấn không chế được.

Mà Mạnh Tuyên Đại Ôn Ân hơn nữa bệnh chủng, cùng hiệu quả kia không kém nhiều. Tuy nhiên không phải cổ, nhưng hơn hấn cổ.

“A..., hiện tại Cù Mặc Bạch bốn người, đều canh giữ ở một chỗ, đem cái kia gốc bảo dược luyện thành đan dược, ít nhất còn có ba ngày mới có thể luyện thành, cái kia ta bây giờ đi qua cũng không có ý gì, chẳng trước tìm một chỗ, làm quen một chút thần thức cường đại về sau biến hóa?”

Mạnh Tuyên đã đi ra ven hồ. Lại nhất thời cảm giác mình thậm chí có điểm nhẹ nhàng rồi, không biết nên làm gì vậy.

Cùng Mặc Tương Đồng đồng minh đã kết thành. Linh Tê thảo bây giờ đối với mình cũng không có gì dùng, mà Lục Đại tiên môn ở bên trong những người khác. Đều tụ tập cùng một chỗ, chính mình mạo muội tìm tới cửa đi cũng dính không được tiện nghi, chẳng nhanh chút ít quen thuộc bản thân biến hóa.

Nghĩ như vậy, Mạnh Tuyên liền tại phụ cận tìm một chỗ an toàn núi hoang thạch động, khoanh chân ngồi xuống, cảm ngộ bản thân biến hóa.

“Thần thức cường đại rồi, đối với kiếm pháp nắm giữ càng tỉ mỉ, tạo nghệ mạnh một phần...”

“Có thể áp súc lôi tinh chi lực, uy lực tăng lên... Gấp 10 lần trái phải!”

“Đại Ai Ân lực lượng... Uy lực tăng lên gấp năm lần trái phải... Về sau có thể đối với cùng tu vi người thi triển!”

“Đại Ôn Ân... Có thể cảm ứng được phương viên trong mười dặm bệnh chủng tồn tại, thậm chí có thể xa xa điều khiển...”

Thời gian từng phần từng phần đi qua, Mạnh Tuyên một hồi đứng dậy luyện kiếm, một hồi dùng thi triển Đại Ai Ân, thậm chí hấn còn chạy trở về Tử Vi tiên môn đệ tử tụ tập khu, đi

cảm thụ mình có thể trong nhiều khoảng cách xa trong điều khiển Mạc Tương Đồng trong cơ thể bệnh khí.

Hắn phát hiện, cái đó và chính mình khoảng cách Mạc Tương Đồng khoảng cách có quan hệ, mặt khác, cũng cùng Mạc Tương Đồng tu vi có quan hệ.

Tuy nhiên tại bệnh khí kích phát lúc, Mạc Tương Đồng là áp chế không nổi, nhưng ở bệnh khí bằng phẳng lúc, dùng Mạc Tương Đồng tu vi, vẫn là có thể đối với nó tiến hành nào đó trình độ bên trên áp chế, sử nó phát tác thời gian chuyển dời.

Đương nhiên, cũng chỉ có thể chuyển dời một thời gian ngắn, không cách nào luyện hóa, cũng không cách nào khu trục.

Dù sao Mạc Tương Đồng trong cơ thể bệnh chủng, cũng là Mạnh Tuyên tại một vị chân khí cửu trọng cao thủ trên người hái đến.

Đáng tiếc chính là, Mạnh Tuyên chính mình thu thập bệnh chủng, đã tiêu hao không sai biệt lắm, còn sót lại hai loại, một đạo là ở Mạc Tương Đồng trên người lại hái trở lại, một đạo khác nhưng lại tại bách bệnh thi hòm quan tài hái đến, chính là là phạm nhân bệnh chủng, hiệu quả không lớn.

“Cường địch vào đầu, nếu là bệnh chủng nhiều một ít thì tốt rồi...”

Mạnh Tuyên than nhẹ, không thể không nói, cái kia Cù Mặc Bạch, tuy nhiên còn không thấy mặt, nhưng hắn hay vẫn là rất xem trọng.

“Ồ, đúng rồi, trong hồ lô không phải còn có sư phó lưu lại ba đạo bệnh chủng sao?”

Mạnh Tuyên chợt nhớ tới một sự kiện, nhất thời có chút tò mò.

Hồng Bì Hồ Lô bên trong phân âm dương hai ô vuông, một cách minh khắc lấy ba đạo Chí Dương Phù, dùng để chở rượu, mà đổi thành một ô trong tắc thì phong ấn lấy ba đạo bệnh chủng, tại hắn lúc ban đầu nắm giữ Đại Ôn Ân lúc, cũng đã chú ý tới, chỉ là không biết cái kia ba đạo bệnh chủng là cái gì.

Bệnh Lão Đầu Đại Bệnh Tiên Quyết tu luyện cả đời, tổng

cộng cũng tự thu thập ba đạo bệnh chủng, chắc có lẽ không bình thường.

Trước khi tại Thiên Trì lúc, Mạnh Tuyên mà ngay cả Đại Ôn Ân, nắm giữ đều có chút miễn cưỡng, thì càng không dám xúc động Bệnh Lão Đầu lưu lại cái này ba đạo bệnh chủng rồi, hiện tại hần thần thức cường đại rồi gấp 10 lần, đối với Đại Ôn Ân nắm giữ càng thêm tinh thâm, nhưng có thể ném trái thử một chút.

Làm xuống quyết định này, Mạnh Tuyên lập tức bắt đầu hành động.

Thần niệm thăm dò vào trong hồ lô, bắt đầu cân nhắc cái kia ba đạo bệnh chủng phong ấn.

Bởi vì cái này ba đạo bệnh chủng không phải hần phong ấn, lại không giống chính hần thu thập những bệnh chủng kia đồng dạng, có thể tùy ý đưa ra toà, cần hần trước phá vỡ phong ấn, mới có thể đem bệnh chủng câu lấy ra, không qua, hần sở học cùng Bệnh Lão Đầu chính là nhất mạch tương thừa, bởi vậy đối với Bệnh Lão Đầu phong ấn thủ pháp cũng phi thường quen thuộc, nghiên cứu đã hơn nửa ngày thời gian về sau, liền không sai biệt lắm giải khai.

Trước cảm ứng thoáng một phát, phát giác cái này ba đạo bệnh chủng phi thường yếu ớt, cùng mình phong ấn bệnh chủng cũng không kém là bao nhiêu, thậm chí tại đặc tính bên trên, tựa hồ so với chính mình thu thập những bệnh chủng kia còn muốn bình thản, liền đánh bạo, đem hần câu đi ra, đạn tiến vào trong cơ thể mình.

“Ồ... Không có gì biến hóa a...”

Mạnh Tuyên cẩn thận cảm ứng một dưới chân khí trong cơ thể vận chuyển, phát hiện giống như không có gì không thoải mái địa phương.

Vô ý thức nghĩ cảm hồ lô tới uống một hớp rượu, đúng lúc này, Mạnh Tuyên cảm thấy có chút không đúng rồi, cái này tay vừa nhắc, lập tức liền cảm thấy có chút không còn chút sức lực nào, tựa hồ trong lúc vô hình thân thể của mình trở nên suy yếu rất nhiều, hần không khỏi kinh hãi, bắt tay giơ lên trước mắt quan sát, nhưng mà cái này xem xét phía dưới, lại cảm

thấy trên bàn tay tựa hồ xuất hiện một ít biến hóa.

Bàn tay của hắn, tại đã phá vỡ một ngàn ẩn huyết về sau, dĩ nhiên trở nên trơn bóng Như Ngọc, mà ngay cả lỗ chân lông đều nhìn không thấy, toàn bộ liền như Bạch Ngọc bình thường, nhưng mà lúc này trên tay vậy mà xuất hiện một ít nếp nhăn...

“Ta biến già rồi?”

Mạnh Tuyên kinh hãi, bắt nôi lên tay áo xem cánh tay của mình.

Quả nhiên, cánh tay của hắn như như một lão giả đồng dạng, làn da đều tại phát ảm.

Cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên đã rõ ràng cảm thấy trong cơ thể lực lượng xói mòn, một loại cảm giác vô lực từ đáy lòng được đưa lên, thân thể càng ngày càng suy yếu, thật giống như đã biến thành một cái củi xuống lão giả...

“Không tốt!”

Mạnh Tuyên hét to một tiếng, cái này mới phát hiện thanh âm của mình cũng trở nên già nua rồi.

Hắn lập tức kết nôi lên thủ ấn, tay tựa hồ tại run rẩy, phé đi rất lớn kinh, mới đưa ấn pháp kết thành, sau đó hắn lập tức đem hết toàn lực, đem trong cơ thể bệnh khí nói ra một tia đi ra, phong ấn tại trong hồ lô. Lúc này thời điểm, cái loại này già nua trạng thái vẫn đang tại trên người hắn lan tràn lấy, tựa hồ càng ngày càng nghiêm trọng, như vậy xuống dưới, hắn dường như muốn sống sống lão chết ở chỗ này đồng dạng.

Mạnh Tuyên vội vàng vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, bắt đầu luyện hóa đạo này đã trong người sinh sôi bệnh khí.

Cũng may, hắn kịp phản ứng kịp lúc, kịp thời đem trong cơ thể bệnh khí cho đã luyện hóa được, cái loại này già nua cảm giác bắt đầu ở trong cơ thể biến mất, trọng lại hóa thành đạo đạo tinh lực, phản hồi tại tứ chi bách hài, mắt thường có thể thấy được, hắn trên bàn tay nếp nhăn bắt đầu biến mất, thời gian dần trôi qua, bàn tay lần nữa trở nên trơn bóng Như Ngọc, chỉ là, cùng trước khi so với, rõ ràng lộ ra có chút tái nhợt rồi...

“Đến cùng vẫn có lực lượng trôi mất...”

Mạnh Tuyên than nhẹ, hần dùng thân thi bệnh, bệnh khí tại trong cơ thể hần phát sinh, hấp thu hần tinh khí khỏe mạnh, tuy nhiên hần kịp thời dùng Đại Bệnh Tiên Quyết đem đạo này bệnh khí đã luyện hóa được, tương đương lại đem tinh khí cầm trở về, nhưng cái này vừa tăng vừa mất, vẫn có một ít lực lượng trôi mất.

Mà Mạnh Tuyên đáy lòng sợ hãi tắc thì càng lớn, cái này dĩ nhiên là một loại lại để cho người buồn bã lão bệnh.

So về chính mình thu thập những bệnh chủng kia đến, loại này bệnh mới thật là làm cho người khủng bố.

Thế gian tu sĩ, cái nào không cầu Trường Sinh, sợ già yếu?

Nhưng này loại bệnh, vậy mà có thể gia tốc tu sĩ buồn bã lão, không thể nghi ngờ là tu sĩ đại địch!

Hơn nữa, loại này lão cùng lúc trước gặp tiên trước lâu một trận chiến ở bên trong, Hoa Sơn Đồng biến lão còn không giống với.

Hoa Sơn Đồng là vì chi không căng được lực lượng cường đại phát ra, hơn nữa bệnh chủng làm cho trong cơ thể bệnh kín phát tác, sinh lý cơ năng cõi hóa mới lập tức già nua, có thể Mạnh Tuyên vừa rồi có thể là không có bất kỳ lực lượng phát ra, trực tiếp tựu không hiểu thấu biến già rồi, nói cách khác, Hoa Sơn Đồng biến lão, là có dấu vết mà lần theo, có thể Mạnh Tuyên biến lão, lại cơ hồ là vô tích mà theo rồi.

Tựa hồ, cái kia căn bản chính là một loại biến lão lực lượng.

Mạnh Tuyên vừa rồi cố nén đáy lòng sợ hãi, cũng muốn lần nữa đem đạo này bệnh chủng lưu lại, mà không phải lập tức luyện hóa, cũng là bởi vì hần biết rõ bệnh này loại tầm quan trọng, khó trách mà ngay cả Bệnh Lão Đầu cái loại này tính cách, đều đem nó lưu lại, cái này thực sự quá hiếm quý. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 175 : 6 môn kỳ tài

Chương 175: 6 môn kỳ tài

“Hô...”

Trải qua cái này sợ hãi một màn Mạnh Tuyên đi tới ngoài động, nhìn qua Huyết Hồng áp lực bầu trời, trường hít mạnh một hơi.

Hắn thật sự là cần bình phục thoáng một phát tâm tình.

Cũng nhưng vào lúc này, một hồi thanh gió thổi tới, đem một sợi tóc thổi tới trước mặt hắn, Mạnh Tuyên bỗng nhiên như là nhìn thấy gì.

Vội vàng đem mặt bên cạnh sợi tóc kéo đến trước mặt, cái này xem xét, càng là ngây dại.

Tóc của mình, vậy mà hoàn toàn trắng rồi...

Vừa mới hắn tuy nhiên kịp thời đem bệnh khí luyện hóa mất, tinh khí hồi bổ bản thân, nhưng dù sao thân thể biến chất nghiêm trọng, làn da cùng trong cơ thể biến chất, kịp thời bổ trở về, nhưng tóc biến ngu sao mà không khó, lại biến trở về đi lại không phải dễ dàng như vậy rồi.

Mạnh Tuyên nhất thời trong nội tâm tràn đầy một hồi cay đắng, nhin không được muốn hướng Thương Thiên hô to: “Su phò, người hại ta a... Để lại quỷ dị như vậy thứ đồ vật, như thế nào nói liên tục đều không nói một tiếng? Ta đời này hay vẫn là Thuần Dương nam thân đâu rồi, cái này đầu bạc?”

Uể oải một hồi, Mạnh Tuyên đành phải trong lòng tự an ủi mình.

Người tu hành nghiên cứu đủ loại cấm kị bí thuật, làm cho thân thể xuất hiện dị trạng số lượng cũng không ít, đừng nói đầu bạc, mà ngay cả đủ mọi màu sắc như vậy cùng Tóc Đầu

Xù Dài tựa như cũng diễn ra vô số kể, hơn nữa chính mình vừa rồi tìm một chỗ dòng suối nhỏ nhìn nhìn, cảm giác còn không tính khó coi.

Còn nữa, tóc tuy nhiên trắng rồi, tốt xấu một căn không ít, hơn nữa kéo đến trả là rất rắn chắc, không có rụng tóc buồn rầu, nếu là mình trở nên cùng lúc trước Hoa Sơn Đồng đồng dạng, một trận gió thổi tới, tóc trực tiếp rơi sạch rồi, cái kia chính mình còn có sống hay không?

Dù là như thế, Mạnh Tuyên vẫn cảm thấy trong nội tâm có chút buồn bực, chính mình không phải làm sao?

Không có việc gì nghiên cứu vật kia làm gì vậy!

Đối với còn lại hai đạo bệnh chủng, Mạnh Tuyên là đánh chết cũng không dám nghiên cứu, Bệnh Lão Đầu lưu lại bệnh chủng thật sự quá quý dị, cũng quá kinh khủng, một đạo bệnh chủng thiếu chút nữa lại để cho chính mình chết già. Lại nghiên cứu mặt khác hai đạo, không chừng sẽ như thế nào đây này!

Dùng Mạnh Tuyên tu vi hiện tại, còn không có năng lực nghiên cứu thấu triệt bệnh này loại nguyên lý. Hắn chỉ là âm thầm làm hạ quyết định, không phải vạn bất đắc dĩ. Tuyệt sẽ không dùng loại này bệnh chủng tấn công địch, mặc dù dùng nó tấn công địch rồi, cũng nhất định phải thu hồi lại.

Trong lòng của hắn phi thường xác định, Bệnh Lão Đầu lưu lại cái này ba đạo bệnh chủng, nhất định là có dụng ý của hắn.

Tính toán thời gian, đã không sai biệt lắm đã đến Lục Đại tiên môn ước định phá vỡ Thiên Cung pháp trận cuộc sống.

Mạnh Tuyên liền cũng thu thập tâm tình, cất bước hướng Kỳ Bàn đệ tam trọng trung ương Thiên Cung tiến đến.

Cái này Kỳ Bàn đệ tam trọng, lại cùng trước hai trọng bất quy tắc hình dạng mặt đất có chút bất đồng. Theo tám tòa dưới ngọn núi mặt, chỉ thấy tựa hồ là mặt bằng một góc, nhưng đến thượng diện đến xem, lại có thể thấy được đạo đạo kỳ phong đứng vững, giống như vách phá Thương Khung, kỳ dưới đỉnh, thì là một mảnh buồn bực quái lâm, ở trung tâm, tắc thì một tòa nguy nga cực lớn màu đen cung điện trôi nổi tại giữa

không trung, so kỳ phong rất cao.

Này tòa màu đen cung điện. Mơ hồ hiện lên đỉnh trạng, lại phẳng phát là một phương đại ấn, đem trọn cái Kỳ Bàn trấn trụ. Uy thế Thông Thiên Triệt Địa.

“Cái kia chính là Thiên Cung sao? Quả nhiên đủ khủng bố!”

Mạnh Tuyên nhanh hơn bộ pháp, hướng chỗ cung điện đuổi tới, cái này đệ tam trọng Kỳ Bàn, lại ít đi một chút, ước chừng chỉ có ba nghìn dặm dài ngắn, tuy nhiên không cách nào cười gió, vốn lấy Mạnh Tuyên tu vi, triển khai thân pháp, tốc độ cũng không chậm. Ước chừng dùng đã hơn nửa ngày trái phải thời gian, liền đã chạy tới khoảng cách màu đen cung điện hơn mười dặm xa địa phương. Lúc này lại nhìn cung điện, thì càng vi dọa người rồi.

Cách khá xa xa xem. Cảm giác cái kia cung điện cũng tựa trăm trượng đến cao, cùng Đông Hải Thánh Địa phù chiếu đại điện không kém là bao nhiêu, có thể là theo khoảng cách càng kéo càng gần, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng càng lúc càng giật mình, cái kia cung điện, thậm chí có ngàn trượng độ cao, không lồ giống như là Thiên Nhất, huyền ở không trung, trấn áp cả tòa Kỳ Bàn, cái loại này kinh người thị giác trùng kích lực, căn bản không phải một đôi lời ngôn ngữ có thể miêu tả.

Cung điện bên trên cũng không có gì Linh quang di động, cũng không có gì cái gì quý dị phù văn, chỉ là quá lớn, người tại nó trước mặt, quả thực so con sâu cái kiến còn nhỏ, là loại này khổng lồ, liền đưa cho người một loại khó nói lên lời áp lực cảm giác.

Tại cung điện phía dưới, đan xen từng mảnh từng mảnh pháp trận, ngăn cách thông qua cung điện con đường.

Muốn đi vào cung điện, tựa muốn phá trận mà vào.

Mạnh Tuyên quan sát thoáng một phát, đã thấy cái này pháp trận phiền phức huyền ảo, kỳ dị không hiểu, lại không phải là của mình điểm ấy trình độ có thể phá vỡ.

Cũng đúng lúc này, hắn cảm ứng được phía trước cách đó không xa có khí cơ di động, biết được cái kia cái phương vị có người tại phá trận, liền bước nhanh đuổi tới. Đến rồi phụ cận,

đã thấy nơi này có một mảnh Loạn Thạch Sơn, dưới núi chính tụ tập mười cái tu sĩ, tất cả mặc các loại pháp bào, theo nhan sắc cùng kiểu dáng đến xem, đúng là Lục Đại tiên môn đệ tử quần áo và trang sức cách ăn mặc, bọn hắn đang tại tập hợp mọi người chỉ lực phá giải pháp trận.

Loạn Thạch Sơn bên trên mấy chỗ trên đỉnh, khoan chân ngồi sáu cái khí cơ bất phàm người trẻ tuổi, riêng phần mình trấn thủ một phương.

Theo bọn hắn ăn mặc đến xem, là Lục Đại tiên môn lần này tiến vào Kỳ Bàn đệ tử thủ lĩnh rồi, nếu như lúc trước Trường Sinh Kiếm Bạch, Nhiên Tinh Tử cùng Khâu Hoàng Lý bọn người không chết, chắc hẳn lúc này cũng là ngồi tại vị trí kia một thành viên, không qua ba người này bị chính mình làm thịt, lại làm cho mặt khác ba người thế thân vị trí của bọn hắn, đã trở thành lúc này đây tiến vào Kỳ Bàn đệ tử nhân vật dẫn đầu.

Nhưng theo khí cơ đến xem, ba người kia vậy mà tu vi cũng không yếu, có thể thấy được Lục Đại tiên môn, xác thực nội tình kinh người.

Trường Sinh Kiếm Bạch bọn người, đều có được Chân Linh cảnh dưới đệ nhất nhân danh xưng, có thể là lúc này cái kia ba cái mới đệ tử thủ lĩnh, tu vi vậy mà cũng đều là chân khí cửu trọng đỉnh phong tu vi, không kém chút nào Trường Sinh Kiếm Bạch, Khâu Hoàng Lý bọn người.

Không qua nghĩ đến cũng đúng, tiến nhập Kỳ Bàn về sau, lượt lĩnh được, khắp nơi cơ duyên, những đệ tử này trong cửa lúc, mặc dù so Trường Sinh Kiếm Bạch bọn hắn nhược đi một tí, tiến nhập Kỳ Bàn trong khoảng thời gian này, chắc hẳn cũng đền bù thực lực chưa đủ, tu vi phóng đại rồi.

“Hả?”

Mạnh Tuyên đến lặng yên không một tiếng động, hơn nữa phong bế bản thân khí cơ, lại không nghĩ mới vừa tới đến Loạn Thạch Sơn phụ cận, liền bị Cửu Cung tiên môn đệ tử thủ lĩnh Doãn Kỳ cảm ứng được rồi, lạnh lạnh ánh mắt quét đi qua, thấy được Mạnh Tuyên một đầu tóc trắng lúc, thoáng qua khẽ giật mình.

“Cái kia tóc trắng người là ai?”

Doãn Kỳ tựa hồ nhận ra Mạnh Tuyên, rồi lại có chút không dám xác định.

“Cái đó là... Thiên Trì Mạnh Tuyên, ta từng tại gặp tiên trên lầu bái kiến hần một mặt, như thế nào biến thành tóc trắng?”

Linh Tiêu tiên môn đệ tử thủ lĩnh lãnh nhược ánh mắt phát lạnh, nhận ra Mạnh Tuyên.

“Quả nhiên là hần, hừ, tuổi còn trẻ, lại khí tức suy yếu, trung khí chưa đủ, cùng cái lão đầu tử tựa như, tựa hồ cũng không có trong truyền thuyết lợi hại như vậy, chư vị đạo hữu, chúng ta đồng loạt ra tay, đánh chết cái thằng này như thế nào?”

Cửu Cung tiên môn đệ tử thủ lĩnh Doãn Kỳ trong ánh mắt đã hiện lên một tia sát khí, lạnh giọng nói ra.

“Ta đồng ý, vốn liền định đi Kỳ Bàn bên ngoài tìm hần hiểu rõ, không nghĩ tới chính hần đưa lên cửa!”

Linh Tiêu tiên môn đệ tử thủ lĩnh lãnh nhược lạnh lạnh mở miệng, ti không che dấu chút nào trong nội tâm sát cơ.

“Muốn động thủ các ngươi động đi, lại không muốn tính cả ta rồi!”

Đúng lúc này, Tử Vi đệ tử thủ lĩnh Mạc Tương Đồng nhẹ giọng mở miệng, một bộ không có hứng thú bộ dáng.

Nhưng là trong lòng hần, nhưng lại sóng cả trợn trợn, chính thống mạ Mạnh Tuyên.

Ba ngày trước hần gặp Mạnh Tuyên, vốn là muốn lặng lẽ tiết lộ cho Mạnh Tuyên một ít tình báo, làm cho hần cho Cù Mặc Bạch bọn người nhiều tạo thành một chút phiền toái, giảm bớt áp lực của mình, còn nữa, cũng là muốn nhìn xem Mạnh Tuyên thực lực, nếu như xác thực như trong truyền thuyết cao như vậy, tự ám chỉ hần tiến vào Thiên Cung, dùng chính mình nắm giữ tình báo dẫn đo hần, vì chính mình hiệu lực, tìm cơ hội đoạt một ít cơ duyên đi ra.

Hần cũng hết cách rồi, bởi vì Cù Mặc Bạch quan hệ, mặt khác

năm đại tiên môn đệ tử thủ lĩnh đều cùng mình có phần không hòa thuận, thật muốn tại thiên trong nội cung nhìn thấy gì, bọn hắn nhất định sẽ đem chính mình bài xích tại bên ngoài.

Chỉ có điều, hắn không nghĩ tới nhưng lại Mạnh Tuyên thủ đoạn ác như vậy, chính mình nhất thời vô ý, vậy mà gặp hắn đạo.

Ba ngày qua này, Mạc Tương Đồng đã phục dụng các loại Linh Đan, cũng dùng chân khí cường ép hóa giải đã qua, cuối cùng nhất lại phát hiện, vô dụng, Linh Dược phục đi xuống, chân khí phát sinh, cái kia bệnh chủng cũng đi theo phát sinh, dùng chân khí cường ép hóa giải, ngược lại có tâm bổ đạo kia bệnh khí, sử nó cường đại hơn xu thế, chỉ bị hù hắn lập tức thu tay, không dám lại dùng chân khí đã luyện hóa được, chỉ có thể tạm thời nhận mệnh.

Vốn định dẫn dụ Mạnh Tuyên, lại bị Mạnh Tuyên coi là quân cờ, thật sự lại để cho trong lòng của hắn có chút khó chịu.

Đương nhiên, khó chịu quy khó chịu, nên mở miệng bang thoảng một phát thời điểm, hắn hay vẫn là biết lái khâu.

Doãn Kỳ nghe xong, cười lạnh nói: “Mạc sư huynh, chúng ta kết minh thời điểm cũng đã có nói, tại Kỳ Bàn bên trong, muốn cùng tiến thoái!”

Mạc Tương Đồng lạnh lùng cười cười, trắng rồi Doãn Kỳ liếc, thần nhiên nói: “Nói là qua, bất quá chúng ta cũng đã nói, cùng tiến thoái, chỉ chính là Kỳ Bàn bên trong cơ duyên, lại không phải tư nhân thù hận, ngày đó tri chân truyền cũng không trở ngại chúng ta tìm kiếm cơ duyên, liền không coi là chúng ta Lục Đại tiên môn liên minh đối thủ, mặc dù các người muốn giết hắn, đó cũng là tư nhân thù hận, tốt nhất cá nhân đi giải quyết!”

“Người...”

Doãn Kỳ giận dữ.

“Hắc hắc, ý nghĩ của ta cùng Mạc sư huynh độc nhất vô nhị...”

Đại La tiên môn Tiểu Lăng Mục bỗng nhiên xen vào, cười

lãnh nói: “Chư vị chắc hẳn biết rõ, cái kia Khâu Hoàng Lý cùng ta thường hay bất hòa, sớm muộn gì đều có một hồi tử chiến, hôm nay trì Mạnh sư huynh giết hẳn đi, trong nội tâm của ta nhưng thật ra là phi thường vui vẻ, thậm chí đều muốn cùng hắn kết giao một phen rồi, đương nhiên, chúng ta bây giờ là đồng minh, cho nên chiếu cố tâm tình của các người, ta không đi cùng hắn kết giao, nhưng cũng sẽ không xảy ra tay!”

“Hai người các người... Hừ!”

Lãnh nhược cùng Doãn Kỳ giận dữ, thực sự không làm gì được Mạc Tương Đồng cùng Tiểu Lăng Mục hai người, chỉ là cảm thấy nhẫn nhịn nổi giận trong bụng.

“Yên Xảo Xảo sư muội, người thì sao?”

Lãnh nhược cau mày, nhìn về phía Thái Nhất tiên môn nữ đệ tử, nghĩ lại kéo cái đồng minh.

Nàng kia ước chừng mười * năm tuổi, ngày thường như thanh yên chiếu nước, thanh lệ thoát tục, đầu đầy tóc đen cũng không như tầm thường nữ tử như vậy co lại, mà là dùng một đầu khăn trắng, rời rạc tán trát, rủ xuống trên vai bên cạnh, nhu thương tiếc động lòng người.

Nàng nghe thấy lãnh nhược hỏi mình, liền nở nụ cười, nói: “Đừng hỏi ta nha, chư vị sư huynh, các người cùng ngày đó trì chân truyền có có cừ oán, có có oán, có thể ta lại là lần đầu tiên thấy hắn a, đã không thù cũng không oán, muốn động thủ cũng không có lý do không phải?”

Nghe nàng vừa nói như vậy, lãnh nhược cùng Doãn Kỳ cảm thấy thất vọng, vạn không nghĩ tới, những người này vậy mà sẽ là như thế phản ứng.

Bất quá bọn hắn lại báo đáp lấy một tia hi vọng cuối cùng, hướng bắc Đẩu Tiên môn đệ tử thủ lĩnh Cù Mặc Bạch nhìn qua tới.

Người này là là tiền nhiệm Bắc Đẩu tiên môn Đại sư huynh, thiên phú kỳ tài, sinh cụ dị tượng, tại lần này Lục Đại tiên môn tiến vào Kỳ Bàn chúng tiên môn trong hàng đệ tử, công nhận thực lực mạnh nhất, nếu có ủng hộ của hắn, Mạnh Tuyên liền chết chắc rồi. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 176 : Xông trận

Chương 176: Xông trận

Cái kia Cù Mặc Bạch đang mặc tinh mang pháp bào, tuổi ước chừng có mười hơn mười tuổi, ngày thường mày kiếm mắt sáng, thẳng như vẽ bên trong đi ra đến tiên giả đồng dạng, tuổi cũng không lớn, cũng đã có một thân tiên uân khí chất, hần cảm ứng được doãn, lạnh hai người quăng đến ánh mắt, liền mở mắt, cái này vừa mở mắt, rồi lại không khỏi lại để cho người kinh ngạc, tại ánh mắt hần ở bên trong, thậm chí có hai đạo vết máu bơi qua bơi lại.

Cái kia hai đạo vết máu, ước chừng diêm bồng phẩm chất, rung đùi đặc ý, liền giống như hai cái huyết xà bình thường, thoát nhìn quả thực quỷ dị.

Bất quá khi hần mở miệng lúc, thanh âm lại cực kỳ bình thản: “Hôm nay trì Mạnh Tuyên liền tru ta Lục Đại tiên môn bốn vị sư đệ, hung lệ tàn bạo, giết hần cũng là một phần công đức, không xem qua dưới hay vẫn là tiến vào Thiên Cung trọng yếu nhất, không nên nhiều chuyện...”

“Cù sư huynh, người làm việc quá cũng cẩn thận rồi chút ít...”

Doãn Kỳ nghe xong, còn tưởng rằng Cù Mặc Bạch là lo lắng Mạnh Tuyên thực lực quá mạnh mẽ, giết hần sẽ có phiền toái, liền cười nói: “Chúng ta đều đã ăn vào Yên Xảo Xảo sư muội dùng bảo dược luyện thành Bảo Đan, thực lực đại trưởng, tích lũy hùng hậu, đã đạt đến Chân Khí cảnh có thể làm đến mạnh nhất tích lũy, không nói Chân Linh cảnh dưới vô địch, cũng kém không nhiều lắm rồi, cái này họ Mạnh, tu vi cường thịnh trở lại, còn có thể mạnh hơn chúng ta hay sao?”

Lãnh Nhược cũng cười nói: “Ngoại trừ Cù sư huynh người, ta thật sự không biết cái này Kỳ Bàn ở bên trong còn có ai có thể thắng dễ dàng ta một đầu rồi, kỳ thật ta chỉ là muốn lấy Lục Đại tiên môn cùng tiến cùng lui, mới có thể hỏi chư vị vài câu, trên thực tế, một mình ta ra tay, đủ để giết hần!”

Đang khi nói chuyện, lông mi một mảnh ngạo khí, hiển nhiên tin tưởng tràn đầy.

“Hừ, người như giết hấn đi khá tốt, như giết không được, chẳng phải là cho chúng ta trêu chọc không tất yếu địch nhân?”

Tử Vi tiên môn Mạc Tương Đồng lạnh lùng mở miệng, khẩu khí có chút không vui.

Trên thực tế trong lòng của hấn cũng xác thực hỏa đại, cái kia gốc bảo được. Vốn là hấn hái đến. Lại bị Cù Mặc Bạch cầm đi luyện đan. Cuối cùng nhất luyện ra mười hạt đại đan, kết quả cù, doãn, lạnh, yên bốn người tất cả lấy hai hạt, mình cùng Tiểu Lăng Mục, lại chỉ lấy một hạt.

“Ta nếu muốn giết hấn, mười chiêu đều không dùng được, há có giết không được chi lý?”

Lãnh Nhược nghe xong, giận dữ phản bác, thân hình khẽ động. Tựa hồ cái này muốn đứng dậy giết cho Mạc Tương Đồng xem.

“Hai vị sư đệ, chớ dễ tranh chấp, đương kim chi mà tính, phá vỡ pháp trận, tiến vào Thiên Cung mới là trọng yếu nhất!”

Bắc Đẩu Cù Mặc Bạch nhu mày, đã cắt đứt bọn hấn cãi lộn: “Giết hấn không khó, chỉ là lần này Kỳ Bàn mở rộng ra, quá nhiều đoán trước bên ngoài thế lực tiến nhập Kỳ Bàn, chúng ta Bắc Đẩu, Linh Tiêu, Cửu Cung, Đại La, Thái Nhất, Tử Vi Lục Đại tiên môn liên thủ, cũng không có đủ thực lực trấn áp tất cả mọi người. Chúng ta ra tay giết này Thiên Trì Mạnh Tuyên, thật cũng không cái gì. Nhưng nếu là bởi vì chúng ta làm việc biểu hiện quá mức hùng hổ dọa người, khiến cho thế lực này mỗi người cảm thấy bất an, liên khởi tay đến theo chúng ta đối nghịch, lại có chút phiền phức a...”

Nghe hấn vừa nói như vậy, Lục Đại tiên môn đệ tử đều khẽ gật đầu một cái.

Lãnh Nhược cùng Doãn Kỳ hai người, nhưng có chút không cho là đúng, hiển nhiên cũng không đem thế lực này để ở trong mắt.

Bất quá bọn hắn tuy nhiên bất mãn, nhưng cũng không có tái mở miệng, đối với Cù Mặc Bạch, không dám phản bác.

Mạnh Tuyên tuy nhiên nghe không được mấy người bọn họ truyền âm, nhưng rõ ràng cảm thấy trong đó mấy người đối với chính mình lộ ra sát khí, vốn đã làm tốt ra tay chuẩn bị, lại không nghĩ rằng, về này sát cơ vậy mà lại tiêu di rồi, không khỏi cảm thấy có chút kỳ quái. Không qua đã bọn hắn không có ý định hướng tự mình ra tay, chính mình tự nhiên cũng sẽ không gây chuyện, liền tìm một vị trí, xem những người khác phá trận.

“Hôm nay Lục Đại tiên môn trận pháp thiên tài liên thủ phá trận, tiến triển cũng như này chỉ chậm, có thể thấy được trận này mạnh a...”

“Cái này thiên cung pháp trận, vốn cũng không phải là dễ dàng như vậy phá vỡ, có thể có chỗ tiến triển, cũng đã rất tốt...”

Bên cạnh có người thấp giọng nghị luận, Mạnh Tuyên nghe xong một hồi, cũng đại thể minh bạch sự tình ngọn nguồn.

Lại nguyên lai Lục Đại tiên môn tiến nhập Kỳ Bàn đệ tam trọng về sau, liền tụ tập đến nơi này, khiến đi ra ngoài dưới nhất tự ý trận pháp đệ tử phá trận, ngay từ đầu bọn hắn cũng phân là khai phá trận, nhưng tiến triển phi thường chỉ chậm, cơ hồ phá trận vô vọng, không làm sao được, liền sáu câu đối hai bên cửa tay, đem sở hữu trận pháp phương diện tạo nghệ cao đệ tử tập trung đến cùng lên phá trận, như vậy mới rốt cục đã có chút ít tiến triển.

Phá trận người, tổng cộng mười mấy người, riêng phần mình quan sát đến pháp trận đi về hướng, không ngừng tính toán, có nhân thủ chỉ trên không trung rất nhanh huy động, chân khí trên không trung tạo thành từng bước từng bước quái dị phù văn, thoáng vừa hiện liền lại biến mất, tựa hồ tại tính toán cái gì, cũng có nhân thủ ở bên trong cầm một cái bàn tính, ba ba ba nhò đập vào, càng có người lấy tay véo chỉ, nhanh chóng tính toán.

Mỗi tính toán ra một cái kết quả, bọn hắn liền lẫn nhau trao đổi một tiếng, sau đó đổi một cái phương vị, tiếp tục suy diễn.

Để cho nhất Mạnh Tuyên lưu ý, nhưng lại một người mặc Tử Vi tiên môn ăn mặc đệ tử, hấn nhưng lại tính toán nhanh nhất.

Mạnh Tuyên nghĩ tới, Mạc Tương Đồng tựa hồ còn nhắc tới qua một người như vậy, nghe nói người này là Tử Vi tiên môn một vị thiên tài đệ tử, tên là Chu Độc Tử, người này nhập môn không lâu, tu vi không tính cao minh, nhưng đối với trận pháp nhất đạo, lại vô cùng có thiên phú, Cù Mặc Bạch sợ dĩ không cùng Tử Vi tiên môn mọi người vạch mặt, liền có muốn mượn người này lực lượng phá vỡ pháp trận nguyên nhân.

Nhìn một hồi, đã thấy cái kia Chu Độc Tử một mực ngồi chồm hổm trên mặt đất ghi ghi vẽ vẽ tranh, nhỏ lộng lẫy gần trăm mười căn trúc trụ, tính toán một hồi, tựa đứng dậy hướng pháp trận liếc mắt nhìn, sau đó ngồi xổm xuống lại tính toán, thời gian trôi qua ba bốn canh giờ, chúng trận pháp thiên tài ở bên trong, nhưng lại dùng hấn đây tính ra kết quả tồi tệ, trận pháp tạo nghệ xác thực phi phạm.

Thiên Cung pháp trận, huyền ảo tối nghĩa, ngay cả là cái này phân đông tiên môn trận pháp thiên tài liên thủ, phá vỡ pháp trận tốc độ cũng thật chậm vô cùng, tự Mạnh Tuyên lại tới đây về sau, đã qua không sai biệt lắm ba ngày thời gian, có thể phân đông trận pháp thiên tài vẫn đang đang không ngừng tính toán, thậm chí ngay cả đệ nhất trọng pháp trận đều không có mở ra, bọn họ trung gian, tu vi yếu chút, đã sắp chống đỡ không nổi rồi.

Ba ngày sau đó, Mạnh Tuyên chợt nghe một hồi cổ quái tiếng địch, nhẹ uyển mờ mịt, như khóc như tố, cùng hấn tại Kỳ Bàn đệ nhị trọng, lúc nghe được có thể triệu hoán Kỳ Quỷ tiếng địch độc nhất vô nhị, nhất làm hấn giật mình chính là, tiếng địch kia dĩ nhiên là theo trong Thiên Cung truyền đến.

“Tiếng địch này đến cùng là cái gì?”

Mạnh Tuyên có chút khiếp sợ, ngẩng đầu hướng lên trời cung nhìn sang.

Cũng nhưng vào lúc này, chợt nghe một tiếng kinh hãi tiếng hô: “Đã phá vỡ...”

Những Lục Đại tiên môn kia trận pháp thiên tài, liên tục suy diễn không sai biệt lắm sáu bảy ngày thời gian, rốt cục đã phá

vỡ đê nhất trọng pháp trận.

Chỉ thấy theo của bọn hắc liên thủ đánh ra một đạo Linh quang, cái kia Thiên Cung bên ngoài pháp trận bỗng nhiên một hồi chấn động. Rồi sau đó chậm rãi mở ra. Thậm chí có một đạo an toàn con đường mở ra. Nổi thẳng Thiên Cung, có thể cho một người thông qua.

“Pháp trận đã phá vỡ?”

Ngồi ở Loạn Thạch Sơn bên trên Lục Đại tiên môn tuần tú tài giỏi, bỗng nhiên hét lớn một tiếng, quát: “Đi, tiến vào Thiên Cung!”

“Hô...”

Một đạo nhân ảnh như thiểm điện thoát ra, tại trước tiên thông qua được đạo kia lỗ hồng, nhưng lại Bắc Đẩu tiên môn đệ tử thủ lĩnh Cù Mặc Bạch.

Cửu Cung tiên môn Doãn Kỳ cùng Linh Tiêu tiên môn Lãnh Nhược lúc này cũng vọt tới pháp trận lỗ hồng trước, đang muốn đi vào. Đột nhiên Loạn Thạch Sơn về sau, bỗng nhiên truyền đến một đạo rất mạnh khí cơ, lại có một đạo Hắc Ảnh phi tốc lao đến, cái kia rõ ràng là một cái hung uy ngập trời người trẻ tuổi, tại sau lưng của hắc, lại mọc lên một đôi Linh quang bốn phía cánh, như bay bình thường tại không trung trượt.

Người trẻ tuổi kia, đầu bên trên đeo bó phát khảm bảo Tử Kim quan, trong tay nắm lấy một thanh dài ước chừng hai trượng Phương Thiên Họa Kích, trên người hắt lên một kiện nhìn không ra tài liệu màu đen chiến giáp, ánh mắt như điện bốn lóe. Trực tiếp theo Loạn Thạch Sơn sau lao đến, trong miệng cười dài nói: “Đợi ba ngày rồi. Rốt cục mở ra sao? Trước hết để cho ra đầu nói tới, lại để cho bọn vương đi vào trước nhìn một cái có vật gì tốt...”

“Người nọ là ai? Cũng dám đến hái Lục Đại tiên môn quả đào?”

Có người kinh hô lên, tựa hồ không thể tin được trước mắt một màn này.

Tuy nhiên tiên nhập Kỳ Bàn thể lực lớn rất nhiều, nhưng dám cùng Lục Đại tiên môn đệ tử đối nghịch lại không nhiều, dù sao Lục Đại tiên môn thể lực cường đại không nói, lại xem như Thượng Cổ Kỳ Bàn chủ nhà, đắc tội bọn hắn, tự tính ra đi, cũng sợ người tìm đến tính sổ.

Có thể là lúc này, thậm chí có người mắt sáng chứng mật đích đến hái quả đào.

Vừa thấy pháp trận phá vỡ, liền muốn ngạnh xông vào, cướp đường tiến vào Thiên Cung.

“Cực Ác Tiểu Long Vương, ngươi dám xông chúng ta Lục Đại tiên môn phá vỡ pháp trận? Thôi lui!”

Cửu Cung tiên môn Doãn Kỳ cùng Linh Tiêu tiên môn Lãnh Nhược đồng thời hét lớn, một chương hướng cái kia xông lại Cực Ác Tiểu Long Vương đánh ra, “Oanh” một tiếng, hai người chương lực hợp tại một chỗ, hắc thể tựa như ngập trời Nộ Lãng.

“Hừ, một cái phế vật thêm một cái phế vật, tương đương... Hai cái phế vật!”

Cái kia Cực Ác Tiểu Long Vương kêu to, một tiếng hét to, trong tay hắc kích vung lên, trong chốc lát đạo có một đạo yêu dị tà ác hắc quang đánh đi qua, thẳng tắp đánh lên trước mặt bay tới hai đạo chương lực, một chốc, ầm ầm thể tiếng dội lại chân cái này Loạn Thạch Sơn lắc lư, mảng lớn vách núi rạn nứt, vô số hòn đá nhao nhao tự đỉnh núi lăn xuống dưới, chỉ bị hù dưới núi chúng tu sĩ đều kinh hoảng né tránh.

Doãn, lạnh hai người ngăn cản không nổi cường đại như vậy một kích, bị Cực Ác Tiểu Long Vương cái này một kích chỉ lực chấn riêng phần mình lui ra hơn trượng, vừa mới tránh ra này pháp trận lỗ hổng, mà Cực Ác Tiểu Long Vương thì tại trong tiếng cười lớn, trực tiếp xông vào.

“Cực Ác Tiểu Long Vương, chúng ta cùng ngươi không dễ yên!”

Hai tiên môn truyền nhân gào thét, dù sao bị Cực Ác Tiểu Long Vương đã đoạt trước, giận dữ trong tiếng, cũng muốn đi theo đi vào.

Nhưng mà đúng lúc này, bỗng nhiên một đạo to lớn lực lượng áp đi qua, theo lực lượng này phóng thích, trong không khí, vậy mà ầm ầm xuất hiện vạn dân triều bái ảo ảnh, từng bị lực lượng này lung bảo vệ - người, đều cảm thấy không hiểu uy áp, tựa hồ linh hồn cũng bắt đầu rung động lắc lư, tim đập bành bành bành kịch liệt nhảy lên, tựa hồ muốn theo trong lồng ngực nhảy ra, đầu đều có chút choáng váng.

“Đây là... Vương Chi lực lượng sao?”

Doãn, lạnh hai người kêu to, tuy nhiên vô cùng phần nộ, cũng chỉ tốt tránh được cái này Hạo Nhiên lực lượng trùng kích.

Cũng may cái kia lực lượng cũng không muốn lấy đả thương người, theo lấy hai người bọn họ tránh ra, lập tức liền có hai đạo thân ảnh, một nam một nữ, thân hình bay bổng cướp được pháp trận chỗ lỗ hổng, trực tiếp xông vào.

Hai người này Mạnh Tuyên nhận ra, đúng là tại Kỳ Bàn đệ nhị trọng lối vào bái kiến thanh Nghiêu sư huynh cùng Sở Tiêu Tiêu.

Không thể tưởng được, hai người này vậy mà cũng tới nơi này cướp đường xông Thiên Cung.

Liên tục bị ba người cướp đường xông trận, Linh Tiêu cùng Cửu Cung truyền nhân quả thực phần nộ tới cực điểm, bọn hắn một mực tự nhận là thực lực tại đây Kỳ Bàn ở trong, ngoại trừ Bắc Đẩu Cù Mặc Bạch bên ngoài, không có người nào là đối thủ của bọn hắn, lại bị liên tục ba người cướp đường, chỉ cảm thấy mặt đều mất hết rồi, một bên rộng giận, vừa muốn đi theo xông vào bên trong pháp trận, nhìn xem còn có cơ hội hay không truy tiến về phía trước mấy người kia.

“Giấy vay nợ đường đi!”

“Lại đề cho một con đường!”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên cũng liền xông ra ngoài, một tiếng quát mạnh, cũng muốn xông cửa.

Không nghĩ tới chính là, tại hắn xông ra đám người thời điểm, vậy mà lại có một thanh âm khác vang lên, cùng hắn đồng thời

xông đã đến pháp trận chỗ lỗ hồng. Càng giật mình chính là, người kia Mạnh Tuyên vậy mà nhận thức, một thân khe hở khắp nơi đều là miếng vá áo gai, một thanh bình thường đến không thể lại bình thường trường kiếm, dĩ nhiên là Kiếm Thập Tam, Mạnh Tuyên tuyệt đối không nghĩ tới, vậy mà hội ở chỗ này, lúc này gặp được cái thằng này. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 177 : Xông trận (2)

Chương 177: Xông trận (2)

“Tóc như thế nào trắng rồi?”

Kiểm Thập Tam gặp được Mạnh Tuyên, tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn, nhàn nhạt hỏi câu.

“Chính mình làm...”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, cũng không có giải thích nhiều.

“Thiên Trì Mạnh Tuyên?”

Linh Tiêu tiên môn Lãnh Nhược nhìn thấy Mạnh Tuyên, sát khí một thịnh, quát lạnh nói: “Ta đang muốn giết ngươi, không nghĩ tới ngươi cũng dám đến xông trận!”

Mà Cửu Cung tiên môn Doãn Kỳ gặp được Kiểm Thập Tam, tắc thì là nao nao, quát lên: “Kiểm Thập Tam, ngươi cái này ăn mày lúc nào vào Kỳ Bàn? Vì cái gì không tới tìm ta báo cáo chuẩn bị? Cút nhanh lên khai, bằng không thì ta giết ngươi!”

Mạnh Tuyên không có trả lời, trực tiếp ra tay.

“Ba ba...”

Năm ngón tay mở ra, hư không sờ, một đạo Lôi Quang ngưng tụ đi ra, trực tiếp hướng về Linh Tiêu tiên môn Lãnh Nhược đánh qua.

Cái kia Lãnh Nhược hét lớn, mười ngón niết ấn, hướng ra phía ngoài một phen, lập tức trong không khí ngưng tụ ra một phương tràn trề không ai ngự đại ấn hư ảnh, trực tiếp liền hướng phía Mạnh Tuyên áp đến, uy thế vô cùng, tựa hồ muốn thoát cái áp đảo một phương thiên địa.

Nhưng mà Mạnh Tuyên đánh ra Lôi Quang cùng đại ấn chạm vào nhau, Lôi Quang ở trong, bị Mạnh Tuyên thần niệm cực độ áp súc lực lượng lập tức phát nổ ra, áp càng hung ác, lực lượng càng cường, cái kia đại ấn trực tiếp liền bị lực lượng khổng lồ đánh tan, mà Lãnh Nhược cũng sắc mặt bỗng nhiên một trắng, một ngụm máu tươi phun tới, xoáy và Mạnh Tuyên Lôi Quang dư thể vọt tới trên người hắn, trực tiếp đưa hắn đánh bay rồi.

Mà Kiếm Thập Tam đôi mắt xông hắn hét lớn Doãn Kỳ, chỉ là nhướn mày, nói: “Ta hiện tại gọi Kiếm Thập Tứ!”

Nói xong một kiếm nghiêng vung, cái kia Doãn Kỳ mới vừa vặn cầm bốc lên ấn pháp, liền bị một đạo kiếm quang bổ vào ngực, một kiếm này uy lực thoát nhìn cũng không thể nào đại. Chỉ là vừa nhanh vừa chuẩn. Đắn đo vừa đúng lúc, vừa mức đỉnh phong. Trực tiếp liền đem cái này đồng môn đánh bay rồi.

Hắn bay ra ngoài hai ba trượng, hoảng sợ cúi đầu nhìn mình ngực, đã thấy ngực trên quần áo cắt một cái nho nhỏ lỗ hổng, nhưng làn da vậy mà hoàn toàn không có bị thương, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, lại nguyên lai Kiếm Thập Tam lực lượng đắn đo xảo diệu, vậy mà đem nhất lạnh thấu xương sắc bén kiếm quang, tu luyện đến thương y mà không đả thương người cảnh giới. Cũng thật sự có chút không thể tưởng tượng rồi.

Mạnh Tuyên cùng Kiếm Thập Tam cũng không nhiều làm dừng lại, đánh lui đối thủ về sau, liền trực tiếp đoạt nhập pháp trận trong đi.

Trong chớp mắt, năm người xông cửa, Linh Tiêu tiên môn cùng Cửu Cung tiên môn đệ tử thủ lĩnh cứng rắn sinh bị năm người phân biệt hành hạ một hồi.

Doãn Kỳ cùng Lãnh Nhược hai người quả thực trong nội tâm đại hận, thẳng đến lúc này, bọn hắn mới có hơi minh bạch Bắc Đẩu tiên môn Cù Mặc Bạch rồi, lúc này đây tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn cao thủ thật sự không ít, dùng thực lực của bọn hắn, mặc dù liên nối lên tay đến. Cũng không có trấn áp tất cả mọi người nắm chắc, nếu là làm cho những người kia liên khởi tay đến rồi. Thậm chí có khả năng đưa bọn chúng Lục Đại tiên môn mọi người ngăn chặn.

Đại hận ngoài, bọn hấn cũng muốn nhanh chút ít xâm nhập Thiên Cung, ai cũng không biết Thiên Cung ở bên trong đều có chút cái gì, vạn nhất có cái gì cơ duyên, tựa bày ở nhất sáng mắt địa phương, lại bị những sớm này xông đi vào người cướp sạch rồi, cái kia sẽ thua lỗ lớn.

Không qua tựa tại hai người bọn họ ăn vào một hạt Linh Đan, bên cạnh chữa thương vừa nghĩ tiến vào pháp trận lúc, đột nhiên lại ngẩn ngơ, một cái nho nhỏ Hồng sắc thân ảnh xuất hiện ở pháp trận cửa ra vào, nhưng lại cái bảy tám tuổi tiểu cô nương, xem bộ dáng kia, dường như muốn đi nhà bà ngoại dạo chơi tựa như, chậm rãi từ từ hướng pháp trận thiếu trong miệng đi, hai người này không khỏi giận dữ, sắc mặt đều bóp méo.

“Người khác xông trận cũng thì thôi, ngươi một tiểu nha đầu phiên tử, vậy mà cũng dám đến cướp đường?”

Bị phần nộ xông văng đầu não bọn hấn, tựa hồ thật không ngờ, cái này Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong, như thế nào lại xuất hiện bình thường tiểu nữ hài?

“Nha đầu chết tiệt kia, rút ngay!”

Hai người hét lớn, đưa tay muốn hướng áo đỏ nữ hài đánh tới.

Nhưng mà tại lúc này, áo đỏ nữ hài bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn bọn hấn liếc.

Trong ánh mắt không có bất kỳ thần sắc, cũng chỉ là nhẹ nhàng liếc một cái, nhưng hai người này lại đột nhiên đứng vững.

Bọn hấn bờ môi run rẩy, toàn thân lạnh buốt, phảng phất huyết mạch ngược lại đi, trên trán gân xanh phồng lên, đầu một hồi choáng váng.

Tiểu nữ hài chỉ là nhìn bọn hấn liếc mà thôi, liền thời gian dần qua thông qua được lỗ hồng, vào bên trong đi đến rồi.

Thẳng đến nàng tiến nhập pháp trận hơn mười trượng, hai người kia đều không có trì hoãn qua cơn tức này đến.

Lại nói Mạnh Tuyên xông vào pháp trận về sau, tốt kỳ nhìn Kiếm Thập Tam liếc, nói: “Kiếm Thập Tam huynh, người tiến tới làm cái gì?”

Kiếm Thập Tam mặt không biểu tình nhìn hắn một cái, nói: “Ta hiện tại gọi Kiếm Thập Tứ!”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cười khỏ nói: “Được rồi, Kiếm Thập Tứ, người vào để làm gì?”

Kiếm Thập Tứ vẫn là mặt không biểu tình, thản nhiên nói: “Tìm người!”

“Tìm người? Tìm ai?”

Kiếm Thập Tứ nói: “Hắn tên là Diệp Đào, là chúng ta Cửu Cung tiên môn tiên bối, sáu mươi năm trước tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn!”

Mạnh Tuyên lúc này là thực hồ đồ, hắn ngay từ đầu hỏi Kiếm Thập Tam, hoặc là nói là Kiếm Thập Tứ tiến tới làm cái gì, chỉ là thuận miệng chào hỏi, bởi vì trong lòng hắn minh bạch, dùng Kiếm Thập Tứ thiên tư, muốn phá vỡ Chân Linh cảnh, cũng không cần mượn nhờ ngoại vật, lại không nghĩ, cái này vừa hỏi, lại càng hỏi càng cảm thấy tốt kỳ rồi, một cái sáu mươi năm trước người tiên vào, còn có thể còn sống?

Nói chuyện trong lúc, hắn cùng với Kiếm Thập Tam tốc độ đều không có giảm xuống, thân hình giống như là điện hướng lên trời cung phương hướng đuổi tới.

Không đến đã đến Thiên Cung trước, bọn hắn rồi lại ngừng, đã thấy Thiên Cung tại cách cách mặt đất ước hơn bốn mươi trượng khoảng cách, mà ở Thiên Cung phía dưới, còn có nhất trọng pháp trận bao quanh, không thể trực tiếp đi qua, trước trước xông vào cái kia Bắc Đẩu tiên môn đệ tử thủ lĩnh Cù Mặc Bạch, cùng với về sau xông vào cực ác hung hiểm Cực Ác Tiểu Long Vương, còn có thanh Nghiêu sư huynh muội, đều tại pháp ngoài trận đứng đây.

Mạnh Tuyên cùng Kiếm Thập Tứ thấy thế, cũng tìm một chỗ chờ.

Rất hiển nhiên, sớm xông vào người cũng không có được

mình muốn ưu thế, bị ngăn ở tại đây.

“Suu suu...”

Thỉnh thoảng có cao thủ xông đi qua, nhìn thấy trước mắt bộ dáng này, tất cả đều không nói một lời, đứng ở một bên.

Khoảng chừng mười mấy người cao thủ chạy tới cái này thiên cung trước cuối cùng một chỗ pháp trận về sau, Linh Tiêu tiên môn đệ tử thủ lĩnh Lãnh Nhược cùng Doãn Kỳ mới chạy tới, vốn là táo bạo hai người, gặp được những vừa rồi này lại để cho hấn ném đi mặt to người về sau, vậy mà kỳ dị không có nổi giận, mà là đứng ở Bắc Đẩu tiên môn Cù Mặc Bạch trước người, sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lạnh như băng, lại không nói một lời.

Tiếp qua không lớn hội, lại có một đám người đuổi tới, nhưng lại trước lúc trước Lục Đại tiên môn ở bên trong trận pháp cao thủ, bọn hấn cũng bị gọi đã tới, muốn phá vỡ cái này thiên cung trước cuối cùng nhất trọng pháp trận, còn phải dựa vào bọn hấn.

“Không cho phép phá trận!”

Đúng lúc này, Lãnh Nhược bỗng nhiên lạnh quát to một tiếng, chúng trận pháp thiên tài không khỏi ngẩn ngơ, ngừng chuẩn bị suy diễn động tác.

“Lục Đại tiên môn quả đào không phải ai đều có thể hái, các ngươi muốn đi vào Thiên Cung, liên chính mình đến phá trận a!”

Lãnh Nhược cười lạnh, ánh mắt bất thiện xẹt qua mọi người.

“Hắc hắc, chư vị, không bằng trước giết chết cái này lấy người ghét phế vật a?”

Bỗng nhiên cười dài một tiếng vang lên, cái kia Cực Ác Tiểu Long Vương lấy tay ở bên trong trường thương chỉ chỉ Lãnh Nhược.

“Ngươi...”

Lãnh Nhược giận dữ, nhưng chỉ uống ra một chữ, liền cứng

rắn sinh đem lời còn lại ghen trở về trong bụng.

Bởi vì hấn lập tức đã nhận ra vài Đạo khí cơ, đều đã tập trung vào hấn, vậy mà thực sự có người muốn cùng Cực Ác Tiểu Long Vương đồng loạt ra tay.

“Không cần nhiều lời rồi, các người nhanh chóng phá trận!”

Cù Mặc Bạch phát tay đã ngừng lại Lãnh Nhược, hướng những trận pháp kia thiên tài quát.

Đã có hấn những lời này, những đã tập trung vào kia Lãnh Nhược sát khí liền lập tức biến mất, Cực Ác Tiểu Long Vương cũng cười hắc hắc, thu tay về ở bên trong trường thương, không tái mở miệng, chỉ là ánh mắt sáng ngời, chăm chăm vào những phá trận kia trận pháp thiên tài.

Nghe xong bọn hấn mà nói, Lục Đại tiên môn trận pháp thiên tài lập tức bắt đầu phá trận, những người còn lại liền không nói, lạnh lùng chăm chăm vào.

Mạnh Tuyên vốn tưởng rằng đệ nhất trọng pháp trận liên tục phá ba ngày thời gian mới phá vỡ, cái này đệ nhị trọng pháp trận không nói thời gian gấp bội, đoán chừng cũng phải bốn năm ngày thời gian, lại không nghĩ, chỉ qua không được đến một nén hương thời gian, pháp trận liền phá.

Cái kia Tử Vi tiên môn Chu Độc Tử cái thứ nhất suy tính đi ra, kinh ngạc nói: “Như thế nào hội đơn giản như vậy?”

Vừa nói, hấn một bên đánh ra một đạo ô quang.

Vốn là thăm dò tính, lại không nghĩ, vậy mà một tiếng âm vang, dẫn động toàn bộ pháp trận biến hóa.

Theo chung quanh Linh khí biến ảo, cái này quay chung quanh tại Thiên Cung trước khi cuối cùng một đạo pháp trận, dĩ nhiên cũng làm này lui đi.

Một các cao thủ tất cả đều ngẩn ngơ, duy có Mạnh Tuyên tâm thần rùng mình, nghĩ tới cái kia tiếng địch.

Đệ nhất trọng pháp trận là ở địch tiếng vang lên sau phá vỡ, cái này đệ nhị trọng pháp trận đơn giản mở ra, không chuẩn

cũng cùng tiếng địch có quan hệ.

Chỉ là nao nao, các cao thủ liền phản ứng đi qua, kêu lên:
“Tiến vào Thiên Cung!”

Nhưng mà về phía trước chạy vội mấy trượng, lại bỗng nhiên dừng lại, lại gặp mình đã đứng ở bên bờ vực.

Theo pháp trận thối lui, Thiên Cung phía dưới cảnh tượng cũng hiển lộ đi ra, đã thấy Thiên Cung làm như đột ngột từ mặt đất mọc lên, bay lên giữa không trung, tại Thiên Cung chính phía dưới, nhưng lại mông lớn tối om lố hổng, nhìn qua không thấy cửa động cuối cùng, chỉ có thể cảm giác được bên trong lạnh lạnh hàn khí sâu kín thẳng lên đi lên, lại để cho người không rét mà run, có người đá khối dưới hòn đá đi, vậy mà thật lâu nghe không được tiếng vọng.

Cái kia Thiên Cung lơ lửng tại cách mặt đất 40 trượng vị trí, nếu muốn tiến vào Thiên Cung, mọi người chẳng những muốn nhảy lên 40 trượng độ cao, còn phải nhảy qua ước 12 trượng độ rộng, lực lượng hơi có bất lực, sẽ gặp ngã vào Thiên Cung phía dưới đen nhánh trong động khẩu.

Nếu là ở Kỳ Bàn bên ngoài, mọi người cưỡi gió mà lên, rất nhẹ nhàng tự lên rồi, nhưng là Kỳ Bàn ở trong, nhưng không cách nào cưỡi gió, mà bằng thực lực của bọn hắn, muốn nhảy qua cái này đoạn khoảng cách, vẫn còn có chút khó khăn, phải nghĩ ra được biện pháp khác, mới có thể tiến nhập Thiên Cung. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 178 : Tiến vào Thiên Cung

Chương 178: Tiến vào Thiên Cung

“Chư vị sư đệ giúp ta...”

Hơi trầm ngâm, cái kia Bắc Đẩu tiên môn Cù Mặc Bạch lạnh quát to một tiếng, cái thứ nhất nhảy tới.

Hắn dựa vào thân thể chi lực, vậy mà nhảy lên hai cao hơn mười trượng, 4-5m rộng, khoảng cách Thiên Cung còn cách một đoạn, không qua tại hắn nhảy lên về sau, mặt khác năm đại tiên môn đệ tử Doãn Kỳ, Lãnh Nhược bọn người cũng nhao nhao đánh ra chân khí, hắn tại những chân khí này bên trên đạp mạnh, dĩ nhiên cũng làm này mượn lực, thân hình lần nữa cất cao, một lướt 12 trượng, thò tay nắm chặt lấy Thiên Cung bậc thang, xoay người lên rồi.

“Nhanh chóng đi lên...”

Lên trời cung về sau, hắn cũng không có lập tức hãy tiến vào Thiên Cung, mà là tiện tay ném đi, lại bỏ rơi một đầu tinh tế hắc dây thừng đến, uyển như vật sống bình thường, vừa bay đến, liền cuốn lấy Doãn Kỳ, Lãnh Nhược, Yên Xảo Xảo, Tiểu Lăng Mục, Mặc Tương Đồng bọn người bên hông, rồi sau đó một cánh tay kéo một phát, liền đem năm người này giật đi lên, ánh mắt quét qua Thiên Cung phía dưới mọi người, liền lách mình tiến vào Thiên Cung.

“Sư muội, chúng ta cũng lên đi...”

Thanh Nghiêu sư huynh nhẹ nhàng nói câu, cái kia Sở Tiêu Tiêu liền gật đầu một cái, thò tay lấy ra Vương Chỉ, đã thấy đó là một bức màu vàng quyền trục, mặt sau thêu lên một ít tơ vàng cổ chữ triện, cùng với một bộ Cẩm Tú Giang Sơn đồ, chính diện tắc thì không biết là cái gì, cái kia Sở Tiêu Tiêu lấy được Vương Chỉ về sau, cũng không biết nàng làm cái gì, nhất thời có một cỗ to lớn mà đôn hậu lực lượng tự Vương Chỉ bên trên tán tràn ra đến.

Lực lượng này mạnh, thậm chí chấn động không khí, chung quanh các cao thủ, cũng không khỏi ngay ngắn hướng lui về phía sau một bước.

“Ngô Vương vạn tuế...”

Trong hư không tựa hồ ầm ầm vang lên to lớn vạn người triệu bái chi âm, cả phiến thiên không, đều xuất hiện rậm rạp chằng chịt bóng người.

“Lên...”

Vương Chỉ lực lượng, vậy mà ngưng lấy. Hóa thành một đóa Phi Vân. Trục tiếp nâng thanh Nghiêu sư huynh cùng Sở Tiêu Tiêu bay lên.

“Vậy mà có thể ngưng tụ Phi Vân?”

“Đây là đã vượt ra khỏi Kỳ Bàn hạn chế lực lượng a...”

“Đế Vương lực lượng có thể đánh vỡ một chút quy tắc. Không qua cũng chỉ là tạm thời...”

Chúng tu sĩ kinh hãi, nhao nhao nói.

Mạnh Tuyên cũng có chút lắp bắp kinh hãi, cái này Kỳ Bàn ở trong, có quy tắc hạn chế, khiến cho Chân Khí cảnh đã ngoài lực lượng không cách nào thi triển đi ra, cũng chính là bởi vậy, Kỳ Bàn ở bên trong mặc dù có Linh Tê thảo, nhưng lại thủy chung không có Chân Linh cảnh cao thủ xuất hiện.

Không phải là không có người ăn vào Linh Tê thảo. Chỉ là hẳn tự tính toán ăn vào rồi, lúc này cũng y nguyên hội bị áp chế tại Chân Linh cảnh xuống, ngược lại hội bởi vì ăn vào Linh Tê thảo, mà làm cho chính mình trông coi cả tòa Kỳ Bàn Linh Dược, nhưng không cách nào tiếp tục gia tăng Chân Khí cảnh tích lũy.

Tại Chân Khí cảnh phục dụng Linh Dược, cùng tại Chân Linh cảnh phục dụng Linh Dược, hiệu quả có thể là hoàn toàn bất đồng.

Ngoại trừ đối với Chân Linh cảnh cao thủ áp chế bên ngoài,

một ít đã vượt ra Chân Khí cảnh pháp khí cũng không cách nào sử dụng, một khi tôi phát ra vượt qua Chân Khí cảnh cực hạn cảnh giới lực lượng, tự sẽ phải chịu áp chế. Pháp khí sẽ thụ cản trở, làm cho hư hao.

Cũng chính là bởi vậy. Tuy nhiên lúc này đây Kỳ Bàn mở rộng ra, rất nhiều tu sĩ thừa dịp loạn thế, mang vào được cường đại pháp khí, cũng không dám sử dụng, hết cách rồi, tại cuối cùng nhất đại chiến mở ra, cấm chế hủy bỏ trước khi, cường đại trở lại pháp khí, đều là sử một lần hủy một kiện.

Mà cái này Vương Chỉ chỗ cường đại, đúng là ở chỗ cái kia Tín Ngưỡng Chi Lực, vậy mà có thể tới một mức độ nào đó ảnh hưởng Kỳ Bàn quy tắc.

Phi Vân mặc dù chỉ là phi hành pháp khí, không hề lực công kích, nhưng là thuộc về Chân Linh cảnh phạm trù lực lượng, các tu sĩ khác đều là tuyệt đối sử không dùng được, nhưng cái này đối với sư huynh muội, nhưng có thể trong thời gian ngắn ngưng kết Phi Vân, mượn lực phi không.

Không qua, lúc này cũng rất ngắn tạm, khi bọn hắn sư huynh muội lên trời cung về sau, liền lập tức tiêu tán rồi.

“Đi đi đi, nhanh chóng nhập Thiên Cung, tranh đoạt cơ duyên...”

Chúng tu sĩ khiếp sợ tại Vương Chỉ lực lượng ngoài, rất nhanh cảnh tỉnh lại, trong tiếng hét vang, nhao nhao thi triển thần thông, trèo lên Thượng Thiên Cung.

Mạnh Tuyên tự cũng không cam chịu người về sau, quay đầu hỏi Kiếm Thập Tứ một câu: “Người có biện pháp đi lên sao?”

Kiếm Thập Tứ ngửa đầu nhìn lên trời cung, thản nhiên nói: “Có!”

Mạnh Tuyên nghe xong, tự không quan tâm hắn rồi, hai chân vận lực, đã nhảy lên ở giữa không trung, rồi sau đó vận khởi Thiên Cương Lôi Pháp, một bước bước ra, chấn động hư không, lại đem không khí coi là bậc thang, trên không trung mượn lực, liền đạp hai bước, trực tiếp hướng Thiên Cung đánh tới rồi.

Gặp được hắc cái này một động tác, là các cao thủ, cũng không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Bằng tâm mà nói, Mạnh Tuyên cái này sấm đánh hư không pháp, là tại đây một đám cao thủ đứng đầu trong mắt, cũng là nhất tuyệt rồi.

Không qua đúng lúc này, cái kia sớm trào lên lên trời cung Lãnh Nhược, bỗng nhiên lại về tới Thiên Cung trên bậc thang, gắt gao trùng mắt đập không mà đến Mạnh Tuyên, âm hiểm cười một tiếng, kêu lên: “Bằng ngươi cũng muốn tiến Thiên Cung? Ta một mực đang đợi ngươi, ngươi giết ta biểu huynh Nhiên Tinh Tử, ta không lấy tánh mạng của ngươi, thề không bỏ qua, nhưng bây giờ là cái cơ hội tốt, đi xuống cho ta a!”

Nói xong xa xa một chương kích đi qua, vậy mà nghĩ thừa dịp Mạnh Tuyên đang ở giữa không trung, đưa hắc đánh rơi hư không.

Mạnh Tuyên cũng là giận dữ, bởi vì tại Kỳ Bàn trong không cách nào cười gió, hắc cái này sấm đánh hư không pháp kỳ thật cũng có chút miễn cưỡng, bởi vì thân thể cân đối không tốt nắm giữ, cái này Lãnh Nhược một chương, thật sự là dị thường ác độc hung hiểm.

“Coi chừng!”

Gặp được Lãnh Nhược một chương này, trên mặt đất nhất thời có một người kêu lên, ngay tại lúc đó, một đạo kiếm quang, một đạo ô quang đồng thời đã bay đi lên, kia kiếm quang đúng là Kiếm Thập Tứ chỗ phát ra tới, cùng người khác kiếm quang bất đồng, hắc chỗ phóng thích kiếm quang thật sự là đã tu luyện đến lô hỏa thuần thanh tình trạng, một kiếm phóng thích, kiếm khí hùng hậu nhu hòa, không có chút nào đả thương người chi ý.

Rất hiển nhiên, hắc là muốn dùng đạo này kiếm quang, trên không trung nắm thoáng một phát Mạnh Tuyên.

Mà cái khác đánh ra ô quang, nhưng lại Tử Vi tiên môn Chu Độc Tử, tầm nhìn lại cùng hắc.

Hơn nữa nhìn Chu Độc Tử biểu lộ, vậy mà so Kiếm Thập Tứ còn khẩn trương, vừa rồi cái kia một tiếng coi chừng, đúng là

hắn chỗ phát ra tới.

Không qua ở này hai người ra tay về sau, Mạnh Tuyên trên hai tay, cũng đã ngưng tụ điện quang, dùng sức trên không trung vô, đã cải biến phương hướng của mình, vừa mới tránh qua, tránh né cái kia Lãnh Nhược một chương, sau đó hắn hai chân mãnh liệt trên không trung đạp mạnh, cả người liền tựa như tia chớp hướng phía Lãnh Nhược nhào tới, lần này động tác mau lẹ, Lãnh Nhược còn không có kịp phản ứng, liền bị Mạnh Tuyên tới gần thân.

“Bá...”

Mạnh Tuyên nắm ngón tay hư trương, đạo đạo Lôi Quang đánh qua, trực tiếp muốn đem cái này Lãnh Nhược cầm trong tay.

Hồng sắc Lôi Quang ngưng tụ, uy lực vô cùng, trực tiếp liền hướng về Lãnh Nhược đánh qua. Cái kia Lãnh Nhược kinh hãi, vội vàng chém ra đánh ra đạo đạo cấm chế, muốn ngăn cản lần này sấm đánh, nhưng mà Mạnh Tuyên đã phá vỡ bảy trăm hư huyết về sau, thần niệm cường đại, ngự sử đạo này Lôi Quang, thật sự là đã đạt đến một loại không thể tưởng tượng cường đại cảnh giới, phá vỡ những cấm chế kia dễ dàng.

Lãnh Nhược kinh hãi, lập tức sẽ bị Lôi Quang đánh vào người, bỗng nhiên Thiên Cung bên trong bay tới một đạo phi kiếm, thế như tia chớp, bay thẳng Mạnh Tuyên mặt, Mạnh Tuyên hơi kinh, tia chớp chuyển hướng, trực tiếp đánh vào chuôi phi kiếm bên trên.

“Ba ba...”

Cái này một đạo phi kiếm tại hắn Lôi Quang đập nên xuống, trực tiếp nát hơn mười đoạn, đinh đinh đang đang rơi trên mặt đất.

Mạnh Tuyên cúi đầu quét qua, đã thấy trên phi kiếm mình khắc lấy bảy khỏa ngôi sao, đúng là Bắc Đẩu tiên môn tiêu chí, hiển nhiên ngự đến phi kiếm người là Bắc Đẩu tiên môn Cù Mặc Bạch rồi, hắn lần này, tuy nhiên phi kiếm bị phế sạch rồi, thực sự cứu được Lãnh Nhược một mạng.

Tại Mạnh Tuyên đặt chân đã đến Thiên Cung trên bậc thang

lúc, cái kia thất kinh Lãnh Nhược đã trốn vào Thiên Cung ở chỗ sâu trong đi.

Mạnh Tuyên không có truy kích, mà là quay đầu nhìn về phía mặt đất.

Tại lúc này, Kiếm Thập Tứ cũng nhảy dựng lên, người trên không trung, một đạo kiếm quang hướng mặt đất bổ tới, lực lượng to lớn vô cùng, dưới mặt đất tu sĩ đều lấp bắp kinh hãi, nhao nhao tránh né. Một kiếm này bổ trên mặt đất, vậy mà cứng rắn sinh bổ ra một đạo vài chục trượng trường, bốn năm trượng sâu khe rãnh, không qua một kiếm này lực lượng bắn ngược hiển nhiên cũng rất mạnh, trực tiếp liền đem Kiếm Thập Tứ đạn đã đến Thiên Cung trên bậc thang.

“Lợi hại a...”

Mạnh Tuyên tự đáy lòng tán thưởng một câu, cảm giác đơn thuần kiếm pháp tạo nghệ mà nói, Kiếm Thập Tứ đã không thua tại Tứ Tượng thành Lãnh tiên sinh rồi.

Như lại bàn về tuổi ưu thế đến, Kiếm Thập Tứ càng là vượt ra khỏi Lãnh tiên sinh rất nhiều.

“Ta không tính là lợi hại!”

Kiếm Thập Tứ một bên hướng thiên trong nội cung đi, một bên thần nhiên nói: “Kiếm pháp hay vẫn là hiểu một ít!”

Mạnh Tuyên cười khò một tiếng, không hề để ý tới hắn, quay đầu hướng phía dưới nhìn lại.

Hắn vừa rồi con mắt ánh mắt xéo qua quét đến đó cái Tử Vi tiên môn trận pháp thiên tài Chu Độc Tử tựa hồ trợ giúp chính mình, chỉ là trong trí nhớ lại không nhớ rõ có một người như thế, muốn mở miệng hỏi thoáng một phát lúc, đã thấy người nọ đã không biết đi nơi nào.

Cũng không để ý tới nữa những người khác như thế nào đi lên, Mạnh Tuyên quay người cùng Kiếm Thập Tứ cùng một chỗ đi vào bên trong đi.

“Sáu mươi năm trước người tiến vào còn có thể còn sống sao?”

Mạnh Tuyên cau mày, hỏi trong lòng mình nghi vấn.

Kiểm Thập Tứ lắc đầu nói: “Không có khả năng còn sống, khẳng định chết rồi!”

Mạnh Tuyên ngẩn ngơ, nói: “Vậy ngươi tiến tới tìm ai?”

Kiểm Thập Tứ bình tĩnh mà nói: “Tìm thi thể của hắc, thi thể của hắc bên trên, có lẽ có ta muốn thứ đồ vật!”

“Thi thể?”

Mạnh Tuyên không khỏi ngẩn ngơ, có chút làm không rõ ràng Kiểm Thập Tứ mục đích.

Kiểm Thập Tứ nói: “Nguyên lai tại Cửu Cung tiên môn, tư chất của ta rất kém cỏi, mỗi cá nhân thực lực đều so với ta mạnh hơn, vô luận ta như thế nào khắc khổ tu luyện, đều thủy chung cảm không nổi người khác, có thể là về sau, ta tại sửa sang lại trước đây đệ tử di vật lúc, phát hiện một cái tên là Diệp Đào người lưu lại bút ký, thượng diện ghi lại hắc luyện kiếm một ít tâm đắc, những tâm đắc kia, sử ta kiếm được chỗ then chốt, đã luyện thành đệ nhất kiếm!”

“Người kia là cái cao thủ? Ta tại sao không có nghe nói qua Cửu Cung tiên môn có cường giả như vậy?”

Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới trong lúc vô tình một bản bút ký, hội tạo nên Kiểm Thập Tứ như vậy một cao thủ.

Có thể là hắc nghĩ như thế nào, cũng nhớ không nổi đến nghe nói qua tên là Diệp Đào một nhân vật như vậy.

Kiểm Thập Tứ nói: “Ta cũng không có nghe nói qua hắc, nếu không là trong lúc vô tình thấy được hắc bút ký, ta cũng không biết tiên môn ở bên trong còn có một người như thế vật, không qua xác thực là hắc bút ký nội dung dẫn dắt ta, theo ta được đến cái kia bản bút ký nhìn lại, hắc có lẽ còn có một bản là trọng yếu hơn bút ký, một mực tùy thân mang theo, ta hỏi qua một cái trưởng lão, biết được hắc năm đó là ở Kỳ Bàn ở bên trong, xâm nhập Thiên Cung thời điểm chết ở bên trong, cho nên ta muốn đi tìm hắc, xem hắc cái kia bản bút ký bên trên

ghi lại cái gì!”

Hai người vừa nói, một bên xâm nhập Thiên Cung. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 179 : Hung Binh trấn 0 thi

Chương 179: Hung Binh trấn 0 thi

Thiên trong nội cung, phi thường lờ mờ, dùng Mạnh Tuyên cùng Kiếm Thập Tứ tu vi, cũng chỉ có thể chứng kiến hơn mười trượng trong cảnh vật.

Sâu kín âm âm, có thể thấy được chứng kiến trong điện là một cái không gian thật lớn, khắp nơi tường đồ, lộ ra có chút rách nát, thỉnh thoảng, có một loại mốc meo mùi phiêu nhập chớp mũi, mùi nấm mốc về sau, càng có một loại cổ quái hương vị, làm cho lòng người ở bên trong cảm giác không thoải mái, Mạnh Tuyên lúc đầu không có đoán được, sau lại phân biệt ra được đến rồi, cái loại này hương vị, là dày đặc mùi máu tươi.

Chỉ có điều thời gian quá xa xưa, khiến cho loại này mùi máu tươi đều thay đổi, trộn lẫn mùi nấm mốc, trở nên cổ quái.

“Thoạt nhìn không quá giống bảo điện bộ dạng...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm oán thầm, không qua đã đến nơi này, tắc thì an chi, hay là muốn đi vào tìm tòi.

Trên người mình, còn có Tùng Hữu sư huynh cho trọng đại nhiệm vụ, vạn nhất cái này thiên cung ở bên trong thực sự vật gì tốt, lại bị Lục Đại tiên môn ở bên trong người cướp đi, chính mình rơi xuống cái không, cái kia chẳng những Đại Kim điều chết chắc rồi, chính mình đoán chừng cũng sẽ không sống khá giả.

“Ồ, đó là cái gì?”

Đi tới không đến trăm trượng, Mạnh Tuyên bỗng nhiên giật mình, lại thấy phía trước, một tòa trước thạch thai, rụt lại từng loạt từng loạt Hắc Ảnh.

Lại đi lên phía trước hai bước, thấy rõ phía trước cảnh tượng, Mạnh Tuyên không khỏi sợ ngây người.

Lại mặt cái kia trên mặt đất từng loạt từng loạt Hắc Ảnh, dĩ nhiên là một cỗ lại một cỗ xương khô, có quần áo trên người đã mục nát, chết đi rất nhiều năm, có có quần áo còn nguyên vẹn, tựa hồ chết đi không lâu, cái này đông nghịt một mảng lớn, (trường)(phong quỳ gối trước thạch thai, vậy mà không dưới ngàn cụ, nguyên một đám cúi đầu quỳ gối trước thạch thai, quả thực lại để cho trong đám người tâm khiếp sợ không thôi, mờ mờ ảo ảo có loại sợ hãi cảm giác.

Cũng nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một loại không hiểu nguy hiểm cảm giác bị Mạnh Tuyên cảm ứng được rồi, theo khí này cơ truyền đến phương hướng. Hướng trên bệ đá nhìn thoáng qua. Hắc vẫn không khỏi kinh hãi. Lập tức sau lưng đã bị hắc đồ mồ hôi làm ướt.

Trên bệ đá, chỉ có một đoạn tàn binh, cao chừng một trượng, rộng ba thước, cái kia tựa hồ là một thanh kiếm, nửa khúc trên đã biến mất, chỉ còn dưới một nửa cắm ở trên bệ đá, mặt cắt dữ tợn. Tựa hồ bị một cỗ sức lực lớn cứng rắn sinh đánh gãy, trên thân kiếm bọc lấy tí tí máu đen, cũng không biết lúc nào nhiễm lên đi, cái kia lại để cho Mạnh Tuyên khân trương tóc gáy đều bị dựng lên nguy hiểm cảm giác, đúng là trên thân kiếm truyền đến.

“Khanh khách xèo xèo...”

Tại Mạnh Tuyên thấy được chuôi kiếm này thời điểm, dần dần cảm giác một cỗ bàng nhiên sức lực lớn áp xuống dưới.

Là chuôi này tàn binh khí cơ, chỉ là một thanh kiếm, lại tựa hồ như không lấy vô cùng hung uy, vậy mà tạo thành một đạo sức lực lớn, tựa hồ muốn đem Mạnh Tuyên áp quỳ trên mặt đất. Hướng nó hành lễ, đại lễ thăm viếng. Cúi đầu xưng hàng!

Mạnh Tuyên lập tức hiểu rõ ra, gần đây ngàn cụ hủ thi, kỳ thật đều là qua nhiều năm như vậy tiến nhập Kỳ Bàn tu sĩ, chắc hẳn cũng là muốn tiến vào Thiên Cung tìm kiếm cơ duyên, lại bị cái này tàn binh hung uy trấn trụ, nhịn không được quỳ xuống, chỉ là cái quỳ này xuống, tâm chí bị phá, lại càng không có biện pháp thoát khỏi cái này tàn binh hung uy trấn nhiếp rồi, một quỳ hơn mười trên trăm năm, cứng rắn sinh đối đã bị chết ở tại tại đây.

“Hừ...”

Mạnh Tuyên chân khí lập tức nâng lên cao nhất, chống cự đạo này hung uy áp chế, sau đó chậm rãi hướng lui về phía sau đi.

Tại lúc này, Kiếm Thập Tứ cũng đã nhắc lên chân khí của mình, chống cự hung uy.

Dùng hai người bọn họ tu vi, lúc này thời điểm cũng hiểu được thân thể đã nhận lấy áp lực vô tận, tựa hồ nhịn không được muốn quỳ trên mặt đất, tự tính toán bọn hắn trong nội tâm đều không cam lòng như vậy hạ bái, nhưng thân thể lại tựa hồ như muốn thoát ly bọn họ nắm giữ, chủ động quỳ xuống.

Mà ngay cả trong cơ thể của bọn họ cốt cách, lúc này đều tại ba ba rung động, tựa hồ muốn vỡ vụn.

“Không tốt, tựa hồ lui về đến vô dụng...”

Mạnh Tuyên phát hiện cái này một cái tình huống, hắn đã lui ra vài chục trượng, thối lui đến mới vừa rồi không có chứng kiến chuỗi này tàn binh địa phương, có thể cái kia áp lực cực lớn chẳng những chưa từng giảm ngưng, thậm chí còn mạnh hơn, mấy hồ đã đạt đến cực hạn của hắn.

Hắn đứng thẳng tắp hai chân, tại lúc này tựa hồ cũng đã xuất hiện rất nhỏ uốn lượn.

“Mau nhìn, phía trước là cái gì?”

Khi bọn hắn sau lưng, có tu sĩ xông vào, bị kích động tới xem xét.

Mạnh Tuyên toàn lực chống cự lấy cái này áp lực cực lớn, căn bản không cách nào mở miệng nhắc nhở bọn hắn.

“A cũng, đó là...”

Những tu sĩ kia thấy được tàn binh, thanh âm bỗng nhiên bị cắt đứt, kinh hô một tiếng, thân thể phát run lên.

Thời gian dần trôi qua, có hai ba người tu sĩ rốt cuộc chịu không được rồi, phân lưng bắt đầu uốn lượn, cuối cùng “Phù

phù” một tiếng quỳ xuống đèn.

Còn có hai ba cái tu vi cường chút ít, cũng rõ ràng tại lung lay sắp đổ, tựa hồ sắp không kiên trì nổi rồi.

“Lui ra ngoài đều không được, chẳng lẽ đều bị cái này Hung Binh trấn trụ sao?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã hiện lên ý nghĩ này, bỗng nhiên trong đầu lại Linh quang lóe lên.

Vừa rồi Cù Mặc Bạch cùng Lãnh Nhược cũng không có lui ra ngoài, chẳng lẽ nói bọn hắn thực sự lực lượng đủ mức, hoàn toàn không sợ cái này Hung Binh áp chế hay sao? Hay vẫn là nói, bọn hắn biết rõ một ít bí quyết, thành công thông qua được cái này Hung Binh gác một cửa?

“Ồ, những con người làm ra này cái gì đều đứng ở chỗ này?”

Đúng lúc này, sau lưng lại có thanh âm truyền đến, lại có tu sĩ xông vào.

Nhưng không hề nghi ngờ, bọn hắn lời nói còn chưa nói vài câu, liền cũng bị hung uy nhiếp ở, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, vận lực chống cự, sau đó lui về phía sau.

“Không thể lui!”

Mạnh Tuyên trong đầu bỗng nhiên đã hiện lên như vậy một cái ý niệm trong đầu, tựa hồ là suy nghĩ cẩn thận cái gì.

Hắn nhớ tới chính mình nổi giận quát kiếm hồ vạn kiếm thời điểm, lui một bước tắc thì thua, gắng gượng ở ngược lại thắng.

Tại đây gần ngàn cổ thi thể, đều là quỳ, lại không có lệch ra bảy uồn éo tám bị chém giết, điều này nói rõ chuỗi này hung kiếm, chỉ là dùng bản thân hung uy khiếp người, không sẽ chủ động xuất kích, nói cách khác, cái này một loại tu sĩ cùng kiếm gây hung uy đối kháng, càng là lui về phía sau, trong nội tâm sinh ra e sợ ý, càng khó dùng chống lại cái này kiếm gây hung uy, ngược lại là ngạnh kháng lấy hung uy mà về phía trước, sẽ có một tia sinh cơ.

Tại Mạnh Tuyên sinh ra ý nghĩ này thời điểm, Kiếm Thập Tứ

tựa hồ cũng suy nghĩ cẩn thận cái gì, trường hít một hơi dài, trong lúc đó một bước hướng bước tới trước đi ra ngoài, còn cố sức thò tay hướng Mạnh Tuyên nhẹ nhàng vẫy vẫy, xem ra hẳn cũng suy nghĩ cẩn thận rồi.

Mạnh Tuyên không hề do dự, đồng dạng đem chân khí tăng lên tới mạnh nhất, một bước đạp đi ra ngoài.

“Oanh...”

Quá nặng áp lực rơi xuống.

Lui về phía sau, trong nội tâm lộ ra e sợ ý, hung uy sẽ có vẻ càng khó ngăn cản.

Đi phía trước, khoảng cách Hung Binh càng gần, áp lực đồng dạng càng lúc càng lớn.

Nhưng là, lui về phía sau là không có lao động chân tay, chỉ có đi về phía trước, cùng cường đại hung uy đối kháng, mới có một đường sinh cơ.

“Oanh” “Oanh” “Oanh ”

Mỗi trước một bước, đều tựa hồ có vô tận uy áp hàng lâm tại trên thân thể.

Cũng không phải chân chính uy áp, mà là tàn binh hung uy, đối với bọn họ tâm linh tạo thành chấn nhiếp.

Chỉ có điều, loại này uy áp, trực tiếp đặt ở người tâm hồn, cùng trên thân thể trọng áp cũng không có gì khác nhau.

Thậm chí nói, so trên thân thể trọng áp kinh khủng hơn, bởi vì Vô Ảnh vô hình, không thể trốn tránh, không thể giảm bớt lực, chỉ có thể ngạnh kháng.

Nhưng Mạnh Tuyên, Kiếm Thập Tứ hai người đều sắc mặt kéo căng, đón cái này khổng lồ hung uy đi về phía trước, mỗi một bước tựa hồ cũng muốn đạp ngược lại núi cao.

Khi bọn hắn sau lưng, cũng có rất nhiều tu sĩ cắn răng, học hai người như vậy, từng bước một đi về phía trước đến.

Các tu sĩ khác, có đã bị áp quỳ xuống, thấy thế cũng nhớ tới, nhưng vô dụng, một khi bị hung uy nhiếp ở, quỳ trên mặt đất, liền căn bản không có khả năng lại, chỉ có thể trở thành ngàn cù quỳ thi bên trong một cỗ.

Có quỳ xuống tu sĩ, cảm giác chạy trốn vô vọng, vậy mà khóc lên.

Bọn hấn một tia thanh âm cũng không phát ra được, chỉ có thể im ắng thút thít nỉ non, lòng tràn đầy hồi hận.

Vốn định tiến Thiên Cung đoạt cơ duyên, nhưng đại môn đều chưa tiến vào, liền hóa thành quỳ thi bên trong một cỗ, bọn hấn không cam lòng.

“Ai...”

Mạnh Tuyên thở dài, dưới loại tình huống này, hấn mặc dù cố tình cứu người, cũng cứu không được, chỉ có thể cố lấy chính mình, từng bước về phía trước.

Tại khoảng cách bệ đá gần đây thời điểm, cũng là hung uy nhất thịnh thời điểm, Mạnh Tuyên cảm giác cái kia tàn binh hung uy, cơ hồ như thực chất theo chính mình đỉnh đầu áp xuống dưới, trực tiếp xông vào linh hồn của mình bên trong, mà ở bên ngoài, thậm chí làn da đều có thể cảm ứng được kiếm gây thương truyền đến như thực chất lạnh lạnh hung uy, giống như phong mà không phải phong, chỉ là hung uy thịnh tới cực điểm một loại thể hiện.

Lại đi một bước, tựa vây quanh bệ đá đằng sau rồi, Kiếm Thập Tứ bước đầu tiên bước đi ra ngoài, lập tức liền phát hiện thân thể của hấn dừng một chút, trường hít mạnh một hơi, tựa hồ cái kia áp lực đã tại trên người hấn biến mất, sau đó hấn quay đầu chờ Mạnh Tuyên.

Không qua cái này xem xét, hấn vẫn không khỏi ngẩn ngơ.

Trên ngựa muốn thoát ly tàn binh hung uy thời điểm, Mạnh Tuyên vậy mà ngừng lại, cau mày, tựa hồ tại đang suy nghĩ cái gì.

Mấy tên tu sĩ trải qua Mạnh Tuyên bên người lúc, có chút nghi hoặc nhìn hấn một cái, nhao nhao theo hấn bên người đi qua.

“Hô...”

Đi tới bệ đá đằng sau, tựa thoát ly tàn binh hung uy, chúng tu sĩ đều suýt nữa té ngã trên đất, trùng trùng điệp điệp thở hên hên.

Tới gần bệ đá tàn binh, lại từ bên cạnh đi vòng qua, chẳng qua là trăm trượng trái phải khoảng cách, bọn hắc lại đã đi hơn một canh giờ, áo bào trong áo trong, cũng bị ướt đầm mồ hôi rồi, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Không qua thở hên hên mấy hơi thở về sau, bọn hắc lập tức tựa nâng người lên đến, hướng lên trời cung ở chỗ sâu trong chạy đi rồi.

Tranh cơ đoạt duyên, thường thường ngay tại một đường tầm đó, những người này ai cũng không dám chậm trễ dù là một tia công phu.

Duy có Mạnh Tuyên, lẳng lặng đứng tại khoảng cách tàn binh gần đây địa phương, tựa hồ tại đang suy nghĩ cái gì.

“Hắn đến cùng làm sao vậy?”

Kiểm Thập Tứ không có lý khai, khẽ cau mày, nhìn xem đứng tại tàn binh phụ cận Mạnh Tuyên.

Trên thực tế, lúc này thời điểm Mạnh Tuyên chính mình cũng không biết hắn muốn làm cái gì, tại hắn đi tới khoảng cách tàn binh gần đây địa phương, trên người cảm nhận được nhất dày đặc tàn binh hung uy lúc, một loại kỳ dị rung động lác lác truyền đến trong cơ thể hắn.

Là sau lưng Tam Thập Tam Kiếm, tiến nhập Kỳ Bàn về sau, Ngự Kiếm không tiện, hơn nữa vì tiết kiệm chân khí, để ứng phó đột phát tình huống, Mạnh Tuyên liền đem Tam Thập Tam Kiếm buộc ở sau lưng mình, lúc này thời điểm cái kia rung động lác lác cảm giác, đúng là Tam Thập Tam truyền đến.

Chuẩn xác mà nói, là Tam Thập Tam Kiếm trong Trảm Nghịch Kiếm. (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 180 : Trộm hung uy

Chương 180: Trộm hung uy

Liên phảng phất là quay mắt về phía kiếm hồ vạn kiếm lúc đồng dạng, Trảm Nghịch Kiếm thức tỉnh, kiếm gãy hung uy đánh thức nó.

Lúc đầu Mạnh Tuyên trong nội tâm hơi kinh, sau đó vui vẻ, nghĩ tới một cái khả năng.

“Hắn là cái này kiếm gãy là Trảm Nghịch Kiếm tàn phiến hay sao?”

Không qua hắn đánh giá thoáng một phát trên bệ đá tàn binh, rất nhanh đẩy ngã chính mình ý nghĩ này.

Chất liệu bất đồng, cho người khí tức cảm thụ cũng bất đồng, hắn không phải là Trảm Nghịch Kiếm mảnh vỡ, hơn nữa Trảm Nghịch Kiếm truyền lại cho hắn cái loại cảm giác này, không hề giống là gặp đồng loại đồng dạng hưng phấn cảm giác, mà là bị khiêu chiến, thức tỉnh, sau đó nhìn thấy gì việc hay, cái loại này kích động lại cẩn thận từng li từng tí cảm giác, rỗng ngậm trong tiếng, Mạnh Tuyên cảm giác được, nó lặng yên phóng ra một diêm khí cơ...

Thần Binh đều có linh, đã có độc thuộc về mình khí cơ.

Lúc trước chính là dựa vào loại này khí cơ, Trảm Nghịch Kiếm tại kiếm bên hồ cùng kiếm hồ vạn kiếm đàm phán, cũng thu Thiên Trì Kiếm Hồ ở bên trong hung uy nhất thịnh ba mươi hai chuôi kiếm làm tiểu đệ, có thể là hôm nay, nó tựa hồ đối với cái này đề chết trăm ngàn tu sĩ tàn binh cảm thấy hứng thú...

Mạnh Tuyên mồ hôi lạnh đều chảy xuống rồi, vô luận như thế nào, cái này tàn binh đều không giống như là kiếm hồ vạn kiếm có thể so sánh đó a!

Nhưng mà Mạnh Tuyên không cách nào ngăn cản, ngày bình thường hắn cùng với Trảm Nghịch Kiếm một mực có một loại nói không rõ đạo không rõ liên hệ, hắn có thể đem bệnh khí trữ tại Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong, cũng có thể tùy ý chất lọc, tựa như Trảm Nghịch Kiếm là thân thể của hắn một bộ phận đồng dạng, có thể là mỗi khi tại loại này kỳ dị rỗng ngâm vang lên lúc, Mạnh Tuyên tự đối với Trảm Nghịch Kiếm sinh ra một loại xem không rõ cảm thấy cảm giác.

Thật giống như, Trảm Nghịch Kiếm tại rung động lắc lư vang lên lúc, là đã có tánh mạng của mình thời điểm, Mạnh Tuyên chủ thị không được ý chí của nó.

“Ông...”

Trảm Nghịch Kiếm khí cơ lặng yên kéo dài vươn đi ra, sau đó nhẹ nhàng cùng tàn binh hung uy đụng vào lấy, phảng phất tại thử thăm dò.

Tàn binh không có biến hóa, tựa hồ căn bản cũng không có tỉnh lại, cái loại này hung uy, chỉ là nó tự nhiên mà vậy phát ra, là nó bản thân nên có uy thế, mà không phải tận lực thích phóng ra, thuyết phục chúng tu sĩ.

Mạnh Tuyên yết hầu phát khô, Trảm Nghịch Kiếm thăm dò tàn binh thời điểm, mờ mờ ảo ảo có loại Hùng Hải Tử cảm nhánh cây lục tổ ong vò vẽ cảm giác...

“Huu...”

Tại thăm dò mấy lần về sau, Trảm Nghịch Kiếm đột nhiên rỗng ngâm đại tác, cường đại khí cơ lập tức thích phóng ra, đột nhiên hướng về kia bị nó thăm dò mấy lần, lại không có làm ra phản ứng tàn binh mạnh vọt qua, toàn lực xông tới.

Mạnh Tuyên ngơ ngác nhìn xem Trảm Nghịch Kiếm đi lục tổ ong vò vẽ, nhưng căn bản tự không cách nào ngăn cản.

Hiển nhiên nó đem bản thân khí cơ toàn bộ phóng thích, “Ầm ầm” một tiếng đâm vào tàn binh trên người, cái kia tàn binh chung quanh, cơ hồ giống như thực chất hung uy, lập tức nổi lên đạo đạo như là nước gợn đồng dạng rung động, rồi sau đó Trảm Nghịch Kiếm khí cơ, vậy mà hiển hóa một đầu long trạng, mở cái miệng rộng, đem đạo kia hung uy cắn xuống một

khôi đèn, ngưỡng cái cổ nuốt vào trong bụng...

“Ông...”

“Oanh...”

Hai loại thanh âm tại Mạnh Tuyên đáy lòng vang lên.

Một loại là Trảm Nghịch Kiếm truyền đến, cái thằng này rỗng ngậm trong tiếng, tựa hồ tại thúc giục Mạnh Tuyên tranh thủ thời gian trốn, còn mang theo một điểm đắc ý.

Cái kia đắc ý cảm giác nhưng lại hướng phía tàn binh đi, dùng ngôn ngữ để diễn tả chính là: Ta trộm đồ đạc của ngươi, ngươi đánh ta nha...

Mà cái kia âm âm nổ vang, nhưng lại tàn binh bị bùng tỉnh báo hiệu.

Cũng không phải thật sự phát ra nổ mạnh, chỉ là hung uy bỗng nhiên phóng đại, tại người trên tâm lý sinh ra nghe nhầm.

Mạnh Tuyên bất chấp gì khác, lập tức bỏ chạy.

Tuyệt đối không nghĩ tới, Trảm Nghịch Kiếm vậy mà sẽ đi trộm lấy cái kia tàn binh hung uy, nhưng lại trộm lấy thành công rồi.

Trảm Nghịch Kiếm tự tại trên lưng mình, mình cũng tính toán cái đồng mưu, nếu là tàn binh thức tỉnh, muốn châm đối với chính mình, vậy làm phiền tự lớn hơn!

Cũng may hắn lúc này thời điểm, đã khoảng cách bệ đá về sau không xa, dùng hết toàn lực dưới tình huống, hai cái đi nhanh tự tiên lên rồi.

Mạc Tương Đồng cùng Kiếm Thập Tứ vẫn đang không có lý khai, một cái quan tâm chính mình người mình hữu này tại Thiên Cung ở trong, có thể hay không giúp đỡ chính mình bề bộn, đương nhiên lo lắng hơn chính là, nếu như Mạnh Tuyên xảy ra chuyện, trong cơ thể mình bệnh khí làm sao bây giờ.

Mà Kiếm Thập Tứ, tắc thì nhớ kỹ Mạnh Tuyên là của mình chủ nợ, vẫn muốn tìm cơ hội còn cái khoản nợ.

Nhìn thấy Mạnh Tuyên xông lại, hai người kia cũng lại càng hoảng sợ, khẩn trương hỏi: “Làm sao vậy?”

Mạnh Tuyên không kịp trả lời, khoát tay áo, quay người ủng hộ hay phản đối sau nhìn lại, bọn hắn lúc này thời điểm vị trí, đã xem nhìn không thấy trên bệ đá tàn binh rồi, trên người cũng không lại tiếp nhận tàn binh hung uy trấn nhiếp, nhưng vẫn là có thể cảm ứng được tàn binh hung uy trong lúc đó đại thịnh, tại chỗ sẽ đem mấy người tu sĩ áp té quy trên đất, còn lại không có quỳ xuống tu sĩ, cũng tận đều sắc mặt đại biến, dừng bước.

Từ nơi này lúc cũng nhìn ra chúng tu sĩ tu vi đến, tại tàn binh hung uy tăng nhiều về sau, từng cái tu sĩ đều tại nỗ lực ủng hộ, thoát nhìn so sánh nhẹ nhõm, cũng chỉ có cái kia chính rảnh rồi cực nhàm chán khẩu trừ lỗ mũi Cực Ác Tiểu Long Vương cùng với một người mặc áo bào xám người trẻ tuổi rồi.

Người khác tựa hồ cũng đã đến cực hạn, hai người bọn họ lại còn thành thạo bộ dạng.

Mà cái kia áo đỏ tiểu nữ hài, cũng tại tiên nhập đại điện về sau, liền đã mất đi bóng dáng, không có lại tới đây.

Hung uy một thịnh về sau, lại chậm rãi yếu đi xuống dưới, chuỗi này tàn binh cũng không có thức tỉnh.

Mạnh Tuyên một khóa cao cao nhắc tới tâm rớt cực để xuống, hận không thể đem Trảm Nghịch Kiếm ném xuống đất.

Không qua Trảm Nghịch Kiếm ngược lại là không sao cả, nhẹ nhàng truyền đến một hồi ngâm khẽ, tựa hồ không có tỉnh lại tàn binh, nó thật đáng tiếc.

“Người vừa rồi đang làm cái gì?”

Kiểm Thập Tứ mở miệng hỏi, tựa hồ có chút tò mò.

“Ta nếu như nói... Ta chính mình cũng không biết, người tin sao?”

“Không tin...”

Kiểm Thập Tứ trả lời, không qua cũng không có hỏi lại.

Người tu hành, đại đa số đều có bí mật của mình, đây là bảo vệ tánh mạng thứ đồ vật, tùy tiện đến hỏi là không lễ phép.

“Đi thôi, tiến vào cái này tòa Thiên Cung về sau, cũng đã thân bất do kỷ rồi...”

Kiểm Thập Tứ quét đi một tí còn đứng ở trong đại điện, vận đem hết toàn lực chống cự hung kiếm uy áp các tu sĩ, thở dài, đi thẳng về phía trước.

Bệ đá đằng sau, nhưng lại một đầu cực lớn thông đạo, bọn hắn dọc theo thông đạo, cảnh giác đi tới cuối cùng, lại thật bất ngờ, tại đây trong thông đạo, cũng không có phát sinh cái gì, không qua tại cửa thông đạo, lại đột ngột xuất hiện năm cái bất đồng thông đạo, thông hướng sâu kín không biết chỗ, ba người đứng ở cửa thông đạo chỗ, không biết nên lựa chọn như thế nào rồi, cau mày quan sát thông đạo có cái gì bất đồng.

Nhất bên trái cái kia cái lối đi, đạo đạo thiêu đốt người nóng tính phun tới, tựa hồ bên trong chính là một ngọn núi lửa.

Mà bên phải điều thứ hai thông đạo, lại mờ mờ ảo ảo có không hiểu sát phạt chi khí truyền ra, kích thích da người da phát lạnh.

Mà ở giữa nhất cái kia cái lối đi, đã có loại kỳ dị mùi thơm ngát hương vị truyền ra, nói không rõ là cái gì, nhưng bí nhân tâm tỳ.

“Đã đến lúc chia tay rồi...”

Hai người liếc nhau một cái, Kiểm Thập Tứ dẫn đầu làm ra lựa chọn, hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Cửu Cung môn hạ, có lẽ chọn con đường này!” Dứt lời về sau, không chút do dự, trực tiếp hướng cái kia sát phạt chi khí truyền đến thông đạo đi vào.

Thậm chí liên câu cáo biệt đều không có, tựa hồ một chút cũng không cho là mình không cách nào còn sống đi ra.

“Bảo trọng...”

Mạnh Tuyên cũng chỉ tốt cười khò mà nói một tiếng.

Hắn cũng nên làm ra lựa chọn của mình rồi, ngay tại khó có thể lựa chọn thời điểm, bỗng nhiên lại một lần đã nghe được ung dung tiếng địch, nhưng lại theo ở giữa nhất cái kia cái lối đi truyền ra, hắn nao nao, xoáy và làm hạ quyết định, trực tiếp liền hướng cái thông đạo này đi vào.

Tiếng địch kia rất mờ mịt, hắn cũng không biết từ nơi nào đến, nhưng hắn quyết định đi vào nhìn một cái.

“Ào ào...”

Thình thoảng có tiếng bước chân truyền đến, có thể bay lên trời cung, cũng kháng qua tàn binh hung uy, nhân số mặc dù không nhiều lắm, cũng không ít.

Đi tới năm cái thông đạo trước, các cao thủ đều cẩn thận hơi đánh giá, liền lựa chọn một con đường tiến vào.

Một vị áo đỏ tiểu nữ hài đi đến, cơ hồ không có chút gì do dự, liền trực tiếp hướng về phát ra cực nóng chỉ khí cái kia cái lối đi đi vào, lạnh lùng không có một tia biểu lộ trên mặt, thậm chí xuất hiện một tia chờ mong.

Lại một lát sau, cầm trong tay trường kích Cực Ác Tiểu Long Vương vọt lên tiến đến, trong trẻo con mắt quét qua, liền chăm chăm đúng cái kia sát phạt chỉ khí truyền đến thông đạo, trực tiếp vọt lên đi vào.

Áo bào xám trầm mặc người trẻ tuổi, lựa chọn bên trái điều thứ hai thông đạo, chạy vội đi vào.

Thông đạo tĩnh mịch, Hắc Ám, cao lớn, không thấy đi thông nơi nào, tựa hồ đi tại hư vô bên trong.

Không qua Mạnh Tuyên cùng nhau đi tới, hay vẫn là thấy được rất nhiều hài cốt, đều là nhân loại, thất linh bát lạc nằm ở trong thông đạo, cần quần của bọn hắn đi, bằng không thì hội dẫm lên. Xem thân thể của bọn hắn, đại bộ phận đều nguyên vẹn, cũng có một ít, là bị phách tán, pháp khí, linh phù các loại vật, tán lạc tại chung quanh, thậm chí còn có tu sĩ trên ngón tay, đeo đen nhánh Động Thiên chiếc nhẫn.

Có pháp khí dĩ nhiên tại đây trời trong năm tháng, đã mất đi

sáng bóng, cũng có một ít, còn có Linh lực chân động.

“Điều lúc trước xông vào Thiên Cung tu sĩ sao? Có thể chống cự tàn binh chi uy, lại tới đây, nói rõ thực lực của bọn hắn cùng tâm chí đều phi thường cường đại, tuy nhiên lại tất cả đều đã bị chết ở tại tại đây... Cái này trong thông đạo, có nguy hiểm gì?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đề cao cảnh giác, chậm lại bước chân.

“Ngao...”

Trong không khí bỗng nhiên vang lên trầm thấp gào rú, trong thông đạo lại có âm khí ngưng tụ, hóa thành từng bước từng bước cảm trong tay binh khí cực lớn chiến sĩ, người mặc phong cách cổ xưa khôi giáp, cơ bắp phong cách cổ xưa mà hữu lực, bàn tay binh khí có chút phát ra hàn quang, đặng đặng sát khí, tự không trung hiển hóa về sau, chúng liền lớn tiếng gào thét, hướng về Mạnh Tuyên lao đến, vung vẩy binh khí, lực lượng khó có thể tưởng tượng cường đại.

Mạnh Tuyên không dám khinh thường, cũng chưa từng lui về phía sau, trực tiếp ngưng tụ nổi lên chói mắt Lôi Quang, hướng về chúng đánh tới.

Nhưng mà một đạo Lôi Quang hiện lên, lại đánh nữa cái không, những âm kia binh tại Lôi Quang đánh trúng bọn hắn trước khi, cũng đã biến mất.

“Chỉ là trong Thiên Cung âm khí ngưng tụ thành ảo giác, cũng không phải chân thật tồn tại...”

Mạnh Tuyên tỉnh ngộ, thu hồi trong lòng bàn tay Lôi Quang.

“Cái kia những tu sĩ này, là chết như thế nào?”

Ngay tại Mạnh Tuyên nghĩ đến vấn đề này thời điểm, đột nhiên chung quanh vang lên yếu ớt “Rắc rắc” âm thanh.

Hắn đột nhiên quay đầu, liền kiến giải bên trên một cỗ xương khô, đang tại phế lực đứng lên, đung đưa, tới ôm trong hốc mắt, đã có lưỡng lân quang phát sáng lên, tản mát ra um tùm sát khí cùng thần niệm chân động.

“Không phải chết... Phải sống... Muốn thành tiên...”

Cái kia cụ xương khô không ngừng tản ra như vậy thần niệm chân động, đúng đưa, hướng về Mạnh Tuyên đã đi tới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 181 : Thạch điện Thanh Đồng chén nhỏ

Chương 181: Thạch điện Thanh Đồng chén nhỏ

“Âm linh chi lực, tuy nhiên là hư ảnh, nhưng cái này chân động, lại đánh thức chôn cất ở nơi này khô thi sao?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm cảm ngộ, những khô này thi đã bị chết, nhưng bởi vì Thiên Cung quá mức tà dị, cuối cùng một tia thần niệm lại không có tiêu tán, bị âm khí bùng tỉnh về sau, tham luyện sinh ra dương khí, bị bản năng đem ra sử dụng, trước tới giết hẳn.

“Rắc rắc...”

Vô số cụ khô thi đều đứng lên, lung la lung lay, tại trong thông đạo hướng Mạnh Tuyên tụ đến.

“Không phải chết...”

“Muốn thành tiên...”

“Muốn làm người sống...”

Lộn xộn thần niệm chân động giao thoa tán loạn, chân động lấy người linh hồn, thậm chí sẽ để cho người xuất hiện choáng váng cảm giác.

“Như là đã lựa chọn tiến vào tại đây, đã chết tại tại đây, liền không cần tham luyện nhân gian rồi...”

Mạnh Tuyên cúi đầu nói nhẹ, rồi sau đó bàn tay Lôi Quang vừa hiện, đánh vào hướng chính mình vọt tới phía trước nhất cái kia cụ khô thi trên đầu.

Thiên Địa lôi tinh, chính là yêu tà quỷ vật khắc tinh, bị Lôi Quang một đánh, cái kia cụ khô thi lập tức bỏ nhào rồi, thần niệm tiêu tán.

“Các ngươi chấp niệm nặng như vậy, ở tại chỗ này, cũng chỉ là nhận hết vô tận khổ sở, ta đến giúp đỡ bọn ngươi siêu thoát a...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng nói xong, tóc trắng bay múa, hai tay ngưng tụ Lôi Quang, một đường vung vẩy, về phía trước đi tới.

Mỗi một cỗ va chạm vào Lôi Quang khô thi, đều bị cái này Lôi Quang đánh tan thần niệm, rầm rầm rơi lả tả trên đất.

“Ngao...”

Trong không khí lại một lần vang lên trầm thấp gào rú, những âm kia bình vầy mà lần nữa ngưng tụ đi ra.

Mạnh Tuyên lúc đầu cũng không có để ý, nhưng kế tiếp biến hóa lại làm cho hắn lắp bắp kinh hãi, âm binh vẫn là hư ảo, có thể là những tán lác tại kia trên mặt đất khô thi mảnh vỡ, vầy mà tất cả đều bay lên, bị nó hư ảo thân thể dẫn đi qua, tại hắn hình thể trong giây dừng lại. Vậy mà hóa thành chân thật hình thể, trong tay nắm lấy, nhưng lại tiện tay có thể lấy được mạnh nhất pháp khí.

“Vèo...”

Cái thứ nhất hiển hóa ra hình thể âm binh. Vậy mà lấy tay bên trong pháp khí đánh ra một đạo ô quang.

Mạnh Tuyên nghiêng người hiện lên, rõ ràng cảm thấy sát mặt mà qua lực lượng. Vậy mà rất cường, bằng nhau tại chân khí cửu trọng đỉnh phong cường giả phóng xuất ra công kích, cái này biến đổi cố, cũng khiến cho Mạnh Tuyên không dám lại lưu thủ, Tam Thập Tam Kiếm gọi về đi ra, dùng Lôi Quang khóa lại Tam Thập Tam Kiếm bên trên, phân hoá ra chín đạo mũi kiếm tại quanh người xoay quanh, sau đó hắn tắc thì phát lực về phía trước chạy như điên.

“Oanh oanh oanh oanh...”

Những âm này binh phi thường cường đại. Nhưng dù sao thân thể là bảy liêu tám hiệu ra, chuyển hợp gian phi thường đông cứng, lại để cho có người thừa dịp chi cơ.

Mạnh Tuyên chạy chỗ, bọc lấy Lôi Quang phi kiếm bay múa, thân thể ngã xuống một mảnh âm binh.

Nhưng ở cái này trong Thiên Cung, âm khí vô cùng, những âm này binh Sinh Mệnh lực cũng tụt vô cùng, bị trăm tấn về sau, cơ hồ là trong nháy mắt, liền lần nữa tụ hợp. Giết chỉ vô cùng, căn bản không cách nào triệt để giết chết.

“Không thể ham chiến, bằng không thì sẽ bị tươi sống một chết...”

“Hoặc là lui. Hoặc là về phía trước...”

Mạnh Tuyên không có làm nhiều do dự, liền gia tốc xông về trước đi, nhưng vô cùng âm binh cản đường, khiến cho hắn tiến lên phi thường cố hết sức.

Không qua cũng nhưng vào lúc này, một cỗ kỳ dị rung động lắc lư cảm giác tự sau lưng truyền đưa tới.

Mạnh Tuyên liền giật mình, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, thò tay đem sau lưng Tam Thập Tam Kiếm lấy xuống dưới.

Lúc này còn có chín đạo phi kiếm phi trên không trung, còn lại nhưng lại 24 kiếm rồi.

Mà phát ra cái loại này rung động lắc lư cảm giác, không thể nghi ngờ chính là trọng yếu nhất Trảm Nghịch Kiếm.

“Ông...”

Tại Mạnh Tuyên đem Trảm Nghịch Kiếm rút ra thời gian. Đã thấy cái kia ngăn ngụt trên thân kiếm, sáng như Thu Thủy. Nhưng mà theo một tiếng rỗng ngâm, một cỗ vô hình uy áp thích phóng ra. Dùng Mạnh Tuyên làm trung tâm, hướng bốn phía khuếch tán.

Là hung uy!

Vừa rồi trộm lấy bệ đá kiếm gãy hung uy, vậy mà vào lúc này thích phóng ra.

“Hô...”

Đang tại mãnh liệt hướng Mạnh Tuyên đánh tới âm binh, tại lúc này bỗng nhiên dừng tay lại ở bên trong động tác.

Bọn hắn trên mặt không lộ vẻ gì, nhưng rõ ràng tại do dự, phỏng phát động phải cái gì khó có thể quyết đoán sự tình.

“Rầm rầm...”

Không do dự thời gian quá dài, trong thông đạo âm binh bỗng nhiên đều quỳ xuống, cúi đầu cúi đầu, hướng Mạnh Tuyên hành lễ.

“Là loại này hung uy khiến chúng nó khuất phục sao?”

Mạnh Tuyên kinh dị không thôi, nhưng rất nhanh tựu phản ứng đi qua, bước nhanh chạy về phía trước.

Hắn những nơi đi qua, sở hữu âm binh đều quỳ một gối xuống trên mặt đất, cúi đầu lễ đi, tại hắn đã đi ra mười trượng khoảng cách về sau, mới trọng lại nhớ tới nguyên lai cái chủng loại kia về mờ mịt, đứng dậy, tiếp tục men theo sinh ra dương khí mà đi giết chóc.

“Phía trước là cái gì?”

Một đường chạy như điên, Mạnh Tuyên bỗng nhiên con mắt sáng ngời, chứng kiến phía trước cách đó không xa, có quang mang nhàn nhạt chiếu đi qua.

“Thông đạo nhanh chấm dứt sao?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hơi chút phấn chấn, gia tốc chạy trốn tốc độ.

“Hô...”

Thì ở phía trước cái kia ánh sáng càng ngày càng sáng lúc, Mạnh Tuyên bỗng nhiên dưới chân không còn, cả người ngã xuống.

Thông đạo cuối cùng, dĩ nhiên là một cái sườn đồi, dưới chân là vô tận hư không, mà ở trong thông đạo, ánh sáng quá mờ, căn bản khó có thể thấy rõ, Mạnh Tuyên một cước đạp không,

cả người liền hướng dưới ngả xuống, không qua hẳn lập tức vận chuyển Thiên Cương Lôi Pháp, hai chân quanh quần Lôi Quang, trên không trung trùng trùng điệp điệp đập mạnh, cấp tốc hạ xuống thân hình lại nhấc lên, sau đó ánh mắt quét qua, hướng tiền phương vọt tới.

Tại sườn đồi phía trước hơn mười trượng, thấp ba trượng vị trí, đã có một cái thạch điện, hào quang đúng là theo cái kia thạch điện trong truyền tới.

Nếu không có có sấm đánh hư huyết pháp, Mạnh Tuyên quả nhiên là vô lực đi tới nơi này chỗ thạch điện trong.

Rơi xuống trên bề đá về sau, vốn là kịch liệt thở hổn hển hai phần khí, sau đó Mạnh Tuyên ngẩng đầu hướng cái kia ánh sáng nhìn lại.

Cái này xem xét, vẫn không khỏi giật mình, đã thấy trước mắt đại điện, cao gần trăm trượng, điện trước dựng đứng lấy ngăm đen lạnh như băng cực lớn cột đá, tổng cộng có chín căn, chèo chống lấy đại điện, mà ở trong đại điện, loáng thoáng, đã thấy lộ vẻ cao lớn tượng đá, ánh sáng căn bản là chiếu không tới bộ mặt của bọn nó, chỉ có thể nhìn đến mơ hồ bóng đen, ước có vài chục tòa pho tượng, chia làm đại điện chung quanh.

Mà ở trong đại điện, đã có một chỉ cực lớn thạch quy, thạch mai rùa bên trên, đứng thẳng một tòa một cái cao hơn người Thanh Đồng chén nhỏ, nhận nhật hỏa quang từ Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong truyền ra, trong ngọn lửa, tựa hồ ẩn chứa tí ti linh tính.

Tại Thanh Đồng chén nhỏ phụ cận trên mặt đất, một đoàn một đoàn ánh sáng màu đỏ tán rơi lấy, tản mát ra nhu hòa Linh khí.

Nếu là nhìn kỹ, có thể phát hiện, đúng là cái kia Thanh Đồng chén nhỏ trong hào quang ở bên trong, rơi xuống tí ti Linh quang, hội tụ đến cùng một chỗ về sau, liền tạo thành loại này ánh sáng màu đỏ, càng tụ càng nhiều, thỉnh thoảng có ánh sáng màu đỏ hướng xa xa bay đi, một hoảng không thấy.

Nhìn kỹ những Linh quang này, Mạnh Tuyên ánh mắt thay đổi, phi thường khiếp sợ.

Nếu như hẳn không nhìn lầm, cái kia trên mặt đất cái này một

đoàn lại một đoàn Linh quang, đúng là ngoại giới lệnh tu sĩ điện cường Linh Tê thảo.

Mà ở cái kia Thanh Đồng chén nhỏ trước, ba trượng trái phải vị trí, đứng thẳng một bóng người, chính là người thứ nhất xông vào Thiên Cung Cù Mặc Bạch, mà ở đại điện bốn hẻo lánh cùng với điện khẩu, chia làm lầy năm người, đúng là theo hần cùng một chỗ vào Lục Đại tiên môn cao thủ.

“Hần vậy mà cũng vào được?”

Tại Mạnh Tuyên đến đến đại điện lúc, trong điện người tự nhiên cũng chú ý tới hần.

Khoảng cách Mạnh Tuyên gần đây, nhưng lại cái kia Thái Nhất tiên môn Yên Xảo Xảo, nàng một mực canh giữ ở cửa đại điện.

Cù Mặc Bạch chú ý tới Mạnh Tuyên tiến đến, lập tức quay đầu, hướng Yên Xảo Xảo quăng đến rồi một ánh mắt.

Yên Xảo Xảo hiểu ý, tự nhiên cười nói, liền đón Mạnh Tuyên đi tới.

“Thiên Trì Mạnh sư huynh, người tốt!”

Yên Xảo Xảo dáng tươi cười yên ổn mỹ, nhẹ nhàng đi lên hành lễ, lại để cho người thân cận.

Mạnh Tuyên thấy, cũng mỉm cười, chấp tay hoàn lễ: “Thái Nhất tiên môn sư muội, người tốt!”

“Tổ nghe thấy Thiên Trì Mạnh sư huynh anh dũng Thần Võ, kinh thể tuyệt mới, nhưng lại hôm nay mới được tương kiến, thật sự là tương kiến hận muộn...”

Yên Xảo Xảo nụ cười trên mặt ngược lại không giống như là giả vờ, nói chuyện thời điểm ngôn từ êm tai, thái độ thân hòa.

Nhưng Mạnh Tuyên có thể không tâm tình ở chỗ này cùng nàng nói chuyện phiếm a, bên trong còn không biết chuyện gì xảy ra, rõ ràng Cù Mặc Bạch có mưu đồ mưu, hần vội vã đi qua, bởi vậy nhếch miệng mỉm cười, nói: “Yên sư muội quá khen, hồ thẹn chi cực...”

Vừa nói, một bên liền chỉ điểm trong đại điện đi đến, Yên Xảo Xảo bẽ bộn cười nói: “Ai nha, Mạnh sư huynh, người xem mặt của ta...”

Đã nghe được nữ tử khê kêu, là nam nhân đều quay đầu lại liếc mắt nhìn, Mạnh Tuyên tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà đang ở hần quay đầu lại nhìn về phía Yên Xảo Xảo trên mặt lúc, lại bị nàng cái kia một đôi dịu dàng nhu thương tiếc sòng mắt hấp dẫn ở.

Cặp kia thanh tịnh mà xinh đẹp trong ánh mắt, hình như có mây khói xẹt qua.

Tại thấy được cái này đôi mắt lúc, Mạnh Tuyên ánh mắt bỗng nhiên thay đổi, cả người cũng đứng tại tại chỗ.

Lạnh hương đánh úp lại, thấm vào ruột gan.

Chẳng biết lúc nào, trước mắt đại điện đã không thấy rồi, chỉ có Yên Xảo Xảo, thanh thương tiếc động lòng người, xông hần ngọt ngào mỉm cười.

“Một vòng nhu tình, trường hệ trái tim...”

Xa xa Lãnh Nhược cũng không có theo liền rời đi hần chỗ đứng lập vị trí, đang nhìn đến Mạnh Tuyên thân thể đứng lại lúc, trên mặt hần lộ ra một vòng cười lạnh, hần tự nhiên hiểu rõ Yên Xảo Xảo Huyền thuật lợi hại, dùng nhu tình hệ nhân tâm, không người ở vô hình tâm đó, đầu đến lợi hại.

Đôi mắt Yên Xảo Xảo, căn bản cũng không phải là thực lực cường liên có thể địch nổi, tự tính toán người thực lực có mạnh hơn nữa, chỉ cần bị nàng Huyền thuật khống ở, cũng phải ngoan ngoãn mà nghe lời, trở thành nàng ngón tay nhỏ nhấn điều khiển một cái Khôi Lỗi, tự tính toán nàng lại để cho người đi chết, cũng sẽ đáp ứng.

Đừng nhìn Yên Xảo Xảo bộ dáng yên ổn mỹ, Lãnh Nhược đã biết rõ nàng đã từng lấy Huyền thuật khống ở bảy cái chân khí cửu trọng đỉnh phong đối thủ, sau đó lại để cho bọn hần tự giết lẫn nhau chiến tích, trận chiến ấy, Yên Xảo Xảo dễ dàng đại hoạch toàn thắng.

Mà Mạnh Tuyên, nếu là sớm cảnh giác cũng thì thôi, nếu là bị Yên Xảo Xảo đã khống chế, vậy hẳn cường thịnh trở lại cũng vô lực xoay chuyển trời đất rồi.

“Mạnh sư huynh, người nhìn ở bên trong có một mảnh tím diên hoa nở đẹp mắt, thay ta hái chút ít đến đội ở trên đầu được chứ?”

Yên Xảo Xảo thanh âm nhẹ nhàng linh hoạt, không màng danh lợi động lòng người, nhưng tay nàng chỉ vào, nhưng lại đại diện trước Thâm Uyên.

Dựa theo kinh nghiệm của nàng, Mạnh Tuyên có lẽ sẽ tại cái hướng kia, thấy được một mảng lớn mở đích rục rở tím diên, sau đó vui vẻ đi thay nàng hái tới, phương pháp này, nàng đã thi triển qua rất nhiều lần rồi, còn cho tới bây giờ chưa từng bị thua.

“Tốt...”

Mạnh Tuyên hướng cái hướng kia nhìn nhìn, bỗng nhiên nhẹ khẽ thở dài một tiếng, ung dung mở miệng. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 182 : Tranh cơ đoạt duyên

Chương 182: Tranh cơ đoạt duyên

Đã nghe được chữ thứ nhất lúc, Yên Xảo Xảo liền vui vẻ nở nụ cười.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, ánh mắt lạnh lẽo, bàn tay lớn bỗng nhiên dò xét đi qua, nắm nàng mềm nhỏ trắng nõn cổ, nhẹ nhàng hướng bên trên nhắc tới, vậy mà trực tiếp đem nàng cầm ở giữa không trung bên trong, sau đó mới tiếp tục nói: "... Tốt một cái bộ dáng yên ổn mỹ, tâm địa ác độc Yên sư muội a... Chúng ta bản không thù oán, ngươi lại vừa thấy mặt đã muốn Mạnh mẽ mệnh..."

Một màn này, đại xuất chúng người sở liệu, Yên Xảo Xảo càng là khuôn mặt ghen màu đỏ bừng, cho đã mất hoảng sợ chỉ ý.

Nàng Huyền thuật, còn chưa bao giờ thất bại qua, hôm nay lại như thế nào sẽ xuất hiện một màn này?

Mạnh Tuyên nắm bắt Yên Xảo Xảo cổ, ánh mắt lạnh lẽo, muốn trực tiếp bóp chết. Vừa rồi với hắn mà nói, kỳ thật cũng phi thường nguy hiểm, nếu không là hắn tu luyện có Đại Ai Ân, tâm thần đã cường đại đến một cái khó có thể hình dung tình trạng, vừa rồi thật sự có khả năng bị cô gái này Huyền thuật chỗ nhiếp ở, phải biết rằng nàng Huyền thuật có thể so với lúc trước tại Thanh Tuyền Thôn bên ngoài Đồ Kiều Kiều cái kia gà mờ trình độ mạnh hơn nhiều.

Đây là một loại chính thức có thể chút bất tri bất giác nhiếp ở nhân tâm, điều khiển người khác Huyền thuật.

Chỉ tiếc, dụng phải tâm chí kiên định, thần niệm càng là cường đại rồi khủng bố Mạnh Tuyên mà nói, nàng Huyền thuật chính là cái chê cười.

Mạnh Tuyên không có ý định bỏ qua cho nàng, tuy nhiên tính toán ra, đây là hai người lần thứ nhất chính thức gặp mặt cũng nói chuyện, nhưng cô gái này đã vừa thấy mặt đã muốn mạng của hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không lưu lại mạng của nàng.

Dù sao Đông Hải Lục Đại tiên môn, hắn đã đắc tội bốn cái, không quan tâm lại nhiều quá một.

“Rắc bành...”

Mạnh Tuyên nắm ngón tay trực tiếp ngắt xuống dưới, dùng hãn chỉ lực, là gang cũng có thể vặn gãy. Có thể là đúng lúc này, cái kia Yên Xảo Xảo bỗng nhiên theo trong tay áo rút ra một phương hộp mực, hướng không trung giương lên, chỉ một thoáng. Một đạo Linh quang từ hộp mực trong bay ra, trên không trung tạo thành vài cái chữ to, kim quang đại hiện. Đã dẫn phát vô cùng khủng bố uy năng, trực tiếp hướng Mạnh Tuyên đã trấn áp tới.

Cùng lúc đó. Yên Xảo Xảo cả người bỗng nhiên trở nên như là xà bình thường, thân hình nhéo một cái một chuyển, vậy mà tự Mạnh Tuyên bàn tay giấy giữa đi ra, Mạnh Tuyên vậy cũng dùng bóp nát gang chỉ lực, niết tại trên cổ của nàng, lại bị một loại nhu hòa lực đạo hóa giải đại bộ phận.

Mạnh Tuyên liền giật mình, không dám tiếp tục tới gần, sợ bị cái kia phương hộp mực gây thương tích. Bút ra lui về phía sau ba trượng có thừa.

“Ầm ầm...”

Cái kia hộp mực cực lớn uy áp còn chỉ phát ra đến rồi một nửa, liền bỗng nhiên dẫn động một cỗ ngập trời lực lượng, trực tiếp đem hộp mực áp phát nổ, chớp động lên Linh quang mực nước mọi nơi vẩy ra, vãi đầy mặt đất, cái này cường đại pháp khí, dĩ nhiên triệt để hủy, rất rõ ràng, đây là một kiện vượt ra khỏi Chân Khí cảnh cực hạn pháp khí, chỉ là tại đây Kỳ Bàn ở bên trong sử dụng. Lại sẽ phải chịu Kỳ Bàn quy tắc hạn chế.

Yên Xảo Xảo nằm ở cửa đại điện, kịch liệt ho khan lấy, trên cổ một đạo vết đỏ rõ ràng có thể thấy được.

Nàng mặc dù có chút đau lòng cái kia một kiện cường đại pháp khí. Thực sự không còn biện pháp, bị Mạnh Tuyên nắm

cổ lúc, nàng chính thức cảm thấy một cỗ sát khí lạnh như băng, vì đào thoát, đành phải tề lên kiện pháp khí này, phân tán Mạnh Tuyên chú ý lực.

“Vừa thấy mặt đã ra tay, không có đạo lý có thể nói, để mạng lại a!”

Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh như băng, tại hộp mực bị hủy về sau. Lập tức vọt lên.

Bàn tay lôi tinh ngưng tụ, khủng bố khí tức bức nhân lông mày và lông mi (ví với việc ở ngay trước mắt không đâu xa). Trực tiếp liên hướng về Yên Xảo Xảo đánh đi qua.

Yên Xảo Xảo liều mạng hủy sư môn làm cho nàng mang đến Kỳ Bàn đến bảo vệ tánh mạng pháp khí, mới khó khăn lắm thoát được một mạng. Như thế nào dám sẽ cùng Mạnh Tuyên chiến? Mười ngón huy sai, bỗng nhiên đánh ra mấy đạo cấm chế, thân hình đã như khói nhẹ hướng trong đại điện bỏ chạy.

“Thiên Trì hung tặc, sớm muốn giết ngươi, nhanh chóng phục thù!”

Cùng lúc đó, Lãnh Nhược cùng Doãn Kỳ hai người song song hét lớn, tất cả tề pháp khí, hướng về Mạnh Tuyên đánh đi qua.

“Hừ, muốn giết ta, còn phải xem bản lĩnh của các ngươi!”

Mạnh Tuyên một tiếng thét dài, toàn thân khí cơ bỗng nhiên nhắc lên, song chương khổng chế Lôi Quang, trực tiếp nghênh đón hai người bọn họ xông tới, “Bành bành” hai tiếng, hấn quán quanh Lôi Quang hai quyền, trực tiếp đập vào Doãn Kỳ cùng Lãnh Nhược tề lên pháp khí bên trên, vậy mà thế như chẻ tre, trực tiếp đem cái này hai kiện pháp khí đánh nát rồi, bên trong tàn phá pháp trận khơi dậy trận trận Liệt Phong, thổi trúng Mạnh Tuyên tóc trắng bay lên.

Cái này hai kiện pháp khí, mặc dù chỉ là bình thường pháp khí, nhưng lại bị Mạnh Tuyên một quyền một cái đánh nát rồi, y nguyên đem Lãnh Nhược cùng Doãn Kỳ hai người lại càng hoảng sợ, không qua xoáy và hai người bọn họ liền quát lên một tiếng lớn, vung vẩy trong lòng bàn tay binh khí hướng Mạnh Tuyên lao đến.

Dù sao cũng là tiên môn thiên tài đệ tử, hơn nữa là dùng hai địch một, bọn hắn còn không đến mức bị sợ phá gan.

Khi bọn hắn động thủ thời điểm, Yên Xảo Xảo cũng mặt mày lạnh lẽo, cưỡng ép xua tán đi trái tim đối với Mạnh Tuyên ý sợ hãi, quát một tiếng, hai tay niết ấn, dẫn động một mảnh Hỏa Vân, hướng Mạnh Tuyên công đi qua.

Nàng am hiểu nhất vốn là Huyền thuật, nhưng đã trải qua vừa rồi một màn kia, cũng không dám lại hướng Mạnh Tuyên thi triển Huyền thuật rồi.

“Kiếm đến!”

Mạnh Tuyên một tiếng hét to, sau lưng Tam Thập Tam Kiếm lập tức bay đến trong tay, rồi sau đó kiếm quang đóng mở, quán quanh lấy vô tận Lôi Quang, trực tiếp cùng Doãn Kỳ, Lãnh Nhược, Yên Xảo Xảo đấu lại với nhau, quay mắt về phía ba cái tiên môn người nổi bật, hắn chân đạp Thiên Thê bộ pháp, lấy một địch ba, vậy mà không rơi vào thế hạ phong, ngược lại là bàn tay Tam Thập Tam Kiếm kiếm khí tung hoành, Lôi Quang chói mắt, một mực chiếm đóng thượng phong.

Không qua, đối mặt ba người dây dưa, hắn nhất thời nhưng cũng không cách nào xông vào trong đại diện đi.

“Cái thằng này vậy mà thật sự mạnh như vậy...”

Cù Mặc Bạch ánh mắt lạnh lùng lờ đi qua, rồi đột nhiên nhìn về phía Tiểu Lăng Mục cùng Mạc Tương Đồng, quát: “Các ngươi cũng đi hỗ trợ!”

Rồi sau đó xoay người, hai tay minh họa hư không, dẫn dắt Huyền Cơ, cố gắng hướng thạch quỳ trước người đi đến.

“Ha ha, tuy nhiên ngươi giết Khâu Hoàng Lý, ta rất cảm kích ngươi, nhưng đối mặt cơ duyên, cũng chỉ có thể trước trăm ngươi rồi...”

Tiểu Lăng Mục lạnh giọng cười cười, tề lên am hiểu nhất pháp khí, cũng gia nhập chiến đoàn.

Mà Mạc Tương Đồng lại không khỏi trong lòng gian do dự

một chút, còn là theo chân gia nhập chiến đoàn, đương nhiên, phóng nước nhưng lại nhất định được rồi.

Hắn ngược lại cũng không sợ người khác nhìn ra, dù sao hắn tại cái này trong sáu người, vốn cũng có chút dị loại, tuy nhiên kết liễu mình, nhưng Cù Mặc Bạch đối với hắn ức hiếp mỗi người xem tới được, hắn không chịu xuất lực, đã ở mọi người trong dự liệu.

“Tới tốt!”

Mạnh Tuyên lấy một địch năm, ngược lại chiến ý dâng cao, nghiêm nghị hét lớn ở bên trong, Tam Thập Tam Kiếm trong bỗng nhiên phân ra chín đạo kiếm quang, mãnh liệt ở xung quanh người bay múa, đem tới gần hắn năm đại cao thủ tạm thời bức mở, mà hắn tắc thì đem bàn tay Kiếm Tùng khai, mặc kệ huyền nổi giữa không trung, hai tay lại bắt đầu cảm nổi lên pháp quyết, đem Thiên Cương Lôi Pháp vận chuyển, không bao giờ nữa lưu một tia dư lực.

“Ba ba...”

Rậm rạp lại để cho đầu người da run lên lôi hoa tiếng bạo liệt trên không trung truyền ra, vô tận Lôi Quang ngưng tụ tại Mạnh Tuyên hai tay tầm đó, vậy mà ngưng kết thành một cái to như Ma Bàn hình tròn Lôi Quang đoàn, nhưng mà cái này vẫn chưa xong, Mạnh Tuyên hai tay hợp lại, hét lớn một tiếng, vậy mà cứng rắn sinh đem cái này đoàn Lôi Quang áp súc chỉ có lam cầu lớn nhỏ, nhan sắc đã biến thành một loại khủng bố màu đỏ sậm.

“Không tốt, mau lui...”

Năm đại cao thủ cùng kêu lên hét lớn, chẳng quan tâm công kích Mạnh Tuyên, nhanh chóng lách mình né ra.

Bọn hắn đều không ngốc, đảm nhiệm ai nấy đều thấy được đến cái kia đoàn Lôi Quang khủng bố, ai cũng không muốn ngạnh ăn cái này nhất kế.

“Hừ, lui được sao?”

Mạnh Tuyên ánh mắt đã tập trung vào cấp tốc né ra Doãn Kỳ cùng Lãnh Nhược hai người, một tiếng gào to, đem Lôi Quang

đánh nữa đi ra ngoài.

“Àm âm...”

Màu đỏ sậm Lôi Quang cách chưởng về sau, liền đã bắt đầu phóng xuất ra vô cùng khủng bố khí tức, loại này khí tức, thậm chí khiến cho trong tràng năm đại ca thủ đều trong nội tâm sợ hãi, hoàn toàn đề không nổi bất luận cái gì muốn chống cự tâm tư.

Bọn hắn thậm chí hoài nghi, đó căn bản không thể nào là Chân Khí cảnh tu sĩ có khả năng điều khiển lực lượng, Mạnh Tuyên nhất định mượn nhờ pháp khí.

Lôi Quang giống như tia chớp, trực tiếp liền hướng phía Doãn Kỳ cùng Lãnh Nhược hai người đánh qua, chỉ sợ tới mức bọn hắn sắc mặt tái nhợt, đồng thời hướng đối với phương đánh ra một chưởng, sau đó mượn lẫn nhau chưởng lực rất nhanh hướng hai bên lao đi, nhưng mà cũng nhưng vào lúc này, lôi quang cầu dĩ nhiên đã đến, âm âm thoáng một phát nổ ra, mặc dù hai người bọn họ đã tách ra ba trượng trái phải khoảng cách, hay vẫn là bị lan đến gần rồi.

“Àm âm...”

Hai người trực tiếp bay vào trong đại điện, lập tức dẫn động trong đại điện bàn * trận.

Trước đây trước cùng Doãn, Lãnh hai người giao thủ thời điểm, Mạnh Tuyên cũng đã nhìn ra, Cù Mặc Bạch sở dĩ lại để cho mọi người ngăn trở chính mình, liền là vì đại điện ở trong có đạo đạo pháp trận cấm cố, hắn cần muốn đích thân phá vỡ pháp trận, tốt tiếp cận cái kia thạch mai rùa bên trên Thanh Đồng chén nhỏ, cho nên Mạnh Tuyên liền câu chuyện đem Doãn Kỳ cùng Lãnh Nhược hai người đánh đi vào, dẫn động đại điện ở trong pháp trận.

“Không tốt!”

Đang nhìn đến Doãn, Lãnh hai người đánh tới lúc, Cù Mặc Bạch liền thầm kêu một tiếng.

Hắn đã tại không có xúc động pháp trận dưới tình huống, tiếp cận thạch quy, lập tức có thể đem Thanh Đồng chén nhỏ lấy

trong tay, lại không nghĩ tại thời khắc này, pháp trận bị xúc động rồi, trong âm âm nổ vang, đạo đạo Linh quang tự đại điện chung quanh thạch điêu mất hiển hóa, vô cùng vô tận hạo đại lực lượng rơi xuống, kích thích bụi đất tung bay, mặt đất rạn nứt, lộ ra dưới mặt đất vô tận hư không

Mà cái kia còn lấy Thanh Đồng chén nhỏ thạch quy, vậy mà vào lúc này sống lại, hai mắt chỗ mảnh đá tuôn rơi tróc ra, lộ ra hai cái lạnh lạnh con mắt, tặc bóng bầy hướng xung nhìn lên, vậy mà miệng phun tiếng người, kêu một tiếng: “Ta thao...”

Đầu lay động, bốn chân huy động, vậy mà hướng về đại điện ở chỗ sâu trong nhanh chóng đào tẩu.

“Mạnh Tuyên... Người hủy ta cơ duyên, ta tất sát ngươi!”

Cù Mặc Bạch phần nộ hét lớn, thực sự bất chấp thật sự trở lại đến chiến Mạnh Tuyên, triển khai cực tốc, hướng thạch quy đuổi tới.

“Hừ, Thiên Cung cơ duyên, há lại cho các ngươi độc hưởng? Hôm nay Mạnh mẽ cũng tới đoạt bên trên một đoạt!”

Mạnh Tuyên cũng lên tiếng hét lớn, hai chân ngưng tụ tia chớp, hướng về thạch quy đào tẩu phương hướng đuổi tới.

Đại điện ở trong năm đại cao thủ, lẫn nhau liếc nhau một cái, cũng đều là cắn răng một cái, đi theo đuổi tới. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 183 : Hung uy đại thịnh

Chương 183: Hung uy đại thịnh

Thiên Cung trong thông đạo, vừa lúc bảy đại tiên môn thiên tài, tranh đoạt cơ duyên.

Cù Mặc Bạch phía trước, thi triển cực tốc, đuổi theo thạch quy, mà Mạnh Tuyên tắc thì cùng Doãn Kỳ, Lãnh Nhược, Yên Xảo Xảo, Tiểu Lăng Mục, Mạc Tương Đồng năm người tại về sau, một bên đuổi theo, một bên triển khai ác đấu, khá tốt cái này thiên cung huyền thạch lũy tự, cả tòa Thiên Cung còn có cường đại pháp trận giam cầm, đem Thiên Cung bảo vệ bảo hộ lên, bằng không thì dùng sáu người này thực lực, một phen ác đấu có thể đem cái này thiên cung cho dỡ xuống rồi.

Năm đại tiên môn trong cao thủ, Mạc Tương Đồng trong nội tâm cái khác ý định, Tiểu Lăng Mục cũng cùng Mạnh Tuyên không có thâm cừ, hai người đều có chút ra công không xuất lực ý tứ, mà Yên Xảo Xảo mạnh nhất Huyền thuật, không dám thi triển, thực lực đánh nửa chiết khấu, chỉ có Doãn Kỳ cùng Lãnh Nhược toàn lực xuất kích. Cũng đang bởi vậy, Mạnh Tuyên cảm nhận được áp lực cũng không lớn, bên cạnh truy bên cạnh chiến, lấy một địch năm, nhưng lại không rơi vào thế hạ phong,

Đuổi một khắc công phu, năm người chẳng những không có đem Mạnh Tuyên lưu lại, ngược lại bị hấn truy tới gần Cù Mặc Bạch.

“Năm người liên thủ, đều lưu không kế tiếp Mạnh Tuyên, các người đều là phế vật sao?”

Cù Mặc Bạch tinh lực tất cả đều đặt ở phía trước hành lang qua điện thạch quy trên người, mục tiêu của hắn là thạch quy trên người Thanh Đồng chén nhỏ, có thể tại trong đại điện lúc, thạch quy quanh người có cấm chế, không dám phá hư, chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí phá hư lấy cấm chế, tiếp cận thạch quy, thật không nghĩ đến, Mạnh Tuyên nhất kế tấn công mạnh,

đem Lãnh Nhược cùng Doãn Kỳ đánh tiến vào đại điện, gây ra cấm chế, khiến cho thạch quy phục sinh đào tẩu.

Cái kia thạch quy, trốn tốc độ chạy vậy mà cực nhanh, hơn nữa hành lang qua điện, phi thường thực buồn, thật sự đụng phải tử lộ rồi, tụt đầu co rút lại, toàn bộ mai rùa đụng phải đi lên, lập tức đem cái này trong Thiên Cung bị pháp trận thủ hộ thạch bích đụng cái lỗ thủng, đón lấy chui qua đi đào tẩu, Cù Mặc Bạch toàn lực truy kích. Cũng có nhiều lần tới gần thạch quy. Nhưng không nghĩ tới. Thạch quy vậy mà hiểu được cấm pháp, móng vuốt hơi phui đi, liên tục mất đạo đạo quái dị gọn sòng, hình thành vô số đạo cấm chế, ngăn ở hẳn trước người.

Như thế hẳn một đường phá vỡ cấm chế đuổi theo, vậy mà thủy chung đuổi không kịp thạch quy.

Ngược lại là Mạnh Tuyên, Thiên Thê bộ pháp triển khai, thân hình trên không trung huyền xuất ra đạo đạo Lôi Quang. Nhanh chóng vô cùng hướng Cù Mặc Bạch tiếp cận.

“Mạnh Tuyên, trở lại cùng ta một trận chiến, trăm người đầu người!”

Lãnh Nhược hét lớn, điên cuồng đuổi theo phía dưới, có chút lo lắng, trong tiếng hét vang, bỗng nhiên đem tay giơ lên, bàn tay một thanh Thanh Đồng cung hiện ra, lập tức Linh lực ngưng tụ, một đạo Thanh Đồng mũi tên trong chớp mắt phá không mà ra. Hướng về phía trước Mạnh Tuyên đuổi theo.

“Cung Tụ Phù!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm rung mình, Lục Đại tiên môn đạt được hơn hai trăm cực Kỳ Phù. Trong tay bọn họ có Kỳ Phù cũng không kỳ quái.

Không qua Kỳ Phù sử dụng một lần về sau, sẽ Linh lực hao hết, phải đợi một thời gian ngắn mới có thể khôi phục lại, bởi vậy bọn hắn không phải vạn bất đắc dĩ, cũng không chịu sử dụng Kỳ Phù, lúc này đây, nhưng lại Lãnh Nhược gặp thủy chung không cách nào đem Mạnh Tuyên lưu lại, mới cắn răng dùng.

“Vèo...”

Tại Mạnh Tuyên thần niệm phát giác được Lãnh Nhược xuất ra Cung Tự Phù thời điểm, một đạo Thanh Đồng mũi tên cũng đã hướng hần bắn đi qua.

Dùng lưỡng ở giữa điểm ấy khoảng cách, Thanh Đồng mũi tên có thể nói là trong nháy mắt tức đến.

Không qua, dùng Mạnh Tuyên thần niệm, cũng tại Thanh Đồng mũi tên rời dây cung thời điểm, liền đã một mực đã tập trung vào nó.

Tại Thanh Đồng mũi tên hướng chính mình bay tới một khắc, Mạnh Tuyên đã lấy tay tại Tam Thập Tam Kiếm bên trên một vòng, tại lòng bàn tay mở ra một đạo vết máu, sau đó bỗng nhiên dò xét chưởng, hướng trước mặt trong hư không nắm chặt, Thanh Đồng mũi tên lúc này thời điểm, cũng đúng lúc ở trước mặt hần xuất hiện, trực tiếp bị hần giữ tại trong lòng bàn tay, cái này lực lượng khổng lồ, trực tiếp đẩy được Mạnh Tuyên hướng về sau bay đi, mà Mạnh Tuyên cũng đúng lúc mượn lực lượng này, hai chân cách mặt đất.

Lập tức, tựa như Thanh Đồng mũi tên tại mang theo Mạnh Tuyên bay nhanh, trong chớp lát lướt đi ba mươi bốn mươi trượng khoảng cách.

Hần cùng với Cù Mặc Bạch, vốn có 50 trượng trái phải khoảng cách, nhưng cái này lúc sau đã chỉ có mười trượng trở lại khoảng cách.

Đợi Thanh Đồng trên tên lực lượng hao hết, Mạnh Tuyên liền tiện tay đem Thanh Đồng nhét vào một bên, này mũi tên lúc này thời điểm cũng đã hấp thụ máu tươi của hần, cũng đã đã mất đi linh tính rồi, liền như rác rưởi đồng dạng bị hần ném ở một bên.

“Đa tạ đưa tiễn...”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, quay người thẳng truy Cù Mặc Bạch, đồng thời một đạo phi kiếm ngự đi ra ngoài.

“Cái thằng kia thật không ngờ mạnh?”

Lãnh Nhược vừa sợ vừa giận, thật không ngờ, cái này một mũi

tên nếu không không thể lưu lại Mạnh Tuyên, ngược lại bị hấn dựa thế lướt gấp.

“Oanh!”

Cù Mặc Bạch cảm ứng được sau lưng đâm tới phi kiếm, quay người chém ra một quyền, trùng trùng điệp điệp đập vào chuôi phi kiếm bên trên.

Kiểm hồ vạn kiếm trong nhất hung phi kiếm một trong, lại bị một quyền này của hấn nện gào thét, mặc dù không có nghiền nát, thực sự bỗng nhiên đã mất đi trước gần lực đạo, trên không trung lung lay hai cái, liền rồi đột nhiên bị một quyền này nện vào trên thạch bích.

Sau đó Cù Mặc Bạch trong mắt sát khí đại thịnh, tựa hồ nghĩ muốn quay đầu đánh chết Mạnh Tuyên, nhưng cường tự kềm chế ở cái này cổ sát khí, biết rõ đuổi theo thạch quy quan trọng hơn, cái kia thạch quy am hiểu sâu Thiên Cung ở trong đạo đạo pháp trận cùng quy tắc, bốn trảo đào đào kéo kéo, rung đùi đắc ý gian, tốc độ chạy trốn rất nhanh, dù là hấn đánh chết Mạnh Tuyên, chỉ cần thời gian uống cạn chung trà, cái kia thạch quy chỉ sợ cũng sẽ thoát được liền ảnh cũng không có.

“Cút ngay cho ta!”

Cù Mặc Bạch hét lớn một tiếng, hai tay trên không trung vẽ ra đạo đạo huyền ảo quỷ dị.

Theo hấn đầu ngón tay xẹt qua không trung, liền để lại đạo đạo hơi mờ dấu vết, vậy mà trực tiếp buộc vòng quanh một tòa Thanh Sơn trạng, rồi sau đó trong không khí Thổ tinh chi lực đều bị dẫn tới, “Ầm ầm” một tiếng, vậy mà trực tiếp vẽ ra một tòa núi lớn, hoành ngăn tại con đường bằng đá bên trong, Đại Sơn không ngừng tăng lớn, đem trọn cái con đường bằng đá khẩu đều ngăn trở, còn đang không ngừng về phía trước Mạnh Tuyên vọt tới.

“Vậy mà đem Thổ pháp tu luyện đến loại cảnh giới này...”

Mạnh Tuyên nhú mày, cũng chỉ tốt tạm lánh hấn mũi nhọn.

Cái này Cù Mặc Bạch hư không hoa phù, hình thành một tòa sơn mạch, thật sự là có chút không thể tưởng tượng rồi.

“Trôn không thoát đi à nha?”

Sau lưng, Lãnh Nhược, Doãn Kỳ bọn người cuồng đuổi đi theo.

“Chư vị, chúng ta cũng đều là ăn vào Bảo Đan, đem tích lũy làm được mạnh nhất chi nhân, ta cũng không tin dùng chúng ta năm người chi lực, bắt không được cái này một cái Thiên Trì Mạnh Tuyên, mọi người không muốn lưu thủ rồi, cùng một chỗ đánh ra mạnh nhất công kích, đánh chết mất người này...”

Lãnh Nhược trong tiếng hét vang, cắn chót lưỡi, phún ra một ngụm máu tươi, sau đó mượn Huyết Lực đánh ra một đạo pháp thuật công kích.

Phương pháp thuật vốn tự tu luyện không sai, lại cho mượn Huyết Lực, vậy mà uy lực cao hơn một bậc.

Cũng vào lúc này, Doãn Kỳ trên mặt hiện lên một tia âm hiểm cười, đột nhiên thân hình theo trong không khí biến mất, cùng lúc đó, một đạo âm hiểm không phát ra hơi thở kiếm quang, trực tiếp đâm về Mạnh Tuyên trước mắt, bất ngờ chính là Thứ Tự Phù lực lượng.

“Các ngươi, thật đúng là có điểm hướng Chó Điên đồng dạng a, cũng thế, ta thành toàn các ngươi!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên lạnh quát to một tiếng, đã thật sự nổi giận.

“Vèo...”

Hắn bàn tay Lôi Quang chói mắt, vậy mà trực tiếp lấy tay đã đến trong hư không, cứng rắn sinh giạt một bóng người đi ra, bất ngờ chính là vẻ mặt kinh hoảng Doãn Kỳ, hắn vốn muốn mượn Thứ Tự Phù tàng hình lực lượng, ám sát Mạnh Tuyên, lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên thần niệm cường đại, hắn căn bản ẩn giấu không được thân hình, ngược lại bị Mạnh Tuyên mượn cơ hội này, một phát bắt được cổ tay của hắn, đưa hắn tách rời ra.

“Oanh...”

Lãnh Nhượng uy lực gấp bội pháp thuật công kích đánh đi qua, mà Mạnh Tuyên trực tiếp thuận thế đem Doãn Kỳ chặn trước người, ngăn cản đạo này pháp thuật.

Trong chiến đấu, bị người một thanh kéo dừng tay cổ tay, là một kiện phi thường chuyện đáng sợ.

Nhất là, Doãn Kỳ mặc dù trong nội tâm lại ngạo, không thừa nhận cũng không được, Mạnh Tuyên cận chiến thực lực mạnh hơn chính mình.

Tại Mạnh Tuyên bắt được cổ tay hắn thời điểm, hắn vội vàng cánh tay run lên, cả đầu cánh tay, lập tức rung động lắc lư trên trăm xuống, vô số đạo nhỏ bé lại kiên cường dẻo dai chân khí khí lưu bắn đi ra, muốn đem Mạnh Tuyên cầm lấy tay của mình run khai, thật không nghĩ đến, Mạnh Tuyên năm ngón tay như câu, dùng sức một khẩu trừ, vậy mà trực tiếp đâm vào cơ thể của hắn bên trong, trực tiếp giữ ở xương cốt.

Rồi sau đó Mạnh Tuyên liền đưa hắn kéo đi qua, chặn Lãnh Nhượng pháp thuật công kích trước.

Lãnh Nhượng kinh hãi, vội vàng thu về đã đánh đi ra ngoài pháp thuật, nhưng sự tình biến hóa phát sinh quá nhanh, hắn mặc dù tại trong thời gian ngắn thu hồi đại bộ phận công kích, vẫn có một bộ phận công kích đánh vào Doãn Kỳ trên người, một ngụm máu tươi cuồn phun.

“Tới a!”

Đã ngăn được đạo này pháp thuật công kích về sau, Mạnh Tuyên một tiếng hét to, dùng sức hồi kéo.

Doãn Kỳ kinh hãi, trong nội tâm tự nhiên minh bạch, bị Mạnh Tuyên kéo đã đến trước người lúc, là toi mạng kết cục.

“Vào...”

Không bao giờ nữa làm đa tưởng, Doãn Kỳ một thân chân khí cuồn mạnh vọt qua.

Không phải đánh hướng Mạnh Tuyên, mà là tập đã đến chính mình cánh tay phải các đốt ngón tay chỗ, bỗng nhiên nổ bung.

“Phốc ”

Máu tươi sụp đổ tung tóe, Doãn Kỳ cánh tay theo các đốt ngón tay mà đoạn, Mạnh Tuyên trong tay chỉ còn một đoạn đoạn tí.

Mà một cánh tay Doãn Kỳ, cũng tốt xấu thoát được tánh mạng, chật vật sau tháo chạy, dưới mặt đất hiem khóc khóc trôi đầy đất máu tươi.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên đem đoạn tí ném xuống đất, một cước đạp toái, rồi sau đó lông mi ngưng tụ sát cơ, chủ động hướng năm người đánh tới.

“Liều mạng với người...”

Doãn Kỳ kết cục, đau nhói còn lại mấy thân kinh người, sắc mặt đại biến ở bên trong, cùng một chỗ đã phát động ra mạnh nhất công kích.

Bọn hần đã nhìn ra, Mạnh Tuyên người này, tâm ngoan thủ lạt, cùng hần là địch, bị hần bắt được một điểm cơ hội, sẽ thống hạ sát thủ, quả nhiên là một điểm tình cảm cũng không giăng, trước trước Yên Xảo Xảo, hiện tại Doãn Kỳ, đều là ví dụ.

“Oanh” “Oanh” “Oanh ”

Một hồi hỗn loạn triển khai, mỗi người đều ra toàn lực, tại đây rộng lớn trong thông đạo đại chiến.

“Oanh, dùng năm đánh một, quá cháu, ta Cực Ác Tiểu Long Vương đến rút dao tương trợ...”

Đúng lúc này, bên cạnh một cái thông đạo trong, một người bóng đen, khiêng một đầu Phương Thiên Họa Kích, trượt đất đi ra, nhìn thấy như vậy một hồi đại chiến, lập tức con mắt tỏa ánh sáng, một tiếng hét to, liền vung vẩy Phương Thiên Họa Kích vọt lên, cùng Mạnh Tuyên đủ đầu năm đại cao thủ.

“Cực Ác Tiểu Long Vương?”

Mọi người đều kinh hãi cả kinh, đều nghe nói qua cái này

cuồng nhân.

Mạnh Tuyên ngược lại là vui lên, kêu lớn: “Đa tạ!”

“Ba ba...”

Hai chương liên quan Tam Thập Tam Kiếm, ngưng tụ vô tận
Lôi Quang, trực tiếp đem cái này 30 trọng thông đạo đều bao
trùm. (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 184 : Võ Cuồng Kiếm Sĩ

Chương 184: Võ Cuồng Kiếm Sĩ

Đã có Cực Ác Tiểu Long Vương chia sẻ đi bộ phận áp lực, Mạnh Tuyên quyết định đột thi ra tay ác độc, đánh chết mắt một người trong đó, tốt thoát khỏi dây dưa.

Lôi Quang lóe lên, đẩy lui chính đang thi triển pháp thuật Yên Xảo Xảo, lại dọa chạy ở bên cạnh đi đánh xì dầu Mạc Tương Đồng, vung tay lên, hướng về Doãn Kỳ trao tới, Doãn Kỳ chỉ thấy chân động, không chút nghĩ ngợi liền toàn lực chạy thực mạng, hoàn toàn không dám để cho Mạnh Tuyên cận thân, Lãnh Nhược thấy thế, vội vàng hai tay hoa hu, tề lên một tòa hắc sắc tiêu đỉnh, trực tiếp hướng về Mạnh Tuyên đánh tới, muốn cho Doãn Kỳ giải vây.

“Muốn giúp bề bọn? Vậy ngươi tới a!”

Mạnh Tuyên lệ quát một tiếng, quay người một quyền đập vào Tiêu Đỉnh bên trên.

“Bành...”

Tiêu Đỉnh thiệu Linh quang bị Mạnh Tuyên một quyền này nên rồi đột nhiên đại chấn, lung la lung lay, tựa hồ tức làm mất đi không chế.

Lãnh Nhược giật mình phía dưới, vội vàng cầm bọc lên pháp khí, muốn đem Tiêu Đỉnh dẫn hồi trong cơ thể, đồng thời chính mình quay người bỏ chạy.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên dĩ nhiên vận dụng sấm đánh hư không tăng tốc pháp, thân hình tránh đến, đồng thời cánh tay tăng vọt, trao ở tay phải của hắn cánh tay, Lãnh Nhược hơi giật mình, cũng muốn học Doãn Kỳ đoạn tí chạy trốn, lại không nghĩ Mạnh Tuyên đã ăn hết một lần thiếu, bắt được hắn cánh tay về sau, thân hình lập tức cùng gần, tay kia trực tiếp giữ ở cổ của hắn, đầu ngón tay phát lực, nắm xương

cổ.

“Có bản lĩnh người đem cổ đã đoạn?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, ánh mắt cùng kinh hoàng Lãnh Nhược đối với lại với nhau.

“Lãnh sư huynh...”

Doãn Kỳ bọn người kêu to, muốn tiến lên cứu viện.

Nhưng mà Cực Ác Tiểu Long Vương đã gia nhập chiến đoàn, thực lực của hắn, lại há lại cho người khác bỏ qua?

Phương Thiên Họa Kích vung lên, ngấp trời kinh khí tuôn ra, trực tiếp đem sở hữu muốn tiếp cận người đẩy lui rồi.

Mạnh Tuyên tắc thì níu lấy Lãnh Nhược đột nhiên tử. Thông suốt địa quay người lại. Đem Lãnh Nhược lắc tại này Cù Mặc Bạch hóa đi ra. Phong bế cả cái thông đạo Thanh Sơn bên trên, sau đó hai đám uẩn gỡ mìn quang, dưới chân dùng sức đạp lên mặt đất, âm âm vọt tới.

“Không tốt...”

Lãnh Nhược kinh hãi, lần nữa đem cái kia Tiểu Đỉnh thanh toán đi ra, ngăn cản trước người.

“Oanh” “Oanh” “Oanh” “Oanh” “Oanh”

Mạnh Tuyên tay năm tay mười, liên tục ném ra mười quyền.

Cái kia Tiểu Đỉnh tại chống được thứ tư quyền lúc, cũng đã nhịn không được rồi. Linh quang bị đánh tan, đỉnh thân cũng hiện ra vết rạn.

Thứ năm quyền lúc, Tiểu Đỉnh trực tiếp toái mất, hóa thành trên đất bã vụn.

Nhưng Mạnh Tuyên quyền vẫn còn tiếp tục về phía trước đập tới, không qua thừa nhận tay đâm, nhưng lại Lãnh Nhược.

“Oanh...”

Mười quyền đánh qua, Lãnh Nhược dĩ nhiên miệng phun máu tươi, hai mắt tan rã, như một nát túi đồng dạng co quắp ngã xuống đất.

Mà phía sau hắn ngăn ở trong thông đạo Thanh Sơn, cũng bị Mạnh Tuyên mượn thân thể của hắn. Cho làm bề, lộ ra một cái thông đạo.

“Mạnh Tuyên!”

Doãn Kỳ cùng Yên Xảo Xảo kinh hãi. Trục tiếp té lên mạnh nhất pháp thuật, hướng Mạnh Tuyên kích đi qua, mà ngay cả Mạc Tương Đồng cùng Tiểu Lăng Mục cũng trong lòng không khỏi bốc lên hơi lạnh, bị vừa rồi một màn kia kinh ngây dại, một cỗ ý sợ hãi khóa lại tâm thần, một chút do dự về sau, đi theo xông lên.

“Mạnh như vậy?”

Cực Ác Tiểu Long Vương Phương Thiên Họa Kích vừa thu lại, lui ở một bên, không có lại ngăn trở những người này, ngược lại có phần cảm thấy hứng thú nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mà Mạnh Tuyên, chân đạp Thiên Thê bộ pháp, nắm giữ Thiên Cương Lô Pháp, mang theo ngạt trời sức lực lớn, hướng Doãn Kỳ bọn người phóng đi.

“Oanh...”

Bốn người đều lui, bọn hắn tập trung lực lượng một kích, vậy mà cũng làm sao gì Mạnh Tuyên không được.

Cực Ác Tiểu Long Vương thấy thế, tắc thì con mắt sáng rõ, lộ ra vẻ mừng như điên chỉ sắc, đột nhiên vùng kích hướng Mạnh Tuyên lao đến, kêu lên: “Oanh, người cái thằng này lấy mạnh hiếp yếu, khi dễ người ta năm cái, ta Cực Ác Tiểu Long Vương đến đây chiến ngươi...”

“Ta thao, cái thằng này cái gì tạt xấu à?”

Mạnh Tuyên không khỏi ăn hết kinh, phát giác được hắn Phương Thiên Họa Kích lực lượng khủng bố, không cảm đi tay không đón đỡ, trục tiếp triệu nổi lên Tam Thập Tam Kiếm, uẩn lực hoành kích, cùng Phương Thiên Họa Kích đâm vào

một chỗ.

Ầm ầm trong nổ vang, một tiếng chấn người màng tai âm lưu động ra, kích động khí lưu thậm chí đánh tan trong thông đạo một phương pháp trận, trực tiếp đem thông đạo đánh ra mạng nhện trạng văn lạc, khối khối mảnh vỡ rơi xuống.

“Ha ha, quả nhiên là cái đối thủ tốt, lại đến ăn ta một kích...”

Cực Ác Tiểu Long Vương gặp Mạnh Tuyên đã ngăn được toàn lực của mình một kích, cảm thấy hưng phấn, lần nữa cảm kích vọt tới.

Mạnh Tuyên không làm sao, đành phải giữ vững tinh thần, tiếp được công kích của hắn, trong nội tâm kỳ thật không làm sao vô cùng.

Cái này cái gì Tiểu Long Vương quả thực là cái tên điên, hết lần này tới lần khác còn là một cường muốn chết tên điên, chính mình phải đem hết toàn lực mới có thể ngăn dưới công kích của hắn, bị hắn quán lên về sau, ngoại trừ đại chiến một hồi, quả thực không có phương pháp khác.

“Đa tạ Tiểu Long Vương tương trợ, chư vị sư huynh đệ, chúng ta mượn cơ hội cầm xuống Mạnh Tuyên...”

Doãn Kỳ hét lớn, cánh tay trái lấy một thanh kiếm đi ra, hét to trong gia nhập chiến đoàn, kiếm quang y nguyên sắc bén.

Còn lại Yên Xảo Xảo, Tiểu Lăng Mục, Mạc Tương Đồng mấy người thấy thế, lại quả thực có chút do dự.

“Mà thôi, ta mới không cùng cái này hai cái tên điên đấu...”

Yên Xảo Xảo dẫn đầu làm hạ quyết định, bỗng nhiên thân như khói nhẹ, hướng về bị Mạnh Tuyên đánh ra chính là cái kia đại động tháo chạy, vậy mà cái thứ nhất lên, thoát ly phiền chiến trường này, xoáy và Mạc Tương Đồng cũng đi theo lên, không chút do dự.

Tiểu Lăng Mục cũng cười lạnh một tiếng, vút xuống Doãn Kỳ, theo sát lấy chạy đi.

Doãn Kỳ đại hận, nhưng ở gia nhập chiến đoàn về sau, mặt

gặp Mạnh Tuyên cùng Cực Ác Tiểu Long Vương hai người ác đấu trong kích phát kinh phong, cũng hiểu được áp lực vô cùng lớn, khá tốt hai người này không có châm đối với chính mình, lẫn nhau đều muốn chú ý lực đặt ở đối với phương trên người, chỉ cảm thấy nếu là bọn họ đánh ra sức lực lớn hướng chính mình hơi chút nghiêng, chính mình thì có ngăn cản không nổi cảm giác, cũng gấp bẻ bọn mượn cơ hội nhảy ra chiến đoàn.

“Lãnh sư huynh, ta mang người đi...”

Doãn Kỳ ôm lấy thân thể rách rưới, chỉ còn một hơi treo Lãnh Nhược, cũng khoan thành động mà đi.

“Ha ha, tựu thừa hai người chúng ta rồi, vừa vặn đấu bên trên một hồi...”

Cực Ác Tiểu Long Vương cười to, Phương Thiên Họa Kích đánh ra vô số diệu lấy, hướng về Mạnh Tuyên đâm tới.

“Người là cái tên điên a?”

Mạnh Tuyên giận dữ, một bên hóa giải Phương Thiên Họa Kích công kích, một bên gầm lên.

“Tùy người nói như thế nào? Không qua tóc trắng người là ai? Ta như thế nào cho tới bây giờ chưa nghe nói qua người?”

Cực Ác Tiểu Long Vương ác trong chiến đấu, dường như đối với Mạnh Tuyên sinh ra hứng thú thật lớn, nghe ngóng khởi chi tiết rồi.

“Ta chính là Thiên Trì Mạnh Tuyên, người muốn đánh, chúng ta ly khai Kỳ Bàn lại đánh như thế nào?”

Mạnh Tuyên hét lớn. Gấp tư thoát thân diệu kế.

“Thiên Trì Mạnh Tuyên?”

Cực Ác Tiểu Long Vương ra tay hơi trì hoãn. Kinh hô một tiếng. Xoáy và ra tay mạnh hơn rồi.

“Người là Thiên Trì đệ tử? Cái kia càng cùng với người đánh một hồi rồi, thúc thúc ta chính là bị các người Thiên Trì Tứ

trường lão tiêu diệt!”

“Lại vẫn có cừu oán?”

Mạnh Tuyên cười khỏ, lúc này hắn cũng ần ần nghĩ tới, nhà mình Tử Sắc Tài Khí bốn trường lão bên trong khí trường lão chi tử, giống như xác thực là theo cực ác hung biến bên kia thế lực có chút quan hệ, không chuẩn là cái này Cực Ác Tiểu Long Vương tương ứng thế lực rồi.

“Ồ? Các người ngược lại là đầu não nhiệt...”

Trận này đại chiến, đưa tới vô số tu sĩ, không qua xa xa nhìn thoáng qua. Phát hiện hai người này chỉ là tại ác đầu, lại không có cái gì tranh đoạt bảo vật về sau, liền lại lặng yên lui đi, chỉ có một mặc áo gai người, thấy được trong chiến đấu một đầu tóc trắng, biết là Mạnh Tuyên ở chỗ này, liền bước nhanh tới, chứng kiến trận này đại chiến về sau, càng xem con mắt càng sáng.

“Kiếm Thập Tam? Người tự ở bên cạnh như vậy nhìn xem?”

Mạnh Tuyên kêu lên, bị Cực Ác Tiểu Long Vương quần có chút đau đầu. Nghĩ kéo cái giúp đỡ cùng một chỗ làm hắn.

Bằng thực lực của mình làm cái thằng này, Mạnh Tuyên xem chừng. Dù thế nào cũng phải chiến đến ngàn chiêu bên ngoài, mới có thể phân ra thắng bại!

“Ta hiện tại gọi Kiếm Thập Tứ!”

Kiếm Thập Tứ rất nghiêm túc nhắc nhở Mạnh Tuyên.

“Con mẹ nó, Kiếm Thập Tứ, ra tay giúp ta!”

Kiếm Thập Tứ trên mặt lộ ra một vòng mỉm cười, trầm giọng nói: “Tốt!”

Một kiếm ra tay, kiếm quang nhất thời chiếu sáng khắp thông đạo.

Mạnh Tuyên cùng Kiếm Thập Tứ liên thủ, lập tức đem Cực Ác Tiểu Long Vương đặt ở dưới phong.

Nhưng cái này Cực Ác Tiểu Long Vương lại không có chút nào ý sợ hãi, ngược lại cười ha ha, kêu lên: “Thoải mái! Bồn vương rất lâu chưa từng như vậy nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa đánh một trận, tại ta chứng kiến Đông Hải tiên môn Chân Khí cảnh trong cao thủ, lúc này lấy các ngươi hai người vi tôn!”

Nói xong Phương Thiên Họa Kích vung vẩy càng thêm hung mãnh, điểm một chút kích ảnh, bao phủ cả tòa thông đạo, hung uy ngập trời, liền giống như một đầu Nộ Long, ngạnh kháng ở Mạnh Tuyên Lôi Pháp cùng Kiếm Thập Tứ kiếm quang, trong lúc nhất thời tầm đó vậy mà áp chế không dưới.

Kiếm Thập Tứ gia nhập chiến đoàn bên trọng, cũng là càng chiến con mắt càng sáng, cùng Cực Ác Tiểu Long Vương không sai biệt lắm, chiến ý cuồng thăng.

Chiến hơn hai mươi chiêu, hần đột nhiên vèo một kiếm, hướng Mạnh Tuyên đâm đi qua.

Mạnh Tuyên vội vàng đánh ra Lôi Quang, đem một kiếm này ngăn rồi, kêu lên: “Ngươi làm gì?”

Kiếm Thập Tứ cười nói: “Dùng ba người chúng ta thực lực, bất cứ người nào đều đánh không lại mặt khác hai cái, dùng hai đánh một có ý gì? Ba người hỗn chiến, mới có thể có chút ít tư vị...” Nói xong lại là một kiếm hướng Mạnh Tuyên đâm đi qua.

Những lời này nói Cực Ác Tiểu Long Vương cũng là cảm thấy hưng phấn, kêu lên: “Nói không sai, quả thật tri kỷ!”

Đang khi nói chuyện, cũng là rầm rầm lưỡng kích, một đâm Mạnh Tuyên, một đâm Kiếm Thập Tứ.

“Cái này hai cái vương bát đản, một cái là cuồng nhân, một cái là si nhân, theo chân bọn họ đấu, sẽ đem ta hại chết...”

Mạnh Tuyên có chút dở khóc dở cười, Thiên Cương Lôi Pháp bỗng nhiên tăng lên tới mạnh nhất, oanh được một tiếng, đầy trời Lôi Quang trực tiếp đánh hướng về phía Cực Ác Tiểu Long Vương cùng Kiếm Thập Tứ hai người, đôi mắt loại này nhan sắc hiện ra màu đỏ sậm Lôi Quang, tuy là hai người này cũng không khỏi không chân khí phòng thủ trước người bảo vệ bản thân, tạm lui hai bước, nhưng sau khi ngưng tụ nổi lên

lực lượng cường đại, muốn lại hướng Mạnh Tuyên công tới.

Lại không nghĩ Mạnh Tuyên mượn một kích này bức lui hai người bọn họ, vậy mà vèo một tiếng, Thiên Thê bộ pháp triển khai, lóe lên lại lóe lên, dĩ nhiên đi tới chặn đường Đại Sơn trước, rầm rầm hai quyền đập vào trên núi, trực tiếp đã phá vỡ một cái cang lớn động đi nha.

“Phi, thật tốt một cái cơ hội, cái thằng này không hiểu võ chi chân lý, vậy mà lên!”

Cực Ác Tiểu Long Vương ngẩn ngơ, hướng trên mặt đất nhỏ nước miếng, khinh bỉ nói.

“Ai, nói không sai!”

Kiểm Thập Tứ cũng tiếc hận thở dài, lắc đầu.

“Chúng ta hai người tiếp tục?”

Cực Ác Tiểu Long Vương nghiêng qua Kiểm Thập Tứ liếc.

Kiểm Thập Tứ nở nụ cười, rút kiếm nói: “Chính có ý đó...”

Cực Ác Tiểu Long Vương nghe vậy hét lớn, lập tức cầm kích công đi qua, Kiểm Thập Tứ cũng là kiếm quang đại thịnh, cùng hấn ác đấu lại với nhau. (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 185 : Cứu cùng không cứu

Chương 185: Cứu cùng không cứu

Mạnh Tuyên đã vượt qua Cù Mặc Bạch cản ở trên đường Đại Sơn, tiếp tục đi về phía trước, lại phát hiện phía trước mịt mù mịt mù, căn bản không biết Cù Mặc Bạch truy đuổi thạch quy, chạy đi nơi nào, mà lúc này chỗ, cũng là khắp nơi đều là tường đồ, tĩnh mịch cổ quái, không biết người ở chỗ nào, tại đây thậm chí liền như dạng con đường cũng không có, chỉ có thể tung nhảy tiến lên, tùy thời có khả năng ngã vào phía dưới hư vô trong bóng tối.

“Ồ, trên mặt đất có vết máu...”

Mạnh Tuyên cẩn thận quan sát, rất nhanh tựu trên mặt đất phát hiện lúc dứt lúc nổi vết máu.

Hắn rất nhanh tựu suy nghĩ cẩn thận rồi, cái này tất nhiên là bị chính mình đã thương Lãnh Nhược trên người vết máu, Doãn Kỳ đào tẩu lúc mang lên hắn, lại không có phát hiện Lãnh Nhược trên người máu tươi rơi vãi trên mặt đất, lại cho mình chỉ rõ phương hướng.

“Những người này nên cùng Cù Mặc Bạch có liên hệ phương pháp, đuổi kịp bọn hắn, hơn phân nửa có thể tìm được Cù Mặc Bạch...”

Mạnh Tuyên trong lòng hiểu ra, triển khai cực tốc, về phía trước đuổi tới.

Chạy đi vài chục trượng, vượt qua một chỗ ngoặt khẩu, Mạnh Tuyên không khỏi ngẩn ngơ.

Lại thấy phía trước một chỗ thạch cung trong, Thanh Nghiêu sư huynh muội cùng một thiếu niên áo bào tro đại chiến, hét to kinh phong kích động thạch cung, dù là thạch cung trong có pháp trận thủ hộ, cũng đã đánh ra đạo đạo vết rách. Cái này tòa thạch cung, bên trong tồn tại rất nhiều pháp trận di tích,

thoạt nhìn cũng từng có một phương đại trận thủ hộ, chỉ là đã bị phá hủy rồi, theo dấu vết đến xem, đã bị phá hủy đã lâu rồi.

Thạch cung ở giữa, một vũng Hoàng Tuyền ồ ồ chảy ra, lại dọc theo một cái lối nhỏ rơi xuống thạch ngoại cung hư không trong bóng tối.

Tại Hoàng Tuyền bên cạnh, lại mọc lên một cây dài ước chừng một thước Tiểu Thảo, chập chờn sinh huy. Linh quang tứ tán. Nhưng Mạnh Tuyền tại thấy được cái kia gốc Tiểu Thảo thời gian. Không khỏi nhú mày, cái kia gốc Tiểu Thảo, chợt nhìn tựa hồ là một cây hiếm thấy bảo dược, nhưng cần thận đi cảm ứng, lại có thể phát hiện nó Linh quang về sau, có mờ mờ ảo ảo tà ác khí tức, phảng phất oan hồn đồ vào đi ra.

Thanh Nghiêu sư huynh muội cùng thiếu niên áo bào tro kia, thậm chí nghĩ đoạt đến Tiểu Thảo phụ cận. Chính đấu kịch liệt, Thanh Nghiêu tay cầm một thanh ngân thương, toàn thân che kín lân mịn, như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện đó là một thanh Ngân Lân Long thương, mũi thương theo Long miệng phun ra, dữ tợn đáng sợ, thiên có chút thần thánh hơi thở tức. Mà Sở Tiêu Tiêu hiển nhiên không sợ trường cận chiến, nhưng nàng lập ở bên cạnh, thi triển đủ loại pháp thuật. Trợ giúp Thanh Nghiêu, giáp công thiếu niên áo bào tro.

Thiếu niên áo bào tro lại không một đôi tay. Vung vẩy năm đấm, khí thể đóng mở, một quyền nện khai đấm về chính mình mặt Long thương, một quyền đánh tan Sở Tiêu Tiêu hướng sau lưng mình đánh tới băng tinh bày mũi tên, tuy nhiên lấy một địch hai, lại cùng hai người này chiến cái lực lượng ngang nhau.

Khi bọn hấn bên người, dù sao lấy năm bảy tám cái tu sĩ thi thể, máu tươi ồ ồ chảy xuôi, hiển nhiên chính là đến đây tranh đoạt cái kia gốc bảo dược, lại cuối cùng nhất đưa mệnh, chỉ là không biết là bị trong bọn họ ai đánh chết.

“Hà?”

Mạnh Tuyền chạy như điên mà đến, không có thu liễm trên người chiến ý, cái kia Thanh Nghiêu sư huynh tức thì đã nhận ra, sắc mặt không khỏi trầm xuống.

“Sở sư muội, lại có đại địch đến đây, không thể sẽ cùng người

này kẹp quần, thỉnh động Vương Chỉ lực lượng, trấn áp hã a!”

Sở Tiêu Tiêu nghe xong, lập tức gật đầu đáp ứng, đem Vương Chỉ mời đi ra.

“Ngô Vương ở trên...”

Sở Tiêu Tiêu tới động Vương Chỉ lực lượng lúc, lập tức có một loại bá khí không ai có thể ngự lực lượng bao phủ cả tòa thạch cung.

Chung quanh trong không khí, đều ẩn hiện một bộ vạn dân triều bá hư ảnh, đúng là Vương Chỉ lực lượng chiếu rọi.

Cái này đạo lực lượng ôn hòa, đôn hậu, không bằng Trảm Nghịch Kiếm trong lúc ấy Hắc Mộc núi Tín Ngưỡng Chi Lực như vậy tàn bạo, nhưng to lớn lại không biết còn hơn Hắc Mộc núi Tín Ngưỡng Chi Lực gấp bao nhiêu lần, ngưng tụ trên không trung, mệnh mệnh ngưng đọng, khôn cùng vô tích, hoàng uy hiệp phục Thiên Địa.

Vương Chỉ phía trên Tín Ngưỡng Chi Lực vừa ra, liền giống như một phương đại ấn, trực tiếp hướng thiếu niên áo bào tro áp tới.

“Vạn dân Tín Ngưỡng Chi Lực...”

Mạnh Tuyên con mắt cũng ngưng trọng lên, loại lực lượng này, tuyệt không dung người khinh thường.

Tại hã xem ra, cái này thiếu niên áo bào tro nguy vậy!

Nhưng không ngờ, tro pháo thiếu niên thấy thế, đột nhiên lui về phía sau ba trượng, quát lạnh nói: “Tín Ngưỡng Chi Lực, huy hoàng Thiên Uy, mệnh mệnh cuộn cuộn Cửu Thiên, nói là làm ngay, vĩnh viễn trấn nhân gian... Nhưng ngươi, có thể trấn phàm nhân, trấn được ta sao?” .

Hét to trong tiếng, hã đột nhiên tay phải ở trái tim vị trí vẽ một cái, rồi sau đó chân khí dẫn động, vậy mà cắn răng, theo trọng cơ thể điều bốn đoàn tươi đẹp máu đỏ tinh hoa đi ra, trực tiếp vung hướng về phía không trung.

“Bành” “Bành” “Bành” “Bành ”

Bốn đoàn huyết dịch nổ bung, ẩn chứa cường đại sinh cơ cùng lực lượng thần bí, trong lúc nhất thời trong không khí vậy mà tản mát ra trận trận hương thơm khí tức, trên không trung một hồi vạn vạn biến hóa, lại hóa thành bốn chỉ Thần Thú, một chỉ Huyền Vũ Quy, một đầu Bạch Hổ, một đầu Thanh Long cùng với một chỉ Huyết Phượng, bốn chỉ Thần Thú trông rất sống động, âm ỉ vang lên, hung uy ngập trời, liền giống như thật sự có tánh mạng.

“Đem cái kia cái gọi là Thiên Uy, phá vỡ cho ta!”

Thiếu niên áo bào tro hét lớn, bốn chỉ Thần Thú trên người, lập tức hung uy đại thịnh, đón tự Thiên Cung sa sút ở dưới Tín Ngưỡng Chi Lực đụng phải đi lên.

“Bành...”

Lưỡng đạo lực lượng đụng vào nhau, lập tức chôn vùi, tạo thành một loại màu đỏ như máu khí lưu, một vòng một vòng kích động ra.

Thạch cung kịch liệt lắc lư một cái, rõ ràng chứng kiến, trên thạch bích pháp trận đi theo mơ hồ thoáng một phát, dường như có tiêu di dấu hiệu.

Nhưng mà cũng đúng lúc này, cái này trong không khí Tín Ngưỡng Chi Lực cùng với thần bí huyết dịch, đột nhiên bị một cổ lực lượng thần bí dẫn dắt, thẳng hướng lên trời cung chỗ cao bay đi, trong lúc giật mình biến mất không thấy gì nữa, không biết phi đi nơi nào.

“Vậy mà cũng là vượt ra khỏi Chân Khí cảnh lực lượng?”

Mạnh Tuyên hút miệng hơi lạnh, tuyệt đối không nghĩ tới hội thấy như vậy một màn.

Cái kia Vương Chi lực lượng, kỳ thật cũng đã là vượt ra khỏi Chân Khí cảnh giới một loại sức mạnh, thật không nghĩ đến, thiếu niên áo bào tro kia đem máu của mình hất tới không trung, vậy mà cũng phóng xuất ra vượt qua Chân Khí cảnh giới lực lượng, theo khí cơ bên trên xem, dường như so Vương Chi lực lượng còn cường đại hơn. Cái kia huyết mạch mạnh,

đã xa xa vượt ra khỏi Mạnh Tuyên dự kiến rồi, tuyệt không phải người bình thường.

“Chẳng lẽ là... Ma huyết?”

Sở Tiêu Tiêu nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi ngẩn ngơ.

Nàng tựa hồ không nghĩ tới, một mực mọi việc đều thuận lợi Vương Chi, vậy mà vào lúc đó bị thiếu niên áo bào tro dùng huyết dịch phá vỡ rồi.

“Bành...”

Thiếu niên áo bào tro thi triển huyết dịch bí thuật về sau, thừa dịp Sở Tiêu Tiêu phân thần, bỗng nhiên chạy tới, một quyền oanh ra.

Cái kia Thanh Nghiêu sư huynh kinh hãi, vội vàng tới ngăn trở. Nhưng mà thiếu niên áo bào tro thật sự quá nhanh. Quá đột ngột. Tức thì từ bên cạnh hắn đoạt lấy, một quyền kinh thiên, trong chốc lát tiếng sấm long long, chấn động hư không, thẳng hướng Sở Tiêu Tiêu đánh tới.

Sở Tiêu Tiêu kinh hãi, vội vàng hai tay kết ấn, trước người để xuống một đạo cấm chế.

Nhưng mà nàng vội vàng kết ấn, thì như thế nào tiếp được một quyền này?

“Bành” một tiếng. Cấm chế bị đánh tan, vô tận tay đâm hướng nàng tuôn ra mà đến.

Vào lúc đó, trên người nàng pháp bào có mấy cái chữ cổ bay ra, bày ra một đạo kỳ quái cấm chế, tiêu di đại bộ phận tay đâm, nhưng dù là như thế, nàng cũng chịu không nổi còn thừa tay đâm oanh kích, thân hình như điều đứt dây đã bay đi ra ngoài.

“Công chúa?”

Cái kia Thanh Nghiêu sư huynh kinh hãi, muốn tới cứu viện, nhưng thiếu niên áo bào tro đã thừa cơ xông về phía trước. Hướng hắn tấn công mạnh.

Sở Tiêu Tiêu thân thể không bị không chế bay ra, vậy mà thẳng hướng lên trời cung phía dưới Hắc Âm hư không rơi đi. Chỉ bị hù nàng lập tức kinh kêu lên, người trên không trung, nhưng không cách nào cuời gió, vung vẩy hai tay, lại căn bản bắt không được bất luận cái gì mượn lực chỗ.

Đang hoảng sợ, lại chợt thấy thạch cung đối diện một chỗ trên đài cao, một thiếu niên tóc trắng chân đạp Lôi Quang mà đến, thân hình nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, ngay lập tức tới, thân hình giống như là chim nhận đuổi theo nàng rơi xuống, một phát bắt được cánh tay của nàng, tay kia nắm chặt lấy thạch cung bậc thang.

Sở Tiêu Tiêu sống sót sau tai nạn, hoảng hoảng thần, hướng cứu nàng chỉ nhân nhìn lại, lập tức cảm thấy có chút quen mắt, lại nhìn cái kia cái mũi con mắt, lập tức nhận ra chính là tại Kỳ Bàn đệ nhị trọng cửa vào cùng nàng nổi lên tranh chấp người, trong nội tâm không khỏi bay lên một hồi chán ghét cảm giác.

“Là người cái này ác nhân? Mau buông ra...”

Sở Tiêu Tiêu há miệng tự nổi giận quát, nhưng nói một nửa, lại không tự chủ được đem dưới nửa câu nuốt xuống.

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến chính mình vẫn còn giữa không trung treo, cái này ác nhân bung ra tay, chính mình có thể tự ngã vào Hắc Âm trong hư không rồi.

Mạnh Tuyên tự nhiên minh bạch ý của nàng, cười lạnh một tiếng, nói: “Người không cần lo lắng cho ta thả người ra, ta cứu người, là vì người tuy nhiên ngu xuẩn, tốt xấu còn biết thấy việc nghĩa hăng hái làm, đáng giá ta một cứu, đương nhiên, cũng đã làm cho cứu lúc này đây!”

Nói xong hất lên tay, đem nàng nhấc lên, hướng thạch cung trong ném tới.

Lực lượng dùng không nhẹ, Sở Tiêu Tiêu trực tiếp phía sau lưng đâm vào trên thạch bích, thân thể mềm mại ở trong xương cốt đều ba ba vang lên vài tiếng.

Mạnh Tuyên xoay người nhảy lên bệ đá, cũng không nhìn nữa Sở Tiêu Tiêu liếc, trực tiếp hướng về một cái phương hướng đi

đến.

Thạch cung bên trái một cái thông đạo chỗ, có một ít vết máu, Mạnh Tuyên tại phân biệt vết máu thương diện khí tức, có phải hay không Lãnh Nhược.

Xác định chính mình truy tung phương hướng không có xuyên về sau, hắn liền định ly khai, đối với cái này ba người tranh đoạt cái kia gốc bảo dược, hắn thật sự đề không nổi cái gì hứng thú, cái loại này tà ác khí tức lại để cho hắn rất không thoải mái, thậm chí có loại muốn hủy diệt cảm giác.

“Người...”

Sở Tiêu Tiêu chỉ cảm thấy thân thể kịch liệt đau nhức, cốt cách tựa hồ cũng gãy ra rồi, vô ý thức tự nghĩ phát tác, nhưng bỗng nhiên liếc thoáng nhìn Thanh Nghiêu sư huynh cùng thiếu niên áo bào tro tình hình chiến đấu, lập tức đã quên trong cơ thể kịch liệt đau nhức, khẩn trương một lòng đều muốn nhảy ra cổ họng.

Thiếu niên áo bào tro kia thi triển huyết dịch bí thuật về sau, dường như hồ trở nên càng hung mãnh, hai đấm kích thích đạo đạo bão tố phong, cơ hồ đem thân hình hắn cũng che đầy rồi, giống một đầu ác thú bình thường, đem Thanh Nghiêu sư huynh áp trái chi phải kém cỏi, lập tức muốn bị thua.

Nàng nóng vội phía dưới, muốn tiến lên hỗ trợ, nhưng vừa mới khẽ động, liền thân thể kịch liệt đau nhức, rất rõ ràng, vừa rồi thiếu niên áo bào tro một quyền chi lực, mặc dù lớn nửa bị nàng bảo thể ngăn lại, nhưng vẫn là chấn trong cơ thể nàng khí huyết bất ổn, nhất thời không cách nào nữa chiến rồi.

“Này, người nhanh cứu cứu sư huynh của ta...”

Sở Tiêu Tiêu bỗng nhiên vô ý thức hướng Mạnh Tuyên kêu lên, không qua mà ngay cả chính cô ta, tại nói ra những lời này về sau, đều cảm thấy có chút kinh ngạc, tựa hồ không nghĩ tới chính mình vậy mà hội hướng như vậy một cái ác nhân cầu cứu.

Không qua nói ra về sau, nàng cũng không có hối hận, cảm thấy cái này ác nhân có lẽ hội cứu sư huynh của mình.

Đã nghe được Sở Tiêu Tiêu, cái kia Thanh Nghiêu sư huynh cũng lập tức quát: “Đạo hữu giúp ta, Thanh Nghiêu chắc chắn thâm tạ!”

“Oanh...”

Thiếu niên áo bào tro kia thấy thế, cũng lập tức một đạo khí thế hung ác đã tập trung vào Mạnh Tuyên, hấn trước trước thấy được Mạnh Tuyên cứu Sở Tiêu Tiêu, nhưng không nghe thấy Sở Tiêu Tiêu cùng Mạnh Tuyên đối thoại, lại nghe được Thanh Nghiêu tiếng kêu, lập tức cho là bọn họ là cùng.

“Cơ duyên tại thiên, tu vi tại người, tất cả bằng thực lực tranh đoạt, ta dựa vào cái gì cứu?”

Mạnh Tuyên thoáng ngừng chân, hơi suy tư, liền cấp ra một đáp án, trực tiếp rời đi.

“Ha ha...”

Thanh Nghiêu sư huynh muội giật mình tại tại chỗ, thiếu niên áo bào tro kia lại bỗng nhiên phá lên cười: “Nói rất hay, ta Minh Đạo nhớ kỹ ngươi rồi!” (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 186 : Nữ Bạt táng thân hòm quan tài

Chương 186: Nữ Bạt táng thân hòm quan tài

Mạnh Tuyên không để ý đến ba người tranh đấu, cũng mặc kệ thiếu niên áo bào tro kia thắng về sau, có thể hay không đánh chết Thanh Nghiêu sư huynh muội, tại hắn xem ra, cái kia Sở Tiêu Tiêu lúc trước tuy nhiên rất ngu, không có thấy rõ chân tướng, liền đã cho rằng chính mình là buồn nôn, nhưng dù sao cũng là một khóa thiện tâm, cho nên hắn đã đụng phải, tụt cứu nàng một mạng, nhưng là tụt cứu lúc này đây mà thôi, không đáng chính mình nhiều ra tay.

Chính mình càng sẽ không nhúng tay bọn họ cùng thiếu niên áo bào tro tranh đấu, ai sống ai chết, cơ duyên quy ai, đều không phải mình cần nhắc vấn đề.

Tại thạch cung chỗ, cũng không trì hoãn thời gian gì, hắn tiếp tục theo vết máu, hướng về Cù Mặc Bạch bọn người truy tung, đoạn đường này đi theo, cảm thấy lại hơi cảm giác kinh ngạc, Cù Mặc Bạch hắn là đuổi theo thạch quy chạy trốn phương hướng cùng đi theo, mà Doãn Kỳ bọn người, thì là đuổi theo Cù Mặc Bạch mà đi, nói cách khác, cái này lộ tuyến hắn là thạch quy quyết định, dĩ nhiên là một đầu uyển kéo dài hướng lên con đường.

Thạch quy chỗ mục đích, lại như là tại Thiên Cung cao nhất trọng.

Mạnh Tuyên một đường đuổi theo, thực sự không khỏi có chút giật mình, dọc theo con đường này chứng kiến rất nhiều di tích, rõ ràng có thể nhìn ra, đây đều là một ít cường đại pháp trận cửa trước, một đạo một đạo bố tại trong Thiên Cung, có thể tưởng tượng cửa trước đều tại lúc, cái này thiên cung ở trong lạnh lạnh cảnh tượng, nhưng lúc này xem ra, lại chỉ gặp đạo đạo cửa trước đều đã bị hủy, để lại một chỗ một chỗ không trọn vẹn di tích.

Hơn nữa theo những di tích này bên trên bị hủy dấu vết đến xem, thời gian cũng có sớm có muộn, nói tóm lại, càng là ở bên ngoài cửa trước, bị hủy càng nghiêm trọng, càng là xâm nhập Thiên Cung, dấu vết càng mới lạ, tựa hồ thì ra là cái này trăm năm thời gian ở trong bị hủy.

“Hắn là đều lúc trước tiên nhập Thiên Cung các tiên bối phá vỡ hay sao?”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy. Tốc độ nhưng lại không chậm dần. Theo trên mặt đất vết máu. Một đường đuổi tới.

Ước chừng đuổi ba nén hương trái phải thời gian, hắn đã khó khăn lắm chạy tới Thiên Cung chỗ cao nhất, lại xoay mình gặp ba đạo cửa trước dựng ở thạch trên đường, hùng vĩ dữ tợn, cao ngất nhập Hắc Ám trong Thiên Cung, cũng không biết thông hướng nơi nào.

“Tính cả cái này ba đạo cửa trước, không sai biệt lắm có tám mươi đạo đi à nha?”

Mạnh Tuyên cảm thấy hiểu ra, tiếp tục đi thẳng về phía trước. Trái qua cửa trước lúc, hắn bỗng nhiên khẽ giật mình, thấy được cửa trước bên cạnh Hắc Thạch bên trên một đạo chữ viết, cái kia Hắc Thạch đều là huyền thạch, cứng rắn vô cùng, có thể cái kia chữ viết, mượt mà trôi chảy, vậy mà như là bị người lấy tay chỉ khắc lên đi.

“Lão tử cho là mình đủ ưa thích đánh bạc, nguyên lai những lão quái vật kia càng ưa thích đánh bạc, tốt. Các ngươi đã muốn đánh cuộc, lão tử tự giúp các ngươi một thanh. Ba đạo cửa trước đều đã phá vỡ, có thể hay không thành công, tự xem các ngươi cái này rót ở dưới thế nào!”

Cuối cùng ký tên, nhưng lại: Thiên Trì ba ngàn năm truyền thừa trận pháp đệ nhất thiên tài độc nhất vô nhị Diệu Cổ Thước nay Đồ Quỷ lão Tam lưu!

“Đồ Quỷ lão Tam? Là chúng ta Thiên Trì Tam trưởng lão?”

Mạnh Tuyên không khỏi kinh hãi, trong nội tâm dâng lên rất nhiều nghi hoặc.

Đồ Quỷ trưởng lão hai mươi năm trước cũng tiên nhập Kỳ

Bàn sao?

Cuối cùng này ba đạo cửa trước, đều là hấn phá vỡ hay sao?

Hấn nói đánh bạc, vậy là cái gì?

Loáng thoáng, Mạnh Tuyên cảm giác mình tiến vào Kỳ Bàn chuyện này, cũng không phải là ngẫu nhiên rồi!

Đã qua ba đạo cửa trước, Mạnh Tuyên lập tức nghe được phía trước cách đó không xa truyền đến một hồi hét to kích đấu thanh âm.

Mạnh Tuyên tại thanh âm này ở bên trong, nghe ra Doãn Kỳ hét to thanh âm, biết rõ chính mình đã tìm được địa phương, lập tức chạy tới.

Ngay tại cuối thông đạo một chỗ trên bệ đá, đang có năm người vây quanh một chỉ thạch quy ác chiến.

Năm người kia, vừa lúc Cù Mặc Bạch, Doãn Kỳ, Yên Xảo Xảo, Mạc Tương Đồng, Tiểu Lăng Mục, Lãnh Nhược nằm ở bệ đá cuối cùng một chỗ vách tường bên cạnh, vẫn không nhúc nhích, cũng không biết lúc này sống hay chết.

Xem tình cảnh này, tựa hồ là thạch quy một đường trốn đến nơi này cuối thông đạo, lại bị Cù Mặc Bạch chặn đứng rồi.

Giờ này khắc này, Cù Mặc Bạch chính hai tay kết ấn, dẫn dắt dưới đây trời Tinh Quang, khiến cho cái này vùng trời cung một góc, liền như là biến thành bầu trời đêm bình thường, đạo đạo thần bí tinh lực áp rơi xuống, trực tiếp trấn hướng thạch quy, cái kia thạch quy hiểu đến lợi hại, bốn trảo bới ra địa, tựa muốn chạy trốn, nhưng mà Cù Mặc Bạch hai mắt ngưng tụ, trong mắt hai đạo vết máu tựa hồ nhảy thoáng một phát, quỹ dị xoay tròn.

Trong không khí, bỗng nhiên xuất hiện đạo đạo màu đỏ nhạt khí lưu, liền phảng phất là dây lưng lụa bình thường, gắn vào thạch quy nối tiếp, cái kia thạch quy vung lên ngăn ngừa móng vuốt, hướng Hồng sắc khí lưu chop tới, đã dẫn phát đạo đạo Trần Văn, nhưng mà Trần Văn cùng màu đỏ nhạt khí lưu chạm vào nhau, vậy mà đột nhiên được dẫn trực tiếp bị bắn ngược trở lại, chẳng những không có phá vỡ Hồng sắc khí lưu, ngược

lại đạn chính mình một cái lão đảo.

“Hong...”

Thạch quy tức giận, phát ra Thần Ngưu gào thét, đầu hướng trong vỏ co rút lại, cả người hướng về Hồng sắc khí lưu đưng tới.

“Oanh...”

Lần này, so với nó đánh ra Trần Văn càng có lực công kích, đâm vào Hồng sắc khí lưu bên trên, Cù Mặc Bạch suýt nữa một ngụm lão huyết phun tới, sắc mặt tại thời khắc này, bạch cơ hồ trong suốt, trong ánh mắt vết máu quá nặng rồi.

“Đồng loạt ra tay trấn áp nó, ta tới bắt dưới Thanh Đồng chén nhỏ...”

Cù Mặc Bạch hét lớn, bên người bốn đại cao thủ lập tức riêng phần mình đánh ra chân khí của mình, hợp lực trấn áp thạch quy.

“Hả? Cũng không thể cho ngươi nhẹ nhàng như vậy!”

Mạnh Tuyên lúc này vừa vặn đuổi tới, vừa mới bắt gặp Cù Mặc Bạch trấn trụ thạch quy, lập tức lao đến.

Một trượng...

Hai trượng...

Ba trượng...

Tốc độ càng cầm càng nhanh, nối tiếp Lôi Quang cũng càng tụ càng cường, vô tận Lôi Quang đều bị hấn thân niệm áp súc, quay chung quanh tại hấn nối tiếp, màu đỏ sậm Lôi Quang quả thực hung uy ngập trời, kẹp lấy hấn một đường vọt tới uy thế, thẳng hướng Cù Mặc Bạch đưng tới.

Từ xa nhìn lại, hấn quả thực tựa như một đầu hình người Lôi Long, chưa tới gần, khủng bố khí tức đã làm cho lòng người ở bên trong sợ hãi.

“Lại tới nữa...”

Yên Xảo Xảo sắc mặt đại biến, xanh miết cánh tay ngọc nhẹ nhàng linh hoạt vừa vặn trái phải một phần, không gian trong vậy mà huyền hóa ra một đóa chập chờn sinh huy Thanh Liên, có chút lay động, hóa xuất ra đạo đạo ánh xanh rực rỡ, chấn Mạnh Tuyên vọt tới trên đường.

Doãn Kỳ thấy thế, cũng cắn răng, cánh tay trái huy kiếm, đánh ra một đạo hung mãnh kiếm quang.

Tiểu Lăng Mục lần này cũng không có lười biếng, miệng rộng mở ra, hộc ra một đạo kim quang, vậy mà hóa thành đạo đạo kim tuyến, ngăn đón trên không trung.

“Đều cắt ngay cho ta!”

Mạnh Tuyên hét lớn, vội xông xu thế căn bản không ngừng, vung vẩy khởi Tam Thập Tam Kiếm, kiếm quang Lôi Hải, hung uy vô địch, trực tiếp lao đến.

“Oanh...”

Thanh Liên nghiền nát, kiếm quang chôn vùi, hoành ở không trung đạo đạo kim tuyến liên tiếp đứt từng khúc.

Yên Xảo Xảo, Tiểu Lăng Mục, Doãn Kỳ ba người đồng thời phân trái phải bay rót ra ngoài, trong miệng máu tươi phun ra, vẻ mặt tái nhợt.

“Hắn... Như thế nào hội mạnh như vậy?”

Trong lòng ba người đồng thời bay lên ý nghĩ này.

Đủ loại phức tạp tâm tình cùng nghĩ cách tự không cần phải nói, nhưng có một điểm có thể để xác định, nếu như bọn hắn sáng sớm đã biết rõ Mạnh Tuyên có bức này thực lực, nhất định sẽ kiệt lực tránh cho tại Kỳ Bàn trong cùng hắn phát sinh chính diện xung đột.

Giờ này khắc này, Cù Mặc Bạch đã khó khăn lắm cướp được Thanh Đồng chén nhỏ, nhưng Mạnh Tuyên cũng đã lao đến.

“Mạc Tương Đồng!”

Cù Mặc Bạch kêu to, muốn Mạc Tương Đồng ra tay, chỉ cần hấn ngăn được Mạnh Tuyên một cái chớp mắt, lại để cho chính mình vào tay Thanh Đồng chén nhỏ là tốt rồi.

“Mạc Tương Đồng!”

Mạnh Tuyên vào lúc này, cũng bỗng nhiên mở miệng hét to.

Chỉ tranh sớm chiều, với hấn mà nói, nếu như Cù Mặc Bạch thật sự sớm đem Thanh Đồng chén nhỏ đoạt trong tay, để vào Động Thiên chiếc nhẫn, lại cướp về thì phiền toái, cho nên nhất định tự ngăn cản hấn.

“Đều đặc sao gọi lão tử làm gì vậy?”

Mạc Tương Đồng giận, hai người kia đem mình đương cái gì?

Trong tiếng rống giận dữ, hấn vỗ chính mình trên đỉnh đầu, chân khí lên đỉnh đầu phún dũng mà ra, hóa thành một đầu xoay quanh bay múa Thanh Long.

Não quy não, chính hấn cũng biết, đã đến đứng thành hàng lúc sau.

Một chốc, Cù Mặc Bạch cùng Mạnh Tuyên hai người đủ loại với tư cách, đối với chính mình lợi và hại, trong đầu phi tốc tính toán một lần.

Cũng ngay tại trong một chớp mắt, hấn làm hạ quyết định, trên đỉnh đầu Thanh Long một cái xoay tròn, âm âm hướng Cù Mặc Bạch vọt tới.

“Oanh...”

Cù Mặc Bạch đại bộ phận tinh lực đều đặt ở trấn áp thạch quy thượng diện, xuất kỳ bất ý, nhất thời bị đạo này Thanh Long đụng phải cái lão đảo.

Hấn nối tiếp hộ thể chân khí lưu chuyển, cũng không bị thương, lại cũng không thể kịp thời gỡ xuống Thanh Đồng chén nhỏ.

Cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên đã đến, đầy trời Lôi Quang hóa thành một cái đại thủ, hướng Cù Mặc Bạch vào

đầu chụp được.

“Các người hai người, lại dám âm ta?”

Cù Mặc Bạch vừa vội vừa giận, hai tay một họa, lẳng không hiện ra một tòa kỳ phong núi cao ảo ảnh, ngăn cản Lôi Quang rơi xuống.

Oanh!

Lôi Quang bàn tay lớn cùng núi cao ảo ảnh chạm vào nhau, trong lúc nhất thời chân khí gào thét, pháp lưu nghịch xông, uyển giống như nổi lên một hồi Phong Bạo.

Nhưng mà cái kia thạch quy, thực sự nhân cơ hội này, một đầu đỉnh phá vây khốn nó pháp trận, trực tiếp hướng trên thạch bích vọt tới, cái kia Lãnh Nhược ngã lệch tại thạch bích trước, vốn đang có một hơi treo, lại bị cái này hoảng hốt chạy bừa thạch quy một đầu đỉnh đi qua, trực tiếp đâm vào sau lưng trên thạch bích, “Loảng xoảng lang” một tiếng, Lãnh Nhược bị đụng nát rồi, huyết nhục mạn thiên phi vũ, uyển giống như một mảnh huyết vũ.

Sau lưng của hắn trên thạch bích, thực sự phá khai một cái động lớn, sáng ngời ánh lửa ánh đi ra.

Thạch quy không chút do dự, trực tiếp theo đại trong động chui đi vào.

“Lãnh sư huynh...”

“Mau đuổi theo thạch quy...”

Mọi người hét lớn, đều không có cùng chú ý điem.

“Vèo” “Vèo” “Vèo ”

Mấy đạo nhân ảnh, tất cả đều theo thạch động vọt lên đi vào, cái này xem xét, vẫn không khỏi ngần ngại.

Cái này sau vách đá mặt, nhưng cũng là một tòa thạch cung, so với cái khác thạch cung muốn lớn hơn rất nhiều lần, rộng gần trăm trượng, cao tựa hồ nhìn không thấy cung đỉnh, thạch cung phía bên phải, đứng thẳng một tòa pho tượng, nhưng lại một

cái phiêu nhiên muốn bay nữ tử, ngũ quan tuyệt mỹ, tay áo nhẹ nhàng, mà ở thạch cung chính giữa, lại bày đặt một cỗ Huyền Quan, vậy mà cực nóng như nung đỏ đầu khối sắt, tản mát ra chói mắt ánh sáng màu đỏ.

Mà ở Huyền Quan phía trước ba thước chỗ, một cái áo đỏ tiểu nữ hài lơ lửng mà ngồi, đánh thẳng xuất ra đạo đạo huyền diệu hào quang, theo trong quan tài, dẫn dắt ra một khóa long nhãn lớn nhỏ hạt châu, thiêu đốt khí bức người.

“Đế Nữ Bạt Táng Tăng Quan?”

Mạc Tương Đồng cái thứ nhất kêu lên, trong thanh âm đã có hưng phấn, lại có vô tận sợ hãi.

Mạnh Tuyên thấy được cái kia tản mát ra chói mắt ánh sáng màu đỏ Huyền Quan, lại nghe Mạc Tương Đồng như vậy vừa gọi, trong nội tâm cũng lập tức rung mình.

Hắn tại dùng Đại Ai Ấn đã không chế Mạc Tương Đồng lúc, theo hắn trong bụng móc ra một ít hữu dụng tình báo, trong đó là tối trọng yếu nhất, chính là có quan hệ truyền thuyết này bên trong Đế Nữ Bạt Táng Tăng Quan. (chưa xong còn tiếp...)

PS: Liên phát hai chương, tuy nhiên là còn càng, nhưng vẫn là cầu mọi người ủng hộ thoáng một phát!

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 187 : Trộm đan người

Chương 187: Trộm đan người

Đế Nữ Bạt, Thượng Cổ Hiên Viên đế chi nữ, tu vi Thông Thiên chi thần.

Nàng tuổi còn nhỏ, liền thần thông cái thể, đã từng đã đánh bại lại đề cho Hiên Viên đế đô nhất thời thúc thủ vô sách Phong Bá cùng Vũ Sư, có thể nói là cô tạ thượng diện ghi lại qua thế gian cái thứ nhất tuyệt thể thiên tài, ở đằng kia cường giả lần ra thời đại liền vô cùng chói mắt.

Thế gian truyền lưu 《 Tam Tự Kinh 》 bên trên, liền có một đoạn, chuyên môn miêu tả nàng:

Thái Cổ lúc, yêu man địa, Bàn Cổ hiện, luyện tinh khí, thụ Nhân tộc, Tích Thiên địa!

Chí thượng cổ, liệt Hồng Hoàng, đế Hiên Viên, đức chín khí, bại Xi Vưu, Cửu Châu nhất!

Đế Nữ Bạt, năm 17, cư Côn Luân, hỉ áo xanh, Chiến Phong vũ, kỳ tài dị!

Chỉ có điều, Đế Nữ Bạt cũng không biết bởi vì nguyên nhân gì, tại đã trải qua Phong Bá Vũ Sư cuộc chiến về sau, liền mai danh ẩn tích rồi, có người tại sau trận chiến ấy, đã từng gặp nàng, cũng biết nàng không có chết tại trong trận chiến ấy, chỉ là không biết vì cái gì, coi hẩn cái này kinh tài tuyệt diễm thiên tư, lại cuối cùng không có đi đến cuối cùng, thậm chí đều không có đi theo Hiên Viên đế chinh chiến thiên bên ngoài thiên.

Nhưng vô luận như thế nào, nàng là Thượng Cổ trong năm hiếm thấy đại thần thông người, điểm này là chớ dung hoài nghi!

Nghe nói, nàng vốn là Thượng Cổ cương thần, những nơi đi

qua, Xích Địa vạn dặm, chính là đem hỏa pháp tu luyện đến cực hạn thể hiện.

Mạc Tương Đồng bọn người chỗ cảm thấy hứng thú, nói là cái này thiên cung chính là Đế Nữ Bạt táng thân chỗ, có dấu rất nhiều lợi hại Thượng Cổ bí bảo, đã từng có trước kia tiến vào Kỳ Bàn, cũng xâm nhập Thiên Cung nhân vật thiên tài, tại trọng Thiên Cung lấy được lợi hại pháp khí, chỉ có điều, bọn hắn cũng chỉ có như vậy một cái mơ hồ khái niệm, cũng không biết sau khi đi vào, nên đi nơi nào, nên tìm cái gì.

Những lớn nhất này bí mật, chỉ có Cù Mặc Bạch biết được, Mạc Tương Đồng chỉ là theo vài câu chỉ ngữ ở bên trong, đoán được mấy thứ gì đó.

Mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng chỉ cho là, Cù Mặc Bạch bọn người cướp Thanh Đồng chén nhỏ. Là cái này thiên cung ở bên trong thần bí nhất thứ đồ vật rồi, lại không nghĩ lại ở chỗ này thật sự thấy được Đế Nữ Bạt Huyền Quan, càng không có nghĩ tới. Áo đỏ tiểu nữ hài vậy mà lại ở chỗ này.

Nói thật, giờ khắc này hắn có chút tim đập thành thịch.

Đế Nữ Bạt là bức nào dạng nhân vật?

Nàng Huyền Quan. Há lại sẽ là vật tầm thường?

Không qua, còn chưa và nhìn kỹ, liền nghe Cù Mặc Bạch phần nộ tiếng hô: “Mạnh Tuyên, ngươi 2 độ xấu ta cơ duyên, hắn phải chết! Mạc Tương Đồng, bằng ngươi như vậy không quan trọng bốn sự, cũng dám âm ta, hắn phải chết! Ta hôm nay. Liền muốn đem hai người các ngươi băm thây vạn đoạn!”

Lúc này thời điểm Cù Mặc Bạch, dĩ nhiên phần nộ như một chỉ sư tử.

Trong ánh mắt vết máu càng rõ ràng rồi, hồng giống như là muốn nhỏ ra huyết.

Cảnh này khiến phong độ phiêu nhiên hắn, thoát nhìn có chút quỷ dị, có loại không hiểu tà khí.

Mạc Tương Đồng nhìn không được có chút co đầu rút cổ, hướng Mạnh Tuyên bên người đã đến gần chút ít, thấp giọng

nói: “Vì người ta có thể đem mạng của mình hơn nữa Tử Vi môn nhân vận mệnh toàn bộ áp lên đây, người đừng làm cho ta hối hận...”

Mạnh Tuyên cười cười, khoát tay áo ý bảo hẳn không cần phải lo lắng.

“Nói nhiều như vậy nói nhằm làm cái gì, muốn chiến liền chiến. Mạnh mẽ chẳng lẽ lại sợ người?”

Mạnh Tuyên lưỡi đầy sấm mùa xuân, khí cơ trùng thiên, liền muốn cướp xuất thủ trước.

Nhưng mà nhưng vào lúc này. Một đạo lạnh buốt khí cơ lung quét tới, đem tất cả mọi người bao phủ tại bên trong

Cái loại cảm giác này, liền như là bị một đầu lạnh như băng độc xà theo dõi, sau một khắc sẽ bạo nổi công kích.

Là áo đỏ tiểu nữ hài, đang tại dẫn dắt Huyền Quan ở trong hỏa đan tiểu nữ hài, chính phần hận nhìn bọn hắn chăm chăm, tựa hồ muốn ra tay, đưa bọn chúng tất cả mọi người giết chết, hơn nữa. Từ nơi này loại khí cơ nhìn lại, nàng tựa hồ thực sự thực lực này!

Mạnh Tuyên cùng Cù Mặc Bạch. Lập tức buông tha lẫn nhau, đồng thời cảnh giác nhìn về phía áo đỏ tiểu nữ hài.

Mạnh Tuyên trong lòng là khiếp sợ. Không cần tới gần, gần kề cảm thụ được cái kia cụ Huyền Quan thượng diện truyền đến thiêu đốt Liệt Hỏa khí, là hẳn có thể suy đoán cái kia cụ Huyền Quan thượng diện lực lượng là sao mà mạnh, chỉ sợ bằng chính mình thực lực bây giờ, căn bản không cách nào tới gần.

Có thể là tiểu cô nương kia vậy mà tại ý đồ theo Huyền Quan bên trong dẫn dắt ra một khỏa hạt châu đến, theo hạt châu kia bên trên khí tức đến xem, tựa hồ cả cụ Huyền Quan thượng diện cực nóng chi khí đều là dùng nó làm trung tâm, cũng không biết là gì bảo vật, nàng là như thế nào làm được hay sao?

Nàng rốt cuộc là ai?

Mà Cù Mặc Bạch thì là hoảng sợ, cảm nhận được tiểu nữ hài

uy áp về sau, hấn tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt đều thay đổi.

Mạnh Tuyên bọn người không có lưu ý đến, tại thạch quy đựng nát thạch bích thời điểm, Lãnh Nhược bị đựng huyết vũ bay tán loạn, điểm một chút huyết nhục huy sái đầy trời khắp địa, cũng có mấy hạt đã rơi vào Huyền Quan phía trên, lúc này chính xì xì có thanh âm, bị Huyền Quan thượng diện hỏa lực khí hoá, nhưng một điểm tinh hóa, lại đều bị Huyền Quan hấp dẫn đi vào, khiến cho Huyền Quan trong chính mơ hồ có nhân nhạ khí cơ xuất hiện.

Mà ở Huyền Quan góc trái trên cùng, vốn có một cái pháp trận, ngăn cách một phương không gian, bên trong khôn lấy rất nhiều thứ, có tinh khí, cũng có máu tươi, thậm chí còn có chút điểm kim huyết, Mạnh Tuyên liếc liền nhìn ra, đó là tại thạch cung ở trong, cùng Thanh Nghiêu sư huynh muội đại chiến thiếu niên áo bào tro Minh Đạo huyết dịch, tại hấn phóng ra huyết dịch bí thuật về sau, một nửa có hiệu quả, một nửa khác lại bị lực lượng thần bí hút đi.

Nhưng mà lúc này xem ra, cái kia huyết dịch vậy mà đến nơi này, rồi lại bị áo đỏ tiểu nữ hài dùng pháp trận vây khốn rồi.

Ngoại trừ những huyết dịch này, còn có rất nhiều tinh khí cùng Linh khí, đơn giản mà nói đều là một loại dưỡng phần, đều bị nàng ngăn lại.

Nhưng áo đỏ tiểu nữ hài một bên dẫn dắt Huyền Quan hỏa đan, một bên điều khiển pháp trận ngăn cách những này dưỡng phần, lại cũng đạt tới cực hạn, tại thạch quy phá vỡ thạch bích về sau, áo đỏ tiểu nữ hài hơi vừa phân thân, cái kia pháp trận liền không hề nguyên vẹn rồi.

Một tia tinh khí máu tươi, bắt đầu hướng Huyền Quan bay đi, trực tiếp bị Huyền Quan hấp thu.

Sau đó cái kia khóa khó khăn lắm bị áo đỏ tiểu nữ hài lấy được hỏa đan, cũng bị lực lượng thần bí dẫn dắt, trực tiếp về tới Huyền Quan bên trong.

“Ta khổ tâm bố trí, lại bị các người hủy...”

Áo đỏ tiểu nữ hài mở miệng, trong thanh âm sát khí lại để cho người không rét mà run, tựa hồ muốn ra tay đánh chết Mạnh

Tuyên bọn người.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một loại kỳ quái thanh âm vang lên, ô nước nở nghẹn ngào nuốt, như khóc như tố.

“Tiếng địch...”

Cái kia quỷ dị tiếng địch, lại một lần nữa vang lên.

Mạnh Tuyên kinh ngạc quay đầu lại, liền thấy được tiếng địch truyền đến địa phương.

Là cái kia cụ Đê Nữ Bạt Huyền Quan...

Địch ở bên trong, dĩ nhiên là theo Đê Nữ Bạt Huyền Quan bên trong truyền tới!

“Rõng rõng... Muốn tỉnh sao? Hai mươi năm một lần huyết tế... Rốt cục muốn tỉnh sao?”

Một thanh âm vang lên, đã có chút kích động, lại có chút sợ hãi, dĩ nhiên là cái con kia thạch quy.

“A.....”

Huyền Quan bên trong, một tiếng nữ tính tiếng rên rỉ truyền ra, liền như là một nữ tử tại mới tỉnh thời điểm thuận miệng bực tức.

Một đạo đáng sợ khí cơ từ Huyền Quan bên trong thích phóng ra, dần dần bao phủ cả tòa thạch cung.

“Không tốt!”

Đã nhận ra cái này cổ cường đại khí cơ, thạch cung trong mấy người, kể cả cái kia áo đỏ tiểu nữ hài, đồng thời sắc mặt đại biến, quay người bỏ chạy, Huyền Quan bên trong khí cơ thật sự quá mạnh mẽ, căn bản không phải bọn hắn có thể chống cự.

Áo đỏ tiểu nữ hài bỗng nhiên sắc mặt đại biến, thân hình khẽ động, dĩ nhiên thối lui đến ba ngoài mười trượng.

Nàng lui quá nhanh, Huyền Quan trước khi, còn có một hồng sắc thân ảnh lưu lại, thoạt nhìn có chút quỷ dị.

“Là ai... Ý đồ trộm ta Bảo Đan?”

Huyền Quan trong một đạo thần niệm chân động thích phóng ra, làm như vô ý thức đây này lắm lắm.

Nhưng ở chỗ này đây lắm lắm tiếng vang lên lúc, một vòng ánh lửa dĩ nhiên tự Huyền Quan trong bay ra, thoát nhìn tốc độ phi hành cũng không nhanh, lại tại khí cơ dẫn dắt xuống, trực tiếp hướng về kia áo đỏ tiểu nữ hải đột tới,

Đột nhiên, đã chạy trốn tới cung khẩu áo đỏ tiểu nữ hải thân thể phát nổ ra, rơi một mảnh huyết vũ, nhưng mà cũng ở này phiến huyết trong mưa, một đạo hồng quang xoay mình hiện, lập tức đem điểm này ngọn lửa bao vây lại, cùng lúc đó, nổ bung huyết vũ ở bên trong, một miếng phong cách cổ xưa thiết phù bay lên tại không trung, rồi đột nhiên chân động, vậy mà trông rỗng xuất hiện một đạo cùng loại với môn tồn tại.

Đạo kia bao khóa nổi lên ngọn lửa ánh sáng màu đỏ trong cửa lóe lên, liền đã biến mất không thấy.

“Phá Hư Phù?”

Mạnh Tuyên kinh hãi, hắn tự nghĩ nếu như xem đúng vậy, tiểu cô nương kia trong tay, hắn là một miếng truyền lại từ Thượng Cổ Phá Hư Phù, có thể lăng không mở ra một đạo Hư Không Môn hộ, tùy ý mặc thuận, chỉ có điều, cái loại này bên trên Phá Hư Phù chế tạo rất khó, chỉ có Chân Tiên cảnh giới người có thể luyện chế, hơn nữa mỗi một miếng Phá Hư Phù, chỉ có thể sử dụng một lần.

Tại đã ba ngàn năm không có xuất hiện Chân Tiên Thiên Nguyên Đại Lục đi lên nói, như vậy Phá Hư Phù, quả thực chính là vật báu vô giá.

Cái kia áo đỏ tiểu nữ hải dĩ nhiên cũng làm như vậy con mắt đều không nháy mắt dùng xong một miếng?

“Rõ ràng đánh cắp ta một tia Chân Nguyên...”

Huyền Quan trong thần niệm chân động mãnh liệt, chung quanh nhiệt độ bắt đầu cực kịch bay lên, mà ngay cả chung quanh huyền tường đá vách tường, cũng bắt đầu phát khô, xuất

hiện đạo đạo vết rách, càng có một bộ phận vách tường, trực tiếp hoá lỏng, vậy mà hóa thành nham tương, cái kia áo đỏ tiểu nữ hài đánh cắp một tia Chân Nguyên, khiến cho Huyền Quan ở trong tồn tại tức giận rồi, vô ý thức thần niệm chấn động, liền muốn hủy chỗ này Thiên Cung.

“Trôn...”

Không có người là người ngu, thấy được một màn này phát sinh, lập tức tự thi triển thần kỹ đào tẩu.

Huyền Quan bên trong tồn tại, cùng bọn họ căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc bên trên.

Không người hoài nghi, một tia thần niệm chấn động, có thể đã muốn mạng của bọn hắn.

“Ầm ầm ”

Thạch quy cái thứ nhất đào tẩu, nó trốn phương hướng cũng đơn giản, quay đầu đụng nát một mặt vách tường, trực tiếp chuồn đi.

Mạnh Tuyên vốn định theo hắn tiến đến lúc chính là cái kia trong động đào tẩu, nhưng nghĩ lại, quay đầu hướng về thạch quy đào tẩu phương hướng đuổi tới. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 188 : Đế Nữ Bạt thức tỉnh

Chương 188: Đế Nữ Bạt thức tỉnh

Cũng không phải là Mạnh Tuyên lòng tham quá nặng, hẳn chỉ là bỗng nhiên nghĩ đến, thạch quy một đường trốn tới nơi này, không thể nào là không đầu không đuôi mò mẫm đụng đụng tới, rất có thể là có tầm nhìn, hơn nữa nó dù sao một mực tại cái này trong Thiên Cung, rất có thể đối với cái này thiên cung như lòng bàn tay, bởi như vậy, nó đảo tảo phương hướng, nhất định là an toàn nhất, đi theo nó chuẩn đúng vậy.

“Ầm ầm...”

Tại Mạnh Tuyên theo cái kia trong thạch động chui ra lúc, sau lưng thiêu đốt liệt hỏa ý dĩ nhiên hủy cái kia cả tòa thạch cung.

Huyền Quan bên trong cái kia tồn tại thần niệm chấn động vẫn còn vô ý thức phóng thích ra.

“Qua nhiều năm như vậy, thường cách một đoạn thời gian, đều có người tiến đến, đem máu tươi hiến tế cho ta...”

“Những máu tươi này, còn có chịu tải tại máu tươi bên trong những loạn thất bát tao kia trí nhớ... Đến cùng là vì cái gì đầu này?”

Mạnh Tuyên đi theo tại thạch mai rùa về sau, một đường tạt trốn, không có tận lực đi lưu ý cái kia thần niệm, nhưng này thần niệm chấn động lại chủ động chui vào trong óc của hắn, tựa tựa hồ, hắn cùng với cái này thần niệm tâm đó, vốn thì có không hiểu liên hệ.

“Thậm chí ngay cả phong ấn của ta Thiên Cung Cửu Cửu cấm chế đều bị đã phá vỡ...”

“Máu tươi bên trong, chịu tải trí nhớ quá khổng lồ rồi, là có người nghĩ nói cho ta biết cái gì à...”

Thần niệm không ngừng dao động, đây là Huyền Quan bên trong tồn trong lòng đang suy nghĩ sự tình, lại bị Mạnh Tuyên cảm giác đã đến.

Liên như hắn có thể nghe được tiếng địch đồng dạng, hắn cũng có thể cảm nhận được cái này thần niệm chấn động.

Tiếng địch kia, giống như cũng là Đế Nữ Bạt trong lúc ngủ say, thần niệm chấn động hình thành, giống như là nòng tại trong lúc ngủ say, trong đầu có này tiếng địch quanh quẩn, cái kia nhàn nhạt thần niệm chấn động, liền đem cái này nhàn nhạt tiếng địch, truyền khắp cả tòa Kỳ Bàn.

Chỉ là, người bình thường nghe ngủ không thấy, chỉ có Mạnh Tuyên cùng Kỳ Quỷ có thể cảm ứng được.

Cái này thần niệm chấn động ở bên trong đề lộ ra đến tin tức quá mức kinh người. Mạnh Tuyên nhin không được quay đầu nhìn lại liếc.

Lúc này cự ly này để đặt Huyền Quan thạch cung đã có trăm trượng khoảng cách, nhưng hắn y nguyên có thể mơ hồ chứng kiến một ít ảnh tượng.

Một cái Thanh y nữ tử, chính lơ lửng tại 30 trượng cao không trung. Ngơ ngác đang nhìn bầu trời, tựa hồ có chút mê mang.

Tại dưới người nàng. Đang có không gấu biển lửa bắn ra, sở hữu huyền thạch, đều hóa thành vô tận dung nham, hơn nữa đang tại lan tràn.

Nghe nàng thì thảo tự nói, Mạnh Tuyên không khỏi cảm giác thân thể lạnh buốt.

“Chẳng lẽ... Mỗi hai mươi năm một lần Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra, cũng là vì cho nữ tử này hiến tế sao?”

“Những chết kia đâu người, sở hữu máu tươi, chở đầy lấy trí nhớ của bọn hắn. Điều tập trung vào nữ tử này tại đây sao?”

“Có người dùng Thượng Cổ Kỳ Bàn có thể thành tựu Chân Linh nói dối làm dẫn, hàng năm phóng nhiều người như vậy tiến đến, kỳ thật chính là vì cho cô gái này cung cấp đầy đủ máu tươi, cùng với máu tươi bên trong trí nhớ, muôn tính lại

nàng sao?”

Mặt khác lại để cho Mạnh Tuyên khiếp sợ một điếm, chính là hấn phát hiện có chút nghe đồn không hợp.

Có một ít cổ xưa tương truyền điển tịch, nói Đế Nữ Bạt là một đời Thi Ma, nhưng lúc này khoảng cách gần như thế, Mạnh Tuyên lại phát hiện, cái kia Thanh y nữ tử cũng không phải là Thi Ma. Tuy nhiên nàng đã cường đại đến khó có thể tưởng tượng, nhưng nàng là chân chân chính chính thân nhân, điếm này tuyệt sẽ không sai.

Chỉ có điều. Nàng có thể hưởng thụ huyết tể, còn có thể theo huyết tể ở bên trong truyền thừa trí nhớ, thực sự cùng Thi Ma có chút tương tự.

Trừ phi cái kia Thanh y nữ tử cũng không phải là Đế Nữ Bạt, bằng không thì tựu nhất định là truyền thuyết có sai.

“A..., nguyên lai các ngươi vẫn muốn đi Thiên Ngoại Thiên... Vậy thì đi tốt rồi, làm gì tới quấy rầy ta?”

“Thuận thành tiên... Nghịch thành tiên... Thành tiên nào có thuận nghịch, mở ra Thiên Ngoại Thiên không thì tốt rồi...”

“Mỗi hai mươi năm một lần tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, tìm kiếm đột phá Chân Linh cảnh cơ duyên... Hừ, nguyên lai yêu vật kia thần niệm căn bản. Tại các ngươi xem ra, ngược lại thành cơ duyên. Thật sự là buồn cười, như vậy Chân Linh. Được cho Chân Linh sao?”

“Long Bộ hủy? Bát Bộ Chúng cũng hủy? Côn Luân cũng hủy? Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?”

Nữ tử thần niệm một mực không gãy qua, khi thì hơi trào, khi thì mê mang, khi thì khiếp sợ, nhưng Mạnh Tuyên lúc này lại cũng không có công phu đa tưởng, cái kia đao dác thạch quy chạy thật nhanh, hấn phải kiệt lực toàn lực, mới có thể cùng mà vượt.

Không qua hiển nhiên Mạnh Tuyên suy đoán đúng, cái này thạch quy đào tẩu phương hướng, đều có pháp trận thủ hộ, mặc dù là thế thì rút xuống nham tương, cũng sẽ phải chịu nhất định được cản trở, không có dễ dàng như vậy đuổi theo

bọn hắn.

Cái kia thạch quy hiển nhiên cũng lưu ý đã đến Mạnh Tuyên đang tại đi theo nó, bốn chỉ móng vuốt không ngừng lay khởi một ít cục đá vụn hướng Mạnh Tuyên đập tới, Mạnh Tuyên vừa tức vừa giận, đành phải vung quyền đem hòn đá nện khai, đối với nó theo đuổi không bỏ.

“Xú tiêu tử, lại đuổi theo Quy gia không phóng, tự cho người điếm lợi hại nhìn một cái...”

Thạch quy gặp vung không khai Mạnh Tuyên, phần nộ cửa ra vào uy hiếp.

Mạnh Tuyên xì mũi coi thường, kêu lên: “Người nếu có thể cho ta điếm lợi hại nhìn một cái, vừa rồi tự cũng không lại để cho người đuổi như cháu trai giống nhau!”

“Người biết cái gì? Quy gia đó là lại để cho của bọn hắn, Thượng Thiên có đức hiệu sinh...”

Thạch quy giận dữ phản bác, nhưng trốn lại không chậm, bốn chỉ móng vuốt lay tương đương hăng hái.

“Nguyên lai là như vậy... Những người kia, vậy mà dám làm như thế, khó trách các người muôn tính lại ta...”

Đúng lúc này, yên lặng một lát nữ tử thân niệm lần nữa khởi động sóng dậy, lúc này đây, lại chấn động càng cường liệt.

Ầm ầm gian, Thiên Cung đỉnh thiêu đốt liệt chí khí càng cường đại rồi, cả tòa Thiên Cung cũng bắt đầu theo tầng cao nhất nóng chảy.

Vô tận nham tương, trời mưa đồng dạng nhao nhao rơi xuống, theo cái kia thiêu đốt liệt chí tức đến xem, coi như là dùng Mạnh Tuyên hôm nay tu vi, chỉ cần bị nham tương đánh vào người, đó cũng là lập tức chơi xong kết cục, bị hù hấn mặt đều thanh rồi.

“Hoang đường! Hoang đường! Hoang đường! Ta tuy lớn bệnh chi thân, cũng lên làm thiên một trận chiến, chém giết bọn người!”

Đột nhiên, từng tiếng rít gào bay thăn đến chân trời, lúc này đây, cũng không phải là thần niệm chấn động, mà là nữ tử chân chân chính chính phát ra thanh âm.

Nàng một tiếng lệ quát, tuy là chỉ lên trời mà phát, nhưng âm sóng cuộn cuộn mà đến, Mạnh Tuyên vội vàng phong bế tai thức, nhưng vẫn là bị chấn màng tai kịch liệt đau nhức, suýt nữa điếc, mà ngay cả đầu, đều một hồi choáng váng, thiếu chút nữa một đầu trông trên mặt đất.

Âm âm!

Tại nàng kia phát ra lệ quát về sau, đột nhiên một tiếng kịch tiếng dội lại, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng nhin không được nữa quay đầu nhìn lại.

Cái này xem xét, lại không chỉ có lại để cho hấn chấn động.

Thiên Cung đỉnh đã không có, lộ ra Kỳ Giới trong màu đỏ như máu bầu trời, mà lúc này, Thanh y nữ tử chính trùng thiên mà bay, quanh người vòng quanh một mảnh Hỏa Vân, tóc của nàng chừng trăm trượng chi trường, ở sau lưng nàng tung bay, tựa như một đạo thác nước. Tại nàng quanh người, thỉnh thoảng có Linh quang sáng lên, sau đó bị Hỏa Vân đốt cháy, đó là Kỳ Bàn bên trong quy tắc, đều bị nàng quanh người hộ thể linh diễm hủy diệt rồi.

Nữ tử phi hành cực nhanh, kẹp lấy vô tận lửa giận, tại đến gần vô hạn Kỳ Bàn bên trên giữa không trung, há mồm phun ra một đạo hỏa diễm, chỉ một thoáng, Kỳ Bàn trong huyết sắc bầu trời bị nàng nhỏ ra hỏa diễm đốt ra một cái lỗ hồng.

Thanh y nữ tử dừng ở lỗ hồng trước khi, rồi lại ngừng, tựa hồ tại trầm ngâm cái gì.

Sau nửa ngày, nàng bỗng nhiên xoay người qua, nhìn qua cả tòa Kỳ Bàn, khẽ quát nói: “Bọn ngươi tội nhân, vốn nên trấn áp muôn đời, nhưng ta nay dực Thượng Thiên một trận chiến, thiếu khuyết giúp đỡ, bọn ngươi có thể nguyện theo ta mà đi, dùng công giặt rửa tội?”

“Ta nguyện...”

“Ta nguyện...”

Trong nháy mắt, liền có mây đạo cường đại khí tức phóng lên trời, hóa thành chấn động, trả lời Thanh y nữ tử vấn đề.

Mạnh Tuyên lúc này đang ở trong Thiên Cung, nhìn không tới ngoại giới, nhưng lại không biết, những chấn động kia, đúng là hấn tại tiến vào Kỳ Bàn đệ tam trọng lúc, những che trời kia kỳ phong bên trong vang lên, đã nhận được bọn hấn trả lời Thanh y nữ tử, lạnh lùng cười cười, phát tay đánh ra đạo đạo cấm chế, tự Thương Khung rơi xuống, lập tức hiện đầy cả tòa Kỳ Bàn, một chốc, đại địa dao động, núi đá rạn nứt.

Mỗi một tòa kỳ phong, đều tại một chốc sụp đổ, đạo đạo khủng bố vô cùng khí tức theo kỳ trên đỉnh đã bay đi lên.

“Ha ha, rốt cục được thấy mặt trời...”

“Mặc dù Thượng Thiên một trận chiến, hủy thân toái cốt, sống khá giả lúc này trấn áp vạn năm...”

“Đế Nữ Bạt... Vi người một trận chiến về sau, có thể phá ta trong cơ thể tội nhân ần?”

Thanh y nữ tử lạnh quất: “Trận chiến này qua đi, như có thể còn sống, bọn người đều vì thân tự do!”

“Tốt, cùng người lên trời một trận chiến!”

“Oanh...”

Càng thêm kịch liệt chấn động vang lên, tựa hồ cả tòa Kỳ Bàn đều tại phiêu diêu muốn ngã, rồi sau đó mười mấy cái cường đại thân ảnh xông lên Cao Thiên.

“Yêu ma...”

Mạnh Tuyên lộ ra chút ít bị kinh khủng kia khí tức áp chế phục trên mặt đất, đã thấy những thân hình kia, từng cái đều khí thế hung ác ngập trời, có rất nhiều người mặc Thanh Đồng giáp, cao tới trăm trượng chiến đấu, có thì còn lại là Tiểu Sơn người bình thường mã, còn có, chỉ là một cỗ khói đen, cũng không hình thể, xoay mình hồ tại đông, xoay mình hồ tại tây, càng có người, thân phụ Thanh Đồng cự cung, hai mắt tinh quang, cơ hồ xé rách Thương Khung.

Mạnh Tuyên cơ hồ lập tức tự hiểu rõ ra, những người này, kỳ thật đều là cùng Kỳ Quỷ là một loại bộ dáng.

Chỉ có điều, Kỳ Quỷ lực lượng, chỉ sợ liền bọn hắn một phần vạn đều không đạt được.

Nếu như Kỳ Quỷ như bọn hắn đồng dạng cường, cái con kia sợ nhà mình chương giáo đến rồi, cũng trăm giết không được.

“Thượng Thiên một trận chiến, sinh tử do mệnh... Thiên Ngoại Thiên, ta Đế Nữ Bạt thảo phạt đến rồi...”

Thanh y nữ tử đại quát, dẫn đầu bay vào cái kia bị nàng đốt ra Thương Khung lỗ hổng.

“Đi đi đi...”

“Huyết chiến Thiên Ngoại Thiên đi...”

“A..., Kỳ Bàn bên trong, cũng có chúng ta thần niệm biến thành sinh linh, xem như chúng ta đồ tử đồ tôn, nhưng lại đáng thương, lại bị những cái kia nhỏ yếu giống như là con sâu cái kiến tồn tại săn giết, đã lần đi không hiểu số mệnh con người đồ như thế nào, không bằng chờ chút di trạch xuống đây đi...”

Có yêu ma cười to, riêng phần mình bỏ ra một giọt tinh huyết, chỉ một thoáng đông nghịt Hồng sắc mây đen bao phủ cả tòa Thương Khung. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 189 : Vạn năm thạch quy

Chương 189: Vạn năm thạch quy

“Rối loạn rồi loạn, toàn bộ rồi loạn... Loạn thế muốn tới rồi...”

Thạch quy cũng bị vừa mới cảnh tượng chấn kinh rồi thoáng một phát, nhưng rất nhanh tựu kịp phản ứng, tiếp tục đào tẩu, Thiên Cung đỉnh bị phá vỡ, nham tương đã ngăn không được, chính không ngừng chảy xuôi xuống, chỗ qua về sau, liền biến thành mới nham tương, cơ hồ càng tích lũy càng nhiều, mấy có ngập trời xu thế, mắt thấy cả tòa Thiên Cung đều muốn bị hủy diệt rồi, mà hắn cùng Mạnh Tuyên vị trí, khoảng cách nham tương cũng không xa.

Mạnh Tuyên cũng bị nó nhắc nhở rồi, đi theo quay đầu bỏ chạy.

Cái kia thạch quy ba ngoặt 2 ngoặt, lại chạy trốn tới một đạo trước cổng chính mặt, bỗng nhiên ngừng thân thể, ánh mắt khinh thường chăm chăm vào Mạnh Tuyên, kêu lên: “Tiểu tử, Quy gia lại cảnh cáo ngươi một câu, ngươi cũng đừng đánh ta Thanh Đồng chén nhỏ chủ ý...”

Mạnh Tuyên một đường đi theo nó, cũng là xác định chính mình sẽ không chết tại nham tương bên trong, cảm thấy cũng không thể nào sốt ruột, cười hì hì nói: “Như thế nào hội đâu này? Ta mới không phải cái loại này thấy bảo bối tựu nổi điên người, tối đa tìm ngươi mượn tới nhìn một cái là được...”

Thạch quy giận dữ: “Đương Quy gia là người ngu? Năm đó Quy gia chính là theo trong tay người khác mượn đến xem, sau đó cướp đi...”

“Ách...”

Mạnh Tuyên sửng sốt, đối mặt thạch quy cái này Logic, có chút không biết như thế nào phản bác.

“Người đi người Dương Quan đường, quy đi quy cầu độc mộc, riêng phần mình trốn chạy để khỏi chết, đừng có lại đi theo ta à...”

Thạch quy uy hiếp nói đạo.

Mạnh Tuyên có chút im lặng, nói: “Ta đây cũng phải có địa phương trốn chạy để khỏi chết mới được a... Người trước dẫn ta đi ra ngoài!”

Thạch quy mắt tròn trắng: “Nghĩ sướng vãi, dựa vào cái gì?”

Mạnh Tuyên trầm ngâm sau nửa ngày, bỗng nhiên cười cười, nói: “Người có nghĩ là muốn trị bệnh của mình?”

Thạch quy khẽ giật mình, cả giận nói: “Người mới có bệnh. Cả nhà người đều có bệnh!”

Mạnh Tuyên mỉm cười. Nói: “Bệnh người tối kỵ nhất giấu bệnh sợ thầy. Như lại nói tiếp, ta tuy nhiên không phải đại phu, nhưng đại khái cũng là thế gian này nhất hiểu được y bệnh người rồi, người có hay không bệnh, ta liếc liền có thể nhìn ra được, hơn nữa ta cũng có thể cam đoan, ta đại khái là trên đời này duy nhất một cái có thể trị bệnh của người, cùng với người toàn tộc hóa đá chi bệnh người. Tin hay không, tự nhìn người rồi!”

Nói xong, hai tay của hắn niết ấn, Thực Bệnh Chi Long ẩn ẩn hiện ra, tại hắn quanh người lách thân mà bay, khí tức quỷ dị.

Hắn vốn suy nghĩ một bộ lí do thoái thác, nghĩ muốn thuyết phục cái này thạch quy, lại không nghĩ, thạch quy vừa nhìn thấy Thực Bệnh Chi Long, con mắt đều thẳng.

“Hắn là... Người là người kia truyền thừa chi nhân... ?”

“Hả? Người biết chúng ta cái này truyền thừa?”

Mạnh Tuyên cũng giật mình. Xem thạch quy cái dạng này, tựa hồ biết rõ Đại Bệnh Tiên Quyết tồn tại.

“Ít nói lời vô ích. Mau theo Quy gia tiến đến, nham tương muốn lưu đã tới...”

Thạch quy rất là dứt khoát, móng vuốt ở chung quanh vẽ một cái bới ra, liền dẫn động Trần Văn, đem cái kia Thanh Đồng đại môn mở ra đến, sau đó đầu co rút lại chui đi vào, Mạnh Tuyên lúc này thời điểm cũng cảm ứng được sau lưng thiêu đốt liệt khí diễm rồi, không cần nghĩ ngợi, đi theo lách mình tiến vào.

“Oanh...”

Hắn vừa mới đi vào, cái kia thạch quy liền đóng lại Thanh Đồng đại môn, thật dài thở dài khẩu khí.

“Này điện có nguyên vẹn pháp trận thủ hộ, để nữ lại đã xé trời mà đi rồi, nham tương đã mất đi pháp nguyên, có lẽ vào không được!”

Sau khi nói xong, nó liền có chút ít kích động nhìn thấy Mạnh Tuyên, thanh âm có chút phát run: “Cái kia truyền thừa, vậy mà thật không có đoạn tuyệt?”

Mạnh Tuyên so với hắn còn kích động, không ngớt lời đặt câu hỏi: “Người biết chúng ta cái này truyền thừa bí mật? Mau nói cho ta biết!”

Thạch quy thở dài, lắc đầu, nói: “Ta cũng không biết các người cái này truyền thừa nguồn gốc từ khi nào, người phương nào, nhưng ta tuổi trẻ thời điểm, đã từng nhìn thấy qua một người hiểu cái này truyền thừa, chính là tại đây Kỳ Bàn ở bên trong nhìn thấy, chỉ tiếc, chúng ta không có đàm tốt, đàm phán không thành rồi, ta vốn nghĩ gạt hắn thoáng một phát, lại từ từ nói chuyện, không nghĩ tới, đã đi ra Kỳ Bàn về sau, hắn tựu mất tích...”

“Người tuổi trẻ thời điểm? Cái kia là lúc nào?”

“Ách... Năm ngàn năm trước...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, có chút im lặng, lại vội hỏi nói: “Vậy người gặp phải là người nào?”

Sư phó của hắn Bệnh Lão Đầu đối với Đại Bệnh Tiên Quyết truyền thừa bí mật, phi thường quan tâm, chỉ tiếc cuối cùng thứ nhất thế, cũng không có thể tìm được đầu mối gì, từng có

di ngôn, hi vọng Mạnh Tuyên có thể tìm tìm một cái, bởi vì mà Mạnh Tuyên cũng là phi thường quan tâm.

Kỳ thật hần vừa rồi, cũng là nửa suy đoán nửa thế nào hù, tại Kỳ Bàn bên ngoài lúc, hần tự từng nghe nói hữu thần quy nhất tộc, cả tộc mắc phải quái bệnh, hội dần dần hóa đá, chỉ là cái loại này bệnh dùng hần tu vi hiện tại trị không được, bởi vì mà không có qua tiếp xúc nhiều, không qua tại thấy được thạch quy về sau, hần lại nhớ tới chuyện này đến, hơn nữa dùng hần Vọng Khí thuật đến xem, cũng quả thật có thể phát hiện thạch quy khí tức không bình thường.

Chỉ có điều, thạch quy tuy nhiên thoát nhìn không được, nhưng khí tức lại phi thường quý dị.

Hôm nay nó đã ở vào nửa hóa đá trạng thái, nếu không có như thế, thực lực tất nhiên thâm bất khả trắc.

Không qua, Mạnh Tuyên có thể nhìn ra thạch quy có bệnh, thực sự không biết nó có phải thật vậy hay không cùng cái kia Đông Hải Thần Quy nhất tộc có quan hệ, thì ra là đánh giá mà lại thử một lần, lại không nghĩ rằng, chính xác bị hần đã đoán đúng.

Càng không có nghĩ tới chính là, cái này thạch quy, vậy mà cũng là một cái biết rõ Đại Bệnh Tiên Quyết truyền thừa người.

“Tu ma chi nhân, ta gọi hần làm ma đầu, hần gọi ta làm quy... Ngạch, không nói!”

Thạch quy lắc đầu, con mắt lại nhìn thẳng Mạnh Tuyên, thấp giọng nói: “Người đã được cái môn này truyền thừa, tự nhiên cũng hiểu được y bệnh chi pháp? Đến đến, nhanh cho Quy gia trị thoáng một phát, ta chống nhiều năm như vậy, thật sự sắp chống đỡ không nổi nữa...”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, nói: “Người cảm thấy tu vi của ta bây giờ, có thể cho trị cho người được được không nào? Người đã từng thấy qua của ta tiên bối, tự phải biết, chúng ta y bệnh, cùng tu vi quan hệ rất lớn...”

“Bà mẹ nó, người đùa nghịch Quy gia đầu này?”

Thạch quy giận, một đầu đánh tới.

Mạnh Tuyên vội vàng nhảy ra, lại bị nó một đầu đâm vào một căn cây cột đá bên trên, vậy mà đem một trượng phẩm chất cột đá đụng ngã lăn rồi.

“Đừng nóng vội a, tu vi là có thể tăng lên!”

Mạnh Tuyên cười nói: “Ta cũng không có khả năng một mực không tiến triển, dù sao các ngươi 5000 rồi, vẫn còn hồ cái này chút thời gian sao?”

Thạch quy khẽ giật mình, hung ác nói: “Vậy ngươi trước thề, không thể lại cùng người kia đồng dạng, nói nói sẽ không ảnh rồi...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cười nói: “Làm gì phiền toái như vậy? Ta đã đã đáp ứng ngươi, dĩ nhiên là hội thực hiện lời hứa, không qua cũng có một điểm, chúng ta không phải đại phu, cho người chữa bệnh, chưa bao giờ bạch trị, ngươi phải đáp ứng ta một cái... Ngạch, mấy điều kiện!”

Mạnh Tuyên vốn định nói ba quy một lệnh, nhưng nghĩ lại liếc, cái này thạch quy quá tắc, hay vẫn là nói thêm mấy điều kiện cho thỏa đáng.

Cái này kêu là đầy trời kêu giá, đương nhiên thạch quy cũng có thể ngay tại chỗ trả giá.

Thạch quy nghe xong, lập tức cảnh giác, nói: “Các ngươi cái này một truyền thừa người, đều là tặc khó lường, ngươi cũng đừng muốn mượn cơ hội lừa bịp tống tiền Quy gia, sớm đã nói, Thanh Đồng chén nhỏ có thể cho ngươi mượn sử dụng, nhưng không thể cho ngươi, những thứ khác... Hả, ngoại trừ chúng ta thủ hộ bí mật kia bên ngoài, những thứ khác đều dễ nói, chỉ có điều cần được Quy gia tự nguyện, ngươi chớ ép Quy gia, bằng không thì tự...”

Nó thanh âm ngừng lại, tựa hồ muốn nói “Bằng không thì tự nhất phách lưỡng tán”, nhưng thật sự là nói không nên lời, sợ Mạnh Tuyên chính xác cùng nó nhất phách lưỡng tán rồi, tự tiếng nói một chuyển, nói: “Bằng không thì Quy gia một đầu đem ngươi đụng chết ở chỗ này...”

Mạnh Tuyên nghe xong nó cái này trả lời, ngược lại là có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới cái này thạch quy khai ra đến điều kiện, xa so với chính mình trong tưởng tượng càng phong phú, trên thực tế, hắn vốn chỉ là muốn mượn Thanh Đồng chén nhỏ đến đột phá Chân Linh cảnh mà thôi, Bệnh Lão Đầu cho hắn định ra ba quy một lệnh, kỳ thật thì có khuyên bảo hắn không thể lòng tham không đáy, hiếp nhân mạng mưu đồ mưu quá nhiều đạo lý, hắn là một mực nhớ kỹ.

Nghĩ đến nơi này, hắn tựa mỉm cười, nói: “Tốt, chúng ta đây cứ như vậy ước định xuống, đối đãi ta tu vi tăng lên, liền trị bệnh cho ngươi... Ngươi không cần trừng ta, ta cảm giác được, ngươi bệnh này khí tuy nhiên cổ quái, nhưng ở ta tu vi dâng lên một đoạn, tôi đa tại Chân Bảo cảnh lúc, có lẽ tựa trị được, đối với tuổi thọ của ngươi mà nói, tính toán không được quá lâu...”

Nghe được Mạnh Tuyên nói ra “Chân Bảo cảnh” ba chữ, thạch quy hai mắt tỏa sáng, liên tục gật đầu: “Tốt tốt tốt, ngươi không có gạt ta, năm đó ta gặp được chính là cái kia ma đầu, chính là Chân Bảo cảnh tu vi, đến đến, chúng ta vỗ tay vi thể!”

Nói xong giơ lên quy trao.

Mạnh Tuyên cười hì hì mà nói: “Sớm đã nói, chữa bệnh là ta đột phá Chân Bảo cảnh chuyện sau đó, nhưng Thanh Đồng chén nhỏ, ta hiện tại muốn xem... Tựa tính toán sớm dự chi xem bệnh kim a, cũng không thể đợi đến lúc ta cho trị cho ngươi tốt rồi bệnh, lấy thêm đến xem a?”

Thạch quy con ngươi đảo một vòng, cảm thấy điều kiện này có thể tiếp nhận, liền gật đầu nói: “Tốt!”

Quy trao thủ chương nhẹ nhàng một kích, liền định ra cái này minh ước.

“Ôi... Đau khổ tìm kiếm 5000 năm, rốt cục lại có một đường hi vọng rồi...”

Vỗ tay qua đi, thạch quy tựa hồ có chút thần thức, sắc nhưng hít một tiếng.

“Tốt rồi, ngươi bây giờ nên đem Thanh Đồng chén nhỏ cùng ta đánh giá rồi...”

Mạnh Tuyên nói ra, trong ánh mắt cũng có chút quang hải, toàn bộ Kỳ Bàn ở bên trong Linh Tê thảo, đều là cái này Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong hào quang ngưng tụ ra đến, cái này lại để cho trong lòng của hắn lại có một tia chờ mong, chỉ sợ chính mình phá vỡ một ngàn hư huyệt cơ duyên, tất cả ở chỗ này.

“Tốt, Quy gia cũng là thành thật người, nói chuyện tự nhiên giữ lời!”

Thạch quy trông mắt một bên chuyển, vừa nói, thấy thế nào đều không giống nó trong miệng “Thành thật người” . (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 190 : Lôi Quang Bảo Thân thành

Chương 190: Lôi Quang Bảo Thân thành

“Đây chính là chí bảo a, Thượng Cổ Hiên Viên để trăm Bắc Hải Cự Yêu, cầm mõ luyện hồn, thu thập thể gian Cửu Cửu Thần Kim, luyện thành này chén nhỏ, chiếu sáng Nhân tộc con đường, chỉ là nó hào quang ở bên trong phóng xuất ra một ít đậm căn, liền dẫn tới vô số tu sĩ chạy theo như vịt, Quý gia tự hào phóng như vậy, câu nói đầu tiên cho người mượn rồi, người có thể phải hảo hảo nhớ kỹ người lời hứa, bằng không thì Quý gia tìm người dốc sức liều mạng...”

Thạch quy tuy nhiên trong miệng nói xong cấp cho Mạnh Tuyên, nhưng hiển nhiên vẫn còn có chút lo lắng, cuối cùng nhất quyết định chắc chắn, hay vẫn là cho mượn đi ra.

Nhìn qua Thanh Đồng chén nhỏ trong Linh quang lập loè hào quang, Mạnh Tuyên hít sâu một hơi, chậm rãi đi tới.

Ngồi xếp bằng tại Thanh Đồng chén nhỏ trước, nhìn thẳng này chén nhỏ trong bắn ra nhu hòa hào quang, Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy cả người lập tức yên lặng xuống.

Ngọn đèn giàu có linh tính, phảng phất có đạo lý đan vào.

Không có Linh Tê thảo cái loại này tà dị cảm giác, cái này Thanh Đồng chén nhỏ trong hào quang, là ôn hòa mà giàu có linh tính, lại để cho người toàn bộ thể xác và tinh thần đều giống như bao khóa tại một loại nước ấm trong cảm giác, tâm linh có thể tại trong nháy mắt, đạt đến mức tận cùng Thanh Minh.

Mạnh Tuyên dừng ở ngọn đèn, chuyện cũ trước kia giống như là bụi mù trong lòng linh bay lên, lại dần dần rơi xuống, chỉ còn một mảnh Thanh Minh.

Hắn không có phá vỡ mà vào Tự Tại cảnh, cái này Thanh

Đồng chén nhỏ linh tính so Linh Tê thảo mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, nhưng không có cái loại này tà dị cảm giác, ngược lại thiếu thốn này loại trực tiếp lại để cho người tiến vào Tự Tại cảnh công hiệu, nó chỉ là giúp ta yên lặng tâm linh, chiếu rọi chuyện cũ trước kia, dần dần cảm ngộ, Tự Tại cảnh, chính là cảm ngộ, mà cái này Thanh Đồng chén nhỏ, chỉ là đám người cảm ngộ, lại sẽ không như Linh Tê thảo như vậy, giả tạo cảm ngộ chỉ cảnh.

Cũng không biết qua bao lâu, Mạnh Tuyên dần dần cảm giác mình tâm thần bay lên, đạt đến một loại kỳ dị cảnh giới.

Hắn xuất hiện lần nữa tại Tự Tại cảnh ở bên trong, chỉ là. So dĩ vãng càng thâm nhập. Cũng càng chân thật.

Cái kia ngôi sao đầy trời. Phảng phất ngay tại trong tay, mà không phải giống như trước như vậy xa không thể chạm.

“Một ngàn hư huyết khai, Lôi Quang Bảo Thân thành... Cái kia liền mở ra a!”

Mạnh Tuyên vận chuyển Thiên Cương Lôi Pháp, vô tận Lôi Quang bắt đầu ngưng tụ, sau đó dẫn vào trong cơ thể.

Trong hiện thực, thạch quy gặp được một màn này, chỉ kinh hãi hai con mắt đều trừng được căng tròn.

“Hắn đã tu luyện này các loại tà công, như thế nào hết lần này tới lần khác lại đường ngự cường đại như thế Chân Dương Lôi Pháp?”

“Một cực tà. Một cực chính... Tiểu tử này đến cùng biết không biết mình đang làm cái gì?”

Không qua một phen kinh nghi về sau, nó không nói gì thêm, mà là ánh mắt ngưng trọng lên, bởi vì nó nghĩ tới một cái khả năng.

Lôi Cương nhập vào cơ thể, hiện lên màu đỏ sậm, một đạo một đạo thẳng hướng về Mạnh Tuyên quanh người cái kia ảm đạm 300 ngôi sao đánh tới, lúc này đây, Mạnh Tuyên khoảng cách ngôi sao thêm gần, chương ngự Lôi Pháp cũng càng cường đại, máu chốt nhất chính là. Hắn không có mượn Linh Tê thảo tiến vào Tự Tại cảnh lúc cái chủng loại kia chết lặng

cảm giác, bởi vì mà có thể càng thêm linh hoạt thao túng Lôi Cương. Đủ loại nhân tố điệp gia, khiến cho hần lúc này đây tu luyện hiệu quả tuyệt hảo.

Lôi Quang giống như có sinh mạng đập nện cũng tằm bở lấy mỗi một chỗ hư huyết, khiến cho nó càng thêm sáng ngời.

Tươi sáng sáng, tựa hồ câu thông một cái không biết Thiên Địa.

Một khóa...

Hai khóa...

Mười khóa...

Trăm khóa...

Vô tận hư huyết bị mở ra, Mạnh Tuyên vẫn không có kiệt lực cảm giác, cũng không có bởi vì phá vỡ hư huyết lúc kịch liệt đau nhức, mà thoát ly Tự Tại cảnh cảm giác, bởi vậy hần dứt khoát tựu tinh thần hăng hái, dẫn nạp càng mạnh hơn nữa Lôi Cương tiến đến, một lần hành động phá 300 huyết.

“Ầm ầm...”

Tại cuối cùng một khóa ảm đạm ngôi sao bị điểm sáng lúc, Mạnh Tuyên bỗng nhiên đánh thức.

Hần đã về tới sự thật thế giới, hai mắt tán để đó điện quang, trong ánh mắt có một vòng ngạc nhiên.

Rất cảm giác kỳ quái!

Mạnh Tuyên rõ ràng cảm giác có đồ vật gì đó không giống với lúc trước, tựa hồ ở giữa thiên địa, có một loại năng lượng, cùng mình xa xa cảm ứng, tựa hồ chúng tựu là thân thể của mình một bộ phận, chính mình thậm chí có thể thông qua hô hấp đến không chế đến chúng.

“Hô...”

Mạnh Tuyên nhả thở một hơi, xoáy và lại nuốt vào thở ra một hơi.

Cũng nhưng vào lúc này, Kỳ Bàn bên trong, Thiên Địa biến đổi lớn.

Màu đỏ sậm trên bầu trời, xuất hiện vô tận Lôi Quang, thật giống như Kỳ Bàn ở trong từng cái nơi hẻo lánh, đều có am hiểu Lôi Pháp người, dùng bản thân chân khí, câu dẫn ở giữa thiên địa lôi tinh, sử dụng những tán này tràn ở thiên địa vạn vật chân dương chi lực, tất cả đều hiển hóa đi ra, sau đó bắt đầu ngưng tụ, bị một loại lực lượng thần bí chỗ dẫn dắt, tất cả đều hướng về một chỗ lưu tới.

Lôi Hà!

Như dùng một cái từ để hình dung, cái kia chính là Lôi Hà.

Hơn nữa là cả phiến thiên không đều xuất hiện như vậy Lôi Hà, một đạo một đạo, giao thoa dây dưa, nhưng chỉ hướng, nhưng lại cùng một cái phương hướng, cái kia chính là đã bị thiêu đốt liệt chi khí hủy diệt rồi một nửa Thiên Cung, không lồ lôi tinh chi lực, tại Thiên Cung thượng diện ngưng tụ, tạo thành một cái cự đại vòng xoáy, sau đó vòng xoáy bên trong, một cái đầy mảnh giác dẫn xuống dưới, đi thông một cái phương hướng.

Cái kia chính là Mạnh Tuyên thân thể.

Lôi Quang Bảo Thân thành, Thiên Địa dị tượng biến!

Vô tận Lôi Quang đều bị Mạnh Tuyên dẫn đi qua, trợ hấn tẩy tủy phạt mao, lại một lần nữa thoát thai hoá cốt.

Lúc này Mạnh Tuyên, từng cái lỗ chân lông ở trong, đều tại lông lánh lấy tí ti điện quang, thậm chí hấn tai mắt mũi miệng bên trong, đều có sáng ngời điện quang đang lóe lên, lôi tinh chi lực, liền như nước chảy bình thường tại thân thể của hấn mỗi một tác lưu động, giặt rửa qua hấn toàn thân mỗi một tia da thịt, mỗi một tác cốt cách, từng cái lỗ chân lông, sử dụng thân thể của hấn, bắn ra cường đại sinh cơ cùng mãnh liệt tiềm lực.

“Hô...”

Mạnh Tuyên có chút nhịn không được rồi, không phải Lôi Quang giặt rửa thân lại để cho hấn cảm thấy thống khổ, trên

thực tế, hiện tại Lôi Quang giặt rửa thân, với hấn mà nói không có một tia thống khổ, ngược lại cảm giác phi thường thoải mái, chỉ là hấn hiện tại cảm giác được toàn thân mỗi một tác đều tràn đầy lực lượng cường đại, không chỗ phóng thích, ngược lại lại để cho hấn cảm giác có chút thống khổ, hấn vô ý thức tự vùng quyền thẳng kích.

“Âm âm...”

Một quyền này của hấn, dẫn động Thiên Địa lôi tinh biến hóa, trực tiếp mãnh liệt bành trướng hướng lên đánh tới.

Cái này có nguyên vẹn pháp trận thủ hộ Thanh Đồng đại điện bị một quyền này của hấn vạch trần đi một khối lớn, lộ ra Huyết Hồng bầu trời.

Thạch quy trực tiếp sợ hãi kêu lên một cái, suýt nữa đào tẩu, không qua nó rất nhanh phát hiện, lúc này bên ngoài nham tượng đã bắt đầu động lại, cũng không có theo đỉnh điện bị niết khai, tự chảy xuôi xuống.

Theo đỉnh điện bị niết đi một mảnh, càng nhiều nữa lôi tinh chỉ lực rơi xuống, trợ Mạnh Tuyên phạt mao giặt rửa thân.

Cũng đúng lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên lại sinh ra một loại cảm giác kỳ quái, Lôi Quang Bảo Thân thành, hấn thần niệm cũng tùy theo tăng cường rồi, hấn không biết tăng cường gấp bao nhiêu lần, nhất định là không cách nào dùng số lượng đến tính toán, theo như số lượng đến tính toán, hấn chỉ là lần nữa đã phá vỡ 300 hư huyết, chỉ là cái này 300 hư huyết, nhưng lại cuối cùng 300 hư huyết, đại biểu cho Lôi Quang Bảo Thân tu thành.

Cũng ngay tại hấn thần niệm trương lên một khắc, hấn bỗng nhiên cảm ứng được Thanh Đồng chén nhỏ bên trong, một ít vụn vật hình ảnh.

Những bức tranh được in thu nhỏ lại kia, vốn hấn là cảm giác không thấy, nhưng theo thần niệm tăng lên, lại như chân thật tràng cảnh đồng dạng ở trước mặt hấn bày ra.

Bầu trời xanh phía dưới, một vị anh tuấn to lớn cao ngạo trung niên nhân, cầm trong tay một thanh phong cách cổ xưa lợi kiếm, đang cùng mặt như đầu trâu, sau lưng mọc lên hai cánh,

thân thể nước sơn đen như mực, bao trùm lấy kim loại lân minh nam tử chém giết, hai người khó có thể hình dung cường đại, theo mặt đất giết hướng lên bầu trời, lại từ bầu trời giết đến mờ mịt biển cả, thi triển thần thông, võ pháp Thông Thiên, mỗi nhất kích đều có tời núi ngược lại biển chi uy.

Một tia tán tràn khí cơ, liền khiến cho Thanh Sơn sụp đổ, dòng sông dễ dàng kênh mương, không gian chịu xé rách, Thiên Địa quỷ thần khóc thét.

Bọn hắn không biết tư chiến bao lâu, hai người đều phát ra mạnh nhất một kích, lực lượng đâm vào một chỗ, lại không chỗ phóng thích, đâm vào trên mặt đất, một chỗ, đại địa phân thành chín khối, nước biển chảy ngược, vô tận sinh linh tuyệt vọng gào rú, tại trong bể khổ tranh trát.

“Hiên Viên, ngươi tự xưng là vi Tiên Đế, thiên hạ sinh linh, đều là con dân của ngươi, hôm nay bọn hắn đều bởi vì ta và ngươi cuộc chiến mất lâm diệt vong uy hiếp, ngươi còn phải lại cùng ta chiến xuống dưới sao?” Sau lưng mọc lên hai cánh nam tử cuồng tiếu.

To lớn cao ngạo nam tử cúi đầu nhìn xem dưới mặt đất tranh trát sinh linh, thật lâu, hắn ngẩng đầu lên, quát: “Ta và ngươi hai người, một trận chiến bách niên, chinh chiến không ngớt, thiên hạ không yên, bỏ đi bỏ đi bỏ đi, cùng hắn tái chiến bách niên, không bằng hôm nay phân ra thắng bại a...”

Trong tiếng hét vang, kiếm quang tái khởi, kích phi Cửu Thiên, tại Thương Khung bên trên mở ra một đường vết rách, đầy trời kiếp hỏa rơi xuống.

“Tốt, phụng bồi đến cùng!”

Sau lưng mọc lên hai cánh nam tử há miệng hút khô rồi một mảnh Thương Hải bị, chỉ còn một mảnh khô cạn rạn nứt thổ địa, một điểm giọt sương cũng không có, gió thổi qua liền hóa thành cát bay đá chạy hoang mạc, sau đó nhỏ, khắp biển thành vũ khí của hắn, Nghịch Kích Cửu Thiên kiếp hỏa.

...

Hình ảnh lại biến, cũng đã là khác một phiên thiên địa, một đội quần áo phong cách cổ xưa tiên thánh dựng ở một mảnh núi

hoang chi đỉnh, có người mở miệng nói: “Ta đế, bình định Xi Vưu họa về sau, chúng ta trăm Bắc Hải Cự Yêu, hàng Đông Hải Long tộc, Cửu Châu nhất thống, thiên hạ Thanh Bình, đã có 300 năm, Nhân tộc sinh cơ tràn đầy, vận mệnh nầu thông, lũ yêu ẩn núp, lại vô địch thủ, chúng ta lại có thể chinh chiến nơi nào?”

Người cầm đầu, đúng là cái kia đại trong chiến đấu to lớn cao ngạo trung niên nhân, hắc hai mắt ngưng mắt nhìn Thương Khung, trầm giọng nói nhỏ: “Nhất thống thiên hạ 300 năm, chẳng lẽ như vậy phí thời gian vô tận tuế nguyệt sao? Cùng hắc ý chí chiến đấu qua đi, hóa tiên vi ma, không bằng tái chiến thiên bên ngoài a!”

“Nguyện theo ta để xuất chinh...”

Sau lưng tiên thánh hét lớn, to lớn cao ngạo trung niên nhân một kiếm chém ngược, phá vỡ Thương Khung, dẫn đầu chúng thần đem xông về bao la bát ngát thiên bên ngoài.

“Hô...”

Mạnh Tuyên thanh tỉnh lại, mặt đầu đã là một mảnh mồ hôi lạnh.

Trước mắt Thanh Đồng mạnh vẫn là Thanh Đồng chén nhỏ, tạo hình phong cách cổ xưa, ngọn đèn nhu hòa, nhưng nội tâm của hắc khiếp sợ lại tột đỉnh.

“Ta vừa mới nhìn đến dĩ nhiên là Thượng Cổ Hoàng Đế cùng Xi Vưu cuộc chiến sao?”

“Cùng trong truyền thuyết bất đồng, Cửu Châu cũng không phải là Hoàng Đế thống nhất, mà là... Hắc cùng với Xi Vưu đại chiến thời điểm đánh rách tả tơi...”

“Mà Hoàng Đế, cũng tuyệt không phải trong truyền thuyết nhân từ hiền giả... Thoạt nhìn, hắc vậy mà càng giống là một cái chiến tranh cuồng nhân...”

“Thượng Cổ trăm thánh, xưng Hoàng Đế vi ‘Đại thiện’ chi nhân, nhưng cái kia các loại cách làm, như thế nào được xưng tụng một cái ‘Thiện’ chữ?”

“Tiểu tử này nhìn thấy gì?”

Thạch quy chợt phát hiện Mạnh Tuyên biểu lộ có chút quái dị, một đôi quái mắt lập tức trừng được căng tròn.

“Chẳng lẽ... Tiểu tử này cũng có thể cảm ứng được Thanh Đồng mạnh bên trong che dấu thứ đồ vật hay sao?” (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 191 : Huyết vũ mưa to

Chương 191: Huyết vũ mưa to

Mạnh Tuyên tại sau khi tỉnh lại, trận đại chiến kia từng màn còn in dấu thật sâu khắc ở trong đầu của hắn.

Ngoại trừ cuối cùng một màn bên ngoài, hắn chứng kiến chỉ là vô số đại chiến mãnh võ, cũng không hoàn chỉnh, nhưng là những mãnh võ này, đều vô cùng rõ ràng. Thật giống như, có người tại Hiên Viên đế cùng Xi Vưu đại chiến thời điểm, đưa bọn chúng đại chiến lúc trăng cảnh khắc theo nét vẽ xuống dưới, sau đó dấu ở Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong, sau đó bị hắn trong lúc vô tình thần niệm phù hợp, cảm ứng được những đại chiến này mãnh võ.

Thẳng đến lúc này, hắn còn y nguyên có thể rõ ràng nhớ lại trận đại chiến kia mỗi một màn, tiềm hào tất hiện.

“Người... Có phải hay không nhìn thấy gì?”

Thạch quy một đôi quái mắt trừng căng tròn, như xem tặc đồng dạng nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên từ từ thở hắt ra nói: “Giống như... Là một hồi đại chiến...”

“Cái gì? Đại chiến?”

Thạch quy cách một tiếng nhảy hơn một trượng cao, đối với nó cái kia bốn đầu tiểu chân ngắn mà nói, quả thực không dễ dàng, có thể thấy được nó xác thực là quá giật mình rồi, còn ở giữa không trung, nó trong cổ họng đã phát ra một tiếng kêu rên, một đầu hướng Mạnh Tuyên đỉnh đi qua.

“Ai bảo người xem... Ai bảo người xem...”

Mạnh Tuyên vội vàng hướng bên cạnh nhảy dựng, cười nói: “Người nhỏ mọn như vậy làm gì, ta cũng không phải cố ý, tự

ngẫu nhiên nhìn hai mắt...”

Thạch quy cả giận nói: “Cái gì hai mắt, người nhìn có ba ngày, vật gì tốt đều bị người xem đi nha...”

“Cái gì? Ba ngày?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, lập tức kinh kêu lên.

...

Giờ này khắc này, trong thiên địa chính rơi xuống mưa to mưa to, che đầy phía chân trời, uyển giống như Ngân Hà chảy ngược.

Kinh khủng hơn chính là, những mưa này, đều là màu đỏ sậm, mỗi một giọt đều ẩn chứa vô tận yêu dị khí tức.

Huyết vũ rơi chỗ, Kỳ Bàn trong sinh vật dần dần sản sinh biến hóa.

Những cảm rễ ở kia mặt đất xà cây, tại huyết vũ rơi xuống thời điểm. Đây cây chạc cây tất cả đều điên cuồng múa, mỗi khỏa đầu rắn đều chỉ hướng không trung, miệng rắn đại trương. Tham đốt mứt vào lấy không trung rơi xuống huyết thủy, uống đủ về sau. Liền kịch liệt hí, đột nhiên hóa thành đạo đạo màu đỏ như máu bóng dáng, hướng về bốn phương tám hướng đã bay đi ra ngoài, tại chỗ chỉ chừa một cái đen nhánh cửa động.

Mà những ôn thuận kia được nô thú, phạm là bị huyết vũ xối đã đến, cũng bỗng nhiên hai mắt trở nên Huyết Hồng, dưới làn da mặt, đạo đạo lực lượng cố lấy. Vậy mà mãnh liệt được biến lớn gấp 10 lần, làn da đều bị biến lớn thân thể cho chống xé rách rồi, lộ ra máu chảy đầm đìa máu tươi cơ bắp, lộ ra đã huyết tinh, lại tràn đầy lực lượng hủy thương cảm giác, rống lớn kêu, hai đầu gối quỳ xuống đất, ngửa mặt lên trời gào rú.

Mà những không có kia xối đến huyết vũ, tắc thì tùm quanh cùng một chỗ, lạnh run. Hoảng sợ nhìn xem đồng bạn biến hóa.

Kỳ Bàn trong hồ nước dòng sông, núi hoang quái trong động, cũng có tất cả tinh quái vọt ra. Vì huyết vũ hàng lâm cảm thấy cuồng hoan.

Kỳ Bàn trong Kỳ Quỷ, tại huyết vũ tưới xuống lúc, cũng thay đổi bình thường không khí trầm lặng, nguyên một đám lộ ra một loại điên cuồng hưng phấn thái độ, ngựa mặt gào rú, nghênh đón lấy huyết vũ hàng lâm, tại huyết vũ tưới ở trên người về sau, vậy mà từng cái đều lực lượng tăng nhiều, mũ bảo hiểm ở trong một đoàn sâu kín Quỷ Hỏa. Vào lúc đó dĩ nhiên một phần hai nửa, lại làm như biến thành hai con mắt.

“Ngao...”

Vô số Kỳ Quỷ phảng phất sinh ra thần trí. Tất cả đều nhìn lên huyết tinh bầu trời, nghênh đón huyết vũ hàng lâm.

Lực lượng của bọn nó tại tăng cường. Thần thức cũng đang dần dần mở ra.

Vô tận huyết vũ, tại thúc sử cả tòa Kỳ Bàn trong sinh vật phát sinh kịch biến, xối càng lâu, trở nên càng cường.

“Mau nhìn, Kỳ Bàn trong áp chế biến mất, chúng ta có thể ngự không mà đi...”

Có tu sĩ suất phát hiện ra trước Kỳ Bàn trong quy tắc biến hóa, kinh hỉ Ngự Kiếm bay lên.

Nhưng mà, cái này kinh hỉ tu sĩ cũng không phát hiện, tại hấn ngự không mà khởi thời điểm, Kỳ Bàn ở bên trong có vô số con mắt nhìn thẳng hấn.

“Vèo...”

Yêu xà vẩy đuôi cười gió, giống như đạo đạo hắc tuyến, theo Kỳ Bàn các nơi hướng cái kia giữa không trung tu sĩ đánh tới.

“Rồng...”

Cường đại Yêu thú, nhảy lên 3000 trượng, cực lớn thú trào trực tiếp chộp tới hấn.

Tên kia tu sĩ còn không có cảm nhận được một lần nữa cười gió mà bay vui sướng, liền bị cái này đầy trời công kích bao phủ rồi.

Phảng phất là tín hiệu bình thường, theo người này gặp xui xẻo, vận xui tu sĩ ngược đãi giết, sở hữu Kỳ Quỷ vào lúc này kết đội mà ra, xung phong liều chết tu sĩ.

Theo lúc đầu bị Thú Liệp giả, biến thành lúc này Thú Liệp giả.

“Trời ạ, đây là có chuyện gì? Kỳ Bàn ở bên trong yêu vật đều nổi giận sao?”

“Chúng như thế nào mạnh hơn rất nhiều? Là trận này huyết vũ quan hệ sao?”

“Chạy mau... Chạy mau...”

“Tất cả mọi người tụ cùng một chỗ, bằng không thì tuyệt đối không cách nào tại yêu vật đánh giết trong sống sót...”

Kỳ Bàn trong tu sĩ, giống như đã tao ngộ Mạt Nhật Hàng Lâm, độc sức liều mạng tê rống lên.

“Kỳ Bàn áp chế đã biến mất, cuối cùng một trận chiến tùy thời có thể mở ra, tranh đoạt cơ duyên a, bằng không thì không có cơ hội...”

Tại đây tràng hỗn loạn mở ra thời điểm, cũng có tu sĩ phát hiện cái này mâu chốt nhất một điểm.

Bao năm qua đến, mỗi một lần Kỳ Bàn bên trong, áp chế chúng tu sĩ lực lượng biến mất thời điểm, thì ra là cuối cùng một trận chiến có thể tùy thời mở ra thời điểm, Kỳ Bàn trong hai cái Vương Tụ Phù người cầm được, bất cứ người nào đánh chết cái khác, cũng có thể huyết tể Hiên Viên đài, mở ra quân cờ tứ, giới lúc tất cả mọi người phải ly khai, bằng không thì cũng sẽ bị khốn ở chỗ này, nói cách khác, bây giờ là tranh đoạt cơ duyên cuối cùng thời điểm.

Loạn cục đã bắt đầu!

Không có người lại tiếp tục đang trông xem thế nào, mà là liều mạng thu thập Linh Tê thảo.

Mà lúc này thu thập Linh Tê thảo, cũng chỉ còn lại một cái phương pháp, cái kia chính là chém giết đồng loại.

Huyết vũ rơi xuống về sau, Kỳ Quỷ lực lượng tăng nhiều, đã không phải là bình thường tu sĩ có thể săn giết, chém giết đồng loại làm tể, liền thành cái này thu thập Linh Tê thảo cuối cùng một cái phương pháp.

Mà đã thu thập đã đến Linh Tê thảo, cũng lập tức phục dụng Linh Tê thảo. Áp chế đã biến mất, Chân Linh cảnh lực lượng có thể thi triển, càng nhanh khiến cho chính mình đột phá Chân Linh cảnh, tại đây loạn trong cục, càng là tự nhiên bảo vệ chi lực.

Thiên Cung một chỗ khác bên ngoài, Cù Mặc Bạch và Yên Xảo Xảo cũng trốn thoát, chỉ có điều hai người hiển nhiên không thể nào dễ chịu, vì ngăn cản từ trên trời giáng xuống nham tương, trên người chỗ mang theo pháp khí đều hủy không sai biệt lắm, tinh xảo hoa lệ pháp bào hun khói lửa cháy, mà ngay cả Bạch Ngọc da thịt bị hun đen sì sì, Yên Xảo Xảo vai trái chỗ, thậm chí còn có một mảnh cháy đen, cũng là bị nham tương văng đến thương.

Về phần Tiểu Lăng Mục và Doãn Kỳ bọn người, tắc thì không có cùng bọn họ cùng một chỗ trốn tới, trên đường thất lạc rồi.

Mà Mạc Tương Đồng, đang lẩn trốn thời điểm ra đi sẽ không dám bọn hắn lựa chọn cùng một cái phương hướng, cũng không biết trốn ra có tới không.

“Thiên Trì Mạnh Tuyên... Ta với ngươi. Không chết không ngót!”

Huyết trong mưa, Cù Mặc Bạch ngửa mặt lên trời gào rú, hận ý ngập trời. Huyết vũ đánh vào trên mặt của hắn, theo hắn vận vẹo bộ mặt cơ bắp chảy vào cổ của hắn ở bên trong. Thoạt nhìn quả thực dữ tợn đáng sợ.

“Cù sư huynh, ngày đó trì Mạnh Tuyên hắn...”

Yên Xảo Xảo tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng nói một nửa, rồi lại ngậm miệng không nói.

Cù Mặc Bạch âm lãnh nhìn nàng một cái, lại để cho Yên Xảo Xảo có chút không rét mà run, nhưng rất nhanh, hắn lại nở nụ cười, lạnh giọng nói: “Yên sư muội. Ngươi có phải hay không muốn nói, cái kia họ Mạnh thật sự quá mạnh mẽ, ta không có

lẽ cùng hăn là địch?”

Yên Xảo Xảo thở dài, thấp giọng nói: “Cù sư huynh, Thiên Cung trong trải qua ác chiến, sư muội quả thực phát hiện cái kia Mạnh Tuyên cũng không phải là hư danh nói chơi, thậm chí nói, ta có thể cảm giác được hăn còn có rất nhiều lợi hại thủ đoạn không dùng đến, liền đánh bại dễ dàng chúng ta năm người, mà ở thoát đi Thiên Cung thời điểm. Ta nhìn thấy hăn đuổi theo cái kia thạch quy mà đi rồi, nếu là lại bị hăn cướp được Thanh Đồng chén nhỏ, phá vỡ mà vào Chân Linh...”

“Ha ha...”

Cù Mặc Bạch phá lên cười. Đã cắt đứt Yên Xảo Xảo.

“Ta Cù Mặc Bạch, sống ở sở vực vọng tộc, ba tuổi đọc sách, năm tuổi thành chương, bảy tuổi hiển lộ dị mới, bị Bắc Đầu thu nhập trong môn, mười hai tuổi năm đó, liền đạt đến chân khí cửu trọng, mười sáu tuổi trở thành Bắc Đầu tiên môn Đại sư huynh. Lực áp cùng thế hệ, người đều khen ta vì bất thế kỳ tài... Tuy nhiên. Ta cuối cùng nhất không có thế hệ này tiên môn trong hàng đệ tử sớm nhất đột phá Chân Linh cảnh một nhóm người, nhưng là chính là bởi vì ta đã chậm một bước. Cho nên của ta tích lũy mới vô cùng hùng hậu, ngày đó tri Mạnh Tuyên, lại được coi là cái gì, dám cùng ta so?”

Cù Mặc Bạch trong mắt vết máu nhảy lên, một mực không dùng chân khí ngăn cách huyết vũ, tùy ý chúng đánh rơi vào thân thượng.

Một loại không hiểu quỷ dị chi khí tại trên người hăn thích phóng ra, trong không khí tựa hồ xuất hiện dày đặc mùi máu tươi.

“Yên sư muội, ngươi nghe chưa nghe nói qua, ta từng tại tiến vào Kỳ Bàn trước khi, tự đánh chết qua Chân Linh cảnh tu sĩ sự tình?”

Yên Xảo Xảo liền giật mình, thấp giọng nói: “Nghe ngược lại là nghe qua, không qua ta cho rằng...”

Cù Mặc Bạch bỗng nhiên lạnh giọng cười cười, nói: “Yên sư muội, cái kia thật sự... Hơn nữa cái kia một lần, ta sẽ giết hai cái!”

“Cái gì?”

Yên Xảo Xảo chấn kinh rồi, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

“Nếu là Thanh Đồng chén nhỏ có thể cướp được, đại khái ta không bao giờ nữa hội lại dùng thủ đoạn kia, nhưng đã không có cướp được, cái kia chính là đang ép ta vận dụng cuối cùng thủ đoạn a...” Cù Mặc Bạch nói xong, bỗng nhiên nở nụ cười, thanh âm có chút khoan khoái dễ chịu, lại làm cho người cảm giác trái tim băng giá: “Yên Xảo Xảo sư muội, người nói nắm giữ Vương Tự Phù người ưu thế lớn nhất ở chỗ cái gì?”

Yên Xảo Xảo thể xác và tinh thần kéo căng, nhỏ giọng nói: “Là... Lôi kéo mặt khác Kỳ Phù người cầm được vì Cù sư huynh sở dụng sao?”

Cù Mặc Bạch lắc đầu, mỉm cười nói: “Là không chế Kỳ Bàn mở ra! Chỉ cần không người giết chết ta, hoặc là ta không đi giết chết cái khác Vương Tự Phù người cầm được, cái này Kỳ Bàn liền không cách nào mở ra, Kỳ Bàn bên trong tất cả mọi người, đều không thể ly khai... Mà cái này, hoàn toàn là cơ hội của ta, Kỳ Bàn một ngày không mở ra, ta liền một ngày là tại đây Vương, nắm giữ tất cả mọi người quyền sinh sát...”

“Cù sư huynh, xin thứ cho sư muội lảm miêng, Kỳ Bàn đã hiện lên loạn thế, chúng ta dù sao cũng là tiên môn đệ tử, mặc dù nói Kỳ Bàn là cơ duyên chi địa, nhưng chúng ta cũng nên ngăn cản cái này loạn cục phát triển đến không thể vãn hồi chi thể a... Sư muội đề nghị, Cù sư huynh lập tức ra tay, đem cái kia một cái Vương Tự Phù người cầm được tìm ra giết chết a, chúng tu thoát được tánh mạng, chắc hẳn cũng sẽ cảm động và nhớ nhung Cù sư huynh ân đức!”

Yên Xảo Xảo do dự mà, đem trong nội tâm một phen nói ra.

Cù Mặc Bạch bỗng nhiên đứng lên, chấp hai tay sau lưng, ngẩng lên màu đỏ như máu trên bầu trời nghiêng rơi đích đây trời huyết vũ, lạnh giọng nói: “Loạn cục? Hừ, chính là vì loạn, mới có càng lớn cơ duyên! Hạ lệnh sở hữu năm đại tiên môn đệ tử, trăm Kỳ Quỷ cũng tốt, trăm người cũng tốt, theo trong tay người khác tranh đoạt cũng tốt, mỗi người đều muốn bắt đền Linh Tê thảo, đột phá Chân Linh cảnh, tại ta mở ra Kỳ Bàn trước khi...”

“Diệt sát tất cả mọi người Thiên Trì cùng Tử Vi môn nhân!”

“Diệt sát sở hữu cùng bọn họ có quan hệ người!”

“Diệt sát sở hữu ngỗ nghịch người của ta!”

“Diệt sát tất cả mọi người ngăn tại ta người phía trước...”
(chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 193 : Thiên Trì môn hạ

Chương 193: Thiên Trì môn hạ

Đôi mắt Tiểu Lăng Mục hỏi thăm, Cù Mặc Bạch tựa hồ đã sớm ý liệu đến, nhẹ nhàng cười, lạnh nhạt nói: “Có câu nói ta nghĩ tới ta có lẽ với người giao cho tình huống, tại đây Kỳ Bàn bên trong, ta tay cầm Vương Tự Phù, liền các loại tay cầm quyền sanh sát, ta không gặt đầu, ai cũng ra không được, cho nên, ta nói cái gì, người thì làm cái đó, bởi vì chộc giận của ta hậu quả, vô cùng nghiêm trọng!”

Tiểu Lăng Mục hàm răng khê cắn, lạnh giọng nở nụ cười, lạnh giọng nói: “Người một cái chân khí cửu trọng, tự nghĩ điều khiến chúng ta những Chân Linh cảnh này vận mệnh? Cần biết Vương Tự Phù, cũng có thể đổi chủ...”

Thanh âm này ở bên trong, thậm chí có chút ít uy hiếp hương vị.

Cù Mặc Bạch nhẹ giọng cười cười, nói: “Người tới thử xem!”

Tiểu Lăng Mục ha ha cười cười, nói: “Tốt, đang muốn hướng Cù sư huynh thỉnh giáo mấy chiêu!”

Đang khi nói chuyện, bỗng nhiên thực trong hai ngón tay dựng thẳng lên, đứng ở trước ngực, lập tức ở hắc mi tâm, bay ra một đạo Linh quang, cũng không thấy hắc có còn lại động tác, Linh quang phi lên trời, vậy mà lập tức có đầy trời kim khí ngưng tụ, hóa thành trăm ngàn đầu kim kiếm kích rơi xuống, mũi kiếm sắc bén, cắt liệt không khí, trong nháy mắt bao phủ gần trăm trượng khoảng cách, lại để cho người muốn tránh đều không có cách nào trốn.

Đạo đạo kim kiếm uy lực, không biết vượt qua Chân Khí cảnh lúc gấp bao nhiêu lần.

Chỉ là phần này uy áp, liền lại để cho thiệt nhiều tiên môn đệ tử sắc mặt đại biến, nhao nhao té lên phòng ngự.

Đây là một loại trên tâm lý khủng bố, cho dù là bọn họ biết rõ Tiểu Lăng Mục không phải công hướng chính mình, nhưng bọn hắn cảm giác, bất luận cái gì một thanh kim kiếm hướng chính mình bay tới, đều lập tức sẽ để cho chính mình đầu thân chỗ khác biệt, cho nên phải tế lên pháp khí phòng ngự.

Mà không có tế lên pháp khí, thì là cho rằng tại kim kiếm nếu như đột ngột hướng chính mình đánh úp lại, mình có thể đào thoát hoặc ngăn cản.

Cù Mặc Bạch quay mắt về phía cái này đầy trời kim kiếm, bỗng nhiên hơi nở nụ cười.

Trong mắt kim quang khẽ động, tựa hồ có nhận nhận hồng ti từ hắc trên người bay ra, thẳng như gai nhọn hoắt. Bay thẳng Thượng Thiên.

Mỗi một căn hồng ti, đón nhận một đạo từ trên trời giáng xuống kim kiếm, sau đó chăm chú quán quanh đi lên. Đem hắc thúc trụ.

Trăm ngàn chuỗi kim kiếm, vậy mà toàn bộ bị Cù Mặc Bạch trên người hồng ti giam cầm ở giữa không trung bên trong. Ti không thể động dấy chút nào.

Tiểu Lăng Mục cắn vài hồi răng, ý đồ điều khiển kim kiếm rơi xuống, lại tất cả đều vô công.

Cù Mặc Bạch cười lạnh: “Tại nhập Kỳ Bàn thời điểm, ta liền đánh chết qua Chân Linh cảnh cao thủ, hướng chi, các người hiện tại vừa mượn Linh Tê thảo phá cảnh, cảnh giới chưa ổn cố, lại không tu Chân Linh cảnh thần thông. Lại lấy cái gì cùng ta đấu?”

Tiểu Lăng Mục cắn răng, đột nhiên lông mi nháy dưng, cắn chót lưỡi, một ngụm máu phun ra đi ra ngoài, trong chốc lát, không trung kim trên thân kiếm, nhiều hơn rất nhiều đầu tơ máu trạng Minh Văn, lực lượng phóng đại, trong chốc lát tranh phá hồng ti trói buộc, rơi xuống.

Tiểu Lăng Mục mặt lộ vẻ âm hàn cười lạnh. Lạnh giọng hét lớn: “Người thực đương ta là bình thường Chân Linh cảnh sao?”

“Ai...”

Quay mắt về phía đầy trời rơi xuống kim kiếm, Cù Mặc Bạch thở dài.

Rồi sau đó hắn cảm bốc lên một cái quái dị dị pháp quyết, qua trong giây lát. Trong mắt của hắn kim quang đại động, một đạo dài đến hơn mười trượng Kim Long bay ra, tại hắn đỉnh đầu xoay quanh bay múa, tạo thành một cái cự đại Kim sắc khe hở, đầy trời kim kiếm rơi xuống, đâm vào khe hở phía trên, vậy mà sát ra điểm một chút hỏa hoa, sau đó sở hữu kim kiếm đều bị phai mờ, trọng hóa thành đầy trời Kim Tinh. Tán ở thiên địa.

Phai mờ kim kiếm về sau, Kim Long lập tức chuyển hướng. Thăng hướng về Tiểu Lăng Mục bay đi.

Tiểu Lăng Mục sắc mặt đại biến, lần nữa vẽ ra một tia Linh quang. Hóa thành sở đạo cấm chế bố tại trước người.

“Àm âm...”

Kim Long trực tiếp đâm vào cấm chế bên trên, vậy mà trực tiếp đem sở hữu cấm chế đều đã phá vỡ, hắn thế không ngừng xông về trước đi.

“Cù sư huynh, sư đệ sai rồi...”

Tiểu Lăng Mục ghen hống nhìn trần trời, kêu lớn lên.

“Ông...”

Kim Long đứng ở giữa không trung, khoảng cách Tiểu Lăng Mục chớp mắt cũng chỉ có một đường khoảng cách.

“Biết rõ sai rồi là tốt rồi, đi chiếu của ta phân phó làm a!”

Kim Long bay trở về Cù Mặc Bạch trong ánh mắt, một đạo kim ngân trong mắt hắn bơi qua bơi lại.

“Là...”

Tiểu Lăng Mục đầu đầy mồ hôi lạnh, dẫn đầu quay người bay

đi, trong mắt vẻ sợ hãi, thật lâu không tiêu tan.

Yên Xảo Xảo không có lý khai, tại chúng tiên môn đệ tử tất cả đều sau khi rời đi, nàng trên mặt chần chờ nhìn qua Cù Mặc Bạch, do dự một hồi, nhẹ nhàng mở miệng: “Cù sư huynh, người vừa rồi thi triển, tựa hồ không phải Bắc Đẩu tiên môn đạo pháp a?”

Cù Mặc Bạch mỉm cười, nói: “Người đã nhìn ra?”

Yên Xảo Xảo nhẹ nhàng thở dài: “Chỉ sợ không chỉ có ta đã nhìn ra! Cù sư huynh, thứ cho sư muội lảm nhảm, chúng ta dù sao cũng là tiên môn đệ tử, ngẫu nhiên làm việc cực đoan một ít, cái kia là có thể, nhưng là một ít giới hạn thấp nhất, đó là không thể đụng vào đó a...”

Cù Mặc Bạch cười nhạt một tiếng, nói: “Ta đã đụng phải, tại đây Kỳ Bàn ở trong, ai có thể làm gì được ta?”

“Có thể là... Cách Kỳ Bàn về sau đâu này?”

Cù Mặc Bạch bỗng nhiên phá lên cười, tiếng cười hóa thành âm sóng, cuộn cuộn truyền ra không biết có xa lắm không.

Kỳ Bàn đệ nhị trọng cùng đệ tam trọng kết giao địa phương, có một tòa phương viên mấy ngàn trượng hồ lớn, trong hồ đã có một tòa Cổ Thạch đài, chung quanh đứng thẳng rất nhiều pho tượng, cũng không biết đã trải qua bao nhiêu năm, sớm đã tàn phá không chịu nổi, bệ đá trái phải, phân biệt đứng thẳng hai cái lớn nhất pho tượng, một thân lấy hoa phục, một sau lưng mọc lên hai cánh, bao quát bệ đá, trầm tư không nói, liền như là hai người tại hạ quân cờ.

Hồ lớn phụ cận, nhưng lại cả tòa Kỳ Bàn cấm chế tối đa địa phương, tại Kỳ Quỷ và Kỳ Bàn trong Yêu thú xâm nhập dưới may mắn còn sống sót xuống tu sĩ, cũng đã trốn đến rồi tại đây, mượn những cấm chế này thủ hộ kéo dài hơi tàn, những Kỳ Quỷ kia cùng Yêu thú, tại trước kia thấy được những cấm chế này, liền quay người đã đi ra, nhưng hôm nay lại nổi cơn điên, vẫn đang đang không ngừng đụng chạm lấy cấm chế, muốn xông vào đến.

Trải qua tiếp cận ba ngày thời gian huyết vũ tẩy lễ, Kỳ Quỷ cùng Yêu thú trên lực lượng đã tăng tới một cái khó có thể

tưởng tượng tình trạng.

Không biết có bao nhiêu Yêu thú, lực lượng đã vượt ra khỏi bình thường Chân Linh cảnh cao thủ, hung uy che khuất bầu trời.

Rất nhiều bên ngoài cấm chế bị đã phá vỡ, ẩn thân ở bên trong tu sĩ bị chúng chộp tới, xé rách, nuốt, ăn no nê.

Nhưng chúng tựa hồ là ăn không đủ no, vừa đã ăn xong một cái, lại hà hà kêu to hướng một chỗ khác phóng đi.

Như theo chỗ cao nhìn lại, đông nghịt một mảnh, không biết có bao nhiêu, vây quanh một ít niết lạnh run đáng thương tu sĩ.

“Nhanh tới nơi này...”

Có một chỗ dấu ẩn tại hồ lớn một góc sơn cốc, khoảng cách Hiên Viên đài phi thường chỉ gần, nhưng lại địa lý vị trí thật tốt, chỉ có một cái lối nhỏ có thể tiến vào, mà hết lần này tới lần khác tại nơi miệng hang, có mấy đạo cường đại cấm chế, có thể nói là cả tòa Kỳ Bàn bên trong, chỗ an toàn nhất rồi, nhìn thấy chúng tu sĩ nguy cấp, trong sơn cốc mấy cái người tuổi trẻ nhảy ra ngoài, cao giọng hô to, lại để cho chúng tu đi vào tránh né.

Đang tại chỗ yếu cấm chế dưới lạnh run tu sĩ, thấy thế đại hỉ, nhao nhao hướng trong sơn cốc vọt tới.

Cái này tiến sơn cốc, chúng tu vẫn không khỏi hai mắt tỏa sáng, bởi vì này phiên trong sơn cốc, vậy mà mọc lên mấy chục gốc Linh Tê thảo, hơn nữa là còn không có ngắt lấy loại hình, những tu sĩ này, cũng có tuyệt đại bộ phận không có phá vỡ Chân Linh cảnh, thấy thế không khỏi tim đập thành thịch.

“Các người có thể tại trong sơn cốc này tạm thời tị nạn, chúng ta Thiên Trì cùng Tử Vi hai môn, cùng mấy cái tiên môn người bất đồng, chẳng những sẽ không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của các người, còn có thể cho các người che chở, nhưng nếu là có người muốn đánh nhau người bên cạnh chủ ý, tốt thu thập Linh Tê thảo, vậy thì đừng trách bọn ta cầm thú bang vô tình... Hắc hắc, điều gia một cái nỗi giận, tự đem các người tất cả mọi người nuốt, tin hay không?”

Ngay tại chúng tu tâm tư thay đổi thật nhanh thời điểm, bỗng nhiên một cái vô cùng cường đại uy áp ập đến.

Mọi người kinh ngạc quay đầu, liền nhìn thấy một chỉ kim điều phi tại giữa không trung, trên người Kim Sí lóe sáng, vô tận kim mang chói mắt, liền như là một khỏa tiểu mặt trời bình thường, mặc dù là đã đột phá Chân Linh cảnh tu sĩ, cũng không dám nhìn thẳng.

Mà những không có kia đột phá Chân Linh tu sĩ, thậm chí liền đứng cũng không vững, suýt nữa quỳ xuống.

“Cái này... Đây là thật tiên cảnh Thiên Yêu sao?”

“Trong truyền thuyết cùng giai vô địch Thiên Yêu, có thể chém giết Nhân tộc bảo thân thiên tài, khí tức quá kinh khủng...”

“Nó dĩ nhiên là Thiên Trì, không phải nói Thiên Trì đã xuống dốc sao?”

“Ngày đó trì đại đệ tử Mạnh Tuyên cũng đã là hung danh truyền xa, không nghĩ tới còn có một lợi hại như thể Thiên Yêu...”

Trốn vào trong sơn cốc tu sĩ kinh hãi lạnh mình, lập tức thu hồi loạn thất bát tao ý niệm trong đầu.

“Đến đến, đều tới, theo như mệnh lệnh của ta, đánh ra riêng phần mình pháp khí, Linh quang, tăng cường cái này cấm chế uy lực!”

Lúc này thời điểm, lại có một cái đang mặc Tử Vi tiên môn pháp bào đệ tử đứng dậy, đem những tu sĩ này gọi đi qua, từng bước từng bước an bài lấy, người thủ vệ tại đây, hẩn thủ vệ chỗ đó, trong sơn cốc, đã có mấy trăm tên tu sĩ, vền vền là Chân Linh cảnh tu sĩ, liền có mười mấy người, đều tại hẩn thống nhất an bài xuống, đem sơn cốc miệng hang cấm chế tăng cường, giống như giống như tường đồng vách sắt.

“Hừ... Trong sơn cốc này phòng ngự như thế hùng hậu, ngược lại không cần lo lắng bị Kỳ Quỷ cùng trong sơn cốc Yêu thú xông vào, mặc dù Kỳ Quỷ đám bọn chúng thực lực càng ngày càng hơn cường, nhưng muốn phá vỡ những cấm chế này, chỉ

sợ cũng phải hai ba ngày thời gian, đầy đủ chúng ta chống được hai miếng Vương Tự Phù người cầm được phân ra cao thấp, huyết tể Hiên Viên đài, trở lại sự thật thế giới...”

Chúng tu sĩ đánh giá thoáng một phát chỗ này sơn cốc, cũng là yên tâm đến.

Cái con kia hung uy vô hạn Chân Linh cảnh Thiên Yêu, đã nghe được những thờ dài này, thân thể mất tự nhiên run lên, lạnh lẽo hướng trong cốc đi đến.

Đã đi ra chúng tu ánh mắt về sau, nó lập tức chân mềm nhũn, nửa bò nửa chạy đến một con sóc trước mặt, mang theo khóc nức nở kêu lên: “Tùng Hữu sư huynh, cái này hữu dụng hay không à? Đại sư huynh như thế nào vẫn chưa trở lại à? Nếu cái kia một cái kiềm giữ Vương Tự Phù đồ khôn đến rồi, gắng phải đem ta tóm bên trên Hiên Viên đài đi quyết nhất tử chiến làm sao bây giờ à?”

“Thì thâm...”

Sóc xếp đặt bày tiểu móng vuốt, đỡ lấy cái trán, thật dài thờ dài, lộ ra cũng có chút đau đầu.

Bên cạnh một chỉ Tiểu Sơn đồng dạng cốc, thấp giọng khuyên nhủ: “Không cần... Lo lắng, bọn hắn... Không xông vào được đến...”

Phảng phất là tại đáp lại lời của nó, bỗng nhiên từng tiếng lẳng hét lớn vang lên: “Bắc Đầu Cù sư huynh có mệnh, Thiên Trì và Tử Vi chúng đệ tử nhanh chóng đi ra nhận lấy cái chết, nếu có người dám tương trợ cái này hai phái môn nhân, đồng dạng giết không tha!” (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 194 : Sử bên trên yếu nhất Chân Linh cảnh

Chương 194: Sử bên trên yếu nhất Chân Linh cảnh

“Àm âm...”

Trong sơn cốc rối loạn chụp vào, năm đại tiên trong cửa đệ tử vậy mà đến rồi. Bọn hắn hôm nay có thể là cái này Kỳ Bàn bên trong mạnh nhất một cỗ lực lượng, đột phá Chân Linh cảnh người hơn một trăm người, phóng tới Kỳ Bàn bên ngoài, những người này hoàn toàn có thể tổ kiến một cái tiên môn rồi, nếu có thể bắt quá một cái cường đại chút ít người đến làm chuông giáo, kỳ thật thực lực lập tức có thể trở thành Đông Hải Thánh Địa không lần tại Cự Linh môn Nhị lưu tiên môn.

Có thể bọn hắn lại muốn đến đánh Thiên Trì cùng Tử Vi môn nhân?

Chính mình chẳng phải là vừa vặn đã rơi vào cái này hai phe kẹp đầu bên trong?

Trong sơn cốc, nhất thời lòng người bàng hoàng!

Nhưng ngay lúc này, một cái thanh âm uy nghiêm vang lên, nhưng lại cái con kia kim điều lại hiện ra, ngữ điệu bình tĩnh, phẳng phất mang theo một chút khinh thường, thần nhiên nói: “Hừ? Bọn người không cần kinh hoảng! Năm đại tiên môn, tại chỗ trong mắt bất quá là một đám tôm tép nhãi nhép mà thôi, chọc giận ta, đi ra ngoài một ngụm nuốt bọn hắn, không qua, hiện tại chúng ta Thiên Trì Đại sư huynh chưa về, ta không muốn sớm như vậy mở ra Kỳ Bàn mà thôi!”

Nghe xong Đại Kim điều, trong sơn cốc kinh hoàng thất thố chúng tu lập tức an tâm không ít.

Trên thực tế, những tu sĩ này, tại năm đại tiên môn diện trước cũng đều là không hề cảm giác an toàn, Kỳ Bàn đại loạn về sau, thân là danh môn chính phái năm đại tiên môn, vậy mà

xuất thủ trước, cướp giết chúng tu, khiến cho chúng tu đối với năm đại tiên môn ấn tượng đại biên.

Tại chúng tu xem ra, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của năm đại tiên môn, cùng bọn họ danh môn chính phái thanh danh quả thực không hợp, ngược lại là lúc này trời trù cùng Tử Vi môn nhân, cho Kỳ Quỷ công kích đến mọi người che chở, mới đương mà vượt danh môn chính phái bốn chữ.

Đương nhiên, cũng có một ít người ngấp nghé trong cốc Linh Tê thảo, trong nội tâm bắt đầu đánh chút ít quỷ bàn tính.

Không qua, mặt gặp cái này một chỉ uy phong lẫm lẫm Chân Linh cảnh Thiên Yêu. Bọn hăn lại cũng không dám có nhị tâm.

“Ha ha. Kim lão lục đột phá Chân Linh cảnh. Cái này bề ngoài ngược lại là càng ngày càng tốt rồi, nếu không là biết rõ lai lịch của nó, chỉ sợ ta vừa thấy được nó, cũng sẽ bị hăn dọa nổi cáu rồi...” Trong sơn cốc bộ, Mặc Linh Tử nhìn qua giả vờ giả vịt Đại Kim điêu cười nói.

Tùng Hữu sư huynh nghe vậy, không làm sao thở dài, tiểu móng vuốt đỡ cái trán.

Cốc lão Nhị cũng nói: “Sử bên trên yếu nhất... Chân Linh... Xuất hiện ở Thiên Trì tiên môn...”

Nghe xong những lời này, mọi người đều có chút không nín được cười.

Đại Kim điêu gặp gỡ. Thật đúng là thường người không thể tưởng tượng, tiến vào Kỳ Bàn thời điểm, nó bất quá là chân khí lục trọng, nhưng hết lần này tới lần khác gặp Đan Nguyên môn hạ, vô số luyện chế ra đến tăng thêm đan, bị nó đương Đường Đâu đồng dạng nuốt xuống, cũng là nó trong cơ thể huyết mạch khác hẳn với thường nhân, vậy mà liên tiếp luyện hóa, cứng rắn sinh đem tu vi thúc đẩy sinh trưởng đã đến chân khí cửu trọng, cái này cũng chưa tính. Lấy được Vương Tự Phù về sau, Đại Kim điêu thật sự cảm giác không có cảm giác an toàn. Bởi vậy tại đột phá chân khí cửu trọng về sau, lại vừa ngoan tâm, ăn vào một cây Linh Tê thảo.

Nó vận khí ngược lại tốt, vậy mà thật sự phá cảnh rồi, nhảy lên

mà đã trở thành Chân Linh cảnh.

Chỉ có điều, nó cái này Chân Linh cảnh, thật là không có quá nhiều hàm kim lượng.

Một thân tu vi đều là ngoại vật thúc phát ra tới, so về Đan Nguyên môn chúng đệ tử còn có vẻ không bằng, tại đột phá Chân Linh cảnh lúc, lại căn bản không có cái gọi là cảm ngộ, đần độn u mê mê sợ run một hồi, tỉnh lại chính là Chân Linh rồi.

Có thể nói như vậy, tại tu hành trên đường, nó ở dưới công phu rất ít, cơ hồ có thể đánh vỡ tu hành sử bên trên ghi chép.

Cũng đang bởi vậy, nó đột phá Chân Linh về sau, thực lực chi yếu, cũng cơ hồ có thể đánh vỡ tu hành sử bên trên ghi chép.

Cổ tọa bên trên có ghi lại, đã từng có một vị tu giả, tại đột phá chân khí cửu trọng về sau, lập tức liền rách Chân Linh, người xưng sử bên trên yếu nhất Chân Linh, nhưng hôm nay vô luận là cóc lão Nhị hay vẫn là Mặc Linh Tử, đều tuyệt đối tin tưởng Đại Kim điều đã phá người nọ ghi chép.

Tùng Hữu sư huynh đau đầu cũng ở nơi đây, ai từng muốn đến, chính mình huynh đệ vậy mà hội đã trở thành Thiên Trì sĩ nhục?

Đương nhiên, cũng không phải cái gì tác dụng đều không có, nhất khởi Đại Kim điều lúc này thoát nhìn thật sự là dọa người!

Một thân hung uy, mấy như thực chất, đương nó khởi xương nộ lúc đến, có thể đem chân khí cửu trọng tu sĩ cứng rắn sinh dọa ngất đi.

Chỉ có điều, nếu là động thủ, cũng không biết kết quả thế nào.

Giờ này khắc này, cóc bên ngoài một đóa tường vân bên trên, đứng thẳng năm đại tiên môn chúng tu sĩ, bọn hắn bên người, bảo kê Chân Linh cảnh đồng môn đánh ra cấm chế, mặc dù có rất nhiều Yêu thú có thể Phi Thiên công kích, lại nhất thời cũng thương không của bọn hắn, đủ để ứng phó, chỉ có điều, nhìn trên mặt đất cái kia rậm rạp chằng chịt Yêu thú cùng Kỳ Quỷ, bọn hắn cũng có chút đau đầu, không dám rơi xuống đất.

“Doãn sư huynh, ngày đó trì môn nhân quá tặc rồi, biểu hiện ra xem, bọn họ là che chở chúng tu, trên thực tế là đem chúng tu sĩ đều kéo vào trong sơn cốc, vì bọn họ tăng cường cấm chế, hơn nữa hôm nay trừ bọn họ ra cái kia một chỗ sơn cốc, những thứ khác cấm chế cũng đã không tồn tại rồi, sở hữu Kỳ Quỷ cùng Yêu thú đều tụ tập tại sơn cốc trước, chúng ta muốn phá vỡ sơn cốc, muốn trước bắt hàng phục những Kỳ Quỷ này...”

Cửu Cung tiên môn một cái Chân Linh cảnh đệ tử nhú mày nói ra.

Doãn Kỳ cũng không khỏi nhú mày, người đệ tử này nói không sai, Thiên Trì môn nhân đem sự tình làm quá tuyệt rồi.

Kỳ Quỷ vốn là mỗi người sợ hãi thứ đồ vật, nhưng cứng rắn sinh lại để cho bọn hắn cho làm thành ngoài sơn cốc một tầng phòng tuyến.

Cái này sở hữu Kỳ Quỷ, thậm chí nghĩ tiến vào sơn cốc, hết lần này tới lần khác trong sơn cốc chúng tu sợ bị Kỳ Quỷ xông tới, chính dốc sức liều mạng tăng cường miệng hang cấm chế, những Kỳ Quỷ kia cùng Yêu thú, không hiểu được phá trận, chỉ biết dùng man lực đi công kích cấm chế, muốn phá vỡ sơn cốc cấm chế, không biết được công kích tới khi nào, mà hết lần này tới lần khác năm đại tiên môn đệ tử muốn phá vỡ cấm chế, phải tiếp cận miệng hang, muốn tiếp cận miệng hang, phải bắt hàng phục cái kia tụ tập tại nơi miệng hang vô tận Kỳ Quỷ cùng Yêu thú, lại để cho người phi thường đau đầu.

“Cũng không phải là không có biện pháp, dao động người của bọn hắn tâm, lại để cho người từ bên trong phá vỡ cấm chế!”

Doãn Kỳ lạnh mặt nói, hắn cũng không ngu dốt, liếc khám phá chỗ hiểm.

Sơn cốc cấm chế theo mặt rất khó mở ra, nhưng từ bên trong nhưng lại không khó.

“Vâng!”

Cửu Cung tiên môn đệ tử được mệnh lệnh, cao giọng kêu lên: “Trong cốc chúng tu nghe, phạm cấm Thiên Trì hoặc Tử Vi

một người người, sau khi đi ra, thường Linh Tê thảo một cây, Bảo Đan một khóa, cái thứ nhất phá vỡ sơn cốc cấm chế người, thường Linh Tê thảo mười gốc, Bảo Đan mười hạt, hơn nữa sở hữu từ bên trong đã phá vỡ cấm chế tu sĩ, cũng có thể đạt được năm đại tiên môn che chở, không bị Kỳ Quỷ tập sát!”

Tên còn lại tiếp lời: “Nhưng nếu như chấp mê bất ngộ, đối đãi chúng ta công phá sơn cốc chỉ mà tính, là bọn người chết thời điểm!”

“Xôn xao...”

Trong sơn cốc chúng tu sĩ tất cả đều xôn xao, hai mặt nhìn nhau, có không ít người đều động tâm.

“Linh Tê thảo mười gốc, Bảo Đan mười hạt... Cái này là bực nào xa xỉ a...”

“Nếu thật là lấy được, cái kia có thể nói là thiên đại cơ duyên...”

“Hừ, nhỏ giọng, còn không biết năm đại tiên môn nói thật hay giả...”

“Ta ngược lại cảm thấy, năm đại tiên môn cơ bản danh dự vẫn phải có, không đến mức nói không giữ lời...”

“Có thể là... Cái con kia Thiên Yêu...”

“Hắc, hôm nay yêu cường thịnh trở lại, chỉ sợ cũng không phải chúng ta liên thủ đối thủ a...”

“Không có thể, Thiên Yêu là bực nào tồn tại? Có thể chém giết Nhân tộc bảo thân cường đại yêu vật, cổ tạc bên trên ghi lại, đã từng có Thiên Yêu một lần chém giết hơn mười người cùng giai cường đại tu sĩ, trước mắt cái này, cũng không biết có thể giết mấy cái...”

Trong sơn cốc chúng tu sĩ xáo bàn tán, nguyên một đám biểu lộ do dự, sắc mặt cổ quái.

“Hừ mất hừ mất, những cái thứ này quả nhiên động tâm, muốn thật sự là trong hồng, thì phiền toái...”

Đại Kim điều lặng yên về tới sơn cốc ở chỗ sâu trong, lạnh run, xin giúp đỡ tựa như nhìn xem Tùng Hữu sư huynh.

Cóc lão Nhị tắc thì trầm giọng nói: “Cũng đã... Có an bài... Không cần... Lo lắng...”

Đại Kim điều khổ tang nghiêm mặt nói: “Có thể là, chúng ta cái kia an bài, cũng chỉ có thể tạm chống đỡ nhất thời a, Đại sư huynh thẳng đến lúc này đều chưa có trở về, vạn nhất hắc chết thật tại trong Thiên Cung rồi, vậy cũng làm sao bây giờ? Cóc Nhị ca, ngươi hay vẫn là phế đi ta đi?”

Cóc lão Nhị khinh bỉ nhìn Đại Kim điều liếc, nói: “Ngươi bây giờ là... Chân Linh... Ta như thế nào phế ngươi? ... Huống hồ, đã đến... Cuối cùng một trận chiến... Thời gian... Phế đi ngươi... Cũng vô dụng, trừ phi là... Chết rồi...”

“Má ơi... Hồi hận chết rồi...”

Đại Kim điều ngồi chồm hồm trên mặt đất, cánh che đầu, thương tâm gần chết.

Mặc Linh Tử ngược lại là phóng được khai, cười nói: “Kim lão lục, cũng không cần quá thương tâm, ta đối với Đại sư huynh có lòng tin, hắc tại đột phá Chân Linh trước khi, là có thể một người đánh chết bốn đại cao thủ, nếu là hắc đột phá Chân Linh, thực lực kia ta đều không có cách nào tưởng tượng!”

Đại Kim điều than thở: “Có thể hắc một mực không trở lại a... Thương Thiên phù hộ, hắc có thể ngàn vạn chia ra sự tình, ông trời, ngươi nếu như không nên thu mấy người, sẽ đem Mặc Linh Tử cùng Ngô Uyên lấy đi a, ngàn vạn đừng làm cho lại để cho Đại sư huynh có việc a...”

Bên cạnh Mặc Linh Tử cùng Ngô Uyên nghe vậy, lập tức cảm thấy có chút im lặng.

Cũng nhưng vào lúc này, ngoài sơn cốc vây chúng tu sĩ nhân tâm di động chi tế, một cái trên mặt có chút ít vết sẹo tiểu nữ hài trông mắt chuyển sau nửa ngày, bỗng nhiên âm thanh kêu lên: “Cái kia kim điều căn vốn là không có gì bổn sự, chỉ là bề ngoài đẹp mắt, các ngươi không nên bị nó lừa gạt... !”

Nàng lời nói vừa mới nói một nửa, một cái trẻ tuổi tu sĩ lập tức bùm miệng nàng lại ba.

Trong sơn cốc chúng tu hai mặt nhìn nhau, tuy nhiên không cách nào xác định tiêu cô nương này trong lời nói thật giả, lại không thể nghi ngờ làm một chút ít trong nội tâm đập vào quỹ bàn tính tu sĩ cung cấp một cái cơ hội tốt.

Trong cốc đã trầm mặc mấy hơi thời gian, bỗng nhiên có một cái dáng người hòe ngô tu sĩ kêu lên: “Cơ hội khó được, bắt Thiên Trì Tử Vi môn nhân đi lĩnh thưởng ban thưởng a...”

“Vù vù...”

Trong nháy mắt, nhiều cái sớm đã có chút ít kèm nén không được người nhảy dựng lên, hướng về cách cách bọn họ gần đây Tử Vi môn nhân đánh tới. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 195 : Chân khí cảnh cường đại

Chương 195: Chân khí cảnh cường đại

“Không tốt rồi, thật sự náo đi lên...”

Ngay tại Đại Kim điều bốn người thương nghị không định giờ, Tử Vi tiên môn Chu Độc Tử vọt lên tiến đến.

Thiên Cung dị biến về sau, Mạc Tương Đồng tuy nhiên còn một mực không hữu hiện thân, lại dùng thần phù truyền niệm, mệnh Tử Vi tiên môn chúng đệ tử gia tốc thoát đi mặt khác năm đại tiên môn, đi tới Kỳ Bàn đệ nhị trọng cùng Tử Vi môn nhân tụ hợp, sau đó lại đang cái này Chu Độc Tử tuệ nhãn xuống, phát hiện cái này một chỗ cấm chế hoàn chỉnh nhất sơn cốc, cùng một chỗ chạy thoát tiến đến, tăng cường cấm chế, cũng định ra dưới mặt kế hoạch.

Mọi người cả kinh, Tùng Hữu sư huynh lập tức vung dưới tiểu trảo, những người còn lại tắc thì đồng thời ra tay, lập tức một cái giấu ở ngoài sơn cốc vây cùng vòng trong ở giữa cấm chế bị tê, chúng tu cùng Thiên Trì, Tử Vi môn nhân ngăn cách ra.

Tử Vi môn hạ, cũng có mười tên trái phải phục dụng Linh Tê thảo đột phá Chân Linh đệ tử, đồng loạt ra tay, tại cấm chế bay lên trước khi, đem ngoài sơn cốc vây Tử Vi môn nhân cứu được tiến đến, ngoài sơn cốc vây chúng tu thấy vậy biến đổi lớn, sắc mặt lập tức thay đổi.

“Con mẹ nó một đám đồ khốn, chúng ta cho các ngươi che chở, các ngươi vậy mà muốn tạo phản? Thực để cho chúng ta là người ngu sao? Có bản lĩnh các ngươi tự phá vỡ cấm chế, hắc hắc, Kỳ Quỷ một xông tới, lập tức tự cho các ngươi tất cả đều toi mạng, có thể là chúng ta, còn có nhất trọng cấm chế thủ hộ, như vậy cũng không coi như các ngươi đã phá vỡ sơn cốc, các ngươi nhìn năm đại tiên môn đệ tử, có thể hay không cho các ngươi ban thưởng!”

Đại Kim điều canh giữ ở đệ nhị trọng cấm chế đằng sau, chửi

âm lên.

Tam trọng cấm chế, đây chính là bảy cấm thú thiết lập mưu kế hay, sơn cốc kỳ thật thuộc bốn phận bên ngoài hai trọng, bọn hấn tại vị trí trung tâm, lại bày ra một tầng cấm chế, nếu là những tu sĩ này tạo phản, muốn đối với hai phái đệ tử bất lợi, cũng sẽ bị ngăn cách tại ngoại tầng.

Ngoài sơn cốc vây cấm chế, nếu quả thật mở ra, cái kia Kỳ Quỷ xông tới. Đừng mũi chịu sào là những tu sĩ này.

Tự tính toán có năm đại tiên môn đệ tử cho những tu sĩ này che chở, tại Kỳ Quỷ xông tới một chỗ, bọn hấn cũng sẽ chết thương thảm trọng. Mà Thiên Trì cùng Tử Vi môn nhân tình cảnh, tắc thì cùng trước trước không có gì khác nhau. Kỳ Quỷ vẫn là bọn hấn nhất trọng bình chương.

“Chúng ta đồng loạt ra tay, trước phá vỡ cái này đệ nhị trọng cấm chế nói sau...”

Có tu sĩ rộng to, hiệu triệu mọi người phá vỡ trong lúc này nhất trọng cấm chế.

Nhưng mà Mặc Linh Tử nghe vậy, lập tức nở nụ cười lạnh: “Ngoài sơn cốc vây cấm chế trụ cột, có thể là chúng ta thiết hạ đến, hoàn toàn do chúng ta khống chế, tuy nhiên hiện tại chúng ta không cách nào tới gần, nhưng chỉ cần hút ra một đạo Linh quang. Tầng kia cấm chế liền sẽ mở ra, sở hữu Kỳ Quỷ đều xông tới, các ngươi động động cái này đệ nhị trọng cấm chế thử xem? Nhìn xem là các ngươi phá vỡ nhanh, còn là chúng ta phá vỡ nhanh?”

Chúng tu sĩ ghen hòng nhìn trần trời, có chút không biết vì sao rồi.

Đại Kim điêu cười lạnh nói: “Các ngươi cũng tu nghe qua ta Thiên Trì Đại sư huynh Mạnh Tuyên danh hào, hôm nay chúng ta cho các ngươi che chở, các ngươi lại muốn tạo phản, cái này Lương Tử đã kết xuống rồi, đôi đũa chúng ta Đại sư huynh biết được, tất nhiên không tha cho các ngươi. Hắc hắc, hiện tại, các ngươi đem vừa rồi mấy cái muốn tạo phản người chỉ xuất hiện đi. Miễn cho hấn đại khai sát giới lúc, hội tai bay vạ gió...”

Cái này lời vừa nói ra, vẫn không khỏi khiến cho chúng tu sĩ cái trán đỏ mồ hôi lạnh, lập tức có người thối lui, đem mấy người lưu ngay tại chỗ, mấy người kia, đúng là vừa mới xuất thủ trước người, mà ngay cả Thanh Tùng môn hạ cũng ở trong đó, thúc thủ vô sách đứng đấy.

“Chúng ta... Chúng ta không có ra tay a...”

Thanh Tùng tiên môn Mạc Hiên Ngang sắc mặt tái nhợt như tờ giấy. Nói lắp bắp.

“Hừ, vừa rồi cái thứ nhất nói Thiên Trì kim điều tiên bối chỉ cụt bề ngoài chính là các ngươi. Còn nghĩ chống chế sao?”

Có tu sĩ cười lạnh, vừa rồi đầu lĩnh tạo phản tu sĩ kỳ thật cũng chỉ có bốn năm người. Mặt khác đại đa số tu sĩ, tuy nhiên không có thể mỗi người đều cảm kích Thiên Trì, nhưng là có rất nhiều người là khinh thường tại lấy oán trả ơn.

“Còn không có bắt giữ sao?”

Bên ngoài sơn cốc, Cù Mặc Bạch đứng ở Yên Xảo Xảo ngưng tụ ra đến mây trôi thượng diện ung dung chạy đến, có chút bất mãn nói.

“Cù sư huynh, ngày đó trì môn nhân tặc được rất, bọn hắn chiếm giữ một chỗ sơn cốc, thiết hạ cấm chế...”

Doãn Kỳ một năm một mười, đem chính mình rồi giải đến, trong sơn cốc phát sinh chỗ có chuyện đều nói một lần.

Cù Mặc Bạch nghe vậy, mỉm cười, nói: “Ngược lại xác thực tặc được rất, không qua tại thực lực tuyệt đối trước mặt, những vật này, cũng chỉ là tiểu thông minh mà thôi, không có tác dụng gì...”

Hướng Doãn Kỳ nói vài câu, Doãn Kỳ lập tức con mắt sáng ngời.

“Trong cốc chúng tu nghe, hiện tại huyết vũ rơi xuống, Kỳ Quỷ trong Kỳ Quỷ đã càng ngày càng mạnh rồi, các ngươi sơn cốc kia chỗ cấm chế, căn bản chống đỡ không được bao lâu, mấu chốt nhất chính là, hiện tại Kỳ Bàn căn bản là mở không ra, bởi vì cái khác kiềm giữ Vương Tự Phù người tự trốn ở

trong sơn cốc, co đầu rút cổ không xuất ra, các người nếu là còn không phá phá núi cốc cấm chế, Kỳ Bàn, chỉ biết một mực khép kín...”

“Đợi cho Kỳ Quỷ thực lực tăng trưởng đến đủ để đánh vỡ cấm chế lúc, bọn người một cái cũng sống không được đến!”

Lạnh lạnh lời nói xuyên thấu huyết sắc màn mưa, truyền vào trong sơn cốc.

Cũng đúng lúc này, Cù Mặc Bạch lấy ra một miếng màu vàng xanh nhạt Kỳ Phù, rót vào một đạo chân khí, lập tức có ngập trời khí cơ xông, bất ngờ chính là vương đạo chi khí, cùng lúc đó, trong sơn cốc Đại Kim điều trên người, cũng có một đạo đồng dạng khí cơ phóng lên trời, tại huyết trong mưa, thoát nhìn liền như là hai đạo vô cùng chói mắt tinh khí hóa trụ, bay thẳng đến chân trời, nhìn thấy mà giật mình.

Vương Tự Phù tác dụng, ngoại trừ mở ra Kỳ Bàn bên ngoài, liền chỉ còn loại này khí cơ cảm ứng chi pháp.

Đây cũng là thuận tiện hai miếng kiếm giữ Vương Tự Phù người lẫn nhau ước khiêu chiến.

“Cái gì?”

Trong sơn cốc mọi người kinh ngạc, hai mắt nhìn nhau, thật không ngờ một cái khác miếng Vương Tự Phù người cầm được tự trốn ở trong sơn cốc.

“Kỳ Quỷ lực lượng càng ngày càng mạnh, kiếm giữ Vương Tự Phù người lại co đầu rút cổ không xuất ra, như vậy hội hại chết chúng ta!”

Không biết là ai, cái thứ nhất cao giọng kêu lên.

“Tóm hẩn đi ra, trực tiếp đưa lên Hiên Viên đài...”

Ngoài sơn cốc vây điên rồi bình thường, vô số thanh âm lớn rống, không bao giờ nữa quản mặt khác, hướng về đệ nhị trọng cấm chế vọt tới.

“Đã xong... Đã xong a...”

Cầm chế tuy nhiên nhất thời chưa từng phá vỡ, Đại Kim điều đã sợ hãi, lạnh run.

“Tra...”

Tùng Hữu sư huynh nhìn xem ngoài sơn cốc vây đám biển người như thủy triều lao đến, thi triển kỳ kỹ, công kích tới đạo thứ hai cầm chế, tựa hồ là tức giận rồi, hơi dòn dập thở phì phò, mắt nhỏ ở bên trong đã hiện lên một vòng dày đặc sát khí, Đại Kim điều cảm ứng được rồi, không khỏi khẽ run rẩy.

“Quá chậm...”

Cù Mặc Bạch nghe trong sơn cốc động tĩnh, nhẹ khẽ lắc đầu, vừa nói, bên cạnh hắn tê lên một thanh tiểu kiếm. Một đạo Ngự Phong Pháp Trận bị câu đi ra, hắn tắc thì cười gió mà lên, chậm rãi hướng về sơn cốc phương hướng bay đi. Khoảng cách sơn cốc còn có trăm trượng trái phải khoảng cách lúc, Cù Mặc Bạch đột nhiên ánh mắt lạnh lẽo. Một quyền oanh đi ra ngoài, trong chốc lát, núi xói đất che, tiếng sấm vang rền.

Một đạo bái không ai có thể ngự lực lượng kích tại ngoài sơn cốc đệ nhất trọng cầm chế bên trên, vậy mà chấn hai bên núi cao đều ầm ầm rung động.

Trên mặt đất, Kỳ Quỷ liền như thủy triều bình thường, có thể cảm ứng được Cù Mặc Bạch trên người tà dị chi khí, vậy mà không có đi lên công kích.

Sơn cốc chấn động. Cũng khiến cho Kỳ Bàn trong chúng tu sĩ ngẩn ngơ, động tác ngừng lại.

Cù Mặc Bạch nhếch miệng lên, lại là một quyền oanh tới.

“Ba ba ba...”

Vô số giòn vang uyển giống như là pháo vang lên, hai quyền đánh qua, đệ nhất trọng cầm mất dĩ nhiên hủy một nửa.

Nếu là lúc này trong cốc chúng tu vẫn đang đang không ngừng tăng cường cái này một đạo cầm chế, còn có thể chống đỡ bên trên một hồi, nhưng bọn hắn lúc này đều ngơ ngác đứng đấy, lại không một người đi lên tăng cường cầm chế, liền khiến cho tầng kia cầm chế giống như Vô Căn chi mộc, không thể lâu

dài.

“Có thể chống đỡ hai ta quyền. Cũng xem là tốt rồi...”

Cù Mặc Bạch cười lạnh một tiếng, thứ ba quyền đánh tới, ầm ầm một tiếng. Đệ nhất trọng cấm chế bị ba quyền đánh vỡ.

“Ngao...”

Như thủy triều Kỳ Quỷ hướng trong sơn cốc tuôn đi vào, trong cốc chúng tu tất cả đều kinh hãi, tất cả tế pháp bảo bảo vệ tánh mạng.

Cù Mặc Bạch cười lạnh nhìn chúng tu sĩ liếc, trong mắt kim quang một thịnh, một đầu Kim Long xoay mình xuất hiện, hướng về đệ nhị trọng cấm chế vọt tới, cái kia Kim Long bá không ai có thể ngự, cực lớn uy áp thậm chí bao phủ cả tòa sơn cốc, tại vọt tới đệ nhị trọng cấm chế thời điểm. Một tiếng rùng ngâm tiếng vang lên, tựa hồ có vô số oan hồn kêu khóc kêu thảm thiết. Dẫn động Thiên Địa bi 恸.

“Oanh...”

Sơn cốc chấn động, đệ nhị trọng cấm chế. Vậy mà chỉ dùng một kích liền đã phá vỡ.

“Ha ha...”

Cù Mặc Bạch cất tiếng cười to, chậm rãi đi vào.

“Hô...”

Một đầu thực đồng côn trầm trọng tựa như là núi kích đi qua.

Cù Mặc Bạch trong mắt kim quang đại thịnh, rồi đột nhiên đưa tay, cái kia mấy có thể phá núi Đoạn Nhạc một côn, lại bị hấn cầm.

Thực đồng côn bên kia, cóc lão Nhị con mắt đều tròn tròn, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem một màn này.

“Vậy mà không có đột phá Chân Linh cảnh? Thật sự là... Quá nhỏ bé...”

Cù Mặc Bạch nhàn nhạt cười, ý thức động chỗ, cái kia rời rạc trên không trung Kim Long đột nhiên bay tới, một tiếng âm vang đâm vào cốc lão Nhị trên thân thể, móng vuốt sắc bén vậy mà trực tiếp khấu trừ tiến vào cốc lão Nhị đầu khớp xương, đem nó to như vậy thân hình nhấc lên, trùng trùng điệp điệp ném vào trên vách núi đá, chỉ đựng cái kia vách núi kịch liệt lắc lư, mạng nhện trạng văn lạc hiện đầy cả tòa núi vách tường.

“Khanh khách ba ba...”

Cốc lão Nhị trong cơ thể xương cốt cũng không biết đã đoạn bao nhiêu căn, trong lúc đó phún ra một đạo máu tươi, uể oải trên mặt đất.

“Xèo xèo...”

“Cốc Nhị ca...”

Mặc Linh Tử cùng Tùng Hữu sư huynh đồng thời kêu to, một cái hướng cốc nhào tới, một cái hướng Cù Mặc Bạch rút kiếm chém tới.

Một cái khác mái hiên, Hắc Giao lặng yên không một tiếng động, lại âm hiểm chi cực, thân thể không hề bối xuống, hướng về Cù Mặc Bạch quần tới.

Đại Kim điêu cũng đỏ mắt, “Phi” một tiếng hướng trên mặt đất nhỏ nước miếng, quát to một tiếng “Liều mạng với người!”

Bỗng nhiên bay lên, cánh dưới vô tận kim quang lập loè, rầm rầm hướng về Cù Mặc Bạch kích xạ đi qua.

“Thật sự quá nhỏ bé, cũng chỉ là làm té phẩm mệnh...”

Cù Mặc Bạch lạnh giọng bật cười, hai tay chấn động, Kim Long trong lúc đó bay đến hần quanh người, xoay quanh bay múa, lực lượng khổng lồ vậy mà đưa tới một hồi cuồng phong, cả tòa sơn cốc bên trong sở hữu tu sĩ đều bị cái này cuồng phong thổi thất linh bát lạc, đứng không vững, mà vọt tới hần trước người Mặc Linh Tử, Hắc Giao cùng với Đại Kim điêu ba cái càng là không hề có lực hoàn thủ, tất cả đều thụ trọng thương, bay ngược trở về.

Bọn hấn mở to hai mắt, không thể tin được, cái này trên thân người khí cơ rõ ràng còn là Chân Khí cảnh, như thế nào hội mạnh như vậy?

Vô luận là ai, đều không thể tin được đây là một cái Chân Khí cảnh tu sĩ có khả năng khổng chế lực lượng!

“Người tới...”

Cù Mặc Bạch ngoắc, Kim Long đình chỉ xoay tròn, về phía trước bãi xuống, đem Đại Kim điều cuốn đi qua.

Cù Mặc Bạch cười gió mà lên, hướng chúng tu nói khẽ: “Đem những này người cầm đến cho ta, có thưởng... Trọng thưởng!” (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 196 : Mạnh Tuyên chạy đến

Chương 196: Mạnh Tuyên chạy đến

“Bắc Đẩu Cù sư huynh, cầu người nhanh giết chết nó, mở ra Kỳ Bàn a, chúng ta chống đỡ không nổi rồi...”

Cầm chế phá vỡ về sau, chúng tu đều mặt gặp Kỳ Quỷ xung phong liều chết, tại thực lực đã tăng đã tăng tới khó có thể tưởng tượng tình trạng ở dưới Kỳ Quỷ xung phong liều chết xuống, là bình thường Chân Linh cảnh tu sĩ, ngăn cản đều phi thường khó khăn, tựu lại càng không cần phải nói chân khí cứu trọng tu sĩ rồi, trong chớp mắt, liền không biết có bao nhiêu tu sĩ bị Kỳ Quỷ chém giết, huyết nhục bay tứ tung, mỗi người đều cảm nhận được lớn lao sợ hãi.

Mỗi một giây đồng hồ, đều có người chết đi, huyết đã chảy đầy cả tòa sơn cốc.

Tuy là có tu sĩ cười gió, bay đến không trung cũng vô dụng, ngược lại sẽ trở thành càng dễ làm người khác chú ý mục tiêu, bị đập xuống đến.

Bọn hấn nhin không được kêu to, cầu Cù Mặc Bạch nhanh chút ít mở ra Kỳ Bàn, tốt lý khai nơi này.

“Mở ra Kỳ Bàn? Ta tại sao phải mở ra Kỳ Bàn?”

Cù Mặc Bạch nở nụ cười lạnh: “Ta đùa chính vui vẻ, về phần các người những phế vật này, muốn chết thì chết tốt rồi...”

“Ha ha...”

Hấn ngửa mặt lên trời cuồng nở nụ cười, âm sóng cuộn cuộn, chấn động cả tòa Kỳ Bàn.

“Bị lừa rồi, hấn căn bản cũng không có mở ra Kỳ Bàn nghĩ cách...”

“Bắc Đẩu Cù Mặc Bạch, người chỗ hiểm chết mọi người chúng ta mệnh sao?”

Chúng tu sĩ dốc sức liều mạng lớn tiếng gào rú, có người bị 恫
hối hận, là bọn hăn tự tay phá huỷ bảo vệ mình nhất một đạo
bình chương.

Cũng có người chửi ầm lên, cho rằng là Cù Mặc Bạch lừa bọn hắn.

“Cù sư huynh hẩn... Hẩn làm như vậy, đã đi ra Kỳ Bàn về sau, chỉ sợ... Sư môn trưởng bồi cũng sẽ không tha cho hẩn!”

Yên Xảo Xảo cắn môi, một bên té lên pháp khí, cùng không trung đánh úp lại Yêu thú ác đấu. Vừa nói.

“Hắn... Hắn đã điên rồi. Các người còn không có nhìn ra sao?”

Tiểu Lăng Mục thấp giọng gào thét. Lúc này thời điểm, mà ngay cả Doãn Kỳ sắc mặt cũng thay đổi.

Hắn như là bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, rung giọng nói: “Các người nói, hắn có phải hay không là nghĩ...”

Ba người tất cả đều quá sợ hãi, sắc mặt trắng bệch, mờ mờ ảo ảo đoán được một cái không tốt kết quả.

Mà lúc này trong sơn cốc, Thiên Trì mọi người cũng đang gặp nguy cơ, có Kỳ Quỷ cùng Yêu thú vọt lên tiến đến. Đánh giết hướng bị trọng thương cốc cùng Hắc Giao, hai người bọn họ thân thể đại, tự nhiên càng dễ làm người khác chú ý, cũng có tu sĩ lao đến, muốn nhân cơ hội hái quả đào.

Bọn hăn vi Cù Mặc Bạch mới vừa nói động tâm, nghĩ giam giữ Thiên Trì môn hạ đi đổi ban thưởng.

Càng có người trước trước phản bội Thiên Trì tiên môn, cũng bị người chỉ đi ra, lúc này thời điểm lao đến, muốn diệt khẩu.

“Tử Vi môn hạ, thủ hộ Thiên Trì bằng hữu...”

Một người lao đến. Hai tay loạn vung, đánh xuất ra đạo đạo ô quang. Bức lui chúng tu, đúng là Tử Vi tiên môn Chu Độc Tử.

Giờ này khắc này, Tử Vi tiên môn đệ tử khác cũng đã ốc còn không mang nổi mình ốc, cũng tự hấn còn bản khoản lấy Thiên Trì môn nhân.

Chỉ có điều, chỉ có hấn một người, căn bản cũng không phải là chúng tu đối thủ, nghiêng khắc thời gian liền bị áp chế rồi.

Tùng Hữu sư huynh phần nộ kêu, tại cóc lão Nhi, Hắc Giao, Mặc Linh Tử trên người mấy người nhảy đến nhảy lên, dùng Linh Dược bôi lên, cũng uy dưới Linh Đan, cho bọn hấn chữa thương, lúc này ánh mắt của nó, đã biến thành màu đỏ như máu, tựa hồ là vô cùng phần nộ, chỉ là tại nó trên người, mờ mờ ảo ảo xuất hiện đạo đạo tinh mang, tựa hồ là cấm chế nào đó, áp chế nó thân thể biến hóa.

Mà lúc này Đan Nguyên môn đệ tử, cũng nguyên một đám co rúm lại tại một góc, bọn hấn không có ý chí chiến đấu, sớm được dọa bể mật, nhưng về sau, Đan Nguyên môn Ngô Uyên cũng cắn răng một cái, chạy tới, hỗ trợ trị thương, Đan Nguyên môn đệ tử khác thấy thế, hai mặt nhìn nhau, cũng chạy theo tới, bọn hấn mặc dù không có ý chí chiến đấu, nhưng vẫn là nổi lên hơi có chút dũng khí, tới bang chút ít bề bọn.

Nhưng bọn hấn vừa mới chạy vội tới, cái kia ngăn cản chúng tu sĩ Chu Độc Tử liền bị cường đại tu sĩ sức lực lớn vung mở, mấy tên cường đại tu sĩ lao đến, cười lạnh Hướng Thiên trì môn hạ lao đến, vài tên gặp xui xẻo, vận xui Đan Nguyên môn đệ tử còn không có kịp phản ứng, liền bị sức lực lớn quét thành thịt vụn, những người còn lại tất cả đều bị thống kêu to, sau đó bị hù lại chạy về.

“Chúng ta đến cùng nên làm như thế nào?”

Doãn Kỳ ra sức một kiếm, đem một chỉ đánh về phía hấn biên dị dược nô thú tách thành hai nửa, đổ hồng mắt kêu to.

Tiểu Lăng Mục cười lạnh: “Người không phải vẫn đối với hấn trung thành và tận tâm sao? Hiện tại cũng muốn hỏi chúng ta làm như thế nào?”

Doãn Kỳ tức giận mắng: “Đừng mẹ nó nói nhảm, muốn hay không sớm ngăn cản hấn?”

Yên Xảo Xảo thở dài, nói: “Tự tính toán chúng ta đều đột phá Chân Linh cảnh rồi, nhưng cảnh giới bất ổn, có thể phát huy ra đến lực lượng tối đa chỉ có ba thành không đến, phải đã đến ngoại giới, tiến hành bế quan, vững chắc cảnh giới chừng một tháng thời gian, mới có thể hoàn toàn nắm giữ Chân Linh cảnh giới lực lượng, có thể là hần... Lại đã sớm nắm giữ siêu việt Chân Linh cảnh lực lượng a, chúng ta... Ai có thể ngăn cản hần?”

“Cái kia... Nếu như hần thật sự hội làm như vậy, chúng ta... Lại không một người có thể ngăn cản hần hay sao?”

Doãn Kỳ kêu lớn lên, đầu đầy mồ hôi, huyết thủy, cũng không biết là mệt mỏi, hay vẫn là bị hù.

“Giết Thiên Trì môn hạ, cầm đầu người đi lĩnh thưởng...”

“Người ngốc a, vừa rồi Bắc Đẩu tiên môn người nói, muốn bắt giữ, đem người buộc đi qua...”

Vọt tới phụ cận cường đại tu sĩ ý kiến không hợp, nhao nhao kêu to.

Mà Thiên Trì môn nhân, lúc này lại đã không hề sức đánh một trận rồi.

“Cô oa...”

Cóc lão Nhị mơ hồ kêu một tiếng.

“Tì tì...”

Hắc Giao vô lực đánh xuống cái đuôi, có chút không làm sao.

Mặc Linh Tử thì không lực nằm trên mặt đất, nhẹ nhàng thở dài, lại kịch liệt ho khan, trong nội tâm có chút tiếc nuối:

“Sớm biết như vậy tự ăn vào Linh Tê thảo, dùng Chân Linh cảnh chi thân cùng những người này đại sát một hồi rồi...”

Tùng Hữu sư huynh phần nộ xông những xông lại này tu sĩ kêu to, nhưng nó càng phần nộ, trên người tinh mang cấm chế liên càng cường, gắt gao áp chế nó, bất luận như thế nào, nó lúc này cũng chỉ là một chỉ bình thường sóc mà thôi.

Ầm ầm!

Cũng ngay một khắc này, bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn vang lên.

Một đạo Lôi Quang tự Thiên Cung phé tích chỗ phóng lên trời, phảng phất một đạo Thần Lôi xuyên suốt Thiên Địa.

“Hả?”

Sở hữu tu sĩ đều bị chấn động rồi, đều ngẩng đầu hướng Lôi Quang bay lên chỗ nhìn qua tới.

“Đã đến rồi sao?”

Cù Mặc Bạch cũng là nao nao, quay đầu hướng cái hướng kia nhìn sang.

Thiên Cung phé tích phương hướng, bốn cái chấu đen từ nhỏ biến thành lớn, như thiểm điện lao đến.

Mạnh Tuyên rất ảo não, hắn hoàn toàn thật không ngờ, chỉ là bị Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong những hình ảnh kia ấn bản, liền đã mất đi sở hữu thời gian khái niệm, giật mình chưa phát giác ra ở bên trong, ba ngày thời gian liền đi qua.

Đã biết điểm này về sau, hắn lập tức quá sợ hãi, theo Thanh Đồng trong điện chạy vội ra, muốn cưỡi gió đi ra, đi tìm chính mình môn nhân, nhưng là nhưng vào lúc này, hắn đã nghe được nhiều tiếng nặng nề tiếng vang.

Ngay tại cách đó không xa, một đầu hơn hai mươi trượng lớn lên cực lớn cột đá áp rơi xuống, trùm lên một tòa thạch cung phía trên.

Thanh âm chính là từ bên trong truyền tới.

Mạnh Tuyên nghe được thanh âm kia có chút quen thuộc, liền uẩn khởi sức lực lớn, đánh vào cột đá thượng diện, “Ầm ầm” một tiếng, hắn lực lượng đã cường đại đến mình cũng không cách nào tưởng tượng, một quyền đánh ra, liền có lôi tinh tướng theo, cực lớn cột đá lại bị hắn đánh nát rồi.

Mạnh Tuyên ngẩn ngơ, sau đó mới hướng cột đá bị dòi về sau, lộ ra một đạo khe hở hướng phía dưới nhìn lại.

Cái này xem xét, vẫn không khỏi có chút dở khóc dở cười.

Thạch cung phía dưới, dĩ nhiên là hai người đang tại ác đấu, một sử Phương Thiên Họa Kích, một sử trường kiếm, đấu thủ phạm mãnh liệt.

Mặc dù là đã nghe được hướng trên đỉnh đầu động tĩnh, hai người này cũng không đành chỉ đánh nhau, chỉ là ngẩng đầu nhìn thoáng qua.

Hai người kia, dĩ nhiên là Cực Ác Tiểu Long Vương cùng Kiếm Thập Tứ.

“Hai người các ngươi đang làm cái gì?”

Mạnh Tuyên không làm sao mà hỏi.

Hai người kia thấy rõ là Mạnh Tuyên, cái này mới ngừng lại được, Cực Ác Tiểu Long Vương khoát tay áo, nói: “Trước đem chúng ta cứu ra đi, con mẹ nó, đánh chính là chính thoải mái, thạch cung bỗng nhiên hủy diệt rồi, nham tương ngăn ở cửa ra vào, đem đại môn ngăn chặn!”

Mạnh Tuyên im lặng: “Vậy các ngươi không muốn lấy đi ra, vẫn còn đâu?”

Kiếm Thập Tứ thản nhiên nói: “Thử qua rồi, ra không được, cho nên nhàn rồi cũng là nhàn rồi!”

Mạnh Tuyên nâng trán, cũng không cùng hai người kia nói chuyện, ba xem dễ dàng bị mang lệch ra, trực tiếp ở phía trên quan sát, tìm một chỗ bạc nhược yếu kém địa phương, sức lực lớn kích xuống, ném ra một cái động lớn, đem hai người này cứu được đi ra, sau đó nói: “Hiện tại cũng không biết chúng ta Thiên Trì môn nhân thế nào, ta phải lập tức đuổi đi qua, hai người các ngươi nếu là thật rảnh rồi như vậy, một khối đi với ta tay a!”

Nói xong không hề để ý tới hai người bọn họ, té lên Tam Thập Tam Kiếm, mang theo thạch quy, trùng thiên bay lên.

“Đi đi đi, tại sao không đi?”

Cực Ác Tiểu Long Vương ồn ào lấy, bị kích động đi theo phóng lên trời, rồi lại trên không trung gãy trở lại, bởi vì hắn chứng kiến Kiếm Thập Tứ vậy mà ở dưới mặt đi từ từ, đành phải quay đầu xuống kéo cánh tay của hắn, đưa hắn cũng nhấc lên.

“Ngươi chuyện gì xảy ra?”

“Ta sẽ không cười gió, ta chuôi kiếm này ở bên trong, cũng không có Ngự Phong Pháp Trận!”

“Ha ha, vậy ngươi gặp từ giữa không trung công kích, chẳng phải là rất chịu thiệt?”

“Một kiếm đưa hắn đánh xuống đến là được...”

“Đại sư huynh...”

Ngửa đầu Mặc Linh Tử thấy được mấy cái điểm đen rất nhanh tới gần, lập tức ngây dại, cảm giác cái mũi có chút mỏi như: cay mũi.

“Chít chít...”

Tùng Hữu sư huynh phần nộ gọi tới gọi lui, chửi ầm lên, không qua nhưng lại hướng về phía giữa không trung Mạnh Tuyên nổi giận.

Mà Hiên Viên đài bên trên, đã nhắm mắt đợi chết Đại Kim điêu, vừa mở mắt thấy được Mạnh Tuyên, lập tức kích bắt đầu chuyển động, lớn tiếng mắng: “Đại sư huynh, ngươi cuối cùng đến rồi, ngươi cái con rùa đen vương bát đản Đại sư huynh... Như thế nào mới đến a...”

Giữa không trung bị Mạnh Tuyên dùng Ngự Phong Pháp Trận mang theo bay tới thạch quy nghe xong vui vẻ, cười nói: “Hắn nói ngươi là của ta trứng...”

Mà Mạnh Tuyên ở giữa không trung, cũng đã nhìn rõ ràng dưới mặt phát sinh từng màn, thấy được Đại Kim điêu bốn ngã chông vó nằm ở Hiên Viên đài bên trên, cũng nhìn thấy trong sơn cốc, cốc, Hắc Giao, Mặc Linh Tử bốn người nằm trên mặt

đất, vô số tu sĩ hướng bọn hắc tiên lên tròng cảnh, trong lúc nhất thời lửa giận nóng ruột, con mắt đều đỏ, trực tiếp tay run lên, đem thạch quy theo giữa không trung hướng những đập phá kia đi qua.

“Phạm ta Thiên Trì người, giết!”

“Thương bằng hữu của ta người, giết!”

“Làm tổn thương ta mình hữu người, giết!”

“Bang đối thủ của ta người... Giết!” (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 197 : Lôi Quang Bảo Thân

Chương 197: Lôi Quang Bảo Thân

“Người nọ là... Thiên Trì Mạnh Tuyên!”

“Thiên Trì chân truyền thủ đồ đến rồi...”

Một chốc, không biết có bao nhiêu người thất kinh, mà ngay cả năm đại tiên môn các đệ tử cũng có chút e sợ co lại. Những năm này đại tiên môn đệ tử mặc dù không có tiến vào Thiên Cung, không thấy Mạnh Tuyên hung uy, nhưng lại biết nhà mình sư huynh sư tỷ tiến nhập Thiên Cung về sau kế hoạch, chính là bị hôm nay trì Mạnh Tuyên hủy diệt, bởi vậy nhìn thấy hắn về sau, khó tránh khỏi có chút kinh nghi bất định, không hiểu được thực lực của hắn như thế nào.

Không qua, rất nhanh đã có người phát hiện, lúc này Mạnh Tuyên trên người khí cơ, cũng chỉ là Chân Khí cảnh.

“Ha ha, không cần sợ hắn, cái thằng này vậy mà cũng không có đột phá Chân Linh, chúng ta bắt giữ hắn đi lĩnh thưởng...”

Có người cười to, phi thân chạy ra đón chào, Linh quang khẽ động, đánh ra một đạo kiếm quang.

Những đột phá này Chân Linh cảnh người, còn đều không có vững chắc cảnh giới, cũng không có tu luyện Chân Linh cảnh thần thông, bởi vậy dùng thủ đoạn công kích đại đô là Chân Khí cảnh lúc chiêu pháp, chỉ có điều, đột phá Chân Linh về sau, một đường Linh quang câu thông Thiên Địa, lực công kích lại cường đại rồi ít nhất gấp ba đã ngoài, người này cũng chỉ là đánh ra một đạo bình thường kiếm quang, liền uy thế kinh người.

Mạnh Tuyên nhíu mày, đạo này kiếm quang rất cường, nhưng hắn cảm giác mình có rất nhiều loại phương pháp ứng phó.

Hiện tại hắn cũng không có vững chắc Lôi Quang Bảo Thể

cảnh giới, đối với thực lực mình tăng lên bao nhiêu cũng không biết, bởi vậy hắn quyết định ôn hòa làm việc, đối mặt đạo này kiếm quang, chân bước tiếp theo bước ra, sấm đánh hư không, triển khai Thiên Thê bộ pháp, thân hình như huyền, trong lúc đó liền vượt qua đạo này kiếm quang, đi tới người này trước người, nhưng sau khi ngưng tụ khởi chính mình nhất lực lượng cường đại, oanh một quyền đánh ra ngoài.

“Bành...”

Một đoàn huyết vũ nổ bung, người này đã đột phá Chân Linh cảnh giới tu sĩ lại bị hắn trực tiếp đập vỡ.

Mạnh Tuyên chính mình cũng không nghĩ tới dễ dàng như vậy!

Bá...

Trong sơn cốc. Không biết có bao nhiêu người lập tức biến sắc. Miệng đại trương. Có thể nuốt vào hai cái trứng gà.

Tuy nhiên cảnh giới chưa vững chắc, tối đa phát huy ra ba thành Chân Linh cảnh lực lượng, nhưng bất luận như thế nào, cũng là vượt qua này đầu tuyến!

Cứ như vậy bị đánh phát nổ?

Mạnh Tuyên mình cũng có chút ngoài ý muốn, Lôi Quang Bảo Thẻ đại thành, cũng khiến cho thân thể của hắn tiến nhập một loại huyền diệu cảnh giới, các phương diện đều có rất lớn tăng lên, hắn vừa rồi căn bản không có nghĩ đến tốc độ của mình lại nhanh như vậy!

“Không có thời gian suy nghĩ. Sẽ tới tràng đại chiến, mượn này quen thuộc thân thể của mình a...”

Mạnh Tuyên âm thầm một câu, ánh mắt đảo qua chiến trường, thi đấu thể đã có nhất định được hiểu rõ.

“Kiếm Thập Tứ, hôm nay ngươi liền đưa ta một kiếm, đi giúp ta thủ hộ Thiên Trì môn nhân a!”

Mạnh Tuyên trên không trung thoáng ngừng chân, đợi cực Ác Long Vương mang theo Kiếm Thập Tứ chạy tới, nói khẽ.

Kiểm Thập Tứ nao nao, nói: “Tốt!”

Lấy chính mình buông lỏng ra cực Ác Long Vương tay, liền tại đây dạng trăm trượng không trung. Trục tiếp rơi xuống, phía dưới vô số tu sĩ đầu người cùng Kỳ Quỷ, Yêu thú. Trong mắt hắn càng ngày càng rõ ràng, cách cách mặt đất chỉ có mười trượng trái phải lúc, Kiểm Thập Tứ bỗng nhiên một kiếm vung xuống, ông một tiếng, kiếm khí kẹp lấy hắn cái này lao xuống chi lực, chân động đại địa, liền người mang yêu, trong lúc đó bổ lạt ra mười mấy cái.

Mà hắn cũng mượn cái này kiếm quang quanh quần chi lực, thân hình dừng một chút, nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

“Giết ai?”

Kiểm Thập Tứ mặt hướng lấy Thiên Trì môn nhân, bình tĩnh đạo.

“Xèo xèo...”

Tùng Hữu sư huynh minh bạch ai là đối thủ, ai là giúp đỡ, lập tức nhảy lên Kiểm Thập Tứ bả vai, chỉ vào vừa mới công kích hôm khác trì môn nhân tu sĩ kêu to, mà Kiểm Thập Tứ, liền cân nhắc đều lười cân nhắc, bỗng nhiên một kiếm vung đi ra ngoài.

“Ha ha, thực xem như kia mà rồi...”

Cực Ác Long Vương có thể không nghe Mạnh Tuyên phân phó, thấy được trên mặt đất một hồi hỗn loạn, lập tức cuồng tiếu cùng một chỗ, vung vẩy Phương Thiên Họa Kích, sau lưng hai cái linh cánh chân động, trục tiếp hướng mặt đất xông lao xuống dưới đi.

Mà Mạnh Tuyên ánh mắt tắc thì nhìn thẳng Hiên Viên đài, thân hình khẽ động, điều khiển Phong Trận vọt tới.

“Mạnh Tuyên, đem Thanh Đồng chén nhỏ giao ra đây!”

Đột nhiên một người hét lớn, lạnh lạnh cười, ngăn cản Mạnh Tuyên đường đi, đúng là Cửu Cung tiên môn Doãn Kỳ.

Mạnh Tuyên không có thời gian cùng hắn căn nhắc, trực tiếp lạnh lạnh mở miệng: “Người như ngăn đón ta, ta liền giết người!”

Doãn Kỳ giận dữ, quát lạnh: “Ta đã đột phá Chân Linh, người tới giết ta thử xem!”

“Bá” hắn vậy mà xuất thủ trước, kiếm quang lạnh thấu xương, hướng Mạnh Tuyên đánh úp lại.

Mạnh Tuyên không muốn cùng hắn dong dài, trở mình chưởng theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, lấy ra một cánh đại kỳ, vận cánh tay vung lên, lập tức hơn mười đầu sắc bén kịch liệt Cương Phong tự mặt cờ xuất hiện, hướng về Doãn Kỳ và phía sau hắn Cửu Cung tiên môn đệ tử vọt tới.

Doãn Kỳ kinh hãi, huy kiếm chân khai hai đạo Cương Phong, chỉ cảm thấy cánh tay nhức mỏi, vội vàng đi đầu tránh đi.

Cái này đại kỳ, đúng là Mạnh Tuyên tại chém giết Cuồng Ưng về sau, thu vào Động Thiên chiếc nhẫn, vốn là một kiện Chân Linh cảnh pháp khí, chỉ là trước kia Kỳ Bàn áp chế Chân Linh cảnh cấp bậc lực lượng, bởi vậy Mạnh Tuyên một mực không có sử dụng, vào lúc này đem ra, lại vừa vận dùng để hỗn chiến, hắn hôm nay Lôi Quang Bảo Thân đại thành, sử dụng cái này Cương Phong Liệt Trận Kỳ phát huy ra đến uy lực, so Cuồng Ưng Tử không biết mạnh bao nhiêu.

Pháp khí bậc này thứ đồ vật, dùng dựa theo hắn mạnh nhất có thể phát ra tới cường độ công kích phân chia cấp bậc.

Mạnh nhất công kích, cũng không cách nào đột phá chân khí cảnh pháp khí, là bình thường pháp khí.

Mà mạnh nhất công kích, có thể đạt tới Chân Linh cảnh lực lượng pháp khí, liền có thể xưng là Linh khí rồi.

Đương nhiên, cụ thể có thể phát huy ra rất mạnh uy lực, cũng cùng người sử dụng tu vi có quan hệ.

Pháp khí bản thân bên trong ẩn chứa năng lượng, thường thường là gần như cân đối, nếu là tu sĩ không rót vào lực lượng, chỉ dùng pháp khí bên trong năng lượng tấn công địch, cái con kia có thể phát ra một kích, sau đó pháp khí bên trong

sẽ lực lượng mất nhất định, đã bị hư hao.

Muốn đáng kể, thời gian dài sử dụng, cũng chỉ có thể dựa theo bình thường phương pháp, trước rót vào năng lượng, lại đánh ra công kích.

Như cái này Cương Phong Liệt Trận Kỳ, mạnh nhất công kích, thậm chí có thể đạt tới Chân Linh Tam phẩm, nhưng điều này cần Mạnh Tuyên đem năng lượng rót đầy về sau mới có thể thi triển, còn nếu là năng lượng rót bất mãn, liền chỉ biết như lúc trước Cuồng Ưng Tử như vậy, rõ ràng có được một kiện tốt nhất pháp khí, lại hết lần này tới lần khác năng lực chưa đủ, không cách nào rót vào đầy đủ chân khí, kết quả đánh đi ra công kích, yếu đáng thương.

Đương nhiên, nếu để cho hắn đầy đủ thời gian, lại để cho hắn đem chân khí rót vào, cũng là có thể phát huy ra cường đại công kích đến, chỉ là cái kia cũng không biết cần thời gian dài bao lâu. Hơn nữa hắn lúc ấy cũng bị Mạnh Tuyên sợ hãi, chân khí tan rã, rót vào chân khí càng là kém đáng thương, cái này Cương Phong Liệt Trận Kỳ cầm trong tay hắn, thật sự không bằng một thanh kiếm tới tốt lắm sử.

Cái này như một người cảm thương, một người cảm kiếm, thương vốn là so kiếm lợi hại, nhưng thương ở bên trong không có viên đạn, rồi lại không bằng kiếm rồi.

Hơn nữa đồng nhất kiện pháp khí, Chân Linh cảnh tu sĩ, khả năng trong nháy mắt có thể đem lực lượng rót đầy, Chân Khí cảnh tu sĩ, tiếp theo cần thời gian một ngày, mà trong chiến đấu, điện quang thạch hỏa, nguy cơ bộc phát, ai lại sẽ cho người thời gian dài như vậy đến rót vào chân khí?

Không qua, Mạnh Tuyên lúc này Lôi Quang Bảo Thân luyện thành, chân khí hàm lượng cùng phẩm chất đều đã đạt đến một cái phi thường huyền diệu cảnh giới, hai tay nắm ở cái này liệt trận kỳ một chốc, cũng đã quán chú đại lượng chân khí, phát huy ra đến uy lực cũng cực kỳ cường đại.

“Ầm ầm...”

Mạnh Tuyên một tay vung vẩy đại kỳ, một mặt hướng trước bay đi, tới gần hắn mỗi người, đều bị Cương Phong thổi khổng chế không nổi thân hình.

“Người có Linh khí, ta tự không có sao?”

Doãn Kỳ gầm lên, theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một phương Tử sắc cái hộp kiếm, muốn té lên.

Nhưng vào lúc này, Yên Xảo Xảo cùng Tiểu Lăng Mục lao đến, biểu hiện ra tại riêng phần mình đánh ra công kích, cùng Mạnh Tuyên Cương Phong đối kháng, trên thực tế lại phân biệt hướng Doãn Kỳ cùng Mạnh Tuyên truyền âm, Yên Xảo Xảo đối với Mạnh Tuyên nói: “Chúng ta bây giờ tuy nhiên không là bằng hữu của ngươi, nhưng cũng không phải là đối thủ của ngươi, ngươi muốn vào Hiên Viên đài, cái kia liền vào đi thôi... Chỉ hy vọng, ngươi sẽ không để cho ta thất vọng!”

Lấy công kích phân tán, đánh lui hai cái hướng nàng đánh tới được nô thú, dường như thật sự cho Mạnh Tuyên tránh ra một đầu đạo.

Tiểu Lăng Mục cũng đem ý nghĩ của mình truyền âm cho Doãn Kỳ, Doãn Kỳ khẽ giạt mình, xoay và giận dữ truyền âm trở về: “Chỉ bằng hắn? Tại sao có thể là Cù sư huynh đối thủ? Hơn nữa chúng ta dù sao cùng hắn là đối thủ, lại vẫn phải giúp hắn đối phó Cù sư huynh hay sao?”

Tiểu Lăng Mục quát lạnh: “Hiện tại ai cũng không biết họ cù thực lực mạnh bao nhiêu, lại để cho hắn thử xem cũng tốt!”

Lời nói gian, cũng đánh ra công kích, ngăn cản đánh về phía yêu thú của hắn, âm âm tránh ra con đường.

Doãn Kỳ cắn răng một cái, âm lãnh nhìn Mạnh Tuyên liếc, thủ hạ công kích chếch đi, cho Mạnh Tuyên đi qua.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, cũng không cùng bọn họ cái gì, chân đạp hư không đi về phía trước, lúc này thời điểm hắn lại thi triển Lôi Kích Hư Không Pháp, đã không phải là hai chân phía trên quanh quẩn Lôi Quang, mà là mũi chân đạp tới đâu, nơi nào đều tự động ngưng kết ra một đoàn Lôi Quang, hắn chân đạp tại Lôi Quang bên trên, liền mượn Lôi Quang lực lượng bắn ngược hướng về phóng đi, từ xa nhìn lại, tựa như hắn chân đạp Lôi Quang mà đi, Thiên Địa lôi tinh, đều vì mình sở dụng.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 198 : Chư pháp không dính thân

Chương 198: Chư pháp không dính thân

Hiên Viên đài, hiện lên dài mảnh hình dạng, ngàn ước ngàn trượng, bề rộng chừng bảy trăm trượng, bên bàn, một ít cổ xưa cấm chế còn tại vận chuyển, một ít thân thần bí mà không dễ dàng bị phát giác quy tắc bố tại Hiên Viên đài bên trên. Tay trái cuối cùng, một cái cấp ba trượng cực lớn ghế đá, Cù Mặc Bạch nghiêng nghiêng nằm ở thạch trên mặt ghế, tay phải vịn thủ, trong hai mắt, kim quang trầm tĩnh, ánh mắt lạnh như băng nhìn qua Mạnh Tuyên bay thấp Hiên Viên đài.

Vừa bước lên Hiên Viên đài, Mạnh Tuyên liền cảm thấy có chút quái dị, cái này Hiên Viên đài mặt đất, không tưởng được cứng rắn.

Tựa hồ chân đạp đi lên, đều ầm ầm có một cỗ lực lượng cường đại bắn ngược trở lại.

Trong lòng của hắn minh bạch, cái này Hiên Viên đài, đại khái cũng có cấm chế nào đó thủ hộ, khiến cho rơi xuống Hiên Viên đài bên trên lực lượng hội bị bắn ra, bằng không thì mỗi hai mươi năm một hồi đại chiến, cái này Hiên Viên đài sớm đã bị vô số lần cao thủ tranh đấu cho hủy diệt rồi.

“Buông ra nó, ta dùng binh vi Vương, đánh với ngươi một hồi!”

Mạnh Tuyên trực tiếp đi thẳng về phía trước, một miếng Binh Tụ phù bị hắn bắn đi ra, bay lên không trung, lại rơi xuống, rơi vào Cù Mặc Bạch trước người.

Khí cơ tập trung về sau, Kỳ Phù cũng không cần một mực mang tại trên thân thể, Mạnh Tuyên cử động lần này cũng là vì khiêu khích Cù Mặc Bạch.

Vô luận như thế nào, lúc này trước hết để cho Đại Kim điều ly khai Hiên Viên đài, mới là an toàn nhất.

Cù Mặc Bạch cúi đầu nhìn cái kia Bình Tự phù liếc, cười nhạo một tiếng, sau đó đánh giá Mạnh Tuyên, tựa hồ có chút khó hiểu, cau mày nói: “Ta nhìn ngươi cùng cái kia thạch quy cùng lên, chắc hẳn Thanh Đồng chén nhỏ đã rơi vào trong tay của ngươi, vì sao ngươi lại không có đột phá Chân Linh?”

Mạnh Tuyên một bên đi thẳng về phía trước, vừa nói: “Không vội!”

Cù Mặc Bạch xùy cười, lắc đầu, lộ ra có chút thất vọng: “Ta vốn tưởng rằng cuối cùng một trận chiến này. Sẽ có chút ý tứ!”

Nói chuyện. Hắn nhẹ nhàng khoát tay chặn lại.

Trong chốc lát. Vô số đạo tinh tế tơ máu từ hắc trên người tán phát ra, lập tức liền che đầy Mạnh Tuyên chỗ mười trượng phương viên, những tơ máu này, mắt thường cơ hồ đều nhìn không thấy, chỉ có thể nhìn thấy một cỗ một cỗ mông lung huyết quang, cận thân về sau, liền lại để cho người cảm ứng được vô cùng nguy hiểm, mỗi một căn tơ máu đều sắc bén như đao. Không cách nào né tránh, bởi vì tơ máu đã che kín quanh người sở hữu không gian.

Xa xa năm đại tiên môn đệ tử, biểu hiện ra tại kịch liệt cùng Kỳ Quỷ Yêu thú chém giết, thực tế hơn phân nửa tâm tư đều đặt ở Hiên Viên đài bên trên, chứng kiến Cù Mặc Bạch trên người ánh sáng màu đỏ tách ra, tất cả đều kinh hãi.

Tiểu Lăng Mục liền ném qua những tơ máu này thiết thời, biết rõ tơ máu lợi hại, nhìn thấy Mạnh Tuyên vậy mà lẳng lặng đứng ở nơi đó, không khỏi đại hận, mắng: “Cái thằng này đồ hữu kỳ biểu. Tu vi căn bản không có đỉnh điểm trưởng tiến, chỉ sợ một chiêu đều tiếp không xuống!”

Yên Xảo Xảo cũng nhíu mày. Thầm nghĩ: “Chẳng lẽ cái này Mạnh Tuyên thực không có được cơ duyên? Thực lực cùng tiến vào Thiên Cung lúc không có gì khác nhau?”

Đại Kim điều lúc này tắc thì tựa tại ghé đá, con mắt căng tròn nhìn qua Mạnh Tuyên, vô cùng khẩn trương, muốn cố gắng lên trợ uy, rồi lại sợ chọc giận bên cạnh Cù Mặc Bạch, tiện tay cho mình thoáng một phát trọng, bởi vậy chỉ là âm thầm khuyến khích.

“Huu huu...”

Huyết Hồng cát liệt không khí, vang lên rất nhỏ tiếng rít, thẳng hướng Mạnh Tuyên bao khóa đi qua.

Theo cái này tơ máu trình độ sắc bén đến xem, Mạnh Tuyên giống như có lẽ đã mặt gặp bị cắt thành thịt vụn kết cục.

Không cách nào trốn, không cách nào ngăn cản, duy có thành tựu Chân Linh chi thân người, mới có thể đem tơ máu đẩy ra.

Nhưng Mạnh Tuyên hết lần này tới lần khác cũng không có thành tựu Chân Linh, vẫn đang là Chân Khí cảnh tu vi.

Mà hộ thể chân khí, thì không cách nào ngăn cản cái này sắc bén tơ máu.

Không qua cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên thật dài thở dài khẩu khí, cũng không có kết án, chỉ là tâm niệm vừa động, bỗng nhiên vô tận lời tinh bản thân hấn quanh người hiện ra, trong thiên địa lời tinh chi lực cùng cùng hấn quanh thân một ngàn đại huyết xa xa hô ứng, giống như là tại trên người hấn bao phủ một kiện Lôi Quang bảo y, cái này Lôi Quang bảo y khoảng cách thân thể của hấn có một tắc trái phải khoảng cách, hoàn toàn bao khóa hấn.

Đây trời tơ máu quật tới, nhưng chỉ là đánh vào Lôi Quang bảo y bên trên.

“Xì xì...”

Mỗi một căn cứng cỏi quý dị tơ máu, tại ở gần Lôi Quang về sau, đều bị hòa tan mất, hóa thành mấy giọt máu tươi, sau đó bị Lôi Quang bắn ra, trong lúc nhất thời, vô tận tơ máu quật tới, rồi lại hóa thành máu tươi bắn ra, khiến cho Mạnh Tuyên quanh người mười trượng, xuất hiện một cái máu tươi quay chung quanh vòng tròn, chỉ có chính hấn chỗ đứng lập địa phương, mới là trống rỗng.

“Hấn mặc cái gì pháp khí?”

Doãn Kỳ kêu lên, tâm thần buông lỏng, suýt nữa bị một chỉ Yêu thú mở ngực bẻ bụng.

“Cái kia tựa hồ... Không phải pháp khí!”

Yên Xảo Xảo chần chờ nói ra.

Tiểu Lăng Mục tắc thì lập tức lắc đầu, trầm giọng nói: “Không có khả năng, một người Lôi Pháp tu cường thịnh trở lại, cũng không có khả năng đạt tới như thế tùy tâm sở dục tình trạng, cái này thoát nhìn... Quả thực giống như là Lôi Quang tự động tại bảo hộ hấn, mà không phải hấn không chế Lôi Quang!”

“Hắc hắc, Lôi Quang Bảo Thân thành, chư pháp không dính thân, Quy gia ta sống lâu như vậy, cũng chỉ bái kiến một cái Lôi Quang Bảo Thân, cái kia nhưng lại trời sinh, cũng không nghĩ tới, hôm nay ngược lại xem gặp được một người tu luyện đi ra Lôi Quang Bảo Thân...”

Thạch quy bò tới một khối trên tảng đá, căn bản là không để ý tới chung quanh chém giết, thoải mái nhàn nhã nhìn xem Hiên Viên đài bên trên một trận chiến.

Lúc này thời điểm, một mực bị hấn vác tại quy bên trên Thanh Đồng chén nhỏ, cũng không biết bị hấn thu vào ở đâu.

“Ngươi Lôi Pháp, vốn không có mạnh như vậy?”

Cù Mặc Bạch đồng tử cũng chặt lại rồi, tuy nhiên vừa mới chỉ là thử một chiêu, nhưng lại làm cho hấn thăm dò rất nhiều thứ.

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, nói: “Kỳ thật ta vốn định dùng thân thể đón đỡ ngươi một chiêu kia, không qua quá mạo hiểm, coi như xong!”

Mạnh Tuyên ngược lại cũng không có nói sai, hấn Lôi Quang Bảo Thân tu thành về sau, đây trời lôi tinh giặt rửa thân, lần nữa thoát thai hoán cốt, sử nhục thể của hấn không biết cường to được bao nhiêu, máu chốt nhất là chính bản thân hấn cũng xác thực không biết cường to được bao nhiêu, cho nên tại mặt lâm tư máu công kích lúc, hấn giặt mình, muốn dùng thân thể đi đón đỡ tư máu kéo cắt, chỉ là tưởng tượng, làm như vậy thật sự quá kiêu ngạo rồi, làm việc hay vẫn là ôn hòa chút ít.

Đương nhiên, mặc dù là ý định ôn hòa chút ít, Lôi Quang Bảo Thân cũng không dung còn nhỏ dò xét, hấn tâm niệm vừa

động, liền có thể ở xung quanh người bao khóa bên trên một kiện Lôi Quang bảo y, cường đại lôi tinh chi lực khiến cho bất luận cái gì đã đến gần hắn quanh người pháp thuật công kích đều hiện ra nguyên hình, sau đó bị đẩy lùi, cũng tức là nói, Mạnh Tuyên hiện tại có thể dễ xác định, Chân Khí cảnh giới người, đã không có bất kỳ pháp thuật có thể thương tổn tới mình rồi.

Pháp thuật cũng không quá đáng này đây chân khí đưa tới thiên địa tinh khí, mà lôi tinh thì là thiên địa tinh khí trong nhất dương cương một loại, tại lôi tinh hộ thể xuống, cùng giai chi nhân, không có bất kỳ người pháp thuật có thể đánh bại Lôi Quang Bảo Thân, đánh tới trên người của hắn.

Hắn đã chính thức đạt đến một loại chư pháp không dính thân cảnh giới!

“Ta cũng không tin, người thân thể có thể cường đại đến cảnh giới này!”

Cù Mặc Bạch cũng không dài dòng, ánh mắt lạnh lẽo về sau, liền một tiếng hét to, vung quyền đập tới.

Tuy nhiên vung quyền, hắn cũng không có xông lại, chỉ là tại hắn vung quyền trong quá trình, đột nhiên vô cùng Thổ tinh chi lực hội tụ tới, trên không trung hiển hóa ra một cái 30 trượng cao Nham Thạch Cự Nhân, âm âm rơi vào Hiên Viên đài bên trên, sau đó nắm đấm lớn như Tiểu Sơn, kẹp lấy vô tận kinh phong, hung hăng hướng Mạnh Tuyên nện xuống dưới, quả thực có loại mây đen che đỉnh, chạy trời không khỏi nắng cảm giác.

Cù Mặc Bạch một lần dò xét, liền phát hiện Mạnh Tuyên Lôi Quang bảo y đáng sợ, cũng không có nếm thử lại sử dụng pháp thuật công kích, hắn hôm nay thi triển Thổ pháp, tuy nhiên cũng là pháp thuật một loại, nhưng đánh sau khi đi ra, nhưng lại vật lý công kích.

Tình huống như vậy, Mạnh Tuyên căn bản là không cách nào dùng Lôi Quang bảo y ngăn cản, bằng không thì Tiểu Sơn đồng dạng nắm đấm đè xuống, chỉ sợ hắn sẽ bị đập thành thịt vụn.

Đôi mắt một quyền này, Mạnh Tuyên bẻ bẻ cổ, cũng là hít sâu

một hơi, đôi diện lấy nham thạch một quyền vung đi lên.

“Oanh!”

Hai chân phảng phất cùng Hiên Viên đài liền hệ lại với nhau, trong cơ thể trong kinh mạch, vô tận lôi tinh chi lực theo huyết dịch cùng một chỗ lưu động, kích động hẳn mỗi một chỗ da thịt cùng cốt cách, cơ bắp, đưa hẳn toàn thân lực lượng đều tụ tập lại với nhau.

“Oanh!”

Tiểu Sơn đồng dạng nắm đấm rơi xuống, Mạnh Tuyên thân hình lộ ra vô cùng nhỏ bé.

Chú ý Hiên Viên đài bên trên người, từng cái đều dừng tay lại ở bên trong chiến đấu, chỉ là ra lệnh cho thủ hạ người thay mình ngăn cản Kỳ Quý và Yêu thú công kích, mà chính mình tắc thì hết sức chăm chú nhìn qua Hiên Viên đài bên trên một trận chiến này.

Đang nhìn đến Nham Thạch Cự Nhân một quyền nện xuống lúc, trong lòng mỗi người cũng không khỏi nhảy dựng, tay chân lạnh buốt.

Không có người chọn Mạnh Tuyên phương thức như vậy đi đối kháng cái kia Nham Thạch Cự Nhân, cái kia cơ hồ tựa là muốn chết.

Chỉ là kế tiếp phát sinh một màn, rồi lại khiến cho bọn hắn mỗi người mở to hai mắt nhìn.

“Ầm ầm...”

Mạnh Tuyên một quyền cùng Nham Thạch Cự Nhân đánh tới cùng một chỗ, một sát na tầm đó, trên người vô tận lôi tinh chi lực bắn ra, thoát nhìn vậy mà như một chói mắt mặt trời bình thường, vô tận Lôi Điện loạn lưu bao phủ quanh người mười trượng phương viên trong sở hữu mặt đất.

Thoạt nhìn, giống như là cái kia Nham Thạch Cự Nhân một quyền đập vào một cái chói mắt lôi cầu phía trên.

“Phốc phốc...”

Nham Thạch Cự Nhân một quyền rơi đập về sau, yên lặng mấy hơi thời gian, sau đó trên người bỗng nhiên bắt đầu rạn nứt.

Vết rạn càng ngày càng nhiều, dần dần hiện đầy nó toàn thân, cuối cùng, oanh một tiếng tứ tán ra.

Cuồn cuộn bụi mù, đá vụn bốn trắc, lôi lưu gợn sóng.

Đợi cho trảng gian bụi mù tán đi, Mạnh Tuyên đứng chấp tay, góc áo bị gió nhẹ thổi bay múa, quanh người mơ hồ có Lôi Quang lập loè thoáng một phát, sau đó hắn chậm rãi đi về phía trước, trên người dường như nói là thương, mà ngay cả một điểm tro bụi cũng không có tung tóe bên trên.

“Xôn xao...”

Người vây quanh tất cả đều ngây người, cho đã mắt khó có thể tin, cùng với sợ hãi.

“Rõ ràng không có phá Chân Linh... Vì sao thực lực của hắn lại...”

Yên Xảo Xảo có chút ngờ ngác nói, tựa hồ không dám tin vào hai mắt của mình. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 199 : 1 pháp động đoạt lôi tinh

Chương 199: 1 pháp động, đoạt lôi tinh

“Người xác thực rất lợi hại, xem ra ta sẽ không quá qua thất vọng rồi!”

Cù Mặc Bạch chậm rãi đứng lên, trên mặt có chút ít trịnh trọng, lại không có kinh hoảng chi ý, trái lại, thậm chí có chút ít trêu tức chơi muội, tựa hồ hết thảy vẫn đang tại trong lòng bàn tay của hắn. Không qua tại hắn đứng lên về sau, trong ánh mắt hai đạo kim ngân cũng chậm rãi du bắt đầu chuyển động, sau đó trên người hắn kim quang một thịnh, theo và thu lại, vừa mới thi triển Thổ pháp tiêu hao hết chân khí đã hoàn toàn khôi phục.

“Nói nhảm đừng nói là rồi, nhanh chút ít chấm dứt a!”

Mạnh Tuyên nói xong, đoạt xuất thủ trước.

Cù Mặc Bạch đã công hắn hai chiêu, lúc này đây, hắn lựa chọn công kích.

Hai tay chấn động, một tiếng ầm vang, hai luồng Lôi Quang bị hắn dẫn đi qua, ngưng tụ tại hắn hai tay chỗ.

Đầy trời lôi tinh, vẫn đang đang không ngừng vọt tới, ngưng tụ tại hắn trên hai tay, nhưng Lôi Quang thể tích lại không tăng lớn, chỉ là nhan sắc càng ngày càng sâu, do tuyết trắng chói mắt, trở nên ảm ảm đỏ sẫm, lại biến thành sáng ngời Hồng sắc, cuối cùng, ảm ảm có chút phát tím.

Hiên Viên đài ngàn trượng bên ngoài một người tu sĩ, cũng đang đang thi triển Lôi Pháp, cùng một chỉ biến dị được nô thú ác đầu.

Nhưng đột nhiên, hắn trong lòng bàn tay ngưng tụ Lôi Quang đều biến mất.

Sở hữu lôi tinh đều bị dẫn tới Hiên Viên đài đi lên, không hề bị hấn không chế.

Không riêng gì hấn, trong nháy mắt này, phương viên 3000 trượng trong, sở hữu chính đang thi triển Lôi Pháp tu sĩ cũng cảm giác mình điều khiển Lôi Tinh chỉ lực lưu đi rồi, bị dẫn tới Hiên Viên đài bên trên, mặc cho bọn hấn như thế nào phóng thích chân khí, đều dẫn không đến một điểm lôi tinh.

“Tại sao có thể như vậy?”

“Của ta Lôi Pháp như thế nào mất đi hiệu lực?”

“Là Hiên Viên đài, sở hữu lôi tinh đều bị dẫn tới Hiên Viên đài bên trên...”

“Ta đã phá Chân Linh, Lôi Tinh chỉ lực vậy mà cũng bị hấn cướp đi, chẳng lẽ nói tại đây Thượng Cổ Kỳ Bàn trong, sở hữu Lôi Tinh chỉ lực chỉ nhận có thể hấn một người sao?”

“Chẳng lẽ nói hấn là... Lôi Quang Bảo Thân?”

Có người đoán được cái gì, toàn thân lạnh như băng. Nghẹn họng nhìn trần trời.

“Không có khả năng, như hấn là bảo thân, toàn bộ sở vực tiên môn đều vì hấn đánh vỡ đầu. Lúc trước hấn như thế nào lại như thế tã tã không nghe thấy?”

“Cũng có khả năng là hậu thiên giác tỉnh...”

“Linh thể, bảo thân, thần thể... Đều Tiên Thiên mà sinh, chưa từng nghe nói qua còn có hậu thiên giác tỉnh thuyết pháp!”

Vô số tu sĩ đang suy đoán. Chính bọn hấn tự vô ý thức đả đảo lý luận của mình, bởi vì không muốn tin tưởng cái này suy đoán.

Bảo thân, thực sự quá đáng sợ.

Thế gian thiên tài, có linh thân, bảo thân, thần thể cùng với thâm bất khả trắc đạo thể.

Người bình thường thường thường đều cho rằng linh thân yếu

nhất, bảo thân tắc thì hơi cường một ít, mà thân thể so bảo thân càng mạnh hơn nữa, đạo thể tắc thì cầm đầu vị.

Trên sự tình đến cùng như thế nào, ai cũng không biết. Cái này thuyết pháp chỉ là phỏng đoán, cũng không có thể chuẩn bị.

Dù sao thể gian chưa từng từng có Linh thể, bảo thân, thân thể, đạo thể đồng thời xuất hiện, sau đó tại đồng bậc lúc đánh một hồi lại đề cho người nhìn xem.

Không qua hi hữu trình độ, ngược lại cùng truyền thuyết không sai biệt lắm, linh thân tuy nhiên ức trong không một, nhưng to như vậy Đông Hải Thánh Địa, cũng tốt xấu có bên trên hai ba cái, mà bảo đang ở Đông Hải Thánh Địa không có, chỉ là nghe nói sở vực những thứ khác mấy cái trong thánh địa từng có nghe đồn, về phần thân thể. Tắc thì liền toàn bộ sở vực đều không có qua truyền thuyết, ngược lại là có người nói, Đại Thương Vương Triều Thánh Địa đã từng hữu thân thể đến thể gian. Không biết thật giả.

Về phần đạo thể, vốn cũng là tồn tại trong truyền thuyết, thậm chí rất nhiều người cũng không tin, nhưng Tần Hồng Hoàn hiện thế, khiến cho mọi người minh bạch, trên đời này là có đạo thể tồn tại, hơn nữa là khó có thể tưởng tượng khủng bố.

Mạnh Tuyên mở ra Lôi Pháp, đầy trời lôi tinh nghe lệnh, khiến cho mọi người nhin không được nghĩ tới hấn thân là bảo thân khả năng.

Bởi vì chỉ có trong truyền thuyết bảo thân. Mới có làm thiên địa gian rời rạc Lôi Tinh chỉ lực nghe lệnh thần dị.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên trước kia tuy nhiên cũng có chút hung danh. Nhưng hiển nhiên không phải một cái bảo thân thiên tài chỗ có lẽ có đãi ngộ, bởi vậy chúng tu thà rằng tin tưởng hấn là tu luyện cái gì tuyệt thế Lôi Pháp. Cũng không thể tin được hấn là một cái bảo thân sự thật.

Thấy được Mạnh Tuyên trên hai tay ngưng tụ Lôi Quang lúc, Cù Mặc Bạch sắc mặt cũng thay đổi.

Vung lên ống tay áo, mười mấy món pháp khí bay lên, lạc ẩn dưới đạo đạo cấm chế, cũng ngay trong nháy mắt này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên lẩn thân đánh đi qua, thân thể của hấn, đã

cường đại đến không thể tưởng tượng, tràn đầy bạo tạc tính chất lực lượng, tại hăn nắm đấm đánh ra trước khi đến, trên hai tay ngưng tụ Lôi Tinh chi lực đã gào thét mà ra, phốc phốc phốc phốc phốc, Cù Mặc Bạch té lên sở hữu pháp khí đều rách nát rồi.

Mà Mạnh Tuyên công kích, thậm chí đều không có bị gọt yếu bao nhiêu, thẳng tắp hướng Cù Mặc Bạch đánh đi qua.

“Muốn phân ra thắng bại đến sao?”

“Có thể huyết tể Hiên Viên dài?”

Rất nhiều tu sĩ tâm tình kích động, đều tại cầu nguyện.

Duy có năm đại tiên môn đệ tử trong ánh mắt lộ ra thật sâu thần sắc lo lắng.

“Mạnh Tuyên tuyệt đối không phải Lôi Quang Bảo Thân, chúng ta trước khi cùng hăn đã giao thủ, hăn chỉ là nắm giữ một môn đúng vậy Lôi Pháp mà thôi, bây giờ có thể có như vậy uy thế, chắc là hăn dùng cái gì cấm kị chi pháp, cưỡng ép đề cao lực lượng, chỉ là, bằng loại lực lượng này, có thể đánh bại Cù Mặc Bạch sao? Cù Mặc Bạch đã điên rồi, nếu là Mạnh Tuyên không cách nào đánh bại hăn, chúng ta đây cũng chỉ có...”

Mấy người liếc nhau một cái, đều nhìn ra lẫn nhau trong mắt một vòng sát ý.

“Ai nha, họ cù người nhanh lên động thủ a, đánh đã tới, đừng đem ta cũng mang hộ tiến vào...”

Đại Kim điều cái này lúc sau đã nhìn không thấy Mạnh Tuyên rồi, chỉ thấy mãnh liệt ngập trời Lôi Quang cuồn lao qua, cái kia giá thể phảng phất muốn bắt nó cũng bao phủ ở bên trong đồng dạng, chỉ sợ tới mức hồn phi phách tán, kêu sợ hãi lấy tòi Cù Mặc Bạch nhanh lên ra tay.

“Nhanh như vậy tự bức ta vận dụng Huyết Long cổ rồi, ta đủ để tự ngạo!”

Cù Mặc Bạch nghiêm nghị hét lớn, thanh âm chấn động hư không, phảng phất cùng Thiên Địa cộng minh.

Sau đó trong mắt của hắc kim quang lóe lên, một đầu hoàng kim cự long bỗng nhiên tại trước mắt hắc hiên hóa, một tiếng ầm vang cùng Mạnh Tuyên đánh tới Lôi Quang đụng vào nhau. Một chốc, Hiên Viên đài bên trên như là phát nổ một khóa đạn hạt nhân, bởi vì Hiên Viên đài có thể đem tất cả lực lượng đều bắn ngược đến trên không, bởi vậy ngoại nhân xem ra, liền chỉ thấy một đạo rõ ràng Lôi Vân từ Hiên Viên đài, bay thẳng đến chân trời, xé rách đóa đóa mây máu.

Mạnh Tuyên cùng Cù Mặc Bạch, đều bị cái này lực lượng khổng lồ xé thành quần áo vỡ vụn, hình dung có chút thảm.

2 so sánh với, ngược lại là cù mực lộ ra càng thương quá nặng một ít.

Hắn trước người Huyết Long chính không ngừng gào thét, ba đài mười trượng thân thể rút ngắn đã đến mười trượng dư trường, trên người Kim Lân cũng từng mảnh bong ra từng mảnh, lộ ra huyết tinh tà dị bốn tướng, dày đặc mùi máu tươi thậm chí theo Hiên Viên đài bên trên truyền ra, trăm trượng ở trong người đều có thể nghe thấy được, mà ngay cả một ít Yêu thú đều đình chỉ giết chóc, nhắm mắt lại, say mê nghe cái này dày đặc mùi máu tươi.

“Lại đến...”

Mạnh Tuyên hét lớn, hai tay lại là chấn động, lập tức lại có vô tận lôi tinh bị hắn dẫn đi qua.

Vừa mới bị đánh tan sau tán ở giữa thiên địa lôi tinh cách hắn đều không xa, đơn giản liền bị hắn lần nữa ngưng tụ.

Đến lúc này, liền Cù Mặc Bạch đều sắc mặt đại biến, khác một con mắt ở bên trong lập tức lại có một đầu Huyết Long bay tới, tại Mạnh Tuyên ngưng tụ gỡ mìn quang trước khi liền hướng hắn vọt tới, mà Cù Mặc Bạch chính mình tắc thì lập tức lấy ra hai luồng Linh quang mờ mịt Linh Tê thảo.

“Mạnh Tuyên, ta vốn không muốn như vậy tấn chức Chân Linh cảnh, nhưng ngươi là ở bức ta à...”

Cù Mặc Bạch trong nội tâm cũng vô cùng khiếp sợ, hắn đã tận khả năng đại dự đoán Mạnh Tuyên lực lượng, cho là hắn vừa

rồi một kích kia, tôi đa chỉ có thể đạt tới bình thường Chân Linh Nhất phẩm lực lượng, lại không nghĩ rằng, cái kia lực lượng viễn siêu chính mình tưởng tượng, vậy mà một kích liền đánh tan hấn Huyết Long, cảnh này khiến hấn không thể không lâm trận làm ra một cái quyết định, cái kia chính là ăn vào Linh Tê thảo, đột phá Chân Linh cảnh.

“Âm âm...”

Một đầu Huyết Long quán quít lấy Mạnh Tuyên, khiến cho hấn không cách nào ngưng tụ khởi mạnh nhất Lôi Tinh chi lực, một cái khác đầu tắc thì xoay quanh tại Cù Mặc Bạch quanh người, bảo hộ lấy hấn, sau đó Cù Mặc Bạch tuyết trắng không có đồng tử ánh mắt ngốc trệ đang nhìn bầu trời, đem Linh Tê thảo ném.

Một cái lò đồng tự Cù Mặc Bạch Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong bay ra, đem cái kia gốc Linh Tê thảo rót vào bên trong.

Cù Mặc Bạch lẳng không một điểm, lập tức liền có đạo đạo linh quỷ tà dị khói khí tự Đồng Lô ở bên trong tán tràn ra đến.

“Sử dụng Linh Tê thảo phá cảnh, cũng không biết hội lưu lại hạng gì tai hoạ ngầm...”

“Không qua cũng không có cách nào, hôm nay trì tiểu tặc quả thực lợi hại, không hổ là liên năng đều chú ý người...”

“Ta như không tuyển chọn phá cảnh, chỉ sợ muốn thua bởi hấn...”

“Không qua, phá cảnh về sau, đoạt đến Thanh Đồng chén nhỏ, hưởng thụ vạn người tế, có lẽ, còn có một đường sinh cơ...”

Cù Mặc Bạch tuyết trắng quỷ dị ánh mắt lộn xộn, một phen tự định giá, hấn tà dị cười lạnh một tiếng, miệng lớn đem khói khí hấp tiến đến.

“Vậy mà thật sự lựa chọn trong chiến đấu phá cảnh, đương ta là giấy đây sao?”

Mạnh Tuyên giận dữ, hai tay ngưng tụ Lôi Quang, hung hăng bổ đập vào dây dưa chính mình Huyết Long, nhưng mà phi

thường quý dị sự tình đã xảy ra, Cù Mặc Bạch lựa chọn vào lúc này phá cảnh, theo lý thuyết hấn liền thần niệm phân tán, không có khả năng lại khống chế Huyết Long công kích chính mình, nhưng này đầu Huyết Long linh hoạt dị thường, trào ào vĩ trù, còn hiểu được tránh né chính mình đánh ra Lôi Quang, dường như hồ có tánh mạng của mình.

“Hấn như phá cảnh, Kỳ Bàn ở trong tất nhiên vô địch...”

Tiểu Lăng Mục gặp được Kỳ Bàn bên trên một màn này, bỗng nhiên kêu lớn lên, muốn vọt tới Hiên Viên đài đi lên.

Yên Xảo Xảo thậm chí kể cả Doãn Kỳ, cũng đều là giạt mình, nguyện ý hoặc không muốn, đều lao đến, nghĩ xông lên Hiên Viên đài.

Nhưng mà đang ở bọn hấn đã đến gần Hiên Viên đài lúc, bỗng nhiên một đạo lực lượng vô hình chặn bọn hấn, vậy mà lên không nổi.

“Ha ha, sư đệ các sư muội, các người muốn lên đài giúp ta sao?”

Cù Mặc Bạch quan người cái kia đầu Huyết Long, bỗng nhiên phóng xuất ra quý dị thần niệm chấn động, hướng về Yên Xảo Xảo các loại có người nói: “Chỉ tiếc, các người hay vẫn là không biết Hiên Viên đài quy tắc, cái này Hiên Viên đài bên trên, chỉ có kiềm giữ Vương Tự Phù người cho các người tiến đến, các người mới có thể đi vào đến, bằng không thì vô luận là các người, hay vẫn là Kỳ Quỷ, Yêu thú, hết thảy không có khả năng leo lên Hiên Viên đài...”

Đạo kia Huyết Long phóng thích thần niệm, tựa hồ là Cù Mặc Bạch thần niệm, lại tựa hồ không phải, phi thường quý dị.

Không qua nghe xong lời của nó, Đại Kim điều bỗng nhiên con mắt sáng ngời, kêu lên: “Ta đây cũng có thể cho các người tiến đến à?”

Huyết Long bỗng nhiên cúi đầu xem xét nó liếc, Đại Kim điều lập tức cười khan hai tiếng, nói: “Chỉ đùa một chút!” Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 200 : 6 tức phá Chân Linh tâm thần ấn hư không

Chương 200: 6 tức phá Chân Linh, tâm thần ấn hư không

“Hô...”

Một cỗ Linh Yên hút vào trong cơ thể, Cù Mặc Bạch trên người khí cơ biến hóa, tựa hồ có cái gì đó, đang tại lộ xác. Hắn hút vào Linh Tê thảo tốc độ cực nhanh, một cây Linh Tê thảo chỉ dùng ba hơi công phu liền hấp thu đã xong, nhưng này loại khí cơ biến hóa cũng không có đạt tới đỉnh phong, tựa hồ còn chưa đủ, ở bên cạnh hắn bay lên Huyết Long thấy thế, lập tức thay hắn đem một bụi khác Linh Tê thảo ném.

“Hô...”

Cù Mặc Bạch 2 hấp 2 gốc Linh Tê thảo, thân thể đột biến.

Hắn phóng thích tại bên ngoài khí cơ rồi đột nhiên đều hướng trong cơ thể dũng mãnh lao tới, tựa hồ xông về một chỗ, một lát sau, bỗng nhiên “Ông” một tiếng, một đạo Linh quang tự Cù Mặc Bạch đỉnh đầu xông lên, xông thẳng lên trời.

“Ầm ầm...”

Linh quang chiếu rọi huyết sắc bầu trời, một bộ hư ảnh hiển hóa đi ra.

Đó là một phương Kỳ Bàn, một chỉ thon thon tay ngọc chấp một con cờ, không biết hướng về phương nào.

Hư ảnh bị Linh quang ấn chiếu trên không trung, chỉ tồn tại ước chừng ba hơi thời gian, liền thu lại rồi.

Nhưng Kỳ Bàn trong tu sĩ, lại tất cả đều chấn kinh rồi, kẻ đàn đồng dạng mở to miệng, có người công liên tiếp đã đến bên người Yêu thú đều đã quên ngăn cản, bị Yêu thú một móng vuốt tạt đi một chuỗi nội tạng.

“Cái đó là... Tâm thần ẩn!”

“Chỉ có lớn nhất thiên phú người phá Chân Linh cảnh lúc mới có thể hiển hóa Tâm Ẩn Thần!”

“Một đạo Linh quang, ẩn chiếu hư không, hiển hóa đáy lòng mạnh nhất chấp niệm...”

Vô số tu sĩ rộng to, mà ngay cả Yên Xảo Xảo bọn người, cũng là sắc mặt kịch biến, biểu lộ vô cùng sợ hãi.

Ngược lại là đang tại cùng Yêu thú chém giết Cực Ác Tiểu Long Vương, quay đầu lại nhìn thoáng qua trong hư không ảo giác, quay đầu nhổ nước miếng, đón lấy cùng Yêu thú chém giết. Tựa hồ có chút xem thường.

“Cho tới bây giờ chưa nghe nói qua. Dùng Linh Tê thảo phá cảnh người cũng có thể hiển hóa tâm thần ẩn...”

“Cái này Bắc Đẩu tiên môn từng đã là chân truyền thủ đồ. Thật sự... Quá mạnh mẽ...”

Vô số người một chút bối rối ở bên trong, Mạnh Tuyên cũng nổi giận.

Hắn thật sự không nghĩ tới, chính mình tu thành Lôi Quang Bảo Thân về sau, lại vẫn sẽ bị cái này đầu Huyết Long cuốn lấy, kỳ thật hắn bị cuốn lấy thời gian cũng không dài, chỉ có sáu tức thời gian, thì ra là sáu giây trái phải, nhưng cái này chút thời gian. Đã đầy đủ Cù Mặc Bạch như vậy thiên phú dị bẩm người sử dụng Linh Tê thảo phá cảnh rồi, lúc này thời điểm chỉ đợi Linh quang thu liễm, Cù Mặc Bạch liền thành công phá cảnh rồi.

“Hô!”

Kim Long một cái vẩy đuôi, trầm trọng nếu có thiên quân chi lực, trêu hướng Mạnh Tuyên.

Nhưng mà Mạnh Tuyên huy chương hướng nó vĩ bên trên đánh tới lúc, nó rồi lại cái đuôi trên không trung bắn ra, thụ hồi cái đuôi, vung trào hướng Mạnh Tuyên chộp tới, cái này đầu Huyết Long, vậy mà giáo hoạt dị thường. Ôm định rồi một cái

mục đích, không cùng Mạnh Tuyên liều mạng. Chỉ là triển đấu.

Mà trên thực tế, nó là có được cùng Mạnh Tuyên một kích chi lực.

Mạnh Tuyên ngưng tụ sở hữu Lôi Tinh chi lực về sau, cùng toàn lực của nó đối công, cũng chỉ là chiếm cứ nhất định thượng phong mà thôi, cũng không có triển lộ ra tính áp đảo xu thế, cũng đang bởi vậy, nó lựa chọn loại này vô lại triển đấu, có thể dây dưa Mạnh Tuyên thời gian nhất định.

Không qua bởi như vậy, Mạnh Tuyên thực sự giận.

Hắn dù sao còn không phải rất hiểu rõ Lôi Quang Bảo Thân, cảm giác không có một thân lực lượng, nhưng phát huy không được.

Lúc này lại bị cái này đầu Long cuốn lấy, càng phát ra cảm thấy trong nội tâm bị đè nén.

“Cù Mặc Bạch, nhận lấy cái chết...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên không để ý tới nó móng vuốt sắc bén, trực tiếp hướng về Cù Mặc Bạch nhào tới.

Cái kia Kim Long con mắt sáng ngời, lúc này thời điểm nó móng vuốt đã khoảng cách Mạnh Tuyên chỉ có mấy centimet, vốn không muốn lấy thực thảo xuống dưới, nhưng thấy Mạnh Tuyên vậy mà không để ý tới mình, nó ngược lại thật sự một móng vuốt khấu trừ lại.

Long thảo và thân, dùng hẳn cứng rắn trình độ, là linh đúc bằng sắt tị pháp khí cũng có thể thoáng cái xé rách.

Có thể nó không nghĩ tới, long thảo khấu trừ tại Mạnh Tuyên đầu vai lúc, vậy mà lập tức bị một đạo kịch liệt lực lượng bắn ngược thoáng một phát, nhưng lại Mạnh Tuyên lỗ chân lông ở trong, tại trong nháy mắt bắn ra một đạo cường đại Lôi Quang, đem nó móng vuốt mở ra.

Cái này Kim Long lập tức biết rõ không ổn, lắc đầu bày thân thể, muốn chạy.

“Đã chậm...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên một tiếng cười lạnh, năm ngón tay mở ra, một thanh nạm Kim Long cái đuôi.

“Ngao...”

Kim Long ngửa mặt lên trời thét dài, muốn bỏ qua Mạnh Tuyên tay, nhưng Mạnh Tuyên hai tay luân chuyển, bá bá bá bá, phảng phất cho cái này Kim Long lượng thân dài đồng dạng, trực tiếp đem nó cho tóm xuống dưới, tại hai tay véo đã đến Kim Long sau trảo trên vị trí, Mạnh Tuyên trên lòng bàn tay Lôi Quang quanh quần, phảng phất lợi đao đồng dạng, hung hăng hướng Kim Long trong cơ thể đâm xuống dưới, qua lại lục lợi, đau nhức cái kia đầu Kim Long thân hình lắc lư, hồi trảo chớp tới.

“Long vốn là chí dương chi linh, hung mãnh quả cảm, như người như vậy cá chạch tựa như cách làm, như thế nào xưng Long? Đối đãi ta sờ sờ trong cơ thể người có không Long gân, trực tiếp cho người rút ra...”

Mạnh Tuyên một chương mở ra Kim Long trở lại dò xét đến long trảo, trong miệng kêu to.

“Rống...”

Bảo hộ lấy Cù Mặc Bạch cái kia đầu Huyết Long thấy thế, lập tức bay tới, giơ vuốt chụp vào Mạnh Tuyên đầu, phải cứu đồng loại.

“Oanh ”

Mạnh Tuyên hai tay chấn động, đem hai cái Cự Long đều chấn mở đi ra.

Hắn có hơi thất vọng, vốn định trừu một căn Long gân đến chơi, nhưng ở cái kia Kim Long trong cơ thể sờ soạng sau nửa ngày, không có tìm được.

Cũng đúng lúc này, Cù Mặc Bạch đã mất đi bảo hộ, Đại Kim điêu lập tức con người đảo một vòng, móng vuốt nhanh chóng hướng hắn yết hầu tìm kiếm, không qua ở này một trảo khó khăn lắm chớp vào Cù Mặc Bạch yết hầu thời điểm, Cù Mặc

Bạch bỗng nhiên mở ra chỉ còn tròng trắng mắt con mắt.

Tất cả đều là tròng trắng mắt con mắt nhìn qua Đại Kim điêu, nhìn không ra hỉ nộ, lại có dị thường yêu dị khí thế.

Đại Kim điêu móng vuốt lập tức dừng lại, ngưng ngưng nói:
“Có con muỗi...”

“Hừ!”

Cù Mặc Bạch hừ lạnh một tiếng, cũng không để ý gì tới hội Đại Kim điêu, mà là trực tiếp đứng lên, mở ra bàn tay, trong lòng bàn tay liền hiện ra một đạo mờ mịt Linh quang, thoát nhìn còn phi thường nhỏ yếu, nhưng khí cơ lại vô cùng cường đại.

“Đi thôi, hưởng thụ vạn người tế a...”

Cù Mặc Bạch cong ngón búng ra, cái này đoàn Linh quang đột nhiên chia làm hai đóa, phân biệt chui vào hai cái Huyết Long trong cơ thể.

“Ầm ầm...”

Hai cái Huyết Long trong cơ thể, vậy mà tiếng sấm kích động, phảng phất tại phát sinh kịch biến. Kịch biến phát sinh đồng thời, hai cái Huyết Long vậy mà không có công kích Mạnh Tuyên, mà là một đầu đột nhiên bay trở về Cù Mặc Bạch trước người, sau đó một đầu hướng Kỳ Bàn bên ngoài bay đi.

“Chạy mau...”

Yên Xảo Xảo bọn người kinh hãi, quả thực so thấy điều hâu con thỏ còn giật mình, nhanh chóng bay khỏi, rời đi xa xa Huyết Long.

“Ngao...”

Huyết Long bỗng nhiên gào rú, rồi sau đó mãnh lực khê hấp. Khoảng cách nó không xa một cái năm đại tiên môn đệ tử. Trên người bị thụ chút ít thương. Theo Huyết Long khê hấp, trong cơ thể hần huyết dịch bỗng nhiên toàn bộ bị kéo ra đi ra, chỉ ở trong nháy mắt, hần liền biến thành một cỗ xương khô.

“Bành bành bành bành...”

Không chỉ là hấn, Huyết Long xoay quanh bay múa đi qua, vô số năm đại tiên môn đệ tử bị Huyết Long hút cạn máu dịch.

Bọn hấn, là khoảng cách Hiên Viên đài gần đây một đám người, lúc này thời điểm. Lại cũng đúng lúc gặp nạn.

“Cù sư huynh, ngươi thật sự... Muốn cho tất cả mọi người chết tại đây Kỳ Bàn bên trong sao?”

Yên Xảo Xảo trợ mắt nhìn xem một cái cùng mình giao hảo nữ đệ tử bị Huyết Long thôn phệ, cực kỳ bị thương kêu lên.

“Ha ha...”

Cù Mặc Bạch cuồng nở nụ cười: “Đúng vậy, tại ta tiến vào Kỳ Bàn thời điểm, ta cũng đã đánh tốt rồi chủ ý, ta nhất định phải lấy được lớn nhất cơ duyên, đã Thanh Đồng chén nhỏ ta không có cướp được, ta đây liền tế luyện Huyết Long cổ tốt rồi, ta thật sự tưởng tượng không đến, ngoại trừ Kỳ Bàn. Còn có chỗ nào có thể cho ta không kiêng nê gì như thể hưởng thụ huyết tế...”

“Cù Mặc Bạch, chúng ta chính là Thánh Địa tiên môn đệ tử. Ngươi làm như vậy, đã vi phạm cơ bản nhất giới hạn thấp nhất, đối đãi người ly khai Kỳ Bàn thời điểm, sở hữu tiên môn trưởng lão, đều khó có khả năng buông tha ngươi, thậm chí toàn bộ sở vực tu giả, đều sẽ giết ngươi!”

Gọt lãng mục cũng xa xa hét lớn, liền “Cù sư huynh” ba chữ đều giảm đi.

“Hừ, tất cả mọi người chết mất về sau, lại có ai sẽ biết ta làm cái gì?”

Cù Mặc Bạch trong mắt huyết quang chớp động, lạnh giọng nói: “Huống chi, tựu tính toán bị người phát hiện cũng không có sao, ta Cù Mặc Bạch, đã không cách nào bước trên tiên đạo, ta đây tựu vĩnh viễn dọa vi ma, cái này Huyết Long cổ, ba ngàn năm nay liền tu ma chi nhân, cũng không dám tế luyện, sợ hãi bị người chính đạo sĩ cướp giết, cũng sợ lọt vào Thiên Khiển, có thể ta Cù Mặc Bạch dám! Ta như là đã tiếp nhận Ma chủng, liền không hề dùng Thánh Địa tiên môn đệ tử tự cho

mình là rồi, ly khai Kỳ Bàn về sau, ta sẽ ẩn tích ly khai Thánh Địa, thẳng đến ta đem Huyết Long cổ tể đến mạnh nhất rồi trở về...”

Khàn giọng trong thanh âm, Cù Mặc Bạch trong ánh mắt lóe ra đien cuồng hào quang.

“Cao hứng quá sớm...”

Mạnh Tuyên mặt mày ngưng tụ, quát chói tai trong tiếng, hướng về Cù Mặc Bạch lao đến.

“Oanh...”

Cù Mặc Bạch bên người Huyết Long cũng bay ra, trùng trùng điệp điệp cùng Mạnh Tuyên đâm vào.

Tại Cù Mặc Bạch đột phá Chân Linh về sau, cái kia Huyết Long vậy mà đã xảy ra rất mạnh biến hóa, lực lượng hay vẫn là như vậy, nhưng thân thể lại ngưng tụ rất nhiều, va chạm phía dưới, Mạnh Tuyên vậy mà không có chiếm được tiện nghi, tuy nhiên đem cái kia Huyết Long kích toàn thân giọt máu loạn vung, nhưng hấn đầu vai thực sự lộ ra hai đạo vết máu, chính là Huyết Long một móng vuốt khấu trừ đi ra.

“Bị thương?”

Cù Mặc Bạch con mắt sáng ngời, bên người Huyết Long lập tức khê hấp, Mạnh Tuyên trong cơ thể huyết dịch thậm chí có chút ít ngăn không được hướng Huyết Long bay đi.

Nhưng mà Mạnh Tuyên lập tức vận chuyển Thiên Cương Lôi Pháp, một tầng Lôi Quang bảo y gắn vào trên người, khóa lại bản thân huyết dịch.

Cù Mặc Bạch lãnh lãnh nhìn Mạnh Tuyên liếc, hàn nói: “Mạnh Tuyên, khó trách ngươi có thể giết chết Trường Sinh Kiếm Bạch những người kia, thực lực của ngươi hoàn toàn chính xác lại để cho người tưởng tượng không đến, trừ ta bên ngoài, ngươi là người thứ nhất có được vượt cấp sát nhân chỉ năng người!”

“Đừng nói ngươi tưởng tượng không đến, ta hiện tại chính mình cũng tưởng tượng không đến, Thiên Trì trưởng bối, cho

ta kinh hãi thật sự quá lớn...”

Mạnh Tuyên cúi đầu thở dài, rồi sau đó ngẩng đầu lên đến, nói: “Kỳ thật dựa theo cá nhân ta nghĩ cách, thật muốn cho người giết nhiều một ít năm đại tiên môn người, bởi vì ta đối với bọn họ quả thực không có gì hay ẩn tượng, không qua, cái này có chút không phù hợp chúng ta Thiên Trì quy củ, thân thể của ta làm thật truyền thủ đồ, hay là muốn dùng thân làm trách, chỉ có mau chóng đánh chết người rồi...”

“Ha ha...”

Cù Mặc Bạch một tiếng cuồng tiếu, lạnh giọng nói: “Ta đã hóa Chân Linh, hơn nữa ta cũng không cần như người bình thường như vậy tốn hao nhất định được thời gian đến vững chắc cảnh giới, chỉ cần ta phá cảnh rồi, Huyết Long lực lượng cũng đã phóng đại, Song Long Hợp Bích, đủ để đánh chết người rồi...”

“Cũng thế, Kỳ Bàn ở bên trong huyết tế đều chạy không thoát, trước hết giết người, lại giết chết tất cả mọi người a...”

Cù Mặc Bạch cuồng tiếu lấy, hai tay một họa, cái kia tại Hiên Viên đài bên ngoài thỏa thích đánh giết tu sĩ Huyết Long liền bơi trở lại.

Hai cái Huyết Long chạm vào nhau, trong lúc nhất thời kim quang chói mắt, cực lớn uy áp bao phủ ngàn trượng trường, bảy trăm trượng rộng đích Hiên Viên đài.

“Ào ào...”

Mà ngay cả Hiên Viên đài bên trên một ít cấm chế cùng quy tắc, cũng bắt đầu như vẩn nước đồng dạng khởi động sóng dậy, phát ra rất nhỏ thanh âm.

“Mạnh Tuyên, ta hiện tại cũng có chút ít lòng yêu tài rồi, thần phục với ta, làm của ta Ma Nô, ta có thể tha cho người...”

“Thiếu mẹ nó nói nhảm, đến đây đi, lão tử có chút khát khao khó nhịn rồi...”

Mạnh Tuyên thật dài thở dài khẩu khí, trong ánh mắt cũng có mơ hồ hung ác ý tránh.

Cái kia một mực tại quan sát đến Hiên Viên thời đại chiến thạch quy, bỗng nhiên ngửi được một tia không ổn khí tức, mắt sáng rực lên. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 201 : Hủy diệt 1 kích

Chương 201: Hủy diệt 1 kích

“Ầm ầm...”

Hai cái Huyết Long hội tụ cùng một chỗ, vậy mà biến thành một đầu, toàn thân ánh vàng rực rỡ, thân hình tăng vọt, chừng trăm trượng trường, trên thân thể, hung uy cơ hồ tạo thành thực chất, chấn áp Hiên Viên đài trên không khí không ngừng sụp xuống, xa xa liền đi, liền giống như cái này đầu Kim Long rung đùi đắc ý gian, liền có thể đủ đánh rách tả tơi hư không, tại nó tràn đầy lực lượng cảm giác thân hình trước mặt, sở hữu tồn tại đều là đậu hủ.

“Cái này... Lực lượng này so với ta sư tôn khí cơ còn khủng bố...”

Có tu sĩ kêu lớn lên, cho đã mất sợ hãi chi ý.

Sư tôn của hắn chính là Chân Linh Tam phẩm cảnh giới, nhưng khi nhìn, lại không bằng cái này đầu Kim Long đáng sợ hơn.

“Ha ha, các người nói hắn đã đi ra Hiên Viên đài về sau, có thể hay không giết chúng ta?”

Tiểu Lăng Mục thấy được một màn này, trực tiếp tuyệt vọng, ngược lại nở nụ cười, hỏi bên cạnh Yên Xảo Xảo.

Yên Xảo Xảo hai mắt xuất thần, nói khẽ: “Hắn không cần giết chúng ta, chỉ cần tại Hiên Viên đài ở bên trong ở lại đó, chờ chúng ta bị càng ngày càng lớn mạnh Kỳ Quỷ cùng Yêu thú giết sạch là được... Trừ phi, hắn là muốn máu của chúng ta thực, mới ra đến giết chúng ta!”

Doãn Kỳ an tĩnh sau nửa ngày, bỗng nhiên nói: “Nếu như chúng ta nhận thức hắn vì Ma Chủ, hắn hội sẽ không bỏ qua chúng ta?”

Yên Xảo Xảo cùng Tiểu Lăng Mục đồng thời hướng hẳn xem đi qua, thản nhiên nói: “Người biết làm sao như vậy?”

Doãn Kỳ khẽ giật mình, chậm rãi lắc đầu, nói: “Sẽ không!”

Nói xong lui qua một bên, ánh mắt sáng ngời, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

“Sư huynh, chúng ta muốn hay không giúp đỡ hắn?”

Khoảng cách Hiên Viên đài ngàn trượng xa một chỗ, có hai người dùng bí thuật che đậy thân hình, khiến cho nội giận Kỳ Quỷ cùng Yêu thú không cách nào phát hiện bọn hắn, thực là Thanh Nghiêu sư huynh muội. Bọn hắn một mực tại quan chú lấy trận này đại chiến. Đã đến lúc này. Cái kia Sở Tiêu Tiêu không chỉ có hỏi một tiếng.

Thanh Nghiêu sư huynh lại lắc đầu, nói: “Không giúp được, Hiên Viên đài bên trên, chỉ có đạt được Vương giả cho phép mới có thể tiến nhập, chỗ đó có được cái này Kỳ Bàn bên trong cường đại nhất cấm chế, mặc dù là chúng ta đem Vương Chỉ tới phát đến mức tận cùng, lực lượng cũng rót vào không đi vào!”

“Chúng ta đây... Có thể hay không chết ở chỗ này?”

Sở Tiêu Tiêu có chút luống cuống, nói: “Thanh Nghiêu sư huynh. Đều tại ta, gắng phải bảo người cùng đến ta đến hái Cửu U Hoàng Tuyền thảo, kết quả Hoàng Tuyền thảo bị người cướp đi, chúng ta cũng ra không được rồi... Ta... Ta thật sự sợ chết ở chỗ này...”

Thanh Nghiêu sư huynh thở dài, nhưng không có lên tiếng.

Mà ở bên kia, Mạc Tương Đồng giấu ở chúng tu sĩ bên trong, đã lặng yên về tới Hiên Viên đài bên cạnh, chỉ là không có hiện thân cùng đồng môn tương kiến, hẳn lúc này thời điểm, một bên ngăn cản Yêu thú công kích. Một bên thăm thử dài nói: “Mạnh Tuyền a Mạnh Tuyền, đừng làm cho ta thất vọng a!”

Trong mọi người. Chỉ có Cực Ác Tiểu Long Vương điên cuồng cười to, tại Kỳ Quỷ cùng đàn yêu thú ở bên trong qua

lại xung phong liều chết, đùa chết đi được.

Rất nhiều người thấy, đều âm thầm lắc đầu, nghĩ thầm: “Còn là người ngu biết đồ mình mở tâm...”

“Mạnh Tuyên, người bức ta dùng Linh Tê thảo phá cảnh, cũng đủ để tự ngạo rồi...”

Cù Mặc Bạch trong thanh âm không tình cảm chút nào, chỉ có một chút tiếc hận, tựa hồ tại thay mình không đáng.

Hắn hai tay hợp lại, trực chỉ Mạnh Tuyên, cái kia không trung Kim Sắc Trường Long, đột nhiên hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

“Ầm ầm...”

Chỉ là như vậy bay tới một cái quá trình, liền chấn đặc Hiên Viên đài bên trên không khí như là mở nồi bình thường, hiện ra đạo đạo sóng gợn y, sau đó không khí ma sát không khí, vậy mà khiến cho toàn bộ Hiên Viên đài bên trên nhiệt độ rất nhanh lên cao, về sau oanh một tiếng, dấy lên vô tận hỏa diễm, đây cũng không phải là là Cù Mặc Bạch thi triển hỏa pháp, thuần túy là Kim Long quá mạnh mẽ, ma sát không khí xuất hiện ảo giác.

Giờ khắc này, Kim Long uyển giống như đập lên hỏa diễm mà đến, hướng Mạnh Tuyên phát ra khủng bố vô cùng một kích.

Cơ hồ đạt đến Chân Linh Tam phẩm cảnh giới một kích, hướng về Mạnh Tuyên cái này Chân Khí cảnh giới người đánh đi qua.

“Chít chít...”

Tùng Hữu sư huynh bưng kín hai mắt, không dám nhìn tới.

Đại Kim điều tắc thì hai cánh hợp lại, không ngừng lâm lâm: “Chết ai cũng đi... Ngàn vạn đừng chết Mạnh Tuyên a!”

Mà Mạnh Tuyên, quay mắt về phía Kim Long chỉ uy, trong nội tâm cũng bỗng nhiên đã hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

“Ngăn không được!”

Hắn tuy nhiên còn không có triệt để thực buồn chính mình vừa mới tu luyện thành Lôi Quang Bảo Thân, nhưng là trong nội tâm cũng rất rõ ràng, lúc này thời điểm Cù Mặc Bạch Song Long một kích, đã vượt ra khỏi lực lượng của mình cực hạn.

Mặc dù là Lôi Quang Bảo Thân, dù sao mình còn là Chân Khí cảnh, đã hạn chế rất nhiều uy năng.

Chính mình cố thân thể, hôm nay đã đã có được hứa nhiều hơn mình nghĩ rồi nghĩ không đến tiềm chất, nhưng chính mình một là chưa từng quen thuộc, hai là tu vi tại Chân Khí cảnh, cũng đã hạn chế rất nhiều uy năng bộc phát, không cách nào ngành kháng cái này Kim Long một kích.

“Không qua... Cũng không phải hoàn toàn không có cách nào... Mà lại thử xem a!”

Mạnh Tuyên trong đầu đã hiện lên một cái hình ảnh, âm thầm làm hạ quyết định.

Quay mắt về phía Kim Long đánh tới, hắn bỗng nhiên trường hít một hơi dài, dưới chân Lôi Quang bắn ra, cả người bay lên giữa không trung, sau đó hắn cau mày, hai tay dẫn dắt, án lấy nào đó tối nghĩa chỉ cực quý tích hoa bắt đầu chuyển động.

Oanh...

Mờ mờ ảo ảo gian, Thiên Địa biến sắc, hình như có nào đó cổ xưa tiếng ngâm xướng vang lên.

Trong hư không, có vô tận Ma ảnh hiển hóa, xa xa lễ bái.

Mà ngay cả trong không khí quang ảnh cũng bắt đầu vặn vẹo, sáng tắt bất định, khiến cho Mạnh Tuyên trên mặt bao phủ một tầng bóng mờ.

Phi ở giữa không trung Mạnh Tuyên, lúc này thời điểm một nửa mặt vậy mà lộ ra có chút dữ tợn cùng tà ác, một nửa khác tắc thì là phi thường thống khổ, tựa hồ tại thừa nhận lấy áp lực vô tận, thậm chí trên người hắn Lôi Quang đều tại mất tự nhiên lập loè không ngừng.

Có gió đã bắt đầu thổi, gào thét xoay tròn, xu thế bất định.

Có cát hiện, không biết từ đâu mà đến, cuộn cuộn tràn ra khắp nơi, như muốn thôn phệ đất màu mỡ tang điền.

Có một loại quyết tuyệt hủy diệt khí tức do đó hàng, bị Mạnh Tuyên hai tay dẫn dắt xuống dưới.

“Dĩ nhiên là...”

Thạch quy con mắt lập tức tròn tròn, vô cùng khiếp sợ.

Không người nói chuyện, toàn bộ Kỳ Bàn phản phát an tĩnh rất nhiều.

Tựa hồ có không lồ năng lượng, chế trụ toàn bộ Kỳ Quỷ tiếng kêu giết âm thanh ồn ào.

Sau đó Mạnh Tuyên bàn tay, thoát nhìn tựa hồ vô cùng chậm chạp, vồ nhẹ nhẹ đi ra ngoài.

Hắn thoát nhìn phi thường chậm, nhưng hết lần này tới lần khác vô cùng nhanh chóng vọt tới Kim Long, lại bị bàn tay của hắn chuẩn xác đặt tại Long trên đầu.

Một chốc, thời gian phản phát bất động, chém ra một chương này Mạnh Tuyên cùng vọt tới Kim Long đều bất động tại không trung.

Phản phát chỉ dừng lại một hơi thời gian, lại phản phát dừng lại rất lâu.

Một tiếng ầm vang, hình ảnh lại động.

Đầy trời bên trong, vô tận Hạo Nhiên lực lượng hướng Hiên Viên đài lao qua, mặc dù cái kia thủ ngự lấy Hiên Viên đài cường đại cấm chế đều không ngăn cản được lực lượng này xông tới, vô tận cấm chế bạo toái, Hiên Viên đài bên trên loạn thạch gào thét, phản phát địa chấn.

Một khối đá vụn bay ra, trong lúc vô tình đánh vào Kỳ Bàn bên trái cái kia sau lưng mọc lên hai cánh tà dị nam tử pho tượng khóe miệng, khiến cho khóe miệng của hắn thiếu thốn một khối, thoát nhìn, thật giống như cái này một cái pho tượng, vậy mà bắt đầu dữ tợn nở nụ cười đồng dạng.

“Bành bành bành bành...”

Liên tiếp thanh âm vang lên, Hiên Viên đài bên trên, phảng phát huyết Hồng thác nước phát, cuộn cuộn Huyết Lưu trôi rơi, giống như thác nước.

Cái kia trăm trượng lớn lên Kim Long, vậy mà bắt đầu đoạn đoạn nghiền nát, vô tận sụp đổ tung tóe, nhìn thấy mà giật mình.

Một đoạn một đoạn nghiền nát, một đoạn một đoạn biến mất, cuối cùng chỉ còn hai cái dài hơn thước Tiểu Long, mọc lên song giác, rồi lại không có vẩy và móng, thoát nhìn càng giống là Giao Long, hữu khí vô lực đã bay trở về, tiến nhập Cù Mặc Bạch trong hốc mắt.

Cù Mặc Bạch trong mắt vết máu nháy dựng, đồng tử xuất hiện lần nữa, hần thần sắc có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh tựu bình tĩnh lại.

Thân trên không trung Mạnh Tuyên, ngạc nhiên nhìn qua chung quanh Thiên Địa.

“Rầm rầm...”

Đột nhiên, sau lưng của hắn buộc chặt lấy Tam Thập Tam Kiếm nhanh chóng bay ra, đứng ở thân thể của hắn chu.

Sau đó có vô tận lực lượng hướng Mạnh Tuyên vọt tới, đều bị Tam Thập Tam Kiếm chặn.

“Ba ba ba ba...”

Liên tiếp tiếng vang, Tam Thập Tam Kiếm, hoặc là nói là Tam Thập Nhị Kiếm.

Những điều này đều là Thiên Trì Kiếm Hồ bên trong, nhất hung kiếm, lại vào lúc này một thanh một thanh bắt đầu vỡ vụn.

Thi triển một chiêu kia về sau, có vô hình lực cản trả lượng nghịch xông mà đến, lại bị hộ chủ ba mươi hai chuôi kiếm chặn, chúng vốn đều là phẩm chất tốt nhất kiếm, vốn Mạnh

Tuyên chỉ có đã đến Chân Linh cảnh, mới có thể phát huy ra chúng chính thức lực lượng, nhưng ngay lúc này, chúng vì hộ chủ, ngăn cản này vô hình lực cản trả lượng, một thanh tiếp một thanh bị hủy đi.

Dù là như thế, vẫn đang có một phần lực lượng đánh vào Mạnh Tuyên trên người, hấn thậm chí liên tục ngăn chặn đều không có cách nào ngăn cản.

Bởi vì này lực lượng vốn chính là hấn dẫn xuất đến!

Mạnh Tuyên trên không trung, thân hình chấn động, sắc mặt hơi bạch, hấn lấy lại bình tĩnh, mới chậm rãi rơi xuống.

Cù Mặc Bạch nhìn xem Mạnh Tuyên có chút lão đảo thân hình, mỉm cười, nói: “Đây là cái gì võ pháp?”

Mạnh Tuyên rơi xuống đất, tay chân đều đang phát run, nếu là xé mở hấn áo ngoài, liền có thể chứng kiến, trên thân thể của hấn chính có vô số vết rách xuất hiện, sau đó khép lại, sau đó lại xuất hiện, lộ ra vô cùng quái dị, cũng vô cùng khủng bố.

“Trong lúc vô tình xem ra, ta chỉ có thể bắt chước thoáng một phát!”

Mạnh Tuyên thành thành thật thật trả lời.

Cù Mặc Bạch lại là nhẹ nhàng cười cười, nói: “Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong xem ra hay sao?”

Mạnh Tuyên gật đầu.

Hấn chỗ thi triển, đúng là tại Thanh Đồng ở bên trong xem ra Hoàng Đế cùng Xi Vưu đại chiến thời điểm, Xi Vưu chỗ thi triển nhất thức chiêu pháp.

Hấn không biết chiêu này pháp tên gọi là gì, chỉ là tại những thần niệm kia mảnh vỡ ở bên trong, thấy được Xi Vưu thi triển, cũng không biết sao, tại vừa rồi quay mắt về phía Cù Mặc Bạch cái kia cường đại một kích lúc, hấn vô ý thức liền khiến cho đi ra...

Hoặc là, nói hấn khiến đi ra cũng không chính xác.

Mạnh Tuyên cũng không hiểu được một chiêu này huyền ảo, hắn chỉ là cứng rắn sinh bắt chước thoát một phát.

Cứ như vậy bắt chước thoát một phát, liền đưa tới hắn tưởng tượng không đến lực lượng cường đại, cũng cho hắn đã mang đến khó có thể tưởng tượng cản trở. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 202 : Ta tất trăm Hồng Hoàn

Chương 202: Ta tất trăm Hồng Hoàn

Quá yếu!

Mặc dù hiện tại Mạnh Tuyên là Lôi Quang Bảo Thân, y nguyên quá yếu ớt rồi.

Cái kia nhất thức, căn bản không phải người bình thường có thể bắt chước đến, Mạnh Tuyên có thể khẳng định, nếu như chính mình không có luyện thành Lôi Quang Bảo Thân, lúc này thời điểm nhất định đã bị chết, có lẽ liền một chiêu này cực lớn uy lực đều phát huy không đi ra, chính mình trước hết chết rồi.

“Thật sự là gặp xui xẻo, vận xui a... Kỳ thật cái này truyền thừa vốn phải là của ta... Nếu có được đã đến cường đại như vậy công pháp, ta đại khái cũng sẽ không sử dụng cái này Huyết Long cổ rồi...” Cù Mặc Bạch nhẹ nhàng thán lầy, mang trên mặt cười khổ: “Người vì cái gì nhất định phải cùng ta tranh đoạt đầu này? Vì không sinh thêm sự cố, ta tuy nhiên muốn giết người, đều nhịn được không có hướng người ra tay... Vì cái gì người lại cùng ta tranh...”

“Bởi vì này Thanh Đồng chén nhỏ ta cũng muốn, hơn nữa rất rõ ràng không cách nào cùng người cộng hưởng!”

Mạnh Tuyên thành thành thật thật trả lời: “Một cái khác điểm, bởi vì người là Tần Hồng Hoàn người, cho nên người muốn thứ đồ vật, ta tự nhất định phải đoạt!”

Cù Mặc Bạch sắp chết đi, cho nên Mạnh Tuyên cũng không sợ hấn tiết lộ cái gì, sở hữu trong nội tâm cũng có thể nói.

“Người...”

Cù Mặc Bạch sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, vô cùng cổ quái: “Người theo ta tranh, tự bởi vì ta là Tần Hồng Hoàn người?”

Mạnh Tuyên gật đầu, lạnh lùng nhìn xem hắn.

Cù Mặc Bạch bỗng nhiên nở nụ cười khổ, trong thanh âm tràn đầy không làm sao cùng tự giễu.

Lúc này, thân thể của hắn bắt đầu như đồ sứ nghiền nát, vết rạn chạy, máu tươi đầy người, cốt nhục đứt từng khúc.

Vừa mới Mạnh Tuyên đánh tan Huyết Long, lực lượng cũng lan tràn đến trên người của hắn, thậm chí hơn phân nửa đều đã đến trên người hắn.

“Người thực đã cho ta là nàng trung khuyên? Người thực đã cho ta Cù Mặc Bạch cam làm một con chó? Ha ha... Ha ha...”

Cù Mặc Bạch trên mặt lộ ra rất buồn cười biểu lộ, nhưng hắn không dám cất tiếng cười to, sợ thân thể của mình như đồ sứ đồng dạng vỡ ra: “Ta Cù Mặc Bạch. Ba tuổi đọc sách. Năm tuổi viết văn chương. Bảy tuổi hiển lộ dị tài, bị Bắc Đầu thu nhập trong môn, mười hai tuổi năm đó, liền đạt đến chân khí cửu trọng, mười sáu tuổi trở thành Bắc Đầu tiên môn Đại sư huynh, người đều khen ta vì bất thế kỳ tài, thẳng đến...”

“Ba ”

Bàn tay của hắn cắt đứt, Cù Mặc Bạch thanh âm ngừng một chút. Cũng không có cúi đầu nhìn, lại nói tiếp đi dưới đi.

“... Sự xuất hiện của nàng, nàng đã đoạt đi ta sở hữu hào quang, thậm chí kể cả của ta Bắc Đầu Đại sư huynh vị, nàng nhập môn ba tháng, lợi dụng chân khí lục trọng chỉ thân, đánh bại chân khí cửu trọng ta đây, ta không cam lòng, dù là liều mạng thụ sư môn trách phạt, cũng đã dùng hết các loại thủ đoạn đối phó nàng. Kết quả, ta thua thất bại thảm hại. Nữ nhân này... Quá cường đại...”

“Ta hận nàng, nhưng ta không phải là đối thủ của nàng, cho nên ta đối với nàng thần phục, dâng tặng nàng vì Đại sư tỷ, trung thành và tận tâm thay nàng làm việc, mặc dù bị người gọi nàng trung khuyên cũng không cãi lại... Hết thấy tất cả, chỉ là muốn nhìn xem nữ nhân này có hay không nhược điểm... Có thể là ta đã thất bại, nàng không có nhược điểm, nàng là một cái không có nhược điểm nữ nhân, ta làm hết thấy

đều là phí công...”

Nhìn qua Cù Mặc Bạch bình thản biểu lộ, Mạnh Tuyên cũng không khỏi có chút biến sắc: “Tần Hồng Hoàn... Vậy mà cho người như thế sợ nàng?”

“Người cũng có thể sợ nàng!”

Cù Mặc Bạch phảng phất tại thiện ý nhắc nhở Mạnh Tuyên: “Có một loại người là vô địch, nữ nhân kia chính là như vậy, nàng đẹp như tiên nữ, hung ác như yêu ma, đối với hết thảy đều thấy rõ, cho tới nay, ta đã hao hết tâm tư mưu đồ, tại trước mặt nàng tựa như tiểu hài tử xiếc đồng dạng buồn cười, không qua, ta tốt xấu hay vẫn là hư mất nàng một sự kiện, mặc dù chỉ là tại Thiên Cung ở bên trong trong lúc vô tình phá hư...”

Cù Mặc Bạch trên mặt lộ ra một tia tươi cười đắc ý, thoát nhìn thật sự như là hài tử đồng dạng.

“Thiên Cung ở bên trong?”

Mạnh Tuyên tựa hồ nghĩ tới điều gì, muốn mở miệng đặt câu hỏi.

Nhưng mà Cù Mặc Bạch tựa hồ có chút mơ hồ, thân thể của hắn rạn nứt càng ngày càng lợi hại, đã tràn đầy huyết thủy, hắn không có cho Mạnh Tuyên đặt câu hỏi cơ hội, tiếp tục lầm bầm lầu bầu giống như nói xuống dưới:

“Ta hận nàng, ta cũng sợ nàng, cho nên ta đã tiếp nhận Ma chủng, liều mạng thân bại danh liệt, cũng muốn dùng huyết tế dưỡng cổ, chỉ là vì... Có thể có một ngày đánh bại nàng... Trên thế giới này... Đại khái không có bất kỳ người so với ta càng hận nàng... Người vậy mà, hội bởi vì ta là người của nàng mà cố ý cùng ta tranh cơ đoạt duyên... Ha ha, ta cuối cùng vậy mà bởi vì này dạng một cái lý do thất bại thảm hại...”

Cù Mặc Bạch chỉ còn cuối cùng một hơi rồi, lại vẫn đang không ngừng nói.

Mạnh Tuyên ánh mắt cũng có chút biến hóa, hắn tin tưởng Cù Mặc Bạch nói không phải giả, hắn trong thanh âm hận ý không cách nào làm giả.

Trong khoảng thời gian ngắn, hắn cũng không biết nói cái gì, một lát sau, hắn nhẹ khẽ thở dài: “Ta cuộc đời này tất trăm Hồng Hoàn!”

Cù Mặc Bạch đã tan rã đồng tử bỗng nhiên sáng lên một cái, tựa hồ tại cố gắng tập trung, đẹp mắt lấy Mạnh Tuyên.

“Thật sự?”

“Ta cùng với nàng có thâm cừu, cuộc đời này có ta không nàng, ngươi có thể yên tâm đi, trăm Hồng Hoàn về sau, ta sẽ tại điểm tương đài vì ngươi làm tể!”

Mạnh Tuyên thanh âm rất vững vàng, cũng rất bình tĩnh, lại như là tại tự thuật một cái chớ dung hoài nghi sự thật.

Cù Mặc Bạch cả người đã chỉ có mắt chỡ là nguyên vẹn, lại dần hiện ra một vòng hi vọng sáng rọi.

“Cái này Huyết Long cổ... Tương đương với ánh mắt của ta...”

Hắn bỗng nhiên cố gắng nói: “Ngươi bắt bọn nó phong ấn xuống... Tại người trăm Hồng Hoàn lúc, cho ta xem xem... Tốt chứ?”

Tại Cù Mặc Bạch nói xong những lời này lúc, hai cái hốc mắt ở bên trong, hai cái chỉ có dài hơn thước Tiểu Long bay ra. Cái này hai cái Tiểu Long bản thân cũng không biết là cái gì, tại Mạnh Tuyên thi triển nghịch thiên một kích xuống, mà ngay cả chúng Kí Chủ Cù Mặc Bạch đều bị trấn chết rồi, có thể chúng bản thể vậy mà không có bị thương, chỉ là lộ ra có chút héo mị, lực lượng cực độ hắn nhỏ yếu, tựa hồ không lâu sẽ gặp chết mất.

Mạnh Tuyên liền giật mình, nhìn qua Cù Mặc Bạch đang tại hóa thành huyết tương thân thể, trong nội tâm có chút do dự bất định.

Nhưng một phen tự định giá, hắn hay vẫn là theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một vật, rót vào chân khí.

Đó là Thập Phương Địa Ngục đồ quyền trục, vốn là dùng để

phong ấn thận yêu, về sau thận yêu đã trở thành Thiên Trì kinh quạt pháp trập trập linh, vui đến quên cả trời đất, một mực không chịu trở về, cái này quyền trục liền một mực chỗ trống lấy, lại vào lúc này đựng phải công dụng.

Cái này hai cái Ma chủng, Mạnh Tuyên chính mình là sẽ không tế luyện, nhưng tạm thời đem chúng phong ấn, lại cũng chưa hẳn không thể.

Đợi cho chém giết Hồng Hoàn lúc, đem quyền trục treo lên, hai cái Huyết Long chứng kiến, cũng giống như là Cù Mặc Bạch tận mắt nhìn thấy rồi.

Hai cái Huyết Long tại Cù Mặc Bạch sau khi chết, chỉ còn cực kỳ hơi như thần thức, trên không trung lạnh run, dùng không được bao lâu, sẽ tiêu tán ở ở giữa thiên địa, đã nhận ra Mạnh Tuyên dẫn dắt, chúng lập tức bay tới, đã rơi vào quyền trục phía trên, sau đó Mạnh Tuyên đem chúng phong ấn, cái này một mảnh trống không trên quyền trục, liền xuất hiện hai cái Huyết Hồng Phi Long, trông rất sống động.

Làm xong đây hết thảy về sau, Mạnh Tuyên cũng chán nản ngã ngồi, khí lực tất cả đều hao hết.

Hắn bắt chước Xi Vưu cái kia nhất thức võ pháp hậu quả là nghiêm trọng, trên thân thể đã xuất hiện mấy đạo cự đại kẽ nứt, lúc này trong cơ thể hắn lòi sáng lóng lánh, chính không ngừng kích thích hắn cơ màng tái sinh, miệng vết thương phục hồi như cũ, cái kia cái kia vài đạo kẽ nứt vô cùng cường đại, hơi chút phục hồi như cũ, lập tức lại liệt đến, như thế lặp lại, cũng không biết muốn kéo dài tới khi nào, Mạnh Tuyên lúc này chỉ có thể nhìn lấy.

Cũng ngay tại Cù Mặc Bạch huyết dịch chảy đến Hiên Viên đài bên trên lúc, đạo đạo cổ quái minh văn sinh ra đi ra, hợp thành một cái cự đại quang hoàn, sau đó quang châu bên trong, một đạo minh văn tạo thành cột sáng bay thẳng Thượng Thiên, tại huyết sắc bầu trời khai ra một cái động lớn.

“Kỳ Bàn... Kỳ Bàn mở ra...”

Có tu sĩ kêu to, trong thanh âm tràn đầy sống sót sau tai nạn cảm giác.

“Đi mau...”

“Yêu thú càng ngày càng mạnh, lại ngóc xuống dưới đều chết ở chỗ này...”

Vô số người độn không mà lên, rậm rạp chẳng chịt phảng phất giống như ngược dòng mà lên giống như cá bơi, phía sau tiếp trước hướng cái kia hư không thông đạo phóng đi.

Đến thời điểm, không thể chờ đợi được, đi thời điểm, cũng là phía sau tiếp trước.

Có người như nguyện phá Chân Linh, lòng tràn đầy cuồng hỉ, đắc chí vừa lòng, có người không thể phá cảnh, ủ rũ, nản lòng thoái chí.

Lúc trước tiến nhập Kỳ Bàn người, tổng số sợ không dưới 4000~5000 người, nhưng hôm nay còn vẫn còn tồn tại, vậy mà chỉ có không đến 500 người, những người khác, đều hoặc là đã chết tại Yêu thú chi khẩu, hoặc là bị đồng bạn coi là người thanh toán.

“Hả? Kỳ Bàn mở?”

Một cái mê mẩn kinh ngạc thanh âm, nhưng lại Đại Kim điều đã tỉnh, tại Mạnh Tuyên cùng Cù Mặc Bạch một kích cuối cùng lúc, nó bị chấn ngắt đi, không qua nó rất tặc núp ở Cù Mặc Bạch sau lưng, cũng không đã bị quá lớn trùng kích, chỉ chịu chút ít vết thương nhẹ.

“Ôi, quả nhiên mở... Đại sư huynh, chúng ta đi thôi!”

Đại Kim điều một nhìn trên bầu trời đại động, hưng phấn vô cùng, trực tiếp nhảy đi qua.

“Đi thôi, người dẫn ta đi ra ngoài, ta hiện tại... Ngự không được không...”

Mạnh Tuyên có chút cố sức nói, Đại Kim điều thấy thế, vội vàng tới muốn cùng hắn.

Không qua cũng nhưng vào lúc này, đột nhiên Hiên Viên đài bên trên, 2 thủ hai tòa pho tượng trong mắt, bỗng nhiên có màu mè xông ra, tại Đại Kim điều đỉnh đầu tập trung, đã có

một khối nho nhỏ lệnh bài hiển hóa đi ra, sau đó trực tiếp đã rơi vào Đại Kim điêu trên đầu.

“Ta thao, ai nện ta?”

Đại Kim điêu nhất thời không lưu ý, ôm đầu mắng một tiếng, lại xem xét bên người nhiều hơn một khối điêu từ ngón bài, không khỏi tốt kỳ bất hết, trái phải đánh giá một phen, âm thầm thầm nói: “Cái này cái gì đó? Như thế nào có loại là lạ cảm giác?”

“Cái này là Hiên Viên đài cuộc chiến sau ban thưởng sao?”

Mạnh Tuyên nghĩ tới, Tùng Hữu sư huynh từng từng nói qua, Hiên Viên đài cuộc chiến về sau, sẽ có ban thưởng cho người thắng, không qua cũng không nói rõ là cái gì ban thưởng, còn lần này, tuy nhiên là tự mình chém Cù Mặc Bạch, nhưng ban thưởng nhưng vẫn là cho Đại Kim điêu.

“Đi ra ngoài trước rồi nói sau!”

Đại Kim điêu cùng nổi lên Mạnh Tuyên, vui sướng vang lên một tiếng, trực tiếp hướng về hư huyệt thông đạo bay đi.

Có muốn tranh đường tu sĩ, nhìn thấy là Đại Kim điêu cùng lấy Mạnh Tuyên đến rồi, lập tức nghiêm nghị lui về phía sau, tránh ra một con đường.

Cũng có tu sĩ nghĩ tới vừa rồi Cù Mặc Bạch sở tác sở vị, yên lặng hướng Mạnh Tuyên chấp tay, dùng bày ra lòng biết ơn.

Bọn hấn trong nội tâm minh bạch, nếu không có Mạnh Tuyên đánh chết Cù Mặc Bạch, Kỳ Bàn trong cái này tất cả mọi người, chỉ sợ đều sống không nổi.

“Cái thằng này giống như bị thương, chúng ta muốn hay không ra tay?”

Doãn Kỳ lạnh lùng liếc qua Mạnh Tuyên cười Đại Kim điêu trên người bộ dáng, thò tay làm cái cắt cổ tư thế. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 203 : Hư không thông đạo

Chương 203: Hư không thông đạo

Yên Xảo Xảo nghe xong Doãn Kỳ, lại ngăn trở hắn, nói khẽ: “Người này hiện tại tương đương toàn bộ Kỳ Bàn người có đại ân, giết hắn đi không thể nghi ngờ chẳng khác nào phạm vào nhiều người tức giận rồi. Cần biết đạo, Kỳ Bàn loạn cục mở ra về sau, chúng ta năm đại tiên môn ra tay cướp giết tu sĩ, đã lại để cho người đối với chúng ta trong nội tâm bất mãn, đương nhiên, điểm này còn có thể đẩy tại Cù Mặc Bạch trên người, dù sao hắn đã chết...”

Nàng cảm xúc tựa hồ có chút ảm đạm, không qua rất nhanh khôi phục bình thường, lại nói: “Bất quá chúng ta như vào lúc này đối với Mạnh Tuyên bất lợi, cái này vô số tu sĩ, chỉ sợ đều đối với chúng ta năm đại tiên môn sinh lòng bất mãn, tại thanh danh bên trên có phần lúng túng!”

Tiểu Lăng Mục cười nói: “Huống hồ, người cùng Mạnh Tuyên có lớn như vậy thù sao? Không phải muốn thân thủ trả hắn? Người có thể nhớ rõ, Mạnh Tuyên lúc trước tiến vào Kỳ Bàn lúc, chẳng khác gì là bị truy vào, cái này vừa đi ra ngoài, không biết có bao nhiêu người hội hướng hắn trả thù, người thì như thế nào đến phiên người?”

Doãn Kỳ khẽ giật mình, trên mặt hiện ra một tia hung ác ý, lạnh giọng nói: “Ngược lại đã quên cái này một trì, tốt, ta hãy theo xem cuộc vui!”

Mà lúc này ngồi ở Đại Kim điều trên lưng Mạnh Tuyên, cũng nghĩ đến cái này một trì, hai đầu lông mày có chút thần sắc lo lắng.

Hắn cũng nghĩ đến có thể sẽ có người tìm chính mình trả thù, chỉ là không còn phương pháp, nhất định phải ly khai.

Không qua lúc này hắn trong lòng, cũng là tính toán mình có thể vận dụng lực lượng, tuy nhiên thân thể bị thụ cản trở,

nhưng Lôi Quang Bảo Thân uy năng, vẫn có thể vận dụng một bộ phận, lúc này Lôi Tinh chi lực không ngừng kích thích chính mình cơ màng tái sinh, chinh thể hiệu quả cũng không tệ lắm, Mạnh Tuyên đoán chừng, sở hữu thương thế đều phục hồi như cũ, đại khái cần một ngày trái phải thời gian.

Mà bây giờ, Mạnh Tuyên có khả năng phát huy lực lượng cực kỳ có hạn.

“Chỉ có thể bốc lên thoáng một phát hiểm rồi, tốt xấu ta hiện tại coi như là bọn hắc môn hạ đệ tử ân nhân. Nếu là thật sự có người lấy oán trả ơn. Ta đây cũng chỉ có thể không từ thủ đoạn. Lại để cho bọn hắc cảm giác được đau đớn...”

Mạnh Tuyên âm thầm làm hạ quyết định.

Trong lòng của hắc môn bạch, sẽ trực tiếp lựa chọn giết chết người của mình rất tốt, năm đại tiên môn, kỳ thật đều là nghĩ đến đến tốt hơn chỗ.

Mà mình bây giờ đỉnh đầu bên trên, vừa vặn có một kiện thiên đại chỗ tốt, hơi chút vận tác, năm đại tiên môn cũng phải đau đầu!

“Xèo xèo...”

Bên cạnh có người độn không mà đến, tại hắc môn vai. Đúng đây Tùng Hữu sư huynh, Tùng Hữu sư huynh trực tiếp hướng về Mạnh Tuyên nhảy đi qua, ngồi xổm ở đầu vai của hắc môn, mà người kia hướng phía Mạnh Tuyên mỉm cười, liền ẩn vào trong đám người rồi.

Mạnh Tuyên nao nao, hắc môn biết rõ người kia chính là Chu Độc Tử, vốn có việc muốn hỏi hắc môn, lại không nghĩ hắc môn trực tiếp biến mất, tựa hồ không cùng Mạnh Tuyên nói cái gì ý định. Lúc này vết chân hỗn loạn, cóc lão Nhị, Hắc Giao, Mặc Linh Tử, Ngô đan bọn người. Tất cả đều đã bay đi lên, đi theo Mạnh Tuyên sau lưng. Chuẩn bị ly khai Kỳ Bàn, Mạnh Tuyên cũng sẽ không có ngạnh gọi hắc môn, tùy ý Đại Kim điều hướng lối ra bay đi.

Nhưng vào lúc này, sớm nhất bay lên tu sĩ đã tiếp cận lối ra, nhưng mà theo một đầu vào hư không lối ra ở bên trong, bỗng nhiên tại Thiên Cung phương hướng, một đạo dị thường pháp

trận gọn sóng lóng lánh, xoáy và một cái lỗ đen tại Thiên Cung phía trên mơ hồ xuất hiện, đạo đạo không công bằng quỷ dị lực đạo cùng Hiên Viên dài bên trên hư không thông đạo lẫn nhau ảnh hưởng, lại khiến cho 2 cái thông đạo đều có chút không ổn định.

“A...”

Cái kia cái thứ nhất vọt tới Hiên Viên dài trên không hư không thông đạo tu sĩ, vốn đã đột phá Chân Linh cảnh, lòng tràn đầy vui mừng, muốn đi ra ngoài tìm chính mình thân bằng, lại không nghĩ rằng, hư huyết thông đạo vậy mà bỗng nhiên trở nên quỷ dị, chỉ nghe hắc một mực kêu thảm thiết, cả người liền biến mất tại hư huyết trong thông đạo, sau đó liền hào không một tiếng động rồi, chỉ bị hù những người khác vội vàng ngừng lại.

“Hư không thông đạo... Tại sao có thể như vậy?”

Có tu sĩ kinh hoàng kêu lên.

Đã thấy hư không trong thông đạo, vốn là nổi thẳng ngoại giới, nhưng lúc này lại xuất hiện đạo đạo quỷ dị gọn sóng, làm cho lòng người kinh.

“Chẳng lẽ, hư không thông đạo cũng không có thật sự mở ra?”

Có người kinh hoàng kêu lớn lên, bất lực nhìn về phía người khác, nhưng từng cái cũng giống như hắc không biết làm sao.

“Để cho ta tới nhìn xem...”

Một cái râu tóc bạc trắng lão đầu tử đã bay đi lên, hắc nhưng lại cái chân khí, cả đời đều đứng ở chân khí cửu trọng, không có đột phá hi vọng, liền muốn lấy lúc này đây tiến Kỳ Bàn đụng đụng cơ duyên, kết quả vẫn không thể nào lấy được Linh Tê thảo, chỉ có thể dùng chân khí chi thân trở về rồi.

Không qua hắc dù sao sống so người bên ngoài tuổi tác lớn chút, kiến thức cũng nhiều chút ít, xem xét cái này hư huyết thông đạo, lại nhìn thoáng qua Thiên Cung phía trên lúc ẩn thời khắc lỗ đen, không khỏi thở dài, nói: “Hắc là nữ áo xanh xé trời mà đi thời điểm, hủy hoại Kỳ Bàn trong quá nhiều cấm chế, khiến cho cái này một cái ổn định cửa ra vào, cũng sản

sanh biến hóa, tự dung sinh ra rất nhiều hung hiểm...”

Có người kinh hãi, kêu lên: “Chúng ta đây đều ra không được sao?”

“Kỳ Bàn ở bên trong Yêu thú, Kỳ Quỷ mạnh như thế, hẳn là chúng ta chỉ có thể ở chỗ này chờ chết hay sao?”

Lão giả lắc đầu, cau mày nói: “Theo lão phu xem, cái này hư không thông đạo cũng không phải là thật sự ra không được rồi, mà là nhiều ra rất nhiều chuyện xấu, có thể sẽ có một ít ngoài ý muốn phát sinh, cũng có thể sẽ bình an trở lại Đông Hải...”

“Loại này tỷ lệ có bao nhiêu?”

Cửu Cung tiên môn Doãn Kỳ quát hỏi.

Nhưng không ngờ, lão giả quay đầu nhìn hắn một cái, vậy mà toàn bộ không để ý tới, như là không có nghe được hắn mà nói, Doãn Kỳ không khỏi giận dữ, nhưng lại không biết, lão giả này vốn đã nhận được một cây Linh Tê thảo, cũng là bị bọn hắn năm đại tiên môn đệ tử cướp đi, bởi vậy trong lòng của hắn hận cực kỳ năm đại tiên môn, đương nhiên không chịu trả lời vấn đề của hắn, thẳng đến một người khác hỏi lúc, lão giả mới trả lời.

“Nói không chính xác, phương pháp ôn hòa nhất, chính là có mấy vị dừng giả thử một chút, sau đó quan sát một chút thông đạo quy luật!”

Doãn Kỳ nghe vậy, lạnh giọng nói: “Cái kia tốt, tự ngươi tới trước thi a!”

“Như thế nào có thể cho vị này lão trượng trước thi? Hẳn như chết rồi, ai còn có thể xem hiệu cái này hư huyệt thông đạo chân động?”

Lập tức có người lớn tiếng quát quát Doãn Kỳ, ai cũng đã hiểu, Doãn Kỳ là hận lão đầu vừa rồi không trả lời vấn đề của hắn, bởi vậy quan báo tư thù, chỉ có điều, chúng tu cũng không ngốc, mờ mờ ảo ảo cùng năm đại tiên môn đối lập, bằng không thì lão đầu sau khi thử xong, không chuẩn kế tiếp tự đến phiên bọn hắn, cho nên vô ý thức tự liên hiệp khởi không, bằng không thì sẽ bị năm đại tiên môn thao túng.

“Vậy không bằng người tới thi a?”

Doãn Kỳ âm lãnh nhìn về phía này người tu sĩ, tự nhận là ánh mắt lạnh như băng, lại thoáng cái khơi dậy nhiều người tức giận.

“Các người năm đại tiên môn, vô ích lưng đeo một cái danh môn chính đạo thanh danh, ra một tu ma giả không nói, những thứ khác cũng không phải người tốt, Kỳ Bàn loạn cục xuất hiện về sau, vậy mà trực tiếp liền ra tay cướp đoạt chúng ta Linh Tê thảo, thật sự đáng giận!”

“Đúng vậy, người này lại vẫn nghĩ để cho chúng ta vì hắn dò đường, khi chúng ta là hắn nô lệ sao?”

“Đông Hải Thánh Địa, cũng chỉ vện vện có Thiên Trì Tử Vi được cho chính đạo, những thứ khác, tà ma đều không bằng!”

Một người mở miệng, lập tức đưa tới vô số người mở miệng, thao thao bất tuyệt, đem Doãn Kỳ khí biểu lộ đều bóp méo.

Hắn đang muốn rút kiếm, đột nhiên một cái thân hình bay tới, ngăn trở hắn: “An tâm một chút chờ vội, mà lại xem bọn hắn làm sao bây giờ!”

Đúng là Yên Xảo Xảo, Doãn Kỳ bị nàng một kích lệ, hơn nữa xác thực không muốn đem sự tình như đại, liền cười lạnh lui về phía sau.

Dù sao luôn muốn đi ra ngoài, tự xem những người này như thế nào an bài.

“Xèo xèo...”

Đúng lúc này, Tùng Hữu sư huynh bỗng nhiên tại Mạnh Tuyên trên bờ vai kêu lên, sau đó cúi đầu nghĩ nghĩ, lại không nói gì thêm, ngược lại nhảy dựng nhảy dựng, giẫm phải từng cái phi trên không trung tu sĩ bả vai, một đường chạy tới Ngô Uyên đầu vai, sau đó lại để cho hắn đào khơi vạt áo, Động Thiên chiếc nhẫn khẽ đảo, vậy mà lại đổ ra bốn năm gốc đỏ rực Linh Tê thảo đến, lập tức lại để cho mọi người chấn động.

Có rất nhiều người, thậm chí tại thời khắc này nổi lên tranh

đoạt ý niệm trong đầu.

Dưới mắt có thể là cơ hội cuối cùng, lại lấy không được Linh Tê thảo, liền trực tiếp xông đời.

Ngô Uyên bị Tùng Hữu sư huynh một trận khoa tay múa chân, thực sự hiểu rõ ra, hướng mọi người vừa vỗ tay, nói: “Chư vị, Đông Hải cảm thú bang Tùng Hữu lão Đại nói, nơi này có năm gốc Linh Tê thảo, nếu người nào nguyện ý đi thử truy cập, lợi dụng một cây Linh Tê thảo đem tặng, đương nhiên, chư vị cũng có thể trước cầm Linh Tê thảo, sau khi đột phá, lại tiến vào hư không thông đạo, các người thấy thế nào?”

Chúng tu nghe vậy, tất cả đều xôn xao.

Mạnh Tuyên cũng đã minh bạch Tùng Hữu sư huynh ý tứ, Doãn Kỳ bức người tiến vào hư huyệt thông đạo, là bức chỉ dùng lực, Tùng Hữu sư huynh lại ra như vậy một cái dụ chỉ dùng lợi biện pháp, chỉ có điều, nói trắng ra là kỳ thật đều không tính sáng rọi, cho nên Tùng Hữu sư huynh vốn muốn cho tự người nói, cuối cùng nhất lại chạy tới Ngô Uyên bên kia, mục đích của nó, chính là không muốn làm cho chính mình cái Thiên Trì Đại sư huynh thanh danh mông tro.

“Yêu thú chính càng ngày càng lớn mạnh, chúng ta không có có bao nhiêu cân nhắc thời gian, mỗi một hơi đều có người chết đi, chư vị cảm giác như thế nào? Tỉnh nhanh chút ít quyết định đi, Linh Tê thảo ngay ở chỗ này!”

Ngô Uyên thúc giục nói.

“Ta đến!”

Đúng lúc này, một người hô lớn, dĩ nhiên là cái kia râu bạc trắng lão đầu tử, hấn về mặt kích động, cười gió chạy tới, kêu lên: “Dù sao lão đầu tử sắp nhập thổ, có thể không phá vỡ mà vào Chân Linh, tặc xem lúc này đây rồi, liều mạng!”

Mọi người bồi rồi, đều khuyên nhủ: “Lão trượng đừng vội, người như cái thứ nhất chết ở bên trong rồi, ai còn có thể xem hiệu gợn sóng à?”

Lão đầu lại chăm chú, ngao kêu gào lấy, người nào cản trở chính mình, chính là cùng chính mình gây khó dễ.

“Như vậy đi, lão trượng thứ hai, ta cái thứ nhất đến đây đi!”

Một cái thon gầy đàn ông đứng dậy, có loại bất cứ giá nào đâu biểu lộ.

“Lão trượng cái thứ ba a, ta đến thứ hai!”

Lại có người đứng dậy, cái này Kỳ Bàn bên trong, nguyên vì một cây Linh Tê thảo mạo hiểm giả đương thật không ít.

Cơ hồ là trong nháy mắt, liền có bốn người đứng dậy, nguyên ý mạo hiểm, lại đem lão đầu kia gây nóng nảy, bên trên chui lên nhảy gọi, ai cùng chính mình đoạt cái thứ năm, chính mình tựu cùng ai liều mạng, dù sao lão tử cũng sống đủ rồi, không phục người tựu thử xem... Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 204 : 10 vạn Đại Sơn

Chương 204: 10 vạn Đại Sơn

Lại để cho Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn chính là, thứ tư cái đứng ra, dĩ nhiên là Mạc Hiên Ngang.

Mạnh Tuyên bản muốn giết hắn, nhưng một là lúc này ra tay, cũng không thích hợp, thứ hai hắn bị thương, lúc này không ích ra tay.

Không qua, chuyển mục bốn quét, thực sự chỉ có thấy được một cái Mạc Hiên Ngang, không có chứng kiến Thanh Tùng Sơn những người khác.

Năm gốc Linh Tê thảo, lập tức tự phân ra đi ra ngoài, năm người liền tại chúng tu trong vòng vây, ngồi ở một cái Tử Vi môn nhân hóa ra vân bên trên, đang tại mặt của mọi người phá cảnh, một cây Linh Tê thảo, đại khái tối đa có thể đốt một nén hương thời gian, nói cách khác, có thể không phá cảnh, đều xem cái này một nén hương trong thời gian có thể không thuận lợi cảm ngộ Tự Tại cảnh, đây là có nhất định được phong hiểm.

Không qua, năm người này ngược lại so sánh vận khí, năm người, chỉ có cái thứ nhất đứng ra thon gầy đàn ông chưa từng phá cảnh, mặt khác bốn người đều thành công phá cảnh rồi, hán tử kia thanh tĩnh về sau, biểu lộ đều ngốc trẻ, thật lâu về sau, thậm chí hốc mắt có chút ướt át.

“Ông trời không cho ta kiêu lương phá cảnh, ta còn có cái gì có thể nói hay sao?”

Thon gầy đàn ông thở dài, cũng không cần mọi người tòi, trực tiếp liên hướng hư không thông đạo vọt tới.

Mọi người vô cùng khẩn trương, mọi ánh mắt đều theo dõi hắn, không qua rất kỳ quái, gọn sóng lóe lên vài cái, thon gầy đàn ông liền không thấy rồi, cũng không biết là sinh là chết.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, lúc này thời điểm bỗng nhiên có người vỗ đầu một cái, kêu lên: “Nên cho hấn một đôi ngọc phù a, hấn cầm một cái, chúng ta cầm một cái, lúc này mới có thể biết rõ hấn tiến nhập hư huyết thông đạo về sau, sống hay chết không phải?”

Chúng tu giật mình, vội vàng lấy ra ngọc phù, phân biệt cho còn lại bốn người một người một cái.

Theo thứ hai, cái thứ ba tu sĩ tiến vào hư không thông đạo, chúng tu không khỏi kinh hãi, ngọc phù vậy mà không có chút nào khác thường. Điều này nói rõ theo hư không trong thông đạo đi ra ngoài người đều còn sống. Không qua vẫn là không yên lòng. Lại để cho Mạc Hiên Ngang cùng lão đầu kia cũng đi ra ngoài rồi. Lúc này lại xem xét, liền phát hiện ngọc phù căn bản cũng không có sinh ra cái gì khác thường, sở hữu thông qua người đều êm đẹp, không chết.

“Nguyên lai là sợ bóng sợ gió một hồi, mọi người đi ra ngoài đi...”

Chúng tu cười to, tất cả đều hướng hư không thông đạo phóng đi, vô số người hối hận, không có bắt lấy cơ hội cuối cùng này.

Mạnh Tuyên cũng muốn theo hư không thông đạo ly khai. Đã thấy một đạo nhân ảnh ngang mà đến, cười hì hì ngẩn ở hấn trước người, dĩ nhiên là một mực không có lộ diện Mạc Tương Đồng, cái thằng này sợ hãi Cù Mạc Bạch trả thù, đã đi ra Thiên Cung về sau, liền chỉ truyền tin tức, lại để cho Tử Vi môn hạ cùng Thiên Trì môn hạ tụ hợp, thời gian khác liền không biết núp ở ở đâu, thẳng đến lúc này mới tại Mạnh Tuyên trước mặt hiện thân.

“Mạnh sư huynh, ngươi cái này vừa đi ra ngoài. Còn không biết mặt lâm cái dạng gì nguy cơ, không chuẩn lực đại phái cùng một chỗ đuổi giết ngươi cũng có thể. Ta lão Mạc tại đây Kỳ Bàn ở bên trong, cũng coi như giúp ngươi một điểm nhỏ bề bộn, ngươi tốt xấu đem ta thứ ở trên thân lấy a?”

Mạc Tương Đồng cười hì hì nói, hiển nhiên cũng có chút bận tâm trên người mình bệnh chùng.

Mạnh Tuyên cười nói: “Thu hồi lại đơn giản, ngươi có lẽ hiểu được nói cái gì nên hỏi, nói cái gì không nên nói đi?”

Mạc Tương Đồng lập tức cam đoan nói: “Ta sau khi ra ngoài, tuyệt đối một chữ cũng bất loạn nói, nói thiệt cho người biết, tại người thất bại Cù Mặc Bạch về sau, mặc kệ người khác, ta lão Mạc là phục người, ngày sau người Mạnh Tuyên miễn là còn sống một ngày, ta liền tuyệt sẽ không cùng Thiên Trì là địch!”

Mạnh Tuyên cười cười, thu hồi hấn thân bệnh khí, thân nhiên nói: “Mồm dài tại người trên mặt, hết thấy tận cho phép người, bất quá vẫn là phải nhắc nhở một câu, cái đồ chơi này loại đã qua một lần, lại loại lần thứ hai tự dễ dàng nhiều hơn, ta một cái ý niệm trong đầu sự tình!”

Mạc Tương Đồng nhất thời có chút ghen hờn nhìn trần trời, Mạnh Tuyên tắc thì cười cười, mệnh lệnh Đại Kim điều hướng hư không thông đạo bay đi.

Tuy nhiên bên ngoài có không biết hung hiểm cùng phiền toái, nhưng nên đối mặt tóm lại muốn đối mặt.

Đại Kim điều cũng không nhiều như vậy nghĩ cách, một tiếng vui sướng vang lên, một đầu vào hư không thông đạo.

Vừa ra lối ra, lập tức cảm thấy ánh mặt trời chói mắt.

Tại không có thiên lý Kỳ Bàn gây người hồi lâu, gặp lại đến ánh mặt trời chói mắt, vậy mà đều cảm thấy có chút tâm tình thù địch.

Không qua, tại thông qua hư không thông đạo thời điểm, Mạnh Tuyên bỗng nhiên sinh ra một loại dự cảm bất hảo, cảm thấy có chút không đúng, nhưng là lạ ở chỗ nào, lại cũng không nói lên được, thẳng đến hấn cúi đầu xem xét, mới lập tức kinh hãi.

Dưới chân, Thanh Sơn xanh, sơn mạch vắt ngang, đạo đạo sương mù phác họa tại ở giữa thiên địa, dĩ nhiên là một mảnh thâm sơn.

Biên cả đâu này?

Điểm tương đài đâu này?

Mạnh Tuyên sợ ngậy người, quay đầu lại lại nhìn, đã thấy đang có một cái nho nhỏ thông đạo rất nhanh khép kín, biến mất vô tung.

“A ơ, ta thao, đây là đâu?”

Đại Kim điều cũng phát hiện cái này không đúng một màn, suýt nữa một đầu bại xuống dưới.

“Đoán chừng, hư huyết thông đạo còn là xảy ra vấn đề, vấn đề chính là tuy nhiên sẽ không để cho tiến vào trong đó người giết chết, lại hội loạn thất bát tao, không biết truyền tống tới nơi nào... Thương Thiên phù hộ, chúng ta bây giờ vẫn còn Thiên Nguyên Đại Lục bên trên...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười khỏ, đã xuyên qua qua một lần hấn, thật sự không muốn mặc hồi 2.

Đương nhiên, nếu như mặc trở lại địa cầu rồi, cái kia còn có thể cân nhắc.

“Nhanh tìm một cái, xem kê bên này có người hay không gia, cũng tốt xác định thoáng một phát chúng ta ở nơi nào...”

Mạnh Tuyên cũng có chút lo lắng nói.

Đại Kim điều so với hấn còn khẩn trương, lập tức hai cánh mở ra, đón mặt trời bay đi.

“Như vậy chương mắt, ngươi tuyên cái phương hướng này làm gì?”

“Đại sư huynh ngươi thấy ngu chưa, Đông Hải Thánh Địa đương nhiên là ở mặt trời mọc đến phương hướng...”

“Ngươi cái hai hàng, bây giờ là buổi chiều...”

“Chà mẹ nó...”

Đại Kim điều xám xịt chuyển cái phương hướng, tiếp tục hướng trước phi, một bên phi một hô to: “Có ai không? Có yêu sao? Có quý cũng được? Nhanh lên nhanh lên, kim điều đại gia đến rồi, cái kia ai mau chạy ra đây bá kiến thoáng một phát kim điều đại gia...”

Một bên phi một bên hô, quả nhiên là miệng tiện chi cực, Mạnh Tuyên thậm chí nghĩ che lỗ tai.

Không qua không nghĩ tới, như vậy hô lại vẫn thực sự dùng, rất nhanh trái phía dưới một cái trên đỉnh núi, thì có một cái hùng hậu thanh âm vang lên: “Người không có, ăn hết, người Hùng gia gia cũng có một cái... Bà mẹ nó... Như thế nào mạnh như vậy...”

Thanh âm kia ngông nghênh nói một nửa, đột nhiên thanh âm ở giữa đã đoạn, chỉ thấy phía dưới một cái khôi ngô Hắc Ảnh rầm rầm về phía trước chạy tới, đụng gầy một dòng nước xiết che trời Cự Mộc, tựa hồ nó vốn đã nghe được Đại Kim điều tại giữa không trung mờ mịt ồn ào, có chút bất mãn, muốn tìm cái tri, chỉ là không nghĩ tới, Đại Kim điều một thân hung uy. Thật sự là quá mạnh mẽ. Bị nó phát hiện sau. Quay người bỏ chạy.

“Bắt lấy nó...”

“Tiểu nện, đừng chạy...”

Không cần Mạnh Tuyên nói, Đại Kim điều đã mở ra cánh đuổi tới, nó hôm nay dù sao cũng là Chân Linh chi thân, tuy nhiên cánh giới chưa vững chắc, tốt xấu tốc độ cũng tăng lên không ít, song giương một cánh, liền trên không trung chỉ chừa một vòng kim quang. Cả người vậy mà trực tiếp vọt tới Hắc Hùng đằng trước, chính nó cũng lại càng hoảng sợ, không qua rất nhanh phản ứng đi qua, hung uy phóng thích, quát lạnh nói: “Trốn chỗ nào...”

“Ôi, điều gia tha mạng, ta biết sai rồi...”

Hắc Hùng quái đáng thương cầu xin tha thứ, nó chỉ có chân khí bát trọng trái phải tu vi, thật sự không dám cùng Chân Linh cảnh Đại Kim điều so chiêu, trực tiếp đã đi xuống quỳ cầu xin tha thứ. Đương nhiên, nó nếu là thật sự động thủ. Kết quả thật đúng là khó mà nói.

Đại Kim điều tu vi, giọt sương thật sự quá lớn, mà ngay cả hiểu được thần thông, cũng chỉ có không trọn vẹn một nửa, tức là tại cánh dưới ngưng tụ kim quang, sau đó đánh đi ra ngoài, một chiêu này thoát nhìn còn thật là tốt xem, đầy trời lập loè

kim quang, chỉ là uy lực sao... TỰ khó nói.

“Nói, nơi này là cái gì khu vực, nói để cho ta đã hài lòng, tha cho người một mạng!”

Mạnh Tuyên mở miệng, thật sự là quá quan tâm điểm này rồi.

Hắc Hùng quái khê giật mình, ngơ ngác nói: “Đây là... Đây là ta đỉnh núi a...”

“Ta hỏi người chỗ này đỉnh núi chỗ địa vực là cái đó!”

Mạnh Tuyên bị cái này Hắc Hùng quái trả lời như vậy dở khóc dở cười, lại một lần nữa quát hỏi, không qua cái này Hắc Hùng quái lại quả thực có chút si ngu, hợp với hỏi nhiều lần, thay đổi nhiều cái hỏi pháp, mới rốt cục khiến nó hiểu rõ Mạnh Tuyên ý tứ, lại nguyên lai, rằng núi này tên là Thập Vạn Đại Sơn, chính là một chỗ yêu man tụ tập địa phương, Mạnh Tuyên trước khi, cũng mơ hồ nghe nói qua cái chỗ này.

Chỉ có điều, nghe nói quy nghe nói, cái này Thập Vạn Đại Sơn có thể là quá lớn, diện tích bao la bát ngát, cơ hồ chống đỡ mà vượt toàn bộ sở vực lớn nhỏ, Yêu tộc cường đại nhất tám Đại Yêu Vương, hẳn đất phong liền ở chỗ này, có thể hết lần này tới lần khác cái này Hắc Hùng quái đầu óc có chút không rõ ràng lắm, nó chỉ biết là nơi này là Thập Vạn Đại Sơn, chính mình dưới chân đỉnh núi liền là địa bàn của mình, trên núi mọc lên Thanh Tùng, liền bị nó xưng là Thanh Tùng núi, bên cạnh trên núi, có một con rắn tinh lớn lên đẹp mắt, nàng cái kia trên núi, sinh đầy lỗ đen, liền bị nó gọi là lỗ đen núi...

Về phần nên như thế nào ly khai tại đây, hướng phương hướng nào đi có Nhân tộc tụ tập, lại hoàn toàn không hiểu.

“TỰ người cái này đầu... Ai, người là như thế nào học rất biết nói chuyện hay sao?”

Mạnh Tuyên có chút cười khổ không được.

Hắc Hùng quái Mạnh Mạnh gãi gãi đầu, nói: “Đã từng có một thư sinh tiến vào tại đây, giáo bọn ta học xong nói loại lời này... Ai, đúng rồi, đại tiên, người vừa rồi hỏi ta ở đâu có người, ta nghĩ tới, trước đó lần thứ nhất ta nhìn lên Xà yêu tắm rửa, kết quả bị nàng truy sát ba nghìn dặm, tại đâu đó thấy

được một đạo đường núi, có người ép lương thực trái qua...”

“Đường núi? Là ở thì sao?”

Mạnh Tuyên giật mình, Hắc Hùng quái liền chỉ rõ phương hướng, Mạnh Tuyên ném đi một viên linh đan cho nó, đem cái Hắc Hùng quái mừng rỡ vui vô cùng, lại rồi lập tức đổi giọng, nói mình vừa rồi nhớ lầm rồi, cái kia đường núi không phải tại phương đông, mà là tại tây phương...

Mạnh Tuyên im lặng, hẩn tự nhiên mình bạch, cái này Hắc Hùng thoát nhìn khờ, lại còn có chút tiểu gian trá, bởi vì Đại Kim điều đối với nó không khách khí, cho nên nó vậy mà chỉ một đầu trái lại đường, được chỗ tốt về sau, mới bằng lòng đem lời nói thật nói ra, không qua dùng đầu của nó, tự nhiên không nghĩ ra, nếu như Mạnh Tuyên qua bên kia tìm không ra đường, lại quay đầu lại đối phó lời của nó, nó làm như thế nào ứng phó...

Đại Kim điều một tiếng huýt sáo, nhắm tây phương bay đi, tốc độ cực nhanh.

Một đường phi, một mặt đánh giá phía dưới cảnh vật, sợ bỏ lỡ cái gì, như nó như vậy cực tốc, bay trên trời, mặc dù phía dưới có một thôn trang, cũng rất có thể sẽ trực tiếp không để ý đến, phải hết sức chăm chú.

Cái này Hắc Hùng quái trong miệng ba nghìn dặm, tại Đại Kim điều bay vút xuống, cũng chỉ là dùng ước 2 nén hương thời gian đã đến, sau đó thả chậm tốc độ, tinh tế quan sát, quả nhiên tại giữa rừng núi, thấy được một đầu hai trượng rộng đích đường núi, đường núi một ít khô cạn vũ trong hầm, còn có một chút vết bánh xe ấn ký, nói rõ cái kia Hắc Hùng quái quả nhiên không có nói sai, không lâu đã từng có người ở chỗ này đi qua.

Phi tại cái này đầu trên sơn đạo không, Mạnh Tuyên vận thần tại mục, thi triển thoáng một phát Vọng Khí thuật, vậy mà thật sự có thu hoạch, bao la mờ mịt trong rừng, ngoại trừ thừa thốt tọa lạc tại tất cả trong núi yêu khí bên ngoài, vậy mà thực có người tộc chi khí, ở vào tây phương thiên bắc vị trí, hơn nữa theo Nhân tộc chi khí cảm ứng đến xem, chỉ sợ người còn không ít, chỉ sợ bên trong còn có người tu hành.

“Hương cái hương kia đi!”

Mạnh Tuyên trực tiếp chỉ rõ phương hướng, cũng không cần Đại Kim điều dọc theo đường núi đã bay. Chưa xong còn tiếp.
.)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 205 : Long Tước cung

Chương 205: Long Tước cung

Đại Kim điều hưng phản đáp ứng, trực tiếp giương cánh bay đi, ước đã bay ba nén hương trái phải thời gian, cũng đã chứng kiến phía trước trên một ngọn núi cao, tụ tập khu kiến trúc rồi, nhưng lại cổ kính, không sai biệt lắm có ngàn gian phòng phòng, tùm tùm tại trong, là một tòa khí phách hùng vĩ cung điện bày, dựa vào núi mà kiến, vậy mà chiếm hết cả tòa núi đầu, cái kia khí phách ngược lại so Thiên Trì mạnh hơn nhiều.

“Nơi đây có đại tu giả, người như không muốn ăn thiếu, tự miệng bẻ nghiêm một điêm...”

Mạnh Tuyên dẫn dò Đại Kim điều, canh phòng nghiêm ngặt cái thẳng này miệng thiếu nợ, trong lúc bất tri bất giác chọc phải đối phương.

“Hừ, xem thường ta a, gặp người tiếng người nói, gặp quỷ rồi nói chuyện ma quỷ, đó là bản năng nha...”

Đại Kim điều ngược lại cảm thấy Mạnh Tuyên cái này dẫn dò vẽ vờ cho thêm chuyện ra, khí Mạnh Tuyên nghĩ trừu nó một cái tát.

Tới gần xem xét, đã thấy cung điện bên cạnh, mở ra vạn mẫu ruộng tốt, có nông hộ tại đồng ruộng canh bẻ bộn, gặp được Mạnh Tuyên thừa lúc điều mà đến, cũng tự không canh tác rồi, nguyên một đám thân đứng lên khỏi ghế xem của bọn hắn. Dưới núi, có một đầu bàn đá xanh đường, một đường đi thông này tòa nhất to lớn kiến trúc, Mạnh Tuyên không có trực tiếp bay vào đi, mà là tại sơn môn trước rơi xuống, tỏ vẻ lễ phép.

Khi bọn hắn bay tới lúc, sớm đã có trong cung điện người thấy được, bởi vậy bọn hắn vừa mới đã rơi vào sơn môn chỗ, liền có hạ nhân chạy ra đón chào, trên người vậy mà đều có tu vi, không sai biệt lắm chân khí ba bốn trọng bộ dạng, bọn hắn cũng không kiêu căng, trên mặt cười hì hì, khách khách khí

khí đích ôm quyền, nói: “Không biết khách quý đến từ nơi nào? Đến chúng ta Long Tước cung có gì muốn làm?”

Mạnh Tuyên cười khỏ, ôm quyền trả lời: “Ngộ nhập Thập Vạn Thâm Sơn, thấy vậy chỗ có người ta, đặc đến tiếp, nhìn qua chỉ điểm rồi đi đường nhỏ...”

Mấy cái hạ nhân liếc nhau một cái, đều phá lên cười, nói: “Dễ nói. Mà lại chờ một chốc. Chúng ta cung chủ lập tức tới ngay!”

Bọn hăn lúc nói chuyện. Ánh mắt ngược lại là nhìn về phía Đại Kim điêu khá nhiều, hiển nhiên cảm giác Đại Kim điêu tu vi so Mạnh Tuyên càng mạnh hơn nữa, tựa hồ nó là trọng yếu hơn bộ dáng, không qua xem Đại Kim điêu bộ dạng, ngược lại là dùng cái này cái này tóc trắng thanh sam người trẻ tuổi làm chủ, cảm thấy có chút kỳ quái.

Không lớn một hồi, liền có một người mặc xanh ngọc quần áo, tuổi chừng ba mươi mấy tuổi người trẻ tuổi bước nhanh tới. Thấy được Mạnh Tuyên hai người, nao nao, hướng Đại Kim điêu ôm quyền nói: “Khách quý hàng lâm, quả thật người nghèo sinh huy, không có từ xa tiếp đón!”

Đại Kim điêu nghiêng qua mắt lé, nói: “Đó là nhà của ta sư huynh, người cùng hăn nói chuyện!”

Trong ngôn ngữ một bộ cần ăn đòn bộ dạng, lại để cho Mạnh Tuyên có chút đau răng.

Người tuổi trẻ kia cũng lập tức minh bạch chính mình chào hỏi đánh sai rồi đối với hướng, gấp hướng Mạnh Tuyên nói: “Thất kính thất kính!”

Mạnh Tuyên cười nói: “Đông Hải Thánh Địa Thiên Trì tiên môn đệ tử Mạnh Tuyên, ngộ nhập Thập Vạn Thâm Sơn. Mạo muội bái phỏng, còn xin thứ tội!”

“Nguyên lai cũng là Đông Hải Thánh Địa tiên môn đệ tử. Thế thì đúng dịp, mau mời tiên...”

Cái kia xanh ngọc quần áo người trẻ tuổi tự giới thiệu, nhưng lại họ Hạ, tên là Hạ Long Tước.

Mạnh Tuyên âm thầm dò xét, phát hiện người này tu vi không cạn, hẳn là đã kinh phá Chân Linh rồi, chỉ là nhìn không ra cụ thể tu vi.

Nghe hắn nói “Nguyên lai cũng là”, Mạnh Tuyên không khỏi nói ra tưởng tượng, liền hỏi một tiếng, lại biết được cả buổi trước, cũng có bốn năm cái Đông Hải Thánh Địa tiên môn đệ tử tới báỉ phỏng, Hạ Long Tước chính bày xuống tiệc rượu hảo hảo chiêu đãi, vừa mới Mạnh Tuyên cũng tới.

“Còn có Thánh Địa tiên môn đệ tử, là ai?”

Mạnh Tuyên hơi hoặc, thực sự bất tiện hỏi nhiều, một đường theo Hạ Long Tước tiến vào cung điện, hành lang qua cầu, đã thấy cung điện này kiến cực kỳ to lớn, hơn nữa nhiều chỗ bố có ngưng tụ Linh khí pháp trận, có thể thấy được đây là một chỗ nội tình không kém tu hành thế gia, chỉ là không biết vì sao không ở đại thành bên trong, ngược lại đi tới cái này Man Hoang chi địa, dựng lên hôm nay kinh người cơ nghiệp.

Hơn nữa mơ hồ đi qua, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng chỉ có một loại nói không nên lời đạo không rõ cảm giác quái dị, chẳng biết tại sao mà sinh.

“Hả? Là người?”

Bị Hạ Long Tước dẫn tiến nhập đại sảnh, Mạnh Tuyên vẫn không khỏi khẽ giật mình.

Bên trong đang tại uống rượu mấy người cũng ngừng, có chút ngoài ý muốn nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mấy người kia, dĩ nhiên là Cửu Cung tiên môn Doãn Kỳ cùng bốn cái không biết tên đệ tử, Mạnh Tuyên nhưng lại tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình vậy mà lại ở chỗ này đụng phải Doãn Kỳ, cũng muốn hắn cũng đã rơi vào không xa một nơi, liền như chính mình bình thường, nghĩ tìm người yên hỏi thoảng một phát cụ thể phương vị cùng trở lại Đông Hải Thánh Địa đường nhỏ, liền đã tìm được cái này Long Tước cung trong đến rồi.

“Ha ha, thật sự là nhân sinh nơi nào không gặp lại a, Mạnh sư huynh, người tốt!”

Doãn Kỳ nở nụ cười, trong ánh mắt lại tránh nháy thoáng một phát âm độc hào quang, tuyệt đối không an hảo tâm.

“Không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp Doãn sư đệ, người tốt!”

Mạnh Tuyên nở nụ cười một tiếng, không mặn không nhạt trả lời một câu.

Hạ Long Tước ha ha cười cười, nói: “Các người quả nhiên nhận thức, ta liền không hề khác khai tiệc rượu rồi, có ai không, đem đồ ăn phẩm toàn bộ triệt tiêu, một lần nữa đổi một bàn, ta cùng Mạnh sư huynh hảo hảo uống vài chén!”

“Đa tạ đồng công tử!”

Mạnh Tuyên khách khí đáp lại.

Hắn cũng phát hiện, cái này Hạ Long Tước phi thường biết làm người, cũng không có bởi vì chính mình là Chân Khí cảnh mà xem nhẹ mà thôi, đương nhiên, có lẽ là cho bên người Đại Kim điêu mặt mũi, dù sao hiện tại Đại Kim điêu, không biết chi tiết người, thật sự không dám xem nhẹ nó.

“Mạnh sư huynh, thương thế của người tốt rồi sao?”

Doãn Kỳ bùng lên một chén rượu, bắt âm bắt dương mà hỏi.

“Làm phiên quả niệm, không sai biệt lắm...”

Mạnh Tuyên tại một trương đàn mộc điêu hà khảm nam tơ vàng bàn nhỏ trước ngòai xuống, cái này Đồng phủ mở tiệc chiêu đãi, nhưng lại một người một phương bàn nhỏ, thượng diện bày biện rượu và thức ăn, rất có Cổ Phong, mà không phải như Hồng Trần gian như vậy, một cái bàn lớn, bao quanh ngòai ăn uống.

“Mạnh huynh bị thương? Ta tại đây cũng có chút ít thuốc trị thương, Mạnh Tuyên nêu như không chê...”

Hạ Long Tước nhìn ra Doãn Kỳ đối với Mạnh Tuyên thái độ có chút quái, nhưng hắn nhìn tại Đại Kim điêu trên mặt, lại 2 không đắc tội.

“Ha ha, Hạ huynh có chỗ không biết, ta đến giới thiệu cho

người một chút đi, tại chúng ta Đông Hải Thánh Địa, mỗi người đều biết có bảy đại tiên môn, không hôm khác thì tiên môn cũng đã tại mười năm trước xuống dốc rồi, mà vị này Mạnh sư huynh, là Thiên Trì tiên môn hôm nay chân truyền thủ đồ rồi, bên cạnh hắn vị này, lại cũng có hứng thú, thế gian không thiếu tu vi cao thâm lại thấp điều đình sự tình tu sĩ, nhưng mà vị này nha...”

Doãn Kỳ ha ha cười cười, mặt khác mấy cái Cửu Cung tiên môn đệ tử cũng nở nụ cười.

“Nhưng chỉ là lớn lên đẹp mắt, bản lĩnh lại thấp không được...”

Nói chuyện, ánh mắt của hắn lạnh lẽo, làm như lơ đãng, ngón tay nhưng lại bắn ra, nhất thời có 2 đạo kiếm khí hướng Mạnh Tuyên đạn đi qua.

Đại Kim điều kinh hô một tiếng, biết rõ Mạnh Tuyên có thương tích tại thân, vội vàng đôi cánh giương, thăm qua đèn ngăn cản.

“Ba ba...”

2 đạo kiếm khí bị Đại Kim điều ngăn trở, lại nhất thời kích nó trên cánh lông vũ bay loạn, 2 đạo vết thương đổ máu, Đại Kim điều một tiếng quái gọi, suýt nữa té ngã trên đất, có chút nhe răng nhếch miệng, không qua tốt xấu là đem Mạnh Tuyên bảo vệ rồi.

“Ôi, thật có lỗi, ta vừa đột phá Chân Linh không lâu, thật sự không chế không được kiếm khí...”

Doãn Kỳ ánh mắt khẽ nhúc nhích, lười biếng nói một câu, trong lòng hắn lại tính toán: “Tuyệt đối không nghĩ tới, cái này họ Mạnh vậy mà sẽ cùng ta rơi vào người này yên hi hữu đến rừng sâu núi thẳm ở bên trong, thật đúng là số phận a, ta vốn tự muốn giết hắn, cùng hắn Lương Tử đã không giải được rồi, lại không nghĩ bị trọng thương hắn, ngạnh đưa đến trước mặt của ta, đây cũng không phải là... Tự tìm sao?”

Nhìn thấy Doãn Kỳ bị thương Đại Kim điều, Mạnh Tuyên sắc mặt cũng chìm xuống đến.

Hắn giữ im lặng, lấy ra trước khi ở lại Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong Linh Dược, vì nó chữa thương.

Cái này Linh Dược ở bên trong trộn lẫn Kỳ Bàn trong dược nô thú nước miếng, thuốc chữa thương hiệu quả thật tốt, rất nhanh tụt cầm máu.

Tự cấp Đại Kim điều chữa thương trong quá trình, Mạnh Tuyên mặt băng bó, một lời không nói, tròng gian hào khí cũng có chút xấu hổ.

“Doãn huynh, tại ta Long Tước cung mà nói, ngươi cùng Mạnh huynh đều là khách, tất cả mọi người hòa khí chút ít, cùng uống một chén chẳng phải là tốt?”

Hạ Long Tước nhú mày, bung lên một chén rượu, nhẹ nhàng nói ra.

Rất rõ ràng, làm vì chủ nhân, hắn cảm thấy Doãn Kỳ đang tại hắn mặt động thủ, có chút quét hắn mặt mũi.

Không qua, hắn cũng chỉ là nhẹ nhàng nhắc tới, dù sao hắn thông qua Doãn Kỳ một chiêu này thăm dò, thực sự phát hiện, Doãn Kỳ nói là sự thật, cái con kia Đại Kim điều, khí thế ngập trời, không thể nhìn thẳng, nhưng không nghĩ tới, liền như vậy 2 đạo kiếm khí đều ngăn cản không nổi.

Đại Kim điều hiển nhiên cũng khí không được, nhưng nó nhìn Mạnh Tuyên liếc, hay vẫn là rầu rĩ nuốt xuống cơn tức này.

Nếu là Mạnh Tuyên lúc này không thương, nó đã sớm vỗ bàn chửi mẹ rồi, không qua dù sao nó cũng biết Mạnh Tuyên có thương tích tại thân, lúc này thời điểm động thủ khẳng định chịu thiệt, vì vậy nó quyết định, các loại Mạnh Tuyên thương thể tốt lên lại vỗ bàn chửi mẹ.

“Ha ha, Hạ huynh nói không sai, đến đến, Mạnh sư huynh, mọi người cùng nhau đầu một ly a?”

Doãn Kỳ xác định suy đoán của mình, tâm tình cũng có phần sung sướng, cười bung lên một chén rượu, cùng Hạ Long Tước tương hòa.

“Mạnh mỗ có thương tích tại thân, liền không uống rượu rồi!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, sau đó hỏi Hạ Long Tước: “Hạ huynh, Mạnh Tuyên này đến, kỳ thật tự là muốn mời giáo thoáng một phát, chúng ta bây giờ vị trí là ở nơi nào? Nếu muốn này khai núi này, trở lại Đông Hải Thánh Địa, nên đi như thế nào? Đường xa bao nhiêu?”

Hạ Long Tước hơi giật mình, cũng buông xuống chén rượu, nói: “Thực không dám đầu điểm, ở chỗ này phải về Đông Hải Thánh Địa, chỉ sợ không phải kiện chuyện dễ dàng. Tại đây chính là Thập Vạn Đại Sơn bên trong, tên gọi Thanh La lĩnh, đứng tại Sở Nam cùng yêu man địa chi gian, phương viên 10 vạn dặm, người ở hiểm thấy, mặc dù là gần đây thành trấn, cũng ở chỗ này hướng bắc, 10 vạn dặm xa, ngược lại là yêu man địa gần bên trên một ít, hướng nam đi, không qua 3 vạn dặm, liền tiến nhập tám Đại Yêu Vương lãnh địa rồi, Mạnh huynh nếu muốn hồi Đông Hải Thánh Địa, mặc dù là ngự không phi hành, chỉ sợ cũng được tốn hao ba tháng lâu, đây là không nghĩ không ngủ, một đường đi nhanh phép tính...”

“Ba tháng?”

Mạnh Tuyên liền giật mình, mà ngay cả Doãn Kỳ bọn người cũng trầm ngâm, không nghĩ tới hội xa như vậy. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 206 : Ngạnh ngủ lại

Chương 206: Ngạnh ngủ lại

Hạ Long Tước cười nói: “Nhắc tới cũng vừa vặn, tại đây cùng Đông Hải Thánh Địa, đứng tại sở vực hai cái sừng bên trên, có thể nói là sở vực nhất khoảng cách xa rồi, đương nhiên, nếu như Mạnh huynh có việc gấp, cũng có thể đến thành trấn ở bên trong đi, Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài, liền có một tòa thành, tên là Thanh Phong thành, nội thành có Sở Vương đình bố trí xuống truyền tống pháp trận, chỉ cần giao nộp 30 khối Hạ phẩm Linh Thạch, liền có thể truyền tống một người!”

“Hạ phẩm Linh Thạch? 30 khối?”

Doãn Kỳ biến sắc, sắc mặt quý dị nói: “Linh Thạch là bực nào quý trọng vật cái gì, truyền tống một người, muốn 30 khối sao? Hừ, chúng ta Cửu Cung tiên môn trưởng lão tại chúng ta tiến vào Kỳ Bàn thời điểm, từng đối với chúng ta đồng ý, chỉ cần chúng ta phá Chân Linh, sẽ ban thưởng chúng ta mười khối Linh Thạch, xem ra còn chưa đủ truyền tống về đi, cái này Sở Vương đình cũng không tránh khỏi quá hội việc buôn bán đi à nha?”

Hạ Long Tước cười khở một tiếng, nói: “Cái này truyền tống pháp trận, nhưng thật ra là vì Sở Vương đình thuận tiện truyền tống tin tức, lúc này mới kiến lên, mỗi mở ra một lần, tiêu hao cũng có chút cực lớn, 30 khối Hạ phẩm Linh Thạch, kỳ thật cũng không tính là nhiều hơn!”

Mạnh Tuyên nghe vậy, đã ở trầm ngâm.

Cái này Linh Thạch hẳn cũng là biết đến, chính là giá trị cao hơn đã qua Kim Tinh cùng linh thiết một loại vật chất.

Tại thuộc về, Linh Thạch rồi lại cùng Kim Tinh, linh thiết bất đồng, Kim Tinh Linh thiết, chính là đúc khí chi dụng, mà cái này Linh Thạch, lại là có thể lại để cho Chân Linh cảnh tu giả tu luyện.

Lai lịch của nó, cũng dị thường quỷ dị, Lâm Băng Liên từng theo hấn đã từng nói qua, Linh Thạch cũng không phải là Thiên Địa tạo ra mỗ tinh, mà là Chân Linh cảnh tu sĩ, tại tử vong về sau, trong cơ thể Chân Linh thạch hóa, chỗ hình thành một loại đặc thù tồn tại.

Chân Khí cảnh tu giả, tử vong về sau, một thân thực khí tiêu tán. Cái gì cũng không biết lưu lại.

Nhưng Chân Linh cảnh tu giả sau khi chết. Trong cơ thể Chân Linh lại hội cứng lại xuống. Hóa thành lớn nhỏ không đều thạch thể, đây cũng là Linh Thạch rồi, trong đó ẩn chứa Chân Linh cảnh tu giả khi còn sống cả đời tu luyện, chỗ ngưng tụ tinh hoa vật chất, những thứ khác tu giả, có thể đem nó lấy ra, hấp thu bên trong năng lượng tu luyện, hấn tác dụng. Mặc dù so về bình thường Bảo Đan đều không sai biệt lắm, thậm chí còn hơn lúc trước.

Tại Mạnh Tuyên xem ra, cái này Linh Thạch, kỳ thật ngược lại cùng hấn kiếp trước chỗ nghe nói qua “Xá Lợi” không sai biệt lắm, đều là đại thân thông người sau khi chết còn sót lại, ứng có chủng chủng thần kỳ đặc tính.

Dùng để tu luyện chỉ là bên trong một cái phương diện tác dụng, hấn tác dụng của hấn, như là bày trận, luyện khí thậm chí là luyện đan, cơ hồ đều có thể dùng được lấy nó, hơn nữa chỉ cần gia nhập một điểm. Hiệu quả lập tức đột nhiên tăng mạnh.

Tại toàn bộ tu giới bên trong, loại này Linh Thạch. Có thể nói là chí bảo, trân quý nhất một loại tài nguyên.

Nói như vậy, có được Linh Thạch người là không sẽ xem xét đi hồi đoái linh thiết, nhưng gắng phải hồi đoái, một miếng Hạ phẩm Linh Thạch, thì ra là tu vi thấp nhất Chân Linh cảnh tu sĩ sau khi chết chỗ lưu lại Linh Thạch, có thể hồi đoái một vạn lượng linh thiết.

Tự đây vẫn chỉ là giá cả, có người hay không hồi đoái đều chưa chắc.

Cũng đang bởi vậy, nghe xong truyền tống một lần cần 30 miếng Linh Thạch, Doãn Kỳ lập tức liền có đốt giận.

Hắn tuy nhiên là Đông Hải Thánh Địa đại tiên môn chân truyền, nhưng căn cơ bất ổn, cả phò thân gia, cũng bán không được 30 miếng Linh Thạch.

Không làm sao được, tất cả mọi người chỉ còn một cái lựa chọn, cái kia chính là thành thành thật thật bay trở về rồi.

“Đã như vậy, cái kia Mạnh Tuyên đa tạ Hạ huynh khoản đãi, cái này liền cáo từ...”

Mạnh Tuyên trầm ngâm sau nửa ngày, mỉm cười chấp tay từ biệt.

Hạ Long Tước khẽ giật mình, vội hỏi: “Ta Long Tước cung chỗ hoang vắng, Mạnh huynh khó được tới đây một chuyến, coi như là duyên phận, làm gì vội vã ly khai đâu này? Lập tức trời liền đã tối, cái này Thập Vạn Đại Sơn ở bên trong, buổi tối cũng không quá bình, bày yêu qua lại, đánh giết sinh ra, Mạnh huynh lại có thương tích tại thân, thật sự không ích ly khai, tạm thời tại ta Long Tước cung ngủ lại một đêm, ngày mai ta thân tiễn đưa Mạnh Tuyên ly khai như thế nào?”

Mạnh Tuyên đang suy nghĩ muốn hay không đẩy kéo, chợt thấy bên ngoài phòng mây cái cường tráng phu nhân, mang đỉnh đầu buồng thông tím mảnh vải kiêu nhỏ trải qua, bên cạnh đi theo hai ba cái bộ dáng xinh đẹp nha hoàn, có cầm trong tay đuôi ngựa thân bụi, có dẫn theo lư hương, cầm đầu một cái nha hoàn, hương trong sảnh liếc nhìn, nhẹ nhàng ho khan một tiếng, Hạ Long Tước thấy thế, nhân tiện nói âm thanh “Thật có lỗi” đi ra ngoài rồi.

“Hắc hắc, Mạnh sư huynh như thế vội vã ly khai, không sợ núi hắc đường trượt, gặp ngoài ý muốn sao?”

Doãn Kỳ lạnh lạnh cười lạnh, bên cạnh hắn mấy cái Cửu Cung tiên môn đệ tử cũng tận đều ánh mắt bất thiện nhìn xem Mạnh Tuyên.

“Không chuẩn ta còn hi vọng ngoài ý muốn mau lại đây...”

Mạnh Tuyên cười lạnh, dứt khoát ngồi xuống, cầm rượu chậm chậm uống, trong lòng nghĩ lấy vừa rồi cái kia khung kiêu nhỏ.

Hắn thông hiểu Vọng Khí thuật, tự nhiên có thể cảm ứng đi ra, trong kiệu người tuổi già sức yếu, bệnh khí quán thân, chỉ là trên người tựa hồ không có gì tu vi, không đi lại với nhau bên kiệu nha hoàn một tiếng ho khan, Hạ Long Tước liền nhanh đi ra ngoài bái kiến điểm này nhìn lại, cái kia trong kiệu người tại đây Long Tước cung trong địa vị lại không giống bình thường, lại liên tưởng đến cái này Long Tước cung trong một chút quý dị hào khí, lông mày không khỏi nhẹ nhàng nhíu lại.

“Lại để cho bọn hắn đi... Lại để cho bọn hắn đi...”

Đột nhiên, bên ngoài phòng một cái già nua phu nhân thanh âm lớn âm thanh nhao nhao, chỉ là lộ ra có chút hữu khí vô lực.

“Mụ mụ, ngươi đừng nóng giận, coi chừng chọc tức thân thể...”

Hạ Long Tước vội vàng ôn nhu an ủi, thanh âm kia lại dần dần thấp xuống, không bao lâu, kiệu nhỏ dần dần đi xa.

“Chư vị, nhưng lại thật có lỗi...”

Hạ Long Tước cũng trở lại rồi, cười khổ hướng trong tròng mọi người cùng lễ.

“Xin hỏi vị kia là...”

Doãn Kỳ cười hỏi.

Hạ Long Tước cười khổ nói: “Đó là tiểu đệ mụ mụ, nàng lão nhân gia tuổi lớn hơn, ngày bình thường sống một mình lâu nhỏ, gần đây rất ít đi ra, lại không biết hôm nay vì sao đến rồi hào hứng, muốn đi ra đi đi, đúng theo sảnh bên cạnh đi qua, gặp có khách nhân đến, liền bảo ta đi ra ngoài hỏi một chút, cần biết đạo, chúng ta Long Tước cung tại đây hoang sơn dã lĩnh chỗ An gia, có thể là đã nhiều năm không có thể có khách nhân đến...”

“A, nguyên lai là Lão phu nhân, vậy không bằng chúng ta cùng đi bái phỏng thoáng một phát?”

Doãn Kỳ đề nghị, thân là Cửu Cung tiên môn Chân Truyền Đệ

Tử, hẳn cũng là hiểu được cấp bậc lễ nghĩa.

Đương nhiên, nếu như cái này Long Tước cung trong ở lại chỉ là tầm thường nhà giàu, hẳn tự nhiên cũng không có khách sáo như thế, không qua Long Tước cung nếu là tu hành thế gia, nhất là Hạ Long Tước cái này Thiếu chủ đều đột phá Chân Linh cảnh, hẳn nhất định phải khác tướng mắt chờ đợi, lão phụ kia người tuy nhiên trên người không có tu vi, xem tại Hạ Long Tước trên mặt, hẳn cũng có tất yếu đi bái phỏng thoáng một phát, đánh cho hỏi thăm, kết cái thiện duyên.

“Thế thì không cần, lão nhân gia tuổi tác đã cao, bách bệnh quần thân, tính tình cũng có chút quái gở, không thích lắm gặp người ngoài...” Hạ Long Tước cười khổ nói: “Hơn nữa thực không dám đầu diêm, nàng lão nhân gia hiện tại cũng có chút hồ đồ, vừa rồi nhưng lại một mực nhao nhao lấy, trong nhà có ngoại nhân nàng sợ hãi, không phải để cho ta đem khách quý đuổi đi ra, ta khuyên một hồi lâu mới tốt nữa...”

Mọi người nghe vậy, đều hơi có vẻ cười cười xấu hổ, tỏ vẻ lý giải, dù sao lão nhân gia tuổi tác đã cao.

Sau đó tự chuyển di chủ đề, không hề cầm cái này một trì.

Mạnh Tuyên uống hai chén, liền nêu lần cáo từ.

Hạ Long Tước vừa khổ khổ ngủ lại, Mạnh Tuyên lúc này đây cũng không cự tuyệt, đáp ứng xuống, Hạ Long Tước liền mệnh hạ nhân tiễn đưa Mạnh Tuyên đi phòng trọ nghỉ ngơi, chính mình lại không có cách sánh, mà là lưu lại tiếp tục cùng Doãn Kỳ uống rượu.

Muốn nói Doãn Kỳ tâm tư, cũng không phải là không có tác dụng.

Hắn vốn là chỉ ra Mạnh Tuyên chỗ Thiên Trì tiên môn xuống dốc, chỗ dựa đã không có, lại chỉ ra Đại Kim điều thoát nhìn tuy nhiên uy phong, kỳ thật chính thức bản lĩnh cực yếu, mà Mạnh Tuyên chỉ là Chân Khí cảnh, còn bị thương, thực lực quả nhiên là yếu đáng thương, Hạ Long Tước mặc dù sẽ làm người, nhưng dầu gì cũng là tu sĩ, dùng tu vi xem người thói quen vẫn phải có, trong vô thức, cũng có chút khinh thị.

Cách đại sánh, tại hạ nhân dẫn dắt dưới hướng phòng trọ đi

đền, Mạnh Tuyên tùy ý đánh giá, tựa hồ tại quan sát đền cái gì.

Thăng đến hần nhìn thấy ven đường một vũng nước đọng về sau, làm như không có ý hướng bên trong liếc một cái, trong nội tâm đã có số.

“Xin hỏi Tiểu ca, các người ở cái này trong núi sâu, ngày bình thường là giải quyết như thế nào cái ăn hay sao?”

Mạnh Tuyên làm như giả bộ như lơ đãng giống như mà hỏi.

Dẫn đường hạ nhân cười nói: “Cái ăn còn không đơn giản, đây khắp núi đồi, đều là hoa màu a, bình thường nhà của chúng ta Thiếu chủ, cũng thường xuyên sẽ tới Thanh Phong nội thành đi đổi chút ít lương thực tới, chúng ta bình thường lại đánh chút ít món ăn dân dã, tự nhiên không lo ăn mặc!”

“Thì ra là thế, đa tạ tiểu ca!”

Mạnh Tuyên cười mỉm nói, sau đó móc ra một miếng Linh Đan đưa tới, nói: “Làm phiền dẫn đường rồi!”

“Không cần phải khách khí...” Cái kia hạ nhân tiện tay nhét vào trong ngực, vừa cười vừa nói.

“Đại sư huynh, thương thế của người lúc nào có thể tốt? Nên thay ta báo thù a...”

Đại Kim điều đi tới hộ khách, thấy chung quanh không người nào, lập tức về mặt cầu xin kêu lên, muốn lại nói tiếp, nó cũng không phải cái chịu thiệt chủ nhân, trước kia tại Đông Hải Thánh Địa, có Tùng Hữu sư huynh và cóc lão Nhị bọn người bang nghĩ kỹ lấy, ngẫu nhiên đùa nghịch lưu manh, tìm Tiểu Yêu khi dễ thoảng một phát, thật đúng là xuống dốc qua hạ phong, lúc này đây cũng là bị Doãn Kỳ rõ ràng khi dễ rồi, hết lần này tới lần khác không dám phản kích.

“Cần gì phải gấp gáp, sẽ không để cho các người quá lâu!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, đối với cái này Long Tước cung hiểu rõ không sai biệt lắm, cũng đã nhìn ra quan khiếu. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 207 : Thức yêu quật

Chương 207: Thức yêu quật

Trên giường khoanh chân ngồi dậy, nhắm mắt ngồi xếp bằng, phục hai khóa tăng thêm đan, bổ sung chân khí, trị thương cho chính mình.

Lúc này hắn chỗ thụ đạo thương, còn có chút nghiêm trọng, chỉ có điều chỉnh thể trạng thái so tại Kỳ Bàn lúc khá hơn một chút, xem ra chậm rãi tầm bổ, tóm lại là có thể phục hồi như cũ, đương nhiên, cái này cũng cùng hắn đã luyện thành Lôi Quang Bảo Thân có quan hệ, bằng không thì sự khôi phục sức khỏe không có cường đại như vậy.

Nếu là bình thường thương, hắn chỉ sợ sớm đã khép lại rồi.

Chỉ bởi vì đây là hắn vận chuyển vượt qua chính mình lực lượng cấp độ chiêu pháp đưa tới cản trở, mới khôi phục khởi đến phiền toái như vậy.

Lúc ấy lực lượng này cản trở mà đến lúc, nếu không có kiểm trọng hồ hung kiểm tự động cảm ứng, trung tâm hộ chủ, thay hắn đã ngăn được đại bộ phận lực lượng, chỉ sợ hắn căn bản không có cơ hội còn sống ly khai Kỳ Bàn, đương nhiên, đã hắn lúc ấy còn sống, như vậy phần này thương cũng là nhất định sẽ chậm rãi chuyển biến tốt đẹp, dù sao hắn mới tu thành Lôi Quang Bảo Thân, cũng không phải ăn chay, sự khôi phục sức khỏe cực kỳ cường đại.

Đợi cho màn đêm buông xuống, Mạnh Tuyên liền ra cửa, thỉnh một cái hạ nhân dẫn đường, đến đây tiếp Hạ Long Tước.

Hạ Long Tước lúc này đã thay đổi một thân lụa trắng áo trong, nhắc tới cũng kỳ, rõ ràng là một cái người tu hành, nhưng hắn thấy thế nào đều giống như một cái nhân tử nhà giàu thiếu gia bình thường, bắt đầu cuộc sống và ăn uống hàng ngày, tràn đầy khoái lạc khí tức, hết lần này tới lần khác bản thân của hắn, còn có chút xuất trần khí chất, đối xử mọi người cũng cùng

thiện, cũng không có bởi vì Mạnh Tuyên là một cái chân khí cứu trọng tu sĩ tự biểu hiện ra rõ ràng khinh thị.

“Mạnh huynh có thể là có chuyện?”

Hạ Long Tước gặp mặt về sau, có chút ít tò mò hỏi.

Mạnh Tuyên trong phòng đi lòng vòng, Thanh Nhã tinh xảo trong phòng ngủ, có vài cái ghế dựa, còn có một thêu đơn, Mạnh Tuyên tại trên mặt ghế ngắt vài thanh. Không có tọa hạ. Cuối cùng ngược lại lựa chọn cái kia rách rưới thêu đơn. Ngồi ở thượng diện.

Sau đó hắn mới cười nhìn phía Hạ Long Tước, cao thấp dò xét, tựa hồ muốn nhìn được chút gì đó.

Một lát sau, hắn đã thất bại, đành phải thở dài lấy nói: “Hạ huynh, hiện cái nguyên hình để cho ta xem a...”

Hạ Long Tước khẽ giật mình, thản nhiên nói: “Ta không biết người đang nói cái gì!”

Mạnh Tuyên cười nói: “Làm gì như thế keo kiệt, đã ta đã khám phá. Cái kia liền để cho ta xem tại đây chân thật hoàn cảnh thì như thế nào?”

Hạ Long Tước đã trầm mặc thật lâu, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ, rốt cục, hắn nhẹ nhàng cười cười, nói: “Làm sao thấy được hay sao?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Lên núi thời điểm, liền cảm thấy khí tức có chút quỷ dị, trên sườn núi thôn dân vậy mà gặp được chúng ta tất cả đều không làm việc, mà là dừng lại xem chúng ta, ta có chút buồn bực, Hạ huynh người đầu gì cũng là Chân Linh cảnh tu sĩ. Vô luận không bao lâu, người tá điền cũng không trở thành như vậy không có kiến thức a? Lại một điểm. Ta còn lưu ý đến, bọn hắn lúc ấy đang tại gieo hạt, dĩ nhiên là lúa nước... Hạ huynh, người cái kia tràn đầy một dốc núi lúa nước, thật có thể có thu hoạch sao? Không đói bụng chết mới là lạ đấy...”

Mạnh Tuyên gặp Hạ Long Tước không có phản ứng, lắc đầu, lại tự lo nói xuống dưới.

“Chỉ có điều, lúc ấy ta cũng không có nhạy cảm, chỉ đương chính mình nghi thần nghi quỷ mà thôi, về sau tiến vào người trang viên, tự càng ngày càng cảm thấy quái dị, nhìn người cái này trong trang bố trí, hoa lệ không thành bộ dáng, rồi lại không giống như là pháp lực đúc thành, mà là nhân công lũy tụ, ta nghĩ, tại đây hoang sơn dã lĩnh, dùng nhân công lũy cứ như vậy một tòa đình viện, rất không dễ dàng đâu? Sự tình có khác thường vì cái gì, nhiều như vậy việc nhỏ tích lũy, ta tự không thể không lưu tâm một chút, rồi đi đại sảnh về sau, ta một đường xem xét, cũng không thấy được quá nhiều sơ hở, thẳng đến đường đã đến một vũng cái ao nước, nhìn sang bên trong cái bóng, rốt cục thấy được người cái này trang viên một góc chân tướng...”

Hạ Long Tước trầm mặc không nói, Mạnh Tuyên tắc thì cười có chút vui vẻ.

“Xác định một điểm về sau, sẽ tìm những thứ khác chỗ khả nghi tự đơn giản nhiều hơn, chỉ tiếc ta hiện tại bị thương, không cách nào liếc khám phá hư thật, chỉ có thể dựa vào dân biện pháp đến lục lợi...” Hắn nói xong, nhin không được nhẹ gật đầu, hướng bên cạnh một cái sứ men xanh trong bình cắm hoa tươi ngất thoáng một phát, ngửi thoáng một phát, khen: “Đây rốt cuộc là cái gì Huyền thuật? Thoạt nhìn tự cùng thật sự đồng dạng...”

“Bởi vì cái kia vốn chính là thật sự!”

Hạ Long Tước bỗng nhiên lạnh lùng mở miệng, sau đó quơ quơ tay áo, trong phòng bố trí bất ngờ đại biến.

Một cái thanh tà rất khác biệt phòng ngủ, vậy mà biến thành một chỗ đông nghịt sơn động, điểm này trên bàn hương nến, cũng biến thành một cái xì xì bốc lên dầu chấu than, mà vừa rồi Mạnh Tuyên xem qua, lại không có ngòai trên đi cái ghế, vào lúc này lại trở thành một gốc cây một gốc cây quỷ dị quái thụ cây giống, thượng diện tràn đầy lam u u gai nhọn hoắt, có thể tưởng tượng, nếu như Mạnh Tuyên vừa rồi ngòai lên rồi, sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

Ngược lại là Mạnh Tuyên ngòai cái này thêu đơn, nhưng thật ra là một cái cái cọc gỗ, không có nguy hiểm gì.

Đương nhiên, lại để cho Mạnh Tuyên có chút xấu hổ chính là,

cái kia ngửi cái kia đóa hoa quả nhiên là thật sự hoa, chỉ là bình hoa nhưng lại cá nhân đầu lâu...

Lại nhìn Hạ Long Tước, lúc này vẫn là cái kia phó bộ dáng, chỉ là sắc mặt trở nên có chút âm trầm.

Hắn đứng tại chậu than phía trước, ánh lửa chiếu rọi sắc mặt của hắn dị thường dữ tợn.

“Người tu vi không kém, có lẽ đã phá Chân Linh a, ta biết rõ người là yêu, lại nhìn không ra trên người của người yêu khí...”

Mạnh Tuyên hướng về Hạ Long Tước cười nói, tựa hồ một chút cũng không có có sợ hãi bộ dạng.

“Chân Linh Tam phẩm!”

Hạ Long Tước lạnh lạnh trả lời, sau đó nói: “Đã nhìn ra, có thể lựa chọn chết như thế nào?”

Mạnh Tuyên mỉm cười nói: “Đều có chết như thế nào pháp?”

Hạ Long Tước lạnh giọng nói: “Dầu tạc, hấp, than đốt, đun nhừ...”

Mạnh Tuyên nói: “Đơn giản điểm!”

Hạ Long Tước nói: “Ăn sống cũng là có thể... Tiên!”

Mạnh Tuyên nói: “Người vốn ý định lúc nào hướng chúng ta động thủ?”

Hạ Long Tước nói: “Nửa đêm, trên ánh trăng nhô lên cao lúc!”

Mạnh Tuyên thở dài, cúi đầu không nói, tựa hồ tại tính toán cái gì.

Hạ Long Tước nói: “Người đã sớm tìm tới, có thể lựa chọn chết như thế nào!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên ngẩng đầu lên đến, nói: “Ta chết như thế nào, muốn xem các người Yêu tộc giảng hay không tin dụng!”

Hạ Long Tước khẽ giật mình: “Người có ý tứ gì?”

Mạnh Tuyên mỉm cười, nói: “Hôm nay tại bên ngoài phòng, cái kia lão phu nhân... Ta nhìn không ra nàng cái gì tu vi, cũng nhìn không ra nàng bốn tướng, chỉ là nhìn ra, nàng bệnh nặng quần thân, mà ta hiểu sơ chút ít y thuật, có lẽ có thể vì nàng y bệnh!”

“Ha ha, người ở trước mặt ta như thế bình tĩnh, cũng là bởi vì cảm giác mình có một tay y thuật, có thể áp chế ta sao? Chỉ tiếc người đánh sai rồi bàn tính, ta mù mù nàng không phải hại cái gì quái bệnh, mà là thật sự, tuổi tác đã cao, thân thể suy yếu tới cực điểm, gần đất xa trời, nàng hiện tại thân thể tình huống, coi như là phục cái gì Linh Đan bảo Dược Đô vô dụng, đại phu càng là thúc thủ vô sách, trước đây, ta đã nhiếp đến rất nhiều danh y, cũng đã nhìn qua, lại không có bất kỳ biện pháp nào...”

Hạ Long Tước lạnh giọng nói ra, chỉ có điều, hắn cũng không có lập tức ra tay, mà là cho Mạnh Tuyên lưu lại một cái nói chuyện chỗ trống.

Hắn đã đem sự tình nói rất rõ ràng, vị kia lão phu nhân giật mình trạng, không phải bị bệnh, là già rồi, loại này lão thể căn bản không cách nào ngăn cản, nàng hắn là đã kinh sống đến cực hạn, thân thể già yếu đến cực điểm, tự nhiên bách bệnh quần thân, nói cách khác, nàng hiện tại bệnh, cũng không phải cái gì bệnh nặng, chỉ thì không cách nào trị liệu, bởi vì thân thể của nàng đã chịu không được những thứ khác dược tính, từ bên trong tan vỡ rồi.

Tình huống như vậy, chỉ có thể kéo một ngày là một ngày, đừng nói cái gọi là thể gian danh y, chính là Thần Tiên cũng không có cách nào.

Không qua Mạnh Tuyên nghe xong, lại hơi nở nụ cười, nói: “Người khác có lẽ thúc thủ vô sách, ta nhưng không thấy được không có cách nào!”

Hạ Long Tước hồ nghi nhìn xem Mạnh Tuyên, thâm lãnh con người lập loè không ngừng, đã qua sau nửa ngày, hắn lạnh giọng nói: “Người nếu như muốn tiếp cận ta tổ tông, sau đó đánh cái quý gì chủ ý, bằng tu vi của người, ta một đầu ngón

tay tụt có thể giết người!”

Mạnh Tuyên cười nói: “Các người tại đây có người hay không?”

Hắn nghĩ nghĩ, lại nói: “Yêu cũng được, hơn nữa là đã mắc bệnh cái chủng loại kia?”

Hạ Long Tước đã trầm mặc sau nửa ngày, trầm tư một chút, lạnh giọng nói: “Có!”

Có người tại địa phương, liền khẳng định có người bị bệnh, đây cơ hồ là luật thép.

Có yêu địa phương, cũng khẳng định có... Yêu bị bệnh, cái này tựa hồ cũng là luật thép.

Rất nhanh, hạ nhân liền dẫn một người đàn ông cùng một cái phu nhân tới, đều là thân thể có hơi bệnh nhẹ.

Thoạt nhìn giống như là tầm thường nông phu nông phụ, chỉ là một cái con mắt hồng đáng sợ, một cái trong đũng quần có đầu cái đuôi dò xét đi ra.

Hai người lại là kinh ngạc lại là trông mà thèm nhìn xem Mạnh Tuyên, tỉnh tỉnh hiểu hiểu, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

“Người có thể động thủ!”

Hạ Long Tước lạnh giọng hướng Mạnh Tuyên nói ra.

Mạnh Tuyên lại cười nói: “Mạnh mẽ chữa bệnh có một quy củ, mong được tha thứ...”

Nói xong đem ba quy một lệnh vừa nói, Hạ Long Tước lập tức trầm mặc lại, thật lâu không nói, trong động hào khí có chút áp lực.

Đã qua thật lâu, hắn nói: “Trước ba đầu dễ nói, cái kia cuối cùng một lệnh?”

Mạnh Tuyên nói: “Tự nhiên sẽ không để cho người khó xử!”

Hạ Long Tước rút cục nhẹ gạt đầu, nói: “Nếu thật là có dùng, hết thấy dễ nói!”

Mạnh Tuyên mỉm cười, lúc này vận khởi Đại Bệnh Tiên Quyết, tiện tay đem cái kia hai cái yêu quái trong cơ thể bệnh khí hấp thu đi ra.

Hạ Long Tước tay áo vung lên, một đạo Linh quang trong chốc lát bao phủ ở này hai cái tiểu yêu quái, tựa hồ tại dò xét lấy trong cơ thể của bọn họ tình huống như thế nào, thời gian dần trôi qua, hắc sắc mặt đại biến, dữ tợn trên mặt lộ ra lại là ngạc nhiên lại là kinh ngạc biểu lộ.

“Mạnh huynh, bên này thỉnh...”

Hạ Long Tước đột nhiên một phát ống tay áo, động nghệt động phủ lần nữa trở nên thanh tà rất khác biệt, mà hắc cũng trọng lại trở nên ôn hòa khách sáo, hướng về Mạnh Tuyên nho nhã lễ độ cười, cẩn sắc chấp tay, thỉnh Mạnh Tuyên hướng hậu viện đi đến.

Mạnh Tuyên giơ lên bước tự đi, không qua lại nhớ ra cái gì đó tựa như, hỏi: “Lão phu nhân rốt cuộc là cái gì bổn tướng? Thứ cho ta tu vi quá thấp, thật sự nhìn không ra, nàng trong mắt ta, căn bản là cùng một cái không hề tu vi người bình thường giống như đức!”

Hạ Long Tước thần nhiên nói: “Bởi vì nàng vốn chính là người!”

Mạnh Tuyên liền giật mình, nhìn về phía Hạ Long Tước, Hạ Long Tước minh bạch Mạnh Tuyên muốn hỏi cái gì, cũng không có giữ lại, nhàn nhạt giải thích thoáng một phát: “Nàng vốn là Thanh Phong nội thành một cái bình thường phu nhân, tại ta lúc nhỏ, hoặc là nói, không thoát yêu hình thời điểm, nàng bởi vì thiện tâm đã cứu ta một mạng, về sau ta được cơ duyên, tu vi phóng đại, liền trở về tìm nàng báo ân, lại không nghĩ đã tuổi già nàng, vậy mà thụ về đến trong nhà con dâu xem thường thóa mạ, con của nàng, nghe thấy chỉ không để ý tới, nàng Tôn nhi, vỗ tay cười to, ta dưới sự giận dữ, liền giết sạch rồi cả nhà của nàng, đem nàng tiếp đến cửa ta yêu phủ, tìm tậm Linh Đan bảo dược, vì nàng kéo dài tuổi thọ, dưỡng lão tổng chung...” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 208 : Đuổi theo chết

Chương 208: Đuổi theo chết

“Yêu tộc làm việc, quả nhiên... Không giống người thường!”

Mạnh Tuyên có chút im lặng, người giết người ta cả nhà, điều này có thể gọi báo ân sao?

Một đường đi theo, đi tới phía sau núi một cái Thanh Mộc Tiểu Lâu bên trong, bố trí cũng là tinh xảo, hơn nữa dùng Mạnh Tuyên ánh mắt đến xem, cái này lầu nhỏ ngược lại là chân chính lầu nhỏ, một bàn một ghế dựa, một bông hoa một cây, đều là chân thật tồn tồn tại, không giống cái này to như vậy Sơn Trang, nhưng thật ra là dùng chương mục yêu pháp huyền hóa ra đến, chân thật cảnh tượng, có thể là lại để cho người tưởng tượng không đến cỡ tợn.

Mà nằm ở giường bệnh bên trên lão phu nhân, cũng là thật sự người, còn là một thật sự lão nhân.

Từ lúc qua trước khi đến, Mạnh Tuyên liền đoán được bệnh của nàng chứng, đơn giản là quá già rồi mà thôi.

Người chi bị bệnh, kỳ thật liền nội thể trong Ngũ Hành hoặc bởi vì nhân tố bên ngoài, hoặc bởi vì bệnh cũ, dị gây nên tà khí nhập vào cơ thể, hoặc là tà khí sinh sôi, đến nỗi Ngũ Hành tan vỡ, không cách nào duy trì cân đối xu thế, mà Mạnh Tuyên Đại Bệnh Tiên Quyết, nhưng có thể đem bệnh khí cấp lấy ra, khiến cho nhân thể Ngũ Hành lần nữa quy về cân đối, kể từ đó, lại lần nữa bệnh tự nhiên cũng thì tốt rồi, không nên được liệu, cũng không cần châm thạch.

Mà cái này Hạ Long Tước báo ân lão phu nhân, thật sự là sống quá lâu rồi, nàng một người bình thường, có thể sống đến 100 tuổi là thọ, nhưng Hạ Long Tước một lòng báo ân, tâm tâm khổ khổ tìm đến vô số Linh Dược cho nàng bổ dưỡng, vậy mà làm cho nàng cứng rắn sinh hoạt đã đến 150 tuổi, đây cơ hồ nói ra đều có chút nghe rợn cả người rồi, cần biết chân khí cửu trọng

cao thủ, cũng tối đa chỉ có 300 tuổi mà thôi.

Không qua, cũng chính là bởi vì nàng dùng phạm nhân chi thân thể sống quá lâu, trong cơ thể khí quan suy yếu, Ngũ Hành hỗn loạn, bách bệnh bộc phát cũng không có gì quá kỳ quái được rồi, cái này vốn chính là Thiên Địa đại thể, đừng nói Hạ Long Tước là Chân Linh cảnh. Hắn chính là Chân Tiên cũng không ngăn cản được cái này lão thái.

Mạnh Tuyên cũng không nói cái gì. Thi triển Đại Bệnh Tiên Quyết vì lão phu nhân cấp bị bệnh bệnh khí. Toàn bộ quá trình, thậm chí đều không có quấy rầy đến buồn ngủ lão phu nhân, nàng còn không có cảm giác gì, cũng đã đã xong, chỉ rõ ràng nhất có thể nghe được, nàng ồ ồ hỗn loạn hô tức âm thanh vững vàng, sinh đây lão nhân ban, hơi có chút vận vẹo về mặt thống khô cũng giãn ra rồi. Tựa hồ buồng lỏng không ít.

Sau đó hai người vì không đánh lũng nàng nghỉ ngơi, yên lặng đi tới bên ngoài sảnh mới nói lời nói.

“Thứ cho ta nói thẳng, Lão phu nhân bệnh, quả thật tuổi già bố trí, vốn là, nàng chỉ sợ chỉ có ba năm không đến tuổi thọ rồi, nhưng ta trị qua lúc này đây, không sai biệt lắm có thể sống thêm mười năm, không qua mười năm về sau, chỉ sợ sẽ tìm ta cũng không có biện pháp khác rồi...”

Mạnh Tuyên nói thẳng bầm báo. Sau đó ánh mắt thản nhiên nhìn xem Hạ Long Tước.

“Chỉ có mười năm tuổi thọ đến sao?”

Hạ Long Tước biểu lộ có chút ảm đạm, cái kia thương tâm chi ý. Tuyệt không phải giả bộ.

Có đôi khi, trên thân người một cái việc xấu có thể hủy diệt một người hình tượng, nhưng một cái ưu điểm cũng có thể vãn hồi một người hình tượng, cái này Hạ Long Tước thoát nhìn tuyệt không phải lương thiện chi yêu, nhưng cái này có ợn tất báo một cái ưu điểm, cũng làm cho người có chút lau mắt mà nhìn.

“Cũng thế, kỳ thật ta cũng biết mục mục nàng đã đến đại nạn rồi, có thể có cái này nhiều ra đến bảy năm, xem như vận mệnh của nàng!”

Hạ Long Tước thở dài một tiếng, biểu lộ có chút ảm đạm.

Mạnh Tuyên ngược lại là nhớ tới một chuyện, cười cười nói: “Hôm nay tại bên ngoài phòng, nàng muốn đuổi chúng ta đi, nhưng thật ra là nghĩ cứu chúng ta a?”

Hạ Long Tước nói: “Ta tại đem nàng lão nhân gia tiếp đến về sau, bởi vì sợ gây nàng không vui, đều không đi Thanh Phong thành bắt người đến ăn hết, chỉ là ngẫu nhiên có đưa tới cửa, mới thuận tay làm thịt, đánh bữa ăn ngon, nhưng này Cửu Cung sơn mấy cái hỗn trướng, bái sơn thời điểm, vậy mà dùng thiên lý truyền âm chi pháp, liền nàng lão nhân gia đều nghe thấy được, biết có khách lạ tới chơi, lúc này mới chuyên môn đi ra, nghĩ cứu các người!”

“Đã người xem chúng ta vì huyết thực, hôm nay lại vì sao phải mở tiệc chiêu đãi?”

“Ăn các người trước khi, trước mời các người ăn một bữa, cái này cũng cũng coi là lễ phép...”

Mạnh Tuyên có chút bó tay rồi, trận này nói chuyện hiển nhiên rất khó tiến hành xuống dưới.

Sau khi cáo từ, Mạnh Tuyên tại một cái Tiểu Yêu dẫn dắt xuống, trở lại phòng trọ khu vực.

“Hắc hắc, Mạnh sư huynh, đã trở thế như vậy, người đi nơi nào?”

Doãn Kỳ bỗng nhiên theo một phương hòn non bộ sau lách mình chuyển đi ra, mặt mày lạnh như băng, giống như cười mà không phải cười mà hỏi.

Mạnh Tuyên liền giật mình, lập tức liền đoán được, hẳn chắc là sợ chính mình thừa dịp lúc ban đêm thoát đi, một mực phái người nhìn mình chăm chăm, dù sao phòng trọ khu vực đều tại một chỗ, chính mình chỗ ở, cùng bọn họ Cửu Cung tiên môn chỗ đặt chân cũng không xa.

“Thừa dịp lúc ban đêm tiếp thoáng một phát nơi đây chủ nhân!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đối với cái này người chán ghét phi thường, đã quyết định tất muốn giết hắn rồi.

“Ha ha, nghĩ phải ở chỗ này tìm được che chở sao?”

Doãn Kỳ lạnh giọng cười cười, nói: “Kết quả thì như thế nào đâu này?”

Mạnh Tuyên không làm sao, nhẹ nhàng thở dài, nói: “Kết quả xác định, ta ngày mai sẽ xuất phát, ly khai tại đây!”

“Ha ha, thế thì thật là có thú vị...”

Doãn Kỳ thở dài một hơi, lập tức lên tiếng phá lên cười, tay đề chuôi kiếm, mục cụ thâm ý nhìn Mạnh Tuyên liếc, quay người trở về phòng, mà Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, lấy ra hồ lô uống một hợp rượu, cười nhạo một tiếng, đem hồ lô hướng trên lưng hát lên, cũng trở về phòng rồi.

“Doãn sư huynh, kết quả như thế nào?”

Doãn Kỳ một trở về trong phòng, Cửu Cung tiên môn chúng đệ tử liền xông tới.

“Hừ, cái thằng kia muốn ở chỗ này tìm được che chở, đáng tiếc hôm qua trong bữa tiệc lúc, nơi đây chủ nhân đã nói qua đối với ân oán của chúng ta không có hứng thú, không sẽ thu lưu hắn, lại làm cho hắn mảy dạn mặt dày, đi không được gì một chuyến!”

Doãn Kỳ cười lạnh: “Vốn ta lo lắng nhất, là cái này họ Mạnh mảy dạn mặt dày, trốn ở chỗ này dưỡng thương, trở ngại chủ nhân mặt mũi, chúng ta bất tiện động thủ, mà đợi đến lúc họ Mạnh thương dưỡng tốt rồi, cái kia Lôi Pháp, quả thực đáng sợ... Chỉ sợ, tựu tính toán chúng ta cảnh giới vững chắc, cũng không nhất định là đối thủ của hắn, không qua, rất rõ ràng nơi đây chủ nhân không có cái biến chủ ý, không sẽ thu lưu hắn...”

“Ha ha, chỉ cần hắn rời tách nơi đây, chúng ta liền đồng loạt ra tay, thừa dịp hắn bệnh, muốn hắn mệnh!”

Chúng Cửu Cung tiên môn đệ tử yên lòng, tất cả đều cất tiếng cười to.

Ngày thứ hai, Mạnh Tuyên sáng sớm liền đứng dậy, tại Long Tước cửa cung, cùng nơi đây chủ nhân từ biệt.

Doãn Kỳ cũng một đám môn hạ, đều rất xa xuyết lấy hấn, tựa hồ là sợ hấn chạy.

“Đã như vậy, Hạ huynh, cái kia liền từ đã qua!”

Mạnh Tuyên thanh âm trong sáng, hướng Hạ Long Tước tạm biệt, xếp bằng ở Đại Kim điêu trên lưng, rồi sau đó Kim Sí mở ra, hóa thành một đạo kim quang hướng xa xa bay đi, Doãn Kỳ bọn người thấy thế, cũng tận tiếp hướng Hạ Long Tước từ biệt, độn không đuổi kịp.

“Thật đúng là có bên trên vội vàng chịu chết...”

Khi bọn hấn đều đã đi ra về sau, Hạ Long Tước mặt không biểu tình, hướng về bên người đầy tớ nhà quan ném một mặt lệnh bài, .

“Đi, mệnh vạn dặm ở trong sở hữu Yêu Vương tất cả đều tới gặp, nghe ta điều tuyên!”

Lập tức liền có hạ nhân nhận được lệnh bài đi, Hạ Long Tước trên mặt tắc thì lộ ra một tia nụ cười quỷ dị.

“Mạnh sư huynh, làm gì đi gấp gấp như vậy? Đường xa xa xôi, chúng ta kết bạn mà đi, chẳng phải là tốt?”

Đại Kim điêu bay ra ngàn dặm xa về sau, bỗng nhiên có vài đạo kiếm quang đuổi theo, nhưng lại Doãn Kỳ các loại Cửu Cung môn nhân, khuôn mặt hung ác nham hiểm, không có hảo ý hướng Mạnh Tuyên kêu lên, bọn hấn đã phá Chân Linh, tuy nhiên cảnh giới chưa ổn, nhưng độn kiếm tốc độ vẫn có thể đuổi theo Đại Kim điêu.

“Chà mẹ nó, chạy mau...”

Đại Kim điêu chỉ dọa ra một đầu mồ hôi lạnh, lập tức muốn gia tốc.

Không qua Mạnh Tuyên tại lúc này lại vỗ vỗ nó phần gáy, ý bảo nó không cần kinh hoảng, chính mình đã có an bài.

Đại Kim điều đối với Mạnh Tuyên là tuyệt đối tin được, nghe vậy không khỏi đại hỉ, ngược lại trên không trung một cái chuyển hướng, uy phong lẫm lẫm hướng chúng Cửu Cung sơn đệ tử trùng đi qua, một chốc, quả nhiên là hung uy ngập trời, không thể nhìn thẳng.

Mặc dù là chúng Cửu Cung sơn đệ tử sớm đã biết rõ nó đồ hữu kỳ biểu, cũng khó tránh khỏi bị nó lại càng hoảng sợ.

Mạnh Tuyên xếp bằng ở Đại Kim điều trên lưng, nhẹ nhàng cười cười, nói: “Doãn huynh, có chuyện không đề phòng rộng mở mà nói, Mạnh mỗ bất kể thế nào nói, cũng coi như đã từng đã cứu tánh mạng của ngươi, ngươi cần gì phải như thế hùng hổ dọa người, không nên thừa dịp Mạnh Tuyên bị thương trước tới giết ta?”

Doãn Kỳ gặp Mạnh Tuyên dừng lại, còn tưởng rằng hắn đã bỏ đi chống cự, cảm thấy cực kỳ vui mừng, cười lạnh nói: “Lời này của ngươi nói cũng không phải sai, ta xác thực thị phi muốn giết ngươi không thể, vốn định tại Kỳ Bàn ở bên trong đem ngươi giết chết, không nghĩ tới ngươi vậy mà may mắn còn sống đi ra, lại muốn chờ ngươi ra Kỳ Bàn, lại để cho sư môn trưởng bối đối phó ngươi, lại không nghĩ, Kỳ Bàn lối ra đại biến, không ngờ cho ngươi đã tránh được một kiếp...”

“Ha ha, chỉ tiếc hay vẫn là gặp xui xẻo, vận xui, trời đất bao la, cuối cùng lại đã rơi vào ta Doãn sư huynh trong tay...”

Bên người một vị Cửu Cung đệ tử cười dài, ý thái khinh miệt nhìn xem Mạnh Tuyên.

Doãn Kỳ cũng có chút đắc ý, cười nói: “Xác thực như thế, ngươi tuy nhiên vị phá Chân Linh, nhưng này ngự lôi chi pháp thật đúng là để cho ta không dám khinh thường ngươi, nếu là ngươi không thương, ta cũng sẽ không mạo muội tới tìm ngươi, chỉ tiếc... Ngươi thật sự quá bị như vậy...”

“Ngươi giết ta, cũng bởi vì ta chém Trường Sinh Kiếm Bạch?”

Mạnh Tuyên ngẩng đầu nhìn Doãn Kỳ.

Doãn Kỳ nhàn nhạt cười, nói: “Trường Sinh Kiếm Bạch tính toán cái gì đó, hắn còn sống thời điểm ta cùng với hắn giao

hảo, sau khi hắn chết, tặc xu không bằng rồi, ta thay hắn đã giết ngươi, hắn lại có thể có chỗ tốt gì cho ta?”

Mạnh Tuyên liền giật mình: “A?”

Doãn Kỳ mỉm cười, thẳng thắn: “Ta giết ngươi, là bởi vì chúng ta Cửu Cung Đại sư huynh Long Kiếm Đình tại chúng ta tiến vào Kỳ Bàn trước khi liền có ý đưa tin, ai nếu có thể chém ngươi, tất hội được hân trọng thưởng, thậm chí có thể được hân truyền thụ nhất thức Đại Giang Thiên kiếm pháp...”

“Long Kiếm Đình, chưa từng nghe qua, cũng nhớ không nổi đến cùng hân có cái gì thù hận...”

Mạnh Tuyên lắc đầu, xác thực chưa từng nghe qua Long Kiếm Đình cái tên này, cũng không cùng cái này Cửu Cung chân truyền thủ đồ đã từng quen biết.

“Vậy sẽ là của ngươi sự tình rồi, ta chỉ quản cầm ngươi đầu người, tiến đến lĩnh thưởng...”

Doãn Kỳ cười to, tay dè trường kiếm, có chút tự đắc.

Đại Kim điều thật sự nghe không nổi nữa, quát mắng: “Oanh, cái kia cháu trai, ban ngày ban mặt sát nhân, sẽ không sợ Thiên Trì tìm làm phiền ngươi?”

“Thiên Trì tiên môn hôm nay không qua con mèo nhỏ hai ba con, ai có thể tìm ta phiền toái?”

Doãn Kỳ cười lạnh: “Huống chi tại đây Thập Vạn Đại Sơn bên trong, trước không đến thôn, sau không đến điểm, ta một kiếm đem bọn ngươi chém, thi thể ngay tại chỗ ném đi, rất nhanh cũng sẽ bị hổ lang cắn xé, lại có ai sẽ biết?”

Mấy vị khác Cửu Cung tiên môn đệ tử cũng tận đều phá lên cười, mọi nơi tách ra, muốn bao bọc Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên than nhẹ, thản nhiên nói: “Xác thực, trước không đến thôn, sau không đến điểm, lặng yên không một tiếng động chết mấy người, quá dễ dàng!” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 209 : Ai càng bỉ ổi

Chương 209: Ai càng bỉ ổi

“Mạnh Tuyên, cũng chẳng biết tại sao, ta một mực nhìn người không vừa mắt, nạp mạng đi a!”

Doãn Kỳ một tiếng hét to, bàn tay kiếm quang gấp tụ, qua trong giây lát cũng đã tụ nổi lên lớn nhỏ cỡ nắm tay một miếng Kiếm Hoàn. Kiếm Hoàn ngưng tụ, khiến cho chung quanh không khí cũng đi theo ả ả biến thành màu đen, chỉ là Kiếm Hoàn bên trên phóng thích sát khí liền khiến cho không khí vẩn vèo. Loại thủ đoạn này, Mạnh Tuyên lại không thấy qua, hẳn là Doãn Kỳ phá Chân Linh về sau tu hành đi ra, không đi lại với nhau khí thế bên trên xem, xác thực khủng bố dị thường.

Tuy nhiên khoảng cách có trăm trượng xa, nhưng Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điêu cũng có thể cảm giác được Kiếm Hoàn sát khí bách mặt mà đến.

“Đại sư huynh, mau ra tay a...”

Đại Kim điêu một tiếng quát gọi, thân thể sắt sắt run.

Chỉ là bởi vì vừa mới Mạnh Tuyên tỏ vẻ qua, mình đã đã có chuẩn bị, mà hẳn lại tin tưởng Mạnh Tuyên, cái này mới không có quay người mà trốn.

“Ta hiện tại bị thương, như thế nào ra tay?”

Mạnh Tuyên rất nghi hoặc mở miệng nói ra, một bộ người vô tội bộ dạng.

Đại Kim điêu một tiếng gào thét, kêu lên: “Người bịp ta a... Cái kia còn không chạy?”

Nói xong muốn quay đầu đào tẩu, lại vào lúc này, xa xôi không trung, vài đạo trận kỳ xa xa bay tới, tổng cộng tứ phía,

lúc đầu chỉ có lòng bài tay lớn nhỏ, nhưng bay đến chỗ gần về sau, âm âm nổ vang gian, vậy mà mỗi một đạo trận kỳ đều hóa thành trăm trượng lớn nhỏ bạch cốt phiên, âm âm cắm rễ tại trong hư không, mặt cờ lẫn nhau có hùng hồn yêu khí ngưng kết, đem Doãn Kỳ và Cửu Cung đệ tử phong bế.

“Là ai?”

Doãn Kỳ bị cái này đột biến ra một đầu mô hôi lạnh, một chuông đánh ra Kiếm Hoàn, hướng về một mặt trận kỳ công tới.

“Cách cách...”

Cái kia tựa hồ ngưng tụ vô tận công kích Kiếm Hoàn, đánh vào trận kỳ bên trên, vậy mà trực tiếp bị chôn vùi rồi. Chỉ có vài tia rung động hóa mở. Tựa tựa hồ một tảng đá. Ném vào không có sóng Bích Hồ ở bên trong, chỉ nổi lên một tia rung động.

“Là ai? Ai dùng pháp trận khôn ta?”

Doãn Kỳ kêu lớn lên, vô cùng khiếp sợ, gần kề một kích này tầm đó, hắn liền phát hiện thực lực của mình cùng cái này bố trí xuống pháp trận hình người chênh lệch khá xa, hắn hiện tại căn cơ bất ổn, có thể phát huy ra đến lực lượng bất quá là Chân Linh cảnh bốn thành trái phải, có lẽ cái này pháp trận ngập trời cự uy đến xem. Rõ ràng đã là thành thực Chân Linh cảnh tu giả tột đỉnh, cùng hắn không tại một cái cấp bậc bên trên.

“Doãn đạo hữu, vô lễ...”

Theo một thanh âm vang lên, Hạ Long Tước đã đáp mây bay chạy đến, đã thấy hắn lúc này chân đạp một đôi tầng Ngân Long kim văn hỏa giày chiến, mặc màu xanh ngọc lưu quang màu mè trường bào, một đôi mây kiếm cây hai bên, lam kim bảo quan buộc lên đầu đầy tóc đen, chấp hai tay sau lưng, đứng ở mây đen phía trên. Trên người hung uy phóng thích, ẩn chiếu tại trong hư không. Ẩn ẩn hiện ra vô số yêu ma hình tượng, khủng bố phi thường.

Tại sau lưng của hắn, gần trăm danh khí cơ cường đại yêu ma đứng tại phía sau hắn, nhìn chăm chăm nhìn xem mọi người.

Đồng dạng là Hạ Long Tước, nhưng lúc này Hạ Long Tước cùng sơn nhân cư ở bên trong Hạ Long Tước đã hoàn toàn bắt đồng, cái kia một cái Hạ Long Tước, thoát nhìn càng giống là cái hiền lành khách sáo nhà giàu thiếu gia, cái này Hạ Long Tước, lại như một đầu hung uy vô cùng Chân Linh Yêu Vương.

“Là người? Hạ huynh, người vậy khốn ta, lại là vì sao?”

Doãn Kỳ quá sợ hãi, cố gắng trấn định cười nói.

Xem xét Hạ Long Tước cái này uy thế, là hẳn biết mình không phải là đối thủ.

Hắn hôm nay tự tính toán cảnh giới vững chắc, cũng không quá đáng là Chân Linh Nhất phẩm tu vi, mà cái này Hạ Long Tước, ít nhất cũng là Tam phẩm.

Hắn cũng không ngu ngốc, kỳ thật nhìn ra Hạ Long Tước trên người cuộn cuộn yêu khí, trong miệng tuy nhiên đang hỏi, cảm thấy cũng tại gấp tư thoát khốn chi pháp.

“Doãn huynh, ta với người tương kiến hận muộn, bằng không thì người lại theo ta hồi Long Tước cung, nấn ná mấy ngày như thế nào?”

Hạ Long Tước nhàn nhạt nói ra, trong thanh âm không có mới gặp gỡ lúc cái kia cổ hiền lành, lại nhiều hơn loại khó tả tà dị cảm giác.

“Đã cáo từ, không muốn lại quấy rầy, Hạ huynh quá khách khí...”

Doãn Kỳ lạnh lùng nói ra, ánh mắt mọi nơi bắn khoăn, muốn tìm chạy trốn chi cơ, bên cạnh hắn mấy người đệ tử, cũng đều là sắc mặt trắng bệch, tuyệt đối không nghĩ tới bức này biến đổi lớn, vốn là ý định tới giết người, lại không nghĩ rằng tình thế biến đổi lớn, vậy mà thành người bị giết.

“Hay vẫn là lưu lại a...”

Hạ Long Tước nói khẽ, mà vươn tay ra một bàn tay, năm ngón tay hợp lại.

“Cờ-rắckkkk Ufuuumm...zz” vài tiếng, tứ phía đại kỳ tầm đó, đột nhiên có ngập trời Lôi Quang xuất hiện, hướng về bị nhốt tại trong trận Doãn Kỳ bọn người cuồng đánh tới, Lôi Quang khí tức vô cùng khủng bố, nhan sắc vậy mà đỏ thẫm như máu, chính là uy lực đã cường đại đến nào đó cảnh giới thể hiện, Doãn Kỳ các loại đệ tử dưới sự kinh hãi, tất cả đều té lên phòng ngự, nhưng ở Lôi Quang kích đánh hạ, hai người đệ tử lập tức hóa thành tro bụi.

Mà ngay cả Đại Kim điều, thấy được khủng bố như thế Lôi Quang, cũng không khỏi run rẩy thoáng một phát, ngược lại là Mạnh Tuyên con mắt sáng ngời.

Cái kia Lôi Quang rõ ràng là khí cơ vô cùng khủng bố tồn tại, nhưng Mạnh Tuyên hết lần này tới lần khác cảm thấy một loại khó tả cảm giác thân thiết.

“Mạnh Tuyên, là ngươi, là ngươi giỏi trò quỷ!”

Bị nhốt tại Bạch Cốt Trận kỳ bên trong Doãn Kỳ, nếu là thắng đến lúc này lại nhìn không ra thế cục biến hóa, cái kia chính là kẻ điên rồi.

Vốn hòa khí đến đều có chút trung thực Hạ Long Tước vì sao bỗng nhiên biến thành yêu khí trùng thiên đại yêu?

Biến thành đại yêu cũng thì thôi, vì sao bỗng nhiên hướng tự mình ra tay?

Ra tay cũng thì thôi, vì sao hết lần này tới lần khác chỉ hướng chính mình các loại Cửu Cung môn nhân động thủ?

Dựa vào cái gì Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều tự phi ở một bên cùng xem cuộc vui tựa như?

Không hề nghi ngờ, Mạnh Tuyên ngày hôm qua cũng đã khám phá Hạ Long Tước chân thân, hơn nữa đã ám cùng hãn đã đạt thành cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng giao dịch, đáng hận chính mình đêm qua chứng kiến Mạnh Tuyên thời điểm, hãn còn ở trước mặt mình giả vờ giả vịt...

Một loại vừa then vừa giận cảm xúc xông khiến trách lấy Hạ Long Tước trong óc, hãn ra sức chống cự lấy Lôi Quang xâm

nhập, nộ rống lên: “Mạnh Tuyên, mất đi người cũng là tiên môn đại đệ tử, làm việc thật không ngờ vô sỉ, chúng ta tiên môn đệ tử, cái đó một đời không phải dùng chém yêu hàng ma vi nhiệm vụ của mình, người lại thông đồng yêu ma đến hại ta, còn một điều liêm sỉ chỉ tâm sao? Thiên Trì mặt đều bị người mất hết rồi!”

Nghe được Doãn Kỳ quát mắng, Cửu Cung môn hạ cũng đi theo đại quát.

“Hèn hạ!”

“Vô sỉ!”

“Có bản lĩnh cùng bọn ta đường đường một trận chiến, không ai sử cái này nhà văn đoạn...”

Mạnh Tuyên nghe lấy bọn hắn mà nói, trên mặt mặc không biểu lộ, Đại Kim điều lại nghe không nổi nữa.

Kỳ thật nó hiện tại cũng không có làm minh bạch là chuyện gì đây, không qua rất hiển nhiên, Hạ Long Tước là ở bang nhà mình sư huynh, hơn nữa Mạnh Tuyên mặc dù không cãi lại, nó lại nghe không vô, lập tức ồn ào: “Muốn nói vô sỉ ai lại so ra mà vượt các người Cửu Cung đệ tử? Đại sư huynh hẳn rõ ràng cứu được mạng của các người, không muốn lấy báo ân cũng thì thôi, vậy mà một lòng nghĩ đến muốn phục giết chúng ta, hết lần này tới lần khác người vô sỉ đi vô sỉ sự tình, muốn giết người còn không dám đường đường chính chính rõ rệt đến, dù sao thừa dịp Đại sư huynh bị thương mới đến kiếm tiện nghi, thật sự là bá kiến vô sỉ chưa thấy qua vô sỉ như vậy, chẳng lẽ loại này bỉ ổi hành vi là các người Cửu Cung tiên môn môn bắt buộc trình một trong sao? Lão Kim ngược lại muốn hỏi một chút bá sư kim bao nhiêu, hôm nào ta cũng đi nghe một chút các người Cửu Cung vô sỉ lão tổ diễn giải, tu bên trên một trương da mặt dày đi ra...”

Nó có thể là cái lớn giọng, cái này một ồn ào, một người sẽ đem Cửu Cung môn hạ thanh âm liền đè ép xuống dưới.

Cửu Cung môn hạ nghe nó khinh và sư môn, càng là phần nộ, hết lần này tới lần khác phá không khai bốn đạo bạch cốt kỳ trấn áp, mắng lại mắng không qua nó.

Không qua, cũng nhưng vào lúc này, quan sát đã đủ rồi Mạnh Tuyên vỗ vỗ Lão Kim cổ, ý bảo nó không cần lại mắng, sau đó hướng Hạ Long Tước cao giọng nói ra: “Hạ huynh, có thể thỉnh đem người pháp trận mở ra một đạo khe hở, Mạnh Tuyên đi vào cùng bọn họ một trận chiến!”

“Cái gì?”

Hạ Long Tước có chút ngoài ý muốn nhìn Mạnh Tuyên liếc, mà ngay cả Đại Kim điều cũng lại càng hoảng sợ.

Cửu Cung môn hạ dù nói thế nào, hôm nay còn lại cũng là ba cái Chân Linh cảnh tu sĩ, tuy nhiên cảnh giới chưa ổn, nhưng Chân Linh chính là Chân Linh.

Mà người cũng bắt quá là một cái Chân Khí cảnh, còn bị thương, lại muốn đi vào cùng người một trận chiến?

Muốn chết cũng không phải như vậy cái cách chơi a!

“Đại sư huynh, để ý tới cái này mấy cái đồ vô sỉ làm gì, người đừng nóng giận, Lão Kim thay người mắng trở về...”

Đại Kim điều còn tưởng rằng Mạnh Tuyên là bị Doãn Kỳ bọn người châm chọc trên mặt nhìn không được rồi, gấp vội mở miệng khuyên bảo.

Mạnh Tuyên lại nói: “Ta có tính toán của mình, mong rằng Hạ huynh thành toàn!”

Hạ Long Tước có chút tưởng tượng, cảm giác mình cùng Mạnh Tuyên giao tình, còn chưa tới đau khổ khích lệ phân của hắn bên trên, hắn đã muốn vào, liền thành toàn hắn chính là, vì vậy tay áo vung lên, bốn đạo bạch cốt kỳ gian, đã rút ra một đạo có thể dung người bay vào khe hở, đương nhiên, đạo này khe hở mở ra thời điểm, liền bị hắn một mực nhìn thẳng rồi, Mạnh Tuyên đi vào có thể, Cửu Cung môn hạ đi ra lại thì không được.

“Trong trận Lôi Pháp công kích, có thể tiếp tục!”

Mạnh Tuyên hướng Hạ Long Tước nói ra, thứ hai không biết hắn muốn làm cái gì, vẫn gật đầu.

“Hô...”

Mạnh Tuyên theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một mặt màu đen đại kỳ, tại không mở ra, phiêu tại phía sau mình.

Hắn Tam Thập Tam Kiếm, tại Kỳ Bàn lúc đã tất cả đều hủy diệt rồi, còn sót lại một thanh trăm nghịch ở bên trong, không có Ngự Phong Pháp Trận, bởi vậy hắn hiện tại kỳ thật đã không cách nào cười gió rồi, không qua tốt xấu cái kia theo Cuồng Ưng Tử trong tay đoạt đến Cương Phong Liệt Trận Kỳ ở bên trong, lại có vô số đạo Ngự Phong Pháp Trận tồn tại, hắn tùy tiện câu một cái đăng trước đi ra, liền cũng có thể mượn này cười gió mà đi rồi.

“Doãn Kỳ, ngươi làm người âm hiểm bỉ ổi, không niệm ta đã cứu tính mạng của ta ân tình cũng thì thôi, còn thừa dịp ta bị thương tập sát ta, theo lý thuyết đến, ngươi vô sỉ trước đây, ta vô luận dùng thủ đoạn gì đối phó ngươi đều chẳng qua phân, không qua Mạnh mỗi thân là Thiên Trì thủ đồ, lại không so với ngươi cái gì ai càng bỉ ổi, đã ngươi nghĩ đường đường chính chính một trận chiến, cái kia Mạnh mỗi liền cùng ngươi một trận chiến tốt rồi!”

Nói chuyện, Mạnh Tuyên bay vào Bạch Cốt Trận kỳ bên trong, sau lưng một mặt màu đen đại kỳ bay phát phới, thời trúng hắn một đầu tóc trắng thổi hất lên, thanh tú khuôn mặt kéo căng, buộc vòng quanh đạo đạo vừa nhan đường cong, ánh mắt kiên định mà tỉnh táo, lại để cho hi vọng của mọi người mà phát lạnh. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 210 : Đoạt bạo Linh khí

Chương 210: Đoạt bạo Linh khí

“Ha ha, Mạnh Tuyên, người vậy mà thực có can đảm đưa tới cửa đến muốn chết?”

Mạnh Tuyên chịu tiến trận đến cùng bọn họ một trận chiến, có thể nói là lại để cho Doãn Kỳ và còn sống hai cái Cửu Cung đệ tử đều mừng rỡ, vô luận như thế nào, lúc này chỉ cần cầm xuống Mạnh Tuyên, liền có thể dùng hắn làm chất, áp chế Hạ Long Tước cởi bỏ pháp trận, bỏ mặc mình các loại rời đi, lui một vạn bước giảng, dù là hôm nay mình các loại đã không hề sinh lộ, có thể tại trước khi chết kéo cái đệm lưng, cũng là chuyện tốt.

“Ai muốn chết còn nói không chính xác!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười, đột nhiên véo nổi lên một cái pháp quyết, vận chuyển Thiên Cương Lôi Pháp.

Ầm ầm gian, tứ phía bạch cốt đại kỳ gian Huyết Sắc Lôi Quang, vậy mà vào lúc này giống như gặp một cái vòng xoáy bình thường, trực tiếp hướng về Mạnh Tuyên lưu tới, giống như Cự Kinh hấp nước, sở hữu Lôi Quang đều bị Mạnh Tuyên hút vào trong cơ thể.

Bên ngoài Hạ Long Tước giật nảy mình, còn dùng vì linh khí của mình xảy ra vấn đề, Mạnh Tuyên bị chính mình hại chết.

Lại không nghĩ rằng, Lôi Quang nhập vào cơ thể, Mạnh Tuyên vậy mà trong nháy mắt trở nên có chút thần thái dục dục, bởi vì bị thương mà làm cho ảm đạm thần sắc cùng suy yếu khí cơ, tại thời khắc này phảng phất quét đi bị long đong Minh Châu, màu mè tận phóng.

“Rắc rắc...”

Mạnh Tuyên năm ngón tay kích trương, hư không nắm chặt,

đạo đạo Lôi Quang trông rỗng xuất hiện, tùy tâm sở dục.

Giờ khắc này, hắn chỉ cảm thấy khổng vô hữu lực, liền như lúc ban đầu tu thành Lôi Quang Bảo Thân lúc đồng dạng, một thân thương thể, đã bị tạm thời áp chế.

“Quả nhiên, tu thành Lôi Quang Bảo Thân về sau, thể gian Lôi Lực, đối với ta mà đến, đều vì bổ dưỡng Linh Dược...”

Mạnh Tuyên cảm ngộ một trong hạ thể biến hóa, tâm tình sung sướng.

Tại vừa rồi xa xa thấy được cái này pháp trong trận bộ Huyết Sắc Lôi Quang lúc, hắn liền cảm thấy một loại cực kỳ cảm giác thân thiết, lại liên tưởng đến chính mình tu thành Lôi Quang Bảo Thân về sau đủ loại dị năng. Hắn có chỗ hiểu ra. Thiên Địa lôi tinh. Đối với chính mình Lôi Quang Bảo Thân mà nói, có lẽ đều cùng loại với đại bổ một loại thứ đồ vật, bổ sung càng nhiều, thân thể của mình phục hồi như cũ cũng lại càng nhanh.

Sự thật chứng minh, hắn đoán không lầm.

Cái này bốn đạo bạch cốt phiên chỗ khổng chế Huyết Sắc Lôi Quang, trên thực tế uy lực cực kỳ khủng bố, nhưng bị hắn dẫn tới trong cơ thể, lại lập tức tẩm bổ thân thể của hắn. Khiến cho được một mực tại tra tấn hắn cản trở chỉ lực, tạm thời đã nhận được giảm bớt.

Đương nhiên, đây cũng là có nhất định được hạn độ, nếu như những Huyết Sắc Lôi Quang này càng tiến một bước, đã trở thành Tử sắc Lôi Quang, cái kia Mạnh Tuyên chắc hẳn cũng không cách nào thừa nhận cao như vậy cường độ Lôi Quang, không chỉ có không cách nào mượn này chữa thương, ngược lại sẽ thân thể tan vỡ.

“Mạnh Tuyên, thiếu ở chỗ này giả thần giả quỷ, nhận lấy cái chết!”

Doãn Kỳ cũng đã nhận ra Mạnh Tuyên trên người khí cơ biến hóa. Chỉ e đem dài lắm mộng, hét lớn một tiếng. Là một kiếm đâm đi qua

“Hừ...”

Kiểm chưa đến, một đạo rét lạnh Kiếm Ý liền đã phá không mà đến, đủ để liệt thiết hợp kim có vàng.

Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn, ai cũng có sở trường riêng, Cửu Cung tiên môn chỗ am hiểu, đúng là kiếm thuật.

Nghe nói, bảy trăm năm trước, Cửu Cung tiên môn đã từng hô lên một cái tên tuổi, gọi là “Thiên Nguyên Kiếm Pháp Xuất Cửu Cung”, ý vi toàn bộ Thiên Nguyên Đại Lục bên trên, kiếm pháp lúc này lấy Cửu Cung tiên môn vi tôn, chỉ có điều, cái này một cái tên tuổi một kêu đi ra, lập tức đắc tội vô số tu cầm kiếm pháp người, ngoài sáng ngầm cùng Cửu Cung tiên môn đệ tử gây khó dễ, tại gây mười cái thiên tài đệ tử về sau, Cửu Cung tiên môn bị ép đem cái này tên tuổi sửa lại, vốn là đổi thành rồi” Sở Vực Kiếm Pháp Xuất Cửu Cung”, lại đổi thành rồi” Đông Hải Kiếm Pháp Xuất Cửu Cung” .

Tuy nhiên cái này một mực bị người coi như một cái âm thầm chê cười mà nói, nhưng Cửu Cung kiếm pháp thiên hạ độc bộ, lại thật sự.

Mạnh Tuyên ần ần nhớ rõ, trong vất đèn đại sư tự đã từng nói qua một lần, lạnh đại sư lúc tuổi còn trẻ, nghe nói cũng là muốn bái nhập Cửu Cung tiên môn học kiếm, chỉ bất quá hần tư chất quá thấp, bị Cửu Cung tiên môn cự tuyệt, lúc này mới trở lại Tứ Tượng thành, chính mình dốc lòng tập kiếm, cuối cùng thành một đời mọi người.

Doãn Kỳ lúc này, một kiếm đâm ra, Kiếm Ý ngưng kết, liệt kim khai thạch, liền triển lộ ra rất mạnh kiếm pháp tạo nghệ.

Hắn bên cạnh thân mặt khác hai người đệ tử, cũng phân biệt xuất kiếm, kiếm quang dao động như xà, âm hiểm tàn nhẫn, tựa hai bên đánh lên.

“Các ngươi cảnh giới bất ổn, ba người hợp lực, phát huy ra đến thực lực chỉ sợ cũng chỉ có Chân Linh Nhất phẩm trái phải lực lượng a, kém đến quá xa, nghĩ muốn giết ta, ít nhất tìm Chân Linh Nhị phẩm đến đây đi!”

Mạnh Tuyên trong mắt có lói sáng lóng lánh ở bên trong, một tiếng hét to, bỗng nhiên chân đạp Lôi Quang mà động.

Một bước bước ra, liền có đại đoàn Lôi Quang tại hần dưới chân ngưng kết, cực lớn bạo tạc lực đạn tại chân của hần trên bảng, liền khiến cho thân hình hần giống như là điện, trong thời gian ngắn biến mất tại trong không khí, tái xuất hiện lúc, bất ngờ đã đến một gã Cửu Cung đệ tử bên lưng, “Hô” một quyền nện xuống dưới, đệ tử kia kinh hãi, vội vàng kiếm quang hồi rồi, khó khăn lắm chặn chính mình trước người.

“Ba...”

Mạnh Tuyên một quyền đập vào hần trường kiếm bên trên, thẳng đem trường kiếm nện thành hai đoạn, lại nâng nặng đập vào bộ ngực hần.

“Răng rắc...”

Tên kia Cửu Cung đệ tử xương sườn đứt gãy, máu tươi cuồn phun, thân hình thẳng bay ra ngoài, đâm vào bạch cốt kỳ mặt cờ bên trên.

“Bành...”

Bạch cốt kỳ mặt cờ bên trên một đại đoàn Lôi Quang thoáng hiện, lại đem hần đánh nữa trở lại.

Tiền hậu giáp kích phía dưới, cái kia Cửu Cung đệ tử thân thể đều bóp méo, một tiếng kêu đau đớn, liền hướng trên mặt đất ngã đi.

“Khuất sư đệ...”

Doãn Kỳ cùng cái kia cuối cùng một gã may mắn còn sống sót xuống dưới Cửu Cung đệ tử kêu to, vừa sợ lại sợ.

Bọn hần tuyệt đối không nghĩ tới, chỉ là một cái đối mặt, Mạnh Tuyên liền kích giết bọn chúng đi bên trong một người, cái này lại để cho bọn hần nhớ tới Mạnh Tuyên tại Hiên Viên đài bên trên dốc sức chiến đấu Cù Mặc Bạch tình cảnh, cái loại này uy thế, lại để cho bọn hần trong nội tâm phát lạnh.

Tự tính toán không muốn thừa nhận, cũng phải thừa nhận, Mạnh Tuyên cùng Cù Mặc Bạch, đều là cái loại này tại Chân Khí cảnh liền tích lũy hùng hậu lực lượng, có thể vượt cấp đánh chết Chân Linh cảnh người, loại người này, vạn dặm

không một, vô cùng khủng bố.

Chính mình tuy nhiên đã phá Chân Linh, nhưng không thừa nhận cũng không được, cũng không phải Mạnh Tuyên đối thủ.

“Doãn sư huynh, nhanh tể Chân kiếm hộp a...”

Cái kia cuối cùng một gã Cửu Cung đệ tử kinh hoảng phía dưới kêu to, sợ hãi mà chết.

“Tốt!”

Doãn Kỳ rống to: “Họ Mạnh, người thực khi chúng ta Cửu Cung tiên môn đệ tử có thể lần sao?”

Đại trong tiếng hô, trở mình chường đem một cái Tử sắc cái hộp kiếm lấy đi ra, huyền trước người, môi nhanh chóng động, niệm tụng bí nói.

“Ông...”

Cái hộp kiếm run nhè nhẹ, phong cách cổ xưa lịch sự tao nhã hộp thân hoa văn bên trên, có một khỏa Tinh Quang phát sáng lên.

“Tùy tùng quý kiếm, cho ta Tru Tà...”

Doãn Kỳ kêu to. Kiếm trong hộp. Lập tức có một đạo kiếm quang bay ra. Khí tức ngập trời, trong lúc đó hướng Mạnh Tuyên chém tới.

“Linh khí?”

Mạnh Tuyên cảm thấy kiếm quang bên trên khủng bố khí tức, con mắt cũng híp mắt.

Doãn Kỳ niệm tụng bí nói, liền trực tiếp đem ra sử dụng cái hộp kiếm phát ra một kích trí mạng, chính giữa không có bất kỳ quán chú Linh lực quá trình, nếu không là hấn liều mạng cái hộp kiếm hư hao, sử dụng kiếm trong hộp bộ lực lượng phát ra một kích cuối cùng, đó chính là hấn sớm rót vào Linh lực. Không qua vô luận là loại nào, hấn khủng bố chỗ, đều ở đây một kích tâm đó, kháng đã qua một kích này, sẽ không có uy hiếp.

“Người có Linh khí, ta cũng có!”

Mạnh Tuyên một tiếng hét to, đem sau lưng Cương Phong Liệt Trần Kỳ kéo đi qua, mặt cờ Cương Phong liệt liệt, ngăn cản trước người.

“Đương...”

Cái kia một đạo kiếm quang trăm tại tứ phía trần kỳ bên trên, vậy mà phát ra một hồi kim thiết vang lên chi âm. Dĩ thường chói tai.

Chỉ nghe “Cách cách lạp” vài tiếng, Mạnh Tuyên trong tay liệt trần kỳ vậy mà mờ mờ ảo ảo có vết rạn xuất hiện.

Mạnh Tuyên hơi kinh. Doãn Kỳ trong tay tùy tùng quỹ kiếm một kiếm chi uy, liền suất nữa đem trần kỳ hủy diệt, có thể thấy được lực lượng ít nhất tại Chân Linh Tam phẩm.

Chỉ có điều, cái kia một đạo kiếm quang, chém ra một kiếm về sau, liền trực tiếp bay trở về cái hộp kiếm, không có tiếp tục trăm kích.

Doãn Kỳ thấy thế, cũng lắp bắp kinh hãi, tùy tùng quỹ kiếm một kích, tuy nhiên đem trần kỳ đánh ra vết rạn, nhưng vậy mà không có hủy diệt nó.

“Linh khí công kích, cũng cứ như vậy thoáng một phát, ta nhìn người còn có thủ đoạn gì nữa!”

Mạnh Tuyên lông mi ngưng tụ, hét to trong tiếng, hướng Doãn Kỳ lao đến.

“Ta ngược lại là xem nhẹ Mạnh huynh rồi, dùng chân khí chi thân, đánh chính là ba cái Chân Linh không còn cách nào khác, ngày sau quần tài tranh bá, chắc chắn hấn một cái!”

Đang xem cuộc chiến Hạ Long Tước con mắt nhắm lại, đối với một cái Chân Khí cảnh tu sĩ phát ra tán thưởng.

“Chà mẹ nó, Đại sư huynh tuy nhiên so ta Lão Kim kém một chút, nhưng là xác thực kiêu như trâu bò a...”

Đại Kim điều tán thưởng một tiếng, tán thưởng đồng thời, không quên trước khoa trương chính mình một câu.

“Mạnh Tuyên, người càng như thế bức ta, liều mạng cái này sư môn ban thưởng ở dưới Linh khí không đã muốn, ta cũng muốn trăm người!”

Doãn Kỳ bị Mạnh Tuyên áp chế, trong nội tâm không khỏi đại hận, ánh mắt hung ác, nhìn phía trong tay Chân kiếm hộp.

Lúc này thời điểm tại Mạnh Tuyên công kích đến, hắn đã không rảnh lại rút vào năng lượng, kích phát kiếm trong hộp cường đại hơn một thanh kiếm rồi, không qua hắn còn có cuối cùng một cái lựa chọn, cái kia chính là liều mạng cái hộp kiếm hư hao, dùng nó bản thân tự có được lực lượng phát ra một kích cuối cùng.

Bởi như vậy, cái hộp kiếm cũng sẽ phá hủy, nhưng Doãn Kỳ lúc này không có lựa chọn nào khác.

“Tùy tùng quý, lễ địa, kính thiên... Đều đi ra cho ta...”

Doãn Kỳ huy chương hướng cái hộp kiếm bên trên đánh tới, muốn liều mạng Linh khí bị hủy kết cục phát ra mạnh nhất tam kích.

Giờ khắc này, liền Mạnh Tuyên đều có chút nhú mào, chỉ cần một thanh tùy tùng quý kiếm cũng đã là mạnh như thế, như hơn nữa hai thanh cái gì lễ địa, kính thiên, Tam Kiếm Tề Phát, ai lại biết rõ lực lượng này hội cường đến mức nào?

Duy nhất có thể để xác định một điểm, là Cương Phong Liệt Trần Kỳ là ngăn không được ba kiếm này!

Mạnh Tuyên trong chốc lát làm hạ quyết định, tuyệt không thể để cho hắn tự bạo Linh khí.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên thực lực có mạnh hơn nữa, ngay tại lúc này, loại này khoảng cách xuống, cũng không cách nào ngăn cản Doãn Kỳ một chương kích xuống.

Một chương kích dưới lúc, Doãn Kỳ cũng đã khẩu tụng bí nói, chỉ cần bàn tay đánh tới cái hộp kiếm bên trên, lập tức có thể khiến cho cái hộp kiếm tự bạo.

Tự tính toán hãn nghĩ thi triển Đại Ai Ấn cũng không được, Doãn Kỳ dám người đã phá Chân Linh, tu vi trên thực tế đã vượt qua hãn, hãn Đại Ai Ấn không có thể có thể có hiệu quả, mấu chốt nhất chính là, Đại Ai Ấn cũng là cần kết ấn, cái kia cần phải thời gian.

“Không tốt, Mạnh huynh nguy vậy, ta cứu hãn hay là không cứu?”

Hạ Long Tước phát hiện tràng gian biến hóa, trái tim đã hiện lên một chút do dự, nghiêm khắc lại nói tiếp, hãn cùng với Mạnh Tuyên cũng tình cũng không sâu, thậm chí có thể nói không có gì giao tình, chỉ là hãn cứu mình mụ mụ mà thôi, mà mình cũng đã theo như hãn theo như lời thay hãn ngăn địch rồi.

Hai người hiện tại, trên thực tế là 2 không thiếu nợ nhau.

“Cương Phong Liệt Trần Kỳ... Bao!”

Cũng ngay tại Hạ Long Tước do dự không định giờ, Mạnh Tuyên không chút nghĩ ngợi, liền làm ra quyết định của mình.

Đoạt tại Doãn Kỳ tự bạo Linh khí trước khi, hãn trước đem Cương Phong Liệt Trần Kỳ dẫn đi nổ rồi.

“Ầm ầm” một tiếng, màu đen mặt cờ bên trên, vô số đạo Linh quang sáng lên, cực lớn uy lực xuất hiện, đem trọn cái mặt cờ cho phá hủy rồi, sở hữu Linh quang tại thời khắc này, đều hóa thành vô tận vòi rồng, gào thét mấy ngày liền, thẳng hướng Doãn Kỳ bọn người vọt tới.

“Lão Kim...”

Mạnh Tuyên cũng vào lúc này, đã mất đi lẳng không lơ lửng chỉ lực, thân hình gấp rơi, mở miệng hét lớn. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 211 : Bại Chân Linh

Chương 211: Bại Chân Linh

“Đến rồi...”

Đại Kim điêu cùng Mạnh Tuyên cũng coi như kẻ vai chiến đấu nhiều lần, có hơi có chút phối hợp ý thức, hơn nữa Đại Kim điêu tuy nhiên thực lực yếu đi điếm, nhưng đầu óc có thể không ngu ngốc, vừa thấy tràng gian biến hóa, liền lập tức đã minh bạch Mạnh Tuyên nghĩ cách, tức thì thân hóa kim quang, hướng về bạch cốt phiên vây khốn một phương thiên địa vọt tới, Hạ Long Tước thấy thế, liền tâm niệm vừa động, bạch cốt phiên tránh ra một đường nhỏ, cho nó đi vào.

Mạnh Tuyên hạ xuống, chính đã rơi vào Đại Kim điêu trên lưng, rồi sau đó hướng về Doãn Kỳ một ngón tay, Đại Kim điêu hiểu ý, thẳng hướng Doãn Kỳ vọt xông.

Đang định tự bạo Linh khí Doãn Kỳ, có thể nói bị Mạnh Tuyên triệt để làm rối loạn tay chân, cái hộp kiếm có thể tấn công địch, lại không thể phòng ngự, vô tận cương gió thổi tới, trực tiếp thổi trúng thân hình hấn bất ổn, con mắt đều không mở ra được, sắc bén như đao Cương Phong càng là kinh hãi hấn không kịp tự bạo Linh khí, một cánh tay vung vẩy trường kiếm, mở ra hướng chính mình vọt tới Cương Phong, để tránh bị Cương Phong trầm tại trên người.

Hấn cũng không nghĩ tới, chính mình vốn định tự bạo Linh khí, lại bị Mạnh Tuyên vượt lên trước rồi.

Lời nói nói cho cùng, hay vẫn là ở chỗ một cái đau lòng, một cái không đau lòng.

Hấn cái này Cửu Cung Chân kiếm hộp, chính là sư môn tại hấn tiến vào Kỳ Bàn lúc, ban thưởng xuống hộ thân Linh khí, trong lúc này có một cái ám chỉ, cái kia chính là nếu như hấn có thể thành công phá cảnh, cũng suất lấy chúng đệ tử phản hồi tiên môn, cái này Chân kiếm hộp liền ban cho hấn rồi.

Nhưng vào lúc này, cái hộp kiếm dù sao còn không phải của hắn.

Nếu như hắn trên đường đem Chân kiếm hộp hủy diệt rồi, trở lại sư môn, cũng tránh không được thụ một phen trách phạt.

Bởi vậy hắn tuy nhiên hạ quyết tâm hủy diệt, ra tay thời điểm, vẫn còn có chút do dự.

Mạnh Tuyên cũng không nhiều như vậy nghĩ cách, Cương Phong Liệt Trận Kỳ vốn chính là đoạt đến, nên hủy tận hủy. Một điểm áp lực tâm lý cũng không có.

Đúng là bởi vậy. Rõ ràng là Doãn Kỳ vượt lên trước động tự bạo Linh khí ý niệm trong đầu. Lại cuối cùng nhất chậm Mạnh Tuyên một bước.

Thì ra là một bước này, khiến cho hắn hiện tại nghĩ tự bạo cái hộp kiếm, cũng không còn kịp rồi.

“Vào...”

Đại Kim điều thân hình như điện, theo Doãn Kỳ trước người xẹt qua, một móng vuốt đem trôi nổi tại giữa không trung cái hộp kiếm trao trong tay, sau đó liền mở ra bọc tại nó trong đó một căn trảo chỉ thượng diện Động Thiên chiếc nhẫn, đem cái hộp kiếm thu đi vào.

“Tiểu tặc ngươi dám!”

Doãn Kỳ giận dữ, kiếm quang chấn động. Thăng hướng Đại Kim điều chém tới.

“Má ơi, Đại sư huynh cứu ta...”

Đại Kim điều sợ hãi kêu lên một cái, quay người bỏ chạy, nó hoàn toàn không để ý tới sau lưng đâm tới kiếm quang, tin tưởng Mạnh Tuyên có thể cho nó ngăn trở.

“Không có Linh khí, ngươi cái này Chân Linh, trong mắt ta không đáng một đồng!”

Mạnh Tuyên hét to, năm ngón tay khuất trương, đón đạo kia

kiếm quang liền trao tới.

Đạo kia kiếm quang, thượng diện bám vào Doãn Kỳ Chân Linh chi lực. Có thể nói là trăm kim liệt thạch, như là trò đùa. Nhưng Mạnh Tuyên vậy mà trực tiếp dùng tay không trao tới, điểm này liền Doãn Kỳ đều đại ra dự kiến, trực tiếp bị hấn ôm đồm trong tay.

“Toái!”

Doãn Kỳ hét lớn, trường kiếm run lên, muốn dùng sắc bén kiếm quang, cắn nát Mạnh Tuyên bàn tay.

Nhưng nó lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên bàn tay Lôi Quang đại trán, cùng kiếm quang tương tan rã, bàn tay vậy mà một chút việc cũng không có.

Cần biết đạo, tại Mạnh Tuyên tu luyện Lôi Quang Bảo Thân trong quá trình, trước phá một ngàn minh huyết, là Luyện Thể, lại phá một ngàn ẩn huyết, là luyện nội tạng, sau phá một ngàn hư huyết, chính là rèn luyện thân thức, 3000 huyết khai, Lôi Quang Bảo Thân thành, Lôi Điện lần nữa Tội Thể, đã khiến cho thân thể của hắn ba phen mấy bận bị rèn luyện, kiên cang sắt thép, mềm dai so Long gân, so với bình thường linh thiết còn muôn cứng cõi.

Nếu là Doãn Kỳ nổi lên kinh, xa xa một kiếm đâm tới, là có thể phá vỡ Mạnh Tuyên khí lực phòng ngự, nhưng ở kiếm của hắn bị Mạnh Tuyên bắt được trong tay về sau, chỉ bằng cái kia run lên chi lực, lại là căn bản không cách nào vạch phá Mạnh Tuyên bàn tay rồi.

Một cái khác điểm chính là, Mạnh Tuyên trong lòng bàn tay ẩn chứa đại lượng Lôi Tinh chi lực, khiến cho Doãn Kỳ trên thân kiếm ngưng tụ lực đạo vô tận tan rã, cũng căn bản không cách nào tụ khởi cường đại lực sát thương, liền giống như một đầu Độc Long, biến thành con rắn chết.

“Tới!”

Doãn Kỳ không cắn nát Mạnh Tuyên bàn tay, lại bị hấn bắt được trường kiếm trong tay, dùng sức kéo một phát, thân thể không tự chủ được về phía trước gom góp đến.

Cũng là bọn hắc Cửu Cung tiên môn đệ tử, đôi chưởng bên trong kiếm quá mức coi trọng, thẳng đến lúc này, đều không bỏ được quảng kiếm.

“Oanh...”

Mạnh Tuyên một tay lấy Doãn Kỳ kéo đi qua, tay kia nắm tay, kẹp lấy vô tận Lôi Quang, bay thẳng mà trước, trùng trùng điệp điệp rơi đập.

“Phốc...”

Doãn Kỳ chỉ có một đầu cánh tay trái, đôi mắt một quyền này, nghĩ ngăn cản đều không có cách nào ngăn cản, còn chưa kịp phản ứng, ngực đã rắn rẫn chắc chắc đã trúng một quyền này, trực tiếp xuất hiện một cái hố to, cốt nhục vỡ vụn, đâm ngược đi vào tạng, đau nhức mặt mày méo mó.

Cũng thẳng đến lúc này, hắc mới nhớ tới quảng kiếm, nhưng đã đã chậm, Mạnh Tuyên đã một phát bắt được cổ của hắc.

“Doãn sư huynh...”

Một thanh âm kêu lớn lên, nhưng lại cái kia còn sót lại Cửu Cung đệ tử.

Hắc tại Cương Phong Liệt Trận Kỳ tự bạo về sau phóng thích Cương Phong công kích đến, trên người bị cát liệt vô số đạo khùng bố vết thương, suýt nữa bị một đạo Cương Phong chém thành hai khúc, tốt xấu còn sống, đã thấy Doãn Kỳ đã bị người véo lấy cổ, như đầu vải rách túi bị cầm trong tay, cả người trực tiếp tựa dọa phát sợ rồi, căn bản không dám tiến lên đây cứu, bất lực phi trên không trung kêu to.

“Chết!”

Mạnh Tuyên hét to, Đại Kim điều hiểu ý, lập tức cùng lấy Mạnh Tuyên, quay người hướng cái kia Cửu Cung tiên môn đệ tử phóng đi.

“Đừng đánh, đừng đánh...”

Tên đệ tử kia kêu to, vậy mà bỏ quên kiếm, quay người bỏ chạy.

Nhưng mà lúc này mọi người đều bị nhốt tại Hạ Long Tước bạch cốt phiên trong, lại có thể chạy đi đâu?

Trên lá cờ một đạo thiểm điện bổ ra, trực tiếp đưa hấn đánh nữa trở lại, đằng sau Đại Kim điêu vượt qua, hai móng kéo lấy, thô sáp xé thành hai nửa.

“Ha ha, với tư cách cái thứ nhất chết ở Chân Linh cảnh điêu gia thủ hạ người, cũng coi như phúc khí của ngươi!”

Đại Kim điêu một trảo cầm lấy một nửa thi thể, cười ha ha, quả nhiên được cho uy phong lẫm lẫm, hào khí ngất trời.

“Tứ Tượng linh phi kỳ, thu!”

Hạ Long Tước gặp chiến đấu đã xong, liền hét lớn một tiếng, vung tay áo vừa thu lại, bốn chỉ bạch cốt phiên lập tức nhỏ đi, chui vào tay áo của hấn ở bên trong.

Tại đã làm động tác này lúc, hấn Linh quang tại bốn chỉ bạch cốt trên lá cờ quét qua, cảm thấy liền đã xong nhưng, tân tân khổ khổ thu thập ba năm có thừa Lôi Tinh chỉ lực, lúc này thời điểm vậy mà hao tổn hơn phân nửa, có thể thấy được Mạnh Tuyên cái kia thoáng một phát, thật sự là cho hấn hút đi không ít.

“Mạnh huynh, ngươi là Thiên Trì tiên môn thủ đồ?”

Hạ Long Tước nghiêng đầu đánh giá Mạnh Tuyên liếc, nhàn nhạt hỏi.

“Đúng vậy!”

Mạnh Tuyên trả lời.

Hạ Long Tước hắc nộ cười một tiếng, nói: “Tốt, Thiên Trì Mạnh Tuyên, ta nhớ kỹ rồi! Mười năm thời gian, ta vì mục tống chung về sau, cũng sẽ xuất thế, cùng thiên hạ quần hùng tranh phong, đến lúc đó hi vọng ngươi đã phá Chân Linh, có thể cùng ta một trận chiến!”

“Tự nhiên phụng bồi!”

Mạnh Tuyên đôi mắt cái này Chân Linh Tam phẩm đại yêu, cũng không hề sợ hãi, cởi mở nở nụ cười một tiếng.

Trong lòng hắn, hào khí nhưng lại càng tăng lên: “Làm gì mười năm, cái này một năm, một tháng này, ta muốn phá Chân Linh!”

“Cái kia tốt, mười năm về sau, mục mục qua đời, ta cũng đem thân thông đại thành, đến lúc đó gặp lại a!”

Hạ Long Tước nói xong, tay áo bãi xuống, suất sau lưng yêu chúng, như vậy đi.

Xa xa có thể thấy được, che đầy nửa bầu trời yêu khí, đều theo hắn mà đi, tuy nhiên là yêu, nhưng là quả thực tiêu sái.

“Mạnh Tuyên, ngươi... Ngươi là nói như thế nào động hắn giúp ngươi?”

Doãn Kỳ bị Mạnh Tuyên cầm trong tay, bị thương quá nặng, đã không có sức hoàn thủ, hữu khí vô lực quát to một tiếng.

Một trận chiến này, không thể nghi ngờ là hắn thất bại, chỉ là hắn bại thật sự quá không cam lòng.

Nếu không là Hạ Long Tước không hiểu thấu ra tay giúp trợ Mạnh Tuyên, hắn chắc có lẽ không bại.

“Trên cơ bản, tại một chỗ vực đi qua, ta đều có thể tìm được rất nhiều người giúp ta...”

Đối với Doãn Kỳ trả lời, Mạnh Tuyên nhàn nhạt trả lời, hắn nói là lời nói thật, Doãn Kỳ nghe lại như là cái chê cười.

Mạnh Tuyên vỗ vỗ Đại Kim điêu cổ, ý bảo nó tìm địa phương rơi xuống, Đại Kim điêu cười ha ha, vô cùng hưng phấn, trên không trung một cái xoay quanh, nhìn đúng một tòa không có cây cối trụi lủi đỉnh núi liền rơi xuống suy sụp, đem phải chảo ở bên trong Doãn Kỳ hung hăng hướng trên mặt đất ném một cái, móng trái đem cái hộp kiếm đổ ra, cẩn thận từng li từng tí ở trước mắt loay hoay lấy, nó cũng biết đây là một kiện bất phàm Linh khí.

Không qua, cái này Linh khí nhưng lại có bí nói hạn định,

không phải ai lấy ra rút vào năng lượng cũng có thể sử dụng, tại vừa rồi Doãn Kỳ vận dụng cái này Phương cái hộp kiếm thời điểm, nó cùng Mạnh Tuyên đều thấy được hân niệm tưng chân ngôn chú ngữ.

“Doãn Kỳ, đem chân ngôn bí ngữ nói cho ta biết!”

Mạnh Tuyên buông xuống Doãn Kỳ, nhàn nhạt nói ra.

Doãn Kỳ ngực có một cái hồ to, khiến cho hắn lúc này nghĩ phản kích hay vẫn là còn đào tẩu, đều có chút lực không tưng tâm rồi, đương nhiên, nguy hiểm tánh mạng ngược lại là không có, đã phá Chân Linh người, Sinh Mệnh lực cực kỳ ương ngạnh, trái tim nát cũng sẽ không chết.

“Người muốn từ miệng ta ở bên trong móc ra cái hộp kiếm bí nói, sau đó giết ta? Mạnh Tuyên, người đánh chính là ý kiến hay!”

Doãn Kỳ quát lạnh, tròn mắt lộn xộn, tựa hồ đến nơi này thời điểm, còn đang suy nghĩ phương pháp thoát thân.

“Ai...”

Mạnh Tuyên thở dài, ý bảo Đại Kim điều đi thông khí, Đại Kim điều còn tưởng rằng Mạnh Tuyên muốn dùng cái gì hình phạt riêng, không muốn làm cho chính mình trông thấy, lập tức cười hắc hắc, đối với Mạnh Tuyên vút ra cái “Ta hiểu được” ánh mắt, chạy qua một bên để cho chạy đi.

Kỳ thật Mạnh Tuyên chỉ là không muốn làm cho hắn trông thấy, hắn sau khi rời đi, Mạnh Tuyên liền bỗng nhiên bật hơi mở lời, kết khởi Đại Ai Ấn.

Bản thân bị trọng thương, mấy tận tuyệt vọng Doãn Kỳ, căn bản không cách nào ngăn cản Đại Ai Ấn uy lực, ánh mắt trực tiếp ngốc trệ.

Mạnh Tuyên hỏi chân ngôn bí ngữ, liền không hề để ý tới Doãn Kỳ, lấy ra cái hộp kiếm, bắt đầu thí nghiệm bí nói thật giả.

Rất thuận lợi, đã nhận được bí nói về sau, Mạnh Tuyên phát hiện mình cũng có thể thao túng cái hộp kiếm rồi, có chút rút

vào một đạo chân khí, hần liền phát hiện, cái hộp kiếm ở trong, tựa hồ đang ngủ say ba thanh kiếm, mỗi rút vào nhất định được năng lượng, có thể đem một thanh kiếm tỉnh lại, tự động bay ra đả thương địch thủ, chỉ có điều, tỉnh lại kiếm trong hộp ba thanh kiếm năng lượng phi thường độ cao, hần hiện tại không cách nào từng cái thí nghiệm.

“Người... Làm sao người biết không chế Cửu Cung Chân kiếm hộp chân ngôn bí ngữ?”

Doãn Kỳ chứng kiến Mạnh Tuyên dùng chân khí dò xét cái hộp kiếm cử động, con mắt đều tròn tròn, cũng không giải lại sợ hãi.

Hần tự nhiên biết rõ, như không hiểu được chân ngôn bí ngữ, tựa không khả năng dùng chân khí đến dò xét cái này cái hộp kiếm, bằng không thì lập tức sẽ phải chịu cái hộp kiếm lực lượng phản kích, bình thường Chân Khí cảnh tu giả, thậm chí sẽ bị cái này phản kích một kích chế mệnh.

Mặc dù là Chân Linh cảnh tu giả, tại đây cái hộp kiếm phản kích phía dưới, cũng có khả năng bị thương.

“Thủ đoạn của ta nhiều hơn, rất khó hiểu, người không nên chọc ta làm cái gì?”

Chân ngôn bí ngữ đến tay, Doãn Kỳ cũng vô dụng rồi, Mạnh Tuyên lạnh giọng quát: “Nếu có kiếp sau, học thông minh một chút a!” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 212 : Giết 100 người cứu 100 người

Chương 212: Giết 100 người, cứu 100 người

Một chưởng đánh ra, trực tiếp đánh vào Doãn Kỳ cái ót. Một tiếng ầm vang, lôi tinh theo chưởng mà động, lập tức đem Doãn Kỳ đầu kích cháy đen, trên mặt còn treo lấy hồi hận chi không kịp biểu lộ, cũng đã tại chỗ chết rồi. Mãi cho đến chết, hắn cũng không biết thua ở ở đâu, càng không biết Mạnh Tuyên là như thế nào thuyết phục Hạ Long Tước giúp hắn, hắn tự nhiên muốn biết, đáng tiếc Mạnh Tuyên không để cho người chết cái minh bạch thói quen xấu.

“Ai nha? Giết a, ta còn muốn mắng hắn hai câu đầu này?”

Đại Kim điều nghe được động tĩnh, chạy trở lại, hơi có chút tiếc hận.

Cái thằng này mang thù, còn nhớ rõ Doãn Kỳ đánh hướng nó 2 đạo kiếm khí.

“Bực này ngu xuẩn, cũng không cần tra tấn hắn, một chưởng giết xong việc, chúng ta đi thôi!”

Mạnh Tuyên ngồi ở Đại Kim điều trên lưng, hai người lần nữa trốn vào Cao Thiên.

“Đại sư huynh, chúng ta đi thì sao? Hồi Đông Hải Thánh Địa xa như vậy đường xá, người sẽ không muốn dựa vào một mình ta bay trở về a?”

Đại Kim điều phi có chút nhàm chán, quay đầu lại hỏi Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Hiện tại sao, đi trước phá Chân Linh a!”

“Phá Chân Linh?”

Đại Kim điều nghe vậy nao nao.

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng cười cười, nói: “Đúng vậy, ta muốn phá Chân Linh!”

Lại nguyên lai, Mạnh Tuyên đã trải qua cái này sơn nhân cung một chuyện, trong nội tâm cũng có chút cảm khái.

Tu hành thế giới, kỳ thật từng bước hung hiểm, người tu hành có được thực lực cường đại, nghiền chết người bình thường như nghiền chết một chỉ con sâu cái kiến bình thường, mà ở rất nhiều người trong nội tâm, chỉ sợ cũng thật sự đem người bình thường coi là con sâu cái kiến.

Mình cùng Đại Kim điều đoạn đường này bay trở về, còn không biết muốn kinh nghiệm bao nhiêu hung hiểm, không có thể thái bình, hơn nữa về tới Đông Hải Thánh Địa. Chỉ sợ cũng có rất nhiều chuyện phiền toái. Cần đầy đủ thực lực cường đại đến ứng phó.

Khỏi cần phải nói. Chỉ là lần này yêu quật một chuyện, nếu không phải mình hiểu được Đại Bệnh Tiên Quyết, nếu không có cái này Hạ Long Tước, vừa vặn một lòng báo ân lão phu nhân, mình lúc này chỉ sợ cũng đã táng thân không sai rồi.

Cho nên, hắn làm hạ quyết định, muốn đi phá Chân Linh!

Không qua, nghe Mạnh Tuyên nhẹ nhõm lời nói. Đại Kim điều nhưng có chút khó hiểu, nói: “Tại Kỳ Bàn ở bên trong thời điểm, nhiều như vậy cơ duyên, người đều không phá Chân Linh, dưới mắt lại nghĩ như thế nào đi đột phá? Nghe người nói, cái này Chân Linh giống như tùy tiện nghĩ hư thì hư đồng dạng!”

“Không phải nghĩ hư thì hư...”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Không qua cũng không sai biệt lắm!”

Phá Chân Linh khó sao?

Một vạn người tu sĩ ở bên trong, chỉ sợ sẽ có 9999 cái biết nói, khó!

Cái kia duy nhất một cái không nói như vậy, chính là Đại Kim điều như vậy.

Mơ hồ đến chân khí cửu trọng. Mơ hồ phá Chân Linh, khắp thiên hạ đoán chừng cũng tự Đại Kim điều độc nhất cái.

Thay đổi những người khác. Phá Chân Linh, đều cần tại chân khí cửu trọng về sau, lại gia tăng đại lượng tích lũy, đã có tích lũy về sau, còn phải lại tiến hành cảm ngộ, tốt tiến vào Tự Tại cảnh, mặc dù là tiến nhập Tự Tại cảnh, cũng không có thể thật có thể phá vỡ mà vào Chân Linh, cũng có nhất định tỷ lệ hội tọa hóa, chỉ có những Tiên Thiên kia điều kiện rất mạnh tu sĩ, mới có thể phá vỡ mà vào Chân Linh.

Mà phá vỡ mà vào Chân Linh về sau, thực lực cũng không có thể có thể lên nhanh, tích lũy vậy là đủ rồi, tự nhiên thực lực càng cường, nhưng tích lũy nếu không phải chân, cái kia phá Chân Linh, cũng chỉ là kế cuối tồn tại, nghĩ lại đến một bước, muôn vàn khó khăn.

Đương nhiên, đây là nói sau, Mạnh Tuyên hôm nay nên cân nhắc, chính là phá vỡ mà vào Tự Tại cảnh.

Kỳ thật hần đã tiến vào qua rất nhiều lần Tự Tại cảnh, cứu người người hiểu biết ít nhập, sát nhân người hiểu biết ít nhập, dùng Linh Tê thảo tiến vào, xem Thanh Đồng chén nhỏ tiến vào, nhưng đương hần chủ động muốn đi vào Tự Tại cảnh thời điểm, vẫn còn có chút không biết đầu mối.

Phương pháp an toàn nhất, dĩ nhiên là là trở lại Đông Hải Thánh Địa, tìm kiếm thạch quy, sau đó mượn nó Thanh Đồng chén nhỏ đến đang trông xem thế nào tự tâm, tiến vào Tự Tại cảnh, không qua Mạnh Tuyên lại không có ý định làm như vậy, hần ý định không mượn bất luận cái gì một điểm ngoại lực, cứng rắn sinh bằng tâm tính của mình mà luyện tiến vào Tự Tại cảnh, bởi vì Thanh Đồng chén nhỏ tuy nhiên xem đã dậy chưa tác dụng phụ, nhưng dù sao cũng là ngoại lực, nói như vậy, chỉ cần là ngoại lực, luôn luôn chút ít bất ổn thỏa địa phương.

“Đại sư huynh... Nghe người nói nhẹ nhàng như vậy... Người đến cùng ý định như thế nào phá cảnh?”

Đại Kim điều cũng có chút không rõ ràng cho lắm rồi.

Mạnh Tuyên nhưng chỉ là nhẹ nhàng cười cười, nói: “Kỳ thật trước khi ta liền phát hiện, với ta mà nói, sát nhân cùng cứu người, là dễ dàng nhất để cho ta tiến vào Tự Tại cảnh, cho nên, dưỡng tốt thương về sau, ta quyết định tiến vào Hồng Trần gian, cứu 100 người, giết 100 người, tại thiện ác cùng thời khắc sinh tử ma luyện tự tâm, ta có loại dự cảm, tại ta làm xong chuyện này về sau, mình nhất định có thể minh bạch mấy thứ gì đó!”

“Sát nhân 100 người... Cứu 100 người?”

Đại Kim điều rung mình một cái, tuy nhiên 100 không phải một cái không lồ con số, nhưng Mạnh Tuyên, lại để cho hắn cảm thấy không hiểu kinh hãi.

Án lấy Hạ Long Tước lúc trước chỉ dẫn đường nhỏ hướng bắc đi, ba ngày sau đó, quả nhiên thấy có thành trấn tụ tập, Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều tìm một phương khách sạn ở đây, thế gian nhiều có tu sĩ, không chế kỳ cảm dị thú, bởi vậy Đại Kim điều cũng là không thấy được, chỉ có điều nó uy phong lẫm lẫm bộ dạng, cùng với Chân Linh cảnh tu vi, thực cũng đã rất nhiều người chịu hoảng sợ, đã giảm bớt đi rất nhiều phiền toái.

Tìm được thành trấn về sau, Mạnh Tuyên lại nuôi chừng một tháng, thân thể rốt cục hoàn toàn khỏi hẳn.

Tự Kỳ Bàn đến bây giờ, cái kia nhất thức cản trở chi lực, dùng Mạnh Tuyên Lôi Quang Bảo Thân chi đặc dị, vậy mà cũng nuôi hơn một tháng mới tốt.

Bởi vậy cũng có thể gặp tướng tượng Xi Vưu võ pháp mạnh.

Thân thể sống lại trong nháy mắt, Lôi Quang Bảo Thân đặc dị lần nữa hiển hóa đi ra, hô hấp tầm đó, lôi tinh tương theo, cái này ở giữa thiên địa lôi tinh, tựa hồ cũng đã biến thành Mạnh Tuyên vật trong bàn tay, hoặc như là thân nhân của hắn, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, sở hữu lôi tinh đều đến giúp hắn chiến đấu, thậm chí là bị đối thủ chỗ điều khiển Lôi Tinh chi lực, cũng bị phản bội chạy trốn đến hắn tại đây đến.

Không qua như vậy dị tượng, quả thực thật là làm cho người ta

khiếp sợ, tại Mạnh Tuyên thương thế lúc ban đầu khỏi hẳn, một ngưng chân khí, dẫn động lõi tinh lập tức, lập tức đưa tới nhiều cái cường đại tu vi chi nhân dò xét, Mạnh Tuyên không muốn nhiều chuyện, liền cùng Đại Kim điều đã đi ra.

Đã đến trong núi sâu, hẳn lại dùng ba ngày thời gian, nắm giữ không chế Lôi Quang Bảo Thân khí cơ pháp môn, mới lần nữa rời núi.

Lúc này đây rời núi, là bắt đầu “Giết 100 người, cứu 100 người” phá cảnh chi hành rồi.

Thế gian người có ngàn vạn, có nhỏ yếu, có cường đại, có phú quý, có bần cùng, có khỏe mạnh, có suy yếu, có xinh đẹp, có xấu xí, có làm giàu thì thường không có nhân đức. Có hùng hồn hào nghĩa. Có to gan lớn mật. Có nhát như chuột, mỗi người đều dựa theo nhân sinh của mình quỹ tích đi xuống, có còn nhỏ chết non, có diên thọ kéo dài bách niên, mệnh đồ tất cả không có cùng.

Nhìn như hỗn loạn phức tạp thế gian, kỳ thật có đạo lý đan vào, Đại Đạo ngang, lại để cho người cân nhắc không thấu.

Thẳng đến Mạnh Tuyên chuẩn bị bắt đầu sát nhân, cứu người rồi. Mới phát hiện con đường này so với chính mình trong tưởng tượng khó.

Hắn trước kia giết qua người, đã cứu người, chưa bao giờ cảm giác có cái gì khó.

Nhưng đây chẳng qua là tiện tay sát nhân, cùng hắn hôm nay có mục đích cứu người hoặc sát nhân, không thể so sánh nổi.

Thiên Địa hình như có Đại Đạo, không chế mỗi người sinh bệnh cũ lão, có thể Mạnh Tuyên hôm nay cũng tại nhúng tay cái này Đại Đạo.

Hắn tại dùng ý thức của mình làm cơ sở, lại để cho vốn không người đáng chết sống sót, lại để cho người đáng chết chết đi.

Chỉ có điều, cái này ý thức là hắn ý thức của mình. Hắn cho rằng nên sống sót, không có thể là Đại Đạo cho rằng nên sống sót. Hắn cho rằng chết tiệt, không có thể là Đại Đạo cho rằng chết tiệt.

Trước kia bị hấn giết người, có thể là Đại Đạo tại mượn tay của hấn, đem những Đại Đạo kia hi vọng gạt bỏ người giết chết, trước kia hấn cứu người, cũng có khả năng là Đại Đạo tại mượn tay của hấn, đem những Đại Đạo kia cho rằng không người đáng chết cứu sống.

Nhưng là hiện tại, Mạnh Tuyên tại dùng ý thức của mình làm việc.

Người nào đáng chết, người nào nên sống, ta đến quyết định!

Thanh Phong thành giấy nghiên mực phổ có lưu manh Ngưu Nhị lần đi lũng đoạn thị trường, làm xằng làm bậy, giết!

Đông Yên Lĩnh có cùng tú tài Diệp Tri Thu vi phổ hàng xóm xuất đầu minh bất bình, bị người đả thương, bởi vì thương nhiễm bệnh, nằm trên giường không dậy nổi, cứu!

Khi nhục cùng tú tài Diệp Tri Thu phú gia công tử, ỷ vào tỷ tỷ của mình tại một ít tiên môn tu hành, ngang ngược kiêu ngạo nhổ hổ, giết!

Tỷ tỷ của hấn cậy vào vũ lực, thị đệ hành hung, còn chủ động thay hấn dẹp loạn sự cố, giết!

Tiểu tiên môn chương giáo tư thông yêu ma, dùng dân chúng đổi lấy thâm sơn Linh Dược, giết!

Thanh Phong thành thế gia chi chủ Hồng Thông Kiều xem thường tiểu tiên môn làm như, một mực cùng tiểu tiên môn đối kháng, rốt cục bị người trăm giết chết tôn, tuyệt vọng chi tế, nằm tại giường bệnh, thật lâu chưa lành, cứu!

Ngay từ đầu Mạnh Tuyên giết rất nhanh, cứu cũng rất nhanh, nhưng thời gian dần trôi qua, hấn chậm lại.

Trong lòng hấn, phân biệt rõ ràng thiện ác bắt đầu dần dần lạc.

Có người giàu có biểu hiện thích hay làm việc thiện, nhưng ngẫu nhiên làm ác, cũng tâm ngoan thủ lạt, người như vậy giết hay không?

Có bạn cùng người hung ác ích kỷ, phố hàng xóm trong ngõ, đều khiển trách hấn vì lưu manh ác bá, nhưng hấn đang nhìn đến sắp chết đói tên ăn mày bò tới tự trước cửa nhà lúc hội ném ra trong chén nửa cái bánh ngô, quát lạnh lấy lại để cho hấn lẫn, người như vậy có cứu hay không?

Có quan viên thu lấy chỗ tốt, bí mật mang theo túi tiền riêng, hết lần này tới lần khác thực sự nhất định được vì chính năng lực, có thể tạo phúc một phương, người này giết hay không?

Có người thanh chánh liêm minh, thanh liêm, nhưng đầu vì Mộc Đầu, hảo tâm tổng xử lý chuyện xấu, người như vậy có cứu hay không?

Mạnh Tuyên đột nhiên cảm giác được chính mình không biết giết người rồi, cũng sẽ không cứu người rồi.

Trọn vẹn có một tháng thời gian, hấn áo vải mang giày, hành tẩu tại tất cả thành trấn tầm đó, lưng còng hồ lô, chống dù che mưa, một đầu tóc trắng, hình dung tiêu tụy, ánh mắt vô cùng mê mang, tựa hồ không biết nên đi tới đâu, cũng không biết nên hỏi ở đâu.

Thẳng đến có một ngày, hấn đi tới một cái đập vũ mảnh vải tiệm cơm trước, bên trong có thuyết thư tiên sinh tại giảng ba trăm năm trước sở vực một vị Đại tướng câu chuyện, hấn vỗ kinh đường mộc, mỉm cười nói nói: “Vị này Tổng đại tướng quân, vậy cũng thực không tầm thường, thị sắc như mạng, trong nhà thâm thiếp 3000, theo quân một ngàn, cùng yêu man chiến, mỗi bình định một chỗ, yêu man ở bên trong nung nấu tiểu nung tử, vậy cũng đều đã trở thành hấn con mồi, nhưng cái này Đại tướng quân, cũng thật sự là vị anh hùng, tám Đại Yêu Vương dưới trướng yêu ma xâm phạm biên giới, cứng rắn sinh bị hấn một người độc kỵ, đánh lui ba nghìn dặm, che chở một phương dân chúng, mệnh tang sa trường, về sau Sở Vương đình tự mình dưới chỉ, vì hấn lập pháp thân, thế thụ hương khói...”

“Ha ha...”

Có người cười hỏi: “Vị này Tổng đại tướng quân thực mạnh như thế, nhiều như vậy tiểu mỹ nhân yêu hấn hay sao?”

Thầy bói khinh bỉ nhìn hấn một cái, nói: “Sao có thể a, phần

lớn là đoạt đến, vì này Tổng đại tướng quân, giết khởi yêu man đến thương dưới vô tình, nhưng đoạt khởi dân nữ đến, thế nhưng không gặp hãn lưu tình a, đây đều là huyện tạ bên trên có ghi lại...”

Chúng nghe khách tất cả đều cười ha ha, coi như nghe xong cái chê cười.

Nhưng mà cũng đúng lúc này, si ngốc kinh ngạc ở vào tiểu cửa điểm Mạnh Tuyên bỗng nhiên nói: “Nếu là như thế, hãn vốn nên là cái tội ác tà trời ác nhân mới đúng, vì sao Sở Vương đình sẽ vì hãn lập Kim Thân? Dân chúng lại tại sao lại cúng bái?” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 213 : Phá Chân Linh

Chương 213: Phá Chân Linh

“Phi!”

Thuyết thư tiên sinh nghe xong Mạnh Tuyên, khinh thường nhìn hắn một cái, hung hăng hướng trên mặt đất một phun, mắng: “Cũng không biết nơi nào đến ăn mày, thực ý kiến nông cạn thức, thay đổi người bên ngoài, tự nhiên là tội không thể tha, nhưng đặt ở Tổng đại tướng quân trên người, cái kia chính là Phong Lưu, người mắng lão nhân gia ông ta trước, trước tính tính toán toán người ta độc thương đơn ky, cứu được bao nhiêu người nói sau...”

Mạnh Tuyên nghe xong, cúi đầu không nói, nhưng sau đó xoay người ly khai.

Hắn lại dần dần đi một tháng, thẳng đến áo xanh phá, mang giày xuyên qua, cây dù bị mưa gió làm bể, trong hồ lô rượu bị uống cạn sạch, hắn mới giật mình tỉnh ngộ, từ nay về sau, hắn không hề xem thế gian thiện ác, ngược lại quan sát tự tâm.

Hắn bắt đầu trong lòng mình hình thành một cái thiện ác tiêu chuẩn, là trong nội tâm thiện ác, cân nhắc thế gian đủ loại.

Cái gì là thiện, cái gì là ác?

Đã bị nguy hiểm lúc, một người dùng hết tánh mạng, bảo hộ an toàn của mình, cái này là thiện, một người chỉ thiện.

Hai người lúc, một người gặp nạn, một người cứu viện, đây cũng là thiện, hai người chỉ thiện.

Một thôn hoặc một thành lúc, con người làm ra thôn người hoặc thành trì lợi ích tác chiến, đây cũng là thiện, một thành chỉ thiện.

Vì một quốc gia tác chiến, đây cũng là một quốc gia chỉ thiện.

Vì một vực mà chiến, đây là một vực chi thiện.

Vì Nhân tộc mà chiến, là nhất tộc chi thiện.

Xa hơn lớn hơn nói, còn có toàn bộ Thiên Địa chi thiện...

Thời gian dần trôi qua, Mạnh Tuyên có chút lý giải lúc trước Hoàng Đế vì sao được người xưng là “Đại thiện” chi nhân rồi.

Bất đồng người, tại bất đồng góc độ thoát nhìn, liền không có cùng thiện ác.

Thế gian không có chí thiện chi nhân, thiện hay ác, tại bất đồng góc độ đều xem không hề như trả lời.

Đây là một cây thước. Dần dần tại Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có hình thức ban đầu. Lúc này Mạnh Tuyên. Vẫn đang có rất nhiều vấn đề nghĩ mãi mà không rõ, nhưng cuối cùng bắt đầu đụng chạm đến Đại Đạo một góc, bắt đầu tiến dần từng bước.

Bất đồng góc độ đến xem, mỗi người không có cùng thiện ác, chính mình lại nên như thế nào kết luận người phương nào có thể giết người phương nào có thể cứu đâu này? ?

Mạnh Tuyên đối với vấn đề này, không nghĩ quá lâu, hắn rất nhanh thì có đáp án.

Duy nhất có thể làm ra lựa chọn, làm ra quyết định. Liền là tự mình.

Người phương nào có thể giết, người phương nào có thể cứu, tự xem chính mình đứng tại cái gì góc độ nhìn.

Ở giữa thiên địa, hoặc có bình phán thiện ác chi thước, nhưng cái này cây thước, chung quy muốn nắm tại trong tay mình.

Đã có cái này cây thước, Mạnh Tuyên hết thấy nghi hoặc, đều không hề nghi hoặc.

Cái kia cái gọi là vi thiện người, trong bình thường bỏ thí chút ít cháo mễ, rơi vãi chút ít đồng tiền. Tuy nhiên làm như vậy cũng là việc thiện, nhưng so sánh với hắn vì nuốt nhà người ta

ngàn nghiêng ruộng tốt. Mua được cường đao, giết người cả nhà mười ba miệng ăn, cái này việc thiện liền không đáng giá nhắc tới rồi, cho nên người như vậy thanh danh lại tốt, lại thụ người xung tẩn, cũng muốn giết chết, dùng toàn bộ chính mình 100 ác nhân số.

Cái kia làm ác người, bình thường bất thiện giao tế, lẳng đầu thanh một cái, nhưng kì thực hung ác phía dưới, rất có thiện tâm, mấy lần nghe nói yêu binh xâm phạm biên giới, tự động cồg trường thương đại đao, đi phủ tướng quân tập hợp, với tư cách dân binh ra trận, chống cự Yêu tộc, người như vậy, hẳn ác, chỉ là nhiều lần cùng người tranh chấp, thậm chí vung quyền đánh người, nhưng so sánh với hẳn thiện đến, cũng không coi vào đâu, tự nhiên muốn cứu.

Thế gian hết thấy, đều bị chú ý cái nhân quả, mà Mạnh Tuyên tính toán thiện ác, cũng theo nhân quả xuất phát.

Nếu có quả, lợi dụng kết quả luận cái chính tà, tại dân lợi người, là thiện.

Nếu không quả, lợi dụng bởi vì luận cái chính tà, tâm ý tốt người, là thiện, tâm ý tà người, là ác.

...

Phàm nhân sống ở thế, vô tri cũng không hoặc, dần dần sinh trưởng, đã có mục đích, sẽ gặp có nghi vấn, đã có nghi vấn, tự tâm liền thụ trói buộc, không được tự do, rồi sau đó đau khổ cầu tác, vấn đề đã nhận được giải đáp, tâm thần sẽ gặp hiểu rõ không ngại.

Cái này hiểu rõ không ngại, là Tự Tại cảnh.

Năm đó Bệnh Lão Đầu, hành tẩu Hồng Trần gian, trị bệnh cứu người, cũng gặp phải rất nhiều hoang mang, có người lẩn hẩn khinh hẩn, hẳn lúc ấy tuổi trẻ, cũng có tính nóng, muốn sát nhân, nghĩ muốn trả thù, có thể là hẳn lại bản tính lương thiện, không muốn sát nhân, bởi vậy một mực tâm niệm không thông, về sau hẳn chính là tại bị ong mật ngủ đông một lúc sau, bỗng nhiên nghĩ đến, cái này ong mật ngủ đông chính mình, mặc dù mình đau đớn, nhưng nó cảm giác không phải là không có vài ngày sống đầu? Có thể thấy được tối tăm bên trong, đều có báo ứng, chính mình cần gì phải phạm thặng giới?

Nói đến buồn cười, lúc ấy Bệnh Lão Đầu xác thực là vì cái này một cái ý niệm trong đầu, tâm niệm hiểu rõ, phá vỡ mà vào thực tại giới.

Mà Mạnh Tuyên, tắc thì là vì thông hiểu thiện ác, đã biết nên giết nên cứu chi nhân, lúc này mới tâm niệm hiểu rõ.

Hắn vốn là một cái người ích kỷ, lúc ban đầu thầm nghĩ nhớ lấy bằng hữu của mình, thân nhân, thầm nghĩ chính mình hảo hảo tu hành một phen, cảm thụ một phen thành tiên làm Phật khoái cảm, loại ý nghĩ này nói trắng ra là, tựu là có chút “Không ôm chí lớn”, chỉ có điều Bệnh Lão Đầu thay đổi một cách vô tri vô giác, lại để cho hắn hiểu được nhân gian tang thương chính đạo, lúc này mới mở ra hắn đại môn, lại để cho hắn trừ mình ra bên ngoài, bắt đầu nhớ người khác.

Chỉ lo người của mình, chính là không ôm chí lớn, nhớ người khác, mới có thể được cho “Ý chí rộng lớn” .

Ban đầu ở thành tiên đài bên trên, hắn để lại “Trảm nghịch, phù chính” hai chữ, kỳ thật đều là vì Bệnh Lão Đầu, Bệnh Lão Đầu là chính, lại không có được kết quả tốt, cái này lại để cho hắn không cam lòng, không cam lòng, không muốn, cảm thấy nhân gian chính đạo nghiêng sập, chính mình cho dù là vì Bệnh Lão Đầu, cũng muốn đem cái này chính tự đỡ qua đến, mà Tần Hồng Hoàn, tựu càng không cần phải nói, bồi sư nghĩa khí, tất nhiên tru chi!

Cái này liên quan đến đã đến chính tà hai chữ, cũng liên quan đến đã đến thiện ác hai chữ, chỉ có điều, khi đó Mạnh Tuyên còn quá ngây thơ, biết rõ muốn làm như thế nào, nhưng lại cuối cùng khó hiểu trong đó hàm nghĩa, thẳng đến thiện ác hai chữ phân rõ, mới cuối cùng đã có chút ít thể ngộ.

Đã có thể ngộ, liền tâm niệm hiểu rõ, là được nhập Tự Tại cảnh, có thể phá Chân Linh.

Mạnh Tuyên cầm trong tay một thanh nát không thành bộ dáng giấy dầu cái dù, lên thành bên ngoài một tòa núi hoang, trên núi Đại Kim điều đã đợi hắn mấy tháng lâu, nhìn thấy Mạnh Tuyên hình dung tiêu tụy mà đến, không khỏi kinh hãi, kêu lên: “Như thế nào đem mình làm thành cái dạng này?”

Mạnh Tuyên chính mình, nhưng lại mặt mũi tràn đầy mừng rỡ, chỉ nói một tiếng: “Cho ta hộ pháp!” Liền ngồi xếp bằng trên đất, cây dù ném ở một bên.

Bầu trời bất đồng khi nào rơi xuống mưa to mưa to, Mạnh Tuyên dễ dàng cho mưa bạo rơi phía dưới, ngưng thần thủ tâm, tiến nhập Tự Tại cảnh.

Lúc này đây tiến vào Tự Tại cảnh, cũng không phải là vì phá huyết, mà là vì phá cảnh.

Bồng bênh đung đưa, hấn lại một lần tiến nhập đã quen thuộc chỉ cực Tự Tại cảnh ở bên trong, không qua, lúc này đây lại không có mượn nhờ bất luận cái gì ngoại lực. Hơn nữa cũng không có một tia ngăn cách. Mà là chân chân chính chính vào được. Hư vô trong không gian, Mạnh Tuyên thần niệm bay vút, toàn thân chân khí bỗng nhiên hội tụ đến một chỗ, tạo thành một đạo chông cây chuối vòng xoáy hình dạng, vòng xoáy bên trong, có một đoàn vàng sáng.

Mạnh Tuyên trong nội tâm minh bạch, đạo kia vòng xoáy, liền là chân khí của mình. Mà vòng xoáy bên trong, tắc thì là của mình thần niệm.

Mỗi người đều có chính mình bất đồng khí cơ, khí này cơ ngọn nguồn, là tu sĩ thần niệm.

Thần niệm, chính là một cái tánh mạng con người bản nguyên, hấn nhục thể của hấn, huyết mạch, chân khí đủ loại, kỳ thật đều là bên ngoài, chỉ là một cỗ túi da, cùng với trong túi da hút ra đi ra lực lượng, mà duy có người thần niệm. Mới chính thức đại biểu chính hấn.

Người thân thể, chân khí, kỳ thật đều là do thần niệm điều khiển.

Mà vốn là. Thần niệm chỉ là che dấu tại thân thể bên trong, bao khóa tại chân khí ở trong, nó tồn tại, nhưng không cách nào tìm được.

Bởi vì thần niệm là hư vô mờ昧, vô hình vô chất.

Nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên tâm niệm hiểu rõ, tiến nhập Tự Tại cảnh, thần niệm lại hiển hóa đi ra.

Cũng thẳng đến lúc này, hắn mới chính thức đối với chính mình thần niệm cường đại, đã có một cái trực quan nhận thức.

Tại phá một ngàn hư huyết về sau, chính mình thần niệm xác thực rất mạnh, hắn tại Thiên Trì tiên môn lúc, cũng đọc qua đi một tí điển tịch, biết rõ bình thường chân khí cửu trọng tu sĩ, thần niệm hiển hóa về sau, kỳ thật chỉ có đậu nành lớn nhỏ, nhưng chính mình thần niệm hiển hóa về sau, thoát nhìn đã có lớn nhỏ cỡ nắm tay, trọn vẹn so với người bình thường đại ra mười mấy lần, thậm chí gấp mấy chục...

“Khó trách muốn phá vỡ mà vào Tự Tại cảnh, nguyên lai chỉ có như vậy, mới có thể tạm thời khiến cho thần niệm cùng chân khí tróc bong, để chính thức hiển hóa!”

Mạnh Tuyên trái tim tự nói, đi tới một bước này, hắn đã hoàn toàn đã minh bạch phá Chân Linh ý nghĩa.

Người thần niệm bình thường cùng thân thể, chân khí, là mật không thể phân tích.

Duy có tiến nhập Tự Tại cảnh, thần niệm đạt đến mạnh nhất một khắc, mới có thể tạm thời tróc bong mở.

Cũng chính là cái loại này tróc bong cảm giác, sẽ để cho người sinh ra một loại “Phi thăng” cảm giác.

Đương nhiên, tại sinh ra loại cảm giác này thời điểm, nếu như tu sĩ hơi không lưu ý, thần niệm sẽ thật sự tán tràn tại ở giữa thiên địa, không lưu một cỗ túi da, cái này là tọa hóa rồi.

“Thần niệm Hóa Hình, tu ta Chân Linh...”

Mạnh Tuyên trái tim hét lớn, vận chuyển huyền công, khiến cho thần niệm phát sinh biến hóa.

Cơ hồ không có bất kỳ trở ngại, tự nhiên mà vậy, nước chảy thành sông, vòng xoáy bên trong cái kia đoàn vầng sáng, phát sinh biến hóa.

Một tia Linh quang đột nhiên tự vòng xoáy trong xuất hiện, phảng phất sinh ra đời tại hư vô, chiếu sáng hư không.

Linh quang là từ cái này đoàn thân niệm vàng sáng trong đèn, mờ mờ bất định, trôi nổi tại Mạnh Tuyên trong óc.

Linh quang rất nhỏ yếu, tựa hồ tùy thời hội dập tắt bình thường, nhưng mờ mờ ảo ảo có cường đại Sinh Mệnh lực.

Nó cũng không định hình, mơ hồ đi hình dung, liền như là một gốc cây non mềm mềm mại mại, chỉ có ba chỉ trái phải.

Hơn nữa, nó vẫn còn thời gian dần qua sinh trưởng, dần dần do ba chỉ, dài đến tám chỉ dài ngắn.

“Phá Chân Linh, kỳ thật chính là đem bản thân tất cả lực lượng, đều ngưng tụ đến cùng một chỗ, sinh ra một tia Linh quang, mà cái này một tia Linh quang hạch tâm, chính là người thân niệm, cái này Linh quang lớn nhỏ, màu sắc, liền đại biểu cho một người lực lượng, theo như điển tịch bên trên ghi lại, người bình thường sơ phá Chân Linh, có thể có ba bốn chỉ dài ngắn, liền rất tốt, có thể là ta thậm chí có tám chỉ...”

Mạnh Tuyên cảm ứng đến cái này một tia Linh quang xuất hiện, trái tim vô cùng vui sướng.

Nói “Cảm ứng”, kỳ thật cũng không đúng, bởi vì hiện tại, hẳn rõ ràng cảm giác, cái này Linh quang, liền là tự mình.

Chỉ có điều, cái này chính mình, đã không phải là phạm nhân thời điểm chính mình, mà là một loại khác hình thức chính mình.

Có người nói phá Chân Linh lúc, là thành tiên, Mạnh Tuyên rốt cuộc hiểu rõ là có ý gì.

Chân Khí cảnh lúc, tu vi cường thịnh trở lại, cuối cùng cùng người bình thường tại thuộc về là giống nhau.

Nhưng theo cái này một tia Linh quang xuất hiện, mình đã cùng người bình thường không giống với lúc trước.

Người bình thường trong nội tâm “Chính mình”, vẫn chỉ là một mảnh Hồn Độn, bọn hắn kỳ thật không biết mình ở nơi nào, trong đâu? Hay vẫn là trái tim ở bên trong? Là hữu hình hay sao? Hay vẫn là vô hình hay sao? Chính mình, cùng cái này cỗ thân thể, lại có quan hệ gì?

Những vật này, không đột phá Chân Linh người là làm không rõ ràng.

Mà đột phá Chân Linh người, tắc thì sẽ ở trong nháy mắt minh bạch.

Người chỗ chỉ chính mình, là chỉ cái kia một điểm “Linh” tính, mà phá Chân Linh, là đã tìm được cái kia một điểm linh tính.

Từ nay về sau, hết thấy đều không tại trọng yếu, hết thấy tất cả, chỉ vì bồi dưỡng điểm này linh tính.

Mà điểm này điểm linh tính, liền có thần thông, nó đã đột phá thân thể công cùm xiềng xích, có thể câu thông Thiên Địa.

Đương nhiên, là trọng yếu hơn, cũng là cái này Chân Linh xuất hiện về sau, chỗ triển lộ ưu thế.

Đã đến lúc này. Mạnh Tuyên có thể để xác định. Chính mình cho tới nay cố gắng không có uổng phí phé. Hắn Chân Linh, lần đầu tiên sinh ra đời, liền so với người bình thường mạnh rất nhiều, cái này một là đại biểu cho của hắn Sinh Mệnh lực cùng thần niệm, đều viễn siêu bình thường Chân Linh tu sĩ, một phương diện khác, cũng đại biểu cho tiềm lực của hắn rất cường, ngày sau đường khả năng so với bình thường người đi càng ôn. Cũng càng xa.

“Ông...”

Ngay tại Linh quang sinh ra đời chi tế, bỗng nhiên có một tiếng run rẩy, tại Mạnh Tuyên trái tim vang lên.

Tại Mạnh Tuyên kinh ngạc không thôi phát hiện, thậm chí có một đầu long ảnh, không biết từ nơi này bơi đi ra, xuất hiện ở Linh quang phụ cận, sau đó nó hướng Linh quang bay đi, đầu đuôi dính liền, vậy mà hóa thành một đạo nhân nhật khe hở, đem Linh quang bảo hộ ở. Như vậy thoát nhìn, liền như là nhỏ yếu Linh quang bên cạnh. Phát ra một vòng thần quang, có chút tinh diệu.

Mà Mạnh Tuyên kinh ngạc nguyên nhân, tắc thì là vì cái này đầu Long, vô luận như thế nào xem, đều giống như hắn đang thi triển Đại Bệnh Tiên Quyết thời điểm, chỗ hiển hóa đi ra

Thực Bệnh Chi Long, thì ra là chính mình sở tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết hạch tâm.

Nó vậy mà vào lúc này tự động hiển hóa, hóa thành chính mình Linh quang bên ngoài một đạo khe hở?

Đây là cái gì tình huống?

“Rầm rầm...”

Còn không đợi Mạnh Tuyên kịp phản ứng, lại khác thường biến phát sinh.

Roi xuống mưa to ở giữa thiên địa, đột nhiên lôi điện lớn đáp xuống, trùng trùng điệp điệp bổ đánh vào hắc trên đỉnh đầu.

Giờ khắc này, Đại Kim điêu chỉ bị hù nhen hống nhìn trần trời, nhanh chóng nhảy tới một bên.

Nhưng lôi điện lớn tán đi, Mạnh Tuyên vậy mà không có chút nào biến hóa, vẫn là bình tĩnh ngồi ở chỗ kia.

Biến hóa ở bên trong, cái kia một tia nhỏ yếu Linh quang, liền như là đã nhận được vô tận tâm bổ, nhanh chóng biến hóa.

Nó giống như là một khóa hạt giống, vừa mới rút ra một tia chồi, cắm rễ tại Mạnh Tuyên trong thân thể, dùng Mạnh Tuyên một thân chân khí vì chất dinh dưỡng, khỏe mạnh sinh trưởng, có thể là tại thời khắc này, lại đã nhận được đại lượng lôi tinh tâm bổ, nhất thời lại xuất hiện một tia biến hóa.

Do tám chỉ dài ngắn, vậy mà biến thành mười ngón dài ngắn, hơn nữa lộ ra khỏe mạnh đi một tí.

Chỉ có điều, bị Linh quang hấp thu về sau, vẫn đang có rất nhiều Lôi Tinh chi lực còn thừa xuống dưới.

Những còn lại kia Lôi Tinh chi lực, vậy mà không có tán đi, mà là hội tụ, hóa thành Linh quang đạo thứ hai khe hở.

“Hai đạo khe hở?”

Mạnh Tuyên ngây dại, không đợi làm ra phản ứng, liền nghe âm âm vài tiếng, lại khác thường biến phát sinh.

Một đám Linh quang không biết từ chỗ nào bay tới, cái kia nhan sắc cùng Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong phát ra hào quang nhan sắc rất giống.

Nó vậy mà cũng quay chung quanh tại Mạnh Tuyên Linh quang bên ngoài, dần dần chia làm Hắc Bạch hai màu, chột nhìn, giống như một cái Thái Cực bình thường, hắc trục lấy bạch, bạch trục lấy hắc, lại đem Linh quang bảo hộ lên, hóa thành đạo thứ ba khe hở.

“Đạo thứ ba khe hở, cái này rốt cuộc là cái gì biến hóa?”

Mạnh Tuyên có chút kinh nghi bất định rồi, không qua cái này giật mình cảm giác còn chưa tiêu tán, lại có biến hóa phát hiện.

Mấy trăm hơn một ngàn khóa, không biết từ nơi này xuất hiện tiểu quang châu, tất cả đều phi tại Thái Cực khe hở bên ngoài, lơ lửng ở giữa không trung.

Những hạt châu nhỏ này, có đại, có nhỏ, đại tựa như chỉ búng, tiểu nhân liền giống như hạt gạo, hơn nữa cho người khí cơ tất cả đều bất đồng, có như cường đại kiếm khách, có giống yêu tà, có lại như suy yếu người bình thường.

Số lượng nhiều, mà ngay cả Mạnh Tuyên nhất thời cũng hằng hà sở.

Không qua, điều này cũng làm cho Mạnh Tuyên cảm thấy rất nghi hoặc.

Thực Bệnh Chi Long, hóa thành đạo thứ nhất khe hở, Mạnh Tuyên tốt xấu biết rõ cái này cùng Đại Bệnh Tiên Quyết có quan hệ.

Lôi Tinh chi lực, hóa thành đạo thứ hai khe hở, Mạnh Tuyên cũng biết cái này cùng Thiên Cương Lôi Pháp có quan hệ.

Đạo thứ ba Thái Cực khe hở, hơn phân nửa cùng Thanh Đồng chén nhỏ có quan hệ, không qua đến cùng là nguyên nhân gì, hắn nói không rõ ràng.

Có thể những hạt châu này là cái gì?

Tại hấn sinh ra cái nghi vấn này thời điểm, hấn tự nhẹ nhàng kéo dài tới một tia Linh quang, câu đến rồi một hạt hạt châu.

Đối với hấn mà nói, cái này rất dễ dàng, cái này sợi Linh quang, liền tương đương là chính bản thân hấn, nghĩ như thế nào không chế, tự như thế nào không chế, quả thực sợ cánh tay của mình đi đứng còn dễ dàng, bởi vì lời nói nói trắng ra là, kỳ thật cánh tay của hấn đi đứng, thậm chí kể cả hấn cả người, trước kia đều là do cái này sợi Linh quang đến không chế, chỉ là cảm giác không đi ra mà thôi, đột phá Chân Linh, chẳng khác nào tìm tới chính mình.

Cũng ngay tại câu đến rồi cái này hạt hạt châu về sau, Mạnh Tuyên lập tức cảm thấy một loại biến hóa, chính mình Linh quang, vậy mà biến sắc, hấn câu tới hạt châu, mơ hồ có chút ánh lửa thoáng hiện, tại bị nó rãnh mương đi qua về sau, nó Linh quang chung quanh, vậy mà lập tức liền có hơn một cái quyền lửa, hơn nữa ngay tiếp theo, cả người hấn đều phát sanh biến hóa, thật giống như, hấn đã không phải là chính mình rồi.

Hoặc là nói, hấn chính thức chính mình, bị cái này quyền lửa che đậy rồi, biến thành một người khác.

“Hả?”

Mạnh Tuyên sắc mặt đại biến, mờ mờ ảo ảo đoán được một loại khả năng. Buông tha cho cái khóa hạt châu này. Lại câu một cái khác hạt tới.

Bị hấn buông ra về sau. Cái kia một đạo quyền lửa, lập tức trọng lại hóa thành hạt châu, về tới tại chỗ.

Lúc này đây, Mạnh Tuyên câu tới, là một đoàn mờ mờ ảo ảo có chứa thanh khí, hơn nữa thoáng có yêu khí hạt châu, phía trên này khí cơ lại để cho Mạnh Tuyên cảm giác có chút quen thuộc, thật giống như đây là một cái hấn phi thường người quen.

Cùng hỏa ý hạt châu. Màu xanh hạt châu cũng lập tức biến thành khe hở, vây quanh ở Linh quang chung quanh.

Chính thức Mạnh Tuyên lại một lần bị che đậy rồi, lần nữa hóa thành một người khác.

Lúc này đây càng cô quái, Mạnh Tuyên mơ hồ cảm giác, chính mình dường như hồ biến thành nữ nhân...

Lúc này thời điểm, hắn rốt cục xác định một ít phỏng đoán, không ngừng đem mỗi một khóa hạt châu câu tới, sau đó cảm thụ biến hóa.

Lúc này ở ngoại giới, sớm đã là nắng gắt một mảnh, không biết đi qua bao nhiêu ngày. Mạnh Tuyên đang ngồi ở một cái mát bông ở bên trong, nhưng lại Đại Kim điều cho hắn đáp lên. Mà Mạnh Tuyên khí cơ, chính không ngừng phát sinh biến hóa, khi thì như một cái lạnh thấu xương kiếm khách, khi thì như một cái vũ mị nữ nhân, khi thì như một cái khí cơ suy yếu người bình thường, khi thì như là một cái một thân yêu khí đại yêu...

Chính trốn ở cách đó không xa hóng mát Đại Kim điều trực tiếp tụm ngay người, vuốt vuốt ánh mắt của mình, lẩm bẩm: “Không đúng, không đúng, có thể là ta thủ Đại sư huynh thủ thời gian quá dài rồi, hoa mắt, như thế nào cảm giác Đại sư huynh không giống Đại sư huynh?”

“Đại Bệnh Tiên Quyết a Đại Bệnh Tiên Quyết, ngươi ngoại trừ bệnh khí, đến cùng còn đưa tới cái gì?”

Mạnh Tuyên lúc này thời điểm trên cơ bản đã minh bạch những hạt châu này là cái gì.

Kỳ thật rất đơn giản, là từng cái hắn đã từng trị qua bệnh người bản thân tánh mạng lạc ấn, ví dụ như lúc ban đầu cái kia khóa hỏa châu, là ở Mạnh Tuyên trở lại Tứ Tượng thành trước khi, cho một cái tên là làm Tiểu đốt sông người chữa bệnh lúc lưu lại, mà cái kia khóa màu xanh, thì là cho Thanh Mộc trị chữa bệnh lúc lưu lại, cái kia khóa kiếm khí bốn phía lại có vẻ có chút già yếu, là Lãnh đại sư, mặt khác còn có...

Mỗi người, hoặc là nói từng cái sinh linh, đều có được chính mình đặc biệt tánh mạng lạc ấn.

Cái này lạc ấn, do rất nhiều thứ tạo thành, huyết nhục, chân khí, thần niệm các loại, phi thường phức tạp, cũng có thể xưng là sinh mệnh bốn nguyên.

Mạnh Tuyên tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết, theo rất nhiều người trong cơ thể hấp thu bệnh khí, vốn hẳn cho là mình tại đã luyện hóa được bệnh khí về sau, theo trong cơ thể người khác hấp thu đến thứ đồ vật, liền toàn bộ cũng không có, toàn bộ đều luyện hóa mất, sau đó bị chính mình hấp thu, có thể thẳng đến hắt đột phá Chân Linh cảnh, trong cơ thể đủ loại lực lượng hợp lại làm một, mới phát hiện những không này dung với mình Chân Linh dị loại...

Hiện tại hẳn có chút minh bạch Đại Bệnh Tiên Quyết chính thức hàm nghĩa rồi, cũng rốt cục minh bạch Bệnh Lão Đầu tại sao phải như vậy dằn dò chính mình.

Đại Bệnh Tiên Quyết, quả thực có chút tà dị!

Chính mình thật sự chỉ là tại hấp thu người khác bệnh khí sao?

Hay hoặc là nói, bệnh khí, rốt cuộc là cái gì?

Trong cơ thể con người có bốn nguyên lực lượng, theo như thuộc tính chung phân Ngũ Hành, Ngũ Hành lực lượng hỗn loạn, sẽ nhiễm bệnh.

Mà Đại Bệnh Tiên Quyết, có thể hấp thu trong cơ thể con người Ngũ Hành lực lượng, khiến người hỗn loạn Ngũ Hành, lần nữa quy về cân đối.

Thoạt nhìn, chính mình hấp thu, tự hồ chỉ là nhân thể trong dư thừa, thậm chí là có hại lực lượng.

Nhưng trên thực tế, coi như là cái này có hại lực lượng, cũng là dùng người lực lượng trong cơ thể a, đây cũng là bốn hắt sinh mệnh bốn nguyên một bộ phận, nhưng là Đại Bệnh Tiên Quyết, vậy mà cứng rắn sinh đem nó cát liệt đi ra, sau đó cắn nuốt sạch rồi!

Dùng câu đơn giản mà nói, chính là Đại Bệnh Tiên Quyết, thậm chí có thôn phệ dùng người sinh mệnh bốn nguyên năng lực.

Thượng Cổ Ma Công diễn biến mà đến, lời này thật sự không giả!

Cần biết đạo, mà ngay cả Cù Mặc Bạch cái kia hai cái Huyết

Long cổ, cũng chỉ là thôn phệ người huyết nhục dưỡng phần đến lớn mạnh bản thân a!

Có thể Đại Bệnh Tiên Quyết, dĩ nhiên là cứng rắn sinh thôn phệ đừng tánh mạng con người bốn nguyên?

Nếu như Đại Bệnh Tiên Quyết cường thịnh trở lại hóa thoáng một phát, há không phải có thể trực tiếp đem đừng tánh mạng con người bốn nguyên toàn bộ nuốt mất?

Hay hoặc là nói, cái này Đại Bệnh Tiên Quyết chỉ là không trọn vẹn, cho nên nó chỉ có thể thôn phệ người bệnh khí, nếu là nguyên vẹn, không chuẩn có thể thôn phệ người khác sở hữu sinh mệnh bốn nguyên rồi...

Một chính một tà, vậy mà chỉ kém như vậy một bước!

Những một hạt kia một hạt hạt châu nhỏ, là Đại Bệnh Tiên Quyết cắn nuốt người khác bệnh khí, cũng luyện hóa mất trong đó dưỡng phần về sau, còn lại “Cặn bã”, đương nhiên, cái gọi là cặn bã, chỉ là Mạnh Tuyên không cách nào luyện hóa thứ đồ vật, cũng không phải thật sự cặn bã.

Khiếp sợ qua đi, Mạnh Tuyên cũng là rất nhanh hiểu rõ ra.

Dù sao mình hôm nay nắm giữ chính là Đại Bệnh Tiên Quyết, mà không phải cái kia môn Thượng Cổ Ma Công, hơn nữa mình coi như là muốn thôn phệ đừng tánh mạng con người bốn nguyên, cũng làm không được, chính mình một ít mơ màng, có thể nói là tương đương vô vị rồi.

Những hạt châu này, với hắn mà nói, kỳ thật có trọng dụng.

Hắn Linh quang, đem mỗi một hạt hạt châu câu đến từ về sau, cũng có thể lại để cho khí chất của hắn đại biến.

Đối với người tu hành mà nói, cải biến bản thân cốt cách cơ bản, lại để cho chính mình biến một cái bộ dáng, thật sự là lại chuyện quá đơn giản tình, kỳ thật cũng chính bởi vì như vậy, cho nên Tu Hành Giới ở bên trong, nhất là tu hành cao thâm tu giả bên trong, rất ít nhìn thấy bộ dáng xấu xí, nguyên nhân rất đơn giản, cho dù là xấu xí, cũng thói quen cho mình cả qua một lần cho rồi, tốt xấu thoát nhìn lại để cho người cảm thấy thuận mắt.

Nhưng là, người khí cơ thì không cách nào cải biến, dù là thành tựu Chân Linh, cũng chỉ là khí cơ vô cùng cường đại, nhưng khí cơ bản thân, không cách nào cải biến, có thể ẩn nấp khí cơ, cũng rất khó lường rồi.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên hiện tại, lại trong lúc vô tình phát hiện mình có thể hóa thân ngàn vạn thân thông... Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 214 : Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp

Chương 214: Thiên Cương 5 Lôi Pháp

Đôi với Mạnh Tuyên mà nói, cái này mỗi một hạt hạt châu, đều chẳng khác gì là một trương mặt nạ, có thể cung cấp hẳn cải biến bản thân khí cơ.

Đương nhiên, tại phát hiện Đại Bệnh Tiên Quyết hấp thu bệnh khí, nhưng thật ra là hấp thu tánh mạng con người bốn nguyên thời điểm, Mạnh Tuyên cũng sinh ra một cái nghi vấn, những cái kia bị chính mình hấp thu đến sinh mệnh bốn nguyên, không hề nghi ngờ đều là có vấn đề, chúng tại chính mình bản thể chỗ đó, đều xuất hiện nhiều như vậy vấn đề, vì cái gì chính mình cấp với tay cầm về sau, nhưng có thể hoàn toàn luyện hóa?

Là cùng cái kia Thực Bệnh Chi Long có quan hệ, hay vẫn là cùng Đại Bệnh Tiên Quyết có quan hệ?

Vấn đề này lại căn bản cũng không phải là Mạnh Tuyên có thể suy nghĩ cẩn thận, Bệnh Lão Đầu năm đó ở Đại Bệnh Tiên Quyết bên trên tạo nghệ so với hẳn sâu rất nhiều, đều không có nghiên cứu minh bạch vấn đề này, tựa lại càng không cần phải nói vừa mới tiến vào Chân Linh cảnh hẳn rồi.

Mạnh Tuyên cũng không có miệt mài theo đuổi, bắt đầu Ngưng Thần vững chắc Chân Linh cảnh.

Mới vào Chân Linh cảnh, Chân Linh vừa mới kết thành, còn có tán lại khả năng, nhưng vững chắc về sau, liền ít hội có bất kỳ phương pháp dùng lại được Chân Linh cảnh tu giả lui cảnh, mặc dù là hẳn chết rồi, Chân Linh cũng sẽ ngưng kết thành Linh Thạch, sẽ không tán đi.

Cái gọi là vững chắc, kỳ thật cũng đơn giản.

Chân Linh tựa như một gốc cây nhu nhược mạ, mà nhân thể

thì là đất màu mỡ, muốn đem Chân Linh trồng trong người.

Từ đó về sau, thân nhân tu luyện ra chân khí cũng tốt, thần lực cũng tốt, sở hữu năng lượng đều biết dùng đến tầm cỡ cái này Chân Linh, Chân Linh càng cường đại, tu vi liền càng cường đại, mà trở nên cường đại rồi Chân Linh, cũng sẽ phụng dưỡng cha mẹ thân thể, khiến cho thân thể có cường đại sinh cơ cùng lực lượng, không khỏi có thể trở mình giang thao biển, dăng vân giá vũ, còn có thể tay cụt mọc lại, thậm chí đoạn thủ tục tiếp.

Có thể nói như vậy, nếu như Chân Linh không tổn hại, cái kia cơ hồ không có gì thương thế có thể cho Chân Linh cảnh tu sĩ chết ngay lập tức tại chỗ.

Hiện tại Mạnh Tuyên. Một là khiến cho bản thân vừa ngưng kết đi ra Chân Linh ổn định lại. Lại có là lý giải bản thân sinh ra biến hóa.

Đột phá Chân Linh về sau. Chiến đấu cấp độ đều trở nên không giống với lúc trước.

Rất nhiều tại Chân Khí cảnh lúc chiến đấu thủ đoạn, đều sẽ vứt bỏ, sửa mà tu luyện những thứ khác thần thông.

Cái gọi là thần thông, là chỉ chính thức thần thông.

Tu gia pháp điển bên trên có ghi lại, tự Thái Cổ dùng hàng, kinh Thượng Cổ, Trung Cổ, vô số các bậc tiền bối tu sĩ lần ra, lợi dụng trí tuệ của mình. Tổng hợp đủ loại thủ đoạn, đạo pháp, nghiên ngộ ra 36 loại đại thần thông, ghi lại tại cổ tịch phía trên.

Cái này 36 loại thần thông, lại xưng 36 biến, theo thứ tự là:

Tạo Hóa thuật, Âm Dương thuật, Tinh Đấu thuật, Thiên Nhật thuật, Sinh Tử thuật, Nghịch Tri thuật, Bỏ Thiên Thuật, Đạo Thiên thuật, Hư Không thuật.

Phong Vũ thuật, Chấn Địa thuật, Vân Vụ thuật, Kim Quang Thuật, Hải Không thuật, Hóa Địa thuật, Ngũ Hành thuật, Lục Giáp thuật, Tiên Sơn thuật.

Hư Không thuật, Cửu Túc thuật, Nguyên Dương thuật, Long

Hổ thuật, Kim Thạch thuật, Vô Ảnh thuật, Thai Hóa thuật, Như Ý thuật, Sinh Hoa thuật.

Du Thần Thuật, Tiềm Tri thuật, Phong Hỏa thuật, Ngũ Lôi thuật, Súc Địa Thuật, Thôn Sa thuật, Hiệp Sơn thuật, Hóa Binh thuật, Trớ Chú thuật.

36 thần thông, 36 thuật, ụng có chủng chủng kỳ có thể.

Trước chín loại thần thông, được xưng Đoạt Thiên chín thuật, đã không biết bao nhiêu vạn năm không người tu thành.

Mà phía sau 27 loại. Vẫn còn lúc có nghe đồn.

Không qua, cũng chỉ có thể gian kỳ tài. Mới có thể tu thành cái này 36 loại thần thông bên trong một loại.

Không nên nhiều, chỉ cần nắm giữ một loại thần thông, liền có thể tung hoành thế gian rồi.

Bình thường tu sĩ, cho dù là đã đột phá Chân Linh cảnh, cũng có thể có thể cả đời đều tu không thành loại này thần thông.

Mà bình thường tu sĩ sử dụng thuật pháp, kỳ thật chỉ là tiểu đạo, trụ cột mà thôi.

Tựa như Mạnh Tuyên chỗ nắm giữ Lôi Pháp, kỳ thật chính là ngưng tụ lôi tinh, tăng cường bản thân lực công kích trụ cột thủ đoạn mà thôi.

Tại người bình thường trong mắt, cái này dĩ nhiên là là thần thông.

Nhưng ở tu sĩ xem ra, đây chỉ là pháp thuật, còn không tính là thần thông.

Mà Mạnh Tuyên hiện tại muốn học, chính là 36 thuật bên trong “Ngũ Lôi thuật” .

Dựa theo Thiên Cương Lôi Pháp thượng diện ghi lại, hấn tu thành Lôi Quang Bảo Thân, đã có tu luyện “Ngũ Lôi thuật” tư chất.

Ngũ Lôi thuật, là Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp, chính là một

loại lực công kích siêu cường đại thần thông.

Đơn thuần lực công kích, mặc dù là tại 36 thần thông ở bên trong, Ngũ Lôi thuật cũng đứng đầu trong danh sách.

Dựa theo Thiên Cương Lôi Pháp thượng diện ghi lại, nếu muốn tu thành này thuật, liền muốn tập hợp đủ Ngũ Lôi.

Ngũ Lôi là trong thiên địa năm loại đặc thù Lôi Lực, theo thứ tự là Thiên, Địa, Nhân, Thần, Quỷ năm loại Lôi Lực!

Thiên Chi Lôi Lực, chính là Mạnh Tuyên hiện tại có thể tùy ý điều khiển Thiên Địa lôi tinh, cũng là thường thấy nhất một loại Lôi Lực.

Địa Chi Lôi Lực, chính là nhân gian lôi, cũng có thể xưng là Hồng Trần Lôi, đơn giản mà nói, chính là tinh khiết Tín Ngưỡng Chi Lực.

Nhân Chi Lôi Lực, chính là người lửa giận, người nộ đã đến cực hạn, huyết mạch sinh lôi, cái này là Nhân Lôi.

Không qua, cái này lại cũng không phải cái gì lửa giận cũng có thể, điều này cần là đường đường chính chính, uy không thể xâm lửa giận.

Cho nên tu hành Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp người, yêu cầu làm việc đường đường chính chính, không thể tâm tà khí thiên.

Thần Chi Lôi Lực, thì là Hình Phật Chi Lôi.

Thế gian kỳ thật cũng không thần, thần là Hồng Trần dân chúng tượng tượng ra được tồn tại, ẩn chiếu Hồng Trần, đối ứng kỳ thật chính là hình luật.

Hình luật, là thần nguyên hình, hình luật chi lực, là Thần Lôi.

Mà Quỷ Chi Lôi Lực, thì là một loại âm uế chi lôi, tiết nuôi chính là, điểm này Thiên Cương Lôi Pháp bên trong cũng hết chỗ chê quá rõ ràng.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên ngược lại cũng có thể tu hành rồi, Thiên Cương Ngũ Lôi, năm loại Lôi Lực ngưng tụ lại với nhau, lực lượng tự sẽ đạt tới mạnh nhất, cơ hồ có thể hủy

thiên diệt địa, nhưng nếu là không được đầy đủ, cũng có thể thi triển, chỉ là uy lực có thể sẽ không đạt được mà thôi.

Thời gian dần trôi qua, đọc lấy trong đầu về Thiên Cương Ngũ Lô Pháp ghi lại, Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh thấu xương.

“Thiên Cương Ngũ Lô, xác thực cường đại, đợi cho ta Ngũ Lô thần thông tu thành ngày, là chém giết Hồng Hoàn thời điểm!”

Mạnh Tuyên làm hạ quyết định, càng là hiểu rõ, hẳn càng phát ra hiện Ngũ Lô Pháp uy lực cường đại, cái kia Tần Hồng Hoàn có lẽ là Tiên Thiên đạo thể, có lẽ có được Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ, nhưng nếu là mình tu luyện thành Ngũ Lô Pháp, cũng tuyệt đối có được cùng năng sức đánh một trận.

Nương theo lấy quyết tâm này, Mạnh Tuyên mở hai mắt ra, đã xong chính mình phá cảnh hành trình.

Hai mắt khép lại hợp lại, bản thân liền đã theo chân khí nhập Chân Linh, lại nhìn Thiên Địa, đã tự không có cùng.

Hướng xa xa xem, ánh mắt có thể ngang trăm dặm xa, phá hư sương mù, động sông núi.

Hướng chỗ gần xem, tất cả cảnh vật, thậm chí có thể không nhìn làm cảnh vật, mà là vô tận tinh khí, dùng Thiên Địa quy tắc vi cương, ngưng tụ cùng một chỗ, tạo thành vạn vật.

Một hơi gọi ra, có thể hóa thành phi kiếm, xuyên thủng trong vòng trăm trượng ngoạn thạch.

Một hơi hút vào, tựa hồ thiên địa linh khí, vào hết ta thể, tẩm bổ Chân Linh...

Lại quay đầu phía bên trái xem, liền chứng kiến một cái đen sì sì nhân mã, cầm trong tay khóa sắt, liệm bên trên có đầu người chùy, uy phong lẫm lẫm đứng tại Đại Kim điêu trước người, mà Đại Kim điêu lúc này là quy tắc ngơ ngác ngáng đầu nhìn cái kia Bán Nhân Mã...

“Bà mẹ nó...”

Mạnh Tuyên lập tức phản ứng đi qua, quát to một tiếng, dưới thân Lôi Quang lóe lên, cả người chụp một cái đi ra ngoài.

“Âm âm...”

Một chưởng mang theo đầy trời Lôi Tinh chi lực, trực tiếp đánh vào Kỳ Quỷ trên lưng, vậy mà đem cái kia Kỳ Quỷ chia năm xẻ bảy, mảnh vỡ vấy ra.

“Bà mẹ nó...”

Lại một cái tên là âm thanh vang lên, Mạnh Tuyên quay đầu, liền gặp Đại Kim ung sợ hãi, móng vuốt ở bên trong còn nắm bắt một tấm lệnh bài.

“Cái này Kỳ Quỷ ở đâu ra?”

Mạnh Tuyên giật mình thân, mới vô ý thức hỏi.

Đại Kim điều cũng ngậy người, giật mình thân mới trả lời: “Người theo ở đâu ra?”

Mạnh Tuyên vô ý thức vừa quay đầu lại, mới bất ngờ phát hiện, chính mình dĩ nhiên là theo cái khác đỉnh núi nhào đầu về phía trước, cách cách nơi này, chừng trăm trượng khoảng cách, cũng khó trách đem cái Đại Kim điều dọa phát sợ rồi. Chính hắn cũng có chút sững sờ, xem ra thực lực của chính mình thật sự là đột nhiên tăng mạnh rồi.

Vừa hỏi phía dưới, Mạnh Tuyên thực sự lại để cho Đại Kim điều cho dọa sợ.

Cái con kia Kỳ Quỷ, dĩ nhiên là nó triệu hoán đi ra!

“Ta cũng không biết như thế nào chuyện quan trọng? Người cái này khép lại quan, chính là ba tháng, còn cùng chết đồng dạng... Vậy mà đều không mang theo chính mình tìm sơn động, ta Lão Kim sợ người bị phơi nắng hư mất, xối hư mất, Tùng Hữu lão Đại tìm ta tính sổ, cho người đáp cái lều người có biết hay không? Tự chính mình, các loại thật sự nhàm chán, tự loay hoay cái này theo Kỳ Bàn ở bên trong mang đi ra thứ đồ vật, không nghĩ tới...”

Đại Kim điều vừa nói, một bên độ vào một đạo Linh quang

đền lệnh bài ở bên trong.

Quý dị sự tình đã xảy ra, nó trước người ba trượng mặt đất, thỏ
những buông lỏng, vậy mà oanh một tiếng, lại chui ra một
chỉ Kỳ Quỷ!

“... Lệnh bài kia, lại có thể triệu hoán Kỳ Quỷ!”

Đại Kim điều hưng phần vung vẩy lấy lệnh bài trong tay,
không qua rất nhanh lại uể oải nói: “Không qua thoát nhìn
không có gì dùng, liền người một chương đều chịu không
nổi...”

Mạnh Tuyên có chút xấu hổ, cũng có chút ngạc nhiên, an ủi:
“Đừng thương tâm, mới vừa rồi là ta xuất kỳ bất ý, cái kia Kỳ
Quỷ cũng không có phản ứng gì, như như đầu gối tùy ý ta
đánh, thực lực chân thật, khẳng định so tượng tượng trong
cao...”

Đại Kim điều con mắt sáng ngời, nói: “Đại sư huynh, vậy
người không bằng cùng cái này chỉ Kỳ Quỷ so so chiêu a?”

“Ách... Ta vừa phá Chân Linh, người tự để cho ta làm cái
này?”

“Ta vừa phá Chân Linh, còn không phải còn lấy người phi,
đã giúp người thủ quan đây này...”

“Được rồi...”

Mạnh Tuyên bị Đại Kim điều một câu ghen nói không nên
lời, đành phải đáp ứng xuống.

Đáng thương hấn cái này Thiên Trì đại đệ tử, sơ phá Chân
Linh trận chiến đầu tiên, dĩ nhiên là trợ giúp nhà mình hộ pháp
linh cảm thí nghiệm nó triệu hoán thú uy lực... Không qua
cũng chỉ dùng ba quyền, một quyền đem cái kia Kỳ Quỷ đầu
người chùy nện đã bay, một quyền đem Kỳ Quỷ đánh quất rồi,
cuối cùng xem xét, la hét, còn chưa có chết, tự lại bổ một
quyền, Kỳ Quỷ tự triệt để tản, không qua tản về sau, lập tức
liền biến mất rồi.

“Sát, không có tí sức lực nào, ba quyền đều chịu không được!”

Đại Kim điều cũng có chút buồn bực rồi, trực tiếp quân lệnh bài thu vào. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 215 : Ăn uống thả cửa

Chương 215: Ăn uống thả cửa

“Không có đạo lý a...”

Mạnh Tuyên cũng hiểu được có chút không rõ ràng cho lắm, lệnh bài kia nếu là Kỳ Bàn ở bên trong ban thưởng, không có đạo lý ban thưởng một cái như vậy gân gà thứ đồ vật xuống đây đi? Không qua cũng rất khó nói, tất cũng không biết đạo trước kia mỗi hai mươi năm xuất hiện một vị người thắng lấy được là cái gì ban thưởng.

Phạm vào một hồi nói thầm, Đại Kim điều càng làm cái kia miếng lệnh bài thu vào, hai mắt nhìn từ trên xuống dưới Mạnh Tuyên.

“Đại sư huynh, người cái này Chân Linh tự tính toán đột phá?”

“Đúng vậy, không thể giả được, người ánh mắt kia là có ý gì?”

Đại Kim điều nhìn xem Mạnh Tuyên, có chút xem thường, bĩu môi, nói: “Thực không đáng đương, người có biết hay không người lúc trước hướng trên đỉnh núi một ung, đến bây giờ hơn ba tháng đi qua? Người nhìn lại ta, lúc trước tiến Kỳ Bàn mới chân khí lực trọng a? Lúc này mới bao lâu, biến hóa nhanh chóng tự biến thành Chân Linh rồi, ai, không nghĩ qua là phá cái ghi chép, ta bây giờ là tu hành sử bên trên nhanh nhất a?”

“Ha ha, đúng vậy đoán chừng cũng là yếu nhất...”

Mạnh Tuyên phản ứng cùng Tùng Hữu sư huynh bọn người đồng dạng, tức giận đến Đại Kim điều liếc mắt.

“Người là ở ghen ghét ta, nhất định được!”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, lại nói: “Ta phá cảnh vậy mà

dùng ba tháng thời gian?”

Đại Kim điều nói: “Tiếp cận ba tháng thời gian, có lẽ thêm chút có lẽ đoán điểm, tại đây phá trên đỉnh núi, ta cũng không có kế hoạch!”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu, trong nội tâm cảm giác có chút nghi hoặc.

Phá Chân Linh thời điểm, hấn thần niệm sinh ra lộ xác, không có thời gian cảm giác, chính mình cũng không biết qua lâu như vậy.

“Ta đây phá Chân Linh thời điểm, có hay không dị tượng sinh ra?”

Mạnh Tuyên hỏi một cái mình quan tâm vấn đề.

Hấn biết rõ, có cường giả tại phá Chân Linh lúc, một điểm Linh quang chiếu rọi Hư Không. Hội sinh ra dị tượng. Đó là một loại cường đại thể hiện.

Lúc trước Cù Mặc Bạch dùng Linh Tê thảo phá cảnh. Liên ở trên hư không chiếu rọi ra một nữ tử tay cầm quân cờ ảo ảnh.

Mạnh Tuyên dù sao thật vất vả phá Chân Linh, không có mượn nhờ bất luận cái gì ngoại lực, hấn cũng hi vọng chính mình càng cường đại càng tốt.

“Dị tượng?”

Đại Kim điều ngẩn ngơ, nói: “Đã từng có đạo thiểm điện đánh xuống đến, thiếu chút nữa nện ta trên đầu...”

Mạnh Tuyên khần trương lên, vội hỏi nói: “Về sau đâu này?”

Đại Kim điều nói: “Về sau nện đầu ngươi lên a...”

Mạnh Tuyên bó tay rồi, một lát sau hỏi: “Cái khác đâu này? Không có những thứ khác dị tượng cái gì hay sao?”

“Đã không có, ” Đại Kim điều lắc đầu: “Bầu trời đen kịt. Ai có thể thấy được cái gì!”

“Không có coi như xong, trước xuống núi a, ta cũng không nghĩ tới phá cảnh hội dùng ba tháng thời gian, hiện tại thật đúng là có bụng đói kêu vang cảm giác...”

Mạnh Tuyên cười cười, duỗi lưng một cái.

Không qua trong lòng của hắn, lại còn có chút tiếc nuối, mỗi người đều có tranh cường chí tâm, hắn tự nhiên cũng có.

Hắn tại Kỳ Bàn ở bên trong, liền chém Cù Mặc Bạch, bản cho là mình sẽ không so với hắn chênh lệch. Lại không nghĩ rằng, Cù Mặc Bạch sáu tức phá Chân Linh. Tâm thần ẩn Hư Không, chính mình lại bỏ ra ba tháng mới phá Chân Linh, hơn nữa cũng không có dị tượng xuất hiện, trong nội tâm tự nhiên có chút thất lạc.

Không qua loại này cảm giác mất mát, cũng chỉ là một cái thoáng tức thì, cũng không có tại hắn trong lòng lưu lại cái gì bóng mờ.

Có thì có, không có coi như xong, điểm ấy tiêu sái Mạnh Tuyên vẫn phải có.

“Đi đi đi... Người bế quan trong khoảng thời gian này, ta Lão Kim giảng nghĩa khí, một mực trông coi người, bình thường cũng tự ăn quả đại uống cái sơn tuyền, có thể bắt cái cỏ rừng từ giải đỡ thềm cũng không tệ rồi, ba tháng thời gian, thật sự là làm mê muội, người có thể phải hảo hảo mời ta...”

Đại Kim điều một bên bay lên giữa không trung, một bên nói liên miên cần nhẫn tranh công.

“Ha ha, tốt tốt tốt, bản sư huynh có rất nhiều tiền, tùy người điểm...”

Mạnh Tuyên cười lớn ngồi ở Đại Kim điều trên lưng, thổ hào tựa như đảm nhiệm nhiều việc, hắn nói cũng không phải lời nói dối, lúc trước Lâm Băng Liên đấu giá Kỳ Bàn mệnh phù, quả thực bán đi không ít tiền, bây giờ còn có ba bốn vạn lượng linh thiết tại hắn Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, lúc trước hắn tiến vào Kỳ Bàn, thực sự quá đột nhiên, chưa kịp lưu trong cửa, chẳng qua hiện nay đang ở Hồng Trần, lại cũng đúng lúc dùng tới.

Đương nhiên, linh thiết thứ này, thì không cách nào tại Hồng Trần gian sử dụng, không qua sở vực bên trong, muốn tìm cái có thể dùng linh thiết hồi đoái vàng bạc Tiên gia cửa hàng có lẽ không khó, hay hoặc là nói, Mạnh Tuyên tùy tiện tìm Hồng Trần gian quy mô đại điểm luyện binh cửa hàng, ném lên mấy lượng linh thiết đi ra ngoài, đều có thể đổi lấy tuyệt bút vàng bạc, bức này linh thiết tại chế tạo phạm binh thời điểm, tùy tiện trộn lẫn một điểm, đều là thần binh lợi khí.

“Ai nha? Người thương đã tốt rồi, làm gì vậy còn để cho ta còng lấy người?”

“Ba tháng chưa ăn cơm, đói không còn khí lực rồi, người lại còng ta một đoạn...”

“Đương ta ngốc a, không có nghe nói Chân Linh cảnh còn có thể bị đói không còn khí lực, không còng!”

“Ngoan... Ta trở về giúp người biện hộ cho, lại để cho hồng quan sư tử thu người làm đồ đệ!”

“Ta vậy mới không tin, hồng quan sư tử căn bản là không mua người sổ sách...”

Hai người một đường nhao nhao lấy, Mạnh Tuyên hay vẫn là thành công ngồi xuống Đại Kim điều trên lưng, nói thật ra lời nói, tuy nhiên vừa mới phá cảnh, vốn lấy Mạnh Tuyên thực lực bây giờ, Đại Kim điều thật đúng là phản kháng không được, đương nhiên, nó muốn thực không còng, Mạnh Tuyên khẳng định cũng không thể ra tay.

Đại Kim điều tuy nhiên bình thường không có rất có chính hình, nhưng thời điểm máu chốt, hay vẫn là rất giăng nghĩa khí.

Ban đầu ở Hạ Long Tước trong động phủ, Doãn Kỳ bấm tay đạn đến kiếm khí, Đại Kim điều biết rõ Mạnh Tuyên bị thương, không chút nghĩ ngợi tụt dùng cánh để che, chỉ là cái này một cái cử động, liền đủ để Mạnh Tuyên bắt nó làm thành huynh đệ mà đối đãi rồi.

Như vậy một đường cãi nhau, đi tới phụ cận trên thị trấn.

Cái này một chỗ thôn trấn, sớm cũng không phải là lúc trước

Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài Thanh Phong thành rồi, Mạnh Tuyên giết 100 người, cứu 100 người, dạo chơi do cương, mặc thành qua trấn, mấy tháng trong thời gian, đã không biết đi bao nhiêu đường xá, mà Đại Kim điều lúc ban đầu thời điểm còn đi theo hắn, về sau lại phát hiện mình đi theo, ngược lại có chút ảnh hưởng Mạnh Tuyên phá cảnh, dù sao nó bề ngoài quá dễ làm người khác chú ý rồi.

Trên cơ bản, hiện tại Chân Linh cảnh Đại Kim điều vô luận đã đến thành thị nào, đều lập tức sẽ kinh động nội thành hộ thành Tướng Quân, thậm chí liên chung quanh tu hành tiểu tiên môn đều sẽ kinh động, bởi vì nó bề ngoài thoát nhìn thực sự quá phong cách, có người cho rằng nó là chuẩn bị công thành đại yêu, có người cho rằng nó là đi ngang qua đại nhân vật, tất cả đều đến đây bái kiến, thăm dò, những nơi đi qua, một mảnh hỗn loạn.

Bởi như vậy, Mạnh Tuyên trực tiếp không cách nào tu hành rồi, liền lại để cho Đại Kim điều tại phụ cận trên núi chờ hắn.

Mỗi đến Mạnh Tuyên đã đi ra một tòa thành thị, hướng cái khác thành thị đi đến lúc, Đại Kim điều mới đuôi đi lên, hôm nay, hai người bọn họ cũng không biết người ở chỗ nào rồi, không qua có thể khẳng định chính là, phong thổ, cũng còn là sở vực bộ dáng.

Đương nhiên, hiện tại cái này hai người cũng không quan tâm cái này, vội vã tìm một chỗ có một bữa cơm no đủ.

Vào thành trước khi, Mạnh Tuyên trước cho Đại Kim điều dễ dàng dưới trang.

Kỳ thật cũng đơn giản, hắn Chân Linh bên cạnh, vờn quanh lấy vô số hạt hạt châu, tùy tiện dẫn một hạt tới, đã đánh vào Đại Kim điều trong cơ thể, đều khiến cho nó khí cơ đại biến, tuy nhiên thoát nhìn hay vẫn là cái kia uy phong lẫm lẫm bộ dáng, nhưng khí thể lại sẽ không như vậy dọa người rồi.

Nếu là hiểu rõ Đại Kim điều người thấy, chỉ sợ sẽ chấn động, bởi vì Đại Kim điều toàn bộ khí cơ đều cải biến.

Đối với Mạnh Tuyên làm như vậy, Đại Kim điều cũng cử hai cánh tán thành, mỗi đến một chỗ, đều gây được lòng người bàng hoàng, chính nó lúc đầu cảm giác mới lạ, về sau kỳ thật

cũng phiền rồi, có đôi khi rõ ràng chính mình chỉ là muốn vào thành ăn một bữa cơm, hết lần này tới lần khác luôn dẫn phát đại loạn, nếu là nội thành không có gì cao thủ còn ngược lại mà thôi, vạn nhất chộc phải cái nào đó cao thủ, cho là mình lòng mang làm loạn, muốn giết chính mình, thì phiền toái.

Cải biến khí cơ về sau, Đại Kim điều tạt thành trấn phía trên lên một vòng, liền thấy được một cái cao nhất cũng nhất đường hoàng lầu gỗ, kiểu dáng cổ kính, sau lầu mặt đứng thẳng một cây kỳ, thượng diện treo một cái rượu phướn gọi hồn, bên trên ghi “Trăm dặm phiêu hương”, có cái này là cờ tại, xác định là quán rượu không thể nghi ngờ, liền trực tiếp rơi xuống, ngược lại là sợ hãi không ít người đi đường, hiển nhiên lớn như vậy điều cũng ít khi thấy.

“Lão bản, đem các người tại đây sở trường nhất thức ăn ngon bên trên mười cái, lại chọn đắt tiền nhất bên trên mười cái, nhất hiếm có cũng bên trên mười cái, sau đó đem các người cái này trăm dặm phiêu hương rượu chuyển bên trên mười đàn đi ra... Có hát Khúc Nhi cô nương cũng gọi là mười cái đến...”

Đại Kim điều tiến quán rượu tựa ồn ào, vênh vác tựa đắc bộ dáng, ở đâu như chỉ điều, tinh khiết là cái khổ hoàn con nhà giàu gia.

“Ồi... Đây là vật gì?”

Phía sau quây lão chương quây bị Đại Kim điều lại càng hoảng sợ, thấy được Đại Kim điều đứng sau Mạnh Tuyên không ngoan hơi yên tâm.

“Người mới là thứ đồ vật, còn là một lão già kia, tranh thủ thời gian cho điều gia mang thức ăn lên, bằng không thì hủy đi người chiêu bài!”

Đại Kim điều hiển nhiên đối với lão chương quây phản ứng rất không hài lòng, cái kia lão chương quây hiển nhiên cũng phản ứng đi qua, vội vàng cười theo, đem Đại Kim điều cùng Mạnh Tuyên đều bị lên lầu hai, thấy bọn họ muốn thức ăn nhiều, còn có ý lại để cho người cho bọn họ làm 2 bàn lớn, hẳn tuy nhiên tuổi già, đầu ngược lại không hồ đồ, theo Đại Kim điều bộ dáng cùng Mạnh Tuyên khí độ, đoán được cái này có khả năng là Tiên gia đệ tử.

Không bao lâu, rượu và thức ăn đi lên, Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều cũng không rụt rè, bỏ qua rồi quai hàm, ăn cái kia gọi một cái hăng hái, một người còn ôm một cái vò rượu, trùng trùng điệp điệp đụng một cái, tưng phân biệt ngưỡng cái cổ đồ nửa bình vào bụng ở bên trong.

Bộ dạng này tướng ăn, thẳng đem toàn bộ quán rượu người đều sợ ngây người, vẻ mặt ngạc nhiên xem của bọn hắn.

Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều dù sao đều là Chân Linh cảnh tu sĩ, bọn hắn độ lượng cùng tử lượng, thật đúng là không phải những người phạm tục này có thể tưởng tượng.

Không bao lâu, ba mươi đồ ăn, mười cái bình rượu, tất cả đều vào trong bụng, Đại Kim điều một vỗ bàn: “Lão bản!”

Lão chủ quầy dửng dưng lau tay, hấp tấp chạy tới, còn tưởng rằng cái này hai cái ăn no rồi, chuẩn bị trả tiền.

Không nghĩ tới Đại Kim điều đại đôi cánh vung: “Lại đến một phen!”

“Được rồi...”

Lão chủ quầy sững sốt một chút, nhưng tự nhiên không thể đem sinh ý ra bên ngoài đây, đáp ứng lại về phía sau trù phân phó.

“Hi hi, sư huynh, người xem hai người kia, cùng tám trăm năm không có ăn cơm xong tựa như...”

Ngay tại khoảng cách Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều cái bàn không xa địa phương, ngồi năm sáu cái áo bào trắng người tuổi trẻ, một nam ba nữ, chiếm được trương bàn nhỏ, thiئن chậm chậm chậm uống, thấp giọng nói lời nói, không qua Đại Kim điều cùng Mạnh Tuyên lên lầu về sau, thực sự quá dễ làm người khác chú ý, liền đem chú ý của bọn hắn lực hấp dẫn tới, lúc đầu bọn hắn còn khắc chế lấy, đã đến lúc này, một cái tiểu cô nương nhin cười không được.

Khoảng cách gần như vậy, lời của nàng Đại Kim điều cùng Mạnh Tuyên tự nhiên đã nghe được, không qua cũng không có so đo, thật sự lười làm cho điểm sự tình sinh khí.

Nhưng không ngờ, tiểu cô nương kia nói xong lời nói về sau, cái khác lớn chút nữ hài tử cũng nở nụ cười, thấp giọng nói: “Cái con kia Đại Kim điều ngược lại là đẹp mắt, năm để làm cái cước lực cũng không tệ, chính là quá thô lỗ rồi, cần muốn hảo hảo dạy dỗ một phen!” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 216 : Dược Linh Cốc đệ tử

Chương 216: Dược Linh Cốc đệ tử

Cái kia một bàn người thanh âm cũng không thấp, cũng không có tận lực tránh hồi, đều bị Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều đã nghe được. Đại Kim điều cũng không có tốt tính tình, dám người kia bắt nó đương cước lực xem cũng thì thôi, lại vẫn ngại nó thô lỗ, muốn dạy dỗ nó, nó thì như thế nào có thể nuốt xuống cơn tức này? Con mắt một nghiêng muốn nổi giận, không qua Mạnh Tuyên nhìn ra động tác của nó, lại hướng nó đưa mắt liếc ra ý qua một cái, thần niệm truyền âm.

“Chính là cái không hiểu chuyện nữ oa tử mà thôi, làm gì chú ý, đến, cạn một chén!”

Đại Kim điều tức giận bùng lên bình rượu đến cùng Mạnh Tuyên cạn ly, trông mắt loạn chuyển, trong bụng đã tại bốc lên ý nghĩ xấu rồi.

Sự tình nếu là như thế, cũng là mà thôi, lại không nghĩ rằng, trên bàn kia chính là cái kia thấp ục ịch béo, chừng ba mươi tuổi đệ tử nghe xong cái kia lớn chút nữ hài nói Đại Kim điều xinh đẹp, liền có ý xum xoe, cười nói: “Quỳnh sư muội, đã người ưa thích, sư huynh đi thay người mua tới, tương lai người cưới nó hồi Dược Linh Cốc, cũng có thể tốt thật là uy phong thoáng một phát...”

“Tôn sư đệ, không muốn gây chuyện, miễn cho Thiếu cốc chủ đã biết hội sinh khí!”

Trên bàn xinh đẹp nhất một nữ tử, nhàn nhạt dặn dò, nàng búi tóc bên trên cắm một cái trâm phượng, cả bàn người đều coi hấn vi tôn.

Cái kia tôn họ sư đệ cười nói: “Ta chẳng qua là hỏi hấn một tiếng, hấn nếu không bán còn chưa tính, một câu sự tình, nào có gây không gây chuyện thuyết pháp?” Nói xong, đứng dậy, còn hướng cái kia quỳnh sư muội mở trừng hai mắt.

Đầu lĩnh xinh đẹp nữ tử thấy thế, cũng không nói gì thêm, phối hợp uống rượu, tâm tư cũng không có đặt ở phía trên này.

Nàng kỳ thật cũng rất yên tâm, biết rõ chính mình cái Tôn sư đệ đã phá Chân Linh, tuyệt không phải bình thường tu sĩ có thể chống cự.

Lúc này thời điểm, một vòng mới rượu và thức ăn đưa đi lên, cái kia tôn họ đệ tử cũng quả nhiên nhích lại gần. Vậy mà chính mình kéo một đầu vịn băng ghế. Ngông nghênh ở bên cạnh bàn ngồi xuống. Hướng về Mạnh Tuyên vừa chấp tay, cười nói: “Vị bằng hữu kia hữu lễ!”

Mạnh Tuyên trước khi cũng đã đã nghe được bọn hắn đối thoại, lại há lại không biết dụng ý của hắn?

Trong nội tâm không vui, cũng lười khách sáo, thân nhiên nói: “Có lời cứ nói!”

“Ha ha...”

Nghe xong Mạnh Tuyên, cái kia tôn họ đệ tử đánh nữa cái ha ha, lại là vừa chấp tay, nhìn từ trên xuống dưới Đại Kim điều. Lại hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Thực không dám đấu điểm, ta có vị sư muội, xem huynh đài cái này tọa kỵ thật sự đúng vậy mà tiểu đệ đây này... Ha ha, người cũng hiểu được, quỳnh sư muội ưa thích, ta cái này làm sư huynh muốn thay nàng làm đến tay, cho nên sao, huynh đài người cứ việc nói cái giá đi!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng có nộ khí, thân nhiên nói: “Không bán. Người tốt nhất tại ta nổi giận trước tranh thủ thời gian ly khai!”

“Ha ha...”

Cái kia tôn họ đệ tử lại đánh nữa cái ha ha, lười biếng hướng trên ghế dựa khẽ dựa. Thân nhiên nói: “Mười khối Hạ phẩm Linh Thạch!”

“Mười khối Hạ phẩm Linh Thạch?”

Mạnh Tuyên cũng không khỏi khẽ giật mình, Linh Thạch thứ này có thể là Tu Hành Giới ở bên trong nhất vật trân quý, nói

trắng ra là, hắc hiện tại trên thân thể mấy vạn 2 linh thiết, đổi thành Linh Thạch cũng không quá đáng mới năm sáu khối mà thôi, lại không nghĩ người này vậy mà mở miệng chính là mười khối.

Đương nhiên, người này ra mười khối Hạ phẩm Linh Thạch, tự cho là đã là thiên giới, lại không rõ Mạnh Tuyên cùng Đại Kim điều quan hệ, đó là đã qua mệnh giao tình, đừng nói mười khối, hắc cầm trăm khối, ngàn khối đến, Mạnh Tuyên cũng không có khả năng đem Đại Kim điều bán đi.

“Đi nhanh lên!”

Mạnh Tuyên đã một chữ đều không muốn nhiều lời rồi, âm thầm phóng ra một tia khí cơ, muốn cho người này biết khó mà lui.

Mà Đại Kim điều, lúc này càng là đóng chặt miệng, hai mắt hàn quang mãnh liệt bắn, gắt gao trừng mắt cái này tôn họ đệ tử.

Xem bộ dạng như vậy, chỉ chờ Mạnh Tuyên gật đầu một cái, nó chính là xông lên động thủ.

“Ha ha, vị huynh đài này, mười khối Linh Thạch đã không thấp, ta không có khi dễ ngươi, nói thật, ta tại Dược Linh Cốc làm mười năm chân truyền, cũng chỉ tích lũy cái này mười khối Linh Thạch mà thôi, đây đã là thiên giới, chịu hoa mười khối Linh Thạch mua như vậy chỉ dẹp mao súc sinh, đoán chừng toàn bộ sở vực cũng theo ta một cái, ngươi tốt nhất nghĩ hiểu rõ ràng, có thể cùng chúng ta Dược Linh Cốc đệ tử việc buôn bán cơ hội cũng không nhiều!”

Tôn họ đệ tử cảm ứng được Mạnh Tuyên Chân Khí cảnh khí cơ, lại tựa hồ như cũng không thể nào để ý.

Hắc lạnh giọng cười lạnh, sau đó bàn tay trên bàn nhẹ nhàng một phen, trên bàn lại nhiều hơn hai dạng đồ vật.

Một bên là một đồng nhỏ, mười khối Linh Thạch, mà bên kia, nhưng lại một thanh nho nhỏ phi kiếm rồi.

Mạnh Tuyên ánh mắt phát lạnh, nhìn phía hắc, thản nhiên nói: “Huynh đài ý tứ này là?”

Tôn họ sư đệ ngẩng đầu nhìn Mạnh Tuyên, mỉm cười nói: “Huynh đài thoát nhìn không giống người bình thường, chắc hẳn cũng là nghe qua chúng ta Dược Linh Cốc danh tự a, cái này mười khôi Linh Thạch, hi vọng người nhận lấy, cùng chúng ta Dược Linh Cốc làm người bằng hữu!”

“Ta nếu không thu đầu này?”

Tôn họ sư đệ nở nụ cười, âm thầm truyền âm cho Mạnh Tuyên nói: “Ta Tôn Thiện gần đây hòa khí đối xử mọi người, nhưng là cũng không phải không biết giết người, huynh đài, người thức thời chút ít, nếu không là đại sư huynh của ta bốn tùy tùng một trong lúc này, ta sẽ không nói cho người nhiều như vậy nói nhảm!”

“Vậy mà bắt đầu uy hiếp...”

Mạnh Tuyên con mắt phát lạnh, cũng không muốn cùng hắn nhiều lời nhiều lời, lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn, lạnh giọng nói: “Cút!”

“Người!”

Tôn Thiện tựa hồ không ngờ rằng Mạnh Tuyên vậy mà thẳng quát chính mình “Lăn”, sắc mặt lập tức thay đổi.

“Cho người lăn có nghe hay không?”

Đại Kim điêu cũng bỗng nhiên nổi giận, một thân hung uy phóng thích, giống như thực chất, toàn bộ trong tửu lâu người đều bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

Lầu một trong hành lang ăn cơm khách nhân, thậm chí có trực tiếp bị Đại Kim điêu cái này tiết lộ khí cơ trực tiếp hù ngòi ngã trên mặt đất, có chút người nhát gan, dưới đống quần mặt đã ướt rồi, Thiên Yêu hung uy, vừa tới như vậy.

“Dĩ nhiên là một chỉ Thiên Yêu?”

Cái kia tôn họ đệ tử sắc mặt cũng là bỗng nhiên biến đổi, tay áo vung lên, sau lướt hơn trượng, sắc mặt âm tình bất định.

“Thiên Yêu?”

Cái kia một bàn mây nữ hài tử cũng đều kinh ngạc vừa quay đầu đến, kinh dị nhìn xem Đại Kim điều.

Không qua trong ánh mắt của các nàng, ngược lại là tốt kỳ quá nhiều sợ hãi, tựa hồ cũng không thể nào sợ.

“Tôn sư huynh, Thiếu chủ thảng trước không phải vừa vặn đã từng nói qua, có nhất muội được thiếu một ít tự đã luyện thành, chỉ kém một chỉ Thiên Yêu huyết làm lời dẫn sao? Chúng ta vận khí vậy mà tốt như vậy?” Có một sư muội kinh hỉ kêu lên.

“Hắc hắc, quả thật không tệ, xem trước một chút máu của nó, có hay không Thiên Yêu thân tính!”

Cái kia Tôn Thiện âm thanh hung dữ cười cười, tay áo vung lên, một cỗ ngạt trời sức lực lớn liền cuốn đi qua, mệnh mông đung đưa, áp hướng về phía Đại Kim điều.

Sau đó, bị hấn thần niệm dẫn động, trên mặt bàn tiểu kiếm “Ông” một tiếng nhảy dựng lên, vậy mà hướng Đại Kim điều bả vai lục đi.

“Đại sư huynh...”

Đại Kim điều bị hù kêu một tiếng, nó hù dọa là làm được, động thủ hiển nhiên yếu đi một tí.

Không qua Mạnh Tuyên ở bên, tự nhiên không thể nhìn nó chịu thiệt, nhướng mày, vươn tay dò xét đi ra ngoài.

Cái kia chuôi tiểu kiếm, tại bay đến không trung lúc, đã trở nên có bình thường phi kiếm lớn nhỏ, như thiểm điện hướng về Đại Kim điều lục đến, nhưng mà Mạnh Tuyên vung tay lên, vậy mà trực tiếp đem cái này thanh phi kiếm trao trong tay, sau đó hấn cau mày, một tay bắt được phi kiếm này một mặt, hai tay nắm chặt, vậy mà “Ba” một tiếng, đem phi kiếm bẻ gãy, rồi sau đó hai tay một vãn về, thành ngậy ngất đê mê, ném trên mặt đất.

“Ngươi... Ngươi vậy mà hủy ta dùng tâm huyết tế luyện phi kiếm?”

Cái kia Tôn Thiện kinh hải, khoe miệng một tia máu tươi chảy xuống.

Cái này thanh phi kiếm, có thể cùng Mạnh Tuyên bọn người ở tại Chân Khí cảnh thời điểm vận dụng phi kiếm không giống với, đã không phải là mượn Ngự Phong Pháp Trận đến ngự sử rồi, mà là dùng tâm huyết tế luyện, đem phi kiếm này luyện như là chính mình tâm ý bình thường, có thể lớn có thể nhỏ, qua như gió, tâm niệm vừa động, có thể bay ra ngoài trăm dặm, trăm đầu người mà tự hồi, quả thực so hai tay của mình hai chân đều dùng tốt.

Hơn nữa luyện chế phi kiếm này chất liệu, cũng là theo linh thiết trong cầm luyện ra thiết tinh trộn lẫn vào Linh phẩm luyện chế, có thể nói chắc chắn dị thường, cũng trân quý dị thường, lại không nghĩ rằng, lại bị Mạnh Tuyên trực tiếp đổi ra hai nửa, sau đó lại vắn về thành ngây ngất đê mê.

Đây quả thực khó có thể tưởng tượng, Dược Linh Cốc đệ tử tại đây một chốc, đều sợ ngây người.

“Nhiều lần phiên nhượng bộ, ngươi ngược lại hùng hổ dọa người, thực đương ta không biết giết người sao?”

Mạnh Tuyên hai mắt như băng, lạnh lùng xẹt qua Tôn Thiện cùng với sau lưng của hắn mấy cái đệ tử, trầm giọng nói: “Nếu là ngươi vừa rồi thật sự bị thương bằng hữu của ta, ta quản có phải hay không các người Dược Linh Cốc đệ tử, tất bắt tội bay tất cả mọi người mệnh đến đền!”

“Ngươi...”

Tôn Thiện cảm giác trái tim biến đổi lạnh buốt, ti không chút nghi ngờ Mạnh Tuyên nói là lời nói thật.

Phía sau hắn mấy người nữ đệ tử, chỉ có Chân Khí cảnh tu vi, tức thì bị Mạnh Tuyên khí thế bị hù hoa dung thất sắc, sắc mặt tái nhợt.

“Linh Sư tỷ...”

Cái kia người nữ đệ tử đều quay đầu hướng cái kia đầu lĩnh nữ đệ tử nhìn sang, thấp giọng gọi lấy, làm như tại cầu hắn ra tay.

“Ha ha, biết rõ thế gian cao nhiều người a, mấy người các ngươi, ăn chút thiệt thòi cũng không phải chuyện xấu!”

Cái kia Linh Sư tử tựa hồ thẳng đến lúc này, mới đưa chú ý lực thu trở lại, nhàn nhạt cười, trêu chọc mấy cái sư đệ sư muội một câu, sau đó nàng tự Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một cái Tiểu Đỉnh, nhẹ nhàng thổi, tiểu trong đỉnh, lập tức bay ra một tia khói nhẹ, trào vào Tôn Thiện trong cơ thể, trong chốc lát, Tôn Thiện phi kiếm bị hủy, bởi vì mà thụ nội thương dĩ nhiên cũng làm này tốt thêm vài phần.

“Cảm ơn Linh Sư tử...”

Tôn Thiện cúi người hành lễ, sau đó tức giận thối lui đến một bên.

Cái kia Linh Sư tử đứng lên, nhìn trên mặt đất bị văng vê thành một đoàn phi kiếm, lại nhìn Mạnh Tuyên liếc, thần nhiên nói: “Một lời bất hòa, tự hủy diệt rồi Tôn sư đệ dùng tâm huyết tế luyện mười năm phi kiếm? Huynh đòi ra tay ngoan độc....! Mà thôi, ta Dược Linh Cốc đệ tử, không muốn hùng hổ dọa người, đem người cái này chỉ Đại Kim điêu lưu lại, tự đoạn một tay, ta liền tha cho ngươi một mạng, nhanh chóng rời đi thôi!”

“Lưu lại Đại Kim điêu? Tự đoạn một tay?”

Mạnh Tuyên bất động thanh sắc, trong nội tâm nhưng có chút để ý rồi, thần nhiên nói: “Khẩu khí thật lớn!”

“Ha ha, ngươi nếu là hiểu rõ chúng ta Dược Linh Cốc, liền không sẽ cảm thấy ta khẩu khí lớn hơn!”

Cái kia Linh Sư tử cười nhạt một tiếng, nói: “Nhìn ngươi tu vi, cũng là Chân Linh cảnh a, tu hành không dễ, phá cảnh càng khó, dùng ngươi cái này Chân Linh cảnh tu vi, xác thực có thể xông vào một lần Hồng Trần rồi, chỉ tiếc, cái này chính là Chân Linh cảnh, tại chúng ta Dược Linh Cốc trong mắt cũng không coi là cái gì, chiếu của ta lời nói làm a, hôm nay mất đi là ta lúc này, như thay đổi vài người khác, ngươi bây giờ đã bị chết!”

“Ha ha...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng cười cười, đốt ngón tay nhẹ nhàng gõ mặt bàn, trong nội tâm cân nhắc: Đến cùng giết mấy cái? Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 217 : Lại hồi Thanh Tùng Sơn

Chương 217: Lại hồi Thanh Tùng Sơn

Dược Linh Cốc ở bên trong mấy người nữ đệ tử, sẽ không có một chịu chịu thiệt, các nàng Dược Linh Cốc thân phận đặc thù, đi đi tại Sở Vực, toàn bộ Tu Hành Giới ở bên trong, vô luận là chính đạo tà đạo, thậm chí là hung danh chiêu lấy yêu ma, đều cho bọn hắn vài phần mặt, cũng dưỡng thành các nàng không coi ai ra gì tính tình, các nàng những người này, ngày thường lại rất ít ly khai môn phái, có chút không biết trời cao đất rộng.

Hơn nữa cái này sẽ có cái kia Linh Sư tử chỗ dựa, mấy cái nữ hài lập tức líu ríu reo lên: “Cũng không biết nơi nào đến đồ nhà quê, thật đúng là vi phạm Chân Linh, có thể tung hoành thiên hạ đến sao? Cái kia là muốn chết!”

“Linh Sư tử có thể là chúng ta Dược Linh Cốc bên trên thiếu tứ đại hộ pháp một trong, hai người các người cộng lại cũng ngăn không được nàng một ngón tay!”

“Nhanh chóng quỳ xuống, tự đoạn một tay, lưu lại đẹp mao súc sinh, tự cho người một con đường sống!”

“Một chỉ đẹp mao súc sinh liền thay đổi Tôn Thiện sư huynh một thanh phi kiếm, tính là người hảo vận tức giận...”

Nghe cái này mấy người nữ đệ tử líu ríu nói không ngừng, Đại Kim điều đều cảm giác toàn thân không được tự nhiên rồi.

“Đại... Đại sư huynh... Cái này Dược Linh Cốc là cái địa phương nào? Con tức này cũng quá lớn hơn a?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ếch ngồi đáy giếng, không thấy Thiên Địa mà thôi!”

Hắn không có tận lực hạ giọng, mấy cái Dược Linh Cốc đệ tử tự nhiên đã nghe được, tất cả đều sắc mặt đại biến.

Mà ngay cả cái kia Linh Sư tử, trên mặt cũng tức thì bao phủ một tầng sương lạnh.

Mạnh Tuyên ngồi ngay ngắn ở trên mặt ghế, nhìn qua cái kia Linh Sư tử, thản nhiên nói: “Người ra tay đi, nếu có thể tiếp ta ba chiêu, tha cho người khỏi chết!”

“Cái gì?”

Chúng Được Linh Cốc đệ tử con mắt đều tròn tròn, tựa hồ không nghĩ tới, lại vẫn có khẩu khí so với chính mình càng lớn.

“Là chính người tìm chết. Vậy cũng trách không được ta rồi...”

Cái kia Linh Sư tử lạnh giọng nói ra. Theo ông tay áo ở bên trong lấy một căn hỏa hồng sắc roi đi ra.

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng. Không chút phật lòng.

Chính trái lại, hấn hiện tại có chút hưng phấn, bởi vậy hấn cũng rất muốn tìm người một trận chiến, thử xem chính mình hôm nay tu vi.

Đôi khi, biết rõ chính mình trở nên mạnh mẽ rồi, nhưng không biết mình mạnh bao nhiêu, cũng là một loại rất thống khổ sự tình.

Trong không khí hào khí bắt đầu ngưng tụ, mơ hồ có sát khí ngưng tụ.

Cái kia Linh Sư tử tay phải nắm cây roi. Đang muốn ra tay chi tế, đột nhiên bên hông một miếng ngọc phù phát sáng lên.

“Sư tử, là Thiếu chủ tại gọi về, như làm trễ nãi thời gian...”

Được Linh Cốc một người nữ đệ tử run giọng nói ra.

Cái kia sư tử cũng là khẽ nhú mày, cuối cùng khí thế vừa thu lại, nói: “Thiếu chủ triệu hoán, ta có chuyện quan trọng phải ly khai, trận chiến này tạm kéo dài một ngày, đối đãi ta bần đã qua Thiếu chủ, tự nhiên sẽ tới lấy tính mệnh của người. Ta đã

tập trung người khí cơ, không muốn nghĩ đến chạy trốn!”

Cái kia Linh Nhi sư tử nói xong, lạnh lùng lườm Mạnh Tuyên liếc, trực tiếp ồng tay áo một cuốn, một đạo lực hút đem trên mặt bàn mười khối Hạ phẩm Linh Thạch thu vào, sau đó liền dẫn các sư đệ sư muội theo trong cửa sổ đã bay đi ra ngoài.

Người trên không trung, pháp quyết véo lên, lập tức dưới chân sinh vân, nâng lên bọn hắn, trực tiếp hướng về phương đông phía chân trời đi.

“Vậy mà chạy?”

Đại Kim điều tức giận khó tiêu, kêu lên: “Đại sư huynh, chúng ta làm sao bây giờ? Thực đợi nàng một ngày?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, nói: “Ai có cái kia kiên nhẫn đợi nàng, chúng ta đuổi theo mau, nhìn xem nàng cái kia Thiếu chủ là cái gì tánh tình!”

Nói đi là đi.

Mạnh Tuyên theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, sờ soạng một ít khối Kim Tinh đi ra, ném vào trên mặt bàn, coi như tiền thưởng.

Cái này một ít khối Kim Tinh, không sai biệt lắm có nửa lượng trọng, đổi thành vàng, chính là năm lượng, đổi thành bạc, tựu năm lượng trăm, phó cái này một bữa cơm, sợ là dư xài rồi, không qua Mạnh Tuyên cũng hết cách rồi, đây là sở hữu hắn có thể tìm được Kim Tinh ở bên trong, nhỏ nhất một khối rồi.

Sau đó hắn liền hơi suy ngẫm, mi tâm một đám Linh quang bay ra.

Cái này một đám Linh quang, chính là của hắn hóa thân, mới vừa xuất hiện tại ở giữa thiên địa, Mạnh Tuyên trong nội tâm tựu sinh ra một loại cảm giác kỳ diệu, Linh quang nhìn quét ở dưới Thiên Địa, không bao giờ nữa là hắn đã từng quen thuộc chính là cái kia Thiên Địa, hắn có thể cảm giác được, vô số loại bất đồng tinh khí tại ở giữa thiên địa biến ảo, ngưng kết, biến thành hiện tại bộ dáng, hắn có thể nhìn thẳng Thiên Địa vạn vật bốn nguyên.

“Vân khởi!”

Mạnh Tuyên tâm niệm vừa động, liền có không khí ngưng kết, hóa thành một đạo tường vân, rơi vào bên chân.

Nhất niệm sinh vân, đúng là tu sĩ tiên nhập Chân Linh cảnh về sau, chỗ dễ dàng nhất nắm giữ một cái tiểu đạo pháp.

Từ đó về sau, Phi Thiên Độn Địa, rốt cuộc không cần phi kiếm rồi.

“Đi thôi, Lão Kim, sư huynh mang người phi...”

Đại Kim điều cười hắc hắc, bỗng nhiên vừa quay đầu, thấy được trên mặt bàn vừa mới đã bùng lên mới một bàn rượu và thức ăn, có chút đáng tiếc mà nói: “Tất cả đều không ăn nữa à? Vừa mới đưa lên...” Nghĩ nghĩ, cầm lên một cái chân giò heo, nhảy lên tường vân.

Giò bên trên dầu nước tích tích rầu rĩ đã rơi vào tường vân bên trên, Mạnh Tuyên lập tức có chút im lặng.

Đây chính là chính mình lần thứ nhất giá khởi tường vân a, như thế nào lại để cho cái thằng này như vậy một điểm mỹ cảm đều không có?

“Đi a, còn đứng ngây đó làm gì?”

Đại Kim điều xé một khối giò thịt, vừa ăn một bên kỳ quái nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên chân mày cau lại, một lát sau, nói: “Ta cũng cầm một cái...”

Nói xong mình cũng nói ra một cái giò, nhảy lên Phi Vân, nói thật ra lời nói, hắn cũng chưa ăn no.

Đã có thịt? Làm sao có thể không rượu?

Hai người vừa thương lượng, dứt khoát càng làm Mạnh Tuyên Hồng Bì Hồ Lô đem ra, mười cái bình rượu toàn bộ rót tại bên trong, lúc này mới giá khởi tường vân, một đường ăn uống, một đường đuổi theo cái kia Linh Sư tử đi, lại nói thể gian tu sĩ, như bọn hắn như vậy phi hành, thật đúng là không thấy

nhiều.

“Đến, Đại sư huynh, đi một cái!”

Đại Kim điều cầm giò cùng Mạnh Tuyên đựng một cái, một người cắn một miếng lớn.

“Đẹp nhất hay vẫn là Hồng Trần tư vị a...”

Mạnh Tuyên cắn một cái giò, miệng đầy là dầu, lại tưới một miếng lớn rượu, tự đáy lòng thở dài.

Đại Kim điều trông mà thêm: “Đừng chỉ ngươi một người uống a, cho ta đến một ngụm...”

...

Không chế Phi Vân lúc, Mạnh Tuyên ám không mây trời, đem hân cùng Đại Kim điều tại vân bên trên uống rượu ăn thịt bộ dáng che lại, cũng không phải nghĩ tranh tai mắt của người, thật sự là bởi vì này đầy miệng đầy chảy mỡ bộ dáng quá không có Tiên gia khí độ, người phải sợ hãi thấy được chê cười.

Không qua một đoá Phi Vân, cũng tại hân thần niệm dẫn dắt xuống, xa xa tuyết lấy cái kia Dược Linh Cốc các đệ tử.

Đám người kia cũng không có phát hiện, bọn hân tuy nhiên kiêu ngạo, nhưng một thân bản lĩnh, so về Mạnh Tuyên xác thực còn kém xa lắm.

Mạnh Tuyên tuy nhiên cũng là vừa vặn phá cảnh, nhưng hân tích lũy hùng hậu, tại Chân Khí cảnh lúc cá nhân làm cô gắng đều ở đây lúc hóa thành ưu thế của hân, hiện tại hân cực hạn mạnh bao nhiêu, mà ngay cả hân chính mình cũng không biết, chỉ có thể cùng cường địch đánh một trận xong, mới có thể sáng tỏ.

Đương nhiên, có một điểm là có thể xác định, cái kia chính là bình thường Chân Linh Nhất phẩm, tuyệt đối không phải là đối thủ của hân.

“Ồ, cùng người gặp mặt?”

Đám kia Dược Linh Cốc đệ tử đi tới một chỗ thanh phong bên trên, cùng mấy cái theo Thanh Phong dưới trốn vào không trung người gặp mặt, nói cười ngã ngựa ngã ngựa, tựa hồ muốn nói lấy cái gì, bắt chuyện qua về sau, rất nhanh liền do mấy cái tại chỗ này chờ đợi người dẫn đường, hướng về một cái phương hướng bay đi, mà Mạnh Tuyên vào lúc này, lại tựa hồ như đã quên đuổi kịp, cả người ngơ ngác, tựa hồ nhớ ra cái gì đó.

“Mấy người kia ăn mặc, rõ ràng chính là Thanh Tùng Sơn đệ tử, chẳng lẽ nói, ta phá cảnh mây tháng này đến, đàn độn, đạo chơi do cương, vậy mà trong lúc vô tình đi tới Thanh Tùng Sơn khu vực hay sao?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm sinh ra cái này không thể tưởng tượng nổi nghĩ cách, tâm niệm vừa động, dưới thân tường vân bay lên không trung, trong nháy mắt, trên không trung theo nam đến bắc, theo tây chí đông, qua lại đạo qua một vòng, Mạnh Tuyên thân niệm nhìn quét, đem dưới mặt đất sở hữu cảnh vật đều ghi tạc đáy lòng, cùng mình trong ấn tượng Thanh Tùng Sơn cảnh vật chung quanh đối với ánh, càng nghĩ càng cảm thấy giật mình.

Hắn vậy mà thật sự đi tới Thanh Tùng Sơn phụ cận, trong đầu hoàn toàn hiểu rõ, vừa rồi trải qua chính là cái kia hồ lớn, tên là La Phù hồ, trong hồ mọc lên một đầu thiên yêu, cùng Thanh Tùng Sơn quan hệ tâm đầu ý hợp, chính mình vì tiên môn học đồ lúc, còn từng tại trường lão dưới sự dẫn dắt, đến nó tại đây nghe nó nói qua đạo, hơn nữa chung quanh những thứ khác hoàn cảnh, cũng làm cho hắn lại quen thuộc, lại lạ lẫm.

Nói ngắn lại, Mạnh Tuyên vẫn là có thể xác định, tại đây xác thực khoảng cách Thanh Tùng Sơn không xa.

“Thật không nghĩ tới, ta sẽ trong lúc vô tình đi đến nơi này, không qua, đã ta đến rồi, cái kia liền đi đem sư tôn năm đó bị người đoạt đi pháp khí đi vật đòi lại đến đây đi, theo lý khai Thanh Tùng Sơn lên, cái này liền vẫn là của ta một cái tâm nguyện!”

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, âm thầm làm hạ quyết định.

“Đại sư huynh, người đây là thế nào?”

Đại Kim điều phát hiện Mạnh Tuyên sắc mặt có chút không đúng, mở miệng hỏi.

“Lão Kim, ta đã biết rõ chúng ta bây giờ nơi nào rồi, tại đây chính là Thanh Tùng Sơn sơn mạch, khoảng cách nơi này không đến ngàn dặm, có một cái tiên môn, tên gọi Thanh Tùng tiên môn, chính là ta tại Thiên Trì tiên môn trước khi môn phái...”

Mạnh Tuyên ta cũng không gạt Đại Kim điều, đem chính mình chuyện cũ cùng nó nói một lần, lại nói: “Trong lúc vô tình đến vậy, cũng có thể nói là tối tăm trong đều có định số, ta vốn tự nghĩ đòi lại sư tôn di vật, hôm nay lại vừa mới đi đến nơi này...”

“Đi đi đi, ta Lão Kim cùng ngươi, Đại sư huynh ngươi tự cho cái lời nói được, ta từ chỗ nào cái đỉnh núi bắt đầu diệt?”

Đại Kim điều ngược lại là nghĩa khí, vỗ ngực tỏ vẻ chính mình muốn giúp đỡ.

“Diệt con em ngươi, việc này chủ yếu là đòi lại ta sư tôn di vật, không có thể không nên chém chém giết giết!”

Mạnh Tuyên trừng nó liếc, không qua chính mình nghĩ nghĩ, lại cũng nở nụ cười, nói: “Đương nhiên, nếu như Thanh Tùng Sơn còn như năm đó như vậy mắt chó xem người, không chịu đem sư tôn di vật trả cho ta, cũng xác thực là muốn đại náo một hồi!” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 218 : Tiên môn khí đồ

Chương 218: Tiên môn khí đồ

Làm hạ quyết định về sau, Đại Kim điều không cần Mạnh Tuyên thúc giục, một đầu hướng vãn cúi xuống xông mà đi.

“Hắc hắc, nháo sự ta Lão Kim thích nhất rồi, Thanh Tùng Sơn xinh đẹp tiểu nương tử nhiều không?”

“Ha ha, người cái này vừa nói, ta thật đúng là nghĩ tới, năm đó là có mấy cái Nữ Thần cấp tồn tại, không qua cùng ta không có gì giao tình...”

“Người tự thừa nhận năm đó người là tiểu ma-cà-bông, người ta chương mắt người được quá!”

“Vậy người bây giờ còn là một bộ dạng đầu buổi gì, làm sao lại biết rõ các nàng có thể vừa ý người?”

“Hừ, ta Lão Kim tuy nhiên còn chưa hóa thành hình người, nhưng lớn lên đẹp mắt a, uy phong lẫm lẫm, ai dám khinh thường ta?”

“Lại nói, người bây giờ cũng đã là Chân Linh rồi, trả như thế nào không tu hình người?”

“Hí...”

Đại Kim điều nghe xong “Hình người” hai chữ, nhất thời hút miệng khí lạnh: “Đại sư huynh, các người những trời sinh này hình người gia hỏa, đó là không biết theo bản tướng tu thành hình người có nhiều thống khổ a, cái kia quả thực chính là thoát thai hoán cốt a...”

Mạnh Tuyên nghe xong câu này xem như đã minh bạch, cái này Đại Kim điều căn bản chính là sợ đau...

Hai người một bên chuyện phiếm, tường Vân Phi trôi qua,

nhắm Thanh Tùng Sơn phương hướng bay đi.

Ngàn dặm xa, nghiêng khắc liền đến, đã vượt qua bên trên bầu trời tầng tầng mây trôi, bay vút Thanh Tùng Sơn mạch vô số đứng vững ngọn núi, rất nhanh liền thấy được một chỗ Linh khí mờ mịt địa phương, đã thấy đó là Thanh Tùng Sơn mạch bên trong một chỗ lõm chỗ, quanh quần lấy mây trắng, rộng lớn chừng vạn mẫu, mây trắng dẫu ẩn xuống, mơ hồ có thể thấy được bầy bầy kiến trúc dựa vào núi mà kiến, càng có mười đạo kỳ phong phá vân mà ra, trực chỉ Thương Khung.

Mạnh Tuyên liếc liền đã đến trong đó một cái ngọn núi, đó là từng đã là Tọa Vong phong, hẳn theo Bệnh Lão Đầu tu hành địa phương.

Đè nén xuống nội tâm kích động, Mạnh Tuyên không có trực tiếp hướng trên đỉnh bay đi, mà là đã rơi vào Thanh Tùng Sơn sơn môn trước, theo tuần lễ tìm hiểu.

“Người đến người phương nào? Đến ta Thanh Tùng Sơn. Cần làm chuyện gì?”

Vừa mới đã đến gần sơn môn, liền có hai cái chân khí thất trọng đệ tử tự sơn môn chỗ chuyển đi ra, đánh giá Mạnh Tuyên. Bọn hắn gặp Mạnh Tuyên áo xanh, mang giày, một đầu tóc trắng. Trên người khí cơ cũng không thể nào tràn đầy, cũng nhìn không ra tu vi sâu cạn, mẫu chốt nhất chính là bộ dáng lộ ra tuổi trẻ, chắc hẳn không phải là môn phái nào tiền bối đến rồi, cũng có chút khinh thị, lãnh đạm hỏi, cái giá đỡ ngược lại là mười phần.

“Tùng đã là tiên môn khí đồ, trên đường đi qua Thanh Tùng Sơn. Đặc tới bái phỏng!”

“Tiên môn khí đồ?”

Cái kia hai người đệ tử nghe vậy, ha ha cười cười, triệt để yên tâm đến.

Thanh Tùng Sơn bao năm qua đến quy củ, thường cách một đoạn thời gian, đều có trưởng lão cách núi, trên thế gian chọn lựa có tu hành tư chất tiểu hải tử, tiếp nhập môn ở bên trong, cho bọn hắn sáng tạo điều kiện, lại để cho bọn hắn tu hành, bảy năm thời gian trong. Nếu như bọn hắn biểu hiện ưu dị, sẽ

được đề thăng làm Nội Môn Đệ Tử, thì ra là đệ tử chánh thức. Nếu là biểu hiện không tốt, sẽ trực xuất rời núi, quay về Hồng Trần.

Trên thực tế, mỗi một đám đệ tử, bảy năm về sau, có thể lưu lại, cũng chỉ là số rất ít mà thôi, đại bộ phận, đều bị trực xuất cách núi rồi. Những cách này núi chi nhân, tuy nhiên không phải Thanh Tùng Sơn đệ tử. Thực sự có rất nhiều người, ngẫu nhiên hội hội tới bãi phóng thoáng một phát. Nguyên nhân rất đơn giản, chính là muốn cùng đã từng kết bạn tiên môn đệ tử liên lạc thoáng một phát cảm tình, tốt đạt được một chút phù hộ mà thôi.

Cái này hai gã thủ vệ đệ tử, hiển nhiên cũng đem Mạnh Tuyên trở thành cái này một loại người.

“Người cùng vị nào sư huynh quen biết, danh tự nói cho ta biết, ta có thể vì người thông báo, đương nhiên...”

Cái kia thủ vệ đệ tử cười hắc hắc, hai ngón tay tại Mạnh Tuyên trước mặt nắn vuốt, một bộ lòng dạ biết rõ ý tứ.

“Muốn thu lễ?”

Mạnh Tuyên liền giật mình, tâm tư một chuyển, liền đã minh bạch cái này hai cái Thanh Tùng Sơn đệ tử nghĩ cách.

Hiển nhiên bọn hắn đem chính mình trở thành trở về núi đánh quan hệ cái chủng loại kia người, lời nói nói trắng ra là, người như vậy bọn hắn không lừa bịp ngu sao mà không lừa bịp, dù sao phạm là trở về núi đến đánh quan hệ, trên người không mang theo điểm lễ trọng là không có người hội để ý tới người, hơn nữa cao thấp đều muốn chuẩn bị, thà rằng dùng nhiều một phần tiền, cũng không muốn rất hiếm có tội một người.

“Hiện tại Thanh Tùng Sơn chân truyền thủ đồ là ai?”

Mạnh Tuyên không có chút nào bỏ tiền ý tứ, ngược lại nhú mày, nhân nhặt hỏi.

Cái này hai cái thủ vệ đệ tử gặp Mạnh Tuyên “Không hiểu chuyện”, cảm thấy nhất thời có chút không vui, bên trong một cái lạnh lùng nói: “Là ngọn núi chính Mạc Hiên Ngang sư huynh, không qua người cho rằng Mạc sư huynh đường đường

Chân Linh cảnh cao thủ, hội đề ý tới người như vậy cái tiên môn khí đồ?”

“Nguyên lai là Mạc Hiên Ngang...”

Mạnh Tuyên liền giật mình, cũng có chút ít ngoài ý muốn.

Không qua bây giờ nghĩ lại, Mạc Hiên Ngang xác thực là lúc trước có tư cách cạnh tranh Thanh Tùng Sơn chân truyền thủ đồ đệ tử một trong, hơn nữa hẳn tại Kỳ Bàn thời điểm, cuối cùng cuối cùng, đã nhận được Linh Tê thảo, thành công phá cảnh, chắc hẳn đây cũng là hẳn trở thành chân truyền thủ đồ đệ vào một trong.

Tại Đông Hải Thánh Địa mà nói, chân chính có thiên tư chân truyền, cũng sẽ không lựa chọn tiến vào Kỳ Bàn phá cảnh, bởi vì vì bọn họ cho rằng, mượn nhờ ngoại lực phá cảnh, sẽ có tai họa ngầm, bất lợi với chính mình tương lai tu hành, có thể Thanh Tùng Sơn sẽ không quy củ nhiều như vậy rồi, dù sao cũng là tiểu tiên môn, có thể phá cảnh là tốt rồi, quản hẳn cái gì tai họa ngầm không tai họa ngầm, Mạc Hiên Ngang đúng là bằng này đã nhận được cạnh tranh chân truyền thủ đồ đệ lớn nhất ưu thế.

“Đòi tiền không có, ta cũng không phải tới tìm cầu phù hộ, không ai đem bọn người xấu xa tâm tư đánh tới trên người của ta, đi vào thông bẩm thoáng một phát Mạc Hiên Ngang a, đã nói Thiên Trì Mạnh Tuyên tới chơi, hỏi một chút hẳn ra không đi ra ghênh ta!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, sắc mặt không chút thay đổi.

“Mạnh Tuyên? Làm sao nghe được có chút quen thuộc?”

Cái kia hai cái thủ vệ đệ tử đều nhíu mày, bọn họ cùng Mạnh Tuyên cũng không nhận ra, nhưng khoảng cách lúc trước Mạnh Tuyên bị Thanh Tùng Sơn trục xuất sơn môn thời điểm, cũng không quá đáng hai ba năm thời gian mà thôi, lúc ấy chuyện này tại Thanh Tùng Sơn có thể nói là mọi người đều biết, bởi vậy bọn họ hẳn dầu gì cũng là nghe nói qua Mạnh Tuyên danh tự, chỉ là trong khoảng thời gian ngắn, lại liên tưởng không qua, chỉ là cảm thấy quen thuộc.

Không qua, gặp Mạnh Tuyên nói chuyện không khách khí,

trực tiếp lục phá bọn hăn nghĩ lừa bịp tổng tiền tài tiền tâm tư, cũng làm cho hai người kia có chút thẹn quá hoá giận, liếc nhau một cái, tự nghĩ phát tác, hung hăng, giáo huấn thoáng một phát Mạnh Tuyên cái này không có mắt...

“Oanh, hai cái không có mắt thứ đồ vật, cho các ngươi đi bầm bầm tự đi bầm bầm, cái đó đến như vậy nói nhảm nhiều?”

Đại Kim điều bỗng nhiên một tiếng giận dữ mắng mỏ, Thiên Yêu hung uy phát tác, nhìn thẳng hai người.

“A nhé...”

Cái này hai người đệ tử một tiếng thét kinh hãi, chỉ bị hù chân đều mềm nhũn, chưa từng gặp qua Đại Kim điều như vậy uy phong lẫm lẫm hay sao?

Nếu không là Đại Kim điều cũng không muốn lấy tìm hai người bọn họ thủ vệ đệ tử phiền toái, hung uy có chỗ thu liễm, một tiếng này nổi giận quát, có thể đem cái này hai cái chân khí thất trọng đệ tử dọa ách.

“Tiền bối đợi chút, chúng ta cái này đi...”

Cái này hai cái thủ vệ đệ tử, tự nhiên cũng phát hiện Mạnh Tuyên không phải mình trong tưởng tượng tới tìm kiếm phù hộ đệ tử, dù sao người ta bên người cái này một chỉ kim điều, hung uy tự so nhà mình trưởng lão còn mạnh hơn, hoàn toàn không cần phải đến Thanh Tùng Sơn đánh quan hệ.

Bên trong một cái, lập tức chạy về sơn môn đi bầm bầm rồi, cái khác, tắc thì nơm nớp lo sợ thỉnh Mạnh Tuyên đến bên cạnh cổ tùng hạ ngồi tạm.

“Kiều Dã Tứ, người chạy cùng con thỏ đồng dạng, đã gặp quỷ?”

Cái kia trở về núi bầm bầm thủ vệ đệ tử vừa mới chạy vào sơn môn, liền nghe được một tiếng quát.

Cách đó không xa, một cái áo vàng tiểu nữ hài cười một chỉ cao ba trượng, bốn trượng dài hơn lông trắng hắc ban trên lưng hổ, chậm rãi đã đi tới, nữ hài ước chừng mười sáu mười bảy tuổi, sinh thanh nhu nhược nước, trên khuôn mặt nhỏ nhắn

biểu lộ lại có vẻ có chút bá đạo ngang ngược.

“Ôi, Viên sư muội... A không, Viên sư tỷ, vừa rồi có một gọi Mạnh Tuyên người, nói muốn bái phỏng Mạc Hiên Ngang sư huynh, người họ giống như đã từng là chúng ta Thanh Tùng Sơn khí đồ, nhưng hôm nay có thể là uy phong, bên người cái con kia đại điều, hung uy ngập trời a, bị nó nhìn lên một cái, sư đệ ta tụt suýt nữa tiểu trong quần, ta có thể ngăn không được hấn, cũng may hấn theo lễ làm việc, cho ta đi bẩm báo Mạc sư huynh...”

Kiều Dã Tứ biết rõ cái này Viên sư muội trong cửa địa vị không giống bình thường, cùng Mạc Hiên Ngang quan hệ cũng thân cận, không dám dấu diếm nàng, rất nhanh đem sơn môn chỗ chuyện đã xảy ra nói một lần, đương nhiên, chính mình nghĩ lừa bịp cả người cả của tiền sự tình cũng không dám nói.

“Mạnh Tuyên? Phế vật này còn có mặt mũi trở lại?”

Viên sư muội nghe xong Mạnh Tuyên cái tên này, lập tức về mặt xem thường, tựa hồ đối với Mạnh Tuyên phi thường quen thuộc.

Nàng khoát tay áo, nói: “Ngươi như thế nào như thế không hiểu chuyện? Mạc sư huynh hôm nay đã phá Chân Linh, càng đã trở thành chúng ta Thanh Tùng Sơn chân truyền thủ đồ, địa vị cùng thập đại trường lão ; địa vị ngang nhau, ở đâu là cái gì loạn thất bát tao người muốn gặp có thể gặp hay sao? Ngươi không cần thông bẩm hấn rồi, dẫn ta đi gặp cái kia Mạnh Tuyên, hấn đã trở lại rồi, do ta tiếp đãi, cũng coi như cho đủ thể diện rồi!”

“Ách... Viên sư muội nhận thức cái kia Mạnh Tuyên?”

Kiều Dã Tứ nghe vậy, không khỏi nao nao.

Viên sư muội trên mặt lộ ra một vòng chán ghét chỉ ý, âm thanh lạnh lùng nói: “Hừ, cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga phế vật, đã từng trước mặt mọi người nhục nhã ta, ta lại thế nào quên được hấn? Ngươi mau dẫn đường, ta ngược lại muốn nhìn, hấn hôm nay đã có cái gì bản sự, cũng dám trở lại!”

“Là... Viên sư muội!”

Kiều Dã Tứ nao nao, liền đáp ứng xuống.

Tại hăn xem ra, cái kia kim điêu hung uy lại thịnh, Viên sư muội dưới háng cái này lông trắng hắc ban hồ tựa hồ cũng chống đỡ qua được.

Mạnh Tuyên tại sơn môn chỗ chờ, nhìn qua chung quanh nơi này quen thuộc hoàn cảnh, trong nội tâm đều có chút ít cảm khái, chuyện cũ như khói, tự trước mắt thổi qua.

Đang xuất thần, bỗng nhiên sơn môn trong vang lên một tiếng hồ gầm, một cái áo vàng tiểu nữ hài kỳ ngời ở một chỗ lông trắng hắc lớp trên lưng hồ, theo sơn môn ở bên trong vọt ra, mới vừa đến sơn môn, liền giọng dịu dàng quát lên: “Nghe nói Mạnh Tuyên cái phế vật này trở lại rồi, ở đâu? Ta Viên Tử Linh tự mình đi ra nghênh đón ngươi, coi như là cho đủ ngươi cái này khí đồ mặt mũi, còn không mau tới bái kiến ta?”

“Viên Tử Linh? Nàng làm sao tới?”

Mạnh Tuyên không khỏi nhú mày, cảm giác có chút chán ghét. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 219 : Nói đùa hôn ước

Chương 219: Nói đùa hôn ước

Nếu nói là hảo cảm, Mạnh Tuyên cơ hồ đối với cái này toàn bộ Thanh Tùng Sơn cao thấp đều đối xử như nhau, không có hảo cảm, nhưng nếu nói cảm giác chán ghét, cái này Viên Tử Linh trong lòng hẳn có thể sắp xếp tiến lên ba. Nàng vốn là Thanh Tùng Sơn ngọn núi chính lần được sủng ái yêu một người đệ tử, tiểu công chúa bình thường, cao cao tại thượng, tự nhiên không nhìn trúng hẳn Mạnh Tuyên, dựa theo lẽ thường, hai người bọn họ tầm đó cũng là sinh ra không được bất luận cái gì cùng xuất hiện.

Nhưng lại tại Mạnh Tuyên bái nhập Bệnh Lão Đầu môn hạ năm thứ ba, Thanh Tùng Sơn chương giáo Viên Thanh Lộc, thì ra là Viên Tử Linh sư tôn, từng dẫn theo nàng cùng một chỗ đến Tọa Vong trên đỉnh bái phỏng Bệnh Lão Đầu, lúc ấy Mạnh Tuyên cũng theo tùy tùng ở bên, hai người lúc đầu, cũng không biết hàn huyên mấy thứ gì đó, tóm lại sắc mặt cũng không lớn vui sướng, về sau, Viên Thanh Lộc lâm hồi phong thời điểm, Bệnh Lão Đầu lại bỗng nhiên nói cái chê cười.

Hắn thấy được Viên Tử Linh về sau, liền cười nói: “Cái này nữ oa thiên tư ngược lại tốt, là người thế tục bên trong hậu duệ a? Thanh Lộc, ta ngược lại cảm thấy, cái này nữ oa cùng đồ nhi này của ta có chút duyên phận, không bằng cho hai người bọn họ đính hôn môn việc hôn nhân như thế nào?”

Một câu nói kia có thể nói là đem Mạnh Tuyên cùng Viên Tử Linh giật nảy mình, thật sự quá kinh người, nghĩ cái kia Viên Tử Linh là bậc nào thân phận, trong cửa có thể là bị người sao quanh trắng sáng tồn tại, mà Mạnh Tuyên là bởi vì bị người ghen ghét, không phải rất được chào đón, có thể nói, Mạnh Tuyên lúc ấy mặc dù nói, tiền đồ cũng là một phong chi chủ, không coi là thấp, nhưng ở rất nhiều người trong mắt, hay vẫn là thụ xem thường.

Hết lần này tới lần khác Viên Thanh Lộc nghe xong lời này,

vậy mà không có trở thành cái chê cười, ngược lại chăm chú cân nhắc.

Viên Tử Linh lần được sủng ái yêu, có chút ngang ngược, lập tức tự không tôn trọng ấu, hướng Bệnh Lão Đầu nói ra: “Hách sư bá, người sao có thể cùng vãn bối khai loại này vui đùa? Ta Viên Tử Linh có thể là lập chí muốn tu thành nữ tiên người, phải giả cũng phải giả cho đương thời kỳ tài, người cái này đồ đệ bản như câu, ta thấy tự chán ghét, người tuy là trưởng bối, cũng không thể cùng ta khai loại này vui đùa a?”

Viên Thanh Lộc nghe xong, lập tức khiển trách Viên Tử Linh một câu, Viên Tử Linh còn tức giận, vênh lên miệng không nói.

Mạnh Tuyên lúc ấy tuổi mặc dù ấu, dù sao cũng là là người của hai thế giới, lòng tự trọng rất cường, nghe xong lời này, trong nội tâm liền phi thường không vui.

Bệnh Lão Đầu nhìn Mạnh Tuyên liếc, liền cười nói: “Thanh Lộc, người cái này hậu bối tâm ngược lại là đại, ta Hách Đại Thông đệ tử có thể là không đạt được năng cao như vậy tầm mắt, được rồi được rồi, chính là cái chê cười, lời này đương ta chưa nói a!”

Viên Thanh Lộc nghe vậy, thở dài, liền cùng Bệnh Lão Đầu tạm biệt rồi.

Việc này có thể nói là cái tiểu sự việc xen giữa, ai cũng không có thật đúng, nhưng Viên Tử Linh lại tự giác bị thụ khinh, nhiều lần ở sau lưng nói lên Bệnh Lão Đầu già nên hồ đồ rồi, thật không ngờ vọng tưởng, muốn cho hắn phế vật đồ nhi cùng mình kết hôn, thật sự là cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga, như thế trải qua, còn nào nổi lên một phen nho nhỏ phong ba, sở hữu nhận thức Mạnh Tuyên người, đều phúng hấn vì con cóc.

Lại về sau, Bệnh Lão Đầu chết bệnh, Mạnh Tuyên bị trục xuất sơn môn, cái này Viên Tử Linh cũng ngăn ở cửa ra vào, rất là đem Mạnh Tuyên xấu hổ khinh một trận, thậm chí nàng lúc ấy còn muốn Mạnh Tuyên động thủ, chỉ là Viên Thanh Lộc truyền pháp chỉ đi ra, mệnh tất cả mọi người đều không chuẩn ngăn trở Mạnh Tuyên, lại để cho hắn cực kỳ rời đi, lúc này mới miễn đi Mạnh Tuyên một phen da thịt nổi khổ, có những sự tình này phía trước, Mạnh Tuyên đối với nàng ấn tượng có

thể tốt mới là lạ.

“Mạc Hiên Ngang đâu này?”

Mạnh Tuyên thật sự không muốn lý hội nữ tử này, ánh mắt nhìn Kiều Dã Tứ hỏi.

Kiều Dã Tứ đã có Viên Tử Linh chỗ dựa, lá gan cũng hơi lớn, cười lạnh nói: “Mạc sư huynh có thể không phải là người nào muốn gặp có thể gặp, có thể có Viên sư muội... Ngạch, Viên sư tỷ tiếp đãi người, cũng coi như phúc của người phần rồi!”

“Mạnh Tuyên, người lại vẫn có mặt trở lại, lúc này đây bá kiến Mạc sư huynh muốn làm cái gì?”

Viên Tử Linh đỉnh đặc ngồi ở trên lưng hổ, trên cao nhìn xuống nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên đáp mắt quét qua, liền biết rõ tu vi của nàng chỉ có chân khí bát trọng, chỉ là thân phận bất phàm mà thôi.

Là cái con kia uy phong lẫm lẫm lông trắng đen ban hồ, cũng chẳng qua là nửa bước Chân Linh tu vi, hôm nay trong mắt hắn, tựu tính toán không phải con sâu cái kiến, cũng không xê xích gì nhiều, có thể nàng lại không có khả năng khám phá tu vi của mình.

Hơn nữa nhìn nàng hôm nay biểu hiện, là được biết Mạc Hiên Ngang bọn người trở về núi về sau, cũng không có hướng nàng nhắc tới tại Đông Hải bá kiến chuyện của mình, bằng không thì Viên Tử Linh đối với chính mình chắc có lẽ không loại thái độ này.

Mạnh Tuyên đoán không sai, Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử đi Đông Hải, tham dự Kỳ Bàn chi tranh, sở tác sở vi, thật sự không tính là Quang Minh, cũng không tính là uy phong, tổng cộng đi hơn mười người đệ tử, cuối cùng nhất còn sống, cũng chỉ có bốn năm cái, mà thành công phá Chân Linh, càng là chỉ có Mạc Hiên Ngang một người, cùng uy chấn Kỳ Bàn Mạnh Tuyên so sánh với, quả thực thấp đã đến bụi bậm ở bên trong.

Cũng chính là bởi vậy, rời đi Kỳ Bàn về sau, Mạc Hiên Ngang bọn người xác định vị trí của mình, vừa vặn cách Thanh Tùng Sơn không xa, liền ngựa không dừng vó đuôi đến trở lại, tại sư

môn hỏi trong bàn cờ sự tình lúc, Mạc Hiên Ngang liền đem Mạnh Tuyên sự tình chi tiết nói, chỉ là sự môn cũng hiểu được, từng đã là Thanh Tùng Sơn khí đồ, hôm nay đã có hôm nay uy thế, truyền đi tại thanh danh bất lợi.

Ôm ý nghĩ như vậy, chúng trưởng lão và chương giáo, rơi xuống hàn lệnh, bình thường đệ tử, căn bản không biết Mạnh Tuyên sự tình.

“Ha ha, Đại sư huynh, xem ra ngươi năm đó ở Thanh Tùng Sơn, xác thực đàn độn không được tốt lắm a...”

Đại Kim điêu thấy Viên Tử Linh bộ dáng, như tên trộm nở nụ cười, hướng Mạnh Tuyên truyền âm.

“Tương đương không được tốt lắm!”

Mạnh Tuyên thần nhiên thừa nhận, sau đó cũng không để ý tới Viên Tử Linh, ánh mắt nhìn về phía Thanh Tùng Sơn trong, phóng ra một đạo khí cơ.

Khí cơ trong ần chứa Mạnh Tuyên thần niệm, tương đương với một câu: “Mạc Hiên Ngang ở đâu? Kỳ Bàn bạn cũ tới chơi!”

Đạo này khí cơ, Viên Tử Linh bọn người căn bản cảm giác không thấy, các năng tu vi quá thấp.

Không qua Thanh Tùng Sơn bên trong Chân Linh cảnh tu sĩ, chắc hẳn có thể lập tức minh bạch, ngoài núi có Chân Linh cảnh tu sĩ đến tìm hiểu.

“Ngọt cái kia tắc điều, ngươi chính là phế vật này mang đến chỗ dựa sao? Một đôi ánh mắt gian tà nhìn cái gì vậy?”

Viên Tử Linh gặp Đại Kim điêu không có hảo ý quét mắt chính mình, cảm thấy giận dữ, cúi đầu nói: “Rõ ràng, cái này chỉ tắc điều, ta thưởng cho ngươi rồi, ngươi đem nó ăn đi...”

“Hắc hắc, tạ tiểu chủ nhân thưởng...”

Cái kia lông trắng đen ban hồ nghe vậy, lập tức vui vẻ không thôi, đáp ứng, liền về phía trước ép tới.

Đại Kim điều nghe xong tự giận, cánh chỉ vào cái mũi của mình, khó có thể tin nói: “Người muốn ăn ta?”

Lông trắng đen ban hồ lạnh lùng cười cười, nói: “Có thể bị chết tại Hồ Gia trong miệng, coi như là phúc khí của ngươi!”

Đại Kim điều tức điên rồi, một thân hung uy bỗng nhiên bộc phát, vẫn là chỉ vào cái mũi của mình, kêu lên: “Người muốn ăn ta?”

“A ô...”

Cái con kia lông trắng đen ban hồ vốn liền định muốn nhào đầu về phía trước rồi, bỗng nhiên cảm nhận được loại này mây đen áp đỉnh hung uy, lập tức bốn chân mềm nhũn, vô ý thức phủ phục đã đến trên mặt đất, thân thể kịch liệt run rẩy, dưới chỗ quần lập tức ướt.

Cái này nửa bước Chân Linh yêu hồ, đụng một cái đến hung uy ngập trời Đại Kim điều, nhưng lại trực tiếp cho dọa ách.

Đương nhiên, nó kỳ thật không biết, cái này Đại Kim yêu nếu quả thật cùng nó động thủ, ai thắng ai bại còn rất khó nói, chỉ là nó cũng không lá gan kia, dám khiêu chiến hung uy mạnh như thế Chân Linh cảnh Thiên Yêu, trên thực tế, một cảm nhận được Đại Kim điều uyển giống như là thực chất hung uy, nó liền trực tiếp dọa ách, nếu như không là bởi vì nơi này là Thanh Tùng Sơn sơn môn, nó sẽ trực tiếp đào tẩu.

“Ôi...”

Viên Tử Linh suýt nữa theo Hồ Yêu trên lưng té xuống, mình cũng bị Đại Kim điều hung uy lại càng hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch.

“Mạnh... Mạnh Tuyên, ngươi là... Là cảm giác mình đã tìm được chỗ dựa, trở lại... Quay lại tìm hấn gây chuyện sao?”

Viên Tử Linh hét lớn, dù sao cũng là tại nhà mình trên địa bàn, thật cũng không có bị sợ thất thố.

“Ta nếu là tới tìm hấn gây chuyện, ngươi vừa rồi một câu kia phế vật, liền đầy đủ ta giết ngươi!”

Mạnh Tuyên lãnh đạm lườm nàng liếc, đứng lên đến.

“Người... Người chớ tới gần ta...”

Viên Tử Linh lại càng hoảng sợ, vô ý thức tụt sau này co rụt lại.

Nàng tu vi không cao, nhìn không ra Mạnh Tuyên sâu cạn, nhưng thấy được Đại Kim điều hung uy về sau, vô ý thức đã cảm thấy Mạnh Tuyên đáng sợ.

Mạnh Tuyên không nói, trực tiếp hướng nàng đi tới.

“Mạnh Tuyên, người như dám đụng đến ta, chương giáo không tha cho người...”

Viên Tử Linh sợ hãi kêu lên một cái, con mắt đều nhắm lại, trong miệng kêu to.

Nhưng mà đợi sau nửa ngày, lại không có cảm giác đã có người động chính mình, mở mắt ra, mới phát hiện Mạnh Tuyên cũng chỉ là theo bên cạnh mình trải qua, hướng về sơn môn đi đến, mà ở sơn môn ở trong, một đóa tường Vân Phi nhanh chóng mà đến, vân bên trên đứng thẳng, đúng là chân truyền thủ đồ Mạc Hiên Ngang.

“Mạc sư huynh, phế vật này vừa rồi làm ta sợ, khi chúng ta Thanh Tùng Sơn không người, người nhanh thay ta giáo huấn hắn...”

Gặp được Mạc Hiên Ngang, Viên Tử Linh lập tức dừng khí một cường tráng, lớn tiếng kêu lên.

“Im miệng! Không thể vô lễ!”

Mạc Hiên Ngang nghe xong lời này, sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng la rầy. Lúc này hắn đã theo như Lạc Vân đầu, trên mặt cùng cười, hướng về Mạnh Tuyên đã đi tới, biểu lộ có chút xấu hổ, lại có chút cảm nắm không đúng bộ dạng, thử thăm dò cười nói: “Mạc sư huynh quang lâm, không có từ xa tiếp đón, vạn mong thứ tội, Kỳ Bàn từ biệt, mấy tháng không nghe thấy tin tức, Hiên Ngang trong nội tâm cũng có chút bận tâm Mạc sư huynh, hôm nay nhìn thấy...”

“Khách khí cũng không cần nói, ta hôm nay không phải tới tìm người phiền toái!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra: “Chỉ là dạo chơi đến vậy, nhớ tới người, tới nhìn một cái!”

Mạc Hiên Ngang cả kinh, vội hỏi: “Sư đệ hà đức hà năng, làm phiền Mạnh sư huynh quả niệm, bên trong mời...”

Hắn cũng là đường đường một môn chân truyền thủ đồ, hôm nay tại Mạnh Tuyên trước mặt, có thể nói có chút ăn nói khép nép rồi.

Nguyên nhân chủ yếu, chính là tại Kỳ Bàn ở bên trong, Mạnh Tuyên chỗ biểu hiện ra ngoài thực lực quá kinh diễm rồi, dùng chân khí chi thân, liền chém Chân Linh cảnh giới Cù Mặc Bạch, một thân thực lực, có thể nói khủng bố, mà Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử, ban đầu ở Kỳ Bàn ở bên trong, cũng không có làm cái gì chuyện tốt, tuy nói đại bộ phận sự tình, đều là Tiêu Tình làm, mà hôm nay Tiêu Tình cũng đã mất tích, nhưng hắn trong lòng vẫn là không có ngọn nguồn.

Mạnh Tuyên cũng không khách khí, lưng đeo hai tay, cất bước vào sơn môn, Đại Kim điêu cũng không có bay lên, đi trên mặt đất đi theo.

“Kim Lục gia...”

Mạc Hiên Ngang xoay đầu lại, ôm quyền hướng Đại Kim điêu thi cái lễ.

Tại Kỳ Bàn lúc, Mạnh Tuyên tiến vào Thiên Cung tranh cơ đoạt duyên, cầm thú bang lại ở bên ngoài hô phong hoán vũ, Mạc Hiên Ngang đối với nó quả thực không xa lạ gì.

Đương nhiên, hắn trên thực tế cũng biết Đại Kim điêu chân thật bốn sự, không hề giống biểu hiện ra thoát nhìn mạnh như vậy, nhưng lại nhất định phải cho Mạnh Tuyên mặt mũi, một tiếng này mời đến, thật đúng là khách khí, tùy tâm mà phát.

“Hả!”

Đại Kim điêu nhẹ gật đầu, bất động thanh sắc, một bộ cao nhân phong phạm.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 220 : Trời cao đất rộng

Chương 220: Trời cao đất rộng

“Đại sư huynh... Như thế nào đối với cái kia phế vật khách khí như thế?”

Viên Tử Linh có chút ngơ ngác, đã qua sau nửa ngày, mới kịp phản ứng, cắn răng nói: “Đúng rồi, nhất định là cái kia Đại Kim điều thật lợi hại, phế vật này đã mang đến như vậy một cái chỗ dựa, cáo mượn oai hùm, cố ý nhục nhã ta sao?”

Viên Tử Linh trong nội tâm càng hận, chỉ là lại chưa từng nghĩ tới, Mạnh Tuyên cơ hồ một câu cũng không có nói với nàng qua, làm sao đến nhục nhã?

Tiến nhập sơn môn về sau, Mạc Hiên Ngang liền tiện tay hóa ra một đóa tường vân, thỉnh Mạnh Tuyên đứng đi lên, sau đó nhắm ngọn núi chính bay đi, Viên Tử Linh tròn mắt chuyển mấy vòng, cũng không biết tại đánh cái gì chủ ý, cỡi Hắc Hồ, ném ra một phương la khăn, hóa thành một đóa tường vân, Hắc Hồ bước lên tường vân, Viên Tử Linh tại nó bên tai đích nói mấy câu, liền hướng về một phương hướng khác bay đi.

Thanh Tùng ngọn núi chính, thoát nhìn cao vút trong mây, kì thực trên đỉnh đất đai cực kỳ rộng lớn, kiến lấy vô số cung điện, có tất cả công dụng, Mạc Hiên Ngang cố ý nịnh nọt Mạnh Tuyên, liền trực tiếp dẫn Mạnh Tuyên tiến nhập Thanh Tùng Sơn người tiếp khách điện, mệnh Đồng nhi dâng tiên trà linh quả.

“Mạnh sư huynh, thứ cho tiểu đệ lảm nhảm hỏi một câu, người này đến có lẽ không chỉ là nhìn xem tiểu đệ a?”

Mạc Hiên Ngang đợi Mạnh Tuyên uống qua trà về sau, cười hỏi một câu.

Hắn cũng là có tự mình hiểu lấy, biết rõ chính mình còn không có lớn như vậy mặt mũi, lại để cho Mạnh Tuyên chuyên tới bái

phỏng chính mình.

Nếu như Mạnh Tuyên thật sự vì hấn mà đến, cái kia chỉ có một khả năng, chính là tới giết hấn.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên đã theo lễ tướng tìm hiểu, hơn nữa theo hấn tiến nhập Thanh Tùng Sơn sơn môn, ngược lại không thể nào là tới giết hấn được rồi.

Dù sao Mạnh Tuyên thực lực tuy mạnh, liền cũng không tới có thể một người chọn lấy Thanh Tùng Sơn tình trạng.

Mạc Hiên Ngang lúc này e ngại Mạnh Tuyên, kỳ thật cũng chỉ là sợ hấn chỗ triển lộ ra đến kinh diễm thực lực. Cần biết đạo. Tương lai quần anh tranh phong. Chính là bọn họ cái này đồng lứa người rồi, Mạnh Tuyên tương lai tất nhiên là kinh diễm tứ phương, chính mình có thể đắc tội không nổi.

“Thực không dám đấu diễm, ta này tới là muốn mang đi lúc trước ta sư tôn lưu lại di vật!”

Mạnh Tuyên không có vòng vo, nói thẳng ra mục đích của mình.

“Nguyên lai là chuyện này...”

Mạc Hiên Ngang biểu lộ có chút xấu hổ, không qua thực sự nhẹ nhàng thở ra.

Lúc trước Tọa Vong phong bị xoá tên, trên đỉnh Bệnh Lão Đầu một diễm di vật, đều bị chia cắt. Chuyện này hấn tự nhiên cũng là biết đến, hôm nay Mạnh Tuyên phát triển, trở lại lấy thứ đồ vật, trên mặt tự nhiên là lúng túng, không qua những vật kia kỳ thật cũng không đáng cái gì, bất quá là mấy thanh phi kiếm, một vài tàn bí quyết mà thôi, đối với Chân Khí cảnh tu sĩ hữu dụng, Chân Linh cảnh tự không có tác dụng gì rồi.

Nếu là đem những vật này trả lại cho Mạnh Tuyên, có thể hóa giải hấn cùng với Thanh Tùng Sơn ân oán. Thậm chí có thể khiến cho hấn một diễm hảo cảm, cái này sinh ý tuyệt đối là có thể làm. Nói là một cái cọc chuyện tốt cũng không đủ.

“Mạnh sư huynh yên tâm, tiểu đệ chắc chắn là sư huynh thúc đẩy việc này, không giáo sư huynh một chuyến tay không!”

Mạc Hiên Ngang đã minh bạch Mạnh Tuyên ý đồ đến, tâm tình lập tức buông lỏng xuống, cười theo làm xuống cam đoan.

Có thể thuận lợi cầm lại thứ đồ vật, Mạnh Tuyên tự cũng vui vẻ ý, có chút hương Mạc Hiên Ngang cười cười.

Hắn cũng phát hiện, có chút thời điểm, người thật sự là muốn ăn chút ít thiếu, lúc trước Vân Hoán Nguyệt như thế kiêu ngạo, tại Tử Vi tiên môn ăn thiết thoi lớn về sau, tính tình đại biến, ngược lại nhiều hơn chút ít hiểu rõ tiêu sái, mà cái này Mạc Hiên Ngang cũng là như thế, vị phá Chân Linh lúc, đều là một cái mắt cao hơn ngọn nguồn, ông trời đệ nhất lão tử thứ hai diễn xuất, đã trải qua Kỳ Bàn đại kiếp về sau, phá Chân Linh, người ngược lại khiêm tốn rồi.

Cùng Mạnh Tuyên nói hội thoại, Mạc Hiên Ngang dùng linh phù truyền âm, gọi chính mình tọa hạ hai cái so sánh ôn trọng sư đệ sư muội, mệnh bọn hắn cực kỳ cùng Mạnh Tuyên nói chuyện, chính mình tắc thì tố cáo cái tội, bứt ra đi.

Mạnh Tuyên biết rõ hắn nhưng thật ra là thay mình chân chạy đi, muốn tới mấy cái trên đỉnh đi, thay mình đem sư tôn năm đó lưu lại di vật đòi lại đến, như vậy cũng tốt, giảm đi chính mình một phen miệng lưỡi, bởi vậy cũng không ngăn trở, mỉm cười gật đầu, lại để cho hắn tự tiện.

Mạc Hiên Ngang gọi cái này hai cái sư đệ sư muội, năm đó cũng đã từng là Thanh Tùng Sơn địa vị cực cao Chân Truyền Đệ Tử, chỉ là hôm nay cũng chỉ có coi chừng phụng dưỡng Mạnh Tuyên tư cách, thậm chí bọn hắn đang nghe Mạnh Tuyên cái tên này trước, cơ hồ không thấy ra trước mắt cái này tóc trắng tuấn mỹ, áo xanh mang giày, khí độ bất phàm thanh thiếu niên, tựa là năm đó cái kia bị Thanh Tùng Sơn trục đi, cơ khổ không nơi nương tựa thiếu niên.

Đương nhiên, dùng tu vi của bọn hắn, cũng nhìn không thấu Mạnh Tuyên tu vi, chỉ có điều, bọn họ là Mạc Hiên Ngang tâm phúc, đã Mạc Hiên Ngang lại để cho bọn hắn coi chừng hầu hạ, bọn hắn liền coi chừng hầu hạ, không hỏi chút ít loạn thất bát tao gây Mạnh Tuyên không vui vấn đề.

Nhắc tới cũng vừa vặn, Mạc Hiên Ngang đáp mây bay mà đi thời điểm, cũng vừa gặp Viên Tử Linh dẫn theo bảy tám cái

người tuổi trẻ đi vào ngọn núi chính thời điểm, nàng nhìn thấy Mạc Hiên Ngang vậy mà đáp mây bay đi rồi, không khỏi cười nói: “Đã có khách đến, Mạc sư huynh như thế nào không bởi? Ngược lại đáp mây bay mà đi? Có thể thấy được cái này cái gọi là khách nhân, kỳ thật chỉ là cáo mượn oai hùm mà thôi, mà ngay cả Mạc sư huynh, đều lười được xã giao rồi...”

Vài người khác cũng cười nói: “Viên sư muội, thật sự là cái kia Mạnh Tuyên trở lại rồi? Còn dám dẫn theo một cái lớn yêu đến chúng ta Thanh Tùng Sơn điều võ dương oai, rốt cuộc là ai cho hắn như vậy đại gan chó? Ta xem hắn thiếu nợ giáo huấn mới là thật!”

Tên còn lại tắc thì cười nói: “Mỗi bảy năm, chúng ta Thanh Tùng Sơn đều đem rất nhiều thiên tư không tốt, khó coi đệ tử trực xuất xuống núi, qua nhiều năm như vậy, cũng có qua một ít người, tự nhận là được cơ duyên, muốn áo gấm về nhà, để cho chúng ta Thanh Tùng Sơn môn hạ vài phân kính trọng, chỉ tiếc không có một cái đạt được kết cục tốt, ta còn nhớ rõ, hai năm trước cái kia, là ta cùng với Triền sư huynh cùng một chỗ ném đi ra cửa!”

Viên Tử Linh nghe xong, cười càng ngọt, nói: “Không có sai, cái này họ Mạnh vô cùng nhất liễu lĩnh, những người khác trở lại Thanh Tùng Sơn, đầu gì cũng là chính mình được chút gì đó bổng sự, hắn nhưng lại dẫn theo một cái lớn yêu đến, tự cho là mình cũng không thể hiểu rõ, không qua, chứ vị sư huynh, các người thế nhưng phải cẩn thận, cái con kia đại yêu xác thực rất cường, của ta rõ ràng vừa mới thiếu chút nữa bị nó dọa bể mật...”

“Hừ, tại đây dù sao cũng là Sở Vực, chúng ta Thanh Tùng Sơn tiên môn, còn không có bị một cái yêu ma giương oai qua, nó nếu thật nên vô lễ, chọc giận mười phong trưởng lão ra tay, 100 cái đại yêu cũng chém, huống chi, chúng ta chỉ là dùng bằng hữu cũ thân phận, đi gặp cái kia Mạnh Tuyên vừa thấy, sau đó dùng ngôn ngữ kích được hắn cùng chúng ta luận bàn một hồi, sau đó thừa cơ lại để cho hắn ăn điểm đau khổ mà thôi, gì về phần thực vạch mặt?”

“Đúng đúng, Thu sư huynh nói rất đúng cực kỳ, ở lại sẽ mấy người chúng ta ai bỏ ra tay?”

“Ta đến...”

“Ta đến...”

“Năm đó ta tự muốn dạy dỗ cái kia họ Mạnh, hôm nay tự nhiên nên ta đến, chứ vị sư huynh chớ cùng ta đoạt...”

“Hi hi, ngươi là muốn nịnh nọt Viên sư muội a?”

“Tốt rồi, chứ vị sư đệ không muốn tranh, chúng ta rút thăm quyết định tốt rồi, không qua phải nhớ được, vô luận là ai ra tay, đều ra tay nhẹ chút ít, chớ để thực giết hấn đi, tối đa tự đánh gãy hai cái đùi, lại để cho hấn nhớ kỹ Thanh Tùng Sơn không phải hấn có thể tùy tiện giương oai địa phương thì thôi!”

Họ Triền sư huynh mở miệng, đã xong lần này tranh lấy.

“Vâng, Triền sư huynh, chúng ta liền tới rút thăm a!”

Một đoàn người liền gãy một thanh côn gỗ, do Viên Tử Linh cười hi hi nắm ở trong tay, một trường chúng đoán, ai rút thăm được lớn lên tự tính toán ai.

Mạnh Tuyên đang ngồi ở người tiếp khách trong điện uống trà, đã thấy cửa ra vào một cái cười hi hi nữ hài thò ra đầu, trong điện phụng dưỡng Mạnh Tuyên hai người thấy nàng, liền cười nói: “Tử Linh sư muội, ngươi tại đâu đó lén lén lút lút làm cái gì? Tiến tới bái kiến Mạnh sư huynh!”

“Hừ, quỷ tài gọi hấn sư huynh!”

Viên Tử Linh trong nội tâm cười lạnh, trên mặt lại vẫn đang đang cười lấy, trong nội tâm rất nhanh nghĩ đến: “Hai người bọn họ tại, chúng ta làm việc tự bất tiện rồi, nhất định phải đem hai người bọn họ lừa gạt đi, làm như vậy khỏi sự đến mới không chỗ cớ kị...”

Nghĩ đến nơi này, liền ngọt ngào cười, nói: “Vân sư huynh, Triệu sư tỷ, vừa rồi ta đụng phải các người trên đỉnh Cửu Thạch trường lão, lão nhân gia ông ta nói có chuyện quan trọng, muốn ta gọi các người đi qua, ta tìm các người rất lâu, rốt cuộc tìm được các người!”

Cái kia Vân sư huynh cùng Triệu sư tỷ nghe vậy liền giật

mình, lẩm bẩm: “Sư tôn không phải tại cùng chương giáo tiếp đãi Dược Linh Cốc khách quý sao? Như thế nào hội gọi chúng ta đi qua? Chẳng lẽ là có cái gì chân chạy sự tình muốn chúng ta đi xử lý?”

Hai người này cũng là không nghi ngờ, dù sao Thanh Tùng Sơn hay vẫn là có rất ít người dám giả truyền bức này thánh chỉ, liền mặt mũi tràn đầy áy náy hướng Mạnh Tuyên tố cáo tội, nói đi gặp qua sư tôn, lập tức trở lại, Mạnh sư huynh mà lại thỉnh rộng ngồi đủ loại.

Mạnh Tuyên cũng không thêm đề ý, phát phát tay lại đề cho bọn hắn tự đi.

Hai người vừa đi, Viên Tử Linh lập tức nhảy vào đại điện, hừ lạnh một tiếng, vẻ mặt bất thiện nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên đã sớm nhìn ra ý của nàng, nhưng là không đề ý tới, cúi đầu uống trà.

Đại Kim điêu cũng nhìn ra Viên Tử Linh không có hảo ý, hướng Mạnh Tuyên lách vào liếc trông mắt quỷ cười.

“Mạnh... Sư huynh...”

Viên Tử Linh trong miệng kêu sư huynh, lại kéo dài âm điệu, âm dương quái khí mà nói: “Nghe nói ngươi trở lại rồi, năm đó những cùng ngươi kia quen thuộc các sư huynh đệ đều đến xem nhìn ngươi rồi, ngươi xem mặt mũi ngươi bao nhiêu, mọi người cũng đều nhớ kỹ ngươi đây này...”

Mạnh Tuyên nhìn nàng một cái, khẽ lắc đầu, trong nội tâm có chút phiền chán.

Không đa nghi ở bên trong, ngược lại cũng có chút tiêu chờ mong.

Trên thực tế, Mạnh Tuyên vốn cũng không phải là một cái rộng lượng người, người khác khi dễ qua hắn, hắn không báo phục hồi đi trong nội tâm cũng khó thụ, chỉ có điều, người cuối cùng là muốn chú ý một thân phận, hắn hôm nay đã phá Chân Linh, thân phận bên trên so những người này cao nhất trọng, như muốn trả thù bọn hắn mà nói, khó tránh khỏi không được tốt xem, nhưng các nàng nếu là mình đưa lên cửa, vậy thì

thật là chính mình vận khí.

Nghĩ đến nơi này, Mạnh Tuyên thậm chí nghĩ cảm tạ thoáng một phát Viên Tử Linh rồi.

“Mạnh sư huynh, nhanh ba năm không gặp a, phong thái như trước, thật sự là thật đáng mừng...”

Ngoài điện bảy tám cái người tuổi trẻ cười hì hì đi đến, trong miệng nói khách khí, trong tươi cười nhưng có chút không có hảo ý. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 221 : Sinh xé yêu hồ

Chương 221: Sinh xé yêu hồ

“A, thật đúng là toàn bộ rồi...”

Mạnh Tuyên cảm thấy cười lạnh một tiếng, ánh mắt tại mọi người trên mặt quét qua, dĩ nhiên hiểu rõ tại ngực.

Những người này, thật đúng là năm đó cùng mình không ít liên hệ những người kia, đương nhiên, cái này quan hệ, cũng không phải là cái gì hảo thư.

Không qua, những người này năm đó tuy nhiên được cho Thanh Tùng Sơn thượng đẳng đệ tử, lại cũng không tính là tuyệt đỉnh đệ tử, đều là cao không thành, thấp chẳng phải cái loại này, cuộc đời này phá Chân Linh hi vọng cực kỳ xa vời, là đoạn thời gian trước Kỳ Bàn chi tranh, bọn hắn cũng không có đi.

“Chư vị sư đệ tới chơi, chỉ là vì cùng Mạnh mỗ ôn chuyện sao?”

Mạnh Tuyên buông xuống trong tay trà chén nhỏ, cũng là mặt mỉm cười hướng những người này nói ra.

“Hừ, gọi người một tiếng sư huynh, đó là khách khí, người ngược lại thực đem chúng ta đương sư đệ...”

Mọi người nghe vậy, liền có chút không vui, liếc nhau một cái, hay vẫn là do cái kia Triền sư huynh ra mặt, cười nói: “Nghe nói, Mạnh sư đệ cách núi về sau, rút Đại Cơ Duyên? Ha ha, vị này điều tiên bối, thoát nhìn thật đúng là uy phong a, chẳng lẽ là Mạnh sư đệ sư môn trưởng bối? Ài, nói ra thật xấu hổ, chúng ta sống tiên môn, ít có kiến thức, hôm nay nhưng lại đến cùng Mạnh sư huynh thỉnh giáo thoáng một phát!”

“Đúng vậy, họ Mạnh, những năm này người đàn độn tốt rồi a, không biết học cái gì thần thông, để cho chúng ta biết một chút

về a?”

Theo Triền sư huynh mở miệng, một người khác cũng đón tri, khẩu khí lại càng không khách khí, cười lạnh nói.

“Hừ, một đám tôm tép nhãi nhép, Lão Kim, đem bọn họ đuổi đi à nha!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt phân phó, đối diện với mấy cái này người, hẳn thật sự lười đợi động thủ.

Nhưng không ngờ, Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử nghe vậy nhưng lại biến sắc, Triền sư huynh dẫn đầu quát: “Mạnh sư đệ, vài năm không thấy, ngươi hay vẫn là như vậy vô dụng sao? Chỉ dám dựa vào trưởng lão ra mặt, chính mình lại co lại ở sau lưng? Xem ra không có gì tiến bộ a!”

Bọn hắn đều cho rằng Đại Kim điều là Mạnh Tuyên trưởng bối. Chỗ dựa, bởi vậy một lòng nghĩ đến bức Mạnh Tuyên chính mình động thủ.

Mạnh Tuyên nghe xong, trong lòng giận dữ. Ánh mắt nhàn nhạt nhìn về phía này cái Triền sư huynh: “Ngươi thật muốn ta đến động thủ?”

“Đúng vậy, Mạnh sư đệ không nỡ chỉ giáo sao?”

Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử đều ánh mắt bất thiện nhìn xem Mạnh Tuyên. Có lộ ra châm chọc, có lộ ra khinh miệt, có tắc thì có chút bận tâm, bọn hắn đều thật sự là sợ hãi, vạn nhất Mạnh Tuyên thông minh, một lòng muốn trốn ở Đại Kim điều phù hộ phía dưới, không chịu ra tay thì phiền toái, bởi vậy tại Triền sư huynh mở miệng về sau. Đều đi theo bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận xen vào, một bộ sợ Mạnh Tuyên không chịu động thủ bộ dạng.

“Mạnh sư đệ đừng sợ, chúng ta ra tay có chừng mực!”

“Ha ha, Mạnh sư đệ đừng keo kiệt nha, đem ngươi mấy năm này học được thần thông cho chúng ta nhìn một cái!”

“Nếu như Mạnh sư đệ sợ hãi coi như xong, xem ra năm đó Thanh Tùng tiên môn trực ngươi đi ra ngoài thật sự đúng vậy...”

Tại mọi người trong thanh âm, Đại Kim điều sắc mặt cũng thay đổi, nó cũng hiểu được những người này có chút quá mức.

“Hừ, nói là cái phế vật, chính là cái phế vật. Lúc nào đều biến không được!”

Viên Tử Linh xem thường nhìn Mạnh Tuyên liếc, còn cúi đầu hỏi tọa kỵ của mình: “Lão Bạch, người nói có đúng hay không?”

“A ô...”

Lông trắng đen ban hồ kêu một tiếng. Cũng đi theo rất khinh bỉ Mạnh Tuyên liếc, nó sợ Đại Kim điều, lại không sợ Mạnh Tuyên.

“Được rồi, vậy mà các người thật muốn tự chính mình động thủ, ta đây tự thỏa mãn các người a!”

Mạnh Tuyên cười khở lắc đầu, đặt chén trà xuống, ngồi thẳng thân thể, chính diện nhìn về phía chư đệ tử.

Hắn chỉ là như vậy một cái ngồi nghiêm chỉnh động tác, bọn này Thanh Tùng Sơn đệ tử lại lập tức đều chẹn họng thoáng một phát. Phảng phất bị một thanh vô hình đại chùy đập một cái, trong lúc nhất thời không người nói chuyện. Hai mặt nhìn nhau, đều có loại không hiểu cảm giác nguy cơ.

“Khục khục. Thôi sư đệ, liền do người tới thỉnh giáo thoáng một phát Mạnh sư đệ a!”

Triển sư huynh suất trước phục hồi tinh thần lại, hắng giọng một cái, hướng trước lúc trước cái rút trúng trường ký đệ tử nói ra.

“Ách... Tốt!”

Người sư đệ kia ngăn người thần, mới phản ứng đi qua, bắt lấy tay áo tiến lên.

“Không cần, các người cùng lên đi!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt mở miệng, dưới ánh mắt rũ xuống, nhìn cũng không nhìn mọi người liếc.

Chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử khẽ giật mình, xoáy và ha ha phá lên cười.

“Vừa mới cái kia cái khí thế, ta thật đúng là cho rằng đã học được cái gì không được bốn sự đây này...”

“Hắc hắc, thật không ngờ không coi ai ra gì, muốn khiêu chiến mọi người chúng ta sao?”

“Qua nhiều năm như vậy, trở lại Thanh Tùng Sơn áo gấm về nhà người thật đúng là có, nhưng kiêu ngạo như vậy cũng không thấy nhiều!”

Chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử cười toe toét, nói cái gì đều có, trong lúc nhất thời trong điện cười quái dị không ngừng.

“Hừ, tôm tép nhãi nhép, ta xem Thanh Tùng Sơn là thực hết thuốc chữa!”

Mạnh Tuyên cười lạnh, đột nhiên cầm chuông, sau đó tự vung đi ra ngoài.

“Ầm ầm...”

Mạnh Tuyên chỉ là đơn thuần như vậy một chuông đánh tới, liền chỉ nghe một tiếng ầm vang, một đạo mãnh liệt chi cực chuông phong cơ hồ tràn ngập toàn bộ đại điện, gào thét như rồng, giống như thực chất, liền giống như Thái Sơn áp đỉnh hướng về cái này bảy tám cái đệ tử áp tới.

“Không tốt...”

Chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử đáng tươi cười kết một tiếng dừng lại, tất cả đều kinh hãi, nhao nhao đánh xuất binh khí ngăn cản.

Nhưng mà vô dụng, lộ ra đao đến, thân đao đứt từng khúc, lộ ra kiếm đến, thân kiếm hóa thành tể phần, lộ ra linh phù đến, linh phù còn không có phát huy ra tác dụng của nó, liền bị chuông phong chôn vùi, trực tiếp tự hóa thành tro tàn.

“Bành bành bành bành bành...”

Giống như dưới sủi cỏ bình thường, bảy tám cái Thanh Tùng Sơn đệ tử tất cả đều bay ra đại điện, miệng phun máu tươi.

Mà Mạnh Tuyên lúc này vẫn đang ngồi ở trên mặt ghế, căn bản cũng không có đứng dậy.

“Một chương đều chống cự không nổi, các ngươi thì như thế nào xem ta thần thông?”

Mạnh Tuyên sắc mặt phát lạnh, trên người khí cơ không hề thu liễm, chậm rãi hướng ngoài điện đi đến.

Theo hắn chậm rãi đi tới, chung quanh không khí bắt đầu không ngừng sóng gió nổi lên, gần kề hắn khí cơ, liền cải biến không khí chính là hình dạng.

“Hắn... Hắn đây là cái gì tu vi?”

“Thực lực của hắn... So với chúng ta sư tôn đều không kém, điều này sao có thể... Làm sao có thể?”

Chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử mặt mũi tràn đầy giạt mình, có người thậm chí tại dụi mắt, giống như không thể tin được một màn này là chân thật.

Tại hắn trong ấn tượng, Mạnh Tuyên bất quá là cái chân khí tứ trọng, đều không có chỗ dựa, bị trực xuất sơn môn, đã đoạn tiên lộ người.

Chưa từng nghĩ tới, Mạnh Tuyên hôm nay vừa vừa xuất hiện, đã là như thế cường thế, so với bọn hắn mạnh không biết gấp bao nhiêu lần?

Mạnh Tuyên chậm rãi đi ra, nhìn xem những lần lượt từng cái một này kinh hoàng mặt, so sánh trước kia chính mình trong trí nhớ liễu lĩnh bộ dáng, quả thực chính là một trời một vực, đã từng bọn hắn đều cao cao tại thượng, nhưng hôm nay tại chính mình trong mắt, so với con sâu cái kiến không mạnh hơn bao nhiêu.

“Ngươi... Ngươi đừng giết ta...”

Viên Tử Linh thấy được Mạnh Tuyên ánh mắt, tuy nhiên cái kia trong ánh mắt không có bất kỳ cảm giác, càng không có chút nào tức giận cùng sát cơ, lại bị hù nằng suýt nữa một hơi thở gấp không được, đốc sức liều mạng kêu lớn lên: “Rõ ràng, cho ta cần hấn...”

“Rõng...”

Cái con kia lông trắng đen ban hồ cũng sợ, nhưng dù sao nó là nửa bước Chân Linh tu vi, sức chống cự cường đi một tí, hơn nữa vừa rồi xem thời cơ được nhanh, cũng không có bị chương lực ảnh hưởng đến, hơn nữa, nó sợ nhất, là Đại Kim điêu, đối với Mạnh Tuyên, bởi vì thắng đến lúc này, cũng không có gặp Mạnh Tuyên thực lực chân chính, tuy nhiên biết rõ mình không phải là Mạnh Tuyên đối thủ, đối với hấn lại không thể nào sợ.

Hơn nữa Viên Tử Linh thúc giục lợi hại, nó vậy mà thật sự một tiếng gào rú, đánh tới.

“Ngươi sức sinh kia cũng dám cùng ta gào thét?”

Mạnh Tuyên nhướng mày, hướng cái kia lông trắng đen ban hồ nhìn sang.

Cái kia yêu hồ lập tức trong nội tâm rung mình, có chút hối hận, cảm giác mình không nên nhào lên.

Không qua lúc này hiển nhiên đã đã chậm, Mạnh Tuyên bỗng nhiên dò xét cánh tay mà ra, đem thân ở giữa không trung nó bắt được, trong mắt hiện lên một vòng lãnh ý, hai tay phân biệt bắt được yêu hồ 2 cái chân trước, rồi sau đó lạnh quát một tiếng, hai tay vận lực, vậy mà trực tiếp đem cái này chỉ yêu hồ thời gian dần qua vạch tìm tòi, xác thực là chậm rãi xé mở, từng điểm từng điểm, lúc trước ngực đến chính giữa, lại đến cái đuôi.

Máu tươi bắn tung toé, hồ Huyết Tứ rơi vãi, yêu hồ đau nhưc gào rú cuồng khiêu, không chút nào sức chống cự đều không có.

“Hô...”

Bị máu tươi tung toé về mặt chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử đều

sợ ngây người, cho đã mắt hoảng sợ, thậm chí đã quên kêu thảm thiết.

Viên Tử Linh bị tung tóe vể mặt hồ huyết, càng là cả người đều ngốc trệ, lờm cái xem thường, tựa hồ lập tức muốn đã bất tỉnh.

“Ba ba!”

Mạnh Tuyên đem yêu hồ hai nửa thân thể ném tới một bên, phủ tay, hướng Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử nói: “Đã đủ rồi sao?”

Không người lên tiếng, Mạnh Tuyên lúc này trong lòng bọn họ, quả thực tựa là ác ma.

“Người nào tại nháo sự?”

Yêu hồ gào rú thanh âm, thực sự kinh động đến cách cánh tay trên đỉnh một tòa trong đại điện chúng tu, trong nháy mắt liền có người nhảy ra ngoài, đáp mắt quét qua, liền gặp cái này một chỗ điện trước xem đi qua, vừa nhìn thấy đây đất máu tươi, cùng với ngược lại đây đất Thanh Tùng Sơn đệ tử, bên trong một cái trưởng lão nhất thời kinh hãi, một tiếng hét to, liền phi tốc lao đến, một chương đánh ra, bao phủ một phương thiên địa.

“Yên Hà phong trưởng lão?”

Mạnh Tuyên liếc tựa nhận ra cái kia trưởng lão, cảm thấy cười lạnh, thân hình nhảy lên, nhảy lên giữa không trung, trở mình chương đánh trở về.

“Rắc rắc...”

Mạnh Tuyên một chương đánh ra, chở chân lực, thần niệm bên trong Linh quang khê động, cái kia một đạo lôi tinh quang vòng liền nhẹ nhàng dao động lôi dây, ngay lập tức, Mạnh Tuyên quanh người bắt đầu hiện lên vô tận Lôi Quang, nương theo lấy hấn một chương này đánh ra. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 222 : Đánh lui Chân Linh 2 phẩm

Chương 222: Đánh lui Chân Linh 2 phẩm

“Àm âm...”

Cái kia trưởng lão vừa ra tay, đầy trời chưởng ảnh, trực tiếp bao phủ một phương thiên địa, lại để cho người trốn đều không có biện pháp trốn, chỉ có thể ngạnh ăn hấn một chưởng này. Trong đó biến hóa, thoát nhìn đơn giản, trên thực tế cực kỳ huyền ảo, chính là Thanh Tùng Sơn một cái Trần Sơn tuyệt học, Thiên Huyền Linh Phi Chưởng, chưởng đánh ra, liền có ngàn đạo chưởng ảnh lẫn nhau theo, khủng bố chính là, mỗi một đạo chưởng cũng có thể biến thành thật sự, khó lòng phòng bị.

Chỉ có điều, Mạnh Tuyên một chưởng này đánh ra, lôi tinh lẫn nhau theo, nhưng cũng là âm âm rung động, thanh thế to lớn, giống như Thiên Bãng.

Cái kia trưởng lão một chưởng, là làm cho không người nào có thể né tránh, mà Mạnh Tuyên một chưởng này, lại thế như nghịch thiên, lại để cho người tránh cũng không thể tránh.

“Àm âm!”

Hai chưởng trên không trung chạm vào nhau, đầy trời chưởng ảnh cùng một mảnh lôi tinh đâm vào một chỗ, liền giống như dùng chưởng vỗ lên mặt nước, phát ra đầy trời rung động.

Cái kia Yên Hà phong trưởng lão một tiếng kêu đau đớn, đầy trời chưởng ảnh biến mất, thân hình trong lúc đó lui trở về, bàn tay không ngừng run rẩy.

Mà Mạnh Tuyên nhưng lại lập ở trên hư không, một bước cũng bất động, hai con ngươi sinh điện, thanh sam tóc trắng, bị Liệt Phong thôi phân phạt bay lên.

“Đổi thủ lợi hại, chur vị sư đệ, chúng ta đồng loạt ra tay...”

Yên Hà phong trưởng lão lui về về sau, lập tức té lên chính mình pháp khí, hướng các trưởng lão khác hét lớn.

Mặt khác mấy cái trưởng lão cũng nhìn được Mạnh Tuyên một chương chi uy, cần biết đạo Yên Hà phong trưởng lão đã là Chân Linh Nhị phẩm tu vi, mà lại thi triển Trần Sơn tuyệt học một trong Thiên Huyền Linh Phi Chương, nhưng cùng Mạnh Tuyên khách quan một chương, vậy mà cứng rắn sinh bị hấn đánh lui, phần này giật mình có thể là không nhỏ, lập tức liền có trưởng lão cùng một chỗ té lên pháp khí, hung uy phóng thích, liền chỉ điểm lấy Mạnh Tuyên nhào đầu về phía trước.

“Không cần vội vã động thủ...”

Liền vào lúc này, từng tiếng càng chi cực tiếng kêu truyền đến, một đạo nhân ảnh tự xa xa một tòa trên đỉnh bay tới. Đúng là Mạc Hiên Ngang.

“Hiên Ngang. Đây là có chuyện gì?”

Ngon núi chính phía sau núi. Chợt có một đạo hư ảnh được đưa lên, trong chớp lát hóa thành trăm trượng cao, bao quát lấy cả tòa ngọn núi chính, người này đúng là Thanh Tùng Sơn tiên môn chương giáo, Chân Linh Thất phẩm Viên Bạch Lộc, Mạnh Tuyên nhận ra hình dạng của hắn. Hắn thấy được lập tại trong hư không Mạnh Tuyên về sau, hắn chỉ là nao nao, không nói gì thêm. Quay đầu trông thấy Mạc Hiên Ngang phi độn đến rồi, liền mở miệng hỏi đạo.

“Hồi bẩm sư tôn, người này là là Tọa Vong phong Hác sư thúc đệ tử, lần này trở về núi vì Hác sư thúc tảo mộ, chẳng biết tại sao...”

Mạc Hiên Ngang thần niệm phóng thích, đem Mạnh Tuyên chân tướng nói cho Viên Bạch Lộc.

Bởi vì quan hệ đến một ít không dễ nghe sự tình, cho nên hắn dùng chính là thần niệm truyền âm, không để cho mọi người nghe được.

“Người là chúng ta Thanh Tùng Sơn Tọa Vong phong đệ tử?”

Viên Bạch Lộc nghe vậy, lập tức nao nao, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên đứng thẳng ở không trung. Hướng Viên Bạch Lộc hơi thi cái lễ, thản nhiên nói: “Thanh Tùng Sơn đã không có Tọa Vong ngọn núi. Ta bây giờ là Đông Hải Thánh Địa Thiên Trì tiên môn Tọa Vong phong chi chủ, hoài Ngọc chuông giáo tọa hạ chân truyền đại đệ tử, Mạnh Tuyên!”

“Cái này...”

Viên Bạch Lộc đung phẩy như vậy một cái không nhuyển không ngạnh cái đỉnh, hơi có vẻ xấu hổ, không qua cũng không nói gì, chỉ là nói: “Hiên Ngang, người cùng hắc đến ta phía sau núi một chuyến, mặt khác chư vị trưởng lão, không cần kinh hoảng, tất cả tư hắc chức là được!”

Nói xong, đã thu lại Pháp Tướng, quay về tại ngọn núi chính phía sau núi.

“Dĩ nhiên là hắc...”

Thanh Tùng Sơn một tòa trong đại điện, có khách quý tại, mười phong trưởng lão, ngoại trừ bế quan người bên ngoài, còn lại bốn vị trưởng lão đều tại tiếp khách, tứ đại trưởng lão cùng một người, có thể thấy được cái này khách quý cùng Mạnh Tuyên cái kia khách quý không lớn đồng dạng, là chân chính khách quý, hơn nữa cái này khách quý, thoạt nhìn vậy mà chỉ có ba mươi mấy tuổi, đáng người tu vi, bộ dáng tuấn mỹ, trên người có khó tả mùi thơm.

Tại tứ đại trưởng lão đã nghe được động tĩnh, ra ngoài dò xét lúc, vị nam tử này cũng mang lấy thủ hạ đi ra bên ngoài nhìn thoáng qua, hắc bên trong một cái thủ hạ, thì ra là Mạnh Tuyên nhìn thấy, cũng thiếu chút nữa giao thủ “Linh Sư tử”, nhất thời lấp bắp kinh hãi.

“Hả? Linh Nhi, người nhận thức người kia?”

Dược Linh Cốc Thiếu chủ phát hiện Linh Sư tử bộ dáng, mỉm cười hỏi một câu.

“Gặp qua một lần, còn... Thiếu chút nữa động thủ...”

Linh Nhi mở miệng, trên mặt có chút ít tao được sợ.

Tại quán rượu lúc, nàng còn đã từng nói muốn Mạnh Tuyên lưu lại Đại Kim điều, sau đó tự đoạn một tay, chính mình hãy bỏ qua hẳn, ở đâu nghĩ đến, Mạnh Tuyên vậy mà hôm nay bá đạo, liền Thanh Tùng Sơn một cái Chân Linh Nhị phẩm trưởng lão đều đánh lui.

Chính mình lúc ấy may mắn không cùng hắn động thủ, bằng không thì đoán chừng chết cũng không biết chết như thế nào.

Tại Linh Nhi thấp giọng nói cho Dược Linh Cốc Thiếu chủ mình cùng Mạnh Tuyên gặp phải trải qua lúc, Mạnh Tuyên đã tự giới thiệu.

“Đông Hải Thánh Địa... Thiên Trì tiên môn?”

Linh Nhi đang bầm báo, đột nhiên Dược Linh Cốc Thiếu chủ sau lưng một cái hộ pháp đã nghe được những lời này, lập tức lấp bấp kinh hãi.

Vài người khác cũng lập tức khẽ giật mình, sắc mặt quái dị nhìn về phía người trẻ tuổi kia.

“Thật là có thú vị, Thanh Dao, người không phải nói các người Thiên Trì tiên môn đã suy tàn, không có chân truyền thủ đồ sao?”

Dược Linh Cốc Thiếu chủ mỉm cười hướng người trẻ tuổi kia nhìn sang.

Chúng thủ hạ cũng đều ánh mắt quái dị nhìn xem cái kia người tuổi trẻ, nhắc tới cũng vừa vặn, cái này tên là Thanh Dao người trẻ tuổi liền đã từng là Thiên Trì tiên môn đệ tử, về sau Thiên Trì xuống dốc, môn hạ đệ tử đại bộ phận đều đã đi ra Thiên Trì, tất cả tìm cơ hội duyên, Thanh Dao cũng chính là tại khi đó đã đi ra Thiên Trì tiên môn, lại làm vài năm tán tu, rốt cục tại bốn năm trước bái nhập Dược Linh Cốc, làm Thiếu chủ hộ pháp.

“Thuộc hạ cũng có chút ngoài ý muốn, Thiên Trì tiên môn cuối cùng mặc cho chân truyền thủ đồ vân Quỷ Nha, bảy năm trước cũng đã phản bội mà đi nha...”

Cái kia Thanh Dao sắc mặt âm tình bất định nhìn xem giữa không trung Mạnh Tuyên, sắc mặt có chút nghi hoặc.

“Ha ha, bách túc chi trùng, chết mà không cương, Thiên Trì có lẽ sống lại cũng không nhất định, Thanh Dao, ngươi phải đi về sao?”

Dược Linh Cốc Thiếu chủ nhìn xem Thanh Dao mỉm cười, cái kia Thanh Dao nghe vậy nhưng lại lắp bắp kinh hãi, quỳ trên mặt đất nói: “Thiếu chủ giễu cợt, ta Thanh Dao đến bước đường cùng chi tể, đầu nhập vào Thiếu chủ dưới trướng, mấy năm qua này, bị Thiếu chủ đại ân, sớm đã là Dược Linh Cốc người rồi, thì như thế nào hội lại trở về? Thiên Trì tiên môn sống lại cũng tốt, xuống dốc cũng thế, cũng đã là chuyện cũ trước kia, cùng Thanh Dao vô can rồi...”

“Ha ha, đứng lên đi, ta không có hoài nghi ngươi cái gì, ta có thể đưa cho ngươi, Thiên Trì có thể cho không được, ta không tin ngươi là người ngu!”

Dược Linh Cốc Thiếu chủ nhàn nhạt nói ra, lại cảm mắt đánh giá Mạnh Tuyên liếc, nói khẽ: “Linh Nhi, ngươi lúc ấy không cùng hãn động thủ, cũng coi như vận khí của ngươi, bằng không thì cái này hội đã Sinh Tử không biết rồi!”

Hãn mỉm cười, trong ánh mắt, lóe ra một tia tối nghĩa khó hiểu ánh mắt, mỉm cười nói: “Ta cũng thật không ngờ, Đông Hải Thánh Địa ngoại trừ Tần Hồng Hoàn, Lâm Băng Liên, Long Kiếm Đình bên ngoài, vậy mà lại xuất hiện như vậy một cái nhân vật lợi hại, ha ha, hãn chỉ có Chân Linh Nhất phẩm a, lại có thể đánh bại Thanh Tùng Sơn Chân Linh Nhị phẩm trưởng lão, hãn là, cái này là Thiên Ý?”

Cũng nhưng vào lúc này, chúng trưởng lão trở lại rồi, ôm quyền hướng dược cốc linh Thiếu chủ tặng tội, Dược Linh Cốc Thiếu chủ quơ quơ tay áo, thản nhiên nói: “Không phòng, trọng môn có việc, tự nhiên muốn đuổi đi xử lý, Bồn thiếu chủ đề ý tới, không qua, ta mới vừa nói sự tình, chư vị thiếu lão có thể hay không làm được chủ? Ha ha, các ngươi nói chương giáo đang bế quan, nhưng vừa rồi, ta có thể là xem lại các ngươi chương giáo nữa à...”

Chúng trưởng lão mặt bên trên đều có chút xấu hổ, cười làm lành nói: “Đi vào nói, đi vào nói...”

Cũng chính là lúc này, ngọn núi chính phía sau núi, Thanh Tùng Sơn chuông giáo Viên Thanh Lộc bế quan trong động phủ, Mạnh Tuyên nói rõ chính mình ý đồ đến.

“Người này đến, chính là nghĩ đòi lại Hác sư huynh di vật?”

Viên Thanh Lộc ánh mắt phức tạp nhìn qua Mạnh Tuyên, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Mạnh Tuyên nói: “Đây là thứ nhất, ta còn muốn đem sư tôn di cốt ghênh lấy, mang về Đông Hải Thánh Địa sắp đặt, ngày đêm tế bái!”

“Cái này...”

Viên Thanh Lộc trên mặt hiện lên một vòng thần sắc lo lắng, một lát sau, hần nhẹ nhàng thở dài, nói: “Người khó khăn trở lại một chuyến, trước trên chân núi ở một đêm a, ta sẽ cùng với chư vị trưởng lão thương nghị, người sư tôn di vật, tất nhiên sẽ trả lại người...”

“Cũng tốt!”

Mạnh Tuyên thấy hần nói thành khẩn, cũng không phải tùy ý từ chối ngữ điệu, liền đáp ứng xuống.

“Hiên Ngang, người mang Mạnh Tuyên đi phòng trọ nghỉ ngơi, đợi cho chư vị trưởng lão cùng Dược Linh Cốc Thiếu chủ nói xong rồi, liền để cho bọn họ tới gặp ta!”

Viên Thanh Lộc phân phó một câu, Mạc Hiên Ngang cười khổ đáp ứng xuống.

Kỳ thật hần xuyên đi mấy chỗ ngọn núi, đã thuyết phục rất nhiều người đem Bệnh Lão Đầu di vật giao trả trở về, chỉ là không nghĩ tới, biến cố nảy sinh, Mạnh Tuyên trở về sự tình, vậy mà kinh động đến chuông giáo, hôm nay hần cũng chỉ có nghe chuông giáo chỉ mệnh làm việc rồi.

Màn đêm buông xuống, Mạnh Tuyên liền tại Thanh Tùng Sơn ở đây, hần xa xa nhìn lại, đã thấy cách đó không xa Tọa Vong trên đỉnh, Linh quang quanh quần, nhớ tới ban đầu ở cái kia trên núi, đi theo Bệnh Lão Đầu tu hành thời gian, trong nội

tâm cảm khái ngàn vạn, muốn đi qua tìm tòi, cuối cùng là nhìn được.

Hắn đã cùng Viên Thanh Lộc nói, chẳng những muốn đòi lại bệnh bệnh cũ di vật, còn muốn Bệnh Lão Đầu di cốt dời đi, ngày sau an táng tại chính mình Tọa Vong trên đỉnh, cũng tốt ngày đêm tế bái, ở tại chỗ này, Bệnh Lão Đầu một người, cuối cùng là quạnh quẽ.

Mà vào lúc này, Viên Thanh Lộc trong động phủ, chư vị trưởng lão tề tụ, đã ở thương thảo.

“Hừ, chương giáo sư huynh, tiểu tử kia tuy nhiên lợi hại, cũng chỉ là vừa mới đột phá Chân Linh, chúng ta không cần như vậy sợ hắn a?”

Có một cái dáng người cường tráng, thoát nhìn chừng năm mươi tuổi Hắc tu lão giả lạnh lùng mở miệng.

“Hùng trưởng lão, hay vẫn là cẩn thận chút, ta cùng với tiểu tử kia giao một chương, hắn... Quả thực đáng sợ!”

Yên Hà phong trưởng lão mở miệng, ngôn ngữ tầm đó, hơi có chút tim đập nhanh.

“Hắc hắc, là lại kỳ tài ngút trời chi nhân, cũng tới đa chỉ có thể dùng Chân Linh Nhất phẩm chi thân chiến thắng Chân Linh hai Tam phẩm mà thôi, tiểu tử kia tính toán đâu ra đấy, mới tu hành bao nhiêu năm? Chúng ta Thanh Tùng Sơn, liên quan chương giáo, cùng với vừa mới đột phá Chân Linh Hiên Ngang mà nói, cùng sở hữu mười hai tên Chân Linh, chương giáo đã là Chân Linh Thất phẩm, thượng giai Chân Linh, có khác hai gã Trung giai Chân Linh, chín tên Hạ giai Chân Linh...”

Hùng trưởng lão cười lạnh: “Tiểu tử kia chỉ là một cái Hạ giai Nhất phẩm Chân Linh, chúng ta còn bắt không được hắn?”

Lời hắn nói, cũng là nghênh đón mấy cái trưởng lão đồng ý. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 223 : Kết hôn

Chương 223: Kết hôn

Chân Linh cảnh tu giả, cùng Chân Khí cảnh đồng dạng, chung phân cửu trọng, theo thứ tự là Nhất phẩm đến Cửu phẩm.

Một hai ba phẩm, chính là Hạ giai Chân Linh.

Bốn Ngũ Lục phẩm, chính là Trung giai Chân Linh.

Thất phẩm, chính là thượng giai Chân Linh.

Thế gian không thiếu dũng mãnh thiện chiến người, có thể dùng Chân Linh Nhất phẩm chi thân khiêu chiến Chân Linh Tam phẩm, hoặc là Chân Linh Tứ phẩm chi thân khiêu chiến Chân Linh Lục phẩm, hay là Chân Linh Thất phẩm chi thân, khiêu chiến Chân Linh Cửu phẩm, nhưng lại hãn hữu Chân Linh Tam phẩm có thể khiêu chiến Chân Linh Tứ phẩm, chủ yếu là bởi vì, Tam phẩm cùng Tứ phẩm tầm đó, một cái là Hạ giai Chân Linh, một cái là Trung giai Chân Linh, tương đương với một đạo cái hào rộng.

Cũng chính là bởi vậy, Mạnh Tuyên một chương đánh lui Yên Hà phong trưởng lão, mọi người tuy nhiên giật mình, nhưng cũng không phải quá mức giật mình, dù sao có thể làm được người tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là không ít, không coi là cái gì, có thể vượt cấp mà chiến, mới khiến cho người khiếp sợ.

Như thế tính toán ra, tựu tính toán Mạnh Tuyên thực lực đã là Chân Linh Hạ giai vô địch, Thanh Tùng Sơn cũng có ba người có thể trấn áp hãn.

Cái này Hùng trưởng lão, đúng là bên trong một cái.

Cũng nhưng vào lúc này, chương giáo Viên Thanh Lộc chậm rãi mở miệng, nói: “Mạnh Tuyên kẻ này, tại Kỳ Bàn lúc có lễ không có phá cảnh a, nhưng hãn hiện tại đã là Chân Linh chi

thân, điều này nói rõ hẳn là tại Kỳ Bàn bên ngoài rách nát cảnh, không có mượn nhờ Kỳ Bàn trong Linh Tê thảo, người như vậy, thiên phú kỳ tài, thực lực mạnh yếu vẫn còn tiếp theo, mấu chốt ở chỗ hẳn phát triển tiềm lực, dù sao, ba năm trước đây hẳn mới cái gì tu vi?”

Chúng trưởng lão nghe vậy, lập tức khẽ giật mình, bọn hẳn tự nhiên nhớ rõ, ba năm trước đây, Mạnh Tuyên vẫn chỉ là chân khí tứ trọng.

Bị trục xuất Thanh Tùng tiên môn lúc, Mạnh Tuyên không qua chỉ là con sâu cái kiến, nhưng hôm nay, cũng đã có thể đánh lui Chân Linh Nhị phẩm trưởng lão rồi.

Loại này tiềm lực. Nói. Lại đề cho mỗi người đều cảm giác sợ.

“Không có sai. Chúng ta bây giờ chỉ ít có ba người có mười phần năm chắc trấn áp hẳn, chỉ là, chúng ta tại sao phải trấn áp hẳn?”

Viên Thanh Lộc lại nói: “Theo hẳn phát triển tiềm lực đến xem, lúc trước đem trục xuất sư môn, có thể nói là chúng ta Thanh Tùng Sơn làm một đại chuyện ngu xuẩn rồi, đã sai rồi một lần, chúng ta lại vì sao cần phải lại sai lần thứ hai? Chúng ta tuy nhiên hiện tại có thực lực trấn áp hẳn, nhưng tương lai quần anh tranh phong. Đã không có chúng ta chuyện gì, có lẽ ngăn ngừa bách niên, chúng ta tự cần hẳn che chở rồi...”

“Hừ, hẳn coi như là một thiên tài thì như thế nào, phát triển không đứng dậy thiên tài, cũng chỉ là một người chết mà thôi!”

Hùng trưởng lão cười lạnh, trong mắt có hàn quang chớp động.

Viên Thanh Lộc nhìn về phía hẳn, thản nhiên nói: “Hùng sư đệ, ngươi đã quên hẳn hiện tại chính là Đông Hải Thánh Địa Thiên Trì đệ tử sao?”

Hùng trưởng lão cười lạnh nói: “Sư huynh, người khác không biết. Chúng ta nhưng lại biết đến, Thiên Trì tiên môn hôm nay lại được coi là cái gì? Sớm đã xuống dốc rồi. Chỉ là bảy đại tiên môn bên trong nghiêng trát tự đủ bọn hẳn thụ, không đảm đương nổi kẻ này chỗ dựa!”

“Hùng sư đệ, ngươi hồ đồ rồi...”

Viên Thanh Lộc khe khẽ thở dài, lắc đầu, nói: “Đông Hải bảy đại tiên môn, bên trong nghiêng trát càng lợi hại, cũng là bảy môn đồng nguyên, đừng nhìn Thiên Trì hiện tại xuống dốc rồi, nhưng trên thực tế, chỉ cần bảy đại tiên môn tồn tại một cái, sáu mặt khác, không, mặt khác tám cái, tự cũng không chính thức đã đoạn truyền thừa, chúng ta ngoại nhân xem bọn họ là bảy đại tiên môn, trên thực tế, bọn hắn chính là một cái Thánh Địa a...”

Nghe xong chương giáo những lời này, Hùng trưởng lão giật mình, không tái mở miệng rồi.

“Cái này... Ta nhận vì chương giáo nói có lý...”

Mấy cái trưởng lão một phen trầm tư, mở miệng phụ họa chương giáo.

“Có thể là... Chương giáo, ngươi nên biết, chúng ta quan hệ với hắn cũng không phải nói chữa trị có thể chữa trị đó a, tự tính toán chúng ta đem Hác sư huynh di vật trả lại cho hắn, chỉ sợ trong lòng của hắn y nguyên hội hận chúng ta, huống chi, ta tiếp thu Tọa Vong phong về sau...”

Hùng trưởng lão nói đến chỗ này, có chút nói không được nữa, mấy vị trưởng lão khác nhớ tới sự kiện kia, cũng tận đều trầm mặc.

“Chuyện này, ta tâm lý nắm chắc...”

Viên Thanh Lộc trầm mặc một hồi, dứt khoát mở miệng, như là làm xuống một cái quyết định, nói: “Muốn cùng hắn chữa trị quan hệ, cũng không khó khăn, kỳ thật Hác sư huynh lúc, đã từng nghĩ cho Mạnh Tuyên định ra một mối hôn sự, ta lúc ấy mặc dù không có đáp ứng, lại cũng không có cự tuyệt, hôm nay vừa vặn đem cái kia việc hôn nhân dùm thành, hắn Mạnh Tuyên đã trở thành chúng ta Thanh Tùng tiên môn con rể, hết thấy ân oán tự giải!”

“Kết hôn?”

Chư trưởng lão đều là khẽ giật mình, tuyệt đối không nghĩ tới chương giáo vậy mà hội đưa ra ý nghĩ này.

“Chương giáo, chúng ta Thanh Tùng Sơn, hiện tại thật không nghĩ có thể xứng đôi hần Chân Linh cảnh đệ tử à?”

Có trưởng lão đưa ra dị nghị, đây cũng là lời nói thật, Mạnh Tuyên hôm nay có thể đã là Chân Linh cảnh tu sĩ, mà Thanh Tùng Sơn trẻ tuổi nhất nữ tính Chân Linh cảnh tu sĩ, chính là hồng tuyền phong màn trong sạch người, lúc này chính đang bế quan, nàng cũng đã hai trăm bốn mươi ba tuổi, bên ngoài thoát nhìn có 50-60 năm tuổi, đừng nói giả cho Mạnh Tuyên rồi, giả cho Bệnh Lão Đầu ngược lại là xứng...

“A, các người đây không cần lo lắng, hần hội đáp ứng, ta sẽ đem Hác sư huynh di vật, liền đặt ở cửa hội môn ở bên trong cho hần, lại một điểm, hần cùng với ta cái kia hậu bối Tử Linh việc hôn nhân, lúc ban đầu là Hác sư huynh nói ra, mà hần lại là cái có hiếu tâm người, ta dùng Hác sư huynh tới dọa hần, đã nói đây là sư mệnh, nghĩ đến hần mặc dù trong nội tâm không vui, cũng sẽ không cự tuyệt...”

Viên Thanh Lộ trưởng lão mỉm cười nói, một bộ tin tưởng tràn đầy bộ dạng.

Chư vị trưởng lão nghe vậy, còn có thể nói cái gì, cũng chỉ có thể khom mình hành lễ, nói chương giáo anh minh rồi.

“Cái gì? Muốn ta giả cho Mạnh Tuyên?”

Viên Tử Linh nghe nói tin tức này về sau, thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

Cái kia Mạnh Tuyên, có thể là vừa vặn mới ở trước mặt nàng, đem nó chiến sủng kiêm tọa kỵ cho xé thành hai nửa a!

Cái kia hồ huyết đều vắng đến trên mặt của nàng, cho tới bây giờ, nàng nhớ tới đều một lòng sợ hãi, vậy mà lại để cho chính mình giả cho hần?

Viên Tử Linh cái này phản ứng, lại đều nằm trong dự liệu, bị phái tới khích lệ nàng 2 người nữ đệ tử, đều là tâm tư linh xảo thể hệ, cười nói: “Viên sư muội, người trước đừng như vậy đại phản ứng, kỳ thật chương giáo cũng là vì người suy nghĩ...”

“Ai muốn giả cho cái kia phế vật, phải giả các người đi giả, đánh

chết ta đều không lấy chồng!”

Viên Tử Linh vô ý thức tưng phẫn bác, một điểm đường lui cũng không lưu.

Cái kia 2 người nữ đệ tử đã sớm liệu đến phản ứng của hấn, bên trong một cái mỉm cười, nói: “Ai, người nghĩ rằng chúng ta không muốn gả sao? Kỳ thật lại nói tiếp, cái này Mạnh Tuyên thật sự là cái thiếu niên anh hùng, không biết có bao nhiêu người muốn cướp lấy gả cho hấn đâu rồi, không nói gạt người, Viên sư muội, chương giáo sư tôn nếu là chỉ hôn cho ta, ta lập tức đáp ứng, chỉ tiếc, chương giáo sư tôn hay vẫn là nghĩ đến người a...”

Phàm là một kiện đồ vật, không có người đoạt lúc, là che lý, nhưng nếu là có người lộ ra đoạt ý tứ, liền sẽ bị người coi trọng.

Cái này Viên Tử Linh cũng là bởi vì này, nghe cái kia người nữ đệ tử vừa nói, lập tức trong nội tâm khê động, cười hỏi: “Phong sư tỷ, người nghĩ như thế nào gả cho cái kia phế vật? Chúng ta Thanh Tùng Sơn hấn là không có người đến sao?”

Cái kia Phong sư tỷ mỉm cười, nghiêm mặt nói: “Cùng hấn so với, chúng ta Thanh Tùng Sơn vẫn thật là không có người rồi!”

Viên Tử Linh nghe xong nàng lời này, nao nao, bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện, nếu chỉ luận tu vi, lúc này Thanh Tùng Sơn, cùng bối trung nhân, chỉ sợ còn thực không ai có thể địch nổi cái kia phế vật, là chân truyền thủ đồ Mặc sư huynh đều không được a...

Coi như là nàng, tuy nhiên ngoài miệng luôn mồm hay vẫn là gọi Mạnh Tuyên “Phế vật”, nhưng trong nội tâm trên thực tế cũng minh bạch, lúc này thời điểm Mạnh Tuyên như coi như phế vật, chỉ sợ Thanh Tùng Sơn từ trên xuống dưới đều biến thành phế vật rồi, nàng chỉ là bởi vì sợ hãi Mạnh Tuyên, trong nội tâm có mâu thuẫn cảm xúc, lúc này mới một mực không có đổi giọng, tựa hồ nhiều gọi Mạnh Tuyên vài tiếng “Phế vật”, có thể vẫn hồi nàng mặt.

“Viên sư muội, người trong lòng nghĩ nghĩ, hấn mới bao nhiêu? Cũng đã là như vậy tu vi, liền Yên Hà phong kỳ trưởng

lão đều không phải là đối thủ của hắc đầu rồi, phóng nhãn Sở Vực, cũng là nhất đẳng thiên tài rồi, thành tựu tương lai, chỉ sợ bất khả hạn lượng, một cái khác điểm, bàn về thân phận đến, đó cũng là khó lường, người cũng đã biết, hắc hôm nay chính là Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong chân truyền thủ đồ?”

“Chân truyền thủ đồ?”

Viên Tử Linh liền giật mình, lộ ra một tia tốt kỳ thần thái.

Cái khác sư tử tiếp lời, cười nói: “Đúng nha, người cũng không muốn nghĩ, Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn, cái kia là bực nào tồn tại? Theo chân bọn họ so với, chúng ta Thanh Tùng Sơn tiên môn, kỳ thật tối đa chỉ có thể coi là cái Nhị lưu, ai, nói là Nhị lưu, cũng là ta hướng chúng ta Thanh Tùng Sơn tiên môn trên mặt thiếp vàng rồi, kỳ thật khả năng tại người ta trong mắt, chúng ta chỉ sợ liền cái Tam lưu đều không tính là a...”

“Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn... Lợi hại như vậy?”

Viên Tử Linh có chút ngây người, thì thảo tự nói.

“Đó là đương nhiên, bằng không thì người cho rằng Mạnh sư huynh hắc là như thế nào đã có hôm nay tu vi? Cái kia bảy đại tiên môn, ngọn nguồn được theo ba ngàn năm trước tính lên, có thể là cái khó lường quái vật khổng lồ, trong môn tài nguyên vô số, Bí Điển như mây, nghe nói liền cái ngu ngốc đi, đều có thể cho dạy dỗ thành một cái cao thủ hiểm thủ hắc đầu rồi, người nếu là làm bảy đại tiên môn thủ đồ phu nhân, thật đúng là ao ước sát người bên ngoài...”

Có một sư tử che miệng mà cười, trêu chọc nói đạo.

“Ta... Ta mới không có thêm...”

Viên Tử Linh phản bác, nhưng thanh âm rõ ràng nhỏ hơn.

Phong sư tử vừa cười lấy bỏ thêm đem hỏa, nói: “Đúng rồi, Viên sư muội, còn có chuyện người cũng không thể không biết, còn nhớ rõ từng có một lần, chương giáo sư tôn theo chúng ta nói đến thiên hạ kỳ tài, từng nói đến có một gọi Tàn Hồng Hoàn nữ tử chính là tuyệt đối Sở Vực đệ nhất nhân sao?

Người lúc ấy còn đem nàng coi là thần tượng kia mà, kỳ thật, chính là nó Đông Hải Thánh Địa bầy đại tiên môn một trong Đại sư tử!”

“Đúng vậy, Viên sư muội, người nếu là gả cho Mạnh sư huynh, nào đó trình độ bên trên, liền cùng Tần Hồng Hoàn ngồi ngang hàng với...”

Cuối cùng một câu, xem như đánh trúng vào Viên Tử Linh uy hiếp, trong ánh mắt đều có vì sao xuất hiện.

“Hi hi, lời nói đề lời nói với người xa lạ, cái kia Mạnh sư huynh ban đầu ở chúng ta Thanh Tùng Sơn lúc, bộ dáng không có này nọ, thoát nhìn cũng bình thường, nhưng hôm nay lại thực có thể nói là mày kiếm mắt sáng a, tuy nhiên là một đầu tóc trắng, nhưng lộ ra càng tuấn mỹ, ta đều động tâm rồi...”

Phong sư tử hi hi cười nói: “Đáng tiếc a, bực này tuấn mỹ anh tài, lại tiện nghi người cái này chỉ tiểu hồ ly...”

Viên Tử Linh bị các nàng ngôn ngữ dẫn đạo, chút bất tri bất giác, đối với Mạnh Tuyên khinh thị vậy mà dần dần tan thành mây khói, mà ngay cả bị hấn xé chính mình lông trắng đen ban hồ hận ý cũng không có, nghĩ tới đến, ngược lại cảm thấy Mạnh Tuyên tay xé Bạch Hồ thời điểm bộ dáng, lộ ra bá đạo dã man, thậm chí có chút ít khó tả mị lực rồi, hơn nữa cái này Phong sư tử nhất câu một câu trêu chọc, lập tức mặt đỏ rần.

“Người mới hồ ly... Người mới hồ ly... Nếu không là chương giáo có mệnh, ta mới không lấy chồng đây này...”

Viên Tử Linh nhảy dựng lên, đi cong Phong sư tử ngựa.

Đã nghe được Viên Tử Linh những lời này, hai vị sư tử đều nhẹ nhàng thở ra, biết rõ cái này tối là làm thỏa đáng rồi. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 224 : Thái Cực Quang Quyền

Chương 224: Thái Cực Quang Quyền

Cũng là vào lúc này, Mạnh Tuyên trong phòng, Mạc Hiên Ngang đem chương giáo thuật lại một lần.

“Cái gì? Để cho ta lấy cái nha đầu kia?”

Mạnh Tuyên cũng sợ run, Đại Kim điều hai mắt tỏa ánh sáng, lập tức bu lại, bị Mạnh Tuyên một cước đá đi ra ngoài.

Mạc Hiên Ngang cười khỏ nói: “Mạnh sư huynh, người đừng vội, nghe ta đem nói cho hết lời, chương giáo đã nói, cái môn này việc hôn nhân, chính là năm đó Hách sư bá ý tứ, chỉ bất quá là năm đó người cùng Viên sư muội cũng còn nhỏ, bởi vậy cũng không nói gì định, nhưng hôm nay các người cũng đều lớn hơn, việc hôn nhân tự nhiên muốn Hách sư bá ý tứ định ra đến, hơn nữa Hách sư bá sở hữu di vật, cũng sẽ ở đồ cưới ở bên trong, cùng nhau cho người...”

“Hừ, đây là uy hiếp ta sao?”

Mạnh Tuyên sắc mặt trầm xuống.

Hắn tự nhiên minh bạch, cái gọi là cái gì năm đó còn nhỏ các loại, tất cả đều là vô nghĩa, đơn giản năm đó Viên Thanh Lộc cũng chương mất chính mình mà thôi, hôm nay lại không biết lại đánh nữa cái quý gì chủ ý, muốn đem mình buộc chặt tại Thanh Tùng Sơn cái này khung trên chiến xa.

Hắn dưới ý tứ tự nhiên từ chối, nhưng đột nhiên nghĩ tới điều gì, ngược lại trầm mặc lại.

Lúc này ở hắn trong óc hiện lên, nhưng lại Viên Tử Linh chẳng phân biệt được tôn ti, hướng về phía Bệnh Lão Đầu la to bộ dạng.

Tại Viên Tử Linh tụ tập một đám người tay muốn giáo huấn

chính mình, gọi mình là con cóc bộ dạng...

Thời gian dần qua, khóe miệng của hắn hiện lên mỉm cười, khẽ gật đầu một cái, hướng Mạc Hiên Ngang nói: “Làm phiền Mạc Sư đệ chuyển cáo rồi, người đi nói cho chưong giáo a, nếu là ta sư tôn di mệnh, Mạnh Tuyên không dám có hai lời...”

Mạc Hiên Ngang đã nghĩ kỹ một bụng lý do thoái thác, thậm chí ý định dựa theo chưong giáo âm thầm giáo phươg pháp của mình, dùng Bệnh Lão Đầu đi phảng phất vì tồn tại bắt buộc Mạnh Tuyên đáp ứng, dù sao sư mệnh lỗi nặng thiên, thế giới này dám ngỗ nghịch sư nói người thật đúng là không nhiều lắm.

Nhưng lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên dĩ nhiên cũng làm như vậy thống khoái đáp ứng xuống, cũng làm cho hắn nao nao.

“Vậy thì chúc mừng Mạnh sư huynh rồi. Ta đi trước phục mệnh, lại đến vi Mạnh sư huynh thiết yến làm hạ...”

Mạc Hiên Ngang phản ứng đi qua, cười chúc mừng một câu. Liên trở về phục mệnh.

“Đại sư huynh, người thật muốn lấy nha đầu kia à?”

Đại Kim điêu về mặt phần nộ chạy tới. Nghiêm túc nói: “Người như thế nào như vậy, như thế nào không hỏi trước hỏi ý kiến của ta đâu này?”

“Có người đánh rắm!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm chính loạn, lại là một cước đem nó đá bay đi ra ngoài.

Đêm dài, Mạnh Tuyên ngồi xếp bằng tại phòng trọ trên giường, muốn ngồi xuống, lại ngủ không được.

Không có cái khác, Đại Kim điêu cái thằg này tiếng lắm bảm quá vang lên, cái khác yêu cầm ngủ. Đều là ngồi cạnh, cái thằg này nhưng lại đại mã kim đao nằm ở trên giường, lộ ra một khối lớn bạch nhung nhung cái bụng, giươg kim loại sáng bóng lập loè miệng, nó kỳ thật cùng Mạnh Tuyên cũng

không tại trong một cái phòng, mà là bên cạnh, mặc dù là như vậy, tiếng lẩm bẩm cũng đáng ghét phiền không được, Mạnh Tuyên hận không thể che lên lỗ tai.

Dứt khoát, Mạnh Tuyên rời khỏi phòng. Trở mình trên người nóc phòng, nhìn ngôi sao đầy trời, bắt đầu ngồi xuống.

Ngồi xuống là tiến vào minh tướng trạng trạng. Dẫn nạp thiên địa linh khí nhập vào cơ thể, tăng tu vi, không qua Mạnh Tuyên thử một lần phía dưới, lại nhịn không được than tiếc, hân phát hiện, hôm nay ngồi xuống, đối với chính mình tu vi tăng, có thể trực tiếp không đáng kể rồi.

Cái này Thanh Tùng Sơn Linh khí tuy nhiên so ra kém Thiên Trì như vậy nồng đậm, cũng coi như hiếm thấy động thiên phúc địa, có thể là Mạnh Tuyên khế hấp nạp linh khí. Liên phát hiện tại Chân Khí cảnh lúc, đối với chính mình tu vi vô cùng hữu ích Linh khí hôm nay tác dụng yếu đáng thương. Chỉ là một tia một tia tắm bổ lấy nhục thể của mình, căn bản không cách nào làm cho chính mình Chân Linh có rõ ràng cải thiện. Thậm chí nói, hoàn toàn không có cải thiện.

Mạnh Tuyên rất nhanh tự tính toán đi ra, dựa theo tốc độ như vậy, chính mình theo Chân Linh Nhất phẩm, tu luyện tới Chân Linh Nhị phẩm, đại khái cần 300 năm trái phải thời gian a, xa hơn sau thời gian còn phải gấp bội, cái này lại để cho hắn trực tiếp buông tha cho hấp thu Linh khí tu luyện ý định, trong lòng của hắn minh bạch, về sau mình muốn tu luyện, cũng chỉ có nghĩ biện pháp lấy được Linh Thạch, hoặc này đây Đại Bệnh Tiên Quyết luyện Bệnh Đan rồi.

Chỉ có điều, Đại Bệnh Tiên Quyết đối với Chân Linh về sau tu luyện, có phải hay không còn như Chân Khí cảnh lúc như vậy hữu hiệu, mà ngay cả hắn cũng không dám xác định, dù sao không có trải qua, chỉ có tìm một cái Chân Linh cảnh tu sĩ, thi bên trên thử một lần mới có thể biết được.

Hiện tại hắn đều có chút đã hối hận, sớm biết như vậy năm đó nên tìm Bệnh Lão Đầu hỏi rõ ràng.

Chỉ tiếc, hôm nay hắn tuy nhiên khoảng cách từng đã là Tọa Vong phong chỉ có một bước ngắn, Bệnh Lão Đầu cũng đã mất.

“Cũng thế, đã không cách nào tu luyện, ta đây trước hết cảm ngộ võ pháp a!”

Mạnh Tuyên âm thầm làm hạ quyết định, Tu Hành Giới lúc, từng bước hung hiểm, lúc nào cũng nguy cơ, nhiều một ít phòng thân chi thuật, cũng là tốt.

Hắn muốn tu luyện đạo pháp, đã xác định, là Thiên Cương Ngũ Lôi, chỉ là tu luyện hôm nay cương Ngũ Lôi, tại tập hợp đủ Thiên Địa Nhân Thần Quỷ năm loại Lôi Lực trước khi, lại thì không cách nào tu luyện, bày ở trước mắt, liền chỉ có tu luyện võ pháp một đường rồi.

Không qua, ngồi xuống một hồi, Mạnh Tuyên thực sự lại một lần nữa cười khổ mở hai mắt ra.

Mặc dù là tu luyện võ pháp, chính mình vậy mà cũng không có gì có thể luyện...

Hắn chỗ nắm giữ võ pháp, dùng quen thuộc nhất, là Nhất Ván Kiếm Pháp, chỉ có điều, Nhất Ván Kiếm Pháp chính là Lãnh đại sư sáng chế, cơ bản kiếm lý đã dạy cho Mạnh Tuyên rồi, muốn lại tiếp tục tinh tiến, liền chỉ có dựa vào chính mình hiểu ra, nhưng Mạnh Tuyên rất có tự biết hiển nhiên, mình không phải là Lãnh đại sư, Kiếm Thập Tứ thậm chí Cực Ác Tiểu Long Vương, Hoa Sơn Đồng như vậy võ đạo thiên tài, không có cao như vậy thiên phú.

Nói cách khác, hắn kỳ thật rất rõ ràng, chính mình Nhất Ván Kiếm Pháp đã đến đầu rồi.

Nếu như muốn muốn tinh ranh hơn tiến thêm một bước, cái kia cần mười năm thậm chí bách niên ma luyện cùng tinh nghiên, trong thời gian ngắn không có khả năng ra hiệu quả.

Mà Mạnh Tuyên, hoàn toàn cần trong thời gian ngắn có thể tăng lên thực lực của chính mình tu pháp.

Người khác tu tiên, là tìm hiểu Đại Đạo, mà với hắn mà nói, tìm hiểu Đại Đạo ngược lại tại tiếp theo, mục đích chủ yếu là sát nhân.

Hơn nữa muốn giết, hay vẫn là một cái trên đời chói mắt nhân vật thiên tài.

“Lão đầu tử a, ngươi có thể hay không lại chỉ điểm ta một lần, để cho ta nhanh chút ít tăng lên thực lực của mình...”

Mạnh Tuyên nhìn Tọa Vong phong phương hướng, khoe miệng bay lên một tia khổ ý.

Mà ngay cả hấn không thừa nhận cũng không được, mình quả thật không phải một thiên tài, có vô hình giam cầm tại trên người mình.

Hắn hôm nay tích lũy đã phi thường hùng hậu, sơ phá Chân Linh, liền đã lấy được lực lượng cường đại cùng tiềm lực, đối mặt bình thường Chân Linh Nhất phẩm, hấn hiện tại một cái đầu ngón tay có thể nghiền chết, mặc dù là bình thường Chân Linh Tam phẩm, tại đôi phương không có đặc biệt võ pháp, đạo pháp hoặc là Linh khí các mặt khác trợ lực dưới tình huống, hấn cũng có đầy đủ đảm lượng một trận chiến, hơn nữa kết quả tuyệt đối là thắng nhiều bại ít.

Nói một cách khác, hấn bây giờ đang ở dừng trong mắt người, kỳ thật đã là hiếm thấy thiên tài rồi.

Nhưng vậy thì có sao, vậy thì sao xử dụng đây?

Mặc dù còn hơn 99 một thiên tài, chỉ cần còn không có năm chắc đối phó Tần Hồng Hoàn, Mạnh Tuyên liền không cam lòng.

Đây là một cái động lực, thúc giục lấy Mạnh Tuyên theo một cái tư chất bình thường thiếu niên, đạp trên từng bước đường máu, đạp vào đỉnh phong.

Bởi vì hấn muốn giết người, là đứng thẳng ở đằng kia đỉnh trên đỉnh.

Có lẽ là Mạnh Tuyên tiếng lòng bị Bệnh Lão Đầu đã nghe được, hay là Mạnh Tuyên trong lúc vô tình xúc động cái gì.

Thức hải ở trong, có biến hóa lặng yên phát sinh.

Tại Mạnh Tuyên suy nghĩ chấn động thời điểm, hấn trong thức hải Chân Linh chậm rãi dao động túm, tản mát ra một đám Linh quang, xúc động Thái Cực hoàn.

Cái kia cùng Thanh Đồng chén nhỏ có quan hệ Thái Cực hoàn, một mực với tư cách Mạnh Tuyên Chân Linh cái thứ ba Quang Quyền tồn tại, không có sóng không động.

Nhưng vào lúc này, nó lại bỗng nhiên vận chuyển, hắc trực bạch, bạch trực hắc, vòng quanh Chân Linh xoay tròn.

“Ông...”

Mạnh Tuyên Chân Linh, bị chúng xoay tròn, mang theo một hồi chấn động.

“Hả?”

Khoanh chân mà ngồi Mạnh Tuyên đột nhiên khẽ giật mình, cảm nhận được chính mình trong óc biến hóa.

Một tia võ lý tại trong lòng thoáng hiện, uyển giống như là nước chảy xẹt qua, hắc có chút cảm ứng, liền tựa hồ nghĩ tới điều gì.

Khoanh chân Mạnh Tuyên vô ý thức vươn một bàn tay, dùng chưởng làm kiếm, bình chém về phía trước.

Chỉ là khe khẽ chém một cái, dường như sinh ra một loại huyền ảo cảm giác.

Mạnh Tuyên hơi kinh, thu tay về chưởng, trầm tư sau nửa ngày, lại một lần chém đi ra ngoài.

Thời gian dần trôi qua, hắc ra tay càng lúc càng nhanh, càng ngày càng gấp, chưởng phong bổ ra chừng trăm trượng.

Lại một lát sau, hắc ra tay lại chậm lại, mỗi nhát kích đều vô cùng chậm rãi, tựa hồ tại cảm ngộ cái gì, đang suy nghĩ cái gì.

“Thì ra là thế, khó trách Lãnh đại sư nói với ta, hắc ngộ ra đến Kiếm đạo, mình cũng chưa xong toàn bộ tu thành...”

“Hỏi thiên vấn hỏi muôn dân trăm họ, không chém yêu tà không quy thân... Kiếm có Tam Cảnh, hỏi thiên, hỏi địa, hỏi muôn dân trăm họ...”

Giờ này khắc này, Thái Cực quang hoàn xoay tròn, dẫn động Chân Linh, lại khiến cho Mạnh Tuyên lập tức sinh ra một tia hiểu ra.

Loại này hiểu ra, liền như là một cái cao minh sư phó, chỉ điểm đệ tử một câu kia quan khiếu.

Người có bình cảnh, không phá bình cảnh, kỹ nghệ liền không cách nào tinh tiến.

Có đôi khi quan khiếu chỉ là cực kỳ đơn giản một câu, lại sẽ đề cho người cả đời cân nhắc không thấu, nhưng nếu là một khi phá bình cảnh, tạo nghệ lập tức có thể càng sâu nhất trọng, mà người thiên phú cao thấp, kỳ thật ngay tại ở lĩnh ngộ cửa ải này khiếu tốc độ.

Mạnh Tuyên hôm nay, liền đã nhận được cửa ải này khiếu, liền như Linh quang lóe lên gian, lập tức ngộ đạo.

Hắn đột nhiên thấy được Nhất Vấn Kiếm cái khác cảnh giới. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 225 : Kỳ quang ẩn võ pháp

Chương 225: Kỳ quang ẩn võ pháp

Lãnh đại sư Nhất Ván Kiếm, quả thật hấn cả đời tâm huyết, lão nhân này bái sơn Cửu Cung tiên môn, bị cự về sau, dứt khoát dựa vào chính mình sự dẻo dai, khai thác một môn kiếm thuật đi ra, hấn tu vi tuy nhiên chỉ có chân khí cửu trọng, nhưng ở kiếm thuật bên trên tạo nghệ, kì thực đã vượt qua rất nhiều Chân Linh cảnh tu giả, chỉ sợ Kiếm Thập Tứ cùng hấn so với, đều lộ ra có chút non nớt.

Hấn Nhất Ván Kiếm, trọng ý không trọng chiêu, chiêu pháp kỳ thật rất đơn giản, thậm chí có thể nói không có chiêu pháp.

Nhưng Kiếm Ý, lại phân tam trọng, cũng đã tại một câu kia khẩu quyết ở bên trong, là hỏi thiên vấn hỏi muôn dân trăm họ.

Hỏi thiên, là hỏi bản thân thiên tính.

Một thân ngạo huyết, một lời chiến ý, một kiếm kích chi, không hỏi nhân quả, chỉ hỏi Thương Thiên.

Đây là thanh niên chi kiếm, Lãnh đại sư lúc tuổi còn trẻ ngộ ra Kiếm đạo.

Mà hỏi địa, là tính toán, một kiếm đánh ra trước khi, cũng đã tính toán sở hữu nhân tố, một kiếm kích chi, địch không thể đỡ.

Cái này một trọng cảnh giới, cũng chính là Mạnh Tuyên tại Tứ Tượng thành lúc, Lãnh đại sư vị trí cảnh giới.

Cho nên đối với người khác xem ra, Lãnh đại sư kiếm chiêu đơn giản, sắc bén lạnh thấu xương, hết lần này tới lần khác rất khó ngăn cản.

Đó là bởi vì Lãnh đại sư tại xuất kiếm trước khi, đã tính toán

qua rất nhiều nhân tố rồi.

Xuất kiếm trước khi, đối thủ hết thấy phản ứng liền cũng đã chiếu vào trong lòng của hắn, đối thủ thì như thế nào đi ngăn cản?

Mà đệ tam trọng, là hỏi muôn dân trăm họ.

Cái này một cảnh giới, là Nhất Ván Kiếm cực hạn rồi, Lãnh đại sư cảm thấy có như vậy nhất trọng, nhưng chính hắn đều không có tìm hiểu thấu.

Mạnh Tuyên trong lòng biết, kỳ thật tại Lãnh đại sư ngộ cái này một cảnh lúc, liền có khả năng là hắn bước vào Tự Tại cảnh, phá vỡ mà vào Chân Linh thời điểm rồi.

Trước khi, Mạnh Tuyên Nhất Ván Kiếm một mực đều ở vào hỏi thiên cảnh. Có thể là hôm nay Linh quang lóe lên. Liền ngộ đã đến hỏi địa cảnh rồi.

Nói một cách khác. Mạnh Tuyên hôm nay Nhất Ván Kiếm bên trên tạo nghệ, đã đuổi theo Tứ Tượng thành lúc Lãnh đại sư rồi.

Không qua Mạnh Tuyên không biết hiện tại tại Lãnh đại sư Nhất Ván Kiếm tạo nghệ đã đến cái gì cảnh giới, bởi vậy không dám đem lời nói quá vụn toàn, bởi vì Lãnh đại sư đã từng nói qua, bệnh của hắn tốt về sau, kiếm nghệ lại có chỗ tinh tiến, cái kia tinh tiến, chỉ rất có thể là chúng sinh cảnh.

Đương nhiên. Đối với lúc này Mạnh Tuyên mà nói, Nhất Ván Kiếm Pháp tinh tiến vẫn còn tiếp theo, hắn càng kinh ngạc, là Thái Cực Quang Quyền.

Chân Linh khẽ động, dẫn động Thái Cực Quang Quyền, lại để cho chính mình trong lòng sinh ra hiểu ra, đây là trùng hợp, hay vẫn là...

Thái Cực Quang Quyền bản chất, Mạnh Tuyên nghĩ tới, lớn nhất khả năng. Là tại đế Hiên Viên cùng Xi Vưu một trận chiến lúc, có bên thứ ba tại người. Cũng dùng đại thần thông vẽ rơi xuống hai người kia tuyệt thế võ đạo, sau đó bỏ vào Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong, về sau trong lúc vô tình bị Mạnh Tuyên đạt được.

Cái này vô cùng có khả năng là một môn truyền thừa, một môn Thông Thiên tuyệt địa, rồi lại nhất định không trọn vẹn truyền thừa.

Nói nó Thông Thiên tuyệt địa, là vì cái này truyền thừa chịu tải chính là đệ Hiên Viên cùng Xi Vưu võ pháp.

Đó là hai cái Thượng Cổ chí cao cường giả, nhất là đệ Hiên Viên, thậm chí được người xưng là võ pháp Thủy Tổ.

Nói nó nhất định không trọn vẹn, là vì cái kia người thứ ba, tu vi cũng không bằng đệ Hiên Viên cùng Xi Vưu, hắn căn bản không cách nào hoàn toàn lĩnh ngộ hai người kia võ đạo, chỉ có thể cưỡng ép vẽ dưới làn lượt đoạn ngắn, cũng không hoàn chỉnh, càng vô tâm pháp khẩu quyết truyền thế.

Nhưng này truyền thừa, vẫn là trân quý đến cực điểm, bởi vì nó cơ hồ đại biểu võ đạo chí lý.

Đương nhiên, nó rất xảo trá, võ đạo chí lý tự đặt ở nơi nào, có thể hay không đạt được, lại toàn bộ bằng cá nhân tạo hóa nữa.

Mạnh Tuyên vốn không có ý định vội vã đi tu tập cái kia truyền thừa.

Hắn tuy nhiên vội vã trăm Hồng Hoàn, nhưng cũng không phải là muốn chết, cái kia truyền thừa quá cường đại, tại Kỳ Bàn lúc, hắn chỉ là bắt chước nhất thức Xi Vưu vũ kỹ, liền suýt nữa bởi vì võ đạo lực lượng cản trở mà chết, chủ động đi tu tập, kết quả cũng không sai biệt lắm.

Không qua, dưới mắt cái này Thái Cực quang hoàn tác dụng, nhưng có chút vượt qua dự liệu của hắn rồi.

Cái này Thái Cực Quang Quyển, cũng không phải là đơn thuần vẽ, nó dường như cũng có được suy nghĩ của mình, tại chính mình khổ tư khó hiểu thời điểm, nó lại bị Chân Linh chấn động dẫn dắt động, sau đó lấy võ đạo chí lý ẩn chiếu Nhất Vắn Kiếm Pháp, giúp mình giải khai Nhất Vắn Kiếm quan khiêu.

Đương nhiên, nó hiển nhiên cũng có chính mình cực hạn tính,

nói thí dụ như, nó chỉ giúp mình đã phá vỡ hời địa cảnh quan khiếu.

Biết rõ có chúng sinh cảnh tồn tại, nhưng nó lại không có trợ giúp Mạnh Tuyên hiểu ra.

Cái này đã nói lên, nó ẩn chiếu, cần dùng Mạnh Tuyên thần niệm làm dẫn.

Đối với Mạnh Tuyên mà nói, đây cũng là vậy là đủ rồi.

Dù là chỉ là không trọn vẹn võ đạo chí lý, thế gian lại có ai lấy võ đạo chí lý ẩn chiếu chính mình sở học võ pháp cơ hội?

Này bằng với là có một vị minh sư, hội thỉnh thoảng đi ra, chỉ điểm mình võ đạo tu hành.

Mạnh Tuyên hôm nay thậm chí đều tại hoài nghi, cái này Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong có được thứ đồ vật, trọng yếu rốt cuộc là để Hiên Viên cùng Xi Vưu một trận chiến lúc triển lộ ra đến nghịch thiên võ pháp, hay vẫn là loại này lấy võ đạo chí lý xác minh chính mình sở học tác dụng...

“Tiếp tục...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm làm hạ quyết định, bắt đầu mình tưởng chính mình sở hữu tiếp xúc qua võ pháp.

Nói ra thật xấu hổ, ngoại trừ Nhất Vắn Kiếm Pháp bên ngoài, hẳn vậy mà phát hiện mình không có cái khác võ pháp rồi...

Thiên Thê bộ pháp chỉ là một loại thân pháp, không coi là võ pháp, không qua Mạnh Tuyên thử thử, phát hiện cũng có hiệu quả.

Lại về sau, Mạnh Tuyên càng nghĩ, bỗng nhiên nghĩ tới ban ngày lúc Yên Hà phong trưởng lão hướng tự mình ra tay lúc chỗ thi triển Thiên Huyền Linh Phi Chương, đây cũng là Thanh Tùng Sơn chí cao tuyệt học một trong, chẳng qua là khi lúc mình cùng Yên Hà phong gần kề đối một chiêu, sau đó dựa vào chính mình lực lượng cường đại cứng rắn sinh đánh lui hẳn, cũng không có cho hẳn ra chiêu hủy đi chiêu cơ hội, bởi vậy hẳn cũng chỉ tới kịp ra một chiêu như vậy.

“Hả, nguyên lai cái kia nhất thức Thiên Huyền Linh Phi Chương, xuất chương lực lượng vậy mà như vậy...”

Một phen tự định giá, Mạnh Tuyên lần nữa dẫn động Thái Cực quang hoàn, quả nhiên có chỗ hiểu ra.

Yên Hà phong trường lão ra tay lúc lực lượng vận dụng, chiêu thức biến ảo, tất cả đều xuất hiện ở trong óc của hắn.

Nói một cách khác, Mạnh Tuyên hôm nay chỉ cần luyện bên trên một phen, liền có thể thi triển một chiêu này đến ngàn địch rồi.

Đương nhiên, một chiêu hai chiêu, tác dụng không lớn, Mạnh Tuyên vui vẻ, chỉ là xác minh Thái Cực Quang Quyền tác dụng mà thôi.

“Đã có như thế ưu thế, ta đây về sau tu tập võ pháp, chẳng phải như hổ thêm cánh?”

Mạnh Tuyên cười to, chính thức vui vẻ đến cực điểm.

Hắn không có cách nào mất hứng, tại cảnh giới đột phá bên trên, hắn đi so với ai khác đều an ổn, có thể không mượn ngoại lực, liền không mượn ngoại lực, có thể nhiều một chút tích lũy, tựu nhiều một chút tích lũy, có thể là ở võ pháp đạo pháp trên tu hành, như vậy trợ lực, càng nhiều càng cao!

“Ha ha, người xem hắn vui cười, chẳng phải muốn cùng Viên sư muội kết hôn nha...”

“Cũng không phải là phải cao hứng sao, năm đó Viên sư muội có thể là lý đều không để ý hắn, hôm nay lại muốn gả cho hắn...”

“Người cũng đừng đau xót rồi, người ta bây giờ là cái gì tu vi, xứng Viên sư muội dư xài!”

“...”

“Này, mấy người các ngươi, ở đằng kia cần nhìn cái gì, vội vàng đem hạ lễ lấy tới để cho ta xem...”

Đắm chìm tại vô tận cuồng hỉ bên trong Mạnh Tuyên bị kinh

hỉ rồi, vừa mở mắt, lại phát hiện vậy mà đã sáng trời rồi.

Trên đỉnh đầu, một vòng Liệt Nhật, cũng không biết là giờ nào, mà chỗ ở mình dưới nóc nhà Phương, một đám một đám Thanh Tùng Sơn đệ tử chính chỉ trở nhìn mình, cái này thật đúng là kinh hãi cả kinh, bị hù hấn suýt nữa theo trên nóc nhà té xuống.

Vội vàng nhảy xuống nóc phòng, thanh ho một tiếng, sợ hãi chỉ trở Thanh Tùng Sơn đệ tử lập tức chớ có lên tiếng rồi.

Mạnh Tuyên hôm qua xé hồ chi uy, có thể là mỗi người cũng nghe được rồi.

“Mạnh sư huynh, chúc mừng a chúc mừng, còn nhớ rõ tiểu đệ sao? Ta là Hắc Vân nhai đệ tử...”

“Mạnh sư huynh, ta chuyên đến hạ người, chúc người cùng Viên sư muội bách niên tốt hợp...”

“Mạnh sư huynh, ta là...”

Có người can đảm dẫn đầu, lập tức chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử đều mặt mũi tràn đầy tươi cười đi lên đáp lễ.

Còn có trực tiếp muốn đem hạ lễ hướng Mạnh Tuyên trong ngực nhét, khiến cho Mạnh Tuyên có chút sờ không được ý nghĩ.

Một lát sau, hắc mới phản ứng đi qua, chính mình đem qua đã đã đáp ứng cùng Viên Tử Linh đính hôn, những ngừng người này đến tiền đưa hạ lễ hay sao?

“Này, mấy người các người, người xem làm sao? Nói đúng là người, đem hạ lễ lấy tới ta coi nhìn, đừng nghĩ đục nước béo cò!”

Đúng lúc này, một cái phá cái chiêng cuống hòng kêu lên, nhưng lại Đại Kim điều, cái thằng này vậy mà tại khách cửa phòng, xếp đặt một trương án thư, án trước xếp đặt một trương ghế bành, nó tùy tiện ngồi ở trên mặt ghế, bên người chồng chất lấy một đồng lễ vật.

Từng cái đến chúc mừng đệ tử, nó đều đang tại người mặt đem

hạ lễ vạch tìm tòi, nhìn xem bên trong là cái gì.

Nếu là đáng giá, tự ném tới sau lưng, nếu không phải đáng giá, liền trực tiếp ngã mặt người bên trên, còn mắng một câu “Nghèo kiết xác”, căn bản là không để cho đăng ký, lại để cho người trở về đổi một phần lại đến...

Hôm nay nó sau lưng lễ khí, đã chông chất cùng toà núi nhỏ cũng giống như rồi.

Những đệ tử này trong nội tâm thật đúng là có không làm sao, cái này hạ lễ không tiền a, Mạnh Tuyên lập tức liền trở thành Thanh Tùng Sơn con rể, quyền cao chức trọng, chính mình thời điểm không nịnh nọt thoáng một phát, ngày sau tránh không được làm khó dễ, có thể là tiền đưa a, người ta cũng không phải cái gì đều để ý, cái kia Đại Kim điều con mắt có thể là độc vô cùng, không đáng tiền căn bản muốn đều không muốn, trực tiếp ngã người trên mặt...

Nhìn thấy một màn này về sau, đã có mấy cái đệ tử lạng lẽ ly khai, trở về đổi mình có thể lấy được ra quý trọng nhất hạ lễ rồi.

Đương nhiên, cũng không có gì chính nhi bát kinh thứ tốt, Thanh Tùng Sơn đệ tử nghèo, có thể có mấy lượng linh thiết liên tính toán đúng vậy cầm cấp thấp pháp khí đến làm hạ lễ, cái này là chính thức ra huyết, Thiết Tâm muốn kết giao Mạnh Tuyên rồi.

“Hồ đồ!”

Mạnh Tuyên vừa bực mình vừa buồn cười, từ chối mấy cái hướng trong lòng ngực của mình nhét lễ vật Thanh Tùng đệ tử, đi qua khiển trách Đại Kim điều một câu, sau đó truyền âm hướng nó nói: “Những vật này ngươi lại không cần dùng, tội gì làm khó Thanh Tùng Sơn những cùng này đệ tử?”

Tu hành trên đường, một cảnh lại một cảnh tu hành cần thiết, những Thanh Tùng Sơn này Chân Khí cảnh đệ tử Linh Dược pháp khí, hẳn cùng với Đại Kim điều thật đúng là không cần dùng, với hắn mà nói, hôm nay có thể giúp được hắn đám bọn chúng, một là Linh khí, có thể tăng thực lực lên, lại có là Bảo Đan cùng Linh Thạch, có thể trợ bọn hắn tăng lên tu vi, mà những Thanh Tùng Sơn này đệ tử nguyên một đám trần khổ

tánh mạng pháp khí, đòi với bọn họ mà nói không có gì dùng.

Đại Kim điều tức thì liếc mắt, nói: “Không quản lý việc nhà không biết củi gạo quý, người biết cái gì, con muỗi tiều cũng là thịt...”

Mạnh Tuyên bó tay rồi, nghĩ thầm chính mình là không có đương qua gia, có thể người cái này đẹp mao súc sinh cũng không có đương qua gia a!

Chính muốn nói chuyện, đã thấy xa xa trên đỉnh, một đóa tường vân nhanh chóng bay tới, vân bên trên đứng thẳng, nhưng lại hôm nay Thanh Tùng Sơn chân truyền đại đệ tử Mạc Hiên Ngang, Mạnh Tuyên vốn cho là hắc cũng là đến tặng lễ, lại không nghĩ Mạc Hiên Ngang vẻ mặt lo lắng, tại đây trên đỉnh theo như rơi đầu người, liên vội vội vàng vàng hướng Mạnh Tuyên đã đi tới, thấp giọng nói: “Mạnh huynh, đã xảy ra chuyện, mượn một bước nói chuyện!” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 226 : Chính thất phu nhân

Chương 226: Chính thất phu nhân

Xác thực đã xảy ra chuyện, hay vẫn là Mạnh Tuyên tưởng tượng không đến sự tình.

Ngay tại đêm qua Mạnh Tuyên tu hành thời điểm, Viên Tử Linh hiện đang ở thúy phong uyển nhưng lại cực kỳ náo nhiệt, tại sự môn tận lực an bài xuống, nàng cùng Mạnh Tuyên kết hôn sự tình đã truyền ra, rất nhiều cùng Viên Tử Linh giao hảo nữ đệ tử không có đợi đến lúc ngày hôm sau, liền đuổi tới thúy phong uyển hướng Viên Tử Linh chúc rồi, đều là chút ít đệ tử trẻ tuổi, thấy, tự nhiên tránh không được lẫn nhau trêu ghẹo.

Đã có người nữ đệ tử, đem Viên Tử Linh nói ngưng ngưng, truy đuổi đùa giỡn, chạy tới trong sân đến.

Viên Tử Linh một cái không cẩn thận, lại tiến đụng vào một người trong ngực, ngẩng đầu nhìn lúc, nhưng lại một cái cảm y công tử, lông mày như thanh lông mày, khí chất bất phàm, thân hình cao lớn thon dài, Viên Tử Linh lại chỉ có thể, thì tới bộ ngực hấn vị trí, muốn nhìn thấy hấn, chỉ có thể ngẩng đầu lên.

Viên Tử Linh trong nội tâm hoảng hốt, biết rõ người nọ là Thanh Tùng Sơn khách quý, Dược Linh Cốc Thiếu chủ Ti Đồ Thiếu Tà, chỉ là không biết hấn vì sao đến nơi này, nàng biết rõ người này thân phận phi thường, cũng không dám lơ đãng, vội vàng thi lễ một cái, liền phải ly khai.

“Cô nương dừng bước...”

Lại không nghĩ cái kia Ti Đồ Thiếu Tà vậy mà gọi lại nàng, đầy mặt mỉm cười nói: “Nếu như tại hạ không có nhận lầm, cô nương là Thanh Tùng Sơn tiểu công chúa, chương giáo Viên Thanh Lộc mười ba thay huyền tôn Viên Tử Linh Viên cô nương a?”

Nghe hấn xung chính mình vì “Tiểu công chúa”, Viên Tử Linh không khỏi có chút đắc ý, lại nhìn thấy hấn mỉm cười ánh mắt, mặt liền có chút ít hồng, không có ý tứ tự thừa thân phận, sau đó muốn cáo từ, nhưng mà Tư Đồ Thiếu Tà rồi lại chi tiết lấy nàng, nhẹ khẽ lắc đầu, thở dài nói: “Thật sự là đáng tiếc, như thể tuyệt sắc một nữ tử, vậy mà bằng bạch đã trở thành tiên môn hòa thân vật hi sinh...”

“Vật hi sinh?”

Viên Tử Linh ngạc nhiên nhìn về phía Tư Đồ Thiếu Tà, phải ly khai bộ pháp cũng không khỏi dừng lại.

“Viên sư muội, chúng ta...”

Bên cạnh một cái Thanh Tùng Sơn nữ đệ tử muốn gọi Viên Tử Linh cùng một chỗ ly khai, nhưng Tư Đồ Thiếu Tà quay đầu nhìn nàng một cái, cái kia nữ đệ tử lập tức trong nội tâm rung mình. Đây người mồ hôi lạnh đều chảy ra, lạnh yên cáo lui, một câu cũng không dám nhiều lời.

“Tư Đồ Thiếu chủ. Người nói vật hi sinh là có ý gì?”

Viên Tử Linh sốt ruột hướng Tư Đồ Thiếu Tà đặt câu hỏi, thiếu nữ lòng mang. Đối với như vậy từ mắt luôn rất miễn cảm.

Tư Đồ Thiếu Tà thở dài, lắc đầu nói: “Viên sư muội, người đương thật không biết cái kia Mạnh Tuyên là người nào sao?”

“Mạnh Tuyên? Hấn... Hấn là của ta...”

Viên Tử Linh ngược lại là từ trong tưởng tượng đã đồng ý chính mình là Mạnh Tuyên vì hôn thê thân phận, chỉ là muốn nói ra, lại nhẹn không được xấu hổ.

Tư Đồ Thiếu Tà thở dài một tiếng, nói: “Cho nên ta mới vì Viên cô nương cảm thấy tiếc hận, thực không dám đầu diêm, từ khi hôm qua tiến nhập Thanh Tùng Sơn. Chứng kiến Viên cô nương cười vân trắng hắc ban hồ bên trên tư thế hiên ngang bộ dáng, tại hạ liền vừa thấy khó quên, vốn định hỏi cóc về sau cầu ta sư tôn đến Thanh Tùng Sơn cầu hôn, lại không nghĩ rằng một bước chi chênh lệch, vậy mà tro mắt nhìn xem cô nương đã rơi vào bực này hổ lửa...”

“Ngươi... Ngươi muốn ngươi sư tôn cầu hôn?”

Viên Tử Linh mặt đỏ rần, vội vàng quay người phải đi, nói:
“Thiếu chủ thứ tội, ta hiện tại đã là...”

Ti Đồ Thiệu Tà thân hình một chuyển, ngăn ở Viên Tử Linh trước người, thở dài: “Viên cô nương vì sao không nghe ta đem nói cho hết lời? Tại hạ nhưng không phải cái kia các loại dê xồm. Cô nương cứ yên tâm đi, ta tối nay mạo muội đến tìm cô nương, cũng thật sự là không đành lòng xem cô nương bị người lừa bịp. Đại khái cô nương còn không biết a, cái kia Mạnh Tuyên trên danh nghĩa là Đông Hải bảy đại tiên môn một trong Thiên Trì tiên môn chân truyền thủ đồ, trên thực tế, cái kia cái gọi là Thiên Trì tiên môn sớm đã xuống dốc rồi, chỉ sợ liên Tam lưu cũng không bằng, môn hạ đệ tử, chỉ sợ cộng lại đều không đủ mười người...”

“Cái gì?”

Viên Tử Linh con mắt lập tức tròn tròn, tựa hồ có chút không dám tin tưởng.

Ti Đồ Thiệu Tà cố ý thở dài, nói: “Thủ hạ ta tứ đại hộ pháp ở bên trong. Có một người tên gọi Thanh Dao, hẳn chính là tại Thiên Trì xuống dốc về sau. Mới đầu nhập thủ hạ ta, Viên sư muội nếu không phải tín. Đại có thể đi hỏi hẳn. Đối với cái này môn việc hôn nhân, ta Ti Đồ vốn là cái ngoại nhân, bất tiện nói cái gì đó, chỉ là của ta thật sự không đành lòng chứng kiến Viên sư muội người bị người lừa bịp a...”

Vừa quan sát lấy Viên Tử Linh biểu lộ, Ti Đồ Thiệu Tà vừa nói: “Không chỉ có như thế, cái kia Mạnh Tuyên hiện tại nhưng thật ra là bản thân khó bảo toàn, trước đó vài ngày Kỳ Bàn mở rộng ra, Viên cô nương chắc hẳn cũng nghe nói, nhưng ngươi cũng đã biết, Kỳ Bàn mở ra trước khi, cái này Mạnh Tuyên đã từng gây dưới đại họa, giết mất khác mấy cái tiên môn đệ tử, hôm nay đang bị Đông Hải mất khác mấy cái tiên môn đuổi giết, chỉ sợ liên hồi cũng không dám hồi Đông Hải rồi, lúc này đây, ta đoán hẳn hơn phân nửa là đi vào Thanh Tùng tiên môn tránh họa kia mà...”

“Tại sao có thể như vậy?”

Viên Tử Linh vô ý thức sẽ tin Ti Đồ Thiệu Tà, một đôi mắt

trùng lớn, có chút mê mang thất thố.

“Ta đi tìm lão tổ...”

Viên Tử Linh trong nội tâm một hồi hốt hoảng, chuyển muốn hướng ngọn núi chính chạy tới.

“Viên sư muội, chương giáo cái kia ngang phàn, hẳn định chuyện kế tiếp tình, há có trở về chi lý?”

Ti Đồ Thiếu Tà ở phía sau chậm rì rì một câu, nói Viên Tử Linh đứng vững, trong nội tâm một hồi khủng hoảng.

Nàng tự nhiên cũng biết, chính mình cái lão tổ, nói chuyện xác thực là nói một không hai, chính mình mặc dù ngang ngược, cũng chỉ có thể tại hần làm ra quyết định trước khi đến cầu hần, liền như Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra lúc, nàng vốn muốn cùng đi, nhưng ở chương giáo làm hạ quyết định, không đồng ý chính mình đi về sau, chính mình liền vô luận như thế nào cầu, hần cũng không chịu đổi giọng rồi, chuyện này có thể nói lại để cho Viên Tử Linh khắc sâu ấn tượng.

“Cái này... Ta đây có thể làm sao bây giờ à?”

Viên Tử Linh luống cuống thân, dùng sức dậm chân.

“Viên sư muội tin tưởng duyên phận sao?”

Nhưng vào lúc này, Ti Đồ Thiếu Tà đi tới, nhẹ nhàng hỏi.

Ngửi được trên người hần mùi thơm, Viên Tử Linh chỉ cảm thấy trong lòng mềm nhũn, vô ý thức “Hả” một tiếng.

Ti Đồ Thiếu Tà thở dài, nói: “Ta cũng tin tưởng, thực không dám đầu điểm, ta hôm qua vừa thấy Viên sư muội tư thế oai hùng, cả trái tim liền đều thất ở sư muội trên người, ta Ti Đồ Thiếu Tà hôm nay tại Viên sư muội trước mặt thề, nhưng dạy ta Tư Đồ còn sống một ngày, tự cũng không lại để cho người tổn thương cô nương nửa căn lông tơ, chương giáo chỗ đó ta tự đi cùng hần tranh luận, định không thể trơ mắt nhìn xem Viên sư muội nhảy vào hố lửa!”

“Ngươi?”

Viên Tử Linh miệng trực tiếp nói rộng ra, có chút khó mà tin được.

“Viên sư muội, ta cái này đi về phía chuông giáo cầu hôn, hửn nếu không đáp ứng, liền một chuông đánh chết ta tốt rồi, chỉ nguyện sư muội có thể minh bạch lòng ta...” Ti Đồ Thiếu Tà thở dài, quay người liền đi, chỉ để lại Viên Tử Linh kinh ngạc đứng tại tại chỗ.

“Ha ha, Thiếu cốc chủ thông đồng nữ hài tử thủ đoạn, hay vẫn là lợi hại như vậy!”

Xa xa, Dược Linh Cốc Thiếu chủ bốn cái hộ pháp nhìn xa xa, có một cơ bắp giống như là nham thạch thẳng lùn cười nói.

“Hửn cũng đã mười bảy cái phu nhân, hửn là cái này Thanh Tùng Sơn tiểu công chúa cũng muốn lấy trở về? Thân phận kém một chút a!”

Cái khác trên mặt bảo kê mặt nạ Hắc y nhân nhàn nhạt cười lạnh.

Khi bọn hửn nói lên lời này lúc, bên cạnh Thanh Dao cùng Linh Sư tử nhưng lại sắc mặt có chút khó coi, Linh Sư tử trên mặt là mang theo một chút ghen tuông, cái kia Thanh Dao tắc thì là có chút mất tự nhiên, tựa hồ không muốn chứng kiến Thiên Trì chân truyền thủ đồ bị người như thế trêu đùa.

Rất nhanh, Dược Linh Cốc Thiếu chủ Ti Đồ Thiếu Tà liền thật sự nắm Hùng trưởng lão đi cầu hôn rồi, Thanh Tùng Sơn lập tức đại thụ chấn động.

Cần biết đạo Mạnh Tuyên cùng Viên Tử Linh việc hôn nhân tuy nhiên chưa từng chính thức công khai, nhưng cũng đã truyền khắp cả tòa Thanh Tùng Sơn nữa à!

Cái này Ti Đồ Thiếu Tà lại vào lúc này nhảy ra tới làm cái gì?

Hửn nếu là sớm như vậy một hồi nói ra, Viên Thanh Lộ chỉ sợ lập tức tưng đáp ứng rồi, nơi nào sẽ làm phiền toái như vậy?

Dù sao Dược Linh Cốc Thiếu chủ, vậy cũng xác thực là Thanh Tùng Sơn ngày bình thường trào cao không bên trên quan hệ, có thể hết lần này tới lần khác hửn tại Viên Tử Linh cùng

Mạnh Tuyên việc hôn nhân sắp định đến thời điểm đến như vậy vừa ra, cái này lại làm cho Thanh Tùng Sơn như thế nào quyết định?

Viên Thanh Lộc bế quan chỗ, Thanh Tùng Sơn chủ trương lão tề tỵ, đã ở thương thảo việc này.

“Ti Đồ Thiếu Tà đã có thể thất a? Ta cái này huyền tôn đến bọn hấn Dược Linh Cốc, lại là bực nào thân phận?”

Viên Thanh Lộc khẩu khí bất thiện, hấn có thể làm được một môn chương giáo, tự nhiên không phải người ngu, rõ ràng cảm giác được Ti Đồ Thiếu Tà dụng tâm bất chính.

Ti Đồ Thiếu Tà tại câu hôn lúc, nói vừa thấy được Viên Tử Linh, liền giật nảy mình, nguyện kết Tàn Tẩn chuyện tốt, một bộ Si Tâm bộ dáng.

Nhưng lời này lừa gạt người khác đi, lại còn không lừa được hấn cái này đường đường chương giáo.

“Nghe nói, là chính thất phu nhân...” Hùng trưởng lão do dự một hồi, nói khẽ.

“Chính thất phu nhân? Hừ!”

Viên Thanh Lộc lãnh đạm nói: “Vậy hấn mấy vị khác phu nhân thì như thế nào tự xử?”

Một vị trưởng lão cười khở nói: “Cái kia Ti Đồ Thiếu Tà có 17 vị phu nhân, chưa bao giờ phân lớn nhỏ, mỗi một vị đều là chính thất phu nhân!”

Chúng trưởng lão nghe xong lời này, cũng không khỏi hai mặt nhìn nhau, nở nụ cười khở. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 227 : Đấu pháp tranh thân

Chương 227: Đấu pháp tranh thân

Hùng trưởng lão do dự một phen, nói: “Chương giáo Chí Tôn, thứ cho ta nói thẳng, cái này Dược Linh Cốc Thiệu chủ đã mở miệng, chúng ta trực tiếp cự tuyệt chỉ sợ cũng không thích hợp, chư vị ở đây chắc hẳn đều hiểu rõ, nửa năm trước, Thiên Địa đại biến, trong truyền thuyết Đế Nữ Bạt xé trời mà đi, dẫn động trong thiên địa thế cục rung chuyển, có rất nhiều ẩn nhẫn mấy ngàn năm cổ xưa tiên môn đều xuất thế, Dược Linh Cốc đúng là thứ nhất!”

Hắn nhìn thoáng qua chúng trưởng lão, lại nói: “Theo lúc này đây Ti Đồ Thiệu Tà đến ta Thanh Tùng tiên môn bái phỏng, lại nói tiếp sự kiện kia đến xem, chỉ sợ bọn họ toan tính quá nhiều, nếu là chúng ta Thanh Tùng Sơn tiên môn có thể cho mượn bọn hắn gió đông, vô cùng hữu ích a...”

Nghe xong hắn mà nói, mấy vị trưởng lão khác cũng là trầm mặc lại, đã qua sau nửa ngày, mới do dự mở miệng.

“Nếu có thể mượn tới gió đông, tự nhiên là vô cùng hữu ích, nhưng một khi thất bại, chúng ta Thanh Tùng Sơn tiên môn cũng tổn thất không nổi a!”

“Ai, khó xử a, một phương là Thiên Trì tiên môn, một phương là Dược Linh Cốc, theo lý thuyết, cùng bất luận cái gì nhắc lên quan hệ, đều là chúng ta Thanh Tùng Sơn số phận, có ai nghĩ được, vậy mà hai bên đồng thời đến rồi, cái này lại như thế nào lựa chọn?”

Có trưởng lão nở nụ cười khổ, thật sự cảm thấy chuyện này lại để cho người lần cảm giác hoang đường.

“Hừ, cái này lựa chọn lại có gì khó? Ngày đó trì tiên môn đã xuống dốc rồi, Dược Linh Cốc nhưng lại tích lũy ngàn năm, tài nguyên thâm hậu, Dược Linh Cốc Thiệu chủ, càng là thân phận phi thường, cùng Dược Linh Cốc kết nhân, chỉ là cái kia

phần đồ cưới tựu đầy đủ phong phú rồi, chư vị sư huynh đệ, các người có thể là tình tường, cái kia Hạ phẩm Linh Thạch đừng nói rồi, thanh tâm diệu mộc đan, có thể là khu trục Tâm Ma linh đan diệu dược a...”

Hùng trưởng lão cười lạnh, làm như nhìn trời trì tiên môn có chút khinh thường.

Chúng trưởng lão nghe vậy, cũng tận đều im lặng, mờ mờ ảo ảo đồng ý hần thuyết pháp.

Mạnh Tuyên sau lưng Thiên Trì tiên môn tuy mạnh, dù sao đã xuống dốc, tại Đông Hải thánh lời nói quyền đã đại ngã, mà Dược Linh Cốc ngàn năm ẩn nhẫn. Thực lực cường đại, càng máu chốt chính là, cùng Thiên Trì tiên môn so sánh với. Dược Linh Cốc có thể cho Thanh Tùng tiên môn càng nhiều nữa chỗ tốt, đây mới là nhất chủ yếu. Duyên không sai cân nhắc, tại Mạnh Tuyên cùng Dược Linh Cốc Thiếu chủ Ti Đồ Thiếu Tà tâm đó làm lựa chọn cũng không khó.

Đương nhiên, Viên Tử Linh gả cho Ti Đồ Thiếu Tà về sau, muốn cùng với khác mười bảy cái nữ nhân tranh giành tình nhân, cái này lại không phải chúng trưởng lão chỗ cân nhắc được rồi, Thanh Tùng tiên môn chỉ là muốn cái danh phận, chỉ cần Viên Tử Linh đi qua, trên danh nghĩa cũng là chính thất phu nhân là tốt rồi.

Dù sao một cái tiên môn quật khởi. Là cân vật hi sinh.

Viên Thanh Lộc nghe xong, thật lâu không nói, cuối cùng mở miệng nói: “Tuy nhiên chưa công khai xác định, nhưng dù sao chúng ta trên miệng đã đã đáp ứng Mạnh Tuyên, hôm nay lại đem Tử Linh gả cho Ti Đồ Thiếu Tà, chỉ sợ trong lòng của hắn có oán!”

Hùng trưởng lão cười nói: “Chương giáo, ta cũng có một cái phương pháp!”

Viên Thanh Lộc liền giật mình, nhìn về phía hắn.

Hùng trưởng lão cười nói: “Chúng ta đại khái có thể trực tiếp đi tìm hắn, nói cho hắn biết chuyện này không phải chúng ta có thể trái phải, Dược Linh Cốc cùng Thiên Trì tiên môn. Chúng ta phương nào đều đắc tội không nổi, hai người bọn họ

đồng thời cầu hôn, để cho chúng ta kẹt ở giữa thật khó khăn. Nếu như trong lòng của hắc không cam lòng, vậy hãy để cho hắc đi cùng Dược Linh Cốc Thiếu chủ phân cái cao thấp a, người nào thắng, chúng ta liền tuyên ai làm Thanh Tùng Sơn con rể!”

Mọi người ngạc nhiên, có có người nói: “Cái này chỉ sợ không ổn đâu, Dược Linh Cốc Thiếu chủ đã là Chân Linh Tam phẩm tu vi, chỉ kém một đường, liền có thể phá vỡ mà vào Chân Linh Tứ phẩm, hơn nữa Dược Linh Cốc tích lũy hùng hậu. Dược xưng thiên hạ chi pháp, * tại hung. Ti Đồ Thiếu Tà với tư cách Thiếu cốc chủ, thực lực càng là xa so bình thường Chân Linh Tam phẩm muốn cường. Mà Mạnh Tuyên cũng bất quá là Chân Linh Nhất phẩm, chống lại hắc liền chẳng khác gì là nhất định phải thua...”

“Đúng vậy, nếu khiến bọn hắc đầu pháp, thoát nhìn chúng ta Thanh Tùng Sơn không thiên không hướng, trên thực tế hay vẫn là thiên hướng Dược Linh Cốc!”

Hùng trưởng lão nghe xong, lạnh lùng cười cười, nói: “Cái kia cũng chỉ có thể trách chính hắc không có có bản lĩnh, làm sao có thể quái đến chúng ta Thanh Tùng Sơn đâu bên trên? Cũng không thể để cho chúng ta Thanh Tùng Sơn vì hắc Mạnh Tuyên, liền đi đắc tội Dược Linh Cốc a?”

“Hùng trưởng lão nói rất đúng, đến lúc đó cùng cái kia Mạnh Tuyên nói minh bạch chút ít, ta nghĩ hắc có thể hiểu được!”

“Đúng, dù sao hắc cùng với Tử Linh việc hôn nhân, còn chưa chính thức công bố, chúng ta cũng không tính hồi hôn!”

“Hắc hắc, hắc thua về sau, chúng ta vẫn đang hội đem Hắc sư huynh di vật còn hắc, vậy cũng là không phụ lòng hắc rồi!”

Chúng trưởng lão bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, liền xem như thảo luận ra một cái kết quả, tựu đợi đến Viên Thanh Lộc đánh nhịp định đoạt rồi.

“Đây mới là Dược Linh Cốc Thiếu chủ ý tứ chân chính a?”

Viên Thanh Lộc nhàn nhạt mở miệng nói: “Hắc theo như lời sự kiện kia, quá mức hung hiểm, tuy nhiên hắc làm xuống cam đoan, nói không sơ hở tý nào, nhưng vạn nhất bọn hắc có cái

gì ác ý, chúng ta Thanh Tùng Sơn chư vị Chân Linh cao thủ, chỉ sợ muốn toàn bộ gãy ở bên trong, cho nên ta một mực không muốn thấy hấn, chính là không muốn đáp ứng việc này, hấn đoán chừng là khám phá ý nghĩ của ta, liền muốn dùng quan hệ thông gia đến an lòng ta!”

“Lại một điểm, hấn cố ý vào lúc này nói ra, đại khái cũng là muốn ngạnh áp Mạnh Tuyên một đầu a, dù sao Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn chấp chương Sở Vực tu giới tại, đã có ngàn năm, cái này Dược Linh Cốc lần này cường thế xuất thế, chưa hấn không còn có cùng Thánh Địa tranh phong ý niệm trong đầu, Mạnh Tuyên vô luận nói như thế nào, đều là bảy đại tiên môn một trong chân truyền thủ đồ, Ti Đồ Thiếu Tà áp hấn một đầu, Dược Linh Cốc cũng trên mặt có quang...”

Chúng trưởng lão im lặng, đều cảm thấy Viên Thanh Lộc nói có đạo lý.

Thế gian tranh đấu, vốn hoặc là bởi vì lợi mà lên, hoặc là bởi vì tên mà lên.

“Cái kia chương giáo có ý tứ là?”

Hùng trưởng lão thử thăm dò mở miệng hỏi.

Viên Thanh Lộc vung dưới ống tay áo, không có trực tiếp trả lời, mà là hỏi một kiện khác sự tình: “Ti Đồ Thiếu Tà cầu hôn sự tình Tử Linh có biết không?”

Có trưởng lão cười khỏ nói: “Cái kia Ti Đồ Thiếu Tà cầu hôn trước khi, liền đi báo kiến Tử Linh rồi, cũng không biết hấn đối với Tử Linh nói gì đó, vốn đã đáp ứng cùng Mạnh Tuyên kết hôn Tử Linh, lúc này đang tại cãi lộn, nói chúng ta lừa nàng, mà ngay cả ta vốn phải đi thuyết phục nàng 2 người nữ đệ tử, cũng bị nàng đả thương, ta tìm người dò xét dò xét miệng của nàng phong, ngược lại là đối với Dược Linh Cốc Thiếu chủ ấn tượng đúng vậy!”

Viên Thanh Lộc đã trầm mặc sau nửa ngày, âm thầm làm hạ quyết định, nói: “Cũng thế, việc đã đến nước này, ta nguyên vốn định không đếm xỉa đến ý định xem ra không thể thực hiện được rồi, thế sự đại biến, đã chúng ta Thanh Tùng tiên môn sớm muộn gì đều muốn tìm cái chỗ dựa, liền tìm Dược

Linh Cốc a, về phần Mạnh Tuyên bên kia, cũng không tốt tội chết rồi, lại để cho Hiên Ngang đi tìm hấn, đem chúng ta khó xử sự tình nói một câu, sau đó nói cho hấn biết, nếu như hấn nguyện ý biết khó mà lui, mặc kệ có hay không cái môn này việc hôn nhân, chúng ta đều đem Hác sư huynh sở hữu di vật cũng còn hấn!”

Nói những lời này lúc, hấn có chút không làm sao nhìn Hùng trưởng lão liếc.

Hùng trưởng lão cúi đầu không nói, trong nội tâm nhưng lại minh bạch, chương giáo làm quyết định này, không sai biệt lắm chẳng khác gì là đem Viên Tử Linh hi sinh mất, làm như vậy, một là vì cùng Thiên Trì tiên môn so với, Dược Linh Cốc có thể cấp cho Thanh Tùng tiên môn tài nguyên không thể nghi ngờ thêm nữa, một cái khác điểm, tắc thì là bởi vì chính mình làm sự kiện kia, như bị Mạnh Tuyên đã biết, chương giáo cũng không có đẹp loạn Mạnh Tuyên lửa giận nắm chắc.

Kỳ thật chính hấn hôm nay cừu thị Mạnh Tuyên, cũng là bởi vì trong nội tâm lo lắng Mạnh Tuyên đã biết sự kiện kia về sau phản ứng.

“Viên Tử Linh mị lực lớn như thế sao?”

Mạnh Tuyên nghe xong, cái thứ nhất biểu lộ, nhưng lại kinh ngạc, xoáy và lạnh cười rộ lên, trong mắt đã hiện lên một vòng tinh quang.

Viên Tử Linh giả cho ai, hấn chẳng muốn quản, cùng mình cái môn này việc hôn nhân, mình cũng không có thật đúng.

Chỉ là, cái này Dược Linh Cốc Thiếu chủ trên đường nhảy ra, rồi lại là cái có ý tứ gì?

“Mạnh sư huynh, thật sự là xin lỗi, cái này Dược Linh Cốc chính là phương viên 10 vạn dặm ở trong Siêu cấp thế lực lớn, thật sự không phải chúng ta Thanh Tùng Sơn tiên môn có thể chống cự, hấn đưa ra cái môn này việc hôn nhân, chương giáo cũng thật khó khăn...”

Mạc Hiên Ngang có chút không làm sao cùng Mạnh Tuyên nói ra.

“A? Vậy hẳn khó xử đã xong sao?”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt hỏi, trong ngôn ngữ ai không kính ý.

Mạc Hiên Ngang do dự một lát, nói: “Hùng trưởng lão đưa ra một cái đề nghị, là muốn cho Mạnh huynh người cùng Tì Đồ Thiếu Tà hẳn đấu pháp, chúng ta Thanh Tùng Sơn công bằng, các người hai người, ai có thể thắng, tự nhiên liền là chúng ta Thanh Tùng Sơn con rể...”

“Đấu pháp?”

Mạnh Tuyên nghe xong Mạc Hiên Ngang, khẩu khí lập tức lạnh xuống.

“Cái kia Tì Đồ Thiếu Tà là cái gì tu vi?”

“Ách... Chân Linh Tam phẩm...”

“Ha ha, các người để cho ta cùng một cái Chân Linh Tam phẩm chỉ nhân đấu pháp, cái này còn gọi công bằng?”

Gặp Mạnh Tuyên giọng điệu có chút không vui, Mạc Hiên Ngang rất cảm thấy cảm giác khó xử, bất đắc dĩ nói: “Mạnh sư huynh thứ tội, thật sự là Dược Linh Cốc thế lực quá lớn, chúng ta Thanh Tùng Sơn không thể trêu vào a, làm xuống quyết định này, chư vị trưởng lão cũng là vạn bất đắc dĩ, không qua, chư vị trưởng lão ngược lại là nói, đấu pháp qua đi, vô luận Mạnh sư huynh thắng hay thua, Hách sư bá đi vật, chúng ta đều quy trả lại cho người!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ: “Đây là an ủi thương sao?”

Lòng hẳn dưới không vui, ngoài miệng cũng không khách khí, thản nhiên nói: “Mạc Sư đệ, ta lời nói thật sự lời nói, Dược Linh Cốc thế lực quá lớn, các người không thể trêu vào, nhưng chúng ta Thiên Trì tiên môn... Chỉ sợ các người đồng dạng không thể trêu vào!”

“Cái này...”

Nghe xong Mạnh Tuyên, Mạc Hiên Ngang có chút khó xử rồi, không đa nghi dưới vẫn còn có chút không cho là đúng.

Thiên Trì tiên môn đã xuống dốc tin tức, hẳn cũng là nghe nói, tuy nhiên mặc dù là xuống dốc Thiên Trì tiên môn, cũng không phải Thanh Tùng Sơn có thể gây, nhưng cùng Được Linh Cốc so với, song phương ai đáng sợ hơn, cũng không khó được ra đáp án.

“Mạnh sư huynh, tiểu đệ kẹt ở giữa, quả thực khó xử, không bằng người mà lại cho ta cái lời chắc chắn a?”

Mạc Hiên Ngang nở nụ cười khổ, một đám trưởng lão đều không lộ diện, lại làm cho hắn cái này chân truyền thủ đồ qua lại truyền lời, quả thực khó chịu.

“Ha ha, các người đã Thanh Tùng Sơn làm ra quyết định này, ta đây tự cùng hắn đấu một hồi a!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, lại lập tức lại đề cho Mạc Hiên Ngang lấp bấp kinh hãi. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 228 : Thiên hạ huyền pháp 89 tại hung

Chương 228: Thiên hạ huyền pháp, 89 tại hung

“Người... Thật muốn cùng Ti Đồ Thiếu Tà đấu pháp? Mạnh sư huynh, thứ cho tiểu đệ lảm miêng, cái kia Ti Đồ Thiếu Tà, tuyệt đối không dễ dàng đối phó, bọn hắn Dược Linh Cốc từ trước am hiểu đan thuật cùng y pháp, từ xưa đến truyền kế tiếp quy củ, muốn bọn hắn Dược Linh Cốc ra tay cứu người, ngoại trừ Linh Thạch bảo dược bên ngoài, mỗi y tốt một người, đều cần người nọ thần thông diệu pháp để đổi...”

“Như thế tích lũy ngàn năm, Dược Linh Cốc chỗ nắm giữ thần thông Huyền Thuật, thật sự có thể được xưng tụng phồn hạo như khói, thậm chí đã truyền ra một cái thanh danh, gọi là thiên hạ huyền pháp, tại hung, cái kia Ti Đồ Thiếu Tà với tư cách Dược Linh Cốc Thiếu chủ, thụ trọng điểm bồi dưỡng, nắm giữ thần thông Huyền Thuật nhiều, quả thực khó có thể tưởng tượng, vượt qua xa bình thường Chân Linh Tam phẩm có thể so sánh, Mạnh sư huynh người chỉ sợ cũng...”

Nói đến đây, hắn liền không hơn nữa.

Rất rõ ràng, Mạnh Tuyên chỉ là Chân Linh Nhất phẩm, tuy nhiên hắn tích lũy hùng hậu, xa so bình thường Chân Linh cảnh tu giả càng mạnh hơn nữa, thậm chí có thể dùng Chân Linh Nhất phẩm chi thân, đánh lui Chân Linh Nhị phẩm Yên Hà phong trưởng lão, nhưng đối thượng Ti Đồ Thiếu Tà, hay vẫn là phân thắng không lớn.

“Thiên hạ huyền pháp, tại hung...”

Mạnh Tuyên nghe xong cái này tám chữ, cũng không khỏi tức cười cười khổ, nghĩ thầm cơn tức này xác thực hơi bị lớn.

Mạc Hiên Ngang có chút không làm sao cười nói: “Cái này thuyết pháp tuy nhiên cuồng vọng, trên thực tế lại thật sự, Mạnh sư huynh, Dược Linh Cốc đệ tử cùng người động thủ,

thường thường có một đặc điểm, tựu là ưa thích lấy đôi phương huyền pháp cùng đối phương đối địch, lại để cho người thua về sau, cũng là dở khóc dở cười, bởi vì chính mình nắm giữ huyền pháp đều bị đối thủ nắm giữ, cái kia còn đánh cái gì? Cái này cũng chính là Dược Linh Cốc đáng sợ nhất địa phương!”

“Khó trách lúc trước gặp mấy cái Dược Linh Cốc đệ tử đều là như thế cuồng vọng!”

Mạnh Tuyên im lặng, lại lạnh nhạt nói: “Không qua hấn Ti Đồ Thiếu Tà cường thịnh trở lại, Mạnh mỗ lại có sợ gì? Hấn nếu là sớm đi đưa ra cái môn này việc hôn nhân. Cũng ngược lại mà thôi. Hết lần này tới lần khác tại Thanh Tùng Sơn truyền ra tin tức này về sau nhắc lại. Lại làm cho ta thể diện đặt nơi nào? Mạc Sư đệ, người cũng không cần nhiều lời rồi, trở về bẩm a, Thiên Trì đệ tử, không kém gì người, Ti Đồ Thiếu Tà cường thịnh trở lại, ta cũng phải thử một chút hấn cân lượng!”

“Cái này...”

Mạc Hiên Ngang không nghĩ tới Mạnh Tuyên cứng như vậy khí, muốn khuyên bảo. Đúng là vẫn còn lắc đầu, cáo từ đã đi ra.

Mạnh Tuyên đứng ở đỉnh núi, nhìn qua phương xa Lưu Vân, trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc.

Đối với Viên Tử Linh, hấn là không có cảm giác gì, chỉ có chán ghét, nhưng bỗng nhiên đi ra một người như vậy, tại Thanh Tùng Sơn đã truyền khắp tin tức này dưới tình huống Hoành Đảo đoạt người, cái này lại rõ ràng là tại nhục nhã chính mình rồi.

Đối mặt tình huống như vậy, Mạnh Tuyên mặc kệ cái kia Dược Linh Cốc Thiếu chủ nghĩ như thế nào. Đều muốn cùng hấn một trận chiến!

Không phải là vì Viên Tử Linh, mà là vì mình!

Tại Thanh Tùng Sơn. Bệnh Lão Đầu mộ liền tại cách đó không xa Tọa Vong trên đỉnh, tương đương Bệnh Lão Đầu nhìn mình, chính mình tựu càng không thể ném khỏi đây cái mặt rồi, cùng như vậy một cái cường địch một trận chiến, cũng

coi như lại để cho Bệnh Lão Đầu nhìn xem chính mình hôm nay tiến bộ!

Lại một điểm, Mạnh Tuyên cũng cần tìm một cái cường địch một trận chiến, tốt rồi giải thực lực của mình thành trưởng đến trình độ nào!

“Viên sư muội, ngươi là nghĩ như thế nào hay sao?”

Thanh Tùng Sơn thúy phong uyển ở bên trong, Viên Tử Linh cũng đang bị một đám nữ đệ tử vây quanh, trong ánh mắt lộ vẻ cực kỳ hâm mộ.

Viên Tử Linh bình thường chính là Thanh Tùng Sơn tiểu công chúa, chương giáo Viên Thanh Lộc dù sao cũng là nàng Huyền Tổ, đại ngộ tự nhiên thấp không được, có thể chẳng ai ngờ rằng, nàng lại có thể đồng thời đạt được hai kỳ tài hâm mộ, hướng Thanh Tùng Sơn cầu hôn, cái kia Mạnh Tuyên tự không cần phải nói rồi, một chương đánh lui Yên Hà phong trưởng lão về sau, đã biến thành những đệ tử này trong miệng Truyền Kỳ, mà Dược Linh Cốc Thiếu chủ, càng là khó có thể tưởng tượng đại nhân vật.

“Hừ, đều là chương giáo cùng người khác trưởng lão cảm chủ ý, ta có thể có ý kiên gì không!”

Viên Tử Linh nhếch miệng, trên mặt uẩn nộ không tiêu: “Chỉ có thể hận, Mạnh Tuyên phế vật kia, kỳ thật đã bản thân khó bảo toàn, lại không biết nói như thế nào động chur vị trưởng lão, suýt nữa lừa ta, thật sự là quá đáng giận, nếu không là Dược Linh Cốc Thiếu chủ, lúc này ta chắc hẳn...”

Nàng cũng không nói gì xuống dưới, chỉ cảm thấy có chút tao sợ, nhưng đồng thời lại cảm thấy trong nội tâm ngọt.

Lừa giận ngoài, nàng cũng hiểu được có chút kiêu ngạo.

Mạnh Tuyên dù nói thế nào, kỳ thật cũng là một cái tuyệt đối kỳ tài, dù sao còn trẻ như vậy liền rách Chân Linh cảnh, Sở Vực đều tìm không ra mấy cái đến, hơn nữa hẳn tuy nhiên thông đồng chur trưởng lão lừa gạt mình, thực sự đại biểu cho hẳn từ khi đã đi ra Thanh Tùng Sơn về sau, liền vẫn đối với chính mình niệm niệm không nhìn qua, bằng không thì cũng sẽ không xảy ra hạ sách này rồi, cái này lại để cho Viên Tử

Linh cùng một chỗ hấn đến, cũng có chút nhỏ đến ý.

Mà Dược Linh Cốc Thiếu chủ tỏ tình, càng làm cho nàng kinh ngạc ngoài, có chút quên hồ chỗ đã.

Bị hai kỳ tài tranh đoạt, nàng nghĩ không ra tâm cũng khó khăn!

Cái này giống như là một cái mộng đẹp, bỗng nhiên tại trong hiện thực tách ra rồi.

Nàng cái này Thanh Tùng Sơn tiểu công chúa, lúc này phảng phát biến thành công chúa chân chánh, thụ thiên hạ kỳ tài hâm mộ.

“Vậy là người nghĩ như thế nào đây này?”

Có người trêu ghẹo hỏi.

Viên Tử Linh cười nhạt một tiếng, nói: “Hết thầy theo chương giáo cùng chư vị ý tứ của trường lão cũng được, cái kia Mạnh Tuyên tuy nhiên lừa ta, nhưng ta sẽ không để ý cho hấn một cái biểu hiện cơ hội, hấn nếu có thể thắng Dược Linh Cốc Thiếu chủ, ta cũng tự ủy khuất thoáng một phát chính mình, theo hấn đi!”

“Ha ha, Viên sư muội... Thật sự là tốt phúc khí!”

Chúng nữ đệ tử nói xong, trong ánh mắt nói không có đồ kị ý đó là giả.

“Cái gì? Dược Linh Cốc Thiếu chủ cũng hướng chúng ta Thanh Tùng Sơn cầu hôn?”

“Theo như thân phận, theo như tu vi, cái này Dược Linh Cốc Thiếu chủ có thể so sánh Mạnh Tuyên mạnh hơn nhiều a...”

“Ai ước, hư mất, cái này họ Mạnh tuyên muốn cùng Dược Linh Cốc Thiếu chủ đấu pháp, quyết định Viên sư muội thuộc sở hữu...”

“Dược Linh Cốc Thiếu chủ hạng gì tu vi, Mạnh Tuyên làm sao có thể là đối thủ của hấn?”

“Chiếu a, cũng là bởi vì hắc nhất định phải thua mới không xong, chúng ta hạ lễ có thể là đã đưa ra ngoài!”

“Ách, có thể hay không đi đòi lại đèn?”

“Người dám đắc tội đầu kia Thiên Yêu?”

Một đám Thanh Tùng Sơn đệ tử nhớ tới Đại Kim điều cái kia bá đạo ngang ngược bộ dáng, lại nhin không được rút lui.

Cũng là vào lúc này, Dược Linh Cốc Thiếu chủ Ti Đồ Thiếu Tà ở lại trong biệt viện, hắc đã biết Mạnh Tuyên đáp ứng cùng hắc đấu pháp sự tình, hơi hơi có chút ngoài ý muốn, cười nói: “Hắc cũng dám đáp ứng, cũng làm cho ta có chút ngoài ý muốn!”

Cơ bắp giống như là nham thạch người lùn cười nói: “Đã hắc muốn tìm chết, Linh Nhi ngược lại là đi đại vận, Thiếu chủ có thể thay người trút giận!”

Trên mặt mang mặt nạ Hắc y nhân nói: “Ta ngược lại là cảm thấy, cùng tên gia hỏa như vậy động thủ, ủy khuất Thiếu chủ, không bằng Thiếu chủ phát câu nói, ta đi thay hắc giáo huấn hắc một hồi, thắng trận này đấu pháp a!”

Ti Đồ Thiếu Tà mỉm cười, nói: “Hay là thôi đi, ta mới ra đời, cũng đang cần nếu như vậy một trận chiến đánh nổi danh thanh âm, người này nghe nói tại Kỳ Bàn lúc rất là uy phong, ta đưa hắc thất bại, vừa vận giẫm phải đầu của hắc cao hơn một tầng!”

Dứt lời, hắc lại hỏi thoáng một phát đấu pháp thời gian, biết được là ngày thứ hai buổi trưa, liền lại đề cho mặt khác mấy cái hộ pháp ly khai, độc lưu lại Thanh Dao lưu lại, trên mặt treo mỉm cười thản nhiên, cao thấp đánh giá Thanh Dao một hồi, Thanh Dao trong nội tâm hốt hoảng, nói: “Thiếu chủ yên tâm, bất luận hắc có phải hay không Thiên Trì chân truyền đại đệ tử, đều cùng Thanh Dao không quan hệ, tựu tính toán Thiếu chủ muốn cho Thanh Dao đi giết hắc, cũng chỉ là một câu sự tình!”

“Ta đã muốn cùng hắc đấu pháp, lại ở đâu còn dùng người tới giết hắc?”

Ti Đồ Thiếu Tà thản nhiên nói: “Chỉ là của ta muốn hỏi người một câu, người biết người khác nói như thế nào chúng ta Được Linh Cốc sao?”

Thanh Dao nao nao, cúi đầu nói: “Thiên hạ huyền pháp, tại hung!”

Ti Đồ Thiếu Tà mỉm cười, nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, thân thể của ta vì Được Linh Cốc Thiếu chủ, đánh bại hẳn cũng không có gì hay đặc ý, nhưng nếu là có thể sử dụng Thiên Trì huyền pháp đánh bại hẳn rồi, có lẽ còn hơi hơi có chút tư vị...”

“Cái này...”

Thanh Dao liền giật mình, dứt khoát làm hạ quyết định, nói: “Thanh Dao là Thiếu chủ người, Thiếu chủ đã muốn biết, cái kia Thanh Dao không biết không nói!”

Cũng vào lúc này, đã được biết đến ngày mai buổi trưa đấu pháp Mạnh Tuyên, về tới trong phòng khách, lẳng lặng chờ đợi.

“Thật quá mức, cái kia tiểu nương bì thực đương chính mình là cái gì tuyệt sắc rồi, cũng dám tới đây vừa ra?”

Đại Kim điều tức giận phần ở hộ khách ở bên trong qua lại trượt đất, một lát sau, rất chăm chú nhìn Mạnh Tuyên nói: “Đại sư huynh, người nghe Lão Kim nói, người tuy nhiên lớn lên không có ta uy phong, phá Chân Linh thời gian cũng so với ta chậm hơi có chút, nhưng vẫn là có ưu điểm của người, không muốn uể oải, không nên nản chí, tương lai người nhất định có thể tìm được một một cô gái tốt với người, thật sự không được, ta nhận thức không ít yêu tinh...”

Mạnh Tuyên làm ra một cái muốn đập bộ dáng của nó, bị hù Đại Kim điều lập tức như tên trộm chạy ra.

Mạnh Tuyên trong nội tâm có chút im lặng: Lúc nào đến phiên cái này tặc điều đến cho ta phát người tốt tạ?

Không qua nhớ tới ngày mai quyết chiến, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng không khỏi lạnh lùng cười cười, hiện tại toàn bộ Thanh Tùng tiên môn cũng đã truyền ra, đều đã cho rằng mình

không phải là Dược Linh Cốc Thiêu chủ Ti Đồ Thiêu Tà đối thủ, chỉ là, những người này không khỏi cũng quá coi thường chính mình rồi.

Hắn trong lòng mình minh bạch, lúc trước đánh lui Yên Hà phong trưởng lão lúc, chính mình căn bản cũng không có đem hết toàn lực! Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 229 : Đấu khởi!

Chương 229: Đấu khởi!

Thời gian một ngày qua vô cùng nhanh, cơ hồ là trong chớp mắt liền đi qua.

Thanh Tùng Sơn tiên môn ngọn núi chính đại diện phía trước trên đất trống, đã tụ đầy Thanh Tùng Sơn đệ tử, khoảng chừng gần ngàn người, cũng mất đi quảng trường này khá lớn, bằng không thì nhiều người như vậy chỉ sợ khó có thể đặt chân. Chúng đệ tử tụ tập cùng một chỗ, tự nhiên là vì quan sát Mạnh Tuyên cùng Dược Linh Cốc Thiểu chủ đấu pháp, lớn như vậy chiến đấu với mọi người mà nói, kỳ thật tương đương hữu ích, mỗi quan sát một hồi, đều có không ít cảm ngộ.

Cao thủ đấu pháp, hội trong chiến đấu thi triển bình thường hiếm thấy bí thuật, có thể làm cho người mở rộng tầm mắt.

Một cái khác điểm, quan sát như vậy một hồi đại chiến, cũng có thể lại để cho người hấp thu rất nhiều kinh nghiệm, tương đương với mình cũng đấu như vậy một hồi.

Mà đây cũng là tu giới bên trong, ở đâu có hai đại cao thủ chinh chiến, đều đưa tới rất nhiều người quan sát nguyên nhân.

Thiên phú cao người, thậm chí có thể ở người khác đấu pháp thời điểm, kéo tơ bóc lột huỳnh, dò xét đến đấu pháp chi nhân bộ phận truyền thừa.

Kỳ thật Thanh Đồng chén nhỏ ở bên trong cái kia sợi thần niệm, liền có chút ít cùng loại với này.

Cái kia sợi thần niệm chính là minh khắc rơi xuống Xi Vưu cùng đế Hiên Viên đại chiến quá trình, mới sẽ có vẻ thực tế trân quý.

Đương nhiên, muốn từ một hồi đại chiến ở bên trong dòm đến cái gì, cái này cũng cần bản thân siêu tuyệt tu vi, nếu như tu vi

không đủ, vậy thì xem xem náo nhiệt được, nghĩ muốn mạnh mẽ cần nhắc người khác bí thuật, chỉ biết mệt mỏi chính mình nóng lòng thần lo, thổ huyết mà vong.

“Dược Linh Cốc Thiếu chủ đến rồi...”

Có đệ tử thấy được một đóa tường vân, lập tức kêu một tiếng, dẫn đi rất nhiều ánh mắt.

Đã thấy lâm trên đỉnh, một thân nhật hoàng y sam nam tử đứng ở đụn mây, sau lưng một nữ hai nam, hơn nữa một cái mặt mang mặt nạ Hắc y nhân chia làm tứ giác, đứng là dưới tay hắc tử đại hộ pháp. Mà ở tứ đại hộ pháp sau lưng. Thì là mười cái Dược Linh Cốc bình thường đệ tử. Đều là sắc mặt đậm mạc, mang theo đại môn phái đệ tử chỗ chỉ mới có đích kiêu ngạo biểu lộ, theo tường Vân Phi đến, mỗi cái nhìn không chớp mắt.

“Viên chương giáo, thiếu tà hữu lễ...”

Đi vào ngọn núi chính bên trên, theo như Lạc Vân đầu, Ti Đồ Thiếu Tà hướng điện trước trung tâm mà ngồi Viên Thanh Lộc hành lễ.

Bọn hắc Dược Linh Cốc thế đại, kỳ thật căn bản là không đem Thanh Tùng Sơn để vào mắt. Nếu bàn về thân phận, hắc cái này Dược Linh Cốc Thiếu chủ chỉ sợ không thua kém Thanh Tùng Sơn chương giáo, chỉ là Viên Thanh Lộc bối phận tại đâu đó, nên có lễ tiết nhưng vẫn là phải có.

“Không cần đa lễ...”

Viên Thanh Lộc hư vịn, trên mặt hơi do dự, nói: “Tư Đồ Thiếu cốc chủ, Mạnh Tuyên dù sao cũng là sư huynh của ta duy nhất đồ nhi, hôm nay cuộc chiến, mong rằng người nhìn tại lão phu trên mặt, có một chút liên ngừng lại. Chớ để thực tổn thương hòa khí...”

Ti Đồ Thiếu Tà biết rõ cái này tổn thương hòa khí chỉ giả, kỳ thật Viên Thanh Lộc là không muốn chính mình thật sự một chương đem Mạnh Tuyên cho đập chết. Liền mỉm cười, nói: “Viên chương giáo quá lo lắng, kỳ thật tại hạ đã vì Chân Linh Tam phẩm, vốn tự không muốn khi dễ Chân Linh Nhất phẩm tiểu hài tử, chỉ là Tử Linh cô nương...” Hắc quay đầu hướng

Viên Tử Linh nhìn thoáng qua, Viên Tử Linh lập tức đỏ mặt gò má, cúi đầu.

Ti Đồ Thiếu Tà nhẹ nhàng cười cười, rồi nói tiếp: “Tử Linh cô nương xứng đứa bé kia, thật sự có chút đáng tiếc, bản thiếu gia tại tâm không đành lòng, lúc này mới vì hộ hoa một trận chiến, kỳ thật chỉ cần hấn cam nguyện cúi đầu nhận thua, nhượng xuất Tử Linh cô nương, một trận chiến này là miễn đi cũng là có thể!”

Nghe hấn nói thật dễ nghe, Viên Thanh Lộc nhưng có chút im lặng, nghĩ thầm chính mình vốn ý định, chính là lại để cho hấn chủ động thôi lui, ai từng muốn đến hấn vậy mà mạnh như vậy ngạnh, biết rõ ngươi là Chân Linh Tam phẩm còn muốn kiên trì một trận chiến đến?

Lại quét đến Viên Tử Linh biểu lộ, Viên Thanh Lộc trong nội tâm càng là có chút không làm sao.

Chính mình cái huyền tôn, đại khái còn không biết mình tình cảnh a?

Nàng cho rằng Ti Đồ Thiếu Tà muốn kết hôn nàng vì chính thất phu nhân, lại nào biết đâu rằng, cái này Tư Đồ chính thất phu nhân, đã có mười bảy cái rồi!

Chỉ là, như là đã làm quyết định, muốn cùng Dược Linh Cốc kết minh, Viên Thanh Lộc tự nhiên cũng sẽ không nhiều sự tình, bất quá là một cái huyền tôn mà thôi, cùng hấn Viên Thanh Lộc huyết mạch liên hệ sớm đã cực kỳ đậm bạc, chỉ là có một danh phận bên trên quan hệ mà thôi.

Nếu là có thể hy sinh nàng, đổi lấy cùng Dược Linh Cốc hợp tác, đây là một cái đúng vậy sinh ý.

Cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên xa xa bay tới, hấn dưới chân cũng giẫm phải một đóa tường vân, áo xanh bông bênh, một đầu tóc trắng dùng đai đỏ buộc lên, buộc ở sau ót, trên mặt không lộ vẻ gì, lộ ra khí độ đậm bạc như tiên, mà Đại Kim điều húng uy mệnh mông cuồn cuộn, giương cánh phi ở bên cạnh hấn, ánh mặt trời rơi, chiếu lên nó cánh ánh vàng rực rỡ, điệu mắt người con người, tuy chỉ có một người một điều, khí thể lại không thua tại Dược Linh Cốc mọi người.

Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử vốn nhìn không tốt Mạnh Tuyên có thể thắng, nhưng vô ý thức, trong nội tâm cũng cao nhìn hấn một cái.

Càng có người nghĩ đến, Mạnh Tuyên mặc dù là không thắng được Dục Linh Cốc Thiếu chủ thì như thế nào? Dù sao hấn là đã từng cùng chính mình đồng dạng Thanh Tùng Sơn học đồ, chỉ là người ta hôm nay đã phá Chân Linh, dù nói thế nào, cũng so với chính mình mạnh hơn nhiều.

“Phi, thoát nhìn ngược lại là đẹp mắt!”

Viên Tử Linh sơ sơ thấy được Mạnh Tuyên, thậm chí có chút ít thất thần, nhưng rất nhanh phản ứng đi qua, cố ý gắt một cái, tỏ vẻ khinh thường.

Không qua trong lòng hấn, lại cũng nhin không được nữa nghĩ: Nếu như hấn có thể thắng rồi, ta đây đi theo hấn đi, Bì Dục Song Phi, ngồi ở đó uy phong Đại Kim điêu trên lưng, hành tẩu Hồng Trần, thụ vạn người kính ngưỡng, làm một đôi thần tiên quyền lữ, ngược lại cũng không tệ...

“Cái này Mạnh Tuyên năm đó ở chúng ta Thanh Tùng Sơn cũng không thể nào dễ làm người khác chú ý a, hôm nay như thế nào trở nên như thế tuần tú rồi...”

“Hi hi, ngươi động tâm? Nếu không cầu chương giáo mở miệng, ngươi thay thế Viên sư muội theo hấn đi thôi...”

Có nữ đệ tử thấp giọng cười huyền não, truyền vào Viên Tử Linh trong lỗ tai, lại làm cho nàng có chút không vui.

“Hừ, người này có thể là ưa thích của ta, tuy nhiên hấn tại thân phận bên trên lừa ta, chẳng qua nếu như hấn thắng, ta vẫn còn muốn gả cho hấn, lúc nào đến phiên các ngươi những dong chi tục phận này? Không qua, hấn mới chỉ có Chân Linh Nhất phẩm, hấn không phải là Tư Đồ Thiếu chủ đối thủ a? Tư Đồ Thiếu chủ cũng không tệ, sinh so Mạnh Tuyên còn anh tuấn chút ít, chỉ là khí chất lại tựa hồ như không bằng Mạnh Tuyên, đến cùng cái nào rất tốt?”

Viên Tử Linh ý nghĩ trong lòng, tự nhiên không người biết được, Mạnh Tuyên đã tới về sau, trực tiếp liền theo như rơi xuống đụn mây, hướng Viên Thanh Lộc hơi vừa chấp tay, thản

nhiên nói: “Chương giáo, Mạnh mẽ đến rồi, chẳng biết lúc nào bắt đầu đấu pháp?”

Cử động này rơi vào chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử trong mắt lại có vẻ có chút vô lễ, chỉ có điều ngược lại cũng không có thiếu người lý giải, dù sao Mạnh Tuyên chẳng khác gì là bị Thanh Tùng Sơn xếp đặt một đạo, rõ ràng tin tức đã truyền ra, rồi lại làm như vậy vừa ra, trong lòng của hắn bất mãn cũng bình thường.

“Mạnh huynh, vừa rồi Viên chương giáo đã đề điểm qua Bản thiếu chủ rồi, nếu như ngươi nguyện ý cúi đầu rồi khỏi, chúng ta một trận chiến này miễn đi cũng là có thể, dù sao đấu pháp thời điểm, hung hiểm vạn phần, vạn nhất ta thu lại không được thần thông, đã thương ngươi sẽ không tốt!”

Ti Đồ Thiếu Tà cười nhạt một tiếng, hướng Mạnh Tuyên nói ra.

Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh lẽo, hướng hắn nhìn sang, thản nhiên nói: “Thiên Trì đệ tử, không kém gì người, ngươi thực cho rằng thắng định rồi ta?”

“Thiên Trì?”

Ti Đồ Thiếu Tà ha ha cười cười, hướng sau lưng Thanh Dao nhìn thoáng qua, nói: “Hai chữ này có thể dọa không đến Bản thiếu chủ, chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe qua sao? Thiên hạ huyền pháp, tại hung, các ngươi Thiên Trì tiên môn huyền pháp, hoặc có thể hù được người khác, nhưng không thấy được có thể hù dọa ta!”

“A? Ngươi hiểu Thiên Trì huyền pháp?”

Mạnh Tuyên ánh mắt một long lạnh, hồ nghi hướng Ti Đồ Thiếu Tà nhìn sang.

“Ha ha, chờ một chút liền biết, làm gì hỏi nhiều?”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu, cũng không nhiều lời nói, trực tiếp hướng cái kia trên quảng trường đất trống đi đến, một câu cũng không nhiều lời.

“Hắc hắc, cái này khí đồ ngược lại là hung hăng ngang ngược,

biết rõ phải thua, còn có khí này tính!”

Hùng trưởng lão cười lạnh nói một câu, tựa hồ có chút lo
đếnh.

“Ta ngược lại cảm thấy, kẻ này tâm tính bình thản, có lẽ có cái
gì phản chế chi pháp cũng nói không chừng!”

Có khác một gã trưởng lão nói ra, tựa hồ theo Mạnh Tuyên
bình thản trong lúc biểu lộ xem xảy ra điều gì.

“Hừ, thiên hạ huyền pháp, tại hung! Dược Linh Cốc nắm giữ
huyền pháp to và nhiều như khói, từng cái đệ tử đều nắm giữ
nhiều loại huyền pháp, cùng giai bên trong, hân hữu địch thủ,
huống chi Tư Đồ Thiệu cốc chủ chính là Chân Linh Tam
phẩm, cái kia khí đồ nhưng lại Chân Linh Nhất phẩm? Hân
nhất định phải thua!”

Hùng trưởng lão cực kỳ khinh thường, căn bản không cho rằng
Mạnh Tuyên có thắng khả năng.

Gặp Mạnh Tuyên đi qua, Ti Đồ Thiệu Tà cũng dễ dàng đi tới
trên quảng trường, cùng Mạnh Tuyên mặt đối mặt đứng thẳng,
cách xa nhau 30 trượng.

Hắn không có vội vã động thủ, mà là truyền âm cho Mạnh
Tuyên: “Mạnh Tuyên, ngươi có biết hay không, tại ngươi đi
lên quảng trường này, tánh mạng liền tương đương niết trong
tay ta rồi, tại động thủ trước khi, ta còn có thể cho ngươi một
cái cơ hội, bên cạnh ngươi đầu kia Đại Kim điêu, có Thiên
Yêu huyết mạch, chánh hợp ta luyện một lò đan sở dụng,
ngươi nếu là chịu đem giao nó cho ta, ta có thể cho ngươi một
cái cơ hội, cho ngươi thua chẳng phải khó...”

“Ít nói lời vô ích!”

Mạnh Tuyên căn bản không để ý tới hắn nói là cái gì, mặt mày
rùng mình, giẫm chận tại chỗ mà ra, bỏ chưởng hướng bộ
ngực hắn Chop tới.

Hắn đã phá Chân Linh, khí lực cường đại, lực lớn vô cùng, tùy
tiện một chưởng Chop tới, mấy có xé mây xé trời xu thế, mà ở
hắn một chưởng cầm ra thời điểm, trong thức hải Chân Linh
nhẹ nhàng run lên, chấn động Chân Linh bên ngoài lõi tinh

quang vòng, cái này một đạo lôi tinh quang vòng lập tức này động Thiên Địa Lôi Tinh chi lực, theo hấn một trảo này, lập tức ngưng tụ tại hấn trước người, vậy mà hóa thành một cái đại thủ, theo hấn bắt đi ra ngoài.

“Vô lễ!”

Ti Đồ Thiếu Tà khẽ giật mình, xoáy và giận dữ, hai tay thu về, niết ấn, một tiếng âm vang, Phong Vân đóng mở, ngăn cản Lôi Điện bàn tay lớn. Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 230 : 89 Hồn Thiên thuật

Chương 230: 89 Hồn Thiên thuật

“Oanh!”

Sức lực lớn sụp đổ tung tóe, Phong Quyền Tàn Vân, Lôi Điện bàn tay lớn cùng Ti Đồ Thiểu Tà ngưng tụ Phong Vân đụng vào nhau, vậy mà đồng thời chôn vùi, ai cũng không có làm gì được ai, Mạnh Tuyên trong nội tâm không chỉ có âm thầm gật đầu, biết rõ cái này Ti Đồ Thiểu Tà quả thực bất phàm, chính mình một trảo, kỳ thật đã dùng hết toàn lực, không nghĩ tới bị Ti Đồ Thiểu Tà như thế nhẹ nhõm ngăn cản xuống dưới, xem ra Chân Linh Tam phẩm, xác thực không giống người thường.

Hắn lại không biết, Ti Đồ Thiểu Tà lúc này đồng dạng khiếp sợ, tuyệt đối không nghĩ tới, Mạnh Tuyên sơ phá Chân Linh, lại lực lượng đóng mở, lôi tinh chấn động, lực lượng vậy mà không thua với mình, đây cũng chính là nói, nếu như hắn cùng mình đồng dạng tu vi, chính mình làm sao có thể là đối thủ của hắn?

Đương nhiên, trên mặt nhưng lại không sẽ lộ ra bất luận cái gì vẻ giật mình đến, Ti Đồ Thiểu Tà thân hình một cuốn, lập tức đưa tới đạo đạo cuồng loạn gió lạnh, vòng quanh thân thể của hắn xoay tròn, liền giống như một đạo gió cuốn phong cũng giống như, tùy thời có thể hóa ra trên trăm đạo gió lạnh nhận bay ra, không qua Ti Đồ Thiểu Tà lại không có vội vã ra tay, mà là cười lạnh nói: “Mạnh Tuyên, ngươi có thể nhận thức được các người Thiên Trì Âm Phong Tây Thân Quyết?”

“Hả? Người thực hiểu Thiên Trì huyền pháp?”

Mạnh Tuyên lông mày không khỏi nhíu lại, Ti Đồ Thiểu Tà thi triển, xác thực là Thiên Trì năm pháp một trong, Mặc Linh Tử tu là phương pháp này.

“Đúng vậy, thiên hạ huyền pháp, tại hung, ngươi cho rằng gọi là lấy đùa sao?”

Ti Đồ Thiếu Tà cười lạnh, bỗng nhiên hai tay run lên, nhất thời đầy trời phong nhận bị hấn vút ra đi ra, tựa như bay đầy trời kiếm, che đầy Thiên Địa.

“Dược Linh Cốc Thiếu chủ vậy mà cũng hiểu được Thiên Trì huyền pháp?”

Có một vị Thanh Tùng Sơn trưởng lão kinh ngạc kêu lên.

“Thiên hạ huyền pháp, tại hưng, Dược Linh Cốc quả nhiên đương được rất tốt lời này!”

Càng có người than nhẹ. Càng phát ra cảm giác Ti Đồ Thiếu Tà thâm bất khả trắc rồi.

“Hừ. Ta đây tu Thiên Trì huyền pháp ngươi có thể hiểu được?”

Mạnh Tuyên đối mặt phong hoàn. Nhưng lại cười lạnh một tiếng, hai tay hoa vòng, vô tận lôi tinh bị hấn vòng tại hai tay bên trong, vậy mà hóa thành một cái bóng đá lớn nhỏ, nhan sắc đỏ thẫm mang tím lôi tinh chi cầu, rồi sau đó hướng ra phía ngoài đây, lôi cầu lập tức biến lớn, thẳng hướng Ti Đồ Thiếu Tà phóng đi.

Đầy trời phong nhận đều bị lôi cầu kích động mở đích lực lượng bao phủ. Cùng lôi tinh đụng một cái, sở hữu phong nhận tất cả đều tán tràn.

Ti Đồ Thiếu Tà kinh hãi, vung tay áo một ngón tay bay lên không trung, đồng thời trước người bổ hạ một đạo phong tường, chống cự lan đến gần chính mình trước người Lôi Tinh chi lực, cũng là giao chiêu thức ấy về sau, hấn lập tức bỏ đi dùng Thiên Trì huyền pháp đối địch Mạnh Tuyên ý niệm trong đầu, cái này Âm Phong Quyết hấn chỉ có điều mới tu một ngày, chỉ có thể giống như mô hình giống như dạng thi triển đi ra, đồ cụ bề ngoài. Uy lực không lớn, nếu là hấn tu vì có thể áp chế Mạnh Tuyên. Dùng phương pháp này tự nhiên có thể thắng được Mạnh Tuyên, nhưng hấn phát hiện Mạnh Tuyên Lôi Pháp tu lợi hại như thế, liền biết rõ chính mình phải động thật rồi.

Thậm chí hấn đều quyết định, không cùng Mạnh Tuyên đo sức đạo pháp, mà là sửa dùng võ pháp đối phó với địch.

Lôi Pháp tại đồng bậc đạo pháp ở bên trong, riêng có mạnh nhất danh xưng, trừ phi hấn có thể áp chế Mạnh Tuyên, hoặc là tu thành thần thông, bằng không thì căn bản không có khả năng cùng Mạnh Tuyên ngành binh đạo pháp, bởi vì Lôi Tinh chi lực, nhất cương mãnh, có thể nói cùng giai vô địch.

Đây chính là cùng giai, nói cách khác, Chân Linh Hạ giai ở trong vô địch!

Phá Chân Linh về sau, đã không cách nào nữa theo như phẩm cấp đến cân nhắc thực lực, bởi vì tu sĩ tại bị hư hao Chân Linh lúc, bởi vì tích lũy bất đồng, phá vỡ mà vào thực tại cảnh nguyên do bất đồng, gây nên khiến cho bọn hấn phá Chân Linh về sau, sức chiến đấu cũng có chênh lệch rất lớn, càng phẩm cấp mà chiến, thực sự quá thông thường, bởi vậy Chân Linh cảnh thường thường đều là giai tầng đến cân nhắc thực lực, quân hấn cái gì một hai ba phẩm, đều là Hạ giai.

Nói cách khác, Mạnh Tuyên cùng Ti Đồ Thiếu Tà, kỳ thật cũng có thể nói thuộc về Hạ giai Chân Linh, nói là ngang cấp cũng không đủ.

Cái này cũng chính là Ti Đồ Thiếu Tà dùng đường đường Dược Linh Cốc Thiếu chủ thân phận, cùng Mạnh Tuyên đấu pháp nguyên nhân.

Kỳ thật bên trên, hấn nếu là đã phá vỡ mà vào Trung giai Chân Linh, tựu cũng không mạo muội cùng Mạnh Tuyên đấu pháp rồi, bởi vì như vậy có khinh thân phận.

“Hồn Thiên thuật!”

Ti Đồ Thiếu Tà trong mắt hiện lên một tia hung ác ý, đột nhiên một chương đánh ra ngoài.

Hấn mặc dù gọi đi ra chính là “Thuật”, nhưng thi triển nhưng lại vô pháp, một chương này bỏ ra, thân hình biến ảo khôn cùng, chương ảnh bay vút, kéo lê một đạo huyền ảo quỷ dấu vết, thoát nhìn giống như là lại để cho người tránh cũng không thể tránh bình thường, quả thực cao minh.

“Ồ? Có chút môn đạo!”

Mạnh Tuyên con mắt sáng ngời, dưới chân đạp khỏi Thiên Thê bộ pháp, thân hình như huyền, trên không trung như khói thổi qua, khó khăn lắm tránh thoát một chương này.

“Hả? Vậy mà tránh qua, tránh né một chương này, bộ pháp này cũng không phải sai, không qua, muốn tránh qua Hồn Thiên thuật nhưng lại nằm mơ, này thuật chính là thầy của ta tổng hợp Dược Linh Cốc sưu tập sở hữu võ pháp cảm luyện ra tinh túy, chính là thiên hạ nhất đẳng võ pháp, tổng cộng ba thức, mỗi nhất thức đều có vô cùng biến hóa, ta thi triển này thuật về sau, còn chưa bao giờ tại đồng bậc đụng phải qua đối thủ...”

Ti Đồ Thiếu Tà trong lòng nghĩ lấy, thân hình trong chớp lát phi thẳng, tự bầu trời cúi kích xuống, quyền ảnh như núi, bao phủ Mạnh Tuyên.

“Cùng cái kia chương pháp đồng dạng, huyền ảo vô cùng, không qua lúc này đây nhưng lại quyền pháp...”

Mạnh Tuyên trong lòng hiểu ra, hẳn có chút xúc động, muốn cùng hắn ngạnh bính một lần, không qua nghĩ lại, hay vẫn là quyết định tạm thời tránh đi, mấu chốt là người này Hồn Thiên thuật, thật sự huyền ảo, lại để cho lòng hắn đầu đại động, muốn nguyên vẹn xem một lần.

“Vèo!”

Hắn lần nữa trốn chạy, chỉ là cái kia quyền ảnh lợi hại, mặc dù bị hắn trốn ra trăm trượng bên ngoài, vẫn đang có một quyền hướng Mạnh Tuyên sau lưng đánh đi qua, Mạnh Tuyên không thể không xoay người lại, một chương bỏ ra, lập tức biến ảo đầy trời chương ảnh, đúng là Thiên Huyền Linh Phi Chương.

“Bành bành bành...”

Thiên Huyền Linh Phi Chương ảnh cùng Ti Đồ Thiếu Tà một quyền kia đụng vào một chỗ, rõ ràng chỉ có một quyền, lại hết lần này tới lần khác vang lên liên tiếp tiếng vang, Mạnh Tuyên thân hình đứng không vững, trên không trung nhanh chóng lui về phía sau, trốn vẹn thôi lui ra khỏi trăm trượng có thừa, mới hóa giải một quyền này lực đạo.

“Thật là lợi hại...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm tự đáy lòng tán thưởng, tuy nhiên ăn hết một cái thiết thòi nhỏ, ánh mắt lại sáng, cũng không thềm để ý.

“Ồ, lão Đồng, hắc như thế nào hiểu được người am hiểu nhất Thiên Huyền Linh Phi Chương? Xem ra tu hành còn khá tốt!”

Có người hỏi Yên Hà phong trưởng lão, có chút nghi hoặc.

“Cái này... Đại khái là năm đó Hác sư huynh truyền cho hắc a, ta cũng không rõ ràng lắm...”

Cái kia Yên Hà phong đồng trưởng lão nghi ngờ nói.

“Thậm chí ngay cả trốn hai ta thức, xem ra là ta đối với cái này thuật tìm hiểu còn chưa đủ, bằng không thì người nhất thức đều không tránh thoát...”

Ti Đồ Thiếu Tà cười lạnh, chỉ bí quyết biến ảo, véo nổi lên một cái ẩn pháp.

Chương, quyền, ẩn, đúng là Hồn Thiên thuật ba thức áo bí quyết.

Ẩn Quyết cùng một chỗ, Ti Đồ Thiếu Tà thân hình tựa hồ đột nhiên biến lớn rồi, liền như có sức ảnh hưởng lớn đến thế, ngồi xếp bằng Hư Không, tay niết pháp quyết, bao quát chúng sinh, đương nhiên, hắc cũng không có thật sự biến lớn, chỉ là cho người cảm giác tựa hồ là biến lớn rồi, đây là bởi vì hắc khí cơ đã tập trung vào phương viên trong vòng trăm trượng Hư Không, tại đây một phương trong hư không, hắc tựa như Đế Vương bình thường, tay cầm quyền sanh sát.

“Ầm ầm!”

Ti Đồ Thiếu Tà một ẩn đóng xuống, liền giống như không trung xuất hiện một tòa núi lớn, hướng về Mạnh Tuyên vào đầu rơi xuống.

Tránh cũng không thể tránh!

Này ẩn pháp vừa ra, liền đã trấn áp Mạnh Tuyên chung quanh khí cơ, căn bản không cách nào ngăn cản cái này ẩn pháp.

“Mạnh Tuyên thua!”

Đang trông xem thế nào dài bên trên, Hùng trưởng lão vỗ đùi, hít một tiếng, tuy là thở dài, lại ẩn chứa một tia nhẹ nhõm chỉ ý.

Mặt khác mọi người tự nhiên cũng nhìn ra được ván này thế, cảm khái Ti Đồ Thiếu Tà cường đại ngoài, thực sự đối với Mạnh Tuyên có chút thất vọng.

“Còn tưởng rằng hãn hiện tại nhiều lợi hại đâu rồi, nguyên lai thì ra là lực lượng cường đại rồi một điểm, võ pháp lơ lửng bình thường, bị Tư Đồ Thiếu cốc chủ thi triển một chương một quyền một ấn, lập tức tụt đã trấn áp, căn bản không phải đối thủ!”

Mọi người nhao nhao mở miệng, khẩu khí có chút khinh thường.

Cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên làm ra hãn ứng đối.

Cái này ẩn pháp cơ hồ bao phủ phương viên trong vòng trăm trượng sở hữu phạm vi, lại để cho hãn không cách nào trốn tránh, mà hãn cũng dứt khoát không tránh né rồi.

“Vèo...”

Một thanh kiếm gãy tự Động Thiên chiếc nhẫn trong bay ra, đã rơi vào Mạnh Tuyên trong tay.

Thân kiếm chỉ có dài hơn thước, sáng như Thu Thủy.

Mạnh Tuyên bền bỉ, hơi suy ngẫm, một kiếm bỏ ra, trong chốc lát một đạo kiếm quang chiếu sáng Hư Không, xoay mình hồ bay đi.

Trảm Nghịch Kiếm, Nhất Ván Kiếm.

Hỏi thiên vấn hỏi muôn dân trăm họ, không chém yêu tà không quy thân.

Nhất Ván Kiếm hỏi địa cảnh.

Một phàm nhân sáng chế kiếm, chống lại một cái Dược Linh Cốc Chân Bảo cảnh cường giả nghiên ngộ pháp.

“Ầm ầm...”

Tại đây trời ầm pháp che rơi chi tế, một đạo kiếm quang, vắn và vắn vẹo, phảng phất có tánh mạng của mình du xà, tránh thoát trùng trùng điệp điệp chương ngại, trực tiếp bay đến Tì Đồ Thiểu Tà trước người, Tì Đồ Thiểu Tà kinh hãi, in lại che ra, triệt tiêu kiếm quang, thực sự đã cắt đứt chính mình ầm pháp.

Đây trời ầm ảnh biến mất, bao quát một phương thiên địa khi cơ biến mất, chỉ còn Mạnh Tuyên cùng Tì Đồ Thiểu Tà, thoáng một phát vừa lên.

“Người đây là cái gì kiếm? Vậy mà có thể phá của ta Hồn Thiên thuật?”

Tì Đồ Thiểu Tà kinh hãi quát hỏi.

Mạnh Tuyên cầm kiếm gãy, thân hình phi thăng, nhanh chóng hướng Tì Đồ Thiểu Tà tới gần: “Ta đây là một cái phàm nhân chế kiếm thuật, có lẽ tinh túy còn không bằng người huyền pháp, không qua ta tinh nghiên kiếm này, người Hồn Thiên thuật, lại chỉ tu cái thất thất bát bát, trăm người vậy là đủ rồi!”

Mạnh Tuyên Phi Thiên mà lên, lại là một kiếm vung đi, hét lớn: “Đem người vừa rồi thi triển pháp, một lần nữa cho ta một lần nữa thi triển một lần!” Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 231 : Bức pháp

Chương 231: Bức pháp

Bức pháp!

Mạnh Tuyên hiện tại, bất ngờ chính là đang ép Ti Đồ Thiểu Tà thi triển hãn Hồn Thiên thuật.

Đối với Mạnh Tuyên mà nói, Ti Đồ Thiểu Tà thi triển cái này huyền pháp uy lực, cũng không nhiều cường, nhưng cái này cũng không đại biểu phương pháp này không được, Ti Đồ Thiểu Tà chỉ là bởi vì bản thân đối với huyền pháp tìm hiểu không đủ, phát huy không xuất ra trong đó mạnh nhất uy lực mà thôi, mà Mạnh Tuyên đối với Nhất Ván Kiếm tìm hiểu, lại đã đạt đến một cái toàn bộ cảnh giới mới, đầy đủ uy hiếp được Ti Đồ Thiểu Tà, nhưng cái này cũng không đại biểu Nhất Ván Kiếm mạnh hơn Hồn Thiên thuật.

Nhất Ván Kiếm mạnh nhất cảnh giới, chính là chúng sinh cảnh.

Chỉ có điều, muốn tìm hiểu cái này một cảnh, trừ phi là Mạnh Tuyên đạt đến Chân Linh cảnh đỉnh phong, bằng không thì lực có chưa đến.

Trừ phi là kiếm này Thủy Tổ Lãnh đại sư, mới có thể tại Chân Khí cảnh lĩnh ngộ chúng sinh cảnh.

Cái này là một môn truyền thừa người sáng lập cùng người thừa kế ở giữa khác biệt.

Luận cảnh giới cùng huyền ảo mà nói, Nhất Ván Kiếm không sánh bằng Hồn Thiên thuật, nhưng Mạnh Tuyên so với Ti Đồ Thiểu Tà cường.

Hồn Thiên thuật cường thịnh trở lại, Tư Đồ thiếu đồ cũng không có hoàn toàn lĩnh ngộ, thi triển bên trong, có sơ hở.

Mà cái này sơ hở, đúng là Mạnh Tuyên dùng Nhất Ván Kiếm phá Hồn Thiên thuật quan khiêu.

Một kiếm phá vỡ ấn pháp về sau, Mạnh Tuyên liền thẳng ép tới, thế công liên tục, bức Ti Đồ Thiếu Tà ra chiêu.

Hắn muốn học cái này Hồn Thiên thuật, nhưng vừa rồi Ti Đồ Thiếu Tà chỉ thi triển một lần, hắn xem còn chưa đủ.

“Nhanh, đem người vừa rồi thuật lại thi triển một lần...”

Mạnh Tuyên hét lớn, kiếm quang lạnh thấu xương, thẳng bức Ti Đồ Thiếu Tà.

Cường ép áp chế hắn, buộc hắn lại thi triển cái kia huyền ảo vô cùng Hồn Thiên thuật.

Ti Đồ Thiếu Tà kêu to, tâm không cam lòng, tình không muốn. Có thể hắn quả thật bị Mạnh Tuyên kiếm quang áp chế.

“Ầm ầm...”

Hắn trở mình chưởng đánh ra quyền ảnh. Thẳng bức Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên thấy thế. Lập tức thi triển Thiên Thê bộ pháp, trốn ra quyền ảnh bao phủ phạm vi, đồng thời cẩn thận quan sát, dụng tâm trí nhớ.

“Còn chưa đủ, lại đến một chiêu!”

Một kiếm kéo lê, cắt ra Thiên Địa, lại một lần hướng Ti Đồ Thiếu Tà bổ tới.

“Mạnh Tuyên, ngươi khinh người quá đáng...”

Ti Đồ Thiếu Tà kêu to. Trở mình chưởng đánh ra Hồn Thiên thuật bên trong chưởng pháp.

Hắn hết cách rồi, đối mặt như vậy bức ép, hắn chỉ có thi triển chính mình mạnh nhất Hồn Thiên thuật.

Dù là hắn hiện tại đã nhìn ra Mạnh Tuyên đang ép hắn thi triển Hồn Thiên thuật, cũng không có cái khác lựa chọn, đối mặt

Mạnh Tuyên kiếm quang, hắn chỉ có thi triển chính mình mạnh nhất thuật, mới có thể ngăn cản, lại một điểm, hắn cũng không tin Mạnh Tuyên có thể học hội.

Dù sao cái này Hồn Thiên thuật, chính là là sự tôn của mình. Được Linh Cốc cốc chủ nghiên cứu ra đến, hắn học được vài chục năm. Cũng chỉ học xong một cái da lông mà thôi, mà Mạnh Tuyên, không hiểu khẩu quyết, không có sự tôn chỉ điểm quan khiếu, căn bản không có khả năng học hội.

“Ha ha, phương pháp này quả nhiên huyền ảo, ta hiện tại ngược lại đối với các người Được Linh Cốc có thêm vài phần tôn kính rồi...”

Mạnh Tuyên cười to, thân hình trên không trung qua lại phi động, tâm tình sung sướng chỉ cực: “Chỉ tiếc, cái này pháp, trong tay ta so người phù hợp!”

Liên tục quan sát cái này Hồn Thiên thuật ba lượt về sau, Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có một tia cảm ngộ, dứt khoát thu hồi kiếm, cười nói: “Người vừa rồi thi triển chúng ta Thiên Trì pháp, ta đây hiện tại liền dùng người pháp giáo huấn người một chút đi...”

Nói xong, hắn bỗng nhiên nắm tay, sau đó đánh ra.

“Ầm ầm” một tiếng, quyền ảnh như núi.

Hồn Thiên thuật!

Mạnh Tuyên bất ngờ thi triển ra Ti Đồ Thiếu Tà pháp.

“Cái này... Điều đó không có khả năng!”

Ti Đồ Thiếu Tà kinh hãi, đồng dạng cũng là Hồn Thiên thuật đánh ra.

Đầy trời quyền ảnh chạm vào nhau, tạo nên một mảnh dòng nước xiết, thẳng hướng Thanh Tùng Sơn ngọn núi chính bay tới, chur Thanh Tùng Sơn đệ tử tất cả đều kinh hãi.

“Hô...”

Chưởng giáo Viên Thanh Lộc vung tay áo, một mảnh thanh

quang che ở cả ngọn núi, đem dòng nước xiết tất cả đều ngăn cản xuống dưới.

Không qua toàn bộ Thanh Tùng Sơn đệ tử cũng đã liên khẩu khí cũng thở không được đã tới, cơ hồ không thể tin được trước mắt một màn này.

“Cái kia Mạnh Tuyên... Như thế nào hiểu được Dược Linh Cốc thuật?”

“Không riêng gì như vậy, hấn như thế nào khế động kiếm, liên mạnh như thế? Chẳng lẽ hấn mới vừa rồi là cố ý yếu thế?”

“Người này quả nhiên rất cường, hấn hiện tại đã đè nặng Ti Đồ Thiếu Tà đánh nữa...”

Mọi người một chút bối rối ở bên trong, hai người biểu lộ thực tế đặc sắc, Hùng trưởng lão vẻ mặt khiếp sợ, Viên Tử Linh thì là vẻ mặt phức tạp, con mắt sáng ngời.

Quyền ảnh giúp nhau chôn vùi, Mạnh Tuyên lui về phía sau vài chục trượng, hiển nhiên rơi xuống hạ phong rồi, không qua trên mặt hấn cũng tại cười.

Hấn chỉ là vừa vừa rồi mượn nhờ Thái Cực Quang Quyền tìm hiểu cái này Hồn Thiên thuật mà thôi, cùng tu tập phương pháp này vài chục năm Ti Đồ Thiếu Tà đương nhiên không cách nào so sánh được, rơi xuống hạ phong là bình thường, không qua hấn cũng đã chứng minh một sự kiện, mình quả thật là có học hội phương pháp này khả năng.

Trận chiến này qua đi, chỉ cần bế quan mấy ngày, tỉ mỉ nghiên ngộ, hoàn toàn nắm giữ phương pháp này là tuyệt đối khả năng.

Mà Ti Đồ Thiếu Tà thì là vẻ mặt vận vẹo, hấn đột nhiên từ trong lòng ngực lấy ra một cái quỹ đầu hồ, quát lạnh nói: “Mạnh Tuyên, ngươi vậy mà thực sự đích phương pháp xử lý trộm lấy chúng ta Dược Linh Cốc thuật, chỉ có điều, ngươi đây là tại muốn chết, Hồn Thiên thuật, là chúng ta Dược Linh Cốc ngàn năm tích lũy mới sáng chế thuật, người bên ngoài dù là chỉ biết hơi có chút da lông, cũng nhất định sẽ bị chúng ta giết chết, ngươi hôm nay đã trộm đi chúng ta thuật, ta đây vô luận dùng thủ đoạn gì giết ngươi, sư tôn cũng sẽ không trách ta

rồi...”

“Dạ Thiên Mạc...”

Theo Ti Đồ Thiếu Tà rống to, cái kia quỷ đầu trong bầu, bỗng nhiên phún ra đầy trời khói đen.

Này sương mù lập tức liền che đầy cả phiến thiên không, vậy mà đem phương viên trong vòng trăm trượng địa vực tất cả đều bao phủ.

Cái này Quỷ Vụ chẳng những che đầy chúng Thanh Tùng Sơn đệ tử ánh mắt, thậm chí liền chướng giáo Viên Thanh Lộc thần niệm dò xét đều ngăn cách rồi.

Nói một cách khác, ngoại trừ khói đen che đầy ở trong Mạnh Tuyên cùng Ti Đồ Thiếu Tà bên ngoài, ngoại nhân căn bản không biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Bọn hắn chỉ thấy khói đen bắt đầu khởi động, thông gia mặt có thanh âm gì đều nghe không được.

Mạnh Tuyên mới gặp gỡ này sương mù, cũng lập tức kinh hãi, xoáy và liền phát hiện cái này khói đen cũng không có lực công kích, chỉ là che đầy sử dụng, cũng tự yên tâm, ánh mắt lạnh lùng nhìn xem Ti Đồ Thiếu Tà, muốn nhìn hắn đang bán cái gì cái nút.

“Hừ, cái này che bầu trời chỉ sương mù, có thể ngăn cách ngoại giới hết thảy dò xét, trong này, ta dùng thủ đoạn gì giết người đều không quan hệ rồi!”

“A? Còn có cái này công dụng?”

Mạnh Tuyên nghe xong, con mắt sáng ngời, cười hỏi.

Ti Đồ Thiếu Tà thấy nụ cười của hắn. Trong nội tâm hận ý lại càng tăng lên. Hét lớn: “Phệ thi cổ. Giết hắn đi!”

Nói xong vỗ eo túi, vậy mà lại một bóng huyết vụ bay ra.

Cái kia gặp huyết vụ, dĩ nhiên là một chỉ lại một chỉ con sâu nhỏ, ngoại hình cùng bộ rùa tương tự, chỉ là toàn thân Huyết Hồng, vỗ cánh mà bay, mang theo cường đại quỷ dị khí tức,

cũng không biết có mấy ngàn chỉ. Quả thực lại để cho người nhìn lên một cái, tựa da đầu run lên.

Mạnh Tuyên cũng rất cục minh bạch, Ti Đồ Thiệu Tà tại sao phải trước che đây bầu trời mới có thể thi triển này thuật rồi.

Hắn đường đường Dược Linh Cốc Thiệu chủ, ẩn giấu thủ đoạn, rõ ràng là tà cổ chi thuật.

Tựa như lúc trước Cù Mặc Bạch chỉ có tại Kỳ Bàn trong mới dám thi triển Huyết Long cổ đồng dạng, cái này yêu tà cổ thuật, cơ hồ không có tu sĩ dám quang minh chính đại thi triển đi ra, bởi vì này thủ đoạn lại tà lại hung ác, sẽ phải chịu thế gian chúng tu phản đối, có khả năng dẫn phát nhiều người tức giận.

Không qua thấy được cái này bỗng huyết vụ về sau. Mạnh Tuyên lại không chút phật lòng, dễ dàng lấy ra một bộ quyền trục.

“Cổ nguyên hình. Chính là đem độc trùng dưỡng cùng một chỗ, người mạnh nhất hội thôn phệ mặt khác độc trùng, cái này là cổ, nhưng là chính vì vậy đặc tính, thế gian ma cổ đụng phải cùng một chỗ, tất nhiên sẽ phân cái cao thấp không thể, cường giả thôn phệ kẻ yếu, có thể tăng lên lực lượng... Nhắc tới cũng vừa vặn, ta tại đây cũng một cặp cổ, vừa vặn khiến chúng nó thử xem, xem ai càng mạnh hơn nữa a...”

Nói xong, hắn quyền trục hất lên, đã giương ra, trên tám hình, rõ ràng là hai cái trông rất sống động Huyết Long.

“Giải ấn!”

Mạnh Tuyên hai ngón cũng lên, dựng đứng trước mặt, giải khai cái này trên quyền trục mặt phong ấn.

Trong lúc đó, dày đặc mùi máu tanh truyền ra, hai cái Huyết Long tự trên quyền trục mặt bơi đi ra, vốn lộ ra có chút mê mang, nhưng ở cảm nhận được cái kia gặp huyết vụ khí cơ về sau, lập tức Long con người sáng ngời, bay thẳng đến cái kia bỗng huyết vụ vọt tới.

Cái kia bỗng huyết vụ cũng là đồng dạng, vốn là hướng Mạnh Tuyên bay tới, nhưng ở cảm ứng được Huyết Long khí cơ về

sau, lại buông tha Mạnh Tuyên, thẳng hướng Huyết Long bay đi, song phương quả thực tựa như có lớn lao cừu hận đồng dạng, thấy sẽ chết véo.

“Người... Vậy mà cũng dưỡng cô, hay vẫn là như thế chi tà Huyết Long cô?”

Ti Đồ Thiểu Tà kinh hãi, con mắt đều tròn tròn.

Hắn chưa từng nghĩ đến, Mạnh Tuyên vậy mà cũng dưỡng cô?

Hơn nữa dưỡng dĩ nhiên là loại này liền ma đạo cũng sẽ không đi tế luyện chí tà chi cô?

“Cái kia Hồn Thiên thuật bên trong quyền chương ấn ba thức, phân biệt tên gọi là gì?”

Mạnh Tuyên nhìn phía Ti Đồ Thiểu Tà, nhẹ giọng hỏi.

Ti Đồ Thiểu Tà giận dữ, quát: “Người trộm của ta thuật, còn muốn đem danh tự cũng hỏi rõ ràng sao? Mạnh Tuyên, người đừng tưởng rằng người thắng định rồi, ta Ti Đồ Thiểu Tà chính là Dược Linh Cốc Thiểu chủ, bất thế kỳ tài, ta hôm nay cùng người một trận chiến, bất quá là nóng người mà thôi, tương lai của ta mục tiêu, là khiêu chiến Long Kiếm Đình, khiêu chiến Lâm Băng Liên, khiêu chiến Tàn Hồng Hoàn, người chỉ là vừa mới bắt đầu...”

Nói chuyện, Ti Đồ Thiểu Tà trong ánh mắt hiện lên vô tận tức giận, hai tay véo ấn, tựa hồ muốn thi triển một môn huyền pháp.

Mà Mạnh Tuyên nhưng lại lãnh đạm nhìn xem hắn, thân hình tới gần, thân nhiên nói: “Mỗi người đều gọi chính mình vì bất thế kỳ tài, nhưng mà thế gian kỳ tài như vậy không đáng tiền sao? Các người Dược Linh Cốc Hồn Thiên thuật quả thật không tệ, nhưng người người này lại kém một chút, chỉ dựa vào võ pháp phương diện ngộ tính mà nói, ta ít nhất nhận thức hai cái cao hơn người, bọn hắn đều không có nói mình là kỳ tài, người lại có tư cách gì?”

Ti Đồ Thiểu Tà giận dữ: “Không có khả năng, mà ngay cả trong cốc trưởng lão đều tán dương ta, ta có thể tại trong thời gian ngắn tìm hiểu Hồn Thiên thuật, đã nói sáng ta tại võ pháp

phương diện có siêu tuyệt thiên phú, thiếu hụt chỉ là kinh nghiệm chiến đấu mà thôi, làm sao có thể có người so với ta càng mạnh hơn nữa ”

Mạnh Tuyên cười lạnh: “Cửu Cung Kiếm Thập Tứ, Cực Ác Hung Hải Tiểu Long Vương, chờ người gặp được hai người bọn họ, lại nói mình là kỳ tài a!”

Đang khi nói chuyện, thân hình hắn như thể nào gấp gáp, đồng thời tay niết pháp quyết, lập tức kết nối lên một cái ấn pháp.

Đại Ai Ân, sau lưng ma thủ rồi đột nhiên xuất hiện, dày đặc đau thương chỉ ý lập tức bao phủ Ti Đồ Thiếu Tà.

Trong chốc lát, Ti Đồ Thiếu Tà thi pháp tốc độ chậm lại, dày đặc buồn bã ẩn chi ý lại để cho hắn phân thần rồi, đạo pháp gián đoạn.

Mà Mạnh Tuyên tắc thì thân hình tạt tựa như tia chớp lướt đi tới, trực tiếp một thanh nắm cổ của hắn, nhưng mà một tay đem phiêu du tại Ti Đồ Thiếu Tà quanh người quý đầu hồ đoạt đi qua, nhét vào Động Thiên chiếc nhẫn, lại chém ra ném ra quyền trực.

“Hưu ”

Cái kia vừa mới đem phê thi ruồi thôn phê hai cái Huyết Long bay vào quyền trực ở bên trong, một lần nữa phong ấn, mà theo quý đầu hồ bị cắt vào Động Thiên chiếc nhẫn, đầy trời khói đen cũng đã biến mất, Mạnh Tuyên cùng Ti Đồ Thiếu Tà thân hình trên không trung hiện ra.

Chúng Thanh Tùng Sơn cao thấp, bất luận là trưởng lão hay vẫn là đệ tử, tất cả đều mở to hai mắt nhìn.

Dược Linh Cốc Thiếu chủ, lại bị Mạnh Tuyên véo lấy cổ, như dẫn theo một chỉ gà rừng đồng dạng cầm trong tay? Chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 232 : Thiên Trì đệ tử

Chương 232: Thiên Trì đệ tử

“Buông ra Thiếu chủ nhà ta!”

Đầu tiên phát kịp phản ứng, nhưng lại Dược Linh Cốc tứ đại hộ pháp, dốc sức liều mạng giống như hướng Mạnh Tuyên vọt tới. Cái kia cơ bắp như nham thạch mập lùn, cả người trên không trung, thân thể dĩ nhiên đã xảy ra cực biến hóa lớn, vô tận Thổ tinh chi lực bị hấp dẫn tới, bao phủ tại thân thể của hắn chung quanh, vậy mà biến thành một tòa núi nhỏ, chừng trăm trượng độ cao, ngăm đen hùng tráng, hướng về Mạnh Tuyên đánh tới.

“Hóa Sơn thuật...”

Thanh Tùng Sơn một vị trưởng lão thấy này thuật, kinh hô một tiếng.

Cái này Hóa Sơn thuật cũng là Sở Vực một cái cùng Thanh Tùng Sơn không xê xích bao nhiêu tiên môn “Hóa Sơn Tông” trấn tông Bảo thuật, không phải trong môn chân truyền thủ tử, tuyệt không khinh truyền, lại không nghĩ rằng, cũng bị Dược Linh Cốc được đi, còn truyền cho một cái nô tài thức nhân vật!

Cái này Dược Linh Cốc Thiếu chủ tọa hạ tứ đại hộ pháp, trên danh nghĩa là Dược Linh Cốc đệ tử, trên thực tế chính là Thiếu chủ bốn cái nô tài.

Không qua cái này cũng có thể nhìn ra được Dược Linh Cốc đáng sợ, một cái nô tài đều có thể học được mặt khác tiên môn trấn tông Bảo thuật.

Không qua Mạnh Tuyên đối mặt cái này đánh tới Tiểu Sơn, không hề sợ hãi, thân hình khẽ động, một bên dẫn theo Ti Đồ Thiếu Tà, một bên hướng phía dưới tạt nhanh chóng bay đi, tâm niệm vừa động gian, đã có đầy trời lôi tinh tùy thân mà động, “Oanh” hán một cước đạp xuống, đạp tại cái kia toà núi

nhỏ về sau, theo hấn mà đến lôi tinh lập tức đem cái này toà núi nhỏ vây quanh ở, sức lực lớn kẹp lấy vô tận lôi tinh, khiến cho Tiểu Sơn lập tức tan rã.

“Bình...”

Tiểu Sơn nhanh chóng hướng dưới đỉnh rơi đi, một bên bay thấp, trên người hòn đá một bên tróc ra, cuối cùng lộ ra Tiểu Sơn ở giữa nhất ục ịch trắng hán, đã thấy hấn lúc này đã bị vô tận lôi tinh điện mắt trắng đã, đồng thời miệng phun máu tươi, trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất.

“Oanh...”

Một ngọn núi ở dưới sườn núi nhỏ bị hấn nện không thấy rồi, trên mặt đất chỉ còn một cái hố sâu.

“Hỏa tiên xà...”

Linh Sư tử cướp được Mạnh Tuyên bên cạnh thân, bàn tay hỏa cây rơi hất lên, trong chốc lát hóa thành một đầu Hỏa Long. Thăng hướng Mạnh Tuyên trên cổ quần tới.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên nghiêng khiết nàng liếc, cái kia Linh Sư tử nhất thời nhớ tới tại Hồng Trần trong tửu lâu, chính mình đối với Mạnh Tuyên đã từng nói qua lại để cho hấn tự đoạn một tay sau đó lưu lại Đại Kim điều tạm tha hấn một mạng. Trên mặt không khỏi có chút tao được sợ.

Đương nhiên, dưới mắt không phải nghĩ cái này thời điểm. Nàng cắn chặt răng ngà, điều khiển Hỏa xà hướng Mạnh Tuyên quần tới.

Tứ đại hộ pháp, hết thảy đều dùng Thiếu cốc chủ tánh mạng vì tôn, dù là dùng mạng của các nàng đổi lấy thiếu cốc tánh mạng, cũng đáng được.

“Tùy tùng quý kiếm, đi ra!”

Mạnh Tuyên quát chói tai, bàn tay một phen, theo Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong chiêu đi ra một đạo cái hộp kiếm. Trôi nổi tại không trung.

Hắn bàn tay nhấn một cái, mặc niệm chân ngôn, lập tức có một đạo kiếm quang từ kiếm trong hộp xông ra, như thiểm điện hướng cái kia Linh Sư tử vọt tới.

“Hừ...”

Nháy mắt gian, cái kia tùy tùng quý kiếm đã đem Hỏa xà chém thành hai nửa, rồi sau đó từ cái này Linh Sư tử ngực trái xuyên qua, đem nòng trái tim cắn nát.

Đã phá Chân Linh người, trái tim nghiền nát cũng không phải cái gì vết thương trí mệnh, nhưng rất rõ ràng, thương thể phục hồi như cũ trước. Sức chiến đấu là không có.

“Thiên Biến Vạn Hóa sát nhân thuật, hành tảo Hư Không bắt đầu người...”

Cũng nhưng vào lúc này, cái kia một cái trên mặt che mặt cụ Hắc y nhân nhảy lên Hư Không. Ánh mắt lạnh lùng đã tập trung vào Mạnh Tuyên, rồi sau đó không biết véo nổi lên cái gì pháp quyết, thân hình dĩ nhiên cũng làm như vậy biến mất, chỉ là âm thầm, lại có một đạo sắc bén sát ý, thẳng bức Mạnh Tuyên.

“Hà?”

Ngay tại hắn đã đến gần Mạnh Tuyên 30 trượng về sau, Mạnh Tuyên trong thức hải Chân Linh, đột nhiên tự chủ rung động, cảm ứng được cái gì.

“Lén lén lút lút gần thân thể của ta. Nghĩ kiếm tiện nghi sao?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên một tiếng lệ quát, một tay còn cầm Ti Đồ Thiểu Tà. Tay kia lại trong lúc đó hướng sau lưng chộp tới.

“Ba...”

Không có một bóng người trong hư không, đeo mặt nạ Hắc y nhân hiển hóa đi ra.

Hắn suýt nữa bị Mạnh Tuyên bàn tay lớn đập đến. Vội vàng huy chương chống cự, bành một tiếng, hai chương tương giao, Mạnh Tuyên một trào này bị hắn ngăn cản xuống dưới, nhưng

kính phong gào thét, lại đem hấn mặt nạ trên mặt xé toang.

“Ồ?”

Mạnh Tuyên nao nao, phía dưới vây xem Thanh Tùng Sơn cao thấp cũng đều ngay ngắn hướng kính hô một tiếng.

Cái kia dưới mặt nạ Hắc y nhân, vậy mà sinh ra một trương tuyệt mỹ mặt, chỉ là cái này tuyệt mỹ mặt, cũng chỉ có một nửa, một nửa khác nhưng lại vết sẹo ngắn trái rộng, càng đáng sợ, thấy được cái này khuôn mặt thời điểm, người bên ngoài cũng rốt cục minh bạch, vì cái gì Ti Đồ Thiếu Tà cái này cái thứ ba hộ pháp, ngày bình thường một mực đeo mặt nạ, hơn nữa tính tình cũng là như thế thô bạo thị sát khát máu rồi.

Bất kỳ một cái nào mỹ nhân, bị người phá huỷ một nửa mặt, chỉ sợ đều trở nên như thế cực đoan.

“Người... Người vậy mà thấy được mặt của ta, ta muốn giết người...”

Cái kia nửa mặt mỹ nữ tê rống lên, giống như là bỗng nhiên biến điên rồi bình thường, nghiêng răng nghiêng lợi hướng Mạnh Tuyên vọt tới.

“Người cái này mặt cũng không có gì, chính là có một nửa bị huỷ mà thôi...”

Mạnh Tuyên hơi giật mình về sau, cũng đã bình tĩnh, lãnh đạm nhìn qua cái kia điên cuồng xông lại nửa mặt mỹ nữ, lạnh giọng nói: “Không qua người đã đề ý như vậy, ta đây đã giúp người một thanh, cho người biến thành đồng dạng a!”

Nói xong lật tay một chưởng đập đi, một chưởng này đã động lên Nhất Vắn Kiếm kiếm lý, căn bản không dung ngăn cản, “Ba” một tiếng đánh vào nửa mặt mỹ nữ cái kia hoàn hảo trên mặt, lập tức, cái kia hoàn hảo một nửa mặt bị một chưởng này đánh chính là huyết nhục bay tán loạn, cả người cũng đã bay đi ra ngoài.

“A... Mặt của ta... Mặt của ta...”

Nửa mặt mỹ nữ đã nhận ra chính mình trái nửa bên mặt trên má nóng rất đau đớn, ngửi tư ngọn nguồn lý kêu lớn lên.

Vốn là nàng tốt xấu còn có một nửa mặt là tốt, nhưng bây giờ trở nên triệt để giống nhau.

“Âm Phong Tẩy Thân Quyết...”

Đúng lúc này, một cái âm thanh lạnh như băng vang lên, đúng là Tì Đồ Thiếu Tà thứ tư cái hộ pháp, Thanh Dao.

Trong chốc lát, đầy trời Âm Phong Chi Nhận hướng Mạnh Tuyên tập cuốn đi qua, phô thiên cái địa.

Phía trước ba cái hộ pháp lần lượt thụ trọng thương, cũng không phải là không có tác dụng, tối thiểu nhất khiến cho Thanh Dao ổn đi đầu cơ, bắt được cơ hội tốt nhất thi triển ra cái này huyền pháp, phong nhận đem Mạnh Tuyên đoàn đoàn bao vây, căn bản không dung hấn tránh né.

Không qua tại Mạnh Tuyên thấy được gió này nhận thời điểm, sắc mặt thực sự chìm xuống đến.

Lại là Thiên Trì huyền pháp!

Thậm chí ngay cả Dược Linh Cốc một cái hộ pháp, cũng hiểu được Thiên Trì năm đại hành quyết một trong Âm Phong Tẩy Thân Quyết?

Phần nộ ngoài, hấn rất nhanh tự phát giác có chút không đúng.

Vì vậy hộ pháp thi triển Âm Phong Tẩy Thân Quyết, tựa hồ so Tì Đồ Thiếu Tà còn muốn lão luyện!

Tì Đồ Thiếu Tà chỉ là đồ hữu kỳ biểu mà thôi, rõ ràng không có dưới qua khổ công, nhưng trước mắt người này, lại như là tu luyện cả đời.

Tâm niệm thay đổi thật nhanh, Mạnh Tuyên đoán được cái gì.

Đối mặt cái này phô thiên cái địa Âm Phong Chi Nhận, Mạnh Tuyên mặt lạnh lấy, vô dụng thôi những phương pháp khác ngăn cản, mà là trực tiếp đưa trong tay Tì Đồ Thiếu Tà huy vũ, sở hữu hướng hấn vọt tới phong nhận toàn bộ đều bị Tì Đồ Thiếu Tà huyết nhục chi thân thể đã ngăn được.

“Phốc phốc phốc phốc...”

Ti Đồ Thiếu Tà trên người, cơ hồ là trong nháy mắt liền xuất hiện hơn mười đạo vết thương.

Cái kia Thanh Dao kinh hãi, vội vàng thu gió lạnh, lòng bàn tay mồ hôi lạnh ngấm đi ra.

Dù là Ti Đồ Thiếu Tà không có khả năng thật sự bị cái này gió lạnh nhận bị thương tánh mạng, nhưng chính mình cũng là phía dưới phạm thượng a!

“Vèo ”

Tại Thanh Dao thu hồi phong hoàn thời điểm, Mạnh Tuyên chân đạp Thiên Thê bộ pháp, thân hình thay đổi thật nhanh, trong chớp lát đi tới Thanh Dao trước mặt.

Hắn không có vội vã ra tay, đối với tu thành Lôi Quang Bảo Thân hắn mà nói, đã đến gần ba trọng ở trong, trừ phi đối thủ có được cùng hắn Lôi Quang Bảo Thân đồng dạng cường đại thân thể, cái kia cơ hồ tự là chết chắc.

“Ngươi là Thiên Trì đệ tử?”

Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh lùng đã rơi vào trên mặt của hắn, lạnh giọng quát hỏi.

Thanh Dao ánh mắt quật cường, đồng dạng lạnh lùng trả lời:
“Trước kia là!”

Mạnh Tuyên mặc kệ hội hắn là cái gì thái độ, lại hỏi: “Cái thằng này Thiên Trì huyền pháp là người giáo hay sao?”

Nói chuyện thời điểm, hắn đem Ti Đồ Thiếu Tà cầm đi qua, tại Thanh Dao trước mặt nhoáng một cái.

Thanh Dao sắc mặt đại biến, quát: “Thả ra chúng ta Thiếu chủ...”

“Đã đã từng là Thiên Trì đệ tử, lại đi cho người khác đương nô tài, thật đáng buồn, đáng hận!”

Mạnh Tuyên lại đem Ti Đồ Thiếu Tà kéo trở về, tức giận răn dạy.

Thanh Dao căn bản là không dám ra tay cướp đoạt, bởi vì Ti Đồ Thiếu Tà cổ bị Mạnh Tuyên cầm lấy, hắn tùy thời cũng có thể đem Ti Đồ Thiếu Tà đầu kéo xuống đến, hoặc là trực tiếp đem đầu của hắn đánh bại, bởi như vậy, cho dù là Chân Linh cảnh, Ti Đồ Thiếu Tà cũng hắn phải chết không thể nghi ngờ, đúng là bởi vậy, Ti Đồ Thiếu Tà bị hắn bắt được cổ về sau, trực tiếp tự nhận mệnh rồi, không dám vọng động.

“Có cái gì thật đáng buồn đáng hận? Thiên Trì đã xuống dốc, ta khác quăng khác phái không được sao?”

Thanh Dao kêu to, lộ ra có chút ủy khuất.

Hắn nhớ tới chính mình ly khai Thiên Trì sau khi được lịch một ít tao ngộ, nếu không là Thiên Trì xuống dốc, hắn cũng không muốn làm một cái không có sư môn người, lại càng không nguyện dán thân vào Dược Linh Cốc, làm cái kia trên danh nghĩa đệ tử, trên thực tế nô tài.

“Người khác quăng khác phái, tự nhiên có thể, nhưng ta hỏi người, ai bảo người đem Thiên Trì huyền pháp truyền ra bên ngoài hay sao?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên quát chói tai, trong ánh mắt, có lời tinh lập loè, hiển nhiên đã động Chân Hỏa.

Thanh Dao cũng giật mình, chính hắn cũng không phải không rõ, một môn huyền pháp, chính là lập tông căn bản, không phải chuyện đùa.

Dựa theo lẽ thường, coi như mình đã đi ra tiên môn, cũng muốn vĩnh viễn bảo vệ bí, không bị người khác lấy được, nếu không sư môn đáp ứng, hôm nay trì huyền pháp, hắn thậm chí liền truyền cho con của mình đều không được, chỉ có thể theo chính mình tiên quan tài.

“Ta... Như là đã dán thân vào Dược Linh Cốc, ta đây hết thảy đều là Thiếu cốc chủ...”

Đã qua sau nửa ngày, Thanh Dao mới chậm rãi trả lời.

Nhưng Mạnh Tuyên lập tức nói: “Nhưng Thiên Trì huyền pháp không phải, đây là Thiên Trì đưa cho ngươi!”

Thanh Dao gặp cái này người trẻ tuổi Thiên Trì chân truyền bức hỏi mình, trong nội tâm có chút không cam lòng, gầm lên: “Vậy ngươi lại để cho Hoài Ngọc chương giáo đến phạt ta...”

Mạnh Tuyên lắc đầu: “Không cần, ta có thể phạt ngươi!”

Quát lạnh một tiếng, thân hình ép đi lên.

Thanh Dao kinh hãi, vội vàng thi triển toàn thân trể thuật chống cự, trong miệng kêu to: “Ngươi... Ngươi thực muốn giết ta?”

Mạnh Tuyên không đáp, dưới lòng bàn tay cuồng bạo công kích trả lời vấn đề này. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 233 : Trấn tông Bảo thuật

Chương 233: Trấn tông Bảo thuật

Từng cái tiên môn đều có chính mình huyền pháp, hoặc là võ pháp, hoặc là thần thông, cái này là trấn tông bí thuật, đơn giản không thể truyền ra bên ngoài, mà thân là người đồ, bảo hộ những này huyền pháp không ngoài tiết, cũng là tông môn đệ tử trách nhiệm, có đôi khi, thậm chí không chết vừa chết cũng phải bảo vệ tông môn bí thuật, bằng không thì một môn phái huyền pháp truyền ra ngoài, lại để cho đối thủ biết được rồi, nghĩ ra ứng đối chi pháp, cái này chẳng phải là diệt giáo mầm tai vạ?

Có thể là cái này Thanh Dao, lại đem Thiên Trì năm pháp một trong người Âm Phong Tảo Thân Quyết tiết lộ cho Tì Đồ Thiêu Tà, đương nhiên, Tì Đồ Thiêu Tà học cái này huyền pháp, kỳ thật chỉ là vì hướng ra phía ngoài người triển lộ thoáng một phát bọn hắn Dược Linh Cốc “Thiên hạ huyền pháp, * tại hung” uy phong, ở giữa trêu tức thành phần xa xa lớn hơn mặt khác, không qua coi như là như vậy, Thanh Dao sở tác sở vi, cũng chọc giận tới Mạnh Tuyên.

Đương nhiên, chuyện này có thể lớn có thể nhỏ, bởi vì Âm Phong Tảo Thân Quyết tuy nhiên cũng là Thiên Trì năm pháp một trong, không qua còn không tính là trấn tông Bảo thuật, bởi vì tu luyện Thiên Cương Lô Pháp Mạnh Tuyên trong nội tâm rất rõ ràng, Thiên Cương Lô Pháp, mới được cho cái này trấn tông Bảo thuật.

Chỉ có điều, quy củ chính là quy củ, hấn thân là Thiên Trì chân truyền thủ đồ, không thể trơ mắt xem người khác phạm vào quy củ, lại ngồi yên không lý đến.

“Bành bành bành bành...”

Mạnh Tuyên một tay, luân phiên công kích, mấy chiêu thoáng qua một cái, cũng đã triệt để đem Thanh Dao áp chế.

“Xùy...”

Một tay bao bọc Lôi Quang, nghịch thiên đánh tới, trực tiếp ngã ở Thanh Dao trên đầu.

Tại Thanh Dao khó có thể tin trong ánh mắt, Mạnh Tuyên gọn gàng mà linh hoạt đánh chết hần, căn bản không có một chút do dự.

“Huu...”

Một đám Linh quang bay ra, tiếp xúc không khí, liền hóa thành ba khối chỉ bụng lớn nhỏ Linh Thạch, hướng mặt đất rơi đi.

Cái này là đã ổn định Chân Linh về sau tu sĩ, sau khi chết sẽ xuất hiện Chân Linh kết tinh, thì ra là Hạ phẩm Linh Thạch.

Mạnh Tuyên phát tay, đem cái này ba khối Linh Thạch đã thu vào Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong. Sau đó quay đầu nhìn Tì Đồ Thiểu Tà.

Dựa theo quy củ, chẳng những là bị để lộ trần tông huyền pháp người muốn giết chết, được truyền huyền pháp người cũng muốn giết chết.

Tì Đồ Thiểu Tà tự nhiên minh bạch điểm này. Trong mắt của hần đã hiện lên một vòng dị ý: “Ngươi... Còn muốn giết ta?”

Mạnh Tuyên thân nhiên nói: “Thân là Dược Linh Cốc Thiểu chủ, ngươi có lẽ hiểu được quy củ!”

Tì Đồ Thiểu Tà cười khở một tiếng: “Ngươi nếu thật như vậy giảng quy củ. Lại tại sao lại ngấp nghé của ta Bát Thiên Hồn Thiên Thuật?”

“Cái kia không giống với, đó là ta dựa vào năng lực của mình học được, có bản lĩnh ngươi cũng có thể đoạt lại đi!”

Mạnh Tuyên trả lời lẽ thẳng khí hùng, trên thực tế, hần lại xác thực lẽ thẳng khí hùng.

Trong chiến đấu học được thứ đồ vật, vô luận như thế nào đều so trộm đến thứ đồ vật êm tai.

“Người như không muốn chết, cũng đơn giản, đã người học được chúng ta Thiên Trì Âm Phong Quyết. Ta học được người * Hồn Thiên thuật, vậy thì khi chúng ta là công bình trao đổi tốt rồi, ta dùng Thiên Trì chân truyền thủ đồ thân phận, cho người một cái bằng chứng, người cũng dùng Dược Linh Cốc Thiếu cốc chủ thân phận, cho chúng ta một cái bằng chứng a, công bình trao đổi, ai cũng không lỗ ai, sau đó song phương su môn, cũng không thể đổi ý...”

Mạnh Tuyên hảo tâm đưa ra một cái chủ ý.

Ti Đồ Thiếu Tà lại rất cảm thấy không làm sao: “Người dùng như vậy một đạo Âm Phong Quyết. Tự nghĩ đến lượt ta * Hồn Thiên thuật? Cái này chẳng phải là chê cười? Nếu là người dùng người tu luyện Lôi Pháp để đổi, có lẽ còn công bình chút ít...”

Hắn nói là lời nói thật, thế gian huyền pháp. Vốn tự lấy huyền ảo, uy lực, ổn định các loại đủ loại nhân tố, chia lên cao thấp mấy cái cấp bậc, thô sơ giản lược mà nói, có thể chia làm thiên, địa, thần, người bốn cái cấp bậc, những công quyết này, tại Chân Khí cảnh thời điểm, phân biệt không lớn, tu hành Thiên giai huyền pháp cùng tu hành Nhân giai huyền pháp không kém là bao nhiêu, nhưng theo tu vi tăng tiến. Chênh lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Đương nhiên, cái này Tứ giai không phải loạn phần đích. Chỉ có cao minh đã đến cảnh giới nhất định, mới có thể vào giai. Sở Vực tiên môn mấy ngàn, từng cái tiên môn đều có chính mình trấn tông Bảo thuật, nhưng những loạn thất bát tao này Bảo thuật bên trong, có thể nhập giai chỉ sợ không đến một phần mười.

Thiên Trì Âm Phong Tủy Thân Quyết, tuy nhiên cũng là ngũ đại chính pháp một trong, nhưng giai vị, có lẽ chỉ là vừa mới vừa vào Nhân giai, chỉ có điều, coi như là vừa mới nhập giai, nhưng là rất lợi hại rồi, tiết lộ ra ngoài về sau, không biết sẽ có bao nhiêu người dốc sức liều mạng tranh đoạt.

Ti Đồ Thiếu Tà * Hồn Thiên thuật, đã vượt qua bình thường Thần giai, khoảng cách trong truyền thuyết Địa giai chỉ sợ cũng chỉ có một bước ngắn.

Dùng một người thân cấp huyền pháp đi đổi một người giai huyền pháp, tự nhiên là lỗ lớn rồi.

Không qua Ti Đồ Thiếu Tà cũng đã nhìn ra, Mạnh Tuyên thi triển Lô Pháp tương đương đáng sợ, hấn giai vị tất nhiên cao hơn Thân giai, cho nên dùng * Hồn Thiên thuật để đổi lấy Mạnh Tuyên Lô Pháp, đây thật ra là một cái có thể làm mua bán, tối thiểu nhất hấn sẽ không chịu thiệt.

“Dùng Âm Phong Quyết với người đổi, cũng đã rất công bình rồi...”

Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không đem Thiên Cương Lô Pháp cho hấn, cái này nhưng là chân chính Thiên Trì trấn tông Bảo thuật, nếu là hấn giao ra đi, không chuẩn hồng quan sư tử, Tùng Hữu sư huynh thậm chí là bế quan Hoài Ngọc chương giáo đều đến đuổi giết hấn.

Ti Đồ Thiếu Tà cười khỏ: “Ta nếu như không chịu đổi đâu này?”

Mạnh Tuyên mặt mày nhảy lên, năm ngón tay dùng sức, quát lạnh nói: “Ta đây tự bóp chết người!”

Lời nói đều nói đến nước này rồi, Ti Đồ Thiếu Tà còn có cái gì có thể nói.

Hấn hiện tại mạng nhỏ có thể là niết tại Mạnh Tuyên trong tay, hơn nữa hấn cũng đã nhìn ra, Mạnh Tuyên tuyệt đối không phải một cái dám nói không dám làm người.

Nói bóp chết chính mình, đó là thực có can đảm bóp chết chính mình.

“Viên chương giáo, mượn hai khối ngọc phù đến sử dụng...”

Mạnh Tuyên hướng phía dưới đang xem cuộc chiến Viên Thanh Lộc nói ra, trên tay vẫn đang không có buông ra Ti Đồ Thiếu Tà ý tứ.

Viên Thanh Lộc không làm sao thờ dài, sai người mang tới hai khối ngọc phù, ném cho không trung Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên lập tức tự lấy một đám thần niệm, đưa hấn cùng

Ti Đồ Thiếu Tà trao đổi huyền pháp sự tình khắc sâu tại bên trong, sau đó buộc Ti Đồ Thiếu Tà dùng bản thân Linh quang tại ngọc phù ở bên trong để xuống lạc ấn, mình cũng đồng dạng để xuống lạc ấn, sau đó một người một khối hảo hảo thu về.

Mạnh Tuyên lúc này mới rơi xuống, đem Ti Đồ Thiếu Tà buông ra, mặt mỉm cười, nhẹ nhàng chấp tay, nói: “Đa tạ!”

Ti Đồ Thiếu Tà mặt mà chết tro, mắt bốc lên độc hỏa, đang tại nhiều như vậy mặt người, chẳng những đã thua bởi Mạnh Tuyên, còn bị hấn dẫn theo cổ uy hiếp, thể diện đã mất hết, nhất là * Hồn Thiên thuật cũng không biết làm tại sao, lại bị hấn học lén đi, trở lại Dược Linh Cốc về sau, cũng tất nhiên sẽ trọng phạt chờ, nói không chừng chính mình thiếu cốc thân phận đều cũng bị bắt đi, hấn đã tâm loạn đến không được.

Hùng trưởng lão quay mắt về phía kết quả này, sắc mặt âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Đang nhìn đến Ti Đồ Thiếu Tà bị Mạnh Tuyên bắt về sau, hấn đã từng muốn ra tay, nhưng bị Viên Thanh Lộc ngăn trở.

Mà lúc này Viên Tử Linh, thì là hai mắt tỏa ánh sáng nhìn xem Mạnh Tuyên.

Như tại một trận chiến này trước khi, nàng còn cảm thấy Mạnh Tuyên thân làm một cái xuống dốc tiên môn chân truyền thủ đồ, cái này thân phận làm cho nàng có chút không vừa ý, lúc này thấy thức Mạnh Tuyên một trận chiến này phong thái, cả trái tim liền cũng đã hòa tan, dễ như trở bàn tay đánh bại Ti Đồ Thiếu Tà, lại dùng lời đình thủ đoạn, đem Ti Đồ Thiếu Tà ba cái hộ pháp tất cả đều đã thương, đôi mắt cuối cùng một cái hộ pháp lúc, lấy ra Thiên Trì chân truyền đại đệ tử uy nghiêm, một tiếng hét to, trở mình chưởng sát nhân, một màn này một màn, đều tại trêu chọc nhỏ lấy lòng của nàng dây cung.

“Tự tính toán Thiên Trì đã xuống dốc thì sao? Mạnh Tuyên hấn là như thế kỳ tài, nhất định có thể quật khởi!”

Viên Tử Linh hiện tại trong nội tâm, đã đem Mạnh Tuyên trở thành chính mình chân mệnh thiên tử rồi.

Lúc ban đầu lúc, nàng chỉ là bị hai cái sư tử nói động, cảm

thấy Mạnh Tuyên điều kiện so nàng trong tưởng tượng tốt hơn nhiều, bởi vậy nguyện ý gả hân, nhưng về sau Tì Đồ Thiếu Tà kiểm chuyện ngữ điệu, lại khiến cho nàng đầy lòng đau buồn âm thầm toàn bộ bạo phát ra rồi, trong lúc nhất thời hận cực kỳ Mạnh Tuyên, ngược lại đối với Tì Đồ Thiếu Tà rất có hảo cảm, có thể là ở xem xong rồi sau trận chiến này, nàng đau buồn âm thầm diệt hết, lại hóa thành đầy ngập mừng rỡ.

Thiếu nữ chi tâm, cảm tình phức tạp, như thế cuốn biến hóa tâm đó, nhưng lại là cường liệt nhất.

Nàng nhin không được nhìn về phía Viên Thanh Lộc, trong nội tâm thúc lầy, chưởng giáo mau mau mở miệng, đem mình chung thân định ra đến a...

Không để cho nàng thất vọng, Viên Thanh Lộc ả ả thở dài một tiếng, sau đó đầy mặt tươi cười, đứng lên, hướng Mạnh Tuyên nói: “Su diệt, ngươi một trận chiến này quả thực thắng xinh đẹp rồi, chúng ta Thanh Tùng Sơn trước trước đã có ước định trước đây, vậy ngươi cùng Viên Tử Linh việc hôn nhân...”

Mạnh Tuyên ngẩng đầu, tại Thanh Tùng Sơn chúng đệ tử trước mặt đảo qua, ánh mắt phức tạp, lại để cho hân sờ không rõ trong lòng của hân đang suy nghĩ gì.

“Lão Kim!”

Mạnh Tuyên mở miệng triệu hoán, cái này máy động ngột thanh âm nhất thời đã cắt đứt Viên Thanh Lộc.

“Ở đây, chuyện gì?”

Đại Kim điều nhanh chóng bay đến Mạnh Tuyên trước người, hùng sủa chữa chữa chữa khí phách hiên ngang đứng tại Mạnh Tuyên bên người.

Mạnh Tuyên một trận chiến này thắng xinh đẹp, nó tự nhiên cũng cùng có quang vinh yên.

“Đem chúng ta trước trước thu thụ hạ lễ cũng còn cho bọn hân...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra.

Đại Kim điều nao nao, xoáy và như là đã minh bạch cái gì, cười hắc hắc, gương cánh bay lên, cái vuốt bên trên Động Thiên chiếc nhẫn mở ra, rầm rầm, một đồng lớn hạ lễ rơi xuống, liền như Tiểu Sơn cũng giống như, đúng là Thanh Tùng Sơn chư đệ tử đưa tới hạ lễ.

“Mạnh Tuyên, người đây là ý gì?”

Hùng trưởng lão bỗng nhiên hét lớn, mơ hồ đoán được cái gì.

Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh lùng quét qua, lạnh giọng nói: “Vốn ta sư tôn đã có di mệnh, Mạnh Tuyên không dám ngỗ nghịch, hấn cho ta định ra việc hôn nhân, vô luận như thế nào, ta cũng nên tuân theo! Nhưng là, nữ nhân này làm cái gì? Kết hôn tin tức vừa mới truyền ra, nàng liền cùng cái kia Dược Linh Cốc Thiếu chủ mất đi mây lại, hành vi không hợp, bực này nữ nhân, muốn nàng tại sao? Viên chương giáo, thứ cho Mạnh Tuyên vô lễ, hôm nay, ta muốn từ hôn!”

“Từ hôn!”

Đây trên dưới núi chợt im lặng xuống, liền một tia thanh âm cũng không có. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 234 : Ai động ta sư tôn phần mộ

Chương 234: Ai động ta sư tôn phần mộ

Mạnh Tuyên cùng Ti Đồ Thiếu Tà một trận chiến này là vì cái gì, trong tràng hơn ngàn đệ tử tự nhiên minh bạch.

Có thể bọn hắn cũng không nghĩ tới, Mạnh Tuyên thắng về sau, làm xuống cái thứ nhất quyết định, bất ngờ chính là từ hôn!

Không qua kinh ngạc về sau, cũng là có rất nhiều người cảm giác có thể lý giải, Mạnh Tuyên vừa mới một trận chiến, biểu hiện ra ngoài hung uy thật sự quá mạnh mẽ, bất luận là ai cũng hội thừa nhận, Mạnh Tuyên dĩ nhiên đi vào đương thời nổi bật tuần tú tài giỏi liệt kê rồi, người như vậy, không có có vài phần ngông nghênh làm sao có thể? Mà Viên Tử Linh chỉ có chân khí bất trọng, nói trắng ra là, nàng vốn cũng có chút không xứng với Mạnh Tuyên, hết lần này tới lần khác nàng đang cùng Mạnh Tuyên việc hôn nhân truyền ra đến từ về sau, lại từng nói lý ra cùng Ti Đồ Thiếu Tà gặp mặt, càng là lộ ra cùng Ti Đồ Thiếu Tà tư định chung thân ý tứ.

Đối mặt tình huống như vậy, dùng Mạnh Tuyên như vậy thiên tư, đương nhiên hội không đồng ý.

“Mạnh Tuyên... Người... Người sao có thể đối với ta như vậy?”

Viên Tử Linh bỗng nhiên đứng lên, thương tâm gần chết, mặt mũi tràn đầy là nước mắt, hướng Mạnh Tuyên kêu lên.

“Tiện nhân, hết thảy đều là ngươi tự làm tự chịu, cùng ta kết hôn tin tức sau khi truyền ra, còn cho cho ngươi động chọn tây nhật sao?” Mạnh Tuyên về tới Thanh Tùng Sơn về sau, lần thứ nhất chính mắt thấy Viên Tử Linh, lạnh lùng quát tháo:

“Ngươi đã không tuân thủ nữ tắc, cùng cái kia Dục Linh Cốc Thiếu chủ mất đi mây lại, liền đi tìm hắn tốt rồi, ta Mạnh Tuyên gánh không nổi cái này mặt, trận này việc hôn nhân,

như vậy thôi, ai cũng không cần cần!”

“Ồ...”

Viên Tử Linh tuyệt vọng khóc lên, ngồi chồm hồm trên mặt đất khóc hô: “Ta không có cái gì làm, lời hấn nói ta cũng không tin...”

Nàng còn ý đồ nói chút ít giải thích đến văn hồi Mạnh Tuyên, nhưng Mạnh Tuyên đã không hề nhìn về phía nàng.

Có một vị Thanh Tùng Sơn trưởng lão muốn văn hồi chuyện này, thanh ho một tiếng, nói: “Mạnh Tuyên, ngươi hảo hảo nghĩ thoáng một phát, chuyện này dù sao Hác sư huynh định ra đến, coi như là hấn di mệnh. Ngươi cự tuyệt cái môn này việc hôn nhân, Hác sư huynh hấn dưới suối vàng có biết...”

“Không cần nhiều lời!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng đã cắt đứt vị trưởng lão này: “Sư phụ ta dưới suối vàng có biết, chắc hấn cũng sẽ không khiến ta lấy như vậy một cái còn chưa về nhà chồng liền không tuân thủ nữ tắc nữ nhân. Tụ tính toán lão nhân gia ông ta hội trách ta, ta tự đi hấn trước mộ phần thỉnh tội là được!”

Nói xong. Hấn lạnh quát một tiếng, vung tay áo phi thân, đáp mây bay bay đến giữa không trung, trực tiếp hướng về từng đã là Tọa Vong phong bay đi.

“Chương giáo, cái thằng này thực sự quá hung hăng cần quấy, khi chúng ta Thanh Tùng Sơn là cái gì?”

Hùng trưởng lão giận tím mặt, trầm giọng hướng Thanh Tùng Sơn chương giáo nói ra.

Viên Thanh Lộ đưa tay, đã cắt đứt hấn mà nói. Bất đắc dĩ nói: “Không cần nhiều lời, chúng ta chỉ cho là hấn không cách nào còn hơn Tư Đồ Thiếu chủ, lại không nghĩ rằng hấn thắng như thế xinh đẹp, hơn nữa cái môn này việc hôn nhân, nếu là lúc trước tụ đỉnh ra rồi cũng thì thôi, hấn tụ tính toán trong nội tâm không vui, cũng không có lý do cự tuyệt, có thể chính giữa ra như vậy một cái ngoài ý muốn, chẳng khác gì là cho hấn một cái lý do cự tuyệt a!”

Hắn nói xong, nhìn thoáng qua Viên Tử Linh. Lắc đầu, nói: “Đem Tử Linh vịn đi xuống đi, là nàng vô phúc!”

Không qua nói tới nói lui. Trong lòng của hắn lại cũng nhin không được nữa thở dài, Viên Tử Linh tuy nhiên bị Mạnh Tuyên cự hôn, nhưng miễn đi làm Ti Đồ Thiếu Tà thứ mười tám vị phu nhân mâm tai vạ, cũng là không biết nên nói nàng may mắn hay vẫn là bất hạnh, lại để cho người đau đầu chính là, nàng bị Mạnh Tuyên từ hôn, hơn nữa dùng hay vẫn là “Không tuân thủ nữ tắc” cái tên này, ngày sau thanh danh nhưng lại hủy, còn muốn tìm lương tể. Nhưng lại khó khăn.

Cũng đúng lúc này, Hùng trưởng lão bỗng nhiên như là nghĩ tới điều gì. Gặp Mạnh Tuyên đã hướng từng đã là Tọa Vong phong bay đi, lập tức kinh ngạc nói: “Hư mất. Tiểu tử kia đi Tuyên Kỳ phong rồi, sẽ không bị hắn nhìn ra cái gì sơ hở đến đây đi?”

Cái này Tuyên Kỳ phong, là từng đã là Tọa Vong phong, bị hắn tiếp nhận về sau, đã đổi thành Tuyên Kỳ phong danh tự.

Mạnh Tuyên lúc này cũng đã đi tới ngọn núi này bên trên, đáp mắt quét qua, lại thấy mình đã từng cùng Bệnh Lão Đầu ở lại nhà tranh đã không thấy rồi, trúc nổi lên một tòa huy hoàng đại điện, trong lòng của hắn nhin không được một hồi chua xót, nhưng cũng chưa từng nói cái gì, dù sao người khác tiếp nhận Tọa Vong phong về sau, vốn tự khả năng không lớn lại tiếp tục giữ lại cái kia nhà tranh, đây là hắn đã sớm có chuẩn bị tâm lý.

Theo như Lạc Vân đầu, Mạnh Tuyên trực tiếp hướng về phía sau núi đi đến, Bệnh Lão Đầu mộ địa liền tại đâu đó.

Hồi phong về sau, sự tình một trì đón lấy một trì, Mạnh Tuyên còn chưa kịp tới tể bái, thẳng đến lúc này mới đã tới.

Đối với Mạnh Tuyên mà nói, lúc này thời điểm tới cũng là thích hợp nhất, dù sao hắn vừa mới đang tại Bệnh Lão Đầu mặt, đem Dược Linh Cốc Thiếu chủ cho đánh bại, so sánh với cái gọi là hương nền bạc giấy mà nói, phần này tể phẩm không thể nghi ngờ có thể càng làm cho Bệnh Lão Đầu thoả mãn.

Này bằng với là Mạnh Tuyên tại hướng Bệnh Lão Đầu nói: “Người xem, sư phó, năm đó là người khác khi dễ ta, bây giờ

là ta khi dễ người khác!”

Nhà tranh thành cung điện, phía sau núi tiểu đạo ngược lại là không thay đổi, Mạnh Tuyên không có đáp mây bay, mà là một đường đi bộ, dọc theo tiểu đạo chậm rãi hướng mộ địa chỗ đi đến, đó là tại một chỗ trên vách núi, Bệnh Lão Đầu nằm đó rất hỉ hoan tại đầu đó phóng một trương đằng ghế dựa, cầm một hồ lô rượu, một bên nhìn qua phong bên ngoài ung dung đám mây, một bên hơi say rượu uống một mình, về sau hẳn qua đời về sau, liền bị chôn cất tại chỗ đó, cô linh linh một cái tiểu nấm mồ.

Đi tới trước mộ phần, Mạnh Tuyên vị nhưng một tiếng thở dài, phảng phất lại một lần gặp được Bệnh Lão Đầu.

“Su phó, ta đã trở về, chuẩn bị mang người đi!”

Mạnh Tuyên ngồi ở phần mộ bên cạnh, không có giống người khác tảo mộ như vậy khóc sụt mướt, ngược lại nhin được trong nội tâm bi thương, tựa giống như trước đối với Bệnh Lão Đầu không biết lớn nhỏ như vậy, cười hì hì nở nụ cười, còn lấy ra hồ lô rượu, chuẩn bị cùng Bệnh Lão Đầu uống vài chén.

Rất xa, Thanh Tùng Sơn chuông giáo cũng chur trường lão đều đến rồi, lập ở không trung, lẳng lẳng nhìn qua Mạnh Tuyên.

Mà Mạnh Tuyên đối với bọn họ tắc thì có như không thấy, nhớ năm đó hẳn cùng với Bệnh Lão Đầu tại Thanh Tùng tiên môn lúc, có thể chưa từng có bị người như thế chú ý qua.

“Rượu này cũng không phải sai, so người năm đó uống những kém kia rượu mạnh hơn nhiều, chỉ tiếc người bây giờ uống không đến rồi!”

Mạnh Tuyên đem trong hồ lô rượu ngã xuống trước mộ phần một ít, sau đó lại chính mình uống một ngụm, cười hì hì nói, sau đó tiện tay thoát đi trước mộ phần một ít cỏ dại, ngồi ở Bệnh Lão Đầu trước mộ phần, loại cảm giác này rất nhẹ nhàng, thật lâu xa.

Mạnh Tuyên ý định cùng Bệnh Lão Đầu nói một hồi lời nói, liền tế thiên địa, đem Bệnh Lão Đầu di cốt mang đi, an táng tại Thiên Trì tiên môn Tọa Vong trên đỉnh.

Không qua, tiện tay thoát đi một thanh cỏ dại về sau, Mạnh Tuyên bỗng nhiên như là phát hiện cái gì, ánh mắt có chút cổ quái.

Hắn nhìn nhìn rễ cỏ, lại nhìn một chút thảo ở dưới bùn đất, hai đầu lông mày xuất hiện một tia hung ác ý, lại nhổ xuống một thanh cỏ dại.

Nhìn kỹ một chút về sau, hắn xác định, trong nội tâm vô tận lửa giận được đưa lên.

Những cỏ dại này, xem ra giống như là thời gian quá xa xưa sinh trưởng đi lên, nhưng tiện tay giật xuống về sau, liền phát hiện những cỏ dại này bộ rễ không sâu, căn bản cũng không phải là sinh trưởng đi lên cỏ dại, mà là bị người dùng Mộc hệ thuật pháp tận lực loại đi lên, mà phía dưới bùn đất càng là mới Thổ, điều này nói rõ một vấn đề, cái này phần mộ căn bản cũng không phải là ba năm trước đây bị thân thủ của hắn điền Thổ phần mộ...

Cái này phần mộ... Có người động qua!

Là ai, vậy mà ác như vậy, liền đã hạ táng người phần mộ đều muốn một lần nữa mở ra?

Mạnh Tuyên đầu không rõ, một cỗ nóng nảy hỏa từ đáy lòng hùng hực thiêu đốt!

Hắn đứng lên, ánh mắt lạnh lùng hướng Thanh Tùng Sơn chư trưởng lão nhìn sang, thanh âm như là địa ngục ở bên trong truyền tới, lạnh lạnh khủng bố, thấm đầy sát khí: “Các người cho rằng dùng mộc pháp loại cỏ dại có thể giấu diếm được ta? Là ai, đụng đến ta qua sư tôn phần mộ?”

Giờ khắc này, Mạnh Tuyên trong nội tâm bị lạnh buốt hung ý tràn ngập rồi, muốn đại sát đặc giết!

Giữa không trung Thanh Tùng Sơn chư trưởng lão bị Mạnh Tuyên cái này cỗ hung chỗ nhiếp, biểu lộ tựa hồ có chút xấu hổ, tất cả đều cúi đầu không nói, mà ngay cả Thanh Tùng Sơn trưởng giáo Viên Thanh Lộc cũng có chút nhắm lại nổi lên hai mắt, nhẹ nhàng lắc đầu, tựa hồ suy nghĩ như thế nào hướng Mạnh Tuyên giải thích.

“Mạnh Tuyên, Hắc sư huynh di vật đều cho ngươi, hắc di cốt ngươi cũng có thể mang đi, những vấn đề khác đừng hỏi nữa!”

Một cái trưởng lão lạnh lùng mở miệng, đúng là Hùng trưởng lão, hắc mặt không biểu tình, hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Ta hỏi ngươi là ai động ta sư tôn phần mộ?”

Mạnh Tuyên rộng to, vô hình khí thế từ hắc trên người chấn phát, mà ngay cả thúc trụ tóc trắng dài đỏ tử đều bị chấn đoạn rồi, một đầu tóc trắng lẳng loạn bay lả tả, con mắt chẳng biết lúc nào trở nên Huyết Hồng, phảng phất muốn nhắm người mà phê, cả người thoát nhìn tràn ngập ma ý.

“Ngươi không nên hỏi rồi, chuyện này chúng ta không thể nói, ngươi cũng không thể trêu vào...”

Hùng trưởng lão quát chói tai, muốn dùng Trung giai Chân Linh khí cơ áp chế Mạnh Tuyên.

“Ta sư tôn cả đời lương thiện, có thể vậy mà tại sau khi hắc chết, đều sẽ có người động phần mộ của hắc... Ta người đệ tử này thực xin lỗi hắc!”

Mạnh Tuyên hai mắt hồng tựa hồ muốn nhỏ ra huyết, trên mặt lộ ra một loại vô cùng vẻ mặt thống khổ, đột nhiên giơ lên chưởng hướng trán của mình đánh một chưởng, tựa hồ là tại trừng phạt chính mình, sau đó hắc Huyết Hồng hai mắt đột nhiên nhìn thẳng Hùng trưởng lão, quát chói tai: “Hùng Vũ Văn, là ngươi cướp đi Tọa Vong phong, ta sư tôn phần mộ bị ai động qua, ngươi nhất định biết được, ta trước cầm xuống ngươi tới nói sau!”

“Mạnh Tuyên, ngươi dù sao cũng là tại chúng ta Thanh Tùng Sơn trên địa bàn, chúng ta dĩ nhiên nhượng bộ không ít, không quá mức phạm...”

Hùng trưởng lão giận dữ mắng mỏ.

Nhưng mà hắc lời còn chưa nói hết, Mạnh Tuyên đã quát chói tai: “Cút cho ta xuống!”

Rầm rầm!

Một đạo cụ đại Lôi Điện tự Mạnh Tuyên trên lòng bàn tay sinh ra đời, hung hăng hướng về Hùng trưởng lão trảo xuống dưới. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 235 : 10 chỉ Chân Linh

Chương 235: 10 chỉ Chân Linh

Người chết vi đại!

Bất luận là kiếp này hay là kiếp trước, quấy rầy đã nhập thổ người đều là một kiện đại bất kính sự tình, thậm chí nói, đây là ác độc nhất sự tình, đào Nhân tổ phần mộ, này bằng với là huyết hải thâm cừ. Chứng kiến chính mình đã từng ở lại nhà tranh bị người đả đảo, chiếm được địa phương dựng lên cung điện, Mạnh Tuyên cảm giác không sao cả, tuy nhiên cái kia trong túp lều có hắc thân quý nhất nhớ lại, vậy cũng không có sao, hắc có chuẩn bị tâm lý.

Có thể là ở chứng kiến Bệnh Lão Đầu phần mộ bị người động qua về sau, hắc tức giận rồi.

Đối với một cái đã qua đời người đến nói, không có bất kỳ sự tình so đây càng làm ác độc!

Tức giận phía dưới, hắc ở đâu còn sẽ xem xét mặt khác, theo cái kia Hùng trưởng lão mà nói, hắc không thể nghi ngờ là cảm kích, như vậy nhất định tu lập tức bắt lấy hắc, từ trong miệng hắc đem chuyện này hỏi rõ ràng, cái gì Chân Linh Trung giai Hạ giai, cái kia căn bản không phải Mạnh Tuyên cần nhắc vấn đề!

“Dám hướng ta động thủ, ngươi ăn hết tiên mật? Tại Hắc sư huynh trước mộ phần, ta trước thay hắc giáo huấn một chút ngươi, cho ngươi tỉnh táo!”

Hùng Vũ Văn giận dữ, đối mặt Mạnh Tuyên đánh tới bàn tay lớn, hắc trở bàn tay đánh ra, thức hải Chân Linh lay động, vô tận ngập trời sức lực lớn tuôn ra, trực tiếp đem Mạnh Tuyên đập đi lên Lôi Điện bàn tay lớn trấn đè lại, thậm chí còn hướng Mạnh Tuyên che dưới đi.

Chân Linh Trung giai, cùng Chân Linh Hạ giai, đã cách một

đạo cái hào rộng, căn bản không phải đơn giản liền có thể đột phá.

Hắn căn bản không cần cùng Mạnh Tuyên đấu pháp, trực tiếp dùng sức lực lớn trấn áp là được.

“A...”

Mạnh Tuyên gào rú, tóc trắng bay múa, thanh sam vỡ vụn, quanh người huyết sắc điện quang chạy, bị Hùng Vũ Văn sức lực lớn xé rách thành mảnh vỡ.

Không hề nghi ngờ, Hùng Vũ Văn một chương này là có khả năng đưa hắn trấn áp.

Mà Viên Thanh Lộc cũng không có ngăn trở ý tứ, hắn nhìn ra Mạnh Tuyên nổi giận rồi, đồng ý Hùng Vũ Văn cách làm. Trước đem Mạnh Tuyên bắt giữ. Chờ hắn tỉnh táo rồi. Lại nghĩ biện pháp cùng hắn giải thích, bằng không thì hắn hiện tại trạng thái, nói cái gì đều nghe không vào.

Nhưng vào lúc này, dị biến nảy sinh.

Tro mắt nhìn xem sẽ bị trấn áp Mạnh Tuyên cái trán, bỗng nhiên có một đạo Linh quang bay ra, lung lay duệ duệ, tản mát ra mờ mịt ánh sáng màu đỏ, treo ở Mạnh Tuyên đỉnh đầu. Khởi động một đạo hồng sắc bình chương, chống đỡ Hùng Vũ Văn một chương này.

Chân Linh!

Đối mặt Hùng Vũ Văn một chương này, Mạnh Tuyên Chân Linh đã nhận ra hung hiểm, tự động hiển hóa, khởi động sức lực lớn, chống cự một chương này.

Dưới tình huống bình thường, có rất ít người phải làm như vậy, bởi vì vi Chân Linh tuy nhiên cường đại, nhưng lộ ra ngoài trong không khí nhưng lại một kiện phi thường hung hiểm sự tình, vạn nhất đã bị cái gì tổn thương. Chân Linh bị hao tổn, cái kia cả người tu vi đều sẽ phải chịu trọng thương.

“Bành...”

Chân Linh hiển hóa. Khởi động một đạo vô hình bích chương,

vậy mà trực tiếp đem Hùng Vũ Văn một chương này chống đỡ rồi.

“Hắn Chân Linh... Dĩ nhiên là Thập Chỉ Chân Linh...”

Đúng lúc này, bỗng nhiên có người kêu lớn lên, trong thanh âm tràn đầy kinh dị sợ hãi, đúng là Thanh Tùng Sơn một vị trưởng lão.

“Thập Chỉ Chân Linh?”

“Đây không phải là trong truyền thuyết cường đại nhất Chân Linh sao?”

Mọi người đều sợ hãi rồi, ánh mắt giống như đã gặp quỷ, đã kinh dị, lại tựa hồ không thể tin được một màn này.

Xa xa, đang đứng ở thất lạc bên trong Ti Đồ Thiếu Tà cũng đã nghe được bên này tiếng hô, bỗng nhiên khẽ giật mình, khó có thể tin kêu lên: “Thập Chỉ Chân Linh? Dĩ nhiên là Thập Chỉ Chân Linh? Ta mới ra đời trận chiến đầu tiên, vậy mà tìm tới một cái Thập Chỉ Chân Linh?”

Ý thức dần dần biến mất dưới tình huống, Mạnh Tuyên Chân Linh hiển hóa, chống cự sức lực lớn.

Cái kia xác thực là một cây Thập Chỉ Chân Linh, chừng Thập Chỉ trường, chung quanh có ba cái Quang Quyển, nhẹ nhàng dao động túm, Linh quang ánh sáng một phiến hư không.

Chỉ là một màn này bị thanh toàn bộ núi theo trưởng lão gặp được, lại cơ hồ không thể tin được.

Thập Chỉ Chân Linh, là trong truyền thuyết mạnh nhất Chân Linh.

Chỉ có thiên phú tuyệt đỉnh đích người mới có khả năng sinh ra đời, đây là một loại tuyệt đỉnh kỳ tài thể hiện.

Người bình thường Chân Linh ngưng kết thành về sau, chỉ có ba chỉ đến bảy chỉ trái phải, mỗi trường một ngón tay, tựa đại biểu cho một phần nội tình.

Nói như vậy, thiên tư càng tốt, tại Chân Khí cảnh tích lũy càng

hùng hậu người, sinh ra đời Chân Linh liền càng dài.

Bình thường Chân Linh cảnh tu sĩ, thường thường đều chỉ có ba chỉ Chân Linh mà thôi.

Như vậy tu sĩ, sau khi chết Chân Linh ngưng kết, hội hóa ra ba khối Linh Thạch.

Mà Thập Chỉ Chân Linh, có thể hóa thành mười khối.

Nói như vậy, có được Bát Chỉ Chân Linh, cũng đã thế gian hiếm thấy kỳ tài, có thể để làm một cái đại tiên môn trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Có thể Mạnh Tuyên, rõ ràng là Thập Chỉ Chân Linh, trong truyền thuyết mạnh nhất Thập Chỉ Chân Linh.

Mọi người tại lúc này đều đã minh bạch, khó trách Ti Đồ Thiếu Tà người như vậy đều bị Mạnh Tuyên đánh bại dễ dàng rồi.

Thập Chỉ Chân Linh, cùng thế hệ vô địch, vượt cấp sát nhân, cũng như uống nước ăn cơm!

Ti Đồ Thiếu Tà càng là trong nội tâm tinh tường, mình bị người xưng là kỳ tài, cũng chỉ có bảy chỉ Chân Linh, cùng Mạnh Tuyên kém đến quá xa.

Nếu là sớm đã biết rõ Mạnh Tuyên chính là Thập Chỉ Chân Linh, Ti Đồ Thiếu Tà nhìn thấy hắn sẽ lần mất rất xa, căn bản sẽ không tới gần.

“Oanh...”

Hùng Vũ Văn một chương chụp được, chấn động Phong Vân, dễ như trở bàn tay, nhưng Mạnh Tuyên Chân Linh khởi động một phiên thiên địa, khiến cho hắn một chương này hạ lạc thế chậm rãi dừng lại, về sau, vậy mà xuất hiện một tia quỷ dị bất động.

Cái này bất động cũng chỉ có trong nháy mắt, âm âm một tiếng, phảng phất bị áp phát nổ bóng da, Mạnh Tuyên Chân Linh nhẹ nhàng chấn động, bỗng nhiên phản kích.

Hạo Nhiên lực lượng phản kích Thượng Thiên, đem trên chín tầng trời tầng mây đều đánh tan.

“Mau lui!”

Viên Thanh Lộc tay áo vung lên, mang theo quanh người chư vị Chân Linh Hạ giai trưởng lão thối lui ra khỏi ngàn trượng.

Cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên giống như giống như dã thú, bỗng nhiên chui lên không trung, hung hăng hướng Hùng Vũ Văn đánh tới.

“Ai từng đụng đến ta sư tôn phân mộ?”

Mạnh Tuyên gào rú, thanh âm đã khàn giọng, hấn xông lại chỉ tế, hai tay ngưng tụ lôi tinh, to lớn vô cùng.

Hắn tại cự nộ phía dưới thi triển Lôi Pháp, cũng không có chú ý tại trong cơ thể hắn xuất hiện một loại lạng yên biến hóa, huyết mạch bên trong, mờ mờ ảo ảo có đạo đạo màu đen lôi tinh sinh sôi, sau đó tràn vào bị hắn điều khiển lôi tinh bên trong, sử dụng lực của nó càng mạnh hơn nữa.

Thiên, Địa, Nhân, Thần, Quỷ, năm loại Lôi Lực bên trong Nhân Chi Lôi Lực.

Lửa giận!

Nộ đã đến cực hạn, huyết mạch sinh lôi, cùng lôi tinh lẫn nhau ấn chiếu, lực lượng lập tăng mấy lần.

Đây là một loại quý dị lực lượng, người bình thường xưng là hỏa, nhưng tu sĩ xưng là lôi, cái này là Nhân Chi Lôi Lực.

Lôi Đình giận dữ, là vì vậy mà đến.

Ầm ầm, hai loại Lôi Lực điệp gia, ngập trời Lôi Lực tuôn ra mà đến, lao thẳng tới Hùng Vũ Văn, khiến cho hắn lông mi trực nhảy, không dám nhìn thẳng.

“Chính là Chân Linh Nhất phẩm, như thế nào đáng sợ như thế?”

Hùng Vũ Văn kêu to, hai tay kết lên, muốn cầm bốc lên pháp

quyết.

Nhưng mà bỗng nhiên tầm đó, hấn tựa hồ bị một đạo đáng sợ ánh mắt nhìn đã đến, đạo đạo buồn bã ý hiện lên, khiến cho lòng hấn đầu hơi kinh.

Phá vỡ mà vào Chân Linh về sau, Mạnh Tuyên thi triển Đại Ai Ấn, thậm chí căn bản là không cần lại kết ấn rồi.

Trong thức hải, Chân Linh nhoáng một cái, liền có thể ở sau lưng ngưng kết ma thủ, ánh mắt trầm tĩnh, lại để cho nhân sinh hàn.

Phân thân chi kế, Hùng Vũ Văn kết ấn tốc độ liền chậm, hấn dù sao cũng là Trung giai Chân Linh, tâm thần cường đại, mặc dù bị ma thủ chứng kiến, cũng chỉ là Chân Linh nhoáng một cái, liền đem cái này ảnh hưởng tiêu ở vô hình.

Chỉ là như vậy thứ nhất, vốn hấn có thể ở một phần mười trong chốc lát có thể ngưng tụ lại đạo pháp, chậm gấp đôi thời gian, cái này cũng làm cho, tại hấn đạo pháp vừa mới hình thành, còn không có đạt tới cường lực nhất lượng thời điểm, Mạnh Tuyên liền đã đánh tới, hai tay ngưng tụ điện quang trùng trùng điệp điệp vỗ vào hấn trước ngực trong hư không, một tiếng âm vang nổ mạnh, Hùng Vũ Văn thân hình hướng về sau vội vàng thối lui.

Mà Mạnh Tuyên, nhưng cũng bị hấn ngưng kết khởi đạo pháp bắn ra rồi, quanh người Lôi Quang ngược lại bay lên trời.

“Long oanh...”

Lôi Quang kích động bầu trời, vậy mà đưa tới vô tận mây đen, đem trọn cái Tọa Vong phong bao phủ tại mây đen phía dưới.

Dùng Mạnh Tuyên một người điều khiển lôi tinh, vậy mà cải biến thiên tượng.

Vốn là Chân Linh chi lực, tách ra trên bầu trời Phù Vân, hay bởi vì hấn tán tràn lôi tinh, đưa tới mây đen.

Nhiều mây chuyển tinh, tinh chuyển âm!

“Là ai đúng ta sư tôn như thế bất kính!”

Mạnh Tuyên lần nữa rộng to, chân đạp Hư Không, giống như nhắm người mà phê ác ma, Động Thiên chiếc nhẫn trong Trảm Nghịch Kiếm tựa hồ đã bị hấn khí thế hung ác dẫn dắt, vậy mà chủ động nhảy ra ngoài, bị hấn tiện tay bắt lấy, kiếm gây loạn vung, kiếm quang huy sai.

Tựa hồ là cảm nhận được hấn lửa giận, Trảm Nghịch Kiếm vậy mà cũng xuất hiện đạo đạo hung uy, khiến cho mỗi một đạo kiếm quang đều so bình thường cường đại hơn.

Đây là một loại giầu ở Trảm Nghịch Kiếm bên trong lực lượng, hôm nay bị Mạnh Tuyên lửa giận kích phát một bộ phận đi ra.

“Liệt Dương cảnh...”

Hùng Vũ Văn dưới sự kinh hãi, té lên một kiện pháp khí, bảo cảnh bên trong, Liệt Diễm lẳng không sinh ra đời, ngăn cản Mạnh Tuyên kiếm quang.

Nhưng mà ngăn không được, kiếm quang lại như là có tánh mạng của mình bình thường, gào thét mà đến, đánh tan Liệt Diễm.

“Ba ba...”

Hùng Vũ Văn bảo cảnh thượng diện, bị kiếm quang bổ ra vài vết rách, dĩ nhiên phé bỏ.

“Nói cho ta biết rốt cuộc là ai...”

Mạnh Tuyên lần nữa rộng to, trong tay cầm một cái Hồng Bì Hồ Lô, bên trong bệch chủng muôn toàn bộ hướng Hùng Vũ Văn đánh tới.

Hùng Vũ Văn không biết trong hồ lô có cái gì, nhưng hấn dù sao cũng là Chân Linh Trung giai, tối tăm bên trong đối với nguy hiểm đều có cảm ứng, biết rõ hồ lô kia ở bên trong thứ đồ vật, khả năng so Mạnh Tuyên Thập Chỉ Chân Linh, ngập trời Lôi Lực, kiếm gây hung uy càng đáng sợ.

“Chưởng giáo cứu ta...”

Hùng Vũ Văn kêu to, cái gọi là thể diện, Chân Linh Trung giai tôn nhan, đều không đã muốn.

Cái gì đều không bằng tánh mạng của mình quan trọng hơn!

Mạnh Tuyên mặc dù chỉ là Hạ giai Chân Linh, có thể hấn ba rống tam kích, thật sự lại để cho Hùng Vũ Văn sợ! Chưa xong còn tiếp. .)</dd>

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 336 : 5 thái hà quang

Chương 336: 5 thái hà quang

“Ai...”

Cũng không thể chính xác nhìn xem Hùng Vũ Văn bị một cái hậu bối ăn hiếp thậm chí là một chương chụp chết. Viên Thanh Lộc một tiếng than nhẹ, thân hình đột nhiên tránh, vượt qua ngàn trượng khoảng cách, tay áo vung lên, chắn Hùng Vũ Văn trước người. Quay mặt về phía cầm trong tay Hồng Bì Hồ Lô, một thân hung uy Mạnh Tuyên, Viên Thanh Lộc không có ra tay ý tứ, chỉ là âm thầm truyền âm.

“Là Tần Hồng Hoàn...”

“Bắc Đầu tiên môn chân truyền thủ đồ Tần Hồng Hoàn một tháng trước đến thăm Thanh Tùng Sơn, yêu cầu chúng ta mở ra Hác sư huynh phần mộ...”

“Nàng tựa hồ nghĩ tìm cái gì đó, nhưng lúc ấy nàng không cho phép chúng ta tới gần, cho nên nàng đang tìm cái gì, chúng ta không biết...”

“Nàng từng đi thời điểm, đã nói trước, không cho phép chúng ta truyền ra bên ngoài, bằng không thì sẽ có ngập trời đại họa hàng lâm Thanh Tùng Sơn...”

“Chúng ta không thể trêu vào nàng, lại ở đâu có cái gì lựa chọn...”

Mạnh Tuyên ngừng, lửa giận lại không dừng lại hưu, ngược lại càng đốt càng vượng.

Theo Viên Thanh Lộc trong miệng, hẳn rất nhanh đã biết hiểu chuyện đã trải qua.

Ngay tại hai tháng trước, thì ra là Kỳ Bàn chấm dứt tháng thứ tư, Tần Hồng Hoàn đi tới Thanh Tùng Sơn.

Nàng đã không phải là lần đầu tiên tới Thanh Tùng Sơn, Thanh Tùng Sơn mọi người tự nhiên biết rõ thân phận của nàng, hơn nữa cùng nàng đồng hành, chính là hai cái Chân Linh thượng giai Bắc Đẩu trưởng lão, dùng thực lực của các nàng , bị diệt Thanh Tùng Sơn dễ dàng.

Đôi mắt Tàn Hồng Hoàn yêu cầu, Thanh Tùng Sơn mọi người tự nhiên không dám nói gì.

“Là nàng? Nàng khai hòm quan tài làm cái gì?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hận ý vô hạn, miễn cưỡng duy trì lấy chính mình ngữ điệu vững vàng.

“Chúng ta cũng không biết... Không qua, sau đó... Chúng ta đã kiểm tra Hác sư huynh quan tài...”

Viên Thanh Lộc nhìn Hùng Vũ Văn liếc, thở dài: “Chúng ta phát hiện. Hác sư huynh trong quan thiếu đi một vật!”

“Thiếu đi cái gì đó?”

Mạnh Tuyên lập tức hỏi. Trong ánh mắt có làm cho người ta sợ hãi hào quang tại chớp động.

“Linh Thạch!”

Viên Thanh Lộc thở dài nói ra: “Từ cái Chân Linh cảnh tu vi tu sĩ sau khi chết. Đều có Linh Thạch sinh ra, trừ phi là tại hãn khi chết, liền đem Linh Thạch lưu lại, bằng không thì sẽ theo hãn tiến vào phần mộ, đợi cho thi cốt hóa tận, Linh Thạch sẽ gặp lưu lại, Hác sư huynh Linh Thạch, chúng ta không có lấy ra... Nhưng ở cái kia Tàn Hồng Hoàn sau khi rời khỏi. Chúng ta phát hiện Hác sư huynh Linh Thạch không thấy rồi...”

Mạnh Tuyên trầm mặc lại, cúi đầu trầm tư.

Linh Thạch tuy nhiên khan hiếm, vốn lấy Tàn Hồng Hoàn với tư cách Bắc Đẩu tiên môn Đại sư tử thân phận, sẽ không thiếu phần này tu hành tài nguyên.

Đại tiên môn nội tình thâm hậu, phần này nội tình, rất lớn trình

độ bên trên chỉ đúng là Linh Thạch tồn lượng.

Những đại tiên kia môn các bậc tiền bối, thọ nguyên gần, tọa hóa trước khi, đều đem chính mình Linh Thạch lưu lại, bồi dưỡng hậu bối.

Hơn nữa phía bắc Đâu Tiên môn địa vị. Chắc hẳn cũng có những thứ khác con đường đạt được Linh Thạch, tích lũy mấy ngàn năm. Há lại sẽ thiếu điếm ấy Linh Thạch?

Như vậy, Tần Hồng Hoàn không tiếc khai hòm quan tài, lấy đi sư tôn Linh Thạch lại là muốn làm cái gì?

“Các nàng khai hòm quan tài thời điểm, tuy nhiên không cho phép chúng ta Thanh Tùng Sơn cao thấp tới gần, nhưng chúng ta cũng nhìn thấy một ít dị tượng!”

Liên vào lúc này, cái kia Hùng Vũ Văn bỗng nhiên mở miệng nói ra.

“Cái gì dị tượng?”

Mạnh Tuyên nhìn về phía hắn.

Hùng Vũ Văn bị Mạnh Tuyên như vậy ánh mắt nhìn, tựa hồ có chút không thoải mái, nhưng vẫn là hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngũ thái quang hoa, lúc ấy chúng ta cũng không biết là cái gì, nhưng là có năm màu dị tượng bay thẳng lên chân trời, chiếu rọi Hư Không!”

“Ngũ thái quang hoa?”

Mạnh Tuyên lạnh giọng hỏi rõ ngay lúc đó sở hữu trải qua, nhưng biết ngay tại Tần Hồng Hoàn bọn người khai hòm quan tài thời điểm, có ngũ thái quang hoa lóng lánh, chỉ là rất nhanh thu lại, Thanh Tùng Sơn cao thấp cũng không biết đó là cái gì, nhưng là Tần Hồng Hoàn tại rời đi lúc, đã từng lạnh lùng uy hiếp, không cho phép bọn hắn đem chuyện này tiết lộ, đồng thời còn ban thưởng đi một tí Linh khí xuống, ý đồ ngăn chặn Thanh Tùng Sơn cao thấp khẩu.

Hùng Vũ Văn ngăn cản Mạnh Tuyên công kích lúc sử dụng cái kia mặt đồng cảnh, là trong đó một kiện Linh khí, chỉ là đã bị Mạnh Tuyên hủy.

Đương nhiên, những Linh khí này không coi là cái gì, Tần Hồng Hoàn Sở Vực đệ nhất kỳ tài tên tuổi cùng với cái kia hai cái đi theo Bắc Đẩu trưởng lão, mới là lại để cho Thanh Tùng Sơn đối với cái này sự tình thủ khẩu như bình nguyên do, hai cái Chân Linh thượng giai trưởng lão, hơn nữa Chân Linh Trung giai, hết lần này tới lần khác thanh danh kinh người, lại để cho người căn bản không cách nào đoán đánh giá đi ra thực lực đến Tần Hồng Hoàn, tuyệt đối có được đủ thực lực đem Thanh Tùng Sơn biến mất.

Tu Hành Giới ở bên trong, có được vượt cấp mà chiến chỉ lực tuyệt đối không nhiều lắm, tùy tiện chọn cái đi ra, đều là bất thể kỳ tài.

Nhưng Tần Hồng Hoàn chắc là có, mà cùng Hùng Vũ Văn một trận chiến, lại để cho người phát hiện, Mạnh Tuyên cũng có.

Cũng chính là Mạnh Tuyên biểu hiện ra ngoài vượt cấp mà chiến thực lực, khiến cho Viên Thanh Lộc quyết định không hề bảo thủ bí mật này.

Thanh Tùng Sơn có thể đắc tội một cái Thiên Trì chân truyền thủ đồ, nhưng không thể đắc tội một cái vừa mới phá cảnh liền có thể vượt cấp mà chiến người.

Thiên Trì chân truyền thủ đồ, có lẽ chỉ có thể lại để cho Thanh Tùng Sơn trong tương lai đang phát triển đã bị bó tay chân, nhưng một cái vừa mới phá cảnh liền có thể vượt cấp mà chiến người, đại khái tại hắn đột phá Chân Linh Trung giai thời điểm, liền có được bị diệt Thanh Tùng Sơn thực lực.

“Hiện tại mọi chuyện cần thiết trải qua ngươi cũng đã biết, chúng ta đã quyết định nói cho ngươi biết, liền không có dấu điểm ngươi!”

Viên Thanh Lộc cuối cùng khẽ thở dài: “Ngươi ly khai a, mang theo Hác sư huynh lưu lại sở hữu di vật, ngươi không phải muốn thay Hác sư huynh đòi phần mộ sao? Đưa hắn đi cốt cũng mang đi a, kỳ thật ta sớm đã biết rõ Hác sư huynh trên người, có một ít hắc theo ngoại giới có được cơ duyên, lúc ban đầu lúc, ta cũng muốn đem cái kia cơ duyên lấy trong tay, chỉ là Hác sư huynh lúc sắp chết, đã từng khuyên bảo ta,

tuyệt đối không thể sinh ra tham niệm...”

Hắn đứng lên, nhìn qua Bệnh Lão Đầu phản mộ, thở dài: “Hơn nữa tại thấy được Tần Hồng Hoàn lần thứ hai đến Thanh Tùng Sơn lúc, ta liền đã hiểu điểm này, hôm nay ngươi cũng có Chân Linh cảnh tu vi, chúng ta nho nhỏ Thanh Tùng Sơn, quần vào các người tranh phong bên trong, cũng không biết lúc nào sẽ gặp có tai họa trước mắt, mà thôi mà thôi, người sau khi đi, Thanh Tùng Sơn hội phong núi 300 năm, không hỏi thế sự!”

Viên Thanh Lộc khẩu khí có chút uể oải, càng có một ít thất lạc.

Trên thực tế, hắn dù sao cũng là Chân Linh thượng giai tu vi, Mạnh Tuyên hiện tại đánh không lại hắn.

Nhưng là hắn đã nghĩ được nguy hiểm khí tức, quyết định như vậy phong núi 300 năm, hi vọng né qua một hồi đại họa.

Vốn là, hắn còn ý định mượn Dược Linh Cốc gió đông, đánh bạc một thanh, có thể là gặp được Mạnh Tuyên nổi giận cử động về sau, hắn liền ý nghĩ này cũng không có, một cái ba năm trước Thanh Tùng Sơn khí đồ, hôm nay đều đã có thực lực cường đại như vậy, lại để cho hắn nản lòng thoái chí.

“Thiên muốn đại biến rồi, hảo hảo tu hành, sống lâu vài năm không được sao? Vì sao luôn luôn người đi đụng vào những cái kia cấm kị?”

Viên Thanh Lộc nhìn qua Phong Vân kích động Thương Khung, có chút không làm sao, có chút vô lực.

Khai hòm quan tài!

Mạnh Tuyên hàm liếc trông mắt, lại một lần nữa khai mở Bệnh Lão Đầu quan tài, Thanh Tùng Sơn đưa tới một phương hộp ngọc, thân thủ của hắn từng khối từng khối đem Bệnh Lão Đầu di cốt bỏ vào hộp ngọc ở bên trong, sau đó hàm sau trường bá, nước nở nghẹn ngào không thôi.

Chính mình cái đồ đệ làm không hợp cách!

Vốn là nghĩ chém Hồng Hoàn, nhưng lại chưa từng chém

rụng, làm hại Bệnh Lão Đầu bị người quấy rầy, thậm chí liên Linh Thạch cũng lấy đi rồi!

“Ba...”

Mạnh Tuyên ôm hộp ngọc, đột nhiên thân hình lóe lên, dán tiến vào Hùng Vũ Văn bên người, rồi sau đó huy chưởng đánh nữa đi ra ngoài, một chưởng này hắn đã dùng tới Hồn Thiên thuật ở bên trong huyền pháp, hơn nữa xuất kỳ bất ý, bộ pháp lại quỷ dị, mà Hùng Vũ Văn cũng không dự liệu được Mạnh Tuyên hội vào lúc này động thủ, dùng Chân Linh Trung giai tu vi, vậy mà cũng ngăn cản không nổi, trực tiếp bị Mạnh Tuyên một chưởng này trừu đã bay đi ra ngoài.

To như vậy thân hình, găm thét ném tới mười trượng bên ngoài, đụng gãy ba khóa cây to.

Oanh!

Mạnh Tuyên không có truy kích, mà là đột nhiên Phi Thiên mà lên, hung hăng một cước đạp tại Tọa Vong phong mới xây cung điện bên trên.

Thanh Nham lũy tụ huy hoàng cung điện, tại hắn một cước này sức lực lớn xuống, lập tức sụp xuống, bụi phi Thổ dương, một mảnh đồng bừa bộn.

“Người... Người đến cùng... Muốn?”

Hùng Vũ Văn không có bị thương, bùm mặt gò má đứng lên, gào thét gào thét, hắn nghĩ đi lên tìm Mạnh Tuyên chém giết, rồi lại không dám.

Mạnh Tuyên vừa rời cái kia điên cuồng bộ dáng, đã sợ hãi hắn.

Hắn biết rõ biết rõ, vừa mới nếu như không phải chưởng giáo dứt khoát đem chân tướng nói cho Mạnh Tuyên, mình đã bị phần nô Mạnh Tuyên giết chết.

Viên Thanh Lộc ngăn cản hắn, nhìn xem thân ở giữa không trung, tóc trắng bay lên Mạnh Tuyên, khẽ thở dài: “Do hắn đi thôi, về sau cái này ngọn núi bên trên, cũng không cần kiến cung điện rồi, Hác sư huynh thứ đồ vật, chúng ta đoạt không nổi a...”

Hùng Vũ Văn trầm mặc, hần nhớ tới hai tháng trước, cái kia áo đỏ nữ hài lúc gần đi nói lời, nàng không khỏi mang đi trong quan thứ đồ vật, còn đem Bệnh Lão Đầu sở hữu di vật đều kiểm tra rồi một lần, chỉ là phát giác không có tác dụng gì, lúc này mới khinh thường ném trả bọn hắn, cười lạnh. Để lại một câu: “Lão nhân gia ông ta thứ đồ vật, cũng là các ngươi những chó đất này có thể gấp ghé hay sao?”

Thanh Tùng Sơn cao thấp theo thanh âm của nàng ở bên trong cảm nhận được lạnh lạnh sát khí, kể cả chương giáo tại trong, không người dám mở miệng nói chuyện.

“Lão Kim, chúng ta đi...”

Mạnh Tuyên cuối cùng lạnh lùng quét mắt liếc Thanh Tùng Sơn, ôm hộp ngọc, một lời không nói, chuyển cách phi điện.

“Mạnh Tuyên, ta căn bản không có làm thực xin lỗi chuyện của ngươi, ngươi vì sao nhẫn tâm như vậy bỏ xuống ta?”

Viên Tử Linh sắc mặt tái nhợt, nằm ở khắc hoa cửa sổ lẳng bên trên, xa xa nhìn qua một đầu tóc trắng thân ảnh cực nhanh, thương tâm gần chết.

“Nhanh, nhanh khu thần phù, cái này trong vòng nghìn dặm khu vực, sở hữu chúng ta Dược Linh Cốc có thể thỉnh động lực lượng, hết thảy thông tri đến, lại để cho bọn hắn phái khiến môn hạ cao thủ tới, giúp ta bắt giữ cái này Mạnh Tuyên, nếu là bị hắn chạy mất, Hồn Thiên thuật tự...”

Tì Đồ Thiệu Tà theo trong lúc khiếp sợ thanh tỉnh lại, cấp cấp trầm giọng gầm lên.

Chuyện này có thể không phải chuyện đùa, Hồn Thiên thuật chính là Dược Linh Cốc trấn tông chi bảo, cứ như vậy bị Mạnh Tuyên đánh cắp rồi, hắn sẽ có tội lớn trước mắt, đừng nói cái này Thiệu cốc chủ vị trí, thậm chí có khả năng bị sự tôn dưới sự giận dữ đánh chết.

Cho nên vô luận như thế nào, hắn cũng không thể lại để cho Mạnh Tuyên cái này nhẹ nhõm ly khai.

Bởi vì Mạnh Tuyên một khi trở về Đông Hải, bọn hắn Dược

Linh Cốc thể lực, chỉ sợ cũng làm sao được hẳn không được.
Chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 337 : Cướp giết

Chương 337: Cướp giết

Thiên Trì đệ tử tại bên ngoài, có lẽ chỉ là một cái xuống dốc tiên môn đệ tử, không chỗ nương tựa, nhưng ở Đông Hải Thánh Địa lúc, như có người ngoài muốn đi vào tìm Thiên Trì đệ tử phiền toái, như vậy vô luận Thiên Trì cùng với khác sáu cái tiên môn nào nhiều cương, cũng sẽ không bó tay không để ý tới. Cũng chính là bởi vậy, tại Đông Hải Thánh Địa tu sĩ xem ra, đó là bảy đại tiên môn, nhưng Thánh Địa bên ngoài người đến xem, đó là Đông Hải Thánh Địa.

“Lại để cho bọn hắc phái ba cái... Không, tối thiểu nhất năm cái Chân Linh Trung giai cao thủ tới...”

Ti Đồ Thiệu Tà đại hồng, lại chợt phát hiện ngày bình thường một mực theo sát chính mình tứ đại hộ pháp ba thương vừa chết, một cái nghe chính mình phân phó đều không có, đành phải cắn răng thầm hận, nhanh chóng lướt đã đến Linh Sư tử trước mặt, một tay lấy trên tay nòng Động Thiên chiếc nhẫn triệt xuống dưới, bình thường hắc tử trọng thân phận, thần phủ các loại, đều là đặt ở hộ pháp Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, những truyền tin này các loại việc vật vãn, tự nhiên cũng không tới phiên hắc tử để làm.

Nhưng là dưới mắt tình thế khẩn cấp, hắc tử cũng chỉ tốt được thông qua một chút.

“Đại sư huynh, chúng ta làm gì đây?”

Đại Kim điều giương cánh bay nhanh, nhưng có chút theo không kịp Mạnh Tuyên tốc độ, thẳng đến bay ra hơn ba trăm ở bên trong về sau, Mạnh Tuyên chậm lại tốc độ, nó mới đuổi theo, nó nhìn ra Mạnh Tuyên cảm xúc có chút không ổn định, cẩn thận từng li từng tí mà hỏi.

“Lão Kim, ta muốn trở nên mạnh mẽ!”

Mạnh Tuyên mặt không biểu tình, mặc cho tóc trắng bị không trung Liệt Phong thổi lảng bay loạn dương, nhẹ nói.

Đại Kim điều trông mắt đi lòng vòng, không biết trả lời như thế nào.

Ta muốn trở nên mạnh mẽ!

Những lời này mỗi ngày cũng không biết bị bao nhiêu năm thanh người hào khí vạn trượng kêu đi ra, đã bị nói lạm rồi.

Nếu là Mạnh Tuyên bình thường đối với nó nói ra những lời này, nó nhất định trả lời lại một cách mỉa mai, cảm giác mình cái này Đại sư huynh đầu bị cửa kẹp rồi.

Có thể là lúc này không giống với, theo Mạnh Tuyên bình thân trong ngữ điệu, nó cảm thấy một loại không đồng dạng như vậy thứ đồ vật.

Cái kia thật sự muốn trở nên mạnh mẽ, dù là không tiếc hết thảy thủ đoạn. Đều muốn trở nên mạnh mẽ quyết tâm.

“Người biết không? Tại ta tiến vào Đông Hải Thánh Địa ngày đầu tiên, hoặc là nói, tại ta tiến vào Đông Hải Thánh Địa trước khi. Ta liền làm hạ quyết định, muốn chém giết Tần Hồng Hoàn. Có thể là nữ nhân này quá mạnh mẽ, ta theo mỗi người trong miệng nghe được, đều là nói nàng quá mạnh mẽ, loại cảm giác này, để cho ta mỗi ngày đều chỉ muốn tích lũy nhiều một chút, lại nhiều một chút, đã có đủ thực lực lại đi trăm nàng, có thể ta bỗng nhiên đã minh bạch. Ta làm như vậy, nhưng thật ra là sợ hãi, rút lui, trong tiềm thức tại kéo dài, nhưng là từ hôm nay trở đi...”

Mạnh Tuyên thanh âm bỗng nhiên trở nên thâm lãnh: “Ta không hề kéo dài, ta chỉ cho mình một năm thời gian, trong vòng một năm, ta tất trăm Hồng Hoàn!”

Nói ra lời trong lòng của mình về sau, Mạnh Tuyên liền một mực trăm mặc, hắn không có Thừa Vân. Mà là lảng không về phía trước rơi đi, tại không Thừa Vân dưới tình huống, mặc dù dùng hắn hôm nay Chân Linh cảnh tu vi. Mỗi lướt đi ngàn trượng trái phải khoảng cách, thân hình cũng sẽ xuất hiện hạ lạc xu thế, không qua vào lúc đó, hắn chỉ cần mũi chân tại trong hư không nhẹ nhẹ một chút, liền có thể lại về phía trước

trượt ra ngàn trượng, mà lại tốc độ so đáp mây bay còn nhanh.

Trở nên mạnh mẽ tự nhiên là muốn trở nên mạnh mẽ!

Mạnh Tuyên cho mình lập được một cái ám thể, trong vòng một năm, bất luận chính mình thành trường đến trình độ nào, có phải hay không Tần Hồng Hoàn đối thủ. Cũng phải đi tìm Tần Hồng Hoàn một trận chiến, như vậy chẳng khác gì là đem một tảng đá lớn đặt ở trên lưng mình. Có thể thúc giục chính mình.

Tại hấn chứng kiến Bệnh Lão Đầu phần mộ bị động thời điểm, vô tận lửa giận khiến cho hấn thiếu chút nữa nổi điên. Lúc ấy nếu như Tần Hồng Hoàn ngay tại trước mặt, Mạnh Tuyên nhất định sẽ không chút nghĩ ngại xông đi lên, dù là buông tha tánh mạng cũng sẽ cùng năng Sinh Tử chém giết.

Nhưng ở cùng Hùng Vũ Văn một hồi đại chiến về sau, Mạnh Tuyên phát tiết lửa giận, cũng rốt cục có khôi phục một điểm lý trí.

Trực tiếp đi tìm chết, đương nhiên là không thích hợp, đừng nói mình bây giờ không phải Tần Hồng Hoàn đối thủ, mà ngay cả Bắc Đầu tiên môn cường đại, cũng không phải lúc này Thiên Trì có thể chống cự, Bắc Đầu tiên môn như có người muốn giết mình, Hoài Ngọc chương giáo ra tay đều chưa chắc có thể bảo vệ chính mình.

“Đã Bắc Đầu tiên môn xem Tần Hồng Hoàn như trân bảo, tương lai định sẽ trở ngại của ta đường báo thù, cái kia Bắc Đầu cũng phải hủy diệt!”

Mạnh Tuyên trong ánh mắt lóe ra độc hỏa, trong nội tâm điên cuồng bắt đầu khởi động lấy lần lượt ý niệm trong đầu.

Phá Chân Linh trước khi, hấn không có tự bảo vệ mình chi lực, tiến nhập tiên môn về sau, tựu hết thấy coi chừng, nhưng phá Chân Linh về sau, hấn đã có nhất định được tự bảo vệ mình chi lực rồi, chính mình đủ loại thủ đoạn, cũng có thể lấy ra dùng.

Dù sao, mình cũng đã có nhất định được tiền vốn, ngoại trừ đột phá chân bảo những đại năng kia, thế gian không người có thể lại xem chính mình vì con sâu cái kiến.

Cho nên, hắn chế định như vậy một cái điên cuồng ý niệm trong đầu, một năm thời gian, chém giết Hồng Hoàn.

Cái này một năm, chính là hắn cuối cùng chuẩn bị thời gian.

“Ta chỉ có Chân Linh Nhất phẩm, mà cái kia Tần Hồng Hoàn, có lẽ đã đến Chân Linh Trung giai, chỉ là không biết cụ thể mấy phẩm, nàng có Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ nơi tay, lại càng không biết có hay không tu hành một ít hắn thủ đoạn của hắn, ta nghĩ muốn đối phó hắn, tu vi nhất định không thể so nàng thấp quá nhiều, cho nên khi vụ chi cực, là mau chóng tăng lên tu vi, đả tọa thổ nạp, đối với ở hiện tại Chân Linh cảnh ta đây mà nói, thật sự hiệu quả quá mức bé nhỏ, muốn nghĩ rất nhanh gia tăng tu vi, hoặc là tỵ cần đại lượng Linh Thạch đến luyện hóa, hoặc là tỵ cần Bảo Đan, chỉ có điều, cái này hai loại phương pháp là người khác phương pháp, ta lại còn có loại thứ ba biện pháp, cái kia chính là tìm kiếm bệnh nặng chi nhân, hấp thu bệnh của bọn hắn khí!”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, nhưng cũng biết, cái này cũng không dễ dàng, Chân Linh cảnh tu sĩ, trong cơ thể loại Chân Linh, phụng dưỡng cha mẹ bản thân, thân thể cường đại, thọ nguyên đều tăng đã tăng tới chín trăm năm, dưới tình huống như vậy, cho dù là tại chân khí có bệnh, cũng sẽ ở đột phá Chân Linh về sau, đem bệnh áp khí chế, hoặc là luyện hóa, không có bệnh, cũng càng khó nhiễm bệnh tức giận, bởi vì vi Chân Linh vừa hiện, liền tương đương trừ tà bất xâm rồi.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người như vậy, lại khỏe mạnh người, cũng sẽ có hơn một cái bệnh thời điểm.

Lúc kia, chính là thọ nguyên sắp hết thời điểm, liền như Hạ Long Tước mù mù đồng dạng, nàng ăn vô tận Linh Dược, dùng một người bình thường thân phận, sống đến 150 tuổi tuổi, cái này có thể nói thế gian hiếm thấy, nhưng ở nàng thọ nguyên sắp hết lúc, vẫn đang bách bệnh quần thân, đây cũng là bởi vì chiêu hướng phát triển, người đã già về sau, sinh cơ suy yếu, Ngũ Hành dễ dàng tan vỡ, nhiễm bệnh thực tế thông thường.

Tu sĩ tuy nhiên sinh ra Chân Linh, thân thể cường đại, nhưng thọ nguyên cũng không phải vô tận.

Bình thường Chân Linh cảnh tu sĩ, tối đa cũng chỉ có chín trăm tuổi thọ nguyên, mà những thọ nguyên kia gần tu sĩ, liền rất dễ nhiễm bệnh.

Chỉ có điều, người như vậy, hoặc là đóng tử quan, hoặc là ẩn cư núi hoang, sẽ rất ít xuất thế.

Hơn nữa phá Chân Linh về sau, một thân khí cơ, giấu ở Chân Linh bên trong, Mạnh Tuyên cũng không cách nào dùng Vọng Khí thuật dò thám biết.

Nghĩ biện pháp tìm được người bệnh, đây mới là Mạnh Tuyên hôm nay nhức đầu nhất.

Ở này giống như nghĩ đến thời điểm, đột nhiên xa xa phía chân trời, bỗng nhiên có một mảnh mây đen cuồng lao qua.

“Phía trước cái kia tóc trắng tiêu tử, cho lão phu dừng lại...”

Mây đen bên trong, một vị áo bào trắng lão tổ thân hình ẩn hiện, lạnh lùng hét lớn, khí cơ cường đại vô cùng.

“Bà mẹ nó, nơi nào đến một cao thủ? Đại sư huynh, chúng ta chạy mau...”

Đại Kim điều lại càng hoảng sợ, rõ ràng cảm giác cái kia lão tổ khí thế không phải mình có thể ngăn cản, lớn tiếng kêu gọi Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên sắc mặt lại chìm xuống đến: “Trốn không thoát...”

Ngay tại hần lúc nói chuyện, Đông Nam Tây Bắc phương hướng, vậy mà có tất cả một phương cường đại tu sĩ đuổi đi theo.

Theo khí cơ đến xem, người đến tu vi vậy mà đều không thua kém Chân Linh Trung giai, cái này lại đề cho Mạnh Tuyên cũng có chút nghi hoặc, nếu như hần nhớ rõ đúng vậy cái này phương viên mây vạn dặm khu vực, tựa hồ không có phương nào thế lực có nhiều như vậy Chân Linh Trung giai cao thủ.

Thanh Tùng Sơn coi như là kẻ bên này nổi danh tiên môn, có thể tăng thêm chương giáo, cũng chỉ có ba cái Chân Linh

Trung giai đã ngoài cao thủ mà thôi.

Không qua, cái này nghi hoặc tại hấn thấy được tây phương theo một cái lão giả đuổi theo Tì Đồ Thiếu Tà về sau, nhưng lại lập tức đã minh bạch, những người này, không thể nghi ngờ chính là Tì Đồ Thiếu Tà tìm đến cứu binh, chính mình chiếm hấn * Hồn Thiên thuật, hấn đương nhiên sẽ không dễ dàng phóng chính mình ly khai, tại chính mình bởi vì sự phò phàn mộ sự tình đại náo Thanh Tùng Sơn lúc, chỉ sợ hấn cũng đã thả ra tin tức tụ tập nhân thủ rồi.

Cái này cũng trách Mạnh Tuyên lửa giận bùng lên, nhất thời không có cân nhắc chu toàn.

Kỳ thật hấn lúc ban đầu lúc ý định, ly khai Thanh Tùng Sơn về sau, lập tức tựu lấy “Chân Linh hóa thân thuật”, cải biến mình cùng Đại Kim điều khí cơ, lại để cho Dược Linh Cốc truy không thể truy, trực tiếp ly khai này vực, dù sao vừa về tới Đông Hải Thánh Địa, Dược Linh Cốc tựu lấy chính mình không có biện pháp rồi, dù sao mình buộc Tì Đồ Thiếu Tà viết xuống một khối trao đổi ngọc phù, đến lúc đó lấy ra, Dược Linh Cốc chỉ có thể ăn cái này buồn bực thiếu.

Nhưng Tàn Hồng Hoàn phá phần mộ khai hòm quan tài sự tình, thật sự lại để cho hấn lửa giận thái thịnh, vậy mà nhất thời đã quên những sự tình này.

Không qua, việc đã đến nước này, Mạnh Tuyên cũng không thể nào sợ hãi, gặp mình đã bị vây quanh, dứt khoát ngừng lại, chấp tay lập ở trên hư không, dưới chân một đoàn Lôi Quang xuất hiện, chống đỡ thân thể của hấn, có chút cao thấp di động, Hồng Bì Hồ Lô cũng bị hấn lấy đi ra, cầm trong tay.

“Lão Kim, ngươi dù chưa tu hình người, nhưng tốt xấu có thể biến hóa lớn nhỏ a?”

Mạnh Tuyên thấp giọng hỏi.

Đại Kim điều kinh hoàng bất định, nhỏ giọng nói: “Này cũng có thể, biến thành bao nhiêu? Chỉ sợ hù dọa không được những người này a?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ta là cho ngươi nhỏ đi, ở lại sẽ nếu không phải địch, ta tựu toàn lực công kích, phá vỡ một

chỗ lỗ hổng, đến lúc đó ta khả năng không cô được người, chính người hóa nhỏ hơn thân hình, bắt lấy bờ vai của ta theo ta đào tẩu!”

Đại Kim điều giờ mới hiểu được Mạnh Tuyên ý tứ, thấy hắn đã có ý định, chính mình dũng khí cũng cường tráng đi một tí.

Mạnh Tuyên trong nội tâm xác thực không thể nào lo lắng, một là Thiên Thê bộ pháp tăng thêm sấm đánh hư huyết tăng tốc pháp, có thể đem tốc độ của hắn nâng lên một cái trình độ khủng bố, hắn nếu có tâm muốn chạy trốn, chỉ sợ Chân Linh Trung giai người cũng không có thể có thể đuổi theo hắn, một cái khác điểm, chính là hắn tại đại náo Thanh Tùng Sơn lúc, cảm nhận được chính mình trong huyết mạch sinh sôi lửa giận, có thể khiến cho hắn lực công kích tăng nhiều, chống lại Chân Linh Trung giai cũng không sợ. Chưa xong còn tiếp)
Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 338 : Người tàng hình

Chương 338: Người tàng hình

Tại lúc ban đầu cảm ứng được trong cơ thể mình sinh sôi một loại quái dị lực lượng, có thể tăng cường công kích của mình lực lúc, Mạnh Tuyên cũng không có để ý, khi đó hắn không tâm tư cân nhắc cái này, nhưng là tỉnh táo lại về sau, hắn liền hiểu được, vậy hắn là chính là Thiên Cương Lôi Pháp ở bên trong nâng lên “Nhân Chi Lôi Lực”, thì ra là nội sinh lôi, một loại phần nội đã đến cực hạn về sau mới có thể sinh ra lực lượng.

Cái loại này lực lượng hơn nữa chính mình điều khiển Lôi Tinh chi lực, là hai loại Lôi Lực hỗn hợp, uy lực hội tăng cường gấp ba nhiều.

Không qua, cái loại này lực lượng là trong lúc vô tình sinh ra, Mạnh Tuyên hiện tại còn không biết làm như thế nào khống chế, nhưng hắn có thể cảm giác được, huyết mạch bên trong, cái loại này lực lượng vẫn còn, không có hoàn toàn tiêu tán, hắn bây giờ còn có thể đủ đem nó cầm lấy ra.

“Mạnh sư huynh, xin lỗi rồi, nếu là đã sớm hiểu rõ ngươi, ta Ti Đồ Thiểu Tà không chọn cùng ngươi là địch, chỉ tiếc, hiện tại quá muộn, ngươi trộm của ta pháp, ta không có khả năng đơn giản thả ngươi rời đi, trừ phi, ngươi có thể đem ngươi tu cái kia Lôi Pháp lấy ra cùng ta trao đổi!”

Ti Đồ Thiểu Tà bay đến chỗ gần, lạnh giọng quát.

Hắn biểu đạt đi ra ý tứ, vậy mà cũng không phải thật muốn cùng Mạnh Tuyên liều cái ngươi chết ta sống, mà là cho Mạnh Tuyên thứ hai lựa chọn, cái kia chính là dùng Thiên Cương Lôi Pháp để đổi lấy * Hồn Thiên thuật, nào đó trình độ đi lên nói, vậy cũng là một loại lui bước rồi.

Xem ra Mạnh Tuyên tại Thanh Tùng Sơn bên trên một trận chiến, đối với hắn tâm chí cũng sinh ra nào đó trình độ bên

trên ảnh hưởng.

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, nói: “Người đã được Âm Phong Tây Thân Quyết, ta lại đem Thiên Cương Lô Pháp cho người, đây chẳng phải là dùng chúng ta Thiên Trì hai hành quyết, đổi cho người cái môn này huyền pháp sao? * Hồn Thiên thuật xác thực bất phạm, nhưng là không có quý giá đến cái này trình độ!”

Ti Đồ Thiếu Tà trong nội tâm có khí, cả giận nói: “Cái kia cùng lắm thì ta thêm nữa bên trên mười môn tiểu tiên môn trấn tông Bảo thuật với người đổi tốt rồi, chỉ cần người đáp ứng, chúng ta lập tức một lần nữa ký kết khế ước, lẫn nhau ước định không bao giờ nữa tìm phiền toái. Người xem coi thể nào?”

Mạnh Tuyên lắc đầu: “Không đổi, người pháp là ta đường đường chính chính học được, cùng người ký cái kia khế ước cũng đã là để mất người rồi!”

“Ha ha. Tư Đồ Thiếu chủ, cùng hần nói nhiều như vậy nói nhằm làm cái gì. Bất quá là một cái Chân Linh Nhất phẩm, đợi lão phu bắt giữ hần, là đẹp là tròn còn không phải mặc người vượt ve? Không qua người cũng đừng quên, đáp ứng ta điều kiện kia...”

Trước trước ngăn ở Mạnh Tuyên phía trước cái vị kia lão tổ cười lạnh, vung tay lên liền hướng Mạnh Tuyên trao đi qua.

Àm âm!

Thiên Địa Phong Vân Động, Mạnh Tuyên giương mắt xem chỗ, chỉ thấy một chỉ cực lớn bàn tay hướng chính mình bắt tới, hần thậm chí xuất hiện một loại ảo giác. Chính là cái này chỉ bàn tay lớn phô thiên cái địa, chính mình căn bản nhìn không tới hần chừng xuôi theo ở nơi nào, toàn bộ Thiên Địa, đều bị chế trụ.

Bằng chiêu thức ấy liền có thể kết luận, lão giả này tu vi thật sự là đã vượt qua Hùng Vũ Văn, đoán chừng ít nhất cũng là Chân Linh Ngũ phẩm.

“Hừ, tay người chừng hóa thiên, ta đây tự xé trời!”

Quay mắt về phía Chân Linh Ngũ phẩm, Mạnh Tuyên cảm nhận được áp lực thực lớn, nhưng cũng không có bị sợ phá gan. Ngược lại chiến ý tuôn ra.

Quát lạnh một tiếng, hai tay chấn động, Mạnh Tuyên phải trên lòng bàn tay ngưng tụ màu đỏ như máu Lôi Tinh chi lực. Mà cùng lúc đó, trong cơ thể huyết mạch bên trong lửa giận, thì ra là “Nhân Chi Thần Lực”, cũng vào lúc này tất cả đều bị điều đã đến trái tim bên trong, lại từ trái tim, xuôi theo tục lấy kinh mạch, trong chốc lát vọt tới hắc trái trên lòng bàn tay, hô một tiếng, một loại quỷ dị màu đen hỏa diễm trạng lực lượng xuất hiện ở hắc bày tay trái lòng bàn tay.

Đây cũng là Nhân Chi Thần Lực hiển hóa. Tuy nhiên là Lôi Lực một loại, nhưng bộ dáng lại như một loại màu đen hỏa diễm.

“Đó là cái gì lực lượng?”

Ti Đồ Thiếu Tà sắc mặt đại biến. Hắc cảm nhận được cái kia màu đen hỏa diễm khủng bố khí tức.

Tại Mạnh Tuyên cùng hắc lúc quyết đấu, cũng không có thi triển loại lực lượng này. Cái này đã ở cái nào đó phương diện đã chứng minh, Mạnh Tuyên cùng hắc lúc quyết đấu, cũng không có đem hết toàn lực, cái này lại để cho hắc nhìn xem Mạnh Tuyên, lại thêm một loại thâm bất khả trắc cảm giác.

“* Hồn Thiên thuật!”

Mạnh Tuyên hét lớn, hai cánh tay mang theo hai loại Lôi Lực, bỗng nhiên hợp cùng một chỗ, thi triển ra theo Ti Đồ Thiếu Tà chỗ học được ấn pháp.

Loại này thuật gọi * Hồn Thiên thuật, nhưng trong đó quyền, chương, ấn phân biệt tên gọi là gì, hắc lại không phải rất rõ ràng.

Oanh!

Ấn pháp cầm bốc lên, hai loại Lôi Lực cũng hỗn hợp lại với nhau.

Một loại vô cùng khủng bố lực lượng hiện lên tại Mạnh Tuyên

hai tay kết nối lên in lại, quả thực như một khóa màu đen mặt trời.

Ti Đồ Thiếu Tà cũng không khỏi cười khở, Mạnh Tuyên tại * Hồn Thiên thuật thượng diện tạo nghệ vốn không bằng chính mình, nhưng là hắn mượn kết ấn cơ hội, rồi lại đem hai loại Lôi Lực hỗn hợp đã đến cùng một chỗ, cảnh này khiến hắn chỗ thi triển ấn pháp, uy lực ngược lại vượt xa chính mình.

“Phanh!”

Mạnh Tuyên ấn pháp chống đỡ tại cái kia từ trên trời giáng xuống bàn tay lớn bên trên, lập tức liền chứng kiến, cái con kia bàn tay lớn bóng loáng Ngọc Bạch ngọc mặt ngoài, vậy mà xuất hiện một cái màu đen đại động, đại động chung quanh, vô tận giống mạng nhện kẽ nứt xuất hiện, cũng hướng chung quanh khuếch tán.

Huy chương lão tổ giận dữ, một tiếng đau nhức rống, bàn tay lớn trong nháy mắt thu trở về, đã thấy hắn bàn tay biến hồi nguyên dạng về sau, vẫn đang có thể rõ ràng nhìn xem một cái lỗ máu, có quỷ dị màu đen hỏa diễm tại hắn trên bàn tay thiêu đốt lên, xì xì phả ra khói xanh.

Mà Mạnh Tuyên cũng bị một chương sức lực lớn đập bay tâm hơn mười trượng, thật vất vả mới ngừng lại được, trong cơ thể khí huyết sôi trào, mùi máu tươi vọt tới cổ họng của mình gian, hắn không khỏi cười khở một tiếng, nghĩ thâm cực hạn của mình rốt cục thì đi ra, đoán chừng cũng có thể cùng Chân Linh Ngũ phẩm chống lại một chiêu như vậy rồi, chính mình tuy nhiên tu luyện thành Lôi Quang Bảo Thân, dù sao còn không phải vô địch.

“Đi...”

Mạnh Tuyên một tiếng gào to, hướng Đại Kim điều phát cái ám hiệu, Đại Kim điều lập tức hiểu ý, nhanh chóng hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

“Không tốt, ngày đó trì tiểu tử muốn đi, chư vị đạo hữu còn không ra tay, đưa hắn ngăn lại?”

Ti Đồ Thiếu Tà đưa đến cứu binh cũng lập tức kêu lớn lên, phát hiện Mạnh Tuyên ý đồ.

“Ha ha, đã sớm theo dõi hấn, hấn chạy không thoát!”

Mặt khác ba vị Chân Linh Trung giai cao thủ, cũng không biết là môn phái nào, nghe vậy liền lạnh giọng cười to, phân tán ra đến, đoạn chặn Mạnh Tuyên.

Tu vi của bọn hấn, cũng cao có thấp có, cao nhất đã là Chân Linh Lục phẩm, thấp nhất chỉ có Chân Linh Tứ phẩm, cùng Hùng Vũ Văn tương đương, nhưng vô luận như thế nào, bọn hấn cũng đã là phá vỡ mà vào Chân Linh Trung giai cao thủ, cản trở Mạnh Tuyên hay vẫn là không có vấn đề.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên chân đạp Hư Không, dùng sấm đánh hư huyết pháp nhắc lên tốc độ, thân hình thậm chí hóa thành đạo đạo Lôi Quang.

Tu vi không đủ người, căn bản nhìn không tới thân hình của hấn, chỉ có thể nhìn đến một đoàn Lôi Điện trên không trung bỏ chạy.

“Trở về!”

Ngăn đón trên không trung tu sĩ hét lớn, đánh ra mạnh nhất công kích, ngăn cản Mạnh Tuyên đào tẩu.

Nhưng bọn hấn không nghĩ tới chính là, Mạnh Tuyên tả xung hữu đột, nhìn như muôn đoạt đường mà trốn, nhưng bỗng nhiên tâm đó, vậy mà thân hình hóa thành một đạo thiểm điện, còn mạng lên này chỉ Đại Kim điều, vậy mà một đầu hướng dưới tầng mây phương tháo chạy.

Bốn vị Chân Linh Trung giai cao thủ, tuy nhiên phong tỏa ở bầu trời, thực sự ngăn không được Mạnh Tuyên hướng phía dưới phương trốn, nhất thời ngây ngẩn cả người.

Dưới tầng mây, mười dặm bên ngoài, bất ngờ liền có một tòa đại thành, Mạnh Tuyên trong chốc lát liền trốn vào trong thành đi.

Bốn vị Chân Linh Trung giai cao thủ, hai mặt nhìn nhau, biểu lộ có chút ngạc nhiên.

“Cái thằng kia là đến bước đường cùng đến sao? Chạy trốn tới nội thành lại có làm được cái gì?”

“Hắn ngay cả là am hiểu độn thổ, chúng ta cũng có thể cảm giác đến hắn khí cơ, hoàn toàn không có biện pháp đào tẩu a...”

“Đúng vậy, chạy trốn tới nội thành, cũng không quá đáng là lùi lại chỉ chốc lát tử vong mà thôi, đại khái hắn chỉ là không đầu con ruồi tựa như đi loạn a!”

Trong tiếng cười lạnh, một vị tu sĩ Chân Linh rung động, thần niệm lan tràn dưới đi, như nước gợn đồng dạng quét qua này tòa đại thành.

Vốn trí châu năm hắn, đột nhiên biểu lộ biến đổi, lẩm bầm: “Như thế nào một điểm khí cơ cũng cảm giác không thấy?”

Làm như không tin bình thường, hắn lần nữa thần niệm nhìn quét, nhưng mà kết quả hay vẫn là đồng dạng.

Mặt khác mấy người tu sĩ, thấy thế không ổn, cũng lập tức dùng thần niệm nhìn quét, kết quả vẫn đang như thế, không khỏi sắc mặt đại biến.

“Chẳng lẽ là cái thằng này am hiểu ẩn nấp khí cơ hay sao?”

“Cũng không đúng a, tu vi của chúng ta đều cao hơn hắn, tự tính toán hắn am hiểu ẩn nấp khí cơ, cũng không có đạo lý có thể giấu diếm được mọi người chúng ta...”

Mấy vị tu sĩ mày nhăn lại, bộ dáng coi như là đã gặp quỷ.

“Không tốt, cái thằng kia quả nhiên có cổ quái, mau mau bố trí xuống đại trận, phong tỏa cả tòa thành trì, bằng không thì thực có khả năng bị hắn chạy thoát...”

Mấy vị tu sĩ đồng dạng tâm tư, lập tức thân hình đáp xuống, vây quanh cả tòa thành trì, riêng phần mình đánh ra Linh quang, bày ra một tòa đại trận, đem phía dưới cái này tòa thành trì một mực phong tỏa ở, bọn hắn không dám lãnh đạm, hơi không lưu ý, thì có thể bị Mạnh Tuyên chạy thoát.

Một cái không cách nào tập trung khí cơ người quá kinh khủng, đối với bọn họ mà nói, nào đó trình độ bên trên, cái này là một cái “Người tàng hình” .

Cũng ngay tại bốn cái Chân Linh Trung giai cao thủ liên thủ bố trí xuống đại trận lúc, Mạnh Tuyên đang cùng Đại Kim điều tàng hình tại hạ phương nội thành một hẻm lách, Đại Kim điều lúc này đã biến nhỏ đi rất nhiều, lông vũ vẫn là Kim sắc, ngoại hình cũng không có quá biến hóa lớn, chỉ là đầu lại cùng cái Ô Nha tựa như, hơn nữa bởi vì nó cưỡng ép nhỏ đi, huyền pháp tu vi lại không đủ, bởi vậy cả thân thể lộ ra béo ục ục.

“Đại sư huynh, hữu dụng sao?”

Đại Kim điều cẩn thận từng li từng tí đang nhìn bầu trời, dùng thần niệm truyền âm.

Bốn cái Chân Linh Trung giai tu sĩ thật sự quá cường đại, bất nó bị hù đều không dám nói tiếp nữa.

“Không cần lo lắng, chúng ta khí cơ cũng đã cải biến, bọn hắc phát hiện không được, không có trực tiếp truy xuống, liền đã nói rõ vấn đề!”

Mạnh Tuyên cau mày nói ra: “Chỉ là bọn hắc vậy mà liên thủ bố trí xuống đại trận, cái này cũng nói rõ là muốn theo chúng ta chết đập đầu a...” Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 339 : Cải trang

Chương 339: Cải trang

Đã che trận, tự nhiên nói rõ mấy cái Chân Linh Trung giai cao thủ không có ý định đơn giản buông tha Mạnh Tuyên rồi. Không qua Mạnh Tuyên cũng là không tính lo lắng, dù sao hắn đột phá Chân Linh về sau phát hiện những hạt châu kia, mỗi một hạt cũng có thể lại để cho hắn cùng với Đại Kim điều khí cơ đại biến, trừ phi cùng người động thủ thời điểm, Chân Linh tột động, mới có thể bộc phát chân thật khí cơ, nếu không vô luận bất luận kẻ nào đều phát hiện hắn không được.

Đương nhiên, nếu là có cực kỳ người quen, ngược lại có thể theo bộ dáng bên trên nhận ra hắn, cái này cũng không khó, đơn giản hóa cái trang tự xong việc.

Hơn nữa Mạnh Tuyên cũng không lo lắng cái này bốn cái Chân Linh Trung giai đại tu hội chọn dùng cái gì quá kích phương pháp buộc hắn hiện thân, mặc dù nói, cơ hồ bốn người bọn họ ở bên trong mỗi người, đều có đủ thực lực đem trọn tòa thành giết sạch, nhưng bọn hắn khẳng định không dám.

Không lâu, ước chừng là ba ngàn năm, Thiên Nguyên Đại Lục hay vẫn là một người tu sĩ không chế hết thủy thời đại, khi đó tu sĩ đều dùng lực vi tôn, giống như vậy không lớn không nhỏ thành trấn, bọn hắn khẽ động tâm tư, tự dám trực tiếp tàn sát mất, hoàn toàn không để ý tới Sở Vương đình mặt.

Nhưng hôm nay thời đại đã bất đồng, ba ngàn năm trước, sở, Đường, Tần, thương có tất cả một vị thần nhân xuất thế, đến đỡ Hồng Trần hoàng thất địa vị, chèn ép tu sĩ thế lực, bốn người kia, phân biệt chính là Sở Vực khuất linh đồng đều, Đường Quốc Viên Thiên Cương, Tần địa Bạch Khởi cùng với Đại Thương Vương Triều Khương Tử Nha, bốn người bọn họ tồn tại đích niên đại cũng không hoàn toàn đồng dạng, thủ đoạn càng là bất đồng, nhưng nghĩ cách lại không sai biệt lắm.

Bọn hắn đều cho rằng, nắm giữ lực lượng cường đại tu sĩ,

cũng không thể không kiêng nể gì cả làm việc.

Nhân sinh thế gian, phải có luân lý, muốn hiểu từ bị, không thể xem người bình thường vì con sâu cái kiến, muốn giết cứ giết, nhất định phải có thể dùng khắc chế lực lượng của bọn hắc. Bởi vậy bọn hắc thi triển một thân thần lực. Đến đỡ cái này Tứ đại Hồng Trần Vương Đình. Cũng để lại bí pháp, trấn nhiếp chư tiên môn đạo thống.

Mà bốn vực nhân gian cùng tiên môn, yêu loại, Ma chủng, Man tộc giúp nhau giằng co cục diện, cũng là theo bốn người bọn họ bắt đầu.

Hiện tại tu hành người trong, tuy nhiên tại Hồng Trần gian cũng có được siêu nhiên địa vị, nhưng cũng không dám không kiêng nể gì cả làm việc, thậm chí tại trên lý luận, bọn hắc cũng nhận được Hồng Trần luật pháp câu thúc, đương nhiên. Đây chỉ là hình thức bên trên, hay vẫn là không ai dám trêu chọc tu hành người trong.

Mạnh Tuyên biết rõ, cái này bốn vị Chân Linh Trung giai tu sĩ đã che thành, tự nhất định sẽ nghĩ cách nghĩ cách tìm chính mình đi ra, nhưng cách làm của bọn hắc chắc hẳn cũng không dám quá mức phân, chỉ cần không dám quá mức phân, chính mình tự không tính quá nguy hiểm.

Coi như là bọn hắc che thành, cũng nhất định không dám phong tỏa thời gian quá dài, Sở Vực Nho môn phát hiện bọn hắc phong thành về sau, chắc hẳn rất nhanh sẽ có người đến đây hỏi đến. Cái này bốn vị đại tu cường thịnh trở lại, cũng không có thể dám cùng Nho môn là địch.

“Hay là muốn cách ăn mặc thoáng một phát...”

Mạnh Tuyên cúi đầu nghĩ nghĩ. Theo như tự làm hạ quyết định.

Lách mình đi tới trên đường phố, gặp có một cái heo mập tựa như con nhà giàu gia cười hì hì hướng về phía lui tới tiểu nương tử quý cười, Mạnh Tuyên liền từ hắc bên người đi qua, liền đụng đều không có đụng phải hắc, hắc bên hông túi tiền lại đã đến Mạnh Tuyên trên tay, nhỏ như vậy xiếc đối với hiện tại Mạnh Tuyên thật sự mà nói không coi là cái gì, Chân Linh cảnh tu sĩ làm việc này, đều lộ ra có chút ủy khuất.

Trộm hán bạc nguyên nhân thực sự đơn giản, Mạnh Tuyên Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong chỉ có Kim Tinh Linh thiết, tại Hồng Trần gian tuy nhiên cũng có biện pháp đổi thành bạc, nhưng không thể nghi ngờ hội lưu lại dấu vết để lại, vạn nhất bị để lộ thân phận sẽ không tốt, không bằng cái này mượn gió bẻ măng an toàn.

Tìm một nhà y cái mũ điểm, Mạnh Tuyên bỏ xuống mấy lượng bạc, liền lấy một bộ áo đạo thay đổi, chỉ là một đầu tóc trắng lại có vẻ có chút dễ làm người khác chú ý, liền lại ở ngoài cửa biên mũ rơm lão hán chỗ cầm đỉnh đầu mũ rơm đội ở trên đầu, như vậy thoát nhìn liền như là một cái lặn lội đường xa nho sinh rồi, thế gian chú ý “Độc vạn quyển sách, đi vạn dặm đường, tu Hạo Nhiên khí” nho sinh diễn ra vô số kẻ, cũng không lộ vẻ dễ làm người khác chú ý.

Chỉ là đầu vai ngồi cạnh một chỉ mập như heo Kim Ô qua nhưng có chút quái dị, đưa tới không ít người qua đường ghé mắt, Mạnh Tuyên tự nhiên không thể lưu lại như vậy một cái dễ làm người khác chú ý sơ hở, chỉ là Đại Kim điều thật sự không có biện pháp dựa vào biến hóa thuật đến cải biến bản thân lông vũ nhan sắc.

Tuy nhiên luận tu vi nó cũng là Chân Linh cảnh rồi, nhưng cái thăng này hết ăn lại nằm, vô luận là chiến đấu thủ đoạn hay vẫn là biến hóa thuật đều tu luyện.

Không qua này cũng cũng đơn giản, Mạnh Tuyên tìm sách phổ mua một hộp mực nghiên mực, tìm một cái che giấu địa phương, cũng mặc kệ Đại Kim điều như thế nào phản đối, trực tiếp nắm bắt miệng của nó, đem mực đổ mờ hôi toàn bộ nhuộm tại nó trên người, lúc này thoát nhìn thuận mắt nhiều hơn.

Làm xong chỗ có chuyện về sau, Mạnh Tuyên liền buông lỏng nhiều hơn, lưng đeo hai tay, trên đường bóng bẩy đất đất, đi dạo.

Đương nhiên, phần này nhẹ nhõm cũng chỉ là biểu hiện ra, trong lòng của hắn cũng không có buông lỏng cảnh giác.

Cái này nội thành sinh hoạt người bình thường khả năng cảm giác không thấy, Mạnh Tuyên nhưng lại tâm lý nắm chắc, cứ

như vậy một hồi công phu, đã hữu thần niệm tại đây nội thành tìm tòi mười mấy lần rồi, nếu như hắc không có cái biến khí cơ, lúc này thời điểm tất nhiên đã bị người phát giác.

“Đại sư huynh, chúng ta ngay ở chỗ này trượt đất hay sao?”

Đại Kim điều một thân lông vũ bị Mạnh Tuyên nhuộm loạn thất bát tao, tăng thêm mực thối hun người, như vậy nó đều không muốn xem hình dạng của mình, một mực nhắm mắt lại ngồi xồm Mạnh Tuyên trên vai, thoạt nhìn giống như là một chỉ ỉu xiu bá tước mập Ô Nha, không qua nó trong nội tâm đối với thành bên ngoài uy hiếp hay vẫn là rất lo lắng, tuy nhiên nhắm mắt lại, hay vẫn là nhịn không được mở miệng hỏi Mạnh Tuyên ý định.

“Trước yên lặng theo dõi kỳ biến a, ta cũng muốn nhìn một chút, cái này nội thành có hay không tu đạo pháp người, nếu là có thể đủ tìm được hội độn thổ tu sĩ thì tốt rồi, đem hắc Thổ Độn Chi Thuật bức đi ra, chúng ta có thể thoát ra thành bên ngoài rồi, không qua, bốn người kia đã phong tỏa thành trì, chắc hẳn tựu tính toán dùng Thổ Độn Chi Thuật chạy ra thành bên ngoài, bọn hắc cũng sẽ phát giác, cho nên dưới mắt chúng ta chỉ có án binh bất động, xem ai hao tổn qua ai!”

Mạnh Tuyên nói cho Đại Kim điều tính toán của mình, liền tiếp theo đi dạo, còn tìm một nhà thoạt nhìn như dạng quán rượu uống mấy chén.

Cứ như vậy qua đi 2 ba canh giờ, thành bên ngoài Chân Linh Trung giai tu sĩ, đã thi triển nhiều cái bí pháp đến Mạnh Tuyên hạ lạc, trong đó có một cái, thậm chí là một chỉ cổ quái Tà Nhân, trôi nổi tại thành trì không trung, trầm tĩnh ánh mắt lạnh lùng đảo qua cả tòa thành trì, tựa hồ đem tất cả mọi người xem tại trong mắt, không qua kỳ quái chính là, như vậy một khóa Tà Nhân nổi giữa không trung, cả tòa thành người lại không người có thể phát hiện.

Mà ngay cả trấn thủ cái này tòa thành trì Đại tướng quân, tựa hồ cũng không có phát giác cái này khóa Tà Nhân tồn tại.

Dựa theo Sở Vương đình luật pháp, trấn thủ một tòa trăm vạn người thành trì Đại tướng quân, ít nhất cũng phải là chân khí cửu trọng tu vi, có thể thấy được cái này khóa Tà Nhân không đến Chân Linh cảnh thì không cách nào cảm giác đến, Mạnh

Tuyên tuy nhiên cảm giác đã đến, nhưng nghĩ thông suốt cái này một tri về sau, cũng lập tức giả bộ như hoàn toàn không có phát giác bộ dạng, ở đằng kia Tà Nhân ánh mắt lạnh như băng hướng chính mình quét đi qua thời điểm, hần đều tại điểm nhiên như không có việc gì uống rượu.

Ngày ngã về tây thời điểm, lại có mới yêu thiêu thân xuất hiện, có cường tráng Võ Giả cỡi tuần mã, tại thành trì ở bên trong lớn tiếng hô quát, cầm dày đặc một chồng chất bức họa bốn phía dán hồ, nói có yêu nhân trà trộn vào cách Giang Thành, phàm là gặp được người này người lập tức báo cáo cách Giang Thành Đại tướng quân hoặc là thành trong Thất đại gia tộc là bất luận cái gì một nhà, đều có trọng thưởng ban thưởng xuống, nếu là bao che, tặc thì có họa sát thân.

Cái kia trên bức họa, đúng là một đầu tóc trắng Mạnh Tuyên, tại phía sau hần, tặc thì lâm la lâm lét trốn tránh một chỉ hèn mọn bỉ ổi Đại Kim điều, họa sĩ lại dù không sai, đem Mạnh Tuyên diện mục phác họa trông rất sống động, cũng đem Đại Kim điều xấu kinh phác họa phát huy vô cùng tinh tế!

Đại Kim điều xa xa thoáng nhìn bức họa, lập tức tự giận, không dám chọc sự tình, lại một cái kinh tí trạch móc: “Phản rồi, phản rồi, như thế nào đem điều gia họa xấu như vậy, rõ ràng điều gia là như thế anh minh thân võ, ngọc thụ lâm phong, tặc mi thử nhãn...”

Mạnh Tuyên cười cười, không để ý tới luận Đại Kim điều bức tức, thấy được bức họa thời điểm, hần sẽ hiểu thành bên ngoài bốn đại cao thủ ý định, rất rõ ràng, bốn người bọn họ người đã tìm không thấy Mạnh Tuyên, lại không dám tàn sát hết toàn thành người, thậm chí không dám phong thành phong quá lâu, cũng chỉ tốt cùng nội thành Hồng Trần thế lực hợp tác rồi, dùng những địa đầu xa này đến tìm người, tổng so với bọn hần như vậy mò kim đáy biển đơn giản chút ít.

Mạnh Tuyên thấy thế, liền không làm sao cười cười, thò tay tại chính mình trên mặt một văn vê, ngũ quan đã thay đổi bộ dáng, thoát nhìn hoàn toàn không có hần trước kia bộ dáng rồi, đây đối với Chân Linh cảnh hần mà nói, là một kiện phi thường sự tình đơn giản.

Không qua dù là như thế, hần cũng cau mày đi xuống lầu.

Hắn suy đoán đạt được, tuyên bố chính mình bức họa có lẽ chỉ là bước đầu tiên, bước tiếp theo chắc hẳn sẽ là những Hồng Trần kia thế lực từng bước loại bỏ rồi, như cái sàng đồng dạng, chậm rãi đem mình si đi ra, thậm chí nói, nếu như thành bên ngoài cái kia bốn đại cao thủ cùng Ti Đồ Thiếu Tà chịu dưới vận gốc, đã động cách Giang Thành ở bên trong chúng thế lực, bọn hắn sẽ đem tất cả lạ mặt người đều tập trung vào cùng một chỗ đưa đến thành bên ngoài đi cho những người kia.

Đến lúc đó Mạnh Tuyên che dấu đi tị có chút khó khăn rồi, Mạnh Tuyên phải khi bọn hắn làm chuyện này trước nghĩ đến đối sách.

Không qua cũng ngay tại Mạnh Tuyên ly khai quán rượu thời điểm, bên cạnh một gian trong gian phòng trang nhã, đang có bốn năm người ngồi ngay ngắn uống rượu, những người này bộ dáng nhưng lại cực kỳ xuất chúng, nam có người anh tuấn, có người cuồng dã, hai đầu lông mày lộ vẻ không bị trói buộc tà khí, mà hai nữ tử ở bên trong, một cái bề ngoài thoát nhìn chừng hai mươi tuổi, đang mặc áo trắng, trong ánh mắt ẩn ẩn có lực quang lưu động, lại để cho người nhìn liền cảm thấy âm lãnh.

Cái khác tắc thì chỉ có mười bốn mười lăm tuổi, bộ dáng sinh vô cùng ôn nhu, cái kia mắt màu lục nữ tử coi như là nhân gian tuyệt sắc rồi, tư thái cùng bộ dáng đều là hiếm thấy, nếu là một mình thấy nàng, chỉ sợ sẽ lập tức lại để cho người cảm thấy thế gian lại cũng sẽ không có người so nàng đẹp hơn, nhưng cùng cái kia mười bốn mười lăm tuổi nữ hài so với, lại lập tức kém đến kém một bậc, cũng nói không nên lời chênh lệch ở nơi nào, chính là cho người như vậy một loại cảm giác. Chưa xong còn tiếp. .)

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 240 :

Chương 240:

“Yêu nhân trà trộn vào nội thành? Hừ, hẳn là còn có người nghĩ đến tìm chúng ta gây phiền phức hay sao?”

Đã nghe được trên đường phố đại hán hô quát, cái kia bề ngoài cuồng dã nam tử nhất thời con mắt sáng ngời, không phải có tức giận, mà là một loại người nhàm chán đã tìm được việc hay vui vẻ như vậy, cười hắc hắc, liền vẫy tay, khoảng cách hẳn có gần trăm trượng khoảng cách một bộ dân tại đại cây hòe bên trên bức họa liền bay đến trong tay hắn, liền hình như có một chỉ vô hình tay nhiếp đi qua đồng dạng.

Cuồng dã nam tử đánh giá liếc, liền không có hứng thú ném một cái, xì một tiếng khinh miệt, nói: “Vậy mà không phải, không có ý nghĩa!”

Bên cạnh con mắt xanh lục nữ tử cười nói: “Dã Sát, ngươi lại nín hổng rồi, nghĩ tìm phiền toái hay sao?”

Cái kia cuồng dã nam tử khinh thường nói: “Cái này nội thành mạnh nhất người cũng chỉ có chân khí cửu trọng, con sâu cái kiến bình thường, tìm phiền phức của bọn hắn cũng không có ý gì, ngược lại là thành bên ngoài có mấy cái Chân Linh Trung giai cao thủ, có thể theo chân bọn họ chơi bên trên một chơi cũng không tệ lắm!”

“Mục tiêu của bọn hắn không phải chúng ta, đương nhiên, bằng bọn hắn cũng không xứng nhìn chăm chăm vào chúng ta, chúng ta cũng không muốn gây chuyện rồi, lúc này đây không Thiên công tử thiết hạ trăm binh yển, lượt mời Sở Vực quân anh, nghe nói liền tiên môn đệ nhất thiên tài Tần Hồng Hoàn đều đi, cũng chính là vì thấy nàng một mặt, ta mới sẽ rời đi Yêu Man Thư Viện đi tới nơi này Nhân tộc nơi tụ tập, tại trên đường, ta không muốn sinh thêm sự cố, Dã Sát ngươi phải nhớ kỹ!”

Cái kia tướng mạo anh tuấn, mi tâm lại có một đạo dựng thẳng
văn nam tử nhẹ nhàng nói ra.

“Đã biết, không cần luôn nhắc nhở ta!” Dĩ Sát không kiên
nhẫn nói “Hắc hắc, ta kỳ thật cũng muốn nhìn một chút, cái
kia Tần Hồng Hoàn to như vậy tên tuổi, bộ dáng rốt cuộc có
hay không chúng ta Tiểu sư muội đẹp mắt...”

“Hi hi, người ta Tần Hồng Hoàn tên tuổi, cũng không phải là
dựa vào khuôn mặt nhỏ nhắn liều đi ra...”

Con mắt xanh lục nữ tử hi hi cười cười. Nhìn phía cô bé kia.
Nói: “Sư muội. Người nói có đúng hay không?”

Nàng hỏi qua về sau, lại thật lâu không nghe thấy cái kia mười
bốn mười lăm tuổi nữ hài trả lời, thần sắc liền có chút bất mãn,
theo cô bé kia ngơ ngác ánh mắt xem xét, đã thấy nàng chính
chằm chằm trên mặt đất bức họa, một bộ xuất thần bộ dạng,
cái kia ngày bình thường lộ ra có chút mộc mạc trên mặt,
dường như hồ có chút vẽ kích động. Trong ánh mắt càng là có
óng ánh hào quang, con mắt xanh lục nữ tử trong nội tâm
không khỏi khẽ động, lộ ra cảm thấy hứng thú bộ dáng.

“Tiểu sư muội, người nhận thức trên bức họa người?”

Con mắt xanh lục nữ tử nhỏ giọng hỏi.

Tiểu sư muội thò tay nhặt lên bức họa, mục quang chăm chú
nhìn chằm chằm trên bức họa tóc trắng nam tử, một lát sau,
cẩn cẩn bờ môi nói: “Đầu trắng bạch, nhưng là hắc!” Nói xong
nàng có chút kích động đứng lên, nói: “Ta muốn đi tìm hắc!”

Vài người khác cũng không khỏi lấp bắp kinh hãi, hai mắt
nhìn nhau.

Cũng không biết cái này trên bức họa người là ai. Vậy mà
khiến cho bình thường yên tĩnh đến thậm chí chất phác Tiểu sư
muội kích động thành cái dạng này.

Cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên chính trong thành bước
chậm. Nhìn như nhàn nhã, nhưng thật ra là tại quan sát những
Hồng Trần này thế lực hướng đi, Đại Kim điều tặc thì ỉu xìu
bẹp ngồi xổm nó trên bờ vai, một con mắt hí, một con mắt
mở to, lúc này thoạt nhìn ngược lại không giống Ô Nha rồi, rất

giống một chỉ con cú mèo, không qua nó cùng Mạnh Tuyên bộ dáng này, cũng là dẫn không dậy nổi người khác chú ý, dù sao cái này nội thành dưỡng điều thiếu gia khó hoàn cũng không ít.

Cứ như vậy đi tới, lại chợt thấy phía trước đầu cầu bên trên, ngồi một cái Hoàng Bào lão đạo sĩ, thoát nhìn ước chừng 67 bộ dáng, bên cạnh chống một cây Bát Quái kỳ, trên đó viết “Hoàn tính toán đại giang nam bắc sự tình, tung diễn cao thấp 5000 năm” chữ, xem bộ dáng là cái thầy bói, lúc này hắn đang lờm một đôi tặc bóng bẩy con mắt nhìn qua lui tới người đi đường, thỉnh thoảng cầm lấy bên người hồ lô môn non rượu.

Đánh giá rất nhiều người, hắn khi thì nhíu mày, khi thì lắc đầu, tựa hồ có chút không vừa ý, chính thở dài gian, bỗng nhiên liếc thấy được phía trước đang tại đi tới Mạnh Tuyên, lập tức con mắt sáng ngời, xoáy và nhắm mắt lại, rung đùi đắc ý, niệm niệm có từ, tựa hồ tại cổ găng bày làm ra một bộ cao nhân phong phạm, tại Mạnh Tuyên đến gần hắn lúc, hắn liền chân run lên, đem giày đá đã đến giữa lộ.

“Ai nha, giày ném đi, không biết có hay không có người hảo tâm cho lão đạo nhặt về đến nha...”

Lão đạo sĩ lâm bầm lâu bầu, nheo lại một con mắt đến vụng trộm dò xét Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên tắc thì lập tức nhíu mày...

Không phải cái khác, lão đầu chân thú vị quá, cái này một cời giày, cái kia vị trực tiếp bay ra vài chục trượng, bên cạnh người đi đường nhao nhao bịt mũi.

“Ai nha má ơi...”

Đại Kim điêu đang tại Mạnh Tuyên trên đầu vai giả trang con cú mèo, suýt nữa cho hun một đầu tròng xuống đèn.

“Ai, thói đời ngày sau, hiện tại người trẻ tuổi thậm chí ngay cả cho lão đạo sĩ nhặt chỉ giày tâm địa cũng không có sao?”

Lão đạo sĩ chính ở chỗ này lâm bầm lâu bầu, con mắt chém xéo Mạnh Tuyên.

“Tranh thủ thời gian mặc vào đi!”

Mạnh Tuyên một cước đem giày cho hần đá trở về.

“Ai, thực không hiểu kính già yêu trẻ, đã từng có một người tuổi trẻ, ta đem giày đá trong nước ba hồi, hần đều cho ta nhặt lên rồi!”

Lão đạo sĩ một bên bắt mẫn nói đầu đầu, một bên mặc vào giày.

“Khi đó ngươi nhất định yêu rửa chân!”

Mạnh Tuyên nhìn không được nhả rãnh một câu, ở cách xa xa đứng vững, trên giang hồ, rất nhiều Hồng Trần dị nhân, bởi vậy lòng hần dưới ngược lại cũng không thể nào xem thường lão đạo sĩ này, dám chống Bát Quái kỳ đi giang hồ tính toán mệnh, cũng không nhất định đều là lừa đảo, thực sự cao nhân tồn tại.

Hơn nữa hần đối với chính mình cải biến khí cơ cùng tướng mạo thủ pháp cũng rất có tự tin, không tin lão đạo sĩ này xem thấu hần.

“Chàng trai, ngươi tới, lão phu hôm nay cao hứng, coi cho ngươi một quẻ như thế nào?”

Lão đạo sĩ cười mị mị hướng Mạnh Tuyên ngoắc, thu hút sinh ý.

“Tốt, vậy ngươi giúp ta cái này chỉ... Ô Nha nhìn xem lai lịch a, nếu là được coi là chuẩn, tất có trọng thưởng!”

Mạnh Tuyên cũng đang rảnh rồi, liền mỉm cười hướng lão đạo sĩ nói ra, đồng thời lấy ra mười lượng bạc, trong tay ném đi ném đi.

Nhưng không ngờ, lão đạo sĩ nhìn một cái Đại Kim điêu, vậy mà lắc đầu, nói: “Tính toán không được!”

Mạnh Tuyên không khỏi khẽ giật mình, cười nói: “Cái này đều tính toán không được ngươi làm như thế nào sinh ý a!”

Lão đạo sĩ nói: “Lão đạo ta tinh nghiên Văn vương sáu mươi bốn quẻ, có lợi thiên, dưới tính toán địa, chính giữa tính toán người đồ trắng tang việc vui, vô luận là yêu, hay vẫn là người, bất luận là đến từ nơi nào, lại đi về phía phương nào, hay vẫn là sớm tối họa phúc, khó lường Phong Vân, đều chạy không khỏi ta đây ánh mắt, chỉ tiếc nha... Lão phu tuy nhiên quẻ thuật Thông Thiên, nhưng ngươi cái này chỉ Ô Nha căn bản cũng không phải là Ô Nha, lại để cho lão đạo ta như thế nào tính toán?”

“Hả? Có chút môn đạo!”

Mạnh Tuyên bỏ thêm coi chừng, nhin không được cẩn thận đánh giá lão đạo sĩ này liếc.

Đại Kim điêu hôm nay bộ dáng đại biến, hiển nhiên một con quạ bộ dáng, không có điểm tu vi người chỉ sợ thật đúng là nhìn không ra nó bốn tướng đến.

“Vậy ngươi ngược lại nói nói nó là cái gì yêu loại?”

Mạnh Tuyên cười hỏi lão đạo sĩ, Đại Kim điêu cũng lên tinh thần, hai mắt căng tròn nhìn xem lão đạo sĩ.

Kỳ thật Mạnh Tuyên đã trong lòng nói thầm rồi, chẳng lẽ lão đạo sĩ này đã khám phá Đại Kim điêu chân thân, đồng thời cũng phát hiện thân phận của mình? Vậy thì được hảo hảo suy nghĩ một chút rồi, nếu như hắn là nghĩ tiết lộ hành tung của mình, liền không thể cho hắn còn sống.

Lão đạo sĩ nghe xong Mạnh Tuyên, nhin không được liếc mắt, nói: “Rõ ràng chính là chỉ con cú mèo, ngươi đương lão đạo là mù đích sao?”

“Thao, quả nhiên là lừa đảo!”

Đại Kim điêu khí kêu lên.

Mạnh Tuyên cũng đành chịu rồi, đem bạc tiện tay một ném ngã vào lão đạo sĩ trên mặt ở bên trong, không làm sao lắc đầu, xoay người rồi đi.

Lão đạo sĩ ôi một tiếng, đau miệng răng nhếch miệng, vẻ mặt nếp nhăn lại như là nở hoa rồi bình thường, cười tùm tùm đem

bạc ước lượng tiền vào trong ngực, thở dài: “Lão đạo ta lưu lạc giang hồ xông cả đời, còn chưa từng có bị người nện như vậy thoải mái qua...”

Gặp Mạnh Tuyên phải đi, lão đạo sĩ rồi lại đuổi theo, cười nói: “Tiểu tiên sinh cảm thấy lão đạo được coi là không cho phép? Lão đạo kia cho người sờ sờ cốt như thế nào? Không muốn sờ cốt? Lão đạo mát xa cũng là rất sờ trường hay sao? Các người buổi tối dù sao cũng phải tìm chỗ ở a, có mấy cái tiểu điểm lão đạo rất quen, giới thiệu các người đi qua đánh chiết khấu bảy mươi phần trăm, có đi không? Buổi tối lão đạo có thể giới thiệu người mấy cái xinh đẹp tiểu nương tử nha...”

Mạnh Tuyên trực tiếp không làm sao rồi, nghĩ thầm lão đạo sĩ này đều cái gì loạn thất bát tao đó a, cái này một hồi thời gian, đã từ trong miệng hắn 蹦 đi ra bốn năm cái chức nghiệp rồi, theo thầy bói đến thợ đâm bóp lại đến kéo người ở trọ nắm nhiều hơn nữa Quy Công... Cái này vượt qua cũng quá rộng khắp đi à nha!

Mạnh Tuyên thật sự không muốn để ý đến hắn, liền bước nhanh hơn, muốn đem lão đạo sĩ vứt bỏ.

Lại không nghĩ, lão đạo kia sĩ gặp Mạnh Tuyên thoáng cái liền ném cho hắn một thỏi mười lượng ngân bánh bột ngô, quả thực đem hắn trở thành dê béo, không nỡ bị hắn như vậy lên, mắt thấy Mạnh Tuyên phải đi, liền chạy mau vài bước, không lựa lời nói nói: “Có một phát tài cơ hội Tiểu tiên sinh có làm hay không? Người chứng kiến cái này toàn thành bức họa đi à nha? Thực không dám đầu diêm, cái này vẽ lên người ở nơi nào, lão đạo sĩ ta có độc nhất vô nhị tin tức!”

“Ách...”

Lúc này Mạnh Tuyên không thể không trú bước quay đầu lại rồi, chửi trách: “Người biết trên bức họa người ở nơi nào?”

Lão đạo sĩ gật gật đầu, thần thần bí bí nói: “Đây chính là cái phát đại tài cơ hội tốt, một trăm lượng bạc lão đạo sĩ tưng bán cho người rồi!”

Mạnh Tuyên lập tức có chút dở khóc dở cười, nhưng không đợi hắn đáp lời, lão đạo sĩ lại bị ngoài trăm trượng một cái tiểu cô nương đã nghe được, bỗng nhiên lướt đi tới, có chút lo lắng

thanh âm nói: “Ta cho ngươi một ngàn lượng bạc, ngươi nói cho ta biết hắn ở nơi nào!”

Mạnh Tuyên đã nghe được thanh âm này, cũng là bỗng nhiên kinh ngạc, có chút kinh ngạc quay đầu nhìn sang.

Nàng tại sao lại ở chỗ này? Chưa xong còn tiếp...)

..

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 241 : Hồ nữ Thanh Mộc

Chương 241: Hồ nữ Thanh Mộc

Mạnh Tuyên thật không ngờ, sẽ ở dưới tình hình như vậy đụng phải hồ nữ Thanh Mộc.

Ba năm trước đây tại Tứ Tượng nội thành, vì chữa bệnh bị hấn mang theo trên người tiểu hồ nữ hôm nay vóc người cao lớn một ít, mặt mày cũng bắt đầu rút đi ngây thơ, ba năm trước đây hình dạng của nàng vẫn chỉ là một cái tiểu cô nương, hiện tại bộ dáng lại hoàn toàn là một cái tiểu cô nương rồi, hơn nữa hình dạng của nàng, cũng so ba năm trước đây đẹp hơn, một trương mỹ mạo tuyệt luân khuôn mặt dần dần trưởng thành, có như vậy vài phần hại nước hại dân ý tứ.

Nàng kéo lấy lão đạo sĩ tay áo, trắng noãn Như Ngọc tay cùng lão đạo sĩ bán tay áo tạo thành mãnh liệt tương phản, nhìn ra được nàng phi thường kích động, một đôi mắt khẩn trương nhìn qua lão đạo sĩ, tự hồ sợ lão đạo sĩ hội cự tuyệt tựa như.

“Hay vẫn là như ba năm trước đây dần như vậy a, dù sao từ nhỏ bệnh nặng, dưỡng tại khuê phòng, không cùng quá nhiều người tiếp xúc qua!”

Mạnh Tuyên cười khổ cười, lo lắng lấy muốn hay không cùng vị này cố nhân quen biết nhau.

Nhưng mà đúng lúc này, một cái có chút không làm sao thanh âm truyền tới: “Thanh Mộc Tiểu sư muội, ngươi đừng quá khẩn trương, còn nhìn không ra vậy thì là một tên lừa gạt sao? Ngươi tự tính toán cho hắn một vạn lượng linh thiết, hắn cũng không biết!”

Theo tiếng, kiêu một chỗ khác, ba cái thanh niên nam nữ chậm rì rì đã đi tới, tất cả đều khí độ bất phàm.

Cầm đầu chính là một cái anh tuấn người trẻ tuổi, ngách sinh lòng lấy một chỉ dựng thẳng ngắn, tùy tùy tiện tiện đã đi tới,

liền cho người một loại không hiểu áp lực cảm giác, tựa như trong cơ thể hẩn ẩn dấu một ngọn núi lửa đồng dạng, tùy thời có thể bạo phát đi ra, lại hết lần này tới lần khác lộ ra rất bình tĩnh.

Bên cạnh hẩn một người, lại có vẻ tục tũn dã man, quần áo vụn vặt lẻ tẻ mặc trên người, lộ ra Cổ Đồng từng cục cơ bắp.

Tục tũn người tuổi trẻ bên người, thì là một cái con mắt xanh lục nữ tử, kiều mỹ ngoài, mang theo loại vô hình mỉa mai hoặc.

Ba người này đi tựa hồ cũng không vui, nhưng nhẹ nhàng cất bước gian. Liền dĩ nhiên đã đến Thanh Mộc bên người, theo bọn hẩn xung hô đến xem, tựa hồ là sư huynh muội. Mạnh Tuyên thấy thế, liền không có mạo muội quen biết nhau. Mấy người kia tu vi đều rất cường, thậm chí liền hẩn đều nhìn không ra cụ thể phẩm giai.

“Người là lừa đảo?”

Thanh Mộc ngẩn ngơ, lôi kéo lão đạo sĩ hồ nghi đánh giá thoáng một phát.

Mạnh Tuyên có chút xấu hổ, làm hồ ly làm được cái này phân thượng coi như là hiếm thấy rồi.

Lão đạo sĩ từ Thanh Mộc xuất hiện về sau tựu trông mắt loạn chuyển, tựa hồ bị Thanh Mộc cái kia mở miệng chính là “Một ngàn lượng” bạc đại thủ bút hấp dẫn rồi, bèn bọn cười nói: “Đừng nghe bọn họ nói hươu nói vượn, bọn hẩn mới là lừa đảo đâu rồi, lão đạo ta hành tẩu giang hồ mấy chục năm. Cho tới bây giờ đều là nói mà có tín, tiểu cô nương người nếu không tin, trước tiên đem cái kia một ngàn lượng cho ta một nửa, ta cái này mang người đi tìm người!”

Thanh Mộc lập tức sẽ tin rồi, nhưng nòng mặc dù nói một ngàn lượng, trên người lại ở đâu có bạc loại vật này?

Liền trực tiếp theo chỉ bên trên Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra một ít khối Kim Tinh, thoát nhìn có hai ba 2, trực tiếp nhét vào lão đạo sĩ trong tay, tay kia lại còn lôi kéo tay áo của hẩn, tựa hồ là sợ hẩn chạy.

Cái kia một khối Kim Tinh giá trị. Đâu chỉ một ngàn lượng,

đôi thành bạc không sai biệt lắm hai ba vạn lượng rồi, lão đạo sĩ nhận lấy sau. Lúc đầu có chút hồ nghi, nhưng hấn cũng là biết hàng, biện nhận ra đây là Kim Tinh về sau, trực tiếp trừng mắt đều tròn, trên môi thừa thốt râu ria run rẩy không ngừng, tuyệt đối không nghĩ tới, Thanh Mộc thoát nhìn tuổi không lớn, nhưng vừa ra tay, nhưng lại như vậy đại thủ bút.

Con mắt xanh lục nữ tử nhìn. Có chút bất mãn, nói: “Tiểu sư muội. Cái kia một khối Kim Tinh tuy nhiên không coi là cái gì, nhưng ngươi cứ như vậy cho một một tên lương gạt. Cũng có chút không ổn đâu, cái kia trên bức họa đến cùng là người nào, cho ngươi như thế để bụng?”

Thanh Mộc con mắt chỉ là chăm chăm vào lão đạo sĩ, cũng không quay đầu lại, nói: “Ta nguyện ý!”

Con mắt xanh lục nữ tử biểu lộ liền có chút không vui, không qua cũng không nói gì.

Nàng nhưng lại biết rõ, chính mình cái Tiểu sư muội nhận hết sư tôn và các sư huynh đệ sủng ái, chính mình thật đúng là không có tư cách giáo huấn nàng.

Mạnh Tuyên tự đứng ở bên cạnh, cũng không nói chuyện, mỉm cười xem lão đạo sĩ như thế nào biểu diễn.

Thanh Mộc cái này mấy cái sư huynh muội, thoát nhìn lại không phải người lương thiện, lão đạo sĩ làm lộ thời điểm, chỉ sợ chiếm không được tốt.

Lại không nghĩ rằng, lão đạo sĩ vậy mà cũng có chính mình mưu ma chước quỷ, cầm Kim Tinh về sau, cười hắc hắc, nhét vào chính mình trong tay áo, bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Như vậy một khối Kim Tinh kỳ thật ngươi cũng không lỗ a, tìm được cái này tóc trắng đầu tiểu tử cùng cái con kia tiện điều, thành bên ngoài Thất đại gia tộc không biết sẽ có cái gì trọng thưởng đâu rồi, định đứng lên các ngươi hay vẫn là buôn bán lời, Đi đi đi, lão đạo cái này mang bọn ngươi đi...”

Hấn cái này một ồn ào, thực sự ngoài dự liệu của mọi người.

Cách đó không xa vốn tự có mấy cái hiệp sĩ, tại trên đường phố qua lại tuần tra, muốn đem cái kia tàng trong thành “Yêu nhân” tìm ra, tốt đời lấy Thất đại gia tộc ban thưởng, chính

không có đầu mỗi thời điểm, chợt nghe lão đạo sĩ ồn ào, lập tức con mắt sáng ngời.

“Ngột lão đạo kia, người nói người biết cái này về lên yêu nhân hạ lạc?”

Rầm rầm bốn năm cái hiệp sĩ lao đến, trong tay binh khí chỉ vào lão đạo sĩ hét lớn.

Lão đạo sĩ lạnh lùng cười, ra vẻ cao thâm, nói: “Lão đạo ta có lợi thiên, dưới tính toán địa, trong tính toán nhân gian sự tình, cái kia yêu nhân tàng ở địa phương nào, ta bắt quả là tùy tiện vừa bầm ngón tay sẽ biết, có cái gì khó, không qua các người tới muộn a, cái này mấy người đã hoa giá cao mua cái này độc nhất vô nhị tin tức, lão đạo dẫn bọn hấn đi tìm có thể, lại không thể mang bọn người đi, tự nhận gặp xui xẻo, vận xui a!”

Nói xong thu quả phiến, hướng một mực cầm lấy hấn tay áo Thanh Mộc nói ra: “Tiểu nha đầu, chúng ta đi thôi!”

Thanh Mộc nhẹ gật đầu, quay đầu hướng mấy cái hiệp sĩ rất nghiêm túc nói một câu: “Đại ca ca không phải yêu nhân!”

Cái này muốn cùng lão đạo sĩ đi tìm Mạnh Tuyên, mấy cái hiệp sĩ lại đột nhiên lao đến, tất cả cầm binh khí đem lão đạo sĩ cùng Thanh Mộc vây quanh, thậm chí liền Thanh Mộc mấy cái sư huynh đệ cũng dùng binh khí chỉ ở, người cầm đầu cười lạnh một tiếng, kêu lên: “Thất đại gia tộc cho ban thưởng như thế phong phú, mấy người các người sợ là nuốt không nổi a, không bằng đem huynh đệ chúng ta cũng mang lên như thế nào, có tài mọi người cùng nhau phát!”

Anh tuấn nam tử thấy thế, cười nhạt một tiếng, dứt khoát nhắm lại hai mắt, không hề xem bọn hấn, tựa hồ những người này là người chết.

Mà cái kia cuồng dã nam tử thì là cười hắc hắc, xoa tay.

Con mắt xanh lục nữ tử tắc thì dứt khoát lui về phía sau một bước, tựa hồ là sợ máu tươi đến chính mình trên váy.

Nhưng mà đợi sau nửa ngày, lại không có những động tĩnh khác phát sinh, con mắt xanh lục nữ tử không khỏi quái dị nhìn cuồng dã nam tử liếc.

Cái kia cuồng dã nam tử nói: “Người nhìn ta làm gì?”

Con mắt xanh lục nữ tử nói: “Những người này binh khí đều chỉ đến lỗ mũi của người lên, người trả như thế nào không ra tay?”

Cuồng dã nam tử liếc nàng một cái, nói: “Những người này yếu như vậy, ta vừa ra tay chỉ sợ tự toàn bộ chết sạch, tại chúng ta ly khai Yêu Thần Lăng thời điểm, sư tôn có thể nói là rồi, nhân loại cũng là một đầu tánh mạng, tại nhân loại thành trì ở bên trong muốn thiếu sát nhân!”

Con mắt xanh lục nữ tử không làm sao, lại tiến lên một bước, nói: “Cái kia để ta đánh đi!”

Nói xong yếu yếu điệu điệu đi thẳng về phía trước, mỡ dê ngọc ngón tay nhẹ nhàng nâng lên, muốn hướng cầm đầu hiệp sĩ điếm ra đi.

Nhưng mà đúng lúc này, đột nhiên xa xa nóc nhà phía trên, một cái giăng chân ở màu đen tê giác trên lưng lão giả nhảy đi qua, vác trên lưng lấy một đôi màu đen cự đao, ánh mắt lạnh như băng, âm âm trong nổ vang, vượt qua trùng trùng điệp điệp nóc nhà, nhảy tới cây cầu kia bên trên, cái kia tê giác tựa hồ vô cùng trầm trọng, cái này nhảy dựng bên trên kiều, liền chấn cầu đá một hồi rung rung, suýt nữa sụp xuống, chúng hiệp sĩ thần sắc không khỏi đại biến.

“Ngụy lão gia hữu lễ, chúng ta không ngại cực khổ, tổng chỗ đã tìm được cái kia yêu nhân manh mối!”

Mấy cái hiệp sĩ nhao nhao hướng tê giác trên lưng lão giả khom mình hành lễ, mặt mũi tràn đầy nịnh nọt chỉ sắc.

Lại nguyên lai, lão giả này là cách Giang Thành bảy đại gia tộc một trong Ngụy gia gia chủ, tại lão đạo sĩ cao giọng hô sau khi đi ra, hắn bỏ trong thành ánh mắt liền sớm đem tin tức này truyền tông cho hắn, lập tức cười Yêu thú tọa kỵ chạy đến.

“Cút!”

Ngụy gia gia chủ một tiếng cười lạnh, đằng đằng sát khí, căn bản là không đem cái này mấy cái hiệp sĩ để vào mắt.

“Dạ dạ là...”

Cái này mấy cái hiệp sĩ gặp lấy không đến chỗ tốt gì, thần sắc có chút ảm đạm, lại cũng không dám bất tuân, xám xịt tản ra rồi, chỉ bắt quá đám bọn hắc thực sự không bỏ được chạy đi, rồi đi xa xa trăm trượng khoảng cách, tại bên kia bờ sông hướng bên này nhìn.

“Yêu nhân ở đâu? Nói cho lão phu, không thể thiếu người lão xử!”

Ngụy gia gia chủ căn bản không đem mặt khác người để vào mắt, màu đen cự đao một ngón tay lão đạo, lạnh giọng nói ra.

“Ha ha, lão Ngụy, chuyện tốt như vậy chính người độc chiếm không thích hợp a!”

Theo trong tiếng cười, vài đạo thân ảnh uốn cong nhưng có khí thế mà đến, giữ vững vị trí cầu đá tất cả cái phương vị, đúng là Thất đại gia tộc hắc của hắc gia chủ.

“Hừ, là lão phu dẫn đầu đuổi tới, cái kia yêu nhân tự nhiên cũng muốn giao cho lão phu!”

Ngụy gia gia chủ quát lạnh, trên mặt có chút bất mãn.

Cái khác mặt trắng không cần Viên gia gia chủ cười nói: “Người cũng chỉ là tìm được manh mối mà thôi, bên ngoài các vị tiên bối có thể nói là rồi, nếu là chúng ta có thể đem cái kia yêu nhân uốn éo đưa đến trước mặt bọn họ, chỗ tốt thêm nữa, người bây giờ lại đi nơi nào tìm cái kia yêu nhân đây?”

“Đừng tranh cãi rồi, chuyện này là chúng ta Thất đại gia tộc cùng một chỗ kế tiếp, lợi ích chia đều là, trước tìm được cái kia yêu nhân nói sau, nếu như có thể đối phó được, đem hắc làm thịt, liệt thi chia đều, một người một khối, cầm lấy đi thỉnh thưởng, nếu là không đối phó được, tự dùng bên ngoài cái kia các vị tiên bối cho pháp khí đem hắc vây khốn, sau đó thỉnh cái kia các vị tiên bối tự mình ra tay, như vậy chỗ tốt cũng không thiếu được!”

Một cái thoát nhìn so sánh bình thản gia chủ mở miệng, khuyên bảo hai người không muốn nội đấu.

Không qua hẳn nói lời nói này, bị Thanh Mộc nghe xong đi, trên mặt lại nhất thời thay đổi. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 241 : Che mắt sát nhân không đành lòng

Chương 241: Che mắt sát nhân không đành lòng

“Các người muốn giết Đại ca ca?”

Thanh Mộc quay đầu, rất bình tĩnh nhìn cái kia khí độ bình thản cách Giang Thành thế gia gia chủ. Người nọ ăn mặc cảm y, dưới hàm ba sợi râu dài, nắm trong tay lấy một thanh không ra khỏi vỏ sa da cổ kiếm, khí độ bất phàm. Giờ này khắc này, cách Giang Thành thất đại gia thế gia gia chủ đều đã đến, rất hiển nhiên, thành bên ngoài bốn đại cao thủ cùng với Ti Đồ Thiếu Tà cấp ra một cái bọn hãn không cách nào cự tuyệt giá cả.

“Người nhận thức cái này vẽ lên người sao?”

Cái kia trước trước nói muốn đem Mạnh Tuyên phân thân Âu Dương gia Thiếu chủ nhìn qua Thanh Mộc, mỉm cười nói.

Tại hãn nói chuyện thời điểm, những thứ khác sáu cái gia chủ đã phân biệt chiếm cứ bất đồng phương vị, đem Thanh Mộc vây quanh ở bên trong.

Đều là tên giao hoạt, thậm chí đều không cần đánh cái gì ánh mắt, tại phát hiện Thanh Mộc nhận thức người trong bức họa lúc, bọn hãn liền quyết định đem Thanh Mộc cầm xuống rồi, như vậy mặc dù cái lão đạo sĩ kia nói tin tức có sai, cũng có thể tại tiểu cô nương này trên người làm làm văn.

“Hừ...”

Cái kia cuồng dã nam tử Dã Sát thần sắc lạnh lẽo, liền về phía trước bước ra một bước.

“Người không phải nói không ra tay sao?”

Con mắt xanh lục nữ tử bỗng nhiên lơ đãng hướng bên cạnh

bước một bước, ngăn ở Dã Sát trước người.

“Xà Cơ, không muốn hò đồ, bọn hấn đối với Tiểu sư muội lộ ra sát cơ, là lý do đáng chết!”

Dã Sát thanh âm lạnh như băng nói.

Con mắt xanh lục nữ tử lại là mỉm cười, nói: “Dùng những con sâu cái kiến này tu vi, còn không gây thương tổn Thanh Mộc, ngược lại là người cái kia đáng về khản trương, lại để cho người nhìn trong nội tâm tức giận, Tiểu sư muội chú ý không thể với người có kết quả gì, dùng được lấy người như vậy không xuất ra tức?”

Dã Sát cười hắc hắc, nói: “Không cần dùng như vậy đau xót, nếu là có người khi dễ người, ta cũng đồng dạng giúp người!”

Hai người bọn họ dùng là thần niệm truyền âm, tựa hồ là không muốn Thanh Mộc và cái kia lông mày sinh dựng thẳng ngăn anh tuấn nam tử nghe được.

“Các người muốn giết Đại ca ca?”

Thanh Mộc cũng không biết là không có nghe được Âu Dương gia chủ, hay vẫn là chẳng muốn trả lời. Chỉ là lại rất nghiêm túc hỏi một câu.

Cái kia Âu Dương gia chủ không làm sao lắc đầu, tựa hồ không biết nên nói như thế nào rồi.

Tê giác trên lưng Ngụy gia gia chủ lại lạnh quát lên: “Đã có yêu nhân tiến vào chúng ta cách Giang Thành, chúng ta tự không thể cho hấn còn sống ly khai!”

“Người đang nói láo!”

Thanh Mộc rất nghiêm túc hướng Ngụy gia gia chủ nói một câu. Sau đó lấy ra một đầu tơ lụa, che tại chính mình trên ánh mắt.

Chư thế gia gia chủ thấy thế. Không khỏi có chút nghi hoặc, Thanh Mộc mấy vị sư huynh đệ, lại lập tức sắc mặt đại biến.

“Thanh Mộc Tiểu sư muội tuy nhiên thiên phú cao tuyệt,

nhưng nàng gần đây không thích sát nhân, lúc này đây lấy tơ lụa che mắt, chắc là thật sự nổi giận, che lại con mắt về sau, liền nhìn không thấy cái kia máu chảy đầy đất. Nàng chỉ điểm những người này dưới sát thủ!”

Dã Sát sắc mặt lạnh lẽo, thấp giọng hướng Xà Cơ nói ra, nhưng mà trực tiếp đã bay đi lên, nói: “Tiêu sư muội, bất quá là mấy cái côn trùng, còn không đáng cho ngươi tay bản, ngươi mà lại lui về phía sau, liền do sư huynh đến thay ngươi đuổi đi à nha!”

Thanh Mộc đã bịt kín con mắt, quật cường lắc đầu, nói: “Ta muốn chính mình đến!”

Nói xong lời nói. Nàng đột nhiên tự cảm bốc lên pháp quyết, lập tức có một đạo thanh khí phá đỉnh mà ra, rồi sau đó bỗng nhiên tản ra. Đem cái này phương viên trong vòng trăm trượng một phiên thiên địa đều cho bao phủ ở rồi, trong không khí, tựa hồ nhiều hơn một loại lực mật mờ sương mù.

“Giả thần giả quỷ, cảm xuống nàng!”

Ngụy gia gia chủ kinh hãi, hần phát hiện thẳng đến Thanh Mộc động thủ, mình cũng không cách nào nhìn thấu tu vi của nàng, không khỏi kinh hãi, nếu là đối thành cái khác đối thủ, lúc này thời điểm hần khẳng định lựa chọn lui về phía sau. Nhưng quay mắt về phía nàng nị Thanh Mộc, hần lại vô ý thức muốn liều thoáng một phát. Trong tay màu đen cự đao song song cầm trong tay, lớn tiếng vừa quát. Liền ngự khởi tọa hạ yêu tê giác hướng Thanh Mộc đánh tới.

Thanh Mộc đã nghe được hần động tĩnh, xanh miết giống như trắng nõn ngón út hướng về hần chỗ cái hướng kia một ngón tay.

“Sưu sưu sưu...”

Đột nhiên trên mặt đất có quỷ dị dây leo chui ra, tựa như du xà bình thường, chăm chú quấn ở Ngụy gia gia chủ trên người, mà ngay cả cái con kia hung mãnh cuồng bạo yêu tê giác đều bị cuốn lấy rồi, liều mạng giãy dụa lấy, nhưng dây leo lại càng lặc càng chặt.

“Hô...”

Ăn nhiều phía dưới Ngụy gia gia chủ dùng sức tại tê giác trên đầu võ, cái kia tê giác lập tức một đạo hỏa diễm phun tới.

Thanh Mộc một tay hoa tròn, một cổ lực lượng vô hình đem hỏa diễm bao lấy, áp sức chỉ có long nhãn lớn nhỏ, rồi sau đó cong ngón búng ra.

“Bành...”

Ngụy gia gia chủ kinh hãi, muốn vung đao đón đỡ, lại ở đâu ngăn cản được dưới?

“Động thủ!”

Còn lại mấy cái gia chủ lập tức hét lớn, tự nhiên không thể trở mắt nhìn xem Ngụy gia gia chủ toi mạng, tiếng gầm gừ ở bên trong, hai cái bóng người đều xuất hiện, nghĩ muốn cứu Ngụy gia gia chủ, mặt khác bốn đầu thân ảnh lại đủ đều là tả hướng về Thanh Mộc đánh tới.

“Sưu sưu sưu sưu...”

Khi bọn hắn thân hình sơ động thời điểm, Thanh Mộc con mắt nhìn không thấy, ngón tay nhưng lại gảy nhẹ, trên mặt đất, trên vách tường, trên cầu đá, thậm chí là trong hư không, đều có quái xà dây leo sinh dài đi ra, thất đại thể gia gia chủ, tại Thanh Mộc trước mặt, liền như hải nhi.

“Thật là lợi hại tiêu nha đầu, Đại sư huynh, nha đầu kia giống như nhận thức ngươi à?”

Đại Kim điều ngược lại hít một hơi khí lạnh, hướng Mạnh Tuyên truyền âm.

“Xác thực là cô nhân...”

Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, hắn cũng không nghĩ tới, gần ba năm không thấy, Thanh Mộc vậy mà cũng phá Chân Linh, chỉ là nhìn ra được, nàng y nguyên như tại Tứ Tượng thành lúc như vậy, không sở trường chiến đấu, lúc này nàng cũng chỉ là một diễm Linh quang bao phủ cái này phương viên trăm trượng ở trong, thay lời khác mà nói, cái này phương viên trăm trượng ở trong, nàng có thể tự nhiên điều khiển, thậm chí có

thể trong nháy mắt lại để cho cái này phương địa vực toàn bộ sinh đầy dây leo.

Mà những thể gia này gia chủ, tu vi không qua là Chân Khí cảnh, chênh lệch thật sự quá xa, căn bản không phải Thanh Mộc đối thủ.

“Xem ra, tiểu hồ nữ cũng đã đi ra Tứ Tượng thành, chỉ là không biết về sau bá nhập ai môn hạ...”

Mạnh Tuyên nói nhỏ, không qua có thể tưởng tượng, Thanh Mộc sư tôn nhất định không phải người bình thường, nói cách khác căn bản không có khả năng lại để cho Thanh Mộc tại ngắn ngủn ba năm gian đột phá Chân Linh, dù sao Thanh Mộc thiên tư mặc dù tốt, nhưng trên tu hành thực sự không có dưới qua bao nhiêu công phu.

“Chúng ta không phải là của nàng đối thủ, nhanh tề lên cái kia các vị tiên bối cho Linh khí...”

Âu Dương gia chủ cũng bị dây leo chăm chú cuốn lấy rồi, lập tức biết rõ chính mình căn bản không phải Thanh Mộc đối thủ, thậm chí có thể tưởng tượng, nếu như không phải Thanh Mộc đến cùng vẫn còn có chút nhân từ nương tay, nàng tâm niệm vừa động gian, có thể lấy đi của mình tất cả mọi người mệnh.

“Hừ...”

Ngụy gia gia chủ dùng hết toàn lực, bắn ra ngón tay, Động Thiên chiếc nhẫn trong một kiện Linh khí bay ra.

Cái kia nhưng lại một cái Thủy Tinh điều tữ Lưu Ly ngọc tháp, vừa bay đến giữa không trung, lập tức liền phóng ra đạo đạo vô hình uy áp.

“Hô...”

Thất đại gia chủ đồng thời phun ra một ngụm chân khí, tốt tội động không trung Lưu Ly ngọc tháp.

Ngọc tháp được thất đại gia chủ chân khí, liền có mờ mịt quang hải phát sáng lên, hình thể cũng rồi đột nhiên biến lớn, liền như một tòa phòng ở bình thường, liền chỉ điểm Thanh Mộc trên đầu che rơi xuống, bằng cái này uy thế đến xem, xác

thực là một kiện hiếm thấy Linh khí.

“Hừ, không biết ở đâu nhặt được rách rưới biểu diễn, cũng dám dùng tại chúng ta Tiểu sư muội trên người?”

Dã Sát một tiếng cười lạnh, đột nhiên nhảy dựng lên, cuồng bạo một quyền đánh ra, trùng trùng điệp điệp đập vào cái kia Lưu Ly ngọc tháp bên trên.

“Àm...”

Lưu Ly ngọc tháp đã trúng như vậy thoáng một phát, lập tức ở không trung chấn động không thôi, chung quanh uyển giống như là thực chất hào quang vậy mà từng mảnh rách nát rồi, nhanh chóng ảm đạm xuống, cái kia Dã Sát lại còn không chịu bỏ qua, cau mày đánh giá nó liếc, lại là một quyền nện tới.

“Bành...”

Ngọc tháp lần nữa đại chấn, cuồng bạo âm sóng tứ tán mở đi ra, đem chung quanh dân cư đánh ngã một mảng lớn.

Óng ánh sáng long lanh Lưu Ly Tháp trên người, vậy mà xuất hiện giống mạng nhện mảnh vỡ.

Thất đại thế gia gia chủ sắc mặt đã trở nên so nuốt một con ruồi còn khó hơn xem, nếu như lúc đầu đối mặt Thanh Mộc, bọn hắn mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng còn dám một trận chiến, lúc này thời điểm kiến thức Dã Sát thân thủ, bọn hắn đã xác định một sự kiện rồi.

Lúc này đây thất đại thế gia bị thành bên ngoài cái kia bốn vị tiền bối nói ra lợi ích hấp dẫn, nhúng tay chuyện này, tuyệt đối là làm sai rồi.

Ai có thể nghĩ đến, trong lúc vô tình nhúng tay vào hai người, vậy mà đều là Chân Linh cảnh tu vi?

Nho nhỏ thành trì ở bên trong cái gọi là thế gia, đụng phải những Chân Linh cảnh này đối thủ, cái kia quả thực tự là muốn chết!

“Là ai muốn hủy lão phu Thất Bảo Lưu Ly Tháp?”

Đột nhiên, một tiếng cự uổng theo thành bên ngoài truyền vào, năm đạo thân ảnh như thiểm điện bay đến trên không, một cái hoàng phải đích lão giả tay áo vung lên, liền đem Lưu Ly Tháp thu vào trong tay áo, vẻ mặt đau lòng bộ dáng, ánh mắt như lạnh điện giống như hướng phía dưới phương trông lại.

“Hoàng Giang lão tổ cứu mạng, những người này đều là cái kia yêu nhân đồng lõa...”

Bị Thanh Mộc trói buộc chặt thắt đại thế gia gia chủ nhao nhao kêu lên cứu mạng, trực tiếp đem Thanh Mộc bọn người trở thành Mạnh Tuyên đồng lõa.

“Còn có đồng lõa?”

Hoàng Giang lão tổ nhìn Dược Linh Cốc Thiếu chủ Ti Đồ Thiếu Tà liếc, Ti Đồ Thiếu Tà thực sự vẻ mặt nghi hoặc, nói: “Tại Thanh Tùng Sơn lúc, cũng không có nhìn thấy hắn có cái gì đồng lõa, không qua nếu là thật sự, liền trước cầm xuống đây đi, cũng tốt bức cái kia Mạnh Tuyên hiện thân!”

Hoàng Giang lão tổ gật đầu nói: “Ngược lại cũng không tệ, bất quá đôi với tay gia tăng lên, thù lao thế nhưng được gấp bội!”

Ti Đồ Thiếu Tà không làm sao khoát tay áo, nói: “Không cần chuyên môn dò ta, Dược Linh Cốc khi nào thiếu qua cái này ít đồ đến!”

Hoàng Giang lão tổ ha ha cười cười, nói: “Này cũng cũng không tệ!”

Nói xong bàn tay lớn một sao, vậy mà trở nên chừng hơn ba mươi trượng đại, đột nhiên hướng phía dưới trên cầu đá mọi người kiếm đi qua, xem bộ dáng này, dường như muốn đem phía dưới tất cả mọi người một phát bắt được, sau đó lại hỏi. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 242 : Sur hồng thần thông

Chương 242: Sur hồng thần thông

“Dã Sát, Xà Cơ, hai người các người theo ta ra tay, chú ý không muốn ồn ào tai nạn chết người, hắc nô, người bảo hộ Tiêu sư muội!”

Ngạch sinh lòng ra dựng thẳng ngón nam tử nhàn nhạt nói ra, đối với cái này Tứ đại Chân Linh cảnh cao thủ, tựa hồ cũng không thêm để ý, mặt không biểu tình, giơ lên bước liền đi trên Hư Không, âm âm một chuỗi kích lên trời, hóa thành một chỉ màu đen bàn tay lớn, đứng cùng cái kia hoàng Giang lão tổ lấy lại đến bàn tay lớn đâm vào một chỗ, trong tiếng nổ, cả tòa cách Giang Thành phảng phất đã xảy ra địa chấn, không trung nổ bung sóng âm chấn mặt đất đều lung lay mấy cái.

“Người là người phương nào? Tuổi còn trẻ, như thế nào có như vậy tu vi?”

Hoàng Giang lão tổ quá sợ hãi, một bộ như lâm đại địch bộ dáng.

“Ta tên Tiêu Mộc, chỉ là trên đường đi qua nơi đây mà thôi, các người nếu là chịu rút đi, chúng ta liền có thể không dậy nổi xung đột!”

Mi tâm sinh ra dựng thẳng ngón nam tử nhàn nhạt nói ra, hai tay lưng đeo tại trên người, gió thổi áo động, giống như ngọc thụ lâm phong.

Ở thời điểm này, Dã Sát cùng Xà Cơ cũng bay lên không trung, phân biệt đứng tại hắc bên cạnh, thần thái nhẹ nhõm nhìn qua hoàng Giang lão tổ bọn người.

Mà Thanh Mộc cũng không có đi theo đi lên, cái kia một thân hắc y cung eo lão đầu cũng lặng yên không một tiếng động đứng ở phía sau nòng.

“Hồ đồ, bọn người tiểu bối, cũng dám để cho chúng ta lui về phía sau? Nhanh chóng trên báo sư môn, không chuẩn ta với người nhóm sư trưởng còn có chút sâu xa!”

Hoàng Giang lão tổ hét lớn, khí thế tuy mạnh, nhưng trong ngôn ngữ lại tựa hồ như có chút yếu thế rồi.

Xà Cơ ngọt ngào cười, nói: “Xem chúng ta tuổi trẻ, đã cảm thấy chúng ta là tiểu bối sao? Hừ, các người già yếu, chẳng qua là bởi vì tu vi quá thấp, khóa bất trụ sinh cơ mà thôi, cô nương tuy nhiên tuổi trẻ, không chuẩn tuổi so các người còn lớn hơn đây này! Sư môn của chúng ta các người cũng không cần nghe xong, lão nhân gia ông ta danh hào người chắc là nghe qua, nhưng sâu xa nhưng không thấy được, bởi vì người không xứng!”

Hoàng Giang lão tổ nghe xong tự nhiên nộ khí bùng bùng phần chân, lại nhất thời cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thực tế hẳn ở đâu có tốt như vậy tính tình. Tại động thủ trước khi còn muốn hỏi người sư môn, chẳng qua là bởi vì cái kia Tiêu Mộc vừa ra tay, liền chọi cứng rơi xuống hẳn một chương này. Lại để cho hắn có chút sờ không rõ chi tiết mà thôi, tuổi còn trẻ. Đã có như vậy tu vi, chắc hẳn không phải người bình thường có thể điều dạy dỗ, hẳn không muốn chọc người ta sau lưng cường đại nhân vật, lúc này mới cố ý thăm dò, lại không nghĩ bị người nhục nhã một trận.

Kỳ thật đây cũng là không có chỗ dựa xấu hổ chỗ, nếu là hoàng Giang lão tổ chính là cái gì thế lực lớn trưởng lão cái gì, tự hoàn toàn có thể không để ý lo những này, dùng thực lực ngành áp. Nhưng hết lần này tới lần khác hẳn cùng với khác ba cái Chân Linh Trung giai tu sĩ, đều là một ít tiểu tiên môn chương giáo, hẳn sư môn thế lực, đại khái cũng chỉ cùng Thanh Tùng tiên môn không sai biệt lắm, đụng phải loại sự tình này, liền có chút ít bó tay bó chân, sợ chọc cường địch.

Ti Đồ Thiếu Tà ở một bên đứng ngoài quan sát, tự nhiên cũng xem đã minh bạch hoàng Giang lão tổ bản khoản, lúc này nói ra: “Hoàng Giang tiên sinh không cần phải lo lắng, dù là bọn hắn vì sao người đệ tử. Cũng dọa không ngã chúng ta Dược Linh Cốc, các người chính là thay Dược Linh Cốc ra tay, sau đó nếu có cái gì phiền toái. Tự nhiên do chúng ta Dược Linh

Cốc công, tuyệt sẽ không cho các người có phiền toái gì, xin yên tâm ra tay!”

Hoàng Giang lão tổ nghe vậy, lúc này ha ha cười to, nói: “Nói là, ngọt tiểu tử kia, nhìn người tuổi, có lẽ chưa tới 100 tuổi, có thể có như vậy tu vi. Quả thực khó được, chỉ có điều muốn bên trên lão tổ. Chỉ sợ còn kém xa lắm, huống chi chúng ta nhiều người. Hiện tại cho các người cuối cùng một cái cơ hội, nhanh chóng lui ra đi, ta có thể cam đoan, tha các người ly khai, chúng ta chỉ tìm cái kia yêu nhân là được!”

Tiêu Mộc nhàn nhạt cười, công lên hai tay, nói: “Các người trong miệng cái kia yêu nhân ta cũng không nhận ra, không qua hấn là chúng ta Tiểu sư muội huynh trưởng, Tiểu sư muội không chịu xem hấn lâm vào hiểm cảnh, ta tự nhiên cũng sẽ không đứng nhìn xem bên cạnh!”

Dã Sát tắc thì cười hắc hắc, nói ra: “Người cũng không cần bán chúng ta cái gì mặt mũi, các người năm người, chúng ta cũng năm cái, không qua Tiểu sư muội cũng không cần động thủ, theo chúng ta ba người cũng đủ để với các người đo sức một hồi rồi, râu vàng cái này quy ta!”

Xà Cơ mỉm cười, nói: “Bên cạnh cái kia kỳ Bạch Hạc cho ta tốt rồi!”

Tiêu Mộc khẽ gật đầu một cái, nói: “Tốt, còn lại toàn bộ cho ta!”

Lời vừa nói ra, hoàng Giang lão tổ sắc mặt tranh luận xem tới cực điểm rồi, làm làm một cái uy tín lâu năm Chân Linh Trung giai tu sĩ, hấn hôm nay có thể nói là lần đầu tiên nhiều lần nhường cho, lại không nghĩ rằng, đối phương mấy tiểu bối ngược lại là hùng hổ dọa người, thật sự lại để cho hấn không thể nhịn được nữa.

“Bọn người tiểu bối, quả thực khinh người quá đáng!”

Hoàng Giang lão tổ hét lớn một tiếng, liền xuất thủ trước rồi, Thất Bảo Lưu Ly Tháp sáng rọi đại tác, diệu sáng một phương Hư Không.

“Hắc hắc, khó được có một hồi đại chiến, lão tử đã sớm nín hống rồi...”

Dã Sát cười to, tại hán đỉnh đầu trong hư không, vậy mà hiển hóa một chỉ nô sự hư ảnh, sau đó hán liền mãnh liệt hít một hơi, miệng chỗ liền giống như một cái vòng xoáy bình thường, đem vô tận cuồng phong hít vào trong miệng, bộ ngực đều cao cao phồng lên.

“Rống...”

Dã Sát lên tiếng rống to, mãnh liệt âm sóng hóa thành vô cùng Thần Binh, hướng cái kia Thất Bảo Lưu Ly Tháp thổi tới.

Tại hán miệng phun cuồng phong thời điểm, trên đỉnh đầu nô sự hư ảnh cũng đi theo há miệng gào thét, đạo đạo vô hình làn sóng xẹt qua phía chân trời, làn sóng bao phủ chỗ, hoàng Giang lão tổ thậm chí kể cả hán người đứng phía sau, tất cả đều biến sắc, bởi vì vì bọn họ đều cảm nhận được một loại vô hình uy áp, thậm chí liền chung quanh thiên địa tinh khí cũng bắt đầu hỗn loạn, cảnh này khiến bọn hán nếu muốn thi triển đạo pháp, độ khó gia tăng lên rất nhiều.

Gầm lên giận dữ, sóng âm đập nện thân thể, càng có vô hình hư ảnh đảo loạn thiên địa tinh khí, huyền diệu chỗ có thể thấy được lóe lóe.

“Cuồng Sur rống? Đây là tám Đại Yêu Vương một trong Kim Giáp Sur Vương thần thông, tiểu tử này dĩ nhiên là Sur Vương hậu nhân sao?”

Trên cầu đá lão đạo sĩ cũng ngẩng đầu nhìn trên bầu trời đại chiến, bị rần rần chắc chắc lại càng hoảng sợ, thừa dịp Thanh Mộc bọn người chú ý bầu trời, liền đảo đạc lấy ra một cái đĩa đầu đất, sau đó ngón tay nhanh chóng bấm niệm pháp quyết.

“Hả? Nghĩ dùng thể thân thuật chạy đi sao?”

Mạnh Tuyên phát hiện cử động của hán, liền bắt động thân sắc đã đến gần hán, nhẹ nhàng bắt tay đặt tại trên bả vai hán.

Lão đạo sĩ lại càng hoảng sợ, quay đầu thấy là Mạnh Tuyên, lập tức cố gắng giả trang làm ra một bộ hung tướng, uy hiếp nói: “Tiểu tử, Đạo gia hôm nay sự tình gay lớn hơn, phải đào tẩu, ngươi cũng đừng ngăn đón ta, bằng không thì Đạo gia khởi xướng hung ác đến, mình cũng sợ!”

Mạnh Tuyên thấp giọng cười cười, nói: “Người đem người bạc đều thu, cái này hội đào tẩu không thích hợp a?”

Lão đạo sĩ im lặng, do dự sau nửa ngày, nói: “Phân người một nửa!”

Mạnh Tuyên nhin không được cười lên, nói: “Người thấy ta giống là thiếu chút tiền ấy người sao?”

Lão đạo sĩ giận dữ, cưỡng ép đè xuống lửa giận, thấp giọng nói: “Phân người bảy thành, đã đủ rồi a?”

Mạnh Tuyên lắc đầu: “Hay vẫn là thiếu chút nữa!”

Lão đạo sĩ tức giận rồi, đem Kim Tinh hướng Mạnh Tuyên trong tay một nhét, nói: “Quá tham lam rồi, toàn bộ cho người...”

“Các người đang làm cái gì?”

Lúc này thời điểm, Thanh Mộc đã nghe được bọn hắn nói thầm, nghi hoặc xoay đầu lại nhìn bọn hắn liếc.

Lão đạo sĩ lập tức cười hắc hắc, chỉ vào Mạnh Tuyên nói: “Hắn đoạt người vừa rồi cho ta vàng!”

Mạnh Tuyên lập tức im lặng, không nghĩ tới lão đạo sĩ này như vậy tặc, vậy mà trực tiếp tặc vu siểm chính mình, đầu đầu chính là, cái kia khối Kim Tinh thật đúng là tại trong tay mình, nghĩ phủ nhận đều không thành, Thanh Mộc nhìn về phía ánh mắt của mình đã biến thành có chút cổ quái.

“Cướp người tiền tài không tốt!”

Thanh Mộc nhìn Mạnh Tuyên liếc, thật không có nổi giận, ngược lại khích lệ giới Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ta biết rõ cướp người bạc không tốt, gạt người cũng không nên, tạ ơn cô nương chỉ giáo!”

Nói xong đem cái kia khối Kim Tinh lại nhét vào lão đạo sĩ trong tay, bàn tay không có ý đặt ở lão đạo sĩ trên bờ vai, nhẹ nhàng sờ, lập tức đau lão đạo sĩ nhe răng nhếch miệng, Mạnh

Tuyên hường hắt truyền âm nói: “Lá gan không nhỏ, dám ô siểm ta, ngươi hôm nay đừng muốn chạy trốn rồi...”

Lão đạo sĩ lập tức sâu mi khổ kiếm rồi, thấp giọng nói: “Hiện tại người đều làm sao vậy, tuyệt không Tôn lão!”

Lúc này trên bầu trời, một hồi đại chiến cũng khó khăn lắm tiếp lấy hết khâu cuối cùng, Tiêu Mộc, Dã Sát, Xà Cơ ba người thực lực vậy mà thân kỳ cao, chống lại hoàng Giang lão tổ bốn người cũng chút nào không rơi vào thế hạ phong, Ti Đồ Thiếu Tà ngược lại là không có động thủ, chỉ ở một bên đang xem cuộc chiến.

Để cho nhất Mạnh Tuyên ngoài ý muốn chính là, lúc này Tiêu Mộc bốn người thi triển cường đại thủ đoạn công kích, cũng hiện lộ ra bốn hấn chân thật tu vi, cái kia Dã Sát cùng Xà Cơ vậy mà đều là Chân Linh Tam phẩm tu vi, nhưng đối với lên Chân Linh Tứ phẩm thậm chí Chân Linh Ngũ phẩm tu vi đối thủ, không chút nào không rơi vào thế hạ phong, thậm chí đã ổn chiếm thượng phong rồi, điều này cũng làm cho Mạnh Tuyên có chút cảm thán, thế gian quả nhiên kỳ tài lần ra.

Hai người kia cùng Mạnh Tuyên đồng dạng, đều là Chân Linh Hạ giai, có thể lực chiến đấu của bốn hấn lại cũng không so với hấn thấp, có được vượt cấp mà chiến thực lực.

Về phần cái kia Tiêu Mộc, chính là Chân Linh Tứ phẩm, có thể một người độc chiến hai cái Chân Linh Ngũ phẩm, vậy mà ý thái nhẹ nhõm, không hề áp lực.

“Thanh Mộc đến cùng bái tại ai môn hạ, như thế nào sư huynh đệ đều có như vậy biến thái chiến lực?”

“Oanh...”

Hiển nhiên Tiêu Mộc ba người muốn đại hoạch toàn thắng, đột nhiên tây phương phía chân trời, một đạo ráng đỏ cuốn đi qua.

“Tư Đồ Thiếu chủ ở đâu?”

Một thanh âm hét lớn, xa xa truyền đến, sóng âm cuộn cuộn, chấn Mạnh Tuyên đều cảm giác màng tai run lên.

Cách Giang Thành ở bên trong dân chúng, tức thì bị cái này

âm sóng chân động, một mảng lớn một mảng lớn té xuống,
cũng là bị chấn choáng rồi.

Giữa không trung Tì Đồ Thiếu Tà đại hỉ, kêu lớn: “Hoàng Phủ
sư thúc, ta ở chỗ này...”

“Xong đời, lại tới nữa cái lợi hại...”

Lão đạo sĩ mặt như màu đất, bỗng nhiên hướng Mạnh Tuyên
truyền âm nói: “Tiểu tử, lão đạo tiên đưa ngươi kiện chí bảo,
ngươi thả ta ly khai được không?” Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 243 : Yêu Tộc Thư Viện

Chương 243: Yêu Tộc Thư Viện

Dược Linh Cốc lại một vị cao thủ chạy đến, tràng gian hình thức lập biến.

Người nọ nhưng lại một người mặc hỏa hồng bào phục trung niên nhân, bề ngoài cũng chỉ có bốn mươi năm mươi tuổi niên kỷ, nhưng trên người khí cơ lại như mặt trời ban trưa, chỉ là đứng ở nơi đó, không khí chung quanh liền bắt đầu vận vẹo, sau đó mơ hồ có vô hình ánh lửa phát lên, dĩ nhiên là một cái Chân Linh thượng giai cao thủ, hắn đi vào ngoài trăm dặm, liền thân niệm quét qua, phát hiện nơi này đại chiến, thân hình liền bỗng nhiên bắn đi qua.

Lại nguyên lai, hắn chính là Ti Đồ Thiếu Tà bị Mạnh Tuyên khiêu đi * Hồn Thiên thuật về sau, cái thứ nhất thông tri người, chính là Dược Linh Cốc Đại trưởng lão, chỉ bất quá hắn khoảng cách nơi này khoảng cách không gần, Ti Đồ Thiếu Tà cũng chỉ tốt tạm thỉnh Hoàng Giang lão tổ bọn người ra tay.

“Hoàng Phủ trưởng lão, may mắn ngươi chạy đến!”

Ti Đồ Thiếu Tà đầy mặt sắc mặt vui mừng, lập tức tiến lên, quỳ xuống trước trên tầng mây.

“Nhận được ngươi đưa tin, ai dám chủ quan? Không riêng gì ta, còn có mấy vị trưởng lão cũng tới, lập tức liền đến!”

Hoàng Phủ trưởng lão lạnh quát một câu, lại quát hỏi: “Là người phương nào dám trộm chúng ta Dược Linh Cốc * Hồn Thiên thuật?”

Ti Đồ Thiếu Tà kêu lên: “Thiếu tà chủ quan, bị người đánh cắp * Hồn Thiên thuật, thỉnh Hoàng Phủ sư thúc trách phạt, người nọ bây giờ đang ở thành ở bên trong, chỉ là không biết dùng phương pháp gì núp vào, bất quá chúng ta ngẫu nhiên gian, lại gặp người kia người quen, hiện tại đang muốn đưa bọn chúng

bắt giữ, tốt bức người nọ hiện thân, chỉ là những nhân thủ này đoạn thực sự không thấp, hoàng Giang tiền bối bọn người lại bắt không được bọn hán...”

Hoàng Phủ trưởng lão nghe xong, nhẹ gật đầu, quát lạnh nói: “* Hồn Thiên thuật vậy mà cũng sẽ bị người đánh cắp, Dược Linh Cốc mặt đều bị người mất hết, hồi cốc về sau, người tự đi tìm người sư tôn lĩnh phạt, ta cũng không để ý người rồi, mà lại bắt giữ cái này mấy tiểu bối nói sau!”

Đang khi nói chuyện, ánh mắt nhìn hướng về phía không trung đại chiến mấy người. Lạnh lùng cười cười: “Hoàng Giang, bách niên không thấy, tu vi của ngươi như thế nào không thấy trưởng tiến a. Bị mấy tiểu bối khi dễ thành như vậy, thật sự là di cười hào phóng rồi...”

Nói xong. Chộp chém ra, trực tiếp hướng về Tiêu Mộc đánh ra.

Tiêu Mộc sắc mặt đại biến, dùng hán Chân Linh Tứ phẩm tu vi gặp Chân Linh thượng giai Hoàng Phủ trưởng lão, hiển nhiên cũng không đối phó được, dưới sự kinh hãi, bỗng nhiên há mồm phun ra một khỏa màu xanh hạt châu, quỷ dị huyền nổi giữa không trung, ánh sáng một phương phía chân trời.

“Hả? Thanh Long Bảo Châu? Hắc hắc. Nguyên lai ngươi là Thanh Giác Long Vương truyền nhân, không tại các người Yêu Tộc Thư Viện hảo hảo ở lại đó, chạy đến chúng ta Nhân tộc thành trì tới làm cái gì?” Hoàng Phủ trưởng lão gặp được cái này màu xanh hạt châu, biến sắc, thu hồi một chương này.

Tiêu Mộc nhỏ ra cái kia khỏa hạt châu, cũng không phải ngăn cản hán chương lực, mà là tương đương một kiện tín vật.

“Yêu Tộc Thư Viện?”

Hoàng Giang lão tổ bọn người nghe vậy, lập tức biến sắc, chậm rãi nhẹ nhàng thở ra.

Vốn là bọn hán bị mấy tiểu bối áp chế, trên mặt có chút ít không nhìn được. Nhưng nghe gặp Hoàng Phủ trưởng lão nói những là này Yêu Tộc Thư Viện đệ tử, liền không khỏi nhẹ nhàng thở ra, Tu Hành Giới ở bên trong. Có chút kiến thức người cũng biết, Yêu Tộc Thư Viện chính là Yêu tộc lớn nhất

truyền thừa địa, ngồi trên Yêu Tộc Thư Viện tám Đại Yêu Vương, địa vị độ cao, có thể so với Đông Hải Thánh Địa, từ bên trong đi ra đều là yêu nghiệt.

Nếu là tâm thường người trẻ tuổi áp chế chính mình, cái này mặt tự nhiên là ném đi được rồi, nếu là Yêu Tộc Thư Viện người nổi bật cái kia liền không phòng.

Tiêu Mộc cũng là sắc mặt trầm trọng, nói: “Chúng ta chỉ là đi tham gia không Thiên công tử tổ chức trăm binh yến. Trên đường đi qua nơi đây mà thôi!”

Hoàng Phủ trưởng lão mặt bên trên một hồi âm tình bất định, cuối cùng lạnh lùng nói: “Chúng ta Dược Linh Cốc không muốn cùng các người Yêu Tộc Thư Viện là địch. Sự tình hôm nay coi như xong, các người đi thôi. Nếu là lại cầm tay việc này, liều mạng cùng mấy cái lão yêu là địch, ta cũng muốn lưu lại các người!”

Tiêu Mộc suy ngẫm một lát, nói: “Như thế rất tốt!”

Hắn không phải cái kẻ ngu, Dược Linh Cốc Đại trưởng lão cái kia lời nói vốn là nói rõ chính mình không muốn cùng Yêu Tộc Thư Viện là địch, là cho đủ sự tôn của mình mặt mũi, câu nói kế tiếp, thì là tại khuyên bảo chính mình bọn hắn người muốn tìm đang mang trọng đại, cảnh cáo chính mình không cho phép nhúng tay, với tư cách Yêu Tộc Thư Viện nổi bật nhân vật một trong, hắn cũng là tâm linh thông thấu, tự nhiên minh bạch cái này ý tứ trong lời nói, quyết định không khó làm.

Còn nữa, hắn ra tay kỳ thật cũng chỉ là chiếu cố Thanh Mộc mặt mũi mà thôi, trên thực tế hắn liền những người này chỗ tìm người mặt đều chưa thấy qua, hiển nhiên đối phương cao thủ tới càng ngày càng nhiều, tiếp tục lẫn vào xuống dưới đã là rất không sáng suốt một sự kiện rồi.

Hắn tuy nhiên là Yêu Tộc Thư Viện người nổi bật, nhưng đụng phải những lão quái vật này, cũng đồng dạng khó giải quyết.

“Su muội, chúng ta đi thôi!”

Tiêu Mộc đề xuống đụn mây, hướng Thanh Mộc nói ra.

“Ta không đi, bọn hắc muốn đổi với Đại ca ca bất lợi, ta muốn lưu lại giúp hắc!”

Thanh Mộc quật cường cắn môi, cũng không nhúc nhích.

Tiêu Mộc nhíu mày, nói: “Thủy Nguyệt nương nương đem người đến thư viện thời điểm, rõ ràng đã từng nói qua, các người hai tỷ muội sống nương tựa lẫn nhau, có thể thấy được người nọ cùng người cũng không huyết mạch quan hệ, chỉ là có chút giao tình mà thôi, hơn nữa người ở nơi này thay hắc ra mặt, tự ngay cả chúng ta cũng thay người cùng người đại chiến, người nọ đã tại đây nội thành, đã sớm phát giác trận này đại chiến, thậm chí có khả năng nhìn chăm chăm vào tại đây, có thể là hắc tăng đến lúc này đều không có hiện thân, có thể thấy được cũng là một cái tâm tính lương bạc thể hệ, người vì hắc làm những này, cũng vậy là đủ rồi!”

“Hắc không phải tâm tính lương bạc thể hệ!”

Thanh Mộc cắn môi, tựa hồ những lời khác đều không có nghe được, chỉ là quật cường thay Mạnh Tuyên phân biệt.

“Theo ta đi!”

Tiêu Mộc quát lạnh.

Thanh Mộc lắc đầu, lúc này liền lời nói đều không nói, chính là không đồng ý đi.

Tiêu Mộc nhìn không được nhíu mày, đối với cái này Tiểu sư muội tính tình hắc cũng là biết đến, bình thường thoát nhìn là cái trung thực đầu, liền câu nói cũng không nhiều lời, nhưng ngẫu nhiên phạm khởi bướng bỉnh tính tình đến, liền sư tôn đều được nhường cho nàng.

“Tiểu sư muội, người muốn hại ta nhóm đi theo người gặp xui xẻo, vận xui hay sao?”

Xà Cơ cười mỉa hướng Thanh Mộc nói ra.

Dã Sát ngược lại là trùng Xà Cơ liếc, nói: “Tiểu sư muội tính tình người không biết sao? Làm gì nói cái này ngồi châm chọc?”

Những mây cái này sư huynh muội cái lộn, Dục Linh Cốc mọi người lại không để trong lòng, theo bọn hắn thái độ nhìn lại, liền biết rõ bọn hắn đã vô tâm lại cấm tay chuyện này rồi, việc cấp bách, tự nhiên là đem Mạnh Tuyên tìm ra làm trọng.

“Mang chúng ta đi tìm đến người kia, Dục Linh Cốc nhất định sẽ cho người đầy đủ thù lao!”

Hỏi rõ ràng thất đại thế gia gia chủ về sau, Ti Đồ Thiếu Tà liền hướng lão đạo sĩ nói ra.

Mạnh Tuyên ngay tại lão đạo sĩ bên người, hơi nghiêng thân, cái mũ xuôi theo kéo thấp chút, Đại Kim điều tắc thì càng là bị hù có chút phát run, ngồi xổm Mạnh Tuyên đầu vai một cử động cũng không dám, con mắt đều híp mắt, tựa hồ tại ngủ gà ngủ gật.

Không qua rất hiển nhiên, Mạnh Tuyên Chân Linh biến hóa thuật rất hữu hiệu, dù cho khoảng cách gần như vậy, Ti Đồ Thiếu Tà bọn người cũng nhận thức không xuất ra hắn đến.

“Ai, tốt, ta muốn một trăm linh thạch, trước cho ta lại dẫn đường!”

Lão đạo sĩ cũng không biết nghĩ cái gì, nhìn thấy chính mình hoàn toàn không có hi vọng đào tẩu rồi, ngược lại công phu sư tử ngoạm.

“Hừ, 100 miếng Linh Thạch, cũng không coi là cái gì!”

Hoàng Phủ trưởng lão lạnh lùng mở miệng, tay áo hất lên, một đống nhỏ hồng Tinh Tinh Hạ phẩm Linh Thạch liền rơi vãi trên mặt đất, hào quang nhu hòa.

Mạnh Tuyên cũng có chút ít kinh ngạc rồi, lão đạo sĩ này nếu chỉ là muốn bạc, còn có thể nói rõ hắn chỉ là bình thường Hồng Trần lão lừa đảo, có thể hắn vậy mà mở miệng đòi hỏi Linh Thạch, cái này đã nói sáng hắn vẫn còn có chút bí mật, phải biết rằng Linh Thạch đối với Chân Khí cảnh ở dưới tu sĩ trên cơ bản vô dụng, thậm chí có rất nhiều Chân Khí cảnh tu sĩ hoặc Võ Giả, căn bản cũng không biết có Linh Thạch thứ này tồn tại.

Lão đạo sĩ xé toang dưới vạt áo, thu hồi sở hữu Linh Thạch, cuộn làm một cái bao phục trên lưng trên vai, vung tay lên, nói: “Theo ta đi!”

Dược Linh Cốc và Hoàng Giang lão tổ bọn người thấy thế, liền đuổi kịp hắn, Thanh Mộc biểu lộ quật cường, không nói một lời cũng đuổi kịp rồi.

Tiêu Mộc tựa hồ có chút phát sầu, hơi do dự, thu hồi cường ép đem Thanh Mộc mang đi ý niệm trong đầu, không làm sao theo đi lên.

Hoàng Phủ trưởng lão quay đầu nhìn hắn một cái, Tiêu Mộc hướng hắn nhẹ gật đầu, Hoàng Phủ cả cười cười, không hề để ý tới rồi.

Tiêu Mộc cái kia một ánh mắt, liền đã nói rõ ý của hắn, sẽ không nhúng tay việc này.

Mạnh Tuyên cũng có chút tò mò, dứt khoát cũng xuyên tạt sau lưng, thực sự không có nhân đề ý hắn, đem hắn coi là thất đại thế gia người.

Lão đạo sĩ nện bước chữ bát bước, mang theo một đám người đã vượt qua nửa tòa cách Giang Thành, bảy ngoặt tám quần, vậy mà đã đến thành bên cạnh một tòa trong miếu đồ nát, sau đó quay đầu cười hắc hắc, suất trước đi vào, mọi người hai mặt nhìn nhau, nhắc lên cảnh giác, tất cả đều đi vào theo.

“100 khóa Linh Thạch!”

Lão đạo sĩ trước cao giọng kêu một tiếng, sau đó tựa trong sân cây hòe dưới đứng vững, quay đầu lại hì hì cười.

“Các ngươi người muốn tìm đang ở bên trong, đi vào tìm hắn a!”

“Hả?”

Ti Đồ Thiếu Tà sắc mặt đại biến, dẫn đầu bước lên một bước, quát: “Họ Mạnh, nhanh rút ra đây cho ta!”

“Ta thật sự lười phải đi ra ngoài, các ngươi vào đi!”

Vượt quá Mạnh Tuyên dự kiến, trong miêu người vậy mà không có phủ nhận, ngược lại lười biếng nhận thức xuống dưới. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 243 : Tử đồ trưởng lão

Chương 243: Tử đồ trưởng lão

“Hà?”

Ti Đồ Thiếu Tà nghe xong không khỏi khẽ giật mình, Hoàng Phủ trưởng lão vốn đã làm tốt động thủ chuẩn bị, sắp một chương đánh ra đi, Ti Đồ Thiếu Tà bẽ bộn ngăn cản hắn, nói: “Hoàng Phủ trưởng lão chậm đã động thủ... Thanh âm không đúng!” Theo vừa rồi trả lời ở bên trong, hắn nhưng lại nghe xong đi ra, cái kia trong miếu thanh âm cùng Mạnh Tuyên căn bản không giống với, ngay cả mặt mũi đều không cần cách nhìn, liền có thể nhất định là hai người.

Không riêng gì hắn, Thanh Mộc biểu lộ cũng có chút nghi hoặc.

“Thanh âm không giống với?”

Hoàng Phủ trưởng lão liền giật mình, xoáy và nói: “Trước tiên đem người cầm ra đến nói sau!”

Nói xong một chương hướng trong miếu thảo tới, một thảo này chi uy, có thể nhẹ nhõm đem cái này miếu đồ nát xé thành mảnh nhỏ.

“Ai... Gặp mặt tựu hủy đi miếu, thật quá mức!”

Trong miếu truyền đến một cái không làm sao thanh âm, xoáy và thì có một cái Thanh Bì Hồ Lô ném đi đi ra.

Hoàng Phủ trưởng lão một chương kia, phô thiên cái địa, nhưng hồ lô kia bay ra về sau, vậy mà lập tức tựu biến lớn rồi, quanh thân Bảo Quang mờ mịt, trong nháy mắt trở nên so miếu đồ nát đến đại, Hoàng Phủ trưởng lão một chương vỗ vào hồ lô bên trên, sở hữu lực lượng vậy mà đều biến mất.

Liền lực lượng lẫn nhau kích sinh ra Phong Bạo đều không có

xuất hiện, tất cả lực lượng tất cả đều lặng yên không một tiếng động bị hóa giải.

Hoàng Phủ trưởng lão sắc mặt đại biến, nhanh chóng lui về phía sau hai bước, biểu lộ hồ nghi nhìn miếu đồ nát.

“Trong miếu là vị nào cao nhân? Kính xin hiện thân gặp mặt!”

Chỉ qua một chiêu này, Hoàng Phủ trưởng lão cũng đã không dám khinh thường rồi, trầm giọng đặt câu hỏi.

“Cao nhân không có, Túy Miếu cũng có một chỉ, gặp ngược lại không cần thấy, chính buồn ngủ!”

Trong miếu thanh âm lười biếng, còn ngáp một cái, rất giống một cái bị người quấy rầy giấc ngủ hán tử say.

“Này, tặc đạo, đem 100 khối Linh Thạch ném vào đền!”

Hoàng Phủ trưởng lão bọn người sắc mặt cổ quái thời điểm, trong miếu người rồi lại mở miệng.

Lão đạo sĩ thoát nhìn tựa hồ có chút không nở. Cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Ta chưa chút biết không?”

“Không được, một khối cũng không thể thiếu, lần này đối phó cũng không phải là nện người quán nhỏ lưu manh vô lại. Chân Linh thượng giai cao thủ, muốn người cái này 100 khối Linh Thạch không nhiều lắm rồi!” Trong miếu người chém đinh chặt sắt nói.

“Quý hẹp hòi. Đã quên Đạo gia thỉnh người uống rượu ăn đầu heo thịt lúc sau...”

Lão đạo sĩ nói thầm lấy, vừa ngoan tâm, mang theo bọc quần áo ở bên trong Linh Thạch chạy vào trong miếu đồ nát, trên thực tế, nếu là lưu ở bên ngoài, hẳn quay mắt về phía Hoàng Phủ trưởng lão bọn người cũng có chút không yên lòng. Trên thực tế, cái này một trăm linh thạch, vốn chính là vì thỉnh trong miếu người này ra tay mới cố ý lừa bịp tổng tiền đi ra. Tại trước khi đến, hẳn đối với trong miếu người có thể hay không ngăn lại Hoàng Phủ trưởng lão cao thủ như vậy cũng không xác định.

“Trưởng lão, chúng ta...”

Ti Đồ Thiếu Tà sắc mặt cổ quái mà hỏi.

Hoàng Phủ trưởng lão sắc mặt thay đổi mấy biến, bùi ngùi thở dài, nói: “Bị cao nhân trên đùa rồi, đi thôi, chớ để bị ngày đó trì tiểu tặc chạy thoát...”

Nhìn dáng vẻ của hắn, tựa hồ là nhận thua rồi, thậm chí ngay cả bị người lừa gạt đi một trăm linh thạch mặt mũi cũng không tìm rồi, cái này liền định rút đi.

Không qua cũng đúng lúc này. Trong miếu người lại là nao nao, ngạc nhiên nói: “Các ngươi đang tìm Thiên Trì đệ tử?”

Hoàng Phủ trưởng lão hừ lạnh một tiếng nói: “Chúng ta tìm người nào, cùng các hạ không quan hệ. Cái này một trăm linh thạch, liền đem là cho tên ăn mày rồi!”

“Thiên Trì đệ tử, họ Mạnh... Các ngươi muốn tìm, hẳn là chính là Thiên Trì chân truyền thủ đồ Mạnh Tuyên?”

Trong miếu người mở miệng lần nữa, trong thanh âm tựa hồ có chút không vui.

“Các hạ nhận thức ngày đó trì đệ tử?”

Hoàng Phủ trưởng lão sắc mặt khế biến, ánh mắt gắt gao nhìn thẳng phá cửa miếu.

Mà ngay cả Thanh Mộc, đang nghe Thiên Trì chân truyền thủ đồ Mạnh Tuyên mấy chữ này lúc, cũng con mắt sáng ngời, nhìn về phía miếu đổ nát.

“Hừ. Các ngươi không cần thôi lại, ta chính là Thiên Trì chân truyền thủ đồ Mạnh Tuyên. Có cái gì Lương Tử, chúng ta tự giải quyết a!”

Két.. Một tiếng. Miếu đổ nát nửa mở cửa bị người kéo ra rồi, một cái thanh sam thư sinh đi ra, theo tay khế vẩy, cái kia rơi trên mặt đất chừng một căn phòng cao hồ lô liền bay vào trong tay hắn, hóa thành bình thường hồ lô lớn nhỏ, hắn giơ lên hồ lô uống một hớp, trên mặt tựa hồ còn có chút hứa men say, xem bộ dáng, nhưng lại cái bộ dáng tuấn tú thư sinh, chỉ là búi

tóc nghiêng lệch, quần áo không chỉnh tề, tựa hồ say rượu không tiêu.

Thấy được người này về sau, Ti Đồ Thiếu Tà liền càng xác định, người này tuyệt đối không phải Thiên Trì Mạnh Tuyên.

Hoàng Phủ trưởng lão tự nhiên đã ở Ti Đồ Thiếu Tà trên mặt nhìn ra người này không phải mình người muốn tìm, không qua người này đã muốn thay Mạnh Tuyên tiếp được cái này Lương Tử, chắc hẳn cũng là cùng hắn có quan hệ, việc này chỉ sợ sẽ không thiện rồi.

Ánh mắt quét qua mọi người, thư sinh lặng lẽ cười cười, nói: “Tốt, một cái Chân Linh thượng giai, bốn cái Chân Linh Trung giai, còn có một Chân Linh Hạ giai, tổng cộng sáu người tìm tại hạ, thật sự là thật lớn mặt mũi a, đằng sau mấy cái tiểu yêu quái, các người cũng là tìm Mạnh Tuyên hay sao?”

Tiêu Mộc bọn người sắc mặt không khỏi đại biến, bọn hắn đã tu ra hình người, tự tính toán Hoàng Giang lão tổ bọn người, cũng là tại thấy được bọn hắn thần thông về sau mới ần ần đoán được thân phận của bọn hắn, có thể là người này vậy mà nói thẳng phá, tu vi thâm bất khả trắc.

“Đi ngang qua mà thôi!”

Tiêu Mộc nhàn nhạt nói ra, lực lượng lại nhấc lên, cẩn thận phòng ngự, đối mặt một người như vậy, hắn không dám chút nào chủ quan.

Thư sinh cười nhạt một tiếng, liền không hề để ý đến hắn, quay đầu nhìn về phía Hoàng Phủ trưởng lão, tại hắn bào phục bên trên quét qua, liền thấy được Dược Linh Cốc chỉ mỗi hắn có ấn ký, miễn cưỡng nói: “Nguyên lai là Dược Linh Cốc người, dám động Thiên Trì đệ tử, lá gan cũng thực không nhỏ a!”

“Các hạ đến cùng là người nào? Tại sao phải thay ngày đó trì đệ tử ra tay?”

Hoàng Phủ trưởng lão lạnh giọng nói ra, như lâm đại địch.

“Thiên Trì sự tình đều cùng ta có liên quan, ngươi với tư cách Dược Linh Cốc trưởng bối đã chỉ điểm hắn ra tay, ta đây thay

hắn ra tay, cũng là thiên kinh địa nghĩa!” Thư sinh lạnh lùng cười cười, xoay và thanh âm hơi cầm, quát khê: “Thiên Trì đệ tử ở đâu, nhanh chóng đến gặp gỡ!”

Thanh âm cũng không tính cao, nhưng mọi người lại rõ ràng có một cỗ lực lượng vô hình vòng quanh thanh âm này truyền khắp cả tòa cách Giang Thành, bọn hắn biết rõ, người này là tại hướng cả tòa cách Giang Thành truyền âm, chỉ cần cái kia Mạnh Tuyên đã nghe được, dĩ nhiên là sẽ đến gặp gỡ.

Mạnh Tuyên ngay tại trong miếu đồ nát, nhìn qua thư sinh này, nhưng cũng có chút nghi hoặc, dần dần nhớ tới một người đến.

Không qua hắn không có lập tức đáp ứng, dù sao tại xác định cái này thư sinh thân phận trước khi, mạo muội đáp ứng không có thể ổn thỏa.

Thư sinh hoán ba lượt, lại không người chạy đến, cũng không có người đáp lại, hắn không khỏi có chút kỳ quái, thầm nói: “Hắn là đã đi ra cái này tòa thành?” Bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía Hoàng Phủ trưởng lão, nói: “Lão gia hỏa, ta cái kia Thiên Trì đệ tử bị người truy đi nơi nào?”

Hoàng Phủ trưởng lão có chút im lặng, nghĩ thầm ta nếu biết rõ còn tới tìm người làm gì vậy?

“Cũng thế, trước thu thập người, lại chậm rãi tìm đi!”

Thư sinh lại nhắc tới hồ lô nhấp một hớp khí, liền trực tiếp giơ lên bước hướng Hoàng Phủ trưởng lão đã đi tới, một bước phóng ra về sau, vung lên hồ lô liên nện, một tiếng âm vang, hồ lô trong nháy mắt trở nên chừng miếu nhỏ lớn như vậy, mây đen che ngọn nguồn giống như hướng Hoàng Phủ trưởng lão nện xuống dưới.

Hoàng Phủ trưởng lão kinh hãi, thân hình vội vàng thối lui, trong nháy mắt, đã thối lui ra khỏi miếu đồ nát, lại một cái chớp mắt mất, cả người đã bay lên không trung, thối lui ra khỏi chừng ngàn trượng, nhưng mà ngẩng đầu, trên đỉnh đầu, hay vẫn là mây đen che đỉnh bình thường, hồ lô kia vậy mà đã trở nên chừng Tiểu Sơn lớn như vậy, Hoàng Phủ trưởng lão đành phải lặng lẽ quát lạnh, song chừng hướng lên lật lên, quanh thân lập tức có hỏa diễm quay chung quanh, dẫn hỏa thiêu thiên.

“Bành...”

Cực lớn hồ lô đập vào hắc trên đỉnh đầu, lại bị hắc chống đỡ xuống dưới.

“Ồ?”

Thư sinh có chút ngoài ý muốn, lại vung lên hồ lô nện xuống dưới.

“Bành bành bành bành...”

Liên nện mọi nơi, Hoàng Phủ trưởng lão thân hình như là cổ sao chổi rơi xuống đất, một tiếng trông vang lên, mặt đất bị nện ra một cái hố to, lửa bíp chung quanh xuất hiện một vòng như mạng nhện vết rạn, Hoàng Phủ trưởng lão máu tươi cuồn phun, sắc mặt trở nên giấy trắng.

“Ngươi... Ngươi chính là Thiên Trì... Tử đồ?”

Hoàng Phủ trưởng lão bị hồ lô đập phá mọi nơi, miệng phun máu tươi, thực sự Linh quang lóe lên, nghĩ tới một người, lập tức kêu lớn lên.

Thư sinh vốn còn muốn một hồ lô nện xuống đi, gặp Hoàng Phủ trưởng lão gọi ra tên của mình, ngược lại là ngừng lại, thần nhiên nói: “Xem ra còn có người nhớ rõ ta, vậy các ngươi Dược Linh Cốc lại từ nơi nào đến đảm lượng, dám lấy lớn hiếp nhỏ, đuổi giết chúng ta Thiên Trì đệ tử? Hừ, ngươi nên may mắn hôm nay đụng phải chính là ta, nếu là thay đổi lão Tứ, không riêng ngươi phải chết, toàn bộ Dược Linh Cốc cũng đừng nghĩ có con gà có thể còn sống sót!”

“Thiên Trì còn sót lại bốn trưởng lão một trong?”

Hoàng Giang lão tổ bọn người đã nghe được cái này thanh danh, lập tức sắc mặt như giấy vàng, lạnh run.

Mà ngay cả Tiêu Mộc cũng là biến sắc, Dã Sát cùng Xà Cơ chưa từng nghe qua cái tên này còn ngược lại mà thôi, hắc nhưng lại nghe nói qua, Đông Hải Thánh Địa nổi danh cao thủ, đã từng cùng Thiên Trì chương giáo cùng một chỗ chống cự thiên kiếp mà sống sót bốn người chi nhân, lại há có thể coi

như không quan trọng?

“Quả nhiên là tửu đồ trường lão, không nghĩ tới vậy mà ở chỗ này đụng phải!”

Mạnh Tuyên cũng có chút ngoài ý muốn, Đại Kim điều càn
là con mắt tỏa ánh sáng, gắt gao chăm chăm vào cái kia say
khướt thân ảnh. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 244 : Tự trăm tu vi

Chương 244: Tự trăm tu vi

Tu Hành Giới ở bên trong người thọ nguyên dài đằng đặc, thể thể không lồ, dần dần ra một cái thanh danh tới là một kiện rất chuyện khó khăn.

Có người vừa sinh ra đến liền được vinh dự kỳ tài, triển lộ hào quang, nhưng cũng tại phát triển trong quá trình bị người đánh chết, rất nhanh liền bao phủ tại dài dòng buồn chán tu hành trong năm tháng, cũng có người lúc đầu bình thường, lại ngẫu nhiên ngộ đạo, hay là đụng phải đại vận, đạt được một ít cơ duyên, liền thanh danh tước lên, thanh danh vang dội. Cũng có tu sĩ, theo bước vào tu hành đường, đến thọ nguyên hao hết, đều không có không có không nghe thấy, không người biết được.

Bởi vậy Thiên Nguyên Đại Lục bên trên tu sĩ, thường thường dùng một cái đại truyền thừa chương giáo, hoặc là cầm kiếm Đại trưởng lão các loại chức danh đến cân nhắc một người tu sĩ cường đại, mà đối với trẻ tuổi người, thì là dùng chân truyền thủ đồ cái này danh xưng đến cân nhắc.

Đây là rất chuẩn xác, một cái đại truyền thừa chương giáo, thực lực không được, căn bản ngồi bất ổn cái này vị trí, mà cầm kiếm Đại trưởng lão thì là truyền thừa trong tay đao kiếm, thực lực không được, cũng không cách nào thay truyền thừa trấn nhiếp cường địch.

Về phần chân truyền thủ đồ, nếu không có tư chất hơn người, căn bản là sẽ không bị một cái truyền thừa lập làm thật truyền thủ đồ, hơn nữa chỉ cần làm chân truyền thủ đồ, tự lập tức cũng tìm được môn phái đại lượng tài nguyên, còn sẽ phải chịu một cái truyền thừa toàn lực bảo hộ.

Tại loại này thể lực lớn, sẽ rất ít có mỗi người nào đó ngang trời xuất thế, bằng cá nhân vũ dũng xông ra to như vậy danh hào.

Nhưng ngoại lệ khẳng định cũng là có, Thiên Trì tiên môn bốn trưởng lão liền là như thế này, bọn hắn không phải chương giáo, cũng không phải thật truyền thủ đồ, nhưng tại bốn người bọn họ cùng chương giáo cùng một chỗ chống cự kiếp hỏa cũng sống sót về sau, thanh danh liền lập tức bị toàn bộ Sở Vực tiên môn chỗ biết rõ rồi, đương nhiên, tại đây to như vậy tên trong tiếng, bốn người bọn họ người làm hồn trưởng sự tình cũng không tạo nên không nhỏ tác dụng.

Như Hoàng Giang lão tổ bực này bằng thọ nguyên cùng tài nguyên cứng rắn sinh chồng chất đã đến Chân Linh Trung giai tu sĩ, đã nghe được tử đồ trưởng lão danh hào về sau, lập tức bị hù lạnh run rồi, dùng tư chất của bọn hắn, đoán chừng tử đồ trưởng lão cùng bọn họ cùng giai, cũng có thể như giết gà đồng dạng đưa bọn chúng giết mất. Huống chi theo tử đồ trưởng lão chỗ triển lộ ra đến thực lực đến xem, tu vi của hắn cũng là vượt qua mình các loại, tối thiểu nhất Chân Linh thượng giai.

Hoàng Phủ trưởng lão đã là Dược Linh Cốc tu vi và chiến lực đều Đỉnh giai người. Lại cứng rắn sinh bị hắn cầm bầu rượu nện xuống không trung, ngấm lại đã cảm thấy cổ lạnh cả người. Đoán chừng ngoại trừ Chân Bảo cảnh cao thủ, không người dám cam đoan mình có thể tại tử đồ trên tay chiếm tiện nghi.

“Các người Thiên Trì... Khinh người quá đáng...”

Hoàng Phủ trưởng lão y nguyên thẳng tắp đứng tại trong hầm, nhưng nói chuyện tựa hồ có chút khó khăn, từng chữ từng chữ ra bên ngoài nhảy.

“A? Các người cậy vào tu vi, khi dễ chúng ta Thiên Trì đệ tử, cái này không khinh người quá đáng?”

Tử đồ trưởng lão ngồi xổm lừa bịp bên cạnh, cười mỉm mà hỏi.

“Các người Thiên Trì đệ tử... Trộm chúng ta Dược Linh Cốc trấn tông Bảo thuật, ta đến tìm hắn đòi lại. Hợp tình hợp lý!”

Hoàng Phủ trưởng lão từng chữ nói ra nói, hàm răng cắn lặc kéo căng tiếng dõng lại.

“Trộm các người trần tông Bảo thuật?”

Tử đồ trưởng lão nao nao, sau đó nở nụ cười, lẩm bẩm: “Quả nhiên có ta Thiên Trì đệ tử phong phạm! Không qua các người Dược Linh Cốc cũng thật là không có tác dụng đâu, trần tông Bảo thuật cũng có thể bị người đánh cắp, còn không biết xấu hổ đuổi đi lên đòi lại? Hắc hắc, theo ý của ta, hay là thôi đi, có bản lĩnh các người đem Thiên Trì trần tông Bảo thuật cũng đánh cắp, chúng ta coi như kéo cái bình như thế nào?”

Hoàng Phủ trưởng lão nghe ra tử đồ trưởng lão trong lời nói treu tức chỉ ý. Phần nộ quát: “Các người Thiên Trì dĩ nhiên xuống dốc, lại vẫn dám như thế nào cường thế? Người như vậy không đem Dược Linh Cốc để vào mắt, sẽ không sợ chúng ta nghiêng giáo thảo phạt sao?”

“Thảo phạt?”

Tử đồ trưởng lão ánh mắt lạnh lùng. Nghiêng nghiêng xem xét hẩn liếc, thần nhiên nói: “Thiên Trì là xuống dốc rồi, cả nhà đệ tử chết thì chết, đi thì đi, tựu còn lại chúng ta cái này mấy cái không nên thân gia hỏa, liền chân truyền thủ đồ cũng bị các người công khai đuổi giết, như tại cường thịnh thời điểm, có chúng ta chăm sóc, là các người Dược Linh Cốc cường đại trở lại gấp 10 lần. Cũng không có dám đối với Thiên Trì đệ tử bất kính lá gan!”

Vừa nói, thanh âm của hắn dần dần lạnh xuống. Mờ mờ ảo ảo có một tia uy áp phóng thích: “Không qua, tựu tính toán xuống dốc rồi. Cái kia cũng không phải ai cũng có thể khi dễ, hôm nay coi như các người gặp xui xẻo, vận xui, vừa mới bị ta gặp được, tựu nhiên muốn giết hai cái gà cho hầu tử nhìn một cái, người nếu muốn giảng đạo lý, cái kia thân phận còn chưa đủ, muốn cùng ta giảng đạo lý, ít nhất phải các người Dược Linh Cốc cốc chủ đích thân đến mới đúng quy cách, về phần người nói lấy phạt... Người tin hay không chỉ cần các người lộ ra một điểm ý, ta tựu mời một vị sư đệ tới, trực tiếp giết đến các người Dược Linh Cốc ở bên trong đây?”

“Người... Người khẩu xuất cuồng ngôn!”

Hoàng Phủ trưởng lão bị tử đồ trưởng lão cường thế chọc giận, khàn giọng rồng to.

“Có phải hay không khẩu xuất cuồng ngôn thử xem đã biết rõ, ta tửu đồ mặc dù tốt rượu mê rượu, nhưng còn chưa có không nói cuồng ngôn, hừ, nói muốn mời một vị sư đệ tới mới có thể bình định các người Dược Linh Cốc, đã là rất cẩn thận thuyết pháp rồi, chỉ tiếc lão Tứ không tại, bằng không thì một mình hần là đủ rồi!”

“Oa, cái này là cái kia bốn cái không đến xâu trường lão? Thoạt nhìn tốt mãnh liệt!”

Đại Kim điều tinh thần nhiều hơn, hưng phấn hướng Mạnh Tuyên truyền âm.

Mạnh Tuyên cũng có chút kích động, trước kia chỉ nghe nói tứ đại trưởng lão không đến điều, lại không nghĩ rằng truyền thuyết này bên trong Túy Miêu, thật không ngờ cường thế.

Lúc này thời điểm Mạnh Tuyên đã yên lòng rồi, có rượu này đồ trưởng lão ở chỗ này, an nguy của mình nên không việc gì.

Tại không biết mình ở đây tình huống, liền ra tay thay mình xử lý cường địch, trưởng lão như vậy có lẽ tin được.

Hoàng Phủ trưởng lão không nói, tửu đồ tuy nhiên thoạt nhìn bình thản, trong ánh mắt tựa hồ còn có men say, cực kỳ giống một cái uống nhiều rượu đang khoác lác Túy Miêu, không qua thanh âm của hần lại chém đỉnh chặt sắt, lại để cho người không dám đi hoài nghi hần trong lời nói nội dung.

“Đi...”

Tiêu Mộc làm hạ quyết định, hướng chính mình mấy cái sư đệ muội truyền âm.

Tửu đồ trưởng lão hiển lộ ra đến thực lực lại để cho hần có chút kinh hãi, không muốn bằng bạch cùng một người như vậy sinh ra gút mắc.

Thanh Mộc lại không muốn ly khai, nàng vẫn còn muốn tìm đến Mạnh Tuyên, Tiêu Mộc lại hướng nàng truyền âm nói: “Người không cần chờ rồi, đã người muốn tìm chính là cái người kia trưởng bối ở chỗ này, liền gọi ba lượt, lại để cho hần đến đây tương kiến, nếu là hần tại đây nội thành, liền quả

quyết không có không đến đạo lý, chắc hẳn tại chúng ta tìm hẩn thời điểm, hẳn đã âm thầm đã đi ra cách Giang Thành rồi, mặt khác Dược Linh Cốc người đã vô lực lại đuổi giết hẳn rồi, an toàn của hẳn đã nhận được bảo đảm, người cũng biết hẳn hiện tại sư môn danh hào, cùng lắm thì về sau đi tìm hẳn là được...”

Ngay tại lúc này, Tiêu Mộc sợ hoành sinh sự đoạn, nhưng cũng không dám cưỡng ép đem Thanh Mộc mang đi, chỉ có thể dùng ngôn ngữ khuyên bảo.

Thanh Mộc do dự một hồi, cảm thấy Tiêu Mộc nói vẫn có đạo lý, cảm thấy tuy nhiên không bỏ, cũng cuối cùng chỉ có thể trước theo chân bọn họ ly khai, không qua trong nội tâm nàng thực sự một mực nhớ kỹ “Thiên Trì” cái tên này, trăm binh hội một rồi, sẽ gặp tiến đến tương kiến.

Mạnh Tuyên gặp được một màn này, trong nội tâm có chút do dự muốn hay không ra mặt quen biết nhau, nhưng vẫn là nhìn được, Thanh Mộc dù sao chỉ là của mình một bệnh nhân mà thôi, tuy nhiên nàng đối với chính mình ân cần chi ý lại để cho hẳn có chút ngoài ý muốn, nhưng dưới mắt cũng không phải một cái quen biết nhau thời cơ tốt, người ở đây quá nhiều, hơn nữa lập trường phức tạp, chính mình còn không muốn làm cho mỗi người cũng biết chính mình cải biến khí cơ năng lực.

Cái này mấy cái Tiểu Yêu ly khai, tửu đồ trưởng lão cũng không nói cái gì, tựa hồ làm như không thấy.

Nhưng ở Hoàng Giang lão tổ bọn người muốn trượt thời điểm ra đi, tửu đồ trưởng lão lại mở miệng: “Đã Hưởng Thiên trì đệ tử xuất thủ, lại há có thể dễ dàng như thế cho các người đi? Xuất ra điểm thành ý đến đây đi!”

Hoàng Giang lão tổ rung giọng nói: “Tiền bối tha mạng, chúng ta... Chỉ là bị che mắt, trước trước cũng không biết hẳn là Thiên Trì đệ tử...”

Tửu đồ trưởng lão cau mày nói: “Đừng gọi ta tiền bối, của ta thọ nguyên còn chưa đủ để trăm tuổi, nhìn dáng vẻ của người, ít nhất cũng có bảy tám trăm tuổi a, ta còn không có già như vậy vẫn bối, ta cũng không quản các người có biết hay không hẳn là Thiên Trì đệ tử, nhưng các người đã hướng hẳn động thủ, ta phải hướng các người lấy chút ít khoản nợ, đòi nợ nặng

nhẹ... Hả, ta lại hỏi ngươi, các ngươi đã truy sát hần, hần còn có bị thương?”

Hoàng Giang lão tổ vội hỏi: “Chưa từng, lão phu cùng hần đo sức một chưởng, hần mặc dù lạc hạ phong, cũng tuyệt đối không có bị thương...”

Tử đồ trưởng lão lông mi nhảy lên, ngạc nhiên nói: “Hần hiện tại tối đa cũng tự là vừa vặn đột phá Chân Linh a? Vậy mà có thể cùng ngươi ngạnh đối với một chưởng?”

Nghe hần con tức này, tựa hồ có chút không tin, Hoàng Giang lão tổ lại thiếu chút nữa khóc lên, kêu lên: “Hần thật không có bị thương a... Lão phu cũng chưa từng nghĩ đến, một cái vừa mới đột phá Chân Linh người, vậy mà có thể tiếp được ta một chưởng đến, không qua lực lượng của hần quả thực quý dị, bày tay trái dẫn dắt Thiên Địa lôi tinh, tay phải lại ngưng tụ một loại kỳ quái lực lượng, hai loại lực lượng kết hợp về sau, uy thế vô cùng...”

“Hả?”

Tử đồ trưởng lão lông mi nhảy lên, tựa hồ rất có hào hứng, tự nhủ: “Xem ra cái kia huyền pháp hần thật sự học xong a... Không uổng công ta năm đó ở kinh quật lưu chữ! Mà thôi, nếu như hần không có bị thương, cái kia liền tha các ngươi một con đường sống a, đem các ngươi sở hữu Linh Thạch cùng đan dược đều giao ra đây chuộc tội, lại tự gọt tu vi Tam phẩm, sau đó phong núi bách niên, chuyện này coi như xong!”

“Tự gọt tu vi Tam phẩm?”

Hoàng Giang lão tổ bọn người suýt nữa một búng máu phun ra, nếu là giao ra Linh Thạch Đan Bảo còn chưa tính, dù sao còn có thể một lần nữa sưu cao thuế nặng, phong núi bách niên cũng không sao cả, đơn giản mình ngồi tu hành mà thôi, có thể là tự gọt tu vi đó là gì tàn nhẫn sự tình?

Hơn nữa một gọt chính là Tam phẩm, đây là tương đương lại để cho bọn hần cứng rắn sinh theo Chân Linh Trung giai rồi xuống đến Chân Linh Hạ giai a!

“Nếu để cho ta tự mình ra tay, ta sợ thu lại không được tay a...”

Tử đồ trưởng lão nhàn nhạt nói ra, trong ánh mắt tựa hồ có u ám hào quang tại chớp động. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 245 : Đuổi giết

Chương 245: Đuổi giết

Hoàng Giang lão tổ bọn bốn người hay vẫn là theo lời tự nạo tu vi, không gọt không được, tửu đồ bề ngoài tiêu sái lạnh nhạt, nhưng khởi xướng hung ác đến trên người đạo kia hung uy lại để cho bọn hắn liên khí đều thở không được đến, hơn nữa liên Hoàng Phủ trưởng lão như vậy Chân Linh thượng giai cao thủ đều bị hắn mấy hồ lô nên thổ huyết, bọn hắn những Chân Linh này Trung giai lại nào dám sinh ra không trung thực? Cần biết đạo, tửu đồ có thể là có được bị diệt bọn hắn tiên môn thực lực.

Tự gọt Tam phẩm tu vi, cũng liên từ Chân Linh Trung giai rơi vào Chân Linh Trung giai, cuộc đời này đời này, cũng không biết còn có hay không khôi phục hi vọng. Hơn nữa chém tu vi về sau, tự tính toán nghĩ không phong núi cũng không được rồi, tu vi một đạo, chỉ sợ trước kia cừu gia đều hội tìm tới tận cửa rồi,

Mạnh Tuyên cũng vào lúc này đã minh bạch tự gọt tu vi là chuyện gì xảy ra, nhưng lại tại Hoàng Giang lão tổ bọn bốn người đỉnh đầu, tất cả đều sinh ra một cây Linh quang dao động tím linh mầm, dài ước chừng năm sáu chỉ, thượng diện có rất nhiều bốn phiến lá cây, có rất nhiều năm phiến lá cây, sau đó bọn hắn vừa ngoan tâm, liền vận chuyển huyền pháp, khiến cho linh mầm thượng diện lá cây tất cả mất ba phiến xuống, rơi trên mặt đất, hóa thành đỏ tươi Linh Thạch.

Cái này Linh Thạch khổ người, so với Hạ phẩm Linh Thạch muốn đại đi một tí, sáng bóng cũng càng tươi đẹp, nhưng lại thuộc về Trung phẩm Linh Thạch rồi.

Chân Linh Hạ giai tu sĩ hiển hóa Linh Thạch, là Hạ phẩm, Trung giai tu sĩ hiển hóa Linh Thạch, là Trung phẩm.

Tự gọt tu vi về sau, Hoàng Giang lão tổ bọn bốn người tất cả đều biến được sắc mặt tái nhợt, tay chân như nhũn ra.

Bọn hắn không làm sao thờ dài, lại đem riêng phần mình Động Thiên chiếc nhẫn phóng trên mặt đất, lui ra phía sau hai bước, chờ đợi tử đồ kiểm tra.

Tử đồ đã nói muốn bọn hắn sở hữu Linh Thạch cùng đan dược, bọn hắn tự nhiên cần phải chờ đợi tử đồ sưu nhất trên người bọn họ có không còn thừa rồi, không qua tử đồ cũng chỉ là vừa nói như vậy, phát tay đem cái kia bốn miếng Động Thiên chiếc nhẫn kiểm trong tay, liền ý bảo bọn hắn ly khai.

Hoàng Giang lão tổ bọn bốn người đều không làm sao thờ dài, hướng tử đồ chấp tay, tạ ơn ân không giết. Liền thẳng hướng lên bầu trời bay đi.

Mạnh Tuyên nhìn qua lấy bốn người bọn họ ly khai bộ dáng, trong nội tâm âm thầm đã có một cái ý định, cũng lặng yên lui ra miếu đồ nát.

Ly khai miếu đồ nát về sau. Hắn lập tức bước nhanh đi nhanh, khoảng cách miếu đồ nát đã có nhất định khoảng cách sau. Liền không hề che lấp khí cơ, dưới chân sinh điện, trực tiếp đạp lên không, hướng về Hoàng Giang lão tổ bốn người phương hướng ly khai đuổi theo, Đại Kim điều nghi ngờ nói: “Đại sư huynh, tử đồ sư thúc là ở chỗ này, người không muốn lấy đi tiếp thoáng một phát, lại đuổi theo ra tới làm cái gì?”

Mạnh Tuyên thấp giọng cười cười. Nói: “Làm phiếu vé đại!”

Đang khi nói chuyện, hắn tốc độ đã nâng lên nhanh nhất, ban ngày ban mặt, chỉ thấy một đạo Lôi Quang hơi lập tức trôi qua, biến mất tại phía chân trời.

“Hoàng Giang huynh, chúng ta đều có không ít cừu gia, hôm nay tu vi đại giảm, cừu gia tìm tới tận cửa rồi, chỉ sợ khó có thể ứng phó a...”

Hoàng Giang lão tổ bốn người cảm xúc trầm thấp phi tại giữa không trung, có đáp mây bay. Có cười một chỉ Bạch Hạc bên trên, cười khò truyền âm.

“Đáng hận, đều là Dược Linh Cốc hại chúng ta...”

Hoàng Giang lão tổ giọng căm hận nói ra. Cực kỳ phẫn uất,

không qua những lời này, lại sợ hãi vài người khác, vội vàng khuyên hấn: “Hoàng Giang huynh, ngàn vạn không ai phát lời này, chúng ta vốn cũng không phải là Dược Linh Cốc cao thủ đối thủ, hôm nay tu vi cắt giảm Tam phẩm, trong mắt bọn hấn càng là con sâu cái kiến bình thường, nếu là bị bọn hấn đã nghe được. Lại giận chó đánh mèo đến trên người chúng ta, chúng ta đây có thể liên kéo dài hơi tàn cũng làm không được rồi...”

Cuối cùng một cái đeo màu đen mũ rộng vành tu sĩ thở dài. Nói: “Cũng là chúng ta gặp xui xẻo, vận xui, ai từng muốn thế gian sẽ có như vậy trùng hợp. Mất tích gần mười năm Thiên Trì trưởng lão vậy mà sẽ xuất hiện tại cách Giang Thành? Nếu là sớm bắt được ngày đó trì tiểu nhi, chỉ sợ cũng không có nhiều chuyện như vậy rồi, tửu đồ rõ ràng không biết hấn bên trái gần, tự tính toán chúng ta đưa hấn giam giữ, cũng thần không biết quỷ không hay!”

Lời này nói, bốn người tất cả đều gật đầu, cảm giác mình thật sự là vận rủi vào đầu, mới sẽ đụng phải như thế chi vừa vận sự tình.

Vốn định lợi nhuận một số Dược Linh Cốc thù lao, ai từng muốn một khối Linh Thạch cũng không có lợi nhuận lấy, ngược lại đem mình nhiều năm tích lũy đều vứt bỏ, đương nhiên cùng những tích lũy này so với, bị gọt sạch Tam phẩm tu vi mới là trọng yếu nhất, đây chính là dài đằng đặc tuế nguyệt chồng chất đi ra.

Nói chuyện với nhau gian, bốn người đã động không đi ra hơn nghìn dặm, cũng nhưng vào lúc này, bỗng nhiên phía trước xuất hiện một người thư sinh cách ăn mặc người, bên người bay lên một chỉ toàn thân lông vũ ánh vàng rực rỡ, rồi lại có một khối lớn một khối lớn mực ban quái điều, thư sinh kia cách ăn mặc người lại đeo một cái mũ rộng vành, chấp tay đứng khi bọn hấn tiến lên phía trước một đóa tường vân bên trên, khoan thai nhìn qua xa thiên, Thanh Phong từ đến, quần áo bay phát phới.

“Là người!”

Hoàng Giang lão tổ nhìn người nọ lúc, đồng tử lập tức co rút lại, hấn tự nhiên nhận ra được, lúc này là bọn hấn tại cách Giang Thành ở bên trong đau khổ tìm kiếm không được Thiên

Trì Mạnh Tuyên, lại không nghĩ hấn vậy mà sẽ chủ động tại mình các loại trước mặt hiện thân.

Nhìn thấy Mạnh Tuyên chốc lát, Hoàng Giang lão tổ ý niệm đầu tiên liền đem bắt giữ hấn.

Không qua cười một chỉ Bạch Hạc Bạch Hạc lão tổ lại đưa tay cản lại hấn, ý bảo hấn không thể tức giận.

Hoàng Giang lập tức hiểu rõ ra, mình bây giờ bị gột sạch Tam phẩm tu vi, đã không có nắm chắc cầm xuống hôm nay trì đệ tử.

“Thiên Trì tiểu nhi, ngươi ngăn ở chúng ta đường trước làm cái gì? Được Linh Cốc sự tình chúng ta mặc kệ, các ngươi Thiên Trì trưởng lão hướng chúng ta lấy một cái nhân tình, lần này liền tha cho ngươi một cái mạng a! Hấn lúc này đang tại cách Giang Thành, ngươi có thể đi tìm hấn!”

Hoàng Giang giận dữ mắng mỏ, không có sát khí, cảm xúc thực sự bất bình ôn, dù sao mới vừa ở tửu đồ thủ hạ bị tổn thất nặng.

Đương nhiên, nói lúc thức dậy, khẳng định phải hướng chính mình trên mặt thiếp vàng, sẽ không nói cái kia sao trắng ra.

“Ta biết rõ, ta vừa rồi một mực ở bên cạnh nhìn xem!”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói ra, dưới chân tường vẫn không gió mà bay, hướng Hoàng Giang lão tổ bọn người bay tới.

“Ngươi ở bên cạnh?”

Hoàng Giang lão tổ kinh hãi, xoáy và ánh mắt cổ quái chăm chăm vào Đại Kim điều trên người mực ban, liền tưởng tới này cái một mực tuyệt tại phía sau bọn họ không nói một lời cổ quái thư sinh, cùng với đứng ở đó thư sinh trên bờ vai màu đen béo Ô Nha, con mắt lập tức tròn tròn, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin chi ý, ghen ngào kêu lên: “Ngươi chính là cái một mực đi theo phía sau chúng ta thư sinh? Ngươi... Ngay tại bên người chúng ta?”

Mặt khác ba người tu sĩ sắc mặt cũng cực kỳ cổ quái, trước trước bọn hấn còn tưởng rằng cái này quái thư sinh là cùng

đám kia Yêu Tộc Thư Viện đệ tử là cùng một chỗ, ai từng muốn đến, hẳn tự là tự mình đau khổ tìm kiếm Thiên Trì tiêu tặc?

Hơn nữa, bọn hắn vô luận như thế nào hỏi tương, đều cảm thấy cái kia thư sinh cùng lúc này Mạnh Tuyên căn bản cũng không phải là một người, tuy nhiên giả vờ giả trang đồng dạng, thậm chí liên đầu bên trên đeo đích mũ rộng vành cũng đồng dạng, nhưng khí cơ hoàn toàn bất đồng, căn bản gom góp không đến một khối.

Trên thực tế, nếu như thay đổi người bình thường tới, chỉ sợ liếc sẽ theo Mạnh Tuyên cách ăn mặc bên trên nhận ra hẳn là cái kia quái thư sinh, bởi vì là người bình thường là thông con mắt đi phân biệt rõ vạn vật, Mạnh Tuyên ăn mặc cũng căn bản không có đổi qua, mà tu sĩ, nhất là tu hành mấy trăm năm tuế nguyệt tu sĩ, tắc thì đã thành thói quen dùng thần niệm công nhận vạn vật, mà Mạnh Tuyên cái kia cải biến bản thân khí cơ pháp môn, hoàn toàn là thần niệm khắc tinh.

“Thậm chí có cải biến khí cơ thần kỳ pháp môn sao? Chúng ta nếu là lấy được...”

Kinh ngạc ngoài, Hoàng Giang lão tổ nhin không được nuốt nước miếng một cái, nhưng hẳn là cái tên giáo hoạt, tự nhiên biết rõ cái này pháp môn tâm quan trọng.

“Chư vị đạo hữu, chúng ta tuy nhiên nạo Tam phẩm tu vi, nhưng nếu là hợp lực, cầm xuống tiểu tử này hay vẫn là không thành vấn đề, trên người hắn tất nhiên có cái gì có thể cải biến khí cơ Linh khí, chúng ta nếu là đoạt lấy đến, lại có cái nào cừu gia có thể tìm được chúng ta?”

Hoàng Giang lão tổ âm thầm hướng bên người ba người truyền âm, ba người kia nghe vậy, trong ánh mắt cũng tận đều có sát cơ xẹt qua.

Bạch Hạc lão tổ trong nội tâm nổi lên sát cơ, nụ cười trên mặt lại càng thành khẩn, hướng về Mạnh Tuyên cười khổ nói: “Thiên Trì tiêu hữu, ngươi vừa rồi đã tự ở bên cạnh, tự nhiên chứng kiến chúng ta đã chuộc qua tội rồi, chẳng những lấy ra trên người sở hữu Linh Thạch cùng đan dược, thậm chí liên tu vi cũng tự nạo Tam phẩm, chúng ta cái này Lương Tử cũng có thể mở ra a, chúng ta cũng là bị Dược Linh Cốc giấu kín mà

thôi...”

Đang khi nói chuyện, hắc không chế Bạch Hạc, bất động thanh sắc hướng bên cạnh đã bay một đoạn ngắn, mờ mờ ảo ảo nhìn thẳng Mạnh Tuyên, phòng ngừa hắc đào tẩu.

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, nói: “Hắc gạt các người tu vi, ta muốn mạng của các người, không thể làm chung!”

“Hảo tiêu tử, thực cho là chúng ta tự nạo tu vi, chính là người có thể đối phó đây sao?”

Bạch Hạc lão tổ lạnh lạnh quát lạnh, quanh người Linh lực đã bắt đầu ngưng tụ.

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, cũng không trả lời, trực tiếp tế lên một cái Linh khí, nhưng lại cái kia theo Ti Đồ Thiếu Tà trong tay đoạt đến quỹ đầu hồ, Linh lực rót vào đồng thời, quỹ đầu trong bầu đã có một bông khói đen bay ra, trong chốc lát bao phủ ở phương viên trăm trượng ở trong phạm vi.

“Không phải sợ, đây là Dược Linh Cốc quỹ đầu hồ, chỉ có che đây tác dụng, cũng không ngăn địch chỉ năng!”

Hoàng Giang lão tổ quát lạnh, sau đó đại hé miệng, hộc ra một đạo kim sắc mâm tròn đến, chung quanh đều là sắc bén răng nhọn, chính thể hiện ra màu vàng nhạt, linh uy cực kỳ cường đại. Tửu đồ mệnh bọn hắc để lại Linh Thạch cùng đan dược, lại không lấy đi linh khí của bọn hắc, nguyên nhân tự nhiên là tửu đồ trưởng lão ánh mắt rất cao, căn bản chú ý mắt bọn hắc những rách rưới này rồi, không qua vào lúc đó, thực sự thành bọn hắc bắt giết Mạnh Tuyên lợi khí.

Vừa động thủ, ra tay liền không lưu tình, trực tiếp tự tế ra chính mình mạnh nhất Linh khí. Dù sao bọn hắc cũng đã nhìn ra, Mạnh Tuyên lai giả bất thiện, cùng hắc bó tay bó chân, không bằng trực tiếp hợp lực đem Mạnh Tuyên giết chết, sau đó chiếm cái kia có thể cải biến khí cơ Linh khí, mai danh ẩn tích, tìm núi hoang đất hoang, tàng bên trên gần trăm năm trở ra, cũng không sợ tửu đồ thật có thể đến bọn hắc trả thù.

“Hai cái Chân Linh Tam phẩm, hai cái Chân Linh Nhị phẩm...”

Mạnh Tuyên quay mắt về phía bốn cái nổi giận đùng đùng lão gia hỏa, khóe miệng bay lên một tia lãnh ý: “Các ngươi hôm nay đều là Chân Linh Hạ giai, hơn nữa bởi vì vừa mới tự nạo tu vi, Linh lực bất ổn, cũng muốn giết ta?” Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 246 : Cầm Tứ Tổ

Chương 246: Cầm Tứ Tổ

Mạnh Tuyên trong lòng là thật sự tuyệt không lo lắng, vừa mới tự nạo tu vi tu sĩ, liền như là một cái cường tráng đại hán, vừa mới hao tổn đại lượng huyết dịch, không có thời gian nhất định vững chắc, thân thể của hắn sẽ có vẻ đặc biệt suy yếu, có thể phát huy ra đến lực lượng, chỉ sợ liền bầy thành đều không đạt được, nhất là Mạnh Tuyên đã tể ra quỹ đầu hồ, liền không có ý định lưu thủ, thủ đoạn gì thậm chí nghĩ sử đi ra.

“Cửu Cung Chân kiếm hộp, lễ địa kiếm!”

Mạnh Tuyên một tiếng quát chói tai, bàn tay một phen, Cửu Cung Chân kiếm hộp đã phù hiện tại hắn trước người, một đạo kiếm quang lướt gấp đi ra ngoài.

Cửu Cung Chân kiếm hộp cùng sở hữu ba kiếm, tùy từng quỹ, lễ địa, kính thiên, dùng tùy từng quỹ kiếm uy lực mạnh nhất, kính Thiên kiếm mạnh nhất, chỉ có điều, tại rót vào Linh lực thời điểm, ba kiếm phân biệt cần Linh lực cũng là phi thường cường đại, lúc ấy tại Doãn Kỳ trong tay lúc, hắn chỉ có thể vì tùy từng quỹ kiếm rót vào đầy đủ Linh lực, có thể Mạnh Tuyên Thập Chỉ Chân Linh, Linh lực hùng hồn, lại có thể rót vào đầy đủ lễ địa kiếm một kích Linh lực.

Đương nhiên, mạnh nhất kính Thiên kiếm liền không phải Mạnh Tuyên có thể điều khiển được rồi, nó cần Linh lực thật sự quá mạnh mẽ, Mạnh Tuyên tự tính toán đem một thân Linh lực toàn bộ rót đi vào, khiến cho bản thân Chân Linh héo rũ, sợ cũng không thỏa mãn được lễ địa kiếm nhu cầu.

Đương nhiên, đôi phó Hoàng Giang lão tổ bọn người, lễ địa kiếm cũng vậy là đủ rồi.

“Đương” một tiếng, Hoàng Giang lão tổ theo trong miệng thốt ra đến màu vàng nhạt Kim Luân bị tùy từng quỹ kiếm đánh trúng, một tiếng giòn vang, Kim sắc cong vẹo hướng đám mây

phía dưới đã bay đi ra ngoài, luân bên trên tựa hồ xuất hiện đạo đạo vết rạn, mà lễ địa kiếm tắc thì vèo một tiếng về tới kiếm trong hộp, Hoàng Giang lão tổ kinh hãi, trong ánh mắt nhìn không được lại bay lên một tia tham lam chi ý, gắt gao nhìn thẳng Cửu Cung Chân kiếm hộp.

Cái này Cửu Cung Chân kiếm hộp chính là Cửu Cung tiên môn Linh khí, tự nhiên không phải hấn nhỏ như vậy tiên môn tu sĩ có thể so sánh.

“Hoàng Giang Nộ Lãng...”

Hoàng Giang lão tổ cũng không có để ý Kim Luân bị trảm phi, hét lớn một tiếng, liền muốn thi ra bản thân cường đại nhất nước pháp.

Pháp quyết véo khởi lúc, liền không đầy trời nước tinh ngưng tụ. Giữa không trung Hoàng Hà dậy sóng, liền hướng muốn Mạnh Tuyên vọt tới.

Nhưng mà đúng lúc này, Mạnh Tuyên đột nhiên bỗng nhiên hướng hấn tạt lao đến. Tay trái tại trong tay áo véo nổi lên một cái pháp quyết, Đại Ai Ấn lập tức véo lên. Ma thủ trống rỗng xuất hiện, lạnh lạnh ánh mắt nhìn phía Hoàng Giang lão tổ, Hoàng Giang lão tổ đời này không biết thi triển bao nhiêu lần đắc ý nói pháp, vậy mà vào lúc này bỗng nhiên trể trệ thoáng một phát, xuất hiện trong nháy mắt dừng lại, cũng nhưng vào lúc này, Mạnh Tuyên vọt tới.

Thiên Thê bộ pháp thi triển đã đến cực hạn, thân hình trong chốc lát liền như một đạo điện quang vọt tới Hoàng Giang lão tổ trước người. Trảm Nghịch Kiếm chủ động nhảy tới trong tay hấn, trở bàn tay một kiếm, Hoàng Giang lão tổ đầu liền bay lên, bị Mạnh Tuyên trở bàn tay bắt lấy, tóc buộc tiến vào phân eo.

“Không có khả năng... Không có khả năng... Lão phu như thế nào hội thua ở người cái này tiểu nhi trong tay?”

Chân Linh cảnh tu sĩ bị chém đầu cũng sẽ không lập tức sẽ chết, Hoàng Giang lão tổ bị Mạnh Tuyên buộc tại trên đai lưng, vẫn đang lớn tiếng gọi, không thể tin được, chỉ bất quá hấn lúc này thời điểm đã không có dây thanh, không phát ra được thanh âm nào. Chỉ có một khẩu hình mà thôi.

Đây hết thấy nói đến dài dằng dặc, kỳ thật chỉ phát sinh tại trong khoảng điện quang hỏa thạch, Bạch Hạc lão tổ và ba người thậm chí còn chưa kịp đem Mạnh Tuyên vây quanh. Hoàng Giang lão tổ đầu cũng đã thất ở cái hông của hắn, nhìn thấy một màn này, Bạch Hạc lão tổ và ba người lập tức kinh hãi lạnh mình, phải biết rằng bốn người ở bên trong, tu vi ẩn ẩn dùng Hoàng Giang lão tổ vi nhất, liền hắn đều đánh không lại một cái đối mặt, chính mình ba người thì như thế nào tự xử?

“Liều mạng, Ngũ Độc bình...”

“Trường linh kiếm...”

“Thất Bảo Lưu Ly Tháp...”

Ba người tất cả đều rống to, dốc sức liều mạng đem chính mình đặc ý nhất Linh khí đánh nữa đi ra ngoài. Thậm chí đã quyết định chủ ý, như gặp không ổn. Liền lập tức rút ra đao tâu, không hề vọng tưởng lấy đoạt đến Mạnh Tuyên thân cái kia có thể thay đổi biến nhân khí cơ Linh khí.

Nhưng mà Mạnh Tuyên đã quyết định chủ ý muốn động thủ. Há lại sẽ lại để cho bọn hắn như nguyện, mình cũng là rống to một tiếng, quanh người Lôi Quang ngưng tụ, Lôi Quang Bảo Thân uy lực tối động đã đến mạnh nhất, vậy mà trực tiếp vung vẩy lấy Trảm Nghịch Kiếm hướng cái kia ba kiện Linh khí vọt tới, đồng thời đem Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong sơn hồng hồ lô ném lên giữa không trung, tùy thời chuẩn bị lấy đem bên trong bệnh chủng hút ra đi ra, đánh vào ba trong cơ thể con người.

“Nhất Ván Kiếm...”

“* Hồn Thiên thuật...”

“Đại Ai Ân...”

Mạnh Tuyên đại trong tiếng hô, thần thông tuyệt kỹ nhao nhao sử xuất, đối kháng ba cái vừa mới bị gọt sạch Tam phẩm tu vi lão tổ cấp cao thủ.

Sự thật chứng minh chủ ý của hắn là chính xác, vừa mới tự

nao tu vi ba người thậm chí liền Chân Linh Nhị phẩm hoặc là Tam phẩm thực lực đều phát huy không đi ra, linh lực của bọn hắn bất ổn, hơn nữa Hoàng Giang lão tổ vừa vừa thấy mặt liền bị Mạnh Tuyên cắt đi đầu, cũng sâu sắc dao động tinh thần của bọn hắn, cơ hồ không có qua mấy chiêu, trong nội tâm liền muốn chạy trốn, chỉ tiếc tại Mạnh Tuyên Thiên Thê bộ pháp Gia Lôi kích Hư Không tăng tốc pháp xuống, căn bản trốn không thoát, Mạnh Tuyên thậm chí đều không có dừng đến trong hồ lô phong ấn bệnh chủng, liền đem ba người bọn họ cầm xuống rồi.

Một cái bị đánh thành trọng thương, héo mi tại đụn mây, một cái bị chém rụng nửa người, chỉ còn Bạch Hạc lão tổ.

“Hạc nhi, nuôi người 300 năm, đến người vi lão tổ tận trung lúc sau...”

Bạch Hạc lão tổ gặp tình thế không ổn, quát to một tiếng, liền vỗ vỗ Bạch Hạc cổ, chính mình trở lại liền trốn, cái kia Bạch Hạc liền lập tức lệ âm thanh vang lên, sắc nhọn móng vuốt thẳng hướng về Mạnh Tuyên vào đầu chộp tới, lại muốn dùng mệnh ngăn trở Mạnh Tuyên truy kích bước chân.

“Đẹp mao súc sinh, cũng dám giương oai?”

Mạnh Tuyên quát lạnh, bàn tay giơ lên cao, cái kia treo ở giữa không trung Hồng Bì Hồ Lô liền bay đến trong tay hắn, bị hắn giơ lên hung hăng một đập, học tửu đồ trưởng lão bộ dáng, cứng rắn sinh đập vào Bạch Hạc cái đầu nhỏ bên trên, trực tiếp tụt nên cái này Bạch Hạc chóng mặt chao, phi đều bay không nổi rồi, mắt thấy muốn xuống mặt trời, Mạnh Tuyên lại một tay bắt được cổ của nó, cũng là hướng trên đai lưng một nhét, về phía trước tiếp tục đuổi.

Tại hắn hăng hái truy kích xuống, Bạch Hạc thân thể cùng Hoàng Giang lão tổ đầu đồng thời phi treo ở phía sau hắn, thoát nhìn quả thực kinh ngạc.

Bạch Hạc lão tổ ngự không chi năng vốn tự bình thường, bằng không thì cũng sẽ không chuyên môn dưỡng như vậy một chỉ Bạch Hạc đến thay đi bộ rồi, Mạnh Tuyên điên cuồng đuổi theo tới, cũng chỉ là dùng nửa thời gian uông cạn chung trà không đến, liền đuổi tới phía sau hắn, một cước đá ra, đem Bạch Hạc lão tổ đập miệng phun máu tươi, như đoạn Mộc Đầu

như vậy nhanh chóng hướng mặt đất rơi đi, Mạnh Tuyên rồi lại đáp xuống, đuôi tới sau lưng của hắn, cầm lấy hắn sau cái cổ ôm trở lại.

“Cho, đã đáp ứng cho người bắt đến đùa, liền không có thương tổn nó tánh mạng!”

Mạnh Tuyên về tới vừa mới địa phương chiến đấu, Đại Kim điều một mực tại quỹ đầu hồ sương mù bên ngoài thông khí, cái này lúc sau đã có chút đã đợi không kịp, gặp được Mạnh Tuyên ném tới Bạch Hạc, gây đẩy thoáng một phát đầu, kêu lên: “Như thế nào cho giết chết?”

Mạnh Tuyên nói: “Không có giết chết, nện choáng luôn! Người tiếp tục giúp ta trông coi!”

Nói xong quay người lại tiến nhập trong sương khói, vung tay khê vẩy, liền có đóa đóa Phi Vân đem Hoàng Giang lão tổ mấy người này thân thể nắm đi qua, Mạnh Tuyên đem Hoàng Giang lão tổ đầu theo trong dây lưng dắt đi ra, ném tới thân thể của hắn trước, lại để cho chính hắn đi phục hồi như cũ, sau đó chính mình liền dẫn quỹ đầu hồ cùng bốn cái hoàn toàn vô lực chống cự tu sĩ xuống mặt một lùm sơn mạch rơi đi, tìm một lùm sơn cốc ẩn dấu đi.

Hắn bắt bốn người này, là vì có nhiều thứ muốn nghiên cứu, nếu là ở không trung, từ xa nhìn lại một đóa Hắc Vân, dễ dàng khiến cho một ít người chính đạo sĩ nhìn trộm, hay vẫn là giấu ở trong sơn cốc thanh tĩnh chút ít, có thể tránh cho một ít phiền toái không cần thiết.

“Tiền bối... Tiền bối... Chúng ta nhận thua rồi, người tạm tha chúng ta a...”

Bạch Hạc lão tổ bốn người, đã một diệt âm thanh cầu khởi làm cho đến, mà ngay cả tính tình nhất bướng bỉnh Hoàng Giang lão tổ cũng ngậm miệng lại, dù sao đầu vừa rồi đều bị người trảm xuống dưới, hắn thật sự là ngạnh không đứng dậy rồi, trên thực tế, vừa rồi hắn đã cảm nhận được tử vong uy hiếp.

“Liền tửu đồ trưởng lão cũng không chịu làm các người tiền bối, ta mới không đến hai mươi tuổi, thì như thế nào làm các người tiền bối? Câm miệng a!”

Mạnh Tuyên lạnh quất một tiếng, đem trên người bọn họ vài món nguyên vẹn Linh khí thu vào, trận này đại chiến, trên người bọn họ hơn phân nửa Linh khí, đều bị chính mình hủy diệt rồi, còn sót lại ba bốn kiện hoàn hảo không tổn hao gì, không qua uy lực cũng không lớn, nhưng ôm Đại Kim điều cái kia thịt muối cũng là thịt nghĩ cách, có thể thu tựu thu, tổng không lãng phí, thật sự không được cầm lấy đi tặng người cũng là tốt.

Hoàng Giang lão tổ bọn bốn người, hai mặt nhìn nhau, căn bản là không dám có ý khác.

Đương nhiên, bọn hắc thành thật như vậy, cũng là bởi vì nhìn ra Mạnh Tuyên cũng không giống như nghĩ giết bọn hắc, bằng không thì Hoàng Giang lão tổ đầu như là đã bị hắc trấn ra rồi, tựu căn bản không cần lại an đi lên, hắc hình như là cố ý giữ lại mạng của mình.

Đương nhiên, nếu như bọn hắc biết rõ Mạnh Tuyên muốn đổi với bọn họ làm một chuyện, so giết bọn chúng đi còn khủng bố, tựu cũng không thành thật như vậy rồi.

Đem Hồng Bì Hồ Lô cầm ở trong tay, Mạnh Tuyên do dự sau nửa ngày, liền đem một đám bệnh khí đạn tiến vào Bạch Hạc lão tổ trong cơ thể.

Bạch Hạc lão tổ bị một cước kia đập mất nửa cái mạng, lúc này thời điểm căn bản là vô lực cầm khởi linh lực phòng ngự rồi, chỉ có thể trơ mắt nhìn. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 247 : Thí nghiệm

Chương 247: Thí nghiệm

Đã đánh vào bệnh khí về sau, Mạnh Tuyên liền khoanh chân ngồi dậy, thờ ơ lạnh nhạt.

Hoàng Giang lão tổ bọn người thậm chí không có chú ý tới những này, Hoàng Giang lão tổ lúc này đang cố gắng đem đầu của mình nhận được trên thân thể, sau đó tòi động Linh lực, sử cổ mình bên trên vết thương phục hồi như cũ, đây cũng là một cái rất thống khổ, hơn nữa rất dài dòng buồn chán quá trình, hắn căn bản cũng không có tâm tư để ý tới cái khác, những thứ khác hai cái lão tổ, đã ở kiệt lực chữa trị thương thế, thậm chí không hướng Mạnh Tuyên liếc mắt nhìn.

Dù sao bọn hắn cũng vô lực phản kháng, mà lại tùy ý Mạnh Tuyên xử lý là được.

Bạch Hạc lão tổ cũng muốn chữa thương, có thể hắn Linh lực một vận chuyển, lập tức liền cảm giác có chút không ổn, trên mặt lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc.

Lại một lát sau, hắn thậm chí liền sắc mặt đều thay đổi, vốn là tái nhợt vô cùng sắc mặt, nhất thời trở nên đỏ bừng, tựa hồ muốn nhỏ ra huyết, lại nhất thời trở nên thâm lục, thoát nhìn không giống người sống bộ dáng, mà ngay cả thần trí, cũng tựa hồ lúc thanh tỉnh lúc hồ đồ.

“Ngươi... Ngươi đối với ta làm cái gì?”

Bạch Hạc lão tổ bỗng nhiên kêu lớn lên, thanh âm thâm trầm: “Ta... Ta như thế nào tẩu hỏa nhập ma?”

Thanh âm của hắn đưa tới mặt khác hai cái lão tổ chú ý, mà ngay cả đầu vừa tiếp tốt rồi một nửa Hoàng Giang lão tổ cũng bỗng nhiên mở mắt ra.

“Tẩu hỏa nhập ma?”

Mạnh Tuyên cũng nao nao, hấn một mực tại quan sát đến Bạch Hạc lão tổ biến hóa, xác thực cùng tẩu hỏa nhập ma có chút giống.

“Chân Linh cảnh tu sĩ trong cơ thể loại Chân Linh, phụng dưỡng cha mẹ bản thân, thân thể sinh cơ cường đại, rất khó lây bệnh khí! Ta đem bốn người này bắt giữ, chính là muốn dùng bọn hắn đến thử một chút, tu sĩ bị bệnh là bộ dáng gì, chẳng lẽ nói, tu sĩ nhiễm bệnh, kỳ thật chính là tẩu hỏa nhập ma sao? Hả, cũng có một đạo lý của nó, bệnh khí chính là trong cơ thể Ngũ Hành tan vỡ, tẩu hỏa nhập ma. Đồng dạng cũng là trong cơ thể mất nhất định...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, thi triển Đại Bệnh Tiên Quyết đem Bạch Hạc lão tổ trong cơ thể bệnh khí rút ra, đạo này bệnh khí tại Bạch Hạc lão tổ trong cơ thể tàn sát bừa bãi như vậy một hồi. Vậy mà đã lớn mạnh rất nhiều, Mạnh Tuyên ngoại trừ đem bệnh chủng lần nữa phong ấn bên ngoài. Còn lại bệnh khí liền đã luyện hóa được, kết quả phát hiện, vậy mà đối với tu vi của mình vô cùng hữu ích, Chân Linh đã lấy được đại lượng tinh khí bổ sung, trở nên cường đại rồi một phần.

Mạnh Tuyên âm thầm nhẹ gạt đầu, ánh mắt lại nhìn về phía này cái đeo màu đen mũ rộng vành lão tổ.

“Người muốn làm cái gì?”

Cái kia mang theo màu đen mũ rộng vành lão tổ về mặt cảnh giác nhìn xem Mạnh Tuyên.

“Người muốn chết hay vẫn là muốn sống?”

Mạnh Tuyên chăm chú nhìn hắn.

Hắc mũ rộng vành lập tức khẽ giật mình, uể oải xuống dưới.

Hắn nhìn thoáng qua Bạch Hạc lão tổ, chỉ thấy Bạch Hạc lão tổ lúc này đã khôi phục bình thường. Chỉ là khí cơ lộ ra suy yếu đi một tí.

“Ai...”

Hắn thở dài, khoanh chân ngồi dậy, không hề để ý tới Mạnh

Tuyên làm cái gì.

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, lại đem bệnh khí đã đánh vào trong cơ thể hắn.

Quan sát một phen, tình huống lại cùng Bạch Hạc lão tổ đồng dạng, cũng là tẩu hỏa nhập ma chứng bệnh.

Mạnh Tuyên liền thi bốn người bọn họ người về sau, liền không sai biệt lắm có thể đề xác định rồi.

Chân Linh cảnh tu sĩ xác thực rất khó nhiễm bệnh khí, nhưng bọn hắn cũng không phải sẽ không bệnh, sở dĩ bình thường rất ít nghe nói Chân Linh cảnh tu sĩ nhiễm bệnh, là vì bọn hắn đối với “Bệnh” có mặt khác một loại xưng hô. Đó chính là “Tẩu hỏa nhập ma!”

Đương nhiên, nói như vậy khả năng không đủ chính xác, phải nói. Tẩu hỏa nhập ma, cũng là bệnh một loại.

Hơn nữa, tẩu hỏa nhập ma là có thể thông qua bệnh đến khiến cho.

Trên thực tế, thông qua bọn hắn chống cự bệnh này loại thời gian dài ngắn đến đánh giá, Mạnh Tuyên thậm chí cảm thấy được, nếu là bọn họ bốn người tu vi không sút mẻ thời điểm, chính mình đạo bệnh chủng, không nhất định có thể khó được ngược lại bọn hắn, rất có thể sẽ bị bọn hắn luyện hóa. Hoặc là áp chế, không qua. Bọn hắn lúc này vừa mới gọt sạch Tam phẩm tu vi, lại bị chính mình đánh thành trọng thương. Thân thể suy yếu tới cực điểm, nhưng lại chống cự không thể.

Bệnh chủng cũng là có mạnh có yếu, Mạnh Tuyên đoán chừng, ngoại trừ Bệnh Lão Đầu lưu lại cái kia ba đạo bệnh chủng bên ngoài, chính mình theo người bình thường trên người thu thập bệnh chủng, rất khó đối phó Chân Linh cảnh tu sĩ, trừ phi bệnh chủng đồng dạng là Chân Linh cảnh tu sĩ trên người hái đến.

Hơn nữa cái này một đạo bệnh chủng loại bốn người, Mạnh Tuyên cuối cùng đem bệnh chủng một lần nữa phong ấn, dù thừa bệnh khí tắc thì đã luyện hóa được, vậy mà phát hiện tu vi của mình đã có rõ ràng tăng trưởng, Chân Linh thượng diện, thậm chí xuất hiện một cái non nốt mầm mỗ tiêm, tựa hồ bất

quá lực lượng đủ mức bổ sung lên rồi, sẽ xuất hiện thứ hai phiên lá cây, tới lúc đó hậu, Mạnh Tuyên cũng liền trở thành Chân Linh Nhị phẩm rồi.

“A, nguyên lai, dùng tu sĩ đến dưỡng bệnh loại cũng là một loại tu hành phương pháp, chỉ là quá tà dị rồi, ta nếu là làm như vậy, Bệnh Lão Đầu chỉ sợ sẽ theo cái kia ngọc trong quan leo ra bóp chết ta... Hoài Ngọc chương giáo cũng sẽ một kiếm đem ta chém!”

Mạnh Tuyên trong đầu đã hiện lên dưỡng bệnh loại ý nghĩ này, quả thực có chút tâm động, nhưng nghĩ đến Bệnh Lão Đầu bộ dáng, cùng Thiên Trì cho tới nay nề nếp gia đình, liền cười khò bỏ đi ý nghĩ này, cái kia đã vượt ra khỏi giới hạn thấp nhất, không thể chịu.

“Chúng ta không biết ngươi vừa rồi dùng phương pháp gì, vậy mà có thể điều khiển chúng ta tẩu hỏa nhập ma, cũng thể sẽ không nói ra đi, nhìn dáng vẻ của ngươi, tựa hồ là nghĩ tại trên người chúng ta làm thoáng một phát thí nghiệm, hiện tại phải làm đã xong a? Có thể hay không... Tha cho chúng ta một mạng?”

Bạch Hạc lão tổ thở dài, nhẹ nói đạo.

Mặt khác ba vị lão tổ trong mắt cũng đều lộ ra một vòng tuyệt vọng thần sắc.

Bọn hắn tuy nhiên cũng muốn sống sót, cũng đều biết mình đã biết Mạnh Tuyên bí mật, hắn có thể hay không bỏ qua cho mình, quả thực là một kiện rất treo đích sự tình, Bạch Hạc lão tổ cái kia vừa hỏi, cũng chỉ là ôm hi vọng cuối cùng thử một chút mà thôi.

Mạnh Tuyên ánh mắt mạc không biểu lộ quét qua bọn hắn trên mặt, thần nhiên nói: “Cho ta một cái có thể yên tâm lý do của các ngươi!”

Tứ Tổ ngạc nhiên, ngược lại không biết nên nói như thế nào rồi, thay đổi bằng đám người chính mình, cũng tuyệt đối sẽ không lưu lại bốn cái biết rõ chính mình bí mật người, hơn nữa nhìn Mạnh Tuyên cái này mạc không biểu lộ bộ dạng, bọn hắn thậm chí liền một ít lừa gạt đều nói không ra miệng rồi, cái này thiếu niên tóc trắng rất rõ ràng đang đứng ở động thủ hoặc

không động thủ biên giới, như nói dối bị hấn phát hiện, ngược lại có khả năng lập tức chọc giận hấn.

“Chúng ta... Nguyên hướng người thần phục, dâng tặng người làm chủ...”

Hoàng Giang, Bạch Hạc cùng với hắc mũ rộng vành ba người không nói chuyện, cái kia cuối cùng một cái đầu đầy Hồng Phát lão đầu tử ngược lại cái thứ nhất nói ra.

“Dâng tặng hấn làm chủ?”

Hoàng Giang lão tổ bọn người tất cả đều cả kinh, miệng đầy nước đắng, bọn họ đều là xưng bá một phương Chân Linh Trung giai cao thủ, ai lại nguyện ý dâng tặng như vậy một cái vừa mới đi vào Chân Linh cảnh hậu bối làm chủ? Chỉ có điều mắt nhìn dưới tình huống này, tựa hồ đây cũng là duy nhất phương pháp.

Mạnh Tuyên nghe xong, cũng là lông mi nhảy lên, xoáy và hỏi: “Như thế nào cam đoan các người không phản bội?”

Hồng Phát lão tổ hắc âm thanh cười cười, nói: “Người đại khái có thể đem vừa rồi loại đồ vật này chúng tại chúng ta trong cơ thể, dùng làm không chế!”

Mạnh Tuyên quay đầu nhìn hấn một cái, Hồng Phát lão tổ vẻ mặt trịnh trọng bộ dạng.

Mạnh Tuyên bỗng nhiên cười cười, bàn tay Trảm Nghịch Kiếm kiếm quang trương lên, tại Hồng Phát lão tổ trên cổ một chuyển, nhất thời một cái đầu bay lên, Mạnh Tuyên bàn tay một phen, Linh lực tác động, đã đem cái kia khóa đầu lâu kéo đi qua, đặt ở chính mình bên chân.

Sau đó Mạnh Tuyên nhìn xem Hoàng Giang lão tổ và ba người, thần nhiên nói: “Như thế nào cam đoan các người không phản bội?”

Hoàng Giang lão tổ ba người kinh hãi một hơi suýt nữa thở gấp không được, tuyệt đối không nghĩ tới Mạnh Tuyên hội bạo khởi sát nhân.

Đồng thời, bọn hấn trong nội tâm cũng bỏ đi cuối cùng một tia

may mắn, cũng không dám nữa bay lên lừa gạt Mạnh Tuyên tâm tư rồi.

Trên thực tế cái kia Hồng Phát lão tổ nói ra nghĩ cách, nhưng lại bọn hắn nhất hoan nghênh một cái ý nghĩ, bọn hắn dù sao đều là uy tín lâu năm Chân Linh cường giả, tu hành mấy trăm năm, đối với trạng huống thân thể của mình lại hiểu rõ không qua, bọn hắn đã phát hiện, cái kia bệnh khí tuy nhiên cường, nhưng nếu là tại chính mình tu vi không sút mẻ dưới tình huống, là có thể đem nó áp chế, thậm chí luyện hóa mất, Hồng Phát cố ý đưa ra lại để cho Mạnh Tuyên dùng bệnh khí khống chế bọn hắn, trên thực tế là cho mình lưu lại một đầu đường lui, tạm thời tránh thoát một kiếp này, sau đó lại áp chế bệnh khí là được.

Mà Mạnh Tuyên chém xuống Hồng Phát lão tổ đầu, tự nhiên cũng là bởi vì khám phá điểm này, nhận định Hồng Phát không có thành ý.

“Chúng ta... Nguyên ý phân ra bản thân một đám Chân Linh đến, tùy ý người khống chế, chỉ là không biết người có nắm chắc hay không áp chế chúng ta Chân Linh, nếu là người không thể áp chế, chúng ta cũng không có biện pháp khác rồi, lão phu cam nguyện sẽ chết!”

Hắc mũ rộng vành bỗng nhiên thở ra một hơi dài, quả quyết nói ra.

Hoàng Giang lão tổ bọn người sắc mặt tái nhợt, cũng duy có nhận biết, một chút do dự, liền đi theo gật đầu.

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, nói: “Các người lúc này mới tính toán có chút thành ý!”

Hắc mũ rộng vành nói không sai, đây đúng là cuối cùng một cái phương pháp, cũng là trước mắt duy nhất một cái phương pháp, Chân Linh chính là tu sĩ là tối trọng yếu nhất thứ đồ vật, nếu là bọn họ đem chính mình một đám Chân Linh cam tâm tình nguyện giao cho Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên có thể thông qua cái này một đám Chân Linh đến khống chế sinh tử của bọn hắn, đương nhiên, cái này có một cái phiền phức, chính là Mạnh Tuyên phải có năng lực áp chế bọn hắn Chân Linh mới được.

Như thì không cách nào áp chế, bọn hắc Chân Linh sẽ trốn chạy, khiến cho Mạnh Tuyên đánh mất đối với bọn họ Sinh Tử điều khiển năng lực.

“Đem bọn người một đám Chân Linh giao ra đây a, không khó không chế!”

Mạnh Tuyên nở nụ cười lạnh, tin tưởng tràn đầy. Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 248 : Thu ba nô

Chương 248: Thu ba nô

Xác thực không khó không chế!

Đương ba sợi Chân Linh tiến nhập Mạnh Tuyên thức hải về sau, lập tức đã bị Mạnh Tuyên Chân Linh gắt gao chế trụ, hóa thành ba vòng Linh quang quần tại Mạnh Tuyên Chân Linh bên ngoài, hơn nữa vòng thứ nhất Thực Bệnh Chi Long, vòng thứ hai Thiên Cương Lôi Pháp, cùng với vòng thứ ba Thanh Đồng chén nhỏ Quang Quyền bên ngoài, Mạnh Tuyên lúc này đã có được Lục Đạo Quang Quyền, chỉ có điều, phía ngoài cùng ba đạo Quang Quyền nhưng lại rất nhạt, không cách nào cùng trong ba đạo so sánh với.

Hoàng Giang lão tổ và ba người cũng phát hiện Mạnh Tuyên Chân Linh cường đại, một chốc liền tuyệt sở hữu tâm tư.

Tuy nhiên chỉ có Chân Linh Nhất phẩm, nhưng Mạnh Tuyên chính là Thập Chỉ Chân Linh, bản chất cường đại dị thường, cho dù không phải bọn hắn có thể so sánh.

Bọn hắn giao ra đây cái này ba sợi Chân Linh, cũng không phải như bọn hắn tự trăm Tam phẩm tu vi đồng dạng, là Chân Linh lá cây, mà là Chân Linh bản thể, cùng bọn họ vui buồn tương quan, có cái này ba sợi Chân Linh nơi tay, Mạnh Tuyên tâm niệm vừa động, liền có thể đã muốn mạng của bọn hắn.

“Bái kiến chủ ta...”

Hoàng Giang lão tổ và ba người liếc nhau một cái, cam tâm tình nguyện bái té trên mặt đất.

Mệnh đều nắm giữ ở trong tay người ta, lúc này thời điểm ngoại trừ nhận mệnh, cũng thật sự không có gì có thể nói.

“Các ngươi đã dâng tặng ta làm chủ, ta tự nhiên cũng sẽ không làm khó các ngươi, ngoại trừ bỏ qua cho tính mạng các ngươi

bên ngoài, còn có thể đi tẩu đồ trưởng lão chỗ đó, thử đem các người chém rụng Linh Thạch lấy ra, tuy nhiên Chân Linh hóa thành Linh Thạch về sau, linh tính đại mất, tựa coi như các người cầm trở lại rồi, cũng không có khả năng hoàn toàn khôi phục vốn là tu vi, nhưng chắc hẳn công hiệu vẫn có một ít, vận khí tốt chút ít, có thể cho các người tái nhập Chân Linh Trung giai!”

Hoàng Giang lão tổ bọn người nghe vậy, nhất thời đại hỉ, hướng Mạnh Tuyên đập đầu nói lời cảm tạ.

Theo chính bọn hắc trên người chém xuống Chân Linh, lúc sau chính bọn hắc luyện hóa, xác thực ửng có hiệu quả.

“Chủ nhân... Lão phu biết sai rồi, lão phu biết sai rồi... Cầu người... Một lần nữa cho ta một cơ hội...”

Hồng Phát lão tổ đầu lâu thấy thế. Cũng lập tức thần niệm sóng gió nổi lên, muốn lại cầu một cái cơ hội.

Mạnh Tuyên lại quay đầu nhìn hắc một cái, thản nhiên nói: “Cơ hội chỉ có một lần!”

Nói xong năm ngón tay Trương Khởi. Cứng rắn sinh bóp nát Hồng Phát lão tổ đầu, phù một tiếng. Huyết nhục bị Mạnh Tuyên chưởng lực thổi tới một bên, không có chút nào tung tóe đến trên người, nhưng đầu hắc ở bên trong Chân Linh đã thấy phong tức hóa, hóa thành bảy khỏa Linh Thạch lọt vào Mạnh Tuyên trong tay.

Chân Linh hiển hóa, mỗi một ngón tay đều có thể dùng hiển hóa một khỏa Linh Thạch, mỗi một mảnh lá cây cũng có thể hiển hóa một khỏa Chân Linh.

Cái này Hồng Phát lão tổ hôm nay chỉ còn Chân Linh Nhị phẩm, hai mảnh lá cây hóa thành hai khỏa Linh Thạch, hơn nữa hắc bản thân Chân Linh có năm ngón tay. Lại hóa thành năm khỏa Linh Thạch, bởi vậy cộng lại tổng cộng có bảy khối.

“Các người đã dâng tặng ta làm chủ, ta đây liền ban thưởng các người mới danh tự a!”

Mạnh Tuyên chỉ vào Hoàng Giang lão tổ, nói: “Người đã kêu Hoàng Hồ Tử!”

Lại chỉ vào hắc Đầu Lạp: “Người gọi hắc Đầu Lạp!”

Cuối cùng nhìn xem Bạch Hạc lão tổ, nhú nhú mày, nói: “Người cái kia Bạch Hạc bị huynh đệ của ta cầm lấy đi chơi, lại không thể trả lại người, cái này Bạch Hạc danh tự cũng đừng có dùng rồi, không qua nhìn người lông mi là bạch, liền bảo người Bạch Mi Mao a!”

Ba vị lão nô tất cả đều bái phục. Tà chủ nhân ban tên cho, Bạch Mi Mao càng là hào phóng nói: “Cái kia Bạch Hạc cầm lấy đi thì lấy đi a, chủ nhân bắt nó hãm cách thủy cũng không sao cả. Ta nơi nào còn có mấy miếng hạc trứng, lại thi pháp áp trứng một xuất ra đến là được!”

Mạnh Tuyên cười cười, cũng không nói cái gì, lại nói: “Ta sẽ đem bọn người trên người chém xuống Chân Linh cho các người lấy được, các người cũng trở về đi hang ổ của người, đem các người sở hữu có thể sưu tập đến Chân Linh lấy đến cho ta, ta hữu dụng chỗ!”

Ba vị lão nô đã đáp ứng, cũng không dám có không trung thực, lần nữa lễ bái về sau. Vội vàng đáp mây bay rời đi.

Bạch Hạc lão tổ còn sợ chính mình cái kia Bạch Hạc không nghe lời, chuyên tìm được Đại Kim điêu. Trước là để phân phó Bạch Hạc muốn nghe Đại Kim điêu, càng làm không hạc bí pháp truyền thụ cho Đại Kim điêu. Toàn bộ quá trình Đại Kim điêu bị hù một cử động cũng không dám, bởi vì Bạch Hạc lão tổ tuy nhiên tự chém Tam phẩm tu vi, nhưng muốn thu thập lời của nó nhưng lại cực kỳ dễ dàng, lúc này thời điểm hắn còn không biết Mạnh Tuyên đã thu phục ba người này.

Gặp ba cái lão nô đi rồi, Mạnh Tuyên nhéo nhéo cơ hồ cương mắt da mặt, cười khở nói: “Bày ra cái chủ nhân cái giá đỡ hay là thật mệt mỏi a!”

“Đại sư huynh, cái kia ba cái lão đầu tử như thế nào chạy thoát?”

Đại Kim điêu thẳng đến ba nô ly khai, lúc này mới kinh hoảng xông đi qua, vội vàng hướng Mạnh Tuyên đặt câu hỏi.

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, nói: “Niềm vui ngoài ý

muốn, cái này ba cái gia hỏa ngược lại là người một nhà rồi!”

Nói xong đứng lên, hướng Đại Kim điều nói ra: “Đi thôi!”

Đại Kim điều mơ hồ đến: “Đi đâu?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Tự nhiên là bá kiến chúng ta Thiên Trì tửu đồ Đại trưởng lão rồi!”

Đại Kim điều nghe vậy cũng là con mắt sáng ngời, hấn đối với cái kia uy phong Bá khí, khi dễ Dược Linh Cốc trưởng lão cùng khi dễ tiểu hài tử đồng dạng tửu đồ trưởng lão cũng là hướng tới chi cực, lập tức tụ bay lên, Mạnh Tuyên cũng đáp mây bay mà lên, thi triển cực tốc hướng cách Giang Thành tiến đến.

Khoảng cách cách Giang Thành còn có trăm dặm xa, liền thấy phía trước một mảnh mây đen che đỉnh, nhưng lại có hai phe đội ngũ tại đầu pháp, mặt khác có mấy phương đội ngũ tại quan sát, Mạnh Tuyên hơi do dự, không có lại cải biên chính mình khí cơ, trực tiếp như vậy về phía trước bay đi.

Rất xa liền nhìn rõ ràng rồi, đã thấy đang tại đầu pháp một phương, chính là Dược Linh Cốc thế lực, Ti Đồ Thiệu Tà cùng với Hoàng Phủ trưởng lão đều tại, còn có ba cái cùng Hoàng Phủ trưởng lão tu vi không sai biệt lắm cường giả trợ trận.

Phe bên kia là nhà mình tửu đồ trưởng lão rồi, động thủ chỉ có chính hấn, dùng một cái hồ lô áp chế Dược Linh Cốc một phương đội ngũ, tại hấn bên chân, tắc thì lạnh run ngồi cạnh một cái Lạp Tháp lão đạo sĩ, đúng là cái kia dẫn xuất lần này đại phiền toái thầy bói.

Mà đối thành bên ngoài mấy đóa vân bên trên, bắt mắt nhất, nhưng lại một cỗ xe trâu, càn xe ngồi lấy một cái râu tóc bạc trắng lão nho, những người khác thì là mấy cái tới tham gia náo nhiệt tán tu, căn bản không dám tới gần, chỉ là xa xa quan sát trận này đầu pháp.

“Mới như vậy một hồi, như thế nào nhiều hơn nhiều người như vậy?”

Mạnh Tuyên cảm thấy nghi hoặc, liền tìm một cái thoát nhìn hòa thiện đích tán tu nghe ngóng.

Cái kia tán tu thấp giọng nói: “Dược Linh Cốc cùng Thiên Trì trưởng lão không biết như thế nào bứt lên ân oán sông chết rồi, tại cách Giang Thành ở bên trong đấu nổi lên pháp, cái kia Hoàng Phủ trưởng lão lại không phải Thiên Trì tử đồ đối thủ, bị hung hăng giáo huấn một trận, không qua Dược Linh Cốc cao thủ xoáy và đuổi tới, song phương một hồi đại chiến, suýt nữa hủy cách Giang Thành, bọn hắn trận này đại chiến, lại kinh động đến Nho môn Thượng Quan lão phu tử, lão nhân gia cố ý ra tay, thỉnh bọn hắn ra khỏi thành đến đấu, miễn cho tai bay vạ gió, song phương ngược lại là đều cho lão nhân gia mặt mũi, cái này chẳng phải đi ra sao!”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu, cái này mới hiểu rõ ra, hắn là chính mình đi theo Hoàng Giang bọn người ly khai không lâu, Dược Linh Cốc giúp đỡ liền chạy tới, cùng tử đồ trưởng lão đại chiến, rồi lại bởi vì chiến đấu quá mức kịch liệt, kinh động đến Nho môn thầy đồ.

Nho môn người trong giáo hóa vạn dân, từ khi khuất linh đồng đều ngăn được tiên môn lực lượng về sau, bọn hắn lại thêm đồng dạng giam không thiên hạ tiên môn trách nhiệm, Thượng Quan lão phu tử chính là Nho môn cao thủ, tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn xem tử đồ trưởng lão cùng Dược Linh Cốc chúng trưởng lão một trận chiến hủy cách Giang Thành, không thiếu được muốn ra mặt làm dư, mà tử đồ trưởng lão cùng Dược Linh Cốc trưởng lão cũng không có đạo lý không để cho hắn cái này mặt mũi.

Dù sao Nho môn vẫn đối với tiên môn đủ loại thế lực tranh đấu, một mực bảo trì trung lập thái độ, không có đạo lý bằng được không tội bọn hắn.

Lại nói Mạnh Tuyên vừa mới đã đến gần tại đây, Ti Đồ Thiếu Tà liền sinh lòng cảm ứng, đưa mắt trông lại, ánh mắt một long lanh, lập tức quát to: “Mạnh Tuyên, ngươi rốt cục chịu xuất hiện sao? Dám trộm ta Dược Linh Cốc trấn tông Bảo thuật, nhanh chóng nạp mạng đi...”

“Hắn chính là Mạnh Tuyên?”

Đang tại cùng tử đồ trưởng lão đấu pháp Hoàng Phủ trưởng lão vừa nghe đến Mạnh Tuyên cái tên này, lập tức giận dữ, chưởng lực lạch lạch, một đóa Hỏa Vân liền hướng về Mạnh

Tuyên tạt lao đến, Hỏa Thê hung mãnh liệt, mây có đốt thiên chi năng, khoảng cách Mạnh Tuyên còn xa, Mạnh Tuyên liền cảm thấy một cỗ cực nóng sát khí, nhưng là nhưng vào lúc này, một đạo dây thừng bay tới, cuốn tại Mạnh Tuyên bên hông, đưa hắn kéo đã đến tửu đồ trưởng lão thân bên cạnh.

Tửu đồ trưởng lão mỉm cười đánh giá Mạnh Tuyên liếc, lúc này mới lạnh giọng hướng Hoàng Phủ trưởng lão nói ra: “Vừa mới ta với người nhóm đầu đạo pháp, võ pháp, thậm chí là đấu trận pháp, Linh khí, các người đều thua đã cho ta, vì cho các người Dược Linh Cốc lưu mặt mũi, ta cũng không có sát thủ, cho các người mỗi người đều lưu lại cái mạng, kết quả ta Thiên Trì đệ tử vừa xuất hiện, người liền muốn hạ sát thủ, chẳng lẽ là cảm thấy Dược Linh Cốc nhiều người, nghĩ ý nhiều thủ thắng sao? Người chỉ bằng hiểu rõ ràng, chỉ cần các người dám lộ ra ý nghĩ này, ta sẽ giết các người một tên cũng không để lại!”

“Người... Đang tại chúng ta bốn người mặt, còn dám như thế bá đạo?”

Hoàng Phủ trưởng lão giận dữ, lạnh giọng hét lớn, trên mặt hắn đỏ rùng rục một mảnh, thậm chí còn có chướng ấn, cũng không biết là như thế nào lưu lại.

Tửu đồ trưởng lão cười nhạt một tiếng, nói: “Chỉ có bốn người, còn không đến mức bị ta để vào mắt, người quên ta từng từng nói qua, chỉ cần ta lại gọi một vị sư đệ tới, liền đủ để bị diệt các người Dược Linh Cốc sao? Người cảm thấy ta là nói giỡn thôi?” Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 249 : Công bình trao đổi

Chương 249: Công bình trao đổi

“Không muốn quá cuồng vọng, Tử Đồ đạo hữu ”

Một vị thoát nhìn địa vị so Hoàng Phủ trưởng lão cao hơn một ít lão giả đứng dậy, trên người hất lên một kiện áo bào xám, trong tay tắc thì nắm lấy một căn bạch oánh óng ánh ngọc trượng, khuôn mặt già nua, ánh mắt lại ảm ảm sáng lên: “Không đến trăm tuổi, liên tu hành đã đến hôm nay cảnh giới, người xác thực đủ để tự ngạo, nhưng là không muốn quá coi thường chúng ta Dược Linh Cốc, ngàn năm tích lũy, kỳ tài lần ra, không phải người có thể đo lường được ”

Tử Đồ trưởng lão cười cười, nói: “Thiên tài không có nhiều như vậy, chúng ta tu hành người trong, đặt ở thế tục, từng cái đều là thiên tài, đại tiên môn một cái tạ tạ vô danh đệ tử, đặt ở tiểu tiên môn, đó cũng là thiên tài, đồng dạng, đại tiên môn nổi bật người kiệt xuất, đặt ở toàn bộ Sở Vực, vậy cũng khả năng chỉ là thường thường, mà ở trước mặt ta, các người Dược Linh Cốc cái gọi là thiên tài, bất quá là một đám đồ ngu ”

Dược Linh Cốc chư trưởng lão nghe vậy, tất cả đều thầm giận, Đại Kim điều cùng Mạnh Tuyên nghe xong, tắc thì trong nội tâm có chút hưng phấn.

“Đại sư huynh, người nhìn chúng ta Tử Đồ trưởng lão, khí này phái có thể so với người còn mạnh hơn nhiều hơn...”

“Ít nói nhảm, chờ ta đã đến Tử Đồ trưởng lão cái này cảnh giới, nhất định so với hắn có thể giả bộ ”

Một người một điều âm thầm truyền âm.

Dược Linh Cốc vị trưởng lão kia tắc thì trầm giọng quát: “Tử Đồ đạo hữu, người thật cho là mình có thể xem nhẹ người trong thiên hạ sao?”

Tử Đồ nhẹ giọng cười cười, nói: “Bất trí tại xem nhẹ người trong thiên hạ, xem nhẹ các người Dược Linh Cốc vẫn là có thể, thể hệ trước không nói đến, đời chúng ta cái gọi là thiên tài, trên cơ bản cũng đã bị lão Tứ giết không sai biệt lắm, may mắn sống sót, cũng là bởi vì lão Tứ cảm thấy bọn hán tư chất thường thường, không đáng ra tay mà thôi, thân thể của ta vì lão Đại, còn không tất yếu đi xem trọng những lão Tứ kia đều không nhìn trúng mắt gia hỏa, về phần đồng lứa nhỏ tuổi người, tuy nhiên cũng có mấy cái ta có thể lọt vào mắt xanh. Nhưng bọn hán còn chưa lớn lên, ta cũng không cần để ở trong lòng ”

Lời nói này có thể nói là cuồng ngạo chi cực, Dược Linh Cốc chư trưởng lão nghe xong. Hết lần này tới lần khác đều trầm mặc lại, tựa hồ không phản bác được.

Đại Kim điều lại truyền âm nói: “Đại sư huynh. Người nói Tử Đồ trưởng lão trong miệng mấy cái lọt vào mắt xanh, bao không kể cả người?”

Mạnh Tuyên có chút im lặng, một lát sau, châm chọc trả lời: “Huyền ”

Trước kia tại trong truyền thuyết, chỉ nghe người ta nói Thiên Trì Tứ trưởng lão rất không lấy điều, nhưng hôm nay vừa thấy, mới phát hiện rượu này đồ trưởng lão cuồng ngạo cũng thật là làm cho người tán thưởng, bất quá nghe hán ý tứ trong lời nói. Tựa hồ đối với Thiên Trì Tứ trưởng lão phi thường tôn sùng, chỉ tiếc, Tứ trưởng lão đã chết đang cùng Cực Ác Hung Hải một trận chiến ở bên trong, coi như là chết non rồi, đương nhiên, từ nơi này cũng đó có thể thấy được Cực Ác Hung Hải thực lực phi thường.

Dược Linh Cốc trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói: “Ta tổ nghe thấy Thiên Trì đã xuống dốc, lại không nghĩ rằng, còn sót lại mấy người đệ tử thực sự cuồng đã đến trình độ này, mấy ngày liền dưới công đạo đều không nói sao? Hừ. Học trò của người đệ tử chiếm chúng ta Dược Linh Cốc trấn tông Bảo thuật, chúng ta tìm hán đòi lại đến, cũng là thiên kinh địa nghĩa. Người lại cậy vào vũ lực, phản cường chế chúng ta Dược Linh Cốc một đầu, tựa tính toán như lời người nói, chúng ta Dược Linh Cốc không phải các người Thiên Trì đối thủ, cái kia hơn nữa chúng ta lánh đời trong gia tộc mấy cái minh hữu đầu này?”

Tử Đồ trưởng lão lãnh đạm nghe, dứt khoát tại mây bên trên ngồi xuống, cầm lấy hồ lô tưới một ngụm, còn hướng Mạnh Tuyên ý bảo thoáng một phát, hỏi hắn muốn hay không uống. Mạnh Tuyên nghe cái kia mùi rượu, cũng không phải cái gì hảo tửu. Cười khổ lắc đầu.

Dược Linh Cốc trưởng lão đối với Tử Đồ bất kính tựa hồ làm như không thấy, lạnh giọng rồi nói tiếp: “Lão phu biết rõ ngươi hôm nay Bảo Định Thiên Trì đệ tử. Cũng thế, chớ trách ta Dược Linh Cốc không giảng nhân tình, người khác học được chúng ta Dược Linh Cốc trấn tông Bảo thuật, cái kia tất nhiên muốn đem tánh mạng lưu lại, nhưng chúng ta hôm nay lui bên trên một bước, không lấy tính mệnh của hắn rồi, chỉ là các ngươi Thiên Trì phải cầm một môn tương đương Bảo thuật để đổi, ngươi xem coi thế nào?”

“Trao đổi?”

Tử Đồ trưởng lão nao nao, trên thực tế hắn chính là cho rằng Dược Linh Cốc nhất định phải lấy Mạnh Tuyên mệnh, mới không chịu lui về phía sau nửa bước, dù sao dưới tình huống bình thường, trấn tông Bảo thuật bị trộm, cái kia ngoại trừ đem trộm thuật giả giết chết, không có thứ hai con đường có thể đi, nhưng ở hắn nghe nói Dược Linh Cốc nguyện ý trao đổi Huyền pháp, mà không truy cứu Mạnh Tuyên tánh mạng về sau, lại tựa hồ như có chút tâm động, cúi đầu rơi vào trầm tư.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này, đã nghe được “Trao đổi” hai chữ Mạnh Tuyên con mắt sáng ngời, cúi đầu hướng Tử Đồ trưởng lão nói vài câu.

Giờ này khắc này Ti Đồ Thiếu Tà cũng tựa hồ nghĩ tới điều gì, sắc mặt bỗng nhiên trở nên có chút khó coi.

Tử Đồ trưởng lão nghe xong Mạnh Tuyên, nao nao, xoáy và phá lên cười, nói: “Các ngươi thật muốn trao đổi?”

Hoàng Phủ trưởng lão thấy thế, vội hỏi: “Đúng vậy, bất quá các ngươi cũng đừng nghĩ tùy tiện cầm mấy thứ gì đó Bảo thuật đến lừa gạt, ta tổ nghe thấy Thiên Trì tiên môn mấy Hoài Ngọc chương giáo tu luyện Đại Phá Diệt Kiếm Quyết độc nhất vô nhị, các ngươi phải thay đổi, ít nhất cũng phải cầm cái kia Đại Phá Diệt Kiếm Quyết để đổi ”

Hắn không có nhìn thấy Mạnh Tuyên thi triển Lôi Pháp, bởi vậy chỉ biết là Thiên Trì có một môn lợi hại kiếm pháp.

Tử Đồ trưởng lão nhưng lại ha ha cười cười, nói: “Muốn chứng giáo kiếm pháp? Lại cũng chưa hẳn không thể, chỉ là một mã quy một mã, một môn Huyền pháp chỉ có thể đổi một môn Huyền pháp, các ngươi muốn đổi Đại Phá Diệt Kiếm Pháp, trừ phi lấy thêm ra một môn tương đương Huyền pháp đến”

Nói xong nhận lấy Mạnh Tuyên đưa tới ngọc phù, xa xa hướng Thượng Quan lão phu tử đã đánh qua, nói: “Tổ nghe thấy Thượng Quan lão tiên bối chính là Sở Vực Đại Nho, công bình chính trực, liền bởi ngài lão nhân gia phán định thoả một phát ngọc phù ở bên trong nội dung a”

Thượng Quan lão phu tử nao nao, hắn vốn không có ý nhúng tay tiên môn ân oán, nhưng ngọc phù đã ném đã tới, cũng chỉ tốt đón lấy, xem xét ngọc phù nội dung bên trong, hắn lập tức đã minh bạch Tử Đồ đem ngọc phù giao cho mình nguyên nhân, lại là vì ngọc phù bên trong nhớ mang nội dung quá mức buồn cười, nếu quả thật giao cho Dược Linh Cốc rồi, chỉ sợ Dược Linh Cốc then quá hoá giận phía dưới, hội đem hắn hủy diệt.

Trước giao cho mình nhìn xem, lại là muốn cho chính mình làm chứng rồi.

“Cái gì một môn Huyền pháp chỉ có thể đổi một môn Huyền pháp? Chúng ta Dược Linh Cốc chưa từng cầm qua các ngươi Thiên Trì Huyền pháp đến?”

Cái kia Dược Linh Cốc trưởng lão còn có chút hồ đồ, Ti Đồ Thiếu Tà lại nhìn không được, hai đầu gối mềm nhũn quỳ rạp xuống mây bên trên, kêu lên: “Đại trưởng lão thứ tội, cái kia ngọc phù là đệ tử bị ép rơi vào đường cùng ký kết...”

Nói xong đem Thanh Tùng Sơn tiên môn trải qua nói một trận, chúng Dược Linh Cốc trưởng lão nghe xong, lập tức sắc mặt đại biến.

Bởi vì thời gian khẩn cấp, bọn hắn kỳ thật còn một mực không có làm tinh tường chuyện đã trải qua, càng không biết có cái

này hai miếng ngọc phù tồn tại.

“Đồ vô dụng, cóc chủ còn lập người vi Thiếu chủ, người lại thế nào xứng đôi lúc này?”

Cái kia Dược Linh Cốc Đại trưởng lão trong cơn giận dữ, tụt nghĩ một trượng gỗ chết Ti Đồ Thiếu Tà.

Cái này cũng xác thực quá thật xấu hổ chết người ta rồi, đem trần tông Bảo thuật ném đi coi như xong, lại vẫn bị người buộc gia hạn khế ước, mấu chốt nhất chính là, cái này khế ước nội dung hay là thật, nghĩ Dược Linh Cốc bên trong, Huyền pháp nhiều không kể xiết? Người nhàn rồi không có việc gì học Thiên Trì Huyền pháp làm gì?

Kỳ thật nói trắng ra là, Ti Đồ Thiếu Tà chính là bị “Thiên hạ Huyền pháp, tại hung” tám chữ cho hại.

Bọn hấn Dược Linh Cốc tuy nhiên Huyền pháp vô số, nhưng phần lớn là dùng bảo dược, y thuật các loại thủ đoạn dối lầy, cũng coi là một cái nguyên đánh, một cái nguyên lần lượt, bởi vậy có rất ít hậu hoạn lưu lại, nhưng bọn hấn lá gan lại đại, cũng rất ít đi ngành đoạt cái khác tiên môn Huyền pháp, dù sao mỗi một môn truyền thừa đều là một môn phái tích lũy mấy đời người tâm huyết ngưng tụ mà thành, chính là lập tông chi cơ, đoạt người truyền thừa, chính là đại hủy kị.

Mà Ti Đồ Thiếu Tà một là sơ ra tiên môn, làm người cuồng vọng, còn nữa Thanh Dao chỉ là hấn hộ pháp, tại Dược Linh Cốc liền đệ tử chánh thức cũng không tính là, ngay tiếp theo hấn liền Mạnh Tuyên cũng không để trong lòng rồi, mới có thể đem cái thanh này chuỗi ở lại trong tay người khác.

“Hừ, các người còn có gì lời nói?”

Tử Đồ trưởng lão cười lạnh một tiếng, lạnh giọng nói: “Cái kia người tuổi trẻ là các người Dược Linh Cốc Thiếu chủ a? Mà Mạnh Tuyên tắc thì là chúng ta Thiên Trì chân truyền thủ đồ, hai người bọn họ là có tư cách ký kết cái này khế ước, ngược lại là các người, đã có cái này khế ước, đã nói rõ là công bình làm việc, các người ngược lại truy sát ta Thiên Trì đệ tử, có phải hay không nên cho chúng ta Thiên Trì một câu trả lời thỏa đáng?”

Nói xong lời cuối cùng, âm sóng cuộn cuộn, chấn động khắp nơi.

“Người theo chúng ta muốn giao cho?”

Hoàng Phủ trưởng lão giận dữ, quát: “Rõ ràng là các người Thiên Trì đệ tử ép buộc thiếu tà ký cái này khế ước, không thể chắc chắn ”

Tử Đồ trưởng lão cười lạnh nói: “Khế ước chính là khế ước, coi như là ta Thiên Trì đệ tử cường thịnh trở lại, nếu là các người Dược Linh Cốc đệ tử có cốt khí, cái này khế ước đồng dạng ký không xuống, cái này hội lại ở đâu ra nhiều như vậy tự khoe? Theo như lại nói tiếp, tựu tính toán cái này khế ước không tính toán gì hết, đó cũng là các người Dược Linh Cốc đệ tử trộm chúng ta Thiên Trì Huyền pháp trước đây, tựu tính toán muốn đòi lại Huyền pháp, đó cũng là ta trước tìm hãn đòi lại đến ”

Nói xong, sát khí xoay mình hiện, ánh mắt lạnh lùng hướng Ti Đồ Thiếu Tà nhìn qua tới.

Dược Linh Cốc trưởng lão kinh hãi, gấp bước lên phía trước chặn Tử Đồ trưởng lão cùng Ti Đồ Thiếu Tà tầm đó, bọn hãn cũng không dám chính xác lại để cho Tử Đồ trưởng lão bị thương Ti Đồ Thiếu Tà, dù sao Ti Đồ Thiếu Tà cùng cốc chủ trên danh nghĩa là thầy trò, trên thực tế nhưng lại cốc chủ tại 800 tuổi cái này sống một năm ra hài nhi, thân phận tại Dược Linh Cốc phi thường đặc thù, đây cũng là Ti Đồ Thiếu Tà có thể làm bên trên Thiếu cốc chủ nguyên nhân.

Tu sĩ sinh con, tại 100 tuổi trước kia, so sánh nhẹ nhõm, nhưng đại đạo vô hình, lại ẩn có âm thầm hạn chế, vượt qua 100 tuổi về sau, nếu muốn sinh hoạt vợ chồng trong sự tình, đó là không có vấn đề, ngược lại càng thêm dũng mãnh, nhưng muốn hậu đại, lại sẽ phi thường khó khăn, thường thường vượt qua trăm tuổi song tu bầu bạn cùng một chỗ sinh hoạt mấy trăm năm, cũng không có thể có thể có một cái hậu đại.

Điều này cũng làm cho làm cho, người tu hành không có có hậu đại liền thôi, phạm là đã có một cái, cũng không có so coi trọng.

“Mà thôi mà thôi, đã có cái này khế ước tại, chúng ta không

tiện làm chủ, hay vẫn là hồi bẩm cóc chủ lão nhân gia ông ta a
”

Dược Linh Cốc trưởng lão lạnh lùng vút xuống một câu, thật sự không mặt mũi nào lúc này nhiều ngậy người, phát tay áo mà đi.

Hắn vốn chính là cảm giác thật sự bất không được Tử Đồ, mới nghĩ ra rồi” giảng đạo lý” cái này không tính biện pháp phương pháp xử lý, dù sao Thiên Trì tiên môn cũng là danh môn chính đạo, trên mặt mũi thứ đồ vật muốn bận tâm, lại không nghĩ cái này giảng đạo lý, nhưng lại dờ lên thạch đầu đập phá chân của mình.

Không làm sao được, chỉ có thể tạm thời rút đi, lại để cho cóc chủ làm quyết định.

“Ha ha, Âm Phong Tảo Thân Quyết đệ nhất cuốn, đổi lấy Hồn Thiên thuật, chúng ta ngược lại là buôn bán lời ”

Tử Đồ trưởng lão cực kỳ vui vẻ, cười lớn vỗ vỗ Mạnh Tuyên bả vai, lại chuyển hướng Thượng Quan lão phu tử nói: “Lão tiên sinh, quấy rầy người, ngược lại là có chút không có ý tứ, học sinh tuy là vùng thiếu văn minh chi nhân, ba mươi năm trước, cũng là nghe qua người dạy học, đối với ngài lão nhân gia là cực kỳ bội phục ”

Thượng Quan lão phu tử cười cười, nói: “Ta một mực yêu cầu các đệ tử của ta kiêng rượu, nhìn người bộ dáng người không có nghe lọt” nói sau khi xong, ánh mắt liền có chút tò mò đánh giá Mạnh Tuyên, nói: “Người chính là Thiên Trì chân truyền thủ đồ? Một năm trước, đã từng có một tiên môn đệ tử tại Chiêu Dương đại khai sát giới, trong vòng 3 ngày, chém giết mấy trăm người, sáng tạo ra Chiêu Dương không hiệp truyền thuyết, người này có thể là người?” (Chưa xong còn tiếp)

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 250 : Thiên Cương Lô Pháp tồn tại

Chương 250: Thiên Cương Lô Pháp tồn tại

“Chiêu Dương không hiệp?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm rùng mình, nghĩ thầm: “A, đúng rồi, Nho môn từ trước đến nay giữ gìn nhân gian trật tự, giám thị thiên hạ, ta lúc ấy tại Chiêu Dương sở tác sở vi, không có thể có thể giấu diếm được bọn hắn, lão gia hỏa lúc này thời điểm nói ra, là muốn tìm ta phiền toái sao?” Trong nội tâm đã có cảnh giác, khẩu khí liền lạnh xuống, thần nhiên nói: “Lúc ấy vẫn bị người oan uổng, lại bị người đuổi giết, cũng là hành động bất đắc dĩ ”

Tử Đồ cũng là hơi giật mình, bất quá xem hình dạng của hắn, đối với Chiêu Dương một chuyện cũng là biết đến, cũng không có lộ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn biểu lộ, mỉm cười nói: “Lão tiên sinh đây là muốn thay Nho môn đi đại nghĩa sao? Hắc hắc, chúng ta Thiên Trì hiện tại có thể chỉ có cái này một cái dòng độc đỉnh, tuy nhiên ta nghe qua người dạy học, nhưng người nếu là nghĩ cầm hắn trở về thâm giới, ta có thể là không thể đáp ứng...”

“Ha ha ”

Gặp cái này một lớn một nhỏ hai người vẻ mặt thận trọng, Thượng Quan lão phu tử lại nở nụ cười, hai tay nhún, nói: “Hiệp dùng võ vi phạm lệnh cấm, những người kia vốn tự không tại ta Nho môn giáo hóa ở trong, lão phu hỏi việc này, lại không phải muốn bắt người, mà là muốn tạ người ”

“Cám ơn ta?”

Mạnh Tuyên nao nao, có chút xem không rõ Bạch lão phu tử dụng ý.

Thượng Quan lão phu tử nhẹ nhàng thở dài: “Đúng vậy, thay

Chiêu Dương mười thành dân chúng tạ người, tiểu hữu nên biết lão phu nói là cái gì sao?”

“Chiêu Dương mười thành?”

Mạnh Tuyên nghe xong, ngược lại là cả kinh, thầm nghĩ: “Hắn biết rõ ta thay Chiêu Dương dân chúng chữa bệnh sự tình? Chẳng lẽ là Hạng Thừa quy nói cho hắn biết hay sao? Không đúng, Hạng Thừa quy lúc ấy đã đã đáp ứng hội tôn thủ ba quy một lệnh, như thế nào lại làm loại sự tình này?”

Tử Đồ trưởng lão cũng là vẻ mặt kinh ngạc, bất quá Thượng Quan lão phu tử lại cũng không có nói tiếp xuống dưới, mà là mỉm cười. Nói: “Tiểu hữu làm một chuyện. Quả thực làm cho lão phu kinh nể. Tuy nhiên chúng ta phải bất đồng, nhưng tìm hiểu Thiên Địa Đại Đạo trên đường, thực sự có chỗ tương thông, lão phu không cho rằng báo, liền thu người vì ký danh đệ tử a, tương lai người nếu là có rảnh rồi, có thể đến kinh đô tìm ta một tự ”

Nói xong, liền đưa tay đưa một miếng mộc bài tới. Tay áo vung lên, lên xe trâu.

Mạnh Tuyên biểu lộ cổ quái nhận lấy mộc bài, thật sự không biết Thượng Quan lão phu tử đối với chính mình Đại Bệnh Tiên Quyết sự tình biết rõ bao nhiêu.

Hiển nhiên xe trâu càng đi càng nhanh, hóa thành một đạo tường Vân Phi trôi qua rồi, Mạnh Tuyên trong nội tâm còn tràn đầy cổ quái, Tử Đồ đồng dạng có chút không rõ, nhưng thân là trưởng bối, nhưng lại bất tiện truy vấn môn hạ đệ tử bí mật, gặp Thượng Quan lão phu tử đã đi xa, hắn xoay người lại. Đánh giá cẩn thận Mạnh Tuyên vài lần, lại cười nói: “Đã sớm nghe nói chúng ta Thiên Trì đã có đệ tử. Lại không nghĩ hôm nay vừa rồi nhìn thấy ”

Với hắn mà nói, cũng không phải mỗi người cũng có thể xưng là môn hạ đệ tử, Chân Truyền Đệ Tử, mới có thể tính toán làm đệ tử, truyền thừa chi nhân.

Bởi vậy Thiên Trì tuy nhiên một mực đều có Nội Môn Đệ Tử tại, nhưng hắn vẫn cũng không cho rằng đó là Thiên Trì đệ tử.

Mạnh Tuyên cũng gấp bệ bộ hành lễ, nói: “Đệ tử Mạnh

Tuyên, bá kiến Tử Đồ trưởng lão ”

Đại Kim điều vội vàng cùng nhau đi lên, hai cái cánh đi phía trước một gom góp, học Mạnh Tuyên thì lễ một cái, cười hắc hắc nói: “Ta là Thiên Trì hộ pháp linh cầm, coi như là Thiên Trì đệ tử, cũng đã gặp Tử Đồ trưởng lão ”

Tử Đồ ha ha cười cười, nói: “Ngươi là hộ pháp linh cầm? Cái kia Hồng Quan sư muội đáp ứng thu ngươi làm đồ đệ đến sao?”

“Đã đáp ứng...”

Đại Kim điều thuận miệng trả lời, lại bồi thêm một câu, nói: “Tử Đồ trưởng lão giúp ta nói cái tình, tự khẳng định đã đáp ứng ”

Tử Đồ trưởng lão gật đầu cười, vung lên quần áo, dưới chân đám mây liền hướng cách Giang Thành trong rơi đi.

“Ai, nhắc tới cũng vừa vặn, lão Nhị hiện tại đoán chừng vì tìm ngươi, đã tìm đã đoạn chân, lại không nghĩ bị ta gặp được ”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Nhị trưởng lão đang tìm ta?”

Hắn thật đúng là có chút ngoài ý muốn, bởi vì một mực đều chưa thấy qua chính mình Nhị trưởng lão, hắn lại tại sao lại tìm chính mình?

Tử Đồ trưởng lão nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi là Thiên Trì thể hệ này duy nhất đệ tử, cả môn phái hi vọng đều thất ở trên người của ngươi, lại vừa ra Kỳ Bàn liền không có bóng dáng, lão Nhị như thế nào lại không khẩn trương? Bất quá khá tốt, ngươi bình an vô sự ”

Tường mây lần nữa lọt vào này miếu đồ nát, ra ngoài ý định chính là, cái kia miếu đồ nát vậy mà không có bị hủy diệt, Tử Đồ mang theo Mạnh Tuyên tiến trong miếu đồ nát đã ngồi, kỹ càng hỏi Mạnh Tuyên ly khai Kỳ Bàn chuyện sau đó, Mạnh Tuyên cũng đã hỏi một ít nghi vấn, thế mới biết lão đạo sĩ cùng Tử Đồ trưởng lão quan hệ, lại nguyên lai Tử Đồ trưởng lão trước đó không lâu say ngã vào phá mao bên ngoài, bị lão đạo sĩ nhất thời thiện tâm, lôi vào trong miếu.

Liên ôm điểm này thiện niệm, Tử Đồ trưởng lão tỉnh rượu về sau, giúp hắn giải quyết mấy cái vơ vét tài sản hắn du côn lưu manh, thực sự khiến cho lão đạo sĩ phát hiện Tử Đồ trưởng lão thân cụ thần thông, lúc đầu lão đạo sĩ này mặt dày mày dạn, chết sống muốn bái nhập Tử Đồ trưởng lão môn hạ, bị hắn cự tuyệt rồi, lão đạo sĩ không làm sao, đành phải thôi, nhưng đã có Tử Đồ trưởng lão làm chỗ dựa, lá gan lại càng lúc càng lớn, ai cũng dám lừa gạt.

Chỉ có điều, lúc này đây không cần thận chọc đại họa, thực sự suýt nữa ngược lại đại mi.

Đương nhiên, nếu không có hắn cái này làm xằng làm bậy, Mạnh Tuyên cũng là không thể nào cùng Tử Đồ trưởng lão gặp nhau.

“Ti Đồ Thiếu Tà tuy nhiên vô dụng, nhưng dầu gì cũng là Chân Linh Tam phẩm, người đã có thể đánh bại hắn, chắc hẳn cái kia Thiên Cương Lô Pháp đã tu rồi”

Ngồi vào chỗ của mình về sau, Tử Đồ trưởng lão mang theo một chút kỳ hiệp ý hỏi.

Mạnh Tuyên cười nói: “Lúc ấy có thể tuyển định phương pháp này, còn muốn đa tạ Tử Đồ trưởng lão lưu chữ chỉ dẫn ”

Nói xong mở ra tay phải, lòng bàn tay nhất thời có một đoàn Lô Quang ngưng tụ, theo ý niệm của hắn, không ngừng biến thành các loại hình dạng.

Tử Đồ trưởng lão con mắt tỏa sáng, cẩn thận nhìn xem cái này đoàn Lô Quang, đã qua nửa ngày, mới thở dài nói: “Rất tốt, đã ngươi tu hành thành công rồi, đã nói sáng chúng ta lúc ấy nghĩ chính là chính xác, không uổng công chúng ta cái kia vài năm vất vả bôn tẩu...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Nghĩ cách?”

Tử Đồ trưởng lão ha ha cười cười, có chút thần bí mà nói: “Biết không? Ngươi là trên thế giới này cái thứ nhất tu thành Thiên Cương Lô Pháp người ”

Mạnh Tuyên nghi ngờ, lắc đầu.

Tử Đồ trưởng lão có chút vui mừng thở dài, nói: “Ta ta cũng không gặt người, kỳ thật cái này Thiên Cương Lô Pháp chính là chúng ta một cái tư tưởng, vì thực hiện ý nghĩ này, chúng ta đi khắp thế giới, tìm kiếm các môn các phái Lô Pháp, cuối cùng nhất đem chúng tiết tụy, trích tinh hoa, thông hiểu đạo lý, mới sáng chế ra bộ này Lô Pháp, hoặc là, nó là nghịch thiên chỉ pháp, hoặc là, là vô dụng chỉ pháp, bất quá người đã tu thành, đã nói sáng chúng ta ngay lúc đó nghĩ cách là thành công, một phen tâm huyết cuối cùng không có uổng phí phé”

“Cái gì? Đó là một thí nghiệm tính Huyền pháp?”

Mạnh Tuyên kinh hãi, cái này thuyết pháp thật là đem hấn lại càng hoảng sợ.

Tử Đồ trưởng lão có chút xấu hổ cười, nói: “Ha ha, người giật mình như vậy làm gì, nói như vậy sẽ không xảy ra vấn đề”

Mạnh Tuyên im lặng, nghĩ thâm sẽ không xảy ra vấn đề, cái kia vạn nhất không tâm thường đâu này?

Hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, cái này Thiên Cương Lô Pháp dĩ nhiên là mấy cái không đến điều gia hỏa trên ghẹo đi ra thứ đồ vật

Hơn nữa hấn cũng rất cục minh bạch, vì cái gì Tử Đồ trưởng lão lúc đầu tại nghe nói chính mình trộm Dược Linh Cốc Huyền pháp về sau, cũng không hỏi cái cẩn thận, liền chẳng hề đề ý thay mình khiêng xuống dưới rồi, lúc ấy còn tưởng rằng Tử Đồ trưởng lão trách nhiệm tâm trọng, dù là chưa thấy qua chính mình, cũng muốn thay Thiên Trì đệ tử xuất đầu, bây giờ nghĩ lại, cái này trưởng lão mình chính là trộm thuật tổ tông, tự nhiên không đem chính mình sự tình để ở trong lòng rồi.

Bất quá, tinh tế tưởng tượng, nếu là Thiên Cương Lô Pháp thật sự tổng hợp thế gian đủ loại chí cường Lô Pháp, cũng xác thực không thể khinh thường.

Bát Cửu Hồn Thiên Thuật vì cái gì bị Dược Linh Cốc coi trọng như vậy?

Chủ yếu cũng là bởi vì này thuật chính là tổng hợp Dược Linh Cốc ngàn năm tích lũy Huyền pháp, tất cả đều là tinh túy chỗ,

hơn nữa Bát Cửu Hồn Thiên Thuật trụ cột, còn nhiều là một ít không nhập lưu Huyền pháp, Thiên Cương Lôi Pháp tắc thì lại bất đồng, Tử Đồ trưởng lão đã nói chính là thể gian mạnh nhất Lôi Pháp, hơn nữa sáng chế này thuật cũng là Tử Đồ trưởng lão các loại thiên phú tuyệt đỉnh thể hệ, hẳn phẩm chất tự nhiên cũng muốn so Bát Cửu Hồn Thiên Thuật cao hơn một ít.

“Thể gian kỳ tài lần ra, từ nhỏ bắt công, có thân nhân cụ Linh thể, có nhân sinh đến bảo thân, một khi bước chân vào con đường tu hành, liền vào cảnh cực nhanh, trở hết tài năng, liền giống như Thượng Thiên sủng nhi bình thường, chỉ có điều, chúng ta sư huynh đệ lại gần đây cảm thấy, cái này rất không công bình, cho nên chúng ta lúc trước thì có ý nghĩ này, hợp chế một môn Huyền pháp, có thể tầm gân dễ dàng tùy, sử phạm thể cũng có thể lột xác suốt ngày mới ”

Tử Đồ trưởng lão hơi có chút đặc ý nói: “Nói làm tự làm, chúng ta liền hoặc tối trộm hoặc sáng đoạt, cơ hồ tìm đến rồi thể gian sở hữu chí cường Lôi Pháp, hợp lực chế cái này Thiên Cương Lôi Pháp đi ra, sở dĩ lựa chọn Lôi Pháp, liền là vì Lôi Tinh chính là Tội Thể hiệu quả rõ ràng nhất, chỉ là phương pháp này đơn giản hình thức ban đầu về sau, chúng ta lại phát hiện, chúng ta tu hành những thứ khác pháp môn, đã rất có căn cơ, lại tu Lôi Pháp, liền cần hủy diệt Chân Linh, trở lại chân khí mới được, hết lần này tới lần khác chúng ta đối với cái này Lôi Pháp cũng không có nhiều tin tưởng, rơi vào đường cùng, đành phải tạm thời buông tha cho...”

Nghe Tử Đồ trưởng lão dương dương đặc ý đối với chính mình nói cái này Thiên Cương Lôi Pháp tồn tại, Mạnh Tuyên không khỏi cười khổ không thôi, không ngờ như thế chính mình là nhặt được cái đại tiện nghi, Tử Đồ trưởng lão những không đến này điều, sáng chế Lôi Pháp căn bản chỉ chỗ ở lý luận giai đoạn.

“Thiệt thời ta còn đem cái này Thiên Cương Lôi Pháp trở thành chính mình chủ yếu tu hành con đường... Cái kia Ngũ Lôi Thuật tu hành cũng là giả hay sao?”

Mạnh Tuyên kinh ngạc qua đi, cười khổ hỏi.

Tử Đồ trưởng lão nao nao, nói: “Cái gì Ngũ Lôi Thuật? Đó là 36 thần thông bên trong thuật, duy có Chân Linh đã ngoài mới

có thể tu hành, mà chúng ta cái này Thiên Cương Lô Pháp, lúc ấy chỉ là đẩy 行 đi ra Chân Khí cảnh dưới Lô Quang Bảo Thân tu hành phương pháp a...” chưa xong còn tiếp

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 251 : Thiên Trì đệ tử làm việc không thẹn Thiên Địa

Chương 251: Thiên Trì đệ tử, làm việc không thẹn Thiên Địa
“Có thể là Thiên Cương Lô Pháp đằng sau, rõ ràng có tu luyện Ngũ Lô thần thông ghi lại a...”

Mạnh Tuyên cũng không chỉ có ngẩn ngơ, cảm giác mình tu luyện Thiên Cương Lô Pháp giống như cùng Tử Đồ trưởng lão theo như lời không lớn đồng dạng.

Hai người lúc này đối với ấn thoáng một phát, bất ngờ phát hiện, Mạnh Tuyên tu hành Thiên Cương Lô Pháp, so Tử Đồ trưởng lão trong trí nhớ càng thêm ngưng luyện, chuẩn xác, Tử Đồ trưởng lão trong trí nhớ Thiên Cương Lô Pháp, vốn chỉ là một cái hình thức ban đầu, tuy có phương hướng, nhưng lại trăm ngàn chỗ hở, hơn nữa chỉ có Chân Khí cảnh tu hành phương pháp, cũng tức là nói, tu sinh đã đến Lô Quang Bảo Thân về sau, tựu đã xong, có thể Mạnh Tuyên lại nhiều ra một cuốn.

“Chẳng lẽ là chương giáo ra tay bỏ toàn bộ hay sao?”

Tử Đồ phát hiện sự biến hóa này, cũng có chút nghi hoặc, phỏng đoán một cái khả năng thuyết pháp.

Thiên Trì môn hạ, có năng lực bỏ toàn bộ cái này không trọn vẹn không được đầy đủ Thiên Cương Lô Pháp chỉ nhân, đại khái cũng duy có mây Hoài Ngọc chương giáo rồi.

“Ha ha, như thế nói đến, người bốc lên phong hiểm cũng không có bao nhiêu, hiện tại cái này Thiên Cương Lô Pháp đã là so sánh thành thực được rồi hơn nữa, chúng ta làm. . Lúc lưu lại cái kia Lô Pháp, kỳ thật cũng không phải cố ý để lại cho người, bất quá, chương giáo đã lao thẳng đến nó đặt ở kinh quật ở bên trong, cái kia đã nói sáng, hẳn đối với cái này Thiên Cương Lô Pháp là yên tâm, lưu cho người tới tu tập, cũng không có thể là kiện chuyện xấu...” Mạnh Tuyên thấy hẳn cái này biểu lộ, đột nhiên cảm giác được, Tử Đồ trưởng

lão cũng không có thể là cô ý đem Thiên Cương Lô Pháp như vậy tùy tiện đặt ở lang hoàn kinh quật bên trong, càng không nhất định là trong lúc vô tình tại đâu đó nhấn lại, dù sao lúc ấy có hi vọng nhất tiến vào kinh quật. Có thể là Hoắc Thanh Chiêm a. Mà hy vọng nhất đạt được Thiên Cương Lô Pháp thì còn lại là Hồng Hoàn Thi Xã. Như vậy đây gõ, chuyện ẩn ở bên trong tự lộ ra rất nhiều...

Đương nhiên hết thầy cũng chỉ là Mạnh Tuyên phỏng đoán, Tử Đồ tựa hồ hoàn toàn không có muốn ý giải thích.

“Tốt rồi, dù sao người Thiên Cương Lô Pháp đã có sở thành, liền không hề nói cái này rồi, thân thể của ta vì Thiên Trì trưởng lão, vốn nên là nhiều chỉ điểm một chút tu vi của người, bất quá ta rất ít trở về. Liền chỉ có thể dựa vào chính người rồi, hôm nay đã đụng phải, không thể không có tận thoáng một phát trưởng lão trách nhiệm, đem người am hiểu ngăn địch thủ đoạn thi triển đi ra cho ta xem một chút a, nếu có chưa đủ, ta sẽ cho người chỉ ra chỗ sai ”

Tử Đồ trưởng lão khó được lộ ra một điểm uy nghiêm, hướng Mạnh Tuyên nghiêm mặt nói ra.

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, liền theo thứ tự đem mình bình thường ngăn địch chỗ vận dụng Nhất Vắn Kiếm Pháp, Thiên Thê Bộ Pháp thậm chí liền ** Quân Thiên Thuật cũng thi triển đi ra, hần bình thường ngăn địch thủ đoạn, trên cơ bản cũng chỉ có những thứ này. Tại thấy được Mạnh Tuyên Nhất Vắn Kiếm lúc, Tử Đồ trưởng lão có chút kinh ngạc. Đang nghe Mạnh Tuyên nói này kiếm thuật chính là Mạnh Tuyên theo một cái Hồng Trần gian Võ Giả trong tay học được về sau, nhin không được vỗ tay tán thưởng, nói: “Hồng Trần Võ Giả có thể chế kiếm này, quả thực khó được ”

Lại đang nhìn ** Hồn Thiên Thuật về sau, Tử Đồ trưởng lão nhéo nhéo cái mũi, nói: “Được Linh Cốc đem này thuật xem so trời còn lớn hơn, ta lại cảm thấy cũng không gì hơn cái này, bọn hần ngàn năm tích lũy, đã tâm bưng bưng muốn chế một môn kinh thế Huyền pháp, kết quả nhưng chỉ là họa hổ không thành phản loại khuyển mà thôi, cũng thế rồi, này thuật tán mà không tinh, người bây giờ còn là có thể sử dụng, ngày sau nếu dùng, còn cần tiến thêm một bước ngưng luyện ”

Mạnh Tuyên đem Tử Đồ ghi xuống, chỉ là tạm thời còn

không cách nào lý giải trong đó hàm nghĩa.

Tại hắn xem ra, ** Hồn Thiên Thuật đã phi thường lợi hại.

Tử Đồ chính thức kích động, nhưng lại tại thấy được Thiên Thê Bộ Pháp về sau, hắn khiếp sợ không thôi, kinh ngạc nói: “Người liên quá một tiên môn Thiên Hành Quyết cũng học xong? Đây chính là khó lường cơ duyên a...”

“Thiên Hành Quyết?”

Mạnh Tuyên lập tức có chút hồ đồ, hắn còn thật không biết cái này cái gọi là Thiên Hành Quyết là cái gì.

Tử Đồ giải thích nói: “Đã từng Đông Hải Thánh Địa cũng không phải là chỉ có bảy đại tiên môn, mà là chín đại tiên môn, chỉ có điều tại một ngàn năm trước trời giáng kiếp hỏa, hủy diệt rồi trong đó hai cái tiên môn, cái này quá một tiên môn liên là một cái trong số đó, tính toán ra, chúng ta Thiên Trì chẳng qua là bị Thiên Hỏa chi kiếp cửa thứ ba phái mà thôi, người đã có thể học được Thiên Hành Quyết, chắc là Thành Tiên Đài bên trên vị tiên bối kia truyền thụ cho a? Không ít chữ ”

“Trưởng lão là chỉ, thủ hộ Thành Tiên Đài cái vị kia cầm điếu lão nhân?”

Mạnh Tuyên ngơ ngác hỏi, Tử Đồ nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá, hắn là cái kia hai tiên môn bị hủy về sau, duy nhất người còn sống sót, đơn giản mà nói, cái kia hai tiên môn truyền thừa, tất cả đều tại trên người hắn ”

Mạnh Tuyên tức thì có chút kinh ngạc, lại chưa từng nghĩ đến, vị kia cầm điếu lão nhân, thậm chí có kinh người như vậy thân phận.

“Đã như vậy, cái kia như về tới Đông Hải, ngược lại muốn hảo hảo tiếp thoả một phát ”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thầm nghĩ, lúc trước hắn học xong Thiên Thê Bộ Pháp, chỉ cho là đây là Thành Tiên Đài đối với trèo lên lên trời bậc thang Thập giai chi nhân ban thưởng, hiện tại xem ra, giống như là cái kia cầm điếu lão nhân một mình cho hắn

Nghe Tử Đồ trưởng lão nói đến trời giáng kiếp hỏa sự tình, Mạnh Tuyên cũng nhin không được nữa nổi lên lòng hiếu kỳ, mở miệng hỏi thăm, bởi vì nghe liên sinh con đã từng nói qua, hôm nay hàng kiếp hỏa, hình như là bởi vì Thiên Trì trong môn có người tu hành kị pháp, nhằm trúng Thượng Thương giận dữ, mới có thể lọt vào diệt môn tai ương, khiến cho một cái hảo hảo Thiên Trì tiên môn tại trọng một đêm trở nên hôm nay bộ dáng như vậy, hẳn có chút giống như cái kia tu hành kị pháp người là ai

Tử Đồ trưởng lão nghe xong Mạnh Tuyên, lại hiem thấy cười lạnh một tiếng, hưng hăng rượu vào miệng nói: “Cái gì cấm kị chi pháp? Thuận túy là nói hưu nói vượn, những bội bạc kia tiểu nhân, tại cần gấp nhất trước mắt lựa chọn phản bội, làm hại chúng ta Thiên Trì một mình gánh chịu chuyện này ác quả... Bất quá cũng không sao cả rồi, chỉ chuyện cần làm chính xác, chúng ta Thiên Trì một mình gánh chịu càng có gì phòng?”

“Cái kia... Trời giáng kiếp hỏa, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Tuyên cảm giác mình giống như đã nghe được cái gì bí mật, nhin không được hỏi.

Tử Đồ trưởng lão ra một hồi thần, nhẹ nhàng khoát khoát tay, thở dài: “Về chuyện này bí văn, hay vẫn là đợi đến lúc tương lai chưởng giáo chính miệng nói cho người biết a, bất quá có một điểm ta có thể nói cho người biết, Thiên Trì đệ tử, làm việc không then Thiên Địa ”

Mạnh Tuyên ngẩn người, gặp Tử Đồ trưởng lão sắc mặt có chút không đúng, nhưng cơ hội chẳng lẽ, hay vẫn là tục hỏi: “Ta tại Thượng Cổ Kỳ Bàn lúc, đã từng chứng kiến Đồ Quỷ trưởng lão lưu lại ấn chữ, kết hợp với về sau một sự tình, ta phát hiện, Đế Nữ Bạt dĩ nhiên là bị người có ý tính lại... Chẳng lẽ nói, nhân gian kỳ thật tồn tại cái gì địch nhân, cho nên tiên môn mới có ý tính lại Đế Nữ Bạt, thỉnh nàng đi giết địch sao?” .

“Giết địch? Ha ha, nàng giết không được địch ”

Tử Đồ trưởng lão thật dài thở dài, nói: “Đế Nữ Bạt xác thực

là có người tận lực tỉnh lại, chỉ có điều, lại không phải trông cậy vào nàng có thể đem địch nhân chém rụng, tuy nhiên nàng đã từng là cô tạ bên trên ghi lại một đời thiên tài, nhưng nàng cũng là một cái con đường gián đoạn người, chưa từng đi đến mạnh nhất cảnh, lúc này mới rơi vào đường cùng tại nhân gian ngủ say, mà tỉnh lại nàng, kỳ thật cũng chỉ là làm cho nàng chuyển dời cái nào đó tồn tại chú ý lực mà thôi...”

“Chuyển di chú ý lực?”

Mạnh Tuyên chấn kinh rồi, dùng Đế Nữ Bạt thực lực, ai có tư cách làm cho nàng chỉ là chuyển di chú ý lực mà thôi?

Đã nói đến chuyện này, Tử Đồ trưởng lão cười khổ một tiếng, nói: “Đế nữ Thượng Thiên một trận chiến, nhất định có thể cho nhân gian tranh thủ một ít thời gian, chỉ là có thể tranh thủ bao nhiêu thời gian, liền không được biết rồi, ta hiện tại chỉ hy vọng, chúng ta còn kịp...”

Hắn nhìn Mạnh Tuyên liếc, cười khổ một tiếng, nói: “Ngươi là có hi vọng nhất một cái, chớ để để cho chúng ta thất vọng ”

Mạnh Tuyên cảm giác mình nhanh điên rồi, hắn trực giác được cảm giác được, Tử Đồ trưởng lão dấu điểm chính mình rất nhiều sự tình.

Chẳng những là Tử Đồ trưởng lão, Hoài Ngọc chương giáo, cầm điếu lão nhân, thậm chí lúc trước tiến cử chính mình đến Thiên Trì tiên môn trong vắt đèn đại sự, đều có chút sự tình gạt chính mình, mà mình ở ngây thơ bên trong, liền tiến nhập một cái cự đại trong lưới, cái này lại để cho hắn cảm giác không thoải mái.

“Tử Đồ trưởng lão, ta chợt phát hiện các ngươi giống như có rất nhiều chuyện gạt ta...”

Tử Đồ trưởng lão rất lý giải nhìn xem Mạnh Tuyên, hắn cười cười, rất chân thành mà nói: “Ta hiểu ngươi tâm tình bây giờ, cũng muốn đem ta biết rõ hết thảy đều nói cho ngươi biết, bất quá có một điểm ngươi cần phải hiểu, chuyện này liên lụy quá lớn, vạn nhất ta cho ngươi biết rồi, ngươi cũng sẽ không có khác lựa chọn, chỉ có thể cùng chúng ta những ôm này yếu ớt hi vọng người đứng tại đồng nhất đạo chiến tuyến bên trên... Ngươi còn muốn nghe sao?” .

Nhìn xem Tử Đồ trưởng lão trịnh trọng biểu lộ, Mạnh Tuyên ngẩn ngơ.

Đã qua sau nửa ngày, hắc lặc đầu, nói: “Ta còn có việc muốn làm, tại làm xong sự kiện kia trước, ta không dám cam đoan ”

Tử Đồ trưởng lão nở nụ cười, nói: “Người là thành thật hài tử, như vậy thì tốt rồi, kỳ thật người bây giờ còn không có làm tốt biết rõ bí mật này chuẩn bị, chúng ta cũng không có làm tốt nói cho người biết bí mật này chuẩn bị, mà chỉ cần người còn không biết chuyện này, người tự còn có lựa chọn rời khỏi quyền lực, tuy nhiên chúng ta đều hi vọng người theo chúng ta mong muốn đồng dạng, nhưng ở người không có làm tốt làm chuẩn bị trước, hay vẫn là tạm thời không nên hỏi nó, hay vẫn là câu nói kia, vô luận lúc nào cũng có thể nói rất vang dội... Thiên Trì đệ tử, không thẹn Thiên Địa ”

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 252 : Tử Đồ trưởng lão đan

Chương 252: Tử Đồ trưởng lão đan

Hào khí có chút nặng nề, Tử Đồ trưởng lão đã ngồi một hồi, bỗng nhiên cười nói: “Cũng thế rồi, ta đàn ông đã đụng phải, thân là trưởng lão ta không thể không tiễn đưa người phân hậu lễ, chỉ tiếc người cũng thấy đấy, ta toàn thân cùng cũng tự thừa rượu này hồ rồi, vốn định truyền cho người mấy môn bảo vệ tánh mạng Huyền pháp, bất quá ta nhìn người nắm giữ Huyền pháp cũng không xê xích gì nhiều, chỉ kém tại tu vi bên trên mà thôi, tự dứt khoát cho người chiếm cái tiện nghi a ”

“Hả? Cái gì tiện nghi?”

Mạnh Tuyên lập tức cười hỏi, hắn biết rõ Tử Đồ trưởng lão là tại tận lực chuyển biến chủ đề, không có đánh phá nôi đất hỏi ngọn nguồn, hắn đã biết rõ việc này tất nhiên liên lụy đến cái gì bí mật, liền không hỏi nữa, với hắn mà nói, việc cấp bách là tăng lên tu vi, bỏ đi chém giết nghịch đồ, đã những bí mật này liên lụy đến đi một tí đại bí mật, như vậy hắn nên cũng biết càng ít càng tốt, miễn cho sẽ bị phân tâm.

Tử Đồ tưới một miệng lớn rượu, ha ha cười nói: “Tại Thiên Trì tiên môn ở bên trong, đại tai qua đi, cũng tự còn lại chúng ta bốn người người rồi, lão Nhị Lân Hoa, am hiểu chính là đạo pháp, lão Tam Đồ Quý, am hiểu chính là trận pháp, lão Tứ cũng không cần nói, ai cũng biết hắn am hiểu chính là võ pháp, bất quá người cũng đã biết, lão nhân gia ta đã làm Đại trưởng lão này, am hiểu chính là cái gì?”

Mạnh Tuyên kinh ngạc, nghĩ thầm người vừa rồi cùng Dược Linh Cốc đấu pháp, vô luận là võ pháp, đạo pháp hay vẫn là trận pháp đều thắng, cái này chẳng phải là toàn bộ thông?

Tử Đồ gặp Mạnh Tuyên ngẩn người, liền ha ha cười cười, nói: “Nói cho người biết a, ta am hiểu, chính là đan pháp ”

Đan pháp?

Mạnh Tuyên lúc này thật sự ngây người, hắn cũng nhận thức không ít am hiểu đan pháp, Thượng Cổ Kỳ Bàn trong đụng phải Đan Nguyên môn đệ tử đã là như thế, chỉ có điều dựa vào đan dược chong chất nổi lên tu vi người, thường thường thực lực bình thường, Tử Đồ trưởng lão như vậy kinh diễm, như thế nào lại là am hiểu đan pháp?

“Đan pháp bác đại tinh thâm, cũng không phải biểu hiện ra xem đơn giản như vậy, như thế nào vận dụng, tồn hồ một lòng mà thôi ”

Tử Đồ trưởng lão lắc đầu, không có giải thích nhiều, mà là mang theo Mạnh Tuyên đã đi ra miếu đồ nát, đã đến thành bên ngoài trong núi sâu, ở chỗ này, đã có một chỗ hắn đã sớm chọn bên trong sơn cốc, hai bên còn núi, đáy cốc có một vũng hàn đàm, dẫn núi ôm nước, tàng phong nạp khí, càng thêm cái này cốc bên cạnh mọc lên hiem thấy ác quỷ mọc, nhưng lại tôi sinh Đan Hỏa tốt củi, sơn cốc này, đúng là Tử Đồ đã sớm chọn lựa tốt luyện đan chi địa.

“Ta mấy năm này, tuy nhiên lưng đeo chuông giáo nhờ vả, tại người thường đi làm việc, bất quá thừa dịp nhàn rỗi, thực sự tìm tôi không ít thiên tài địa bảo, mục đích chính là muốn đem cái này một lò ta đã sớm nghĩ luyện ra Bảo Đan luyện chế ra đến, người tới thực sự vừa vặn, ta trước đó không lâu vừa mới sưu đủ tài liệu, trước đó vài ngày người cũng đã biết ta tại sao phải say ngã xuống đất sao? Còn bị lão tặc đạo sĩ cứu được sao?”

Tử Đồ trưởng lão một bên theo tất cả nơi hẻo lánh đào ra bản thân ẩn núp đi tài liệu, vừa nói: “Cái kia một lần, kỳ thật cũng là bởi vì ta khắp nơi sưu tập luyện cái này đan dược tài liệu, tại tranh đoạt là tối trọng yếu nhất một cây bảo dược lúc, cùng một cái Yêu Vương nổi lên xung đột, hắn đánh nữa ta một chuông, làm hại bị trọng thương, bất quá ta cũng một cước đá vào hắn mệnh căn tử bên trên, cũng không biết phế bỏ không có...”

Tử Đồ trưởng lão chẳng hề để ý nói ra cái này chuyện cũ, Mạnh Tuyên lại nhìn không được đầu đồ mồ hôi lạnh.

“Trưởng lão nói cái kia Yêu Vương chẳng lẽ chính là Yêu Man Địa tám Đại Yêu Vương?”

“Đúng, chính là tám cái đồ khôn ở bên trong bên trong một cái gia hỏa, danh tự giống như tên gì Xích Mộc Ngưu Vương...”

Mạnh Tuyên nhin không được ngẩn ngơ: “Tám Đại Yêu Vương có thể là thế gian Đỉnh giai cường giả a, Tử Đồ trưởng lão vậy mà đã hấn mệnh căn tử?”

“Ách, tám Đại Yêu Vương gần đây tại Yêu Man Địa hoạt động a, trưởng lão như thế nào hội cùng bọn họ đánh lên đâu?”

“Không có gì, ta phát hiện cái kia gốc bảo dược địa phương, đúng lúc là nó Dược Viên tử...”

Mạnh Tuyên không nói, không ngờ như thế chính mình trưởng lão là đi người ta dược trong vườn trộm dược kia mà.

“Tốt rồi, tài liệu toàn bộ rồi, lập tức có thể bắt đầu cất rượu rồi...”

Tử Đồ trưởng lão đem tài liệu đều đem ra, mình ngồi ở một khối sườn đất phía trên một chút sỏ, cái này lại đem Mạnh Tuyên xem hoa mắt, cách đó không xa thông khí Đại Kim điều cùng lão tặc nói cùng với cái con kia thành Đại Kim điều tù binh Bạch Hạc nghe thấy dược đàm đặc mùi thuốc, đều đưa ánh mắt quăng đi qua.

Mạnh Tuyên cũng xem ngây người, đã thấy cái kia địa đều là cái gì a...

Bạch Ngọc Cửu tiết cảnh, Hồng Hoang Long Nha Ngọc, Cửu Chuyển Linh Lung Tuyên, Thiên Địa Ngũ Tinh hạt ngũ cốc...

Mất đi Tử Đồ trưởng lão mới vừa rồi còn không biết xấu hổ nói mình cùng toàn thân chỉ còn cái hồ lô, cũng không phải là sao, thứ tốt đều bị hấn chôn ở trong sơn cốc này rồi, những vật này bất luận cái gì đồng dạng xuất ra đi, cũng là có thể lại để cho tất cả đại tiên môn đánh vỡ đầu đó a, người nhìn một đồng Tử sắc thực vật là cái gì? Bảo dược? Nhà ai bảo dược theo như chồng chất tính toán a, còn có cái kia màu xanh da trời, nước tinh châu sao? Dĩ nhiên cũng liền như vậy ném xuống đất?

“Trưởng lão, ngươi không phải nói luyện đan sao? Tại sao lại

nói cất rượu?”

Tử Đồ nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy, ta muốn luyện đan kỳ thật tên là Đại Mộng Đan, trên thực tế là một loại rượu, chính là ta 30 tuổi thời điểm trong lúc vô tình lấy được, theo khi đó lên, tưu thể nhất định phải đem cái kia rượu nhường đi ra a, bất quá rượu này yêu cầu thật sự quá cao, kỳ thật ta mười năm trước vẫn còn Thiên Trì tiên môn thời điểm, tài liệu liền chuẩn bị không sai biệt lắm, chỉ có điều một mực vì chuyện quan trọng bốn tẩu, trì hoãn cho tới bây giờ, người tính toán hạnh vận, đã đụng phải, rượu này luyện đi ra, tự nhiên muốn phân người một phần...”

“Còn có ta... Còn có ta...”

Đại Kim điều nhanh chóng chạy tới, nó một mực tại nghe lên Tử Đồ trưởng lão, lúc này vội vàng tới ôm lấy Tử Đồ trưởng lão đại chân, chết sống không chịu buông ra, con mắt lóe sáng Tinh Tinh nhìn qua Tử Đồ trưởng lão, cố gắng giả trang ra một bộ đáng yêu bộ dạng.

“Người từ chỗ nào mang về đến cái này vô lại?”

Tử Đồ trưởng lão cười khở, nhìn xem trên đùi cùng khối bunn nhào tựa như Đại Kim điều không biết nên không nên một cước đá văng ra.

“Ha ha, trên đường nhặt, ai từng muốn nó ngược lại so với ta thích hợp hơn Thiên Trì, hiện tại cùng Tùng Hữu sư huynh quan hệ cái kia gọi một cái tốt, tại Đông Hải Thánh Địa lôi kéo một chuyến huynh đệ, được xưng Đông Hải bảy cầm thú, tương đương uy phong...”

Mạnh Tuyên cười khở giải thích.

“Ha ha, tốt, xem tại Tùng Hữu trên mặt mũi, coi như người một phần ”

Tử Đồ ha ha cười cười, đáp ứng xuống, Đại Kim điều lập tức mừng rỡ không thôi.

Tử Đồ trưởng lão lại quan sát thoáng một phát tu vi của nó, thở dài, nói: “Thể nội ngược lại là có chút Thiên Yêu huyết mạch lưu lại, đáng tiếc toàn bộ trường ở bên ngoài rồi, điển

hình bên ngoài tô vàng nạm ngọc, trong thối rữa, thực lực chân chính liền bình thường yêu quái cũng không bằng...”

“Cái kia còn có cái gì biện pháp tốt sao?”

Mạnh Tuyên cũng lưu lại tâm, hắc kỳ thật cũng rất quan tâm vấn đề này, có thể bang Đại Kim điều một thanh, hắc tự nhiên muốn hết sức.

“Có ”

Tử Đồ trưởng lão dứt khoát nói.

“Hả?”

Đại Kim điều cùng Mạnh Tuyên đều ngẩng đầu lên, quan tâm chờ đáp án này.

Tử Đồ trưởng lão nói: “Chỉ có một biện pháp, cái kia chính là không ngừng chém giết, sau đó dùng Hồng Quan sư muội Hồng Loan Chân Hỏa rèn đốt, kích phát ra nó thể nội Thiên Yêu huyết mạch, biến phế vi bảo, bất quá quá trình này phi thường thống khổ mà thôi...”

“Cái kia hay vẫn là được rồi, ta hiện tại tự rất tốt ”

Đại Kim điều vốn rất cảm thấy hứng thú, nhưng nghe xong Tử Đồ trưởng lão nói rất thống khổ, dứt khoát lắc đầu cự tuyệt.

Mạnh Tuyên cũng rất im lặng, cái thằng này có thể là vì sợ đau, liền hình người cũng không dám tu luyện chủ...

Rất nhanh, Tử Đồ trưởng lão liền bắt đầu cất rượu trình tự làm việc.

Hắn sử dụng một đạo Bạch Ngọc Phù, ném ở sơn cốc này thổ nhưỡng ở bên trong về sau, lập tức tự chứng kiến đầy trời hòn đá bay múa, tự động lũy thành một tòa thô ráp thạch cung, chừng ba tiến, tự nhiên thô ráp, lại đất đai cực kỳ rộng lớn, không sai biệt lắm có mười mẫu, cực kỳ kinh người.

Mạnh Tuyên nhìn xem một màn này, trong nội tâm có chút khiếp sợ, Tử Đồ trưởng lão cười nói cho hắn biết, loại này

Bạch Ngọc Phù chính là Thổ pháp cao thủ luyện chế, chỉ cái này một miếng Bạch Ngọc Phù, liền giá trị năm trăm linh thạch, chỉ có điều, cái này thạch cung cũng không bền bỉ, xem như gân gà đồng dạng thứ đồ vật, thạch cung tối đa có thể kiên trì mười ngày, mười ngày sau, thạch cung trong ản chứa Linh lực hao hết, thạch cung sẽ gặp sụp xuống, biến thành một đồng phế tích.

Thạch cung dựng lên về sau, Tử Đồ trưởng lão tắc thì đem sở hữu tài liệu đều vận vào thạch cung, một mình một người ở bên trong cất rượu, lúc ban đầu lúc, Mạnh Tuyên còn tưởng rằng Tử Đồ trưởng lão không muốn cất rượu bí phương tiết ra ngoài, thẳng cẳng về sau, tại thạch cửa cung đi đến bên trong lén Đại Kim điêu nghe thấy được bên trong bay ra một tia mùi rượu, sau đó tự say mèm bất tỉnh, ngủ ba ngày sau đó, mới hiểu được Tử Đồ trưởng lão dụng ý.

Loại này lại để cho Tử Đồ trưởng lão nhớ thương cả đời rượu tuy nhiên khó được, nhưng hiển nhiên cũng không phải người bình thường có thể tiêu thụ, nếu không phải lưu ý, trong chần mùi rượu hun đến, chính là say chết cũng là có khả năng.

Cất rượu bắt đầu về sau, Mạnh Tuyên liền tại cốc bên cạnh thủ hộ, không rời nửa bước, đây cũng là Tử Đồ trưởng lão cho nhiệm vụ của hắn.

Đại Kim điêu cùng Bạch Hạc cùng với lão tắc nói ba cái gia hỏa, hiện tại căn bản là không dám tới gần thạch cung rồi.

Dùng tu vi của bọn hắn, chỉ cần nghe thấy được mùi rượu, liền lập tức hội uống say say, nghe được nhiều một chút, lập tức gục địa bất tỉnh rồi.

Hoàng Hồ Tử, đen Đầu Lạp, Bạch Mi Mao ba người tại ngày hôm sau, cũng dựa theo cùng Mạnh Tuyên ở giữa một đường liên hệ đi tới chỗ này sơn cốc, xác thực y theo Mạnh Tuyên theo như lời, đem chính mình sở hữu tích súc đều đến rồi, mỗi người dẫn theo ước chừng 500 miếng trái phải Linh Thạch, đây cũng là bọn hắn tu hành bảy tám trăm năm chỗ chỉ vụn vụn có tài phú rồi, lại để cho Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn, hắn cho rằng hội càng nhiều một chút.

Bất quá cẩn thận tưởng tượng, thực sự đã minh bạch, tu hành một chuyện, cực kỳ hao phí Linh Thạch, coi như là đại tiên

môn trưởng lão, đỉnh đầu bên trên tích súc đại khái cũng chỉ có mấy trăm miếng mà thôi, ba người bọn họ có thể có nhiều như vậy Linh Thạch, đã là bọn hắn bình thường dùng đường ngang ngõ tắt làm đến được rồi, dù sao Linh Thạch với tư cách là tối trọng yếu nhất tu hành tài nguyên, tại toàn bộ Tu Hành Giới ở bên trong đều là hút hàng hàng, ở vào nghiêm trọng cung không đủ cầu tình huống.

Đại khái cũng duy có Dược Linh Cốc như vậy cổ xưa truyền thừa, mới có thể có được đại lượng Linh Thạch, ngay lúc đó Ti Đồ Thiệu Tà thoáng cái mượn ra một ngàn miếng Linh Thạch hướng Thanh Tùng Sơn cầu thân, hiện tại nhớ tới, xác thực đại thủ bút, diễn hình hoàn hảo diễn xuất.

(Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 253 : Nuốt chấp niệm

Chương 253: Nuốt chấp niệm

Đôi với ba cái lão nô tích súc, Mạnh Tuyên cũng không có toàn bộ lấy đi, mà là tất cả lấy 300 miếng, còn lại liền do chính bọn hắn cầm, mặt khác hắn cũng theo Tử Đồ trưởng lão chỗ đó đưa bọn chúng theo trên người mình chém xuống đến Linh Thạch trả bọn hắn, đến cho bọn hắn luyện hóa về sau, có thể khôi phục bao nhiêu tu vi, lại không phải Mạnh Tuyên có thể quyết định được rồi, dù sao tu vi thứ này, chém xuống đến dễ dàng, khôi phục lại khó khăn.

Đã nhận được Linh Thạch, ba cái lão nô lại không có ly khai ý tứ, mà như là hữu nan ngôn chi ẩn, Mạnh Tuyên tốt kỳ đặt câu hỏi, Hoàng Hồ Tử liền thở dài, nói: “Thiếu gia, lão nô cả gan, liền thỉnh thiếu gia đem nhóm mang về Thiên Trì a, nói thật, chúng ta tu vi giảm nhiều tin tức, đã truyền ra, không biết bao nhiêu cừu gia đang âm thầm rục rịch, thậm chí liền tự chúng ta môn nhân, cũng bắt đầu động xa lánh tâm tư không đúng đắn, vốn ba người chúng ta là ý định trốn vào rừng sâu núi thẳm tàng trước một hai trăm năm, nhưng hôm nay đã như là đã nhận biết chủ, ẩn núp đi thực sự không ổn, ngược lại cũng không bằng trực tiếp với người hồi Thiên Trì tiên môn a, tốt xấu có một gửi thân chỗ...”

Mạnh Tuyên một chút suy nghĩ, liền cũng đáp ứng xuống, ba người này trên thực tế cũng không thể khinh thường, chém rụng tu vi trước đều là Hùng Bá một phương cường giả, hôm nay tuy nhiên chém rụng tu vi, nhưng một thân lão đạo kinh nghiệm, lại cũng không phải cho không, chính mình tạm thời trước lưu bọn hắn tại bên người, nếu có thể dùng được lấy liền dùng, như không cần dùng, liền đuổi hồi Thiên Trì đi dưỡng lão, cũng có thể thay Thiên Trì dạy dỗ mấy cái hảo đồ đệ đi ra.

Phản chính tự mình hôm nay một ý niệm, có thể đã muốn mạng của bọn hắn, cũng không lo lắng bọn hắn rấp tâm hại người.

Ba cái lão nô gặp Mạnh Tuyên đã đáp ứng, cảm thấy không khỏi đại hỉ, trung thành và tận tâm canh giữ ở sơn cốc bên cạnh.

Bọn hắn cũng không có cách nào, khi bọn hắn đem Chân Linh giao cho Mạnh Tuyên thời điểm, vận mệnh cũng đã định ra rồi, nếu là bọn họ thuận phục thì thôi, như có dị tâm, Mạnh Tuyên khẽ động niệm, liền có thể lấy tánh mạng của bọn hắn, lời nói đề lời nói với người xa lạ, mặc dù là Mạnh Tuyên đã tao ngộ cường địch, trước khi chết, cũng có thể thần niệm khẽ động, liền đem nô bộc giết chết, chuyện như vậy tại Tu Hành Giới không phải là không có phát sinh qua.

Đỉnh đầu bên trên đã có Linh Thạch, lại có ba nô tại cốc bên ngoài thủ hộ, Mạnh Tuyên liền yên tâm luyện hóa Linh Thạch tu luyện.

Linh Thạch chính là các bậc tiền bối tu sĩ Chân Linh biến thành, chính là một loại độ cao chiết xuất năng lượng kết tinh, dùng nó đến tu luyện, có thể gia tốc tăng lên tu sĩ tu hành tiến độ, chỉ có điều thực sự có một cái che đầu, chính là bởi vì Linh Thạch chính là các bậc tiền bối tu sĩ Chân Linh biến thành, bởi vì trong cái này thường thường thông cảm tu sĩ chấp niệm, luyện hóa thời điểm, phải cẩn thận từng li từng tí, một tên cũng không để lại thân, sẽ gặp bị chấp niệm cản trở, tẩu hỏa nhập ma.

Mạnh Tuyên lần thứ nhất lấy được Linh Thạch, luyện hóa không khỏi cẩn thận từng li từng tí, một khối Linh Thạch, hắn trọn vẹn đã luyện hóa được một ngày.

Cái này một khối Linh Thạch, đối với hắn tu vi khởi tác dụng có thể nói cực kỳ bé nhỏ, không sai biệt lắm 100 khối mới có thể khiến hắn tấn chức Chân Linh Nhị phẩm.

Mạnh Tuyên đã từng tính toán qua, chính mình nếu không có Linh Thạch, đem tu vi theo Chân Linh Nhất phẩm tăng lên tới Chân Linh Nhị phẩm, không sai biệt lắm cần 300 năm thời gian, nhưng nếu như dựa theo một khối Linh Thạch luyện hóa một ngày tốc độ đến tính toán, hắn tăng lên tới Chân Linh Nhị phẩm, cũng cần hơn ba tháng thời gian, đây là tại không có gì bất ngờ xảy ra dưới tình huống, nếu là gặp Linh Thạch ở trong chấp niệm chỗ phệ, thời gian còn phải kéo dài.

Hắn luyện hóa Linh Thạch tốc độ chậm, liền là vì không biết khi nào liền sẽ phải chịu Linh Thạch trong chấp niệm cản trở, cái này giống người tại một khối bọt biển bên trên đi chân trần hành tẩu, không biết bọt biển cái đó cái địa phương liền che dấu có cái đinh, hơi không lưu ý, một cước đạp vào đi, sẽ gặp bị trát máu tươi đầm đìa, bởi vậy chỉ có thể cẩn thận, cẩn thận từng li từng tí bên cạnh thăm dò vừa đi, tốc độ tự nhiên chậm lên không nổi.

Bất quá cái này một cái lo lắng, cũng tại Mạnh Tuyên dụng phải lần thứ nhất chấp niệm cản trở thời điểm, cho hắn một cái sâu sắc kinh hãi.

Linh Thạch bên trong, có có được tu sĩ chấp niệm, có tắc thì tinh khiết vô cùng, cái này không cách nào theo bề ngoài để phán đoán, chỉ có thể ở tu hành thời điểm âm thầm lưu ý. Bình thường nói đến, mỗi mười khóa Linh Thạch bên trong, chỉ ít có ba khóa Linh Thạch bên trong ẩn chứa chấp niệm, điều này cũng làm cho làm cho, tu sĩ tu hành tốc độ, lúc nhanh lúc chậm, một khi gặp chấp niệm cản trở, liền tu lập tức dừng lại tu hành tiến độ, toàn lực bắt hàng phục chấp niệm.

Nếu là ở tu hành thời điểm không có cẩn thủ tâm thần, bị chấp niệm chui chỗ trống, hậu quả là vô cùng nghiêm trọng, chấp niệm tại thức hải cản trở, trùng kích Chân Linh, kẻ nhẹ sẽ sử dụng được Chân Linh bị hao tổn, tu sĩ mất giai, nặng thì Chân Linh nghiền nát, thân tử đạo tiêu.

Mà gặp chấp niệm về sau, cần dùng bao lâu thời gian đến khu trục chấp niệm, tắc thì không nhất định rồi, trong lúc này rất có vận khí thành phần, như là năm đó lưu lại Linh Thạch tu sĩ tu vi cường, lưu lại chấp niệm liền cường, luyện hóa khởi đến tự nhiên phiên toái, tuyện tính toán lưu lại Linh Thạch tu vi không được, nhưng nếu là hắn chết phi thường thống khổ, không có cam lòng, lưu lại chấp niệm cũng sẽ phi thường khủng bố.

Hôm nay Linh Thạch nghiền chuyên lưu truyền, sớm đã biện không rõ Linh Thạch là do ai lưu lại được rồi, bởi vậy chỉ có thể tìm vận may.

Mạnh Tuyên cái này là lần đầu tiên luyện hóa Linh Thạch, tự nhiên bỏ thêm lần coi chừng, dù là như thế, tại ngày thứ ba thời điểm, hắn hay vẫn là nhận lấy chấp niệm cản trở, vừa mới

bắt đầu luyện hóa một khối Linh Thạch, liền đột nhiên có một đạo khúng bổ khối đen tràn vào Mạnh Tuyên thức hải, điên cuồng cười hướng Mạnh Tuyên Chân Linh vọt tới, khối đen bên trên rải lấy từng đợt từng đợt thần niệm chấn động, như là một người nam nhân tại phần nộ rống to.

“Dựa vào cái gì? Dựa vào cái gì muốn giết ta lấy Linh Thạch, ta trắng Thương Thiên tu hành năm trăm năm, không phải là vì thành vì người khác đá đặt chân mà sinh a, ta không phục, ta không phục, ta không phải trở thành cái khác tu luyện dưỡng phần...”

Cái kia chấp niệm cuồng bạo trùng kích Mạnh Tuyên Chân Linh, vô cùng quỷ dị.

Mà cảm nhận được chấp niệm thượng truyền đến chấn động, Mạnh Tuyên cũng hiểu rõ ra, cái này không thể nghi ngờ lại là một cái người đáng thương.

Tại ba ngàn năm trước Hắc Ám thời đại, Thiên Địa không biến, phá Chân Linh cũng không giống hôm nay như vậy gian nan, mà khi đó, Chư Tử đã chết, ma đạo quật khởi, cũng là một cái hỗn loạn mà không tự thời đại, tất cả mọi người dùng lực vi tôn, cường giả chém giết kẻ yếu, lấy hấn Linh Thạch coi như tu luyện chi tư, đó là lại bình thường bất quá sự tình, vô số tu sĩ đều là bị người sống giết chết, lấy đi Chân Linh.

Đen như vậy ám thời đại, tại Thiên Nguyên Đại Lục trọn vẹn kéo dài hơn năm nghìn năm, thẳng đến Khương Tử Nha, Viên Thiên Cương, Khuất Linh Quân, Bạch Khởi bốn thánh quật khởi, trợ Hồng Trần Đế Vương kiến thành Tứ đại Vương Đình, cũng nghiêm trọng suy yếu tiên môn lực lượng, mới tính toán chấm dứt.

Bất quá, cái kia tại ba ngàn năm trước còn sót lại Linh Thạch, vẫn đang lúc có phát hiện.

Theo những Linh Thạch kia ở bên trong, thường xuyên có thể đụng phải như vậy chấp niệm, bọn hấn đều phi thường không cam lòng, lệ khí cường hoành, thập phần khúng bổ.

“Cẩn thủ tâm thần, khu trừ chấp niệm...”

Mạnh Tuyên tại phát giác chấp niệm thời điểm, lập tức cẩn thủ

tâm thần, muốn đem đạo này chấp niệm khu trục đi ra ngoài.

Bất quá nhưng vào lúc này, trong thức hải, bỗng dị biến phát sinh.

Mạnh Tuyên Chân Linh bên cạnh cái kia Thực Bệnh Chi Long hóa thành Quang Quyền, đột nhiên phục sống lại, Thực Bệnh Chi Long rung đùi đắc ý, chủ động hướng về kia nói chấp niệm phóng đi, một ngưng đem hắc nuốt vào, sau đó bay trở về Chân Linh bên cạnh, vòng quanh Chân Linh xoay tròn không ngừng.

Đạo đạo Linh lực tự Thực Bệnh Chi Long trên thân thể tán phát ra rồi, tầm bổ lấy Mạnh Tuyên Chân Linh, cái kia vốn chỉ trừu ra hơi có chút chút ít chồi Chân Linh thứ hai phiên lá cây, vậy mà vào lúc này rõ ràng trừu trường sơ qua, mà cái kia Thực Bệnh Chi Long tại chuyển ước hơn mười vòng về sau, phát ra tinh khí đình chỉ, Thực Bệnh Chi Long cũng miệng một trương, nhổ ra một hạt nho nhỏ hạt châu, sau đó lại lần biến thành Quang Quyền.

Cái kia hạt hạt châu, tắc thì cùng lúc trước cái kia mấy trăm khóa hạt châu đồng dạng, lơ lửng tại Mạnh Tuyên Chân Linh bên cạnh.

“Cái này... Thực Bệnh Chi Long lại có thể thôn phệ chấp niệm?”

Mạnh Tuyên sợ ngây người, cơ hồ không thể tin được.

Trước kia hắc chỉ dùng Thực Bệnh Chi Long thôn phệ qua bệnh khí, nhưng lại không biết nó lại vẫn có như vậy năng lực.

“Chẳng lẽ nói, Thực Bệnh Chi Long là đem chấp niệm coi là bệnh khí sao?”

Mạnh Tuyên phi thường buồn rầu, ần ần cảm giác mình đoán được chân tướng, nhưng lại không người chỉ điểm, không biết mình nghĩ đúng hay không.

Bất quá, tuy nhiên không chiếm được đáp án, nhưng Thực Bệnh Chi Long năng lực này, chính mình hay là muốn lợi dụng.

Mạnh Tuyên lập tức tiếp tục bắt đầu luyện hóa Linh Thạch, trước khi hấn một mực lo lắng gặp được chấp niệm, lần này lại ần ần bắt đầu chờ mong chấp niệm xuất hiện.

Viên thứ tư Linh Thạch... Không có...

Thứ năm khóa Linh Thạch... Không có...

Thứ sáu khóa Linh Thạch... Không có...

Thứ bảy khóa Linh Thạch... Hấn tổ mẫu, nghĩ như thế nào muốn chấp niệm xuất hiện thời điểm nó ngược lại không hiện ra nữa nha?

Mạnh Tuyên phi thường phiền muộn, thậm chí thoáng nhanh hơn thoáng một phát Linh Thạch luyện hóa tốc độ, theo một ngày một khóa, biến thành hai ngày ba khóa.

Tại xác định Thực Bệnh Chi Long thôn phệ chấp niệm năng lực trước, hấn hay vẫn là không dám luyện hóa quá nhanh, vạn nhất Thực Bệnh Chi Long thôn phệ chấp niệm hiện tượng chỉ là ngẫu nhiên, cái kia mình ở chấp niệm cản trở thời điểm, chẳng phải là đồ mi?

Cũng may, tại luyện hóa thứ chín khóa Linh Thạch thời điểm, chấp niệm lại một lần nữa xuất hiện.

Cái kia nhưng lại một đạo phi thường yếu ớt chấp niệm, tựa hồ là một người tu sĩ thọ nguyên gần, không cam lòng cứ như vậy chết đi mới lưu lại chấp niệm.

Bất quá Thực Bệnh Chi Long cũng không để ý nó cường đại hay vẫn là nhỏ yếu, cảm ứng được chấp niệm về sau, lập tức tựu nhào tới, đem chấp niệm nuốt lấy, chấp niệm bên trong tồn tại lực lượng tâm bồ Mạnh Tuyên Chân Linh, còn lại tánh mạng lạc ấn tắc thì hóa thành một hạt hạt châu nhỏ.

“Không sai biệt lắm có thể để xác định rồi, Thực Bệnh Chi Long quả nhiên có được thôn phệ chấp niệm năng lực, bởi như vậy, ta chẳng phải là vô tư?”

Mạnh Tuyên đại hỉ, tu sĩ dùng Linh Thạch tu luyện, sợ hãi đúng là chấp niệm cản trở, nhưng đã chính mình không sợ cản trở, đây chẳng phải là có thể yên tâm người can đảm đi luyện

hóa? Cái này như tại một đầu tàng đầy địa lôi trên đường, người khác đều cẩn thận từng li từng tí, một bên tìm kiếm địa lôi chỗ ở một bên tiến lên, chính mình nhưng có thể đã dùng hết toàn bộ lực lượng về phía trước chạy, phần này tiến cảnh tốc độ, ai có thể so ra mà vượt?

Cứ theo đà này, một năm thời gian đột phá Chân Linh Trung giai, chém giết Hồng Hoàn, không phải một cái không đạt được mục tiêu

“Oanh...”

Ngay tại Mạnh Tuyên còn đắm chìm ở phát hiện Thực Bệnh Chi Long cái này đặc điểm trong vui sướng lúc, Tửu Đồ trưởng lão nhường đầy thạch cung trong, một tiếng vang thật lớn vang lên, mắt thường có thể thấy được, một đạo tường mây bỗng nhiên đột phá thạch cung nóc phòng, xông thẳng lên trời, trong chốc lát, bầu trời che kín ngũ sắc mây.

(Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 254 : Đại Mộng Đan

Chương 254: Đại Mộng Đan

Hình như có tiên nhạc vang lên, mơ hồ mờ mịt, tinh khí tại sơn cốc tầm đó biến ảo, có phi cầm, phi thú, cũng có kỳ hoa dị thảo.

Đã qua sau nửa ngày, trên bầu trời bỗng nhiên ục ịch có chim tước bay tới, giữa rừng núi lại có dã thú xông ra, đi vào phụ cận về sau, liền lập tức phốc ngã xuống đất, hàm âm thanh nổi lên, trên bầu trời càng là như sau vũ rơi xuống một đám một đám chim bay, cũng là bị xông vào mũi mùi rượu hun say, nhưng càng ngày càng nhiều chim bay tẩu thú say ngã xuống đất, rồi lại có càng nhiều chim thú vọt tới, tre già măng mọc chạy đến nghe thấy rượu này vị.

“Hả? Tử Đồ trưởng lão thành công?”

Chứng kiến cái này dị tượng, Mạnh Tuyên lập tức biết rõ, Tử Đồ trưởng lão đã thành công rồi.

“Ha ha, hảo tửu, hảo tửu a, uống rượu này, tâm nguyện đã thường, lại đi chết liền không uống rồi...”

Tử Đồ trưởng lão thanh âm tại thạch cung trong truyền ra, tựa hồ vô cùng sung sướng.

“Tử Đồ trưởng lão xem bộ dáng là thực tửu quý a, nói đúng là lời nói diễm xấu...”

Mạnh Tuyên cũng đầy hoài chờ mong đứng lên, rất nghĩ ném thử rượu này đến cùng như thế nào.

Nhưng không ngờ, đúng lúc này, đột nhiên cả tòa sơn cốc bị một loại khí tức quỷ dị bao phủ, lạnh lạnh hàn ý chút bất tri bất giác phủ xuống xuống, còn không đợi Mạnh Tuyên bọn người phát hiện cái gì, liền bỗng nhiên có vô số yêu ma theo trong đất, cây cối ở bên trong, trong không khí chui ra, giương

nanh múa vuốt hướng về thạch cung đánh tới, bọn hắc cũng không phải chân chính trên ý nghĩa yêu quái, mà là một loại không có hình thể ma loại.

“Gia truyền Bảo Đan sơ thành, sẽ gặp bách quỷ đồ ký, chẳng lẽ nói Tử Đồ trưởng lão cái này lô đan cũng đạt tới cái loại này cảnh giới sao?” .

Mạnh Tuyên thấy được cái loại này yêu ma, trước là nao nao, xoay và đại hi.

Cái loại này ma loại, nhưng thật ra là không có có ý thức. Chỉ bằng bản năng làm việc. Thế gian hoặc có thần binh xuất thế, hoặc có Bảo Đan ra lò. Thậm chí là có các bậc tiền bối phong thánh, chúng đều bị bản khả năng hấp dẫn tới, đây là một loại đối với mỹ hảo sự vật bản năng hướng tới.

Bởi vậy Mạnh Tuyên tại thấy được bọn này yêu ma xuất hiện về sau, nếu không không lo lắng, ngược lại kích động.

Hắn tâm lý nắm chắc, dùng Tử Đồ trưởng lão năng lực, những yêu ma này còn không gây thương tổn hắn.

Quả nhiên, theo yêu ma tới gần thạch cung. Tử Đồ trưởng lão gầm lên lập tức vang lên: “Cũng dám đoạt lão tử uống rượu, đây quả thực tựa như đoạt lão Nhị nữ nhân đồng dạng không cách nào tha thứ, đều cắt cho ta, chờ một chút ta sẽ cho các ngươi chút ít đan cặn bã làm tế...”

Giận dữ âm sóng theo thạch cung tán phát ra rồi, cả tòa thạch cung ầm ầm sụp xuống, lũ yêu ma cũng bị trấn nhiếp, không dám tới gần.

Thạch cung sụp xuống về sau, Tử Đồ trưởng lão thân hình liên liền lộ đi ra, đã thấy hắn uống say say, xếp bằng ở một cái bờ đoàn phía trên. Bên người để đó một cái Thanh Đồng chất liệu đỉnh lô, đầm đặc mùi rượu theo cái kia đỉnh lô ở bên trong tán phát ra rồi. Mà ngay cả Mạnh Tuyên đều cảm thấy đầu có chút chóng mặt đảo đảo, hắn vội vàng vận chuyển chân khí, đem rượu này lực hóa mở, sau đó bước nhanh hướng Tử Đồ trưởng lão đi tới.

Đại Kim điều một mực hưng phấn quái gọi, cũng đi theo đã đi tới, tràn đầy hưng phấn bộ dáng.

Ba nô và Bạch Hạc mặc dù tốt kỳ, lại bởi vì thân phận không cách nào cùng Đại Kim điều so sánh với, đành phải đứng ở đằng xa trông mong mà đối đãi.

Lão tặc nói tắc thì là vì tu vi quá thấp, khế dựa gần sẽ say rồi, chỉ có thể nhanh chóng tại nguyên chỗ xoay quanh tử.

Tử Đồ thoát nhìn cũng có chút mỗi một, chỉ là tâm tình rất tốt, mỉm cười nói: “Ha ha, rốt cục thành rồi”

“Đây là...”

Mạnh Tuyên tốt kỳ để sát vào này đỉnh lô, lại ngoài ý muốn phát hiện, bếp lò ở bên trong cũng không có rượu dịch, mà là để đó hơn mười miếng tròn căng Hồng sắc viên đan dược, hoàn bên trên Linh quang vờn quanh, mùi rượu xông vào mũi, tựa hồ nghe thấy bên trên thoáng một phát, muốn ngủ thật say, Đại Mộng bách niên.

Tử Đồ nở nụ cười, nói: “Rượu này tên là Đại Mộng Đan, đan chính là rượu, rượu chính là đan ”

Trải qua giải thích của hắn, Mạnh Tuyên mới hiểu được, nguyên lai Tử Đồ trưởng lão nhường rượu này, kỳ thật chính là dùng viên đan dược hình thức xuất hiện, cho nên nói nó là đan cũng có thể, nói nó là rượu cũng có thể.

“Cái này đan dược... Dùng cảnh giới của ta, phục không dùng được a...”

Mạnh Tuyên nghe cái kia đậm đặc tinh khiết và thơm mùi rượu, nhin không được nói ra hắn lo lắng.

Tử Đồ nở nụ cười, nói: “Đừng nói là nguoi, mà ngay cả ta cũng không thể theo liền phục dùng cái này Đại Mộng Đan, viên thuốc này tinh khí thái thịnh, của ta khí lực khóa bất trụ nhiều như thế tinh khí, phục dụng về sau, có thể luyện hóa tinh khí đại khái chỉ có một nửa trái phải, những thứ khác, đều theo mao khẩu chảy ra, không công lãng phí, bất quá, cái này Đại Mộng Đan lại không phải trực tiếp phục dụng, mà là có khác bí quyết ”

Hắn nói xong, lấy ra hắn chính là cái kia Thanh Bì Hồ Lô,

cười nói: “Ăn Đại Mộng Đan, nhất định phải phải có bọc này Linh khí, trước trang 300 cân nước trong ở bên trong, nước chất càng cao càng tốt, sau đó đem Đại Mộng Đan bỏ vào nước trong ở bên trong, sáng ngời bên trên nhoáng một cái, cái này 300 cân nước trong, liền toàn bộ hóa thành rượu ngon, bất quá người phải nhanh chút ít uống hết, sau đó rót vào mới nước, bằng không thì tiệc rượu trở nên càng ngày càng liệt, người không chịu nổi ”

Hắn nói xong, theo nếp làm, cũng tại hắn trong hồ lô, đã sớm rót đầy nước trong, ném đi một hạt Đại Mộng Đan đi vào, nhẹ nhàng nhoáng một cái, sau đó lập tức mở ra hồ lô nút lọ, chính mình trước uống một hớp, hít một hơi, một bộ cảm thấy mỹ mãn bộ dáng, sau đó đưa cho Mạnh Tuyên, ý bảo hắn cũng nếm thử, Mạnh Tuyên sớm đã có chút ít đã đợi không kịp, lập tức nhận lấy, đại tước một ngụm.

“Bà mẹ nó, thực con mẹ hắn liệt...”

Mạnh Tuyên cái này một ngụm uống hết, trực tiếp tặc nói không ra lời.

Đại Kim điều từng thanh hồ lô đoạt mất, cũng ực mạnh một ngụm, bất quá nó lại không bằng Mạnh Tuyên và Tử Đồ, một ngụm rượu uống vào, cả thân thể lập tức đánh nửa nửa cái chuyển, nghiêng đầu thê trông ngã trên mặt đất, một cái kinh mắt trợn trắng.

Mạnh Tuyên lúc này chỉ cảm thấy trong thân thể tựa hồ có một đoàn hỏa tại đốt, hung mãnh tinh khí tại hắn thể nội xông tứ chạy, thật giống như tốt xé rách thân thể của hắn, xông đi ra bên ngoài, hắn đã dùng hết toàn lực đi luyện hóa, lại cảm thấy, rượu này kinh rất dễ dàng luyện hóa, nhanh chóng hóa thành tinh khí sáp nhập vào tứ chi của hắn bách hại ở bên trong, chỉ là, trong rượu tinh khí nhiều lắm, làm cho hắn dùng gần một chiếc trà thời gian mới luyện xong.

Rượu kinh luyện hóa về sau, thể nội liền chỉ còn một loại âm hồ hết cảm giác, miệng lưỡi tầm đó, dư hương kiêu kiêu, dư vị vô cùng, đồng thời thân thể giống như tràn đầy lực lượng, sở hữu một mỗi đều quét qua là hết, thật giống như ngủ đủ ba ngày ba đêm.

Bất quá, hắn cũng phát hiện, rượu này kỳ thật đối với tu vi

tăng lên rất ít, tối thiểu nhất so về Linh Thạch đến kém xa rồi.

“Ha ha, phát hiện rượu này diệu dụng đi à nha?”

Tử Đồ cười hướng Mạnh Tuyên nói ra.

Mạnh Tuyên mở mắt, cười nói: “Rượu này giống như không phải dùng để tu hành, mà là bổ sung tinh khí a?”

Tử Đồ cười nói: “Đúng vậy, rượu này chính là trong chiến đấu đền bù tinh khí tiêu hao, dùng nó đến tu hành, tuy nhiên cũng có chút tác dụng, nhưng lại không bằng Linh Thạch, nhưng nếu là đang cùng người chiến đấu lúc, mỗi khi Linh lực khô kiệt, thân thể mệt mỏi, uống bên trên một ngụm, nhưng có thể tại thời gian cực ngắn trong bổ tức thân lực, đơn giản mà nói, có rượu này tại, trong chiến đấu, cơ hồ không cần lo lắng hội thể lực bất lực ”

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, cười nói: “Quả nhiên là đồ tốt, như là dụng phải thực lực tương đương đối thủ, song phương bứt lên đánh giằng co, vậy có rượu này, chẳng phải là trực tiếp dụng ở thế bất bại?”

Tử Đồ cười nói: “Đúng vậy, một là dụng phải thực lực tương đương đối thủ, hai là dụng phải tuyệt đối đánh không thắng đối thủ, đều dùng tốt ”

Rộng lượng bảo được cùng lương thực tinh, lại chỉ luyện ra mười ba khóa Đại Mộng Đan, Tử Đồ trưởng lão phân cho Mạnh Tuyên năm khóa, Đại Kim điều phân đã đến một khóa, lại cầm một khóa, thưởng cho ba nô, xem như không đánh nhau thì không quen biết đền bù tổn thất, tuy nhiên chỉ có một khóa, ba nô cũng mừng rỡ không thôi, cái này một khóa Đại Mộng Đan, ít nhất có thể phối trí hơn ngàn cân rượu ngon, ba người bọn họ có thể một người phân một hồ lô, xem như thu hoạch không ít.

Còn lại sáu khóa Đại Mộng Đan, Tử Đồ trưởng lão liền chính mình lưu, một bộ đặc chí vừa lòng bộ dạng.

“Tử Đồ trưởng lão, người kiến thức rộng rãi, đệ tử còn có một chuyện thỉnh giáo ta dục tu luyện Thiên Cương Ngũ Lô Thuật, cần Thiên, Địa, Nhân, Nhân, Thần, Quỷ năm loại Lô Lực, những thứ khác coi như bỏ qua, duy độc Quỷ Lô chi lực

khó tìm, không biết Tử Đồ trưởng lão có từng nghe qua?”

Lấy được Đại Mộng Đan về sau, Mạnh Tuyên nhớ tới Ngũ Lôi Thuật sự tình, liền mở miệng hỏi thăm.

Tử Đồ trưởng lão trầm ngâm nói: “Ngũ Lôi Thuật chính là thượng truyền 36 thuật bên trong một loại, uy lực mạnh mẽ tuyệt đối, muốn tu luyện, cũng không phải đơn giản như vậy, tối thiểu nhất đối với chúng ta người tu hành mà nói, Tín Ngưỡng Chi Lực cùng Thần Phật Chi Lực đều muốn cùng Vương Đình liên hệ mới có thể được đến, đây quả thực là không cách nào lấy được được rồi, bất quá người như hỡi Quỷ Lôi chi lực, ta ngược lại biết rõ một chỗ có thể sẽ có...”

Mạnh Tuyên nao nao, vội hỏi nói: “Ở đâu?”

Tử Đồ trưởng lão con mắt nhắm lại, nói: “Tử Vi tiên môn tổ sư Tuyên Tử Vi Mai Quan Chi Địa...”

“Tử Vi tiên môn?”

Quỷ Lôi chi lực chính là thiên hạ chí tà chi lực, Mạnh Tuyên vốn tưởng rằng Tử Đồ Trưởng Lão Hội nói ra một cái hung danh chiêu lấy hung địa đến, lại tuyệt đối không nghĩ tới hẳn theo như lời dĩ nhiên là Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn một trong Tử Vi tiên môn, không khỏi lại để cho hắn nao nao. chưa xong còn tiếp

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 255 : Long Hoàng Thái tử

Chương 255: Long Hoàng Thái tử

“Xem ra phải về Đông Hải Thánh Địa đi... ,”

Mạnh Tuyên âm thầm làm hạ quyết định, Quỷ Lôi chi lực đã có manh mối, tự nhiên muốn đi trước mang tới, lại một điểm, Bệnh Lão Đầu di cốt một mực tại hắc Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong để đó, cái này cũng có chút bất kính, hay vẫn là trở lại Thiên Trì Tiên Môn Tọa Vong Phong, lại để cho lão nhân gia ông ta nhập thổ vi an mới là. Làm xuống quyết định này về sau, Mạnh Tuyên lại hướng Tử Đồ trưởng lão thỉnh giáo mấy vấn đề, sau đó thi lễ từ biệt.

“Tiểu tử, chỉ bằng ngươi yêu rượu điểm này, bản trưởng lão tự phi thường đề ý ngươi, hi vọng còn có gặp lại ngày ”

Tử Đồ trưởng lão cười lớn, vỗ vỗ Mạnh Tuyên bả vai, liền Đẳng Vân mà lên, trốn vào không trung.

Hắn không có chút nào đề cập chuẩn bị trở về Thiên Trì Tiên Môn sự tình, Mạnh Tuyên cảm giác, hắn tựa hồ có cái gì chuyện quan trọng chờ đi làm.

Hắn nói luyện cái này Đại Mộng Đan, chỉ là cơ duyên xảo hợp, vừa mới gom góp luyện viên thuốc này cuối cùng nhất muối tài liệu, có thể Mạnh Tuyên lại ẩn ẩn cảm thấy, hắn kỳ thật sớm liền chuẩn bị đủ tài liệu, chỉ là một mực không có thời gian luyện chế, đợi phải chính mình về sau, mới trừ cái chỗ trống đem Đại Mộng Đan luyện đi ra, tiền đưa cho mình cái này cái thứ nhất gặp mặt Thiên Trì đệ tử làm lễ gặp mặt, chỉ là không muốn nói quá trắng ra mà thôi.

Hơn nữa cũng không biết có phải hay không ảo giác, Mạnh Tuyên cảm giác, cảm thấy Tử Đồ trưởng lão tiêu sái đáng về phía dưới, tựa hồ có chút lầy dầy đặc buồn bã ý.

Bất quá đã Tử Đồ trưởng lão không có nói rõ ràng, Mạnh

Tuyên liên cũng không có hỏi.

Hắn cũng có chính mình việc cần phải làm, tại làm xong sự kiện kia trước, đã hỏi được lại minh bạch, đồng dạng không cách nào bứt ra đi giúp bọn hắn.

Thậm chí tại Mạnh Tuyên trong nội tâm ẩn ẩn lo lắng, vạn nhất chính mình chuyện cần làm cùng Thiên Trì trái ngược lại thế nào xử lý?

Cho nên cùng hắn hỏi quá rõ ràng, còn không bằng giả bộ hồ đồ.

Từ nay về sau địa hướng Đông Hải Thánh Địa đi, mặc dù dùng Mạnh Tuyên hiện tại tốc độ phi hành, cũng muốn chừng một tháng thời gian, đương nhiên Mạnh Tuyên hiện tại giả giả cũng coi như cái kẻ có tiền, lại không cần khổ cực như vậy rồi, phụ cận đại nội thành, liền sắp đặt Sở Vương Đình không chế truyền tông pháp trận 30 khối Linh Thạch một người, Mạnh Tuyên chính mình, hơn nữa Đại Kim điều cùng với ba nô cũng không quá đáng 150 miếng mà thôi.

Bất quá lại để cho Mạnh Tuyên có chút ngoài ý muốn chính là, lão tặc nói mấy ngày nay trong thời gian, cùng Đại Kim điều quan hệ chỗ vô cùng tốt, lúc này thời điểm vậy mà cũng mặt dày mày dạn trên mặt đất lăn qua lăn lại, không phải muốn đi theo Mạnh Tuyên hồi Thiên Trì đi dưỡng lão, Mạnh Tuyên không làm sao, nghĩ đến hắn bất kể thế nào nói, cũng coi như đã cứu Tử Đồ trưởng lão mệnh, liền đưa hắn mang tại bên người dù sao Thiên Trì Tiên Môn người hiếm địa quảng, không nhiều lắm như vậy một cái lão lừa đảo.

Giá khởi tường mây, liền hướng khoảng cách gần đây cách Giang Thành bay đi, này thành miệng người chừng trăm vạn, có lẽ sắp đặt truyền tông pháp trận.

Đi vào nội thành, hơi sau khi nghe ngóng, quả nhiên liền đã hỏi tới truyền tông pháp trận tồn tại Mạnh Tuyên liền dẫn một đoàn người tiến đến.

Này thành truyền tông pháp trận, nhưng lại thiết lập trong thành Tri Châu trong phủ.

Sở Vương Đình triều đình, mỗi thành xứng một Tri Châu cùng

một gã Đại tướng quân, một văn một võ, đây cũng là lệ cũ.

Tiến nhập Tri Châu phủ, theo như nhân số giao 180 miếng Hạ phẩm Linh Thạch liền có chuyên gia mang Mạnh Tuyên đám người đi tới một cái nho nhỏ tế đàn, có chuyên gia phụ trách mở ra, cũng không xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, bất quá sử dụng truyền tông pháp trận, lại cần truyền tông chỗ mục đích cũng có tương ứng tế đàn mới được, như vậy tế đàn, đừng nói Thiên Trì Tiên Môn không có, mà ngay cả bị tu sĩ quản hạt tiên đô nội thành đều không có.

Mạnh Tuyên chỉ đành chịu lựa chọn khoảng cách tiên đô thành ước chừng ngàn dặm xa trắng Hoa Thành.

Đứng tại tế đàn bên trên về sau, một hồi vàng sáng chớp động, Mạnh Tuyên lập tức cảm giác mình bị một loại nhu hòa lực lượng bao trùm trước mắt một hồi mơ hồ, cả người tựa hồ tại một cái kỳ dị trong không gian rất nhanh ghé qua lại trợn mắt lúc, đã đến Nguyệt Hoa Thành.

Một đoàn người rơi xuống tế đàn, lại cảm thấy có chút eo đầu gối bủn rủn, đây cũng là sử dụng truyền tông pháp trận di chứng, nghỉ ngơi một chút thuận tiện rồi.

Đã đi ra tế đàn, Mạnh Tuyên một đoàn người tìm một một tửu lâu tạm thời nghỉ ngơi, Mạnh Tuyên đem Đại Mộng Đan ngâm chế rượu cho cái này mấy cái gia hỏa một người rót một chén, Đại Kim điều cùng ba nô đều vui mừng mặt mày hơn hớn, chỉ có điều, bọn hắn lại cũng không phải ai cũng có thể tiêu thụ, ba nô ngược lại là không phòng, Đại Kim điều muốn uống ở dưới, muốn dùng bình thường tửu thủy pha loãng hai lần, lão tặc nói, lại muốn pha loãng năm lượt mới được.

Về phần cái con kia đã bị Đại Kim điều thu làm tiểu đệ Bạch Hạc, ngược lại là có thể trực tiếp uống, kỳ thật cái này chỉ Bạch Hạc tu vi cũng không thấp, thậm chí so Đại Kim điều đều muốn mạnh hơn nhiều, bằng không thì cũng sẽ không bị Bạch Mi Mao coi như tọa kỵ rồi, chỉ có điều cái này Bạch Hạc nhất mạch, huyết mạch quý dị, tuy nhiên trời sinh liền có được lực lượng cường đại, nhưng không cách nào hóa thành hình người, thậm chí liền chỉ số thông minh đều có chút thấp, liền giống như bảy tám tuổi tiểu hài tử.

Đương nhiên, cái này cái gọi là lực lượng cường đại, cũng chỉ

là tương đương với Chân Linh Nhị phẩm trái phải, hơn nữa tấn chức khó khăn.

Một đoàn người đang tại nghỉ ngơi, lại chợt nghe được đông nam phương hướng, có trận trận tê tiếng giết truyền đến, đồng thời hung mãnh Linh lực chấn động làm cho lòng người tóc hàn, Mạnh Tuyên chính kinh dị gian, chợt nghe bên cạnh hai cái chân khí bảy tám trọng trái phải Võ Giả tại bắt chuyện, bên trong một cái thở dài, nói: “Cái kia Ác Long còn không có đền tội sao? Cái này đều đánh nữa ba ngày ba đêm nữa à, đoán chừng Long Môn Sơn lúc này thời điểm đều bị tiêu diệt đi à nha?”

Cái khác liền nói: “Bực này ác chiến, trăm năm khó gặp gỡ a, chỉ tiếc chúng ta tu vi quá thấp, bằng không thì ngược lại có thể đi quan sát một phen nghe nói cái kia Cực Ác Tiểu Long Vương tu vi cao đến rất, cũng không biết Cực Ác Hung Hải vì cái gì không phải muốn giết hắn...”

“Người nào biết đâu rằng, cái kia Cực Ác Tiểu Long Vương tuy nhiên cũng là Long tử một trong, nhưng lại không phải Cực Ác Hung Hải Long Vương cùng Long mẫu sinh ra, mẹ của hắn nhưng thật ra là một con lợn, bởi vậy hắn chỉ tính toán chi thứ, hết lần này tới lần khác hắn lại kinh tài tuyệt diệu, mấy năm này phát triển, danh tiếng đại kinh, cơ hồ đem những thuần huyết kia Long tử Long tôn đều áp không ngẩng đầu được lên, hôm nay cái kia Cực Ác Hung Hải Đại thái tử tử tế quan bách niên, rốt cục xuất quan, gặp được như vậy một cái tạp huyết đệ đệ lại độc dẫn, tự nhiên cho không dưới hắn rồi... ,”

“Cực Ác Tiểu Long Vương?”

Mạnh Tuyên đã nghe được cái tên này, không khỏi nao nao, nhớ tới Kỳ Bàn chứng kiến chính là cái kia bướng bỉnh thân ảnh.

“Chúng ta đi nhìn xem...”

Mạnh Tuyên vút ra một ít khối Kim Tinh tại trên mặt bàn, liền lách mình ra cửa sổ, Đại Kim điêu bốn người cũng đều đuổi kịp rồi.

Ra khỏi thành về sau ước trăm dặm, liền đến đó Long Môn

Sơn, xa xa liền nhìn thấy, từng đạo phóng lên trời Linh khí, đánh tan trên bầu trời mây trắng, vô tận huyết quang thao ngày mà thôi, đem vốn lam trạm trạm Thương Khung ánh một mảnh Huyết Hồng.

Trên đỉnh núi, gần ngàn danh khí cơ cường đại Hải yêu vây quanh ngọn núi, không ngừng thủy triều hướng ngọn núi dũng mãnh lao tới, mà ở ngọn núi trung ương, đã có một chỗ toàn thân là huyết thanh thiếu niên, cầm trong tay một căn Phương Thiên Họa Kích đâm máu hỗn chiến, từng đợt từng đợt lính tôm tướng của hướng hấn xông tới, lại bị hấn khí thể hung ác ngập trời chém giết, ở bên cạnh hấn, thi thể đã đắp như toà núi nhỏ bình thường, huyết thủy thác nước đồng dạng chảy xuôi.

Phía đông bên trên bầu trời, một tòa long xa đứng ở mây trắng bên trên, một cái thân hình cao lớn lại lông mi lạnh lùng thanh thiếu niên ngồi ở long xa bên trên, bốn năm cái thiên kiều bá mị nữ tử hầu hạ ở bên, liền như là xem cuộc vui đồng dạng nhìn xem Long Môn Sơn bên trên chém giết Cực Ác Tiểu Long Vương.

“Giết...”

Một đám tôm binh của thương lần nữa đã phát động ra công kích, đem Cực Ác Tiểu Long Vương vây quanh tại bên trong.

“Long Hoàng, ngươi bằng những lính tôm tướng của này tự muốn giết ta? Năm mơ”

Cực Ác Tiểu Long Vương gào rú, Phương Thiên Họa Kích vung vẩy liền như là giống như quạt gió, quét được bảy yêu huyết nhục bay múa.

Chỉ có điều, chiến đấu thời điểm, hấn nửa bước không lùi, bởi vậy trên người cũng khó tránh khỏi bị thụ chút ít thương, có thể những thương thế này, với hấn mà nói lại như là gãi ngứa ngứa bình thường, phần giết tằm đó, tựa hồ không có đã bị chút nào ảnh hưởng.

“Ai, cái này Long Thất được xưng Cực Ác Tiểu Long Vương, cũng quả thực phi phạm, hấn hôm nay cũng chỉ là chân khí cửu trọng mà thôi, có thể tại đây chúng rất cường đại yêu binh công giết xuống, đã chém giết ba ngày ba đêm rồi, đổi lại người khác, tự tính toán một mỗi cũng một chết đi được a?”

Chung quanh trong hư không, có không ít người đang xem cuộc chiến, tu vi phần lớn là Chân Linh cảnh giới, ngôn ngữ tầm đó, lại đối với Cực Ác Tiểu Long Vương cực kỳ tôn sùng.

“Đông Hải Thánh Địa một mực có truyền thuyết, Dịch Mặc Bạch chính là Chân Linh cảnh dưới đệ nhất nhân, về sau Dịch Mặc Bạch tại Kỳ Bàn bên trong bị Thiên Trì Mạnh Tuyên chém giết, lại có rất nhiều người nói Mạnh Tuyên mới là Chân Linh cảnh dưới đệ nhất nhân, hiện tại xem ra, những tiên môn này đệ tử, chỉ sợ đều so ra kém cái này Cực Ác Tiểu Long Vương a, nếu là hấn phá vỡ mà vào Chân Linh về sau, thật không biết sẽ có được hạng gì lực lượng cường đại...”

“Cái kia Cửu Cung Tiên Môn Kiếm Thập Tứ lại cũng không bình thường, hấn bệnh tốt về sau, kiếm nghệ đột nhiên tăng mạnh, lúc này đây tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn, tuy nhiên chưa từng phá cảnh, thực sự triển lộ ra rất mạnh thiên phú, nghe nói Cực Ác Tiểu Long Vương mang theo mẹ của hắn, nguyên vốn không có hi vọng xông ra Cực Ác Hung Hải, âm thầm nhưng lại cái kia Kiếm Thập Tứ ra tay, thay hắn tại Cực Ác Hung Hải giết ra một đầu đường máu, mới trốn đến nơi này, chỉ có điều, Cửu Cung Tiên Môn không nghĩ đắc tội Cực Ác Hung Hải, cường ép đem Kiếm Thập Tứ nhốt... ,”

“Ai, cái này Cực Ác Hung Hải Đại thái tử Tử Long Hoàng cũng quả thực bá đạo, sau khi xuất quan, chỉ vì một câu vui đùa lời nói, liền đem Cực Ác Tiểu Long Vương mẫu thân trượng đánh chết, vẫn còn bầm thây dương hô cũng khó trách Cực Ác Tiểu Long Vương hội nổi giận, mưu phản Long cung rồi... ,”

“Hừ, người biết cái gì, làm sao biết cái kia Long Hoàng không phải cố ý hay sao?”

“Cực Ác Tiểu Long Vương mẫu thân?”

Mạnh Tuyên đã nghe được cách đó không xa hai vị tu sĩ, nhìn chăm chú hướng trên ngọn núi nhìn lại, quả nhiên thấy Cực Ác Tiểu Long Vương sau lưng trên tảng đá, nằm một vị áo trắng nữ tử, trên người đã không có chút nào sinh cơ, Cực Ác Tiểu Long Vương tuy nhiên giết được chính mình một thân máu tươi, trên đỉnh máu chảy thành sông, nhưng nàng kia trên người, lại không có nhiễm chút nào huyết dịch, một thân áo

trắng liền như tuyết hoa đồng dạng.

“Hừ, ta bế quan bách niên, tu thành Long tộc đại thần thông, lại không nghĩ rằng vừa ra quan, liền nghe nói người cái này cuồng đồ lấy lòng mọi người sự tích, rõ ràng chỉ là một chỉ tạp bần máu tô, lại nơi nào đến đảm lượng, dám được xưng Cực Ác Tiểu Long Vương? Mà ngay cả giết người, ta đều ngại ô uế tay, lúc này mới một mực không có tự mình động thủ giết người, bất quá hiện tại ta có chút không kiên nhẫn được nữa, cái kia mị hoặc phụ vương ta cá chạch, cho ta xem quả thực tại chán ghét, hơn nữa có nàng tại, người tựa hồ cũng phát huy không xuất ra nhất lực lượng cường đại, ta liền giúp người một thanh a...”

Long Hoàng nghe xong Cực Ác Tiểu Long Vương, nhưng chỉ là lạnh lùng cười cười, chớp một chương, tự bầu trời che xuống dưới. (Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 256 : Cạo Long Huyết lưu thu thân

Chương 256: Cạo Long Huyết, lưu thu thân

“Đừng đụng mấu thân của ta...”

Cực Ác Tiểu Long Vương điên cuồng rống to, vung chỉ tay trời, cuồng bạo phát lực lượng bay thẳng trời tiêu, nhưng mà Long Hoàng vừa ra tay, lực lượng vậy mà thần kỳ cường đại, gần kề tu vi của hắn, liền đã đạt đến Chân Linh Trung giai, hơn nữa một tay đóng xuống, mà là triển lộ huyền ảo thần thông, mây có nghiêng trời lệch đất xu thế, Cực Ác Tiểu Long Vương dù sao vị phá Chân Linh, trực tiếp bị hắn áp xuống dưới, Phương Thiên Họa Kích từng khúc vỡ vụn.

Bất quá một chương này, cuối cùng không có đánh đến Cực Ác Tiểu Long Vương sau lưng nữ tử trên thi thể.

Gặp chống cự không nổi một chương này rồi, Cực Ác Tiểu Long Vương lập tức xoay người, dùng thân thể bảo vệ mấu thân hắn.

Long Hoàng lại tựa hồ như cũng không muốn tự tay giết chết Cực Ác Tiểu Long Vương, một chương này bị ép ngừng tại trong giữa không trung.

“Ha ha, ngược lại là có vài phần hiếu tâm, đáng tiếc cá chạch chính là cá chạch...”

Long Hoàng thu tay về chương, lãnh đạm nở nụ cười một tiếng, bên cạnh xinh đẹp nữ tử hướng trong miệng hắn nuốt một hạt bồ đào.

“Long Hoàng, ngươi có đảm lượng, liền chờ ta chôn cất mấu thân, sau đó cùng ta quyết nhất tử chiến...”

Cực Ác Tiểu Long Vương thanh âm phát lạnh, tràn đầy hận ý cùng ngập trời sát ý, cùng với như vậy một tia không làm sao.

Hắn chưa từng đột phá Chân Linh cảnh, đối mặt hôm nay khốn cảnh, thật sự vô lực chống cự rồi.

Mặc dù giết chết nhiều hơn nữa yêu binh, cũng chỉ là vùng vẫy giãy chết, dù sao chính thức uy hiếp chính là Long Hoàng.

Hôm nay hắn chém giết ba ngày ba đêm, đã đem gần dầu hết đèn tắt, mà Long Hoàng thậm chí còn không ra tay.

“A, người lại có tư cách gì cùng ta một trận chiến?”

Long Hoàng thanh âm lãnh đạm: “Cái kia một cái mị hoặc phụ vương ta cá chạch, càng là tội đáng chết vạn lần, ta nhất định phải đem nàng nghiền xương thành tro mới được. Long Thất. Người tuy nhiên là tạp huyết. Nhưng dù sao thể nội cũng chảy Long tộc huyết dịch, miễn cưỡng xem như Long tộc một thành viên, cho nên người chỉ có thể nghe ta, mà cái này đầu cá chạch, nhưng lại cái ngoại nhân, ta nghĩ người có lẽ hiểu được làm như thế nào lựa chọn a? Cũng đừng trách ta không để cho người sinh lộ, chỉ cần người tự tay đem cái này cá chạch thi thể hủy, lại hiệu trung với ta. Ta liền cho phép người dùng Long tộc tử tôn danh nghĩa sống sót, người xem coi thế nào?”

Cực Ác Tiểu Long Vương cười lạnh, lắc đầu, thò tay đem trong tay Phương Thiên Họa Kích cầm lên.

Hắn cái này một cái động tác đơn giản, lập tức bị hù chung quanh vây công hắn yêu binh đều là tả sau này rụt rụt.

Cực Ác Tiểu Long Vương lại không có hướng bọn hắn ra tay, mà là đem Phương Thiên Họa Kích giơ lên, trên mặt đất đào một cái hố, cho đến lúc này, mới có thể nhìn ra được, hắn đã mệt mỏi chi cực. Mấy tấc dầu hết đèn tắt, tại móc lừa bịp thời điểm. Hai tay đều đang run rẩy, trong miệng máu tươi không ngừng phun dững mãnh tiến ra, bị hắn dùng một tay che, miễn cho tung tóe đã nhận được mẫu thân hắn trên váy.

Hồ to quật tốt về sau, Cực Ác Tiểu Long Vương cúi xuống trên người chiến giáp, lại kéo xuống chính mình trong bào, đem thượng diện vết máu từng điểm từng điểm lau sạch sẽ rồi, sau đó khóa lại mẫu thân thi thể bên trên, bỏ vào trong hầm, cẩn thận chôn tốt.

Tại hần làm chuyện này trong quá trình, Long Hoàng cũng không có hạ lệnh tiến công, những cái kia bị Cực Ác Tiểu Long Vương giật mình bể mặt yêu binh tự nhiên lại càng không dám chủ động tiến lên, vô số ánh mắt lẳng lẳng nhìn Cực Ác Tiểu Long Vương làm xong chuyện này.

Chôn xuống cuối cùng thôi phòng Thổ về sau, Cực Ác Tiểu Long Vương cầm Phương Thiên Họa Kích đứng lên, ánh mắt bình tĩnh nhìn hướng về phía Long Hoàng.

“Cá chạch thì thế nào? Cái gọi là Long, cũng không quá đáng là tu hành đã đến cực hạn về sau, hóa thành một loại Thiên Yêu lẫn nhau mà thôi, mà các ngươi Cực Ác Hung Hải, liền tổ bên trên đều không tính chính thức Thiên Yêu, truyền cho tới bây giờ, Long Huyết càng là thành một truyện cười các ngươi xem hần vì bảo, ta xem ra lại quả thực buồn nôn, hôm nay, ta liền đem sở hữu Long Huyết đều trả lại cho các ngươi, chỉ ở thể nội lưu một loại tinh khiết huyết...”

Cực Ác Tiểu Long Vương thời gian dần qua nói xong, đột nhiên trên thân thể dâng lên một loại Hắc Ám sắc hỏa diễm, đốt cháy lấy thân thể của mình, sau nửa ngày về sau, hần hét lớn một tiếng, bỗng nhiên bên ngoài thân vỡ ra, đại khóa đại khóa Long Huyết phun tung toé đi ra.

Một khóa một khóa huyết châu, cũng không rơi địa, tựa như viên châu đồng dạng nổi giữa không trung.

Đạo đạo mùi thơm lạ lùng phiêu du tại ở giữa thiên địa, không có mùi máu tươi, vậy mà tản ra bảo dược thương phương mùi.

Cực Ác Tiểu Long Vương đã lung lay sắp đổ rồi, nhưng vẫn là cường chống thân thể, nuốt một ngụm máu tươi, cuồn cuồn nói: “Ta hiện tại thể nội chỉ còn lại có tinh khiết huyết rồi, cùng các ngươi Cực Ác Hung Hải không tiếp tục nữa phần quan hệ... Đến đây đi, cùng ta một trận chiến trận chiến này ta nếu không chết, chắc chắn dùng thu thân hóa thành Chân Long, đem bọn ngươi Cực Ác Hung Hải bọn này ngục Long giết cái sạch sẽ, còn thế giới này một mảnh thanh tịnh...”

Cực Ác Tiểu Long Vương thanh âm cũng không muốn sáng, lại chân triệt Vân Tiêu.

“Cái này kẻ đàn, rõ ràng cũng đã không địch lại rồi, như thế

nào lại làm ra bực này tự hủy căn cơ sự tình đến?”

Đại Kim điều thấp giọng hô một tiếng, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép giống như kêu lên.

“Chính là bởi vì không địch lại rồi, cho nên hắc mới có thể đem bản thân thống hận Long Huyết loại bỏ, hắc vứt bỏ cái kia Cực Ác Hung Hải chỗ coi trọng Long Huyết, nhưng lại nghĩ bằng bản thân hóa Chân Long, tuy nhiên hắc là cá chạch, nhưng nếu là hắc tu hành đã đến cực hạn, bản thân sẽ hóa thành Thiên Yêu, cải biến hình thể, hóa thành Chân Long... Thế gian bản không Long, mỗi một đầu long đều là cá Xà yêu loại tu hành đã đến cực hạn mới sinh ra biến hóa...”

Hoàng Hồ Tử cũng có chút tiếc hận, nhẹ nhàng thán lấy hương Đại Kim điều giải thích.

Mạnh Tuyên trầm thấp thở dài, lặng yên không một tiếng động hướng phía dưới lao đi, chân khí nhoáng một cái, cũng đã cải biến bản thân khí cơ.

“Người có Long Huyết thời điểm ta đều không để vào mắt, huống chi người bây giờ chỉ là một con lươn?”

Long Hoàng khấp không thềm để ý cười lạnh một tiếng, thối thối móng tay của mình, hướng phía dưới phương yêu binh đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

“Giết...”

Lữ yêu binh đã nhận được ám chỉ, hơn nữa Cực Ác Tiểu Long Vương loại bỏ bản thân Long Huyết về sau, trên người cái kia vô tận khí thể hung ác đã biến mất, hơn nữa thương thế của hắc tất cả đều phát tác, cũng làm cho hắc thoát nhìn giống như là một ngón tay liền có thể lực ngược lại chập tới lão giả. Cái này lại để cho bọn hắc vốn đã sợ trong nội tâm, lại bay lên một tia dũng khí, gào thét lớn hướng Cực Ác Tiểu Long Vương xông tới.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này, đột nhiên trong hư không, một gập khói đen cuồng bùng lên, che khuất bầu trời.

Trong chốc lát, phương viên ngàn trượng ở trong, đưa tay không thấy được năm ngón, đều bị khói đen bao phủ.

“Hả? Là người phương nào lớn mật như thế, dám ngăn trở ta Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái Tử làm việc?”

Long Hoàng thấy được cái này bỗng khói đen về sau, bỗng nhiên giận dữ, tay áo quét qua, nổi lên đầy trời cuồng phong.

Nhưng mà cuồng phong gào thét, cơ hồ xé rách Thương Khung, cái này che khuất bầu trời khói đen nhưng không thấy có nửa điểm giảm bớt.

“Hừ, muốn chết ”

Long Hoàng Thái Tử quát lạnh, đột nhiên một chưởng hướng phía Long Môn Sơn đỉnh núi phương hướng đập đi.

“Ầm ầm” một tiếng, ngọn núi bị hấn đập sụp bên, mấy trăm tên yêu binh cũng bị hấn một chưởng này đập thành thịt nát, nhưng Long Hoàng cũng không có đụng phải cái gì ngăn cản, cái này lại để cho hấn hiểu được, cái kia âm thầm đối thủ cũng không có bị hấn một chưởng này bao phủ.

“Nghĩ tại ta mí mắt dưới đáy đem người bắt đi, nghĩ quá dễ dàng...”

Long Hoàng đại quát, thần niệm như điện, trong chốc lát bao phủ mấy ngàn trượng mặt đất, tại đây thần niệm nhìn quét ở bên trong, vô số bất đồng khí cơ tu sĩ đều tại thương hoàng thoát đi, hiển nhiên đều là vừa rồi tại phụ cận đang xem cuộc chiến người, lúc này thời điểm thấy hấn nổi cơn điên, chỉ e rước họa vào thân, vội vàng đào tẩu, nhưng lại để cho hấn kinh ngạc chính là, hấn tại đây rất nhiều bóng người ở bên trong, vậy mà không có phát hiện Cực Ác Tiểu Long Vương khí cơ...

“Chẳng lẽ bị ta vừa rồi một chưởng kia đập thành thịt nát?”

Long Hoàng nhú mày: “Cái thằng này giống như không chết tiệt dễ dàng như vậy a...”

Cứ đi Cực Ác Tiểu Long Vương dĩ nhiên là là Mạnh Tuyên, hấn lặng yên im ắng té lên Quỷ Đầu Hồ, dùng cái này khói đen che đầy một phương thiên địa, cái này khói đen hình dạng và tính chất quỷ dị, Long Hoàng đưa tới sức gió cường thịnh trở

lại, cũng thôi không tan này sương mù, sau đó mượn khói đen che lấp, Mạnh Tuyên đi tới Long Môn Sơn đầu, một chuồng đánh xiủ nỏ mạnh hết đà Cực Ác Tiểu Long Vương, sau đó cái biến hấn khí cơ, tiềm hình đào tẩu.

Hắn không có lựa chọn cùng Long Hoàng chính diện giao thủ, cái này Cực Ác Hung Hải Đại thái tử tử, khí cơ thâm bất khả trắc, coi như là song phương cùng giai thời điểm, Mạnh Tuyên muốn cùng hấn tác chiến, đều nhắc tới hạng nặng tinh thần, chớ nói chi là cùng hấn còn có nhất định được tu vi chênh lệch rồi.

Bởi vậy mục đích của hấn, tựu là đơn thuần đem Cực Ác Tiểu Long Vương cứu đến mà thôi.

Mà Long Hoàng, chờ đợi khói đen tan hết, lông mày đã nhăn lại một cái phiền phức khó chịu, cái này khói đen đen quá đột ngột, hấn tin tưởng chí ít có chín thành có thể là Cực Ác Tiểu Long Vương được người cứu đi rồi, chỉ là không biết người nọ là ai, cũng dám tại chính mình thuộc hạ cướp người

“Nếu là bị ta điều tra ra rồi, người cùng cái kia cá chạch, đều phải chết ”

Long Hoàng quát lạnh, sau đó ánh mắt chuyển hướng về phía thế thì sập ngọn núi, ánh mắt lập loè, tựa hồ suy nghĩ muốn hay không đem Cực Ác Tiểu Long Vương mẫu thân móc ra, bầm thây cho hả giận, bất quá hấn dù sao cũng có được chính mình kiêu ngạo, Cực Ác Tiểu Long Vương tại lúc, hấn vì nghiền áp Cực Ác Tiểu Long Vương, có thể làm ra cái kia các loại bầm thây sự tình đến, Cực Ác Tiểu Long Vương mất, hấn ngược lại tự trọng thân phận, khinh thường tại làm như vậy rồi.

Cũng nhưng vào lúc này, một người mặc Bắc Đẩu Tiên Môn áo bào thêu ngôi sao thanh thiếu niên đáp mây bay bay tới, đối với mây dưới sụp đổ bên ngọn núi cùng một mảnh núi thây biến máu làm như không thấy, mỉm cười hướng Long Hoàng nói ra: “Thái Tử, Hồng Hoàn sư tỷ đan trà hội cũng sắp đã bắt đầu, nàng sợ ngài quên thời gian, cố ý phái ta đến thông báo Thái Tử một tiếng, Hồng Hoàn sư tỷ lúc này đây bởi vì ngài xuất quan, cố ý trì hoãn đi tham gia trăm binh hội thời gian, đã là phá lệ rồi, lúc này đây đan trà hội, nàng hi vọng ngài không bị muộn rồi, nàng không thích bọn người ”

“Tần Hồng Hoàn...”

Đã nghe được cái tên này, Long Hoàng Thái Tử cười lạnh một tiếng, nói: “Tốt, ta cái này đi qua, biết một chút về cái này cái gọi là Đông Hải Thánh Địa đệ nhất thiên tài phong thái” nói xong, chuyển trên người long xa, hóa thành Lưu Vân ly khai. chưa xong còn tiếp

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 257 : Trọng thương phá Chân Linh

Chương 257: Trọng thương phá Chân Linh

Trọng vẹn đã đi ra cái kia phiên chiến trường năm nghìn dặm, Mạnh Tuyên mới ngừng lại được, mang theo Cực Ác Tiểu Long Vương ẩn vào một mảnh núi hoang, tìm một cái che giấu địa phương, huy kiếm thác ra một sơn động, chui đi vào, sau đó dùng Chân Linh ở giữa liên hệ triệu hoán ba nô chạy đến. Tại ba nô đuổi trước khi đến, hắn trước quan sát thoáng một phát Cực Ác Tiểu Long Vương thương thế, không khỏi trầm thấp thở dài một tiếng.

Thương vô cùng trọng, liền chiến ba ngày ba đêm, khiến cho trên người hắn cơ hồ không có một khối hoàn hảo làn da rồi, thực không biết hắn là như thế nào chống đỡ tới, máu chót nhất chính là, cuối cùng hắn tróc bong bản thân Long Huyết, khiến cho thân thể của hắn suy yếu tới cực điểm, hiện tại ý thức của hắn, ở vào một loại vô cùng yếu ớt tình trạng, liền giống như trong cuồng phong cây đèn cây sắp tắt, hơi chút vô ý, sẽ đèn tắt người diệt, mất đi tánh mạng.

Hết lần này tới lần khác đã qua không bao lâu, Cực Ác Tiểu Long Vương bỗng nhiên nhẹ nhàng kêu một tiếng, trên đỉnh đầu, một đạo Linh quang dò xét đi ra.

“Hắn lại muốn phá Chân Linh?”

Mạnh Tuyên lắp bắp kinh hãi, tuyệt đối không nghĩ tới, Cực Ác Tiểu Long Vương vậy mà hội trong một trọng thương tình hình dưới phá Chân Linh.

Đại khái là bởi vì thân là con lai Long tử, Cực Ác Tiểu Long Vương nhận lấy quá nhiều bất công đãi ngộ, khiến cho trong lòng của hắn, Long Huyết đã trở thành tâm hồn một cái gông xiềng, cái này cũng làm cho hắn tuy nhiên thiên phú hoành tuyệt, nhưng lại chậm chạp không cách nào đột phá Chân Linh.

Mà theo Long Môn Sơn bên trên một trận chiến, hấn ra khỏi Long Huyết, thực sự tâm linh hiểu rõ, phá vỡ mà vào Tự Tại cảnh.

Như tại bình thường, cái này tự nhiên là chuyện tốt, nhưng vào lúc này lại nguy hiểm chỉ cực.

Chân Linh hình thành thời điểm, hội hấp thu thể nội sở hữu tinh khí, mà hết lần này tới lần khác hấn hiện tại tinh khí thiếu thốn, rất dễ dàng ngược lại bởi vậy ném đi tánh mạng. Quả nhiên như Mạnh Tuyên chỗ suy đoán cái kia dạng, theo đỉnh đầu Linh quang hiện ra, Cực Ác Tiểu Long Vương thân thể cũng nhanh chóng gãy gò dưới đi, liền thâm tại miệng vết thương bên ngoài máu tươi đều một lần nữa thâm về thân thể, tất cả đều hướng về hấn đỉnh đầu Chân Linh dừng mãnh lao tới.

Cái kia Linh quang càng ngày càng sáng ngời, nhưng nhưng lại xa xa không tới cuối cùng nhất Hóa Hình trình độ, có thể là Cực Ác Tiểu Long Vương đã gần như khô kiệt.

“Con mẹ hấn, người tốt làm không được a...”

Mạnh Tuyên thâm mắng một tiếng, đem một miếng tảo ra đâm đặc mùi rượu viên đan được nhét vào Cực Ác Tiểu Long Vương trong miệng.

Đây chính là Tử Đồ trường lão tặng cho hấn năm khóa Đại Mộng Đan một trong, tuy nhiên bắt lực tại tu hành, nhưng dùng để đền bù tinh khí, nhưng lại thể gian nhất dùng chung, cái này Cực Ác Tiểu Long Vương cũng coi như mệnh không có đến tuyệt lộ, mới tại loại này hoàn cảnh dưới gặp Mạnh Tuyên.

Nếu là người khác thì, tự tính toán cứu được hấn đi ra, cũng không giữ được mạng của hấn.

Theo một khóa Đại Mộng Đan ngậm vào trong miệng, Cực Ác Tiểu Long Vương Chân Linh còn là phi thường nhỏ yếu, một khóa Đại Mộng Đan vậy mà không đủ để đền bù hấn ngưng tụ Chân Linh cần có tinh khí, thân thể của hấn hay vẫn là tại gần không được gần như khô kiệt.

“Thảo... Thiệt thòi lớn rồi”

Mạnh Tuyên khẽ cắn môi, lại đem một hạt Đại Mộng Đan nhét vào miệng hắn ở bên trong.

Đợi cho Đại Kim điều bọn người chạy đến thời điểm, Mạnh Tuyên chính vịn cái đầu, thống khổ ngồi xổm cửa động xem con kiến dọn nhà.

“Đại sư huynh, như thế nào đây? Đã chết rồi sao?”

Đại Kim điều phi tới gần tại đây, lập tức giảm thấp xuống thanh âm lén lút lút lút hỏi, thật giống như Long Hoàng liên tại phụ cận nghe lén đồng dạng.

Mạnh Tuyên chỉ chỉ thạch động, ý bảo chính nó đi vào xem.

Đại Kim điều sắc mặt cổ quái, chui thạch động, cũng không lâu lắm, nó lập tức kinh kêu lên: “Móa, thương thành như vậy...”

Lời còn chưa dứt, nó lại một lần nữa kêu sợ hãi: “Móa, thương thành như vậy, còn đột phá Chân Linh cảnh?”

“Móa, trong mồm như thế nào có nồng như vậy liệt mùi rượu?”

“Móa, Đại sư huynh, ngươi đem Đại Mộng Đan dứt cho hắn?”

Đại Kim điều chạy ra, tâm thương yêu không dứt nhìn qua Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên cũng rất không làm sao, phi thường đau lòng.

“Ngươi cho hắn cho mấy ăn khóa?”

Mạnh Tuyên yên lặng vươn hai ngón tay

“Móa, ngươi cho hắn cho hai khóa ăn?”

Mạnh Tuyên không làm sao lắc đầu, nói: “Còn lại hai khóa ”

“Vậy mà cho ba ăn khóa Đại Mộng Đan?”

Cái này không riêng gì Đại Kim điều, mà ngay cả ba nô cùng

lão tặc nói đều sợ ngây người.

Đại Mộng Đan là bậc nào quý giá thứ đồ vật, Tử Đồ trưởng lão đi khắp thiên hạ, thậm chí chạy đến Yêu Man Địa Xích Mộc Ngưu Vương được trong vườn, cũng cùng Ngưu Vương đại chiến một hồi, mới kiếm đủ bảo dược, trong đó một hạt, mà ngay cả ba nô như vậy tu hành mấy trăm năm, kiến thức rộng rãi lão gia hỏa đều cuồng hỉ không thôi, vậy đơn giản là trong chiến đấu, tốt nhất thuộc bổ, mỗi một hạt đều giá trị liên thành, không biết có thể bán bao nhiêu Linh Thạch.

Có thể là Mạnh Tuyên vì cứu người, vậy mà mắt cũng không có nhắm liền cho hắn ăn ba khẩu?

“Ai nói ta mắt cũng không có nhắm, ta hắn mẹ nhanh đau lòng muốn chết, sớm biết như vậy tự không cứu được...”

Mạnh Tuyên thông khổ bùm mặt, một bộ hời hợt muốn chết bộ dạng.

Ba nô cũng tiến thạch động nhìn thoáng qua Cực Ác Tiểu Long Vương, sau khi đi ra thở dài lấy nói: “Chủ nhân khoản này đầu tư đại khái thu không trở lại, nếu là người này một mực như hắn vừa rồi đại chiến lúc vũ dũng, cũng thì thôi, nhiều như vậy một người bạn tương trợ, không thể nghi ngờ là một cái đại trợ lực, chỉ tiếc, hắn ra khỏi Long Huyết, khiến cho bản thân tư chất rút xuống ngàn trượng, hắn hiện tại tuy nhiên phá Chân Linh, nhưng cái này Chân Linh phẩm chất...”

Ba nô nói xong, có chút xấu hổ nhìn Đại Kim điêu liếc, than nhẹ lấy lắc đầu không thôi.

Mạnh Tuyên nhưng lại minh bạch bọn hắn muốn nói cái gì, trên thực tế hắn vừa rồi cũng đã nhìn ra.

Cực Ác Tiểu Long Vương tại thân thể của mình suy yếu nhất dưới tình huống phá Chân Linh, đến nỗi Chân Linh vô cùng suy yếu, thậm chí so về Đại Kim điêu như vậy có thể nói sử bên trên yếu nhất Chân Linh người Chân Linh đều yếu nhược nhỏ, yếu đã đến chỉ có thể miễn cưỡng gọi hắn là Chân Linh tình trạng.

Tróc bong Long Huyết, cũng không chỉ là mất đi một ít huyết dịch mà thôi, Cực Ác Tiểu Long Vương tại Chân Khí cảnh

làm tích lũy, đại bộ phận đều ở đằng kia bộ phận Long Huyết ở bên trong, hắt ra khỏi Long Huyết, chẳng khác nào ra khỏi bản thân đại bộ phận tích lũy.

Cũng không biết gần đây kiêu ngạo cuồng vọng Cực Ác Tiểu Long Vương sau khi tỉnh lại chứng kiến hình dạng của mình, sẽ là phản ứng gì

Nói trở lại, hiện tại cũng không thể lại xưng hắt vi Cực Ác Tiểu Long Vương rồi, loại bỏ Long Huyết hắt, trên người chỉ có yêu thu chi huyết, đây quả thực là thế gian yếu nhất yêu huyết chi một, tư chất của hắt, đã do trời mới cấp, biến thành phế nhân cấp.

“Mà thôi mà thôi, không nói, như là đã cứu được hắt, nói thêm nữa cũng không có ý gì ”

Mạnh Tuyên khoát khoát tay, ý bảo mọi người không cần khuyên nữa, trên thực tế cho Cực Ác Tiểu Long Vương uy dưới Đại Mộng Đan thời điểm, hắt không có đa tưởng, sau đó nhớ tới, mặc dù có chút hối hận, nhưng vẫn cảm thấy chính mình làm như vậy đúng vậy, một là Cực Ác Tiểu Long Vương tróc bong Long Huyết lúc nói lời lại để cho hắt có chút xúc động, còn nữa chính là Cực Ác Tiểu Long Vương tại Thượng Cổ Kỳ Bàn lúc, tốt xấu cũng coi như đã giúp hắt bề bộn...

... Tuy nhiên cái kia giúp đỡ không có vài phút, liền xoay đầu lại hướng phó chính mình rồi.

Nói ngắn lại, cái này tiểu cá chạch lại để cho Mạnh Tuyên không phải rất phản cảm.

“Mới vừa rồi là ai đã cứu ta?”

Đúng lúc này, trong thạch động bỗng nhiên vang lên một cái thanh âm yếu ớt.

“Nhanh như vậy tự tỉnh?”

Mạnh Tuyên quay đầu chui vào thạch động, đồng thời trong nội tâm có chút nói thầm: Người bình thường tỉnh cũng không có gì không phải a muốn hỏi đây là đâu cái gì nha, cái thằng này như thế nào một tỉnh lại, liền biết rõ chính mình là được người cứu còn có tâm tư hỏi là ai cứu chính mình?

Trong thạch động, Cực Ác Tiểu Long Vương đã nửa ngồi dậy, tựa tại trên thạch bích, lười biếng nhìn xem cửa động.

“Là người cứu ta?”

Thấy được Mạnh Tuyên diện mục về sau, Cực Ác Tiểu Long Vương nao nao, lộ ra một vòng vẻ ngoài ý muốn.

“Đừng cảm tạ ta, vì cứu người việc này, ta đến bây giờ còn hồi hận đây này...”

Mạnh Tuyên cũng ngồi xuống, tức giận lấy ra hồ lô đến uống miếng rượu, sau đó đem hồ lô đưa cho Cực Ác Tiểu Long Vương.

“Trên tay không có tí sức lực nào, cho ta uy một ngụm...”

Cực Ác Tiểu Long Vương lười biếng nói, tựa hồ hai tay nâng không nổi đến.

Mạnh Tuyên im lặng, đành phải cong ngón búng ra, một đoàn tử thủy theo trong hồ lô nhiếp đi ra, sau đó đưa vào Cực Ác Tiểu Long Vương trong miệng.

“Khục khục...”

Cực Ác Tiểu Long Vương thân thể phi thường suy yếu, lập tức bị rượu mạnh sắc ho khan, bất quá rượu này nước chính là Đại Mộng Đan biến thành, ẩn chứa phong phú tinh khí, tuy nhiên không có cách nào cùng cái kia ba khóa Đại Mộng Đan so sánh với, nhưng vẫn là lại để cho Cực Ác Tiểu Long Vương sắc mặt hồng nhuận không ít.

“Nhân tình này... Ta nhớ kỹ ”

Cực Ác Tiểu Long Vương bên cạnh ho khan vừa nói nói: “Vốn cho rằng Đông Hải Thánh Địa chỉ có Kiếm Thập Tứ quái vật kia có thể cùng ta nói chuyện rất là hợp ý, không nghĩ tới người cũng sẽ cứu ta, ta biết rõ thân thể của mình tình huống, có thể cứu sống ta, người khẳng định hao tổn không ít một cái giá lớn ”

Mạnh Tuyên thở dài, muốn biết cái kia một cái giá lớn xác

thực không nhỏ, nhưng nhưng có chút không có ý tứ nói ra miệng.

“Mẫu thân của ta thi thể thế nào?”

Cực Ác Tiểu Long Vương trầm mặc một hồi, hỏi vấn đề này.

Mạnh Tuyên nhưng lại không biết về sau chuyện đã xảy ra, Đại Kim điều chen đến phía trước mà nói: “Không có việc gì, tên kia gặp người được người cứu đi rồi, cũng không có lại làm cái gì, bị một cái Bắc Đầu đệ tử gọi đi rồi, bắt quá dưới tay hắn yêu binh còn giống như đang tìm người, phải cẩn thận”

Cực Ác Tiểu Long Vương nghe nói mẫu thân thi thể vô sự, liền yên tâm thở dài khẩu khí, nhẹ nhàng tựa tại trên thạch bích.

Rất kỳ quái, hắn biểu hiện ra thoát nhìn, tựa hồ không có bất kỳ cảm xúc biến hóa, bình tĩnh thần kỳ.

Mạnh Tuyên vẫn nhìn hắn, trong nội tâm cũng không biết đang suy nghĩ gì, bỗng nhiên mở miệng nói: “Ta cứu người cũng không phải là bởi vì chúng ta giao tình, nói trắng ra là chúng ta giống như cũng không có gì giao tình, ta cứu được người, người phải nhớ kỹ phần ân tình này, tương lai thay ta làm một chuyện, cho nên người bây giờ cũng đừng nghĩ lấy chạy đi chịu chết rồi, trước đi với ta Thiên Trì Tiên Môn a, lúc nào trả người của ta tình lúc nào mới có thể ly khai ”

(Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 258 : Trở về Thiên Trì

Chương 258: Trở về Thiên Trì

Càng địa phương nguy hiểm càng là chỗ an toàn nhất, cái này thuyết pháp là có đạo lý, đối với hiện tại Cực Ác Tiểu Long Vương mà nói, ẩn thân Thiên Trì Tiên Môn không thể nghi ngờ là cái vô cùng tốt lựa chọn. Mấu chốt nhất chính là, Mạnh Tuyên biết rõ Cực Ác Tiểu Long Vương xa so biểu hiện ra thoát nhìn càng suy yếu, chỉ là hắc trời sinh như vậy tính tình, càng trước mặt người khác, càng không chịu hiện lộ chính mình mềm yếu, cho nên giả bộ như bình tĩnh mà thôi.

Lúc này thời điểm hắc bóc lột đã đi ra Long Huyết, hơn nữa mẹ đẻ ở trước mặt mình bị trượng đánh chết, vô luận là thân thể hay vẫn là tâm linh đều đã đến một cái bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, tại hắc sau khi tỉnh lại, nếu là dốc sức liều mạng gào thét muốn đi báo thù cái gì, Mạnh Tuyên còn ngược lại có thể an chút ít tâm, hắc càng biểu hiện như vậy bình tĩnh, liền càng không an ổn, không chuẩn thân thể đã có một tia khí lực, tự muốn đi tìm Long Hoàng dốc sức liều mạng.

Mạnh Tuyên đúng là lo lắng Cực Ác Tiểu Long Vương phải làm như vậy, mới cố ý dùng ngôn ngữ kích hắc, nhắc nhở hắc còn thiếu nợ lấy chính mình một cái nhân tình, không thể tùy tiện đem mạng của mình ném đi, đương nhiên, cũng không thể nói hoàn toàn là giả, dù sao dù sao dựa theo nhà mình Đại Bệnh Tiên Quyết quy củ mà nói, Cực Ác Tiểu Long Vương xác thực thiếu nợ lấy tự mình một cái nhân tình, dù sao Bệnh Lão Đầu ba quy một làm cho ở bên trong cứ như vậy nói mà

“Ngươi là sợ ta bằng tặng không chết, mới chuyên môn dẫn dò của ta sao?”

Cực Ác Tiểu Long Vương lại giống như khám phá Mạnh Tuyên tâm tư, nhàn nhạt cười cười, nói: “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ hảo hảo sống sót ”

“Như vậy cũng tốt ”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, liền từ trong động chiếc nhẫn ở bên trong lấy một bộ đồ dự bị quần áo cho hắn thay đổi, sau đó lại để cho Đại Kim điều công hắn, một đoàn người trốn vào không trung, hướng Đông Hải Thánh Địa phương hướng bay đi, từ khi tiến nhập Thượng Cổ Kỳ Bàn, đến nay đã có hơn phân nửa năm qua đi, chính mình đúng là vẫn còn trở lại rồi. Nghĩ đến Vân Quỷ Nha và Liên Sinh Tử sự tình. Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng có chút nặng nề.

Vân Quỷ Nha đối phó chuyện của hắn. Hắn ngược lại cũng không thể nào để ở trong lòng, ngược lại là Liên Sinh Tử phản bội, lại để cho hắn một mực canh cánh trong lòng.

Đáp mây bay mà đi, không qua Tiên Đô Thành, mà là trực tiếp xuyên qua gọn sóng mặt biển, hướng về Thiên Trì Tiên Môn chạy như bay.

Bọn hắn một chuyến này người, trận chiến lại cũng không nhỏ, Mạnh Tuyên, Đại Kim điều cùng với ba nô. Đầu là Chân Linh cảnh tu vi, nhất là ba nô bên trong Hoàng Hồ Tử cùng Hắc Đầu Lạp, hai người tại đã luyện hóa được Tử Đồ trưởng lão trả lại cho bọn hắn Linh Thạch về sau, tu vi lại tăng lên Nhất giai, hôm nay chính là Chân Linh Tứ phẩm tu vi, thì ra là Chân Linh Trung giai, mà ngay cả Bạch Mi Mao, cũng là Chân Linh Sơ giai đỉnh phong tu vi.

Bọn hắn những người này, nếu là nghĩ tại Đông Hải Thánh Địa lập phái, đã có thể thành lập một cái Nhị lưu tiêu tiên môn rồi.

“Ồ? Cái kia không trung đáp mây bay chính là?”

“Trời ạ. Là Mạnh Tuyên, Thiên Trì chân truyền đại đệ tử. Hắn trở lại rồi...”

“Thượng Cổ Kỳ Bàn sau khi kết thúc, tất cả môn đệ tử đều lục tục trở về, duy có hắn một mực không thấy bóng dáng, còn tưởng rằng hắn thân tử đạo tiêu nữa nha, không nghĩ tới vậy mà lại trở lại rồi, hắc hắc, cái này náo nhiệt, không ít người một mực phát ra hung ác muốn tìm hắn đây này...”

“Trên người hắn khí cơ thâm bất khả trắc, xem ra cũng đột phá Chân Linh rồi, như vậy có trò hay để nhìn ”

Mạnh Tuyên một đường bay đến, cũng không tận lực giấu kín thân hình, rất nhanh liền có người nhận ra hắn, cũng đưa hắn trở về tin tức thả đi ra ngoài.

Bất quá dọc theo con đường này, thật cũng không đụng phải phiền toái gì, an an ổn ổn về tới Thiên Trì, rất xa, đã có thể chứng kiến Thiên Trì Tiên Môn đứng vững kỳ phong, Mạnh Tuyên cũng dài than dài khấu khí, hắn đứng ở Thiên Trì Tiên Môn thời gian cũng không ngắn rồi, đã có một tia cảm tình, tuy nhiên cùng hắn cùng Bệnh Lão Đầu cảm tình không cách nào so sánh được, nhưng trở về về sau, tâm hồn cũng có một ít buông lỏng.

“Vèo...”

Tại Mạnh Tuyên đã đến gần Thiên Trì Tiên Môn về sau, đột nhiên Thiên Trì Tiên Môn ở giữa nhất Vân Ấn Phong bên trên, một đạo hỏa quang chui ra, trong ngọn lửa, rõ ràng là một chỉ Hồng Loan Hỏa Điều, từ xa nhìn lại, liền giống như một đóa hừng hực thiêu đốt mây lửa.

“Hồng Quan sư tử...”

Mạnh Tuyên gặp được Hỏa Loan, liền ngừng mây giá, chấp tay hành lễ.

Hỏa Loan thấy được Mạnh Tuyên, cao thấp đánh giá hắn thoáng một phát, thấy hắn vô sự, ẩn ẩn nhẹ nhàng thở ra.

Đại Kim điêu thấy, vui sướng hơn lửa mây chỗ bay đi, trong miệng kêu to: “Sư phó ai, đệ tử nhớ ngươi muốn chết...”

Hỏa Loan tựa hồ là nhìn thấy Đại Kim điêu cũng đột phá Chân Linh, có chút kinh dị, bất quá cẩn thận hơi đánh giá, xoáy và lộ ra một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thần sắc, một cánh đưa hắn đập bay đi ra ngoài, sau đó hướng Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, hướng Thiên Trì Tiên Môn bay đi.

“Cung Hạ đại sư huynh trở về núi...”

Thiên Trì Tiên Môn chúng đệ tử cảm ứng được Mạnh Tuyên khí cơ, đều đuổi tới sơn môn chỗ chờ đón.

Từ xa nhìn lại, chỉ thấy sơn môn chỗ ba bốn mươi người đệ tử đứng đầy nghênh đón, ngoại trừ hơn ba mươi cái đại nhân, nhưng lại mười cái tiểu hài tử, đúng là thư viện hải đồng, ăn mặc một thân sửa nhỏ hơn màu lam nhạt Thiên Trì kiếm bào Long Nhi cũng ở trong đó, trên trán hai cái sừng nhỏ tinh xảo đặc sắc, càng phát đáng yêu, đoạn thời gian này không thấy, nàng tựa hồ cũng càng ngày càng tốt nhìn, thủy chung có nhân nhạt Yên Vân bao phủ ở xung quanh người.

Mà ngay cả Liên Sinh Tử, cũng đứng tại đám người phía sau, chỉ là thủy chung cúi đầu không nói, cũng không mở miệng.

Chúng đệ tử số lượng tựa hồ nhiều hơn không ít, lại để cho Mạnh Tuyên hơi cảm giác ngoài ý muốn, nhất là, hắn vậy mà tại chúng đệ tử trong phát hiện Đan Nguyên Môn Ngô Uyên thân ảnh, càng là kinh ngạc rồi, nghĩ thâm cái thằng này vì sao cũng ăn mặc Thiên Trì Tiên Môn màu lam nhạt kiếm bào?

“Chư vị sư đệ miễn lễ, đối đãi ta xử lý một ít chuyện xưa, lại đến cùng chư vị sư đệ tâm tình...”

Mạnh Tuyên theo như rơi mây giá, hướng chúng Thiên Trì đệ tử nhú rảnh tay, cười xin lỗi.

“Đại sư huynh, người chắc là bãi phỏng chương giáo sư tôn a, ta trước an bài chư vị sư đệ đến người Tọa Vọng Phong chờ, lắng nghe người dạy bảo, mặt khác cũng có một việc, người không tại tiên môn thời điểm, ta tự ý làm quyết định, cần cho người thủ khẩn ”

Khúc Trục theo trong đám người đi ra, cười hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Phá Chân Linh? Chúc mừng khúc sư đệ ”

Mạnh Tuyên ngược lại là có chút kinh ngạc, xoáy và cười chúc mừng.

Hắn ngược lại là thật không ngờ, lúc này mới một năm không đến thời điểm, Khúc Trục liền phá Chân Linh, dù sao tại hắn xem ra, Khúc Trục tư chất cũng không tính thượng giai, một năm thời gian liền phá Chân Linh, lại để cho hắn thật là có chút ngoài ý muốn, Ngô Uyên bọn người, phá Chân Linh sự tình hắn ngược lại là biết đến, dù sao bọn hắn chính là tại

Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong lấy được cơ duyên, mà Khúc Trục lúc trước cũng không có cùng bọn họ cùng một chỗ tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn.

“Còn muốn đa tạ Đại sư huynh ân trạch ”

Khúc Trục cười hướng Mạnh Tuyên nói ra, sau đó mệnh những người khác mà lại đi Tọa Vong Phong lẫn nhau hậu, chính mình tắc thì cùng Mạnh Tuyên.

“Của ta ân trạch?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, Khúc Trục nghe vậy, cả cười cười, hai tay vẽ một cái, trông không vẽ lên một cái con rùa đen hình dạng.

“Nguyên lai là nó...”

Mạnh Tuyên tỉnh ngộ đi qua, biết rõ Khúc Trục nói là thạch quy, cái kia thạch quy có được Thanh Đồng chén nhỏ, có thể giúp người ngộ đạo, hiệu quả so Linh Tê thảo còn tốt hơn, nếu là có nó hỗ trợ, Khúc Trục phá Chân Linh liền không lộ vẻ kì quái.

“Cái kia con rùa già đi đâu?”

Mạnh Tuyên tỉnh ngộ lại về sau, liền cười hỏi.

Khúc Trục cười khỏ một tiếng, nói: “Cả ngày không có chính hình, cùng Tùng Hữu sư huynh bọn hắn pha trộn cùng một chỗ, khắp nơi gây tai họa, gặp lấy người liền lại để cho người gọi nó lão tổ tông... Hiện tại cũng không biết chạy đến đâu ở bên trong đi chơi, còn không biết sư huynh ngươi trở lại sự tình ”

Mạnh Tuyên khỏ gật đầu cười, đối với cái này Đông Hải bảy cảm thú cách làm cũng là cảm xúc rất sâu rồi.

Mạnh Tuyên chuẩn bị lên trước Vân Ân Phong bái kiến chương giáo, tuy nhiên chương giáo ở vào Tịch Diệt trạng thái ở bên trong, nhưng đây cũng là một cái lễ tiết, nhưng mà tại lên Vân Ân Phong về sau, Khúc Trục cùng Hồng Quan sư tỷ lại mang theo hắn đi tới đạo quan chỗ gần, thấp giọng nói ra: “Đại sư huynh, chương giáo Chí Tôn hôm nay đã không tại

tiên môn ở bên trong rồi, bắt quá có rất ít người biết rõ, lão nhân gia ông ta lại để cho ta chờ người trở lại về sau nói cho người biết ”

“Chương giáo sư đã đi ra?”

Mạnh Tuyên không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Khúc Trục nói: “Đã đi ra có hơn nửa năm rồi, khi đó Kỳ Bàn thậm chí còn chưa kết thúc ”

“Vậy mà đi lâu như vậy?”

Mạnh Tuyên chân mày cau lại.

Khúc Trục lại nói: “Về sau, ta theo Mặc Linh Tử sư đệ giảng thuật Kỳ Bàn ở bên trong phát sinh trải qua đến xem, sư tôn hẳn là tại Đế Nữ xé trời mà đi thời điểm tỉnh lại, sau đó lão nhân gia ông ta đã tìm được ta, nói hẳn phải ly khai, cũng dẫn dò ta, chuyện này chỉ có thể nói cho người biết một người biết rõ, hẳn còn nói, nếu có một ngày, người chứng kiến đạo quan phía trên, xông ra ngũ thải hà quang, xin mời người tiến vào đạo quan...”

“Ngũ thải hà quang...”

Mạnh Tuyên nhíu mày, quay đầu nhìn thoáng qua Hồng Quan sư tỷ, đã thấy nó lại một lần hóa thành gà trống lớn bộ dáng, vô tình nằm ở đạo quan bên cạnh, tựa hồ không có nghe được mình cùng Khúc Trục đối thoại.

“Hồng Quan sư tỷ, người cũng đã biết chương giáo sư tôn đi nơi nào?”

Hồng Quan sư tỷ đã nghe được Mạnh Tuyên, nhẹ khẽ lắc đầu, cũng không có làm dư thừa tỏ vẻ.

Mạnh Tuyên lòng tràn đầy nghi hoặc, không làm sao thở dài, liền sửa sang lại thoáng một phát quần áo, hướng đạo xem thi lễ một cái.

“Vân Quý Nha hiện ở nơi nào?”

Mạnh Tuyên tự Vân Ân Phong bên trên sau khi xuống tới, liền

hỏi một mực dưới núi chờ đợi Khúc Trục.

Khúc Trục tựa hồ sớm liền nghĩ đến, liền chỉ chỉ một chỗ ngọn núi, Mạnh Tuyên gật đầu, mạng lớn kim điều mang theo ba nô, lão tặc nói, Cực Ác Tiểu Long Vương bọn người đi trước Tọa Vong Phong chờ đợi, chính mình tắc thì hoán Khúc Trục cùng một chỗ, ngự không hướng Vân Quỷ Nha chỗ cái kia chỗ ngọn núi bay đi.

Rất xa, một người Ngự Kiềm chạy tới, đúng là Liên Sinh Tử, Mạnh Tuyên lưu ý đã đến hắc, thực sự không nói cái gì.

Trên ngọn núi, một tòa nhà tranh, bên trong khoanh chân ngồi một cái áo xám người.

Vốn là một kiện áo trắng, nhưng là không biết hắc bao lâu không động, dính đầy tro bụi, biến thành áo xám.

Hắc hình dung tiêu tụy, hai gò má cực gầy, tóc tai bù xù, lộ ra dị thường thất vọng.

Nghe được Mạnh Tuyên bọn người tới động tĩnh, hắc liền mở hai mắt ra, một đôi vốn là tinh quang bắn ra bốn phía con mắt, vậy mà tràn đầy tơ máu.

“Người trở lại rồi...”

Vân Quỷ Nha mở miệng, thanh âm khàn giọng.

Mạnh Tuyên tiến nhập nhà tranh, vung tay áo quét đi trong phòng một trương rách rưới mộc trên mặt ghế tro bụi, ngồi xuống. 【chưa xong còn tiếp】 . .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 259 : Trục xuất tiên môn

Chương 259: Trục xuất tiên môn

“Chưởng giáo sư tôn phật qua ngươi sao?”

Mạnh Tuyên mở miệng hỏi, chưởng giáo như là đã tại Tịch Diệt trong tỉnh lại, có lẽ đã biết Vân Quỷ Nha sự tình.

Nếu là hắn đã làm hạ quyết định, cái kia chính mình liền sẽ không lại đối với Vân Quỷ Nha làm cái gì.

Đương nhiên, đã chủng tại hắn thể nội bệnh chủng, cũng sẽ không thu hồi.

Lúc này Mạnh Tuyên phá Chân Linh, thần niệm cường đại, có thể cảm giác được rõ ràng Vân Quỷ Nha thể nội bị hắn gieo xuống bệnh chủng, đang tại rục rịch, khỏe mạnh sinh trưởng, hắn thậm chí cảm giác mình một cái ý niệm trong đầu, những này bệnh lập tức sẽ phát tác.

“Phật ta?”

Vân Quỷ Nha trên mặt hiện ra một vòng quái dị sắc thái, ha ha phá lên cười: “Hắn là cha ta, cùng ta bảy năm không thấy, nhưng biết rất rõ ràng ta đã trở về, cách núi thời điểm lại xem đều không có liếc lấy ta một cái, cái này cũng chưa tính trừng phạt sao?”

Mạnh Tuyên nghĩ một lát, đại khái đoán được Hoài Ngọc chưởng giáo ý tứ.

Biết rõ con của mình đã trở về núi, lại chưa có tới gặp mặt một lần, hơn phân nửa cũng là bởi vì thất vọng cực độ, không muốn gặp lại sau, một phương diện khác, cũng là đem cái này trừng phạt cơ hội của hắn lưu cho mình cái này Thiên Trì chân truyền Đại sư huynh.

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, ý bảo Khúc Trục tạm thời ly khai nhà

tranh, Khúc Trục hiểu ý, quay người gài cửa lại.

Nhìn Vân Quỷ Nha liếc, Mạnh Tuyên đột nhiên mười ngón quần quanh, kết thành Đại Ai Ấn, Vân Quỷ bị bệnh chủng tra tấn lâu như vậy, sớm đã suy yếu không chịu nổi, thần niệm sơ sơ trở về núi lúc, cường đại rồi không biết gấp bao nhiêu lần, hơn nữa Mạnh Tuyên tu thành Lôi Quang Bảo Thân, Đại Ai Ấn uy lực càng là đề cao rất nhiều lần, bởi vậy ấn pháp cảm bốc lên, Vân Quỷ Nha cơ hồ không có chút nào phản kháng chỗ trống, liền bị không chế ở.

“Lúc trước là ai cho ngươi tới giết Mạnh Tuyên...” Mạnh Tuyên quát hỏi.

“Hong Hoàn Thi Xã...”

“Ai cho ngươi bí truyền tín, đều có ai tham dự...”

Từng điểm từng điểm. Mạnh Tuyên đem Vân Quỷ Nha trong bụng biết đến thứ đồ vật đều rút đi ra. Cảm giác không có gì có thể hỏi thứ đồ vật. Chuẩn bị cởi bỏ ấn pháp lúc, hắn đột nhiên giật mình, trầm giọng hỏi một câu: “Tân Hong Hoàn mạnh như thế nào?”

Vân Quỷ Nha mê mang bị 幻 biểu lộ rồi đột nhiên biến đổi, vậy mà hiển lộ một vòng vẻ tuyệt vọng, hắn phí công đưa tay ra cánh tay, tựa hồ muốn dò xét hướng lên bầu trời, bắt lấy cái gì đó đồng dạng, nhưng miệng gương thật to. Lại không có nói cái gì đó.

“Khủng bố...”

Vân Quỷ Nha miệng há sau nửa ngày, mới nói ra một câu như vậy lời nói.

Mạnh Tuyên thở dài, trốn thoát ấn pháp, thông qua Vân Quỷ Nha biểu hiện, hắn liền đã nhìn ra, Tân Hong Hoàn tại Vân Quỷ Nha đáy lòng lưu lại lạc ấn thật không ngờ chi sâu, cơ hồ đã đến lại để cho hắn tẩu hỏa nhập ma trình độ, nếu là mình tại dùng đại buồn bã bắt hàng phục hắn trong quá trình, tiếp tục hỏi hắn Tân Hong Hoàn sự tình, rất có thể sẽ để cho hắn tâm thần sụp đổ. Chân khí tan rã, toàn bộ trở thành phế nhân...

“Người có thân sơ. Người dù sao cũng là chương giáo nhi tử,

mặc dù ta là chân truyền thủ đồ, cũng sẽ không phạt ngươi, tại chuông giáo làm ra quyết định trước khi, ngươi ngay ở chỗ này ở lại đó a, hoặc là đợi đến lúc chuông giáo hạ lệnh, hoặc là đợi đến lúc một ngày kia, ta đã trở thành chuông giáo, mới đúng ngươi làm ra xử trí, về phần ngươi trạng thái, ta cảm thấy được ngươi bây giờ rất tốt, thành thành thật thật, trước hết như vậy đi ”

Mạnh Tuyên nói xong, đi ra ngoài.

“Mạnh Tuyên ”

Vân Quỷ Nha bỗng nhiên gọi hắn lại, biểu hiện trên mặt có chút xoắn xuýt, nói khẽ: “Lúc trước thiết kế ngươi, muốn hại ngươi, đều là ý của ta, Liên Sinh Tử chỉ có điều không dám cãi lời ý của ta mà thôi, hết thấy chịu tội tại ta, ngươi không muốn phạt hắn...”

Mạnh Tuyên trứ bước, thở dài, nói: “Ngươi biết ngươi làm sai nhất đích là cái gì không?”

Vân Quỷ Nha khẽ giật mình, mở miệng nói: “Cái gì?”

“Chính là ngươi lại để cho một cái người thành thật, làm chuyện sai lầm ”

Mạnh Tuyên nói: “Mà làm chuyện sai lầm, tự nhiên muốn bị phạt ”

Nói xong đi nhanh ly khai nhà tranh, hướng đứng ở nhà tranh ba ngoài mười trượng Khúc Trục nói: “Minh tỉnh lỗi cổ ”

Cổ tiếng vang lên, Thiên Trì đệ tử lập tức tụ lại đi qua, trên thực tế mỗi người cũng biết Mạnh Tuyên vừa về đến, liền có chuyện xảy ra tình phát sinh, dù sao bọn hắn đều nghe nói Mạnh Tuyên tại tiến vào Kỳ Bàn lúc, cùng người chém giết sự tình, cũng biết sự kiện kia cùng Vân Quỷ Nha có quan hệ, chỉ có điều, bọn hắn cũng không nghĩ tới, tỉnh lỗi trông vang khởi về sau, bị nhéo đến không phải Vân Quỷ Nha, mà là Liên Sinh Tử.

“Biết rõ ta gọi ngươi tới làm cái gì sao?”

Mạnh Tuyên đứng ở Tọa Vong Phong tỉnh lỗi cổ trước, Thiên

Trì chúng đệ tử đứng tại hai nhóm, Liên Sinh Tử bắt lực quay mắt về phía Mạnh Tuyên.

“Đại... Đại sư huynh... Sư đệ biết rõ... Chính mình sai tại ở đâu...”

Liên Sinh Tử thấp giọng nói ra, thân thể không tự chủ được phát run, sắc mặt hiện ra một loại mất tự nhiên trắng bệch.

“Ta nhập Thiên Trì về sau, đôi đôi người không tệ, người nhưng mà làm gì liên hợp người khác tới hại ta?”

Mạnh Tuyên rơi xuống lòng mây quát hỏi.

Chúng Thiên Trì đệ tử âm âm một tiếng tặc mở nôi, bọn hắc chỉ biết là Mạnh Tuyên trận kia chém giết, cùng Vân Quỷ Nha có quan hệ, lại không nghĩ rằng trung thực Liên Sinh Tử vậy mà cũng trộn lẫn cùng hắc ở bên trong, trong lúc nhất thời, nhìn về phía Liên Sinh Tử ánh mắt đều thay đổi.

“Liên Sinh Tử thành thật như vậy một người, như thế nào sẽ làm ra bức này sự tình đến?”

“Đúng vậy, muốn làm cũng là Nham Cơ Tử mới có thể làm ra được, Liên Sinh Tử tại sao có thể như vậy làm?”

“Bất luận nói như thế nào, việc này nếu là thật sự, Liên Sinh Tử liền không dung ta Thiên Trì, muốn theo 律 chém giết ”

Vô số tiếng nghị luận truyền đến, một nửa là khó có thể tin, một nửa là phần uất không chịu nổi.

Liên Sinh Tử nghe xong, bỗng nhiên đem phi kiếm ném ở một bên, quỳ xuống trước địa khóc lên: “Đại sư huynh, là sư đệ sai rồi, nhưng... Nhưng ta là không có cách nào đó a, người khác đều không hiểu được Vân sư huynh thân phận, ta nhưng lại hiểu được, năm đó chương giáo Chí Tôn Vu gia hương cứu chúng ta thời điểm, Vân sư huynh liền theo tại bên người, hắc lần này vừa về đến, mệnh ta nghe hắc mà nói, ta... Không dám không nghe a...”

Liên Sinh Tử khóc sụt sùi đưa hắc cùng Vân Quỷ Nha chuyện giữa nói ra, vừa sợ Thiên Trì chúng đệ tử một mảnh xôn xao, một là thật không ngờ Vân Quỷ Nha dĩ nhiên là

chương giáo chi tử, hai cũng không nghĩ tới, Liên Sinh Tử thật sự tham dự việc này.

Lại nguyên lai, Liên Sinh Tử xác thực là nhận thức Vân Quỷ Nha, thậm chí nói, liên tên của hắn nơi phát ra đều cùng Vân Quỷ Nha có quan hệ.

Lúc trước Liên Sinh Tử quē quán đại tai, Hoài Ngọc chương giáo cứu người thời điểm, chẳng khác gì là theo vũng bùn ở bên trong móc ra Liên Sinh Tử, Vân Quỷ Nha làm vừa thấy cả cười, nói: “Người này như thế nào tặng cùng cá chạch đồng dạng?”

Một câu, lại khiến cho Liên Sinh Tử đại xấu hổ, Hoài Ngọc chương giáo hỏi Liên Sinh Tử tính danh, nhưng Liên Sinh Tử nhưng lại một đứa cô nhi, không có họ tên, Hoài Ngọc chương giáo nhân tiện nói: “Xuất phát từ bùn chưa hẳn nhuộm dơ bẩn, ta cho ngươi cái danh tự, đã kêu Liên Sinh Tử a ”

Chỉ là thuận miệng một lời, giải Liên Sinh Tử xấu hổ, thực sự lại để cho Liên Sinh Tử một mực ghi tạc trong nội tâm.

Chỉ vì lúc ấy, Hoài Ngọc chương giáo khác có chuyện quan trọng tại thân, không có mang lên Liên Sinh Tử, có thể về sau Liên Sinh Tử lớn lên, thực sự một mực nhớ rõ việc này, tại bị suy đoán ra có tiên căn về sau, Liên Sinh Tử liền liều lĩnh, đầu nhập vào Thiên Trì Tiên Môn, mưu đồ báo ân.

Chỉ có điều, hắn hiển nhiên cũng không nghĩ tới, báo ân tiến hành, cuối cùng nhất bởi vì Vân Quỷ Nha mà bị bóp tắt.

“Không cần phải nói rồi, vô luận ngươi có lý do gì, đã làm sai chuyện, chính là đã làm sai chuyện ”

Mạnh Tuyên chậm rãi nói ra, chỉ là khẩu khí của hắn tuy nhiên kiên định, trái tim nhưng vẫn là không khỏi hơi mềm, hắn vốn ý định, một hồi trong môn, liền đem Liên Sinh Tử giết chết, răn đe, nhưng yên lặng một lúc sau, hay vẫn là nhẹ nhàng thở dài, nói: “Đem trong tay ngươi phi kiếm thả lại kiếm hồ, cởi kiếm bào, ly khai Thiên Trì a, từ nay về sau, ngươi cùng Thiên Trì tái vô quan hệ rồi”

Liên Sinh Tử khẽ giật mình, bỗng nhiên đập đầu ngẩng đầu lên, khóc ròng nói: “Đại sư huynh khai ân, cầu ngươi không

muốn đem ta trực xuất sư môn, ta nguyện buông tha cho nội môn thân phận, cùng Nham Cơ Tử sư đệ đồng dạng, với tư cách Ngoại Môn Đệ Tử, quản lý môn hạ tạp vụ...”

Mạnh Tuyên nhú mày, một lát sau, hần nhẹ nhàng nói: “Nham Cơ Tử tuy nhiên đã làm chuyện sai, nhưng ngươi lại thế nào cùng hần so? Hần tuy nhiên sai rồi, lại không đối với sư môn tạo thành ảnh hưởng rất lớn, tại tiên môn bị tập kích về sau, hần còn từng không để ý an nguy, cùng các sư đệ cùng một chỗ ngăn địch, lúc này đây ta trở lại, liền chuẩn bị một lần nữa đưa hần xếp vào Nội Môn Đệ Tử liệt kê rồi, mà ngươi... Tuy nhiên là bị ép, nhưng lại suýt nữa hư mất tiên môn đại sự, càng là thiếu chút nữa hại ta ném đi tánh mạng, ta lại thế nào tha cho ngươi? Ngươi đi đi ”

“Đại sư huynh, ta... Ta biết rõ sai rồi, cầu ngươi tha ta lúc này đây...”

“Đoạt được phi kiếm, lột bỏ kiếm bào, ném ra bên ngoài”

Mạnh Tuyên hét lớn, bên cạnh Khúc Trục lập tức đứng dậy, sai khiến hai người đệ tử theo Mạnh Tuyên nói làm việc.

Liên Sinh Tử không dám phản kháng, bị người chiếm phi kiếm, Thiên Trì kiếm bào cũng bóc lột xuống dưới, hai người cầm lấy, ném tới sơn môn bên ngoài đi, Mạnh Tuyên một mực lạnh che mặt không, nhưng đúng là vẫn còn có chút tại tâm không đành lòng, thấp giọng phân phó Khúc Trục, lấy chút ít Kim Tinh cho hần, về sau hần không thể lại dùng Thiên Trì đệ tử thân phận làm việc, nhưng cầm chút ít Kim Tinh, tại Hồng Trần gian hồi đoái ngân lượng, cũng tổng có thể làm cả đời ông nhà giàu rồi.

“Ngày xưa, ngươi đem ta tiếp nhập Thiên Trì Tiên Môn, hôm nay, ta lại đem ngươi ném ra ngoài...”

Mạnh Tuyên than nhẹ một tiếng, nhớ tới chuyện cũ, sắc mặt cũng có phần lúng túng.

“Liên Sinh Tử a Liên Sinh Tử... Là ta quá ác, hay vẫn là ngươi quá ngu xuẩn...” (Chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 260 : Giam Thiên Trì đệ tử

Chương 260: Giam Thiên Trì đệ tử

Có người vui mừng có người buồn, Mạnh Tuyên đem Nham Cơ Tử trọng liệt vào Nội Môn Đệ Tử mệnh lệnh phát ra, rất nhanh liền có người phi độn đã đến kiểm hồ bên cạnh, cầm đến lấy cây chổi chần đến chết trái quét thoáng một phát, phải quét thoáng một phát Nham Cơ Tử tiếp đi lên, Nham Cơ Tử còn không biết xảy ra chuyện gì, nghe xong Mạnh Tuyên vậy mà cho phép hắn trọng liệt môn tường, nhất thời kích động ngay đại, sau nửa ngày về sau, hai hàng thanh nước mắt rơi xuống.

“Trọng ban thưởng Thiên Trì kiểm bào, về phần phi kiểm, chính người đi kiểm hồ mời về đến đây đi...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt phân phó, phát tay mệnh hắn lui ra.

Nham Cơ Tử sản xuất tại chỗ khóc lớn, một bên khóc, một bên hướng Mạnh Tuyên lay vài cái, sau đó không nói một lời rút đi.

Chúng đệ tử nhìn xem một màn này, tất cả đều vắng lặng.

Mạnh Tuyên lần này đến, liền đem một người trục xuất sư môn, rồi lại đem tên còn lại trọng liệt môn tường, không khỏi lại để cho người nhớ tới hắn lúc trước lôi đình thủ đoạn, nhất là đã trải qua Liên Sinh Tử một chuyện, mọi người cũng tất cả đều xác định một sự kiện, cái kia chính là Vân Quỷ Nha hôm nay thảm trạng, không thể nghi ngờ cùng Mạnh Tuyên có quan hệ, điều này cũng làm cho bọn hắn đối với Mạnh Tuyên thủ đoạn, đã có một cái càng minh xác nhận thức.

Đương nhiên, một cái khác điểm, chính là tu vi sự tình.

Mạnh Tuyên thực lực vốn ngay tại Thiên Trì Tiên Môn chúng đệ tử trong số một, hôm nay hắn chẳng những phá Chân Linh, hơn nữa mang về đến một chích quái điều, ba cái lão nô, thậm

chỉ cái kia bị thương không rõ thân phận chi nhân, cũng đều là Chân Linh, đây là tương đương lực lượng kinh người.

“Các sư đệ chớ sợ, chúng ta Thiên Trì Tiên Môn, có công tắc thì thưởng, từng có tắc thì phạt, đều có môn quy làm thí dụ, cũng không phải là ta chuyên quyền độc đoán ”

Mạnh Tuyên trấn an chúng đệ tử, lại mệnh ba nô phát hạ ban thưởng, tất cả đệ tử đều có một kiện pháp khí và ngàn lượng linh thiết, mà phá Chân Linh Khúc Trục. Càng là trực tiếp cấp ra 30 khóa Linh Thạch cùng với một kiện Linh khí. Đương nhiên. Những vật này đều là ba nô mang đến, từ khi bọn hắn quyết định muốn đi theo Mạnh Tuyên ngày nữa thì, liền đem chính mình mấy trăm năm tích lũy toàn bộ chuyển không rồi, vụn vụn vụn vặt, thật sự là không ít.

Lúc này thời điểm, Khúc Trục đi lên thấp giọng nói cho Mạnh Tuyên, vì sao Ngô Uyên bọn người cũng sẽ ở Thiên Trì.

Lại nguyên lai, Ngô Uyên bọn người ở tại Kỳ Bàn ở trong đã nhận được Thiên Trì che chở. Không chỉ có một chúng đệ tử không mấy thương vong, toàn bộ còn sống ra Kỳ Bàn, Ngô Uyên cùng với mấy cái đệ tử hạch tâm, càng là bởi vậy phá Chân Linh, đến lúc này, Đan Nguyên Môn dưới nhìn trời thì cảm kích có thể cho dù khó lường rồi, tại Ngô Uyên bọn người về tới Đan Nguyên Môn về sau, bọn hắn lão sư kia tôn lập tức mang theo chúng đệ tử đến đây Thiên Trì bái tạ.

Đi vào Thiên Trì về sau, lão sư kia tôn vòng quanh kiểm hồ chuyển nửa cái vòng, lại cùng Tùng Hữu sư huynh cùng lão Thạch quy bắt chuyện sau nửa ngày. Cũng không biết chuyện gì xảy ra, vậy mà làm xuống một cái kinh người quyết định. Cái kia chính là Đan Nguyên Môn đệ tử một suất nhập vào Thiên Trì Tiên Môn, với tư cách Thiên Trì một cái Đan Mạch tồn tại, việc này được Tùng Hữu sư huynh thủ khẩu, bởi vậy Ngô Uyên bọn người cho dù tạm thời ở lại Thiên Trì Tiên Môn rồi.

Chẳng qua hiện nay có thể đem việc này đánh nhịp người chỉ có Mạnh Tuyên cùng chương giáo cùng Tam đại trưởng lão, chương giáo lúc ấy đang bế quan trên thực tế đã ly khai, trừ Khúc Trục bên ngoài, mọi người đều không biết), Tam đại trưởng lão lại không thấy bóng dáng, bởi vậy chỉ có chờ Mạnh Tuyên sau khi trở về, mới có thể đem việc này xác định xuống,

cái kia Đan Nguyên Môn lão sư tôn không có cùng nhau tới, cũng là bởi vì hần dù sao yêu quý mặt, không chịu trực tiếp đến cửa.

Ý của hần là, chính mình dù sao cũng là Đan Nguyên Môn chương giáo, cho dù tính toán gia nhập Thiên Trì Tiên Môn, cái kia ít nhất cũng phải lấy một cái trưởng lão vị trí, bởi vậy hần phải đợi đến Mạnh Tuyên trở lại, tự mình đi tiếp, cho đủ mặt mũi, mới có thể ngày nữa trì.

Mạnh Tuyên nghe xong những này, im lặng cười cười, cũng không biết Tùng Hữu sư huynh cùng thạch quy là như thế nào lấy người đàm, vậy mà dễ dàng, sẽ đem cái này Đan Nguyên Môn cho tóm thâu, đối với việc này hần tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt, lập tức án lấy Khúc Trục phân lệ, cho Ngô” uyên cùng với Đan Nguyên Môn những thứ khác bốn cái phá Chân Linh đệ tử thưởng rơi xuống 30 miếng Linh Thạch cùng một kiện Linh khí, cái này chẳng khác nào đã đồng ý bọn hần thân phận rồi.

Đối với cái kia Đan Nguyên Môn lão sư tôn, Mạnh Tuyên cũng đáp ứng, đợi đến lúc Tùng Hữu sư huynh bọn người trở lại, liền tự mình đi nghênh đón.

Làm xong những về sau này, Mạnh Tuyên liền mệnh Khúc Trục mang tới chén ngọc, đem Tử Đồ trưởng lão luyện chế Đại Mộng Đan rượu phân phát, một người một chiếc, thưởng cho chúng đệ tử, lập tức dẫn tới môn hạ đệ tử kinh hô không ngừng, Ngô Uyên bọn người phạm vào bệnh nghề nghiệp, trực tiếp không đỡ dùng để uống rồi, lưu, nói muốn làm đan dẫn, Mạnh Tuyên không khỏi cười khở, hần cho mọi người Đại Mộng Đan rượu, nhưng thật ra là pha loãng ba lần đích, cũng không phải hần keo kiệt, chủ yếu là cái này Đại Mộng Đan men hiệu quá mạnh mẽ, nếu là trực tiếp cho bọn hần pha loãng hai lần, chỉ sợ Chân Khí cảnh đệ tử đều say mềm ba ngày.

Chúng đệ tử tiếng hoan hô ở bên trong, Mạnh Tuyên đem Long Nhi bế lên, hỏi nàng gần đây bài học như thế nào.

Không thể không nói, tiểu nha đầu này càng lúc càng xinh đẹp rồi, đẹp vô cùng như yêu, tu vi cũng tăng trưởng dọa người, hôm nay mới mười một tuổi, cũng đã là chân khí lục trọng tu vi, cùng lúc ấy tại Tứ Tượng thành Mạnh Tuyên không sai biệt lắm, vừa hỏi phía dưới, biết được gần đây vô sự, thường xuyên

đi theo Lâm Băng Liên bên người tu hành, hai người trên danh nghĩa là sư tử sư muội, kỳ thật đã là nửa cái thầy trò rồi.

Xử lý xong tất cả sự vụ, Mạnh Tuyên liền tới đến Tọa Vong Phong phía sau núi, tìm một chỗ non xanh nước biếc chỗ, đem Bệnh Lão Đầu di cốt vùi xuống dưới, nho nhỏ một cái nấm mồ, Bệnh Lão Đầu liền xem như tại Thiên Trì Tiên Môn an thân rồi. Mạnh Tuyên đối với chúng đệ tử phân phó, đem cái này phần mộ chỗ khu vực, vạch nên Cấm khu, nghiêm cấm tiếng động lớn xôn xao ồn ào, về sau mỗi gặp Thiên Trì đại tế, tại đây cũng phải có một phần hương khói.

Sau khi trở về, Khúc Trục gặp hào khí cường thịnh, liền nói lý ra đã tìm được Ngô Uyên, thỉnh hẩn xuất ra Đan Nguyên mạch đệ tử gần đây luyện chế một đám Linh Đan đến, thừa dịp Mạnh Tuyên hào hứng cao ngang, mở đan trà hội, cùng chúng đệ tử cùng khánh, Ngô Uyên sáng khoái đáp ứng xuống.

Nhưng không ngờ, đan trà hội còn chưa bắt đầu, liền nghe đi ra bên ngoài rung trời vừa vang lên, xoáy và một cỗ ngập trời khí cơ truyền tới.

Mạnh Tuyên trong nội tâm cả kinh, vội vàng thoát ra Tọa Vong Phong đến, đã thấy sơn môn bên ngoài, một chỉ sơn đã tựa như cóc nhảy xuống tới, cóc trên đầu, nằm sắp lấy một chỉ con rùa đen, con rùa đen trên đầu, đã có sôi nổi một con sóc, xem cái này mấy cái gia hỏa bộ dáng, có chút chật vật, cóc còn chưa ngừng ồn, trên đầu con rùa đen cũng đã kêu lớn lên: “Mau mau nhanh, chọn gia hỏa, có người bới móc a...”

“Thạch Quy tiền bối, Tùng Hữu sư huynh, cóc huynh, các người đang làm cái gì?”

Mạnh Tuyên cười hỏi, Kỳ Bàn về sau, còn thẳng chưa thấy qua cái này mấy cái gia hỏa, trong lòng của hắn cũng có chút tưởng niệm.

Nhưng không ngờ, cái này ba cái gia hỏa vừa thấy Mạnh Tuyên, lập tức hưng phấn kêu lên: “Ngươi đã về rồi? Tốt tốt tốt, đang cần cứu binh nột, nhanh theo chúng ta đi, bảo bối của ngươi sư đệ Mặc Linh Tử bị người đè lên, để cho chúng ta đi chuộc người nột...”

“Hả?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, lạnh lùng nói: “Chuyện gì xảy ra?”

Thạch quy nói: “Còn có thể chuyện gì xảy ra, chính là người cùng Cự Linh Môn gây xuống thù hận, khiến liên đến người sư đệ, êm đẹp, Cự Linh Môn một cái lão đầu cho dù đề lên Mặc Linh Tử, còn muốn đổi với chúng ta ra tay, dọa làm bọn chúng ta đây tranh thủ thời gian trốn về đến rồi”

“Lại là Cự Linh Môn?”

Mạnh Tuyên nghe xong, cũng là tín thêm vài phần, quát: “Người tại nơi nào?”

Thạch quy kêu lên: “Mau lên đây, chúng ta mang người đi ”

Mạnh Tuyên nhìn xem nó cấp bách bộ dáng, bỗng nhiên có chút hồ nghi mà nói: “Các người không phải là dấu điểm ta cái gì a?”

Thạch quy giận dữ, Tùng Hữu sư huynh cũng đi theo trùng nổi lên mắt, thạch quy kêu lên: “Tiểu tử, người hoài nghi ta? Người cũng không nhìn một chút, trong khoảng thời gian này người không tại, ta giúp người đem Thiên Trì quản lý thật tốt, thật sự là quá không có lương tâm rồi...”

Mạnh Tuyên im lặng, khoát khoát tay nói: “Tốt tốt tốt, mà lại đi cứu người quan trọng hơn, hoàng, trắng, đen ba vị lão huynh, mà lại cùng ta cùng đi a?”

Ba nô dù sao cũng là uy tín lâu năm Chân Linh cao thủ, hôm nay tuy nhiên thân phận là Mạnh Tuyên nô bộc, nhưng biểu hiện ra, Mạnh Tuyên trả lại cho bọn hắn lưu lại mặt mũi, sẽ không đối với người nói là hắn nô bộc, mà là gọi hắn là lão huynh, người ở bên ngoài thoát nhìn, cái này liền như là bạn vong niên.

“Ha ha, vừa xong Thiên Trì, liền có hiệu lực địa phương, tự nhiên không thể vắng hợp ”

Hoàng Hồ Tử cười to, liền cùng Bạch Mi Mao, Hắc Đầu Lạp hai người cùng một chỗ khung mây bay tới, Đại Kim điêu cũng ồn ào lấy “Ta Kim lão lục mới hơn nửa năm không tại,

đã có người dám khi dễ ta anh em kết nghĩa? Cùng đi chém hấn” đi theo bay tới, ngoài dự đoán mọi người, Khúc Trục cũng cùng đi qua, cười khở hướng Mạnh Tuyên đưa mắt liếc ra ý qua một cái, sau đó đứng ở hama trên lưng, chuẩn bị cùng một chỗ đi theo đi qua.

“Cô oa...”

Cóc một tiếng rung trời giá tiếng kêu, cao cao nhảy dựng lên, bốn trảo hạ lưu mây dâng lên, nâng nó nhắm Tây Bắc phương hướng bay đi.

Đoạn thời gian này không thấy, nó thực sự phá Chân Linh rồi, Mạnh Tuyên đối với cái này cũng không cảm giác kỳ quái, xem Tùng Hữu sư huynh cùng thạch quy quan hệ tốt như vậy, liền biết rõ thạch quy đã có Thanh Đồng chén nhỏ, cái kia tuyệt đối không có không để cho cóc lão Nhị dùng thoáng một phát đạo lý, chỉ là cóc lão Nhị hôm nay vẫn đang không có hóa thành hình người, hơn nữa không đến không có biện pháp dưới tình huống, cũng không mở miệng tiếng người nói, lại làm cho người có chút khó hiểu.

“Đại sư huynh, người có thể phải cẩn thận, cái này mấy cái gia hỏa mỗi ngày không làm chính sự, mà ngay cả Hắc lão đại tiên bối, đều không cho hấn Hắc Giao đi theo đám bọn hấn pha trộn rồi, nói sợ tới Giao đi theo đám bọn hấn học xấu... Tuy nhiên bọn hấn nói rất người vô tội, sự thật chân tướng nhưng không thấy được...”

Khúc Trục nói lý ra hướng Mạnh Tuyên truyền âm nhắc nhở, Mạnh Tuyên cười khở khoát tay áo, ý bảo trong lòng mình đều biết.

Bất quá, dù nói thế nào, Mặc Linh Tử bị Cự Linh tiên môn người đề lên, đó là nhất định muốn đòi lại, bằng không thì bằng Cự Linh Môn cùng Thiên Trì ân oán, chỉ sợ Mặc Linh Tử hội ngược lại đại mi. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 261 : Chụp chết sóng trước

Chương 261: Chụp chết sóng trước

Một mảnh yêu mây, trực tiếp hướng tây bắc phương hướng bay đi, Khúc Trục nhìn xem hoàn cảnh chung quanh, bỗng nhiên “Ồ” một tiếng, nói: “Chúng ta đi địa phương chẳng lẽ là Vạn Linh Tiên Đảo?”

Cóc lão Nhị, thạch quy, Tùng Hữu sư huynh ba cái đều chính vật áo an tọa, không trả lời hẳn, ngược lại là Mạnh Tuyên tốt kỳ hỏi một câu.

Khúc Trục giải thích nói: “Vạn Linh Tiên Đảo chính là Cự Linh Tiên Môn cùng Cửu Cung Tiên Môn liên thủ gieo xuống một mảnh Linh Dược điền, được xưng bên trong có Linh Dược vạn gốc, bởi vậy mệnh danh là Vạn Linh Tiên Đảo, kỳ thật cái này tòa tiên đảo, chính là Cự Linh Tiên Môn chương giáo Tiêu Xích Đồng phát hiện một mảnh Linh Địa, chỉ là Cự Linh Tiên Môn biết rõ bằng thực lực của mình, có lẽ nhất cái này phiến dược điền, bởi vậy lôi kéo Cửu Cung Tiên Môn, cộng đồng quản lý ”

Mạnh Tuyên liền giật mình, kỹ càng hỏi vài câu mới hiểu được, cái này phiến Vạn Linh Tiên Đảo trên thực tế là do Cự Linh Tiên Môn chính mình quản lý, bất quá mỗi một đám Linh Dược thành thực, đều hướng Cửu Cung Tiên Môn tiến cống, để đổi lấy Cửu Cung Tiên Môn che chở.

Linh Dược hơn nữa cái này ba cái gia hỏa cổ quái biểu lộ, Mạnh Tuyên cũng không sai biệt lắm đoán đúng chân tướng, khiển trách quát mắng: “Ba người các ngươi nói thật rồi cuộc là chuyện gì xảy ra? Có phải hay không các ngươi trộm người ta Linh Dược, bị người bắt được?”

Cóc lão Nhị trầm mặc không nói, chuyên tâm chạy đi, Tùng Hữu sư huynh tắc thì quỷ quỷ cười, nhảy tới Mạnh Tuyên trên bờ vai, theo Động Thiên chiếp nhần ở bên trong đồ mây hạt hạt thông đi ra, nịnh nọt nhét vào Mạnh Tuyên trong tay, thạch

quy tắc thì lão thần khắp nơi bộ dáng, giả bộ như nghe không được.

Mạnh Tuyên im lặng, xem xét mấy người bọn hắn phản ứng, đã biết rõ chính mình đoán không rời mười rồi.

Đương nhiên, Mặc Linh Tử hay là muốn cứu, Mạnh Tuyên chỉ có thể tạm thời đè xuống nội khí, âm thầm suy nghĩ ngốc sẽ như thế nào lấy người.

Bay vút ước chừng hai canh giờ, phía trước một tòa tiên đảo xuất hiện ở trên mặt biển, đã thấy tiên đảo ước chừng mười dặm lớn nhỏ. Ở trên đảo Linh khí mờ mịt. Cực kỳ kinh người. Linh khí bay lên đến không trung, thậm chí chung ra một đóa tiên mây, hiển nhiên có rất nhiều Linh Dược sắp thành thực, mà Mạnh Tuyên tại trên đảo này Linh khí ở bên trong, cảm ứng được vài đạo có chút kinh người Linh khí, hắn hoài nghi trên đảo này khả năng có bảo dược tồn tại.

“Đang muốn đi bắt giết bọn ngươi, lại không nghĩ các ngươi còn dám trở lại, mấy cái hồn trưởng. Đưa ta tiên đảo Linh Dược đến ”

Chưa tới gần tiên đảo ngàn trượng, liền có một đạo Linh quang bay lên bầu trời, một cái lão giả dưới chân sinh mây, hướng về cốc lão Nhị lao đến, nổi giận đùng đùng, đằng đằng sát khí, hướng về cốc lão Nhị vươn một tay.

“Oanh, lão vương bát đản, mau đưa ta huynh đệ còn, bằng không thì hủy đi ngươi cái này phá vườn...”

Lão Nhị còn chưa tới gần. Đại Kim điêu liền dất cuống hống kêu lên.

“Hừ, các ngươi còn dám cùng ta yếu nhân? Bốn cái đồ khôn tiến vào tiên đảo trộm dược. Quang trộm dược cũng thì thôi, lại vẫn loạn giày vò, đem mấy cái tiếp gần ngàn năm Linh Dược cũng làm hỏng, thậm chí ngay cả căn cũng nhỏ, nói chuẩn bị đi chủng tại Thiên Trì... Bị chúng ta phát hiện về sau, ba cái lão nô quái chạy nhanh, đem cái kia tiểu súc sinh ném xuống dưới, cái này hội lại nơi nào đến lá gan, dám đến yếu nhân?”

Lão đạo sĩ nội rống lên, Mạnh Tuyên cùng Khúc Trục nghe

xong, đều thâm nghĩ: “Quả nhiên” hướng cái kia ba cái gia hỏa trợn mắt nhìn.

“Mặc Linh Tử... Tiến vào quá sâu... Lão ô quy... Nói không kịp cứu nó...”

Cóc lão Nhị bỗng nhiên phể kình mở miệng, chỉ trích thạch quy.

Tùng Hữu sư huynh cũng chỉ chỉ tra tra nhảy dựng lên, hai cái tiểu trảo loạn vung, chỉ trích là thạch quy không giảng nghĩa khí, xúi giục chính mình đào tẩu, bằng không thì bằng chính mình anh minh thần võ, nhất định sẽ không đem huynh đệ bỏ xuống, một mình đào tẩu...

“Bà mẹ nó, hai người các ngươi lại đem sai lầm toàn bộ đổ lên trên người của ta rồi, vừa rồi còn không phải như vậy trốn nhanh chóng...”

Thạch quy giận dữ, cùng Tùng Hữu sư huynh cùng cóc lão Nhị nhao nhao túi bụi.

“Đã thành người đi đường, trước tiên đem người cứu trở về đến nói sau...”

Mạnh Tuyên vượt cái trán, thiết tình đối với cái này mấy cái gia hỏa im lặng.

“Phi, không phải là vài cộng phá Linh Dược sao? Chúng ta bồi được rất tốt, trước tiên đem người thả rồi”

Đại Kim điều cũng có phần vì chính mình cái này mấy cái anh em kết nghĩa cảm giác mất mặt, nhưng thời điểm mấu chốt, dù sao được rất huynh đệ của mình, vì vậy cho dù đứng dậy đàm phán, nó da mặt dù dày, tại bị người cầm hiện hình dưới tình huống cũng không nên cường hành yếu thế người, đành phải đề nghị bồi thường.

“Bồi? Hừ, các ngươi bồi được tốt hay sao hả? Cũng đừng muốn người rồi, tiểu tử kia đã bị băm thành thịt vụn, chôn ở được điền phía dưới rồi”

Lão giả kia cười lạnh: “Không chỉ là hấn, cái này mấy cái yêu quái cũng phải lưu lại, hết thấy làm được mập ”

“Này, ta Lão Kim đã đề nghị bồi thường, đây chính là lần đầu tiên lần đầu tiên, người không cần như vậy không nể tình a?”

Đại Kim điều có chút phiền não rồi, nó nói ngược lại là lời nói thật, cái này thật đúng là nó lần thứ nhất đề nghị bồi thường, thật sự là bị người nắm hiện hình, không có biện pháp.

“Nếu là cái khác tiên môn, tự nhiên muốn nể tình, các người Thiên Trì nha... Hừ, có cái gì mặt mũi có thể cho?”

Lão giả kia cười lạnh, thôi động mây giá lấn đến gần thân đến, hiển nhiên không muốn chịu để yên.

“A, người đây là muốn đem chuyện làm tuyệt?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên mở miệng, theo cóc lão Nhị trên lưng nhảy xuống tới, dưới chân đạp trên một đóa tường mây, chậm rãi hướng lão giả kia bay đi, lão giả kia vừa nhìn thấy Mạnh Tuyên, nhất thời biến sắc, kêu lên: “Là người... Người là lúc nào trở lại hay sao?”

“Vị tiên bối này, đã lâu không gặp, chúng ta trưởng có phải hay không cũng nên tính toán?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, trong mắt hiện lên một tia lãnh ý.

Vị này lão đạo, không phải người bên ngoài, đúng là ban đầu ở điểm tướng đài thượng tướng hấn đẩy vào Thượng Cổ Kỳ Bàn đầu sở gây nên một trong, Cự Linh Tiên Môn Yên Lăng Tử, hơn nữa theo tình hình lúc đó đến xem, Mạnh Tuyên chỉ ít có bảy thành nắm chắc, xác định hấn cũng trộn lẫn cùng Hồng Hoàn Thi Xã thiết kế chính mình một chuyện. Bởi như vậy, sự tình ngược lại đơn giản, người này vốn chính là chính mình muốn giết người một trong, lúc này vừa vặn làm giao dịch.

“Người cũng phá Chân Linh rồi, hấn là rời đi Kỳ Bàn về sau rách nát a, thật sự là tốt thiên tư... Bất quá người chỉ có Chân Linh Nhất phẩm, liền muốn uy hiếp ta? Hừ, muốn người, có thể, cầm một vạn khóa Linh Thạch đến...”

Yên Lăng Tử kinh ngạc qua đi, liền bình tĩnh lại, lạnh giọng quát lạnh, đồng thời khí cơ phóng thích, gọi mình ở trong đảo đồng môn đi lên.

“Một vạn khóa Linh Thạch?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, nói: “Quả nhiên là công phu sư tử ngoạm, ta ngược lại có một vấn đề hỏi ngươi, mạng của ngươi có đáng giá hay không một vạn khóa Linh Thạch?”

Yên Lăng Tử hơi kinh, đồng tử co rút lại, chăm chăm vào Mạnh Tuyên nói: “Ngươi có ý tứ gì? Nhìn ngươi tuổi còn trẻ, liền phá Chân Linh, thiên tư quả thực không kém, nhưng nếu hiện tại cho dù nghĩ uy hiếp lão phu, ngươi còn kém xa lắm...”

“Ngươi cũng không quá đáng là Chân Linh Tam phẩm, lại có gì đặc biệt hơn người rồi...”

Mạnh Tuyên thản nhiên nói: “Ta chỉ hỏi ngươi, mạng của ngươi, có đáng giá hay không một vạn khóa Linh Thạch?”

Yên Lăng Tử bị Mạnh Tuyên bình thản sắc mặt sắc nộ ở, trong nội tâm hơi có bất an, nhưng hắn cường tự đem cái này cố bất an đè ép xuống dưới, nghĩ thầm: Tiểu tử này tuy nhiên tại đồng lứa nhỏ tuổi ở bên trong hơi có hung danh, nhưng hắn dù sao chỉ là Chân Linh Nhất phẩm, ta cũng tại trăm năm trước cũng đã là Chân Linh Tam phẩm rồi, lại sợ hắn tại sao? Nghĩ như vậy, trong nội tâm lại hơi chút đã có điểm lực lượng, cười lạnh một tiếng, nói: “Nhân dịp thì như thế nào, không đáng thì như thế nào?”

Mạnh Tuyên nhìn hắn một cái, nói: “Nếu là nhân dịp, liền dùng mạng của ngươi đến lượt ta sư đệ, nếu không phải nhân dịp, liền lại thêm mấy cái những người khác ”

Nói chuyện, bỗng nhiên bạo khởi ra tay, húc đầu một chương, thẳng hướng Yên Lăng Tử ở trước mặt chộp tới.

Một tiếng ầm vang, một trảo này khí cơ phóng thích, lại đem Yên Lăng Tử dưới chân Phi Vân cũng xé rách rồi.

“Hảo tiểu tử, thực có can đảm hướng lão phu động thủ?”

Yên Lăng Tử sớm có chuẩn bị, mặc dù kinh lại không sợ, nộ quát một tiếng, song chương lật lên, kết nối lên một cái pháp ấn, chỉ thấy đây trời Lôi Tinh vọt tới, tựa như sóng biển bình

thường, vậy mà tại hắn bàn tay tạo thành một đoàn bạch quang trong ấn chứa tí ti vết đỏ Lôi Vân.

Mạnh Tuyên vừa thấy cái này Lôi Vân, lại nở nụ cười lạnh.

Từ lúc tiến vào Kỳ Bàn trước khi, là hắn biết cái này Yên Lăng Tử tu cũng là Lôi Pháp, chỉ có điều, cùng là Lôi Pháp, Yên Lăng Tử tu hành Lôi Pháp cùng chính mình Thiên Cương Lôi Pháp căn bản không cách nào so sánh được, cái này Yên Lăng Tử đã là Chân Linh Tam phẩm, chỗ không chế Lôi Vân cũng bất quá hơi có vẻ màu hồng đỏ thẫm, mà mình ở Lôi Quang Bảo Thân tu thành thời điểm, cũng đã có thể không chế màu đỏ sậm Lôi Tinh rồi, so với hắn mạnh một bậc không chỉ.

“Người đã dùng Lôi Pháp, ta đây cũng dùng Lôi Pháp hội người ”

Mạnh Tuyên cười lạnh, trở mình chưởng cũng véo nổi lên pháp quyết, trong chốc lát, mãnh liệt Lôi Tinh hướng hắn trên lòng bàn tay vọt tới.

Lại đề cho người giết mình chính là, chẳng những trong thiên địa Lôi Tinh hướng Mạnh Tuyên vọt tới, mà ngay cả Yên Lăng Tử trong lòng bàn tay đã tụ khởi Lôi Vân cũng dần dần tiêu tán, bị một loại lực lượng cường đại dẫn dắt, theo hắn trong lòng bàn tay, hướng Mạnh Tuyên lưu đi qua, trong chốc lát, Mạnh Tuyên trong lòng bàn tay đã tụ nổi lên một đoàn màu đỏ sậm lồi cầu, mà Yên Lăng Tử trong lòng bàn tay lại rỗng tuếch, sở hữu bị hắn không chế Lôi Tinh đều bị Mạnh Tuyên đoạt đã tới.

“Cái này... Đây là có chuyện gì?”

Yên Lăng Tử ghen ngào kêu to, trước mắt tình hình này, quả thực so giết hắn đi còn khó chịu hơn.

Hắn căn bản không thể tin được, tuy nhiên hắn tu cả đời Lôi Pháp, đối với một ít đặc tính cũng hiểu rõ, biết rõ như là đối thủ cùng mình gợn gâng đồng dạng là một loại tính chất đạo pháp, tu vi lại cao hơn chính mình rất nhiều lúc, hội sắp bị chính mình không chế lực lượng cướp đi, nhưng Mạnh Tuyên rõ ràng tu vi so với chính mình thấp a, hắn rõ ràng chỉ là Chân Linh Nhất phẩm, như thế nào hội ngay cả mình điều khiển sở hữu Lôi Tinh chi lực đoạt giọt nước không dư thừa?

“Rất đơn giản, người nói Trường Giang sau sóng đập sóng trước, không hề nghi ngờ, người chính là bị ta chụp chết cái chủng loại kia sóng trước...”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt nói xong, đột nhiên một luồng hướng ngóc như gà gồ Yên Lăng Tử đánh ra. (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 262 : Cẩm Sát Lệnh

Chương 262: Cẩm Sát Lệnh

“A...”

Yên Lăng Tử kêu to, vội vàng té lên một kiện Linh khí, nhưng lại một cái nho nhỏ tám chấn, đón gió biến lớn, chấn hấn trước người, bất quá cái này Linh khí nhưng cũng là rất bình thường cái chủng loại kia, lực phòng ngự cũng không được, Mạnh Tuyên một chương này đánh tới, một tiếng trông vang lên, liền đem cái này Linh khí đập thành mảnh vỡ, sau đó một tay một trào, không trung lập tức tạo thành một cái Lôi Tinh hóa thành bàn tay lớn, húc đầu hướng về Yên Lăng Tử trào tới.

“Các sư huynh đệ giúp ta...”

Yên Lăng Tử quá sợ hãi, một bên kêu sợ hãi, một bên hướng tiên đảo bỏ chạy.

Kỳ thật dùng tu vi của hắn, tuyệt không đến nỗi ngay cả Mạnh Tuyên một chương đều tiếp không xuống, Mạnh Tuyên tuy nhiên có thể bắt lấy hắn, nhưng ít nhất cũng phải vận dụng cực hạn Thiên Cương Lôi Pháp cùng với Hồn Thiên Thuật về sau mới được, nếu là hắn tranh cãi nữa điểm khí, võ pháp hoặc đạo pháp bên trên có chút kinh người tạo nghệ, cái kia Mạnh Tuyên thậm chí được vận dụng Đại Ai Ấn bức này ẩn giấu kỹ pháp, chỉ có điều, cái này Yên Lăng Tử thật sự là bị sợ phá mật.

Như hắn như vậy tu sĩ, cả đời toàn bộ nhờ cẩn thận từng li từng tí mới tu hành cho tới bây giờ, vô luận ở đâu cái cảnh giới, đều có rất nhiều thiên tài thực lực so với hắn cường, thậm chí rất nhiều tiểu bối đều có thể đơn giản siêu việt hắn, điều này cũng làm cho khiến cho hắn đối với lòng tin của mình rất không chân, cũng cho dù quay mắt về phía Chân Khí cảnh tiểu bối lúc có thể bày làm ra một bộ cao thủ phong phạm, gặp sờ không rõ chi tiết Mạnh Tuyên, liền nguyên hình lộ ra rồi.

Trong lúc nhất thời, hắn chỉ muốn chạy trốn, liền cùng Mạnh Tuyên so chiêu đâm lạng đều không có.

Bất quá cũng đúng lúc này, tiên trên đảo hai đạo Linh quang cũng hơn mười đạo phù quang lướt đi lên, nhưng lại Cự Linh Môn thủ hộ ở chỗ này hai cái trưởng lão cũng mười cái đệ tử chạy đến, Yên Lăng Tử đã có giúp đỡ, lực lượng một chút chẵn, đang muốn quay đầu lại cùng Mạnh Tuyên độ sức mấy chiêu. Lại chợt thấy. Mạnh Tuyên phía sau lại bay ra ba cái lão đầu tử đến. Mỗi cái khí cơ cường đại, nghênh hướng chính mình giúp đỡ.

“Thiên Trì thủ đồ làm việc, ai dám ngăn trở?”

Cái kia ba cái lão giả, dĩ nhiên là là Hoàng Hồ Tử, Bạch Mi Mao cùng với Hắc Đầu Lạp rồi, bọn hắn lần thứ nhất giúp Mạnh Tuyên làm việc, đúng là khoe thành tích thời điểm, ba người đều khí cơ bộc phát, lạnh giọng hét lớn. Âm sóng cuộn cuộn gần muốn Tê Thiên Liệt Địa.

Cự Linh Môn cái kia đang chuẩn bị vọt tới hai cái trưởng lão cũng mười cái đệ tử lập tức kinh hãi, nguyên một đám lạnh run, ngừng ở giữa không trung bên trong, đơn giản chỉ cần không dám xông lên, dù sao Hoàng Hồ Tử cùng Hắc Đầu Lạp đều là Chân Linh Trung giai, mà Cự Linh Môn chạy đến cái kia hai cái trưởng lão, lại đều là Chân Linh Nhị phẩm, so với Yên Lăng Tử còn có vẻ không bằng, lại càng không cần phải nói đụng phải cái này hai cái Chân Linh Trung giai cao thủ.

Yên Lăng Tử cũng bị cái này ba cái lão gia hỏa phóng thích khí cơ lại càng hoảng sợ, lần này thật sự can đảm đều nứt. Đáp mây bay bỏ chạy, lúc này đây. Thậm chí không có trốn hướng Vạn Linh Tiên Đảo, mà là hoảng hốt chạy bừa hướng về biển cả ở chỗ sâu trong đào tẩu.

Nếu là hắn sớm đã biết rõ Mạnh Tuyên phía sau có hai cái Chân Linh Trung giai cao thủ, đánh chết hắn cũng sẽ không chủ động chào đón.

“Muốn chạy trốn?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, Thiên Thê Bộ Pháp, thì ra là Thiên Hành Quyết, bỗng nhiên triển khai, thân hình hóa thành một đạo Lôi Quang, trong chớp lát đuổi theo, cũng cho dù mấy cái

trong nháy mắt công phu, cũng đã cướp được Yên Lăng Tử trước người, xoay người lại lạnh lùng nhìn xem hắn.

“Mạnh... Mạnh Tuyên đạo hữu, có chuyện hảo hảo nói...”

Yên Lăng Tử hút miệng khí lạnh, kinh hoàng nói ra, trông mắt chuyển loạn, cũng không biết đánh cái gì côn ý.

“Lúc trước Hồng Hoàn Thi Xã chặn giết ta, có phải hay không ngươi cũng trộn lẫn cùng hắn trong?”

Mạnh Tuyên chậm rãi hướng hắn tới gần, thanh âm lãnh đạm, ẩn chứa sát cơ.

“Chuyện không liên quan đến ta a... Đều là Cù Mặc Bạch ra chủ ý... Ta tuy nhiên là Chân Linh cảnh, cũng không khỏi không phối hợp bọn hắn a... Ta nghe nói Cù Mặc Bạch chính là chết trong tay ngươi a, ngươi cũng coi như báo thù rồi, hãy bỏ qua ta cái này đáng thương lão đầu tử a...”

Yên Lăng Tử vậy mà trang khởi đáng thương đến, mới vừa rồi còn khí khái hào hùng bừng bừng phân chân, cái này hội lại bỗng nhiên lộ ra một bộ dần dần già thay bộ dáng.

Hồng Trần lúc lão giả, nhiều có khám phá Sinh Tử dũng khí, mặt sắp tử vong uy hiếp, có thể chuyện trò vui vẻ, nhưng này một loại thái độ, tại Tu Hành Giới ở bên trong thật là hiếm thấy, bởi vì vì bọn họ sống thật lâu, hơn nữa có thể tiếp tục sống sót, hơn nữa thân có thần thông, hưởng thụ lấy quá nhiều, bởi vậy thường thường đều trở nên phi thường sợ chết, cái gọi là cốt khí cái gì, bọn hắn căn bản là không để vào mắt, hết thấy đều không bằng còn sống trọng yếu.

Cái này Yên Lăng Tử đã là như thế, kỳ thật đối một loại thuyết pháp, Hoàng Hồ Tử các loại ba cái lão nô cũng là như thế này.

Yên Lăng Tử sợ Mạnh Tuyên giết hắn, lập tức cho dù cầu khởi làm cho đến.

Như thay đổi người khác, hắn còn dám uy hiếp thoáng một phát, có thể hắn thấy tận mắt qua Mạnh Tuyên ở trước mặt hắn đánh chết Cuồng Ưng Tử hung trạng, biết rõ hắn căn bản là không để mình bị đẩy vòng vòng, bởi vậy vừa thấy đào tẩu vô vọng, cả người liền trực tiếp ỉu xìu.

“Rất tốt, ta hay vẫn là vấn đề kia, mạng của ngươi... Có đáng giá hay không một vạn lượng Linh Thạch...”

Mạnh Tuyên xác định sự kiện kia về sau, đối với hắn đã dậy rồi sát cơ, nhưng nhớ tới Mặc Linh Tử, hay vẫn là đề nén xuống rồi.

“Nhân dịp... Đương nhiên nhân dịp...”

Yên Lăng Tử người già mà thành tinh, lập tức đã minh bạch Mạnh Tuyên không giết nguyên nhân của mình, gấp nói gấp: “Mạnh Tuyên đạo hữu yên tâm, ta cái này đi Cửu Cung Tiên Môn đem người Thiên Trì đệ tử mang đến, cam đoan không thương hắn một căn lông tơ...”

“Cửu Cung Tiên Môn?”

Mạnh Tuyên mặt mày lạnh lẽo, đột nhiên lẩn thân mà lên, bỏ chuông hướng Yên Lăng Tử đánh qua, quát: “Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Yên Lăng Tử vô lực ngăn cản hai cái, nhưng lại trong nội tâm càng sợ, trên tay lại vô lực, đường đường Chân Linh Tam phẩm, lại bị Mạnh Tuyên đè nặng đánh, không có qua mấy chiêu, liền bị Mạnh Tuyên nhất thức Hồn Thiên Thuật đánh tan phòng ngự, chớp bắt được trước ngực cổ áo, hắn kiến thức Mạnh Tuyên bậc này cao minh võ pháp, cảm thấy mình bạch, chính mình tuy nhiên là Chân Linh Tam phẩm, nhưng xác thực không phải Mạnh Tuyên đối thủ, không hề chống cự.

“Vừa mới, vừa gặp Cửu Cung Tiên Môn chân truyền đại đệ tử Long Kiếm Đình đến tiên đảo ngắt lấy một cây thành thực bảo dược, muốn dẫn cho Bắc Đẩu Tiên Môn Hồng Hoàn Tiên Tử làm lễ vật, hắn gặp được bị chúng ta bắt giữ Thiên Trì đệ tử, đã nói muốn giết một người răn trăm người, đem người mang đi...”

Yên Lăng Tử cười khô: “Mạnh đạo hữu cũng biết, cái này Vạn Linh Tiên Đảo, tuy nhiên tuy nói là chúng ta Cự Linh Tiên Môn, nhưng được lợi lớn nhất nhưng lại Cửu Cung Tiên Môn a, hắn chính là Cửu Cung đại đệ tử, đã mở miệng, lão phu lại yên dám cự tuyệt?”

“Hừ, nói thật dễ nghe, chỉ sợ ngươi ước gì đem người giao cho hân a?”

Mạnh Tuyên cười lạnh, trong mắt sát ý hiển hiện.

Yên Lăng Tử chỉ cảm thấy trong lòng sợ hãi, lập tức kêu lớn lên: “Ngươi... Ngươi đừng giết ta, hôm nay Đông Hải Thánh Địa có thể là có Cẩm Sát Lệnh, ngươi giết ta, là vi phạm với lệnh cấm, tuy là các ngươi bảy đại tiên môn Hộ Đạo giả, cũng sẽ không tha cho ngươi...”

“Cẩm Sát Lệnh?”

Mạnh Tuyên lập tức khẽ giật mình, hân ngược lại chưa từng nghe qua cái này cái gì “Cẩm Sát Lệnh”

Yên Lăng Tử thấy hân không biết, càng là âm thầm kêu khổ, vội vàng vì hân giải thích nói: “Chẳng lẽ ngươi không biết sao? Hơn nửa năm trước, Kỳ Bàn cuộc chiến còn chưa kết thúc, tất cả đại tiên môn trưởng lão liền ngay ngắn hướng chuyển rơi xuống Cẩm Sát Lệnh, nghiêm cấm tất cả tiên môn có chém giết cử động xuất hiện, sau đó chúng chương giáo chính thức bãi sư trong cao thủ ngay ngắn hướng bế quan, chỉ trong cửa để lại một gã Hộ Đạo giả thủ hộ... Ta... Chúng ta Cự Linh Tiên Môn mặc dù không có Hộ Đạo giả, nhưng hân bảy đại tiên môn Hộ Đạo giả, cũng sẽ không tha cho ngươi giết ta...”

“Tất cả đại tiên môn chương giáo cùng trong môn cao thủ đều bế quan?”

Mạnh Tuyên liền giật mình, nghĩ tới Hoài Ngọc chương giáo ly khai cử động, lập tức giật mình, thầm nghĩ: “Hân là, chúng chương giáo cùng cao thủ không phải bế quan, mà là đều đã đi ra? Nguyên nhân chính là chính mình không tại, cho nên mới ban xuống Cẩm Sát Lệnh, để tránh tiên môn sai lầm?”

Hân càng muốn, càng cảm thấy khả năng này rất lớn, liền níu lấy Yên Lăng Tử cổ áo, quát hỏi Cẩm Sát Lệnh ban bố thời gian, cùng trí nhớ của mình lẫn nhau xác minh, bất ngờ phát hiện, này làm cho đúng là tại Đế Nữ xé trời mà sau khi đi ban xuống.

Lại nguyên lai, Yên Lăng Tử hôm nay như thế nhất gan, cũng

chính bởi vì bọn hắc Cự Linh Tiên Môn chương giáo Tiêu Xích Đồng cũng đồng thời bế quan, đã có hơn nửa năm thời gian không có lộ mặt qua, Yên Lăng Tử không ngu ngốc, đã ân ân đoán được Tiêu Xích Đồng không tại tiên môn sự thật, chỗ máu chốt ở chỗ, mặt khác tiên môn đều muốn thực lực mạnh nhất Đại trưởng lão giữ lại, làm như Hộ Đạo giả, bọn hắc Cự Linh Tiên Môn Đại trưởng lão, cũng tại hai năm trước, cưỡng bức Thiên Trì Tiên Môn thời điểm, bị Hoài Ngọc chương giáo một kiếm cho chém, căn bản không có Hộ Đạo giả.

Nói cách khác, Mạnh Tuyên nếu quả thật giết hắc đi, như vậy Cự Linh Tiên Môn thậm chí không ai có thể thay hắc ra mặt.

Hắc lúc đầu không biết Mạnh Tuyên căn bản chưa từng nghe qua Cấm Sát Lệnh một chuyện, còn tưởng rằng Mạnh Tuyên biết rất rõ ràng, lại cố ý đến tìm phiền toái chém giết hắc, lúc này mới dọa thành bộ dạng này quỷ bộ dáng, sống mấy trăm tuổi người, tại một người hai mươi tuổi thiếu niên trước mặt trang khởi đáng thương đến.

“Cấm Sát Lệnh... Cấm Sát Lệnh...”

Mạnh Tuyên nhú mày, cẩn thận cân nhắc một hồi, cuối cùng thở dài, đột nhiên chính chính phản phản, đánh nữa Yên Lăng Tử mười cái miệng tử, thẳng đánh chính là khóe miệng của hắc đều chảy máu rồi, trong miệng một mảnh Huyết Hồng, lúc này mới ngừng tay, lạnh giọng nói: “Đã có Cấm Sát Lệnh tại, ta mà lại không giết người, hiện tại, ta cho dù đi Cửu Cung Tiên Môn đem Mặc Linh Tử sư đệ đòi lại đến, hắc nếu đang có chuyện... Hừ ”

“Tạ Mạnh đạo hữu ân không giết...”

Yên Lăng Tử không dám có chút oán khí, vẻ mặt đau khổ kêu lên: “Bất quá người sư đệ có lẽ không tại Cửu Cung Tiên Môn, cái kia Long Kiếm Đình nóng lòng đi tham gia Hồng Hoàn Tiên Tử đan trà hội, mang theo hắc hướng Cửu Long Huyền Thiên đài phương hướng đi...”

“Bắc Đẩu Tiên Môn... Tàn Hồng Hoàn...”

Mạnh Tuyên trầm giọng nhớ kỹ cái này hai cái danh tự, sắc mặt bỗng nhiên âm trầm lợi hại, đột nhiên, hắc vung tay đem

Yên Lăng Tử ném tới một bên, than dài khẩu khí, nói: “Đã có đan trà hội, như vậy... Ta cũng đi gom góp cái náo nhiệt a”
(chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 263 : Cửu Long Huyền Thiên Đài

Chương 263: Cửu Long Huyền Thiên Đài

Cửu Long Huyền Thiên Đài, chính là Đông Hải Thánh Địa một chỗ dị cảnh, ở vào rắc rối phức tạp bảy đại tiên môn tâm đó, đó là một chỗ quý dị vùng biển, nước biển quanh năm chảy ngược, dưới đáy hiện ra một cái tĩnh mạch vòng xoáy, hết lần này tới lần khác vòng xoáy ở trong, có liếc ống thông gió, quanh năm có U Hàn Âm Phong thổi ra, đầu gió phía trên, tắc thì có một Cửu Long bảo vệ xung quanh Mặc Ngọc đài, dựa vào ống thông gió thổi ra khí lưu, quanh năm Huyền Không.

Cửu Long Huyền Thiên Đài bên trên, cùng sở hữu chín cái ngọc Bồ đài, vây quanh một cái ngọc án, nghe nói cái này chính là là năm đó chín đại tiên môn Thủy Tổ sư tôn diễn giải chỗ, cái kia sư tôn liền ngồi xếp bằng tại ngọc trên bàn, truyền xuống Vô Thượng diệu pháp, tọa hạ cửu đại đệ tử dốc lòng tu hành, về sau tu vi thành công, liền tất cả lập được một môn đạo thống, đây cũng là ba ngàn năm trước chín đại tiên môn, chỉ là hôm nay lại chỉ còn lại bảy cửa.

Bởi vì có cái này dị tượng, lại có cái này điển cố, cho nên Cửu Long Huyền Thiên Đài chính là Đông Hải Thánh Địa Vô Thượng bảo địa, chỉ có Thánh Địa đệ tử kiệt xuất nhất mới có tư cách lên đài, có thể lên đài người, chẳng những phải có đầy đủ tu vi, còn muốn tương đương thân phận, nếu là tu vi không đủ, liền chống cự không được phía dưới thổi tới gió lạnh, sẽ bị đông thành băng khối, nếu không đầy đủ thân phận, một khi lên đài, sẽ gặp bị bảy đại tiên môn diệt sát.

Bởi vậy, cái này Cửu Long Huyền Thiên Đài ngày bình thường là có rất ít người đến, có bậc này tu vi lại có cái này tư cách bên trên cái này Cửu Long Huyền Thiên Đài cũng không có nhiều người, mà Tàn Hồng Hoàn không thể nghi ngờ là bên trong một cái, năng rất ít tổ chức đan trà hội, nhưng lúc này đây tổ chức, liền tuyển tại tại đây.

Hơn nữa tại trước khi đến, Mạnh Tuyên cũng theo Yên Lăng Tử trong miệng móc ra đầy đủ tin tức, lúc này đây đan trà hội, nhưng lại thanh thể không nhỏ, chẳng những Lục Đại tiên môn chân truyền thủ đồ đều đến rồi, gần đây vừa mới xuất quan, thanh thể chính vượng Long Hoàng Thái tử đã ở mời liệt kê. Bất quá lại để cho Mạnh Tuyên ngoài ý muốn chính là. Khúc Trục nói cho hắn biết. Mười ngày trước, Thiên Trì Tiên Môn đồng dạng cũng đã nhận được như vậy một phản thỉnh tiên.

Thỉnh tiên nhưng lại thỉnh Mạnh Tuyên đến đi gặp, chẳng qua là khi lúc Mạnh Tuyên cũng không tại Thiên Trì, bởi vậy bị Khúc Trục xin miễn.

“Tần Hồng Hoàn vậy mà hội mời ta?”

Mạnh Tuyên một bên phi độn, một bên trầm tư, lại không biết nữ nhân này làm như vậy dụng ý.

Bất quá hắn rất nhanh liền không hề suy nghĩ, đã có cơ hội thấy nàng, cái kia liền gặp được vừa thấy a. Huống hồ, Mặc Linh Tử bị người mang đến nơi này, chỉ sợ Cửu Cung Tiên Môn không có an cái gì lòng tốt, chính mình thân là Thiên Trì đại đệ tử, cũng không thể ngồi yên không lý đến.

Phi hành hai canh giờ tả hữu, Mạnh Tuyên liền thấy được một chỗ kỳ quan, đã thấy hình thành bao la bát ngát trên mặt biển, một cái chùng hơn ba mươi trượng phẩm chất vòng xoáy đột ngột xuất hiện, tại vòng xoáy phía dưới, một đạo như gió bão dòng nước lạnh bay thẳng Thượng Thiên. Mà ở dòng nước lạnh phía trên, thì là phương viên trăm trượng tả hữu tứ phương Mặc Ngọc đài. Bởi vì dòng nước lạnh kích quét, khiến cho cái này Mặc Ngọc đài kết đầy băng tinh, bởi vậy chột nhìn lại, nhưng lại màu xanh.

Ngọc đài bốn phía, có đóa đóa tường mây huyền ở không trung, thượng diện hoặc đứng hoặc ngồi, đều có thể lực khắp nơi gác, những nhưng lại này theo Lục Đại tiên môn chân truyền đại đệ tử và Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử mà đến theo từng hoặc hộ vệ, bọn hắn mặc dù có một ít người thực lực không kém, thậm chí đã đạt đến Chân Linh Trung giai, nhưng còn không có tư cách leo lên Cửu Cửu Huyền Thiên đài cùng Tần Hồng Hoàn bọn người luận đạo, chỉ có thể ở bên bàn thủ vệ.

Những người này ngồi xếp bằng tại tường mây phía trên, nhân số không ít, nhưng lại yên tĩnh im ắng, hơn nữa trong lúc mơ hồ, khí cơ ngưng tụ cùng một chỗ, tạo thành một loại vô hình khí thể, bốc hơi Thanh Thiên, từ xa nhìn lại, liền hình như có thiên hoa rơi xuống đất, tiên âm phiêu phiêu, giống như Chân Tiên hàng lâm.

Cùng cái này Tiên Cảnh Mặc Ngọc đài lẫn nhau so với, Mạnh Tuyên bọn người mây giá tắc thì lộ ra yêu khí ngất trời, bọn hấn vốn chính là đứng thẳng tại cóc lão Nhị trên lưng, cái này mây giá cũng là cóc lão Nhị dùng Linh lực ngưng kết lên, còn lại Đại Kim điêu, Tùng Hữu sư huynh, thạch quy các loại mây cái gia hỏa cũng đều là yêu loại, hết lần này tới lần khác còn cũng không phải cái gì tốt họa, cả lợ phát phơ bộ dạng lại để cho ai xem đều tà khí trùng thiên.

Mà Mạnh Tuyên cùng ba nô, hơn nữa Khúc Trục, lại cho rằng phải cứu hồi Mặc Linh Tử, nhất định sẽ có một hồi ác chiến, bởi vậy đều thu liễm Linh lực, Tụ Khí Ngưng Thần, đến lúc này, không có bọn hấn khí cơ áp chế, cái này yêu mây thì càng lộ ra không như người tốt lành gì mây giá rồi.

Có thể khẳng định, nếu là bọn họ cái dạng này đã đến thành đi ở bên trong, tất nhiên sẽ bị hù dân chúng mọi nơi chạy trốn, hô to yêu tinh nhiếp người đến.

Cái này yêu mây còn chưa tới gần ngàn trượng, liền sớm được Mặc Ngọc trước sân khấu thủ hộ chi nhân phát giác, đối diện lấy Mạnh Tuyên bọn người chỗ đến phương hướng một đóa tường mây bên trên, liền có một cái trẻ tuổi đệ tử thân đứng lên khỏi ghế, uy nghiêm nói: “Thánh Địa thiên kiều lúc này luận đạo, bọn người phương nào yêu ma, cũng dám quấy? Niệm tình các ngươi tu hành không dễ, nhanh chóng thôi lui, miễn cho kinh động thiên kiều pháp giá, thử kiếm trừ ma ”

Hắn thanh âm cũng không thể nào dùng sức, nhưng đều có không thượng tiên uy, chữ chữ như chùy, đánh về phía mây đen.

Nhưng là nhưng vào lúc này, cái kia đông nghịt yêu mây bên trên, bỗng nhiên có một đạo kim quang sáng lên, bay thẳng Cửu Thiên, rồi sau đó rơi xuống lúc, đã thấy là một chỉ hình thể chừng hơn ba mươi trượng Đại Kim điêu triển khai hai cánh, che khuất bầu trời, vô tận hung uy phóng thích, toàn

thân ánh vàng rực rỡ lông vũ cơ hồ biến thành chói mắt mặt trời, đâm vào người không thể nhìn thẳng, khí thể của hắn như Thiên Uy, thần sắc nghiêm túc, lạnh lùng mở miệng:

“... Nơi nào đến con rùa con bê, không phát hiện Thiên Trì Đại sư huynh pháp giá sao? Mau mau rút ngay ”

Cóc lão Nhị trên lưng, khoanh chân mà ngồi Mạnh Tuyên sắc mặt trực tiếp giật giật lấy.

Ngồi xổm trên bả vai hắn Tùng Hữu sư huynh tiểu móng vuốt cũng đỡ cái trán, một bộ không đành lòng nhìn thẳng bộ dạng.

Khúc Trục đầu đầy hắc tuyến, nhỏ giọng hướng thạch quy nói: “Ta đã nói với ngươi qua, nó không thích hợp làm cái này...”

Thạch quy nói: “Còn có thể a, mới mở miệng lại giúp ta nhận biết một đám con nuôi...”

Đứng ở cuối cùng ba nô biết rõ Đại Kim điều cùng Mạnh Tuyên quan hệ thân cận, khó mà nói nó không phải, nhưng nhìn biểu lộ cũng biết bọn hắn trong nội tâm đều ghen lây cuồng tiếu, râu bạc lông mi đều vểnh lên, trên không trung run lên run lên.

“Thiên Trì Đại sư huynh? Là Mạnh Tuyên đến rồi?”

Cái kia mây giá bên trên mấy người đệ tử ngay ngắn hướng biến sắc, bên trong một cái tuổi trẻ đạo nhân đứng dậy, sắc mặt âm lãnh, lạnh giọng nói: “Bởi vì sư môn có lệnh, không đi tìm làm phiền người cũng thì thôi, lại vẫn dám nghênh ngang xuất hiện, thực làm Đông Hải không người dám trừ người cái này Ma đồ sao?”

Nói xong hắn cũng khởi thực trong hai chỉ, rồi đột nhiên về phía trước một điềm, quát lạnh: “Súc sinh kia vô lễ, trước chém rồi nói sau ”

Một đạo trường chừng trăm trượng vô hình phi kiếm bỗng nhiên theo đầu ngón tay của hắn chỗ hướng, trên không trung xuất hiện, đâm thẳng trên bầu trời Đại Kim điều.

Nhắc tới cũng vừa vặn, cái này thủ trong khi bên trong một đóa mây giá, hoàn toàn là Cửu Cung Tiên Môn, cái này Cửu

Cung Tiên Môn cũng không biết là chuyện gì xảy ra, theo Trường Sinh Kiếm Bạch bắt đầu, lại càng về sau Doãn Kỳ, thậm chí còn được tăng thêm không thấy mặt Long Kiếm Đình, giống như đều cùng Mạnh Tuyên xung đột, song phương tâm đó, không hiểu thấu oán thù cũng càng để lâu càng nhiều, mấy có lẽ đã vượt qua Cự Linh Môn, cùng Thiên Trì thành cừ hận sâu nhất một cái.

Nếu là thay đổi cái khác tiên môn mây giá, chỉ sợ còn sẽ không bởi vì Đại Kim điều câu nói đầu tiên muốn ra sát thủ, nhưng Cửu Cung Tiên Môn nhưng lại trực tiếp cho dù xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay là sát chiêu, ôm lấy tánh mạng người ta mục cái chủng loại kia.

“Ôi ta thảo, cóc Nhị ca, giáo huấn hần ”

Đại Kim điều cũng sẽ không trực tiếp cùng người nọ cứng đối cứng, hần cũng không dám, bất quá khí thế cũng không thể ném, trực tiếp bày làm ra một bộ khinh thường bộ dạng, hô cóc lão Nhị ra tay, rõ ràng là nó đang cầu cứu, hết lần này tới lần khác cho người một loại nó là chẳng muốn ra tay ấn tượng.

“Cô oa...”

Cóc lão Nhị thật sự, không để cho nó thất vọng, một đầu thực đồng côn liền nhỏ ra đi ra ngoài, một tiếng âm vang đâm vào cự kiếm kia phía trên.

Trong chốc lát, Cự Kiếm bị vỡ thành vô tận mảnh vỡ, một lần nữa hóa thành tinh khí tiêu tán, thực đồng côn cũng bị cóc lão Nhị nuốt trở về.

“Lớn mật yêu ma, cũng dám phá ta đạo pháp?”

Tuy nhiên cái này thoáng qua một cái chiêu chính là cân sức ngang tài, nhưng cái kia đệ tử trẻ tuổi dù sao cũng là thi triển đạo pháp, cóc lão Nhị nhưng lại dùng thực kích trống không, Cự Kiếm bị nó đánh nát, thực đồng côn nhưng lại không việc gì, thoát nhìn chiếm được tiện nghi, cái kia đệ tử trẻ tuổi lập tức nổi giận, muốn lần nữa ra tay.

“Không cần vội vã ra tay ”

Trước trước câu hỏi Cửu Cung Tiên Môn đệ tử lại duỗi tay đè

chặt cái này đệ tử trẻ tuổi, lạnh lùng mở miệng nói: “Mạnh Tuyên, ngươi tới nơi này, hẳn là cũng muốn bên trên Cửu Long Huyền Thiên Đài? Hừ, này đài chính là Đông Hải Thánh Địa tôn quý nhất địa phương, duy có chính đạo thiên kiêu mới có tư cách đi lên, mà ngươi tiến vào Thượng Cổ Kỳ Bàn trước khi, liền đã đủ tay sát nghiệt, có gì tư cách trèo lên này đài? Hay vẫn là lui ra đi ”

Mạnh Tuyên một phát ồng tay áo, đem quanh người lượn lơ mây đen phát mờ, lộ ra thân hình của mình, hắn nhìn thoáng qua cái kia Cửu Cung Tiên Môn đệ tử, thản nhiên nói: “Ta tới là tiếp ta Thiên Trì đệ tử trở về, trèo lên không lên này đài cũng không có gì, bất quá ta có không có tư cách lên đài, như thế nào ngươi như vậy phế vật có thể phán đoán suy luận hay sao? Ta nêu thật muốn lên đài, bằng ngươi điếm ấy đạo hạnh có thể ngăn được ta?”

Đối với chính mình không khách khí người, tự nhiên cũng không cần đối với hắn khách khí, Mạnh Tuyên vừa ra khỏi miệng, liền ác ý hiển thị rõ.

“Ngươi hung hăng ngang ngược ”

Cái kia Cửu Cung Tiên Môn đệ tử quát lạnh: “Cái kia trộm được tiểu tặc, lúc này liền tại đài bên trên, ngươi nếu có thể lên đài, hỏi qua ta Long sư huynh trong tay kiếm, tự nhiên có thể dẫn hắn trở về, bất quá ngươi thực cho rằng dẫn theo mấy cái không có thành tựu yêu nghiệt tới, liền tại ta Cửu Cung Tiên Môn trước mặt dương oai sao? Ngươi nếu có gan, cứ việc phóng ngựa tới, xem ta Cửu Cung Tiên Môn đệ tử có thể hay không ngăn đón được dưới ngươi?”

Đang khi nói chuyện, hắn hướng mặt khác mấy người đệ tử ám thì ánh mắt, tựa hồ muốn vận khởi cái gì kiếm trận.

Mạnh Tuyên đối với Cửu Cung Tiên Môn đệ tử cũng không có cảm tình gì, trực tiếp hừ lạnh một tiếng nói: “Tốt, cái kia liền thử xem ”

Chính muốn ra tay, lại chợt nghe đài một cái đằng trước mờ mịt nữ âm truyền xuống dưới, thanh âm kia thanh đậm, lạnh lùng, lại nói không nên lời dễ nghe, người bình thường tựa hồ nghe đã đến cái thanh âm này, tựa như không thượng tiên âm, làm cho tâm thần người đều sững, bất quá nàng thanh âm này

ở bên trong, lại ẩn chứa có vô tận uy nghiêm, lại để cho người từ đáy lòng kính sợ: “Thiên Trì Mạnh sư đệ là ta tiễn đưa tiên mời đến, phía dưới là ai dám ngăn đón khách nhân của ta?”

Cửu Cung Tiên Môn mấy người đệ tử đã nghe được cái thanh âm này, lập tức sắc mặt đại biến. (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 264 : Hồng Hoàn Tiên Tử

Chương 264: Hồng Hoàn Tiên Tử

Nương theo lấy cái thanh âm này, một đạo hồng ảnh theo Mặc Ngọc dài bên trên phiêu xuống dưới.

Mười trượng quần đỏ, phảng phất tươi đẹp huyết tại trong hư không bay múa, quần đỏ ở trong, là một cái thon gầy mà trong trẻo nhưng lạnh lùng nữ tử, làn da như tuyết tái nhợt, môi so với quần đỏ còn muồn hồng, nàng dáng người cực kỳ nhon gầy, vòng eo phi thường mảnh, ngũ quan phảng phất là Thượng Thương chiếu vào hoàn mỹ tiêu chuẩn dùng Bạch Ngọc điêu cho dù, không có mấy may hà tần, một đôi thon dài thẳng tắp, tại quần đỏ dưới như ẩn như hiện.

“Hồng... Hồng Hoàn Tiên Tử...”

Cửu Cung Tiên Môn mấy người đệ tử ánh mắt trở nên si mê, si ngốc kinh ngạc, thành kính ở đám mây đã bái xuống dưới.

Cô gái này cũng không thi triển bất luận cái gì Huyền thuật, nhưng bằng bản thân khí cơ, liền đã nhiếp ở cái này mấy cái Cửu Cung Tiên Môn đệ tử.

Mà ngay cả Mạnh Tuyên phía sau một đám yêu quái, cũng nhan sắc đại biến, Tùng Hữu sư huynh đuổi ra hai cái tiểu trảo, bưng kín ánh mắt của mình, cóc lão Nhị khí cơ tuôn ra, tựa hồ là ám thi Huyền pháp, bảo trì tâm thần Thanh Minh, Khúc Trục tắc thì mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, đứng ở đó ở bên trong vẫn không nhúc nhích, lại càng không dám ngẩng đầu nhìn Tần Hồng Hoàn, ngược lại là lão Thạch quy nhất thông dong, thưởng thức nữ tử phong độ tư thái, trong mắt rất có vẻ tán thành.

Về phần Đại Kim điêu, cái này lúc sau đã con mắt tỏa sáng hướng phía áo đỏ nữ tử bay tới, cười quái dị nói: “Tiểu nương tử, các ngươi tiên môn ở bên trong còn thiếu cái hộ pháp linh cảm không? Người xem ta Lão Kim như thế nào đây? Với

người làm việc không cần tiền...”

“Bà mẹ nó, cái thằng này quá không có tiết tháo rồi...”

Khúc Trục các loại người thân thể cũng không khỏi khí run rẩy thoáng một phát, người khác chứng kiến Hồng Hoàn Tiên Tử, hoặc là thất thần, hoặc là khản trương, hoặc là thưởng thức, hoặc là e ngại, duy có cái này Đại Kim điều, vậy mà không chút do dự cho dù chạy tới đi ăn máng khác rồi...

Hồng Hoàn Tiên Tử nhìn Đại Kim điều liếc, khóe miệng thực sự xuất hiện như có như không vui vẻ. Nhẹ nhàng lắc đầu. Làm như cự tuyệt Đại Kim điều đề nghị. Sau đó nàng liền nhìn về phía Mạnh Tuyên, ánh mắt lạnh lùng hơi lộ ra nhu hòa, nhẹ nhàng vươn một chỉ hết sức nhỏ không có xương giống như tay, phảng phất là Bạch Ngọc, tản ra nhu hòa mà trắng nõn hào quang: “Thiên Trì mạnh... Sư đệ, đã đến rồi, liền theo ta lên đài đi như thế nào?”

“Đây là?”

Mỗi người đều kinh hãi, Tần Hồng Hoàn đây là đang làm cái gì?

Nàng là muốn nắm Mạnh Tuyên tay. Đưa hắn dẫn lên Cửu Long Huyền Thiên Đài sao?

Đài bên trên rất nhiều thiên kiêu, ai có cái này dãi ngộ kia mà?

Là lại kinh tài tuyệt diễm người, Tần Hồng Hoàn gặp được, cũng chỉ là nhẹ nhẹ một chút đầu liền tính toán bắt chuyện qua rồi.

Có thể là đối mặt tuổi tốt nhất, tu vi cũng chỉ có Chân Linh Nhất phẩm Mạnh Tuyên, nàng vậy mà nghĩ dặt tay của hắn, tự mình mang lên đây?

“Tần Hồng Hoàn...”

Mạnh Tuyên nhìn trước mắt cái này mỹ đã đến phảng phất ảo giác nữ tử, cũng có chút xuất thần, ánh mắt phảng phất đã mất đi tiêu cự.

“Hừ, cái này họ Mạnh tâm chí. Tại Hồng Hoàn Tiên Tử trước

mặt, liền tâm thần đều không thể cần thủ ”

“Thánh Địa nghe đồn. Người nọ là có thể trong vòng mười năm trưởng thành đến cùng chúng ta địch nổi thiên tài, xem ra nghe đồn có sai ”

Cửu Long Huyền Thiên Đài bên trên, có người khinh thường cười lạnh.

Lâm Băng Liên cũng bàn ngồi ở trong đó một cái ngọc trên bờ đoàn, thấy được Mạnh Tuyên thất thần, nhẹ khẽ lắc đầu, tựa hồ có chút thất vọng.

Bọn hắn nhưng lại không biết, Mạnh Tuyên đã mất đi tiêu cự con mắt ở chỗ sâu trong, hiện lên không phải Tần Hồng Hoàn kinh diễm đáng người, mà là một cái bạc phơ lão nhân không làm sao mà thất vọng biểu lộ, nghĩ tới những chuyện cũ kia, nghĩ tới lão nhân cô đơn thân ảnh, một cỗ ngập trời hỏa diễm tự Mạnh Tuyên đáy lòng được đưa lên, đem máu của hắn thiêu đốt sôi trào, ngập trời sát ý trong lòng hắn điên cuồng bắt đầu khởi động...

Tại người khác xem ra, đang tại thất thần Mạnh Tuyên, bỗng nhiên biểu lộ trở nên phi thường quái dị, sau đó khóe miệng một tia máu tươi chảy xuống.

Mạnh Tuyên dựa vào trong nội tâm cuối cùng một điểm Thanh Minh, cắn nát đầu lưỡi, kịch liệt đau nhức khiến cho hắn còn qua thần đến.

Hắn tinh tường biết rõ, mình bây giờ không thể động thủ.

Đối mặt Tần Hồng Hoàn như vậy kỳ tài, coi như là tu vi giống nhau dưới tình huống, Mạnh Tuyên cũng không có đem nắm có thể thắng, lại càng không cần phải nói hôm nay tu vi của mình so về Tần Hồng Hoàn đến còn kém rất nhiều rồi, mình lúc này nếu muốn giết nàng, chết chỉ có thể là chính mình.

Cho nên hắn cắn nát đầu lưỡi, duy trì lý trí của mình, bất quá xem tại bên cạnh trong mắt người, lại như là Mạnh Tuyên phát giác chính mình đang tại thất thần, vì không đến thất thố, mới cắn nát đầu lưỡi bảo trì lý trí, bởi như vậy, huyền trên sân thượng trong lòng mọi người đối với Mạnh Tuyên càng thêm khinh thị, bọn hắn những người này, luận thiên tư đều là vạn

trong không một thế hệ, so sánh là tâm trí cùng ngộ tính rồi.

Một cái cần nhờ lấy cần chót lưỡi mới có thể ở Tần Hồng Hoàn trước mặt bảo trì thần trí người, tâm trí lại cao lại có thể cao đi nơi nào?

“Sư đệ... Theo ta lên đài a ”

Tần Hồng Hoàn tay còn chưa thu hồi đi, nhẹ nhàng mở miệng nhắc nhở Mạnh Tuyên.

“Tốt...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, thò tay khiên Tần Hồng Hoàn tay, mây giá bay vút lên, hướng huyền trên sân thượng đã bay đi lên.

Chỉ là như vậy một cái dất tay động tác, liền lại để cho vô luận là đài bên trên hay vẫn là người ở dưới đài tất cả đều sắc mặt đại biến

Tần Hồng Hoàn chủ động xuống tiếp Mạnh Tuyên đi lên cũng thì thôi, lại vẫn muốn khiên nàng đi lên?

Mà Mạnh Tuyên lại vẫn thực có can đảm khiên Hồng Hoàn Tiên Tử tay?

Hồng Hoàn Tiên Tử nắm Mạnh Tuyên lên đài, trên mặt vậy mà không có không khỏe chi ý, hơn nữa cũng có chút nở nụ cười...

Cần biết đạo, Tần Hồng Hoàn tiến vào Đông Hải Thánh Địa mười mấy năm qua, bất luận là hạng gì kỳ tài, cũng chưa bao giờ tới gần qua nàng ba trượng ở trong a...

Tại Đông Hải Thánh Địa chư kỳ tài xem ra, có thể xa xa cùng Tần Hồng Hoàn nói vài lời nói, cũng đã là trời đại phúc duyên

“Ôi, cái này Hồng Hoàn Tiên Tử không phải là vừa ý chúng ta Đại sư huynh đi à nha?”

Đại Kim điều kinh ngạc nói, im lặng lắc đầu, thở dài: “Một đóa hoa tươi cắm ở...”

Còn chưa có nói xong, chợt thấy yêu mây bên trên tất cả mọi người trợn mắt nhìn về phía chính mình, Đại Kim điều vội vàng cười hắc hắc, nói: “Một đóa hoa tươi cắm ở chúng ta Thiên Trì tiếp cận nhất hoàn mỹ một khối ngọc thô chưa mài dũa bên trên, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, vô cùng xứng a...”

Kết quả mọi người lại hướng hần lật lên bạch nhãn, đủ quát lên: “Nịnh hót”

Mạnh Tuyên nắm Tần Hồng Hoàn tay, cảm giác trong tay như là ngắt một khối mềm mại băng, lạnh như băng khô ráo, rồi lại mềm nhẵn tinh tế tỉ mỉ, hần không có có tâm tư đi cân nhắc cái khác, tại đất cái này bàn tay về sau, liền tại tính toán có thể hay không đem bệnh chủng đánh vào cái này cỗ thân thể trong.

Muốn đem bệnh chủng đánh vào thân nhân, nhất định phải phá vỡ thân nhân xung quanh hộ thân Linh lực, nếu là ở bình thường, Mạnh Tuyên là tuyệt đối không có cách nào đem bệnh chủng đánh vào Tần Hồng Hoàn trong cơ thể, nhưng là lúc này thời điểm hần đất Tần Hồng Hoàn tay, nhưng lại một cái tốt nhất cơ hội.

Bất quá tự định giá chỉ chốc lát, hần hay vẫn là buông tha cho.

Trong lòng hần, có loại không hiểu cảm giác nguy cơ, khiến cho hần buông tha cho ý nghĩ này.

Thoạt nhìn giống như có thể đơn giản đem bệnh chủng đánh vào Tần Hồng Hoàn trong cơ thể, nhưng Mạnh Tuyên ần ần cảm thấy, đây chỉ là một ảo giác.

Phi thân lên đài, liền gặp tại đây trăm trượng phương viên đài bên trên, điêu khắc lấy vô số tinh mỹ rậm rạp phù văn, chính giữa để đặt lấy một cái ngọc án, chung quanh tắc thì hiện lên hình tròn, bố lấy chín cái ngọc bồ đoàn, lúc này đã có bảy cái thân hình xếp bằng ở trên bồ đoàn, nữ có nam có, dáng vẻ khác nhau, trên người khí cơ đều khủng bố dị thường, chỉ là lúc này thời điểm, bọn hần tuy nhiên cũng hơi kinh ngạc nhìn xem đất tay mà đến Mạnh Tuyên cùng Tần Hồng Hoàn.

Bên trong một cái ngọc đoàn bên cạnh, đang nằm một cái thân

hình, trên người đã ngưng kết nổi lên Băng Sương, đúng là Mặc Linh Tử, theo điềm này nhìn lại, cái kia ngồi ở ngọc đoàn bên trên, trong ngực ôm một thanh đen vỏ đen chuôi cổ kiếm, thân mặc một bộ màu đen Huyền Y nam tử là Cửu Cung Tiên Môn Long Kiếm Đình rồi, hẳn cũng là cái này phần đông trong ánh mắt nhất phần nộ một cái, nhìn xem Mạnh Tuyên, cơ hồ hận không thể đưa hẳn một ngụm nuốt vào.

Mà ngồi tại Long Kiếm Đình bên người, một người nam tử nghiêng lông mày nhập tóc mai, con mắt dài nhỏ, bộ dáng tuấn mỹ, đúng là Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử.

Mà ở Long Hoàng Thái tử đối diện, lại là đang ngồi một cái áo trắng nữ tử, dung nhan tuyệt mỹ, hơi có chút thất vọng nhìn xem Mạnh Tuyên, lại đúng là Tử Vi tiên môn chân truyền Đại sư tỷ Lâm Băng Liên, tại đã gặp nàng thời điểm, Mạnh Tuyên cũng nở nụ cười, theo tay buông ra Tần Hồng Hoàn tay, hướng về Lâm Băng Liên ôm quyền thi lễ một cái, cười nói: “Băng Liên sư tỷ, hồi lâu không thấy, sư đệ hữu lễ...”

Tần Hồng Hoàn lập tức hơi giật mình, Huyền Thiên đài những người khác cũng lập tức khẽ giật mình...

Vốn là rất tùy ý buông ra Tần Hồng Hoàn bàn tay một động tác, nhưng hết lần này tới lần khác lại để cho người cảm thấy quá tùy ý một chút...

Lâm Băng Liên tắc thì bỗng nhiên nở nụ cười, chỉ chỉ bên người không bỏ đoàn, nói: “Ngồi tới a, ta phải hảo hảo hỏi một chút ngươi”

Mạnh Tuyên theo lời đi qua, khoanh chân ngồi xuống, cái này ngọc đài bên trên, thụ phía dưới U Hàn phong động ảnh hưởng, vô cùng khốc lạnh, vốn lấy Mạnh Tuyên tu vi, vận chuyển Linh lực về sau, nhưng có thể chống cự cái này hàn khí, không bị ảnh hưởng.

Lâm Băng Liên hơi có vẻ tốt kỳ đánh giá Mạnh Tuyên liếc, lại xem xét Tần Hồng Hoàn liếc, cười mím nói: “Các ngươi đang giở trò quỷ gì?”

Mạnh Tuyên không làm sao một buông tay, nói: “Ta nào biết được, ta này tới là tiếp hồi chúng ta Thiên Trì Tiên Môn đệ tử...”

Lâm Băng Liên thấp giọng nói: “Vậy người có thể phải cẩn thận một chút, hôm nay cái này Trà Hội, nhưng thật ra là chúng ta giúp nhau đem chính mình không dùng đến một ít Linh khí hoặc là đan dược, tin tức thậm chí là Huyền pháp, giúp nhau trao đổi, đền bù chưa đủ, cho nên mỗi người đều chuẩn bị một ít chuẩn bị trao đổi thứ đồ vật, mà cái kia Long Kiếm Đình vừa rồi đã nói qua, hắn mang đến Thiên Trì đệ tử, sẽ gặp coi như một kiện pháp bảo đến cùng người trao đổi...”

“Đem Thiên Trì đệ tử làm pháp bảo?”

Mạnh Tuyên ánh mắt lãnh khốc xuống dưới, ánh mắt lạnh như băng hướng Long Kiếm Đình nhìn qua tới.

Long Kiếm Đình cũng đang phản nộ hướng Mạnh Tuyên xem đi qua, hai mắt như kiếm bình thường, hai người ánh mắt trên không trung va chạm, đều uẩn sát cơ. (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 265 : Thả người

Chương 265: Thả người

“Vị này chính là Cửu Cung Tiên Môn Long Kiếm Đình đạo hữu a? Nghe nói người dẫn theo ta Thiên Trì đệ tử đến Cửu Long Huyền Thiên Đài đến, Mạnh Tuyên cố ý đến đây, hướng người lấy một cái nhân tình, liền đem người trả cho ta như thế nào?” Mạnh Tuyên trầm giọng mở miệng, tuy nhiên hắn cùng với Long Kiếm Đình nhìn về phía lẫn nhau ánh mắt đều có chút bất thiện, nhưng một ít bất yếu hay là muốn nói, nếu không phải nói, cũng thì không xuất ra Long Kiếm Đình chân thật thái độ đến.

Mạnh Tuyên không tin Long Kiếm Đình thực sự tra tấn Mặc Linh Tử tâm tư, hắn dù sao cũng là Cửu Cung Tiên Môn chân truyền đại đệ tử, liền Kiếm Thập Tử thấy hắn đều được kêu một tiếng Đại sư huynh, mà Mặc Linh Tử nhưng chỉ là Thiên Trì bình thường đệ tử, thân phận kém quá lớn.

Cẩn thận lại nói tiếp, Mặc Linh Tử tuy nhiên đã phá Chân Linh, lại vẫn chỉ là Nội Môn Đệ Tử, liền chân truyền cũng không phải.

Long Kiếm Đình nghe vậy, lạnh lạnh cười cười, nói: “Dứt khoát vừa muốn đem người đòi lại đây? Mạnh đạo hữu nghĩ rất đơn giản a, hôm nay Hồng Hoàn Tiên Tử thiết đàn trà hội, là một lần giao dịch cơ hội, người nghĩ lấy người, cũng dễ dàng, xuất tiền mua về a ”

“A? Người muốn bao nhiêu?”

Long Kiếm Đình lạnh lạnh cười cười, nói: “Người có bao nhiêu?”

Mạnh Tuyên trầm mặc không nói, hắn tự nhiên nhìn ra, Long Kiếm Đình bản thân chính là nghĩ tìm phiền toái, mặt khác, mặc dù chính mình thật có thể đem Mặc Linh Tử mua về đến, cũng không phải làm như vậy, như vậy hội đã kích Mặc Linh

Tử đạo tâm, đối với tu hành bất lợi.

Đang tại tính toán lúc, chợt nghe một thanh âm vang lên:
“Hôm nay là ta thiết đàn trà hội, cũng thuận tiện chúng ta trao đổi một ít pháp bảo, nhưng người sống lại không tại giao dịch liệt kê, Long sư đệ cho ta vài phần chút tình mọn, đem người trả Mạnh sư đệ như thế nào?”

Nghe xong những lời này, mọi người đều là khẽ giật mình, lại không nghĩ rằng. Tần Hồng Hoàn vậy mà lại một lần nữa giúp Mạnh Tuyên nói chuyện.

Trong lòng mọi người đều có một loại cảm giác quỷ dị. Tần Hồng Hoàn hạng gì kiêu ngạo một người nhi. Như thế nào vốn là dặt Mạnh Tuyên tay dẫn hấn lên đài, lại vào lúc này mở miệng thay hấn nói chuyện? Hết lần này tới lần khác Mạnh Tuyên còn bề ngoài hiện ra một bộ không thể nào để ý bộ dạng.

Long Kiếm Đình chân mày cau lại, hiển nhiên không muốn cự tuyệt Tần Hồng Hoàn, trầm ngâm sau nửa ngày, hướng Mạnh Tuyên nói: “Đã Hồng Hoàn Tiên Tử mở miệng cầu tình, ta dù thế nào cũng phải tuân theo, liền như vậy đi, Mạnh Tuyên. Người tiếp ta ba kiếm, đem người trả lại người như thế nào?”

Nghe xong hấn những lời này, lập tức liền có người nở nụ cười lạnh.

Long Kiếm Đình đã là Chân Linh Tam phẩm tu vi, tuy nhiên so ra kém Tần Hồng Hoàn, Lâm Băng Liên, Long Hoàng Thái tử cái này ba cái kinh tài tuyệt đỉnh, đã phá Chân Linh Trung giai, tại chư tiên môn chân truyền đại đệ tử ở bên trong, coi như là nổi tiếng, phá Chân Linh đã có bốn năm lâu, mà Mạnh Tuyên cũng bất quá là vừa vặn mới phá Chân Linh, muốn Mạnh Tuyên tiếp hấn ba kiếm. Chỉ sợ là có chút đem Mạnh Tuyên khi dễ hung ác rồi.

Mạnh Tuyên căn bản không có cự tuyệt chỗ trống, nếu là cự tuyệt. Chẳng những Mặc Linh Tử muốn gặp xui xẻo, vận xui, mình cũng hội thanh danh bôi địa phương.

Than nhẹ một tiếng, chính muốn đáp ứng, rồi lại nghe Tần Hồng Hoàn nói khẽ: “Ta cái này vài phần chút tình mọn liền như vậy không đáng tiền sao?”

Mọi người khẽ giật mình, đều có chút ít khó hiểu nhìn về phía nàng.

Tần Hồng Hoàn mỉm cười, hướng Long Kiếm Đình nói: “Đã ta đã hướng ngươi cầu tình, ngươi còn phải lại lại để cho Mạnh sư đệ tiếp ngươi ba kiếm, cái này cùng ta không có câu ngươi lại có quan hệ như thế nào? Chẳng, ba kiếm này ta thay hấn tiếp như thế nào?”

Long Kiếm Đình sắc mặt đột biến, ôm ở trước ngực tay ôm chặt lấy vỏ kiếm, trầm giọng nói: “Hồng Hoàn Tiên Tử chớ nên hiểu lầm, hôm nay trì đệ tử trộm nhập ta Vạn Linh Tiên Đảo, trộm lấy bảo dược, đúng bị ta bắt, dẫn tới cái này Huyền Thiên đài đến...”

“Thả người ”

Tần Hồng Hoàn bỗng nhiên dứt khoát nói ra hai chữ này, ánh mắt căn bản liền nhìn đều không có xem Long Kiếm Đình liếc.

Long Kiếm Đình sắc mặt đột biến, bị Tần Hồng Hoàn khiến trách một tiếng, hấn đã xuống đài không được rồi.

Tần Hồng Hoàn nói ba câu nói, câu đầu tiên cực kỳ hữu lễ, nếu là Long Kiếm Đình đã đáp ứng, đó chính là tất cả đều vui vẻ, có thể tại nàng nói ra câu nói thứ hai lúc, liền có chút ít trong lòng có kim rồi, Long Kiếm Đình nếu là đã đáp ứng, cũng là mượn sườn núi dưới con lừa, nhưng ở Tần Hồng Hoàn không kiên nhẫn nói ra thứ ba câu nói lúc, lại đem Long Kiếm Đình đổ lên bên bờ vực, vô luận có đáp ứng hay không, đều bị hấn đại mất mặt rồi.

Mặt khác mấy cái tiên môn chân truyền thủ đồ gặp được một màn này, tất cả đều cười mỉm nhìn xem, không có chút nào thay hấn nói chuyện ý định.

Lâm Băng Liên hướng Mạnh Tuyên truyền âm nói: “Cái này Long Kiếm Đình năm đó tuy nhiên cũng có vài phần thiên tài danh tiếng, nhưng nếu không phải cái kia kiếm hơn mười thân hoạn bệnh nặng, hết cách xoay chuyển, là căn bản không có khả năng làm bên trên Cửu Cung chân truyền đại đệ tử rồi, mặc dù là hôm nay, cái kia kiếm hơn mười bệnh tình khỏi hấn, cũng đã uy hiếp được hấn vị trí, đây cũng là hấn còn chưa đột

phá Chân Linh Trung giai, liền chớ chớ mang mang phá quan mà ra nguyên nhân...”

“Chỉ có điều a, hấn càng là vội vã biểu hiện mình, tốt ngồi vững vàng cái này chân truyền đại đệ tử vị trí, càng là dễ dàng phạm sai lầm, bắt được các người Thiên Trì đệ tử chuyện bé xé ra to, hơn nữa khiêu khích người, đại khái đều là hấn nghĩ làm náo động nguyên nhân, chỉ là hấn thật không thể giải thích Tần Hồng Hoàn rồi, nữ nhân này có thể có tính nhẫn nại hướng hấn nói hai câu khách khách khí khí đích lời nói, cũng đã rất khó được rồi, hấn lại vẫn không chịu bỏ qua...”

“Bất quá Tần Hồng Hoàn đối với người thật đúng là đúng vậy a, hấn là hai người các người...”

Lâm Băng Liên vừa nói, một bên giống như cười mà không phải cười nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên lại cười khổ một tiếng, truyền âm nói: “Lâm sư tỷ, người trước kia cũng không giống như vậy Bất Quái a...”

Lâm Băng Liên khẽ hừ một tiếng, hướng Mạnh Tuyên liếc mắt, ngược lại không giống cho tới nay Băng Sơn bộ dáng, hơi lộ ra tiêu nữ nhi thái độ.

“Hồng Hoàn Tiên Tử, người đây là...”

Long Kiếm Đình cái trán làm như chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, gian nan hướng Tần Hồng Hoàn nói ra.

Tần Hồng Hoàn không nói, chỉ là quay đầu nhìn hấn một cái, liền đưa hấn phía dưới chặn trở về.

Thở dài, Long Kiếm Đình đem Mặc Linh Tử nhắc lên, ném hướng Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên tiếp trong tay, đã thấy Mặc Linh Tử cơ hồ bị đông lạnh toàn thân huyết mạch đều cứng lại rồi, vội vàng hướng trong cơ thể hấn độ một đạo Linh lực, giúp hấn chống cự hàn khí, sau đó phi thân lên, rơi xuống Cửu Long Huyền Thiên Đài.

Phía dưới đóa đóa tường mây bên ngoài, đã nhiều hơn một đóa

yêu mây, đúng là cóc lão Nhị, Tùng Hữu sư huynh bọn người ở tại chờ, bất quá đám người kia đứng không có đứng lẫn nhau, ngồi không có ngồi lẫn nhau, cùng với khác mây đóa tường mây bên trên chúng đệ tử so với còn kém xa lắm rồi. Mạnh Tuyên đem Mặc Linh Tử giao cho Khúc Trục chiếu cố, sau đó oán hận trùng cóc lão Nhị cùng Tùng Hữu sư huynh liếc, nói: “Trở về lại thu thập các người ”

Mấy cái đại yêu đuôi lý, đều ngượng ngùng cười, tranh nhau tiến lên chiếu cố Mặc Linh Tử.

Mạnh Tuyên trở lại lại lên Cửu Long Huyền Thiên Đài, hẳn tuy nhiên là vì cứu người mà đến, nhưng đã lên đài, tự cũng không thể cứu được người chỉ sau xoay người rời đi, hơn nữa hẳn cũng quả thật có chút tốt kỳ, muốn nhìn một chút đám người kia hội trao đổi cái gì đó.

Lại một điểm, hẳn xác thực cảm giác được, Tần Hồng Hoàn tại giúp mình...

Nàng vì cái gì làm như vậy?

Đang làm mình bạch vấn đề này trước khi, Mạnh Tuyên lòng tham khó để nằm ngang ỏn

Lúc này thời điểm Tần Hồng Hoàn thân sắc đã cùng chậm lại, gặp Mạnh Tuyên trở lại, liền mệnh phía dưới Bắc Đẩu Tiên Môn đệ tử đem nàng sớm đã chuẩn bị tốt đan trà dâng lên, cũng là xác thực mùi thuốc bốn phía, phẩm chất bất phàm, Tần Hồng Hoàn thân là Đông Hải Thánh Địa đệ nhất thiên tài, đãi khách thứ đồ vật tự nhiên không kém đi nơi nào, bất quá tràng lúc lại cũng không có mấy người chú ý đan trà phẩm chất như thế nào, nói trắng ra là, cũng cũng không phải tới uống trà.

Dan trà hội trọng điểm, không thể nghi ngờ chính là pháp bảo và Huyền pháp trao đổi, mặt khác, mọi người cũng đều cảm thấy, Tần Hồng Hoàn mời Đông Hải Thánh Địa Chư Thiên kêu đến vậy, hẳn không phải là đơn thuần vì trao đổi pháp bảo cái gì, có lẽ có thâm ý khác.

“Dan trà hội là do ta tổ chức, liền để ta làm thả con săn sắt, bắt con cá rô a ”

Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng doanh nói, sau đó đem một miếng

lớn nhỏ cỡ nắm tay ngọc phù lấy đi ra, ngọc phù hiện lên màu hồng đỏ thắm, thượng diện tròn vẹn che chín đạo phong ấn, Tàn Hồng Hoàn cố ý đem phong ấn buông lỏng sơ qua, lập tức liền có ngập trời hỏa ý thích phóng ra, toàn bộ huyền trên sân thượng lập tức lộ ra âm áp, tựa hồ huyền dưới thiên thai phong trong động hàn ý đều bị cái này một tia nóng tính cho khu trục sạch sẽ.

“Nửa năm trước khi, Đế Nữ xé trời mà đi, dẫn động trời biến ảo, đối với Đế Nữ Thiên Uy, chắc hẳn chư vị đạo hữu cũng là hiểu rõ, cái này ngọc phù bên trong phong ấn, là Đế Nữ một đạo Chân Nguyên hỏa ý, nếu là tu luyện hỏa pháp người, hay là am hiểu đan pháp người lấy được, giá trị vô lượng, cái này miếng ngọc phù, là hôm nay trao đổi để một kiện đồ vật, chư đạo hữu ai có hứng thú, liền cầm đi đi ”

Tàn Hồng Hoàn đem cái kia miếng ngọc phù một lần nữa phong ấn tốt rồi, ném tới Huyền Thiên đài chính giữa ngọc trên bàn, sau đó bình tĩnh nhìn mọi người.

“Đế Nữ Bạt Chân Nguyên hỏa ý?”

Huyền trên sân thượng, hiện lên vẻ kinh sợ, mọi người đã sớm đã làm xong chuẩn bị tâm lý, cũng cũng không phải kiến thức hạn hẹp người, vốn tưởng rằng bất luận Tàn Hồng Hoàn lấy ra cái gì đó, cũng sẽ không cảm thấy giật mình, nhưng nàng đem cái này ngọc phù một lần lấy ra, vẫn là đem mọi người chấn kinh rồi, Đế Nữ Bạt cái kia là nhân vật bậc nào, nàng Chân Nguyên hỏa ý, giá trị căn bản không cách nào đánh giá, đừng nói tu luyện hỏa pháp người rồi, cho dù tính toán không phải tu luyện hỏa pháp người cũng muốn bắt nó cướp đến tay, dù sao Đế Nữ Chân Nguyên hỏa ý, nói có giá trị cũng không đủ.

Mạnh Tuyên khiếp sợ, thì là cái này Chân Nguyên hỏa ý là từ gì mà đến?

Hắn nhớ tới cái kia tại Đế Nữ tỉnh lại thì trộm lấy Đế Nữ Bảo Đan áo đỏ tiểu nữ hài, còn muốn đến Cù Mặc Bạch lâm trước nói mình hay vẫn là hư mất Tàn Hồng Hoàn một sự kiện, cái kia áo đỏ tiểu nữ hài cùng Tàn Hồng Hoàn bộ dáng dần dần so sánh, lại để cho Mạnh Tuyên phát hiện một cái trong nội tâm khiếp sợ đáp án, vô luận như thế nào xem, cái kia áo đỏ tiểu nữ hài ngũ quan đều cùng Tàn Hồng Hoàn vô cùng tương tự...

Tựa hồ, áo đỏ tiểu nữ hài, chính là phiên bản thu nhỏ Tần Hồng Hoàn

Mạnh Tuyên lúc này cơ hồ có thể để xác định rồi, cái kia tại Kỳ Bàn ở bên trong chứng kiến áo đỏ tiểu nữ hài, là Tần Hồng Hoàn không thể nghi ngờ (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 266 : Trảm Nghịch Kiếm mảnh vỡ

Chương 266: Trảm Nghịch Kiếm mảnh vỡ

“Ta tu luyện chính là hỏa pháp, vật ấy đối với ta có trọng dụng, mỗi nguyên gian lận miếng Linh Thạch, nguyên Tiên Tử bỏ những thứ yêu thích ”

Rất nhanh, liền có người mở miệng đầu giá, Linh Tiêu tiên môn chân truyền đại đệ tử Vệ Minh thân trước tiên mở miệng, đương nhiên, hắn đây cũng chỉ là thăm dò mà thôi, 1000 miếng Linh Thạch, tuy nhiên đã là một cái phi thường đại con số, có thể nói một cái tiên môn chân truyền đại đệ tử, cao nhất tích súc đại khái cũng chỉ có một hai ngàn miếng Linh Thạch mà thôi, nhưng hắn còn không có nghĩ đến thật có thể dùng những Linh Thạch này đem cái này đạo Chân Nguyên hỏa ý mua lại.

Dù sao Đế Nữ Bạt Chân Nguyên hỏa ý, mấy đáng được xưng bên trên là vật báu vô giá.

“Ta muốn luyện Nhất Muội Đan, cái này Đạo Hỏa ý chánh hợp dùng rèn luyện bảo được tạp chất, ta ra 1500 miếng Linh Thạch ”

Linh Tiêu tiên môn chân truyền đại đệ tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống, Thái Nhất Tiên Môn Đại sư tử Yên Tử Hồng liền đã mở miệng, trực tiếp tăng giá 500 miếng Linh Thạch.

“Ha ha, ta tuy nhiên không tu hỏa pháp, cũng không sở trường đan pháp, bất quá ta dực mua được, dùng làm luyện khí chi dụng, Linh Thạch 2000 ”

Lại có một cái áo lam tu sĩ nhiều hứng thú mở miệng, hắn mười ngón thon dài, đều đeo một miếng phong cách cổ xưa chiếc nhẫn, cùng sở hữu mười giới, thoạt nhìn có chút bất phàm, theo hắn góc áo sáng ắt đến xem, nhưng lại Đại La

Tiên Môn màn tiên.

Ba người bọn họ ngay từ đầu, liền đều lộ ra nguyện nhất định phải có giá thể, rất nhanh liền đem bảng giá gọi vào 2000.

Bất quá, ba người đối mặt cái này Đạo Hỏa ý, cũng không có này dễ dàng buông tha cho ý định, vẫn còn tranh nhau kêu giá, cuối cùng, đang gọi đã đến 2500 miếng Linh Thạch thời điểm, Thái Nhất Tiên Môn Yên Tử Hồng dẫn đầu buông tha cho, lại đang gọi vào 3000 miếng Linh Thạch thời điểm, Vệ Minh thần hung hăng trợn mắt nhìn màn tiên liếc, buông tha cho tranh đoạt, màn tiên cười ha hả đem cái kia miếng ngọc phù lấy đi qua. Một bộ đắc chí vừa lòng bộ dáng.

Không hề nghi ngờ. Bởi vì lấy cái này cướp đoạt. Linh Tiêu cùng Đại La chân truyền thủ đồ lúc xem như có Lương Tử kết xuống rồi.

Bất quá nhìn màn tiên bộ dáng, tựa hồ cũng không nhiều để ý.

Đối với bọn họ mà nói, kết thù, hóa giải, hợp tác, đều là lại bình thường bất quá sự tình.

Do cái này miếng phong ấn có Chân Nguyên hỏa ý ngọc phù bắt đầu, nho nhỏ đấu giá bắt đầu ở Huyền Thiên đài tiến tới đi, đài bên trên chỉ nhân. Đều là thiên kiêu, ngoại trừ bảy đại tiên môn chân truyền thủ đồ bên ngoài, hai người khác một cái là Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử, một cái là toàn thân bao phủ tại Tử Vụ ở bên trong thần bí nhân, nhìn không thấy hình dạng của hắn, cũng cảm ứng không đến hắn khí cơ, bất quá nghe thanh âm, nhưng lại nữ tử.

Hơn nữa không hiểu thấu, Mạnh Tuyên luôn cảm thấy, thanh âm kia tựa hồ có chút quen thuộc. Lại nhớ không nổi là ai đến.

Đài bên trên không có một người bình thường vật, lấy ra thứ đồ vật tự nhiên cũng sẽ không bình thường. Mỗi một kiện đồ vật lấy ra, đều có ít nhất ba bốn người tranh đoạt, lúc đầu mọi người còn lấy Linh Thạch so sánh giá, về sau, đơn dùng Linh Thạch đã không đủ để thể hiện ưu thế, mà bắt đầu có người dùng Linh Thạch hơn nữa mặt khác một kiện Linh khí đến đoái giá, thậm chí trực tiếp dùng khó được Linh khí đến trao đổi.

Tần Hồng Hoàn tại ném ra ngoài này miếng ngọc phù về sau, liền lẳng lẳng nhìn mọi người chính mình giao dịch, không tái mở miệng, tựa hồ tại quan sát.

Mạnh Tuyên tại mọi người đấu giá thời điểm, một mực đứng ngoài quan sát, ngược lại không phải là không có hắc muốn thứ đồ vật, chủ yếu là bởi vì hắc nghèo quá rồi, trên người tuy nhiên cũng có hơn ngàn miếng Linh Thạch, nhưng so với mặt khác mấy cái tiên môn chân truyền thủ đồ đến, hay vẫn là kém xa, không có cách nào cùng người tranh đoạt.

Đấu giá ước chừng năm sáu kiện Linh Bảo về sau, Thái Nhất Tiên Môn Yên Tử Hồng cười mỉm mà nói: “Ba năm trước đây ta ra ngoài dẫn Vương Đình chiếu, cũng là ngoài ý muốn phía dưới, đã lấy được một kiện Linh khí, chính mình nghiên cứu hồi lâu, lại phát hiện thứ này với ta mà nói tác dụng không lớn, ngược lại là đối với tu Kiếm đạo Cửu Cung Tiên Môn có chút tác dụng, vốn định tìm một cơ hội, bí mật cùng Long sư huynh trao đổi, nhưng vượt qua bức này thịnh hội, liền dứt khoát lấy ra lại để cho mọi người xem xét thoáng một phát tốt rồi, Long sư huynh, ngươi có thể nên nắm chắc ở cơ hội nha...”

Nàng nói xong, lại đem một cái màu đen vỏ kiếm lấy đi ra, nhẹ nhàng ném tại Huyền Thiên đài chính giữa ngọc trên bàn.

Gặp Long Kiếm Đình một bộ nghi hoặc bộ dạng, Yên Tử Hồng nở nụ cười, nói: “Là cái này một cái vỏ kiếm rồi, lúc ban đầu lúc trong vỏ có kiếm, hơn nữa là một thanh chém sắt như chém bùn bảo kiếm, bất quá ta về sau quan sát đã qua, cái kia chuôi kiếm chỉ là bình thường Thiết Kiếm, Hồng Trần lúc tốn hao năm lượng bạc liền có thể đúc bên trên một thanh, sở dĩ sẽ có như thế linh tính, lại là vì vỏ kiếm chi công, ta phát hiện, vỏ luận là dạng gì kiếm, đặt ở vỏ kiếm này ở bên trong, đều có tăng lên linh tính, ân cần săn sóc thân kiếm công hiệu, đến vào trong đó nguyên lý, nhưng lại ngay cả ta cũng không hiểu...”

Đã nghe được Yên Tử Hồng nói như vậy, mọi người tất cả đều bay lên một tia ý tò mò, như vậy vỏ kiếm lại còn chưa thấy qua.

Long Kiếm Đình kinh ngạc đem vỏ kiếm kia mượn đi qua, cẩn thận quan sát sau nửa ngày, sau đó đem trong lòng ngực của mình bảo kiếm rút ra, sau đó đâm vào vỏ kiếm, một lát sau rút, ngưng thần quan sát trên thân kiếm biến hóa, biểu lộ thời gian

dần trôi qua thay đổi, lộ ra vẻ mừng như điên chi sắc, bởi vì hần phát hiện cứ như vậy một hồi công phu, trên kiếm của mình linh tính đã tăng lên một thành tả hữu.

Có thể tưởng tượng, nếu như thời gian càng dài một điểm, linh tính tăng lên sẽ thêm nữa.

Phảng phất nhìn ra Long Kiếm Đình nghĩ cách, Yên Tử Hồng cười nói: “Ta đã tổng kết ra đến rồi, tối đa có thể tăng lên ba thành linh tính ”

Long Kiếm Đình rung giọng nói: “Thật đúng?”

Với hần mà nói, nếu là có thể tăng lên trên thân kiếm ba thành linh tính, liền chẳng khác gì là tăng lên hần ba thành thực lực.

Yên Tử Hồng nhẹ gật đầu, nói: “Long sư huynh nói cái giá đi, nếu là phù hợp, võ kiếm này liền là của ngươi rồi” nàng dừng một chút, lại nói: “Đương nhiên, mấy vị khác đạo hữu nếu là cảm thấy hứng thú, cũng có thể ra giá, sư muội sẽ không cự tuyệt ”

Nàng cuối cùng nói những lời này, nhưng lại xuất phát từ lễ phép rồi, ai nấy đều thấy được đến, võ kiếm này đối với tu kiếm người hữu dụng, bất quá Yên Tử Hồng cũng sẽ không đem nó lấy ra đấu giá mất, trên cơ bản, võ kiếm này chính là cho Long Kiếm Đình chuẩn bị.

Long Kiếm Đình quan sát sau nửa ngày, ha ha cười cười, trước trước bị Tần Hồng Hoàn uy hiếp không nhanh tan thành mây khói, cười nói: “Đa tạ Yên sư muội bỏ những thứ yêu thích, bảo vật này xác thực đối với ta có trọng dụng chỗ, như vậy đi, ta vừa rồi đã mua một miếng Kiếm Hoàn, bỏ ra 1300 miếng Linh Thạch, hiện trong tay chỉ còn tám trăm bảy mươi hai miếng Linh Thạch rồi, ta toàn bộ cho ngươi, hơn nữa của ta một cái nhân tình, đem ngươi võ kiếm này để cho ta như thế nào?”

Yên Tử Hồng mỉm cười, nói: “Kiếm này võ đã do chúng ta trưởng lão đánh giá qua kiếm rồi, giá trị cũng ngay tại bảy tám trăm Linh Thạch tầm đó, Long sư huynh đã cho ra kiếm cách phù hợp, cái kia võ kiếm này liền cho ngươi...”

“Chậm đã ”

Ngay tại Yên Tử Hồng muốn đem vỏ kiếm này cho Long Kiếm Đình thời điểm, Mạnh Tuyên bỗng nhiên mở miệng đã cắt đứt nàng phía dưới, lúc này Mạnh Tuyên, biểu lộ vậy mà dị thường chuyên chú, ánh mắt gắt gao chăm chăm vào vỏ kiếm kia, một lát sau, trầm giọng mở miệng: “1000 miếng Linh Thạch ”

Mọi người đều là khê giật mình, không nghĩ tới một mực trầm mặc, phảng phất không đếm xỉa đến đồng dạng Mạnh Tuyên vậy mà biết lái miệng đoạt vỏ kiếm này.

Long Kiếm Đình càng là vô cùng tức giận, quát lạnh nói: “Họ Mạnh, ngươi là cố ý đang tìm ta phiền toái sao? Biết rõ ta đối với vỏ kiếm này nguyện nhất định phải có, cho nên cố ý lên ào ào giá cả, nghĩ lấy hết của ta tích súc?”

Bất quá là hấn nghĩ như vậy, những người khác cũng đều là như vậy một bộ biểu lộ, vỏ kiếm này đối với tu Kiếm đạo người hữu dụng, đối với những người khác lại tác dụng không lớn, hơn nữa Long Kiếm Đình đã đem vỏ kiếm này cầm ở trong tay quan sát đã nửa ngày, Mạnh Tuyên nhưng lại ngay cả vỏ kiếm đều không có chạm qua, hấn liền nhìn cũng không nhìn, liền mở miệng tranh đoạt, thấy thế nào đều giống như tại cố ý cho Long Kiếm Đình quấy rối, làm cho hấn dùng nhiều ít tiền.

“Tại đây Huyền Thiên đài bên trên, bất kỳ vật gì cũng có thể ra giá, ngươi như cảm thấy ta là ở lên ào ào giá cả, liền đem nó lại để cho ta chính là rồi”

Mạnh Tuyên lạnh lùng trả lời, không để ý tới Long Kiếm Đình chất vấn.

Trên thực tế, hấn xác thực là đối với vỏ kiếm này nguyện nhất định phải có, bởi vì tại vỏ kiếm này một lấy lúc đi ra, hấn cho dù cảm nhận được một loại quen thuộc chân động, tựa như lúc trước lần thứ nhất chứng kiến lang tổ làm cho lúc đồng dạng... Mạnh Tuyên rất khiếp sợ xác nhận một vấn đề, vỏ kiếm này chính là cùng Trảm Nghịch Kiếm đồng nguyên thứ đồ vật, hay hoặc là nói, trên vỏ kiếm mỗi một bộ phận, là cùng Trảm Nghịch Kiếm đồng nguyên.

Tại phát hiện vấn đề này về sau, Mạnh Tuyên dĩ nhiên làm hạ

quyết định, bất kể như thế nào, đều muốn đem võ kiếm này cướp đến tay.

“Hừ, Yên sư muội, ngươi nói như thế nào?”

Long Kiếm Đình tức giận nhìn về phía Yên Tử Hồng, Yên Tử Hồng lại kinh ngạc nhìn Mạnh Tuyên liếc, sau đó cười nói: “Đây là tại phòng đấu giá bên trên, tiểu muội tự nhiên sẽ ai ra giá cả thắng chức cho ai rồi, Long sư huynh, đây chính là không có cách nào khác sự tình...”

“Tức chết ta...”

Long Kiếm Đình hung hăng trợn mắt nhìn Mạnh Tuyên liếc, bỗng nhiên xoay người nhảy xuống Huyền Thiên đài, nhưng lại hướng mình ở phía dưới môn nhân vay tiền đi, không bao lâu về tới đài bên trên, quát lạnh nói: “1100 miếng Linh Thạch, họ Mạnh tuyên, thu tay lại a”

Mạnh Tuyên con mắt giơ lên cũng không giơ lên, dùng thần niệm truyền âm, ý bảo ba nô đem trong tay bọn họ Linh Thạch tích súc đều tạm thời lấy ra cho mình dùng, rất nhanh, ba nô liền đi tới Huyền Thiên đài bên cạnh, đem một miếng Động Thiên chiếc nhẫn ném cho Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên thần niệm ở bên trong quét qua, liền gặp bên trong ước chừng có 500 miếng tả hữu Linh Thạch, tăng thêm chính mình 1000 miếng, là hơn một ngàn năm trăm miếng, cảm thấy hơi định.

“1300 miếng”

Mạnh Tuyên chém đinh chặt sắt nói, tựa hồ không có chút nào trở về chỗ trống.

Long Kiếm Đình lập tức khí giận sôi lên, hắn vừa rồi xuống dưới mượn Linh Thạch, cũng chỉ là cho mượn hơn bốn trăm miếng mà thôi, toàn bộ cộng lại, trên người cũng chỉ có 1300 đến miếng Linh Thạch, Mạnh Tuyên gọi ra cái giá tiền này, đã lại để cho hắn rất khó tăng giá.

“Họ Mạnh, ngươi là ở cố ý tìm ta phiền toái sao?”

Long Kiếm Đình tức giận ngập trời.

“Không kêu giá cắt ngay, võ kiếm này ta nguyện nhất định

phải có ”

Mạnh Tuyên lạnh lùng mở miệng, đối chọi gay gắt, một bước cũng không nhường. (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 267 : Đại thần thông

Chương 267: Đại thần thông

“Cái này miếng Kiếm Hoàn, là ta vừa mới dùng 1300 miếng Linh Thạch theo Vệ Minh Thần đạo hữu trong tay mua được, hiện tại ta tựu lấy cái này miếng Kiếm Hoàn, hơn nữa 300 miếng Linh Thạch, tính toán làm một trăm 600 miếng Linh Thạch, để đổi vỏ kiếm này, Yên sư muội, người xem coi thế nào?”

Long Kiếm Đình bị ép, đem trước trước hẳn mua xuống Kiếm Hoàn đều lấy đi ra.

Yên Tử Hồng lại lắc đầu, nói: “Long sư huynh, cái này Kiếm Hoàn trong tay người đáng giá 1300 miếng Linh Thạch, tại tiểu muội trong tay lại không đáng số này a, người nếu muốn đem Kiếm Hoàn tính cả, Tiểu sư muội sẽ không cự tuyệt, nhưng tối đa cũng chỉ chống đỡ được ngàn miếng Linh Thạch mà thôi ”

“Hừ, 1000 miếng cho dù 1000 miếng a, ta lại thêm 500 miếng Linh Thạch, tính toán làm 1500 miếng ”

Long Kiếm Đình trầm mặt, Yên Tử Hồng nói như vậy, cũng là hợp tình lý, bất đồng pháp bảo, tại bất đồng trong tay người, giá trị xác thực không giống với, tựa như vỏ kiếm này, tại đứng trong mắt người cũng có thể nhận dịp bảy tám trăm miếng Linh Thạch, tại chính mình trong mắt, lại giống như vật báu vô giá.

“Mạnh đạo hữu, người còn ý định ra giá sao?”

Yên Tử Hồng nhìn phía Mạnh Tuyên, nàng đối với Mạnh Tuyên ấn tượng ngược lại cũng không tệ, một là vì nàng biết được Mạnh Tuyên tại Kỳ Bàn ở bên trong thời điểm, tốt xấu cũng coi như đã cứu muội muội nàng Yên Xảo Xảo mệnh, còn nữa Mạnh Tuyên lúc này hoành hung một tay, thực sự làm cho nàng đổi lấy gấp đôi hơn giá trị.

Mạnh Tuyên thở dài, vỏ kiếm này hẳn là sẽ không buông tha cho, chỉ là cái kia Long Kiếm Đình đem Kiếm Hoàn đem ra, trong tay Linh Thạch so với hắn muốn hơn rất nhiều rồi, tình hình dưới mắt, hắn cũng phải xuất ra một kiện Linh khí hoặc là trân bảo các loại, đổi lấy Linh Thạch mới có thể, chỉ là chính bản thân hắn đánh giá tính toán một cái Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong thứ đồ vật, phát hiện có thể chống đỡ qua được cái kia miếng Kiếm Hoàn thật đúng là không nhiều lắm.

Cái kia Cửu Cung Chân kiếm hộp, ngược lại là giá trị không thấp, chỉ là cái kia cái hộp kiếm vốn chính là Cửu Cung Tiên Môn thứ đồ vật. Một khi lấy ra rồi. Doãn Kỳ chết tại trong tay mình sự tình cũng cho dù lộ ra ngoài rồi. Cửu Cung Tiên Môn không phải cùng chính mình dốc sức liều mạng không thể.

Nghĩ một lát, Mạnh Tuyên đành phải hướng Yên Tử Hồng nói: “Thỉnh đợi chút ”

Sau đó, hắn liền cầm lấy ra một miếng đặt ở hộp ngọc bên trong Bảo Đan, trên không trung nhoáng một cái, Huyền Thiên đài bên trên, lập tức liền có mùi rượu bốn phía, bí nhân tâm tỳ, đúng là Mạnh Tuyên còn sót lại hai miếng Đại Mộng Đan một trong. Mạnh Tuyên cười khò một tiếng, nói: “Viên thuốc này giá trị vô lượng, thế chỗ hiếm thấy, chính là ta Thiên Trì trưởng lão Tử Đồ tiên sinh tự tay luyện chế, không biết chư vị đạo hữu, có hay không nguyện ý thu vào tay?”

Đại La Tiên Môn Mạc Tiên hít hít cái mũi, lập tức vẻ mặt kinh ngạc, nói: “Viên thuốc này tên gì?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Một giắc chiêm bao ba ngàn năm, Đại Mộng Đan ”

Mạc Tiên hít vào một hơi thật dài. Sau đó chậm rãi hô lên, hồi lâu mới nói: “Tốt đan ”

Nói xong. Hắn nhắm mắt không nói, tựa hồ suy nghĩ ra giá bao nhiêu cách phù hợp.

Nhưng vào lúc này, Long Hoàng Thái tử bỗng nhiên mở miệng nói: “3000 miếng Linh Thạch, ta đã muốn ”

Sau khi nói xong, hắn lại nhìn Mạnh Tuyên liếc, nói: “Người như còn có, đều dùng cái này giá bán ta, không thể thiếu người chỗ tốt ”

“3000 miếng?”

Mọi người đều kinh hãi, vốn muốn mở miệng nói “1000 miếng Linh Thạch” Mạc Tiên vội vàng ngậm miệng lại.

Lâm Băng Liên cũng truyền âm hướng Mạnh Tuyên nói: “Tiểu tử ngốc, viên thuốc này thu lại a, người như thiếu Linh Thạch, ta có thể cho người mượn, cái này đan phẩm thật sự quá mạnh mẽ, người mặc kệ bán ra giá bao nhiêu cách đến, đều xem như lỗ lớn rồi...”

Mạnh Tuyên ngược lại là kinh ngạc, chính mình trước khi mặc dù biết Đại Mộng Đan trân quý, nhưng ở đổi thành thật Linh Thạch trước khi, cũng không có ý thức được Đại Mộng Đan cụ thể giá trị, lúc này thời điểm trong nội tâm không khỏi có chút đau lòng, ám mắng lên: “Con mẹ nó Cực Ác Tiểu Long Vương, thoáng cái nuốt lão tử một vạn miếng Linh Thạch a... Không được, ta phải tìm cái thang này đòi lại đến...”

Long Hoàng Thái tử gặp Mạnh Tuyên không nói, còn tưởng rằng hắn ngại giá cả thấp, liền lạnh lùng cười cười, nói: “Người không cần do dự, viên thuốc này tuy nhiên khó được, nhưng trong tràng chi nhân chỉ sợ không người nào có thể cho ra so với ta giá tiền cao hơn nói sau, người là Thiên Trì đệ tử a? Chúng ta Cực Ác Hung Hải cùng các người Thiên Trì ân oán người cũng là biết đến, tiền nhân ân oán, tự nhiên nên do người cái này đệ tử đến trả, đem người viên thuốc này cùng ta, ta có thể cho người một cái hứa hẹn, nếu là tương lai người đã rơi vào trong tay của ta, ta có thể tha cho người một lần...”

“Hả? Đây là biến tướng uy hiếp ta?”

Mạnh Tuyên ngẩng đầu hướng Long Hoàng Thái tử nhìn qua tới, đã thấy cái kia ngọc thạch điêu cho dù trên mặt, một đôi thâm thúy con mắt chính bắn ra lạnh lùng hào quang, Mạnh Tuyên nhất thời cảm thấy cười lạnh một tiếng, ngược lại không để ý tới hắn rồi, ánh mắt đảo qua mọi người, nói: “Không người lại kêu giá sao?”

“Bốn ngàn miếng ”

Một cái thanh âm thật thấp vang lên, mọi người kinh ngạc nhìn lại, mở miệng bất ngờ chính là Tần Hồng Hoàn, trên mặt nàng vẫn không có chút nào biểu lộ, phảng phất gọi ra cái này giá trên trời người không phải nàng, đôi mắt Long Hoàng Thái tử Phong Nhận ánh mắt làm như không thấy.

“Tần Hồng Hoàn, ngươi dám cùng ta tranh?”

Long Hoàng Thái tử lạnh lạnh mở miệng, áp lực vô hình nhiếp ở cả tòa Huyền Thiên đài.

Tần Hồng Hoàn cười nhạt một tiếng, nói: “Nghe nói ngươi tu thành Long tộc Phong Vũ đại thần thông?”

“Xôn xao ”

Huyền Thiên đài bên trên, bỗng nhiên một hồi yên tĩnh, mỗi người trong lòng tựa hồ cũng khoác lên một tầng áp lực vô hình.

Phong Vũ đại thần thông

36 biến ở bên trong Phong Vũ Thuật, cũng tức là Thượng Cổ Long tộc truyền thừa xuống bốn mạng thần thông một trong.

Cực Ác Hung Hải mặc dù dùng Long tộc tự cho mình là, nhưng huyết mạch không tinh khiết, chính thức Long tộc đã tại 2000 năm trước cũng đã gặp nạn biến mất, bởi vậy bốn mạng thần thông cũng đã mất đi, tu luyện, khó càng thêm khó, có thể là cái này Long Hoàng Thái tử, vậy mà tu luyện thành?

Long Hoàng Thái tử khẽ giật mình, xoáy và mỉm cười, nói: “Bề quan bách niên, xác thực có sở thành ”

Mọi người tất cả đều trầm mặc, Phong Vũ đại thần thông, chính là thượng truyền 36 biến ở bên trong trong đó biến đổi, đã không biết có bao lâu không có người tu thành, cái này Long Hoàng Thái tử tu luyện thành cái này một thần thông, chỉ sợ tại Đông Hải Thánh Địa, ngoại trừ chương giáo cấp nhân vật, đã không có người nào là đối thủ của hắn rồi, cái này cũng khó trách hắn cái này vừa xuất quan, liền lập tức thanh thế kinh thiên, mà ngay cả Tần Hồng Hoàn đều không để vào mắt.

Kỳ thật lại nói tiếp, Long Hoàng Thái tử chính là so Tần Hồng Hoàn bọn người cao hơn đồng lứa tồn tại, hôm nay tuổi đã có 132 tuổi, so Tử Đồ trưởng lão tuổi còn lớn hơn, bất quá hấn tại ba mươi hai tuổi năm đó, liền bế quan tu luyện Phong Vũ đại thần thông, đến nỗi tại Đông Hải thánh địa thanh danh không lộ ra, thẳng đến trước đó không lâu, mới thần thông tu thành, phá quan mà ra, thoát nhìn giống như là Tần Hồng Hoàn các nàng cái này đồng lứa người rồi.

Tần Hồng Hoàn thản nhiên nói: “Tu luyện thành Phong Vũ đại thần thông, xác thực có tư cách tự ngạo ”

Long Hoàng Thái tử nói: “Người cũng rất không tồi, thiên tư không tầm thường, chỉ có điều người tu hành thời gian quá ngắn ”

Tần Hồng Hoàn cười cười, bỗng nhiên lại nói: “Cái này miếng Đại Mộng Đan ta muốn định rồi, người như tăng giá, ta cũng sẽ thêm ”

Long Hoàng Thái tử khẽ giật mình, xoáy và lạnh giọng nói: “Người biết rõ ta tu thành Phong Vũ thần thông, còn dám cùng ta tranh?”

Tần Hồng Hoàn cười cười, nói: “36 thần thông, xác thực bất phàm, bất quá, ta cũng tu thành một môn...”

Xôn xao

Huyền Thiên đài bên trên mọi người ngay ngắn hướng nhìn về phía Tần Hồng Hoàn, trong nội tâm khiếp sợ tột đỉnh.

Long Hoàng Thái tử tu thành Phong Vũ đại thần thông cũng thì thôi, dù sao hấn bế quan bách niên, hao phí tài nguyên vô số, không câu phá giai, chỉ câu tu thành thần thông, phần này một cái giá lớn không phải ai đều cần phải khởi, ai có thể cũng chưa từng nghĩ đến, hôm nay tính toán đầu ra đây, cũng chỉ có hai mươi một tuổi mà thôi, tổng cộng mới tu hành bao nhiêu năm? Nàng có thể trong một tiêu nhân niên kỷ phá vỡ mà vào Chân Linh Trung giai, liền rất lại để cho người giật mình rồi.

Nếu như nói nàng phá vỡ mà vào Chân Linh Trung giai trên cơ sở, còn tu luyện thành đại thần thông...

Cái kia quả thực không phải kỳ tài, mà là biến thái rồi.

Long Hoàng Thái tử cũng ánh mắt lạnh lẽo, lạnh như băng chăm chú vào Tần Hồng Hoàn trên mặt, một lát sau, hắn mới chậm rãi nói: “Nếu như ngươi cũng tu thành đại thần thông, bất luận là cái đó biến đổi, ta hôm nay đều đem cái này Đại Mộng Đan cho ngươi...”

Tần Hồng Hoàn cười nhạt một tiếng, nói: “Cảm ơn ”

Sau đó hai người liền trầm mặc tương đối, đã qua sau nửa ngày, Long Hoàng Thái tử đột nhiên thân ảnh phóng lên trời, bay lên trời cao.

Cũng tại thời khắc này, Tần Hồng Hoàn quần đỏ như máu, giống như phi tiên, trực tiếp theo hắn xông lên trời cao.

Huyền Thiên đài bên trên mọi người riêng phần mình khiếp sợ, muốn tùy bọn hắn đi nhìn một chút, nhưng lại biết rõ hai người này đã chuyên môn tránh được mọi người đo sức thần thông, là không muốn bị bọn hắn nhìn thấy, bởi vậy tuy nhiên tâm ngứa khó chịu, cũng chỉ tốt cố nén ngồi tại nguyên chỗ.

Ngược lại là Lâm Băng Liên, cười mỉm ngồi tại nguyên chỗ, đánh giá Mạnh Tuyên, tựa hồ đối với hai người kia tranh đấu một chút hứng thú cũng không có.

Mạnh Tuyên bị nàng xem không thoải mái, vừa rồi hỏi nàng ánh mắt làm gì vậy như vậy quái, lại bỗng nhiên trong đầu Linh quang lóe lên, nghĩ tới một sự kiện, Lâm Băng Liên cùng Tần Hồng Hoàn nghe nói tranh đấu thật lâu, một mực ẩn ẩn bị Tần Hồng Hoàn áp chế, theo lý thuyết nếu như Tần Hồng Hoàn tu thành đại thần thông, Lâm Băng Liên có lẽ trong nội tâm đặc biệt không thoải mái mới đúng, như thế nào lại biểu hiện nhẹ nhàng như vậy tự tại?

“Ngươi cũng tu thành đại thần thông?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên đã đến gần Lâm Băng Liên, nhìn thẳng cặp mắt của nàng hỏi.

Lâm Băng Liên khẽ giật mình, xoáy và nở nụ cười, cũng không có truyền âm, thấp giọng hướng Mạnh Tuyên nói: “Ta

cho người biết một bí mật, người đáp ứng ta một sự kiện được không?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Trước tiên là nói về bí mật ”

Lâm Băng Liên trầm thấp cười nói: “36 biến không có khó như vậy tu luyện...”

Mạnh Tuyên cười khỏ, lại hỏi: “Vậy người muốn cho ta đáp ứng người cái gì?”

Lâm Băng Liên hì hì cười cười, nói: “Thừa dịp lấy hai người bọn họ không tại, người đem cái kia Đại Mộng Đan dùng bốn ngàn lẻ một miếng Linh Thạch bán ta...”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, vươn một bàn tay cùng Lâm Băng Liên vỗ một cái, nói: “Thành giao” (chưa xong còn tiếp).
.)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 268 : Có tiền tùy hứng

Chương 268: Có tiền, tùy hứng

Bí mật giao dịch thành công, Lâm Băng Liên vui vẻ không thôi, Mạnh Tuyên cũng phi thường hài lòng.

Đại Mộng Đan giá trị vượt quá tưởng tượng của hắn, bất quá như là đã lấy ra rồi, vậy thì không có lấy trở lại đạo lý, cùng hắn bán cho Tần Hồng Hoàn hoặc là Long Hoàng Thái tử, chẳng trực tiếp cho Lâm Băng Liên rồi, nói trở lại, dựa vào mình cùng Lâm Băng Liên giao tình, mặc dù không có cái này bốn ngàn lẻ một miếng Linh Thạch, Lâm Băng Liên cần, Mạnh Tuyên cũng sẽ đưa cho nàng, nàng đáng giá làm như vậy.

“Hiện tại ta có tiền rồi, Yên Tử Hồng cô nương, 1800 miếng Linh Thạch, ngươi xem coi thế nào?”

Mạnh Tuyên nhìn về phía Yên Tử Hồng, quyết định trước tiên đem vỏ kiếm cầm xuống đến nói sau.

Yên Tử Hồng cười nói: “1800 miếng, đã so với ta trong tưởng tượng cao hơn 1000 miếng Linh Thạch rồi, Tử Hồng cũng không phải là người tham lam, tự nhiên đồng ý, nếu là Long sư huynh không có ý kiến, vỏ kiếm này Mạnh Tuyên đạo hữu liền có thể lấy được...”

Long Kiếm Đình oán hận dị thường, trầm giọng nói: “Mạnh Tuyên, ngươi cầm vỏ kiếm này có làm được cái gì?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Ngươi không biết chúng ta Thiên Trì cũng chỉ dùng kiếm đấy sao?”

Long Kiếm Đình giọng căm hận nói: “Thiên Trì tự ý sử dụng kiếm, căn bản không cần vỏ kiếm, ngươi có phải hay không bởi vì ta giam các người Thiên Trì đệ tử, cho nên cố ý tìm ta phiền toái? Hừ, Thiên Trì đệ tử đã trả lại ngươi rồi, ta cũng cam đoan không tìm làm phiền ngươi, ngươi đem vỏ kiếm

tặng cho ta ”

Mạnh Tuyên cười lạnh, trực tiếp đem một miếng Động Thiên chiếc nhẫn ném cho Yên Tử Hồng, nói: “1800 miếng Linh Thạch, cô nương sở tốt rồi ”

Yên Tử Hồng nhận lấy Động Thiên chiếc nhẫn, thần niệm quét qua, trên mặt vui vẻ liền càng đậm rồi, nhẹ gật đầu, hướng Long Kiếm Đình nói: “Long sư huynh, võ kiếm kia người giám định và thưởng thức đã đủ rồi sao? Nếu không phải chú ý, liền đem võ kiếm này còn cho ta đi ”

Long Kiếm Đình trong lòng ngực nộ khí bùng bùng phần chân. Trùng trùng điệp điệp hương võ kiếm hướng Yên Tử Hồng ném tới. Nhìn qua Mạnh Tuyên trong ánh mắt tràn đầy cừ hận. Âm thanh lạnh lùng nói: “Mạnh Tuyên, người tốt, người rất tốt, võ kiếm này, liền tạm thời cho người thay ta đảm bảo a, hi vọng người hộ được ”

Hắn nói lời này, ngụ ý, nhưng lại phải nghĩ biện pháp tranh đoạt. Ý uy hiếp miêu tả sinh động.

Mạnh Tuyên không để ý tới hắn, theo Yên Tử Hồng trong tay nhận lấy võ kiếm, tinh tế dò xét, đã thấy võ kiếm này cũng không phải là một khối huyền thiết đúc thành, mà là vô số bộ kiện liêu hảo ra, chỉ là từng bộ kiện thoát nhìn chất liệu đều đồng dạng, nhan sắc cũng không sai biệt lắm, bởi vậy thoát nhìn tựa như một cái chỉnh thể, nếu là nhìn kỹ, có thể chứng kiến bộ kiện ở giữa tiếp ngán. Phảng phất tới nghĩa hoa văn.

Mạnh Tuyên nâng trong tay dò xét võ kiếm, lại làm cho Long Kiếm Đình càng là tức giận. Cười lạnh nói: “Người xem hiểu không?”

Mạnh Tuyên đánh giá sau nửa ngày, đột nhiên một tiếng cười lạnh, vung lên nắm đấm trùng trùng điệp điệp đập vào trên võ kiếm.

“Bành...”

Võ kiếm đã trúng lần này trọng, lập tức chia năm xẻ bảy, từng cái bộ kiện, tán đầy đất.

“Người làm gì?”

Long Kiếm Đình lập tức nghẹn ngào kêu lên, tuy nhiên võ kiếm này bị Mạnh Tuyên cướp đi, nhưng hắn đã hạ quyết tâm muốn đoạt lại đến, bởi vậy cảm thấy đã đem võ kiếm này trở thành chính mình, chưa từng nghĩ đến, Mạnh Tuyên lấy được võ kiếm về sau, vậy mà trực tiếp hủy diệt rồi?

Mạnh Tuyên im lặng đánh giá hắn liếc, nói: “Võ kiếm này đã là của ta, ta yêu làm gì, liền làm cái đó ”

“Người... Người theo ta đoạt võ kiếm này... Chính là vì nắm bắt tới tay sau đó hủy diệt?”

Long Kiếm Đình đã nhanh phát điên rồi, giận dữ hét: “Người tại sao phải làm như vậy?”

Mạnh Tuyên đem võ kiếm mảnh vỡ từng khối từng khối nhặt lên, còn lại thoát nhìn đồ vô dụng, liền tay áo vung lên, tất cả đều quét đến dưới đài đi trong biên, sau đó sắc mặt bình thản hướng Long Kiếm Đình nói ra: “Bởi vì ta có tiền, tùy hứng quá ”

“Hi hi...”

Lâm Băng Liên nghe xong, đã nhin cười không được.

Mặt khác mấy cái chân truyền thủ đồ, cũng biểu lộ khác nhau, có cảm thấy Mạnh Tuyên nhất định là điên rồi, vì nhất thời tranh cãi, vậy mà đem một món đồ như vậy Linh khí làm hỏng, dù sao võ kiếm này cũng là hắn bỏ ra 1800 miếng Linh Thạch đổi lấy đó a.

Có người lại cho rằng, Mạnh Tuyên nhất định là cảm thấy võ kiếm này đối với Long Kiếm Đình quá trọng yếu, vì suy yếu Long Kiếm Đình thực lực, mới không tiếc số tiền lớn đem võ kiếm hủy diệt, mục đích đúng là vì phòng ngừa Long Kiếm Đình đem võ kiếm lấy được.

Chỉ là bọn hắn lại không người biết được, Mạnh Tuyên trong nội tâm đã là đoán vui mừng, bởi vậy đem võ kiếm sách phân mất về sau, hắn đem võ kiếm kia bên trên thoát nhìn cùng Trảm Nghịch Kiếm có liên quan bộ kiện toàn bộ bỏ vào Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong, chỉ là những mảnh vỡ này cùng Trảm Nghịch Kiếm ở giữa liên hệ, liền đáng giá Mạnh Tuyên

tồn hao cái này 1800 miếng Linh Thạch rồi, Mạnh Tuyên phi thường xác nhận, đem Trảm Nghịch Kiếm bỏ tức về sau, đối với chính mình tác dụng phi thường đại.

Long Kiếm Đình cái này lúc sau đã không nói, ôm kiếm ngồi ở chỗ kia, nhắm mắt không nói.

Nếu là quen thuộc người của hắn, cũng biết Long Kiếm Đình cái này lúc sau đã quyết định muốn giết người.

Mạnh Tuyên cũng nhìn ra Long Kiếm Đình sát cơ, bắt quá hắn tịnh không để ý, Long Kiếm Đình bức này tu hành Kiếm đạo người, tại Kiếm đạo cuối cùng đại thành trước khi, cả người đều như chuỗi kiếm đồng dạng bộc lộ tài năng, bọn hắn sẽ không che dấu chính mình bản tâm, nếu là cảm thấy hận một người, dù là người kia là người tốt, bọn hắn cũng sẽ tiếp tục hận hắn, nếu là nghĩ làm một chuyện, dù là sự kiện kia là sai, cũng sẽ làm xuống đi.

Long Kiếm Đình đã không thích chính mình, cái kia cái đó Mạnh Tuyên hướng hắn cúi đầu chịu thua, hắn cũng sẽ không thích chính mình, ngược lại sẽ bởi vì chính mình nhường nhịn, từng bước ép sát, cái này là tu kiếm chỉ nhân đặc tính, bọn hắn phải chưa từng có từ trước đến nay, mới có thể tu thành trong nội tâm thanh kiếm kia.

Chỗ đối diện đối với tình huống như vậy, chẳng đón đầu thắng lên, cái thanh này kiếm mẽ nếu dám đâm về chính mình, cho dù đứt khoát gãy nó

Lại có vài món pháp bảo bị người ném đi đi ra, chỉ là đấu giá tiền độ lại trở nên chậm, mỗi người đều không tự chủ hướng trên bầu trời xem, cũng không biết Tần Hồng Hoàn cùng Long Hoàng Thái tử đấu pháp phân không có phân ra thắng bại, một cái là Tiên Thiên Đạo Thể, một cái là Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử, phóng nhãn Sở Vực, đều là hàng đầu thiên kiêu, hai người bọn họ đấu pháp, vô luận là ai thắng ai thua, cũng sẽ là một đoạn truyền thuyết.

Tại chỗ, Mạnh Tuyên càng cảm thấy hứng thú nhưng lại về thần thông tu hành, hắn truyền âm hỏi thăm Lâm Băng Liên, Lâm Băng Liên nói cho hắn biết, chính mình tu hành cái này thần thông, cũng không cảm giác có cái gì kỳ quái, tu hành thần thông một ít chuẩn bị đã sớm đã làm xong, chỉ là một

mực chưa từng tìm hiểu, thẳng đến Thượng Cổ Kỳ Bàn mở ra trước, ăn hết Tần Hồng Hoàn một cái ám khuy, trong nội tâm để ý, cũng tại chút bất tri bất giác tu thành thần thông.

Nàng còn nói cho Mạnh Tuyên, về sau Đại Mộng Đan tốt như vậy thứ đồ vật, cũng đừng có tùy tiện ra bên ngoài bán đi, tu thành thần thông về sau, cũng không phải có thể tùy tiện dùng, chỉ có phá chân bảo, mới có thể tùy tâm sở dục thi triển thần thông, tại phá chân bảo trước khi, mỗi thi triển một lần thần thông, bản thân Chân Linh chỉ lực đều bị trừ sạch sẽ, ba người bọn họ đều mơ tưởng Đại Mộng Đan, liền là vì lần này cần nhắc.

Đại Mộng Đan nhất chủ yếu tác dụng chính là bổ vút bổ tinh khí, hơn nữa trong đó ẩn chứa tinh khí vô cùng đầy đủ, Lâm Băng Liên đã tính toán qua, cái này một khóa Đại Mộng Đan, ít nhất có thể cho nàng liên tục thi triển hai lần thần thông, mà sẽ không bởi vì khí huyết khô kiệt mà thôi.

Mạnh Tuyên nghĩ đến đây, trong nội tâm thì càng để ý rồi, hận không thể trở về đem Cực Ác Tiểu Long Vương đánh ngừng lại

Vậy mà nuốt ta ba khóa Đại Mộng Đan...

“Đúng rồi, Lâm sư tỷ, sư đệ có chuyện muốn mời người hỗ trợ”

“Nói đi, xem tại người đem Đại Mộng Đan bán cho phần của ta bên trên, chỉ cần không phải cầu ta gả cho người, cái khác đều đáp ứng”

“Ách... Nghe nói Tử Vi Tiên Môn có một cái Âm Dương Thần Cơ Động?”

Lâm Băng Liên lấp bắp kinh hãi, nói: “Đó là ta phái Tổ Sư Mai Quan Chi Địa, người là làm sao mà biết được?”

Mạnh Tuyên khó mà nói đây đều là Tửu Đồ trưởng lão tự nói với mình, đành phải cười nói: “Ta muốn đi vào tìm tòi, sư tỷ có thể không giúp ta?”

Lâm Băng Liên hồ nghi đánh giá Mạnh Tuyên, nói: “Người sẽ không muốn trộm chúng ta Tổ Sư mộ a?”

Mạnh Tuyên im lặng, nói: “Ta không phải loại người này a, thực không dám đầu điểm, ta muốn đi vào tìm kiếm Âm Lôi chi lực...”

“Âm Lôi chi lực...”

Lâm Băng Liên trầm ngâm, đã qua sau nửa ngày, nói: “Ta từng nghe sư môn trưởng bói đã từng nói qua, trăm năm trước, từng có dị tượng hàng lâm Tử Vi, Âm Dương Thần Cơ Động ở bên trong, một đạo Âm Lôi nghịch bỏ Cửu Thiên, đánh rơi xuống một cổ quái thi, có thể thấy được người nói Âm Lôi chi lực xác thực là tồn tại, bất quá cái kia Âm Dương Thần Cơ Động mặc dù tại ta Tử Vi Tiên Môn mà nói, cũng là cực kỳ quý dị tà đất, không bởi vì cái khác, chính là quá nguy hiểm, Âm Lôi sinh sôi vô số tà quái, trong môn đệ tử đều không người dám tới gần, người xác định muốn vào đi sao? Ta có thể không cách nào hộ người chu toàn ”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Ta tâm lý nắm chắc ”

Lâm Băng Liên liền gật đầu, nói: “Nếu như người cam đoan chỉ ở Âm Dương Thần Cơ Động bên ngoài thu thập Âm Lôi, mà sẽ không ở chỗ sâu trong, cái kia ta giúp người cũng không có gì không thể, chỉ là người phải cẩn thận, tư sự thể đại, bị người đã biết thì phiền toái ”

Chuyện này xác định xuống về sau, không trung thân ảnh bỗng bệnh, Tàn Hồng Hoàn cùng Long Hoàng Thái tử cũng về tới Huyền Thiên đài bên trên, theo hai người trên mặt, nhìn không ra các nàng thắng bại, hai người này thậm chí liên y áo cũng không có thay đổi, chỉ là theo bọn hắn quanh người hỗn loạn khí cơ đến xem, bọn hắn nhất định vừa mới đã trải qua một hồi đại chiến, hơn nữa thực lực tương đương, cũng không xuất hiện một phương đem một phương khác miêu sát cục diện.

Tàn Hồng Hoàn ngồi xuống về sau, uống một ly đan trà, lại để cho tọa hạ Bắc Đẩu đệ tử cho Long Hoàng Thái tử đưa một ly, bổ sung hao tổn Linh lực, lúc này mới nhẹ nhàng chuyển hướng về phía Mạnh Tuyên, nói: “Sư đệ, cái kia miếng Đại Mộng Đan người có thể bán đã cho ta ”

Mạnh Tuyên cười cười, phủi tay, nói: “Đã chậm, vừa bán cho

người khác rồi...” (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 269 : Tiềm Long xuất thế

Chương 269: Tiềm Long xuất thế

“Các ngươi hai người đấu pháp thời điểm, cũng không nói lại đề cho Mạnh sư đệ chờ các ngươi a, ta nhìn miêng Đại Mộng Đan không người hỏi ý, lợi dụng bốn ngàn lẻ một miếng Linh Thạch giá cả mua lại rồi, Hồng Hoàn sư muội, xin lỗi rồi...” Lâm Băng Liên cười mỉm hướng Tần Hồng Hoàn nói ra, nàng nói như vậy, một là muốn đem Tần Hồng Hoàn lừa giận dẫn tới trên người mình, hai là cũng muốn nhân cơ hội khí một mạch Tần Hồng Hoàn.

Nàng cùng Tần Hồng Hoàn vốn là hảo hữu, về sau lại trở mặt thành thù, mấy lần tranh đấu gay gắt, nàng đều đã rơi vào hạ phong, khó khăn có một lần lại để cho Tần Hồng Hoàn kinh ngạc cơ hội, tự nhiên muốn hảo hảo lợi dụng, hận không thể đem Đại Mộng Đan lấy ra khoe khoang mới tốt.

“Nguyên lai ngươi cũng tu thành thần thông...”

Tần Hồng Hoàn cũng không tức giận, chỉ là bình tĩnh nhìn Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên liếc, khe khẽ thở dài.

Lâm Băng Liên cười mà không nói, không thể nghi ngờ tự thừa việc này.

“Ta bế quan bách niên, mới cuối cùng tu thành một môn Phong Vũ đại thần thông, lại không nghĩ tới, hôm nay đã quật khởi nhiều như vậy thiên tài sao...” Ngược lại là Long Hoàng Thái tử càng lộ ra ảm đạm, hắn tựa hồ phi thường thất lạc, không nghĩ tới chính mình bế quan bách niên, không phá giai, chỉ cầu thần thông tu thành, cho là mình sau khi xuất quan, có thể tiểu ngạo Đông Hải, lại không nghĩ rằng, thậm chí có hai cái hậu bối, đồng dạng tu thành đại thần thông...

“Không có gì quá kỳ quái, bất quá mười năm thời gian, có lẽ còn có thể có nhiều người hơn quật khởi...”

Tần Hồng Hoàn thản nhiên nói: “Ba ngàn năm phong thủy nhất lưu chuyển, mỗi qua ba ngàn năm, mới bạn cũ thay chi tề, chắc chắn sẽ có rất nhiều thiên kiêu hiện lên, chúng ta cũng không quá đáng là so người khác sinh ra sớm vài năm mà thôi, nếu là thời gian kéo dài sau mười năm, chỉ sợ sẽ có nhiều người hơn vượt qua cuộc bộ của chúng ta, cùng chúng ta sóng vai, chỉ có điều. Bọn hắc có thể hay không đạt được mười năm này thời gian. Lại rất khó nói rồi...”

Chúng đều ảm đạm. Huyền Thiên đài bên trên người, đều là một môn thiên kiêu, chân truyền thủ đồ hay là Thái tử các loại nhân vật, bọn hắc thiên tư siêu tuyệt, dựng ở mọi người phía trên, chỉ có điều, trong nội tâm cũng đều là có một ít áp lực, bởi vì vì bọn họ cũng sợ hãi phía dưới sự đê các sư muội tầm đó. Xuất hiện một cái kinh tài tuyệt diệu người, đem chính mình chân truyền thủ đồ vị trí đỉnh mất, mất đi địa vị bây giờ.

Nói trắng ra là, chân truyền đại đệ tử, kỳ thật chính là tương lai chương giáo, cùng hoàng thất Thái tử cùng loại, chỉ có thiên tư tốt nhất đệ tử mới có thể làm, nhưng mặc kệ làm bao lâu Thái tử, chỉ cần một ngày không có trở thành chương giáo, đều có bị cầm xuống đến khả năng.

Long Kiếm Đình là một cái điển hình ví dụ. Lúc trước Kiếm Thập Tứ thiên phú cao hơn hẳn, chỉ là Kiếm Thập Tứ thân hoạn bệnh nặng. Mới bị hắc thừa cơ mà lên, làm Cửu Cung Tiên Môn chân truyền đại đệ tử, nhưng hôm nay Kiếm Thập Tứ lành bệnh, hơn nữa tu vi tinh tiến, hẳn cho dù đặc biệt sợ hãi chân truyền đại đệ tử vị trí sẽ bị Kiếm Thập Tứ cướp đi, trên người áp lực không thể bảo là không lớn.

Thống khổ nhất địa phương ở chỗ, tiên môn ở bên trong các trường lão cũng đều nguyên một đám người già mà thành tinh, tại phát giác Kiếm Thập Tứ tiềm lực về sau, lập tức đưa hắc đóng chặt phòng bảo hộ lên, Long Kiếm Đình cho dù tính toán nghĩ sử chút gì đó mưu ma chước quỷ, lại để cho Kiếm Thập Tứ tại còn chưa quật khởi trước chết non cũng không thể, bởi vì trong môn chỉ ít có nửa số trường lão tại nhìn bọn hắc chăm chăm hai người, Long Kiếm Đình chỉ có thể mặc cho do Kiếm Thập Tứ phát triển.

Cho nên đối với Tần Hồng Hoàn mà nói, nàng cảm thán sự tình thật là nhiều chân truyền thủ đồ trong nội tâm đều đã từng cảm thán qua sự tình, chỉ có điều, như vậy tâm sự, sẽ rất ít tại

trên người nàng xuất hiện, dù sao nàng là Tiên Thiên Đạo Thể, hôm nay chỉ có hai mươi một tuổi, cũng đã trở thành Đông Hải Thánh Địa trẻ tuổi nhất chú mục chính là tồn tại, ít khả năng có người siêu việt nàng, cũng không biết nàng tại sao lại phát ra như vậy cảm thán.

Huyền Thiên đài bên trên đã trầm mặc sơ qua, Tần Hồng Hoàn lại nói: “Lại nói tiếp, chúng ta đều là một môn thiên kiều, cao cao tại thượng, chỉ có điều, đại loạn gần, chánh hợp Tiềm Long xuất thế kết quả, chúng ta có thể giữ được hay không chính mình siêu nhiên, còn rất khó nói, nhưng cũng không phải là không có biện pháp, đã chúng ta may mắn, so người khác vượt lên đầu một bước, vậy thì từng bước vượt lên đầu, lại để cho người vĩnh viễn cũng đuổi không kịp cước bộ của chúng ta tốt rồi ”

“Chỉ có điều, tu hành tuy nhiên tài nguyên, chinh chiến cần pháp bảo, chúng ta tuy nhiên là một môn chân truyền thủ đồ, toàn bộ tiên môn tư đều cung cấp chúng ta sử dụng, nhưng là cũng không đủ chúng ta sử dụng, dù sao tiên môn ở bên trong có trưởng lão, có đệ tử, to như vậy tiên môn, chúng ta lấy được tài nguyên cũng không quá đáng đứng rồi rồi, ta thích thanh tịnh, ngày bình thường ít cùng người tiếp xúc, hôm nay xử lý cái này Trà Hội chính là muốn nhìn xem, chúng ta những tiên môn này chân truyền thủ tay không ở bên trong có thể có bao nhiêu nội tình... Kết quả ta rất thất vọng, đều là một đám ô mị rách rưới làm bảo bối ánh mắt thiên cận thể hệ mà thôi...”

“Hừ, Hồng Hoàn Tiên Tử lời này nói có chút đã qua a...”

Đại La Tiên Môn Mạc Tiên có chút không vui, nhàn nhạt nói ra.

Hắn tuy nhiên chỉ có Chân Linh Tam phẩm, nhưng từng cái tiên môn chân truyền thủ đồ, đều có thiên tư cái thể, tâm cao khí ngạo, đối mặt Tần Hồng Hoàn như vậy thiên kiều cũng dám phản khiển trách, thậm chí dám cùng Tần Hồng Hoàn một trận chiến.

“Nói tuyệt không quá mức...”

Tần Hồng Hoàn bỗng nhiên phát tay, rơi vãi ra mấy miếng đồ rừng rực Tinh Thạch, trôi nổi tại không trung, lại để cho mọi người quan sát.

“Các người mà lại xem trước một chút những Linh Thạch này, lại đến thương thảo ”

Mọi người khẽ giật mình, tất cả đều đánh giá cẩn thận những Tinh Thạch này, xem xét phía dưới, vẫn không khỏi lấp bắp kinh hãi, những Tinh Thạch này, vậy mà đều là óng ánh sạch khiết, chính là hiếm thấy Thượng phẩm Linh Thạch, trong đó một miếng, là được chống đỡ được vạn miếng Hạ phẩm Linh Thạch.

Linh Thạch phân thượng, trung, hạ ba phẩm cấp, Chân Linh Hạ giai tu sĩ Chân Linh biến thành, là Hạ phẩm Linh Thạch, Chân Linh Trung giai tu vi tu sĩ Chân Linh hiển hóa, là Trung phẩm Linh Thạch, Trung phẩm Linh Thạch một miếng có thể chống đỡ trăm miếng Hạ phẩm Linh Thạch, mà Chân Linh thượng giai tu sĩ biến thành, là Thượng phẩm Linh Thạch, một miếng Thượng phẩm Linh Thạch, có thể chống đỡ trăm miếng Trung phẩm Linh Thạch, vạn miếng Hạ phẩm Linh Thạch.

Bất quá Linh Thạch khó tìm, tu sĩ lúc truyền lưu phần lớn là Hạ phẩm Linh Thạch, Trung giai Linh Thạch đã là phi thường hiếm thấy, thượng giai Linh Thạch càng là một miếng cũng khó nhìn thấy, chúng tiên môn tuy nhiên cũng hoặc nhiều hoặc ít có bên trên một ít, bất quá những Linh Thạch kia lại thường thường là nắm giữ ở chương giáo chính thức báisư trong Đại trưởng lão trong tay, cung cấp bọn hắn tu hành sử dụng, chân truyền đại đệ tử tuy nhiên địa vị cao cả, cũng không cách nào đạt được những Linh Thạch này đến tu luyện.

“Bắc Đẩu Tiên Môn thật sự coi trọng như vậy người, lại đem cái này Thượng phẩm Linh Thạch đến tạo điều kiện cho người tu hành sao?”

Mọi người tất cả đều ngạc nhiên, nhìn qua Tần Hồng Hoàn, ánh mắt lộ ra một vòng cuồng nhiệt.

Tần Hồng Hoàn không nói, lại ném ra ngoài một bộ ngọc giản, đồng dạng tùy ý người quan sát.

“Thượng Cổ luyện khí sách... Dĩ nhiên là Thượng Cổ luyện khí sách?”

Đại La Tiên Môn Mạc Tiên kinh ngạc kêu lên, vô cùng khiếp

sợ, kinh ngạc qua đi, hắn lập tức nói: “Hồng Hoàn Tiên Tử, cuốn sách này đối với ta luyện khí có đại tác dụng, nếu là Hồng Hoàn Tiên Tử chịu bỏ những thứ yêu thích, Mạc Tiên nguyện xuất ra hạng nặng thân gia...”

Hắn lời còn chưa nói hết, Tần Hồng Hoàn đã đem ngọc giản lấy trở về, ngón tay nhỏ nhắn sờ lúc, ngọc giản lập thành bụi phấn.

“Tần Hồng Hoàn, ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì?”

Mạc Tiên trong cơn giận dữ, trực tiếp đứng lên, hướng về Tần Hồng Hoàn quát lạnh.

“Chính là một cuốn ngọc sách, còn không đáng được Mạc Tiên sư đệ như thế nào khấn trương ”

Tần Hồng Hoàn không có để ý hắn vô lễ, tiện tay ném đi, lại đem một khối tàn phiến ném đi đi ra ngoài.

Linh Tiêu Tiên Môn Vệ Minh Thần lấy được cái này khối tàn phiến, kinh ngạc nói: “Đây là... Bản Mệnh Pháp Bảo tàn phiến...”

Huyền Thiên đài bên trên, lập tức lại là một hồi kinh nghi bất định tiếng thảo luận.

Bản Mệnh Pháp Bảo, là Chân Bảo cảnh tu sĩ tế luyện pháp bảo, cùng thân thể của bọn hắn dung làm một thể, có được siêu đại uy lực, như vậy pháp bảo, theo Chân Bảo cảnh tu sĩ vẫn lạc, cũng đều hư hao rồi, thế gian rất khó có truyền lưu, có thể là cái này khối mảnh vỡ, lại rõ ràng cho thấy một kiện còn sót lại Bản Mệnh Pháp Bảo mảnh vỡ, mặc dù chỉ là một khối mảnh vỡ, lại giá trị vô lượng.

Nó đã không cách nào ngăn địch, nhưng thông qua nó đến nghiên cứu, có thể hiểu ra rất nhiều trên tu hành đạo lý.

Tại mọi người trong kinh hoàng, duy có Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên trầm mặc tương đối, không biết Tần Hồng Hoàn cử động lần này ý gì.

Lâm Băng Liên hướng Mạnh Tuyên truyền âm nói: “Coi

chừng, Tần Hồng Hoàn chưa bao giờ hội bắn tên không đích... Nàng làm như vậy, chắc chắn mục đích ”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

Đợi cho mọi người kinh nghi thảo luận thanh âm yên tĩnh trở lại, Tần Hồng Hoàn mới nói khẽ: “Những vật này liền cho các người giật mình đến sao? Ta nếu là nói cho người biết, có một chỗ có được rộng lượng Thượng phẩm Linh Thạch, cùng với vô số nguyên vẹn Bản Mệnh Pháp Bảo, thất truyền võ, đạo, đan, khí, trận Huyền pháp, tựa như bãi biển cát đá, đảm nhiệm quân nhật lấy, các người lại nên giật mình thành bộ dáng gì nữa?”

“Cái này... Điều đó không có khả năng ”

Mọi người phảng phất bị nhéo ở cuống họng “con vịt” bình thường, một lát sau, Linh Tiêu Tiên Môn Vệ Minh Thần mới kêu lên.

“Đây là khả năng, những vật này, là ta theo cái chỗ kia lấy ra” Tần Hồng Hoàn nhàn nhạt nói ra.

“Hồng Hoàn Tiên Tử nói là ở đâu? Kính xin bảo cho biết ”

Đại La Tiên Môn Mạc Tiên trầm giọng hỏi, thanh âm mặc dù bình tĩnh, lại hơi có vẻ dồn dập.

Tần Hồng Hoàn nhìn hẩn một cái, thản nhiên nói: “Người muốn đi sao? Ta mang người đi” (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 270 : 3 ngày ước hẹn

Chương 270: 3 ngày ước hẹn

“Đó là một lần đất cơ duyên địa phương, đồng dạng, cũng là một cái phi thường địa phương nguy hiểm, có lẽ chỉ có chúng ta những người này, mới có tư cách đi xông vào một lần, kỹ càng miêu tả, tại các người đáp ứng đi với ta thời điểm ta mới sẽ nói cho các người biết, chứ vị cũng khi biết ta Tần Hồng Hoàn chưa bao giờ đánh lời nói dối, trước suy nghĩ một chút a, ta trong vòng 3 ngày hội lên đường, hi vọng đến lúc đó các người sẽ có đáp án...”

Tần Hồng Hoàn nói đến chỗ này, vậy mà không hơn nữa, mà là trực tiếp đứng lên.

“Đúng rồi, còn có một việc nói cho các người biết, phát hiện cái chỗ này cũng không chỉ có chúng ta, Tiêu Dao Quạt Vô Thiên công tử cũng phát hiện cái chỗ kia, hắn tổ chức trăm binh hội, lượt mời Sở Vực anh tài, chính là muốn tụ tập nhân thủ đi cái chỗ kia xông vào một lần, vốn cái kia trăm binh hội cũng mời ta, ta cũng đã đáp ứng, về sau lại cảm thấy cùng hắn theo chân bọn họ một đạo, chẳng cùng chúng ta Thánh Địa đệ tử đồng hành ”

Nói xong những lời này, Tần Hồng Hoàn quay đầu lại nhìn Mạnh Tuyên liếc, nói khẽ: “Mạnh sư đệ, có thể có hứng thú theo ta một tự?”

Nàng lại mời Mạnh Tuyên

Vốn đầy đầu nghĩ đến Tần Hồng Hoàn theo như lời cái kia phiến chỗ thần bí Thánh Địa thiên kiều bổng nhiên ách xuống dưới, đồng thời nhìn về phía Mạnh Tuyên.

Mà ngay cả Lâm Băng Liên cũng kinh ngạc nhìn về phía Mạnh Tuyên, phảng phất phi thường muốn biết Mạnh Tuyên trả lời.

Mạnh Tuyên tâm cũng chìm xuống đến, không biết Tần Hồng Hoàn nghĩ đối với chính mình nói cái gì.

Nhưng hơi chút suy nghĩ, hắc cười cười, lắc đầu nói: “Ta còn có việc, lần sau đi ”

Nghe xong lời này, Tần Hồng Hoàn hai đầu lông mày lộ ra sơ qua tiếc ý, quay người bay xuống Cửu Long Huyền Thiên Đài, quần đỏ như máu, ngay lập tức đi xa.

Tại nàng ly khai thời điểm, một đạo thần niệm truyền vào Mạnh Tuyên trong lỗ tai.

“Sư đệ a... Nhanh chút ít lớn lên a...”

Mạnh Tuyên lập tức giật mình, lòng tràn đầy nghi hoặc. Lại lòng tràn đầy sợ hãi. Trong lúc mơ hồ. Còn có lửa giận đốt tâm.

Nàng sớm đã biết rõ thân phận của ta rồi...

Một tiếng này sư đệ, tuyệt đối không phải trong lúc vô tình kêu đi ra

Nàng vì cái gì tận lực hướng ta lấy lòng?

Là muốn mượn từ cái này sư tỷ cùng sư muội quan hệ, đem ta lôi kéo ở sao?

Tần Hồng Hoàn, người bị người vinh dự thiên tư lấp mặt đất Sở Vực đệ nhất thiên kiêu, cho dù nghĩ mãi mà không rõ, tại giữa chúng ta duy có cuộc chiến sinh tử sao?

Lúc này Tần Hồng Hoàn chính phi độn mà đi, Bắc Đẩu Tiên Môn đệ tử thấy nàng ly khai, cũng cho dù cùng ở sau lưng nàng đáp mây bay bay đi. Chỉ là căn bản đuổi không kịp phía trước một vòng quần đỏ, cao giữa không trung, sắc giọng phong cạo tại Tần Hồng Hoàn trên mặt, mặt của nàng tựa như Bạch Ngọc thạch điêu cho dù, hoàn mỹ, lại không có một tia biểu lộ, cũng không biết đã bay bao lâu, Tần Hồng Hoàn khoe miệng bỗng nhiên bay lên cười cười ý, vô cùng ôn nhu.

Đã qua sau nửa ngày, cái kia bồi vui vẻ. Bỗng nhiên lại biến thành một tia buồn bã ý, đủ để cho từng cái thấy được cái này

trên mặt buồn bã ý nam nhân thương tâm gần chết. Hận không thể thịt nát xương tan, cũng muốn thay nàng đem sở hữu khó khăn đều giải quyết hết, làm cho nàng trọng lộ nét mặt tươi cười.

Lại một lát sau, hai hàng thanh nước mắt tự Tần Hồng Hoàn Bạch Ngọc đồng dạng trên mặt chảy xuống, thanh nước mắt bị kinh phong quét đi, trên không trung lập tức biến thành hạt hạt ngọc thạch, bông bông dào dạt, rơi tới biển sóng ở bên trong, có hai cái vụng về con cá, thấy được cái này mấy hạt ngọc thạch, lập tức đi qua đem chúng nuốt xuống, trong chốc lát, cái này hai con cá liền có đạo hạnh, thậm chí có chân khí nhị trọng tu vi.

Thanh rơi lệ sơ qua, Tần Hồng Hoàn trong mắt chảy xuống, đã là hai hàng huyết lệ, huyết lệ đồng dạng hóa thành ngọc thạch, chỉ là trong suốt như huyết, huyết ngọc rơi vào trên biển về sau, cũng bị con cá nuốt chửng, nhưng lại như độc dược bình thường, những con cá kia lập tức bị độc đánh chết, phiêu tại trên mặt biển, có tham thực cá lớn, đem cái chết cá nuốt mất, cũng lập tức bị độc đánh chết, tựa như liên tảo hiệu ứng...

Đợi cho Tần Hồng Hoàn theo trong trầm tư kịp phản ứng thời điểm, mới phát hiện mình đã huyết lệ đầy mặt.

Nàng phát tay tiếp được một giọt huyết ngọc, ngưng thần nhìn qua, bông nhiên ngón tay nhỏ nhắn nắm chặt, quần đỏ tung bay, liền trên không trung bay múa, si ngốc cười cười, giống như Hồng Trần đào kép, nhảy múa làm cho mây ti, quần đỏ ánh Thiên Địa, ngón tay nhỏ nhắn giặt rửa Kiều Dương, than nhẹ say tiên lý...

Tại nàng nhảy múa thời điểm, một đầu đầu ngón tay thô Tiểu Long cùng một đoàn Quỷ Hỏa theo nàng trong tay áo chui ra, một bên cảnh giới ở chung quanh, một bên lo lắng nhìn qua nàng, đã qua thật lâu, cái kia Tiểu Long mới khe khẽ thở dài, nói: “Tội gì khổ như thế chứ...”

“Nàng thực vừa ý ngươi rồi?”

Ly khai Cửu Long Huyền Thiên Đài về sau, Lâm Băng Liên cùng Mạnh Tuyên sóng vai phi hành, tò mò nhìn Mạnh Tuyên cười nói.

Mạnh Tuyên quát lên: “Nói bậy bạ gì đó ”

Lâm Băng Liên cười mỉm nói: “Như nàng thực sự cái này tâm, ta ngược lại vui cười gặp hấn thành, mặc kệ như thế nào, ta cũng đã từng là nàng duy nhất hảo hữu, mà ngươi cũng là ta nhìn rất thuận mắt tiêu sư đệ, cũng coi là lương xứng, kỳ thật cẩn thận tính toán, các ngươi thật đúng là rất xứng ai, nàng tuy nhiên thành danh sớm, nhưng trên thực tế năm nay chỉ có hai mươi một tuổi a, cùng ngươi không sai biệt nhiều, ngươi thật sự không động tâm?”

Mạnh Tuyên im lặng, nói thẳng: “Lại hay nói giỡn ta trở mặt nữa à...”

“Chết bộ đáng...”

Lâm Băng Liên mặt trắng không còn chút máu, nói: “Nàng nói cái chỗ kia rất khiến người tâm động, ngươi ý định đi không?”

Mạnh Tuyên nói: “Ngươi thực cảm thấy sẽ có như vậy một cái nơi tốt?”

Lâm Băng Liên nghĩ nghĩ, nói: “Lời của nàng hay vẫn là có thể tin ”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Cái kia không phải là một cái nơi tốt ”

Lâm Băng Liên cười nói: “Nơi tốt cũng sẽ không có tốt cơ duyên, đây là một cái ai đều không thể phủ nhận vấn đề, không thể không nói, nàng nói lời vẫn có vài phần đạo lý, chúng ta bất quá là ôm rách rưới làm bảo bối mà thôi, thân là tiên môn chân truyền thủ đồ, đỉnh đầu bên trên nhưng lại ngay cả một điểm như dạng thứ đồ vật đều cảm không đi ra, mà ngay cả ta, hôm nay tu hành đều là sử dụng Hạ phẩm Linh Thạch đây này...”

Mạnh Tuyên trêu ghẹo nói: “Ngươi còn có bị sư đệ của mình nhóm siêu việt áp lực hay sao?”

Lâm Băng Liên cười khở một tiếng, nói: “Đương nhiên là có, chúng ta Tử Vi Tiên Môn cũng quật khởi không ít Tiểu Thiên Tài đâu rồi, Mạc Tương Đồng không cần phải nói rồi, dựa vào Kỳ Bàn Linh Tê thảo phá cảnh, chỉ có ba chỉ Chân Linh mà

thôi, ngược lại là có một cái tên là Chu Độc Tử, nhập môn tuy muộn, lại bề ngoài hiện ra kinh người thiên phú, hôm nay bị mấy cái trưởng lão trở thành bảo bối tựa như bồi dưỡng, không chuẩn chờ hấn quật khỏi rồi, ta Lâm Băng Liên muốn đem cái này chân truyền thủ đồ vị trí tặng cho hấn rồi...”

“Ách, hấn bao lâu có thể đuổi theo ngươi?”

Lâm Băng Liên rất chân thành nghĩ nghĩ, nói: “Nếu là ta tu hành không cần, xấp xỉ một nghìn năm cho dù đuổi theo đi à nha...”

“Đây còn không phải là cái chê cười ”

Mạnh Tuyên bó tay rồi, nghe xong Lâm Băng Liên những lời này, mới biết được nàng căn bản chính là đang nói chê cười, coi hấn Lâm Băng Liên thiên tư, tương lai là ngồi vào chỗ của mình Tử Vi Tiên Môn Chương Giáo Chi Vị, tiêu bồi người nghĩ vượt qua nàng, không sai biệt lắm chính là cái chê cười, bất quá nghe nàng nói đến Chu Độc Tử, Mạnh Tuyên cũng tới hứng thú, nói: “Các ngươi Tử Vi Tiên Môn Chu Độc Tử, đến cùng là lai lịch thế nào?”

Lâm Băng Liên nói: “Bái nhập tiên môn có đã hơn một năm thời gian a, như thế nào, ngươi đối với hấn cảm thấy hứng thú?”

Mạnh Tuyên nói: “Ta cùng với hấn tại Kỳ Bàn ở bên trong cũng có duyên gặp mặt một lần, chỉ là chưa từng nhiều trò chuyện, như có cơ hội, cũng muốn thỉnh ngươi dẫn tiến thoáng một phát ”

Lâm Băng Liên cười nói: “Hấn ra Kỳ Bàn về sau, liền tại các trưởng lão an bài dưới bế quan, chẳng biết lúc nào mới có thể ra quan, đến lúc đó rồi nói sau, đúng rồi, ngươi nói Âm Lôi sự tình, ý định lúc nào tới lấy?”

Mạnh Tuyên nói: “Càng nhanh càng tốt ”

Lâm Băng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Ta tuy nhiên là Tử Vi chân truyền Đại sư tử, nhưng trong cửa cũng không phải vạn năng, Âm Dương Thân Cơ Động đúng là bên trong một cái địa phương, đến lúc đó ta cũng không cách nào trực tiếp tiến đưa ngươi đi vào, chỉ có thể mở một con mắt, nhắm một con mắt,

cho người sáng tạo một cái cơ hội mà thôi, nói thật, cái này cũng là bởi vì ta tin tưởng người, đổi lại người khác muốn vào nhập Âm Dương Thần Cơ Động, bất luận hấn là cái gì lý do, ta đều đem hấn chém rụng...”

“Ừ...”

Mạnh Tuyên gật đầu, Lâm Băng Liên thò tay tại Mạnh Tuyên trên đầu điểm một cái, nói: “Ta là muốn nói, người tiến nhập Âm Dương Thần Cơ Động về sau, ngoại trừ Âm Lôi chi lực, ngàn vạn đừng đụng bất luận cái gì vật gì đó khác, bằng không thì ta có thể liền trở thành Tử Vi tội nhân...”

“Ha ha, yên tâm, tuyệt đối không đụng bất kỳ vật gì...”

Mạnh Tuyên cười lớn, cùng Lâm Băng Liên từ biệt, một mực chậm rì rì phi tại phía sau bọn họ thạch quy bọn người cũng đuổi theo.

Mặc Linh Tử cái này lúc đã thanh tỉnh lại, hấn đau khổ nhất định là ăn đi một tí, bất quá cũng không bị thương nặng, trước trước hôn mê, chỉ là tại Cửu Long Huyền Thiên Đài bên trên, chịu không được hàn khí quá nhiều bố trí, lúc này thời điểm gặp Lâm Băng Liên đi rồi, dĩ nhiên là yếu ớt tới hướng Mạnh Tuyên thi lễ, Mạnh Tuyên theo dõi hấn nhìn sau nửa ngày, bỗng nhiên đưa tay chính là một cái tát vỗ vào đầu hấn bên trên, nộ mắng lên.

“Người ngốc a, cùng cái này mấy cái gia hỏa đàn độn cùng một chỗ còn không dài tưởng tượng, trộm được còn ngược lại mà thôi, đây là Thiên Trì truyền thông, cũng không có gì có thể nói, nhưng là bị người bắt được cái này sẽ là của người không đúng, người cũng không biết mắt nhìn xung quanh, tại nghe bát phương a, vừa thấy không ổn người cho dù tranh thủ thời gian chạy a, ta cũng không tin người chạy không bằng cái con kia con rùa đen nhanh, Thiên Trì đệ tử mặt đều bị người mất hết rồi...”

Mặc Linh Tử bị Mạnh Tuyên mắng một trận, ngược lại bắt đầu vui vẻ, Mạnh Tuyên chịu mắng hấn, đã nói sáng không có quá sinh khí.

Mạnh Tuyên cũng xác thực không có quá sinh khí, Tửu Đồ trưởng lão chính là cái trộm được người trong nghề, Tùng Hữu

sư huynh càng là một bộ lưu manh diễn xuất, Mặc Linh Tử học theo, coi như là thượng bất chính, hạ tắc loạn, không có gì có thể nói, chỉ là bị người bắt được cho dù quá cái gì kia rồi.

Người Tử Đồ trưởng lão trộm Dược Đồ trộm đã đến Xích Mộc Ngưu Vương được trong vườn đi, cũng không có bị bắt được, còn đem Xích Mộc Ngưu Vương mệnh căn tử cho đập, thương Hoa trưởng lão nghe nói đem Linh Tiêu Tiên Môn chương giáo lão bà đều ngủ rồi, cũng không có bị bắt được, có thể thấy được công lực phi phạm.

Mặc Linh Tử sợ dĩ bị bắt được, chỉ có thể dùng một câu đề hình dung, cái kia chính là “Học nghệ không tinh”

“A, Mạnh đạo hữu lần này giáo huấn, thực sự Thiên Trì làn gió a...”

Ngay tại Mạnh Tuyên mắng hăng say lúc, xa xa một cái lãnh khốc thanh âm truyền tới.

Mạnh Tuyên ngẩng đầu nhìn lại, liền gặp Long Kiếm Đình trong ngực ôm một thanh kiếm, chậm rãi đã đi tới, sát cơ bốn phía. (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 271 : Hùng hổ dọa người

Chương 271: Hùng hổ dọa người

Hai đóa tường mây chẳng biết lúc nào đuổi đi theo, một tòa tường mây bên trên đứng đấy chính là Long Kiếm Đình và Cửu Cung đệ tử, một cái khác đóa thì là Linh Tiêu Tiên Môn Vệ Minh Thân. Long Kiếm Đình hiển nhiên lai giả bất thiện, sát khí trên người thậm chí không có chút nào thu liễm, quay mặt về phía như vậy hẳn, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng không khỏi không coi chừng, bởi vì bị hấn giết ý như thế quá lớn, cho dù phảng phất tùy thời hội một kiếm đâm tới, không thể không coi chừng phòng bị.

Chứng kiến hẳn đồng thời, ba nô và Khúc Trục, Mặc Linh Tử, cóc lão Nhị liền đều đã làm xong phòng ngự chuẩn bị.

Đại Kim điêu cùng Tùng Hữu sư huynh tặc thì đồng thời hướng Mạnh Tuyên phía sau một trốn, bày ra một bộ đang xem cuộc chiến bộ dạng.

Không thể không nói, hiện tại Thiên Trì cũng rất có uy thế, lục đại Chân Linh cảnh cao thủ hơn nữa Mạnh Tuyên, không người dám khinh thường.

Nếu là sẽ đem Đại Kim điêu tăng thêm, cái kia chính là bảy đại Chân Linh rồi.

Mà ngay cả Long Kiếm Đình, bên cạnh hẳn cũng chỉ theo ba cái Chân Linh cảnh tu sĩ mà thôi.

“Thiên Trì như thế nào giáo huấn đệ tử, lại có liên quan gì tới ngươi?”

Mạnh Tuyên đáp trên Hư Không, theo ba nô sau lưng đi ra, hai tay phụ tại sau lưng, tùy ý gió biên phất khởi tóc trắng.

“Ông...”

Long Kiếm Đình trong ngực đen vỏ bảo kiếm bỗng nhiên nhảy ra ngoài một đoạn, thân kiếm ngâm nga, sát khí kinh người.

“Vậy mà có thể dẫn phát của ta Thiên Tà Kiếm sinh ra cảm ứng, Mạnh Tuyên, người so với ta trong tưởng tượng muốn cường một điểm a...”

Long Kiếm Đình cúi đầu nhìn thoáng qua trong ngực xao động bất an đen vỏ bảo kiếm, nhàn nhạt nói ra.

“Ít nói nhảm, người tới là đang làm gì? Nếu nghĩ cãi nhau, điều gia cùng người nhao nhao, nếu muốn đánh nhau phải không, tìm tóc trắng”

Đại Kim điêu ở sau lưng dặt cuống họng kêu một tiếng, lập tức đem trong không khí gần như cứng lại sát khí hòa tan không ít.

Long Kiếm Đình nhíu mày: “Không có trên không có dưới, Mạnh Tuyên. Các người Thiên Trì cứ như vậy không có quy củ sao?”

Mạnh Tuyên cười cười. Nói: “Ta cũng là nghĩ như vậy. Người nếu tới múa mép khua môi, hãy tìm nó so sánh phù hợp, ta cam đoan nó hàn huyền với người bên trên một đêm, cũng sẽ không mệt mỏi, không chuẩn còn có thể hàn huyền với người thành bằng hữu...”

Long Kiếm Đình lúc này thật sự giận, dùng hấn tự cho mình rất cao thái độ, nhất chịu không được đúng là người khác trêu chọc, nhất là tại hấn căn bản là không để vào mắt đối thủ trước mặt. Ánh mắt của hấn lạnh lùng quét Thiên Trì chúng tử, sau đó hướng phía sau nói: “Vệ sư huynh, sáng nay có ba cái tiểu tặc xông vào chúng ta Cửu Cung Tiên Môn Vạn Linh Tiên Đảo, tuy nhiên bên trong một cái, ta cho Hồng Hoàn Tiên Tử mặt mũi, bỏ qua cho hấn, lại còn có mặt khác hai cái không thụ trừng phạt, ta hiện tại vừa muốn đem bọn hấn bắt giữ, người mà lại giúp ta lược trận như thế nào?”

Thiên Trì chúng tử nghe vậy, biểu lộ đều có chút khấn trương. Duy có thạch quy hướng xa xa nhìn thoáng qua, phi thường nhàn nhã. Tuyệt không lo lắng.

Long Kiếm Đình nói là muốn thỉnh Vệ Minh Thần “Lược

trận”, trên thực tế cho dù là muốn mời Vệ Minh Thần giúp mình bề bộn rồi, dù sao Thiên Trì có bảy vị Chân Linh cao thủ, ba nô ở bên trong hai cái, hay là thật linh Trung giai, tuy nhiên Long Kiếm Đình tu hữu tuyệt thế Kiếm đạo, tăng thêm chính hấn cũng ở vào Chân Linh Sơ giai Tam phẩm, cũng không thể nào sợ hãi Chân Linh Trung giai cao thủ, nhưng vẫn là lại kéo cái cùng mình không sai biệt lắm đích người mới có nắm chắc.

Hơn nữa hấn cùng với Vệ Minh Thần cũng từ trước đến nay là Tiêu Bất Ly Mạnh, Mạnh Bất Ly Tiêu, cùng một chỗ hợp tác tru qua rất nhiều cường địch rồi, tại bức này tình huống trước mặt, Vệ Minh Thần không có đạo lý cự tuyệt chính mình, nhưng mà hấn lại không nghĩ rằng, Vệ Minh Thần nghe xong hấn mà nói về sau, lại cười cười, ngược lại lui về phía sau sơ qua, nói: “Long sư huynh, cái này nhưng có chút khó xử nột, ngươi động hấn, Hồng Hoàn Tiên Tử nêu là trách tội, cái kia có thể như thế nào cho phải?”

Long Kiếm Đình không nghĩ tới Vệ Minh Thần vậy mà hội tại loại này trước mắt lui bước, nhất thời nổi giận dị thường, mặt đỏ quất: “Vệ sư huynh quá lo lắng, tại Cửu Long Huyền Thiên Đài bên trên, Hồng Hoàn Tiên Tử là vì không muốn hư mất nàng đan trà hội quy củ, mới giữ gìn tiểu tử này, hiện tại đan trà hội đã chấm dứt, ta cùng với tiểu tử này tầm đó là ân oán cá nhân rồi, liền đem hấn đã giết, ai có thể quản ta?”

Vệ Minh Thần lắc đầu, cười nói: “Nếu là chuyện khác, ta sẽ không thoái thác, nhưng chuyện này, hay là thôi đi, ta ba ngày sau còn ý định theo Hồng Hoàn Tiên Tử đi xông vào một lần thần bí kia bảo địa, cái này hội cũng không muốn phạm nàng kị hồi hận ”

“Ngươi... Như thế nào như thế nhất gan?”

Long Kiếm Đình cơ hồ nghĩ bóp chết chính mình cái “Hảo hữu” rồi, Vệ Minh Thần nghe xong, lại nghiêm mặt nói: “Long sư huynh nói chuyện hay vẫn là châm chọc một ít, ta không muốn cùng Hồng Hoàn Tiên Tử kết thù, đây không phải nhất gan, mà là sáng suốt ”

“Ha ha ha...”

Đại Kim điêu nghe được cười ha ha, ồm ồm nói: “Nếu không

các người đi trước thương lượng tốt rồi lại đến? Hay hoặc là nói, người đi trước tìm không sợ cái kia áo đỏ tiểu nương tử giúp đỡ lại đến?”

Mặt khác mọi người cũng đều nở nụ cười, duy có Long Kiếm Đình ghen đỏ lên khuôn mặt, con mắt sung huyết, hung hăng hướng Mạnh Tuyên xem đi qua, bàn tay nắm thật chặt chuỗi kiếm, tựa hồ muốn bất cứ giá nào rồi, rút kiếm cùng Mạnh Tuyên chiến một hồi, bất quá đúng lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên bay tới một hồi mưa to mưa to, cuộn cuộn mây đen tịch cuốn tới, trong chớp lát liền đem cái này một phương biển Thượng Thiên đất che ở.

Mưa to như mảnh vải, liền như là đem cái này một phương vùng biển ngăn cách thành một cái một mình thế giới.

Trong mưa gió, một cái dáng người thon dài nam tử đẩy ra vũ mảnh vải, hướng mọi người đã đi tới, nói: “Ta giúp người lược trận ”

Người đến, rõ ràng là Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử

Hắn hai tay chấp sau lưng, mang theo một trận mưa lớn mà đến, cuồng phong mưa rào đánh vào trên người hắn, vậy mà trực tiếp mặc tới, khiến cho hắn thân áo sạch sẽ, như là vừa dưới ánh mặt trời phơi nắng qua, lại giống như cả người hắn, tại trong mưa gió nhưng thật ra là không tồn tại, chỉ có một Ảnh Tử phóng đã đến vũ mảnh vải bên trên, mà hắn chân thân, căn bản không biết ở nơi nào.

Long Kiếm Đình biến sắc, thật bất ngờ cái này giúp đỡ xuất hiện, chỉ là, hắn lại còn có chút không yên lòng, dù sao đối với Long Hoàng Thái tử không biết, cái này chủ động đưa tới cửa đến, hơn nữa không sợ Tàn Hồng Hoàn giúp đỡ, hắn ngược lại không dám đơn giản đáp ứng.

“Long Hoàng Thái tử, ngươi là có ý gì?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nói ra, đối với cái này tu thành đại thần thông Long Hoàng Thái tử, lòng hắn dưới không dám chút nào chủ quan.

“Ý tứ rất đơn giản, ta vừa ý thứ đồ vật, ngươi ở đâu ra lá gan bán cho người khác? Cái này để cho ta rất không cao hứng,

cho nên ta tới tìm người rồi” Long Hoàng Thái tử nhẹ nhàng gõ gõ ngón tay, trên bầu trời lập tức cạo thành một hồi cuồng phong, mưa rơi càng lớn, đầy trời mưa như là phá vỡ Thương Khung, thác nước đông dạng rơi xuống, rắc rắc phần phật còi tia chớp thỉnh thoảng tại bên người hiện lên, cát liệt trời âm u không.

“Đương nhiên, cũng đừng nói ta lấy lớn hiếp nhỏ, ta hay vẫn là sẽ cho người khác một cái cơ hội...”

Long Hoàng Thái tử thấy được Mạnh Tuyên một đoàn người trên mặt vẻ trịnh trọng, có chút nở nụ cười, lại nói: “Cái loại này Đại Mộng Đan, người hẳn không phải là chỉ có một khóa a? Bằng không thì người không hội dễ dàng như thế đem nó bán đi, hiện tại, mặc kệ trên người của người còn có mấy khóa, đều cho lấy ra ta a, ta sẽ dùng 5000 miếng Linh Thạch một hạt giá cả mua được, hơn nữa... Có thể giúp người giết người này, coi như lòng biết ơn...”

Long Hoàng Thái tử nói xong, nhẹ nhàng hướng Long Kiếm Đình một ngón tay, liền như là nói mình muốn nghiền chết một con kiến đồng dạng nhẹ nhõm.

Long Kiếm Đình không khỏi sắc mặt đại biến, thậm chí đều không có phản quát, hiển nhiên trong nội tâm đối với Long Hoàng Thái tử cực kỳ kiêng kỵ.

Dù sao Long Hoàng Thái tử không chỉ là Chân Linh Trung giai, hơn nữa là tu thành đại thần thông nhân vật, cùng Tàn Hồng Hoàn một hồi đấu pháp, không biết ai thắng ai thua, nhưng xem song phương bộ dáng, hơn phân nửa là dùng bình thủ xong việc, nói như vậy, kỳ thật đã rất khủng bố rồi, Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn thiên kiêu, thậm chí nói toàn bộ Sở Vực thiên kiêu, có thể cùng Tàn Hồng Hoàn ngang tay xong việc, lại có mấy người?

Tại Long Kiếm Đình trong tay, đã nắm một miếng ngọc phù, chuẩn bị vừa thấy không ổn, liền đem Cửu Cung Tiên Môn Hộ Đạo giả mời tới.

Mạnh Tuyên nhìn Long Kiếm Đình liếc, cười nói: “Thái tử đưa ra đề nghị ngược lại thật đúng khiến người tâm động, chỉ tiếc a, cái kia Đại Mộng Đan vốn là Mạnh Tuyên mổ trong lúc vô tình được đến, chỉ này một hạt, phát hiện đối với tu vi

không có tác dụng gì, mới đưa nó bán đi, thật sự là đã không có ”

Long Hoàng Thái tử ánh mắt lãnh đạm nhìn xem Mạnh Tuyên, nhẹ nhàng lắc đầu, nói: “Ta không tin ”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Vậy người như thế nào mới tin đâu này?”

Long Hoàng Thái tử thân nhiên nói: “Trước hết để cho ta tìm khắp người toàn thân, như trên người của người không có, vậy thì mang ta đi các người Thiên Trì Tiên Môn tu hành đất lại sưu thoảng một phát, nếu như chỗ đó cũng không có, sẽ đem ta đưa đến người cái gọi là trong lúc vô tình đạt được Đại Mộng Đan địa phương nhìn xem còn có hay không, nếu như chỗ đó cũng không đúng sự thật... Ha ha, vì chúng mình người không có nói sai, vậy hãy để cho ta sưu người một chút thân niệm a ”

Mạnh Tuyên nghe vậy, trực tiếp đã kéo xuống mặt.

Long Hoàng Thái tử, căn bản tự không khả năng đồng ý, thử hỏi cái đó người tu sĩ hội dung người sưu thân thể của mình? Cái này không chỉ có là vũ nhục, hơn nữa là đem tánh mạng của mình giao tại tay người khác rồi, hấn soát người thời điểm, vạn nhất hướng chính mình làm khó dễ, cái kia có thể như thế nào cho phải? Về phần hấn muốn sưu Thiên Trì tu hành đất cùng mình thân niệm sự tình, thì càng quá mức, đừng nói là Mạnh Tuyên, đổi lại bất luận kẻ nào đều khó có khả năng đồng ý.

“Nếu như ta cự tuyệt đâu này?” Mạnh Tuyên lãnh đạm nói.

Long Hoàng Thái tử nở nụ cười, nói: “Người khác sợ Hồng Hoàn Tiên Tử, ta đối với nàng cũng chỉ có thương thức chi ý, còn không đến mức e ngại, hơn nữa các người Thiên Trì cùng chúng ta Cực Ác Hung Hải càng là có mối hận cũ, tại ta trong lúc bê quan, của ta tiểu thúc thúc Long Nghiễm Vương bị các người Thiên Trì Tứ trưởng lão đánh chết, ta vì hấn báo thù cũng là theo lý thường nên, liền đem các người Thiên Trì bị diệt, vậy cũng không có gì có thể nói...”

Hấn vừa nói, một bên nhẹ nhàng về phía trước cất bước, bàn tay chậm rãi nâng lên, lòng bàn tay hướng lên, phảng phất tại

đón lấy bầu trời bay xuống giọt mưa, ánh mắt tắc thì lạnh lùng chăm chăm vào Mạnh Tuyên, sát cơ bốn phía: “Cho nên người tốt nhất không muốn cự tuyệt ta, bằng không thì ta nếu là nghĩ giết chính là người lời nói, toàn bộ Đông Hải Thánh Địa, chỉ sợ không người ngăn được ta...”

Âm âm

Trên bầu trời có Kinh Lô vang lên, mưa to mưa rơi ở bên trong, bỗng nhiên nhiều hơn tí ti như thực chất sát cơ. (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 272 : Huyền Quy nhất tộc

Chương 272: Huyền Quy nhất tộc

Đụng phải loại này bá đạo, còn có cái gì có thể nói hay sao?

Mạnh Tuyên đem hồ lô nói ra, hung hăng rượu vào miệng, hướng Đại Kim điều đám người nói: “Các người tạm thời hồi Thiên Trì, ta ngược lại muốn thử xem đại thân thông lợi hại...” Mạnh Tuyên đã hạ quyết tâm rồi, bằng hôm nay ván này thế, không động thủ thì không được rồi, hắn hiện tại chỉ vẹn vẹn có phương pháp xử lý, cũng chỉ có thể là trước cùng Long Hoàng Thái tử quân nhau, sau đó thần niệm truyền âm, thỉnh Lâm Băng Liên đến giúp mình ngăn địch.

Thật sự không được, chính hắn còn có thể thi triển Thiên Hành Quyết đào tẩu, tại hắn đột phá Chân Linh về sau, Thiên Hành Quyết lại có tiến thêm một bước lĩnh ngộ, tốc độ tăng lên rất nhiều, hơn nữa gặp Tử Đồ trưởng lão về sau, hắn cũng cho mình một ít chỉ điểm.

Đối mặt Long Hoàng Thái tử, Mạnh Tuyên tự nghĩ, mặc dù không nhất định là đối thủ của hắn, nhưng chạy trốn vẫn có hi vọng.

Về phần Hộ Đạo giả, Mạnh Tuyên đều không biết mình hôm nay trì có hay không Hộ Đạo giả, tại theo Vạn Linh Tiên Đạo đuổi được Cửu Long Huyền Thiên Đài thời điểm, hắn đã từng hỏi Khúc Trục, Khúc Trục lại lắc đầu nói cho hắn biết, Hoài Ngọc chương giáo trước khi đi, cũng không nói lên việc này.

Không chừng đã có, Thiên Trì dù sao người quá ít.

“Như vậy không giảng nghĩa khí cũng không hay, chúng ta ca mấy cái một khối bên trên, quần áo hắc...”

Đại Kim điều ngược lại cảm thấy có chút không có ý tứ, thanh âm thật thấp giựt giầy mọi người.

Bất quá không cần nó giựt giây, Mặc Linh Tử, Khúc Trục đã trực tiếp đứng ở Mạnh Tuyên tả hữu, ba nô tặc thì vẻ mặt cười khở chần Mạnh Tuyên trước người, cóc lão Nhị tặc thì người lập mà lên, đồng thực côn phun ra, hai cái chân trước cầm trong tay.

Mọi người tuy nhiên đều như lâm đại địch, nhưng không có một cái lộ ra muốn chạy trốn ý tứ.

Mạnh Tuyên nhìn xem những khăn trương này người cùng yêu, trong nội tâm ngược lại hơi có chút cảm động.

Hắn hồi tưởng chính mình với tư cách, tựa hồ đã đến Thiên Trì về sau. Cũng không tận lực giao hảo cái nào. Bởi vậy những người này không muốn vứt bỏ chính mình mà đi. Lại để cho hắn có chút cảm động, nhất là Khúc Trục cùng Mặc Linh Tử, hai người kia không có lý do tín nhiệm lại để cho hắn động dung.

Đương nhiên, ba nô không kể cả tại trong, ba người bọn hắn không trốn đi, là vì bọn hắn biết rõ, Mạnh Tuyên vừa chết, ba người bọn hắn một cái cũng chạy không được. Bởi vậy đối với bọn họ mà nói, bảo vệ Mạnh Tuyên mệnh cùng bảo vệ mạng của mình là giống nhau.

“Ha ha, thú vị...”

Long Hoàng Thái tử chứng kiến mọi người khăn trương biểu lộ, cười phủi tay, hướng Long Kiếm Đình nói: “Ta giúp người lược trận, người còn không ra tay?”

Long Kiếm Đình sắc mặt có chút cứng ngắc cười cười, nói: “Người thỉnh tự tiện, hay vẫn là ta giúp người lược trận tốt rồi...”

“Ha ha...”

Long Hoàng Thái tử cười một tiếng dài, thân cuốn Long Vân, vượt qua Hư Không. Một ngón tay hướng Mạnh Tuyên điểm đi qua.

Đó cũng không phải hắn sở tu luyện Phong Vũ đại thần thông, mà là bình thường Huyền pháp. Hắn cùng với Tần Hồng Hoàn đấu pháp về sau, trong thời gian ngắn, không cách nào nữa lần

thi triển Phong Vũ đại thần thông, tối thiểu nhất cũng phải chờ thêm ba canh giờ, bằng không thì bị trừ quang tánh mạng của mình lực.

Đây cũng là hấn cực độ nghĩ đến đến Đại Mộng Đan nguyên nhân

Mặc dù chỉ là bình thường Huyền pháp, nhưng ở Long Hoàng Thái tử kinh người tu vi xuống, đồng dạng đáng sợ, đoạn vũ đoạn phong, khủng bố vô cùng.

Mạnh Tuyên đồng tử xoay mình co lại, Thiên Cương Lô Pháp nhắc tới, liền muốn tận thi toàn lực ngăn địch.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một tiếng cười lạnh vang lên: “Tại Đông Hải nơi này, Cực Ác Hung Hải khi nào một tay che trời?”

Long Hoàng Thái tử điểm này bỗng nhiên dừng lại, đầy trời Phong Vũ bị cái này một ngón tay ảnh hưởng, vậy mà cũng ngừng, liền phảng phát thời gian ngưng trệ, sở hữu Phong Vũ đều trệ lưu tại không trung, một hạt một hạt, phảng phát mướt mà trần châu.

Ánh mắt của hấn nhìn về phía Mạnh Tuyên sau lưng, tại Mạnh Tuyên sau lưng, có một cái lăm la lăm lét Đại Ô Quy.

Tuy nhiên cái này Đại Ô Quy lúc này rung đùi đắc ý, kiệt lực nghĩ bày làm ra một bộ cao nhân, không, “Cao quy” hình tượng đến, thoát nhìn vẫn còn có chút buồn cười buồn cười, mới vừa nói ra câu nói kia đến đúng là nó, bất quá khiến cho Long Hoàng Thái tử dừng lại, nhưng lại từ phía dưới vùng biển truyền đi lên ngập trời khí cơ, Long Hoàng Thái tử tại một chỗ, cảm ứng được cực lớn uy hiếp, cái này mới dừng tay lại.

“Nguyên lai ngươi là cái kia nhất tộc người, không ở lại Thiên Hải ngủ say, cùng Thiên Trì đệ tử dần dần cùng một chỗ làm cái gì?”

Long Hoàng Thái tử nhìn chăm chú lên thạch quy, khóe miệng tựa hồ bay lên mỉm cười, nhẹ nhàng nói ra.

“Không thể ngủ rồi, ngủ lâu rồi, sẽ biến thành thạch đầu, hơn

nữa, các người Cực Ác Hung Hải, cũng quả thực lại để cho nhân sinh khí...”

Thạch quy chậm rì rì bò tới phía trước đến, chân trước còn vồ vồ Mạnh Tuyên chân, ý bảo hướng bên cạnh dựa vào khe dựa.

“Năm đó chúng ta mấy bộ, duy có các người Cực Ác Hung Hải bị thương nhẹ nhất, thực lực bảo tồn nhất cự, kết quả các người chỉ lo phát triển thế lực của mình, được xưng Long tộc, chẳng lẽ quên nhớ năm đó mình ước sao? Lão Quy vốn không muốn để ý tới các người, một đám nguy Long tộc mà thôi, nghĩ hồ đồ liền đi náo là được, nhưng người hôm nay chọc phải lão bên trên, vậy thì không thể không ra để giáo huấn người một chút cái này hậu bối rồi...”

“Ha ha, Vương tộc đã vắng lạc, không ai sống sót, còn lại mấy bộ chúng ở bên trong, liền là chúng ta Cực Ác Hung Hải có được tốt nhất Long tộc huyết mạch, Long tộc truyền thừa từ nhưng không phải chúng ta không ai có thể hơn, dựa theo đạo lý, các người cái này nhất tộc có lẽ nghe chúng ta hiệu lệnh mới là... Đương nhiên, chúng ta không có bắt buộc các người, tùy ý các người trốn ở Thiên Hải ngũ ngon, nước giếng không phạm nước sông...”

Long Hoàng Thái tử trên mặt bay lên một tia nghi hoặc, nói: “Cho nên ta rất không rõ, ta làm sao cảm phiền đến người trên đầu?”

“Thiên Trì ”

Thạch quy một ngón tay Mạnh Tuyên, vừa chỉ chỉ Khúc Trục cùng Mặc Linh Tử, nghiêm mặt nói: “Người chọc phải Thiên Trì đệ tử đầu bên trên, là chọc phải lão bên trên, hiện tại lão Quy có thể là Thiên Trì Đại trưởng lão, chỉ cần ta tại một ngày, Tửu Sắc Tài Khí bốn cái tiểu bối đều được đứng sang bên cạnh, cho nên, người bây giờ gây Thiên Trì tiên đệ tử chính là chọc ta, gây ta chính là chọc chúng toàn tộc, Đông Hải sở hữu Huyền Quy đều cùng người gây khó dễ ”

Nói chuyện, thạch quy quơ quơ móng vuốt, phía dưới liền có mệnh mông cuộn cuộn lực lượng trùng kích đi lên, đem sở hữu vũ mây toàn bộ thổi tan rồi, ở giữa thiên địa một mảnh trong sáng, chẳng biết lúc nào đã một mảnh Minh Nguyệt

Huyền Không, ba quang lẫn lẫn mặt biển nhìn một cái không sót gì.

Thì ra là tại lúc này, tất cả mọi người thấy rõ mặt biển, sau đó đồng thời hút miệng khí lạnh.

Con rùa đen, toàn bộ mặt biển đều là con rùa đen.

Từ phía trên không xem tiếp đi, toàn bộ mặt biển tất cả đều bị một chỉ một chỉ con rùa đen, cơ hồ chật ních tầm mắt có khả năng đạt tới sở hữu mặt biển.

Đại chừng đảo nhỏ lớn nhỏ, nhỏ nhất cũng có Ma Bàn lớn nhỏ, ở ngoài sáng trắng chiếu rọi, mai rùa bên trên phản xạ ra ô thanh Linh khí.

Cái kia trong truyền thuyết tại Thiên Hải chờ chết Huyền Quy nhất tộc, tất cả đều đến rồi.

Thạch quy nhìn qua Long Hoàng Thái tử, cười hì hì rồi lại cười, nói: “Đúng rồi, đã quên nói cho người biết, ta chính là Thiên Trì Hộ Đạo giả ”

Long Hoàng Thái tử đã trầm mặc, mặc cho hắn cường thịnh trở lại, cũng không dám cùng toàn bộ Huyền Quy nhất tộc là địch.

“Thì ra là thế, xem ra ta hôm nay không dùng tay cũng không được...”

Long Hoàng Thái tử cười cười, tự giễu lắc đầu, nói: “May mắn cái kia một ngón tay không có điểm xuống dưới ”

Thạch quy cười hắc hắc, nói: “Người có lẽ hạnh khánh cái kia một ngón tay không có điểm xuống, bằng không thì nha đầu kia cũng không tha cho người ”

“Nha đầu?”

Long Hoàng Thái tử liền giật mình.

“Cái kia một ngón tay người nếu là điểm ra rồi, đắc tội liền không chỉ là Thiên Trì rồi, Tử Vi cũng cũng không dùng tay, Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn, đồng khí liên chi, còn

không được phép người giương oai” một cái trong treo nhưng lạnh lùng thanh âm vang lên, phẳng phất là tại ánh trắng phía sau, một cái áo trắng nữ tử chân đạp Băng Liên, chậm rãi trên không trung đã đi tới, ánh trắng ánh ở sau lưng nàng, buộc vòng quanh một cái điệu yếu hoàn mỹ hình dáng.

Đúng là đi mà quay lại Lâm Băng Liên, nàng chẳng biết lúc nào đã tàng hình tại chung quanh.

“Long Hoàng Thái tử, người bá đạo dùng sai rồi địa phương, cũng đã chọn sai người, Thánh Địa thiên kiều bên trong, không phải chỉ có Tần Hồng Hoàn ngăn đón được dưới người, ta Lâm Băng Liên đồng dạng muốn cùng người một trận chiến, dù sao tu thành đại thần thông, còn chưa cùng người luận bàn qua, ngựa tay vô cùng ”

Lâm Băng Liên ngạo khí khinh người, đi tới phụ cận, bỗng bành như nữ tiên.

“Ha ha, ta bế quan bách niên, tu luyện đại thần thông, xem ra bỏ lỡ rất nhiều chuyện thú vị a, vốn là nước đọng đông dạng Đông Hải Thánh Địa, vậy mà xuất hiện nhiều như vậy người thú vị vật, thật là làm cho người cảm thấy tiếc nuối...”

Long Hoàng Thái tử ngửa mặt lên trời cười dài, trong ánh mắt lại đã hiện lên một tia lửa giận.

“Đừng nói dễ nghe như vậy, người cái gọi là bế quan bách niên, tu luyện Thần Thông, kỳ thật bất quá là một truyện cười, trăm năm trước, người tiểu thúc thúc thiên tư hoành tuyệt, thô bạo dị thường, sợ người cùng hắc tranh đoạt Cực Ác Hung Hải số mệnh, muốn đối với người dưới sát thủ, lúc này mới bị hù người không thể không trốn đi bế quan, đem đoạn thời gian kia Cực Ác Hung Hải số mệnh đều bị hắc chiếm hết rồi, chỉ tiếc, hắc quá mức liêu lĩnh, chọc giận Thiên Trì Tiên Môn loạn chiến trường lão, một hồi chém giết, đem người tiểu thúc thúc giết chết, cũng coi như trốn thoát người huyền đỉnh chỉ kiếm...”

Lâm Băng Liên chậm rãi nói tới, ý thái khinh miệt: “Người tiểu thúc thúc sau khi chết, rồi lại có một người quật khởi, là Cực Ác Tiểu Long Vương, thiên tư của hắc cùng đậm lượng, có thể so sánh người năm đó mạnh hơn nhiều, chỉ có điều, người thực sự làm cùng người tiểu thúc thúc đồng dạng sự

tình, vừa xuất quan liền muốn đem hấn bức tử, đoạt hấn Long Huyết rèn luyện huyết mạch của mình... Chỉ tiếc, hấn so sánh may mắn, được người cứu đi rồi, Long Hoàng Thái tử, người bây giờ còn có tâm tư liễu lĩnh, sẽ không sợ hấn thật sự tu thành Chân Long Chi Thân, trở lại đem người bầm thây vạn đoạn sao?”

Công người trước công tâm, phá địch trước phá gan.

Lâm Băng Liên bình thường tại Mạnh Tuyên trước mặt không biểu hiện ra ngoài, nhưng đã có thể cùng Tần Hồng Hoàn địa vị ngang nhau nhiều năm như vậy, tự nhiên cũng có năng chỗ hơn người, một phen nói rằng đến, Long Hoàng Thái tử vô địch hình tượng lập tức liền xuất hiện rất nhiều vết rách, cho dù tính toán hấn tu thành đại thần thông, một cái vốn là bị người bức có phải hay không không bề quan, lại đang sau khi xuất quan bởi vì ghen ghét bức tử đệ đệ mình hình người giống như đều cao lớn không đứng dậy (chưa xong còn tiếp). .

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 273 : Nguyệt Quỳnh Thảo

Chương 273: Nguyệt Quỳnh Thảo

Long Hoàng Thái tử đi

Hắn sát khí trên người ngưng tụ ba lượt, lại áp lực đi xuống ba lượt, đúng là vẫn còn đi nha.

Không đi không được, vô luận như thế nào, quay mắt về phía Huyền Quy nhất tộc cùng Lâm Băng Liên như vậy một cái đồng dạng tu thành đại thần thông, nhưng lại có Đại Mộng Đan nơi tay thiên kiêu, hắn cũng không phải đối thủ, hơn nữa hắn tuy nhiên liễu lĩnh, nhưng cũng không phải cái loại này hội bởi vì nhất thời tức giận liền độc sức liều mạng người, bằng không thì năm đó cũng sẽ không bị hắn tiểu thúc thúc làm cho bế bách niên tử quan dùng chạy trốn rồi...

Long Kiếm Đình cũng muốn đi, lại bị thạch quy gọi lại.

“Người đó, người tới, chúng ta tâm sự...”

Long Kiếm Đình nhìn thoáng qua trên mặt biển vô số Huyền Quy, trong nội tâm cơ hồ muốn mắng mớ.

Này làm sao trò chuyện?

Nếu là có dày đặc sợ hãi chứng người, liếc mắt nhìn trên mặt biển Huyền Quy, cơ hồ có thể dọa đã bất tỉnh, còn trò chuyện cái gì?

Nhưng mà thạch quy lại không có để cho chạy ý của hắn, hướng Tùng Hữu sư huynh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Tùng Hữu sư huynh đại hỉ, lập tức mang theo Đại Kim điều đi qua đàm phán, đại khái là vì cho Long Kiếm Đình lưu chút mặt mũi, không có ở trước mặt mọi người đàm, mà là cách khá xa xa.

Thạch quy lườm Mạnh Tuyên liếc, nói: “Lúc này không trách

ta đem các người Thiên Trì đệ tử vứt bỏ đi à nha? Tại Mặc Linh Tử tiểu tử này bị Vạn Linh Tiên Đảo bắt được thời điểm, ta cho dù phát tín hiệu lại để cho quy tử quy tôn nhóm chạy đến cứu giúp rồi, cho dù tính toán không có người, chúng ta cũng có thể đem người cứu ra ”

Mạnh Tuyên im lặng, đành phải hướng thạch quy làm cái lạy dài, lại hỏi: “Vậy làm sao hiện tại mới đến?”

Thạch quy mặt tựa hồ là một hồng, chê cười nói: “Hết cách rồi, chạy chậm...”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, nghĩ thầm Huyền Quy tộc xác thực đối với tốc độ không am hiểu, bây giờ có thể chạy tới. Không chuẩn đã là tám trăm dặm kịch liệt rồi.

“Không được. Chuyện này ta không làm chủ được. Các người Thiên Trì đừng thật quá mức...”

Xa xa, truyền đến Long Kiếm Đình tiếng rống giận dữ, tựa hồ là Tùng Hữu sư huynh cùng Đại Kim điêu cảm mỗi điều kiện hãn không đáp ứng.

Thạch quy nghe vậy, lập tức gào to một tiếng, nói: “Nếu không ta đi với các người Cửu Cung Tiên Môn Hộ Đạo giả tâm sự?”

Long Kiếm Đình lập tức không nói.

Lại một lát sau, Long Kiếm Đình thanh âm lần nữa vang lên: “Không được, Cửu Linh Tiên Môn sẽ không đáp ứng...”

Thạch quy lại hô: “Hoặc là chúng ta đi cùng Cửu Linh Tiên Môn tâm sự?”

Long Kiếm Đình lại không nói.

Đã qua thật lớn một hồi, mới thấy hãn cùng Tùng Hữu sư huynh cùng Đại Kim điêu bay tới. Tùng Hữu sư huynh cùng Đại Kim điêu vui sướng hơn hở, Long Kiếm Đình tắc thì có điểm giống đấu bại gà trống, vẻ mặt phần hận, đã đến trăm trượng khoảng cách xa, hãn vung mạnh lên tay áo, hướng thạch quy giọng căm hận nói: “Đối đãi chúng ta Cửu Cung Tiên Môn chương giáo trở lại chi tế, nhất định sẽ cùng các người hảo hảo nói chuyện ”

Thạch quy ha ha cười cười, nói: “Đến lúc đó nói sau ”

“Các ngươi nói chuyện gì?”

Mạnh Tuyên có chút ít tò mò hỏi.

Đại Kim điều dương dương đắc ý vung lên cánh, nói: “Cũng không có gì, Vạn Linh Tiên Đảo hôm nay có chúng ta ba thành phần tử rồi”

“Vạn Linh Tiên Đảo?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình. Giật mình nói: “Cửu Cung cùng Cự Linh Tiên Môn làm sao có thể đáp ứng? Các ngươi như thế nào đàm hay sao?”

Đại Kim điều có chút khinh bỉ nhìn xem Mạnh Tuyên, nói: “Nói chuyện nghệ thuật. Ngươi vĩnh viễn không hiểu ”

Mạnh Tuyên im lặng, nhìn thoáng qua lão thần khắp nơi thạch quy, nói: “Chủ yếu là thực lực nghệ thuật a?”

Thạch quy ha ha cười cười, nói: “Quản hử cái gì nghệ thuật, chỉ cần Vạn Linh Tiên Đảo Linh Dược mặc chúng ta hái là được ”

Nói xong, cũng không chậm trễ công phu, lập tức cho dù phân công nhân thủ đi hái thuốc, tựa hồ hết thảy đều kế hoạch tốt rồi, an bài đầu vào đây.

“Mạnh sư đệ, cái này thạch Quy tiên bối thoát nhìn rất bất phàm a, Huyền Quy nhất tộc vẫn luôn là chúng ta Đông Hải Thánh Địa cường đại nhất, cũng thấp nhất điều một phương thế lực, cho tới bây giờ đều không ai có thể cùng chúng đáp lên quan hệ, ngươi là làm như thế nào đến khiến chúng nó toàn tộc giúp cho ngươi?”

Lâm Băng Liên cười mỉm nhìn qua bạn rợn Huyền Quy nhất tộc nói ra.

Mạnh Tuyên cười khỏ nói: “Ta nếu như nói ta bây giờ còn là không hiểu ra sao, hôm nay trì Đại sư huynh có phải hay không liền làm quá không đáng tin cậy?”

Lâm Băng Liên che miệng mà cười, nói: “Xác thực có một ít ”

Mạnh Tuyên thật dài thở dài, hắn phát hiện, thạch quy cùng Tùng Hữu sư huynh cái này mấy cái gia hỏa, làm sở hữu sự tình giống như đều là sớm có an bài, hắn hiện tại thậm chí hoài nghi, Mặc Linh Tử bị Vạn Linh Tiên Đảo bắt lấy, không chuẩn đều là bọn hắn cố ý an bài, đương nhiên, Mặc Linh Tử bản thân đoán chừng là không biết việc này, xem hắn vẻ mặt mê mang bộ dạng, đã biết rõ thằng này hết thấy đều bị mơ mơ màng màng.

Thậm chí liên cóc lão Nhị cũng không biết, bởi vì nó cũng lộ ra phi thường mê mang, bất quá đoán chừng Tùng Hữu sư huynh là biết đến.

Nó lúc này cười đến phi thường đắc ý, cái đuôi to uyech uyech.

“Tránh ra tránh ra, Thiên Trì Tiên Môn đến thu tô tử á...”

Một đám Huyền Quy đem Vạn Linh Tiên Đảo bao bọc vây quanh về sau, Cự Linh Tiên Môn lưu thủ đệ tử lập tức lạnh run rồi, thạch quy cùng Đại Kim điêu bọn người phản phát cường đạo vọt vào Vạn Linh Tiên Đảo, hô to gọi nhỏ, còn kém đốt giết đánh cướp rồi...

“Hái hái hái, năm trăm năm trước kia đều không muốn thả qua...”

“Những thứ khác Linh Dược có thể thiếu hái một ít, duy có nhất muội Nguyệt Quỳnh Thảo muốn toàn bộ hái đến, một căn cũng không thể còn lại...”

“Ai, người đó, người đem mảnh đất trống kia nhắc lên, mang đi, xem có thể hay không tại Thiên Trì chuyện lật vật nó...”

Thạch quy ra lệnh một tiếng, tất cả lớn nhỏ con rùa đen liền đều bò lên trên bờ, tuy nhiên động tác chậm chậm, nhưng hái thuốc tốc độ lại thật đúng là không chậm, bất quá kỳ quái chính là, Tùng Hữu sư huynh, Đại Kim điêu các loại mấy cái gia hỏa đều là các loại Linh Dược đều hái, cũng không có có mục đích gì tính, duy có sở hữu thạch quy, đều tại hái nhất muội gọi Nguyệt Quỳnh Thảo Linh Dược, cơ hồ đem to như vậy Vạn Linh Tiên Đảo đều lục soát khắp, một cây cũng

không buông tha.

“Nguyệt Quỳnh Thảo là làm cái gì dùng hay sao?”

Mạnh Tuyên nhú mảy, hỏi bên người Lâm Băng Liên.

Lâm Băng Liên cũng tựa hồ cảm thấy có chút kỳ quái, trầm ngâm nói: “Nguyệt Quỳnh Thảo tựa hồ là nhất muội kích phát huyết mạch Linh Dược, bình thường đều là dùng để luyện chế Phong Ma Đan, phục dụng về sau, người hội kích phát tiềm lực của mình, phát huy ra vượt xa người thường sức chiến đấu, bất quá di chứng vô cùng nghiêm trọng, hội huỷ hoại tu vi của mình, bởi vậy bình thường cũng không có có bao nhiêu người hội dùng nó, những Huyền Quy này vì sao đối với nó vốn cá nhân?”

Hai người đều là không hiểu ra sao, nhưng thạch quy lúc này thời điểm cũng không rảnh giải đáp nghi ngờ của bọn hắn, hai người bọn họ đành phải ở bên cạnh nhìn xem.

Chưa tới một canh giờ, Vạn Linh Tiên Đảo đã bị hủy không sai biệt lắm, một đám Huyền Quy liền giải tán lập tức, tại thạch quy dưới sự dẫn dắt, mệnh mông đung đưa hướng Thiên Trì Tiên Môn tiến đến, đi tới một nửa, thạch quy tựa hồ lại nghĩ tới một sự kiện, quay lại đến tìm Mạnh Tuyên, lại đem Đan Nguyên Môn sự tình nói ra nhắc tới, ám chỉ Mạnh Tuyên có lẽ đi đem cái kia Đan Nguyên Môn đã đáp ứng gia nhập Thiên Trì chương giáo mời tới.

Mạnh Tuyên tự nhiên nhớ rõ, chính mình vừa về đến, Khúc Trục liền cùng tự người nói qua việc này, Đan Nguyên Môn chương giáo chuẩn bị gia nhập Thiên Trì Tiên Môn, chỉ bất quá hắn hi vọng đạt được một cái trưởng lão chức vị, hơn nữa không muốn quá thấp kém, không chịu chủ động đưa tới cửa đến, không nên Mạnh Tuyên tự mình đến cửa đi mời, Mạnh Tuyên cũng đã đáp ứng rồi, chỉ là vừa vừa trở về, còn không có thời gian đi bái kiến mà thôi.

Lúc này thạch quy tới nhắc tới, Mạnh Tuyên liền đoán được, thạch quy để ý như vậy việc này, khẳng định cùng nó thu thập đại lượng Nguyệt Quỳnh Thảo có quan hệ, hắn nhìn không được mở miệng hỏi thăm, thạch quy lại nói trở lại tiên môn cho dù nói cho hắn biết, hơn nữa thề thề nói mình làm một chuyện nhìn trời thì chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu, lại để

cho Mạnh Tuyên cứ thả 100% mà yên tâm a.

Yên tâm 100% Mạnh Tuyên là thực không bỏ xuống được đến, bất quá hần hay vẫn là quyết định tin tưởng thạch quy, đi mời Đan Nguyên tiên môn chương giáo dục thạch lão thần tiên, theo lý thuyết, nếu muốn trình trọng một ít, nhất định phải chuẩn bị hậu lễ, trước lần lượt bái thiếp, lại đến môn bái phỏng, thạch quy lại nói, không cần để ý nhiều như vậy chi tiết, trực tiếp lôi kéo Mạnh Tuyên trên đường thay đổi tuyến đường rồi, Lâm Băng Liên nhìn xem thú vị, liền cũng theo của bọn hần cùng đi.

Đáp mây bay mà đi, không bao lâu liền đi tới một cái cô đơn đảo nhỏ bên cạnh, ở trên đảo kiến lấy một cái cũ nát tiểu được lư, một cái nho nhỏ Được Viên tử, liền không có vật gì đó khác, thoạt nhìn rất là rách nát, nơi này chính là Đan Nguyên tông lập tông chi địa rồi.

“Được thạch lão thần tiên tại sao? Văn bối Thiên Trì Mạnh Tuyên trước tới bái phỏng...”

Mạnh Tuyên đứng thẳng tại đảo bên ngoài, vận nội lên Chân Linh chỉ lực, xa xa hướng trong đảo truyền âm.

Không bao lâu, một cái thanh âm già nua vang lên: “Thiên Trì tiểu hữu, ngươi tới tìm lão phu, cần làm chuyện gì?”

Mạnh Tuyên dựa vào cấp bậc lễ nghĩa, cung kính nói: “Thiên Trì ngưỡng mần lão thần tiên đan thuật, cả gan đến đây tiếp, cung thỉnh lão thần tiên hạ mình nhập ta Thiên Trì, đảm nhiệm trưởng lão chức, giáo sư môn hạ đệ tử đan pháp, che phái cao thấp, tự nhiên kính cẩn đối đãi...”

“Ha ha... Các ngươi Thiên Trì muốn mời ta đi làm trưởng lão?”

Được lư trong thanh âm già nua ha ha phá lên cười, tịch trong đêm yên tĩnh, cũng không biết truyền ra rất xa.

“Ha ha, Thiên Trì lại muốn mời ta đi làm trưởng lão?”

Được thạch cười lớn, vận đủ khí lực tái diễn những lời này, rất nhanh liền kinh động đến chung quanh rất nhiều người tu hành, lặng yên trốn vào không trung, quan sát bên này xảy ra

chuyện gì, không bao lâu, không trung đã không dưới hơn mười vị người tu hành tại hướng tại đây xem ra.

“Lão đầu tử phản ứng có chút quái, hẳn là sự tình cũng không có ta nghĩ đơn giản như vậy?”

Mạnh Tuyên bị được thạch phản ứng như vậy có chút kinh ngạc, đưa mắt nhìn qua phần đông nhìn trộm nơi này người tu hành, cảm giác những người kia ánh mắt cũng bất hữu thiện, bọn hắn có lẽ cho là mình là ở bức được thạch gia nhập Thiên Trì Tiên Môn, đối với mình đã bay lên địch ý rồi, những này tiểu tiên môn người tu hành, bình thường phi thường kiêng kị đại tiên môn cường hành yếu thế bọn hắn gia nhập, bởi vì cái kia thường thường đại biểu cho đại tiên môn ham bọn hắn truyền thừa. (chưa xong còn tiếp...)

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 274 : Thiên Trì 9 tử

Chương 274: Thiên Trì 9 tử

Ngay tại Mạnh Tuyên cảm giác ần ần cảm thấy tình thế thoát ly khống chế của mình lúc, trên đảo nhỏ được lư bổng nhiên oanh một tiếng nổ thành mảnh vỡ, một cái tóc trắng, râu bạc, lông mày trắng, cả cái đầu đều là trắng nhưng nhưng một đoàn béo lão đầu còng xuống lấy eo, theo trong phế tích đi ra, tại trên lưng hắn, vậy mà còn có một cực đại bao phục, bên trong lộ ra được lư, huyền đá mài cái gì.

Béo lão đầu đi vào đảo bên cạnh, ho nhẹ một tiếng, đem bao phục hướng trên mặt đất quăng ra, chậm tư trật tự mà nói: “Các ngươi đã Thiên Trì như vậy có thành ý, ta đây cho dù đi với các ngươi a, người đó, đem ta cái này bao phục trên lưng, đều là chút ít động còn chỉ hoàn chứa không nổi thứ đồ vật...”

Mạnh Tuyên bó tay rồi, không ngờ như thế lão nhân này gào to cái kia hai cuống họng, căn bản chính là nghĩ nhiều kinh động một ít người, tốt khoe khoang chính mình có mặt mũi kia mà, muốn nói hắn không muốn tiến Thiên Trì, cái kia thuần túy chính là cái chê cười, trực tiếp liền được lư hủy, thứ đồ vật đều thu thập xong.

Mạnh Tuyên tiến lên hướng được thạch chào, tuy nhiên hắn cảm giác lão nhân này tu vi kỳ thật bình thường, chỉ có chân khí tam trọng, hơn nữa hắn đã thọ nguyên không nhiều, khí huyết khô kiệt, sức chiến đấu chỉ sợ so với Yên Lăng Tử đều không bằng, nhưng tốt xấu người ta là Ngô Uyên bọn người sư tôn, Đan Nguyên Môn chủ giáo, chịu buông tha cho một môn truyền thừa, nhập vào nhà mình Thiên Trì, còn là phi thường đáng giá hắn tôn kính, hơn nữa Thiên Trì coi trọng cũng không phải của hắn thực lực, lão nhân này trong lòng ngực cái kia huyền bí tinh diệu đan pháp truyền thừa, mới là trọng yếu nhất.

Lão đầu nhi phổ bày vô cùng chân, không chút khách khí sai sử lấy Mạnh Tuyên khuôn đồ, không sai biệt lắm đem hắn làm

cháu trai sai sử.

Mạnh Tuyên sẽ không để ý, phản chính mình coi như tăng thêm đòi trước thọ nguyên, sống cũng không có lão đầu tử này trường, làm cháu trai coi như cháu trai a, bắt quá lão đầu gặp được thạch quy về sau. Rồi lại khách khách khí khí đích thi lễ. Hoán một tiếng lão tiên bồi. Mạnh Tuyên mới ý thức tới, lão đầu thọ nguyên lại chân, cũng so ra kém thạch quy một số 0 đầu, cái này thạch quy cụ thể thọ nguyên có bao nhiêu, Mạnh Tuyên đều nói không rõ ràng.

Dù sao thạch quy tuổi trẻ thời điểm, đều là năm ngàn năm trước rồi, cũng không biết nó thanh niên kỳ, thiếu niên kỳ đều tăng thêm có bao nhiêu năm.

Về tới Thiên Trì thời điểm, Mạnh Tuyên lại lại lấp bắp kinh hãi. Chỉ thấy Thiên Trì tiên đảo phụ cận, rậm rạp chằng chịt đều là Huyền Quy, từng bước từng bước, có tại đảo động, có nằm sấp trên núi phun ra nuốt vào ánh trắng, cũng có một nửa thân thể tiềm tại trong biển ngũ say, từ xa nhìn lại, Thiên Trì tiên đảo chung quanh một mảnh sáng lóng lánh, cũng mất đi Thiên Trì tiên đảo địa phương khá lớn, mới dung hạ được cái này mấy trên vạn chỉ Huyền Quy.

“Xem điệu bộ này. Các người Huyền Quy nhất tộc muốn tại Thiên Trì An gia đến sao?” Mạnh Tuyên cười khổ hỏi thạch quy.

Thạch quy cười hắc hắc, nói: “Đây chính là các người Thiên Trì trưởng lão đáp ứng ”

“Thiên Trì trưởng lão? Vị nào?”

Mạnh Tuyên ngạc nhiên nói. Lại nghĩ tới một chuyện, tiếp tục hỏi: “Người vừa mới nói người là Thiên Trì Hộ Đạo giả, cái này là thật hay giả?”

Thạch quy mắt trắng không còn chút máu, nói: “Đương nhiên thật sự, lão Quy theo Kỳ Bàn đi ra về sau, sợ bị người tiểu tử này lên, nhanh đuổi chậm đuổi chạy đến Thiên Trì, lại không nghĩ rằng, khi đó người còn chưa có trở lại, bắt quá ta gặp được một người khác, đó chính là người nhóm Thiên Trì trưởng lão rồi, là hắn mời ta làm Thiên Trì Hộ Đạo giả, ta muốn đem Huyền Quy nhất tộc dời đi sự tình, cũng nói với

hắn qua ”

“Là vị nào trưởng lão?”

“Hắc hắc, lớn lên rất tuấn, chính là con mắt sắc híp mắt híp mắt, thừa lúc kiêu nhỏ, bên trong còn có cái nũng nịu tiểu nương tử...”

Thạch quy quý nở nụ cười, không cần nó nói tỉ mỉ, Mạnh Tuyên liền biết rõ nó nói là cái đó một cái rồi.

“Yên tâm đi, lão Quy sẽ không làm đối với các người Thiên Trì bất lợi sự tình, lại nói cái kia sắc híp mắt híp mắt gia hỏa mời ta làm Thiên Trì khách tọa trưởng lão, ta đã đã đáp ứng, cho nên nói, ta hiện tại cũng là Thiên Trì người trong...”

“Vậy người đã gặp được Nhị trưởng lão, cũng biết hắn hiện tại lại đi nơi nào?”

Mạnh Tuyên quay đầu mọi nơi nhìn xem, phỏng đoán Nhị trưởng lão có phải hay không một mực chưa từng rời xa Thiên Trì, liền bên trái gần thủ hộ.

“Đi thôi...”

Thạch quy thở dài, nói: “Nếu là hắn không vội mà đi, đoán chừng cũng sẽ không khiến lão Quy làm các người Thiên Trì Hộ Đạo giả rồi”

“Đi?”

Mạnh Tuyên giật mình, vội hỏi nói: “Cũng biết đi nơi nào?”

Thạch quy nghe xong những lời này, bỗng nhiên trầm mặc lại, đã qua sau nửa ngày, lắc đầu, nói: “Không biết, hắn vốn nghĩ nói cho ta biết, nhưng bị ta cự tuyệt, ta lão Quy sống nhiều năm như vậy, nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh cũng là có, tiểu tử kia trên mặt tuy nhiên cử chỉ ngả ngớn, nhưng trên mặt rõ ràng đã có tử chí, nếu như ta đoán không sai, hắn muốn đi làm, nhất định không phải cái gì chuyện tốt, lão Quy sống lâu như vậy, có thể không muốn mạo hiểm, bởi vậy ta dứt khoát liền nghe cũng không nghe, miễn cho gánh trách nhiệm này...”

Mạnh Tuyên trầm mặc lại, mắt thấy sắp tiến nhập sơn môn,

liền không hỏi nữa rồi.

Tuy nhiên hấn thông tri thạch quy kẻ dối trá, bất quá hấn tin tưởng thạch quy sẽ không dối đầu Thiên Trì bất lợi sự tình, bởi vì vì bọn họ Huyền Quy nhất tộc bị quái bệnh bao phủ, đều sẽ từ từ hóa thành thạch đầu, có cầu với mình.

Gặp sư tôn đến rồi, Ngô Uyên bọn người tới bái kiến, không khỏi lại vì Đan Nguyên Môn truyền thừa đoạn tuyệt một chuyện khóc vài tiếng, đương nhiên, thì ra là ứng cái cảnh, trên thực tế Đan Nguyên Môn nhập vào Thiên Trì Tiên Môn một chuyện, vốn chính là cái này được Thạch lão đầu chính mình đồng ý, Ngô Uyên bọn người khóc cái này một cuống hòng, cho dù cùng tiêu cô nương lập gia đình lúc, dù là trong nội tâm lại cao hứng, cũng phải biểu hiện làm ra một bộ không bỏ bộ dạng đến đồng dạng.

Mạnh Tuyên không biết bái dâng tặng được thạch vì Thiên Trì trưởng lão quy củ, Khúc Trục liền đem hết thầy sắp xếp xong xuôi, lập tức, liền tại Mạnh Tuyên Tọa Vong Phong bên trên, thiết hương án, Mạnh Tuyên cho được thạch phụng một ly đan trà, sau đó mang tới một miếng ngọc phù, đã đánh vào hấn ấn ký, coi như được Thạch lão đầu Thiên Trì trưởng lão lệnh, sau đó được thạch cũng thề hội hảo hảo dạy dỗ Thiên Trì đệ tử, tuyệt không tàng tư.

Bởi vì Thiên Trì chương giáo không tại, hiện tại chỉ có thể hết thầy giản lược, được Thạch lão đầu ngược lại là rất hài lòng, tuy nhiên nghi thức cũng không phiền phức, nhưng hấn cảm nhận được Mạnh Tuyên đối với chính mình tôn kính, cái này lại để cho hấn cảm thấy lựa chọn của mình là chính xác.

Mượn cơ hội này, Mạnh Tuyên dứt khoát cho những mới gia nhập này Thiên Trì Chân Linh cảnh đệ tử đều cấp cho lệnh bài, dựa theo Tu Hành Giới ở bên trong quy củ, Chân Linh cảnh đệ tử, cũng có thể thăng làm Chân Truyền Đệ Tử, bởi vậy Ngô Uyên bọn người tuy nhiên là từ Đan Nguyên Môn cũng vào, cũng phải Chân Truyền Đệ Tử lệnh, về phần bài vị, tác thì do Mạnh Tuyên cầm đầu, Khúc Trục vi Nhị sư đệ, Mặc Linh Tử vi Tam sư đệ, Ngô Uyên vi Tứ sư đệ...

Sắp xếp đã xong Đan Nguyên Môn chúng Chân Linh cảnh đệ tử, Thiên Trì cũng đã có tám vị Chân Linh cảnh đệ tử, Mạnh Tuyên suy nghĩ một phen, quyết định đem Long Nhi cũng tấn

thăng đèn Chân Truyền Đệ Tử liệt kê, làm Thiên Trì thứ chín vị Tiêu sư muội, bởi vì thiên phú cũng là quyết định Tu Hành Giới đệ tử là không phải có thể tấn chức Chân Truyền Đệ Tử một cái suy tính, mà thôi Long Nhi siêu tuyệt thiên phú, là tuyệt đối có tư cách tấn chức này liệt.

Nghi thức mặc dù giản, cũng tại Khúc Trục an bài dưới khiến cho phác phác thảo thảo, đơn giản ở bên trong hiện ra một phen đại khí, Lâm Băng Liên với tư cách xem lễ người, thân phận cũng đầy đủ cao, xem như cho Thiên Trì phen này thay đổi tăng thêm một chút ngưng trọng khí tức.

“Chúc mừng Mạnh sư đệ, trong tay ngươi, Thiên Trì hưng thịnh, ở trong tầm tay ”

Lâm Băng Liên xem đã xong lễ, cười mỉm hướng Mạnh Tuyên chúc mừng.

Mạnh Tuyên tiến đưa Lâm Băng Liên rời núi môn, cười khổ nói: “Hồ then, Thiên Trì đối đãi ta không tệ, Mạnh Tuyên cũng hi vọng hắn có thể hưng thịnh ”

Lâm Băng Liên cười nói: “Thiên Trì thu người làm chân truyền thủ đồ, có thể thật không có trắng thu, Tu Hành Giới ở bên trong, như người như vậy có ơn tất báo người đã không nhiều lắm rồi, càng nhiều nữa người chỉ biết nhớ rõ người khác thực xin lỗi chỗ của mình, lo lắng lấy như thế nào đem người khác tài nguyên đoạt đến trong tay mình, ai, ba ngàn năm trước bốn thánh từng từng nói qua, người tu hành, đã tu luyện tu đi, chỉ tu ra cường đại, đều là một đám bệnh dịch đồng dạng tồn tại, chỉ biết là hấp thu tài nguyên, lớn mạnh bản thân, bỏ khuyết chính mình khe rãnh, cho nên người tu hành, so Hồng Trần lúc cường đạo còn có thể ác, đây cũng là bọn hắn muôn ngăn chặn người tu hành lực lượng nguyên nhân, có đôi khi ngấm lại, thật đúng là cảm thấy bọn hắn nói đúng...”

“Bất quá, chắc hắn Mạnh sư đệ ngươi không phải như thế, ngươi tuy nhiên bước chân vào tu hành đường, lại còn có một khóa nhân tâm...”

Lâm Băng Liên nhẹ cười nhẹ, hướng Mạnh Tuyên phát phát tay, đập vào Băng Liên, uyển giống như là Hằng Nga hướng về minh bạch bay đi.

Mạnh Tuyên đứng tại nguyên chỗ, tỉnh tề nghĩ đến nàng nói lời, cười khỏ một tiếng, quay người tiến nhập sơn môn.

Tại Lâm Băng Liên trong miệng, có một khóa nhân tâm, ngược lại đã trở thành Tu Hành Giới dị loại đến sao? Chính mình kỳ thật không có nghĩ nhiều như vậy a, ai đối với chính mình tốt, chính mình liền đối với ai tốt là được, tiểu ngạo Phong Vân, duy ta độc tiên sự tình mình cũng không thể không nghĩ tới, chỉ là tự mình làm việc, càng ưa thích từng cái từng cái làm mà thôi, hôm nay chính mình, liền sư thù cũng không báo, lại ở đâu còn có công phu nghĩ những thứ khác?

Nhớ tới chuyện này, Mạnh Tuyên lại lâm vào trầm tư.

Hôm nay chính mình, hay vẫn là quá yếu ớt a

Nhỏ yếu đến đụng phải Long Hoàng Thái tử nhân vật như vậy, thậm chí liền một điểm phần thắng đều không có, dù sao mình tu vi hay vẫn là quá thấp, hôm nay đối với chính mình mà nói, tu thành Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông có lẽ cũng không phải cần gấp nhất, vội vàng đem tu vi nâng lên đi mới trọng yếu nhất, bất quá tốt tại chính mình tu luyện Đại Bệnh Tiên Quyết, chỉ cần có đầy đủ Linh Thạch, tu vi tăng lên cũng không phải một việc khó... (chưa xong còn tiếp...)

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 275 : Kiếm Linh thức tỉnh

Chương 275: Kiếm Linh thức tỉnh

Đã quyết định dốc lòng tu hành, đem tu vi nâng lên đến quyết tâm về sau, Mạnh Tuyên màn đêm buông xuống liền bế quan.

Hôm nay hẳn là có được đầy đủ Linh Thạch, cần có chỉ là luyện hóa Linh Thạch thời gian mà thôi, hơn nữa hôm nay Thiên Trì cũng không cần hẳn nhiều quan tâm, khúc thẳng tính ổn trọng, lại có chân truyền nhị đệ tử thân phận, xử lý trong môn sự vụ là thỏa thỏa, về phần Tùng Hữu sư huynh, Đại Kim điều các loại gia hỏa, tuy nhiên không phải rất đáng tin cậy, còn mỗi ngày ở bên ngoài điên chơi, nhưng nguyên một đám láu cá như quỷ, đơn giản cũng ăn không hết.

Mà Hồng Quan sư tỷ, ngày bình thường liền nằm tại Vân Ân Phong bên trên, trong môn nếu có tình hình quân địch, nàng tự nhiên có thể kịp thời chống cự, dù sao dựa theo Mạnh Tuyên tính ra, Hồng Quan sư tỷ tu vi rất có thể đã vượt ra khỏi Chân Linh Trung giai, tuyệt không dung người khinh thường.

Đương nhiên, dưới bình thường tình huống, Thiên Trì cũng sẽ không có địch tập kích, Huyền Quy nhất tộc đem Thiên Trì vây cực kỳ chặt chẽ, tương đương lại để cho Thiên Trì nhiều hơn nhất trọng thiên nhưng bình chương, người bình thường thật đúng là không có bản sự này, có thể xông vào Thiên Trì sơn môn đến.

Mạnh Tuyên bản thân thì có 1000 miếng Linh Thạch, lại đem Đại Mộng Đan bán cho Lâm Băng Liên, đổi lấy bốn ngàn miếng, mua vỏ kiếm kia, tốn ra 1800 miếng, hiện tại hẳn trên tay, cũng chỉ còn lại 3200 dư miếng, cung cấp hẳn tu hành xác thực là đã đủ rồi.

Đương nhiên, tại tu hành trước khi, hay là muốn trước đem vỏ kiếm kia bên trong Trảm Nghịch Kiếm mảnh vỡ bỏ tức nói sau.

Lúc trước trong lúc vô tình phát hiện Lang Tổ Lệnh, khiến cho Trảm Nghịch Kiếm đã có được trừ bệnh khí năng lực, còn có Lang Tổ Lệnh bên trong ngàn năm Tín Ngưỡng Chỉ Lực cung cấp hần sử dụng, hiện tại lại trong lúc vô tình phát hiện Trảm Nghịch Kiếm tàn phiến, lại hội có tác dụng gì đâu này?

Lấy ra Động Thiên chiếc nhẫn trong vỏ kiếm tàn phiến, Mạnh Tuyên tinh tế quan sát, đã thấy cái này là một khối hiện lên hoàn trạng huyền thiết phiến. Vốn là khảm nạm tại vỏ kiếm nuốt nơi cửa. Theo huyền thiết phiến bên trên cảm ứng đến xem. Đây rõ ràng là cùng Trảm Nghịch Kiếm nhất thể chất liệu, chắc hẳn cùng Lang Tổ Lệnh đồng dạng, tại Trảm Nghịch Kiếm nghiền nát về sau, tàn phiến tán rơi thiên hạ, lại không biết bị ai lấy được, đúc thành cái kia cổ quái vỏ kiếm.

“Ta có thể cảm giác được người rất hưng phấn, hi vọng theo kiếm của người thân càng ngày càng nguyên vẹn, cũng sẽ cho ta một kinh hi...”

Mạnh Tuyên thanh âm thật thấp nói xong. Một tay cầm Trảm Nghịch Kiếm, một tay cầm nổi lên cái kia mảnh vỡ.

Hắn đã dung hợp qua một lần, biết rõ nên làm như thế nào, hai tay phân biệt hướng Trảm Nghịch Kiếm cùng mảnh vỡ ở bên trong rót vào Linh lực, không bao lâu, kiếm cùng mảnh vỡ phía trên, tựa hồ cũng tỏa sáng ra một loại tràn ngập linh tính sáng bóng, thật giống như, bọn hắn đều sống lại, sau đó lẫn nhau tầm đó bắt đầu sinh ra một loại cường đại lực hấp dẫn. Mạnh Tuyên thả theo lấy mảnh vỡ tay, cái kia mảnh vỡ liền lập tức hướng Trảm Nghịch Kiếm bay đi.

Một đạo Linh quang sáng lên. Mảnh vỡ sáp nhập vào Trảm Nghịch Kiếm ở bên trong, có tin mừng vui mừng rùng rùng âm tiếng vang lên...

“Chém hết thiên hạ ôn, trả ta Chân Tiên thân...”

Đột nhiên, có một cái thanh âm già nua tại Mạnh Tuyên trong đầu vang lên, ông ông tác hưởng.

Thanh âm này như thế đột ngột, nếu như này quý dị, cơ hồ chấn Mạnh Tuyên Chân Linh dao động tím không thôi, phảng phất bị gió lớn cạo động.

“Ông...”

Theo thanh âm kia vang lên, Trảm Nghịch Kiếm bỗng nhiên thoát ly Mạnh Tuyên bàn tay, phi tại trong giữa không trung.

Vốn là cứng cõi thân kiếm, tựa hồ đột nhiên trở nên mềm mại vô cùng, vậy mà phảng phất dây lưng lụa quanh quẩn trên không trung, mà ngay cả thân kiếm hình dạng, cũng thỉnh thoảng biến ảo, thật giống như Trảm Nghịch Kiếm biến thành một đoàn thiết dịch, có thể tùy ý cải biến hình dạng, duy nhất không cách nào cải biến, là cái kia trên chuôi kiếm cổ chữ triện “Bệnh”, nó hay vẫn là rõ ràng khắc ở trên chuôi kiếm...

“Phốc...”

Đột nhiên, Mạnh Tuyên trên ngón tay Động Thiên chiếc nhẫn bay lên, trực tiếp nổ bung.

Trảm Nghịch Kiếm bên trên rỗng ngăm thanh âm, phảng phất có lớn lao uy lực, vậy mà đem Động Thiên chiếc nhẫn kích phát nổ.

Trong chốc lát, Động Thiên chiếc nhẫn trong trữ vật phẩm, tất cả đều tán rơi trên mặt đất, có một đồng nhỏ Linh Thạch, cũng có Bệnh Lão Đầu ban thưởng ở dưới Hồng Bì Hồ Lô, cũng có theo Doãn Kỳ trong tay có được Cửu Cung Chân kiếm hộp, còn có một đồng mảnh vỡ, nhưng đều là kiếm hồ hung kiếm mảnh vỡ, ban đầu ở Kỳ Bàn ở bên trong, kiếm hồ hung kiếm vì bảo hộ Mạnh Tuyên bị hủy, Mạnh Tuyên đem mảnh vỡ đều thu vào, một mực đặt ở Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong.

Ngoại trừ những vật này bên ngoài, còn có một chút loạn thất bát tao thứ đồ vật, nói thí dụ như theo Đồ Kiều Kiều trong tay có được La Đà Sơn tàng thi phổ cái gì, có một ít gì đó Mạnh Tuyên đều nhanh quên, nếu không là lúc này Động Thiên chiếc nhẫn nổ bung, đem hết thấy thứ đồ vật đều sáng tại trước mặt hắn, hắn đều nghĩ không ra mình còn có như vậy một loại biểu diễn...

“Ông...”

Trảm Nghịch Kiếm phóng thích rỗng ngăm, đột nhiên đem trên mặt đất kiếm hồ hung kiếm mảnh vỡ hút, rồi sau đó Trảm Nghịch Kiếm cái kia phảng phất một đoàn thiết dịch trên thân

kiếm, vậy mà mở ra một cái vả miệng, đem sở hữu kiếm hồ hung kiếm mảnh vỡ đều nuốt xuống...

“Hắn là, Trảm Nghịch Kiếm đã nhận được cái này khối mảnh vỡ về sau, linh tính đã sống lại, tại tự chủ nuốt ăn kim loại, bổ túc bản thân?”

Mạnh Tuyên kinh ngạc nghĩ đến, lại ảm ảm cảm thấy không đúng, Trảm Nghịch Kiếm rõ ràng có được rất mạnh linh tính, có thể bổ túc nó bản thân, có lẽ chỉ có lúc trước theo hắn trên người nghiền nát mảnh vỡ, những thứ khác kim loại linh tính dù sao chênh lệch đi một tí.

Bất quá, Mạnh Tuyên lúc này thời điểm cũng cũng không có ngăn cản Trảm Nghịch Kiếm, mà là tĩnh quan đây hết thấy phát sinh.

Hắn cùng với Trảm Nghịch Kiếm ở giữa liên hệ, cũng không có giảm bớt, ngược lại theo Trảm Nghịch Kiếm thôn phệ vỏ kiếm kia bên trên mảnh vỡ, trở nên thân mật hơn rồi, hắn có thể tinh tường cảm giác được Trảm Nghịch Kiếm truyền đạt ý chí, lúc này nó, giống như là một cái đói khát hài tử, có loại muốn thôn phệ hết thấy xúc động...

Rất nhanh, kiếm hồ mảnh vỡ đều đã bị Trảm Nghịch Kiếm thôn phệ sạch sẽ, Trảm Nghịch Kiếm lại không có chút nào muốn dừng lại ý tứ, ngược lại rống ngâm tiếp tục đại tác, lại đem Cửu Cung Chân kiếm hộp dẫn, bành một tiếng, Cửu Cung Chân kiếm hộp nổ bung, bên trong ba thanh bảo kiếm hiển lộ đi ra, một thanh là màu đen, đó là Thị Quỷ Kiếm, một thanh màu xanh, đó là Lễ Địa Kiếm, một thanh màu trắng, nhưng lại Kính Thiên Kiếm...

“Vèo” “Vèo” “Vèo”

Ba thanh kiếm cũng bị Trảm Nghịch Kiếm cắn nuốt.

Cái này ba thanh kiếm, tựa hồ có được chính mình linh tính, cũng không muốn bị Trảm Nghịch Kiếm thôn phệ, nhưng căn bản không cách nào phản kháng.

Thôn phệ đã xong Cửu Cung Chân kiếm hộp về sau, Trảm Nghịch Kiếm tựa hồ thỏa mãn một ít, nhưng vẫn là không chịu an ổn xuống, ngược lại lựa chọn cạo cạo ở Mạnh Tuyên Động

Thiên chiếc nhẫn ở bên trong còn lại pháp khí ở bên trong chọn tới chọn lui, cuối cùng lại tuyển vài món chất liệu đúng vậy cắn nuốt, ngay tại Mạnh Tuyên cho rằng nó đã “Ăn no” đầu thời điểm, Trảm Nghịch Kiếm bỗng nhiên khê động, linh tính mười phần nhìn phía cái kia Hồng Bì Hồ Lô...

Bộ dáng này, mười phần như là một cái thềm ăn hải tử, thấy được một chỉ màu mỡ đùi gà...

“Cái này không được...”

Mạnh Tuyên lắp bắp kinh hãi, cũng không dám khiến nó đem hồ lô cũng nuốt, dù sao đây là Bệnh Lão Đầu lưu cho di vật của mình.

Nhưng mà đã chậm, Trảm Nghịch Kiếm tựa hồ phát hiện Mạnh Tuyên muốn ngăn cản chính mình, nhanh chóng hướng hồ lô nhào tới...

“Bá...”

Hồng Bì Hồ Lô bị Trảm Nghịch Kiếm nuốt xuống, Mạnh Tuyên lập tức kinh hãi, bất quá rất nhanh, hắn liền phát hiện hồ lô cũng không có bị Trảm Nghịch Kiếm thôn phệ, ngược lại là đem nó bao vây lại, hơn nữa nó vẫn còn cải tạo lấy hồ lô, cũng không phải cải tạo hồ lô bề ngoài, mà là đang thay đổi hồ lô nội tại, bởi vì cùng Trảm Nghịch Kiếm có tâm hồn liên hệ, Mạnh Tuyên có thể tinh tường cảm giác được trong hồ lô biến hóa...

Vốn là Âm Dương hai ô vuông, lúc này chính đang không ngừng biến hóa, hóa thành ba cách, bốn cách, năm cách...

Cho đến chín cách, cái này cải biến mới ngừng lại được.

Nói cách khác, trước kia hồ lô chỉ có thể phân biệt trang hai loại thứ đồ vật, nhưng bây giờ có thể giả bộ chín loại thứ đồ vật rồi.

Mỗi một cách, đều là một cái không gian thật lớn, chân so Mạnh Tuyên trước kia Động Thiên chiếc nhẫn đại hơn trăm lần...

Có mấy cái khoảng trống, lúc này lại đã có cái gì rồi, thứ chín

cách ở bên trong, phong ấn lấy Bệnh Lão Đầu lưu lại ba đạo bệnh chủng.

Thứ tám cách ở bên trong, là một vũng màu xanh trong vắt thấu tử thủy, nhưng lại Đại Mộng Đan ngâm chế rượu dịch.

Thứ bảy cách ở bên trong, thì là ba thanh kiếm tại chìm nổi, một trắng, một thanh, một đen, đúng là Kính Thiên, Lễ Địa, Thị Quỷ Tam Kiếm.

Thứ sáu cách ở bên trong, nhưng lại một đoàn sáng lóng lánh kim loại cùng cái kia phó vốn là mặc ở bảo bồn trên người thiết giáp, cái kia đoàn kim loại phảng phất là sóng bình thường, không ngừng biến hóa, khí thế hung ác bốn phía, thời gian dần qua cùng thiết giáp dung hợp đến cùng một chỗ, Mạnh Tuyên theo cái kia đoàn kim loại thượng diện khí cơ phán đoán, vậy hẳn là là kiếm hồ Tam Thập Nhị Kiếm mảnh vỡ biến thành, chúng cũng không có bị Trảm Nghịch Kiếm thôn phệ, chỉ là cải biến bộ dáng.

“Như thế nào sẽ phát sinh biến hóa như thế? Trảm Nghịch Kiếm chính thức giác tỉnh?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng lần cảm giác ngạc nhiên, thò tay hướng hồ lô trao tới.

Nhưng mà đang ở ngón tay của hắn sắp chạm được hồ lô thời điểm, đột nhiên một đạo cường đại hấp lực xuất hiện, Mạnh Tuyên kinh hãi, còn không đợi hắn kịp phản ứng, đã cảm giác mình thân thể bay lên, cao thấp điên đảo, một hồi đầu vầng mắt hoa, liền đã đến một cái kỳ lạ địa phương... Nếu là có ngoại nhân tại đó này, liền có thể chứng kiến, Mạnh Tuyên thân thể thu nhỏ lại, lại bị hút vào cái này trong hồ lô.

“Sưu sưu sưu...”

Hồ lô đột nhiên từ mình bay lên, trong phòng bay múa, đem sở hữu Linh Thạch và Mạnh Tuyên Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong vật lộn đều hút vào trong hồ lô, sau đó hồ lô cho dù chính mình bay lên, trong chốc lát bay ra cửa sổ, cực tốc thu nhỏ lại, liền như một khối lớn nhỏ cỡ nắm tay hòn đá bình thường, bịch một tiếng lọt vào kiếm hồ bên trong, một vòng gợn sóng tản ra, sau đó lần nữa bình tĩnh, phảng phất không có cái gì xuất hiện qua... (chưa xong còn tiếp). .)

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 276 : Tù Thân Linh Mạch

Chương 276: Tù Thân Linh Mạch

Mạnh Tuyên lúc này hoàn toàn thanh tỉnh, hắn chỉ cảm thấy chính mình ở vào một cái kỳ dị trong không gian.

Cao thấp tả hữu, đều là màu xanh hào quang, loại này hào quang, tựa hồ là một loại quỹ dị sát khí, thập phần hung ác, nhưng những sát khí này cùng hắn tâm thần hệ liền, bởi vậy hắn cũng không bị thương tổn, ngược lại ở vào loại này thanh khí dưới sự bảo vệ. Ở chỗ này, trên không chạm trời, dưới không chạm đất, phảng phất trôi nổi tại không trung, dùng thần niệm nhìn quét, có thể xem minh bạch chính mình ở vào ở đâu, chỉ là ra không được.

Hồ lô lúc này đã ở vào kiếm hồ cuối cùng, Linh khí nhất đầy đủ địa phương, hơn nữa không ngừng hấp thu lấy kiếm hồ Linh khí.

Toàn bộ kiếm hồ bên trong ẩn chứa Linh khí, đều đang bay nhanh bị hồ lô hấp thụ, coi là nó cải biến bản thân năng lượng, đơn giản mà nói, cái này lúc hồ lô, tựa hồ biến thành một kiện có được chính mình ý chí pháp bảo, tại sử dụng kiếm hồ bên trong Linh khí rèn luyện bản thân, mà Mạnh Tuyên, bởi vì hắn lúc này lực lượng quá mức nhỏ yếu, ngược lại bị hồ lô coi như hạch tâm bảo vệ bảo hộ lên.

Vỏ kiếm mảnh vỡ cùng Trảm Nghịch Kiếm hợp nhất, khiến cho Trảm Nghịch Kiếm ý chí tới một mức độ nào đó chính thức giác tỉnh rồi, đã thức tỉnh về sau, nó lập tức liền phát hiện chính mình quá mức nhỏ yếu, bởi vậy lựa chọn rèn luyện bản thân, chỉ có điều, tại nó trong nhận thức biết, mình cùng Mạnh Tuyên là nhất thể, có thể là Mạnh Tuyên quá yếu ớt, mình nếu là rèn luyện bản thân, nhỏ yếu Mạnh Tuyên rất dễ dàng bị thương tổn, bởi vậy nó cho dù tự mình làm chủ, đã luyện hóa được hồ lô về sau, dùng hồ lô làm vật chứa, đem Mạnh Tuyên bảo vệ bảo hộ lên, sau đó bay vào chung quanh Linh khí nhất đậm đặc chi địa.

Cái này Linh khí nhất đậm đặc chi địa, thì ra là kiếm dưới hồ linh mạch.

Lại nói tiếp huyền diệu, kỳ thật pháp bảo tư duy liên là đơn giản như thế, dù sao pháp bảo linh tính lại cao, cũng không phải chân chính sinh mệnh. Chúng chỉ là có được linh tính. Hoặc là nói một loại lực ý chí mà thôi. Nếu là Mạnh Tuyên đủ cường, có thể khống chế nó, như vậy nó hết thủy ý chí, đều dùng Mạnh Tuyên tư tưởng thành chủ đạo, nhưng ở Mạnh Tuyên không đủ mạnh thời điểm, nó ngược lại hội dùng chính mình nhận thức là tốt nhất phương pháp bảo hộ Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên bị pháp bảo của mình tù ở.

Hắn ý niệm đầu tiên, chính là muốn rời đi hồ lô, nhưng hắn rất nhanh phát hiện đây là uổng công.

Hồ lô tự có ý chí. Đưa hắn áp chế tại trong hồ lô, trừ phi Mạnh Tuyên đủ cường, mới đánh bại phục hồ lô ý chí đột phá đi ra ngoài, bằng không thì chỉ có ngoan ngoãn đứng ở trong hồ lô, chờ đợi hồ lô rèn luyện hoàn thành, mới có thể phóng hắn đi ra ngoài.

Cũng may, ở chỗ này tuy nhiên kỳ quái, nhưng dù sao cũng là không có gặp nguy hiểm, Mạnh Tuyên tuy nhiên không làm sao, nhưng cũng không lo lắng an toàn của mình.

Hắn hiện tại chỉ hy vọng. Hồ lô rèn luyện có thể nhanh một chút, ngàn vạn đừng thoáng cái kéo cái gần trăm năm...

Cũng trách chính mình. Tu vi hay vẫn là quá thấp, bằng không thì cũng không trở thành liên hồ lô ý chí đều bắt hàng phục không được... Đương nhiên, tại đây tồn tại một vấn đề khác, cho dù là tự mình dù sao không phải Trảm Nghịch Kiếm đời thứ nhất chủ nhân, Trảm Nghịch Kiếm ý chí cùng tâm linh của mình là có ngăn cách, nếu là mình một ngày kia, có thể chính thức đem Trảm Nghịch Kiếm ý chí hoàn toàn luyện hóa, cũng là có thể tránh cho cái này một tình huống.

Cũng thế, mà lại tu hành a

Mạnh Tuyên tại cố gắng phần lớn thời gian về sau, uể oải nhận thức đến vấn đề này.

Cũng may trong hồ lô trữ thứ đồ vật, Mạnh Tuyên cũng có thể tùy ý lấy dùng, nói thí dụ như trữ tại thứ tư cách ở bên trong Linh Thạch, Mạnh Tuyên chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể đem hắc lấy trong tay rồi, như vậy hắc có thể tu hành, cũng không sống uống quang âm.

Lập tức bắt đầu luyện hóa, có Đại Bệnh Tiên Quyết tại thân Mạnh Tuyên, tốc độ tu luyện mau kinh người.

Người khác luyện hóa Linh Thạch, một ngày có thể luyện hóa một hạt Hạ phẩm Linh Thạch liền rất khó khăn, dù sao sợ gặp được chấp niệm cản trở, cho nên cẩn thận từng li từng tí, có thể Mạnh Tuyên lại không lo lắng điểm này, tựa như người khác ăn cá muốn cẩn thận từng li từng tí chọn đâm đồng dạng, Mạnh Tuyên lại chỉ bắt nó làm thịt kho tàu đến ăn, ăn như hồ đoi, một ngày có thể luyện hóa mười khóa Linh Thạch, tốc độ này nhanh đến làm cho người tức lộn ruột...

Rất nhanh, hắc Chân Linh liền tại Linh Thạch nồng đậm Linh lực tằm bổ xuống, sản sinh biến hóa, cái kia Chân Linh bên trên non mềm mảnh mềm mủ dần dần sinh trưởng, biến thành một mảnh nhu nhuận thon dài phiến lá, lúc này thời điểm, Mạnh Tuyên Chân Linh bên trên đã có hai mảnh lá cây rồi, tu vi của hắc cũng đã đến Chân Linh Nhị phẩm, có thể điều khiển Linh lực mạnh gấp đôi, mà hắc lúc này thời điểm cũng không quá đáng tại trong hồ lô ngây người ba ngày thời gian mà thôi.

Tốc độ này so Mạnh Tuyên trong tưởng tượng nhanh hơn, vốn hắc tính ra lấy, chính mình muốn luyện hóa 100 khóa Linh Thạch, mới có thể tấn chức Chân Linh Nhị phẩm, nhưng đến bây giờ mới thôi, hắc chỉ là đã luyện hóa được chừng ba mươi khóa Linh Thạch liền đạt đến, tựa hồ là tại trong hồ lô, có vô tận Linh khí tằm bổ, cùng luyện hóa Linh Thạch Linh khí điệp gia, khiến cho hắc tốc độ tu luyện sâu sắc rút ngắn.

Này cũng cũng không khó lý giải, dù sao lúc này thời điểm toàn bộ kiếm hồ Linh khí đều cơ hồ bị hồ lô chỗ hấp thu rồi.

Chân Linh Nhị phẩm về sau, hồ lô rèn luyện vẫn đang không có chấm dứt ý tứ, Mạnh Tuyên đành phải lại tiếp tục trùng kích Chân Linh Tam phẩm.

Lúc này đây lại hao phí gần như gấp 10 lần thời gian mới thành công, Chân Linh phía trên, thứ ba phiên lá cây mọc ra từ thời điểm, Mạnh Tuyên đã tại trong hồ lô ngay người một tháng, hẩn luyện hóa Linh Thạch cũng đạt tới 300 miếng nhiều.

Tu hành trên đường, nếu không tính toán những đột phát kia ngoài ý muốn, Chân Linh Nhị phẩm tấn chức Chân Linh Tam phẩm độ khó, đều là Chân Linh Nhất phẩm đến Chân Linh Nhị phẩm nhiều gấp mười, nói cách khác, Mạnh Tuyên tại bên ngoài, 100 khóa Linh Thạch liền có thể theo Chân Linh Nhất phẩm đột phá đến Chân Linh Nhị phẩm, như vậy hẩn nghĩ đột phá Chân Linh Tam phẩm, cho dù cần 1000 khóa Hạ phẩm Linh Thạch, đây là tại bản thân tư chất đầy đủ dưới tình huống.

Chỉ có điều, tại đây trong hồ lô, Linh khí nồng đậm, khiến cho Mạnh Tuyên cần thiết thời điểm, rút ngắn gấp ba.

Bất quá, lúc này thời điểm hồ lô, vẫn đang không có rèn luyện hoàn tất, Mạnh Tuyên hay vẫn là ra không được.

Hơn nữa Mạnh Tuyên tuy nhiên tấn thăng đến Chân Linh Tam phẩm, nhưng vẫn nhưng không đủ để hoàn toàn bắt hàng phục hồ lô ý chí, hẩn xem chừng, ít nhất cũng phải đạt tới Chân Linh Trung giai, mới có thể đem cái này hồ lô ý chí áp chế xuống, sử nó hoàn toàn nghe theo chỉ huy của mình.

“Vậy thì trùng kích Chân Linh Tứ phẩm a...”

Mạnh Tuyên thâm suy nghĩ lấy, tuy nhiên mỗi người đều nói, trùng kích Chân Linh Trung giai phi thường khó khăn, nhưng Mạnh Tuyên từ khi phá vỡ mà vào Chân Linh về sau, liền một mực xuôi gió xuôi nước, cho nên hẩn cũng không biết mình tiến vào Chân Linh Trung giai sẽ có nhiều khó khăn.

Bất quá, sự thật lại hung hăng cho hẩn một quyền.

Trong lúc say Càn Khôn đại, hồ trong Nhật Nguyệt dài.

Mạnh Tuyên mặc dù không có say, nhưng ở cái này trong hồ lô, vẫn đang có loại không trời không ngày cảm giác.

Lúc ban đầu lúc, hẩn còn vô ý thức tính toán thời gian, về sau

lại dứt khoát hạng nặng thể xác và tinh thần đều đắm chìm đến trong khi tu luyện đi.

Hắn luyện hóa Linh Thạch, đã đạt đến 1000 miếng, có thể là Chân Linh Trung giai, vẫn đang không có xuất hiện điềm báo, thậm chí liền một điểm nhỏ tiểu nhân non rằng đều không có xuất hiện, cái kia gần bảy trăm miếng bị hắn luyện hóa Linh Thạch, phảng phất đá chìm đáy biển.

Không sai biệt lắm ba tháng thời gian trôi qua rồi, Mạnh Tuyên rốt cục không làm sao mở hai mắt ra.

“Phá giai thật sự khó khăn như thế sao?”

Hắn thì thảo tự nói: “Khó trách toàn bộ Đông Hải Thánh Địa, tấn chức Chân Linh Trung giai cũng chỉ có Lâm sư tỷ, Tần Hồng Hoàn cùng cái kia Long Hoàng Thái tử mà thôi... Ta sớm nên nghĩ đến, nếu là theo Chân Linh Hạ giai đến Chân Linh Trung giai, cũng chỉ bằng tài nguyên chồng chất liền có thể đạt tới lời nói, như vậy Long Kiêm Đình, Vệ Minh Thần, Mạc Tiên, Yên Tử Hồng mấy cái tiên môn đại đệ tử, đã sớm nên tiến vào Chân Linh Trung giai rồi...”

“Chỗ đó có vấn đề đâu này? Hay hoặc là nói, căn bản không có xảy ra vấn đề, nhưng hết lần này tới lần khác không cách nào tiến vào...”

“Không thể tu luyện nữa rồi, bằng không thì như vậy tiếp tục nữa, ta vẫn đang không cách nào đột phá, chỉ là đồ hao tổn Linh Thạch mà thôi ”

Mạnh Tuyên làm hạ quyết định, hắn biết rõ mình bây giờ tu luyện, liền như không có đầu con ruồi đồng dạng đi loạn, căn bản không cách nào đột phá, chỉ là không công tiêu hao Linh Thạch mà thôi, hơn nữa mình ở trong hồ lô tu hành, tiêu hao hồ lô Linh khí, cũng khiến cho hồ lô rèn luyện bản thân tốc độ liền chậm, như vậy ngược lại có chút cái được không bù đắp đủ cái mất, càng là như thế, chính mình càng thì không cách nào đi ra ngoài.

Nhận rõ sự thật này, Mạnh Tuyên liền tạm thời gián đoạn tu hành, bắt đầu tìm hiểu chính mình chỗ nắm giữ võ pháp, ngẫu nhiên cũng nghiên cứu thoáng một phát trong hồ lô để đặt thứ đồ vật, thì ra là những cái kia bị hắn ném vào Động Thiên

chiếc nhẫn, nhưng vẫn không có chạm qua thứ đồ vật, hẳn phát hiện, tại hồ lô luyện hóa bản thân trong quá trình, những cát vào kia trong hồ lô thứ đồ vật cũng đều sinh ra một ít biến hóa vi diệu.

Bộ kia tồn tại ở hồ lô thứ sáu cách ở bên trong thiết giáp, hôm nay đã hoàn toàn cùng Tam Thập Nhị Kiếm mảnh vỡ dung hợp lại với nhau, lộ ra sáng lóng lánh, uy vũ dị thường, Mạnh Tuyên đem thiết giáp mặc lên người về sau, thậm chí có thể cảm ứng được một ít có thể tùy tâm điều khiển kiếm khí, tâm niệm vừa động, sẽ gặp có một đạo kiếm khí lướt đi, kiếm khí cùng sở hữu ba mươi hai đạo, đúng là Tam Thập Nhị Kiếm hiển hóa.

“Thiết giáp no bụng thâm chiến trận chém giết chi khí, vốn là chắc chắn dị thường, lúc này cùng Tam Thập Nhị Kiếm tinh túy kết hợp, càng trở nên công thủ gồm nhiều mặt, nếu là hảo hảo tế luyện, không khó trở thành một kiện điều khiển tùy tâm Linh khí, chỉ tiếc a, bảo bối tiểu tử kia lại không biết người ở chỗ nào...”

Mạnh Tuyên cảm thán lấy, có thể là tại trong hồ lô ngọc quá buồn bức rồi, hẳn vậy mà nhịn không được nhớ tới cái con kia Thi Ma đến.

“Ông...”

Cũng đúng lúc này, hồ lô bỗng nhiên run rẩy lên, Mạnh Tuyên thân ở trong hồ lô, lập tức có sở cảm ứng.

“Hồ lô rốt cục rèn luyện thành công đến sao?”

Mạnh Tuyên đại hỉ, thần niệm bốn quét, cái này quét qua phía dưới, vẫn không khỏi khẽ giật mình. (chưa xong còn tiếp). .)

...

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 277 : Thông Thiên cổ lộ

Chương 277: Thông Thiên cổ lộ

Xem xét phía dưới, Mạnh Tuyên mới phát hiện, hồ lô cũng không mở ra, chỉ là chẳng biết lúc nào, đã đến một cái kỳ quái địa phương.

Hồ lô là một mực di động, hẳn đã sớm chú ý tới điểm này, tại kiểm hồ dưới đáy linh mạch ngọn nguồn ngay người không đến mười ngày, hồ lô liền tại dọc theo lòng đất linh mạch mạch lạc mà dao động, chỉ có điều, cái này linh mạch đối với Mạnh Tuyên mà nói, chỉ có thể cảm giác đến, lại nhìn không ra cái gì phân biệt, dù sao cũng là trong lòng đất, mặc kệ ở đâu đều là đen sì sì một mảnh, chỉ có thể Linh khí nồng đậm cùng mỏng khác nhau.

Cái này không lồ lòng đất linh mạch, liền như nước ngầm bốn phương thông suốt, theo Linh khí nồng đậm trình độ đến cảm giác, Mạnh Tuyên phát hiện, thánh dưới mặt đất, cùng sở hữu chín đạo Linh khí nồng nặc nhất chủ mạch, nhà mình Thiên Trì Tiên Môn kiểm hồ, đúng là trong đó một đạo chủ mạch cửa ra vào, cái này hồ lô cũng chính là theo cái kia chủ mạch cửa ra vào chỗ tiến nhập lòng đất linh mạch bày ở bên trong, sau đó tại linh mạch ở bên trong chạy hơn ba tháng.

Lúc này thời điểm, hồ lô đã theo dọc theo lòng đất linh mạch một đầu chủ mạch chui ra, đã đến một chỗ thần bí chỗ.

Mạnh Tuyên lúc này thời điểm vẫn đang tại trong hồ lô, không cách nào đi ra, lại có thể thông qua hồ lô cảm ứng được ngoại giới hết thảy, đã thấy nơi đây chính là một chỗ phế tích, khắp nơi đều là tường đổ, lấm tấm màu đen, liền như là bị đại hỏa đốt qua bình thường, cả tòa phế tích, đều tản ra một loại không khí trầm lắng cảm giác, ngẫu nhiên còn có thể nhìn thấy một lượng cụ đen nhánh tàn thi, còn bảo trì giãy dụa tư thế.

Mạnh Tuyên đánh giá chung quanh lấy, bỗng nhiên chân động toàn thân, theo cái kia phế tích bên trong, thấy được một khối

một nửa mai một tại phê tích bên trong đạo biển, có thể chứng kiến một cái “Ba” chữ, cái khác chữ lại bị chôn một nửa, thoát nhìn như một “Quan” chữ, Mạnh Tuyên ngưng thần nhìn sau nửa ngày, bỗng nhiên giật mình. Thầm nghĩ: “Hẳn là chính là Tam Quan Tiên Môn? Đây là lúc trước bị kiếp hỏa hủy diệt hai đại tiên môn một trong a”

Mạnh Tuyên biết rõ. Đông Hải Thánh Địa vốn có chín đại tiên môn. Theo thứ tự là Bắc Đẩu, quá một, Thiên Trì, quá trống không, Tử Vi, Linh Tiêu, Cửu Cung, Đại La, ba quan chín chi truyền truyền thừa, một ngàn năm trước trời giáng kiếp hỏa, đem quá trống không cùng ba quan hai mạch hủy diệt rồi, hẳn tiên môn di chỉ bị mất khác bảy đại tiên môn chương giáo dùng lực phong ấn, che dấu tại trong đại trận, người bình thường các loại, không thể bước vào.

Mạnh Tuyên lại không nghĩ rằng, chính mình bị tù tại trong hồ lô. Xuôi theo lòng đất linh mạch mà đi, mà linh mạch chín đại chủ mạch, là đi thông cái này chín đại tiên môn, chính mình trong lúc vô tình dọc theo linh mạch, đi tới Tam Quan Tiên Môn di chỉ.

Đối với cái này bị kiếp hỏa hủy diệt tiên môn, Mạnh Tuyên cũng có chút tò mò, một là vì bọn hắn Thiên Trì lúc trước cũng đã tạo ngộ kiếp hỏa, chỉ là bị hoài ngọc tiên trưởng Nghịch Kích Cửu Thiên, đã ngăn được hơn phân nửa tổn thương, mới khó khăn lắm được đã bảo trụ truyền thừa. Bằng không thì cũng đã sớm như cái này hai đại tiên môn. Biến mất tại Đông Hải Thánh Địa rồi, bởi vậy Mạnh Tuyên rất muốn biết, cái này từ trên trời giáng xuống kiếp hỏa, rốt cuộc là cái gì

Có người nói là vì những tiên môn này trong có người nghiên cứu cấm kị bí pháp, bởi vì mà trời giáng tai kiếp.

Nhưng là, nếu nói là cấm kị bí pháp, lại có loại nào công pháp so ra mà vượt Đại Bệnh Tiên Quyết?

Cho nên Mạnh Tuyên là không quá tin tưởng cái này giải thích, hơn nữa Hoài Ngọc chương giáo một mực bế quan không xuất ra, cùng với Tử Đồ trưởng lão, thương Hoa trưởng lão thần thần bí bí, hơn nữa lịch đại tiên môn không tiếc dùng đệ tử huyết làm tế, tình lại ngủ say vạn năm lâu Đế Nữ Bạt cuối cùng, còn phải lại tăng thêm Hoài Ngọc chương giáo cực kỳ hẳn tất cả tiên môn chương giáo thần bí hành tung,

Mạnh Tuyên có lý do tin tưởng Đông Hải Thánh Địa tại mưu tính lấy cái gì

Cái này mưu tính nhất định phi thường kinh người, đến nỗi cho bọn hắc bọn này đứng ở nhân gian lực lượng đỉnh phong người cũng như này cẩn thận từng li từng tí

Thậm chí, bọn hắc còn ôm một loại hắc phải chết quyết tâm, thật giống như bọn hắc biết rõ chuyện này thất bại xác suất nhất định rất lớn đồng dạng.

Người tu hành đều là sợ chết, không phải mỗi người đều có đầy đủ nhiệt huyết chinh chiến ngàn năm, cho nên càng nhiều nữa người tu hành, cũng không nhìn Trọng Huyền pháp có khả năng mang đến sức chiến đấu, bọn hắc càng coi trọng, là mỗi phá một cảnh giới đều mang đến cho mình thọ nguyên

Cho nên nói, đối với phần lớn người tu hành mà nói, tiểu ngạo nhân gian 300 năm, cũng không bằng kéo dài hơi tàn cả đời.

Như vậy, lại có cái dạng gì mục tiêu, có thể lại để cho những con người làm ra này chỉ không tiếc tử chiến?

Ôm nghi vấn như vậy, Mạnh Tuyên lẳng lẳng quét mắt cái này phê tích trong sự vật, đột nhiên, hắc thấy được một kiện đồ vật.

Hồ lô cửa ra vào chỗ, nhưng lại tại một vũng linh tuyến chỗ, bên cạnh liền có một cái Bạch Ngọc Đạo Đài, Đạo Đài bên trên, một cái khoanh chân mà ngồi tiêu thân, đã nhìn không ra tướng mạo sẵn có, chỉ có thể theo tư thế của hắc bên trên suy đoán, hắc là tại chống cự Thượng Thiên đánh úp lại công kích, tức cũng đã chết đi không biết bao nhiêu năm, hữu chương của hắc còn thẳng nắm Thượng Thiên, phảng phất đang thi triển vô tận pháp lực, chống cự đến từ bầu trời công kích.

Hấp dẫn Mạnh Tuyên chính là tay trái của hắc, hắc tay trái nắm thật chắc một vật, nhưng lại một trương ẩm đậm giấy vàng, thượng diện mơ hồ có chút đường cong cùng chữ viết, tại chịu đựng kiếp hỏa xâm nhập về sau, cả tòa đại điện đều bị thiêu đốt rách tung toé, cơ hồ không có bất kỳ vật gì là nguyên vẹn, nhưng này trang giấy vàng lại phi thường sạch sẽ, ngoại trừ sáng bóng ẩm đậm bên ngoài, cũng không có bất kỳ đốt ngấn.

“Đi qua ”

Mạnh Tuyên thử dùng chính mình thần niệm di động hồ lô, ngược lại là rất may mắn, hồ lô quả nhiên dựa vào ý nghĩ của hắc hướng ngọc đài dựa vào tới, dù sao cái này hồ lô chính là Trảm Nghịch Kiếm luyện hóa, cùng mình có tâm thần bên trên liên hệ, tuy nhiên tại hắc triệt để bắt hàng phục hồ lô ý chí trước khi, không cách nào thoát khốn mà ra, nhưng thử điều khiến nó làm đơn giản di động vẫn là có thể.

Đi tới Bạch Ngọc trước sân khấu, Mạnh Tuyên lại khó xử, cái kia trang giấy vàng liền nơi tay trước, chỉ là hắc nhưng không cách nào vào tay, hắc cẩn thận nghĩ nghĩ, liền bắt đầu hướng hồ lô truyền lại chính mình tín niệm, một lát sau, lại để cho hắc mừng rỡ sự tình đã xảy ra, trong hồ lô bộ sát khí vậy mà thời gian dần qua chuyển bắt đầu chuyển động, sau đó sinh ra một cỗ hấp lực, hấp lực dần dần cường, bá một tiếng đem cái kia cụ tiêu thi hấp tiến đến.

“Ha ha, nếu là ta có thể đi ra ngoài, cái này hồ lô ngược lại lại thêm một loại Thần Lực ”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, chuẩn bị đem tiêu thi đưa tới trước người, tốt lấy nó trong tay giấy vàng.

Bất quá đúng lúc này, chỉ nghe ngoại giới oanh một tiếng, trong chốc lát Linh khí bốn phía, thậm chí có Vô Thượng pháp trận vận chuyển, đạo đạo sắc bén Linh lực hướng hồ lô tạt lao đến, tựa hồ muốn hồ lô cắn nát.

Mạnh Tuyên kinh hãi, xoáy và hiểu rõ ra.

Cái này phệ tích chính là có Vô Thượng đại trận bao quanh bảo hộ, phòng ngừa ngoại nhân tiến đến, chỉ có điều, chính mình là từ lòng đất linh mạch tiến vào, bởi vì mà cũng không làm kinh động đại trận, nhưng ở hắc đem tiêu thi hút vào hồ lô ở trong, pháp trận đã từ trong ra ngoài, bắt đầu kích hoạt, lập tức phát hiện hồ lô cái này dị vật, cũng dẫn động ngấp trời sức lực lớn, muốn đem hồ lô đánh thành mảnh vỡ.

Mạnh Tuyên lập tức ra một thân mồ hôi lạnh, phải biết rằng cái này Vô Thượng đại trận có thể là do ngay lúc đó Lục Đại tiên môn chưong giáo liên thủ bố trí xuống đó a, phai mờ

chính mình, không sai biệt lắm cùng nghiền chết một chỉ tiêu côn trùng bình thường, hắn cũng không muốn không mình bạch chết tại đây trong phế tích, cùng Tam Quan Tiên Môn tiêu thi làm bạn, vội vàng tồ động hô lô, theo cái kia uông linh tuyền chui vào linh mạch, trốn tránh Vô Thượng đại trận phai mờ.

Tiến nhập linh mạch về sau, vẫn đang không được an ổn, Vô Thượng đại trận Linh lực vôn cho dù lai nguyên ở lòng đất linh mạch, đại trận khởi động, cũng khiến cho lòng đất linh mạch bên trong Linh lực trở nên phi thường hỗn loạn, hô lô chỉ có thể Tùy Ba Trục Lưu, bất quá Mạnh Tuyên cũng là không lo lắng, bởi vì sự thật chứng minh cái này hô lô phi thường rắn chắc, bên ngoài thỉnh thoảng có cường đại công kích đánh vào hô lô bên trên, nhưng hô lô vẫn đang bình yên vô sự.

Dứt khoát đảm nhiệm chính nó tại linh mạch ở bên trong bay, chính mình trước nghiền cứu thoáng một phát giấy vàng a.

Cẩn thận từng li từng tí theo cái kia cụ tiêu thi trong tay lấy xuống giấy vàng, sau đó đem tiêu thi phóng chĩnh ngay ngắn, cung kính đã bái bái.

Đây là các bậc tiền bối thi cốt, cũng không thể bất kính.

Sau đó Mạnh Tuyên cẩn thận đánh giá cái này giấy vàng đến, đã thấy thượng diện là một ít Sở Vực sông núi hình vẽ, ở phía trên, có một ít Kim sắc tuyến đường cùng tọa độ, mà ở giấy vàng chính giữa, không ngờ mình khắc lấy bốn chữ to: Thông Thiên cổ lộ.

Mạnh Tuyên cẩn thận đánh giá thoáng một phát, phát hiện cái này giấy vàng cũng không hoàn chỉnh, có một nửa bị xé đi, đến nỗi dùng cái này kim giấy giấy đường gián đoạn, mà để cho nhất hắn giật mình một điểm, nhưng lại tại hắn giấy vàng bên trên, phát hiện một chỗ nhãn hiệu lấy xiên số địa điểm, lại để cho hắn cảm giác có chút quen thuộc, cẩn thận nghĩ nghĩ, hắn không ngờ phát hiện, cái này địa điểm không phải nơi khác, đúng là hắn lúc trước phát hiện bảo bồn đất Thanh Tuyền Thôn phụ cận

Phát hiện điểm này về sau, Mạnh Tuyên vội vàng lấy ra lúc trước tự Đồ Kiều Kiều chỗ có được tàng thi phổ, một khi so

sánh, nhất thời phát hiện tàng thi phổ bên trên một điểm địa điểm, vậy mà cùng giấy vàng bên trên là lặp lại, chỉ có điều tàng thi phổ so sánh đơn giản, trọng điểm đánh dấu đi một tí chôn dấu có quái thi ác sát hung địa, mà những hung địa này, tại giấy vàng bên trên bất quá chỉ có nho nhỏ đánh dấu mà thôi.

Tựa hồ, tàng thi phổ nhất chú ý thứ đồ vật, tại giấy vàng bên trên chỉ là một ít không có ý nghĩa tiêu nơi đi.

Duy có lúc trước phát hiện bảo bồn địa phương, tại tàng thi phổ cùng giấy vàng bên trên, đều trọng điểm ghi rõ rồi.

“Cái này Thông Thiên cổ lộ, hẳn là còn cùng bảo bồn có quan hệ gì hay sao?”

Mạnh Tuyên xoáy và lắc đầu, nghĩ thâm đại khái là trùng hợp, bảo bồn bất quá là cái gốc thư sinh, tâm tư đơn thuần, còn có chút cổ hủ, vô luận như thế nào, cũng không có khả năng cùng cái này cái gọi là Thông Thiên cổ lộ có quan hệ gì a?

Trừ phi hẳn lúc trước lừa chính mình, nhưng điểm này là không có khả năng

Cùng bảo bồn tiếp xúc lâu như vậy, Mạnh Tuyên xác định bảo bồn ở trước mặt mình thời điểm, biểu lộ ra đều là thật tình, cũng không có tận lực lừa gạt cái gì, nói sau, cho dù cái kia tính cách, nghĩ lừa gạt mình cũng không lừa được. (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 278 : Đệ 2 hồi thấy được

Chương 278: Đệ 2 hồi thấy được

Hồ lô tại linh mạch ở bên trong xuyên thẳng qua, thời gian dần trôi qua, hỗn loạn linh mạch bình phục xuống, mà hồ lô cũng đang dọc theo một đạo linh mạch đi nhanh, Mạnh Tuyên mình cũng không biết đây là tại chạy hướng nào, hắn chính suy tư bảo tồn cùng Thông Thiên cổ lộ quan hệ lúc, hồ lô đã bắt đầu bay lên, liền cùng Tam Quan Tiên Môn phệ tích đồng dạng, tựa hồ vừa muốn đến một cái cửa ra rồi, Mạnh Tuyên phát giác về sau, liền cũng chuẩn bị kỹ càng.

“Hồ ”

Hồ lô bay lên tốc độ càng lúc càng nhanh, đột nhiên cao cao bay lên, hai mắt tỏa sáng, đã đột xuất mặt đất.

“Nơi này là?”

Mạnh Tuyên đề cao cảnh giác, chuẩn bị dò xét thoáng một phát hoàn cảnh chung quanh, lại không nghĩ rằng, đúng vào lúc này, hồ lô vậy mà đột nhiên xuất hiện một cổ quái lực, hắn thân bất do kỷ cho dù bay ra, lại nguyên lai, hồ lô tại lúc này, vậy mà vừa mới hoàn thành rèn luyện, mà Mạnh Tuyên lại một lòng chú ý bên ngoài hoàn cảnh, đến nỗi tại hồ lô cho rằng Mạnh Tuyên nghĩ ra được, liền lập tức đưa hắn thích phóng ra.

Thật vất vả mới trên không trung đứng vững, hồ lô cũng ngoan ngoãn lọt vào Mạnh Tuyên trong tay, hắn đang muốn mọi nơi dò xét thoáng một phát, lại chợt nghe được một nữ tử kinh hô lên: “Người như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

Mạnh Tuyên nghe thanh âm này có chút quen thuộc, lập tức quay đầu nhìn lại, nhất thời lấp bắp kinh hãi.

Ở trước mặt hắn, nhưng lại một chỗ tiên tri, bên trong mọc lên đóa đóa Tiên khí mờ mịt hoa sen, ở giữa nhất một đóa hoa sen bên trên, nở rộ lấy một đóa Ma Bàn lớn nhỏ Bạch Ngọc Liên,

mà ở tim sen, lại khoanh chân ngồi một nữ tử, lại là kinh ngạc, lại là xấu hổ và giận dữ nhìn qua Mạnh Tuyên, đương nhiên, khó xử nhất địa phương ở chỗ, nàng kia tựa hồ là tại tiên ao ở bên trong tắm rửa, bởi vì mà cũng không mặc quần áo

“Nói rất dài dòng, khục khục Lâm sư tỷ. Người đáng người hay vẫn là tốt như vậy ”

Mạnh Tuyên cười khan hai tiếng. Không tự chủ được đỏ mặt. Bất quá ánh mắt lại cố gắng nhìn từ trên xuống dưới.

Cái này không trách Mạnh Tuyên, con mắt chính mình xem.

Nhắc tới cũng vừa vặn, cái này hoa sen bên trên không phải người khác, đúng là Lâm Băng Liên

Ai có thể nghĩ đến, Mạnh Tuyên vậy mà lại một lần thấy được Lâm Băng Liên thân thể, hồi 2 đều

Bất quá, Lâm Băng Liên lại không có lần thứ nhất như vậy bình tĩnh thông dong rồi, lộ ra có chút e lệ. Khẽ quát nói: “Nhắm mắt lại ”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình: “Ách tốt ”

Vội vàng đem con mắt nhắm lại, còn giơ hai tay lên che mắt, bất quá thần niệm lại không thành thật một chút quét tới.

Không trách Mạnh Tuyên, thần niệm chính mình quét.

Đối với Chân Linh cảnh tu sĩ mà nói, che không che con mắt thật sự là không sai biệt lắm, thậm chí có không có mắt đều không sai biệt lắm

Lâm Băng Liên hiển nhiên cũng phát hiện, một bên vung lên một mảnh bọt nước, hóa thành sương vấy mặc tại trên người mình, một bên quát lên: “Cút xa một chút ”

“Tuân mệnh ”

Mạnh Tuyên xám xịt ra bên ngoài chạy, không có biện pháp. Lần thứ hai chứng kiến người ta thân thể, mà ngay cả Mạnh Tuyên đều cảm thấy có chút xấu hổ.

Nhất định phải lặn. Hơn nữa nhanh lên lặn.

Đem cái Mạnh Tuyên nóng lòng, sấm đánh Hư Không tăng tốc pháp đều sử đi ra rồi, một chốc liền lướt đi hơn nghìn trượng

Nhưng mà đúng lúc này, Lâm Băng Liên lo lắng thanh âm bỗng nhiên truyền tới: “Trở lại, chỗ đó không thể đi ”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, cái này mới phát hiện, chính mình lặn quá nhanh, vậy mà không nghĩ qua là đi tới tiên tri đối diện một cái chỗ, cùng tiên tri chỗ đó đầy trì hoa sen, Tiên khí mờ mịn bất đồng, nơi này có một tầng dày đặc khói đen, đã vượt qua khói đen về sau, liền đi tới một chỗ ác nhai chỗ, tại ác trên bờ núi, lộ vẻ U Hàn ma khí, mọc lên rất nhiều kỳ kỳ quái quái dị hoa ác thảo, tà dị chi cực.

Chỗ này ác nhai, cùng cái kia tiên tri, chính hiện lên Thái Cực trạng, một nửa Tiên khí mờ mịn, một nửa ma vụ lượn lờ, Tiên khí một nửa, cái kia Phương tiên tri, vừa mới là mắt trận, mà ở cái này ma khí chính là một nửa, cũng có một cái mắt trận, nhưng lại tại ma trên bờ núi một cái hồ quật.

Động quật thượng diện, minh khắc lấy năm cái chữ cổ, Mạnh Tuyên cẩn thận phân biệt thoáng một phát mới nhận ra được.

Âm Dương Thần Cơ Động

“Tại đây không phải Tử Đồ trưởng lão nói có Âm Lôi chi lực tồn tại địa phương sao?”

Mạnh Tuyên phản ứng đi qua, nhưng là đúng lúc này, đột nhiên chung quanh dị biến nảy sinh, cái kia ma trên bờ núi một cây ma đằng, tại Mạnh Tuyên tới gần thời điểm, dĩ nhiên phát hiện hấn, bá một tiếng hướng Mạnh Tuyên cuốn đi qua, đằng động ma sinh, đầy trời âm hôn tùy theo bay múa, hấn lực lượng vậy mà vô cùng cường hấn, chỉ sợ bình thường Chân Linh cảnh tu sĩ cũng muốn bị nó cuốn trong.

Bất quá Mạnh Tuyên vô luận như thế nào cũng không tính là bình thường Chân Linh cảnh tu sĩ rồi, tu vi đã đạt đến Chân Linh Tam phẩm hấn, thực lực lần nữa lên nhanh, thần niệm quét qua, cũng đã phát hiện ma đằng đột kích, vô ý thức vẩy tay, liền từ trong hồ lô bay ra một thanh kiếm gãy, lại vừa lúc Trảm Nghịch Kiếm, chỉ có điều lúc này thời điểm Trảm

Nghịch Kiếm lại dài rất nhiều, mũi kiếm chừng dài ba xích rồi.

Mạnh Tuyên huy kiếm liền trăm, trong lúc đó, một đạo sắc bén chỉ cực ô quang xé rách Hư Không, trong chốc lát đem ma đăng xoắn thành mảnh vỡ, một kiếm này chỉ uy mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng không nghĩ tới, cường đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, không chỉ có một kiếm túy nát ma đăng, dư thừa lực lượng còn thẳng đánh tới mạ trên bờ núi, quét rơi xuống một mảng lớn quái nham, bị hù đầy nhai quái hoa di thảo nhao nhao co rút lại, phát ra thê lương tiếng kêu.

Àm âm

Một đạo ma sóng tự ma nhai bị hao tổn địa phương tán phát ra, trực tiếp đã dẫn phát một đạo Hạo Nhiên sức lực lớn, bái không ai có thể ngự hướng về Mạnh Tuyên cuốn đi qua, Mạnh Tuyên nhất thời hít một hơi khí lạnh, hắn đã minh bạch chính mình chộc nhiều đại họa, cái này không nghĩ qua là hư hao mài nhai, đã dẫn động Tử Vi Hộ Sơn Đại Trận, lúc này cả tòa đại trận lực lượng đều hướng phía chính mình cuốn đi qua.

Phải biết rằng, cái này Tử Vi Hộ Sơn Đại Trận, là Chân Bảo cảnh cao thủ cũng không có thể dám xông vào a

Chính mình một cái chính là Chân Linh Hạ giai, bị cái này Hộ Sơn Đại Trận lực lượng đánh trúng, há có không chết chỉ lý?

“Lui ra ”

Đột nhiên, từng tiếng quát truyền đến, nhưng lại Lâm Băng Liên đã vượt qua ma vụ, đi tới kè bên này, theo nàng một tiếng khẽ quát, ngón tay nhỏ nhắn giương lên, lập tức liền có đóa đóa Băng Liên bay tới, chừng hàng trăm hàng ngàn đóa, hóa thành một cái cự đại hoa sen, cánh hoa khấu trừ hợp, đem Mạnh Tuyên hộ tại trong đó, cái kia Hộ Sơn Đại Trận lực lượng xoắn đến, lập tức đem vô số Băng Liên phai mờ, băng phần lũ rơi xuống ma nhai.

Bất quá cũng may, cái này Hộ Sơn Đại Trận cảm ứng được Lâm Băng Liên lực lượng, đây là cùng nó đồng nguyên lực lượng, bởi vậy thể công hơi lui.

“Là người nào dám xông ta Tử Vi cấm địa?”

Cực lớn tiếng gầm gừ truyền đến, đạo đạo Linh quang trong chốc lát chạy tới ma trên bờ núi không, khá lắm, Hộ Sơn Đại Trận một lần động, cơ hồ đem Tử Vi Tiên Môn sở hữu lưu thủ Chân Linh cảnh cao thủ đều kinh động đến, trong lúc nhất thời không trung xuất hiện mấy chục đạo thân ảnh, trong đó người mạnh nhất, thậm chí đã đạt đến Chân Linh thượng giai, mà ngay cả Chân Linh Trung giai cao thủ, cũng chừng bốn năm vị, đều là râu bạc trắng bông bênh lão đầu tử.

“Trưởng lão không cần kinh hoảng, là một hồi hiểu lầm, cái này là bằng hữu ta ”

Lâm Băng Liên đã khôi phục bình thường trong trẻo nhưng lạnh lùng bộ dáng, hướng không trung mấy cái lão đầu tử giải thích.

Bất quá sắc mặt của nàng, lại phi thường trình trọng, đã không hề giải, lại có một tia lo lắng, tựa hồ phi thường khó xử.

“Hiểu lầm?” Một cái râu bạc trắng lão đầu tử lạnh lùng nói ra: “Người này xông vào ta Tử Vi cấm địa, còn kiếm gọt ma nhai, đã dẫn phát Hộ Sơn Đại Trận, liền là bằng hữu của ngươi cũng không được, Băng Liên, ngươi đem việc này giải thích rõ ràng, cái này phiến cấm địa, Tổ Sư tại một ngàn năm trước liền ra nghiêm lệnh, cần phải triệu hoán, người rảnh rồi không được xâm nhập, là ngươi cũng không được, ngươi cái này bằng hữu lại là như thế nào vào?”

“Ta ”

Lâm Băng Liên nhất thời ngơ ngẩn, liền liền nàng cũng không biết nên giải thích như thế nào Mạnh Tuyên là từ đâu đến.

“Tại đây cùng cái kia phiến tiên tri, đều là chúng ta Tử Vi cấm địa, có trùng trùng điệp điệp đại trận thủ hộ, ngươi là từ đâu vào? Chẳng lẽ là bởi vì ta thật lâu không cho ngươi sáng tạo tiến vào Âm Dương Thần Cơ Động cơ hội, ngươi nhìn không được, liền chính mình vụng trộm lẻn tiến đến? Ai, Mạnh sư đệ, ngươi lần này có thể xông đại họa, mà ngay cả ta, cũng chỉ có tiến vào tiên tri tư cách a, xâm nhập ma đất, chính là Tử Vi tối kỵ, nếu là không có người phát hiện, ta còn có thể lặng lẽ giúp ngươi che đậy, nhưng hôm nay cái này như thế nào cho phải?”

Lâm Băng Liên dùng một đạo thần niệm hướng Mạnh Tuyên

truyền âm, tựa hồ phi thường lo lắng.

“Không được truyền âm, Băng Liên, người nói cho ta biết, người này là tới làm cái gì hay sao?”

Cái này một truyền âm tiến hành, lại bị một cái trên mặt có sẹo, thân mặc hắc y trưởng lão phát hiện, lập tức hét lớn, hắc một đôi mắt tam giác, thỉnh thoảng nhìn về phía Lâm Băng Liên, lại nhìn về phía Mạnh Tuyên, tựa hồ hắc đã nhận ra Mạnh Tuyên là ai, tam giác ở dưới mắt túi lập tức giật giật lấy, một cỗ mãnh liệt lửa giận cơ hồ theo trong ánh mắt phun ra đến, hàm răng đều cắn lặc sụp đổ rung động, tựa hồ muốn cắn Mạnh Tuyên hai phần.

“Hắc là ta mang vào, ta thần thông thuật vừa mới tu thành, liền muốn tìm hắc luận bàn thoáng một phát, không có lường trước không nghĩ qua là, ra tay nặng, đưa hắc theo tiên tri đã đánh vào ma đất, đây hết thấy đều tại ta, còn quên chư trưởng lão thứ lỗi ”

Lâm Băng Liên khẽ cắn răng ngà, thay Mạnh Tuyên dưới lưng cái này nôi đen.

Hắc Du trưởng lão nghe vậy, đồng thời kinh dị nhìn Lâm Băng Liên liếc, bọn hắc đều là biết rõ, Lâm Băng Liên tại tiên tri lúc tu luyện, thường thường tắm rửa tiên tri chi thủy, giặt rửa luyện bằng cơ ngọc da, bởi vì mà cái này tiên tri có thể nói là nàng tư đất, bên ngoài có trùng trùng điệp điệp cấm chế thủ hộ, tầm thường đệ tử liền ngàn trọng đều dựa vào gần không được, có thể là nàng vậy mà đem như vậy một ngoại nhân dẫn tới tiên tri đến?

Một cái ý niệm trong đầu trong lòng bọn họ được đưa lên: Tư thông (chưa xong còn tiếp). .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 279 : Bức bách

Chương 279: Bức bách

Chỉ có tư thông một chuyện, mới có thể lại để cho Lâm Băng Liên không biết e lệ, đem một người nam nhân đưa đến Tiên Trì trong đền.

Nghĩ tới ý nghĩ này, chúng Tử Vi trưởng lão thần sắc cũng không có chút buông lỏng, ngược lại càng thêm ngưng trọng, cái kia trên mặt có sẹo trưởng lão càng là phần nộ chi tình dật vu ngôn biểu, hướng mấy vị trưởng lão khác truyền âm nói: “Hắc hắc, xem ra Băng Liên trưởng thành, hiểu được chuyện nam nữ, chỉ có điều, chư vị sư huynh, Băng Liên tương lai nhất định là muốn kế thừa chúng ta Tử Vi chương giáo y bát người, chúng ta Tử Vi Thủy Tổ tuyên Tử Vi cả đời chưa gả, chương giáo càng là một mực bảo trì tâm thân xử nữ, nàng phỏng đoán, nếu muốn đem chúng ta Tử Vi tâm quyết tu luyện tới cực hạn, liền cần bảo trì băng thanh ngọc khiết chi thân, thế nhưng mà Băng Liên lúc này với tư cách, lại cùng giáo lý trái ngược a...”

“Hừ, lúc trước bảo bối của ngươi đồ đệ Cuồng Ưng Tử cả ngày dây dưa Băng Liên thời điểm, như thế nào không thấy ngươi nói lời này?”

Trong đó một vị trưởng lão tựa hồ cố ý giữ gìn Lâm Băng Liên, hừ lạnh một tiếng, liền truyền âm phản khiển trách trở về.

“Cuồng Ưng Tử đã bị chết, hơn nữa chúng ta lúc ấy cũng biết, Băng Liên đối với Cuồng Ưng Tử không có ý, chỉ là hấn một bên tình nguyện mà thôi, sở dĩ chúng ta lúc ấy không có ngăn trở, cũng là bởi vì không muốn làm cho Băng Liên phát giác chúng ta muốn cho nàng cả đời vô tình, bởi vì còn đối với Tử Vi sinh ra nghịch phản tâm tư mà thôi...” Trên mặt có sẹo trưởng lão đè nén lửa giận, dùng một loại bình thản thanh âm nói ra.

Người này trưởng lão tên gọi Lý Chiêu Thông, bên ngoài quan hệ, chính là Cuồng Ưng Tử thụ nghiệp sư tôn, nhưng mà trên thực tế, Cuồng Ưng Tử chính là hấn ra ngoài làm việc lúc, cùng một gã Hồng Trần nữ tử đêm xuân một lần lưu lại tử hệ.

Lý Chiêu Thông đã từng kết xuống đại thù, bị người tru đã diệt phàm trần cả nhà, đến nỗi bọn hấn Lý gia tự còn lại chính hấn, bởi vậy Lý Chiêu Thông một mực thậm chí nghĩ có một đứa con trai, lưu một cái huyết mạch truyền thừa. Chỉ có điều, hấn tại Tu Hành Giới ở bên trong, cũng đi tìm song tu bầu bạn. Lại hết lần này tới lần khác tuổi tác đã qua trăm, muốn lưu lại tử hệ phi thường khó khăn, cố gắng nhiều hơn hai trăm năm cũng không có thành công. Mấy có lẽ đã tuyệt cái này tâm tư.

Ai từng muốn đến, tại ra ngoài làm việc lúc cùng Hồng Trần gian một phàm nhân cô nương đêm xuân một lần. Ngược lại thành công?

Suy tính đã được biết đến tin tức này về sau, Lý Chiêu Thông vui mừng quá đỗi, lập tức đi Hồng Trần, đem nàng kia giết, sau đó lại cài đặt một cái trùng hợp, khiến cho Cuồng Ưng Tử bá nhập môn hạ của chính mình, sau đó mang về Tử Vi Tiên Môn đến dạy bảo, sở dĩ không có lập tức tự nhận thức hấn. Là vì lúc ấy Lý Chiêu Thông đại địch còn chưa chết, Lý Chiêu Thông sợ làm phiền hà Cuồng Ưng Tử.

Chỉ có điều, về sau Lý Chiêu Thông tuy nhiên giết cường địch, Cuồng Ưng Tử cùng hấn thầy trò quan hệ thực sự xác định xuống, mao muội đem cái này quan hệ công khai có chút không tiện, bởi vậy Lý Chiêu Thông liền muốn tìm một cái cơ hội thích hợp nói sau, một mực trì hoãn xuống, đương nhiên, tại trên mặt cảm tình, hấn thật sự đem Cuồng Ưng Tử coi như bảo bối đến sủng. Cái này cũng làm cho Cuồng Ưng Tử dưỡng thành hung hăng càn quấy nhô hồ tính tình.

Mà ngay cả Cuồng Ưng Tử muốn truy cầu Lâm Băng Liên thời điểm, Lý Chiêu Thông đều là ủng hộ, ngoài sáng ngầm. Còn đưa cho không ít trợ giúp, dù sao hấn hiểu được, dùng Cuồng Ưng Tử tư chất, thành tựu tương lai muốn vượt qua Lâm Băng Liên, đây cơ hồ là không thể nào, còn nếu là hấn thật có thể đuổi theo Lâm Băng Liên, cũng là một cái cộc chuyện tốt, đương nhiên, về sau chuyện đã xảy ra lại để cho hấn tuyệt ý nghĩ về cách thức này .

Lâm Băng Liên tu vi dần dần trưởng. Lần thụ sư môn sủng ái, Cuồng Ưng Tử cùng nàng một trời một vực. Cơ hồ không có bất kỳ khả năng.

Nhưng mà đang ở Lý Chiêu Thông chuẩn bị tìm cơ hội khích lệ Cuồng Ưng Tử thu ý nghĩ về cách thức này, sau đó đưa hấn thân phận thật sự nói cho hấn biết thời gian. Lại tin dữ truyền đến, Cuồng Ưng Tử lại bị Mạnh Tuyên chém...

Mình ở trong thiên địa duy nhất huyết mạch, dĩ nhiên cũng làm như vậy gây tại Mạnh Tuyên trong tay.

Lý Chiêu Thông phần nộ quả thực không lời nào có thể diễn tả được, hận không thể lập tức đem Mạnh Tuyên băm thây vạn đoạn, nhưng mà Mạnh Tuyên tại chém Cuồng Ưng Tử về sau, lập tức hãy tiến vào bàn cờ, lại để cho hấn thúc thủ vô sách, rồi sau đó đến bàn cờ chấm dứt, tất cả môn đệ tử lục tục trở lại, Mạnh Tuyên rồi lại chậm chạp chưa về, đợi đến lúc hấn trở lại rồi, lại một mực co đầu rút cổ tại Thiên Trì tiên môn ở bên trong, liền cái đầu cũng dấu điếm, lại để cho Lý Chiêu Thông không hề cơ hội xuất thủ.

Lại một điểm, Lý Chiêu Thông cũng theo bên cạnh đánh nghe rõ ràng, Mạnh Tuyên hôm nay cũng phá Chân Linh, bên người càng là có không ít cao thủ, chính mình tự nhiên là Chân Linh Trung giai, lại cũng không có đưa hấn Nhất Kích Tất Sát tâm tư, đang tại hấn mỗi ngày thống khổ vô cùng cân nhắc nên như thế nào báo thù thời điểm, Mạnh Tuyên lại xuất hiện ở Tử Vi cấm địa, cái này lại để cho Lý Chiêu Thông đại hỉ như điên, cho rằng đây là Thượng Thương cho mình báo thù cơ hội!

Hắn đã quyết định, tuyệt đối không thể lại buông tha Mạnh Tuyên rồi, nhất định mượn cơ hội này đưa hấn đưa vào chỗ chết.

“Lâm Băng Liên, Tiên Trì chính là cấm địa, mà ngay cả người cũng chỉ có một mình đến vậy tu luyện, không có mang ngoại nhân vào quyền lực, huống chi người này còn xâm nhập ma địa? Người cũng đã biết, mình đã phạm vào môn quy? Nhanh chóng ra tay, đem người này giết chết, niệm tại người chính là chúng ta Tử Vi chân truyền thủ đồ phân thượng, ta tạm thời không truy cứu người, đợi đến lúc chuông giáo trở về lại xử trí người!”

Lý Chiêu Thông giận dữ mắng mỏ, hung Phong Trận trận, sát khí bức người.

“Xử tử?”

Lâm Băng Liên sắc mặt đại biến, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng lắp bắp kinh hãi.

Không nghĩ tới, chính mình trong lúc vô tình, thật sự gây rơi xuống đại họa, Tử Vi Tiên Môn thậm chí ngay cả hỏi cũng không hỏi, phải xử tử chính mình.

“Người này là bằng hữu ta, Băng Liên nguyện thụ sự môn trách phạt, mong rằng chư trưởng lão bỏ qua cho hắn một lần!”

Lâm Băng Liên hai tay thi lễ, hướng về mấy vị trưởng lão điệu dàng khom người thi lễ.

“Ai, Băng Liên, ngươi chiếu Lý trưởng lão để làm a, xâm nhập cấm địa người chết, chuyện này không có thương thảo chỗ trống!”

Râu bạc trưởng lão chính là Lâm Băng Liên thụ nghiệp sư tôn, đối với Lâm Băng Liên cũng sủng ái nhất, chỉ có điều, tại giết chết Mạnh Tuyên chuyện này bên trên, hắn lại cùng Lý Chiêu Thông nghĩ cách nhất trí, với hắn mà nói, tuyệt không hy vọng một ngoại nhân phá Lâm Băng Liên Băng Khiết đạo tâm.

“Hắc, lời nói thật nói a, ta là tự mình xông vào, cũng không phải Băng Liên sư tỷ dẫn ta tiến đến, các ngươi cũng đừng nghĩ lấy phạt nàng, chỉ có điều, chư vị trưởng lão thật sự liên hỏi cũng không hỏi, muốn gây nên ta vào chỗ chết sao?”

Mạnh Tuyên mở miệng, hắn phát hiện Tử Vi những trưởng lão này thái độ rất rõ ràng, tựu là muốn xử tử chính mình, không có chút nào hồi tri hoãn chỗ trống, nói như vậy, tựu không cần phải lại để cho Lâm Băng Liên vì chính mình bồi trách nhiệm này rồi, hay là muốn dựa vào chính mình nghĩ biện pháp chạy đi.

“Hừ, tiểu nhi, ở đâu có người nói chuyện phân? Người xông vào chúng ta Tử Vi cấm địa, không chẳng cần biết người là ai

đều khó thoát khỏi cái chết!” Lý Chiêu Thông hét lớn: “Lâm Băng Liên, đã ngươi không muốn ra tay, bản trưởng lão liền thay ngươi ra tay đi, đây là vì muốn tốt cho ngươi, tương lai ngươi biết tạ của ta!”

Nói xong, hét lớn một tiếng, trực tiếp dẫn động Hộ Sơn Đại Trận.

Trong chốc lát, Hộ Sơn Đại Trận vận chuyển, ngập trời pháp lực hướng Mạnh Tuyên điên cuồng lao qua, muốn đem hắn tại chỗ phai mờ.

“Ta nói không thể giết!”

Lâm Băng Liên hàn lông mày ngược lại, mở miệng lạnh quát, phi thân ngăn cản Hộ Sơn Đại Trận tổn thương Mạnh Tuyên.

“Băng Liên, ngươi muốn nghe lời nói, hay vẫn là về trước đi bé a!”

Lão đầu râu bạc mở miệng, trong tay áo bay ra một đạo lụa trắng, thẳng hướng Lâm Băng Liên quán tới, dường như muốn đem Lâm Băng Liên trời lên, mang cách nơi này, để tránh nàng muốn mạnh mẽ bảo vệ cái này xâm nhập cấm địa tiểu tử, xông hạ đại họa.

Lâm Băng Liên thấy thế, cảm thấy lo lắng, Hộ Sơn Đại Trận lực lượng vốn cũng không phải là nàng một người có thể khiêng ở dưới, lúc này hơn nữa sư tôn của mình ra tay, tình hình càng là nguy cấp, lòng nóng như lửa đốt dưới tình huống, nàng cắn răng, bỗng nhiên quát: “Hải Không đại thần thông!” Đang khi nói chuyện, ngón tay nhỏ nhắn điểm nhẹ, trong hư không, vậy mà xuất hiện đạo đạo mang tất cả mà ở dưới Ngân Hà, rồi sau đó hóa thành mênh mông biển lớn.

Một ngón tay điểm nhẹ, nàng vậy mà trên không trung hóa ra một mảnh biển.

Vô Căn chi hải, ở không trung hiển hiện, ngăn ở chư trưởng lão cùng Mạnh Tuyên tầm đó, Hộ Sơn Đại Trận lực lượng hàng rơi xuống, lại bị cái này một mảnh biển cản lại, trong lúc nhất thời tầm đó không cách nào đột phá.

“Lâm Băng Liên, ngươi tu luyện thành đại thần thông, lại

muốn hướng sư môn của người thi triển sao?”

Lý Chiêu Thông giận dữ, đại thần thông thuật, chính là Vô Thượng diệu pháp, lịch đại tu giả, luyện thành người lác đác không có mấy, mặc dù hần hôm nay kẹp lấy Hộ Sơn Đại Trận chi uy, cũng không cách nào đột phá, cái này lại để cho hần cảm giác có chút xấu hổ, một cái khác điểm, thì là Lâm Băng Liên như vậy che chở Mạnh Tuyên, lại để cho hần thay mình chết đi nhi tử cảm giác không đáng, dựa vào cái gì Lâm Băng Liên đối với con của mình không đề vào mắt, lại đối với tiểu tử này tốt như vậy?

Giờ khắc này, hần thậm chí liền Lâm Băng Liên đều hận lên, điên cuồng đã dẫn phát Hộ Sơn Đại Trận, hận không thể đem Lâm Băng Liên cùng một chỗ phai mờ.

“Không thể, không ai bị thương Băng Liên...”

Bên cạnh trưởng lão lập tức kinh hãi, nhao nhao tới ngăn trở, sau đó Hộ Sơn Đại Trận lực lượng đã nghiêng tiết mà xuống.

“Mạnh sư đệ, ta chống đỡ không được bao lâu, hiện tại chỉ có cái này một loại phương pháp có thể cứu người rồi...”

Lâm Băng Liên kiệt lực thi triển đại thần thông, chống đỡ điên cuồng vọt tới Hộ Sơn Đại Trận lực lượng, phê lực hướng Mạnh Tuyên truyền âm: “Tiến vào Âm Dương Thần Cơ Động a, ta không biết người là vào bằng cách nào, nhưng người tới nơi này, chắc là vì Âm Lôi Chi Lực, hiện tại người tựu tạm thời vào đi thôi, Tử Vi môn nhân không dám vào nhập Âm Dương Thần Cơ Động, ta sẽ nghĩ biện pháp cùng các trưởng lão cầu tình, lại để cho bọn hần tha cho người một mạng...”

“Lâm sư tỷ, đa tạ rồi...”

Mạnh Tuyên cũng không sĩ diện cãi láo, chấp tay hướng Lâm Băng Liên nói một câu, liền quay người hướng Âm Dương Thần Cơ Động lao đi. (chưa xong còn tiếp)R580

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 280 : Âm Dương Thần Cơ Động

Chương 280: Âm Dương Thần Cơ Động

Mạnh Tuyên cũng không phải rất lo lắng Lâm Băng Liên an nguy, dù sao Lâm Băng Liên chính là Tử Vi Tiên Môn Đại sư tỷ, thân phận tôn quý, tự tính toán nàng thật sự phạm vào sai, Tử Vi Tiên Môn cũng không thể thực cam lòng trừng phạt nàng, đương nhiên, vì cứu chính mình, Lâm Băng Liên thì triển đại thân thông chống cự Hộ Sơn Đại Trận, phần này nhân tình nhưng lại khó lường rồi, ngày sau là xông pha khói lửa, cũng muốn còn người ta cái này ân tình.

Âm Dương Thần Cơ Động trong, ma khí tung hoành, âm lãnh rét thấu xương, là liên ma trên bờ núi quái hoa dị thảo, đều bởi vì nơi này ma khí quá nặng, mà không có bất kỳ một cây sinh trưởng trong này, dựa vào Mạnh Tuyên lúc này tu vi, ở chỗ này cũng chỉ có thể toàn lực chống cự ma khí xâm nhập.

“Âm Dương Thần Cơ Động bên trong có Âm Lôi Chi Lực, ta đã vào được, tự không thể tay không mà về...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm tính toán, vừa vặn mượn cơ hội này tìm tìm một cái Âm Lôi Chi Lực.

Đối với đào tẩu sự tình, hắn cũng không phải rất lo lắng, Âm Dương Thần Cơ Động cùng Tiên Trì tuy nhiên một chính một tà, nhưng đều cùng lòng đất linh mạch đều liên hệ, chỉ cần mình có thể ở chỗ này tìm được linh mạch cửa vào, vậy thì không khó mượn hồ lô trốn vào linh mạch ly khai.

Đang tại từng bước một xâm nhập thời điểm, đột nhiên trong không khí hiện ra một loại lại để cho Mạnh Tuyên sờn hết cả gai ốc chấn động.

“Vèo ”

Mạnh Tuyên một lướt trăm trượng, thân hình tại nguyên chỗ thậm chí để lại một cái tàn ảnh,

Cũng đúng lúc này, một đạo lam u u Lôi Quang trống rỗng xuất hiện, liền giống như một thanh lợi kiếm, trong chớp lát đưa hấn tàn ảnh chém thành mảnh vỡ.

Cái kia màu xanh da trời Lôi Quang, cực kỳ quý dị, xoay mình hồ xuất hiện, hiện mà kích người, vậy mà không có nửa phần dấu hiệu.

Mạnh Tuyên nhin không được hút miệng khí lạnh, nghĩ thầm: “Chẳng lẽ cái này là Âm Lôi Chi Lực?”

Âm Lôi Chi Lực, lại được xưng Quỷ Lôi Chi Lực, chính là trong thiên địa năm loại Lôi Lực một trong, chỉ cần tập hợp đủ Thiên Địa Nhân Thần Quỷ năm loại Lôi Lực, Mạnh Tuyên có thể tu luyện Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông thuật, tu vi tốc hành vô địch chi cảnh.

“Loại này Lôi Lực thật là quý dị. Mà ngay cả ta cũng rất khó phát giác, tựa hồ lảng không mà sinh, một kích về sau. Sẽ gặp biến mất, xuất quỷ nhập thần. Khó có thể nắm lấy, ta lại nên như thế nào bắt?” Mạnh Tuyên nhíu mày.

Hắn bỏ thêm lần cẩn thận từng li từng tí, trong động đi, không lớn một hồi, cũng đã đã gặp phải bốn năm lần Âm Lôi Chi Lực công kích, loại này Âm Lôi Chi Lực, thật là đáng sợ, dùng hấn Lôi Quang bảo thân như vậy đối với lôi tinh vô cùng miễn cảm thể chất. Cũng chỉ có thể tại Âm Lôi Chi Lực thành hình, lập tức muốn tập kích người thời điểm mới có thể bằng lúc phát giác, nhiều lần bị Âm Lôi Chi Lực lau mặt gò má bay qua, vạn phần hung hiểm.

Mạnh Tuyên ý đồ dùng Thiên Cương Lôi Pháp bên trong tâm pháp đi không chế cái này Lôi Lực, kết quả mất chậm, tuy nhiên Thiên Cương Lôi Pháp trên lý luận có thể không chế trong thiên hạ là bất luận cái gì Lôi Lực, nhưng cái này Âm Dương Thần Cơ Động ở bên trong Âm Lôi Chi Lực tựa hồ bị một loại khác huyền diệu lực lượng không chế, Mạnh Tuyên tranh đoạt bất quá cái loại này lực lượng, hấn duy có đem Âm Lôi Chi Lực luyện hóa về sau, mới có thể điều khiển tự nhiên.

Về sau hấn cũng muốn dùng hồ lô đem Âm Lôi Chi Lực thu. Nhưng Âm Lôi Chi Lực tốc độ quá nhanh, nhưng không cách nào thu.

“Tửu Đồ trưởng lão đã từng nói qua, Âm Lôi Chi Lực sinh ra đời địa phương. Thường thường đều có một khóa lôi hạch, nếu là ta thật sự không cách nào thu thập Âm Lôi Chi Lực, liền có thể đi tìm cái kia miếng lôi hạch, đã có nó, cái này sở hữu Âm Lôi Chi Lực liền đều cho ta sử dụng...”

Mạnh Tuyên tính toán, trong nội tâm nhưng cũng có chút do dự, thầm nghĩ: “Chỉ có điều, bởi như vậy, ta nhất định phải được xâm nhập Âm Dương Thân Cơ Động đi. Lâm sư tỷ nhưng lại đã từng nói qua, Âm Dương Thân Cơ Động bên trong chính là các nàng Tử Vi Tiên Môn Tổ Sư Táng Quan Chi Địa. Không thể xông loạn...”

“Đến cùng tiến hay vẫn là không tiến đâu này?”

Mạnh Tuyên đang do dự gian, đột nhiên Âm Dương Thân Cơ Động trong lam sáng lóng lánh. Lại là một đạo Âm Lôi thành hình, hướng về hắn kích đi qua, Mạnh Tuyên không chút nghĩ ngợi, liền phi thân né tránh, lại không nghĩ rằng, hắn cái này lóe lên trốn, lại vọt đến một chỗ thạch bích trước, mà quỹ dị chính là, tại đây thạch bích phía trước, vậy mà cũng có một đạo Âm Lôi Chi Lực đang tại hình thành, hắn cơ hồ như là chủ động đưa tới cửa đến.

Mạnh Tuyên không khỏi kinh hãi, vội vàng duỗi đủ tại trên vách đá đập mạnh, thân hình giống như là cá bơi nghiêng lướt, rồi sau đó hai tay ngưng tụ lôi tinh chi lực, cùng đạo kia chính hướng chính mình trùng kích tới Âm Lôi Chi Lực đụng phải thoáng một phát, “Cờ-rắckkkk Ufuuummm...zz” một tiếng, hai chủng Lôi Lực chạm vào nhau, ầm ầm rung động.

Cái này hai chủng Lôi Lực nhất chánh nhất phản, lẫn nhau chôn vùi, vậy mà sinh ra một loại vô cùng lực lượng cường đại, đem Mạnh Tuyên thân thể trực tiếp quét đã bay đi ra ngoài, Âm Dương Thân Cơ Động cũng nhận được lực lượng này trùng kích, ầm ầm một hồi lay động.

“Rắc rắc...”

Sâu trong lòng đất, có trầm trọng mà đổi thành người ghê răng ma sát âm thanh truyền ra, cả tòa Âm Dương Thân Cơ Động, tựa hồ bị xúc động cái gì cơ quan, vậy mà bắt đầu biến hóa, vô tận quái thạch thay đổi phương vị, Linh khí đang trách thạch

gian chạy, tạo thành từng đạo cường đại vô cùng Quỷ Lôi Chi Lực, điên cuồng hướng về Mạnh Tuyên bổ tới, cơ hồ đan vào thành lưới, đem Mạnh Tuyên bao phủ ở bên trong.

Mạnh Tuyên bắt đặc dĩ, đành phải giơ lên hồ lô ngăn cản thoáng một phát, sau đó phi thân trốn chạy.

Lúc này thời điểm, hắn đã không dám dùng Lôi Pháp để chống đỡ cái này Âm Lôi Chi Lực rồi, thật sự quá nguy hiểm.

Thân hình như điện, tại Âm Dương Thần Cơ Động ở bên trong xuyên thẳng qua, liền tâm giống như cá bơi linh hoạt, thỉnh thoáng hiểm lại càng hiểm né qua cái kia vào đầu bổ tới Âm Lôi Chi Lực, chỉ là, bởi như vậy, Mạnh Tuyên thực sự không thể lựa chọn càng ngày càng sâu chỗ Âm Dương Thần Cơ Động rồi.

Hiển nhiên Âm Lôi Chi Lực càng ngày càng nhiều, Âm Dương Thần Cơ Động trong pháp trận càng ngày càng quý dị, đối diện với mấy cái này pháp trận, Mạnh Tuyên căn bản không có dư thừa tinh lực đến suy tính cái này pháp trận hướng đi, chỉ có thể dựa vào chính mình hơn người tu vi, không ngừng né tránh, đoạt quan.

Nhưng là bởi như vậy, lại cũng không khỏi lâm vào khôn cảnh bên trong, tuy nhiên Mạnh Tuyên tu vi đã tăng nhiều, nhưng nếu là như vậy tiếp tục xuống dưới, linh lực của mình cuối cùng có tiêu hao không còn thời điểm, đến lúc đó cũng chỉ có thể dùng thân thể mạnh bạo kháng những Âm Lôi Chi Lực này rồi.

Vừa nghĩ tới chính mình bị cái này Âm Lôi Chi Lực đánh chính là tóc dựng đứng, toàn thân hơi nước thấm trạng, Mạnh Tuyên liền nhịn không được khẽ run rẩy.

Bất quá, cũng nhưng vào lúc này, xa xa một đạo pháp trận Trần Văn bên cạnh, bỗng nhiên xuất hiện một cái cao gầy bóng đen, hắn tựa hồ là bị pháp trận vận chuyển kinh động, liền ra đến xem mảnh khốe, nhưng mà xem xét phía dưới, lại lập tức lấp bấp kinh hãi, vội vàng đứng ở đó Trần Văn trước vung lên tay đến, Mạnh Tuyên thấy thế, liền thân hình rung động, hướng bóng đen kia thoáng qua, cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, Mạnh Tuyên cũng chỉ có tin tưởng người này rồi.

Là tối trọng yếu nhất một điểm, Mạnh Tuyên cảm thấy người này có chút quen thuộc.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên lướt đã đến vừa mới cái bóng đen kia chỗ đứng lập địa phương, quả nhiên huyền diệu khó giải thích tránh khỏi sở hữu Âm Lôi công kích, tại đây phiền phức vô cùng Âm Dương Thần Cơ Động bên trong pháp trận, bóng đen này chỗ đứng lập địa phương chính là sinh môn chỗ.

Bất quá, đến nơi này thời điểm, bóng đen kia lại đã đến một vị trí khác, vẫn đang hướng Mạnh Tuyên phát tay, ý bảo hãy cùng đi qua.

Mạnh Tuyên không có hoài nghi, theo hắn đi, liên tục đi bảy tám cái địa phương, nhưng đều là sinh môn chỗ, cái bóng đen kia, đối với cái này pháp trận dị thường quen thuộc, hơn nữa tại một đoạn này trong quá trình, Mạnh Tuyên cũng mượn một đạo Âm Lôi Chi Lực ánh sáng, thấy rõ người này dung mạo, cái này lại để cho Mạnh Tuyên trong nội tâm khẽ giật mình, người này hẳn bái kiến, đúng là tại trong bàn cờ đánh qua đối mặt Tử Vi Tiên Môn thiên tài đệ tử Chu Độc Tử.

Chỉ là không biết hắn tại sao lại xuất hiện tại đây liên Lâm Băng Liên đều không có quyền lực tiến vào Tử Vi cấm địa?

Chu Độc Tử một bên suy tính, một bên sớm đoạt nhập sinh môn, sau đó lại dẫn Mạnh Tuyên đi qua, chừng nửa canh giờ, hai người vậy mà đã đến một chỗ rộng rãi chỗ, tại đây đã không phải là cái kia hẹp động nhỏ trong rồi, mà là đã đến một chỗ Hoang Nguyên đồng dạng địa phương, không trung không trắng không sao, trên mặt đất cũng đều là cứng rắn Hắc Thạch, cách đó không xa, san sát tế đàn đồng dạng kiên trúc thừa thốt lập trên mặt đất.

“Ba...”

Chu Độc Tử quán thân đã đến một chỗ tế đàn đằng sau, chính mình lại cầm một hạt hòn đá nhỏ, hướng về một cái phương hướng bắn đi ra.

“Mạnh sư huynh, người dọc theo cái phương hướng này đi

thăng, liền có thể ly khai Âm Dương Thần Cơ Động rồi...”

Chu Độc Tử đứng thăng tại tế đàn đằng sau, thanh âm khàn giọng nói.

Mạnh Tuyên nhú mày, nói: “Đa tạ, bất quá Chu Độc Tử sư đệ đã cứu được Mạnh mẽ, sao không cùng Mạnh Tuyên đánh cho đối mặt, cho Mạnh mẽ ở trước mặt đạo một tiếng tạ?”

Chu Độc Tử ngơ ngác một chút, nói: “Tất cả mọi người là Thánh Địa đệ tử, lẫn nhau bang hỗ trợ cũng là nên phải đấy, làm gì khách khí như vậy, Mạnh sư huynh, ngươi hay vẫn là ly khai a, cái này Âm Dương Thần Cơ Động chính là Tử Vi cấm địa, hung hiểm dị thường, ngoại nhân không thể vào đến!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Nói cái gì Thánh Địa đệ tử lẫn nhau bang hỗ trợ, cái này Âm Dương Thần Cơ Động đã ngoại nhân không nên tiến đến, ngươi nên chấp hành Tử Vi môn quy, đem ta phai mờ lúc này mới là, như thế nào lại chuyên đến đây vì Mạnh mẽ chỉ đường?”

Mạnh Tuyên cười, đột nhiên thân hình khẽ động, lập tức cướp được cái kia tế đàn đằng sau.

Nhưng mà cái kia Chu Độc Tử kịp thời phát giác, hấn tốc độ lại cũng cực nhanh, tại Mạnh Tuyên đoạt đến từ lúc, hấn cũng nhanh chóng lướt đã đến một tòa khác tế đàn đằng sau, cười khỏ nói: “Ta tuyệt đối không có ác ý gì, Mạnh sư huynh chẳng lẽ không tin tưởng ta sao?”

Mạnh Tuyên trầm mặc lại, đã qua sau nửa ngày, hấn khẽ gật đầu một cái, nói: “Ta tin, phi thường tin tưởng ngươi!”

Nói xong, hấn bỗng nhiên theo trong hồ lô lấy ra một bộ khôi giáp, rất xa hướng cái kia chỗ tế đàn đã đánh qua, sau đó tự đứng thăng bất động, dị thường khẩn trương nghe bên kia phản ứng, tế đàn đằng sau, Chu Độc Tử nhanh chóng vươn tay ra, đem khôi giáp nhặt đi rồi, một lát sau, hấn “Ồ” một tiếng, tựa hồ phát hiện cái gì, không lâu về sau, nhẹ nhàng tiếng khóc lóc vang lên.

“Ngươi tên vương bát đản này, nay Thiên thiếu gia ta phải hảo hảo giáo huấn ngươi!”

Mạnh Tuyên đã nghe được cái kia tiếng khóc lóc, lập tức giận dữ, một bên tức giận mắng, một bên hướng về kia tế đàn vọt tới. (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 281 : Bảo Bồn

Chương 281: Bảo Bồn

Đang nghe được cái kia Chu Độc Tử tiếng khóc lóc lúc, Mạnh Tuyên liền xác định một sự kiện. !

Một kiện lại để cho hắn phi thường kích động sự tình, hắn lập tức liền hướng cái kia tể đàn vọt tới, chuyển qua tể đàn, liền gặp Chu Độc Tử ngồi chồm hổm trên mặt đất, cầm trong tay lấy cái kia kiện thiết giáp, con mắt nước mắt lưng tròng, lúc này đây, hắn cũng không có né ra, mà là nhìn về phía Mạnh Tuyên, ánh mắt thoáng cái tựa trở nên nhát gan, nhỏ giọng nói: “Cái này thiết giáp ngươi còn giữ? Trả như thế nào trở nên dễ nhìn?”

“Tốt nhìn con em ngươi!”

Mạnh Tuyên một cước đá vào Chu Độc Tử trên bờ vai, đưa hắn đá trên mặt đất đánh nữa cái lăn.

Sau đó không đợi hắn nói chuyện, Mạnh Tuyên đã xông lên phía trước, một thanh nữu lấy hắn cổ áo nhấc lên, vung lên hồ lô hướng trên đầu đập một cái, mắng: “Ngươi cái này đồ khốn tựa tại bên người, nhiều lần gặp ta, thậm chí ngay cả âm thanh mời đến cũng không đánh?”

Chu Độc Tử nước mắt trên mặt ào ào chảy xuống, nói: “Công tử ngươi đừng nóng giận, thật sự là bất tiện...”

“Bất tiện cái đầu!”

Mạnh Tuyên lại cầm hồ lô hướng đầu hắn bên trên trùng trùng điệp điệp đập một cái, sau đó dùng sức đem hắn ném xuống đất, thở phì phì mà nói: “Ngươi đem cái này bất tiện nói cho ta một chút, nếu như ta tin cũng là mà thôi, nếu như không tin, ta sẽ thấy đem ngươi nhét vào mặt đất, quan ngươi cái trăm tám mươi năm!”

Chu Độc Tử bị Mạnh Tuyên đánh nữa cái này hai cái, căn bản là không có việc gì, phảng phất gãi ngứa ngứa bình thường, khoanh chân trên mặt đất ngồi dậy, trên mặt còn rung rung nước mắt, ủy khuất mà nói: “Ta cũng không muốn a, là Đồ Quỷ sư thúc để cho ta giấu diếm thân phận, bái nhập Tử Vi Tiên Môn...”

“Đồ Quỷ sư thúc?”

Mạnh Tuyên nao nao, nghiêm mặt nói: “Người lúc ấy là bị Đồ Quỷ sư thúc cứu được?”

Cái này Chu Độc Tử, tự nhiên là Bảo Bồn rồi, theo lần thứ nhất nhìn thấy hắn thời điểm. Mạnh Tuyên liền cảm thấy hắn có chút quen thuộc. Chẳng qua là khi lúc vô luận như thế nào. Cũng không cách nào đem cái này am hiểu trận pháp Tử Vi thiên tài đệ tử cùng Thi Ma Bảo Bồn liên hệ tới, dù sao cái này Chu Độc Tử sắc mặt tuy nhiên tái nhợt chút ít, nhưng nhìn về phía trên cũng tuyệt đối là một người bình thường bộ dáng, cùng Thi Ma không có nửa phần tương tự.

Thẳng đến lúc này đây, Chu Độc Tử đến vì Mạnh Tuyên chỉ đường, Mạnh Tuyên cái loại này cảm giác quen thuộc liền càng ngày càng sâu, hơn nữa Chu Độc Tử tận lực không cùng Mạnh Tuyên chạm mặt, tựa hồ là sợ hắn phát hiện cái gì. Loại này che che lấp lấp thái độ cũng làm cho Mạnh Tuyên nổi lên lòng nghi ngờ, là tối trọng yếu nhất, thì là Mạnh Tuyên dù sao hấp thu qua Bảo Bồn ma khí, loại này bản nguyên bên trên lạc ấn, khiến cho Mạnh Tuyên đối với Bảo Bồn có loại kinh người trực giác.

Chỉ có điều, Bảo Bồn cũng dùng nào đó nghịch thiên biến hóa pháp môn, cảnh này khiến hắn không chỉ có bề ngoài thoát nhìn như một người bình thường rồi, tựa hồ cơ cũng có rất lớn cải biến, cho nên Mạnh Tuyên Mạnh Tuyên cũng chỉ là cảm giác hắn quen thuộc, mà không phải trực tiếp nhận ra.

“Đúng. Ta lúc ấy cũng không biết hắn là ai, về sau mới biết được hắn tựa là Thiên Trì Đồ Quỷ sư thúc... Hắn đã cứu ta về sau. Thi triển một loại đặc biệt bí pháp, đem pháp trận bố tại trong cơ thể ta, áp chế ta một thân tử khí, lại cho ta cho ăn đại lượng ẩn chứa sinh cơ đan dược, sử ta trong thân thể hiếm thấy xuất hiện một tia sinh cơ, như vậy ta thoát nhìn, tựa trở nên như người bình thường giống nhau...”

Bảo Bồn nói đến Đồ Quỷ trưởng lão, liền tràn đầy cảm kích.

Mạnh Tuyên cũng lý giải, Bảo Bồn một lòng muốn biến thành người, hẳn hôm nay tuy nhiên thuộc về hay vẫn là Thi Ma, nhưng tối thiểu nhất biểu hiện ra thoát nhìn cùng chính thường nhân không khác rồi, hơn nữa theo hẳn tại Tử Vi Tiên Môn ngóc lâu như vậy, đều không có bị người nhìn thấu đến xem, Đồ Quỷ trưởng lão tại trên người hẳn ở dưới công phu, chỉ sợ so với hẳn nói ra được còn muốn phức tạp nhiều, duy có Đoạt Thiên diệu pháp, mới có thể lừa dối.

Lại kỹ càng hỏi vài câu, Mạnh Tuyên mới hiểu được ngay lúc đó sự tình phát triển, chính mình bị Hoa Sơn đồng tu tập nhân thủ giao sát, Đồ Quỷ trưởng lão hẳn là không biết từ nơi này đã nhận được tin tức, liền chạy đến cứu trợ, chỉ tiếc đúng là vẫn còn đã chậm một bước, chính mình hay vẫn là bị bức phải nhảy xuống chôn cất thi cốt rồi, chỉ có điều, đã vào ma Bảo Bồn lại bị Đồ Quỷ trưởng lão cứu xuống dưới.

Đồ Quỷ trưởng lão hiểu được Bảo Bồn hiện trạng về sau, cũng tắc tắc kêu kỳ lạ, đồng thời sinh ra nồng hậu dày đặc hứng thú...

Dựa theo Bảo Bồn nói, ngay lúc đó Đồ Quỷ trưởng lão con mắt đều là tỏa sáng, phảng phất đã tìm được cái gì phi thường tốt đồ chơi, hẳn tại chỗ tự thề, nói mình đánh bạc cả đời, thua cả đời, lúc này đây phát hiện một cái trong thiên hạ kỳ diệu nhất đồ chơi, nhất định phải hảo hảo đánh bạc một hồi, trận này đánh bạc, lại không phải cùng người đánh bạc, mà là cùng ông trời đánh bạc, hẳn đánh bạc mình có thể nghịch chuyển sinh tử, đem Bảo Bồn biến thành người.

Đương nhiên, hẳn hay vẫn là thua cuộc.

Mới đã qua không đến ba tháng thời gian, Đồ Quỷ trưởng lão liền nhận thua.

Hắn đã dùng hết sở hữu phương pháp, cũng chỉ là đem Bảo Bồn bề ngoài biến thành thường nhân bộ dáng, hơn nữa dùng pháp trận gặt gao chế trụ Bảo Bồn trong cơ thể tử khí, khiến cho nó thần trí có thể thời gian dài bảo trì thanh tỉnh, mà bất trí bị ma khí thôn phệ.

Nhưng là, cũng chỉ là đến một bước này mà thôi, không cách nào tái tiến một bước rồi.

Bất quá Đồ Quỷ trưởng lão lại vẫn còn có chút không cam lòng, tại vì Bảo Bồn trị liệu trong quá trình, hắc tử hồ đã có một cái phát hiện kinh người, liên vụng trộm chạy vào một cái cổ xưa thế gia Tàng Kinh Các, theo mệnh mông như khói điện tạ ở bên trong tìm kiếm tư liệu, cái kia thật đúng là mất ăn mất ngủ, tựa đánh bạc thời gian đều áp rúc vào mỗi ngày hai canh giờ...

Rốt cục, hắc thần thần bí bí nói cho Bảo Bồn, hắc vẫn có hi vọng biến thành người, bí mật ngay tại Tử Vi Tiên Môn trong cấm địa, vì vậy, hắc xảo thiết an bài, tiến đưa Bảo Bồn bái nhập Tử Vi Tiên Môn, nhưng lại cho Bảo Bồn lấy một cái tên, hắc nói Bảo Bồn là trong thiên hạ độc nhất vô nhị tồn tại, vì vậy tựa cho hắc đặt tên là Chu Độc Tử, còn đem chính mình trận pháp tạo nghệ truyền cho Bảo Bồn.

Sự tình phía sau tựa đơn giản, Bảo Bồn bản thân tựa đối với trận pháp cực kỳ ngộ tính, lần nữa Đồ Quỷ trưởng lão trận pháp truyền thừa, tuy nhiên còn chưa hoàn toàn tìm hiểu Đồ Quỷ trưởng lão trận pháp tinh túy, nhưng ở Tử Vi Tiên Môn một đời tuổi trẻ trong hàng đệ tử bậc lộ tài năng lại không phải việc khó, mà hắc cuối cùng mục đích, là lên vào cái này phiến cấm địa, ở chỗ này tìm kiếm có thể làm cho mình biến hóa trưởng thành bí mật.

Tại bái nhập Tử Vi Tiên Môn trước, Đồ Quỷ trưởng lão từng đối với Bảo Bồn đã từng nói qua, chuyện này nếu là Tử Vi Tiên Môn biết được rồi, sẽ phi thường nghiêm trọng, bởi vậy hắc tốt nhất không muốn đem bí mật này nói cho bất luận kẻ nào, kể cả Mạnh Tuyên ở bên trong, đây cũng là Bảo Bồn một mực trốn tránh Mạnh Tuyên nguyên nhân.

“Tựa là cái này phá lý do?”

Mạnh Tuyên nghe xong dở khóc dở cười, lại để cho Bảo Bồn giữ bí mật, đoán chừng chỉ là Đồ Quỷ trưởng lão thuận miệng thêm một câu a, dù sao hắc muốn thu bảo vật bồn lên vào Tử Vi trong cấm địa đến, nếu là người ta đã biết, muốn không tức giận cũng khó khăn, thậm chí giận lây sang Thiên Trì cũng có thể, chỉ có điều, hội hoàn toàn thành thành thật thật nghe lời người thiên hạ này gian đại khái cũng chỉ có Bảo Bồn cái này

độc nhất cái.

“Đúng vậy, Đồ Quỷ trưởng lão nói chuyện này tình một khi bại lộ, chẳng những sẽ liên lụy hần, còn sẽ liên lụy người...”

“Liên lụy ta?” Mạnh Tuyên kinh ngạc.

Bảo Bồn nói: “Đúng vậy, Đồ Quỷ trưởng lão nói, ta một khi bị người phát hiện, cái kia nhất định phải chết, người nghe nói ta chết chắc rồi, nhất định không chịu xem ta chết, tự sẽ đến cứu ta, nhưng chúng ta cộng lại cũng không phải Tử Vi chư trưởng lão đối thủ, cho nên người cũng chết chắc rồi, hần thân là Thiên Trì trưởng lão, tự nhiên không thể nhìn lấy người cái này chân truyền thủ đồ chết, cho nên hần muốn tới cứu chúng ta, vì vậy hần cũng chết chắc rồi...”

Mạnh Tuyên im lặng đỡ lông mày, như vậy gặp quỷ rồi lý do cũng chỉ có Bảo Bồn hội nghe.

“Nhưng không nói đến này, Đồ Quỷ trưởng lão nói bí mật người đã tìm được sao?” Mạnh Tuyên cười hỏi.

Bảo Bồn có chút uể oải rồi, thở dài, nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm, ta phí hết sức của chín trâu hai hổ, mới tiến nhập cái này phiến cấm địa, lại đang cái này cấm địa trùng trùng điệp điệp bên trong pháp trận, mở ra một đầu an toàn con đường, nhưng cái này cấm địa to lớn, vượt quá tưởng tượng, ta căn bản không có đầy đủ thời gian đem cái này pháp trận hoàn toàn tìm khắp, hôm nay tiến vào nơi đây không sai biệt lắm hai tháng thời gian, ta duy nhất tìm được, liền là như thế này một loại trái cây, ăn vào về sau, sẽ để cho nhân sinh cơ lên nhanh, thể nhưng mà, đối với ta cũng tác dụng không lớn...”

Bảo Bồn lấy ra hai miếng linh quả cho Mạnh Tuyên xem, đã thấy cái kia trái cây như anh đào lớn nhỏ, bên trong sinh cơ vô cùng tràn đầy, thậm chí tản ra kim quang, tựa như Kim Đan bình thường, một lộ ra ngoài trong không khí, hương thơm hương khí liền nồng đậm xông vào mũi.

“Chẳng lẽ Đồ Quỷ sư thúc nói đúng là loại này trái cây?”

Mạnh Tuyên ngạc nhiên, tiếp một miếng tới, càng xem càng cảm thấy bất phàm.

“Hắn không phải là, ta đã ném qua ba miếng rồi, cảm giác hiệu quả không lớn...”

Bảo Bồn tiếc hận lắc đầu, đem hai miếng trái cây đều tiện tay cho Mạnh Tuyên, lại nói: “Ngoại trừ những linh quả này bên ngoài, ta vẫn không có phát hiện vật gì đó khác rồi, tại đây trụi lủi, ngoại trừ tể đàn cùng loại thực vật này, không có cái gì...”

“Vậy ngươi còn một mực ở tại chỗ này? Ta như thế nào cảm thấy Đồ Quỷ trưởng lão như vậy không có yên lòng đâu này?”

Mạnh Tuyên cười khở, cảm giác Bảo Bồn giống như bị Đồ Quỷ trưởng lão đùa nghịch rồi.

Hắn thậm chí nghĩ thầm: Không phải là Đồ Quỷ trưởng lão thả ra khoắc lác, muốn đem Bảo Bồn biến thành người, kết quả lại phát hiện đã thất bại, đánh nửa mặt của mình, cho nên đem Bảo Bồn làm đã đến Tử Vi trong cấm địa đến, mắt không thấy tâm không phiền a?

Cái này hoàn toàn là có khả năng, Thiên Trì Tứ trưởng lão tiết tháo đều cũng không nhiều lắm...

“Không muốn nói như vậy Đồ Quỷ trưởng lão a, ta ngược lại cảm thấy hắn nói vẫn có đạo lý, kỳ thật ta cái này ở chỗ này, ngoại trừ trái cây bên ngoài, cũng mơ hồ cảm thấy, vẫn còn có chút thu hoạch, trước đó vài ngày, ta đã từng men theo Âm Lôi Chi Lực dấu vết, đã tìm được những Âm Lôi này ngọn nguồn, kết quả tại đâu đó phát hiện một đoàn cổ quái ma vụ, cái kia ma trong sương mù, tựa hồ có nào đó thứ đồ vật, để cho ta cảm giác phi thường thoải mái, ta cảm thấy được, Đồ Quỷ trưởng lão chỗ chỉ, hẳn là cái kia ma sương mù đồ vật bên trong, chỉ là của ta tu vi quá thấp, không cách nào đi vào mà thôi!”

Mạnh Tuyên nghe xong Bảo Bồn, bỗng nhiên giật mình, thậm nghĩ: “Ma vụ? Hắn là tựa là Âm Lôi Chi Lực?” (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 282 : Tử Đồng Quan

Chương 282: Tử Đồng Quan

“Người nói cái kia ma vụ ở nơi nào? Dẫn ta qua đi xem!”

Mạnh Tuyên lập tức đối với Bảo Bồn nói ra, Bảo Bồn đối với hắn mà nói tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lập tức liền đứng lên, ở phía trước dẫn đường, nơi này là một mảnh tĩnh mịch chi địa, bên trên không ngôi sao Nhật Nguyệt, hạ không thăm thực vật sinh linh, cũng tựa Bảo Bồn như vậy đặc thù thể chất mới có thể ở chỗ này ngốc lâu như vậy, mà ngay cả Mạnh Tuyên tại nơi này, đều cần vận chuyển toàn bộ tu vi để ngăn cản ma ý xâm nhập. ! .

Cũng may Bảo Bồn theo như lời chính là cái kia ma vụ cũng không xa xôi, ước tại đây cắm địa ở trong ghé qua trăm dặm tả hữu, liền thấy được phía trước, có một cái cự đại màu đen vòng xoáy, vắt ngang tại ở giữa thiên địa, thỉnh thoảng có đạo đạo Âm Lôi, tự ma vụ phóng xuất ra, bay về phía xa thiên.

“Cái này ma vụ không ngừng phóng thích Âm Lôi Chi Lực, có lẽ tựa là Tử Đồ trường lão theo như lời Âm Lôi chi hạch đi à nha? Như thế nào lớn như vậy?”

Mạnh Tuyên tắc lưỡi, lại muốn: “Cũng có khả năng Âm Lôi chi hạch là giấu ở cái này ma vụ bên trong!”

“Công tử, chính là chỗ này, ta tuy nhiên phá vỡ pháp trận đi tới cái chỗ này, lại nửa bước cũng không cách nào đã đến gần, nhưng ta có thể tinh tường cảm giác được, cái này ma vụ bên trong, có một cái đối với ta rất có lực hấp dẫn thứ đồ vật, trong khoảng thời gian này, ta một mực đều ở đây ở bên trong ngồi xuống suy nghĩ, bởi vì ta cảm giác, trong lúc này có không hiểu lực lượng tồn tại, có thể áp chế trong cơ thể ta ma ý...”

Bảo Bồn nhìn qua cái kia ma vụ, con mắt tỏa sáng.

“Ta đến thử xem!”

Mạnh Tuyên quan sát sau nửa ngày, làm hạ quyết định.

Hắn phỏng đoán, cái này Âm Lôi chi hạch có lẽ tịt giấu ở cái này đoàn ma vụ bên trong, cái kia cũng đúng là mình lần này mục đích, mặt khác, đã bên trong Âm Lôi chi thẩm tra đối chiếu Bảo Bồn chỗ hữu dụng, về tình về lý, mình cũng nên giúp hắn lấy ra.

Qua mệnh giao tình. Không phải đùa giỡn!

“Công tử... Ngươi được hay không được à?”

Bảo Bồn nghiêng liếc Mạnh Tuyên. Cả buổi ghen đi ra một câu như vậy lời nói.

“Chà mẹ nó... Dám hoài nghi ta?”

Mạnh Tuyên một cước đá vào Bảo Bồn trên hông dít. Đưa hắn đá bay hai trượng rất cao.

“Không đúng vậy a, ta là lo lắng ngươi, cái này đoàn ma vụ ẩn chứa phi thường lực lượng đáng sợ, một khi tới gần, sẽ phóng xuất ra, ta lần thứ nhất tới gần thời điểm, thoáng cái bị nó đánh bay mười dặm xa, tốt ở chỗ này ma khí dồi dào. Ta có thể mượn cái này ma ý tu bổ bản thân, lúc này mới vượt đi qua rồi, công tử ngươi tu vi tuy nhiên so với ta cao, nhưng vạn nhất bị thương, ở chỗ này cũng không hay chữa thương...”

Bảo Bồn ủy khuất giải thích, cái này lại để cho Mạnh Tuyên có chút vui mừng, ngốc Bảo Bồn hay vẫn là quan tâm chính mình.

“Yên tâm đi, giúp ta suy diễn pháp trận đi về hướng, ta tự có phương pháp đi vào!”

Mạnh Tuyên một cái tát đem Bảo Bồn trừu qua một bên đẩy ra diễn pháp trận, chính mình tắc thì ngồi xếp bằng một bên. Cùng hồ lô câu thông.

Chân Linh chi lực cùng hồ lô liên hệ, Mạnh Tuyên xác định mình có thể nhẹ nhõm mở ra hồ lô. Ấn thân ở bên trong, trong nội tâm liên càng nhiều vài phần nắm chắc, chỉ cần có thể tiến vào trong hồ lô, là hắn có thể đủ tại hồ lô dưới sự bảo vệ, tiến

vào ma vụ bên trong, dù sao cái này hồ lô cứng rắn trình độ cũng không phải là trung cho đẹp, tại ba quan tiên môn lúc, những do kia Lục Đại chương giáo liên thủ bố trí xuống đại trận đều thương không được nó mảy may.

Bảo Bồn tại trên trận pháp tạo nghệ nhưng lại càng ngày càng khó lường rồi, không bao lâu cũng đã suy tính đi ra một cái an bài lộ tuyến, Mạnh Tuyên ghi tạc trong nội tâm, liền nâng lên đem hồ lô ném tới giữa không trung, sau đó câu thông hồ lô, thân hình hóa nhỏ, bay vào trong hồ lô.

“Đi!”

Tại Bảo Bồn ánh mắt kinh ngạc ở bên trong, hồ lô đột nhiên trở nên chỉ có năm đốm giống như lớn nhỏ, “Vèo” một tiếng hướng ma trong sương mù bay đi.

“Àm âm...”

Quả nhiên như Bảo Bồn chỗ nói như vậy, khế dựa gần cái này ma vụ, liền có mãnh liệt Âm Lôi lực lượng đập nện đi qua, Mạnh Tuyên đều cảm giác có chút không rét mà run, nếu không có cái này hồ lô bảo hộ, những Âm Lôi Chi Lực này chỉ sợ có thể xé nát chính mình.

“Ba...”

Âm Lôi Chi Lực mặc dù không có phá vỡ hồ lô phòng ngự, nhưng lại đem hồ lô đánh bay trong vòng ba bốn dặm xa.

Mạnh Tuyên thúc dục hồ lô, lại một lần nữa hướng ma vụ vọt tới, nhưng vẫn là bị Âm Lôi Chi Lực đánh nữa trở lại.

“Cái này lại làm cho người để ý, tuy nhiên ta có thể cam đoan chính mình không bị thương, nhưng là không vào được nha...”

Mạnh Tuyên bắt đặc dĩ nhìn qua cái kia một đoàn khổng lồ ma vụ, trong nội tâm phát khởi hung ác, lại một lần nữa hướng ma vụ vọt tới.

“Thị Quỷ Kiếm...”

Sắp tới đem đụng vào ma vụ bên trên lúc, Mạnh Tuyên một

mực rộng to, trong hồ lô nhất thời có một đạo kiếm quang đã bay đi ra ngoài, thế như lưu tinh, thế đi vô cùng, trong chốc lát trăm tại ma vụ bên trên, “Đông” một tiếng, ma vụ bị chém ra một đạo nho nhỏ khe hở, sau đó Thị Quỷ Kiếm liền đã bay trở lại, Mạnh Tuyên lập tức lại quát liền hai tiếng: “Lễ Địa Kiếm, Kính Thiên Kiếm... Đi!”

“Bá bá ”

Lại là hai đạo kiếm quang bay ra, liên tiếp trăm tại ma vụ bên trên, cái này hai đạo kiếm quang một đạo so một đạo cường, lập tức đem ma vụ chém ra một đầu lỗ hồng, Mạnh Tuyên lập tức mượn cơ hội này, nhanh chóng vọt vào ma vụ bên trong, thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Ồ... Đó là cái gì?”

Hồ lô tiến nhập ma vụ về sau, lập tức liền phát hiện tại đây khác thành một phiến không gian, Âm Lôi Chi Lực liền giống như mạng nhện vắt ngang hư không, so bên ngoài phải mạnh mẽ nhiều, chỉ có điều Mạnh Tuyên đã vào được, liền không sợ hãi, hấn lo lắng chỉ là vào không được, lại không lo lắng những Âm Lôi Chi Lực này có thể đem hồ lô hủy diệt, lại để cho hấn kinh ngạc chính là cái này ma vụ bên trong thứ đồ vật.

Cái kia rõ ràng là một cỗ Tử Đồng Quan...

Ma vụ ở trong, chính là một cái cự đại độc lập không gian, tràn đầy quỷ dị màu xanh da trời Âm Lôi, nhưng ở đây trời Lôi Xà tầm đó, lại tồn tại một cỗ Tử Đồng Quan, huyền nổi giữa không trung, phóng thích ra không hiểu quỷ dị uy áp.

“Tử Đồng Quan? Tại đây tại sao có thể có một cỗ Tử Đồng Quan?”

Mạnh Tuyên tới động hồ lô, hướng về kia Tử Đồng Quan bay đi, vòng quanh đồng hòm quan tài dạo qua một vòng, đã thấy cái này quan tài có đủ mười trượng lớn nhỏ, thượng diện đều đầy cổ quái hoa văn, tựa hồ là một loại Thượng Cổ chú thuật, càng là tới gần đồng hòm quan tài, Âm Lôi Chi Lực liền càng nhiều, rậm rạp chằng chịt, lại để cho hi vọng của mọi người mà sinh phổ, mà ở đồng hòm quan tài phía trên, tắc thì có một đoàn màu đen viên cầu lơ lửng, thập phần quỷ dị.

“Cái kia màu đen viên cầu là Âm Lôi chi hạch đi à nha, khí tức thật là khủng khiếp...”

Mạnh Tuyên tính toán: “Cái này Âm Lôi chi xác minh tại quá mạnh mẽ, ta nếu muốn đem nó toàn bộ mang đi, chỉ sợ lực có chưa đến, hồ lô cũng chứa không nổi, duy nhất đích phương pháp xử lý, là dùng lợi kiếm đem cái này Âm Lôi chi hạch chém thành hai khúc, chỉ đem một nửa đi rồi!”

“Bất quá, ta một kiếm này bỏ tới, chỉ sợ cũng sẽ khiến Âm Lôi chi hạch bắn ngược, cho nên ngàn vạn phải cẩn thận...”

Mạnh Tuyên hung ác nhẫn tâm, nghĩ thầm nếu không phải đụng một cái, chính mình cuối cùng cầm cái này Âm Lôi chi hạch hết cách rồi, chỉ có thể đi hiểm đánh cược một lần rồi.

Quyết định chủ ý, hắn chậm dần suy nghĩ, đem chú ý lực đều ngưng tụ ở Trảm Nghịch Kiếm bên trên.

Hiện trong tay hắn, lực công kích mạnh nhất là cái này Trảm Nghịch Kiếm rồi, nếu muốn bỏ ra Âm Lôi chi hạch, cần phải vận dụng kiếm này không thể, chỉ là, Trảm Nghịch Kiếm cùng Thị Quý, Lễ Địa, Kính Thiên ba kiếm bất đồng, chính mình không cách nào tại trong hồ lô điều khiển, phải tạm thời ly khai hồ lô, một kiếm bỏ ra Âm Lôi chi hạch, sau đó tại chính mình bị cái này đầy trời Âm Lôi bỏ trước khi chết, lại trở lại trong hồ lô đến, thu hồi Âm Lôi chi hạch, đào tẩu!

Quá trình này ở bên trong, có thể nói không thể ra bất luận cái gì một điểm sai lầm, nếu không mình nhất định chết liền xương cốt cặn bã đều tìm không thấy.

“Liều mạng...”

Mạnh Tuyên hơi thở thật lâu, đột nhiên mở hai mắt ra, trong chớp lát, thân hình thẳng bay ra miệng hồ lô, lộ ra ngoài tại đầy trời Âm Lôi phía dưới, cơ hồ lập tức đã cảm thấy thân thể chập choạng lảo đảo, cũng may hắn là Lôi Quang Bảo Thân, thân thể đối với Lôi Điện chống cự lực đã đạt đến một cái đồ biến thái tình trạng, tạm thời còn có thể chèo chống ở, như đối một người tới, chỉ sợ lập tức tự trở nên cặn bã cặn bả.

“Trảm Nghịch Kiếm...”

Mạnh Tuyên hét lớn, trong hồ lô lập tức liền có một thanh kiếm gãy bay ra, Mạnh Tuyên một nắm chặt chuôi kiếm, trở tay là một kiếm.

“Vèo...”

Trảm Nghịch Kiếm một lướt trăm trượng, trùng trùng điệp điệp trảm tại cái kia Âm Lôi chi hạch bên trên.

“Rắc rắc...”

Âm Lôi chi hạch tuy nhiên cường đại, nhưng nhưng chỉ là một đoàn lực lượng tập hợp thể, cũng không cứng rắn, lên tiếng bị cắt thành hai nửa.

Nhưng là ngay tại Âm Lôi chi hạch bị cắt mở lập tức, đạo đạo cuồng bạo lực lượng hiện lên đi ra, che kín cả phiến thiên không, không trung Âm Lôi Chi Lực bỗng nhiên nhiều hơn nhiều gấp mười, Mạnh Tuyên tại trong nháy mắt đã bị hơn mười đạo Âm Lôi Chi Lực bổ trúng rồi, cơ hồ đánh chính là hấn ngao ngao thẳng gọi, thân thể mỗi một tác đều giống như bị bò cạp ngũ đông qua tựa như đau, loại này Âm Lôi Chi Lực, có chứa oán độc, lại để cho hấn cũng không cách nào miễn dịch.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên lập tức liền chui trở về trong hồ lô, đồng thời toàn lực tòi động hồ lô, đột nhiên bay đến Tử Đồng Quan bên cạnh, hấp lực đại trướng, đem cái kia đồng hòm quan tài thượng diện một đoàn nhỏ bé Âm Lôi chi hạch kéo tiến vào trong hồ lô, phong ấn tại thứ ba cách ở bên trong.

“Thành...”

Mạnh Tuyên đại hỉ, nhưng là đúng lúc này, hấn bỗng nhiên sắc mặt đại biến, ngay tại Âm Lôi chi hạch bị hấn hút vào trong hồ lô thời điểm, Tử Đồng Quan bỗng nhiên xóc lên một đường nhỏ, một cái đại thủ từ bên trong dò xét đi ra, một phát bắt được hồ lô. (chưa xong còn tiếp. .)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 283 : Phong Thiên Nhân

Chương 283: Phong Thiên Nhân

“Ta thao, gặp quỷ rồi?”

Trong hồ lô Mạnh Tuyên ghen hòng nhìn trần trời, ai có thể nghĩ đến tại giai đoạn khẩn yếu nhất, vậy mà hội đột sinh sự đoan? Cái này Tử Đồng Quan ở bên trong là vật gì? Vốn là nghe Lâm Băng Liên cùng Tử Đồ trưởng lão nói, cái này Âm Dương Thần Cơ Động chính là Tử Vi Tiên Môn Tổ Sư tuyên Tử Vi tàng hòm quan tài chỗ, như vậy cái này Tử Đồng Quan có lẽ tựu là tuyên Tử Vi quan tài rồi, chỉ là, đã chết đi hơn một nghìn năm Tử Vi tổ tiên, như thế nào hội phục sinh?

“Không đúng...”

Mạnh Tuyên rất nhanh lại đẩy ngã ý nghĩ của mình, bởi vì cái kia Tử Đồng Quan ở bên trong thò ra đến bàn tay lớn, hiện lên màu đồng cô, thượng diện cơ bắp cầu cuống cầu, còn có một ít vết sẹo, đây tuyệt đối không phải tay của một cô gái, mà là một chỉ nam nhân tay...

“Khanh khách...”

Cái con kia bàn tay lớn một trảo ở hồ lô, liền lập tức dùng sức xiết chặt, nắm được hồ lô rắc rắc rung động, cơ hồ cũng bị bóp nát. ? .

“Các ngươi bọn này con sâu cái kiến, cũng dám nhốt Thiên Sứ, ta muốn đem bọn ngươi cái này một phương thiên địa hủy diệt...”

Một đạo thần niệm chấn động thích phóng ra, tựa hồ ẩn chứa vô tận lửa giận.

Vừa nói, hần một bên gắt gao rất nhanh hồ lô, tựa hồ muốn hồ lô bóp nát mới bằng lòng bỏ qua.

“Đi mau...”

Mạnh Tuyên khẩn trương, dốc sức liều mạng tòi động hồ lô, nhất thời biến lớn, nhất thời nhỏ đi, muốn thoát ly cái này bàn tay nắm giữ, nhưng mà vô dụng, cái bàn tay kia ẩn chứa pháp tắc, không cách nào hồ lô biến lớn hay vẫn là nhỏ đi, đều bị hấn nắm thật chặt rồi, không cách nào đào thoát.

“Không có biện pháp rồi, tiếp tục như vậy nhất định phải chết...”

Mạnh Tuyên cắn răng một cái, thân hình lần nữa theo trong hồ lô đã bay đi ra ngoài, lộ ra ngoài tại Âm Lôi Chi Lực bao phủ xuống, hét lớn một tiếng, đem Trảm Nghịch Kiếm cầm ở trong tay. Hung hăng một kiếm trảm tại cái con kia bàn tay lớn đích cổ tay bên trên. Sắc bén chi cực kiếm quang lướt xuống. Trảm ở đằng kia chỉ bàn tay lớn đích cổ tay bên trên, vậy mà phát ra Kim Thạch tấn công chi âm, như thể lực lượng kinh người, lại chỉ ở đằng kia trên tay chém ra một vết thương.

“Khí này cơ... Chẳng lẽ là cái kia đại nghịch bất đạo tuân Thiên Thần Cung ở bên trong Lập Thiên Kiếm sao?”

Miệng vết thương tuy nhiên không sâu, cái con kia bàn tay lớn lại lập tức thu trở về, đồng thời cái kia kinh ngạc vô cùng thần niệm lần nữa vang lên.

Nghe khẩu khí của hấn, dường như nhận thức Trảm Nghịch Kiếm...

Bất quá Mạnh Tuyên lúc này cũng không có không muốn những thứ này, một kiếm trảm bị thương cái tay này. Hấn lập tức tụt rút về trong hồ lô, nhanh chóng hướng ra phía ngoài bỏ chạy, bất quá hấn vừa mới trốn ra trăm trượng tả hữu, Tử Đồng Quan vừa vang lên, cái con kia bàn tay lớn lại một lần nữa nhanh chóng trào đi qua.

“Cái kia đại nghịch Thần Cung đã bị tru diệt, truyền thừa tại ba mươi ba tuyệt tích, lại không nghĩ rằng ở nhân gian lại vẫn có truyền lưu...” Phần nộ thần niệm tại truyền lưu, chấn động được cái này phương thiên địa ông ông tác hưởng, bàn tay lớn thẳng chụp vào hồ lô: “Người trở lại cho ta, ta muốn khảo vấn ngươi. Chẳng lẽ cái này phương thiên địa con sâu cái kiến thật sự nào lớn mật, chẳng những nhốt Thiên Sứ. Còn dám tiếp

nhận cái này đại nghịch bất đạo truyền thừa hay sao?”

“Kẻ đàn mới trở về...”

Mạnh Tuyên thoát được nhanh chóng, nhưng bàn tay to kia tốc độ cũng cực nhanh, ôm đồm đến, cánh tay dường như vô tận chi trưởng, thượng diện dâng lên hùng hực thiêu đốt ngọn lửa màu tím, vô cùng quý dị, mắt thấy muốn đem hồ lô nắm tiến trong tay, Mạnh Tuyên kinh hãi đầy mình nước đẫm, lúc này thời điểm hấn cũng không sai biệt lắm mình bạch Tử Đồng Quan ở trong sinh vật tại sao phải đã bị kinh động, bởi vì cái kia đầy trời Âm Lôi Chi Lực tựa hồ cũng tại phong tỏa hấn.

Xem ra, cái này Âm Lôi chi hạch căn bản chính là phong ấn cái này Tử Đồng Quan bên trong tên kia năng lượng, chỉ là bị chính mình lấy đi một nửa, cái kia Tử Đồng Quan trong sinh vật tuy nhiên còn trốn không thoát đến, cũng đã có thể có được trình độ nhất định hoạt động không gian.

“Không có biện pháp rồi, chỉ có đem cái này Âm Lôi chi hạch lại thả lại đi!”

Mạnh Tuyên khẩn trương, lúc này thời điểm cũng không thể đa tưởng, chỉ có thể trước phong ấn chặt thẳng này nói sau.

Khoảng cách gần như thế, Mạnh Tuyên hiểu rất rõ cái này đồng trong quan tồn tại khủng bố rồi.

Bất quá, ngay tại Mạnh Tuyên quyết định đem cái này Âm Lôi chi hạch thả lại thời điểm, đột nhiên trong hồ lô một cỗ xương khô bị cái kia Tử Đồng Quan trong cái kia sinh vật khí tức kinh động đến, đúng là cái kia cụ tự ba quan tiên môn trong đại diện mang đến tiêu thi, Mạnh Tuyên lấy cái kia trang giấy vàng về sau, lập tức dẫn động đại trận, hấn vội vàng đào tẩu, lại chưa kịp đem cái kia tiêu thi thả lại chỗ cũ.

Cái này tiêu thi chính là Thánh Địa các bậc tiền bối, bởi vậy Mạnh Tuyên cũng không có đem nó tùy ý vứt bỏ, chỉ muốn ra hồ lô về sau, lại tìm một chỗ hảo hảo an táng, bởi vậy một mực đặt ở trong hồ lô, bất quá, đang ở đó chỉ Tử Đồng Quan trong bàn tay lớn sau khi xuất hiện, cái này tiêu thi liền tựa hồ nhận lấy một loại kỳ quái cảm ứng, bắt đầu tản mát ra đạo đạo quái dị hào quang...

Thậm chí, còn có một đạo cực kỳ yếu ớt chân động tự tiêu thi bên trên tán phát ra rồi.

“Thảm a, thảm thảm thảm! Chúng ta tu sĩ vốn là nên ngộ Thiên Đạo, tu tiên thân... Bọn người người phương nào, lại muốn đoạn chúng ta tiên lộ, đem chúng ta tu sĩ phong tại lao tù giống như Thiên Địa, coi như ân sủng, đãi như tù phạm, có cái không trung thực lên, liền có Thiên Hỏa đánh rớt, đoạn ta truyền thừa... Không cam lòng, không cam lòng, không cam lòng... Ta Bạch Quan Tam lúc này lập trọng thề, tuy là hôm nay đã chết, tung là linh hồn vĩnh viễn tù nhân gian, tan thành mây khói, cũng muốn lưu lại một đạo tàn niệm, thề cùng bọn người huyết chiến đến cùng, vì ta tiên môn cao thấp báo thù...”

Tại đây thần niệm chân động truyền lúc đi ra, cái kia tiêu thi cũng bỗng nhiên bay lên, trong hồ lô phong ấn đối với hắn dường như hoàn toàn vô dụng, trực tiếp chạy ra khỏi hồ lô, tạt hướng cái kia Tử Đồng Quan phóng đi, oanh một tiếng ngồi ở đồng hòm quan tài phía trên.

“A... Người cái này đã tử vong con sâu cái kiến, lại vẫn không cam lòng, muốn nghịch phản Tam Thập Tam Thiên...”

Đồng trong quan truyền ra một cái phản nộ thần niệm chân động, nhưng cái này thần niệm rất nhanh liền biến mất rồi, Tử Đồng Quan chăm chú khép kín, một tia thanh âm cũng truyền không đi ra rồi, quỷ dị chính là, cái kia ngồi ở đồng hòm quan tài phía trên tiêu thi, vậy mà biến hóa, nguyên lai giờ lên chuông năm thiên tư thể, biến thành dưới bàn tay theo như, hoàn toàn đặt tại đồng hòm quan tài phía trên, mà tiêu thi trên mặt, cũng tựa hồ xuất hiện mỉm cười.

“Bao nhiêu thù a...”

Mạnh Tuyên sớm đã kinh hãi trợn mắt há hốc mồm, hắn đã đoán được một sự tình, cái kia tiêu thi đã chết đi không biết đã bao nhiêu năm, nhưng hắn tại lúc sắp chết, từng có thể độc phát hạ, bởi vậy tiêu thi ở trong, ẩn dấu một tia tàn niệm, tại bị đồng trong quan tồn tại kinh động về sau, vậy mà lại kích hoạt lên một đường sinh cơ, vọt ra, đem cái này Tử Đồng Quan trong tồn tại đã trấn áp...

Hơn nữa, Mạnh Tuyên ần ần theo bọn hắn thần niệm chân

động ở bên trong đoán được một điểm chân tướng.

Cái kia trong truyền thuyết trời giáng kiếp hỏa, dường như là cùng cái này Tử Đồng Quan trong tôn tại có quan hệ...

Mà trong quan gia hỏa, tắc thì là đến từ một cái tên là Thiên Ngoại Thiên địa phương!

Hắn tự xưng Thiên Sứ, chẳng lẽ nói, thật sự là Thượng Thiên sứ giả hay sao?

Có thể một cái Thượng Thiên sứ giả, như thế nào hội bị phong ấn ở Tử Vi Tiên Môn trong cấm địa?

Mạnh Tuyên vừa nghĩ, một bên nhanh chóng trốn ra cái này ma vụ vây quanh, trái tim vẫn đang như bồn chồn tựa như bành bành thẳng gỗ.

“Công tử...”

Bảo Bồn một mực tại ma vụ bên ngoài chờ đợi, nhìn thấy hồ lô bay ra, lập tức mừng rỡ chạy tới, Mạnh Tuyên tại trong hồ lô ngồi, cảm xúc còn chưa từng ổn định, vừa mới chuẩn bị đi ra ngoài, bỗng nhiên nhìn thấy Trảm Nghịch Kiếm bên trên thậm chí có một giọt sáng loáng huyết dịch, đạo đạo cường đại thần tính khí tức từ phía trên thích phóng ra, cái này dĩ nhiên là vừa rồi Trảm Nghịch Kiếm trảm cái kia thủ đoạn thời điểm tàn lưu lại.

“Cái này cũng không thể lãng phí...”

Mạnh Tuyên bề bộn lấy ra một cái bình ngọc nhỏ, coi chừng đem cái kia giọt huyết dịch giữ lại, hắn cũng không biết có tác dụng gì, nhưng cái này huyết dịch tuyệt vật phi phàm, tạm thời lưu, ngày sau nói không chừng có thể sử dụng được lấy.

“Bảo Bồn, ngươi nhớ kỹ lời của ta, về sau cái này ma trong sương mù, có thể tuyệt không có thể đơn giản xông loạn rồi...”

Mạnh Tuyên dặn dò Bảo Bồn, vừa rồi phát sinh một màn thật sự lại để cho lòng hắn vì sợ mà tâm rung động.

Bảo Bồn nhẹ gật đầu, bỗng nhiên chăm chăm vào Mạnh Tuyên

mặt, ghen lấy cười, đã qua sau nửa ngày, rốt cục nhìn không nổi, cười nói: “Công tử, người như thế nào biến thành bộ dáng này? Cái kia mặt, như thế nào cùng lại để cho ông vô vẻ ngủ đông qua tựa như?”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, vội vàng dùng thần niệm nhìn quét khuôn mặt của mình, cái này xem xét, lại chợt cảm thấy đầy bụng nước đắng.

Xác thực, chính mình mặt cùng ông vô vẻ ngủ đông qua không sai biệt lắm, nhanh sung thành đầu heo rồi.

Hắn rất nhanh tựu suy nghĩ cẩn thận rồi, đây đều là vừa rồi cái kia ma trong sương mù Âm Lôi Chi Lực tạo thành, cái loại này Lôi Lực chính là cực kỳ âm tà lực lượng, ẩn chứa có kịch độc, chính mình bị cái loại này Lôi Lực một đánh, đầu biến thành đầu heo cũng không có gì có thể kỳ quái được rồi, toàn thân bị Âm Lôi đánh tới địa phương, đến bây giờ còn nóng rất đau đây này...

“Lại cười ta sẽ đem người miệng đầy răng gỗ mất!”

Mạnh Tuyên tức giận mắng Bảo Bồn một câu, đem trong hồ lô Âm Lôi chi hạch cho Bảo Bồn xem, nói: “Người đến xem, cái này có phải hay không người cần thứ đồ vật? Muốn lấy được tựu khó khăn rồi, ta cũng chỉ có thể miễn cưỡng đem nó phong ấn chặt, không có biện pháp trực tiếp cho người!”

“Cái này... Lực lượng này tràn ngập khí âm tà, làm sao có thể đối với ta hữu dụng?”

Bảo Bồn xem xét hồ lô, nhất thời bị hù lui về sau một bước, lắc đầu nói: “Chỉ sợ ta tiếp xúc thứ này, lập tức sẽ nhập ma rồi... Ồ, cái kia trong bình ngọc là cái gì? Cảm giác... Cái kia... Cái kia chính là để cho ta cảm giác thoải mái khí tức...”

Bảo Bồn bỗng nhiên giật mình kêu lên, chỉ vào cái kia trữ lấy Tử Động Quan trong tồn tại máu tươi bình ngọc. (chưa xong còn tiếp. .)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 284 : Tại pháp trận bên trên đào thành động

Chương 284: Tại pháp trận bên trên đào thành động

“Là cái này bình ngọc?”

Mạnh Tuyên mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, đem nó lấy đi ra, hần cẩn thận một cảm ứng, phát hiện cái này huyết dịch khí tức, tựa hồ cùng Mạnh Tuyên thu thập linh quả có chút tương tự, đều ẩn chứa cường đại sinh cơ, Mạnh Tuyên thậm chí âm thầm đẩy tính toán một cái, cảm giác cái này phiến Tử Vi trong cấm địa, không có một ngọn cỏ, hết lần này tới lần khác có loại này linh quả sinh trưởng, cái kia rất có thể, là Tử Đồng Quan trong tồn tại khí cơ phóng thích, chỗ tòi sinh.

Tử Đồng Quan, có lẽ không chỉ là phong ấn hần mà thôi, còn đưa hần một thân khí cơ hóa giải, phóng thích, biến thành loại này linh quả, tuy nhiên cái kia tồn tại phi thường cường đại, một năm hai năm, thậm chí mười năm tám năm, đều đối với hần không tạo được quá cường đại ảnh hưởng, nhưng thời gian dần qua, chịu khổ xuống dưới, chung quy có thể đem hần một thân tu vi phân hoá mất...

Do dự một chút, Mạnh Tuyên đem cái kia miếng bình ngọc đặt ở Bảo Bồn trong tay, lại dặn dò: “Cái này bình ngọc là ta trong lúc vô tình có được, người đã cần liền cầm đi đi, chỉ là người nhớ kỹ lời của ta, mặc kệ cái này bình ngọc hữu dụng hay không, người đều không muốn chính mình đi thử đồ tìm kiếm loại vật này, tự tính toán thật sự cần, cũng muốn đến nói với ta, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp người làm đền!”

Bảo Bồn gặp Mạnh Tuyên nói trịnh trọng, vội vàng đáp ứng xuống.

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng thở ra, hần có thể không dám khinh thường, dù sao cái kia Tử Đồng Quan trong tồn tại quá cường đại, ngọc Bảo Bồn vạn nhất thật sự xông vào, người ta một cái ngón út đầu có thể bóp chết hần, bởi như vậy, Mạnh Tuyên tự

đã mất đi cái này huynh đệ.

“Tốt rồi, ly khai nơi đây a, người cũng theo ta đi, ở tại chỗ này quá nguy hiểm!”

Mạnh Tuyên làm hạ quyết định, vội vàng muốn mang Bảo Bồn ly khai.

Bảo Bồn vốn tại đây phiên trong cấm địa không có biện pháp, đã sắp tuyệt vọng, hôm nay được cái này bình ngọc nhỏ ở bên trong huyết dịch. Đã vui mừng quá đổi. Lúc này đã đáp ứng cùng Mạnh Tuyên ly khai. Vừa hỏi phía dưới, Mạnh Tuyên mới biết được, Bảo Bồn là từ hắc bế quan Tử Vi Ngọc phủ chạy vào cái này phiên cấm địa, cái kia Tử Vi Ngọc phủ chính là Tử Vi Tiên Môn một chỗ Linh khí đầy đủ chi địa, vẫn là Tử Vi đệ tử bế quan chỗ.

Tại thật lâu trước khi, Tử Vi Ngọc phủ nhưng thật ra là cùng cái này phiên cấm địa tương liên, chỉ là về sau Tử Vi chúng trưởng lão lại đem cái này hai nơi tách ra, cũng thiết hạ tầng tầng đại trận. Chấn cực kỳ chặt chẽ, nhưng tương kín, cũng phải xem đối với ai mà nói, bản thân ngay tại trận pháp nhất đạo vô cùng có thiên phú, lại đã nhận được Đồ Quỷ trưởng lão trận pháp truyền thừa Bảo Bồn, quả thực chính là một cái chuột, ngành sanh sanh ở bên trong đánh nữa cái động...

“Bảo Bồn, không thể không nói a, người thực con mẹ nó là một thiên tài, cái này đều có thể đi...”

Mạnh Tuyên theo Bảo Bồn đánh đi ra trong động đi ra ngoài. Vừa đi một bên cảm thán.

Bái kiến tại trong đất đào động, chưa thấy qua tại pháp trận bên trên đào động. Còn đào thân bí như vậy, không có bị người phát hiện.

“Công tử đừng cười ta rồi, cử động lần này gần như trộm cắp, thật sự không thuộc mình chịu...”

Bảo Bồn vốn bị Đồ Quỷ trưởng lão luyện cùng thường nhân không khác rồi, mở miệng ngậm miệng, cũng không hề nói tiểu sinh cái gì, nhưng hôm nay gặp Mạnh Tuyên, thậm chí có bệnh cũ nảy mầm thái độ, mở miệng ngậm miệng nửa vẫn hơi bạc, lại để cho người nghe khó chịu.

“Đã ngươi biết không thuộc mình chịu, vậy ngươi lại toàn tới đây làm gì?”

Bảo Bồn nghe xong vui vẻ, cười nói: “Đây đều là Đồ Quỷ trưởng lão dạy bảo, hắn nói với ta, về sau ta những đạo lý kia có thể tất cả đều dứt bỏ rồi, bởi vì những đạo lý kia đều là giảng cho người nghe, mà ta hiện tại còn chưa tính là người...”

Mạnh Tuyên thở dài, không nói.

Bị người mắng làm “Không phải người rồi”, còn vui vẻ như vậy đại khái là cái này kẻ dân độc nhất phần a!

Lặng yên về tới Tử Vi ngọc phù bế quan chỗ, Bảo Bồn đem mình ở pháp trận trong móc ra động lại điền tốt rồi, trang làm không có cái gì phát sinh bộ dạng, sau đó chỉ điểm Mạnh Tuyên lặng yên ly khai Tử Vi Ngọc phủ đường nhỏ, Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ, hỏi Bảo Bồn nói: “Ngươi tự thật sự quyết định muốn tại Tử Vi Tiên Môn tu hành? Không xoay chuyển trời đất trì sao? Ta cho ngươi tìm mấy một học sinh, vẫn chờ ngươi trở về dạy bọn họ học bài!”

Nghe được dạy người học bài, Bảo Bồn con mắt sáng ngời, xoay và lại âm thầm rồi xuống, nói: “Hiện tại vẫn không thể đi, Đồ Quỷ trưởng lão nói, tự tính toán ta không cách nào biến trở về thân nhân, cũng phải nghĩ biện pháp học được Tử Vi cao nhất huyền pháp, Bằng Tâm quyết, cái kia tâm quyết có trợ giúp ta áp chế ma ý, hiện tại ta mới chỉ đã học được phía trước nhất một cuốn, còn muốn học hết đằng sau, mới có thể trở về Thiên Trì đi...”

“Cũng thế, ngươi cẩn thận chút, như gặp phiền toái, có thể đi tìm Lâm sư tỷ!”

Mạnh Tuyên dẫn dò Bảo Bồn một trận, sau đó liền lách mình đã đi ra Bảo Bồn bế quan huyệt động.

Hắn thần niệm thi triển ra, cúi đầu, lặng yên hành tẩu, vì phòng ngừa bị Tử Vi chúng trưởng lão cảm giác được, trên người khí cơ đã cải biến, hơn nữa chỉ cần dùng một cái đến hoài nghi, vậy thì chuyển qua một hẻm lách, lại đổi một loại khí cơ, rất khó bị người phát hiện.

Nhưng mà vừa mới vừa đi tới Tử Vi Ngọc phủ lối ra thời điểm, bỗng nhiên đâm đầu đi tới hai cái Chân Khí cảnh đệ tử, chứng kiến Mạnh Tuyên về sau, đột nhiên biến sắc, kinh ngạc nhìn xem hắn, Mạnh Tuyên cả kinh, liền đã làm xong đánh ngất xỉu hai người này chuẩn bị.

“Ha ha, người nhìn mặt hắn...”

Ngoài dự đoán mọi người, cái này hai cái Tử Vi đệ tử bỗng nhiên ôm bụng cười phá lên cười.

Mạnh Tuyên im lặng, bùm mặt bước nhanh ly khai, mau rời khỏi trăm trượng rồi, còn có thể nghe được cái kia lương đệ tử tiếng cuồng tiếu.

Cũng hết cách rồi, Mạnh Tuyên tuy nhiên có thể cải biến bộ mặt cơ bắp, nhưng cái này sung vù lại không cải biến được, mặc kệ biến thành cái gì bộ dáng, đều chỉ có thể mang một cái đầu heo, đương nhiên, chỗ tốt tự là, hắn đã cải biến khí cơ, cái này khuôn mặt lại bất kể là ai đều nhận không ra, cho nên hắn hiện tại kỳ thật có thể nghênh ngang ở Tử Vi Tiên Môn ở bên trong hành tẩu, sẽ không làm cho người ta hoài nghi.

Tử Vi Tiên Môn dù sao cũng là một cái đại giáo, môn hạ chúng đệ tử mấy ngàn, thường xuyên liền có người nào hữu người tới thăm, bởi vậy Tử Vi Tiên Môn ở bên trong khuôn mặt xa lạ cũng số lượng cũng không ít, có thể tự do hành tẩu, chỉ là không thể tiến vào cấm địa, đương nhiên, khi rảnh rồi người sẽ có một ít người đến đề ra nghi vấn, đề ngừa ngoại nhân trà trộn vào đến, cho nên tiến nhập Tử Vi Tiên Môn bên ngoài trên thân người, đều có chứa tín vật, dùng làm nghiệm thân chi dụng.

Nói lên tín vật, Mạnh Tuyên ngược lại là có, Lâm Băng Liên băng bài hắn còn một mực hảo hảo thu lăm...

“Trưởng lão bọn hắn còn canh giữ ở Âm Dương Thần Cơ Động bên ngoài sao?”

Có đệ tử vội vàng tại Mạnh Tuyên bên người đi qua, vừa nói chuyện, một bên nhìn về phía Tử Vi Tiên Môn góc Tây Bắc phương hướng.

“Nghe nói cái kia tặc tử còn không có từ bên trong đi ra, rất có thể đã bị Âm Lôi hủy diệt, chỉ là chúng trưởng lão lo lắng, bởi vậy quyết định ở bên ngoài thủ một thời gian ngắn, còn muốn bố trí xuống đại trận, cái kia tặc tử đã tiến vào, cũng đừng nghĩ còn sống đi ra...”

“Ai, chúng trưởng lão như lâm đại địch, chúng ta việc học tuy nhiên cũng bị làm trễ nãi...”

“Người cầm âm thanh a, người cũng đã biết, chuyện này liên quan đến chúng ta Tử Vi Đại sư tử Lâm Băng Liên danh dự, so người việc học trọng yếu nhiều hơn...”

“Ta nghe nói Lâm sư tử bị bế quan?”

“Quả thật bị đóng, bây giờ còn đang suy nghĩ qua trên bờ núi đầu rồi, nghe nói Lâm sư tử vì người nam nhân kia không tiếc đối kháng Hộ Sơn Đại Trận, đây quả thực là phản giáo tiên hành rồi, cũng mất đi thân phận nàng đặc thù, lúc này mới chỉ là bế quan mà thôi...”

Cái kia hai gã đệ tử đã đi xa, Mạnh Tuyên tắc thì đứng vững.

“Lâm sư tử bị ta làm hại bế quan?”

Hắn cau mày, trầm nghĩ: “Ta như là đã thoát khốn, hay là đi nhìn một cái nàng tốt, miễn cho nàng lo lắng!”

Muốn đến nơi này, liền tùy tiện ngăn cản một cái thoát nhìn tu vi không cao Chân Khí cảnh đệ tử, khách khách khí khí đích nói: “Vị sư đệ này mời, tiểu đệ chính là Lâm Băng Liên Lâm sư tử bằng hữu, lần này cố ý tới chơi nàng, lại nghe nói nàng phạm vào môn quy, bị đóng cấm đoán rồi, tiểu đệ muốn mau mau đến xem nàng, chỉ là không biết cái kia suy nghĩ qua nhai tại cái gì vị trí, kính xin sư đệ chỉ điểm...”

Vừa nói, một bên lấy ra cái kia miếng ngọc bài cho hắn xem.

“Nguyên lai người là Lâm sư tử bằng hữu, suy nghĩ qua nhai tự tại cái hướng kia, bất quá Lâm sư tử hiện tại bị bế quan, hai vị trưởng lão tự mình trông coi, chỉ sợ sẽ không cho người thấy nàng...” Lâm Băng Liên tại Tử Vi Tiên Môn vô cùng có uy vọng, người đệ tử kia gặp Mạnh Tuyên lộ ra ngay Lâm Băng Liên ngọc bài, lập tức đối với hắn cũng khách khí, sau

khi nói xong, rồi lại do dự một chút, nói: “Cái kia, tiểu đệ cũng có một vấn đề muốn thỉnh giáo vị sư huynh này...”

Mạnh Tuyên khẽ giật mình, nói: “Sư đệ nhưng hỏi không phòng...”

Người đệ tử kia do dự một chút, tò mò nhìn Mạnh Tuyên, nói: “Sư huynh cái này mặt là như thế nào như vậy? Sung thành như vậy?”

Mạnh Tuyên im lặng, thò tay bưng kín mặt, thở dài: “Sư đệ, ta dạy cho ngươi một cái nghe lời...”

“Cái gì?”

“Ngàn vạn đừng lục tổ ong vò vẽ, nhất là đã có đạo hạnh ong vò vẽ...”

“Ai nha nha, là có chuyện như vậy a, thụ giáo, ha ha ha ha...”

Đệ tử kia thỏa mãn lòng hiếu kỳ, cùng Mạnh Tuyên thi cái lễ đi rồi, đi ra mười trượng về sau, rốt cục không nín được, cất tiếng cười to.

Mạnh Tuyên im lặng nhìn xem người đệ tử kia, nghĩ thầm phải đem cái này mặt chữa cho tốt rồi, những người này tuy nhiên thấy được, tốt xấu cũng đều là là người xa lạ, không biết mình thân phận, nếu là bị người quen thấy được, cái này người có thể tự ném đi được rồi. Như vậy nghĩ đến, Mạnh Tuyên chợt nhớ tới mình còn có một ít theo Thượng Cổ Kỳ Bàn ở bên trong mang đi ra thuốc trị thương, đều là hiệu quả phi phạm, vội vàng lấy đi ra.

Tìm một cái ẩn nấp nơi hẻo lánh, đem thuốc trị thương bôi trên mặt, chỉ cảm thấy mát lạnh một mảnh, rõ ràng có hiệu quả.

“Rốt cục không cần để cho người khác chứng kiến ta cái này đầu heo bộ dáng...”

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới chuẩn bị đi tìm Lâm Băng Liên nói một tiếng, thế nhưng vào lúc này, đột nhiên nghe được Tử Vi Tiên Môn có réo rất sục sôi tiếng đàn vang lên, như kim đặc tấn công, sát khí nghiêm nghị,

trước sau cùng sở hữu thất âm, tại đây tiếng đàn vang lên thời điểm, toàn bộ Tử Vi Tiên Môn sở hữu đệ tử đều dừng tay lại ở bên trong chuyện đang làm, tiếng đàn tiếng nổ đã đến tiếng thứ ba lúc, liền lập tức có đệ tử tung kiếm hướng sơn môn phóng đi.

“Mau mau nhanh, Tử Vi Tiên Cầm vang lên rồi, có địch xâm phạm, Tử Vi đệ tử nhanh đi nghênh địch!” (chưa xong còn tiếp. .)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 285 : Thiên Trì yếu nhân

Chương 285: Thiên Trì yếu nhân

“Có địch nhân đánh Tử Vi Tiên Môn?”

Mạnh Tuyên không khỏi lắp bắp kinh hãi, theo bên người chạy trốn Tử Vi đệ tử hướng sơn môn chỗ tháo chạy, hắn cũng không phải muốn đi bang Tử Vi ngăn địch, mà là biết rõ, Tử Vi đã gặp cường địch, lập tức sẽ phong tỏa sơn môn, thanh tra môn hạ đệ tử, nếu là mình không nhanh đi ra ngoài, cũng sẽ bị khâu trụ tại Tử Vi Tiên Môn bên trong rồi, đến lúc đó lại muốn đi ra ngoài thì phiền toái.

Một cái khác điểm, hắn cũng quả thực có chút tò mò, Đông Hải Thánh Địa gần ngàn năm, đã có rất ít đại địch xâm phạm sự tình đã xảy ra, chỉ là ngẫu nhiên sẽ có bên trong một ít tiểu ma sát, lời nói lại nói tiếp, cái này mấy trăm năm qua nhất đại sự kiện, là Cự Linh Tiên Môn cường công Thiên Trì cái kia một lần, chỉ có điều, cái kia một lần cũng bị hoài ngọc tiên trưởng bốn kiếm phá cục, lần nữa đã chứng minh bảy đại tiên môn thực lực.

“Là người nào lớn mật như thế, dám can đảm phạm ta Tử Vi Tiên Môn?”

Có Tử Vi Tiên Môn đệ tử hét lớn, đồng dạng cảm thấy đại địch xâm phạm sự tình khó có thể tin.

Có hiểu được tin tức đệ tử liền lớn tiếng trả lời: “Thích trước thủ vệ sơn môn sư đệ truyền đến ngọc phù, nói là Thiên Trì tiên môn một đám yêu quái đánh đến tận cửa đến rồi, không phải nói chúng ta Tử Vi Tiên Môn giam bọn hắn Thiên Trì Đại sư huynh, muôn tới bức chúng ta giao người!”

“Hừ, Thiên Trì tiên môn nơi nào đến lá gan, dám hướng chúng ta Tử Vi yếu nhân, Đi đi đi, các sư đệ theo ta tiến đến ngăn địch!”

Chúng Tử Vi đệ tử tất cả đều hét lớn, nhao nhao Ngự Kiếm mà lên, đạo đạo màu mè, bay thẳng sơn môn.

“Thiên Trì đệ tử?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi, nghĩ thầm chẳng lẽ là đúng sai bọn hắn đã nhận được chính mình trốn vào Âm Dương Thần Cơ Động tin tức, đến đây cứu?

Hắn hù nhảy dựng, vội vàng giá khởi tường vân hướng sơn môn chỗ bay đi, chuyện này cũng không thể không nóng nảy. Đông Hải Lục Đại tiên môn ở bên trong. Cùng mình quan hệ tốt một chút thì ra là Tử Vi Tiên Môn. Vạn nhất liên nó cũng đắc tội, nhà mình hôm nay trì tại Đông Hải Thánh Địa có thể thật sự tứ cố vô thân rồi, còn nữa, mình cùng Lâm Băng Liên giao tình tại đây, hai phái tranh chấp, bọn hắn trên mặt cũng không nên xem.

Như vậy nghĩ đến, Mạnh Tuyên bay vút đã đến sơn môn chỗ, cảm thấy cũng là nhẹ nhàng thở ra. Tử Vi Tiên Môn đại khái là cũng không đem Thiên Trì bọn này yêu quái để vào mắt, bởi vậy tuy nhiên bày ra ngăn địch thái độ, lại không có phong tỏa sơn môn, còn có thể tùy ý ra vào.

“Oanh! Tử Vi tu sĩ đều cho ta nghe lấy, ta chính là đại danh lẫm lẫm Đông Hải Thất Yêu Vương bên trong bài danh lão Lục Kim Sí thân điều Vương Kim lão lục là cũng, các người Tử Vi to gan lớn mật, lại dám giữ áp chúng ta Thiên Trì Đại sư huynh, hiện tại điều gia ta sổ ba cái sổ, các người mau đem chúng ta Đại sư huynh hoàn hoàn chỉnh chỉnh trả trở về, bằng không thì chúng ta liền vọt vào chém giết người á... Một... Hai... Ta hô ba nữa à...”

Sơn môn bên ngoài. Đông nghịt một đóa yêu vân, cũng không biết che lại bao nhiêu yêu binh yêu tướng. Tại yêu vân phía trước, lại bay lên Kim Vũ lập lòe Đại Kim điều, uy phong lẫm lẫm hướng Tử Vi kêu gọi đầu hàng, một bộ không ai bì nổi bộ dáng, chỉ là vừa nói lời nói tự lộ liễu e sợ, rõ ràng đã đếm tới ba rồi, chứng kiến Tử Vi chúng tu quá bình tĩnh, ngược lại không dám la đi xuống, chỉ là trong lòng hồi hận, vì cái gì không nói thét lên mười đầu này?

“Ha ha, người như thế nào không hô?”

“Tiếp tục hô a, ta ngược lại muốn nhìn, bằng các người cái này mấy cái Tiểu Yêu, có bản lãnh gì xông vào Tử Vi đến cướp người!”

“Hừ, Thiên Trì đảm lượng cũng thật sự là không nhỏ, cũng dám phạm ta Tử Vi Thánh Địa, sống không kiên nhẫn được nữa a!”

Chúng Tử Vi đệ tử tất cả đều cười to, cũng không đem Thiên Trì lũ yêu để vào mắt.

Đại Kim điều khó thở rồi, trông mắt loạn chuyển, ngay tại lúc này, nên cái gì cũng không nói đánh lên đi mới là, có thể nó hết lần này tới lần khác trong nội tâm không có ngọn nguồn, nếu thật đã khởi đi lên, hậu quả vô cùng nghiêm trọng, đây cũng không phải là chúng đến mục đích.

Bất quá, cũng ở này hỗn loạn thời điểm, đột nhiên một tiếng thanh minh chấn thông thiên địa, một đạo Hỏa Vân tự Thiên Trì phương hướng bắn đi qua, Hỏa Vân bên trong, nhưng lại một chỉ hỏa loạn điều, đúng là Hồng Quan sư tử bốn tướng, nó bay vút mà đến, quanh người hỏa ý thiêu đầy trời mây trôi, khiến cho nó Hỏa Vân lướt qua, tại bầu trời đầy trời trong mây đen để lại một đạo sạch sẽ dấu vết.

“Cái đó là... Thiên Trì hộ pháp linh cầm?”

“Hai năm trước, là nó một thanh kéo xuống Cự Linh Tiên Môn hộ pháp Đại trưởng lão đầu!”

“Coi chừng, này yêu không thể khinh thường, chớ để chủ quan!”

Người ảnh, cây tên, Hồng Quan sư tử vừa hiện thân, lập tức liền khiến cho Tử Vi Tiên Môn ngưng trọng lên, cũng không có ai giễu cợt.

Hồng Quan sư tử đi vào phụ cận, cúi đầu nhìn thoáng qua cái kia đông nghịt yêu vân, tựa hồ có chút không vui, thân niệm chấn động, truyền âm nói: “Hảo hảo Thiên Trì đệ tử, vì sao khiến cho như vậy yêu khí trùng thiên?” Nói cánh vung lên, một đạo hỏa ý huy sai, vậy mà đem cái kia đông nghịt mây đen hóa thành trắng noãn tường vân, không tiếp tục một tia yêu khí, ngược lại nhiều hơn rất nhiều không hiểu tiên phong

đạo ý.

“Hong Quan đạo hữu đến ta Tử Vi, không biết có gì chỉ giáo?”

Tử Vi Tiên Môn ở trong, một cái áo đen mặt theo lão giả bước trên mây mà ra, đi vào Hong Quan sư tử trăm trượng bên ngoài đứng lại, khách khí mời đến.

Hong Quan sư tử nhìn hẩn một cái, nhẹ gật đầu, thần niệm truyền âm nói: “Ta nhận cho ngươi, ngươi là Tử Vi Lý đạo hữu, ta này đến không phải là vì cái khác, thăm nghĩ hỏi các ngươi Tử Vi một câu, chúng ta Thiên Trì chân truyền đại đệ tử Mạnh Tuyên có phải hay không bị các ngươi Tử Vi vây khốn? Nếu thật sự là như thế, kính xin Tử Vi xem tại mọi người cùng là thánh địa nhất mạch phân thượng, đem người trả, những thứ khác mọi chuyện đều tốt nói!”

Đại Kim điều bọn người yên tĩnh trở lại, bọn hẩn theo Hong Quan sư tử trong lời nói, nghe ra một tia thỏa hiệp ý tứ, Hong Quan sư tử cho rằng Mạnh Tuyên bị Tử Vi Tiên Môn giữ lại có lẽ là đắc tội Tử Vi, ngụ ý, chỉ cần Tử Vi đem Mạnh Tuyên phóng thích, nó liền không tiếc bồi thường.

Dùng Hong Quan bồi phạt mà nói, lời nói nói đến nước này liền rất cho Tử Vi mặt mũi, nhiều đại sự đều có thể xóa đi rồi.

Đương nhiên, cái này cũng theo cái khác góc độ nói rõ Mạnh Tuyên tại Thiên Trì trong suy nghĩ tầm quan trọng.

Thay đổi đệ tử khác, Thiên Trì đồng dạng sẽ đến cướp người, chỉ là tuyệt đối sẽ không đi lên tự thỏa hiệp.

Tựa như Mạnh Tuyên lúc ấy đi cứu Mặc Linh Tử, từ đầu đến cuối đều không có hướng Long Kiếm Đình cúi đầu, không sai biệt lắm nói rõ chính là muốn cướp người, mặc dù Cửu Cung Tiên Môn muốn bồi thường, vậy cũng phải chờ ta đem người đoạt lấy đến nói sau, người tại Thiên Trì trong tay cùng người tại Cửu Cung trong tay, bồi thường ý nghĩa là không đồng dạng như vậy, truyền ra ngoài, đối với song phương mặt ảnh hưởng cũng không giống với.

Nhưng nếu lúc ấy bị bắt đi chính là Long Nhi, Mạnh Tuyên khả năng tự liệu lĩnh, trước đem Long Nhi mang về đến hơn nữa, chỉ cần Cửu Cung Tiên Môn không bị thương Long Nhi,

cái kia mặc dù là tại chỗ bồi thường cũng không sao cả, dù sao Long Nhi là Mạnh Tuyên tự mình tiếp hội tiên môn, hơn nữa chỉ cần Mạnh Tuyên tại tiên môn thời điểm, bất luận là hay không bệ quan, Long Nhi cũng sẽ ở lão nho sinh dưới sự dẫn dắt đến phòng trúc trước thần hôn tĩnh định, dùng toàn bộ cấp bậc lễ nghĩa.

Từ nơi này phân trên mặt cảm tình lại nói tiếp, Long Nhi tại Mạnh Tuyên thậm chí còn vượt ra khỏi huynh muội rồi.

Trên mặt có sẹo Tử Vi trường lão là Lý Chiêu Thông, hần nghe vậy biểu lộ cũng phi thường trịnh trọng, chậm rãi tiến lên, ôm quyền nói: “Hong Quan đạo hữu mời, cũng không ta Tử Vi Tiên Môn khấu trừ người không phóng, thật sự là không biết các người Thiên Trì chỉ chính là cái gì a...”

Hắn vẻ mặt cười khở: “Chúng ta trước đó vài ngày, là phát hiện một cái tự ý Tử Vi cấm địa tiểu tặc, chỉ là, người nọ tuyệt không phải các người Thiên Trì đại đệ tử, ta xem các người là đã hiểu lầm!”

Vậy mà không thừa nhận!

Hong Quan sư tử trầm mặc lại.

Nếu là Tử Vi cưỡng ép chế trụ người không phóng, chúng còn có xông vào ngành đoạt người lý do, nhưng Tử Vi Tiên Môn vậy mà một mực chắc chắn, cái kia xâm nhập Tử Vi Tiên Môn cấm địa người không phải Mạnh Tuyên, ngày đó trì liên không có ra tay lý do.

“Hừ, thiếu tại đâu đó nói hưu nói vượn, chúng ta Thiên Trì có ba vị Đại sư huynh lão nô, bọn hắn tầm đó có Chân Linh chi thê cảm ứng, Đại sư huynh mất tích hơn ba tháng sau, rõ ràng tự là xuất hiện ở các người Tử Vi Tiên Môn bên trong, tăng thêm về sau các người Tử Vi lại truyền ra có người xâm nhập cấm địa, bị các người bức tiến Âm Dương Thần Cơ Động nghe đồn, cái kia không phải chúng ta Đại sư huynh là ai?”

Đại Kim điều quát lạnh: “Người nếu nói là hắn không phải, trước mang đến để cho chúng ta nhìn kỹ hắn nói!”

Lý Chiêu Thông hừ lạnh một tiếng, lại không nhìn Đại Kim điều, mà là hướng Hong Quan sư tử nói ra: “Hong Quan đạo

hữu, ta xem các ngươi là đã hiểu lầm, hắc, lời nói không dễ nghe, các ngươi Thiên Trì chân truyền đại đệ tử, chém của ta đồ nhi Cuồng Ưng Tử, ta quả thực hận hận tận xương, càng là tại Kỳ Bàn mở ra trước khi, xa xa nhìn hắn một cái, nhớ kỹ tướng mạo của hắn cùng khí cơ, nhưng là nguyên nhân chính là này, ta liền liền nhận ra được, cái kia trốn vào Âm Dương Thần Cơ Động tiểu tặc cũng không phải hắn, về phần các ngươi không tin, ta cũng không có cách nào, tiểu tặc kia trốn vào Âm Dương Thần Cơ Động về sau, liền không còn có đi ra, chắc hắn đã bị trong động Âm Lôi phai mờ rồi, ta thì như thế nào mang đến cho các ngươi xem?”

Nghe xong Lý Chiêu Thông, Tử Vi chúng trưởng lão đều âm thầm gật đầu, cảm thấy hắn ứng đối phi thường vừa vặn.

Hôm nay, chúng chương giáo và tiên môn nhân vật trọng yếu, cũng đã ra ngoài, trước khi đi, từng có nghiêm lệnh lưu lại, tuyệt không cho tiên môn tâm đồ triển khai chém giết, phạm là có một cái mạng phát ra, những lưu thủ này các trưởng lão đều cũng tìm được trọng phạt, cái này cũng chính là Đông Hải cấm sát lệnh tồn tại, cho nên Tử Vi chúng trưởng lão nhưng thật ra là không muốn cùng Thiên Trì phát sinh đại quy mô xung đột, bằng không thì ai thắng ai thua, đều là phạm vào lệnh cấm.

Cho nên Lý Chiêu Thông lần này từ chối ngữ điệu, vừa mới chặn Thiên Trì sở hữu lấy cớ, lời nói đã nói đến nơi này phân thượng, ngươi cũng không thể còn muốn mạnh mẽ công vào đi? Nếu thật là Thiên Trì muốn mạnh mẽ tiến đến yếu nhân, cái kia Tử Vi là bị ép hoàn thủ rồi, cũng không tính vi phạm lệnh cấm làm cho.

Đương nhiên, Lý Chiêu Thông cái chủ ý này, lại khiến cho chính lạng yên tới gần Thiên Trì lũ yêu Mạnh Tuyên nghe xong đại hỉ.

Vốn đã nghĩ ngợi lấy như thế nào giặt rửa thoát chính mình cái tội danh đầu rồi, lý do ngược lại chủ động đưa tới cửa đến rồi. (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 286 : Thẹn quá hoá giận

Chương 286: Thẹn quá hoá giận

Gặp Hồng Quan trầm mặc lại, Lý Chiêu Thông hơi cảm thấy ý, có thể lừa gạt đến như vậy một cái từng tại Đông Hải Thánh Địa tiếng tăm lừng lẫy cự yêu hấn hay vẫn là rất có cảm giác thành tựu, Đông Hải Thánh Địa từ khi cử tử lập môn, đã có ba ngàn năm, dạy dỗ đệ tử như hằng hà sa số, nhưng để lại tên tuổi cũng tựu như vậy mấy cái, mà Thiên Trì tại mười năm trước, đã từng nghênh đón một cái thời đại huy hoàng.

Cái kia một cái thời đại, không chỉ có có Thiên Trì tứ tử thiên tài như vậy nhân vật, càng có hiếm thấy linh yêu Hồng Loan thủ vệ tiên môn, có một không hai nhất thời, mấy vị bảy đại tiên môn đứng đầu, là Bắc Đẩu Tiên Môn so về Thiên Trì tới cũng có vẻ không bằng, chỉ có điều, Thiên Trì tại thực lực nhất cường thịnh thời điểm tao ngộ kiếp hỏa, tiên môn căn cơ cơ hồ hoàn toàn bị hủy, hết lần này tới lần khác sống sót Hoài Ngọc chương giáo và Thiên Trì tứ tử đã ở trời giáng kiếp hỏa sau rải rác trong vài năm, đi thì đi, bế tử quan bế tử quan, đến nổi to như vậy Thiên Trì, biến thành hôm nay cái này rách nát bộ dáng...

Đương nhiên, vô luận như thế nào, Thiên Trì tứ tử và Hồng Quan thanh danh hay vẫn là đã thành lập nên, như Lý Chiêu Thông người bậc này, cũng bất quá là Tử Vi Tiên Môn bình thường đệ tử, chỉ là có vận khí, lại có tâm cơ, từng bước một bò tới hôm nay địa vị, tích lũy ra bức này tu vi, nhưng so với uy phong thanh danh, so với Hồng Quan kém xa, bàn về thực lực, càng là tuyệt không dám cùng Hồng Quan sư tỷ đấu pháp.

Đương nhiên, hôm nay bọn hấn Tử Vi Tiên Môn lưu thủ trưởng lão đều tại, chỉ là Chân Linh cảnh tu sĩ, liền có vài chục vị, cho nên trong lòng của hấn ngược lại cũng không sợ Hồng Quan, trong mắt hấn, hiện tại Thiên Trì hay vẫn là cái kia gần như bị diệt tiên môn, một các cao thủ cơ hồ tuyệt diệt, tuy nhiên về sau không biết từ nơi này tìm tới mấy cái đáng về lưu manh quái yêu, căn bản không thành tức giận cái gì hậu.

“Ha ha, sự tình chính là như vậy, Hồng Quan đạo hữu hay vẫn là mời trở về đi!”

Lý Chiêu Thông ha ha cười to, nói: “Dùng Hồng Quan sư tỷ kiến thức, chắc là biết rõ chúng ta Tử Vi lệnh cấm, trừ chương giáo bên ngoài, không người nào có thể tiến vào cấm địa, tự thứ cho lão đạo vô lễ, không cho người tự mình đi vào nghiệm chứng!”

Nói xong, hần rộng tay áo hát lên, làm một cái tiến khách tư thế.

Lúc này thời điểm, trong lòng của hần quả nhiên là khuây khoả chi cực, chính mình một cái chủ ý, chẳng những bức ở Hồng Quan, khiến cho nó không có lý do gì hướng Tử Vi yếu nhân, càng bị gậy Mạnh Tuyên hậu viện, khiến cho hần tất nhiên sẽ chết tại trong cấm địa, như vậy con mình thù coi như là báo, đương nhiên, Lý Chiêu Thông làm như vậy đều chỉ là vì dự phòng ngừa vạn nhất, trên thực tế hần cho rằng lúc này thời điểm Mạnh Tuyên đã sớm chết rồi.

Âm Dương Thần Cơ Động là địa phương nào, đây chính là ngoại trừ chương giáo không người dám nhập tà địa, mà ngay cả hần bức này tu vi, cũng chỉ dám ở ngoài cửa động vây đảo quanh, còn muốn đề cao cảnh giác, để tránh bị Âm Lôi gây thương tích, dùng cái kia Mạnh Tuyên tu vi, căn bản trốn không thoát đến.

Hồng Quan sư tỷ nghe vậy, đã trầm mặc sau nửa ngày, nhẹ nhàng truyền âm: “Người nói như thật sự, nhưng ta càng tin tưởng Thiên Trì đệ tử, bọn hần nói Mạnh Tuyên tại Tử Vi, vậy thì nhất định tại Tử Vi, cho nên ta hôm nay tất nhiên muốn vào đi tìm người, chương giáo lúc gần đi nói với ta, để cho ta che chở Mạnh Tuyên, ta tự nhất định sẽ che chở hần, dù là vậy phản lệnh cấm cũng sẽ không tiếc... Cho nên, ta tự xông vào một lần Tử Vi thì như thế nào?”

Nói càng về sau, nó thần niệm rồi đột nhiên trở nên sắc bén cao vút, liền giống như một tiếng lệ minh, phảng phất lợi kiếm chui vào nó đối diện Tử Vi chúng đệ tử ở bên trong, vền vền một tiếng này lệ minh, Tử Vi môn hạ Chân Khí cảnh ở dưới đệ tử vậy mà toàn bộ ngất đi qua, nhao nhao giá bất trụ phi kiếm, phảng phất hạ sủi cỏ hướng trên mặt đất rơi đi, chỉ bị hù Tử

Vì chúng trưởng lão vội vàng giá khởi tường vân đi đón bọn hắn...

Mà Hồng Quan tắc thì tại thời khắc này, khí cơ tăng lên tới cực hạn, hỏa diễm ngập trời, hai cánh quấy Phong Vân, liền muốn xông vào Tử Vi Hộ Sơn Đại Trận.

Nhưng mà đúng lúc này, đột nhiên một cái âm thanh trong trẻo vang lên: “Hồng Quan sư tỷ mà lại không ai xúc động...”

Đã nghe được cái thanh âm này, Thiên Trì đệ tử lập tức khẽ giật mình, đều lộ ra không thể tưởng tượng nổi ánh mắt.

Hồng Quan sư tỷ cũng là khí cơ thu vào, quay đầu hướng thanh âm truyền đến chỗ nhìn lại.

Đã thấy ba ngoài mườii trượng, một cái thanh sam nam tử đạp trên tường vân mà đến, một đầu tóc trắng, vác trên lưng lấy một cái hồ lô, tuy nhiên trên mặt tựa hồ có chút vết thương, nhưng rõ ràng, đúng là Mạnh Tuyên, tuyệt đối giả mạo không được.

“Hồng Quan sư tỷ, kỳ thật Tử Vi không có nói sai, ta xác thực không tại Tử Vi Tiên Môn bên trong, trong khoảng thời gian này, ta chỉ là ngẫu có điều ngộ ra, cho nên đi ra đi đi mà thôi, lúc ấy đã quên nói một tiếng, đại khái là cho các người đã hiểu lầm, việc này trách ta!” Mạnh Tuyên cười mỉm bồi lấy không phải, lại quét qua Tử Vi mọi người, cười nói: “Cái kia xâm nhập Tử Vi cấm địa người, ta cũng không biết là ai, không quan hệ với ta!”

“Người... Người là như thế nào đi ra hay sao?”

Lý Chiêu Thông tại xác định trước mắt cái này đúng là Mạnh Tuyên về sau, chỉ cảm thấy trước mắt lạnh lẽo, máu tươi vội xông nhập não, nghiêm nghị hét lớn.

“Ta đều chưa đi đến, lại ở đâu nói được đến đi ra hai chữ?”

Mạnh Tuyên nhìn phía hắn, nhẹ nhàng cười cười.

Trước khi hắn đã nghe Lý Chiêu Thông nói, Cuồng Ưng Tử là đệ tử của hắn, tuy nhiên không rõ ràng lắm Cuồng Ưng Tử chính là Lý Chiêu Thông con ruột chuyện này, nhưng đối với

Lý Chiêu Thông vì sao cùng chính mình gây khó dễ một chuyện cũng đã minh bạch ngọn nguồn rồi.

Đã minh bạch nguyên nhân này, Mạnh Tuyên đối với Lý Chiêu Thông liền cũng tốt cảm giác thiếu nợ dâng tặng, đã có thâm cừ, liền không cần giả vờ giả vịt rồi.

“Người...”

Lý Chiêu Thông hận đến nghiến răng, hết lần này tới lần khác ghen lời, bởi vì vừa rồi đúng là hắn phủ nhận xâm nhập Tử Vi cấm địa người là Mạnh Tuyên.

“Người này không thể để cho chạy, hắn vì sao xâm nhập ta Tử Vi cấm địa chưa hỏi rõ ràng, như thế nào đi ra càng là một điều bí ẩn, trong khoảng thời gian này, chúng ta tại cấm địa bên ngoài bố trí đại lượng cao thủ, lại không một người phát hiện mảnh khoe, điều này nói rõ người này rất có thể không phải theo cửa động đi ra, phải bắt được hắn, hỏi rõ ràng có phải hay không còn có thứ hai con đường có thể ra vào ta Tử Vi Tiên Môn Thánh Địa...”

Lập tức liền có trưởng lão hướng Lý Chiêu Thông truyền âm.

Việc này quá nghiêm trọng, nếu như ngoại nhân có thể tự do ra vào Tử Vi Tiên Môn coi là tuyệt đối cấm địa Âm Dương Thần Cơ Động, cái kia Tử Vi Tiên Môn ngày sau bí mật sẽ thành vì một truyện cười, truyện đi cũng sẽ cười mất người răng hàm!

Là trọng yếu hơn một điểm, mà ngay cả những trưởng lão này cũng không biết trong cấm địa có bí mật gì, nhưng bọn hắn tin tưởng bí mật này nhất định trọng yếu phi thường, mà Mạnh Tuyên đã từ bên trong đi ra, tự rất có thể đã biết được bí mật này, cho nên càng không thể đơn giản phóng hãn.

“Nếu là hiểu lầm, chúng ta đây tự trở về đi, Tử Vi các lão đầu, hôm nào ta Kim Sí thần điều Vương Kim lão lục mời các ngươi uống rượu bồi tội ha...” Đại Kim điều là cái tâm tư linh hoạt, nhìn thấy Mạnh Tuyên tại cùng nó nháy mắt ra dấu, lập tức sẽ hiểu Mạnh Tuyên ý tứ, lúc này lớn tiếng ồn ào, đập vào ha ha, muốn dẫn người ly khai, chỉ cần bọn hắn vừa đi, Tử Vi cũng không nên nói cái gì nữa nói sau rồi.

“Lý Chiêu Thông, việc này là ngươi gây xuống, trách nhiệm

liền từ người đến công a!”

Tử Vi sơn môn trong một vị trưởng lão quát lạnh, bức bách Lý Chiêu Thông, hiện tại không có biện pháp rồi, không thể để cho Mạnh Tuyên ly khai, nhưng vừa rồi Lý Chiêu Thông đã nói cái kia xâm nhập Tử Vi cấm địa người không phải Mạnh Tuyên, còn muốn dùng lý do này lưu lại Mạnh Tuyên đã đứng không vững nền móng, không có cách nào dưới tình huống, liền chỉ có dùng sức mạnh rồi, nhưng Tử Vi suất động thủ trước, là phạm vào cấm sát lệnh, muốn có người đi ra bồi trách nhiệm.

“Hảo hảo hảo, ta bồi theo ta bồi, dù sao ta cũng muốn tự tay chém kẻ này...”

Lý Chiêu Thông hung hăng cắn răng, bỗng nhiên hét lớn một tiếng: “Mạnh Tuyên chạy đâu!”

Mạnh Tuyên quay đầu xem hắn, cười nói: “Ta phải đi người còn có thể cường lưu ta hay sao?”

Lý Chiêu Thông sắc mặt âm trầm cơ hồ muốn véo nước chảy đèn, giọng căm hận nói: “Người tại tiến vào Kỳ Bàn trước khi, giết ta ái đồ Cuồng Ưng Tử, khoản nợ này ta còn một mực không có tìm người tính toán, hiện tại đúng là một cơ hội, nạp mạng đi a!”

Trong tiếng rống giận dữ, trên người một đạo hùng hồn khí cơ phóng thích, hóa thành một chỉ ô quang bàn tay lớn, thẳng hướng Mạnh Tuyên trao tới.

“Ta giết Cuồng Ưng Tử, đó là hắn muốn chết, người muốn thay hắn báo thù, giống nhau là muốn chết!”

Mạnh Tuyên hừ lạnh một tiếng, trực tiếp trở lại một chương vỡ ra.

“Ầm ầm” một tiếng, không trung lôi tinh bắt đầu khởi động, giống như nổ tung mười vạn cân hỏa dược, thô bạo khí tức cơ hồ đem phương viên trong vòng trăm trượng mỗi một tác không khí đều lật đầy, Lý Chiêu Thông một chương này chương lực, vậy mà hoàn toàn bị Mạnh Tuyên Lợi Lực chỗ chôn vùi, không có đạt hiệu quả, cho nên chân đắc Lý Chiêu Thông ngực ầm ầm khó chịu, một hơi lộ ra chút ít không có thở

gấp đi lên.

“Thiên Trì tiểu tặc, lão phụ liệu mạng với ngươi, hôm nay là thân tử đạo tiêu, cũng muốn đem ngươi băm thây vạn đoạn!”

Lý Chiêu Thông thở dốc một hơi, cảm giác mình một chương này lại bị Mạnh Tuyên đã ngăn được, có chút nổi giận, nghiêm nghị hét lớn ở bên trong, lấy ra một thanh ám thanh sắc phi kiếm, trong cơ thể Chân Linh chi lực rồi đột nhiên co rút lại, sau đó toàn bộ tràn vào chuôi kiếm này ở bên trong, trong chốc lát, chuôi kiếm này bên trên những quỹ dị kia hoa văn đều phát sáng lên, trên thân kiếm cũng lập tức xuất hiện một loại vô cùng quỷ dị khí thể hung ác, phảng phất một đầu ma thú đang tại tỉnh lại.

“Vèo...”

Lý Chiêu Thông một ngón tay, cái kia ám thanh sắc phi kiếm lập tức hướng Mạnh Tuyên phi đâm đi qua, nhiếp tâm đoạt hồn.

“Hừ, bất quá là Chân Linh Lục phẩm mà thôi, cùng ta liệu, ngươi không có thể có cái này tư cách!”

Mạnh Tuyên một tiếng tăng vọt, ánh mắt cũng lạnh.

Hắn quyết định hảo hảo thi triển thoáng một phát thủ đoạn lại để cho người nhìn xem, coi như là tại Đông Hải Thánh Địa lập uy rồi. R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 287 : Nghiền áp Trung giai

Chương 287: Nghiền áp Trung giai

Chân Linh Nhất phẩm lúc, Mạnh Tuyên liền dám chiến Chân Linh Tứ phẩm Hùng Vũ Văn, hôm nay hắn tại trong hồ lô phá Chân Linh Tam phẩm, thực lực lần nữa phóng đại, trong tay nhiều loại pháp khí càng là theo Trảm Nghịch Kiếm bản thân rèn luyện, phẩm chất tùy theo tăng cường, bởi vậy, Mạnh Tuyên lúc này thật đúng là không sợ cùng Chân Linh Lục phẩm Lý Chiêu Thông một trận chiến, chính trái lại, hắn ần ần chờ mong một trận chiến này, vừa vận khẩu thi so sánh thực lực của mình như thế nào. ~

Mười ngón Chân Linh Tam phẩm đỉnh phong, có thể chiến bao nhiêu?

“Hừ...”

Lý Chiêu Thông chuôi này ám thanh sắc phi kiếm rời khỏi tay, một hóa ba, ba hóa chín, thoáng qua tầm đó, vậy mà hóa thành kiếm ảnh đầy trời, thao thao bất tuyệt, giống như một đầu kiếm sông, mang theo mãnh liệt sát khí, thẳng hướng Mạnh Tuyên tịch cuốn tới.

Mạnh Tuyên hồ lô lấy trong tay, lạnh quát một tiếng, ném ở giữa không trung, hồ lô đón gió biến lớn, chừng vài chục trượng cao, chắn hẳn trước người, sau đó Mạnh Tuyên hướng hồ lô bên trên đánh một chuông, hồ lô nhất thời đỉnh lấy cái kia đầy trời phi kiếm, thẳng hướng Lý Chiêu Thông lao đến, mà Mạnh Tuyên tắc thì trốn ở hồ lô sau lưng, hai tay nhanh chóng cầm bốc lên các loại pháp quyết.

“Mở cho ta!”

Lý Chiêu Thông hướng hồ lô vọt tới, đem chính mình phi kiếm ảo ảnh kích nát bảy, khí quát to một tiếng, hai tay thu về, bay đầy trời kiếm liền hóa thành một thanh vài chục trượng lớn lên Cự Kiếm, sau đó hắn hai tay nắm ở, hướng về hồ lô

hung hăng bổ xuống dưới.

Nhưng mà khiến người ngoài ý sự tình đã xảy ra, “Đương” một tiếng, hồ lô vẫn ti không việc gì, cự kiếm kia lại bị đập đầu thành hai nửa, âm sóng xa xa truyền ra hơn trăm dặm xa, cũng đúng lúc này, Mạnh Tuyên theo hồ lô đằng sau nhảy ra ngoài, huyền pháp đã tạo thành, quanh người lôi tinh đã hóa thành một đầu Lôi Long, gầm thét hướng Lý Chiêu Thông ẹt tới.

Lý Chiêu Thông kinh hãi, hai tay chấn động, triển khai mấy đạo huyền pháp. Một nửa phòng ngự Lôi Long. Một nửa công kích Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên cười lạnh không thôi. Quay mắt về phía mấy đạo huyền pháp công kích, hắn đã có một loại rất cảm giác kỳ quái, rõ ràng Lý Chiêu Thông tu vi xa cao hơn hắn, sử thi triển huyền pháp cũng đều là Tử Vi Tiên Môn ở bên trong cao minh huyền pháp, nhưng hết lần này tới lần khác tại hắn xem ra, Lý Chiêu Thông phi thường nhỏ yếu, thật giống như chính mình lấy một đứa bé bình thường, giơ tay nhắc chân. Điều có thể đơn giản đưa hắn đập bay.

“** Hồn Thiên Thuật!”

Mạnh Tuyên quát lạnh, tay niết quyền ấn, cùng Lý Chiêu Thông đối công, hơn mười chiêu trong chốc lát liền đánh ra, đem Lý Chiêu Thông đánh đi ra huyền pháp toàn bộ đánh tan, cuối cùng quyền ấn hợp lại, kích tại hắn ngực bụng tâm đó, đưa hắn ném ra mười dặm xa.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên thân ảnh tại nguyên chỗ biến mất, tái xuất hiện lúc, lại đã đến Lý Chiêu Thông sau lưng. Nhìn đúng Lý Chiêu Thông cái ót, ánh mắt lạnh như băng. Tay phải giơ lên, năm ngón tay thành câu, chuẩn bị một chút tử cấm vào đầu hắn ở bên trong, đem Chân Linh kéo đi ra.

“Các sư huynh cứu ta...”

Lý Chiêu Thông Chân Linh nhìn quét, biết rõ Mạnh Tuyên tại phía sau mình, thậm chí thấy được cái kia uốn lượn năm ngón tay, chỉ bị hù thần hồn đều tang, cái này cùng Mạnh Tuyên

một trận chiến, thật sự là quá nhanh, hắn còn không có suy nghĩ cân thận chuyện đã trải qua, chính mình vẫn lấy làm ngạo. Thượng phẩm Linh kiếm liền bị nứt vỡ rồi, phải biết rằng đây chính là đã từng một kiếm phá núi, chấn động một phương. Linh Bảo a, vậy mà không có chém ra cái kia không ngờ thiết hồ lô!

Máu chót nhất chính là, hắn tại Mạnh Tuyên trước mặt, cảm thấy một loại vô lực, thật giống như Chân Linh Lục phẩm chính là Mạnh Tuyên, Chân Linh Tam phẩm chính là mình đồng dạng, lực lượng của mình, Linh Bảo, huyền pháp tại Mạnh Tuyên trước mặt đều rơi xuống hạ thành, nhất là Chân Linh nhìn quét đã đến Mạnh Tuyên tại phía sau mình, nhìn thấy chính mình cái ót túi muôi bàn tay bày ra trao thủ thời điểm, càng làm cho lòng hắn nguội lạnh một nửa...

Cái này thật sự là ý định thoáng cái đem mình Chân Linh móc ra tiết tấu a!

Cho nên, đối mặt như thế nguy cơ, Lý Chiêu Thông cái gì cũng đành phải vậy, lập tức kêu cứu.

“Chương hạ lưu người!”

Tử Vi chúng trưởng lão cũng ngốc không thể, tuy nhiên lại để cho Lý Chiêu Thông chịu tiếng xấu thay cho người khác, nhưng không muốn chính xác lại để cho hắn toi mạng a!

Tiếng quát ở bên trong, ba vị tu vi mạnh nhất trưởng lão đồng thời ra tay, muốn giải cứu Lý Chiêu Thông.

Nhưng mà Thiên Trì bên này, bỗng nhiên có người cười lạnh: “Hai người bọn họ chỉ tranh, chính là thù riêng, chúng ta Thiên Trì Đại sư huynh lấy yếu chống mạnh, chúng ta đều không có ra tay, các ngươi Tử Vi lại nơi nào đến lực lượng, còn muốn lấy nhiều khi ít?”

Đang khi nói chuyện, bốn đạo nhân ảnh bay ra, nhưng lại Hồng Quan sư tỷ cùng ba nô, Hồng Quan sư tỷ Hỏa Vân ngập trời, ngăn ở tu vi mạnh nhất Tử Vi trưởng lão thân trước, huyền diệu hỏa pháp triển khai, cuốn lấy cái kia trưởng lão, mà ba nô tắc thì dùng ba chiến một, vây quanh một cái Chân Linh Ngũ phẩm Tử Vi trưởng lão, bất quá, nhưng vẫn là có một cái Tử Vi trưởng lão điện quang giống như hướng Mạnh

Tuyên cùng Lý Chiêu Thông đại chiến phương hướng đuổi tới.

Hơn nữa, mỗi ngày trì cao thủ cản lại nhà mình hai vị trưởng lão, càng là có hơn mười vị Tử Vi Chân Linh cảnh tu sĩ tùy theo lướt đi, hơn mười đạo Linh quang bay thẳng Mạnh Tuyên, nói rõ muốn lấy nhiều khi ít, Thiên Trì Chân Linh cảnh cao thủ dù sao vẫn là thiếu, không cản được nhiều người như vậy.

“Hơi quá đáng, thực khi chúng ta Thiên Trì không người hay sao?”

Đúng sai giận dữ, quát to: “Thiên Trì Chân Linh cảnh tu sĩ, theo ta xuất kích!”

Mặc Linh Tử, Ngô Uyên, Đại Kim điều thậm chí liền cóc lão Nhị chờ, cùng kêu lên hét lớn, muốn ra tay.

Tuy nhiên bọn hắn hiểu rõ, chính mình những người này chỉ là Chân Linh Sơ giai, không có thể là Tử Vi chúng uy tín lâu năm Chân Linh tu sĩ đối thủ, nhưng lại không thể trở mắt nhìn xem nhà mình Đại sư huynh bị người vây khốn mà khoanh tay đứng nhìn, bất quá cũng đúng lúc này, thạch quy chậm rì rì gọi hắn lại nhóm, nói: “Nếu là Tử Vi những vừa kia phá Chân Linh đệ tử ra tay lúc, các người tái chiến a, lão Quy lúc này có an bài!”

Nói xong huy động thạch thảo, hướng về hải lý phát phát tay.

Cái kia mười cái Tử Vi Chân Linh cảnh trưởng lão chính hướng Mạnh Tuyên lao đi, đột nhiên cảm thấy trên mặt biển dâng lên vô số đạo cường đại khí tức, kinh hãi phía dưới cúi đầu xem xét, đã thấy trên mặt biển chìm chìm nổi nổi, thậm chí có vài chục chiếc Ma Bàn lớn nhỏ Huyền Quy, nhao nhao tự biển sóng ở bên trong ngóc đầu lên đến, “Ngang” một tiếng rống, mấy chục miếng bạch toàn bộ Linh Đan liền hướng bọn hắn lao đến.

Đã nhận ra cái này Linh Đan cường đại, chúng Tử Vi trưởng lão tất cả đều sợ hãi kêu lên một cái, không dám bỏ qua, nhao nhao đánh ra trong tay Linh khí chống cự, nhưng bởi như vậy, phi viện binh Lý Chiêu Thông ý định nhưng lại không thể không gián đoạn rồi.

“Hắc hắc, so nhiều người, hiện tại ai có thể so ra mà vượt Thiên Trì?”

Thạch quy quý cười, long nhãn lớn nhỏ quy nhãn ở bên trong lộ ra vô cùng đắc ý thần sắc.

Lại nói Mạnh Tuyên, tại móc ra Lý Chiêu Thông Chân Linh trước khi, cũng do dự một chút tử, bất quá đang nhìn đến chúng Tử Vi trưởng lão đằng đằng sát khí hướng chính mình vọt tới thời điểm, liền dứt khoát một tiếng cười lạnh, một trảo hướng Lý Chiêu Thông đầu trảo tới, lần này lại tạt lại hung ác, khí thế hung ác bốn phía, nếu là bị hấn thoáng cái đào thực rồi, Lý Chiêu Thông không hề nghi ngờ hội giao đọ ở chỗ này.

Hết lần này tới lần khác lúc này Tử Vi gấp rút tiếp viện đại bộ phận trưởng lão đã bị Thiên Trì ngăn lại, chỉ vịn vịn có cái kia một cái không bị ngăn lại trưởng lão, cũng chỉ là Chân Linh Tử phẩm, hơn nữa cùng Mạnh Tuyên tâm đó còn có trong vòng ba bốn dặm khoảng cách, căn bản vô lực ngăn cản.

“Mạnh sư đệ...”

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một tiếng than nhẹ, tự Tử Vi sơn môn trong truyền ra.

Mạnh Tuyên đã sớm đang chờ thanh âm này vang lên, cái kia trảo ở dưới tay phải lập tức biến trảo vì chưởng, chính chính vỗ vào Lý Chiêu Thông trên đầu, đem hấn đánh chính là như một đạn pháo đồng dạng từ phía trên không chui vào biển sóng ở bên trong, bất quá tốt xấu tránh khỏi Chân Linh bị móc ra kết cục.

Một đóa Băng Liên tự Tử Vi Tiên Môn được đưa lên, liên ngời lầy một nữ tử, nghiêng nước nghiêng thành, thanh lệ Vô Song, đúng là Lâm Băng Liên.

Nhìn thấy nàng xuất hiện, Tử Vi cùng Thiên Trì tiên môn đang tại động thủ người cũng đều ngừng lại, Tử Vi mấy cái trưởng lão vội vàng hướng Lâm Băng Liên truyền âm, nhưng Lâm Băng Liên nhiều có chút không kiên nhẫn, phát phát tay, ý bảo bọn hấn không cần nói nữa đi xuống, sau đó nàng tự nhẹ nhàng hướng Mạnh Tuyên phiêu đi qua, nhìn thoáng qua chính chặt vật không chịu nổi theo hải lý chui đi ra Lý Chiêu Thông, nhẹ nhẹ nhẹ nhàng thở ra.

Rất rõ ràng, nàng cũng lo lắng Lý Chiêu Thông chính xác bị Mạnh Tuyên đánh chết, nói như vậy, vô luận như thế nào, nàng cái này Tử Vi Đại sư tử cũng không thể bỏ mặc, dù là cùng Mạnh Tuyên quan hệ cá nhân lại tốt, cũng muốn bình đao tương hướng.

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Trước khi liền muốn lấy người khó xử, không có ý định thật sự giết hẳn!”

Lâm Băng Liên nhẹ gật đầu, nhìn qua Mạnh Tuyên nói: “Lúc nào đi ra hay sao?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Vừa mới đi ra, vốn định đi gặp người vừa thấy, nhưng lại đụng bực này sự tình!”

Lâm Băng Liên nhẹ gật đầu, chăm chú nghĩ nghĩ, nói: “Bất luận như thế nào, người tiến nhập Tử Vi cấm địa, không phải làm việc nhỏ, như vậy đi, người mà lại theo ta đến Tử Vi Tiên Môn ở bên trong đến, về cấm địa sự tình nói rõ chi tiết vừa nói a, cũng coi như cho chúng ta Tử Vi một câu trả lời thỏa đáng, về phân an toàn của người vấn đề, ta nghĩ tới ta vẫn là có thể cam đoan!”

Mạnh Tuyên tự nhiên sẽ không hoài nghi Lâm Băng Liên, liền cười nói: “Hết thấy theo Lâm sư tử ý tứ!”

Lúc này theo Lâm Băng Liên lần nữa tiến nhập Tử Vi Tiên Môn, bên ngoài Thiên Trì các sư đệ còn có chút bận tâm, nhưng hiểu rõ Lâm Băng Liên người tự nhiên sẽ hướng bọn hắn giải thích, Tử Vi Tiên Môn Đại sư tử Lâm Băng Liên nổi danh giữ lời hứa, tuy là nữ tử, nhưng ở nghĩa bạc vân thiên phương diện, nhưng lại tuyệt không thua ở nam tử, toàn bộ Tử Vi Tiên Môn, vô luận không tin được ai, đều là có thể tin qua nàng.

Tử Vi chúng trưởng lão cũng đành chịu đi theo Lâm Băng Liên về tới Tử Vi Tiên Môn, bọn hắn rất bất đắc dĩ, chuyện này thoát nhìn chỉ có lại để cho Lâm Băng Liên xử lý, dù sao mình những người này chẳng những không có xử lý tốt, ngược lại suýt nữa gây một cái trưởng lão, bọn hắn ý thức được, Thiên Trì đã không giống trước khi Thiên Trì rồi, tuy nhiên không nói chính thể thực lực có thể áp đảo Tử Vi, nhưng tối thiểu nhất cũng có sức đánh một trận rồi.

Đối với Lâm Băng Liên bên này, Mạnh Tuyên không có lộ ra Bảo Bồn sự tình, chỉ là hết thấy đều đổ lên hồ lô thượng diện, chỉ nói là chính mình trong lúc vô tình lấy được dị bảo, có thể tại linh mạch ở bên trong ghé qua, chính mình không cần thận ngộ nhập Tiên Trì, lại từ Âm Dương Thần Cơ Động ở bên trong trốn tới, đều là vì cái này hồ lô, nói xong, còn hướng Lâm Băng Liên giải thích thoáng một phát cái này hồ lô đặc dị chỗ.

Nhưng không ngờ, Lâm Băng Liên cũng không có quan tâm hắn nói thật hay giả, tại thấy được cái này hồ lô thời điểm, nhưng lại con mắt sáng ngời, thật dài thở dài khẩu khí, kinh hỉ nói: “Nếu có như thế dị bảo, cái kia mạng của ta có lẽ có cứu được!” (chưa xong còn tiếp. .)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 288 : Thần Điện nguyên rửa

Chương 288: Thần Điện nguyên rửa

“Lâm sư tỷ lời này là có ý gì?” Mạnh Tuyên kinh hãi. — .

Lâm Băng Liên nhẹ nhàng thở dài, nói: “Người còn nhớ rõ Tàn Hồng Hoàn tại Cửu Long Huyền Thiên đài đã nói thần bí kia bảo địa sao? Trên thực tế, ta lúc ấy cho rằng nàng nói là giả, nếu thật có như vậy bảo địa, nàng thì như thế nào sẽ cùng người bên ngoài chia xẻ? Chỉ có điều, ba ngày kỳ đến lúc đó, ta hay vẫn là theo nàng cùng đi rồi, muốn nhìn một chút nàng trong hồ lô muốn làm cái gì, vốn lúc ấy cũng muốn kêu lên người, chỉ là người lúc ấy bế quan, đợi người hai ngày, gặp người chưa có trở về tin, chúng ta tám người liền đồng loạt xuất phát...”

“Nguyên lai, ngày đó Cửu Long Huyền Thiên đài bên trên chín người, trừ ta ra, còn lại tám người đều đi...”

Mạnh Tuyên trầm nghĩ, có thể thấy được Tàn Hồng Hoàn lúc ấy cho ra hấp dẫn lớn đến bao nhiêu.

“Thế nhưng mà có âm mưu gì?”

Mạnh Tuyên lông mi nhíu chặt, hẳn cùng với Lâm Băng Liên đồng dạng, không quá tin tưởng Tàn Hồng Hoàn.

Nhưng không nghĩ tới, Lâm Băng Liên lại lắc đầu, nói: “Sự thật chứng minh, ta ngược lại là coi thường nàng, nàng theo như lời, xác thực thật sự, chúng ta tám người men theo trên tay nàng một bộ bản đồ cổ, đi một chỗ bị trùng trùng điệp điệp pháp trận vây hộ bảo địa, đó là một tòa phá vẫn cung điện, bên trong tuy nhiên cũng không có thiếu nguy hiểm, nhưng quả thực cũng không có thiếu thứ tốt, chúng ta tám người đều có thu hoạch...”

“Cực Ác Hung Hải Long hoàng Thái tử đã nhận được một quyển sách Long tộc bí thuật, có thể bỏ tức hấn Phong Vũ đại

thần thông thuật, Đại La Tiên Môn Vệ Minh Thần tắc thì đã nhận được một phương tàn tổn hại Bảo Khí, bị hấn luyện tiến vào mười ngón tay của mình Thần giới bên trong, mà Cửu Cung Long Kiếm Đình đã nhận được một quyển sách Tế Kiếm Thần Văn, có thể khiến cho hấn thần kiếm tăng lên ba thành lực công kích, mà ngay cả ta cũng đã nhận được một vũng Thần Tuyên Thủy, dùng Dương Chi Ngọc Tịnh bình thu vào!”

Nói xong, Lâm Băng Liên đem chính mình Dương Chi Ngọc Tịnh bình lấy đi ra. Đưa cho Mạnh Tuyên quan sát. Mạnh Tuyên hướng miệng bình một gom góp. Liên cảm giác Linh khí đập vào mặt, có loại thể xác và tinh thần đều sững cảm giác, có thể tưởng tượng, nếu dùng nó đến luyện đan, tất nhiên thần hiệu phi thường.

“VẬY CÁC NGƯỜI?” Mạnh Tuyên phỏng đoán đến, đằng sau tất nhiên đã xảy ra một ít những chuyện khác.

Lâm Băng Liên đem Dương Chi Ngọc Tịnh bình bỏ qua một bên, ngón tay nhỏ nhấn gương lên, khiến cho nàng chỗ động phủ đột nhiên bị băng tinh phong đóng lại. Liên giống như một tòa Thủy Tinh cung giống như, người khác không chỉ có nhìn không tới bên trong tràng cảnh, mặc dù là thần niệm cũng không cách nào xuyên thấu tiến đến.

Sau đó Lâm Băng Liên liền đứng dậy, nhẹ nhàng trốn thoát quần áo của mình, xoay người, đã thấy lụa trắng váy tuột đến hông, lộ ra trơn bóng như sứ mỹ bôi, nhưng mà khủng bố chính là, tại nàng trên lưng, nhưng lại có một đoàn lúc ẩn lúc hiện hắc khí. In dấu thật sâu tiến vào dưới da thịt, cái này thoát nhìn. Giống như là Lâm Băng Liên mỹ trên lưng, xuất hiện một bộ màu đen tranh vẽ, mà tranh vẽ nội dung, rõ ràng là một chỉ một chỉ Lệ Quỷ, còn không ngừng di động lúc, liền giống như ngâm nước người bình thường, phát ra thông khổ gào rú.

Cái này mỹ đến mức tận cùng cùng ác đến mức tận cùng hai chủng hoàn toàn bất đồng tràng cảnh, thoát nhìn vạn phần quỷ dị.

Mạnh Tuyên hút miệng khí lạnh, mãnh liệt đứng lên, cả kinh nói: “Lâm sư tử, ngươi đây là?”

Lâm Băng Liên thở dài, nói: “Nguyên rửa, Thần Điện nguyên rửa!”

Nàng dừng một chút, nói: “Cái kia trong thần điện xác thực có nguy cơ tồn tại, chúng ta vốn tưởng rằng cần thiết đối mặt chỉ là một ít Thần Điện tà khí sinh sôi tinh quái cùng những Thượng Cổ kia lưu truyền đến nay tàn phá pháp trận mà thôi, tổng hợp chúng ta tám người chỉ lực, những tinh quái kia cùng pháp trận, đều không làm khó được chúng ta, chỉ tiếc, theo đệ nhất điện lui sau khi đi ra, chúng ta mới phát hiện, trong lúc bất tri bất giác, chúng ta cũng đã trong quỹ dị Thần Điện nguyên rửa, tựa như phụ cốt chi thực, ngày ngày có thể thảm gào khóc chi âm trùng kích thần niệm, ăn mòn xương cốt, ta tuy nhiên mỗi ngày dùng Tử Vi Tiên Trì ở bên trong linh dịch ngâm thân thể, nhưng cũng không quá đáng là trì hoãn cái này nguyên rửa phát tác tốc độ mà thôi...”

“Đây là Tàn Hồng Hoàn âm mưu?”

Mạnh Tuyên trầm giọng quát hỏi, Thần Điện là Tàn Hồng Hoàn nhắc tới, những người này cũng là tại nàng dẫn dắt hạ tiến vào Thần Điện, cho nên Mạnh Tuyên ý niệm đầu tiên, là Tàn Hồng Hoàn thiết kế mưu hại Lâm Băng Liên cực kỳ hãn tiền môn thủ đồ.

Lâm Băng Liên chậm rãi lắc đầu, nói: “Không phải nàng, cái này nguyên rửa cũng là nàng thật không ngờ, hơn nữa, lúc ấy tại Thần Điện lúc, nàng đem người mà đi, đã phá vỡ tam trọng pháp trận, đánh chết mấy trăm tinh quái, chính là là chúng ta những người này ở bên trong đánh chết tinh quái nhất nhiều người, cái này cũng làm cho, nàng nhiễm nguyên rửa xa so với chúng ta lợi hại hơn, ta trước đó vài ngày nghe nói, nàng đã phát tác ba lượt rồi, mà ta đến bây giờ mới thôi, cũng chỉ là phát tác một lần mà thôi, có thể thấy được nàng so với ta càng gặp xui xẻo, vận xui!”

“Những người khác đâu?”

“Không có một cái nào chạy thoát, toàn bộ nhiễm lên nguyên rửa!”

Mạnh Tuyên không khỏi hít một hơi khí lạnh, tám người này có thể không có một cái nào là người bình thường, đều là Thánh Địa thiên kiêu, vẫn lạc bất kỳ một cái nào, cũng có thể dẫn phát một trường hạo kiếp, nếu là bọn họ tất cả đều bởi vậy nguyên rửa mà vong, cái kia Đông Hải Thánh Địa thực lực

chính thể sẽ bị suy yếu ba thành đã ngoài, dù sao những điều này đều là kế tiếp nhiệm chương giáo người thừa kế, mà bồi dưỡng một cái mới người thừa kế cần có thời gian phi thường đã lâu.

Mạnh Tuyên trầm ngâm, người khác nhiệm lên nguyên rửa hấn mặc kệ, thậm chí Tần Hồng Hoàn nhiệm lên nguyên rửa, hấn còn có thể cảm thấy vui mừng, nhưng Lâm Băng Liên lại không được, mình vô luận như thế nào, cũng không thể ngồi xem Lâm Băng Liên bởi vì nguyên rửa mà vong.

“Nguyên rửa phát tác thời điểm, là cái dạng gì nữa trời hay sao?”

Mạnh Tuyên trầm ngâm đặt câu hỏi, Lâm Băng Liên khe khẽ thở dài, nói: “Chìm vào trong cơn ác mộng, liền giống bị bách quỷ tranh thực...”

Mạnh Tuyên đứng lên, bàn tay nhẹ nhàng đặt tại Lâm Băng Liên bóng loáng trên lưng.

Lâm Băng Liên lấp bắp kinh hãi, vô ý thức tự muốn Mạnh Tuyên đẩy ra, nhưng thấy được Mạnh Tuyên rất nghiêm túc biểu lộ, hay vẫn là nhịn xuống, tùy ý Mạnh Tuyên bàn tay theo như tại trên lưng mình, tại cảm thấy Mạnh Tuyên lòng bàn tay truyền đến ấm áp cảm giác lúc, nàng càng là nhịn không được run lên.

Trong lòng bàn tay, đã nhận ra Lâm Băng Liên trên lưng truyền đến âm lãnh quỷ dị khí tức, Mạnh Tuyên nhịn không được trong nội tâm cả kinh.

Hắn cảm giác, Lâm Băng Liên bóng loáng dưới da thịt, dường như có một loại vật còn sống lực lượng tại động, những lực lượng này, cực kỳ xâm lược tính, nếu là thường nhân lây dính loại lực lượng này, chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ bị lực lượng này cắn nuốt sạch sở hữu thần niệm, hóa thành xương khô, nhưng Lâm Băng Liên dù sao tu vi cao thâm, dùng Chân Linh chi lực đem những lực lượng này dồn đến phần lưng, khiến cho chúng không cách nào khuếch tán ra.

“Những nguyên rửa này chi lực ta không cách nào hóa giải, chúng tựa hồ có thể hấp thu tu vi của ta phát triển, nói cách khác, trừ phi ta có thể một lần đem chúng toàn bộ khu trục,

bằng không thì chúng sớm muộn gì đều mượn lực lượng của ta phát triển, cuối cùng nhất thôn phệ ta!”

Lâm Băng Liên nhẹ khẽ thở dài, trong thanh âm dường như có chút tuyệt vọng hương vị.

“Không có biện pháp khác sao?”

Mạnh Tuyên đứng dậy, đem Lâm Băng Liên quần áo kéo lên, che ở đầu vai của nàng.

Lâm Băng Liên xoay người lại, nói: “Có! Tần Hồng Hoàn cân nhắc cổ tạ, nói nếu như muốn hóa giải chúng ta nguyên rủa, liền chỉ có lại đi Thần Điện, hơn nữa xâm nhập thứ hai điện, chỉ có điều, cái kia Thần Điện đệ nhất cung cùng thứ hai cung tầm đó, có một đạo ngàn dặm Nhược Thủy Hà, không cách nào lảng không hư độ, càng không cách nào ngự thuyền mà qua, cho nên trừ phi là giải quyết vấn đề này, chúng ta căn bản là gây khó dễ...”

Mạnh Tuyên nhớ tới Lâm Băng Liên chứng kiến chính mình hồ lô lúc kinh hỉ bộ dáng, nhân tiện nói: “Lâm sư tỷ, người cảm thấy ta cái này hồ lô có thể vượt qua Nhược Thủy?”

Lâm Băng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Trước đó vài ngày, chúng ta đã hẹn ở, sẽ ở trăng tròn chi nguyệt, lại xông một lần Thần Điện, ở trước đó, đều phải nghĩ biện pháp tìm được vượt qua Nhược Thủy chi sông phương pháp, ta vốn muốn tế luyện thoáng một phát của ta Dương Chi Ngọc Tĩnh bình, nhưng ta cái này Ngọc Tĩnh bình lại không nhét khẩu, cũng không hợp dùng, gặp người cái này hồ lô, thực sự thực được cho ta vận khí tốt...”

Nói xong, nàng nghiêng nghiêng xem xét Mạnh Tuyên liếc, nói: “Người cam lòng cho ta mượn không?”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, nói: “Chẳng những cho người mượn, ta cùng người đi!”

Lâm Băng Liên thoả mãn nhẹ gật đầu, nói: “Có người lúc này đáp, tổng không tính ta không công thay người lần lượt sự môn trách phạt!”

Mạnh Tuyên lại nói: “Lâm sư tỷ, ở lại sẽ ta muốn tại trên

người của người lấy một tia nguyên rửa chỉ lực, người cần phải thay ta giữ bí mật!”

Lâm Băng Liên có chút nghi hoặc nhìn Mạnh Tuyên, Mạnh Tuyên cũng không có giải thích nhiều, thi triển Đại Ôn Ẩn, theo Lâm Băng Liên sau lưng lấy một tia nguyên rửa chỉ lực phong ấn tại trong hồ lô, tiến triển vô cùng thuận lợi, xác thực như Mạnh Tuyên chỗ phỏng đoán, cái này nguyên rửa chỉ lực, kỳ thật cùng bệnh khí là giống nhau, chỉ có điều, Mạnh Tuyên cũng không có mạo muội liền ra tay thay Lâm Băng Liên trị liệu, mà là quyết định trước nghiên cứu thoáng một phát nói sau.

Cáo biệt Lâm Băng Liên, Mạnh Tuyên trở ra cửa, đã thấy Tử Vi cao thấp đám người, đều sắc mặt không vui nhìn xem hắn, thậm chí còn có người lặng lẽ đem Linh khí lấy đi ra, tựa hồ một lời không hợp, liền muốn mạnh mẽ đưa hắn giữ lại.

Mạnh Tuyên mục không liếc nhìn, trực tiếp hướng Tử Vi Tiên Môn bên ngoài đi ra ngoài, Lâm Băng Liên theo đi ra, đem Mạnh Tuyên đưa đến sơn môn khẩu, sau đó liền trở lại cùng người khác trưởng lão thương nghị rồi, cũng không biết nàng hội nói như thế nào, nhưng theo nàng trí kế, chắc là có thể hóa giải trận này hiểu lầm đấy.

“Đã xong...”

Nhìn xem Mạnh Tuyên ly khai Tử Vi sơn môn bóng lưng, một cái Tử Vi Chân Khí cảnh đệ tử ai thán.

“Làm sao vậy?” Bên cạnh đệ tử khó hiểu hỏi thăm.

“Nếu như đoán không sai, chúng ta Tử Vi rất nhanh thì có vị cô gia rồi...”

Chúng đệ tử kinh hãi, thất thanh nói: “Người cũng chớ nói lung tung, Lâm sư tỷ chính là ta trong suy nghĩ chí cao vô thượng Tiên Tử, liền Tàn Hồng Hoàn đều so ra kém, mà ngày đó trì Mạnh Tuyên, hà đức hà năng, có thể bị Lâm sư tỷ vừa ý?”

Người đệ tử kia khẽ thở dài: “Ta tu vi tuy nhiên không cao, xem người nhưng lại thực thật sự, Lâm sư tỷ như vậy tiêu sái một người, vì cái gì cùng cái thằng này gặp mặt thời điểm,

muốn chuyên môn dùng bằng tinh phong bế động phủ? Hơn nữa, nếu là ta vừa rồi không có hoa mắt, rõ ràng chứng kiến Lâm sư tử quần áo có chút lảng loạn...”

“Bà mẹ nó, đánh chết hần!”

Chúng Tử Vi đệ tử nổi giận lên, đem cái này mắt sắc đệ tử ân trên mặt đất tặc là một trận loạn nện... (chưa xong còn tiếp. .)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 289 : Thử bệnh tử tù

Chương 289: Thử bệnh tử tù

“Đông Hải Thánh Địa thiên kiều, rõ ràng đều nhiễm lên thân bí nguyên rửa, Tần Hồng Hoàn là muốn làm gì?”

Mạnh Tuyên đã đi ra Tử Vi Tiên Môn, liền một mực đang trầm tư. Cùng Lâm Băng Liên bất đồng, mặc dù hắn biết rõ Tần Hồng Hoàn cũng trong nguyên rửa, hơn nữa xa so người khác càng nghiêm trọng, hắn cũng không tin Tần Hồng Hoàn. Nếu nói là trên thế giới có một người là Mạnh Tuyên có thể đem nàng không có cực hạn hướng chỗ hồng muốn, cái kia không hề nghi ngờ tự là Tần Hồng Hoàn rồi, cho nên Mạnh Tuyên không có lý do gì cho rằng, cái này cái gọi là nguyên rửa là nàng tận lực an bài.

“Đại sư huynh, người trong khoảng thời gian này đi đâu? Ba tháng trước phát hiện người biến mất tại Thiên Trì Tiên Môn, chúng ta đều rất lo lắng!”

Khúc Trục hỏi thăm, lại để cho Mạnh Tuyên theo trầm ngâm ở bên trong kịp phản ứng, cười hướng mọi người tố cáo tội.

Thế mới biết, ba tháng trước, Tần Hồng Hoàn bọn người muốn mời hắn cùng một chỗ tiến về trước Thần Điện bảo địa, liền phát mấy phong thư hàm, thậm chí Tần Hồng Hoàn cũng chuyên hướng Thiên Trì đến rồi một chuyến, liền đứng ở sơn môn trước chờ Mạnh Tuyên trả lời thuyết phục.

Thiên Trì chúng đệ tử kinh ngạc ngoài, cũng chỉ tốt đánh bạo hướng Mạnh Tuyên bế quan địa phương lần lượt vài lần thần niệm, bất quá một hai lần không có hồi âm cũng là mà thôi, liên tục mười ngày, Mạnh Tuyên không có bất kỳ tin tức, lại khiến cho Thiên Trì đệ tử kinh hoảng lên.

Cuối cùng, liền lại để cho không sợ nhất Mạnh Tuyên Đại Kim điêu tiến vào Mạnh Tuyên bế quan nhìn một chút, cái này xem xét lại lập tức lấp bắp kinh hãi, bọn hắn phát hiện Mạnh Tuyên

sớm đã không đang bề quan chi địa rồi, có thể lặng yên không một tiếng động biến mất một người, hay vẫn là tại Huyền Quy nhất tộc một mực vây hộ phía dưới, đây quả thực sợ hãi Thiên Trì mọi người, phát điên đồng dạng mọi nơi tìm kiếm Mạnh Tuyên, nhưng vẫn không có bất kỳ manh mối.

Thẳng đến ba ngày trước, ba nô cảm ứng được Mạnh Tuyên khí cơ tại Tử Vi Tiên Môn xuất hiện, mọi người mới xem như đã nhận được một điểm manh mối, lại về sau, lại mua được một cái Tử Vi đệ tử, thăm dò được từng có người ám xông Tử Vi cấm địa, Thiên Trì mọi người liền đem thân bí nhân kia cùng Mạnh Tuyên liên hệ rồi. Hoảng sợ phía dưới, liền tập hợp đủ sở hữu lực lượng, đánh lên Tử Vi Tiên Môn đến yếu nhân...

“Cái này thần bí nguyên rửa thật sự quá lợi hại. Liên Băng Liên sư tỷ cái kia chờ tu vi đều không thể chống cự, ta có thể luyện nó tỷ lệ cũng không lớn. Chỉ có thể trước thí nghiệm thoảng một phát, để tránh đi sư tôn đường xưa, làm cho bệnh chịu bó tay tốt, mình cũng đáp đi vào!”

Mạnh Tuyên tinh tế tự định giá, Lâm Băng Liên bọn người quyết định đêm trăng tròn tái nhập Thần Điện, thì ra là 15, ngày nay thì là sơ sáu, cũng tức là nói. Chính mình tu tại trong vòng chín ngày kết luận mình có thể hay không y này nguyên rửa, nếu là có thể y, tắc thì có thể cho Lâm Băng Liên tránh thoát một kiếp.

Dù sao Lâm Băng Liên tuy nói Thần Điện thứ hai cung ở trong có trốn thoát nguyên rửa phương pháp, nhưng đây cũng chỉ là suy đoán, hơn nữa theo như Lâm Băng Liên mà nói, thần trong điện nguy cơ trùng trùng, bọn hắn tuy nhiên đều là Đông Hải thiên kiều, nhưng xông qua một cung có thể, thứ hai cung chưa hẳn.

Mang theo cái kia một tia nguyên rửa chi lực trở lại Thiên Trì, Mạnh Tuyên tạ ơn chư vị sư huynh đệ và Huyền Quy nhất tộc. Sau đó liền lần nữa bề quan, chỉ là trước khi bề quan, lại làm cho người đi hoặc mua hoặc cầm. Bất đến rất nhiều Chân Khí cảnh yêu loại và Hồng Trần gian phạm vào ác sự tình tử tù, cho là mình thí nghiệm sử dụng, đương nhiên, chuyện này là lặng yên tiến hành, Thiên Trì Tiên Môn chính là danh môn chính phái, bức này sự tình không dám trương dương.

Dem bọn này kiệt ngao bất tuần thế hệ bắt giữ về sau, Mạnh Tuyên lúc này rút kiếm chém một nửa, lại dùng máu tươi đâm đĩa bảo kiếm chỉ vào còn lại những kinh hãi kia không hiểu người cùng yêu nói ra: “Bọn người đều phạm vào trọng tội, khó thoát khỏi cái chết. Ta cái này ba thước Thanh Phong, tựu tính toán đem các người toàn bộ chém rụng cũng chỉ là tích lũy công đức. Bất quá ta hôm nay nhưng có thể cho các người một cái cơ hội, đó chính là giúp ta thí nghiệm thuốc. Lời nói thật nói rõ, thí nghiệm thuốc về sau, các người chỉ có một nửa có thể có thể còn sống sót, là muốn như vậy bị ta chém rụng, hay vẫn là thí nghiệm thuốc, chọn một a!”

Chúng tử tù cùng Yêu Ma thấy được đồng bạn chết thảm bộ dáng, chỉ bị hù kinh hãi không hiểu, nhao nhao đập đầu cầu xin tha thứ, tuy nhiên bọn hắn cũng biết rõ Mạnh Tuyên theo như lời thí nghiệm thuốc các loại tất nhiên hung hiểm vạn phần, nhưng một cái là có hi vọng sống sót, một con đường khác nhưng lại lập tức bị trong tay hắn Thanh Phong kiếm chém giết, hai con đường này tầm đó tuyển một chọn, cũng không khó tuyển.

Gặp chúng tử tù ủy uồn lượn khúc tuyển thứ hai con đường, Mạnh Tuyên liền nở nụ cười, nói: “Cũng thế, các người đều là người thông minh, ta còn có thể nói cho các người biết một cái tin tức tốt, nếu là các người thí nghiệm thuốc về sau còn sống, ta không chỉ có sẽ không lại đem bọn người đưa vào đại lao, càng là hội tặng cho các người vàng bạc linh thiết, cho các người tại Hồng Trần gian phú giàu có đủ qua hết nửa đời sau, đương nhiên, muốn tại chúng ta Thiên Trì dưới sự giám thị, các người hảo hảo còn sống, Thiên Trì cả đời cũng sẽ không lý các người, nếu là các người còn muốn vi phạm pháp lệnh, cái kia hay vẫn là trốn không thoát vừa chết!”

Nghe xong lời nói này, mấy cái nhân loại bình thường tử tù nhất thời mắt sáng rực lên. Mạnh Tuyên đem hậu quả nói nghiêm trọng như vậy, nhưng lại làm cho bọn họ càng thêm đã tin tưởng, nói không chừng may mắn sống sót về sau, thật có thể thêm vào đạt được nửa bối giàu có sinh hoạt.

Chỉ có điều, mấy cái trên người có tu vi nhân loại tử tù cùng với bị cưỡng ép bắt đến Yêu Ma, nhưng có chút lơ đãng, đối với bọn hắn mà nói, trên người đã có tu vi, tâm liền cũng đã rồi, cái kia chờ an nhàn sinh hoạt, đối với bọn họ cũng không có bao nhiêu lực hấp dẫn.

Mạnh Tuyên nhìn ra ý của bọn hắn, lại thần nhiên nói: “Ta biết rõ mấy người các ngươi trên người có tu vi, chướng mắt bức này ông nhà giàu sinh hoạt, cái này thực sự không phòng, ta có chuẩn bị, các ngươi những người này, nếu là có thể còn sống sót, ta liền cho các ngươi một cái bái nhập Thiên Trì hoặc Tử Vi cơ hội, bất quá, cũng là có điều kiện, hai đại tiên môn đều muốn giám thị các ngươi mười năm, trong vòng mười năm, mỗi người đều yêu lĩnh 30 kiện hồng chiếu, mười năm về sau, 300 kiện Hồng Trần chiếu hoàn thành, hơn nữa không có làm xuống bất luận cái gì ác cử, cái kia liền có thể thu nhận sử dụng, mà thu nhận sử dụng về sau, cũng ít nhất phải làm bảy mươi năm Ngoại Môn Đệ Tử, bảy mươi năm về sau, không có ác dấu vết, mà lại thiên phú hơn người, mới có thể là có thể trở thành chân truyền!”

Mạnh Tuyên nói một câu, những tử tù kia con mắt liền sáng một tầng, đến cuối cùng lúc, dĩ nhiên Tinh Tinh tỏa sáng.

Đối với bọn họ mà nói, cái này thật đúng là bầu trời đèn rơi xuống cơ hội, những người này vi phạm pháp lệnh, tự nhiên là bởi vì cướp đoạt tài nguyên huyền pháp bố trí, nếu là có thể đủ bái nhập tiên môn, hai thứ này liền đều không cần buồn rầu, thậm chí có thể nói là nhân họa đắc phúc, một bước lên trời, bởi vì dựa theo tư chất của bọn hắn, đại khái là cả đời cũng không có hi vọng bái nhập bảy đại tiên môn, hôm nay thậm chí còn đã có lựa chọn, sao lại không làm?

“Nếu thật như tiên bối theo như lời, chúng ta... Cam tâm thí nghiệm thuốc!”

Một cái thoát nhìn hung hãn vạn phần, nhưng thực lực cũng coi như mạnh nhất tráng hán bái phục đầy đất, kiên trong lòng tự nhủ đạo.

Mặt khác mọi người thấy thế, cũng nhao nhao quỳ gối ở bên trong.

Duy có hai cái thực lực cường hãn Yêu Ma, lại trông mắt loạn chuyển, trong đó một đầu Hồ Yêu cười hắc hắc, nói: “Vị tiên bối này ngược lại là hào phóng, bất quá ta lại không nghĩ bái nhập các ngươi tiên môn, ngươi nếu thật có thành ý, thay mặt đến thí nghiệm thuốc hoàn tất, liền phóng ta ly khai, đồng thời ban cho một vạn linh thiết cùng một kiện thượng đẳng hộ thân

pháp khí, nếu là người đáp ứng, ta cam đoan toàn lực phối hợp, ngài thấy thế nào?”

Mặt khác một chỉ lộc yêu cũng cười hắc hắc nói: “Cái này thí nghiệm thuốc dù sao là cứu tử nhất sinh, sau đó cam đoan đều là hư, ta lộc đại tiên không tin cái kia một bộ, chỉ kém tín trước mắt, người nếu là ở thí nghiệm thuốc trước khi, liền trước cho ta 100 tên xử nữ... Tám mươi tên... Không, 50 người, thậm chí ba mươi người cũng được, lại để cho ta thống khoái hưởng thụ một phen, liền hết thấy tất cả nghe theo người, điều kiện này bất quá phần a?”

Nghe xong hai người bọn họ, những người khác cũng đều coi chừng tầm tầm nhìn xem Mạnh Tuyên.

Cái này hai cái Yêu Ma ý định lại cũng có hứng thú, một cái là búống bình đã quen, thâm nghĩ trùng hoạch tự do, cái khác nhưng lại thiên tính dâm tà, căn bản là không muốn lấy mình có thể tại thí nghiệm thuốc về sau sống sót, thâm nghĩ tại thí nghiệm thuốc trước khi hảo hảo hưởng thụ một phen.

Mạnh Tuyên nghe xong hai người bọn họ, nhưng chỉ là cười nhạt một tiếng, mí mắt cũng không giơ lên thoáng một phát, liền một người một kiếm chém. Cái này lưỡng yêu thẳng đến phốc ngã xuống trong vũng máu, cũng còn vẻ mặt kinh ngạc, Mạnh Tuyên nhìn về phía những người khác, thần nhiên nói: “Các người hiện tại kỳ thật còn chưa có tư cách cùng ta đàm điều kiện, ta mới vừa nói là hứa cho thù lao của các người, hoặc tăng hoặc giảm, đều là của ta sự tình, các người không thể tranh!”

“Vâng, tiền bối...”

Người còn sống sót can đảm đều hàn, nhao nhao quỳ trên mặt đất, không dám lại có bất kỳ nhị nói.

“Như thế thuận tiện, người tới, cho bọn hắc linh đan diệu dược, có thương tích trị thương, không thương bổ sung tinh khí, chớ tất khiến cho bọn hắc tại trong vòng một ngày, tinh khí thần đều đạt tới đỉnh phong, đợi cho ngày mai, ta liền đến đây thí nghiệm thuốc!”

Mạnh Tuyên nhẹ giọng phân phó, việc này đang mang trọng đại, hắc cũng không dám có chút chủ quan.

Vì đạt được nhất phán đoán chuẩn xác, trước cam đoan những người này trạng thái đạt tới tốt nhất, là phi thường có tất yếu.

Một ngày nghỉ ngơi và hồi phục hoàn tất, Mạnh Tuyên liền lại gọi những người này, cũng nghiêm lệnh Thiên Trì đệ tử không được tới gần, vì phòng ngừa ngoài ý muốn, thậm chí chuyên đem Đại Kim điều gọi đi qua huân một châu, toàn bộ Thiên Trì bên trong, không sợ nhất Mạnh Tuyên thì ra là nó, những người khác đã trúng huân, tốt xấu hiểu ý hạ sợ hãi, cái thằng này nhưng lại khối lự manh, đối với chính mình không thích từ trước đến nay là tiến tai trái ra tai phải.

Bất quá nó gặp Mạnh Tuyên như thế trịnh trọng, tốt xấu cũng biết nặng nhẹ, liền vỗ ngực đáp ứng xuống, còn muốn đích thân thủ vệ.

Mạnh Tuyên một cước bắt nó đá đã đến phong bên ngoài tìm nó những anh em kết nghĩa kia đi chơi, lại làm cho Khúc Trục hỗ trợ thủ vệ.

Ngày hôm nay trì môn phong lệch ra lợi hại, cũng tự Khúc Trục tính tình bầm thẳng, coi như là đáng tin rồi. (chưa xong còn tiếp)R580

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 290 : Âm hàn nguyên rửa

Chương 290: Âm hàn nguyên rửa

“Có thể không thoát được vừa chết, thậm chí mượn này bác cái tiền đồ, liên toàn bộ xem các người xứng hay không hợp rồi!”

Mạnh Tuyên đem những tử tù này cùng Yêu Ma chia làm hai đội, lại phân biệt án lấy chúng riêng phần mình tu vi, theo thấp chí cường lập, sau đó nghiêm mặt nói: “Nói là thí nghiệm thuốc, nhưng thật ra là thí nghiệm một loại kỳ quái công pháp, công pháp này ta có thể khống chế, cho nên các người không cần lo lắng, bất quá tại công pháp tiến vào các người thân thể về sau, ta cần các người lớn tiếng đem trên người cảm giác nói cho ta biết, hiểu chưa?”

Chúng tử tù cùng Yêu Ma cũng đã dưỡng tức tinh thần, cũng đã làm xong chuẩn bị tâm lý, mặc dù tốt nhiều đều là hai chân run rẩy, nhưng vẫn là lớn tiếng trả lời Mạnh Tuyên, cả đám đều lộ ra vật lộn độ sức thần sắc, cái này trạng thái lại để cho Mạnh Tuyên phi thường hài lòng.

Hắn trước đem nhân loại tử tù ở bên trong tu vi yếu nhất một cái mang vào nhà tranh, người này hơn hai mươi tuổi, thân thể cường tráng, nhưng kỳ thật không có gì tu vi, chỉ là phạm nhân thân thể mà thôi, người như vậy cũng có thuyết pháp, cái kia chính là Chân Khí nhất trọng.

Mạnh Tuyên thấy hắn chuẩn bị xong, liền vận chuyển Đại Ôn Ấn, đem cái kia một đám âm hàn nguyên rửa chi lực đã đánh vào thân thể của hắn bên trên.

“Ta... Ta rất lạnh...”

“Bên tai... Giống như có Yêu Ma đang khóc...”

“Không... Không phải bên tai, là trong lòng ta... Chúng trong lòng ta khóc...”

Cái này chết tiệt tù còn nhớ rõ Mạnh Tuyên, nguyên rửa chi lực vừa vào thể, liền lập tức lớn tiếng kêu la.

Mạnh Tuyên đem lời của nó âm thanh toàn bộ ghi tạc trong nội tâm, đồng thời quan sát thân thể của hắn biến hóa, đã thấy hắn quanh người khói đen cuộn cuộn, thân thể đã kháng bất quá mạnh như vậy nguyên rửa chi lực, bắt đầu hồng mắt, liền vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, đem trong cơ thể hắn nguyên rửa chi lực coi như bệnh khí rút ra, sau đó luyện hóa thành bệnh đan. Đồng thời đem một đám bệnh khí phong ấn tiến vào trong hồ lô.

Mạnh Tuyên tại luyện hóa trong quá trình. Cảm giác cái kia nguyên rửa chi lực quý độc dị thường. Thậm chí so với lúc trước hắn luyện hóa ôn ma còn cường đại hơn, cũng may mắn hắn hiện tại đã phá Chân Linh cảnh, tu vi bên trên đã có một cái đại bay vọt, mới có thể đem hắn luyện hóa.

“Cái này nguyên rửa chi lực, tại một cái cơ hồ không hề tu vi trên thân người đều lợi hại như thế, liền có thể phỏng đoán Lâm sư tỷ trên người nguyên rửa chi lực hội mạnh bao nhiêu rồi...”

Mạnh Tuyên trầm ngâm, thấy kia tử tù dĩ nhiên bỏ mình, liền hoán một cái tu vi rất cao chút ít. Chân Khí tứ trọng tử tù tiến đến.

Nguyên rửa chi lực cùng bệnh chủng chính cơ hồ hoàn toàn đồng dạng, thậm chí có thể lý giải vì cùng một cái tính chất, bởi vậy nó cũng thì có bệnh chủng đặc tính, cái kia chính là, ngoại trừ nguyên rửa chi lực bản thân quý tà lực lượng bên ngoài, còn có thể mượn từ bệnh người bản thân tu vi tăng lên lực lượng của mình, nói cách khác, bệnh người tu vi càng người càng cường, nó cũng lại càng cường, càng khó dùng luyện hóa.

Mạnh Tuyên sắp chết tù theo như tu vi cao thấp xếp đặt tốt. Là tại giải nguyên rửa chi lực đồng thời, cũng nhìn xem mình có thể luyện hóa cái gì cảnh giới tu sĩ trên người nguyên rửa chi lực. Dùng cái này đến suy tính, chính mình luyện hóa Lâm Băng Liên trên người nguyên rửa chi xác suất thành công 70%.

Đối với mình còn không biết bệnh chủng, phương pháp như vậy không thể nghi ngờ là an toàn nhất.

Lúc trước Bệnh Lão Đầu nếu là trước dùng phương pháp kia thí nghiệm thoáng một phát Tần Hồng Hoàn trên người bệnh chủng, đại khái tựu sẽ minh bạch chính mình ngay lúc đó tu vi không đủ để y tốt Tần Hồng Hoàn rồi, chỉ có điều, một là Bệnh Lão Đầu mềm lòng nhân thiện, dù là những tử tù này đáng chết, hắn cũng sẽ không dùng bọ hắc đến làm thí nghiệm, hai là Tần Hồng Hoàn lúc ấy sinh mệnh thở hơi cuối cùng, Bệnh Lão Đầu cũng không có lúc này, chỉ có thể dùng thân phạm hiểm.

Tổng cộng bảy cái tử tù, theo Chân Khí nhất trọng đến cửu trọng đều có, Mạnh Tuyên trọn vẹn dùng một ngày thời gian, tài trí dùng thí nghiệm hoàn tất.

Hắn nhưng lại phát hiện, coi như là cái này nguyên rửa chỉ lực tại Chân Khí cửu trọng trên thân người, mình cũng là có thể luyện hóa, chỉ có điều càng ngày càng khó mà thôi, nhưng cũng may, thẳng đến Chân Khí cửu trọng, hắn đều không có cảm thấy cực hạn của mình.

Hơn nữa, ngoại trừ Chân Khí nhất trọng cùng Chân Khí tam trọng, Chân Khí tứ trọng ba người bởi vì thật sự quá yếu, cơ hồ tại nguyên rửa chỉ lực nhập vào cơ thể đồng thời liền bị cắn nuốt sinh cơ bên ngoài, những người khác tốt xấu cũng có thể kiên trì một lát, bởi vậy tại Mạnh Tuyên kịp thời vì bọn họ nhờ nguyên rửa chỉ lực về sau, bọn hắc tuy nhiên lộ ra thần sắc héo mị chút ít, lại cũng tốt xấu còn sống, nguyên một đám đều có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Mạnh Tuyên liền trước hết để cho người đưa bọn chúng mang đến một bên, tại Thiên Trì đệ tử trông coi hạ nghị ngơi, sau đó gọi một đội kia Yêu Ma.

Nhân loại cùng Yêu Ma tầm đó cũng sẽ có chút ít bất đồng, bởi vậy thí nghiệm thời điểm, muốn một mình thử một chút.

Lại là một ngày đi qua, chư Yêu Ma cũng đều thử bệnh hoàn tất, kết quả cùng nhân loại tử tù cơ bản giống nhau, cũng không rõ ràng sai biệt.

Kết quả này lại làm cho thử bệnh nhân loại tử tù cùng người

khác Yêu Ma mừng rỡ, chúng bản cho là mình hẳn phải chết, thậm chí đã làm xong chính mình trong những người này chết bên trên hơn phân nửa chuẩn bị, kết quả cũng chỉ có tu vi yếu nhất ba tên nhân loại tử tù cùng hai cái Yêu Ma chết rồi, những người khác còn sống, nguyên một đám kích động quỹ Tạ lão thiên, lại nghi thần nghi quỷ nhìn Mạnh Tuyên, sợ hãi hội nuốt lời.

Mạnh Tuyên tự nhiên khinh thường đối với bọn họ nuốt lời, trực tiếp gọi Khúc Trục, mệnh hẳn đi an trí những người này, nguyện làm ông nhà giàu chờ chết cũng tốt, nguyện trở thành Thiên Trì cùng Tử Vi đệ tử tiếp nhận mười năm khảo nghiệm cũng tốt, đều tự đi an bài là được.

Kích động ngoài, thực sự có người cẩn thận từng li từng tí hỏi Mạnh Tuyên, nói mình nhưng thật ra là bị oan uổng, vốn tưởng rằng hẳn phải chết, lại không muốn hôm nay còn sống, được hay không được dùng cái này mệnh đi báo thù, nhưng cái này thuyết pháp lại bị Mạnh Tuyên một lời bác bỏ.

“Đã sống sót thuận tiện tốt còn sống, như muốn báo thù lại cũng đừng nhắc, Thiên Trì không có cái kia công phu phân biệt các người trong lời nói thật giả, phạm dám báo thù, một suất định trăm không buông tha!” Hắn nói xong những về sau này, Khúc Trục lại cảm thấy có chút nặng, thấp giọng hướng Mạnh Tuyên thỉnh cầu vài câu, đạt được đáp ứng về sau, liền dẫn những người này đã đi ra Mạnh Tuyên Tọa Vong Phong, lúc này mới nói: “Ta vừa mới hướng Đại sư huynh cầu tình, hẳn đã đã đáp ứng, các người trong những người này, nếu thật cảm giác mình có oan tình, cái kia liền nhận lấy 100 kiện Hồng Trần chiếu, hoàn thành về sau, có thể tới tìm ta Trần Ngôn, đối đãi ta điều tra rõ về sau, như các người thật sự là oan uổng, có thể báo thù, nhưng nếu không phải oan uổng... Đừng trách ta thủ lạt!”

Nghe xong hắn mà nói, chúng tử tù đều tâm phục khẩu phục, hướng về Khúc Trục cúi đầu, lại hướng về Mạnh Tuyên Tọa Vong Phong cúi đầu.

Khúc Trục chỗ này lý phương pháp, không thể nghi ngờ so Mạnh Tuyên xử lý phương pháp muốn tốt, cái này lại cũng chính là hẳn nhặt của rơi bỏ sung chỗ chúc trách.

“Hôm nay ta đối với cái này nguyện rửa chi lực đặc tính, bệnh

trạng đều hiểu rõ không sai biệt lắm, ” trong túp lều, Mạnh Tuyên lật xem một miếng ngọc giản, đây cũng là hắc đang thí nghiệm thời điểm làm xuống bút ký: “Đã có thể để xác định, chưa tới Chân Linh cảnh người nhiễm lên bực này nguyên rửa chi lực, ta là có thể luyện hóa, chỉ là cái này còn chưa đủ để dùng kết luận ta có thể luyện hóa Lâm sư tử trên người nguyên rửa chi lực, Lâm sư tử tu vi là bọn hắc gấp trăm lần còn nhiều, trên người nguyên rửa chi lực cũng tất nhiên còn hơn bọn hắc gấp trăm lần, chỉ bằng có một Chân Linh cảnh tu vi đến thí nghiệm cái này nguyên rửa chi lực, ta mới tốt đoán được đến, chỉ là Chân Linh cảnh tu sĩ, nhưng đều là tất cả tiên môn bảo bối phiền phức khó chịu, ta lại đi nơi nào tìm người đến thí nghiệm?”

Mạnh Tuyên mảnh suy nghĩ một chút, lại cười khổ bỏ đi cái này nhất niệm đầu.

Tuy nhiên Đông Hải Thánh Địa Lục Đại tiên môn, thậm chí là một ít tiểu tiên môn ở bên trong, đều có Chân Linh cảnh tu sĩ, nhưng những người này nhưng lại đơn giản không động dậy được, Chân Linh cảnh tu sĩ, tại Hồng Trần gian đã là “Tiên” tồn tại, động bên trên bất kỳ một cái nào, đều dễ dàng dẫn phát đại họa.

“Ân, đúng rồi, những Chân Linh cảnh này tu sĩ ta không thể tùy tiện động, nhưng những đã kia lây dính nguyên rửa chi lực Đông Hải thiên kiều, chưa hẳn không có có thích hợp, dù sao không phải mỗi người cũng giống như Lâm Băng Liên, Long Hoàng Thái tử và Tàn Hồng Hoàn như vậy thiên phú kỳ tài!”

Mạnh Tuyên âm thầm nghĩ tới, Đông Hải thiên kiều bên trong, tu vi đột phá Chân Linh Trung giai cũng chỉ có Lâm Băng Liên cùng Tàn Hồng Hoàn, Long Hoàng Thái tử, mấy người còn lại cũng chỉ là Chân Linh Hạ giai, cùng hôm nay chính mình cùng giai, có thể tại trên người bọn họ thử một lần.

Chỉ có điều, chuyện này lại muốn cam đoan bất trí bị tiết lộ, dù sao lấy Mạnh Tuyên bản ý, cũng chỉ là muốn chậm trễ cứu chữa Lâm Băng Liên mà thôi, những thứ khác mấy người có chết hay không, lại cùng mình có quan hệ gì đâu?

Lại tỉnh tể tưởng tượng, Mạnh Tuyên cảm giác mình đối với những Đông Hải này thiên kiều hay vẫn là không đủ hiểu rõ, thỉnh Lâm Băng Liên cùng một chỗ châm chước thì tốt hơn,

liền gọi môn hạ một gã Chân Khí cảnh đệ tử, muốn hẳn cầm chính mình thỉnh tiên đi Tử Vi Tiên Môn thỉnh Lâm Băng Liên đến một tự.

Một canh giờ về sau, Lâm Băng Liên ngự Băng Liên tới, bắt quá lại để cho người kinh ngạc, thậm chí có hai cái Tử Vi trưởng lão cùng đi đến đây, xem Lâm Băng Liên vẻ mặt bất đắc dĩ cùng với cái này hai cái trưởng lão đề phòng cướp đồng dạng đề phòng Mạnh Tuyên ánh mắt, Mạnh Tuyên trong nội tâm liền không sai biệt lắm đã minh bạch, cái này hai lão này xem bộ dáng là sợ chính mình đem bọn họ Tử Vi Tiên Môn bảo bối đệ tử cho trộm, chuẩn bị một tác cũng không rời chăm chăm vào...

Hết cách rồi, hay vẫn là theo lễ đón cái này hai cái trưởng lão tiến đến, bắt quá Mạnh Tuyên lại nói lý ra tìm tới Đại Kim điều, đối với nó thì thậm một phen, Đại Kim điều liền nắm lấy Mạnh Tuyên hồ lô phụng mệnh đi, không bao lâu, Đại Kim điều liền dương dương đắc ý đi trở về, một bộ thấy lão hữu bộ dáng, muốn lôi kéo Tử Vi hai cái trưởng lão đi uống rượu, cái này hai cái trưởng lão tự cho mình khá cao, như thế nào sẽ đem Đại Kim điều bức này đã đường đi yêu quái để vào mắt, tự nhiên không rảnh mà để ý hội, nhưng nghe thấy được Đại Kim điều trong bầu rượu mùi thơm lúc, lại lập tức tròn mắt cũng nghiêng qua...

“Người khổ tâm lớp bốp đem chúng ta Tử Vi hai vị trưởng lão dẫn đi, hẳn là chính xác như bọn hắn nghĩ như vậy, muốn trộm ta hay sao?”

Lâm Băng Liên cười mỉm nhìn xem Mạnh Tuyên nói ra.

“Còn dùng trộm sao? Muốn trực tiếp tự mình đã đoạt!”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, Lâm Băng Liên điểm ấy đùa giỡn công lực hẳn thật đúng là không nhìn ở trong mắt. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 291 : Thái Nhất Yên Tử Hồng

Chương 291: Thái Nhất Yên Tử Hồng

“Ai, người phát triển thật sự là quá là nhanh...”

Lâm Băng Liên nhẹ khẽ thở dài một câu, nói: “Ban đầu ở ta Lâm Thị tộc địa gặp được người thời điểm, vẫn chỉ là một cái nho nhỏ Chân Khí bát trọng, hôm nay lại đã trở thành Đông Hải thanh danh lộ ra lấy một đời thiên kiêu, chẳng những đối mặt ta dám chậm rãi mà nói, còn dám đùa giỡn ta rồi!”

Mạnh Tuyên ha ha cười cười, nói: “Kỳ thật ta lúc ấy cũng đùa giỡn rồi, chỉ là Lâm sư tỷ không có lưu ý mà thôi!”

Lâm Băng Liên thoáng qua khẽ giật mình, hồi tưởng lại mới gặp gỡ Mạnh Tuyên lúc, hắn đại phát một trận “Mỹ nhân chi luận”, tinh tế nghĩ đến, xác thực có vài phần đùa giỡn chỉ ý, không khỏi mỉm cười, nghĩ thầm xác thực như thế: “Cũng thế rồi, đùa giỡn liền đùa giỡn a, ta cũng sẽ không thiếu khối thịt, bất quá người hôm nay chuyên lại đề cho người bảo ta đến, không phải là muốn nói những a này? Ta thế nhưng mà tại một mực đang chuẩn bị tiến vào Thần Điện về sau dùng được lấy thứ đồ vật, mặc dù có người hồ lô, có thể cho ta vượt qua Nhược Thủy Hà, nhưng còn muốn chuẩn bị một ít phòng thân Linh khí!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói: “Kỳ thật ta thỉnh Lâm sư tỷ đến, chính là muốn nhìn xem, có biện pháp nào không lại đề cho Lâm sư tỷ miễn ở tiến vào Thần Điện thứ hai cung!” Gặp Lâm Băng Liên vẻ mặt kinh ngạc, Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Lâm sư tỷ, cái này Đông Hải Thánh Địa ta tin được người không nhiều lắm, người đương nhiên xem như một cái, cho nên bí mật của ta ta cũng không gạt người, chỉ là hi vọng người có thể vì ta giữ bí mật!”

Lâm Băng Liên mỉm cười, nói: “Người còn muốn cho ta phát cái thề hay sao?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Cái kia lại không cần, nếu như cần người thề ta mới có thể tin tưởng, cái kia bí mật này cũng không sẽ nói cho người biết rồi!”

Nói xong liền lại để cho người đem những đã kia tránh thoát một kiếp tử tù đã mang đến một cái, đang tại Lâm Băng Liên mặt đem nguyên rửa chi lực đã đánh vào cái kia tử tù trong thân thể, lại để cho Lâm Băng Liên đã kiểm tra sau. & lại vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết. Y tốt rồi hẳn.

Tại Lâm Băng Liên ánh mắt kinh ngạc trong. Mạnh Tuyên trấn an này cái tử tù liếc, không có lập tức giải thích chính mình là làm sao làm được, mà là trước đem chính mình trước trước đã đáp ứng chúng tử tù, bọn hắn có thể bái nhập Tử Vi Tiên Môn và Thiên Trì Tiên Môn sự tình, thỉnh Lâm Băng Liên đáp ứng, đối với chuyện này, Lâm Băng Liên xử lý khởi đến tự nhiên dễ dàng, trực tiếp một lời đáp ứng. Chỉ cần không hề vi phạm pháp lệnh, chuộc tội về sau, bái nhập Tử Vi Tiên Môn là một kiện phi thường sự tình đơn giản, thậm chí cái này bị Mạnh Tuyên kéo tới biểu thị tử tù, có thể trực tiếp bái nhập Tử Vi Tiên Môn.

Cái kia tử tù vốn thấy mình đã trúng hai lần nguyên rửa chi lực, trong nội tâm có chút cảm giận bất bình, kể từ đó, lại lập tức hưng phấn.

“Lâm sư tử, ta tu hữu một môn bí pháp, có thể luyện hóa trong cơ thể người khác bệnh khí. Cái này nguyên rửa chi lực cùng bệnh khí tại thuộc về là giống nhau, ta có thể ném thử luyện hóa. Chỉ có điều thi triển cái môn này bí pháp, với ta mà nói cũng có nhất định được phong hiểm, cái kia chính là vạn nhất không cách nào luyện hóa, ta đem dẫn lửa thiêu thân, cho nên ta trước tìm tới những tử tù này làm thí nghiệm, hôm nay ta đã có thể để xác định chính là...”

Mạnh Tuyên đưa đến cái kia tử tù về sau, liền đem chính mình ba ngày qua này kết quả hướng Lâm Băng Liên nói một lần.

“Người lại có thần thông như thế, khó trách tu hành nhanh như vậy rồi...”

Lâm Băng Liên than nhẹ, lại nói: “Ý của ngươi là, muốn tìm mấy cái đồng dạng lây nhiễm nguyên rửa chi lực, hơn nữa tu vi thấp chút ít Chân Linh cảnh tu sĩ đến thí nghiệm? Người nọ

tuyển liên chỉ có lúc trước cùng ta cùng tiến Thần Điện mấy cái thiên kiều rồi, Đại La Tiên Môn Mạc Tiên, Linh Tiêu Tiên Môn Vệ Minh Thần, Cửu Cung Tiên Môn Long Kiếm Đình cùng với Thái Nhất Tiên Môn Yên Tử Hồng, mấy người kia đồng dạng lấy nhiệm nguyên rửa chỉ lực, hơn nữa bọn hắn tu vi muốn như một ít, đều chưa phá Chân Linh Trung giai, người cảm thấy bọn họ trung gian ai phù hợp?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Cái kia muốn xem bọn hắn ai càng có thể bảo thủ bí mật!”

Lâm Băng Liên cực kì thông minh, lập tức sẽ hiểu Mạnh Tuyên ý tứ, trầm ngâm nói: “Đại La Tiên Môn Mạc Tiên làm người thấp điều âm trầm, ta cùng với hắn liên hệ không nhiều lắm, Linh Tiêu Tiên Môn Vệ Minh Thần nhưng lại cái nóng nảy tính tình, làm việc hơi có chút không từ thủ đoạn tàn nhẫn, mà Cửu Cung Tiên Môn Long Kiếm Đình tắc thì tự cho mình rất cao, gần đây cho là mình nếu không là so với ta nhỏ hơn mấy tuổi, đã sớm có thể đem ta trăm dưới kiếm... Hôm nay nghĩ đến, ngược lại là Thái Nhất Tiên Môn Yên Tử Hồng sư muội, biết tiến thoái, mình được mất, là người tốt tuyển!”

“Cũng tốt, cái kia liên theo Lâm sư tỷ nói, đem Yên Tử Hồng mời đến a, chỉ là không ích cho người ngoài biết!”

Mạnh Tuyên cũng là nhớ rõ Yên Tử Hồng, chính mình có thể bỏ toàn bộ Trảm Nghịch Kiếm một khối mảnh vỡ, bắt đầu từ trong tay nàng được đến, hơn nữa hắn xem nàng này cũng không có nhằm vào ý của hắn, ngược lại ần ần có chút cảm kích nàng, ban đầu ở Kỳ Bàn ở bên trong, nàng này muội muội Yên Xảo Xảo cùng mình kỳ thật có thể nói có oán, cũng có thể nói có ân, chỉ nhìn nàng như thế nào đối đãi chuyện này mà thôi, mà nữ nhân này tại cùng mình đối thoại lúc, ần ần điểm ra nàng là tán thành Mạnh Tuyên đối với Yên Xảo Xảo ân tình, có thể thấy được cũng là tri ân chi nhân, tuyển nàng không còn gì tốt hơn.

Lâm Băng Liên xem ra cùng Yên Tử Hồng cũng có chút rất quen, lập tức liền hướng nàng truyền âm, muốn nàng lặng yên đến đây.

Nhiều lần, Yên Tử Hồng ngự một đóa tường vân, độc thân tới, vừa thấy được nàng, Mạnh Tuyên liền cảm thấy tìm nàng đến hắn là đã tìm đúng, tuy nhiên cùng là Đông Hải thiên kiều,

nhưng Yên Tử Hồng cùng Lâm Băng Liên vẫn có nhất định chênh lệch, nàng lúc này bề ngoài tuy nhiên thoát nhìn không ngại, nhưng sắc mặt tái nhợt, hai đầu lông mày một vòng quỷ tà chi ý, môi son phát tím, thượng diện còn có vết cắn, nhìn ra được, nàng trong khoảng thời gian này thật không tốt qua.

“Lâm sư tỷ, người mời ta tới đây?”

Yên Tử Hồng bị tiếp tiến vào Tọa Vong Phong về sau, có chút chân chờ nhìn xem Mạnh Tuyên.

Lâm Băng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Tình huống của chúng ta Mạnh sư đệ đã biết được rồi!”

Yên Tử Hồng lập tức thở dài, nói: “Mạnh sư huynh, thực không dám đầu điểm, lúc ấy bọn chúng ta đợi người hai ngày, không thấy người tới, vẫn còn cười người nhát gan, tận lực trốn tránh chúng ta, bây giờ nghĩ lại, người nhưng lại thông minh nhất, lần này tiến vào Thần Điện, chúng ta tuy nhiên thu hoạch không ít, nhưng lại lay động nguyên rửa chi lực, ngày đêm dày vò, ta thể nhưng mà sắp chịu không được rồi, suýt nữa bị sư môn nhìn ra chân ngựa...”

Mạnh Tuyên mỉm cười, nhẹ gật đầu.

Hắn cũng đã nhìn ra, Đông Hải thiên kiêu đã bị nguyên rửa chi lực một chuyện, cũng không có dựa vào tổ sư môn, dù sao việc này quan hệ quá lớn, nên là nghiêm trọng rồi, thậm chí có khả năng ảnh hưởng đến bọn hắn tại sư môn địa vị, cho nên bọn hắn đều ý định lặng yên giải quyết.

Lâm Băng Liên lại coi như tương đối nhẹ nhõm, cười mỉm mà hỏi: “Yên sư muội tìm được vượt qua Nhược Thủy chi sông biện pháp?”

Yên Tử Hồng lắc đầu, sắc mặt có chút khó coi, nói: “Khó, ta có nhiều loại pháp khí, nhưng hoàn toàn ngăn cách Nhược Thủy, để cho ta an toàn qua sông lại không nhiều, ta cũng định đi bái phỏng Tần sư tỷ một chuyến rồi, nàng có lẽ có biện pháp cũng nói không chừng!”

Lâm Băng Liên cười nói: “Làm gì bỏ gần tìm xa, Mạnh sư đệ liền có một món đồ như vậy pháp bảo, đủ để qua sông!”

Yên Tử Hồng con mắt sáng ngời, khẩn trương nhìn về phía Mạnh Tuyên nói: “Chuyện này là thật? Mạnh sư đệ, người đã có cái này pháp bảo, liền cho chúng ta sử một sử a, như Tử Hồng còn sống trở về, nguyện đem Thần Điện đoạt được, phân người một nửa!”

Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, nói: “Cái kia Yên sư tỷ có ý tứ là, vạn nhất người về không được, chẳng những cái này trong thần điện pháp khí ta không chiếm được, liền cái này hồ lô chẳng phải là cũng muốn mất đi tại trong thần điện?”

Yên Tử Hồng sắc mặt trịnh trọng, nói: “Tần sư tỷ xưa nay nói một không hai, nàng nói Thần Điện thứ hai cung trong có trốn thoát nguyên rửa biện pháp, chắc hẳn thật sự tồn tại, huống chi nàng đã bị nguyên rửa chi lực xa so với chúng ta thêm nữa, càng sẽ không cảm tách mạng của mình hay nói giỡn!”

Lâm Băng Liên cười nói: “Đã Mạnh sư đệ lo lắng, người liền trước đem Thần Điện đoạt được cho hẳn không phải là? Như vậy mặc dù đem người hồ lô mất đã rơi vào trong thần điện, tốt xấu hẳn cũng coi như đã nhận được một ít đền bù tổn thất, đây cũng là nhân chi thường tình!”

Yên Tử Hồng sắc mặt có chút khó coi, nhẹ nhẹ cắn môi, nàng lúc này không hề nghi ngờ, đem Mạnh Tuyên trở thành lừa đảo được rồi, nói trắng ra là, Thần Điện đoạt được là nàng lấy mạng đổi lấy, tự nhiên không vui cứ như vậy bị Mạnh Tuyên không công lừa bịp đi, dù sao Mạnh Tuyên chỉ là mượn nàng một cái hồ lô, làm cho nàng có hi vọng tiến vào đệ nhị trọng mà thôi, còn không thấy được thật có thể làm cho nàng sống sót!”

“Mạnh sư đệ muốn mượn, Tử Hồng thừa người tình, nhất định báo đáp, cái này Thần Điện đoạt được, có thể cho người một nửa, Mạnh sư đệ nếu không phải mượn, vậy cũng đành phải quải Tử Hồng số mệnh không tốt rồi, nói thật, cái này trong thần điện thứ đồ vật là ta lấy mệnh đổi lấy, thực sự chút ít không nữa!”

“Ha ha, Yên sư tỷ không cần phải lo lắng, Mạnh mỗ không phải thấy lợi quên nghĩa thế hệ!”

Mạnh Tuyên ha ha cười đứng lên, mệnh đến bụng lên đan trà đến đãi khách.

Hắn kỳ thật minh bạch Lâm Băng Liên ý tứ, những thoạt nhìn kia tựa hồ là trêu chọc đối thoại, kỳ thật tựa là muốn cho Mạnh Tuyên nhìn xem Yên Tử Hồng tâm tính, sau đó lại để cho chính hắn đến quyết định, có phải hay không muốn trước vì Yên Tử Hồng nhờ nguyên rửa chỉ lực.

“Vậy ý của ngươi là là...”

Yên Tử Hồng tiếp nhận đan trà, lại không đưa đến bên môi, mà là ân cần hỏi han: “Ngươi cho mượn cái kia pháp bảo cho ta?”

Mạnh Tuyên cười lắc đầu, nói: “Hồ lô không mượn!”

Yên Tử Hồng giận dữ, nhẹ nhàng đem đan trà vừa để xuống, sắc mặt không vui, đứng dậy, nói: “Mạnh sư huynh là trêu chọc ta kia mà?”

Mạnh Tuyên cười nói: “Hồ lô là không mượn, nhưng ta có thể thử vì ngươi nhờ nguyên rửa chỉ lực!”

“À?”

Yên Tử Hồng giật mình, ngơ ngác nhìn xem Mạnh Tuyên, mà Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên tắc thì cười mím nhìn xem nàng. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 292 : Nhổ nguyên rửa chi lực

Chương 292: Nhổ nguyên rửa chi lực

“Các ngươi hai người... Là hùn vốn đùa nghịch ta hay sao?”

Yên Tử Hồng hoàn toàn bị bị hôn mê rồi, sắc mặt âm tình bất định nhìn xem Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên. Nàng tuy nhiên so ra kém lắm, Tần hai người, nhưng dầu gì cũng là Đông Hải thiên kiều, Thái Nhất Tiên Môn chân truyền Đại sư tử, nói không có tính tình là giả, hơn nữa theo lý thuyết, nàng đột phá Chân Linh so Mạnh Tuyên còn muốn sớm rất nhiều, tại nội tâm là đem Mạnh Tuyên coi là văn bối, có thể có khách khí như vậy, cũng có hơn phân nửa là vì Lâm Băng Liên.

Nhưng là lúc này phát hiện Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên có đùa nghịch ý của mình, sắc mặt tự nhiên rất khó coi.

Chỉ có điều, nàng cũng ần ần cảm thấy, Lâm Băng Liên không đến mức gạt người, bởi vậy trong nội tâm còn còn ôm lấy một điểm hi vọng.

“Bực này đại sự, không dám có nửa phần nói đùa!”

Mạnh Tuyên nghiêm mặt nói: “Việc này Mạnh mỗ đã có tám phần nắm chắc, chỉ có điều, tại nhổ nguyên rửa chi lực trước khi, Yên sư tử cần phải đáp ứng Mạnh mỗ ba quy một lệnh, cái này là năm đó ta sư tôn chính miệng phân phó, không dám có sai!”

Yên Tử Hồng kinh hỉ nói: “Hoài Ngọc tiên trưởng? Vậy cũng được có thể tin!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Là một vị khác sư tôn, Yên sư tử không cần hỏi nhiều, tóm lại sẽ không hại ngươi là được!”

Yên Tử Hồng nói: “Ngươi có thể có nắm chắc?”

Mạnh Tuyên nhú mày, trầm giọng nói: “Tám phần nắm

chắc!”

Yên Tử Hồng dù sao vẫn là có chút không tin được Mạnh Tuyên, vô ý thức cảm thấy Mạnh Tuyên có thể khuyếch đại rồi, như thể thần bí quý dị nguyên rửa chi lực, như thể nào một cái vừa đột phá Chân Linh cảnh không lâu thanh thiếu niên có thể nhỏ hay sao? Hắn theo như lời tám phần nắm chắc, nói không chừng chỉ có năm sáu phân, thậm chí nhỏ hơn, vì vậy liền cẩn thận từng li từng tí mà nói: “Mạnh sư huynh có thể cùng tiểu muội thấu thoáng một phát ngọn nguồn, việc này dù sao quá mức nghiêm trọng...”

Việc này quá mức trọng yếu, nàng đã vô ý thức gọi Mạnh Tuyên vì “Sư huynh” rồi, cũng là không phòng, dù sao tất cả mọi người là người tu hành, mà lại đã đột phá Chân Linh Chi Cảnh. Mười tuổi hai mươi tuổi chênh lệch cơ hồ có thể không cần tính, bề ngoài thoát nhìn đều chỉ có trên dưới hai mươi tuổi, ai gọi ai một tiếng “Sư huynh” ai lại gọi ai một tiếng “Sư tỷ”. Thoạt nhìn cũng bất giác được quái dị.

Mạnh Tuyên thấy nàng như thể coi chừng, cũng có chút bất đắc dĩ. Nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Yên sư muội, ta giúp người nhỏ nguyên rửa chi lực, là trước đem nguyên rửa dẫn tới trên người của ta, sau đó để ta làm luyện hóa, như thành, ta và người đều không sự tình, nếu không thành. Người nguyên rửa như trước, ta cũng sẽ nhiễm lên nguyên rửa chi lực, cùng người giống nhau kết cục, nói như vậy, người có thể lý giải Mạnh mỗ thân trọng sao?”

Yên Tử Hồng lắp bắp kinh hãi, đứng lên nói: “Mạnh sư huynh vậy mà mạo hiểm bức này phong hiểm? Sư muội trước tạ ơn rồi!”

Mạnh Tuyên khẽ gật đầu một cái, hắn cũng đã thành thói quen, mỗi người nghe nói hắn y bệnh biện pháp về sau, đều là loại vẻ mặt này, dù sao bá kiến cho người chữa bệnh. Chưa thấy qua cho người chữa bệnh lúc, trước muốn lấy thân thay thế, nhưng lại muốn mạo hiểm to như vậy phong hiểm.

“Yên sư muội. Người nếu là tin được Mạnh Tuyên, liền nghe Mạnh Tuyên nói một chút cái này ba quy một làm cho như thế nào?”

Mạnh Tuyên cười mỉm đạo, hắn được thừa cơ đem cái này sư

huynh sư muội xưng hô làm thực rồi, dù sao hấn có kiếp trước trí nhớ, linh hồn tuổi có thể xa so hiện tại bộ dáng càng lớn, bởi vậy rất có chút ít không thói quen xưng hô những bề ngoài này mười * tuổi nữ hài vi sư tỷ.

Yên Tử Hồng bề bộn nghiêm mặt nói: “Thỉnh giảng!”

Lúc này, Mạnh Tuyên đem ba quy một làm cho từ đầu chí cuối nói một lần, Yên Tử Hồng nghe xong được, phát hiện Mạnh Tuyên không có nói tới thù lao. Không khỏi cẩn thận từng li từng tí mà hỏi: “Mạnh sư huynh, lại không biết người cần sư muội trả giá hạng gì thù lao?”

Mạnh Tuyên cười cười. Nói: “Chỉ có ba quy một lệnh, cũng không thù lao! Cái kia ba quy người tuân thủ tắc thì có thể. Về phần một lệnh, nguyên lai trong đó hàm nghĩa, là cho người bất cứ lúc nào chỗ nào, gặp được Mạnh mỗ tín vật, đều muốn tới thay Mạnh mỗ làm một chuyện, hơn nữa vô luận chuyện gì đều muốn nghe theo, chỉ có điều, Mạnh Tuyên làm việc không thích làm tuyệt, sẽ không để cho yên sư muội làm một ít khó xử sự tình...”

Yên Tử Hồng trầm ngâm sau nửa ngày, hướng Lâm Băng Liên nhìn sang, nhẹ giọng hỏi: “Lâm sư tỷ, người cùng Mạnh sư huynh quan hệ cá nhân như thế nào?”

Lâm Băng Liên mỉm cười, nói: “Tin hấn như ta!”

Yên Tử Hồng nghe xong, nhẹ nhàng thở ra, hướng Mạnh Tuyên thi lễ một cái, nói khẽ: “Làm phiền Mạnh sư huynh rồi!”

Yên Tử Hồng cùng Mạnh Tuyên không quen, tự nhiên chưa nói tới tin được không tin được, hơn nữa nàng tuy nhiên bị nguyên rửa chi lực giày vò quá sức, nhưng cũng tốt xấu không có tuyệt vọng đến gặp phải một căn cây cỏ cứu mạng liền cần phải chộp trong tay tình trạng, bởi vậy nàng vẫn còn có chút nghi hoặc, bất quá nàng cũng là có biện pháp tốt, tuy nhiên không tin được Mạnh Tuyên, lại tin được Lâm Băng Liên, chỉ cần Lâm Băng Liên tán thành Mạnh Tuyên, nàng liền tin được.

Đương nhiên, Lâm Băng Liên cái này một câu “Tin hấn như ta”, cũng tuyệt không phải là người nào cũng có thể lấy được.

“Đem người nguyên rửa chi lực đồn đến nơi nào?”

Mạnh Tuyên chuẩn bị kỹ càng, ánh mắt bình thản nhìn về phía Yên Tử Hồng.

Những Đông Hải này thiên kiêu, cũng sẽ không tùy ý nguyên rửa chi lực tại trong cơ thể mình tàn sát bừa bãi, tất nhiên đem hấn đồn đến mỗi cái địa phương.

Tựa như Lâm Băng Liên, là đem nguyên rửa chi lực đồn đến chính mình phía sau lưng.

Yên Tử Hồng gặp hỏi, lại sắc mặt trở nên hồng, nhìn Lâm Băng Liên liếc, có chút không có ý tứ.

Lâm Băng Liên cười cười, nói: “Thiên Trì xác nhập Đan Nguyên Môn, hôm nay đan trà là Dược Thạch tiền bồi luyện chế a? Hương vị cũng không phải sai, ta đi về phía hấn lấy mấy hạt, mang về chậm rãi nhấm nháp!” Nói xong liền đi ra cửa rồi.

Trong phòng chỉ còn Mạnh Tuyên cùng Yên Tử Hồng hai người, Yên Tử Hồng nhưng dần dần xấu hổ đỏ mặt, tựa hồ còn có chút không có ý tứ nói.

Mạnh Tuyên xem bộ dạng như vậy, liền biết rõ nàng xấu hổ tại tại chính mình trước người lộ ra thân thể, liền thản nhiên nói: “Yên sư muội, hiện tại ta là thầy thuốc!”

Yên Tử Hồng cắn răng một cái, thấp giọng nói: “Là sư muội quá lo lắng...”

Nói xong liền ngồi xếp bằng tại Mạnh Tuyên trước mặt, đem chính mình một bộ tử sam vạch trần ra, đã thấy tại nàng trên vú phải, đạo đạo hắc ban nhìn thấy mà giật mình, dày đặc nguyên rửa chi lực làm cho lòng người ngọn nguồn phát lạnh, hết lần này tới lần khác nàng nguyên rửa chi lực xâm chiếm diện tích quá lớn, vậy mà chiếm được nàng hơn phân nửa bộ ngực, cái này lại khiến cho, nàng toàn bộ vú phải đều lộ ra ngoài tại Mạnh Tuyên trong tầm mắt, mặc cỡ nàng cơ hồ mắt mở không ra.

“Người làm gì thể đem nguyên rửa chi lực bức ở chỗ này?”

Mạnh Tuyên cũng bó tay rồi, nghĩ thầm khó trách nàng không có ý tứ.

Muốn nói Yên Tử Hồng người này lớn lên là không tệ, một đôi kiều nữ hình dạng cũng tốt, chỉ là lúc này bị nguyên rửa chi lực xâm chiếm, lại quả nhiên là mỹ cảm thiếu nợ dâng tặng, bởi vậy trong lòng của hắn ngược lại cũng không có cái gì chiếm tiện nghi nghĩ cách, thuần túy dùng lý tính ánh mắt nhìn đợi.

Yên Tử Hồng vừa then vừa xấu hổ, tức giận nói: “Ta đây có lẽ bức ở đâu?”

Mạnh Tuyên nhếch miệng, nói: “Lâm sư tử đem nó đồn đến chính mình phía sau lưng chỗ!”

Yên Tử Hồng có chút bất đắc dĩ, nói: “Tu vi của ta lại không bằng Lâm sư tử, nàng có thể đem nguyên rửa chi lực bức đến chính mình bất kỳ vị trí nào, ta lại chỉ có thể dựa vào nguyên rửa chi lực tại trong cơ thể ta chạy nhân thể đạo lợi, cuối cùng nhất bức tại tại đây!”

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Tùy ngươi vậy, buông lỏng tâm thần, ở lại sẽ không muốn chống cự lực lượng của ta!”

Nói xong tiem tư nửa tư, vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, Thực Bệnh Chi Long tựa hồ vừa mới thanh tỉnh, rung đùi đắc ý, tự trong thức hải bơi đi ra, Mạnh Tuyên thần sắc trịnh trọng chi cực, hít một hơi thật dài khí, bày tay trái rồi đột nhiên thò ra, đặt tại Yên Tử Hồng trên bộ ngực, chỉ kinh hãi Yên Tử Hồng mãnh liệt được khê run rẩy, kinh ra một thân mồ hôi lạnh, trong lòng hắn, thậm chí đều mơ hồ bắt đầu hối hận muốn thỉnh Mạnh Tuyên thay mình nhờ nguyên rửa chi lực rồi.

Mạnh Tuyên lại không cân nhắc nhiều như vậy, trong lòng của hắn đối với có thể không nhờ cái này nguyên rửa chi lực, cũng ai không nắm chắc, không dám có một lát phân thân, bàn tay tại chạm đến Yên Tử Hồng làn da về sau, lập tức liền dẫn động Thực Bệnh Chi Long, đem nguyên rửa chi lực ngạnh sanh sanh theo Yên Tử Hồng trong cơ thể rút ra, mơ hồ một tiếng rỗng ngậm, Thực Bệnh Chi Long thu hồi, miệng rỗng bên trên thậm chí còn ngậm lấy một đoàn màu đen sương mù.

Cái kia sương mù tựa hồ là còn sống, bên trong mơ hồ có thể chứng kiến từng bước từng bước giãy dụa kêu khóc nhân loại tàn hồn.

Bất quá, Thực Bệnh Chi Long vừa vừa rời đi Yên Tử Hồng thân thể dài gần tấc khoảng cách, cái kia đoàn màu đen sương mù liền lập tức lại nhớ tới trong cơ thể nàng, Mạnh Tuyên ánh mắt phát lạnh, bàn tay liền lần nữa khấu trừ đi lên, trong lòng của hắn minh bạch, cái này nguyên rửa chi lực tại Yên Tử Hồng trong cơ thể đã trưởng thành đến một cái phi thường mạnh tình trạng, chính mình nếu không pháp đem hắn nhỏ, như vậy hắn cùng với Yên Tử Hồng đều nhiễm lên cái này nguyên rửa.

Vốn cảm giác Mạnh Tuyên bàn tay đã đi ra thân thể của mình, Yên Tử Hồng trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, nhưng lập tức cảm giác tay của hắn lần nữa khấu trừ đi lên, hơn nữa lực lượng kỳ trọng, vang lên nhẹ nhàng “Ba” một tiếng, nàng nhin không được khẽ hừ một tiếng, khuôn mặt đỏ đến liên như quả táo chín, bờ môi đều nhanh cắn chảy máu đến rồi, tay phải thuận thế nâng lên, muốn đập tới.

“Không muốn chết tự cho ta nhin xuống, một thân thôi thịt ta hiểm có hay sao?”

Mạnh Tuyên quát khẽ, phát giác Yên Tử Hồng có chống cự ý niệm trong đầu, lại để cho trong lòng của hắn giận dữ.

Tại đây quan trọng hơn trước mắt, một khi thất bại, hai người bọn họ đều gặp xui xẻo, vận xui, nữ nhân này lại vẫn sẽ có cái kia tâm tư, thật sự là không thể nói lý.

Bị Mạnh Tuyên huấn cái này một câu, Yên Tử Hồng vừa then vừa giận, cơ hồ cắn được răng ngà cờ rộp rung động, nâng lên bàn tay thực sự để xuống.

“Chính là nguyên rửa chi lực, liền khó chơi như vậy sao? Đi ra cho ta!”

Mạnh Tuyên thấp giọng bạo rống, bàn tay lần nữa đã đi ra Yên Tử Hồng thân thể, Yên Tử Hồng chỉ cảm thấy trong cơ thể âm hàn chi khí dần dần đi xa, trong nội tâm nhất thời hơi từng, bất quá lập tức, nàng liền cảm giác âm hàn chi khí tựa hồ bị trong cơ thể mình cái gì đó hấp dẫn, lần nữa tuôn trở lại, lập tức,

Mạnh Tuyên bàn tay cũng đi theo lần nữa ần tới, chỉ nghe
“Ba” một tiếng, một đoàn mềm mại, cao thấp rung rung không
thôi. (chưa xong còn tiếp)R655

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 293 : Thực Bệnh Chi Long

Chương 293: Thực Bệnh Chi Long

Yên Tử Hồng lúc này hồi hận ruột đều thanh rồi, thậm chí cảm thấy được, tưu tính toán đi theo Tần Hồng Hoàn lại đi Thần Điện thứ hai cung xông vào một lần, cũng so như vậy bị Mạnh Tuyên giầy vò cường. Bất quá, như là đã bắt đầu chữa bệnh rồi, nàng cũng biết nặng nhẹ, sợ quỷ dị này chữa bệnh phương thức bị cắt đứt rồi, ngược lại hội tăng thêm cái này nguyên rửa lực lượng, cũng mất đi Mạnh Tuyên không có cái kia tâm, bằng không thì làm cái kia nàng đoán chừng cũng không dám phản kháng.

Như thế bốn hồi, Mạnh Tuyên đem Chân Linh chi lực tối động đã đến mạnh nhất, trên đỉnh đầu, một cây mười ngón trường, diệp sinh ba phiến Chân Linh hiện hóa đi ra, Thực Bệnh Chi Long lực lượng chịu tăng vọt, một tiếng than nhẹ, đem cái kia đoàn hàn vụ triệt để kéo ra ngoài.

Loại này âm hàn lực lượng theo trong cơ thể mình bị người rút ra quá trình, thực sự khiến cho Yên Tử Hồng thân thể buông lỏng, cả người đổ mồ hôi chảy ròng ròng, thân thể trong lúc nhất thời trở nên nhẹ nhàng, thậm chí có một loại cảm giác kỳ quái theo đáy lòng được đưa lên.

Trong nội tâm nàng loạn như chập choạng đoàn, vô ý thức mở mắt ra, lập tức liền thấy được Mạnh Tuyên đỉnh đầu mười ngón 3 lá Chân Linh.

“Mười ngón Chân Linh?”

Yên Tử Hồng một chốc kinh hãi thân thể lại lần nữa kéo căng, cơ hồ không thể tin được ánh mắt của mình.

“Khó trách Lâm sư tỷ cùng hồng hoàn Tiên Tử đều đối với hôm nay trì Mạnh Tuyên ưu ái có gia, không nghĩ tới hẳn thậm chí có như vậy thiên tư, mười ngón Chân Linh, đây cơ hồ là trong truyền thuyết không tỳ vết Chân Linh a, đợi một thời

gian, đột phá Chân Bảo tu thành Chân Tiên đều là có thể...”

Yên Tử Hồng Chân Linh mặc dù cũng hiếm thấy, nhưng chỉ là bát chỉ Chân Linh, cái này tại Đông Hải Thánh Địa cũng đã là rải rác không có mấy rồi, nhưng ở đây thấy được Mạnh Tuyên mười ngón Chân Linh về sau, nàng lại cảm thấy một cỗ áp lực cường đại, bát chỉ cùng mười ngón tầm đó, tuy nhiên chênh lệch không lớn, nhưng kỳ thật một cái tiếp cận hoàn mỹ, một cái chỉ cũng coi là thượng đẳng, bất kể là lực lượng hay vẫn là tiềm lực, đều có cách biệt một trời.

Khiếp sợ qua đi, Yên Tử Hồng cẩn thận từng li từng tí nhìn về phía Mạnh Tuyên mặt. Bất quá xem xét phía dưới, lập tức cả kinh kêu lên: “Mạnh sư huynh, ngươi làm sao vậy?” Đã thấy Mạnh Tuyên lúc này sắc mặt vô cùng khó coi. Vẻ mặt hắc khí.

Tại hắn quanh người, lờ mờ sáng lóng lánh. Tựa hồ đang tại vận chuyển bản thân Chân Linh chi lực, chống cự lấy cái gì, loại trạng thái này, cùng nàng nguyên rửa chi lực phát tác lúc giống như đúc, thậm chí thoát nhìn còn muốn càng nguy hiểm vài phần.

“Ngươi đi ra ngoài trước!”

Mạnh Tuyên trầm giọng mở miệng, sau đó liền chăm chú ngậm miệng lại, con mắt ngược lại là nhìn không được quét qua.

Yên Tử Hồng bị nhỡ nguyên rửa chi lực về sau, bộ ngực ngược lại là biến trở về bình thường nhan sắc. Tốt đã thấy nhiều.

Yên Tử Hồng miễn cưỡng kéo lên cổ áo, vốn định nói thêm cái gì, nhưng gặp được Mạnh Tuyên bộ dáng, lại cũng không nói ra miệng, chỉ là vội vàng theo chính mình Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy ra mấy miếng Bảo Đan, đặt ở Mạnh Tuyên bên người, những Bảo Đan này tuy nhiên không cách nào hóa giải nguyên rửa chi lực, lại cũng có thể chống cự sơ qua, sau đó nàng cũng sắp bước thối lui ra khỏi Mạnh Tuyên gian phòng, vẻ mặt kinh hoàng tìm kiếm Mạnh Tuyên.

“Thuận lợi đem cái này nguyên rửa chi lực cấp với tay cầm rồi. Yên Tử Hồng đã không còn đáng ngại...”

Mạnh Tuyên thầm nghĩ: “Nhưng ta còn có một cửa muôn qua, vạn nhất ta không cách nào luyện hóa, cái kia tuy nhiên chữa cho tốt năng. Lại hội hại ta...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, dùng Đại Bệnh Tiên Quyết chữa bệnh, kinh khủng nhất kết quả chính là tại hấp thu bệnh khí trong quá trình xảy ra vấn đề, như vậy bất kể là bệnh người hay vẫn là thầy thuốc, đều sẽ phải chịu bệnh khí làm phức tạp, loại thứ hai kết quả, tựu là bệnh khí thuận lợi hấp thu, bệnh người không việc gì, nhưng thầy thuốc nếu không thể luyện hóa. Sẽ bệnh nặng quần thân, loại thứ ba kết quả. Tựu là thuận lợi đem bệnh khí luyện hóa, lúc này mới tính toán chính thức chữa cho tốt bệnh.

“Đại Bệnh Tiên Quyết... Thực Bệnh Chi Long... Luyện hóa a!”

Mạnh Tuyên trầm giọng quát khê. Đem Đại Bệnh Tiên Quyết vận chuyển ra.

Dùng thể vi lô, luyện hóa nguyên rửa chi lực!

Thành tắc thì tu vi tăng vọt, bại tắc thì nguyên rửa quần thân!

Đạo đạo khói đen theo Mạnh Tuyên trong cơ thể tán tràn ra đến, giương nanh múa vuốt, hóa thành từng đạo dữ tợn hình người, quần ma loạn vũ, xé rách Mạnh Tuyên tâm thần, Thực Bệnh Chi Long tắc thì tại Mạnh Tuyên quanh người xoay quanh, cùng quần ma chém giết, tình cảnh như vậy, đại biểu cho Mạnh Tuyên trong cơ thể nguyên rửa chi lực đã đè nén không được, nếu không phải có Thực Bệnh Chi Long thần kỳ như vậy lực lượng khắc chế, nguyên rửa chi lực tất nhiên đã lan khắp hân toàn thân.

Nguyên rửa chi lực, xác thực quá mức tà dị, Yên Tử Hồng đối mặt cái này nguyên rửa chi lực lúc, cơ hồ hoàn toàn áp chế không nổi, mà Mạnh Tuyên hôm nay cũng là Chân Linh Tam phẩm, bất quá hân là mười ngón Chân Linh, lực lượng so Yên Tử Hồng cường đi một tí, hơn nữa có Thực Bệnh Chi Long cái này kỳ dị lực lượng, bởi vậy có thể khắc chế nguyên rửa chi lực, khiến cho nó không cách nào hoàn toàn rót vào thân thể, còn đang có gắng đè nén.

Giờ này khắc này, tương đương với nguyên rửa chi lực đang

cùng Thực Bệnh Chi Long chém giết, nguyên rửa chi lực thắng, đem thành công rót vào Mạnh Tuyên thân thể, Thực Bệnh Chi Long thắng, sẽ gặp đem nguyên rửa chi lực luyện hóa thành bệnh đan, tặng Mạnh Tuyên tu vi, hai cái này, cũng có thể theo Mạnh Tuyên trong cơ thể hấp thu lực lượng, cho nên bọn hắn chém giết, nào đó trình độ bên trên kỳ thật tựu là tại tranh đoạt Mạnh Tuyên thân thể quyền cư ngụ...

Nhìn xem cái này cảnh tượng, Mạnh Tuyên đột nhiên có một ý niệm trong đầu trong đầu sinh ra...

“Cái này Thực Bệnh Chi Long, kỳ thật cũng là một loại bệnh...”

“Nó đã lựa chọn ta với tư cách Kí Chủ, cho nên mới sẽ không dễ dàng tha thứ những thứ khác bệnh khí sống nhờ thân thể của ta...”

“Một khi có mặt khác bệnh khí nhập thân, sẽ gặp bị nó luyện hóa, hóa thành ta tu hành dưỡng phần...”

“Hoặc là nói, chẳng những là bệnh chủng, bất luận cái gì dị chủng lực lượng xâm lấn, đều bị nó coi là cừu địch!”

Ý nghĩ này một sinh ra, liền lại đề cho Mạnh Tuyên ra một thân Đại Hãn, hắn cảm giác, chính mình cái trong lúc vô tình sinh ra ý niệm trong đầu, đã lại đề cho chính mình tiếp cận chân tướng, Đại Bệnh Tiên Quyết vì cái gì chỉ có thể có một người tu hành? Đó chính là bởi vì Thực Bệnh Chi Long chỉ có một đầu, đã có được Thực Bệnh Chi Long, mới có thể tu hành Đại Bệnh Tiên Quyết, nếu không khẩu quyết lại toàn bộ, cũng không có tu hành căn cơ.

Cái này Đại Bệnh Tiên Quyết, tới một mức độ nào đó kỳ thật tựu là tại lợi dụng Thực Bệnh Chi Long đặc tính, chính là bởi vì biết rõ nó không chịu dễ dàng tha thứ dị chủng lực lượng tiến vào trong cơ thể mình, cho nên mới đem dị chủng lực lượng, thì ra là bệnh khí kéo nhập trong cơ thể mình, lại lợi dụng nó đến luyện hóa.

Mà đã có căn này cơ, tu luyện nữa một ít trong truyền thuyết ma công liền hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, thể gian nghe đồn, có không ít đoạt nhân khí Huyết tu vì cái gì ma công, có thể làm cho được từ thân tu hành trong thời gian ngắn

tiên nhanh, nhưng tu luyện những ma công này người, cuối cùng không một không tạo ngộ thiên kiếp, rơi vào bị thảm kết cục, cái thiên kiếp này, chỉ được cũng không phải Hỏa kiếp lôi phạt, mà là dị chủng lực lượng trong người xung đột, cuối cùng bạo thể mà vong.

Mỗi người sanh ở trong thiên địa, đều có độc nhất vô nhị lạc ấn, vô luận như thế nào cũng thì không cách nào hoàn toàn luyện hóa mất cái kia lạc ấn.

Cái này ủa có chủng chủng bất đồng lạc ấn lực lượng tại trong cơ thể mình, muốn chúng không dậy nổi xung đột quả thực là nằm mơ, lại thiên phú cao tuyệt người đều làm không được, còn có Thực Bệnh Chi Long liên bất đồng, nó có thể đem những lực lượng kia lạc ấn luyện hóa đi ra, hóa thành một hạt một hạt vô dụng tiểu cầu, mà trong đó tinh khí lại trở thành tinh khiết nhất, cung cấp nó Kí Chủ tu hành sử dụng.

Mạnh Tuyên thậm chí đều đã có một cái ý nghĩ, đã có Thực Bệnh Chi Long, không đi tu luyện ma công quả thực tựu là bạo liễm Thiên Vật.

Bởi vì này Thực Bệnh Chi Long, căn bản chính là vì ma công mà sinh.

Bọn hần Đại Bệnh Tiên Quyết nhất mạch, dùng Thực Bệnh Chi Long đến chữa bệnh, trên cơ bản có thể xem như phá gia chi tử cách làm rồi.

“Được rồi, ý nghĩ này quá mức khủng bố, hay vẫn là trước chú ý trước mắt a!”

Mạnh Tuyên đẩy lòng thở dài một tiếng, lần nữa đem chú ý lực đặt ở thực bệnh chi lực cùng nguyên rửa chi lực tư đấu bên trên.

Hai chủng lực lượng lúc này tư đấu cũng đã hiện ra gay cấn trạng thái, Thực Bệnh Chi Long tại thuộc về nhưng thật ra là so nguyên rửa chi lực mạnh, nhưng Thực Bệnh Chi Long tựa hồ phát huy không ra bản thân lực lượng mạnh nhất, lại tựa hồ là trọng thương thân thể, lúc này mới cùng nguyên rửa chi lực đấu cái lực lượng ngang nhau, bất quá cũng may, nó lâu tức Mạnh Tuyên trong cơ thể, đối với Mạnh Tuyên trong cơ thể tinh khí hấp thu mạnh hơn nguyên rửa chi lực.

Bởi như vậy, theo thời gian đây nghĩ, nó hay vẫn là chậm rãi chiếm cứ thượng phong, đem nguyên rửa chi lực chậm rãi áp chế xuống.

Trọn vẹn đã qua suốt cả đêm, Thực Bệnh Chi Long rốt cục đem nguyên rửa chi lực hoàn toàn áp chế, sau đó phi tốc xoay tròn, thật lâu, một hạt tản ra ngũ thải quang hoa Đại Bệnh Đan bị luyện đi ra, quay tròn xoay tròn lấy xuất hiện ở Mạnh Tuyên lòng bàn tay, cả gian mao ốc đều bị ánh rực rỡ tươi đẹp vô cùng, đặc biệt đan quang mờ mịt tại Bảo Đan mặt ngoài, thậm chí như hỏa diễm đồng dạng thiêu đốt lên, thoát nhìn phi thường vui mắt.

“Phục đan!”

Mạnh Tuyên không chế Thực Bệnh Chi Long, đem cái này miếng bệnh đan nuốt xuống, trong chốc lát, tinh khí toát lên.

Gợn sóng trạng tinh khí tại Mạnh Tuyên trong cơ thể chạy, đưa hấn Chân Linh ân cần săn sóc thoải mái, liền phảng phất một cây giá trị vật bỏ vào dưỡng phân sung bên trong trong hồ, không những được khiến cho thực vật sinh trưởng càng khỏe mạnh, thậm chí còn đã có lột xác lực lượng.

Xác thực lột xác rồi, Chân Linh mặt ngoài, một tia một tia rất nhỏ lực lượng biến hóa lấy, sau đó, tại ba phiến lá cây bên ngoài, lại có một khỏa nho nhỏ chồi sinh ra đi ra, tuy nhiên vẫn chỉ là một cái nho nhỏ nhô lên, nhưng mặc kệ như thế nào, đã bắt đầu sinh trưởng.

“Chân Linh Tứ phẩm...”

“Ta đã tìm được tiến vào Chân Linh Tứ phẩm cơ hội...”

Mạnh Tuyên vô cùng mừng rỡ, cảm thấy cái này hiểm mặc kệ như thế nào, hay vẫn là đáng giá rồi.

Bất quá, Mạnh Tuyên rất nhanh lại nghĩ tới một cái khác vấn đề, lông mày không khỏi nhàu.

“Luyện hóa Yên Tử Hồng nguyên rửa chi lực, ta mà nói đã là cực hạn, cái kia Băng Liên sư tỷ có thể làm sao bây giờ?”
(chưa xong còn tiếp)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 294 : Thanh Đồng Thần Điện

Chương 294: Thanh Đồng Thần Điện

Mạnh Tuyên thay Yên Tử Hồng nhờ nguyên rửa chi lực, bản chính là vì dò xét thoáng một phát nguyên rửa chi lực cường đại, tốt dùng cái này phán đoán chính mình thay Lâm Băng Liên nhờ nguyên rửa chi lực nắm chắc, hôm nay kết quả đi ra, dùng hắc tu vi hiện tại, hắc thay Lâm Băng Liên nhờ nguyên rửa chi lực nắm chắc, cơ hồ tựa là linh, dù sao Lâm Băng Liên tu vi xa so Yên Tử Hồng rất cao, trên người nguyên rửa chi lực cũng càng cường.

Nghĩ tới vấn đề này, Mạnh Tuyên tâm tình lại trở nên có chút ngưng trọng, đứng dậy ngủ lại, đi ra ngoài mà đến.

Bên ngoài túp lều, một trắng một tím hai đạo thân ảnh, đang tại thượng thức trà đánh cờ, đúng là Lâm Băng Liên cùng Yên Tử Hồng.

Nhìn thấy Mạnh Tuyên đi ra, Yên Tử Hồng lập tức đã đi ra Kỳ Bàn, cung kính hướng Mạnh Tuyên thi lễ một cái, sau đó ánh mắt chăm chăm vào Mạnh Tuyên, quan sát trên người hắc nguyên rửa chi lực lúc này còn có hay không, sắc mặt cũng có chút âm tình bất định.

Mạnh Tuyên cười cười, khoát khoát tay, nói: “Không cần nhìn, ta không sao!”

Yên Tử Hồng nhẹ nhàng thở ra, nói: “Tử Hồng đa tạ Mạnh sư huynh!”

Mạnh Tuyên khẽ gật đầu một cái, hướng Lâm Băng Liên đi tới, gặp Lâm Băng Liên trên mặt cũng có chút hứa chờ mong chi ý, Mạnh Tuyên lại cảm thấy có chút áy náy, thấp giọng nói: “Lâm sư tỷ, tình huống không lớn diệu, ta vừa mới vì Yên sư muội nhờ nguyên rửa chi lực, liền tiếp cận cực hạn của ta, trên người của ngươi nguyên rửa chi lực càng là mạnh hơn nhiều, ta cơ hồ không có bất kỳ nắm chắc có thể thay người

nhỏ nó!”

Lâm Băng Liên hơi giật mình, xoáy và liền nở nụ cười, nói: “Không phòng, lại đi Thần Điện đi một lần là, người hồ lô kia cần phải cho ta mượn!”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu, nói: “Yên tâm, ta sẽ cùng với người đồng hành!”

Nói đến chỗ này, Mạnh Tuyên chợt nhớ tới một chuyện, quay đầu nhìn về phía Yên Tử Hồng, nói: “Yên sư muội đầu này?”

Yên Tử Hồng lấp bắp kinh hãi, nói: “Ta đã nhờ nguyên rửa chi lực, đương nhiên sẽ không lại đi cái kia địa phương quỷ quái!”

Mạnh Tuyên thở dài, nói: “Người nếu không phải đi. Người khác chẳng phải là nhìn ra sơ hở? Đến lúc đó chỉ sợ bọn họ đều nghĩ đến người có đặc biệt hóa giải nguyên rửa chi pháp, tìm kiếm nghĩ cách bức người dạy dỗ đến, một hồi đại họa liền muốn hàng lâm. Dù sao đôi phó các người Thái Nhất Tiên Môn so xong Thần Điện thứ hai cũng còn muốn đơn giản chút ít, khi đó người nếu muốn miễn đi tai họa. Đoán chừng cũng chỉ có đem ta nói ra tới đây một cái biện pháp rồi!”

Yên Tử Hồng nghe xong khẽ giật mình, sắc mặt cũng ngưng trọng lên.

Mạnh Tuyên nói là lời nói thật, nếu là những người kia thật sự cho là mình có hóa giải nguyên rửa phương pháp, lại không lấy ra chia xẻ, tất nhiên sẽ ở bên trong ngâm đôi phó Thái Nhất Tiên Môn, cái khác người coi như bỏ qua, Tàn Hồng Hoàn nếu là ra tay, chính mình nguy vậy!

“Mạnh sư huynh. Tiểu muội có câu nói không biết nên không nên hỏi, người đã có biện pháp này, vì cái gì không...”

Nhìn qua Yên Tử Hồng nghi hoặc biểu lộ, Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Rất đơn giản, tin bất quá bọn hầy!”

Yên Tử Hồng không tái mở miệng rồi, nhưng cau mày, hiển nhiên phi thường không vui lại đi Thần Điện chỗ kia, Mạnh Tuyên hiểu rõ tâm tư của nàng, liền cười nói: “Yên sư muội không cần phải lo lắng. Lần này ta với người nhóm đồng hành, người như lại nhiệm nguyên rửa chi lực, ta sẽ lần nữa ra tay

thay người nhỏ. Hơn nữa thứ này một lần so một lần đơn giản, sẽ không lại cho người bị phần này tội rồi...”

Đã nghe được Mạnh Tuyên cái này thuyết pháp, Yên Tử Hồng biểu lộ dễ dàng chút ít, nhưng vẫn nhưng không có mở miệng.

Mạnh Tuyên lại nói: “Người đã nhận lời ta ba quy một lệnh, như thật sự khó có thể quyết đoán, ta liền vận dụng cái kia một làm cho a!”

Yên Tử Hồng thông suốt ngẩng lên đầu, kinh nghi bất định nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên cười mỉm mà nói: “Người sẽ không đã cho ta cái kia ba quy một làm cho chỉ là thuyết pháp, lại không có phản chế chi pháp a?”

Tràng gian hào khí hẳn là bị đè nén, Yên Tử Hồng biểu lộ biến ảo không ngừng. Cuối cùng nàng hay vẫn là bị Mạnh Tuyên sâu xa khó hiểu bộ dạng khuất phục, nhẹ nhàng thở dài. Nói: “Mạnh sư huynh đã có lệnh, sư muội liền cùng đi một lần là được!”

Sau khi nói xong. Nàng cảm xúc sa sút cáo từ, liền chỉ còn Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên hai người.

“Mạnh sư đệ, Băng Liên cảm ơn trước người rồi!”

Lâm Băng Liên không nói thêm gì, chỉ là dịu dàng hành lễ, Mạnh Tuyên vội vàng đỡ lấy, cười nói: “Không cần, ta vốn liền định đi chỗ đó Thần Điện tìm tội, dù sao các người đều được nhiều như vậy thứ tốt, đơn độc ta không có, trong nội tâm thực sự khó chịu a!”

Lâm Băng Liên mỉm cười, nói: “Người nếu muốn muốn, ta những vật kia tùy tiện chọn là được!”

Thuận miệng nói chút ít lời nói, Lâm Băng Liên liền muốn cáo từ rồi đi, ước định đi hướng Thần Điện thứ hai cùng thời điểm, nàng đến thỉnh Mạnh Tuyên.

Cũng cho đến lúc này, nàng mới nhớ tới đi tìm cùng chính mình đến đây cái kia hai vị trưởng lão, cái này xem xét lại lập tức lấp bắp kinh hãi, đã thấy cái kia hai cái trưởng lão đều tại

Đại Kim điều trên đỉnh, một cái đã say ngã vào trên tảng đá, nằm ngáy o..o, một cái chính cao hứng bùng bùng, dẫn theo một cái vò rượu cùng từng hữu sự huynh đệ rượu, còn thỉnh thoảng đứng dậy đánh một chuyến hầu quyền, quả thực không đành lòng nhìn thẳng...

Cái này hai cái trưởng lão tuy nhiên tu vi không tính rất cao, nhưng xưa nay đều là dùng ổn trọng lấy xung, Đại Kim điều là như thế nào đem bọn họ rút thành như vậy đó a... Lâm Băng Liên dở khóc dở cười, tại nghe thấy được cái kia rượu mùi thơm về sau, nàng đã minh bạch.

Đại Mộng Đan ngâm chế rượu, liền nàng đều có thể quá chén, đừng nói hai vị này trưởng lão rồi.

Ngày hôm sau thời điểm, Lâm Băng Liên mệnh Tử Vi không ai giống nhau đưa tới một miếng ngọc phù, bên trong nhưng lại dùng thần niệm ghi lại nàng đối với cái kia Thần Điện rất hiểu rõ, cùng với lúc trong lúc các nàng tại xâm nhập Thần Điện lúc tạo ngộ một ít đặc thù tình huống, đây cũng là muốn cho Mạnh Tuyên nói trước giải thoát một phát Thần Điện, để tránh đến lúc đó thúc thủ vô sách rồi, Mạnh Tuyên y nguyên tiếp được, còn lưu lại không ai giống nhau hàn huyên vài câu.

Không ai giống nhau tại Kỳ Bàn lúc liền đột phá Chân Linh, hôm nay cảnh giới cũng vững chắc, chẳng qua là khi hắn chứng kiến Mạnh Tuyên Chân Linh Tam phẩm tu vi lúc, hay vẫn là nhìn không được có chút sa sút, tại Kỳ Bàn bên ngoài lúc, dùng thiên tư của hắn, đủ để cùng Mạnh Tuyên chống đỡ, tiến nhập Kỳ Bàn về sau, Mạnh Tuyên liền cùng hắn kéo ra khoảng cách nhất định, chỉ có điều hậu kỳ hắn sớm phá vỡ mà vào Chân Linh, ngược lại vượt lên đầu Mạnh Tuyên một bước.

Thật không nghĩ đến, hôm nay không đến một năm thời gian, lần nữa tương kiến, Mạnh Tuyên rồi lại bỏ qua rồi hắn một mảng lớn, cái này lại để cho trong lòng của hắn tư vị vô cùng phức tạp, hơn nữa hiện tại Tử Vi cao thấp đều tại đồn đãi Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên quan hệ không phải là nông cạn, sắp kết thành đạo侶 rồi, toàn bộ tiên môn cao thấp cơ hồ không có không ăn Mạnh Tuyên dấm chua, hắn tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ, hết lần này tới lần khác hắn còn muốn thay Lâm Băng Liên đến cho Mạnh Tuyên đưa tin, trong nội tâm càng là tư vị phức tạp, hắn còn tưởng rằng đây là Lâm Băng Liên thư tình đây này...

Mạnh Tuyên vốn còn muốn lưu hấn trò chuyện hội, nhưng thấy tiểu tử này tức giận bất bình nhìn mình, cái kia biểu lộ cùng chính mình đã đoạt hấn lão bà đồng dạng, nhưng lại không có cách nào khác ôn chuyện rồi, đành phải thu ngọc phù, khoát khoát tay lại để cho hấn rời đi.

Bất quá nói trở lại, Mạnh Tuyên tuy nhiên không đoạt hấn lão bà, hấn lại cho rằng Mạnh Tuyên đã đoạt nữ thần của hấn, có cái này ánh mắt cũng không phải là quái.

“Thanh Đồng Thần Điện, cổ tịch ghi lại trong thần bí nhất hung địa một trong, từng có không ít người ngộ nhập trong đó, đã lấy được Đại Cơ Duyên đi ra, cũng có nhiều người hơn tiến nhập bên trong, cuối cùng nhất lại tin tức đều không có, Tần Hồng Hoàn trong lúc vô tình đã nhận được tiến vào cái này Thanh Đồng Thập Điện phương pháp, liền mời Đông Hải Chư Thiên kêu tiến vào trong đó tìm tòi bí mật, cuối cùng nhất thu hoạch tương đối khá, lại lấy dính nguyên rửa chi lực...”

Tại ngọc phù bên trong, Lâm Băng Liên đem các nàng tìm tòi bí mật Thần Điện nguyên vẹn quá trình đều kỹ càng nói một lần.

Dựa theo Lâm Băng Liên theo như lời, cái kia mặc dù nói là một điện, trên thực tế nhưng lại một chỗ chỗ thần bí, cùng sở hữu Cửu Cung, hấn xa đại nạn dùng tận tự, bên trong thoát nhìn liền như một chỗ phần mộ bình thường, khắp nơi có thể thấy được các bậc tiên bối xương khô cùng rơi lá tả trên đất Linh Thạch, Linh khí, ngoài ra còn có phiến phức tạp pháp trận cùng bị thanh điện trong thần điện thần bí khí tức ảnh hưởng hóa thành thi nhân cùng thần bí sinh vật các loại, nguy hiểm chi cực.

Lâm Băng Liên đoán chừng, Thanh Đồng đệ nhất điện, thấp nhất cũng phải Chân Linh Trung giai chi nhân mới có thể xông bên trên một xông, bọn hấn những người này lúc ấy có thể an toàn tiến vào trong đó sau đó lại đi ra, nhưng lại có nàng cùng Tần Hồng Hoàn, Long Hoàng Thái tử ba người tại, quét sạch đại bộ phận nguy hiểm.

Thần Điện đệ nhất cung thoát nhìn, bên trong chôn vùi các bậc tiên bối cao thủ cùng tán rơi đích Linh khí Linh Thạch, còn có một chút bị những người kia mang theo trên người truyền thừa

điển tạ các loại, đều là đơn giản nhất, bọn hắc đoán chừng, đằng sau thứ hai cung có lẽ có rất cao giai thứ đồ vật tồn tại, cho nên bọn hắc tuy nhiên là vì nguyên rủa chi lực không thể không xông thứ hai cung, nhưng trong nội tâm cũng là chuẩn bị nhiều tìm kiếm một ít thứ tốt.

Tại tiên vào Thần Điện trước khi, cũng không phải không có lực cản, được biết tiên vào Thần Điện phương pháp, cũng không chỉ có Tần Hồng Hoàn một người, còn có sở vực thiên kiều Vô Thiên công tử, Lâm Băng Liên ghi lại, tại Thần Điện mở ra thời điểm, bọn hắc bọn này Đông Hải thiên kiều cùng sở vực Vô Thiên công tử và tám Đại Yêu Vương truyền nhân còn đấu một hồi, đám người kia thực lực cũng có phần bất phàm, chỉ là bị Tần Hồng Hoàn áp chế hoàn toàn không còn cách nào khác mà thôi.

Còn lần này đêm trăng tròn, Thần Điện lần nữa mở ra, Vô Thiên công tử tất nhiên sẽ lại một lần nữa đến tranh đoạt tiên vào Thần Điện cơ hội, đây cũng là mọi người mặt lâm vấn đề thứ nhất, bởi vì Đông Hải Chư Thiên kiều đều trong nguyên rủa chi lực, rất khó phát huy ra mạnh nhất thực lực.

“Vô Thiên công tử... Tám Đại Yêu Vương truyền nhân... Hắc là Thanh Mộc cũng ở trong đó?”

Hiểu được những chuyện này về sau, Mạnh Tuyên lông mày lập tức nhíu lại, nghĩ thầm chính mình lại muốn cùng Thanh Mộc tranh phong hay sao? (chưa xong còn tiếp)R466

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 295 : Xa hơn Thần Điện

Chương 295: Xa hơn Thần Điện

Còn lại trong vòng vài ngày, Mạnh Tuyên cũng làm đi một tí chuẩn bị, để ứng phó Thanh Đồng trong thần điện sắp phát sinh biến cố.

Tuy nhiên dựa theo Lâm Băng Liên tính ra, hắc tu vi hiện tại không có đột phá Chân Linh Trung giai, còn chưa đủ để dùng lưu lạc Thanh Đồng Thần Điện, nhưng Mạnh Tuyên cũng không thể nào lo lắng, một là vì hắc mười ngón Chân Linh, diệu đoạt Tạo Hóa, hay vẫn là Lôi Quang Bảo Thân, tuy nhiên tu vi tại Chân Linh Hạ giai, nhưng xa so bình thường Chân Linh Trung giai càng mạnh hơn nữa, hai là vì hắc bản thân cũng không có thiếu át chủ bài, đủ để ứng phó rất nhiều nan đề.

Lại một điểm, Thanh Đồng Thần Điện đối với người khác uy hiếp lớn nhất, là nguyên rửa chi lực, nhưng Mạnh Tuyên tại vì Yên Tử Hồng nhờ nguyên rửa về sau, đã có chỗ phỏng đoán, tại chính mình có được Thực Bệnh Chi Long dưới tình huống, cái này nguyên rửa chi lực rất khó xâm nhập trong cơ thể mình.

Thực Bệnh Chi Long đối với dị chủng lực lượng có bài xích tính, tự tương đương với Mạnh Tuyên đã có một cái vô hình vòng phòng hộ.

Về phần những thứ khác thi nhân và thần bí sinh vật chờ, theo Lâm Băng Liên miêu tả đến xem, thực lực thấp cũng chỉ có Chân Linh Nhất phẩm tả hữu, cao một chút cũng không quá đáng là đạt đến Chân Linh Trung giai, tuy nhiên cũng có một ít dị biến sinh linh, tu vi thâm bất khả trắc, nhưng đều là có thể tránh đi, cho nên Lâm Băng Liên bọn hắc có thể lần mất qua, cái kia Mạnh Tuyên cũng có thể không có vấn đề.

Lại đề cho người so sánh làm phức tạp, ngược lại là Thần Điện thứ hai cung trong không biết tình huống.

Đông Hải Chư Thiên kêu đòi với Thanh Đồng Thần Điện có chỗ hiểu rõ cũng chỉ có Tàn Hồng Hoàn, những người khác không thể nào hiểu rõ.

Đối với tu hành người mà nói, thời gian tựa như mây khói, chớp lát tức thì, rất nhanh liền đã đến đêm trăng tròn một ngày trước, Lâm Băng Liên điều khiển Băng Liên, đi tới Thiên Trì Tiên Môn, Mạnh Tuyên sớm đã chuẩn bị sẵn sàng, liền hạ lệnh lại để cho Khúc Trục tạm lĩnh Thiên Trì môn hạ sự vụ, tất cả thưởng phạt, bảm công mà đoạn là được, sau đó chính mình liền bước lên Băng Liên, hai người một đường, nhắm tiên đô trên thành lao đi.

Thanh Vân phía trên, đã có một người ôm kiếm mà đứng, đúng là Cửu Cung Tiên Môn Long Kiếm Đình.

Hắn sắc mặt cũng phi thường chi chênh lệch, xem ra bị nguyên rửa chi lực giày vò không nhẹ, ngẩng đầu thấy Lâm Băng Liên cùng Mạnh Tuyên chạy đến, Long Kiếm Đình hừ lạnh một tiếng, nói: “Lần trước chờ ngươi hai ngày, ngươi lại tương lai, cũng coi như bị ngươi đã tránh được một kiếp, lúc này đây như thế nào lại ba ba chạy đến? Hắn là ngại mạng dài hay sao?”

Mạnh Tuyên cười nhạt một tiếng, nói: “Chính là nguyên rửa chi lực, còn dọa không ngã Mạnh mẽ, ngược lại là Long huynh sắc mặt kém như vậy, có thể phải cẩn thận a, trước đó lần thứ nhất tiến vào Thần Điện, cũng chỉ là lấy dính nguyên rửa chi lực, lúc này đây cũng đừng đem mệnh ném ở bên trong!”

Long Kiếm Đình ánh mắt lăm lăm, lạnh giọng nói: “Ngươi cái này không biết trời cao đất rộng vẫn bối, dám tiêu khiên ta?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng cười cười, nói: “Ngươi chính là Cửu Cung chân truyền thủ đồ, ta chính là Thiên Trì chân truyền thủ đồ, đồng dạng thân phận, ai là ai vẫn bối? Nói sau, ta còn thật không có tiêu khiên ý của ngươi, các ngươi Cửu Cung Tiên Môn Kiếm Thập Tứ chính là là bạn tốt của ta, hẳn trước đó vài ngày đã phát ngôn bừa bãi, nói chuẩn bị muốn chém mất ngươi, ngươi chết tại Thanh Đồng trong thần điện rồi, hẳn có thể tìm ai đến tế kiếm? Cho nên, ngươi có thể ngàn vạn đừng chết!”

“Mạnh Tuyên, người muốn muốn chết sao?”

Long Kiếm Đình vẻ mặt nhăn nhó, hung hăng cầm chuôi kiếm.

Mạnh Tuyên nói chuyện này, đã đã trở thành Đông Hải Thánh Địa một cái đàm tiếu rồi, ly khai Kỳ Bàn về sau, Kiếm Thập Tứ bệnh thể khỏi hẳn, càng là trong ba tháng đột phá Chân Linh, đã bị Cửu Cung trưởng lão coi như độc nhất vô nhị tốt hạt giống, một mực bảo vệ bảo hộ lên, Long Kiếm Đình tuy nhiên cảm thấy Kiếm Thập Tứ uy hiếp, nhưng cũng không có đối với hắn cơ hội hạ thủ, chỉ có thể mặc cho do cái này họa mầm phát triển.

Lại không nghĩ rằng, vốn tưởng rằng Kiếm Thập Tứ muốn tích lũy bên trên mười năm tám năm, mới dám cùng hắn gọi bản, nhưng lúc này mới không đến một năm, Kiếm Thập Tứ liền xuất quan, hơn nữa vừa xuất quan đến, trong môn trưởng lão thấy hắn đã tu thành đặc biệt Kiếm đạo, liền hỏi hắn có cái gì không tiên môn trưởng bối có thể giúp hắn, bất luận là tu hành điển tịch hay là thật bảo Linh khí, phạm là sở hữu, cũng có thể cung cấp cho hắn.

Ai cũng không nghĩ tới, Kiếm Thập Tứ cái gì đều không có muốn, chỉ nói một câu nói, đó chính là hắn muốn chém Long Kiếm Đình, yêu cầu trong môn trưởng lão ai cũng không muốn nhúng tay, câu này lời vừa ra khỏi miệng, nhưng mà làm khó khăn trong môn trưởng lão, cũng chọc tức Long Kiếm Đình.

Trong môn trưởng lão thủy chung cảm thấy, Kiếm Thập Tứ cùng Long Kiếm Đình kỳ thật đều là tu hành Kiếm đạo tốt hạt giống, hai người này nếu là có thể đủ cùng tồn, lớn lên, tất nhiên có thể quang đại Cửu Cung Tiên Môn, bởi vậy hắn mặc dù biết Long Kiếm Đình đã từng đối với Kiếm Thập Tứ đã làm một ít không riêng hái sự tình, hay vẫn là hi vọng Kiếm Thập Tứ có thể rộng lượng một ít, quên những cừu hận kia, cùng Long Kiếm Đình hòa bình ở chung.

Vì ý nghĩ này, bọn hắn thậm chí muốn cho Long Kiếm Đình hướng Kiếm Thập Tứ nói lời xin lỗi, dùng tiêu Kiếm Thập Tứ trong lòng oán khí.

Chỉ là, Long Kiếm Đình dạo này xin lỗi ngữ điệu chưa lỗi ra, Kiếm Thập Tứ liền nói ra lời này, hơn nữa tín niệm kiên định, thoát nhìn cơ hồ là ai đều không thể bỏ đi hấn ý nghĩ này được rồi, lại để cho hai người chung sống hoà bình nghĩ cách hoàn toàn hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Long Kiếm Đình nghe Kiếm Thập Tứ trước mặt mọi người nói ra những lời này, tự nhiên hận không thể lập tức đi một kiếm chém hấn, có thể hết lần này tới lần khác hấn đã lấy dính nguyên rửa chi lực, giao đấu Kiếm Thập Tứ ai không nắm chắc, chỉ có thể nén giận tránh chiến không thấy, trong nội tâm hận ý lại càng tích càng liệt.

Lúc này đây hấn sớm đến đây, liền thể hiện ra hấn ý nghĩ trong lòng, hận không thể lập tức tiến vào Thần Điện thứ hai cung, tiêu trừ trên người mình nguyên rửa, tốt dùng đỉnh phong tu vi, đem Kiếm Thập Tứ một kiếm trăm dưới kiếm. Mạnh Tuyên trả lời như vậy hấn, cũng là cố ý muốn chọc giận hấn, vào lúc này Long Kiếm Đình trước mặt, nói một cái “Kiếm Thập Tứ” danh tự, cơ hồ so mạng hấn mười tám đời tổ tông khá tốt sử.

“Người xác định muốn đối với ta ra tay?”

Mạnh Tuyên hai mắt bình tĩnh nhìn phía Long Kiếm Đình, trên người sát ý xuất hiện.

Long Kiếm Đình trong nội tâm rung mình, phát giác Mạnh Tuyên trên người uy thế so về ba tháng trước càng mạnh hơn nữa đựng, vậy mà tại gần gần ba tháng trong lúc tu vi nhảy lên tới Chân Linh Hạ giai đỉnh phong, mà chính mình tắc thì ngày đêm thụ nguyên rửa làm phức tạp, thực lực đại tổn, chống lại hấn ai không nắm chắc.

“Hừ, đối đãi ta giải trừ nguyên rửa chi lực, trước trăm người, lại trăm Kiếm Thập Tứ!”

Rốt cục, Long Kiếm Đình hay vẫn là đem tức giận áp chế xuống, từng chữ nói ra nói ra, như là tại thề.

Mạnh Tuyên nhưng chỉ là lạnh lùng cười cười, nói: “Người hay vẫn là trước trăm Kiếm Thập Tứ a! Bởi vì người trước tìm ta, tất nhiên sẽ chết ở thủ hạ của ta, Kiếm Thập Tứ tương lai thấy ta, nhất định sẽ phản nản nói ta đã đoạt đầu của hấn, cho nên người hay là đi tìm hấn chịu chết a!”

Long Kiếm Đình cơ hồ tức điên rồi, răng cắn cờ rộp rung động, trong hai mắt tựa hồ có hỏa hoa bắn tung toé.

“Lâm sư tỷ, Long huynh, các người tới sớm như vậy!”

Liên vào lúc này, từng tiếng nhát đích thoại ngữ truyền đến, đánh tan trong tràng sát khí, đã thấy một đóa tường vân phía trên, một người mặc Hoàng Kim áo giáp nam tử chấp tay mà đến, ngũ quan anh tuấn, hung hãn khí bức người, đúng là Linh Tiêu Tiên Môn chân truyền thủ đồ Vệ Minh Thần, hấn trên mặt mang theo mỉm cười, nhưng vẻ ngạo nhiên cũng không giảm xuống, đến rồi tại đây về sau, cũng chỉ hướng Lâm Băng Liên cùng Long Kiếm Đình chào hỏi, đối với Mạnh Tuyên làm như không thấy.

“Vệ sư huynh!”

Long Kiếm Đình thấy hấn, liền oán hận nhìn Mạnh Tuyên liếc, cất bước hướng Vệ Minh Thần nghênh khứ, nói thật nhỏ lấy cái gì.

“Kiêu ngạo tiểu nhi, tự cho là có Huyền Quy nhất tộc thủ hộ, không biết trời cao đất rộng mà thôi, Long huynh làm gì thật đúng?”

Vệ Minh Thần thanh âm truyền đến, không cao không thấp, vừa vắn bị Mạnh Tuyên nghe thấy.

“Chư vị, thật có lỗi, Mạc mỗ nóng lòng luyện khí, tới chậm đi một tí...”

Liên vào lúc này, một cái ôn hòa thanh âm vang lên, nhưng lại Đại La Tiên Môn Mạc Tiên đến rồi.

Mạc Tiên nhưng lại ăn mặc rộng thùng thình ống tay áo, lộ ra Tiên khí bông bênh, ôn hòa nho nhã, đi vào chỗ gần, liền mỉm cười hướng mọi người gật đầu mời đến, lúc này đây lại không có nhảy qua Mạnh Tuyên, bất luận đối với ai cũng khách khí, lại để cho người như tắm gió xuân.

“Mạnh sư đệ, lúc này đây người có thể tới, cũng làm cho ta có chút ra ngoài ý định, nói thật, chúng ta thân thể có chút không khỏe, đã đến thần trong điện, chỉ sợ còn sẽ có rất nhiều mụn

lực chỗ, Mạc Tiên trước ở chỗ này tạ ơn rồi!”

Mạc Tiên đứng nghiêm về sau, liền cười hướng Mạnh Tuyên nói ra, tựa như lão hữu.

Mạnh Tuyên thấy thế, liền cũng khách khách khí khí đích cười nói: “Màn sư huynh khách khí, đã cùng đường, tự nhiên muốn giúp nhau trợ lực!”

Tần Hồng Hoàn, Long Hoàng Thái tử cùng với Yên Tử Hồng chưa đến, cái này tới trước mấy người liền tùy ý trò chuyện, Mạnh Tuyên âm thầm quan sát, kết hợp với chính mình trước kia nghe được nghe đồn, cũng đại khái xác định, Đông Hải Chư Thiên kiều cũng không phải bền chắc như thép, Cửu Cung Long Kiếm Đình rõ ràng cùng Linh Tiêu Vệ Minh Thần quan hệ giao hảo, hai người này cũng đều là giống nhau tính tình, phi thường tự ngạo, mắt cao hơn đầu.

Mà Mạc Tiên thì là cái giao du Tứ Hải tính tình, cùng ai quan hệ đều rất tốt, biểu hiện ra cũng không có gì kiêu ngạo tính tình.

Mà Lâm Băng Liên vốn là cùng Tần Hồng Hoàn quan hệ giao hảo, hai người này cũng là Đông Hải thiên kiều mũi nhọn, chỉ là về sau hai người trở mặt thành thù rồi, bây giờ nói, ngược lại là Lâm Băng Liên cùng mình được cho giao tình không cạn, Yên Tử Hồng cũng cùng Lâm Băng Liên so sánh thân cận, mà Tần Hồng Hoàn thì là lãnh lãnh đạm đạm, cùng ai đều không có tận lực giao hảo, chỉ có điều, cũng không có người nào dám cô lập nàng, càng không người có tư cách cô lập nàng.

Tựa như Yên Tử Hồng cùng Lâm Băng Liên giao hảo, nhưng trên thực tế cũng tuyệt đối không dám đối với Tần Hồng Hoàn bất kính.

Về phần Long Hoàng Thái tử, gần đây xuất quan, tăng thêm tu vi cao thâm, tính tình cuồng ngạo, những người khác chớ đều chướng mắt, cũng chỉ có Lâm Băng Liên cùng Tần Hồng Hoàn có thể bị hán để vào mắt, mà Lâm Băng Liên hay bởi vì Mạnh Tuyên sự tình, cơ hồ cùng hán kết thù, cho nên hán liền cùng Tần Hồng Hoàn đi gần chút ít, hết lần này tới lần khác Tần Hồng Hoàn đối đãi Long Hoàng Thái tử cũng là lãnh lãnh đạm đạm, căn bản chưa nói tới có cái gì giao tình.

Ngoại trừ những người này bên ngoài, còn có một thần bí nữ tử, ai cũng không biết nàng họ cái gì tên ai, cái gì bộ dáng, nàng kia nhưng vẫn cùng Tần Hồng Hoàn cùng một chỗ, đã từng cùng một chỗ xông qua Thần Điện, nhưng ngoại trừ Tần Hồng Hoàn, lại không người biết được lai lịch của nàng.

Chỉ có điều, tại nhớ tới nữ tử này lúc, Mạnh Tuyên lại hồi tưởng lại ban đầu ở Cửu Long Huyền Thiên đài thấy nàng lúc bộ dáng, mơ hồ cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng tinh tế tưởng tượng, lại cảm thấy đây chỉ là cái ảo giác, hẳn không nhớ rõ chính mình nhận thức bức này tu vi người quen. R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 296 : Vô Thiên công tử

Chương 296: Vô Thiên công tử

“Àm âm...”

Một mảnh vũ vân mang tất cả tới, đã đến chỗ gần, vũ vân vừa thu lại, thiên khai ngày minh, nhưng lại Long Hoàng Thái tử đã đến, hai tay chấp sau lưng bước trên mây mà đến, đã đến chỗ gần, nhìn Mạnh Tuyên liếc, cũng không nói chuyện, liền đứng ở chỗ này, cũng nhưng vào lúc này, phương đông phía chân trời, đỉnh đầu màu trắng kiệu nhỏ nhanh chóng bay tới, bên cạnh đi theo một cái toàn thân đều bao bọc ở khói đen ở bên trong người, đúng là Tần Hồng Hoàn cùng cái kia nữ tử thân bí đã đến.

Tần Hồng Hoàn cũng không biết chuyện gì xảy ra, ngồi ở đó đỉnh màu trắng tiểu trong kiệu, cổ kiệu đắp bạch mảnh vải, thấy không rõ lắm tình hình bên trong, chỉ có thể mơ hồ chứng kiến một đạo hồng ảnh, Tần Hồng Hoàn thân thể tựa hồ phi thường suy yếu, tới về sau, liền nhẹ ho nhẹ một tiếng.

“Yên sư muội còn chưa tới sao?”

Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng mở miệng, nghe xong thanh âm của nàng, càng làm cho người xác định thân thể nàng hư nhược rồi.

Bất quá ngẫm lại cũng thế, Tần Hồng Hoàn tại Thần Điện trong cung điện, nhiệm nguyên rửa chỉ lực mạnh nhất, thân thể suy yếu cũng tình có thể nguyên.

“Thật có lỗi, chuyện quan trọng quán thân, tới chậm chút ít...”
Yên Tử Hồng hay vẫn là đến rồi.

Sắc mặt nàng không vui, tựa hồ rất là trải qua một phen giãy dụa, bất quá nàng cuối cùng nhất hay vẫn là không dám nuốt lời, đúng hẹn đến đây.

“Cái kia liền đi a!”

Tần Hồng Hoàn cũng không nhiều lời nói nhảm, nhàn nhạt nói một câu, màu trắng kiêu nhỏ liền về phía trước bay đi.

Mặt khác Đông Hải thiên kiêu, trong nội tâm đều có sự tình, cũng không có người nói cái gì, đập trên mây xanh, tuần tra mà đi.

Bọn hắn muốn đi địa phương, chính là một chỗ gọi là bầu trời thành phế tích, đó cũng là đi thông Thanh Đồng Thần Điện bắt đầu, Lâm Băng Liên tự cấp Mạnh Tuyên ngọc phù ở bên trong ghi lại rất rõ ràng, ở trên bầu trời thành ẩn vào Sở Vực đầu phía bắc Ân Long sơn mạch một chỗ thung lũng nhỏ, hẻm núi, ít ai lui tới, còn có trùng trùng điệp điệp đại trận quay chung quanh, tại trên địa đồ căn bản tìm không thấy, chỉ ở một ít bản đồ cổ thượng diện có một ít thô sơ giản lược ghi lại.

Đã đến bầu trời thành về sau, chỗ đó có một chỗ cỏ tế đàn, tế đàn bên cạnh, đã có nhất tộc kỳ dị tiên điều xây tổ mà cư, bọn này tiên điều có được Vô Thượng thần lực, nhưng trời sinh trí lực chỗ thiếu hụt, chỉ có tầm thường chim tước trí tuệ, muốn đi vào Thanh Đồng Thần Điện, mọi người muốn kinh phi tiên điều, sau đó thừa lúc tòa hắc bối, cái này tiên điều chấn kinh về sau, dĩ nhiên là sẽ đi hướng Hỗn Độn biển Thanh Đồng Thần Điện.

Bất quá, từ phía trên lên thành cỏ tế đàn bay đi Hỗn Độn biển Thanh Đồng Thần Điện đường xá vô cùng xa xôi, chúng tiên chim bay đi một lần, cũng cần nghỉ ngơi ba tháng mới có thể lần nữa phi hành, bởi vậy trước đó lần thứ nhất theo Thanh Đồng Thần Điện sau khi đi ra, dù là Đông Hải chúng thiên kiêu đều thân phụ nguyên rửa chi lực, cũng đều chịu khổ lấy, chỉ chờ ba tháng sau đêm trăng tròn, mới có thể lại đi mượn tiên điều chi lực bay đi Thanh Đồng Thần Điện.

Cái này lộ tuyến hoàn hoàn đan xen, ra cái gì một điểm sai đều không thể thành công tiến vào Thanh Đồng Thần Điện, ai cũng không biết Tần Hồng Hoàn là từ đâu có được bộ dạng này bản đồ cổ, bất quá, cũng may đã thành công tiến vào một lần, ai cũng không nghi ngờ Tần Hồng Hoàn con đường này tuyến tính chính xác.

Mà cùng Vô Thiên công tử bọn người chi tranh, tranh đoạt

cũng chỉ là đám kia tiên điều cười quyền, tiên điều tông cộng có mười chỉ, mà trước đó lần thứ nhất đuổi tới bầu trời thành Đông Hải thiên kiều liền chiếm được tám người, bởi vậy Tần Hồng Hoàn đoạt được tiên điều cười quyền về sau, tuy nhiên còn có hai cái tiên điều có thể thừa lúc tòà, Vô Thiên công tử bọn người lại sợ tiến nhập Thần Điện về sau, đối phương ít người, đã bị ám toán, thà rằng đợi lát nữa ba tháng.

Tới trước phụ cận Đại Thành, đi qua Truyền Tống Trận đi tới Sở Vực chi bắc, sau đó mọi người lần nữa khung vân, hướng bầu trời thành mà đi.

Đã đến Ân Long sơn mạch biên giới, Tần Hồng Hoàn liền tự trong kiệu ném ra một chiếc Bạch Ngọc thuyền nhỏ, mọi người cười đi lên về sau, liền phát hiện thuyền nhỏ bên trong cực kỳ khoáng đại, phi đi thần tốc, như thiểm điện tự Ân Long sơn mạch ở bên trong ghé qua, cơ hồ một đạo thiểm điện bình thường, Ân Long sơn mạch vốn có không ít cường đại Yêu Ma, nhưng cái này Bạch Ngọc thuyền nhỏ phi quá nhanh, còn không đợi chúng phát giác, cũng đã đi ra địa bàn của bọn nó.

Dù là thuyền nhỏ tốc độ nhanh như vậy, cũng trọn vẹn đi lại bốn năm canh giờ, mới rốt cục đã đến gần cất dấu bầu trời thành cái kia đạo thung lũng nhỏ, hẻm núi, tại thung lũng nhỏ, hẻm núi bên cạnh, một tòa núi lớn phía trên, đã có một đội nhân mã chờ ở chỗ này, tại chú ý tới bọn hắn về sau, thuyền nhỏ rồi đột nhiên điều hướng, hướng phía cái kia tòa núi lớn bay đi, một tiếng ầm vang, thuyền nhỏ biến lớn, treo ở núi lớn trên không.

Cái kia trên núi mọi người, lại từ một cái rối tung lấy một đầu tóc đen nam tử dẫn dắt, nam tử kia lại ngày thường thập phần xấu xí, hoàn mắt, cung bồi, răng hô, bạt một chân, trong tay chống một cái quái trượng, trên đầu đeo một cái rách rưới vương miện, bởi vì hắn vóc dáng cực thấp, cho nên nhìn về phía ai cũng muốn nghiêng cái đầu, nhưng hắn lại cung eo, cho nên xem người thời điểm luôn đảo một đôi cơ hồ chỉ có tròn trắng mắt quái mục,

Bất quá, chính là như vậy một cái quái dị người, người chung quanh tuy nhiên cũng đối với hắn cung kính dị thường.

Bên cạnh hắn những người kia, cũng không có cái đơn giản

nhân vật, Mạnh Tuyên đã từng thấy qua chính là cái kia trán sinh dựng thẳng mục đích Tiêu mộc cùng với dã sát, xà cơ còn có Thanh Mộc đều ở trong đó, vài người khác, cũng đều là tuổi còn trẻ, nhưng tu vi cũng tại Chân Linh Trung giai tả hữu.

Nhìn xem Thanh Mộc cái kia một góc tuyết trắng quần sam, Mạnh Tuyên cười khở một tiếng, nghĩ thâm thật đúng là muốn cùng nha đầu kia tranh phong rồi...

“Cái kia người thọt tự là Vô Thiên công tử?”

Mạnh Tuyên hỏi bên người Lâm Băng Liên.

Lâm Băng Liên nhẹ gật đầu, nói: “Người không thể xem bề ngoài, người không muốn coi thường người này, hắn vốn là Sở Vực vương thất tiên đế con trai trưởng, nên do hắn ngồi trên vương vị, bất quá hắn trời sinh hình dáng tướng mạo xấu xí, nhưng mà làm tiên đế chỗ không thích, đưa hắn vứt đi, ngược lại dựng lên hắn ấu đệ vi Thái tử, cái này Vô Thiên công tử không nói một lời, đã đi ra vương thất, ba mươi năm không quy, rồi trở về lúc, vậy mà đã có được một thân Vô Thượng thần thông, cũng không biết hắn lúc ấy dùng cái gì pháp môn, tóm lại hắn sau khi trở về không đến ba ngày, phụ thân của hắn, thì ra là Sở Vực tiên đế bị bệnh đã chết, đại thần trong triều sợ hắn mưu đoạt vương vị, đều tại phòng hắn, thế nhưng mà hắn lại chủ động hướng chúng đại thần đề nghị, đem đệ tử của hắn nâng lên vương vị, sau đó ngay tại đệ đệ của hắn đăng cơ ngày nào đó, Vương Đình trong hậu cung, hoàng hậu, thái hậu và chúng sủng quan còn có tiên đế tại triều lúc một ít quyền quý tất cả đều chết thảm, mọi người thế mới biết, người này căn bản không phải vì đoạt vương vị mà đến, căn bản chính là báo thù đến...”

“Cái kia một thời gian ngắn, Sở Vương Đình trong ngoài gió tanh mưa máu, chết người thật đúng là không ít, cơ hồ sở hữu từng từng nói qua Vô Thiên xấu xí, không thể lập vi Thái tử người đều bị hắn giết cả nhà, có thể hết lần này tới lần khác lúc ấy đăng cơ Sở Vương thế yếu, không dám làm trái cho hắn, hoàn toàn bị hắn nắm không trong tay, hay vẫn là về sau Đại Nho Thượng Quan lão phu tử ra mặt, mới khiến cho Vô Thiên có chỗ kiêng kị, đã đi ra hoàng cung... Hắn ly khai hoàng cung về sau, thành lập Tiêu Dao Tông, tự cho là Vô Thiên công tử, là không đem đương triều thiên tử để vào mắt ý tứ, ai cũng cho rằng đợi đến lúc Sở Vương ngồi vững vàng

vương vị, sẽ không cho hắn lại sống sót, có thể hết lần này tới lần khác lại là 30 năm qua đi, hắn cái này Tiêu Dao Tông y nguyên vững vàng đương đương, ngược lại là đương triều Sở Vương sắp chết già rồi, mọi người cái này mới phát giác cái này Vô Thiên công tử xác thực bốn sự không nhỏ...”

“Hong Hoàn, Hong Hoàn người tới rồi?”

Nhìn thấy Bạch Ngọc thuyền nhỏ hàng lâm núi lớn, cái kia Vô Thiên công tử liền khập khiễng chạy ra đón chào, mới mở miệng, vậy mà cũng là thanh âm khàn giọng, liền như lưỡi dao sắc bén xẹt qua nôi sắt, nói không nên lời khó nghe, hắn vừa đi, vừa nói: “Hong Hoàn, người đừng nóng giận, người đem bản đồ cổ theo trong nội tâm của ta lừa gạt đi, ta không trách người, bất quá lần trước người đã đoạt tiến vào Thanh Đồng Thần Điện cơ hội, cho các người Động Hải thiên kiều đều phát đại tài, lúc này đây cơ hội liền lại để cho cho ta đi, ta nếu quả thật đã tìm được vật gì tốt, phân người một nửa được không?”

“Tần Hong Hoàn bản đồ cổ là từ cái này Vô Thiên công tử trong tay lừa gạt đi hay sao?”

Mạnh Tuyên nghe xong, chợt cảm thấy nao nao.

Hơn nữa cái này Vô Thiên công tử đi lên tựa là một bộ thương lượng giọng điệu, cùng trong truyền thuyết âm lệ bá đạo cũng tựa hồ có chút bất đồng.

“Không tốt!”

Tần Hong Hoàn thanh âm theo trong kiệu nhỏ truyền ra, thần nhiên nói: “Lần trước là đấu pháp ba tràng, người thắng tiến vào bầu trời thành, một mình ta liền thắng ba tràng đấu pháp, lúc này đây người vừa muốn như thế nào so? Nhanh chóng cứ ra tay a!”

Vô Thiên công tử sắc mặt khó xử, nói: “Người thật lợi hại, như thế nào đấu với người pháp a, đừng nói ba tràng, mười tràng chúng ta cũng là thua a!”

Tần Hong Hoàn nói: “Cái kia là chuyện của các người, nếu không đấu pháp, liền rút ngay a!”

Lần này trả lời có thể nói cường thế tới cực điểm, Vô Thiên

công tử bên người mấy cái trẻ tuổi thiên kiều sắc mặt đều có chút không đúng rồi.

Vô Thiên công tử lại tựa hồ như không có bất kỳ không khoái, mà là khó xử mà nói: “Đấu, đấu, tự tính toán không thắng được, cũng không thể trực tiếp nhận thua a, như vậy không tốt, Hồng Hoàn a, nếu không chúng ta lần này đều không ra tay, để cho người khác đấu a, người thật lợi hại, một mình người ra tay, liên thắng mọi người chúng ta, chúng ta căn bản cũng không có phần thắng a, tính toán ta cầu người được rồi, để cho người khác đấu pháp như thế nào đây?”

“Ta muốn ra tay thời điểm, dĩ nhiên là sẽ ra tay, người như nhìn không được rồi, tự nhiên cũng có thể ra tay, vì cái gì nhất định phải làm cho người khác ra tay? Người nếu là sợ, hay vẫn là mau mau rút ngay a, chớ để quấy rầy tâm tình của ta!”

Tần Hồng Hoàn mở miệng, vẫn là cái kia phó cao cao tại thượng khẩu khí.

“Hừ, tốt một cái Đông Hải Hồng Hoàn Tiên Tử, như vậy bá đạo, thật đúng là đem mình đương Sở Vực đệ nhất thiên kiều hay sao?”

Vô Thiên công tử bên người, một cái trẻ tuổi cảm y nam tử lạnh lùng mở miệng, tựa hồ bị Tần Hồng Hoàn cơn tức này chọc giận.

Tần Hồng Hoàn chỗ cổ kiêu chột im lặng xuống, ần ần có không hiểu sát khí kích phát.

“Chính người giết còn là ta thay người giết?”

Thật lâu, Tần Hồng Hoàn chậm rãi mở miệng. R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 297 : Quỷ dị chi đấu

Chương 297: Quỷ dị chi đấu

Vô Thiên công tử vẻ mặt khó xử, cái kia vừa mới mở miệng, cảm y nam tử tắc thì sắc mặt đại biến, hắn cảm giác được, Tần Hồng Hoàn nói không phải chê cười, mà thật sự đối với hắn nổi lên sát tâm, bất quá hắn cũng không tin Vô Thiên công tử hội hướng tự mình ra tay, dù sao mình cũng là Sở Vực một đại thể gia thiên kiều, đơn cái thể lực không tại Đông Hải bất luận cái gì một nhà tiên môn phía dưới, hơn nữa mình cùng Vô Thiên công tử giao tình, càng là thâm hậu, cho Vô Thiên công tử đã giúp không ít, thậm chí có thể nói mà vượt Vô Thiên công tử chỉ vẹn vẹn có mấy cái hảo hữu một trong.

Hơn nữa, hắn quát tháo Tần Hồng Hoàn, cũng là bởi vì hiểu rất rõ Vô Thiên công tử tính tình, Vô Thiên công tử đối với ai cũng khách khí, nhưng không có nghĩa là hắn người bên cạnh cũng muốn khách khí, trên thực tế, đã đến hắn cái này “Bằng hữu” nên mở miệng quát tháo thời điểm, nếu như hắn không mở miệng, như vậy sau đó hắn nhất định sẽ gặp xui xẻo, vận xui, hơn nữa là ngược lại cái đại mi.

Cho nên cái này cảm y nam tử kinh ngạc ngoài, trên mặt càng nhiều nữa thì là phần nộ, tức giận bất bình nhìn về phía Vô Thiên công tử.

Vô Thiên công tử không có phần nộ, cười tủm tỉm tay giơ lên, khô gầy như củi tay liền như một chỉ móng vuốt sắc bén, trực tiếp khấu trừ tiến vào cái kia cảm y nam tử cái ót ở bên trong, mà cái kia cảm y nam tử biểu lộ trực tiếp cứng ngắc trên mặt, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin chỉ ý.

Vô Thiên công tử lấy tay về lúc, lại nắm lấy một cây bảy chi trường, điệp sinh bốn phiên Chân Linh, đón gió hóa thành mười một khối Linh Thạch, thượng diện tựa hồ còn dính lấy một chút vết máu, khắp khiêng hướng Bạch Ngọc thuyền nhỏ đã đi tới, vừa đi vừa cười ha ha bội tội nói: “Giết a, giết a, ai, dám trêu Hồng Hoàn sinh khí, khẳng định được giết nha,

Hồng Hoàn, Hồng Hoàn, ta đem những Linh Thạch này cho người, người xin bớt giận được không?”

Mắt thấy hần phải nhờ vào gần Bạch Ngọc thuyền nhỏ trong vòng mười trượng, Tần Hồng Hoàn lạnh quát một tiếng: “Lăn xa một chút!”

Một đạo sắc bén chỉ cực Linh quang tự trong kiêu nhỏ bay ra, lướt qua mạn thuyền, phi tốc hướng về phía Vô Thiên công tử cổ.

“Ai nha, ai nha, ta lăn, ta lăn xa một chút...”

Vô Thiên công tử kinh hoàng thất thố kêu, bước nhanh lui về phía sau, thoát nhìn chật vật vô cùng, hết lần này tới lần khác cực kỳ quý dị tránh thoát đạo kia Linh quang.

Sau đó hần lại đáng thương, giống như cầu khẩn giống như hướng Bạch Ngọc thuyền nhỏ nói: “Hồng Hoàn, Hồng Hoàn, người xem ai không vừa mắt, ta sẽ giúp người giết mấy cái, sau đó người cho ta lần cơ hội được không? Người không muốn xuất thủ được không?”

Tại hần nói chuyện thời điểm, bất luận là Bạch Ngọc trên thuyền nhỏ, hay vẫn là núi lớn bên trên, đều quý dị bình tĩnh đến cực điểm.

Cái này tựa hồ giả ngây giả dại Vô Thiên công tử, không lý do làm cho lòng người ngọn nguồn sinh ra một đạo hàn ý.

Hơn nữa, tựu Mạnh Tuyên đến xem, Tần Hồng Hoàn chỉ sợ là thật muốn giết hần, đạo kia Linh quang thẳng đến hần cái cổ mà đi, sắc bén chỉ cực, nhưng này Vô Thiên công tử vẫn thật là dễ dàng tránh khỏi, hiển lộ vô cùng kinh người thủ đoạn.

“Bên cạnh người những trong ánh mắt kia có tức giận người, ta đều không thích, người giết a!”

Đã qua sau nửa ngày, Tần Hồng Hoàn vậy mà thật sự mở miệng, hơn nữa thật sự muốn Vô Thiên công tử giúp hần sát nhân.

Vô Thiên công tử trên mặt đã hiện lên một tia như có như không tức giận, nhưng rất nhanh liền mặt mũi tràn đầy tươi

cười, nói: “Tốt, tốt, ngươi không thích người, ta đã giúp ngươi giết chết... Tống huynh, chúng ta là hơn hai mươi năm bằng hữu rồi, bắt quá Hồng Hoàn không thích ngươi, cho nên ta muốn giết ngươi... Đừng chạy... Còn có gương đạo hữu... Lục huynh đệ... Bành tiên sinh, ngươi đừng giả bộ, vừa rồi ánh mắt ngươi ở bên trong cũng có tức giận...”

Đang khi nói chuyện, Vô Thiên công tử khập khiễng, tốc độ cực nhanh, qua trong giây lát liền có bốn năm người ngã xuống dưới chương của hắn.

Những người này, cũng không phải là không dám phản kháng, chỉ là Vô Thiên công tử ra tay quá nhanh, bằng bọn hắn Chân Linh Trung giai tu vi, thậm chí ngay cả ra tay thời gian đều không có, liền bị Vô Thiên công tử đánh chết tại dưới lòng bàn tay, Chân Linh đều bị rút đi ra, hóa thành máu chảy đầm đìa Linh Thạch, tràn đầy một bó to, tựa hồ còn có máu tươi tại Vô Thiên công tử trên tay rơi xuống, hắn liền tại trên quần áo bay sượt, thuận tay ước lượng tiến vào trong ngực.

“Hồng Hoàn, Hồng Hoàn, ta đều giết a, cái này ngươi hài lòng chưa?”

Vô Thiên công tử lần nữa ưỡn nghiêm mặt tiến lên, nịnh nọt giống như mà cười cười.

“Còn có một, cái kia quần trắng tử tiểu cô nương, ta rất không thích, ngươi giết nàng a!”

Tần Hồng Hoàn băng thanh âm lạnh lùng lần nữa vang lên, ý trong chỗ chỉ, dĩ nhiên là Thanh Mộc.

Mạnh Tuyên lập tức kinh hãi, lập tức muốn đứng dậy, cái này Vô Thiên công tử nếu thật cảm thương Thanh Mộc, chính mình tự một kiếm đập chết hắn.

Tại lúc này, ngách sinh lòng lấy dựng thẳng mục đích Tiêu mộc cùng dã sát, hai người cũng lập tức tiên lên, đem Thanh Mộc hộ tại sau lưng.

Lại không nghĩ rằng, lúc này đây Vô Thiên công tử cũng không có ra tay, mà là cầu khẩn tựa như nhìn về phía Tần Hồng Hoàn thuyền nhỏ, đau khổ nói: “Hồng Hoàn, Hồng Hoàn, người này không thể giết nha, nàng là lão yêu Vương đệ

tử, ta giết nàng, lão yêu Vương sẽ giết của ta a, Hồng Hoàn, Hồng Hoàn, ngươi đừng làm cho ta giết nàng được không? Ngươi nếu còn chưa hết giận, ta trầu miệng mình, ngươi xem, ta trầu miệng mình được không?”

Nói xong, vậy mà thật sự đưa tay kéo lên miệng mình đến, vang dội thời điểm, ba ba không ngừng.

Loại này quỷ dị không khí, lại để cho Mạnh Tuyên trong nội tâm phát lạnh, tự nghĩ chính mình đối mặt người bậc này thời điểm, hoặc là tự một kiếm chém hấn, hoặc là tự rời đi xa xa hấn, bằng không thì cùng hấn nhiều nói hai câu lời nói, đều là tại trừng phạt chính mình, bởi vì này loại người căn bản chính là tên điên, còn là phi thường nguy hiểm tên điên, cũng khó vì Tần Hồng Hoàn đối mặt như vậy quái vật, còn có thể chậm rãi mà nói, thậm chí buộc hấn giết người.

Bất quá, tại Vô Thiên công tử tỏ vẻ chính mình không dám giết Thanh Mộc thời điểm, thoát nhìn ngược lại cũng bình thường chút ít.

Một người điên chỉ cần có hấn sợ thứ đồ vật, vậy thì tỏ vẻ còn bị điên không phải rất lợi hại.

Mạnh Tuyên tinh tế hồi tưởng, mơ hồ nhớ lại, từ khi gặp được cái này Vô Thiên công tử về sau, hấn liền tại kiến tạo một loại quỷ dị không khí, loại này không khí thậm chí có thể đem một người bình thường bức điên, thế nhưng mà tại Tần Hồng Hoàn mệnh lệnh hấn giết Thanh Mộc mà Vô Thiên công tử cự tuyệt về sau, loại này không khí rốt cục giảm bớt một điểm, tựa hồ một cái vô hình núi lớn áp trên đầu, có thể lúc này thời điểm, núi lớn đã đã nứt ra một đạo khe hở.

“Không cần lại đánh nữa, vốn tự xấu, lại đánh sưng lên, còn có pháp xem sao?”

Tần Hồng Hoàn nhàn nhạt mở miệng.

Vô Thiên công tử vô cùng ngừng lại, vui vẻ nói: “Hồng Hoàn, Hồng Hoàn, ngươi đáp ứng không ra tay à nha?”

Tần Hồng Hoàn thản nhiên nói: “Ta cũng không đáp ứng!”

Vô Thiên công tử ghen hống nhìn trần trời, vẻ mặt đau khổ

nói: “Tại sao có thể như vậy? Chúng ta đều giúp người giết á!”

Tần Hồng Hoàn đã trầm mặc sau nửa ngày, thản nhiên nói:
“Ta có thể xuất ra tay một hồi!”

Vô Thiên công tử lập tức vô cùng nở nụ cười, kêu lên: “Được rồi, như vậy là được rồi, người xuất ra tay một hồi, như vậy cái kia một hồi chúng ta trực tiếp nhận thua được rồi, hôm nay chúng ta độ sức năm tràng, hảo hảo hảo, người cái kia một hồi coi như người thắng a, như vậy chúng ta tựu so còn lại bốn tràng, chỉ cần chúng ta thắng ba tràng, chúng ta đây tựu thắng a, các người lại thắng hai trận, tựu coi như các người thắng a, được không? Được không?”

Đang nghe được Tần Hồng Hoàn nói xuất ra tay một hồi về sau, Vô Thiên công tử vậy mà trực tiếp tựu nhận thua một hồi.

Cái này lại làm cho tất cả mọi người ngạc nhiên, khó có thể tưởng tượng.

Hơn nữa hắn trực tiếp nhận thua một hồi, cũng đã mặt lâm xu hướng suy tàn, có thể xem sự hưng phấn của hắn bộ dáng, lại làm cho người sinh ra một loại cổ quái ảo giác, thật giống như chỉ cần Tần Hồng Hoàn không ra tay, như vậy hắn tựu thắng định rồi sở hữu đấu pháp đồng dạng.

“Tu hành đạo, võ, đạo, đan, trận, khí, chúng ta trận đầu này, tựu luận võ pháp được rồi, các người ai đến? Ai đến?”

Vô Thiên công tử hưng phấn kêu lên, lại cũng không có người phản bác hắn mà nói.

Võ pháp, đạo pháp, đan pháp, trận pháp, khí pháp, xác thực là tu hành trên đường trọng yếu nhất cũng là trụ cột nhất năm cái pháp môn, nói như vậy, đấu pháp là đấu cái này năm cái phương diện, dù sao đấu pháp không phải dốc sức liều mạng, bình thường đấu pháp, không cần như Mạnh Tuyên tại thanh cùm núi bên trên như vậy cùng Tư Đồ thiếu tà đại sát một trận, dùng vũ lực định thắng bại, mà là như lúc này như vậy, phân thành năm tràng, hai hai đánh nhau.

“Nếu là võ pháp, vậy thì ta đến tốt rồi!”

Long Kiếm Đình âm lấy khuôn mặt, chậm rãi đứng dậy, nếu là

độ sức võ pháp, cũng xác thực nên hấn ra tay.

Tại Đông Hải Chư Thiên kiêu bên trong, thực lực của hấn tự nhiên không phải cao nhất, nhưng nếu là nói đến tinh khiết võ pháp, cũng chỉ có đơn tu Kiếm đạo hấn tạo nghệ sâu nhất, chỉ sợ Long Hoàng Thái tử đều không cho rằng đơn liệu võ pháp, có thể thắng qua hấn.

“Tốt lắm, tốt lắm, đôi phương so đấu võ pháp đi ra a, chúng ta bên này ai ra tay đâu này?”

Vô Thiên công tử con mắt quả thực Tinh Tinh tỏa sáng, hận không thể ném đi quả trứng võ tay cười to.

Lúc này hấn cái này một phương, còn còn lại mười mấy người, trừ ra Thanh Mộc cái kia một phương thuộc về Yêu Vương thế lực bên ngoài, những người khác đều là Sở Vực thiên kiêu, hoặc là thế gia tử, hoặc là tiên môn chân truyền, có tất cả thần thông tại ngực, trong nội tâm cũng không sợ hãi Đông Hải thiên kiêu, nhìn thấy Long Kiếm Đình đứng ra về sau, mọi người nhìn chăm chú thêm vài lần, đã thấy Thanh Mộc bên người, cái kia một thân buu hấn khí tức nam tử đã sát đi ra.

Hấn sổng bỗng nhúc nhích gân cốt, cười nói: “Nếu muốn luận võ pháp, vậy thì ta đến a, bởi vì ta đàn, đạo pháp gần đây tu luyện không được tốt lắm, đành phải tu luyện võ pháp rồi...”

“Kiếm ra vô tình, người coi chừng!”

Long Kiếm Đình cũng không nhiều lời nói, ôm Hắc Kiếm hai tay bỗng nhiên buông ra, cái kia Hắc Kiếm lập tức treo ở không trung, rồi sau đó hấn trở bàn tay rút kiếm, bá một tiếng, một đạo sáng như bạc chi cực kiếm quang hướng về đã sát đâm tới, Kiếm Ý lập tức bao phủ nửa cái đỉnh núi.

“Xem ra ta ngược lại coi thường hấn...”

Mạnh Tuyên liền giật mình, trước khi cũng không nghĩ tới, Long Kiếm Đình kiếm pháp tu luyện đến như thế cảnh giới.

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 299 : Vệ Minh Thần đấu trận

Chương 299: Vệ Minh Thần đấu trận

Vô Thiên công tử cười ba bạch nhãn đều híp mắt, ân cần hướng Bạch Ngọc thuyền nhỏ đựng đựng, kêu lên: “Hong Hoàn, Hong Hoàn, chúng ta thắng một hồi a, còn lại trận này nên so đạo pháp, nhưng là của người đạo pháp chúng ta đều được chứng kiến, trực tiếp nhận thua a, như vậy tự tính toán chúng ta tất cả thắng một hồi a, có thể chuẩn bị so trận tiếp theo a, trận pháp hay vẫn là đan pháp, người nói trước so cái gì nha?”

“Cái thằng này không có biểu hiện ra thoát nhìn như vậy điên, tâm tư kín đáo chi cực!”

Mạnh Tuyên đối với Vô Thiên công tử làm ra bình phán, kỳ thật cho dù là trong nguyên rửa, Đông Hải Thánh Địa Chư Thiên kiều thực lực đã ở Vô Thiên công tử một đoàn người phía trên, không có cái khác, cũng là bởi vì Tần Hồng Hoàn, Long Hoàng Thái tử, Lâm Băng Liên ba người đều là tu thành đại thần thông tồn tại, nếu là so đạo pháp, ba người bọn họ ra cái gì một người đều tất thắng, bởi vì đại thần thông vốn là đạo pháp tu đã đến cực hạn kết quả.

Có thể Vô Thiên công tử trực tiếp ở này một hồi nhận thua, lại khiến cho Đông Hải thiên kiều có loại có lực không chỗ dùng cảm giác.

Cái này xấu công tử, tựa hồ nhất tự đối với hết thấy đều chuẩn bị kỹ càng.

Tần Hồng Hoàn cũng không mở miệng trả lời, bảo trì trầm mặc.

Vô Thiên công tử liền cười hì hì mà nói: “Vậy trước tiên so trận pháp a, Hồng Hoàn người không có ý kiến a? Người chuẩn bị lại để cho ai ra tay?”

“Trận pháp?”

Bạch Ngọc thuyền nhỏ ở trong, chúng Đông Hải thiên kiều đều hai mặt nhìn nhau, chau mày.

Nếu nói là khởi trận pháp, Đông Hải Thánh Địa Chư Thiên kiều còn thật không có ai là dùng trận pháp tạo nghệ tăng trưởng.

Cuối cùng nhất, Linh Tiêu Vệ Minh Thần chậm rãi mở miệng: “Võ, đạo, trận, đan, khí, hiện tại chỉ còn trận, đan, khí ba loại, đan pháp tự nhiên là Thái Nhất Tiên Môn Yên sư muội am hiểu nhất, khí pháp tắc là Đại La Tiên Môn Mạc Tiên sư huynh nhất tinh thâm, ta vốn là đi đường đi là võ đạo song tu. Vốn lấy trước cũng tốt xấu nghiên cứu qua một hồi trận pháp. Trận này liền do ta lên trước a!”

Mọi người đều không nói. Tuy nhiên Vệ Minh Thần nói nghiên cứu qua một hồi trận pháp, nhưng ai cũng không biết hẳn đây là khiêm tốn ngữ điệu, hay là thật chỉ nghiên cứu qua thời gian rất ngắn, tạo nghệ không sâu, bất quá tình huống trước mắt đến xem, cũng xác thực không người nào có thể xuất thủ.

Tần Hồng Hoàn càng là một lời không nói, tựa hồ tùy ý mọi người quyết định, cũng không biết tại tính toán cái gì.

Vệ Minh Thần thấy thế. Liền khởi, mặt không biểu tình rơi xuống Bạch Ngọc thuyền nhỏ.

Vô Thiên công tử thấy hẳn đi ra, trên mặt vui vẻ càng sâu, kêu lên: “Tốt lắm, tốt lắm, chúng ta những ai này đến đấu trận?”

“Ta!”

“Để cho ta tới a!”

“Ta tinh tu trận pháp, không có người so với ta thích hợp hơn!”

Lại để cho người ra ngoài ý định chính là, Vô Thiên công tử một phương vậy mà trong chốc lát tự xuất hiện ba người, đều là so sánh am hiểu trận pháp, Vô Thiên công tử cười một đôi ba bạch nhãn tỏa sáng. Nhưng hết lần này tới lần khác giả

trang ra một bộ rất buồn rầu bộ dạng nói: “Ai nha nha, nhân tài đông đúc. Cái này có thể để cho ta như thế nào chọn a, ba người các người cũng là không hiểu sự tình, cứ như vậy hi vọng đả bại Đông Hải thiên kiêu, mượn này thành danh sao?”

Vệ Minh Thần sắc mặt nhất thời trở nên phi thường khó coi, Vô Thiên công tử một câu nói kia hoàn toàn nói đến hấn chỗ đau.

Hấn đối với trận này vốn sẽ tin tâm không lớn, chỉ muốn hết sức nỗ lực, nhưng ba người này tranh nhau xuất chiến, lại biểu lộ ba người này đều là muốn tại trận pháp nhất đạo bên trên thắng qua hấn, tốt trở về trắng trợn tuyên dương, nói mình còn hơn Đông Hải thiên kiêu, mượn này dương danh.

Cái này lại làm cho hấn có chút tâm thần bất định rồi, một khi thua, nào đó trình độ bên trên liền ý nghĩa Linh Tiêu Tiên Môn thua, một cái giá lớn quá lớn.

“Hãy để cho ta đến a!”

Vô Thiên công tử bên người ba người tranh chấp không dưới lúc, đã thấy Thanh Mộc bên người một người nam tử chậm rãi mở miệng, nhẹ bảo buộc nhẹ, anh tuấn nho nhã, lông mày sinh dựng thẳng mục, đúng là bị Thanh Mộc gọi là sư huynh yêu man địa thiên kiêu Tiêu Mộc.

“Ai nha, Tiêu Mộc thiếu gia, ngài am hiểu trận pháp nha?”

Vô Thiên công tử tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn, cười hì hì mà hỏi.

“Nghiên cứu qua một hồi, không có gì khó khăn!” Tiêu Mộc nhân nhạ mở miệng, nhưng thái độ lại như là đoạt định rồi trận này.

“Hảo hảo hảo, các người đều là của ta khách quý, đã muốn ra tay, đương nhiên không thể ngăn trở, làm phiền á!”

Vô Thiên công tử cười hì hì đáp ứng xuống, cùng mấy người khác cùng một chỗ lui ra phía sau.

Tiêu Mộc nhìn về phía Vệ Minh Thần, thản nhiên nói: “Có cơ hội được Đông Hải thiên kiêu chỉ điểm, quả nhiên là vinh

hạnh chi đến, chúng ta cái này đầu trận, cũng không muốn những loạn thất bát tao kia chương trình rồi, dứt khoát đơn giản một ít, ta bố một hồi, người tới phá trận, người bố một hồi, ta đến phá trận, như thế tuần hoàn đền đáp lại, thẳng đến chúng ta hai người cái đó một cái trước không cách nào phá trận, hoặc là không có cái mới trận pháp bố đi ra mới thôi a!”

Vệ Minh Thần trầm ngâm sơ qua, nói: “Có thể!”

Tiêu Mộc liền cười nhạt một tiếng, mở ra bàn tay, đã thấy hắc bàn tay có một đoàn nho nhỏ Linh quang, hắc đưa bàn tay hướng trên mặt đất một phen, cái kia đoàn nho nhỏ Linh quang nhất thời rơi xuống trên mặt đất, trong chốc lát biến lớn, một hồi cỡ nhỏ pháp trận đã xuất hiện tại đỉnh núi, cái này pháp trận chính là Vô Căn chi trận, cũng không cùng núi lớn linh mạch tương liên, nếu là dùng man lực, một chương liền có thể quét sạch mất, nhưng song phương nếu là đấu trận, Vệ Minh Thần tự nhiên không thể sử dụng phương pháp này rồi, chỉ có thể từng điểm từng điểm, suy tính tám môn, thẳng đến không chế sinh môn chỗ.

Cùng lúc đó, tại Vệ Minh Thần suy tính đến sinh môn chỗ lúc, Tiêu Mộc cũng không thể ngăn trở hắc đoạt không sinh môn.

Đấu trận, đấu đúng là bày trận cùng phá trận năng lực.

Vệ Minh Thần gặp Tiêu Mộc bố trí xuống pháp trận như thế đơn giản, cảm thấy thoáng qua nhẹ nhàng thở ra, Ngưng Thần xem khởi pháp trận Linh lực đi về hướng đến.

Trong mắt hắc, mơ hồ có vô hình ký hiệu xuất hiện, tựa hồ đang bay nhanh suy tính lấy.

Đã qua ước thời gian uống cạn chung trà, Vệ Minh Thần con mắt sáng ngời, hình như có đoạt được, giơ lên bước về phía trước đi tới.

Chỉ thấy hắc tiến nhập bên trong pháp trận, nhẹ nhàng cất bước, khi thì tiến lên, khi thì lui về phía sau, khi thì bất động, mình mà bước nhanh, thân hình tuy nhiên cao lớn, nhưng lại đối với cái này pháp trận như lòng bàn tay bình thường, không có bất kỳ một đạo Linh quang đụng thân thể của hắc, một cái bao phủ đỉnh núi trăm trượng phạm vi pháp trận, rất nhanh liền bị hắc đi một nửa, hơn nữa càng chạy càng nhẹ nhõm, hai

tay đều phụ, ý thái nhàn nhã.

Bất quá tại lúc này, Lâm Băng Liên lông mày lại nhíu lại.

Mạnh Tuyên phát giác, truyền âm hỏi: “Có vấn đề gì sao?”

Lâm Băng Liên nói: “Trận pháp rất đơn giản!”

Mạnh Tuyên hơi giật mình, liền đã minh bạch Lâm Băng Liên lo lắng, đúng vậy, cho tới bây giờ, Vệ Minh Thần phá trận phương pháp không có bất cứ vấn đề gì, vấn đề ở chỗ, trận pháp rất đơn giản, nếu là đấu trận, Tiêu Mộc không cần phải bày ra như vậy một cái đơn giản trận pháp đến.

Sự tình có khác thường vì cái gì, đơn giản cục diện xuống, nhất định có cái gì bất ổn.

Cũng đúng lúc này, Vệ Minh Thần đã đến một chỗ quan khiêu, bỗng nhiên ngừng lại.

Ánh mắt của hắn nhìn về phía địa phương, rõ ràng là một chỗ lựa chọn chính xác, ít nhất tại Mạnh Tuyên xem ra, nếu muốn phá cái kia pháp trận, nhất định phải như vậy đi, có thể hắn cũng không dám cất bước rồi, tựa hồ hắn cũng ẩn ẩn phát giác được cái này pháp trận quá đơn giản, có cái gì thích hợp địa phương, quá nặng chính là, theo hắn cái này góc độ nhìn sang, vừa vặn có thể chứng kiến Vô Thiên công tử cái kia khoe miệng ẩn ẩn bay lên vẻ mỉm cười.

Vệ Minh Thần lập tức dừng lại chân, phụ ở sau lưng hai tay nhanh chóng véo bắt đầu chuyển động.

Vô số tính toán tại hắn trong lòng chảy qua, hỗn loạn số liệu cùng trước mắt đạo đạo Linh quang liên hệ rồi.

Vệ Minh Thần rất nhanh liền phát hiện một vấn đề, có một đạo Linh quang xuất hiện ở không nên xuất hiện vị trí, cái này lại để cho hắn ra một thân mồ hôi lạnh, minh bạch chính mình vừa rồi suýt nữa tiến nhập một cái bẫy, hắn lập tức đem sở hữu tính toán toàn bộ đảo đảo, gia nhập đạo này Linh quang về sau, lần nữa bắt đầu một lần nữa tính toán, hai tay véo không động đây ngừng, cơ hồ biến thành vô số ảo ảnh, phảng phất mười ngón biến thành một đóa hoa.

“Không đúng... Không đúng... Không đúng...”

Vệ Minh Thần bực này tu vi, sớm đã thân thể không tỳ vết, có thể vào lúc này lại ra một thân mồ hôi lạnh.

Một lần nữa tính toán kết quả, là càng ngày càng loạn.

Loạn thành một đoàn chập choạng, thủy chung tính toán không đi ra một cái kết quả.

Thời gian đã qua thật lâu thật lâu, lò mờ tịch quang đã bị bầu trời đầy sao thay thế, sắp Mãn Nguyệt ánh xanh rực rỡ rơi, phủ kín đỉnh núi.

Vệ Minh Thần còn không có bước ra một bước kia, mà pháp trận Linh quang lại bắt đầu ảm đạm rồi, bởi vì này pháp trận cũng không cùng đại Địa Linh Mạch kết hợp, chỉ là Vô Căn chi thủy, theo thời gian trôi qua lực lượng một mực tại suy yếu, cuối cùng đã tới biến mất thời điểm.

Thẳng đến pháp trận xói mòn, Vệ Minh Thần đều không có bước ra một bước kia.

Tiêu Mộc hơi nở nụ cười, nói: “Cái này pháp trận ta lúc đầu phá trận chỉ dùng chén trà nhỏ thời gian, mà ngươi trọn vẹn dùng ba canh giờ, đã tiêu hao hết trong trận Linh lực, lại thủy chung không có phá trận, có lẽ coi như là phá không được trận đi à nha?”

Vệ Minh Thần thanh âm khàn giọng, mở miệng hỏi: “Chính xác sinh môn ở nơi nào?”

Tiêu Mộc cười nhạt một tiếng, nói: “Ngay tại ngươi lần thứ nhất chuẩn bị đặt chân địa phương!”

Tại Vệ Minh Thần khiếp sợ trong ánh mắt, hấn đi theo giải thích một câu: “Cái kia một đạo dư thừa Linh quang là ta thêm vào thêm vào, cha ta đã từng nói qua, Nhân tộc lớn nhất tật xấu, là quá thông minh, mọi thứ nghĩ sâu tính kỹ, cho nên thường thường chính mình đem mình bao lấy, vì vậy ta ngay tại đơn giản nhất trong pháp trận bỏ thêm một đạo không có tác dụng đầu Linh quang, quả nhiên đem ngươi làm khó rồi, lão nhân gia ông ta nói không sai!”

Vệ Minh Thần lập tức giận dữ, hàm răng cắn lặc sụp đổ rung động.

“Chính là yêu man, cũng dám sử kế gạt ta? Người cũng tới phá ta một hồi thử xem!”

Vệ Minh Thần rống giận, lấy ra một miếng Cổ Ngọc phù, đã đánh vào vài đạo pháp trận, xoáy và đem Cổ Ngọc phù ném ra ngoài, ngọc phù rơi xuống đất, trong chớp lát trên mặt đất tạo thành một phương đạo đạo hàn khí mờ mịt pháp trận, từ bên ngoài nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy vô tận hàn vụ theo pháp trong trận hiện lên, không cách nào như Tiêu Mộc pháp trận như vậy một mực hiểu rõ, chỉ có thể vào nhập pháp trận về sau, lại căn cứ ánh mắt chỗ hướng lập tức thi hành suy tính.

“Vệ Minh Thần động thật rồi, cái này vốn là hãn một cái phòng ngự pháp trận, lại bị hãn đem ra đấu pháp!”

Lâm Băng Liên nhàn nhạt nói ra, khẩu khí ở bên trong lại ảm ảm có chút thất vọng. (chưa xong còn tiếp. .)R640

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 300 : Mất mặt xấu hổ

Chương 300: Mất mặt xấu hổ

Tiêu Mộc tuy nhiên dùng mà tính, thực sự tính toán đường đường chính chính.

Vệ Minh Thần cách làm, tắc thì có chút rơi xuống tầm thường, bởi vì hắn lấy ra kỳ thật không phải hắn bố trí xuống pháp trận, mà là sư môn ban cho một kiện phòng ngự lợi khí, gặp được cường địch về sau, là được tiện tay đem trận này bố trí xuống, ngăn cản truy địch, vì chính mình đổi lấy cơ hội đào tẩu, thậm chí nói, nếu là gặp tu vi chỉ so với chính mình cao hơn một bậc đối thủ, còn có thể tiềm vào trong trận, cùng đối thủ quần nhau.

Nhưng hắn lúc này, lại đem ra, coi như chính mình bố trí xuống pháp trận, cùng đối thủ đấu trận.

Vô luận như thế nào, cái này cách làm có mất quang minh chánh đại.

Đương nhiên, Vô Thiên công tử bọn người nếu có lý do thoái thác, Vệ Minh Thần ngược lại cũng có thể giải thích, bởi vì hắn đã đem cái này pháp trận nghiên cứu phi thường thấu triệt rồi, hết thấy Linh quang biến hóa đều tại chính mình trong khống chế, nói là tự mình bố trí xuống đến ai cũng không thể nói cái gì.

Đang nhìn đến cái này phương cổ trận về sau, Vô Thiên công tử người bên cạnh cũng lập tức sắc mặt đại biến.

Nếu không có cổ kỵ Tần Hồng Hoàn cường thế, bọn hắn nhất định mở miệng trách cứ.

Bởi vì vì bọn họ đều đã nhìn ra, cái này ngọc phù bên trong pháp trận tuyệt đối không thể nào là Vệ Minh Thần có thể bố trí xuống đến.

Chỉ có điều, lạnh như băng Bạch Ngọc thuyền nhỏ, nhưng lại làm cho bọn họ cảm như hén, bởi vì bên trong ngôi Tần Hồng Hoàn.

Hơn nữa bọn hắn cũng đều hiểu rõ, Tần Hồng Hoàn cũng không phải một cái phi thường giảng đạo lý người.

Thấy được cái này phương cổ trận, Tiêu Mộc lại có chút nở nụ cười, nói: “Không phòng, không phá trận này, cũng lộ ra không xuất ra bản lãnh của ta!”

Nói xong hắn cất bước đi về phía trước đến, nhắm sương mù dày đặc bao khỏa pháp trận trong đi đến.

Vệ Minh Thần cắn răng, lạnh giọng nói: “Ta cái này trong pháp trận mặt thể nhưng mà có lực sát thương, người coi chừng ra không được!”

Lời vừa nói ra, Dã Sát, Xà Cự, Thanh Mộc ba người lập tức sắc mặt đại biến. Đấu trận đấu đúng là bày trận cùng phá trận bốn sự. Nếu muốn mượn nhờ pháp trận chỉ lực tổn thương đối thủ cái kia cũng có chút bỉ ổi rồi, không riêng gì bọn hắn, mà ngay cả Lâm Băng Liên cùng Mạnh Tuyên đều cảm thấy trong nội tâm có chút không được tự nhiên. Theo lập trường mà nói, bọn họ cùng Vệ Minh Thần tại đồng nhất trận tuyến, nhưng Vệ Minh Thần cách làm, nhưng lại làm cho bọn họ có chút trở trẽn.

Tiêu Mộc nghe xong, lại cười nhạt một tiếng, nói: “Nếu có thể phá trận. Cái kia liền không sao cả rồi!”

Vệ Minh Thần còn muốn nói thêm gì nữa, đột nhiên trước mắt một màn lại để cho hắn kinh ngạc bề ngừng miệng ba, Tiêu Mộc cũng không có trực tiếp đi vào trong pháp trận mặt đi, mà là tại pháp trận biên giới đứng vững, sau đó hắn liền cúi đầu thấp mực, đã qua sau nửa ngày, đột nhiên véo nổi lên một cái pháp ấn, lập tức, một đạo yêu quang từ hắn mi tâm thoát hiện đi ra, quét qua sương mù dày đặc bao khỏa pháp trận.

Rõ ràng là hắn mi tâm cái kia đạo dựng thẳng ngắn. Vậy mà vào lúc này mở ra.

Bên trong bắn ra đến yêu quang, tựa hồ có xuyên thấu tính. Trực tiếp đã phá vỡ pháp trận chung quanh sương mù dày đặc.

Tiêu Mộc thông qua yêu quang quan sát đến pháp trận, đồng thời nhắm mắt suy tư.

Hắn không có véo chi, cũng vô dụng tính toán trù, mà là hoàn toàn nhắm mắt tính nhẩm.

Mà Vệ Minh Thần sắc mặt tắc thì vào lúc này trở nên âm tình bất định, nghẹn ngào kêu lên: “Người có thể khám phá pháp trận?”

Tiêu Mộc cũng không trả lời, đã qua lưỡng nén hương tả hữu, hắn mở mắt, cười nhạt một tiếng, hướng trong pháp trận mặt đi vào.

Tiến nhập sương mù dày đặc về sau, mọi người liền thấy không rõ thân ảnh của hắn, chỉ có thể thông qua Vệ Minh Thần trên mặt biểu lộ biến hóa để phán đoán tình huống bên trong, lúc đầu còn trên mặt cười lạnh, về sau lại có vẻ có chút kinh ngạc, lại về sau, đã nghiêng răng nghiêng lợi rồi.

Trong lòng mọi người hiểu rõ, Tiêu Mộc tự nhanh chạy ra.

Vô Thiên công tử một đoàn người trên mặt đều lộ ra buông lỏng một hơi biểu lộ.

Bất quá cũng đúng lúc này, Vệ Minh Thần cắn răng, tựa hồ làm xuống một cái quyết định, trên mặt đã hiện lên một tia hung ác ý.

Vô Thiên công tử chú ý tới hắn sắc mặt biến hóa, nhưng lại bất động thanh sắc, trên mặt vẫn đang cười hì hì.

“Thua thì thua, không muốn mất mặt xấu hổ!”

Tần Hồng Hoàn thanh âm bỗng nhiên tại Bạch Ngọc thuyền nhỏ ở bên trong truyền ra, đang chuẩn bị làm cái gì Vệ Minh Thần thân thể mãnh liệt được run lên.

Hắn cắn răng, oán hận hất lên tay, vậy mà trực tiếp chuyển trên người Bạch Ngọc thuyền nhỏ, tựa hồ không định lại nhìn xuống mặt kết quả.

Ngọc phù cổ trận hắn cũng không có thu hồi, cái này cổ trận

cùng loại với phòng ngự pháp khí, chỉ có thể sử dụng một lần, hiện tại đã vô dụng rồi.

Đang nhìn đến Tiêu Mộc theo trong pháp trận đi tới lúc, Vô Thiên công tử trên mặt vui vẻ càng đậm rồi, mặt xấu bên trên, hoàn toàn bị một loại muốn cười to lại dốc sức liềm mạng che lấp thần sắc thay thế, hắn ngẩng đầu lên, cười ha ha, cười nói: “Hong Hoàn, Hong Hoàn, người xem, nhiều không có ý tứ, không nghĩ qua là, chúng ta lại thắng một hồi, người nói vậy phải làm sao bây giờ, chúng ta lại thắng một hồi tự không thắng được nữa à...”

Bạch Ngọc thuyền nhỏ trầm mặc, Tần Hồng Hoàn không có phát ra tiếng.

Vô Thiên công tử sắc mặt lại bắt đầu cẩn thận, hắn người bên cạnh cũng đều đề cao cảnh giác.

Tần Hồng Hoàn cũng không phải là một cái tốt tính tình người, tự tính toán thật sự thắng, cũng muốn phòng ngừa năng thẹn quá hoá giận, nộ mà sát nhân.

Vô Thiên công tử coi chừng chăm chăm vào Bạch Ngọc thuyền nhỏ, trong miệng cười to nói: “Hiện tại tự thừa đan pháp cùng khí pháp rồi, Hong Hoàn, các người chuẩn bị ra ai đến tỷ thí? Hiện tại cái này hai trận có thể là trọng yếu phi thường, chúng ta lại thắng một hồi thì tốt rồi...”

“Nếu muốn so đan pháp, ta nơi này có một miếng gần đây luyện chế Bảo Đan, nhất muội bảo dược làm chủ dược, 300 đỉnh cấp Linh Dược làm phụ dược, trọn vẹn luyện chế bảy bảy bốn mươi chín thiên, đan phẩm Cửu Chuyển, như các người có thể xuất ra so cái này đan dược rất cao, vậy các người tự thắng, bất quá nhưng muốn nói tốt, phải là mới luyện chế, nếu là xuất ra một ít Cổ Đan đến góp đủ số, vậy cũng tự mất Đông Hải Thánh Địa thể diện!”

Vô Thiên công tử bên người, một cái cử chỉ có chút ngả ngón anh tuấn nam tử đi ra, trên tay nâng một chiếc nho nhỏ bảo đỉnh.

Nắp đỉnh đã mở ra, bên trong lộ ra óng ánh Linh quang, chiếu sáng cả tòa núi đỉnh.

Trận thứ ba, nếu là tăng thêm Vô Thiên công tử nhận thua một hồi, là thứ tư trắng, đấu đan.

Bởi vì đan dược luyện chế, cực cần thời gian, cho nên đấu đan thời điểm, thường thường lấy ra gần đây luyện chế đan dược, mà không phải hiện trường luyện chế.

Dù sao hiện trường luyện đan, ít thì ba ngày, bảy ngày, Cửu Thiên, nhiều thì bảy bảy bốn mươi chín thiên, chín chín tám mươi một ngày, hay là một đan ba năm thậm chí là bách niên, có thể không có nhiều người có cái này công phu, bởi vậy cái này đấu đan quy củ cũng là xưa nay có chi.

Đương nhiên, cũng không phải mỗi người cầm một miếng đan đến tụ có thể nói là tự tự luyện chế, cùng người đấu đan, đôi khi, hẳn cần đem luyện đan sở dụng thuộc chủ yếu, phụ dược cùng với dược tính tương sinh tương khắc đều giải nghĩa sở, còn chịu lấy đến một vị khác Đan sư hỏi trách cùng suy tính, về phần hỏa hầu các loại, tắc thì không cần giảng, bởi vì đây là một cái Đan sư bí quyết, sẽ không dễ dàng nói cho những người khác.

Bạch Ngọc thuyền nhỏ trong im ắng, mọi người ánh mắt đều nhìn về Yên Tử Hồng.

Nói lên luyện đan, tự nhiên là Yên Tử Hồng chỗ Thái Nhất Tiên Môn vì nhất, các nàng Thái Nhất Tiên Môn trấn giáo pháp bảo, nghe nói tự là một miếng tuyệt thể thần đan, đã có chính mình linh tính, được xưng Sở Vực Đan Vương, danh truyền ba ngàn năm lâu.

“Đã muốn đấu đan, Tử Hồng sư muội nên không thua cho hắn!”

Tần Hồng Hoàn nhàn nhạt mở miệng, ngụ ý, tự nhiên là muốn cho Yên Tử Hồng đi ra ngoài đấu đan rồi.

Thế nhưng mà Yên Tử Hồng lúc này lại thay đổi sắc mặt, cắn môi, nói khẽ: “Thế nhưng mà ta... Ta không có chuẩn bị a, trên người hiện hữu tốt nhất đan dược, cũng là chữa thương giải độc sở dụng, đan phẩm tuy nhiên không thấp, lại rõ ràng không có cái kia một hạt Linh quang bắn ra bốn phía...”

Yên Tử Hồng nói xong, ánh mắt lập loè, tựa hồ sợ cực kỳ sẽ

chọc cho nô Tần Hồng Hoàn.

Mạnh Tuyên giật mình mình bạch, Yên Tử Hồng đã bị mình nhờ nguyên rửa chi lực, trong khoảng thời gian này, đại khái vẫn muốn tiến nhập Thần Điện về sau như thế nào bảo vệ tánh mạng, cũng không có đem tâm tư đặt ở phát huy chính mình mạnh nhất năng lực tiến vào Thần Điện bên trên, thậm chí nói, nàng hiện tại cũng không muốn ra tay thắng qua đối phương, dù sao đối với nàng mà nói, nếu là mọi người thua, không cách nào tiến vào Thần Điện, ngược lại là nàng tha thiết ước mơ kết quả.

Bạch Ngọc thuyền nhỏ trong yên tĩnh trở lại, hào khí trở nên cực kỳ yên tĩnh.

Còn có không hiểu khắc nghiệt chi khí, lại để cho người sợ.

Ai cũng không nghĩ tới, tại rất có nắm chắc một hồi, Yên Tử Hồng lại mất dây xích.

“Đông Hải Chư Thiên kêu bên trong, tựa không người dám cùng ta đấu đán sao?”

Vô Thiên công tử bên người chính là cái kia ngả ngón công tử cười mỉm nói, thần sắc cung kính, lại mang theo nói không nên lời vẻ đắc ý.

Nói chuyện thời điểm, hắn còn nghiêng nghiêng ngẫm Thanh Mộc liếc, tựa hồ muốn cho Thanh Mộc chứng kiến uy phong của mình.

Chỉ là Thanh Mộc lúc này lại chính ngơ ngác xuất thần, cũng không biết đang suy nghĩ gì.

Cái này lại để cho ngả ngón công tử có chút không vừa ý, hắn chính là được linh cốt Chân Linh thiên kiều, vốn thân phận tại Thiếu cốc chủ Tư Đồ thiếu tà phía dưới, nhưng ở Tư Đồ thiếu tà bị Đông Hải Thiên Trì Mạnh Tuyên đoạt đi huyền pháp về sau, đã bị được linh cốt giam lỏng, hắn cái này thiên kiều tác thì triển tài năng trẻ, đã trở thành được linh cốt thụ nhất người chú ý đệ tử, chỉ cần cốc chủ lên tiếng, hắn có khả năng trở thành mới được linh cốt cốc chủ.

Mà lần này đi ra lịch luyện, hắn cũng là muốn mượn Vô Thiên

công tử thế, hảo hảo dương một phen uy danh.

Bất quá tại Vô Thiên công tử trăm binh bữa tiệc, gặp được Thanh Mộc một mặt về sau, hắn cả trái tim liền đều thất ở cái tiểu nha đầu này trên người, hắn không phải không thừa nhận, cái này chỉ Tiểu Yêu hồ mỹ mạo, thế chỗ hiếm thấy, vô luận là bộ dáng hay vẫn là vóc người, đều là hắn chứng kiến qua hoàn mỹ nhất, duy nhất không được hoàn mỹ chính là, tiểu hồ nữ thường xuyên ngăn người, bình thường cũng lộ ra có chút chất phác, cùng Tiểu ngọc tử tử tựa như.

Nhưng cũng chính là cái này con một sách khí, khiến cho tiểu hồ nữ nhiều hơn một loại khác khác uẩn vị, càng làm cho không người nào có thể tự kèm chế.

“Đã không người lên tiếng, cái kia trận này liền để ta làm a!”

Thật lâu gặp Bạch Ngọc thuyền nhỏ trong không người lên tiếng, Mạnh Tuyên khe khẽ thở dài, đứng dậy nói ra. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 301 : Đan đấu

Chương 301: Đan đấu

Đã nghe được Mạnh Tuyên, Bạch Ngọc thuyền nhỏ trong trong lúc nhất thời càng yên tĩnh. !

Đông Hải Chư Thiên kiêu đều ánh mắt tò mò nhìn xem Mạnh Tuyên, dù là những người này rất nhiều đều cho rằng Mạnh Tuyên chính là tân tấn Chân Linh cảnh cường giả, so với bọn hắn muộn đi một tí, còn không xứng cùng bọn họ sóng vai, nhưng nói lý ra, kỳ thật cũng chú ý cái này chói mắt Thiên Trì chân truyền thủ đồ, thậm chí còn nghiên cứu qua hắn con đường cùng nhược điểm, biết rõ hắn làm được con đường là Lôi Pháp cùng võ pháp đều xem trọng, võ pháp trong lại dùng kiếm pháp làm chủ.

Bất quá vô luận như thế nào muốn, đều chưa nghe nói qua Mạnh Tuyên tại đan pháp phương diện có cái gì tạo ngộ.

“Người như có bản lĩnh, liền đi ra ngoài đấu một hồi, nếu là không biết lượng sức, coi chừng hư mất đại sự của chúng ta!”

Vệ Minh Thần bị Tàn Hồng Hoàn quát tháo, cũng không dám phản bác, một lời lửa giận hoàn toàn phát tại Mạnh Tuyên trên người.

Mạnh Tuyên sửa sang lại quần áo, thản nhiên nói: “Là thua, cũng sẽ không ném đi Đông Hải thánh thể diện!”

Vệ Minh Thần giận dữ, đè nén lửa giận quát khế: “Người nói là ta ném đi Đông Hải Thánh Địa thể diện?”

Mạnh Tuyên thở dài, thản nhiên nói: “Nói là ném đi Đông Hải Thánh Địa thể diện cũng không quá chính xác...” Vệ Minh Thần chăm chú nhìn hắn, chờ hắn nói ra hạ một câu đến, Mạnh Tuyên minh bạch tâm tư của hắn, cười cười, nói: “Nói mất hết Đông Hải Thánh Địa thể diện mới đúng!”

“Vô tri tiểu nhi, ta làm hết thấy, cũng là vì để cho chúng ta thuận lợi tiến vào Thần Điện, người dám can đảm cười ta?”

Vệ Minh Thần xiết chặt năm đấm, trong ánh mắt tựa hồ muốn chảy ra hỏa đốm.

Mạnh Tuyên lạnh lùng liếc qua, nhưng lại không tranh luận, bất quá cũng không cần hẳn tranh luận rồi, Tàn Hồng Hoàn thanh âm vang lên: “Mạnh sư đệ nói không sai, thật xấu hổ chết người ta rồi tự là thật xấu hổ chết người ta rồi, sợ rằng chúng ta thua. Cùng lắm thì tự là giết sạch bọn hắn. Tranh nhập thần điện mà thôi. Tại đấu pháp bên trong, làm bộ này tiểu xiếc, mặt mặt xấu hổ, đồ nhận người chế nhạo, xác thực không phải là chúng ta Đông Hải thiên kiêu điển xuất!”

Vệ Minh Thần giận dữ, không dám trả lời, chỉ đem năm đấm niết khạnh khách rung động.

Tàn Hồng Hoàn lại một lần mở miệng giúp Mạnh Tuyên, cái này lại để cho người trong lòng mọi người có chút kinh ngạc.

Mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng có chút toàn thân không được tự nhiên ý. Không nói cái gì nữa, lắc đầu, nhảy ra Bạch Ngọc thuyền nhỏ.

Bên ngoài Vô Thiên công tử bọn người đang tại chờ Đông Hải Thánh Địa đấu đàn người đi ra, vốn tưởng rằng đi ra sẽ là Thái Nhất Tiên Môn nữ tử, lại không nghĩ ra được một cái thanh sam nam tử, chợt cảm thấy có chút ngoài ý muốn, cái kia Dược Linh Cốc chân truyền càng là nhú mày nói: “Huynh đài đã đến đấu đàn, sao không báo cái tên đi lên? Đông Hải Thánh Địa thiên kiêu ta đại đô chiếu qua mặt, có lẽ chưa thấy qua huynh đài nhân vật như thế!”

Mạnh Tuyên đứng nghiêm tại mặt đất, cười cười. Nói: “Thiên Trì Mạnh Tuyên!”

“Thiên Trì?”

“Mạnh Tuyên ca ca?”

Trong nháy mắt, Vô Thiên công tử có hai cái lên tiếng kinh hô. Một cái là Dược Linh Cốc chân truyền, nhưng hắn là đối với lại để cho Dược Linh Cốc ăn hết một cái thiết thời lớn Thiên

Trì Tiên Môn vạn phần cảnh giới, nghe xong Mạnh Tuyên tự giới thiệu con mắt liền lập tức hàn quang bắn ra bốn phía.

Cái khác nhưng lại đứng thẳng tại Tiêu Mộc bọn người bên người Thanh Mộc, vừa nghe đến Mạnh Tuyên, nàng như bị sét đánh, lập tức lưu lại rồi, con mắt cấp cấp nhìn đi qua, đợi cho thấy rõ Mạnh Tuyên bộ dáng lúc, lập tức con mắt có chút Hồng Hồng.

Mạnh Tuyên không để ý tới Dược Linh Cốc chân truyền, mà là cười nhìn về phía Thanh Mộc, nhẹ gật đầu, nói: “Tiểu Thanh Mộc, rất lâu không gặp!”

Thanh Mộc nghe Mạnh Tuyên gọi ra tên của mình, đôi má lập tức đỏ lên, tựa hồ có chút thẹn thùng giống như chậm rãi đã đi tới, ngập ngừng nói: “Người thời điểm ra đi cũng không nói cho ta!” Nàng thanh âm rất thấp, như là muốn ôm oán thoáng một phát, rồi lại không dám chọc nổi giận Mạnh Tuyên, đi tới Mạnh Tuyên trước người về sau, do dự một chút, ngẩng đầu nhìn Mạnh Tuyên con mắt, liền đánh bạo, ôm hân thoáng một phát.

Chỉ là nhẹ nhàng một ôm, liền như giật điện rút tay trở về, cúi cái đầu nhỏ, hai tay xoắn lấy vạt áo đứng tại Mạnh Tuyên trước người.

Mạnh Tuyên cười cười, tại nàng đầu một vắn vắn, cười nói: “Vóc dáng cao, bất quá còn có chút ngốc núc ních!”

Là một cái như vậy mờ ám, khiến cho Thanh Mộc trong nội tâm lạnh nhạt cảm giác diệt hết, ngẩng đầu nở nụ cười.

Tinh Quang đầy rơi vãi, đỉnh núi lại vẫn còn có chút ảm đạm, nhưng Thanh Mộc nụ cười này, lại tựa hồ như khiến cho đỉnh núi sáng sáng ngời.

“Tốt tuần muội tử...”

Lâm Băng Liên cười mỉm nói, hữu ý vô ý, hướng Tần Hồng Hoàn lựa trắng kiệu nhỏ nhìn một cái.

Cỗ kiệu không có bất kỳ thanh âm, Tần Hồng Hoàn tựa hồ không có nghe được.

“Người này là Thanh Mộc tại cách Giang Thành lúc một lòng phải cứu người sao? Thiên Trì chân truyền thủ đồ? Cũng là có vài phần phong thái!”

Xà Cơ hữu ý vô ý nhìn Tiêu Mộc liếc, ngọt ngào cười nói.

“Khó trách tiểu nha đầu nghe xong sư tôn muốn vì nàng chỉ thân liền mất hứng, nguyên lai có người trong lòng rồi, Thiên Trì chân truyền thủ đồ, thân phận bên trên cũng là xứng đôi chúng ta Yêu tộc thư viện, tự là nghe nói có ít người tộc không quen nhìn chúng ta Yêu tộc, không biết cái thằng này nghĩ như thế nào...” Dã Sát đỉnh đạc mà nói: “Àn, bất quá cũng không có sao, Thanh Mộc Tiểu sư muội phát câu nói, ta lấy đao khung cái thằng kia trên cổ buộc hẳn bái đường!”

Xà Cơ mắt trắng không còn chút máu, nói: “Có bản lãnh đó sao ngươi, hôm nay trì chân truyền, nghe nói cũng là rất có thể làm chủ nhân...”

Hai người bọn họ nói chuyện, lại khiến cho Tiêu Mộc ánh mắt sáng giọng, chỉ là hẳn đều có phong độ, còn không đến mức ngăn cản nhà mình Tiểu sư muội cùng bạn cũ gặp mặt, bởi vậy một mực chịu đựng chờ hẳn trở lại, lại không nghĩ rằng, Thanh Mộc cùng Mạnh Tuyên lại nói tiếp không có đã xong, trên mặt vui vẻ càng lúc càng đậm đặc, ôm Mạnh Tuyên cánh tay hỏi lung tung này kia, cái này một hồi nói lời, cơ hồ so Yêu tộc thư viện một năm nói đều nhiều hơn, không khỏi lại để cho trong lòng của hắn ghen ghét, liền hắng giọng một cái, thản nhiên nói: “Thanh Mộc trở lại, đấu hết pháp về sau, nói sau không muộn!”

Thanh Mộc quay đầu lại nhìn hắn một cái, nói: “Đại sư huynh, ta trước không quay về, ta cùng với Mạnh Tuyên ca ca nói chuyện!”

Tiêu Mộc cảm thấy tức giận, trên mặt lại vân đạm phong thanh, nói: “Hắn còn muốn đấu đản!”

Thanh Mộc nói: “Ta ở chỗ này xem hắn đấu đản!”

Tiêu Mộc bị Thanh Mộc trả lời khí nói không ra lời, thật sự là muốn nổi giận cũng không phải, không muốn nổi giận cũng không phải, tốt vào lúc đó Mạnh Tuyên đã tại Thanh Mộc trên lưng đây, nói: “Ngươi về trước đi, xong xuôi chính sự về sau,

như người có rãnh, mang người xoay chuyển trời đất trì chơi vài ngày!”

Thanh Mộc lập tức mừng rỡ không thôi, liên tục xác định Mạnh Tuyên, mới lưu luyến không rời về tới Dã Sát bên người.

“Thiên Trì Mạnh Tuyên, nghe nói người trộm pháp trình độ không tệ, không nghĩ tới người còn hiểu được đan pháp!”

Dược Linh Cốc chân truyền khẩu khí có chút bất thiện nói, bất quá cũng không có biểu hiện ra quá rõ ràng căm thù, không phải hẳn không hận Mạnh Tuyên, mà là không dám, ai cũng biết Tần Hồng Hoàn liền tại Bạch Ngọc thuyền nhỏ ở bên trong, bởi vậy mỗi người đối với Đông Hải thiên kiêu đều bề ngoài hiện ra đầy đủ kính ý.

“Trộm pháp? Người là Dược Linh Cốc người?”

Mạnh Tuyên nghe xong “Trộm pháp” hai chữ, liền biết rõ người này là là Dược Linh Cốc đệ tử, dù sao mình tuy nhiên xác thực có trộm pháp bốn sự, nhưng ngoại trừ Dược Linh Cốc ** Hồn Thiên Thuật, còn một mực không có cơ hội đi trộm lấy người khác huyền pháp.

“Đúng vậy, ta chính là Dược Linh Cốc Chân Truyền Đệ Tử Diệp Viễn Minh, được môn Thiên Trì Mạnh sư huynh chỉ giáo đan pháp, sao mà chi hạnh, chỉ là của ta cái này đan chính là Cửu Chuyên Bảo Đan, không những được tăng lên tu sĩ tu vi, mà lại thiện giải bách độc, ngự tà khí, tại hạ dùng ba trăm linh một muội dược liệu rèn luyện bảy bảy bốn mươi chín thiên tài luyện ra một lò, mà cái này một khóa, lại là một lò trong nội đan Đan Vương, Mạnh sư huynh chuẩn bị lấy cái gì đan cùng ta đấu?”

“Đan Vương?”

Mạnh Tuyên thoáng qua khẽ giật mình, biết rõ Đan Vương chính là một lò trong nội đan tinh hoa chỗ, một lò đan ở bên trong Đan Vương chiếm đoạt tinh khí, cơ hồ có thể chiếm một lò đan ba thành, còn lại đan dược chung phân bảy thành, dược hiệu so bình thường đan muốn tốt hơn nhiều.

Nếu là một lò đan chính là Cửu Chuyên, cái này một miếng

Đan Vương là được xưng là mười chuyển.

Suy tư thoáng một phát, Mạnh Tuyên liền đem chính mình hồ lô lấy đi ra, Chân Linh chỉ lực nhẹ nhàng nhất câu, cái kia miếng ngâm tại trong rượu Đại Mộng Đan liền bay ra, lẳng không huyền tại trong không khí, thoạt nhìn không ngờ, lại tựa hồ như lại để cho cả tòa núi đỉnh đều đắm chìm tại hương thơm mùi rượu bên trong, thật giống như trên đỉnh núi sở hữu không khí đều biến thành nồng đậm tử thủy, có chút khế ngữ, liền đủ để cho người say mê.

“Cái này miếng không phải Đan Vương, chỉ là bình thường đan, bất quá đầu người cái này miếng Đan Vương, có lẽ không kém rồi!”

Mạnh Tuyên mỉm cười nói một câu, kỳ thật không cần hắn nói còn lại rồi, viên thuốc này vừa ra, Dược Linh Cốc chân truyền con mắt đã thẳng.

“Viên thuốc này... Viên thuốc này... Không thể nào là người luyện chế ra đến...”

Dược Linh Cốc đệ tử bỗng nhiên kêu to, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin.

“Đầu đan ta đã thẳng, người như hoài nghi cái này miếng đan không phải ta tự tay luyện, đại khái có thể hỏi ta viên thuốc này tài liệu!”

Mạnh Tuyên cười mỉm nói, tại hắn cái này miếng Đại Mộng Đan xuất hiện thời điểm, trong tay hắn cái kia miếng đan đã ảm đạm thất sắc, trở nên bình thường, không hề sáng bóng đáng nói, tựa hồ là trong tay hắn cái kia miếng đan tại Mạnh Tuyên cái này Đại Mộng Đan trước mặt cảm thấy tự ti mặc cảm, tự chủ thu liễm trên người Bảo Quang, liền so cũng không cần so rồi, bởi vì cái kia miếng Đan Vương chính mình liền nhận thua.

Đối với cái này Mạnh Tuyên hào không ngoài ý, phải biết rằng Tử Đồ trưởng lão thế nhưng mà đã từng lấy đan pháp hoành áp Dược Linh Cốc tứ đại trưởng lão người, hắn toàn tâm toàn ý luyện ra đan dược, nếu là liền cái này nho nhỏ Dược Linh Cốc chân truyền đều áp chế không được, vậy hắn tự không công khoe khoang chính mình đan pháp rồi.

Hơn nữa Mạnh Tuyên cũng không sợ cái này Dược Linh Cốc chân truyền khảo thí so sánh chính mình, bởi vì Tửu Đồ trưởng lão luyện đan thời điểm chính mình ngay tại, sở hữu tài liệu đều ghi tạc trong nội tâm, chính mình chỗ chênh lệch, chỉ là mỗi lửa hậu nắm chắc, nhưng ở đầu đan thời điểm, hỏa hầu là không thể công khai. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 302 : Thanh Đồng đại môn khái

Chương 302: Thanh Đồng đại môn khái

Dược Linh Cốc Chân Truyền Đệ Tử còn muốn nói nữa, không chịu nhận thua, bởi vì hắc cái này miếng đan kỳ thật cũng không là chính bản thân hắc luyện chế, mà là rời đi Dược Linh Cốc thời điểm, do Dược Linh Cốc một vị tinh thông đan pháp trưởng lão luyện chế, chuyên cho hắc dùng để phòng thân, hắc lúc này lấy ra đầu đan, kỳ thật tựa là nhằm vào Vệ Minh Thần vừa rời cách làm, dùng kỳ nhân chi đạo còn chế một thân chi thân, ẩn hàm nhục nhũ Đông Hải Thánh Địa chi ý.

Chỉ là hắc lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên vậy mà thật sự lấy ra một viên thuốc, vô luận thủ pháp hay vẫn là hỏa hầu, thậm chí tài liệu luyện chế, đều vượt xa chính mình miếng đan, lập tức có loại dời lên thạch đầu đập phá chân của mình cảm giác.

“Đồ vô dụng, nhanh rút qua một bên!”

Vô Thiên công tử ở bên cạnh nhìn, lập tức tựa lớn tiếng răn dạy Dược Linh Cốc Chân Truyền Đệ Tử, lại để cho hắc lăn qua một bên, sau đó chính mình ba ba cùng nhau đi lên, mặt xấu bên trên tràn đầy ân cần vui vẻ, nói: “Đông Hải thực là nhân tài xuất hiện lớp lớp a, vậy mà lại xuất hiện một cái đan pháp thiên tài, tiểu huynh đệ cái này miếng đan thật sự là không được, chỉ là không biết tiểu huynh đệ có chịu hay không đem cái này đan bán cho ta à, giá cả người tùy tiện ra...”

Mạnh Tuyên nở nụ cười, lắc đầu, nói: “Đan lại không bán, nếu như người không ngại, có thể so trận tiếp theo đến sao?”

Vô Thiên công tử tựa hồ có chút xấu hổ, ngượng ngùng cười, nói: “Có thể, có thể, trận tiếp theo hay vẫn là tiểu huynh đệ sao?”

Mạnh Tuyên đem Đại Mộng Đan đưa tới, lần nữa bỏ vào trong

hồ lô, sau đó đem hồ lô đưa cho Vô Thiên công tử, nói: “Nếu như các ngươi có thể tìm ra sọ cái này hồ lô rất tốt Linh khí đến, vậy cho dù các ngươi thắng a... Nhìn rõ ràng, đây cũng là vừa luyện thành không lâu!”

Vô Thiên công tử ngẩn ngơ, cầm hồ lô có chút sờ không rõ ý nghĩ.

Bạch Ngọc trên thuyền nhỏ, một đoàn người còn chưa kịp thay Mạnh Tuyên thắng trận này đấu đan cảm thấy cao hứng. Liên bị cách làm của hắn sợ ngây người. Vệ Minh Thần tạt hương Mạc Tiên nói: “Mạc sư huynh. Chúng ta những người này ở bên trong, khí pháp dùng người vì tôn, cái thắng này vậy mà vì làm náo động, cướp cùng người đấu khí, cái kia phá hồ lô lại giá trị bao nhiêu, nếu là thua, chúng ta đều muốn bởi vì lấy hắn chịu chết hay sao?”

Mạc Tiên cũng có chút ngoài ý muốn, thon dài mười ngón nhẹ nhàng triển khai. Mỗi một ngón tay bên trên đều mang theo một cái nhẫn.

Hắn giật mình, bỗng nhiên nhìn về phía Lâm Băng Liên, nói: “Lâm sư tỷ, Mạnh sư đệ trong tay pháp khí như thế nào?”

Lâm Băng Liên cười cười, nói: “Yên tâm, không thua ta Dương Chi Ngọc Tịnh bình!”

Sau đó nàng nhìn về phía Vệ Minh Thần, có chút thất vọng giống như mà nói: “Ngươi còn nhìn không ra sao? Cái này Vô Thiên công tử đã sớm đem lai lịch của chúng ta mò được thanh thanh sở sở, ngươi tin hay không, Mạc Tiên sư đệ tuy nhiên có thể được cho Sở Vực trẻ tuổi luyện khí đệ nhất nhân, nhưng nếu như hắn đi đấu khí. Cũng nhất định sẽ thua, cái kia Vô Thiên công tử nhìn như hồ đồ. Kì thực sớm đã làm xong mỗi hạng nhất an bài!”

“Nếu thật sự là như thế, như vậy hắn trận đầu đấu võ lại là như thế nào an bài hay sao?”

Vệ Minh Thần lại không phục, cười lạnh nói: “Nếu không là vì nguyên rủa chỉ lực phát tác, Long sư đệ đã thắng cái kia một hồi!”

Lâm Băng Liên có chút không thắng hắn phiền nhìn hắn một

cái: “Làm sao người biết nguyên rửa chi lực không tại Vô Thiên công tử tính toán bên trong?”

Vệ Minh Thần lập tức ách, đã qua sau nửa ngày, lạnh lùng nói: “Ai có thể tiết lộ chúng ta thân trùng nguyên rửa chi lực một chuyện?”

Lâm Băng Liên chẳng muốn xem hấn, Tần Hồng Hoàn thanh âm lại nhàn nhạt vang lên, nói: “Nhóm đầu tiên tiến vào thần trong điện người không phải chúng ta, là Vô Thiên công tử làm an bài, tiến nhập mười người, còn sống đi ra hai người, bị Vô Thiên công tử như dưỡng như heo dưỡng, quan sát bốn tháng, cho nên tiến nhập Thần Điện về sau sẽ xuất hiện tình huống như thế nào, hấn so người tinh tường, cũng so với ta tinh tường!”

Vệ Minh Thần không nói, đối với Thần Điện sự tình, hấn kỳ thật biết đến không nhiều lắm.

Hấn chỉ biết là, tiến vào Thần Điện địa đồ là Tần Hồng Hoàn tìm đến, hơn nữa vừa rồi nghe Vô Thiên công tử khẩu khí, bản đồ này lại tựa hồ là Tần Hồng Hoàn theo Vô Thiên công tử trong tay lửa gạt đến, mà Tần Hồng Hoàn không phủ nhận, xem ra hơn phân nửa là thật sự.

“Đã như vậy, vậy hấn vì cái gì còn muốn đấu pháp...”

Vệ Minh Thần hay vẫn là nói thâm một câu, phát tiết trong nội tâm bất mãn.

Tần Hồng Hoàn nghe xong, lại trả lời hấn: “Bởi vì hấn sợ chọc giận ta, hội chém rụng hấn!”

Ngừng lại một chút, hấn lại bổ thêm một câu, nói: “Hấn biết rõ vô luận ta trùng hay không nguyên rửa chi lực, đều có nắm chắc đưa bọn chúng toàn bộ chém rụng, cho nên hấn lựa chọn không làm tức giận ta, chỉ tiếc, người cũng là Đông Hải Thánh Địa thiên kiêu, lại không bằng hấn lý giải ta!”

Vệ Minh Thần vừa định đáp lời, lại bị Mạc Tiên kéo một thanh, ý bảo hấn không chỉ nói lời nói.

Vệ Minh Thần cũng phản ứng đi qua, sau lưng thẳng đổ mồ hôi lạnh.

Tần Hồng Hoàn tựa hồ có chút không kiên nhẫn được nữa, trong lời nói để lộ ra đến có ý tứ là, nếu là chọc giận tới nàng, nàng cũng sẽ chém chính mình!

Vô Thiên công tử cầm Mạnh Tuyên hồ lô, nhẹ nhàng tìm tòi, lập tức sắc mặt đại biến.

Phía sau hắn một cái thể gia đệ tử hướng hắn đánh tới hỏi thăm ánh mắt, tựa hồ đang hỏi hắn muốn hay không đem chính mình sớm liền chuẩn bị tốt Linh khí lấy ra cùng Mạnh Tuyên đấu khí, Vô Thiên công tử lại âm thầm lắc đầu, bỏ đi hắn động tác kia.

Tựa hồ Vô Thiên công tử đã hiểu, bọn hắn chuẩn bị cho tốt Linh khí lấy ra cũng vô dụng.

Mạnh Tuyên sớm biết kết quả này, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Trảm Nghịch Kiếm linh thức tỉnh về sau, đem cái này hồ lô sửa đã tạo thành nó dung thân chỗ, trong lúc hấp thu Đông Hải Thánh Địa chín đại linh mạch bên trong Linh lực, cơ hồ Đoạt Thiên chi Tạo Hóa, loại này rèn luyện, đã vượt ra khỏi Thiên Nguyên Đại Lục lý giải phạm vi, mà ngay cả Lâm Băng Liên nhìn thấy về sau, cũng đứng hồ lô tán thưởng không thôi, lại càng không cần phải nói mặt khác rồi, dùng cái này hồ lô đến đấu khí, tuyệt đối ổn thắng không thua cục diện.

Chỉ là Vô Thiên công tử sắc mặt lại không thật là tốt xem, vẫn đang cười lớn, đánh nửa lưng cái ha ha, nói: “Vị tiểu huynh đệ này quả nhiên là lợi hại, người đỉnh đầu bên trên cái này hai kiện bảo bối có thể đem chúng ta đều so xuống dưới a, mà thôi mà thôi, cái này hai trận đấu pháp đều là chúng ta thua a, cái này Thần Điện xem ra lại tiến không thành a, ta chỉ có thể chúc các người thuận thuận lợi lợi, nhiều tìm vài món Linh Bảo đi ra...”

Mạnh Tuyên lấy qua chính mình hồ lô, xa xa hướng Thanh Mộc nhẹ gật đầu, quay người liền lên Bạch Ngọc thuyền nhỏ, tại đám người tầm đó tọa hạ.

Tần Hồng Hoàn xùy một tiếng cười, cũng không để ý tới thao thao bất tuyệt nói xong lời hữu ích Vô Thiên công tử, như vậy

không mở miệng rồi.

Thời gian lặng yên im ắng đi qua, Bạch Ngọc thuyền nhỏ đứng ở đỉnh núi cũng không nhúc nhích, trong lúc Vệ Minh Thần cùng Long Kiềm Đình vốn định rời thuyền đi hít thở không khí, nhưng Tần Hồng Hoàn lại ngăn lại bọn hắn, mà Vô Thiên công tử cùng Thanh Mộc cũng tất cả đến rồi một chuyến, bất quá Tần Hồng Hoàn khiển trách đi Vô Thiên công tử, Mạnh Tuyên đã ở Lâm Băng Liên ám chỉ hạ cáo tri Thanh Mộc, sau đó gặp lại, lúc này không tiện lại tương kiến, Thanh Mộc có vẻ đi nha.

Vô Thiên công tử bọn người một mực không có ly khai, mà là đã đến một cái khác đỉnh núi, đồn trú xuống, cũng không biết tại chờ cái gì.

Một đêm một ngày rất nhanh đã trôi qua rồi, thứ hai dạ đã đến, trăng tròn như cái mâm bạc, buông xuống giữa không trung.

Sáng ngời ánh trăng rơi tại dãy núi, cũng lọt vào này hẹp trong cốc, chiếu rọi hẹp trong cốc quái sương mù phiến côn, đủ loại dị tượng xuất hiện, Linh quang lúc nào cũng thoáng hiện, thật là thần kỳ, Mạnh Tuyên chú ý hẹp trong cốc biến hóa, phỏng đoán đi ra, cái này hẹp trong cốc quả nhiên có phức tạp pháp trận tồn tại, chỉ là bình thường khó gặp bóng dáng, duy có đêm trăng tròn vàng sáng chiếu đến, mới có thể hiện ra.

Bất quá Đông Hải Chư Tử cũng không có vội vã tiến vào pháp trận, mà là lặng lẽ quan sát đến, tựa hồ đang đợi cái gì biến hóa.

Thẳng đến nửa đêm, Minh Nguyệt như ngân, chợt có một đạo ánh trăng tự trong thiên mà hàng, rơi tiến vào hẹp trong cốc, theo đạo này ánh trăng, hẹp trong cốc quái vật đột nhiên biến hóa, liền giống như thủy triều mất đi, hiện lộ quái sương mù bên trong một đạo Thanh Đồng đại môn.

“Là lúc này!”

Tần Hồng Hoàn bỗng nhiên mở miệng, Bạch Ngọc thuyền nhỏ bỗng nhiên bay đến giữa không trung, rồi sau đó đột nhiên chân động, trong thuyền mọi người đều nhảy ra ngoài, bằng pháp lực phi tại giữa không trung, mà thuyền nhỏ tắc thì lập tức thu nhỏ lại, bay vào Tần Hồng Hoàn màu trắng trong kiêu

nhỏ.

“Mạnh sư đệ, tiến vào đại trận về sau, ngàn vạn nhớ rõ đi theo ở bên cạnh ta!”

Lâm Băng Liên truyền âm cho Mạnh Tuyên, sau đó người như bay thiên, thẳng hướng Thanh Đồng đại môn bay đi.

“Bành bành bành bành bành...”

Liên tiếp thanh âm tiếng nổ, Đông Hải Chư Tử riêng phần mình đánh ra Linh lực, đánh về phía Thanh Đồng đại môn mấy cái quang điểm.

“Khanh khách...”

Quang điểm bị Linh lực đánh trúng, lập tức du động, phảng phất xúc động cái nào đó cửa trước, chậm rãi mở ra, lộ ra hắc sâu kín một đạo khe hở, lạnh lạnh ánh sáng âm u tự trong môn bắn đi ra, hào khí vô cùng quý dị, phảng phất có Thượng Cổ ma quái nấp trong phía sau cửa.

“Đi vào!”

Tần Hồng Hoàn thủ trong khi ở bên trong, màu trắng kiêu nhỏ chỉ một thoáng đã bay đi vào, sau đó, Mạnh Tuyên, Lâm Băng Liên, Mạc Tiên, Long Hoàng Thái tử, Long Kiếm Đình bọn người riêng phần mình xông vào đại môn, tự bên cạnh mặt sau cùng Yên Tử Hồng, cũng do dự một chút, đi theo đã bay đi vào. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 303 : Một cứu một giết

Chương 303: Một cứu một giết

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, Thanh Đồng đại môn kỳ thật chỉ mở ra không đến một giây đồng hồ thời gian, xoáy và liền trùng trùng điệp điệp đóng lại, bất quá bằng Đông Hải Chư Tử tu vi, lại đủ để tại đây ngăn ngừa một chốc xông tới cửa rồi. Đại môn đóng cửa nặng nề tiếng vang, cũng kinh động đến bên cạnh một cái ngọn núi Vô Thiên công tử bọn người, nhao nhao nhảy dựng lên, nhìn xa cái này phiến thung lũng nhỏ, hẻm núi, có đề ý, có âm mưu, biểu lộ bất đồng.

“Điện hạ, chúng ta cứ như vậy xem của bọn hắn đi vào sao?”

Có người cấp cấp hướng Vô Thiên công tử nói ra.

Vô Thiên công tử chính theo tại một khối quái thạch bên cạnh ngủ gật, nghe vậy mở ra một con mắt, lạnh lạnh cười cười, nói: “Không như vậy thì như thế nào? Chẳng lẽ muốn đi theo đám bọn hắn tiến đi chịu chết sao?” Nói xong hắn mở ra hai con mắt, híp mắt liếc trông mắt nhìn phía thung lũng nhỏ, hẻm núi phương hướng, cười hắc hắc nói: “Tần Hồng Hoàn a Tần Hồng Hoàn, người quả nhiên lợi hại, quả thực lợi hại, phi thường lợi hại, chỉ có điều, ta cũng không kém...”

Tiến nhập Thanh Đồng đại môn về sau, Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy tựa hồ bay vào một chỗ vô cùng hỗn loạn chỗ, Vô Thiên không địa, Âm Dương đảo ngược, khắp nơi đều là hỗn loạn Linh lực cùng quái phong, giống như phi kiếm sắc bén, người cơ hồ muốn bị xé nát, chỉ có thể vận chuyển Chân Linh chi lực bảo vệ mình, miễn cưỡng phi trên không trung, tại nơi này, mà ngay cả thần niệm cũng không cách nào thả ra quá xa, chỉ có thể quét ngang bên người ba trượng tả hữu khoảng cách.

“Mạnh sư đệ, theo sát ta, muốn vào Thiên Thượng Thành, trước hết muốn xông cái này ba đạo nghịch loạn trận...”

“Nơi này là đạo thứ nhất, chính là Thiên Địa nghịch

chuyển...”

Lâm Băng Liên thần niệm xuyên thấu qua quái phong, hướng Mạnh Tuyên truyền đến một đạo thần niệm, sau đó Mạnh Tuyên bên người truyền đến một hồi mùi thơm ngát, nhưng lại Lâm Băng Liên đi tới bên cạnh hắn, cùng hắn liên thủ chung xông trận này.

Tuy nhiên chung quanh quái phong đầy trời, nhưng ở Lâm Băng Liên cùng Mạnh Tuyên liên thủ. Cũng là không sợ. Bọn hắn phi hành tốc độ chậm chút ít. Thật cũng không có đụng phải những thứ khác nguy hiểm, hộ thể Linh lực khuếch trương ra, khiến cho mỗi người quanh người đều tráo nổi lên một tầng nhàn nhạt Linh quang, đủ để phòng ngự quái phong đột kích, sau đó liền toàn lực phi hành, gặp một ít quỷ dị vòi rồng, hoặc là lách qua, hoặc này đây pháp lực bỏ ra.

Ước sau nửa canh giờ. Đông Hải Chư Tử bay ra cái này quái phong vòng, rồi lại đi tới một chỗ tràn ngập Thiên Địa biến lửa, từ trên xuống dưới, đều là thiêu đốt liệt biến lửa, tựa hồ toàn bộ Thiên Địa đều bị đốt dung rồi, đang trách quang trắng ở bên trong, là ánh mắt bị che lấp, nhìn không thấy Thiên Địa, nhưng ở chỗ này, lại tựa hồ như là không có Thiên Địa. Hết thảy đều là hỏa, liền nham tương đều không tồn tại. Ngoại trừ hỏa, mặt khác đều là hư vô.

Biến lửa nhiệt độ cực cao, nung đến mỗi người đều có chút không chịu nổi, Mạnh Tuyên tại bay qua quái phong vòng thời điểm, coi như cũng được có thừa lực, nhưng đến nơi này, lại ần ần cảm giác có chút không chịu nổi rồi, làn da tại phát khô, râu tóc đều trở nên tiêu cong lên đến.

“Không tốt, cái này phiên biến lửa cơ hồ so trước đó lần thứ nhất chúng ta tới thời điểm lợi hại gấp đôi...”

Lâm Băng Liên cũng có chút ngoài ý muốn, vội vàng hướng Mạnh Tuyên truyền âm, muốn hắn đề cao cảnh giác.

“Lâm sư tỷ, này hỏa lợi hại, ta xem chung quanh tựa hồ có không ít Hỏa Linh, đã có đủ thần thức, đối với chúng ta nhìn chăm chăm, không bằng ta tể ra hồ lô, chúng ta trốn ở bên trong, mượn hồ lô che chở xuyên việt nơi đây...”

Mạnh Tuyên hướng Lâm Băng Liên truyền âm, Lâm Băng

Liên lại lắc đầu nói: “Tốt nhất không muốn, tại đây rất tà, pháp bảo một khi tế ra, sẽ gặp có vô tận Hỏa Linh chen chúc tới, găm phệ linh bảo, cho nên chỉ có thể bằng bản thân tu vi xông qua nơi đây!”

Mạnh Tuyên giật mình, giờ mới hiểu được vì cái gì Đông Hải Chư Tử đều không có tế lên Linh khí phòng thân, mà là bằng thân thể ngạnh kháng.

Đang khi nói chuyện, tất cả mọi người không có phóng cấp tốc độ, thoáng qua tầm đó liền đã bay ra hơn mười dặm, nhưng mắt thường nhìn lại, tầm mắt đạt tới vẫn là một cái biển lửa, tựa hồ vô cùng vô tận, ở chỗ này, đã có thể dùng thần niệm nhìn quét, bất quá cũng chỉ có thể quét ra bốn năm dặm địa xa, lại xa, thần niệm liền như là bị hỏa ý cắn nuốt sạch rồi, lại để cho đầu người như kim đâm đau, thậm chí cảm giác đầu vàng mắt hoa.

Bay đến hơn ba mươi dặm xa, đằng sau tu vi yếu nhất Yên Tử Hồng bỗng nhiên một tiếng thở nhẹ, tựa hồ có chút ngăn cản không nổi hỏa ý xâm nhập rồi, Lâm Băng Liên lập tức quay đầu, vận chuyển Linh lực chiêu cổ năng, Mạnh Tuyên tắc thì tạm thời một người đi về phía trước.

Cũng không lâu lắm, chính phi hành gian Mạnh Tuyên đột nhiên sau lưng phát lạnh, tựa hồ bị cái gì đó theo dõi.

Lòng hấn hạ rung mình, quay đầu nhìn lại, liền gặp hơn nghìn trượng bên ngoài, một đạo hỏa diễm tạo thành hình người tựa hồ hướng chính mình xem đi qua, cùng ánh mắt của mình đối mặt, lập tức lạnh lạnh cười cười, trong chốc lát đã vượt qua hơn nghìn trượng khoảng cách, hướng về chính mình đánh tới, Mạnh Tuyên hơi kinh, lập tức muốn ngưng tụ Lôi Pháp ngăn cản, nhưng hấn rất nhanh liền phát hiện, ở chỗ này Lôi Pháp dĩ nhiên là vô dụng.

Cứ như vậy ngay người một lúc gian, nhân hình nọ Hỏa Linh đã vọt tới Mạnh Tuyên bên cạnh thân, miệng một trượng liền có nửa thân thể lớn nhỏ, hung hăng hướng Mạnh Tuyên nuốt đi qua, Mạnh Tuyên đang chuẩn bị vận khởi linh lực ngạnh kháng, chợt thấy đỉnh đầu kiêu nhỏ bay tới, trong kiêu bay ra một đạo Linh lực, đâm vào nhân hình nọ Hỏa Linh trên người, lập tức đem nó đựng vỡ vụn ra đến, hóa thành lóm đa lóm đóm ngọn lửa, đúng là Tân Hồng Hoàn xuất thủ.

“Nơi đây duy có hỏa tinh, bởi vậy ngoại trừ hỏa pháp, cái khác đạo pháp cũng không thể thi triển, duy có dùng Linh lực ngành kháng!”

Tần Hồng Hoàn nhàn nhạt truyền âm, cuối cùng lại bổ thêm một câu: “Nơi đây xa so sánh với lần tiến đến càng thêm hung hiểm, người coi chừng!”

Sau khi nói xong, nàng áp chế ngôi kiêu nhỏ liền gia tốc, bay đến phía trước đi.

Mạnh Tuyên cau mày, cảm thấy tư vị phi thường quái dị, tuy nhiên bị nàng cứu được, nhưng trong lòng lại rất khó bay lên ý cảm kích.

“Lối ra tụt tại phía trước rồi...”

Lâm Băng Liên lôi kéo Yên Tử Hồng đã bay đi lên, vận mục trông về phía xa, thấy được lối ra, lập tức mừng rỡ truyền âm.

“Trên đất quái phong, nhị địa Hỏa Linh, thứ ba hơn là cái gì?”

Mạnh Tuyên tìm hỏi, chuẩn bị sớm chuẩn bị sẵn sàng.

“Là một chỗ quý dị Huyền cảnh, phi thường lợi hại, phải cẩn thủ tâm thần, bằng không thì Chân Linh Trung giai cũng sẽ bị huyền ý xâm nhập!”

Lâm Băng Liên trịnh trọng khuyên bảo, Mạnh Tuyên nghe xong, ngược lại nhẹ nhàng thở ra, hắn xưa nay không sợ nhất là Huyền cảnh.

Lại đã bay trong vòng hơn mười dặm, quả nhiên nhìn thấy phía trước xuất hiện một đạo hỏa hình đại môn, Tần Hồng Hoàn phi tại phía trước màu trắng kiêu nhỏ trực tiếp tụt bay đi, rồi sau đó theo sát phía sau Long Hoàng Thái tử cũng bay đi, nữ tử thần bí cũng không nói một lời đi theo tiến vào, Mạnh Tuyên cùng Lâm Băng Liên nhưng lại thứ tư thứ năm, bọn hắn đi vào Hỏa Môn trước khi, cũng theo sát lấy xuyên qua hỏa hình đại môn.

Ngay tại xuyên việt hỏa hình đại môn một trong chốc lát, Mạnh Tuyên chợt thấy quanh người phát lạnh, tựa hồ ngã vào

băng thiên tuyết địa bên trong, cử nhìn xa ngắm, lại thấy chung quanh dĩ nhiên là một mảnh biển tuyết mênh mông, vô biên vô hạn, ở giữa thiên địa, duy có một mảnh màu trắng.

Mà ở chung quanh, Lâm Băng Liên, Yên Tử Hồng, cùng với trước tiên lên nhập Tần Hồng Hoàn, Long Hoàng Thái tử bọn người không thấy rồi.

Mạnh Tuyên vốn là lấp bắp kinh hãi, xoáy và liền phản ứng đi qua: “Không tốt, ta ngã vào Huyền cảnh!”

Lập tức, hắn liền nhắm lại hai mắt, chậm rãi vận chuyển Chân Linh chỉ lực.

Hắn hiểu được, mình ở bay vào hỏa địa chỉ về sau, tâm thần buông lỏng, chỉ muốn rút cục thoát khỏi cái kia thiêu đốt liệt biến lửa, lại không muốn, là cái này có chút buông lỏng tâm tình, khiến cho hắn bị ảo giác chỗ xâm, lập tức cho hắn doanh tạo ra được một mảnh băng thiên tuyết địa ảo giác.

Nếu là hắn không có kịp thời tỉnh cảm giác, thần niệm tự sẽ bị lạc tại đây băng thiên tuyết địa ở bên trong, ngoại giới hắn tắc thì hội ngũ say. Hơn nữa, hắn ở chỗ này ngốc càng lâu, liền mất phương hướng càng lợi hại, thậm chí có khả năng vĩnh viễn ngũ say, mặc dù người khác mang theo đã đi ra cái này phiến huyền địa cũng vô dụng.

Bất quá, cũng may hắn trước tiên tự phản ứng đi qua, Chân Linh chỉ lực khẽ động, cũng đã tiêu trừ ảo giác.

Lại mở mắt ra lúc, băng thiên tuyết địa dĩ nhiên không còn tồn tại, hắn lại chính bản thân chỗ một mảnh trong tỉnh không.

Cao thấp tả hữu, đều là ngôi sao đầy trời, bất quá, Lâm Băng Liên bọn người tại, chắc hắn tại đây không phải Huyền cảnh.

“Nguy hiểm thật...”

Mạnh Tuyên than nhẹ, quay đầu nhìn lại, đã thấy Lâm Băng Liên cũng thoáng thất thần, tựa hồ cũng lâm vào Huyền cảnh bên trong, bất quá nàng cũng như Mạnh Tuyên đồng dạng, kịp thời tỉnh dậy đi qua, mà Yên Tử Hồng lúc này lại vẫn đang mê mang, thân thể lạnh run, tựa hồ chung quanh phi thường rét lạnh, có thể thấy được nàng lúc này vẫn đang vẫn còn Huyền

cảnh bên trong, cho là mình đang ở băng thiên tuyết địa, thân thể xuất hiện tự nhiên phản ứng.

Tại loại này ảo giác trong trời đất, trừ phi là đã vượt ra Chân Linh cảnh cường giả, bằng không thì ít khả năng không lâm vào ảo giác, khác nhau chỉ ở tại rất nhanh tỉnh dậy cùng trầm mê trong đó mà thôi, càng là trầm mê, tựu càng nguy hiểm, rất nhanh tỉnh dậy thì không phòng.

“Vèo...”

Mạnh Tuyên đang chuẩn bị cùng Lâm Băng Liên cùng một chỗ tỉnh lại Yên Tử Hồng, bỗng nhiên lưu ý đến, phía trước Tần Hồng Hoàn kiêu nhỏ bay tới, một đạo hồng ảnh phá kiêu mà ra, Tần Hồng Hoàn thanh lệ tuyết luân trên khuôn mặt tựa hồ bao phủ một tầng sương lạnh, lại có chứa một tia tuyết quyết chí ý, bổ chưởng hướng Mạnh Tuyên đánh tới, chưởng lực dẫn động Linh lực mệnh môn cuộn cuộn như Thiên Địa, cơ hồ xé rách cái này khắp ngôi sao Thiên Địa.

Lâm Băng Liên đang tại ý đồ tỉnh lại Yên Tử Hồng, thấy thế lập tức chân động, tay niết Liên Hoa Ấn, phi tiến lên đây ngăn cản Tần Hồng Hoàn, quát lên: “Tần Hồng Hoàn, ngươi nổi điên làm gì, muốn đánh lén Mạnh sư đệ sao?”

“Oanh...”

Tần Hồng Hoàn tiêm chưởng cùng Lâm Băng Liên chạm vào nhau, Hạo Nhiên sức lực lớn va chạm, Thiên Địa biến sắc, vô tận ngôi sao bị hủy.

Tần Hồng Hoàn bị đã ngăn được một kích này, khoe mọi mặt nhanh, cũng không đáp lời nói, thứ hai chưởng nhưng liền hướng lấy Mạnh Tuyên mãnh kích đi qua. (chưa xong còn tiếp...)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 304 : Thực a mộng a

Chương 304: Thực a mộng a

“Nữ nhân này muốn ở chỗ này giết ta?”

Mạnh Tuyên nhíu mày, Chân Linh chỉ lực lập tức tăng lên, sức lực lớn bằng bạc, muốn cùng Tần Hồng Hoàn một chưởng này ngành bính đụng. { cùng lúc đó, Lâm Băng Liên cũng phi lướt đi tới, vẫn đang muốn ngăn cản Tần Hồng Hoàn một chưởng này, về phần những người khác tắc thì kinh ngạc nhìn xem một màn này, hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ, Tần Hồng Hoàn tại sao phải vào lúc này bỗng nhiên làm khó dễ, hùng hô, phảng phát hận không thể một chưởng đem Mạnh Tuyên đánh gục.

Bất quá bọn hắn lại cũng không có ngăn trở Tần Hồng Hoàn ý tứ, vô luận Tần Hồng Hoàn có phải hay không nổi điên, bọn hắn đều không muốn gây nằng.

“Vèo...”

Chợt có một người ra tay, nhưng lại cái kia nữ tử thần bí, một chưởng nghiêng nghiêng đánh tới, quỷ dị đạo pháp đánh ra, cản lại Lâm Băng Liên.

Nàng nhưng lại muốn cho Tần Hồng Hoàn sáng tạo một cái một mình hướng Mạnh Tuyên cơ hội xuất thủ.

Lâm Băng Liên giận dữ, nhưng cái này nữ tử thần bí tu vi dường như không kém gì nàng, trong lúc nhất thời, không cách nào phá vỡ phòng ngự của nàng.

“Ầm ầm...”

Cũng nhưng vào lúc này, Tần Hồng Hoàn cùng Mạnh Tuyên lực lượng chạm vào nhau.

Linh lực chạm vào nhau, sau đó nổ tung, ngập trời thật lớn sức lực tràn ngập toàn bộ Thiên Địa, trong chớp lát phá hủy mây

ngàn khỏa tinh cầu.

Đương nhiên, những tinh cầu này cũng không phải chân chính tinh cầu, mà là mảnh không gian này ở bên trong cùng loại với tinh cầu một loại thứ đồ vật.

Mạnh Tuyên bị Tần Hồng Hoàn linh lực cực lớn đụng bay ra ngàn trượng xa, trong lồng ngực khí huyết cuộn cuộn, một đạo vết máu từ khóe miệng chảy ra.

Tần Hồng Hoàn tắc thì đứng ở chỗ cũ bất động, hơi chút giật mình về sau, liền gia tốc hướng Mạnh Tuyên bay tới, chỉ là sắc mặt càng thêm trắng bệch.

“Sư đệ, ngươi thật sự lớn lên rồi, vậy mà có thể tiếp được của ta một chương...”

Tần Hồng Hoàn cũng không mở miệng, thanh âm cũng tại Mạnh Tuyên đáy lòng vang lên, đó là năng dùng thần niệm truyền âm rồi.

“Đừng trách ta...”

Một tiếng bất đắc dĩ thở dài về sau. Tần Hồng Hoàn giờ chương. Đạo thứ ba ngập trời sức lực lớn vung đi qua. Rung trời nhiếp địa phương.

Mạnh Tuyên phản nhưng rống to một tiếng, lại lần nữa vận khởi ngập trời sức lực lớn, thậm chí trên đỉnh đầu, đều hiện ra mười ngón Chân Linh hư ảnh, ngạnh kháng Tần Hồng Hoàn một chương này, đáng tiếc chính là, tại đây không cách nào dẫn động lôi tinh chi lực, bằng không thì hẳn một kích này còn phải lại cường gấp đôi.

“Ầm ầm...”

Hai đạo sức lực lớn đụng vào nhau. Mạnh Tuyên chỉ cảm thấy thân thể như là bị sấm đánh qua một chương, toàn thân một hồi run lên, ý nghĩ choáng váng, ngã vào Huyền cảnh bên trong đi, mà Tần Hồng Hoàn tắc thì lẳng không phi tại trong tinh không, dài mười trượng quần đỏ bị gió thổi động, uyển như tiên tử.

“Hô...”

Tần Hồng Hoàn sắc mặt càng ngày càng trắng, đến cuối cùng lúc, đột nhiên một ngụm máu tươi phun tới.

“Tần Hồng Hoàn, ngươi nếu dám hại Mạnh sư đệ. Ta tất cùng ngươi không chết không ngớt!”

Xa xa, Lâm Băng Liên hận ý nổi lên. Trực tiếp thi triển đại thần thông, đem nữ tử thần bí đè nặng đánh, đồng thời phần âm thanh rống to.

Tần Hồng Hoàn trên mặt hiện ra một tia tự giễu chi ý, nhẹ khẽ lắc đầu, liền hướng chính trời nổi tại trong tinh không Mạnh Tuyên nhìn sang.

Lúc này thời điểm Mạnh Tuyên, đã tiến nhập một cái kỳ lạ trong hoàn cảnh, chung quanh chính là một mảnh làm kiệt thổ địa, không biết mấy vạn năm không có vừa mới mưa, mặt đất đã rạn nứt thành lần lượt cực lớn miếng đất, đỉnh đầu một vòng Liệt Nhật, sáng loáng chói mắt, tựa hồ muốn hơi cho khô trên mặt đất mỗi một tia giọt sương, cũng hơi cho khô trong cơ thể hắn mỗi một tia vẫn còn lưu động đặc dính huyết dịch.

Thân thể mặt ngoài vô cùng lo lắng đau đớn, lại khẽ động cũng không nhúc nhích được.

Trong cơ thể phảng phất đốt lấy một đoàn hỏa, cùng trên bầu trời mặt trời trong ngoài dày vò lấy hắn.

Trên người một tia khí lực cũng không có, thần thần trí cũng nửa tỉnh nửa ngủ, như là đang ở trong mộng.

Mạnh Tuyên nằm ở tiên diệp phía trên, tựa hồ bị ôn hòa ánh mặt trời vây quanh, bởi vì bị thương mà trở nên kịch liệt đau nhức thân thể lúc này cảm giác đau đã biến mất, chỉ là cảm thấy lười biếng, đề không nổi một tia khí lực, xa xa, một đạo hồng sắc thân ảnh chậm rãi đi tới, quần đỏ ít nhất mười trượng, rất xa kéo tại sau lưng, thiêu đốt liệt không khí vạn vạo lên thân ảnh của nàng, làm cho nàng thoát nhìn nhẹ nhàng như tại mặt nước bay.

Nàng đi tới Mạnh Tuyên trước người, cúi người xem hắn, sắc mặt tái nhợt như tuyết, môi lại đỏ đến như huyết.

Trong ánh mắt của nàng, có tí ti buồn bã ý, đậm đặc giống như là hóa không mở đích khổ rượu.

Một tiếng than nhẹ vang lên, chậm rãi phiêu tán, hóa tại cái này phiến ở giữa thiên địa.

Cặp kia cặp môi đỏ mọng rơi xuống, hôn vào Mạnh Tuyên làm kiệt trên môi.

Băng!

Cặp kia môi lạnh như băng bình thường, rồi lại như nước tí ti ngọt, phảng phất ngọt nước suối, trốn thoát Mạnh Tuyên vô cùng lo lắng.

Sau đó, cái kia đạo hồng sắc thân ảnh chậm rãi cúi xuống dưới, ôm Mạnh Tuyên thân thể.

Oanh một tiếng, Mạnh Tuyên trong đầu có đồ vật gì đó nổ tung, lại để cho hắn trở nên dần dần, tựa như ngâm nước người bắt lấy cái kia có thể cứu mạng cuối cùng một căn rom ra bình thường, hắn dùng lực ôm lấy cái này lạnh như băng người, tựa hồ muốn đem nàng vò nát tại chính mình trong lồng ngực.

Hỏa cùng băng một lần va chạm, tạc ra hỏa hoa, mang theo nào đó tội nghiệt giống như sáng lạn!

Mạnh Tuyên không biết qua bao lâu mới tỉnh lại, hoàn cảnh chung quanh dĩ nhiên cải biến, quanh người chính là sáng loáng chói mắt tiên rừng cây, trên cây sinh đầy màu vàng sáng tiên diệp, trên mặt đất cũng phủ kín màu vàng sáng tiên diệp, xuyên thấu qua tiên cây ở giữa khe hở, có thể chứng kiến lam tựa hồ muốn cho người chìm đi vào bầu trời, liền như cực lớn đến che ở cả phiến thiên không bảo thạch màu lam, nhìn không tới một điểm hà 庇.

“Đây là tại ở đâu?”

Mạnh Tuyên ngồi dậy, chỉ cảm thấy nhức đầu lắm.

Trong đầu, tựa hồ có một ít tươi đẹp đoạn ngắn không ngừng hiện lên, hình như là một giấc mộng ở bên trong hồi vỡ vụn thật nhanh phiến.

Đó là một cái hoang đường mà khủng bố mộng cảnh.

Mạnh Tuyên chỉ là hồi tưởng lại này trong mộng có chút đoạn ngắn, liền sợ hãi thay đổi sắc mặt, không chịu còn muốn.

Hắn đứng lên, nhìn xem vô tận tiên rừng cây, nhìn xem lâm bên trên xanh thẳm bầu trời, suy tư chính mình người ở chỗ nào.

“Ta đến cùng người ở chỗ nào?”

Mạnh Tuyên mê mang lấy, mọi nơi nhìn về nơi xa, không thấy giới hạn, hắn bay lên bầu trời, hướng về phương xa lướt gấp, dưới thân tiên rừng cây tựa hồ không có giới hạn, trên đỉnh đầu màu xanh da trời cũng không có bên cạnh dấu vết, hắn liền tại màu vàng cùng màu xanh da trời tầm đó phi hành, vừa bay mấy vạn dặm.

Kỳ quái chính là, vô luận hắn phi đến cỡ nào nhanh, trước người thủy chung không có phong.

Rốt cục Mạnh Tuyên mệt mỏi, hắn ngừng lại, tùy tiện tìm một chỗ thoát nhìn cùng địa phương khác không có gì bất đồng địa phương, ngồi ở màu vàng sáng tiên cây trong lá cây, buồn rầu dặt tóc của mình, muốn suy nghĩ cẩn thận đến cùng xảy ra chuyện gì.

Không biết bao lâu, Mạnh Tuyên hình như có sở giác, quay đầu nhìn lại, liền gặp xa xa ánh mắt không thể thành chỗ, hình như có một vòng hồng ảnh thoáng qua tức thì.

“Ta là gặp quỷ rồi sao?”

Mạnh Tuyên thân thể giống như rơi vào băng hầm lò ở bên trong, ôn hòa Thiên Địa một lần nữa cho hắn không được một tia hàn ý.

“Mạnh Tuyên ca ca...”

Ngay tại Mạnh Tuyên cảm giác mình rơi vào băng hầm lò ở bên trong đồng thời, hắn thanh tỉnh lại, còn chưa mở hai mắt ra, liền đã nghe được một tiếng lo lắng kêu gọi, tầm mắt chậm rãi mở ra, liền chứng kiến một tiểu nha đầu phục tại trên người

mình, vô cùng khẩn trương nhìn mình, xinh đẹp mắt hạnh trong hốc mắt tràn đầy nước mắt, lại xen lẫn một ít chứng kiến chính mình tỉnh lại vui sướng, hai cái bàn tay nhỏ bé run rẩy nâng mặt của mình.

“Nơi này là...”

Mạnh Tuyên gian nan phát âm, hần lúc này mới phát hiện mình bản thân bị trọng thương, tựa hồ một điềm khí lực cũng không có.

“Hắc hắc, tiểu huynh đệ, ngươi đã tỉnh lại?”

Một trương mặt xấu xuất hiện ở tiểu nha đầu cái kia xinh đẹp mặt bên cạnh, lộ ra tiểu nha đầu nhiều hấp dẫn, mặt xấu càng xấu.

Mạnh Tuyên nghĩ tới, xinh đẹp tiểu nha đầu là Thanh Mộc, cái kia trương mặt xấu nhưng lại Vô Thiên công tử.

“Xảy ra chuyện gì a tiểu huynh đệ?”

Vô Thiên công tử trên mặt ân cần chi ý, rất dễ dàng lại để cho người cảm thấy hần là tại nhe răng cười, hết cách rồi, sửu nhận tựu là như thế, tổng thì không cách nào bình thường dùng biểu lộ truyền lại tâm tình của mình, nói không chừng hần nhe răng cười thời điểm, ngược lại cho người một loại đáng yêu cảm giác.

“Các ngươi Đông Hải Chư Tử rõ ràng thuận lợi tiến nhập Thanh Đồng đại môn, như thế nào ngươi ngược lại tại cuối cùng nằm ngã xuống hẹp trong cốc? Chậc chậc chậc, thực thảm a, một thân thương, nếu không là thanh Mộc tiểu thư không nên cầu ta cứu ngươi, ta nói không chừng sẽ đem ngươi ném ở cái này mặc kệ, chỉ tiếc a, ai bảo ta lớn lên xấu, nhưng là thiện tâm đâu rồi, cho nên thuận tay đem ngươi cứu được, để báo đáp lại, ngươi tốt xấu phải đem Thanh Đồng sau đại môn mặt chuyện gì xảy ra nói với ta một chút đi?” Vô Thiên công tử tự tự căn nhắc, một bộ giống như cười mà không phải cười bộ dáng.

“Hừ, đã không có Tàn Hồng Hoàn chỗ dựa, người này là phế vật một cái, trực tiếp chém tựu là, hỏi hần nhiều như vậy làm cái gì!”

Một người lạnh giọng mở miệng, Mạnh Tuyên nhìn không thấy hắc, lại có thể nghe ra thanh âm của hắc chính là Dược Chân cốc chân truyền Diệp Minh xa.

Thanh Mộc nghe vậy giận dữ, nắm bắt nắm tay nhỏ nhìn về phía thanh âm truyền đến phương hướng, trong mắt hình như có sát ý hiện lên.

“Thanh Mộc, không muốn đối với Dược Linh Cốc Diệp sư huynh như vậy vô lễ, người đến nơi này của ta, không nên làm trở ngại Vô Thiên công tử câu hỏi!”

Lại một thanh âm vang lên, nhưng lại Thanh Mộc sư huynh Tiêu Mộc.

“Là ta đi ra? Ta nhớ ra rồi, Tần Hồng Hoàn tại Huyền cảnh ở bên trong hướng ta ra tay, đả thương ta... Chuyện sau đó, liền nghĩ không ra rồi, rốt cuộc là ai đem ta đưa đi ra, Lâm sư tỷ bọn hắc thể nào?”

Mạnh Tuyên nhớ tới Thanh Đồng đại môn chuyện phát sinh phía sau tình, lập tức kích bắt đầu chuyển động, muốn ngồi dậy, lại chỉ cảm giác thân thể hào không có sức mạnh. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 305 : Tù nhân

Chương 305: Tù nhân

Mạnh Tuyên cái này mới phát hiện, thân thể của mình hoàn toàn không cách nào nhúc nhích, cũng không phải là chỉ là bị thương quá nặng, mà là trong cơ thể mình nhiều hơn một đạo cường đại âm khí, nấn ná tại ngực bụng tầm đó, tựa như một đầu Cầu Long ẩn núp, đây là một đạo cường đại dị chủng lực lượng, thậm chí có thể lý giải làm trọng bệnh, chỉ là trong thức hải Thực Bệnh Chi Long nhưng không có đem nó thôn phệ hoặc khu mài, mà là lười biếng quay quanh tại Chân Linh bên cạnh.

Hay hoặc là, nó đã thử khu mài đã qua, bởi vì Mạnh Tuyên phát hiện, chính mình kinh mạch trong cơ thể rối tinh rối mù, có chút đoạn toái, có lệch vị trí, xem ra giống như là bị Chân Bảo cảnh cao thủ nghiền áp qua đồng dạng, mà mình cùng Tần Hồng Hoàn động thủ thời điểm, Tần Hồng Hoàn tu vi tuy nhiên xác thực cao hơn chính mình, nhưng còn không đến mức đem mình thương thành như vậy, vậy thì chỉ còn một lời giải thích.

Chính mình hôm nay bản thân bị trọng thương, nhưng thật ra là Thực Bệnh Chi Long cùng đạo kia nấn ná tại Mạnh Tuyên ngực bụng ở giữa âm khí tư đầu kết quả.

Thoạt nhìn, cả hai người đầu cái lực lượng ngang nhau, hoặc là âm khí càng cường đại hơn hơi có chút.

Bởi vì lúc này Thực Bệnh Chi Long rõ ràng càng héo mi một ít, như là đấu thất bại gà trống bình thường, bất quá về này âm khí cũng không chịu nổi, nó bàn cách tại Mạnh Tuyên trong cơ thể, cũng không có hướng ra phía ngoài phát tán, mà là co rút lại âm khí, một bộ như lâm đại địch bộ dáng.

“Cái này âm khí lợi hại như thế, đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Mạnh Tuyên biết chắc có cổ quái, nhưng vô luận như thế nào, đều nghĩ mãi mà không rõ tại chính mình sau khi bị thương, đều xảy ra chuyện gì.

“Tiểu huynh đệ, nghĩ tới a? Các người đến cùng gặp chuyện gì?”

Vô Thiên công tử một trương mặt xấu bên trên sung chòu mong chi ý, hơi có vẻ lo lắng cùng đợi Mạnh Tuyên trả lời, tại thấy được Mạnh Tuyên trên mặt mê mang chi ý về sau, hắt dút khoát thời gian dần qua dẫn đạo: “Các người xông vào Thanh Đồng sau đại môn, có phải hay không gặp một ít chuyện cổ quái tình? Không phải Âm Dương điên đảo cửa thứ nhất, cũng không phải hỏa ý ngập trời cửa thứ hai, chủ yếu nhất là cửa thứ ba?”

“Cửa thứ ba?”

Mạnh Tuyên lập tức có chút sợ run, nghĩ tới Tàn Hồng Hoàn quỷ dị cử động.

Vô Thiên công tử vui vẻ nói: “Đúng vậy, tựu là cửa thứ ba, có phải hay không các người đụng phải cái gì đó?”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên đã minh bạch cái gì, chăm chăm vào Vô Thiên công tử nói: “Có phải hay không người thiết hạ cái gì mai phục?”

Vô Thiên công tử ha ha cười cười, nói: “Cái này không trọng yếu, mấu chốt là các người gặp cái gì? Đến cùng là cái gì đem người đánh thành cái dạng này? Tàn Hồng Hoàn thế nào? Nàng không có đi ra, có phải hay không đã bị chết? Còn có bên người nàng cái kia phi thường cường đại một nam một nữ, hình như là Tử Vi Tiên Môn Đại sư tỷ cùng Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử a... Bọn họ là không phải cũng đã chết?”

Nghe đến nơi này, Mạnh Tuyên đã xác định, cái này Vô Thiên công tử tất nhiên dùng nào đó phương pháp, tại đêm trăng tròn trước khi liên tiếp nhập Thanh Đồng đại môn về sau, thiết hạ nào đó mai phục, tựu đợi đến Đông Hải thiên kiều đi vào tự động hòng súng rồi.

“Cố ý thua cho chúng ta, tốt để cho chúng ta tiến vào tầng thứ ba Huyền cảnh về sau tự giết lẫn nhau, cái này sẽ là của người

ý kiến hay sao?”

Mạnh Tuyên thanh âm rét lạnh, lạnh lùng chăm chăm vào Vô Thiên công tử.

Hắn lúc này thời điểm cơ hồ xác định, Tần Hồng Hoàn tại cửa thứ hai cứu mình, cửa thứ ba lại bỗng nhiên hướng tự mình ra tay, rất có thể tự là trong Vô Thiên công tử mai phục.

Bất quá Vô Thiên công tử nghe xong, lại nhất thời khẽ giật mình: “Cái gì tự giết lẫn nhau?”

Xem Vô Thiên công tử bộ dáng kia không giống giả bộ, Mạnh Tuyên cũng nao nao, hẳn là chính mình đã đoán sai?

“Người đem các người tiến vào Thanh Đồng đại điện về sau đụng phải sự tình nói với ta thoáng một phát...”

Vô Thiên công tử sắc mặt cực kỳ cổ quái, mặt xấu hơn nữa lông mày bên trên cái kia phiền phức khó chịu, lộ ra càng khó coi.

Mạnh Tuyên nao nao, liền đem những trải qua kia nói ra, đây không phải bí mật gì, không cần phải canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, hơn nữa hắn cũng theo Vô Thiên công tử phản ứng bên trên đã nhìn ra, chỉ sợ Vô Thiên công tử tại cửa thứ ba thiết hạ mai phục thật sự, nhưng chính mình đụng phải quỷ dị trạng thái, nhưng không thấy rất đúng Tần Hồng Hoàn trúng mai phục về sau phản ứng, nữ nhân kia, đoán chừng là thật muốn giết chính mình.

Chỉ là, nếu là như thế, cửa thứ hai thời điểm nàng thì tại sao phải cứu chính mình?

Hắn là chính là vì trước an lòng của mình, tốt thuận tiện cửa thứ ba thời điểm đột thi đánh lén?

Mạnh Tuyên trong nội tâm rất nhanh bác bỏ ý nghĩ này, Tần Hồng Hoàn nếu muốn giết chính mình, có lẽ không cần đánh lén.

Vô Thiên công tử cũng là càng nghe càng mê mang, cuối cùng ngơ ngác nói: “Nói như vậy người tiến Huyền cảnh đệ tam trọng đã bị đánh tới? Căn bản không có đi đến Huyền cảnh

trong giới? Không đúng không đúng, Tần Hồng Hoàn vì cái gì vô duyên vô cớ đánh người?”

Mạnh Tuyên hừ lạnh một tiếng, nói: “Ta làm sao biết, người nên đi hỏi nàng!”

Vô Thiên công tử lông mày bên trên phiền phức khó chịu lộ ra càng lớn, nhẫn nhịn một hồi lâu, mới nói: “Người không có gạt ta a?”

Mạnh Tuyên nói: “Người cảm thấy thế nào?”

Vô Thiên công tử dậm dậm đầu của mình, nói: “Người bình thường nói dối, khẳng định không thể gạt được ánh mắt của ta, nhưng bộ dáng của người lại hoàn toàn không giống nói dối, có thể nói ra được sự tình lại làm cho ta không tin tưởng lắm, Tần Hồng Hoàn vì cái gì hướng người ra tay? Nàng tại tiền vào Thần Điện thời điểm không có lẽ kiệt lực duy trì các người đoàn kết sao? Cũng chỉ có như vậy, mới có thể để cho các người giúp nàng mở đường, làm cho nàng đi xa hơn...”

Thống khổ đập một hồi đầu, Vô Thiên công tử đứng lên, vượt vượt tựa hồ phi thường đau nhức eo, âm hời hợt nói: “Không được, ta hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ nữ nhân kia muốn, ta phải biết rõ nàng hiện tại chết có hay không...”

“Ta cũng muốn biết nàng chết có hay không, nếu không người phải người vào xem?”

Mạnh Tuyên ở bên cạnh nhẹ nói đạo, hần lúc này xác thực nghĩ muốn hiểu rõ thoáng một phát tình huống bên trong.

Tại chính mình hôn mê trước khi, Lâm Băng Liên đang cùng cô gái che mặt ác đấu, cũng không biết có bị thương hay không.

“Đi vào xem? Không cần, hơn nữa không đến trắng trợn, cũng vào không được!”

Vô Thiên công tử cười hắc hắc, nói: “Các người đều là Đông Hải thiên kiêu, tiên môn bên trong, không có khả năng không thiết Chân Linh chi chén nhỏ một loại thứ đồ vật, tốt dự đoán sinh tử của các người, ta tại Đông Hải Thánh Địa có nhãn tuyến, rất nhanh tựu đánh đã hiểu!”

Mạnh Tuyên nghe xong, lập tức giật mình.

Tiên môn bên trong, trọng yếu đệ tử cùng trưởng lão đều có Chân Linh chi chén nhỏ, liền như bình thường ngọn đèn bình thường, chỉ là dùng Linh lực gắn bó, nếu là cái đó cái trọng yếu đệ tử hoặc là trưởng lão tại bên ngoài đụng phải nguy hiểm vẫn lạc, cái kia Chân Linh chi chén nhỏ sẽ gặp dập tắt.

Cái này nguyên lý liền như là Mạnh Tuyên cùng ba nô quan hệ đồng dạng, hắn tại Thiên Trì mặc dù không có Chân Linh chi chén nhỏ, đã có ba nô tại Thiên Trì tu hành, chỉ cần mình vừa chết, ba nô lập tức cũng đi theo chết rồi, thật sự linh chi chén nhỏ khá tốt sử.

“Truyền hạ lệnh đi, sai người tìm hiểu Đông Hải chư tiên môn chân truyền thủ đồ sinh tử!”

Vô Thiên công tử cau mày hạ lệnh, lập tức liền có người lĩnh mệnh đi.

Xem hắn hôm nay bộ dáng, trong nội tâm tựa hồ phi thường tâm thần bất định, rất muốn lập tức tự làm mình bạch, Tần Hồng Hoàn đến cùng có hay không trong hắn mai phục.

“Điện hạ, người đã thăm đã xong, không bằng liền đem người này giao cho ta như thế nào?”

Cách đó không xa, một cái âm hời hợt thanh âm vang lên, nhưng lại Diệp Minh xa, hắn có chút không có hảo ý nhìn xem Mạnh Tuyên, trong ánh mắt nói là cừ hận rồi lại không giống, nhìn xem Mạnh Tuyên ánh mắt giống như là nhìn xem bảo bối gì.

“Giao cho ngươi?”

Vô Thiên công tử xem xét Diệp Minh xa liếc, lại nhìn thoáng qua canh giữ ở Mạnh Tuyên bên người không nhúc nhích Thanh Mộc, cười hắc hắc, nói: “Nếu như ngươi không sợ bị tiểu hồ ly cắn lên một ngụm, vậy thì giao cho ngươi tốt rồi, bất quá mặc kệ ngươi làm cái gì, cũng đừng làm cho hắn chết rồi...”

“Tuân mệnh tuân mệnh, nhất định không cho hắn chết!”

Diệp Minh xa nở nụ cười lạnh, từ từ sẽ đến đã đến Mạnh Tuyên bên người, nói: “Không nghĩ tới người biết rơi trong tay ta, cái này cũng chính là Thiên Ý, vừa vặn cho người đem thiếu nợ chúng ta Dược Linh Cốc thứ đồ vật đều trả trở về... Còn muốn gấp bội trả trở về!”

Hắn càng nghĩ càng là đắc ý, trong mắt bắn ra cuồng nhiệt hào quang.

Tại thấy được bị thương nặng Mạnh Tuyên lúc, hắn liền đã bắt đầu bắt đầu với mộng đẹp, trước mắt người này thế nhưng mà theo Dược Linh Cốc cướp đi trấn tông huyền pháp tám chín Hồn Thiên Thuật a, chúng trưởng lão đều hận hận nghiêng rằng, nếu là mình có thể đem hắn đã giết, hoặc là giao cho sư môn, tất nhiên đại thụ coi trọng, đương nhiên, Vô Thiên công tử đã lên tiếng, chính mình lại không thể tùy tiện lấy tiểu tử này mệnh, nhưng y nguyên có biện pháp lập công.

Dù sao mình thế nhưng mà nghe nói qua, tiểu tử này trên người có một môn Lôi Pháp, cũng không thua gì Dược Linh Cốc tám chín Huyền Thiên thuật, thậm chí chúng các trưởng lão bí mật cũng đã nói, nếu là có thể có cái kia môn Lôi Pháp để đổi, liền đem tám chín Huyền Thiên thuật cho Thiên Trì cũng không phòng, chính mình tuy nhiên không thể giết hắn, nhưng nếu là có thể đem cái môn này Lôi Pháp ép hỏi ra đến, đó cũng là một cái công lớn, trở thành Thiếu cốc chủ cũng có thể!

“Hắn không có rơi trong tay người, người nếu dám động Mạnh Tuyên ca ca, ta tựu với người dốc sức liều mạng!”

Thanh Mộc đứng lên, lưỡng cái cánh tay mở ra, như chỉ con gà con đồng dạng bảo vệ nằm ở trên mặt đá không cách nào nhúc nhích Mạnh Tuyên.

Diệp Minh thấy xa Thanh Mộc như thế, trong nội tâm càng nhiều một cỗ khó hiểu lòng đổ kị, bất quá hắn y vào thân phận mình, lại cũng không có trực tiếp đối với Thanh Mộc làm cái gì, mà là cười khổ chuyển hướng Tiêu Mộc, nói: “Tiêu Mộc, làm sư muội làm như vậy, lại để cho tiểu đệ rất là khó xử a!”

Tiêu Mộc đã hoán Thanh Mộc vài thanh âm, Thanh Mộc cũng không chịu trở lại bên cạnh hắn đi, đã lại để cho trong lòng

của hắn có chút không khoái, lúc này thời điểm lại bị Diệp Minh xa vừa nói như vậy, lập tức nhú mày quát chói tai:
“Thanh Mộc, ngươi cho ta tới, đại cục làm trọng!”

Thanh Mộc quật cường ngẩng đầu lên, thanh âm không lớn, cũng rất kiên định: “Mạnh Tuyên ca ca chính là ta đại cục!”
R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 306 : Đông Hải Chư Tử nguy cơ

Chương 306: Đông Hải Chư Tử nguy cơ

“Vậy mà luân lạc tới lại để cho Thanh Mộc bảo vệ a...”

Mạnh Tuyên thở dài, lần nữa vận lực, muốn đứng dậy, có thể lại phát hiện đây là phí công. Hắn bị thương coi như bỏ qua, tuy nhiên kinh mạch đứt đoạn, nội thương rất nặng, nhưng hắn dù sao cũng là Chân Linh cảnh, lại lần nữa thương tại Chân Linh chi lực tằm bỏ xuống, cũng sẽ rất nhanh phục hồi như cũ, chỉ là cái kia nắn ná trong người âm khí lại phi thường lợi hại, trừ phi Thực Bệnh Chi Long đem hắn thôn phệ, chính mình thủy chung không được tự do.

“Đúng rồi, của ta hồ lô đâu này?”

Mạnh Tuyên lại nghĩ tới một chuyện, hắn không cách nào ngừng đầu hoặc quay đầu, chỉ có thể tinh tế đi cảm ứng, thần niệm quét qua, lại phát hiện hồ lô cách mình cũng không xa, ngay tại bốn năm trượng chỗ, chỉ là không biết tại trong tay ai.

Bất quá, Mạnh Tuyên rất nhanh sẽ hiểu hồ lô bị ai cầm, bởi vì làm một cái người lớn tiếng nói: “Điện hạ, cái này hồ lô cổ rất quái, ta đã dùng hết luyện khí một đạo nhiều loại pháp môn, thủy chung không cách nào phá vỡ cái này hồ lô!”

Mạnh Tuyên nhận ra thanh âm này, đúng là lúc trước muốn cùng Đông Hải Thánh Địa đấu khí người, chắc hắn cũng là tinh thông khí pháp nhân vật, chắc là Vô Thiên công tử bọn người lấy được chính mình hồ lô về sau, lại giao cho hắn, muốn cho hắn phá vỡ chính mình hồ lô.

Vô Thiên công tử nghe xong, bay vùn vụt quá mắt, rồi lại đi tới Mạnh Tuyên bên người, cười nói: “Tiểu huynh đệ, đánh cho thương lượng, người đem cái này hồ lô mở ra, bên trong cái kia miếng rượu đan quy ta, vật gì đó khác chúng ta đại gia hỏa phân một phần, liền tha cho ngươi một mạng như thế nào?”

Mạnh Tuyên nhàn nhạt cười cười, cũng không trả lời.

Trong lòng của hắn lại muốn, thực không có biện pháp rồi, vậy thì thật sự đem hồ lô mở ra, sau đó trong hồ lô phong ấn ba đạo bệnh chủng phóng xuất ra.

Cái kia ba đạo bệnh chủng trong đó một đạo có thể cho người biến lão, khủng bố chi cực, mặt khác hai đạo tắc thì không biết làm cái gì tác dụng. Nhưng chắc hắn cũng phi thường khủng bố. Những người này như đối với chính mình bất lợi. Vậy dứt khoát tự cùng nhau chơi đùa hết cũng được.

Chỉ là, phương pháp này lại không thể lập tức sử dụng, dù sao Thanh Mộc còn tại bên người.

Vô Thiên công tử gặp Mạnh Tuyên không đáp, liền cười hắc hắc, khập khiễng qua một bên đi.

Cái lúc này, Tiêu Mộc cũng bị Thanh Mộc khí không nhẹ, muốn trực tiếp đem Thanh Mộc xách trở về, bất quá Dĩ Sát lại khó hiểu nói: “Sư huynh. Thanh Mộc cùng người nọ tình bạn cố tri, người như vậy buộc nàng không hỏi người kia sự tình, cũng là hãm nàng vào bất nghĩa, hơn nữa chúng ta cùng Đông Hải Thánh Địa lại không có gì thù, hắn cũng sẽ không phòng ngại đến chúng ta cái gì, nhìn tại Tiểu sư muội trên mặt, thuận tay bảo vệ hắn một mạng thì ra là rồi!”

Tiêu Mộc cũng ý thức được chính mình khả năng làm có chút quá mức rồi, liền Dĩ Sát đều tại hoài nghi cái gì, liền thở dài thậm thụt, hướng Thanh Mộc nói: “Thanh Mộc. Ra ngoài thời điểm sư tôn đã nói rồi, người ở bên ngoài muốn nghe lời của ta. Có thể người xem tại nơi này mặt người bên trên nhiều lần vi phạm lời của ta, đã để cho ta rất tức giận rồi, hiện tại ta cho người một cái cơ hội, người ngoan ngoãn trở lại, người này ta sẽ nhìn tại người trên mặt, bảo vệ hắn một mạng, bằng không thì ta trước hết một chương đập chết hắn, sau đó lại cưỡng ép mang người hồi Yêu Thân Sơn!”

Tiêu Mộc nghiêm nghị tàn khốc, đối với Thanh Mộc mà nói tác dụng không lớn, bởi vì Thanh Mộc tại tinh tế lo nghĩ về sau, vẫn cảm thấy chính mình canh giữ ở Mạnh Tuyên bên người tương đối an toàn, vì vậy liền quật cường dương lấy khuôn mặt nhỏ nhắn, hướng Tiêu Mộc nói: “Sư tôn lúc đi ra

còn nói rồi, nhất định phải đem ta hảo hảo mang về, nhưng người chỉ cần dám đụng Mạnh Tuyên ca ca, ta tự đánh tự chính mình, người nếu là giết hấn đi, ta hãy theo chết, như vậy người cũng nhất định sẽ thụ sự tôn thờ phạt!”

Tiêu Mộc lập tức hít một hơi khí lạnh, nghĩ thầm trước kia như thế nào không gặp cái này yên tĩnh thậm chí có chút ít ngốc Tiểu sư muội như vậy hội tranh luận?

Bất quá nhìn xem Thanh Mộc rất nghiêm túc bộ dáng, hấn còn thật không dám hành động thiếu suy nghĩ rồi.

Trên thực tế, tại hấn mang Thanh Mộc lúc đi ra, sự tôn nguyên lời nói là: Thanh Mộc đứa nhỏ này thiên phú kỳ tốt, tu hành tiến cảnh nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, nhưng là bởi vậy, làm cho nàng căn cơ phi thường bất ổn, cho nên người mang nàng đi ra ngoài bốc lên thoáng một phát hiểm, kinh nghiệm một việc không phải chuyện xấu, chỉ có điều người như thế nào đem nàng bức ra đi, tự như thế nào đem nàng mang về đến, tự tính toán người chết, nàng cũng phải còn sống trở về!

Có những lời này ăn mồi, Tiêu Mộc còn thật không dám đem Thanh Mộc ép.

Xà Cơ lúc này thời điểm đi ra cho cái này đối với sư huynh muội giảng hòa, cười mỉm mà nói: “Được rồi, đừng cãi rồi, lại để cho người xem chúng ta Yêu Thần Sơn chê cười, tốt xấu chúng ta cũng là tại Yêu Tộc Thư Viện ở bên trong đi ra, không có nghe người khác đều gọi chúng ta Yêu Thần Sơn là yêu man địa sao? Cho nên cái này lễ nghi là nhất định phải giảng, sư huynh người tự nhường cho Tiểu sư muội một điểm, nàng yêu cùng người kia, cũng là ân tình, liền làm cho nàng cùng a!”

Thanh Mộc có chút khó hiểu nhìn Xà Cơ liếc, không biết cái này một mực âm thầm châm đối với chính mình nữ nhân này tại sao phải vì chính mình nói tốt, tại nàng trong trí nhớ, chính mình chuyện muốn làm Xà Cơ nữ nhân này luôn luôn là âm thầm làm phá hư.

Bất quá cũng không phòng rồi, chỉ cần bang chính mình nói chuyện là tốt rồi.

Tiêu Mộc gặp Thanh Mộc xem ánh mắt của mình đã có chút hận ý rồi, cũng là cảm thấy mềm nhũn, thở dài, khoát khoát tay quay đầu đi rồi.

Diệp Minh xa lại bó tay rồi, nhìn không được hướng Tiêu Mộc nói: “Tiêu huynh, người không đem làm sư muội mang đi, ta tại đây rất phiền toái a!”

“Hừ, sư muội của chúng ta yêu làm gì liền làm cái đó, nàng muốn bảo vệ ai mệnh tự bảo vệ ai mệnh, nếu như nàng muốn bảo vệ người đứng lúc là người muốn đối phó người, vậy người không đề phòng tới cùng ta thử xem tay, nếu là thắng ta, liền người cứ tự nhiên!”

Dã Sát không khách khí mở miệng, lập tức đem Diệp Minh xa khí đỏ bừng cả khuôn mặt.

Vô Thiên công tử ở phía xa cười toe toét xem của bọn hắn cãi lộn, liền như giống như xem diễn, hoàn toàn không có ra tay giúp ai ý tứ.

Diệp Minh xa đành phải tạm thời lui qua một bên rồi, chỉ là ánh mắt âm lãnh, trong lòng nghĩ lấy chính mình đem Thanh Mộc cái này chương ngại chuyển mất.

Thời gian từng phút từng giây đi qua, ước chừng ba canh giờ về sau, Vô Thiên công tử một miếng ngọc phù vang lên, hắn sắc mặt rùng mình, biết rõ Đông Hải Thánh Địa thám tử nghe ngóng sự tình có rơi xuống, chậm rãi cầm lấy ngọc phù, thần niệm quét quét qua, sắc mặt vốn là vui vẻ, xoáy và thì càng trịnh trọng, chậm rãi nói: “Thông qua người nghe xong, Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn cùng Cực Ác Hung Hải, ngoại trừ vị này Thiên Trì tiểu huynh đệ, những người khác đánh đã hiệu bốn cái, Thái Nhất Tiên Môn Yên Tử Hồng Chân Linh chỉ chén nhỏ tại chín canh giờ trước suýt nữa dập tắt, hôm nay cũng chỉ có đậu lớn một chút, tùy thời có khả năng dập tắt, Thái Nhất Tiên Môn cao thấp đã loạn không được...”

“Đại La Tiên Môn Mạc Tiên cùng Linh Tiêu Tiên Môn Vệ Minh Thần Chân Linh chỉ chén nhỏ cũng suýt nữa dập tắt, hẳn là bị trọng thương, chỉ là so Yên Tử Hồng còn mạnh hơn một ít, mặt khác Tử Vi Tiên Môn tuy nhiên tin tức không có hỏi thăm ra đến, nhưng trong môn chúng trưởng lão bỗng nhiên gom lại cùng nhau thương nghị đại sự, có bảy thành có thể là

bởi vì Lâm Băng Liên Chân Linh chi chén nhỏ xảy ra vấn đề, cái này đủ để chứng minh của ta thiết kế thành công rồi!”

Vô Thiên công tử nói xong, sắc mặt nhưng không thấy vui thích, mà là càng lộ ra trịnh trọng.

“Bất quá, cái này lại không phải ta muốn kết quả... Đông Hải Thánh Địa vậy mà một người đều không chết? Tàn Hồng Hoàn càng là một điểm tin tức cũng không có, nàng đến cùng chết có hay không? Bị thương không vậy? Thương có nặng hay không? Đây hết thấy đều không thể phỏng đoán, nếu là nàng không chết, những người khác dù thế nào dạng cũng vô dụng a... Vạn nhất nữ nhân này còn sống từ bên trong đi ra, chúng ta đều đổ đại mi rồi...”

Vô Thiên công tử thì thảo nói xong, lúc này đã không có trước lúc trước điên điên vui vẻ thần sắc, ngược lại lộ ra bình thường rất nhiều.

Mạnh Tuyên ở một bên nghe, trong nội tâm cũng không khỏi lo lắng: “Theo Chân Linh chi chén nhỏ đến xem, Yên Tử Hồng bị thương nặng gần chết, Mạc Tiên cùng Vệ Minh Thần cũng đều bị thương, mà Lâm sư tỷ rất có thể cũng bị thương, ảnh hưởng đến Chân Linh chi chén nhỏ, cho nên Tử Vi chúng trưởng lão mới sẽ lập tức gom lại cùng nhau thương nghị đại sự, những người khác thì là không có đánh nghe được tin tức, cũng không có nghĩa là không có gặp chuyện không may...”

Càng nghĩ càng là lo lắng, Mạnh Tuyên trong nội tâm cũng có chút lo lắng rồi.

Chỉ là, rất bất đắc dĩ, hấn hiện tại thân thể còn thụ lấy thương, cái gì đều không làm được.

Hơn nữa theo như Vô Thiên công tử thuyết pháp đến xem, hiện tại hấn cũng không cách nào tiến vào Thanh Đồng đại môn, nhanh nhất cũng muốn chờ tháng sau tròn chi dạ.

“Mà lại hồi Tự Tại Cung, ta muốn hảo hảo cân nhắc một chút...”

Vô Thiên công tử nghĩ một lát, hướng mọi người nói ra, chuẩn bị dẹp đường hồi phủ rồi.

Tiêu Mộc lại nói: “Vô Thiên công tử, chúng ta đi ra thời gian đã lâu, vốn là gặp được thư của ngươi, có thể tiến vào Thần Điện dò xét bên trên tìm tòi, nhưng hôm nay hai chúng ta lần bị Tần Hồng Hoàn chiếm tiến vào Thanh Đồng đại môn cơ hội, chỉ sợ là không có cơ hội tiến vào, chúng ta lại ở tại chỗ này cũng không có gì ý nghĩa, không cần về trước Yêu Thần Sơn đi, về phần hôm nay trì đệ tử...”

Hắn nhìn về phía Mạnh Tuyên, lại tựa hồ như có chút khó xử.

Vô Thiên công tử nghe xong ha ha cười cười, nói: “Tiêu huynh nói chỗ nào đi, ta Vô Thiên công tử đã ba ba mời ngươi tới, há lại sẽ như vậy tự thôi? Ngươi mà lại thoải mái, buông lỏng tinh thần, tiến vào Thanh Đồng đại môn phương pháp, ai nói chỉ có cái này một cái đến? Hắc hắc, Tần Hồng Hoàn chỉ biết là theo trong tay của ta đoạt đường đi, nhưng lại không biết, ta sớm đã biết rõ cái khác phương pháp tiến vào Thần Điện rồi, nhưng lại an toàn hơn!” (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 307 : Phế nhân chi thân thể

Chương 307: Phế nhân chi thân thể

Vô Thiên công tử tuyên bố, chính mình có điều thứ hai tiến vào Thần Điện, bất quá hẳn lại không có lập tức mang trước mọi người đi, mà là theo hẳn trước trước nói, mang theo mọi người trước quay về hẳn Tiêu Dao Tông Tự Tại Cung, đây là một mảnh ẩn tại Sở Vương đều cách đó không xa trong núi sâu tiên môn, kiến trúc nguy nga, khí thế hùng hồn, môn nhân thị nữ như mây giống như biển, chim quý thú lạ cả đàn cả lũ, mà ngay cả một đám thiên kiều, cũng thấy trợn mắt há hốc mồm.

Không phải không thừa nhận, bằng sức một mình liền xông hạ to như vậy cơ nghiệp, Vô Thiên công tử có thể nói một đời nhân kiệt.

Đương nhiên, kỳ thật cũng một mực có người âm thầm suy đoán, cực lực công tử sau lưng, kỳ thật có một phương, thậm chí đã nói mấy phương thế lực cường đại ủng hộ hẳn, cho nên hẳn có thể đem Sở Vương Đình quấy đến cái úp sập, nhưng vẫn bình yên sống ở Nho môn mí mắt dưới đáy.

Ba ngàn năm trước, bốn thánh ngang trời xuất thế, đem tiên môn thế lực suy yếu tới cực điểm, về sau bốn thánh tuy nhiên cũng không được Trường Sinh, trước sau mất đi, nhưng tiên môn thực sự một mực không có lại khôi phục ngày xưa vinh quang, làm việc cũng thấp điều rất nhiều, ngày bình thường, những tu hành kia vô tận tuế nguyệt Đại Năng Giả nhóm, sẽ rất ít xuất đầu lộ diện, mà là thường thường đẩy ra một cái trẻ tuổi một đời người phát ngôn trên thế gian hành tẩu.

Nói thí dụ như tất cả tiên môn thế gia chân truyền thủ đồ cùng Thiếu chủ, liền là như thế này một vị người phát ngôn.

Cũng có một ít lãnh đời hồi lâu thế lực lớn, liền người phát ngôn cũng không có tìm, mà là ngoài sáng ngầm ủng hộ một ít lý niệm giống nhau thanh thiếu niên, thông qua bọn hắn đến

thực hiện mục đích của mình, thu hoạch lợi ích, có người nói, Vô Thiên công tử liền là một người như vậy.

Cũng chính là bởi vậy, Tiêu Mộc bọn người mới tạm thời đã tin tưởng Vô Thiên công tử.

Bất quá đối với những này, Mạnh Tuyên hoàn toàn không để ý đến, hắn chỉ muốn nhanh chút ít khôi phục thực lực của mình. Hôm nay cường địch hoàn tử. Lâm Băng Liên bọn người hạ lạc không rõ. Hắn lòng nóng như lửa đốt, bách không được lập tức liền xông vào Thần Điện, xác định an nguy của các nàng .

Chỉ là, trong cơ thể hắn đạo kia âm khí thật sự thật lợi hại.

Thương thế của hắn tuy nhiên trọng, nhưng ở thân thể của hắn cường đại sinh cơ xuống, chỉ dùng hai ba ngày, còn chưa tới đạt Tự Tại Cung thời điểm, cũng đã khôi phục không sai biệt lắm. Mạnh Tuyên cũng có thể đứng dậy, tựa như thường nhân chậm rãi hành tẩu, nhưng là, hắn nhưng không cách nào vận dụng chính mình Chân Linh chi lực, một khi vận dụng, đạo kia âm khí sẽ gặp thừa dịp hư mà vào, sử thân thể của hắn gặp trọng thương, sống không bằng chết.

Hắn hiện tại, giống như là bị dây thừng ghìm chặt người, cái kia âm khí là cái này đầu dây thừng. Hắn bình thường không phát lực khá tốt, càng là phát lực. Dây thừng liền lặc càng chặt, chẳng những không cách nào gãy giữa, còn có thể khiến cho hắn bị lặc được càng ngày càng gấp, thẳng đến chết.

Diệp Minh nhìn từ xa lấy Mạnh Tuyên có thể đi đi lại lại rồi, ánh mắt càng thêm tham lam, hắn hôm nay đã đem Mạnh Tuyên Thiên Cương Lô Pháp trở thành vật trong bàn tay, vẫn muốn tìm một cái cơ hội đem Mạnh Tuyên bắt, sau đó nghiêm hình ép hỏi Thiên Cương Lô Pháp nội dung, chỉ là Thanh Mộc liền như chỉ cái đuôi nhỏ đồng dạng lúc nào cũng đi theo Mạnh Tuyên, vì để tránh cho cùng Yêu Thần Sơn người nào cương, Diệp Minh xa cũng chỉ tốt cố nén, chờ cơ hội.

Cùng Diệp Minh xa nghĩ cách người còn có Viên Hoành một, hắn là một cái luyện khí thế gia Thiếu chủ, chỉ là gia tộc thế lực dĩ nhiên rơi chưa, lực ảnh hưởng không lớn, hắn vừa ý chính là Mạnh Tuyên hồ lô, bằng hắn làm làm một cái luyện khí cao thủ ánh mắt, đã sớm đã nhìn ra hồ lô bất phàm, không thể so với hắn bất kỳ một cái nào Linh khí chênh lệch, chính là

một kiện khó được chí bảo.

Trong hồ lô đan dược, Vô Thiên công tử đã lên tiếng, hẳn tự nhiên không thể làm của riêng, nhưng cái này hồ lô, lại không đề phòng lưu lại.

Chỉ là, bất luận hắn dùng bao nhiêu phương pháp, đều không thể mở ra cái này hồ lô, càng như vậy, hắn càng là cảm giác hồ lô bất phàm, bởi vậy một lòng nghĩ đến đem Mạnh Tuyên bắt giữ, buộc hắn trốn thoát cùng hồ lô thần niệm liên hệ, như vậy chính mình có thể luyện hóa thành linh khí của mình rồi.

Trong khoảng thời gian này, lại để cho Mạnh Tuyên cảm giác phảng phất về tới Tứ Tượng thành, nguyên nhân tự là có Thanh Mộc cái này cái đuôi nhỏ một tác cũng không rời đi theo, chỉ có điều, tại Tứ Tượng thành thời điểm, Thanh Mộc là người bệnh, hẳn bảo hộ lấy nàng, hôm nay lại thay đổi mỗi cái nhip.

Hắn có thể cảm nhận được Diệp Minh xa cùng Viên Hoàn một ác ý, toàn bộ nhờ Thanh Mộc một tác cũng không rời thủ hộ mới có thể tạm an.

Vô Thiên công tử xem hắn vi phé nhân, lại không thấy bảo vệ hắn, cũng không có hại ý của hắn, khiến cho Mạnh Tuyên lâm vào như thế khốn cảnh.

Bất quá, dựa vào Thanh Mộc bảo hộ dù sao không phải quá an toàn, Thanh Mộc chỉ là một cái tiểu cô nương, nàng mặc dù có địch nội Chân Linh Trung giai thực lực, nhưng kinh nghiệm là quá thiếu, nàng đối với Mạnh Tuyên bảo hộ chỉ là dựa vào chính mình không tiếc cùng sư môn quyết liệt quật cường đến tiến hành, cũng không đạt được Tiêu Mộc bọn người chính thức trợ giúp, bởi vậy Diệp Minh xa cùng Viên Hoàn một chỉ là đem nàng coi là một khối chướng ngại mà thôi.

Tại đến đạt đến Tự Tại Cung về sau, Mạnh Tuyên bị tùy ý an bài tiến vào một gian trong phòng khách, tương đương với giam lỏng rồi, Thanh Mộc liền một tác cũng không rời chiếu cố lấy nàng, thậm chí nàng còn ý định cùng Mạnh Tuyên ở tại một cái phòng, bất quá tại Tiêu Mộc đại lực phản đối xuống, Thanh Mộc làm ra thỏa hiệp, lấy Mạnh Tuyên gian phòng bên cạnh ở lại, dù sao đối với nàng mà nói, một gian vách tường ngăn cản còn không coi là cái gì.

Ban đêm, gió mát như nước, nguyệt loan như câu.

Mạnh Tuyên khoanh chân ngồi ở trên giường, cảm thụ được trong cơ thể đạo kia âm khí biến hóa, cân nhắc nên như thế nào sử Thực Bệnh Chi Long lớn mạnh.

Đây là hãn phát hiện duy nhất có khả năng trợ giúp hãn khu trục âm khí phương pháp.

Một phen tính toán, Mạnh Tuyên cảm thấy, Thực Bệnh Chi Long cường đại hay không, cùng tu vi của mình là có quan hệ, tu vi của mình càng cường, Thực Bệnh Chi Long liền càng cường, cũng chỉ có như vậy, nó mới có thể thôn phệ càng mạnh hơn nữa bệnh khí, hôm nay trong cơ thể mình đạo này âm khí, tuy nhiên cường đại, nhưng cũng không thể so với Thực Bệnh Chi Long cường quá nhiều, cả hai người một phen tranh đấu, kết quả là Thực Bệnh Chi Long hơi yếu, âm khí hơi thắng một đường mà thôi.

Mạnh Tuyên xem chừng, mình nếu là có thể đem tu vi nhắc lại cấp một ti, đạt tới Chân Linh Tứ phẩm, liền có khả năng đem ra sử dụng Thực Bệnh Chi Long thôn phệ hoặc là khu trục đạo kia âm khí, khôi phục tu vi của mình, chỉ là đáng tiếc, tuy nhiên chỉ là cái này một tia tu vi, lại vô cùng khó khăn, bởi vì hãn hiện tại khế động Chân Linh chi lực, sẽ gặp dẫn động âm khí cản trở, đáng sợ hơn chính là, cái này âm khí cùng bản thân dây dưa cùng một chỗ, Mạnh Tuyên tăng lên tu vi, rất có thể cũng thuận tiện tăng lên lực lượng của nó, bởi như vậy, Thực Bệnh Chi Long hay vẫn là có thể so với âm khí nhược một bậc.

Chính suy ngẫm gian, Mạnh Tuyên bỗng nhiên giữa mũi miệng ngửi được một cỗ ngọt hương, khiến cho hãn thần niệm thoát trí trệ.

“Có biến cố...”

Mạnh Tuyên chỉ là một chút mơ hồ, lập tức liền thanh tỉnh lại, cảnh giác ngẩng đầu lên.

“Két... .”

Gian phòng cửa gỗ bị người đẩy ra, ánh trăng nghiêng ánh

xuống, hai đạo cái bóng thật dài dò xét tiến đến.

Tại cửa ra vào, hai đạo nhân ảnh mỉm cười nhìn Mạnh Tuyên, một người trong đó trong tay cao thấp ném lấy một cái nhỏ nhỏ bình sứ, đúng là Diệp Minh xa.

Thấy được hai người kia bóng dáng, Mạnh Tuyên trong nội tâm trầm xuống, biết rõ tránh không khỏi một kiếp này rồi.

“Các người đem Thanh Mộc thế nào?”

Mạnh Tuyên trầm tĩnh hỏi, trong lòng của hắn minh bạch, nếu là Thanh Mộc thanh tĩnh, sẽ không cho hai người này dựa vào gian phòng của mình.

“Ta dù sao cũng là Dược Linh Cốc đệ tử, ít nhất biết rõ 100 loại phương pháp lại để cho một cái Chân Linh Hạ giai người ngủ say bất tỉnh!”

Diệp Minh xa mỉm cười đi đến, nói: “Cái kia tiểu hồ ly đối với người đương coi như không tệ, chỉ tiếc, nàng ngăn địch kinh nghiệm quá kém chút ít, chỉ đề phòng người, đừng nói chúng ta, đã đến buổi chiều nàng không tại bên cạnh người thời điểm, thậm chí Tự Tại Cung ở bên trong thị nữ cũng không thể tới gần gian phòng của người 30 trượng, nhưng như vậy cuối cùng là vô dụng, ta không tới gần, dược lực lại là có thể tới gần, xuất quỷ nhập thần, lặng yên không một tiếng động!”

“Người đem Thanh Mộc mê đảo?”

Mạnh Tuyên hít và một hơi, bất động thanh sắc mà nói: “Yêu Thần Sơn đã biết, hội quả trách các người!”

Nghe xong Mạnh Tuyên, Diệp Minh xa cùng Viên Hoành về mặt bên trên vui vẻ càng đậm rồi, bọn hắn còn không có mở miệng, bên cạnh liền vang lên Tiêu Mộc thanh âm: “Chúng ta Yêu Thần Sơn sự tình còn chưa tới phiên người quan tâm, Mạnh đạo hữu, Tiểu sư muội cùng người tình bạn cố tri, theo người hoàn toàn không thể nhúc nhích, một mực hộ người đến hành tẩu tự nhiên, cũng coi như báo đáp ân tình của người rồi, nhưng các người ở giữa sự tình, Yêu Thần Sơn không muốn nhúng tay, cho nên từ giờ khắc này, an nguy của người liền do chính người đến quyết định đi, Thanh Mộc Tiểu sư muội cùng người không tiếp tục đưa cắt!”

“Nàng cùng ta có không có dưa cắt chính cô ta định đoạt, Thủy Nguyệt nương nương nói cũng coi như, nhưng người nói lại không tính!”

“Ta là sư huynh của nàng, tự nhiên có thể thay nàng làm cái này chủ! Người chú ý tốt chính mình a, nhớ kỹ, Yêu Thần Sơn cũng không muốn cùng các người Thiên Trì kết thù, nhưng cũng không muốn cùng người có cái gì dưa cắt, hôm nay, ta chỉ là không muốn làm cho ta Tiểu sư muội ở tại nơi này hạ đẳng hộ khách ở bên trong, cho nên mang nàng đi tốt điểm địa phương hảo hảo ngủ một giấc, người sống hay chết, là thương là tàn, đều cùng ta Yêu Thần Sơn không có bất cứ quan hệ nào!”

Nói xong lời nói này về sau, bên cạnh trong phòng một thanh âm vang lên, xa dần dần, Tiêu Mộc đem Thanh Mộc mang đi.

“Mạnh đạo hữu, hiện tại người xem như tứ cố vô thân đi à nha?”

Diệp Minh xa lạnh lạnh cười nói: “Người là chủ động đem Thiên Cương Lôi Pháp giao ra đây đâu này? Hay vẫn là trước thử một chút ta gần đây luyện chế Độc đan?”

“Vèo!”

Tại Diệp Minh xa lúc nói chuyện, Viên Hoành lúc thì nhưng tiến lên, nhanh chóng ở Mạnh Tuyên trước ngực chọn khi nào, cái này tựa hồ là một loại phi thường ác độc thủ pháp, Mạnh Tuyên không cách nào né tránh, buồn bực hừ một tiếng, cái trán mồ hôi lập tức tựa rơi xuống.

Diệp Minh xa lấp bắp kinh hãi, thấp giọng kêu lên: “Lời nói còn không có hỏi, đừng đem người giết chết...”

Viên Hoành một nói: “Làm cho không chết, chỉ là rơi xuống gia tộc bọn ta cầm chế mà thôi, ta làm sự tình không thích ra ngoài ý muốn, cho nên dù là hãn bây giờ nhìn lại không cách nào vận dụng Chân Linh chi lực, cũng hay vẫn là trước rơi xuống cầm chế so sánh tốt, miễn cho đêm dài lắm mộng!”
(chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 308 : Cực hình

Chương 308: Cực hình

“Ý kiến hay!”

Diệp Minh xa vỗ tay cười to, nói: “Ta đây cũng học Viên huynh a! Bất quá ta tại đây Độc đan cũng không phải ít, chỉ là đa số đều là phục chi bị mất mạng, lại không tốt đứt cho tiểu tử này, ta suy nghĩ loại nào Độc đan có thể khống chế người mà bắt trí người vào chỗ chết đâu này? A, đúng rồi, nơi này có một miếng Bách Nghĩ Phệ Tâm Đan, bên trong phong ấn một ngàn hạt Hỏa La Nghĩ trứng, chỉ cần ta niệm dục cấm chú, chúng sẽ gặp áp trứng đi ra, phệ nhân tâm huyết cốt tủy, thẳng đến đem người toàn thành một cái lồng sắt cũng tựa như quái vật... Vừa mới thỉnh Mạnh huynh ném thử!”

Nói xong, hắn lấy ra một miếng bồ câu trứng lớn nhỏ màu đen viên đan được, ngón tay tại Mạnh Tuyên dưới cổ một điểm, khiến cho hắn há hốc miệng ra, sau đó liền đem cái này hạt viên đan được nhét vào Mạnh Tuyên trong miệng, lại dùng Linh lực trợ đan trượt nhập Mạnh Tuyên trong bụng.

Hai người này vậy mà thật sự không để ý mặt khác, trước tiên đem Mạnh Tuyên chế trụ nói sau.

“Cái này tốt rồi, cái này hồ lô Linh khí tại ta trong túi vậy...”

“Hừ, hôm nay cương Lôi Pháp ta cũng nguyện nhất định phải có, chỉ hy vọng ngày mai cái kia tiểu hồ ly không cần nhiều sự tình!”

“Ha ha, người thực cho rằng Tiêu Mộc cứ như vậy bằng bạch đáp ứng giúp chúng ta bề bộn sao? Ta trước khi đi tìm hắn, nói với hắn, nếu là mở ra cái này hồ lô về sau, bên trong cái kia hạt Bảo Đan, tự nhiên quy Vô Thiên công tử sở hữu, cái này hồ lô ta nếu từ chối thì bất kính rồi, nhưng bên trong nếu có những thứ khác thứ tốt, liền tất cả đều vô điều kiện giao cho trên tay của hắn, hắn mặc dù không có nói muốn hay không,

nhưng lại lập tức trả lời hỗ trợ chúng ta!”

Hai người người một câu ta một câu, cười toe toét, lộ ra nhẹ nhõm đến cực điểm.

“Mạnh huynh, nếu không muốn nhiều chịu đau khổ, liền đem chúng ta muốn nói ra đi!”

Diệp Minh xa cười nói: “Tuy nhiên Chân Linh cảnh mệnh rất cứng, nhưng trăm con kiến phệ tâm tư vị nhưng cũng bất hảo thụ!”

Mạnh Tuyên lúc này khoanh chân trên giường, không rên một tiếng, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh, tựa hồ phi thường sợ hãi.

Diệp Minh xa rất hài lòng Mạnh Tuyên phản ứng, chỉ cần hấn sợ. Đã nói minh bạch mình rất dễ dàng có thể ép hỏi ra mình muốn thứ đồ vật đến.

Hắn rất lo lắng Mạnh Tuyên là cái loại này thà rằng tự toái Chân Linh cũng không chịu để lộ sư môn huyền pháp lão ngoan đồng, người như vậy phi thường khó chơi.

Bất quá, hắn nếu là hiểu rõ Mạnh Tuyên lúc này đang suy nghĩ gì. Chỉ sợ tự cũng không vui vẻ như vậy rồi.

Mạnh Tuyên rất thống khổ, nhưng nhưng có chút hưng phấn.

Tại lúc ban đầu Viên Hoành một quỷ dị cấm chế lực lượng đánh vào trong cơ thể hắn thời gian. Hắn liền phát hiện một tia biến hóa kinh người, cấm chế lực lượng, là dùng bản thân Linh lực đánh vào đối thủ trong cơ thể, làm lũng đối thủ Chân Linh chi lực vận chuyển, dùng đạt tới khống chế đối thủ tầm nhìn, thay lời khác mà nói, cái này cấm chế lực lượng, đối với thụ thuật giả mà nói. Là điển hình dị chủng lực lượng.

Bởi vậy tại đây cấm chế lực lượng tiến Mạnh Tuyên trong cơ thể thời điểm, Thực Bệnh Chi Long lập tức sinh ra cảm ứng, nhanh chóng theo Mạnh Tuyên trong thức hải bơi đi ra, tự chủ đi luyện hóa cái kia cấm chế lực lượng, như lực lượng này là thuộc về Mạnh Tuyên, cái kia âm khí tất nhiên sẽ ra đề cướp đoạt, có thể hết lần này tới lần khác đây cũng không phải là Mạnh Tuyên lực lượng, bởi vậy âm khí căn bản cũng không có sinh ra cảm ứng, tùy ý Thực Bệnh Chi Long cướp đi cái này

cùng đạo lực lượng.

Luyện hóa, thôn phệ. Đạo đạo tinh khí hóa vào Mạnh Tuyên tứ chi bách hài, khiến cho Mạnh Tuyên tu vi tăng trưởng sơ qua.

Cái này bị luyện hóa về sau lực lượng, cái kia âm khí mới sinh ra cảm ứng. Tranh đoạt sơ qua, chỉ là, lực lượng này trước do Thực Bệnh Chi Long thôn phệ lại luyện hóa, sau đó lại chia xẻ cho Mạnh Tuyên, bởi vậy âm khí lấy được, chỉ là trong đó rất ít một bộ phận.

Đương nhiên, cái này mấy đạo cấm chế lực lượng chỗ luyện hóa tinh khí, tịnh không đủ để sử Mạnh Tuyên tu vi tăng lên rất nhiều, hơn nữa âm khí khế động. Lập tức đối với Mạnh Tuyên đã tạo thành thật lớn thống khổ, đầu đầy mồ hôi lạnh đều là vì vậy mà đến. Bất quá thống khổ ngoài, thực sự khiến cho Mạnh Tuyên giật mình. Nghĩ tới một cái thoát khỏi trước mắt khốn cảnh phương pháp, cái kia chính là hấp thu người khác lực lượng.

Đã chính mình hôm nay lực lượng tịnh không đủ để sử Thực Bệnh Chi Long khu trục âm khí, cái kia liền từ bên ngoài mượn lực tốt rồi.

Nếu là thay đổi một người khác, tại thân thể suy yếu như vậy dưới tình huống hấp thu người khác lực lượng, cái kia chính là muốn chết, suy yếu thân thể rất nhanh cũng sẽ bị những hỗn loạn này dị chủng lực lượng chỗ đảo loạn, nhưng Mạnh Tuyên lại hoàn toàn không quan tâm.

Luận thể gian ma công tu hành thiên phú, Mạnh Tuyên tự xưng thiên hạ thứ hai, không người dám xưng đệ nhất.

“Không thiếu được, ta Mạnh Tuyên cũng muốn nhập một hồi ma rồi...”

Mạnh Tuyên trong lòng nghĩ lấy, bay lên một tia hung ác ý.

“Tu luyện ma công, lại cần phải có ma công pháp quyết, vận may chuyển huyền pháp, theo người khác chỗ đó cướp đoạt Chân Linh chi lực, ta đây lại không có, cần tinh tế muốn một chút...” Mạnh Tuyên chăm chú nhíu mày, lúc này hình thức nguy cấp, chính mình lại không có ma công công quyết, thật sự khó làm, bất quá nghĩ lại, Mạnh Tuyên làm hạ quyết định,

chuyện cho tới bây giờ, liền chỉ có lại để cho bọn hắc chủ động hướng chính mình chuyển vận Chân Linh chi lực rồi.

“A, chính là trăm con kiến phệ tâm, lại được coi là cái gì...”

Cái trán chảy ròng ròng mồ hôi còn chưa hong khô, Mạnh Tuyên liền cười lạnh ngẩng đầu lên, hơi có chút khinh thường nhìn về phía Diệp Minh xa.

Bất quá, hắc cô ý giả bộ như có chút không dám xem Viên Hoành một bộ dạng, chỉ là hướng phía Diệp Minh xa nảy sinh ác độc.

“Hừ, ngươi thật không sợ của ta trăm con kiến phệ tâm? Ta lúc này tâm niệm vừa động, thân thể của ngươi liền thành tổ kiến...”

“Chết tắc thì chết vậy, đập vào con đường tu hành lên, Mạnh mẽ liền đã sớm đã làm xong chết chuẩn bị, các ngươi nếu là hảo hán, tự cho ta một thông khoái, cái gì trăm con kiến phệ tâm, cái gì ngàn trùng đục cốt, cứ việc sử đi ra tốt rồi...”

Một bên cắn răng nói xong, Mạnh Tuyên một bên vung trộm nhìn Viên Hoành từng cái muốn, phảng phất rất kiêng kỵ tựa như nhanh chóng dời qua mắt.

Diệp Minh xa chân mày cau lại, cười lạnh nói: “Cũng không nghĩ tới, ngươi hay vẫn là một cái xương cứng, bất quá ta ta thủ đoạn còn nhiều mà, không sợ ngươi không chiêu, đã trăm con kiến phệ tâm ngươi không sợ, ta đây tự cho ngươi thêm một miếng...”

“Xương cứng? Không có thể a?”

Viên Hoành một thanh Mạnh Tuyên phản ứng xem tại trong mắt, đột nhiên cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi xem hắc cái này đầu đầy mồ hôi, có thể thấy được trong cơ thể hắc thống khổ cũng không phải giả, bây giờ nói, chỉ sợ chỉ là trang cái bộ dáng mà thôi...”

Diệp Minh xa nao nao: “Vậy hắc còn...”

Viên Hoành chợt nhẹ nhẹ lay động đầu, nói: “Trăm con kiến phệ tâm đoán chừng hắc còn thật không sợ, bất quá gia truyền

của ta cấm chế thủ pháp, lại không phải hấn có thể tiêu thụ được rất tốt, lúc này hấn giống như thân nhuộm bệnh nặng, thân thể suy yếu lợi hại, mà ta cái kia cấm chế thủ pháp, lại là dùng đại lượng Chân Linh pháp lực đánh vào thân nhân, trực tiếp quấy nhiễu Linh lực vận chuyển, thậm chí đối với hấn Chân Linh tạo thành tổn hại, cái này lại đúng là hấn sợ hãi!”

Nghe xong hấn mà nói, Mạnh Tuyên rất phối hợp lộ ra một bộ nội tâm sợ hãi rồi lại cố ý trang được bình tĩnh bộ dáng: “Tất cả mọi người là người tu hành, các người tra tấn nhục thể của ta, cái kia không có gì, bất quá người cái này thủ pháp thật sự ác độc, vậy mà trực tiếp đối với ta Chân Linh sinh ra ảnh hưởng, không khỏi quá ác độc đi à nha... Như thế cách làm, có thương tích thiên hòa, dễ bị Thiên Khiển, khuyên người hay vẫn là dùng một phần nhỏ cho thỏa đáng...”

“Ha ha, Thiên Khiển? Vậy hãy để cho hấn đến đây đi! Chúng ta Viên gia am hiểu luyện khí, đối với cái này cấm chế thủ pháp cũng có chỗ rất độc đáo, ta chung tu hành một trăm lẻ tám thức, vừa rồi thi triển tại trên người của người chỉ có trong đó nhất thức mà thôi, người hôm nay nếu là mạnh miệng, ta đây không đề phòng tại trên người của người toàn bộ thi triển một lần, vừa vặn ta cũng thật lâu không có sử dụng đã qua, liền xem như tại người tại đây luyện luyện tập a...”

Viên Hoành một mực lộ độc hỏa, lạnh lạnh nói ra.

Mạnh Tuyên hoảng hốt, phần nộ quát: “Người nếu là như thế, Mạnh mẽ thà rằng tự toái Chân Linh...”

“Người toái không được, ta cái này thủ pháp trong có nhất thức, trực tiếp ảnh hưởng người Chân Linh chi lực vận chuyển, người muốn tự tuyệt đều làm không được!”

Viên Hoành một cười lạnh, véo khởi quỹ dị pháp ấn, liền hướng Mạnh Tuyên trên người lục vài cái.

Mạnh Tuyên lập tức lộ ra một đầu mồ hôi lạnh, thân thể nhẹ nhàng run rẩy, tựa hồ tại thừa nhận lấy cực lớn thống khổ.

“Ha ha, Viên huynh, người biện pháp này quả nhiên hữu hiệu, cái này ép hỏi sự tình, liền do người làm thay rồi...”

Diệp Minh xa nhìn ra Mạnh Tuyên thừa nhận thống khổ, nhất

thời phá lên cười.

Hắn trước trước nghe nói Mạnh Tuyên, thật đúng là có chút đầu đầu, phá Chân Linh cảnh người tu hành, chỉ tu Chân Linh, không trọng thân thể, đây cũng là có, bọn hắn đều đem thân thể coi như một cỗ thân xác thôi tha, tính không để ý thống khổ gia thân, mà chính mình Bách Nghĩ Phệ Tâm Đan, lại không bỏ lại buồn nôn, kỳ thật cũng chỉ là tác dụng tại người thân thể, chỉ cần đối phương khám phá điểm này, tâm chí kiên người hoàn toàn có thể bỏ qua.

Viên Hoành một cảm chế thủ pháp, nhưng lại đồng dạng niềm vui ngoài ý muốn, dù sao bất kể là Viên Hoành một còn là tự mình, chỉ cần có thể buộc Mạnh Tuyên đã mở miệng, đạt được mình muốn thứ đồ vật là được rồi, những thứ khác đều không sao cả.

“Mạnh huynh, ta cái này thủ pháp còn không thuần thực, người nhìn không được liền nháy mắt mấy cái tốt rồi...”

Viên Hoành một lạnh lạnh cười, vận chuyển Chân Linh chỉ lực, pháp quyết liền biến, hướng Mạnh Tuyên đánh qua.

Gia tộc bọn họ cái này một trăm lẻ tám thức cảm chế thủ pháp, vốn là nhằm vào luyện khí mà sáng tạo độc đáo, dù sao có chút thời điểm rèn Linh khí, muốn nhằm vào Khí Linh, có đôi khi tại Linh khí rèn hoàn thành trước khi, cần dùng thân nhân đến ân cần săn sóc Khí Linh, liền như Chân Linh cảnh tu sĩ ôn nuôi mình Chân Linh bình thường, vì không chế những trồng này tại thân nhân ở bên trong Khí Linh, bọn hắn Viên gia tổ tiên mới nghiên cứu ra bộ này cảm chế thủ pháp.

Bất quá, dùng tại trên thân người cũng là cực diệu, cái loại này thống khổ tư vị, không có có bao nhiêu người có thể thừa nhận được.

Bởi vì bộ này thủ pháp xác thực ác độc, bởi vậy Viên gia cũng rất ít thi triển, trăm ngàn năm qua, chỉ dùng bảy tám hồi mà thôi, hơn nữa căn cứ ghi lại, cái kia bảy tám cái bị thụ bộ này thủ pháp người, tựu tính toán xương cốt lại gãy, cũng không một người sống quá thứ mười tám thức, bởi vậy Viên Hoành một rất xác định, chính mình tối đa thi triển đến mười tám thức, Mạnh Tuyên sẽ gặp nhuyển giống như căn mì sợi bình thường, ngoan ngoan nghe từng chính mình phân phó. (chưa

xong còn tiếp)R655

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 309 : Ma

Chương 309: Ma

Viên Hoành một tính toán lại không có đánh quá tiếng nổ, Mạnh Tuyên thừa nhận năng lực vậy mà xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

Một trăm lẻ tám đạo cấm chế đã có ba mươi sáu thức đánh vào Mạnh Tuyên trên người, thay đổi người khác, mười tám thức đều chịu không được, có thể Mạnh Tuyên hay vẫn là một đầu mồ hôi lạnh, thần sắc lãnh tuấn bộ dáng, cái này lại để cho Viên Hoành một lòng ở bên trong có chút phạm nói thầm rồi, bởi vì Mạnh Tuyên ngay từ đầu tựu là bộ dáng này, hôm nay ba mươi sáu đạo cấm chế đánh tới trong cơ thể hắn rồi, ánh mắt của hắn vậy mà không có nửa phần biến hóa, đó căn bản tựu không bình thường a...

Mạnh Tuyên tại thừa nhận cái này cấm chế nhập vào cơ thể thống khô lúc, đối với Viên Hoành một cùng Diệp Minh xa âm hiểm cười cùng nhục nhã nghe mà không thấy, nhưng nhưng vẫn tại quan sát hai người này thần sắc, lúc này thời điểm hắn cũng cảm giác không được, ba mươi sáu đạo cấm chế, kỳ thật đánh vào hắn thể cùng Chân Linh chi lực cũng không nhiều, hắn tuy nhiên tất cả đều đã luyện hóa được, nhưng đối với tu vi cũng không có quá lớn trợ giúp, trừ phi một trăm lẻ tám thức cấm chế toàn bộ lần lượt xong.

Chỉ có điều, Viên Hoành một không phải người ngu, hắn hiện tại liền đã dậy rồi lòng nghi ngờ, rất nhanh tựu hội phát hiện mình chuyện ần ở bên trong.

Phải cải biến sách lược rồi, Mạnh Tuyên tâm thần nhanh quay ngược trở lại, âm thầm làm xuống một cái phi thường mạo hiểm quyết định.

Tại thứ ba mươi bảy đạo cấm chế đánh vào Mạnh Tuyên trong cơ thể về sau, Viên Hoành một ngừng lại, cau chặt lông mày, hắn quyết định kiểm tra thoáng một phát Mạnh Tuyên lúc này

tình huống, bất quá cũng đúng lúc này, Mạnh Tuyên tựa hồ hoàn toàn không kiên trì nổi rồi, bỗng nhiên khẽ vươn tay bắt được cánh tay của hắn, thân thể cũng cúi dưới đi, vù vù thổi hỗn hỗn, tựa hồ rốt cục không chịu nổi rồi, quyết định đem hết thảy đều thú nhận đến.

“Hắn có thể động?”

Viên Hoành một lách bấp kinh hãi, suýt nữa tựa một chương võ vào Mạnh Tuyên trên đầu.

Bất quá hắn cố kiềm nén lại, bởi vì hắn phát hiện Mạnh Tuyên bắt được hắn trên cánh tay tay một điểm khí lực cũng không có.

“Đại khái là hắn cấm chế tại trong cơ thể hắn xung đột, ngược lại khiến cho một đầu cánh tay có thể động, tình huống như vậy có khả năng phát sinh, hơn nữa hắn lúc này bộ dạng, rõ ràng cho thấy nhịn không được rồi. Ta như một chương chụp chết hắn, ngược lại là lãng phí một cách vô ích cái này phen công phu...”

Viên Hoành một nghĩ như vậy, ánh mắt lại còn sáng ngời chăm chăm vào Mạnh Tuyên. Có cái không đúng hắn tựa sẽ lập tức ra tay.

Hắn cũng không có chú ý tới, Mạnh Tuyên cúi hạ thân sau. Đã tại rất nhanh một tay kết ấn.

Đại Ôn Ân, theo tu vi tăng lên, Mạnh Tuyên đã đã có được một tay kết ấn năng lực.

Mà hắn tựa tay bắt lấy Viên Hoành một cánh tay, tắc thì là vì đem bệnh chủng loại tiến Viên Hoành một trong thân thể, Chân Linh cảnh tu sĩ, quanh người có vô hình Chân Linh chi lực phòng ngự, bệnh chủng rất khó trực tiếp tiến vào thân nhân, trừ phi như hắn như vậy. Trực tiếp lấy tay tiếp xúc thân thể của đối phương.

Bệnh chủng dính vào người, rơi thịt mọc rễ.

Tại Viên Hoành một còn không có cảm giác nào dưới tình huống, một đạo bệnh chủng liền tiến nhập Viên Hoành một trong cơ thể.

Đúng là trong hồ lô Bệnh Lão Đầu lưu lại ba đạo bệnh chủng một trong, lại để cho người biến chất cái kia đạo bệnh chủng.

“Hừ, người nhin không được đến sao? Cái kia tốt nhất đem cái này hồ lô mở ra a...” Viên Hoành lạnh lẽo cười.

Diệp Minh xa cũng lười biếng cười nói: “Có thể ngao đến bây giờ cũng khó vì người rồi, hay vẫn là nhanh chút ít chiêu a, mở ra hồ lô, sẽ đem Thiên Cương Lô Pháp nói cho ta biết, bằng không thì ta tại đây bệnh lên đơn vô số, không có thể so Viên huynh cảm chế dễ chịu...”

Mạnh Tuyên vù vù thở hỗn hển mấy câu chữ thề. Mới nhìn hướng Viên Hoành một nói: “Người thật muốn để cho ta mở ra hồ lô?”

Viên Hoành một tự cho là khuất phục Mạnh Tuyên, cười nhạt một tiếng nói: “Đợi đã lâu rồi!”

Mạnh Tuyên trường hít mạnh một hơi, ngồi ngay ngắn. Nói: “Kỳ thật ta đã bắt nó mở ra, chỉ là đồ vật bên trong người có thể sẽ không thích!”

Viên Hoành một liên giật mình, vô ý thức cúi đầu nhìn hồ lô, Mạnh Tuyên lại thân nhiên nói: “Không tại trong hồ lô, đã tại trên người của người rồi!”

Viên Hoành một châu lúc khẽ giật mình, sau đó hắn liên phát hiện biến hóa của mình, có loại quỷ dị lực lượng tại trong cơ thể mình bốc lên, mình ở già yếu, trước theo thân thể bắt đầu. Sau đó cái này già yếu chỉ lực thậm chí lan tràn đã đến hân Chân Linh... Mà ngay cả Chân Linh sáng bóng cũng bắt đầu ảm đạm rồi, thượng diện đại lượng Chân Linh chỉ lực tại bị một loại quỷ dị lực lượng thôn phệ. Sau đó chậm rãi trở nên cứng lại...

“Như thế nào hội...”

“Tại sao có thể như vậy?”

“Chân Linh cứng lại đây là thọ nguyên suy kiệt dấu hiệu...”

Viên Hoành một kêu lớn lên, sau đó hắn liên phát hiện. Thanh

âm của mình cũng bắt đầu trở nên già nua rồi.

“Ta nói rồi ngươi sẽ không thích đồ vật bên trong!”

Mạnh Tuyên trong ánh mắt tinh quang mãnh liệt bắn, Thực Bệnh Chi Long bỗng nhiên thò ra, đem trong cơ thể hắn già yếu chi bệnh hấp thu đi ra, đồng thời bị lôi ra đến còn có Viên Hoành một đại lượng Chân Linh chi lực, cái kia già yếu chi lực liền như là một khối khô héo bọt biển, bị Mạnh Tuyên nhét vào thân thể của hắn, sau đó tại cấp đầy lực lượng của hắn về sau, lại bị lấy ra, chỉ cần đem hắn luyện hóa, Mạnh Tuyên tự có thể có được lực lượng này.

“Ngươi làm cái gì?”

Diệp Minh rộng lớn rỗng, hắn tận mắt thấy Viên Hoành một ở trước mặt mình biến lão, một đầu tóc đen trở nên khô bạc nhan sắc, dọa sắc mặt đều thay đổi, đột nhiên nhảy ra ba trượng, ngón tay run rẩy chỉ hướng Mạnh Tuyên, run rẩy không thôi.

“Là hắn muốn ta mở ra hồ lô, ta đã nói qua đồ vật bên trong hắn sẽ không thích rồi!”

Mạnh Tuyên sắc mặt lãnh đạm, một bên luyện hóa lấy Viên Hoành một Chân Linh chi lực, một bên nhìn xem Diệp Minh xa nói ra.

“Ngươi trong hồ lô có cái gì? Độc sao? Hay vẫn là cái gì quý dị thứ đồ vật? Mau đưa nó phong bế, bằng không thì ta hiện tại tự cho ngươi ném thử trăm con kiến phệ tâm tư vị...” Diệp Minh xa đại rống lên, thật sự là bị Viên Hoành một bộ dạng sợ hãi.

Mạnh Tuyên nhìn qua Diệp Minh xa, cũng không nói lời nào, thẳng đến Diệp Minh xa kinh hồn táng đảm, quyết định trước tiên đem Bách Nghĩ Phệ Tâm Đan phong ấn cởi bỏ thời điểm, Mạnh Tuyên bỗng nhiên mở miệng nói: “Nếu là ngươi vừa rồi trực tiếp cởi bỏ cái kia Bách Nghĩ Phệ Tâm Đan cũng thì thôi, nhưng đến nơi này thời điểm, đã vô dụng...” Nói xong hắn bỗng nhiên hướng trên mặt đất hộc ra một miếng màu đen đan dược, đương nhiên đó là cái kia hạt Bách Nghĩ Phệ Tâm Đan.

“Ngươi... Ngươi làm sao có thể đem cái này khóa đan bức đi

ra? Người tu vi khôi phục?”

Diệp Minh xa kêu lớn lên, trong hai tay trở mình, trực tiếp muốn tế ra Linh khí.

“Ta chợt phát hiện một vấn đề...”

Mạnh Tuyên than nhẹ: “Tu luyện ma công, so bình thường tu luyện mau hơn!”

Lúc này thời điểm, hắn đã đã luyện hóa được Viên Hoàn một tu vi, không phải toàn bộ, hắn chỉ hấp thu Viên Hoàn một ước chừng một nửa tu vi, nhưng tựu tính toán như thế, cũng thật sự là lại để cho hắn đã nhận được khổng lồ chỗ tốt, cuộn vô cùng tinh lực khiến cho Thực Bệnh Chi Long lực lượng tăng vọt, tu vi của mình cũng tùy theo tăng lên, cái kia Chân Linh phía trên thứ tư phiến chồi vậy mà phi tốc phát triển, lập tức muốn thành hình rồi.

Loại này theo sống trong cơ thể con người trực tiếp hấp thu tu vi phương pháp, thật sự so luyện hóa Linh Thạch mạnh gấp trăm lần, một nghìn lần!

“Oanh...”

Mạnh Tuyên cưỡng ép ngăn chặn trong cơ thể âm hàn chi khí, bỗng nhiên nhảy dựng lên, tay niết lôi bí quyết, hướng về Diệp Minh xa hung hăng che tới.

Diệp Minh rộng lớn gọi, đồng thời tế lên bốn năm kiện Linh khí, nhưng mà vô dụng.

Mạnh Tuyên Chân Linh Nhất phẩm liền có thể đánh bại tu vi so với hắn cường, Linh khí cũng so với hắn hơn Tư Đồ thiếu tà, hôm nay tu vi đã đến chỉ kém một đường liền phá đến Chân Linh Tứ phẩm cảnh giới, đối phó hắn quả thực như một cái người trưởng thành đối phó một đứa bé.

“Bành bành bành bành...”

Linh khí liên tiếp bạo toái, Diệp Minh xa rống to một tiếng, trong lòng phát lên một tia tàn sát tử vong sợ hãi.

Bất quá hắn rất nhanh liền phát hiện, Mạnh Tuyên cũng không

có trực tiếp đánh chết hắn, song chưởng tại bộ ngực hắn nhân một cái, liền nhanh chóng rút lui trở về.

Đừng nói trực tiếp đập toái ngực của hắn cốt, thậm chí liên lực lượng đều không có tiết ra ngoài, chỉ là tại trên người hắn nhẹ nhàng vừa chạm vào.

“Người... Người sao tích không giết ta?”

Diệp Minh xa phát hiện mình không chết, lập tức hoảng sợ mà hỏi.

Mạnh Tuyên nhẹ khẽ lắc đầu, thân nhiên nói: “Giết người quá lãng phí rồi!”

“Lãng phí... Có ý tứ gì...”

Diệp Minh xa không có tiếp tục hỏi tiếp, bởi vì hắn rất nhanh liền phát hiện Viên Hoành một thân bên trên quý dị tình huống tại trên người mình cũng xuất hiện.

Hắn bắt đầu biến già rồi!

“Không muốn... Không muốn a... Người đối với ta thì triển cái gì ma công? Nhanh thu hồi nó...”

Đối với Diệp Minh xa kêu thảm thiết, Mạnh Tuyên bình tĩnh nhìn, thẳng đến hắn lão tóc cũng bắt đầu tróc ra, lập tức muốn triệt để chết già thời điểm, hắn mới nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!” Sau đó dùng Thực Bệnh Chi Long đem trong cơ thể hắn bệnh khí rút ra, lúc này thời điểm Diệp Minh xa, đã trở nên cùng Hồng Trần gian hơn một trăm tuổi lão đầu tử bình thường, hàm răng đều rơi sạch rồi, trên người tu vi cũng còn thừa không mình.

Mạnh Tuyên âm thầm luyện hóa lấy đạo kia theo trên người hắn rút bệnh khí, thoả mãn nhẹ gật đầu.

“Cuối cùng có thể trực tiếp đột phá Chân Linh Tứ phẩm rồi...”

Mạnh Tuyên thở dài, hai tay chân động, một đạo Chân Linh theo hắn đầu ngọn nguồn hiển hóa.

Ánh sáng màu đỏ bắn ra bốn phía, linh trường mười thôn, diệp

ba phiên, hơn nữa thứ tư phiên đang tại phi tốc phát triển...

“Người... Người vậy mà có thể hấp thu tu vi của ta... Đường đường Thiên Trì chân truyền thủ đồ... Lại tu luyện ma công...”

Diệp Minh xa nói chuyện đều phế kinh rồi, nếp nhăn đầy rủ xuống trên mặt lộ ra thống khổ biểu lộ.

“Ma công?”

Mạnh Tuyên liền giật mình, bỗng nhiên nở nụ cười, nói:
“Người nói đúng, cái này là ma công, là ta đần rồi, nghĩ tới ta Mạnh Tuyên cần gì phải tu hành ma công? Của ta tại tồn tại, tựu là thế gian này kinh khủng nhất ma công, ta tùy tiện dùng loại nào phương pháp cũng có thể hào tránh lo âu về sau hấp thu người khác tu vi, cần gì phải lại đi tu cái gì đồ bỏ ma công? Ha ha, chỉ cần ta nguyện ý, hoàn toàn có thể xem các người vì chấu hoa...” (chưa xong còn tiếp)

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 310 : Xông núi

Chương 310: Xông núi

Xem con người làm ra chậu hoa, cái kia trông chính là cái gì hoa?

Diệp Minh xa há to miệng, nhưng lại ngay cả một câu cũng hỏi không ra đến rồi, bởi vì hắn chứng kiến Mạnh Tuyên Chân Linh phía trên thứ tư phiến lá cây đã trường tốt rồi, sau đó Chân Linh biến ảo biến mất, Mạnh Tuyên đứng lên, thân thể của hắn còn lộ ra có chút suy yếu, chỉ rõ ràng nhất so trước trước đã khá nhiều, tựa hồ trước khi lại để cho hắn lộ ra suy yếu vô cùng lực lượng nào đó đã bị hắn áp chế, khôi phục sức chiến đấu.

Mạnh Tuyên nhìn xem nằm trên mặt đất vù vù thở Viên Hoàn một cùng Diệp Minh xa, trên mặt lộ ra một loại kỳ quái đáng tươi cười.

“Tu hành ma công, trực tiếp đoạt người tu vi là ta một mực cự tuyệt sự tình, ta cảm thấy được cái kia không phù hợp của ta đạo, nhưng hai người các ngươi lại làm cho ta nếm đã đến loại tư vị này, chỉ sợ về sau lòng ta rất khó an định lại rồi, tương lai có khả năng cải biến của ta đạo, các ngươi hai người đem ta dồn đến loại tình trạng này, cũng đủ để tự ngạo rồi...” Hắn thần sắc có chút ảm đạm, có chút thất lạc, lại càng lộ ra âm lãnh.

“Đừng... Đừng giết...”

Viên Hoàn một cổ sức nói, như một đầu tại trên bờ há mồm thở dốc cá.

Mạnh Tuyên cúi đầu nhìn xem hắn, nhú mày, bỗng nhiên lại thò tay tại trên người hắn nhấn một cái.

Tại Viên Hoàn cả kinh sợ trong ánh mắt, Mạnh Tuyên nói khẽ: “Ngươi còn có rất nhiều tu vi, không sai biệt lắm một

nửa, đừng lãng phí rồi!”

“Đừng... Đừng giết...”

Viên Hoành một rất nhanh già yếu, chu đao liền cuối cùng một chữ đều cũng không nói ra được.

Mạnh Tuyên lúc này mới đem đao kia bệnh khí rút ra, nhìn xem hắc thấp giọng nói: “Ta nói rồi trong hồ lô thứ đồ vật ngươi sẽ không thích!”

Nhìn xem Viên Hoành một trương đại miệng cùng khô quắt làn da, Mạnh Tuyên giờ chân lên, chậm rãi dẫm nát đầu của hắc bên trên.

“Phốc...”

Không có phế quá lớn khí lực, cái này khóa buồn bã lão đầu liền bị đập vỡ.

Linh Thạch tán rơi đầy đất, Mạnh Tuyên cúi đầu nhìn thoáng qua, đã thấy Linh Thạch âm đạm thất sắc. Không có một tia sáng bóng, hắc cười cười, theo chân đá đã đến một bên. Trong nội tâm minh bạch, đây thật ra là Chân Linh chi lực bị chính mình hấp thu sạch sẽ đâu nguyên nhân.

“Ngươi... Ngươi tha ta một mạng... Bằng không thì Vô Thiên công tử hắc...”

Diệp Minh nhìn từ xa lấy Mạnh Tuyên như giẫm bạo một khóa nát dưa hầu đồng dạng giẫm bạo Viên Hoành một đầu. Chỉ bị hủ toàn thân đều bị một loại lạnh buốt cảm giác nơi bao bọc, hắc kiệt lực chuyển động trì độn đầu, muốn tìm ra một cái có thể cho Mạnh Tuyên buông tha phương pháp của mình.

Bất quá Mạnh Tuyên hiển nhiên không có buông tha ý của hắc, cũng không thèm nhìn hắc, liền một cước đá bay đi ra ngoài.

“Bành...”

Diệp Minh xa phá vỡ cửa phòng, bay ra rất xa, già yếu chi cực thân thể đã trúng một cước này, lập tức liền toàn thân cốt cách vỡ vụn rồi.

“Bên kia rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Muốn hay không đi thăm dò nhìn một chút?”

Đang nghe được Mạnh Tuyên hô khách truyền đến Minh Viễn trước trước tiếng kêu thăm thiết thời gian. Tự Tại Cung bọn thị vệ nhin không được thương lượng, bọn hấn trước khi đã nhận được Diệp Minh xa cùng Viên Hoành một hai vị này Vô Thiên công tử bằng hữu phân phó, không cho phép bọn hấn tới gần cái kia phòng trọ, nhưng bên trong náo ra động tĩnh lớn như vậy, bọn hấn lại nhin không được, thấp giọng thương nghị một phen, liền phái một đội người tới xem.

Trong phòng môn đã phá vỡ, ngoài cửa dưới hòn non bộ chạy đến một cỗ thi thể, tuy nhiên đã quá xấu không thành bộ dáng, nhưng theo ăn mặc đến xem. Vẫn có thể nhận ra cái này là Vô Thiên công tử trong đó một vị bằng hữu, cảnh này khiến thị vệ lập tức kinh hãi.

Một vị thanh sam công tử chấp tay theo trong phòng khách đi ra, trong tay mang theo một cái thiết hồ lô.

Tóc của hấn vốn là màu trắng. Nhưng ở ánh trăng chiếu rọi xuống, lại đang dần dần biến thành đen, trắng đen biến thành một loại Hắc Bạch giao nhau màu xám.

Đây cũng là Mạnh Tuyên niềm vui ngoài ý muốn, liên tục hấp thu hai cái tu vi, lại khiến cho hấn tóc nhan sắc chậm rãi thay đổi đi trở về, bất quá cuối cùng không có khả năng thoát cái liên biến thành màu đen, chỉ là biến thành màu xám, cũng so đỉnh lấy một đầu tóc trắng cường.

“Ngươi... Mau mau thúc thủ chịu trói, theo chúng ta đi gặp Vô Thiên công tử!”

Thị vệ thủ lĩnh kêu to. Tuy nhiên trước mắt cái này thanh sam công tử cũng là ở tại trong phòng khách, nhưng là ở tại dưới chờ phòng trọ. Cùng ở tại thượng đẳng phòng trọ Diệp Minh xa không cách nào so, mà Diệp Minh xa lại rõ ràng đã bị chết ở tại người này thủ hạ. Thị vệ thủ lĩnh lập tức quyết định trước bắt người này, mang đến lại để cho Vô Thiên công tử xử lý.

“Vô Thiên công tử? Ta vừa vặn muốn đi gặp hấn, dẫn đường!”

Mạnh Tuyên nói ra, bất quá đang nhìn đèn thị vệ lấy tới cầm chế Linh khí về sau, hấn lại nhấn lại lông mày: “Muốn đem ta như phạm nhân đồng dạng áp đi qua? Cái kia hay vẫn là được rồi, không cần các người dẫn theo, nói cho ta biết Vô Thiên công tử ở nơi nào, tự chính mình đi tìm hấn!”

“Năm mơ!”

Thị vệ thủ lĩnh hét lớn, mệnh Tự Tại Cung thị vệ kết tốt trận pháp chuẩn bị ngăn địch.

Mà chính hấn, tắc thì tể lên Linh khí, chuẩn bị cùng Mạnh Tuyên nghanh cản.

“Chân Linh cảnh thị vệ? Khó được!”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Bất quá các người ngăn không được ta!”

Hấn nói xong, đột nhiên mở ra năm ngón tay, Chân Linh chi lực tuôn ra, sinh ra một đạo rất mạnh lực hút.

Cái kia Chân Linh cảnh Nhất phẩm thị vệ thủ lĩnh vậy mà ngăn không được thân hình của mình, thân thể hô một tiếng hướng Mạnh Tuyên bay đi, bị hấn nhéo ở cổ, cái này thủ lĩnh còn muốn hét to, nhưng hấn rất nhanh tự phát hiện thân thể của mình phát sanh biến hóa.

Một loại quỷ dị lực lượng tràn vào trong cơ thể của hấn, tóc của hấn vậy mà dần dần biến trắng rồi.

“Phóng thích phi kiếm, giết hấn đi!”

Còn lại thị vệ kinh hãi, không biết ai hét to một tiếng, lập tức có hơn mười đạo phi kiếm hướng Mạnh Tuyên đâm tới.

Mạnh Tuyên nhìn cũng không nhìn, tay kia nhấc lên, trên không trung hư hư nhần một cái, cái kia hơn mười đạo phi kiếm lập tức liền bị một đạo lực lượng vô hình giam cầm tại trong hư không, phảng phất thời gian bị đình chỉ bình thường, cũng không nhúc nhích rồi.

Sau đó Mạnh Tuyên theo như tại trong hư không nhẹ tay nhẹ bãi xuống, leng keng lang một hồi tiếng nổ, hơn mười thanh

phi kiếm liên đều rơi trên mặt đất.

Bọn thị vệ kinh hãi, còn muốn lại thi triển hắc thủ đoạn của hắc, nhưng Mạnh Tuyên đã vào lúc này phát phát tay.

Một đạo già yếu chi khí bệnh chùng, bị Mạnh Tuyên phục chế hơn mười đạo, phân biệt cách không đánh tiến vào những thị vệ này trong cơ thể.

Muốn dùng bệnh chùng đánh vào Chân Linh cảnh tu sĩ trong cơ thể, còn cần Mạnh Tuyên tiếp xúc đến bọn hắc, nhưng đối với những Chân Khí này cửu trọng thị vệ mà nói, cách 100 trượng xa Mạnh Tuyên cũng có thể tùy ý đem bệnh chùng đánh tới trên người bọn họ.

Một chốc, hơn mười người thị vệ tất cả đều đầu bạc.

Mạnh Tuyên lại đem những bệnh chùng này toàn bộ đều thu trở lại, cảm giác những bắt đầu khởi động này tinh khí, lại để cho hắc vừa lòng phi thường.

Quay đầu nhìn sao chịu được có thể chết già thị vệ thủ lĩnh, hội Vô Thiên công tử tầm cung vị trí, Mạnh Tuyên ném xuống hắc, chấp tay lấy hướng cái chỗ kia đi đến, tầm cung ở vào Tự Tại Cung cao nhất một vị trên đỉnh núi, thượng đẳng phòng trọ cũng tại đâu đó, Mạnh Tuyên vị trí nhưng lại hạ đẳng phòng trọ, cũng là thấp nhất một chỗ ngọn núi, Mạnh Tuyên không có vội vã đáp mây bay bay đi, mà là nhàn nhã cất bước mà đi.

“Người nào? Nhanh đứng lại!”

“Có ai không, cầm xuống người này...”

Đêm khuya Tự Tại Cung, bởi vì lấy Mạnh Tuyên xuất hiện mà trở nên hỗn loạn, vô số thị vệ theo che giấu nơi hẻo lánh xuất hiện, kết thành một đạo lại một đạo ngăn cản Mạnh Tuyên phòng tuyến, có thể Mạnh Tuyên căn bản con mắt cũng không thèm nhìn bọn hắc liếc, theo bệnh chùng không chế càng ngày càng thuần thực, hắc chỉ cần thần niệm khẽ động, vô hình bệnh chùng liền như là sợi tơ tán phát ra, tại trong cơ thể người khác phát triển, lại dẫn người khác tu vi trở lại trong cơ thể hắc, sau đó lại hóa luyện cuộn cuộn tinh khí, tăng thêm tu vi của hắc.

Chấp tay hướng núi đi, chỗ qua bạc hết đầu.

Giờ khắc này, Mạnh Tuyên tựa hồ hóa thành một cái hấp thu
đừng mạng sống con người lực ác ma, một cái tóc xám thanh
sam khủng bố ác ma.

“Nhanh, khởi động Tự Tại Cung trong đại trận...”

Vô hình đại trận xuất hiện, ngăn ở Mạnh Tuyên trước người.

Nhưng mà lúc này đã đạt đến Chân Linh Tứ phẩm, thậm chí
tại hướng về Chân Linh Ngũ phẩm tấn chức Mạnh Tuyên căn
bản là không đem những hạ nhân này khởi động pháp trận để
vào mắt, hắn chỉ là bỗng nhiên gia tốc, rống to một tiếng,
trong hồ lô Trảm Nghịch Kiếm liền bay đến trong tay hắn,
dương vung tay lên, một đạo ô quang Thông Thiên Triệt Địa,
một tiếng âm vang liền đem ngăn trở tại hắn trước người đại
trận chém thành hai nửa.

“Rắc rắc phân phạt...”

Lại là một thanh âm vang lên, một cái ngọn núi bị hắn một
kiếm này thuận tiện lấy chém thành hai nửa.

“Mạnh Tuyên ca ca...”

Một gian thượng đẳng trong phòng khách, trong mê ngủ
Thanh Mộc bỗng nhiên bị cực lớn chấn động âm thanh kinh
hỉ.

Nàng đột nhiên ngồi ngay ngắn, cái trán tràn đầy mồ hôi lạnh,
thấy được hoàn cảnh chung quanh, nàng hơi chút mê mang,
lập tức tự kinh kêu lên: “Ta tại sao lại ở chỗ này? Mạnh
Tuyên ca ca thế nào?”

“Hắn sẽ không chết!”

Trong bóng đen, một cái ngồi ở trong phòng khách trên mặt
ghế thái sư người nhàn nhạt nói ra.

“Tiêu Mộc sư huynh? Ta tại sao lại ở chỗ này, Mạnh Tuyên ca
ca bây giờ đang ở ở đâu?”

Thanh Mộc đã nhận ra có chút không đúng, lập tức muốn

đứng dậy, lại phát hiện mình thân thể bủn rủn, không cách nào vận chuyển Chân Linh chi lực, nàng cái này mới phát hiện, chính mình lại bị rơi xuống cấm chế, hơn nữa rõ ràng tự là Yêu Thần Sơn thủ pháp, không thể nghi ngờ là Tiêu Mộc làm.

“Ngươi thành thành thật thật nằm, ta sẽ cam đoan với ngươi họ Mạnh sẽ không chết, những thứ khác ngươi cũng đừng có quản!”

Tiêu Mộc thân nhiên nói, kiệt lực lại để cho thanh âm của mình nghe đã dậy chưa tức giận.

“Ta muốn xen vào, ngươi nhanh cởi bỏ của ta cấm chế, ta muốn đi tìm Mạnh Tuyên ca ca!”

Thanh Mộc kêu to, giãy dụa lấy từ trên giường ngồi dậy, chỉ là bị rơi xuống cấm chế nàng, lại chỉ có thể như người bình thường đồng dạng.

“Ngươi bây giờ đi qua cũng đã chậm, hắn có lẽ đã biến thành phế nhân, Vô Thiên công tử không cho Diệp đạo hữu giết chết hắn, lại cũng không nói gì muốn giữ lại hắn một thân tu vi, nếu như ta đoán không sai, lúc này thời điểm hắn có lẽ đã biến thành phế nhân!”

Tiêu Mộc uống một hớp đã biến mát đan trà, bình tĩnh nói.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này, bên ngoài ầm ầm có âm ỉ thanh âm vang lên: “Không tốt, nhanh ngăn lại hắn...”

“Lập tức muốn xông lên rồi, nhanh bẩm báo Vô Thiên công tử...” (chưa xong còn tiếp)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 311 : Nghiền áp

Chương 311: Nghiền áp

Một kiếm phá trận, phá núi, Mạnh Tuyên liền xông lên thứ hai tòa núi lớn.

Muốn đi đến Vô Thiên công tử ở lại cao nhất ngọn núi, hẳn còn phải lại qua một ngọn núi, thì ra là lại xông một tòa do cùng lòng đất linh mạch kết hợp lại với nhau đại trận, còn muốn xông qua cái này thứ hai tòa núi lớn bên trên ở lại Tự Tại Cung đệ tử, đám người kia chính thể thực lực muốn so với phía dưới cùng nhất này tòa đỉnh núi mạnh không ít, không thiếu Chân Linh Nhị phẩm thậm chí Tam phẩm cao thủ, nhao nhao bay lên không trung, ánh mắt lạnh lạnh trông lại.

Mạnh Tuyên giống như làm như không thấy, lưng cũng thiết hồ lô, chậm rãi hướng trên núi đi.

Nếu có người đối với hắn ra tay, hắn liền sát nhân, mặc kệ hướng hắn người xuất thủ có bao nhiêu người, đều giết không còn một mống.

Nếu không hướng hắn ra tay, hắn liền đối với Tự Tại Cung đệ tử làm như không thấy, dù là người đệ tử kia tự run rẩy nằm ở hắn bên chân.

“Tại ta Tự Tại Cung trong tùy ý sát nhân, đem chúng ta đương cái gì? Chư đệ tử nghe lệnh, mở ra đệ nhị trọng phòng ngự đại trận!”

Cái kia phi tại trên bầu trời Chân Linh cảnh cao thủ, ánh mắt giống như là Quỷ Hỏa gầm lên Mạnh Tuyên, lạnh lạnh hạ lệnh.

Bọn hắn phi thường phần nộ, Vô Thiên công tử không tại thời điểm, chức trách của bọn hắn tự là thủ ngự sơn môn, thật không nghĩ đến, vậy mà sẽ có người công phá đệ nhất trọng đại trận, hơn nữa cường thể hướng đệ nhị trọng đại trận đi tới,

đây là đối với bọn họ một loại vũ nhục, cũng may mắn lúc này thời điểm Vô Thiên công tử liền tại Tụ Tại Cung ở bên trong, hơn nữa người này là Vô Thiên công tử mang đến, bằng không thì bọn hắn có thuộc một cái đẳng trước không làm tròn trách nhiệm tội danh.

“Rầm rầm rầm...”

Theo cửa bọn hắn hét lớn, thứ hai tòa núi lớn bên trên bỗng nhiên bao phủ một tầng ngũ thải quang hoa, những cái kia vàng sáng như mặt nước lưu chuyển, sau đó tại núi lớn trái trong phải ba cái phương vị, kỳ dị phát ra ba đóa bọt nước, rồi sau đó đệ đóa bọt nước ở bên trong. Vậy mà đều xuất hiện một cái người mặc Kim Giáp đại hán. Trên tay nắm lấy một thanh xanh thẫm sắc cung. Sau lưng lưng cũng màu đỏ như máu mũi tên, ánh mắt ngốc trệ, cũng không có sự sống.

“Tốt, tốt, tốt, đệ nhị trọng Hộ Sơn Đại Trận thuận lợi mở ra, kẻ này hưu vậy...”

“Thứ hai tòa núi lớn các tiền bối cẩn thận quá mức rồi, bọn hắn nếu là ra tay. Cầm xuống kẻ này không khó, vì sao nhất định phải vận dụng Hộ Sơn Đại Trận? Đại trận khởi động một lần, nhưng là phải tiêu hao ta Tụ Tại Cung mười năm Linh khí a...”

“Người biết cái gì, đây chính là thứ hai tòa núi lớn các tiền bối cao minh địa phương, tại đây chính là Tụ Tại Cung, không phải do người khác giương oai, bọn hắn cũng sẽ không mạo hiểm, tại không có nắm chắc dưới tình huống, hay vẫn là trực tiếp mở ra Hộ Sơn Đại Trận, bắn chết cái này tóc xám Yêu Ma cho thỏa đáng!”

Tại khắp núi đệ tử tiếng thảo luận ở bên trong. Trông coi đệ nhị trọng đại trận Chân Linh cảnh cao thủ hét lớn: “Lập tức quỳ xuống, tự trầm Tam phẩm Chân Linh. Liền tạm tha cho người khởi chết, giao do ta Tụ Tại Cung chủ Vô Thiên công tử xử lý!”

Mạnh Tuyên nghe xong thanh âm của bọn hắn, tựa hồ cảm thấy có chút nhàm chán, rất tùy ý đem cách đó không xa một cái lạng lẽ ngấp nghé chính mình Tụ Tại Cung đệ tử hấp đi qua, một thanh bóp chết, sau đó lại lần lưng đeo hai tay, chậm rãi lên núi bên trên đi.

“Giết!”

Thứ hai tòa núi lớn Chân Linh cảnh cao thủ không hề do dự, lập tức rơi xuống quyết sát lênh.

“Huu...”

Nhất bên trái cái kia tôn kim giáp thần linh lập tức giương cung cài tên, cơ hồ tại trong nháy mắt, liền có một đạo khí thể kinh người mũi tên ánh sáng bắn đi qua.

Cũng ngay một khắc này, Mạnh Tuyên trên người bỗng nhiên phát ra một tầng chói mắt Lôi Quang.

“Vèo”, mũi tên ánh sáng tới quá nhanh, Mạnh Tuyên trên người Lôi Quang vừa mới xuất hiện, mũi tên ánh sáng liền trực tiếp bắn thủng thân thể của hắn.

“Đã chết rồi sao?”

“Chết rồi, hộ Sơn Thần linh mũi tên trực tiếp nhập vào cơ thể mà qua, đừng nói thân thể, tựu tính toán hãn Chân Linh cũng cho làm vỡ nát...”

“Hừ, cái thằng này cũng là lớn mật, vậy mà mưu toan dùng Lôi Quang chống cự Thần Linh Quang Tiến!”

Chúng Tự Tại Cung đệ tử kích động nói nhỏ, bất quá rất nhanh, liền có mắt sắc người kêu lên: “Hắn không chết, các người xem!”

Chúng Tự Tại Cung đệ tử thăm dò nhìn lại, lập tức phát hiện một đạo mắt thường cơ hồ khó có thể phân biệt bóng đen tại trong núi nhanh chóng xuyên thẳng qua, thẳng hướng thứ hai tòa núi lớn đánh tới, tại phía sau hắn, lóe nhàn nhạt Lôi Quang, chúng đệ tử giờ mới hiểu được, nguyên lai Mạnh Tuyên toàn thân nổi lên Lôi Quang cũng không phải muốn chống cự Thần Linh Quang Tiến, mà là một loại huyền diệu gia tốc pháp môn, hãn toàn thân nổi lên Lôi Quang đồng thời, người đã xông về trước đi.

Chỉ có điều, tốc độ của hắn thật sự quá nhanh, bởi vậy mọi người đem hãn lưu tại nguyên chỗ Lôi Quang tàn ảnh trở

thành hấn.

“Giết!”

Thứ hai tòa núi lớn Chân Linh cảnh cao thủ giận dữ, tiếp tục rơi xuống quyết giết Mạnh Tuyên mệnh lệnh.

“Sưu sưu sưu...”

Lúc này đây cùng vừa rồi bất đồng, ba cái kim giáp thần linh đồng thời giương cung cài tên, huyết sắc mũi tên ánh sáng liên tục không ngừng hướng Mạnh Tuyên bắn tới.

Mà lúc này Mạnh Tuyên, thi triển ra Thiên Hành bí quyết, càng đi càng nhanh, quanh người thỉnh thoảng nổi lên Lôi Quang, mỗi một lần Lôi Quang nhấp nháy, tốc độ của hấn sẽ gặp bỗng nhiên tăng lên, dưới chân núi để lại lần lượt Lôi Quang tàn ảnh, sau đó những tàn ảnh này liền bị kim giáp thần linh trong tay huyết sắc mũi tên ánh sáng lần lượt bắn thủng, cực lớn tiếng vang một khắc không ngừng, vô tận nham thạch chảy xuống, ngọn núi khuynh đảo.

Huyết sắc mũi tên ánh sáng bắn không trúng Mạnh Tuyên, tất cả đều xuất tại hấn tàn ảnh lưu lại ngọn núi cùng cung điện bên trên, cơ hồ đem trọn cái khu kiến trúc làm hỏng.

“Ầy tớ nhỏ ngươi dám...”

Thủ hộ thứ hai tòa núi lớn hộ núi pháp trận Chân Linh cảnh cao thủ giận dữ, cơ hồ hận không thể lập tức tự mình ra tay, tru lại Mạnh Tuyên. Bất quá bọn hấn biết rõ, lúc này thời điểm tự mình ra tay, rất dễ dàng bị kim giáp thần linh ngộ thương, cũng chỉ phải cường tự kèm chế, bất quá, tựu khi bọn hấn lửa giận đạt đến đỉnh phong lúc, kim giáp thần linh động tác bỗng nhiên ngừng lại, mũi tên còn tại trên cung, lại không biết bắn về phía phương nào rồi.

“Chuyện gì xảy ra? Cái thằng kia đã chết rồi sao?”

Mọi người lập tức hưng phấn lên, kim giáp thần linh một khi đã tập trung vào người xâm nhập, cái kia không đem hấn tuyệt sát một điểm khí cơ cũng không thắng là sẽ không xuất thủ, lúc này kim giáp thần linh bỗng nhiên dừng tay, đã nói mình cái kia người xâm nhập khí cơ đã biến mất, bất quá cũng có

một điểm kỳ quái, kim giáp thần linh tại trụ đã diệt địch nhân về sau, sẽ gặp đem huyết sắc mũi tên ánh sáng tự trên cung triệt hạ, nhưng lúc này chúng mũi tên lại vẫn còn trên đây.

“Phải mấy người xuống dưới tìm xem, có phải hay không bị kim giáp thần linh bắn thành mảnh vỡ?”

Có người lạnh lùng nói ra, hấn dùng thần niệm cảm ứng qua, xác thực là phát hiện không được Mạnh Tuyên khí cơ rồi.

“Vâng, đại nhân!”

Có mấy cái thực lực yếu kém Tự Tại Cung đệ tử lớn tiếng đáp ứng, chuẩn bị xuống dưới kiểm tra.

Bất quá bọn hấn còn chưa từ không trung bay xuống, lại đột nhiên phát hiện mình bên người nhiều hơn cá nhân, tập trung nhìn vào, lập tức mồ hôi lạnh đầy người.

“Người... Người... Người tại sao lại ở chỗ này?”

Đệ tử kia sợ hãi, lắp bắp kêu lên.

Người này đang mặc thanh sam, một đầu tóc xám, lưng cõng một cái thiết hồ lô, diện mạo thanh tú, không phải vừa rồi cái kia xông trận người là ai?

“Oanh...”

Mạnh Tuyên không để cho người đệ tử này kinh ngạc thời gian quá dài, hấn trực tiếp một chương vỗ vào người này trên đầu.

Trong nháy mắt, huyết dịch sụp đổ tung tóe, Chân Linh hiển lộ, sau đó cứng lại thành Linh Thạch, tán rơi tứ phương.

Lúc này ở tại đây thủ vệ người trên cơ bản liền đều là Chân Linh cảnh tu sĩ rồi, bệnh chủng đã không hề tốt như vậy dùng, Mạnh Tuyên không cách nào như vung hạt giống đồng dạng vung đến trên người bọn họ, trừ phi là tiếp xúc đến bọn hấn, cho nên Mạnh Tuyên bắt đầu trực tiếp ra tay giết người rồi.

“Hấn không chết...”

“Nhanh ngăn lại hần...”

Thứ hai tòa núi lớn Chân Linh thủ vệ kêu to, nhao nhao té lên Linh khí, cũng ngay một khắc này, cái kia ba tôn vốn đã ngừng động tác kim giáp thần linh lập tức lại đem trên cung huyết sắc mũi tên ánh sáng bắn đi ra, bất quá lúc này thời điểm, Mạnh Tuyên đã ở vào chúng Chân Linh thủ vệ chính giữa, huyết sắc mũi tên ánh sáng uy hiếp được cũng không phải là chỉ có hần một cái, trong chớp mắt, chỉ ít có ba bốn người bị mũi tên ánh sáng đã ngộ thương.

Mà Mạnh Tuyên trong đám người tắc thì như cá gặp nước, thân hình phẳng phát hóa thành một đạo Lôi Quang, trong nháy mắt theo mọi người tầm đó xuyên thẳng qua mà qua, cái này bên trên bầu trời bay lên mười ba người, có mười hai đều bị hần không nhẹ không trọng đánh nữa một chương, tuy nhiên không nguy hiểm đến tánh mạng, thậm chí không có bị thương, nhưng bệnh chủng lại thành công đã đánh vào thân thể của hần, sau đó thân hình hần dừng lại, đi tới ở giữa nhất một cái lão giả trước người.

Lão giả kia lúc này đỉnh đầu lơ lửng một miếng cao thấp chìm nổi màu đen lệnh bài, trên lệnh bài tắc thì có chút ti Linh quang tán tràn, chảy vào cái này bao phủ cả tòa núi lớn bên trong pháp trận, rất rõ ràng, lệnh bài kia là điều khiển cái này Hộ Sơn Đại Trận mất trận.

“Tiều nhi dám can đảm lẩn ta?”

Lão giả kia chính là Chân Linh Tam phẩm tu vi, gặp được Mạnh Tuyên cũng không sợ hãi, quát lên một tiếng lớn liền một chương vỗ ra.

Cùng lúc đó, hần gương giọng hét lớn: “Chư Tử nghe lệnh, ngay ngắn hướng đánh ra pháp lực, đưa hần giam cầm trên không trung, do hộ Sơn Thần linh bắn chết!”

Mạnh Tuyên khước miệng bay lên một đạo sâm nhưng vui vẻ, giờ lên liền đánh ra nhất thức ẩn pháp, đúng là học được từ Dược Linh Cốc ** Hồn Thiên Thuật, hùng hồn lực lượng tạo thành một cái cự đại ẩn ký, trực tiếp hướng lão giả này vào đầu che tới, thế nếu không thất, phong thiên trấn địa, lão giả này đánh đi ra một chương chỉ lực cơ hồ trong chốc lát liền bị cái này ẩn pháp ép trở về, sau đó trùng trùng điệp điệp hướng

về hấn võ xuống đi.

“Chân Linh Tam phẩm, liền muốn ngăn đón ta? Quá yếu...”

“Phốc...”

Theo Mạnh Tuyên một chưởng này kích xuống, lão giả miệng phun máu tươi, trên lệnh bài Linh lực nhất thời đoạn tuyệt, toàn bộ Hộ Sơn Đại Trận nhất thời đình chỉ vận chuyển, Mạnh Tuyên nói không sai, dùng hấn hiện tại Chân Linh Tứ phẩm tu vi, cái này Chân Linh Tam phẩm lão giả thật là quá yếu.

Bọn hấn ở giữa chiến đấu căn bản không tính là chiến đấu, mà là nghiền áp! (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 312 : Đấu xà

Chương 312: Đấu xà

“Hắn vậy mà mạnh như vậy?”

Đệ ba hòn núi lớn cao nhất cung điện bên trên, thừa thớt đứng đầy bảy tám cái thân ảnh, Tiêu Mộc, Xà Cơ, Dã Sát đều ở trong đó, vài người khác thì là Vô Thiên công tử mời đến Sở Vực chư thế gia Thiếu chủ bọn người, tất cả đều là thế hệ này cường giả, bọn hắn nhìn xem Mạnh Tuyên thế như chẻ tre giống như xông qua thứ hai tòa núi lớn, sắc mặt lại có vẻ có chút cổ quái, tựa hồ có chút bị Mạnh Tuyên cái này khủng bố chiến lực hù đến rồi. —

Nhất là cái kia để cho người khác chết già tà thuật, càng làm cho bọn hắn đáy lòng phát lạnh.

“Ha ha, ta còn lo lắng tiểu tử này không xứng với Thanh Mộc Tiểu sư muội, hiện tại xem ra cũng không phải sai, làm chúng ta Yêu Thần Sơn con rể vậy là đủ rồi!” Dã Sát gặp Mạnh Tuyên hướng thứ ba núi đi tới, nhất thời ha ha cười cười, lộ ra tán dương ánh mắt.

Mà Tiêu Mộc tắc thì lập tức ánh mắt lạnh như băng, ầm ầm có chút lửa giận.

“Dã Sát sư đệ, ngươi đi đưa hắn cản lại!”

Tiêu Mộc bỗng nhiên nhẹ nhàng mở miệng.

Dã Sát lập tức khẽ giật mình, nói: “Vì cái gì? Ta tuy nhiên muốn cùng tiểu tử này luận bàn một chút, nhưng là không thể vào lúc đó ra tay a!”

Tiêu Mộc trầm thấp thở dài, nói: “Lúc này Vô Thiên công tử bế quan, nói muốn thăm ngộ cái kia điều thứ hai tiến vào Thần Điện con đường, chúng ta tuy nhiên là khách nhân của hắn, cũng không thể tùy ý hắn Tự Tại Cung tại lúc này bị hủy rồi,

cái thằng kia tu vi khôi phục, nếu là hảo hảo ở Tự Tại Cung làm khách, chúng ta nhìn tại Tiểu sư muội trên mặt, tự nhiên sẽ không làm khó hắn, nhưng hắn như vậy làm càn, chúng ta lại không thể khoan tay đứng nhìn rồi!”

Dã Sát nghe xong, nao nao, nhẹ gật đầu, nói: “Người nói tựa hồ rất có đạo lý...”

Bất quá hắn lập tức lại cùng một câu: “Bất quá ta hay vẫn là không muốn cùng hắn động thủ!”

Tiêu Mộc nhất thời bay lên một cỗ não ý, trầm giọng quát hỏi: “Người thì thế nào?”

Dã Sát cười hắc hắc, nói: “Ta nếu không phải địch tiểu tử này. Chỉ sợ trong hội hắn tà thuật. Không chuẩn cũng như những người khác đồng dạng biến thành một cái lão đầu tử rồi. Mà ta nếu là thắng hắn, Tiểu sư muội nhất định sẽ trách ta, cho nên ta kiên quyết không ra tay...”

Tiêu Mộc lập tức bó tay rồi, Dã Sát là sư đệ của hắn, lại không phải của hắn thủ hạ, hơn nữa một tiếng này sư đệ xưng hô, cũng chỉ là theo như tuổi đến phân đích, trên thực tế Dã Sát cũng là một vị Yêu Vương tử hệ. Thân phận cũng không thua kém hắn, cho nên tuy nhiên ra ngoài thời điểm, tất cả mọi người ước định dùng hắn cầm đầu, muốn tuân thủ mệnh lệnh của hắn, nhưng cái thằng này nếu là thật sự phạm khởi hồ đồ đến, mình cũng không có biện pháp buộc hắn.

Xà Cơ nhàn nhạt nhìn lướt qua Tiêu Mộc cái kia đã bị khí phát xanh mặt, khe khẽ thở dài, nói: “Xem đem người khó xử, mà thôi, hay vẫn là ta ra tay đi. Tiểu sư muội muốn trách sẽ tới trách ta, dù sao nàng cũng một mực không thích ta!”

Tiêu Mộc nghe xong lời của nàng. Sắc mặt hơi trì hoãn, hướng nàng khẽ gật đầu một cái.

Xà Cơ ngọt ngào cười, liền một bước bước đi ra ngoài.

“Vèo...”

Tại nàng một bước này phóng ra về sau, thân hình đột nhiên trở nên bóp méo, vậy mà hóa thành một đầu dài đạt trăm trượng, thô ước hơn trượng Xích Luyện độc xà, trên người

khoác trên vai đầy đỏ rùng rục lân mìn, quanh người sương đỏ bốc hơi, thoát nhìn vô cùng quý dị, cũng vô cùng khủng bố, nàng trực tiếp bay đến Mạnh Tuyên trước người một cái ngọn núi bên trên, to như vậy thân hình đem ngọn núi này trở thành cây cột, vòng tại thượng điện, sau đó một tòa cung điện giống như lớn nhỏ đầu rắn cúi xuống dưới, hồng sâu kín xà nhãn chăm chú vào theo đường đá bên trên đi tới Mạnh Tuyên.

“Tiểu huynh đệ, nhìn tại ngươi cùng Tiểu sư muội phân tình bên trên, ta khuyên ngươi một câu, không nên náo loạn nữa, thu hồi thần thông đi theo ta, đợi đến lúc Vô Thiên công tử sau khi xuất quan, tự nhiên sẽ tới gặp ngươi, bằng không thì ta muốn phải hướng ngươi xuất thủ!”

Xích Luyện Xà cũng không có trực tiếp công kích, mà là ung dung mở miệng, hướng Mạnh Tuyên nói ra.

Nàng dĩ nhiên biến thành dáng vẻ ấy, thanh âm vậy mà cũng là yêu tích tích, thập phần mềm mại đáng yêu, lại để cho Mạnh Tuyên nghe xong khó chịu.

“Xem tại ngươi là Thanh Mộc sư tử phân thượng, ta cũng khuyên ngươi một câu!”

Mạnh Tuyên ngừng lại, ngẩng đầu nhìn cung điện này một thật lớn đầu rắn, nhàn nhạt mở miệng.

“A? Ngươi muốn xin khuyên ta cái gì?”

Xích Luyện Xà nhiều hứng thú tựa như ung dung nói ra.

Mạnh Tuyên cười cười, rất chân thành mà nói: “Đem lộ tránh ra, bằng không thì ta tự mổ ngươi túi mật rắn ngâm rượu!”

Xích Luyện Xà nghe vậy lập tức giận dữ, xà trong mắt bắn ra hai đạo lửa giận, âm sóng cuộn cuộn, quát lên: “Cho ngươi cơ hội lại không hiểu được bắt lấy, cái kia tử tử ta cũng chỉ có trước tiên đem ngươi cầm ra rồi, nếu không phải coi chừng đã thương ngươi, Tiểu sư muội tu trách không được ta...”

Vừa mới nói xong, nàng liền cự miệng hé mở, một đạo quý dị Hồng sắc khói độc phun tới.

Cái kia độc vật giống như thực chất, vậy mà như là hỏa diễm

chung nường Thiên Địa, Tự Tại Cung cái này thứ hai tòa núi lớn bên trên, cũng còn sống lấy không ít động vật sinh linh, nhưng vô luận là Linh Dược hay vẫn là Linh thú, tại bị cái này sương đỏ nhiễm đến về sau, liền lập tức toàn thân trở nên đen kịt, Linh thú lập tức tử vong, cái kia một phố một phố Linh Dược cũng thành phiến như mọc thành phiến khô chết rồi, mà ngay cả bảo khí bốc hơi thổ địa đều trở nên tanh hôi khô hắc.

Mạnh Tuyên cũng không có bị cái này khói độc phun đến, tại khói độc lồi ra một chốc, hắn liền thi triển Thiên Hành Quyết bay đến giữa không trung, nhìn xem dưới chân Linh Dược cùng Linh thú chết thảm tình cảnh, rõ ràng là phi thường khủng bố hình ảnh, Mạnh Tuyên lại không biết nhớ ra cái gì đó, xùy một tiếng bật cười.

Xích Luyện Xà cũng không có lại phun ra khói độc, nàng đã nghĩ tới, dùng Mạnh Tuyên cái này tốc độ khủng khiếp, mà ngay cả đệ nhị trọng Hộ Sơn Đại Trận ngưng tụ thành ba vị kim giáp thần tôn đều không biết làm sao hắn không được, huống chi là chính mình khói độc rồi, dù sao khói độc tổn thương lực mặc dù lớn, nhưng tốc độ so với kim giáp thần linh lam cung máu tươi kém không ít, Mạnh Tuyên hoàn toàn có thể nhẹ nhõm né tránh.

“Ngươi tại cười cái gì?”

Xà Cơ như vậy nũng nịu một cái tiểu mỹ nhân, hiện ra bốn tướng về sau, lại làm cho người cảm thấy hãi được sợ.

Mạnh Tuyên cười nói: “Nhìn xem ngươi phun ra khói độc, ta nghĩ tới một vấn đề, ngươi nữ nhân này khẩu khí nặng như vậy, tương lai có thể như thế nào lập gia đình à? Chớ để tại đêm động phòng hoa chúc đem thân lang quan xông chết mới tốt...”

“Ngươi dám tiêu khiển ta!”

Xà Cơ hóa thành người tương nhiều năm, sớm đã đem mình coi là một cái nữ nhân, làm sao có thể dễ dàng tha thứ người khác nói chính mình miệng thối? Nhất thời giận không kềm được, miệng rắn bồng nhiên đại trương, cơ hồ có thể đem một cái ngọn núi trực tiếp nuốt vào, hướng Mạnh Tuyên lao đến.

Nàng chuẩn bị trực tiếp một ngụm đem Mạnh Tuyên nuốt vào,

tốc độ mau nữa, chỉ cần một ngụm nuốt xuống, cũng không dung hấn lại mọi nơi chạy loạn.

Bất quá làm cho nàng có chút ra ngoài ý định chính là, Mạnh Tuyên cũng không có trốn tránh, mà là lập trên không trung, lạnh lùng nhìn xem cái này hướng chính mình nuốt đến Xích Luyện Cự Xà, thẳng đến cực lớn miệng rắn dĩ nhiên mở ra, che khuất bầu trời giống như hướng về hấn nuốt đi qua, Mạnh Tuyên mới lạnh lùng vươn một tay, trong chốc lát, trên đỉnh đầu mười ngón Chân Linh hiển hóa, ngập trời Linh lực tuôn ra mà ra, kích động Cao Thiên.

“Ầm ầm...”

Đầu rắn dò xét đến, kẹp lấy vô cùng sức lực lớn, lại đón nhận Mạnh Tuyên cực lớn Chân Linh chi lực, liền giống như trên không trung đánh lên một đạo bức tường vô hình, tốc độ như tia chớp nhất thời bị ngăn cản xuống dưới, nó trùng kích xu thế cùng Mạnh Tuyên Chân Linh chi lực đè ép va chạm, phát ra như sấm kích khủng bố âm sóng, chung quanh ngọn núi đều bị cái này âm sóng đánh rách tả tơi rồi, lộ ra một đạo lại một đạo đáng sợ lỗ hổng.

Xích Luyện Xà vừa sợ lại sợ, tựa hồ là không nghĩ tới Mạnh Tuyên Chân Linh chi lực mạnh như vậy.

Bất quá tại thấy được Mạnh Tuyên đỉnh đầu hiển hóa Chân Linh hư ảnh về sau, nàng liền chỉ còn lại có khủng bố rồi, mười ngón Chân Linh, đó là trong truyền thuyết cao cấp nhất thiên tài mới có thể có được thiên phú, mà ngay cả nàng cũng chỉ có Bát Chỉ Chân Linh mà thôi, dù là như thế, nàng bình thường quay mắt về phía tu vi cao hơn chính mình Nhất giai người cũng dám tại đánh một trận, nhưng mà đụng phải mười ngón Chân Linh đối thủ, vậy cũng như thế nào đánh?

Vô ý thức, nàng liền lại thu hồi thân thể, làm tiếp ý định.

Nhưng mà Mạnh Tuyên lại không để cho nàng cơ hội này, thân hình rất nhanh bay đến giữa không trung, một chưởng hạ theo như, cuồng bạo vô cùng Chân Linh chi lực trực tiếp đặt tại nàng thân rắn bên trên, sau đó lại không giữ lại, ngạnh sanh sanh áp xuống dưới.

“Ha ha ha...”

Xích Luyện Xà thân thể phát ra khó nghe cốt cách tiếng vỡ vụn, hất lên rậm rạp lân phiên xà thân thể bị cố ra một đạo lại một đạo nếp uốn, tại loại này áp lực cực lớn xuống, thân hình càng là khổng lồ, đã bị lực lượng liên càng nặng, Xích Luyện Xà đành phải tùy theo rút nhỏ thân thể của mình, hiển nhiên do hơn trăm trọng dài ngắn hóa thành bảy mươi trọng, 50 trọng, 30 trọng... Nhanh chóng thu nhỏ lại, thẳng đến hơn mười trọng.

“Tì tì...”

Xích Luyện Xà phun hân tử, cái đuôi loạn vung, trườ liệt một mảnh bách thụ lâm.

Nàng vẫn còn giãy dụa, chỉ là tại đây sức lực lớn phía dưới, căn bản không cách nào giãy giụa, đối phó nàng thời điểm, Mạnh Tuyên căn bản không có dùng cái gì huyền pháp cùng võ pháp, trực tiếp là dùng cường đại Chân Linh chi lực áp chế, tựa như cự nhân giết chết một con kiến bình thường, rõ ràng Xích Luyện Xà có được đại ra Mạnh Tuyên gấp trăm lần thân thể, nhưng ở trên lực lượng, lại hoàn toàn tương phản, Mạnh Tuyên so nàng cường đại hơn rất nhiều.

“Ta đã nói với ngươi qua, ngươi không nên ngăn đón con đường của ta...”

Mạnh Tuyên nhìn qua tại chính mình chưởng lực phía dưới không ngừng thu nhỏ lại Xích Luyện Xà, khóe miệng bỗng nhiên bay lên một tiếng cười lạnh, đột nhiên thủ hạ lực lượng lần nữa tăng cường, đồng thời thân thể như thiểm điện kích xuống dưới, một tiếng ầm vang, một hồi tiêu yên nhấp nháy, hân cùng với Xích Luyện Xà thân hình đều bị che đậy rồi, tiêu khói tan đi thời điểm, đã thấy Xích Luyện Xà dĩ nhiên biến trở về Xà Cơ bộ dáng, chỉ là bởi vì vừa mới hóa thành bốn tượng, y phục trên người đều bị tranh phá, hơn nữa không có thời gian thay đổi một cái khác bộ đồ, bởi vậy cả người dĩ nhiên là trơn bóng...

Mà Mạnh Tuyên tắc thì ngồi xổm trên người nàng, một tay véo lấy cổ của nàng, đem đầu của nàng gất gao tạt trên mặt đất.

Xích Luyện Xà đỏ bừng cả khuôn mặt, trong ánh mắt lộ vẻ

thần sắc sợ hãi.

Mạnh Tuyên lại không nhìn ánh mắt của nàng, mà là thời gian dần qua tại thân thể nàng bên trên quét mắt.

“Người hóa thành người tương, con rắn kia gan lại là giấu ở cái gì vị trí đây này?” (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 313 : Thái độ đại biến

Chương 313: Thái độ đại biến

Đang nhìn đến Xà Cơ bốn tướng bị Mạnh Tuyên hù không một chương, ép tới không ngừng thu nhỏ lại thời điểm, khí độ ung dung Tiêu Mộc liền không cách nào ngồi nhìn rồi, hắn đã nhìn ra, Xà Cơ tuy nhiên cũng là khó được thiên kiều, nhưng tuyệt không phải Mạnh Tuyên đối thủ, mình nếu là ngồi nữa nhìn thấy đi, chỉ sợ Xà Cơ muốn chết tại Mạnh Tuyên trong tay, bất quá ngay tại hắn chuẩn bị ra tay thời điểm, đã có một tay nhẹ nhàng kéo lại chính mình. *

Quay đầu nhìn lại, Vô Thiên công tử đầy mặt ngạc nhiên nhìn xem từ trên trời giáng xuống áp hướng Xà Cơ Mạnh Tuyên.

“Đông Hải thật không hổ là Thánh Địa a, vốn tưởng rằng Tần Hồng Hoàn nhân vật như vậy ra một cái đằng trước, ít nhất cũng phải chiếm hết Đông Hải một ngàn năm số mệnh, lại không nghĩ rằng, cái này liền mười năm đều không có đi qua, liền lại xuất hiện một nhân vật như vậy, Tiêu huynh, chúng ta đều xem thường hắn rồi, nếu sớm biết hắn có như vậy bản lĩnh, mặc dù hắn bị thương, cũng không nên lại để cho Diệp Minh Viễn cùng Viên Hoành một người như vậy đi làm nhục hắn!”

Tiêu Mộc hừ lạnh một tiếng, có chút bất mãn, quay người liền muốn ra tay, lúc này thời điểm Xà Cơ nguy cơ chồng chất, hắn cũng không dám ngồi yên không lý đến.

Bất quá Vô Thiên công tử vừa cười vừa nói: “Tiêu huynh yên tâm, ta tự ý xem khí, hôm nay trì đại đệ tử tuy nhiên khí thế tung hoành, nhưng cũng không sát khí, người cái kia sự muội không có việc gì, ngược lại là người, nếu như lúc này ra tay, như vậy bất luận thắng bại, ngoại nhân đều nói các người Yêu Thần Sơn thiên kiều muốn hai cái cộng lại mới có thể cùng Thiên Trì đại đệ tử phóng đúng, thanh danh thật không tốt nha!”

Tiêu Mộc có chút tức giận, thấp giọng quát nói: “Chúng ta dù nói thế nào, cũng là cho các người Tự Tại Cung mà ra tay, người lúc này không muốn lấy cứu ta sự muội, lại ở chỗ này nói ngồi châm chọc, lại là đạo lý gì?”

Vô Thiên công tử im ắng cười, nói: “Ta nhìn sai rồi, cho rằng hôm nay trì đại đệ tử có thượng giai Bảo Đan. Lại có Vô Song Linh khí. Bản thân bốn sự tự nhiên cao không đi nơi nào. Có thể lực áp Dục Linh Cốc chân truyền cũng là dựa vào trên tay hấn thứ đồ vật, cho nên ta liền không thể nào coi trọng hấn, Diệp Minh Viễn cùng Viên Hoành một chỗ hiềm hấn ta cũng không để ý tới, cái này đã xem như ta đắc tội hấn rồi, hấn hiện tại tự nhiên có một bụng nóng tính, dứt khoát tự lại để cho hấn giết nhiều mấy người, ra vừa ra khí cũng thì tốt rồi, bằng không thì lại thể nào hợp tác đâu này?”

Tiêu Mộc kinh hãi. Con mắt đều tròn tròn: “Người muốn tìm hấn hợp tác?”

Vô Thiên công tử mỉm cười, nói: “Như vậy thiên kiều, không lợi dụng thoáng một phát thật là đáng tiếc!”

Xà Cơ một thân bốn sự cơ hồ đều không có sử đi ra, liền bị Mạnh Tuyên véo lấy cổ ân trên mặt đất, khuôn mặt đã đến mức đỏ bừng, cơ hồ không thở nổi, cao ngất lồng ngực bất trụ cao thấp khí phục, theo lý thuyết lúc này thời điểm nên cầu xin tha thứ rồi, bất quá Xà Cơ dầu gì cũng là Yêu Thần Sơn đi ra thiên kiều, cầu xin tha thứ lại nói không nên lời đến. Chỉ có thể hoảng sợ nhìn xem Mạnh Tuyên, cầu nguyện có người cứu chính mình.

Bất quá nàng trong khi chờ đợi Tiêu Mộc lại chưa có tới cứu. Mạnh Tuyên đợi ba hơi, trong nội tâm có chút thất vọng.

Hướng Tiêu Mộc chỗ phương hướng liếc một cái, Mạnh Tuyên buông lỏng ra Xà Cơ cổ, thần nhiên nói: “Xem tại Thanh Mộc Tiểu sự muội trên mặt, ta tạm tha cho người một mạng, lúc nào muốn uống túi mật rắn phao rượu rồi, lại đi Yêu Thần Sơn tìm người!”

Xà Cơ nghe xong, trong nội tâm tự nhiên giận dữ, chỉ là không dám cãi lại, cường chống muốn đứng dậy.

Nhưng mà nàng vừa mới chỉ đứng lên thể, Mạnh Tuyên tựa hồ

ngại nằng ngại đường, nổi lên một cước liên đá bay vài chục trượng, trông rỗng trước mặt đường, Mạnh Tuyên liền chậm rãi hướng đệ ba hòn núi lớn đi đến, khí độ một tia không thay đổi, thanh tĩnh không màng danh lợi, lại uy không thể xâm.

Kỳ thật chỉ có Mạnh Tuyên trong lòng mình minh bạch, chính mình biểu hiện ra ngoài tuy nhiên như là Phật ngăn cản giết Phật, thần cảm sát thần bộ đáng, nhưng trên thực tế trong cơ thể mình âm khí đã bắt đầu làm sùng rồi, chỉ là bị chính mình Chân Linh chi lực ngăn chặn, mới không được dùng phát tác, hấn dùng thân nhân dưỡng bệnh, thi triển ma công hấp thu hơn trăm người tu vi, tuy nhiên khiến cho hấn tu vi thăng đủ, phá Chân Linh thứ tư phẩm, thậm chí liền thứ năm phẩm chồi cũng sinh ra đi ra, nhưng còn chưa đủ để dùng trực tiếp luyện hóa đạo này âm khí, chỉ có thể chờ rảnh rồi rồi, mới chậm rãi luyện hóa.

Lúc này nếu như gặp lại đến đối phương cường lực chống cự, không thể nói trước, Mạnh Tuyên muốn thi triển ba mươi sáu kế ở bên trong đệ nhất kế rồi.

Bởi vì lại tiêu hao linh lực, hấn sợ áp chế không nổi trong cơ thể âm khí.

“Ai nha nha, Mạnh sư huynh a Mạnh sư huynh, tiểu đệ thật sự có mắt như mù, nhìn qua Mạnh sư huynh thứ tội...”

Rất xa, Vô Thiên công tử liền khắp khiêng nghênh đi qua, hấn trực tiếp theo thứ ba trên núi cung điện trên đỉnh đi xuống, chân đạp ở trên hư không ở bên trong lúc, liền có mây xanh tại dưới chân ngưng tụ, thoát nhìn chậm, trên thực tế một 恍 thần gian liền đã đến Mạnh Tuyên trước mắt.

Hắn cũng không có kiêng cớ, nói cái gì đối với Mạnh Tuyên có ác ý là không có ý các loại, trực tiếp lên đường xin lỗi, bày ra một bộ ta tự là chân chân chính chính tiểu nhân, người có bản lĩnh ta liền mời người, người không có bản sự ta liền chưởng mắt hình dạng của người, lại nói tiếp thanh danh bất hảo nghe, nhưng xác thực là một loại tiêu di Mạnh Tuyên trong nội tâm oán khí phương pháp tốt, tối thiểu nhất Mạnh Tuyên thấy hấn đi tới trước người, quả nhiên không có ra tay.

“Người xác thực có mắt không trông, bất quá ta cũng chỉ tự trách mình gặp xui xẻo, vận xui!”

Mạnh Tuyên bước lên hần mây xanh, nhân nhát nói ra: “Dưới núi phòng ở ở không khoải, Mạnh mỗ có thể đem đến trên núi đến?”

Vô Thiên công tử cười to, kêu lên: “Đương nhiên có thể, người tới nột, cho Mạnh Tuyên quét dọn một gian thanh tĩnh động phủ, muốn phong thủy tốt nhất, linh tính tốt nhất, từ nay về sau khoảnh khắc, Mạnh sư huynh liền là khách quý của ta, Tự Tại Cung cao thấp vạn không được lãnh đạm!”

Mạnh Tuyên nghe xong, trong nội tâm có chút mỉm cười một cái, liền không nói cái gì nữa.

Trong lòng của hần tự nhiên là có oán khí, chỉ có điều lại còn không muốn trực tiếp cùng Vô Thiên công tử trở mặt.

Chính mình nếu muốn tiến vào Thần Điện cứu Lâm Băng Liên bọn người, còn muốn mượn cái này Vô Thiên công tử thứ hai con đường đến đi.

“Đã thương sư muội của ta, ngươi cho rằng cứ như vậy đi qua sao?”

Tiêu Mộc lạnh lạnh chạy ra đón chào, tay áo bông bành, khí cơ cổ dâng, tựa hồ tùy thời chuẩn bị ra tay.

“Ta dục đẳng đệ Tam Sơn, liền chủ nhà đều tự mình đáp mây bay tới đón ta, ngươi cái kia không hiểu cấp bậc lễ nghĩa sư muội lại tại lộ trước ngăn đón ta, ta không nên đánh nàng sao? Là các ngươi Yêu Thần Sơn không biết cấp bậc lễ nghĩa, hay vẫn là chính cô ta gân cốt khó chịu mau tới đến ta sửa chữa?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nhìn xem cái này Yêu Thần Sơn đệ nhất thiên kiều, sắc mặt bất thiện.

Cách Giang Thành mới gặp gỡ cái này Tiêu Mộc lúc, Mạnh Tuyên đối với hần còn rất có hảo cảm, cảm thấy người này rất có đảm đương, thực lực cũng cường, nghĩ đến nếu có một ngày thấy có thể làm người bằng hữu, nhưng về sau chậm rãi tiếp xúc, lại tự dung đối với này nhân sinh khởi lòng tràn đầy chán ghét, tự nhiên đối với hần không có lời hữu ích.

Tiêu Mộc giận dữ, lại không có lập tức tự mở miệng, Vô

Thiên công tử chủ động tiến đến nghênh đón Mạnh Tuyên, xác thực như ở trước mặt đánh nữa hấn một cái tát bình thường, đúng vậy a, người ta Tự Tại Cung chủ nhân đều hoan nghênh, người như vậy khách người lại tại sao phải ba ba ngăn trở người ta?

“Ha ha ha ha, là ta cân nhắc không chu toàn, hết thấy đều tại ta, trách ta!”

Vô Thiên công tử thấy thế, vội vàng pha trò, trước đáp mây bay đi đem Xà Cơ nhận lấy, lại đem Tiêu Mộc cùng Xà Cơ dẫn tới cách đó không xa trầm thấp nói mấy thứ gì đó, thật lâu về sau, đã thấy Tiêu Mộc mặt sắc mặt ngưng trọng nhẹ gật đầu, Xà Cơ cũng rất bất đắc dĩ nhìn Mạnh Tuyên liếc, cái nhìn kia ở bên trong tự nhiên có vô tận phần hận, bất quá mắt ở dưới đây, thực sự khó dấu vẻ hoảng sợ.

Một hồi đại chiến, Mạnh Tuyên hiển nhiên cho nàng để lại không nhỏ bóng mờ.

Sau khi nói xong, Vô Thiên công tử mới đã đi tới, cười hướng Mạnh Tuyên xin lỗi, muốn đích thân dẫn hấn đi Tự Tại Cung, tốt nhất động phủ, hấn đáng tươi cười thực thê, ngôn từ xin lỗi xuống, xem bộ dáng này, tựa như hoàn toàn quên trước khi cùng Mạnh Tuyên ở giữa hiềm khích bình thường, Mạnh Tuyên đối với cái này, cũng không thêm để ý, cười cười nói nói, cũng không che dấu con mắt của mình địa, trên đường liền hỏi hấn thứ hai con đường sự tình.

Vô Thiên công tử sớm có chuẩn bị, hấn chắc chắc Mạnh Tuyên ra tay mặc dù hung ác, nhưng nếu như mình ném ra ngoài hảo ý, hấn sẽ không cự tuyệt nguyên nhân ngay tại ở Vô Thiên công tử biết rõ Mạnh Tuyên cũng muốn tiến vào Thần Điện, lúc này thấy Mạnh Tuyên đặt câu hỏi, trong nội tâm càng là phóng khoáng không ít, cười nói: “Mạnh huynh yên tâm, điều thứ hai con đường ta đã tại nghiên cứu, hôm nay có chút ít vấn đề, nhưng không thể nghi ngờ là có thể giải quyết!”

“Vấn đề nhỏ?”

Mạnh Tuyên bên mặt nhìn xem Vô Thiên công tử.

Vô Thiên công tử ta cũng không gạt hấn, cười hắc hắc, nói: “Mạnh huynh có lẽ nghe nói qua ta cùng với Sở Vương Đình

những sự tình kia a?”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, lẳng lặng chờ hấn nói đi xuống.

Vô Thiên công tử cười hắc hắc, nói: “Thực không dám đầu điểm, chúng ta như hương thông qua thứ hai con đường tiến vào Thần Điện, liền cần muốn nhờ Sở Vương Đình bên trong cái kia Thượng Cổ pháp trận, chỉ có điều ta cùng với Sở Vương không cùng, hấn là nhất định sẽ không cho ta mượn, thậm chí nói ta chỉ muốn đã đến gần Sở Vương đều, hấn sẽ bị hù ăn không ngon, ngủ không yên, không nên đem ta giết chết không thể, bất quá cũng không phòng, người này đã hoạn bệnh nặng, mệnh không lâu vậy...”

Mạnh Tuyên nghe nhũ mảy, thấp giọng nói: “Hấn là người phải chờ tới hấn đã chết lại nghĩ biện pháp?”

Vô Thiên công tử ha ha cười cười, nói: “Lời ấy sai rồi, hấn bệnh tuy nặng, nhưng Sở Vương Đình cái gì linh đan diệu dược không vậy? Chỉ sợ bảo dược tại Vương Đình ở bên trong cũng gieo rất nhiều, tuy nhiên trị không hết hấn, nhưng lại để cho hấn tục vài ngày mệnh hay vẫn là không có vấn đề, chúng ta như muốn chờ hấn chết, chỉ sợ đợi lát nữa nửa năm đều chưa chắc có tin tức, biện pháp của ta là phái người tiến về trước Tần địa Đại Tuyết Sơn cực u chỗ, tìm đến rồi một cây hiếm thấy băng tinh thương tai hoa, cái này dược đối với chúng ta người tu hành vô dụng, đối với người bình thường nhưng lại có không tệ kéo dài tánh mạng hiệu quả, đến lúc đó ta dùng cái này dược hương hấn đổi một cái sử dụng Sở Vương Đình Thượng Cổ pháp trận cơ hội, chắc hấn hấn nhất định sẽ đáp ứng...”

Mạnh Tuyên nghe xong, y nguyên mặt ủ mảy chau, trầm tư một lát, hỏi: “Cái kia dược bao lâu mới có thể đến?”

Vô Thiên công tử cười nói: “Tần địa khoảng cách cấm địa quá xa, nhanh nhất cũng muốn ba ngày!”

Mạnh Tuyên bắt đắc dĩ khẽ gật đầu một cái, trong nội tâm lại làm xuống một cái quyết định. (chưa xong còn tiếp. .)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 314 : Sở Vương Đô

Chương 314: Sở Vương Đô

Ba ngày thật sự là quá lâu, như muốn cứu người, chỉ tranh sớm chiều.

Mạnh Tuyên đã quyết định, chính mình không thể thiếu muốn đi một chuyến Vương Đình rồi, cái kia Sở Vương tuy nhiên bệnh nặng, nhưng cũng không có tu hành qua, chỉ là người bình thường, trên người hẳn bệnh đối với chính mình mà nói có lẽ vấn đề không lớn.

Nói trở lại, cái này Hồng Trần Vương giả không thể tu hành, nhưng cũng là năm đó bốn thánh định ra đến, hơn nữa quy định mỗi một thời đại vương đô tối đa chỉ có thể làm chín mươi lăm năm đế vương, đây cũng là Cửu Ngũ Chí Tôn danh xưng là tồn tại. Tại đế vương chín mươi lăm tuổi thời điểm, bất luận thân thể của hắn phải chăng khoẻ mạnh, đều muốn lập tức thiên vị, bằng không thì liền sẽ phải chịu thần bí nguyên rủa ảnh hưởng, đại thần trong triều cũng sẽ phản đối.

Hiện tượng này, bị Thiên Nguyên Đại Lục bên trên người bình thường xưng là cửu ngũ chi kiếp.

Ba ngàn năm nay, tứ địa xuất hiện không ít anh minh thần võ Vương giả, thậm chí ngàn năm trước Tân địa còn có một vị đế vương nghịch thiên mà đi, dùng đế vương chi thân, không nên tu hành Trường Sinh thuật, nhưng vô luận là ai, cuối cùng không có tránh được cái này cửu ngũ chi kiếp, cái kia tu hành Trường Sinh thuật Vương giả, tu vi cường hoành, thiên phú kỳ tài, tại chín mươi lăm tuổi thời điểm, đã là Chân Linh thượng giai tu vi, khí lực khoẻ mạnh, tựa như thiếu niên.

Nhưng ngay tại hắn chín mươi lăm tuổi thọ thần sinh nhật ngày hôm sau, hắn liền đã tạo ngộ Cửu Thiên chi kiếp, sinh sinh lão đã bị chết ở tại Thừa Thiên điện.

Theo cái kia về sau, liền có rất ít người còn dám tại làm trái

cái này cửu ngũ chi kiếp rồi, đều là ngoan ngoãn làm cái này chín mươi lăm năm để vương liền thôi.

Hôm nay Sở Vương nhưng thật ra là Vô Thiên công tử bào đệ, so hắn còn nhỏ lấy 8-9 tuổi, nhưng Vô Thiên công tử tuy nhiên tàn tật, thoát nhìn cũng chỉ có hơn hai mươi tuổi, cái kia Sở Vương cũng đã là cái bảy mươi mấy tuổi lão đầu tử rồi, bất quá hắn dù sao còn có hai mươi năm để vương mệnh có thể hưởng thụ, cho nên một lòng muốn kéo dài tánh mạng. Dù sao chỉ cần hắn chín mươi lăm tuổi trước nhường ngôi tự cũng không tao ngộ cửu ngũ chi kiếp.

“Mà thôi. Ta mà lại tại tối nay luyện hóa trong cơ thể âm khí. Ngày mai liền hướng Sở Vương Đình đi một lần!”

Mạnh Tuyên âm thầm làm hạ quyết định, liền đem Vô Thiên công tử đưa đi ra ngoài.

Luyện hóa âm khí trước khi, thần niệm bốn quét, có thể dò xét cái này động phủ trong có hay không một ít bí mật pháp trận, bất quá hắn rất hài lòng, cái này Vô Thiên công tử xác thực không có làm những không phóng khoáng này thứ đồ vật, đại khái cũng là cảm thấy mặc dù làm, cũng không thể gạt được Mạnh Tuyên. Dứt khoát không làm.

Mạnh Tuyên tắc thì tự mình ra tay, tại cửa động thiết hạ vài đạo pháp trận, sau đó lại về tới động phủ, trực tiếp tiến nhập trong hồ lô, bởi như vậy, mặc dù có biến cố phát sinh, cũng sẽ không có người bị thương đến hắn, như vậy mới yên tâm bắt đầu luyện hóa trong cơ thể âm khí.

Thực Bệnh Chi Long đã cường lớn thêm không ít, sinh long hoạt hổ, sớm đã đối với đạo kia âm khí nhìn chăm chăm.

Nó cũng là có linh tính tồn tại. Đã từng bị đạo này âm khí đè ép một đầu, lao nhó kỹ phần này hận ý. Đã sớm kiềm chế không được.

Vừa được đến Mạnh Tuyên thần niệm khu động, hắn lập tức liền hướng đạo kia âm khí vọt tới, cả hai người lập tức chém giết tại một chỗ.

Trong cơ thể ần ần có ầm ầm tiếng sấm truyền ra, liền hình như có hai cái Chân Linh cảnh cao thủ tại bụng đại chiến,

Mạnh Tuyên lập tức tụt một ngụm máu tươi phun tới, Thực Bệnh Chi Long cùng âm khí tác chiến, nhất gặp xui xẻo, vận xui đích đáng nhiên chính là hắn, trong cơ thể kinh mạch tạng phủ lập tức đã bị khiến cho rối tinh rối mù, bất quá hắn cũng may cũng là Chân Linh cảnh tu sĩ, chỉ cần Chân Linh không tổn hao gì, như vậy thương thế dưỡng tốt vô cùng đơn giản.

Cả hai chém giết thật lâu, Mạnh Tuyên thoát nhìn đã hấp hối rồi, Thực Bệnh Chi Long rút cục dần dần đem đạo kia âm khí áp chế tại hạ phong, bắt đầu xoay tròn lấy áp chế âm khí, cũng tìm cơ hội đem nó một ngụm nuốt vào, Mạnh Tuyên nhẹ nhàng thở ra, trong nội tâm thực sự bay lên vô tận hồ nghi: “Cái này âm khí rốt cuộc là cái gì? Thoạt nhìn là một loại vô cùng quý dị bệnh khí, nó lại tại sao lại tại trong cơ thể ta?”

Ân ân, Mạnh Tuyên cảm giác tất nhiên cùng mình tại Thanh Đồng sau đại môn tao ngộ có quan hệ, như gặp lại Tần Hồng Hoàn bọn người, muốn hỏi cái minh bạch.

Trợn vện đi qua hơn hai canh giờ, Thực Bệnh Chi Long rút cục thắng, một ngụm đem cái kia bệnh khí nuốt vào, rồi sau đó luyện một hạt bệnh đan đi ra, về sau lại có một hạt Hồng sắc hạt châu nhỏ bị nó phun ra, lơ lửng tại Chân Linh phụ cận.

Mạnh Tuyên nội thị, đánh giá cái kia hạt Hồng sắc hạt châu nhỏ, càng xem càng cảm thấy quen thuộc, trong nội tâm không khỏi nhớ tới một người đến, bất quá nhìn sau nửa ngày, hay vẫn là lắc đầu, đem người kia thân ảnh vung ra trong đầu của mình, không lo lắng nữa.

Hắn ngược lại nhìn xem cái kia hạt vừa mới luyện ra bệnh đan, trong nội tâm thầm nghĩ: “Ta hôm nay đã đi vào Chân Linh Trung giai, cùng Tần Hồng Hoàn, Lâm Băng Liên cùng Long Hoàng Thái tử bọn người cùng giai, chỉ có điều chỉ có Chân Linh Tứ phẩm, còn không cách nào hoàn toàn phát huy ra Chân Linh Trung giai tu vi, hơn nữa bọn hắn đều tu thành đại thần thông, chống lại bọn hắn chỉ sợ còn có chút không bằng, trừ phi ta cũng tu thành Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông mới được...”

“Cái này hạt bệnh đan có chút bất phàm, cũng không biết có thể hay không giúp ta thành công tấn chức Chân Linh Ngũ phẩm...”

Suy nghĩ thật lâu, Mạnh Tuyên liền vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, đem cái này hạt bệnh đan nuốt vào rồi, trong chốc lát, cuộn cuộn tinh khí hóa khai, cơ hồ so với hần hấp thu Diệp Minh Viễn, Viên Hoành một hơn nửa trăm tên Tự Tại Cung đệ tử tu vi đều muốn cường, bất quá, cuộn cuộn tinh khí bị hần nắm chặt thời gian luyện hóa về sau, đúng là vẫn còn không để cho hần hoàn toàn đột phá Chân Linh Ngũ phẩm, chỉ là cũng vô cùng tiếp cận.

Bệnh đan tại luyện hóa trong quá trình cũng là có hao tổn, cũng không phải nói sở hữu tu vi đều có thể bị chính mình tiếp nhận, có thể nói như vậy, Mạnh Tuyên dùng bệnh chủng hấp thu người khác tu vi, sau đó chính mình lại luyện hóa trong quá trình, có rất lớn một bộ phận tinh khí bị lãng phí, đối phương tu vi ngược lại là hấp thu sạch sẽ rồi, bất quá chính mình tu vi tăng trưởng thực sự có có hạn chế, sẽ không một bước lên trời.

Đương nhiên, đây đối với đau khổ tu luyện mấy trăm năm mới có thể khó khăn lắm phá Nhất giai tu sĩ mà nói, cái này cũng cùng một bước lên trời không giống rồi.

Đã luyện hóa được bệnh đan về sau, Mạnh Tuyên lại uống mấy ngụm trong hồ lô Đại Mộng Đan rượu, chậm rãi hóa khai, tốt mau chóng khôi phục chính mình vừa mới bởi vì Thực Bệnh Chi Long cùng âm khí đánh nhau mà bị thương, chỉ có điều như vậy thương cũng không lập tức là tốt rồi, mau nữa cũng phải một ngày thời gian, Mạnh Tuyên thực sự không muốn đợi, đợi cho hành động không ngại về sau, liền đứng dậy đã đi ra động phủ, đáp mây bay tiên về trước sở.,! vương đô.

Hần tại Tự Tại Cung biểu hiện ra không bị bất luận cái gì kiềm chế, nhưng âm thầm theo dõi người của hần thực sự không ít, vừa ly khai Tự Tại Cung, liền chỉ ít có bốn năm cái Chân Linh cảnh tu vi người đuổi kịp hần, hiển nhiên là Vô Thiên công tử thụ ý.

Mạnh Tuyên cũng không thêm để ý, tùy tiện tìm một cái thành trấn chui đi vào, cải biến chính mình khí cơ về sau, liền từ cái khác cửa thành ly khai, dễ dàng liền bỏ qua rồi tất cả mọi người, sau đó một đường đáp mây bay, nhắm Sở Vương Đô tiến đến.

Vô Thiên công tử Tự Tại Cung cùng Sở Vương Đô khoảng cách không tính quá xa, chỉ có vài nghìn dặm lộ trình, dùng Mạnh Tuyên hôm nay tu vi, cũng tự chưa tới một canh giờ ngược lại đã đến, ở cửa thành theo như rơi xuống vân giá, bởi vì Sở Vương Đô là không cho phép người đáp mây bay thông qua.

Đã tại Hồng Trần, có chút thời gian muốn tuân thủ Hồng Trần gian quy tắc, hưởng hồ Mạnh Tuyên cũng minh bạch, Sở Vương Đô tuy nhiên thuộc về Hồng Trần, lại cũng không phải bình thường Hồng Trần, ừng có không ít cao thủ, bảo vệ nhân gian Đại Đạo Nho gia cao thủ cũng không nói, còn có rất nhiều thuần phục Sở Vương Đình cao thủ, nói thí dụ như hộ quốc Đại tướng quân, hẳn vì Sở Vực tất cả thành trì Đại tướng quân đứng đầu, bản thân thực lực cũng thâm bất khả trắc.

Có thể nói như vậy, nếu là Vương Đình chăm chú, mặc dù là một cái đại tiên môn chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn.

“Sở Vương chỉ sợ không phải ta muốn gặp có thể gặp, ta nếu là đã ẩn tàng thân phận, căn bản là không thấy được hắn, nếu là dùng Thiên Trì đại đệ tử thân phận thấy hắn, ngược lại còn có mấy phần khả năng, chỉ có điều bởi như vậy, bí mật của ta chỉ sợ cũng giấu không được rồi, toàn bộ Sở Vực đều đem hắn bệnh nặng khỏi hắn sự tình cùng ta liên lạc với cùng một chỗ, ba quy một làm cho thùng rỗng kêu to rồi...”

Mạnh Tuyên chậm rãi vào thành, trong đầu suy tư về.

“Xin hỏi, các hạ thế nhưng mà người tu hành?”

Cửa thành vệ sĩ xa xa liền thấy được Mạnh Tuyên theo như Lạc Vân đầu, biết rõ hắn là có tu vi người, xa xa liền kính cẩn mà hỏi.

“Đúng là, Tướng Quân còn có chỉ giáo?”

Mạnh Tuyên không có tự cao tự đại, mà là khách khí hướng cái kia hai cái cửa thành quan hỏi.

Cái kia hai cái vệ sĩ gặp Mạnh Tuyên khách khí, trong nội tâm cũng có chút tự đắc, bên trong một cái vệ sĩ nói ra: “Tướng

Quân danh xưng là thì không dám, chúng ta chỉ là thủ cửa thành tiêu binh mà thôi, vị tiên sinh này, ngài muốn vào thành nhưng lại không phòng, bất quá Vương Đình có quy định, tu hành người trong như muốn đi vào vương đô, tắc thì cần mỗi ngày xoắn nạp 30 miếng Linh Thạch, Linh Thạch hao hết, muốn lập tức ly khai, còn đây là năm đó khuất tử lập hạ đích quy củ, hi vọng ngài lão bỏ qua cho...”

Mạnh Tuyên giật mình, liền cười nói: “Đã bốn thánh lập hạ đích quy củ, tự nhiên tuân theo!”

Hắn đối với cái này cũng lý giải, tu hành người trong nắm giữ lực lượng cường đại, nếu muốn tại trong thành nháo sự thật sự rất đơn giản, tuy nhiên Sở Vương Đô có Nho gia lực lượng thủ hộ, còn có Sở Vực Đại tướng quân trấn thủ, càng có hộ quốc đại trận bao phủ, nhưng vẫn là cẩn thận chút cho thỏa đáng, cho tu sĩ thiết kế tiếp quy củ, cũng là không muốn bọn hắn trong thành ngốc quá lâu, nếu muốn làm việc liền đi, làm xong việc trực tiếp ly khai là tốt rồi.

Cái kia hai cái vệ sĩ gặp Mạnh Tuyên phối hợp, rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, bên trong một cái cười hỏi: “Lại không biết ngài muốn trong thành ở vài ngày?”

Cái khác tắc thì cười nói: “Xem ngài bột nở thiện, cho ngài đề tỉnh một câu, 30 miếng Linh Thạch không phải số lượng nhỏ, theo lý thuyết mỗi người cũng là muốn xoắn nạp, chẳng qua hiện nay rồi lại có cái khác quy củ, nếu là ngài có cái gì có thể đối với phạm nhân có tác dụng linh đan diệu dược, bất luận giá trị bao nhiêu, cũng có thể dùng để chống đỡ cái này 30 miếng Linh Thạch số, nếu là ngài am hiểu dược lý, nguyện ý tiến cung vi vương thượng nhìn một cái thân thể, cái kia càng là một đồng tiền cũng không cần cho, lập tức cũng sẽ bị nội thành những người lớn nghênh đi vào...”

Mạnh Tuyên nghe xong, lập tức con mắt sáng ngời, chính mình còn muốn vấn đề này đâu rồi, lại không muốn trực tiếp từ bỏ cho giải quyết. R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 315 : Vạch trần hoàng băng

Chương 315: Vạch trần hoàng băng

Xem ra Sở Vương bệnh không nhẹ, băng không thì cũng sẽ không dùng loại biện pháp này ý đồ thu thập đôi với chính mình có lợi Linh Đan bảo được.

Ba mươi lượng Linh Thạch kỳ thật không phải một cái quá lớn số lượng, cho dù là ba trăm lượng, tại rất nhiều người trong mắt cũng không coi là cái gì, ví dụ như hiện tại Mạnh Tuyên. Có thể vì tiết kiệm số tiền kia tài mà ra tay thay Sở Vương chữa bệnh, đại khái là vừa vặn đi vào Chân Linh cảnh tiểu tiên môn tu sĩ, bọn hắn nghèo, Linh Thạch đều được tỉnh lấy hoa, chỉ là, người như vậy lại trông cậy vào bọn hắn có cái gì tốt đan?

Bất quá lại nói trở lại, Sở Vương Đình có lẽ là tại dùng như vậy biện pháp hướng các tu sĩ tỏ rõ thành ý của mình.

Chỉ cần chịu tấn thăng Linh Đan bảo được là được giảm bớt 30 miếng Linh Thạch, chỉ cần chịu ra tay vì Sở Vương liền bị tôn sùng là khách quý, như vậy nếu là thật sự đem Sở Vương trị hết bệnh nữa nha? Đại khái Sở Vương Đình nhất định sẽ không keo kiệt sắc phong phú ban thưởng a!

Mạnh Tuyên cúi đầu nghĩ nghĩ, liền gật đầu cười, sau đó tại hai cái vệ binh kinh ngạc trong ánh mắt đã đi ra.

Đợi cho hắn khi trở về, đã thay đổi trang phục, sửa lại khí cơ cùng dung mạo, đảm nhiệm dù ai cũng không cách nào cùng vừa rồi hắn liên lạc với cùng một chỗ rồi.

Lần nữa nho nhã lễ độ tới, nói thẳng chính mình là một kẻ tán tu, am hiểu dược thạch chi thuật, dục tiến cung vì Sở Vương hỏi xem bệnh.

Lúc này Mạnh Tuyên xem chỉ là Chân Khí cảnh giới, cùng vừa rồi Chân Linh bộ dáng cách biệt một trời, nhưng hai cái vệ

sĩ thấy hấn là cố ý đến vì Sở Vương tiêu, bởi vậy tuyệt không dám lãnh đạm, cung kính đem quá trình cùng hấn nói một lần.

Phương pháp rất đơn giản, cửa thành bên trái liền có một mặt màu vàng cân y bằng, chỉ cần cho là mình có năng lực thay Sở Vương tiêu, liền có thể đem cái kia dán thông báo đơn bóc đến, nội thành cao mọi người tự nhiên sẽ có sở cảm ứng, phải khiến người đến đây nghênh đón.

Mạnh Tuyên liền cất bước đi qua. Trực tiếp bóc bằng đơn.

Tại bằng đơn ly khai tường thành một chốc. Một đạo Linh quang phóng lên trời. Toàn bộ Sở Vương đều người lập tức đều ngẩng đầu quan sát.

“Lại có người yết bằng rồi, cũng không biết Đạo Vương bên trên bệnh có thể không chữa cho tốt!”

“Hừ, thế gian tu sĩ ở bên trong cũng không thiếu giả thần giả quỷ lừa gạt tiền bạc, trong một tháng này yết bằng người chẳng lẽ còn thiếu đi? Còn không phải liền Sở Vương nguyên nhân bệnh đều nhìn không ra đến? Thậm chí có rất nhiều liền phía trước khảo hạch đều qua không được đây này...”

Mạnh Tuyên tiếp nhận bằng đơn về sau, liền lập tại nguyên chỗ chờ, nội thành phản ứng rất nhanh, một cỗ Hoàng Kim di thú xe tại một thời gian uống cạn chung trà ở trong liền đã đến cửa thành, trên xe có một cái xem thân phận không thấp thân tử cùng hai gã nội thị. Đánh giá Mạnh Tuyên liếc liền thỉnh hấn lên xe, ngôn từ ở trong cũng là khách sáo, chỉ là vô luận như thế nào cũng lau không đi đáy mắt cái kia một tia hồ nghi hương vị.

Hết cách rồi, bọn hấn đã gặp quá nhiều lừa đảo rồi, huống chi lúc này Mạnh Tuyên xem lại là trẻ tuổi như vậy?

Bất quá Sở Vương Đình đối với cân y một chuyện thật sự quá coi trọng, dù là có một tia hi vọng cũng không muốn buông tha, cho nên bọn hấn tuy nhiên cảm thấy Mạnh Tuyên còn quá trẻ, hơn nữa tu vi cũng không đủ cao, nhưng cũng không dám đem bất mãn thần thái bày ở trên mặt.

“Không biết vị tiên sinh này đạo hiệu vì sao? Tiên sơn nơi nào?”

Thùng xe rất lớn, ba người cũng không lộ vẻ chen chúc. Còn chưa xuống xe, tên kia đại thần mô hình người như vậy liền cung kính mà hỏi.

“Một kẻ tán tu mà thôi. Ngươi có thể gọi ta làm trừ bệnh đạo nhân!”

Mạnh Tuyên tùy tiện hướng hắn chấp tay, cười mỉm trả lời.

“Cái này...”

Tên kia đại thần có chút khó xử, hắn hiển nhiên nhìn ra Mạnh Tuyên cũng không muốn lộ ra thân phận chân thật của mình.

“Là tán tu cũng nên có danh tiếng, Tiểu tiên sinh đã dám vạch trần Vương bảng, liền cùng chúng ta nói một chút tính danh ngại gì? Dù sao cần y thể nhưng mà chúng ta Sở Vương bệ hạ, mặc kệ ngài có thể không trị được tốt lão nhân gia ông ta bệnh, chúng ta cũng đều chịu trách nhiệm một phần nhỏ tâm!”

Một cái mảnh lông mày dài mắt, da mịn thịt mềm béo nội thị nhỏ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói, ngôn từ có chút vô lễ.

“Vi Sở Vương chữa bệnh còn muốn thông báo tính danh sao? Cái này trên bảng lại không có ghi minh!”

Mạnh Tuyên cười cười, giơ lên trong tay hoàng bảng nói ra.

“Trên bảng xác thực không có minh ghi, bởi vì công chúa điện hạ lên tiếng, bất luận là người phương nào, cho dù là Thương Vực Ma chủng, chỉ cần có thể vì vương thượng chữa cho tốt bệnh, chúng ta cũng sẽ tôn sùng là khách quý, nhưng chúng ta làm xuống người lại không thể không thêm phần coi chừng, các ngươi người tu hành đều là coi trời bằng vung thế hệ, như bị thân phận không rõ người tiếp cận vương thượng, vạn nhất gây xảy ra điều gì nhiễu loạn, cái này liên quan lại muốn ai đến bồi?”

Mạnh Tuyên càng nghe càng không thoải mái, hảo hảo yết bảng chữa bệnh, hơn nữa hắn đoán chừng lấy, trên đời này có thể trị tốt Sở Vương chi bệnh người cũng tự chính mình rồi, hết lần này tới lần khác trên đường nhảy ra ngoài một cái thái giám, âm dương quái khí gạt mình, trong nội tâm không có

hỏa mới là lạ.

Đương nhiên, đây cũng là Mạnh Tuyên thiếu tại Hồng Trần hành tâu nguyên nhân, hẳn tự nhiên không biết, Sở Vương Đình các nơi quan viên, nhất là Sở Vương cung ở trong người, trong nội tâm kỳ thật đều đem tiên môn người trong trở thành không có vua vô chủ nghịch tặc, nội tâm hảo cảm khiếm khuyết, nếu là Mạnh Tuyên hiển lộ chính mình Chân Linh cảnh tu vi cũng ngược lại mà thôi, nhưng hẳn hết lần này tới lần khác xem chỉ là một cái Chân Khí cảnh thiếu niên tu sĩ, trong lúc này tùy tùng tự nhiên liền không nhận được miệng thiếu nợ muốn gõ hẳn hai câu rồi, nói trắng ra là tự là qua qua miệng ngiên, biểu hiện thoáng một phát sự hiện hữu của mình.

Mạnh Tuyên vì ẩn nấp thân phận của mình, cố ý thay đổi Chân Khí cảnh khí cơ, nhưng thật ra là một bước nước cờ dở.

“Một nhà nào đó là tới vì Sở Vương chữa bệnh, lại không phải đến nghe người cái này âm người nói hưu nói vượn, nếu là Vương Đình có thành ý, một nhà nào đó liền đi vì Sở Vương thi triển thoáng một phát Hồi Xuân chi thuật, nếu là không tin được một nhà nào đó, cái này Vương Đình không tiến cũng thế!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nói ra, chỉ nghe trong lúc này tùy tùng sắc mặt đại biến, nếu là Chân Linh cảnh tu sĩ mắng hẳn vì “Âm người” cũng ngược lại mà thôi, thậm chí ngay cả cái Chân Khí cảnh tu sĩ cũng dám như thế, quả thực tự là lật ra lật trời rồi.

“Lớn mật, lại dám như vậy nhục nhã chúng ta, ta xem cái này Vương Đình người cũng không cần đi, trực tiếp chặt cho chó ăn a!”

Trong lúc này tùy tùng nổi trận lôi đình, trực tiếp chỉ vào Mạnh Tuyên cái mũi mắng.

Mạnh Tuyên đối xử lạnh nhạt nhìn hẳn, cơ hồ nhìn không được muốn một chương chụp chết hẳn.

“Ai nha, Kiều Hàn công công tất nộ, vị này Tiểu tiên sinh cũng tất nộ, chớ để bởi vì một đôi lời khóe miệng làm đại sự...”

Tên kia quan viên vội vàng đi ra điều đình, hấn nhưng lại cái có ánh mắt, tuy nhiên lúc đầu nhìn thấy Mạnh Tuyên tuổi trẻ, có chút hoài nghi, nhưng thấy đến Mạnh Tuyên dám trực diện thoả mạ trong lúc này tùy tùng về sau, hấn ngược lại đối với Mạnh Tuyên vài phần kính trọng rồi, dù sao không có có người có bản lĩnh cũng không có lớn như vậy nóng tính, thiếu niên này chịu không nổi một điểm nhục, ngược lại từ loại nào trình độ bên trên đã chứng minh hấn trong bụng nhưng thật ra là có hàng, không phải giang hồ lang trung.

Trong lúc này tùy tùng cũng không dám chính xác đối với Mạnh Tuyên thế nào, dù sao một cái chuyên đến vi Sở Vương tiêu đại phu nếu là bị chính mình trên đường chém liền cho chó ăn rồi, truyền đi chính là một cái ẩn chứa mầm tai hoạ tội danh, Vương Đình lửa giận hấn có thể không chịu nổi.

“Hừ, thực cho rằng Sở Vương là người muốn gặp có thể gặp đây sao? Phàm dự tiến cung vi Sở Vương y bệnh người, đều trước triển lộ thoảng một phát y thuật của mình, thực sự thực học, mới có thể tiến cung, không có thực học, liền trực tiếp tự trực xuất vương đô, người nếu là thật sự không cùng tính tình tương xứng đôi bên sự, đối đãi người bị trực xuất vương đô thời điểm, là chúng ta muốn người chết thời điểm...”

Trong lúc này tùy tùng Kiều Hàn nghĩ đến, âm hỉ hỉ nhìn Mạnh Tuyên hai mắt, cũng không tái mở miệng rồi.

Thẳng đến đi tới vương đô trên góc Tây Bắc một tòa hoang miếu về sau, Mạnh Tuyên mới biết được, sở hữu chuẩn bị tự tiến cử vi Sở Vương tiêu đại phu, đều muốn trước tiên ở nơi này khảo thí một phen, có bản lĩnh mới có thể cho phép tiến vào Vương Cung, không có có bản lĩnh ngược lại cũng sẽ không giết người, chỉ là sẽ trực tiếp trực xuất vương đô, đây cũng là nhân chi thường tình, sở vực chỉ Vương xác thực không phải người nào đó lời nói chính mình hiệu y thuật liền có thể gặp lấy được.

Mà cái này khảo thí, cũng là đơn giản, cái này hoang trong miếu giam giữ mấy chục cái thân hoạn bệnh hiểm nghèo bệnh hoạn, nếu là có thể đem trong bọn họ người nào đó chữa cho tốt, liền xem như vượt qua kiểm tra, nếu là trị không hết, vậy thì thu thập thoảng một phát cút ra vương đô a!

Mạnh Tuyên cũng không biết Sở Vương đều nơi nào đến nhiều như vậy bệnh hoạn, đương nhiên Sở Vương Đình có rất nhiều biện pháp, có rất nhiều có thể cho khỏe mạnh người nhiễm lên bệnh hiểm nghèo phương pháp, tùy tiện loại nào đều có thể chế tạo ra loại này thân hoạn bệnh hiểm nghèo vật thí nghiệm.

“Cho hần an bài một cái khó khăn nhất trì người tới!”

Nội thị đi tới hoang miếu về sau, liền hướng phụ trách tại đây một cái quan viên nói ra.

Cái kia quan viên hiểu ý, rất nhanh liền có xứng mang theo hộ thân ngọc phù thị vệ đem một cái am am một hơi lão giả mang đi qua, xem lão giả này bộ dáng, tựa hồ tùy thời hội tắt thở rồi, bệnh như vậy người, cho dù là bệnh của hần không phải cái gì nghi nan tạp chứng cũng sẽ trở nên phi thường khó trị, bởi vì thân thể của hần đã rất hư nhược rồi, một ít thông thường trị liệu thủ đoạn dùng tại trên người hần hần cũng không chịu nổi.

“Bệnh còn chưa đủ a...”

Trong lúc này tùy tùng vòng quanh lão đầu này dạo qua một vòng, bỗng nhiên một cước đá vào lão đầu trên lưng.

Hần tu vi vậy mà không kém, chùng chân khí thất trọng, một cước này nhất thời đập lão đầu miệng phun máu tươi, vốn đang thừa một hơi, hôm nay lại chỉ thừa nửa sức lực rồi, chỉ sợ thời gian uống cạn chung trà đều sống không qua đi.

“Trừ bệnh đạo nhân đúng không? Thỉnh ra tay đi, nếu là trị tốt, liền tiến cử vào cung, nếu là trị không hết, hắc hắc...”

Trong lúc này tùy tùng âm hỉ hỉ nhìn xem Mạnh Tuyên, không có hảo ý, hần như vậy cách làm, cũng là phù hợp Sở Vương đều quy định, bởi vì vì đạt được Sở Vương ban thưởng, đến đây yết bảng vì Sở Vương chữa bệnh người thật sự nhiều lắm, vì khảo nghiệm thầy thuốc trình độ, bọn hần thường xuyên tăng thêm những khảo nghiệm này bệnh hoạn bệnh tình, liền thương thêm bệnh, càng nặng càng tốt, càng như vậy càng có thể hiển lộ thầy thuốc thủ đoạn.

Bất quá, hành động này lại lập tức chọc giận Mạnh Tuyên, ánh mắt lạnh như băng, lạnh giọng nói: “Nửa canh giờ ở trong, ta

muốn mạng của người...” (chưa xong còn tiếp...)

... R640

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 316 : Hồi thiên diệu thuật

Chương 316: Hồi thiên diệu thuật

“Người còn dám tại Sở Vương đều được đâm chúng ta hay sao?”

Trong lúc này tùy từng tự cho là mình chỉ là làm một cái nhỏ nhỏ làm khó dễ, mà lại phù hợp quy củ, Mạnh Tuyên là trong bụng không cam lòng, cũng chỉ có thể nuốt xuống cơn tức này, lại không nghĩ rằng, chính mình hành động này vậy mà đem Mạnh Tuyên làm phát bực rồi, trực tiếp ở trước mặt nói muốn giết hắn. Hắn cũng không lo lắng tánh mạng của mình, dù sao nơi này là Sở Vương đều, một cái Chân Khí cảnh tu sĩ còn trở mình không được thiên, cho nên hắn lúc này chỉ là vô cùng phần nộ.

“Hành thích người? Người còn không xứng!”

Mạnh Tuyên lạnh lùng nói ra: “Như muốn giết người, biện pháp còn nhiều mà, nói thí dụ như, người không chết, ta không thay Sở Vương y bệnh!”

Kiều Hàn khẽ giật mình, nghĩ thầm phương pháp này xác thực có thể, như người này thật là có bản lĩnh, cái kia Vương Đình vì cầu hắn ra tay thay Sở Vương khám và chữa bệnh, đừng nói một cái chính mình, tự là mười cái, 100 cái cũng sẽ giết cho hắn xuất khí, chỉ có điều nghĩ lại liếc, hắn rồi lại lạnh cười nói: “Chúng ta cũng muốn nhìn người như thế nào giết ta, nửa canh giờ, người chỉ sợ là liền cái này bệnh hoạn cũng trị không hết a...”

Mạnh Tuyên cười lạnh nói: “Nếu không có xoay chuyển trời đất chi thuật, lại không dám vọng vạch trần hoàng bang?”

Nói xong, hắn cũng sẽ không để ý tới người khác, chỉ nói một câu không cho người quấy rầy chính mình, liền cúi người ôm lão giả kia tiến nhập trong miếu đồ nát, nội thị Kiêu Hàn vốn định đuổi kịp, lại bị Mạnh Tuyên ánh mắt lạnh như băng bức

lui rồi, chỉ là tức giận lập ở ngoài miếu chờ, tiến nhập miếu đồ nát một cái sương phòng, Mạnh Tuyên thần niệm quét qua, thấy không có người thăm dò, liền đem lão đầu đặt ở một cái cũ nát hố đất bên trên.

Lão đầu này chỉ còn nữa sức lực treo rồi, cơ hồ thần trí đều không có, quả thực khó trị.

Bất quá Mạnh Tuyên thực sự có biện pháp, đi ra ngoài lấy một hồ lô nước trong, lại đem chính mình trong hồ lô một giọt Đại Mộng Đan rượu nhỏ vào cái này hồ lô nước trong ở bên trong. Hóa khai về sau. Liền cho lão đầu tưới xuống dưới. Sau đó vận chuyển Linh lực giúp hắn luyện hóa, tuy nhiên chỉ có một giọt rượu dịch, nhưng hóa mở đích tinh khí lại không thua gì mấy trăm năm lão sâm, kéo lại được lão đầu mệnh, khiến cho hắn không đến mức lập tức tự đi đời nhà ma.

Vì che dấu khí cơ, Mạnh Tuyên lúc này có thể vận dụng Linh lực rất ít, nhưng bang lão đầu luyện hóa trong cơ thể tinh khí nhưng lại đã đủ rồi.

Hắn chỉ có thể đủ tại vận dụng ba thành Linh lực phía dưới dưới tình huống, bảo trì chính mình khí cơ không thay đổi. Vượt qua ba thành, sẽ hiển lộ ra chính mình chính thức khí cơ đến, nếu là có tâm người chính dùng thần niệm nhìn trộm hắn, sẽ gặp phát giác hắn khí cơ biến hóa.

Kéo lại được lão đầu mệnh về sau, Mạnh Tuyên liền tùy ý thi triển Đại Bệnh Tiên Quyết, đem lão đầu bệnh khí hấp thu đi ra.

Trong nháy mắt, sắc mặt còn hiện lên tro tàn sắc lão đầu thuận tiện chuyển rất nhiều, trên mặt bao phủ một tầng hắc khí biến mất không thấy gì nữa, con mắt cũng nháy nháy, chậm rãi mở ra. Chỉ là thần trí còn có chút mơ hồ, bởi vì thân thể của hắn cực kỳ suy yếu. Đây cũng là bởi vì trong lúc này tùy tùng một cước mà bị thương duyên cớ, Mạnh Tuyên cái kia một giọt Đại Mộng Đan rượu, có thể treo mạng của hắn, trong thời gian ngắn lại trị không hết thương thể của hắn.

“Khá tốt người thần trí chóng mặt mê, không có chứng kiến ta vì trị cho người bệnh quá trình, bằng không thì cái này ba quy một làm cho cũng không biết nên không nên nói với người, tự tính toán theo như người nói, người cũng bảo vệ thủ không

được bí mật của ta, người khác vừa hỏi người, người cũng không dám không nói!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thâm nghĩ, trong lúc này tùy tùng một cước, nhưng thật ra là giúp mình.

“Loảng xoảng lang...”

Mạnh Tuyên đẩy ra cửa gỗ đi ra ngoài, ngoài miếu lập tức có người than nhẹ, có người hưng phấn.

Than nhẹ người tự nhiên là đối với Mạnh Tuyên ôm có hi vọng người, bọn hắn còn tưởng rằng Mạnh Tuyên nhanh như vậy liền buông tha, là vì trị không hết lão giả kia bệnh, cái kia dĩ nhiên là nói rõ hắn y thuật thường thường, sẽ không lại tiến cử vào cung vì Sở Vương y bị bệnh.

Mà hưng phấn, nhưng lại cái kia nội thị Kiều Hàn, hắn vừa rồi càng muốn Mạnh Tuyên, càng cảm thấy sau lưng phát lạnh, từ trong tưởng tượng không muốn chứng kiến Mạnh Tuyên bị tiến cử vào cung, bởi vậy nhìn thấy Mạnh Tuyên buông tha cho, trong nội tâm liền buông xuống một khối tảng đá lớn.

“Hừ, đã sớm xem hắn tuổi còn trẻ, khẩu xuất cuồng ngôn, không giống cái có người có bản lĩnh, quả nhiên bị chúng ta nói trúng rồi, dựa vào Vương Đình quy củ, cũng không giết người, mau mau rút ra vương đô đi thôi...”

Kiều Hàn lạnh giọng nói ra, trong ánh mắt tinh quang lập loè, cũng không biết tại đánh cái gì chủ ý.

Vị kia một mực trầm mặc chờ đợi kết quả thần tử cũng thở dài, quay người dục đi.

Hai bên đóng ở vệ binh tắc thì đi tiến lên đây, chuẩn bị đem Mạnh Tuyên đuổi ra vương đô đi.

Thế nhưng mà Mạnh Tuyên lại thò tay ngăn trở bọn hắn, sắc mặt bất thiện nhìn xem trong lúc này tùy tùng Kiều Hàn nói: “Người thực cứ như vậy hi vọng đem ta đuổi ra vương đô, tốt ngời nhìn Sở Vương chết bệnh sao? Hừ, một đám không có mắt thứ đồ vật, vào xem một chút đi!”

Lời vừa nói ra, trong miếu đồ nát người nhất thời biến sắc.

Cái kia thần tử trước hết nhất kịp phản ứng, lập tức liền hướng trong sương phòng chạy tới, cũng không lâu lắm, liền vang lên hân một tiếng thét kinh hãi.

Nội thị Kiều Hàn nghe vậy, cũng đã biến sắc, chạy vào sương phòng, sau đó lập tức ngất người tại nguyên chỗ.

Lão đầu tuy nhiên ở vào nửa trong hôn mê, nhưng mù lòa cũng nhìn ra được, tách mạng hân không ngại rồi, hơn nữa hân lúc này lộ ra lại suy yếu lại ở vào nửa trạng thái hôn mê, lại là bởi vì chính mình một cước kia đá ra thương thế chỗ trì, bệnh lại không việc gì rồi.

“Người... Người có phải hay không có cái gì linh đan diệu dược, có thể khởi tử hồi sinh? Nhanh chóng dâng ra đến, cho ta vương thượng chữa bệnh!”

Nội thị Kiều Hàn phản ứng cực nhanh, bá một tiếng liền nhảy ra sương phòng, sắc mặt bất thiện hướng về Mạnh Tuyên quát hỏi.

“Khổng Tử nói chân ngôn: Tù!”

Còn không đợi Mạnh Tuyên làm ra phản ứng, một câu quát lạnh liền từ trong sương phòng truyền ra, âm sóng cuộn cuộn, lập tức ở không trung tạo thành một cái cự đại “Tù” chữ, xoáy và liền có một cái lập lòe lóng lánh lao tù xuất hiện, đem nội thị Kiều Hàn vây ở trong đó, sau đó tên kia thần tử bước nhanh theo trong sương phòng đi ra, hướng về Mạnh Tuyên lay dài thi lễ, nói: “Có mắt không nhìn được Thái Sơn, Tiểu tiên sinh mời đi theo ta...”

“Lý... Lý đại nhân... Chúng ta cũng là một lòng vì vương thượng, người khốn ta làm chi?”

Nội thị Kiều Hàn run giọng nói ra, sắc mặt dị thường khó coi.

Cái kia thần tử lại cười lạnh nói: “Sợ người thẹn quá hoá giận, làm ra cái gì việc ngốc đến, ta hiện tại muốn dẫn Tiểu tiên sinh tiên cung, người tự ở chỗ này chờ a! Có lẽ Thái tử điện hạ hội nghĩ biện pháp cứu người... Đương nhiên, nếu như hân cảm thấy người tại hân trong suy nghĩ phân lượng đủ trọng!”

Nói xong cung kính thỉnh Mạnh Tuyên đi đầu, trong lúc này tùy tùng sắc mặt đại biến, thân thể run rẩy không thôi.

Mạnh Tuyên vốn đang có chút không biết trong lúc này tùy tùng vì sao làm khó dễ chính mình, nghe xong những lời này, lại lập tức đã minh bạch sơ qua, Sở Vực bên trong, có người hi vọng Sở Vương tiếp tục sống sót, dĩ nhiên là có người hi vọng Sở Vương nhanh lên chết, đều là chút ít xấu xa sự tình mà thôi.

Hắn lắc đầu, cũng không muốn để ý tới những nát này sự tình, cũng không có công phu để ý tới.

Sở Vương cung, liền ở vào Sở Vương đều trung ương nhất, chính thể hiện ra óng ánh màu trắng, dưới ánh mặt trời phản xạ một loại hoa mỹ hào quang, tuy nhiên là Hồng Trần Vương Cung, xem so với rất nhiều tiên môn kiến trúc càng giống Tiên cung, từng có truyền thuyết, nói Vương Cung chính là một kiện cực lớn pháp khí, toàn thân do Cửu Thiên đánh xuống Bạch Ngọc điêu tạc, Mạnh Tuyên vốn không tin, nhưng thấy cái này Vương Cung bộ dáng, nhưng có chút tin.

Cái này họ Lý thần tử muốn đem chính mình tiến cử vào cung, nhưng lại tiến cử cho ba người.

Một cái là Sở Vực hộ quốc đại Tướng Quân sở đi phong, một cái là Sở Vực Nho môn đứng đầu Thượng Quan Khiêm, thấy về sau, Mạnh Tuyên mới phát hiện, lão đầu này tự là tự mình cùng Tử Đồ trưởng lão tại cách Giang Thành lúc nhìn thấy chính là cái kia Thượng Quan lão phu tử, vốn cho là hắn chính là một cái bình thường nho sinh, lại không muốn vậy mà thân phận tôn quý, chính là hôm nay Sở Vực Nho môn đứng đầu, cái này lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Cuối cùng một cái, thì là đương kim Sở Vực Thái tử Sở tôn, từng cái tiến cung thầy thuốc, đều cần ba người bọn hắn gặt đầu, mà cái kia hai gã nội thị cùng cái này họ Lý thần tử, thì là phụ trách nghiệm chứng vạch trần hoàng bang người là thật không nữa có cao minh y thuật mà thôi.

Nói là ba người, nhưng đương Mạnh Tuyên đi tới Sở Vương cung trên quảng trường chờ lúc, chào đón đã có bốn người, cái kia người thứ tư nhưng lại nữ tử, theo sau Thượng Quan Khiêm sau lưng, đầy mặt chờ mong cùng vẻ lo lắng, vậy mà

cũng là người quen, đúng là tại Thượng Cổ trong bàn cờ đánh qua một lần đôi mắt Sở Tiêu Tiêu, thân phận của nàng Mạnh Tuyên sớm đã đoán được, lúc này thấy đến ngược lại cũng không thấy ngoài ý muốn.

“Cái này là lần này vạch trần hoàng bảng thầy thuốc? Tuổi còn trẻ, không biết có hay không thực sự thực học...”

Một người mặc nhật áo bào màu vàng phục, đầu đội kim quan trung niên nhân nhìn từ trên xuống dưới Mạnh Tuyên, có chút không cho là đúng nói.

Cái này thái độ lại cùng cái kia Kiều Hàn giống nhau như đúc, Mạnh Tuyên không cần đoán liền biết rõ thân phận của hắn rồi, tất nhiên là Vương Đình Thái tử Sở tôn.

“Chúng ta đã khảo nghiệm qua, bệnh nặng chi nhân, chén trà nhỏ mạng sống, thật có hồi thiên diệu thuật!”

Họ Lý thần tử cung kính nói ra, bất quá ánh mắt nhìn hướng nhưng lại tuổi già Thượng Quan Khiêm.

“Như vậy tốt rồi, phụ vương được cứu rồi, Thượng Quan phu tử, nhanh lại để cho hắn vào cung thay phụ vương nhìn một cái a...”

Sở Tiêu Tiêu nghe xong, con mắt sáng ngời, cẩn thận từng li từng tí dặt lầy Thượng Quan Khiêm tay áo nói ra.

Thượng Quan lão phu tử nhẹ gật đầu, đang muốn nói cái gì, Mạnh Tuyên lại nhẹ nhàng cười cười, mở miệng nói: “Nếu muốn ta tiến cung chữa bệnh, cái kia còn cần một cái điều kiện, cũng không biết tại sao, tại hạ vốn là có hảo ý, muốn dùng hồi thiên diệu thuật, thay Sở Vương giải trừ cô tật, đã có cái âm người mình vào thành lên, liền mọi cách cản trở, thậm chí suýt nữa giao cho ta một người chết để cho ta trị liệu, cái này rõ ràng tự là không muốn làm cho ta tiến cung a, ta cũng không phải người ngu, biết rõ ở giữa khẳng định có chút xấu xa, cho nên có câu nói nhất định phải giảng ở phía trước, nếu như cho Sở Vương chữa cho tốt bệnh về sau, ngược lại cho tự chính mình để lại tai họa ngầm, cái này bệnh không trùng trị cũng thế, miễn cho rước họa vào thân...”

Lời vừa nói ra, Sở tôn Thái tử lập tức sắc mặt đại biến. (chưa

xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 317 : Nho môn bí pháp cấm chế

Chương 317: Nho môn bí pháp cấm chế

Tại Mạnh Tuyên nói xong lần này về sau, cái kia họ Lý thần tử liền môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ thi triển nào đó cùng loại với thần niệm truyền âm thuật pháp, đem sự tình ngọn nguồn nói cho Thượng Quan lão phu tử, Thượng Quan lão phu tử nghe xong, mặt lộ vẻ mỉm cười, khẽ gật đầu một cái, hữu ý vô ý hướng Sở tôn Thái tử nhìn thoáng qua, hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Lão hủ có thể đảm bảo, Tiểu tiên sinh chỗ lo lắng sự tình nhất định sẽ không phát sinh!”

Mà cái kia con mắt giống như trợn không trợn, dáng người khô gầy, nhưng trên người lại giống như mang theo một loại khó tả sát khí hộ quốc đại Tướng Quân Sở Hành Phong lại bỗng nhiên con mắt trợn mắt, tinh quang mãnh liệt bắn, hướng về Mạnh Tuyên nhìn sang, lạnh giọng nói: “Người nói người là ai?”

Ánh mắt của hắn quét qua, cực kỳ uy thế, nếu là người bình thường chỉ sợ sẽ bị hắn bị hù ngã nhào trên đất, chỉ có điều, hắn hiển nhiên cũng không có thể khám phá Mạnh Tuyên chân thật tu vi, Mạnh Tuyên chính là Chân Linh Trung giai, mà là mười ngón Chân Linh, thần niệm vững chắc, tâm chí kiên định, đối với ánh mắt của hắn tựa hồ làm như không thấy, không có nửa điểm bối rối, bình tĩnh nhẹ gật đầu, nói: “Nội thi Kiều Hàn!”

Sở Hành Phong gặp Mạnh Tuyên không vì mình ánh mắt thế mà thay đổi, cũng có chút kinh ngạc, bất quá cũng không hỏi nhiều, nhẹ nhàng học ra một chữ: “Trảm!”

Lập tức liền có người lĩnh mệnh đi, Mạnh Tuyên quay đầu nhìn về phía miếu đồ nát phượng hướng, trong nội tâm bàn tính toán một cái, yên lòng.

Thời gian không vượt qua nửa canh giờ.

“Người thiếu niên này, mặc dù có y thuật tại thân, nhưng còn không nhất định có thể trị tốt phụ vương ta bệnh, thậm chí liên phụ vương ta mặt đều không có nhìn thấy, liền trước xảo ngôn lệnh sắc, nói hưu nói vượn, người ngược lại nói nói, nếu như người trị không hết phụ vương ta bệnh, cái kia lại phải làm như thế nào?”

Sở tôn Thái tử lạnh lạnh nói ra, đáy mắt bắt đầu khởi động lấy một tia bất mãn.

Kiều Hàn tự nhiên là người của hắn, tuy nhiên hắn cũng biết. Sở Vương bệnh nặng. Dù là y thuật tái cao minh. Cũng không có thể có thể trị tốt, bởi vì Sở Vương cái này thuộc về bệnh bất trị, đã bị rất nhiều trên đời nổi tiếng danh y xác định đã qua, chính thức chính là Thần Tiên cũng khó cứu, nhưng hắn vô ý thức hay vẫn là không muốn làm cho quá nhiều thầy thuốc nhìn thấy Sở Vương, bởi vậy mới có Kiêu Hàn người như vậy.

Nói thật, Kiêu Hàn sinh tử, hắn tịnh không để ý. Nhưng Mạnh Tuyên diễn xuất lại làm cho hắn rất không thoải mái.

“Trị không hết liền trị không hết, Sở Vương bệnh vốn tựu khó trị, bằng không thì cũng sẽ không kéo dài đến bây giờ rồi, ta tựu tính toán người mang hồi thiên diệu thuật, nắm chắc cũng không quá đáng chỉ có bảy tám phần mà thôi, người còn muốn cho ta lập cái gì quân lệnh trạng hay sao?”

Mạnh Tuyên cười mỉm nhìn xem Sở tôn Thái tử, những lời này lại đem Sở tôn Thái tử chặn không biết nói cái gì đó.

Bất quá Sở Tiêu Tiêu nghe xong Mạnh Tuyên, ánh mắt lại nhất thời sáng, Sở Vương bệnh về sau, xem qua danh y không dưới mấy trăm. Có thể nói toàn bộ Sở Vực nổi danh đại phu đều mời đến xem qua rồi, tu sĩ giới ở bên trong nổi danh thầy thuốc cũng nhìn không ít. Nhưng mỗi người đều nói không có bất kỳ nắm chắc, mà ngay cả dùng Linh Đan nổi tiếng được linh cốc, đều chỉ cho một miếng có thể kéo dài tánh mạng một năm Bảo Đan mà thôi, còn theo không có người như Mạnh Tuyên như vậy có lòng tin, trực tiếp liền nói mình có bảy tám phần nắm chắc.

“Chỉ cần hết sức thuận tiện, Tiểu tiên sinh, đi theo ta!”

Thượng Quan lão phu tử mở miệng trước, thật sâu nhìn Mạnh

Tuyên liếc, tựa hồ cảm thấy hắn có chút quen thuộc.

Mạnh Tuyên cùng lấy bọn hắc xuyên qua tầng tầng thủ vệ sâm nghiêm của cung, thẳng đến Sở Vương ở lại Thừa Thiên Điện trước mới dừng lại, Thượng Quan lão phu tử Đình rơi xuống bước chân, nói: “Tiểu tiên sinh chớ trách, vì Sở Vương y bệnh đại phu, đều muốn tuân thủ ba cái quy củ, một là ba người chúng ta ở đây, hai là trong cơ thể cần có ba người chúng ta liên thủ cầm chế, ba là Sở Vương bệnh tình chưa từng xác định trước khi, không thể ly khai Vương Cung, cái này ba điều kiện, cũng là vì ổn thỏa để đạt được mục đích, không biết Tiểu tiên sinh có thể chú ý?”

Mạnh Tuyên nói: “Điều thứ nhất tuyệt đối không được, ta y bệnh thời điểm, không thể bị bất luận kẻ nào quan sát, nhìn trộm, bằng không thì ta lập tức khoanh tay đứng nhìn, điều thứ hai các người cứ việc làm, ta không ngại, về phần điều thứ ba, căn bản không cần dùng, vô luận ta có thể hay không y tốt Sở Vương, một canh giờ ở trong đều có một đáp án, cho nên căn bản không cần ở tại nơi này trong vương cung rồi, phu tử có đồng ý không?”

Thượng Quan lão phu tử nghe vậy liền giật mình, không nghĩ tới Mạnh Tuyên quy củ ngược lại so bọn hắc còn nhiều.

Sở tôn Thái tử trước tiên mở miệng nói: “Vạn không được, làm sao có thể lại để cho một thân phận không rõ người tại không có người ngoài ở đây dưới tình huống tiếp cận phụ vương? Như vậy quá nguy hiểm...”

Mạnh Tuyên cũng không nói chuyện, phối hợp đánh giá Thừa Thiên Điện, chờ bọn hắc thương lượng cái kết quả đi ra.

Mạnh Tuyên cái kia điều kiện thứ nhất, mà ngay cả hộ quốc đại Tướng Quân Sở Hành Phong cũng không dám tùy tiện đáp ứng, chỉ có thể quay đầu nhìn Thượng Quan lão phu tử.

Mà Sở tôn Thái tử tắc thì có chút tâm thần có chút không tập trung, Mạnh Tuyên khẩu khí càng ngạnh, trong lòng của hắc càng có một loại dự cảm bất hảo.

Ba người kẻ cả Sở Tiêu Tiêu ở bên trong, thật lâu không nói, nhưng Mạnh Tuyên lại biết, bọn hắc nhất định tại dùng nào đó phương pháp thương nghị, bởi vậy cũng không nóng nảy,

chậm rì rì cùng đợi bọn hắc thương lượng ra cái kết quả, không sai biệt lắm một nén hương thời gian về sau, cái kia Thượng Quan lão phu tử mới khẽ gật đầu một cái, nói: “Thề gian thầy thuốc, nhiều không hề truyền bí mật, Tiểu tiên sinh điều kiện cũng coi như hợp lý, chỉ là vì bảo vệ ổn thỏa, lão phu sẽ ở trong cơ thể người đánh vào Nho môn bí pháp cấm chế, người như có lòng bất chính, sẽ gặp bị cấm chế lực lượng gây thương tích, người đây có đồng ý hay không?”

Nho môn bí pháp cấm chế?

Mạnh Tuyên biết rõ cái này cấm chế tất nhiên không giống tầm thường, bằng không thì Thượng Quan lão phu tử cũng sẽ không cố ý tự nói với mình, nhưng hắn hơi suy nghĩ một chút, vẫn gật đầu, đây cũng là không có biện pháp khác, chính mình không muốn làm cho người xem chính mình chữa bệnh quá trình, liền muốn gánh chịu một điểm phong hiểm.

Còn nữa, dùng chính mình tình huống đặc biệt đến xem, rất khó có cái gì cấm chế có thể đối với chính mình tạo thành ảnh hưởng.

Gặp Mạnh Tuyên đồng ý, Thượng Quan lão phu tử cũng nhẹ nhàng thở ra, có can đảm tiếp nhận chính mình cấm chế, đã nói mình Mạnh Tuyên tuy nhiên không muốn làm cho ngoại nhân chứng kiến hắn y bệnh quá trình, nhưng trong lòng của hắn nhưng lại bằng phẳng, vì vậy liền hướng Mạnh Tuyên nói một lần Nho môn bí pháp cấm chế đặc điểm, lại nguyên lai, cái này cấm chế cũng không tại ở uy lực mạnh bao nhiêu, mà là ở chỗ nó là cùng người lời thề khóa lại cùng một chỗ.

Thụ thuật giả, cần cam chịu tình nguyện lập kế tiếp lời thề, sau đó Thượng Quan lão phu tử đem này bí pháp đánh vào thụ thuật giả trong cơ thể, bí pháp sẽ cùng yêu thuật giả lời thề khóa lại, nếu là thụ thuật giả không vi phạm chính mình lời thề, này cấm chế có tương đương không, nếu là thụ thuật giả nổi lên vi phạm lời thề tâm tư, cấm chế sẽ gặp nứt vỡ thụ thuật giả tâm thần, khiến cho thụ thuật giả trong chốc lát biến thành ngu ngốc.

Một điểm nữa, thì là cái này bí thuật cũng sẽ phải chịu thi thuật giả ảnh hưởng, ngoại trừ vi phạm lời thề, thi thuật giả cũng có thể khống chế cái này bí thuật, nói cách khác, nào đó trình độ đi lên nói, Mạnh Tuyên tại bị thụ này cấm chế về sau,

liên như Thượng Quan lão phu tử người hầu bình thường, lẫn nhau quan hệ trong đó tựa như hần cùng với ba nô như vậy, một phương tánh mạng hoàn toàn không chế ở một phương khác chi thủ, đây cũng là Thượng Quan lão phu tử tuy nhiên cố ý hỏi hần một câu nguyên nhân, dù sao không phải ai đều có như vậy đảm lượng, đem tánh mạng của mình giao cho hần làm một người khác chi thủ.

Mà Mạnh Tuyên sở dĩ đáp ứng, một là vì tin tưởng Thượng Quan lão phu tử, dù sao đây là một cái liên Tử Đồ trưởng lão đều tôn sùng đại đức chi nhân, chắc có lẽ không nuốt lời, một cái khác điểm, tắc thì là vì đối với chính mình Thực Bệnh Chi Long có lòng tin.

“Sớm đi thi thuật, làm cho ta đi xem Sở Vương bệnh a!”

Mạnh Tuyên không muốn run rẩy, trực tiếp lập được tuyệt đối sẽ không đối với Sở Vương khởi ác ý lời thề, sau đó Thượng Quan lão phu tử lợi dụng bí pháp đánh vào trong cơ thể hần, đạo đạo Linh quang đem Mạnh Tuyên cùng Thượng Quan lão phu tử trong tay một bản 《nhô kinh》 liên hệ, sau đó tiêu tán, quy ở vô hình, nhưng thần bí cấm chế đã hình thành, Mạnh Tuyên trong đoạn thời gian này, đã cùng Thượng Quan lão phu tử tạo thành một loại khế ước quan hệ.

Thụ này cấm chế chỗ tốt ngược lại là, Mạnh Tuyên không cần lại thụ Sở Hành Phong cùng Sở tôn Thái tử cấm chế, bởi vì thề thời điểm, hai người bọn họ đều ở bên cạnh đã nghe được, cái này một cấm chế, dính đến bên trên ba người bọn họ liên thủ cấm chế.

Cát bước hướng Vương Cung đi đến lúc, Mạnh Tuyên thần niệm nội thị, lập tức chú ý tới, có đạo đạo không thuộc về mình Linh quang trói tại chính mình Chân Linh bên trên, tựa hồ tùy thời có thể nứt vỡ chính mình Chân Linh, bất quá, Thực Bệnh Chi Long thực sự chính nhìn chăm chăm nhìn chăm chú lên những không thuộc về mình kia lực lượng, nếu không phải mình cưỡng ép khống chế, nó nhất định sẽ chủ động xuất kích, đem những Linh quang kia thôn phệ.

“Thượng Quan gia gia, ngài cảm thấy hần có thể trị tốt phụ vương ta sao?”

Sở Tiêu Tiêu nhìn qua Mạnh Tuyên bóng lưng, ần ần cảm thấy

có chút quen thuộc, bất quá không có đa tương, chỗ quan tâm chỉ là năng phụ vương bệnh tình.

“Tối thiểu nhất hần xem là nhất có lòng tin một cái, hơn nữa, hần nếu thật là ta đã từng nhìn thấy qua chính là cái kia chàng trai, y theo cái kia tiên môn mỗi người đều là như thế kỳ lạ quý hiếm cổ quái cá tính, nói không chừng thật sự đi...”

Thượng Quan lão phu tử nhìn qua Mạnh Tuyên bóng lưng, nhẹ khẽ thở dài một câu.

“Tuy nhiên bốc lên chút ít hiếm, nhưng nếu quả thật như ta đoán trước cái kia giống như, như vậy cái này hiếm hay vẫn là đáng giá...”

Mạnh Tuyên không biết Thượng Quan lão phu tử kỳ thật đã đoán được thân phận của hần, hần lúc này cũng tâm tình tâm thần bất định, không biết mình suy đoán có thể không thành công, trên thực tế, vì Sở Vương chữa bệnh, cố nhiên là muốn mượn đạo Thượng Cổ pháp trận, tiến vào Thần Điện, lại còn có một cái khác trọng yếu phi thường nguyên nhân, cái kia chính là từ nơi này cái Sở Vực chi Vương trên người, đạt được chính mình tu luyện Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp chỗ phải Tín Ngưỡng Chi Lực... (chưa xong còn tiếp...)

...

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 318 : Cùng Sở Vương đàm phán

Chương 318: Cùng Sở Vương đàm phán

Nếu muốn tu luyện Thiên Cương Ngũ Lô đại thần thông, muốn có Tín Ngưỡng Chi Lực, mà muốn nói khỏi Tín Ngưỡng Chi Lực, toàn bộ Sở Vực chỉ sợ không có ai so Sở Vương hiểu rõ hơn rồi, hẳn là Sở Vực Vương giả, toàn bộ Sở Vực Tín Ngưỡng Chi Lực đều tại trên người hắn, lúc trước Sở Tiêu Tiêu như vậy điểm tu vi, cầm trong tay một trương Vương chỉ, tự dám vào nhập bàn cờ cùng quân hùng tranh phong, hơn nữa xác thực trấn nhiếp một nhóm lớn người, không dám đơn giản phạm nàng!

Nói toạc thiên đi, vậy cũng chỉ là một trương Vương chỉ mà thôi, mà Sở Vương trên người, lại là cả Sở Vực 10 tỷ dân chúng tín ngưỡng chi nguyên.

Hơn nữa cái này Tín Ngưỡng Chi Lực còn cùng Hắc Mộc Lang Yêu Yêu nhất tộc Tín Ngưỡng Chi Lực bất đồng, cái kia lang yêu nhất tộc Tín Ngưỡng Chi Lực cũng không thuần khiết, mà là phi thường rườm rà, Mạnh Tuyên có thể dùng Trảm Nghịch Kiếm đến sử dụng nó, lại không thể dùng nó đến tu luyện, nhưng Sở Vương tại đây Tín Ngưỡng Chi Lực, thì là tinh khiết nhất, Mạnh Tuyên nếu muốn tu hành Thiên Cương Ngũ Lô Pháp, liền chỉ có theo hắn tại đây nghĩ biện pháp.

Thừa Thiên Điện, tòa địa trăm dặm, bên trên thừa Thanh Thiên, hạ trấn âm phủ, đại biểu cho toàn bộ Sở Vực đến không Vô Thượng hoàng quyền.

Mặc dù Mạnh Tuyên là Chân Linh cảnh tu sĩ, đã đến gần tại đây, cũng sẽ cảm giác được một loại không hiểu áp lực.

Có áp lực, đã nói mình nơi này có có thể đối với chính mình tạo thành uy hiếp thứ đồ vật, Mạnh Tuyên liền không dung chính mình buông cảnh giác.

Hít sâu một hơi, Mạnh Tuyên giờ lên bước đi vào đại điện,

cũng tại lúc này, có người gõ vang một ngum cổ xưa chuông đồng, réo rất nhu lớn lên chung tiếng vang lên, đã nghe được tiếng chuông này, trong đại điện mấy trăm tên nội thị cùng cung nữ liền cá liệt rời khỏi đại điện đến, trải qua Mạnh Tuyên thời điểm thoáng tránh ra, đầu cũng không dám giơ lên, Mạnh Tuyên trong nội tâm minh bạch, cái kia chung tất nhiên là Thượng Quan lão phu tử sai người gõ vang.

Hắn như là đã nói muốn tại không người chú ý dưới tình huống vì Sở Vương y bệnh, tự nhiên sẽ không tại Thừa Thiên Điện nội lưu người.

Đại điện chính giữa, để đó một trương giường rồng, Kim sắc màn lụa tự trên đại điện rủ xuống xuống dưới, bao phủ trên giường rồng người.

Vốn là, Sở Vương đều có nghỉ ngơi địa phương, sẽ không ở tại Thừa Thiên Điện, chẳng qua hiện nay Sở Vương bệnh tình càng ngày càng nặng, bầy y thúc thủ vô sách, liền có người ra một cái chủ ý, lại đề cho Sở Vương đem đến Thừa Thiên Điện ở bên trong đến loại, bởi vì nơi này chính là Sở Vực quyền lực trung tâm, có thể khư nhất yêu trấn tà, bọn hắn ý đồ dùng cái này đường đường Hoàng Khí đến khu trục Sở Vương bệnh khí, đương nhiên, đây cũng chính là cái thuyết pháp mà thôi.

Nếu là Hoàng Khí thật có thể chữa bệnh, Sở Vương như thế nào lại rơi xuống đến nông nổi này?

Mạnh Tuyên trực tiếp đi tới giường rồng trước, đưa tay nhắc lên màn lụa, liền thấy được trên giường một cái cúi xuống lão nhân.

Xem xác thực thật là già rồi, hơn 70 tuổi người, trên người nếu là không có tu vi, cái kia cơ hồ lão không thành bộ dáng, hắn nằm ở trên giường, miệng lớn thở phì phò, tựa hồ hô hấp đều rất khó khăn, một đầu bạc phơ tóc trắng, tựa hồ vừa mới bị nội thị cùng cung nữ rửa mặt qua, ngược lại là lộ ra chĩnh tề, chỉ rõ ràng nhất thừa thừa Lạc Lạc, xem ra qua không được bao lâu, sẽ gặp một căn không còn.

“A, cái gì Sở Vương, cũng không quá đáng là một cái bệnh nặng rãnh lão đầu tử mà thôi!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, dứt khoát đem Sở Vương

trên người chần bông toàn bộ vạch trần ra, lộ ra hần gầy trơ xương lẳng tuôn thân thể, sau đó Mạnh Tuyên liền từ bên cạnh lấy một chỉ ngọc chén, đồ nhẹ nhàng một tầng Đại Mộng Đan rượu, cũng tụt ba tiền tả hữu, lại từ bên cạnh một cái long đầu suối phun chỗ đó tiếp tràn đầy nước, lúc này mới nâng dậy Sở Vương phía sau lưng, đem một chén Đại Mộng Đan rượu tưới xuống dưới.

Cùng trị liệu cái kia đã bệnh lại thương lão đầu tử đồng dạng, Mạnh Tuyên cũng quyết định trước dùng Đại Mộng Đan treo lên Sở Vương mệnh đến.

“Khục khục khục...”

Uống chưa mấy ngum, Sở Vương liền lớn tiếng ho khan, Mạnh Tuyên đành phải buông xuống chén, vận chuyển Linh lực giúp hần luyện hóa.

Bất quá tuy nhiên ho ra hơn phân nửa, nhưng ở Đại Mộng Đan rượu sung túc được lực xuống, Sở Vương mặt mũi tràn đầy ửng hồng, lại suy yếu mở mắt ra, hần mọi nơi xem xét, không thấy một cái nội thị cùng cung nữ, lại chỉ có một lạp lạp thanh thiêu niên ngồi ở trước mặt mình, lập tức một hồi khẩn trương, khàn giọng lấy thanh âm kêu lên: “Ngươi... Ngươi là người phương nào? Tại sao lại tại quả nhân bên cạnh thân? Nội thị ở đâu?”

Mạnh Tuyên cười cười, nói: “Ngươi không cần sợ hãi, cũng không cần khẩn trương, ta là đại phu, đến cấp ngươi tiều!”

Sở Vương hồ nghi nhìn xem Mạnh Tuyên, lại mọi nơi nhìn sang, xác định cái này Thừa Thiên Điện nội trừ mình ra cùng cái này người tuổi trẻ bên ngoài không có cái khác người rồi, nhin không được nói: “Ngươi như vậy trẻ tuổi, cũng có thể trị quả nhân cố tật? Sở đại Tướng Quân đâu này? Thượng Quan tiên sinh đâu này? Ta nữ Tiêu Tiêu đâu này? Vì sao không gặp bọn hần cùng tại quả nhân bên người?”

“Ngươi không cần suy nghĩ nhiều rồi, bọn hần không tại, là vì ta cho người tiều thời điểm không thích có người ở bên cạnh nhìn xem, bất quá cái kia Thượng Quan lão đầu cũng không phải thật không lo lắng an nguy của ngươi, tại ta lúc tiến vào, hần đã tại trên người của ta làm Nho môn cấm chế, ta cũng lập được lời thề, cho nên ta là không thể nào tổn thương ngươi,

nếu không tâm thần khê động, bản thân liền bạo thể mà vong rồi...”

Mạnh Tuyên cười mỉm hướng Sở Vương giải thích, gặp Sở Vương trầm tĩnh lại rồi, lại nói: “Lại một điểm, ta vừa rồi đã xem qua bệnh tình của ngươi rồi, cái khác đại phu hoặc là thúc thủ vô sách, nhưng với ta mà nói cũng không khó!”

Sở Vương con mắt đều sáng, kinh hỉ nói: “Ngươi có thể trị tốt quả nhân bệnh?”

Mạnh Tuyên gật đầu, nói: “Có thể!”

Sở Vương vội la lên: “Vậy ngươi... Còn chờ cái gì?”

Mạnh Tuyên mỉm cười, nói: “Ta cho người chữa bệnh là có điều kiện!”

Sở Vương hai đầu lông mày đã hiện lên một vòng vẻ chán ghét, không kiên nhẫn phát phát tay, nói: “Chỉ cần ngươi có thể trị tốt quả nhân, trong thiên hạ bất luận cái gì ban thưởng, quan lớn dày lức, mỹ nữ Giai Nhân, thậm chí là người tu hành Linh Đan bảo dược, quả nhân đều có thể ban cho ngươi!”

Mạnh Tuyên lắc đầu, nói: “Ta đối với những vật kia không có hứng thú, chỉ cần ngươi đáp ứng ta một cái điều kiện!”

Sở Vương lông mày nhăn, nói: “Điều kiện gì?”

Mạnh Tuyên nói: “Vô Thiên công tử rất nhanh sẽ hướng ngươi mượn Thượng Cổ pháp trận, ta muốn ngươi đáp ứng hẳn!”

“Vô Thiên công tử?”

Sở Vương ánh mắt bỗng nhiên trở nên sắc bén dị thường, lạnh lùng chăm chăm vào Mạnh Tuyên, lạnh giọng nói: “Ngươi là hẳn phải tới hay sao?”

“Hắn có hà đức hà năng có thể phái ta? Chúng ta chỉ là hợp tác mà thôi, vốn hẳn là muốn dùng một cây có thể vì ngươi diên thọ kéo dài bảo dược để đổi lấy cơ hội này, chỉ có điều cái kia bảo dược ít nhất còn cần ba ngày mới có thể vận đến, chúng ta không kịp, cho nên tự lạng lẽ tiến cung đến trị bệnh cho ngươi, nêu như ngươi đáp ứng của ta điều kiện này, ta đây lập

tức tợ sẽ ra tay thay trị cho người bệnh, tốt xấu người còn có thể nhiều hơn nữa vài năm để vương chi mệnh!”

Sở Vương lông mi trối chặt, hồ nghi bất định nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, ngồi ngay ngắn bất động, tùy ý Sở Vương chính mình đi tính toán.

“Người... Thật có thể chữa cho tốt quả nhân bệnh?”

“Nếu là trị không hết bệnh, người liền phong tỏa pháp trận là được, hơn nữa người đến lúc đó một tiếng kêu gọi, Sở Hành Phong, Thượng Quan lão tiên sinh cùng với người cái kia vẫn muốn ngăn đón ta tiến đến trị bệnh cho người nhi tử bảo bối đều xông tới đem ta chém thành thịt vụn, cho nên xin tin tưởng ta, ta cái này có thể so với người còn hi vọng bệnh của người nhanh tốt, nếu là không có nắm chắc, lại không dám cho người loạn hạ cam đoan?”

Sở Vương nghe xong lời nói này, con mắt dần dần sáng.

Đang nghe Mạnh Tuyên theo như lời con của hắn ngăn đón không cho Mạnh Tuyên cho mình chữa bệnh lúc, trong mắt của hắn đã hiện lên một tia lãnh ý, nhưng cũng chỉ là một cái thoáng rồi biến mất, đang ở đế Vương gia, Sở Vương không có khả năng không biết lúc này chính mình nhi tử nghĩ cách.

Bất quá Mạnh Tuyên rất nhanh lại bổ sung một câu: “Nhưng người cũng nên tin tưởng ta, nếu là người bệnh tốt về sau, ý định béo nhờ nuốt lời, không mượn chúng ta pháp trận, như vậy thân thể của người lại khỏe mạnh, cái này đã bệnh tốt bệnh cũng sẽ lại trở lại trên người của người!”

“Người... Người tại uy hiếp ta?”

“Chỉ là một cái khế ước mà thôi, ta chữa cho tốt bệnh của người, người tự phải đáp ứng điều kiện của ta, đương nhiên, còn có mặt khác hai cái quy định, không thể ý đồ tìm tòi nghiên cứu thân phận của ta, không thể hướng ra phía ngoài người lộ ra người bệnh tốt quá trình!” Mạnh Tuyên chậm rãi nói, vốn còn có một điều kiện, tự là Sở Vương phải giả bộ như không biết hắn, bất quá lúc này thời điểm hắn là cải biến dung mạo mà đến, bởi vậy tự không cần nhiều lời rồi.

Còn có một cái khác điểm, tựa là Mạnh Tuyên hi vọng theo Sở Vương tại đây đạt được Tín Ngưỡng Chi Lực, nếu như có thể, tốt nhất thần phật chi lực cùng một chỗ đạt được, bất quá Mạnh Tuyên nhớ tới bệnh lão đầu dần dò, liền không có ở lúc này thừa cơ đưa ra điều kiện.

Muốn đạt được cái kia hai chủng lực lượng, còn có những phương pháp khác, nhưng Đại Bệnh Tiên Quyết quy củ tựa là quy củ, hay là muốn tuân thủ.

“Tốt, quả nhân đáp ứng ngươi!”

Sở Vương suy tư một phen, chậm rãi trả lời.

Trên thực tế cũng không có gì có thể suy tư, hăn nếu muốn khỏi hăn, tựa phải đáp ứng Mạnh Tuyên, không có gì khác biện pháp có thể muốn.

“Cái kia tốt, bắt đầu chữa bệnh a!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, gọn gàng mà linh hoạt nói, tay kết pháp quyết, Đại Bệnh Tiên Quyết liền thi triển ra.

Rồng ngâm nhẹ nâng, xoay quanh múa, Mạnh Tuyên nhẹ nhàng một chương, đánh vào Sở Vương sau lưng.

“Ồ? Đây là?”

Mạnh Tuyên vốn ý định trực tiếp đem Sở Vương bệnh khí cấp lấy ra, đột nhiên cảm thấy một điểm khác thường, sắc mặt lập tức thay đổi, bất quá tinh tế một cảm ứng, cái kia kinh ngạc sắc mặt liền thành kinh hỉ, đã hăn đã cảm giác được Sở Vương bệnh khí khác thường rồi.

Sở Vương bệnh khí không nghiêm trọng lắm, tựa như một cọng cỏ dây thừng đồng dạng, rất dễ dàng liền đem nó kéo, chỉ là, Sở Vương trong cơ thể lại có một đạo cực lớn đến khó có thể tưởng tượng lực lượng ngưng kết, cái kia bệnh khí cùng lực lượng này từng cực cùng một chỗ, lại khiến cho Mạnh Tuyên công tác khó khăn rất nhiều, giống như là, cái kia căn tinh tế thảo dây thừng, lại bị khảm tiên vào một khối cự nham ở bên trong, Mạnh Tuyên muốn lôi ra thảo dây thừng, liền muốn khẽ động cái kia khối cự nham.

Mà lại để cho Mạnh Tuyên kinh hỉ nguyên nhân tự là, cái kia
khởi cự nham, là hấn mộng mị dùng câu Tín Ngưỡng Chi Lực.
R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 319 : Long khí

Chương 319: Long khí

Người sở dĩ sinh bệnh, liền là vì trong cơ thể Ngũ Hành Chi Khí hỗn loạn, làm cho tà khí sinh sôi, khí lực tan vỡ. Mà Đại Bệnh Tiên Quyết cho người chữa bệnh nguyên lý, liền đem sở hữu làm cho không công bằng hỗn loạn chi khí toàn bộ cấp đi, khiến cho bệnh người Ngũ Hành quay về cân đối. Nói như vậy, tu vi càng yếu người càng dễ dàng trị liệu, đây là bởi vì trong cơ thể của bọn họ Ngũ Hành Chi Khí, vốn tự phi thường suy yếu.

Thế nhưng mà Sở Vương hiển nhiên là một cái dị loại, hơn nữa là nhất dị loại cái chủng loại kia.

Hắn rõ ràng chỉ là người bình thường, nhưng hết lần này tới lần khác trong cơ thể hắn lại ôm lấy như uyên giống như biển Tín Ngưỡng Chi Lực, cơ hồ so Chân Linh cảnh người tu hành đều cường đại hơn, điều này cũng làm cho Mạnh Tuyên sinh ra một tia hiểu ra, khó trách quân vương không cho phép tu hành, nếu không dùng trong cơ thể của bọn họ khổng lồ như thế Tín Ngưỡng Chi Lực mà nói, thứ nhất sáng tu hành, tất nhiên đột nhiên tăng mạnh, thậm chí đạp đất thành thần cũng có thể.

Bất quá, cũng chính là bởi vì Sở Vương trong cơ thể Tín Ngưỡng Chi Lực quá khổng lồ, bởi vì mà trong cơ thể hắn Ngũ Hành một khi tan vỡ, tựa như núi lở biển hãm, trời sập địa che, vốn không phải rất bệnh nghiêm trọng, nhưng hết lần này tới lần khác không người có thể trị tốt, bởi vì thế gian thầy thuốc, đại khái không có người có bản sự này, có thể đem khổng lồ như vậy Tín Ngưỡng Chi Lực dùng dược thạch điều trị thuận lợi, là chân bảo cảnh tu sĩ đều không được.

Tựa như một cái thùng nước rỉ nước rồi, liền đem nó tu bổ tốt là được rồi, có thể nếu là một cái đập lớn rỉ nước rồi, muốn tu bổ tốt liền không có đơn giản như vậy, còn nếu là cái này Thiên Địa rỉ nước rồi, cái kia mặc ngươi tu vi Thông Thiên,

cũng chỉ có thể thúc thủ vô sách.

Đương nhiên, Mạnh Tuyên rồi lại không bằng.

Đã Tín Ngưỡng Chi Lực hỗn loạn rồi, cái kia liền đem cái này hỗn loạn một bộ phận Tín Ngưỡng Chi Lực cấp lấy ra cũng được.

Tựu là đơn giản như vậy!

Đương nhiên, cái này Tín Ngưỡng Chi Lực cũng không phải nói hấp thu có thể hấp thu, chỉ có thể dùng xảo, không thể dùng sức mạnh.

“Quả nhân chi tật... Người thật đúng trị được tốt?”

Sở Vương nhìn xem Mạnh Tuyên sắc mặt biến hóa, so Mạnh Tuyên còn lo lắng, run giọng đặt câu hỏi.

Mạnh Tuyên sắc mặt trinh trọng. Chậm rãi nhẹ gật đầu, nói: “Trị được tốt, bất quá ta lại muốn nhiều một câu miệng. Người đường đường một vực quân vương, cái này Tín Ngưỡng Chi Lực đối với người mà nói vốn nên là như cá gặp nước. Vì sao tại trong cơ thể người lại hỗn loạn thành cái dạng này?”

Nghe xong Mạnh Tuyên, Sở Vương vậy mà mặt hiện lên vẻ kích động, kêu lên: “Vậy mà có thể nhìn ra điểm này, người quả nhiên có bản lĩnh, những thứ khác thầy thuốc chỉ có thể nhìn ra quả nhân chi tật khó càng, nhưng lại chưa bao giờ có người nói ra nguyên nhân bệnh, đúng vậy, quả trong lòng người rất rõ ràng. Ta bệnh này là bởi vì Tín Ngưỡng Chi Lực mà lên, Sở Vực 10 tỷ thần dân, đều đối với quả nhân lòng mang trọng vọng, ngày đêm cầu nguyện, tạo thành khổng lồ nguyện lực hệ tại quả nhân chi thân, chỉ tiếc... Quả nhân lúc tuổi còn trẻ, một lòng muốn cùng Vô Thiên công tử tranh đấu, vô tâm chính sự, về sau Vô Thiên công tử bị Thượng Quan lão phụ tử trục xuất Vương Cung, quả nhân lại ngày đêm lo lắng hấn hội trước đến báo thù. Cũng là vô tâm xử lý chính sự, đến nỗi cái này khổng lồ Tín Ngưỡng Chi Lực, vậy mà thành của ta họa nguyên. Vốn là ngẫu cảm giác một lần phong hàn, nhưng dần dần phát triển đến nơi này chờ tình huống...”

Mạnh Tuyên mặt sắc mặt ngưng trọng, lập tức lý giải Sở Vương nguyên nhân bệnh.

Sở Vương nói không sai, xem ra lão nhân này không hề giống biểu hiện ra xem như vậy hoa mắt ù tai, hần hay vẫn là biết rõ bệnh của mình bởi vì, Tín Ngưỡng Chi Lực chính là một loại nguyên lực, loại lực lượng này tuy nhiên cường đại, lại cũng không phải có thể tùy tiện lợi dụng, cho dù là một vực quân vương. Cũng không thể bằng bạch tiếp nhận loại lực lượng này, nguyên lực nguyên lực. Có nguyên cầu người, phải có đáp lại mới có thể hình thành một cái tuần hoàn.

Thế nhưng mà cái này mặc cho Sở Vương. Không để ý tới chính sự, đến nỗi trong cơ thể hần khổng lồ nguyên lực đều ngưng kết ở thể nội, lại không thổ lộ chỉ khẩu, rốt cục bởi vì một lần nho nhỏ phong hàn làm cho Ngũ Hành tan vỡ, càng đã dẫn phát Tín Ngưỡng Chi Lực hỗn loạn, tạo thành bệnh khó chữa.

“Như thế nói đến, người bệnh này không khó trị, bất quá cần người phối hợp ta, ta sẽ đem trong cơ thể người hỗn loạn Tín Ngưỡng Chi Lực toàn bộ hấp thu đến trong thân thể của ta, dùng ta chi thân, thay người chi qua, kể từ đó, trong cơ thể người Tín Ngưỡng Chi Lực hội giảm giảm rất nhiều, bất quá lại hội khôi phục bình thường, chỉ cần người lành bệnh về sau, cần tâm chính sự, hay là trực tiếp nhường ngôi, tự nhiên khỏe mạnh trường thọ!”

Mạnh Tuyên trong nội tâm tính toán một trận, chậm rãi mở miệng hướng Sở Vương nói ra.

“Đem hỗn loạn Tín Ngưỡng Chi Lực cho người?”

Sở Vương giật mình, biểu lộ có chút phức tạp, đã qua thật lâu, hần mới chậm rãi nói: “Bốn thánh lập quân đến nay, lịch đại tổ tiên đều từng nói qua, Tín Ngưỡng Chi Lực chỉ có thể do Hoàng gia khống chế, vạn không được cho người bên ngoài, nhất là... Người tu hành!”

Mạnh Tuyên rất lý giải Sở Vương băn khoăn, cái này Tín Ngưỡng Chi Lực xác thực không thể tùy tiện cho người bên ngoài, bởi vì nó chính là tu hành lợi khí!

Mà ngay cả Sở Tiêu Tiêu, cũng chỉ có thể lợi dụng Vương chi bên trên Tín Ngưỡng Chi Lực, mà không dám trực tiếp nạp Tín Ngưỡng Chi Lực nhập vào cơ thể, liền là vì, năng tùy

nhiên là Vương tộc quý nữ, lại dù sao trên người đã có tu vi, hơn nữa nàng tương lai nhất định là không làm được Sở Vương, như vậy không có lệnh vua tại thân người hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực, hoặc là sẽ tín ngưỡng hỗn loạn, kinh mạch tan vỡ mà chết, hoặc là sẽ đạp đất thành thần.

Mà đạp đất chi thân người ví dụ ít càng thêm ít, ba ngàn năm nay, cũng chỉ có ba ngàn năm Đường Quốc Đại Thánh Viên Thiên Cương dùng quốc sư thân phận hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực nhập vào cơ thể, cũng đem hần luyện hóa, tu thành Đại Thánh chi thân mà thôi, đương nhiên, khác một cách nói tợ là, Viên Thiên Cương mạnh nhất đạo pháp, là Thiên Cương Ngũ Lô đại thân thông, dùng cái này lô pháp phong thiên trấn địa, thành tựu một đời Thánh Tôn.

Mạnh Tuyên hiện tại đi, kỳ thật cùng con đường của hần tử rất giống.

“Chắc hần ngươi trong lòng mình cũng minh bạch, ngươi như muốn mạng sống, liền chỉ có cái này một loại phương pháp!”

Mạnh Tuyên bất động thanh sắc, nhàn nhạt nói ra, hần biết rõ cái lúc này tâm gấp không được.

Chỉ có thể lại để cho Sở Vương chính mình đi chậm rãi cân nhắc, tin tưởng hần như vậy một cái tiếc mệnh người, sẽ làm ra lại để cho chính mình thỏa mãn quyết định đến.

Quả nhiên, Sở Vương thể diện âm tình biến hóa bất định, trọn vẹn đã qua một nén hương thời gian, mới thanh âm khàn giọng mà nói: “Ngươi chỉ có thể đem đã phát sinh hỗn loạn cái kia một bộ phận Tín Ngưỡng Chi Lực cấp đi, nếu là nhiều hấp thu một phần, ta đều dùng Tín Ngưỡng Chi Lực phản kích ngươi...”

Mạnh Tuyên cười cười, không nói lời nào, chỉ nhẹ gật đầu.

Sở Vương hiện tại tợ là tại cho mình tìm tòi lối thoát rồi, người Mạnh Tuyên vốn tợ chỉ tính toán hấp thu cái kia một bộ phận.

Vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết, Thực Bệnh Chi Long điên cuồng khê động Sở Vương trong cơ thể bệnh khí, liên quan bệnh khí cùng nhau đi ra, còn có cái kia một bộ phận không lò

Tín Ngưỡng Chi Lực, cái này Tín Ngưỡng Chi Lực phi thường đặc biệt, nếu là Sở Vương không cho phép, Mạnh Tuyên một tia đều kéo không đi ra, nếu là Sở Vương không cự tuyệt tuyệt, cái kia liền có thể phi thường nhẹ nhõm cấp lấy ra, lực lượng này tuy nhiên không lồ, cường đại, nhưng không có ý thức tự chủ.

Dù sao đối với Sở Vương mà nói, cái này Tín Ngưỡng Chi Lực cũng không phải hấn bản thân lực lượng, hấn chỉ là một cái chịu tải người mà thôi.

Bất quá, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng không nghĩ tới, chính mình trong tưởng tượng một bộ phận Tín Ngưỡng Chi Lực, dĩ nhiên là như vậy một bộ phận.

Quá khổng lồ rồi, dùng Thực Bệnh Chi Long làm cầu nối, khổng lồ vô cùng Tín Ngưỡng Chi Lực liên tục không ngừng hướng Mạnh Tuyên trong cơ thể lưu đi qua, cơ hồ trong chốc lát tràn ngập Mạnh Tuyên mỗi một tác cơ thể, nhưng mà cái này cũng chưa tính, Tín Ngưỡng Chi Lực vẫn còn liên tục không ngừng gia tăng, như thổi hơi cầu đồng dạng, cơ hồ muốn đem Mạnh Tuyên thân thể chống đỡ bạo, đem Mạnh Tuyên bị hù mất đều tái rồi.

Mà Sở Vương tại thời khắc này, tắc thì sắc mặt dần dần do tro tàn trở nên hồng nhuận phơn phớt, trong ánh mắt đã hiện lên vẻ vui mừng.

“Không tốt, ta không phải đế vương Mệnh Cách, không cách nào chịu tải cái này khổng lồ Tín Ngưỡng Chi Lực...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thầm nghĩ, trên trán đều tràn đầy một tầng đổ mồ hôi.

Hấn thông qua nội thị, cũng có thể chứng kiến khổng lồ kia Tín Ngưỡng Chi Lực đã hiện ra hình rồng, chính là tiêu chuẩn Long khí.

Long là Thiên Nguyên trên đường lớn một loại đặc thù sinh vật, dựa theo nguyên lý mà nói, Thiên Nguyên Đại Lực bên trên cũng không có Long, Long là một loại cực hạn tồn tại, bởi vậy người tu hành, đem một loại đạo tu đã đến cực hạn thời điểm, sẽ bày biện ra Long hình thái, ví dụ như lúc trước Vân Quỷ Nha, năm pháp cùng tu, cũng đem hỏa pháp cùng nước

pháp tu luyện đến cực hạn, hấn hỏa pháp cùng nước pháp
Chung Cực hình thái, liền hiện ra hình rồng.

Nếu như cực ác Tiểu Long Vương, vốn là thu thân, nhưng nếu
là hấn tu hành đã đến cực hạn, sẽ gặp hóa thành rồng hình.

Mà cái này Tín Ngưỡng Chi Lực, vốn vô hình vô dạng, nhưng
Sở Vương trong cơ thể Tín Ngưỡng Chi Lực đã đến cực hạn,
liền hóa thành hình rồng, thì ra là Long khí, mà Mạnh Tuyên
lúc này ở làm, liền đem Sở Vương trong cơ thể Long khí một
xé hai nửa, trở thành hai cái Long, một đầu do chính mình
không chế.

“Đúng rồi...”

Ngay tại Mạnh Tuyên sắp sụp đổ lúc, bỗng nhiên trong đầu
Linh quang lóe lên, hấn không thể quát chính mình một cái
miệng rộng tử.

“Ta như thế nào đột nhiên choáng váng, lại đã quên Trảm
Nghịch Kiếm tồn tại...”

Trảm Nghịch Kiếm vốn chính là có thể chịu tải Tín Ngưỡng
Chi Lực, nhất thời bối rối gian, Mạnh Tuyên lại suýt nữa đem
việc này đem quên đi.

Lại nói cái kia Sở Vương, dần dần cảm giác mình thân thể tại
chuyển biến tốt đẹp, mà Mạnh Tuyên sắc mặt lại càng ngày
càng khó coi, cảm thấy cũng phát lên một cái cuồng hỉ ý niệm
trong đầu, tại hấn nghĩ đến, nếu là có thể đủ tại chính mình
bệnh tốt thời điểm, Mạnh Tuyên vừa mới chết mất, vậy thì thật
là tuy đẹp bất quá sự tình, chính mình cũng không cần bởi vì
vi phạm tổ huấn, đem Tín Ngưỡng Chi Lực đưa cho người bên
ngoài mà cảm thấy áy náy rồi.

Như vậy một cái kết quả trước mắt xem ra là rất dễ dàng đạt
thành, trước mắt cái này người trẻ tuổi thầy thuốc giống như
mã muốn sẽ bị Long khí nứt vỡ rồi.

Bất quá đúng lúc này, Mạnh Tuyên một cái cử động lại bỗng
nhiên lại để cho hấn mắt choáng váng, cái này rõ ràng nhìn
không được thanh thiếu niên bỗng nhiên từ phía sau lưng đề
đã tới một cái hồ lô, sau đó sở hữu Long khí, tựa như Cự Kinh
hấp nước bình thường, toàn bộ đều tràn vào trong hồ lô...

(chưa xong còn tiếp)R655

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 320 : Năm đạo Lôi Lực

Chương 320: Năm đạo Lôi Lực

Không có đế vương Mệnh Cách người hấp thu Tín Ngưỡng Chi Lực là phi thường nguy hiểm, bởi vì này lực lượng mặc dù không có của mình Sinh Mệnh lực, sẽ không tận lực cản trở bản thân, nhưng dù sao nó quá mức khổng lồ rồi, hơn nữa tính chất quỷ dị, không dễ ý, sẽ gặp bị chống đỡ tạc kinh mạch, cũng may Mạnh Tuyên Trảm Nghịch Kiếm lại có được trử Tín Ngưỡng Chi Lực tác dụng, khiến cho Mạnh Tuyên hữu kinh vô hiểm đem lực lượng này trừ.

Đến tận đây, Thiên Địa Nhân Thần Quỷ năm loại Lôi Lực, Mạnh Tuyên đã được bốn đạo.

Như lần nữa một loại Thần Lôi chi lực, thì ra là Hình Phật Chi Lôi, Mạnh Tuyên liền có thể tu luyện Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông rồi.

Về phần đạo thứ năm Thần Chi Lôi Lực, Mạnh Tuyên lại cần muôn hảo hảo suy nghĩ thoáng một phát.

Thần Chi Lôi Lực đại biểu chính là thế gian hình phạt, nhưng Mạnh Tuyên đối với cái này còn không có tìm hiểu thấu triệt.

Sở Vương nhìn xem Mạnh Tuyên đem Tín Ngưỡng Chi Lực dùng hồ lô trang, nguy cơ tiêu hết, sắc mặt rất cổ quái nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên cười nhạt một tiếng, nói: “Quân thượng, cho người thất vọng rồi a? Bất quá cũng hạnh khánh ta không chết, bằng không thì bệnh tình của người chỉ sợ không có dễ dàng như vậy khôi phục, dùng đơn giản nhất hướng người giải thích a, người bây giờ bệnh chỉ là bị ta phong tỏa trong người mà thôi, nhưng nếu là ta bất hạnh bỏ mình, những bệnh tình này sẽ gặp trở lại lúc ban đầu Kí Chủ trên người, ngài cảm thấy lần nữa nhuộm mệnh, còn có người có thể giúp người chữa cho tốt sao?”

Sở Vương đục ngầu trong ánh mắt, vốn tại uẩn nhược lấy tí ti sát khí, nhưng nghe Mạnh Tuyên, lập tức cả kinh.

Mạnh Tuyên cao thấp đánh giá Sở Vương liếc, thoả mãn nhẹ gật đầu, nói: “Rất không tồi, dùng người bây giờ thân thể tình huống, khỏe mạnh sống thêm bên trên mười năm là không có vấn đề, nếu là có duyên niên ích dễ dàng loại Linh Dược ăn, cái này thọ nguyên còn phải tăng trưởng, trừ phi bị con của người tiêu diệt. Nếu không toàn bộ một cái cửu ngũ số lượng vẫn có khả năng. Bất quá phải chú ý nhiều chỗ lý chút ít chính sự là được!”

Nghe xong Mạnh Tuyên. Sở Vương trên mặt không tự kìm hãm được hiện ra một tia nhẹ nhõm chỉ ý.

Không có gì ngoài trong cơ thể Tín Ngưỡng Chi Lực, hẳn tự là cái người bình thường mà thôi, chống đỡ chết cũng tự bách niên thọ nguyên, gần đây lại bị bệnh hiểm nghèo tra tấn người không ra người quỷ không ra quỷ, hôm nay bệnh hiểm nghèo khỏi hẳn, bằng bạch nhiều đi ra vài chục năm thọ nguyên, không thịnh hành phần mới là lạ.

Mạnh Tuyên tin tưởng, tại chính mình nói cho hẳn nếu như mình bỏ mình. Hẳn hội lần nữa bị bệnh dưới tình huống, vị này Sở Vương nhất định không dám đối với chính mình hành động thiếu suy nghĩ, càng là chạm đến qua kề cận cái chết người càng không dám mạo hiểm như vậy.

“Rất tốt, đa tạ Tiểu tiên sinh rồi, thỉnh gọi Thượng Quan tiên sinh cùng đại Tướng Quân tiến đến, quả nhân muốn hảo hảo thưởng người!”

Sở Vương ha ha cười cười, hướng Mạnh Tuyên nói ra.

“Cái này ta không có hứng thú, ta nói rồi không cần người ban thưởng, chỉ cần nhớ rõ ta nói rồi sự tình là được rồi!”

Mạnh Tuyên hướng Sở Vương vừa chấp tay, chân thành nói ra.

Sở Vương con mắt có chút híp mắt. Đã qua sau nửa ngày, mới nhẹ nhàng nói: “Quả nhân hiểu được. Bất quá lại có một chuyện hỏi, người cùng cái kia Vô Thiên đến cùng là quan hệ như thế nào? Hẳn theo như lời mượn lộ Thượng Cổ pháp trận,

thật sự là mượn lộ đơn giản như vậy?”

Mạnh Tuyên nói: “Ta cùng với hấn cũng không giao tình, chỉ là tạm thời cần hợp tác mà thôi, cho nên cũng sẽ không thay hấn làm cái gì cam đoan, ta hướng quân thượng thỉnh cầu, cũng chỉ là thỉnh quân thượng đáp ứng hấn mượn lộ Thượng Cổ pháp trận yêu cầu mà thôi, về phần mặt khác, nếu là hấn muốn quân thượng bất lợi, quân thượng tự nhiên có thể phản kích, bất quá hấn nếu là thành thành thật thật mượn đường, cái kia liền thỉnh quân thượng cho đi là được!”

Sở Vương nhẹ gật đầu, lại nói: “Các người muốn mượn lộ đi nơi nào?”

Mạnh Tuyên kỳ quái nhìn Sở Vương liếc, nói: “Nhất định phải trả lời sao?”

Sở Vương cười cười, nói: “Người có thể không nói, bất quá Thượng Cổ pháp trận mở ra, tiêu hao tài nguyên thật sự quá lớn, nếu là ta chuẩn bị chưa đủ, trong các người đồ khó tránh khỏi xảy ra phần tử, cho nên tốt nhất đem địa điểm nói ra, ta sai người tính toán thoáng một phát cần có tài nguyên tổng số!”

Mạnh Tuyên nghe hấn nói như vậy, cảm thấy cũng có chút đạo lý, liền gật đầu, nói: “Ta sẽ chuyên cáo Vô Thiên công tử, hấn thì sẽ cùng người liên hệ, chỉ là vì quân thượng y bệnh sự tình, mong rằng quân thượng thay giấu diếm, chớ để tiết tại hạ bí mật!”

Sở Vương ha ha cười cười, nói: “Quả nhân một lời Cửu Đỉnh, Tiểu tiên sinh yên tâm là được!”

Mạnh Tuyên cười chấp tay, lại cùng Sở Vương đã định đi một tí sự tình, kỳ thật trong lòng của hấn cũng minh bạch, lúc này đây sự tình rất khó dấu diếm ở, đoán chừng sẽ có rất nhiều người đối với chính mình đem lòng sinh nghi, bất quá cũng bất chấp rất nhiều rồi, phải mau chóng tiến vào Thần Điện, tự tính toán có người đối với chính mình nổi lên hoài nghi, vậy cũng không phòng, chỉ cần Sở Vương có thể bảo thủ chính mình y bệnh bí mật là tốt rồi, mặt khác hết thấy đều nghe Thiên Ý đúng là.

Nói xong những chuyện này về sau, Mạnh Tuyên liền đứng

dậy ly khai, cũng không để ý tới Sở Vương theo như lời yên hội các loại.

Tại hấn đã đi ra Thừa Thiên Điện về sau, một mực chờ đợi lúc này Thượng Quan lão phu tử bốn người lập tức xông tới, ánh mắt gấp gấp.

Mạnh Tuyên nhìn lướt qua mọi người, thản nhiên nói: “Hạnh không khinh mệnh!”

Chỉ một câu này thôi, những thứ khác liền không muốn nói sau, quay người muốn đi, cái kia Sở tôn Thái tử lại lập tức nổi giận, đi lên kéo lấy Mạnh Tuyên tay áo, quát: “Người gấp cái gì? Đợi chúng ta cẩn thận đã kiểm tra phụ vương tình huống về sau nói sau!” Lúc này trên mặt của hấn, thật sự là phần nộ chỉ ý xa xa nhiều vui mừng, vốn tự nhận là đẳng cơ sắp tới, lại bỗng nhiên nhảy ra một cái không biết ở đâu đại phu đem Sở Vương y tốt rồi, cái này đối với mà nói tuyệt đối là một cái cự đại đả kích, đương nhiên, hấn bây giờ còn có chút ít hoài nghi, dù sao Mạnh Tuyên chỉ tiêu thời gian quá ngắn.

Mấy người khác cũng là đồng dạng nghĩ cách, gấp Sở tôn Thái tử kéo lấy Mạnh Tuyên, liền vội vàng hướng Thừa Thiên Điện nội đi đến.

Mạnh Tuyên thấy thế, liền dứt khoát đứng vững, đồng thời hất lên tay áo, mở ra Sở tôn Thái tử tay.

Sở tôn Thái tử khăn trương cùng đợi Thừa Thiên Điện nội tin tức, sắc mặt có chút vặn vẹo nhìn xem Mạnh Tuyên, lạnh giọng nói: “Người rốt cuộc là nơi nào đến yêu nhân? Là không đúng đối với ta phụ vương làm cái gì tà thuật? Bệnh của hấn ta rất rõ ràng, căn bản tự không khả năng chữa cho tốt!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, đứng chấp tay, không để ý tới có chút hỗn hển hấn.

Rất nhanh, liền gấp Thừa Thiên Điện nội, một cái bích sắc thân ảnh chạy ra, đúng là đầy mặt vệt nước mắt Sở Tiêu Tiêu, nàng đi vào Mạnh Tuyên trước người, thật sâu khom người, vui vẻ nói: “Cảm ơn thần y, kính xin thần y dừng bước, miễn cho phụ vương ta bệnh tình xuất hiện nhiều lần...”

Sở tôn Thái tử nghe vậy, trong ánh mắt cơ hồ muốn phun ra

lửa, hẳn đang do dự lấy chính mình có phải hay không cũng phải nhanh lên một chút tiến vắn an thoảng một phát phụ vương, tốt xấu lưu cái quan tâm ấn tượng tốt, lại nghe Mạnh Tuyên nhẹ nhàng cười cười, nói: “Không cần, ta xem qua bệnh sẽ không xuất hiện nhiều lần, về phần những chuyện khác, ta đã cùng phụ vương của người thương lượng đã qua, người không cần nhiều lời, ta còn có chuyện quan trọng, vội vã ly khai!”

“Cho người lưu lại tự lưu lại, làm trái lệnh vua, sẽ không sợ chết sao?”

Sở tôn Thái tử ánh mắt lạnh lạnh nhìn xem Mạnh Tuyên, thì không che dấu chút nào thật sâu sát khí.

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng, nói: “Lệnh vua tại ta, như là không có gì, ta nếu muốn đi, người ngăn được ta?”

Sở tôn đang lo tìm không thấy ra tay lý do, nghe vậy lập tức lạnh quát một tiếng: “Chính là Chân Khí cảnh, còn tưởng rằng ta không dám giết người?”

Bất quá nhưng vào lúc này, bỗng nhiên một cái lạnh lạnh thanh âm quát: “Dừng tay! Của ta hảo nhi tử, người thật sự là ước gì ta chết a!”

Sở tôn thân thể run lên, ngờ ngác quay đầu lại đi, bất ngờ phát hiện cái kia cái đã hơn ba năm không xuống giường phụ vương vậy mà tại Thượng Quan lão phu tử nâng xuống, đứng tại Thừa Thiên Điện cửa ra vào, mục ý bất thiện nhìn xem hắn, chợt cảm thấy một cỗ hơi lạnh tràn ngập trái tim.

“Phụ vương, ta...”

Sở tôn ngẩn ngơ, muốn giải thích cái gì.

“Không cần phải nói rồi, ta là tới cung kính Tiểu tiên sinh xuất cung!”

Sở Vương đứng ở cửa đại điện, hướng về Mạnh Tuyên cười cười, chấp tay, quay người là xong.

Cho tới bây giờ, chính mình coi như là phi thường thuận lợi, đã nhận được Sở Vương nhận lời, cũng đã lấy được đại

lượng Tín Ngưỡng Chi Lực, hôm nay tự tính toán không có Thần Chi Lôi Lực, Mạnh Tuyên cũng có thể tu thành một môn không kém thần thông rồi, Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp, cũng không phải không nên tập hợp đủ Ngũ Lôi mới có thể tu hành, chỉ là tập hợp đủ Lôi Lực càng nhiều, uy lực càng cường mà thôi, Ngũ Lôi, đã là chí cường thần thông.

Mạnh Tuyên xem chừng, chính mình hôm nay dù là chỉ dùng bốn Lôi chi lực luyện thành đại thần thông, uy lực của nó cũng sẽ không kém gì người.

Rồi, bỏ thành về sau, Mạnh Tuyên đổi áo bào, khôi phục vốn là bộ dáng, tay áo bông bênh, đăng vân trở về Tự Tại Cung mà đến.

Một đường đi tới, hắn bỏ thêm lần coi chừng, lại không có phát hiện có người theo dõi, lúc này mới thoảng qua yên lòng.

Tự Tại Cung nội, phụng mệnh giám thị Mạnh Tuyên đệ tử đang đại loạn, đã thấy Mạnh Tuyên chủ động trở lại, không khỏi cảm thấy có chút ngoài ý muốn, cố tình muốn đến hỏi một câu Mạnh Tuyên một ngày này đích hướng đi, rồi lại không biết như thế nào mở miệng, chỉ có thể đau khổ nhăn nải.

“Vô Thiên công tử đi ra một tự!”

Mạnh Tuyên về tới Tự Tại Cung, cũng không hồi động phủ đi, trực tiếp liền đi tới Vô Thiên công tử hiện đang ở động phủ.

“Mạnh huynh có chuyện gì chỉ giáo?”

Vô Thiên công tử mặt lộ vẻ nghi hoặc đi ra, hắn đã đã biết Mạnh Tuyên lặng yên rời đi một chuyện, trong nội tâm vẫn còn buồn bực cái này một hồi công phu hắn có thể đi nơi nào, không nghĩ tới Mạnh Tuyên nhanh như vậy liền trở lại rồi, cũng không biết có chuyện gì chỉ điểm tự người nói.

“Sở Vương đã đáp ứng mượn Thượng Cổ pháp trận cho chúng ta, người nhanh chóng cùng Sở Vương liên hệ, chuẩn bị lên đường đi!” Mạnh Tuyên dứt khoát nói, gặp Vô Thiên công tử tựa hồ có chuyện muốn hỏi, lại nói: “Người không cần phải lo lắng, ta chỉ là đợi không được ba ngày thời gian mà thôi, tổn hao trọng bảo, năm mươi một vị bằng hữu mới cầu xuống cơ

hội này, không cần thiết bỏ qua, nhanh chóng lên đường là được!” (chưa xong còn tiếp...)

... R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 321 : Thượng Cổ di địa

Chương 321: Thượng Cổ di địa

Sự tình tiến triển đến tính toán thuận lợi, Vô Thiên công tử là người thông minh, thăm dò hai câu, gặp Mạnh Tuyên không muốn nhiều lời, liền theo như hắn nói đi làm, đưa một phong thư về sau, quả gặp Sở Vương đáp ứng xuống, chỉ có điều, rốt cuộc vẫn có một chút ngoài ý muốn sự tình đã xảy ra, tại biết được Mạnh Tuyên bọn người muốn nhờ Thượng Cổ pháp trận đi mê hoặc chỗ mục đích về sau, Sở Vương bỗng nhiên mãnh liệt yêu cầu thêm mấy người. “

Mà làm thủ, không ngờ tự là Sở tôn Thái tử.

Không biết Sở Vương nghĩ như thế nào, vậy mà nhất định phải cầu Vô Thiên công tử mang lên Sở tôn, cái này chẳng những khiến cho Vô Thiên công tử đại ra dự kiến, mà ngay cả Mạnh Tuyên cũng thật không ngờ, hơn nữa nhìn Sở tôn Thái tử sắc mặt, tựa hồ hắn cũng phi thường không tình nguyện.

Chỉ là, Sở Vương đã quyết định xuống, hoặc là mang lên Sở tôn Thái tử, hoặc là Thượng Cổ pháp trận liền không sẽ mở ra.

Lúc này Mạnh Tuyên cũng không tiện ra mặt, chỉ phải tùy ý Vô Thiên công tử ra mặt.

Vô Thiên công tử đáp ứng xuống, cái này Tự Tại Cung một chuyển mười ba tên thiên kiều bên trong, liền lại tăng thêm Sở tôn nhất mạch tám người, tổng cộng hai mươi một tên thiên kiều, ngay ngắn hướng bước lên Thừa Thiên Điện đằng sau Thượng Cổ pháp trận, sau đó chờ đợi Thượng Quan lão phu tử mở ra.

Vô tận Linh Thạch bị điện đi vào, đều là Sở Vương cung trân tàng Thượng phẩm Linh Thạch, cực kỳ hiếm thấy, rồi sau đó không ngừng ngủ say bao lâu Thượng Cổ pháp trận âm âm mở ra, đạo đạo phong cách cổ xưa mà huyền lệ Linh quang thoáng hiện, bao phủ cả tòa đại trận, tại lại để cho người cảm giác

khủng bố khí tức phía dưới, Thượng Cổ pháp trận vận chuyển ra, càng chuyển càng nhanh, cuối cùng một đạo hư không kẽ nứt bị cưỡng ép mở ra, đám đông thôn phệ.

Đợi cho Thượng Cổ pháp trận thượng diện, Linh quang chôn vùi thời điểm, tất cả mọi người đã không thấy rồi.

“Thượng Quan tiên sinh, người cảm thấy bọn hán xác minh con đường này khả năng có bao nhiêu?”

Sở Vương nhìn qua không có một bóng người pháp trận, mở miệng hướng Thượng Quan lão phu tử hỏi thăm.

Thượng Quan Khiêm lẳng lẳng nhìn Thượng Cổ pháp trận. Đã qua thật lâu. Mới mở miệng nói: “Hi vọng không lớn. Ba ngàn năm nay, tiên môn một mực hi vọng lần nữa mở ra cái kia Đạo môn, nhưng cái kia Đạo môn mở ra, là hi vọng cùng tai hoạ cùng tồn tại, Đế Nữ Bạt phá ngày sau, tất cả thế lực lớn, một nửa phong núi, một nửa sinh động. Liên là vì có người muốn bắt ở cái kia phần hi vọng, cũng có người muốn trốn tránh cái kia phần tai hoạ...”

“Lão phu cũng nhìn không tốt cái kia Đạo môn có thể mở ra, ta nhận thức vì bọn hán thất bại khả năng càng lớn, bất quá, vô luận bọn họ là thành công hay vẫn là thất bại, con đường này chúng ta đều có lẽ kiệt lực đi giải, cho nên lão phu cũng không đồng ý vương thượng xử tử Sở tôn Thái tử đề nghị, cùng hán lại để cho hán không công tử vọng, không bằng cho hán cuối cùng này một cái cơ hội, lại để cho hán cùng nhau tiến vào cái này đầu cổ đường. Vì chúng ta xác minh bên trong tình huống!”

“Quả nhân tin tưởng người, cho nên quả nhân đã đáp ứng. Chỉ có điều, mở ra cái kia Đạo môn cũng tốt, thất bại cũng thế, quả nhân không quan tâm, quả nhân thân là một vực chi quân, thâm nghĩ bình an vui sướng, bốn thánh đến nay, cuộc sống như vậy đã giằng co ba ngàn năm lâu, nếu có thể, quả nhân hy vọng có thể lại tiếp tục ba ngàn năm, mà những luôn này không cam lòng bình thân người a... Tại quả nhân xem ra, bọn họ đều là tên điên!”

Sở Vương nói xong lời nói này, tay áo vung lên, khởi giá hồi cung, sai người lần nữa đem pháp trận phong bên trên.

Lúc này Mạnh Tuyên bọn người, đã đi tới một chỗ kỳ quái địa phương.

Nơi này là một mảnh xích Hồng sắc đại lục, nhìn xa bao la bát ngát, trên bầu trời, ngôi sao tựa hồ rời đi đại địa đặc biệt gần, trên mặt đất đều là một loại đỏ thẫm nam thạch, sâu kín tản ra làm cho lòng người ở bên trong không thoải mái âm quang, liếc quét tới, có lẽ có thể đang nhìn quang nơi cuối cùng chúng kiến một cây chết héo thực vật, chỉ còn trụi lủi chạc cây, phẳng phát từng đạo mũi tên nhọn, trực chỉ yên lặng Thương Khung.

Mạnh Tuyên cảm giác chung quanh áp lực lợi hại, quay đầu quét qua, lại thấy mọi người đều tại, cũng không có thiếu người, Vô Thiên công tử lúc này đã ở rất nghiêm túc dò xét quanh thân hoàn cảnh, cùng hần bình thường điên điên vui vẻ bộ dáng bất đồng, lộ ra phi thường chăm chú.

“Tại đây là địa phương nào? Chúng ta phải như thế nào đi thông Thần Điện?”

Vô Thiên công tử rất nghiêm túc tính toán cái gì, đã qua sau nửa ngày, mới chỉ vào một cái phương hướng nói: “Nếu như truyền tông đúng vậy, Thần Điện có lẽ tại cái hướng kia, cách cách chúng ta có lẽ có mấy vạn dặm, có lẽ mấy 10 vạn dặm, may mắn, có lẽ bay qua phía trước này tòa Hồng Thạch núi liền đã đến, bất quá, đừng nhìn tại đây im ắng, nhưng ta muốn chư vị hay vẫn là coi chừng một ít, tại đây có thể không sạch sẽ!”

Nghe xong hần, chúng thiên kiều lập tức đề cao cảnh giác, ai cũng không muốn tại đây phá địa phương chết.

Linh lực vận chuyển, mọi người riêng phần mình bảo vệ chính mình, sau đó liền thi triển thần thông, đáp mây bay mà đi.

Chung quanh rất yên tĩnh, nhưng tựa hồ có cái gì quỷ dị thứ đồ vật đang âm thầm nhìn xem, lại để cho người sau lưng sợ hãi.

Nơi này, phi thường quỷ dị, tựa hồ có không hiểu quy tắc áp chế, mọi người chỉ có thể kìm sát đất phi hành.

“Ngao...”

Tại trải qua một chỗ xem rất không ngờ sườn núi nhỏ lúc, đột

nhiên sườn núi thượng diện đã nứt ra một đạo cự đại khe hở, trong khe hở, dĩ nhiên là sâu kín sáng lên màu vàng sáng, cùng lúc đó, khoảng cách nơi này sườn núi nhỏ ước chừng mười dặm xa phương đông, cũng có một đạo hải người màu vàng sáng ánh sáng tránh, sau đó đại địa chấn động, một cái quái vật không lồ từ dưới đất lật ra đi ra.

“Cái này dĩ nhiên là... Một chỉ quái cóc...”

Mọi người kinh hãi, cái kia hai nơi sườn núi nhỏ, rõ ràng là một chỉ cực lớn vô cùng cóc hai con mắt, nó không chỉ bị chôn ở chỗ này bao nhiêu tuế nguyệt, thẳng đến nghe thấy thấy mọi người mùi, mới mở to mắt đến xem, sau đó đem mọi người trở thành con mồi, từ dưới đất lật lên, cực lớn miệng há khai, liền phẳng phát lộ ra một cái tĩnh mạch Địa Ngục, sau đó trong địa ngục, một đạo Hồng sắc xích luyện bay ra.

“Vèo...”

Một cái đi theo Vô Thiên công tử thiên kiều chỉ tới kịp phát ra hét thảm một tiếng, liền bị cái kia xích luyện quán lấy, kéo vào trong vực sâu.

“Coi chừng, nhanh bay qua!”

Dã Sát hét lớn, dốc sức liều mạng bảo vệ Thanh Mộc, tại cóc đầu bên cạnh vòng quanh vội xông.

Bọn hắn cũng đã nhìn ra, cái kia Thâm Uyên, rõ ràng tự là cóc miệng rộng, cái kia xích luyện, thì là cóc đầu lưỡi.

“Sưu sưu sưu...”

Mọi người đến nơi này cái trước mắt, ai cũng không dám lưu thủ, dốc sức liều mạng đem chính mình ẩn giấu đạo pháp hoặc là Linh khí ném đi đi ra ngoài.

Khoa trương nhất chính là Sở tôn, vậy mà trong nháy mắt này ném ra bảy tám kiện phòng Ngự Linh khí, đều là phẩm chất bất phàm pháp bảo.

Xem cái kia kinh hoàng bộ dáng, liền biết rõ hắn nhất gan thật sự là rất nhỏ, đại khái là tại Sở Vương cung trong hội hung hăng càn quấy một ít.

“Huu huu huu...”

Trong vực sâu xích luyện không ngừng phun ra nuốt vào, mỗi một lần bắn ra đến, đều cuốn đi một cái hoặc hai cái thiên kiều, bất quá chúng thiên kiều tốc độ cũng không chậm, ngoại trừ năm cái gặp xui xẻo, vận xui quý bên ngoài, mọi người đều rất nhanh bay khỏi tại đây, rời đi xa xa cái này cực lớn vô cùng cóc, cái kia cóc tựa hồ cũng bất tiện truy đuổi, đợi cho mọi người rời xa nó đầu lười có khả năng tìm được cực hạn, cái kia con mắt liền chậm rãi nhắm lại.

“Vô Thiên công tử, người xác nhận chúng ta đi chính là chính xác con đường? Khủng bố như vậy tồn tại, trước khi tại sao không có nghe nói?”

Tiêu Mộc lơ lửng trên không trung, lau một cái mồ hôi lạnh, hướng Vô Thiên công tử hét lớn.

Vô Thiên công tử thở dài, ung dung nói: “Ai lại để cho chúng ta không có từ Thanh Đồng đại môn tiến vào đâu này? Ta xác định đây là đi thông Thần Điện chính xác con đường, chỉ có điều cùng cái kia Thanh Đồng chỗ cửa lớn không giống với, cái kia Thanh Đồng đại môn, chính là cửa chính, chỉ cần xông qua ba cửa ải, liền có thể mượn nhờ tiên điều lực lượng tốc hành Thần Điện, mà chúng ta, chẳng khác gì là từ cửa sau tiến vào, chỉ có thể một đường tránh đi sở hữu hung hiểm, mới có thể đi vào!”

“Đã như vậy nguy hiểm, cái kia chúng ta vì cái gì không hề chờ ba tháng, không nên vào lúc đó đi vào sao?”

“Hắc hắc, ta gì thường không muốn chờ ba tháng? Chỉ có điều, ba tháng sau lại đến, chỉ sợ cả gốc mao cũng không có!”

Vô Thiên công tử lúc này thời điểm trở nên có chút hung bá, đối với Tiêu Mộc cũng lộ ra rất không khách khí, cười lạnh một tiếng liền về phía trước bay đi.

Tiêu Mộc cắn răng, cũng đành phải đuổi kịp.

Việc đã đến nước này, căn bản không có lui về chỗ trống, huống chi, hắn cũng không biết muốn như thế nào mới có thể lui về.

Trên đường đi, cỏ quái sinh vật rất nhiều, đều là một ít Thiên Nguyên Đại Lục bên trên rất khó gặp đến hư không quái thú, dị thường khủng bố, mọi người chỉ có thể đề cao cảnh giác, dựa vào thực lực bản thân cùng vận khí một đường đi về phía trước, cuối cùng nhất, tại giảm quân số gần mười người về sau, mọi người bay qua một tòa vạt ngang tại trước mặt Đại Sơn, rốt cục thấy được một tòa hắc sâu kín kiến trúc, dị thường đột ngột tọa lạc tại chỗ thâm cả vùng đất.

“Thần Điện, cuối cùng đã tới...”

Vô Thiên công tử nhìn xem này tòa ngăm đen đại điện, cười hắc hắc, quay đầu hướng chúng nhân nói: “Các vị, phía dưới có thể tựu tất cả bằng cơ duyên rồi!”

Dứt lời, hắc một ngựa đi đầu, quái tượng trên không trung một điểm, cả người hóa thành một vì sao rơi, hướng Thần Điện phóng đi.

“Thần Điện a Thần Điện, chớ để ta thất vọng!”

Tiêu Mộc cũng là ánh mắt lạnh lẽo, gia tốc hướng Thần Điện phóng đi, xà cơ chăm chú đi theo tại hắc bên cạnh thân.

“Điện hạ, chúng ta cũng đi qua đi!”

Sở tôn Thái tử tùy tùng hướng hắc đề nghị, Sở tôn Thái tử nhẹ gật đầu, trước dùng Linh khí bảo vệ bản thân, lúc này mới phóng tới Thần Điện.

Rồi sau đó, Thanh Mộc ân cần hướng Mạnh Tuyên xem đi qua, Mạnh Tuyên hướng Thanh Mộc nhẹ gật đầu, nói: “Ta cho tới bây giờ cũng bất giác cái này Thần Điện là cái gì nơi tốt, sau khi đi vào, hết thấy coi chừng, tận lực không muốn cách ta quá xa!” (chưa xong còn tiếp. .)R1052

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 322 : Thanh Đồng Điện

Chương 322: Thanh Đồng Điện

Ngắm đen Thanh Đồng đại điện, đột ngột xuất hiện tại xích Hồng sắc cả vùng đất, chợt nhìn đi, đều cho rằng nó là đúc bằng sắt, sau đó có chút hồng bộ vị, cũng lộ ra Thanh Đồng sáng bóng, lóe hơi sáng hàn quang. = lúc đầu xem xét, còn có thể nhìn ra cái này Thanh Đồng đại điện lớn nhỏ, nhưng mà theo rất nhanh tiếp cận, lại cảm giác cái này thanh điện đại điện càng lúc càng lớn, càng lúc càng cao, tới trước mặt lúc, đối với nó không lồ đã không cách nào có một cái cụ thể cảm giác rồi, chỉ cảm thấy chính mình như một con ruồi, phi tại Thừa Thiên Điện phía trước.

“Không lồ như vậy kiến trúc, rốt cuộc là như thế nào kiến đi ra đó a...”

Mạnh Tuyên đáy lòng phát lạnh, bị Thanh Đồng đại điện khí thế cho kinh đã đến, chỉ là cái này không lồ, liền cho người rất lớn cảm giác áp bách.

“Sưu sưu sưu...”

Mọi người ở đây chuẩn bị tiến vào Thần Điện thời điểm, Thần Điện bên ngoài dưới mặt đất, bỗng nhiên bùn đất phiến cồn, mấy ngàn đạo phảng phất thịt chất dây leo bay ra, lợi kiếm đâm thẳng hướng phi ở giữa không trung thiên kiều nhóm, lần này quá mức đột nhiên, chúng thiên kiều kinh hãi, nhao nhao té lên Linh khí phòng ngự, bất quá hay vẫn là có mấy người hoặc là cách Ly Đằng mạn thân cận quá, hoặc là Linh khí không tốt, khó coi, bị dây leo đâm thủng.

Bọn hắn bị dây leo xuyên về sau, thân thể dễ dàng cho trong nháy mắt trở nên khô héo rồi, trong cơ thể hết thấy huyết nhục đều bị cấp tận.

“Sư Hồng thần thông!”

Dã Sát hộ tại Thanh Mộc trước người, một tiếng bạo rống, tại hấn trước người đâm tới dây leo đều bị khùng bổ sóng âm bẻ gãy rồi, hóa thành đoạn đoạn mảnh vỡ rơi vãi rơi trên mặt đất, bất quá tại phía sau bọn họ, vậy mà xà hoảng không một tiếng động bay lên hơn mười đạo dây leo, bá một tiếng, phảng phất đầu rắn tập kích người bình thường, như thiểm điện hướng về Thanh Mộc cùng Dã Sát đâm đi qua.

“Thanh Mộc coi chừng!”

Mạnh Tuyên liếc thoáng nhìn, lập tức tay giơ lên, hồ lô ở trong. Trảm Nghịch Kiếm vèo một tiếng thoát ra. Rơi xuống trong tay hấn. Rồi sau đó Mạnh Tuyên trở tay một kiếm, Trảm Nghịch Kiếm hóa thành một đạo dài đến mấy trăm trượng ô quang, trong chốc lát chém nát sở hữu phóng tới Thanh Mộc dây leo.

Bất quá cũng đúng lúc này, trọn vẹn mấy trăm đạo dây leo ngay ngắn hướng hướng Mạnh Tuyên vọt tới, che khuất bầu trời.

“Lùi cho ta!”

Mạnh Tuyên quát chói tai, thủ đoạn xoay tròn, Trảm Nghịch Kiếm hóa thành một đạo vòng xoáy, kiếm khí kinh thiên. Như chong chóng xoay tròn không ngừng, sở hữu phóng tới hấn dây leo đều bị xoắn thành toái bột, rồi sau đó Mạnh Tuyên Kiếm Thế không ngừng, trực tiếp xông về trước đi, chân đạp hư không, Lôi Quang bắn ra, “Sưu sưu sưu”, một tiếng loạn hưởng, Mạnh Tuyên trên không trung để lại một chuỗi hư ảnh, cả người trực tiếp vọt tới Thanh Đồng Điện xuống. Một kiếm đâm.

“Ngao...”

Một tiếng điếc tai nhưc óc tiếng gào thét, Mạnh Tuyên Trảm Nghịch Kiếm đâm vào dưới mặt đất. Cũng không biết đâm bao sâu, thậm chí có ô huyết dọc theo thân kiếm phun ra đi lên, cái kia ô huyết tựa hồ có rất mạnh tính ăn mòn, rơi trên mặt đất, đem xích Hồng sắc khóa thân nham thạch mặt đều đốt ra một đạo lại một đạo sâu sẹo, mà Trảm Nghịch Kiếm lại hoàn toàn không có đã bị ô huyết ăn mòn, sắc bén y nguyên, nhan sắc cũng không có thay đổi.

“Xôn xao...”

Đột nhiên không trung sở hữu dây leo đều hướng Mạnh Tuyên lao đến, liền phảng phất một cái cự đại đoá hoa, trực tiếp đưa hắn khóa lại bên trong.

“Mạnh Tuyên ca ca...”

Thanh Mộc kinh hãi, cầm bốc lên pháp quyết, muốn tới hỗ trợ, nhưng mà Tiêu Mộc thân hình lóe lên, ngăn ở hắn trước người.

Thanh Mộc nhìn xem Tiêu Mộc, trong ánh mắt mang theo tí ti thống hận, không muốn để ý đến hắn, muốn trực tiếp lao xuống đến.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này, bỗng nhiên Mạnh Tuyên từng tiếng rít gào từ phía dưới bay lên, sắc bén kiếm quang rồi đột nhiên nổ tung, phía dưới cái kia cự lớn đoá hoa, hoặc nói là dây leo khóa thành viên thịt trực tiếp bị xoắn thành một mảnh hồng mênh mông sương mù đoàn, dây leo bị cắn nát về sau, phún dũng mà ra Hồng sắc chất lỏng, xem lại như là người huyết dịch bình thường, nhìn thấy mà giật mình, bất quá lại cũng không tanh hôi, mang theo bí nhân tâm tỳ hương thơm.

“Là Nhân Huyết Yêu Tham quái... Ta muốn đi lên, cái này là Nhân Huyết Yêu Tham quái... Thứ tốt a, cái này tham quái hoan hỷ nhất Cự Âm Chi Địa, thân thể ẩn ở dưới đất, chỉ dùng xúc tu tập kích người, bất quá hắn thân thể có kích độc, nhưng xúc tu lại chính là làm thuốc thứ tốt, dùng để luyện đan, có thể tăng lên tu vi... Nhanh sưu tập a, vật như vậy tại bên ngoài, giá trị không thua gì chờ trọng Linh Thạch...”

Có một cái Sở tôn Thái tử tùy tùng gọi, nhanh chóng căng ra Động Thiên chiếc nhẫn, sưu tập cái này không trung bay loạn dây leo mảnh vỡ.

Mọi người thấy thế, lập tức tỉnh ngộ đi qua, kêu to y theo cách đó mà làm, dốc sức liều mạng sưu tập.

Cái kia Sở tôn Thái tử tùy tùng nhắc nhở mọi người, cái này Nhân Huyết Yêu Tham quái giá trị vậy mà không thua gì chờ trọng Linh Thạch, cái kia thật đúng là quá kinh người, này bằng với mãn thiên phi vũ đều là Linh Thạch a, muốn toàn bộ

suru tập, chỉ sợ không thua hơn mười vạn khối a?

Nói cách khác, hiện tại cầm Động Thiên chiếc nhẫn tùy tiện trên không trung kiếm thoát cái, thì có hơn mười khối Linh Thạch tới tay, lợi nhuận đại phát.

Bất quá, tự nhiên cũng có người không thèm để ý những bay múa này trên không trung “Linh Thạch”, mà là khăn trương suru tập lấy Mạnh Tuyên thân ảnh, rốt cục, huyết nhục bay tán loạn ở bên trong, Mạnh Tuyên thân hình hiển lộ đi ra, hắn cầm trong tay Trảm Nghịch Kiếm lập tại giữa không trung, mục quang chăm chú nhìn chăm chăm mặt đất, đã thấy trên mặt đất, bùn đất dâng lên, tạo thành một cái nôi mọt, nhanh chóng hướng xa xa trốn đi nha.

Mạnh Tuyên thấy thế, liền quơ quơ kiếm, đem trên thân kiếm nhiễm chất lỏng run mất, trọng lại ném vào trong hồ lô. Hắn không có có thành công đem cái kia Nhân Huyết Yêu Tham quái chém rụng, chỉ là đâm bị thương nó thân thể, lại cắn nát nó sở hữu dây leo râu, sau đó cái kia tham quái hiểu đến lợi hại, lợi dụng chính mình đặc tính dùng độn thổ đào tẩu rồi, mà nơi này, phi thường quý dị, Mạnh Tuyên cũng không có cường truy, miễn cho ngoài ý muốn nổi lên.

“Người kia là ai, sao được lợi hại như thế?”

Sở tôn Thái tử xa nghiêng nhìn Mạnh Tuyên, hỏi bên cạnh hắn tùy tùng.

“Hồi điện hạ, người này là Đông Hải Thánh Địa Thiên Trì tiên môn Mạnh Tuyên, mấy năm gần đây đến danh tiếng rất thịnh, ngài đừng nhìn hắn khiến cho là kiếm, trên thực tế hắn mạnh nhất hắn là lời pháp, nói cách khác, vừa rồi cái này kinh thiên một kiếm, lại cũng không phải của hắn mạnh nhất thực lực, bất quá tiểu nhân cũng không biết hắn là như thế nào cùng Vô Thiên công tử hỗn đã đến cùng một chỗ, điện hạ cứ việc cẩn thận chút là được...”

Tuy nhiên Sở tôn Thái tử tiến vào Thần Điện là bị ép, nhưng bị chọn lựa ra để làm hắn tùy tùng người lại tất cả đều bất phàm, chẳng những tu vi không kém, nhưng lại có mấy cái được chứng kiến người, liếc liền đem Mạnh Tuyên nhận ra được, hơn nữa nghe cơn tức này, tựa hồ còn tận lực hiểu rõ qua hắn.

“Không có gì đặc thù nguyên nhân, ta sẽ không đắc tội như vậy một cái lợi hại gia hỏa!”

Sở tôn Thái tử cười lạnh nói: “Ta chỉ hận cái kia chữa cho tốt lão già kia đồ khốn, không phải nói lão già kia đã hết thuốc chữa sao? Như thế nào đột nhiên đã bị chữa cho tốt? Hừ, xem ra tốt còn phi thường triệt để, nếu như không phải xác định mình còn có vài chục năm tốt sống, lão già kia sẽ không ta đây duy nhất nhi tử đưa vào cái này gặp quý rồi địa phương đến... Hẳn đây là muốn mượn Vô Thiên tay đem ta tiêu diệt a...”

“Két... .”

Ngay tại một nhóm lớn thiên kiêu đều tại liêu mạng sưu tập Nhân Huyết Yêu Tham quái xúc tu mảnh vỡ lúc, đột nhiên vang lên một tiếng nặng nề tiếng vang, đã thấy Thanh Đồng Điện cái kia cao nhìn không thấy khuôn cửa ở nơi nào đại môn, vậy mà mở một đạo khe hở...

Vốn đang đang nói chuyện chúng thiên kiêu bỗng nhiên đều trầm mặc lại, ngơ ngác nhìn qua đạo kia khe hở.

“Long Đàm hay vẫn là hang hổ, trước xông vào một lần a...”

Mạnh Tuyên nhìn xem Thanh Đồng đại môn, đột nhiên quyết định chắc chắn, đệ một cái lắc mình vọt vào Thần Điện.

“Mau mau, tiến vào Thần Điện, cái này Nhân Huyết Yêu Tham quái được coi là cái gì, bên trong bảo bối thêm nữa...”

Chúng thiên kiêu kêu to, phảng phất sợ Mạnh Tuyên đem bên trong bảo bối cướp sạch đồng dạng, phía sau tiếp trước xông đi vào.

Âm lãnh!

Vừa tiến vào Thần Điện, liền bị một cỗ Tử Âm lạnh khí tức bao vây, làm cho lòng người ở bên trong sợ hãi.

Đại điện bên ngoài phi thường nguyên vẹn, bên trong vậy mà khắp nơi là tường đồ, có một ít cổ quái sinh vật sinh trưởng lấy, có quái thụ, cũng có xà dây leo, có một ít yêu dị linh thảo, càng có một ít lóe ra đạo đạo linh huy thảo dược, cùng trong

không khí phát nham mốc huyết tinh vị đạo dây dưa cùng một chỗ, đá vụn quai thảo che lấp xuống, còn mơ hồ có thể chứng kiến vô số cổ hủ thi cùng Khô Lâu, phi thường quỷ dị.

Chợt nhìn đi, tại đây giống như là một mảnh chiến trường.

“Mau mau, đem những Linh Dược này sưu tập, đều là đồ tốt a, người nhìn góc, lập tức tựu muốn trở thành bảo dược rồi...”

Có người mừng rỡ như điên, tựu muốn động thủ hái thuốc.

“Câm miệng, cái loại không có tiền đồ, cái này phiên Thần Điện đã bị người sưu đưa qua hai lần rồi, còn có thể có vật gì tốt?”

Vô Thiên công tử tức giận huấn bọn hắn một câu, hắn nhưng lại biết rõ, tựu tính toán có thứ tốt, cũng bị sớm vào được hai lần Tàn Hồng hoàn bọn người sưu đưa sạch sẽ rồi, hôm nay còn lại đến, chỉ là một ít bị các nàng bỏ qua rách rưới mà thôi.

Những kích động kia thiên kiều đều yên tĩnh trở lại, theo mọi người về phía trước im ắng bay vút.

“Ân? Cái kia là cái gì?”

Ước bay ra hơn hai mươi ở bên trong về sau, Mạnh Tuyên đột nhiên bị trái phía trước phệ tích đáp khởi một cái xem như sào huyết địa phương cho hấp dẫn ở, tại cái đó sào huyết cửa động bên trên, vậy mà như là thị uy đồng dạng đỉnh lấy một cái đầu lâu, xem ra chết đi không lâu, còn chưa khô kiệt hư thối, lẳng loạn sợi tóc dính tại trên gương mặt của nàng, vật che chắn nàng một bộ phận khuôn mặt.

Mạnh Tuyên nhìn chăm chăm cái kia đầu lâu, đột nhiên trong nội tâm run lên, nhận ra vậy là ai! (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 323 : Quái thi triều

Chương 323: Quái thi triều

Yên Tử Hồng, Thái Nhất Tiên Môn chân truyền Đại sư tử, vạn tên trong hàng đệ tử tuyển ra đến thiên kiều nhân vật.

Lúc này nàng lại chỉ còn lại một cái đầu lâu, thê thảm dính tại trước động, bị huyết nhuộm thành vài sợi tóc phiêu tại trước mắt, có thể chứng kiến ánh mắt của nàng không có nhắm lại, trong ánh mắt vẫn đang cứng lại lấy kinh hoảng cùng khủng bố cảm xúc, thậm chí tại Mạnh Tuyên xem ra, cái này trong ánh mắt còn có đối với chính mình thật sâu oán hận... Bởi vì nàng lúc ban đầu là không muốn tiến vào Thần Điện đến, không sai biệt lắm chẳng khác gì là Mạnh Tuyên buộc nàng đến.

“Người vậy mà đã bị chết ở tại đây...”

Mạnh Tuyên đã qua hồi lâu, mới nhẹ nhàng thở dài: “Cái chết của người ta muốn bồi phụ trách nhiệm!”

Nói xong, chậm rãi bước về phía trước, chuẩn bị đem đầu lâu của nàng hái xuống.

Đã nàng đã bị chết, cái kia ít nhất cũng nên đem nàng mai táng, không có lẽ làm cho nàng một cái nệm thử thiên kiều nhân vật, đầu dính ở chỗ này.

“Mạnh huynh dừng lại, không muốn tùy tiện tới gần chỗ đó!”

Vô Thiên công tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, khẩn trương quát khẽ: “Chỗ đó xem như là một cái động phủ, đầu người sẽ không theo liền dính tại đầu đó, tất nhiên là trong động phủ khủng bố tồn tại, đem người đầu dính tại trước động, dùng để uy hiếp địch nhân, người nếu là đem người đầu lấy xuống rồi, hơn phân nửa sẽ kinh động trong động khủng bố tồn tại, như bị hấn giết đi ra, chúng ta đều gặp xui xẻo, vận xui...”

Lời vừa nói ra, mỗi người đều kinh hãi, ánh mắt sáng ngời nhìn xem Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên hơi chần chờ, ngừng lại, nói khẽ: “Các người nhanh chút ít ly khai, đợi các người đi xa về sau, ta lại đem đầu người gỡ xuống!”

“Như là như thế này, cái kia vậy làm phiền Mạnh huynh rồi...”

Vô Thiên công tử quý dị cười cười, tựa hồ phi thường hài lòng Mạnh Tuyên cái này thuyết pháp.

“Hừ, bất quá là một cái đầu người mà thôi. Người đã bị chết. Lại như thế giả mù sa mưa làm cái gì?”

Tiêu Mộc mở miệng. Tỏ vẻ ủng hộ Vô Thiên công tử.

Mà Sở tôn Thái tử bọn người, tắc thì đã làm xong đào tẩu chuẩn bị, lại không có mở miệng.

Đối với Sở tôn Thái tử mà nói, lúc này hắn chỉ là kiêng kị Vô Thiên công tử đối với chính mình làm khó dễ, dù sao Sở Vương Đình cùng Vô Thiên công tử ân oán, toàn bộ Sở Vực cũng biết, bất quá lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn chính là, tiến nhập Thần Điện về sau. Vô Thiên công tử vẫn đối với hắn làm như không thấy, tựa hồ không có mượn cái này địa phương quỷ quái đem chính mình tiêu diệt ý định.

Gặp Tiêu Mộc cũng nói như vậy, Mạnh Tuyên dứt khoát không nói cái gì nữa rồi, trực tiếp hướng động phủ đi tới.

“Chúng ta đi mau...”

Vô Thiên công tử thấy thế, gầm nhẹ một tiếng, dẫn đầu dẫn người về phía trước bay đi.

Tiêu Mộc lông mi ngưng tụ thành một cái phiền phức khó chịu, hừ lạnh một tiếng, nói: “Ánh mắt thiên cận, bỏ qua đại cục!”

Sau khi nói xong, trừng Mạnh Tuyên liếc. Cũng mang theo xà cơ về phía trước bay nhanh.

Dã Sát tắc thì một thanh dất lấy Thanh Mộc, thấp giọng nói: “Người không thể giúp hần. Ở tại chỗ này cũng làm cho hần vướng chân vướng tay!”

Thanh Mộc đối với Dã Sát vẫn tương đối tín nhiệm, nghe vậy liền theo hần kéo chính mình đi.

Mạnh Tuyên đi tới khoảng cách động phủ Top 10 trọng tả hữu khoảng cách, cũng đã nhận ra nào đó nguy hiểm khí tức, tựa hồ có một loại vô cùng khủng bố tồn tại theo dõi chính mình, bất quá hần không có thu tay lại ý định, trên thực tế, coi như là thu tay lại cũng vô dụng, tại mọi người đi tới cái này khu vực lân cận lúc, Mạnh Tuyên liền cảm giác được, chính mình một đoàn người đến đã kinh động đến một ít tồn tại, kích phát sát ý của bọn nó.

Nói cách khác, Mạnh Tuyên rất xác định một điểm, vô luận chính mình có thể hay không đem Yên Tử Hồng đầu lâu hái xuống, chính mình những người này đều sẽ phải chịu tập kích, những khủng bố kia tồn tại đến bây giờ mới thôi không có động thủ, cũng không phải là bởi vì chính mình còn không có đem đầu người lấy xuống, mà là chúng tại chờ đợi một cái càn cơ hội tốt, tựa như đi săn như vậy, chú ý Nhất Kích Tất Sát.

Mạnh Tuyên cảm thấy, cảm ứng được loại nguy cơ này hần không phải là chỉ có chính mình, Vô Thiên công tử cùng Tiêu Mộc có lẽ cũng hiểu rõ.

Chỉ có điều, Vô Thiên công tử cố ý nói như vậy, là muốn cho Mạnh Tuyên chủ động gánh phụ trách nhiệm, thay mọi người ngăn lại những quái vật này đánh lén, Mạnh Tuyên minh bạch ý của hần, cho nên mới phải nói lại để cho mọi người đi trước, bọn người đi xa chính mình lại tháo xuống Yên Tử Hồng đầu lâu, ngụ ý tự là tự mình thi hội đồ ngăn lại những khủng bố này tồn tại, mà Vô Thiên công tử nghe xong hần cái này trả lời, tự nhiên phi thường hài lòng.

Về phần Tiêu Mộc, cũng có chút tru tâm rồi, cái thằng này cũng chẳng biết tại sao, càng ngày càng nhắm vào Mạnh Tuyên, tựa hồ đối với hần phi thường bất mãn.

Đợi cho mọi người đi không sai biệt lắm, Mạnh Tuyên hít một hơi thật sâu, đột nhiên thân hình về phía trước bắn ra.

“Vèo...”

Tại chỗ để lại một cái hư ảnh, nếu là đem thời gian thả chậm gấp 10 lần đến quan sát, liền có thể chứng kiến một cái bị kéo dài bóng dáng, trong chốc lát vọt tới động phủ phía trước, đem Yên Tử Hồng đầu lâu hái xuống, ôm vào trong ngực, sau đó cấp tốc vô cùng lách mình lui về, cũng ở này bóng dáng khó khăn lắm lui về một sát na cái kia, một chỉ đen nhánh sắc bén, tản ra dày đặc khói độc móng vuốt theo cửa động dò xét đi ra.

Trong động có một vật, đã sớm đang ngó chừng Mạnh Tuyên, tại Mạnh Tuyên tiếp cận, nó liền đem móng vuốt dò xét đi ra, muốn thừa dịp Mạnh Tuyên đến động phủ tháo xuống Yên Tử Hồng đầu lâu một trong chốc lát tập kích hắn, chỉ là Mạnh Tuyên tốc độ quá nhanh, khó khăn lắm tránh khỏi một kiếp này.

“Sưu sưu...”

Mạnh Tuyên thân hình liên tục tránh hai lần, một lần thối lui đến mười trượng vị trí, lại một lần thối lui đến khoảng cách cửa động 30 trượng vị trí.

Cũng đúng vào lúc này, trong động vang lên một tiếng trầm trầm gào rú.

Ầm ầm, hai ngọn hồng sâu kín đèn lồng từ trong động sáng, theo cao thấp tả hữu, toàn bộ phế tích bên trong, thò đầu ra nhìn, lộ đầu ra ngó, hiện lên vô số một mình thê nửa mục nát quái thi, khoảng chừng hơn vạn chỉ, thềm chảy nước miếng chăm chăm vào Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên lấy ra một thân không xuyên qua quần áo, đem Yên Tử Hồng đầu chăm chú bao, lại lấy ra một miếng Động Thiên chiếc nhẫn, đem cái này đầu lâu thả đi vào, cuối cùng nhét vào trong lòng ngực của mình, sau đó lấy Trảm Nghịch Kiếm nơi tay, giơ lên hồ lô uống miếng rượu, thật dài thở dài, nhìn qua cái này phô thiên cái địa quái thi, thâm nghĩ: “Nếu là ta hại người, liền trăm lại trăm chỉ quái thi, báo thù cho người a!”

“Ngao...”

Trong động phủ, chui đi ra một cái lớn giống như quái thi, trên đầu hai con mắt phẳng phất là hai cái chén lớn bình thường, làn da đã nửa hư thối, không ngừng xuống thấm lấy hạt màu vàng nước mủ, nó chính thể hiện ra một người hình dạng, nhưng thân thể lại phi thường quái dị, tựa hồ là hơn mười cụ bất đồng người thi tạo thành, lộ ra đã vận vẹo, lại tràn đầy quỷ dị lực lượng cảm giác.

Nó leo ra động phủ về sau, lập tức ngửa mặt lên trời hét dài, vô tận quái thi, lập tức hướng Mạnh Tuyên đánh tới.

“Huu...”

Mạnh Tuyên huy kiếm, Trảm Nghịch Kiếm ô quang dài đến trăm trượng, như thiểm điện một vòng khẽ quẩn, lập tức có bốn năm chỉ xông lên phía trước nhất quái thi bị hấn một kiếm chém thành bốn năm khối, tứ chi tán rơi đầy đất, sau khi rơi xuống đất, lập tức bị trên người mình mủ nước hóa thành huyết thủy.

“Phốc...”

Mặt khác mấy cổ vọt tới phụ cận quái thi trong lúc đó mở ra miệng rộng, từng đạo khói đen phun tới.

“Bệnh khí?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hơi kinh, hấn bất ngờ phát hiện, những này quái thi vậy mà đều là bệnh thi.

Loại này bệnh thi phun ra đến khói đen, có thể sử dụng thủ hiểm bệnh hiểm nghèo, như là thần thông.

Ban đầu ở Chiêu Dương chôn cất thi cốt, Mạnh Tuyên tự đã từng gặp được Đồ Kiêu Kiêu luyện chế loại này bệnh thi.

“Thực Bệnh Chi Long, đi ra!”

Mạnh Tuyên tâm niệm vừa động, trong cơ thể vang lên một tiếng rỗng ngâm, Thực Bệnh Chi Long bị hấn gọi về đi ra, một đạo Long Ảnh lách thân mà bay, sở hữu phun hướng bệnh của hấn khí đều bị Thực Bệnh Chi Long cản lại, cũng là nên những này quái thi gặp xui xẻo, vận xui, Thực Bệnh Chi Long, đúng là vạn bệnh khắc tinh.

“Huu huu huu...”

Mạnh Tuyên không hề để ý tới bệnh khí hướng chính mình phun ra bệnh khí, bàn tay Trảm Nghịch Kiếm bay múa không ngừng, mỗi một kiếm bổ ra, đều có vô số quái thi bị chính mình chém thành mảnh vỡ, trong lúc nhất thời, đại điện ở trong phần còn lại của chân tay đã bị cụt bay loạn, mủ nước văng khắp nơi, giống như Tu La Địa Ngục.

Cái kia cầm đầu quái thi vốn định xông lại, nhưng gặp được Mạnh Tuyên uy thế về sau, vậy mà kỳ quái sợ hãi, hẩn bỏ đi xông lại ý định, mà là giương lên nửa người trên, trong miệng nỉ non không thôi, tựa hồ tại niệm tụng nào đó cổ xưa chú ngữ, theo nó khẩu Trung Cổ quái âm tiết vang lên, không khí bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy, một đạo một đạo không biết tán lạc tại ở đâu quỷ dị khói đen phi.

Những khói đen này, cũng không có hướng Mạnh Tuyên vọt tới, mà là đại bộ phận đều hướng về đại điện phía trước tràn ra khắp nơi tới.

“Đây là... Nguyên rửa chi lực!”

Mạnh Tuyên lập tức hiểu rõ ra, những khói đen này chỗ đại biểu lực lượng lại để cho hắn cảm giác rất quen thuộc, rõ ràng tựa là đã từng làm phức tạp Tần Hồng Hoàn bọn người hồi lâu nguyên rửa chi lực, hắn cũng cuối cùng Vu Minh trắng rồi những nguyên rửa này chi lực là như thế nào hình thành, cái này căn bản là bệnh thi nhóm đủ loại bất đồng bệnh khí hỗn cùng một chỗ, sinh ra một loại khủng bố lực lượng, lực lượng này bình thường ngủ say tại Thần Điện bên trong, mà cái kia quái thi chi Vương, tác thì có thể đem hắn tỉnh lại.

“Không tốt, ta ngăn lại những này quái thi căn bản vô dụng, cái này nguyên rửa chi lực mới là Thần Điện bên trong kinh khủng nhất lực lượng...”

Mạnh Tuyên trong lòng sinh ra hiểu ra, thân hình rồi đột nhiên xông về trước ra, bá bá mấy kiếm chém vỡ trước người tám mươi cổ quái thi, cảm giác đã gom góp đã đủ rồi 100 số lượng, liền thân hình nhoáng một cái, trên không trung để lại đạo đạo điện ngân, lập tức hướng Thanh Mộc bọn người phương hướng ly khai đuổi theo.

Cái khác người hấn có thể mặc kệ, lại không thể lại để cho Thanh Mộc thụ cái này nguyên rửa chi lực xâm nhập, tại đây hung hiểm chi cực địa phương, nếu là lấy dính nguyên rửa chi lực, tuy nhiên không có thể lập tức tụt bị mất mạng, thực sự hội nghiêm trọng ảnh hưởng thực lực, lãng không tăng thêm rất nhiều hung hiểm. (chưa xong còn tiếp. .)R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 324 : Ba kiện Linh khí

Chương 324: Ba kiện Linh khí

Một đạo Lôi Quang, cấp tốc vô cùng về phía trước lan tràn.

Từ trên cao nhìn lại, chỉ có thể nhìn đến trên mặt đất xuất hiện một đạo quỷ dị lôi tuyến, trong chốc lát xuyên qua Thanh Đồng Điện nội sở hữu chướng ngại, dùng một loại thường nhân khó có thể tưởng tượng tốc độ hướng Thanh Đồng Điện ở chỗ sâu trong chạy đi. Mà ở lôi tuyến đằng sau, tắc thì có vô tận quái thi hiện lên, điên cuồng truy tại đây đạo lôi tuyến sau lưng, mà trên không trung, càng có đạo đạo khó có thể phát giác hắc khí như gió về phía trước du động.

Thanh Đồng Điện cuối cùng, chính là một đạo sông lớn.

Nước sông tựa hồ rất thanh tịnh, nhưng lại sâu không thấy đáy, nước sông chậm rãi về phía trước lưu động, rõ ràng là nước chảy, nhưng đã có một loại quỷ dị tử khí, bởi vì tại trong nước sông, căn bản nhìn không thấy bất kỳ vật gì, mà ngay cả tại trong đại điện ngẫu nhiên có thể thấy được kỳ hoa quái thảo cũng không thấy một cây.

Dòng sông cũng không rộng, có thể xa xa chứng kiến bờ bên kia, nhìn ra chỉ có hơn nghìn trượng, nhưng một đám thiên kiều tuy nhiên cũng đứng ở bờ sông, lông mi thâm tỏa, không dám đơn giản ngự vân mà thôi, vừa mới có hướng không trung thanh toán một chiếc lơ lửng linh thuyền, kết quả rất hoảng sợ cái này linh thuyền tại sông trên nước căn bản ngừng bất trụ, trực tiếp liền đã mất đi lơ lửng chi lực, đã rơi vào dòng sông bên trong, sau đó tại trong nháy mắt bị nước sông nuốt hết.

“Nơi này chính là Nhược Thủy rồi, không thể lơ lửng, không thể tù độ, duy có dùng đỉnh cấp pháp khí ẩn thân, lén vào dòng sông, chậm rãi thông qua!”

Vô Thiên công tử nhìn qua nước sông, nhẹ nhàng cảm thán, bình thường về mặt cột nhà biểu lộ cũng thu lại rồi, lộ ra phi

thường trình trọng.

Không thể không có trình trọng, nhưng hẳn là biết rõ, cái này Nhược Thủy chính là đã từng cản lại Tần Hồng Hoàn tồn tại.

Mà ngay cả Tần Hồng Hoàn đều phải đi đầu rút khỏi, tìm kiếm qua sông chi pháp, Vô Thiên công tử cũng không cho là mình có thể trực tiếp vượt qua.

Trong tay quả trứng vung lên, trước mắt một mảnh Tử Quang thoáng hiện, hiện lên ba bộ Linh khí. Một kiện như là khô héo đóa hoa. Một kiện thì là một cái ngăm đen người đá. Còn có một kiện chính là một bộ mỏng như cánh ve giống như sa y, cái này ba bộ Linh khí cũng không lớn, xem chỉ có hơn một xích lớn nhỏ, lẳng lẳng lơ lơ trong không khí, xem giống như là món đồ chơi.

Vô Thiên công tử nhìn một cái Nhược Thủy, khẽ thở dài một tiếng, nói: “Cái này ba kiện pháp khí, chính là ta đã dùng hết hết thấy biện pháp. Tìm đến vượt qua nhược Thủy Chi Linh khí, dựa theo đạo lý mà nói, ba kiện Linh khí đều là có thể vượt qua Nhược Thủy sông, bất quá trước khi chưa thử qua, ai cũng không dám cam đoan sẽ không xuất hiện ngoài ý muốn, chư vị, nếu là không có qua sông chi khí, không đề phòng tại đây ba kiện ở bên trong chọn một kiện!”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tuy nhiên không còn phương pháp, nhưng đều hiểu rõ Vô Thiên công tử làm người. Biết rõ hẳn trên thực chất căn bản như một tên điên đồng dạng, ai cũng không dám hết tin tưởng hẳn. Vạn nhất hẳn bệnh điên phát tác, muốn đem người ném vào Nhược Thủy ở bên trong nhìn xem hậu quả, vậy thì phiền toái.

Vô Thiên công tử tựa hồ minh bạch mọi người nghĩ cách, cười hắc hắc, nói: “Các vị đại có thể không cần như thế sợ ta, đem các ngươi hại chết tại Nhược Thủy ở bên trong đối với ta một điểm chỗ tốt cũng không có, hơn nữa ta ngằm trộm nghe đến, phía sau gào khóc thảm thiết thanh âm không ngừng, chắc hẳn vị kia Mạnh huynh đang giúp chúng ta chống cự cái này Thanh Đồng trong đại điện có chút khủng bố tồn tại, cũng không biết hẳn có thể ngăn cản bao lâu, nếu không phải nắm chặt thời gian qua sông, bị những biểu diễn kia vây quanh ở, ta muốn nhất định không phải là một kiện vui sướng sự tình...”

“Điện hạ, Lý mỗ dùng điện hạ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, điện hạ như thế nào qua sông, Lý mỗ liền ở một bên hộ giá!”

Có một cái Vô Thiên công tử tùy tùng, rất là cơ linh, trực tiếp thành khẩn nói.

Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, Vô Thiên công tử tốt xấu sẽ không hại chính mình, cái kia tự nhiên là hắn lựa chọn phương pháp là an toàn nhất, chỉ cần cùng ở bên cạnh hắn, tự không lo lắng cho mình hội táng thân Nhược Thủy, lập tức liền có rất nhiều người hưởng ứng.

Chỉ là mặt khác lưỡng nhũ người lại không có ý tứ nói lời nói này, một là Tiêu Mộc bọn bốn người, bọn hắn cũng không phải là Vô Thiên công tử tùy tùng, chỉ là hợp tác, đương nhiên không tiện mở miệng nói như vậy, một cái khác nhũ thì là Sở tôn Thái tử một đoàn người, bọn hắn vốn tự cùng Vô Thiên công tử có cừu oán, mà ngay cả hướng Vô Thiên công tử mở miệng mượn cái kia ba kiện Linh khí cũng không dám, thì như thế nào còn có thể yêu cầu Vô Thiên công tử mang chính mình qua sông?

Tiêu Mộc mắt dọc mở ra, hướng về kia ba kiện Linh khí nhìn lại, lại hướng Nhược Thủy quan sát sơ qua, trên mặt hiện ra suy ngẫm chi sắc, đã qua sau nửa ngày, hắn giống như có điều ngộ ra, liền mở miệng nói: “Đã như vậy, đa tạ điện hạ rồi, chúng ta sư huynh muội tuyển cái này Linh khí!”

Nói xong một trương tay, đem cái kia gốc khô héo đoá hoa tuyển tới.

Cái kia đoá hoa xem giống như là bình thường thực vật bình thường, nửa điểm Linh khí cũng không, ai cũng không biết hắn tại sao lại tuyển những này.

“Tôn nhi, ngươi thì sao?”

Vô Thiên công tử bỗng nhiên nhìn về phía Sở tôn Thái tử, mỉm cười nói.

Sở tôn Thái tử kinh hãi, tựa hồ không nghĩ tới Vô Thiên công tử sẽ chủ động hỏi ý kiến hỏi mình.

Vô Thiên công tử cười cười, mặt xấu bên trên hiện ra một bộ

hiền lành chi sắc, nói: “Người không cần như thế sợ ta, nói, người còn phải bảo ta một tiếng bá bá, tuy nhiên ta với người phụ thân có chút không cùng, lại sẽ không dờn liền đến người đêm nay rồi! Lúc này đây, phụ thân người vì cái gì phải người tiến đến, ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá, tại tiền trước khi đến, hẳn cũng chưa có cấp người một ít phòng thân lợi khí sao?”

Sở tôn Thái tử lúng túng, phòng thân lợi khí tự nhiên là có, bất quá hẳn nghĩ như thế nào đều không có một kiện dưới loại tình huống này dùng chung.

“Đã như vậy, cái này Huyền Âm người đá liền cho người đi, cái này khí có thể lớn có thể nhỏ, đại có thể cao ngàn trượng, dùng thần niệm không chế, tự nhiên hành tẩu, người có thể đem Linh khí rót vào, sử dụng biến lớn, sau đó ấn thân người đá trong bụng, chuyển qua sông đi, tại qua sông trong quá trình, nước sông hội ăn mòn cái này người đá, bất quá dùng cái này người đá phẩm chất mà nói, ít nhất cũng là có thể sống quá sông đi, xác xuất thành công chỉ ít có bảy thành đã ngoài!”

“Đa tạ bá phụ, chỉ là của ta...”

Sở tôn Thái tử vội vàng nói tạ, lại do dự mà, không biết nên không nên tin tưởng Vô Thiên công tử.

“Ta cũng là định dùng người đá qua sông!”

Vô Thiên công tử vừa cười vừa nói, một câu nói kia lại lập tức lại để cho Sở tôn Thái tử mừng rỡ.

“Cái này sa y lại là như thế nào sử dụng?”

Đột nhiên Sở tôn Thái tử một vị tùy tùng mở miệng hỏi.

Vô Thiên công tử cười cười, nói: “Sa y xem bình thường, trên thực tế dùng là vạn năm hỏa tằm nhỏ ra tỉ luyện thành, hiện tại cũng không có tốt như vậy thứ đồ vật, hẳn tính có thể không thấm nước nhất, đối với Nhược Thủy cũng có nhất định được chống cự chi năng, chỉ có điều, minh bạch nói đi, cái này sa y chính là không có nắm chắc nhất chống cự nhược sông thứ đồ vật, mà ngay cả ta cũng chỉ là suy đoán, không cảm dĩ thân tương thử...”

“Đã như vậy, cái kia chúng ta liền qua sông a!”

Tiêu Mộc bỗng nhiên mở miệng nói ra, hắn đã đã nghe được đằng sau truyền đến tê rống lên một tiếng.

Đạo đạo quỷ dị khói đen, đã lảng không hiển hiện, quỷ dị về phía trước vọt tới, có chứa một loại khủng bố khí tức.

Chỉ có Tiêu Mộc cùng Vô Thiên công tử cái này hai cái tu vi nhất tinh thâm nhân tài có thể cảm giác được, những người khác vậy mà không hề có cảm giác.

“Vèo...”

Một đạo lôi tuyến tự xa xa lao đến.

Vô Thiên công tử cũng rồi đột nhiên biến sắc, nói: “Xác thực có lẽ mau chóng qua sông rồi!” Nói xong đem sa y giương lên, ném xuống đất, kêu lên: “Mạnh huynh, đừng trách ca ca không muốn lấy người, cái này sa y, liền cho người mượn dùng a!”

Nói xong, trong tay Linh lực hiển hiện, độ vào cái kia thạch trong đám người, người đá âm âm trở nên vô cùng cực lớn, cơ hồ bên trên đỉnh Thương Khung, Vô Thiên công tử trực tiếp bay vào thạch trong đám người, lại thi triển thân thông, đem mặt khác người kiềm, nuốt vào trong bụng, mà người đá sau một bước phóng ra, nhảy vào Nhược Thủy trong sông, trực tiếp chuyển lấy Nhược Thủy, từng bước một đi thẳng về phía trước, nước sông mặc dù sâu, lại còn không có bắt quá người đá.

Nhược Thủy cùng người đá mặt ngoài tiếp xúc, lập tức xì xì có thanh âm, đem người đá hóa đi một tầng, bắt quá dùng cái này tan rã tốc độ đến xem, hiển nhiên người đá đủ để chèo chống Vô Thiên công tử bọn người vượt qua Nhược Thủy sông.

Mà Tiêu Mộc tắc thì đem cái kia khô héo thực vật trên tay đựng một cái, lập tức có hơn mười hạt màu đen hạt giống rót vào trong lòng bàn tay, trên mặt hắn lộ ra vẻ mỉm cười, nói: “Bỉ Ngạn Hoa hạt giống, thật sự là khó được, cũng không biết Vô Thiên công tử là từ đâu tìm đến...” Nói xong hướng về mặt nghi hoặc Xà Cơ giải thích nói: “Bỉ Ngạn Hoa chính là duy nhất một loại có thể tại Nhược Thủy ở bên trong sinh trưởng thực vật, bắt quá sinh trưởng thời gian cũng không dài,

một cây Bĩ Ngạn Hoa, tối đa sinh trưởng ba hơi thời gian, chúng ta có thể thông qua cái này Bĩ Ngạn Hoa đặc tính, thông qua Nhược Thủy!”

“Chờ một chút, Mạnh Tuyên ca ca lập tức muốn chạy đến, cái kia sa y quá nguy hiểm...”

Thanh Mộc lo lắng nói.

Tiêu Mộc lạnh lùng lườm nàng liếc, đã không hề che dấu trên mặt vẻ chán ghét, điềm nhiên nói: “Người tuổi còn nhỏ, biết rõ cái gì? Cái này Thanh Đồng Thần Điện bên trong tràn đầy nguyên rửa chi lực, chúng ta chỉ có rất nhanh vượt qua Nhược Thủy sông, mới có thể tránh miễn nguyên rửa xâm thân, người sau khi thấy mặt cái kia quỷ dị khói đen sao? Cái kia chính là nguyên rửa chi lực, nếu như người không muốn chịu chết, ngay tại khói đen tuôn ra trước khi đến vượt qua sông đi, hừ, về phần người Mạnh Tuyên ca ca, cả người hẳn đều bao phủ tại khói đen ở bên trong rồi, thân trúng nguyên rửa, chúng ta không thể chờ hẳn, bằng không thì trên người hẳn nguyên rửa chi lực có khả năng hội liên quan đến đến chúng ta...”

Nói xong, hắn giơ lên bàn tay, một hạt giống ném vào Nhược Thủy trong sông khoảng cách bên cạnh bờ hơn mười trượng địa phương, cái kia hạt giống đựng phải Nhược Thủy, lập tức quỷ dị sinh trưởng, cũng thịnh trưởng một đóa giống như hoa sen đồng dạng đóa hoa, nhẹ nhàng lơ lửng trên mặt sông.

“Đi!”

Tiêu Mộc một nhảy dựng lên, phi nhảy tới vài chục trượng xa, đạp tại Bĩ Ngạn Hoa đóa bên trên, sau đó ném dưới một hạt giống.

“Ta phải đợi hẳn...”

Thanh Mộc một câu còn chưa có nói xong, bỗng nhiên đứng ở sau lưng nàng Xà Cơ quỷ dị cười, thon thon tay ngọc khoắc lên nàng trên vai, rồi sau đó bàn tay rồi đột nhiên hóa thành năm đầu Huyết Hồng sắc rắn nước, đem Thanh Mộc một mực trói, thậm chí ngay cả thần thông cũng khóa lại rồi, rồi sau đó Xà Cơ mang theo Thanh Mộc, cũng đuổi theo Tiêu Mộc hướng Nhược Thủy trong sông nhảy tới, hoàn toàn không để ý tới Thanh Mộc đau khổ giãy dụa.

Dã Sát quay đầu lại nhìn Mạnh Tuyên liếc, biểu lộ có chút bất
đắc dĩ, cũng đi theo Tiêu Mộc nhảy tới. (chưa xong còn tiếp. .
)R640

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 325 : Thần Tuyên Chi Thủy

Chương 325: Thần Tuyên Chi Thủy

Đi tới Nhược Thủy bên cạnh bờ, Mạnh Tuyên ngừng lại, sau lưng quỳ dị khói đen vọt tới, đưa hấn bao phủ rồi, Mạnh Tuyên cũng không để ý tới, chỉ là quơ quơ tay áo, đem khói đen xua tán, sau đó hấn nhìn xem khói đen một đám một đám về phía trước dũng mãnh lao tới, cũng không bị đến Nhược Thủy ảnh hưởng, trong nội tâm tự lạnh cười, theo nguyên rửa chỉ lực lưu động tốc độ đến xem, những qua sông này người ai cũng trốn không hết.

“Còn cho ta chuẩn bị một kiện qua sông Linh khí?”

Mạnh Tuyên thấy được trên mặt đất hỏa tằm sa y, nhặt đưa tới tay nhìn nhìn, lạnh lùng cười cười, liền bỏ vào trong hồ lô.

Lúc này Tiêu Mộc đám người đã nhảy lên thứ ba đóa Bỉ Ngạn Hoa, Thiên Nguyên công tử bọn người người đá cũng đi tới Nhược Thủy sông khoảng cách bên cạnh bờ năm mươi sáu mươi trượng vị trí, Nhược Thủy trên sông có quy tắc bao phủ, Mạnh Tuyên không cách nào trực tiếp nhảy qua đi, bọn hấn cũng không quay đầu lại tiếp ý của hấn.

“Hừ...”

Tiêu Mộc quay đầu lại nhìn bên cạnh bờ Mạnh Tuyên liếc, dương tay rơi vãi ra thứ tư hạt hạt giống, đáng tươi cười lạnh trào.

Hấn đã chứng kiến Mạnh Tuyên sau lưng, thủy triều quái thi đuổi theo, hấn cho rằng Mạnh Tuyên cấp tốc đuổi theo, là vì đánh không lại sau lưng quái thi tập kích, cái này mới thoát ra đến, lúc này mắt thấy Mạnh Tuyên bị quái thi vây bao phủ, nếu muốn trốn trốn quái thi tập kích, liền chỉ có mạo hiểm dùng hỏa tằm sa y qua sông, sinh tồn xác suất đại khái chỉ có năm được không đến, trong nội tâm liền cảm thấy vô cùng hưng phấn.

Bất quá hấn rất nhanh tự ngậy ngấn cả người.

Sau lưng thi triều đuổi theo, Mạnh Tuyên chỉ là tùy ý vung lên kiếm, liền đem truy tại trước nhất quái thi chém thành mảnh vỡ, sau đó hấn tự lấy ra cái kia thiết hồ lô, cả người nhanh chóng nhỏ đi, sau đó bay vào trong hồ lô, lại về sau hồ lô nút lọ đắp lên, toàn bộ phi, thẳng tắp nhảy vào nhược trong nước, rồi sau đó Nhược Thủy trên mặt sông rõ ràng có thể thấy được một đầu món nước, nhanh chóng về phía trước cắt tới.

Tiêu Mộc nào biết đâu rằng, Mạnh Tuyên cái này thiết hồ lô, thế nhưng mà liền Lâm Băng Liên thậm chí nghĩ mượn tới vượt qua Nhược Thủy sông bảo bối, vô luận là an toàn hay vẫn là tốc độ phương diện, đều so với hấn lựa chọn dùng Bỉ Ngạn Hoa qua sông chỉ pháp an toàn nhiều, cũng nhanh nhiều lắm.

Hấn chỉ là trong nội tâm tràn đầy ảo não chi sắc, vừa thẹn vừa giận.

Mà ở Xà Cơ trong tay gương nanh múa vuốt giấy dựa lấy Thanh Mộc, thì là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, miệng nhỏ thành một vòng tròn.

Sau đó nàng tự cười, cũng không vùng vẫy, chỉ là nhìn chăm chú lên đạo kia món nước đi tới chính mình phụ cận.

Món nước là hồ lô tại đáy nước du động mà sinh ra, món nước đã đến phụ cận, tự đại biểu cho Mạnh Tuyên đi tới phụ cận, hấn vượt qua Bỉ Ngạn Hoa, lại không có trực tiếp vượt qua đi, mà là chậm rãi theo Bỉ Ngạn Hoa đi về phía trước, Tiêu Mộc thấy thế, trong nội tâm không khỏi hoảng hốt, cho rằng Mạnh Tuyên chuẩn bị đối phó chính mình, như thế hấn tại dưới nước, chính mình lại nom nớp lo sợ giẫm phải Bỉ Ngạn Hoa qua sông, Mạnh Tuyên tùy tiện tại đáy nước làm chút ít quỷ, đều cho mình tạo thành lớn lao nguy cơ...

Ôm Thanh Mộc Xà Cơ minh bạch Tiêu Mộc ý tứ, lập tức hướng bên cạnh nhích lại gần, lạnh lùng nhìn chăm chú lên đáy nước.

Nàng tựa hồ muốn nói, Thanh Mộc cùng chúng ta cùng một chỗ, ngươi như giở trò quỷ, nàng hội cùng theo một lúc gặp nạn!

“Ha ha, các người không cần phải lo lắng, ta chỉ là muốn cam đoan Thanh Mộc an nguy mà thôi...”

Mạnh Tuyên thanh âm theo đáy nước dâng đi lên, mang theo một tia khinh miệt, một tia lạnh trào.

Tiêu Mộc trong mắt tức giận một thịnh, cũng không để ý tới hẳn, tiếp tục ném ra ngoài thứ năm hạt hạt giống.

“Cái này là Yêu Thần Sơn? Ha ha, Yêu tộc đem mình tiên môn gọi là gọi là thư viện, xem ra chỉ đã học được thư viện cái này một cái tên mà thôi...” Mạnh Tuyên lạnh trào lấy nói một câu, rõ ràng cho thấy đang giễu cợt Tiêu Mộc bọn người cách làm quá mức âm u.

“Chúng ta Yêu Thần Sơn sự tình, ở đâu dùng được lấy người quản?”

Xà Cơ không có Tiêu Mộc tốt như vậy hàm dưỡng, lạnh lùng mở lời bác bỏ, nguyên năng bình thường đều là một bộ Phong Thanh Vân nhật, thông dong xinh đẹp bộ dạng, nhưng ở Tự Tại Cung ở bên trong, bởi vì ngăn trở Mạnh Tuyên, bị Mạnh Tuyên hung hăng đánh bại, cuối cùng còn như đá văng ra một khối rác rưởi đồng dạng đem nàng đá bay, cảnh này khiến đã mất đi ngày xưa tự tin, đồng thời đối với Mạnh Tuyên hận ý cũng càng ngày càng đậm rồi, cơ hồ sát cơ đều không che dấu được.

“Câm miệng, người thực đã cho ta không dám giết người?”

Một tia lạnh lạnh hàn ý theo đáy nước truyền ra, gắt gao đã tập trung vào Xà Cơ.

Xà Cơ không khỏi được run lên, trong nội tâm sợ hãi, bất quá khá tốt, Mạnh Tuyên cũng không có chính xác giết nàng, chỉ là dọa dọa nàng mà thôi.

Thẳng đến đã đến gần Nhược Thủy bờ sông, Mạnh Tuyên mới gia tốc đạt tới bờ bên kia, dẫn theo hồ lô phong độ nhẹ nhàng chờ mọi người, hẳn cái này thông dong bộ dáng có thể cùng mọi người nguyên một đám kinh hãi lạnh mình bộ dáng hoàn toàn trái lại, Vô Thiên công bọn người cười người đá đã bị Nhược Thủy luyện hóa không sai biệt lắm, nếu là Nhược Thủy

sông lại bề trên một đoạn, chỉ sợ bọn hắc căn bản cũng không có mệnh vượt qua sông đến.

Mà Tiêu Mộc trong tay Bỉ Ngạn Hoa hạt giống cũng khó khăn lắm dùng hết, cuối cùng khoảng cách bên cạnh bờ chừng hơn ba mươi trượng, lại xa chút ít liền nhảy không đến rồi.

Nhìn xem Mạnh Tuyên chấp tay đứng ở bên cạnh bờ, trong lòng mọi người đều có chút ngượng ngùng.

Mạnh Tuyên ngược lại giống như chưa tỉnh, chỉ là lạnh lùng nhìn xem Xà Cơ, thản nhiên nói: “Người còn dám bắt buộc Thanh Mộc một lần, ta liền trăm người!”

Xà Cơ sắc mặt lại là một trắng, không dám trả lời, mà Tiêu Mộc tắc thì lạnh lùng nói ra: “Cái này là chúng ta Yêu Thần Sơn sự tình...”

Mạnh Tuyên đã cắt đứt hắc: “Trước trăm người!”

Tiêu Mộc sắc mặt lập tức trở nên dị thường khó coi, trên mặt nộ khí bùng bùng phần chân.

Vô Thiên công tử bề bộn cười theo trên mặt trước hoà giải, cười nói: “Chớ để tranh, chớ để nhao nhao, tốt xấu tất cả mọi người an toàn đã qua sông, phía dưới trên đường còn muốn lẫn nhau hợp tác mới là, vừa rồi cũng không biết chư vị cảm giác được không có, chúng ta cũng đã bị nguyên rửa chi lực nhuộm dần rồi, rất bất đắc dĩ, ta vốn tưởng rằng rất nhanh qua sông liền có thể tránh thoát nguyên rửa chi lực xâm nhập, xem ra là ta muốn rất đơn giản...”

“Nguyên rửa chi lực?”

Nghe xong Vô Thiên công tử, ngoại trừ Tiêu Mộc cùng Mạnh Tuyên bên ngoài những người khác lập tức cả kinh.

Vô Thiên công tử tựa hồ chút nào cũng không thêm để ý, mỉm cười, nói: “Đúng vậy, bất quá các vị không cần phải lo lắng, tiến vào Thần Điện, nhiễm nguyên rửa cơ hồ là tất nhiên, mà ngay cả lúc trước Tần Hồng Hoàn bọn người tiến đến cũng không có tránh cho, hơn nữa ta đã xác minh rồi, tại Thần Điện đệ nhị trọng, liền có thần tuyền, có thể tẩy nguyên rửa chi lực, đại gia hỏa cần thận chút ít, tìm kiếm thần tuyền là được...”

“Thần tuyền?”

“Đương nhiên, bằng không thì các người cho rằng cái này Thần Điện là địa phương nào? Chỉ có một chút rách rưới pháp khí cùng người chết Linh Thạch sao?” Vô Thiên công tử lạnh lùng cười cười, nói: “Đây là một chỗ kỳ ngộ cùng nguy cơ cùng tồn tại địa phương, tiến nhập Thần Điện về sau, tùy thời sẽ chết, cũng tùy thời hội đạt được đại kỳ ngộ, cái này nguyên rửa chi lực một khi nhiễm, như bóng với hình, không chết không ngớt, nhưng nếu là dùng Thần Tuyền Chi Thủy giặt rửa thân, chẳng những có thể dùng rửa đi nguyên rửa chi lực, còn có thể tẩy cân đối tử, đối với võ pháp tu luyện, vô cùng hữu ích...”

Vô Thiên công tử nghe được mọi người hưng phấn dị thường, chỉ cảm thấy cái này một chuyến Thần Điện hành trình không có uổng phí đến.

Vô Thiên công tử lại nói: “Mặt khác, đây chỉ là thứ hai điện mà thôi, ta có thể hướng các người cam đoan, Thần Điện Cửu Trọng Thiên, mỗi một trọng Thiên Đô hội có càng nhiều cơ duyên chờ các người, nếu có thể theo Thần Điện Cửu Trọng Thiên chạy một vòng ra lại đi, cho dù là một cái phế vật, cũng có thể lực địch thiên kiêu, tiểu ngạo quần hùng... Hoặc là nói, tại đây nguyên vốn là... Những người chọn lựa kia nhờ người chọn lựa thí luyện chi địa...”

Vô Thiên công tử nói đến chỗ này, thần bí cười cười, không có nói sau, dẫn đầu đi thẳng về phía trước.

Những người khác liếc nhau một cái, cũng chăm chú đuổi kịp rồi.

Đệ nhất trọng có quái thi quỷ dị như vậy tồn tại, đệ nhị trọng chắc hẳn cũng sẽ không quá mức an toàn, chỉ có điều thẳng đường đi tới, nhưng vẫn không có lưu ý đến gặp nguy hiểm thứ đồ vật tồn tại, mà Mạnh Tuyên càng thêm chú ý thì còn lại là Đông Hải thiên kiêu dấu vết, hẳn rất lo lắng chứng kiến Lâm Băng Liên đầu cũng treo ở chỗ cái địa phương, hay hoặc là, bỗng nhiên tại chỗ cái địa phương, thấy được Tân Hồng Hoàn đầu...

“Phía trước có Linh quang phóng lên trời, tất nhiên là thần

tuyên chỗ rồi...”

Tiến lên ước hơn bốn mươi ở bên trong, bỗng nhiên có người mừng rỡ kêu lên.

Đã thấy tại phía trước một chỗ phế tích phía trên, đạo đạo Linh quang bay thẳng Vân Tiêu, thậm chí tạo thành một cỗ Linh lực bảo tổ phong.

Mọi người hưng phấn dị thường, đều gấp rút tốc độ xông về trước đi, đến nơi này, đã thấy quả nhiên có một vũng linh hồ tồn tại, xem, cái này tựa hồ vốn là một bức tượng phong cách cổ xưa cự tri, chỉ là như thế đã hủy hơn phân nửa, chung quanh kiến trúc có rất nhiều đều đã mảnh vỡ, bẻ gãy cột đá ngã xuống trong suối nước, bất quá nước suối vẫn đang phi thường thanh tịnh, tản ra lại để cho người thông xác sáng khoái mùi thuốc.

“Quả nhiên là Thần Tuyên Chi Thủy...”

Vô Thiên công tử cười nói, dẫn đầu nhảy đến bên cạnh ao, dùng một cái Thanh sắc Lưu Ly chén nhỏ phất tay xúc nổi lên nửa chén nhỏ, sau đó nhẹ nhàng uống một hớp.

Gặp Vô Thiên công tử làm như vậy rồi, mặt khác tất cả mọi người vô cùng hưng phấn, điên cũng tựa như vọt lên xuống dưới.

Bất quá ngay tại Sở tôn Thái tử cũng muốn lao xuống đi lúc, Vô Thiên công tử bỗng nhiên kéo lấy hắn, mặt mỉm cười hướng hắn nói mấy thứ gì đó, Sở tôn Thái tử sắc mặt dần dần thay đổi, oán độc vô cùng hướng về Mạnh Tuyên nhìn thoáng qua, nắm đầm lập tức xiết chặt rồi.

Mạnh Tuyên cũng không có lưu ý đến điểm này, hắn đang tại bên cạnh ao kiểm tra cái gì, tại thần tuyên một cái góc trên, Mạnh Tuyên thấy được một chỗ che kín Thanh Sương nham thạch, mà chung quanh lại không có những này, Thần Điện ở trong nhiệt độ tuy nhiên thấp, thực sự hiển nhiên không có thấp đến loại trình độ này, cái này sương trắng tồn tại, nhất thời lại để cho Mạnh Tuyên xác định một sự kiện, Lâm Băng Liên đã từng đã tới tại đây, hơn nữa ở chỗ này chiến đấu qua.

Cũng duy có Lâm Băng Liên huyền pháp, mới có thể lưu lại

như vậy dầu vết, kéo dài không tiêu tan. R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 326 : Thông Thần Trấn Tà Tháp

Chương 326: Thông Thần Trấn Tà Tháp

Mạnh Tuyên lo lắng lo lắng kiểm tra rồi cái này thần tuyên chung quanh, chỉ sợ chứng kiến Lâm Băng Liên thi thể, bất quá khá tốt, ngoại trừ cái kia một chỗ chiến đấu dấu vết bên ngoài, cũng không có hấn dấu vết của hấn lưu lại, điều này nói rõ Lâm Băng Liên hoặc là một chiêu liên chế phục đối thủ, hoặc là một chiêu liên bị đối thủ bắt giữ rồi, nhưng vô luận nói như thế nào, đều không có chết ở chỗ này, cũng coi là một cái tin tức tốt.

“Ân?”

Mạnh Tuyên đang chuẩn bị trở lại ly khai lúc, bỗng nhiên chú ý tới một phương dưới mặt đá, tựa hồ có đồ vật gì đó lóe lên, hấn lập tức nhắc lên coi chừng, thần niệm hướng bên kia quét qua, lập tức phát hiện một vật, lại để cho hấn kinh hãi.

Cái kia ánh sáng là từ một cái nhẫn là lóe ra đến, chiếc nhẫn tại một tay bên trên, một đầu đoạn tí, đã bị găm phệ không dư thừa một điểm huyết nhục, chỉ có được làm tro tro xương khô, cứ như vậy ném ở dưới mặt đá mặt, đoạn tí trên năm căn ngón tay, đều đeo một cái nhẫn, trong đó bốn cái nhẫn đã bạo phệ bỏ, ngón cái bên trên một miếng tắc thì sáng bóng như mới, Linh lực tràn đầy, tựa hồ còn chưa sử dụng.

Máu chót nhất chính là, Mạnh Tuyên nhận ra chiếc nhẫn kia là ai!

Mạc Tiên, Đại La Tiên Môn thiên kiêu, mười giới Mạc Tiên, Mạnh Tuyên theo trên tay hấn đã từng gặp cái giới chỉ này.

“Mạc Tiên mười giới toàn bộ Đông Hải Thánh Địa đều vô cùng có nổi danh, chính là mười kiện đỉnh cấp Linh khí, bất luận cái gì một kiện cũng có thể đánh chết cường địch, thế nhưng mà hấn bốn cái nhẫn đều phệ bỏ, điều này nói rõ Mạc Tiên đem mỗi một cái nhẫn đều liên tục sử dụng hai lần...

Cũng tự nói, tình thế nguy cấp, hấn căn bản không kịp bổ sung Linh lực, chỉ có thể liều mạng chiếc nhẫn phế bỏ, cũng muốn bộc phát ra sắc bén công kích, ngăn cản địch nhân...”

“Chỉ là, hấn cuối cùng nhất còn không có đánh lui đối thủ, ngược lại lưu lại đầu cánh tay lúc này... Rốt cuộc là cả người hấn vẫn lạc lúc này rồi, hay vẫn là chỉ gãy một cánh tay?”
Mạnh Tuyên ngồi xổm cái này đầu đoạn tí phía trước. Cúi đầu mạnh tư.

“Đoạn trên cánh tay. Có rậm rạp găm phệ dấu vết. Một điểm huyết nhục cũng không có còn lại... Mạc Tiên đối mặt rốt cuộc là cái gì?”

Mạnh Tuyên phát hiện điểm này, đáy lòng lập tức ần ần phát lên lạnh lạnh cảm giác nguy cơ.

“Mạnh Tuyên ca ca...”

Đúng lúc này, Mạnh Tuyên chợt nghe thần tuyên vị trí truyền đến Thanh Mộc tiếng kêu, chỉ là vừa kêu một nửa, liền bị người cắt đứt rồi, Mạnh Tuyên đáy lòng kinh hãi, trong chốc lát tháo chạy, hướng về thần tuyên vị trí bay vút. Chỉ dùng một hơi điểm hơn thời gian, liền đã đi tới thần tuyên phụ cận, đã thấy ngàn trượng bên ngoài, Vô Thiên công tử cùng Tiêu Mộc bọn người chính cường ép mang theo Thanh Mộc, hướng về Thần Điện ở chỗ sâu trong bay vút.

“Ta nói rồi, các người cường bách nữa Thanh Mộc một lần, ta liền trăm người!”

Mạnh Tuyên giận dữ, dưới bàn chân sinh điện, liền hướng đuổi theo tiến đến, nhưng mà vừa lướt đi không có mấy trượng. Bỗng nhiên trong lòng phát lên một cỗ cảnh giác, trên đỉnh đầu một mảnh bóng đen đè xuống. Đạo đạo Hỗn Độn Cổ Lực phong tỏa bốn phía, vậy mà đưa hấn khôn ngay tại chỗ, căn bản không dung Mạnh Tuyên đào thoát hoặc là ngăn cản, một tòa cự đại bảo tháp tráo xuống dưới, trực tiếp đem Mạnh Tuyên khầu trừ tại bên trong, sau đó liền vang lên Sở tôn Thái tử cười lạnh.

“Nếu không là Vô Thiên công tử nói cho ta biết, ta còn thật không biết ngươi tự là đem ta hại thành người như vậy...”

Sở tôn Thái tử cùng hắn một đám tùy tùng theo mọi nơi ẩn nấp trong góc đi ra, về mặt âm trầm, giọng trầm hặn nói: “Nếu không là ngươi, ta lúc này chắc hẳn đã thành Sở Vực chi chủ, căn bản không có khả năng luân lạc tới địa phương quỷ quái này đến, hừ, tại Vương Cung thời điểm, ta đã nói qua ngươi biết chết không yên lành, hiện tại, nếu không phải muốn thụ nhiều tra tấn, liền đem ngươi hồ lô kia giao ra đây a, ta cũng không muốn lại hướng bên trong đi tìm cái gì pháp bảo rồi, dù sao chúng ta vương thất nhất mạch, không thể tu hành, có hay không pháp bảo đều không sao cả, hiện tại ta chỉ muốn nhanh chút ít lui ra ngoài, ly khai địa phương quỷ quái này...”

“Ngươi cũng bởi vì Vô Thiên vài câu nhỏ gậy, liền tới thiết kế ta?”

Mạnh Tuyên thanh âm theo tháp hạ truyền ra, ẩn hàm nộ khí, sau đó trong tháp vang lên bành bành hai tiếng, vậy mà chân đất toàn bộ thân tháp lay động không thôi, Sở tôn công tử lại càng hoảng sợ, vội vàng lui về phía sau hai bước, bất quá chứng kiến thân tháp không việc gì, Mạnh Tuyên cũng không phá tháp mà ra, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, cười lạnh nói: “Ngươi không muốn nghĩ đến vùng này, cái này tháp chính là là chúng ta Sở Vực vương thất quốc bảo Thông Thần Trấn Tà Tháp!”

“Này tháp chính là do chúng ta Sở Vực lịch đại hộ quốc đại Tướng Quân Huyết Sát tế luyện mà ra chí bảo, cái này lịch đại đại Tướng Quân, đều là chinh chiến sa trường, Hàng Yêu Phục Ma vô số thể hệ, huyết dịch ở trong ẩn chứa vô tận sát phạt chi khí, quốc bảo Thông Thần Trấn Thiên Tháp đã nhận được máu của bọn hắn tế luyện, cũng nhuộm dần vô tận sát phạt chi khí, có thể khắc chế nhất thần thông, bị tháp trấn trụ, coi như là chân bảo cảnh tu sĩ cũng không cách nào thoát thân!”

Bị trấn tại trong tháp Mạnh Tuyên lòng tràn đầy lửa giận, không nghĩ tới tại loại này trước mắt ngược lại bị Vô Thiên công Tử Âm một thanh.

Cái này Vô Thiên công tử cũng là quyết đoán, Mạnh Tuyên một mực đề phòng lấy hắn, bất quá một là Mạnh Tuyên cho rằng Vô Thiên công tử thật vất vả đem mình lừa tiến đến, chỉ sợ sẽ có nhiều chỗ mượn nhờ chính mình lực lượng địa phương, không có đạo lý vừa tiến đến tự hãm hại chính mình, lại một điểm, Mạnh Tuyên cũng không nghĩ tới, Vô Thiên

công tử biết rõ chính mình đề phòng lấy hấn, vậy mà không có tự mình ra tay đối phó chính mình, mà là gây xích mích Sở tôn Thái tử.

Trong lòng của hấn tức giận, ra tay liền quá nặng rồi, Chân Linh chi lực hiển hóa, hướng về thân tháp trùng trùng điệp điệp đánh tới.

“Ông...”

Tháp âm thanh thậm chí bắt đầu vang lên, phảng phất như chung bình thường, nhưng vang lên qua đi, hay vẫn là ồn ti bất động.

“Đừng phí công khí lực rồi!”

Sở tôn Thái tử càng ngày càng yên tâm, cười lạnh nói: “Này tháp chỉ có thân có long khí vương thất nhất mạch mới có thể sợ bị nó trấn giết, về phần ngươi, hừ hừ, ta thừa nhận ngay từ đầu khinh thường ngươi, không nghĩ tới ngươi là Chân Linh cảnh, còn có được cường đại như thế tu vi, nhưng vô luận như thế nào, chỉ cần tiến vào trong tháp, ngươi cũng đừng nghĩ còn sống đi ra, nếu là mau giao ra hồ lô, ta còn có thể làm cho ngươi thiếu thụ điểm tội...”

“Ân? Long khí?”

Mạnh Tuyên nghe xong lời này, lại lập tức giật mình.

Cái này Sở tôn Thái tử cũng quá chắc chắn rồi, lại không nghĩ rằng, Mạnh Tuyên cũng có Long khí, thậm chí không kém chút nào hấn.

Dù sao Sở tôn Thái tử chỉ là Thái tử, cũng không chính thức đăng cơ, trên người Long khí, thì ra là cái này thuần khiết tới cực điểm Tín Ngưỡng Chi Lực chỉ có một một số nhỏ, có chút ít còn hơn không, mà Mạnh Tuyên, thế nhưng mà tại Sở Vương trên người hấp thu tiếp cận một phần ba Long khí a!

“Đã phải có Tín Ngưỡng Chi Lực liền có thể phá vỡ cái này tháp, ta đây liền nắm chặt thời gian luyện hóa những Long khí này!”

Mạnh Tuyên hạ quyết tâm, lúc này ở ngoại giới xem, Thông

Thần Trần Tà Tháp chỉ có một cái cao hơn người, có thể ở bên trong xem ra, không gian lại phi thường to lớn, không sai biệt lắm có một cái tiểu phòng ốc rộng nhỏ, tháp trên vách đá bám vào lấy một tầng Thanh sắc khí tức, phi thường chi khủng bố, này khí tức vận vẹo không ngừng, tựa hồ muốn dò xét xuống, đập nện Mạnh Tuyên, chỉ là phát hiện Mạnh Tuyên trên người nào đó khí tức, không dám hạ đến.

“Cái này Thanh sắc là sát phạt chi khí a? Chúng đã nhận ra ta Trảm Nghịch Kiếm nội trữ Tín Ngưỡng Chi Lực, mà Trảm Nghịch Kiếm cùng ta nhất thể, bởi vậy chúng có chỗ kiêng kỵ, không dám đơn giản kích xuống dưới, chỉ có điều, cái này Tín Ngưỡng Chi Lực dù sao còn không có luyện hóa, cho nên ta cũng không cách nào lợi dụng nó đến phá vỡ trần tà tháp... Cái này thực sự đơn giản, dù sao ta sớm muộn gì cũng là muốn đem cái này Tín Ngưỡng Chi Lực luyện hóa!”

Mạnh Tuyên nghĩ thông suốt những các đốt ngón tay này, toàn bộ trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, hồ lô phóng tại bên người.

“Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm thâm vận huyền pháp, đem Trảm Nghịch Kiếm nội Tín Ngưỡng Chi Lực hấp thu tiến vào trong cơ thể mình, sau đó dùng lôi pháp vận chuyển, cũng thử đem nó cùng mình Thiên Lôi Chi Lực, thì ra là bình thường chỗ vận dụng Thiên Địa lôi tinh hỗn hợp, cái này vậy mà phi thường nguy hiểm, lôi tinh chi lực cùng Tín Ngưỡng Chi Lực một tương hỗn hợp, lập tức liền ầm ầm nổ ra, Mạnh Tuyên bị thương nghiêm trọng, nhin không được buồn bực hừ một tiếng.

Sở tôn Thái tử đã nghe được trong tháp truyền đến oanh kích âm thanh cùng Mạnh Tuyên tiếng rên rỉ, lập tức trên mặt vui vẻ, cười nói: “Cái thằng này đã nhanh lần lượt không thể, ở lại sẽ chúng ta lấy được hãn hồ lô, liền lập tức dọc theo đường xưa lui về, vô luận như thế nào, cũng không thể tiếp tục ở đây địa phương quỷ quái ở lại đó rồi, lão già kia muốn cho ta chết ở chỗ này, ta cũng không thể như hãn nguyện, hừ, cái này Sở Vương vị là của ta!”

“Điện hạ, Vô Thiên công tử vừa mới nói cho chúng ta ly khai cái này Thần Điện phương pháp, đến cùng dựa vào không

đáng tin cậy à?”

“Các người yên tâm, ta lại há có thể hoàn toàn tin tưởng cái thằng kia? Hắc hắc, hắc thực đã cho ta cái gì cũng không biết sao? Kỳ thật tại tiến vào Thần Điện trước khi, sở đại Tướng Quân nói lý ra bái kiến ta, hắc nói cho ta biết, nếu là cái này Thần Điện ở trong quá mức hung hiểm, liền để cho ta lấy Thần Tuyền Chi Thủy hộ thân, lui hồi Thần Điện đệ nhất trọng, cái này đệ nhị trọng trong thần điện thần tuyền có thể chấn nhiếp đệ nhất trọng Thần Điện quái thi, cùng lắm thì chúng ta ngay tại Thần Điện đệ nhất trọng chờ bọn hắc trở lại, dù sao đệ nhất trọng Thần Điện pháp bảo cũng đủ chúng ta báo cáo kết quả công tác rồi...”

Sở tôn Thái tử nói xong, hai đầu lông mày có chút ngưng trọng, với hắc mà nói, là tối trọng yếu nhất cũng không phải Thần Điện ở trong đủ loại, dù sao hắc là bị buộc tiến đến, không có bất kỳ sự tình, so ra mà vượt bảo trụ mạng của mình, sau đó sau khi ra ngoài đối phó thân của mình.

Đương nhiên, việc cấp bách, là trước đối phó Mạnh Tuyền, một là cho hả giận, hai là đoạt hắc hồ lô.

Vượt qua Nhược Thủy lúc biểu hiện đã chứng minh, không có bất kỳ Linh khí so Mạnh Tuyền hồ lô thích hợp hơn qua sông.

Chỉ có điều, không yên lòng hắc cũng không có lưu ý đến, cái này thần tuyền chung quanh, đã bị một loại khủng bố sinh vật bao vây.

Mà lúc này Mạnh Tuyền, tắc thì đang tại đau khổ suy tư: “Lôi tinh chi lực cùng Tín Ngưỡng Chi Lực vậy mà không cách nào dung hợp, đây là có chuyện gì? Thiên Địa Nhân Thần Quỷ, lôi tinh chi lực thuộc thiên, Tín Ngưỡng Chi Lực quyền sở hữu, chẳng lẽ là bởi vì này hai chủng Lôi Lực lẫn nhau khắc chế nguyên nhân? Nói cách khác, muốn tu luyện cái này Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp, không chỉ có cần tập hợp đủ năm loại Lôi Lực, còn muốn cân nhắc bọn hắc ở giữa thuộc tính phối hợp?” (chưa xong còn tiếp. .)

... R752

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 327 : Thiên Địa Nhân Thần Quỷ

Chương 327: Thiên Địa Nhân Thần Quỷ

Năm loại lực lượng phối hợp , Mạnh Tuyên là đã sớm học xong, tại Thanh Tùng Sơn lúc , Bệnh Lão Đầu liền cho hắn đi xuống kiên cố nội tình.

Thiên Địa Nhân Thần Quỷ , hỗ trợ tương thừa , lại lẫn nhau khắc chế.

Thiên Chi Lôi Lực chính là Thiên Đạo ý chí hiển hóa , Hỗn Độn mới bắt đầu , trước có Thiên Địa , tiếp theo sinh lôi , tiếp theo phân Hỗn Độn , sinh vạn vật , mà Địa Chi Lôi Lực , thì là nhân gian Tín Ngưỡng Chi Lực , chính là người tâm nguyện ngưng tụ , Nhân tộc tự sinh ra đời mới bắt đầu , liền cùng trời tranh mệnh , gian khổ phen mới có hôm nay quy mô , bởi vậy Thiên Chi Lôi Lực cùng Địa Chi Lôi Lực từ nhỏ là đối đầu , lẫn nhau khắc chế.

Mà duy nhất có thể điều hợp đây hết thảy, là người chi Lôi Lực , thì ra là người bản thân ý chí hiển hóa.

Nhân tộc chính thể lực lượng là một loại thuộc tính , một cái lực lượng lại là một loại thuộc tính , Nhân tộc chính thể lực lượng là cùng Thiên Đạo chi lực trái lại, bởi vì vì Nhân tộc muốn sinh tồn , muốn phen * , liền tất yếu Hướng Thiên giành mạng sống , nhưng nhân loại thân thể lại là phụ thuộc Vu Thiên đạo, mỗi người đều vô ý thức tuân theo Thiên Đạo nào đó quy tắc , như đơn giản nhất mặt trời mọc mà làm , mặt trời lặn mà tức các loại...

Tại Hồng Trần gian , liền người phát ra nguyên rửa thời điểm , đều nói làm trên Thiên Phật người , đây cũng là người bản thân ý chí một loại thể hiện rồi.

Nhân tộc thuộc tính là chỉ một, mà cá nhân tắc thì hiện ra tính hai mặt , cũng chính là cái này tính hai mặt , dùng con người làm ra hạch , liền có kết hợp Thiên Đạo lực lượng cùng Nhân

tộc ý chí khả năng , Mạnh Tuyên nghĩ thông suốt điểm này về sau , liền trầm xuống tâm đến, bắt đầu cảm giác mình huyết mạch bên trong ẩn chứa người chi thần lực , thì ra là lửa giận , cũng có thể nói là tâm huyết , đây là người nhất Nguyên Thủy lực lượng một trong.

“Oanh...”

Mạnh Tuyên đối với loại lực lượng này cũng không xa lạ gì , cách Giang Thành bên ngoài lúc cũng đã cảm thấy qua một lần , tăng thêm hẳn lúc này vốn cũng là bởi vì bị Sở tôn Thái tử chỗ hãm. Trong nội tâm vô cùng phẫn nộ. Bởi vậy rất nhẹ nhàng cảm ứng được loại lực lượng này. Sau đó lợi dụng Thiên Cương Lôi Pháp bên trong huyền pháp đem nó đã rút ra đi ra , trong chốc lát , một đoàn màu đen lực lượng tại hẳn đỉnh đầu hiển hóa , phảng phất một cái cầu , không ngừng vận vẹo biến hóa.

“Thiên Chi Lôi Lực , dung hợp...”

Mạnh Tuyên tâm niệm động chỗ , đem chính mình chỗ có thể khống chế lôi tinh chi lực khống chế cùng một chỗ , tạo thành một cái lam cầu lớn nhỏ Huyết Hồng sắc lôi cầu. Chậm rãi hướng đỉnh đầu của mình màu đen lôi cầu dựa vào tới , từng điểm từng điểm tiếp cận , sau đó lại chậm rãi dung hợp.

Rất tốt , không có ra ngoài ý muốn , cái này hai chủng lực lượng nguyên vốn là cùng tồn tại trong cơ thể hẳn, vốn là thuộc tính tương hợp.

“Địa Chi Lôi Lực , dung hợp...”

Mạnh Tuyên lần nữa tâm niệm gây xích mích , đạo đạo hiện ra hình rồng Tín Ngưỡng Chi Lực theo trong hồ lô bay ra , hướng hắc cầu bay đi.

“Oanh...”

Kịch liệt sóng địa chấn đột nhiên từ Mạnh Tuyên đỉnh đầu kích xạ ra , đập nện tại Thông Thiên Trấn Tà Tháp tháp trên vách đá. Vậy mà đem tháp trên vách đá bám vào Thanh sắc sát phạt khí đều đánh tan , hơn nữa tựa hồ không hiểu thấu dẫn động sát phạt khí có chút biến hóa.

Mạnh Tuyên không có lưu ý những này. Hạng nặng tâm thần đều tại Lôi Lực giao hòa trong quá trình.

Tuy nhiên tản mát ra khung bố sóng địa chấn , nhưng Lôi Lực cũng không có nổ tung , cái này rõ ràng cho thấy một cái tốt đầu hiệu.

Trộn vện đã qua một nén hương thời gian , một đám Tín Ngưỡng Chi Lực mới dần dần dung hợp tiến vào màu đen lôi cầu bên trong , lo lắng nhất ngoài ý muốn cũng không có phát sinh , cảnh này khiến Mạnh Tuyên lập tức nhẹ nhàng thở ra , sau đó hắn bắt đầu đem càng nhiều nữa Tín Ngưỡng Chi Lực cùng màu đen lôi cầu dung hợp.

Đã có đệ nhất lâu Tín Ngưỡng Chi Lực dung hợp , mặt khác Tín Ngưỡng Chi Lực dung hợp liền dễ dàng rất nhiều , cũng an toàn rất nhiều , dần dần, Mạnh Tuyên đem ra sử dụng những lực lượng này dung hợp tốc độ càng lúc càng nhanh , cuối cùng nhất , sở hữu Tín Ngưỡng Chi Lực dung hợp hoàn tất , Mạnh Tuyên đỉnh đầu hắc cầu bỗng nhiên nhan sắc biến ảo , nhất thời biến thành Hồng sắc , nhất thời biến thành màu xanh da trời , nhất thời biến thành màu đen , không ngừng giao thoa.

Đến cuối cùng , đột nhiên oanh một tiếng , hắc cầu rạn nứt , chia làm ba khóa , vẫn là một hồng một lam một hắc , bất quá hồng có đôi khi sẽ biến thành màu xanh da trời , hắc cũng thỉnh thoảng biến thành Hồng sắc , hơn nữa mỗi một khóa lôi cầu lực lượng đều trở nên vô cùng khủng bố , điều này đại biểu lấy Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp đã đã luyện thành ba đạo , ba loại lực lượng đã dung hợp lại với nhau , uy lực tất cả đều tăng gấp đôi , đã trở thành Mạnh Tuyên bốn nguyên Lôi Lực.

“Dứt khoát , đem Âm Lôi Chi Lực cũng dung hợp vào đi...”

Mạnh Tuyên quyết định chắc chắn , đem trong hồ lô Âm Lôi Chi Lực cũng đã rút ra đi ra , đây là Thiên Địa Nhân Thần Quỷ bên trong Quỷ Chi Lôi Lực , chính là thể gian nhất âm tà lực lượng , vốn là không bị không chế, nhưng luyện tiến vào Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp ở bên trong , nhưng có thể vật tận kỳ dụng.

Bất quá , ở này Âm Lôi Chi Lực sắp cùng Mạnh Tuyên tu luyện bốn nguyên Lôi Lực tương dung lúc , nó lại đột nhiên bị

một loại không hiểu lực lượng hấp dẫn , vốn là phi thường yên tĩnh nó đột nhiên táo bạo , rồi sau đó chúng chúng hướng Trần Tà Tháp tháp vách tường đánh tới , cùng lúc đó , Trần Tà Tháp bên trên Thanh sắc sát phạt khí cũng đột nhiên bùng lên , trùng trùng điệp điệp cùng Âm Lôi Chi Lực oanh kích đã đến cùng một chỗ , trong chốc lát Trần Tà Tháp kịch chấn.

Mà Mạnh Tuyên , tắc thì lập tức kinh hãi , đồng thời ảm ảm nghĩ tới điều gì.

“Ha ha , Trần Tà Tháp đã dùng hết toàn lực công kích hấn , tiểu tử này chống đỡ không được bao lâu!”

Trần Tà Tháp bên ngoài , Sở tôn Thái tử cùng mấy vị tùy tùng nhìn nhau cười to , cho đã mất chờ mong.

Bọn hấn căn bản cũng không có thử suy nghĩ Mạnh Tuyên có thể hay không chạy ra Thông Thần Trần Tà Tháp , bởi vì này căn bản là không thể nào.

Bọn hấn chỗ cân nhắc, tựa là Mạnh Tuyên có thể ở cái này trong tháp ngao bao lâu mà thôi...

Hơn nữa nếu để cho bọn hấn đặt cửa, chỉ sợ không có bất kỳ người sẽ cảm thấy Mạnh Tuyên có thể ngao được quá lâu!

“Móa, cái gì đó!”

Đang tại vui đùa gian , đột nhiên một cái theo từng giờ lên chân , thống mạ một tiếng , đã thấy trên mặt đất lại chẳng biết lúc nào thêm một con hạt tảo lớn nhỏ con kiến , phía trước hai cái răng kìm thật là uy vũ , trực tiếp cắn xuyên qua da của hấn giày , lúc này tựa hồ bất mãn hấn giờ lên chân , vẫn còn vung vẩy lấy hai cái răng kìm hướng hấn thị uy , cái này tùy từng giận dữ , một cước đem nó giẫm quất rồi, còn nghiền hai cái.

Nhưng mà giờ chân lên lúc đến , ngoài ý muốn sự tình đã xảy ra , cái kia con kiến vốn cũng đã quất rồi, nhưng vậy mà lại từ từ đứng , run rẩy thân thể , liên khôi phục nguyên trạng , lần nữa vung vẩy khởi răng kìm hướng hấn lao đến.

Cái này tùy từng trực giác cảm giác có chút không đúng , cái trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh , cong ngón búng ra , một điểm ngọn lửa bay ra , đánh vào con kiến trên người , đây là

hắn tu luyện ra pháp hỏa , là bách luyện thép tinh cũng có thể đốt ra một cái hồ đèn, có thể đánh vào cái này con kiến trên người , vậy mà không có thoáng cái tụt chết cháy , cái này con kiến trên người đốt lửa cháy , thiêu đặc xì xì rung động , vẫn còn hướng hắn xông thẳng lại.

“Mọi người coi chừng , có chút không đúng!”

Cái này theo từng lại là đi lên một cước , đem cái này bị pháp hỏa thiêu phi thường giòn con kiến nghiền thành tro , khân trương vô cùng nhắc nhở mọi người.

“Ân? Xảy ra chuyện gì?”

Sở tôn Thái tử xoay đầu lại , kinh ngạc nhìn hắn một cái.

Cái này theo từng đang muốn trả lời , bỗng nhiên chung quanh vang lên rậm rạp “Sàn sạt” thanh âm, môi hắn giật giật , liền không có tái mở miệng.

Bởi vì hắn đã không cần trả lời , thần tuyến chung quanh Thanh Nham bên trên , chẳng biết lúc nào đã hiện đây một tầng rậm rạp màu nâu xanh con kiến , cái này con kiến nhan sắc cùng Thanh Nham quá mức tương tự , bởi vậy tại chúng bất động thời điểm , cơ hồ rất khó phát giác , thế nhưng mà đột nhiên tập thể khẽ động , lập tức liền như là một tầng Thanh sắc thủy triều bình thường, lộ ra phi thường khủng bố , trái tim khí lạnh không ngừng toán loạn...

“Đây là cái gì quỷ thú đồ vật?” Một cái tùy từng hét to một tiếng , thanh âm đều thay đổi: “Tại thân thể của ta chu mười trượng , bất luận cái gì con kiến thú con đều tránh không khỏi của ta thần niệm nhìn quét , như thế nào trước khi lại hoàn toàn không có chú ý tới bọn hắn?”

Một bên kêu , hắn một kiếm quét ra , gọi còi một mảnh kiếm hoa đã bay đi ra ngoài , xoắn đã bay bốn năm khối cực lớn Thanh Nham , nhưng Thanh Nham phía trên , rơi vãi bột đá rơi xuống một khối thanh con kiến , vậy mà không có mấy cái chết, ngược lại bị chọc giận , dẫn đầu hướng hắn công đi qua.

Cái này tùy từng lập tức đã minh bạch , đối phó những điều này Tiêu chút chút dùng võ pháp căn bản không thích hợp , nhất định phải dùng đạo pháp.

Không riêng gì hắc hiệu được , mặt khác tùy tùng cũng đều hiểu rõ ra , ngay ngắn hướng ra tay , đánh xuất ra đao đao pháp hỏa hoặc là khói độc , cũng có người đánh ra Lôi Quang cùng Hàn Băng , một chốc bao trùm phương viên trăm dặm phạm vi , uy thế vô cùng quá lớn.

Nhưng mà tại hỏa điểm thu liễm , khói độc tiêu tán thời điểm , bọn hắc mới kinh ngạc phát hiện , cái kia đầy đất thanh con kiến bị bọn hắc giết chết vậy mà chưa tới một thành , thanh con kiến cũng không có bị sợ lui , ngược lại thủy triều hướng mọi người vọt tới , một vị gặp xui xẻo, vận xui tùy tùng bị mười mấy con kiến bò tới mu bàn chân bên trên , lập tức mở heo tựa như đại gọi , phòng thân Linh quang vậy mà ngăn cản không nổi cái này thanh con kiến răng kim.

Hắc độc sức liều mạng vạch tìm tòi ông quần , thậm chí còn có thể chứng kiến nguyên một đám toàn tâm toàn ý bọc nhỏ theo bắp đùi của hắc hướng lên bò đến, thậm chí có con kiến trực tiếp chui vào da của hắc bên trong , lần này lại để cho hắc vừa sợ lại sợ , cao thủ phong phạm mất hết , giống như điên cuồng.

“Vèo...”

Đột nhiên có một đạo kiếm quang xẹt qua , Sở tôn Thái tử trung thành nhất tùy tùng Thiên Cầu xuất kiếm , chém tới cái này tùy tùng đùi , xoáy và bắt được Sở tôn Thái tử cánh tay , kêu lên: “Không muốn lập tại mặt đất , nhanh phi...”

Mặt khác tùy tùng lúc này mới phản ứng đi qua , vội vàng thi triển pháp thuật , đập Vân Phi lên.

Cái này con kiến càng lợi hại , chính mình phi đi lên , nó tổng nên không có biện pháp đi à nha?

Bất quá , bọn hắc một giây sau tựa choáng váng...

Bởi vì tại bọn hắc phi lúc thức dậy , “Ông ông” âm thanh thành phiên , vô tận thanh con kiến vậy mà cũng phi. (chưa xong còn tiếp. .)R527

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 328 : Thiên Cương Ngũ Lôi

Chương 328: Thiên Cương Ngũ Lôi

Con kiến xanh rõ ràng là biết bay, thân thể nho nhỏ sau lưng , có hai mảnh hơi mỏng cánh. Cái này vừa bay lên, vốn là rậm rạp chằng chịt ghé vào trên tảng đá , lại để cho người cảm giác da đầu run lên tràng cảnh , lập tức đổi thành một loại khác kinh khủng hơn tràng cảnh , không trung giống như thanh sương mù bình thường, không ngừng biến hóa lấy hình dạng , không dứt bên tai “Ông ông” âm thanh lại để cho người ghé rãng , như là một chỉ cực lớn yêu ma.

“Bảo vệ điện hạ...”

Thiên Cầu hét lớn , cầm kiếm hộ tại Sở tôn Thái tử trước người , mặt khác chúng tùy tùng tắc thì lập tức tiến lên , ngay ngắn hướng bóp nát bên hông ngọc phù , cộng đồng khởi động một đạo hơi mờ phòng ngự tráo , sau đó một đoàn người chậm rãi hướng lui về phía sau.

“Vèo...”

Đột nhiên có một chỉ con kiến xanh , dẫn đầu hướng phòng ngự tráo lao đến.

“Đông” một tiếng lay động , cái con kia con kiến xanh một đầu đâm vào phòng ngự tráo bên trên , như là đụng choáng luôn , vô lực rơi trên mặt đất.

“Hữu hiệu!”

Một cái tùy tùng đại hỉ kêu lên , không đợi hấn thoại âm rơi xuống , đột nhiên “Thùng thùng” âm thanh không dứt bên tai , khắp con kiến xanh tạo thành thanh sương mù đều hướng về phòng ngự tráo lao đến , liền giống như trời mưa bình thường, chúng có đụng đã bị chết ở tại phòng ngự tráo bên trên , càng nhiều nữa thì là đã rơi vào phòng ngự tráo bên trên , hai cái răng kim hung hăng cắn xé lấy , cái này dùng Linh lực ngưng

tụ mà thành phòng ngự tráo , lại bị chúng trở thành đồ ăn.

“Trốn...”

Thiên Cầu kêu to , kẹp lấy Sở tôn Thái tử cấp tốc lui về phía sau.

Cũng ngay tại hần cùng với Sở tôn Thái tử phi tốc thoái lui hơn mười trượng lập tức , phòng ngự tráo bị con kiến xanh phệ ra một cái động lớn , vô tận con kiến xanh phảng phát thủy triều tràn vào phòng ngự tráo nội , bốn năm cái phòng ngự tráo nội tùy tùng lập tức đã bị con kiến xanh bao trùm , bọn hần phát ra rung trời rồng kêu thảm thiết , hai tay vung vẩy , đánh ra vô số lăng loạn đạo pháp , chỉ là vô luận như thế nào , cũng không cải biến được bản thân thảm cảnh.

Cũng có một bộ phận con kiến xanh hướng về Sở tôn Thái tử cùng Thiên Cầu bay tới , nhưng Thiên Cầu trong lòng bàn tay kiếm quang như luyện , xoay tròn thành một cái hình tròn kính trạng , mỗi một chỉ con kiến xanh đều bị kiếm của hần quang cắn nát rồi, Thanh sắc phân mảnh ở bên cạnh hần vãi đầy mặt đất.

Bất quá Thiên Cầu cũng nhieu lông mày đến, loại phương pháp này sử kiếm , cực kỳ hao tổn Linh lực , hiển nhiên không cách nào chống quá lâu.

Mà cái này phô thiên cái địa con kiến xanh vô cùng vô tận , căn bản cũng không phải là nhất thời bán hội có thể giết được sạch sẽ.

Cái kia năm cái bị con kiến xanh bao trùm tùy tùng rất nhanh tựu hóa thành xương khô , bị con kiến xanh bỏ qua , cũng thẳng đến lúc này , bọn hần mới ngã xuống , xoang đầu bên trong , mấy khối ảm đạm Linh Thạch ngã rơi trên mặt đất , con kiến xanh cũng không phệ mất bọn hần Linh Thạch , lại cấp hết Linh Thạch ở trong Linh lực , quả nhiên là vật tận kỳ dụng , may mắn cũng không lãng phí...

“Điện hạ , nhanh chóng đem Thông Thần Trấn Tà Tháp tế lên , chúng ta chỉ có trốn vào bên trong mới có thể chạy trốn...”

Thiên Cầu nhìn xem đầy trời con kiến xanh , lập tức làm ra phán đoán.

Thông Thần Trấn Tà Tháp đã hóa thành dài hơn thước đoản , bị Sở tôn Thái tử nắm trong tay , hắn nghe vậy sắc mặt đại biến , kêu lên: “Thế nhưng mà người kia còn không có bị luyện hóa a , lúc này tể lên Thông Thần Trấn Tà Tháp , chẳng phải là không công buông tha hắn?”

Thiên Cầu bắt đắc dĩ , gấp nói khuyên nhủ: “Đưa hắn thả ra tháp đến, tại đây con kiến xanh bày ở bên trong , hắn cũng không sống được , chúng ta nhưng có thể tại trong tháp thoát được một mạng...”

Sở tôn Thái tử nghe vậy , giờ mới hiểu được tới , vội vàng vận chuyển Tín Ngưỡng Chi Lực , đưa tay tể ra Trấn Tà Tháp , thân tháp lập tức biến lớn , chừng mười trượng rất cao , Bảo Quang lập lòe lơ lửng trên không trung , nhưng mà đợi sau nửa ngày , lại cũng không gặp Mạnh Tuyên tự trong tháp té xuống đến, Sở tôn Thái tử sắc mặt lập tức trở nên cô quái: “Hắn là cái thằng kia đã bị Trấn Tà Tháp luyện hóa , liên xương cốt cặn bã đều không thừa?”

Thiên Cầu cũng hiểu được không đúng , kinh ngạc nói: “Là hắn sẽ bị luyện hóa , cái kia thiết hồ lô lại đương không phòng...”

Sở tôn Thái tử phát giác không ổn , toàn lực tòi động lên Trấn Tà Tháp , muốn đem bên trong sở hữu tồn tại bức đi ra.

Nhưng rất quý dị , Trấn Tà Tháp lung la lung lay , bên trong lại cái gì đó đều không có rơi xuống đến, thậm chí Sở tôn Thái tử cũng cảm giác mình có chút không chế không nổi Trấn Tà Tháp rồi, hắn dùng Tín Ngưỡng Chi Lực tòi động Trấn Tà Tháp , có thể tại Trấn Tà Tháp nội , thực sự đồng dạng có một đạo Tín Ngưỡng Chi Lực tại ảnh hưởng hắn , chống cự lấy hắn , cái này lại để cho Sở tôn Thái tử sắc mặt đại biến , thậm chí tưởng rằng chính mình cái kia phụ vương cho mình thiết hạ chương ngại.

“Có thể không chế Trấn Tà Tháp duy có vương thất Tín Ngưỡng Chi Lực , lúc này ta vậy mà mờ mờ ảo ảo cảm giác không cách nào không chế này tháp , chẳng lẽ là lão già kia sớm đã biết rõ ta chuẩn bị mang Trấn Tà Tháp tiến vào Thần Điện sự tình , cho nên tại trong tháp thiết hạ cấm chế nào đó?”

Sở tôn Thái tử mồ hôi lạnh đều rơi xuống rồi.

“Điện hạ , nhanh chóng làm quyết đoán , ta đã ngăn cản không nổi rồi...”

Thiên Cầu kêu to , bàn tay kiếm quang dĩ nhiên xuất hiện chỗ sơ suất , mười chỉ con kiến xanh bay đến cánh tay của hắn bên trên , hung hăng cắn xé lấy.

“Trần Tà Tháp , sát phạt chi khí tốc độ cao nhất tột động , giáo sát trong tháp hết thấy tồn tại...”

Sở tôn Thái tử đầu đầy mồ hôi lạnh , bỗng nhiên kêu to , liều lĩnh tột động trong tháp sát phạt chi khí.

Hắn đã cảm giác được không được bình thường , duy có giáo sát trong tháp hết thấy tồn tại , mình mới có hi vọng lần nữa hoàn toàn không chế Trần Tà Tháp.

Bất quá cũng ngay tại hắn mệnh lệnh này hô gọi sau khi đi ra , bỗng nhiên cười dài một tiếng tiếng nổ.

Tiếng cười khởi tự Trần Tà Tháp nội.

Là Mạnh Tuyên cười!

Xoáy và , Sở tôn Thái tử liền cảm giác được , Trần Tà Tháp nội tựa hồ xuất hiện nào đó dị biến , sở hữu sát phạt chi khí đều liên tục không ngừng hướng là một loại điểm mạnh vọt qua , lại không phải giáo sát , mà là bị cái kia điểm hấp thu...

“Thì ra là thế , Thần Chi Lô Lữ là sát phạt chi khí , đa tạ điện hạ , giúp ta Thiên Cương Ngũ Lô Pháp đại thành!”

Mạnh Tuyên thanh âm tiếng nổ , sau nửa ngày về sau , Trần Tà Tháp rồi đột nhiên nổ bung , một đạo thanh sắc thân ảnh xuất hiện trên không trung.

Một thân Thanh y , có chút rách rưới , nhưng lại vẫn đang bay bổng , phong độ tư thái vô hạn , một đầu tóc xám , theo gió bay lả tả , tại hắn đỉnh đầu , có năm khóa màu sắc bất đồng lơ lửng , không ngừng vặn vẹo lên , biến hóa, mỗi một khóa đều phóng thích ra vô cùng khủng bố khí tức.

“Người... Sao sẽ như thế?”

Sở tôn Thái tử kinh hãi , mà ngay cả Thiên Cầu cũng giật mình.

Mạnh Tuyên lơ lửng trên không trung , vẻ mặt lãnh ý , ánh mắt lộ sát cơ nhìn về phía Sở tôn Thái tử.

Sát phạt chi khí là Thần Chi Lôi Lực , đây đúng là Mạnh Tuyên thật không ngờ.

Hắn biết rõ Thần Chi Lôi Lực bốn nguyên , chính là thể gian hình luật , bởi vậy vẫn cho là Thần Chi Lôi Lực đạt được duy nhất phương pháp , là thụ Vương Đình sắc phong , tại Sở Vực làm quan , đi luật pháp , trảm ác nhân , dùng cái này chậm rãi tích góp từng tí một Thần Chi Lôi Lực.

Bởi vì hắn không có lúc này , cho nên liền tuyệt tại vì Sở Vương y bệnh lúc hướng hắn cầu quan ý niệm trong đầu.

Hắn vốn đã ý định không tu Thiên Cương Ngũ Lôi Pháp , chỉ tu Thiên Cương Tứ Lôi Pháp rồi, lại không nghĩ rằng , ngoài ý muốn tu thành thần thông Đại viên mãn.

Sát phạt chi khí , chính là Sở Vực lịch đại hộ quốc đại Tướng Quân bẩm quốc pháp , tru cường địch mà hình thành , đây cũng là Thông Thần Trấn Tà Tháp nội uẩn hàm cường lực nhất lượng , nói một cách khác , cái này là thể gian tinh khiết nhất Thần Chi Lôi Lực , vốn là Mạnh Tuyên không có chút nào hi vọng đạt được lực lượng này , có thể hết lần này tới lần khác hắn bởi vì thân có khổng lồ Tín Ngưỡng Chi Lực , thậm chí xa so Sở tôn Thái tử chỗ uẩn Tín Ngưỡng Chi Lực còn mạnh hơn , cái này lại làm cho sát phạt chi khí tiêu di đối với Mạnh Tuyên sát khí , pháp không bên trên thiên tử , sát phạt chi khí trời sinh liền sợ hãi đại biểu cho thể gian chính thống Tín Ngưỡng Chi Lực.

Chỉ là như vậy, hiển nhiên còn chưa đủ để dùng lại để cho Mạnh Tuyên đem sát phạt chi khí thu về chính mình dùng , nhưng Sở tôn Thái tử liều lĩnh nghiêng tiết sát phạt chi khí giảo sát Mạnh Tuyên , lại chẳng khác gì là đem những sát phạt này chi khí đưa đến Mạnh Tuyên trên người , Mạnh Tuyên tự nhiên không chút do dự , đem sở hữu sát phạt chi khí đều hấp thu , hắn vốn là tập hợp đủ bốn loại Lôi Lực , chỉ kém cuối

cùng một loại , sát phạt chi khí vừa đến , đồn như cá gặp nước.

Ngũ Lôi viên mãn , thần thông đại thành.

“Ông ông...”

Không trung con kiến xanh phát hiện cái này mới đối thủ , lập tức có một bộ phận hướng Mạnh Tuyên bay tới.

Mạnh Tuyên “Ân” một tiếng , tâm niệm vừa động , đỉnh đầu một khóa lôi cầu liền lập tức phóng ra một đại đáng sợ Lôi Lực , phảng phất triều biển bình thường, lập tức bao phủ một mảng lớn khu vực , trong lúc nhất thời không trung tràn đầy đáng sợ Lôi Quang , tạo thành một mảnh Lôi Hải.

Đợi cho Lôi Hải tán đi , liền gặp không trung con kiến xanh đều không nhúc nhích lơ lửng trên không trung.

Một hơi qua đi , đột nhiên trời mưa bình thường, sở hữu con kiến xanh đều rơi trên mặt đất , lập tức tại mặt đất phổ dày đặc một tầng.

“Điện hạ , người giúp ta tu thành đại thần thông , ta nên như thế nào tạ người?”

Mạnh Tuyên quay đầu nhìn Sở tôn Thái tử , quanh người lôi tinh chi lực chậm rãi hiện lên , khí tức đáng sợ.

Sở tôn Thái tử ghen hòng nhìn trần trối , phi tốc lui về phía sau , Thiên Cầu âm nghiêm mặt chắn Mạnh Tuyên trước người , Kiểm chỉ Mạnh Tuyên , mặt mũi tràn đầy hắc phải chết chực ý.

“Dục thương điện hạ , trước hết giết ta...”

Nhìn qua cái này trung thành và tận tâm tùy tùng , Mạnh Tuyên hướng hắc nhẹ nhàng một cúi đầu , dùng bày ra kính ý.

Sau đó Mạnh Tuyên liền ngẩng đầu lên , nói: “Giết người có gì khó!”

Một ngón tay nhẹ nhàng nhảy lên , một đạo Lôi Quang ngay lập tức hiện lên , như là một cây trường thương giống như mũi tên hướng Thiên Cầu đâm tới.

“Bá...”

Thiên Cầu huy kiếm đón đỡ , song khi lang một tiếng , kiếm đoạn , mà Lôi Quang tắc thì lập tức xuyên thấu mi tâm của hắn.

Mạnh Tuyên phát tay , đem Thiên Cầu thi thể đánh tới một bên , vẫn đang sát cơ không tiêu , chậm rãi hướng Sở tôn Thái tử bức tới.

“Đừng giết ta... Ta... Ta là Sở Vực Thái tử... Ta phong ngươi kiêu ngạo quan...” R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 329 : Thông Thiên Chi Lộ

Chương 329: Thông Thiên Chi Lộ

Sở tôn Thái tử thật sự là quá hoảng sợ rồi, đã không lựa lời nói rồi, hắn thân là Sở Vực Thái tử , tu vi nhưng thật ra là yếu ớt quá, mạnh nhất cậy vào là Tín Ngưỡng Chi Lực , thế nhưng mà hắn tại không chế Trần Tà Tháp thời điểm liền phát hiện rồi, chính mình mạnh nhất cậy vào vậy mà vào lúc này đã mất đi ưu thế , nếu như vừa rồi không rõ , hắn hiện tại cũng đã minh bạch , Mạnh Tuyên cũng có được Tín Ngưỡng Chi Lực , bằng không thì sẽ không xuất hiện tình huống như vậy.

Cái này lại để cho hắn đã mất đi sở hữu phản kháng ý niệm trong đầu , hướng hồ quay mắt về phía sát ý lạnh lạnh Mạnh Tuyên , hắn tự tính toán phản kháng cũng là phí công.

Bởi vậy hắn bắt đầu cầu xin tha thứ , cầu xin tha thứ lý do , dĩ nhiên là muốn phong Mạnh Tuyên kiêu ngạo quan...

Cái này tự nhiên là bởi vì , hắn hôm nay thật sự không có gì có thể hối lộ Mạnh Tuyên được rồi.

Chỉ có điều , hắn càng không thể tưởng được chính là , Mạnh Tuyên nghe xong những lời này , đột nhiên nở nụ cười , mở miệng nói: “Cái gì quan?”

Sở tôn Thái tử nuốt nhổ nước miếng , vô ý thức hồi đáp: “Nhất... Lớn nhất quan...”

Mạnh Tuyên nghĩ nghĩ , lại hỏi: “Hộ quốc đại Tướng Quân?”

Sở tôn Thái tử liên tục gật đầu , nói: “Đúng, tự là hộ quốc đại Tướng Quân , đối đãi ta đăng cơ , liền chính thức phong người vi hộ quốc đại Tướng Quân , hiện tại... Hiện tại cũng phong , bất quá người bây giờ...”

Mạnh Tuyên nói: “Hiện tại bởi vì người còn không phải Sở Vương , cho nên nói ra không có pháp theo , ta cái này hộ

quốc đại Tướng Quân cũng không cách nào chiếm hết Sở Vực sở hữu số mệnh , chỉ có thể ở như vậy một mảnh nhỏ trong trời đất có tác dụng đúng không? Cái này là đủ rồi!”

Mạnh Tuyên nói xong , kéo xuống một mảnh vạt áo , ném đã đến Sở tôn Thái tử trước mặt , mặt không biểu tình nói: “Ghi chiếu lệnh a!”

Sở tôn Thái tử mặt mũi tràn đầy kinh ngạc , tựa hồ liền chính hắn cũng không hiểu , chính mình cái dáng vẻ hào sảng đến bị phụ vương đuổi tiến trong thần điện đi tìm cái chết Thái tử , viết chiếu lệnh lại có thể có gì tác dụng?

Mạnh Tuyên trong lòng mình tắc thì đều biết , chính mình sát phạt chi khí có được phi thường ngẫu nhiên , cũng không ổn định , hôm nay tuy nhiên Thiên Cương Ngũ Lô đại thần thông đại thành , nhưng lại còn có một tia buông lỏng , mà chính mình được cái này Thái tử chiếu thư , tuy nhiên so ra kém ngoại giới hộ quốc đại Tướng Quân như vậy chính thống , nhưng thực sự ẩn ẩn sẽ có số mệnh gia thân , đối với mình chính thức thu nạp cùng luyện hóa cái này sát phạt chi khí có chỗ trợ lực.

Đợi cho thời gian nhất định về sau , chính mình Thiên Cương Ngũ Lô đại thần thông hoàn toàn rất quen , dung nhập Chân Linh , liền có thể vứt bỏ cái này thân phận.

Sở tôn Thái tử tuy nhiên không rõ Mạnh Tuyên tâm tư , nhưng cũng không dám không theo , nơm nớp lo sợ viết xuống chiếu lệnh , lại cắn nát ngón trở , đánh lên máu của mình ấn , từ đó , chỉ cần Sở tôn không chết , chiếu lệnh không đốt , lại có lẽ Sở Vương bất chính thức hạ lệnh phế bỏ Sở tôn Thái tử , chính mình liền có thể ẩn chiếm một phần Sở Vực hộ quốc đại Tướng Quân số mệnh , cũng coi đây là cơ hội , đem Thiên Cương Ngũ Lô đại thần thông tu đến viên mãn.

“Điện hạ , ta đã vì Sở Vực đại Tướng Quân , liền có hộ người an nguy tất yếu , cho nên , người ngay tại trong hồ lô ở lại đó a!”

Mạnh Tuyên cầm lên Sở tôn Thái tử cái cổ , một thanh ném vào trong hồ lô , không hề thân là đại Tướng Quân nên có kính ý.

Ngược lại là Sở tôn Thái tử , có chút niềm vui ngoài ý muốn ,

chỉ cần có thể còn sống sót , những thứ khác đều không trọng yếu.

“Vô Thiên công tử thần thần căn nhân , vậy mà lại ở chỗ này hãm hại ta... Hắn đến cùng tại đánh cái gì chủ ý?”

Mạnh Tuyên tự nói , trong mắt bắn ra luồng đạo sát khí , bỗng nhiên thét dài một tiếng , về phía trước bay đi.

Chân đạp Lôi Quang , Mạnh Tuyên mỗi một bước bước ra , đều có ngàn trượng khoảng cách , Thiên Hành bí quyết đã thi triển đã đến cực hạn.

“Điện hạ , Vô Thiên công tử dùng cái gì lý do thuyết phục ngươi , cho ngươi để đối phó ta?”

Đi nhanh bên trong , Mạnh Tuyên thần niệm truyền vào hồ lô , hỏi đến trong nội tâm một điểm nghi vấn.

“Là... Là ta nhất thời vờ ngớ ngẩn... Ngươi đừng... Đừng giết ta...”

Sở tôn Thái tử còn tưởng rằng Mạnh Tuyên muốn tính toán nợ cũ , vội vàng nói lấp bắp.

“Ngươi đương nhiên là vờ ngớ ngẩn , chỉ có điều , ta hay vẫn là muốn biết Vô Thiên công tử là nói như thế nào phục ngươi cho ngươi vờ ngớ ngẩn, cùng với... Hắn vì cái gì hết lần này tới lần khác phải ở chỗ này thiết kế chúng ta? Dù sao ta và ngươi hai người tại đây thần dưới điện , còn có thể cho hắn cung cấp một ít trợ lực, tự tính toán hắn muốn hại chúng ta , cũng có thể tại chỗ tốt gì dưới tình huống mới có thể làm , vô duyên vô cớ tự hãm hại chúng ta, chỉ có tên điên mới phải làm như vậy , mà Vô Thiên công tử luôn đem mình giả dạng làm một người điên , ta lại biết , hắn so với ai khác đều tỉnh táo!”

Mạnh Tuyên thần niệm rung rung , phát ra như vậy chấn động , giống như là ở lâm bầm lâu bầu , hoặc như là tại hỏi thăm Sở tôn Thái tử.

“Cái này...”

Sở tôn Thái tử há to miệng , lại không biết trả lời như thế nào.

Mạnh Tuyên biết rõ theo hấn tại đây không chiếm được đáp án rồi, chỉ có thể khẽ thở dài một tiếng , nói: “Dùng người cái này trí tuệ , tựu không nên gấp ghé phụ vương của người vương vị, duy nhất có thể đạt được vương vị phương pháp , tựu là thành thành thật thật chờ hấn đi chết...”

Sở tôn Thái tử tựa hồ có chút ủy khuất , nói thảm một câu nói: “Ta vốn cũng sắp chờ đến , thế nhưng mà người...”

Mạnh Tuyên không muốn để ý đến hấn rồi, thân như lưu tinh , trong chớp lát về phía trước tháo chạy.

Chung quanh cũng không có thiếu con kiến xanh tại phi động , thỉnh thoảng kết thành một mảnh thanh sương mù hướng về Mạnh Tuyên bay tới , bất quá Mạnh Tuyên có năm khóa lôi cầu lên đỉnh đầu xoay tròn , cái này đối với người khác mà nói chẳng khác gì là lấy mạng Diêm La thanh sương mù căn bản dựa vào không gần thân thể của hấn , đi nhanh bên trong , tâm niệm vừa động , một đạo Lôi Lực hóa thành hơi mờ vòng bảo hộ liền chắn trước người , sở hữu con kiến xanh đụng phải vòng bảo hộ , liền bị Lôi Lực đã bị đánh tiêu phần.

Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông , cùng bình thường Lôi Pháp đã không tại một cái mặt bên trên.

Có thể nói như vậy , tu thành đại thần thông về sau , Mạnh Tuyên tuy nhiên chỉ có Chân Linh Trung giai , cũng đã có thể xưng hùng Chân Linh cảnh.

“Ân? Phía trước là?”

Cũng không biết đi nhanh bao lâu , Mạnh Tuyên rốt cục khó khăn lắm thấy được Thần Điện đệ nhị trọng cuối cùng , đã thấy nơi này dĩ nhiên là một cái đen nhánh huyết động , bên trong đang có chút ít con kiến xanh bay ra đến, tựa hồ đã không có người tâm phúc bình thường, lộn xộn mọi nơi bay loạn , thấy được bay tới Mạnh Tuyên , liền nổi điên hướng Mạnh Tuyên lao đến , sau đó bị Mạnh Tuyên Lôi Lực tất cả đều càn quét.

“Vô Thiên công tử đã tới...”

Mạnh Tuyên thấy được nơi này có chiến đấu dấu vết , trong

nội tâm lập tức hiểu rõ , hơi do dự , liền hướng huyết động đã bay đi vào.

Cái này một chỗ huyết động , vậy mà đã thành con kiến sào , vốn là hình thành rộng lớn thông đạo , lại bị tầng tầng lớp lớp con kiến sào chỗ chất đầy , chỉ là những con kiến này sào , lại bị người cưỡng ép đánh ra một cái thông đạo , nổi thẳng phía trước , tại tiến nhập thông đạo ở chỗ sâu trong về sau, còn có thể chứng kiến vô số cực lớn con kiến xanh thi thể , lớn nhất một cái , chừng mười trượng dài hơn , chỉ là đã bị giết chết , trên thân thể xuất hiện một cái động lớn.

Mạnh Tuyên dần dần đã minh bạch , đạo này con kiến sào gian thông đạo , chắc hẳn tựu là Vô Thiên công tử cưỡng ép đã thông được rồi , như muốn thông qua cái này để nhị trọng Thần Điện , liền chỉ có ngạnh sanh sanh từ nơi này con kiến sào đánh đi qua , chỉ có điều , con kiến xanh lợi hại nhất kỳ thật không phải nó Kiến Chúa , mà là những như mây kia giống như biển con kiến xanh bầy , Vô Thiên công tử tự nghĩ khó có thể đối phó , liền thiết kế Sở tôn Thái tử phục kích chính mình.

Trên thực tế , hẳn là đem mình cùng Sở tôn Thái tử đều trở thành hấp dẫn con kiến xanh bầy môi nhử , tại nhóm người mình cùng con kiến xanh đánh nhau kịch liệt lúc , hẳn liền cùng Tiêu Mộc bọn người hợp lực xông vào con kiến sào , ngạnh giết ra một cái thông đạo , cũng đem cái này con kiến xanh trong đám đó Kiến Chúa đánh chết mất.

Bất quá , bọn hắn một trận chiến này , hiển nhiên cũng không dễ dàng , trên mặt đất có một ít vết máu , cũng không biết là ai lưu lại.

“Ân? Cái này Kiến Chúa thân thể tài liệu đều là đồ tốt a , Vô Thiên lại đem nó vứt bỏ như che lý , hẳn đến cùng vội vã đi làm cái gì?”

Mạnh Tuyên khổ tư khó hiểu , phát tay đem cái này Kiến Chúa thể xác đã nhét vào trong hồ lô , liền về phía trước bay vút.

Trước khi lưu thủ cái này con kiến sào con kiến xanh , đã bị Vô Thiên công tử bọn người giết không sai biệt lắm , Mạnh Tuyên từ nơi này đi qua phi thường nhẹ nhõm , cơ hồ không đã bị trở ngại gì , chợt có một ít vẫn còn tồn tại con kiến xanh ,

cũng bị Mạnh Tuyên đưa tay hủy diệt.

“Cái này Thần Điện rốt cuộc là thông hướng ở đâu?”

Mạnh Tuyên xuyên qua con kiến sào , giơ lên mắt nhìn đi , lại là một mảnh mệnh mỏng vô tận phế tích , trong nội tâm không khỏi thầm thở dài một tiếng.

“Điện hạ , ngươi đối với cái này Thần Điện hiểu rõ bao nhiêu?”

Mạnh Tuyên trong nội tâm đã có nghi vấn , không thể không hỏi mình trong hồ lô cái này Thái tử.

“Gặp quỷ rồi Thần Điện , cái này căn bản là một chỗ Tử Vực!”

Sở tôn Thái tử tức giận trả lời.

“Thật dễ nói chuyện , bằng không thì ta sẽ đem ngươi ném tới con kiến xanh bày ở bên trong , chúng Kiến Chúa bị giết , cực cần xuất hiện một chỉ mới Kiến Chúa , ta đem ném tiên vào , thân thể của ngươi sẽ trở thành vi đào tạo Kiến Chúa tốt nhất sào huyết...”

“Hảo hảo hảo , ta nói , ngươi đừng dọa ta!”

Sở tôn Thái tử vội vàng kêu lên: “Kỳ thật ta cũng không lớn hiểu rõ , chỉ ở biết được phụ vương muốn đem ta ném vào trong lúc này lúc , mới gấp rút thời gian giải đi một tí , tại đây hình như là là Thượng Cổ Thông Thiên Chi Lộ , nghe nói , xưa nay tiên thánh , lực lượng cường thịnh đã đến cảnh giới nhất định về sau , đều chọn từ nơi này tiến vào Thiên Giới , nói cách khác , nơi này là liên hệ Thiên Giới cùng Nhân giới trung tâm khu vực , chỉ có điều , cái này thông đạo ba ngàn năm trước liền bị quan bế rồi, tuy nhiên ba ngàn năm , có không ít cường đại tu hành người trong tiến vào cái này Thần Điện , nhưng lại không còn có người đi ra qua , cũng chưa bao giờ có Thiên Giới tin tức truyền thừa , dần dần, tại đây đã bị hình dung thành Tử Vực , không người dám tiến...”

“Thông Thiên Chi Lộ?”

Mạnh Tuyên giật mình , thì thào tự nói.

“Tần Hồng Hoàn... Vô Thiên... Mỗi người đều tìm kiếm nghĩ
cách tiến vào tại đây , chẳng lẽ là thông lộ chi lộ lại mở ra?”
R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 330 : Đá đặt chân

Chương 330: Đá đặt chân

Trong nội tâm mang nghi vấn , Mạnh Tuyên tốc độ không ngừng nhanh hơn.

Trên đường , ngẫu nhiên gặp được một ít xương khô hài cốt , có một ngày rất cổ xưa , cũng có một ít nhưng lại mới chết không lâu , những xương khô này hài cốt bên người , đại đa số tán rơi lấy một ít tàn bảo mảnh vỡ , có một ít thậm chí hay vẫn là nguyên vẹn pháp bảo , từ xa nhìn lại liền cảm giác Linh quang bức nhân , chỉ có điều Mạnh Tuyên lại không có tâm tư để ý tới rồi, bước chân ngừng cũng không ngừng, mặt khác khi rảnh rỗi người sẽ xuất hiện một ít tà quái , chỉ là những này tà quái cũng hoặc thương hoặc chết , cũng không có đối với Mạnh Tuyên tạo thành quá lớn làm phức tạp , nhẹ Dịch Tiện đem hấn đánh chết.

Đệ tam trọng Thần Điện cuối cùng , chính là một tòa quỷ di núi lửa cản đường , cản tại vạt ngang tại trên núi lửa một tòa thiết trên cầu mặt thông qua , không cách nào phi độ , nhưng mà này tòa thiết kiều , nhưng lại nhiệt độ lên cao đã đến một loại biến thái tình trạng , đừng nói đi đến đi , là đã đến gần nó , đều cảm giác cực nóng không chịu nổi , Mạnh Tuyên cảm giác , là bằng chính mình hôm nay tu vi , cũng khó có thể đơn giản đi qua.

Hắn không biết Vô Thiên công tử bọn người là như thế nào đi qua, bất quá hắn cân nhắc sau nửa ngày , lại trực tiếp theo trong hồ lô lấy ra cái con kia Kiến Chúa thi thể , cường tách ra hai cái sắc nhọn răng kìm xuống , sau đó phân biệt cột vào chính mình trái trên đùi phải , rồi sau đó hít sâu một hơi , vận chuyển Thiên Hành bí quyết , thân hình giống như là điện hướng thiết trên cầu chui lên đi.

“Chi...”

Vừa mới bước lên thiết kiều , cứng rắn Vô Song , tựa hồ vô

luyện cái gì lực lượng đều không thể thương tổn Kiến Chúa
răng kim liền tản mát ra khó nghe mùi khét lẹt đạo , phía dưới
cùng nhất một thước dĩ nhiên nứt vỡ , mà Mạnh Tuyên tắc thì
mượn cái này lực lượng trực tiếp bước ra một bước , lại về sau
, hai chân như bay , tại thiết trên cầu liền chút , mỗi điểm
thoảng một phát , đều lướt đi mười trượng rất xa , cuối cùng
nhất tại răng kim triệt để tiêu toái trước khi , đã qua thiết kiều.

“Đây quả thật là như một đạo khảo nghiệm chi lộ a...”

Mạnh Tuyên thầm than , có chút may mắn vận may của mình ,
Vô Thiên công tử có lẽ đặc biệt chuẩn bị thông qua cửa ải này
Linh khí , cho nên mới đối với Kiến Chúa răng kim làm như
không thấy. Đương nhiên , cũng không phải mỗi người đã
nhận được răng kim đều có thể thông qua cái này thiết kiều ,
dù sao tu hành thời gian rất lâu Thiên Hành bí quyết chính
mình. Tốc độ viễn siêu thường nhân , căn bản không phải
người bình thường có thể so ra mà vượt.

Đã qua thiết kiều. Liền tiến nhập Thần Điện đệ tứ trọng ,
Mạnh Tuyên tiếp tục chạy như điên , vẫn đang không có vượt
qua Vô Thiên công tử bọn người.

Tại Thần Điện đệ tứ trọng cuối cùng , nhưng lại một mảnh
quái lâm , sinh đầy nửa cây bán ma quỷ dị sinh vật , lúc này
đây Mạnh Tuyên không có cây mạnh , hay vẫn là thành thành
thật thật tiến nhập hồ lô , rồi sau đó thu liễm chính mình khí
cơ. Tại không làm kinh động những quái vật này tình huống
hạ an ổn vượt qua này lâm , đi tới Thần Điện đệ ngũ trọng , rốt
cực tại đây nhất trọng , hẩn tăng thêm tốc độ , thấy được Vô
Thiên công tử bọn người hành tung.

Thần Điện đệ ngũ trọng , nhưng lại một mảnh sinh đầy kỳ núi
quái lĩnh chỗ , như không phải là bị Thần Điện mái vòm chỗ
tráo , tại đây xem quả thực như một mảnh kỳ quái đại lục ,
hình dạng cùng Mạnh Tuyên kiếp trước đoán Thục Sơn trong
phim ảnh hoàn cảnh cực kỳ tương tự.

Tại trong núi bay vút , Mạnh Tuyên bỗng nhiên cảm giác được
phía trước Linh quang sụp đổ tung tóe. Có người tại ác chiến ,
liền lập tức cải biến chính mình khí cơ , sử chính mình khí cơ
xem quả thực so với người bình thường còn không bằng. Như
vậy khí cơ , bình thường sẽ không bị Chân Linh cảnh tu sĩ phát
giác được.

Ẩn thân tại một chỗ phía sau núi , Mạnh Tuyên liền thấy vậy chỗ ác đấu chính là hai phe đội ngũ , một phương đúng là Vô Thiên công tử và hẳn ba cái tùy tùng , một phương khác nhưng lại Tiêu Mộc bốn người sư huynh muội bốn người , nếu nói là hai phe đội ngũ ác đấu lại cũng không đúng , trên thực tế bên này động thủ chỉ có Vô Thiên công tử một người , mặt khác ba cái tùy tùng chỉ là ở chung quanh cảnh giới.

Mạnh Tuyên cũng là lần đầu tiên chính thức chứng kiến Vô Thiên công tử cùng người đấu pháp , phát hiện người này xác thực mạnh đến nỗi thần kỳ.

Hắn lúc này. Rõ ràng dùng lực lượng một người , áp chế Tiêu Mộc chờ sư huynh muội bốn người.

“Ha ha. Tiêu huynh , ngươi hay vẫn là không muốn chống cự rồi. Ngoan ngoãn thay ta đi dẫn dắt rời đi tà quái a , chắc hẳn tại tiền vào Thần Điện trước khi , trong lòng ngươi cũng chuẩn bị sẵn sàng rồi, chúng ta đại gia hỏa ai cũng tin không nổi ai , hợp tác chỉ là tạm thời, cuối cùng muốn trở mặt , ngươi trên đường đi đề phòng ta , sợ ta sử cái gì âm mưu quỷ kế , chỉ là không nghĩ tới bốn công tử căn bản không cần sử cái gì âm mưu quỷ kế a?”

“Vô Thiên , ngươi muốn dùng chúng ta vi đá đặt chân , tốt bảo vệ ngươi an toàn vượt qua Thần Điện đệ ngũ trọng , đó là nằm mộng , thực đương chúng ta Yêu Thần Sơn là giấy dầy sao?” Tiêu Mộc quát lạnh , mắt dọc mở ra , hàn quang lăm lăm , thần thông kinh người.

“Hừ , Thiên Trì Mạnh đạo hữu làm đá đặt chân , Sở Vương Đình ta đây cái kia ngu xuẩn chất nhĩ làm đá đặt chân , dựa vào cái gì ngươi không thể làm đá đặt chân? Ngươi không phải vẫn muốn dựa dẫm vào ta đào ra cái này Thần Điện bí mật sao? Ta sẽ tới nói cho ngươi biết a , không tệ, nơi này chính là Thượng Cổ Thí Tiên Chi Lộ , mỗi cách một ngàn năm , đều sẽ mở ra một lần , đem thế gian mạnh nhất chín người tu sĩ để vào nơi đây , chín người tại đây phiên cổ lộ trên chém giết , ác đấu , cuối cùng nhất chỉ biết có một người thành công bước vào Thiên Giới , từ đó phong tiên...”

“Tuy nhiên đường này đã đóng cửa ba ngàn năm lâu rồi, rất nhiều lợi hại pháp trận cũng đã mất đi hiệu lực , bất quá vẫn

đang không là chúng ta những người này tu vi có thể xông loạn, bất quá chúng ta so sánh may mắn , không lâu con đường này đã bị người xông một lần , lợi hại tà quái cùng cấm chế đều bị bọn hắc chỗ phá vỡ , trước đó không lâu lại bị Tần Hồng Hoàn bọn người xông một lần , bị các nàng lại phá vỡ đi một tí cấm chế , tru sát một ít tà quái , cho nên chúng ta mới có thể dễ dàng đến đạt tại đây , chỉ có điều , muốn toàn thân thông qua , cái kia hay vẫn là nằm mơ!”

“Thượng Cổ Thí Tiên Chi Lộ , chú ý là chôn giết , mỗi một vị Chân Tiên , đều có mặt khác tám người làm hắc đá đặt chân , Tần Hồng Hoàn tiến vào đường này , đi là cái này biện pháp , bằng không thì người cho rằng nàng như thế nào hội hảo tâm như vậy , mang theo Đông Hải sư đệ các sư muội đến phát tài? Ha ha , chúng ta hôm nay tuy nhiên mặt lâm chính là đơn giản nhất Thí Tiên Chi Lộ , nhưng hay vẫn là cần đá đặt chân!”

Vô Thiên công tử lãnh lạnh cười , bỗng nhiên cắn nát thủ đoạn , đem huyết rơi vãi hướng không trung.

“Ngao...”

Đông nam phương hướng , ầm ầm có Lôi Quang bắt đầu khởi động , sau đó vang lên rung trời giá đại địa chấn động chi âm.

“Bọn này Lôi Tinh Quái Giao , chính là Thí Tiên Chi Lộ bên trên nổi danh khó chơi , bất luận cái gì một chỉ thả ra rồi, đều có thể có thể so với Chân Linh đỉnh phong tu sĩ , hôm nay cũng không biết còn còn lại bao nhiêu đầu , nhưng khó đối phó là nhất định, liền làm phiền các người thay ta chặn!”

Vô Thiên công tử cười ha ha lấy , nhắc lên trong tay quái trượng.

“Lại để cho chúng ta sư huynh muội làm kẻ chết thay , người nằm mơ!”

Tiêu Mộc rống to , thân hình rồi đột nhiên trở nên vô cùng cực lớn , sau lưng hóa ra hai cái màu xám cánh chim , mà mi tâm một chỉ mắt dọc , mà là cường quang bắn thẳng đến , xuyên thủng hư không , rồi sau đó hắc hai cánh run lên , bay lên giữa không trung , vậy mà hóa thành Bán Yêu tướng.

“Hắc hắc , Thượng Cổ Sư Thử hậu duệ , quả nhiên có chút

môn đạo , bất quá , hay vẫn là kém xa rồi...”

Vô Thiên công tử cười lạnh: “Người chẳng lẽ không biết , muốn vào nhập cái này Thí Tiên Chi Lộ , còn sống đi ra ngoài, nếu không có tu vi đã phá chân bảo cảnh , liền chỉ có tu thành đại thần thông Chân Linh cảnh kỳ tài mới có thể sao?”

Hắn gọi lấy , đột nhiên thân thể một phen, quả trọng nhất thời trùu đánh vào một cái ngọn núi bên trên.

“Tiên Sơn Thuật!”

Ầm ầm...

Này tòa bên trên đỉnh bầu trời kỳ phong bị hắn nhẹ nhàng co lại , vậy mà trực tiếp phi , toàn bộ hướng xông thẳng lại Tiêu Mộc đụng tới , một tiếng ngập trời nổ mạnh , Tiêu Mộc vung cánh đánh bay này tòa đỉnh núi , nhưng chính hắn cũng bị nện hướng lui về phía sau ra vài chục trượng , khoe miệng tràn ra một tia máu tươi , giống như có lẽ đã bị thương , bất quá hắn cắn răng , muốn lần nữa xông lại.

Vô Thiên công tử lại không cho hắn cơ hội này , quả trọng liền trùu , liền như là không uống phí lực bình thường, trong chốc lát trùu đến rồi bốn năm tòa núi phong , Tiêu Mộc tro cánh chân động , cuồng bạo chỉ cực lực lượng tuôn ra , chống đỡ ra để một cái ngọn núi , nhưng mà thứ hai tòa núi phong đánh tới lúc , hắn liền có chút ít chống đỡ không nổi rồi, cuối cùng thứ ba tòa , thứ tư tòa núi phong đều tới , Tiêu Mộc một tiếng khóc thét , liền bị Vô Thiên công tử bức về chỗ cũ.

Tiên Sơn Thuật , ba * thần thông một trong.

Di sơn đảo hải , giống như che chướng phiên vân.

Dùng Tiêu Mộc như vậy tu vi , cũng có thể đẩy ngã một ngọn núi , thậm chí liều nổi lên mạng nhỏ , cũng có thể chịu nổi một ngọn núi.

Thế nhưng mà hắn cũng tuyệt đối không cách nào như Vô Thiên công tử như vậy , dễ dàng , thuận gian di động bốn năm tòa núi đi va chạm đôi thủ.

“Oanh oanh oanh oanh...”

Một trong chốc lát , Vô Thiên công tử dời đi mười ngọn núi , tầng tầng chất chồng , lũy thành một tòa thạch lao , đem Tiêu Mộc bọn người vây khốn.

Thạch lao duy mới mở miệng địa phương , tắc thì hướng phía Đông Nam Phương Lô tinh Quái Giao vọt tới địa phương , Vô Thiên công tử đây là ép buộc Tiêu Mộc đi cùng Lô Tinh Quái Giao đối kháng , tốt cho hắc sáng tạo một cái thông dong vượt qua kiểm tra cơ hội...

“Hừ , uông ta bày xuống trăm binh yển , muốn lừa gạt mấy cái Yêu Thần Sơn trọng yếu nhân vật tới , lại không nghĩ rằng , chỉ như vậy mấy cái con tôm nhỏ , có thể giúp ta đi tới nơi này nhất trọng , liền rất khó được rồi, quảng đường còn lại chúng ta muốn chính mình nghĩ biện pháp rồi, chỉ tiếc a , cái kia Thiên Trì tiểu bằng hữu cũng không phải sai , chỉ là hắc quá đặc lập độc hành rồi, hơn nữa ần ần để cho ta cảm giác thật không tốt không chế , đành phải tại phía trước nhất liền đưa hắc lợi dụng... Bằng không thì nếu là lưu đến bây giờ , một đường theo giúp ta đánh tới đệ cửu trọng , cũng không phải sai lựa chọn!”

Vô Thiên công tử lẩm bẫm , tựa hồ có chút thương tiếc tức , vừa nói một bên chuẩn bị cùng mình tùy tùng ly khai.

Bất quá cũng đúng lúc này , trong hư không , bỗng nhiên có Lô Quang nhấp nháy , một đạo nhân ảnh đạp thiên mà đi , trong chốc lát đi tới Vô Thiên công tử sau lưng , bóng người này đỉnh đầu , cực kỳ quý dị rồi lại lộ ra hạo nhiên chính đại Lô Quang thoáng hiện , xuyên thấu Vô Thiên công tử thân thể.

“Người nói không sai , ta xác thực không tốt không chế!”

Bóng người kia lạnh lùng nói một tiếng , thanh sam tóc xám , đúng là Mạnh Tuyên. (chưa xong còn tiếp)R466

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 331 : Đại thần thông đối với đại thần thông

Chương 331: Đại thần thông đối với đại thần thông

Mạnh Tuyên ắn núp thân hình , thừa dịp Vô Thiên công tử không sẵn sàng , vận chuyển Thiên Hành Quyết lần đến gần thân đến, sau đó Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông ra tay , thành công đục lỗ Vô Thiên công tử thân hình. Tuy nhiên vội vàng trước khi , chỉ vận chuyển ba thành Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông lực lượng , nhưng tru lại một cái Chân Linh Trung giai tu sĩ cũng vậy là đủ rồi. Đánh lên tiến hành cũng là bất đắc dĩ , nếu muốn chính diện đối kháng , Mạnh Tuyên cùng Vô Thiên công tử rất khó phân ra thắng bại.

Hôm nay tình thế nguy cấp , Mạnh Tuyên căn bản không có thời gian cùng hắn đường đường chính chính so chiêu , nhanh chóng giải quyết vấn đề mới là chính sự.

Đương nhiên , cái này cũng là bởi vì Vô Thiên công tử bản thân cũng không phải là một cái quang minh chính đại người , hắn đã âm qua Mạnh Tuyên một lần , Mạnh Tuyên lại đánh lên hắn , cái kia chính là lẽ thẳng khí hùng , ai cũng nói không nên lời cái gì.

Vô Thiên công tử mình cũng ngần ngại , trên mặt hiện ra một loại nụ cười cô quái , sau đó , hắn không có gì động tác , đã thấy phía sau hắn năm tên tùy tùng một trong bỗng nhiên nổ bung rồi, huyết nhục phun đầy trời , tản mát ra một hồi khét lẹt tanh tưởi.

Cái này rất giống , Mạnh Tuyên một kích kia không có đánh tại Vô Thiên công tử trên người , mà là đánh vào cái kia tùy tùng trên người.

“Người vậy mà còn sống đã tới... Xem ra , ta hay vẫn là coi thường người a...”

Vô Thiên công tử sắc mặt có hơi trắng bệch , hắn vừa rồi tựa

hồ là thi triển một loại bí thuật , lại để cho phía sau mình tùy tùng thay mình đã nhận lấy một kích này , loại này bí thuật cũng không phải trong lúc cấp thiết thi triển, mà là cũng sớm đã tể luyện tốt , năm cái tùy tùng , kỳ thật tương đương với Vô Thiên công tử năm cái Khôi Lỗi , bọn hắc bình thường , đều là dùng Vô Thiên công tử tùy tùng thân phận xuất hiện , thuận tiện như Diệp Minh xa cùng Viên Hồng nhất đẳng người bình thường, trên thực tế , mạng của bọn hắc hoàn toàn thuộc về Vô Thiên công tử , tùy thời hội thay hắc vừa chết.

“Ta cũng coi thường ngươi...”

Mạnh Tuyên trầm mặc , sau đó bỗng nhiên bạo lên, cùng Vô Thiên công tử đồng thời ra tay , hướng đối phương oanh khứ.

“Ba...”

Vô Thiên công tử vung lên quả trượng , một tòa che khuất bầu trời núi lớn hướng về Mạnh Tuyên áp đi qua , như mây đen che đỉnh.

Mà Mạnh Tuyên , cũng tại thời khắc này đem Thiên Cương Ngũ Lôi đại thần thông vận chuyển tới cực hạn , đỉnh đầu năm khóa lôi cầu đột nhiên bay lên trời cao , đục lỗ cái này tòa núi lớn , đem hắc hóa thành bột đá , bay đến cao giữa không trung , liền như trên bầu trời nhiều hơn năm khóa nhan sắc quý dị mặt trời.

“Ngươi vậy mà cũng tu thành đại thần thông...”

Vô Thiên công tử cười khở , rồi sau đó cuồng tiếu: “Muốn thời tiết thay đổi sao? Nhiều như vậy thiên tài hiện lên , đây là muốn thay đổi triều đại sao?”

Trong tiếng cười điên dại , hắc quả trượng không ngừng, xoay mình hồ mà đông , xoay mình hồ mà tây , vài chục tòa núi lớn bị hắc dẫn ra , mây đen giống như hướng Mạnh Tuyên vọt tới.

Tiên Sơn Thuật , thế gian ngàn vạn kỳ núi , chỉ cần trước hết , là được làm cho hắc lệch vị trí , hóa thành vũ khí của mình.

“Thiên Cương Ngũ Lôi!”

Mạnh Tuyên quát khê , âm âm trong nổ vang , trên bầu trời

năm khóa lôi cầu phân biệt biến thành , quăng rơi xuống đạo đạo thuộc tính bất đồng cuồng bạo Lôi Lực , phảng phất năm chuỗi đại kiếm , xỏ xuyên qua Thiên Địa , mỗi một đạo Lôi Lực đều có Thông Thiên chi uy , hết lần này tới lần khác năm đạo Lôi Lực còn có thể lẫn nhau ảnh hưởng , hai hai gia tăng , uy lực liên tăng gấp đôi , năm đạo Lôi Lực gia tăng , lực lượng đã tăng cường mấy nhiều gấp mười , uy có thể diệt thế.

“Bành bành bành...”

Mỗi một tòa núi lớn tại kinh thiên Lôi Lực oanh kích xuống, đều trở nên nát bấy , tro bụi bay lên trên không trung , giống như mưa to.

“Ngao...”

Ngay tại Mạnh Tuyên cùng Vô Thiên công tử thần thông đối oanh thời điểm , Tiêu Mộc bọn người cũng bị như thủy triều vọt tới Lôi Tinh Quái Giao cuốn lấy rồi, những Lôi Tinh Quái Giao kia , tiểu nhân ba trượng lớn nhỏ , đại chừng 30 trượng lớn nhỏ , thân thể hiện lên xà hình , lại mọc lên chỉ chi , lưỡng cái chân sau cường tráng một ít , khấu chặt mặt đất , vừa đong vừa đưa chạy như điên , lưỡng cái chân trước lại phi thường linh hoạt , trong tay lại vẫn nắm lấy vũ khí.

Lúc này đây vọt tới Lôi Tinh Quái Giao , chừng bốn năm trăm chỉ , trong miệng hà hà kêu to , hướng về Tiêu Mộc bọn người khởi xướng công kích.

“Rống...”

Dã Sát hóa thành nửa Sư đáng , Sư Hống thần thông bão táp , chính phun tại trước mặt hướng hấn chạy tới một cái Lôi Tinh Quái Giao trên người.

Dùng cái này thần thông uy lực , chỉ sợ Chân Linh Trung giai tu sĩ như vậy mặt đối mặt bị đánh một cái , đều bị chấn thất khiếu chảy máu mà vong , nhưng mà cái này Lôi Tinh Quái Giao lại chỉ là có chút cháng váng đầu , ngừng lại , duỗi ra một căn móng vuốt móc móc lỗ tai , liền lại đem vung vẩy khởi trong tay một căn cây gỗ , trong miệng hà hà kêu to , vừa đong vừa đưa hướng Dã Sát lao đến.

Bọn này Lôi Tinh Quái Giao , vẫn chỉ là một cái tiên phong , ở

phía sau Viễn Sơn bên trên , rậm rạp chẳng chịt , tựa hồ có đại bộ phận tập kết.

Vô Thiên công tử thấy thế , biến sắc , tiếc hận nói: “Ta và người đều tu thành đại thần thông , nếu là phân cao thấp , cũng là sảng khoái , chỉ tiếc bốn công tử lại không thể giúp người , nếu như người không muốn cái kia nững nịu tiểu hồ ly bị bọn này Quái Giao nuốt sống , cái kia hay vẫn là nhanh chút ít qua đi cứu người a , như người có thể sống , bốn công tử tại hạ nhất trọng thiên chờ người...”

Nói xong , hắn cất tiếng cười to , huy động liên tục bảy ngoặt , đem bảy tòa núi lớn hướng Mạnh Tuyên đánh đi qua , cùng lúc đó , chính mình tắc thì dẫn theo còn lại bốn cái tùy tùng hướng xa xa cực nhanh , bên trong một cái tùy tùng một bên bay vút , một bên chém ra một kiện áo choàng màu đen , nó trảo đã đến bọn hắn nằm trên thân người về sau, vậy mà khí cơ toàn bộ tiêu tán , không có bất kỳ Lôi Tinh Quái Giao chú ý tới bọn hắn.

“Hừ!”

Mạnh Tuyên cũng không có cùng Vô Thiên công tử triển đấu , trong lòng của hắn cũng minh bạch , cùng Vô Thiên công tử không cách nào tại trong thời gian ngắn phân ra thắng bại , việc cấp bách , hay vẫn là cứu người quan trọng hơn , liền thân hình lóe lên , thẳng hướng Thanh Mộc bọn người phóng đi , mắt thấy trước núi lớn cản đường , liền giống như một cái lao tù , bao lại Thanh Mộc bọn người , Mạnh Tuyên liền bàn tay hướng phía dưới chúi xuống , điện xà giống như Lôi Quang lập tức tuôn xuống dưới , đem tòa tòa núi lớn hóa thành bụi phấn.

“Thanh Mộc , người ở nơi nào?”

Mạnh Tuyên đã bị Lôi Tinh Quái Giao vây quanh , lại cũng không để ý tới , thi triển Thiên Hành Quyết , tại khoảng cách trong xen kẽ , tìm kiếm Thanh Mộc bóng dáng.

Lúc này thời điểm , bọn hắn đã bị Lôi Tinh Quái Giao bày cho bao vây , xung đều là Quái Giao , không thấy bóng dáng.

“Chúng ta ở chỗ này...”

Thanh Mộc thanh âm không có nghe được , lại vang lên Dã Sát rống to âm thanh.

Mạnh Tuyên lập tức hướng thanh âm truyền đến chỗ phóng đi , lại thỉnh lĩnh phía trước vọt tới một chỉ Quái Giao , nghiêng mắt nhìn thấy Mạnh Tuyên , trong tay giơ một cái Tam Xoa Kích , trong miệng chít chít méo mó kêu to , vung vẩy lấy Tam Xoa Kích tạt vọt lên.

“Ba ba ba...”

Mạnh Tuyên vung tay lên , liền có một đạo Lôi Lực đem cái này Lôi Tinh Quái Giao đánh bay hơn mười trượng , đầu hướng xuống chui vào trong đất.

Nhưng mà ra ngoài ý định, cái này Lôi Tinh Quái Giao vậy mà không chết , sợ run hai ba hơi công phu , liền vung lấy cái đuôi đem đầu rút ra , bất quá xem có chút đầu vàng mắt hoa , một cái kinh rung đùi đắc ý , đợi cho nó kịp phản ứng về sau, lại không có trực tiếp hướng Mạnh Tuyên xông lên , mà là mắt to đỏ rùng rục, bỗng nhiên oa oa khóc , dẫn theo Tam Xoa Kích , vừa đong vừa đưa hướng xa xa một tòa núi cao chạy tới.

Cái kia tòa núi cao bên trên , lại phục lấy bốn năm chỉ dài đến trăm trượng Quái Giao , trong đó ba đầu trên người còn có thương , chúng không có trực tiếp hướng tại đây vọt tới , mà là âm hỉ hỉ đánh giá bị Quái Giao bày vây quanh mọi người , đợi cho cái này một chỉ tiểu Quái Giao chạy tới , đứng tại trước mặt bọn họ một hồi chít chít oa oa khóc lóc kể lể , trong đó một đầu Quái Giao nhất thời nổi giận , mãnh liệt được giơ lên cổ , gầm lên giận dữ , liền hướng Mạnh Tuyên vọt tới.

Lúc này Mạnh Tuyên mới vừa tới đã đến Dã Sát bọn người bên người , đã thấy Dã Sát Cuồng Chiến không ngớt , che chở sau lưng lộ ra có chút suy yếu Thanh Mộc , trên người đã bị thụ không ít thương , bất quá Thanh Mộc trên người lại sạch sẽ , thậm chí quần trắng bên trên đều một điểm vết máu cũng không có.

“Thanh Mộc , ngươi như thế nào đây?”

Mạnh Tuyên chạy đến , huy chương quét ra một đạo đáng sợ Lôi Quang , công chúng Giao bức lui , vội vàng nhìn về phía Thanh Mộc.

“Thanh Mộc không có việc gì , bắt quá nàng vừa rồi một mực nhao nhao lấy muốn đi tìm người , Tiêu Mộc sư huynh liền lại để cho Xà Cơ đem nàng độc choáng luôn , hôm nay độc đã giải hết , chỉ là sẽ có một thời gian ngắn suy yếu , qua một hồi thì tốt rồi...”

Dã Sát vượt lên trước giải thích , lại hướng Mạnh Tuyên kêu lên: “Người trước mang Tiểu sư muội ly khai nơi này đi!”

Mạnh Tuyên lông mi ngưng tụ , lửa giận bạo thăng , bắt quá cũng không có hướng Dã Sát nói cái gì , một thanh cầm lên Thanh Mộc , nhét vào chính mình trong hồ lô , lại hướng Dã Sát nói: “Xem ra người cũng nhanh nhẹn không được rồi, tiến của ta hồ lô trốn một trốn a , ta mang các người đi ra ngoài!”

Dã Sát lắc đầu , trầm giọng nói: “Ta muốn đi giúp bề bộn Tiêu sư huynh cùng Xà Cơ sư muội!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng , cũng không trả lời , theo Dã Sát ánh mắt , hắn cũng nhìn thấy phía trước cách đó không xa đánh nhau kịch liệt Tiêu Mộc cùng Xà Cơ , hai người kia xem cũng không nên qua , trên người đã có không ít bị thương , vốn là hai người bọn họ thực lực xa so Dã Sát cùng Thanh Mộc cường , chỉ là vừa mới hai người này cùng Vô Thiên công tử tranh đấu thời điểm , bị trọng điểm chiêu cố , đều bị thương , lúc này thời điểm lọt vào vòng vây , tự nhiên thảm hại hơn.

Xà Cơ lúc này thời điểm trên người đã không có mấy khối tốt bầy , rách tung toé khó có thể che đầy thân thể , hết lần này tới lần khác còn có mấy cái Lôi Tinh Quái Giao hắc hắc cười xấu xa lấy , đem nàng vây vào giữa , trong tay cây trâm người thoáng một phát ta thoáng một phát , không lực người , lại hết lần này tới lần khác chọn trên người nàng vài vóc , chọn tới chọn lui , bốn năm cái Lôi Tinh Quái Giao đều nguyên một đám mất độ , vù vù thở hổn hển , nhất bất tranh khí một cái cái đuôi đều vểnh lên. R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 332 : Cuối cùng tôn trọng

Chương 332: Cuối cùng tôn trọng

Muốn nói chân thật sức chiến đấu , Lôi Tinh Quái Giao cũng không đột xuất , nhưng lại nguyên một đám lực phòng ngự siêu cường , mà ngay cả Mạnh Tuyên ba thành lực lượng một kích , đều không có đem một chỉ xem còn rất nhỏ yếu Lôi Tinh Quái Giao đả thương , chỉ là đánh khóc mà thôi , theo điểm này bên trên cũng có thể thấy được Lôi Tinh Quái Giao lực phòng ngự chỉ biến thái rồi, hơn nữa chúng cái này như núi như biển số lượng , quả thực lại để cho người tuyệt vọng.

Bất quá cũng may , bọn này Lôi Tinh Quái Giao tuy nhiên hung hãn , nhưng sát khí cũng không nhiều trọng , không có vừa lên đến sẽ chết liền , cho nên mọi người còn có thể chèo chống , bất quá muốn chạy trốn, cái kia chính là nói chuyện hoang đường viễn vông rồi, Lôi Tinh Quái Giao dĩ nhiên kết thành trận thế , phong tỏa mặt đất cùng hư không , mặc kệ cái đó hướng ở đâu , chỗ phải đối mặt đều là rậm rạp chằng chịt mặt xấu , căn bản trốn không thể trốn , trừ phi xông mở một đường máu.

“Ầm ầm...”

Đúng lúc này , càng chuyện kinh khủng đã xảy ra , xa xa , một đầu chiều cao trăm trượng Lôi Tinh Quái Giao cũng lao đến , trên không trung rung đùi đắc ý , móng vuốt bên trên quanh quẩn lấy đáng sợ tia chớp , một móng vuốt chộp tới , lực quan hư không , điện mặc núi đá , lập tức đám đông đất lập thân hóa thành một mảnh Lôi Hải , một kích này uy thế chi trọng , mà ngay cả những thứ khác Lôi Tinh Giao Giao đều sợ rồi, xa xa trốn được một bên.

Đợi cho cái này một mảnh Lôi Hải tán đi , chúng Quái Giao tròng mắt lập tức suýt nữa nhảy ra hốc mắt.

Bọn hãn trong dự đoán địch nhân toàn bộ bị Lôi Điện đánh bại cục diện cũng không xuất hiện , một cái thanh sam người tuổi

trẻ đứng thẳng hư không , một tay giơ lên , rõ ràng nâng lên khắp Lôi Hải , dù là cái này đầy trời Lôi Xà xem vô cùng khủng bố , lại không có thương tổn đến hắn mấy may.

Trái lại, hắn cử trọng nhược khinh , nâng lên khắp Lôi Hải , như là nâng một đoá mây bay.

Lôi Tinh Quái Giao nhóm nhìn xem một màn này , lập tức đều ngây người , mấy cái trước nhất tiểu Lôi Giao trong tay Tam Xoa Kích đều rơi xuống đất.

“Oanh...”

Không riêng tiểu Lôi Giao nhóm , xa xa nằm ở đỉnh núi không lồ Lôi Giao cũng lập tức kinh hãi , nhao nhao hoành nhảy hư không , bay tới.

“Cái này càng khó chạy đi rồi...”

Một chỗ núi lõm ở bên trong , Mạnh Tuyên , Tiêu Mộc , Dã Sát , Xà Cơ đưa lưng về phía mà lập , Dã Sát nhìn xem chung quanh , ngơ ngác nói.

“Vẫn có biện pháp đào tẩu!”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng , gặp mấy người khác đều đang nhìn mình , liền nói ra đáp án của mình: “Một người kiểm chế , ba người trốn!”

Đang nói ra những lời này lúc , ánh mắt của hắn trực tiếp nhìn về phía Tiêu Mộc , ý nghĩa không nói cũng hiểu.

Xà Cơ vù vù thở hỗn hển mấy hơi thở , lại từ Động Thiên chiếc nhẫn ở bên trong lấy một kiện rộng bào , che lại chính mình chột xie* quang trên thân , tức giận hướng Mạnh Tuyên nói: “Người không thể làm như vậy , dựa vào cái gì lại để cho Tiêu Mộc sư huynh đi kiểm chế , người tại sao không đi kiểm chế?”

Mạnh Tuyên giống như cười mà không phải cười nhìn xem nàng , xem thường nói: “Người muốn cho ta đi kiểm chế?”

Xà Cơ thoáng cái không có lực lượng , hay vẫn là chết bưng bình lấy nói: “Vì cái gì người không thể đi?”

Mạnh Tuyên lạnh lùng lườm nàng liếc , cũng không nói lời nào , lần nữa đưa mắt nhìn sang Tiêu Mộc.

Tiêu Mộc sắc mặt âm u, nhìn xem chung quanh rậm rạp chẳng chịt Quái Giao , lại nhìn về phía Xà Cơ cùng Dã Sát một thân thương , cuối cùng hắn chăm chăm vào Mạnh Tuyên hồ lô , tựa hồ muốn nhìn đến trong hồ lô người , bất quá Mạnh Tuyên lạnh lùng nhìn hắn , hiển nhiên không có đem Thanh Mộc phóng xuất cùng hắn gặp cuối cùng một mặt ý tứ , thật lâu , Tiêu Mộc thật dài thở dài , nói: “Giúp ta đem Xà Cơ cùng Dã Sát mang đi ra ngoài...”

Mạnh Tuyên mặt không biểu tình , nhẹ gật đầu , nói: “Có thể!”

“Ta không đi...”

Xà Cơ lui về phía sau một bước , đứng tại Tiêu Mộc bên người , oán hận nhìn xem Mạnh Tuyên.

Dã Sát mắt lộ ra vẻ chần chờ , tựa hồ không biết nói cái gì cho phải.

Mạnh Tuyên thờ ơ lạnh nhạt , cảm thấy cười lạnh , đột nhiên ra tay , hai tay phân biệt chụp vào Dã Sát cùng Xà Cơ , quát: “Đi thôi!”

Hắn lúc này toàn lực ra tay , lực lượng sao mà chi trọng , trực tiếp bao phủ Xà Cơ cùng Dã Sát hai người , lập tức hai tay phải bắt đến trên người bọn họ , đột nhiên một bên Tiêu Mộc sau lưng tro cánh thoáng hiện , cuồng phong bão tố lên, hai tay in lại , thừa dịp Mạnh Tuyên chú ý lực đặt ở Dã Sát cùng Xà Cơ trên người , bỗng nhiên hướng Mạnh Tuyên tập đi qua , trong miệng hét lớn: “Ngươi thực đã cho ta là người ngu , phải chết cũng là ngươi đi chết...”

Cùng lúc đó , Xà Cơ một đôi đôi mắt xinh đẹp đồng tử bỗng nhiên biến thành dựng thẳng hình xà nhãn , thân hình bải xuống , dĩ nhiên hóa thành một đầu cự lớn xích luyện , hướng về Mạnh Tuyên trên người cuốn đi qua , thần niệm chấn động không ngừng, lạnh lùng phát âm: “Nếu không có muốn một người chết , đó chính là ngươi rồi!”

“Ha ha , ngươi thực đã cho ta một điểm đề phòng đều không

có?”

Mạnh Tuyên cười lạnh , thân hình bỗng nhiên bay lên , tay trái nghiêng vung , ngấp trời Lôi Lực kích phát , Thiên Cương Ngũ Lôi lực lượng tối động đã đến mười thành , hung hăng hướng về Tiêu Mộc đánh xuống dưới , cùng lúc đó , tay phải rút ra Trảm Nghịch Kiếm , một kiếm chém ngược , kiếm khí ngấp trời , thẳng hướng Xà Cơ hoa tới.

Xà Cơ chân động , vội vàng lui về phía sau , muốn tránh đi một kiếm này , sau đó Trảm Nghịch Kiếm ra tay , sao mà sắc bén , nòng vừa mới lách mình thối lui , lại bỗng nhiên phát hiện , chính mình lui đi ra vậy mà chỉ có một nửa thân thể , mặt khác một nửa cũng đã bị Mạnh Tuyên một kiếm lưu ngay tại chỗ , loại thống khổ này lập tức khiến cho nòng dốc sức liều mạng tê rống , cũng đã quên biến trở về người tướng , trực tiếp dùng xà tướng trên mặt đất lăn qua lăn lại.

Mà Tiêu Mộc quay mắt về phía Mạnh Tuyên Thiên Cương Ngũ Lôi ngành oanh , chính mình thi triển thần thông vậy mà liên tiếp bạo toái , mắt thấy kinh thiên Lôi Lực muốn đánh đến chính mình trên mặt , cả người lập tức sắc mặt như tro tàn , ngơ ngác lập ngay tại chỗ chờ chết.

Hắn tu vi tuy nhiên không bằng Mạnh Tuyên , ánh mắt lại vẫn phải có.

Như vậy ngấp trời Lôi Lực đánh tới , chính mình chỉ sợ sẽ hóa thành tro bụi , liền cái thi thể đều lưu không xuống.

Bất quá , Lôi Lực đánh tới trước mặt hắn , lại lập tức ngừng lại , không có đánh đến trên người hắn.

Mạnh Tuyên thu hồi Lôi Lực , xem thường nhìn qua Tiêu Mộc , nói khẽ: “Người buông tha cho cuối cùng một cái đạt được ta tôn kính cơ hội...”

Ngừng lại một chút , lại mở miệng nói: “Kỳ thật mang ba người cùng mang bốn người với ta mà nói cũng không có quá lớn khác nhau , dùng ta hiện tại tu vi , thực muốn chạy trốn , cũng không nhất định không nên có người ở tại chỗ này kiềm chế... Ta là trêu chọc người đùa!”

Nói xong , phát tay tế lên hồ lô , đem Dã Sát đã nhét vào trong

hồ lô , thân hình phóng lên trời.

Tiêu Mộc ngạc nhiên nhìn qua Mạnh Tuyên trốn vào không trung thân hình , nuốt nước miếng một cái , bờ môi giật giật , lại cũng không nói đến cái gì đến.

“Sở hữu tinh quái lập tức nhường đường , bằng không thì tự đừng trách ta đại khai sát giới!”

Mạnh Tuyên trốn vào không trung , nghiêm nghị hét lớn , năm khóa lôi cầu trước người xoáy và , hóa thành kinh thiên Lôi Lực mở đường , cái này Lôi Lực khủng bố như thế , mà ngay cả ngày bình thường thích nhất thực lôi nuốt điện Lôi Tinh Quái Giao cũng không dám anh hấn phong , nguyên một đám oa oa quái kêu tránh ra rồi, mà Mạnh Tuyên tắc thì thi triển Thiên Hành Quyết , chân đạp Lôi Quang , thân khai giống như là điện thẳng xông về trước đi , từ xa nhìn lại , liền giống như một vì sao rơi thẳng xuống phía chân trời.

“Ngăn lại hấn...”

Hai cái chiều cao trăm trượng Lôi Tinh Quái Giao đều muốn phóng lên trời , ngăn lại cướp đường mà trốn Mạnh Tuyên , mà đôi thành bên ngoài ba đầu Quái Giao tắc thì vọt lên , cản lại bọn hấn , khẩu phát quái thanh , ý là: “Không ai ngăn đón kẻ này , hấn chính là Lôi Quang Bảo Thân , vốn tự cùng chúng ta đồng nguyên , mặt khác , ta tại trên người hấn cảm nhận được Long tộc vương thất khí tức , nói không chừng hấn là Chân Long nhất tộc bằng hữu...”

“Chân Long? Người nói là trước đó không lâu cái kia tự xưng Long tộc Thái tử gia hỏa?”

“Không , ta nói Chân Long , ý tứ tự là Chân Long , cái kia tao ngộ thiên kiếp , toàn tộc bị diệt Long tộc... Chủ nhân của chúng ta!”

Như thế thuận lợi trốn ra vòng vây , Mạnh Tuyên cũng có chút ngoài ý muốn , hấn vốn tưởng rằng muốn đại khai sát giới, bất quá như vậy cũng tốt , nếu là Lôi Tinh Quái Giao đều muốn ngăn hấn , hấn mặc dù có nắm chắc xông ra đến, lại khó tránh khỏi muốn liều cái lưỡng bại câu thương , hôm nay an ổn ly khai , đúng là lựa chọn tốt nhất , đối với Tiêu Mộc cách làm , Mạnh Tuyên tuyệt không hối hận , người này đến cuối cùng

trước mắt còn chưa từ bỏ ý định , chính mình không trực tiếp giết hấn đi tặc là tốt, về phần Thanh Mộc đã biết chuyện này sau có tức giận hay không , cái kia cũng không phải bây giờ có thể cân nhắc được rồi.

Đệ ngũ trọng Thần Điện trước ở chỗ sâu trong , chính là một phương hàn đàm , nước suối cũng không hóa băng , nhưng hàn khí Mạnh Tuyên cách ngàn trượng khoảng cách , liền cảm thấy , cơ hồ không cách nào tới gần , đối với cái chỗ này , Mạnh Tuyên linh cơ khẽ động , chợt nhớ tới Vô Thiên công tử tại đệ nhất trọng Thần Điện ném cho mình hỏa tằm sa y đến, liền lấy ra , khoác trên vai tại trên thân thể về sau , quả nhiên cảm giác có chút ti hỏa ý hộ thân , dễ chịu rất nhiều.

“A , đoán chừng Vô Thiên công tử cũng không nghĩ tới , cái này hỏa tằm y cũng không phải là toàn bộ chỗ vô dụng a?”

Mạnh Tuyên cười lạnh một tiếng , cẩn thận dò xét hàn tuyến , phát hiện chỉ vện vện có cái này hỏa tằm y , vẫn đang không đủ để vượt qua cái này phương hàn đàm , liền nhíu mày tưởng tượng , đã có chủ ý , hấn trực tiếp hướng hàn đàm nhảy tới , chân khí chỉ lực hộ lướt toàn thân , đợi cho thân hình hạ xuống thời điểm , trong miệng hấn kêu to: “Thị Quỷ Kiếm...” Trong hồ lô , lập tức có một đạo kiếm quang bay ra , Mạnh Tuyên chân đạp kiếm quang , thân hình lại lướt lại lướt.

“Lễ Địa Kiếm...”

“Kính Thiên Kiếm...”

Uống liền ba tiếng , dùng kiếm vi kiều , Mạnh Tuyên ba tung về sau , liền đã đi tới bờ bên kia , rồi sau đó hồ lô một lần hành động , ba đạo kiếm quang bay trở về hồ lô , đã thấy chỉ là tại hàn đàm bên trên một lướt , cái này ba thanh Linh kiếm cũng đã dính đầy sương lạnh.

Lúc này đây vượt qua hàn đàm , có thể nói toàn bộ dựa vào vận khí hai chữ , nếu là hàn đàm lại rộng một ít , Mạnh Tuyên là tuyệt đối không qua được.

“Ồ? Là người phương nào tại đầu đó chém giết?”

Mới vừa tiến vào Thần Điện đệ lục trọng , Mạnh Tuyên liền chứng kiến cách đó không xa , vô tận sau lưng mọc lên song

giương , cầm trong tay Cự Kiếm hình người sinh vật cả đàn cả
lũ , giống như một cái vòng xoáy bình thường, mà vòng xoáy
chính giữa , đã có kiếm khí tung hoành , ánh sáng Cửu Thiên.
R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 333 : Long Kiếm Đình

Chương 333: Long Kiếm Đình

“Cái này là một đám cái gì đó? Thiên Sứ sao? Hay vẫn là điều nhân?”

Mạnh Tuyên thấy được đệ lục trọng Thần Điện tinh quái , lập tức ngẩn ngơ , bởi vì này đồ chơi trường, thật sự rất giống kiếp trước Thiên Sứ rồi, chỗ bất đồng chính là , bọn hắn cánh là màu đen, hơn nữa trên người đều hắt lên một tầng đen nhánh , trong khe hở thấm lấy tơ máu quái giáp , hơn nữa rõ ràng nhất đặc điểm tựa là , rõ ràng lớn lên quá xấu , không có chút nào Thiên Sứ cái kia ôn nhu bộ dáng khả ái , chỉ có thể xưng là điều quái.

“Chính giữa cái kia sử kiếm chính là ai? Xem quả thực không kém...”

Mạnh Tuyên do dự một chút , vốn định lách qua , lại không nghĩ phía trước một đội điều quái phát hiện chính mình , cầm đầu chỉ điều lập tức dùng trong tay Cự Kiếm hướng chính mình một ngón tay , những thứ khác điều quái liền gào thét hướng chính mình lao đến , Mạnh Tuyên liền không hề suy nghĩ , song chưởng chấn động , thi triển tám Cửu Huyền thiên thuật , thẳng hướng bọn này điều quái vọt tới , âm âm rung động ở bên trong, khắp Thiên Đô là quyền ấn , đem một đội điều quái đánh tan.

“Vèo...”

Điều quái bày chính giữa , kiếm quang rồi đột nhiên phóng lên trời , đem hơn mười chỉ điều quái xé thành mảnh nhỏ.

Chúng điều quái kiến dáng , lập tức lại hướng trong lúc này gian kiếm khách phóng đi , giống như đối với mối thù của hắn hận xa so Mạnh Tuyên rất cao.

Mạnh Tuyên trong nội tâm nổi lên nghi hoặc , huyền pháp mở

đường , xông về chính giữa , đợi cho khoảng cách trăm trượng tả hữu lúc , dĩ nhiên thấy rõ người nọ bộ dáng , lập tức kinh hãi , nghẹn ngào kêu lên: “Thế nào lại là người? Người như thế nào biến thành cái này bộ dáng?”

Điều quái chính giữa , bị vây chính là Long Kiếm Đình.

Cái này cả đời ngạo mạn , mắt cao hơn đầu kiếm khách , lúc này dĩ nhiên biến thành một cái huyết nhân.

Hắn toàn thân áo bào đều bị xé thành mảnh nhỏ , chỉ còn giữa đùi quần còn có chút vải rách , càn mấu chốt chính là , da của hắn cũng không có một tác hoàn hảo rồi, toàn bộ đều là huyết nhục mơ hồ , thậm chí cánh tay trái đều ném hơn phân nửa đoạn , Mạnh Tuyên có thể nhận ra hắn , nhờ là khí cơ phân biệt , nếu là xem bề ngoài của hắn, chỉ sợ không ai có thể nhận ra cái này chật vật không chịu nổi huyết nhân , chính là Cửu Cung chân truyền thủ đồ Long Kiếm Đình.

Long Kiếm Đình tựa hồ không có chứng kiến Mạnh Tuyên , hay là không có khí lực trả lời , hắn mỗi một phần khí lực đều dùng tại trên thân kiếm.

Hắn máy móc bình thường, lại dẫn loại phong cách cổ xưa tới giản hàm ý , mỗi một kiếm lướt đi , đều chém rụng một hai con quái điều.

Kiếm quang kinh thiên , là hắn quanh người quái điều nhiều hơn nữa , cũng không cách nào trực tiếp tới gần bên cạnh hắn.

Máu của hắn cùng quái điều huyết hợp thành hợp, dưới chân của hắn tạo thành một mảnh huyết hồ , thẳng xuôi theo đầu gối.

Bất quá , hắn giống như có lẽ đã phi thường mỗi một rồi, mỗi hít một hơi , lồng ngực đều giống như rách rưới ổng bề.

“Hắn cùng với Lâm sư tử cùng một chỗ tiến đến , muốn hỏi hỏi hắn chuyện gì xảy ra!”

Mạnh Tuyên làm hạ quyết định , lập tức hai đám vung lên , văng tung tóe ngăn tại trước mặt một đôi điều quái , hướng Long Kiếm Đình vọt tới.

Không nghĩ tới , vừa mới tiếp cận Long Kiếm Đình 30 trượng , Long Kiếm Đình liền cảm ứng được rồi, một đạo sắc bén kiếm quang bay tới.

“Người này kiếm pháp vậy mà đã đến như thế cảnh giới?”

Mạnh Tuyên hoảng hốt , Long Kiếm Đình một kiếm này vậy mà lại để cho hắn sinh ra không cách nào chống cự cảm giác.

“Phá giải không được , dùng sức mạnh a!”

Mạnh Tuyên lập tức tự xác định , chính mình không cách nào hóa giải một kiếm này , trực tiếp liền thi triển Thiên Cương Ngũ Lôi thần thông , Lôi Lực tuôn ra , đem cái này một đạo kiếm quang văng tung tóe rồi, chỉ có điều , cũng ngay tại hắn văng tung tóe một kiếm này lập tức , Long Kiếm Đình như gặp phải trọng thương , thất tha thất thểu lui về phía sau mấy bước , rốt cục chống đỡ không nổi rồi, một ngụm máu tươi phun tới , chưởng Trung Cổ kiếm thoát tay , thân hình lão đảo rơi rơi , suy yếu thần niệm cũng quét đi qua.

“Là ta!”

Mạnh Tuyên khẽ quát một tiếng , lướt gấp đi qua , một thanh đỡ hắn , rồi sau đó đơn chưởng quét qua , đánh lui thừa cơ xông lên điều quái.

“Người như thế nào sẽ biến thành bộ dạng như vậy?”

Mạnh Tuyên quát khẽ: “Lâm sư tỷ bọn hắn đâu này? Tần Hồng Hoàn đâu này?”

“Là người... Ta bị thụ Tần Hồng Hoàn lừa bịp , lúc này không ngủ không nghỉ chiến ba ngày rồi, một mực suy nghĩ , có thể hay không có người cho ta nhất xác... Không nghĩ tới , vậy mà sẽ là người... Mạnh Tuyên... Đừng đem ta ném ở chỗ này , người như chán ghét ta , sẽ đem ta hóa thành tro bụi a , vô luận như thế nào đều tốt , ngàn vạn không muốn đem ta ở tại chỗ này , ta... Ta không muốn bị những quái vật này ăn tươi...”

Long Kiếm Đình thần niệm yếu ớt dao động , một loại nồng đậm tuyệt vọng cảm giác bao phủ hắn.

Không phải hắn không muốn nói chuyện , Mạnh Tuyên cũng là đã đến lúc này mới phát hiện , hắn má trái bị xé đi hơn phân nửa , liên quan trong miệng đầu lưỡi đều bị kéo rời, con mắt cũng đã mù , cho nên hắn hiện tại vô luận là xem người , hay vẫn là nói chuyện , đều chỉ có thể sử dụng thần niệm để thay thế!

“Liền chiến ba ngày?”

Mạnh Tuyên hút miệng khí lạnh , bọn này quái điều thực lực không kém , số lượng càng là kinh người , cái này Long Kiếm Đình , thậm chí ngay cả chiến ba ngày ba đêm?

“Yên tâm đi , gặp ta , người tự không chết được!”

Mạnh Tuyên thở dài , cũng dùng thần niệm hướng Long Kiếm Đình truyền âm , bởi vì hắn phát hiện Long Kiếm Đình lỗ tai cũng bị kéo nấu như , không biết hắn có phải hay không đã điếc.

“Người... Người biết cứu ta?”

Long Kiếm Đình thần niệm chấn động ở bên trong tựa hồ đã có một tia hiềm nhìn qua.

“Ta không muốn cứu người , nhưng ta sẽ cứu người , một cái kiếm khách đáng chết tại cái khác kiếm khách dưới thân kiếm , chết ở chỗ này quá hư không tương nổi!”

Mạnh Tuyên thần niệm truyền âm cho hắn , đồng thời hướng trong cơ thể hắn đánh nữa một đạo Linh lực.

“Ha ha... Người muốn cho Kiếm Thập Tứ giết ta sao? Ta chết chiến ba ngày , kiếm pháp tạo nghệ đã đột phá một cái cảnh giới... Hắn không là đối thủ của ta...”

Long Kiếm Đình thần niệm tuy nhiên yếu ớt , lại vững chắc không ít.

Mạnh Tuyên lắc đầu , nói: “Đó là chuyện của hắn , ta cuối cùng được thay hắn đem người đối thủ này cứu ra đi!”

Sau khi nói xong , vừa Long Kiếm Đình cũng ném vào chính mình trong hồ lô , đồng thời hướng trong hồ lô Thanh Mộc

cùng Dã Sát truyền âm , lại để cho bọn hắc chiêu cô cái này huyết nhân , sau đó chính mình giương mắt nhìn lên , đã thấy quái điều đều gắt gao nhìn thẳng chính mình , cho đã mắt cừu hận.

“Các ngươi muốn ngăn con đường của ta?”

Mạnh Tuyên cất tiếng cười to: “Mau tránh ra a , không cản được!”

Quái điều bày hiển nhiên không cho rằng như vậy , nguyên một đám khàn giọng lấy thanh âm cuồng khiêu lấy , mây đen lao qua.

“Thiên Cương Ngũ Lôi!”

Mạnh Tuyên lơ lửng tại giữa không trung , hai tay trống không xuất hiện , năm khóa lôi cầu bỗng nhiên bay lên giữa không trung.

Ầm ầm...

Năm đạo Lôi Kiếm tự khung đỉnh rơi xuống , mọi nơi vung vẩy , Lôi Kiếm tầm đó , lại lẫn nhau dẫn dắt , sinh ra đạo đạo rậm rạp Lôi Xà , một chốc , Mạnh Tuyên chỗ lập phương viên ngàn trượng , đều hóa thành một đạo Lôi Hải , so về đệ ngũ trọng trong thần điện Lôi Tinh Quái Giao phóng thích Lôi Hải còn phải mạnh hơn gấp 10 lần , cũng không biết có mấy trăm mấy ngàn chích quái điều bị cái này phiến Lôi Hải bao phủ , nguyên một đám tại trong biển lôi rú thảm...

“Thiên Hành Quyết!”

Mạnh Tuyên hét lớn , dưới chân sinh lôi , cả người kẹp lấy một mảnh Lôi Hải xông về trước đi , những nơi đi qua , quái điều giống như là giọt mưa lộn xộn rơi.

“Cạc cạc...”

Điều quái tầm đó , có một cái phi tại chỗ cao nhất , đầu đội vương miện quái điều kêu to , tựa hồ tại mệnh lệnh quái điều toàn bộ tránh ra.

Ánh mắt của hắc gắt gao nhìn qua Mạnh Tuyên , bắn ra ra vô

tận cừu hận.

Mạnh Tuyên quay đầu lại nhìn xem hấn , hướng trên mặt đất quái điều một ngón tay , đã thấy rơi trên mặt đất quái điều đã qua sau nửa ngày , lại trợn trát lấy giờ lên thân đến, lại nguyên lai cũng chưa chết đi , chỉ là bị Lôi Lực kích thân thể tê liệt , đã mất đi phi không chi năng.

“Ta cũng không có đối với người chủng quân hạ sát thủ , cho nên người cũng tốt nhất không muốn ngăn ta!”

Mạnh Tuyên hai mắt lạnh lùng chăm chăm vào cái con kia điều quái chi hoàng , mở miệng nói ra.

Cái kia điều quái chi hoàng hai mắt bình tĩnh nhìn qua Mạnh Tuyên , tựa hồ tại do dự , đã qua sau nửa ngày , nó bỗng nhiên hai cánh mở ra , thẳng hướng phương xa quăng đi , trên mặt đất, không trung quái điều thấy thế , cũng lập tức theo nó bay đi , quả nhiên không có dám lại trêu chọc Mạnh Tuyên.

Mạnh Tuyên nhẹ nhàng thở ra , biết rõ trong lúc này có hơn phân nửa có thể coi là Long Kiếm Đình công lao , hấn đã chém giết quá nhiều quái điều , nếu là bọn này quái điều lại tập kích chính mình , sẽ chết mất thêm nữa , bởi vì quái điều chi hoàng tại thấy được thực lực của mình về sau, mới dứt khoát làm xuống bỏ chạy quyết định , bằng không thì mình cũng phải đi qua một hồi đại chiến mới có thể cướp đường mà trốn.

“Long Kiếm Đình , Lâm sư tử thế nào? Các người vào sớm , đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Đi tới một mảnh an toàn khu vực , Mạnh Tuyên lập tức đem Long Kiếm Đình phóng ra , gấp hướng hấn đặt câu hỏi.

“Tần Hồng Hoàn... Đã điên rồi... Bọn hấn... Bọn hấn đều tiến vào...”

Long Kiếm Đình vô ý thức đáp lại lấy , nhưng tựa hồ ý thức sắp biến mất , trả lời rất mơ hồ.

“Điên rồi? Điên vì cái gì? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?”

Mạnh Tuyên cấp cấp đặt câu hỏi , thế nhưng mà hỏi liên tiếp

nhiều lần , Long Kiếm Đình hay vẫn là một câu kia trả lời , Mạnh Tuyên cái này mới phát hiện , Long Kiếm Đình vừa mới còn có chút ý thức , thế nhưng mà theo thư giãn xuống , cả người đã tiến vào nửa trạng thái hôn mê , dùng thần niệm nhìn quét , phát hiện hắn mà ngay cả Chân Linh cũng đã ở vào nửa sụp đổ trạng thái , cái này liên chiến ba ngày , với hắn mà nói áp lực thực lực quá lớn , đã đến cực hạn của hắn.

“Ai , Tần Hồng Hoàn a Tần Hồng Hoàn , người đến cùng đang làm gì đó?”

Mạnh Tuyên lần nữa đem Long Kiếm Đình thu hồi trong hồ lô , quyết định chắc chắn , tiếp tục chạy đi.

Vô luận như thế nào , đều phải nhanh chút ít tiến vào Thần Điện đệ cửu trọng , mới biết được Tần Hồng Hoàn đang giở trò quỷ gì! R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 334 : Lâm Băng Liên bị nhốt

Chương 334: Lâm Băng Liên bị nhốt

Đã không có quái điều đám bọn chúng ngăn cản , Mạnh Tuyên rất dễ dàng thông qua được Thần Điện đệ lục trọng cửa trước , đây là một chỗ phi thường quý dị pháp trận , phiền phức dị thường , bị đục lỗ về sau , còn sẽ từ từ khôi phục , vốn là cái này là rất khó qua một cửa , bất quá Mạnh Tuyên lại không có phé quá lớn khí lực , bởi vì này một cửa trước đã bị người đánh xuyên qua rồi, trước trước thông qua người cũng vì phá trận , mà là một đường đánh nữa , làm cho cái này một cửa trước pháp trận toàn bộ nứt vỡ , hôm nay còn không có hoàn toàn khôi phục , đối với Mạnh Tuyên mà nói không khác đường bằng phẳng , nhẹ nhõm thông qua.

Theo cửa trước bị phá hư trình độ đến xem , Mạnh Tuyên nhận định cái này tuyệt không phải là Vô Thiên công tử làm, hẳn còn không có thực lực này.

Thậm chí Mạnh Tuyên đều không cho rằng đây là Tàn Hồng Hoàn làm, nếu đem như vậy một cái cường đại pháp trận phá hư đến cái này trình độ , là Tàn Hồng Hoàn cũng không được , cho dù là nàng cùng Long Hoàng Thái tử , Lâm Băng Liên ba đại cao thủ thêm đều không được.

Thứ bảy quan rất sạch sẽ.

Cái này sạch sẽ là chỉ , cơ hồ không có bất kỳ cản đường tinh quái.

Cái này rất quý dị , thẳng đến Mạnh Tuyên thấy được một mảnh phế tích lúc , mới hiểu được sự tình là chuyện gì xảy ra.

Đều bị giết sạch rồi!

Thứ bảy quan cản đường tinh quái , chính là là một đám người đá , thế nhưng mà lúc này , toàn bộ rách rưới rồi.

Loại trình độ này lực phá hoại lại để cho Mạnh Tuyên trái tim băng giá.

Trực tiếp vượt qua kiểm tra , bởi vì đây một cửa cuối cùng đầu cản đường chính là một vị đoạn thủ người đá như , vốn là hắc cầm trong tay đại đao ngăn ở quan khẩu , một người đã đủ giữ quan ải , vạn phu không ai ngăn cản , thế nhưng mà lúc này , người đá như đã bị chém đầu , này quan thùng rỗng kêu to.

Trực tiếp tiến nhập Thần Điện đệ bát trọng , Mạnh Tuyên cũng nhắc lên cảnh giác , càng đến gần thứ chín quan , càng muốn cẩn thận từng li từng tí.

“Vệ Minh Thần , tránh ra đường tới , ta tha cho ngươi một mạng!”

Đang tại Mạnh Tuyên đi nhanh gian , chợt nghe bên trái trong vòng hơn mười dặm chỗ có chân lời giống như tiếng hô truyền đến.

Giật mình , Mạnh Tuyên lập tức cải biến phương hướng , thẳng hướng cái chỗ kia lao đi.

Một ngọn núi , không cao , trong núi đã có một động , một người mặc rách rưới Kim Giáp người xếp bằng ở thạch động trước, giống như thủ vệ Sơn Thần , hắc Kim Giáp rách rưới , khoe miệng có tơ máu chảy ra , không thể nghi ngờ là bị trọng thương , chỉ là hắc vẫn đang ánh mắt kiên nghị chăm chăm lên trước mắt một người.

Long Hoàng Thái tử , hai tay lưng đeo , chân đạp vũ vân , treo ở giữa không trung.

“Ta đã không có ý định còn sống đi ra ngoài , có ta ở đây , này sơn động người vào không được , người ở bên trong , người không gây thương tổn!”

Vệ Minh Thần cắn răng nói ra , trong tay nâng một cái Linh quang lập lòe màu đen cái hộp.

“Ngươi là gắng phải ngăn đón ở chỗ này , lại có thể ngăn ta bao nhiêu?”

Long Hoàng Thái tử thanh âm có chút khinh thường: “Hơn

nữa người đường đường Linh Tiêu Tiên Môn chân truyền thủ đồ, chính diện đấu pháp không là đối thủ của ta, lại lấy ra cái này trong lúc vô tình tại Thần Điện nhật được tàn phá Bảo Khí ngăn đón ta, sao mà buồn cười a...”

“Buồn cười?”

Vệ Minh Thần cười ha ha, lại một hồi ho khan, một ngụm máu đen phun tới, ho mãi liệt một hồi, hắt mới nuốt một búng máu bọt nói: “Không có gì buồn cười, bất luận là nhờ cái gì, ngăn lại người là thành công, người cũng có thể minh bạch, trong tay của ta cái đồ chơi này một khi dẫn động rồi, chẳng những ta phải chết, là người cũng phải ném nửa cái mạng, hừ, người còn nói ta buồn cười, người làm sao thường không thể cười? Đường đường cực ác hung biển Long Hoàng Thái tử, sao không tại tu vi viên mãn thời điểm cùng Lâm sư tỷ đấu pháp? Càng muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn?”

“Lâm sư tỷ?”

Chỗ tối Mạnh Tuyên lập tức ngẩn ngơ, trong nội tâm vui vẻ.

“Người cùng Lâm Băng Liên cũng không có gì giao tình, tại sao phải đánh bạc tánh mạng đến bảo vệ nàng?” Long Hoàng Thái tử nhíu mày: “Người nêu là người thông minh, có lẽ lựa chọn ta cùng với Tần Hồng Hoàn, chúng ta hai người liên thủ, thiên hạ cũng khó gặp đối thủ!”

“Ta xác thực cùng Lâm sư tỷ không có quá sâu giao tình, tại Đông Hải Thánh Địa, cũng chỉ là phạm phạm chi giao mà thôi, bất quá... Người cùng Tần Hồng Hoàn mưu đồ sự tình ta trở trên chịu, ta chỉ hận chính mình không có lực lượng đem các người hai người đánh chết, nhưng ta lại không cam lòng cứ như vậy khoanh tay đứng nhìn, cho nên ta tình nguyện vì Lâm sư tỷ chết trận... Dù sao nàng nếu là phục hồi như cũ, còn có thể ngăn cản các người!”

“Nàng không có cơ hội rồi, không được Thần Tuyên Thủy, nàng giặt rửa không đi nguyên rửa chi lực...”

Long Hoàng Thái tử nhẹ khẽ thở dài một tiếng, nói: “Ta cũng nguyện cùng nàng công bình một trận chiến, chỉ tiếc, đại sự quan trọng hơn, ta không có cái này công phu rồi, cho nên, hay vẫn là... Đem người nghiền giết đi...”

Vệ Minh Thần sắc mặt đại biến , kêu lên: “Người không sợ... Không sợ trong tay của ta vật không này?”

Long Hoàng Thái tử khước miệng nhất câu , khẽ cười nói: “Người rất thông minh , lại dám gạt ta thời gian dài như vậy , chỉ có điều , cái này xem Linh quang bốn phía pháp bảo , vì sao cùng linh lực của người tiêu hao có quan hệ đâu này? Một ngày một đêm qua , chúng ta không có động thủ , theo lý thuyết linh lực của người có lẽ khôi phục không ít , chỉ là vì cái gì linh lực của người một mực tại tiêu hao đâu này? Chỉ có một nguyên nhân , cái này pháp bảo Linh quang căn bản chính là người tôi phát ra tới... Mà người tôi phát ra cái này Linh quang nguyên nhân , thì ra là vì vậy pháp bảo... Căn bản chính là một cái phế vật!”

Vệ Minh Thần sắc mặt đại biến , bờ môi đều nhẹ nhàng rung động run.

Giảng co một ngày một đêm , hắc vận tưởng rằng đã dọa sợ Long Hoàng Thái tử , lại không muốn lộ ra sơ hở.

Đây vốn là hắc âm thâm tu luyện một môn thần thông , có thể sử một kiện pháp bảo phóng xuất ra kinh người sát khí , mặc cho ai xem xét , đều sẽ cảm giác được cái này pháp bảo nhất định không phải phàm vật , không dám khinh động , chỉ tiếc , cái này thần thông chính là một môn lừa gạt thuật , cần liên tục không ngừng tiêu hao linh lực của hắc.

Mà Long Hoàng Thái tử cũng chính là theo hắc Linh lực tiêu hao thượng diện , nhìn ra sơ hở.

“Vệ sư đệ , người trốn chạy để khỏi chết đi thôi , chạy ra tại đây , vì Đông Hải Thánh Địa lưu một phần hi vọng...”

Lâm Băng Liên thanh âm trong sơn động truyền ra , tựa hồ phi thường suy yếu.

Vệ Minh Thần lại khẽ cười: “Ta... Ta lại được coi là cái gì hi vọng? Ta vừa nhìn thấy Hồng Hoàn Tiên Tử , liền từ trong tưởng tượng cảm thấy sợ hãi , thì như thế nào cùng nàng chống đỡ? Lâm sư tỷ , có thể cùng nàng đấu , dám cùng nàng đấu, duy có người a...”

“Tử Vi đạo hữu , Long Hoàng hôm nay lấy tính mệnh của ngươi , vạn chớ trách móc!”

Long Hoàng Thái tử nghe xong hai người bọn họ, có chút tay áo bông bênh , trực tiếp hướng trong thạch động xông tới.

“Lăn xa một chút , bằng không thì ta hiện tại tụt bầm ngươi...”

Mạnh Tuyên theo trong hư không đi ra , trên người khí cơ liên tiếp lên cao , Lôi Tinh chỉ lực bắt đầu hiện lên , càng lúc càng cuồng bạo.

“Là ngươi?”

Vệ Minh Thần thấy được Mạnh Tuyên , lập tức có chút kinh hãi.

“Ngươi nguyên lai không chết...”

Long Hoàng Thái tử có chút ngoài ý muốn nhìn xem Mạnh Tuyên , nhẹ nhẹ cười cười , nói: “Vậy mà dưới tay của nàng thoát được tánh mạng , rất khó được a , bất quá , đã không chết dưới tay nàng , là ngươi tổ tiên đốt đi cao thơm , lại vì sao thiên tới tìm ta chịu chết?”

Mạnh Tuyên sắc mặt âm trầm , cũng không mở miệng , thẳng đến đã đến gần Long Hoàng Thái tử trăm trượng , mới nhẹ nhàng mở miệng.

Mở miệng thời điểm , nhưng không có lên tiếng , mà là học ra bốn chữ: “Thiên Cương Ngũ Lôi!”

Trong nháy mắt , không trung giống như năm luân Liệt Nhật xé rách màn khí , chiếu rọi đại địa , cuộn cuộn như sóng Lôi Lực như nước thủy triều giống như biển rơi xuống.

Mười thành!

Mạnh Tuyên lần thứ nhất đem mười thành uy lực Thiên Cương Ngũ Lôi thi triển đi ra , mặc dù là cùng Vô Thiên công tử đối chiến thời điểm , hẳn đều không có thi triển toàn lực Thiên Cương Ngũ Lôi , mà lúc này , lại không nói một lời liền trực tiếp thi triển đi ra.

Long Hoàng Thái tử vốn phong nhẹ bình thản mà cười cười , lúc này lại bỗng nhiên sắc mặt đại biến , hai tay bấm niệm pháp quyết , thi triển ra Phong Vũ Thuật , trong chốc lát , không trung tạo thành một mảnh mưa gió , che khuất bầu trời , chặn không trung ngũ luân lôi nhật , chỉ có điều , cái này cũng chỉ là trong nháy mắt , liền có Lôi Điện xuyên thấu mây đen , thẳng hướng Long Hoàng Thái tử đánh tới , xem bản làm một thể mưa gió Lôi Điện , lúc này lại mờ mờ ảo ảo chia làm hai phe cánh , cuồng bạo Lôi Lực hoàn toàn bị Mạnh Tuyên điều khiển , mà Long Hoàng Thái tử vũ vân tắc thì trở nên mềm yếu vô lực.

Mưa gió đại thần thông uy lực , nguyên vốn là có một phần là cần nhờ vũ vân bên trong Lôi Lực đến thi triển, thế nhưng mà Mạnh Tuyên Lôi Pháp lại trực tiếp đoạt được mưa gió đại thần thông chỗ không chế Lôi Tinh chỉ lực , khiến cho mưa gió đại thần thông uy lực nghiêm trọng suy yếu rồi.

Lại một điểm , Long Hoàng Thái tử quá khinh địch , cũng là hần hôm nay trở tay không kịp một cái nguyên nhân chủ yếu.

“Cút ngay! Cút ngay! Cút ngay!”

Mạnh Tuyên trong miệng hét lớn , Thiên Cương Ngũ Lôi oanh kích không ngừng.

Mỗi quát một tiếng , hần liền tiến về phía trước một bước , ngập trời Lôi Lực oanh kích mưa gió một lần.

Mà theo hần mỗi uống một lần , Long Hoàng Thái tử liền sắc mặt đại biến một lần , bị bức phải lui về phía sau một bước.

Mạnh Tuyên uống liền mười thanh âm, bước ra mười bước , mỗi bước mười trượng , đi tới cửa động phụ cận , mà Long Hoàng Thái tử tất bị bức ra trăm trượng xa.

“Tiểu nhi , ngươi dám lấn ta?”

Long Hoàng Thái tử rất ít ăn như vậy thiếu , sắc mặt đều bóp méo , hung hăng kêu to.

Mạnh Tuyên tắc thì con mắt cũng không nhìn hần , phát tay thu thần thông , chuyển hướng cửa động , trước hướng Vệ

Minh Thần nhẹ gật đầu , lại hướng cửa động nói: “Lâm sư tử ,
sư đệ vì người tiên đưa Thần Tuyên Thủy đến rồi...” R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 335 : Băng Liên chi uy

Chương 335: Băng Liên chi uy

“Mạnh sư đệ , ngươi không có việc gì thật tốt quá , mau vào...”

Lâm Băng Liên thanh âm có chút vui sướng , chỉ là nghe suy yếu không chịu nổi , Mạnh Tuyên vội vàng chui đi vào , đã thấy trong thạch động đen nhánh, chỉ có bốn năm trượng phương viên , Lâm Băng Liên khoanh chân ngồi ở một cái lục đăng trên bồ đoàn , sắc mặt tịch hoàng , làn da bên trên thiếu đi ngày xưa cái loại này sứ trắng chói mắt sáng bóng , xem thân hình cũng gầy gò không ít , quần trắng mặc ở thân đã lộ ra có chút rộng thùng thình , duy nhất không thay đổi, là nàng đôi mắt kia , vẫn đang lộ ra ôn nhuận sáng ngời , uẩn tràn ngập ân cần chi ý nhìn về phía Mạnh Tuyên.

Lúc này Lâm Băng Liên , ngược lại thiếu đi một tí bình thường giống như Băng Sơn cao thượng Thanh Hàn , nhiều hơn một tia khói lửa khí tức.

“Lâm sư tỷ , trên người của ngươi nguyên rửa chi lực như thế nào mạnh như thế?”

Mạnh Tuyên sau khi đi vào , không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Lâm Băng Liên trên người nguyên rửa khí tức , so về tại Đông Hải lúc cường thịnh không biết gấp bao nhiêu lần , vô cùng khủng bố , sinh cơ mấy tận khô kiệt.

“Tiến vào Thần Điện về sau , Tàn Hồng Hoàn hướng ngươi ra tay , ta cùng với nàng đại chiến một hồi , Long Hoàng Thái tử cùng cái kia thần sắc cô gái che mặt ra tay , ta không phải đối thủ của bọn hắn , bị đả thương , đành phải dẫn đầu tiến nhập Thần Điện bên trong , lần nữa nhuộm dính nguyên rửa chi lực , lúc đầu vốn nghĩ là trước đoạt nhập thần điện đệ nhị trọng tâm thường tẩy đi nguyên rửa chi lực Thần Tuyên Thủy , lại bởi vì không có qua sông công cụ , bị ngăn ở Nhược Thủy

trước, cuối cùng , chỉ có thể lần nữa cùng Tần Hồng Hoàn liên thủ , chỉ là , nữ nhân này cuối cùng không để cho ta tiếp xúc đến Thần Tuyên Thủy...”

Lâm Băng Liên nhẹ nhàng nói xong , trong thanh âm có chút bất đắc dĩ.

Nàng cuối cùng không có đấu thắng Tần Hồng Hoàn , chỉ là một đạo nguyên rủa chi lực , liền bị Tần Hồng Hoàn dồn đến tình trạng như thế.

“Ta sẽ đi tìm nàng , chấm dứt một ít nợ cũ!”

Mạnh Tuyên trầm giọng nói ra , không nói thêm lời , lấy ra Thần Tuyên Thủy đưa cho Lâm Băng Liên.

Đây cũng là Sở tôn Thái tử mang tới, cái thằng này quả thực lấy không ít , hiện tại tự nhiên quy Mạnh Tuyên điều phối.

Lâm Băng Liên trên mặt hiện ra vẻ vui thích , nhận lấy Thần Tuyên Thủy , nói: “Mạnh sư đệ , bây giờ không phải là ôn chuyện thời điểm , ta đã có Thần Tuyên Thủy , cái này Long Hoàng Thái tử muốn làm gì được ta liền không dễ dàng như vậy rồi, người không cần quản ta , nhanh chút ít tiến vào Thần Điện đệ cửu trọng a , ta có loại dự cảm bất hảo , nữ nhân này tại kế hoạch một ít rất chuyện kinh khủng... Nếu ta đoán không lầm , liền lụy đến toàn bộ Đông Hải Thánh Địa!”

“Đông Hải Thánh Địa?”

Mạnh Tuyên lấp bắp kinh hãi: “Đến cùng chuyện gì xảy ra?”

Lâm Băng Liên lắc đầu , nói: “Cụ thể ta cũng không biết , chỉ là nữ nhân này tiến vào Thần Điện về sau , trở mặt vô tình , yên sư muội , Mạc Tiên sư đệ , Long Kiếm Đình , đều bị nàng thiết kế siểm hại , ta cùng với Vệ sư đệ cùng nàng tranh luận , nàng từng nói , Đông Hải Thánh Địa không cần nhiều như vậy thiên kiêu , chỉ vụn vụn có nàng một người là đủ , về sau cũng sẽ không còn có Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn tồn tại , chỉ biết có một cái Đông Hải tiên môn... Cho nên , ta đoán muốn nữ nhân này là muốn nhất thống Đông Hải Thánh Địa , làm độc nhất vô nhị tiên môn chi chủ...”

“Tiên môn chi chủ?”

Mạnh Tuyên sắc mặt quái dị , hơi giật mình , hơn nữa là không thể tin được.

Không là không tin Tần Hồng Hoàn sẽ có như vậy dã tâm , mà là không muốn tin tưởng đây là Tần Hồng Hoàn mục đích!

Lâm Băng Liên thật dài thở dài , nói: “Chư chương giáo cùng tiên môn Đại trưởng lão cũng đã ly khai Thánh Địa , rời đi trước từng đề thư lại nói , như bọn hắn không cách nào trở về , liền mệnh chúng ta chân truyền thủ đồ kế nhiệm Chư chương Giáo Chi Vị , giữ gìn tiên môn truyền thừa , nhưng Tần Hồng Hoàn lại đem Chư Thiên kêu tất cả đều hãm hại , chỉ sợ thật sự là muốn làm cái này Đông Hải chi chủ , tuy nhiên ta cũng không cách nào xác định đây là hay không năng duy nhất mục đích , nhưng phải ngăn cản năng!”

Mạnh Tuyên hút miệng hơi lạnh , trầm giọng nói: “Ta cảm thấy được không có đơn giản như vậy , bất quá vô luận như thế nào , hay vẫn là trước giúp người hóa đi nguyên rửa chi lực a , sau đó chém Long Hoàng , chúng ta hai người cùng một chỗ tiến vào Thần Điện đệ cửu trọng , nhìn xem kế hoạch của năng!”

Lâm Băng Liên lắc đầu: “Của ta nguyên rửa chi lực quá sâu , không phải trong thời gian ngắn có thể luyện hóa, hôm nay khoảng cách Tần Hồng Hoàn tiến vào Thần Điện đệ cửu trọng đã qua tiếp cận hai ngày thời gian , chúng ta không thể trì hoãn nữa rồi!”

Mạnh Tuyên nói: “Luyện hóa nguyên rửa chi lực sẽ không quá lâu , ta đến giúp người!”

Nói xong , liền lại để cho Lâm Băng Liên ẩm rơi xuống Thần Tuyên Chi Thủy , áp chế nguyên rửa chi lực , sau đó Mạnh Tuyên vận chuyển Đại Bệnh Tiên Quyết , đem Lâm Băng Liên trong cơ thể còn lại nguyên rửa chi lực hấp thu đi ra , hôm nay Mạnh Tuyên tu vi so về Đông Hải Thánh Địa lúc càng có tăng lên , thực lực tăng vọt , luyện hóa Lâm Băng Liên trong cơ thể nguyên rửa chi lực đã khiến trách sự tình , mặc dù không có Thần Tuyên Thủy , Mạnh Tuyên cũng có nắm chắc thay năng chữa thương.

Bất quá , Lâm Băng Liên bị nguyên rửa chi lực làm phức tạp

quá lâu , không khỏi thân thể nàng trở nên suy yếu , cho nên hãy để cho nàng uống Thần Tuyền Thủy.

“Đã ta nguyện rửa chi lực trốn thoát rồi, Tần Hồng Hoàn liền giao cho ta a!”

Thật lâu về sau , Lâm Băng Liên mở ra hai con ngươi , con mắt càng phát ra sáng ngời rồi, trước khi biến mất không thấy gì nữa trong trẻo nhưng lạnh lùng khí chất cũng lần nữa về tới trên người của nàng , lộ ra tự tin mà lãnh ngạo , không giống người khác ngạo tại trên mặt , Lâm Băng Liên ngạo , tại đầu khớp xương.

Mạnh Tuyên lắc đầu , nói khẽ: “Để ta đánh đi!”

Lâm Băng Liên kinh ngạc nhìn Mạnh Tuyên liếc , lắc đầu , thấp giọng nói: “Mạnh sư đệ , ngươi là một cái tuyệt đỉnh thiên tài , ba năm thời gian , liên tu hành đã đến hôm nay cảnh giới , dù là phóng nhãn Thiên Nguyên Đại Lục , đều là một cái kỳ tích , bất quá , ngươi không cùng Tần Hồng Hoàn đã giao thủ , không biết sự lợi hại của nàng , nàng là một cái phi thường khủng bố nữ nhân , ngươi bây giờ... Còn thiếu thiếu một ít ma luyện!”

“Lâm sư tỷ , hay vẫn là giao cho ta a...”

Mạnh Tuyên biết rõ Lâm Băng Liên là ở lo lắng chính mình , cười cười , ngẩng đầu lên nhìn xem nàng , nói: “Có lẽ Tần Hồng Hoàn thật sự rất cường , ta không cách nào tại trong thời gian ngắn liền trưởng thành đến như nàng đồng dạng cường , nhưng... Ta có thể cho nàng biến yếu!”

Đang khi nói chuyện , Mạnh Tuyên đỉnh đầu năm khóa lôi cầu hiển hiện , trong ánh mắt nhiều hơn một tia phức tạp ý tứ hàm xúc.

Lâm Băng Liên cẩn thận nhìn xem hắn , ánh mắt trở nên có chút kinh ngạc: “Ngươi cũng tu thành đại thần thông?”

“Còn phải đa tạ Lâm sư tỷ tặng của ta Âm Lôi Chi Lực!”

“Đó là người chính mình được đến, không cần cảm ơn ta!”

Lâm Băng Liên than dài khải khí , nói: “Vậy người liên tiên

tiên nhập thần điện đệ cửu trọng a , ta chém Long Hoàng Thái tử , liền đi giúp ngươi!”

Sau khi nói xong , nàng lại bình tĩnh nhìn Mạnh Tuyên liếc:
“Mặc kệ lúc nào , mặt đối với nữ nhân này... Nhất định phải coi chừng!”

Ngoài động , Long Hoàng Thái tử nghi thần nghi quỷ , cũng không cưỡng ép đánh vào sơn động , mà là thừa dịp trong khoảng thời gian này , tại ngoài động bày ra vài đạo phiến phức thần bí pháp trận , sau đó hẩn ngồi trong trấn , lấy ra một cái phong cách cổ xưa Trường Cung , lại lấy ba cành khắc đầy phù văn mũi tên , cắm ở sau lưng , mũi tên này bên trên đều dính một ít vết máu , vết máu ánh vào không khí , liền tạo thành đạo đạo hình rồng Huyết Ảnh , trông rất sống động , cho người một loại dị thường quý dị lại phi thường cảm giác thần thánh.

“Vậy mà lại xuất hiện một cái tu thành đại thần thông người... Ta cái này bách niên bế quan... Đến cùng cầu được cái gì a...”

Trong lòng của hẩn rất bi thương , tự cho là bế quan bách niên , tu thành đại thần thông , sẽ không địch đương đại , lại không nghĩ rằng , tu thành đại thần thông người vậy mà một người tiếp một người hiện thế , càng phát ra nổi bật lên hẩn cái này bách niên quang âm , thay đổi Đông Lưu rồi.

“Bất quá , tu thành đại thần thông người , nhất định sẽ không quá nhiều, giết một cái , liền thiếu một cái...”

Long Hoàng Thái tử trong mắt hiện lên đạo đạo huyết ý: “Đã như vậy , vậy thì giết đến chỉ còn ta một người a!”

Hẩn ngón tay nhẹ nhẹ vỗ về trong lòng bàn tay cổ cung , trên mặt lần nữa hiện ra cực độ tự tin thần sắc.

“Thượng Cổ Xạ Nhật cung , hơn nữa nhuộm qua Chân Long chi huyết Lạc Tinh mũi tên , ai có thể ngăn cản?”

Hẩn không có chờ quá lâu , Mạnh Tuyên thân ảnh xuất hiện ở cửa động , thanh sam tóc xám , ánh mắt mang theo một loại xem thường chi sắc nhìn về phía hẩn.

“Đến đây đi , sẽ cùng ta một trận chiến , ta không tin ngươi có

thể thắng ta...”

Long Hoàng Thái tử đứng dậy , đón gió gào thét , tay cầm Trường Cung , hắn không có lựa chọn đánh lên , đối với loại này cử động có chút khinh thường. Mặc dù hắn đã quyết định muốn động dùng cực ác hung biên mạnh nhất Linh Bảo , hắn cũng chuẩn bị chính diện chém giết , mà không phải đánh lên đối thủ.

Mạnh Tuyên không có trả lời , một thanh âm khác lại tiếng nổ: “Hắn còn có việc , ta đến chiến ngươi!”

Mạnh Tuyên sau lưng , một cái quần trắng Như Sương nữ tử xuất hiện , cử túc bước lên hư không , một đóa Băng Liên ngưng kết tại nàng dưới chân , nàng nàng bay lên hư không , mặt không biểu tình nhìn xem Long Hoàng , loại này không lộ vẻ gì biểu lộ , nếu không có muốn dùng một cái từ để hình dung , là ngạo!

Lâm Băng Liên cũng là ngạo, hoặc là nói nàng so bất luận kẻ nào đều ngạo.

Tại Đông Hải Thánh Địa , dám cùng Tần Hồng Hoàn là địch , vốn chính là một loại ngạo.

Long Hoàng Thái tử thừa dịp nàng nguyên rửa gia thân , đem nàng dồn đến như thế quần cảnh , đã sớm làm cho nàng lòng tràn đầy tức giận.

Nàng trước trước muốn vào đi ngăn cản Tần Hồng Hoàn , trên thực tế là lo lắng Mạnh Tuyên không cách nào đảm nhiệm , nhưng ở xác định Mạnh Tuyên đã trưởng thành đến cùng mình giống nhau độ cao về sau, nàng liền không ngăn trở nữa dừng lại Mạnh Tuyên , mà là đổi mặt cái này chọc giận người của mình.

Tử Vi Lâm Băng Liên , cũng là có lửa giận!

Thanh lạnh như Tuyết Sơn người , một khi tức giận , liền muốn Phần Thiên đoạn địa , trăm Long rút gân!

“Lâm sư tỷ , cầu ngươi một sự kiện!”

Mạnh Tuyên đang muốn rút không mà đi , chợt nhớ tới một sự

kiện , quay đầu hướng Lâm Băng Liên nói ra.

“Chuyện gì?”

“Ta có một người bạn , còn đang chờ dùng máu của hắ giặt rửa chính mình lửa giận , cho nên Lâm sư tử tốt nhất lưu hắ...”

“Tận lực a...”

Lâm Băng Liên đã cắt đứt Mạnh Tuyên, quanh người nhiệt độ đã đang không ngừng hạ thấp , không trung bắt đầu có Phi Tuyết hàng lâm. R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 336 : Đông Hải chư trưởng lão

Chương 336: Đông Hải chư trưởng lão

Mạnh Tuyên cười khổ một tiếng , liền không hơn nữa , trực tiếp ly khai.

Hắn vội vã tiến vào Thần Điện đệ cửu trọng , mặc dù nói hắn nếu như cùng Lâm Băng Liên liên thủ , đánh bại Long Hoàng Thái tử nắm chắc càng lớn , nhưng trưởng lại không phải như vậy tính toán, đã đến bọn hắn loại cảnh giới này , đã rất khó bị giết chết , dù là Long Hoàng Thái tử không phải Lâm Băng Liên cùng mình liên thủ đối thủ , chính mình hai người cũng rất khó đưa hắn giết chết , một hồi đánh nhau kịch liệt , đại khái tối thiểu nhất tiếp tục một ngày thời gian mới có thể phân ra thắng bại.

Long Hoàng Thái tử một thấy hai người liên thủ , rất có thể tựu sẽ trực tiếp trốn thuần , lại càng dễ tư sinh vấn đề.

Còn không bằng riêng phần mình tuyên định mục tiêu , phân biệt đánh bại.

Dù sao , bọn hắn tuy nhiên tu thành đại thần thông , nhưng cũng không phải có thể tùy tiện loạn dùng, cái này cùng nhau đi tới , Mạnh Tuyên bất quá sử dụng nguyên vẹn Thiên Cương Ngũ Lôi lưỡng hồi mà thôi , liền cảm giác có chút Linh lực bất lực rồi, cái này hay vẫn là bởi vì hắn chính là mười ngón Chân Linh , xa so bình thường Chân Linh cảnh tu giả Linh lực càng mạnh hơn nữa nguyên nhân , hoặc là sẽ cùng Long Hoàng Thái tử đại chiến , tiêu hao Linh lực , rất có thể hội kiệt lực.

Một bên hướng phía Thần Điện đệ cửu trọng xuất phát , Mạnh Tuyên một bên lấy ra hồ lô , từng miếng từng miếng uống vào Đại Mộng Đan rượu.

Đây là một loại bổ sung Linh lực thứ tốt , có thể cho Mạnh Tuyên mau chóng khôi phục đỉnh phong trạng thái.

Thần Điện đệ bát trọng cuối cùng , chính là... Một đạo thang mây!

Chính thức thang mây , mây trắng đóa đóa , dần dần lên cao , thông qua thần bí không biết chỗ.

Mạnh Tuyên đứng ở thang mây trước thật lâu , cất bước bước lên thang mây , dưới chân mềm mại , lại có thể nâng lên thân thể của hắn , sau đó Mạnh Tuyên tự chậm chậm đi tới , tổng cộng chín mươi Cửu giai , tại bước lên cuối cùng Nhất giai lúc , Mạnh Tuyên hai mắt tỏa sáng , chớp mắt ánh sáng xuất hiện ở trước mắt , đóng mắt , lại mở ra lúc , không khỏi bị tình cảnh trước mắt sợ ngây người , chính mình đã ở Thiên Giới...

Hoặc là nói , là một loại cùng loại tại Thiên Giới địa phương!

Rốt cục không còn là phía dưới Thần Điện cái loại này âm hàn u dày đặc hoàn cảnh , tại đây chính là một mảnh Vân Hải thế giới.

Phóng nhãn nhìn lại , không có đại địa sông núi , chỉ có đám mây phủ kín toàn bộ tầm mắt , tinh lưu hoành ngăn cản động ở đại địa cuối cùng , kỳ cầm dị hạc bay múa tại trong mây , ầm ập ánh mặt trời rơi , khiến cho tại đây hiện ra một loại uyển giống như là Huyền cảnh sáng ngời cảm giác , Mạnh Tuyên bay vút , không có phi được rất cao , ba trọng tả hữu , một đường về phía trước tìm tòi , muốn tìm được những người khác.

Tần Hồng Hoàn cùng với bên người nàng cái kia bị sương mù bao khóa toàn thân nữ tử thần bí , hơn nữa Vô Thiên công tử cùng hắn bốn cái phân thân , có lẽ đều tại chính mình trước khi vào được , bọn hắn có lẽ ở này mênh mông Vân Hải không biết chỗ.

Vô Thiên công tử cũng là mà thôi , Mạnh Tuyên hiện tại nóng lòng tìm kiếm được Tần Hồng Hoàn , hỏi một chút nàng đến cùng muốn làm gì...

Lâm Băng Liên nói Tần Hồng Hoàn muốn làm Đông Hải tiên môn chi chủ , Mạnh Tuyên cũng không tin.

Tần Hồng Hoàn không phải là không có cái này phách lực , mà là nàng không cần vì cái mục tiêu này mà làm hạ nhiều

chuyện như vậy.

Lại một điểm , tiến vào cái này một tòa Thần Điện , cùng Tần Hồng Hoàn muốn làm Đông Hải tiên môn chi chủ lại có quan hệ gì?

Chỉ là mượn nhờ tại đây đặc thù hoàn cảnh xoắn trừ đôi thủ cạnh tranh?

Buồn cười quá a!

Mạnh Tuyên xác định , Tần Hồng Hoàn nhất định có chính mình mỗi cái mục đích , mới có thể tiến vào Thần Điện.

Cái này cái mục đích , Vô Thiên công tử đoán chừng là cảm kích, thậm chí hẳn tiến đến cũng là cùng một cái mục đích!

Ôm ý nghĩ này , Mạnh Tuyên trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm , muốn phát hiện một bóng người , cái lúc này , đoán chừng bất luận là đụng gặp trong bọn họ cái đó một cái , đều có thể cởi bỏ trong lòng mình một ít mê đoàn , chỉ có điều thật đáng tiếc , Mạnh Tuyên bay vút ba nghìn dặm , cái này mệnh mạng Vân Hải , lại tựa hồ như vẫn đang không thấy giới hạn , hẳn cũng không có thấy bất cứ người nào ảnh , quanh mình cảnh trí tựa hồ cũng không có quá biến hóa lớn.

Thẳng đến Mạnh Tuyên cảm giác mình đã bay vút năm nghìn dặm tả hữu , mới rốt cục xa xa cảm giác được , phía trước có bảng bạc Linh lực truyền đến.

“Có người ở phía trước!”

Mạnh Tuyên cảm thấy đại hỉ , lần nữa nhanh hơn thân hình , đã vượt qua trước người một đóa vân tường về sau , hẳn lập tức gặp người.

Phía trước , bất ngờ xuất hiện một tòa cự đại vô cùng tế đàn , phong cách cổ xưa mà hùng hồn , bên trên đỉnh Thanh Thiên , hạ tiếp Vân Hải , quanh mình quanh quần lấy đóa đóa tường vân , che đầy cái này tế đàn hơn phân nửa , chỉ có lộ ra một phần nhỏ lại để cho người sợ hãi thần phục , nghẹn họng nhìn trân trối.

“Đây là... Cái quỷ gì thứ đồ vật?”

Mạnh Tuyên ngẩn ngơ , trong lúc cấp thiết muốn nhích tới gần nhìn xem.

Bất quá trong lúc đó , sáu bảy đạo sắc bén chỉ cực sát khí theo dõi hẩn , lập tức lại để cho hẩn chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

“Người đến dừng lại , dị động người giết!”

Một cái lạnh lạnh thanh âm vang lên , phiêu mờ mịt miêu , lại để cho người sờ vuốt không rõ thanh âm đến từ nơi nào.

Mạnh Tuyên lập tức bất động rồi, hẩn cảm giác được đến , những khí cơ này , đều là có thể đối với chính mình tạo thành uy hiếp, không phải chuyện đùa.

“Ngươi là người phương nào , tại sao lại ở đây?”

Rất nhanh , lại có một thanh âm quát hỏi , tựa hồ phi thường kỳ quái Mạnh Tuyên sẽ xuất hiện ở chỗ này.

“Thiên Trì đệ tử Mạnh Tuyên , bái kiến tiên bối...”

Mạnh Tuyên mở miệng nói ra , không có che dấu thân phận của mình.

Đột nhiên , những nhìn mình chăm chăm kia khí cơ một hồi hỗn loạn , mấy tiếng trầm trầm tiếng kinh hô tiếng nổ.

“Thiên Trì đệ tử? Thiên Trì đệ tử như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

“Lân Hoa , người này là các ngươi Thiên Trì đệ tử sao?”

“Thiếu niên , ngẩng đầu lên!”

Mạnh Tuyên ngạc nhiên , ngẩng đầu lên , hẩn đã nghe được “Lân Hoa” cái tên này , trong nội tâm lập tức kinh ngạc.

Bởi vì này hẩn biết rõ Lân Hoa chính là nhà mình Thiên Trì tiên môn Nhị trưởng lão danh tự , chẳng lẽ nói là trùng tên?

Bất quá rất nhanh , Mạnh Tuyên liền xác định đây không phải trùng tên , đã thấy một người ồ lên một tiếng , một hồi nước

trong thối mở chung quanh mây trôi , nhất thời có bảy đạo ngời xếp bằng tại trong hư không thân ảnh hiện ra , trên người bọn họ mặc áo bào , dĩ nhiên là Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn bào phục , bên trong một cái , tóc đen áo choàng , mày kiếm mắt sáng , chỉ là sắc mặt có chút uể oải , trên người hần mặc, đúng là Thiên Trì kiếm bào.

“Quả nhiên là người... Mạnh Tuyên , người như thế nào hội lại tới đây?”

Cái kia nam tử tóc đen kinh ngạc mở miệng , cho đã mắt khó có thể tin.

“Ta... Nói đến lời nói đến...”

Mạnh Tuyên cũng là tâm loạn như ma , tuyệt đối không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp Kiến Đông biển Thánh Địa tiên bối , sâu hơn một tầng muốn , Mạnh Tuyên bất ngờ giật mình , nghĩ thầm Lâm Hoa trưởng lão đã ở chỗ này , chẳng lẽ nói những người khác cũng ở nơi đây hay sao? Đông Hải Thánh Địa cao thủ cơ hồ toàn bộ đã đi ra Thánh Địa , tiên về trước một chỗ... Chẳng lẽ nói , cái chỗ kia tự là cái này Thần Điện đệ cử trọng hay sao?

Cái này như đây rồi suy nghĩ lại để cho hắn trong lúc nhất thời không cách nào làm theo , trả lời tự nhiên có chút chậm.

“Hừ , Lâm Hoa , các người Thiên Trì thật lớn tâm!”

Đột nhiên , một cái người mặc Bắc Đẩu Tiên Môn bào phục nữ tử quát lạnh , ánh mắt ngưng tụ , vậy mà bá một tiếng , có một đạo kiếm quang trống rỗng xuất hiện , như thiểm điện hướng về Mạnh Tuyên đâm đi qua , cái này kiếm quang sắc bén chí cực , vậy mà thật sự muốn đem Mạnh Tuyên bổ một phát hai nửa.

“Đạo Tiên Cầm , người muốn làm cái gì!”

Nam tử tóc đen , thì ra là Lâm Hoa trưởng lão giận dữ , phát tay đánh ra một đạo Linh quang , đạo kia kiếm quang nhất thời tại Mạnh Tuyên trước người biến mất , xuất hiện lần nữa lúc , vậy mà xuất hiện ở cái kia Bắc Đẩu nữ trưởng lão trước mặt , lợi phong bức người.

“Hừ , ngươi Di Hoa Tiếp Mộc thần thông , dù sao không phải đại thần thông , cũng đừng có tại trước mặt ta khoe khoang rồi!”

Bắc Đẩu Dao Tiên Cầm tay áo vung lên , kiếm quang nhất thời biến mất không thấy gì nữa.

“Dao Tiên Cầm , ngươi vọng động ta Thiên Trì đệ tử , là đã cho ta bị thương , không đủ để đem ngươi đánh chết sao?”

Lân Hoa trưởng lão tựa hồ cũng nổi giận , khuôn mặt âm tình bất định nói.

“Hừ , các ngươi Thiên Trì làm ra bức này chuyện tốt , ta còn giết không được sao? Đừng đã quên quy củ của chúng ta , bất luận là ai , tới gần thông Thiên Tế đàn người một suất đánh chết , việc này như thế trọng yếu , không thể lại để cho đã bị bất luận cái gì ảnh hưởng , đừng nói là các ngươi Thiên Trì đệ tử tánh mạng , liền là chúng ta tánh mạng , đã đến lúc cần thiết cũng muốn hào muốn không do dự giao ra đi...”

Dao Tiên Cầm không chút nào chịu yếu thế , hướng về Lân Hoa trưởng lão lạnh lùng nói ra.

“Đừng kéo xa như vậy , làm sao ngươi biết chúng ta Thiên Trì đệ tử đến nơi này tự hội ảnh hưởng đại cục?”

“Hừ , nơi đây như thế thần bí , liền là đời chúng ta người biết đến đều rất ít , các ngươi cái này Thiên Trì đệ tử lại mới bao nhiêu , hẳn là làm sao biết cái chỗ này , lại an toàn lại tới đây hay sao?” Dao Tiên Cầm thanh âm vô cùng sắc giọng: “Tất nhiên là các ngươi Thiên Trì bất mãn Ý Thánh địa cộng đồng làm xuống quyết định , cho nên muốn lại để cho các ngươi Thiên Trì đệ tử lạng lẽ tới đây , nhiều đạt được một điểm trợ lực là được...”

Lân Hoa anh tuấn khuôn mặt đều bóp méo: “Cái gì loạn thất bát tao, tự tính ra rồi, lại có thể có cái gì trợ lực?”

“Tự nhiên là chúng ta bảy đại tiên môn truyền thừa rồi, hay hoặc là nói , là chúng ta di bảo!”

“...”

Mắt thấy hai người này nhao nhao khởi cái không có đã xong , Mạnh Tuyên có chút im lặng , không thể không đã cắt đứt bọn hắn, cất cao giọng nói: “Hai vị trưởng lão... Sao không hỏi trước hỏi ta là như thế nào đi vào tại đây hay sao?”

Lân Hoa nhìn về phía Mạnh Tuyên , khẩu khí có chút không xác định mà nói: “Thật sự là chương giáo cho ngươi đến hay sao?”

Xem bộ dạng như vậy , chính hắn cũng không xác định Mạnh Tuyên có phải là thật hay không như Dao Tiên Cầm nói như vậy , tới nhất lầy.

Mạnh Tuyên lập tức có chút im lặng , nhà mình cái này Lân Hoa trưởng lão tại không xác định trước đều có thể lẽ thẳng khí hùng lấy người nhao nhao...

“Tốt , vậy ngươi nói ngươi là làm sao tới hay sao?” Bắc Đẩu Dao Tiên Cầm nghiêm nghị quát.

“Tần Hồng Hoàn dẫn ta tới!” Mạnh Tuyên gọn gàng mà linh hoạt trả lời.

“Nói hưu nói vượn , thực làm như ta không dám trảm ngươi?”

Dao Tiên Cầm lập tức giận dữ , mặt mày ngưng tụ , lại là một đạo sắc bén kiếm quang chém đi ra.

“Ta thực không muốn thừa nhận... Ngươi căn bản trảm không được ta!”

Mạnh Tuyên vung lên , một vòng Lôi Quang tại trong lòng bàn tay thoáng hiện , trực tiếp chôn vùi này đạo kiếm quang.
R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 337 : Hồng Hoàn tiến hành

Chương 337: Hồng Hoàn tiến hành

Mạnh Tuyên cũng là lòng tràn đầy nghi vấn , chủ đề lại nhiều lần bị cái này Bắc Đẩu trưởng lão mang thiên , đành phải trước hết để cho nàng cảm miệng.

Mặc dù là Mạnh Tuyên chính mình , đang nhìn đến cái này Bắc Đẩu trưởng lão phóng xuất ra đệ một đạo kiếm quang lúc , trong nội tâm cũng bay lên một loại cảm giác kỳ quái , nguyên lai trước kia xem cao cao tại thượng tiên môn trưởng lão , mình đã trong lúc lơ đãng vượt qua bước tiến của bọn hắn rồi, cái này Bắc Đẩu Dao Tiên Cầm trưởng lão , bối phận cực cao , tu vi đã ở Chân Linh Cao giai , chỉ là nàng phóng xuất ra kiếm quang , tại Mạnh Tuyên xem ra lại...

Không đáng giá nhắc tới!

Trước trước đối với chính mình sinh ra ý uy hiếp, là nàng tu vi , xác thực cao hơn chính mình không ít.

Nhưng luận đã đến cụ thể sức chiến đấu , Mạnh Tuyên bất ngờ phát hiện , nàng cũng không có có bao nhiêu cao minh , như vậy kiếm quang , chính mình căn bản không cần thi triển Thiên Cương Ngũ Lô Pháp liền có thể đem hắn xóa đi , thậm chí muốn động thủ, Mạnh Tuyên tự nghĩ không dùng được trăm chiêu liền có thể đem nàng đánh chết.

Một phương liền , là ở tu thành đại thần thông về sau, Mạnh Tuyên thực lực lên nhanh , cùng lúc trước không thể so sánh nổi.

Còn nữa , trước mắt cái này mấy vị trưởng lão , tuy nhiên đều tu vi cao thâm , nhưng lại rõ ràng đều có chút dầu hết đèn tắt ý tứ , thuận tiện như bọn hắn đều cùng đối thủ cường đại trải qua một phen ác đấu , lúc này nghỉ ngơi không đủ bộ dáng , có thể nói nỗ lực hết đà.

Như vậy trạng thái ở dưới nòng , phóng xuất ra kiếm quang đại khái chỉ có đỉnh phong lúc ba thành uy lực , tự nhiên không làm gì được Mạnh Tuyên.

“Ách... Ha ha...”

Lân Hoa trưởng lão gặp được Mạnh Tuyên ra tay , lập tức ngơ ngác một chút , xoáy và đại cười: “Ngọc sư tử , người xem bằng chúng ta Thiên Trì đệ tử bốn sự , còn dùng được lấy chúng ta một lần nữa cho hắn thu hoạch trợ lực sao?”

Dao Tiên Cầm trên mặt âm tình bất định , thần sắc có chút kinh ngạc nhìn xem Mạnh Tuyên.

“Không muốn nhao nhao rồi, hỏi rõ ràng ngọn nguồn tương đối trọng yếu , Thiên Trì đệ tử , người là như thế nào lại tới đây hay sao?”

Một người mặc Thái Nhất Tiên Môn bào phục lão giả trầm giọng hỏi , ánh mắt sáng ngời tỏa sáng.

“Ta đã nói rồi , Tần Hồng Hoàn mang chúng ta tiến đến, không riêng gì ta , bảy đại tiên môn đệ tử , thậm chí Cực Ác Hung Hải Long Hoàng Thái tử , Tự Tại Cung chủ Vô Thiên công tử đều vào được , bọn hắn thậm chí so với ta còn sớm một ít tiến nhập Thần Điện đệ cửu trọng , các người không có nhìn thấy?”

Mạnh Tuyên nghiêm mặt trả lời , trong nội tâm cũng có chút nghi hoặc.

“Cái gì?”

Cái này thật vị trưởng lão đồng thời lộ ra kinh ngạc biểu lộ , Linh Tiêu Tiên Môn trưởng lão lớn tiếng quát hỏi: “Người nói có thể thật sự?”

Mạnh Tuyên thở dài , nói: “Thiên Địa làm chứng , tuyệt vô hư ngôn!”

Mấy vị trưởng lão hai mặt nhìn nhau , Đại La Tiên Môn trưởng lão ánh mắt chuyển hướng về phía Dao Tiên Cầm , trầm giọng nói: “Các người Bắc Đẩu giải thích như thế nào? Chúng ta trước khi đã từng nói , chuyện này sẽ không nói cho

hạ đồng lúa người , mà ngay cả lưu lại Hộ Đạo giả cũng không biết rõ tình hình , chính là sợ bọn hắc cũng liên quan đến tiền đến , chỉ có chúng ta mình xác thành công hoặc đã thất bại , mới có thể lại để cho bọn hắc biết được , thế nhưng mà các người... Có phải hay không trái với quy định?”

Dao Tiên Cầm sợ run sau nửa ngày , bỗng nhiên nói: “Tự tính toán vì phản quy định thì như thế nào , Hồng Hoàn đã là đời sau Đông Hải Tiên Môn chương giáo , chuyện này không nói cho người khác biết có thể , nói cho nàng biết cũng không có gì... Huống hồ , chúng ta chỉ nói cho nàng chuyện này , cũng không nói cho nàng biết cụ thể địa điểm...”

“Nói hươu nói vượn , lúc trước chúng ta nói như thế nào đến? Lại để cho bọn tiểu bối chính mình cạnh trực! Cái đó sợ các người Bắc Đầu Tàn Hồng Hoàn kinh diễm chi tài chúng ta đều thừa nhận , cái kia cũng không dám sớm đem chuyện này nói cho nàng biết...” Cửu Cung trưởng lão giận dữ hét lớn.

“Mà ngay cả các người tông môn chương giáo cũng đã cho rằng Hồng Hoàn , không cùng ý người duy có Thiên Trì cùng với đã diệt môn hai cái tiên môn mà thôi , các người lúc này lại xông lão thân phát cái gì hỏa , hừ , hay là hỏi tình huống tốt hơn , Hồng Hoàn đã đi vào nơi này , tất nhiên là có cái gì chuyện quan trọng chỉ điểm chúng ta bầm cáo , đúng rồi , kẻ này nói Hồng Hoàn trước hắc một bước tiến đến , vì sao một mực không hữu hiện thân? Hắc là ra ngoài ý muốn?”

Bắc Đầu Dao Tiên Cầm lạnh giọng quát chói tai , không thể không biết chính mình có sai , ngược lại quan tâm khỏi Tàn Hồng Hoàn đến.

“Đúng vậy, Thiên Trì đệ tử , người nói cho ta biết , những người khác đâu? Vì sao chỉ có một mình người đến nơi này?”

Thái Nhất trưởng lão cũng làm như đã nhận ra cái gì , ánh mắt sáng ngời hướng Mạnh Tuyên quát hỏi.

“Có chút chết rồi... Có chút hạ lạc không rõ...”

Mạnh Tuyên thời gian dần qua trả lời , trong đầu có chút hỗn loạn.

“Cái gì?”

Quá một trưởng lão bỗng nhiên kinh hãi , vội vàng hỏi: “Cái kia chúng ta Thái Nhất Tiên Môn Yên Tử Hồng...”

Mạnh Tuyên than dài khẩu khí , lấy ra Yên Tử Hồng đầu người , đặt ở một đóa vân bên trên , phiêu hướng Thái Nhất trưởng lão.

“Vậy mà... Vậy mà...”

Cái kia Thái Nhất trưởng lão sợ ngây người , mặt khác mấy cái tiên môn trưởng lão cũng đều sợ ngây người , nhất thời tựa hồ khó mà tin được đã xảy ra chuyện này.

“Người này đầu như thế nào hội trong tay ngươi? Hẳn là cùng ngươi có liên quan? Ngươi... Ngươi đem Hồng Hoàn thế nào?”

Bắc Đẩu Dao Tiên Cầm run giọng kêu to , nàng như vậy vừa quát hỏi , lại nhắc nhở này Thái Nhất trưởng lão , hét lớn một tiếng , cực lớn bàn tay liên hướng Mạnh Tuyên trao đi qua , hét lớn: “Tử Hồng thủ cấp hội gì sẽ ở ngươi tại đây?”

Mạnh Tuyên huy chương , trực tiếp đem quá một trưởng lão đuổi tới bàn tay lớn đánh trở về.

Hắn đứng thẳng trong hư không , đã không phải là người nào cũng có thể tùy ý dẫn đo lúc sau.

“Như muốn biết đây hết thảy , có lẽ hỏi hẳn thích hợp nhất!”

Mạnh Tuyên theo trong hồ lô đem Long Kiếm Đình phóng ra , lúc này Long Kiếm Đình tình huống đã khá nhiều , thần niệm đã ổn định lại , bất quá hình dạng của hắn thật sự quá thảm , mà ngay cả Cửu Cung Tiên Môn trưởng lão cũng nhiều nhìn mấy lần mới nhận ra được , cả kinh kêu lên: “Kiếm Đình , là ngươi! Ngươi chuyện gì xảy ra? Như thế nào hội... Như thế nào hội... Thê thảm đến tận đây?”

“Đào Nhiên trưởng lão? Là ngươi sao? Ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Long Kiếm Đình cũng sững sờ một chút , thần niệm lập tức kích động đáp lại , chúng trưởng lão thấy thế , chú ý lực cũng

đều tập trung vào Long Kiếm Đình trên người.

Cùng lúc đó , Vân Hải đến gần vô hạn biên giới địa phương , một nữ tử quần đỏ kéo túm , chậm rãi hành tẩu tại Vân Hải phía trên , một cái xem có chút một cách tinh quái nữ tử đi theo bên người nàng , không ngừng nói lời nói , áo đỏ nữ tử đối với nàng căn bản có tai như điếc , một bên chậm rãi hành tẩu , một bên đánh giá hoàn cảnh chung quanh , đã qua sau nửa ngày , nàng đã chọn một vị trí , liền ngừng lại.

Ngón tay nhỏ nhắn giơ lên , ở sau lưng nàng , lập tức lảng không hiện lên một đạo ma đồ , này đồ to như Thương Khung , thần thánh hơi thở tức cùng yêu ma khí tức nửa này nửa nọ , tại đồ bên trên , họa không phải sơn thủy , cũng không phải kiến trúc , rõ ràng là Thần Ma hình vẽ , từng cái đều hình thái khác nhau , trông rất sống động , thần được tắc thì thần thánh Quang Minh , từ ý chỉ ý phá đồ mà ra , ma giả tắc thì yêu quỷ tà dị , cách tranh vẽ tựa hồ cũng có thể nghe được chúng cười quái dị.

“Đi thôi!”

Quần đỏ nữ tử nhẹ nhàng một ngón tay , đồ bên trên lập tức có một cái yêu ma bay ra , hóa thành một chiếc ma đèn , Ma Quang chiếu rọi một phương , linh căn vào trong mây , phẳng phát định trụ thế giới một góc , đã rơi vào cái kia chỗ Vân Hải phía trên.

“Hi hi , cái này tốt rồi , thứ 19 chén nhỏ Tiên Ma đèn đã trở về vị trí cũ , Hồng Hoàn tỷ tỷ , chúng ta nên động thủ a?”

Một cách tinh quái nữ tử vỗ tay cười nói , tựa hồ chờ mong vô cùng.

“Còn có một việc...”

Quần đỏ nữ tử nhẹ nhàng mở miệng , quay đầu , ánh mắt nhìn hướng về phía một cái phương hướng , thản nhiên nói: “Nhanh như vậy đã tới rồi?”

“Ha ha , Hồng Hoàn a Hồng Hoàn , ngươi quả nhiên lợi hại , như vậy đều có thể phát hiện ta!”

Một chỗ Vân Hải xé mở , lộ ra một cái xấu xí thân ảnh , tại

phía sau hắn , còn đi theo bốn cái mặt không biểu tình tùy tùng , đúng là Vô Thiên công tử , hắn cẩn thận từng li từng tí cùng Tần Hồng Hoàn bảo trì khoảng cách nhất định , trong miệng tắc thì tựa hồ phi thường nhẹ nhõm cười nói: “Thật sự là kỳ quái , Hồng Hoàn a , ngươi đã sớm như vậy tụt vào được , vì cái gì không tranh thủ thời gian đi tề đàn bên kia , lại chạy đến nơi đây đến đâu này?”

“Ngươi đây đừng hỏi nữa , hội hù đến ngươi!”

Tần Hồng Hoàn tự nhiên cười nói , tựa hồ nghĩ tới điều gì , thanh lệ hai con ngươi loan hình trắng lười liềm.

“Ách... Hồng Hoàn , ngươi thật là đẹp mắt...”

Vô Thiên công tử ngẩn ngơ , rất nhanh sẽ đem đề tay đến trong miệng khẽ cắn , trực tiếp liền Huyết Đô cắn đi ra , sau đó mới khẽ cười nói: “Tuy nhiên ta cuối cùng là hướng chính mình thôi miên , nói ngươi bất quá là cụ hồng phấn Khô Lâu mà thôi , có thể hay vẫn là không phải không thừa nhận , ngươi thật sự là một cỗ hoàn mỹ hồng phấn Khô Lâu , ta Vô Thiên sao mà chi hạnh a , lại có thể chứng kiến nụ cười của ngươi...”

“Hãy bớt sàm ngôn đi , ta biết rõ chính mình cười đẹp mắt , làm sao cần ngươi tới nói cho ta biết?”

Tần Hồng Hoàn lạnh quát , dáng tươi cười đã hoàn toàn thu liễm , lạnh lùng hỏi: “Ngươi là như thế nào truy tung đến ta sao?”

“Dùng ta tích góp từng tí một mười năm Sở Vực vận mệnh quốc gia bói một quẻ mà thôi , đã tiêu hao sạch hết rồi , tìm ngươi có thể thật không dễ dàng!”

Vô Thiên công tử cười , lại nói: “Hồng Hoàn a , ta vốn tưởng rằng ngươi cùng của ta mục đích là đồng dạng, nhưng bây giờ phát hiện hoàn toàn không phải chuyện này , ngươi có thể hay không nói cho ta biết ngươi đến cùng muốn làm cái gì? Ta cam đoan , chỉ cần ngươi mục đích cùng của ta mục đích là trái ngược, ta lập tức tự ly khai Thần Điện , đắc tội ai cũng không thể đắc tội ngươi a , bằng không thì ta cảm giác , tại ngươi giết chết ta trước khi , ta sẽ yêu mến ngươi...”

“Tại người nói ra hội yêu mến của ta thời điểm , ta cảm giác so với bị cầu cần một cái còn buồn nôn...”

Tần Hồng Hoàn nói xong , nhìn về phía bên người nàng cô bé kia , nói khẽ: “Không dung có mắt , người giết hấn a!”

Cô bé kia lập tức tít trách móc , ủy khuất mà nói: “Người ta không thích sát nhân...” R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 338 : Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đại Trận

Chương 338: Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đại Trận

“Này này, Hồng Hoàn Hồng Hoàn , có chuyện hảo hảo nói , ta đi còn không được sao?”

Vô Thiên công tử hoảng sợ đại gọi , cũng không biết hắn là thực sợ hay vẫn là trước sau như một biểu diễn , một bên kêu to , một bên nhanh chóng rút ra trở ra , bắt quả trong tay quả trượng lại cử , nhẹ nhàng trên không trung viết xuống một cái “Núi” chữ , Vân Hải phía trên , lập tức có dày đặc Thổ tanh tử vị truyền ra , rồi sau đó một điểm bùn đất tự không trung xuất hiện , càng để lâu càng nhiều , lại có thành núi xu thế.

“Khó trách ngươi như vậy tàn phế cũng dám đến trêu chọc ta , nguyên lai là tu thành đại thần thông thuật...”

Tàn Hồng Hoàn cười nhạo một tiếng , thản nhiên nói: “Bất quá ngươi chẳng lẽ chưa nghe nói qua , đại thần thông thuật cũng có cao thấp có khác sao?”

Nói xong , nàng ngón tay nhỏ nhắn trên không trung một điểm , đoton có một đạo hồng quang phá không mà đi , ẩn vào hư không.

Điểm đã xong cái này một ngón tay về sau , nàng sẽ không có lại để ý tới Vô Thiên công tử , mà là bước chậm về phía trước , tựa hồ tại cảm ứng đến cái gì.

Tại nàng mi tâm , sinh ra một tia ngưng trọng chi ý , tựa hồ kế tiếp việc cần phải làm , đối với nàng , cũng là trước nay chưa có khiêu chiến.

Vô Thiên công tử vung trượng viết chữ , đảm nhiệm không triệu hoán đi ra một tòa núi lớn , vắt ngang ở nữ tử thần bí trước người , nhưng nữ tử này nhưng chỉ là nhẹ nhàng cười , thân hình như khói như điệp , thẳng tắp hướng phía cái này tòa

núi lớn vọt tới , “Vèo”, tại nàng đã đến gần ngọn núi này về sau, phát tay đánh ra một đạo lá bùa , cả người vậy mà trực tiếp chui đi vào , thật giống như thân thể của nàng tại thời khắc này biến thành không tồn tại.

“Vậy mà cho ta mượn núi thi triển Thổ Độn Thuật?”

Vô Thiên công tử ánh mắt lạnh lẽo , cử trượng tại trên núi đá nhẹ nhẹ một chút.

Một chốc , cả tòa núi rút nhỏ gấp ba , Thổ thạch trở nên ngưng mật vô cùng , đồng thời một đạo một đạo phù văn hóa thành xiềng xích , nhẹ nhàng quấn ở trên núi , đem cả tòa núi đều rậm rạp chằng chịt bao khóa , một tia khí cơ cũng lộ không đi ra.

Lúc này nếu có người trong núi thi triển độn pháp , như vậy mặc dù sẽ không núi đá lách vào thạch , cũng sẽ bị phong ấn ở bên trong.

“Cái khác không dám nói , tại núi pháp một đạo , thế gian dùng bốn vương vi tôn!”

Vô Thiên công tử cười lạnh , hai đầu lông mày lộ ra một vòng ngạo ý.

Đợi sau nửa ngày , không thấy có những động tĩnh khác xuất hiện , Vô Thiên công tử thần niệm dừng mãi vào trong núi , cảm thụ bên trong biến hóa , trên mặt hiện ra một tia tốt sắc , dùng bé không thể nghe thanh âm lầm bầm: “Hồng Hoàn a Hồng Hoàn , ngươi nếu là tự mình ra tay , ta tự nhiên sẽ cho ngươi ba phần , liền ngươi nếu thật tưởng rằng cá nhân có thể giết chết bốn vương , ta đây chỉ có thể nói , ngươi quá coi thường thiên hạ anh hùng rồi...”

Cười lạnh gian , Vô Thiên công tử vung lên quái trượng , đây trời Thổ thạch nứt vỡ , một cỗ huyết nhục mơ hồ thi thể ngã rơi xuống.

“Vèo...”

Vô Thiên công tử cũng không lớn ý , tuy nhiên cái kia cụ thi thể xem một tia sinh khí cũng không có , nhưng hấn hay vẫn là trực tiếp một trượng điểm ra , phù một tiếng xuyên thấu nàng

kia thi thể cái trán , Chân Linh bị hủy , vô luận là ai cũng không sống nổi.

Vô Thiên công tử chọn lấy nữ tử này đầu thân tại trước mặt đánh giá thoáng một phát , vung trượng ném qua một bên , xác định nàng đã chết thâu thâu được rồi , lúc này mới lòng tràn đầy cảnh giác về phía trước nhìn lại , hắc lúc này đây ra tay , cũng không lưu tình , trực tiếp giết Tần Hồng Hoàn người bên cạnh , đoán chừng Tần Hồng Hoàn hội đại phát Lôi Đình , tự mình ra tay đối phó chính mình , mà quay mắt về phía Tần Hồng Hoàn thời điểm , Vô Thiên công tử cho tới bây giờ cũng không dám khinh thường.

“Hồng Hoàn , xem ra ngươi cái này người bằng hữu nhược đi một tí a... Ngươi nói chúng ta là không phải muốn tâm sự?”

Vô Thiên công tử cười theo mặt nói ra , trong ánh mắt lại ai không vui vẻ , chậm rãi về phía trước lao đi.

Bất quá , đúng vào lúc này , Vô Thiên công tử bỗng nhiên cảm thấy một đạo âm hàn chi ý , đó là hắc một cỗ Khôi Lỗi thân cho hắn phát ra cảnh cáo , Vô Thiên công tử dưới sự kinh hãi , đột nhiên nghiêng người , “Vèo” một tiếng , một thanh mộc kiếm trong lúc đó theo hắc đôi má bên cạnh đâm đi qua , chỉ kém một tia liền xuyên thủng đầu của hắn , mà ra kiếm, dĩ nhiên là cái kia rõ ràng đã chết thâu đầu nữ tử.

Lúc này nàng ở đâu có một điểm tử ý , rõ ràng vui vẻ, trên người huyết nhục mơ hồ thể xác vậy mà tại lột xuống , thật giống như xà bình thường, chậm rãi thu về một cái mới thân thể , hay hoặc là nói , lột xuống một cái chết đi thân thể , đổi một cái mới chính mình.

“Hi hi , rất cảnh giác mà!”

Nữ tử hướng về sau nhìn thoáng qua , nhìn lướt qua Vô Thiên công tử bốn cỗ Khôi Lỗi Nhân , nhẹ gật đầu , nói: “Thì ra là thế , cái này bốn cỗ Khôi Lỗi thi xem ngoại trừ cho người chết thay bên ngoài không còn dùng cho việc khác , trên thực tế vẫn là có thể giúp người báo động trước, đúng là bọn hắn thấy được ta phục sinh bộ dạng , Ân , rất không tồi , như vậy Khôi Lỗi thi ta rất ưa thích , ngươi được hay không được đem cái này luyện pháp nói cho ta biết?”

Đang khi nói chuyện , nàng mộc kiếm tròn vẹn đâm ra trên trăm kiếm.

Mà Vô Thiên công tử 楞 trượng huy động liên tục , rời ra trên trăm kiếm , lúc này mới thấp giọng quát nói: “Người vì sao không chết?”

Nữ tử hì hì cười nói: “Bởi vì người giết không đúng...”

Vô Thiên công tử cũng tỉnh táo lại rồi, hắn cũng không tin thực sự có người có thể không chết , cô gái này nói kỳ thật không tệ, chính mình giết phương pháp không đúng , nếu là tìm đúng nhược điểm của nàng , đồng dạng có thể chết tại chính mình trượng xuống.

“Ha ha , nguyên lai là như vậy , tiểu thư kia tử được hay không được nói cho ta biết , muốn như thế nào giết người mới được?”

“Ta đây có thể không nói cho người , đây là bà cô này bảo vệ tánh mạng bản sự , liên Hồng Hoàn tử tử cũng không thể nói cho!”

“Ta lấy luyện Khôi Lỗi thi huyền pháp với người đổi...”

“Ta đây cũng không đổi , nếu không người đem phương pháp kia nói cho ta biết , ta cùng người ngủ một giấc a?”

“ ... ”

Hai người trong miệng tiếng không ngừng , trên tay chiêu số không hoàn toàn , thời gian qua một lát , đã qua ngàn chiêu , vậy mà thế lực ngang nhau.

“Ai nha , quá mệt mỏi , đừng đánh!”

Nàng kia gặp không làm gì được Vô Thiên công tử , bỗng nhiên làm nũng tựa như hừ một tiếng , trực tiếp cầm kiếm lui về phía sau.

Vô Thiên công tử cũng không có truy kích , mà là thu hồi quái trượng , cười nói: “Tiêu tử tử sợ ta?”

Nàng kia cười nói: “Ta có thể không sợ người , ta đời này chỉ

sợ hai người , một cái là Hồng Hoàn tử tử , một cái khác là cái soái tiểu hỏa , tựu là người lớn lên tuy nhiên soái , giết khỏi người đến có thể không nháy mắt , ở trước mặt hắn , ta ngay cả lời nói cũng không dám nói!”

Vô Thiên công tử cười nói: “Cái này người thật đúng là không hiểu thương hương tiếc ngọc!”

Nữ tử cười nói: “Còn không phải sao , một điểm phong tình cũng đều không hiểu...”

“Tiểu tử tử đã không muốn đánh nữa , cái kia chúng ta cùng với đàm như thế nào?”

“Hoà đàm không được...”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì ta tuy nhiên đừng đánh , nhưng ngươi muốn chết rồi nha...”

“Ha ha , ngươi cũng không chịu xuất thủ , ta như thế nào lại chết?”

Vô Thiên công tử ha ha cười nói , nhưng mà bỗng nhiên tầm đó , hắn biến sắc , thân hình giống như là điện lướt ngang , chỉ là thì đã trễ , không trung chẳng biết lúc nào bay tới một đạo hồng quang , tại khắc không dung phát chi té đực lỗ đầu của hắn , đúng là trước trước Tân Hồng Hoàn đánh ra cái kia một đạo hồng quang , vậy mà phản phát có tánh mạng bình thường, trên không trung ẩn nấp hồi lâu , cho đến lúc này mới rồi đột nhiên xuất hiện , một lần hành động thành công đánh lên Vô Thiên công tử.

Vô Thiên công tử hét to một tiếng , lâm cái đầu nổ bung trước khi , cảm bốc lên một cái pháp quyết.

“Thế Tử Thuật...”

Vô Thiên công tử kêu to , sau lưng một cỗ Khôi Lỗi thi lập tức nổ bung , mà hắn khó khăn lắm đã nhận được một tia sinh cơ.

Bất quá cũng nhưng vào lúc này , cái kia một cách tinh quái nữ tử lại trong chớp lát lặn đến gần thân đến, một kiếm thẳng

kích , đâm về đầu của hắn.

Vô Thiên công tử mồ hôi lạnh chảy ròng , tựa hồ bị Tàn Hồng Hoàn thủ đoạn dọa bể mật , không hề nhiều làm trì hoãn , trong miệng tin tức nhanh chóng niệm khế đảo chú ngữ , tại hắn trong mi tâm , bỗng nhiên có một khối Linh Thạch bay ra , bị hắn đưa tay bóp vỡ.

“Oanh...”

Một đạo khủng bố bão tố phong trống rỗng xuất hiện , xoáy lên Vô Thiên công tử cùng cái kia còn lại ba bộ Khôi Lỗi thi , vậy mà hư không tiêu thất rồi.

“Hắn thoát được cũng không phải chậm!”

Nữ tử một kiếm thất bại , cười mỉm nói , mà nàng nói chuyện đối với hướng , thì là cái kia đạo hồng quang.

Ánh sáng màu đỏ bên trong , một điểm hắc cảnh nhanh chóng biến lớn , rõ ràng là một đầu tu trảo đều bị Tiểu Long , không hài lòng rung đùi đắc ý , nói ra: “Ta không công bày ra giam cầm đại trận , không nghĩ tới hắn ngược lại linh mãnh , phát hiện điểm này , liệu mạng tự gọt Nhất phẩm tu vi , thi triển bí thuật đã đi ra tại đây , hừ , chỉ cần hắn lại chậm hơn một điểm , đại trận khởi động , hắn tự là muốn chạy trốn cũng trốn không thoát...”

“Người này cũng coi như đương thời nhân kiệt , chạy thoát bỏ chạy đi à nha!”

Tàn Hồng Hoàn thanh âm xa xa truyền tới: “Hắn nhát gan , lại sờ không cho phép của ta mục đích , tại ăn hết như vậy một cái thiệt thòi về sau, tất nhiên không dám tiếp tục lưu lại Thần Điện đệ cửu trọng rồi, sẽ không đối với kế hoạch của chúng ta tạo thành ảnh hưởng , cái này là kết quả tốt nhất rồi!”

“Nguyên lai ngươi đều không cho rằng ta thực có thể giết hắn!”

Một cách tinh quái nữ tử khí đậm chân.

Tàn Hồng Hoàn nói: “Ngươi đương nhiên giết không được hắn , đương thời nhân kiệt bên trong , không có vị trí của

ngươi , ngươi chỉ là vận khí tốt quý dị mà thôi!”

“Ai nói ta chỉ là vận khí tốt a, ta rất lợi hại...”

Tần Hồng Hoàn không để ý tới nữ tử tự lảm bảm , thời gian dần qua quét mắt xa thiên , tại yên lặng xác định sở hữu Tiên Ma chén nhỏ đều tại chuẩn xác trên vị trí về sau , trên mặt nàng bay lên một tia quý dị mỉm cười , rồi sau đó ánh mắt lạnh lẽo , phảng phất muốn đông lại trước mặt mình sở hữu chứng kiến hết thấy , loại này lãnh ý , so chuyên tu băng pháp Lâm Băng Liên còn lạnh hơn bên trên gấp 10 lần , thậm chí là gấp trăm lần , lạnh đến không hề sinh cơ.

“Vậy thì bắt đầu a , Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đại Trận...”
R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 339 : Tiếp tục Thông Thiên cổ lộ

Chương 339: Tiếp tục Thông Thiên cổ lộ

“Như lời người nói hết thầy có thể thật sự?”

Tại nghe xong được Long Kiếm Đình tự thuật về sau , chúng tiên môn trưởng lão đều đã đủ mặt khiếp sợ , Mạnh Tuyên cũng âm thầm kinh hãi , Long Kiếm Đình bọn người trước hẳn một bước tiến vào Thần Điện , các loại kinh nghiệm lại như mình cùng Vô Thiên công tử một đoàn người phản bội , đơn giản trong một đường ám toán , hoặc là thiết kế , dùng những người khác đương mỗi nhử , hấp dẫn tình quái chú ý , sau đó những người khác rất nhanh thông qua Thần Điện mà thôi , đây là một loại tiết kiệm Linh lực phương pháp tốt.

Yên Tử Hồng , liền là người thứ nhất hi sinh người , Mạc Tiên thì là thứ hai , Long Kiếm Đình là cái thứ ba.

Lại dựa theo Lâm Băng Liên kinh nghiệm đến xem , Vệ Minh Thần cùng Lâm Băng Liên rất có thể là thứ tư cái thứ năm , bất quá hai người này đã nhận ra không đúng , kịp thời đào tẩu , mà Tần Hồng Hoàn cũng không có tự mình đuổi giết , chỉ là khiến phái Long Hoàng Thái tử truy giết hai người bọn họ.

Lại về sau , Tần Hồng Hoàn liền tiến nhập Thần Điện đệ cửu trọng , biến mất không thấy gì nữa , không biết trốn ở cái đó một góc ngách rơi.

“Hồng Hoàn đến tột cùng muốn làm cái gì? Dùng tư chất của nàng , hoàn toàn không cần phải như vậy gặt bỏ đối thủ cạnh tranh a...”

Dao Tiên Cầm trưởng lão cũng có chút bối rối , đoán không ra Tần Hồng Hoàn làm như vậy tâm tư.

“Đến nơi này thời điểm , người như còn tưởng rằng Tần Hồng Hoàn chỉ là vì cái kia Thánh Địa chi chủ vị trí , tựa quá choáng váng!”

Mạnh Tuyên trầm giọng cười lạnh , sau đó hướng về Lâm Hoa trưởng lão vái chào , nói: “Nhị trưởng lão , đệ tử cảm giác Tần Hồng Hoàn rất không đúng , cả gan hỏi một câu , chư trưởng lão cùng chưong giáo đi tới nơi này Thần Điện đệ cửu trọng... Rốt cuộc là muốn làm cái gì?”

Lâm Hoa trầm ngâm sau nửa ngày , bỗng nhiên đứng dậy , nói: “Người đi theo ta!”

Dao Tiên Cầm kêu lên: “Người không thể dẫn hắn đi vào , không hợp quy củ!”

“Đi đại gia mày quy củ!”

Lâm Hoa trưởng lão tức giận mắng một câu , liền dẫn Mạnh Tuyên , hướng cổ tế đàn phương hướng lao đi.

Mặt khác chư vị trưởng lão đều sắc mặt kinh nghi bất định , có hai người theo đi lên , nhưng chỉ là cùng Lâm Hoa đồng hành. Mà không phải là ngăn trở , còn lại bốn trưởng lão , thì là mặt sắc mặt ngưng trọng đưa mắt nhìn bốn phía. Ý đồ dùng thần niệm nhìn quét , tại mệnh môn Vân Hải tìm ra tiềm ẩn nguy cơ đến.

“Mạnh Tuyên. Người cũng đã biết cái này là địa phương nào?”

Lâm Hoa trưởng lão ở phía trước bay vút , quay đầu hỏi Mạnh Tuyên.

“Đệ tử nghe Vô Thiên công tử nói đến qua , tại đây chính là Thượng Cổ Thí Tiên Chi Lộ , lại xưng Thông Thiên cổ lộ!”

“Đúng vậy, vô luận là Thí Tiên Chi Lộ , hay hoặc là Thông Thiên cổ đường, nói kỳ thật đều đúng vậy , bởi vì này con đường đặc điểm lớn nhất. Tự là có thể Thông Thiên , có thể cho người thông qua đường này , chứng đạo thành tiên , từ nay về sau Tiêu Dao Trường Sinh , Bất Hủ thế gian!”

Lâm Hoa trưởng lão nhìn về nơi xa lấy cổ tế đàn , nhẹ nhàng thở dài: “Bất quá con đường này , kỳ thật đã phong bế đã lâu rồi! Đông Hải Thánh Địa chín đại tiên môn , tăng thêm chúng ta Thiên Trì , có Tam đại tiên môn tào ngộ kiếp hỏa , hủy môn diệt phái. Thái Thượng cùng ba quan gần như toàn bộ diệt , mà

chúng ta Thiên Trì tiên môn , Hoài Ngọc Chương giáo dùng sức một mình. Ngạnh kháng Thiên Phật , mới có thể kéo dài hơi tàn , những người này có lẽ đều là nghe nói qua a?”

Mạnh Tuyên giật mình , thấp giọng nói: “Nghe nói là vì có người tu luyện Thượng Cổ cấm kị chi pháp...”

Lân Hoa trưởng lão cười cười , nói: “Cái kia đều là nói hư nói vượn , trên thực tế cái này ba ngàn năm nay , tao ngộ kiếp hỏa xa so chúng ta trong tưởng tượng thêm nữa , chỉ thì không bằng chúng ta cái này ba cái tiên môn càng làm cho người biết rõ mà thôi , mà cái gọi là bởi vì tu luyện Thượng Cổ cấm pháp mới gặp gặp thiên kiếp sự tình. Thuận túy là lời nói vô căn cứ , chúng ta ba phái. Cùng với khác những tao ngộ kia kiếp hỏa tiên môn , đều là vì cùng một nguyên nhân...”

“Thành tiên!”

“Thành tiên?”

Mạnh Tuyên đã nghe được hai chữ này. Kinh ngạc ngẩng đầu lên.

“Đúng vậy , tựa là thành tiên! Chân khí phía trên vi Chân Linh , Chân Linh phía trên vi Chân Bảo , Chân Bảo phía trên duy Chân Tiên... Nhưng người cũng biết , vì sao cái này ba ngàn năm nay , thế gian kinh tài tuyệt diệu thế hệ nhiều không kể xiết , lại thiên không một người thành tiên?”

Mạnh Tuyên lắc đầu , hắc xác thực là biết rõ, thế gian sớm nhất tiên , tại ba ngàn năm trước , cái này ba ngàn năm nay , cho dù là chư vị tuyệt đỉnh đại yêu , bất thế tu sĩ , cũng đều chỉ tu đã đến Chân Bảo cảnh mà thôi , lại hướng lên , con đường của bọn hắn tựa hồ đã đoạn.

“Đúng vậy, ở giữa thiên địa có cấm chế , phong bế đời ta con đường tu tiên , thế gian tu sĩ , không phải không người có thể thành tiên , mà là không người dám thành tiên , dám can đảm phóng ra một bước kia người , đều đã tao ngộ trời giáng kiếp hỏa , không những mình , mà ngay cả truyền thừa cũng bị diệt...”

Mạnh Tuyên há to miệng: “Người nói là , lúc trước chúng ta Thiên Trì tao ngộ thiên kiếp?”

Nhị trưởng lão cười , nói: “Đều nói chúng ta Thiên Trì tao ngộ thiên kiếp là vì môn hạ mỗi cái đệ Tử Tu luyện cấm pháp , đây thật ra là giả, lúc trước dẫn tới thiên kiếp, là Hoài Ngọc Chương giáo , hắn tu vi ngày tăng , không thể không bước ra một bước kia , đang chuẩn bị đột phá trước khi , hắn tuy nhiên làm mọi cách chuẩn bị , thậm chí lựa chọn rời xa Đông Hải Thánh Địa vạn dặm địa điểm đột phá , nhưng hay vẫn là đưa tới thiên kiếp , chẳng những Hoài Ngọc Chương giáo suýt nữa vẫn lạc , chúng ta Thiên Trì tiên môn cũng đã gặp phải kiếp hỏa đả kích , lúc ấy hay vẫn là Hoài Ngọc Chương giáo một bước vạn dặm , trở lại Thiên Trì , huy kiếm chém ngược Cửu Thiên , lúc này mới bức về bộ phận kiếp hỏa...”

“Hoài Ngọc Chương giáo ném thử , khiến cho Đông Hải mặt khác Lục Đại tiên môn chỉ chủ đã trầm mặc , làm làm một cái tu sĩ , khó khăn nhất chịu được là con đường phía trước bị chắn , không cách nào đột phá thống khổ , bởi vậy trải qua một phen thương nghị , chương giáo nhóm làm xuống một cái quyết định , cái kia chính là đánh vỡ cái này Thiên Địa cấm chế , sử dụng cái này Thông Thiên Chi Lộ lại lần nữa mở ra , thậm chí nói , muốn bỏ đi trước khi Thông Thiên Chi Lộ bên trên ma chú , khiến cho thế gian tu sĩ , đều có thể thành tiên , đều có thể thành tiên , không cần giống như ba ngàn năm trước như vậy , mỗi chín người ở bên trong , chỉ có một người mới còn sống tiến vào Thiên Giới...”

“Trước khi Thượng Cổ Kỳ Bàn , ngũ say vạn năm để nữ bị tỉnh lại , bên trên thiên chinh chiến , kỳ thật tựu là chúng ta Đông Hải Thánh Địa một cái kế hoạch , tại bảy ngàn năm trước , Thông Thiên cổ lộ ra hiện thời điểm , liền có thế gian tu sĩ phát hiện Thiên Giới đã xảy ra vấn đề , bọn hắn vốn là theo thế gian này phi thăng đi lên, thế nhưng mà bọn hắn đột nhiên không hề cho phép người khác tùy tiện phát sinh , mà thiết lập nghiêm khắc danh ngạch , mỗi một ngàn năm , mới có thể cho phép trên một người thiên , hơn nữa cái này trên một người thiên một cái giá lớn , là tiêu diệt đương thời mạnh nhất tám người tu sĩ...”

“Nói cách khác , mỗi qua một ngàn năm , Thiên Nguyên Đại Lục sẽ gặp bị thiên một lần , vô tận thiên tài tất cả đều vẫn lạc , khi đó , phát hiện cái vấn đề này chính là Hiên Viên Hoàng đế lưu ở nhân gian bộ hạ cũ , Đông Hải Chân Long nhất tộc , bọn hắn ra tay điều tra Thông Thiên cổ lộ sau lưng bí mật , chỉ

có điều , tuy nhiên bọn hắn làm phi thường che giấu , nhưng hay vẫn là bị người phát hiện rồi, bởi vậy Đông Hải Chân Long nhất tộc đã trở thành tao ngộ kiếp hỏa cái thứ nhất truyền thừa , về sau Hiên Viên Đế Bát Bộ chúng tại Chân Long nhất tộc dưới sự dẫn dắt , cùng thượng giới địch thủ chống lại 2000 năm , rốt cục hoàn toàn vẫn lạc , thế gian không tiếp tục Chân Long , bất quá ta nghe nói , chúng còn có bí mật truyền thừa trên đời , chỉ là không biết ở nơi nào...”

“Chúng ta Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn kỳ thật cùng Thượng Cổ Chân Long nhất tộc không có có bao nhiêu quan hệ , chỉ bất quá chúng ta tổ sư gia nhưng lại kế thừa Chân Long nhất tộc di chí , hắn nhưng thật ra là có cơ hội thành tiên, lại buông tha cho cơ hội này , mà là vắng lai tại ở giữa thiên địa , tìm tòi nghiên cứu Thiên Địa đại biến nguyên nhân , lại về sau , hắn thọ nguyên khô kiệt , thân tử đạo tiêu , liền lại đem này di chí truyền cho chúng ta Đông Hải Thánh Địa lúc ban đầu chín đại tiên môn Thủy Tổ , cho nên nói , chúng ta Đông Hải Thánh Địa nhưng thật ra là theo sinh ra đời mới bắt đầu liền có lấy minh xác tầm nhìn tính...”

“Cái kia chính là tiếp tục Thông Thiên Chi Lộ , lại để cho thế gian tu giả , đều có thể thành tiên!”

“Ba ngàn năm trước , Thiên Địa lần nữa đại biến , mà ngay cả cái kia mỗi một ngàn năm , cho phép một người thành tiên Thông Thiên cổ lộ đều phong bế , ba ngàn năm nay không một người có thể thành tiên , bảy vị chưong giáo , lúc này mới chính thức quyết định tỉnh lại đế nữ , do nàng ra mặt giải quyết hiện tại vấn đề này , nhưng là , cũng không có đem thành bại toàn bộ đặt ở trên người của nàng , mà là dùng nàng bên trên thiên sự tình , giảm bớt nhân gian áp lực , sau đó dùng bản thân thần thông , tánh mạng làm dẫn , cưỡng ép cải biến cái này Thông Thiên Chi Lộ cuối cùng pháp trận , lại để cho chúng ta những người này toàn bộ tiến vào Thiên Giới , tìm kiếm giải quyết kế sách...”

Mạnh Tuyên nghe được sau lưng lạnh cả người , vội hỏi: “Nếu là thượng giới kiên quyết muốn phong bế đường này , cái kia cưỡng ép mở ra đường này , chẳng phải là sẽ chọc cho mà vượt giới giân dũ? Các người tiến vào thượng giới về sau , vạn nhất... Vạn nhất bọn hắn... Muốn đem các người toàn bộ giết chết...”

“Cũng nên có người can đảm người đi trước xem lần đầu tiên, bằng không thì tu sĩ chặn đường cướp của vĩnh viễn tiếp tục không lên!”

Lân Hoa trưởng lão cười rất nhẹ nhàng , thật giống như đang nói một kiện phi thường sự tình đơn giản , sau đó hắc tựa hồ không muốn nói sau vấn đề này rồi, nói sang chuyện khác: “Chúng ta hoặc thành công , hoặc thất bại , hoặc toàn bộ chết ở chỗ này , tóm lại Đông Hải thánh địa là phải có người coi chừng, lúc này đây động tác cơ hồ quật trượt rồi Đông Hải Thánh Địa sở hữu lực lượng , các người những chân truyền này thủ đồ trọng trách rất nặng , chúng ta không muốn phức tạp , cũng không muốn lại để cho các người cùng chuyện này có trực tiếp liên hệ , cho nên quyết định tại chuyện này sắp có một kết quả thời điểm mới có thể dùng bí pháp thông tri các người , bất quá người bây giờ đến rồi , cái này cũng không tệ , hiện tại cũng không sai biệt lắm sắp có một cái kết quả đi ra...”

“Có thể bái kiến thoáng một phát chương giáo sao?”

Mạnh Tuyên tìm hỏi , hắc đến bây giờ mới phát hiện , chính mình dĩ nhiên thẳng đến đều chưa từng gặp qua chương giáo bộ dạng.

Lân Hoa trưởng lão cười cười , nói: “Đương nhiên , mang người tiến đến là muốn gặp hắc , đoán chừng , cũng chỉ có lúc này đây mới có thể nhìn thấy hắc rồi!” (chưa xong còn tiếp)R655

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 340 : Đông Hải Tiên Môn chi chủ

Chương 340: Đông Hải Tiên Môn chi chủ

Mạnh Tuyên cùng Lâm Hoa trưởng lão hai người nói xong , đã đi tới cổ tế đàn trước, liền muốn bay lướt đi vào , nhưng mà đúng lúc này , trong thiên địa bỗng nhiên vang lên một loại cổ quái tiếng tụng kinh , xa xa truyền đến , phảng phất u cổ Tiên Ma , nỉ non lấy hủ đi thuật vạn năm qua buồn rầu. Thanh âm này đến vô cùng đột ngột , lắng không tại bên tai xuất hiện , không cách nào phân biệt phương hướng , thuận tiện như , trong thiên địa đều là loại này thanh âm.

“Chẳng lẽ là cổ tế đàn mở ra?”

Một mực đi theo tại cách đó không xa , trầm mặc không nói gì Linh Tiêu trưởng lão cùng Đại La trưởng lão vui vẻ nói.

“Không đúng , có quỷ dị Linh lực từ phương xa tới...”

Lâm Hoa trưởng lão nhưng lại biến sắc , lập tức cao giọng kêu to: “Có biến cố , nhanh chóng hộ pháp!”

“Vèo...”

Giờ khắc này , hần liền Mạnh Tuyên cũng chẳng quan tâm rồi, thân hình như điện , thẳng lướt lên thiên , véo ấn mà lập , giữ vững vị trí một phen phương vị.

Linh Tiêu trưởng lão cùng Đại La trưởng lão cũng rồi đột nhiên giật mình , cái này Tiên Ma chi âm tuy nhiên biến không rõ phương hướng , nhưng rõ ràng không phải cổ tế đàn mở ra dấu hiệu , ngược lại là có vô hình quỷ dị Linh lực từ phương xa đánh úp lại , hạo hạo đặng đặng , làm cho lòng người trong kinh nghi bất định.

Phát giác điểm này , hai vị này trưởng lão cũng lập tức xông lên thiên tiêu , giữ vững vị trí một cái phương vị.

“Huu huu huu...”

Vân Hải trong hư không , tại lúc này cũng không biết bay ra bao nhiêu thân ảnh , đều là Đông Hải Thánh Địa bảy đại tiên môn cao thủ.

Đả thông cổ tế đàn một chuyện , quá mức hung hiểm , bọn hắn những người này , đã bị đã chọn nhóm đầu tiên tiến vào Thiên Giới người , cũng là tại bảy đại chương giáo đả thông cổ tế đàn lúc phụ trách thủ vệ thậm chí dự bị người , bình thường ẩn tại trong hư không , một khi phát hiện không ổn , lập tức liền tập thể ra tay , kết thành một phương hồn thiên đại trận , thủ ngự tại cổ tế đàn chung quanh , không cho bất luận cái gì ảnh hưởng lan đến gần cổ tế đàn nội bảy vị chương giáo.

Mạnh Tuyên tại đây bày ở bên trong người thậm chí thấy được Tử Đồ trưởng lão , hắn khí sắc xem cũng không tính quá tốt.

Thậm chí bên trên , mỗi người xem đều không tính quá tốt , phá giải Thượng Cổ tế đàn chủ lực tuy nhiên là bảy vị chương giáo , nhưng bọn hắn cũng đều giúp không ít bề bộn , làm cho hiện tại bọn hắn mỗi người sức chiến đấu đều nghiêm trọng hạ thấp , khí cơ hao tổn lợi hại.

“Xảy ra chuyện gì?”

Các trưởng lão dừng chân hư không , ngăn cản cái kia quỷ dị Linh lực , lại vẫn không rõ cụ thể chuyện gì xảy ra.

“Có một cái Thiên Trì đệ tử đi tới Thần Điện cửu trọng , cái này biến cố đoán chừng cùng hắn có quan hệ , kéo tới ép hỏi!”

Có một thanh âm tiếng nổ , vậy mà lại là Dao Tiên Cầm , nữ nhân này đến cùng cái đó gân không đúng , cùng chính mình hao tổn lên.

Bất quá năng như vậy một hô , mặt khác không biết tình huống cụ thể các trưởng lão cũng lập tức đem ánh mắt hướng Mạnh Tuyên quăng đi qua , kinh ngạc không thôi.

“Nơi này che giấu chi cục , kẻ này là như Hà Tiến đến hay sao?”

“Hắn là Thiên Trì tiết lộ ra chúng ta việc này cơ mật?”

“Thiên Trì đang giờ trò quỷ gì?”

“Tiểu tử , ngươi tới giải thích cặn kẽ...”

Có một vị trưởng lão kêu to , vung tay lên , hướng về Mạnh Tuyên trao đi qua.

Mạnh Tuyên không kiên nhẫn chém ra một đạo Lôi Quang , trực tiếp đem cái này chỉ bàn tay lớn nứt vỡ rồi, rồi sau đó lách mình bước trên mây , thẳng lên trời , chìm sắc nói: “Vào không chỉ có một mình ta , Tàn Hồng Hoàn cũng đi tới Thần Điện đệ cửu trọng , chỉ là không biết nàng ở nơi nào , nếu có biến cố , hơn phân nửa bởi vì nàng mà thôi , chư vị trưởng lão không thể chủ quan...”

“Nói hưu nói vượn!”

Bắc Đầu Hóa Yên Long trưởng lão gầm lên , một đạo Linh lực đánh tới , kêu lên: “Ngươi tới này đến cùng có gì mục đích , trước nói rõ ràng!”

“Hưu...”

Tại thời khắc này , thậm chí có hai khóa cái sàng bay ra , trực tiếp chôn vùi này đạo Linh quang , xoáy và một cái bộ dáng khô gầy , mọc lên lưỡng phiết râu cá trê hèn mọn bị ỏi trung niên nhân cười nói: “Biên chất , ngươi người này không chú ý a , sự tình còn không có hỏi rõ ràng liền hướng chúng ta Thiên Trì đệ cửu trọng thủ , quá không giảng đạo lý a , nếu không chúng ta trước qua hai chiêu? Ta tuy nhiên bị thương không nhẹ, nhưng đánh cuộc mười chiêu ở trong cầm ngươi!”

“Ân? Cái này là chúng ta Thiên Trì Tam trưởng lão?”

Mạnh Tuyên giật mình , hướng người trung niên kia nhìn sang , người nọ cũng vừa mới xem ra , hướng Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu.

Mạnh Tuyên thoáng uẩn nhường , đang muốn mở miệng nói cái gì , chợt thấy phía trước một đạo áo đỏ lướt đến , tại sau lưng nàng , thao Thiên Ma ảnh điên cuồng đuổi theo mà đến , nàng này giống như đang lần trốn mệnh , một bên trốn một

bên thân niệm nhanh chóng truyền tới: “Chư vị trưởng lão, có ma tu biết được Thánh Địa kế hoạch, đến đây cản trở, đệ tử dò xét được tin tức, đặc nhập thần điện đến đây cáo tri, sự tình khẩn cấp, Thương Vực Ma Quật thập đại ma tu đã giết vào được...”

“Hong Hoàn!”

Hóa Yên Long trưởng lão lấp bắp kinh hãi, ngưng mắt nhìn lại, lập tức phát hiện cái kia xác thực là Tàn Hong Hoàn.

“Phóng nòng tiến đến!”

Dao Tiên Cầm quát, phát tay muốn đem pháp trận này phá vỡ, lộ ra một cái khe hở.

Cũng là tại thời khắc này, Mạnh Tuyên bỗng nhiên kinh hãi, tâm thần gian có loại quái dị cảm giác hiện lên, vội vàng kêu to: “Không thể!”

Mắt thấy Dao Tiên Cầm đã đem pháp trận xé mở một lỗ lớn, Mạnh Tuyên rốt cuộc bất chấp gì khác, thân hình giống như là điện hướng nòng thoáng qua, Dao Tiên Cầm thấy thế, giơ chưởng liền hướng Mạnh Tuyên đánh tới, Mạnh Tuyên không kịp nói cái gì, một quyền quét ngang, trực tiếp đánh chính là Dao Tiên Cầm miệng phun máu tươi, ở không trung ngã phi mấy trăm trượng, sau đó Mạnh Tuyên muốn chiếm trước phương vị của nòng, lần nữa đem cái này đại trận bỏ sung.

Hắn cũng nói không rõ trong lòng mình cái kia cảm giác quỷ dị là cái gì, chỉ là trong nội tâm một hồi khủng hoảng.

Bất quá hắn phi thường xác định một sự kiện, lúc này Tàn Hong Hoàn quá không đúng, tuyệt đối không thể làm cho nòng tiến vào nơi đây.

“Đây tớ nhỏ ngươi dám...”

Hóa Yên Long gặp Mạnh Tuyên vậy mà hướng Bắc Đẩu Tiên Môn trưởng lão ra tay, lập tức giận dữ, huy chưởng đánh tới.

Lân Hoa trưởng lão và ma bài bạc trưởng lão thấy thế, vội vàng đến đây ngăn trở, Tử Đồ trưởng lão khoảng cách khá xa, lại không có cơ hội xuất thủ, bất quá mặt khác mấy cái

tiên môn trưởng lão thấy thế , có không ít người nhao nhao ra tay , trong miệng kêu to: “Các ngươi Thiên Trì còn không chịu chịu thua , không muốn làm cho Tàn Hồng Hoàn làm cái này Đông Hải Tiên Môn chi chủ , lại muốn vào lúc này đem nàng hại chết sao? Nhanh chóng phóng hãn tiến đến...”

Như vậy một trì hoãn gian , Hóa Yên Long cường lực đã đến Mạnh Tuyên sau lưng , Mạnh Tuyên bất đắc dĩ , đành phải trở lại ngăn cản.

“Oanh...”

Che đây một phương Thiên Khung đại trận lộ ra một cái khe hở , Tàn Hồng Hoàn thân hình trực tiếp chui đi vào.

“Hồng Hoàn , ngươi không sao chứ?”

Hóa Yên Long trưởng lão rất nhanh hướng Tàn Hồng Hoàn bay vút tới , ân cần chỉ ý dật vu ngôn biểu.

Bất quá vào lúc đó , Tàn Hồng Hoàn bộ dáng bỗng nhiên trở nên phi thường quý dị , nàng mỉm cười , xoáy và thân hình bắt đầu trở nên mơ hồ , cuối cùng trong lúc đó hóa thành một đoàn Quỷ Hỏa , trên không trung nhảy lên không ngừng, tán phát xuất đạo đạo hỏa quang , Hóa Yên Long trưởng lão xuất kỳ bất ý , dĩ nhiên bị hai ba đạo hỏa quang đánh vào ngực , sắc mặt lập tức trở nên vô cùng hôi bại , khí cơ đang lấy rõ ràng tốc độ suy yếu.

“Đắc thủ a, đắc thủ á!”

Quỷ Hỏa trên không trung nhảy lên , phóng xuất ra càng nhiều nữa ánh lửa , trong chốc lát tầm đó , chỉ ít có bảy tám vị trưởng lão trúng chiêu.

Cũng là vào lúc này , một đạo hồng ảnh xuất hiện tại pháp trận bên ngoài , sau lưng Ma ảnh trùng trùng điệp điệp , phảng phất là nàng hình chiếu.

Đạo này hồng ảnh , mới thật sự là Tàn Hồng Hoàn , trước trước tiến đến, cũng chỉ là cái kia một đoàn Quỷ Hỏa hóa thành ảo ảnh.

“Cái này... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?”

Một vị trưởng lão kinh hoàng gọi , lời còn chưa dứt , hai ba đạo hỏa quang liền hướng hẳn bay tới.

Vị trưởng lão này quá sợ hãi , vội vàng vận chuyển Linh lực chống cự , có thể hỏa quang kia lại như phụ cốt chỉ thực , theo Linh lực liền hướng trong cơ thể mình lan tràn tiến đến , căn bản không cách nào thoát khỏi , cũng ngay tại ánh lửa nhập vào cơ thể một cái chớp mắt , vị trưởng lão này cảm giác linh lực của mình đang tại phi tốc trôi qua.

“Hong Hoàn , đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Người đang làm cái gì?”

Một người hô to , đúng là Dao Tiên Cầm , liên tiếp biến cố , làm cho nàng sắp bị buộc điên rồi.

“Dao sư thúc , người còn nhớ rõ năm đó người theo giúp ta đi Thanh Tùng Sơn mang tới cái kiện đồ vật kia sao? Nó gọi Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ , ta nghiên cứu thật lâu , phát hiện cái này đồ vô cùng đa dụng chỗ , chỉ có điều , trước đó không lâu mới rốt cuộc hiểu rõ nó thật sự công dụng , đây là một đạo bị phong ấn đại trận , ta vừa mới đem trận này giải khai , mà các người lúc này đều tại trong trận mặt , mà ngay cả cái kia cổ tế đàn cùng tế đàn ở bên trong bảy vị chuông giáo cũng đều tại trong trận , vốn các người bày ra đại trận , có thể ngăn cản một ít thời điểm , mà ta không muốn lãng phí thời gian , cho nên tụt đùa nghịch hơi có chút thủ đoạn nhỏ , xin lỗi , Dao sư thúc , người đã đến Hoàng Tuyền chớ có trách ta , bởi vì người biết rõ ta là người cho tới bây giờ cũng sẽ không nhận lầm!”

Tần Hồng Hoàn nhàn nhạt mở miệng , nho nhã lễ độ , thanh âm dễ nghe êm tai.

“Người... Người làm như vậy vì được cái gì à? Người đã là Đông Hải Tiên Môn Thánh Địa chủ rồi, hơn nữa chúng ta cho người để lại nhiều như vậy tài nguyên , đầy đủ người tu hành chi dụng , người lúc này lại tại sao phải làm hạ bức này sự tình đến?”

“Tu hành tài nguyên sao? Xác thực đã đủ rồi!”

Tần Hồng Hoàn thanh âm không dính một điểm khói lửa khí:

“Làm như Đông Hải Tiên Môn chi chủ , cái này thân phận cũng là đã đủ rồi , từ khi ta tu thành đại thần thông về sau , như muốn trở về báo thù , thực lực cũng không sai biệt lắm đã đủ rồi , những điều này đều là ta lúc nhỏ rất muốn nhất thứ đồ vật , tài phú , quyền lực , báo thù... Chỉ có điều , ngay tại ta không sai biệt lắm được toàn bộ những vật này về sau , ta chợt phát hiện những cũng không phải này ta muốn được rồi... Ta muốn thứ đồ vật , đại khái các ngươi là không nỡ cho, cho nên ta dùng phương pháp này , chính mình tới lấy rồi, thật có lỗi , Dao sư thúc!” R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 341 : Ta là tới thay sư phó báo thù

Chương 341: Ta là tới thay sư phó báo thù

“Người đến tới cùng nghĩ muốn cái gì?”

Dao Tiên Cầm tiếng kêu bị chôn vùi tại cổ tế đàn chung quanh trong tiếng kêu , cái kia Quỷ Hỏa quá quỷ dị , dường như không cách nào chống cự bình thường, lặng yên không một tiếng động liền bám vào thân nhân , rơi thịt mọc rễ , rồi sau đó sinh cơ bị rút đi , cả người cơ hồ trở nên không hề chiến lực , bởi như vậy , chung quanh lập tức đại loạn , có mấy cái trưởng lão dứt khoát vạch tìm tòi đại trận , gào thét sợ ở bên trong, hướng Tàn Hồng Hoàn công tới.

Bất quá , bọn hắn còn không có tới gần Tàn Hồng Hoàn bên người thời điểm , liền có đạo đạo Ma ảnh cản lại bọn hắn , dùng bọn hắn bức này tu vi , vậy mà bất quá ba hơi thời gian , liền bị Ma ảnh đã luyện hóa được , rồi sau đó Ma ảnh khí thế càng mạnh hơn nữa , càng chặt bức ép tới.

Mọi người cái này mới phát hiện , bọn hắn xác thực là bị một phương đại trận bao lấy , một phương vô cùng cổ quái đại trận.

Cái này đại trận tựa như một cái đỉnh lô , trong trận tất cả mọi người , đều là chờ đợi bị luyện hóa đan được.

Tràng gian đều là Đông Hải thánh cường Đại trưởng lão , muốn bằng vào thực lực xé rách cái này đại trận , nhưng bọn hắn phát hiện đây chỉ là phí công , trận này mạnh , thế chỗ hiểm thấy , từng cái ý đồ đào thoát trưởng lão đều ngược lại bị đại trận đã luyện hóa được.

“Hồng Hoàn , người đến tới cùng nghĩ muốn cái gì? Có thể nói đi ra a , làm gì như thế...”

Dao Tiên Cầm lớn tiếng kêu la lấy , tựa hồ đã đến lúc này còn

đôi với Tần Hồng Hoàn ôm lấy tượng tượng.

Mà Tần Hồng Hoàn lúc này tắc thì căn bản không nhìn tới nàng , nàng ngẩng đầu nhìn qua cả tòa Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đại Trận , mặt không biểu tình.

“Hắc , thiên tài đều là loại nguy hiểm thứ đồ vật a...”

Tử Đồ cùng với Lâm Hoa , Đồ Quỷ ba vị trưởng lão tiến tới cùng một chỗ , đem Mạnh Tuyên cũng gọi là tới , Đồ Quỷ trưởng lão chính trong miệng mặc niệm không ngừng, đẩy cả tòa Tiên Ma đại trận vận chuyển , càng đẩy sắc mặt càng khó xem , đã qua thật lâu. Hắc thô thô thở hắt hắt hai phần khí , cười khổ nói: “Thứ tốt a , thực là đồ tốt , cái này tòa đại trận căn bản cũng không phải là chúng ta Nhân Gian giới nên có, nếu như ta đoán không sai. Nên đến từ thượng giới , thật không nghĩ tới , chúng ta lại bị lớn như vậy trận cho vây khốn rồi, Tần Hồng Hoàn , hắc , nha đầu kia quả nhiên bất phàm!”

“Lão Tam. Liên ngươi cũng không có cách nào?”

Tử Đồ trưởng lão sắc mặt có chút trịnh trọng nói , mà ngay cả hắn cũng một mực đều cho rằng , Đồ Quỷ trưởng lão chính là mạnh nhất pháp trận đại sư.

“Không có cách nào , bởi vì này đại trận ta căn bản là xem không hiểu , lại đàm gì phá trận?”

Đồ Quỷ trưởng lão thật dài thở dài khẩu khí. Làm như buông tha cho cuối cùng một điểm hi vọng.

“Trận này sẽ càng ngày càng mạnh , thậm chí sẽ cùng cổ tế đàn lực lượng dung hợp đến cùng một chỗ , hóa thành bản thân lực lượng , đừng nói là chúng ta , chỉ sợ bảy vị chưong giáo cũng sẽ thúc thủ vô sách , cái này đại trận vận chuyển nguyên lý ta xem không rõ , chỉ có điều ta hiểu rõ một chút , cái này đại trận xác thực như một tòa đỉnh lô. Chúng ta đều bị nó luyện hóa , sau đó xuất hiện một hạt... Ha ha , Đại sư huynh. Cái này nên nói như thế nào?”

Đồ Quỷ trưởng lão cười khổ hỏi Tử Đồ , hắn cũng không hiểu , nhiều cao thủ như vậy bị luyện hóa , sẽ xuất hiện một hạt cái gì đan.

“Xuất hiện cái gì?”

Tử Đồ trưởng lão cũng khổ cười: “Như trận này nguyên lý chân tướng người nói như vậy , ai lại biết rõ sẽ xuất hiện một hạt cái gì đan? Thần đan? Không , ta đã thấy một miếng thần đan. Khí cơ chỉ sợ còn kém xa lắm , chúng ta những người này hơn nữa bảy đại chương giáo. Đại khái sẽ xuất hiện một miếng chính thức trên ý nghĩa Tiên Đan a , ha ha. Khoan hãy nói , như vậy đan , tự chính mình đều muốn nhìn một chút là cái dạng gì nữa trời rồi...”

Hai người kia ở chỗ này điên nói điên ngữ , Lân Hoa trưởng lão tắc thì cùng Mạnh Tuyên tại luồng cuồng tay chân.

Lân Hoa trưởng lão vận chuyển dời hoa tiếp ngọc thần thông , mỗi một đạo bay tới quỹ dị ánh lửa đều bị hấn chuyển dời đến người khác nơi nào đây , mà Mạnh Tuyên thì là phát hiện , chính mình Thực Bệnh Chi Long là có thể chống cự ánh lửa, liền như chống cự Thần Điện đệ nhất trọng nguyên rửa chi lực bình thường, bất quá , cũng chỉ là chống cự mà thôi , không cách nào đem hấn luyện hóa , bởi vì tình thế nguy cấp , căn bản cũng không có lưu cho hấn luyện hóa thời gian.

“Cái kia cô nàng , thật sự là Cực phẩm a...”

Một bên chuyển di lửa cháy quang xâm nhập , Lân Hoa trưởng lão một bên xa xa đánh giá Tân Hồng Hoàn , hướng Mạnh Tuyên nói ra: “Tiểu tử , chứng kiến nữ nhân kia không vậy? Cực phẩm bên trong Cực phẩm , nhà của người Nhị sư thúc ta , ngủ qua nữ nhân thế nhưng thật không ít , nhưng gặp được nữ nhân này , mới phát hiện ta trước khi ngủ qua những toàn bộ kia thêm, cũng so ra kém nàng , cái này Đông Hải Thánh Địa a , chúng ta thế hệ này cũng không cần nói , các người thế hệ này , chí ít có hai nữ nhân không thể bỏ qua , một cái là Tử Vi Lâm Băng Liên , nữ nhân kia , rất thích hợp làm đạo lữ rồi, lại có là cái này một cái , không thích hợp làm đạo lữ , bất quá tựa như mỹ vị độc dược đối với một cái thao khách mà nói , dù là trúng độc cũng muốn ném bên trên một ngụm đồng dạng , mặc kệ nữ nhân này nhiều độc , dù sao cũng phải ném một ngụm mới được , cho nên a , tiểu tử , đáp ứng ta , người nếu là có thể còn sống đi ra ngoài , nhất định phải ngủ nàng...”

Mạnh Tuyên dở khóc dở cười , đối với cái này ba cái trưởng lão phản ứng , hấn căn bản không biết nên như thế nào ứng

đôi.

Càng làm cho trong lòng của hắn cảm giác quỷ dị, là hắn ảm ảm cảm thấy, mình cùng cái kia Tiên Ma đại trận có không hiểu liên hệ, đó là một loại khí cơ bên trên thân cận cảm giác, cảnh này khiến kinh khủng kia vô cùng Tiên Ma đại trận, tại Mạnh Tuyên trong mắt tựa hồ không phải đáng sợ như vậy, hắn dần dần bay lên một cái ý nghĩ, không ngừng ủng hộ lấy chính mình, muốn đánh bại một thanh, tiến đến thử một lần, thành, tắc thì mọi người được cứu trợ, bại, dù sao sớm muộn gì cũng là chết!

“Ba vị trưởng lão, đừng vội lấy chết rồi ngủ lịp các loại, trợ đệ tử giúp một tay a!”

Mạnh Tuyên cao giọng nói ra.

Ba vị trưởng lão ngay ngắn hướng hướng Mạnh Tuyên xem đi qua, chẳng trách: “Như thế nào giúp người?”

Mạnh Tuyên trực tiếp nhìn phía này tòa Tiên Ma đại trận, trầm giọng nói: “Đệ tử có loại cảm giác, này tòa đại trận phong bế hết thủy, nhưng ta có thể xông ra đi, bất quá Tân Hồng Hoàn nếu là có chuẩn bị, tại ta xông trận trước khi ra tay tập ta, tất nhiên sắp thành lại bại, cho nên ta cần các người ra tay, quét sạch hết thủy ngại chướng, để cho ta tại Tân Hồng Hoàn kịp phản ứng trước khi liền tới gần đại trận, sau đó xông ra đi...”

Lân Hoa trưởng lão khẽ giật mình, kêu lên: “Sau đó thì sao?”

Mạnh Tuyên sâu hít sâu một hơi, nói: “Ta không ngủ nạng, ta muốn chém nạng!”

Lân Hoa trưởng lão vỗ đùi, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn xem Mạnh Tuyên, giáo huấn: “Không có tiền đồ!”

Tử Đồ trưởng lão liền nói: “Người hiểu rõ ràng, từng cái đã đến gần đại trận người đều bị hoàn toàn đã luyện hóa được, người nếu là có thể xông ra đi thì thôi, nếu là xông ra không được, vậy thì trực tiếp chết rồi!”

Mạnh Tuyên nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao vô luận như thế nào đều là chết, không bằng vật lộn độ sức!”

Ba vị trưởng lão liếc nhau một cái , trầm giọng nói: “Tốt , đã như vậy , chúng ta giúp người!”

Ba vị trưởng lão ngay ngắn hướng ra tay , Lâm Hoa trưởng lão hay vẫn là phụ trách mọi người không bị Quỷ Hỏa quỷ dị lực lượng ảnh hưởng , Tử Đồ trưởng lão thì hét lớn một tiếng , chưa từng động dùng pháp bảo , vậy mà trực tiếp ra tay , thân hình giống như trong nháy mắt hóa thành thiên vạn đạo bóng dáng , đồng thời ra tay , âm âm một thanh âm vang lên , chừng hơn mười vị mặt khác tiên môn trưởng lão bị hấn một chương này chấn khai , tại phía trước lộ ra thật lớn một mảnh đất trống.

Mà Đồ Quỷ trưởng lão tắc thì chém ra ném hơn mười hạt cái sàng , trên không trung phiến cổn không ngừng, vậy mà trong lúc vô hình kết thành một tòa quỷ dị đại trận , sau đó hấn một tay lấy Mạnh Tuyên đẩy vào trong đại trận , Mạnh Tuyên còn chưa kịp phản ứng , liền chỉ cảm thấy thân thể trong nháy mắt biến thành hư ảo , hơi chút định thần , lại phát hiện mình chẳng biết lúc nào , đã thẳng nhận được Tiên Ma đại trận biên giới mặt đất , xa hơn trước một trượng , là cái kia tiên ma lực , hấn giờ mới hiểu được , Đồ Quỷ trưởng lão dĩ nhiên là tại trong nháy mắt , bày ra một tòa truyền tống đại trận.

“Thiên Trì ba vị trưởng lão , quả nhiên đều là người mang tuyệt kỹ a...”

Mạnh Tuyên trong nội tâm hít một tiếng , phần âm thanh hét lớn , bàn tay tại eo bên cạnh hồ lô vỗ một cái , “Vèo” một tiếng , Trảm Nghịch Kiếm trực tiếp bay đến bàn tay , rồi sau đó hấn cắn chặt răng , một kiếm trảm tại trước mặt Tiên Ma đại trận bên trên , tại thời khắc này , trong cơ thể hấn Thực Bệnh Chi Long cũng phi tốc du động , Đại Bệnh Tiên Quyết vậy mà chủ động tới phát , khiến cho hấn bản thân khí cơ không ngừng cải biến , không ngừng tăng lên.

“Oanh...”

Ngay tại Mạnh Tuyên một kiếm trảm tại Tiên Ma đại trận , trận này cực lớn cản trở chi lực hướng Mạnh Tuyên vọt tới lúc , Mạnh Tuyên khí cơ hoàn toàn cải biến , vậy mà cùng cái này Tiên Ma đại trận đã có tí ti liên hệ , thật giống như , Mạnh Tuyên tới một mức độ nào đó , thành cái này Tiên Ma đại trận

chủ nhân.

“Ta đoán không lầm , Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ , quả nhiên cùng Đại Bệnh Tiên Quyết đồng nguyên...”

Mạnh Tuyên trong đầu đã hiện lên ý nghĩ này , cũng ngay một khắc này , Tiên Ma đại trận cản trở chỉ lực hoàn toàn rút đi , hắn thấy hoa mắt , dĩ nhiên thành công thoát ly Tiên Ma đại trận , hắn cái này lúc sau đã đến Tiên Ma đại trận bên ngoài , ngoài trăm trượng đứng thẳng một đạo hồng ảnh.

“Sư đệ , ngươi quả nhiên hay vẫn là đi ra...”

Tần Hồng Hoàn thân ảnh , chậm rãi phiêu đi qua , ánh mắt không có tiêu điểm bình thường , lộ ra có chút trống rỗng.

“Sư tỷ , ta là tới thay sư phụ báo thù!”

Mạnh Tuyên trong tay nắm thật chắc Trảm Nghịch Kiếm , trong nội tâm không thể bảo là không khẩn trương , nhưng đã có một cỗ tuyệt nhưng khí thể từ đáy lòng bắn ra.

“A , ta biết rõ , theo ngươi đến Đông Hải Thánh Địa ngày đầu tiên ta biết ngay rồi, một mực đang đợi ngươi tới!”

Tần Hồng Hoàn phiêu đăng trên không trung , quần đồ dao động tùm , phảng phất một đạo huyết sắc thác nước.

“Ta muốn thay sư phó hỏi ngươi một câu!”

Mạnh Tuyên Kiếm chỉ Hồng Hoàn , trầm giọng mở miệng , thanh âm vang vọng Vân Tiêu.

“Hỏi đi!”

“Ngươi... Làm nhiều chuyện như vậy , đến cùng là vì cái gì?”

Tần Hồng Hoàn bỗng nhiên cười , con mắt có chút loạn , như trắng lười liềm , đáng tươi cười thâm mỹ như một cái không chân thực mộng cảnh , lại mang theo tí ti tàn khốc ý tứ hàm xúc , nàng nhẹ nhàng mở miệng , trả lời phong nhạt Vân Thanh: “Đương nhiên là vì sống sót a , sư đệ của ta...”

Ngón tay nhỏ nhắn vung vẩy , hướng Mạnh Tuyên kích đi qua

, xa hoa , lại sát khí lành lạnh. (chưa xong còn tiếp)R655

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện:

Chương 342 : Chỗ đó sẽ không quá lạnh (cuốn cuối cùng)

Chương 342: Chỗ đó sẽ không quá lạnh (cuốn cuối cùng)

“Sư tử , người bị sư phó cứu , về sau nhưng mà làm Cửu Mệnh Phản Hồn Thảo kiếm đâm sư tôn , chưa phát giác ra áy náy sao?”

Mạnh Tuyên nghiêm nghị hét lớn , Trảm Nghịch Kiếm kiếm khí ngập trời , một kiếm đâm ra , là một Vân Kiếm pháp. Khí cơ đường đường chính chính , rồi lại phong tỏa hư không , tựa hồ mặc kệ đối thủ ở đâu vị trí , đều không thể né tránh một kiếm này. Tần Hồng Hoàn một chương kia vung đến , tuy nhiên khí cơ mờ mịt , nhưng cũng bị một kiếm này chống đỡ , hai người lực lượng trên không trung va chạm , đan vào , nổ , hình thành đạo đạo loạn lưu , bay thẳng thiên tiêu.

“Chưa phát giác ra , nếu không cái kia Cửu Mệnh Phản Hồn Thảo , ta sống không đến bây giờ!”

Tần Hồng Hoàn trầm thấp mở miệng , ngón tay nhỏ nhắn niết ấn , trong hư không , vậy mà xuất hiện Bắc Đẩu Thất Tinh hư ảnh , biến ảo thành bảy đạo cường đại vô cùng đạo pháp , vĩnh viễn trấn hư không , phai mờ hết thấy , Mạnh Tuyên hộ thân Linh khí , tại đây bảy đạo đạo pháp đè ép phía dưới , suýt nữa nghiền nát.

“Người đã vứt bỏ sư mà đi , lại dẫn ngoại nhân bức bách sư tôn , cường đoạt Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ , chưa phát giác ra đáng xấu hổ sao?”

Mạnh Tuyên lần nữa hét lớn , Thiên Cương Lôi Pháp thi triển , quanh người Lôi Tinh chi lực vận chuyển như rồng , nhất pháp phá vạn pháp , Bắc Đẩu Thất Tinh hư ảnh hóa thành đạo pháp , lại bị cái này một đạo Lôi Pháp chống đỡ , hai người thân hình đồng thời chấn động , một giải tức phân.

“Chưa phát giác ra , ta dự ở mọi người phía trên , chỉ dựa vào

thiên tư không đủ , bảo vật này nên quy ta!”

Tần Hồng Hoàn quần đỏ giương lên , lại có vô tận Hồng Lăng lăng không sinh ra đời , đem cái này Vân Hải hư không hóa thành một đạo Hồng Hải , Mạnh Tuyên bị phong ấn trong đó , phóng nhãn nhìn lại , chung quanh lộ vẻ Hồng Lăng , trong tai vắng lặng im ắng , tựa hồ bị khóa vào một không gian khác.

“Sư tôn bị người tức chết , người lại vẫn muốn khai hãn quan tài , trộm hãn Linh Thạch , chưa phát giác ra quá mức sao?”

Mạnh Tuyên lên tiếng hét lớn , tám chín hồn thiên thuật thi triển , quyền ảnh , chưởng ngân , ấn ký đánh hướng bốn phía.

Hồng Lăng nếu là hư không , hãn liền đánh hướng hư không.

Hồng Lăng nếu là vũ khí , hãn liền đánh hướng vũ khí.

Hồng Lăng nếu là Linh lực , hãn liền chôn vùi Linh lực.

Ầm ầm!

Không khí nổ tung , Hồng Lăng liên tiếp vỡ vụn , khắp Thiên Hồng ảnh bay xuống , giống như một hồi Huyết Hồng sắc tuyết rơi nhiều.

“Người đã chết , càng không cái gì tôn kính đáng nói , Linh Thạch chỉ là không mệnh chi vật , trộm chi gì phòng?”

Tần Hồng Hoàn thanh âm bỗng nhiên tại sau lưng vang lên , Mạnh Tuyên rồi đột nhiên quay người , chỉ thấy một đôi bạch chói mắt thon thon tay ngọc , nắm lấy một thanh Bạch Ngọc chuôi trường kiếm , đâm thẳng chính mình mi tâm , tại thời khắc này , Mạnh Tuyên dĩ nhiên đến không kịp né tránh , nguy cấp phía dưới , hai mắt khép lại , rồi sau đó trợn mắt , sau lưng bỗng nhiên có một đạo Ma ảnh xuất hiện , ánh mắt lạnh lạnh , hướng về Tần Hồng Hoàn nhìn sang , nếu không nếu không ma âm vang vọng hư không.

Đại Ai Ân!

Đã đến hôm nay cảnh giới , Mạnh Tuyên lại thi triển Đại Ai Ân , sớm đã không cần kết ấn , tâm linh tiềm vận , ấn pháp đã thành.

“Ân?”

Giờ kiếm đâm tới Tần Hồng Hoàn thoáng khẽ giật mình , xoáy và liền khôi phục Thanh Minh , cái này Đại Ai Ân đối với nàng tạo thành ảnh hưởng , thậm chí ngay cả một hơi thời gian cũng không đến , thậm chí trong tay nàng kiếm , đều không có đã bị bất luận cái gì ảnh hưởng , bất quá nàng thoáng phân thân cái này một cái chớp mắt , Mạnh Tuyên cũng đã nhận được đầy đủ thời gian , thân hình rồi đột nhiên hướng về sau lướt đi , Tần Hồng Hoàn kiếm tắc thì thủy chung ở trước mặt hấn một tác chỗ.

Đây là Mạnh Tuyên đã đem Thiên Hành Quyết vận chuyển tới cực hạn kết quả , nếu không có như thế , sớm được một kiếm phá thủ.

“Su tử , làm xuống nhiều chuyện như vậy , một mình một người thời điểm trong nội tâm an ổn sao?”

Mạnh Tuyên cắn răng một cái , đột nhiên thân hình một tháo chạy , “Xùy” một tiếng , Tần Hồng Hoàn vốn muốn đâm về hấn ngách tâm một kiếm , nhất thời đâm xuyên qua lồng ngực của hấn , mượn cơ hội này , Mạnh Tuyên đột nhiên đưa tay , bắt được Tần Hồng Hoàn cổ tay.

Trong hồ lô , sở hữu bệnh loại đều mượn lấy hai người bọn họ da da tiếp xúc , liên tục không ngừng tiến nhập Tần Hồng Hoàn trong cơ thể.

Tần Hồng Hoàn rút cục lộ ra sơ qua vẻ kinh ngạc , lưỡng tóc mai thanh phát ả ả trắng bạch , trong đó một đạo bệnh loại đã tại có tác dụng.

Bất quá xoáy và , Tần Hồng Hoàn vùng kiếm lui về phía sau , đứng ở trong hư không , nàng hít và một hơi , trong thiên địa nhất thời có cuộn cuộn tinh khí bị nàng đã nhét vào trong cơ thể , cái kia vốn đã biến bạch tóc vậy mà lại thay đổi trở về , mà nàng cũng khôi phục trước trước trong trẻo nhưng lạnh lùng bộ dáng.

Bất quá , Mạnh Tuyên cảm giác được , chính mình liều mạng lần lượt nàng một kiếm , đánh vào trong cơ thể nàng bệnh loại vẫn đang tại.

Tựa hồ , bệnh loại đang không ngừng tiêu hao năng sinh cơ , nhưng đã có liên tục không ngừng tinh khí bổ sung năng sinh cơ.

Mạnh Tuyên nhìn về phía Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đại Trận , trong lòng của hắn minh bạch , là đạo kia trận pháp tạo nên tác dụng , trong trận luyện hóa Đông Hải Tiên Môn cao thủ , đều liên tục không ngừng hóa thành tinh lưu bị Tần Hồng Hoàn nạp xuống, năng tại đem trong đại trận người luyện hóa.

“Vô dụng, người đây là Âm Cửu Chỉ khát tự tính toán có thể liên tục không ngừng bổ sung tinh khí , lại cũng chỉ có thể đem bệnh loại càng dưỡng càng cường , thẳng đến bệnh loại cường tới trình độ nhất định , người bổ sung tinh khí tốc độ xa xa theo không kịp bệnh loại thôn phệ tốc độ...”

Mạnh Tuyên uống một ngụm Đại Mộng Đan rượu , luyện hóa trong rượu tinh khí , chữa trị chính mình ngực thương thế.

“Sư tử , cái này là ta thay sư tôn tiễn đưa lễ vật của ngươi , hiện tại , nên ngươi hoàn lễ rồi!”

Mạnh Tuyên thu hồi hồ lô , rồi đột nhiên hét lớn: “Đem ngươi đầu người cho ta , đi sư tôn trước mộ phần tể Bái Ba!”

Hai tay chấn động , năm khóa lôi cầu lập tức bay lên trời cao , giống như năm khóa Liệt Nhật , phóng xuất ra chói mắt hào quang.

Trong thiên địa , bắt đầu có vô tận Lôi Quang thoáng hiện , khắp trong mây sở hữu Lôi Tinh chỉ lực , đều bị Mạnh Tuyên đưa tới trước người.

“Đại thần thông , Ngũ Lôi Thuật!”

Mạnh Tuyên hét lớn , năm đạo Lôi Kiếm từ trên trời giáng xuống , chém thẳng vào Tần Hồng Hoàn.

“Sư đệ , người nói không sai , đây chỉ là Âm Cửu Chỉ khát mà thôi...”

Tần Hồng Hoàn bỗng nhiên than nhẹ , tại lúc này , năng lượng tóc mai tóc đen lại có phạm bạch dấu hiệu , bất quá , năng rất

nhanh tự tại trên người mình một điểm , cũng không biết làm cái gì , bỗng nhiên một đạo âm lãnh chi cực khí tức theo trên người nàng phóng thích , tại Mạnh Tuyên trong cảm giác , chính mình vừa rồi đánh vào trong cơ thể nàng bệnh loại , lại bỗng nhiên tâm đó toàn bộ biến mất , hoặc là nói cảm giác không thấy rồi, Tần Hồng Hoàn trên người chỉ còn một loại khí tức.

“Đại thần thông , Tinh Đầu Thuật!”

Cũng tại thời khắc này , Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng mở miệng , hoàn cảnh chung quanh bỗng nhiên biến thành , coi hắn làm trung tâm , vậy mà tạo ra một phương thế giới , đầy trời Vân Hải biến mất không thấy gì nữa , mà chuyển biến thành, là đầy trời Tinh Đầu , vừa nhìn vô tích , Vĩnh Hằng hư không.

Tinh Đầu Thuật đối với Ngũ Lôi Thuật!

Đại thần thông đối với đại thần thông , trong lúc nhất thời , tình hình chiến đấu giằng co , khó chia trên dưới.

Mạnh Tuyên lại không có để ý điểm này , hắn kinh ngạc nhìn Tần Hồng Hoàn , rung giọng nói: “Trên người của ngươi... Vì sao lại có lớn như thế bệnh?”

Mạnh Tuyên cảm ứng được đến , hắn cũng biết vì sao chính mình đã đánh vào Tần Hồng Hoàn trong cơ thể bệnh loại toàn bộ biến mất nguyên nhân.

Tần Hồng Hoàn trong cơ thể , vậy mà bản thân tự có một đạo khủng bố chi cực bệnh khí , chỉ là bị nàng phong ấn , thẳng đến Mạnh Tuyên đánh vào trong cơ thể nàng bệnh loại bắt đầu ở trong cơ thể sinh sôi , nàng mới giải khai đạo kia bệnh khí phong ấn , một chốc , kinh khủng kia chi cực bệnh khí lập tức chôn vùi , hoặc là nói căn cước Mạnh Tuyên đánh vào trong cơ thể nàng bệnh loại , khiến cho trên người nàng còn sót lại này cuối cùng một loại bệnh...

Mạnh Tuyên chưa bao giờ nghe thấy , nghĩ đến không muốn qua bệnh!

Bệnh như vậy , căn bản là không nên xuất hiện tại một phạm nhân trên người , cái kia thực sự quá khủng bố.

“Ta một mực đều không có tốt!”

Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng mở miệng: “Lúc trước ta bệnh nặng dự chết , gặp sư phó , hắn cho ta chữa bệnh , trị chịu bó tay tốt , hắn thực sự nhiễm lên loại này bệnh , về sau hắn mang ta đi tìm Cửu U Hoàn Hồn Thảo , ta đâm bị thương hắn , chiếm Cửu U Hoàn Hồn Thảo , vốn tưởng rằng có thể chữa cho tốt bệnh của ta , kết quả vẫn bị thất bại , Cửu U Hoàn Hồn Thảo chỉ là áp chế bệnh của ta , để cho ta nhiều hơn mấy năm thời gian tốt sống mà thôi...”

“Vì vậy ta lần nữa trở về tìm sư phó , ta biết rõ hắn rất hiểu y thuật , thậm chí có một loại dùng chính hắn để thay thế người khác bị bệnh pháp thuật , chỉ có điều , tại thấy được hắn thời điểm , ta phát hiện bệnh của hắn so với ta còn trọng , vì vậy ta sẽ hiểu , mà ngay cả hắn cũng không có khả năng chữa cho tốt ta , ta liền từ chỗ của hắn đã đoạt Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ , bởi vì ta cảm giác cái này đồ có thể áp chế bệnh của ta khí...”

“Ta lấy được cái này đồ , cũng nghiên cứu ra bí mật của nó , thậm chí đem đồ ở bên trong trận linh đã rút ra đi ra , tựu là các người vừa mới nhìn đến cái kia đoàn Quỷ Hỏa rồi, ta vốn vô cùng hưng phấn , lại phát hiện nó hay vẫn là không cách nào chữa cho tốt ta , nó chỉ là có thể mượn nhờ bệnh của ta khi trở nên phi thường cường đại mà thôi , nói trắng ra là , cái kia chính là một đoàn ôn khí , có thể dùng nó tới giết người , nhưng nhưng không cách nào dùng nó đến chữa cho tốt ta...”

“Cho nên ta ý định chính mình chữa cho tốt cái này bệnh , bệnh này chính là thiên hạ ác hàn chứng bệnh , vì vậy ta đi trộm Đế Nữ Bạt hỏa đan , hi vọng có thể dùng hỏa trị hàn , cuối cùng ta tuy nhiên đã thất bại , nhưng cũng đã nhận được một đám nóng tính , chỉ là của ta phát hiện , cái kia nóng tính y nguyên trị không hết ta , chỉ biết kích phát trong cơ thể ta hàn khí , vì vậy ta tự đọc qua cổ tịch , rốt cuộc tìm được Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ che dấu càng sâu một bí mật , cái này là một bộ trận đồ , có lẽ thông qua một loại phương pháp , thật sự có thể trốn thoát bệnh của ta , cái kia chính là bỏ một cái đại trận...”

“Cái này Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ cũng chưa xong toàn bộ nhận thức ta làm chủ , ta muốn muốn kích phát cái này đại trận , chỉ có thể đi tìm sư phó Ngũ Thái Linh thạch dùng

để làm trận dẫn , vì vậy ta tìm , thiết trí tốt rồi hết thấy , nhưng ở làm chuyện này trước khi , ta hay vẫn là ôm lấy khác một cái hi vọng, đó chính là người , sư đệ của ta , ta biết rõ người sư tôn khẳng định đưa hãn y bệnh chi pháp truyền cho người , sư tôn lúc trước không có chữa cho tốt bệnh của ta , có lẽ người có thể , chỉ có điều , người quá hận ta rồi, ta biết rõ chính mình là không có cách nào cầu người cho ta chữa bệnh, cho nên ta...”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên lấp bắp kinh hãi , tựa hồ nghĩ tới điều gì , đỏ hồng mặt hỏi: “Ta từng có quá một cái ảo giác...”

Tần Hồng Hoàn phảng phất biết rõ hãn đang nói cái gì , nhẹ khẽ lắc đầu , nói: “Đây không phải là ảo giác!”

Mạnh Tuyên con mắt lập tức trở nên Huyết Hồng , không trung Thiên Cương Ngũ Lôi thụ hãn cảm xúc ảnh hưởng , trở nên càng phát thô bạo.

Tần Hồng Hoàn vẫn đang tại nhẹ nhàng nói: “Kết quả ta rất thất vọng , người đối với hàn khí xác thực có vài phần ngăn cản chi lực , nhưng vẫn là quá yếu , ta chỉ là bất chước được tương đương với ta bệnh khí 1% lực lượng hàn khí , độ nhập trong cơ thể của người , người cũng đã không chịu nổi rồi, ta lúc ấy sẽ hiểu , người cũng là không thể nào chữa cho tốt ta, ta cuối cùng chỉ có thể dựa vào chính mình...”

Nói đến chỗ này , Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng ngẩng đầu nhìn Mạnh Tuyên: “Hiện tại người rõ chưa? Sư đệ , ta chỉ là muốn sống sót mà thôi!”

“Người phương pháp cuối cùng , tựa là luyện hóa tất cả mọi người , đến cho mình chữa bệnh?” Mạnh Tuyên gian nan hỏi những lời này.

Tần Hồng Hoàn mặt không biểu tình , thản nhiên nói: “Đúng vậy , luyện hóa Đông Hải Thánh Địa sở hữu cao thủ , kể cả bảy vị chương giáo , có lẽ có thể luyện ra một hạt trước nay chưa có Tiên Đan , không chỉ có chữa cho tốt bệnh của ta , thậm chí có thể giúp ta siêu thoát. Đây chính là ta mục đích , bọn hãn cho rằng để cho ta làm Đông Hải Tiên Môn chi chủ ta sẽ rất cảm kích , cho rằng cho ta vô tận tu hành tài nguyên ta sẽ rất cảm kích , chỉ là cái kia lại có làm được cái gì đâu này? Đối với một cái bệnh nặng tới người , mệnh không lâu vậy

người đến nói , có cái gì so để cho ta sống sót là trọng yếu hơn đầu này?”

Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng nói xong , khoe miệng lộ nở một nụ cười khổ.

Mạnh Tuyên cúi đầu , đã qua thật lâu , mới nhẹ khẽ thở dài một tiếng , nói: “Sư tử , ngươi sai rồi!”

Tần Hồng Hoàn khẽ giật mình , nói: “Ta sai tại địa phương nào?”

Mạnh Tuyên cười khổ một tiếng , nói: “Ta tuy nhiên trị không hết bệnh của ngươi , nhưng ta hiểu bệnh của ngươi , bệnh này thật lợi hại , đã cùng ngươi Chân Linh dung hợp làm một thể , có thể nói ngươi tựa là bệnh , bệnh chính là ngươi , ngươi liền thật sự luyện ra một hạt Tiên Đan thì như thế nào đầu này? Ăn vào Tiên Đan đồng thời , ngươi biết trở nên vô cùng cường đại , bệnh cũng sẽ trở nên vô cùng cường đại , ngươi hay vẫn là không làm gì được nó...”

Tần Hồng Hoàn trầm mặc lập tại trong hư không , đã qua thật lâu , mới khẽ gật đầu một cái , nói: “Tại ngươi vừa rồi đem bệnh loại đánh vào trong cơ thể ta thời điểm , ta đã hiểu , ta nếu không pháp dùng cường đại tinh khí hóa đi cái kia vài đạo bệnh loại , liền cũng trị không hết trên người của ta bệnh!”

“Chính ngươi buông tha cho duy nhất có thể làm cho ngươi sống sót cơ hội...”

Mạnh Tuyên mở miệng: “Duy nhất có thể chữa cho tốt ngươi thời cơ , tựa là tại sư tôn dung phải ngươi thời điểm , tuy nhiên lúc ấy sư tôn còn không cách nào chữa cho tốt bệnh của ngươi , nhưng nếu là ngươi không có đoạt cái kia gốc Cửu Mệnh Phản Hồn Thảo , mà là sư tôn ăn vào rồi, hãn hội tu vi phóng đại , chữa bệnh năng lực cũng sẽ tùy theo phóng đại , rất nhẹ nhàng có thể chữa cho tốt bệnh của ngươi , chỉ là theo ngươi chiếm Cửu Mệnh Phản Hồn Thảo bắt đầu , hết thầy đều đã chậm...”

“Ngươi bắt đầu tu hành , tuy nhiên trở nên càng ngày càng lớn mạnh , bệnh loại đã ở trong lúc vô hình trở nên càng ngày càng lớn mạnh rồi, từng bước một phát triển đến nay , cửu thiên thập địa , Thần Ma Tiên Phật , lại không một người có

thể chữa cho tốt bệnh của người...”

Mạnh Tuyên nói đến chỗ này , ánh mắt nhìn phía Tần Hồng Hoàn , nhẹ nhàng mở miệng: “Hối hận sao? Sư tỷ!”

Tần Hồng Hoàn trong ánh mắt tựa hồ bay lên một hồi sương trắng , đã qua thật lâu , nàng bỗng nhiên nhẹ khẽ lắc đầu , nói: “Nếu như ta sớm đã biết rõ chuyện này , tự nhiên sẽ không đoạt Cửu Mệnh Phản Hồn Thảo , nhưng nếu như ta không biết , lại tới một lần , kết quả hay vẫn là đồng dạng...”

Mạnh Tuyên trầm mặc lại , Thiên Cương Ngũ Lôi thể công tựa hồ cũng giảm bớt không ít.

“Ta muốn động thủ báo thù rồi, sư tỷ!”

Tần Hồng Hoàn nhẹ gật đầu , nói: “Nhanh một chút a , ta cảm giác rất mệt a!”

Nói sau khi xong , nàng lại bổ thêm một câu: “Ta kỳ thật rất lợi hại, cho nên người báo thù thời điểm cẩn thận một chút!”

Mạnh Tuyên gật đầu , nói: “Ta đã biết một loại phương pháp , người kỳ thật cũng không có trong tưởng tượng khó như vậy giết!”

Mạnh Tuyên bỗng nhiên rút kiếm , hướng Tần Hồng Hoàn trầm tới.

Một kiếm này , không cầu có công , nhưng cầu không qua.

Có lẽ giết không được Tần Hồng Hoàn , nhưng có thể quán quít lấy nàng một mực chiến xuống dưới.

Mạnh Tuyên phương pháp này , là một loại phương pháp đơn giản nhất.

Giết chết Tần Hồng Hoàn , quá khó khăn , bởi vì nàng quá mạnh mẽ , nhưng giết không hết nàng , có thể mệt chết nàng.

Tần Hồng Hoàn bệnh đã đến sụp đổ giai đoạn , căn bản không cần người đi giết nàng.

Một kiếm này , Tần Hồng Hoàn vậy mà không có trốn , nàng

chỉ là nhẹ nhàng giơ tay lên , cầm Mạnh Tuyên kiếm.

Đỏ thắm chương mắt máu tươi từ nàng trong lòng bàn tay chảy xuống , theo trắng nõn cổ tay nhỏ vào trong tay áo , tựa như nàng quần áo nhan sắc.

“Sư đệ , ta rất lợi hại , ngươi biết không?”

Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng mở miệng , tại nàng nói chuyện âm ke hờ ở bên trong , Mạnh Tuyên kiếm khí tới phát , xoắn Thiên Diệt địa , nhưng Tần Hồng Hoàn một tay nắm lấy kiếm , tay kia nhẹ nhàng vung quét , lại đem Mạnh Tuyên sở hữu thể công đều hóa giải rồi, mà nàng trong miệng , tắc thì không ngừng nói lời nói: “Ta một mực đều rất lợi hại , ta theo tu hành bắt đầu , phát hiện đối mặt hết thảy thứ đồ vật đều đơn giản như vậy , người khác tìm hiểu không được kiếm quyết đạo pháp , ta chỉ muốn liếc mắt nhìn , liền toàn bộ đều khắc ở trong đầu của ta , người khác lúc tu luyện gặp bội gian nan , nhưng chỉ cần ta tâm niệm vừa động , liền có vô tận Linh khí nhét vào trong cơ thể của ta , người khác đều nói con đường tu hành gian nan hiểm trở , trong mắt của ta cũng bất quá như uống nước ăn cơm đồng dạng đơn giản!”

“Trong mắt của ta , thế gian này căn bản cũng không có người là đối thủ của ta , ta tối đa chỉ sẽ đụng phải một hai cái cảm giác có chút thú vị người mà thôi , ta giao qua bằng hữu , cũng thử cho mình lập được địch nhân , bất quá , cuối cùng cảm giác có chút không thú vị!”

“Bọn hần đều nói ta là Tiên Thiên Đạo Thể , nói ta là thiên mệnh sở quy người , nhưng ta chưa bao giờ tin mệnh , bởi vì ta mệnh dĩ nhiên là từ nhỏ tự thân hoạn bệnh hiểm nghèo , nhất định không có tương lai... Ta không cam lòng , ta trảm sư tôn , trộm để nữ nội đan , ta luyện hóa Đông Hải Thánh Địa sở hữu cao thủ... Đây hết thảy đều chỉ là bởi vì ta muốn Nghịch Thiên Cải Mệnh , ta hi vọng mình có thể sống sót , dù là còn sống cũng rất không có có ý tứ...”

Mạnh Tuyên thi triển tám chín hồn thiên thuật , vô tận sắc bén công kích đánh hướng Tần Hồng Hoàn , lại bị nàng vươn tay ra , cầm bàn tay của hần.

Mạnh Tuyên thi triển đã đến cực hạn huyền pháp , Tần Hồng Hoàn vậy mà dễ dàng , chỉ là khoát tay liền phá giải.

Mạnh Tuyên giờ mới hiểu được tới , vừa rồi bọn hắn đấu pháp thời điểm , Tần Hồng Hoàn vậy mà còn không có đem hết toàn lực...

“Sư đệ , đừng đánh nữa , ta bỗng nhiên cảm giác hơi mệt chút!”

Tần Hồng Hoàn cầm Mạnh Tuyên tay , có chút mỗi một nói , mặt của nàng càng phát ra trắng rồi , như vạn Cổ Hàn băng.

“Cũng không biết vì cái gì , tại ngươi bỏ đi ta cuối cùng hi vọng về sau , ta bỗng nhiên muốn đi lên rất nhiều sự tình , ta cả đời này , cơ hồ đều là tại người khác ánh mắt hâm mộ đi vào trong qua, nhưng ta như thế nào cảm giác rất mệt mỗi đầu này? Quá lạnh như băng nữa à , theo khi còn bé mẫu hậu ôm ta trốn ở Tuyết Quật ở bên trong , lại càng về sau ta ám sát sư tôn , chính mình đi tại băng thiên tuyết địa ở bên trong , lại đến ta dựng ở Đông Hải chi đỉnh...”

“Lạnh quá a , bệnh khí một mực quán quanh lấy ta , của ta nhớ lại đều là lạnh như băng...”

“Chỉ có hai đoạn nhớ lại là có chút nhiệt độ, tại sư tôn gặp được ta , đem ta ôm lên một khắc này...”

“Tại Thượng Cổ trong bàn cờ , ngươi đem ta coi như gặp nạn tiểu nữ hài , đem ta ôm lên một khắc này...”

“Sư đệ , lại ôm ta một cái a!”

Tần Hồng Hoàn trên người Linh lực bắn ra , thậm chí đỉnh đầu Chân Linh đều hiển hóa đi ra.

Bất ngờ cũng là mười ngón Chân Linh , chỉ là Chân Linh vậy mà hiện ra màu trắng , như Băng Tuyết.

Tần Hồng Hoàn Linh lực áp chế Mạnh Tuyên , khiến cho hắn không cách nào nhúc nhích , sau đó Tần Hồng Hoàn liền nhẹ nhàng bu lại , chậm rãi ôm lấy Mạnh Tuyên , chỉ là ba hơi thời gian , nàng liền buông lỏng ra Mạnh Tuyên , ngón tay nhỏ nhắn một điểm , đem một điểm gì đó thứ đồ vật đánh tiến vào Mạnh Tuyên lồng ngực.

“Sur đệ , ngươi quá hận ta đến sao? Ngực của ngươi là băng!”

Tần Hồng Hoàn nhẹ nhàng nói xong , chậm rãi xoay người qua , một bộ hồng ảnh , hướng phương xa lao đi.

Mạnh Tuyên cảm giác được , trong cơ thể nàng hàn tật đã toàn diện phát tác , như sóng lớn phá đê , điên cuồng cắn nuốt nàng sinh cơ.

Thẳng đến Tần Hồng Hoàn thân ảnh biến mất không thấy gì nữa , Mạnh Tuyên thân thể mới đã nhận được tự do , hần kinh ngạc nhìn qua Tần Hồng Hoàn biến mất phương xa.

Nữ nhân này đi rồi!

Tại nàng phát hiện mình trong cơ thể hàn tật đã rớt cuộc áp chế không nổi thời điểm , nàng lựa chọn ly khai.

Mạnh Tuyên không có đuổi theo tiến đến , hần không biết mình coi như là đuổi theo rồi, lại là hay không nên một kiếm đâm ra.

Hần cũng không biết nếu là đuổi theo , chỉ có thấy được Tần Hồng Hoàn thì thể lạnh băng , phải chăng nên thay nàng nhặt xác , hần càng minh bạch , nếu là Tần Hồng Hoàn không muốn làm cho chính mình tìm được nàng , như vậy chính mình liền tuyệt đối không cách nào đuổi theo nàng , nữ nhân này đã là như thế không gì làm không được. Nàng duy nhất làm không được, có lẽ tự là trị tốt bệnh của mình , đây là bên trên thiên bởi vì của nàng thiên tư , mà cho nàng thiết hạ gông xiềng.

Hần chỉ là ngơ ngác nhìn xem Tần Hồng Hoàn biến mất phương hướng , thẳng đến có cuộn cuộn tinh khí hướng chính mình lần tới , mới giật mình tỉnh lại.

Mạnh Tuyên bất ngờ phát hiện , Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đồ chủ nhân vậy mà thành chính mình , đại trận chính đem vô tận tinh khí , liên tục không ngừng đưa vào trong cơ thể mình , mà mình cũng có một loại có thể tùy thời không chế cái này đại trận cảm giác , mở ra hoặc đóng cửa.

“Thu!”

Mạnh Tuyên quát khẽ , lập tức , đã đem Đông Hải chư trưởng lão dồn đến tử cảnh Cửu Thiên Thập Địa Tiên Ma Đại Trận đình chỉ.

Vân Hải xa xa không biết chỗ , có mười chín đạo bóng dáng bay tới , chín đạo thanh sắc , mười đạo màu đen , chúng bay đến Mạnh Tuyên trước người , tự chủ phong ấn đã đến một bộ cực lớn vô cùng tranh vẽ ở bên trong , sau đó tranh vẽ xoáy lên , nhanh chóng nhỏ đi , lọt vào Mạnh Tuyên bàn tay.

“Tiểu tử này , quả nhiên thành công không?”

Tử Đồ trưởng lão vù vù thở phì phò cười nói , lúc này thời điểm Đông Hải Thánh Địa sống sót trưởng lão , vậy mà chỉ còn không đến mười cái.

Cũng nhưng vào lúc này , đột nhiên cổ tế đàn phương hướng , truyền đến một tiếng vang thật lớn , chấn triệt cả tòa Thần Điện.

Một đạo Bảo Quang mờ mịt Linh quang theo tế đàn bắn thẳng về phía phía chân trời , phẳng phát một hình cầu lương , cầu thông Thiên Địa.

“Thành công? Thông Thiên Chi Lộ đã đả thông!”

Nguyên vốn chuẩn bị hướng Mạnh Tuyên đi tới nói vài lời nói Tử Đồ trưởng lão , Lâm Hoa trưởng lão , Đồ Quỷ trưởng lão đều là thần sắc chấn động , quay người hướng về cổ tế đàn bay đi , còn lại vài tên trưởng lão cũng nhanh chóng đuổi kịp , thân hình giống như là điện xông về phía trước tế đàn.

“Vèo...”

Bỗng nhiên có một nữ tử , không biết từ nơi này nhảy ra, hì hì cười , cũng đi theo bay lên tế đàn.

Mạnh Tuyên tại đã gặp nàng một khắc , thần sắc có chút kinh ngạc , nữ tử này , dĩ nhiên là... Đồ Kiều Kiều?

“Ha ha , không có uổng phí bạch hao phí khổ tâm...”

Lại là một thanh âm cười , Vô Thiên công tử từ phương xa nhanh chóng giá Vân Phi đến, rồi đột nhiên ném xuống quả

trượng , vốn khập khiễng chân cũng không hề cà nhắc rồi, xấu xí chỉ cục bề ngoài cũng nhanh chóng trở nên anh tuấn mà tuổi trẻ , trong tiếng cười lớn , xông về phía trước tể đàn.

Hắn cùng với Đồ Kiều Kiều , giống như là hai cái giáo hoạt ăn trộm , muốn mượn lấy Đông Hải bảy đại chương giáo mở ra Thông Thiên Chi Lộ công phu tiến vào thượng giới.

“Người muốn tới sao?”

Lân Hoa trưởng lão một nửa thân thể đã tiến nhập cột sáng , lại tựa hồ như chợt nhớ tới cái gì , quay đầu hướng Mạnh Tuyên kêu lên.

“Ta không đi , ta bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện , muốn đi cho sự tử của ta nhất xác!”

Mạnh Tuyên gương giọng trả lời , khoát tay áo.

“Ha ha , vậy người thay ta chiêu cố ta những phu nhân kia ha ha, Tử Diên cô nương , Bạch Phù phu nhân , Mạc Linh sư tử , Yêu Nguyệt sư muội...”

Cột sáng ở bên trong một tay dò xét đi ra , bắt lấy Lân Hoa tóm đi vào , sau đó Tử Đồ trưởng lão thò ra thân đến, kêu lên: “Chiêu cố tốt Thiên Trì tiên môn đệ tử , cũng chiêu cố tốt Đông Hải Thánh Địa mặt khác tiên môn đệ tử , nếu như có thể , liền làm Đông Hải chủ a! Chúng ta tại Thiên Giới nếu có điều lấy được , hội đưa tin cho người , tại người thu được tin tức của chúng ta thời điểm , là thế gian tu sĩ đều có thể thành tiên ngày!”

Mạnh Tuyên gật đầu , lạy dài thi lễ.

Cột sáng chỉ giằng co một thời gian uống cạn chung trà , liền âm âm một tiếng biến mất.

Cột sáng trực tiếp thông bên trên Thiên Giới , Vân Hải cổ tể đàn lần nữa quy về yên lặng , sau đó , mãnh liệt Linh khí theo cổ tể đàn nội bùng lên.

Mạnh Tuyên trầm mặc , hắn biết rõ đây là có cao nhân tọa hóa rồi.

Có lẽ không chỉ một cái , Đông Hải Thánh Địa bảy đại chương giáo , đại khái đều vào lúc này tọa hóa rồi.

Đang chuẩn bị đả thông Thông Thiên cổ lộ thời điểm , bọn hắc vốn thì có bỏ sinh chi niệm.

“Mạnh sư đệ , hết thầy đã xong sao?”

Lâm Băng Liên thanh âm ở sau lưng tiếng nổ , Mạnh Tuyên quay đầu , liền thấy nàng đập trên Băng Liên mà đến , sắc mặt bình tĩnh.

Gặp Mạnh Tuyên trông lại , Lâm Băng Liên tựa hồ minh bạch hắc đang suy nghĩ gì , mở miệng nói: “Ta thua rồi hắc , nhưng không thể giết chết hắc , đào tẩu rồi!”

Mạnh Tuyên nhẹ gạt đầu , cười nói: “Như thế cũng tốt , luôn luôn người giết hắc! Lâm sư tỷ , cổ tể đàn nội bên trong , có lẽ có bảy đại chương giáo di thuế tại , làm phiền người đi vào thu thoág một phát , ta hiện tại vội vã đuổi theo một người!”

Lâm Băng Liên trên mặt cũng nhìn không được nữa hiện ra một tia ân cần chi ý , nói: “Nàng làm sao vậy?”

Mạnh Tuyên thở dài , nói: “Ta muốn đi thay nàng nhật xác!”

Ngừng lại một chút , Mạnh Tuyên lại nói: “Ta cùng với nàng nhưng thật ra là có một cái cộng đồng sư phó, tuy nhiên sư phó bị hại được rất thảm , nhưng cuối cùng cũng không nói gì qua muốn đem nàng trục xuất sư môn, cho nên nàng dù sao cũng là sư tỷ của ta , ta muốn dẫn nàng trở về , đem nàng an táng!”

Lâm Băng Liên đã trầm mặc sau nửa ngày , nhẹ nhàng nói: “Đi thôi , đến lúc đó ta cũng sẽ bá tể một phen!”

Mạnh Tuyên gạt đầu , bay vút mà lên, hướng về Tàn Hồng Hoàn biến mất phương hướng đuổi theo.

“Sư tỷ a , chớ đi quá xa , cùng ta trở về đi , sư phó mộ địa tại một khối hướng mặt trời trên sườn núi , ánh mặt trời rất tốt , rất ấm , ta sẽ đem người chôn cất ở bên cạnh hắc , như vậy người tại dưới mặt đất , ít nhất sẽ không cảm giác quá mức lạnh như băng rồi...” R1152

Chương trình ủng hộ thương hiệu Việt của Tàng Thư Viện: